

*MASTER
NEGATIVE
NO. 92-80585-1*

MICROFILMED 1992

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

HOMERUS

TITLE:

HOMERI OPERA OMNIA,
EX RECENSIONE

PLACE:

GLASGUAE

DATE:

1814

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Master Negative #

92-80585-1-

92-80586-1

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

68H
E14

Works 1814

Gr. & Lat.

Homerus.
Ἡ οἰκὸς Ὀμήρου "Ἀπαντα. Homeri Opera omnia, ex
recensione et cum notis Samuelis Clarkii ... Ac-
cessit varietas lectionum ms. Lips. et edd. vete-
rum cura Jo. Augusti Ernesti qui et suas notas
adpersit ... Glasguæ, Duncan, 1814.
5 v. fold. maps. 22 cm.

Each v. has separate t.-p.

Contents:--v.1-2. Ilias.-- v.3-4. Odyssea.--

151031 Operum appen- dix, complectens Hymnos,
(Continued on next card)

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35 mm

REDUCTION RATIO: 11x

IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB

DATE FILMED: 5-21-92

INITIALS M.D.C.

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

VOLUME 1

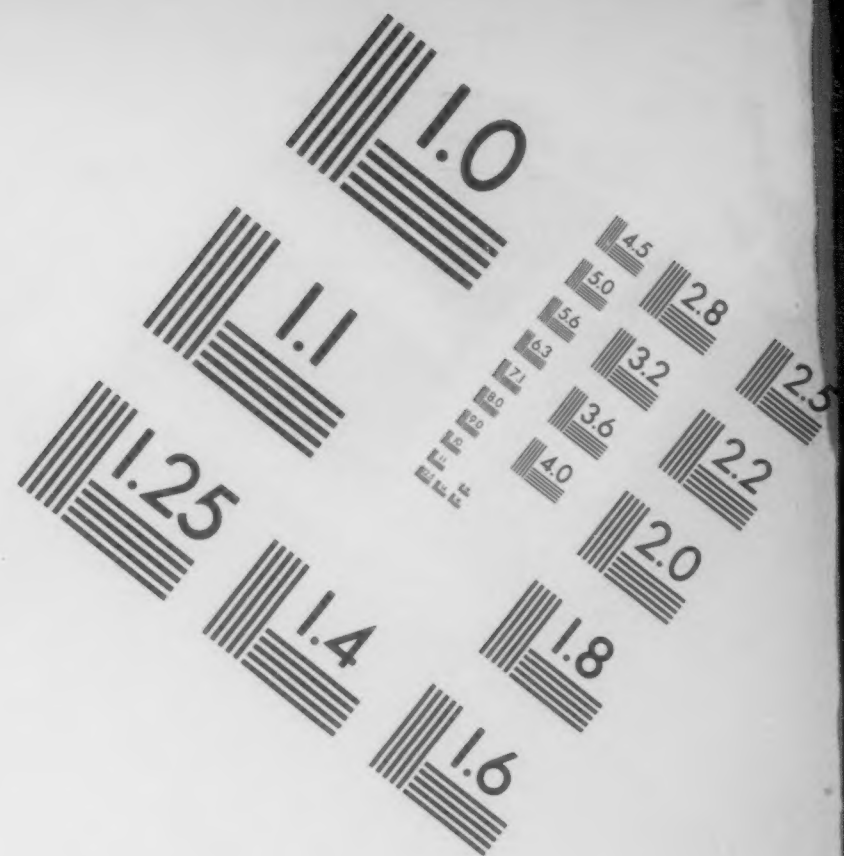
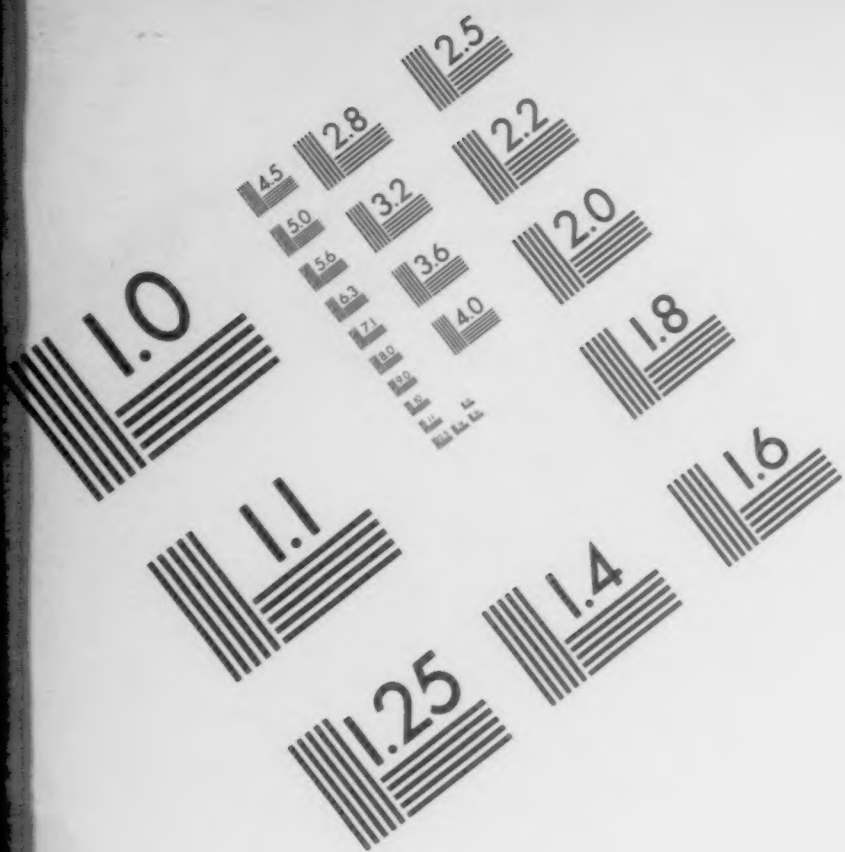

AIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

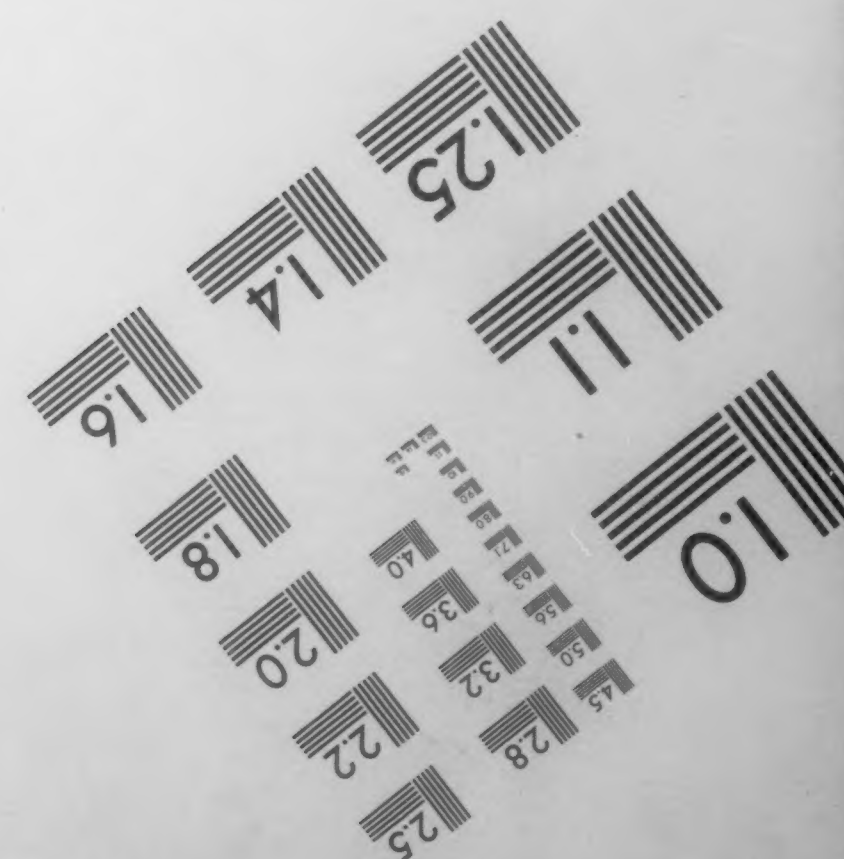
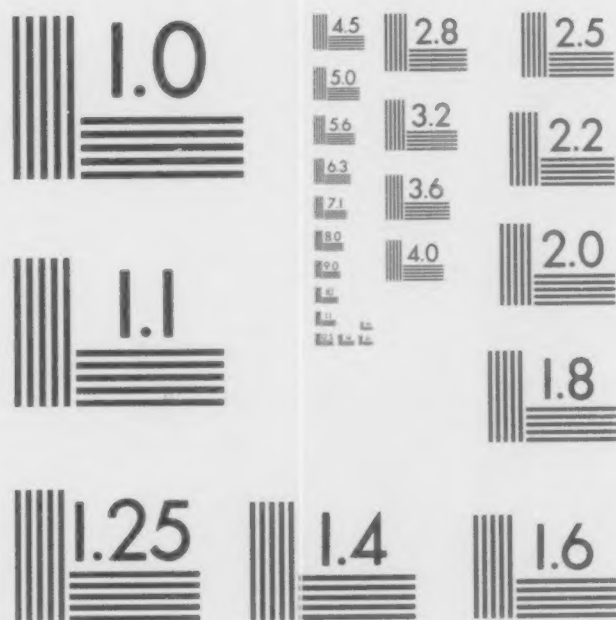
301/587-8202

Centimeter

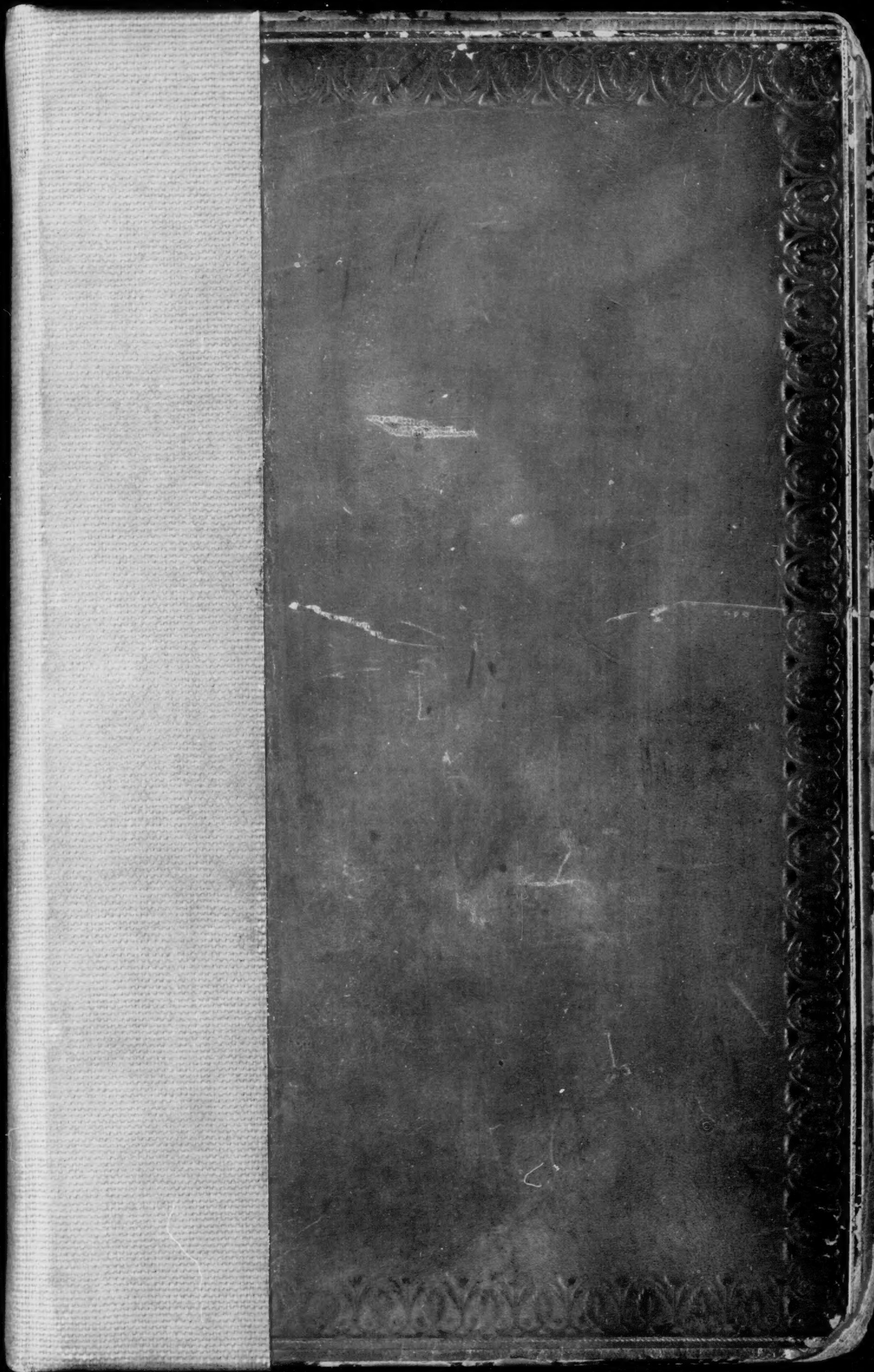

Inches

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

88HI

E14
1 cop.1

Columbia College
in the City of New York

Library.

ὍΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.

HOMERI

OPERA OMNIA:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

VOLUMEN PRIMUM.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academicæ Typographus.

VE NEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

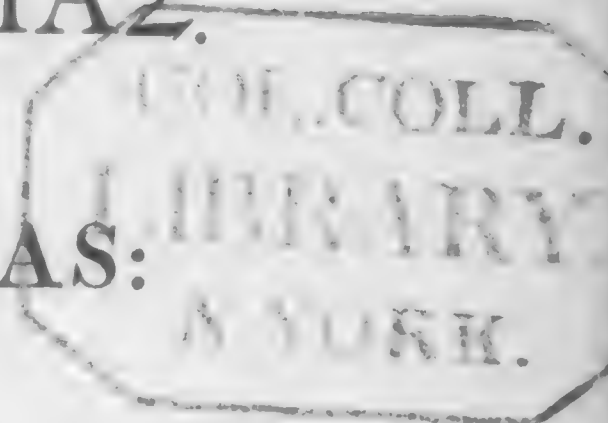
LONDINI.

~~~~~  
1814.



ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS:



EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

---

---

VOLUMEN PRIMUM.

---

---

GLASGUÆ:

*Excudebat Andreas Duncan, Academiæ Typographus:*

VE NEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~  
1814.

JO. MATTHIÆ GESNERO

VIRO CELEBERRIMO

S. D.

JO. AUG. ERNESTI.

An quem potius mittam *Homerum*, ingenii et literarum græcarum principem, quam ad TE, GESNERE, græcarum omniumque bonarum literarum in Germania longe principem, et ingenii felicitate, doctrinæ accuratæ et exquisitæ copia, orationis denique elegantia et dulcedine, veterum optimo cuique simillimum? aut cui acceptiorem hunc talem hospitem putem fore, quam TIBI, præsertim missum a me, quem et Ipse amas maxime, et TUI amantissimum habes? Atque etiam defunctus labore, quem in hac parte operis exhausti, tanto minus jucundum, quanto majoribus eodem tempore premebar oneribus aliorum laborum, non habeo, in quo facilius omnem illius molestiæ sensum deponere possim, quam in sermone Tecum tacito, per quem TIBI rationem reddam instituti mei. De quo etiam facilius bene existimaturos homines, re nondum cognita, confido, si videant, me, hominem non admodum confidentem, de eo TIBI probando non desperasse. In quo TU etiam sustinebis spem meam, et in accipendis rationibus, cognoscendaque opella mea, magis, si potes, amorem in me TUUM, quam subtile de talibus rebus iudicium, audies.

Habet autem hæc narratio initium ejusmodi, quod in eo me adjuvare possit. Ducitur enim a C. Fritschio, communi quondam, et TIBI non injucundo amico, cui primum in mentem venit, *Homerum*, e *Clarkiano* exemplo ductum, dare studiosis, in eoque opera mea uti, et ad castigandum exemplum, quod operis

typographicis traderetur, et ad ornandum aliqua accessione, qua et auctius et utilius opus illud fieri posset. Ego vero, qui tum nihil aliud haberem in manibus, libenter hoc feci, ut conquererem aliquid, quod adjungi commode posset, et in recensendis notis *Clarkianis* adspergerem, quæ iis vel adstruendis et confirmandis, vel corrigendis, vel denique locis poëtæ obscuris, aut suspectis prodessent. Sed id ipsum cum agerem maxime, decessit *Fritschius*, atque ita consilium destituit.

Ab illo tempore, etsi non neglexi *Homerum*, tamen res substitit intra modicæ animadversionis curam, per quam notarem, si quid aut reperissem ab aliis propositum, aut mihi in mentem venisset, quod ad illud consilium pertineret, nec putavi futurum, ut mihi iterum ad *Homerum* accedendum esset edendi causa. Superiori autem hieme cum rogarer ab eo, qui *Fritschianum* consilium revocasset, ut, quæ haberem e pristino illo instituto, concederem sibi, efficeremque, ut suæ editionis exempla haberent aliquid præcipui præ Britannicis, nec se differri pateretur ad tempora publice quietiora, mihi autem privatim otiosiora et minus occupata: dedi me ad recognoscendas augendasque copias meas, tenues illas quidem, et in speciem leves, sed tamen, ut spero, non inutiles ad *Homerum* vel emendandum, vel intelligendum. Dicam primo de libris, quibus usus sum ad instruendum vel *Homerum* ipsum, vel eos, qui posthæc dare se velint ad carmina ejus critica diligentia tractanda, et e libris antiquis emendanda.

In iis autem primum locum tenet *Codex manuscriptus*, qui est in *Bibliotheca* nostra *Paullina*, perantiquus, ut qui ante mille amplius annos scriptus existimatur, et ob præclara scholia inedita nobilis. Est in charta bombycina scriptus, continetque Iliada usque ad initia *rhapsodias* P, cæteris in charta vulgari, manu recentiori, scriptis, sine scholiis, de quibus scis traditum esse a *b. Wolfio*, sub *Homerophili* nomine, in *Miscellaneis Dorvillianis*, Vol. V. p. 153. sqq. Hunc Codicem ante plures annos, mea causa,

cum edito contulit *C. L. Baverus*, Gymnasii Laubanensis in Lusatis nunc Rector, Vir longe doctissimus: ego autem et ipse Codicem præ oculis habui, in lectionibus ejus notandis, inspexique etiam, ubi nihil notatum erat, cum caussa esset quærendi, an meliorem lectionem sequeretur, an fortasse a vulgatis discederet: non quo *Baveri* diligentia diffiderem, sed quod in hoc labore duo oculi vix satis vident, et in minutis rebus, quæ singulis sæpe literis constant, facile aliquid elabatur etiam summæ diligentia. In hujus igitur libri lectionibus vulgandis, an operæ pretium fecerim, porroque facturum sim, TU judicabis. Audeo tamen sperare, TE non inutilem hanc partem laboris mei judicaturum. Firmat enim multas bonas lectiones, a *Clarkio* probatas, etiam e *Barnesiana* recensione ductas, facit locum melioribus, et inprimis cæteris libris editis omnibus accuratior est in nonnullis, veluti in *ἰφιλυστικῶ*, in quo usurpando ita variant libri cæteri, ut in cæsura clausulisque versuum temere et nulla certa lege, vel additum, vel omissum sit, hic autem liber ita constans est, ut raro ab lege discedat, de qua ad initium rhapsodiæ primæ dixi, hoc est, ut non usurpet illud, in cæsura, nec in clausulis versuum, cum sequens versus a consonante incipit, contra semper habeat, cum sequens incipit a vocali *. Insunt etiam alia vestigia, e quibus apparet, vel ipsum ex antiquissimo Codice ductum, vel saltem retinente in multis vestigia antiquissimæ rationis scribendi, etiam iis in locis, quæ eo nomine a priscis Grammaticis notata sunt, ut in duplicatione literarum negligenda, in *o* pro *u*, in *ē* pro *u* et similibus, de quibus omnibus reperies suis locis breviter notatum. Atque etiam ea, quæ a recentiori manu scripta sunt, inde a rhapsodia P. non contemnenda. Quam bene quidem consentiant plerumque cum Codice *Vossiano*, et ed. *Florentina*, ad L. XXII. in proximo Volumine apparebit. Consentit etiam sæpissime cum editione *Florentina*

* Hæc conf. cum not. ad Il. α'. quæ hinc explenda.

contra cæteras, etiam vitiosa scriptura, et quidem interdum ita insigniter, ut ex eodem libro ducti videantur, ut Il. μ'. 206. in καμβάλ' pro καββ. quod in editis sola *Florentina* cum *Aldina* prima habet.

Secundum Codicem hunc MS. cura fuit, comparare veteres editiones, quarum lectiones nondum erant diligenter excerptæ: cum satis constet, ne *Barnesium* quidem satis diligenter editionibus veteribus usum esse, *Clarkius* autem in lectionibus librorum editorum fere in *Barnesianis* excerptis acquiescat. Atque etiam *Barnesius* in *Aldina* lectione fallitur cum cæteris plerisque, unam agnoscens lectionem *Aldinam*, cum sint plures. Ego igitur cum haberem in suppellectili mea editiones *Homeri* antiquiores, *Florentinam*, *Aldinam* primam et tertiam (nam secundam dimisi quondam e manibus, quod a prima aut tertia saltem non differre putabam) partem *Lovaniensis* et *Juntinæ*, *Turnebianam*, suppeteretque etiam usus *Romanæ*, nolui hanc facultatem dimittere colligendarum ex his editionibus lectionum variarum et huic editioni adjungendarum; ex quo jam liceret accuratius de his editionibus judicare, quam vulgo fieri aut factum videmus, et origines lectionum vulgariarum in *Homeri* exemplis editis cognoscere.

Editio ergo *Florentina*, etsi ab homine græce doctissimo curata est, tamen non potuit, ut opinor, ita accurata esse, nec in dilectu lectionum, nec in scriptura, ut hodie fieri volunt, qui sunt harum rerum periti. Homines græci, qualis *Demetrius Chalcondylas* fuit, non ad hanc ἀκριβειαν nostram græce docti erant, non critica arte et elegantia exculti, quam hodie in edendis græcis scriptoribus adhiberi volumus. Usu didicerant literas græcas magis et lectione, quam solerti institutione, et satis habebant græcos libros utcunque intelligere: omnia accurate excutere, lectiones varias colligere, eas suis momentis ponderare, ad leges criticas dilectum facere, non quidem omnino negligebant, sed tamen non nimis sollicite curabant. Ergo cum forte fortuna in bonos Codices inci-

derant, etiam bonas lectiones dabant; cum secus ceciderat, pravis contenti erant, quæ utcunque intelligi possent. *Chalcondylas* autem profecto inter cæteros maxime in hoc genere, præsertim in *Homero*, diligens fuit, ut discimus et ex *Nerlii*, et ipsius præfatione, ut qui non modo Codices *Homeri*, quorum potestas esset, consuleret, sed etiam *Eustathii* commentarios conferret, ex iisque, quæ lectiones essent in veterrimis Codicibus, quos vel ipse inspexisset, vel de quibus a Grammaticis traditum reperisset, disceret. Sunt tamen in hac editione non pauca vitiosa, vel ipso versus metro indicante, quorum nonnulla concesserim operis typographici debere, rudi tum arte illa, et speciminum typographicorum emendandorum nondum ea diligentia, quæ tollendis operarum vitiis sufficeret. Cæterum in hac editione esse permultas lectiones bonas, quæ temere postea neglectæ sint, et alii monuere, et res ipsa indicat. Itaque ad textum *Homeri* bene constituendum plurimum et profuit illa editio, et prodesse magis potest, si satis diligenter conferatur, quod vel e *Valkenariano* specimine, in libro XXII. intelligi potest.

Hanc editionem expressit *Aldina prima*, quæ an. 1504. 8. prodiiit. Nam etsi eam interdum deserit, tamen id fit vel per operarum negligentiam et inscitiam, vel in rebus minutis, bene quidem interdum, sed tamen ita, ut appareat, eas correctiones debere correctoribus, non Codicibus scriptis. Neque enim observavi lectiones majoris momenti, quæ ita diversæ ab exemplo *Florentino* essent, ut non aliunde, quam e MS. ductæ esse possint. Nam fere correctio facta est in rebus iis, ubi versus ostendebat vitium, ut cum δὲ pro δ' aut contra editur, aut , additur vel demitur: quod tamen etiam fit sæpe vitiose, et ita inconstanter, ut casu id factum credibile sit.

Longius a *Florentina* discessit *Aldina secunda* an. 1517. 8. interdum quidem bene, sed sæpius male. Itaque possumus prope dicere, hunc novi exempli textum esse: adeo multis locis *Floren-*

tinam, et *Aldinam primam* deserit. Hanc autem repetit modo *tertia Aldina an.* 1524. ut e varietate lectionis cuilibet apparebit. Nam perpauca illa loca, ubi tertia dissentit, aut vitio typographorum dissentiunt, aut a correctore mutata sunt pro arbitrio. Itaque qui *Aldina* exempla amant, debent utramque editionem, primam et secundam, vel tertiam, sed illam tamen potius, quærere (nam tertia vitiosior est) ut vere diversa. Ea autem tanta mutatio a quo, et unde inducta sit, non licet dicere. Nam præfatio nullum indicium habet, nec est alia in secunda, quam quæ primæ editioni ab ipso *Aldo* præposita est, qui tum jam e vita discesserat, cum secunda curabatur. Propius tamen ad fidem mihi videtur, totam illam mutationem esse ab ingenio ejus, cui post *Aldi* mortem cura editionis ab *Asulano* credita erat. Neque enim taciturus fuisse videtur *Asulanus*, si ad novos Codices ea editio castigata aut correcta fuisset. *Erasmus* in epistola ad Goclenium p. III. queritur de mala sedulitate viri docti *Mich. Bentii*, cui cura emendandæ novæ Adagiorum editionis commissa fuerat. Ait enim, ab eo loca *Homeri* et *Ciceronis* in illo opere mutata esse, ad exempla *Aldina*, quæ sint vitiosissima. De qua editione *Aldina* ita judicavit, non difficile est divinare, si temporum rationes sequare. Scripsit enim ista *Erasmus* post alteram *Aldinam*. Sed habeo tamen et ipse exemplum primæ editionis, quod fuit *Erasmi* e donatione *Philippi Melanthonis*, qui eum librum belle religatum misit *Erasmio*, his inscriptis versiculis:

Τῆνδε δόσιν ἀγαθὴν τε φίλην τ' ἔχει, Φίλτατ' Ἐρasmus,
Πάσης τῆς ἀρετῆς καὶ σοφίας πατέρα.

De vitiis typographicis locutum *Erasmum*, patet e subjecto exemplo. Nam *οἷον* semper fecisse, ait, ex *οἷον*, *soli*; qualis perturbatio spirituum frequens est in *Aldinis* omnibus, sed etiam in *Florentina*. An etiam lectiones diversas ab *Florentina* intellexerit, quas male mutatas in *Aldinis* posterioribus putavit, aut a *Lova-*

niensi 1523. cujus copia facile esse poterat *Erasmio*, indagari posset, si conferretur editio per *Bentium* curata, cum superiori. Sed non est tanti.

Inter *Aldinam* secundam et tertiam media est *Juntina* anni 1519. 8. cujus ipse primam tantum partem possideo, sed alteram in catalogis librorum commemorari vidi. Magna cupiditate flagravi alterius etiam partis reperiundæ, quoad non contuleram cum aliis. Eam incenderat *Dorvillius*, quod in *Vanno Crit.* p. 390. eam accuratissimam vocat. Impulit forte virum præstantem in hanc mentem una et item altera lectio bona, quæ non est in his editionibus, quas vulgo habemus in manibus. Cæterum cognovi, eam esse meram repetitionem *Aldinæ secundæ*, servatis etiam, omnibus in locis, crassissimis operarum vitiis. De lectionum consensu Varietas Lectionis testabitur: de vitiis typographicis, quæ in *tertia Aldina* interdum emendata sunt, ne quis dubitet, specimina pauca ponere placet. *Il. β'. 107. φορῆναις* utraque sola habet. *ibid. 246. αὐρετόμυτις* cum tertia. *Il. ε'. 512. χαληπαῖνοι. λ'. 741. καλκή-ρι. μ'. 87. πάντα* pro *πένταχα*. *ibid. 163. ἤδα* pro *ἤυδα* etc. Igitur ea facile careat, qui *Aldinam secundam* habet.

Sequitur hanc *Lovaniensis* e *Martini Alostensis* officina an. 1523. 4. cujus *Fabricius* in *Bibl. Gr.* tantum alteram partem commemorat, in qua est *Odysea*, et quidem anni 1535. quem annum ei etiam adsignat *Cl. Valkenarius*: sed ea repetitio prioris sit necesse est. Hanc destinaram et ipsam conferre cum cæteris editionibus, et lectiones notare in cætera varietate; sed in eo mihi fortuna adversata est. Ipse tantum *Odyseæ* exemplum habeo, quod e Bibliotheca *Frid. Menzii* emi. *Iliada* putabam me penes me habere, quod sciebam, ubi esset integrum hujus editionis exemplum. Etenim *Macherus*, Professor in Gymnasio Gerano clarissimus, acerbo fato ante paucos annos, et Gymnasio illi et literis ereptus, mihi dixerat, se *Lovaniensis* exemplum pulcherrimum habere: utprimum peterem, præsto futurum. Ejus

bibliothecam cum publice emtam scirem *Civitati Geranae*, credebam, facilem mihi ejus copiam fore. Sed cum id peto, ecce nuspia est *Homerus Lovaniensis*, mala manu, vel vivo domino, vel heredibus ablatus. Sed *Odysseæ* collatio cum aliis exemplis celeriter solata est irritam spem. Etenim reperi, eam esse repetitionem *Florentinae* ejusmodi, in qua e MStis nihil accesserit, pauca vitia typographica correctata, ut Ὀδυσῆα, quod est frequens in *Florentina* vitiose, in Ὀδυσῆα, et similia.

Ultima, quam contuli, est *Turnebiana Ilias* an. 1554. 8. nitidissimis literarum formis. Ea nullam superiorum satis, maxime tamen *Aldinas* posteriores sequitur. Id quo vel libro vel viro docto fecerit auctore, nescio. Illud video, ejus lectionem, qua discrepat a superioribus, fere eandem esse cum *Stephaniana*, quæ post vulgata fuit. Vitiosum quidem ἡ ἐφελκυστικὸν in posterioribus, sæpe est in hac primum. Sed ejus lectiones plerumque non sunt bonæ.

Longius progredi conferendis editionibus non libuit, cum sint obviæ, nec viri docti, qui eas curarunt, manuscriptis se usos dicant. *Seb.* quidem *Castalio*, vir græce doctissimus, qui bonam operam navare *Homero* potuisset, profitetur, se textum editionis, quæ *Genevæ* ap. *Crispinum* curata esset, secutum. Et ego alienus sum ab opinione aut consuetudine eorum, qui in talibus omnia complecti eodem tempore et una opera volunt: unde sæpe fit, ut nihil efficiant, et literæ nullum fructum ex eorum doctrina et industria capiant. Si majores, qui editiones auctorum, Lexica, et similia opera primi instituerunt, hoc animo fuissent, nihil omnino ab iis proditum haberemus. Plures veniant in partem operis magni et difficilis. Ego, quod habui ad manus, dedi, et, quod tempus meum sivit, feci. Fundamenta quædam jacta sunt editionis locupletioris, quæ sunt in varietate lectionis. Exemplo editionis nostræ possunt, quibus facultas est MSS. editorumque librorum, adjicere lectiones alias, aut, si quis post

me rursus hunc *Homerum Clarkianum* edat, addere alia. Ita paulatim materia dabitur idonea ei, qui textum *Homeri* ad libros veteres melius constituere velit, quam nunc est in editis. Atque utinam id faciat aliquis de doctissimis viris in Batavis, qui libris et otio abundant. Melius certe ingenium, doctrina, tempus collocetur, etiamsi nihil aliud præterea ediderit, quam si mille parvis observationibus, de singulis verbis, glossis, aut notis ad amatorios libellos nos bearit. Non quo has spernam, et non gratus accipiam, laudemque; sed quod magis utilem laborem navare, magis stabilem gloriam ad posteros uno tali opere sibi parare posse putem. Sed ad *Clarkium* veniamus, et cætera, quæ in ejus *Homero* recoquendo instituimus.

Scio TE, GESNERE, et alios doctissimos viros, in hoc mecum consentire, neminem adhuc ad *Homerum* edendum accessisse, qui tantum in re metrica Græcorum, in elegantissimis et artibus Carminis Homerici videret, interiora literarum græcarum magis perspecta haberet *Clarkio*. Memini enim TE ita judicare tum, cum prima pars *Clarkiani Homeri* ad nos esset delata, cujus tum etiam videndæ cognoscendæque facultatem dedisti: et in promptu esset, commemorare græce doctissimorum, in his nemini profecto secundi *Valkenarii*, testimonia. Quo minus aut mirabere, si quamplurimi exempla *Clarkiana* expetant, aut improbabis repetendæ illius editionis institutum: quod si tamen faceres, nihil esset, quod moleste ferrem, qui nec auctor cuiquam, nec suasor ejus rei fui, laborem hunc etiam invitus, ac diu repugnans suscepi. Sed bona hujus editionis sunt illa quidem, et in textu et in versione, maxime tamen in notis. Textus quidem est, præterquam in nonnullis, *Barnesianus*, Barnesiani autem basis *Schrevelianus* aut huic similis. Sed a *Barnesio* multis locis facit, ut scis, discessionem, ubi ille aut prosodiæ græcæ inscitia, aut alia qua de causa, in textu *Homeri* mutando peccavit, quo illum nomine sæpe

etiam ante *Clarkium*, inprimis a *Berglero* in *Actis Eruditorum Lips.* castigatum constat. Ipse nullis libris scriptis in textu constituendo usus est, nec editiones veteres inspexit, nisi ubi forte causæ suæ argumenta quæreret: unde multa reliquit intacta, quæ prætermittere non debebat, pro nova interdum lectione venditavit, quæ in veteribus editionibus extat. Interdum etiam, sed raro tamen, conjecturas suas in textum recepit, ubi id alius non audeat. De his ego in notulis adpersis monui: cæterum contextum, ab ipso formatum, reliqui intactum; qui non novum, et a me e libris castigatum, textum dare volui: non ita me instructum a libris, scriptis inprimis, putavi: nec id erat hujus temporis: sed *Clarkianum* reddere, et materiam talis instituti aliis, pro præsentī facultate, suppeditare. Atque eadem de causā, versionem, emendatiorem illam quidem cæteris, sed tamen permultis locis parum latinam aut elegantem, non attigi: ausus tamen sum interdum ea, quæ ipse *Clarkius* usus est in alium, libertate uti, ut de peccatis monerem, atque etiam subinde, quomodo poëtica quædam epitheta intelligenda essent, indicarem: si possem etiam hac ratione efficere, ut minus offensionis haberent apud eos, qui, in legendis scriptoribus antiquis, inprimis *Homero*, et cæteris poëtis, non vim verborum, sed etymologias vident.

In notis *Clarkianis* quid insit boni, jam antea indicavi. Accidit autem viro excellenti, quod omnibus, qui in aliquo genere aliquid egregie inventi habent, aut novæ observationis, ut id ubique nimis ingerant, ac jactent etiam alienis locis. Dum cupidius quærit Vir præclarus artificia poëtæ, reperit etiam, ubi nulla sunt, memor magis observationis alicujus suæ, quam consuetudinis *Homericæ* et parallelismi. Id admonere studiosos non alienum putavi, ne abuterentur bene alias excogitatis. Adjeci etiam notulas quasdam de meo, quæ vel ad lectionem, vel ad verba et sententias illuminandas pertinerent. Quas et ipsas copiosiores, et numero auctiores facere me potuisse scio: sed non erat consilium

augere molem libri. Etiam in Varietate lectionis interposui interdum judicium meum, si studiosis ea re possem hunc laborem nostrum utiliorem efficere. In notis *Clarkianis* hoc permolestum accidit uno tenore legenti, quod eadem observatiuncula v. c. de vi cæsurae, infinitis locis, in qualibet fere pagina repetitur: et erat vir doctissimus, qui eas repetitiones sublatas cuperet. Sed ego nihil mutare in hac re ausus sum, qui *Clarkium* putabam, cum primum volumen ipse ediderit, ejus rei causam habuisse, ut opinor, hanc, ut, quocunque in loco aliquis se ad legendum daret, paratas haberet admonitiones de iis rebus, quæ vulgo non bene, aut omnino non intelligerentur. Neque enim omnes ab initio inde legunt, eademque continuatione, carmina *Homeri*, ut iis observationes illæ semper recentes in legendo sint, et in tempore ubique occurrant.

Ad bene intelligendos poëtas epicos et suavius legendos prodesse arbitror, seriem totius operis ac summam argumenti tenere: nec, mea de sententia, quisquam ante accedat ad legendum, quam cognita tali summa, et οἰκονομία Carminis. Itaque argumentum universæ *Iliados* adjunxi, similemque summam in capite *Odysseæ* dabo.

Hæc sunt, GESNERE, Vir illustris atque celeberrime, quæ in hac editione *Homeri* vel feci, vel facere institui. In iis si operam navavi, utilem studiosis, et TIBI probatam, impense lætabor: sed multo magis, si TU hoc munusculum ita acceperis, ut id TIBI, si non per se, at mea causā gratum sit. Neque enim tantum appeto hoc qualicunque labore aliquid novæ laudis, cujus studio profecto minus, quam quis credat, ducor, contentus bonæ voluntatis conscientia, quantum TIBI vel ipse non injucundus, vel mea grata esse cupio. In quo me etiam hæc spes, inanis illa, fortasse, sed spes tamen, delectat, fore, ut amicitiae nostræ, et incredibilis mei erga TE amoris memoria, hac tali ejus significatione cum *Homeri* opere conjungenda ad seros posteros propa-

getur. Illa vero non jam spes incerta, sed certa res est, quod scio, me, per quicquid reliquum nobis ad vivendum dabitur temporis, curaturum, ut TUA mihi benevolentia liceat ad extremum usque perfrui, ejusque fiducia et fructu mihi nihil in rebus humanis jucundius fore. Vale. Scr. *Lipsiæ* a. d. X. Kal. Octobr. A. C. cīdīccclīx.

PRÆFATIO

SAMUELIS CLARKII.

Ut operis instituti ratio uno aspectu aperiatur, Lectorem hæc paucis in antecessum monitum velim.

Primo, *Iliada* hic *græce* quam emendatissimam emitti: Et, si quibus in locis, paucis quidem illis, sed quibuscunque in locis a Vulgatis discessum sit; in Annotationibus, qua id ratione factum sit, singulatim esse expositum.

In *græcis latine reddendis*, (quam quidem interpretationem maxima ex parte correctam, parte aliqua jam denuo compositam dedimus,) latinitatem adhibitam, non elegantem utique et venustam, sed ita Romanam, ut verbis verba, quoad ejus fieri posset, singulis singula ex ordine responderent, *græcis latina*. Quin et *Explementa* quæ vulgo existimantur *Versuum*, quam in *Sententia explenda* vim habeant, propriam quæque et suam, in permultis ut nequeat non sentire Lector, diligenter effectum.

In *Annotationibus* ea fere adjecta, quæ vel ad Poëtæ *artem aperiendam*, vel ad orationis *ornamenta* particulatim *commonstranda*, vel ad *sententiam illustrandam* præsertim facere videntur. Quanquam hac quidem postrema in parte haud multum erat ponendum operis, cum *Homericæ eloquentiæ* et perpetua et singularis virtus sit *perspicuitas* in carminibus ornatissimis tanta, quantam ne in soluto quidem scribendi genere unquam assequutus est quisquam.

Cui a rebus magnis seriisque minus est otii, ex locis innumeris ea, quæ sequuntur, consulere poterit.

De vi elegantissima *vocularum* quarundam, quæ vulgo *Versum*, non *Sententiam*, *explere* sunt creditæ: lib. α'. ver. 6. 56. 308. β'. 1. 158. γ'. 249. 273. 287. 303. ζ'. 323. 418. θ'. 53. 558. κ'. 204. 509.

De *Temporum ratione*, quam in lingua *Romana* paucissimi, in *Græca* nescio an quisquam satis accurate tradiderit: α'. 37. γ'. 141. θ'. 492. ι'. 587. ζ'. 124. θ'. 322. κ'. 186.

De *prosodia*, et *licentia* (quam appellant) *Poëtica*, vulgo minus intellecta: α'. 20. 51. 67. 140. 265. 314. 338. β'. 43. 314. 537. 811. γ'. 151. 260. 385. θ'. 42. ι'. 61. 117. 487. 708. ζ'. 434. ι'. 378.

De *usu* elegantiori *Verborum* quorundam rarius observatio: α'. 528. 593. β'. 269. γ'. 769. 778. ι'. 161. 216. θ'. 156. 520. κ'. 560.

De numeri *Dualis* usu et ratione perperam a Grammaticis ficta: α'. 566. 567. β'. 288. γ'. 487. 778. ι'. 67. 182.

De loquendi ratione ea, quæ inepte *Antiptosis* dici solet: β'. 353. 681. γ'. 211. ζ'. 396. 510. κ'. 224. 437.

De locis quibusdam *emendandis*: α'. 20. 340. 395. 566. β'. 426. γ'. 39. θ'. 42. 242. ι'. 487. κ'. 268. 299. λ'. 732.

De versus *Numeris* rem ipsam depingentibus, et orationibus *personam* mire condecentibus: α'. 436. β'. 102. γ'. 357. 363. ζ'. 510. ι'. 157. ι'. 210. 551. λ'. 687. 697. 766.

De *Accentuum* ratione quadam, rarius observata: β'. 267. 314.

Levia quidem hæc, et parvi forte, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex iudicii consuetudine in rebus *minutis* adhibita, pendet sæpissime etiam in *maximis* vera atque accurata Scientia.

SUMMA ILIADOS

UNIVERSÆ.

Cum e contentione, de Chryseide patri reddenda, Achilles, ira in Agamemnonem incensus, a bello cessaret, Trojani, totis decem annis urbe exire, ad pugnandum aperto campo, non ausi, tandem erumpunt, uno Achille absente, pares se fore Græcis sperantes. Tum Jupiter Agamemnonem per somnium monet, ut copias in aciem educat. Cui parens Agamemnon, convocatis ducibus, quid in animo habeat, ostendit, cæterum ad populum dissimulat consilium, et ad patriam repetendam, tot annis frustra consumtis, hortatur, ut ea tentatione eliceret voluntates hominum, eosque vel confirmaret, si nollent abire, vel, si domum spectarent, per duces coërceret. Ibi cum populo placeret reditus, Nestor et Ulysses concionibus eum dissuadent, et animos confirmant, ut manere et pugnare vellent. Educti ergo cum essent in aciem, contra euntibus Trojanis, et Paris Menelaum ad certamen provocasset, per quod bellum ita finiretur, ut, qui alterum vicisset, Helenam et ejus opes haberet, eaque res convenisset interposito ab utraque parte jurejurando, victus pugna Paris a Venere surripitur (h. e. mortem timens fugit). Ibi tum Pandarus quidam, Trojanus, jaculo Menelaum petit ac vulnerat. Qua re violato fœdere, bellum repetitur, hortante Agamemnone, exoriturque pugna, in qua multi utrimque cadunt. In eo prælio in primis insignem se facit fortitudo Diomedis, vulneratis, præter alios, etiam Venere et Marte. Quo nomine cum apud Jovem queruntur, ultro etiam objurgantur, quod se in talia discrimina conjiciant. Qua castigatione deterriti, abstinent ipsi a præliis: cæte-

rum Trojani magna clade afficiuntur, dum Glaucus et Diomedes inter se colloquuntur, et, paterna amicitia cognita, arma permittunt. Rursus alia pugna e provocatione. Nam Hectore provocante, sortito cum eo pugnat Ajax Telamonius, ita fortiter uterque, ut nox dirimeret certamen. Postridie ejus diei, factis induciis cæsorū sepeliendorū causa, murus circumdatur classi, quo, Achille adhuc pugnante, opus non fuerat. Sed Jupiter, interposito interdicto cum gravibus minis, ne quis Deorum Deorumve opem alterutri parti ferret, ipse in Ida consedit, fecitque, ut, quamquam neutro inclinata victoria, Græci tamen minus valerent. In quo cum Juno et Minerva contra Jovis præceptum ire auxiliatum pararent Græcis, per Iridem jubentur se continere. Interea Hector, noctu concione habita, ad castra extra urbem metandum hortatur. Tum vero timore fractus Agamemnon, quod videbat, Jovem stare a Trojanis, de reditu in patriam serio cogitare cœpit. A quo eum ita deterrent Diomedes et Nestor, ut legatos mitti ad Achillem suadeant, qui de reconciliando Agamemnoni Achille agant, oblatiis egregiis conditionibus. Mittuntur Ulysses, Ajax et Phoenix. Sed eorum legatio et orationes irritæ fuere, inexorabili Achille. Æger inde animo Agamemnon cum dormire non posset, adit noctu primum Menelaum, et ipsum præ curis vigilantem, et expergefactis ducibus, deliberat de rebus communibus. Placuit mittere, qui castra Græcorum specularentur. Primus lectus Diomedes, qui sibi socium adscribit Ulyssem. Eodem tempore cum pari consilio exisset e Trojanis castris Dolon, incidit in illos, et cum timore mortis prodidisset omnia, interficitur. Ipsi in castra Trojana cum irrepsissent, interficiunt Rhesum, Thracem, qui nuper advenerat, et equos ejus abigunt. Sed tamen ea re nihil profectum ad summam rei. Nam die post in prælio omnes prope Duces Græcorum vulnerantur, et in cas rediguntur angustias Græci, ut primum pro muris pugnare cogantur, deinde ne hos quidem defendere

possint, Hectore, portis effractis, irrumpente in naves. Forte Achilles stans in puppi viderat vulneratum Ducem educi e prælio. Is qui sit cupiens scire, mittit sciscitatum Patroclum. Eum onerat precibus Nestor, ut si Achilles se placari non sinat, ipse indutus armis Achillis in prælium veniat, si adspectu armorum Achilleorum terri Trojanis possint et Græci recreari. Interea et Neptunus opem Græcis ferre parat, incitandis etiam Ajacibus ad pugnandum. Sed consilium procedere non potest, Jove vigilante. Itaque Juno, cum cingulo Veneris ad eum profecta, amorem illi et somnum injicit, per quem Neptunus tuto opem fert. Experrectus e somno Jupiter, cum se illusum a Junone videt, et ipsam objurgat, et Neptunum discedere a pugna jubet, incitato etiam Apolline, ut Hectorem incitet. Hunc ergo prægressus Apollo cum ægide, Græcos fugatos ad naves compellit. Interea exorat Achillem Patroclus de armis: iisque indutus primo fugat metu armorum Trojanos, mox agnitus, ab Euphorbo vulneratur, ab Hectore autem occiditur et spoliatur: corpus ipsum a Græcis defenditur, et in castra refertur, misso ad Achillem rei nuncio. Hic vero non modo summa ex eo casu tristitia afficitur, sed etiam ira in Hectorem incenditur et cupiditate illius cædis ulciscendæ. Vix eum Thetis differt, dum nova arma adferat a Vulcano. Iis allatis, in his clypeo admirabilis artificii et ampli argumenti, recreatur Achilles e dolore, et cum interea placatus esset, acceptis donis, Agamemnoni, ad pugnandum progreditur, Jove etiam permittente Diis, ut ad bellum descendant. Ibi multos interficienti vix a Neptuno Æneas, Hector ab Apolline eripitur, omnibus cæteris ad urbem compulsis. Ita furem cum Scamander fluviū cohibere parat, vix a Vulcano servatur. Servatum impedit Apollo, quo minus Trojanos porro insectetur, sub specie Agenoris huc illuc fugiens et insequentem eludens. Ita Trojani portas assecuti urbe clauduntur, præter Hectorem, qui extra urbem expectat Achillem, pavens tamen ac trepidans, ut

qui etiam appropinquante Achille se in fugam conjicit, mox cum restitisset, interimitur. Ejus corpori cum diu illusisset Achilles, trahendo e pedibus religatum ad plaustrum per campos, tandem monitus a Jove per matrem, finem sævitiae facit, et Priamo ad se in castra venienti, Mercurio duce, corpus pro pecunia reddit. Patroclo Achilles, Hectori Trojani funus splendidum faciunt.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἥ ΓΡΑΜΜΑ Α'.

ὑπόθεσις τῆς Α'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΠΕΛΘΩΝ ὁ Ἀλέξανδρος εἰς Σπάρτην, ξενίζεται παρὰ Μενελάῳ καὶ ἀρπάζας τὴν Ἑλένην, ἀπῆλθεν εἰς Τροίαν. Τοῦτο μαθόντες οἱ Ἕλληνες, ἔστειλαν πρέσβεις πρὸς Πριάμον, τὸν τε Μενέλαον, καὶ Ὀδυσσεά καὶ Διομήδην, καὶ τὸν τοῦ Θησέως Ἀκάμαντα· οὓς οἱ Τρῶες παρ' ὀλίγον ἀνείλον, εἰ μὴ Ἀντήνωρ ξενίτας ἀπέπεμψεν αὐτοὺς τῆς Τροίας. Ὑποστρέψαντες δὲ οἱ πρέσβεις ἀνήγγειλαν τοῖς Ἕλλησι τὰ γενόμενα. Τότε συναγαγὼν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων μένος Ἀγαμέμνων ὁ ἀνάξ, ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν τῆς Ἰλίου χῶρον· ἐνναετὴ δὲ χρόνον πολιορκοῦντες αὐτήν, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνέβη ἡ τοῦ Ἀχιλλέως Μῆνις, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Χρῦσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσήϊδα· οὐκ ἀπολαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἠύξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν

Ῥαψωδία] *Homeri Poëmata ex Asia in Græciam primum transvexisse Lycurgum refert Plutarchus in vita Lycurgi, sub initio; et Ælianus, V. H. 13. c. 14. In Græcia diu circumferebantur, non, ut nunc habemus, in duos libros disposita, sed tanquam cantilenæ quædam disjunctæ. Τὰ Ὅμηρου ἔπη (inquit Ælianus, l. c.) πρότερον διηρημένα ἦδον οἱ παλαιοὶ οἷον ἔλεγον, "τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην," καὶ "Δολωνίαν" τινὰ, καὶ "ἀριστίαν Ἀγαμέμνονος," καὶ "νηῶν Κατάλογον," καὶ τῷ "Πα-*

τρόκλιον," etc. Libellos istos primus ordine disposuit, contexuit et quasi consuit, [ἱρραψωδῆσι] Pisistratus. "Qui primus Homeri libros, confusos antea, sic "disposuisse dicitur, ut nunc habemus:" Cic. de Orat. l. 3. §. 34. Πισίστρατος ἔπη τὰ Ὅμηρου διωσπασμένα ἡθροίζετο. Pausan. Achaic. l. 7. c. 26. Τὰδε δὲ ποιήματα, σποράδην πρότερον ἀδόμενα, Πισίστρατος Ἀθηναῖος συνέταξε. Anonym. de genere Homeri; edit. a Leone Allatio.

Fuerunt qui Homerum ipsum libros

Ἑλλήνων. Λοιμοῦ δὲ γενομένου, καὶ πολλῶν, ὡς εἶκος, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν Ἀχιλλεύς συνήγαγε. Καλχαντος δὲ διασαφίσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλεύς ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεόν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς διηνέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε, τὴν Βρισηίδα. Ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἑλλήσι. Θέτις δὲ, τοῦ υἱοῦ δεηθέντος, εἰς Ὀλύμπου ἀνελθοῦσα, ἤτησά το παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσει. Ἡ-ρα δὲ γνοῦσα τοῦτο, διηνέχθη πρὸς τὸν Δία, ὥς αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος οἰνο-χοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσῷ· οἱ δὲ, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐαχήμενοι, εἰς ὕπνον τρέπονται.

hosce non perpetuos, sed cantilenas spar-
sim et singulatim compositas, edidisse
crediderint. "Εγραφε τὴν Ἰλιάδα (inquit
Suidas) οὐχ ἅμα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές, κα-
τάσπερ σόγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐκάστην
ῥαψωδίαν γράψας, καὶ ἐπιθεῖς τῷ περιού-
στῳ τὰς πόλεις τρωφῆς ἐτίθει, ἀπέλιπεν.
Quam in sententiam concessisse videtur
etiam Vir longe omnium doctissimus,
Phileleutherus Lipsiensis, in epistola qua-
dam sermone Anglico conscripta ad F. H.
pag. 18. In eandem porro sententiam
Scriptor Gallicus Rapin, in Comparatio-
ne quam instituit Virgilii cum Homero,
licet ipse aliter sentiens, *Ælium* tamen
citāt, et ipsum Doctiores adducentem:
"Elia pretend que l'opinion des Scavans
"de son temps estoit qu'Homere n'avoit
"composé l'Iliade, et l'Odyssée que par
"morceaux, sans unité de dessein etc."
Verum neque *Ælianus*, cujus verba

jam supra adduxi, quicquam ejusmodi
asserit; et res ipsa vehementer reclamāt.
Nam in utroque Poëmate, a capite ad
calcem, tam sunt apta et connexa omnia;
in *Odysseu* adeo una ubique est et per-
petua narratio; in *Iliade*, singulis in li-
bris, singulis fere in paginis, quæcun-
que pugnetur pugna, quæcunque res
narretur, tam singulari tamen artificio
interseritur et ubique spectatur *Achilles*,
ut plane nullo modo fieri possit, quin uno
consilio totum conscriptum fuerit Poëma,
"Εν μὲν τι σῶμα, ut recte *Eustathius*,
συνεχὲς διόλου καὶ ἐνᾶρμος, ἢ τῆς Ἰλιά-
δος ποιήσις. Itaque cantilenas istas, non
ab Homero sparsim et singulatim con-
scriptas, sed ex Homeri Poëmatis olim
excerptas et (ut loquitur *Pausanias*) διε-
σπασμένας, primus in unum docte recolle-
git, et sic, ut nunc habemus, disposuit
Pisistratus.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Α'.

Ἐπιγραφαί.

Λοιμὸς καὶ Μῆνις.

Ἄλλως.

Ἄλφα, λιτὰς Χρῆσας, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκταν.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, Θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
Οὐλομένην, ἢ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·

IRAM cane, Dea, Pelidæ Achillis

Perniciosam, quæ plurimos Achivis dolores fecit.

VARIETAS LECTIONUM.

Iliados α.

2 ἔθηκεν] Fl. A. Junt. v. not.

Ver. 1. ΜΗΝΙΝ etc.] Recte *Homerum*
laudant Veteres, quod non ab ipsis Belli
initis Poëma suum exordiat, sed sta-
tim in medias res Auditorem suum ra-
piat, et, quæ præcesserint, aptis dein-
ceps locis intertexat, "Ἦδη καὶ ταύτη δι-
σπείσας ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους,
τῷ μὲν τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν
καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιῆν ὅλον. — νῦν δ'
ἐν μέρει ἀπολαβὴν, ἐπιστοδαῖς κίχρηται αὐ-
τῶν πολλοῖς. *Aristot. Poëtic. c. 23.* Αὕτη
γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ τῶν μέρων ἀρ-
εῖσθαι, προϊόντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγείσ-
θαι κατὰ μέρος. *Schol. Similiter Horatius:*

Nec sic incipies;—

"Fortunam Priami cantabo, et nobile Bellum."

Quanto rectius hic, qui nil molitur inepte! —

Nec gemino bellum Trojanum orditur ab ovo:

Semper ad eventum festinat; et in medias res,

Non secus ac notas, auditorem rapit —

De Arte, Poet.

Hoc porro est, quod ait *Cicero de Oratore*;

"Principia verecunda, non elatis intensa

"verbis." Et *Quintilianus*: "Age vero,

"nonne in utriusque sui operis ingressu

"paucissimis versibus legem Proœmio-

"rum non dico servavit [*Homerus*], sed
"constituit?" lib. 10. c. 1.

Ibid. Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος] *Plutarchus*
de hoc versu; "Ὅμηρος δὲ (inquit) τὸν τρω-
τικὸν οὐ διηνέχθη τῶν στίχων "ἄμεινον" ἐξ-
εργῶν, τοσοῦτον περιῖν αὐτῷ φρονήματος
εἰς τὰ λοιπὰ τὴν δύναμιν. *Lib. de Profect.*
Virtut. sentiend. De voce Ἀχιλλῆος, cum
simplici λ, nescio equidem an sit hic lo-
cutus *Plutarchus*. Quam enim de voce,
Πηληϊάδεω, litem moverunt Recentiores;
id vero plane erat, *nodum* (quod aiunt)
in scirpo quærere. Quid enim *usitatius*,
quam vocales istas εω in unam pronun-
ciando contrahi? Fuerunt tamen, teste
Eustathio, qui in hoc vocabulo literas εα
in unam brevem contraherent: Quam
absurde! Alii vocales ηῖ in unam lon-
gam coëgerunt: Sed et hoc ipsum minus
scite. Homo vere doctus, *Joach. Came-*
rarius; "In hoc versu (inquit,) in di-
"mensione numerorum, ηῖ in Πηληϊάδεω,
"una syllaba, ut diphthongus impropria
"esse videatur, pronunciabimus." Vi-
dit tamen et ipse postea, quod erat utique
manifestissimum; ex analogia *usitatissi-*

Πολλὰς δ' ἰφθίμης ψυχὰς αἶδι προΐαφεν
 Ἡρώων, αὐτὰς δ' ἑλάτεια τεύχε κύνεσσιν,
 5 Οἰωνοῖσι τε πᾶσι· (Διὸς δ' ἐτελείετο βελή·)
 Ἐξ ἧ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Multasque fortes animas orco præmature misit

Heroum, ipsosque prædam discerpendam fecit canibus.

5 Alitibusque omnibus: Jovis autem perficiebatur consilium:

Ex quo utique primum disjuncti sunt litigantes

Atridesque, rex virorum, et nobilis Achilles.

6. ταπρῶτα] MS. Lips. a man. sec. A. 1.

ma, quæ vox scribi solita est Πηληϊάδων, eam enunciari scilicet Πηληϊάδων.

Ver. 2. Οὐλομένην.] Exhibet Heröem suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset.

Οὐ γὰρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, αὐδ' ἀγανόφρων,
 Ἄλλ' ἢ μάλ' ἱμμερσιώης. T. ver. 467.

Erat nimirum Achilles,

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer;

Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis.

Ut plane inepti sint, qui Homero id vitio vertant, quod Achillem non finxerit virtutibus exornatum omnibus, vitiiis omnibus immunem.

Ibid. — μὲν Ἀχαιοῖς ἄλγος ἔθηκεν.] Nam ante, quam secessisset Achilles.

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸς πολέων Δαρδανιάων
 Οἰχνησκαν' κτείνου γὰρ ἐδίδισαν ὄρεμον ἔγχος.
 E. ver. 789.

Clark. Edd. vett. ἔθηκεν. Recte. In litera, vel addenda vel demenda parum diligens Clarkius fuit, et constans, non satis consultis libris. In MS. et edd. vett. melioribus, ut Flor. et Ald. pr. in fine versus fere additur: in medio versu, ubi syllaba ultima est in cæsura, plerumque omittitur. Igitur accuratus editor hanc legem debet sequi constanter. Hoc semel in principio monuisse satis erit. Ern.

Ver. 3. Πολλὰς — αἶδι προΐαφεν] Euripides dixit,

Ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπόλλυσας

Androm. ver. 681. Virgilius;

— demiserit Orco:

Æn. IX. 527.

— juvenum tot miserit Orco:

ibid. 785.

— multa virum demittit corpora morti.

Æn. X. 662.

Quæ omnia emphasin vocis illius [προΐαφεν, præmature misit] minus attigerunt. Clark. Sed illi talem emphasin in h. v. non videntur agnovisse. Il. ε'. quidem ver. 190. προΐαφεν clarum est, nihil aliud esse, quam ἰάπτειν. Præpositiones in compositis nimis pronos faciunt viros doctos ad emphases fingendas. Sic infra 326. προΐαφεν non bene vertunt præmisit, quod est simpliciter misit, vel dimisit. vid. Il. γ'. 118. δ. 398. Ern.

Ver. 4. Αὐτοῖς] Corpora ipsorum. Sic Palinuri Umbra apud Virgilium;

Nunc ME fluctus habet, versantque in littore venti. Æn. VI. 362.

Ibid. δ' ἑλάτεια] Alii scribunt, δ' ἑλάτεια. Alii, δ' ἑλάτεια. Sed perinde est. Nam in hujusmodi vocabulorum syllabis non mediis facile fieri potuit (quod et in omnibus linguis interdum usu venit,) ut quod scriptum fuerit ἑλάτεια, vulgo tamen pronuntiaretur ἑλάτεια. Vide ad ver. 51. Clark. Bene: corpora ipsorum, ut interpretatur Scholiastes minor. Αὐτοῖς, cum opponitur ψυχῇ, est corpus, cum σώματι, est animus. Omninoque vis pronominis hujus dijudicanda est ex opposito suo. Ap. Arat. 670. ubi αὐτῇ opponitur πρῶτον, significat navem totam. Unde patet, frustra Apollonium Rhodium pro αὐτῷ reponi voluisse κεφαλὰς ex Il. ι'. 544. aut λ'. 55. de quo vid. Obs. Misc. I. p. 107. s. ubi et altera correctio Zenodoti refellitur ver. 5. pro πᾶσι reponentis δαίτα.

Ibid. κύνεσσιν. Οἰωνοῖσι τε πᾶσι.]

— canibus data præda Latinis, Alitibusque jaces. Æn. IX. 485.

Ver. 5. Οἰωνοῖσι τε πᾶσι.] Ὁ Ζηνοδοῦτος;

Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητῆς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 10 Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν· ὀλέκοντο δὲ λαοί·
 Οὐνεκα τὸν Χρῦσῃν ἠτίμησ' ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Et quisnam igitur eos Deorum, contentione commisit, ut pugnarent?

Latona et Jovis filius: hic enim regi iratus

10 Morbum per exercitum excitavit pestiferum; peribant autem populi:

Quoniam Chrysen contumelia affecerat sacerdotem

Atrides: hic enim venerat celeres ad naves Achivorum,

10 ἠτίμησιν] MS. L. sed α est a man. sec.

(inquit Athenaeus. lib. 1. c. 10.) ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκδοσει, γράφει, "Οἰωνοῖσι τε δαίτα." ἀγνῶν ταύτης τῆς φωνῆς δύναμιν, nempe δαίτα de Alitibus dici non posse.

Ibid. Διὸς δ' ἐτελείετο βελή]

— nam sæva Jovis sic numina poscunt: Æn. XI. 901.

Disputat Plutarchus, utrum Poëta τὸν θεῶν αὐτὸν hic dicat, an τὴν ἑμμεμένην. Lib. de audiendis Poëtis; iterumque in lib. de Stoicorum repugnantibus. Sed nihil opus. Non enim hic philosophatur Homerus: Sed hoc tantum ait; Mala et plura multo et majora, quam prævideri potuerint, ex hac Imperatorum contentione orta.

Ver. 6. Ἐξ ἧ δὴ τὰ πρῶτα] Conjicit Propius, præmium in præcedenti voce, βουλῇ, desinere, istasque ἔξ οὗ δὴ, interrogationem intelligi posse. Ἐξ οὗ δὴ — διαστήτην Ἀτρεΐδης — καὶ — Ἀχιλλεύς: "Unde est orta inter Atridem et Achillem contentio?" Verum ut pronomen istud, οὗ, interrogative accipiat; et ut de Atride non ante memorato inferatur istiusmodi questio; id vero nullo modo fert aut lingua Græcæ, aut Sententiæ ipsius ratio.

Alii igitur istud: ἔξ οὗ δὴ, recte accipientes, "ex quo tempore;" præmium autem nihilominus in voce præcedenti βουλῇ, desinere existimantes; verba hæc: ἔξ οὗ δὴ; cum sequentibus, τίς τ' ἄρ σφῶε, connexa voluerunt. Ut adeo sententia fit: "Ex quo orta est inter Atridem et Achillem contentio, quisnam eos, ut contenderent, commisit?" Verum neque hoc ferri potest. Nam neque particula,

δὴ, ista ratione, recte se habet; et vocula, τ' ἄρ, in media sententia, pessime erunt insertæ; et repetitio ista [quum CONTENDERENT, quisnam eos ut CONTENDERENT commisit?] invenusta est valde, et importuna.

Itaque Proœmium omnino non in voce βουλῇ, sed in voce Ἀχιλλεύς tandem, versu septimo, desinit. Et a verbis, Τίς τ' ἄρ σφῶε, recte inchoatur nova periodus. Et illud, ἔξ ἧ δὴ, non cum sequentibus, sed cum præcedentibus, apte est connexum. "Dic, Musa, iram Achillis; quæ Achivis dolores sexcentos intulit, ex quo utique ei cum Agamemnone intercesserat contentio."

Male igitur hic scriptor Gallicus, Rabin in Comparatione quam instituit Virgilii cum Homero. "Il seroit difficile de dire, ou finit cette Invocation. — Elle se confond avec la narration, quand on y regarde de près." Nempe, ex linguæ Græcæ inscitia orta hæc omnis ambiguitas. De prosodia vocis ἐρίσαντε, vide infra, ver. 140.

Ver. 8. Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν]

— Quo numine læso,

Quidve dolens — Æn. I. 12.

Ver. 11. ἀρητῆρα] De hac voce, Aristoteles; Πειποιημένον δὲ (inquit) ἰστὶν, ἢ ἑλως μὴ καλλέμενον ὑπὸ τινων, αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής: δοκίμ' γὰρ ἵνα εἶναι ταυῦτα οἶον, τὸν ἱερεῖα, "ἀρητῆρα." De Poët. c. 21.

Ver. 13. Λυσόμενός τε θύγατρα.] Vide infra, ver. 366. etc.

Ver. 14. Στίμματα ἔχον ἐν χερσίν]

- Λυσόμενός τε δούγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἀποινα,
 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 15 Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιῆς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα, δῶα κοσμήτορε λαῶν
 Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

Redempturusque filiam, ferensque infinitum pretium-liberationis,
 Infulam habens in manibus longe-jaculantis Apollinis,
 15 Aureo cum sceptro; et supplex oravit omnes Achivos,
 Atridas vero imprimis, duos duces populorum:
 "Atridaeque, et alii bene-ocreati Achivi,

14 στέμματ' Rom. ἀπόλλωνος] MS. prope semper, scriptura antiqua, quæ
 et in aliis verbis occurrit, sed non constanter.

Præferimus manibus vittas ac verba precantum,
 En. VII. 237.
 Velati ramis oleæ, veniamque rogantes.
 En. XI. 101.

Vir doctissimus H. Stephanus (quem secuti sunt Recentiores) primus contendit, scribendum hic omnino στέμμα τ' numero singulari; tum quod infra, ver. 28. legatur στέμμα Διοῖ; tum quod seriem orationis omnino copulativam particulam postulare existimaret. Sed fallitur Vir eruditus. Nam quod postea usurpetur στέμμα, hoc plane nihili est; cum et in Græco sermone et Latino plurima sint istiusmodi vocabula, quæ sive numero singulari efferas, sive plurali, perinde erit. Utique velamina, sertia, vitta, et similia, idem sonare possunt, ac velamen, sertium, vitta. Quippe ex vittis vitta, ex sertis sertium, ex velaminibus constat velamen. Quin et illud ipsum Agamemnonis στέμμα Διοῖ, versum eum ipsum 28vum παραφράζων Plato, τὰ τοῦ Διοῦ στέμματα nuncupat. De Republ. lib. 3. p. 395. Edit. Serrani. Quod autem seriem orationis omnino hic particulam copulativam (τι) postulare existimet, in eo vero multo etiam gravius errat Vir eruditus. Non enim trimembris est sententia, sed bitembris tantum. Non utique et redempturus filiam, et pretium maximum ferens, et coronam habens in manibus venerat Chryses: Sed hoc ait Poëta; redempturumque sibi filiam, idque maximo pretio facturum venisse Chrysen, coronam in manibus habentem. Vide hac de re Acta Eruditorum Lips. ad Mens. Febr. 1712.

Ver. 15. Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ] Præpo-

sitionis, ἀνὰ, ea (ni fallor) hic vis est, ut dicatur Chryses sceptro, quod in manibus gestabat, infulam indidisse. Cæterum quod scriptum est χρυσέῳ, enuntiabatur χρυσῶ, quomodo et scribi quoque deinceps ceptum est. Vide infra ad β'. 811. Clark. Recte interpretatur Χρ. ἀνὰ σ. Itaque vertendum erat: devinctam sceptro, vel deligatam.

Ibid. καὶ ἐλίσσεται — "Ἀτρεΐδαί τε," etc.] Quantum in eo sit artificium, quod Poëta alienam plerumque induat personam, et ex sua ipsius persona parcius loquatur; notat Aristoteles, de Poët. c. 24. "Ὁμηρος δὲ ἄλλα τε πόλλα ἄξιός ἐστιν εἰσαίνειν, καὶ ὅτι καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὅ δὲ ποιεῖν αὐτόν. Αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλαχίστα λέγειν. Οὐ γὰρ ἔστι κατὰ ταῦτα μνηστῆς. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, αὐτοὶ μὲν δὲ ὅλον ἀγωνίζονται. — Ὁ δὲ ὀλίγα φρονησάμενος, εὐδὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ἢ ἄλλο τι ἥθος· καὶ οὐδὲν ἄνδρες, ἄλλ' ἔχον ἥθος. Verum istud, de Homericæ ratione Poëseos in universum. De hac Chryse oratione, totaque hoc in loco τῇ διὰ μνήσεως διηγήσει, ut vocat Plato, quam sit pulchra et ornata; vide Plat. de Republ. lib. 3. Item Dion. Halicarn. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως. cap. 20.

Ver. 17. Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι — "Τμὴν μὲν etc.] "Quam breviter," (inquit Camerarius) "quam artificiose benevolentiam captat!" Immo vero quam breviter, quinis versibus, Imperatores binos, exercitum universum, blandiloquentia, religione, lucro, terrore, commovit!

Ver. 18. "Τμὴν μὲν Διοῖ] Pronuntiatur contracte, "Τμὴν μὲν Διοῖ. Id quod

- Ἵμῃν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν εὖ δ' οἴκαδ' ἐκέρχαι·
 20 Παῖδα δὲ μοι λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἀποινα δέχεσθε,
 Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμεσαν Ἀχαιοί,

"Vobis quidem dii dent, cælestes domos habitantes,

"Excindere Priami urbem, feliciterque domum reverti:

20 "Filiam autem mihi liberate dilectam, et pretium-liberationis accipite.

"Reveriti Jovis filium longe-jaculantem Apollinem."

Tunc alii quidem omnes comprobant Achivi,

20 παῖδα δ' ἱμοῖ] MS. L. bene. λύσαιτε] Edd. vett. omnes et MS. L.
 a man. sec. λύσασθαι Barn. δέχεσθαι] MS. δέχεσθαι a man. sec.

omnibus in linguis interdum usu venit. Sic apud Sophoclem;

Ἰλίου πύργῳ ἀπαρχὰς θέοισι τοῖς ἐργασίαις.

Trachin. 186. Vide infra ad β'. 268, et 811.

Ver. 19. πόλιν εὖ] Qua ratione, πόλιν, syllabam hic posteriorem producat, vide infra ad ver. 51.

Ver. 20. Παῖδα δὲ μοι] Scribunt viri quidam docti, non inficite, Παῖδα δ' ἱμοῖ. Ut sit ἱμοῖ emphaticum scilicet, et referatur ad Ἵμῃν quod præcesserat. Vide Bibliothéque choisie. Tom. XI. p. 351. Et Acta Eruditorum Lips. ad Mens. Febr. 1712.

Ibid. λύσαιτε φίλην.] Scriptum est in plerisque, λύσαιτε. Quod omnino ferri non potest. Nam, λύσαιτε, secundam necessario corripit. Neque id ullo modo sanari potest. Quam enim Poëticam appellant licentiam, ea vero in hujusmodi syllabis mediis, ex quibus Temporum pendet Casuumve Analogia, plane est nulla. Utique, hæc siqua esset, periisset omnis Prosodia. Quod igitur ait vir doctissimus Phil. Labbe. Prosod. p. 42. "Λύσαιτε, "Hind. α'. 20. singulare est;" tantundem est, ac si dixisset, corruptum est.

Alii igitur legerunt, λῦσαιτε φίλην, τὰ δ' ἀποινα δέχεσθαι. Verum hæc cum sequente, Ἀζόμενοι, minus recte conveniunt. (At nominativus, eodem modo est Il. ε'. 692. v. 337. vid. etiam Vann. Crit. p. 342. 545. Ern.)

Phil. Labbe. Thesaur. Prosod. p. 113. conjicit legendum, λῦσαιτε. Atque ita quidem fidenter edidit Barnesius, istam-

que lectionem confirmari existimat ex ver. 13. Λυσόμενός τε δούγατρα. Sed non animadvertit, (id quod recte notavit Auctor quidam eruditissimus, in Actis Erud. Lips. ad Mens. Febr. 1712.) verbum hoc apud Homerum in voce media de eo sole-re usurpari, qui dato pretio redimit captivos; in activa autem de eo, qui pretio accepto reddit redemptos. De eo qui redimit captivos, ver. 13. et 372. hujus libri λυσόμενός τε δούγατρα. Item α'. 502. λυσόμενος παρὰ σείο. Et ibid. ver. 175. λύσασθαι σ' ἐκίλιυσιν. De eo autem qui reddit redemptos, ver. 29. hujus libri, τὴν δ' ἐγὼ εὖ λύσω. Item α'. 137. Ἄλλ' ἄγε δὴ λῦσον. Et ibid. 561. νοῖω δὲ καὶ αὐτός· Ἐκτορά τοι λῦσαι.

Quod addit Barnesius, λῦσαιτε bene congruere cum sequenti δέχεσθαι; id vero nihili est. Nam δέχεσθαι, activam vocem non habet. Et in loco illo jam citato (α'. 137.) ubi utrumque horum Verborum itidem in eodem versu usurpat Poëta, ('Ἄλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκρὸν δὲ δέξαι ἄποινα,) non utique λῦσαι dixit, sed λῦσον.

Denique; cum ex eo porro, λῦσαιτε scribendum colligat Vir eruditus, quod "MS. Barocc. Oxon. παραφράζει, Ἀντρέ- "σαιτε," et hoc quoque nullius est momenti. Nam analogia illa qua is, qui filiam redemptam accipit, eam λῦσαιτε dicitur; qui autem dimittit, λῦσαι; ex ipso petita est Homero. Quid in aliis vocabulis Recentiores fecerint Scriptores, parum refert.

Itaque ea demum vera et certissima est Lectio, quam exhibent Scholia Moschopoli edita a Scherppælio; quamque Lipsi-

- Αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 Ἄλλ' ἐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦδανε θυμῷ.
 25 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 Μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ πιχέω,
 Ἡ νῦν δηδύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
 Τῇν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
 30 Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόδι πάτρης,

Reverendumque esse sacerdotem, et splendidum accipiendum pretium:

At non Atridae Agamemnoni placuit animo;

25 Sed contumeliose dimisit, minacemque sermonem addidit;

"Ne te, senex, cavas ego apud naves offendam,

"Vel nunc commorantem, vel posthac reversum;

"Ne forte tibi non prosit sceptrum et infula Dei.

"Hanc autem ego non liberabo, antequam ipsam et senectus invadat,

30 "Nostra in domo, Argis, procul a patria sua,

26 γέρον] Rom. 27. δηδύνοντα] MS. ed. Rom. αὖτις] ed. R. de qua scriptura vid. ad. ver. 513.

ensis vir doctus supra citatus ex iisdem Scholiis MSS. ante citaverat. λύσσει (inquit iste Scholiastes) ἀντὶ τοῦ λύσαι· τὸ δὲ ὑπεκλινόν, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Legebatur igitur ille, in textu suo Homérico, λύσσει, sive λύσαισι. Quod et optime congruit cum præcedente, δοῖν. Quin et in MSS. Vatican. et Florentin. λύσσει scriptum repperit Vir eruditus Th. Bentleius. Clark. Eadem lectio est in MS. Lips.

Ver. 22. πάντες ἐπιυφάνησαν Ἀχαιοί,] unoque omnes eadem ore fremebant.

Æn. XI. 132.

Ver. 24. Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦδανε θυμῷ.] Legendum conjicit Dna Dacier, Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονος ἦδανε θυμῷ. Minus recte. Nam alibi priore loquendi modo utitur Poëta. Lib. 6. ver. 674. Αἰώντι μεγαλήτρῃ ἦδανε θυμῷ. Et, quamvis altera illa loquendi ratio usurpari queat, ut Odyss. π'. 373. elegantius tamen dicitur, alicui animo placere, quam alicujus animo placere. Porro, quod nonnulli hic, θυμῷ, "præ ira," vertant; id mihi minus græce dictum videtur.

Ver. 25. κακῶς ἀφίει,] Τουτίσσει, ἀγρίως καὶ αὐθάδῳ καὶ παρὰ τὸ προσήκον. Plut. de audiend. Poëtis.

Ver. 29. Τῇν δ' ἐγὼ οὐ λύσω,] Nonnulli

legendum existimant, Τῇν δ' ἐγὼ οὐ λύσω. Quod præfractius quiddam sonat. (omissa particula, autem;) et irato non prorsus disconvenit. Rectius tamen, ut opinor, scribitur τῇν δ' ἐγὼ.

Ver. 31. Ἰστὸν ἐποιομένην.]

Arguta tenues percurrens pectine telas.

Æn. VII. 14.

Ibid. καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.] Vide ver. 112. 113. etc.

Ver. 34. Βῆ δ' ἀπὸν παρὰ θύνα.] Recte hic observarunt rei poeticae studiosi, Chrysaæ dolorem silentio aptius et vehementius, quam ullo sermone fieri potuerit, expressum. Quin et ipsam in hoc versu dispositionem numerorum, cogitatione defixum quodammodo depingere.

Ver. 37. ἀμφιβέβηκας.] Tempus hoc non est, ut vulgo vocant Grammatici. præteritum perfectum, sed præsens perfectum: "Qui tueris, qui circumstas, qui circumdatus es." Quod ut clarius et distinctius intelligatur, notandum est Tempus esse omne divisum in partes Tres; præteritum, præsens, et futurum. Quorum unumquodque porro dupliciter intelligi potest, pro eo ut de re perfecta sermo sit, aut de imperfecta. Itaque Tempora in omni Verbo, primaria et derivata, sunt Ser. Exempli causa:

- Ἰστὸν ἐποιομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
 Ἄλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέδιζε· σαώτερος ὥς κε νέηαι.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείθετο μῦθον.
 Βῆ δ' ἀπὸν παρὰ θύνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 35 Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἤρᾳδ' ὁ γεραίος
 Ἀπόλλωνι ἀνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ.
 Κλυδί μιν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε Ζαδῆην, Τενεδοίό τε ἴφι ἀνάσσεις,

"Telam percurrentem, et meum lectum participantem.

"Verum abi, ne me irrites; salvus ut redeas."

Sic dixit; timuit autem senex, et paruit mandato:

Ibatque tacitus juxta littus multum-strepentis maris,

35 Et multum deinde seorsum iens precabatur senex

Apolinem regem, quem pulchricoma peperit Latona:

"Audi me, splendidum-arcum-gerens, qui Chrysan tueris,

"Cillanque eximiam, Tenedoque fortiter imperas,

33 ἔδδισεν] MS. Fl. A. Junt.

Tempus Præteritum.	rei imperfectæ.	Abibat. He was going. Il s'en alloit. Cœnabat. He was at supper. Il étoit à souper. Ædificabatur. It was in building. On bâtissoit.
	rei perfectæ.	Abierat. He was gone. Il s'en étoit allé. Cœnaverat. He had supped. Il avoit soupé. Ædificatum erat. It was built. On avoit bâti.
Tempus Præsens.	rei imperfectæ.	Abit. He is going. Il s'en va. Cœnat. He is at supper. Il est à souper. Ædificatur. It is building. On bâtit.
	rei perfectæ.	Abiit. He is gone. Il s'en est allé. Cœnavit. He has supped. Il a soupé. Ædificatum est. It is built. On a bâti.
Tempus Futurum.	rei imperfectæ.	Abibit. He will be going. Il s'en ira. Cœnabit. He will be at supper. Il sera à souper. Ædificabitur. It will be in building. On bâtit.
	rei perfectæ.	Abierit. He will be gone. Il s'en sera allé. Cœnaverit. He will have supped. Il aura soupé. Ædificatum erit. It will be built. On aura bâti.

Ex hac temporum primariorum vera et secundum rerum naturam dispositione, observare est:

Imo. Vocabula ista, "ædificatum est, cœnavit, abiit, perit, ἀμφιβέβηκας," et similia, tam Præsens exhibere tempus rei perfectæ; quam illa, "ædificatur, cœnat, abit, perit, ἀμφιβέβηκας," et similia, Præsens exhibent tempus rei imperfectæ. Quod cum plerosque Grammaticorum fugerit; hinc viros etiam non

ineruditos sæpe in fraudem inductos, ut vel mendum aliquod, vel enallagen nescio quam, (quæ Grammaticam omnem penitus evertit,) vel necessitatem quandam metri, (quæ apud Principes Poëtas nequaquam hujusmodi est,) ibi suspicarentur, ubi Temporum ratio recte atque etiam optime jam constaret. Exempli causa: In eo, quod est apud Virgilium, Æn. II. 12.

Vol. I.

B

Σμινθεῦ· εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
40 Ἥ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὶ' ἔκηα
Ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·

"Smintheu: si quando tibi venustum templum coronavi,

40 "Vel si quando tibi pingues coxas cremavi

"Taurorum et caprarum, hoc mihi perfee votum:

41 τῶδ' ἐμοὶ] MS. κρήνην] MS. et edd. quædam rec. ut Steph. κρήνην MS.

"Quamquam animus meminisse horret, luctuque
refugit;"

[et similiter *Æn.* X. 726.] recte constat
Temporum ratio; quoniam is qui animum
refugisse dicat, tam de præsentī tempore
loquitur, quam qui refugere dixerit:
Eodem modo ac qui, "perii," dicat; quod
apud Anglos effertur, "I am undone;"
æque rem præsentem dicat, ac qui dix-
erit, "pereo, I am perishing." Id quod
non animadvertens Vir doctus Rad. Win-
tertonus, Notis in Hesiodi Theog. ver. 819.
Enallagen, quam excogitarunt alii, recte
quidem rejicit; ipse tamen, quod pejus
est, Virgilium τεχνικῶς per Systolen metri,
in ultimo pede, et in voce utique trisylla-
ba, deficiente tempore, timorem expres-
sisse fingit. Simili errore, de eo quod
est apud Ovidium, *Metam.* V. 677. Pie-
ridum in Picas metamorphosin referen-
tem, (Nunc quoque in alitibus facundia
prisca remansit;) "Scribe" (inquit nu-
perus Auctor non indoctus) "TUNC
quoque — Si enim retineas Nunc; di-
cendum est, remanet, non remansit."
Malo admodum augurio. Nam omnino
hoc ait Ovidius, etiam nunc iis insedis-
se atque infixam esse antiquam garrulitatem.
De Grotii errore simili, vide infra ad 8. 434.

2do. Ex hac naturali Temporum dis-
positione apparet, quam male multarint
linguam Romanam vulgares Gramma-
tica Scriptores, qui Futura ista perfecta,
["legero, lectus ero," et similia], quæ
sunt æque indicativa, ac Futura illa im-
perfecta, ["legam, legar;"] e Modo Indi-
cativo expunxerunt; et, ineptissimo So-
læcismo, istud ["lectus ero,"] et similia,
quæ Subjunctiva nullo modo esse possunt,
in Modum Subjunctivum relegarunt.

3tio. Præter Sex ista Tempora Prima-
ria et διαρισμένα, sunt et alia quædam
ex his diverse Composita: Ut videre est
in Græcorum Aoristis atque Futuris

duplicitibus, et recentiorum linguarum
duplicitibus (ut vocant) præteritis perfectis;
quorum alterum respondet Græcorum
Aoristo. Quæ quidem tempora vim suam
varie sortiuntur, partim ex præsentibus,
partim ex præteritis et futuris, interdum
etiam ex Thematis ipsius natura. Quam-
obrem hæc quidem, neque in diversis
linguis singula singulis respondent, ne-
que in ejusdem lingue Verbis omnibus;
et interdum una eademque vox, pro di-
verso orationis contextu, diversum habet
significatum: Non utique promiscue et
ἀλόγως, sed semper certa quadam et
definita ratione. Quæ omnia cum sint
intellectu multo, quam explicatu, faci-
liora; quæque cujusque vocabuli præfi-
nito vis sit, sæpe admodum difficile sit
dictu; diligenti porro lectione sunt obser-
vanda. Hæc quo pertinent, paucis ex-
emplis subjectis, apparebit.

Qui Græce ait, ὥς ἐκλήλυθες; id ait,
διαρισμένως, quod latine dicitur, "Quo-
niam huc adventisti." Qui autem, ὥς
ἐλθὼν; is id ait ἀριστως, quod latine di-
citur, "Cum huc adveneris;" tam de fu-
turo, quam præterito. Quod longe aliud
est.

Quod apud Sophoclem legitur de Achil-
le; — ὅς, μετὰ ζώντων ὄσ' ἦν. Ἡκεῖ ἀριστά—
perpetuam eum habuisse laudem indicat.
Quod si, ἦκουσ' ἀριστά, scriptum fuisset;
jam utique semel tantum, aut sæpius,
eum laudatum dixisset. Similiter apud
Homerum β'. 221. τὼ γὰρ νικηίσσιν, "His
perpetuo solebat convitari."

Quod Latine dicitur, abiit; (quoniam
lingua Romana Aoristis caret;) æque id
sonat, quod διαρισμένως dicimus, "he is
gone, Il s' en est allé;" atque id, quod
dicimus ἀριστως, "he went away, Il s' en
alla." Græcum autem, βίβηκε, horum
duorum Temporum prius solummodo ex-
primit; (uti videre est, *Iliad.* α'. 37. 451.
β'. 134. ζ'. 335. δ'. 90. π'. 66. 69. ψ'. 481.

Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
'Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χρώμενος κῆρ.

"Pendant poenas Danaï ob meas lachrymas tuis sagittis!"

Sic dixit orans; eum autem audivit Phœbus Apollo:

Descenditque ex cœli verticibus iratus animo,

Leid. ap. Valkenar. de Cod. Leid. p. 108. quod verum est. Aliis
locis MS. L. habet κρήνην.

Odys. 9. 541. μ'. 74.) Posterius semper
exprimitur voce βεβήκει, ἔβη, et simili-
bus: *Iliad.* α'. 221. ἡ δ', οὐλύμπονδε βεβή-
κε· Et π'. 751. 'Ως εἰπὼν — βεβήκει·
Aliisque innumeris in locis. Quibus in
locis si, βίβηκε, dixisset; jam non con-
stitisset Temporum ratio. Simile enim
fuisset, ac si quis Anglice diceret, "When
"he had said This, he Is gone away;"
Vel "After he had done This, he has
Sapped." Quod et aliis omnibus in Ver-
bis notandum est.

4to. Hinc videre est, Temporum in ser-
monis contextu rationem in universum
tum constare, cum inter se respondeant
Tempora, non quæ iisdem forte nomini-
bus sunt a Grammaticis definita, sed quæ
apto connexu, et apposite ad scribentis
mentem expromendam, cohereant. Ex-
emplis res clara fiet.

Æque constabit Temporum ratio, sive
dicas 'Ως εἰπὼν ἀποβαίνει, ἀπέρχεται·
"Hæc loquutus abiit;" quæ quidem lo-
quendi ratio ea est, quæ stilo historico
rem præteritam, tanquam præsentem,
depingit: "As soon as he had said This,
"away he goes." Sive dicas, 'Ως εἰπὼν
ἀπέρχεται, ἀπέρχεται· "Hæc loquutus,
"abibat." Atque hæc quidem loquen-
di ratio Motum abeuntis exprimit Tar-
diorem: "As soon as he had said This,
he began to go away." Sive dicas, 'Ως
εἰπὼν ἀπέρχεται, ἀπέρχεται· "Hæc loquutus,
abit." Atque hæc loquendi ratio genera-
lior est; neque Motum abeuntis, tardus
sit celerve, designat: "As soon as he
had said This, he went away." Sive
dicas denique, 'Ως εἰπὼν ἀποβιβήκει, ἀπι-
κλήλυθε· "Hæc loquutus, abierat;" At-
que hæc quidem loquendi ratio, Motum
abeuntis exprimit, Celerrimum: "As soon
as he had said This, he was gone."

Porro; Quoniam Tempus illud præ-
sens perfectum, ["occisus est," "consti-
tutum est," et similia], semper vim ali-
quam necessario habet mutuam ex præte-

rito; ut adeo quid jam factum sit, neces-
sario indicet id, quod fiebat, utique jam
esse præteritum; et quicquid unquam fac-
tum fuerit, exinde necessario efficiatur,
ut illud jam sit utique factum: Ideo per-
inde est, sive de eo qui hoc ipso temporis
momento interierit, sive de eo qui ante
mille annos perierit, "interfectus est," dicas.

Similiter: Quod ait Cicero de tempo-
ribus præteritis, "CONSTITUTUM
"EST Legibus, ut — liceret;" æque de
præsentē dici potuit, "CONSTITU-
"TUM EST Legibus, ut — liceat;"
(Fallitur.)

Quod ait Terentius; "Nisi me lactas-
"ses amantem, et vana spe produceres;"
non metri causa dictum, sed re ipsa
multo amplius est, quam si dixisset,
"produxisses." Indicat enim se non mo-
do vana spe productum fuisse, sed etiam-
num produci.

Quod itidem Horatius: "Parturiunt
"Montes, nascetur ridiculus mus;" non
utique versus gratia dictum est; sed ideo,
ut constaret Temporum ratio. Quod
enim parturit; eo ipso, quod parturiat,
futurum est, utique ut pariat.

In eo denique, quod apud Virgilium
legitur: "Illa vel intactæ segetis per sum-
"ma volaret Gramina, nec teneras cursu
"læsisset aristas;" optime constat tem-
porum ratio: Quia perinde est, sive illum
tum, quum gramina pervolaret, quas
percurreret aristas non lædere dicas; sive,
quas percurrisset interea, non læsisse.

Ver. 39. εἰ ποτὶ τοι χαρίεντ'

Si qua tua unquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit. *Æn.* IX. 406.

colui vestros si semper honores.

Æn. XII. 778.

Ver. 40. πύονα μηρὶ' ἔκηα]

ἐπὶ ἐνὶ πύονι νηῶ

β' 549.

— Pingues — aras:

Æn. IV. 62.

— Pinguis—ara Dianæ:

Æn. VII. 764.

Ver. 43. 'Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε]

45 Τόξ' ἄμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτην.
 "Εκλαγξαν δ' ἄρ' οἷστοι ἐπ' ἄμων χωρομένοιο,
 Αὐτοῦ κινήδεντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ ἐοικώς·
 "Εξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε.
 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

45 Arcum humeris gestans, et undique tectam pharetram:
 Clangorem autem dederunt sagittæ in humeris irati,
 Ipso moto: ipse vero ibat nocti similis;
 Sedit deinde seorsum a navibus, et sagittam emisit:
 Terribilis autem clangor edebatur splendidi arcus.

45 ἄμοισι] Fl. A. R. I. ἀμφηρεφ.] R. Ald. 2. 3. I. ἐκλαγξαν] MS. γ. adscriptum
 a m. s. vid. v. 59. ἄμων] MS. vid. v. 570. II. γ. 257. etc.

Dixit: opemque Dei non cassa in vota vocavit.
 En. XII. 780.

Ibid. Φοῖβος Ἀπόλλων.] "Επίθετα οἰκείως
 καὶ προσφωὰ τοῖς ὑποκειμένοις ἡρμοσμένα,
 δύναμιν ἴσιν ἔχει τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν
 ὡς περ τῶν θεῶν ἰκαστῶ ἰδιαν τινα προσηγο-
 ρίαν προστίθουσι τὸν Δία, μητίετην καὶ
 ὑψιβερέτην καὶ τὸν Ἥλιον, ὑπερίονα καὶ
 τὸν Ἀπόλλωνα, φοῖβον καλῶν. Dionys. Ha-
 lic. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, c. 6. Sic
 cum Ἀπόλλωνι ἰκαστῶν et ἐκαστῶν et χρυ-
 σάορον et ἀφῆτορα appellat Poëta, appo-
 site ad naturam rei e Solis radiis deduc-
 tum est Epitheton. Vide infra ad ver.
 75. et 477. et 528.

Ver. 45. ἀμφηρεφέα τε] Qua ratione
 ἀμφηρεφέα, syllabam hic postremam pro-
 ducat, vide, infra, ad ver. 51.

Ver. 46. "Εκλαγξαν — ἐπ' ἄμων]

Tela sonant humeris, — En. IV. 149.

— pharetramque fuga sensere sonantem.

En. IX. 660.

Aureus ex humero sonat arcus. —

En. XI. 652.

Venustior in eo Homeri hic quam Vir-
 gillii elocutio, quod IRATI describitur
 Incensus, paullo utique inæquabilior.

Ver. 47. νυκτὶ ἐοικώς.] Causa nimirum
 pestis, qualis sit, incertum.

Ver. 48. μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε.] Scholiastes
 explicat, μετὰ ταῦτα. Unde Interpretum
 nonnulli, deinde. Quod est languidius.
 Ego ita intelligendum existimo, ut sit,
 ἰὸν μετὰ νῆας ἔηκε.

Ver. 49. Δεινὴ δὲ κλαγγὴ] Pestis scilicet
 ingruentis primus Rumor, terribilis.

Ver. 50. Οὐρῆας μὲν πρῶτον] "Ισως οὐ τοὺς
 ἑμῖνοις λέγει, ἀλλὰ τοὺς φύλακας; Arist. de

Poëtic. c. 25. Male; cum κύνας ἀργαῖους
 statim deinceps addit Poëta.

Ver. 51. βέλος ἐχέουσας ἐφείεις.] Al.
 ἀφείεις. Quod perinde est: Ex arcu scilicet
 emisit, in populum inmisit. Verum qua
 ratione vocabulum hoc, βέλος, et simi-
 lia, syllabam posteriorem producant, ne
 perpetuo dicendum sit, semel hic dili-
 gentius exponam.

Primo igitur, syllaba producta dicitur,
 quæ tempore duplici effertur, ac brevis;
 sive quæ duarum brevium tempus pro-
 nunciando explet. Itaque η, quoniam
 valet e; et α, quoniam valet o; (quod
 et de α, ι, υ, similiter intelligendum est,
 ubi natura sunt longæ, ut in vocibus
 διουσία, τίμη, νίκην, ψυχῇ, ὀνύμη, ὄνυ,
 σπέρνυ, δαίνυ, et similibus.) semper neces-
 sario producuntur; nisi quum, propter
 Vocalem sequentem, altera ex compo-
 nentibus (ut ita dicam) Vocalibus elidatur;
 adeoque τείχη, exempli gratia, τείχη
 effertur; et χρυσῶ ita pronuncietur, ac
 si χρυσό scriptum esset.

2. Quemadmodum duplici Vocali, η, α,
 ε, ι, υ; sic duplici itidem Consonante fit
 syllaba necessario longa; ut φλίσψ, quod
 est, φλῖψ; et φλόξ, quod est, φλόγ; et
 σάρεξ, quod est σάρεξ.

3. Syllaba natura brevis, ut κός, in Con-
 sonantem desinens, sequente alia Conso-
 nante, sive in eodem vocabulo, sive in
 alio; sit itidem, positione ista, necessario
 longa. Ut, Κόσμος γάρ —

4. Syllaba natura brevis, in Vocalem
 brevem desinens, sequentibus in eadem
 voce Consonantibus duabus, ut τί-κνον
 φιλότι-κνος, ἀτι-κνος, (quæ in oratione
 soluta, ut ex Scriptorum Tragicorum et

50 Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο, καὶ κύνας ἀργαῖους·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευεὺκές ἐφείεις,
 Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θάμειαι·
 "Ενῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο·
 Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·

50 Mulos quidem primum invasit, et canes veloces.

Sed postea ipsis [hominibus] sagittam mortiferam immittens

Feribat: perpetuo autem rogi cadaverum ardebant frequentes.

Novem dies quidem per exercitum ibant sagittæ Dei.

Decimo autem ad concionem vocavit populum Achilles;

48. ἰὸν] Fl. Ald. 2. 51 ἀφείεις] Ald. 2. 3. I. Rom. Sic Dawesius de coniec-
 tura bene.

Comicorum Lambus constat, semper cor-
 ripitur; in heroico carmine, propter
 positionem istam, (sicuti in Latinis voca-
 bulis, tenebræ, volucris, et similibus.)
 produci potest.

5. Syllaba natura brevis, in Vocalem
 brevem desinens, ut τει; vocabulo proxi-
 me sequenti, a duabus Consonantibus in-
 cipiente; propter istam positionem iti-
 dem produci potest. Ut, — Τὰς τε τει
 ἰσσυμένους πει.

6. Ultima ejusque versus syllaba, qua-
 liscunque ea sit natura, et a qualicun-
 que incipiat Versus sequens; non (ut
 Grammatici loquuntur) communis, sed
 semper necessario longa est, propter Pau-
 sam istam, qua, in fine versus, syllabæ
 ultimæ pronuntiatio necessario produ-
 citur. Atque hinc (ut id obiter moneam)
 apparet, quamobrem in solo versu Ana-
 pæstico syllaba ultima, vel Vocali longa
 vel Consonantium concursu, producatur
 necesse sit. Pes nimirum Anapæstus, qui
 a syllabis brevibus incipiens in longam
 desinit, graviolem in ultima syllaba,
 quam Pedum alius quivis, pronuntiandi
 ictum excipit. Quam ob causam pausa
 ista, qua omnis in universum versus fi-
 nitur, in hoc uno versus genere minor
 æquo fuerit, nisi vel ultima syllaba sit
 etiam alias longa, vel sententia ipsa si-
 mul cum versu finiatur. Hanc versus
 Anapæstici proprietatem Primus et solus
 Recentiorum observavit longe omnium
 Doctissimus Rich. Bentleyus. Videtur ta-
 men hoc non ignorasse Scholiastes in
 Æschylum; Qui ad versum istum, Pers.
 591. [ἄρξονται, βασιλεία] Τὰ τοιαῦτα πάν-
 τα πητικὰ (inquit) μακρὸν ἔχου τὸ α.

Quod isto in loco notari ab eo non potuit,
 qui ultimam ejusque versus syllabam
 communem crederet.

7. Non modo in fine Versus aut Sen-
 tentiæ, sed etiam in fine Vocis, propter
 Pausam qua vox finitur, syllaba alioqui
 brevis produci potest. Ut, βέλος ἐχευε-
 νικές —. Quod scilicet ita fere pronuncia-
 batur, ac si scriptum fuisset, beloss. Ete-
 nim Græci plenius et productiori spiritu,
 quam Romani, syllabas singulas effere-
 bant. Id quod ex eo liquet, quod Græci
 Vocales etiam breves, in diversis vocabu-
 lis concurrentes, sæpius non elidant;
 cum Romani non breves modo, sed et
 longas semper omnes, et Consonantem in-
 super m, et olim s quoque eliderent.

8. Fit hoc præcipue in Cæsura, quia
 major eo incidit pronuntiationis ictus.
 Fieri tamen potest etiam extra Cæsuram,
 si Consonans sit natura durior, et dupli-
 cari solita; vel Vocalis sequatur aspira-
 ta. Ut, Αὐτὰρ οἱ Πρωῖτες —. Nam.

9. Et propter Consonantem asperiorem,
 quæ quasi duplex effertur solita sit, syllaba
 alioqui brevis, etiam non in fine vocis,
 produci potest. Ut; "Λεῖς, "Λεῖς, Βροτο-
 λογι —. Est enim litera ρ, pronuncia-
 tu asperrima, et facillime duplicatur: Ut
 ῥῖον ῥῥῖον.

10. Et propter Vocalem Aspiratam in
 voce proxima sequentem, ultima præce-
 dentis produci potest. Spiritus enim as-
 per sæpe tanquam Consonans pronuncia-
 batur, vel tanquam Æolicum Digamma.
 Ut, — φίλῃ ἱκνρῇ, δινός τε. Legebatur
 fere, tanquam si scriptum fuisset, φιλιφφ
 ἱκνρῇ δινός τε.

11. Quin et Diphthongi quædam, etiam

- 55 Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδην, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶω
 60 Ἀψ' ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν.

55 Huic enim in animo posuit Dea candidas-ulnas habens Juno;
 Curam enim gerebat Danaorum, quia scilicet morientes videbat.
 Hi itaque postquam congregati sunt, in unumque convenerant.
 Inter eos surgens locutus est pedibus velox Achilles;
 "Atride, nunc nos iterum errantes puto
 60 " Retrocessuros, si modo mortem effugerimus;

59. παλιμπλαγχθ. MS. vid. ad v. 46. 64. ὦ, τι MS. Ald. 2. 5. I. Steph.
 quod verum est v. Jens. ad Lucian. T. I. p. 497. ceteræ ὦ-τι, quod et

sine spiritu aspero, fere tanquam duplices Consonantes efferebantur. Ut πρὸς, οἶκον Πηλῆος —. Videtur enim οἶκος, οἶκος, pronuntiata fuisse, Wicus, Winus; unde Latine, Vicus, Vinum: Et ex οἶ, facta est Latina, sui. De ἀθάνατος, Ποσειδάων, et similibus, primam producentibus; vide propriis in locis. Et siqua sint adhuc rarius occurrentia, de his etiam suis in locis dicetur.

12. Quam itaque Poëticam vulgo appellant Licentiam, ea omnis in hoc uno consistit, (non ut syllabarum Quantitates confundantur promiseue atque ἀλίστως; quod est perabsurdum; sed) ut Syllabæ naturæ Breves, certa quadam Positione, fiant productæ. Non utique hæc quidem Omnes, neque Omni in Positu, sed certa quadam ac constanti ratione; sicuti supra est expositum. Alias enim Syllabæ Breves, et maxime quæ in Nominibus sint Casuum, in Verbis utique Temporum Personarumque characteristicæ; (ut ἀρμάτος, λύσας, ἐμνύμεν, ζυγνύμαι, ἐμνύμαι, ζυγνύμαι, κῆρυν, κρήνις, κρήνις, κρήνις, μαρτύρομαι, μαρτύρομαι; horumque Derivata, κρήνις, κρήνις, κρήνις et similia;) productæ omnino non possunt. Quæ autem Syllabæ naturæ sunt Longæ, in his omnibus Licentia apud Principes Poëtas nunquam prorsus est ulla. Nam ut νίκη, τίμη, ψυχή, χρῆς, horumque Derivata et Composita omnia; item, ut ἐμνύμαι, ζυγνύμαι, ἐμνύ, ζυγνύ, et similia; vel ut κῆρυν, κρήνις, κρήνις, κρήνις, μαρτύρομαι, μαρτύρομαι, et similia; in præsentibus

et imperfectis, (vide infra ad ver. 558.) ut hæc, inquam, et hujusmodi corripentur, nulla unquam licuit Licentia.

13. Nam quod apud Doricos Scriptores legimus τὰς αὐτὰς, τὴν ἀνδρῶπιος, τὰς βουλὰς; et apud Scriptores tum Doricos, tum Atticos, καλῶς, καλῶς, et similia; qualia apud Homerum nusquam reperiuntur; vide infra ad β'. ver. 45.) hoc utique non Licentia est Poëtica, sed alia nimirum lingua loqui.

Ver. 54. ἀγορήνδ' ἐκάλισσας λαὸν Ἀχιλλεύς. Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ — Recte Scholiastes: Ἀχιλλεύς γὰρ Χείρωνος ὡν μαθητὴς, καὶ σὺν ἱατρικῇ σαφῶς ἐπιστάμενος. — ἐπὶ, τίνας ἔνικεν Νίσταρος, ἢ Ὀδυσσεύς, ἢ Μενέλαος, αὐθένος ἑλκτον τῶν Ἑλλήνων φροντίζοντες, οὐ ζήτῳσι το αἴτιον τῆς νόσου.

Ver. 55. Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ]

Hic mentem Æneæ genitrix pulcherrima misit. Æn. XII. 554.

Ver. 56. ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.] Qui istud ῥα omiserit, vel alio quovis expletivo mutaverit, sentiet is demum, temporis isti imperfecto, ὄρατο, nescio quid ex vocula illa accrevisse diuturnitatis. "Cur hoc?" (inquit Quintilianus, l. IX. c. 4. quum vocula illa quodam in loco apte usus esset Cicero) "potius quam hoc?" — "Rationem fortasse non reddam; sentiam esse melius. — Ita ut audio, hoc "Animus accipit, plenum sine hac geminatione non esse." Vide infra ad β'. 158. Sed et istud ῥα, quoniam deductum est scilicet (non ex ῥίμῃ, sed) ex

- Εἰ δὲ ὁμῶς πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμός Ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
 Ἥ καὶ ὄνειροπόλον, (καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν.)
 Ὃς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχάσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 65 Εἴ τ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴδ' ἐκατόμβης.
 Αἴ κέν πως ἀργῶν κνίσσης, αἰγῶν τε τελείων

"Siquidem simul bellumque domat et pestis Achivos.

"Verum age quæso, aliquem vatem consulamus, vel sacerdotem,

"Vel et somniorum-interpretem, (etenim somnium quoque ab Jove est:)

"Qui dicat, cur tantopere iratus sit Phœbus Apollo;

65 "Sive is nos ob vota-non-reddita incusat, sive ob hecatomben:

"Si forte agnorum nidorem caprarumque lectarum

Barn. secutus est. 66 κνίσσης MS. sed σ. alterum erasum. aliis locis plerumque σ. pro σσ.

αργα. vim habet porro in sententia cum eo, quod præcessit (συνεὶ νεκρῶν καὶ ὄντων θανάτου) connectenda: "Ὅτι ῥα (ὅτ' ἄρα θνήσκοντας ὄρατο, "quoniam utique morientes videbat." Vide infra ad ε'. 858. et ad β'. 558.

Ver. 57. ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν,] Τοῖς βασιλεῦσι βασιλευσῶν ἦν ἐκ τῶν κρατίστων — καὶ οὐχ' ἄλλοι ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις, αὐθαδέες καὶ μονογνώμονες ἦσαν αἱ τῶν ἀρχαίων βασιλέων δυναστεῖαι. Dion. Halic. Antiq. Rom. lib. 2. p. 86. Vide infra ad ver. 238.

Ibid. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν —, Τοῖσι δ' —.] H. Stephanus, quem hic secutus est Barnesius; Scribere (inquit) non dubitem τοῖσι δ' conjunctim, quum significet τοῖσι δ' id est τοῖσι δ' non τοῖσι δ'." Sed errat, ut opinor. Vir doctissimus. Est enim alterum illud δ', repetitio prioris non inelegans. Quomodo et Latine recte dicitur; "Cum autem —, tum vero —." Vide infra ad γ'. 200. et ad β'. 160.

Ver. 58. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Epitheta hujusmodi ex singulari aliqua corporis animive dote desumpta, sunt quasi Agnomina personarum propria. Quamobrem ineptiunt plane, qui Achillem tam in concilio quam in campo πόδας ὠκύν appellatum, vitio vertant Poëtæ. Euripides, etiam in Tragedia, ubi elocutio Sermoni proprior est, eodem utitur Epitheto:

Ἀπόλλων' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας,

Ἀχιλλεύς. — Andromach. ver 1236.

Clark. add. Cl. Riccium Diss. Homeric. 22.

Ver. 59. Ἀτρεΐδην, νῦν] Totum hujus et

sequentis Orationis artificium eleganter et particulatim detexit Dionys. Halicarn. in libro qui inscribitur Τέχνη, c. 9. "Ἰδωμεν οὖν τοὺς ἐκατέρωθεν λόγους, πῶς ἔχουσιν δι' ἀλλήλων, καὶ πῶς τὸ εὐπρεπὲς ἔχουσιν, οἱ μὲν τοῦ Ἀχιλλεύς ἐν βαδύτητι ζητήσεως, οἱ δὲ τοῦ μάντιος, ἀσφαλὲς πρὸ τῆς ἀποκρίσεως." Ἀτρεΐδην, νῦν ἄμμε etc. Totus locus lectus est dignissimus.

Ibid. ἄμμε παλιμπλαγχθέντας] Si ἄμμε hic, ut plerique arbitrantur, duale sit; tum hoc ait Achilles, "utrumque nostrum cum exercitibus etc." Vide infra ver. 566. Verum ego quidem existimo, qua analogia ex ἡμῖν fit ἄμμε, eadem ex ἡμῖς et ἡμᾶς fieri ἄμμε, in plurali. Ut recte Scholiastes; "Ἄμμε, ἡμᾶς, Αἰολικῶς.

Ver. 62. ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, — Ὃς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχάσατο] — ad oraculum Ortygiæ Phœbumque; Quem fessis finem rebus ferat, unde laborum Tentare auxilium jubeat. Æn. III. 143.

Cæterum de vi voculæ δὲ, vide infra ad β'. 158.

Ver. 65. καὶ γὰρ τ' ὄναρ] "Γὰρ τι, pro "γὰρ, (inquit H. Stephanus,) passim a "libi invenitur." Sed non vacat istud, τί. Nam, καὶ γὰρ τ' ὄναρ, id est quod Latine dicitur, nam et Somnium quoque.

Ver. 64. εἴποι, ὅ, τι τόσσον] Ita omnino legendum; uti recte scriptum est in editione Scherpezeelii cum Scholiis Moschopuli. Al. ὅτι τόσσον. Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 66. Αἴ κέν πως] Turpissime hæc vertit Barnesius, "AUT si forte" etc. Ac si trimembris esset sententia, εἴτ'

Βέλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

- Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
70 Ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.
ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι,

“Vult assecutus a nobis pestem depellere.”

Ille quidem sic locutus resedit: his autem surrexit
Calchas Thestorides, augurum longe optimus,

- 70 Qui noverat et praesentia, et futura, et praeterita,
Et navibus dux fuerat Achivorum Ilium usque,
Suam propter vaticinandi artem, quam ei dedit Phœbus Apollo:
Qui ipsis cordatus concionatus est, et dixit:
“O Achilles, jubes me, Jovi care, eloqui

73. δ σφιν] MS. Aldd. Junt. et sic locis omnibus. ὅς φιν. ed. Rom.

ἀρ' —, ἔδ' —, αἰ κέν πως. Atqui hoc ait
Achilles; “Si forte, (postquam intellexe-
rimus utrum ob —, an ob —, iratus sit.)
velit etc.

Ver. 67. Βούλεται ἀντιάσας.] Qui Proso-
dia student, observare potuerunt, ἀντιά-
σας, hoc in loco, non ab ἀντιάω esse pos-
se, sed ab ἀντιάζω. Quæ enim in αωρι-
um desinunt, vel in αω purum impu-
rumve; ea omnia (ni fallor) penultimam
istam et in aoristo et in futuro semper
producunt. Ut ἀράομαι, βιάω, βιάω, γράω,
δράω, [unde non modo δράω, sed et διδρά-
ω, διδράω etc. Aristoph. Avib. ver. 15.
et Pace, ver. 1059.] ἰάω [de qua vide ad
Δ'. ver. 42.] ἰγγαόμαι, θιάομαι, θηράω,
ιάομαι, ξυράω, ὀράω, πειράω, φθιρίάω, φυράω,
φωράω, χράω, ψωρίάω, et similia, Κεράσας,
est a κεράννυμι, similiter ut πειράσας a πι-
τάννυμι. Ἠράσάμην. est ab ἱράμαι vel ἱρά-
ζομαι. Πειράσας, videtur esse a πειράσσω,
vivendo; unde πίπρακα, πρᾶσω, πρᾶση, πι-
ρᾶσω, πειράσας, πειράσας. Nam quæ de-
ducta sunt a πειράω, transeo; ut πειράω,
quod est Ionicum πειρήσω; et πειρήσας;
quod est Ionicum πειρήσαν; hæc etiam
in Tragicis Comicisque Scriptoribus. (ubi
elocutio Sermoni propriior est, et nec dialecto-
rum varietas nec Poëtica illa literarum
geminatio, ἰπείρασσαν, πειράσας, multum
licita est.) penultimam producunt.

Ἦδεσσι, ποταμοῦ τῶμα, διπτεράσαςιν.

Chæremon. Tragicus apud Athenæum lib.
2. p. 45. Et,

Κνήμην τε διπτεράσαςιν Ἀργείων λόγῳ.

Eurip. Phœniss. 1403.

Quæ in αω desinunt nec puro, nec
præcedente ε, eorum nonnulla (quanquam
pauca) aliam sequuntur analogiam, ut
γιλάω, γιλᾶω, ἰγιλᾶω, σπᾶω, σπᾶσω ἰσ-
τάω. Vide infra ad ζ. 454.

Ver. 70. Ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα,]

— Novit namque omnia vates,

Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura tra-
hantur. Virg. G. IV. 392.

Simplicior paullo et venustior hic Homeri
elocutio: nam istud, ventura trahantur,
minus facile est quam, τὰ ἐσόμενα. Cæ-
terum de producta syllaba, ε; item Δι',
ver. 74. et Ἀπόλλωνος, ver. 75. et Διοτρέ-
πιον ver. 85. vide supra ad ver. 51. Clark.
Simplicius est Homericum ἰσόμενα Vir-
giliano ventura trahantur: at Virgiliani-
um est exquisitius et venustius, posito
verbo trahantur pro verbo substantivo sint.

Ver. 73. εὐφρονέων] Libri antiqui modo
de sine punctis diæreseos, modo cum punctis
scribunt. Utrumque patitur metrum.
Cæterum potius vertendum erat bene cu-
piens, iis favens, bene consulturus etc.
quam prudens aut cordatus: quod etiam

75 Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἀνακτος.

- Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνδεο, καὶ μοι ὄμοσον,
Ἥ μὲν μοι πρόφρων ἐπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἥ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὅς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
80 Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη·
Εἴπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ,

75. Iram Apollinis longe-jaculantis regis.

“Igitur ego dicam: tu autem paciscere, et mihi jura,

“Omnino te mihi propensum verbis, et manibus opem laturum.

“Profecto enim suspicor virum iratum fore, qui late omnium

“Argivorum imperium habet, et ei obediunt Achivi.

80 “Potentior enim rex, quando irascatur viro inferiori;

“Et enim si forte iram quidem eodem die decoxerit,

“Tamen et postea retinet similitatem, donec perfecerit,

75. ἀνακτος] interrogative Steph. mavult legi. Sic dedit. Barn. 80. χί-
ρη] Rom.

monet Cl. Abresch. ad Æschyl. p. 287.
Em.

Ver. 74. κέλεαί με. — ἀνακτος.] “Ma-
“him (inquit Henr. Stephanus) post, ἀνακ-
“τος. notam Interrogationis.” Judicet
Lector. Clark. “Melius puto sine interro-
gatione. Æn. II. 3. infandum regina
jubes etc. Sed—incipiam.

Ver. 75. — ἐκατηβελέταο ἀνακτος.] A-
pollo, sive Sol, “inde (inquit Macrobius)
“ἐκατόβλος et ἐκατηβόλος dictus, ἐκαθὲν τὰς
“ἑκατὶνὰς βάλλων, e longissimo altissimo-
“que radios in terram usque demittens.”
lib. I. c. 17. Ut per Sagittas, intelligatur
vis emissæ radiorum.” ibid. Vide supra
ad ver. 45.

Ver. 77. Ἥ μὲν μοι] Jensus de stilo
Hom. p. 255. putat legendum: Ἥ μὲν μοι,
quæ est solennis formula jurandi. Sed
omnes etiam Grammatici veteres ex h. l.
proferunt Ἥ μιν. Suidas tamen addit: τὸ
δὲ ἐντελέσιον Ἥ μιν. Idem in h. v. scri-
bit ἀρήξει. Sed ἀρήξειν verum est. Etiam
β'. 290. quædam edd. Ἥ μιν, male et ope-
rarum errore. Ern.

Ver. 82. Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει
κότον.] Aristoteles hunc versum citans,
Rhetoric. I. II. c. 2. ἀγανακτοῦσι γὰρ, in-
quit, διὰ τὴν ἐπιροχὴν. Similiter Euripi-
des Med. ver. 119.

Vol. I.

Διὸς πυρρὸν λήματα καὶ πῦρ;

Ὅλ' ἄρ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,

Χαλεπῶς ὀργῆς μεταβάλλουσι.

Hoc est: “Terribiles sunt Regum animi;
“quippe raro admodum cedere, plerumque
“dominari soliti, difficulter iras depo-
nunt.” Quod ideo hic afferro, quia in La-
tinis, quas viderim, Versionibus, senten-
tiam hujus loci, voce ἀρχόμενοι male intel-
lecta, penitus turbatam observavi: Quan-
quam Græcum Scholiasten non videtur ex
toto fugisse. Et quoniam loci hujusce in-
cidit mentio, lubet hic in transcurso tur-
pissimam mendam in præcedente ver. 106.
notare,

Δῖλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον.

Videtur legendum, αἰρόμενον; inquit doc-
tissimus Canterus. Rationem autem emen-
dationis non adjecit. Recentiores Euri-
pidis Editores neglecta ista emendatione,
retinuerunt ἐξαιρόμενον: scilicet quia recte
et Græce dicitur, ἐξαιρόμενον ἐξ ἀρχῆς.
At vero ideo necesse est αἰρόμενον legatur,
non quod ad constructionem Grammati-
cum, sed quod ad Versum nimia sit ista
syllaba ἐξ, metrumque jugulet. Est enim
Versus anapæsticus ex quatuor pedibus.

Δῖλον δ' ἐξ ἀρχῆς αἰρόμενον.

C

- Ἐν στήθεσσι νῶϊσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σωώσεις.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 85 Θαρσύνεας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα.
 Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, Διὶ φίλον, ὅτε σὺ, Κάλχαν,
 Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 Οὔτις, ἐμεῦ ζώντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
 Σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
 90 Συμπάντων Δαναῶν· ἐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπης,
 Ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
 Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ἦν δα μάντις ἀμύμων·
 Οὐτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης·
 Ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,

"In pectoribus suis: tu itaque dic, an me sis servaturus."

Hunc autem respondens alloquutus est pedibus velox Achilles;

85 "Confusus valde, dic vaticinium, quodcumque seis:

"Non enim, per Apollinem Jovi carum, cui tu, Calcha,

"Vota faciens Danaïs vaticinia ostendis,

"Non ullus, me vivo et in terra vidente,

"Tibi cavas apud naves graves manus adferet,

90 "Cunctorum Danaorum: ne quidem si Agamemnona dixeris,

"Qui nunc longe potentissimum in exercitu gloriatur se esse."

Et tum quidem cepit animum, et dixit vates præcellens;

"Neque hic [nos] ob vota non reddita incusat, neque ob hecatomben;

"Sed causa sacerdotis, quem contumelia affecit Agamemnon,

85 ὅτι MS. Fl. 91 πολλῶν MS. 96 ἄλλ' ἔδωκε] A. 2. 3. I. 105. ἀμφ.
 μίλαιναι] A. sic Steph. volebat. 105. προσέειπεν] MS. Rom. v. ad. 2.

Ver. 83. φράσαι.] Vide infra ad ver. 140.

Ver. 84. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος] Quod Martialis de Homero jocose ad Epigrammatis facetias, id nuperus Scriptor Gallicus Rapin serio annotavit. "Les Transitions, qui doivent par leur caractère être fort variées, pour desennuyer le Lecteur; sont toutes semblables dans la plus grande partie de son ouvrage." La Compar. d' Homère et de Virg. c. 10. At vero erant hæc omnino simplicissime et sine ornatu dicenda, ut raptim ac velut in transitu legendi percurrerentur.

Ver. 86. Οὐ μὰ γὰρ] Non hic πιστεύεται τὸ "οὐ," ut ait Scholiastes; sed significanter admodum, et maxima cum vi, iteratur. Οὐ γὰρ, μὰ τὸν Ἀπόλλωνα, οὐ

Ibid. ὅτε σὺ, Κάλχαν.] Recte in Vocativo, Κάλχαν. Est enim Nominativus, plenis Notis exaratus Κάλχανς; quanquam in hoc nomine et in similibus, respuit istud, & linguæ Græcæ ratio; semperque scribitur, Κάλχας.

Ver. 90. ἐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα] Quam ferociter hoc, et personæ Achillis convenienter!

Ver. 91. Ὅς νῦν — εὔχεται] Et istud νῦν, et εὔχεται, aptissime ad minuendam Agamemnonis auctoritatem. Clark. Nempe si εὔχεται est gloriatur. At id non est necessarium. Auctor ipse Homerus Il. β'. 82. ubi Nestor non detrahens Agamemnoni, aut irridens, sed auctoritatem addere cupiens eodem modo de eo loquitur. Verte: potentissimus est, vel fer-

- 95 Οὐδ' ἀπέλυσε Δύγατρα, καὶ ἐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
 Τῆνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἥδ' ἔτι δώσα·
 Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
 Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κέρην
 Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν δ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 100 Ἐς Χρυσήν· τότε κέν μιν ἱλασσύμενοι πεπείθοιμεν.
 Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἦρωσ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 Πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην·
 105 Κάλχαντα πρῶτιστα κακ' ὀσσομένοσ' προσέειπε·
 Μάντι κακῶν, εἰ πάποτε μοι τὸ κρήγυον εἵπας·

95 "Neque liberavit filiam, et non accepit pretium liberationis.

"Idcirco dolores dedit longe jaculans [Apollo,] et adhuc dabit.

"Neque hic prius a peste graves manus abstinebit,

"Quam patri dilecto reddat [Agamemnon] nigris oculis puellam

"Inemptam, sine pretio; et ducat [mittat] sacram hecatombam

100 "In Chrysam: tunc ipsum [Apollinem] forte placatum flexerimus."

Ille quidem ita loquutus consedit: his autem surrexit

Heros Atrides late-dominans Agamemnon

Turbatus: Iraque valde præcordia circumfusa-caligine

Plena-erant, oculique ipsi igni lucenti similes-erant:

105 Calchantam primum torve intuens alloquutus est;

"Vates malorum, nunquam mihi gratum dixisti:

105. κακοσσομένος] A. 2. 3. 106. εἵπας] M. Fl. Al. 1. similiter MS. mox. v. 108.

Ver. 92. τότε δὴ θάρσησε, καὶ ἦν δα]

Ille hæc, deposita tandem formidine, satur. Æn. II. 76.

Ver. 97. β. χεῖρας ἀφέξει.] Cl. Markland ad Lys. p. 592. tentat κῆρας, frustra. βαρύνει χεῖρας Apollinis sunt ut v. 89. μετ' ὀπλῶν βεβαρημέναι, ut habet Glossa interlin. MS. Lips. cf. v. 49. s. Ern.

Ver. 102. εὐρυκρείων] Late tyrannum Horat. Late Regem: Virg. Æn. I. 25.

Ver. 103. φρένες ἀμφιμέλαιναι] Hoc est, quod aiunt Latini; atra bile percitus.

Ver. 104. ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.]

Stant lumina flamma. Æn. VI. 300.

— totoque ardentis ab ore,

Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis. Æn. XII. 102.

Ver. 105. ἀνέστη — Κάλχαντα — προσέειπε.] Constructio hæc Asyndetos, ira ex-candescentem significanter indicat.

Ibid. κακ' ὀσσομένος προσέειπε.]

Surgit, et his onerat dictis, atque aggerat iras.

Æn. XI. 312.

Cæterum de voce κακοσσομένος, ita Porphyrius: Οὐ, κακῶς ὑποβλεψάμενος. — ἀλλὰ — ἵστιν ὅσσα, ἢ θεία φήμη. — "μετὰ δὲ σφισιν ὅσα δέδει, Ὀπρύνουσι" ἵναι, Διὸς ἄγγελος." [Il. β'. 95.] Ἀπὸ τῆς Ὀπρύνουσι πεπείθεται τὸ Κακοσσομένος, ἥτοι ὡς κακῶς μαντ. αὐτὸν ἐνεδίδων. — "Οὐ μὲν γὰρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τὸδ' ἱκάνω [Il. α'. 172.] του-τίστιν, οὐ κακὸν πλεονάζουμένη. Quæstion. Homer. 16.

Ver. 106. Μάντι κακῶν,]

"Infelix vates —"

Æn. III. 246.

- Αἰεὶ τοι τὰ κακὰ ἔστι φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
 Ἐσθλὸν δ' ἐδέ τί πω εἶπας ἔπος, ἐδ' ἐτέλεστας·
 Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 Ὡς δὴ τῷδ' ἐνεκά σφιν Ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 Οὔνεκ' ἐγὼ κόρης Χρυσῆϊδος ἀγλὰ ἄποινα
 Οὐκ ἔδελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 Οἴκοι ἔχειν καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 Κουριδῆς ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἔδεν ἔστι χερσίων,
 115 Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι ἔργα.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐδέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
 Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἴος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἦω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.

“Semper animo tuo jucundum est mala vaticinari:

“Bonum autem nondum aliquid dixisti verbum, neque perfecisti

“Et nunc inter Danaos vaticinans concionaris,

110 “Quasi idcirco ipsis Longe-jaculans [*Apollo*] dolores struat.

“Quoniam ego puellae Chryseidis splendidum liberationis-pretium

“Nolui accipere, quandoquidem longe malo illam

“Domi habere; etenim ipsi Clytæmnestræ præfero,

“Quam-Virginem-duxi, Uxori; quoniam non ipsa inferior est,

115 “Neque corpore, neque oris-habitu, neque mente, neque omnino operibus.

“Sed et sic volo reddere, si hoc est melius:

“Malo equidem populum salvum esse, quam perire.

“Sed mihi præmium statim præparate; ut non solus

“Argivorum præmio caream: quippe id non decet.

115 οὐ φυὴν] MS. 120. λείπεται] Rom. A. 2. 5. Junt. sic et γ. 110. etb.

Ibid. τὸ κρήνην] Ἀντιπιδίντος, οὐ τῷ
 ψίδδι, ἀλλὰ τῷ κακῷ, τὸ κρήνην. — Ἐστὶ
 δὲ κρήνην, τῷ κίαρι ἢ δὴ καὶ προσήνεις· ὁ ταῦ-
 τὸν τῷ θυμῷ. Porphyr. Quæst. Home-
 ric. 16.

Ver. 106. 107. 108. οὐ πώποτε] μὴ τὸ
 κρήνην — Αἰεὶ τοι τὰ κακὰ — Ἐσθλὸν δ'
 οὐδὲ τί πω] Recte hic observatum, Poë-
 tam optime personæ serviisse, dum ira ve-
 hementer commotus rem eandem hoc
 modo ter repetat. Cæterum qua ratione
 vox εἶπας, in ver. 108. ultimam producat,
 vide supra ad ver. 51.

Ver. 114 Κουριδῆς ἀλόχου]

Cui pater intactam dederat, primisque jugarat
 Omnibus —. Æn. I. 349.

Clark. Observent autem studiosi οὐ ἔστι
 non οὐχ ἔστι dici. Nempe quia sequitur
 vocalis adspirata, non opus est ad hiatum
 vitandum τῷ χ, idque temere interdum ab
 editoribus aut librariis additum est. Ex-
 empla v. in Vann. Crit. p. 393. Ern.

Ver. 117. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι,
 ἢ ἀπολέσθαι.] Οὐκ ἔχει ὑψηλὸν τι καὶ σιμνὸν
 ὁ λόγος — Τινὲς δὲ οὕτω διαπραΰνουν τὸ νόημα.
 Βούλομαι σόον εἶναι τὸν λαὸν ἢ, εἰ μὴ τοῦτο
 γίνεσθαι, ἀπολέσθαι αὐτὸν βουλοίμην αὐτίς.
 Eustathius in locum. Similiter et Scho-
 liastes. Mihi tamen magis arridet sim-
 plicior illa et vulgaris expositio: Cupio
 equidem populum omni ratione salvum esse
 et nequaquam Mei causa periri.

- 120 Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 Πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά.
 125 Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράδομεν, τὰ δέδασται·
 Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποδι Ζεὺς
 Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
 130 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Μηδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεὺ,
 Κλέπτει νόον· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.

120 “Videtis enim hoc omnes, quod mihi præmium abito alio.”

Hic autem respondit postea pedibus-præstans nobilis Achilles.

“Atride gloriosissime, avarissime omnium;

“Quinam vero tibi dabunt præmium magnanimi Achivi?

“Non utique scimus communia ullibi reposita multa:

125 “Sed quæ quidem ex urbibus deprædati sumus, ea divisa sunt:

“Populos autem non decet iterum-collecta hæc congregare.

“Sed tu quidem nunc hanc Deo præmitte: at Achivi

“Tripliciter quadrupliciterque compensabimus; si quando Jupiter

“Det urbem Trojam bene-munitam diripere.”

130 Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;

“Ne sic quidem, quamvis sis fortis, Deo similis Achille,

“Falle mente: quoniam non antevertes astutia, neque mihi persuadebis.

129. δῶσι] edd. vett. δῶσι etiam Barn.

Ver. 118. ἐτοιμάσατ',] Vide infra ad
 ver. 140.

Ver. 120. ὅ μοι] Vide infra ad ver. 531.

Ver. 121. Τὸν δ' ἡμείβετ'] Male hic et
 in similibus, alieno in loco, edidit Bar-
 nesius Τόνδε, pro Τὸν δὲ. Quod semel at-
 que iterum monuisse satis sit.

Ver. 123. Πῶς γὰρ τοι] “Inique præ-
 mium postulas: Qui ENIM fieri potest,
 “ut etc.” Vide infra ad v. 22.

Ver. 124. Οὐδέ τί πω] Scribi potest vel,
 οὐδέ τί πω, vel οὐδ' ἔτι πω.

Ver. 126. παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.]
 Omnia iterum in unum conferre, ut alia
 denuo portione disperiantur.

Ver. 128. αἳ κέ ποδι Ζεὺς Δῶσι]

Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri

Contigerit victori, et prædæ ducere sortem.

Æn. IX. 267.

De hoc loco Plutarchus: “Ὁ Ἀχιλλεύς,
 ἄλλως μὲν (inquit) ὑφίστατο τῷ θεῷ τῆς δόξης,
 καὶ μίτρεος ἢ λίγων, “Αἳ κέ ποδι Ζεὺς
 Δῶσι etc.” Lib. de Sui laude. Vide infra
 ad β'. 228.

Ver. 131. θιοίκελ'] Τὸ φύσει δίκαιον
 καὶ καλὸν καὶ σῶφρον — ὃ δὲ καὶ Ὀμηρος
 ἐκάλειν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἡγχιγόμενον,
 θιοίδις τι καὶ θιοίκελον. Plato de Re-
 pub. lib. 6. Liqueat tamen apud Poëtam
 θιοίκελος, ἀμύμων, et similia, non virtu-
 tibus exornatum omnibus, sed una quavis
 sive Animi sive Corporis dote præcellen-
 tem, perpetuo significare.

- "Η ἐθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς
 ἥσθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 135 Ἄλλ' εἰ μὲν δώσωσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 Ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 Εἰ δέ κε μὴ δώσωιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 Ἡ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 Ἄζω ἐλάν· ὁ δέ κεν κεχολάσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.
 140 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
 Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην

- "Nunquid vis, ut ipse habeas præmium, ac me frustra
 Sedere indigentem? jubesque me hanc reddere?
 135 Atqui si dabunt præmium magnanimi Achivi;
 Satisfacientes animo meo, ut æquale sit valore; bene est:
 Sin autem non dederint, ego certe ipse auferam
 Vel tuum, vel Ajacis, veniens, præmium, vel Ulyssis
 Abducam ablatum; ille autem commotus-reddetur, ad quem ivero.
 140 Verum enimvero de his post consultabimus etiam alias.
 Nunc vero age, navem nigram deducamus in mare vastum,
 Intusque remiges idoneos congregemus, intus et hecatomben

135. ἢ θίλεις] MS. edd. vett. ἢ ἐθέλεις Barn.

Ver. 135. "Η ἐθέλεις,] *Al.* "Η θίλεις.

Ver. 135 — 137. Ἄλλ' εἰ μὲν — Εἰ δὲ —]

"Si dabunt, bene est; Sin minus etc." Ea scilicet est Græcæ linguæ ratio, ut, in hujusmodi sententiis, membri prioris Apodosis, (καλῶς ἔχει) semper fere reticeatur; idque elegantissime. *Aristoph.* *Plut.* ver. 468. καὶ μὲν ἀποφύγω, — Εἰ δὲ μὴ, — Alia exempla plurima, ex iis qui tum astricta tum soluta oratione scripserunt, videas apud *Henr. Stephanum* in *Annotatis ad Xenophontem* p. 39. et *Kusterum*, in locum citatum *Aristophanis*: et *Eustathium* in hunc locum *Homeri*. Vide et infra ad ver. 340.

Ver. 137. Εἰ δὲ —, ἐγὼ δὲ] Vide supra ad ver. 57.

Ver. 139. Ἄζω ἐλάν· ὁ δὲ κεν κεχολάσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.] Fuerunt apud Veteres, qui totum hunc supposititium existimarint. Et possit quidem, licet non inelegans, sine sententiæ dispendio abesse. *Dna Dacier*, hoc modo interstinguit.

Εἰ δὲ κε μὴ δώσωιν, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

"Η τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος,
 Ἄζω ἐλάν. ὁ δὲ κεν κεχολάσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.

Sed et Vulgati recte se habent. *Clark.* In numero eorum, qui spurium putarent, ponitur *Longinus* ap. *Eustath.* ad h. l. p. 67. B. *Ern.*

Ver. 140. μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις.] Quid sibi velint Græcæ Grammaticæ Scriptores plerique, prorsus nescio; qui hanc commenti sunt regulam; "Penultima Futuri primi SEMPER Longa, "nisi in Quarta conjugatione," quam (Alii Quintam appellant?) in qua scilicet et ultima circumflectitur, ut *τιμῶ, κρινῶ, et similia*. Et tamen innumeræ sunt voces, alia conjugatione, scilicet in ἄζω et ἰζω desinentes, quarum e contrario (nescio an non omnium polysyllabarum, nisi quæ duplicem habent formandi rationem, ut *πιράζω et πιράω, πιράσω, ἀνιάζω et ἀνιάω, ἀνιάσω;*) penultima illa tam Futuri primi quam Aoristi, SEMPER corripitur. Ut *φράζω, ἀρπάζω, γυνάζομαι, ἐργάζομαι, ἀποντίζω, ὀπλίζω* etc.

- Θείομεν, ἀν' δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 Βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
 145 Ἡ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Ἡε σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 Ὅφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλῆς·
 ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλέοφρον, [λεὺς·
 150 Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπειν πείδηται Ἀχαιῶν,
 Ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἥλυθον αἰχμητῶν

- "Ponamus, ipsamque Chryseida pulchram-genas
 Consendere faciamus: Unus autem aliquis præfectus ex proceribus sit,
 145 Vel Ajax, vel Idomeneus, vel nobilis Ulysses;
 Vel tu, Pelide, omnium terribilissime virorum:
 Ut nobis Longe-jaculantem [*Apollinem*] places sacris factis."
 Hunc autem torve intuitus alloquutus est pedibus velox Achilles;
 Heu! impudentia indute, lucri-studiose, [vel dolose,]
 150 Quomodo aliquis tibi promptus mandatis obsequatur inter Achivos,
 Vel ut expeditionem aliquam faciat, vel adversus viros fortiter pugnet?
 Non enim ego Trojanorum gratia veni bellicosorum

150 πείδηται] MS. cf. v. 218.

Καὶ δὲν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι. — *Iliad.* ε. 234.
 Βασκομένης ἀγέλης βοῶν ἀρτάσῃ. — ῥ. 62.
 Καὶ μὲν γυνάζομαι — α. 427.
 — καὶ ἀπόντισσι δουρὶ φαινώ. — δ. 496.
 Δάρποι θ' ὀπίσσω μισθῶ — *Odys.* μ. 292.
 Μιζέου, θυμῷ τ' ἐργάζομαι;
 Eurip. *Medea*, 108.
 Ἄπαντα ταῦτα συντημὼν ἐγὼ φράσω.
Hecuba, 1180.

Sed exempla in singulis Poëtarum omnium paginis occurrunt. Vide infra ad ζ. 454.

Ver. 141. ἄλα δῖαν.] *Mare magnum*. Quicquid enim *quavis* de causa eximium est, δῖον appellatur.

— "per Mare Magnum;" *Æn.* V. 628.

Sic *Odys.* γ'. 153. quod est, ἄλα δῖαν, ibidem ver. 158. dicitur *μεγακῆτια πόντον*. Similiter, *Odys.* ε'. *Λακιδάιμονα* διὰν explicat *Scholiastes* *μεγάλην*.

Ver. 142. ἱρίτας ἐπιτηδὲς] *Remigum* quod sufficiat.

Ver. 149. ὦ μοι, ἀναιδ.] *Hæc* contu-

meliosius dicta arguunt multi, quam personis talibus conveniat. Bene monet *Cl. Riccius* *Diss. Homeric.* X. XI. ejus reprehensionis causam esse in versione latina ad verbum: quam tolli sensum potius spectando et meliori versione, quam ipse suppeditat hujus loci. Videant ipsum et legant illas duas diss. qui hic non labi judicando, injuriamque facere poëtæ velint. *Ern.*

Ver. 151. Ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι.] Exponunt plerique, *insidias* locare: quia nimirum *Demosthenes* dixerit, *ἐν ὁδῷ καθιλόν*. Verum ex eo quod, *ἐν ὁδῷ καθιλόν*, *insidias* indicet, ex vi scilicet verbi *καθιλόν*; non utique efficitur, ut, *ὁδὸν ἐλθέμεναι*, itidem indicet *insidias*. Recte igitur *Eustathius*, *Δύναται δὲ καὶ ἄλλως "ὁδὸν" πλατυκώτερον λήγεσθαι* etc.

Ver. 152. Οὐ γὰρ ἐγὼ] "Quomodo quisquam tibi lubens obsequatur; cum "eos tam male accipias, qui *Tui solius* "causa bellum gerant? Non ENIM ego "*Trojanorum* etc." Vide infra ad ε. 22.

- Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἵτιοί εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πάποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 155 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βατιανείρῃ
 Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 Οὐρεὰ τε σκίοεντα, θάλασσά τε ἠχέεσσα·
 Ἀλλὰ σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ
 Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κυνῶπα, [χαίρης,
 160 Πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπη, οὐδ' ἀλεγίζεις·
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ· ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δὲ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·

“Huc pugnaturus; quippe qui culpa in me carent.

“Non enim unquam meas boves abegerunt, neque equos:

155 “Neque unquam in Phthia glebosa, populosa

“Fructum laserunt: quoniam valde multi inter jacet

“Montesque umbrosi, mareque resonans.

“Sed te, o valde impudens, una secuti sumus, ut tu gauderes.

“Honorem petentes Menelao tibiue, canino-vir-aspectu,

160 “A Trojanis: quæ beneficia neque revereris, neque curas:

“Quin et mihi præmium ipse te ablaturum minaris,

“Super quo multum laboravi, dederuntque mihi filii Achivorum.

“Non equidem tibi unquam æquale habeo præmium, quando Achivi

“Trojanorum exciderint bene-habitatam urbem.

Ver. 153. μαχησόμενος· ἐπὶ] Qua ratione, μαχησόμενος, hic ultimam producat; vide supra ad ver. 51.

Ver. 157. μάλα πολλὰ μεταξὺ Οὐρεὰ τε]

Longa procul longis via dividit invia terris.

Æn. III. 383.

Innumeri Montes inter me teque, viaque,

Fluminaque et Campi, nec freta pauca, jacent.

Ovid. Trist. lib. 4. Eleg. 7.

Ver. 163. Οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον]. “Nunquam ego præmium tuo æquale habeo; “neque tum mihi æquale dandum pos-“tulo, cum excisa erit Troja.” Quare nihil opus ut, Τρώων πτολίεθρον, reddatur, “Trojanorum urbs aliqua;” quomodo verterunt Barnesius et Dr. Dacier.

Ver. 167. ἔχω ἴσον τι φίλον τι] Parvum quidem; at quod ægerrime ta-

men feram, ut mihi vi abripiatur. Parvum appellat, non quod ipse Briseida parvi faceret, sed quod Agamemnoni semper obtingeret amplior et uberius præda. Quare insulsus plane est. Terrassonus, qui hoc appellat “une épithète ri-“dicule.” Dissertat. sur l’Iliade, Part. IV. Chap. 3.

Ver. 170. οὐδέ σ’ οἶω· Ἐνθάδ’ ἄτιμος — ἀφύζειν.] Sunt qui, ἄτιμος, non ad ipsum Achillem, sed ad Agamemnonem, hic referant. Quod si fiat; erit constructio dura admodum, ἀναλόγου. Ac si dicas; “neque te puto-divitias hic inhonoratus “assequaris.” Quod etsi Linguae Latinae ratio haud ferat, reperitur tamen interdum apud Græcos constructio non ita multum absimilis. Supra, ver. 77. Quod latine dicas, “Jura te mihi luben-

- 165 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαἶκος πολέμοιο
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ’· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ’ ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἐρχομ’ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
 Νυν δ’ εἴμι Φθίηνδ’· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 170 Οἴκαδ’ ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ’ οἶω,
 Ἐνθάδ’ ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύζειν.
 Τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Φεῦγε μάλ’, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσεται· οὐδέ σ’ ἔγωγε
 Λίσσομαι, εἵνεκ’ ἐμεῖο μένειν· πάρ’ ἐμοίγε καὶ ἄλλοι,
 175 Οἳ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Ἐχθιστος δὲ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων.

165 “Verum quidem majorem partem impetuosi belli

“Manus meæ ministrant; at si quando divisio venerit,

“Tibi præmium multo majus; ego vero modicumque gratumque quid

“Venio possidens ad naves, postquam defessus sim pugnando.

“Nunc itaque abeo in Phthiam: quoniam multo melius est,

170 “Domum ire cum navibus recurvis: neque te puto,

“Hic inhonoratus quum sim, divitias et opes collecturum.”

Huic autem respondit postea rex virorum Agamemnon;

“Fuge omnino, si tibi animus appetit; neque te ego

“Rogo, gratia mei manere: apud me et alii sunt,

175 “Qui me honorabunt; præcipue vero providus Jupiter.

“Invisissimus vero mihi es a-Jove-nutritorum regum;

169 ἔστι] Fl.

“tem opulaturum;” græce est, et constructione quidem non inusitata, δημοσίων μου προφρων ἀρήξειν. Similiter infra, ver. 397. Quod latine dicas, “Dicbas “solam te avertisse perniciem; græce est, ἔφασθα· οἴη λοιγὸν ἀμύναι. Rarius est, quod occurrit, β. 550—553. κρονίοισιν — Ἀσπεράπτων ἱπιδίξ. Quem locum vide. Sed satis hic constat sententia, si constructione simplicissima, ἄτιμος, jam ad ipsum Achillem referatur: “Neque te “puto, hic inhonoratus quum sim, diviti-“as et opes collecturum.” Fuerunt ta-“men qui et hoc modo verterent: “Neque “Tibi [Tui causa] volo hic, inhonoratus “quum sim, divitias opesque meas pro-“funderē.” Sed simplicior est interpre-“tatio prior: Et ἀφύζειν, multo aptius sig-“nificat, exhaustire arripiendo, quam pro-“funderendo.

Vol. I.

D

Ver. 175. Φεῦγε μάλ’,] Recte hic Eustathius. Ἀχιλλέως εἰπόντος, “ἄτιμις “Φθίηνδ’.” ὁ Ἀγαμέμνων ἀσπίδος ἀντιλί-“γων φησὶ “Φεῦγε μάλ’” etc.

Ver. 174. πάρ’ ἐμοίγε καὶ ἄλλοι, Οἳ κέ με τιμήσουσι.]

Non erit auxilio nobis Ætolus, et Arpi?

At Messapus erit, felixque Tolumnius, et quos

Tot populi misere duces; nec parva sequetur

Gloria delectos Latio.— Æn. XI. 428.

Ver. 175. μητίετα Ζεὺς.] Μητίετα, non Vocativus pro Nominativo; quod est absurdum: (Quorsum enim, obsecro, aliud dixisse Scriptorem accuratissimum, aliud voluisse?) Sed revera Nominativus est, ex lingua Æolica et Bæotica, vel (ut alii existimant) Macedonica. Unde deinceps Latine factum est, Poëta, Cymeta, Athleta, et similia.

- Αἰεὶ γὰρ τοὶ ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἰὼν, σὺν νηυσὶ τε σῆς, καὶ σοῖς ἐτάροισι,
 180 Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσεῖ σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
 Οὐδ' ὄδομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 Ὡς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
 185 Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὺν γέρας· ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
 Ὅσπον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
 Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριζεν,

“Semper enim tibi contentioque grata, bellaque, pugnaque.

“Si valde fortis es, Deus certe tibi hoc dedit.

“Quin domum reversus cum navibusque tuis, et tuis sociis,

180 “Myrmidonibus impera: te vero ego non moror,

“Neque quicquam te aestimo iratum: minabor autem tibi sic;

“Quoniam a me aufert Chryseïda Phœbus Apollo,

“Hanc quidem ego cum navique mea, et meis sociis

“Mittam: ego autem abducam Briseïda pulchram-genas,

185 “Ipse profectus ad tentorium, tuum præmium: ut bene intelligas.

“Quanto potentior sim te: timeat vero et alius

“Æqualem se mihi dicere, et comparari contra.”

Sic dixit: Pelidæ autem dolor ortus est, et ipsi cor

In pectore furibundo bifariam deliberavit,

187 ἴσον] A. 2. ὅσον A. 5. ἦσον Junt. φάσθαι] MS.

Ver. 178. Εἰ μάλα — Οἴκαδ' ἰὼν.] Vide supra ad ver. 105.

Ver. 180. Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσεῖ.] Similiter Virgilius:

— Illa se jactet in aula

Æolus, et clauso ventorum carcere regnet.

Æn. I. 140.

Ver. 184. Βρισηΐδα — τὸ σὺν γέρας.] Vide infra, ver. 366. et β'. ver. 690.

Ver. 185. Αὐτὸς ἰὼν.] Satis ineptum est et puerile, quod de hoc versu annotat Plutarchus; omnes orationis partes, utique nomen, pronomen, verbum etc. in hoc uno versu contineri. Questiones Platonice sub finem.

Ver. 188. Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ'.]

Talibus Aleto dictis exarsit in iras.

Æn. VII. 445.

Talibus exarsit dictis violentia Turni.

Æn. XI. 376.

Ver. 189. Στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριζεν.]

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit

illuc,

In partesque rapit varias. Æn. IV. 285.

Nunc huc ingentes, nunc illuc pectore curas

Mutabat versans. Æn. V. 701.

Cæterum duo MSS. a Barnesio citati, legunt μερμήριζεν. Plutarchus etiam, in Coriolano, citat μερμήριζεν. Quæ forte venior lectio.

Ver. 191. ἰναρίξω.] Al. ἰναρίζω.

Ver. 193. Ὡς εἰ.] Pronuntiabatur rap-

- 190 Ἦ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἱναρίζοι,
 Ἦε χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 Ἔως ὃ ταῦτ' ἄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
 Στῇ δ' ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 Οἷον φαινομένην, τῶν δ' ἄλλων ἔτις ὄρατο.
 Θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ'
 200 Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινὰ δέ οἱ ὅσσε φάεινεν. [ἔγνω
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίπτ' αὐτ', Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλεθας;

190 Utrum ipsemet. ense acuto stricto a femore,

Hos quidem dimoveret, ipse autem Atridem interficeret;

An iram sedaret, compesceretque furorem:

Dum ille hæc agitabat mente et animo,

Trahebat utique e vagina magnum ensem; venit autem Pallas

195 Cœlitus: præmiserat enim dea ulnis-candida Juno,

Ambos simul ex-animo amansque, curansque.

Stetit autem a-tergo, et flava comaprehendit Peliden,

Soli apparens, aliorum vero nullus videbat.

Expavit autem Achilles et retro conversus est, statimque agnovit

200 Palladem Minervam; terribilesque ei oculi visi sunt:

Et ipsam compellans, verbis alatis allocutus est;

“Cur huc, Ægiochi Jovis progenies, venisti?”

tim legentibus, ac si scriptum fuisset ὥσω vel ὥσιο.

Ibid. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.]

Mentem animumque. Æn. VI. 11.

Ver. 194. Ἐλκετο δ' ἐκ — ἦλθε δὲ.] Vide supra ad ver. 57.

Ibid. ἦλθε δ' Ἀθήνη Οὐρανόθεν.] Ἡ φρόνη-

σις, Consilium prudentius; “potior sen-

“tentia,” Æn. IV. 287. — “ἰφράσθης,

“καὶ τοὶ θεοὶ ἔμβαλε θυμῷ,” Odyss. ψ'. 260. — “ἐν φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων,” Odyss.

τ'. 10. Ἐπιγνούς δ' εἰς οἷον κακὸν προκυλισ-

θῆται παρὰ μηρὸν ἔμειλλεν, ὡς ἠνίοχον εὐλα-

βήθη τὸν ἰφιστάτα Νουῖ. Heraclic. Pontic.

Ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀχιλλεύς τὸν λογιζομένον τῷ θυ-

μῷ μαχόμενον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ διανοόμε-

νον, — τὴν φρόνησιν ἱπικρατῆσαν πιστοῖναι

τοῦτο γὰρ αὐτῷ ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ἀθηνᾶς βού-
 λεται. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμή-
 ρου ποιήσεως, c. 15. Vide infra ad β'. 169. et
 ad δ'. 92. et ad η'. 29.

Ver. 197. κόμης ἔλε Πηλεΐωνα.]

refulsit

Alma parens, confessa Deam; dextraque pre-

hensum

Continuit. Æn. II. 590.

Ver. 198. Οἷον φαινομένην, τῶν δ' ἄλλων
 ἔτις ὄρατο.]

— Ὀδυσῆϊ φανῆσα,

Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἄντιον, οὐδ' ἰόνταν.

Odyss. σ'. 168.

Ver. 199. μετὰ δ' ἐτράπετ'.] Notandus
 hic inmaxime proprius vocis Mediæ usus;

- Ἦ, ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι οἶω,
 205 Ἦις ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσση.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἦλθον ἐγὼ παύσασσα τεὸν μένος, αἶ' κε πίθῃαι,
 Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέσθαι τε, κηδομένη τε.
 210 Ἄλλ' ἄγε, λῆγ' ἐρίδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ.
 Ἄλλ' ἦτοι ἔπessίν μιν ὀνειδίσον, ὥς ἔσεται περ.
 Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Καί ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
 Ὑβριος εἵνεκα τῆςδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.

- "An ut injuriam videas Agamemnonis Atridae?
 "Sed tibi edico, quod et perfectum iri puto;
 205 "Suis superbiis cito tandem animum perdet."
 Hunc autem rursus alloquuta est dea caesiis-oculis Minerva;
 "Veni ego sedatura tuam iram (si modo parueris)
 "Coelitus; praemisit autem me Dea candidis-ulnis Juno,
 "Ambos simul ex animo diligensque curansque.
 210 "Sed age, quiesce a contentione, neque ense trahere manu:
 "At verbis quidem convitiator, sicut acciderit.
 "Sic enim edico, quod et perfectum erit.
 "Et aliquando tibi ter tot aderunt splendida dona,
 "Injuriae causa hujus: tu autem cohibe te, obtemperaue nobis."

203 ἴδῃ] MS. edd. vett. ἴδῃς Barn. 205 ἦς] edd. vett. ἦ; MS. ed. Junt. et edd. rec.

Retro se convertit. Vide infra ad γ'. 141.
 Ver. 201. ἴπια πτερόντα]

Quae tuto tibi magna volant

Æn. XI. 380.

Ver. 202. Αἰγίοχοιο Διὸς] Ægidem habentis Jovis. Sunt qui vertant, a capra nutriti. Vide Scherpezeelii Notas editas cum Moschopuli Scholiis in lib. Iliad. α'. et β'. Meminit itidem et Eustathius. Vera autem prior interpretatio: Vide infra, δ'. 167. et ε'. 736 etc.

Ibid. ἰλλήλους;] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 203. ἴδῃς] Al. ἴδῃ. Quod perinde est.

Ver. 206. γλαυκῶπις Ἀθήνη] Οὐχ, ὡς τις ἰππὶ ἰλλήνῃ ὑπὲρ λαβὼν, ἀπὸ τοῦ τοῦς ἰφ-

θαλμοῦς ἔχιν γλαυκοῦς. τοῦτο μὲν γὰρ εὐη-
 δις ὑπάρχει· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν αἶρα τὴν
 πρόσφιν ἔχιν ἄγλαυκον. [Editor Rhodo-
 manus conjicit legendum, ἰγγλαυκον:
 Ego γλαυκὸν malim.] Diodor. Sicul. lib.
 I. p. 12.

Ver. 207. τὸν μένος,] Al. τὸ ἐν μένος.

Ver. 211. ὀνειδίσον,] Vide supra ad ver. 140.

Ver. 214. πείθεο δ' ἡμῖν]

Tu neque Parentis
 Jussa time, neu praeceptis parere recusa.

Æn. II. 606.

Ver. 216. Χρῆ μιν,]

Cedamus Phœbo, et moniti meliora sequamur.
 Æn. III. 188.

- 215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Χρῆ μὲν, σφωῖτερον γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι,
 Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ὅσκει Θεοῖς ἐπιτείδηται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτῷ.
 Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κῶπη σχέδε χεῖρα βαρεῖαν.
 220 Ἀψ δ' ἐς κελὸν ὥσε μέγα ξίφος, ἐδ' ἀπίδῃσε
 Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' ἐλυμπόνδε βεβήκει,
 Δώματ' ἐς Αἰγίοχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλας.
 Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἔπα λῆγε χόλοιο·
 225 Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο·
 Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ δωρηχθῆναι,

- 215 Hanc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 "Oportet quidem vestrum, Dea, verbum observare,
 "Quantumvis sim animo iratus: sic enim melius.
 "Quisquis utique Diis obtemperaverit, magis et illi exaudiunt ipsum."
 Dixit, et in argenteo manubrio repressit manum gravem;
 220 Retroque in vaginam condidit magnum ense, neque fuit inobediens
 Verbo Minervæ; hæc autem ad cælum abiit,
 In domos Ægiochi Jovis, ad deos alios.
 Pelides autem iterum asperis verbis
 Atriden alloquutus est, et nondum cessabat ab ira;
 225 "Vinolente, canis oculos habens, cor verò cervi;
 "Neque unquam in bellum una cum populo armari,

211 ἴσσιται] MS. A. 2. Rom. 218 ἐπιτείδεται] MS. v. ad v. 150.

Ver. 220. ὥσε μέγα ξίφος,] Ἄλλ' αἱ κοινὰ
 τὸν λίξιν παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ σιμὸν,
 Dion. Halicarn.

Ibid. οὐδ' ἀπίδῃσε Μύθῳ Ἀθηναίης·] Ὁρ-
 θῶς πάλιν καὶ καλῶς· ὅτι, τὸν θυμὸν ἐκπόψαι
 παντάπασιν μὴ δυνατὸν, ὅμως, πρὶν ἀνήκιστόν
 τι δοῦναι, μετίστησι καὶ κατίσχιν, ἐνπιδῇ
 τῷ λογισμῷ γινόμενον. Plutarch. de au-
 diend. Poëtis. Vide supra ad ver. 194.

Ver. 221. ἡ δ' ἐλυμπόνδε βεβήκει,] Sic
 π'. 751. "Ὡς ἰππὸν — βεβήκει." Si βίβηκει
 dixisset, jam non constitisset Temporum
 ratio. Simile enim fuisset, ac quis An-
 glice dicat, is gone away, pro eo quod
 est, was gone away. Vide supra ad ver.
 37.

Ver. 225. Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων,]
 τί δὲ τὰ τοιαῦτα; ἀρα καλῶς, — οὐ καλῶς.

Plato de Republ. lib. 3. Sed vid. supra.
 ad ver. 2. Clark. Immo dicta nostra ad
 v. 145. Ern.

Ver. 226. Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα]

An tibi Mavore

Ventosa in lingua pedibusque fugacibus istis
 Semper erit? Æn. XI. 390.

Cæterum qua ratione, πόλεμον, hic ul-
 timam producat; item ἰππὶ, infra, ver. 233.
 vide supra ad ver. 51.

Ver. 228. τίτληκας θυμῷ] Audes ani-
 mo. Respondet enim sequentibus, ἰδεται,
 et ἰστί. Vide supra ad ver. 37.

Ibid. τὸ δὲ τοι κῆρ] Scholiastes videtur
 legisse (nec quidem hoc in loco male)
 τὸ δὲ τοι κῆρ. Nam Δικτυώτιος (inquit)
 καὶ ἀναφορικώτερον. Clark. et sic edidit
 Barnes.

- Ούτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν,
 Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι.
 Ἡ πολὺ λῳΐον ἐστὶ, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 230 Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴποι·
 Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ ἐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 Ἡ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμᾶμαι,
 Ναὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ ὄζες
 235 Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λείλοιπεν,
 Οὐδ' ἀναδηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐχαλκὸς ἔλεψε
 Φύλλα τε καὶ φλοιὸν· νῦν αὐτὲ μιν ὕϊες Ἀχαιῶν

- “ Neque ad insidias ire cum primoribus Achivorum,
 “ Ausus es animo: hoc utique tibi mors videtur esse.
 “ Certe multo melius est, per exercitum latum Achivorum
 230 “ Dona auferre illius, quicumque tibi contradixerit;
 “ Populi-vorator Rex, quoniam hominibus nullius pretii imperas:
 “ Certe enim, Atrida, nunc postremo contumeliam fecisses.
 “ Verum tibi edico, atque insuper magnum juramentum juro.
 “ Næ per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia et ramos
 235 “ Producet, postquam semel truncum in montibus reliquit.
 “ Neque repullulabit; circum enim ei ferrum delibravit
 “ Foliaque et corticem; nunc autem ipsum filii Achivorum

238 παλάμῃς] MS.

Ver. 229. 231. 232. Ἡ πολὺ — Δημοβόρος βασιλεὺς, — Ἡ γὰρ ἂν —.] Iratum et ferocientem mire decet præfracta hæc et interrupta oratio. Vide supra, ver. 178.

Ver. 233. καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμᾶμαι,] Καὶ ἐπὶ, mihi vertendum videtur, non, atque adeo, (quod habent Vulgati;) sed, atque insuper.

Ver. 234. Ναὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον.]

Ut sceptrum hoc (dextra sceptrum nam forte gerebat)
 Nunquam fronde levi fundet Virgulta nec umbras,
 Cum semel in sylvis imo de stirpe recisum
 Matre caret, posuitque comas et brachia ferro:
 Olim arbor, nunc artificis manus ære decore
 Inclusit, patribusque dedit gestare Latinis.

Æm. XII. 206.

Recte mihi videtur adversus Recentiores quosdam hic annotasse Poppius, locum hunc Antiquis nullo modo tædium attulisse, cum eum adeo ample transcripse-

rit Virgilius. Recte porro adjicit, adversus Scaligerum: vim hoc in loco et ingenium Homeri ipsum vix assecutum Virgilium.

Ibid. τὸ μὲν οὐποτε φύλλα καὶ ὄζες] Videtur mihi hoc, non (ut Eustathio et Recentioribus visum est) eo pertinere, ut Achilles Agamemnonisque Dissensio ac Discessus, quem utique Achilles hic perpetuum futurum minitetur, cum ligni de stirpe recisi et nunquam repullulaturi Disjunctione ab arbore conferatur; Est enim hoc paullo languidius: Sed consimile esse, ac si dixisset; Quemadmodum hoc lignum nunquam repullulabit, ita et Egepenitus dispeream, nisi etc. Vel: Quam certo hac lignum nunquam repullulabit, tam certo ingens Mei desiderium Achivos Hectori posthac succumbentes afficiet, neque Tu eis opitulari valebis. Vel: Citius erit, ut repullet hoc lignum, quam ut Achivis in posterum non indigeant Mei.

- Ἐν παλάμῃς φορέεσι δικασπόλοι, οἳ τε Δέμιστας
 Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 240 Ἡ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται ὕϊας Ἀχαιῶν
 Ξύμπαντας· τοῖς δ' ἔτι δυνήσεται, ἀχινύμενός περ,
 Χραιομεῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
 Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἀμύξεις
 Χωόμενος, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν ἔδεν ἔτισας.
 245 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
 Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἔξετο δ' αὐτός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
 Ἦδυεπὴς ἀνόρεσε, λιγύς Πυλίων ἀγορευτῆς,

- “ In manibus portant judices, qui utique leges
 “ A Jove tuentur; hoc autem tibi erit magnum juramentum:
 240 “ Certe aliquando Achillis desiderium invadet filios Achivorum
 “ Universos: his autem non poteris, dolens licet,
 “ Prodesse; quando multi ab Hectore homicida
 “ Morientes cadent: tu autem intus animum lacerabis
 “ Iratus, quod fortissimum Achivorum non honoraris.”
 245 Sic dixit Pelides; sceptrumque projecit in terram
 Aureis clavis distinctum: consedit autem ipse.
 Atrides vero ex altera parte irascebatur: His igitur Nestor
 Suaviloquus surrexit, argutus Pyliorum orator,

241 σύμπαντας] MS.

Ver. 235. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λείλοιπεν.] Fuerunt qui legerint, κόμην ἐν ὄρεσσι λείλοιπεν. Nimirum ex loco Virgilii jam citato, (“ — posuitque comas et brachia ferro:”) Ut recte conjecit Fulvius Ursinus.

Ver. 236. χαλκὸς ἔλεψε] Cultrum poetata facit areum, ut alibi enses, hastas et alia arma, etiam ad faciendam vim: cujus rei vel admirationem vel reprehensionem bene tollit Cl. Riccius Diss. Hom. XVI. demonstrans veteres æris ita durandi artem calluisse, ut acies secando aptas habere posset: ejusque generis exempla cerni in museis, add. locum Pausaniæ ad Il. γ'. 380. Ern.

Ver. 238. δικασπόλοι, οἳ τε Δέμιστας] Κατ' ἀρχὰς μὲν γὰρ ἅπαντα πόλεις Ἑλλὰς ἐβασίλευστο· πλὴν ἔχ', ὥστε τὰ βάρβαρα Ἰθνη, δισποτικῶς· ἀλλὰ κατὰ νόμους τε καὶ ἰδιόμοις πατρίους· καὶ κράτιστος ἦν βασιλεὺς, ὁ δικαιοτάτος τε καὶ νομιμώτατος — δηλοῖ δὲ καὶ Ὀμηρος, δικασπόλους τε καὶ αὐτὸς βε-

σιλεῖς, καὶ Δέμιστοπόλους. Dion. Halicarn. Antiq. Roman. lib. 5. Vide supra ad ver. 57.

Ver. 242. Ἑκτορος] Mire admodum Plato in Cratylō: Καὶ τῷ Ἑκτορὶ αὐτὸς ἵθετο τὸ ὄνομα Ὀμηρος, — παραπλησίον τῷ Ἀστυάνακτι — Ὁ γὰρ Ἀναξ καὶ ὁ Ἑκτωρ σχιδόν τι ταυτὸν σημαίνει — Οὐ γὰρ ἂν τις Ἀναξ ᾗ, καὶ Ἑκτωρ δὴ πού ἐστι τούτου. δῆλον γὰρ ὅτι κρατεῖ τι αὐτοῦ, καὶ κίετται, καὶ ἔχει αὐτό. Vide infra ad γ'. 402. et ad γ'. 508.

Ibid. ἀνδροφόνιοι] Homicidam Hectorem dixit Horatius, Epod. 17. At vim Græcæ vocis vix assecutus videtur sermo Romanus. Vide Mureti Var. Lect. lib. 3. c. 19. Porro, recte ad hunc locum Scholiastes: τὸν Ἑκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλκοκορυστὴν ἢ ἰσπύδαμον, — πρὸς κατὰ πλῆξιν τῶν ἀκούοντων· Εἶπας δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐστόχως.

Ver. 244. Χωόμενος, ὅτ'] Qua ratione

- Τῷ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ.
 250 Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενναὶ μερόπων ἀνδράπων
 Ἐφθιάδ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 Ἐν Πύλῳ ἡγαδέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 255 Ἡ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
 Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 Εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοισιν,
 Οἳ περὶ μὲν βελῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 Ἀλλὰ πίδαοσθ' ἅμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμείο.

Cujus etiam a lingua melle dulcior fluebat sermo.

250 Ei jam duæ quidem ætates articulata-voce-loquentium hominum
 Defecerant, qui cum ipso antea simul nutriti sunt et vixerunt
 In Pylo eximia, inter tertios autem jam regnabat.
 Qui illis prudens concionatus est, et dixit;

“O Dii, certe magnus luctus Achivam terram invadit.

255 “Certe lætabitur Priamus, Priamique filii,
 “Cæterique Trojani valde gaudebunt animo,
 “Si de Vobis hæc omnia audiverint decertantibus,
 “Qui quidem consilio Danais antecellitis, et pugnando.
 “Sed persuadeamini: ambo nempe juniores estis me.

250 δύο] A. 2. 3. Junt. 253 ὁ σφιν] MS. edd. Fl. A. Junt. v. ad 73. εὐ
 φρονέων] Fl. A. 1. 258 πίδαοσθ'] Fl. R. A. Junt. cf. ad 287.

χαίμενος, hic ultimam producat; vide supra ad ver. 51.

Ver. 247. ἰμήν.] Pronunciabatur (credo) ἰμήν. Nam μνηῖν secundam producit.

Ver. 248. ἀνέρουσι.] “Ut in te magna
 “et periculosa, non placide assurgentem
 “facit, sed prorumpentem Senem quo-
 “que.” Uti observavit Camerarius.

Ver. 249. Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης.] “Vi-
 “detisne ut apud Homerum sæpissime
 “Nestor de virtutibus suis prædicet? ter-
 “tiam enim jam ætatem hominum vide-
 “bat: nec erat ei verendum ne vera de
 “se prædicans, nimis videretur aut inso-
 “lens aut loquax. Etenim, ut ait Ho-
 “merus, ex ejus lingua melle dulcior flue-
 “bat oratio.” Cic. de Senectute. Vide
 infra ad ver. 260. et ad β'. 372.

Ver. 252. μετὰ δὲ τριτάτοις ἀνασσειν]

Nonagenarius circiter existens.

Ver. 255. Ἡ κεν γηθήσαι Πρίαμος.] Sic
 Virgilius;

Hoc Ithacus velit, et magno mercentur Atridae.
 Æn. II. 104.

Ver. 259. Ἀλλὰ πίδαοσθ']

Tu major; tibi me est æquum parere, Menalca.
 Virg. Ec. V. 4.

Sententia eadem: sed apud Homerum
 convenientior Persona.

Ver. 260. Ἡδὲ γάρ ποτ' ἐγὼ — Ἀνδρά-
 σιν ὠμίλησα — Οὐ γὰρ πῶ etc.] Mire
 Senem decet jactantia hæc et longitudo o-
 rationis. At Scaliger: “Nestor, inquit,
 “in primo Iliados, loquax; in septimo,
 “non minus; in quarto, odiosus: in un-
 “decimo obtundit; in penultimo, etiam
 “nugatur.” Poëtic. lib. 5. Aliter sensit
 Cicero, loco supra citato, ad ver. 249. et

- 260 Ἡδὲ γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν, ἥπερ ὑμῖν,
 Ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ ἔ ποτέ μ' οἷγ' ἀδέριζον.
 Οὐ γὰρ πῶ τοίεες ἴδον ἀνέρας, ἐδὲ ἴδωμαι,
 Οἷον Πειρίδοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
 265 Θησία τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
 Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν.
 Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὄρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλῳ ἐλθὼν,
 270 Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντ' ἄρα αὐτοί·

260 “Jam enim aliquando ego et cum fortioribus, quam vobis,
 “Viris consuetudinem habui, et nunquam me ipsi parvi penderunt.

“Non enim unquam tales vidi viros, neque videbo,

“Qualem Pirithoumque, Dryantemque, ducem populorum,

“Caneumque, Exadiumque, et divinum Polyphemum,

265 “Theseumque Ægidem, similem immortalibus.

“Fortissimi certe illi terrestrium nutriti sunt virorum:

“Fortissimi quidem erant, et cum fortissimis pugnabant

“Centauro monticolis, et terribiliter interfecerunt,

“Et quidem cum illis habebam consuetudinem e Pylo profectus,

270 “Procul ex Apia terra: Evocarunt enim ipsi.

259 ἐμείο] Fl. A. 1. add. ad 501. 265 Totus versus abest a MS. 266. 67
 κάρτιστοι, καρτίστοις] MS. 268 Φηρσὶν] MS.

infra. ad β'. 372. Aliter etiam Plutar-
 chus: Οὐ μόνον ἀλύπως καὶ ἀνεπιφθόνως,
 ἀλλὰ καὶ χρησίμως καὶ ὠφελίμως. — “Ὅρα
 πρῶτον εἰ προτραπὴς ἔνεκα καὶ ζήλῳ καὶ
 φιλοτιμίας τῶν ἀκρόντων, αὐτὸν ἂν τις ἐπαι-
 νήσειεν ὥς περὶ ὁ Νέστωρ τὰς ἑαυτοῦ διηγούμενος
 ἀριστίας καὶ μάχας. — Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 καταπλήξας — ἔνεκα, καὶ τῷ ταπεινώσει τὸν
 αὐτῶν — καὶ θάπερ αὐτὸν πάλιν ὁ Νέστωρ,
 “Ἡδὲ γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν” etc. Lib.
 de Sui laude.

Ibid. ἥπερ ὑμῖν.] Eustathius ἡμῖν, præ-
 fert, ut κάλλιον, — καὶ ἀνεπαχθήσασιν, διὰ
 τὸ κοινότερον ἔστι γὰρ πῶς τὸ “ἡμῖν” ὅμοιον
 τῷ, “οἳ νῦν βροτοὶ ἵμιν.” Sed Nestoris
 personam magis decet istud, ὑμῖν.

Ver. 264. Πολύφημον.] Non utique Cy-
 clopem illum, sed Lyritharum Ducem
 quendam.

Ver. 265. Θησία τ'] Qui rei prosodia-
 cæ student, merito hic quærere poterunt,
 Vol. I. E

sitne hic, pes [Θησία] dactylus, an potius
 contracte spondaeus, ac si scriptum fuisset
 Θησᾶ. Nam istud α, in accusativis Atti-
 cis (quod haud adverterunt Grammatici)
 semper producitur.

Τὸν Πηλῆος τιν' εἶδ' Ἀχιλλεῖα γόνον.
 Eurip. Helen. 97.

Εὐδαιμονῶν με Θησία τε παῖδ' ἱμῖν.
 Id. Supplic. 3.

Κήρυξ πρὸς ἄστυ δῶρο Θησία καλῶν.
 Ibid. 37.

Τὸν μὲν Διὸς πληγίντα Καπανεῖα στυγί.
 Ibid. 934.

Μεναικίᾳ σοῦ πατρὸς αὐτῶν ἀνύμων.
 Id. Phœnices. 776.

Ἐτακλῖα τ' αὐτὸν πάλιν ὑπερμαχῆς.
 Ibid. 1258.

Σίτῃς καπύλῳ, Ὀρεβῆ τ' ἀνακτ' ἔχον.
 Id. Hippol. 955.

Ποῦ γῆς ἀνακτα τῆδε Θησία μελόν.
 Ibid. 1135.

- Καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ κείνοισι δ' ἂν ἔτις
 Τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 Καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιον, πείδοντό τε μύθοι.
 Ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 275 Μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρετο κούρην,
 Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱέες Ἀχαιῶν.
 Μῆτε σὺ, Πηλεΐδῃ, δέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὐποθ' ὁμοίης ἔμμορζε τιμῆς
 Σκηπτούχου βασιλεὺς, ᾧ τε Ζεὺς κύδος ἔδωκεν.
 280 Εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγωγε

“ Et pugnabam pro meis quidem viribus ego: cum illis autem nullus
 “ Eorum, qui nunc homines sunt terrestres, pugnaret;
 “ Et tamen mea consilia audiebant, obtemperabantque verbo.
 “ Verum obedite et vos; quandoquidem obedire melius.
 275 “ Neque tu ab isto, quantumvis praestans, auferas puellam,
 “ Verum sine, ut ei primum dederunt praemium filii Achivorum:
 “ Neque tu, Pelide, velis contendere regi
 “ Contra: quia nunquam ullus similem, atque hic, sortitus est honorem
 “ Scepträger rex, cui utique Jupiter gloriam dedit.
 280 “ Si autem tu fortior es, Deaque te generavit mater,
 “ At hic potentior est, quia pluribus imperat.
 “ Atride, tu autem compesce tuam iram: verum, ego

271 κατ' ἐμαυτὸν] MS. edd. vett. ἐμ' αὐτὸν Barn. 277 πηλεΐδ' ἠδελ' MS.
 edd. Rom. A. Junt. recentiores variant.

Καὶ μὲν δίδωκε τόνδε Πηλεΐδ' ἔλεος.
 Id. Androm. 545.
 Ἀχιλλεΐα τιχοῦσα τρώων Ἑλλάδος.
 Ibid. 1257.
 Αἰεμμένον δὲ βασιλῆα, κατ' αὐτὸν τῶν.
 Ibid. 1247.

Sequitur nimirum Accusativus iste analogiam Genitivi, in lingua tum Attica, tum Ionica. Πηλεΐδης, Πηλεΐδης; Πηλεΐδης Πηλεΐδης. Ἀχιλλεΐδης, Ἀχιλλεΐδης; Ἀχιλλεΐδης, Ἀχιλλεΐδης. Βασιλῆδης, Βασιλῆδης; Βασιλῆδης, Βασιλῆδης. Similis quaedam Analogia et in aliis reperitur: Τιθνητότος, Τιθνητότος, Τιθνητότος; Κρονίων, Κρονίωνος, Κρονίωνος; Μιστήρος, Μιστήρος; Λαῖος, Λαῖος; Ἰλῆος, Ἰλῆος; Μενέλαος, Μενέλαος.

Per multa ejusmodi, Poëtas cum judicio legentibus, a Grammaticis vix obser-

vata, occurrent. Sic διακονος, διακονεῖν, secundam semper producit. Quamobrem absurdissime vir Doctus, Phil. Labbe, Dialect. ling. græc. cap. 7. 16. “ διακόνειν (inquit) pro διακόνιον.” (Istud enim διακόνιον si omnino græcum esset, jam διακόνειν posset atque etiam necessario deberet secundam corripere.) Sic ἀναλίσκω, φλυαρεῖν, τάρχεος, ἀκριβής, λιπαρεῖν, λιπαρής; (quod ab alia esse videtur origine, ac λιπαρός;) semper producantur. Eurip. Med. 325. Cyclop. 51. Ion. 596. et Supplic. 776. Æschyl. Prometh. 941. Menander apud Athenæum p. 245. Sophocles apud Athenæum p. 119. Idem, Trachin. 430. Aristoph. Acharn. Act. 2. Scen. 4. Et passim. Vide quoque infra ad ver. 338. Ibid. ἀθανάτοις.] Vide infra ad ver. 398.

- Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεδέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
 285 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 Ἀλλ' ὃδ' ἀνὴρ ἐδέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 Πάντων μὲν κρατεῖν ἐδέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι δὲ σημαίνειν ἅτιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
 290 Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔδεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
 Τοῦνεκά οἱ προδέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἥ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 Εἰ δὴ σοι πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι, ὃ, ττι κεν εἴποις·

“ Precabor Achillem deponere iram, qui magnum omnibus
 “ Propugnaculum Achivis est belli mali.”

- 285 Hunc autem vicissim-alloctus est rex Agamemnon;
 “ Sane hæc omnia, senex, convenienter dixisti;
 “ Verum hic vir vult supra omnes esse alios;
 “ In omnes dominari vult, omnibusque imperare,
 “ Et omnibus præesse: quæ minime persuasurum puto.
 290 “ Quod si ipsum bellicosum fecerunt Dii semper existentes,
 “ An propterea ipsi permittunt contumelias loqui?”
 Huic autem interpellato-sermone respondit nobilis Achilles;
 “ Certe timidusque et nullius pretii vocari debeam,
 “ Si utique tibi in omni re cessero, quamcunque dixeris.

284 Ἀχαιοῖσι] Fl. A. R. Junt. Recte. 287. πέρι] Fl. A. R. v. ad 258.
 298 οὔτοι] MS. μαχέομαι] Id. Sic et alibi. add. ad v. 150. 218.

Ver. 271. Καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν — pugnæ nodumque moramque.
 γὰρ] — κατὰ σφίς γὰρ μαχέονται. β'. 306.

Tum validis flexos incurvant viribus arcus
 Pro se quisque viri. — Æn. V. 500.

Ver. 275. Καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιον, πείδοντό τε μύθοι. Ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὑμεῖς.] Auscultate vos mihi seni juvenes, cui etiam Juveni auscultantur Senes.

Ver. 277. Μῆτε σὺ, Πηλεΐδῃ, δέλ' ὀφείλεις. Φασὶ γὰρ, inquit Eustathius, μὴ εἶναι παρὰ τῷ Πηλεΐδῃ τὸ “ ὀφείλεις” διυλλάβεως, ἀλλὰ “ ὀφείλεις” μιτὰ τοῦ ἔ. Sed hoc leve est.
 Ver. 283. Ἀχιλλῆϊ μεδίμην] Qua ratione Ἀχιλλῆϊ, hic ultimam producat; vide supra ad ver. 51.

Ibid. ὃς μέγα πᾶσιν Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν]

Æn. X. 428.

Simplicior Homeri elocutio, nec tamen minorem habet Vim.

Ver. 286. εἶπες.] Al. εἶπας. Quod idem est.

Ver. 291. Τοῦνεκά οἱ προδέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι.] Eustathius interpretatur, “ Ideone sermonem ejus etiam prævertunt “ contumeliæ?” Alii, προδίδουσι, active accipiunt: Ut sit, Idone ei [προτρέπουσι] permittunt, “ [vel, ideone eum impellunt,] “ ut contumelias effundat.” Reddi tamen potest, etiam simplicissime; “ Ideone ei [æquum est ut] “ effundantur contumeliæ “ inter loquendum?” Clark. Canter. Lect. N. I. 3. putat esse antique dictum pro προτιδίσει. Sed nec hoc poest esse si-

- 295 "Αλλοισιν δὲ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω,
"Αλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα κόρης,
Οὔτε σοὶ, οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.
300 Τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοι ἐστὶ δοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
Τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελών, ἀέκοντος ἑμεῖο.
Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώήσει περὶ δουρί.
"Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ ἐπέεσσιν
305 Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

- 295 "Aliis sane hæc impera; nec enim mihi
"Præcipias; non enim ego amplius me tibi obtemperaturum puto.
"Aliud autem tibi dicam, tu vero in præcordiis tuis conde:
"Manibus quidem non ego pugnabo causa puellæ,
"Neque tecum, neque cum alio quovis, quum a me aufertis, quod dedistis:
300 "Aliarum autem rerum, quæ mihi sunt velocem apud navem nigram,
"Harum utique nihil auferes abripiens, invito me.
"Quin age, fac periculum; ut cognoscant et isti:
"Statim tibi sanguis niger fluet circa lanceam."
Sic hi contrariis contendentes verbis
305 Surrexerunt; solveruntque concionem apud naves Achivorum.

299 τῷ] A. 2. 3. J.

nunt, permittunt, quod sensus desiderat.
Ern.

Ver. 296. Σήμαιν' οὐ γὰρ] Fuerunt olim,
(in his Longinus) qui post vocem, ἔμοιγε,
distinguentes, totum hunc versum expun-
gerent. Quod etsi ferri potest, nihil ta-
men opus videtur.

Ver. 297. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι]

Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas.
Virg. Ecl. III. 54.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.
Æn. III. 250.

— Tu condita mente teneto. Ibid. 388.

— Simul hæc animo hauri.

Æn. XII. 26.

Ver. 298. οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα
κόρης.] Perstringere hic Achillem Græ-
cos, existimat Popius, Helenæ causa bel-
lum gerentes. At vero aliud est, bellum
gerere uxoris raptæ gratia; aliud, capti-
væ causa, vel sorte vel consensu datæ.

Οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κόρης, — ἐπεὶ
μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.

Ver. 302. Εἰ δ' ἄγε μὴν.] "Sin autem";
"age" etc.

Ver. 304. "Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι]

Illi hæc inter se dubiis de rebus agebant,
Certantes. — Æn. XI. 445.

Ver. 306. νῆας ἱσας] ἱσοτόχους. Schol.
ἢ, πορευτικάς καὶ ταχείας, παρὰ τὸ ἴσαι.
Eustath. Clark. Νῆες ἱσαι, sunt bonæ,
bene ædificatæ. v. Schol. ad Od. τ. 574.
add. ad v. 468.

Ver. 308. Ἀτρεΐδης δ' ἔρα νῆα] Vocula
ista, ἔρα, nequaquam supervacanea est;
sed vim habet in connectenda sententia
cum eo, quod præcessit, ver. 141. Νῦν δ'
ἔρα, νῆα μέλαιναν etc.

Ver. 309. Ἐς δ' ἔρετας ἔκρινεν ἱπποσίν.]
Κρίνω non habet priorem ancipitem: Sed
quam habet analogiam, φαίνα, ἱφαίνα,
ἱφαινα, φᾶνω; φᾶσις; eandem sequitur e:

- Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔϊσας
"Ἦε, σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
"Ατρεΐδης δ' ἔρα νῆα δοῆν ἄλαδε προέευσσεν,
"Ες δ' ἔρετας ἔκρινεν εἵκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
310 Βῆσε Θεῶ· ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
Εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα.
Λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον·
315 Ἐρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, παρὰ δῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·

Pelides quidem ad tentoria et naves æquales

Abiit, cumque Menœtiadæ et suis sociis:

Atrides autem navem velocem in mare deduxit,

Et in eam remiges elegit viginti, inque eam hecatomben

310 Imposuit Deo; insuper vero Chryseïdem pulchras genas habentem

Collocavit ducens: dux autem inscendit sapiens Ulysses.

Hi quidem deinde, cum conscendissent, innavigabant humidas vias.

Exercitum autem Atrides lustrari jussit.

Illi igitur lustrabantur, et in mare sordes projiciebant;

315 Sacrificabantque Apollini perfectas hecatombas

Taurorum et caprarum, juxta litus maris infructuosi:

301 ἱμοῖο] Fl. A. 2.

κρίνω, ἐκρίνω, ἔκρινα, κρίνω, κρίσις: Aliaque
similiter verba innumera. Vide infra ad
ver. 314. et 338.

Ver. 311. ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη] Al. ἀν δ' ἀρχὸς
ἔβη.

Ver. 312. ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα.]

— qui per maria humida —

Æn. V. 594.

Ver. 313. ἄνωγεν.] Non ex ἀνωγα, sed
ex aoristo ἀνωγον. Vide supra ad ver. 37.
et infra ad S. 322.

Ver. 314. λύματ' ἔβαλλον.] "Quid cau-
"sa afferri potest, cur? immo (quod mi-
"rum magis) cur λυτὸς, λύσις, brevien-
"tur; producantur vero λύτῳ, λυτῇ,
"λύμα —; cum tamen ab eadem origine
"dimanent omnia? Fateor me in his La-
"byrinthis filum Ariadnes aliquod sæpe
"desiderasse." Phil. Labbe Prosod. p.
65.

Nullus tamen revera hic Labyrinthus.
Utique Verba innumera, non ἀλόγως, sed

certa quadam ac constanti ratione, in
quibusdam Temporibus vocalem penul-
timæ semper corripiunt, in aliis Tempori-
bus semper produciunt. Indeque Deriva-
ta, pro eo, a qua parte fluant, penultimam
similiter vel perpetuo corripiunt vel perpe-
tuo produciunt. Latini habent, lægo, lægi,
quasi contractum ex ἰλᾱγι. Similiter
sēdeo, sēdi; indeque sēdes, sēdile. Item,
mōveo, mōvi; indeque mōles, mōmentum,
mōbilis. Consimili quadam ratione, apud
Græcos fit: φαίνα, φᾶνω, ἱφαίνα, et inde
φᾶσις, φᾶνσις. Κρίνομαι, κρίνομαι, κρίμα,
κρίσις, κρίσις, κρίσις, κρίσις. Κλῖνομαι,
κλῖνομαι, κλῖμα, κλῖσις. Δίδωμι, δίδωμι,
indeque δωτήρ. Δίδωμαι, δίδωμαι, inde δόσις.
Λύω, λύω, indeque λυτῳ, λυτῇ, λύμα.
Λίλυμαι λίλυμαι, et inde λύσις, λυτὸς etc.
Vide supra ad ver. 265. 509. et infra ad
ver. 338. et ad ζ. ver. 434.

Ver. 316. ἀτρυγέτοιο] Ἀκαταπρόνοτου,
πολλῆς ἢ, ὡς ἵναι φασί, τῆς ἀκέραιου. Schol.

- Κνίσση δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλίσσομένη περὶ καπνῶ.
 "Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.
 320 Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
 Τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ Δεράπωντε.
 "Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 Χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον·
 Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,
 325 Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.
 "Ὡς εἰπὼν, προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 Τὰ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ Δῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·

Nidor autem ad cælum ibat circumfusus fumio.
 Sic hi quidem hæc operabantur per exercitum: neque Agamemnon
 Cessabat a contentione, quam primum minatus fuerat Achilli.
 320 Sed is Talthybiūmque et Eurybatem allatus est,
 Qui ipsi erant præcones et seduli ministri:
 " Abite ad tentorium Pelidæ Achillis,
 " Manu prehensam adducite Briseida pulchris-genis.
 " Quod si non dederit, ego ipse auferam,
 325 " Veniens cum pluribus: quod illi et acerbius erit."
 Sic dicens, præmisit; asperum autem sermonem addidit in mandatis.
 Hi itaque inviti iverunt juxta litus maris infructuosi:

517 κνίσση] MS. ut v. 66. 521 κήρυκες] MS.

Ver. 522. Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος.] Vide supra ad ver. 1.

Ver. 524. ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι, Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι.] Ipse illam, cum exercitu veniens, auferam. Scholiastes legit: ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι Ἐλθὼν, σὺν πλεόνεσσι. Ipse veniens, et illam auferam, et alia plura. Prior lectio et simplicior multo est, et Iniqui minorem habet speciem.

Ver. 526. προΐει.] Vid. ad v. 3. bene mox v. 336. et γ' 118. vertitur misit. Gloss. interlin. MS. L. ἐπιμψι. Ern.

Ver. 530. οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.]

Nec vero Alciden me sum lætatus euntem
 Accepisse. — En. VI. 392.

Ἡ ἀντίφασις τῇ καταφάσει ποτὶ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὶ δὲ τὸ πλεόν — "Ὅταν λέγῃ, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρούμενος βάλ' Ἀχαιῶν, μίζον ἢ ἀπόφασις; δηλοῖ τῆς καταφάσεως τὸν γὰρ

πάνου ἰσχυρὸν θέλει. "Ομοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ οὐδ' ἄρα τῷγε: "ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς." Τὸ γὰρ λίαν λυσιπείθει, τῇ ἀσφαλείᾳ δεικνύειν. Hermogenes περὶ μετέωρου δεινότητος, c. 57. add. β'. 269.

Ver. 532. οὐδὲ τι μὲν προσεφώνεον.] Silentio isto significantius, quam ullo sermone potuissent, et Agamemnonis honori, et Achillis, et suæ etiam ipsorum salutis, consulunt. Ut recte hic annotavit Propius; et Domina Dacier.

Ver. 534. Διὸς ἄγγελοι.] Jure gentium sacrosancti et inviolati.

Ver. 538. τὸ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔσταν] Ipsi autem testes sint. Plerique vertunt: Vos autem ipsi testes estote: nec tamen agnoscunt, quod in uno MS. reperit Barnesius, ἔσταν.

Cæterum, cum μάρτυροι et μάρτυρες semper corripiantur; mirati sunt Prosodia Scriptores, qui factum sit ut μαρτύρομαι

- Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 Τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 330 Ἥαινον· οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
 Τῷ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα,
 Στήτην, οὐδέ τι μὲν προσεφώνεον, οὐδ' ἔρέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν·
 335 Ἄσπον ἴτ' οὔτι μοι ὑμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 "Ὅς σφῶϊ προΐει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης·
 Ἀλλ' ἄγε, διογενεὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
 Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν τὸ δ' αὐτὰ μάρτυροι ἔσταν

Myrmidonum vero ad tentoriaque et naves pervenerunt.
 Illum autem invenerunt apudque tentorium et navem nigram
 330 Sedentem: neque sane hos intuitus latatus est Achilles.
 Hi quidem perterriti, et reverentes Regem
 Stabant, neque ipsum alloquebantur, nec interrogabant.
 Sed is cognovit suis in mentibus, dixitque;
 " Salvete præcones, Jovis nuncii, atque etiam hominum:
 335 " Propius accedite; nihil mihi vos culpandi, sed Agamemnon,
 " Qui vos misit Briseidis causa puellæ.
 " Verum age, genereose Patrocle, educ puellam,
 " Et ipsis trade, ut abducant: ipsi autem testes sint

528 Μυρμιδόνων ἐπὶ] Rom. 335 οὔτι] Rom. οὔτοι Ald. 1. 336 ὁ σφῶϊ] MS. v. ad v. 255.

secundam producat. " Ipsam quoque ἐπι-
 " μαρτύρομαι, quod forte mirum videbitur,
 producit v." Phil. Labbe Prosod. p. 45.
 Nec tamen hac in re quidquam miri, cum sit ex Analogia generali. Verba nimirum innumera sunt, quæ in præsentibus et imperfectis omnibus, et in Aoristis primis activis et mediis, semper producantur; in futuris autem et Aoristis secundis omnibus, semper corripiantur. Φαίνομαι, ἔφαινον; φάναι, ἐφάνον, ἐφάνομεν, indeque φάσις, φάνε-
 ρος etc. Κρίνω, ἐκρίνον, ἐκρίνα; κρίνω, indeque κρίσις, κρίσις, κρίσις etc. Πιστεύω, ἐπίστανται, ἐπίστανται, ἐπίστανται, ἐπίστανται, ἐπίστανται, ἐπίστανται.

Ἐξ ὧν πρῶτος, εἴπερ ἐγχαράσσεται τὰδε.
 Sophoc. Aj. 22.
 Καὶ ἑμπεριεῖναι ὁρατὶδ' ἢ φρεσὶ μύθοι.
 Eurip. Med. 341.

Secundum eandem igitur analogiam, μαρτύρομαι, ἐμαρτύρομαι, necessario semper producantur:

Πίστιν μαρτύρομαι καὶ θεὸς μαρτύρομαι.
 Eurip. Med. 22.
 Ἀλλ' οὐκ ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι.
 Ibid. 619.
 Μαρτύρομαι δαίμονας αἷς μοι.
 Ibid. 1410.
 Μαρτύρομαι, ἐμμάλομαι αὐτοῦ τὸ στόμα.
 Aristoph. Acharn. 926.
 Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐκείνου χύτρας.
 Id. Danaid.
 Κἄπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι.
 Id. Nub. 495.
 Μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὡς ἐπίσκοπος.
 Id. Avib. 1032.

Futurum autem, μαρτύρομαι, semper corripitur; indeque deductum Verbum μαρτύρω, in omnibus ubique temporibus semper corripitur:

Ἔσται τὸ λατὼν εὐδαίμων δὲ μαρτύρῃ.
 Aristoph. Eccles. 557.
 Οὐ μαρτύρῃσιν ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυν.
 Sophoc. Antigone. 525.

- Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνδράπων,
 340 Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος· Εἴποτε δ' αὖτε
 Χρειῶ ἑμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 Τοῖς ἄλλοις· — ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θυεῖ,
 Οὐδέ τι οἷδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 "Οππῶς οἱ παρὰ νηυσὶ σοὶ μαχέοιντο Ἀχαιοί.
 345 "Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο· ἑταίρῳ,
 Ἐκ δ' ἀγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 Δῶκε δ' ἄγειν· τὰ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.

- "Coram Diis beatis, coramque mortalibus hominibus,
 340 "Et coram rege immiti. Sin vero unquam posthac
 "Opus me fuerit ad indignam pestem arcendam
 "Ab aliis: — Certe enim ille perniciosi consilii furit,
 "Neque omnino potest circumspicere simul praesentia et futura
 "Ut sibi apud naves salvi pugnent Achivi."
 345 Sic dixit: Patroclus autem caro paruit sodali,
 Eduxitque tentorio Briseida pulchris-genis,
 Et tradidit abducendam: illi autem redibant ad naves Achivorum:

344 βένδισι] MS.

Legentibus, perpetuo occurrent exempla. Atque hinc μάστιγες, μάστιγες, et similia. In quibus universis, istud nusquam reperitur commune.

Simili analogia, κύριον, primam producit; et inde, κύριος. Futurum autem κύριον, corripitur; et inde Verbum κύριον, per omnia omnino tempora semper corripitur. Similiter φιλομαι, φιλομαι, prima producta, [c. 61. et 117. et π'. 280. et v'. 304.] sed futurum φιλοῦμαι indeque φιλοῦμαι, quod primam per omnia tempora necessario corripit. Item πορφυρεὶ πορφυρεῖ; et inde πορφυρεὶς. Vide supra, ad ver. 265. 309. 314. et infra; ad γ'. 434.

Ver. 340. Εἴποτε δ' αὖτε Χρειῶ ἑμεῖο γένηται] Editi, et quas viderim Versiones, haec cum superioribus ita connectunt, ut istud (δι) prorsus supervacaneum sit. Μάρτυροι ἔσταν πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δ' αὖτε etc. Quod valde durum est. Distingue post vocem ἀπηνέος; Eritque illud, Εἴποτε δ' αὖτε Χρειῶ ἑμεῖο γένηται αὐτίκα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις, minatio acerba cum elegantissima ἀποσιωπήσει. Vide supra ad ver. 135. In Aliis Scriptoribus, istiusmodi Aposiopesis non observata, vi-

ros etiam doctissimos nonnunquam in fraudem induxit. In indicibus ad optimas Torrentii editiones, vox Nisi posita dicitur pro Sed. Eunuch. Act. 3. Sc. 4. lin. ult. "Nisi quicquid est," etc. Equidem non crediderim. Neque ullus dubito, quin legendum sit cum Aposiopesi; "Nisi —. Quicquid est," etc. Similiter, Adelph. Act. I. sc. 2. lin. penult. Clark. MS. Lips. sic interpungit, ut voluit Clarkius.

Ver. 342. ἦ γὰρ ὅγ'] Qua ratione, γὰρ, hic producat, vide supra ad ver. 51.

Ibid. ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θυεῖ,] Cum versus hic λαγαρεὶς sit, τινὲς (inquit Eustathius) ἐπέμνησαν γράψαι, ὀλοῇσι. Atque ita edit Barnesius. Quod tamen non factum oportuit, ex mera conjectura. Alii scripserunt, ὀλοῇσι. Sed neque hoc satis firmo nititur fundamento. Orthographia non mutata, pronunciabitur fortasse ὀλουῇσι, vel ὀλουῇσι; quo fere modo οἶνος pronuntiatur Winos. Notatu dignum quod scribit Athenaeus lib. 11. c. 5. Οἱ Ἀχαιοὶ [forte Ἀρχαῖοι] τῷ ε'. ἀπικερῶντο, οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τὰ πῦρ δυνάμει, ἀλλὰ καὶ ὅτι τὴν διφθογγὸν διωσμεναιεῖν διὰ τοῦ ε' μόνον

- Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,
 350 Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολίης, ὁρόων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·
 Μητὲρ, ἐπεὶ μ' ἔτεκες γε μινυνθάδιόν περ ἑόντα,
 Τιμὴν περ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 355 Ἡ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

- Atque invita una cum his mulier ibat. Sed Achilles
 Lachrymans, a sociis statim sedit seorsum separatus,
 350 Littus ad maris eani, inspicens nigrum pontum.
 Multa autem matri dilectae supplicavit, manus porrigens;
 "Mater, quandoquidem me peperisti brevis aevi existentem,
 "Honorem saltem mihi debebat Olympius tribuere,
 "Jupiter altitonans; nunc autem neque me tantillum quidem honoravit:
 355 "Certe enim me Atrides late-dominans Agamemnon
 "Contumelia affecit: prehensens enim habet praemium, ipse cum abstulerit."

γράφει. Sed et in hoc eodem vocabulo versum λαγαρεὶς alibi efficit Poeta: χ'. 61. Ἐκ τῆς δ' αὐτοῦ μῦθου ὁλοῇσι φρεσὶ θυεῖ. Ut forte consulto factum sit, ad vehementissimum affectum exprimendum. Similiter fere ratione, ac, λ'. 36. τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶν βλασφημία ἐπεφάνητο: Et, μ'. 208. Τῶν δ' ἐπὶ γῆρας, ὅπως ἴδον αἰόλον ἔφιν. Quo utroque in loco versus ipse videtur quasi diriguisse. Non sine magno artificio; cum utique facillime dicere potuisset, ὅπως ἔφιν αἰόλον ἴδον. Vide infra ad λ'. 26. et ad μ'. 208.

Ver. 344. "Οππῶς οἱ παρὰ νηυσὶ σοὶ μαχέοιντο Ἀχαιοί.] Ἀλ. μαχέοιντο Ἀχαιοί. Ceterum magno hoc cum affectu dictum: Haud secum animo praecepit Agamemnon, qua ratione Trojanos classem ipsam Achivorum, simul atque Ego abiero, oppugnatos repellat.

Ver. 348. γυνὴ κίεν] Ὁρα τὸ, "γυνή," ἔμφανιν ἔχει διαδήσειος, ἢν πᾶσχοι ἀν' ἁλοχρὸς ἀποσιωπῶνται φίλου ἀνδρός. Eustathius.

Ibid. Ἀχιλλεὺς δακρύσας.] Heroes Homericos lacrimantes, nominatim Achillem; sive potius Homerum lacrimantes inducentem, bene defendit Cl. Riccius Diss. Hom. XIII. Ern.

VOL. I.

F

Ver. 349. ἔζετο νόσφι λιασθεῖς.] Sedit seorsum. Editiones pleraque Versionum, et in hoc loco et passim, scribunt inepte admodum, seorsim. Seorsum, est se versus; eadem analogia, ac sursum, deorsum, dextrorsum, sinistrorsum, prorsum, retrorsum, quorsum, eo versus, quoquo versus; et similia.

Ver. 350. Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολίης, — Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ — Μητὲρ, ἐπεὶ μ' ἔτεκες γε]

Tristis ad extremi sacrum caput astitit amnis,
 Multa querens, atque hac, affatus voce parentem;
 Mater Cyrene, mater, quae gurgitis hujus
 Ima tenes; quid me praecleara stirpe Deorum?
 etc. Georgic. IV. 319.

Ver. 352. μινυνθάδιόν περ ἑόντα, Τιμὴν περ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος] Vide infra, i'. 412. Εἰ μὲν κ' αὖτις μινυν etc.

Ver. 356. Ἠτίμησεν] Οἱ νῆοι καὶ οἱ πλάσιοι, ὑβρίζοντες ὑπερέχουσιν γὰρ οἶονται, ὑβρίζοντες. Τῶν δὲ ἀτιμίων. Ὁ δὲ ἀτιμιάζων, ὀλιγωρεῖ. — Διὸ λέγει ὀργιζόμενος ὁ Ἀχιλλεὺς, "Ἠτίμησεν" etc. Aristot. Rhetoric. lib. ii. c. 2.

- “Ως φάτο δακρυχέων· Τοῦ δ’ ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 Ἡμένη ἐν βένδεσσιν ἄλως παρὰ πατρί γέροντι·
 Καρπαλίμως δ’ ἀνέδνυ πολίης ἄλως, ἥντ’ ὀμίχλη·
 360 Καί ῥα πάροιθ’ αὐτοῖο καδέζετο δακρυχέοντος,
 Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὀνόμαζε·
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
 Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλῆ-
 365 Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ’ εἰδυῖη πάντ’ ἀγορεύω; [λεῦς·
 Ὀϊχόμεθ’ ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
 Τὴν δὲ διεπράδομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱῆς Ἀχαιῶν,
 Ἐκ δ’ ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον·
 370 Χρύσης δ’ αὖθ’ ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 Ἦλθε δοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,

Sic dixit lachrymas fundens. Hunc autem audivit veneranda mater.
 Sedens in profunditatibus maris apud patrem senem:
 Raptimque emersit e cano mari, velut nebula;
 360 Et ante ipsum sedit lachrymas-fundentem.
 Manuque ipsum demulsit, et verba fecit, et compellavit;
 “Fili, quid fles? Quis vero tibi mentem invasit mœror?
 “Dic; ne celes animo; ut sciamus ambo.”
 Hanc autem graviter suspirans allocutus est pedibus velox Achilles;
 365 “Nosti: cur tibi hæc scienti omnia dicam?
 “Ivimus in Theben sacram urbem Etionis,
 “Hancque diripuimus, et adduximus huc omnia:
 “Et hæc quidem bene diviserunt inter se filii Achivorum,
 “Elegerunt autem Atridae Chryseida pulchris-genis:
 370 “Chryses vero postea sacerdos longe-jaculantis Apollinis
 “Venit ad veloces naves Achivorum ære-loricatorum,

365 ἀγορεύω] MS. non male. 368 δάσαντο] MS. 372 λυσόμενος] MS.

Ver. 357. “Ως φάτο δακρυχέων]

Constitit; et lachrymans, — inquit.

Æn. I. 463.
 Multa gemens; largoque humectat flumine vul-
 tum. Ibid. 469.

Sic fatur lachrymans. — Æn. VI. 1.

Ver. 361. Χεῖρὶ τε μιν κατέρεζεν, — Τίχ-

νον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;]

— dextraque prehensum

Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore:
 Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras?
 Æn. II. 592.

Ver. 364. Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη]

— quærenti, talibus ille

- Λυσόμενός τε Δύγατρα, φέρων τ’ ἀπερείσι’ ἄποινα,
 Στέμματ’ ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 Χρυσέῃ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιῆς,
 375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα, δῶα κοσμήτορι λαῶν.
 Ἐνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
 Αἰδεῖσθαι δ’ ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἀλλ’ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ’ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 380 Χωόμενος δ’ ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ’ Ἀπόλλων
 Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
 Ἦκέ δ’ ἐπ’ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἳ δὲ νῦ λαοὶ
 Θνήσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ’ ἐπ’ ἔχετο κῆλα θεοῖο
 Πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 385 Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο.
 Αὐτίκ’ ἐγὼ πρῶτος κελόμην Θεὸν ἰλάσκεσθαι·

Redempturusque filiam, ferensque infinitum pretium-liberationis.

Infulam habens in manibus longe-jaculantis Apollinis

Aureo cum sceptro; et supplex oravit omnes Achivos.

375 Atridas vero imprimis, duos duces populorum.

Tunc alii quidem omnes comprobarunt Achivi,

Reverendumque esse sacerdotem, et splendidum accipiendum pretium.

At non Atridae Agamemnoni placuit animo;

Sed contumeliose dimisit, et minacem sermonem addebat.

380 Iratus itaque senex retro abiit: hunc autem Apollo

Precantem exaudivit, quoniam valde illi carus erat:

Misit itaque in Argivos malam sagittam; populi vero

Moriebantur alii super alios: ibantque spicula Dei

Quoquoersus per exercitum latum Achivorum: nobis autem vates

385 Peritus in concione narrabat vaticinia Apollinis.

Tum statim ego primus hortabar Deum placare.

375 στέμμα τ’] Rom. v. ad 14. 374 καὶ λίσσεται] MS. 377 δίχθ’ ἄποι-
 να] MS.

Suspirans imoque trahens a pectore vocem.

Æn. I. 371.

Ver. 365. Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ’]

Scis, Proteu, scis ipse. Georgic. IV. 447.

Ver. 372. Λυσόμενός τε Δύγατρα,] Vide
 supra, ver. 13. etc.

Ver. 380. τοῖο δ’ Ἀπόλλων Εὐξαμένου ἤ-

κουσεν,]

Audiit illa Deus — Æn. X. 424.

Ver. 382. οἳ δὲ νῦ λαοὶ] Non supervaca-
 neum est istud, νῦ. Eam enim fere vim
 habet, ac si Latine dicas, “Milites vero
 “statim” etc. Ortum habet scilicet ex vo-
 cabulo νῦν.

Ver. 386. κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι]

— orandaque Divæ

Numina conclamant. — Æn. III. 232.

- Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἵψα δ' ἀναστὰς
 Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
 Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ Δοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 390 Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
 Τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔσαν κήρυκες ἄγοντες
 Κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν·
 Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περισχέο παιδὸς ἧος.
 Ἐλθοῦς' οὐλυμπόνδε Δία λίσσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 395 Ἦ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἥε καὶ ἔργω.

“Atridem vero deinde ira cepit; statimque exsurgens

“Minatus est verbum, quod utique et perfectum est.

“Illam quidem enim cum navi veloci nigris-oculis Achivi

390 “Ad Chrysen deducunt, feruntque donaria Deo:

“At mihi jam nuper e tentorio iverunt praecones abducentes

“Puellam Brisei, quam mihi dederant filii Achivorum.

“Sed tu, siquidem potes, auxiliare filio tuo.

“Profecta ad caelum Jovem precare, si unquam utique aliquid

395 “Vel verbo juvisti cor Jovis, vel etiam facto.

394. λίσσαι] Ald. 2. 3. J.

Ver. 393. παιδὸς ἧος.] Τοῦ σοῦ οἱ δὲ ἀγαθοῦ. Schol.

Ver. 394. Δία λίσσαι.] Qua ratione vox, Δία, hic ultimam producat, vide supra ad ver. 51.

Ver. 395. Ἦ ἔπει — ἥε καὶ ἔργω.] Suggerere videntur haec verba, versum illum Sophoclis in Trachiniis 1066.

Ἦ πολλὰ δὴ καὶ θεμέλι καὶ λόγῳ κακῶν
 hoc modo emendari posse,

Ἦ πολλὰ δὴ καὶ ἔργῳ τε καὶ λόγῳ κακῶν
 quem et Cicero hoc modo vertit,

O multa dictu gravia, perpressu aspera!

Ver. 396. Πολλὰς γὰρ σείω.] Καὶ δεικνυσιν ἡμῶν ὁ ποιητής, τίς μὲν αὖ ἦν ἀτίχου ἀπαιτήσιος πρόσπος, τίς δὲ ἐντίχου. Ὁ Ἀχιλλεύς τῇ μητρὶ λέγει, “Πολλάκι γὰρ σείω etc.” Dion. Halicarn. lib. qui inscribitur Τίχνη, cap. 9. Quem vide.

Ibid. πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν.] In ædibus Patris Mei. “Hoc enim ita solet fere intelligi, cum Pater aut Mater tantum dicitur.” Ut recte Camerarius. “Ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς ΜΟΤ Πηλῆως οἴκοις ἐν θαλάσῃ γὰρ Πηλὸς κατοικεῖν οὐκ ἔδυνάτο. Schol.

Ver. 397. κελαινεφεῖ Κρονίῳ.] ὅτι μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ἰδιό-τοῦ ὁ μικροῦ κλίνεται ὡς Μαχάωνος, Ὡπερίωνος ὅτι δὲ βραχὺ, διὰ τοῦ ὦ μεγάλου, ὡς Εὐρυτίωνος. Moschopuli. Schol. ad hujus libri ver. 502. Quod quidem qua analogia fiat, vide supra ad ver. 265.

Ver. 398. Οἷον ἐν ἀθανάτοισιν.] In vocum quarundam plusquam trisyllabarum pede priori apud Græcos, praesertim cum syllabæ primæ Vocalis sit ὦ vel ἰ, adeo parum in pronunciando tribrachyn inter dactylumque interest, ut uterque potuerit legitime usurpari. Scilicet in voce, ἀθάνατος, ἀκάματος, ἀπονείσθαι, ἀγοράσθαι, ἀποδίδωμαι, Πριαμίδης, et similibus.

Ver. 399. Ὅπότε μιν ξυνδῆσαι.] Verisimillimum est hæc non ab Homero conficta, sed ab antiquis fuisse desumpta Philosophis, qui elementorum mutationes, rerumque naturalium formandarum rationem, sub hujusmodi fabulis soliti sunt docere. Quarum tamen fabularum subtilior et enucleatior explicatio, ad Poëtici Ornatus intelligentiam parum facit. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς ἀνάπτειν καινὴν τερατολογίαν, οὗδ' Ὀμηρικόν. — Τὸ δὲ πάντα πλάτ-

- Πολλάκι γὰρ σείω, πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν, ἄκουσα
 Εὐχρμένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεῖ Κρονίῳ
 Οἷον ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 Ὅπότε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 400 Ἦσθ' ἤδ' Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσας δεσμῶν,
 Ὡχ' Ἐκατόγχειρον καλέσας' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ὅν Βριάρεων καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δὲ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὁ γὰρ αὖτε βίη οὗ πατὴρ ἀμείνων

“Sæpe enim te patris in ædibus audi

“Gloriantem, quum dicebas, ab atras-nubes-cogente Saturnio

“Solam te inter immortales indignam perniciem avertisse,

“Quando ipsum colligare cælestes voluerunt alii,

400 “Junoque et Neptunus, et Pallas Minerva:

“Sed tu eum, quum venisses, Dea, liberasti a vinculis,

“Statim Centimanum vocans in excelsum Olympum,

“Quem Briareum vocant Dii, homines autem omnes

“Ægeonem: is enim viribus suo patre præstantior.

404 Αἰγαίων] Ald. 1.

πατ. — οὗδ' Ὀμηρικόν. Strabo lib. 1. p. 58. et 45. Al. 20. et 25. Clark. Immo Philosophi fabulas interpretationibus physicis commendare ac defendere tentarunt. Putem potius, aliquid veræ historiæ subesse, quod poëtæ suo more ornatius et mirabilius fecerint. Ern.

Ibid. Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι.] Schol. Οἱ Τίτῆες· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί· —

Μέγα γὰρ καὶ μάχης ἐπύλοντο καὶ ἄλλοι·

Ὅπως ἐπὶ τοῖς εἰσι θεοῖς, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες.

δ. 224.

Ver. 400. Ἦσθ' ἤδ' Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.] Al. καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων. Cæterum optimo artificio Jovi hic ii memorantur fuisse inimici, qui a partibus jam stabant Achivorum, qui ut plectantur oratum mittitur Thetis.

Ver. 402. Ὡχ' Ἐκατόγχειρον]

Et centum-geminus Briareus. —

Æn. VI. 287.

Ægeon qualis, centum cui brachia dicunt,

Centenasque manus. — Æn. X. 567.

Ver. 405. Ὅν Βριάρεων] Pronunciabatur Βριάρεων. Vide infra ad β'. 811.

Ibid. Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ τε πάντες Αἰγαίων.] Similis loquendi ratio β'. 813. v. 7. ζ'. 291. item Odys. κ'. 305. Qua de re lepide admodum Dio Chrysost. Orat. 11. Οὐ μόνον ἔξον Ὀμήρῳ τὰς ἄλλας γλώττας μιγνύειν τὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ποτὶ μὲν Διολίζειν, ποτὶ δὲ Δωριζέειν, ποτὶ δὲ Ἰαζέειν, ἀλλὰ καὶ Διαστὶ διαλίσσθαι. Cæterum hac loquendi ratione, Eustathius sic; Τὸ μὲν ὅλως κρείττον τῶν ὀνομάτων θεοῖς δίδωσιν ἢ ποίησις, ὡς θεώτερον. Scholiastes autem sic; τῶν διωνύμων, τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητής, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. Camerarius similiter: “Quod ad Deorum appellationem nomen referatur, antiquius putandum; recentius autem, quod ad Hominum.” Mihi sic videtur: quæ Eruditioribus usitata fuerint nomina, Diis tributa; quæ Vulgo magis trita, Hominiibus. Vide infra ad ζ'. 402.

Ver. 404. ὁ γὰρ αὖτε βίη οὗ πατὴρ ἀμείνων.] Patre suo Neptuno fortior. Cæterum hunc locum olim ita legerunt nonnulli; — ὁ γὰρ αὖτε βίη πολὺ φέρετος ἢ πάντων, οἱ ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρον ἐρῶντα. Vide Eustath. et Henr. Stephanum.

- 405 "Ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο, κύδει γαίῳ·
Τὸν καὶ ὑπέδδισαν μάκαρες Θεοὶ, οὐδέ τ' ἔδῃσαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γένων,
Αἷ' κέν πως ἐδέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
Τὲς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλσαι Ἀχαιῆς
410 Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
Γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
"Ὡς ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
"ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
415 Αἰῶν' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπῆμυν
ἦσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνδά περ, οὔτι μάλα δῆν·

- 405 " Qui porro apud Saturnium sedebat, gloria latus.
" Hunc utique exhorruerunt immortales Dii, neque Jovem amplius ligaverunt.
" His nunc illi in memoriam revocatis asside, et prehende genua,
" Si quo modo velit Trojanis auxiliari,
" Ad puppes vero usque et ad mare concludere Achivos
410 " Cæsos, ut omnes fruantur rege:
" Sentiat autem Atrides late-dominans Agamemnon
" Suam culpam; quod fortissimum Achivorum nihil honoravit.
Huic autem respondit deinde Thetis, lachrymas-effundens;
" Heu, fili mi, cur te enutrivī, quem malo fato peperī?
415 " O utinam apud naves sine lachrymis et illæsus
" Sederes; quoniam tibi ævum breve, neque valde diuturnum!

406 οὐδέ τ' ἔδῃσαν] MS. 409 Τε] abest edd. Fl. Rom. Ald. I. 412 ἔτισεν] MS.
Fl. Aldd. Rom. Junt. 413 καταδάκρυχέουσα] MS. Fl.

Ver. 405. παρὰ Κρονίῳ] De analogia τοῦ κρονίους et κρονίανος, vide supra ad ver. 397. et infra ad β'. 818.

Ver. 406. οὐδέ τ' ἔδῃσαν.] Neque ad Jovem ligandum amplius aggressi sunt. *Al.* οὐδ' ἔτ' ἔδῃσαν. Quod eodem redit.

Ver. 410. ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος.]

—— τῶ κέν μιν ἐπαυρόμεσθαι οὐκ. 355.

—— εἰ αὖτε παρὰ γαίῳ ἀλεγοντὶς Πρώτη ἐπαύρωνται ——— δ. 16.

Ver. 416. οὔτι μάλα δῆν] Qua ratione μάλα hic ultimam producat; item ἐπὶ ver. 457. vide supra ad ver. 51.

Ver. 422. πολέμου δ' ἀποπαύσο πάμπαν.] Cætera parce puer, bello. — *Æn.* IX. 656.

Ver. 425. Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὀκεανὸν, μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας.]

" Ἀλλ' ὁ αἰὼν Αἰθιοπίας υπερίσθι τοῦ Νείλου, Αἰθιοπίας, τοὶ δὲ διχὰ διδασκάνται, ἴσχατοι ἀνδρῶν. *Odys.* α'. 22.

Oceani finem juxta, solemque cadentem, Ultimus Æthiopum locus est. — *Æn.* IV. 480.

Oceanum hic intelligit Strabo, τὸν Ὀκεανὸν τὸν κατ' ὅλον τὸ μεσημβρινὸν κλίμα πεπαγμένον lib. 1. Scholiastes autem, ὁ δὲ Ὀκεανὸς; inquit, ποταμὸς ἴσθι, κατ' Ὀμηροί.

- Νῦν δ' ἄμα τ' ἀκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
Ἐπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι·
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
420 Εἴμι' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἷ' κε πίθηται.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ἀκυπόροισι,
Μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύσο πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιδίος ἔβη μετὰ δαῖτα· Θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἔποντο.
425 Δαδεκᾶτη δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δᾶ,
Καὶ μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἶω.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ

" Nunc autem simul et cito-moriturus, et ærumnosus supra omnes

" Es: idcirco te malo fato peperī in ædibus.

" Hoc tamen dictura verbum Jovi gaudenti-fulmine

420 " Vado ipsa in Olympum valde nivosum, si persuadebitur.

" Sed tu quidem nunc, navibus assidens velocibus,

" Trascere Achivis, bello autem abstine omnino.

" Jupiter enim in Oceanum ad inculpato Æthiopas

" Hesternus abiit ad convivium; Diique simul omnes sequuti sunt.

425 " Duodecimā autem rursus veniet in cælum:

" Et tunc postea vadam Jovis ad ære-fundatam domum,

" Et ipsius genibus advolvar, et eum persuasum iri puto."

Sic utique locuta abiit: illum autem reliquit ibi

418 μεγάροισιν] MS. Fl. Ald. Rom. Junt. 421 ἀκυπόροισιν] MS. edd. exd. 425 ἐς ὠκ.] Fl. Sic habet et Strabo I. p. 59. 425 αὖθις] MS. v. ad v. 513.

Item Diodorus Siculus: Τὴν εἰς Αἰθιοπίαν ἐκδημιαν ἐκείθεν [ἐκ τῶν Αἰγυπτίων Θεῶν] αὐτοὶ μεταγχεῖν κατ' ἑαυτὸν γὰρ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸν νεὸν τοῦ Διὸς περιεῖναι· τοὶ ποταμὸν εἰς τὴν Λιβύην, καὶ μετ' ἡμέρας τινὰς πάλιν ἐπιστρέφειν, ὡς ἐξ Αἰθιοπίας τοῦ Διὸς παρόντος; lib. 1. sub finem. Et paullo superius: Τὸς Αἰγυπτίους κατὰ τὴν ἰδίαν διὰ λίκτον Ὀκεανὸν λῆγειν τὸν Νεῖλον. p. 86. et 88. Cæterum ἀμύμονας, hic pios significat, et vivendi ratione simplices. Quanquam alii, ut testatur Eustathius, legunt κατὰ Μίμονας Αἰθιοπῆας.

Ver. 425. Δαδεκᾶτη δὲ τοι αὖθις] Macrobius, Jovis appellatione Solem intelligens, ad Horarum hoc numerum refert, quæ Hemisphærii superioris exortum me-

tiuntur; vel ad duodecim Signa. lib. 1. c. 25. Sed multo satius est, Festum hic ali-quod intelligi Æthiopum, per duodecim dies celebratum. Quod quidem Festum si qua parte anni inciderit, ex antiqua aliqua historia colligi posset; ut adeo, qua parte anni, quæ in Iliade narratur, contigerint, certo ac præfinito posset exponi; inde lucis forte plurimum, ad hujus Poëmatidis partes quasdam illustrandas, afferri posse arbitratur Poppius. De toto certe liquet, et in universum, tempore verno hæc omnia narrari gesta. Liber enim decimus quartus, ver. 153 — 348. Veris omnino intelligenda est descriptio. Clark. add. de h. 1. Riccium V. C. Diss. XXIX.

Ver. 426. χαλκοβατὲς δᾶ,] Stabilem uti-

- Χωόμενον κατὰ θυμὸν, ἐϋζώνιο γυναικός,
 430 Τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύραν. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἔς Χρυσὴν ἵκανε, ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενδέος ἐντός ἵκοντο,
 Ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ
 Ἰστὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
 435 Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἑρετμοῖς.
 Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδσαν.
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
 Ἐκ δὲ Χρυσῆς νῆος βῆ ποντοπόροιο.
 440 Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·

Iratum in animo, propter mulierem eleganter-cinctam,
 430 Quam utique vi ab invito abstulerant. Sed Ulysses
 In Chrysen pervenit, ducens sacram hecatomben.
 Hi autem quando portum valde profundum intraverant,
 Vela quidem legerunt, posueruntque in navi nigra;
 Malum autem receptaculo suo admoverunt, rudentibus demissum
 435 Statim; ipsamque in stationem protraxerunt remis,
 Anchorasque jecerunt, ac retinacula alligaverunt:
 Et ipsi autem exierunt in littus maris;
 Et hecatomben exposuerunt longe-jaculanti Apollini.
 Dein et Chryseis navi exivit pontigrada.
 440 Hanc quidem postea ad altare ducens sapiens Ulysses,
 Patri charo in manibus posuit, et ipsum allocutus est;

que, non solidam: Ut recte annotavit *Dominica Dacier*. Quanquam et solidum credebant Veteres *caelum*.

Ver. 427. Καὶ μιν γυνάσσομαι.] Vide supra ad ver. 140.

Ver. 428. Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπιβήσαστο.]

Sic fatus, nocti se immiscuit atræ.

Æn. IV. 570.

Ver. 454. πέλασαν.] Vide supra ad ver. 140.

Ver. 455. τὴν δ' εἰς ὄρμον] ὄρμος non recte vertitur *portus*, sed *statio in portu*. Nam et jam pridem, ver. 452. erat navis in *portu*: λιμένος ἐντός.

Ver. 456. Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον. κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδσαν.]

Anchora de prora jacitur: stant littore puppes. *Æn.* III. 277.

Ver. 456—459. Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, — Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ — Ἐκ δ' ἐκατόμβην — Ἐκ δὲ Χρυσῆς.] Mirando admodum artificis Poëta, in rebus minutis narrandis, et hic et alias, sententias singulas singulis verbis absolvit. Quod semper in narratione sublimiori longe aliter fit. Vide infra ad β'. 102. et ad γ'. 210. 589.

Ver. 459. Ἐκ δὲ Χρυσῆς νῆος βῆ ποντοπόροιο.] Et in hoc versu numeri ipsi mulierem tarde cauteque incedentem depingunt.

- Ὡς Χρυσὴ, πρὸ μ' ἐπεμψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβω δ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασώμεθ' ἀνακτα,
 445 Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κῆδ' ἐφῆκεν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
 Παῖδα φίλῃν· τοὶ δ' ἅκα Θεῶ κλειτὴν ἐκατόμβην
 Ἐξείης ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμόν.
 Χερσίφαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 450 Τοῖσιν δὲ Χρυσῆς μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών·
 Κλυθίμευ, Ἀργυρότοξ', ὅς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Ἦδη μὲν ποτ' ἐμυῖ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

"O Chryse, protinus misit me rex virorum Agamemnon,
 "Filiamque tibi ut ducerem, Phœboque sacram hecatomben
 "Sacrificarem pro Danaïs; ut placemus Deum,
 445 "Qui modo Argivis acerbissimos dolores immisit."
 Sic locutus, in manibus posuit. Ille autem accepit gaudens
 Filiam dilectam: hi vero confestim Deo splendidam hecatombam
 Ordine statuerunt rite ædificatum circa altare,
 Manusque deinde lavarunt, et molas sustulerunt.
 450 His autem Chryses alta voce precabatur, manibus sublatis:
 "Audi me, argenteum-arcum habens, qui Chrysen tueris,
 "Cillamque eximiam, Tenedoque potenter imperas:
 "Jam quidem aliquando me antea exaudisti precantem;
 "Honorasti quidem me, valde autem læsisti populum Achivorum:

444 ἱλασώμεσθ'] MS.

Ver. 442. πρὸ μ' ἐπιμψεν] Istud πρὸ, non est nihili. Respondet prope Latino, *protinus*. Clark. Argutatio hæc est. vid. ad γ. 3.

Ver. 444. Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν.] Sic Virgilius:

Cum faciam vitula pro frugibus, —

Eclog. III. 77.

"Cum faciam" nimirum, est, cum sacra faciam. Ut plane ineptissimi sint, qui voces *facere* et *ποιεῖν*, sacrificales esse continent etiam tum, cum et alium habent sibi conjunctum *Accusativum*: ut *τῷτο ποιῶτι*, *Hoc facile*, et similia.

Ibid. ὅφρ' ἱλασώμεσθ' ἀνακτα.] Dawes *Misc. Crit.* p. 147. corrigit e vestigiis Flor. Vol. I.

ed. ὅφρ' ἱλασώμεθα ἀνακτα. Recte. Consentit MS. Lips. qui totidem literis sic habet. Syllaba secunda corripitur, quia futurum hoc ducitur ab ἱλάσσομαι. de quo ad hunc ipsum librum agit Clarkius. *Æn.*

Ver. 449. Χερσίφαντο δ' ἔπειτα, etc.] Ταῦτα δὲ Ῥωμαῖοις ἐστὶ καὶ εἰς ἐμὲ πρᾶττοντας ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἰδὼν ἱστῆσθαι καὶ μὴ πίστει τῇδε ἀρκούμενος οὐ βαρβάρους ἱπείσθην εἶναι τοὺς οἰκιστὰς τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ἐκ πολλῶν τόπων συνελθυστάς Ἕλληνας. *Dion. Hal. Antiq. Roman.* lib. 7.

Ibid. οὐλοχύτας] *Mola salsa*. Horat. *Serm.* lib. 2. *Ecl.* 3.

Ver. 450. μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών.] — duplices tendens ad sidera palmas. *Æn.* I. 97.

- 455 Ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνον ἐέλδωρ,
 Ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν, καὶ ἔδειξαν,
 460 Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοδέτησαν.
 Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέγων, ἐπὶ δ' αἴθορα οἶνον
 Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάβολα χερσίν.

- 455 "Itidem et nunc mihi hoc perfice votum,
 "Jam nunc a Danaïs indignam pestem, remove."
 Sic dixit orans; hunc vero exaudivit Phœbus Apollo.
 Cæterum postquam precati sunt, et molas projecērunt,
 Cervicem retro egerunt quidem primum, et jugularunt, et excoriarunt,
 460 Femoraque exsecuerunt, adipeque cooperuerunt,
 Postquam duplicaverant; super ipsis autem frustra cruda posuerunt.
 Adolebat autem in lignis fissis senex, et insuper nigrum vinum
 Libabat: juvenesque, secus illum, tenebant verua in 5 mucrones fissa manibus.

Et duplices cum voce manus ad sidera.

Æn. X. 667.

Ver. 451. ἀμφιβέβηκας.] Vide supra ad ver. 57.

Ver. 454. ἐμὶ, μίγα.] Qua ratione ἐμὶ ultimam hic producat, vide supra ad ver. 51.

Ver. 458. καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο.] Al. οὐλοχύτας ἀνέλοντο ex ver. 449. supra.

Ver. 459. Αὖ ἔρυσαν.] Resupinarunt. Vide infra, §. 323. Εἰς τοῦτο πῶς ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον. Schol. Brev. Ἀνίστασθαι τὸν τράχηλον τοῦ ἱεροῦ. ἵνα ἡ κεφαλὴ ἀνω ἀφορᾷ. Schol. Moschopuli. Ἄνω τρέσαν ἔσφαζιν. Sophoc. Clark. Nempe, Deo caelesti sacrificatur.

Ibid. καὶ ἔσφαζαν, καὶ ἔδειξαν.]

Illi se prædæ accingunt, dapibusque futuris: Tergora diripiunt costis, et viscera nudant: Pars in frustra secant, verubusque trementia figunt.

Littore ahena locant alii, flammæque ministrant. Tum victu revocant vires. — Æn. I. 214.

Ver. 460. Μηρούς τ' ἐξέταμον.] Prosecuerunt. Unde Profecta, vox sacrificialis.

Ver. 461. ὤμοδέτησαν.] Ἐκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπέδηκαν ἐπὶ τὰ μηρία. Schol.

Ver. 462. αἴθορα οἶνον.] "Conjectare me, "vinum, quod semina quædam Caloris in "sese haberet, essetque natura ignitius; ob "cam rem dictum esse ab Homero αἴθορα

"οἶνον; non, ut alii putarent, propter Colorem." Gell. lib. 17. c. 8. "Num quia "vinum semina quædam in se Caloris habet, et ob eam rem Homerus dixit αἴθορα "οἶνον; non, ut quidam putant, propter Colorem?" Macrob. lib. 7. c. 12. Generosum Vinum. Clark. Argutationes istæ sunt: αἴθορα οἶνον vocat a colore saturiori, bene coloratum: quod est signum boni vini: etiam rubens, ut Ovidius appellat. Ern.

Ver. 463. πέμπάβολα.] Schol. Πέντε δὲ λούς ἔχοντα ἐκ μιᾶς λαβῆς κρατουμένης, τριαινοειδῶς. Quinqueplex veru, craticula simile.

Ver. 464. Αὐτὰρ ἐπεὶ.] Αὐτὰρ, quod est, αὐτ' ἄρ, eandem fere vim habet, ac Latinum "autem," seu "tum deinceps." Et proinde longe aliud est quam ἀλλά. Nempe αὐτὰρ, ordine disposita atque sententia connectit; ἀλλά, inter se opposita disjungit. Quod cum non intelligeret Barnesius; sententiam infra, §. 101. penitus jugulavit, inferciendo αὐτὰρ pro ἀλλά. Vide ad locum. Clark. Quare secunda in ἰπάσαντο brevis sit, cum habet significationem edendi, miror non docuisse Clarkium, qui in hoc genere acutius aliis vidit. Ratio est non in significatione, ut vulgo Grammatici tradunt, sed quod est a πάσσομαι. de quo dixi ad Callim. H. in Cererem. Ern.

Ver. 465. Μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα.]

- Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 465 Μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 "Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα·
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 470 Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέφανο ποτοῖο·
 Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,

- Tum postquam femora exusta erant, et viscera gustarant,
 465 Minutatim dein secuerunt cætera, et verubus transfixerunt,
 Assaruntque scite, detraxeruntque omnia.
 Atque ubi cessarunt ab opere, appararuntque convivium,
 Convivati sunt: neque quicquam animus indiguit cibo æquali.
 Porro postquam potus et cibi desiderium exemerant,
 470 Pueri quidam crateras coronabant vino;
 Distribuebantque omnibus, auspicantes poculis.
 Illi igitur totum diem cantu Deum placabant,

Haud scio facetusne sit magis, an ridiculus, quem hinc arripuit Martialis jocum:

Si tibi Mistyllus coquus, Æmiliæ, vocatur;
 Ductur quare non Taratallu mihi?

Lib. I. 51.

Ver. 466. "Ὤπτησάν τε.] Καὶ παρ' Ὁμήρου τὰ γε ταῦτα μάθοι ἂν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ σπλάγχν' ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἐστιάσεσιν, αὐτὲ ἰχθύσιν αὐτοῖς ἐστίη, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὗτοι ἐφθοῖς κρέσσιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς. — Οἱ δὲ μὴν ἡδυσμάτων, ὡς ἐγώμαι, Ὁμηρος πάποτε ἐμνήσθη. Plut. de Repub. I. 3.

Ver. 468. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο.] Nec non abunde erant contenti. Henr. Stephanus legendum contendit, οὐδ' ἔτι. Cui tamen non assentior. Clark. Vulgo colon est post δαίνυντ'. quod mutavi, et posui post δαῖτα. In MS. Lips. non est interpunctio post δαίνυντ'. Ern.

Ibid. δαιτὸς εἴσης.] Ἰσομείρου καὶ μεριστῆς. Schol. Brev. Τῆς ἐν κοινῇ τραπέζῃ αὐτῇ γὰρ κυρίως τὸ ἴσον, πᾶσιν ὁμοῦ προκειμένη ἰσοτίμιας. Schol. Moschopuli. Καὶ τῶν κριῶν δὲ μοῖραι ἐνέμενον· ὁ δὲ ἴσος φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσοτήτος. — Ἐπείσθη δὲ Ζηνόδοτος, δαῖτα εἶσιν, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. Athenæus lib. I. c. 10. Clark. Probo Zenodoti iudicium. add. ad 306. infr. 575. δαιτὸς ἐσθλῆς.

et §. 48. ubi de victima unius Dei est. Ern. Ver. 469. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,]

Postquam exempta fames epulis, mensæque remotæ. Æn. I. 220.

Postquam prima quies epulis, mensæque remotæ. Ibid. 727.

Postquam exempta fames, et amor compressus edendi. Æn. VIII. 184.

— dapes, et plenæ pocula mensæ. Æn. XI. 738.

Ver. 470. Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέφανο ποτοῖο.]

— et socii cratera coronant.

Georgic. II. 528.

Crateras magnas statuunt, et vina coronant. Æn. I. 724.

Ἐπιστρίφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρατῆρες, ἥτοι ὑπερχυλῆς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποδοῦ [leg. ποτοῦ] ἐπιστρίφονται. Athenæus, lib. I. c. 11. Τὸ δὲ στρίφειν, πλήρως ἐπινα σημαίνει. Id. lib. 15. c. 5. Sunt tamen qui hoc aliter interpretentur:

— συνέψας καρσῖμοις πιστοῦ κλέδαις "ἔστρεψα. —

Alexis Poëta apud Athenæum lib. 11. c. 6. de cratere Thericleo. Sed hoc recentius.

Ver. 471. Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι διπάεσσιν.] Vide Odys. η'. 183. ε'. 417.

- Καλὸν αἰείδοντες παίηονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 475 Ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
 Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 Τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἱεὶ Ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 480 Οἱ δ' ἰστὸν, στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα

Lætum canentes pæana, juvenes Achivorum,
 Cantu celebrantes longe jaculantem Apollinem: ille autem animo delectabatur
 475 Quando vero sol occidit, et tenebræ supervenerunt, [audient.
 Utique tunc dormiverunt juxta retinacula navis.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digito Aurora,
 Tunc deinde revehebantur ad amplum exercitum Achivorum.
 His porro secundum ventum misit longe-jaculans Apollo:
 480 Illi vero malum erexerunt, velaque alba panderunt:
 Ventus autem flatu-implevit medium velum, circumque fluctus

484 μετὰ] MS. Sed supra scriptum: κατὰ στρ. Ἀρίσταρχ. οὐ μετὰ.

φ. 265. Τὸ "πᾶσιν." οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. Athenæus lib. I. c. 11.

Ver. 472. Οἱ δὲ πανημίριοι μολπῇ θρόνῳ ἰλάσκοντο,] Θαλήσαν τὸν κρητὰ φασί — διὰ μουσικῆς ἰλάσθαι, ἀπαλλάττειν τοῦ κατασχόντος λοιμοῦ τὴν Σπάρτην. — Ἀλλὰ καὶ Ὀμηροῦ τὸν κατασχόντα λοιμὸν τοὺς Ἕλληνας ταύσασθαι λίγῃ διὰ μουσικῆς, — ἐπὶ φθάσας οὐ τὴν μουσικὴν δύναμιν διὰ τούτων ["Οἱ δὲ πανημίριοι —"] προσετίφηναι ἡμῖν. Plutarch. de Musica, sub finem.

Ver. 473. Καλὸν αἰείδοντες] Vide infra ad β'. 43.

Ibid. αἰείδοντες παίηονα,]

— lætum pæana secuti. Æn. X. 738.

Ver. 474. Μέλποντες Ἑκάεργον] Vide supra ad ver. 51.

Ver. 476. παρὰ πρυμνήσια] Juxta Palum, quem Romani Tonsillam appellant.

Ver. 477. Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,]

Postera Phœbea lustrabat lampade terras, Humentemque Aurora polo dimoverat umbram. Æn. IV. 6.

Oceanum intorea surgens Aurora relinquit:

It portis jubare exorto. — Ibid. 129.

Et jam prima novæ spargebat lumine terras

Tithoni croceum linquens Aurora cubile.

Ibid. 581.

Jamque rubescebat radiis mare, et athlere alto

Aurora in roseis fulgebat lutea bigis.

Æn. VII. 25.

Aurora interea miseris mortalibus almam

Extulerat lucem, referens opera atque labores.

Æn. XI. 189.

— cum primum crastina cælo

Punicis invecta rotis Aurora rubebit.

Æn. XII. 76.

Pulcherrima hæc; nec tamen vocis, ῥοδοδάκτυλος, Vīm attingunt, Ἀπὸ τοῦ σχήματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων, παρίστησι τὸ τῶν Ἀκτῖνων σχῆμα. Schol. "Ἔστι γὰρ ἄλλο ἄλλως κρητῶτερον, καὶ ὁμοιωμένον μᾶλλον, καὶ οἰκνότερον, τῷ ποιεῖν τὸ πρᾶγμα πρὸ ἰμμάτων — Διαφέρει δ' ἰστίον· οἶον, ῥοδοδάκτυλος Ἥως, μᾶλλον ἢ φοινικοδάκτυλος, ἢ ἱπὶ φαυλότερον, ἔν-σπρδακτύλος. Aristot. Rhetoric. lib. 3. c. 1. Vide supra ad ver. 43. et infra ad ver. 528. Clark. Nempe poëta pulcritudinem feminarum solet exprimere per partem aliquam pulcritudinis, quæ cuique personæ maxime apta est. Id latini non possunt imitari in omnibus, repugnante genio linguæ et consuetudine: ut in hoc verbo, in ῥοδῷ.

- Στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης.
 Ἡ δ' ἔδεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 485 Νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν,
 Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάδοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν.
 Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τέ.
 Αὐτὰρ ὁ μῆνιε, νηυσὶ παρήμενος ἠκυπόροισι,
 Διογενὴς Πηλέως υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 490 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλίσκετο κυδιάνειραν,

Carinam ater valde resonabat, navi eunte:

Hæc itaque currebat per fluctum conficiens vias.

Ac postquam venerunt ad exercitum latum Achivorum;

485 Navem quidem hi nigram in continentem subdixerunt,

Alte super arenas, phalangasque longas subtenderunt:

Ipsi autem sparsi sunt per tentorlaque navesque.

Verum iram fovit, navibus assidens velocibus,

Generosus Pelei filius pedibus velox Achilles,

490 Neque unquam in concione versabatur illustres viros-habentē,

486 Totus versus abest a MS. sed manu secunda adscriptus inter versum

485 et 87. ψαμάδων] Fl. A. I. τάνυσαν] MS.

πῆ et aliis. Lector poëtæ non debet ista verba ex etymologia in linguam vel latinam vel vernaculam vertere: sed universam pulcritudinem cum proprietate alicujus partis cogitare: ut Ἥως ῥοδ. est Aurora pulchra, coloris rosei maxime causa. Add. ad v. 551.

Ver. 479. Τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἱε]

Prosequitur surgens a puppi ventus euntes.

Æn. III. 130.

Vide infra ad Odys. λ'. 6.

Ver. 480. Οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ',] Al. στήσαν τ'.

Ver. 481. Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον,]

— et aura:

Vela vocant, tumidoque inflatur carbasus Austro.

Æn. III. 357.

Vela facit tamen, et plenis subit ostia velis.

Æn. V. 281.

Ver. 482. κῦμα — πορφύρεον]

— mare purpureum. Georgic. IV. 373.

Cæterum, qua analogia a πορφύρῳ deducatur πορφύρεος, a φαῖνα, φαῖνός, a πῆνα, πῆτος; a κλῖνα, κλῖτός; a μακρῶρομαι, μακρῶρος; et similia; Vide supra ad ver. 309.

314. 338. Barnesius hic legendum velit, πορφύρεον: sed nihil opus.

Ver. 483. Ἡ δ' ἔδεεν μετὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.]

— maris æquor arandum. Æn. II. 789.

Vastumque cava trabe currimus æquor.

Æn. III. 191.

Currit iter tutum non secius æquore classis.

Æn. V. 862.

Odys. β'. 429. scriptum est, διαπρήσσουσα κέλευθον. Quod auribus magis placet.

Ver. 484. κατὰ στρατὸν] Al. μετὰ στρατὸν. Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 486. ἐπὶ ψαμάδοις,] Al. ἐπὶ ψαμάδων. vid. Var. Lect.

Ver. 488. Αὐτὰρ ὁ μῆνιε, νηυσὶ] Quoniam μηνίω secundam producit, verisimillimum est (licet id non necessario sequatur,) pronunciatum fuisse contracte, Αὐτὰρ ὁ μῆνι νηυσὶ — Vide β'. 769. 772.

Ver. 489. Διογενὴς Πηλέως υἱός,] Pronunciabatur Πηλῶς. Alii scribunt, Πηλῆως: Quod ferri quoque potest, et pronunciabatur Πηλοῦς. Barnesius edidit Πηλῆος: et ipsum quoque non male; cum υἱός priorem et alias corripiat, et Πηλῆος præsertim sit dictio Ionica.

- Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθσκε φίλον κῆρ,
 Αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δωδεκάτη γένητ' ἡώς,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν Θεοὶ αἰὲν ἰόντες
 495 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθειτ' ἐφετμέων
 Παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κῆμα θαλάσσης,
 Ἥερῖη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὐλύμπόν τε·
 Εὖρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.
 500 Καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καδέζετο, καὶ λάβε γούνων
 Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνδρεσσῶνος ἐλοῦσα,
 Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἀνακτα·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
 Ἥ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ.

Neque unquam in praelio; sed macerabat suum cor,
 Illic manens; desiderabat autem clamoremque pugnamque.
 At quando jam ex illo duodecim erant dies,
 Tum utique ad Olympum ibant Dii semper existentes

- 495 Omnes simul, Jupiterque praibat: Thetis autem non oblita est mandatorum
 Filii sui, sed emersit ex unda maris,
 Matutinaque conscendit in magnum caelum Olympumque:
 Invenit autem late-sonantem Saturnium seorsum sedentem ab aliis
 In summo vertice multa-cacumina-habentis Olympi.
 500 Et ante ipsum sedit, et prehendit genua
 Sinistra; dextraque mento prehenso,
 Supplicans allocuta est Jovem Saturnium regem:
 "Jupiter pater, si unquam revera te inter immortales juvi,
 "Vel verbo, vel opere; hoc mihi perface votum:

491 γ' abest a MS. et ed. Fl. Recte. γ' videtur insertum versus fulciendi
 causa: quod non erat necesse: nec satis apparet, quae sit vis particulæ h.
 1. 492 πόλεμον] MS. 493 δωδεκάτη] MS. 495 ἐφετμέων] MS. a m.
 sec.

Ver. 491. φθινύθσκε] οὐκ ἔφρε τὴν σχε-
 λῆν, ἀλλὰ "φθινύθσκε" etc. Plutarch. in
 Pyrrho. Ἐκείνου οὐδὲν ἦρσκε τῶν μαλθακῶν,
 ἀλλὰ φθινύθσκε etc. Id. in Agide et Cle-
 omonē. Ἐνταῦθα δὲ καὶ μὴ πρᾶσσιν, αὐτὸ πολ-
 λάκις εἰς ἀθυμίαν καθίστησιν ὥς: "ἀλλὰ
 "φθινύθσκε" etc. Id. de Tranquill. animi;
 sub initio. Cæterum de hujus vocis pro-
 sodia, vide infra ad β'. 45. Clark. Cæte-

rum poëta pulcerrime expressit animum
 hominis propter iram abstinens ab rebus,
 quas amet, et plus ægritudinis sibi quam
 iis, quibus irascitur, adferentis.

Ver. 498 εὐρύοπα] Alii exponunt, late
 prospicientem. Alii voce late sonantem, late
 tonantem.

Ver. 500. Καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καδέζετο.
 καὶ λάβε γούνων]

- 505 Τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ἀκυμορώτατος ἄλλων
 Ἐπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἥτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 Ἀλλὰ σύ περ μιν τίσον, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ·
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 510 Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῇ.
 Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ', ὥς ἠψατο γούνων,
 Ὡς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ ἦρετο δεύτερον αὐδῖς·
 Νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
 515 Ἥ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὐ τοι ἐπι δέος· ὄφρ' εὔ εἰδῶ,
 Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ Θεός εἰμι.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφῆσαις

- 505 "Honora mihi filium, qui brevissimæ vitæ præ cæteris
 "Est: sed ipsum nunc rex virorum Agamemnon
 "Contumelia-affecit: Ereptum enim habet præmium, ipse abripiens.
 "At tu ipsum honora, Olympie, sapientissime Jupiter;
 "Tamdiu autem Trojanis adjice victoriam, donec Achivi
 510 "Filium meum honorent, augeantque eum honore."
 Sic dixit. Hanc autem nihil allocutus est nubes-cogens Jupiter,
 Sed tacitus diu sedit. Thetis vero, ita ut apprehenderat genua,
 Sic tenebat inhærens, et rogabat secundo iterum;
 "Vere jam mihi promitte, et annue,
 515 "Vel abnue; quoniam non tibi inest timor: ut bene sciam,
 "Quanto ego inter omnes inhonoratissima Dea sim."
 Hanc autem graviter suspirans allocutus est nubes-cogens Jupiter;
 "Sane perniciosum facinus, quum me in offensionem impellis

510 τί οἱ τιμῇ] Fl. quod verum est. Homeri hæc solennis est construc-
 tio. Mirumque omnes ab hac lectione discessisse. 511 ἢ προσέφη] MS.
 515 εἰρεπό] MS. αὐδῖς] MS. Fl. Sic et h. l. et alibi ut mox v. 522.
 MS. Voss. ap. Valkenar. ad Ammon. p. 27.

genua amplexus, genibusque volutans
 Hærebat ————— Æn. III. 607.

Ver. 505. εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν
 ὄνησα, Ἥ ἔπει, ἢ ἔργῳ] Vide supra, ver. 395.
 398. 399. etc. Τὸ μὲν ἐνιδίξιμ' ἀφίησι· τὸ
 δὲ ὑπομνήσκουσιν ἐπιμολῶς πραγματεύονται.
 Τὸ μὲν ἔργον ἔκλειπται, (vide ver. 399. etc.)
 τὴν δὲ ἀνάμνησιν ὑπερπῶς ἐποιήσατο — Καὶ
 τὰ μέτρα τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει

ἡμᾶς δ' Ὀμηρος, ὅτι ἡ τῆς ὑπερηφάνειας διῆται,
 ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρεῖᾳ συντομίας. [Legendum
 fortasse, ἡ μόνον τῆς ὑπερηφάνειας etc.] c. 9. Di-
 onys. Halicarn. lib. qui inscribitur τίχμη.
 Ver. 508. Ἀλλὰ σύ περ μιν τίσον,] Si a-
 lii eum contumelia afficiunt, at Tu eum
 honora. Istam scilicet vim habet vocula
 τίς.

- "Ηρη, ὅταν μ' ἐρέδῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 520 'Η δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι
 Νεικεῖ, καὶ τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν
 'Αλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοση
 "Ηρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσω.
 Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποίδῃς.
 525 Τῷτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,

- "Junonis, quando me irritet contumeliosis verbis.
 520 "Hæc autem et temere mecum semper inter immortales Deos
 "Contendit; atque me dicit in pugna Trojanis auxiliari.
 "Sed tu quidem nunc recede, ne te videat
 "Juno: mihi autem hæc erunt curæ, ut perficiam.
 "Verum age, jam tibi capite annuam, ut fidem habeas.
 525 "Hoc enim a me inter immortales maximum
 "Signum: non enim promissum meum revocabile, neque fallax,

519 ἡρη] Fl. ὅτ' αὖ] MS. ὄνειδείοις] MS. 522 αὖτις] MS. 524 omissus
 est in MS. sed in marg. ab eadem manu adscriptus.

Ver. 510. ἀφ' ἑλλασίν τί ἐ τιμῇ.] *Al.* ἀφ' ἑλ-
 λασίν τί ἐ τιμῇ. *Clark.* vid. Var. Lect.

Ver. 514. Νημερτὶς μὲν δὴ μοι.] *Vere* jam
 mihi, quæro etc. Non enim hic vacat is-
 tud, δὴ.

Ver. 515. ἐπὶ δέος.] Vide supra ad ver.
 51.

Ver. 517. νεφεληγέστα] Vide supra ad
 ver. 175.

Ver. 518. "Η δὴ λείγια ἔργ'.] *Al.* "Ηδὴ
 λείγια ἔργ'.

Ver. 519. ὄνειδείοις ἐπίσσειν.] *Al.* ὄνειδείοις
 ἐπίσσειν. Magis aridet, ὄνειδείοις quia ὄνει-
 δισον penultimam corripit.

Ver. 520. ἀθανάτοισι] Vide supra ad
 ver. 598.

Ver. 522. 'Αλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστι-
 χε. — ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται.]

Cede locis; ego, si qua super —,
 Ipsa regam — *En.* VII. 559.

Ver. 524. Εἰ δ' ἄγε,] *Sin* dubitas; arce,
 etc.

Ver. 526. ἢ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, ὅδ'
 ἀπατηλὸν, οὐδ' ἀτιμύστητον] Promissum
 meum neque per levitatem, neque per
 fraudem, neque per impotentiam irritum
 erit. Ut recte observavit *Eustathius*, alii-
 que.

Ver. 528. κυανέσιν ἐπ' ὀφρύσι] Quia Cæli
 nimirum color cæruleus. Simili de causa
 Neptunus itidem κυανοχαίτης. Vide su-
 pra ad ver. 43. et 477.

Ibid. ἐπ' ὀφρύσι νύσσι Κρονίων· Ἀμβροσίαι
 δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος, Κρατὸς
 ἄπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.]

Ambrosiæque comæ. — *En.* I. 407.

Annuat, et totum nutu tremefecit Olympum.

En. X. 115.

Terrificam capitis concussit terque quaterque
 Cæsariem; cum qua terram, mare, sidera mo-
 vit. *Ovid. Metam.* I. 179.

Ἀπορρημαίνουσι δὲ τῷ Φειδίῳ, διότι πρὸς τὸν
 Πάνταινον ἵπτι πυνθανόμενον, πρὸς τί παρά-
 δειγμα μέλλει ποιῆσαι τὴν εἰκόνα τῷ Διὶ, ὅτι
 πρὸς τὴν Ὀμήρῳ δι' ἱσῶν ἐκτεθεισὴν τέχνην
 "Η. καὶ κυανέσιν" etc. ἐρῶσθαι γὰρ μάλα
 δοκεῖ καλῶς. *Strabo.* lib. 8. p. 543. *Edit.*
Amst. 1707. "Phidias, cum Jovem Olym-
 "pium fingeret, interrogatus de quo exem-
 "plo divinam mutaretur effigiem, respon-
 "dit, archetypum Jovis in his se tribus Ho-
 "meri versibus invenisse." *Macrob.* lib.
 5. c. 13. Porro, libet hic obiter annotare,
 quam foede corruerit linguam Romanam
 Sanctius; qui [de causis linguæ Latine
 lib. 4. cap. 6.] ex loco *Ovidii* jam citato,

- Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
 "Η, καὶ κυανέσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
 Ἀμβροσίαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος,
 530 Κρατὸς ἄπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.
 Τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
 Εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν, ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου·
 Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
 Ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδὲ τις ἔτλη

"Neque infectum, quodcunque capite annuero."

Dixit, et nigris supercillis annuit Saturnius:

Ambrosiæ vero comæ concussæ sunt regis

530 A capite immortali; ac magnum tremefecit Olympum.

Illi utrique re sic deliberata discesserunt: hæc quidem deinde

In mare desiliit profundum e splendido Olympo;

Jupiter autem rediit in suum domum. Dii vero simul omnes assurrexerunt

Ex sedibus, sui patris in occursum: neque quisquam sustinuit

527 γ' omittunt MS. et ed. Fl. placet, vid. ad 491. 531 διέτμαγεν] A. 2.
 3. Rom. Junt. Turn. etc. et sic laudant vett. Gramm.

et similibus quibusdam, arrepta occasione,
 ablativum (quem appellant) Instrumenti,
 cum præfatione [cum] conjungi posse con-
 tendit: cum, e contrario, ex plurimis ma-
 nifestum sit exemplis, præpositionem, a qua
 (plerumque suppressa) pendet iste Ablati-
 vus, utique non esse, cum; sed, ab. Ci-
 tat ipse ex *Ovidio*: "Pectora — trajectus
 "ab ense," hoc est, ense trajectus: "De-
 "fendar ab armis," hoc est, armis defen-
 dar: "Fallere ab arte viros," hoc est,
 arte fallere: Quibus adde, "Tunicaque
 "amicitur ab alba," hoc est, alba tunica
 amicitur. Quæ in alteram partem ex-
 empla adduxit Sanctius, inseruitve dein-
 cept *Scoppius*, vel in Notis suis tandem ad-
 didit *Perizonius*, eorum omnium exemplo-
 rum, ne unum quidem rem attingit. "Cæ-
 "sariem cum qua terram movit;" non est,
 qua terram movit; sed, simul cum qua
 terram movit. "Ipse dedit letho cum qui-
 "bus ante feras;" non de instrumento
 dictum est, sed de sociis. "Vertebat cum
 "pectine pratium;" et, "cirri cum qui-
 "bus venantur;" utrumque et ipse agnos-
 cit aliter esse scriptum; et, vera si sit is-
 ta lectio, possit tamen utrobique Ablati-
 vus iste non instrumenti esse, sed Adjuncti.
 "Imperator cum sagitta saucius;" non

est, sagitta sauciatus; sed Imperator cum
 sagitta infixa. "Gladium quicum se per-
 cussisset;" nuper est Auctoris, non Lati-
 ni. "Sufficit fruges cum vomere tellus;"
 est, tellus cum agricultura. "Cum armis
 confligere;" non est, armis confligere,
 sed, armatos confligere. "Ista cum lin-
 "gua lingere;" non est, lingua lingere;
 sed sarcastice, Tu cum ista lingua etc.
 "Pacem cum precibus petere;" "Cum
 "maximo labore expugnare;" "Facere
 "cum tantis minis;" "Investigare cum
 "animo;" "Juvare cum fide;" "Bene-
 "volentia cum singulari;" "Vestro cum
 "Beneficio;" non utique Instrumentum
 denotent, sed Adjunctum. "Instructus
 "cum conjuratorum manu;" "Vexavi
 "cum omnibus meis copiis;" "Quibus
 "cum [scilicet quorum opera] filiam inve-
 "ni;" itidem non instrumentum signifi-
 cant, sed socios. Denique, "aggrediun-
 "tur cum funibus;" non est, funibus ag-
 grediuntur; sed, manibus aggrediuntur,
 funibus armatis. Et, "Macedonum ani-
 "mos sibi conciliavit cum Heraclide," (eo
 quod Heraclidem scilicet in vincula con-
 jecerat;) non utique Ablativus est Instru-
 menti, sed Adjuncti.

Ver. 531. διέτμαγεν.] *Al.* διέτμαγον.

VOL. I.

II

- 535 Μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
 "Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καδέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 Αὐτίκα κετομοίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα.
 540 Τίς δ' αὖ τοι, δολομήτα, Θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
 Αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔοντα,
 Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πῶ μοι
 Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, τι νοήσεις.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
 545 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμούς ἐπιέλπεο μύθους
 Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσονται, ἀλόχῳ περ' εὔουση.
 Ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπεικὲς ἀκουέμεν, ἔτις ἔπειτα

535 Expectare venientem, sed obvii steterunt omnes.

Sic hic quidem illic resedit in solio; neque ipsum Juno
 Ignoravit, conspicata, quod contulerat cum eo consilia
 Argenteos pedes-habens Thetis, filia marini senis:
 Statim itaque convitiis Jovem Saturnium allocuta est;

540 "Quis vero tecum, dolose, Deorum contulit consilia?

"Semper tibi gratum est, a me seorsum existenti,
 "Clandestina consilia ineuntem statuere: neque unquam mihi quicquam
 "Lubens sustines dicere verbum, quod cogitaveris."
 Huic autem respondit deinde pater hominumque Deorumque;

545 "Juno, ne (quæso) omnia mea sperato consilia

"Te scituras: difficilia tibi erunt, uxor quamvis mea sis:
 "Sed quod quidem par fuerit audire, nullus utique

545 ὅττι] Fl. Rom. Junt. νοήσης] MS. sic schol. 549 ὃν δὲ κ' ἐγὼν] Fl.
 Ald. 1.

Ver 535. Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν]
 — viro Phœbi chorus assurrexerit omnis.

Virg. Eclog. VI. 66.

Ver. 535. ἐπερχόμενον, ἀλλ'] Qua ratio-
 ne hic ἐπερχόμενον, et τέτληκας, infra ver.
 545. ultimam producant; vide supra ad
 ver. 51.

Ibid. ἔσταν ἅπαντες.] Ἔσταν, ultima bre-
 vi, ex ἴστησαν vel ἴστασαν· simili analogia,
 ac τότε, τράφιν, et similia, ex ἰτύκησαν,
 ἰτράφην etc.

Ver. 536. εἰδῆ μιν Ἥρη ἠγνοίησεν]

Nec latuere doli fratrem—

Æn. I. 131.

Ver. 537. ἰδῶσ', ὅτι] Quamvis, "neque
 "ignoravit quod contulerat," vel, "con-
 "spicata quod contulerat," non dicatur
 latine; quod est utique, "conspicata con-
 "ferentem," aut, "sentiens contulisse;"
 tamen ne verbum verbo non responderet,
 versionem hic non mutavi. Sunt qui
 legant, ἰδῶσ' ὅτι.

Ver. 538. Ἀργυρόπεζα Θέτις.] Vide supra
 ad ver. 43. 477. et 528. Clark. Malim
 vertere: candidis pedibus Thetis.

Ver. 539. Αὐτίκα — προσηύδα.] De hu-
 jusmodi Asyndeto, vide supra ad ver. 105.

Ver. 542. εἰδῆ μιν Ἥρη ἠγνοίησεν
 κας εἰπεῖν] Nunquam mihi lubens dicis.

- Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
 "Ὀν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
 550 Μῆτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπας;
 Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι, οὔτε μεταλλῶ.
 Ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζειαι, ἅσ' ἐδέλυσθα·
 555 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 Ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γένων.
 Τῇ σ' οἶ᾽ ἀκατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὥς Ἀχιλλῆα
 Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

"Neque Deorum prior hoc sciet, neque hominum:

"Quod autem ego seorsum a Diis voluero animo concipere,

550 "Ne tu hæc singula interroga, neque perscrutare."

Huic autem respondit postea magnos oculos habens veneranda Juno

"Severissime Saturnie, quale verbum dixisti?

"Et omnino te antea neque interrogavi, neque perscrutor:

"Sed valde quietus ea consultas, quæcunque vis.

555 "Nunc autem valde timeo animo, ne te seduxerit

"Argenteos-pedes-habens Thetis, filia marini senis.

"Matutina enim tibi assedit, et prehendit genua.

"Cui te suspicor annuisse certe, fore ut Achillem

"Honores, perdas autem multos ad naves Achivorum."

560 Huic autem respondens dixit nubes-cogens Jupiter;

550 μὴ δὲ] Fl. Rom. Aldd. Junt. 552 εἶπας] MS. Fl. Aldd. Junt.

Conjunctum est enim τέτληκας, cum præ-
 cedente, φίλον ἔστιν, tempore præsentis.
 Vide supra ad ver. 37.

Ver. 543. ὅ, τι νοήσεις.] Al. ὅττι νοήσης.

Ver. 544. πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε]

Divum pater atque hominum Rex.

Æn. I. 69.

— hominum sator atque Deorum.

Æn. XI. 725.

Ver. 549. "Ὀν δ' ἂν ἐγὼν] Al. "Ὀν δὲ κ' ἐγὼν.

Ver. 551. βοῶπις πότνια Ἥρη] Oris ma-
 jestatem indicat. Vide supra ad ver. 43.
 58. 477. et 528. "Ὀμηρος, ἐνδύξασθαι βελό-

μιος, ὡς εἶπεν ὀφθαλμοὶ τῇ Ἥρῃ καλοὶ
 τε μεγάλοι τε, "βοῶπιν" μὲν ἰκάλισι. Li-
 ban. Progymn. Vide Moschopuli Scho-
 lia, et Grævium ad Hesiodi Theogoniam, ver.
 335. Clark. Bene magnos oculos habens,
 sed tamen parum eleganter. Malim mag-
 nis oculis formosa. v. ad 477. Schol. εὐφ-
 ραλμος, καλή.

Ver. 555. μὴ σε παρείπῃ] Ne te blandi-
 tiis persuaserit.

Ver. 559. ὀλέσῃς δὲ πολέας] Enunciaba-
 tur ac sic scriptum fuisset πολὺς. Vide
 infra ad β'. 811.

Ver. 560. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
 ver. 175.

- Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδέ σε λήθω.
 Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται, τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 565 Ἀλλ' ἀκίευσσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιείθεο μύθῳ.
 Μὴ νύ τοι ἔχραισμωνσιν, ὅσοι Θεοὶ εἰς Ἐνὶ Ὀλύμπῳ,
 Ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη.
 Καί ῥ' ἀκίευσσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 570 Ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ οὐρανόεντες.

“Improba, semper quidem suspicaris, nec te lateo:

“Proficere tamen nihil poteris, sed animo ingrata

“Magis eris meo: hoc autem tibi acerbius erit.

“Si vero ita hoc est, mihi gratum erit.

565 “Verum tacita sede, meoque obedi verbo;

“Ne tibi non depellant, quotquot Dii sunt in Olympo,

“Prope accedentem, quando tibi invictas manus injiciam.”

Sic dixit: timuit autem magnis-oculis veneranda Juno;

Et tacita sedit, inflexa suo corde.

570 Ingemuerunt autem, per domum Jovis, Dii cœlicolæ.

565 ἔσεται] MS. 569 ἐπιγνάμψασα] Fl. ut MS. ap. Barn. Sic laudat Hesychius: ubi vid. Intt. inpr. Dorvill. Obs. Misc. IX. p. 118. qui et de omissione ὧς μ. passim agit ad Charitonem. Eadem ed. Fl. addit μ. in β'. 31.

Ver. 565. Ἀλλ' ἀκίευσσα κάθησο.] Τὸ [Κάθησο] τῷ [Κάθησο] διαφέρειν φησὶ — τῇ, τὸ μὲν πρὸς τὸν ἑαυτῶτα λήγισθαι, τὸ Κάθησο τὸ δὲ πρὸς τὸν καθιζόμενον. Ἦσο — ἀντὶ τῷ, Μὴν καθιζόμενος. Lucian. Pseudolog. sub finem. Vide infra ad β'. 191.

Ver. 566. Μὴ νύ τοι ἔχραισμωνσιν, ὅσοι Διὶ εἰς Ἐνὶ Ὀλύμπῳ. — Ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.] Editores, quos viderim, omnes, ἄσπον ἰόνθ', intelligunt ἄσπον ἰόνθ', propius accedentes. Quod mihi quidem ferri, non posse videtur. Quamvis enim verum sit, quod ait Eustathius, p. 25. ἰόνθ' ὅτι ἰδὸς Ὀμήρου ἀδιαφορεῖν ἐν τοῖς Δυνάμει καὶ τοῖς Πληθυντικοῖς, καὶ ποτὶ μὲν Πληθυντικῶν τὰ Δυνάμει, ποτὶ δὲ Δυνάμει τὸ πλῆθος: at Utrumque tamen ita esse verum existimo, si de Duobus sit sermo. Omni nimirum Substantivo duali, recte adjungi potest Adjectivum plurale; quia omne Duale, est necessario Plurale. Substantivo itidem plurali, recte adjungi potest Adjectivum duale; non quidem omni,

sed ita, si de Duobus sermo sit. Nam Plurale non utique omne, est Duale; sed tum, quum sermo sit de Duobus. (ut Il. ψ'. 276. s. Ern.) Quare istud, ἄσπον ἰόνθ', cum illo, ὅσοι Θεοὶ εἰς Ἐνὶ Ὀλύμπῳ, male mihi videtur coherere. Vide infra ad β'. 228. et ad ε'. 487. De Enallage (quam vocant) numeri, personæ, temporis, sive (quæ Antiptosis dicitur) casuum; equidem hoc Portenti quod sibi velit, minime intelligo. Nam si quis usquam gentium, in lingua sua vernacula, simile quid unquam tentaverit; quam sit id plane absurdum, statim sentiet. Melius igitur Eustathius, de hoc loco: δύναται inquit] καὶ κυρίως εἶναι δύναται, διὰ τὸ διγινώσκοντι τὸν τι δυνάμει καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀρρίνων. Quod tamen et ipsum in hujusmodi sententia, ubi de sexu nihil videtur interesse, satis est inficetum. Siquid mutare ausim, legerem equidem isto modo:

Μὴ νύ τοι ἔχραισμωνσιν ὅσοι Διὶ εἰς Ἐνὶ Ὀλύμπῳ.

- Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Μητρὶ φίλῃ ἐπήρῃ φέρων λευκαλένῃ Ἥρῃ.
 Ἥ δὲ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,
 Εἰ δὲ σφὼ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 575 Ἐν δὲ Θεοῖσι κολῶν ἐλαυνετον οὐδέ τι δαιτὸς
 Ἑσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 Πατρὶ φίλῃ ἐπήρῃ φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὴ
 Νεικεῖνσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 580 Εἴπερ γὰρ κ' ἐδέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,

Hisce autem Vulcanus inclytus-artifex incepit concionari,

Matri dilectæ gratificans, candidas-ulnas habenti Junoni:

“Certe pestifera facta hæc erunt, nec amplius tolerabilia,

“Si quidem vos gratia mortalium contenditis hoc modo,

575 “Interque Deos tumultum excitatis: neque ulla convivii

“Boni erit voluptas, quoniam pejora vincunt.

“Matrem autem ego admoneo, et ipsam licet intelligentem,

“Patri caro obsequium præstare Jovi; ne iterum

“Jurget pater, et nobis convivium conturbet.

580 “Si enim vult Olympius fulminator,

570 Ὠχθησαν] MS. quod ex antiquissimis Codd. ductum v. ad Il. χ'. 235. 573 ἔδδ' MS.

Ἄσπον ἰόνθ' ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.

Quin et, sine ulla mutatione, istud ἰόνθ', (scilicet ἰόνθ',) ad Jovem ipsum quo minus referri possit, nihil video. Ut adeo sententia sit: “Ne te nihil juvent quotquot in cælo sunt Dii, adversus me propius accedentem, quando tibi invictas manus injiciam.” Judicet Lector eruditus. Certe aliis in locis, et istud ἄσπον ἰόνθ', minitantis est; et illud χερεῖονα, similem sibi adjunctum habet Accusativum.

Ἥ ἴτι μιν μέγα μῆκος καταπαυσίμην, ἄσπον ἰόνθ'.

Ἄλλ' ὅγε μὲν Ἀχιλλῆα πύλεον, ἄσπον ἰόνθ'.

Τὸν μὲν ἐγὼ βούλωσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν, ἄσπον ἰόνθ', ἔφας ὅθ' ἐγυσσάμενος παρὰ μηρῶν, οὐτάμηναι τρὸς στήθος —

Odys. ε'. 300.

ὅθ' ἄρ' ἔκ' ἐκέρυνη οἱ ἄλκιβροχ.

Χερεῖονα στήθεσιν — Iliad. ε'. 144.

Ὡς ἄρα τοῖς: ἂν τις δὲ γὰρ χερεῖονα κατὰ ἄλκιβροχ.

χ'. 130.

Νήπιος, ὅδε τί οἱ χερεῖονα κατὰ ἄλκιβροχ. ε'. 296.

Clark. Quæ de duali dicuntur, bene se habent, si subtiliter res æstimetur e natura rei. Sed tamen exempla ita perspicua sunt in contrarium, ut nullo modo eludi possint. Il. γ'. 452. 53. ποταμοὶ — συμβάλλουσιν. Aratus v. 1004. βοῶντι ποταμοῖς, ubi v. Schol. Idemque et alibi sic duali utitur, pro plurali, ubi non de duobus sermo. Psuedo-Orpheus in proem. de lapid. 77. φυγίστη pluraliter dixit pariter; et talia exempla plura reperi, quæ notare omnia supersedi. ἰόνθ' intelligere in vulgata lectione commode licet. Nam convenit verbo χερεῖονα, quod cum accusativo est arcere. Correctio autem ἄσπον ἰόνθ' habet frigidam tautologiam.

Ver. 568. βοῶντι] Vide supra ad ver. 551.

Ver. 569. ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ] Iram suam invile cohibens ac sedans.

Ver. 572. λευκαλένῃ Ἥρῃ] Vide supra ad ver. 45. 58. 477. 528. et 551.

Ἐξ ἰδέων στυφελίζαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καδάπτεσθαι μαλακοῖσιν.
Αὐτίκ' ἐπειδ' ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

- Ἦς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναίξας, δέπας ἀμφικύπελλον
585 Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε·
Τέτλαδι, μήτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
Μή σε φίλῃν περ εἴουσιν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνυμένος περ,
Χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
590 Ἦδ' ἄρ' ἐπεὶ με καὶ ἄλλοι, ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,

“Ex sedibus omnia deturbare. — Is enim longe potentissimus est.

“At tu hunc verbis demulceto mollibus:

“Statim deinde placidus Olympius erit nobis.”

Sic dixit: et surgens, poculum duplex rotundum

585 Matri dilectæ in manibus posuit; et ipsam allocutus est;

“Tolera, mater mea, et sustine, moesta quamvis sis;

“Ne te, tam charam mihi existentem, his oculis videam

“Verberatam: tunc utique non potero, quantumvis dolens,

“Juvare: difficilis enim Olympius, cui resistatur.

590 “Jam enim me et alias adjuvare studentem

585 οὐλύμπιος] Fl. Ald. 1. ut primæ duæ in ἴλαος corripiantur, ut β'. 556.
in ἰλάοντας. Probo.

Ver. 573. οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά.] *Al.* οὐδὲ τ' ἀνεκτά.

Ver. 576. ἐπεὶ τὰ χεῖρ' ἰδὼν νικᾷ.—]

—ἵλεγε γὰρ τις, ὡς τὰ χεῖρα.

Πλω βροτοῖσιν ἵσσι τῶν ἀμυνόντων.

Eurip. Suppl. 198.

Ver. 580. Εἴπερ γὰρ κ' ἰδίῃσιν — Ἐξ ἰδίων στυφελίζαι.] *Si στυφελίζαι Modi Infinitivi intelligatur, elegans erit Ἀποσιώπηση: Si vult Jupiter e sedibus Omnes deturbare; — poterit sane: Vide supra ad ver. 135. Sin στυφελίζαι Modi Optativi accipitur, tum sententia erit plena: Si velit Jupiter, utique omnes e sedibus suis deturbaverit. Prior ratio placuit Eustathio, posterior Henrico Stephano in Annotatione ad Xenophontem p. 39.*

Ver. 584. δέπας ἀμφικύπελλον] *Schol.* ἀμφιστόμῳ καὶ πόλῳ. *P. Victorius Variar. Lect.* lib. 54. c. 22. erudite ex Aristotele ostendit, poculum hoc esse duplex; fundo in media sui parte, quod sit utrique poculo, et erecto et inverso, commune. Quod et notavit Eustathius. Alii poculum utrinque ansatum intelligunt.

Ver. 586. Τέτλαδι.] Τίτλαι, καὶ (κατὰ μεταπλάσμων) Τίτλαδι, ὡς Δίδιδι. Εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Τλῆθι ἐγένετο κατ' ἀναδιπλασιασμόν, εἴχεν ἂν τὴν παραλήγουσαν μακράν. *Schol. Moschopuli.*

Ver. 587. Μή σε φίλῃν περ εἴουσιν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι Θεινομένην.] *Vis particulæ περ hoc in loco est, ut sententia sit: “Ne te, quam omnium maxime amo, cogar “videre vapulantem.”*

Ver. 590. μεμαῶτα.] Vide infra ad β'. 818.

Ver. 591. ποδὸς τεταγόν.] *pede prehensum et circumrotatum. Clark.* Apud Lucian. *Contempl. init. scripti et edd. τεταγόν, nisi quod Codex Gorlic. τεταγόν exhibet.* Id participium magno Hemsterhusio magis placebat, ductum a *τίταγα*, quam *τεταγόν* ab aor. 2. *ἴταγον*, quem vid. adde notam Jensii ad illum locum de βηλῷ Δισπ. quod cum I. Fr. Gronovio verti vult *sacro limine*. Bene.

Ibid. βηλοῦ] *Schol. MS. Lips.* Εἴρηται δὲ βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι, ὡς καὶ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ὁδεύεσθαι. Καὶ Πανύσιος δὲ τὰ πείδιλα.

- Ῥίψε, ποδὸς τεταγόν, ἀπὸ βηλοῦ δεσπεσίοιο.
Πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμεν, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Δήμῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν.
Ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
595 Ἦς φάτο· μείδῃσεν δὲ Θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Μειδήσασα δὲ, παῖδός ἐδέξατο χεὶρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοις Θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ὀινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι Θεοῖσιν,
600 Ἦς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

“Dejecit, pede prehensum, de limine divino:

“Totam autem diem ferebar; unaque cum sole occidente

“Decidi in Lemno; parum autem jam animæ ierat:

“Ibi me Sinties viri statim exceperunt cadentem.”

595 Sic dixit: risit autem Dea candidas-ulas-habens Juno:

Subridensque a filio accepit manu poculum.

At ille cæteris Diis a dextra-exorsus omnibus

Fundebat dulce nectar ab cratere hauriens.

Immensus autem excitatus est risus beatis Diis.

600 Ut viderunt Vulcanum per ædes ministrantem.

591 ρίψαι] MS. Sed rubro supra scriptum s. vid. ad γ'. 252. 598 κρητῆρος] Fl. Ald. 1. sic et γ', 247.

ἡλα λέγει. Παρμενίων δὲ ὁ γλωσσογράφος φησὶν, Ἀχαιοὺς καὶ Δρύοπας καλεῖν τὸν οὐρανὸν βηλόν. Κράτης δὲ περισσῶς τὴν πρώτῃν συλλαβὴν, χαλδαϊκῶς εἶναι τὴν λέξιν ἀποδίδωσι. Ἀγαθοκλῆς δὲ τὴν πάντων περιόχην etc. *Ern.*

Ver. 593. Κάππεσον ἐν Δήμῳ.] In insula nimirum sulphurea, et igne subterraneo referta. Cæterum, decidere aliquo in loco, vel aliquem in locum, non unum idemque est. Nimirum qui erat in Lemno tum, cum in Lemnum deciderat; æque recte dicitur is, sive in Lemno decidisse, sive in Lemnum. At qui in lapillum deciderit, non utique et is itidem recte dicitur decidisse in lapillo. Similiter, qui humi sedet, æque recte dicitur sive in terram decidisse, sive in terra: At qui in flosculum consederit, non item recte dicitur decidisse in flosculo. Qui in his et similibus loquendi rationibus, vocabulum alterum esse contendunt pro altero positum; plane ineptiunt. Vide quæ Nos hac de re ad *Cæsar's Commentar. de Bello Gallico*, lib. 4. §. 9. Item infra, ad β'. 156. *Clark.*

Vereor, ne hæc subtiliora sint, quam consuetudo loquendi patiat, quæ talem ἀκρίβειαν respuit. *Simplicius Glossa interlin. MS. Lips.* ἀντὶ τοῦ εἰς Λήμνον. *Ern.*

Ver. 594. κομίσαντο πεσόντα.] Vide supra ad ver. 140.

Ver. 597. ἐνδέξια] *Glossa MS. Lips.* ἐπιδεδίχως, quod vulgatæ interpretationi prætulim. *Pincernæ regum cum officio aliquo ministrabant potum. Xenoph. Cyro* l. 3. καλῶς οἰνοχοῖ — οἱ δὲ τῶν βασιλείων τούτων οἰνοχοὶ κομψῶς τε οἰνοχοοῦσι etc. Ἐνδέξια sunt καλὰ, ut *τίερατα ἐνδέξια ap. Callin. H. in J. 69. etc. Ern.*

Ver. 599. Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως] Vituperat hic *Plato*, non locutionem *Poëticam*, quæ est pulcherrima; sed *Rem ipsam*. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ φιλογλωττίας γι δεῖ εἶναι. — Οὐτε ἄρα ἀνδρώπους αἰχίους λόγου κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος ἂν τις ποιῇ, ἀποδιδόντες πολλὸν δὲ ἥττον, ἢ ἂν Διὸς. — Οὐκοῦν Ὀμήρου οὐδὲ τὰ ταιαῦτα ἀποδιδόμμεθα περὶ Διῶν, Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωτος. *De Repub. lib. 3.*

Ver. 600. ποιπνύοντα.] *Pincernam agen-*

- Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων δ', αἱ ἀείδον ἀμειβόμεναι ὅτι καλῇ.
 605 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 Ἥχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυῖσι πραπίδεσσι.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχρος ἦ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 610 Ἐνθα πάρος κοιμᾷτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰάνοι.
 Ἐνθα κάθευδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

Sic tunc totum diem usque ad solem occidentem
 Convivabantur; neque quicquam animus indiguit dapibus aequalibus
 Nec cithara perpulchra, quam tenebat Apollo.
 Musisque, quæ caneant alternantes voce pulchra.

- 605 Cæterum postquam occidit splendida lux solis,
 Hi quidem decubaturi abierunt domum unusquisque,
 Ubi singulis domum inclutus utroque-pede-claudus
 Vulcanus fecerat solertibus præcordiis:

Jupiter autem ad suum lectum abiit Olympius fulgurator.

- 610 Ubi antea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus invaderet:
 Illic dormivit cum ascendisset; juxtaque, aureum-solium-habens Juno.

602 οὐδὲ τι] MS. 608 πραπίδεσιν] Fl. Ald. J.

tem, sed et claude. Mirifici sunt hujus
 versus numeri, ad rem ipsam quasi depin-
 gendam. Vide infra ad γ'. 363.

Ver. 602. οὐδέ τι θυμὸς] Al. οὐδ' ἴσι θυ-
 μός.

Ibid. δαιτὸς εἴσης.] Vide supra ad ver.
 468.

Ver. 604. καλῇ.] Vide infra ad β'. 43.

Ver. 606. ἔβαν οἰκόνδε.] Qua ratione,
 ἔβαν, hic ultimam producat; vide supra,
 ad ver. 51. et infra ad γ'. 229.

Ver. 608. ποίησ' εἰδυῖσι πραπίδεσσι.]
 Eustathius testatur, Antiquos hoc modo
 scripsisse: ποίησιν εἰδυῖσι πραπίδεσσι.

Ver. 609. πρὸς ὃν λ.] Gloss. MS. I.
 Ζηνοδοτος πρὸς οὐ λ. Epi.

Ver. 611. Ἐνθα κάθευδ'] Eustathius et
 Scholiastes scribunt, Ἐνθα κάθευδ'. Ne
 scilicet, Modi esse Imperativi videtur.
 Quod sane nihil opus.

Ibid.] Notat Scholiastes, Poëtam in
 toto hoc primo libro unam quidem in-
 servuisse Similitudinem. Quod itidem
 doctissima Domina Dacier, et de primo
 Odysseæ libro observavit. Narrationem
 nimirum inchoantem, paullo simplicior
 decuit et minus sublimis oratio.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Β'.

Υπόθεσις τῆς Β'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΖΕΥΣ Ὀνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, παρακαλεῖται τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν
 ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ, πρότερον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγαγεν· ἔπειτα δὲ
 ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακλευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς
 πατρίδας. Κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηᾶς προνοία, καὶ Νέστορ βεβαιοῖ
 δημηγορήσας. Εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται αὐτοὶ τε, καὶ οἱ ἡγεμῖνες,
 ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες, ἱεῖδος αὐτοῖς ἀπαγγελιάσας. Κατάλογον δὲ ὁ Ποιητὴς
 ἐποίησε τῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν νεῶν.

Α Λ Λ Ω Σ.

ΖΕΥΣ, ἐμμένοντο γὰρ τῆς Θέτιδος ἱκεσίας, τῶν ἄλλων Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων
 ὑπὸ σχολάζοντων, πρὸ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τιμῆσαι τὸν τοῦ Πηλέως, Ὀνειρον
 Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελύων αὐτῷ ἐμβαλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν
 μάχην, συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα παρακαλῆσαι, ὁ δὲ, οὐ συ-
 νείκει τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριστεύουσιν αὐτὸ διηγείται· καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀ-
 θροίσας πάντας Ἕλληνας, ὑπόπτως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν
 Ἀχιλλεῖα, ἐπιτιθέμενος αὐτῷ τῇ ἀρχῇ, προσηκιοῦσθαι τὸ πᾶν πλῆθος, πιεράζων,
 φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελύει· οἱ δὲ οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ κατέλκειν τὰς
 νεῆς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χαροῦσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ, ὑποδι-
 μένης αὐτῷ Ἀθηᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους πιδοῖ κατέχει, τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς
 κατὰπτεται· πάντες δὲ καὶ Θερσίτην, ἀμούσας πρὸς τὸν βασιλεῖα στασιάζοντα·
 καὶ τοὺς Ἕλληνας μῆναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἐλεῖν προτρέπει. Συμβουλευσάντος δὲ
 καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, Ἀγαμέμνονι δύσας τῷ Διὶ τοὺς γέροντας ἐστὶν· καὶ προ-
 τρεψάμενος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει πάντας. Ἐξῆς ἐστὶν ὁ κα-
 τάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν
 Τρῶων, καὶ τῶν ἐπικούρων.

Vol. I.

I

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Β'.

Ἐπιγραφαί.

Ὀνείριος, καὶ Κατάλογος, ἢ Βοιωτία.

Ἄλλως.

Βῆτα δ' Ὀνειρον ἔχει, ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμῶ.

Ἄλλοι μὲν ῥα Θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
Εὐδὸν παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχει νήδυμος ὕπνος.

Cæteri quidem Diique et homines bellatores equestres
Dormiebant totam noctem; Jovem autem non tenebat dulcis somnus.

Ver. 1. Ἄλλοι μὲν ῥα] Zenodotus legit, "Ἄλλοι." Quod est, οἱ ἄλλοι. Istud autem, ῥα, vim habet in connectenda sententia cum eo, quod præcessit. α'. 606. Οἱ μὲν παννύχιοι ἔβαν.

Ibid. ἵπποκορυσταὶ] Γελοῖας δ' Ἀπίων ἵπποκορυστὰς ἀπιδῶκε, τοὺς κόρυδας ἔχοντας ἵππῳ δριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν συνίκετο, ἵπποκορυστος ἂν ἰλέγετο. Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἵππον ὀπλίτην κορυστὴς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὀπλίτης καὶ μαχητής. — Ἄνδρα κορυστήν. Porphy. Quæstion. Homeric. §. 15.

Ver. 2. Εὐδὸν παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχει νήδυμος ὕπνος.]

— Somno positæ sub nocte silenti
Lenibant curas, et corda oblita laborum:
At non infelix animi Phœnissa; neque unquam
Solvitur in somnos, oculisque aut pectore noctem
Accipit. — En. IV. 527.

Fuerunt inter veteres teste Eustathio, qui legerent ἔχει νήδυμος ὕπνος. Fuerunt por-

ro, qui hoc, Δία δ' οὐκ ἔχει νήδυμος ὕπνος, cum isto, ἔνθα καὶ διὰ ἀναβάς, in fine præcedentis libri, pugnare existimarent. Inepte admodum. Nam et istic (quod observavit Eustathius) καθεῖδεν recte dicitur is, qui ad somnum captandum decumbit; et hic (quod annotavit Scholiastes) de eo, qui parum admodum dormierit, non minus recte dicitur, Δία δ' οὐκ ἔχει νήδυμος ὕπνος.

Ver. 3. Ἄλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα.] — animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;

In partesque rapit varias, perque omnia versat. — En. IV. 285.

Ver. 4. ὁλίσθη δὲ πολίαις] Enunciabatur, ac si scriptum fuisset πολῖαις. Vide infra ad ver. 811.

Ver. 5. Ἦδ' οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φέρειτο βουλή.]

Hæc alternanti potior sententia visa est. — En. IV. 287.

Ἄλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃ, ὁλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

5 Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
Πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·

Καί μιν φωνήσας, ἔπεια πτερόεντα προσήυδα·
Βάσκη' ἴθι, οὐλὲ Ὀνειρε, δοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

10 Παντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύεμεν, ὡς ἐπιτέλλω·

Θωρηξάι' ἐκέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς

Πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν

Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

Verum is anxie cogitabat animo, ut Achillem

Honoraret, perderetque multos ad naves Achivorum.

5 Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,

Mittere ad Atridem Agamemnonem perniciosum Somnium:

Et id compellans, verbis alatis allocutus est;

“Vade, age, perniciosum Somnium, celeres ad naves Achivorum:”

“Ingressus in tentorium Agamemnonis Atridæ,

10 “Omnia valde accurate nuncia, sicut mando

“Armare ipsum jube comatos Achivos

“Cum omnibus copiis; Nunc enim capiat urbem latas-vias habentem

“Trojanorum; non enim amplius diverse cælestes domos habentes

12 πασσυδίῃ] Ald. 2. 3. Junt. 14 ἐπίγναμψι] Fl. Aldd. Junt. Rom.

Ver. 6. Πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον.] Al. ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονα. Porro et hic vituperat Homerum Plato: Διὶ περὶ Διῶν καὶ λίγιν καὶ ποιῶν, ὡς μήτε αὐτοὺς γόντας τῇ μεταβάλλειν ἑαυτοὺς, μήτε ἡμᾶς ψεύδεισι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ — Πολλὰ ἄρα Ὀμήρου ἱπαινούντες ἄλλα, ταῦτο οὐκ ἱπαινόμεθα, τὴν τοῦ ἱπαινίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῇ Ἀγαμέμνονι. De Repub. lib. 2. sub finem. Sed vide infra, ad ver. 12.

Ver. 8. Βάσκη' ἴθι.]

Vade, age, nate; — En. IV. 223.

“Cæterum, quis tam obtuso ingenio est, “quin intelligat, βάσκη, ἴθι, verba duo “idem significantia, non frustra posita “esse ἐκ παραλλήλου, ut quidam putant; “sed hortamentum esse acre imperatæ “celeritatis?” Gell. lib. 13. cap. 23. Clark. Post ἔλθων videtur excedisse δ'. Sed et alibi omittitur. Clarkius δ'. 527. etiam emphasin in eo quarit: quæ nulla est, ut ibi monuimus. Ern.

Ver. 10. ἀτρεκέως ἀγορεύεμεν.] Vere; non ad narrationis sententiam, sed ad verborum narrationem: ut recte annotavit Spon-danus. Quare melius latine vertitur, accurate, quam vere.

Ver. 11. καρηκομόωντας] Crinitos.

— Crinitus Jopas. — En. I. 744.

Ver. 12. Πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν] Al. πασσυδίῃ. Cæterum quas hic minutias Macrobius (in Somn. Scip. l. 1. c. 7.) aliique commenti sunt, quo minus in errorem necessario inductus fuerit hoc somnio Agamemnon; meræ sunt nugæ. Tota hæc Poëtica machinatio, id unum narrat; Agamemnonem, postquam discessisset Achilles, sibi tamen assentatum, sibi somniasse, sibi temere finxisse; urbem se Trojam, illo absente, posse nihilominus expugnare. Infra 37. Φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡμᾶσι κείνῳ Νήπιος.

Ver. 13. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς] “Quid est “quod dicit, consensisse in excidium Tro-

- 'Αθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 15 "Ἡρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κῆδὲ ἔφῃπται.
 "Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' "Ονειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκασε.
 Καρπαλίμως δ' ἴκανε Δοῖας ἐπὶ νῆας 'Αχαιῶν.
 Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 Εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 20 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶν υἱὶ εἰοικώς,
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων.
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος "Ονειρος.
 Εὐδεις, Ἀτρείος υἱέ, δαΐφρονος, ἱποδάμιοι;
 Οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδῆιν βουληφόρον ἄνδρα,
 25 "Ὡι λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμληε.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἀγγελὸς εἶμι,

- "Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
 15 "Juno supplicans: Trojanis autem mala impendent."
 Sic dixit: ivit autem Somnium, postquam sermonem audivit:
 Protinusque pervenit celeres ad naves Achivorum:
 Ivit utique ad Atridem Agamemnonem: hunc vero deprehendit
 Dormientem in tentorio; circumque dulcis fusus erat somnus.
 20 Stetit autem supra caput, Neleio filio similis,
 Nestori, quem maxime senum honorabat Agamemnon.
 Huic se cum assimilavisset, eum ita alloquebatur divinum Somnium;
 "Dormis, Atrei fili, bellicosi, equum-domitoris?
 "Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,
 25 "Cui populi sunt commissi, et tanta curæ sunt.
 "Nunc vero mihi mentem adhibe ocyus; Jovis enim tibi nuncius sum,

19 ἀμβρόσιος] MS. 25 μέμληεν] Ald. 2 3. Rom. Junt. 28 ε' ἐκίλει] MS. Sic rursus infr. 61. 31 ἐπίγναμψεν] Fl. 35 μὴ δέ σε] Fl. Ald. R. Junt.

"jæ omnes Deos, precibus motos Junonis?
 "quod sequens historia manifeste refellit:
 "Hoc igitur satis liquide et plane falsum
 "et fictum est." Ita Vir doctissimus,
Cambrarius. Verum, quam supervacanea
 sic hæc Annotatio, vide supra ad ver. 12.
 Ver. 15. Τρώεσσι δὲ κῆδὲ ἔφῃπται.] He-
 mistichium hoc desumptum videtur ex
 sequente ver. 32. Olim hoc in loco le-
 gebatur, δίδωμι δὲ οἱ εὐχας ἀρίσθαι vel, ut
 alii maluerunt, δίδωμι δὲ οἱ εὐχας ἀρίσθαι.
Aristot. Poëtic. c. 23. et alibi. Cæterum,
 quibus de causis factæ fuerint hæc muta-

tiones, meræ sunt ineptiæ: Vide supra,
 ad ver. 12.

Ver. 20. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς,]
 Devolat, et supra caput astitit. — *Æn.* IV. 702
 Ibid. Νηληϊῶν υἱὶ εἰοικώς,]
 Omnia Mercurio similis, vocemque, coloremque
Æn. IV. 558.

Ver. 22. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide infra
 ad γ'. 389.

Ver. 23. Εὐδεις, Ἀτρείος υἱέ,]
 — potes hoc sub casu ducere somnos?
Æn. IV. 560.

- "Ὅς σευ, ἄνευθεν ἑὼν, μέγα κήδεται, ἦδ' ἐλεαίρει·
 Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας 'Αχαιοὺς
 Πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 30 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 'Αθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 "Ἡρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κῆδὲ ἔφῃπται
 'Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθη
 Αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
 35 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
 Φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ·
 Νήπιος· οὐδὲ τὰ ἤδη, ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα.
 Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχὰς τε

- "Qui de te, *quantum* distans, valde sollicitus est, et miseratur:
 "Armare te jussit comantes Achivos
 "Cum omnibus copiis: nunc enim capias urbem latas-vias-habentem
 30 "Trojanorum: non enim amplius diverse cælestes domos habentes
 "Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
 "Juno supplicans: Trojanis autem mala impendent
 "A Jove. Sed tu tuo tene animo, neque te oblivio
 "Capiat, quando te dulcis somnus dimiserit."
 35 Sic quum dixisset, abiit; illumque reliquit ibi
 Ea cogitantem animo, quæ non perfecta erant futura:
 Putavit enim capturum se Priami urbem die illo,
 Stultus; neque ea sciebat, quæ Jupiter scilicet moliebatur opera.
 Erat enim insuper impositurus doloresque suspiriaque

35 ἀπεβήσατο] MS. Fl. Ald. 2. 3. Junt. Turn. Secutus est hoc Barnes.
 sic sæpe MS. et edd. vett. mox v. 48. γ'. 262. 328. etc. 36 ἄρ'] MS.
 ut mox v. 38. ἄρα pro ἃ ῥα. ἔμελλεν] Fl. Ald. 1.

Ibid. ἱποδάμιοι:]

Picus, equum domitor, — *Æn.* VII. 189.

Lausus, equum domitor, — 651.

At Messapus equum domitor, — 691.

Ver. 24. Οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδῆιν] Qua
 ratione, παννύχιον, hic ultimam producat;
 item γὰρ, ver. 30. vide supra ad α'. 51.

Ver. 25. ἐπιτετράφεται, — μέμληε.] Vi-
 de supra ad α'. 37.

Ver. 27. "Ὅς σευ, ἄνευθεν ἑὼν, μέγα κήδε-
 ται, ἦδ' ἐλεαίρει"]

Imperio Jovis huc venio, qui —

— cælo tandem miseratus ab alto est.

Æn. V. 726.

Ver. 35. ἀπεβήσατο.] Sic infra, ver. 48.
 προσεβήσατο. Editi hic plurimi habent,
 ἀπεβήσατο, a verbo ficto, βήσασθαι. Vide in-
 fra ad ε'. 109.

Ibid. "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο"]

— Sic fatus, nocti se immiscuit atræ.

Æn. IV. 570.

Ver. 37. Φῆ γὰρ ὅγ'] Vide supra ad
 ver. 12.

Ver. 38. Νήπιος:]

- 40 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 Ἐγρετο δ' ἐξ ὕπνου· δείη δέ μιν ἀμφέχοντ' ὁμφή·
 Ἐξετο δ' ὀρῶνθ'· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
 Καλὸν, νηγάτεον, περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 45 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·

- 40 Trojanisque et Danaïs per acres pugnas.
 Experrectus igitur est ex somno: divinaque ei adhuc circumfusa erat vox:
 Sedit autem arrectus, mollemque induit tunicam,
 Pulchram, novam: circaque magnum sibi jecit pallium:
 Pedibus item sub nitidis ligavit pulchra calceamenta:
 45 Circumque humeros suspendit ensem argenteis-clavis:

43 περὶ δὲ μέγα] MS. Fl. non displicet. 44 ὑπὸ λιπ.] MS.

Demens qui — *Æn.* IX. 798.
 Et alibi.
 Ibid. ἄρ' αὖ Ζεὺς] Vide supra ad α'. ver.

56.
 Ver. 40. διὰ κρ. ὑσμῖνας.] Gloss. interl.
 MS. L. notat dictum pro διὰ ὑσμινῶν. *Ern.*
 Ver. 41. Ἐγρετο δ' ἐξ ὕπνου]

Tum vero Æneas — *Æn.* IV. 571.
 Corripit e somno corpus —

Ibid. δείη δέ μιν ἀμφέχοντ' ὁμφή] Qui
 hoc in alium sermonem convertere volet,
 is demum, quæ sit horum vocabulorum vis
 et *ivéyua* sentiet. Domina Dacier non
 male: "Il lui sembla que la voix divine
 "repandue tout autour de lui, retentissoit
 encore a ses oreilles." Clark. Aures ei ad-
 huc tinniebant voce divina.

Ver. 42. Ἐξετο δ' ὀρῶνθ'· μαλακὸν δ'
 ἔνδυνε χιτῶνα,]

Consurgit senior, tunicaque induitur artus.
Æn. VIII. 457.

Ver. 43. Καλὸν, νηγάτεον.] Occurrit hæc
 vox, καλὸς, in Iliade et Odyssea, amplius
 ducenties et septuagies: et his omnibus in
 locis priorem semper producit. Unde se-
 quentes mihi videor *Observationes* colli-
 gere, a nemine, quod sciam, occupatas.

Primo: Poëticam, quam appellant, Li-
 centiam, non utique eam esse, quæ vulgo
 existimatur. Nam casu et fortuito eve-
 nire omnino non potuit, ut vox toties u-
 surpata, syllabam priorem ne SEMEL
 quidem corripere. Vide supra ad α'. ver.
 51. Pauca admodum immo paucissima
 sunt vocabula, quæ penultimam habent
 ancipitem; ut ὄνως etc.

Secundo: Homerum non Dialectis om-
 nibus promiscue et ἀλόγως, sed ea so-
 lummodo usum esse, quæ inter Suos erat
Ionico-Poëtica: Ex variis quidem illa Dia-
 lectis existens, non communiter et uni-
 verse, sed certa quadam et constanti rati-
 one, Poëtis Ionicis (ut credere æquum est)
 usitata. In Sermone Attico, vox καλὸς,
Sophocli, Euripidi et Aristophani, innu-
 meris in locis (nescio annon in omnibus)
 corripitur. Atque hæc quidem loquendi
 ratio, ignota erat Homero; quemadmodum
 ista *Ionico-Poëtica*, καλῆς, ἔμμεναι, ἀγο-
 ρεύμεν, et similia, scriptoribus Atticis, Tra-
 gicis Comicisque, non erant licita. In
 lingua Dorica, vox καλὸς itidem corripit-
 ur: Ideoque apud Theocritum, qui dia-
 lecto Ionica et Dorica promiscue usus est,
 sæpe legitur correpta, sæpe producta: non-
 nunquam etiam uno eodemque in versu;
 ut — Πολύφαμι, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πείφαν-
 ται. Qua licentia Homerus nusquam est
 usus; sicuti nec τὰς, αὐτὰς, μούσας, et si-
 milibus.

Tertio: Hinc mihi videor colligere,
Hymnum istum in *Venerem*, et *Epigram-
 mata* quædam, Homero vulgo ascripta, non
 utique Homeri esse, sed recentioris cujus-
 dam Poëtæ. Legitur nimirum, *Hymn.*
in Venerem, ver. 29. Τῇδε πατὴρ Ζεὺς δαίσι
 ΚΑΛΟΝ γίγας, ἀντὶ γάμοιο. Et ver. 262.
 Καί τι μὲν ἄθανάτοισι ΚΑΛΟΝ χόρον ἰφθί-
 σαντο. (Licet posterior iste versus sanari
 quidem possit, si leges, ἄθανάτοις) Simi-
 liter, *Epigramm.* 47. ver. 4. Φρυγὸν δὲ καὶ
 ΚΑΛΩΣ, καὶ τιμῆς ὄνον ἀρίσταν. Certe
 hæc ab Homero profecta nemo crediderit,

- Εἴλετο δὲ σπῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
 Ἦώς μὲν ῥα θεὰ προεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον·
 Ζηνὶ φῶας ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 50 Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφδόγγοισι κέλευε,
 Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοῦς.

Accepit autem sceptrum paternum incorruptum semper,
 Cum quo ivit ad naves Achivorum ære-loricatorum.
 Aurora quidem Dea conscendit magnum Olympum,
 Jovi lumen nunciatura et aliis immortalibus:

50 Sed is præcones argutis-vocibus jussit,
 Convocare ad consilium comantes Achivos.

48 προεβήσατο] MS. habet α ab manu secunda. nam a prima fuit προεβήσατο.

qui vocem istam in *Iliade* et *Odyssea* pro-
 pe trecenties productam legerit, correptam
 ne SEMEL quidem.

Quarto: Hinc mihi novo argumento
 confirmari videtur. *Hesiodum* non æqua-
 lem fuisse Homeri, (nisi forte per longa
 regionum intervalla linguis loquebantur
 plane diversis.) sed recentiore multo:
 Quod et aliunde censuit Cicero; "Home-
 rus, inquit, multis, ut mihi videtur, ante
 "seculis fuit." lib. de Senectute) *Hesio-
 dus* nimirum, ut priorem in voce καλὸς,
 sæpe producit, ("Erg. καὶ ἤμμε. lib. 1. ver.
 196. *Theogon.* ver. 8. 17. 22. et alibi;) ita
 eandem sæpe quoque corripit; ("Erg.
 καὶ ἤμμε. lib. 1. ver. 63. *Theogon.* ver. 585.
 et 903.) Neque hoc solum, verum etiam,
 more Dorico, ultimam in vocibus τροπὰς,
 δυνὰς, κύρας, Ἀρπυίας, μεταναίϊτας, βουλὰς,
 (quinetiam et λαγὸς in accusativo plurali)
 corripuit: ("Erg. καὶ ἤμμε. lib. 2. ver. 182.
 281. 295. Ἀσπ' Ἠρακλ. ver. 302. *Theo-
 gon.* ver. 60. 267. 401. 534. 654.) Cujus-
 modi Exempla apud *Homerum* neutiquam
 occurrunt. Similiter vocem ὀπωρινὸς, cu-
 jus penultimam *Homerus* semper producit,
Hesiodus recentiore pronunciandi more
 corripuit: "Erg. καὶ ἤμμε. lib. 2. ver. 33.

Quinto: Itaque rem minus attigerunt
Prosodia Scriptores, qui vocem καλὸς pri-
 orem habere communem universe docent.
 Καλὸς primam habet ancipitem, sicque pas-
 sim occurrit. Phil. Labbe, *Thesaur.* Pro-
 sod. pag. 81. Similem et in aliis vocibus
 errorem errarunt. Τίω apud *Homerum*,
 lingua Ionica scilicet, priorem producit.
 Hinc idem vir doctus; Τίω (inquit) pri-

mam producere debet, quamvis *Euripides*
 alicubi videatur corripuisse: *Prosod.* pag.
 125. Immo vero non videtur corripuisse,
 sed (*Attico* videlicet ore proloquens) ma-
 nifesto corripuit:

Δίκας εἴνουςα τῆς ἐν Αἰλίδι σφαγῆς.

Iphig. in Taur. ver. 339. et alibi. Simili-
 ter φθίνω, φθάνω, et similia quædam, apud
Homerum semper producuntur; quæ Tra-
 gici Scriptores Attici corripuerunt:

Νίαν φθίνονταν, μίτον ἄρνυμαι κλῖος.

Eurip. Alcest. ver. 56.

Ζητῶν φθίνω γὰρ καὶ μαραινέται νόσος.

Ibid. 201.

Τοὶ γὰρ φυτῶν παῖδες οὐκ ἔσ' ἂν φθάνοις.

Ibid. 662.

Χαεὺ τρέμουσ' αἰῶνα, καὶ μέλεις φθάνω.

Medea, 1169.

Nihilo tamen minus, et apud *Homerum*,
 in lingua utique Ionica, semper corrip-
 untur, [φθίνω] ἄφθιτος, φθίνω αὖ φθί-
 νω; φθάνω, α φθάνω; et similia: Ea-
 dem nimirum analogia, qua ex φαίνω de-
 ducitur ἴφαινος φάνητος, φάνητόςμαι; ex μαρ-
 τύρομαι, μαρτύριόμαι; ex κύρω, κύριος; ex
 κρίνω, κρίσις, ἀκρίτος etc. Vide supra ad
 α'. 309. 314. 338. et infra ad ζ'. 334.

Ver. 44. Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσα-
 το καλὰ πέδιλα· Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο
 ξίφος ἀργυρόηλον.]

Et Tyrrhena pedum circumdat vincula plantis:
 Tum lateri atque humeris Tegeæum subligat en-
 sem.
Æn. VIII. 458.

Ver. 48. Ἦώς μὲν ῥα θεὰ] Vide supra
 ad α'. 477.

- Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔζε γερόντων,
 Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλῆγενέος βασιλῆος.
 55 Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἤρτύνετο βουλὴν.
 Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν Ὀνειρος,
 Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω,
 Εἰδός τε, μέγεδός τε, φύην τ', ἀγχιστὰ ἑώκει.
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 60 Εὐδεις, Ἀτρείος υἱέ, δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;
 Οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδῆν βουληφόρον ἄνδρα,
 Ὅτι λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμηλε.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὤκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὅς σευ, ἀνενδυν ἐὼν, μέγα κήδεταί, ἥδ' ἐλεαίρει.
 65 Θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 Πανσυνδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγχιαν

Hi quidem convocarunt, illi autem frequentes affuerunt valde celeriter.
 Consultationem vero primum magnanimorum sedere jussit Senatorum.
 Nestoream apud navem Pylo-nati regis:

- 55 Quos ille cum coëgisset, prudentem struebat consultationem;
 "Audite, amici, divinum mihi in somnis venit Somnium,
 "Dulcem per noctem: maxime vero Nestori nobili,
 "Formaque, staturaque corporisque habitu, simillimus erat.
 "Stetit autem supra caput, et ad me verba fecit:
 60 "Dormis, Atrei fili, bellicosi, equum-domitoris?
 "Non oportet totam noctem dormire consiliarium virum;
 "Cui populi commisi sunt, et tanta curæ sunt.
 "Nunc vero mihi mentem adhibe ocyus: Jovis enim tibi nuncius sum,
 "Qui de te, *quanguam* distans, valde sollicitus est, et miseratur.
 65 "Armare te jussit comantes Achivos
 "Cum omnibus copiis; nunc enim capias urbem latas-vias-habentem

65 σ' ἐκέλευε] MS. ut v. 28.

Ver. 49. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'.

398. Ver. 51. Κηρύσσειν ἀγορήνδε — ἠγείροντο
 μάλ' ὤκα.]

Ergo concilium magnum, primosque suorum
 Imperio accitos, alta intra limina cogit.
 Olli convenere, fluuntque ad regia plenis
 Tecta viis. — *Æn.* XI. 234.

Ver. 55. Βουλὴν — ἔζε] Veterum non-

nulli legebant Βουλὴν — ἔζε.

Ver. 57. μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω, Εἰδός
 τε, μέγεδός τε.] De isto, τί vide ad α' 51.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque,
 Et crines flavos, et membra decora juventæ.
Æn. IV. 557.

Omnia longævo similis, vocemque coloremque,
 Et crines albos, et sæva sonoribus arma.
Æn. IX. 650.

- Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κῆδὲ ἐφῆπται
 70 Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
 Ὀλίχετ' ἀποπτάμενος· ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἥ θέμις ἐστὶ,
 Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω.
 75 Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
 Ἥτοι ὄγ', ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαδόντος.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 80 Εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπε,
 Ψευδὴς κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·

"Trojanorum: non enim amplius diverse cœlestes domos habentes

"Immortales sentiunt; inflexit enim omnes

"Juno supplicans; Trojanis vero mala impendent

70 "Ab Jove: Sed tu tuo tene animo. Sic illud loquutum

"Abiit volans; meque jucundus somnus reliquit.

"Verum agite, si quo modo armemus filios Achivorum.

"Primum autem ego verbis tentabo, quatenus fas est,

"Et fugere cum navibus multorum-transitorum jubebo:

75 "Vos autem aliunde alius cohibete verbis."

Ille quidem sic loquutus, consedit. Illis autem surrexit

Nestor, qui Pyli rex erat arenosæ,

Qui ipsis prudens concionatus est, et dixit,

"O amici, Argivorum ductores et principes,

80 "Siquidem aliquis somnium Achivorum alius dixisset,

"Mendacium diceremus, et aversaremur magis:

68 ἐπέγναμψε] Fl. ut supra v. 51. 74 πολυκλήϊσι] Ald. 2. 3. R. Junt. Fl.

78 ὁ σφιν] MS. Fl. Ald. Junt. εἶφε.] MS. Ald. 1.

Ver. 65—70. Θωρήξαι σε κέλευσε etc.
 Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν] Zenodotus, teste Eusta-
 thio, ad evitandam ταντολογίαν, versus
 hosce (id quod Veteres tamen non appro-
 barunt) hoc modo contraxit:

Ἦνῳ γε σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθίρει ναίον.
 Τρώας μαχήσασθαι προσι' Ἴλιον· Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
 etc.

Ver. 71. ἀποπτάμενος· ἐμὲ δὲ] Vide su-
 pra ad α'. ver. 51.

Vol. I.

K

Ver. 75. Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι,
 ἵνα πείραν τῆς δέμης αὐτῶν λάβω, καὶ μὴ
 ἐπαχθῆς ἢ, πολεμῶν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ.
Dion. Hal. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, c. 31.
 20. Veritus nimirum ne, discessu Achil-
 lis, militum a se voluntates alienasset.
 Vide infra ad ver. 110.

Ver. 81. νοσφιζοίμεθα] Gloss. MS.
 L. διαχωριζοίμεθα ἀπὸ τῆς πίστεως τοῦ ἐνέργου.
Ern.

- Nūn δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὖχεται εἶναι.
 Ἄλλ' ἄγετ', αἱ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, βελῆς ἐξ ἥρχε νέεσθαι.
 85 Οἱ δ' ἐπανεστήσαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
 Σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 Ἡὔτε ἔδνεα εἴσι μελισσῶν ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
 Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνδρῶν εἰαρινοῖσιν,
 90 Αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλῃς πεποτήχεται, αἱ δέ τε ἐνθα·
 Ὡς τῶν ἔδνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων

“Nunc autem vidit is, qui se longe præstantissimum in exercitu gloriatur esse.
 “Verum agite, si quo modo armemus filios Achivorum.”
 Sic loquutus, concilio incepit excedere.

- 85 Hi autem surrexerunt, parueruntque pastori populorum,
 Sceptrigeri reges: accurrebant autem interea populi.
 Sicut gentes eunt apum confertarum,
 E petra cava semper recens venientium,
 In modum racemi autem volant super floribus vernis,
 90 Et aliae hac affatim volant, aliae illac:
 Sic horum gentes multae a navibus et tentoriis

87 ἥντε | Fl. ἀδινάων] sic Schol. min. Infra 469. aliter est. 88 αἰ] MS.
 90 ἐνθ' ἄλῃς — τ' ἐνθα] MS.

Ver. 87—95. Ἡὔτε ἔδνεα εἴσι μελισσῶν — Ὡς τῶν ἔδνεα — Ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν]

Qualis apes aestate nova per florea rura
 Exercet sub sole labor, cum gentis adultos
 Educunt fetus, aut cum liquentia mella
 Stipant, et dulci distendunt nectare cellas,
 Aut onera accipiunt venientium, aut agmine
 facto
 Ignavam fucos pecus a præsepibus arcet;
 Fervet opus, redolentque thymo fragrantia
 mella. *Æn.* I. 435.
 Ac veluti in pratis, ubi apes æstate serena
 Floribus insidunt variis, et candida circum
 Lilia funduntur: strepit omnis murmure cam-
 pus. *Æn.* VI. 707.

In hac Similitudine, suam habet Pulchritudinem sua utriusque Poëtæ loquendi ratio. Τὸν ἀδριανόν, καὶ τὴν πολυπλήθειαν μὲν ὑπαζίας ἀπὸ τῆς μελισσῆς. *Dionys. Halic.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, cap. 10.

Atque ea quidem tenus, comparatio utriusque communis. *Macrobius* (lib. 5. c. 11.) *Virgilium* hoc in loco præfert: “*Vides descriptas apes a Virgilio Opifices, ab Homero vagas? alter discursum, et so-*” *lam volatus varietatem, alter exprimit nativæ Artis officium.*” Pulcherrime quidem hoc *Virgilius* et apposite ad rem: Etenim *Apum* comparisonem cum *Operariis* instituebat, urbem condentibus. At *Homero* alia res agebatur. Exercitum nimirum e navibus atque tentoriis egredientem describit. Atque hanc quidem rem pulcherrime depingit illud, ἀδινάων; et ἐκ πέτρης γλαφυρῆς; et αἰεὶ νέον ἐρχομενάων; et βοτρυδὸν; et αἱ μὲν τ' ἐνθα, αἱ δὲ τ' ἐνθα. Ut mire admodum cæcutierit *Spondanus*. (recte notante *Popio*;) qui totam hujus comparisonis ἀπόδοσιν in sola voce Ἰλαδὸν consistere existimavit.
 Ver. 89. Βοτρυδὸν δὲ πέτονται]

- Ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 Ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφισιν Ὀσσα δεδήει,
 Ὀτρύνουσ' ἱέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 95 Τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα,
 Λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
 Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ' αὐτῆς
 Σχοίατ', ἀκέσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 Σπουδῇ δ' ἔζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καδέδρας,
 100 Πausάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων·

Littus ante immensum procedebant ordine

Turmatim ad concionem; interque ipsos Fama accendebatur,

Incitans ire, Jovis nuncia: Hi itaque congregati erant:

- 95 Tumultuabatur autem concio, subitusque gemebat terra,

Populis sedentibus; clamorque inconditus erat: novem autem ipsos

Pracones vociferantes cohibebant, si quando a clamore

Desisterent, et Jovis alumnos reges audirent.

Vix tandem resedit populus, tenebantque sedes,

- 100 Cessantes a clamore: quum rex Agamemnon

Surrexit, sceptrum tenens; quod Vulcanus labore-fabricaverat:

95 ὑπὸ δὲ στοναχίζετο] MS. Schol. min.

Jamque arbore summa
 Confluere et lentis suam demittere ramis.
Georgic. IV. 557.

Ver. 90. πεποτήχεται] Vide supra ad α'.

Ver. 95. μετὰ δὲ σφισιν Ὀσσα δεδήει, Ὀτρύνουσ' ἱέναι, Διὸς ἄγγελος.] Mira cum sublimitate atque *ingeniis* exhibet *ista Imago*, quam celeriter, quamque ardenti studio, per universum Exercitum delata fuerint Imperatoris mandata. Cæterum de voce, *δεδήει*, hoc in loco; et *τετρήχει*, ver. 95. observandum, si *δίδην* et *τίτρηχιν* dixisset, jam non utique constitisse *Temporum* rationem. Simile enim est, ac si quis Anglice dicat, *is in a Commotion*, pro eo, quod est, *was in a Commotion*. Vide supra ad α' 37.

Ver. 95. ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα,]
 — pulsuque pedum tremat excita tellus.
Æn. VII. 722.

Al. ὑπὸ δὲ στοναχίζετο. Quod et auribus magis placet, et aliis in locis ita scriptum occurrit.

Ver. 97. Κήρυκες βοόωντες.] De Sono vocis istius, βοόωντες, recte *Scholia Moschopuli*: Ἐνταῦθα τὴν ἐπὶ τοῦ παράτασιν τῆς βοῆς ἐκφαίνουσιν βύβλινται.

Ver. 99. ἐρήτ. α.] Aut *κατὰ* intelligendum, aut divisim legendum est *καθ' ἑδρας*, ut placet viro docto in *Obs. Misc.* I. p. 111. s. Ita *ἐρήτ.* habet genuinam significationem, i. e. passivam. add. Viros doctos ad *Hesych.* in *ἐράτῳ*. *Ern.*

Ver. 101. σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἥφαιστος.] Ὁ ποιητής, ἰσπανίῳ ἰδίῳ τῆς τῶν Πειλοπιδῶν οἰκίας τὴν ἀρχαίτητα, καὶ τὸ μίγνθες ἡγεμονίας ὑποδείκνυσθαι, — Αὐτὴ σοὶ τῆς Πειλοπιδῶν οἰκίας ἡ γυναιλογία, εἰς τοῖς οὐδὲ ὅλας μίνασα γυνίς. Τὰ γὰρ μὴ τῆς ἡμιστίας etc. *Juliani Orat.* 3.

- Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξὶ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
 105 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐϊ, ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεὺς δὲ Διήσκῳ ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν·
 Τῷ ὅγ' ἐρυσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 110 ὦ φίλοι, ἦρως Δαναοὶ, δεράποντες Ἀρης,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἀνέδθησε βαρεῖν·
 Σχετλῖος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·

Vulcanus quidem dedit Jovi Saturnio Regi:

Sed Jupiter dedit internuncio Argicidæ:

Mercurius autem rex dedit Pelopi equiti:

105 Ac rursus Pelops dedit Atreo pastori populorum:

Atreusque moriens reliquit diviti-pecorum Thyestæ:

Ac rursus Thyestes Agamemnoni reliquit gestandum,

Ut multis insulis et Argo omni imperaret:

Hoc ille nixus, verba alata dixit;

110 "O amici heroës Danaï, famuli Martis,

"Jupiter me valde Saturnius detrimento irretivit gravi:

"Durus, qui antea quidem mihi promisit et annuit,

"Illo exciso bene munito, me rediturum:

104 omissus in MS. sed ab alia manu adscriptus. δῶκε] MS. Fl. Ald. Rom. Junt. 107 φορῆναι;] Ald. 2. 5. Junt. 108 πολλῇσιν] MS. sic Barnes edidit.

Ver. 102. Ἡφαιστος μὲν δῶκε] Apte admodum et ad rem congruenter Poëta, in his quinque versibus, Agamemnonis stemma describens, singulis versibus sententias singulas absolvit. "Homœrum nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superaverit." Quintilian. lib. 10. cap. 1. Vide supra ad α'. 456.

Ver. 105. διακτόρῳ Ἀργεϊφόντῃ] De epitheto hoc Mercurii inprimis videndus Cel. Hemsterb. ad Lucian. T. I. p. 489. qui probat eos, qui ab διάγω sc. τὰς ἀγγελίας θεῶν ducunt, et interpretantur, nuntium mandata perferentem, nisi quis malit simpliciter a διάγω ducere, ut ministrum significet, vel nunciis perferendis, vel aliis mandatis peragendis.

Ver. 106. ἔλιπε πολύαρνι] Qua ratione, ἔλιπε, hic ultimam producat; item ἐρυσάμενος. ver. 109. et ὑπερμένει ver. 116. vide supra ad α'. 51.

Ver. 107. Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Θυέστα, Nominativus; non Vocativus pro Nominativo; quod est ineptissimum. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 108. Πολλῇσι νήσοισι] Quidam, πολλῇσιν. Sed nihil opus. Vide infra ad ver. 612.

Ver. 109. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] Al. ἐπεὶ Ἀργείοισι μετήνδα.

Ver. 110. ὦ φίλοι, ἦρως] Totum hujus orationis artificium, in qua aliud dicit Agamemnon, aliud revera persuadere cupit, pulchre et fuse enarrat Dionys. Halic.

- Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βελεύσατο, καί με κελεύει
 115 Δυσκλῆα, Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν·
 Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμένει φίλον εἶναι,
 Ὃς δὴ πολλὰν πολίαν κατέλυσε κύρηνα,
 Ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυδέσθαι,
 120 Μαψ οὕτω τοιόνδε τασόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 Ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἡδὲ μάχεσθαι
 Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 Εἴπερ γὰρ κ' ἐδέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριδμηθήμεναι ἄμφω·
 125 Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν·

"Nunc vero malam fraudem struxit, et me jubet

115 "Inglorium, Argos redire; postquam multum perdidit populum.

"Ita scilicet Jovi erit prapotentis placitum,

"Qui jam multarum urbium demolitus est vertices,

"Et adhuc etiam demolietur: ejus enim potentia est maxima.

"Turpe enim hoc est etiam posteris auditu,

120 "Incassum adeo talem tantumque populum Achivorum

"Irritum bellum gerere, et pugnare

"Cum viris paucioribus: exitus autem nondum ullus apparuit.

"Si enim velimus Achivique Trojanique,

"Foederibus fidelibus percussis, numerari utrique;

125 "Trojanos quidem legere, cives quotquot sunt;

109 ἐπεὶ Ἀργείοισι μετήνδα] MS. de qua lectione vid. Eustath. Eadem est in aliquot MSS. ap. Barnes. μετήνδα est etiam in Schol. min. Totum hemistichium est Il. γ'. 16.

cap. lib. qui inscribitur τέχνη cap. 8 et 9.

Ἐπαγγέλλομαι τὴν τέχνην. ἐν τῇ δημηγορίᾳ ἀσθενεῖς προτασεις προτινῶν — το δὲ ἐφ' ἧς, θαυμασίως ἀντιφθέμενόν ἐστιν. "Αἰσχρὸν γὰρ τόδε" etc. — τόδε τέλος πάντων λόγων, ἰσχυρῶς ἐναντία βεβαιούμενον ἐστίν. οἷς λέγει. "Φεύγωμεν" etc.

Ver. 111. Ζεὺς με μέγα] Ἐπιπροσθεῖς ὁ σύμφωνος. "ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ." — Αἱ δὲ τῶν τελευτῶν φωναὶ πρὸς τὴν κινήν δόξαν "Ἐνδοθεν ἀντιμαρτυροῦσι, "Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ" etc. Plutarch. de Animi Tranquillit.

Ibid. ἄτῃ ἀνέδθησε βαρεῖν.] Hinc apud Antoninum, lib. X. § 28. Ὁ οἰμώζων — τὴν Ἐνδοθεν ἡμῶν, "deplorans vitæ hujus miseriam." as, et quasi illigationem.

Ver. 113. ἀπονέεσθαι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 115. Δυσκλῆα, Ἄργος ἰκέσθαι.]

— patriam remeabo inglorius urbem.

Æn. XI. 793.

Ver. 118. Ἥδ' ἔτι καὶ λύσει.] Barnesius legendum existimat, καλλύσει; quod est, καταλύσει. Sed nihil opus.

Ibid. τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.]

— rerum cui summa potestas.

Æn. X. 100.

Ver. 122. Ἀνδράσι παυροτέροισι.]

Vix hostem, alterni si congregiamur, habemus.

Æn. XII. 233.

Ver. 123. Εἴπερ γὰρ κ' ἐδέλοισιν — Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριδμηθήμεναι ἄμφω. Τρῶας μὲν λέξασθαι.] Το "Ἀριδμηθήμεναι," ἔπρος τὸ, "Ἐδέλοισιν," ἀποδοῖσθαι.

- Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕναστον ἐλοίμεθα οἶνοχοεύειν,
 Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἶνοχόοιο.
 Τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 130 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 Οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐδέλοντα
 Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὴ βεβᾶασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 135 Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
 Αἰ δέ του ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
 Εἵεται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 Αὐτῶς ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα·

- .. Nos autem in decurias disponamur Achivi,
 .. Trojanorumque viros singulos accipiamus, qui vinum fundant;
 .. Multæ utique decuriæ indigerent pocillatore.
 .. In tantum ego aio plures esse filios Achivorum
 130 .. Trojanis, qui habitant in urbe. Sed auxiliares
 .. Multis ex civitatibus hastas-vibrantes viri sunt,
 .. Qui me valde impediunt, et non sinunt volentem
 .. Trojæ expugnare bene habitatum oppidum.
 .. Novem utique præterierunt Jovis magni anni,
 135 .. Et jam ligna computruerunt navium, et funes dissoluti sunt:
 .. Et nostræ utique uxores, et infantes liberi
 .. Sedent in ædibus expectantes: nobis autem opus
 .. Frustrâ infectum, cujus gratiâ huc venimus:

126 εἰς δεκ.] MS. 130 ναίουσι] MS. 131 πτολίον] MS.

ἀλλὰ πρὸς τὸ "Ὀρκια πιστά." — Τὸ
 δι. "Ἐθίλοιμεν," πρὸς "τὸ Τρώας μὲν
 "λίξασθαι." — Καὶ ἔχει ὁ λόγος [nempe
 constructio ista, "Ἐθίλοιμεν Τρώας μὲν
 "λίξασθαι, ἡμεῖς δὲ διακοσμηθεῖμεν,"] ὁ
 μοίως τῷ, (α'. 135.) "Ἡ Ἰθίλοις ὄφρ' αὐτοῖς
 "ἔχης γίρας, αὐτὰρ ἡμ' αὐτῶς ἠσθαι διυόμι-
 "νον;" Schol. Moschopuli. Eodem tamen re-
 dit, si Ἀριδμηθήμεναι referatur ad Ἐθίλοι-
 μιν; et istud, λίξασθαι, accipiat ἰλλισπτι-
 κῶς.

Ver. 124. Ὀρκια πιστά ταμόντις;
 — Foedusque ferit. — Æn. X. 154.
 Clark. "Ὀρκια τὰ μινν autem non proprie
 foedus facere, sed victimas ferire foederis

causâ, ut Juvén γάμους, nuptiarum causâ
 sacra facere etc. v. Cuper. Obs. III. 13.
 et viros doctos ad Hesych. v. τὰ μιννν quæ
 glossa ad h. l. pertinet.

Ver. 125. Τρώας μὲν] Alii legunt, Τρώας
 μιν' ut respondeat τῷ, Ἡμεῖς δὲ, in sequenti
 versu. Sed perinde est.

Ver. 129. Τόσσον ἐγὼ φημι πλέας] Mire
 hic erravit Scholiastes. Οἳ μιν Τρώας, χῶρις
 τῶν ἰπικούρων, ἥσαν μυριάδες πέντε. Schol.
 ad ver. 122. Recensentur quidem (9.
 562. 563.) Trojanorum myriades quin-
 que; At non, isto in loco, "sine Auxiliis."
 Recte enim (ad 9. 562.) annotavit Eu-
 statheus; τοὺς [πεντακισμυρίους] μὴ τοὺς

- Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 140 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 "Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
 Πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 Κινήθη δ' ἀγορῇ, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 "Ὡρῶν, ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 "Ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζεφυρος βαθὺ λήϊον, ἐλθὼν
 Λάβρος, ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχύεσσιν·
 "Ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορῇ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
 "Ἰστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον

- .. Sed agite, ut ego dixero, pareamus omnes:
 140 .. Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram:
 .. Non enim jam Trojam capiemus latas-vias-habentem."
 Sic dixit: His autem animum in pectoribus commovit,
 Omnibus inter multitudinem, quicunque non consilium audiverant.
 Mota est vero concio, ut fluctus ingentes maris
 145 Pelagi Icarii, quos quidem Eurusque Notusque
 Commovit, cum irruerit patris Jovis ex nubibus.
 Sicutque quum moverit Zephyrus ingentem segetum campum, veniens.
 Rapidus superne ingruens, et incumbens-inclinat spicas;
 Sic horum tota concio mota est: hi autem fremitu-militari
 150 Ad naves ruebant: a pedibus vero subter pulvis
 Stabat excitatus: Alii autem alios adhortabantur,

137 εἵατ' ἐν μ. MS. Fl. R. A. 1. Versus quidem ita concinnior. μεγάροις;
 Aldd. Junt. Rom. vitiose. 140 νηυσὶν] MS.

ἡστίους εἶναι μόνους Τρώας, κατὰ τινὰς, ὥς
 τῶν ἰπικούρων καθυδόντων. — ἀλλὰ πάντας,
 ἄγον τοὺς τε αὐτόχθονας Τρώας, τοὺς τε
 ἰπικούρους.

Ver. 131. Πολλέων] Pronunciabatur,
 Πολλῶν.

Ver. 135. Καὶ σπάρτα λέλυνται] "Non
 "rudentes, sed funiculi vel lora, quibus
 "naves consuebantur: τὰ ῥά μιννν τῶν
 "νῆων." Salmas. "Liburni plerasque naves
 "loris suebant; Græci magis cannabo et
 "stupra caterisque sativis rebus, a quibus
 "σπάρτα appellabant." Varro apud Gel-
 lum. lib. 17. c. 3.

Ver. 137. Εἵατο ἐν μεγάροις ποτιδύμναι;
 Al. Εἵατ' ἐν μεγάροις. Quod et ipsum sci-
 licet εἵαται, non εἵατο, intelligendum est.

Conjunctum est enim cum præcedentibus,
 βεβᾶασι, σέσηπε, λέλυνται, quæ omnia de
 præsentibus dicta sunt tempore: Vide supra
 ad α'. 37.

Ver. 139. ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα
 πάντες.]

Ne qua meis esto dictis mora. Æn. XII. 565.
 Ver. 144. Κινήθη δ' ἀγορῇ, ὥς κύματα]
 — variusque per ora eucurrit
 Ausonidum turbata fremor; ceu, saxa moran-
 tur
 Cum rapidos amnes; clauso fit gurgite murmur,
 Vicinæque fremunt ripe crepitantibus undis.
 Æn. XI. 296.

Ver. 150. ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη "Ἰστατ'
 ἀειρομένη]

- Ἀπτεδαι νῆων, ἥδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 Οὐρούς τ' ἐξεκάδαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκεν
 Οἴκαδε ἰαμένων, ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νῆων.
 155 Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι, Αἰγίοχιο Διὸς τέκος ἀτρυτάνη,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύζονται ἐπ' εὐρέα νῆα θαλάσσης;
 160 Καδδὲ κεν εὐχολὴν Πριάμω, καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἥς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,

Ut prehenderent naves, et traherent in mare vastum;
 Alveosque expurgabant: Clamor autem in caelum ivit
 Domum properantium; subtrahebantque phalangas navibus.

- 155 Tunc sane Argivis praeter-fatum reditus contigisset,
 Nisi Minervam Juno sermone affata fuisset;
 "Papae, Aegiochi Jovis filia indomita,
 "Siccine vero domum, dilectam in patriam terram,
 "Argivi fugient super lata dorsa maris?
 160 "Gloriam autem Priamo, et Trojanis reliquerint
 "Argivam Helenam; cujus gratia multi Achivorum
 "Ad Trojam perierunt, dilecta procul a patria terrâ?
 "Verum abi nunc ad populum Achivorum aere-loricatorum,

— jam pulvere caelum
 Stare vident. —

En. XII. 407.

Ver. 155. Οὐρούς] Ταφροῦδ' ἑρῶματα.
 δι' αὐτὴν αἱ νῆες κατελκόμεναι εἰς τὴν θαλάσσην.
 Schol. Gloss. interlin. MS. Lips. Ὡς οὐρου-
 ουσιν αἱ νῆες.

Ver. 155. ὑπέρμορα] Quicquid inopinatum,
 praeter expectationem, quicquid violentum,
 praeter naturam, quicquid ex stultitia
 natum, praeter rationem, ea omnia
 ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur:

Μη καὶ ὑπὲρ μοῖραν ἔμεν Ἀλκας εἰσαχόμεναι.
 v. 536.

Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μοῖραν ἀλγὶ ἔχουσιν.
 Odys. α. 54.

— nec Fato, merita nec morte peribat,
 Sed misera ante diem. —

En. IV. 696.

Ver. 157. ἀτρυτάνη] Ἀκαταπύκντος, ἀκ-
 σίαςτος, ἀτρυτος ἐν μάχῃ. Hesych. Αἰγεται

δε Ἀτρυτάνη, ὥσαντι αὐτὴν τριβομένην ὑπὸ οὐδένος
 πόνου. Phormutius de naturâ Deor. c. 20.

Ver. 158. Οὕτω δὴ οἰκόνδε] Τοῖς παρὰ
 πλεονασματικῶς συνδέσμοις χρηστῶν, οὐχ ὡς
 στοιχάτικα κινεῖται, — ὥς περ τινὲς τῶ "Δη"
 λυγνῶνται πρὸς οὐδέν — ἀλλ' ἔαν συμβάλλων-
 σαι τι τῷ μεγέθει τοῦ λόγου. Καθάπερ παρὰ
 Πλάτωνα. "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ
 "ἦ Ζεὺς." Καὶ παρὰ Ὀμήρῳ, "Ἀλλ' ὅτε δὴ"
 etc. Demetr. Phaler. περὶ Ἑρμηνείας, §. 55.
 56. Λαμβάνεται δὲ καὶ ἐν παιδικαῖς παλ-
 λάκῃς ὁ συνδεσμός οὗτος ὡς περ, — "Οὕτω δὴ"
 "οἰκόνδε;" Εἰ γοῦν τὸν συνδεσμον ἐξέλκοις,
 συνειραίσσεις καὶ τὸ πάθος. Ibid. §. 57.
 Vide supra ad α'. 56.

Ver. 165. Μηδὲ ἔα νῆας ἄλλαδ' ἐλκόμεν]
 Quâ ratione, νῆας, hic et ver. 181. ulti-
 mam producat; et similiter Διὶ et μῆσιν
 ver. 169. et 2, ver. 184. et κακὸν, ver. 190.
 vide supra ad α'. 51.

- Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 165 Μηδὲ ἔα νῆας ἄλλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίδῃτε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰζάσσα·
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 170 Ἐσταότ'· οὐδ' ὅγε νῆος εὐσέλμοιο μελαίνης
 Ἀπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανε.
 Ἀγχοῦ τ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 175 Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;

"Tuisque lenibus verbis cohibe virum quemque,

165 "Nec sine naves in mare trahere, quæ hinc et inde impelluntur remis."

Sic dixit: nec non paruit dea caesis-oculis Minerva;

Descendit itaque ab Olympi verticibus concitata;

Raptimque venit veloces ad naves Achivorum:

Invenit deinde Ulyssem Jovi consilio parem,

170 Stantem: neque hic navem bonis transtris-instructam nigram

Tangebatur, quia ipsum dolor corde et animo invaserat.

Prope igitur stans allequuta est caesis-oculis Minerva;

"Generose Laertiade, solertissime Ulyse,

"Siccine vero domum, dilectam in patriam terram,

175 "Fugietis, naves multa transtra habentes ingressi?"

169 Ὀδυσσῆα] Fl.

Ver. 166. γλαυκῶπις] Vide supra ad
 α. 206.

Ver. 167. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων
 αἰζάσσα]

Minervam celerans —

Nulla visa cito decurrit tramite virgo.

En. V. 609.

Ver. 168.] Fuerunt apud Antiquos, qui
 hanc versum expungerent; At nulla ido-
 nea de causa.

Ver. 169. Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα,] Ὀδυσσεὺς
 παρατηρεῖται οὐκ ἄλλῃ τις ἀληθεία, ἢ φρόνησις.
 Hesych. Pontic. Vide supra ad α'. 194.
 Ceterum quæri potest, quidnam hic exti-
 terit Sapientie singularis; cum nihil aliud
 hac in re egerit Ulysses, quam quod prius,
 in concilio Seniorum, communi fuerat con-
 sensu constitutum, ver. 53. 73. 75. 77. etc.
 Mihi quidem videtur hac machinatione id
 indicare Poëtam, utique concilio isti Se-

VOL. I.

niorum, ut Duces et βασιλῆας alios, ver.
 188. 194. ita et ipsum quoque Ulyssem,
 non interfuisse; sed sua sapientia intel-
 lexisse, quid propositi sibi haberet Aga-
 memnon. Ξυνέηκε θεὰς ὅσα φωνήσας. —
 οἷος νόος Ἀτρεΐδου — οἷον ἔπειτ' ver. 182. 192.
 194. Judicet tamen Lector eruditus. Ne-
 que enim a quoquam hoc, quod memine-
 rim, observatum repperi. Ex altera parte
 stare videtur, quod infra, ver. 40. inter
 septem γέροντας ἀριστῆας παναχαιῶν, Ulys-
 ses nomine appelletur. Clark. Forte ni-
 hil aliud poëta spectavit, quam ut ministe-
 rium alicujus Deæ interponeretur: et
 Ulysses quoque potissimum hac de caus-
 sa deligitur ad rem impediendam, quia ei
 imprimis favens ubique Pallas inducitur.
 Ern.

Ver. 175. νήεσσι πολυκλήϊσι] Intell. na-
 ves amplas, magno remigio. ut infr. 293.
 L

- Καδδὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει.
 180 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεὰς ὅσα φωνησάσης·
 Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
 Κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 185 Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν,
 Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον ἄφθιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 "Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κηχίην,
 Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

"Gloriam autem Priamo et Trojanis reliqueritis.
 "Argivam Helenam, cujus gratia multi Achivorum
 "Ad Trojam perierunt, dilecta procul a patria terra?
 "Verum abi nunc ad populum Achivorum, neque cesses;
 180 "Tuisque blandis verbis cohibe virum quemque,
 "Neque sinas naves in mare trahere, quæ-utrinque-impelluntur-remis."
 Sic dixit: hic autem intellexit Deæ vocem loquentis;
 Tendeatque currere, lenamque abiecit: illam vero sustulit
 Præco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur.
 185 Ipse autem Atridæ Agamemmoni obvius veniens,
 Accipit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper:
 Cum quo ivit per naves Achivorum ære-loricatorum.
 Quemcunque quidem, seu regem, seu primarium virum inveniret,
 Hunc blandis verbis detinebat astans;

184 κῆρυξ] Fl. R. A. 1. 190 δεῖδίσσεσθαι] MS.

παλύζυγος. Mox ver. 181. ἀμφιελίσσαι
 sunt celeres. Similiterque in cæteris epi-
 thetis. Ern.

Ver. 182. ὁ δὲ ξυνέηκε θεὰς ὅσα φωνη-
 σάσης.]

"Ὡς φάθ'· Ἀθήνας φιλοπάτης ἐμοὶ θεῶν.
 "Ὡς εἰμαδὲς σου, καὶ ἀποστός ἦς, ὁμῶς
 Φωνή· ἀκούω, καὶ ἑναρτῶ φωνήν.

Sophocl. Aj. v. 16.

Ver. 183. τὴν δ' ἐκόμισσε] Recte. Nam
 κομίσω, ἐκόμισα, penultimam corripunt.
 Vide supra ad α'. 140.

Ver. 188. "Ὅντινα μὲν βασιλῆα] Vide su-
 pra ad α'. 265.

Ver. 190. Δαιμόν'.] Habet hæc vox apud
 Homerum semper aliquam Incepcionis
 significationem, sed non semper acerbam.
 Camerarius.

Ver. 191. Ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο] Quid
 vulgo inter κάθισον et κάθησο intersit, vide
 supra ad α'. 565. Mihi tamen ita potius
 distinguendum videtur ut vox κάθισον, Ho-
 meri utique temporibus, ejus fuerit, qui
 simpliciter ut sedeat aliquis, aliosve sedere
 faciat, jubet; ἥσο autem, vel κάθησο, ejus,
 qui, sive stantem, sive sedentem alloquatur,
 et sedere et quietum permanere jubeat.

Ver. 196. Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ] Apud

- 190 Δαιμόνι', ἔ' σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι·
 Ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρνε λαούς·
 Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐδαο·
 Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴφεται νῆας Ἀχαιῶν.
 Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπε·
 195 Μῆτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
 Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
 Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δὲ ἐμνηστία Ζεύς.
 "Ὅν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βρόωντά τ' ἐφεύροι,
 Τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ·
 200 Δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 Οἷ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 Οὔτε πότ' ἐν πολέμῳ ἐναρτίθμιος, ἔ'τ' ἐνὶ βελῇ.
 Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·

190 "Vir optime, non te decet, timidum uti, trepidare;
 "Quin ipse et sede, et alios sedere fac populos.
 "Nondum enim certo scis, qui animus Atridæ:
 "Nunc quidem tentat, mox autem poena afficiet filios Achivorum.
 "In concilio enim non omnes audivimus quid dixerit:
 195 "Cavendum igitur, ne iratus afficiat aliquo malo filios Achivorum.
 "Ira enim magna est, Jovis-alumni regis:
 "Honor autem ab Jove est, diligitque ipsum providus Jupiter."
 Quemcunque vero plebeium virum videret, vociferantemque offenderet,
 Hunc sceptro percutiebat, increpitabatque voce;
 200 "Improbe, quiete sede, et aliorum verba audi.
 "Qui te præstantiores sunt: tu autem imbellis et invalidus,
 "Neque unquam in bello astimatus, neque in concilio.
 "Non quidem ullo pacto omnes regnabimus hic Achivi:

192 σάφ' οἶσθαι] MS. 203 οὐ μὲν πως] MS.

Aristotelem, Rhetor. lib. 2. c. 2. legitur; Θυ-
 μὸς δῆ. Quod et in uno MS. repperit Bar-
 nesius. Sed vera lectio est, δῆ. Vide su-
 pra ad α'. 51.

Ver. 197. ἐμνηστία Ζεύς.] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 200. Δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο.] Accusa-
 tum narrat Socratem Xenophon, quod,
 hos versus sapius repetendo, ad Ignorantiam
 scilicet hortatus sit plebem. Τὸ δὲ Ὀμήρου,
 ἔφ' ὃ κατήγορος, πολλάκις αὐτὸν λέγειν etc.
 Ἀπομνημον. lib. 1.

Ver. 203. Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν]
 Artificium et εὐπρέπεια harum duarum o-

rationum recte explicat Dionys. Halicar-
 nasæus; in quibus Ulysses, dum Plebem
 alloquitur, Ducem increpat; dum Ducem,
 Plebem. Quod enim ad Ducem ait, Οὐ γάρ
 πω σάφα οἶσθ' et νῦν μὲν πειρᾶται, et, ἐν
 βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, in hoc Milites
 scilicet objurgat: Quod autem ad Milites
 ait, Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν, et, οὐκ
 ἅλαδ' ἐλκόμεν, hoc vero Ducibus esse
 reprehensioni voluit. Ἀ γὰρ ἐβούλετο κα-
 τὰ φασθαι τὸν βασιλῆα, τῷ δῆμῳ διλέγετο. 2
 δ' ἐβούλετο ἐπιστηθεῖν τῷ δῆμῳ, τοῖς βασιλεῦ-
 σι διλέγετο. Lib. qui inscribitur Τίχη
 c. 9.

- Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 205 Εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ δέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.
 "Ὡς ὅγε κοιρανέων δέεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
 Αὔτις ἐπεσσεύοντο, νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων,
 Ἦχῃ· ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 210 Αἰγιαλῷ μεγάλῃ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
 "Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καδέδρας.
 Θερσίτης δ' ἐτι μούνος ἀμετροεπὴς ἐκολῶα,
 "Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἀκοσμά τε πολλά τε ἤδῃ,

" Non bonum, multorum principatus: unus princeps esto,

205 " Unus rex, cui dedit, filius Saturni versuti

" Sceptrumque et jura, ut ipsis dominetur."

Sic ille imperatorem agens dirigebat exercitum. Illi autem ad concilium
 Rursus ruebant, a navibus et tentoriis,

Cum tumultu: sicut cum fluctus-multum strepentis maris

210 Littore magno fremit, resonatque pontus.

Ac ceteri quidem sedebant; tenebantque sedes.

Thersites autem adhuc solus blaterans tumultuabatur,

Qui verbis animo suo et scurrilibus et multis norat

206 Abest a MS. Et est sane spurius ut in vett. libris edd. notatum.
 Nihil est, quo σφισι referatur. Nam sermo est de imperio universo. Sin
 de imperio in Græcos: certe ἡμῖν desideratur propter τὸ βασιλεύειν.

Ver. 204. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη] A-
 liud hoc, quam si dixisset, οὐκ ἀγαθὴ etc.
 Sic Virgilius:

Triste lupus stabulis: —

Dulce satis humor: — Eclog. III. 80. 82.

Ver. 205 ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομή-
 τεω Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ δέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμ-
 βασιλεύῃ. Πάνυ καλῶς Ὀμηρος, ἐμοὶ δοκεῖν,
 καὶ τοῦτο ἔφη, ὡς οὐχ' ἄπαντας παρὰ τοῦ Δι-
 ος ἔχοντας τὸ σκῆπτρον καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην,
 ἀλλὰ μόνους τοὺς ἀγαθοὺς. Dio Chrysost.
 Orat. I. Cæterum totus hic versus 206.
 (teste Spondano) pro spurio est annotatus
 in codice Didymi, ubi ad marginem scribi-
 tur νόθος. Et in Scholiis quæ appellantur
 Didymi, nulla ejus fit mentio. Quin et
 in Mori MS. (teste Barnesio) deest iste
 versus. Et sine sententiæ detrimento
 (quantumvis eum necessarium existimet
 Barnesius) posset sane abesse. Recte e-
 nim explicat Eustathius: ᾧ ἔδωκε (τὸ βασι-
 λεύειν δηλαδὴ) Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω: ἵνα
 adeo versum istum 206. nec Eustathius vi-

deatur agnovisse. Porro vox ista; σφίσιν,
 hoc in loco, vix habet quo referatur: Nam in
 libro nono, ubi versus similis legitur, Σκῆπ-
 τρον τ' ἠδὲ δέμιστας ἵνα σφίσι βουλεύησθαι, vox
 σφίσι recte refertur ad præcedentem, λαῶν.
 Denique cum versus iste dubius, ante edi-
 tus fuisset, — ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ; Barne-
 sius ex Diono Chrysostomo, et ex uno MS.
 non male edidit. — ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ:
 Nam alioqui scribendum esset σφίσιν, quod
 est valde durum. Clark. Vide Var. Lect.

Ver. 210. Αἰγιαλῷ μεγάλῃ βρέμεται,
 σμαραγεῖ δέ τε πόντος.] Citat hunc versum
 Dionys. Halicarn. ad demonstrandum
 quædam esse οἰκία καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑπο-
 κρινέντων τὰ ὀνόματα, καὶ — μνηστικώτατα
 τῶν πραγμάτων. Περὶ συνδύσεως. §. 16.
 De cujusmodi vocabulis Demetr. Phale-
 reus, Ταῦτα δὲ πεποιημένα ὀνόματα (inquit) —
 ποιεῖ μάλιστα μεγαλοπρέπειαν διὰ τὸ εἶναι
 ψήφοις ὀικνέειν. Περὶ Ἑρμηνείας, §. 94. 95.
 Vide infra ad γ'. 363. et δ'. 455.

Ver. 212. ἀμετροεπὴς ἐκολῶα] "Verba il-
 lius multa et ἀκοσμα, strepentium sine

- Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 215 Ἄλλ', ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν
 Ἑμμεναι· αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
 Φολκὸς ἦν, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τὰ δὲ οἱ ἄμω
 Κυρτῶ, ἐπὶ στήθος συνοχακότε· αὐτὰρ ὑπερθε
 Φοξὸς ἦν κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη·
 220 Ἐχθιστος δ' Ἀχιλλῇ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ·
 Τῷ γὰρ νεικέεσκε. Τότ' αὖ Ἀγαμέμνονι δῖω
 Ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθ' ἐνὶ θυμῷ.

Temere, ac non prout decebat, contendere regibus;

215 Verum quodeunque ei videretur ridiculum Argivis

Fore: Turpissimus autem vir ad Ilium venit:

Strabo erat, claudusque altero pede; et ipsius humeri

Gibbi, in pectus contracti: at superne

Acutus erat capite, rarum vero supra sparsum erat capillamentum.

220 Inimicissimus autem Achilli maxime erat, et Ulyssi;

His enim *πραΐπνε* convivari solebat. Tum vero Agamemnoni nobili

Stridule clamans dicebat probra: huic itaque Achivi

Vehementer irati erant, et indignabantur animo:

208 αἰσῆς] Fl. 218 συνοχακότε] Fl. Ald. 1. v. not. ὑπερθεν] Aldd. Junt.

220 Ὀδυσῆϊ] Fl. Ald. 1.

modo Graculorum *similia*." Gell. lib. 1.
 cap. 15.

Ver. 215. Ἄλλ', ὅ, τι οἱ εἴσαιτο] Fuerunt
 inter Veteres qui hoc ita acciperent, ut
 τὸ γελοῖον illud ridiculum ab Achivis existi-
 mum, quodeunque dixisset Thersites.
 Alique hoc modo explicat Scholiastes.
 Mibi multo simplicius aptiusque videtur,
 tum ad *verbum* tum ad sententiæ con-
 structionem; ut Thersites ad contentio-
 nem ea sit locutus, quæcunque Achivis
 visum movere posse arbitraretur. Quo-
 modo plerique hodie interpretantur,

Ver. 216. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ] Pulcherrima
 hæc viri, et ad deformitatem animi et ad
 corporis pravitatem insignis, descriptio.
 Ἐχθιστος — Θερσίτου πρόσωπον ἰδόντες
 ὡς αὐτὰ καὶ θαυμάζοντες οὐχ ὡς καλὸν ἀλλ'
 ὡς τῶνον — ἢ δὲ μιμησις, ἃν τε περὶ Φαῦλον,
 ἢ τε περὶ Χρηστών ἐξικηται τῆς ὁμοίτητος,
 ἢ τῶν αὐτῶν. Philarch. de audiend. Poëtis.
 Porro lepide admodum de hac descriptio-
 ne Lucianus: Ἦν τις γραφὴ κατ' αὐτῷ
 [καθ' Ὀμήρῳ] ἀπηννηγμένη ὕβρεις ὑπὸ

Θερσίτου, ἐφ' ᾧς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔκωψε,
 καὶ ἐνίκησεν Ὀμηρος, Ὀδυσσεὺς συνηγοροῦν-
 τος. Var. Hist. lib. 2. Nec denique, ad
 artificium Poëmatis, nihil est, quod hic
 annotarunt nonnulli; utique unum omni-
 um formosissimum *Ninea*, itidemque om-
 nium maxime deformem *Thersiten*, semel
 depictos, nunquam deinceps in toto Poë-
 mate memoratos.

Ver. 218. συνοχακότε] Sic MSS. et
 edd. nisi, quod Fl. et Ald. 1. habent *συ-
 οχακότε*, quod convenit derivationi, quam
 tradit Schol. Lips. *συνέχα, συνοχῶ, συνοχή-
 σω, συνόχηνα*. Sed olim h. l. legebatur e-
 tiam *συνοκακότε*, auctore Hesychio, qui
 eam nobis conservavit. Eam bene defen-
 dit Vir doctus in Misc. obs. I. p. 114. co-
 piosius Cl. Valkenar. ad Ammon. p. 24.
 qui de h. v. et cognatis inprimis videndus.
 Thema verbi est *ὀκαχή* ap. Etymol. unde
ὀκαχύνω ἀνοκαχή est ap. Ammonium in
 ed. Ald. et Valkenar. etc. *Ernesti*.

Ver. 219. ἐπενήνοθε] Non ut Lexicogra-
 phi, ex præterito ἐπινήνοθα: Sed ex aoristo

- Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νείκεε μυθή·
 225 Ἀτρεΐδῃ, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἥδ' ἐχατίσεις;
 Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίστῃ δίδωμεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 Ἥ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
 230 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἱὸς ἄποινα,
 Ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
 Ἥ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃ,
 Ἥν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατίσχει; Οὐ μὲν ἔοικεν
 Ἀρχὸν ἔόντα, κακῶν ἐπιβασκόμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 235 ὦ πέπονες, κἀκ' ἐλέγχῃ, Ἀχαιῖδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί,

At hic alte vociferans, Agamemnonem increpabat sermone;

225 "Atrida, quam ob rem quæreris, aut qua re indiges?

"Plena tibi ære tentoria, multæ et mulieres

"Sunt in tentoriis selectæ, quas tibi Achivi

"Omnium primo damus, cum urbem ceperimus.

"An adhuc et auro indiges, quod quis afferat

230 "Trojanorum equum-domitorum ex Ilio, pro filio redemptionis-pretium,

"Quem ego vinctum duxero, vel alius Achivorum?

"Aut mulierem juvenem, cui miscearis amore,

"Quamque ipse seorsum detineas? Minime quidem decet

"Principem existentem, in mala inducere filios Achivorum.

235 "O imbelles, ignava probra, Achæides, non amplius Achivi.

236 τὸν δ' ἰᾶμεν] Fl. Ald. 1.

ἱπινύου. Alias enim non constaret Tem-
 porum ratio. Vide supra ad α'. 37. et
 infra ad γ. 492.

Ver. 220. "Εχθιστος δ' Ἀχιλλῆϊ]

— semperque odiis et crimine Drances

Infensus juveni Turno, —

Æn. XII. 199.

Τὴν δὲ τοῦ Ἥθους μοχθηρίαν συντομώματα
 καὶ δι' ἰνὸς ἔφρασεν. "Εχθιστος δ' Ἀχιλλῆϊ μά-
 "λιστ' ἦν, ἥδ' Ὀδυσσεύς. "Τετραβολὴ γὰρ τις
 φουλότητος, τὸ τοῖς κρατίστοις ἐχθρὸν εἶναι.
 Plutarch. περὶ φθόνου καὶ μίσους, sub inilio.

Ver. 221. Τὼ γὰρ νεκρίσκει. Convitiari
 solitus erat. De vi hujus temporis imper-
 fecti, vide supra ad α'. 37.

Ver. 222. Ὀξία κεκληγώς] Α κλάζω,
 κεκληγώς, eadem analogia, atque α φαίνω,
 ἀφίημι, α κλάζω, κίκαζα; et similia. Vi-
 de supra ad ver. 514.

Ver. 228. Πρωτίστῃ δίδωμεν, — πτολίε-

θρον ἔλωμεν. — Ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω.]
 Pulcherrime hic Personæ servit Poëta,
 dum virum omnium ignavissimum glori-
 osius de se inducit jactantem, quam ipsum
 Achillem omnium fortissimum, etiam fe-
 rocientem insuper illum et iratum. Vide
 infra ad γ. 401. "Ας [πράξεις] ὁ ποιητὴς
 ἐκατέρω [προσώπων] προσήκοντως ἀποδίδωσιν.
 Οἷον δ' Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει
 καίπερ λέγων μετ' ὀργῆς.

Ὁ γὰρ σοὶ ποτὶ ἴσον ἔχω γέρας, ὅποσόν' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέραςσ' εὐναίόμενον πτολίεθρον.

ὁ δὲ Θερσίτης τῷ αὐτῷ λοιδορούμενος λέγει,

— ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίστῃ δίδωμεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν,
 καὶ πάλιν ὁ Ἀχιλλεὺς,

— αἱ κέ ποθι Ζεὺς
 Δῶσι πάλιν Τροίην ἐνταίχον ἐξαλαπάξαι.

- Οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεδα· τόνδε δ' ἰᾶμεν
 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρας πεσσέμεν, ὅφρα ἴδῃται,
 Ἥ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἥ ἐ καὶ ἐκί·
 Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 240 Ἥτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας·
 Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεδή·
 Ἥ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λαβήσαιο. [μυν.
 Ὡς φάτο, νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 245 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Θερσίτ' ἀκροτόμουδε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 Ἴσχεο, μήδ' ἔδελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·

"Domum cum navibus redeamus: hunc vero sinamus

"Isthic ad Trojam præmia concoquere; ut sciat,

"An in aliquo ei et nos adjumento simus, an non:

"Qui etiam nunc Achillem, se multo fortiorem virum,

440 "Contumelia affecit: Ereptum enim habet ejus pretium, quod ipse vi abstulit.

"Veruntamen non Achilli bilis est in præcordiis, verum socors est;

"Alioqui enim, Atrida, nunc postremum injurius fuisses."

Sic dixit, convitiis Agamemnoni, pastori populorum,

Thersites: huic autem cito astitit nobilis Ulysses,

245 Et ipsum torve intuitus duro increpavit sermone;

"Thersite loquacissime, vocalis quanquam sic concionator,

"Desine, neque velis solus contendere cum regibus:

246] ἀκροτόμυτε] Ald. 2. 3. vitiose, et tamen imitatus est Junta, ut solet.

ὁ δὲ Θερσίτης,

"Ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω —

Plutarch. de audiend. Poëtis.

Ver. 255. "Ἥν τ' αὐτὸς ἄπο] Qua ratio-
 ne hic αὐτὸς, et δίδωμεν, supra ver. 228. et
 ἔα, infra ver. 259. ultimam producat; vide
 supra ad α'. 51. Barnesius hic legi posse
 auguratur, "Ἥν αὐτὸς τ' ἄπο, longe melius.
 Immo vero, ad vim particulæ τι longe pejus.

Ver. 235. ὦ πέπονες, — Ἀχαιῖδες, οὐκ
 ἔτ' Ἀχαιοί.]

O vere Phrygiæ, neque enim Phryges!

Æn. IX. 617.

Ver. 237. γέρας πεσσέμεν,] Est præmia
 consumere, præmiis frui. Male versio:
 concoquere. πᾶσιν vel πᾶσι sic de tem-
 pore dixit Pindarus Pyth. IV. 300. add.
 Cl. Abresch. ad Æschyl. p. 638. Similli-

mum est illud Apollon. Rhod. I. 283.
 ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
 quod stulte, ut pleraque vertit Hoelzlinus.
 sensus est: cætera autem omnia θρεπτήρια
 habeo, accepi, fruor cæteris etc. Idque duc-
 tum est ex h. l. Homeri. Ernest.

Ver. 238. "Ἥ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνο-
 μεν,] Vide supra ad ver. 228.

Ver. 239. Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα] Τοῦτο καὶ
 ἡ Ὀμήρου τέχνη. Ἐπειδὴ γὰρ ἰώρα τὸ στρα-
 τιστὸν ἀγανακτοῦντας ὑπὲρ Ἀχιλλεὺς πρὸς
 Ἀγαμέμνονα, — ἀνίστησιν αὐτοῦ συνήγορον
 ἐπίφθονον, γιλοῖον, ἵν' ἐν τῇ τοῦ συνήγορου κα-
 κίᾳ ἀφανισθῇ τὸ δίκαιον τοῦ πράγματος. —
 Εἰ μὴ γιλοῖος καὶ ἄξιος μίσους ἦν, ἰσχυρὰ τὰ
 λεγόμενα ὑπὲρ Ἀχιλλεὺς. Διὰ τοῦτο καὶ
 γίλωι τοῖς Ἕλλησι γίνεσθαι καὶ ἐκ τοῦ γίλωι
 τοῖς διάλυσιν τῆς σπουδῆς εἰς τὰς πατρίδας.

- Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτον ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 250 Τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
 Καί σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις.
 Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Ἦ εὔ, ἢ κακῶς, νοστήσομεν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 Ἠρώες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

“ Non enim ego, quam tu sis, censeo pejorem mortalem alium

“ Esse, quotquot cum Atridis ad Ilium venerunt.

250 “ Quare ne reges in ore habens concioneris,

“ Neu ipsis probra objicias, et reditionem observes.

“ Nondum plane scimus quomodo futura sint hæc facta;

“ Utrum bene, an male, redituri simus filii Achivorum.

“ Propterea nunc Atridæ Agamemnoni, pastori populorum,

255 “ Sedes jaciens convicia; quia ei valde multa dant

“ Heroës Danaï: tu vero maledictis irritans concionaris.

“ Sed tibi edico, quod et perfectum erit:

Dion. Halic. Τίχνη, c. 12. Tantum utique interest, quis quid dicat.

Ver. 246. Θερσίτ' ἀκροτόμυδι,] Pulcherrima super hac re Plutarchi observatio. Ὁ Θερσίτης ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς, οὐ χωλὸς, ὁ φαλακρὸς, οὐ κερτὸς, ἀλλ' ἀκροτόμυδος λεγόμενός ἐστι. Τὸ δ' ἦφαιστον ἡ τιμὴ καὶ φιλοφρονημὴ προσηγορεύειν ἀπὸ τῆς χωλότητος, “Ὅρσι Κυλλοπόδιον, ἱμὲν τίς ἐστι.” De audiend. Poëtis.

Ver. 257. τὸ δὲ καὶ τιτιλισμένον ἔσται] Vir doctissimus Henr. Stephanus legendum conjicit, quomodo et Barnesius deinceps edidit, τὸ δὲ καὶ. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 262. τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,] Subligaculum, fascias femorales.

Ver. 267. Σμῶδιξ] Hoc in vocabulo, quæstio existit duplex; ad orthographiam altera, altera ad Accentum.

De orthographia; contendit Barnesius, legendum omnino σμῶδιγξ, Homeri ipsius auctoritate, ψ. 716. Πυκνὰ δὲ σμῶδιγγις. Et eadem sane analogia scribi potest σμῶδιγξ, qua φάλαγξ etc. Attamen γ' istud

jamdudum habemus, in litera ζ inclusum. Est nimirum σμῶδιξ, (et ante inventum ζ, verisimillimum est scriptum fuisse, σμῶδιγξ, vix autem σμῶδιγγξ, quod haud advertit Barnesius. Similiter φλάξ, quod est φλῆξ; et φλόξ, quod est φλόγξ; et σῆξ, quod est σῆγξ; et similia. Qua tamen de re, vide et Athenæum aliter disputantem. (lib. 9. c. 10. sub finem,) proposita quæstione de vocibus ὄρευξ, ὄρευγος; ὄνυξ, ὄνυχος; πῆρυξ, πῆρυκος etc. Similiter et duplex ista litera ζ, in principia sua non uno modo resolvitur. Vox φράζω, enunciabatur (et, ante inventam ζ, verisimile est enunciatam fuisse) φράδω; unde ἴφραδον, πῖφραδα, et (in lingua Dorica) φράδω. At φράζω, ἀεπάζω, τρέζω, τρίζω; cum et in lingua Dorica literam ζ servant, et in Dorico ac præterito medio non utique ζ, sed γ assumant; in his verisimile est ipsam ζ sonum compositum habuisse, qui ad γ; vel π; propius, quam ad δ; accederet. Item λῦψαι, æque est λῦβαι ex λῖβω, ac λῖπσαι ex λῖπω.

De Accentuum ratione qui scripserunt,

- Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κινήσομαι, ὥς νύ περ ᾤδε,
 Μήκετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
 260 Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
 Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφίσω,
 Πεπληγὼς ἀγορῇθεν αἰκίεσσι πληγῇσιν.
 265 Ὡς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμῳ
 Πληῆξεν· ὁ δ' ἰδνῶθη. Θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 Σμῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένα ἐξυπάνεστη,

“ Sicubi iterum te insanientem deprehendero, sicut jam hic.

“ Ne amplius deinceps Ulyssi caput super humeros sit,

260 “ Neque posthac Telemachi pater vocer,

“ Si non ego, te comprehenso, tuas quidem vestes exuero.

“ Tænamque et tunicam, quæque pudenda contegunt;

“ Ipsum autem flentem veloces ad naves demisero

“ Cæsum e concione duris verberibus.”

265 Sic dixit: sceptroque tergum atque humeros

Percussit; ille vero intorquebat se; uberes autem ei exciderunt lachrymæ;

Vibexque cruenta in dorso exorta est,

258 ἔκπεσε] Fl. A. 1. 259 Ὀδυσσῆϊ] Fl. A. R. J. 260 μηδέτι] Fl.

regulam uno ore hanc tradunt; ubi Ulyssia sit longa, (diphthongis nimirum u et i pro brevibus semper habitis,) penultimam circumflecti non posse. Excipiunt tamen αἰλάξ, χοῖνιξ, καλαῦροψ, et similia. At vero Excipi hæc omnino non debent. Nam, ratione accentuum, syllaba longa est ea, quæ natura, (Vocali nimirum longa existente,) non utique quæ positione sola producit. Nam οἰκόν μου, οἶκον σε et similia, semper circumflectunt. Pari igitur ratione, circumflecti itidem debent αἰλάξ, χοῖνιξ, καλαῦροψ; ut quæ ultimam, Vocali brevi constantem, positione sola producant. De voce, καλαῦροψ, res per se manifesta est: Ex genitivis αἰλάκος, χοῖνίκος aliquo modo colligi videtur, αἰλάξ et χοῖνιξ vocalem brevem in ultima habere, ideoque circumflecti debere. Ex genitivis πῆρυκος, φοινίκος [nam quæ Homero scripta sunt φοινίκοςσαι et φοινίκοςσαν enuntiabantur, φοινίκοςσαι et φοινίκοςσαν, quomodo et scribi deinceps cepta sunt;] vero admodum simile est πῆρυξ et φοῖνιξ vocalem longam in ultima

Vol. I.

M

habere, ideoque circumflecti omnino non debere. Κατήλιφα, qua parte versus apud Aristophanem usurpatur, penultimamne corripiat, non liquet; nec proinde scribendumne sit κατήλιψ, an κατήλιφ. Κάτ-αἰψ, in obliquis casibus nusquam mihi occurrit. Denique σμῶδιγγος vocalem i, brevemne habeat an longam, quandoquidem e vivis jam olim periit linguae Græcæ pronuntiatio, sciri nullo modo potest; nec proinde scribendumne sit σμῶδιξ an σμῶδιξ. Levicula forte hæc. Semel tamen annotare non piguit, cum vulgo observata non fuerint; et Analogia nunquam sit nihil. Clark. In disputatione de scriptura, non bene procedit ratio Clarkiana. Si σμῶδιξ pro σμῶδιγξ, ut φλόξ pro φλόγξ, genitivus non potest esse σμῶδιγγος, ut nec φλογγός, sed σμῶδιγος. Certe pro Barnesio est hoc, quod omnia substantiva, in quibus casus obliqui, aut plur. habet γγ, in nominativo habent γξ. Litera γ potuit excidere in scriptura librorum, vid. Var. Lect. ad α'. 46. 59. etc.

Σκήπτρε ὑπο χρυσέῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο, τάρβησέν τε·
 Ἀλγίσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
 270 Οἱ δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
 Βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορυσσών.

Sceptro ab aureo: ipse tamen sedit, timuitque:
 Dolensque vultu fædo, abstersit lachrymas.

270 Illi autem, quamvis mœsti, super isto suaviter riserunt,
 Sic autem aliquis dicebat, intuens propinquum alium;
 "Dii boni; certe plurima Ulysses bona fecit.
 "Consiliaque inchoans bona, bellumque adornans:

274 νῦν δὲ τὸ δὲ μ.] MS. Fl.

Ver. 268. Σκήπτρου ὑπο χρυσέῃ.] Pronun-
 ciabatur χρυσέῃ, quomodo et scribi postea
 cœptum est. Nam prima necessario pro-
 ducitur: neque in his ulla est licentia.
 Sic apud Virgilium.

Aurea composuit sponda. — *Æn.* I. 702.
 Aurea percussus virga. — *Æn.* VII. 190.
 Uno eodemque igni. — *Eclog.* VIII. 80.
 Una eademque via. — *Æn.* X. 487.

Vide infra ad ver. 811. Porro σκήπτρον
 χρυσέῃ, non semper est sceptrum aureum,
 sed clavis aureis distinctum, χρυσέῃς ἡλοῖσι
 πισταμένον, lib. α'. v. 246.

Ver. 269. Ἀλγίσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπι-
 μόρξατο δάκρυ.] Moschopolus in Scholiis
 legendum contendit, ἀπομόρξατο: Quod
 perinde est. Scribitur enim, teste Eusta-
 thio, et μόρξνμι et ἀπομόρξνμι. Idem
 Moschopolus vocem, ἀχρεῖον, refert ad
 δάκρυ: Sed hoc, minus recte. Nam
 ἀχρεῖον ἰδὼν elegantissime dictum est, et
 tam significanter, ut nihil possit supra.
 Latine dicas, inutile tuens; sicuti, lor-
 sum intuens, et similia.

— acerba tuens — *Æn.* IX. 794.
 Ἀχρεῖον δ' ἰτάλασσε, — *Odys.* ε'. 162.
 — βλέπων ὑπὸ τριμύρῃ.
 Aristoph. *Eccles.* 291.
 Κἄβλαψι τάνην, — *Equit.* 628.
 Καὶ βλέπωντ' ἐρίγανον. *Ran.* 616.

Idem in *Vespis*, ὦ μαρὲς ὄπας, ὡς δὲ καὶ
 κλειπὴν βλέπει. Et alibi, — βλέπει γί

ται μανικόν τι καὶ τραγικόν. Observan-
 dum autem ἀχρεῖος apud Græcos, (quum
 de homine malo dicitur,) non utique eum
 exhibere, qui simpliciter sit non utilis,
 sed qui sit maxime nequam. Sic apud
 Euripidem, *Med.* ver. 296. ἀργία significat,
 non ignaviam (ut vulgo vertunt,) sed
 quicquid maxime est detrimentosum. Si-
 militer apud optimos linguæ Romanæ
 Auctores, Augusti temporibus, inutile le-
 gitur id, non quod non utile modo, sed
 quicquid utili maxime est contrarium.
 Nempe Exemplum inutile est id, non
 quod non utile, sed quod perniciosum est:
 et Servus inutilis is, non qui non utilis,
 sed qui omnium nequissimus. "Seditiosum
 "et INUTILEM civem." Cic. de Offic.
 lib. 2. "Hæc tot" [videl. fallax, malitiosus
 etc.] "et alia plura, anne INUTILE" [vi-
 del. calamitosissimum] "est, vitiorum subi-
 "re nomina?" Id. ibid. lib. 3. — "Per ig-
 "nem Ercoquitur vitium, atque exulat
 "INUTILIS" [id est, noxius] "humor."
 — Virg. Georg. I. 88. "Solertior isto, Sed
 "sibi INUTILIOR." [sibi nimirum,
 perniciem afferens;] Ovid. *Metam.* lib. 13.
 ver. 37. "Aurum et INUTILE, Summi
 "materiem mali." Horat. *Carm.* I. 3. Od.
 24. v. 48. Sic apud Hirtium. "Multa
 "Romæ male et INUTILITER" [hoc
 est, perniciose] "administrari." Et apud
 Livium, I. 3. c. 35. "privatis inutilis," [id
 est, perniciosus.] Et lib. 5. c. 5. "Vi-
 "dete quot res quam inutiles" (i. e. per-
 niciosæ) "sequantur illam viam consi-
 "lii." Et apud Ovidium I. 2. Pont. ep. 8.
 "inutile fatum," [id est, detrimentosum.]
 Simili ratione, impiger, improbus, inimi-

Nῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 275 Ὃς τὸν λαβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 Οὐ δὴν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 Νεικείην βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν. [σεῦς
 Ὡς φάσαν ἢ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορδος Ὀδυσ-
 Ἔστη σκήπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

"Nunc vero hoc sane multo optimum inter Argivos fecit,
 275 "Qui hunc conviciatorem contumeliosum coërcuit a garrulitate.
 "Nequaquam certe ipsum iterum stimulat animus præferox
 "Objurgare reges contumeliosis verbis."
 Sic dixerunt multitudo. Sed urbium vastator Ulysses
 Surrexit sceptrum tenens: (juxtaque cæsiis oculis Minerva,

277 ὀνειδείοις] v. ad α'. ver. 519.

cus, immitis, impius, iniquus, infamis,
 infelix, infestus, impudens etc. non eum
 exhibent, qui sit solummodo non piger,
 non probus, non amicus, non mitis etc.
 sed qui sit quicquid piger, quicquid pro-
 bo, quicquid amico, quicquid miti etc.
 omnium maxime sit contrarium. Erra-
 runt itaque Grammatici isti a Gellio me-
 morati, qui, de verbis quasi incuriose
 et obiecte positis disputantes, istud Virgi-
 lii reprehenderunt, "Aut illaudati nescit
 "Busiridis aras?" Illaudati, parum idone-
 um esse verbum dicentes; neque id satis esse,
 ad faciendam scelerati hominis detestatio-
 nem. Nam, ut recte respondet Gellius;
 "qui omni in re, atque omni tempore, lau-
 "de omni vacat, is illaudatus est; isque
 "omnium pessimus, deterrimusque est. —
 "Inculpatus, instar est absolutæ virtutis:
 "Illaudatus igitur quoque finis est extre-
 "mæ malitiæ. — Eadem ratione idem
 "Virgilius inamabilem dixit Stygiam pa-
 "ludem." Gell. lib. 2. c. 6. Eadem re-
 perias, et pene eisdem verbis, apud Ma-
 crobium lib. 6. c. 7. Quod hac de re af-
 fert Baylius, (in voce, Busiris) plane Stul-
 tissimum est: "Je ne trouverois pas un
 "fort grand inconvenient à supposer que
 "cet endroit de Virgile" [Aut illaudati
 nescit Busiridis aras,] "est un de ces vers,
 "où la nécessité des syllabes breves et
 "longues engage les Poètes à se servir de
 "paroles inutiles, ou même préjudiciables
 "au sens. La quantité des syllabes de-
 "mande bien des sacrifices aux Poètes
 "dans les langues mortes, comme la rime
 "leur en demande beaucoup dans les vi-

antes." Quasi vero non satis esset ver-
 borum, ut execrandus, detestandus, et si-
 milia innumera, quibus Versus (si Diis
 placet) consarcinari potuisset.

Ver. 270. Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ.] Theon
 Sophista ambiguum, ait, tristesne, quia
 Thersiten cædi viderint, an quia naves
 cuperent deduci: annotante Giphano.
 Sed inepte admodum Sophista. Quod
 enim Thersiten cæsum viderint, ob id
 vero ut dolerent tantum abfuit, ut e
 contrario statim dixerint, ver. 274. Nῦν
 δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν.

Ver. 271. Ὡδὲ δέ τις εἶπεν.] Vide
 supra ad α'. 51.

Ver. 273. Βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πό-
 λεμόν τε κορυσσών.]

Sive fide, seu quis bello est expertus et armis.
Æn. VII. 235.

Ver. 274. Nῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον.] *Al.*
 Nῦν δὲ τοδ' αὖ μέγ' ἄριστον.

Ver. 277. ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.] Vide supra
 ad α'. 519.

Ver. 278. Ὃς ὁ πτολίπορδος Ὀδυσσεὺς.]
 Quanquam et Achillem appellat Homerus
 πτολίπορδον, *Iliad.* 9. 372. et φ'. 530.
 Ulyssi tamen plerumque et κατ' ἐξοχὴν
 tribuitur hoc epitheton, ὅτι διὰ τῆς αὐτοῦ
 μηχανῆς ἐάλω τὸ Ἴλιον. Moschopol. Schol.

Σὴ δ' ἔλω βουλῇ Πριάμου πέλις ἐνέκλιντα.
Odys. X. 230.

Pergama tum vici cum vinci posse coëgi.
Ovid. Metam. lib. 13. ver. 349.

"Qui M. Antonium oppresserit, is bellum
 "confecerit: Itaque Homerus non Aja-

- 280 Εἰδομένη κήρυκι, σιωπῇ λαὸν ἀνώγει.
 Ὡς ἅμα δ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱεὶς Ἀχαιῶν
 Μῦθον ἀκέσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βελήν.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐδέλουσιν Ἀχαιοὶ
 285 Πᾶσιν ἐλέγχιστον δέμειναι μερόπεσσι βροτοῖσιν.
 Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥ περ ὑπέσταν,
 Ἐνθάδε τοι στείχοντες ἀπ' Ἀργεὺς ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχην ἀπονέεσθαι.
 Ὡς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαρὸι, χῆραί τε γυναικες,

280 Assimulata præconi, silere populum jussit;
 Ut simul primique et postremi filii Achivorum
 Sermonem audirent, et expenderent consilium:)
 Qui ipsis prudens concionatus est, et dixit;
 "Atrida, nunc te, rex, volunt Achivi

285 "Omnibus probrosissimum facere articulate-loquentibus mortalibus:
 "Neque tibi perficiunt promissionem, quam polliciti sunt.
 "Huc venientes ex Argo equis-apto,
 "Ilio exciso bene munito te rediturum.
 "Tanquam enim vel pueri tenelli, viduæve mulieres,

281 ὥς 9' ἅμα] MS. 282 ἐπιφρασσαίατο] Edd. vett. MS. pariter sic, sed
 alterum σ manu prima supra scriptum. add. ad α'. 537. 285 ὁ σφιν] MS.
 287 ἐνθάδε: τι στ.] MS.

"com, nec Achillem, sed Ulysssem appel-
 "lavit παλίστρον." Cic. epist. ad Fa-
 mil. lib. 10. ep. 15.

Ver. 279. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.]
 Vide supra ad α'. 194.

Ver. 282. καὶ ἐπιφρασσαίατο βελήν.] Ita
 omnino scribendum cum duplici σ; ut
 recte Barnesius. Vide supra ad α'. 140.
 Clark. Sic MS. I.

Ver. 284. Ἀτρεΐδῃ νῦν δὴ σε.] "Admi-
 "rabilis oratio Ulyssis, et omni virtute
 "eloquentiæ perfecta." Camerar. "Non-
 "ne vel dictæ in secundo libro senten-
 "tiæ, omnes litum ac consiliorum ex-
 "plicant artes? Affectus quidem vel illos
 "mites, vel hos concitatos, nemo erit
 "tam indoctus, qui non in sua potestate
 "hunc autorem habuisse fateatur." Quin-
 "tilian. lib. X. cap. 1. Vide supra ad
 ver. 205. Dionys. Halicarn. hic legit;
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα δὲ σε.

Ver. 287. Ἐνθάδε τοι στείχοντες.] Al. Ἐν-

θάδε ἐτι στείχοντες. Al. Ἐνθάδ' ἐπιστείχον-
 τες.

Ver. 288. Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχην
 ἀπονέεσθαι.] Fefellit, quos viderim, Edito-
 res versionum, loci hujus Syntaxis; ac si
 Poëta constructione prorsus inexplicabili
 id ἐκπέρσαντε dixisset, quod erat dicen-
 dum ἐκπέρσαντας. Barnesius; Δυϊκόν, in-
 quit, ἀντὶ σκληρόντιον: ac si, quoniam
 omne Duale est, Plurale, ideo et omne
 Plurale posset itidem esse Duale: Qua de
 re vide supra ad α'. 566. Etiam doctis-
 simus Camerarius hoc in loco ad Enalla-
 gen numeri confugit. At quæ, malum,
 ista Enallage? quæ, si qua erit, omnem
 omnis linguæ rationem penitus everterit;
 quamque in lingua sua vernacula si quis
 usquam gentium experiri velit, nunquam
 eam non sentiet absurdissimam. Quor-
 sum igitur hic nodum in scirpo quære-
 re? Utique ἐκπέρσαντ' non hoc in loco
 ἐκπέρσαντες est, sed ἐκπέρσαντα. Quid evi-

- 290 Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.
 Ἥ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 Καὶ γὰρ τίς δ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 Ἀσχαλάα, παρὰ νῆϊ πολυζύγῳ, ἣν περ ἄελλαι
 Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὄρινομένη τε θάλασσα.
 295 Ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περὶ τροπέων ἐνιαυτός
 Ἐνθάδε μιμνόντεσσι τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
 Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν, κενεὸν τε νέεσθαι.
 Τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,

290 "Inter se comploratione facta desiderant domum redire:
 "Enimvero certe durum est, afflictum et re infecta aliquem redire:

"Etenim quispiam vel unum mensem manens procul a sua uxore
 "Ægre fert, apud navem multa-transtra-habentem, quam procellæ

"Hybernæ detinent, commotumque mare:
 295 "Nobis vero nonus est, qui circumvolvitur, annus

"Hic manentibus: qua de causa non succenseo, Achivos
 "Ægre ferre apud naves recurvas: Veruntamen

"Turpe, diuque manere, inanemque redire.
 "Tolerate, amici, et manete aliquandiu; ut sciamus,

295 σὺν νῆϊ] MS. Fl. v. not. ὄνπερ] MS. 294 χειμέριαι] Fl. A. 1. Placet. Sic
 laudat Stephanus in Thes. qui et νόκτα χειμέριον e Thucyd. III. affert.

dentius? Sponderunt nimirum Achi-
 vi. Agamemnonem Trojam ἐκπέρσαντα
 domum cum gloria rediturum. Quin-
 et, quo magis mirere, tribus aliis in lo-
 cis repetitus idem iste versiculus; quo-
 rum in duobus vox ista ἐκπέρσαντ' neces-
 sario ad unum Agamemnonem refertur,
 in tertio ad Menelaum; B'. 113. ε'. 716. et
 c. 20.

Ibid. ἀπονέεσθαι.] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 291. ἀνιηθέντα νέεσθαι.] Post diu-
 turnum laborem, re infecta redire — δη-
 ρὸν τε μένειν, κενεὸν τε νέεσθαι. ver. 298.
 Ut mirum sit doctissimam Dominam Da-
 cior de hoc versu dixisse, le vers Grec est
 assez difficile. Sunt, qui hic legendum
 coniciant πῶτος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

Ver. 293. παρὰ νῆϊ] Altera lectio σὺν
 νῆϊ Cod. Lips. et ed. Flor. extat etiam
 in aliquot MSS. ap. Barnesium. Sic le-
 git etiam Hermogenes Method. c. 31. ubi
 hunc versum affert, et Eustath. in Comm.

ad h. l. p. 222. ne commemorata quidem
 altera lectione παρὰ: quæ quia facili-
 or est, videtur esse glossa veteris lectionis
 σὺν. Ern.

Ver. 294. Χειμέριαι εἰλέωσιν.] Enuncia-
 batur, χειμέριαι εἰλέωσιν. Quidam habent
 χειμέριοι. Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 298. Αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν,
 κενεὸν τε νέεσθαι.]

Quidve domum fertis decimo nisi dedecus anno?
 Ovid. Metam. I. 13.

Ver. 299. Τλήτε, φίλοι.] Cicero, de Di-
 vinat. lib. 2. locum hunc ita vertit, nu-
 meris non admodum Poëticis:

Ferte viri, et duros animo tolerate labores;
 Auguris ut nostri Chalcantis fata queamus
 Scire, ratone habeant, an vanos pectoris or-
 sua.

Namque omnes memori portentum mente re-
 tentant.
 Qui non funestis liquerunt lumina fati.

- 300 Εἰ ἐπεὶ Κάλχας μαντεύεται, ἥε καὶ οὐκί.
 Εὖ γὰρ δὴ τόγε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν· ἐστὲ δὲ πάντες
 Μάρτυροι, ἧς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρεσαι·
 Χθιζά τε καὶ πρῶϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 Ἦγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ φέρουσαι·
 305 Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ, περὶ κρήνην, ἱερὸς κατὰ βωμῆς,
 Ἐρδομεν ἀθανάτοισι τελέεσσας ἐκατόμβας,
 Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 Ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖς,
 Σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε,

300 "An verum Calchas vaticinetur, an et non.

"Probe enim hoc scimus animo; estis autem omnes

"Testes, quos non Parca incesserunt mortis, auferentes;

"Herique et nudius tertius, quando in Aulidem naves Achivorum

"Congregabantur, mala Priamo et Trojanis ferentes:

305 "Nos autem circumjecti circa fontem, sacris in altaribus

"Faciebamus immortalibus perfectas-hecatombas,

"Pulchra sub platano; unde fluebat limpida aqua:

"Illic apparuit magnum signum: Draco rubris maculis dorsa distinctus,

"Horribilis, quem ipse Olympius misit in lucem,

303 καὶ] abest ab Ald. 1. 308 σῆμα] in MS. asterisco notatur.

Argolicis primum ut vestita est classibus *Aulis*,
 Quæ Priamo cladem, et Trojæ, pestemque fere-

bat:

Nos circum latites gelidos, fumantibus aris,
 Aurigeris Divum placantes numina tauris,
 Sub platano umbrifera, fons unde emanat

aquæ,

Vidimus immani specie tortuque draconem
 Terribilem, Jovis ut pulsu * penetrabat ab ara:
 Qui platani in ramo foliorum tegmine septos

Corripuit pullos: Quos quum consumeret octo,

Nona super tremulo genitrix clangore volabat,

Cui ferus immani laniavit viscera morsu.

Hunc, ubi † jam teneros volucres matremque

peremit,

Qui luci ediderat, genitor Saturnius idem

Abdidit, et † duro formavit tegmina saxo.

Nos autem timidi stantes mirabile monstrum

Vidimus in mediis Divum vorsarier aris,

Tum Calchas hæc est fidenti voce locutus:

Quidnam torpentes subito obstupuistis, Achivi?

Nobis hæc portenta Deum dedit ipse creator,

Tarda et sera nimis, sed fama ac laude per-

enni.

Nam quot aves tetro mactatas dente videtis,

* Ita *Davisius* ex MS. et editis vetustioribus. *Al.* penetraret. *Neutrum male.*

† Ita *Davisius*: *Al.* tam teneros.

‡ Ita *Davisius*: *Al.* duro formavit tegmina saxi. *Al.* duro firmavit tegmina saxo.

Tot nos ad Trojam belli exantlabimus annos,
 Quæ decimo cadet et pœna satiabit Achivos.
 Edidit hæc Calchas; quæ jam matura videtis.

Ver. 301. τόγε] *Al.* τόδε.

Ver. 302. Μάρτυροι,] Vide supra ad α'.

358.

Ibid. οὗς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.] Ὅσους μὴ προκαθαρῶσας ὁ θάνατος ἀπῆλθεν. *Schol.* Similiter apud *Virgilium*:

— postquam te fata tulerunt.

Eclog. V. 34.

Clark. Non simile est *Virgilianum*. Nam φέρουσαι ἔβαν est abstulerunt, rapuerunt. Eleganti autem pleonasmo ἔβαν additur, v. ad α'. 70.

Ver. 303. Χθιζά τε καὶ πρῶϊζ'.] Rectè hic *Scholiastes*: Κατισμίκρυνε τὸν ἰνναίστη χρόνον, ἵνα μὴ, διὰ τῆς ἀναμνήσεως, πλὴν ποιῶσι ἀγωνιάσαι τοὺς Ἕλληνας.

Ver. 307. Καλῇ] Vide supra ad ver. 45. *Clark.* Ex hoc loco ductus *Platonis*

- 310 Βαροῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν·
 Ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 Ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 Ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτῃ ἦν, ἥ τέκε τέκνα·
 Ἐνθ' ὄγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 315 Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 Τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
 Τὸν μὲν ἀνίστηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε·
 Λᾶαν γὰρ μιν ἔθηκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω·

310 "Ex imo altari prolapsus, ad platanum concitatus perrexit:

"Ibi erant passeris pulli, pusilli nati,

"Ranum super summum, sub foliis latentes,

"Octo; verum mater nona erat, quæ pepererat natos:

"Ibi ille hos miserabiliter voravit stridentes:

315 "Mater vero circumvolabat lugens dilectos natos:

"Hanc autem implicans alaprehendit valde clamitantem.

"Verum postquam natos devoraverat passeris, et ipsam,

"Hunc quidem mirabilem fecit Deus, qui ostenderat:

"Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius versuti:

310 βαροῦ δ' ὑπ'] MS. 314 τετριγῶτας] Fl. 318 θῆκε] MS. ἔφηνε] Fl.

Aldd. Junt. Rom. 319 ἀγκυλομήτεω] Ald. 2. 3. Junt. Rom.

in *Phædro* T. III. p. 229. ad quem

alludit *Cic.* *Orat.* I. 7. In utroque loco est platanus pulchra. id est, patulis diffusa ramis, ad opacandum locum, in *Platonica* etiam aquila pellucida et murmure grata. Hoc et alia talia aliis locis admo-

nere placet, ut studiosi videant, quomodo ab una sententia, quæ aliquid venustatis instat, possit duci ab ingenioso et discreto viro, pulcherrima materia dicendi:

idque animadvertisse, et loca inter se comparasse, plurimum prodest ad eloquentiam. Veteres autem a nullo alio scriptore magis talem materiam petiverunt, quam ab Homero. *Ern.*

Ibid. ἔθιν] *Al.* ἔθιν.

Ver. 308. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖς, Σμερδαλέος.]

— adytis cum lubricis anguis ab imis:

Cæruleæ cui terga notæ, maculosus et auro

Squamam incendebat fulgor; —

Æn. V. 84.

Ver. 310. πρὸς ῥα πλατάνιστον] Potuisset dicere, πρὸς τὴν πλατάνιστον, sed *languidius*. Vide supra ad α'. 56.

Ver. 311. Ἐνθα δ'] *Al.* Ἐνθαδ'.

Ver. 314. κατήσθιε τετριγῶτας.] Notandum hic (quod *Grammatici* vix observarunt) *Præterita Media* non *unam* habere omnia formandi rationem. Alia enim *Aoristi secundi* sequuntur analogiam, ut

τύπτω, ἐτύπον, τετύπα; λίσσω, ἔλεγον, λίσσω; φράζω, ἔφραδον, πέφραδα. Alia autem vel ex *Aoristo primo*, vel ex *Præ-*

sentis, retinent vel *diphthongum*, ut φαίνομαι, ἔφηναι, πέφηναι; πείθω, ἐπίθον, πέπειθα; σάωω, ἔσῳον, εἰσῳα; φεύγω, ἔφυγον, πέφυγα, vel syllabam *positione longam*, ut

δέρκω, ἔδρακον, δίδρακα; πείρω, ἔπεραδον, πέπεραδα; vel *Vocalem longam*, ut τρέχω, ἔτρεγον, τετρίγα; ῥίγω, ἔρρίγον, ἔρριγα; κρίζω, ἔκρίγον, κίκριγα; βρέθω, ἔβριδον, βίβριδα; μύκω, ἔμυκον, μίμυκα; πρέσσω, ἔπρεγον, πεπρέγα; unde non modo *πρέγος*, sed et *πρέγμα*, πρέξαι, πρέξις, circum-

flectuntur, id quod syllabis *positione sola* longis nullo modo convenit; itemque α'.

istud *Ionibus* in ἡ migrat, πρήγμα, πρήξις, πρήξις, πρηκτῆς, id quod in α' brevi non itidem locum habet; πρέζω, ἔπρεγον, πί-

- 320 Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
 "Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας.
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπίων ἀγόρευε·
 Τίπτ' ἀνερ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
 Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 325 "Ὅψιμον, ὀψιτέλεστον, οὗ κλέος οὐποτ' ὀλεῖται.
 'Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρεβδοῖο, καὶ αὐτὴν,
 'Οκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 "Ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὖθι,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγχιαν.
 330 Κεῖνός δ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.

- 320 " Nos autem stantes admirabamur, quale factum esset.
 " Sic igitur terribilia portenta Deorum subiere hecatombas:
 " Calchas vero statim deinde vaticinans hoc modo concionabatur:
 " Cur muti facti estis, comantes Achivi?
 " Nobis quidem hoc ostendit signum magnum providus Jupiter.
 325 " Serum, seri exitus; cuius gloria nunquam peribit.
 " Utique, ut hic natos devoravit passeris, et ipsam,
 " Octo, ac mater nona erat, quæ peperat natos:
 " Sic nos tot annos bellabimus ibi;
 " Decimo autem urbem capiemus latas vias habentem.
 330 " Et ille quidem sic concionatus est: quæ utique nunc omnia complentur.
 " Verum age, manete omnes, bene-ocreati Achivi,
 " Hic, quousque urbem magnam Priami ceperimus.

322 θεοπροπίων] Fl. 325 ὀψιτέλεστον] Rom. Junt. 328 τοσσαῦτ'] Fl. Rom
 Ald. 2. 3. Junt. πτολεμίζομεν] MS.

πελώρα; κλάζω, ἐκλάζω, κέκληγα; φρίττω,
 ἰφρίκω, πύφρικα etc.

'Ὡς ἐτύχθη, ὡς μακαρίως περιέγεται.

Aristoph. Plut. ver. 629.

'Ὅ δὲ πρὸς τὴν εἰρήνην ἐτύχθη.

Id. Ibid. 633.

Πόλεμοι καὶ βαλάνῳ διακρίνονται.

Equit. 1400.

Ὅς ἐγὼ βόσκω περὶ γῆρας καὶ δικαία καὶ δίκαια.

Id. Ibid. 256.

Πενήντες ὡς περ' ἰλλύμοι περιέρχονται.

Id. Ibid. 1524.

Reliqua apud ipsum Homerum occurrunt.

Ver. 321. 322. "Ὡς οὖν — ἑκατόμβας.

Κάλχας δ' αὐτίκ' Al. "Ὡς οὖν — ἑκατόμβας. Κάλχας αὐτίκ'.

Ver. 324. μητίετα Ζεὺς.] Et similiter infra ver. 356. ἰπτότα Νέστωρ. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 329. πόλιν αἰρήσομεν] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 330. τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται] Cic. "quæ jam matura videtis." Quæ jam prope est ut perficiantur.

Ver. 357. "Ὡς ποιοί.] In hac oratione, "omnia" (inquit Camerarius) "facta et composita sunt præclaro artificio, et ratione rhetorica." Vide infra ad ver. 344.

Ibid. ἀγοράσθης] Ἐπὶ παρατακτικῷ ἔ-

- "Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱάχον (ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμερδαλέον κονάβησαν, αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.)
 335 Μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεὺς Δείιοιο.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 "Ὡ πόποι, ἦ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράσασθε
 Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 Ποῦ δὲ συνδεσῆσαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ὑμῖν;
 340 Ἐν πυρὶ δὲ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιά, ἥς ἐπέπιδμεν·
 Αὐτῶς γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, ἐδὲ τι μῆχος
 Εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔδ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βελήν,
 345 Ἀρχεῦ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·

Sic dixit: Argivi vero altum clamabant (circumcircaque navas
 Terribiliter sonitum reddebant, succlamantibus Achivis.)

335 Sermonem collaudantes Ulyssis divini.

Inter hos autem dein dixit Gerenius eques Nestor;

" Dii boni, revera pueris similes loquimini

" Parvis, quibus non sunt curæ bellica opera.

" Quo, obsecro, pactaque et juramenta ibunt nobis?

340 " In ignem nempe consiliaque abierint, curæque virorum,

" Fœderaque vini-liberatione-sancita, et dextræ, quibus confisi sumus.

" Frustra enim verbis contendimus, neque ullam rationem

" Invenire possumus, etsi multum tempus hic moremur.

" Atrida, tu vero etiamnum, sicut prius, habens firmum consilium,

345 " Impera Argivis in duris præliis:

339 πῃ] MS. Versui in MS. præpositus est asteriscus, de πῇ v. not.

342 αὐτῶς] MS. a manu sec. Fl.

γεται· εἰ γὰρ ἦν ἐπὶ ἱστοῦτος, εἶχεν ἂν τὸ
 αὐτομάχῳ. Nec tamen hoc necessarium,
 (vide supra ad α. 398.) Ἰστοῖον δὲ, ὅτι τὸ
 αὐτομάχῳ μὴ ἐπὶ τῶν παρελθόντων
 ἵσθαι παρ' Ἰωσὺν οὐκ ἔστι δ' ἀναμνηστικὸν μῆναι,
 εἰ βραχὺ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦτος ἵσθαι. Schol. Mos-
 chopul.

Ver. 339. Ποῦ δὲ] Al. Πῇ δὲ. Clark.
 Edd. vett. omnes habent vulgatum. At
 MS. noster πῇ. Consentunt MSS. ap.
 Barnes. Eustathius p. 233. med. Dionys.
 Halic. p. 96. Et πῇ est verbum pro-
 prium in hoc sensu: ἐρωτηματικὸν μὲν
 καὶ ἵσθαι εἰς τὸ πρῶτον, ut ait Eustathius. πῇ
 ἔρ' ἴω, quo vadam, inquit Homerus, non

ποῦ. Illud quo tibi fides etc. est πῇ ἔβη,
 non ποῦ ἔβη. Il. ζ. 377. πῇ ἔβη Ἀνδρο-
 μάχη; Itaque, etsi credo cum Dorvillio
 ad Charit. p. 119. nobis non satis notum
 esse, quid sibi in his particulis permise-
 rint poëtæ, tamen hic πῇ pratulerim.
 add. Viros doctos ad Thomam M. in ἔπει,
 et Valkenar. V. C. ad Ammon. in h. v.
 Ernesti.

Ver. 341. καὶ δεξιά,]

Jungimus hospitio dextras.

Æn. III. 82.

— en dextra fidesque.

Æn. IV. 597.

Ver. 342. Αὐτῶς γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνο-

- Τέσδε δ' ἔα φθινύθην, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 Νόσφιν βελεύωσ', (ἄνυσιν δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν),
 Πρὶν Ἀργοςδ' ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς Αἰγίοχοιο
 Γνώμεναι, εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἢ καὶ οὐκί.
 350 Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 Ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
 Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 355 Πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,

"Hos autem sine tabescere, unum et alterum, qui ab Achivis
 "Seorsum consultant, (perfectio autem non erit ipsorum propositi.)
 "Ut prius Argos redeamus, quam et Jovis Aegiochi
 "Cognoscamus, an falsa sit promissio, an et non.

- 350 "Dico enim annuisse praepotentem Saturnium
 "Die illo, quando naves citas conscenderunt
 "Argivi, Trojanis caedem ac fatum ferentes;
 "Quum fulgurabatur ad dextram, fausta signa ostendens.
 "Quare, nemo prius festinet domum redire,
 355 "Quam quisque apud Trojanorum uxorem dormiverit,

347 νόσφι] MS. Fl. βουλεύωσ'] Fl. αὐτοῖς] in MS. supra scriptum a
 manu secunda Fl. Ald. 1. 349 εἴτε κ. α.] Fl.

μην.] Solerter admodum et occulte Agamemnonem ipsum hic perstringit, λαιῶν
 τὴν τραχύτητα [ut recte annotat Eustathius]
 πληθυντικῶ καὶ κινήσῃ σχήματι.

Ver. 344. ἵχων ἀστυμφία βυλὴν, Ἀρχιῦ
 Ἀργείοισι] Hujus orationis artificium pul-
 chre enarrat Dionys. Halicarn. Tode ἢ
 ἄρα τίχην. — Ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς κατασχὶν
 βούλειται τοὺς Ἕλληνας ὀρμημένους ἀπὸ τῆς
 ὁ δὲ Νέστορ, κατισχημένους ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύ-
 ως καὶ μίνοντας, ἐκστρατεύσαι βούλειται etc.
 Lib. qui inscribitur Τίχην, cap. 8. et 9.
 Caeterum vocem ἀρχιῦ, plerique ita scri-
 bunt, ut sit scilicet ἀρχιῦ. Henr. Stephanus
 autem existimat scribendum esse ἀρχιῦ:
 qua ratione infra dictum est, ε. 200. Ἀρ-
 χιῦν Τρώεσσι κατὰ πρᾶξις ὑμῖναι.

Ver. 346. Τύς δ' ἔα φθινύθην.] Ita rec-
 te edidit Barnesius hoc in loco, licet alias
 in eodem vocabulo saepius peccaverit. Al.
 τὸν δ' ἔα: quod erat valde inficetum.
 De voce, φθινύθην, priorem corripiente,
 vide supra ad ver. 43.

Ibid. ἵνα καὶ δύο.] Videtur hic solerter,
 ut apud milites Agamemnonem in gratiam

ponat, Achillem perstringere. Ἀπιθύντας
 (inquit Eustathius) ἐξυτιλιζέει διὰ τὴν
 ὀλιγόητος, καὶ μηδὲ ὀνομάζων αὐτοῦς. Ἔστι
 δὲ ἵς μὲν ὁ Θερσίτης· δεύτερος δὲ, ἢ οὐδὲς, —
 καὶ ἵσπερος τις, ὃν ὁ ποιητὴς ἐσιώπησεν. — Καὶ
 μὴν τινες περὶ τοῦ Ἀχιλλεύου νοοῦσι τὸ, δύο:
 Quamquam ipse aliter sentit.

Ver. 348. Πρὶν Ἀργοςδ' ἵεναι.] Possit
 hoc vel ad βουλεύωσιν referri, ut adeo Par-
 enthesi includatur ἄνυσιν δ' οὐκ ἔσσεται αὐ-
 τῶν: vel, dempta Parenthesi, possit "πρὶν
 "Ἀργοςδ' ἵεναι" referri ad ἄνυσιν δ' οὐκ ἔσσι-
 ται. Prior constructio aptior. Quod autem
 vertit Barnesius, "PRIUSQUAM Argos
 "redeamus;" plane absurdissimum est.

Ver. 353. Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα
 σήματα φαίνων.]

Prospera Jupiter his, dextris fulgoribus, edit.
 Cic. de Divin. 2.

Caeterum de Syntaxi in hac sententia
 ἀναπολούθῃ, recte Eustathius: "Ὡς ἀπ' ἄλ-
 λης ἀρχῆς ἀσυνδύτως ἀρχομένων φησιν, "Ἀσ-
 "τράπτων" — ἵνα λίγη, ὅτι Ἀστράπτων ἦν
 — Καὶ ὅρα ὅπως — τὸ κακοπραπίς τοῦτο σχῆ-
 μα εἰς δύο τῶν δὲ ποιητῆς ἢ ἵνα, ὥς τις τὴν

- Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐδέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ἀπτέσθω ἥς νηὸς εὐστέλμοιο μελαίνης,
 360 Ὅφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 Ἀλλὰ, ἀναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ·
 Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὃ, ττι κεν εἴπω.
 Κεῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοις.
 Εἰ δέ κεν ὥς ἐρξῇς, καὶ τοὶ πείθονται Ἀχαιοὶ,
 365 Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς δ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,

"Ultusque fuerit Helenæ raptum gemitusque.

"Sin autem quis vehementer volet domum redire,

"Tangat suam navem, habentem-bona-transtra-nigram:

"Ut ante alios mortem et fatum assequatur.

- 360 "Sed, rex, tuque ipse bene consulito, et ausculta alteri:

"Non rejectaneum consilium erit, quod dixerō.

"Secerne viros per tribus, per curias, Agamemnon.

"Ut curia curiis opem ferant, et tribus tribubus.

"Quod si sic feceris, et tibi paruerint Achivi,

- 365 "Cognosces dehinc, quique Ducum ignavus, quique militum,

362 Ἀγαμέμνων] Fl. 364 πείθονται] MS.

νόημα, οὕτω καὶ τὸ σχῆμα ξένισι τὸν ἀκροατὴν.
 — ἢ καὶ μιμνήσκων ῥήτορα ἰναγόνιον, νοήμα-
 σιν ἰαυτὸν ἀπασχολοῦντα, καὶ τοῦ καταλλή-
 λου τῆς συντάξεως μὴ διόλου φροντίσαντα, καὶ
 διὰ τοῦτο κινδυνεύοντα εἰπεῖν τι καὶ σολοικο-
 φανέστερον ἢ μὴν στολικίσαντα ὅτι μὴδὲ ἄ-
 κων περιπέταται τῇ καινότητι τῆς συντάξεως,
 ἀλλ' ἐπιτηδὲς ἐπεχάσατο. Vide infra ad
 ver. 681. Item ad γ'. 211. et ad ζ'. 510.
 et ad κ'. 224. et ad Odys. μ'. 73. Clark.
 Caeterum ἀναπολούθῃ tam frequens est a-
 pud omnes græcos, imprimis poetas, ut id
 consulto, velut imitandi causa, secuti vi-
 deantur; et saepe ab interpretibus veterum
 scriptorum illustratum est.

Ver. 356. Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς
 τε.] Helenæ Projectionem, vel Ἀεπαγὴν:
 vel etiam nostros labores, Helenæ causa.

Ver. 361. ἀπόβλητον ἔπος.] Qua ratione
 vox, ἀπόβλητον, ultimam hic producat;
 item πρὶν, ver. 348. vide supra ad ε'. 51.

Ver. 362. Κεῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα.] Quæ-
 renti qui factum sit, ut consilium hoc uti-
 lissimum non antea dederit Nestor; recte
 respondet Scholiastes, vel, ante ultimum

istum annum, Græcos Trojanosque nun-
 quam acie directa pugnam conseruisse;
 sed incursionibus solummodo dimicasse;
 vel, ante Achilles secessionem, res Græco-
 rum in angustias, nunquam fuisse adduc-
 tas.

Ver. 363. Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ.]
 Καὶ Παμμενὸς ἀπομνημονεύεται τι μετὰ παι-
 διᾶς εἰρημίνον· οὐ γὰρ ἴφη τακτικὸν εἶναι τὸν
 Ὅμηρον Νέστορα, κελεύοντα κατὰ φύλα καὶ
 φρήτρας συλλογίσασθαι τοὺς Ἕλληνας, —
 δὶον ἱραστὴν παρ' ἱρώμινον τάττειν. Plutarch.
 in Pelopid. Δοκεῖ γὰρ μοι καὶ τὸν Ὅμηρον
 εἰς ἀδίκας ὁ Θεβαῖος αἰτιάσασθαι Παμμε-
 νῆς, ὡς τῶν ἱρωτικῶν ἔπειρον, ὅτι φύλα φύλοις
 συντάξει, καὶ φρατρίας φρατρίαις συνίμξει·
 δὶον ἱραστὴν μετὰ ἱρωμίνου παρεμβάλλειν, ἵνα
 ἡ σύμψυκος ἡ φάλαγγς, δι' ὅλης ἱμψυχον ἔχη-
 σα δισμόν. Id. Sympos. lib. i. Probl. 2.
 Atque hic lautus admodum est Spondonius,
 qui adversus istud μετὰ παιδιᾶς εἰρημίνον,
 Homerum serio scilicet defendit: Utique
 "TEMERE a Pammene reprehensum
 "Nestorem," et "Nestoris institutum sua
 "ETIAM ratione non carere."

- "Hδ' ὅσ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται
Γνώπεται δ' εἰ καὶ δεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
"H ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
370 "H μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἱᾶς Ἀχαιῶν·
Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περδομένη τε.
375 Ἀλλά μοι Αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν,
"Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ', εἵνεκα κέρης,
Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἤρχον χαλεπαίνων.

"Et quis fortis fuerit; per seipsos enim pugnabunt:
"Cognosces etiam utrum Diis obstantibus urbem non sis expugnaturus:
"An virorum ignavia, et imperitia belli."

Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;

- 370 "Revera concione vincis, o senex, filios Achivorum:
"Utinam enim, Jupiterque pater, et Pallas, et Apollo,
"Tales decem mihi consultores essent Achivorum!
"Sic cito caderet urbs Priami regis
"Manibus nostris captaque excisaque.
375 "Sed mihi Aegiochus Saturnius Jupiter dolores dedit,
"Qui me in vanas lites et contentiones conjicit.
"Etenim ego Achillesque certavimus gratia puellæ,
"Inter-se-adversantibus verbis: ego autem primus capī esse infensus."

366 μαχέονται] MS. Fl. A. 1. 375 ἄλγ' ἔδωκε] MS.

Ver. 366. κατὰ σφείας γὰρ μαχέσονται.] Vide supra ad α'. 271.

Ver. 367. Γνώπεται δ' εἰ] Contendit Barnesius, legendum γνώσεται εἰ, vel γνώση δ' εἰ. Quod posterius, idem plane est ac hoc, quod habent Vulgati. Nam γνώσεται δ' εἰ, enunciabatur primum, (quomodo deinceps et scribi ceptum est,) γνώση δ' εἰ.

Ver. 370. "H μὰν αὖτ'] Vide infra ad ver. 377.

Ver. 372. Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμο-
νις] "Nullis — corporis viribus: Et tamen
"ille dux Græciæ nunquam optat ut Aja-
"cis similes decem habeat, at ut Nestoris.
"Quod si acciderit, non dubitat quin brevi

"Troja sit peritura." Cic. de Senectute.
Vide supra ad α'. 249. et 260.

Ver. 375. Αἰγίοχος] Vide supra ad α'. 202.

Ver. 377. Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε] De hujus orationis artificio, ita Dionys. Halicarn. "Ενθα δὲ καὶ παραμυθούμενος τοὺς Ἕλληνας ὑπὲρ Ἀχιλλείως ἀγανακτοῦντας, ἐμολογίαν ἥδη ποιῶν τοῦ ἀμαρτήματος, ἐπὶ τῶν τὰδε τὰ ἴση. "Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς "τε" etc. Lib. qui inscribitur Τίχνη, cap. 8. Παραμυθῶνται τὴν ἰσχυρὰν αὐτῶν ὁ Ἀγαμέμνων ἐμολογῶν ἡμαρτηκέναι, καὶ μίμνηται τοῦ Ἀχιλλείως, ἵνα μαλὰξῃ αὐτῶν τὸν θυμὸν ἐπ' αὐτῷ. — Εἰποίησιν αὐτοὺς οἰκτιρεῖν, εἰ ὁμολο-

- Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, εἰδ' ἡβαιόν.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρῃα·
Εἴ μὲν τις δόρυ θεξάσθω, εἴ δ' ἀσπίδα θέσθω,
Εἴ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκλυόδεσσιν,
Εἴ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεθέσθω·
385 "Ὡς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' ἄρῃ.
Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
Εἰ μὴ καὶ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
Ἰδρώσει μὲν τινε τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχρ' ἡ χεῖρα καμῖται·
390 Ἰδρώσει δέ τινε ἵππος, εὐξοὺν ἄρμα τιταίνων.
"Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπείνευθε μάχης ἐδέλοντα νόησω

"Sic autem unquam in unum consultabimus, non amplius postea

380 "Trojanis dilatio mali erit, ne tantillum quidem.

"Nunc autem abite pransum, ut conseramus pugnam:

"Bene quidem quisque hastam acuat, bene et scutum paret,

"Bene vero quisque equis prandium det veloces-pedes-habentibus,

"Bene vero quisque currum undique explorans, bellum meditetur:

385 "Ut per totum diem horrendo cernamus Marte.

"Nulla enim cessatio postea erit, ne tantillum quidem,

"Nisi nox veniens diremerit ardorem virorum.

"Sudabit quidem cuiusque lorum circum pectora

"Scuti circumtegentis hominem, circum autem lanceam quisque manum fa-

390 "Sudabit et cuiusque equus, politum currum trahens. tigabitur:

"Quem autem ego seorsum a pugna volentem videro

379 ἔκπειτα] MS. 385 κρινώμεθ'] MS. sed corr.

γὰρ τὸ ἀμάρτημα, καὶ ἀπεπλήρωσιν αὐτῶν τὸν θυμὸν. εἴτα — ἐπὶ τὸ οἰκιστάστον ἔρχεται, ἐπὶ τὸν βασιλέα. — ἰπάγει καὶ τὴν ἀπυλὴν, — (ver. 391.) "ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπείνευθε μάχης." — Παραμυθῶνται τὸν θυμὸν, ἐμολογῶν ἡμαρτηκέναι, εἴτα καλεῖ καὶ ἀπειλεῖ βασιλέα. Αὕτη οὖν ἡ τίχνη τίς ἐστι: — Ταύτην τὴν τίχνην τίς ἐμμήσατο, καὶ τίς ἐξηγήσατο; Ibid. c. 9.

Ver. 381. Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρῃα]

Quod superest, leti bene gestis corpora rebus Procurate, viri; et pugnam sperate parati.

En. IX. 157.

"Brevius et expressius Homerus." Ut recte

annotavit Macrobius, lib. 7. c. 1.

Ver. 385. κρινώμεθ' ἄρῃ.] De syllaba κρι hic producta, infra autem ver. 387. correpta; vide supra ad α'. 309.

Ver. 386. Οὐ γὰρ παυσωλή —. Εἰ μὴ καὶ ἐλθοῦσα]

Continuo pugnas incant, et praelia tentent, Ni roseus fessos jam gurgite Phœbus Ibero Tingat equos, noctemque die labente reducat. En. XI. 912.

Ver. 388. Ἰδρώσει μὲν τινε τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι] Numeris ipsis depingitur homo pondere laborans. Vide infra ad γ'. 363.

Ver. 391. "Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπείνευθε μάχης] Leguntur apud Aristotelem hi versus,

- Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἔπειτα
 "Αρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢδ' οἰωνός.
 "Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κῦμα
 395 Ἀκτῇ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει Νότος ἐλδῶν
 Προβλήτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὐποτε κύματα λείπει,
 Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνδ' ἢ ἐνδα γένωνται.
 Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 400 Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
 Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρῃος.
 Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενείῃ Κρονίῳ.

"Manere apud naves recurvas, non ei postea

"Possibile erit fugere canes alitesque."

Sic dixit: Argivi vero altum clamabant, sicut quando fluctus

- 395 Ad littus altum cum eum admoverit Notus ingruens
 Procurrenti scopulo; quem nunquam fluctus relinquunt,
 Quibusvis ventis flantibus, quando hinc vel illinc oriantur.
 Surgentes autem ruebant, sparsi per naves,
 Fumumque excitabant per tentoria, et prandium sumebant.

- 400 Alius autem alii sacrificabat deorum semper-existentium,
 Orans ut mortem fugeret, et discrimen belli.
 Atque ipse bovem sacrificavit rex virorum Agamemnon
 Pinguem, quinquennem, præpotenti Saturnio:

395 Versus habet asteriscum. 399 κάπνισαν] MS. edd. vett.

isto modo. Ἀναγκάζουσι γὰρ, inquit, οἱ
 κύριοι ὥστε ὁ "Εκτωρ,

"Ὅν δ' ἐν ἰγὸν ἀπάνευθε μάχης πτόσσοντα νοῖσαι,
 Οὐ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας·"

Ethic. lib. 3. c. 11.

Creditur memoria lapsus Aristoteles, Hec-
 tori hæc, quæ sunt Agamemnonis, tribuisse.
 Fortasse tamen Aristoteles non hunc, sed
 alterum illum locum, quæ revera Hectoris
 sunt verba, citaverit; Iliad. δ'. 348. "Ὅν δ'
 ἐν ἰγὸν ἀπάνευθε etc. quæque deinceps se-
 quuntur verba, a Librariis minus peritis
 e loco alieno fuerint descripta. Alias enim
 Aristoteles hos versus recte, ut Agamem-
 nonis, adducit: "Ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων, κακῶς
 μὲν ἀκούων, ἠνέχιστο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· ἔξ-
 ελθόντων δὲ, καὶ πτόσαι κύνας ἦν. Λίγω γὰρ,

"Ὅν δ' ἐν ἰγὸν ἀπάνευθε μάχης —, οὐ οἱ
 Ἀρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢδ' οἰωνός·"

Πᾶς γὰρ ἰμοὶ θάνατος —.
 De Repub. l. 3. c. 14

Ver. 396. Προβλήτι σκοπέλῳ.]

— projectaque saxa Pachyni.

Æn. III. 699.

Cæterum pulcherrimus totus est hic locus,
 et insigne exemplum τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι
 ἔξεργασίας. Videas eum fuse et enucleate
 enarratum a Dionys. Halicarn. περὶ τῆς
 Ὀμήρου ποιήσεως c. 10.

Ver. 399. Κάπνισσάν τε] Ita recte om-
 nino edidit Barnesius. Nam κάπνισαν
 penultimam corripit. Vulgg. male Κάπνι-
 σάν τε. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 400. ἔριζε] Al. ἔριξε. Vide supra
 ad α'. 444.

Ver. 401. θάνατόν γε] Al. θάνατόν τε.

Ver. 403. Κρονίῳ.] De prosodia vo-

- Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας πάναχαιῶν·
 405 Νέστορα μὲν πρῶτιστα, καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῶα, καὶ Τυδέος υἱόν·
 Ἐκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 "Ἦιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὥς ἐπονεῖτο.
 410 Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσι δ' ἐπευχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαϊνεφές, αἰδέρι ναίων,
 Μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δύναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
 Πρὶν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 415 Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα·

Vocavitque Senes optimates omnium-Græcorum:

- 405 Nestorem quidem primum, et Idomeneum regem,
 Ac deinde Ajaces duos, et Tydei filium;
 Sextum autem Ulysssem, Jovi consilio æqualem.
 Spontaneus vero ei venit bello strenuus Menelaus:
 Norat enim in animo fratrem, quomodo laboraret.
 410 Bovem itaque circumsteterunt, et molas sustulerunt.
 Inter hos autem orans dixit rex Agamemnon;

"Jupiter gloriosissime, maxime, atras-nubes-cogens, in æthere habitans,

"Ne prius sol occidat, et tenebræ adveniant,

"Quam ego pronum dejecero Priami palatium

- 415 "Ardens, exusseroque igni infesto portas:

414 μίλιθρον] MS.

cis, προνίονος et προνίονος, vide supra ad α'.
 397. et 265.

Ver. 407. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.] Qua-
 ratione et Διὶ, et μῆτιν, hic ultimam pro-
 ducant; vide supra ad α'. 51.

Ver. 408. Αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε.] Inep-
 tire hic mihi videntur viri alias doctissimi,
 cum moleste quærant, rectene an secus
 fecerit Menelaus, quod ad cœnam venerit
 non vocatus. Poëta certe amicitiam in-
 ter fratres fraternam, hoc modo depingere
 voluit.

Ibid. βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.] Homerum
 viros fortissimos hoc epitheto insignire
 solitum, docet Athenæus; καλοῦνται τῶν
 παλαιῶν τὸν πόλεμον, βοήν. Indeque Pla-
 tonem reprehendit, quod, citato hoc ver-
 su, τὸν Μενέλαον μαλθακὸν αἰχμητὴν, [im-
 bellem pugnatorem,] ἀκλήτων ἐλθόντα re-

præsentaverit. Confer Platon. Conviv.
 sub initio; et Athenæi lib. 4. c. 26, 27.

Ver. 409. "Ἦιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελ-
 φόν, ὥς ἐπονεῖτο.] Sunt qui hunc Versum
 suppositum existiment; sed rationibus, ut
 mihi quidem videtur, minus firmis. Ne-
 que enim μικρολόγος est, sed apertus et
 simplex. Porro, alii voces istas, κατὰ
 θυμὸν, cum ἰπονέτο conjungunt, ut dica-
 tur scilicet Agamemnon animo cruciari.
 Alii autem κατὰ θυμὸν ἦδισ conjungunt,
 ut dicatur Menelaus animo intelligere,
 scilicet, quomodo Agamemnon labora-
 ret, τοῦτίστιν ἰσχύει (ut ait Eustathius)
 περὶ θυσίας. Quod et rectius videtur.
 Sic enim infra, v. 430. ἰπὶ πάντας
 Πτόου.

Ver. 414. Πρὶν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν]
 Quam ego funditus evertero.

- Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐζει,
 Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὁδᾶζ λαζοίατο γαῖαν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραιάινε Κρονίων·
 420 Ἄλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἰρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοδέτησαν·
 425 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
 Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον Ἥφαιστοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' Ὀελοῖσιν ἔπεισαν
 Ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 430 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα,

“Hectoream vero lorica circa pectora discidero,
 “Ferro ruptam; multique circa ipsum socii
 “Prone in pulveribus mordicus prehendant terram.”
 Sic dixit; nec dum ei annuebat Saturnius:

- 420 Verum hic accepit quidem sacrificia, laborem vero magnum augebat.
 Ceterum postquam precati sunt, et molas projecerunt.
 Cervicem retro egerunt quidem primum, et jugularunt, et excoarunt.
 Femoraque exsecuerunt, adipeque cooperuerunt,
 Postquam duplicaverunt; super ipsis autem frusta cruda posuerunt.
 425 Et haec quidem lignis fissis sine foliis adurebant:
 Viscera autem verubus fixa tenebant super ignem.
 Tum postquam femora exusta erant, et viscera gustarant.
 In frusta parva utique conciderunt caetera, et verubus translixerunt.
 Assaveruntque scite, detraxeruntque omnia.
 430 Atque ubi cessarant ab opere, apparaverantque convivium.

420 ἰρὰ] Fl. Ald. 1. 425 κνίσση] MS. 425 ἀφύλλοισι] Fl. Ald. 1.
 426 ἐμπείραντες] MS. et sic habet Eustath. p. 250. et magis placet vul-
 gato, quod est potius *infigere*, quam *transfigere*, *inserere* quam *trajicere*.

Ver. 418. Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὁδᾶζ λαζοία-
 το γαῖαν.]

Corruit in vulnus
 Et terram hostilem moriens petit ore cruento.

Procubuit moriens, et humum semel ore mor-
 mordit. *Æn.* XI. 418.

cruentam

Maudit humum, moriensque suo se in vulnere
 versat. *Ibid.* 689.

Ver. 422. etc.] Vide supra ad α'. 459.

Ver. 426. ἐμπείραντες.] Legebant Vete-
 rum nonnulli, ἀμπεύραντες. *Clark.* vid.
 Var. Leet.

Ibid. ὑπείρεχον] Ex *Ioniciis*, ὑπείρεχον,

- Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,
 435 Μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγόμεθα, μηδέ τι θηρὸν
 Ἀμβαλλάμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 Ἄλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κατὰ νῆας·
 Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ᾗδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 440 Ἴομεν, ὅφρα κε θάσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσε,
 Κηρύσσειν πόλεμόνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ᾧκα.
 445 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες

Epulati sunt, nec quicquam animus indiguit epuli æqualis.
 Porro, postquam potus et cibi appetentiam exemerant,
 His loqui incipiebat Gerenius eques Nestor:

- “Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
 435 “Ne nunc diutius hic tempus teramus, neque diu
 “Differamus opus, quod deus in manus dabit.
 “Sed age, præcones quidem Achivorum æreas loricas habentium
 “Populum præconio congregent ad naves:
 “Nos autem conferti ita per exercitum amplum Achivorum
 440 “Eamus, ut ocyus cieamus acrem Martem.”
 Sic dixit: neque renuit rex virorum Agamemnon:
 Statim præconibus argutis imperavit,
 Convocare ad pugnam comantes Achivos.
 Hi quidem convocarunt, illi autem congregati sunt valde celeriter.
 445 Qui porro circum Atridem erant reges Jovis alumni,

Joseph. XVI. 10. 4. ὡς ἀναπαρίη ταῖς λόγχαις etc. forte huc respexit
 Hesych. in ἀμπεύρας. 428 μύσσειλλον] MS. 431 εἴσης] Aldd. Rom.
 Junt. 434 Ἀγαμέμνων] Aldd. 2. 3. R. 436 ἐγγυαλίζει] MS.

ὑπείρεχον, et similibus, *Homero* usitatis;
 irrepsit in *Sophoclem*, dialecto aliena, et
 versu etiam contrucidato, vox ὑπείρεχον.
Trachin. ver. 1103.

θηρὸν, ὑβρίστιν, ἀνομιαν, ὑπείρεχον βίαν.

Legendum necessario, ὑπείρεχον. (Quod
 et ipsum ore celerrimo pronunciandum,
 Vol. I.

fere ac si scriptum fuisset ὑπείρεχον) Ana-
 pæstus enim in pede quarto locum non
 habet, et apud *Tragicos* Scriptores licentia
 haud fere est ulla. Vide autem infra ad
 ver. 811.

Ver. 433. ἱππότα Νέστωρ.] Vide supra
 ad α'. 175.

Ver. 434. Ἀγαμέμνων.] *Al.* Ἀγάμεινον.

O

- Θῶνον κρίνοντες· μετὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
 Τῆς ἑκατὸν δύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθοντο,
 Πάντες εὐπλεκέες· ἐκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος·
 450 Σὺν τῇ παιφάσσουσα δίσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἕκαστα
 Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἢ νέεσθαι.
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 455 Ἡὔτε πῦρ αἰδῆλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην,

Properabant ordines distinguentes: inter eos vero, cæsiis oculis Minerva.
 Ægidem habens valde pretiosam, senii expertem, immortalemque;
 Ex qua centum fimbriæ totæ-aureæ suspensæ erant,
 Omnes bene contextæ, centum-boum nummorum unaquæque:
 450 Cum hac impetum faciens percurrerebat populum Achivorum,
 Concitans ad eundem: robur autem excitavit uniuscujusque
 In corde, ut indesinenter bellarent et pugnarent.
 His itaque statim bellum dulcius factum est, quam redire
 In navibus cavis, dilectam in patriam terram.
 455 Velut ignis edax comburit immensam sylvam,

446 Θῶνον] Fl. 451 ἑκάστω] Fl. 452 καρδίῃ, ἄλληκτον] MS. 458 ἡκί] Fl.
 Aldd. ἡκί] MS. 462 ἀγαλλόμενα] Fl. Aldd. Junt. quod prætulerim,

Ver. 435. λειώμεθα.] Tempus colloquen-
 do teramus: Alii vertunt, hic occubemus.
 Vide infra ad ver. 515.

Ver. 446. κρίνοντες.] Vide supra ad α'.
 309.

Ver. 447. ἀθανάτην τε.] Vide supra ad
 α'. 398.

Ver. 448. Τῆς ἑκατὸν δύσανοι] Δοκίμῃ δὲ
 μοι καὶ Ὀμηρὸς οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ἀργῶς ἐν
 τοῖς ἑπτατηνάρων ἑκατοντάδυσανον αἰγίδα τῷ
 Διὶ περιθύνει, ἀλλὰ τινι κρίνεται καὶ ἀποφ-
 ῥήτου λόγῳ τῷτο αἰνίσσεται λίγων etc. Ju-
 lian. epist. ad Saporion. sub finem.

Ibid. ἠερέθοντο.] Al. ἠερίθοντο. Atque
 utrovis modo, hoc quidem in loco, con-
 stabit temporum ratio.

Ver. 449. εὐπλεκέες· ἐκατόμβοιοι] Vide
 supra ad α'. 51.

Ver. 451. Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος]

— animum viresque Latinis

Addit, et stimulos acres sub pectore vertit.

— En. IX. 717.

— in praelia seva

Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras.
 — En. XI. 727.

Ver. 453. ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ'.]
 Qui sibi jam requiem pugnae, rebusque salutem
 Sperabant; nunc arma volunt. —
 — En. XII. 241.

Ver. 455. Ἡὔτε πῦρ αἰδῆλον]

— ignis,
 Qui furtim pingui primum sub cortice tectus
 Robora comprehendit, frondesque elapsus in altas
 Ingentem caelo sonitum dedit; inde secutus
 Per ramos victor, perque alta cacumina reg-
 nat,
 Et totum involvit flammis nemus, et ruit atram
 Ad caelum picea crassus caligine nubem.
 — Georgic. II. 304.

In segetem veluti cum flamma furentibus Aus-
 tris

Incidit. — En. II. 304.

Collucent flammis. — En. V. 4.

Porro, recte hic annotat Domina Dacier,
 Poëtam hoc in loco, interea dum tantus

- Ὀὔρεος ἐν κορυφῇ· ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγὴ·
 Ὡς τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ θροασίῳ
 Αἰγλή παμφανόσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκε.
 Τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔδνεα πολλὰ,
 460 Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 Ἐνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερυγέσσι,
 Κλαγγηδὸν προκαδιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν·
 Ὡς τῶν ἔδνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 465 Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθονὶ

Montis in verticibus; proculque apparet splendor:

Sic his gradientibus, ab ære admirando

Fulgor undique collucens per aërem caelum-ascendit.

Horum porro, sicut avium volatiliū gentes multæ,

460 Anserum, vel gruū, vel cygnorum longa-colla-habentium,

Asio in prato, Caystri circa fluentia,

Huc et illuc volitant exultantes alis,

Cum clangore aliorum ante alios considentium, resonat autem et pratum:

Sic horum gentes multæ a navibus et tentoriis

465 In planitiem profundebantur Scamandriam: ac terra

metri fulciendi causa iota adjectum videtur. Apud Eustath. est ἀγαλ-
 λόμενοι, vitio operarum ut opinor. 465 Καμάνδριον] MS. Rom. Aldd. 1.
 sic et v. 466.

exercitus in ordinem collocatur, satis sibi
 spatii habere, ut quinque continuis Simi-
 litudinibus neque lectorem obruat, neque
 ullam ei molestiam creet. Pulchre igitur
 et summo cum judicio, Ignis similitudine,
 (quod et notavit Eustathius,) armorum
 depingit Fulgorem, ver. 455. Anserum
 Gruumve huc illuc gregatim convolantium
 motu, militum undique convenientium In-
 cessus, ver. 459. Foliorum Florumque
 multitudine, militum Numerum, ver. 468.
 Muscarum circumvolantium murmure,
 militum ardorem et aviditatem pugnandi,
 ver. 469. Pastorumque in gregibus suis
 dispartendis scientia, militum exercitatio-
 nem, ordinem, ac disciplinam, ver. 474.

Ibid. ὕλην.] Vide infra ad γ'. 151.

Ver. 459. πετεηνῶν ἔδνεα πολλὰ, Χηνῶν,
 ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίῳ ἐν
 λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.]

Jam varias pelagi volucres, et quæ Asia circum
 Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri.

Georgic. I. 383.

Ceu quondam nivei liquida inter nubila cyeni
 Cum sese e pastu referunt, et longa canoros
 Dant per colla modos; sonat amnis, et Asia
 longe

Pulsa palus. — En. VII. 699.

Ver. 461. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι.] Sive scriba-
 tur Ἀσίῳ, ut sit nomen Adjectivum, sive
 Ἀσίῳ, ut sit genitivus Substantivi; perin-
 de est. Pratum certe dicit Homerus non
 Asiaticum, sed Asium, sive Asii. Quod
 ignorasse Virgilium, nescio quo errore
 adducta credidit doctissima Domina Da-
 cier: contra plane, quam res ipsa clamat.
 Nam in utroque locorum e Virgilio jam
 citatorum, vox Asius, ut recte annotavit
 Poppius, priorem producit; cum Asia, quæ
 est Terræ pars quarta, apud eundem cor-
 ripiatur. Nec quicquam video, quominus
 id Asium pratum dicere potuerit Virgi-
 lius, quod a rege scilicet Asio, vel Asia,
 nomen fuisset adeptum.

Ver. 462. ἀγαλλόμεναι] Al. ἀγαλλόμενα.
 Quod perinde est.

- Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνδρόμεντι
 Μυρίοι, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.
 Ἡὔτε μυριάων ἀδινάων ἔδνεα πολλὰ,
 470 Αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν,
 Ὡρῇ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγρος ἄγγεα δεύει.
 Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρράϊσαι μεμαῶτες.
 Τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατὲ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 475 Ῥεῖα διακρινέωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν.
 Ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,

Terribiliter resonabat sub pedibus ipsorumque et equorum.
 Steterunt autem in prato Scamandrio florido
 Infiniti, quot folia et flores nascuntur tempore-verno.
 Veluti muscarum frequentium gentes multæ,

- 470 Quæ per caulam pastorem errant,
 Tempore verno, quando lac vasa rigat:
 Tot contra Trojanos comantes Achivi
 In campo stabant, perdere eos vehementer cupientes.
 Hos autem, ut greges magnos caprarum caprarii
 475 Facile distinguunt, postquam in pascuis commixti sunt:
 Sic hos ductores sui in ordines redigebant huc et illuc,

468 γίνονται] Fl. 475 διαρράϊσαι] Fl. 475 διακρινέωσιν] MS.

Ver. 464. νῦν ἄπο καὶ κλισιάων] Recte hic reprehendit *Popius Scaligerum*; qui in hac similitudine *Homero* id vitio verterat, quod exercitum in ordinem collocatum, cum avibus huc illuc nullo ordine circumvolitantibus minus apte comparasset. At enim milites in ordinem collocatos, alia jam deinceps similitudine, ver. 474. 475. 476. describit. Hoc certe in loco milites adhuc incompósitos, e navibus tentoriisque effusos, atque accurrentes depingit.

Ver. 465. αὐτὰρ ὑπὸ χθονὶ etc.] Mirifica hic ἰσομασσοποιία rem ipsam auribus exhibere videtur verborum sonitus. Idem præstitit *Virgilius* in isto versu *Æn.* VIII. 596. Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.

Vide infra ad γ'. 363.

Ver. 468. Μυρίοι, ὅσα τε φύλλα] Quam multa in sylvīs Autumni frigore primo Laprea cadunt folia. — *Æn.* VI. 309.

Barnesius ex *Luciano* citat γίγνεται ἦρ. Quod est interpretamentum. *G. I. Vossius*, *Instit. Poët.* lib. 3. c. 5. citat ex *Tact.* vocabulo μυρίοι omisso,

Ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθη γίνονται ὥρες ὥρη.

Qui est versus valde infectus. *Clark.* Locus *Luciani* est in *Revivisc.* 42. *Moses Solanus* putabat, *Lucianum* de industria substituisse ἦρ, ut anni tempus definiretur. Cæterum non unus *Codex* ibi habet ὥρ, quod tamen est a manu. *Lucianum* ex *Homero* corrigere tentante. *Ernest.*

Ver. 475. Ῥεῖα διακρινέωσιν.] Pronunciabatur διακρινέωσιν, siquidem de *Præsenti* accipiatur. Nam syllaba κρ in *Præsenti* corripitur non potest. Vide supra ad α'. 309.

Ver. 478. Ὀμματα καὶ κεφαλὰν etc.] Sublimem hanc descriptionem omnino sine causa elevat *Plutarchus*: Ὀμμος μὲν γὰρ οὐ περιπότως οὐδὲ πιδανῶς τὸ Ἀγαμέμνονος καὶ

- Ῥομίνηνδ' ἰέναι μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὀμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἀρεὶ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 480 Ἡὔτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἐξοχος ἔπλετο πάντων
 Ταῦρος· ὁ γὰρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι
 Τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην δῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
 Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἐξοχον ἡρώεσσιν.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 485 Ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε, πάρεστε τε, ἴστε τε πάντα.
 Ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν.
 Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.

Ut ad prælium irent: inter eos autem rex Agamemnon,
 Oculis et capite similis Jovi gaudenti-fulmine,
 Marti autem balteo, pectore autem Neptuno.

- 480 Veluti bos in armento longe eximius existit inter omnes
 Taurus; (hic enim boves inter excellit congregatas;)
 Talem Atridem fecit Jupiter die illo,
 Insignem inter multos, et eximium heroas.
 Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
 485 (Vos enim deæ estis, adestisque, scitisque omnia;
 Nos vero famam solum audimus, neque quicquam scimus:)
 Qui duces Danaorum et principes fuerint.

481 ἀγρομένοις] Rom. Ald. 2. 3. Junt.

ὡς ἐκ τριῶν συνήμοσεν εἰκόνα. — Ἀρα οὐκ ἂν εἰποιεν [Ἀλεξάνδρῳ] ἔχρειν φρόνημα μὲν τὸ Κροῖον, σωφροσύνην δὲ τὴν Ἀγησιλάου, σύνεσιν δὲ τὴν Θιμιστοκλέους, ἐμπειρίαν δὲ τὴν Φιλίππου etc. Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀρετῆς, λόγ. β'.

Ver. 479. Ἀρεὶ δὲ ζώνην.] Τὸ δὲ ἰδύναται τα ὅπλα. ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, Ζώσασθαι. Καὶ ὅτ' Ὀμηρον Ἀρεὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσαντα ἐκέναι τὴν ζώνην, τῶν Ὀπλων τὴν σκευὴν φασὶν ἐκάζειν. *Pausan.* lib. 9. c. 17. Sic infra, *Iliad.* λ'. ver. 15.

Ἀτρεΐδης δ' ἰβήσται, διὰ ζώνηςθαι ἄνεργον.

Ver. 480. Ἡὔτε βοῦς] Ineptiunt plane, qui Poëtæ hic illud vitio vertunt, quod, ordine minus apto, humiliter ac demisse Agamemnonem, postquam Jovi ac Marti et Neptuno contulisset, cum Bove deinceps statim compararet. Etenim priori similitudine Virum ipsum depingit, consilio et virtute eximium; Posteriori, actionem

solummodo atque eminentiam præsentis exercitui Ductoris.

Ibid. μέγ' ἐξοχος ἔπλετο πάντων Ταῦρος]

Viribus editior cadebat, ut in grege taurus.

Horat. *Sermon.* lib. 1. *Eclog.* 5. ver. 110.
 — et toto vertice supra est. *Æn.* VII. 784.

Ver. 481. ἀγρομένοις] MS. *Barocc.* *Oxon.* ἀγρομένοις. "Recte (inquit *Barnesius*) ut patet ex præcedenti versu." Atqui nihil impedit istud πάντων, quo minus ἀγρομένησι vera sit lectio. *Clark.* adde Virum doctum in *Obs. Misc.* I. p. 115. et ad II. γ'. 623.

Ver. 484. etc. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,]

Pandite nunc Helicon, Deæ, cantusque move;

Qui bello exciti reges, quæ quemque secutæ

Complerint campos acies. —

Et meministis enim, Divæ, et memorare potestis:

Ad nos vix tenuis famæ perlabitur aura.

Æn. VII. 641.

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 490 Φωνὴ τ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·
 Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Δίος Αἰγιόχοιο
 Θυγατέρες, μνησαίαδ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
 Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Multitudinem autem militum non ego dixero, neque nominavero,
 Ne si mihi decem quidem linguae, decemque ora sint,

490 Vox autem frangi nescia, aereumque mihi cor insit;
 Nisi caelestes Musae, Jovis Aegiochi
 Filiae, commemorent quot sub Ilium venerint
 Principes utique navium dicam, navesque universas.

492 ὅσοι] Ald. 2. 5. Junt.

Pulcherrima utriusque Poëtae in utroque
 Sermonis elocutio. Scaliger Poëtic. lib. 5.
 c. 5. multo magnificentiorem toto hoc in
 loco esse Virgilium contendit: Macrobius
 e contrario, in isto versu,

Ἵναί τις γὰρ θύει ἵσπε, πάρεστί τε, ἵσπε τε πάντα,
 Et meministis enim, Divae, et memorare potestis,

multo graciliorem Homero Virgilium ex-
 istimat. lib. 5. cap. 15.

Ver. 488. Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ] "Fer-
 ream vocem istam" (inquit Scaliger, Poë-
 tic. lib. 5. c. 5.) "noluit Virgilius in suo
 "Catalogo optare, sed ad rem potius atro-
 cem transtulit, de tartareis suppliciis:"

Non, mihi si linguae centum sint, oraue cen-
 tum,
 Ferrea vox, omnes scelerum comprehendere for-
 mas,
 Omnia poenarum percurrere nomina possim.

Aen. VI. 625.

Atque hac equidem in parte cum Scali-
 gero censeo, summo cum judicio id a
 Virgilio factum, ut sublimem istam di-
 cendi rationem alio transtulerit; ad rem
 videlicet, quæ et ad numeros esset major,
 et ad dicendum aliquid haberet atrocita-
 tis. Alibi tamen et ipse, etiam in re te-
 nuiori, eadem fere loquendi utitur ratione.

Non ego cuncta meis amplecti versibus opto;
 Non, mihi si linguae centum sint, oraue cen-
 tum,
 Ferrea vox. ——— Georgic. II. 42.

Ver. 490. χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη] E-

nunciabatur χαλκῶν; quomodo et scribi
 deinceps ceptum est.

Ver. 492. Θυγατέρες.] Vide supra ad v.
 598.

Ver. 494. Βοιωτῶν μὲν etc.] In hoc Ca-
 talogo, sæculorum id omnium laudem in
 primis meruit, quod seriem Geographicam,
 ab ipso etiam Virgilio neglectam, sequi-
 tus sit Homerus. Τὸ δ' ὅλον οὐκ εἶ, τὸ τὴν
 Ὀμήρου ποιήσιν εἰς ἐν συναγνὴν καὶ τὴν τῶν
 ἄλλων ποιητῶν, εἰς τε τὰλλα, καὶ εἰς — τὰ
 τῆς Γεωγραφίας, καὶ μὴδὲν αὐτῶν περισβείον
 ἀπονέμειν. Καὶ γὰρ — παραβαλόντα τὴν
 Ὀμήρου περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιμίλειαν ῥᾶδιον εἶ-
 ναι δῖσθαι — τὴν διαφορὰν. Ὅπου γὰρ χρεία
 τάξις ἂν μίμνηται τόπων, φυλάττει τὴν
 τάξιν, ὁμοίως μὲν τῶν Ἑλληνικῶν, ὁμοίως δὲ
 τῶν Ἀπωθεν. Καὶ ἐν τῷ Καταλόγῳ τὰς μὲν
 πόλεις οὐκ ἐφεξῆς λέγει· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον
 τὰς δὲ ἰδιότητας — Κἂν τοῖς κλίμασι δὲ,
 καὶ τοῖς ἀνέμοις διαφαίνει τὸ πολυμαθὲς τὸ
 περὶ τὴν Γεωγραφίαν Ὀμηρος. Strab. Geo-
 graph. lib. 1. p. 47. "Ubi vero enume-
 rantur auxilia, quem Græci Catalogum
 "vocant, — Homerus prætermisiss Athenis
 "ac Lacedæmone, vel ipsis Mycenis, unde
 "erat Rector exercitus; Bæotiam in cata-
 "logi sui capite locavit, non ob loci ali-
 "quam dignitatem, sed notissimum pro-
 "montorium ad exordium sibi enumera-
 "tionis elegit. Unde progrediens, modo
 "mediterranea, modo maritima, juncta
 "describit. Inde rursus ad utrumque si-
 "tum cohærentium locorum, disciplina
 "describentis, velut iter agentis, accedit.
 "Nec ullo saltu cohærentiam regionum

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ, ἥτοι ΒΟΙΩΤΙΑ.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
 495 Ἀρκεσίλαός τε, Προδοήνωρ τε, Κλόνιός τε·
 Οἳ δ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν,
 Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,

CATALOGUS NAVIUM, SEU BÆOTIA.

Bæotiis quidem Peneleus et Leitus imperabant,

495 Arcesilausque, Prothoënorque, Cloniusque:
 Quique Hyrien colebant, et Aulidem petrosam,
 Schænumque, Scolumque, jugosamque Eteonum,

493 προπάσας] MS. 474 πηνέλεως] MS.

in libro suo hiare permittit: Sed ob-
 viandi more procedens, redit unde di-
 gressus est; et ita finitur quicquid e-
 numeratio ejus amplectitur. Contra
 Virgilius nullum in commemorandis re-
 gionibus ordinem servat, sed locorum
 seriem saltibus lacerat. — Sed nec in
 Catalogo auxiliorum Turni, si velis si-
 tum locorum mente percurrere, invenies
 illum continentiam regionum secutum,"
 Macrobi. lib. 5. cap. 15.

Deinde; "Homerus Omnes, quos in
 "Catalogo numerat, etiam pugnantes, vel
 "prospera vel sinistra forte commemorat.
 "Et cum vult dicere occisos, quos catalogo
 "non inseruit; non Hominis, sed Multi-
 "tudinis nomen inducit; — nulli certum
 "nomen facile extra Catalogum vel ad-
 "dens in acie, vel detrahens. Sed Maro
 "poster, anxietatem hujus observationis
 "omisit. Nam et in Catalogo nominatos
 "præterit in Bello, et alios nominat ante
 "non dictos." Ibid.

Denique; cum, quod Homero plerique
 vitio verterunt, istud, μέλαινα νῆς ἵποντα,
 in hoc catalogo totidem verbis scriptus re-
 petitur legatur: Quamvis Virgilio majori
 quidem in laude posita sit incredibilis
 illa sententiarum varietas, qua res vel
 maxime vulgares etiam ornate distinxerit;
 suo tamen in loco neque hæc ipsa repeti-
 tio arte caret, neque enumerationis sim-
 plicitatem in narrando dedecuit. Est e-
 nim hoc ex eorum genere, quæ ideo sim-
 plicissime et sine ornatu dici convenit, ut
 raptim ac velut in transitu legendi percur-

rantur. Vide supra ad v. 84. Quamo-
 brem, ut recte observavit Macrobius,
 "mera nomina relaturus, non incurvavit
 "se, neque minute torsit deducendo sty-
 "lum per singulorum varietates; sed sta-
 "tim consuetudine percensentium, tam-
 "quam per aciem dispositas enumerans."
 Lib. 5. cap. 15.

Ver. 496. Οἳ δ' Ὑρίην ἐνέμοντο.] Εἴ τις
 ἔροιτο ὄντινόν τῶν Ποιητῶν ἢ Ῥητόρων, τίνα
 σιμνότητα ἢ καλλιλογίαν ταῦτα ἔχει τὰ ὀνό-
 ματα, ἃ ταῖς Βοιωταῖς κεῖται πόλειςιν, Ἰρία
 καὶ Μυκαλησός, — καὶ τὰλλα ἔξω, ἂν ὁ
 ποιητὴς μίμνηται· οὐδεὶς ἂν εἰπείν οὐδ' ἠντι-
 νοῦν ἔχοι. Ἀλλ' οὕτως αὐτὰ καλῶς ἐκείνος
 συνύφανεν, καὶ παραπληρώμασιν εὐφώνοις διεί-
 ληφεν, ὥστε μεγαλοπερίστατα φαίνεσθαι
 τῶν ὀνομάτων. Dionys. Halicarn. περὶ
 συνθέσεως, §. 16.

Ver. 497. Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε.] Πολ-
 λάκις μέντοι τεθέντες πως ἐφεξῆς σύνδεσμοι,
 καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιῶσιν, Ὡς παρ'
 Ὀμήρῳ τῶν Βοιωτικῶν πόλεων τὰ ὀνόματα
 εὐτελεῖ ὄντα καὶ μικρὰ, ὅγκον τινὰ ἔχει καὶ
 μέγιστος διὰ τοὺς Συνδέσμους ἐφεξῆς ποσού-
 τος τεθέντας· οἷον ἐν τῷ "Σχοῖνόν τε, Σκῶ-
 "λόν τε," Demetr. Phaler. περὶ ἐρμηνείας,
 §. 54.

Ver. 498. εὐρύχωρον] pro εὐρύχωρον.
 Poëta videtur consulto vocalem longam
 corripuisse et in brevem fregisse, ne ab-
 stinere a vocabulo sonantiori cogeretur;
 quæ est elegans conjectura Cel. Hem-
 sterhusii ad Lucian. Nigrin. T. I. p. 54.
 Ern.

- Θέσπειαν, Γραϊάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν·
 Οἴτ' ἀμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ἐρυθρὰς,
 500 Οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἡδ' Ὑλην, καὶ Πετεῶνα,
 Ὀκαλέην, Μεδεῶνά τ' εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας, Εὐτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην·
 Οἳ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήειθ' Ἀλῖαρτον,
 Οἳ τε Πλάταιαν ἔχον, ἡδ' οἳ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
 505 Οἳ θ' Ὑποδήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος.
 Οἳ τε πολυστάφυλον Ἀρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν,
 Νίσσαν τε Ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
 Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον' ἐν δὲ ἐκάστη
 510 Κούροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
 Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον·

- Thespiam, Græamque, et spatiosam Mycalessum :
 Quique circum Harma habitabant, et Ilesium, et Erythras.
 500 Quique Eleona tenebant, et Hylen, et Peteona,
 Ocaleam, Medconaque bene ædificatam urbem,
 Copas, Eutresinque, columbisque abundantem Thisben :
 Quique Coroneam, et herbosam Haliartum,
 Quique Platæam tenebant, et qui Glissanta incolebant,
 505 Quique Hypothebas habitabant, bene-ædificatam urbem,
 Onchestumque, sacrum Neptunium, pulchrum lucum ;
 Quique uvis abundantem Arnen habitabant, quique Mideam.
 Nissamque eximiam, Anthedonaque ultimam ;
 Horum quidem quinquaginta naves ibant, in quarum unamquamque
 510 Juvenes Bæotii centum et viginti conscenderant.
 Qui vero Aspledona habitabant, et Orchomenum Minyeum,

499 ἀφ'] MS. excidit μ. nam glossa explicat περί. 500 ἰδ'] MS. Fl. A. 1.
 504 γλίσσαν] MS.

Ver. 500. Οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἡδ'] Qua
 ratione vox εἶχον hic ultimam producat;
 et similiter εἶχον, ver. 504. et πολυστάφυ-
 λον, ver. 507. vide supra ad α'. 51.

Ver. 506. ἱερὸν Ποσιδήϊον.] Ita edidit
 Barnesius. Vulgo, Ποσειδῆϊον. Quod fer-
 ri non potest. Vir doctissimus Henr.
 Stephanus, nimis modeste; "Vix ausim
 " (inquit) ποσειδῆϊον scribere." Vide Odys.
 ζ. 266. ubi vulgati habent, Ποσειδῆϊον.

Ver. 513. Οὗς σίκιν' Ἀστυόχην, — λάθρη.]
 Ita Virgilius:

Quem Rhea sacerdos
 Furtim partu sub luminis edidit auras.
 Æn. VII. 639.
 Mæonio regi quem serva Lycimnia furtim
 Sustulerat. Æn. IX. 546.

Ver. 515. παρλίξατο] Cum istud παρ-
 λίξατο possit ex æquo esse vel παρλίγ-
 σατο, vel παρλίξασατο, vel παρλίχουσι;
 (vide supra ad ver. 267.) equidem vix
 me contineo, quin, qua analogia factum
 sit λόγος, λίλογα, ex λίγομαι; eadem fac-
 tum credam λίχος, λόχος, non ex λίγ-

- Τῶν ἤρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀρηος,
 Οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειδαο,
 Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
 515 Ἀρηὶ κρατερῇ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάβρην.
 Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον,
 Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
 Οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσιν,
 520 Κρίσσαν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα,
 Οἳ τ' Ἀνεμώρειαν, καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 Οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον,
 Οἳ τε Λίλαιαν ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισσοῖο·
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 525 Οἱ μὲν Φωκίων σίχας ἔσασαν ἀμφιέποντες,

- His imperabat Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis,
 Quos peperit Astyoche, in domo Actoris Azidæ,
 Virgo verecunda, superiorem partem domus cum ascendisset,
 515 Marti forti: hic autem ipsi accubuit furtim.
 Horum autem triginta cavæ naves ibant ordine.
 Porro, Phocensibus Schedius et Epistrophus imperabant.
 Filii Iphiti magnanimi Naubolidæ;
 Qui Cyparissum tenebant, Pythonaque petrosam,
 520 Crissamque eximiam, et Daulida, et Panopea,
 Quique Anemoriæ, et Hyampolin circumhabitabant,
 Quique apud fluvium Cephissum nobilem habitabant,
 Quique Lilæam tenebant, fontem ad Cephissi:
 Hos autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
 525 Hi quidem Phocensium ordines constituebant circumeuntes.

508 Νισᾶν] MS. ἐσχατόωσαν] Fl. Rom. Ald. Junt.

μαι, sed ex inusitato λέχομαι. Judicet
 Lector eruditus.

Ver. 518. Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου] Ἰφι-
 τος alibi secundam corripit, μεγαθύμου Ἰφί-
 του υἱόν, *Iliad.* ε'. 306. Item, Ἰφίτος Εὐ-
 ρυπίδης — *Odyss.* φ'. 14. et 37. Et, Ἰφίτος
 αὐτῷ ἴππους — *ibid.* ver. 22. Utrum igi-
 tur hoc nomen, diversis in urbibus, diver-
 sam haberet pronunciandi rationem, an
 hoc in loco ita legeretur, ac si scriptum
 esset Ἰφίτῃ, non constat. Nam de Pro-
 sodiæ in nominibus propriis analogia ju-

dicium ferre, difficillimum est. Certe
 quod affert *Eustathius*, [τὸ Ἰφίτος ἐνταῦθα,
 διὰ μέτρον, ἐξίτιναι τὴν μέσσην συλλαβὴν]
 plane nihil est. Facillime enim innume-
 ris modis ita variari potuit versus, ut vox
 Ἰφίτου secundam corriperet.

Ver. 523. Κηφισσοῖο] MS. Lips. Κηφίσσια,
 quod etsi nullum certum argumentum
 præbet, quia in illo libro plerumque
 simplex ε est, ubi duplicari debet: ta-
 men in hoc verbo, quod proprie unum
 tantum ε habet, nec duplicatione indi-

Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Δοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
Μείων, οὔτι τόσος γε, ὅσος Τελαμῶνιος Αἴας,
Ἀλλὰ πολὺ μείων ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
530 Ἐγχεῖν δ' ἐπέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς.
Οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ', Ὀπῶντά τε, Καλλιάρῳ τε,
Βῆσσαν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,

Bœotios autem prope, ad lævam armabantur.

Locrensibus autem erat dux, Oilei filius, velox Ajax,

(Minor, nequaquam tantus, quantus Telamonius Ajax,

Sed multo minor: Parvus quidem erat, lineum thoracem gestans,

530 Hastæ autem peritia eximius erat inter omnes Græcos et Achivos.)

Qui Cynumque colebant, Opoëntaque, Calliarumque,

Bessamque, Scarphenque, et Augias amœnas,

get, quia altera syllaba natura longa est, putem veram a MS. lectionem indicari. Em.

Ver. 525. ἴστασαν] Vide infra ad μ'. 55.

Ver. 528, 529, 530. Μείων. — Ἀχαιοὺς.]

Veterum nonnulli tres istos versus repudiarunt. Primo, inquit Scholiastes, ὅτι

οὐκ ἦν μικρότερος ὁ Οἰλέως Αἴας τοῦ Τελαμῶνος φησὶ γὰρ ἐν ἑτέρῳ τῆς ποιήσεως —

ἴσον θυμὸν ἔχοντες. Secundo, ὅτι οὐκ ἴδεν

λινόθωρηξ χρομένους τοὺς Ἕλληνας ὁ ποιητής. Tertio, ψεύδος καὶ τὸ Ἐγχεῖν δ'

ἐπέκαστο πανέλληνας. Verum hæ omnes rationes, admodum sunt futes. Primo

enim, istud, ἴσον θυμὸν ἔχοντες, nihil impedit quominus statura fuerit alter altero

minor. Secundo; Quamvis Græcos in univēsum appellet Poëta χαλκοχιτώνας,

tamen nihil intercedit quominus Ajax iste fuerit λινοθώρηξ, quemadmodum Adrastus

et Amphius inter Trojanos, infra, ver. 830. Præcipue cum et, notante Scholiaste,

οἱ τοῖόται λινόθωρα καὶ φοροῦσιν. Tertio; istud, ἐγχεῖν δ' ἐπέκαστο πανέλληνας,

non necessario indicat, hunc plane et omnino omnibus superiorem fuisse, sed

hastæ mittendæ peritia inter omnes eximium: Certe Scholiastes in Thucydide,

lib. 1. sub initium — ἐπέκαστο ἂν Ἕλληνας καὶ Ἀχαιοὺς. Multo majoris momenti est, quod ex Zenodoto affert Eustathius:

Οὐ λίγην φησὶ, Ἕλληνας ὁ ποιητής, ἀλλ' Ἀργεῖους, Δαναοὺς, Ἀχαιοὺς, διότι οὐδὲ Ἕλ-

λάδα φησὶ τὴν οἰκουμένην ὑπὸ Ἕλληνας καλεῖσθαι, ἀλλὰ μίαν τὴν πόλιν Θισσαλικὴν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ Ἕλληνας. Et ex Thucydide

Barnesius: "Ομηρος οὐδαμῶς τοὺς ἑσπεραντας ἀνόμασεν Ἕλληνας, οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετ' Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος, ὅστις καὶ πρῶτος Ἕλληνας ἦσαν. Δαναοὺς δὲ ἐν τοῖς ἑσπεσι, καὶ Ἀργεῖους καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. Lib. 1. initio. Hæc quantum habeant ponderis, judicet Lector eruditus.

Ver. 529. Ἀλλὰ πολὺ μείων.] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 537. πολυστάφυλον δ' Ἰστίαϊαν.] Fuerunt qui legerent, Ἰττίαϊαν. Sed nihil opus. Nihil enim usitatius, quam syllabam Vocali brevi constantem, sequentibus

duabus consonantibus, a quibus syllaba inchoari possit, corripi. Ut Αἰγύπτιας,

Ἠλεκτρώνιος, ἀτρακτυλίδες, ἀργυρῶνος, ῥυθμός, πόντοι, πρύχνα, ἀκνηρὸν, δάφνη, ἀριθμητοὶ, μάστιγες, κάπνους, δάκρυ, ἴχθυος, σίκνον, τεκμαρ, δυστέκμαρτον, κύκνος, ἰκνούμαι, σάθ-

μός, προσπίτνα, δράκμη, ἀκμή, ἱερπτος, πύχνη, τότμος, ὕπνος, λυχνος, λείπρον etc.

Iliad. 1. 582. Odys. 8. 85. 127. 229. 2. 265. 286. Hesiod. Ἀσπ. 3. 16. 55. 82. 86.

Theocrit. 4. 52. 24. 104. 26. 23. 22. 126. 10. 57. 24. 35. 1. 113. 14. 48. Euripid. Phœniss. 419. Hippolyt. 954. Sophoc. Philoctet. 1551. Et passim. Notandum

tamen, in Poëmāte Epico, ubi oratio grandis et sublimis esse debet, et a sermone vulgari quam maxime distare; huiusmodi syllabas multo rarius correptas

occurrere, quam apud alios Poëtas.

Similiter apud Latinos, Quintilianus docet, "Agræstem," syllabam mediam corripere, nisi quatenus propter positionem

produci potest. Lib. 4. c. 2. Item Gellius, vocem "dictio" primam corripere; et,

Τάρφην τε, Θρόνιον τε, Βοαγρίεσσι ἀμφὶ ῥέεθρα·

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο

535 Δοκρῶν, οἱ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεῖοντες Ἀβαντες,

Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλον δ' Ἰστίαϊαν,

Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίε τ' αἰπὺ πτολίεθρον,

Οἱ τε Κάρυσον ἔχον, ἡδ' οἱ Στύρα ναιετάασκον·

Tarphenque, Throniumque, Boagrii circa fluentia:

Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur

535 Locrensium, qui habitant ultra sacram Eubœam.

Qui autem Eubœam tenebant, robur spirantes Abantes,

Chalcidaque, Eretriamque, abundanteque uvis Histiaem,

Cerinthumque maritimam, Dique altam urbem,

Quique Carystum tenebant, et qui Styra habitabant:

"quiesco," apud nonnullos, corripere secundam. Lib. 9. c. 6. et Lib. 6. c. 15. Quin et apud Comicos scriptores, (qui celerem loquendi rationem vulgo in sermonis consuetudine usitatum exhibent;) "iste, istie, istuc," et similia, syllabam priorem persæpe corripunt.

Quinimo et, quod magis mirandum, vocalem brevem observant veteres, sequentibus etiam istiusmodi consonantibus duabus, a quibus syllaba inchoari non possit; tamen raptim enunciar, et (ut ex scriptoribus Comicis liquet) nonnunquam syllabam efficere correptam.

"Indoetus" dicimus, brevi prima litera; "insanus" producta; "inhumanus" brevi;

"infelix" longa. Et, ne multis: Quibus in v. 15. ea prima litera sunt, quæ in "Sapiente" atque "Felice," producte dicuntur; in cæteris vero omnibus breviter. Cicerone apud Gellium, lib. 2. cap. 17.

Cæterum hæc omnia (ut dixi) ita sunt intelligenda, si Vocalis sit brevis. Nam quibus in syllabis Vocalis natura sit Longa, (nisi si forte Comicorum excipiendæ erunt festivitates nonnullæ, quæ non sunt huius loci;) hæc ut corripierentur syllabæ,

si vel una sequatur Consonans, (ut arāre, simulāre; τιμῆ, νίκη, ψυχῆ, μαρτύρομαι, κτίζομαι, in præsentibus scilicet et imperfectis;) multo magis si binæ sequantur Consonantes, (ut arātrum, simulāchrum, ἰατρὸς, θείατρον, et similia;) Hæc, inquam, syllabæ ut corripierentur, nulla unquam licuit Licentia.

Pessime igitur Vir doctissimus, Phil. Labbeus, (Dialect. Ling. Græc. cap. 9.

§. 2.) "Vocales LONGÆ (inquit) corripiri possunt in Carmine, per solam Sytolam puramque Licentiam; cum prout et aperte LONGA brevatur; ut "secunda in λιγύφθογγος." Pessime, (inquam) hallucinatus est Vir doctissimus. Non enim Longa est Vocalis ista, sed Brevis; ut liquet in vocibus, λιγύς, λιγύφθογγος, Odys. γ'. 176. Iliad. ε'. 350. Et quod λιγύφθογγος secundam nonnunquam producat, positioni soli debetur; sicuti tenebræ, volucris, et similia, apud Latinos.

Denique hinc intelligi potest, qua ratione de sententia ista Demosthenis, [αὐτοῦ τοῦ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει περιστάσαντα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν ὥςπερ νέφος.] dixerit Longinus, §. 58. "Ὅλον τε γὰρ ἐπὶ τῶν δακτυλικῶν εἴρεται ῥυθμῶν. Recte enim disperitis syllabis, [Τοῦτο τὸ ψήφισμα | τὸν τότε | τῇ πόλει | περιστάσαντα | κίνδυνον | παρελθεῖν | εἴρεται ὥςπερ | νέφος.] liquet totam sententiam ex Dactylis constare septem, Anapæstis (qui et ipsi sunt ῥυθμοὶ dactylici) Duobus et Cretico (qui et ipse generis est dactylici) uno tantum. Nempe ψήφισμα dactylus est, ut liquet e futuro ψήφισαι. Τῇ πόλει, pro dactylo haberi potest; quia diphthongus ei ex Vocalibus brevibus composita, quasi Positione sola (quæ in oratione prosaica raptim pronuncianti quodammodo evanescit) producitur. Τὰ κίνδυ, Anapæstus est: Nam syllaba δυ producitur, et κίν (positione tantum longa) pronuciabatur correpta. — Νον παρελ, Dactylus est, quomodo supra est explicatum. Et,

540 Τῶνδ' αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφάνωρ, ὄζος Ἀρηος,
Χαλκιδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Τῷ δ' ἄμ' Ἀβαντες ἔποντο δοοί, ὅπιδεν κομόωντες,
Αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι
Θωρηκας ῥήξειν δῆϊων ἀμφὶ στήθεσσι·

545 Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πολίεθρον,
Δῆμον Ἐρεχθίδος, μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ Ζεῖδωρος Ἀρουρα,
Κὰδ δ' ἐν Ἀθήνησ' εἶσεν, ἑῷ ἐνὶ πτόνι νηῶ·

- 540 Horum utique dux erat Elephenor, ramus Martis,
Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:
Hunc autem simul Abantes sequebantur veloces, occipite comantes,
Bellatores, docti porrectis hastis fraxineis
Thoraces dirumpere hostium circa pectora:
45 Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
Qui porro Athenas tenebant, bene-ædificatam urbem,
Civitatem Erechthei magnanimi, quem olim Minerva
Nutravit, Jovis filia, (peperit vero Alma Tellus),
Et Athenis collocavit, suo in pingui templo:

Διὸν ἱσίοι, Dactylus est propter sequentem
Vocalem. Et πτόνι, Unicus est Creticus
sive Amphimacer.

Ver. 539. ναιετάσκον·] Non a verbo
ναιετάσκω; quod nullum est, ut recte an-
notavit Scholiastes: sed ναιετάω.

Ver. 543. μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι] Οἱ
μὲν τηλεβόλοις χρώνται, καδάπτερ οἱ τοξόται
καὶ οἱ σφινδονῆται, καὶ οἱ ἀκοντισταί· οἱ δ'
ἀγχιμάχοις, καδάπτερ οἱ ξίφει καὶ δόρατι τῷ
ὀρεκτῷ χρῶμενοι. Διττὴ γὰρ ἡ τῶν δοράτων
χρῆσις· — καὶ γὰρ συστάδην χρῶμεθα, καὶ
ποντοβολοῦντες — Οἱ δ' Εὐβοεῖς ἀγαθοὶ ὑπὲρ-
ξον πρὸς μάχην τὴν σταδίαν, ἢ καὶ συστάδην
λίγισται, καὶ ἐκ χειρός. Δόρασι δὲ χρῶνται
τοῖς ὀρεκτοῖς, ὡς φησὶν ὁ ποιητής, "Αἰχμηταί
"μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι." Strab. lib. 10.
Alii legunt ὀρεκτῆσιν. Sed perinde est:
Vide supra ad v. 51. De voce, μεμαῶτες
vide infra ad ver. 818.

Ver. 544. δῆϊων] Veteres, ut testatur
Eustathius, legebant δῆϊων.

Ver. 545. μέλαινα νῆες ἔποντο.] Vide
supra ad ver. 494.

Ver. 546. Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτί-
μενον πολίεθρον.] Quam absurdi sint, qui
Ἀθήνας hic in genitivo, semidorice scilicet,
ab Homero positum esse posse existi-

marint; videas in Actis Erud. Lips. ad
Jun. 1712. pag. 511.

Ver. 547. Δῆμον Ἐρεχθίδος.] Δῆμος hoc
in loco, idem fere est quod latine Civitas.
Quo de vocabulo Gellius, ex Verrio Flac-
co (lib. 18. c. 7.) "civitatem dici et pro
"loco, et pro oppido, et pro jure quoque
"onopium, et pro hominum multitudine."
Inter Recentiores itidem Vir doctissimus
Joan. Davisius, in Curis secundis ad Cæsa-
ris lib. 3. 13. de Bello Civili, pag. 474. (ci-
tatis verbis istis ex lib. 5. c. 20. [al. 21.] de
Bello Gallico, "Tolosa, Carcasone, et Nar-
"bone, quæ sunt Civitates Galliarum Provin-
"cia finitimæ;") Per civitates, inquit, ne-
cessario denotantur Urbes, reprehenditque.
quæ nos alicubi de vocabulorum istorum
usu Cæsareo annotaramus. Atqui To-
losa, Carcaso, et Narbo, quidni tam et ci-
vitates esse potuerant, quam urbes? Certe,
quod et e lib. 1. c. 22. [al. 21.] de Bello
civili affert, "ex civitate expulsos;" signifi-
cat, non ex urbe modo, sed et ex civitate ex-
pulsos. Quodque ibidem lib. 1. c. 1. di-
citur: referunt Consules de Rep. "in civi-
"tate;" et ipse a Librario arbitratur inser-
tum.

Ver. 548. τέκε δὲ Ζεῖδωρος Ἀρουρα.] Erat
nimirum ἀντίχθων, non advena.

550 Ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοις ἰλάονται
Κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ', υἱὸς Πετewῶ, Μενεσθεύς.
Τῷ δ' οὕτως τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ,
Κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
555 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
Τῷ δ' ἄμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγειν δυοκαίδεκα νῆας,
Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.
Οἱ δ' Ἀργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,

- 550 Illic ipsam tauris et agnis placant
Filii Atheniensium, circumvolutis annis:
His utique præerat filius Petei Menestheus.
Huic haud quisquam similis inter terrestres fuit vir,
In instruendis equis et viris scutatis:
555 Nestor solus contendebat: hic enim ætate grandior erat:
Hunc autem simul quinquaginta nigræ naves sequebantur.
Ajax autem ex Salamine ducebat duodecim naves,
Constituitque ducens, ubi Atheniensium stabant phalanges.
Qui autem Argosque tenebant, Tirynthaque bene-munitam,

Ver. 549. ἐν πτόνι νηῶ·] Vide supra ad
v. 40.

Ver. 550. Ἐνθάδε μιν — ἰλάονται] Αὐτὸν,
τὸν Ἐρεχθίδα. Schol. Quod est mirum
valde. Eustathius, τὴν Ἀθηνῶν ἰλάσκονται.
Cæterum Alii hic, pro ἰνθάδε, legunt ἰνθα
αἶ.

Ver. 551. περιτελλομένων ἐνιαυτῶν] Κατὰ
τὴν ταπεινότητα. Eustathius.

— volventibus annis. En. I. 238.

Ver. 555. Τῷ δ' οὕτως τις ὁμοῖος ἐπιχθον-
ίων γένετ' ἀνὴρ.]

— quo non præstantior alter,
Ere clere viros. — En. VI. 164.

Cæterum Alii hic legunt οὕτως. Item
Alii, ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν, et ἐπιχθόνιος
γένετ' ἀνὴρ. Quæ omnia eodem redeunt.

Ver. 556. μέλαινα νῆες ἔποντο.] Vide su-
pra ad ver. 494.

Ver. 558. Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων
ἴσταντο φάλαγγες.] Refert Demosthenes,
cum Salamis ab Atheniensibus descivisset,
Solonem, compositis (etiam cum capitis
sui periculo) elegiacis versibus, populares
suos commovisse vehementer, et, ut pro-
vincia ista reciperetur, effecisse. Ἐκείνος
μὲν γὰρ ἀφιστηκυίας Σαλαμῖνος Ἀθηναίων,
καὶ θάνατον ζημίαν ψηφισαμένους, ἃν τις εἴπη

κομίζεσθαι τὸν ἴδιον κίνδυνον ὑποθεῖς, διεγεί-
ραι ποικίλας ἡδὲ καὶ τὴν μὲν χώραν ἴσώσει τῇ πό-
λει, τὴν δ' ὑπάρχουσαν αἰσχύνην ἀπῆλλαξεν.
De falsa legatione, pag. 332. edit. Fran-
cofurt. 1604. Alii Scriptores fere omnes,
Homeri insuper auctoritate usum Solonem
testantur; citatis duobus hisce versibus,
Αἴας δ' ἐκ etc.

Ἀθηναῖοι Ὀμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο περὶ Σαλα-
μῖνος.

Aristot. Rhetor. lib. 1. cap. ult.

"Εἰνοι δὲ φασὶ καὶ ἐγγράφαι αὐτὸν [Σόλωνα]
εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Ὀμήρου (μετὰ τὸν
"Αἴας, δ' ἐκ Σαλαμῖνος, ἀγινδυοκαίδεκα νῆας,")
Στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγ-
γες. Laërt. in vita Solonis. Quem locum
Latinus Interpres, quoniam παρενθήσεως
signa adjecta non essent, minime intel-
lexit. Verba Laërtii aliter emendant Is.
Casaubonus et Menagius, ex conjectura:
sed sententia eadem est. Καὶ νῦν μὲν ἔχου-
σιν Ἀθηναῖοι τὴν νῆσον. Τὸ δὲ παλαιὸν πρὸς
Μαγαρίας ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἕως περὶ αὐτῆς· Καὶ
φασιν οἱ μὲν Πεισίστρατον, οἱ δὲ Σόλωνα πα-
ραγράψαντα ἐν τῇ νῆϊ καταλόγῳ. — Στῆσε
δ' ἄγων etc. Strabo lib. 9. Addit idem
Scriptor, Megareos e contrario, versus Ho-
meri isto modo legisse;

- 560 Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροιζῆν', Ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
 Οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν
 Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
 Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, εὐκτιμένον πολίεδρον,
 570 Ἀφνειὸν τε Κόρινθον, εὐκτιμένους τε Κλεωναίς,
 Ὀρνεϊάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιφύρεν τ' ἐρατεινήν,

- 560 Hermionem, Asinemque, profundum sinum habentes,
 Troezena, Eionasque, et vitibus-consitam Epidaurum,
 Quique tenebant Aeginam, Masetaque, juvenes Achivorum:
 His porro praeerat bello strenuus Diomedes,
 Et Sthenelus, Capanei incliti dilectus filius:
 565 Cum his vero simul Euryalus tertius ibat similis-deo vir,
 Mecistei filius Talaionidae regis:
 Universis autem praeerat bello strenuus Diomedes:
 Hosque simul octoginta nigrae naves sequebantur.
 Qui autem Mycenae tenebant, bene-aedificatam urbem,
 570 Opulentamque Corinthum, beneque structas Cleonaeas,
 Orniaeque colebant, Aræthyreæque amœnam,

562 Αἴγιναν] MS. 566 Μηκιστέως] A. 2. Junt. Ταλαϊονίδας] Fl. 567. συν-
 πάντων] MS. a manu prima. 572 συκίων] MS. ὅτ' ἄρ' Fl. ἐμβασίλειον] MS. Fl. Ald. 1.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγχι νέας, ἐκ τε Πολίχνης,
 Ἐκ τ' Αἰγυρουσῆς, Νισαῖς τε, Τροιζῶν τε·
 ἃ ἴσθι χωρία Μεγαρεῖα. Ibid. "Neque
 "est ignobile exemplum, Megareos ab
 "Atheniensibus, cum de Salamine conten-
 "derent, victos Homeri versu; qui tamen
 "ipse non in omni editione reperitur, sig-
 "nificans *Ajacem* naves suas *Atheniensium*
 "bus junxisse." Quintilian. lib. 5. c. 11.
 Οἳ μὲν οὖν πολλοὶ τῷ Σόλωνι συναγωνίσασθαι
 λέγουσι τὴν Ὀμήρου δόξαν· ἐμβαλλόντα γὰρ
 αὐτὸν ἴσος εἰς νῆων κατάλογον etc. — Αὐτοὶ
 δ' Ἀθηναῖοι ταῦτα μὲν οἰοῦνται φλογεῖν εἶναι,
 etc. Plutarch. in vita Solonis. Eadem
 videas apud Ulpianum, in Enarratione
 Orationis Demosthenis de falsa Legatione:
 Et apud Eustathium pag. 199. et 215.

Ver. 561. Ἡϊόνας τε.] *Al.* Ἡϊόνην τε. *cl.*
 Ἡϊόνα τε.
 Ver. 562. Οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν.] Γράφουσι
 τινες. Νῆσόν τ' Αἴγιναν. *Strabo* lib. 8.
 Ver. 568. μέλαινα νῆες ἔποντο.] Vide su-
 pra ad ver. 494.
 Ver. 573. Γονίσσαν.] *Pausanias*, lib. 9. c.
 26. scribit *Γονίσσαν*. Ipse tamen alibi
 habet, *Γονούσης* et *Γονούσης*; lib. 2. c. 4.
 Et lib. 5. c. 18.
 Ver. 574. εἶχον, ἡδ'] Vide ad *a'*. 51.
 Ver. 578. ἰδύσατο] *Al.* ἰδύσατο. Sed
 nihil opus. Nam ἰδύσατο antepenultimam
 natura producit. *Clark.* ἰδύσατο habet
 MS. L.
 Ibid. νόροπα χαλκὸν.] Mira sunt, (ne di-
 cam plane ridicula, ad *Homerum* quidem

- Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν·
 Οἳ δ' Ὑπερησίνην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἡδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
 575 Αἰγιάλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν·
 Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νόροπα χαλκὸν,
 Κυδιῶν, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν·
 580 Οὐνὲκ ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
 Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φάρην τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,

- Et Sicyona, ubi Adrastus primum regnavit;
 Quique Hyperesiamque et excelsam Gonoessam,
 Pellenamque tenebant, et Aegium incolebant.
 575 Et per omnem oram maritimam, et circa Helicen spatiosam.
 Horum centum navibus imperabat rex Agamemnon,
 Atrides: simul hunc longe plurimæ et præstantissimæ
 Copiæ sequebantur; atque ipse induebat splendidum æs,
 Gloria exultans, quod omnes inter elucebat heroas:
 580 Quoniam maximus erat, longeque plurimas ducebat copias.
 Qui autem tenebant montibus clausam Lacedæmonia magnam.
 Phæremque, Spartamque, abundantemque columbis Messam,
 Brysiasque habitabant, et Augias amœnas,

575 ὑπερησίνην] MS. 577 πολλοί] Fl. 578 ἰδύσατο] edd. vett. omnes.
 582 φῶρον] MS. Fl. Rom. Ald. Junt. Turneb. v. not. haud dubie vera
 lectio.

explicandum,) quæ hic affert *Plutarchus*,
Symposiac. lib. 5. sub finem. Καὶ τοὺς γε
 διατρίβοντας ἐν ταῖς χαλκουργίαις ἰσχυροῦσιν
 ὠφελίσθαι τὰ ὄργανα etc. Quæ Latine
 sic vertit *Macrobius*; "Qui in Metallo
 "aris morantur, semper oculorum sa-
 "nitate pollent; et quibus ante palpe-
 "brae nudatae fuerant, illic convestuntur.
 "Aurea enim quæ ex ære procedit, in
 "oculos incidens, haurit et exsiccatur quod
 "male influit. Unde et *Homerus* modo
 "ἐν νόρῳ, modo νόροπα χαλκὸν, has causas
 "secutus appellat." Lib. 7. cap. 16.
 Ver. 581. Λακεδαίμονα κητώεσσαν.] Γρα-
 φόντων δὲ τῶν μὲν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 τῶν δὲ, καιστάεσσαν· ζητοῦσι τὴν κητώεσσαν
 τίνα δέχισθαι χρῆ, εἴτε ἀπὸ τῶν κητῶν, εἴτε
 μεγάλων, ὅπερ δοκεῖ πιθανότερον εἶναι. Τὴν

τε καιστάεσσαν, οἳ μὲν καλαμινθώδη δέχονται,
 οἳ δὲ ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν βωχμοὶ καιστοὶ
 λέγονται. Καὶ Καϊάδας [*Al.* ὁ Καϊάδας] τὸ
 δεσμωτήριον ἐντυθεῖν, τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις
 σπύλαιόν τι. *Strabo* lib. 8.
 Ver. 582. Φάρην τε.] *Veteres Geogra-*
phi, *Strabo* VIII. p. 563. *Pausan.* III.
 16. *Stephanus* in h. v. magno consensu ex
Homero proferunt φάρην. v. *Holst.* ad
Steph. h. v. Etiam *Statius Theb.* IV.
 226. *Pharin* habet. *Eustath.* ad l. sic suo
 tempore multos *Codd.* *Homeri* habuisse.
 testatur: "Et est nunc quoque in *Codd.*
 quibusdam, ut *Lips.* et ed. vett. *Geogra-*
phorum loca arguunt, hanc lectionem an-
 tiquioribus temporibus magis probatam
 fuisse altera. *Ern.*

- Οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, ἑλὸς τ' ἔφαλον πολίεες, —
 585 Οἳ τε Λάαν εἶχον, ἥδ' Οἴτυλον ἀμφεμένοντο.
 Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ἐξήκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιθὼς,
 Ὀτρύνων πόλεμδ' ἔτα μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 590 Τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε.
 Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν,
 Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἶπυ,
 Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἔλαιον,
 Καὶ Πτελεὸν, καὶ ἑλὸς, καὶ Δάριον· ἔνθα τε Μῦσαι
 595 Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρηῖκα παῦσαν ἀοιδῆς,
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα, παρ' Εὐρύτου Οἰχαλίου.
 Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ

Quique Amyclas tenebant, Helosque maritimam urbem,

585 Quique Laan tenebant, et Cetylum circumhabitabant:

Horum ejus frater præerat prælio strenuus Menelaus

Sexaginta navibus; seorsum vero armabantur:

Inter eos et ipse ibat sua animosa virtute fretus,

Adhortans ad bellum; maxime cupiebat animo

590 Ulcisci Helenæ raptumque gemitusque.

Qui autem Pylumque colebant, et Arenen amœnam,

Et Thryum, Alphæi vadum, et bene-ædificatum Æpy.

Et Cyparisseenta, et Amphigeniam habitabant,

Et Pteleum, et Helos, et Dorion: ubi etiam Musæ

595 Occurrentes Thamyrim Threïcium spoliarunt cantu.

Ex Æchalia venientem, ab Euryto Æchaliensi:

Asserebat enim gloriabundus se relaturum victoriam, si vel ipsæ

584. 85 MS. sic; οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, ἥδ' Οἴτυλον ἀμφ. cætera ἑλὸς τ' —
 εἶχον in marg. adscripta sunt manu recentiori: quæ etiam scripsit οἳ τ'

Ver. 585. ἥδ' Οἴτυλον ἀμφ.] Alii olim
 legebant ἥδ' οἳ Τύλον ἀμφ. Eustath. p. 295.
 profert hunc versum Steph. a λα, sed
 οἳ Οἴτυλον, vitiose pro ἥδ' Οἴτυλον. *Erp.*
 Ver. 586. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad
 ver. 408.

Ver. 587. ἀπάτερθε] Vide supra ad α'.
 349.

Ver. 589. μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ] Ipse
 enim Sui, cæteri Ipsius causa bellum in-
 ferebant.

Ver. 590. Ἑλένης ὀρμήματα] Vide su-
 pra ad v. 356.

Ver. 597. Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος]

Non me carminibus vincet, nec Thracius Or-
 pheus,

Nec Linus. —

Pan etiam, Arcadia mecum si iudice certet;

Pan etiam, Arcadia dicat se iudice victum.

Eclog. IV. 55.

— cava dum personat æquora concha

Demens, et cantu vocat in certamina Divos.

Æn. VI. 172.

Cæterum de hoc Ἐπυσόδιον ita Macrobius.
 "Uterque [*Homerus* et *Virgilius*] in Ca-
 talogo suo, post difficilium rerum vel no-

- Μοῦσαι ἀεῖδοιεν, ποῦραι Διὸς Αἰγιοχόιο·
 Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν δέσαν· αὐτὰρ ἀοιδὴν
 600 Θεσπεσίην ἀφέλονται, καὶ ἐκλέλαδον κίθαριστύν.
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἄνδρες ἀγχιμαχῆται·
 605 Οἳ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
 Ῥίπην τε, Στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρρᾶσίην ἐνέμοντο·
 Τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
 610 Ἐξήκοντα νεῶν πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἐβαινον ἐπιστάμενοι πολέμοιο.

Musæ canerent, filia Jovis Ægiochi.

At illæ iratæ cæcum fecerunt, sed et cantum

600 Divinum ademerunt, et oblivisci fecerunt artem-pulsandi-citharam.

His porro præerat Gerenius eques Nestor;

Cum eo autem nonaginta cavæ naves ordine proficiscebantur.

Qui autem tenebant Arcadiam, sub Cyllenes montem altum,

Æpytium prope monumentum, ubi viri cominus-pugnantes:

605 Qui Pheneumque incolebant, et Orchomenum pecorosum,

Ripenque, Stratienque, et ventosam Enispen,

Et Tegeam tenebant, et Mantineam amœnam,

Stymphalumque tenebant, et Parrhasien colebant:

Horum imperabat Ancaei filius rex Agapenor

610 Sexaginta navibus: multi autem in navem unamquamque

Arcades viri conscenderant, periti rei-militaris.

εἰλάαν. Fl. et Ald. 1. pro ἥδ' habent ἥδ'. 601 τῶν αὖτ'] A. 2. 3. Junt.

602 τῶνδ'] Fl. 611 πολέμοιο] Fl. A. 1. R.

"minum narrationem, infert fabulam cum
 "versibus amœnioribus, ut Lectoris ani-
 "mus recreetur. *Homerus*, inter enume-
 "randa regionum et urbium nomina, fa-
 "cit locum fabulis, quæ horrorem satie-
 "tatis excludant. — ἵδ' ἔτα τε Μοῦσαι Ἀντό-
 "μεναι Θάμυριν τὸν Θρηῖκα παῦσαν ἀοιδῆς·
 "— Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, — et
 "reliqua, quibus protraxit jucunditatem.
 "*Virgilius* in hoc secutus auctiorem; —
 "et sic amœnitas intertexta, fastidio nar-
 "rationum medetur." Lib. 5. cap. 16.

VOL. I.

Ver. 601. ἱππότα Νέστωρ.] Et ver. 628.
 ἱππότα φυλίου. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 611. ἐπιστάμενοι πολέμοιο.] *Al.* ἐπισ-
 σάμενοι πολέμοιο.

Ver. 612. αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν — Νῆας]
 Ἀγαμέμνων — ναυτικῶν — ἐπὶ πλείον τῶν ἄλ-
 λων ἰσχύσας, τὴν στρατιάν — ξυναγαγόν.—
 φαίνεται γὰρ ναυσί τι πλείστοις αὐτὸς ἀφι-
 κόμενος, καὶ Ἀρκάσι προεπαρασχόν, ὡς Ὀμη-
 ρος τοῦτο διδῆλωκεν. Καὶ ἵν' τοῦ ἀκρότερον
 ἅμα τῇ παραδόσει, εἰρηκεν αὐτὸν "Πολλῆσι
 "νήεσσι καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν." Οὕκ' ἔν
 Q

- Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆας εὐσέλμους, περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ οὐ σφὶ θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.
 615 Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναϊον,
 Ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
 Πέτρη τ' Ὀλινίη, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστω
 Νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἐμβαινον Ἐπειοί.
 620 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην,
 Υἱές, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
 Τῶν δ' Ἀμαρυγκειδῆς ἦρχε κρατερός Διῶρης·
 Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξενος Θεοειδῆς,
 Υἱὸς Ἀγασθένης Αὐγηϊάδαο ἀνακτος.

Ipsē enim eis dederat Rex virorum Agamemnoni

Naves bene-transtratas, ut transfretarent super nigrum pontum.

Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant curæ.

615 Qui autem Buprasiumque et Elida nobilem habitabant,

Quantum agri Hyrmīne et Myrsinus extrema,

Petraque Olenia, et Alisium intus continet,

Horum utique quatuor duces erant, decem vero virum unumquemque

Naves sequebantur veloces, multique eas conscenderant Epei.

620 His quidem Amphimachus et Thalius præerant,

Filii, alter quidem Cteati, alter autem Euryti Actorionis:

Istis vero Amarynchides imperabat fortis Diors:

Quartisque præerat Polyxenus deo similis,

Filius Agasthenis, Augeiadæ regis.

614 σφισι] Rom. 616 ὅσσον ὕφρμινη] MS.

οὐκ ἦσαν, ἔξω τῶν περιεικιδῶν (αὐταὶ δὲ οὐκ ἂν
 πολλὰ εἴησαν) ἡπειρώτης ὄν, ἐκράτει, εἰ μὴ
 τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. Thucyd. lib. 1. p. 7.

Ver. 614. ἐπὶ οὐ σφὶ θαλάσσια ἔργα με-
 μῆλει.] Livius, lib. 35. c. 26. de Philopæ-
 mene: "Prætor Achæorum, sicut terres-
 trium certaminum arte quævis claro-
 rum Imperatorum vel usu vel ingenio
 æquabat, ita rudis in re navali erat:
 "Arcas, mediterraneus homo etc." Simi-
 liter Pausanias: "Ὁ Φιλοποίμην, — ἄντι ἐν
 ἅπασιν ἀπείροις θαλάσσης ἔχων, τριήρους ἔλα-
 ζεν ἱππὸς βίαιος. "Ὡς τε καὶ εἰς ἡλθε Ἰω-
 μπίους — μνήμη τῶν ἱππῶν, ὃν ἐν Καταλό-
 γῳ πιστοῖται Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Ἀργαδῶν ἀμα-
 ρίας τῇ ἐν θαλάσσει. Lib. 8. c. 50.

Ibid. μεμῆλει.] Si μίμηλι dixisset, jam
 non constitisset Temporum ratio. Si-
 mile enim esset, ac si quis Anglice dicat,
 They have no skill; pro eo quod est, They
 had no skill. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 621. ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου]
 Simplicissima videtur hæc emendatio.
 Vulgg. ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου: Quæ est
 Licentia Homero non usitata. Barnesius
 edidit, ex conjectura, neque id quidem
 male, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου.

Ver. 623. Διοειδῆς.] Ἀποβλήσκον πρὸς τὴν
 τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σωφρον, καὶ
 πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὐτὸν, ὃ ἐν
 ταῖς ἀνθρώποις ἡμῶν, ἐμμεγνόντες τι καὶ
 κεραιόντες ἐν τῶν ἐπιστημονῶν, τὸ "Ἀνδρεί-

- 625 Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων δ' ἱεράων
 Νήσαν, αἱ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἥλιδος ἄντα,
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηί,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεὺς,
 Ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολῶδεις·
 630 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαδύμους,
 Οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 Καὶ Κροκύλει ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 Οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἡδ' οἳ Ζάμον ἀμφενέμοντο,
 635 Οἳ τ' Ἠπειρον ἔχον, ἡδ' ἀντιπέραί ἐνέμοντο·
 Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 Τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δώδεκα μιλτοπάρηι.

625 Qui autem venerunt ex Dulichio, Echinadibusque sacris

Insulis, quæ sitæ sunt trans mare, Elidis e regione;

His utique præerat Meges, æqualis Marti,

Phylides, quem genuit Jovi dilectus eques Phyleus,

Qui olim in Dulichium migraverat patri invisus:

630 Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

Porro Ulysses ducebat Cephallenses magnanimos,

Qui Ithacam tenebant, et Neritum frondosum,

Et Crocylea colebant, et Ægilipa asperam,

Quique Zacynthum tenebant, et qui Samum incolebant,

635 Quique Epirum (vel continentem) tenebant, et objacentia incolebant;

His quidem Ulysses imperabat, Jovi consilio par;

Hunc autem simul naves sequebantur duodecim proras-rubras-habentes

629 δ' abest a Fl. 636 ἦρχεν] Fl.

κίλον" ἀπ' ἐκείνου τεκμαιρόμενοι, ὃ δὲ καὶ Ὀ-
 μῆρος ἐκάλειν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγινόμε-
 νον, "Θεοειδῆς" τι καὶ "Θεοεικίλον." Plato
 de Repub. lib. 6.

Ver. 626. Νήσαν, αἱ ναίουσι] Ita Sopho-
 cles in Ajace, ver. 602.

Ὁ κλυτὰ Σαλαμῆς, οὐ μὲν πῶ
 Ναίης ἀλίπλοκος εὐδαίμων,
 Πᾶσιν περίφαντος αἰεὶ.

Ver. 627. ἀτάλαντος Ἀρηί.] — χρύσεια
 πατήρι τίταισι τέλαντα δ'. ver. 69. Ἰθά-
 ζουσα [τάλαντα] — μ'. ver. 435. Ἀτάλα-
 ντος οὐκ, ὁ ἴσας, καὶ μὴ ταλαντῶν. Porphyg.
 Quæstion. Homer. 25.

Ver. 628. ὃν τίκτε Διὶ φίλος] Barnesius,
 cum in γ'. ver. 449. (ne Cæsura scilicet
 interiret, et inficere admodum haret ver-
 sus,) recte emendavit ἱφίτα, quod ante
 scriptum fuerat φοίτα; et hic similiter ἱτα-
 τε, pro τίκτε, scribendum contendit: Mi-
 nus recte, cum utrumque sit æque "rotun-
 dum." Cæterum qua ratione hic, Διὶ, ulti-
 mam producat; et similiter, ver. 636. Διὶ
 μῆτιν ἀτάλαντος; item Ἀγασθένης, ver.
 624. et ἔχον, ver. 634, 635. vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 630. 644. et 652. μέλαινα νῆες ἔπον-
 το.] Vide supra ad ver. 494.

Ver. 632. Οἳ ῥ' Ἰθάκην] Apud Strabo-

- Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός·
 Οἱ Πλευρῶν ἐνέμοντο, καὶ Ὀλενον, ἥδ' Πυλὴνν,
 640 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσαν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἦν, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέαλτο ἀνασσεύμεν Αἰτωλοῖσι·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 645 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 Οἱ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσαν,
 Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
 Φαιστόν τε, Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας,
 Ἄλλοι δ', οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

Ætolis autem imperabat Thoas, Andræmonis filius;
 Qui Pleurona colebant, et Olenum, et Pylenen,
 640 Chalcidæque maritimam, Calydonæque petrosam.
 Non enim amplius Ænei magnanimi filii supererat,
 Neque item amplius ipse supererat, mortuus autem erat flavus Meleager.
 Huic igitur summa rerum erat commissa, ut imperaret Ætolis:
 Et hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
 645 Cretensibus autem Idomeneus hasta clarus præerat,
 Qui Cnossumque tenebant, Gortynaque bene-cinctam-mœnibus,
 Lyctum, Miletumque, et albicantem Lycastum,
 Phæstumque Rhytiumque, urbes bene-habitas,
 Cæterique, qui Cretam centum-urbium incolebant.

643. ἰτίαντο] MS. 656 Ἰήλυσον] MS. κάμειρον] MS. FL. A. 1. R. Sic et
 Steph. de Urb. ut ap. Strab. XIV. κάμειρος. illud verum puto.

nem X. p. 454. ὅ τ' Ἰθάκην. ut aliis similibus locis in hoc libro Homerus habet. Ern.

Ibid. ἐνὸς ἱσχυροῦ,] Virgilio, nemorosum.

Ver. 633. τρηχίαν.] Male Vir doctissimus H. Stephanus: "Τρηχία est apud Homerum metri causa." Loc. e Cicero in interpretati p. 190. Quasi vero aliter potuerit scriptor Ionicus: aut quasi ipsa scilicet τρηχία, priorem non produceret necessario. Nunquam enim α, nisi quæ natura producta sit enunciabatur α. Vide ad ver. 314.

Ver. 637. μιλιόπολιν.]

pictasque innare carinas.

Æn. VIII. 93.

Ver. 640. Καλυδῶνά τε] Cum Ætoli et Æoles de Calydone contenderent, cessit ea Ætolis, quia Homerus hoc in loco mentionem ejus fecerat in Ætolorum catalogo. Vide Eustathium p. 199. lin. 36. Vide et supra ad ver. 558.

Ver. 648. εὖ ναιεταώσας.] Bene sitas. Ita apud Sophoclem Ajax. 602.

Ὁ πλὴν Σαλαμῆς, ὃν μὲν πον
 Ναιὺς ἀλίπλαγκτος, εὐδαίμων,
 Πάσιν περιφαντος αἰεὶ.

Ver. 649. Κρήτην ἐκατόμπολιν]

Centum urbes habitant magnas. Æn. III. 106

Aliter Odyss. γ'. 174. καὶ ἐνὶ πλοῖσι πολλῆς.
 Qua de re vide Scholia; et Strabonem, lib. 10. p. 735. al. 479.

- 650 Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι·
 Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἥς τε μέγας τε
 Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγεράχων·
 655 Οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
 Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·
 Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 Ὅν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλεΐη,
 Τὴν ἄγειτ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος,
 660 Πέρσας ἄστυα πολλὰ διοτρεφέων αἰζήων.
 Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,

650 His utique Idomeneus hasta-clarus præerat,
 Merionesque par Marti homicidæ:
 Hos autem simul octoginta nigræ naves sequebantur.
 Tlepolemus autem Heraclides, fortisque magnusque,
 Ex Rhodo novem naves ducebat Rhodiorum magnanimorum,
 655 Qui Rhodum incolebant trifariam instructi,
 Lindum, Ialyssumque, et albicantem Camirum:
 Horum quidem Tlepolemus hasta-clarus dux erat,
 Quem peperit Astyochea fortitudini Herculeæ;
 Quam κλυτὴν duxerat (Hercules) ex Ephyra, fluvio a Selleente,
 660 Depopulatus urbes multas Jovis-alumnorum juvenum.
 Tlepolemus autem, postquam utique nutritus fuerat in domo bene-extracta,

657 ἡγεμόνευε] Fl. 660 διοτρεφέων] MS. ut 847. 661 τράφειτ' ἐν] Fl.

Ver. 651. ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι] "Notandum," (inquit Barnesius) "duas "posteriores syllabas per συνίτησιν coalescere; ut, (α'. 15.) Χερσίῳ ἐνὰ σπῆρῳ." Sed aliud est ἑρ, aliud ἰρ. Mihi rectius videntur ὅα (α' brevis in ὅ productam absorpta) in unam coalescere. Cæterum, si cui displicet istud, ε, cum Eustathius (ad ἡ. 166.) scribat ἀνδρείφοντι: poterit is legere, ἀνιμφόντι. Quanquam ἀνδρείφοντι non multum abludit ab analogia τοῦ, Ἀργυφόντι. Clark. Non placet Barnesii ratio: sed multo minus Clarkiana. Potius crediderim, τὸ α' in ἀνδρείφ. elisum esse, ut in τῶνδ' et similibus. Ern.

Ver. 658. (et infra 666.) βίη Ἡρακλεΐη.] Simili plane loquendi ratione, ac in linguis recentioribus, regia majestas ipse scilicet Rex est, et divinitas ipse Deus.

Clark. Sed erat tamen vertendum forti Herculi. Latinitas aliter non fert: multo minus nepotes fortitudinis H. Nec βία necessario indicat fortitudinem aut robur, ut patet v. c. e γ'. 105. ubi de sene Priamo est. Sic et apud Latinos vis servit periphrasi et alia verba.

Ver. 659. Τὴν ἄγειτ' ἐξ] Vide supra ad ver. 597. Laudatur enim a Macrobio et hoc ἐπιστόμῳ, in loco ibi citato.

Ver. 661. τράφη ἐν] Ita edidit Barnesius ex conjectura. Olim τράφ' ἐν: Quod est durum, nec Homero usitatum. Repperit Idem in duobus MSS. τράφειτ' ἐν, et τρέφειτ' ἐν. Clark. Id ego nec ausus, nec imitatus essem, adversantibus omnibus libris, præter Scholia parva, quæ exhibent ἰτραφῆν. De ἰτραφῆν sensu passivo, vid. quæ diximus ad Callimach. H. in Jov. 55.

- Αὐτίκα πατὴρ ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
 ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἀρης·
 Αἰψά δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
 665 Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
 Υἱέες, υἱανοί τε βίης Ἡρακλεείης.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
 Τριχθα δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἥδ' ἐφίληθεν
 Ἐκ Διὸς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
 670 Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
 Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἑΐσας,

Illico patris sui dilectum avunculum interfecit
 Jam senescentem Licymnium, ramum Martis:
 Statim autem naves compegit: multasque copias cum coëgisset,
 665 Abiit fugiens per mare: minati enim ei fuerant alii
 Filii, nepotesque fortitudinis Herculeæ.
 Atque hic Rhodum venit errans, ærumnas perpassus.
 Trifariam autem distincti habitant tributum, et dilecti fuerunt
 A Jove, qui diis et hominibus imperat;
 670 Et ipsis ingentes divitias impluerat Saturnius.
 Nireus porro ex Syma ducebat tres naves aequales;

664 πολλὸν] Fl. A. 1. v. 577. 667. ἵξεν] A. 2. 3. ἀλώμενος] ead. 668
 ἥδ' ἐφίλ.] Fl. R. Ald. 1. 670 σφιν] Fl. 671 ἑΐσας] Fl. 672 9' abest
 a Fl.

Ver. 662. Αὐτίκα — κατέκτα] Casu et
 fortuito occidit, si Historiæ fides.

Ver. 664. ὄγε] Vide infra ad γ'. 409.

Ver. 669. ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν
 ἀνάσσει.]

— hominum Divumque æterna potestas!
 Æn. X. 18.

Ver. 670. Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον
 κατέχει Κρονίων.] Al. Καί σφιν. Cæte-
 rum vox, κατέχει, singularem hic vim
 habet:

— ἐνθα τοῖς
 βεβήκει θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
 χρυσῆς νηυσὶ πόλιν.

Pindar. Olymp. Ode 7.

Et paullo infra

— κτείνουσι μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέαν,
 πόλιν ὅσι χερσίν.

Ad quorum locorum priorem, Scholiastes
 hunc versum Homeri, στίχον ἀδιστοῦμεν
 appellat.

Ver. 671. Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν — Νι-

ρεὺς, Ἀγλαΐης — Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ.
 Miro artificio Poëta virum nullius pretii,
 et nunquam alias memoratum, (vide su-
 pra ad ver. 216.) ad memoriam tamen
 merito orationis Schemate nescio quomodo
 notabilem effecit. Quoniam enim quod
 est revera præclarum, dignissimum est,
 quod sæpius repetatur; hinc utique et ter
 repetitum, quod revera nullius est pretii,
 διὰ τὸν παραλογισμὸν videtur quodammodo
 præclarum. Περὶ οὗ πολλάκις ἐρηται, ἀνάγκη
 καὶ πολλάκις ἐρῆσθαι· εἰ οὖν καὶ πολλάκις,
 καὶ πολλὰ δοκεῖ ὥστε νῦν ἔχον ἀπαξ μνησθῆναι
 διὰ τὸν παραλογισμὸν, καὶ μνήμην πεποιήκην,
 οὐδαμῶς ὑστερον αὐτοῦ [Νιρεὺς] λόγον ποιησά-
 μενος. Aristot. Rhetoric. lib. 3. c. 12.
 Τὸν δὲ Νιρέα, αὐτὸν τε ὄντα μικρόν, καὶ τὰ
 πράγματα αὐτοῦ μικρότερα, τρεῖς ναῦς καὶ
 ὀλίγους ἀνδρας, μέγαν καὶ μεγάλα ἐποίησιν
 ἀντ' ὀλίγων, τῷ Σχήματι. Demetr. Phaler.
 περὶ Ἑρμηνείας, §. 61.

Ibid. νῆας ἑΐσας.] Vide supra ad α'. 306.

Ver. 673. ὃς κάλλιστος ἀνὴρ]

— quo pulchrior alter

- Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἀνακτος·
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 675 Ἄλλ' ἀλαπαδνὸς ἦν, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαδόν τε, Κάσον τε,
 Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
 Τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἀντιφός ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱὲ δύω, Ἡρακλείδαο ἀνακτος·
 680 Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,

Nireus, Agalææque filius, Charopique regis;
 Nireus, qui formosissimus vir ad Ilium venit,
 Cæterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:
 575 Sed imbellis erat, paucæque eum sequebantur copię.
 Qui vero Nisyrumque tenebant, Crapathumque, Casumque,
 Et Coon, Eurypyli urbem, insulasque Calydnas,
 His Phidippusque, et Antiphus præerant,
 Thessali filii duo, Herculis-filii regis:

680 Horum autem triginta cavæ naves ordine ibant.

Nunc vero istos, quotquot Pelasgicum Argos habitabant,

676 Νίσυρον] MS. Κάσον] MS. 677 καλύδνας] Fl. A. 1. 679 δύο] A. 2. 3.
 J. 681 τοῖς] MS. sed gl. interpr. τούτων. 681 αὐτοὺς] MS. (a man.
 prim. sed supraser. man. secunda αὖ) edd. vett. præter Ald. 1. ὅσοι] MS.

Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni.
 Æn. VII. 649.

Monendum hic primo, quanto cum artifi-
 cio, ut Poëma unum sit a capite ad cal-
 cem, ubique spectetur et inseratur Achil-
 les. Observandum deinde, vocem ἀμύμονα
 non utique omni laude ornatum virum
 denotare, (οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν,
 οὐδ' ἀγανόφρων,) sed Una quavis animi
 corporisve dote eximium; ut, hoc in loco,
 Specie ac Forma Corporis. Denique, no-
 tandum hic Amplificationis genus id, quod
 a Quintiliano appellatum est Incremen-
 tum: Quod "est potentissimum, cum mag-
 na videntur etiam quæ Inferiora sunt.
 — Per id venit non modo ad summum,
 sed interim quodammodo supra sum-
 mum. — Ut, Quo pulchrior alter Non
 fuit, excepto Laurentis corpore Turni.
 "Summum est enim, quo pulchrior alter
 non fuit; huic deinde aliquid supra po-
 situm est." Lib. 8. c. 4.

Ver. 681. Νῦν δ' αὖ τοὺς, — τῶν ἦν ἀρχὸς

Ἀχιλλεύς.] Species hæc constructionis
 ἀναπόλουτος, qua sententia, ab alio incho-
 ata exordio, mutata derepente loquendi
 ratione, in aliam quasi inopinato syntaxin
 desinit; optimis Auctoribus cum Græcis,
 tum Latinis, non est inusitata. Vide su-
 pra ad ver. 353. et infra ad γ'. 211. et ad
 ζ'. 510. et ad κ'. 224. 437. et ad Odyss. μ'.
 73. Verum hoc in loco peculiaris id ar-
 tificii inest, ut, de Achille dicturus, (vide
 infra ad ε'. 788.) quo attentiores sibi Lec-
 torem faciat, nescio quid sublime præfari
 videatur Poëta; et, exordio tanquam ex
 nova re desumpto, iterum Νῦν δ' αὖ τοὺς
 — eodem fere modo hic dicat, quomodo
 supra dixerat, Ἐσπερι νῦν μοι, Μοῦσαι, ver.
 484. Neque dissimulandum, hanc obser-
 vationem a doctissima Domina Dacier
 prius occupatam. Porro, olim "latebat
 hic error" (inquit doctissimus Henr.
 Stephanus) "a nemine antea, quod sciam,
 deprehensus; αὐτοὺς, pro αὖ τοὺς."
 Ver. 684. καλιῶντο.] Al. καλοῦντο.

- Οἳ τ' Ἄλον, οἳ τ' Ἀλόπην, οἳ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
 Οἳ τ' εἶχον Φθίην, ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί·
 685 Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 Ἄλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 Οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφὶν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο·
 Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 Κούρης χῳόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
 690 Τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησσὸν διαπορδήσας, καὶ τείχεα Θήβης·
 Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμάρους,
 Υἱέας Εὐηνοῖο, Σεληπιάδαο ἀνακτος·
 Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
 695 Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνδρεμόεντα,
 Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,

Quique Alon, quique Alopen, quique Trachina colebant,
 Quique tenebant Phthiam, et Hellada pulchras-mulieres-habentem.
 Myrmidones autem vocabantur, et Hellenes, et Achæi:

- 685 Horum utique quinquaginta navibus erat Dux Achilles.
 Verum hi non belli horrisoni recordabantur;
 Non enim erat, qui ipsos in ordines duceret;
 Jacebat enim ad naves pedibus-velox nobilis Achilles,
 Ob puellam iratus Briseida bene-comatam,

- 690 Quam ex Lyrnesso ceperat multos perpessus labores,
 Lyrnessum depopulatus, et muros Thebarum:
 Quin et Myneta dejecit et Epistrophum bellicosos,
 Filios Eueni, Selepiadæ regis:
 Ob istam is jacebat mœrens, cito autem surrecturus erat.

- 695 Quique tenebant Phylacen, et Pyrrhasum floridam,
 Cereris sacrum-locum, Itonaque matrem ovium,

687 ὅς τ' ἐφισιν] Fl. 690 λυρνησοῦ et 91. λυρνησσὸν] MS. 692. Μύνητ'] A. 2. 3.
 J. 694 ἀνακτος.] A. 2. 3. J.

Ibid. καὶ Ἕλληνες,] Vide locum supra
 ex Thucydide allatum, ad ver. 528. 529.
 530.

Ver. 696. τίμιος, Ἴτωνά τε] Qua ra-
 tione τίμιος hic ultimam producat; vi-
 de supra ad α'. 51.

Ver. 701. Καὶ δόας ἡμιτιλῆς·] Ἦτοι ἄτεκ-
 νος, — ἢ ἀτιλίστως. — Βίλτιον δὲ, εἰρησθαι

ἡμιτιλῆ, διὰ τὸ μὴ γιγνιηκέτα παῖδας, πλιῖ-
 σαι. Schol. Clark. Nescio, cur omiserit
 Scholii partem alteram, ἀφρημίους τοῦ ἱτί-
 ρου τῶν διαπορδῶν quæ consentit interpre-
 tationi Hesychii, ἡμίγαμος, quæ placebat
 olim Posidonio ap. Strab. L. V. p. 454. et
 Cel. Hemsterh. ad Lucian. Dial. M. 19.
 p. 410. Latini talem domum dicunt vacu-

- Ἀγχιάλόν τ' Ἀντρῶν, ἥδ' Πτελεὸν λεχεποῖν.
 Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
 Ζῶος ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
 700 Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο,
 Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Νηὸς ἀποδρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόδεόν γε μὲν ἀρχόν,
 Ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἀρης,
 705 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
 Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 Ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
 Ἦρος Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· ἐδέ τι λαοὶ
 Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόδεον δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα.
 710 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Οἳ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,

Maritimamque Antrona, et Pteleum herbosam:

Horum utique Protesilaus bellicosus dux erat,

Dum viveret; tunc vero jam detinebat eum terra nigra.

700 Ejus autem ambas-laceratas-genas uxor in Phylace relicta erat,

Et domus semiperfecta: eum enim interfecit Dardanus vir,

De navi desilientem longe primum Achivorum.

Et tamen ne isti quidem sine duce erant, desiderabant tamen ducem suum.

Sed ipsos ordinabat Podarces, ramus Martis,

705 Iphicli filius divitis-pecore Phylacidæ,

Frater germanus magnanimi Protesilai,

Minor natu: erat utique major et præstantior,

Heros Protesilaus bellicosus: at neutiquam copię ejus

Indigebant duce, desiderabant tamen ipsum strenuum existentem:

710 Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

Qui vero Pheras colebant apud Bæbeïda lacum,

699 ἔχῃ] cæd. 700 ἐλέλειπτο] Fl. Ald. 1. ut ἔλιφθῇ pro ἔλιφθῇ. de quo dixi ad Callim. H. in Cer. 94. 709 μὲν] MS.

am, viduam, semiperfecta, quod Clarkius e vulgari versione servavit, nihili est. Ern.

Ibid. ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ.] Quoniam Euphorbus infra, π. 807. appellatur Δάρδανος ἀνὴρ, ideo et hic, Δάρδανος ἀνὴρ, Eustathio intelligitur Euphorbus. Satis incerte.

Ver. 704. Ἀλλὰ σφίας] Primus hujus

Vol. I.

versiculi pes, non dactylus, sed spondeus. Vox enim σφίας, ut ex multis locis liquet, pronunciabatur μονοσύλλαβος.

Ver. 710. μέλαιναι νῆες ἔποντο.] Vide supra ad ver. 494.

Ver. 718. τόξων εὖ ἰδὼς,]

Insignis jaculo, et longe fallente sagitta.

Æn X. 754.

R

- Βοίβην, καὶ Γλαφυράς, καὶ ἑυκτιμένην Ἴαωλκόν,
 Τῶν ἥρχ' Ἀδμήτῳ φίλος πάϊς ἑνδεκα νηῶν
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
 715 Ἀλκηστis, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Οἳ δ' ἄρα Μηδάνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
 Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
 Τῶνδε Φιλοκτήτης ἥρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Ἑπτὰ νεῶν ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 720 Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτῳ κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
 Ἐνθ' ὄγε κείτ' ἀχέων τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἀνακτος.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόδεόν γε μὲν ἀρχόν,
 Ἀλλὰ Μῆδων κόσμησεν, Οἴλῃος νόθος υἱός,
 Τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Οἴλῃι πτολιπόρδῳ.

Boëben, et Glaphyras, et bene-ædificatam Iacolcum;
 Horum imperabat Admeti dilectus filius undecim navibus
 Eumelus, quem ex Admeto peperit præstantissima mulierum

715 Alcestis, Pelia filiarum forma præstantissima.

Qui autem Methonem et Thaumaciam colebant,
 Et Melibœam tenebant, et Olizona asperam,
 Horum Philoctetes præerat, arcu peritus,
 Septem navibus; remigesque in unamquamque quinquaginta
 720 Conscenderant, arcu periti ad fortiter pugnandum.
 Cæterum ille in insula jacebat ingentes dolores perferens,
 Lemno in divina, ubi ipsum reliquerant filii Achivorum,
 Ulcere laborantem tetro perniciosi colubri.

Ibi ille jacebat mœrens: cito autem recordaturi erant

725 Achivi apud naves Philoctetæ regis.

Et tamen ne isti quidem sine duce erant, desiderabant tamen ducem suum,
 Sed Medon ordinabat, Oilei spurius filius,
 Quem peperit Rhena ex Oileo urbium-eversore.

713 παῖς] R. A. 2. 3. J. νῶν] Fl. 718 ἥρχε] MS. Fl. A. R. J. 724 μνή-
 σεσθαι] MS. μνήσεσθαι Rom. A. 2. 3. J.

Ver. 723. κακῷ] *Al.* κακῶ.

Ver. 734. Ὀρμένιον, οἳ] Qua ratione hic,
 Ὀρμένιον, et infra, ver. 736. Εὐρύπυλος;
 et, ver. 745. ὄζος, ultimam producant: Vide
 supra ad α'. ver. 51.

Ver. 737. et 747. μέλαινα νῆς ἔποντο.]

Vide supra ad ver. 494.

Ver. 741. ἀθάνατος] Vide supra ad α'.
 398.

4

- Οἳ δ' εἶχον Τρίκην, καὶ Ἰθάμην κλαμακόεσσαν,
 730 Οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
 Τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 Ἰητῆρ' ἀγαθὰ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων.
 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἳ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
 735 Οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
 Τῶν ἥρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἳ δ' Ἀργίσσαν ἔχον, καὶ Γυρτάνην ἐνέμοντο,
 Ὀρσθην, Ἡλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν.
 740 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 Υἱὸς Πειριδίοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.
 Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριδῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια,
 Ἥματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχυνήεντας.
 Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσαν.
 745 Οὐκ οἶος ἄμα τῷγε Λεοντεὺς, ὄζος Ἀργεος,

Qui autem tenebant Triccam, et Ithomen montosam,

730 Quique tenebant Œchaliā, urbem Euryti Œchaliensis:

Horum duces erant Æsculapii duo filii,

Medici boni, Podalirius et Machaon:

Cum his autem triginta cavæ naves ordine ibant.

Qui vero tenebant, Ormenium, quique fontem Hypeream,

735 Et qui tenebant Asterium, Titanique albos vertices,

Horum dux erat Eurypylus, Euæmonis præclarus filius:

Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

Qui vero Argissam tenebant, et Gyrtonen colebant,

Orthen, Elonemque, urbemque Oloossona albam:

740 His itidem præerat firmus bellator Polypætēs,

Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Jupiter:

Hunc utique ex Pirithoo peperit inclyta Hippodamia

Eo die, quo Centauros ultus est hispidos;

Eosque ex Pelio pepulit, et ad Æthicas usque abegit:

745 Non solus; una cum eo Leonteus, ramus Martis,

729 Τρίκην] A. 2. 3. J. 738 Ἀργίσσαν] MS. Fl.

Ver. 742. κλυτὸς Ἴπποδάμεια.] Σύνηδες ὅταν δὴ χρῆσθαι ὀνόματι ἱππιδάμειας ἐντὶ
 ἐν τοῖς παλαιοῖς, χρῆσθαι τοῖς ἀρσινικοῖς καὶ τοῦ Σάματος. — Ἐκείνο μὲν γὰρ ἴσθαι περὶ τὸ
 ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, ὡς κρίνεται καὶ δυνατω- Σάμα, "ὁ Μίγας, ἡ Μεγάλη, ὁ Καλὸς, ἡ Κα-
 τήροις" ἢ ἀμύτρωος μίγας, ἢ ἀλόγως ἀλλ' "λῆ," καὶ τὰ τοιαῦτα ἐντὶ δὲ οἷον "Εν-

- Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Γουνεὺς δ' ἐκ Κυφου ἦγε δὺα καὶ εἴκοσι νῆας·
 Τῷ δ' Ἐνιήνες ἔποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
 750 Οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔδεντο,
 Οἳ τ' ἅμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
 Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖει καλλιῖρρον ὕδαρ,
 Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνη,
 Ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπὶ ῥέει, ἥ τ' ἔλαιον·
 755 Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενδρηδόνος υἱός,

Filius magnanimi Coroni Cænidae:

Hos autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

Guneus vero ex Cypho ducebat duas et viginti naves:

Hunc autem Enienes sequebantur, firmique bellatores Peræbi,

750 Qui circa Dodonam valde frigidam domicilia posuerant,

Quique circa amœnum Titaresium arva colebant,

Qui in Penæum immittit pulchre-fluentem aquam,

Nec ille Peneo commiscetur argenteos-vortices-habenti,

Sed ipsum in summo supernatat, veluti oleum:

755 Juramenti enim gravis Stygis aquæ est rivus.

Magnetibus vero præerat Prothous Tenthredonis filius,

746 ὑπερθύμου] MS. 754 καθύπερθε] MS. 757 ἦρχεν] Ald. 2. 3. J. R.

“δόξος, Εὐτυχίης” etc. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 8. Notandum autem hoc in versu particulam, ῥα, nequaquam supervacaneam esse; sed vim habere in connectenda sententia elegantem: Τὸν ῥα, Hunc utique.

Ver. 751. Οἳ τ' ἅμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον] Cum hunc amnem, ex quo Stygia derivatum dicat Poëta, quam aquam, Strabo, lib. 8. sub finem, ὕδαρ ἐλίδριον appellat; quaerit hic Doctissima Domina Dacier, qua ratione idem amnis appellari possit ἱμερτός. Respondetque, religiose id fieri, et per timorem; eodem fere modo, ac Furia olim appellabatur Εὐμνίδης. Mihi id potius sibi voluisse videtur Homerus, ut Titaresium, non ad aquarum salubritatem, sed ad amœnitatem loci respiciens, diceret ἱμερτόν.

Ver. 753. Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται] Sic tibi, cum fluctus subterlabere Sicanos, Doris amara suam non intermisceat undam.

Virg. Eclog. X. 4.

Similem ex Plinio citat historiam Borne-sius: “Accipit amnem Eurotam Peneus, nec recipit tamen; sed, olei modo, supernatantem (ut dictum est Homero) brevi spatio portatum abdicat; pœnales “aqua, Dirisque genitas, argenteis suis “misceri recusans.” Lib. 4. cap. 8. Clark. Immo eandem. Nam Plinii Eurotas est Titaresius Homeri. Ælianus autem V. H. III. 1. ad ipsum Peneum traduxit: σχολῇ καὶ πρὸς προῖον, ἰδαίου δίκην.

Ver. 755. Στυγὸς ὕδατός.] Vide infra ad §. 369. Clark. Nihil ad h. l. faciunt, quæ ibi e Pausania afferuntur. Illud quaeri potest, quare poëta dicat, Titaresium Peneo olei modo supernatare, quia Stygis rivus sit. Putem respici ad Stygis naturam, quem poëta, ut tarde et leniter, sine ullo murmure aut strepitu labentem, et limosum describunt. Ern.

Ver. 759. μέλαιναι νῆες ἔποντο.] Vide supra ad ver. 494.

- Οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 Ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος Δοὸς ἡγεμόνευε·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 760 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
 Τίς τ' ἄρ' τῶν ὅχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἐννεπε, Μοῦσα,
 Αὐτῶν, ἡδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο;
 Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 Τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε, ποδάκτας, ὄρνιθας ὥς,
 765 Ὅτρεχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἴσας·
 Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 Ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρῃος φορεούσας.

Qui circa Penæum et Pelion frondosum

Habitabant; his quidem Prothous velox dux erat;

Hunc autem simul quadraginta nigræ naves sequebantur.

760 Hi utique duces Danaorum et principes erant.

Quis jam horum præstantissimus fuerit, tu mihi dic, Musa,

Ipsorum, et equorum, qui simul Atridas sequebantur?

Equæ quidem multo præstantissimæ erant Pheretiadæ,

Quas Eumelus agitabat, pedibus veloces, aves veluti,

765 Ejusdem pili, ejusdem ætatis, quasi ad perpendiculum dorso pares:

Quas in Pieria aluit argenteum-arcum-gestans Apollo,

Ambas fœminas, terrorem belli ferentes.

πρεθρηδόνος] Fl. Ald. 1. 764 Ἐὐμηλος] Ald. 1.

Ver. 763. Φηρητιάδαο.] Admeti.

Ver. 764. Τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε, ποδάκτας, ὄρνιθας ὥς.] Deultima vocis ὄρνιθας; vide supra ad α'. 51. Potuisset dicere, ὥς ὄρνιθας. Sed multo majorem habet Vim, altera illa verborum positio. Quin et in toto hoc versu numeri ipsi, equi currentis motum in propinquo velocissimum, e longinquo deinceps sensim et placide quasi æquabilioris visum exhibet. Vide infra ad γ'. 365.

Ver. 766. Τὰς ἐν Πιερίῃ — Ἀπόλλων.] Sol pascit omnia, quæ Terra progenerat. “Unde non unius generis, sed omnium pecorum Pastor canitur. Ut apud Homerum. — Τὰς ἐν Πιερίῃ etc.” Macrobi. Saturnal. lib. 1. cap. 17. Cæterum pro Πιερίῃ, Veterum nonnulli hic legerunt Περσίῃ, et Πιερίῃ.

Ver. 767. Ἄμφω θηλείας.] De sexu equorum e genere adjectivi nil colligi posse,

ut quod v. 763. ἵπποι dicuntur ἄρισται, ex h. l. clare patet. Frustra enim addidisset ἄμφω θηλείας. v. ad Callim. H. in Lav. Pall. init. Ern.

Ibid. φόβον ἄρῃος φορεούσας.] Productio primæ in ἄρῃος, ut quasi geminata i sonus durior terrorem specie augeat, omnino arte non caret.

Ver. 768. ἄριστος ἔην Τελαμῶνιος Ἀίας.] Miro artificio Achillem ubique ob oculos ponit; in quo omnia, (non quidem quæ ad Mores, sed ad Pulchritudinem aut Fortitudinem quæcunque spectant,) incomparabilia erant ad præstantiam. Vide supra ad ver. 673, et 681. Sophocles similiter de Ajace:

Ἐν' ἀνδρὶ ἰδὺν ἄριστον Ἀργείων ἄνθρωπον
 Τελαμῶνιος ἄφικόμενος, πλὴν Ἀχιλλεύου.
 Ajac. ver. 1358.

Ver. 769. ὁ γὰρ πολὺ φέρεταις ἦν.] Hæc verba Parenthesi pessime inclusit doctis-

- Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
 Ὅφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 770 Ἴπποι δ' οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες,
 775 Τόξοισιν δ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 Ἔστασαν ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 Ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηϊφίλον ποθέοντες

Virorum autem longe præstantissimus erat Telamonius Ajax,
 Tamdiu dum Achilles in odio permanebat: is enim multo fortissimus erat,
 770 Et equi, qui ferebant laudatissimum Pelidem.
 Sed hic quidem in navibus recurvis per-pontum-transeuntibus
 Jacebat, iram fovens adversus Agamemnonem, pastorem populorum,
 Attidam; copię vero ad littus maris
 Discis delectabantur et hastilibus jaculantes.
 775 Arcubusque: equi vero apud currus suos singuli
 Lotum depascentes, palustreque apium.
 Stabant: currus autem bene-tecti jacebant dominorum
 In tentoriis; illi vero ducem bellicosum desiderantes

768 ἀνδρῶν αὖ] MS. Fl. 771 ποντοπόροισιν] MS. Fl.

simus H. Stephanus, alique. Quod sententiam plane enecat.

Ver. 772. Κεῖτ', ἀπομηνίσας] Producitur penultima, quoniam a Præsentē est μνήσι, ver. 769. non μνήσι. Vide supra ad α'. 140. Clark. Cæterum hoc quoque verbum est ex iis, in quibus præpositio ἀπὸ continuitatem, non finem rei modo, exprimit: sic enim capio h. l. ἀπομηνίσας, non simpliciter pro μνήσι, ut Lexica habent.

Ver. 773. παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης] Qua ratione vox, παρὰ, hic ultimam producat; item, δίσκοισι, quemadmodum a quibusdam scripta est, ver. 774. et ἴσαν ver. 780. et Διῖ, ver. 781. et ὁμηγερέας, ver. 789. vide supra ad α'. 51.

Ver. 776. σέλινον] Οὐκ ἀλόγως, ἀλλ' ὅτι βλέπονται μὲν οἱ σχολάζοντες ἀσυνήδως ἵπποι τοὺς πόδας, ἵσσι δὲ τοῦτου μάλιστα ἱάμα τὸ σέλινον. Ἄλλως γοῦν οὐκ ἂν εὖροι παραβαλλόμενοι ἵπποις ἐν Ἰλιάδι σέλινον —

ἀλλ' ἱστέρος ἂν Ἀχιλλεύς etc. Plutarch. Sympos. lib. 5. Prob. 4.

Ver. 777. Ἔστασαν] Vide infra ad μ'. 55.

Ver. 778. οἱ δ' ἵπποι] Οἱ ἀνακτες, non οἱ λαοὶ, ut recte annotavit Domina Dacier, (contra Eustathium, ut ipsa ait; mihi autem neque ipse Eustathius videtur aliter sensisse.) Porro, summa hic cum venustate et condecencia, (uti Eadem observavit.) dum Milites lusibus se militaribus oblectarent, Duces Myrmidonum, ut qui gloriæ magis studerent, mœste obambulantes, et Imperatoris sui discessum e bello dolentes, depinguntur.

Ver. 780. Οἱ δ' ἴσαν] Exercitus Græcorum universus, excepto Achille cum suis. Nam eo jam revertitur Poëta, unde, ad copiarum enumerationem faciendam, digressus erat, ver. 484.

Ibid. ὡς τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο] Ignis similitudine, simul armorum splen-

- Φοίταν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεὶ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
 Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διὶ ὥς τερπικεραύνῃ
 Χωρόμενῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσση
 Εἰν' Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
 785 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.
 Τρῶσιν δ' ἀγγελος ἦλθε ποδὴνεμος ὠκεία Ἴρις,
 Παρ' Διὸς Αἰγίοχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 Πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι, ἡδὲ γέροντες·

Vagabantur huc et illuc per castra, neque pugnabant.
 780 Illi vero ibant, veluti si igni terra depasceretur:
 Terra autem subtus gemiscebat, Jove sicuti fulminibus-gaudente
 Irato, quando circa Typhœa terram verberat
 In Arimis, ubi dicunt Typhœi esse cubilia:
 Sic utique horum sub pedibus multum gemiscebat terra
 785 Gradientium: valde vero velociter pertransibant campum.
 Trojanis autem nuncia venit pedibus-ventos-æquans velox Iris,
 A Jove Egiocho, cum nuncio tristi.
 Illi vero conciones habebant in Priami vestibulis
 Omnes simul congregati, tam juvenes, quam senes:

775 τόξοισι] Fl. Ald. J. R. 777 ἔστασαν] Fl. Ald. 1.

dor. militumque ingruentium terror, vis, et rapiditas, pulcherrime ob oculos ponitur.

Ver. 781. ὑπεστονάχιζε,] Al. ὑπεστινάχιζε.

Ver. 783. Εἰν' Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.]

durumque cubile
 Inarime Jovis imperiis imposta Typhæo.

Æn. IX. 716.

Mire torsit hic locus viros eruditos. Fulvius Ursinus: "Cur (inquit) Virgilius, et cum secuti, Ovidius, Lucanus, Valerius Flaccus, Statius, Silius, Claudianus, et Plinius, de εἰν' Ἀρίμοις, fecerint Inarime: ego certe fateor me nescire." Quicquid sit, omnino in istiusmodi re errare non potuit Virgilius. Adrian. Turnebus, Adversarior. lib. 20. cap. 8. Virgilium eo defendit, quod Typhæum non in Cilicia, ut Homerus, sed in insula Pithecusa cubilia habere dicat, quæ appellatur Inarime. At Strabo, et Ciliciam, et Syri-

am, et Pithecusas, et Sardes, et Mysiam memorans, his diversis in locis a diversis Auctoribus positos, uno tamen semper nomine appellat, τοὺς Ἀρίμους: et adjectum a nonnullis testatur versiculum istum, Κάρον ἐνὶ δρυόιντι, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. Strab. lib. 13. p. 929. Equidem, siquid ego judico, vix dubitaverim, quin, quocunque id casu eveniret, qui locus Homeri temporibus Οἱ Ἀρίμοι ut Strabo, vel Τὰ Ἄρμα ut Scholiastes effert, vocaretur, is Virgilii temporibus usu et sermone vulgari, (quem penes arbitrium est et vis et norma loquendi,) appellatus sit Inarime. Necnon fieri potuit, ut ex hoc ipso fortasse Homeri versu, in ore omnium versato, orta sit ista nominis mutatio. Accidit, haud fere dissimili ratione, in voce κἄττοι, ut Romani, conjunctione in ipsum nomen penitus absorpta, cæteri, dicerent. Clark. add. D. Heins. ad Sil. XII. 148.

- 790 Ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις,
 Εἶσατο δὲ φθογγὴν υἱὶ Πριάμοιο Πολίτη,
 "Ὅς Τρώων σκοπὸς ἵζε, ποδωκείησι πεποιθὼς,
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
 Δέγμενος ὅπποτε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 Τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 "ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσιν,
 "Ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
 "Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυτον ἀνδρῶν,
 Ἀλλ' οὐπὼ τοιόνδε τασόνδε τε λαὸν ὅπῃα·
 800 Λίην γὰρ φύλλοισιν εἰκότες, ἢ ψαμάθοισιν,
 Ἐρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστῃ.
 Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·

- 790 Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris,
 Assimulavit autem se voce filio Priami Politæ,
 Qui Trojanorum speculator sedebat, pedum velocitate fretus.
 Tumulo in summo Æsyetæ senis,
 Observans quando a navibus impetum facerent Achivi:
 795 Huic se cum assimilasset, alloquuta est pedibus-velox Iris;
 " O senex, semper tibi Sermones placent multi,
 " Sicut olim, quum pax esset: bellum autem nunc inevitabile ortum est
 " Equidem persæpe præliis interfui virorum,
 " Sed nunquam tales tantasque copias vidi:
 800 " Prorsus enim foliis similes, vel arenis,
 " Gradiuntur per campum, præliaturi circa urbem.
 " Hector, tibi vero potissimum mando hoc modo facere.

792 ἵζε] Fl. 798 πολλὰς] Fl. A. 1. in MS. a manu secunda.

Ver. 784. ὑπὸ προσὶ μέγα στυγερὸν γαῖα]

— pulsuque pedum tremit excita tellus.
 Æn. VII. 722. XII. 445.

Ver. 791. υἱὶ Πριάμοιο Πολίτη,]

Polites,
 Unus natorum Priami. — Æn. II. 527.

Ver. 794. ἀφορμηθεῖεν] Al. ἰφορμηθεῖεν.

Ver. 795. Τῷ μιν εἰσαμένη] Vide infra ad γ'. 389.

Ver. 796. αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσιν,]

Larga quidem, Drance, tibi semper copia fandi,
 Tunc cum bella manus poscunt. —
 Æn. XI. 378.

Ibid. μῦθοι ἀκριτοὶ] ἀδιάκριτοι. πάλαι
 Schol. Nempe πολλοὶ λόγοι, (loquacitas)
 semper sunt ἀδιάκριτοι, sine iudicio, in-
 sciti sermones. Usus tamen est pro al-
 tera interpretatione, πολλοί, quam versio
 latina sequitur, infra 868. ὅρος ἀκριτοφύλ-
 λων. add. γ'. 412. Ern.

Ver. 799. ὅπῃα] Vide infra ad ζ'. 124.

Ver. 800. Λίην γὰρ φύλλοισιν εἰκότες, ἢ
 ψαμάθοισιν,]

Est numerus; —
 Quem qui scire velit, Libyci velit æquoris idem
 Discere quam multæ Zephyro turbentur are-
 næ:

Aut ubi navigiis violentior incidit Euris,
 Nosse, quot Ionii veniant ad littora fluctus.
 Georgic. II. 103.

- Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστῃ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνδρῶπων·
 805 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνεται, οἷσί περ ἄρχει·
 Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
 "Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτορ δ' οὔτι θεῶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῇ· ἐπὶ τεύχεα δ' ἵσσεύοντο.
 Πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 810 Πεζοὶ δ', ἰππῆές τε πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὄρωρει.
 Ἔστι δὲ τις προπάραιθε πόλεως αἰπεῖα κολάνη,
 Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 Ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρδημοιο Μυρίνης·
 815 Ἐνθα τότε Τρώες τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.

" (Multi enim per urbem magnam Priami auxiliares sunt,
 " Aliaque aliorum lingua late-dispersorum hominum:)

805 " His unusquisque vir imperet, quibus princeps est;
 " Eorumque dux sit, ordinans suos cives."

Sic dixit: Hector autem minime deæ orationem ignoravit,
 Statimque dimisit concionem; ad arma vero ruebant.

Totæ autem aperiebantur portæ, et foras ruebant copię,

810 Pedestres pariter, et equestres: multusque tumultus coortus est.

Est vero quidam ante urbem collis editus,

In planitie seorsum, circumvius undequaque:

Quem quidem homines Batiæam vocant,

Immortales autem sepulchrum agillimæ Myrinnæ:

815 Illic tunc Trojanique in ordines distincti sunt, et auxiliares.

802 ὧδέ γε ῥέξαι] Fl. Aldd. ὧδε β. Junt. 811 πόλιος] MS. πόλιος Fl. A. J. R.

Quam multa in sylvis Autumni frigore primo
 Lapsa cadunt folia. — Æn. VI. 309.

Ver. 802. Ἐκτορ,] Vide supra ad α'. 242.

Ver. 803. Πολλὰ γὰρ] Refertur istud
 γὰρ. ad id quod elegantius reticetur. "Cave
 " ne qua oriatur confusio; NAM multi
 " etc." Vide infra ad ε'. 22.

Ver. 808. Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῇ· ἐπὶ τεύ-
 χεα δ' ἵσσεύοντο,]

Illicet in muros tota discurritur urbe;
 Concilium ipse pater et magna incepta Latinus
 Deserit. — Æn. XI. 468.

Ver. 810. ὄρωρει.] Quamvis hoc in loco
 vox ὄρωρει, et ver. 797. vox ὄρωρει, Latine
 uno eodemque vocabulo, *ortum est*, recte

Vol. I.

verti possint; ipsæ tamen inter se quomo-
 do significatione differant, et promiscue
 usurpari nequeant, vide supra ad α'. 37.
 Sicubi vox ὄρωρει occurrat de re non *Præ-*
sentis; non erit utique a *Præterito* (ut vul-
 go appellant) ὄρωρει, sed ab *Aoristo* ὄρωρει.
 Vide infra ad δ'. 110.

Ver. 811. Ἔστι δὲ τις προπάραιθε πόλιος]
 Al. πόλιος, vel πόλιος, vel πόλιος. Quæ
 omnia eodem redeunt; non utique ut
Anapæstus positus sit pro *Dactylo*, vel
Amphimacer pro *Spondæo*; sed ita nimi-
 rum enunciabatur, ac sic scriptum fuis-
 set πόλιος, πόλιος, vel πόλιος. Usitatissi-
 ma hujusmodi contractio. Sic supra,
 ver. 268.

S

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησι.

Δαρδανίων αὖτ' ἤρχεν, εὖς παῖς Ἀγχίσαιος,
820 Αἰνείας· τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη,
Ἰδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῶν εὐνηθεῖσα·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύν' Ἀντήνορος υἱε,

Trojanis quidem dux erat magnus expedite-pugnam-ciens Hector
Priamides: cum hoc quam plurimæ et fortissimæ
Copiæ armabantur, promptæ hastis.
Dardaniis porro imperabat strenuus filius Anchisæ,
820 Æneas; quem ex Anchisa peperit diva Venus,
Idæ in jugis, dea cum mortali cubans:
Non solus; cum eo duo Antenoris filii,

819 παῖς] Fl. A. 1. 825 Ἀρχίλοχος] MS. Fl. A. 1.

Σηκώπρου ὑποχρυσίου·

enunciabatur χρυσοῦ: Prima enim corripere
non potest. Similiter, ver. 96.

ὡς δὲ σείας.

et sæpe in isto vocabulo. Sed et in hac
ipsa voce, πάλιν φ'. 567.

Εἰ δὲ πάλιν οἱ τρωτάρχοι πόλιος [Ἄλ. πόλιος] κα-
τινάντιον ἔλθω.

Similiter apud Virgilium:

Uno eodemque igni. — Eclog. VIII. 80.

Una eadem via. — Æn. X. 487.

— a flumine rejice capellas.

Eclog. III. 96.

Euripides item, Phœniss. ver. 1258.

Ἐπιτοκία δ' αἶψ' οὖν πόλιος ὑπερμαχέας

ubi πόλιος necessario pronunciatur dissyl-
labos, quia in Iambico Tragico, ubi li-
centia haud fere est ulla, anapestum non
recipit pes quartus. Similiter apud Scrip-
tores Tragicos, σφῶι et σφῶιι fere semper
monosyllabæ sunt. Ut legentibus passim
apparebit. Sed in Nominibus propriis
multo omnium sæpissime, celerrime ni-
mirum pronunciari solitis, fit hujusmodi
contractio:

Γάμπε τ' ἀδελφεῖς Ἀντιγόνης, παῖδες τι σὺ.
Eurip. Phœniss. 764.

Μυῖλας ἀγαγὼν Ἑρμῖον Σπέρτης ἄπο.
Orest. 65. et passim.

Ἡ σπαρτιάτις Ἑρμῖον, τολμῶν γὰρ.
Androm. 689.

Ῥιφθύντα τῶν γυν' Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀφθαλμῶν.
Ibid. 10.

Φροῦδος, μετ' αὐτῷ τ' Ἀνδρομάχῃ πολλῶν ἑμοῖ.
Troil. 1150.

Αὐτὸς δ' ἀνέκταται Νιστοπόλεμος, καὶ νῆας τινάς.
Ibid. 1126.

Τῷ νησιῶτι Νιστοπόλεμον δορὸς γέρας.
Androm. 14.

Quibus omnibus in locis, cum Iambicus
tragicus in quarto pede Anapestum, uti
dixi, utpote Dactylo aut Spondæo ἰσόχρο-
νον, non recipiat: sed Iambum solummodo,
vel (ei æqualem) Tribrachyn; manifes-
tum est Nomina ista propria, hoc fere
modo fuisse enunciat: Ἀντίγνη, Ἑρμῖον,
Ἀστυάνακτ', Ἀνδρομάχην, Νιστοπόλεμον.

Atque ex hoc raptim Vocales breves
pronunciandi modo, ut id in transcurso
moneam, videor mihi colligere; quoties
Scriptores Comici (qui Vulgi celerrimam
exhibere solent pronunciandi rationem,)
vocabula, quorum prior syllaba brevis est,
posterior natura longa, (ut "Bonos, Ma-
"los, Sedens, Boves,") ita usurpabant, ut
voces istæ dissyllabæ, (sequente insuper
et Consonante) locum syllabarum vel bina-
rum brevium vel longarum singularum in
versu occuparent; hoc utique ita esse in-
telligendum, non, ut syllaba, quæ et Vo-
cali constaret natura longa, et positione

Ἀρχίλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης,
825 Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσέποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἤρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἱ δ' Ἀδρήστεϊαν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισῶ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰπὺν,

Archilochusque, Acamasque, pugnae periti omnigenæ.

Qui vero Zeleam habitabant sub pedem imum Idæ,

825 Divites, bibentes aquam profundam Æsepi,

Trojani; his porro præerat Lycaonis clarus filius,

Pandarus, cui etiam arcum Apollo ipse dederat.

Qui autem Adrasteamque tenebant et civitatem Apæsi,

Et Pitæam tenebant, et Tereæ montem altum;

824 Ἰδης] Fl.

insuper producta esset, corripere; le-
gereturque, "Bonos, Malos, Sedens, Bo-
"ves," sed ut Brevis potius elideretur
Vocalis, legereturque compendio "bnos,
"ntlos, sdens. Būs beufs." Similiter, cum
"res est," contraheretur in monosyllabam
"res — 'st;" factum id utique, non quod
a vocabulorum istorum priore Vocalis
longa extrita esset, sed quod ex posteriori
Brevis. Quin et in vocibus polysyllabis,
ut "optime, servitute, neutiquam, senec-
"tute, voluntate, vereretur," et simi-
libus, parem fuisse, apud eosdem Scrip-
tores, contrahendi rationem crediderim;
lectumque potius "optime, servitute, neut-
"quam, senectute, voluntate, vereretur;"
quam "optime, servitute, neutiquam, se-
"nectute, voluntate, vereretur." Item
cum, "sive ista uxor sit," διαδοιον consti-
tuat; pronunciatum fuisse potius, "siv"
"st" uxor sit," quam, "siv, ist, uxor sit."
Et similiter in similibus.

Ver. 813. ἄνδρες βατῖαν κικλήσκουσιν,
Ἀθανάτοι δέ:] Vide supra ad α'. 403. et
infra ad ζ'. 402.

Ver. 816. μέγας — Ἐκτωρ]

Æneæ magni. — Æn. X. 830.

Ibid. κορυθαίολος] Τὸ, αἰόλον, οὐκ οἶδ'
ἔθεν τῶν γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ Ποικίλου
τῶν Ὀμήρων ἀκούειν ἄξιουσιν. — Οὐκ ἔστι δέ,
ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχύν· γινόμενον ἀπὸ
τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄϊν καὶ Εἰλείν
τεκνίεται. — Κορυθαίολος αὖν, ὁ συνεχῶς

κινῶν τὴν κόρυθα. Porphyrii Quæst. Ho-
meric. 3. διὰ τὰς ἐν πολέμῳ συνεχεῖς καὶ
σφοδρὰς ἐνεργείας. Schol.

Ver. 817. Πριαμίδης:] Vide supra ad
α'. 398.

Ver. 818. μεμαότες ἐγχείησι.] Non "pro
"μεμαότες, antepenultima producta, et
"penultima correpta, Metri causa;" ut
inepte admodum Barnesius: Sed e con-
trario, qua analogia factum est, ex βασι-
λῆος, βασιλῆος; ex βασιλῆα, βασιλῆα; ex
τεθνηότες, τεθνηώτες; ex κρονίονος, κρονίωνος;
ex μισήτορος, μιστήτορος; ex λαῶς, λῆος, ea-
dem factum est, ex μεμαῶτες, μεμαῶτες.
Vide supra ad α'. 265.

Ver. 820. Αἰνείας· τὸν ὑπ' Ἀγχίση τίκε
δι' Ἀφροδίτη, Ἰδης ἐν κνημοῖσι.]

— Æneas, quem Dardanio Anchisæ
Alma Venus Phrygiæ genuit Simoëntis ad un-
dam. Æn. I. 621.

Porro recte hic restituit Barnesius, τὸν ὑπ'
ex MS. Barocc. cum olim male editum
fuisset, τὸν δ' ὑπ'. Clark. τὸν ὑπ' etiam
est in MS. Lips.

Ver. 822. Οὐκ οἶος· ἅμα] Qua ratione,
οἶος, hic ultimam producat; et similiter,
οὐδὲ, ver. 832. et Λέρισκεν, ver. 841. vide
supra ad α'. 51.

Ver. 827. ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς
ἔδωκεν.]

Ipsæ suas artes, sua munera lætus Apollo

— dabat, celeresque sagittas.

Æn. XII. 393.

- 830 Τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινόθωρη ξ
Υῖε δὴ Μέρπος Περκασίε, ὃς πέρι πάντων
Ἦδεε μαντοσύνας, εἰδὲ εἰς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὸν δὲ οἱ ἔτι
Πειδέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον, καὶ διὰν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσίου, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσίου Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμῷ ἀπὸ Σελλήεντος.
840 Ἰππόδοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχέσιμῶραν,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβάλακα ναιετάσκον·

830 His imperabat Adrastusque et Amphius lineum-thoracem gestans,

Filii duo Meropis Percosii, qui supra omnes

Noverat vaticinia, neque suos filios sinebat

Proficisci in bellum homines-perdens: ipsi vero ei non

Paruerunt: Fata enim eos agebant atræ mortis.

835 Qui vero Percoten et Practium incolebant,

Et Sestum et Abydum tenebant, et nobilem Arisben,

His porro Hyrtacides præfectus erat Asius, princeps virorum,

Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi

Splendidi, magni, fluvio a Selleënte.

840 Hippothousi vero ducebat gentes Pelasgorum hastis-exercitatorum,

Eorum qui Larissam glebosam habitabant:

832 οὐδ' ἰούε] MS. Fl. A. 1. οὐτ] A. 2. 3. Junt. 836 Ἀρίσβην] MS.

sed β correctum e s. at mox. 838 Ἀρίσβην. nempe β in MSS. sæpe

transiit in π, ut Iliad. γ. σ. παρακλήθην in MS. 841 λάρισσαν] MS.

Τόξον, inquit Scholiastes, τὴν τοξικὴν ἱμάντι-
ρίαν: Recte. Rationem vero ineptissi-
mam adjungit; τὸ γὰρ τόξον αὐτὸς κατι-
σκήυασε. Quasi id scilicet Poëtam fugis-
set: aut, Lectorem ne fugeret, periculum
esset.

Ver. 832. Ἦδεε μαντοσύνας, etc.]

Fata canens sylvæ genitor celarat.—

Injecere manum Farcæ.

Æn. X. 417. 419.

Cæterum de vocibus οὐδ' οὐε, vide infra
ad λ'. 330.

Ver. 833. ἰς πόλεμοι φθισήνορα] Al.
φθισήνορα. Sed nihil opus. Syllaba enim
φθ, non ex φθισ, desumpta est, sed ex

φθίνω, quæ, apud Homerum, etiam in
Futuris φθίσιν et φθίσσας, semper pro-
ducitur. At φθίσις, φθιτός, et similia,
sunt ex Aoristo φθίνον. Vide supra ad
ver. 43. et ad α'. ver. 309. 314. 338.

Ver. 836. Καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον.]
Ἀβυδῶναι Σηστόν παρ' Ἀθηναίων ἐκοιμίσαντο,
διὰ τοῦτο τὸ ἵππος. Eustath. pag. 199.

Ver. 843. Υῖε δὴ Λήδοιο] Edit. H. Ste-
phani et Wetsten. alique; Λήδοιο. Male.
Quippe, ut recte annotavit Barnesius, in
lib. ε'. ver. 288. habent et iidem Editi,
Λήδοιο.

Ver. 844. Πίρως ἦρας.] Al. Πίρως ἦρας.

Ver. 848. Παίονας ἀγκυλοτόξους.] Εἶδες
ἀκοντίου, ἢ ἀγκύλη. Eustath. "Qui se

- Τῶν ἦρχ' Ἰππόδοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἀρηος,
Υῖε δὴ Λήδοιο Πελασγῷ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἦρας,
845 Ὅσσεος Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.
Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
Υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιῷ εὐρὺ ρέοντος,
850 Ἀξιῷ, εἰ κάλλιτον ὕδωρ ἐπικίδναται αἰή.
Παφλαγόνων δ' ἠγείτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,

His præerat Hippothousque, Pylæusque, ramus Martis,

Filii duo Lethi Pelasgi Teutamidæ.

Cæterum Thracas ducebat Acamas, et Piræus heros.

845 Quotquot Hellespontus æstuosus intus continet.

Euphemus vero dux Ciconum erat bellicosorum,

Filius Træzeni Jovis alumni Ceadæ. [i. e. Cææ filii.]

Porro Pyrachmes ducebat Pæonas curvis-arcubus-utentes,

Procul ex Amydone, ab Axio late fluente,

850 Axio, cujus limpidissima aqua diffunditur super terram.

Paphlagonibus vero præerat Pylæmenis animosum cor,

Ex Enetis, unde mularum genus agrestium,

Qui Cytorum tenebant, et Sesamum incolebant,

843 λήδοιο] MS. m. pr. sed manu sec. correctum in ληθ. edd. vett. omnes

adde ad Il. ε'. 288. 844 πείρως] MS. Fl. A. J. 847 διοτρεφείας] MS. Fl.

850 αἰῶν] MS. Fl. A. J.

"servent de dards attachés à une cour-
roie. C'est ce que signifie proprement
"le mot ἀγκυλοτόξοι. Les Latins l'ont
"appelé amentatum jaculum. On le
"lançoit, et on le retiroit avec la cur-
"roie, qu'on ne lâchoit jamais de la
"main." Dacier. Fuerunt qui, post
hunc versum, adderent: Τηλεγόνος δ' υἱὸς
περιδῆιος Ἀσπεροπαῖος. Male, nam ut
recte annotavit Barnesius ex φ'. 156. non-
dum venerat Asteropæus.

Ver. 850. Ἀξιῷ, ὃς κάλλιτον ὕδωρ ἐπι-
κίδναται αἰή.] Al. αἰῶν. Cæterum cum
Axii aquæ, Strabonis temporibus, lim-
pidæ non essent; in propinquo autem
ex Amydone fons quidam aquas limpidis-

simas in Axium turbidum emitteret; hinc
nonnulli versum Homeri isto modo emen-
dabant: Ἀξιῷ, ὃς κάλλιτον ὕδωρ ἐπικίδνα-
ται αἰῆς, vel αἰῆ. Infelicitèr tamen; ut
recte annotavit Barnesius; Quippe et alibi
Homerus, φ'. 158. Ἀξιῷ, ὃς κάλλιτον ὕδωρ
ἐπὶ γαίαν ἵησιν. Fortasse tempestate qua-
dam pluviosa notam et colorem hujus flu-
vii acceperit Strabo.

Ver. 855. Κεῶνάν τ', Αἰγιάλόν τε.]
Al. Κεῶνάν, Κοβιάλόν τε.

Al. Κεῶνάν τ', Αἰγιάλόν τε, καὶ ὑψηλὸς Ἐνε-
τίνους.

Καύκασος αὖτ' ἦγε Πιτυκλῆος υἱὸς ῥέματι,

[Al. Ἀμειβος,]

- Ἀμφί τε Παρθέριον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ἔναιον,
 855 Κρῶνιάν τ', Αἰγιάλόν τε, καὶ ὑψηλὰς Ἐρυθίνες.
 Αὐτὰρ Ἀλιζάνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρεα ἐστὶ γενέθλη.
 Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 Ἀλλ' ἐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
 860 Ἀλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο,
 Ἐν ποταμῷ, ὅδι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλας.
 Φόρυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάnios Δεοειδής,
 Τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφός ἡγησάσθην,

Circaque Parthenium fluvium inclitas domos habitabant.
 855 Cronnamque, Aegialumque, et excelsos Erythinos,
 At Halizonibus Hodius et Epistrophus imperabant.
 Procul ex Alybe, unde argenti est origo.
 Mysis vero Chromis praeerat, et Ennomus augur:
 Sed non auguriis effugit mortem nigram,
 860 Verum stratus est sub manibus velocis Aiacidae
 In fluvio, ubi quidem Trojanos contrucidabat et alios.
 Phorcys porro Phrygios ducebat et Ascanius Deo similis,
 Procul ex Ascania: ardebant vero praelio pugnare.
 Maenonibus porro Mesthlesque et Antiphus duces erant,

856 ὁ Δῖος] edd. vett. in MS. vix dignoscas, utrum ὁδῖος an ὁ δῖος legendum sit. 863 ὑσμῖνι] Fl. A. 1.

Οἱ περὶ Παρθέριον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ἔναιον.
 Al. κλυτὰ δώματα ναῖον. Al. κατὰ δώματα ἔναιον] Strabo lib. 12. p. 817.

Ver. 856. Αὐτὰρ Ἀλιζάνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρεα ἐστὶ γενέθλη.] Al. Ἀλύβων, Καλύβων, Καλύβης.

Al. Αὐτὰρ Ἀμαζόνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Ἐλδόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζόνιδων γένος ἐστὶ.

Sed lectionem istam appellat Strabo, παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν, καὶ νομομαρτυρίαν, Lib. 12. p. 827. Porro in Edit. H. Stephani et Wetsten. aliisque, scriptum est ὁ Δῖος: Perperam: Nam, ut recte annotavit Barnesius, occurrit idem Nomen iterum s. ver. 39. Ἀρχὸν Ἀλιζάνων Ὀδῖον —

Ver. 857. Ὅθεν ἀργύρεα ἐστὶ γενέθλη.] Non: unde argenti est origo. γενέθλη est idem quod alias φρεν, proventus. Unde magnus est argenti proventus. Vult dicere ibi esse divites argenti venas. Callim. H. in Dian. 150. εἰ δὲ γενέθλη τετραπόδων ἀέξεσται, ubi vid. Ern.

Ver. 859. Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν.]

augur,
 Sed non augurio potuit depellere pestem.
 Ein. IX. 327.

Ver. 866. Οἱ καὶ Μήονες ἦγον ὑπὸ Τρώων γεγαῶτας.] Fuerunt qui hic adderent; Τρώων ὑπὸ νηϊόντι, "Τῶν ἐν πῶνι δῆμα." Strab. lib. 13. et Eustath.

Ver. 867. Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφάνων.] Negat Thucydides gentes non Graecas, universo nomine Barbaras, uti postea

- 865 Ὑῖε Πυλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
 Οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρώων γεγαῶτας.
 Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφάνων,
 Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
 Μαιάνδρεα τε ροὰς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 870 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην,
 Νάστης, Ἀμφίμαχος τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔεν, ἥντε κέρη,
 Νήπιος· ἐδὲ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 Ἀλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο
 875 Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.

865 Filii Pylæmenis, quos Gygæa peperit palus,
 Qui etiam Mæonios ducebant sub Tmolio natos.
 Nastes porro Caribus praeerat barbore-loquentibus,
 Qui Miletum tenebant, Phthiurumque montem frondosum,
 Mæandrique fluentia, Mycalesque alta cacumina.
 870 His utique Amphimachus et Nastes praeerant,
 Nastes, Amphimachusque, Nomionis clari filii,
 Qui et aurum gestans ad bellum ibat, velut puella,
 Stultus: neque omnino ipsi hoc depulit acerbum interitum;
 Sed stratus est sub manibus velocis Aiacidae
 875 In fluvio: aurum vero Achilles abstulit belli peritus.

866 μῆονας Fl. 868 φθειρῶν] A. 1. 870 Ναίσσης] MS. 875 ἐκόμισε] Fl. Ald. Junt. 876 ἦρχε] MS. Fl. A. 1.

tactum est, ab Homero appellatas. "Ομη-
 ρος — οὐδαμῶς τοὺς ἑμπαπντας ["Ἑλλήνας]
 ἀνέμασιν. — Οὐ μὲν οὐδὲ Βαρβαροὺς εἶρηκε,
 δια τὸ μὴδὲ Ἑλληνὰς πω (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ)
 ἀντιπαλὸν εἰς ἑνὸς ἀποικισθῆναι. Thu-
 cyd. lib. 1. sub initio. Quam sententiam
 Thucydides, "hic ipse locus" (inquit Bar-
 nesius) "refutat." Atqui eam nullo modo
 refutat. Non enim ait Homerus Cares,
 "Barbarorum more," sed barbore, locutos:
 Quod verum esse potuit, etsi nondum
 a Graecis Barbarorum nomine appella-
 tae essent reliquae gentes universae. Stra-
 bo, qui et ipse cum Thucydide non sensit,
 hanc tamen rem recte explicat. Οἶμαι δὲ
 τὸ βαρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωτισθῆναι οὕτως
 κατ' ὀνομασμοῖαν, ἐπὶ τῶν δυσειφόμενων καὶ
 σκληρῶν καὶ τραχίως λαλούντων, ὡς τὸ βατ-
 ταρίζειν καὶ τραυλίζειν καὶ ψιλλίζειν. — Ἀλ-

λη δὲ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλίκτη ἀνεφάνη κα-
 κοστομία, καὶ οἷον βαρβαροστομία, εἴ τις ἑλλη-
 νίζων μὴ κατορθοίη. — Τοῦτο δὲ μάλιστα
 συνέβη τοῖς Καρσί. — Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰ-
 τίας, καὶ τὸ βαρβαρίζειν λίγεται· καὶ γὰρ
 τοῦτο ἐπὶ τῶν παλαιῶν Ἑλληνιστῶν εἰώδα-
 μιν λίγην, οὐκ ἐπὶ τῶν Καρσίτι λαλούντων.
 Οὕτως ἔν καὶ τὸ βαρβαροφάνειν, καὶ τοὺς
 βαρβαροφάνους δεκτικόν, τοὺς παλαιῶν Ἑλλη-
 νιστῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Καρσίτι, καὶ τὸ βαρ-
 βαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ Ἑλληνισμοῦ
 τίχνας· καὶ τὸ Σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων,
 εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου μετασμί-
 νου. Strab. lib. 14. p. 977. 978.

Ver. 869. Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.]
 Μιλησίους δὲ περὶ Πιρηνίς ὑπὲρ Μυκάλης δια-
 φερόμενοι, εἰς νήκην ἐπήρκεσε τὰ ἔπη ταῦτα.
 Eustath. p. 199.

Ver. 872. Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ'

Σαρπηδῶν δ' ἤρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθε ἀπο δινήεντος.

Sarpedon autem præerat Lyciis, et Glaucus laudatissimus,
Procul et Lycia, Xantho a vorticoso.

877. ἀπὸ [MS. A. J. R.]

ἐν.] Ποσειδάων μόνον ἐκδόμης τὸν Ἀγαμέμνονα, τὸν πόλεμον, μάλα ὑβριστικῶς ἐλοιδορεῖται.
καὶ τὸν Ὀδυσσεύα δὲ μιᾷ χλαίνῃ τῇ οἰκοῦν.— Dion. Orat. 2.
Τὸν γοῦν Κάρα τὸν χρυσὸν καλλωπιζόμενον εἰς

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Γ'.

Ὑπόθεσις τῆς Γ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ προκαλισταμένου Μινέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων δια-
λύσει, ὅρκοι γίνονται· ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα
αὐτῆς. Ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτῃ ἀρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον
ἀπαγαγοῦσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τέχους τὴν Ἑλένην. Οἱ δὲ συνομιλῆσαντες,
εἰς ὕπνον τρέπονται.

Α Λ Λ Η.

Τῶν ἡρώων οὐκ ἰδίᾳ μόνον ἐκάστου τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κοινῇ, περίστησιν ἡμῖν
ὁ Ποιητὴς ἐν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι, καὶ ἐπὶ ταύτης δὲ μάλιστα τῆς ραψωδίας.
Εἰκάζει γοῦν τοὺς μὲν Τρῶας τοῖς δορυβαδιστάτοις ζώοις γεράνοις, ἄκοσμοι φύσει
εἰς τὸν πόλεμον αὐτῶν πρόοδον ἀφηγούμενος· τοὺς δὲ Ἕλληνας μετὰ σιωπῆς τὰς
πρόόδους ποιῶνται, οὐ λόγοις τὴν πρὸς ἀλλήλους εὐνοίαν ἐπιδεικνυμένους. Καὶ
ἡνίκα μὲν προῆλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸν Ἀλέξανδρον προάγει τῶν Τρῶων προμα-
χοῦντα, καὶ γαῦρον ὀρώμενον, ἐπιιδὴ δὲ εἶδε τὸν πολέμιον, εἰς τὸ τῶν ἐταίρων πλῆ-
θος ἀναχωροῦντα· Αἰτιώμενοι δὲ αὐτὸν Ἐκτορα, καὶ ἐπιπλήσονται αὐτῷ· τὸν δὲ
ὑπισχνούμενον μαχεῖσθαι τῷ Μινέλῳ, περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων· ἐφ' ᾧ
τὸν πόλεμον ἐν τῇ τῶν δύο σωμάτων μάχῃ τέλος λαβεῖν. Δηλώσαντες δὲ ταῦτα
ἀμφοτέρους τοῖς στρατεύμασιν Ἐκτορος, ὑφίσταται καὶ ὁ Μινέλαος. Μιταπιμ-
ψάμενοι δὲ Πριάμον, ὅρκους καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. Καὶ ἡ Ἑλένη Πριάμῳ, καὶ
τοῖς περὶ Ἀιτήνορα δημογέροσι, περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀρίσ-
των διηγῆται. Μαχισαμένοι δὲ αὐτῶν, καὶ ἡττηθέντα Ἀλέξανδρον ἐξαργάσα-
σα Ἀφροδίτῃ, εἰς τὸν θάλαμον ἄγει, καὶ μικροὶ ὕστερον καὶ τὴν Ἑλένην. Ἡ δὲ
ἀνδρείαν ὀνειδίζει τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν κοίτην τρέπονται. Ἀγα-
μέμνων δὲ, κατὰ τοὺς ὅρκους, ἀπαιτεῖ τὴν Ἑλένην, καὶ τὰ ἅμα αὐτῇ ἀρπαγῆτα
χρήματα· σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν.

VOL. I.

T

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Γ'.

Ἐπιγραφαί.

Ὅρκοι· Μονομαχία Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου.

Ἄλλως.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἷσις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ', ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιδες ὥς·
Ἡὺτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει ἐρανόδι προῖ,
Αἴτ' ἐπεὶ ἔν χιμῶνα φύγον καὶ ἀδέσφατον ὄμβρον,

At postquam instructi fuerunt una cum ducibus quique,
Trojani quidem cum clangoreque, clamoreque incedebant, aves veluti.
Sicut clangor gruum est in aëre,
Quæ postquam scilicet hyemem effugerunt et immensum inibrem,

Ver. 2. Τρῶες μὲν κλαγγῇ]

Οὐ γὰρ πάντων ἦν ὁμῶς ἄρεος, οὐδ' ἅα γένος,
Ἄλλὰ γλῶσσ' ἡμίμικτο, πολὺκλήτοι δ' ἴσαν ἀν-
δρες. δ. 437.

Vide infra ad ver. 8. et ad δ. 431.

Ibid. ὄρνιδες ὥς.] Potuisset et hic et alibi
dicere, ὥς ὄρνιδες. Sed altera illa verborum
positio majorem habet emphasin: Vide
δ. 482. Cæterum qua ratione ὄρνιδες hic
ultimam producat; itemque περάων, ver.
24. et ἀνεχώρησι, ver. 35. vide supra ad
α'. 51.

Ver. 5. Ἡὺτε περ κλαγγῇ γεράνων] Φω-
ναὶ παμμιγῆς· Dionys. Halicarn. περὶ τῆς
Ὀμήρου ποιήσεως, §. 10.

Quales sub nubibus atris
Strymoniz dant signa grues, atque æthera tra-
nant
Cum sonitu, fugiuntque Notos clamore se-
cundo.

Æn. X. 264.

Ver. 4. ἐπεὶ οὖν χιμῶνα φύγον]

— Aves, ubi frigidus annus

Trans pontum fugat, et terris immittit apricis.
Æn. VI. 311.

Ver. 5. πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῦ ῥοάων.] Αἱ
ποτῶνται.

— Oceani — amnes. Georgic. IV. 222.

Ver. 6. Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα
φέρουσαι.] Ἐστὶ δὲ ἔθνος γεωργικόν, ἀνδράων
μικρῶν, κατοικοῦντων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη
τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς, πλησίον τοῦ Ὀκεα-
νοῦ, ὥστε πολέμῳ ταῖς γεράνοις (φασὶ) βλαπ-
τούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα, καὶ λιμὸν ποι-
ούσαις τῇ χώρᾳ. Schol. Clark. Hunc lo-
cum tractat Strabo I. p. 60. ubi vett. edd.
ποτῶνται.

Ver. 8. Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ] “ Sed enim
“ Achæos Homerus pugnam indipisci ait,
“ non fidicularum tibiærumque concentu,
“ sed mentium animorumque conspiratu
“ tacito nitibundos; Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μῖναι
“ πνέοντες Ἀχαιοὶ, Ἐν θυμῷ μεμαῶτες, etc.”
Gell. lib. 1. cap. 11. Ubi videtur Gellius

5 Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῦ ῥοάων,
Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρεσαι·
Ἡέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνέοντες Ἀχαιοὶ,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

10 Εὔτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
Ποιμέσιν ἔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἴησιν·
Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κορίσσαλος ἄρνυτ' ἀελλῆς
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

15 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δῆρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστες,

5 Cum clangore eadem volant supra Oceani fluentia,

Hominiibus Pygmæis eadem et mortem ferentes:

Aëriæ quippe eæ noxium conflictum adferunt.

At proficiscebantur cum silentio robur spirantes Achivi,

In animo gestientes opem ferre sibi invicem.

10 Quemadmodum montis verticibus Notus offudit nebulam,

Pastoribus nequaquam gratam, furi autem etiam nocte commodiorem,

Et cœusque quis tum prospicit, quousque lapidem jacet:

Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus

Euntium; valde enim celeriter pertransibant campum.

15 Hi vero quum jam prope erant se invicem invasuri,

Trojanis quidem in-prima-acie-erat Alexander divina-forma-præditus,

Pardi pellem humeris gestans et incurvos arcus,

Et ensem: is vero hastilia duo præfixa tere

Vibrans, Græcorum provocabat quosque fortissimos,

10 ὀμίχλην] F. A. J. T. 11 οὐκ] A. 2. 3. J. 13 κορίσσαλος ἄρνυτ'] MS.

istud ἐν θυμῷ, ita intellexisse, ut idem fere
significaret, ac σιγῇ; opposereturque vi-
delicet τῷ, κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τε, ver. 2.
Vide infra ad δ. 431.

Ver. 9. μεμαῶτες] Vide supra ad β'.
818.

Ver. 11. κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,]
Onium scilicet prædatoribus nebula, quam
ἡμεῖς nox, commodior.

Ver. 16. θεοειδής,] Specie ac pulchritu-

dine Corporis, non virtutibus, insignis.

Ver. 18. δούρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ]

— duo forte gerebat

— præfixa hastilia ferro. Æn. XII. 488.

Ver. 19. προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,]

Pulcherrime describit Poëta virum non
prorsus ignavum, nec tamen fortem sa-
tis; nequitia sibi consciū; cujus solius
tamen causa bellum esset susceptum; for-
tissimos statim, etiam prius quam Hector

- 20 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 Ἐρχόμενον προπάροιδεν ὁμίλῃ, μακρὰ βιβῶντα,
 Ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῃ ἐπὶ σώματι κύρσας,
 Εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,
 25 Πεινιάων· μάλα γάρ τε κατεσδίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
 Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζυροί.
 Ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

20 *Ut contra se dimicarent in saeva pugna.*

Hunc autem postquam animadvertit bellicosus Menelaus
 Incedentem ante agmen, magnis passibus gradientem;
 Sicut leo gavisus est, qui magnum in corpus inciderit,
 Nactus aut cervum cornutum, aut agrestem capram,

25 *Esuriens; avide enim devorat, etiamsi ipsum*

Insequantur velocesque canes, florentesque juvenes;
Sic gavisus est Menelaus Alexandrum divina-forma-præditum
Oculis conspicatus: cogitabat enim ulturum se virum sceleratum:
Statim itaque de curru cum armis desiliit humi.

34 ἐλαβε] MS.

se ostenderet, provocantem ad certamen; ferocientem, jactabundum, μακρὰ βιβῶντα ver. 22. simul autem primum ut Hostis, cui injuriam intulisset, contra incederet, retro cedentem, ver. 32.

Ver. 22. μακρὰ βιβῶντα.] Pessime hæc verba vertit Barnesius. "longe gradientem." Quæ verba apud Virgilium. *Æn.* X. 572. non magnis incedentem passibus, sed e longinquo venientem significant.

Ver. 23. Ὡς τε λέων ἐχάρη etc.]

Impastus stabula alta leo ceu sæpe peragrans, (Suadet enim vesana fames,) si forte fugacem Conspexit capream, aut surgentem in cornua cervum,
 Gaudet hians immane, comasque arrexat, et hæret

Visceribus super accumbens; lavit improba teter Ora cruor. — *Æn.* X. 723.

Ver. 23. 24. 25. κύρσας, Εὐρὼν — Πεινιάων.] Non sine artificio ἀσυνδίτως ponuntur tria hæc Participia, (præterquam quod pedibus dactylicis versus iste, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῃ ἐπὶ σώματι κύρσας, totus incedit;) συνεπιτρέχοντος οἶον τοῦ πρηνεοῦ, τῇ

σπουδῇ τῷ λείοντος· ut, ex Eustathio, p. 289. lin. 4. recte annotavit Barnesius.

Ver. 27. θεοειδέα] Pronunciabatur, θειοῦ δῆ. Quomodo et scribi deinceps cœptum est.

Ver. 28. τίσασθαι] Malim τίσισθαι, inquit Vir doctissimus H. Stephanus: "Fateor tamen τίσασθαι haberi hic in meo etiam codice vetustissimo; et eodem modo legi, *Odyss.* υ'. 121. — φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας. Sed his oppono locum illum hujus tertii libri, ver. 366. Ἦτ' ἐφάμην τίσισθαι Ἀλέξανδρον κακότητος. Nam ibi meus ille codex, "τίσισθαι habet." Quam erudite et modestè!

Ver. 29. Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.]

Sistit equos bijuges, et curru desilit. —

Æn. XII. 355.

— et e curru saltum dedit ocyus arvis.

Ibid. 681.

Simplicius dictum est χαμᾶζε, quam arvis; et illud, σὺν τεύχεσιν, vim habet insuper singularem.

- 30 Τὸν δ' ὥς ἔν' ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 "Αψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροσος ἀπέστη
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 35 "Αψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς·
 Ὡς αὖθις καδ' ὄμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
 Δείσας Ἀτρείος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
 Τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν, αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά,

- 50 Illum autem postquam animadvertit Alexander divina-forma-præditus
 In prima-acie apparentem, percussus est suo corde;
 Retroque sociorum in agmen recessit, mortem evitans.
 Ut scilicet cum quis draconem conspicatus resiliens fugit
 Montis in saltibus, subitusque tremor occupavit artus,
 55 Retroque recessit, pallorque ejus cepit genas:
 Sic retro in agmen subrepsit Trojanorum superbiorum
 Metuens Atrei filium Alexander divina-forma-præditus.
 Hunc autem Hector objurgavit conspicatus, probrosis verbis;
 " Infelix Pari, forma præstantissime, mulierose, deceptor,

56 αὐτῆς] MS. Fl. R. 58 ἐπέεσσιν Fl.

Ver. 51. κατεπλήγη] Singulare fere huic verbo est, quod in lingua Ionica *Aoristi secundi penultimam* producat. Hinc et in lingua Dorica apud *Theocritum*, *Idyll.* 22, 105. — αὐτὰρ ὁ πλάγεις. In lingua Attica autem dicitur *πλαγίς*. *Ἐρωτι θυμὸν ἐκπλαγίς Ἰάσωνος*. *Euripid. Med.* ver. 8.

Ver. 55. Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα] Pulcherrime *Virgilius*:

Improvise aspris veluti qui sentibus anguem
 Pressit humi nitens, trepidusque repente re-
 fugit
 Attolentem iras, et cærule colla tumentem:
 Haud secus Androgeos visu tremefactus abibat.
Æn. 11. 579.

Ver. 59. Δύσπαρι.] *Euripides* similiter *Ὀυτιλέαν* dixit *Helenam*, *Orest.* ver. 1591. Porro, hinc istud *Ovidii*, in epistola *Laodamiae* ad *Protesilaum*, ver. 45.

Dux Pari, Priamide, damno formose tuorum:

pulcherrime emendavit *Nic. Heinsius*:

Dyspari Priamide, damno formose tuorum.

Et quoniam *Ovidii epistolarum* incidi-
 mento, lubet hic emendationem quandam
 apponere, quæ Nobis olim in hac materia
 ludentibus in mentem venit. In epistola
Acontii ad *Cydippen*, versus 227. 228. hu-
 jusmodi sunt:

Appeteres talem vel non jurata maritum;
 Jurata, vel non, talis habendus erat.

Quam enervis sit hæc sententia, et *ταν-
 τολόγος*, nemo non videt. *Nic. Heinsius* le-
 gendum conjicit, — " talis emendus erat:"
 Nullo profectu. Distingue solummodo,
 qua distinctum oportet; jamque recte
 procedet sententia, nec sine magno acu-
 mine:

Appeteres Talem vel non jurata maritum;
 Jurata, vel non Talis habendus erat.

Simili ratione et alium ejusdem auctoris
 locum, *Metamorphos.* lib. 4. ver. 60. de
Pyramo et *Thisbe*:

——— tædæ quoque jure coissent,
 Sed vetuere patres quod non potuere vetare:
 Ex æquo captis ardebant mentibus ambo:

- 40 Αἶψ' ὄφελές τ' ἀγχιόσ τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 Καί κε τὸ βελοῖμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἢ ἔτ' ὅτ' ἄβην τ' ἔμεναι καὶ ἐπόψιον ἄλλων.
 Ἦπερ καγχαλώσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
 Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, ἔνεκα καλὸν
 45 Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' ἔκ' ἔστι βίη φρεσὶν, ἐδὲ τις ἀλήκη.
 Ἦ τοιόςδε ἐὼν, ἐν ποντοπόροις νέεσσι
 Πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρξας ἐρήξας ἀγείρας,
 Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐεῖδ' ἀνῆγες,
 Ἐξ Ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν;
 50 Πατρί τε σὼ μέγα πῆμα, πόλῃ τε, παντί τε δήμῳ,
 Δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ;

40 " Utinam non natus fuisses. aut nuptiarum-expers periisses.

" Sane illud mallet, et quidem multo utilius esset,

" Quam sic dedecus esse et turpi spectaculo omnibus.

" Certe cachinnantur comantes Achivi,

" Suspicati egregium propugnatorem esse, quoniam venusta

45 " Species tibi inest: sed non est vis animo, neque ullum robur.

" Num talis existens, in pontum-transeuntibus navibus

" Mare emensus, sociis charis coactis,

" Permistus alienigenis, mulierem formosam abduxisti

" Ex Apia terra, sponsam virorum bellicosorum?

50 " Patrique tuo magnum detrimentum, civitatisque, totique populo,

" Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi?

42 ἔμμεναι] Fl. A. 2. 5. J. R. Ibid. ἐπόψιον] MS. Fl. A. 1. v. not. 45 ἦτε]

A. 2. 5. J. 51 δυσμενέσσι] MS. R. — δυσμενέσσι A. 2. 5. J.

mutata solummodo distinctione, nitori suo restituit Amicus quidam noster:

————— Tædæ quoque jure coissent,

Sed vetuere patres. Quod non potuere vetare,

Ex æquo captis ardebant mentibus ambo.

Ver. 40. Αἶψ' ὄφελές τ' ἀγχιόσ τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι | Barnesius in MS. Barocc. Oxon. repperit, Αἶψ' ὄφελές ἀγχιόσ τ' ἔμεναι. Quam et eorundem fortasse Lectionem esse, suspicatus fuero. Nam et Eustathium ita legisse, licet in Textu aliter jam editum sit, liquet ex Commentario. Quem autem hic a Dionysio quoddam insertum versum narrat Eustathius (Μηδὲ τι γούνασιν οἷσιν ἐφίσσασθαι φίλον υἱὸν Δαρδανὸν) sine dubio suppositus est. Clark. Ap. Suet. Aug. 65. quoque τὸ τε omittitur: αἶψ' ὄφελος ἀγαμ.

Ver. 41. Καί κε τὸ βελοῖμην,] Sane ego, istic si essem, mallet id et ipse, etc.

Ver. 42. ἐπόψιον] Al. ὑπόψιον. Clark. ὑπόψιον, præter libros citatos in V. L. habent MSS. duo ap. Barnes. et Eustath. qui addit: τινὲς δὲ γράφουσιν ἐπόψιον, τὸν ἐν ὧ ψεῖ πάντων ἀσχημόνως φυγόντά. Schol. ined. Lips. autem ait: Ἀριστοφάνης δὲ ἐποψίως γράφει, καὶ οὐ στίζει· unde patet ἐποψίον esse lectionem recensionis Aristophaneæ. Quod ait, οὐ στίζει, id pertinet eo, quod idem Scholiastes tradiderat, interpungendum esse post ἔμμεναι, ut λάβην conjungeretur cum ἄλλων. Cæterum ἐπόψιος dicitur ut lat. conspiciendus in malam partem.

Ver. 44. καλὸν] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 46. etc. ἐὼν, — ἐπιπλώσας, — ἀγεί-

- Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
Γνοίης χ', οἷς Φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
Οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
55 Ἡ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης.
Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δεידήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
Λάϊνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, ἔδ' ὑπὲρ αἶσαν·
60 Αἰεὶ τοι κραδίη, πέλεκος ὥς, ἐστὶν ἀτειρής,
Ὅς τ' εἶσιν διὰ δερὸς, ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
Νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσσι νάεβητος νόος ἐστί.

.. Nonne vero sustinueris bellicosum Menelaum?

.. Nösses utique qualis viri teneas florentem uxorem.

.. Non tibi profuerit cithara, et dona Veneris.

55 "Et coma et species; cum in pulveribus immixtus fueris!

"Sed valde Trojani sunt timidi: *alias* certe jam

"Lapideam indutus fuisses tunicam, *tot* malorum gratia, quæ patrasti."

Hunc autem vicissim alloquutus est Alexander divina-forma-præditus;

"Hector, quoniam me jure increpasti, non injuria:

60 " (Semper tibi cor, securis veluti, est indomitum,

"Quæ penetrat lignum, a viro acta, qui arte

"Lignum navale exscindat, augetque viri impetum:

"Sic tibi in præcordiis intrepidus animus est.)

52 μείνας] A. 2. 3. J. 57 ἔνεχ'] MS. Fl. cæteræ vett. ἐνεκ'. restituit primum Barn. ἐνεχ'. 65 ἐστὶν] MS. R. A. 2. 3. J.

ρας, — μιχθεῖς] "Ορα τὸ ἀσύνδετον σχῆμα, θυμῷ καὶ ἀγωνίᾳ πρέπον, καὶ πάνυ σφοδρὸν. — τέσσαρας γὰρ ἀσυνδέτους ἔφη [legendum fortasse, ἔφη] μετοχὰς, γοργῶς τὸν λόγον μεταχειρισάμενος. Eustath.

Ver. 47. ἐτάρας ἐρίηρας] "Αγαν εὐαρμόστους, ἢ ἐπεράστους φίλους, τατίεστιν, αὐτῶ ἰμοῖας φίλους, καὶ ἀρπαγας. Schol.

Ver. 52. Οὐκ ἂν δὴ μείνειας] Καὶ συχνὰ τὰ πολλὰ δὲ καὶ κατὰ κόμμα μεταβαίνει ἀπὸ νοήματος ἑλλοῦ εἰς ἄλλο, διὰ τε ἡρῆν, καὶ ὅτι οὐδὲ ἔχει καιρὸν ἀποτάδην λαλεῖν. — σφοδρὸν, κατὰ τε τὰς ἐννοίας, καὶ τὰ κομματικὰ σχήματα, καὶ τὸν τῆς ἐρωτήσεως ἔλεγχον. Eustath.

Ver. 54. Οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, — Ἡ τε κόμη, — ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης.]

Nequicquam Veneris præsidio ferox,

Pectus cæsariem, grataque forminis

Imbelli cithara carmina divides:

———— adulteros

Crines pulvere collines.

Horat. Carm. I. 15.

Ibid. τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,]

———— Veneris præmia ———.

Æn. IV. 33.

Clark. Illud quoque obiter notandum, poetam contemtim loqui de cithara Paridis, cum laude de cithara Achillis II. 7. 187. Nempe Achilles canebat res heroum etc. Paris voluptatis instrumentum et alimentum habebat. Itaque Alexander M. noluit Paridis citharam videre, sed Achillis.

Ver. 57. Λάϊνον ἔσσο χιτῶνα.] Lapidatus,

- Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης.
 65 Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 "Όσσα κεν αὐτοῖ δῶσιν, ἐκὼν δ' ἐκ ἄν τις ἔλοιτο.
 Νῦν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολέμειζεν ἠδὲ μάχεσθαι,
 "Αλλες μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιῆς,
 Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλῳ Μενέλαον
 70 Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 "Οππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαδ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω.
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
 Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέεσθων
 75 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.
 "Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκέσας·

.. Ne mihi dona amabilia exprobra aureæ Veneris:

65 " Neutiquam rejicienda sunt deorum præclara dona.

" Quæcunque ipsi dederint: suo arbitrio autem non quivis ceperit

" Nunc vero, si me vis bellare et pugnare,

" Cæteros quidem sedere-facias Trojanos et omnes Achivos.

" Sed me in medio et bellicosum Menelaum

70 " Committite de Helena et opibus omnibus pugnatores:

" Uter autem vicerit, superiorque fuerit,

" Opes acceptas penitus omnes, mulieremque, domum abducat:

" Vos autem cæteri, amicitia et fœderibus firmis percussis,

" Habitatis Trojam glebosam: Illi vero redeant

75 " Ad Argos equis aptum, et Achaiam pulchras-mulieres-habentem."

Sic dixit: Hector vero gavisus est valde, sermone audito:

64 χρυσῆς] MS. edd. vett. 65 ἐρικυδέα] MS. a manu prima, sed manus secunda rubro superscripsit *v.* Scholiastes ineditus bis ἐρικυδέα quæ lectio, quod sciam, in nullo alio libro est. quo est notabilior. 67 νῦν αὖτ'] MS. ibid. εἴ μ' ἐθέλεις] edd. vett. at MS. εἴ μ' ἐθέλεις. 69 μέσσω] MS.

lapidibus obrutus fuisses; vel fortasse, simpliciter, sepultus.

Ver. 64. χρυσῆς Ἀφροδίτης.]

Venus aurea.

Æn. X. 16.

Pronunciabatur autem, χρυσῆς. Vide supra ad β'. 268. et 811.

Ver. 66. ἐκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο.] Vox ἐκὼν, hoc in loco, non significat, volens aut lubens; sed, quod Latine dicitur, suo arbitrio.

Ver. 67. Νῦν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις]

Quod si me solum Teucri in certamina poscent, Idque placeat.

Æn. XI. 404.

Ver. 68. "Αλλες μὲν κάθισον — Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω.]

Teucrium arma quiescant, Et Rutulum; Nostro dirimatur sanguine bellum.

Æn. XII. 78.

Cæterum de voce κάθισον, vide supra ad α'. 565. et ad β'. 191.

Ver. 70. Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη] Edidit Barnesius, Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη. Minus

- Καί ρ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας,
 Μέσσε θερὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Τῷ δ' ἐπιτοξάζοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
 80 Ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἐβαλλον·
 Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "Ισχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κῆροι Ἀχαιῶν·
 Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἀνέω τ' ἐγένοντο
 85 Ἑσσυμένως· Ἑκτωρ δέ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 "Αλλες μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιῆς
 Τεύχεα κάλ' ἀποδέσθαι ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ·

Et in medium progressus, Trojanorum cohibuit phalanges.

Media hasta prehensa: illi autem resederunt omnes.

In hunc autem sagittas dirigebant comantes Achivi.

80 Missilibusque collineantes lapidibusque petebant:

Sed alte clamavit Rex virorum Agamemnon;

" Continete vos, Argivi, ne jaculemini, filii Achivorum:

" Pollicetur enim se aliquid dicturum expedite-pugnam-ciens Hector.

Sic dixit. Illi vero abstinuerunt a pugna, tacitique facti sunt

85 Confestim: Hector vero inter utrosque locutus est;

" Audite ex me, Trojani, et bene-ocreati Achivi,

" Sermonem Alexandri, cujus causa bellum ortum est.

" Cæteros quidem jubet Trojanos et omnes Achivos

" Arma pulchra deponere super terram almam:

74 Νέοιτε] MS. at gloss. οἰκίετε. 75 ἄργεις ἱππ.] MS. a manu prima, sed manu sec. supra adscr. *ος.* ibid. Ἀχαιῖδα] T. 80 Ἰοῖσιν] A. 2. 3. J. Ibid. τυτisque] Fl. 82 ἀργεῖοι] R. A. 2. 3. J. 84 ἀνέω] MS. 85 ἔειπεν] MS. 86 post hunc versum alius in MS. v. not. 87 ὄρωρε] Fl.

recte. Oporteret enim istud τε aliter positum; σύμβουλε ἀμφί τ' Ἑλένη καὶ etc.

Ver. 72. εὖ πάντα.] Eleganter hoc exprimit Latinum omnia omnino. Ern.

Ver. 81. μακρὸν αὔσεν — "Ισχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε.]

Significatque manu, et magno simul incipit ore: Parcite jam, Rutuli: et vos, tela inhibete, Latini.

Æn. XII. 692.

Ver. 83. ἔπος ἐρέειν] Qua ratione hic, ἔπος; et infra, ver. 103. λευκῇ ultimam producant, vide supra ad α'. 51.

Vol. I.

Ibid. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 86. Κέκλυτέ μεν.] Post hunc versum ex MSS. quibusdam inserit Barnesius.

"Ὁς εἶπεν τῷ καὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει." Auctoribus non satis idoneis. Clariss. us. Hic versum est etiam in MS. Lips. sed turbat ordinem verborum. Quo enim referetur μῦθον Ἀλ.?

Ver. 87. ὄρωρεν.] Vide supra ad α'. 57. et infra ad δ'. 110.

Ver. 89. κάλ'] Vide supra ad β'. 45

U

- 90 Αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Οἷες ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
Ὅπότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαδ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναικὰ τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
95 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δὲ διακρινδῆμεναι ἥδη
Ἀργεῖος καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
100 Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς·
Ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
Τεδναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινδεῖτε τάχιστα.
Οἴσετε δ' ἄρ' ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε, καὶ Ἑλίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

- 90 "Se vero in medio et bellicosum Menelaum,
"Solos de Helena et opibus omnibus pugnare:
"Uter autem vicerit, superiorque fuerit,
"Opes acceptas penitus omnes, mulieremque, domum abducatur
"Cæteri autem amicitiam et fœdera firma feriamus."
95 Sic dixit; illi autem omnes taciti facti sunt silentio.
Inter illos vero itidem locutus est bello strenuus Menelaus;
"Audite nunc et me: maxime enim hæc molestia incessit
"Animum meum, censeo autem diremptum-iri jam
"Argivos et Trojanos; quoniam mala multa passi estis,
100 "Propter meam contentionem, et Alexandri propter inceptum:
"Nostrum vero utri mors et fatum paratum est,
"Moriatur: cæteri autem dirimantini citissime.
"Adferte vero agnos, alterum album, alteram vero nigram,
"Terræque, et Soli: Jovique nos adferemus alium.

90 μέσῳ] MS. 91 οἴους] A. 2. 5. J. 98 διακρινδ.] A. 1. 100 εἵνεκ] MS.
R. A. 2. 5.

Ver. 95. "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα]
Dixerat Æneas: olli obstupuerunt silenter,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
Æn. XI. 120.

Ver. 96. μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·]
Aptissima hæc oratione personæ Menelai,
qui

——— ἰπποτοχάδην ἀγέμεν.

Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύως, ἐπεὶ οὐ πολὺ μὲν
ἔσσι,
Οὐδ' ἀφαιμασσάσης, ——— ver. 214.

Ver. 100. Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς·] Præ-
finito id hic significat vox ἀρχῆς, quod
Latine dicitur *Caepitum*, *Inceptum*, vel
Susceptum.

Ver. 103. ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέ-
λαιναν.]

- 105 Ἀξέετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη
Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
Μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέδονται·
Οἷς δ' ὁ γέγων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
110 Λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
"Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
Ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἷζυρ πολέμοιο.
Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
115 Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρερα.
Ἐκτὼς δὲ προτὶ ἄστυ δῶα κήρυκας ἔπεμπε
Καρπαλίμῳ, ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἥδ' ἄρ' ἐκέλευεν

- 105 "Adducite autem Priami vim, [Priamum,] ut fœdus feriat
"Ipse, quoniam ei filii fœdifragi sunt et infidi;
"Ne quis transgressione Jovis fœdera violet.
"Semper utique juniorum virorum animi instabiles sunt:
"Quibus vero senex interfuerit, simul præterita et futura
110 "Prospicit, ut quam optime inter utrosque transigatur."
Sic dixit: at gavisī sunt Achivi Trojanique,
Sperantes se finem facturos ærumnosi belli.
Et equos quidem coërcuerunt in ordines, descenderunt autem ipsi,
Armaque exuerunt, quæ quidem deposuerunt in terra
115 Prope se invicem: exiguum autem erat hinc inde terræ-spatium.
Hector vero ad urbem duos præcones misit
Festinanter, qui agnosque adferrent, Priamumque vocarent.
At Talthybium misit Rex Agamemnon,
Naves ad cavas ut iret, et agnum jussit

110 λεύσει] Fl. v. ad α'. 120. 112 παύσεσθαι] MS. 116 ἵπμψι] MS.
ἵπμψιν] R. A. 2. 5. J. 119 ἐκέλευεν] MS.

Nigram Hyemi pecudem, Zephyris felicibus al-
bam.
Æn. III. 120.

Ver. 105. Πριάμοιο βίην,] Vide supra
ad β'. 658.

Ver. 112. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι.]

Qui sibi jam requiem pugnae, rebusque salutem
Sperabant, ——— Æn. XII. 241.

Ver. 113. ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ.] E curribus

descenderunt, et in medium exibant. Fit
autem ex ἔβησαν, ἔβαν. Simili analogia
atque ex ἱεράφθησαν, τρέφιν.

Ver. 115. ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρερα.]

Discessere omnes medii, spatiumque dedere.
Æn. XII. 696.

De voce ἄρερα, vide infra ad ζ'. 142.

Ver. 118. προΐει.] Vide ad α'. 5. 326.

- 120 Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίδης Ἀγαμέμνονι δῖω.
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκαλένω ἄγγελος ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 125 Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ ἡ δὲ μέγαν ἴστον ὕφαινε,
 Δίπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἄεθλους
 Τρώων δ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἄρης παλαμάων.
 Ἀγχῆ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 130 Δεῦρ' ἴδι, νύμφα φίλη, ἵνα δέσκειλα ἔργα ἴδῃαι
 Τρώων δ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
 Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·

120 Adferre: ille vero laud immorigerus fuit Agamemnoni nobili.

Iris autem Helenae candidas-ulas habenti nuncia venit,
 Assimulata glori, Antenoridae uxori,
 Quam Antenorides habebat Rex Helicaon,
 Laodicen, Priami filiarum forma praestantissimam.

125 Eamque invenit in domo: ea vero magnam telam texebat,
 Duplicem, splendidam: multosque intexebat labores
 Trojanorumque equum-domitorum et Achivorum aere-loricatorum,
 Quos sui causa sustinebant a Martis manibus.
 Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris;

150 "Huc veni, nympha cara, ut admiranda facta spectes
 " Trojanorumque equum-domitorum et Achivorum aere-loricatorum:
 " Qui prius sibi invicem inferebant lachrymosum bellum
 " In campo, perniciosae cupidi pugnae:

154 ἔαται] vett. edd.

Ver. 125. ἡ δὲ μέγαν ἴστον ὕφαινε,] Qua
 ratione vox, δι, hic producat; item ἴδῃαι,
 infra ver. 154. vide supra ad α'. 51.

Ver. 126. μαρμαρέην] Ἄλ. πορφυρέην.

Ver. 152. πολύδακρυν Ἄρηα]

lachrymabile bellum.
 Aen. VII. 604.

Ver. 134. πέπαυται, — πέσχηεν] Vide
 supra ad α'. 37.

Ver. 135. Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ'
 ἔγχια μακρὰ πέσχηεν]

Stant terra defixae hastae.

Aen. VI. 652.

Stant longis adnixi hastis, et scuta tenentes.

Aen. IX. 229.

Defigunt tellure hastas, et scuta reclinant.

Aen. XII. 130.

Aristophanes, ad hunc locum alludens.

Καὶ τὸν θυμὸν κατὰ θοῦ, κούφας
 Παρὰ τὴν ὄρεν, ὡς περ ἐπλήσσης.

Av. 401.

Cæterum de voce κεκλιμένοι, vide supra
 ad α'. 509, 514, et 538.

Ver. 141. καλυφάμενη ὀδόνῃσιν.] Notan-
 dus hic primigenius Vocis Mediæ Usus:
 Καλυφάμενη, cum seipsam cooperuisset.

- Οἱ δὲ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
 135 Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχια μακρὰ πέσχηεν·
 Αὐτὰρ Ἀλεξάνδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχέεισι μαχήσονται περὶ σείο·
 Τῷ δὲ κε νικήσαντι φίλῃ κεκλήσῃ ἄκοιτις.
 Ὡς εἰπῶσα θεὰ, γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
 140 Ἄνδρός τε προτέρου, καὶ ἄστεος, ἡδὲ τοκῆων.
 Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυφάμενη ὀδόνῃσιν,
 Ὠρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέεσα·
 Οὐκ οἶη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἔποντο,
 Αἰΐδρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 145 Αἰΐφα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνδοον, ἡδὲ Θυμοίτην,
 Λάμπον τε, Κλυτίον δ', Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος,

" Jam vero sedent taciti, (bellumque cessat.)

135 " Scutis innixi, juxtaque haste longae fixae sunt.

" At Alexander et bellicosus Menelaus

" Longis hastis pugnabunt de te:

" Ei vero, qui vicerit, cara vocaberis uxor."

Sic locuta dea, dulce desiderium iniecit animo

140 Virique prioris, et urbis, atque parentum.

Protinus autem candidis operta velis,

Properavit ex gynæceo, teneram lacrymam effundens.

Non sola, simul eam et famulae duae sequebantur,

Æthra Pitthei filia, Clymeneque magnis oculis.

145 Confestim deinde pervenerunt, ubi Scææ portæ erant.

At Priamus et Panthous et Thymætes,

Lampusque, Clytiusque, Hicetaonque, ramus Martis,

142 καταδάκρυ] R. A. 2. 3. J.

Sic rursum, *Iliad*. ζ'. 184. κρηδόμενος δ' ἰφύ-
 περθε καλύψατο δῖα θεῶων. Et *Odys.* ι'.
 491. Ὡς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. Et
Iliad. θ'. 199. Σείσατο δ' ἐνὶ θρόνῳ, commovit
 se in solio. Similiter, κείρειν, proprie est,
 tondere; κείρεσθαι, tonderi; κείρεσθαι, se
 tondere. Item, τιμίσσεται, honorabilem
 me præstabo; μισήσμαι, odiosum me red-
 dam; κούφμαι, cadam me ipse, id est,
 plangam seu lamentabor. Primigenius,
 inquam, hic vocis mediæ usus. Paulatim
 autem, vulgari loquendi consuetudine,
 cæpta sunt alia hujus vocis *Tempora*
 significatu activo usurpari, alia passivo.

Nec tamen hoc ipsum sine ullo delectu:
 Quod quidem explicatu difficillimum,
 attente autem legentibus observatu per-
 sæpe est facillimum. Exempli gratia:
 Ὁ διακονούμενος, idem est ac ὁ διάκονος,
 Minister, Famulus; ὁ διακονῶν autem, is
 qui jam tum, eo ipso tempore articulo,
 ministrat.

Ver. 144. Αἰΐδρη Πιτθῆος θυγάτηρ.] Οἱ
 δὲ καὶ τῷτο τὸ ἔπος διαβάλλουσι. *Plutarch.*
in Theseo, sub finem.

Ibid. βοῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 146. Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον] Quemad-
 modum Πριάμοιο βίη, est Priamus ipse;

- Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένα ἄμφω,
 Εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
 150 Γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι· ἀλλ' ἀγορευταὶ
 Ἑσθλοὶ, τεττίγεσσιν εἰκότες, οἵτε καδ' ὕλην
 Δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσιν ἰεῖσι·
 Τοῖσι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 Οἳ δ' ὥς ἔν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰῶσαν,
 155 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 Τοιῇδ' ἄμφι γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·

Ucalegonque et Antenor, prudentes ambo,
 Sedebant populi-seniores in Scaëis portis,

- 150 Ob senectutem scilicet a bello cessantes; sed erant concionatores
 Boni, cicadis similes, quæ in sylva
 Arbori insidentes vocem suavem emittunt:
 Tales utique Trojanorum procures sedebant in turri.
 Hi autem ut viderunt Helenam ad turrin venientem,
 155 Submisce inter se verbis alatis dixerunt;
 "Non est indigne ferendum, Trojanos et bene-ocreatos Achivos
 "Tali de muliere longum tempus dolores pati:

151 [ἄλῃ] A. 2. 3. J. 152 [δενδρέω] Fl. A. J. Ibid. [ληριόεσσιν] R. [ληρ-
 οῖσιν] A. 2. 3. J. 154 [ἰδόν] Fl. A. 1. [πύργῳ] Fl. A. 1. 155 Ἦκα
 Fl. R. A. 2. 3. J. 158 ἀθανάτησι] Sic MS. et edd. vett. cui Turn.

vide supra ad ver. 105. et ad β'. ver. 658.
 Ita οἱ ἄμφι Πριάμου, Priami assecræ et pe-
 dissequi. Priami comitatus, idem sonat ac
 ipse Priamus.

Ver. 147. Ἀάμπον τι, Κλυτίος θ',] Vide
 supra ad β'. 497.

Ver. 151. οἵτε καδ' ὕλην] Ex græco, ὕλη,
 ortum est Latinum, silva; et Poëtis, tri-
 syllabum, silvia. Quo de vocabulo, Eru-
 ditissimus Bentley; "Silvia, inquit, etiam
 "per diæresin in tres syllabas dissoluta,
 "primam tamen longam retinebit; si-
 "quidem certum est a Græco ὕλη, vel
 "per digamma Æolicum ὕλην, latinum
 "silva produxisse. Nam ὕλη quidem
 "apud Græcos syllabam primam semper
 "productam habet.—Sed eo tantum hæc
 "notamus, ut acuamus eruditorum ju-
 "dicia; non ut Poëtam [Horatium, qui
 "primum in silvia corripuit,] culpæ insi-
 "mulemus, qui sine dubio ex usu ser-
 "monis et Eruditorum consuetudine scire
 "melius faciliusque hæc potuit, quam qui-

"vis hodie mortalium ex incertis Analo-
 "gia rationibus tanto post intervallo ha-
 "riolari." Not. ad Horat. Carm. lib. I.
 23. Si quis, post Ingentis Eruditionis
 Virum, conjecturæ locus sit; crediderim
 equidem Vocalium brevium duarum, ex
 unius longæ dissolutione natarum, altera
 transposita, ab ὕλη naturaliter oriri syllā,
 syllā, syllā. I lectoris judicium esto.

Ver. 152. Δενδρέω ἐφεζόμενοι] Vide supra
 ad β'. 268. et 811.

Ibid. ὅπα λειριόεσσιν] Vocem suavem;
 vel, ut alii, gracilem. Οἳ δὲ γέροντες, τέτ-
 τιζεν ἰακόντες, ζωὴς ὀυφάνοις ἰσάζονται.
 Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιή-
 σεως, §. 18. Clark. Hunc versum Ti-
 mon sillographus ap. Diog. Laërt. III. 7.
 lepide accommodat ad Platoniorum con-
 sessus et disputationes in Academia.

Ver. 155. Ἦκα] Al. ὦκα.

Ver. 156. Οὐ νέμεσις, — Τοιῇδ' ἄμφι γυ-
 ναικὶ] "Illud quoque est ex relatione ad
 "aliquid, quod non ejus rei gratia dictum

- Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἔσθ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 160 Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσὶ τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
 "Ὡς ἄρ' ἔφαν· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
 Δεῦρο πάροιθ' ἔλθῃσα, φίλον τέκος, ἴζευ ἐμεῖο,
 "Ὅφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πῆες τε, φίλῃς τέ·
 Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 165 Οἳ μοι ἐφάρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
 "Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 "Ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥς τε μέγας τέ.

"Omnino immortalibus deabus ad vultum similis est.

"Sed et sic, talis quamvis sit, in navibus redeat,

160 "Neque nobis liberisque in posterum detrimentum relinquatur."

Sic dixerunt: Priamus autem Helenam vocavit voce;

"Huc coram veniens, cara filia, asside mihi,

"Ut videas prioremque maritum, affinesque, amicosque:

("Non mihi tu in causa es; dii utique mihi in causa sunt,

165 "Qui mihi immiserunt bellum lacrymosum Achivorum:)

"Ut mihi et istum virum ingentem nomines,

"Quisnam iste sit Achivus vir ampliusque magnusque.

et alii substituerunt ἀθανάτοις, ὧπα] A. 2. 3. J. 161 καλέσσατο] Fl.
 165 ἐφάρμησαν] R. A. 2. 3. J.

videtur, Amplificationis genus. Non
 "putant indignum Trojanī principes,
 "Graios Trojanosque propter Helenæ
 "speciem tot mala tanto temporis spatio
 "sustinere: Quænam igitur illa Forma
 "credenda est? Non enim hoc dicit Paris,
 "qui rapuit; non aliquis Juvenis; non
 "unus e Vulgo; sed Senes, et prudentis-
 "simi, et Priamo assidentes. Verum et
 "ipse Rex, decenni bello exhaustus, amis-
 "sis tot liberis, imminente summo discri-
 "mine; cui faciem illam, ex qua tot la-
 "crymarum origo fluxisset, invisam atque
 "abominandam esse oportebat; et audit
 "hæc, et eam Filiam appellans juxta se
 "locat, et excusat etiam, atque sibi esse
 "malorum causam negat." Quintilian.
 lib. 8. c. 4.

Ver. 158. Αἰνῶς—ἔοικεν.] Ionismus est in
 αἰνῶς pro σφόδρα, qui etiam apud Hero-
 dotum obviat, ut IV. 61. αἰνῶς ἄξυλος
 χώρεα et ap. Hippocratem v. Facs. Econ.
 H. in v. de forma ἀθανάτησι v. Eustath.
 ad II. ε'. 78. ἀθανάτη, inquit, ἀναλόγως

εἶρηται τῇ, ἢ εὐπαιήσῃ, ἢ εὐξέσῃ, ἢ ἀσβείσῃ,
 καὶ τοῖς ὁμοίοις. Ern.

Ver. 160. λίποιτο.] Al. λίπηται.

Ver. 163. ἴδῃς] Al. ἴδῃ. Quod perinde
 est.

Ver. 164. Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι
 αἰτιοὶ εἰσιν.]

Non tibi Tyndaridis facies invisæ Lacænæ,
 Culpatusve Paris; verum inclementia Divum
 Hæc evertit opes, sternitque a culmine Trojam.
 Æn. II. 601.

Vide supra ad ver. 156.

Ver. 166. "Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώ-
 ριον ἐξονομήνης, "Ὅστις ὅδ' ἐστὶν] Εὐχέσθαι δὲ,
 πῶς ὁ Πρίαμος τῇ δικάτῃ ἐτι πυνθάνεται
 περὶ τῶν ἀρίστων Λίγυσιν οἱ παλαιοὶ, Ἐπιδὴ
 πρότερον περὶ τῆς ἀσυνγίτου πώλης ἰπλά-
 νωντο· ὡς πε καὶ ὁ Ποιητής φησι, "Πλαζό-
 "μεν κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξιν Ἀχιλλεύς."
 νῦν δὲ προσκἀθνται τῇ Ἰλίῳ. — Πρότερον
 δὲ ἐκ ἱτερίῃσιν ὅτῳ πάντας ἀόπλῃς (ver.
 114.) ὡς νῦν. Schol. ad ver. 170.

Ver. 169. Καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

- Ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
 Καλὸν δ' ἔτω ἐγὼν ἔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 170 Οὐδ' ἔτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε·
 Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅππότε δεῦρο
 Υἱεῖ σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γνῶτ' εἰς τε λιπῆσα,
 175 Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
 Ἀλλὰ τὰ γ' ἐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίεσσα τέττηκα.
 Τῆτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἥδ' ἐμεταλλᾶς·
 Οὗτός γ', Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,

“ Certe quidem capite etiam altiores alii sunt:

“ Pulchrum autem adeo ego nondum vidi oculis,

170 “ Nec adeo venerabilem: regi enim viro similis est.”

Huic autem Helena verbis respondit, nobilissima mulierum,

“ Reverendusque mihi es, dilecte socer, timendusque:

“ Utinam mors mihi placuisset mala, quando huc

“ Filium tuum secuta sum, thalamo fratribusque relictis,

175 “ Filiaque carissima, et cœtu aequalium amabili.

“ Sed hæc non facta sunt: quamobrem et lacrymis liquesco.

“ Illud autem tibi dicam, quod ex me quæris atque percontaris:

“ Hic quidem, Atrides est late imperans Agamemnon;

168 ἔασι] MS. Fl. R. A. J. ἔασι] Turn. etc. 170 ἔοικεν] MS. Fl. R.
 A. J. ἔοικε] T. etc. 172 ἐκυρὲ] Fl. A. I. R. 173 ἀδεῖν] A. 2. 3. J. R. T.

Ibid. ἔτω ἐγὼν ἔπω] *Al.* ἔπω ἐγὼν ἔπως.

Ver. 172. Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε.] Οἱ δειλότατοι πρὸς τὰς νόμους. θάρ-
 ραλιώτατοι πρὸς τὰς πολέμους εἰσὶ—διὸ καὶ
 καλῶς—Ὀμηροί, “ Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσί, φίλε
 “ ἐκυρὲ, δεινός τε.” *Plutarch. in Agid. et*
Cleomene. Cæterum de prosodia vocabu-
 lorum, φίλε ἐκυρὲ, vide supra ad α'. 51.

Ver. 173. Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι] Pul-
 cherrime, et singulari plane cum conde-
 centia, atque ad personam convenientissi-
 me, dedecus suum hic in exordio oratio-
 nis præfatur *Helena*; ὥς ὄφελεν θάνατός μοι
 etc. et eodem tandem desinit—ἐμὸς ἴσκι
 κυνῶπιδος, εἴ ποτ' ἔην γι.

Ver. 176. Ἀλλὰ τὰ γ' ἐκ ἐγένοντο.] Quod
 optaverim, quodque factum oportebat; non
 evenit.

Ibid. τίτηκα.] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 179. Ἀμφότεροι βασιλεὺς τ' ἀγαθός,
 κρατερός τ' αἰχμητής.] Εἴ ποτε γίνετο τῶν

Ὀμήρου σύγκρισις τ' ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς, ἢ
 παρὰ τὰ συμπόσια, ἄλλον ἄλλω εἶχον προ-
 κρινόντος. αὐτὸς [Ἀλέξανδρος] ὡς διαφέροντα
 πάντων ἐνέκρινε τῶτον, “ Ἀμφότεροι βασιλεὺς
 “ τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.” *Plu-*
tarch. de Alexandri Magni fortuna sive
virtute, orat. 1. Ἀραγε ὅτι αἰχμητής τε καὶ
 κρατερός ἂν εἴη, ἐκ εἰ μόνος αὐτὸς εὖ ἀγωνί-
 ζοιτο πρὸς τὰς πολέμους, ἀλλ' εἰ καὶ παντὶ
 τῷ στρατοπέδῳ τύτῃ αἴτιος εἴη; καὶ βασιλεὺς
 ἀγαθός, ἐκ εἰ μόνον τῷ ἑαυτοῦ βίῃ καλῶς
 προσηύκοι, ἀλλ' εἰ καὶ, ὡς βασιλεὺς, τύτῃ
 εὐδαιμονίας αἴτιος εἴη. *Xenoph. Ἀπομνημο-*
νησιμ. lib. 5.

Ver. 180. εἴ ποτ' ἔην γι.] Siquidem id
 meminisse fas sit: Si unquam digna eram,
 quæ isto nomine memorarer. Vide supra
 ad ver. 175. *Eustathius* hæc ita explicat:
 Τὸ δὲ, εἴ ποτ' ἔην γι, πρᾶντι τὸν ἐπὶ τῇ μινίᾳ
 τῷ ἀνδρὶ λυγρὸν ἴσως κατ' αὐτῆς· οἷον
 λίγυσα, ὡς ἐ νῦν εἴη, ἀλλὰ ποτ' ἔην. *Do-*

- Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.
 180 Δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνῶπιδος, εἴ ποτ' ἔην γέ.
 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
 "Ὡ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,
 "Ἡ ρὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κῆροι Ἀχαιῶν.
 "Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσέηλυθον ἀμπελόεσσιν,
 185 "Ἐνθα ἴδον πλείεσς Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπῶλεις,
 Λαῆς Ὀτρεῖος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 Οἳ ρὰ τότε ἔσρατόωντο παρ' ὅχθας Σαγγαρίοιο.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκερος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 "Ἡματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.

" Utrumque, Rexque bonus, fortisque bellator.

180 " Levir utique meus erat inverecondæ, siquidem fuit."

Sic dixit: hunc vero senex admiratus est, dixitque;

" O beate Atrida, læto-fato-nate, fortunate,

" Certe tibi multi sub imperio sunt juvenes Achivorum.

" Olim etiam Phrygiam ingressus sum vitiferam,

185 " Ubi vidi plurimos Phrygas, viros equos-agitandi peritos,

" Copias Otrei et Mygdonis deo-similis,

" Qui quidem tunc castra-habebant apud ripas Sangarii.

" Etenim ego auxiliaris existens cum illis numerabar

" Die illo, quando venerunt Amazones virgines.

186 λαός] MS. eraso v. Ibid. Μυγδόνης] MSS. edd. vett. 189 τῷ ὅτ']

Fl. A. J. R. τῷ ὅτ' ἦλθον] MS.

mina Dacier hoc modo vertit: " Il étoit
 " mon beau frere: Helas! malheureuse
 " puis je vivre, et penser que je ne puis
 " plus lui donner ce nom?"

Ver. 182. "Ὡ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενὲς,
 ὀλβιόδαιμον] "Ἐξῶθεν ἔστις ὁ μακαρισμὸς,
 ἔπλων καὶ ἔπλων καὶ τραττίας περιεχυμέ-
 νης· αἱ δὲ τῶν παδῶν φωναὶ πρὸς τὴν κινὴν
 δόξαν ἰδοῦσιν ἀντιμαρτυρεῖται, " Ζῆς μὲν μέγα
 " Κρονίδης ἄτη ἰνίδῃσι βασιλῆϊ," Plutarch. de
 Animi Tranquillit. Quod autem anno-
 tat Eustathius, laudatum hunc versum eo,
 quod vocem monosyllabam dissyllaba, de-
 inceps trisyllaba, quadrisyllaba, et quin-
 quesyllaba, ordine et κλιμακῶδ' excipiant;
 meræ sunt ineptiæ.

Ver. 183. διδμήατο κῆροι Ἀχαιῶν.] Scho-
 liastes legit διδμήαται; recteque explicat,
 ὑποτιταγμένοι εἰσίν. At διδμήαται hoc
 in versu locum habere non potest; nisi
 cum Barnesio, pro κῆροι, legas νῆς Ἀχαι-

ῶν, contra Codicum fidem. Eustathius,
 (ut ex commentario ejus colligo, pag. 303.
 lin. 49.) legit διδμηνται. Atque hanc
 equidem veram esse Lectionem existimo.
 Exigit enim Temporum ratio, ut διδμην-
 ται potius, quam διδμήατο, legatur. Vide
 supra ad α'. 37.

Ver. 184. "Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσέηλυθον]

Nam memini Hesiones visentem regna sororis
 Laomedontiadem Priamum. Æn. VIII. 157.

Ver. 185. "Ἐνθα ἴδον πλείεσς] Narratio
 sensibus fere perpetua, etiam in hac brevi
 oratione mire condecet.

Ibid. — αἰολοπῶλεις,] Vide supra ad β'.
 816.

Ver. 187. παρ' ὅχθας] Al. παρ' ὅχθαις.

Ver. 188. ἐγὼν ἐπίκερος ἔων] Ἐπίκερος
 λίσσεται, εἰ τοῖς πολυμύνοις βοηθῶντις·
 σύμμαχοι δὲ, εἰ τῶν πολυμύνων. Schol.

- 190 Ἄλλ' ἐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 Δεύτερον αὖτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραίός·
 Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὄδ' ἐστί·
 Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν, ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 195 Τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ,
 Αὐτὸς δέ, κτίλος ὥς, ἐπιπαλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 Ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλω,
 Ὅστ' οἶον μέγα πᾶν διέρχεται ἀργεννάων.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειδ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 200 Οὔτος δ' αὖ, Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,

190 "Sed neque isti tot erant, quot nigris oculis Achivi."

Secundo dein, Ulyssem conspicatus, interrogavit senex;

"Dic age mihi et istum, dilecta filia, quisnam is sit:

"Minor quidem capite Agamemnone Atrida,

"Latior vero humeris et pectoribus visu.

195 "Arma quidem ei jacent super terram aliam;

"Ipse vero, aries veluti, obit ordines virorum:

"Arieti ipsum ego assimilo densi velleris,

"Qui ovium magnum gregem oberrat candidarum."

Huic autem respondit deinde Helena Jove nata;

200 "Iste porro, est Laërtiades solers Ulysses,

204 γύναι] Fl. Ibid. ἡμεῖς] MS. sed supra scr. s. illud usitatus: quanquam variat saepe MS. vid. α'.

Ver. 191. Διούτιρον αὖτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραίός·] Πῶς ἔκ' ἔγνω αὐτὸν ὁ Πρίαμος, ὅς προτέρων ἄμα Μινίλειον εἰς Τροίαν ἔλθον· Ἀπαξ μόνον ἰντυχάν, καὶ μετὰ δεκάετη χρόνον, εὐλόγως ὁ γεραίός ἀπὸ μνήμης εἰχεν· Ἰσως μὲν, οὐκ ἔξυ βλίσπων, διὰ τὸ βαδὺ γῆρας· τυχὸν δὲ, καὶ ἐξελάδοντο, ἢ οὐδὲ τότε ἠπεριβόσκατο. Schol. apud Barnesium, et Eustath. Cæterum Διούτιρον hic intelligendum τὸ διούτιρον, sicut (infra, ver. 225.) Τὸ τρίτον.

Ver. 195. Τεύχεα μὲν οἱ] Qua ratione, μὲν, hic producat; item μάλα, ver. 214. et τε, ver. 221. et ἴπια, ver. 222. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 200. Οὔτος δ' αὖ,] Pessime hic Scholiastes interpolatus; καὶ Οὔτος δὲ λέγεται, καθάπερ τοῖοςδε. Quem malo omine secutus est Barnesius, et hic, et ver. 229. et alibi. Vide infra ad §. 160.

Ibid. πολύμητις Ὀδυσσεύς,]

— pellacis Ulyssaei.

Æn. II. 90.

Ver. 201. Ἰθάκης, κραναῆς περ ἰούσης.]

— Scopulos Ithacæ Laërtia regna.

Æn. III. 272.

"Ithacam illam in asperrimis saxulis tanquam nidulum affixam." Cic. de Orat. I. Atque hinc liquet istud χαμαλή, Odys. i. 25. ab Interpretibus minus recte fuisse acceptum. Insula enim Ithaca, non erat humilis ac depressa: Sed hoc (ut opinor) ibi ait Poëta, non modo montem istum, ver. 21. sed totam insulam, etiam χαμαλήν, etiam quibus in partibus depressior esset, comparate tamen cum circumjacentibus insulis, πανταγυράτην εἰν ἀλὶ κεῖσθαι.

Ver. 203. ἀντίον ἦυδα·]

Æolus hæc contra: —

Æn. I. 80.

— Æneas contra cui talia reddit. Æn. X. 530.

- Ὅς τρέφῃ ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐύσης,
 Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.
 Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 ὦ γύναι, ἥ μάλα τέτο ἔπος νημερτὲς εἶπες·
 205 Ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Τὲς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάρῳσι φίλησα·
 Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοιισιν ἔμιχθεν,
 210 Στάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
 Ἀμφω δ' ἐζομένῳ, γεραρῶτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

"Qui nutritus est in populo Ithacæ, asperæ licet existentis,

"Sciens omnimodosque dolos et consilia prudentia."

Hanc autem Antenor prudens contra locutus est;

"O mulier, profecto valde hoc verbum verum es locuta;

205 "Jam enim et huc olim venit nobilis Ulysses,

"Tui causa legatus, cum bellicoso Menelao:

"Hos autem ego hospitio-accepi, et in ædibus humaniter-tractavi:

"Amborum vero indolem perspexi et consilia prudentia:

"At cum jam Trojanis congregatis misti essent,

210 "Stantibus quidem, Menelaus eminebat latis humeris;

"Ambobus autem sedentibus, augustior erat Ulysses.

207 ἐξείνισσα] MS. ξείνισσα] Fl. 209 ἐν ἀγροῖς.] MS. at Fl. A. 1. ἀγροῖς. sine iv.

Ver. 204. ἡμεῖς.] Al. ἡμεῖς. Quod perinde est.

Ver. 205. ποτ' ἤλυθε:] Postulat temporum ratio, ut sit ἤλυθε ab Aoristo ἤλυθεν, non a Præterito (ut vocant) ἤλυθα. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 206. Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης,] Vertunt Recentiores, "Tui causa Legatus." At Eustathius: "Ἐνεκ' ἀγγελίης τῆς κατὰ τὴν Ἑλένην. Clark. Recte Eustathius. Duris Græci utuntur genitivis, ubi latina lingua præpositione utitur: quod tamen et latini poëtæ imitantur. Apud Thucydidem est ψήφισμα Μεγαρέων, plebiscitum de Megarensibus, vel contra Megarenses I. 100. 140.

Ibid. σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.] Cum Menelaus, et vir Princeps, et singulare certamen jam initurus, nequaquam hoc in loco prætereundus esset; nec tamen de ejus characterē Helenam verba facere deceret;

pulcherrimo artificio (ut recte notavit Porcius) Antenorem inducit Poëta, formam atque ingenium Menelai hic describentem.

Ver. 207. ἐξείνισσα,] Recte cum duplici α. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 209. Τρώεσσιν ἀγειρομένοιισιν] Al. Τρώεσσιν ἐν ἀγειρομένοιισιν.

Ver. 210. ὑπείρεχεν] Vide supra ad β'. 426.

Ver. 211. Ἀμφω δ' ἐζομένῳ, γεραρῶτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.] Convenit in hunc locum, quod de Odys. μ'. ver. 73. observavit Demetrius Phalereus περὶ ἑρμηνείας, §. 60. Τῷ Μεγαλοπρεπεῖ μὲν — τὴν ἀνδυπαλλαγὴν, ὥς Ὀμηρος: "Οἱ δὲ δύο σκοπίλοι, ὁ μὲν οὐρα —" Πολὺ γὰρ οὕτω μεγαλυότιρος, ἐπαλλαγίης πτώσις, ἢ ἵπτερ οὕτως ἴφθ, "Τῶν δὲ δύο σκοπίλων, ὁ μὲν οὐρανὸν —" Cæterum de hujusmodi Syntaxeos ratione, (cui nihil est commune cum absurda illa, quam vocant, Antiptosis;) vide supra ad

- Ἄλλ' ὅτε δὴ μύθεα καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 Ἥ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ εἰ πολύμυθος,
 215 Οὐδ' ἀφαρμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 Στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας.
 Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω, ἔτε προπερηνές, ἐνώμα,
 Ἄλλ' ἀστεμφές ἔχεσκεν αἰδρεῖ φωτὶ ἰοικώς.
 220 Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἀφρονά τ' αὐτῶς.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει,

- "Sed cum jam verba et consilia omnibus texebant,
 "Certe quidem Menelaus succincte concionabatur,
 "Pauca quidem, sed valde argute: quoniam non multiloquus erat;
 215 "Neque verbis errans, quamvis ætate posterior erat.
 "Sed cum jam solers surrexisset Ulysses,
 "Stabat, deorsumque despiciebat in terram oculis defixis;
 "Sceptrum vero neque retrorsum, neque in anteriorem-partem movebat,
 "Sed immotum tenebat, imperito viro similis:
 220 "Dixisses iracundum aliquem esse, stultumque itidem.
 "At cum jam vocemque magnam ex pectore mitteret,

212 γιγαστέριος] Fl. 219 αἰδρεῖ] Fl. αἰδρεῖ] A. 1. 220 κε] Fl. ζάκοτόν τι
 τιν'] MS. τ' αὐτῶς] Fl. R. 221 ἦ] MS. 222 χειμερίοισιν] Fl. A. 1.

β'. 353. et 681. Item infra ad ζ'. 510. et
 κ'. 224. et *Odyss.* μ'. 73.

Ver. 213. 224. Ἥ τοι μὲν Μενέλαος —
 'Ἄλλ' ὅτε δὴ — Ὀδυσσεύς —.] Menelaus
 concionabatur ἐπιτροχάδην, συντόμως, ἰσ-
 πυσμένως. Παῦρα μὲν. Ulysses vero,
 πᾶν καὶ πυκνόν. Schol. Οὐκ ἡμίλησε δὲ,
 οὐδὲ χαρακτηρίσαι τοὺς ῥήτορας. Τὸν μὲν γὰρ
 Νέστορα, ἥδ' οὐ καὶ προσηνῇ τοῖς ἀκούουσιν εἰς-
 ἀγνῶν τὸν δὲ Μενέλαον, βραχυλόγον καὶ εὐχα-
 ριστὴ καὶ τοῦ προκειμένου τυγχάνοντα: τὸν δὲ
 Ὀδυσσεύα, πολλῇ καὶ πυκνῇ τῇ διανοήσει τῶν
 λόγων κεχρημένον. *Dionys. Halicarn.* τι-
 ρί τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 20. "Menela-
 "um ipsum, dulcem illum quidem tradit
 "Homerus: sed pauca loquentem." *Cic.*
de clar. Orat. "Itaque oratio illa [*Ulys-*
sis] apud *Homerum* concitata, et sine
 "intermissione in morem *nivis* superve-
 "niens, oratori data est." *Senec. epist.*
 40. "Homerus brevem quidem cum a-
 "nimi jucunditate, et propriam, (id enim
 "est, non errare verbis,) et carentem su-
 "pervacuis eloquentiam, Menelao dedit;

"quæ sunt virtutes generis illius primi.
 "Et ex ore Nestoris dixit dulciorem melle
 "profluere sermonem; qua certe delecta-
 "tione, nihil fingi majus potest. Sed
 "summam aggressus, ut in *Ulysse*, facun-
 "diam; magnitudinem illi junxit; cui o-
 "rationem *Nivibus Hybernis*, et copia
 "verborum, atque impetu, parem tribuit.
 "Cum hoc igitur, nemo mortalium con-
 "tendit." *Quintilian.* lib. 12. cap. 10.
 "Sed ea ipsa genera dicendi, jam antiqui-
 "tus tradita ab Homero sunt tria in tribus:
 "Magnificum in *Ulysse*, et ubertum; Sub-
 "tile in Menelao, et cohibitum; mixtum
 "moderatamque, in Nestore." *Gell.* lib.
 7. cap. 14.
 Ver. 217. Στάσκειν, etc.]
 — defixa Latinus
 Obtutu tenet ora, soloque immobilis hæret,
 Intentos volvens oculos. *Æn.* VII. 249.
 "Mire auditurum dicturi cura delectat —
 "Hoc præcipit *Homerus*, *Ulyssis* exemplo;
 "quem stetisse oculis in terram defixis,
 "immo etque sceptro, priusquam illam elo-

- Καὶ ἔπεια νιφάδεσσιν ἰοικότα χειμερίοισιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 Οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
 225 Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός.
 Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 Ἐξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους;
 Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν.
 Οὔτος δ', Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν.
 230 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὦς,
 Ἔστηκ' ἀμφὶ δὲ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέδονται.

- "Et verba imbris nivalibus similia hybernis;
 "Non deinde cum Ulysse contendisset mortalis alius:
 "Non autem tunc adeo Ulyssis mirabamur speciem intuentes."
 225 Tertio rursus Ajacem conspicatus, interrogabat senex;
 "Quisnam item iste alius Achivus vir, latusque magnusque,
 "Procerissimus Argivorum tum capite tum latis humeris?"
 Huic autem Helena sinuoso-peplo-induta respondit, nobilissima mulierum;
 "Hic vero, Ajax est ingens, propugnaculum Achivorum:
 230 "Idomeneus autem illinc inter Cretenses, deus veluti,
 "Stat: circum vero ipsum Cretensium duces congregati sunt.

225 Ὀδυσῆϊ] ead. Ibid. ἐρίσει] A. 2. 3. J. R. etc. 224 Ὀδυσῆος] Fl. A. 1.
 228 τανύπεπλος] MS. 229 ἔρκος Ἀχαιῶν] MS.

"quentia procellam effunderet, dicit."
Quintilian. lib. 11. cap. 3. Ludum facit
 hunc locum *Aristophanes*, *Nub.* ver. 187.
 et 191. Ἀτὰρ, τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπου-
 σιν οὗτοι, τί γὰρ οἶδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' Ἐγ-
 κεκυφότες; *Clark.* Huc respexit et *Ovid.*
Met. XIII. 125. Adstitit, atque oculos
 paululum tellure moratus, sustulit ad proce-
 res etc.

Ver. 219. αἰδρεῖ] *Al.* αἰδρεῖ.

Ver. 220. ζάκοτόν τινα ἔμμεναι] *Al.* ζά-
 κοτόν τινα ἔμμεναι. *Clark.* sic et MS. L.

Ver. 222. ἔπεια νιφάδεσσιν ἰοικότα] Vide
 supra ad ver. 213.

Ver. 225. ἐρίσει] Ita edidit *Barnesius*,
 ex tribus MSS. Rectissime. *Alii* male;
 ἐρίσει. Quod secundum necessario corri-
 pit, α'. ver. 6. — διαστάντην ἐρίσαντι. Vide
 supra ad α'. 140. *Clark.* MS. Lips. pari-
 ter habet ἐρίσει, itemque edd. Flor. et
 Ald. prima: sic etiam libri omnes apud
 Strabon. L. I. p. 33. ubi artificium hujus
 loci attingitur. *Ern.*

Ver. 226. ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε, Ἐξοχος
 Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους;]

— latus humeros — *Æn.* XI. 679.

— sed cunctis altior ibat

Anchises — *Æn.* VIII. 162.

Ipsa inter primos præstanti corpore Turnus

Vertitur, arma tenens, et toto vertice supra est.

Æn. VII. 783.

Musæum ante omnes: medium nam plurima

turba

Hunc habet, atque humeris extantem suspicit

altis. *Æn.* VI. 667.

Ubi notandum, *Musæum*, non *Homerum*,
 inter omnes tum eminere visum; quod
Homerus, quo tempore, quæ ibi narrantur,
 gesta sunt, nondum natus esset.

Ver. 230. θεὸς δὲ,] Qua ratione, θεὸς, hic
 ultimam producat; item δῖος, ver. 240.
 et Ἰδαῖος, ver. 248. et παριστάμενος, ver.
 249. vide supra ad α'. 51.

Ver. 251. ἡγερέδονται.] Edidit *Barne-*
sius, et legendum contendit, ἡγερέδονται.
 Nimirum, non vidit temporum rationem
 isto modo non constare: "Stat, et circum

- Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφίλος Μενέλαος
 Οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλες μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκαπας Ἀχαιῆς,
 235 Οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τέννομα μυθήσαιμην.
 Δοιῶ δ' εὖ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά δ' ἱππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 Αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 Ἥ ἐχ' ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;
 240 Ἥ δὲυρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
 Νῦν δ' αὖτ' ἐκ ἐδέλῃσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοι ἐστίν;
 Ὡς φάτο· τὰς δ' ἤδη κατέχεν Φυσίζοος αἴα
 Ἐν Λακεδαίμονι αὖτις, φίλῃ ἐνὶ πατρὶδι γαίῃ.

- “Sæpe cum hospitio excepit bellicosus Menelaus
 “Domo in nostra, quum ex Creta venisset.
 “Nunc vero alios quidem omnes video nigris oculis Achivos,
 235 “Quos facile cognoverim, nomenque proferrem:
 “Duos vero non possum conspiciere principes populorum,
 “Castoremque equorum domitorem, et pugilatu strenuum Pollucem,
 “Germanos-fratres, quos mihi una peperit mater.
 “An non secuti sunt Lacedæmone ex amœna?
 240 “An huc illi quidem secuti sunt navibus in pontigradis;
 “Nunc vero nolunt pugnam inire virorum,
 “Dedecora veriti et probra multa, quæ mihi sunt?”
 Sic dixit: hos autem jam continebat alma tellus
 In Lacedæmone istic, dilecta in patria terra.

232 ξείνισσ' A. 2. 3. J. R. 235 εὖ] MS. Fl. A. J. Prima Rom. εὖ dedit,
 quod secutus est Turnebus cum aliis. 239 οὓς] R. A. 2. 3. J. εὖ π.
 MS. et sic v. a. A. 2. 3. J. ἱπιδ. Fl. R. 243 κατέχει] MS.
 videtur esse διπτογραφούμενον. Vera lectio κατέχει; nec opus τῷ v. not.
 ad Il. α'. 2. ei alterius terminatio addita, ut esset κατέχειν. 244 ἐν]
 MS. 247 φέρε δὴ] MS. κρατῆρα] Fl. 249 ὄρῳ] MS. Fl. recte. v.
 l. c. Aldus addidit v. statim in ed. pr. 252 τάμῃσι] MS. sive ut
 sit secunda pl. quod fert contextus: sive ut v. pro ai sit scriptum, ut

“ipsum Duces congregabantur.” Vide
 supra ad α'. 37. et ad γ'. 183. et infra
 ad δ'. 434. Omnino aut retinendum,
 ἀγριέονται, aut legendum ἀγριούνται, ut
 infra α'. 127. Clark. Sic MS. et edd.
 vett.

Ver. 232. ξείνισσιν] Recte, cum dupli-
 ci σ. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 235. Οὓς κεν εὖ γνοίην] Ita Editi.
 Nectamen opus: Cum, οὓς κεν εὖ γνοίην,
 recte dici posset. Vide supra ad α'. 51.
 n. 7. Clark. MS. Lips. habet εὖ. v. V. L.
 Ver. 237. Κάστορά δ' ἱππόδαμον] v. β.
 23.
 Ibid. πύξ ἀγαθόν]

- 245 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν, θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ,
 Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρέξης,
 Ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 Κήρυξ Ἰδαῖος, ἡδὲ χρύσεια κύπελλα.
 Ὡτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 250 Ὅρσεο, Λαομεδοντιάδῃ καλέεσιν ἄριστοι
 Τρώων δ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμῃται·
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφίλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 255 Τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαδ' ἔποιτο·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
 Ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα· τοὶ δὲ νέωνται

- 245 Præcones autem per urbem, deorum ferebant fœdera firma,
 Agnos duos, et vinum latum, fructum telluris,
 Utre in caprino: ferebat etiam cratera splendidum
 Præco Idæus, et aurea pocula:
 Excitabatque senem astans, his verbis;
 250 “Surge, Laomedontiade: vocant optimates
 “Trojanorumque equum-domitorum, et Achivorum ære-loricatorum.
 “In campum descendere, ut fœdera firma feriantur:
 “Quippe Alexander et bellicosus Menelaus
 “Longis hastis dimicabunt de muliere:
 255 “Victorem autem mulier et opes sequentur:
 “Cæteri vero, amicitia et fœderibus firmis percussis,
 “Incolemus nos Trojam glebosam; illi autem revertentur

habuimus ῥίψι, νίετε pro ῥίψαι, νάησι etc. at τάμῃσι Flor. Ald. l.
 quod prætulim. 254 μαχήσονται] MS. Fl. quia Homero frequentius
 μαχίσσονται, quam μαχῆσι. fuerit forte in libris ἰγχείης μαχίσσονται.
 Sed v. ad α'. 298. 257 νίονται] MS. edd. vett. Castell. a. 1567. Bas.
 edidit νίανται, quod alii secuti sunt. recte. nempe in νίονται est o
 longum antiqua scriptura: cujus exemplum habimus α'. 46. 570.
 ubi vid.

Seu crudo fudit pugnam committere cestu.
 Æn. V. 69.

Ver. 240. δὲυρο μὲν] Mallet Barnesius,
 “δὲυρ' οἱ μὲν, ob Emphasisin, siqua faverent
 “exemplaria:” Vide ad ver. 409. Sed et
 δὲυρο, ferri potest: Vide supra ad α'. 51.
 Ver. 241. μάχην] Al. πόνον.
 Ver. 242. ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοι ἐστίν;] Vi-

de supra ad ver. 173. Pulchre admodum,
 unde primum exorsa est, eodem infelix
 desinit.

Ver. 246. οἶνον εὐφρονα,] Εὐφρον h. l.
 dicitur active, lætificum. Ern.
 Ibid. καρπὸν ἀρέξης,] Vide infra ad
 ζ'. 142.

- Ἄργος ἐς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.
 Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 260 Ἴππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπιδόντο.
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω.
 Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
 Τὰ δὲ διὰ Σκαίων πεδίωνδ' ἔχον ὤκεις ἵππους.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 265 Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πελυβοτείραν,
 Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 Ὄρυστο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

“ In Argos aptum-equis et in Achaïam pulchras mulieres habentem.”

Sic dixit: cohorrui autem senex; jussitque socios

260 Equos jungere; Illi vero impigre paruerunt.

Ascendit itaque Priamus, ac lora traxit retrorsum:

Juxtaque eum Antenor perpulchrum ascendit currum.

Illi utique per Scæas portas in campum dirigebant veloces equos.

At ubi jam venerunt at Trojanos et Achivos;

265 Ex equis descendentes in terram almam,

In medium Trojanorum et Achivorum processerunt.

Surrexit autem statim deinde rex virorum Agamemnon,

259 ἐκέλευσε] Fl. A. 1. ἑταίροις] MS. 260 ὄτραλέως] scr. in Cod. tanquam esset ὄτραλῆς. ἐπιδόντο] Fl. A. 1. 262 βήσας] Fl. A. 1. 263 πεδίων sine δ. MS. 267 ἵππων] α superscr. in MS. ut alibi. 268 αὐτὰρ] MS. Fl. sic et MS. v. 270. 270 ἵππων] MS. Fl. 271 Ἀτρεΐδης δ'] MS. Ald. 2. 3. vitiose Ἀτρεΐδης, ut alia: et tamen imitatur Junta.

Ver. 247. κρητῆρα φαεινὸν] Cratera argenteum.

Ver. 248. Κῆρυξ Ἰδαῖος, ἡδὲ] Vide supra ad α'. 51. Nam licet “ alias legi posset, Ἰδαῖος κῆρυξ,” ut conjecit Barnesius; at languidum id valde fuisset, et invenustum.

Ver. 252. τάμνεται] Al. τάμνουν.

Ver. 259. ῥίγησεν δ' ὁ γέρον.] Cohorrui, præ metu et de filio dimicaturus, et de rerum summa.

Ver. 260. Ἴππους ζευγνύμεναι.] Qua analogia fit δίδωμι, δίδως, δίδωσι, δίδωμι, δίδωμαι, δίδου, δίδου, δίδου; eadem fit ζευγνύμι, ζευγνύς, ζευγνύς, ζευγνύμι, ζευγνύμαι, ζευγνύς, ζευγνύς, ζευγνύμαι. Et similiter in verbis, istius formæ, omnibus: ut Poëtas attente legentibus facile

apparebit. Neque in His licentiæ locus est ullus. Vide infra ad ι'. 70.

Ver. 261. Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω.]

Interea Reges, ingenti mole Latinus Quadrijugo vehitur curru:

Æn. XII. 161.

Ver. 272. ἄρτα.] Al. ἄρτα.

Ver. 273. Ἀγῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνεται τρέχας.]

Et summas carpens media inter cornua setas.

Æn. VI. 245.

et tempora ferro

Summa notant pecudum

Æn. XII. 173.

Ver. 276. Ζῆν πάτερ, Ἰδῆδιν μεδίον, κύνιστι, μίγιστι.] Heraclides Ponticus citat: Ζῆν κύνιστι, μίγιστι, πειλαιφίς, αἰθίρι ναίων.

- Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμήτης· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 Ὀρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 270 Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 Ἡ οἱ παρ ξίφεος μέγα κελεὼν αἰὲν ᾄορτο,
 Ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 275 Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Ἡέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακέεις,

Surrexit etiam Ulysses solers: at præcones conspicui

Res necessarias ad fœdera fida Deorum cogebant, cratere autem vinum

270 Miscebant; ac regibus aquam supra manus fuderunt:

Atrides vero, districto manibus cultro,

Qui ei ad ensis magnam vaginam semper pendeat,

Agnorum ex capitibus abscidit pilos: at eos postea

Præcones Trojanorum et Achivorum distribuerunt principibus.

275 Inter eos vero Atrides alta-voce precabatur, manibus sublatis;

“ Jupiter Pater, qui ab Ida imperas, augustissime, maxime,

“ Solque, qui omnia adspicis, et omnia audis,

272 *μίγαν*] Fl. Aldd. J. Turneb. Sic citat Eustath. ad Il. ε'. p. 1182.

cum in Comment. ad locum huncce habeat *μίγα*: quod metrum desi-

derat. Ibid. *ᾄορτο*] MS. Fl. A. 1. quod prætulerim. consentiunt MSS.

alii plures, Hesych. Suidas et alii Grammat. 273 *τάμνε*] MS. 274

νεῖμον] MS.

Ver. 277—284. Ἡέλιός θ' — Καὶ Πο-
 ταμοὶ, καὶ Γαῖα — Ὑμῖς μάστιγες ἔσσι, —
 Εἰ μὲν κεν Μενέλαον — Εἰ δὲ κ' Ἀλέξαν-
 δρον —]

Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustras;
 Et Diræ ultrices. —

Æn. IV. 607. 610.

Esto nunc Sol testis, et hæc mihi Terra precanti,
 Et Pater Omnipotens, et tu Saturnia Juno.
 Fontesque Fluviosque voco. —

Cesserit Ausonio si fors victoria Turno,
 Convenit Evandri victos discedere ad urbem;
 Cedet Iūlus agris; nec post arma ulla rebelles
 Æneadæ referent, ferrove hæc regna lacessent.
 Sin nostrum annuerit nobis victoria martem,

— paribus se legibus ambæ

Invictæ gentes æterna in fœdera mittant.

Æn. XII. 176. etc.

Ver. 278. *καμόντας*] Optime et signifi-

VOL. I.

canter exprimit id hæc vox, quod Latine
 dicitur, *vita functos*; pari ratione ac, Of-
 ficio *functos*, Honore *functos*, Labore
functos; et similia siqua sunt.

Ver. 279. *τίνυσσον*] Si scribatur *τίνυσ-*
σον, perinde erit. Nam *τίνα*, (unde *τίν-*
νυμι) in lingua *Ionica* priorem producit;
 licet in lingua *Attica* corripiatur: Vide
 supra ad β'. 43. *Δυνῶ δὲ ἀριθμῶ πίχρη-*
ται, ἰπῶν, τίνυσσον ἔστι γὰρ ὁ λόγος πρὸς
Πλούτωνα καὶ Περσιφόνην. Schol.

Ver. 280. *μάστιγες*] Vide supra ad α'.
 338.

Ver. 282. *ἰχίτω*] *ἀγίτω*, Plutarch. *Sym-*
posiac. lib. 9.

Ver. 286. *ἀποτινίμην*] Vide supra ad
 ver. 279. et ad β'. 43.

Ver. 287. Ἡ τε καὶ ἑσσομένοις μετ' ἄν-
 θρώποις πίληται.] Male hæc reddidit doc-

Y

- Καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 Ἀνδρώπες τίνυσσον, ὅ, τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 280 Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·
 Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 Ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεάμεθα ποντοπόροισιν·
 Ἢ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνει ξανθὸς Μενέλαος,
 285 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδῆναι,
 Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
 Ἥ τε καὶ ἑσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιο τε παῖδες
 Τίнейν οὐκ ἐδέλωτιν, Ἀλέξανδροιο πεσόντος,
 290 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι, εἵνεκα ποιῆς,
 Αἴδε μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.
 Ἥ, καὶ ἀπὸ στομάχης ἀργῶν τάμε νηλεὶ χαλκῷ.

- .. Et Flumina, et Tellus, et qui sub terra mortuos
 .. Homines punitis, quicunque perjurium juraverit,
 280 .. Vos testes sitis, conservate vero foedera fida:
 .. Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,
 .. Ipse deinceps Helenam retineat, et opes omnes;
 .. Nos vero in navibus redeamus pontum-transeuntibus:
 .. Sin autem Alexandrum interfecerit flavus Menelaus,
 285 .. Trojani exinde Helenam et opes omnes reddunto,
 .. Muletam vero Argivis pendunto, quam convenit,
 .. Quaeque etiam posteros inter homines sit memorata.
 .. Sin autem mihi muletam Priamus Priamique filii
 .. Pendere noluerint, Alexandro prostrato;
 290 .. Tum ego etiam deinde pugnabo, gratia muletæ,
 .. Hic manens, usque dum finem belli invenero.”
 Dixit, et fauces agnorum abscidit saevo ferro:

275 τοῖσι δ'] Fl. Aldd. R. J. 279 τίνυσσον] MS. Etiam sic versus sal-
 vus. ibid. ὅ, τίς] MS. Fl. Aldd. R. J. 283 ἡμεῖς] hic versus totus
 abest a MS. in extr. pag. adscriptus manu recentiori. Et non modo
 abesse potest salva sententia. Nam etiam domum redeundum erat victo
 Paride. Quamquam Eustathius ait, hoc dici, ut appareat eadem

tissima Dacier; “payeront aux Grecs et
 “à leurs descendans à jamais un tribut.”
 Ut recte observavit Popius.
 Ver. 289. Τίνυν] Vide supra ad ver. 279.
 et ad β'. 43.

Ver. 292. Ἥ, καὶ ἀπὸ στομάχης ἀργῶν
 τάμει
 Talibus inter se firmabant foedera dictis,
 Conspectu in medio procerum; tum rite sa-
 cratas

- Καὶ τοὺς μὲν κατέδηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 Θυμῷ δεινομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 295 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
 Ἐκχεον, ἡδ' εὐχοντο θεοῖς αἰγιγενέτησιν·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τέ·
 Ζεῦ κύδιζε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
 300 ὦδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ρέει, ὥς ὃδε οἶνος,
 Αὐτῶν, καὶ τεκίων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.
 ὦς ἔφην· ἐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράαινε Κρονίων.
 Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 305 Ἥτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Ἄψ, ἐπεὶ ἔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.

- Et hos quidem deposuit super terram palpitantes,
 Anima carentes: nam vires ademerat ferrum;
 295 Vinum insuper ex cratere haustum poculis
 Effundebant, et vota faciebant diis immortalibus:
 Sic autem aliquis dicebat Achivorumque Trojanorumque;
 “Jupiter augustissime, maxime, et immortales dii ceteri;
 “Utri priores prater foedera offenderint,
 300 “Sic ipsis cerebrum humi fluat, sicut hoc vinum,
 “Ipsorum, et liberorum: uxores vero aliis cedant.”
 Sic dicebant; necdum ipsis votum ratum faciebat Saturnius.
 Inter eos autem Dardanides Priamus verba fecit;
 “Audite me, Trojani, et bene-ocreati Achivi:
 305 “Equidem ego abeo ad Ilium ventosum
 “Retro; quia nullo modo sustinebo oculis videre
 “Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.

Menelai non ulturos Græcos. Etiam Steph. testatur hunc versum a
 quibusdam MSS. abesse. 295 ἀφυσσάμενοι] MS. sed corr. a manu sec.
 Ald. 2. 3. J. Ibid. δαπάεσσιν] MS. 296 αἰγιγενέτησι] Fl. 302 πῶ] Fl.
 304 εὐκν.] Fl. Aldd. J. R. 306 πῶ] Fl. A. 1.

In flammam jugulant pecudes.

Æn. XII. 212.

Ver. 293. ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, Θυμῷ
 δεινομένους·]

— exanimisque tremens procumbit humi,—
 Æn. V. 481.

Ver. 297. ὦδε δέ τις εἶπεσκεν] Qua ra-
 tione, τίς, hoc in loco producatur, et
 infra, ver. 319. item ὦδρον, ver. 310.
 et Ἀλέξανδρος, ver. 329. vide supra ad α'.
 51.

Ver. 298. ἀθάνατοι] Vide supra ad α'.
 398.

- Ζεὺς μὲν πε τόγῃ οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀπποτέρῳ δαδάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
 310 Ἡ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς·
 Ἄνδ' ἄρ' ἐβαῖν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω.
 Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἀψοῖροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
 Ἐκτῶρ δὲ Πριάμοιο παῖς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 315 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρης ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Ὀπποτέρως δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 Ὡδὲ δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶν τε.
 320 Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύνδιζε, μέγιστε·

“Jupiter nimirum hoc scit et immortales dii reliqui,
 “Utri mortis finis fato-destinatus sit.”

- 310 Dixit, et in currum agnos posuit diis par vir:
 Et ascendit ipse, ac lora traxit retrorsum;
 Juxtaque eum Antenor perpulchrum ascendit currum.
 Hi quidem itaque reversi, ad Ilium abibant.
 Hector vero Priami filius et nobilis Ulysses
 315 Locum quidem primum dimensi sunt: ac deinde
 Sortes in galea ærea quatiebant prehensas,
 Uter prior emitteret æream hastam.
 Populi interim supplicabant, diisque manus elevabant;
 Sic autem aliquis dicebat Achivorumque, Trojanorumque;
 320 “Jupiter pater, qui ab Ida imperas, augustissime, maxime:

310 *Δίτῳ*] pessime A. 2. 3. tamen J. sequitur. ut mox v. 313 *πρωτί*.
 318 *Θεοῖς δὲ χ.*] MS. Fl. Aldd. Junta hic discessit, casu, ut opinor, et
 dedit *Θεοῖς* δὲ, quod cæteri secuti sunt. Eustath. utramque lectionem

Ver. 302. *Κρονίων*.] De prosodia vocis
Κρονίων, *Κρονίονος*, *Κρονίανος*, vide supra ad
 α'. 397. et 265.

Ver. 303. *Τοῖσι δὲ*] Male hic et alias edi-
 dit Barnesius, *Τοῖσι δὲ*. Quod est hiulcum.
 Utique, si quid opus, scribendum ei fuis-
 set non *Τοῖσι δὲ*, sed *Τῷ δὲ*.

Ver. 306. *ἰπὶ ὕπνου τλήσῃ* ἐν ἐφθαλ-
 μοῖσιν ὀρεῖσθαι]

Non pugnam aspicere hanc oculis, non fœdera,
 possum. Æn. XII. 151.

Ver. 313. *Τῷ μὲν ἄρ' ἀψοῖροι προτὶ Ἴλιον*
ἀπονέοντο.] De ἀπονέοντο, vide supra ad α'.
 398. Cæterum inepte admodum nodum
 hic in scirpo quaerit Scholiastes: *Διατὶ χω-*
ρίζεται ὁ Πριάμος; καὶ οἱ μὲν φασιν, ὅτι ἵνα
ἀφ' ὕψους πρὸς τὸν Διὸς ἀπὸ τῆς πόλεως
τὴν μονομαχίαν. Οἱ δὲ, ἵνα φυλάξῃ τὰ τεί-
χη. Ἄλλοι δὲ τὴν Ὀμηρικὴν λύσιν παρί-
σχονται τὸ, "Οὕτως τλήσῃ" ἐν ἐφθαλμοῖ-
σιν ὀρεῖσθαι. "Ὅστις ἀμεινον.

Ver. 315. *Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον*]

- Ὀπποτέρως τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 Τὸν δὲ ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἀἴδος εἶσω,
 Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφαν· πάλλιν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτῶρ,
 325 Ἀψ ὁρόων· Πάριος δὲ Δῶς ἐκ κλῆρος ὄρεσεν.
 Οἱ μὲν ἔπειδ' ἵζοντο κατὰ σίχας, ἥχι ἐκάσῳ
 Ἴπποι ἀερεσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
 Αὐτὰρ ὃν' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
 330 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, Δώρηκα περὶ στήθεσσι δύνειν
 Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ·

“Uter horum facinorum inter utrosque auctor fuerit,
 “Hunc da interemptum subire domum Orci;
 “Nobis vero rursus amicitiam et fœdera rata fieri.”

- Sic quidem dixerunt: concutiebatur vero ingens expedite-pugnam-ciens
 325 Retro aspiciens: Paridis autem illico sors exiliit. [Hector,
 Illi deinde consederunt secundum ordines, ubi unicuique
 Equi veloces, et varia arma jacebant.
 At circa humeros induit arma pulchra
 Nobilis Alexander, Helenæ maritus pulchras-comas-habentis.
 330 Ocreas quidem primum circa tibias posuit
 Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas:
 Tum postea thoracem circa pectora induebat
 Sui fratris Lycaonis: habilis enim erat ipsi:

memorat, sed parem facit sensu. 328 *ἰδύσῃ*] A. 2. 3. J. 330 *κνη-*
μίδας] Fl. Ibid. *ἱνθικῇ*] MS. 332 *στήθεσσι*] Fl.

Campum ad certamen, magnæ sub moenibus
 urbis,
 Dimensi Rutulique viri, Teucrique, parabant.
 Æn. XII. 116.

Ver. 316. *Κλήρης ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ*]

Convenere viri, dejectamque ærea sortem
 Accepit galea; — Æn. V. 490.

Ver. 318. *Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖ-*
ρας ἀνέσχον.] *Al.* *Λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς, ἐπὶ*
χεῖρας ἀνέσχον.

Ver. 322. *ἀποφθίμενον*] De syllaba φθ,
 correpta, vide supra ad β'. 45. et ad α'.
 309. et 314.

Ver. 324. *κορυθαίολος*] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 330. *Κνημῖδας μὲν πρῶτα etc.*]

— Rutulum thoraca indutus, ahenis
 Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
 — laterique accinxerat enssem. Æn. XI. 487.

Ver. 333. *ἤρμοσε δ' αὐτῷ*]
 — habilis lateri clypeus, loricaque tergo, est.
 Æn. XII. 432.

- Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 335 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφδίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 Ἴππεριν· δεινὸν δὲ λόφος καδύπερθεν ἔνευεν·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 Ὡς δ' αὖτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
 340 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἐκάτερθεν ὀμίλῃ θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐσιχόωντο,
 Δεινὸν δερκόμενοι· δάμβος δ' ἔχεν εἰσορόοντας
 Τρωῶας θ' ἵπποδάμεις, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Καί ῥ' ἐγγὺς σήτην, διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ,
 345 Σείοντ' ἐγχεῖας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

Circa autem humeros suspendit ensem argenteis-clavis-distinctum,
 335 Æreum; ac postea scutum magnumque solidumque:
 Capiti vero forti galeam affabre-factam imposuit,
 Setis equinis comantem: terribiliter vero crista desuper nutabat:
 Sumsitque robustam hastam, quæ ipsius manibus apta erat.
 Pari autem modo et Menelaus Mavortius arma induebat.
 340 Hi postquam igitur ex utraque acie armati erant,
 In medium Trojanorum et Achivorum processerunt,
 Torvum intuentes: stupor autem occupabat aspicientes
 Trojanosque equorum-domitores, et bene-ocreatos Achivos.
 At hi propius steterunt dimenso in loco,
 345 Quassantes hastas, sibi invicem irati.

336 ἐὐτυκτον] Aldd. 341 μέσον] A. 2. 3. J. 342 εἰσορόοντας] R. A.
 2. 3. J. 345 εὐκν.] Edd. vett.

Ver. 334. βάλετο] Vide supra ad ver.
 141.

Ver. 337. Ἴππεριν· δεινὸν δὲ λόφος;
 Ære caput fulgens, cristaque hirsutus equina.
 Æn. X. 869.

Ver. 338. ἄλκιμον ἔγχος.]
 — validam hastam. Æn. X. 401.

Ver. 345. Σείοντ' ἐγχεῖας.] Legendum
 existimat H. Stephanus, Σείον τ' ἐγχεῖας.
 Sed perinde est, tum ad Sententiam, tum
 ad Syntaxim. Nam quod locum hic mi-
 nus aptum habere arbitratur τὸ ἀσύνδετον,
 in eo vero mire fallitur Vir doctissimus.
 Non enim rectius, sed omnino pessime,

et languide admodum diceretur, σείοντ.
 Καὶ κοτέοντε.

Ibid. κοτέοντε.] Al. κοτίοντες. Quod
 hoc quidem in loco, non utique omni in
 loco, idem est. Vide supra ad α'. 366 et
 5'. 288.

Ver. 347. Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσ-
 πίδα — Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν.]

— raucæ quod protinus ære repulsum,
 Et summo clipei nequicquam umbone pependit.
 Æn. II. 515.

Ver. 348. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν.] Al. Οὐδ'
 ἔρρηξεν χαλκός.

Ver. 349. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.] Al. Ἀσ-
 πιδ' ἐν κρατερῇ.

Ver. 352. Δῖον Ἀλέξανδρον.] Cum vox,

- Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμῇ
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 350 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κακ' ἔοργε,
 Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
 Ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνδρώπων,
 Ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παρὰσχῃ.
 355 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,

Prior autem Alexander emisit longam hastam.
 Et feriit Atridæ scutum undique æquale.
 Neque perrupit æs, inflexa est enim ei cuspis
 Scuto in valido: At secundus impetum fecit ferro

350 Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem;
 "Jupiter rex, da ulcisci, qui me prior injuria affecit,
 "Scelestum Alexandrum, et meis sub manibus doma:
 "Ut quisque horrescat etiam posterorum hominum,
 "Hospitem injuria afficere, qui benignitatem exhibuerit."

355 Dixit, et vibratam emisit longam hastam,
 Et feriit Priamidæ scutum undique æquale.
 Per scutum sane penetravit fulgidum rapida hasta,

349 ἐν] MS. sed ante ἀσπίδι. 352 χερσὶ] MS. 355 καὶ προΐει] A. 3.
 Ibid. δολιχόσκιον] Fl. 356 πάντοσε ἴσῃν.] MS. 357 ὄμβριμον] MS.

δολιχόσκιον, proprie id denotet, quod Latine di-
 citur, insignis; vulgo hic vertunt, δῖον
 Ἀλέξανδρον, scelestum Alexandrum, nequi-
 tia scilicet insignem. Eustathius tamen et
 hic bonam in partem accipit: παιδεύοντος
 Ὁμήρου. δὲ τὸν σπαδαῖον ἄνδρα εὐλογητὸν
 ἵκει. ὡς τὰ πολλὰ, καὶ μὴ σκωπτικὸν ἐν οἷς
 ὁ Ὅμηρος.

Ver. 355. προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, — Διὰ
 μὲν ἀσπίδος ἦλθε — Καὶ διὰ θάρηκος]

— hastam jacit: illa per orbem
 Ere cavum triplici, per linea terga, tribusque
 Transit intextum tauris opus. Æn. X. 783.

Ver. 356. Πριαμίδαο] Vide supra ad α'.
 308.

Ver. 357. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε:] Rapi-

dissimum hastæ transitum pulcherrime
 et ζωγραφικῶς depingit Versus, a brevi-
 bus statim exorsus syllabis tribus. Quod
 cum Barnesium non fugeret; idem ta-
 men eodem in loco vocem, διὰ, syllabam
 priorem ex "Necessitate," si Diis placet,
 producere comminiscitur. Quo nihil fin-
 gi potuit ineptius. Nam in quibusdam
 quidem vocabulis, ubi breves syllabæ tres
 concurrunt, nec in iis tamen omnibus,
 (vide supra ad α'. 398.) conceditur isti-
 usmodi ex necessitate licentia. Atqui
 ut a voce διὰ, e duabus syllabis brevibus
 constante, inchoetur versus; quæ (ma-
 lum) ista demum Necessitas! Vide supra
 ad ver. 363.

Ibid. ὄμβριμον] Al. ὄβριμον.

Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλε ἤρηρεϊσο·
 Ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 360 Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 Πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τριχθαῖ τε καὶ τετραχθαῖ διατρυφὲν ἐκπέσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Et per thoracem affabre-factum infixa est:

E regione autem juxta ile discidit tunicam

360 Hasta: ille vero inclinatus est, et evitavit mortem atram.

Atrides autem educto ense argenteis-clavis distincto,

Percussit attollens galeæ conum: super eo vero

In triaque et quatuor frusta disruptus excidit manu.

Atrides autem ejulavit, suspiciens in latum cœlum;

361 Ἀτρεΐδης δ' ἐρυσσ.] MS. Fl. ut versus constaret, τὸ γ' in pronunciando duplicandum foret. 365 διὰ τρυφὴν] Fl. διὰ τρυφῆν] MS. R. A.

Ver. 359. Ἀντικρὺ δὲ] Vide supra ad α'.

31. Ver. 365. Τριχθαῖ τε καὶ τετραχθαῖ δια-
 τρυφὲν ἐκπίσει]

— perfidus ensis

Frangitur, in medioque ardentem deserit ictu.

— mucro, glacies seu futilis, ictu

Dissiluit; fulva resplendent fragmina arena.
 Æn. XII. 731. 740.

Non assequutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, in hoc versu ἔπος αὖ σιδήρου θραυομένου ἀκούειν τοιοῦτον γὰρ τινα ἦχον ἢ τὴν λέξιν ὑπηχέει τραχύτης, ἐπιτηδὲς οὕτω φράζοντος τοῦ ποιητοῦ, ὀνοματοποιίας τρόπος. Sunt qui hoc in versu, pro διατρυφὴν, legant διατρυφῆν. Cæterum innumeris in locis Poëtam versus sui numeros, verborumque ipso- rum Sonum (vide jam supra ad ver. 357.) ad rei dicendæ naturam quasi ζωγραφικῶς ἐκτιτυπωμένην exegisse, notissimum est.

Hominis omnibus nervis connitentis, lapidemque ingentem adversus montis devexitatem sublevantis labor, quam pulchre depictus et quasi ob oculos positus est *Odyss.* λ'. 594.

— σκηριπτόμενος χερσὶν τε, τοσὶν τε,
 Λάαν ἀνὰ ὠθεῖσθε, —

E contrario, lapidis pondere suo de monte devoluti impetus, ver. 596.

— τότ' ἀποστρέψασκε κραταίῃς
 Αὐτίς, ἰσχυρὰ πίδαδι κυλινδῆτο λάας ἀναιδής.

Similiter apud *Virgilium* pulcherrime exhibetur temporis prætereuntis celeritas, pedibus dactylicis;

Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus.
Georgic. III. 284.

Item Equi cursus;

Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.
 Æn. VIII. 596.

Junonis dignitas, pedibus spondaicis;

— quæ Divûm incedo regina, — Æn. I. 50.

Deorum majestas, Spondaeo in quinto pede;

— Penatibus, et Magnis Diis.
 Æn. VIII. 679.

magnum Jovis incrementum. *Ecl.* IV. 49.

Similiter, cauta prudentia et circumspectio;

— oculis Phrygia agmina circumspexit.
 Æn. II. 68.

Et a tergo longe sequentis distantia;

— longo sed proximus intervallo.
 Æn. V. 320.

Sed cadentis Motus ab initio tardior, deinde acceleratus;

— jamjam lapsura, cadentique
 Imminet assimilis; — Æn. VI. 602.

Motus Senilis, labascens et impeditus;

— sed tarda trementi
 Genua labant. — Æn. V. 432.

- 365 Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 Ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 Νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 Ἦϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἐβαλόν μιν.
 Ἦ, καὶ ἐπαΐζας, κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 370 Ἐλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 Ἐγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,

- 365 "Jupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius;
 "Certe speraveram me ulturum Alexandrum de injuria:
 "Nunc autem mihi in manibus fractus est ensis; mihique hasta
 "Emissa est manibus irrita, neque sum assecutus ipsum."
 Dixit, et irruens galea cumprehendit setis-equinis-densa,
 370 Trahebatque conversus ad bene-ocreatos Achivos:
 Præfocabat autem eum acu-pictum ligamen tenero sub jugulo.

366 τίσεσθαι] MS. R. 368 παλάμηφι] R. 370 μετ' εὐκν.] Fl. R. Aldd.

Ictus validi, et in numerum, incude accepti;

Illi inter sese multa vi brachia tollunt
 In numerum. ———— *Æn.* VIII. 452.

Sonus continuus et productior, Vocalium
 longarum non elisarum hiatu;

—— gemituque et femineo ululatu.
Æn. IV. 667.
 Et longum, formose, vale, vale, inquit, Iola.
Ecl. III. 79

Item ingens nisus et molimen;

Ter sunt conati imponere Pelio Ossam.
Georg. I. 281.

Prærupti siquid dicendum sit, versu in
 μονοσύλλαβον desinente;

—— insequitur cumulo præruptus aquæ mons.
Æn. I. 109.
 —— procumbit humi bos. *Æn.* V. 481.

Vel, minutuli siquid et contemnendi;

—— Sæpe exiguus mus. *Georg.* I. 181.

Et e contrario nonnunquam, siquid singu-
 lariter emineat;

—— Divum Pater, atque hominum Rex.
Æn. I. 69.

Portenti amplificatio, verborum asperitate;

Monstrum horrendum, informe, ingens, ——
Æn. III. 658.

Belli civilis horror, consulta verborum κα-
 κοφωνία;

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
Æn. VI. 833.

Terror repentinus, insolita vocis prosodia;

VOL. I.

—— steteruntque comæ, et vox faucibus hæsit.
Æn. II. 774.

Deliquium animi, inusitata cæsura dispo-
 sitione;

Et cum frigida mors anima seduxerit artus.
Æn. IV. 385.

Fulcimenti mollitudo, pede quinto a syl-
 laba brevi inchoante;

—— molli fultus hyacintho.
Eclog. VI. 53.

Liquor inter fervefaciendum exuperans
 atque effluens, syllaba ad finem versus ex-
 uberante;

Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorem.
Georg. I. 295.

Ver. 366. τίσεσθαι] *Al.* τίσεσθαι. Ex
 versu 28vo, ut videtur; φάτο γὰρ τίσεσθαι
 ἀλείπτην.

Ver. 367. ἐν χεῖρεσσ' ἐάγη] *Plutarch.*
Symposiac. lib. 9. Prob. 13. et MSS. non-
 nulli, ἐν χεῖρεσσιν ἄγη.

Ver. 369. κόρυθος λάβεν] Quærit hic
 ineptissime Scholiastes, quare *Ensem* po-
 tius non arripuerit *Paridis*. Quasi vero,
 inter pugnandum, omnia essent æque fac-
 tu facilia.

Ver. 371. πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ
 δειρὴν.] Ad personam quam convenientissi-
 me!

Ver. 372. ὅς οἱ] Qua ratione, ὅς, hic
 producat; item βοός, infra, ver. 375. et
 θεός, ver. 381. et μιν, ver. 386. vide supra
 ad α'. 51, n. 10.

Z

- "Ος οί ὕπ' ἀνδρεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 Καί νύ πεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 375 "Ἡ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἴφι καταμένοιο.
 Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 'Ρίψ' ἐπιδιδήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 380 "Εγχεί χαλκείῳ τὸν δ' ἐξήρπαζ' Ἀφροδίτη
 'Ρεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
 Κάδ δ' εἰς ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηῶντι.

Quod ipsi sub mento retinaculum adstrictum erat galeae.
 Et pertraxisset utique, et immensam tulisset gloriam,
 Nisi cito sensisset Jovis filia Venus,
 375 Quae ipsi rupit lorum bovis vi occisi:
 Inanis autem galea simul sequebatur manum robustam.
 Eam quidem tum heros ad bene-ocreatos Achivos
 Projecit contorquens, sustuleruntque dilecti socii.
 At ille iterum irruiat interficere cupiens
 380 Hasta aërea: hunc autem eripuit Venus
 Facile valde, utpote dea: cooperuitque caligine multa,
 Collocavitque in thalamo suaveolenti, fragrante suffimentis.

372 ὕπ[.] R. 385 ἐκίχανεν] MS. Fl. Aldd. R. J.

Ver. 375. ἱμάντα βοὸς ἴφι καταμένοιο] Τῶν γὰρ μὴ νόσω μὴδὲ γῆρα διαλυομένων, ἀλλ' ὑπὸ σφαγῆς, εὐτόνου, τοῦ δέμας καὶ στρυφνῶν [fortasse στρυφνῶν] γίνεσθαι· τὰ δὲ ὑπὸ θνητῶν δηχθέντα, — καὶ τοῖς δέμασι φλιδῶν καὶ ῥακοῦσθαι. Plutarch. Symposiac. Lib. II. Probl. 9.

Ver. 378. κόμισαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 380. "Εγχεί χαλκείῳ] "Οτι δι' ἐπὶ τῶν ἡρώων τὰ ὅπλα ὁμοίως χαλκᾷ ἢν πάντα. μαρτυρεῖ μοι καὶ Ὁμήρου — Βεβαίῳ δὲ καὶ ἄλλῳ μοι τὸν λόγον, ἐν Φασηλίδι ἀνακείμενον, ἐν Ἀθηνᾶς ἱερῇ, τὸ δόρυ Ἀχιλλείας· καὶ Νικομηδείου, Ἀσκληπιοῦ ναῖ, μάχαιρα ἢ Μίμνονος. Καὶ τοῦ μὲν ἢ τε αἰχμῇ καὶ ὁ σωραστήρ, ἢ μάχαιρα δὲ καὶ διὰ πάσης, χαλκοῦ πιστοῖται. Ταῦτα μὲν δὴ ἴσμεν ἔχοντα εὐτως. Pausan. Laconic. lib. 3. c. 3. Clark. v. ad α'. 236.

Ibid. τὸν δ' ἐξήρπαζ' Ἀφροδίτη] Itaque foedus deinceps fractum eo prae-textu,

quod ceaserit scilicet, nec interfectus fuerit Paris.

Ver. 385. νεκταρέου ἱανῶ] "Εανὸς Perplum" (inquit vir doctissimus Phil. Labbe.) "mediam habet Ancipitem; quod, ut plerumque alia, omiserunt observare vulgares Prosodiographi. Corripitur, Iliad. γ'. ver. 419. Producitur vero, Iliad. ψ'. ver. 254. et alibi." Thesaur. Prosod. pag. 48. At, siquid ego judico, tota via erravit Vir doctissimus. Qui enim loca omnia, in quibus haec vox occurrit, contulerit; viz. Iliad. γ'. 385. 419. ε'. 754. 9'. 585. ζ'. 178. π'. 9. σ'. 552. 612. φ'. 507. et ψ'. 254. inveniet, (id quod a nemine occupatum memini) nomen substantivum, ἱανὸς Perplum, quod est a verbo ἵννομι, mediam semper corripere; at nomen adjectivum, ἱανὸς subtilis, quod equidem ab alia esse origine crediderim, mediam semper producere. Atque hinc iterum in trans-cursu, (quod ex prosodia vocis, καλὸς, su-

- Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἱε· τὴν δ' ἐκίχανε
 Πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλλῃς ἦσαν·
 385 Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἱανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
 Γρηὶ δὲ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 Εἰροκόμῳ, ἢ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
 "Ἦσκειν εἴρια καλὰ, μάλιστα δὲ μιν φιλέεσκε·
 Τῇ μιν εἰσαμένη προσεφάνεε δι' Ἀφροδίτη.
 390 Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι·
 Κεῖνος ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 Κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν, οὐδέ κε φαίης
 Ἄνδρῃ μαχεσσάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδῃ

Ipsa autem Helenam vocatura abiit: hanc autem invenit
 Turri in alta, circumque Troïdes abunde erant:

- 385 Manu vero odora veste concussit prehensam:
 Anui autem eam similis facta grandævæ allocuta est
 Lanitica, quæ ipsi Lacedæmone habitanti
 Carpebat lanas pulchras, maximeque ipsam diligebat:
 Huic se cum assimilasset, allocuta est Diva Venus;
 390 "Huc veni: Alexander te vocat domum redire:
 "Ille ipse in thalamo et tornatis lectis,
 "Tum pulchritudine splendens, tum vestibis: neque dixeris
 "Cum viro congressum armis illum rediisse, sed ad choream

388 ἦσκει] MS. sed u est in litura, et a manu secunda, et supersunt vestigia τοῦ υ.

pra observaveram, ad β'. ver. 45.) videor mihi colligere, Hymnum illum in Venerem, ubi adjectivum ἱανὸς mediam corripit, ver. 65. non utique Homeri esse, sed Scriptoris cujusdam longe recentioris. Induxit autem, ut opinor, in errorem virum doctissimum Phil. Labbeum versio quorundam latina; qui in versu isto, Iliad. ψ'. 254. (nomen id adjectivum arbitrati, quod erat substantivum, et substantivum contra, quod erat adjectivum,) vocabulum ἱανὸς, quod erat vertendum [Tenui.] voce [Perplum] reddiderunt; et Ἀντὶ quod erat [Linteo] vertendum, id contra [Subtili] verterunt.

Ver. 388. ἦσκειν εἴ. κ.] De ὃ quod tertia contra legitimam rationem, quæ ejus accessionem in contractione tali respuit, tamen accessit, more Dorum, quam etiam Attici imitantur, ut Aristophanes et alii. vid. Eustath. ad Od. ι. p. 1182. ubi de hoc ipso loco agit, sive potius Hera-

clides Grammaticus subtilis, cujus excerpta ponit. Ern.

Ver. 389. Τῇ μιν εἰσαμένη προσεφάνεε] Cum vocula μιν, duriuscule hic referatur ad προσεφάνεε; (quanquam similis fere verborum collocatio jam supra occurrit, ver. 386.) itemque alibi, ut β'. 795. et præter εἰσαμένη, quo referatur, nihil habeat; verbum autem, εἰσαμένη, in Vocæ Media, jam plene id exprimat, quod latine dicitur, "quum SE assimilasset," (vide supra ad γ'. 141.) ut supervacanea adeo videri possit vocula ista, μιν: prope fuit ut crederem, Poëtam scripsisse, Τῇ μιν εἰσαμένη. Veruntamen, quoniam pluribus in locis eadem occurrit loquendi ratio, istisque in locis omnibus scriptum sit μιν, nihil ausim mutare.

Ver. 390. Δεῦρ' ἴθ'.] Ita restituit Barnesius. Recte, ut mihi quidem videtur. H.

- 395 Ἐρχεσθ', ἢ ἐ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
 Ως φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρεινε·
 Καί ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῆν,
 Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν;
 400 Ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
 Ἄξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 Εἴ τις τοὶ καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνδράπων;
 Οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 Νικήσας ἐδέλει στρυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,

“ Ire, vel a chorea modo cessantem sedere.”

- 395 Sic dixit: huic autem animum in pectoribus commovit:
 Atque ut vidit deæ perpulchrum collum,
 Pectoraque desiderabilia, et oculos vibranti-splendore-coruscentes,
 Expavit inde, verbaque fecit, dixitque;
 “ Improba, quid me his cupis decipere?”

- 400 “ An in aliquam me ulterius urbium bene-habitatarum
 “ Abduces, vel Phrygiæ, vel Mæoniæ amœnæ,
 “ Si quis tibi et illic amicus, articulate-loquentium hominum?
 “ Num, quia nunc nobili Alexandro Menelaus
 “ Victo, vult odiosam me, domum abducere;

399 ἡπεροπεύειν] Fl. A. 1. 400 πῇ] Fl. A. J. etc. MS. ut editum hic est.
 Ibid. προτέρω] superscr. a m. vet. in MS. σω. 401 ἄξεις] F. A. J. cætera
 sine interrogationis nota, præterquam in Fl. ubi est post ἐρατεινῆς.

Stephanus aliiq. ediderant, Διὸς ἴτ'. Clark.
 Consentit MS. Lips.

Ver. 391. Κείνος ὄγ' — Κάλλει τις στίλ-
 βων καὶ ἱμασιν.]

Et nunc ille Paris
 Mæonia mentum mitra crinemque madentem
 Subnexus. — — — — — Æn. IV. 215.

Ibid. καὶ διωτοῖσι λίχισσι.] Al. καὶ διω-
 τοῖς λίχισσι.

Ver. 392. Κάλλει τις στίλβων] Athenæus
 interpretatur, Μύρους ἀλειφόμενος, Lib. 1.
 cap. 15.

Ver. 396. Θεᾶς περικαλλία δειρῆν,]
 — avertens, rosea cervice refulsit
 — — — — — Æn. I. 406.

Ver. 398. ἐκ τ' ὀνόμαζε.]
 — nomine clamat. — — — — — Æn. IV. 674.

Ver. 400. Ἦ πῇ με] Vulgg. Ἦ πῇ αἰ.

Minus recte. Non enim interrogativum
 est istud πῇ, sed ἦ.

Ver. 403. Οὐνεκα δὴ νῦν —;] Verti hunc
 versum, Num, quia etc. ne in Versione
 appareret Disjunctio (ver. 400. et 403.)
 quæ in ipsis Poëtæ verbis nulla est.

Ver. 404. στρυγερὴν ἱμῖ] Optimo artifi-
 cio Helenam semper inducit dedecus suum
 profitentem.

Ver. 405. δολοφρονέουσα]

— — — — — simulata mente locutam.

— — — — — Æn. IV. 105.

Ver. 407. Μηδ' ἴτι] Ita H. Stephanus
 recte legendum existimavit. Vulgg. Μη-
 δέ τι.

Ver. 409. Εἰσέκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται,
 ἢ ὄγε δέλην.] Vox, ὄγε, nequaquam hic
 supervacanea est, sed elegantissimam tum

- 405 Τ' ἔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
 Ἦσο παρ' αὐτὸν ἴσα· θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθερ·
 Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεςσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἴζυε, καὶ ἐ φύλασσε,
 Εἰσέκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δέλην.
 410 Κεῖσε δ' ἐγὼν ἐκ εἴμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 Κεῖν' πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 Πᾶσαι μαμμήσονται· ἔχω δ' ἄχ' ἀκρίτα θυμῷ.
 Τὴν δὲ χολασαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
 Μή μ' ἔρεδε, σχετλίη· μὴ χωσαμένη σε μεδέω,
 415 Τῷ δέ σ' ἀπεχθήσω, ὥς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα·

405 “ Ideo jam nunc huc dolos-struens advenisti?”

“ Sede apud ipsum profecta; deorum vero abrenuncia vias;

“ Neque unquam tuis pedibus revertaris in Cælum,

“ Sed semper juxta illum ærumnas-perfer, et ipsum serva,

“ Donec te vel uxorem fecerit, vel ille ancillam.

410 “ Illuc autem ego non ibo, (reprehensu-dignum utique esset,)

“ Illius ornatura lectum: Troades sane me postea

“ Omnes vituperabunt: sustineo vero dolores immensos animo.”

Hanc autem irata allocuta est diva Venus;

“ Ne me irrites, misera; ne irata te deseram,

415 “ Tantumque te odio habeam, quantum jam mirifice amavi:

405 τ' ἔνεκα] Fl. A. J. R. T. 411 Pseudodidymus notat alios habere πορ-
 συνέουσα, quod etiam in edd. quibusdam, sed non veteribus, expressum
 est. 415 ἐκπαγλ' ἐφίλησα] MS.

in Græco tum in Latino sermone em-
 phasin habet, quam Linguae Recentiores
 prorsus ignorant. Odyss. β'. 326.

Ἦ τινας ἐκ Πύλῃ ἄξει ἀμύντορας ἡμαθρόντος,
 Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν.

Item Hesiodus, Ἔγγ. καὶ Ἡμερ. I. 224.

Ἦ τῶντι σεαυτὸν εὖρον ἀπόλειπον, ἢ ὄγ' εὖρος
 et 320.

Εἰ γὰρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ἄλβαν ἔλθῃται,
 Ἦ ὄγ' ἀπὸ γλώσσης λήισσεται.

Similiter Virgilius:

Præcipitemque Daren ardens agit æquore toto,
 Nunc dextra ingeminans ictus, nunc Ille si-
 nistra. — — — — — Æn. V. 456.

Item Horatius:

— — — — — nec dulces amores
 Sperne puer, neque Tu choreas.
 — — — — — Carm. lib. I. Od. 9.

Et Seneca:

— — — — — sive me altorem vocas,
 Seu Tu parentem — — — — —
 — — — — — Herc. Fur. ver. 1248.

Non hæc versus gratia intrusa; sed sin-
 gularem habet et in Græca lingua, et
 in Romana, elegantiam. Clark. Hæc
 sumta sunt e Bentleii nota ad Horat.
 Carm. I. 9. Plura diximus ad Callim. H.
 in Dian. 115. ubi hanc vocem Callima-
 cho e MSS. et edd. vett. restituimus, pro
 qua irrepserat ἢ ὄγε. Ern.

Ver. 411. Κείνου πορσυνέουσα] De hujus
 vocis et similitum prosodia, vide supra ad
 α'. 309. 314..338. et infra ad ζ'. 454.

- Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθρα λυγρὰ
 Τρώων καὶ Δαναῶν· σὺ δὲ κεν κακὸν οἶτον ὀλῃαι.
 "Ὡς ἔφατ'· ἔδδισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
 Βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῶ,
 420 Σιγῇ· πάσας δὲ Τρώας λάθειν· ἦρχε δὲ δαίμων.
 Αἶ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
 Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 Ἡ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλῆσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 425 Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρεσσα.
 "Ἐνθα κάδιζ' Ἑλένη, κέρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
 "Ὅσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 "Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ἄφελες αὐτόνδ' ὀλέσθαι,
 Ἀνδρὶ δαμῆς κρατερῶ, ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.

.. In medio autem utrorumque struam odia perniciose
 "Trojanorum et Danaorum: tu vero malo fato pereas."
 Sic dixit: timuit vero Helena Jove prognata;
 Ivitque cooperta peplo candido splendido,
 420 Tacite; omnesque Troadas latuit: præibat autem Dea.
 Hac vero ubi in Alexandri domum pulchram venerunt,
 Ancillæ quidem deinde velociter ad munera sua convertébantur,
 Ipsa autem in altum thalamum ascendit nobilissima mulierum.
 Ei autem sellam prehensam amans-risum Venus,
 425 Ex adverso Alexandri dea deposuit ferens:
 Ibi sedit Helena, filia Jovis Ægiocchi,
 Oculis aversis; virumque objurgavit hac oratione:
 "Venisti ex bello: utinam illic periisses,
 "A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.

416 μητίσσομαι] MS. A. 2. 3. 418 ἔδδισεν] Fl. A. J. R. 424 φιλομμειδῆς]
 MS. Fl. A. J. R. 429 ὡς] A. 2. 3.

Ver. 419. ἐανῶ] Vide supra ad ver. 385.
 Ver. 422. τράποντο.] Vide supra ad α'.
 199. et ad γ'. 141.
 Ver. 427. πάλιν κλίνασα.] Vide supra
 ad α'. 309.
 Ver. 429. πρότερος.] Al. πρότερον. Quod
 perinde est.
 Ver. 432. Ἰδι νῦν προκαλέσσαι] Sic apud
 Martialem;

I, fuge: sed poteris tutior esse domi.
 Ver. 433. ἀλλά σ' ἐγωγε Παύσασθαι]
 Προσπικνύται δὲ καὶ κλῖσθαι αὐτοῦ, κολακευ-
 τικώτερον διὰ φίλον δηλαδὴ, ἐν οἷς φησιν,
 "Ἀλλά σὺ κέλομαι παύσασθαι." inquit
 Eustathius. Videtur tamen hoc mihi,
 non assentandi, sed ignaviam exprobrandi
 causa dictum. Hoc enim est quod re-

- 430 Ἡ μὲν δὲ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηϊφίλῃς Μενελάου,
 Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχρῃ, φέρτερος εἶναι.
 Ἀλλ' ἴδι νῦν προκαλέσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 Ἐξαυτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἐγωγε
 Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 435 Ἀντίβιον πόλεμον πολέμιζεν, ἠδὲ μάχεσθαι
 Ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτῷ δαμῆς.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίπτει.
 Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ.
 440 Κεῖνον δ' αὐτὶς ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε·
 Οὐ γὰρ πώ ποτέ μ' ὦδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 Οὐδ' ὅτε σε πρότερον Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς

430 "Certe quidem antea gloriabaris bellicoso Menelao,
 "Tuisque viribus et manibus, et hasta, te præstantiorem esse:
 "Sed vade nunc provoca bellicosum Menelaum
 "Rursus pugnare contra: At te ego
 "Cessare moneo. neque flavum Menelaum
 435 "Contra bellum bellare. et pugnare
 "Temere; ne forte ab ipso hasta interficiaris."
 Hanc autem Paris verbis respondens est allocutus;
 "Ne mihi, mulier, acerbis opprobriis animum incessas.
 "Nunc quidem enim Menelaus vicit cum Minerva:
 440 "Illum vicissim ego forte alias vincam; nam dii adsunt et nobis.
 "Sed age in gratiam redeamus concumbentes;
 "Non enim unquam me sic amor mentem complexus est,
 "Ne tunc quidem, quando te pridem Lacedæmone ex amœna

430 εὐχῇ] Fl. A. 1. 434 παύσασθαι κέλομαι] MS. 437 προσέειπεν] MS.
 recte. 438 ἀνίσπει] A. 2. 3. J. R. etc. restituit bene ἐνίπτει Barnes.
 439 ἐνίκησε] Fl. A. J. R. recte.

spondet Paris, ver. 438. Μή με χαλεποῖσιν
 ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίπτει.
 Ver. 434. Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ —
 πολέμιζεν.]

— desiste manum committere Teucris.
 Æn. XII. 60.

Ver. 438. ἐνίπτει.] Al. ἐνίσπει. Ut Eu-
 stathius in textu. Sed ex commentario

liquet eum legisse, ἐνίπτει. Clark. Con-
 textus interpositus Commentariis Eusta-
 thii, male Eustathio tribuitur, cum sæpe
 discrepet a Commentariis. Ab editori-
 bus e libro, incertum est quo, sumtus est.
 Ern.

Ver. 439. ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ.] Al. ἐνί-
 κησε ξὺν Ἀθήνῃ.
 Ver. 442. ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν.]

- "Επλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 445 Νήσω δ' ἐν Κρανιάῃ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ.
 'Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.
 Ἡ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοςδε κιών, ἅμα δ' εἴπεται ἄκοιτις.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθαι λεχέεσσιν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα, θηρὶ εἰκώς,
 450 Εἴ περ ἐσαδρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 Ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικέσθαι
 Δειξάει Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεῖθ' ἄνδρα, εἴ τις ἴδοιτα,
 Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 455 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἧδ' ἐπικέσθαι
 Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

- " Navigabam rapta in transeuntibus-pontum navibus,
 445 " Insula vero in Cranaë junctus sum amore et concubitu;
 " Sicut te nunc amo, et me dulce desiderium capit."
 Dixit, et præibat in lectum ascendens, simulque sequebatur uxor
 Hi quidem igitur in perforatis cubuerunt lectis.
 Atrides vero [Menelaus] per turbam vagabatur, feræ similis.
 450 Sicubi conspicaretur Alexandrum divina-forma-præditum.
 Verum nullus poterat Trojanorum inelytorumque auxiliatorum
 Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao:
 Nec enim propter amicitiam abscondissent, si quis vidisset.
 Æque enim ipsis omnibus odio erat, atque mors atra.
 455 Inter hos autem locutus est rex virorum Agamemnon;
 " Audite me, Trojani, et Dardani, et auxiliatores;
 " Victoria quidem manifesta est bellicosi Menelai.
 " Vos igitur Argivam Helenam et opes cum ipsa

Veterum nonnulli legebant: φρίνας ἴρος
 ἀμφικάλυψιν voce, φρίνας, in cæsura ulti-
 mam producente.

Ver. 443. ἀρήϊον] *Al.* τρώων.

Ver. 447. ἄρχε] Edidit Barnesius ἡρχε.
 Ex conjectura. Quod tamen nihil quic-
 quam immutat.

Ver. 449. Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα,
 θηρὶ εἰκώς.] Ita primus edidit Barnesius.
 ex Eustathio et Scholiis, et MSS. et ex
 libro 1. ver. 528. Alii legunt, ἀν' ὄμιλον
 φοῖτα. Quod est hiuleum. Attamen,

cum perturbationem hic Menelai maxi-
 mam, motumque turbidum valde, incon-
 ditumque ac concitatum, describat Poëta:
 aitque Eustathius, συμπομπήν δὲ ἐπι-
 στήδης καὶ ἀνσιζέγγαστος καὶ αὐτὴ ἡ παρα-
 βολή, συνερχόμενος οἷον τοῦ ποιητικοῦ λόγου
 τῷ Μενελάῳ ἰχνηλατοῦντι τὸν φονεῖν Πάριον
 καὶ σπυῖδοντι. subit mihi nonnihil quidem
 dubitationis, annon hiuleum illud, ἀν'
 ὄμιλον φοῖτα, et legerit Eustathius, et con-
 culto fortasse scripserit Homerus. Clark.

- "Εκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣντιν' εἰσικεν,
 460 Ἡ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνδράποισι πέληται.
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

- " Reddite, et mulctam persolvite, quam oportet,
 460 " Quæque et posteris hominibus memoretur."
 Sic dixit Atrides: comprobabant autem cæteri Achivi.

Mera hæc argutatio est. ἐφοῖτα habet etiam
 MS. Lips.

Ver. 450. Εἴ περ ἐσαδρήσειεν]

solum densa in caligine Turnum
 Vestigat lustrans, solum in certamina poscit.

Æn. XII. 466.

Ibid. Ἀλέξανδρον θεοειδέα.] Pronuncia-
 batur θεοειδῆ. Quomodo et postea scribi
 coëptum est.

Ver. 459. ἀποτινέμεν.] Vide supra ad
 β'. 45.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Δ'.

Ἰσχύσεως τῆς Δ'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

ἜΔΟΞΕ τοῖς θεοῖς τὴν Ἰλίον ἀλῶναι. Διὸς Ἀθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξοῦσθαι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε. Καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὀρκῶν, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον, Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν, τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον. Συμβολῆς δὲ γενομένης, πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἀναιρῶνται.

Α Λ Λ Η.

ΤΟΥ Ἀλέξανδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας τὴν τε Ἑλένην, καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἀρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βουλευόμενοι περὶ τῆς Ἰλίδος. Καὶ Ζεὺς προτραπείς ὑπὸ τῆς Ἥρας, ἀποστέλλει τὴν Ἀθηνᾶν εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατεύμα, σύγχυσιν τῶν ὀρκῶν ἐργασομένην. Ἡ δὲ παραγενομένη πειθεῖ Πάριον τὸν Ζελεῖτην τοξοῦσαι τὸν Μενέλαον. Καὶ βληθέντος αὐτοῦ, Ἀγαμέμνων ὀδυρεται, καὶ Μαχάων τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται. Καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπεῖαν Μενέλαος ἀσχολομένων τῶν ἀρίστων, ἐπιάσιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις. Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον, τοὺς μὲν ἤδη παρατασσομένους παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ, τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων, ἐπιπλήσσει καὶ οὕτως, συμπαιόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἐκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Δ'.

Ἐπιγραφαί.

Ὀρκῶν σύγχυσις. Ἐπιπλήσις Ἀγαμέμνονος.

Ἄλλως.

* Ἐπιπλήσις.

Ἄλλως.

Δελτα, θεῶν ἀγορῇ, ὀρκῶν χύσις, ἄρεος ἀρχή.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
Νέκταρ ἐνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεοῖς δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
5 Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεδιζέμεν Ἥρην,

Dii interim apud Jovem sedentes consultabant
Aureo in pavimento; interque hos veneranda Hebe
Nectar ministrabat; illi autem aureis poculis
Excipiebant alter alterum, Trojanorum urbem aspicientes.
5 Tum continuo conabatur Saturnius irritare Junonem,

5 χρυσεοῖς] R. A. 1. Ibid. δεπάεσσι] Fl.

Ver. 1. Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ] Virgilius:
Panditur interea domus Omnipotentia Olympi,
Conciliumque vocat Divum Pater atque hominum Rex
Sideream in sedem. — *Æn.* X. 1.

Ver. 3. τοὶ δὲ χρυσεοῖς] Pronunciabatur
χρυσέῳ. Prima enim corripitur non potest.
Vide supra ad β'. 268. *Clark. Clar. Riccius* Diss. *Homer.* XLI. p. 235. aliud agebat, cum hunc locum de hominibus et humanis conviviis caperet: et hinc pocu-

la tantum aureis laminis inducta suspicaretur. Deorum omnia sunt apud poetas aurea. *Ern.*

Ver. 4. Δειδέχατ' ἀλλήλους,] Ἦτοι ἰδεῖντο, προσέειπον αὐτοῖς, ταῖς διχαῖς. — τῇ διχαῖ διδόντες τὸ ποτήριον. *Athenæus*, lib. I. cap. xi. Προείπον δ' ἀλλήλοις ἕχ' ὅστις ἡμῖς, (τὸτο γὰρ προειπὼν ἴσιν,) ἀλλὰ μετὰ τὸν σκύφον. "Πλησάμενος δ' οἶνο δέπας" διδίδετο Ἀχιλλῆα. *Idem* lib. V. cap. iv. Κυρίως ἐπὶ τούτῳ, [προείπον,] τὸ ἰδέσθαι πρὸ

* Vide ver. 231. et 250.

- Κερτομίους ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων
 Δοιαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἦρη τ' Ἀργεῖη, καὶ ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη·
 Ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καδῆμεναι εἰσορόωσαι
 10 Τέρπεισον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτῇ κῆρας ἀμύνει·
 Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 Ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν, ἀρηϊφίλῃς Μενελάω·
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
 15 Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 Ὀρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 Εἰ δ' αὖτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,

Mordacibus verbis *subdole* et per comparisonem loquens:

- “Duae quidem Menelao adjutrices sunt dearum,
 “Junoque Argiva, et auxiliatrix-potens Minerva:
 “At enim ipsae seorsum sedentes, aspicientes
 10 “Oblectantur; huic vero [*Paridi*] risum-amans Venus
 “Semper adest, et ab ipso fata repellit:
 “Et nunc conservavit putantem se moriturum.
 “Sed victoria quidem, bellicosi Menelai:
 “Nos igitur consultemus, quem exitum habiturae sint hae res:
 15 “Utrum rursus bellumque perniciosum et certamen grave
 “Excitemus, an amicitiam inter utrosque conciliemus.
 “Quod si ita hoc omnibus gratum et jucundum sit,

6 παρακλήδην] MS. v. β. 636. 10 φιλομειδῆς] MS. Fl. A. 3. ut γ. 424.
 15 καὶ] in MS. adscript. a m. rec.

ἑαυτῷ δῶναι πιν. — “Πλησάμενος δ' οἶνοιο
 “δῖπας δίδεκτ' Ἀχιλλῆα.” Πληρῶντες γὰρ
 προῖπινον ἀλλήλοισι, μετὰ παραγορεύσεως.
 Idem. lib. XI. cap. xiv. Virgilius.

Primaque libato, summo tenus attigit ore;
 Tum Bitiae dedit; — ille impiger hausit
 Spumantem pateram, — *Æn.* I. 741.

Ver. 6. Κερτομίους ἐπέεσσι παραβλήδην]
 Ὀρδῶς προῖπιν, ὅτι ἐριδισκός ὁ λόγος ἔσαι
 καὶ χλευασκός, καὶ παραβλητικός. Et
 paullo superius: Οὐκ ἔστιν ἀπλῶς παραβολή
 καὶ ἀντιθέσις, ἀλλ' ὅπως ἐριδισκὴ καὶ κέρ-
 τμος, ὡς προῖπιν. Δύο μὲν Μενελάω, μία
 δ' Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ ἡ μὲν Ἦρη, ὡς Ἀργεῖα,
 τῷ Μενελάῳ ἱπαρακίῳ οὐφίλυσσιν· ἡ δὲ Ἀθήνα,
 καὶ Ἀλαλκομηνῆς. Ἦ δὲ Ἀφροδίτη, φιλο-
 μειδῆς, καὶ ἐκ ἀπ' Ἰλίου. Καὶ ὁμοῦ αἱ μὲν
 νόσφι τοῦ Μενελάου κάθησθαι· ἡ δὲ αὖ παρ-

μέμβλωκε. Καὶ αἱ μὲν θεαὶ εἰς τέρψιν
 τῶν ἀγώνων, ἡ δὲ αὐτῇ “κῆρας ἀμύνει” συμ-
 παραμύνουσα, “καὶ νῦν ἐξεσάωσιν.” Por-
 phyr. *Quest. Homeric.* 16. Aristophanes
 voce, διαβάλλεται (*Ambus*, ver. 1647.) ac
 Scholiasti in *Aristophanem* fides sit, ac
Homerus hoc in loco voce παραβλήδην,
 siquidem παραβλήδην *subdole*, sive ἐπα-
 ττικῶς, interpreteris. Denique, quidni
 παραβλήδην ita accipiat, quomodo Lati-
 ni dicunt, *limis oculis intuens?*

Ver. 8. ἀλαλκομηνῆς] Quoniam praec-
 cessit Ἦρη τ' Ἀργεῖη, in eam sententiam
 propendeo, ut legatur Ἀλαλκομηνῆς Ἀθή-
 ην, ad conservandam analogiam. Ἦ ἱ
 Ἀλαλκομηνῆς, πόλυ τῆς Βεντίας, τιμωμένη.
 Schol.

- Ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
 Αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
 20 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυζαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἦρη·
 Πλησῖαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, ἐδέ τι εἶπε,
 Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἦρη δ' ἐκ ἔχαδε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσήυδα·
 25 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Πῶς ἐδέλεις ἄλιον δεῖναι πόνον, ἢδ' ἀτέλεσον
 Ἰδρῶθ', ὃν ἰδρῶσα μόγῳ; καμέτην δὲ μοι ἵπποι
 Λαὸν ἀγειρέσῃ, Πριάμῳ κακὰ, τοῖό τε παισίν.
 Ἔρδ'· ἀτὰρ εἴ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

“Omnino utique habitetur urbs Priami Regis,

“Retro autem Argivam Helenam Menelaus abducat.”

- 20 Sic dixit: Compressis vero labris gemebant Minervaque et Juno:
 Propinqua hae utique sedebant, malaque Trojanis cogitabant.
 Ac Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,
 Irata Jovi patri, ira enim ipsam saeva tenebat:
 Juno vero non continuit in pectore iram, sed respondit;
 25 “Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?
 “Quomodo vis vanum reddere laborem, et sine fructu
 “Sudorem, quem sudavi pra laboribus? defatigati sunt mihi et equi
 “Copias cogenti, Priamo mala, ejusque filiis.
 “Fac; at nequaquam omnes comprobamus dii caeteri.”

27 καί μοι] R. A. 2. 3. J.

Ver. 10. Τέρπεισον] *Porphyrus*, loco
 jam citato, videtur hanc vocem in *secun-*
da persona accepisse; ut sit, *Oblectamini*;
 Αἱ μὲν νόσφι τῷ Μενελάῳ κάθησθαι.

Ibid. φιλομειδῆς Ἀφροδίτη]

Venus, (nec te sententia fallit)

Trojanas sustentat opes. *Æn.* X. 608.

Ver. 12. Καὶ νῦν ἐξεσάωσιν] Itaque fœ-
 dus deinceps fractum eo praetextu, quod
 evaserit scilicet, nec interfectus fuerit
Paris.

Ver. 18. Ἦτοι μὲν οἰκέοιτο] Pronuncia-
 batur, οἰκέοιτο. Caeterum *Barnesius* hic
 edidit, μὴν. Quod tamen nihil opus:
 Vide ad α'. 51. Optimeque respondet μὲν,
 sequenti isti δέ.

Ver. 20. ἰπέμυζαν] Veteres de sensu
 hujus vocis non consensere: Alii interpre-
 tati sunt ita, ut latina versio habet, quod

sequuntur scholia *Pseudo-Didymi*, et in-
 edita Lips. etc. alii de irrisione ceperunt,
 ut *Hesych.* ἰπέμυζαν, ἰπιμυκτήριον, et
Suidas. Analogia linguae utrique rationi
 favet. v. *Cel. Hemsterh.* ad *Lucian.* T. I.
 p. 253. Sed contextus et h. l. et Il. 9.
 457. priori interpretationi favet. *Ern.*

Ver. 21. Πλησῖαι αἶγ' ἦσθην.] Qui istud
 γι omiserit, sentiet tandem quam ad sen-
 tentiam plane non sit supervacaneum.
Clark. de versu v. ad 9. 457.

Ver. 24. Ἦρη δ' ἐκ ἔχαδε]

— Tum regia Juno

Acta furore gravi: Quid me alta silentia cogis
 Rumpere —? *Æn.* X. 62.

Alii hic legunt: Ἦρη δ' ἐκ ἔχαδε. Quod
 perinde est.

Ver. 27. Ἰδρῶθ', ὃν ἰδρῶσα] Qua ratione,

- 30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἰλίσ ἐξαλαπάξαι ἐκτίμενον πτολίεθρον;
 Εἰ δὲ σύ γ', εἰσελθῶσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
 35 Ὡμὸν βεβρώδοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας,
 Ἄλλας τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξάκესαιο.

- 30 Huic autem valde indignatus respondit nubes-cogens Jupiter;
 "Improba, qui tibi Priamus Priamique filii
 "Tanta mala faciunt, quod indesinenter eupis
 "Illi evertere bene-aedificatam urbem?
 "Quod si tu, ingressa portas et muros altos,
 35 "Crudum voraveris Priamum Priamique filios,
 "Caeterosque Trojanos; tunc fortasse iram saturaveris.

33 ἐκτίμενον] Fl.

δ', hic producat; vide supra ad α'. 51.
 n. 10.

Ver. 30. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 31. Δαιμονίη.] Vide supra ad β'.
 190.

Ibid. τί νύ σε Πρίαμος]
 Quid meus Aeneas in te committere tantum,
 Quid Troës potuere? — *Æn.* I. 235.

Ver. 35. Ὡμὸν βεβρώδοις] Hinc apud
 Xenophontem: Τύττες, ἦν πως δυνάμιδα,
 καὶ ὡμὸς δι' καταφαγίην. Κύρην Ἀναβάσ.
 lib. IV. sub finem. Et, — τὸ μὴ ἔχ' ἡδῆς
 ἄν καὶ ὡμὸν ἰσθίεν αὐτῶν. Ἑλληνικ. lib. III.

Ver. 39. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆψιν]
 Vid. ad α'. 297.

Ver. 41. Τὴν ἰδίαν.] Videntur mihi hoc
 minus recte accepisse ii, qui vertunt;
 Quam volo. Constructio enim hujusmo-
 di est: Si quando et ego vehementer ur-
 bem excindere istam (scil. aliquam ista-
 rum) voluero, etc. Clark. Simplicissimum
 fuerit, τὴν accipere dictum pro σιν. Sin
 malis significare ταύτην, quod et ipse præ-
 tulerim, innuit Argos.

Ibid. ἐγγιγάσιν.] *Al.* ἐγγιγάσιν.
 Ver. 42. διατρίβειν] Vide supra ad α'.
 309.

Ibid. ἀλλὰ μ' ἴσως.] Fœdissime in hoc
 vocabulo Homerum permultis in locis de-
 turpavit Barnesius, scribendo ἴσως, ἴσ-
 σω, et similia; quæ erant omnino scriben-
 da, ἴσως, ἴσως, etc. Ignoravit nimirum
 vir eruditus, vocem ἴσως, (aliasque item

omnes in αω purum desinentes,) secun-
 dam et in Futuro et in Aoristo primo
 Semper producere. Liqueat hoc ex Scrip-
 toribus scenicis, quorum elocutio Sermoni
 propior est, et quibus proinde poetica
 illa literarum geminatio rarius est licita.

Οὐ γὰρ ἴσως τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς.
Sophocl. Ajac. v. 1344.

Οὐκ ἴσως ἔδ' ἔπ' εὐφύμην βοῆς.
Id. Elect. v. 631.

Οὐκ ἴσως ἴσως τήνδε γῆν οἰκῶν ἴσι.
Eurip. Phœniss. v. 1583.

Ἀπόλας ἴσως μάντεσσι θεοτίσιματα.
Ibid. v. 978.

Μίαν με μῦσαι τήνδ' ἴσως ἡμέραν.
Id. Medea. v. 340.

Καί μ' ἔκ' ἀπαυδ' ἔθνη, ἔδ' ἴσως σὺ.
Id. Alcest. v. 621.

Χαμαί μ' ἴσως αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροτίσαι.
Aristoph. Nub. v. 697.

Τὰ δ' ἄλλ' ἴσως, ταῦτα πᾶν πύθνησά μιν.
Id. Ecclesiast. v. 259.

Οἷον δὲ πίνων ἔκ' ἴσως Πριάμοιο
Id. apud Athenæum lib. I. c. 23.

Quæ virum doctum hic in errorem indux-
 erunt, hujusmodi sunt:

1mo. "Certissimum, inquit, τὸ ἴσως, me-
 "diam corrumpere, vel ex unico hoc loco,"
Odyss. φ'. 233.

Οὐκ ἴσως ἴσως ἴσως βίβη ἡδὲ φρεσίνην.

- "Ερξον, ὅπως ἐδέλεις, μὴ τῷτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆψιν.
 40 Ὅπποτε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς, πόλιν ἐξαλαπάξαι
 Τὴν ἐδέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἄνδρες ἐκγεγάασιν,
 Μῆτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἑᾶσαι.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ σοι δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

- "Fac, quomodo vis; ne hæc contentio posthac
 "Tibi et mihi magna concertatio inter utrosque sit.
 "Aliud autem tibi dicam, tu vero in præcordiis repone tuis;
 40 "Si quando et ego ardens, urbem excindere
 "Aliquam voluero, ubi tibi dilecti homines nati sunt,
 "Ne remoreris meam iram, sed me permittas;
 "Etenim ego tibi urbem hanc dedi volens invito animo.

41 ἐγγιγάσιν.] Fl. A. 1. 3. quæ mutatio est frequens in verbis hujus
 compositionis.

At non advertit vir eruditus, syllabas ἐα
 hic in unam coalescere; et pronunciatum
 fuisse, Οὐκ ἄσως ἴσως: eadem ratione sci-
 licet. ac in sequentibus:

Ἀντίον ἔμ' αὐτῶν τρεῖς μ' ἔκ' ἰσὺ Παλλὰς Ἀθήνη.
Iliad. ε'. 256.

Ἄλλ' ἑμὲν μιν πρῶτα παρεξέλεθ' ἐν πεδίῳ.
Ibid. κ'. 544.

Ἀ δ' Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐστὶ γ' ἑμὲν πολέμοιο.
Ibid. ε'. 402.

Similiter apud Latinos:

Uno eodemque igni. — *Virgil. Eclog.* VIII. 81.
 Una eademque via. — *Æn.* X. 487.
 Uno eodemque tulit partu. — *Æn.* XII. 847.

2do, Qua ratione vir eruditus supra,
 in γ'. ver. 223. recte edidit ἴσως, quod
 olim scriptum fuerit ἴσως; eadem ra-
 tione et hic ἴσως restituendum existi-
 mavit, quod olim scriptum fuerat ἴσως.
 At horum duorum vocabulorum longe
 diversa est ratio. Nam innumera sunt
 verba in ἴσως et ἄσως, quæ penultimam et
 Futuri et Aoristi primi semper corripi-
 unt; nonnulla etiam in αω impurum de-
 sinentia, ut γελᾶω, γελᾶσω. At quæ in
 αω purum desinunt, ut ἴσως, βοᾶω, ἴσμαι,
 βοῶμαι: ea omnia et Futurum et Aoris-
 tum semper producant. Vide supra ad
 α'. 67.

3tio, Fraudem (ut opinor) viro erudi-
 to fecit versiculus iste, *Iliad.* κ'. 299.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγένορας ἴσως ἔκτωρ.

ubi, ex supra dictis, manifesto legendum,

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγένορας ἴσως ἔκτωρ.

Similis error irrepserat, ex ignorata pro-
 sodia, *Odyss.* λ'. 303.

Τεθναῖσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι
 quo in loco ipse Barnesius recte restituit,

τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι.

Denique similis error etiamnum insedit,
Iliad. ω'. 124.

καὶ ἐντύνοντο ἄρισον
 et *Odyss.* ω'. 2.

Ἐντύνοντο ἄρισον ἄμ' ἡοῖ.
 quibus in locis necessario legendum est,

καὶ ἐντύνοντο ἄρισον.

Et,
 Ἐντύνοντο ἄρισον ἄμ' ἡοῖ.

Nam ἄρισον, prandium, primam producit:
 Ὡς ἡμῶς κ' εἰς οἶκον ἀνέριστος Διοκλίδης.

Theocrit. Idyll. XV. 146.

* Καὶ πρὸς τέτοις ἀγένορας τὸν Περσὶα προσέμαζεν.
Aristoph. Equit. 812.

ἴσως ἄρισον παρεθήσιν. *Id. Vesp.* 611.

Ἐπὶ τοῖσδε τὸς πρίσβους ἐπ' ἄρισον καλῶ.
Id. Avib. 1601.

Ἄρισον προτίθεντο καὶ ἄτ' ἡδῆς μάσασθαι.
Id. Pace. 1280.

* Vide infra ad ζ'. 146.

- Αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ ἔρανῳ ἀσερόεντι,
 45 Ναιετάσσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνδράπων,
 Τάων μοι πέρι κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή,
 Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἑὺμμελίῳ Πριάμοιο.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης,
 Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 50 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ἥ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·
 Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 Τάων ἔτι ἐγὼ πρόσθ' ἴσμαι, ἔδῃ μεγαίρω.
 55 Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ ἐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνύω φθονέεσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 Ἀλλὰ χρεὶ καὶ ἐμὸν δέμεναι πόνον ἐκ ἀτέλεσον.

- “ Quæ enim sub soleque et cælo stellifero,
 45 “ Habitantur urbes terrestrium hominum,
 “ Harum a me maxime ex animo honorabatur Ilium sacrum,
 “ Et Priamus, et populus hastæ-fraxineæ-periti Priami.
 “ Non enim mihi unquam ara carebat epulis convenientibus,
 “ Libationeque, nidoreque: hunc enim sortiti sumus honorem nos.”
 50 Huic autem respondit deinde magnis-oculis veneranda Juno;
 “ Certe mihi tres quidem multo dilectissimæ sunt urbes,
 “ Argosque, Spartaque, et latas-vias-habens Mycene:
 “ Has exscinde, quando tibi invisæ fuerint animo.
 “ Has non ego propugno, nec invideo tibi.
 55 “ Quamvis enim inviderem et non sinerem exscindere,
 “ Nihil profecerim invidendo: quoniam multo potentior es.
 “ Sed oportet et meum facere laborem non irritum:

47 ἑὺμμελίῳ] R. A. 1. 49 κνίσσης] MS.

Δρα ταῦτ' ἴν' ἀριστῆ·

Id. Εκκλησιαζ. 468.

Et apud Athenæum, lib. I. c. ix. recte scriptus occurrit versus ipse Homericus.

Ἐντύνοντ' ἀριστον·

Odyss. τ. 2.

Ver. 43. Δῶκα ἱκὼν αἰκοντί γε θυμῷ.] Δοκί δὲ πως ἱαντίον εἶναι τὸ ἱκὼν, τῷ αἰκον-τί γε θυμῷ. inquit Scholiastes. Διὸ κα-λῶς [immo vero ineptissime] ὁ Τρωῶν, συν-αλίψας καὶ ἀποσείφων τὸ αἰκον, τῷ “δῶκα,” συνάπτει τὸ αἰκον, ἴν' ἢ, “δῶκ' αἰκον αἰκον-τί γε θυμῷ.”

Ver. 44. ἔρανῳ ἀσερόεντι.]

— stellantis regia cæli. Æn. VII. 210.

— cælum stellis fulgentibus aptum. Æn. XI. 202.

Ver. 45. Ναιετάσσι] Vide supra ad 6.

648. Ver. 48. Οὐ γὰρ μοι ποτὲ]

— evertere gentem
 Immeritam visum superis. Æn. III. 2.

Ibid. δαιτὸς εἴσης.] Vide supra ad 55. 468. Clark. Hic quidem locus est clas- sicus adversus eos, qui a partitione cibo-

- Καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί·
 Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 60 Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ ἔνεκα σὴ παράκοιτις
 Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισι,
 Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
 65 Ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
 Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιῆς
 Ἀρξῶσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίδθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Αὐτίκ' Ἀθηναίῃν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· [Χαιῆς,
 70 Αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀ-
 Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιῆς

“ Nam et ego dea sum, genus autem mihi inde, unde tibi:

“ Et me maxime-venerandam genuit Saturnus versutus,

60 “ Utrumque, tum quod ad genus, tum quod tua conjux

“ Vocor: tu autem omnes inter immortales regnas.

“ Verum enimvero in his quidem concedemus nos inter nos,

“ Tibi quidem ego, tu autem mihi: sequentur autem dii cæteri

“ Immortales: Tu vero ocyus Minervæ manda,

65 “ Ire in Trojanorum et Achivorum pugnam gravem,

“ Conarique, ut Trojani gloria-elatos Achivos

“ Incipiant priores præter fœdera lædere.”

Sic dixit: neque non paruit pater hominumque et deorum:

Protinus Minervam verbis alatis allocutus est;

70 “ Cito admodum ad exercitum vade, ad Trojanos et Achivos,

“ Et conare efficere, ut Trojani gloria-elatos Achivos

60 σοί] R. A. 2. 3. J. 67 ὑπερόρκια] MS. et sic rursus v. 72.

rum ducunt modum loquendi, et ad in- telligendum δαῖτα εἶσιν esse nihil aliud nisi cibum bonum, optimum. μηρία πόνος sunt II. α'.

Ver. 55. Τὰς διαπέρσαι.] Verbum, δια- πέρσαι, in hoc versu; et ἐπιτεῖλαι, infra in versu 64. infinitivum accipiunt, loco imperativi. Ἀπαρίμφοτον, inquit in utro- que loco Scholiastes, ἀντὶ προστατικῆς. Equidem, quare utrobique non legatur imperativum, διάπέρσαι et ἐπιτεῖλαι, nihil video.

Ver. 61. Κέκλημαι.] Vide supra ad α'. 57.

Vol. I.

B b

Ver. 66. Πειρᾶν δ', ὥς κεν] Virgil.

Aut tu bella cie, conceptumque excute fœdus. Æn. XII. 158.

Ver. 68. οὐδ' ἀπίδθησε πατὴρ] Vituperat hoc Plato, de Republ. lib. II. Vide autem supra ad ver. 12. et ad γ'. 380.

Ver. 69. ἴπια πτερόεντα] Vide supra ad α'. 201.

Ver. 74. αἴψα.] Virgil.

Illa viam celerans—

— cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 609.

- "Αρξῶσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
 "Ὡς εἶπαν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' ἐλύμπιοι καρήνων αἰῖσσα.
 75 Οἷον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω,
 "Ἡ ναύτησι τέρας, ἥε στρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
 Λαμπρόν· τῆ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται·
 Τῷ εἰκυῖ ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 Κάδ δ' ἔδορ' ἐς μέσσον· δάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
 80 Τρῳάας δ' ἵπποδάμεις, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 "Ὡδὲ δέ τις εἶπεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 "Ἡ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 "Ἔσσεται, ἥ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνδράπων ταμῆς πολέμοιο τέτυκται.

"Incipiant priores præter fœdera lædere."

Sic fatus, instigavit antea propensam Minervam:
 Descendit vero ea ab Olympi verticibus festinans.

- 75 Qualem autem stellam mittit Saturni filius versuti,
 Aut nautis portentum, aut exercitui lato populorum,
 Splendidam; ex ea autem multæ scintillæ emittuntur:
 Huic similis impetu-ferebatur in terram Pallas Minerva,
 Desiliitque in medium: stupor autem tenebat aspicientes,
 80 Trojanosque equorum domitores, et bene-ocreatos Achivos.
 Sic vero aliquis loquebatur intuitus in propinquum alium;
 "Sane rursus bellumque perniciosum et pugna gravis
 "Erit, vel amicitiam inter utrosque statuit
 "Jupiter, qui inter homines arbiter belli est."

80 ἵπκνημ.] F. A. R. J. 83 τίθησιν] Fl. 86 κασιδύσειδ'] F. A. I. κατιδύσειδ'] A. 2. 3. J. κατιδύσειδ'] etiam MS. Turn.

Ver. 75. Οἷον δ' ἀστέρα] Non τὸν λεγόμενον Κομήτην, ut Scholiastes male; sed *Stellæ trajectorynem*.

Quæ si non cecidit, potuit cecidisse videri.
 Porro, ridiculus plane hoc in loco scriptor Gallicus Terrasson: "Voilà, inquit, un Phenomene absolument inconnu sous le Nom d' Astre, tel que le donne Homère; mais je veux qu' il ait paru quelquefois comme *Meteore* quoique je n' en aye aucune connoissance." Dissert. Critiq. sur l' *Iliade*. Part. IV. chap. 5.

Ver. 78. Τῷ εἰκυῖ] Legit Scholiastes, τῷ ἐκίλῳ, ex versu 86. ut videtur.

Ver. 81. "Ὡδὲ δέ τις εἶπεν] Qua ra-

tione vox. τις, hic producat; et infra ver. 85. itemque ultima, in voce ἀνδρὶ, ver. 86. vide supra ad α'. 51.

Ver. 82. φύλοπις αἰνὴ "Ἔσσεται, ἥ φιλότητα] "Un presage ridicule, cet astre, qui promet la guerre ou la paix; car il vaudroit autant, qu' il n' eût point paru." Terrasson Dissertat. Critiq. sur l' *Iliade*. Part. IV. chap. 6. Sed erravit hic ingenium nimis acutum. Hoc enim aiunt milites; rem non amplius in incerto fore; quippe signum dedisse Jovem, aliquid jam apud se statutum atque decretum; statim intellecturos, Paxne futura sit an Bellum.

- 85 "Ὡς ἄρα τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρῳάων τε.
 "Ἡ δ' ἀνδρὶ ἐκέλη Τρῳάων κατεδύσαδ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ περ ἐφευροι.
 Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 90 Ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
 Λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ροάων·
 Ἀγχῆ δ' ἰσταμένη ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἡ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
 Τλαίης πεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχύν ἰόν·
 95 Πᾶσι δέ κε Τρῳέεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
 Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ·
 Τῆ κεν δὴ πάμπρωτα πᾶρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

85 Sic utique aliquis dicebat Achivorumque Trojanorumque.

Illa vero viro similis Trojanorum subiit multitudinem,
 Laodoco Antenoridae, forti bellatori,
 Pandarum deo similem quærens, sicubi inveniret.
 Invenit Lycaonis filium laudatumque fortemque,
 90 Stantem: circaque ipsum fortes ordines clypeatorum
 Militum, qui ipsum secuti fuerant ab Æsepi fluentes:
 Prope autem stans, verbis alatis allocuta est;

"Nunquid mihi parueris, Lycaonis fili bellicose?

"Auderes sane Menelao immittere velocem sagittam:

95 "Ab omnibus utique Trojanis gratiam et gloriam reportares,

"Inter omnes vero maxime ab Alexandro rege:

"A quo profecto imprimis luculenta dona ferres,

95 κεν] edd. vett. 96 μάλιστ'] MS.

Ver. 84. ἀνδράπων] Conjicit Domina Pacier, scribendum ἀνδράποις. De τίτυκτι, vide ad α'. 37.

Ver. 86. "Ἡ δ' ἀνδρὶ ἐκέλη] Virgil.

— formam assimilata Camerti, In medias dat sese acies. — *Æn.* XII. 224.

Ibid. κατιδύσειδ'] Sic infra α'. 517. Alii κατιδύσειδ' et κατιδύσειδ'. A verbo δύσομαι: Quod et alibi usurpatur.

Ver. 88. Πάνδαρον ἀντίθεον — ἀμύμονά τε,] Non, omni virtute præcellentem; erat enim perfidus: sed τοξικῆς scientia singulari peritum.

Ver. 89. Εὖρε] Orationis τὸ ἐκινδύνιστον, celeritatem indicat Minervæ.

Ver. 92. Ἀγχῆ δ' ἰσταμένη — προσηύδα] Non male hic Scholiastes: Ἀθήνην δὲ νῦν ὑποληπτίον τὸν λογισμὸν αὐτοῦ Πανδάρου. Αὐτὸς γὰρ πρὸς αὐτὸν πάντα διελογίζετο· ἄπιστοι γὰρ Λυκάονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ. Vide supra ad α'. 194. Recte itaque et Plutarchus: "Ἡ γὰρ οὐχ ὁρᾷς — τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτι πῖσαι βούλονται τοὺς Ἀχαιοὺς, τὸν Ὀδυσσεῖα παρακαλοῦσαν, ὅτι συγχέαι τὰ ὅρκια, τὸν Πάνδαρον ζητοῦσαν; ὅτι πρίψασθαι τοὺς Τρῶας, ἐπὶ τὸν Διομήδην βαδίζουσιν; ὁ μὲν γὰρ, εὐρωστος καὶ μάχιμος· ὁ δὲ, τοξικὸς, καὶ ἀνέητος· ὁ δὲ, δυνὸς εἰπεῖν, καὶ φρονίμος. De Pythiæ Oraculis.

Ver. 94. Τλαίης κεν] Nonnulli hoc ita

- Αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρείος υἱόν,
 Σῶ βέλει δμηθέντα, πυρὸς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 Ἀλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάεα κυδαλίμοιο·
 Εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ,
 Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἐκατόμβην,
 Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.
 "Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
 105 Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐϋζοον, ἰξάλας αἰγὸς
 Ἀγρίε, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς, ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
 Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι,
 Βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·

- “ Si viderit Menelaum Mavortium, Atrei filium,
 “ Tuo telo domitum, rogum conscendentem tristem.
 100 “ Quin age, sagitta-pete Menelaum gloria-sublimem:
 “ Vove autem Apollini in-Lycia-genito, arcu-inclyto,
 “ Agnorum primogenitorum te sacrificaturum inclytam hecatomben,
 “ Domum reversum sacræ in urbem Zeleæ.”
 Sic dixit Minerva, huic autem animum dementi flectebat.
 105 Statim eduxit arcum perpolitum, factum ex salaci capro
 Agresti, quem quondam ipse, sub pectore consecutus,
 E rupe exeuntem excipiens in insidiis,
 Percusserat in pectus: hic autem supinus cecidit in petram.
 Hujus cornua ex capite sexdecim-palmarum nata erant:

104 ἔφατ' MS. 113 πρὸςθεν δὲ σάκκῃ MS. sed superser. manu sec. Fl.
 Aldd. J. T. quod bene prælatum.

accipiunt, ut sit interrogatio: Nec male. Vir doctissimus Henric. Stephanus, sine interrogatione legere malit. Quod recte fieri poterit, nec tamen quicquam opus sit, ut in præcedenti versu scribatur, Εἰ ῥά νύ μοι etc.

Ver. 101. Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ. Τὸν γὰρ θεὸν τοῦτον τιχθῆναι φασὶ τῆς Ἀητοῦς μεταβαλοῦσης τὸ ἴδιον εἰς Λύκαιαν. — Ταύτη τοι καὶ ἐν Δελφοῖς ἀνακείσθαι Λύκον πίπτουσαι χαλκοῦν, τὴν τῆς Ἀητοῦς ὄδῃ αἰνιττόμενον. *Ælian. de Animalib. lib. X. cap. 26.* Alii deductum existimant a Λύκη: *Heraclid. Pontic. de Homeri Allegor. §. 6.* “ Prisci “ Græcorum, primam lucem, quæ præcedit Solis exortus, Λύκην appellaverunt: — ἀμφιλύκη νύξ, et — Ἀπόλλωνι Λυκη-

“ γενεῖ, quod significat τῷ γεννῶντι τὴν Λύκην.” *Macrob. Saturnal. lib. I. c. 17.*
 Ibid. κλυτοτόξῳ, *Arcitenens. Æn. III. 75.*

Ver. 102. ῥέζειν] Vide supra ad α'. 444.
 Ver. 104. τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν] Pandare, qui quondam, jussus confundere fœdus, In medios telum toristi primus Achivos. *Æn. V. 496.*

Vide supra ad ver. 92. et ad ver. 12.
 Ibid. ἄφρονι] Εὐ δὲ καὶ ταῖς ἐπιρρήσεσι χρῆται Ὀμηρος, καδάσπερ τινὰ ψῆφον ἰδίαν ἐπιφύων τοῖς πραττομένοις ἢ λεγομένοις. — “ τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.” *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 105. ἐσύλα] Eduxit e theca; quæ appellabatur γωρυτὸς, *Odys. φ'. 54.*

- 110 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοζόος ἤραρε τέκτων,
 Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέδηκε κορώνην·
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκκα σχέδον ἐσθλοῖ ἐταῖροι,
 Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν,
 115 Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φασέτρης· ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 Ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινῶν ἔρμ' ὀδυνάων·
 Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμιε πικρὸν οἶστον,
 Εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ,
 120 Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἐκατόμβην,
 Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.

- 110 Atque hæc quidem elaborans cornuum-politor aptaverat faber,
 Totumque cum recte levigasset, aureum imposuit apicem:
 Et hunc quidem arcum Pandarus scite disposuit, cum tetendisset, ad terram
 Inclinans; ante autem scuta tenebant strenui socii,
 Ne prius consurgerent in eum Mavortii filii Achivorum,
 115 Quam percussus esset Menelaus Mavortius, propugnator Achivorum.
 Porro ille detraxit operculum pharetræ, exemitque sagittam
 Nondum-in quenquam conjectam, pennatam, profundorum causam validam
 Statimque ad nervum aptavit acerbam sagittam, [dolorum;
 Vovitque Apollini in-Lycia-genito, arcu-inclyto,
 120 Agnorum primogenitorum se sacrificaturum inclytam hecatomben,
 Domum reversum sacræ in urbem Zeleæ.

Ibid. σάκκῃ] R. (sed Eustath. in Comm. σάκκῃ) quod post alii imitati sunt.
 114 ἀναΐζειν] Aldd. J.

Ver. 107. Πέτρης ἐκβαίνοντα] *Virg.*
 Ecce! feræ saxi dejectæ vertice capræ.
Æn. IV. 152.

Ver. 109. ἐκκαϊδεκάδωρα] Contendit *Po-*
rius, binorum hic, non singulorum cor-
 num, longitudinem denotari. Ne scilicet
 longior esset arcus, quam qui manibus
 tractari posset. At quid opus, obsecro, ut
 cornu ipsum, quam esset longum, longi-
 tudine adæquaret arcus?

Ver. 110. ἤραρε] Non a præterito me-
 dio ἤραρε, sed ab aoristo ἤραρον. Vide su-
 pra ad α'. 57. et ad β'. 810.

Ver. 111. χρυσέην] Pronunciatur χρυσῆν.
 Vide supra ad β'. 268.

Ver. 112. Καὶ τὸ μὲν τόξον.
 Ibid. ποτὶ γαίῃ] *Al. ποτὶ γαίῃ.*

Ver. 113. Ἀγκλίνας] Vide supra ad α'.
 309.

Ibid. πρόσθεν δὲ σάκκῃ] *Al. σάκκῃ.* Quod
 pronunciato idem est. At σάκκῃ videtur
 antiquior esse scriptio. *Clark. v. Var. Lect.*

Ver. 116. Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φασέτρης]
 — aurata volucrum Threissa sagittam
 Deprompsit pharetra, cornuque infensa teten-
 dit. *Æn. XI. 858.*

Ver. 117. μελαινῶν ἔρμ' ὀδυνάων] *Barne-*
sius nove edidit, μελαινῶν. Sed scriben-
 dum existimo, μελαινῶν. Quod enim olim
 scriptum erat, μελαινῶν, vix ac ne vix
 quidem ulla cum analogia (absorpta ᾧ
 longa) poterat enunciari μελαινῶν.

Ver. 118. Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ] Quia ratio-

- "Ελκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβών, καὶ νεῦρα βόεια·
 Νευρὴν μὲν μαζῶν πέλασεν, τόξω δὲ σίδηρον.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 125 Λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἷστος
 Ὀξυβελῆς, καδ' ὁμίλον ἐπιπτέσσαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάδοντο
 Ἀδάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελεύει,
 Ἥ τοι πρόσθεν στήσασα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
 130 Ἥ δὲ τόσον μὲν ἔργον ἀπὸ χροῦς, ὥς ὅτε μήτηρ

Traxit autem simul crenasque sagittæ prehensas, et nervos bubulos:
 Nervum quidem mammæ admovit, arcui autem ferrum.
 Porro postquam rotundum magnum arcum tetenderat,
 125 Striduit arcus, nervus autem valde sonuit, salitque sagitta
 Acutam-habens-cuspidem, in turbam advolare cupiens.
 Neque tui, Menelaë, dii beati obliti sunt
 Immortales, prima autem Jovis filia prædatrix,
 Quæ ante te stans, sagittam mortiferam depulit.
 130 Hæc vero tantum inhibuit a corpore, ut cum mater

125 βίος] A. 5. T. Ibid. ἄλτο] Fl. A. J. R. 128 ἀγελεύει] T. 131 λέξ-
 ται] MS. F. A. I. R. sic et Schol. min. Pseudo-Did.

ne vox, ἐπὶ hic ultimam producat; item
 βέλος, ver. 129. vide supra ad α. 51.

Ver. 119. Εὐχέσθω δ' — Ἀριῶν πρωτογό-
 νων]

— audacibus annue ceptis:

Ipsæ tibi ad tua templa feram solemnia dona,
 Et statuam ante aras aurata fronte juvenum.
 Æn. IX. 625.

Ibid. Λυκηνίη.] Vide supra ad v. 101.
 Ver. 122. "Ελκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας] Virg.

— nervoque obversus equino
 Contendit telum; diversaque brachia ducens
 Constitit. — Æn. IX. 622.

Et duxit longe; donec curvata cōrent
 Inter se capita, et manibus jam tangeret æquis
 Lava aciem ferri, dextra nervoque papillam.
 Æn. XI. 860.

Ver. 123. Νευρὴν μὲν μαζῶν πίλασιν, τόξω
 δὲ σίδηρον.] Macrobius versum hunc cum
 versibus tribus jam novissime e Virgilio ci-
 tatis comparans; "totam, inquit, rem quan-
 "to compendio lingua ditior explicavit! ves-
 "ter, licet periodo usus, idem tamen dixit."
 lib. V. cap. 3. Cæterum de prosodia vo-
 cis πίλασιν, vide supra ad α. 140.

Ibid. σίδηρον.] Virgilio, acies ferri;
 Livio, aculeus sagittæ.

Ver. 124. Αὐτὰρ ἐπειδὴ] Vel, Αὐτὰρ ἐπὶ
 δὴ ad numeros, rotundius.

Ver. 125. Λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν.]

— sonat una letifer arcus,
 Et fugit horrendum stridens elapsa sagitta.
 Æn. IX. 631.

Extemplo teli stridorem, aurasque sonantes
 Audiit una. Æn. XI. 863.

Cæterum de voce, λίγξε, quam singula-
 rem habeat vim, ita Quintilianus: "Mi-
 "nime, inquit, Nobis concessa est ὀνομαστο-
 "ποιία; Quis enim ferat, siquid, simile
 "illis merito laudatis, λίγξε βίος, et σίξαι
 "ὀφθαλμοῖς, fingere audeamus?" Lib. I.
 c. 5. Vide infra ad ver. 455.

Ver. 126. μενεαίνων.] De hac voce, Ari-
 stoteles: Κίχρηται Ὀμηρος πολλαχῶς τῷ
 τῷ ἄψυχα ἡμψυχα λίγην, διὰ τῆς μεταφο-
 ρᾶς. Ἐν πᾶσι δὲ, τῷ ἑνέργειαν ποιοῦν
 ὑποκίμει' οἷον ἐν τοῖςδε, — "ἐπιπτέσσαι με-
 "νεαίνων." — Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ
 ἡμψυχα εἶναι, ἑνέργουντα φαίνεται. Rhetor-
 ic. lib. III. cap. 11. Inde Demetrius Pha-
 loreus: Ἀρίστη δὲ δοκίμια μεταφορὰ τῷ Ἀρισ-

- Παῖδός ἐέργει μυῖαν, ὃδ' ἡδέϊ λέξατο ὕπνῳ.
 Αὐτὴ δ' αὐτ' ἴδυνεν, ὃδὲ ζωστήρος ὀχῆες
 Χρῦσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
 Ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἷστος.
 135 Διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλίοιο,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλε ἡρήρειστο,
 Μίτρης θ', ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροῦς, ἔρκος ἀκόντων,
 Ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
 Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷστος ἐπέγραψε χροῖα φωτός.

A filio arcet muscam, quando dulci sopitus est somno.

Ipsa vero eo direxit, ubi baltei annuli

Aurei constringebant id, et duplex obtendebatur thorax:

Incidit itaque in balteum bene-aptatum acerba sagitta:

135 Et per balteum quidem adacta est affabre-factum,

Et per thoracem artificiose-factum infixa est,

Laminamque, quam portabat tutamen corporis, septum telorum,

Quæ ipsum plurimum juvit, perforavit tamen et ipsam;

Summamque sagitta perstrinxit cutem viri:

134 ἴπαιον] Fl. contra consuetudinem vitiose. 141 μὴν] R. Ald. J. quod
 verum est. v. ad α. 41.

ποῖται, ἡ κατ' ἐνέργειαν καλεμένη, ὅταν
 τὰ ἄψυχα ἐνέργουντα εἰσάγῃται καθάπερ
 ἡμψυχα ὡς τὸ ἐπὶ βίλως, — "ἐπιπτέσσαι
 "μενεαίνων." — Πάντα γὰρ ταῦτα — ζώπι-
 καὶ ἐνέργειαις ὀικεν. Περὶ Ἑρμηνείας, §.
 81. Vide infra ad λ'. 573.

Ver. 127. Οὐδὲ σέθεν, — λελάδοντο] Virg.

Non tamen Euryali, non ille oblitus amorum.
 Æn. V. 334.

Ver. 128. ἀγελεύει.] Ita restituit Bar-
 nesius ex Eustathio et Scholiis et MSS.
 Vulgg. ἀγελαίη. Clark. Firmat MS.
 Lips. Edd. vett. magno consensu sic ha-
 bent.

Ver. 130. Ἥ δὲ τόσον μὲν ἔργον ἀπὸ
 χροῦς.] Virg.

— deflexit partim stringentia corpus
 Alma Venus. — Æn. X. 331.

Ver. 131. λέξατο] Al. λέξεται. Vide
 autem supra ad β. 515.

Ver. 132. ὃδὲ ζωστήρος ὀχῆες] Virg.

— teritur qua subtilis alvo
 Balteus, et laterum juncturas fibula mordet.
 Æn. XII. 273.

Ver. 135. Διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος — ἡρή-
 ρειστο.] Pulcherrime Motum Sagittæ de-
 scribunt hi duo versiculi; in quibus sen-
 tentia a pede tribrachi et dactylicis pluri-
 bus inchoata, in duplicem demum Spon-
 dæum desinit. Vide supra ad γ'. 357.

Ver. 136. Καὶ διὰ θώρηκος — ἐπίγραψε
 χροῖα φωτός.]

Illa volans, humeris surgunt qua tegmina sum-
 ma,
 Incidit; atque viam clypei molita per oras,
 Tandem etiam magno strinxit de corpore Turni.
 Æn. X. 476.

— rumpitque infixa bilicem
 Lorica, et summum degustat vulnere corpus.
 Æn. XII. 375.

Ver. 137. Μίτρης] Μίτρα δὲ ἐλέγιστο τὸ
 ἰσώτερον τῆς λαγόνος εἶλημα ἱερῶν, χαλκῶ
 ἔκδοις περιυλημένον. Schol.

Ver. 139. ἐπίγραψε] Catullo, conscri-
 billavit.

Ver. 141. Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλίφαντα]

Indum sanguineo veluti violaverit ostro
 Siquis ebur. — Æn. XII. 67.

Quem locum Macrobius inter eos recen-

- 140 Αὐτίκα δ' ἔρρεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μίηνῃ
 Μηόνις, ἥε Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἤρῃσαντο
 Ἰππῆες φορέειν βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 Ἀμφότερον, κόσμος δ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 Τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνδην αἵματι μηροῖ
 Εὐφύες, κνήμαί τ', ἥδ' ἐσφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
 Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 150 Ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφίλος Μενέλαος.
 Ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἰόντας,
 Ἀψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέεσθαι.

- 140 Statim autem fluxit sanguis purpureus ex vulnere.
 Ac veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit
 Mæonia, vel Caria, maxillare ut sit equorum:
 Jacet autem in thalamo, multique ipsum optarunt
 Equites gestare; Regi vero est repositum ornamento.
 145 Utrunque, ornatusque equo, equitique gloria:
 Talia tibi, Menelaë, fœdata sunt cruore femora
 Formosa, suræque, et malleoli pulchri inferius.
 Cohorruit autem deinde rex virorum Agamemnon,
 Ut vidit atrum sanguinem defluentem ex vulnere:
 150 Cohorruit autem et ipse bellicosus Menelaus.
 Quum vero vidit nervumque et sagittæ hamos extra existentes.
 Iterum ei animus in pectoribus collectus est.

151 ὥς δὲ ἶδεν] MS. 155 ἔταμνον] F. 161 ἀπέτισσαν] vett. edd. omnes
 162 σῆσιν] F. A. J. R.

set, in quibus Poëtarum "par pene splen-
 "dor amborum est." lib. V. cap. 12. Lu-
 cianus jocosè, Pictorum hinc optimum
 nuncupat Homerum. Μᾶλλον δὲ τὸν ἄρισ-
 τον τῶν γραφίων Ὀμηρον, παρόντος Εὐφράν-
 τος καὶ Ἀπελλῆ, διδόνμεθα. Οἷον γὰρ τι
 τοῖς Μενελάῳ μηροῖς τὸ χροῖμα ἐκείνος ἐπέβαλ-
 λεν, ἐλίσσαντι εἰκάσας ἡρώμα πεφουιγμένα, etc.
 Dialog. qui appellatur Εἰκόνες. Notatu
 dignius est, quod ait Pausanias: Ἐλίσσαν-
 τα, ὅσος μὲν ἐς ἔργα καὶ ἀνδρῶν χεῖρας, εἰσὶν
 ἐν παλαιῷ δῆλοι πάντες ἰδόντες· αὐτὰ δὲ τὰ
 θηρία πρὶν ἢ διαβῆναι Μακεδόνας ἐπὶ τὴν
 Ἀσίαν, οὐδὲ ἰωράκεναι ἀρχὴν, πλὴν Ἰνδῶν τε
 αὐτῶν. καὶ Λυκίων, καὶ ὅσοι πλεονέχουσι

τύτοις. Διηγοῖ δὲ καὶ Ὀμηρος, ὅς βασιλεὺς
 κλίνας μὲν καὶ οἰκίας τοῖς εὐδαιμονιστέροις
 αὐτῶν, ἐλίσσαντι ἐποίησε πεποσμημένας, θηρία
 δὲ ἐλίσσαντες ἀνέμην οὐδεμίαν ἐποίησαντο. At-
 tic. lib. I. cap. 12.

Ver. 144. β. κεῖται ἄγαλμα.] Non satis
 apte h. l. ornamentum vertitur. Nam de
 ornatu e tali ebore est vers. seq. Ver-
 terim delicias (bijou), quo sensu anti-
 quissimis usurpatur. v. Dorvill. ad Cha-
 rit. p. 12. et Cl. Ruhnken. ad Timæi gloss.
 Ern.

Ver. 146. μηροῖ Εὐφύες, κνήμαί τ', ἥδ' ἐσ-
 φυρὰ κάλ' ὑπένερθε.] Pulcherrime sangui-

- Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
 155 Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
 Οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρῳσὶ μάχεσθαι·
 Ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἵμά τε ἀρνῶν,
 Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
 160 Εἴπερ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 Ἐκ τε καὶ ὁψὲ τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 Σὺν σφῆσι κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
 Εἴ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἔσσεται ἡμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
 165 Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.

Inter hos autem graviter suspirans locutus est rex Agamemnon,
 Manu tenens Menelaum; adgemebantque socii.

- 155 "Care frater, in mortem ergo tibi fœdera percussi,
 "Solum cum objeci pro Achivis cum Trojanis pugnare:
 "Quandoquidem ita te vulnerarunt Trojani, et fœdera firma conculcarunt.
 "Non tamen ullo modo irritum erit fœdus sanguisque agnorum,
 "Libaminaque mero-facta, et dextræ, quibus fisi sumus.
 160 "Etiam si enim protinus Olympius non perfecerit,
 "Attamen tandem aliquando perficiet; et magno luerint,
 "Cum propriis capitibus, uxoribusque et liberis.
 "Bene enim ego hoc scio mente et animo,
 "Erit dies, quando pereat Ilium sacrum,
 165 "Et Priamus, et populus hastæ-fraxineæ-peritū Priamī.

Ibid. τίμισιν] A. 2. 3. J. 163 ἐγὼν] Fl. A. 3. 165 εὐμειλ. F. A. 1.

nis lente delabentis tramitem quasi ob
 oculos ponunt hæc verba.

Ibid. καλ'] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 151. ἰκτὸς ἰόντας,] Carni non in-
 ficit.

Ver. 152. Ἀψορρόν οἱ θυμὸς] Qua ratio-
 ne ἀψορρόν, hic ultimam producat; item-
 que κασίγνητε, ver. 155. et σι, ver. 161.
 et σφῆσι, ver. 162. vide supra ad α'. 51.
 Clark. Male vulgata versio iterum etc.
 servata est. Voluit poëta exprimere ad-
 fectum eorum, qui perterrentur; quibus
 fugit retro versus cor sanguis, ut ictus
 densentur et augeantur, et pallore os in-
 ficiatur. Ern.

Vol. I.

C c

Ver. 155. Φίλε] Vide infra ad ε'. 61.

Ver. 161. ἀπέτισαν,] Ita edidit Barne-
 sius. Recte, ut mihi quidem videtur.
 Vulgg. ἀπέτισαν. Clark. Consentit
 MS. L.

Ibid. τελεῖ — ἀπέτισαν,] Pro ἀποτίσσει.
 Hæc conjunctio fut. et aor. frequens
 poëtis et cæteris, in prosaïcis interdum tur-
 bavit viros doctos. vid. Intt. ad Lucian.
 Revivisc. c. 22. Ern.

Ver. 163. Εἴ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα] Vide
 ζ. 447. Εἴ μιν γὰρ τόδε οἶδα etc.

Ver. 164. Ἔσσεται ἡμαρ, ὅταν] Virg.

Scilicet et tempus veniet, cum —
 Georgic. I. 493.

- Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Αὐτὸς ἐπισσείησιν ἐρεμνὴν Αἰγίδα πᾶσι,
 Τῆςδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται ἐκ ἀτέλεστα·
 Ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 170 Αἶ κε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο·
 Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην.
 Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
 Κὰδ' δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν,
 Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρρεα
 175 Κειμένε ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
 Καί κέ τις ὦδ' ἔρξει Τρώων ὑπερνηορέοντων,
 Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάεα κυδαλίμοιο·
 Αἶδ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 Ὡς καὶ νῦν ἄλλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν.

" Jupiter utique ipsis Saturnius, in excelso sedens, in æthere habitans.

" Ipse incutiet terrificam Ægida omnibus,

" Ob hanc fraudem iratus: Hæc sane erunt non irrita:

" Sed mihi gravis dolor tui causa erit, O Menelaë,

170 " Si moriaris, et fatum adimpleveris vitæ:

" Utique summa tum ignominia notatus carum Argos repetam.

" Statim enim recordabuntur Achivi patriæ terræ,

" Gloriam vero Priamo et Trojanis relinquemus,

" Argivam Helenam: tui autem ossa putrefaciet terra

175 " Jacentis in Troja, non-ad-finem-perducto super bello.

" Et aliquis sic dicet Trojanorum ferocientium,

" Sepulchro insultans Menelai gloriosi:

" Utinam sic in omnibus iram expleat Agamemnon,

" Sicut et nunc incassum exercitum duxit huc Achivorum:

175 λίποιμεν] MS. 174 πύσει] R. A. 2. 3. J. T. 178 τελέσει] MS. et edd. vett. Eustath. in Comm. τελέσει. optativus quidem necessarius est.

— tempus erit, magno cum optaverit emptum
 Intactum Pallanta, — En. X. 503.

Ver. 166. ὑψίζυγος,] — ἐπὶ ζυγοῖς
 Καθίστη' ἀρχῆς. — Eurip. Phœniss.
 ver. 74.

Ver. 167. Αὐτὸς ἐπισσείησιν ἐρεμνὴν Αἰγί-
 δα] Virg.

— ipsum
 Credunt se vidisse Jovem, cum sæpe nigram
 Ægida concuteret dextrâ. — En. VIII. 354.

Ver. 171. πολυδίψιον Ἄργος] Πολυπόθη-

τον, Athenæus lib. X. cap. 9. et Strab.
 lib. VIII. Ubi et πολυδίψιον et πολὺ δ' ἴψιον
 a nonnullis scriptum memorat.

Ver. 174. πύσει] Nonnulli, minus rec-
 te, πύσει. Clark. Iique minus boni. vid.
 Var. Lect.

Ver. 178. τελέσει] Ita edidit Barnesius.
 Recte, ut mihi quidem videtur. Scho-
 liastes itidem, τελέσει. Vulgg. τελέσει.
 Clark. vid. Var. Lect. De Scholiaste, si
 intelligit Pseudodidymum, falsum est.
 Ern.

- 180 Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 Ὡς ποτὲ τις ἔρξει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Θάρσει, μηδὲ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 185 Οὐκ ἐν καιρίῳ ὅζυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιδεν
 Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἡδ' ὑπένερθεν
 Ζῶμά τε, καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Αἶ γὰρ δὴ ἔτῳς εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε·
 190 Ἐλκος δ' ἱητὴρ ἐπιμάσσεται, ἡδ' ἐπιθήσει
 Φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
 Ἢ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
 Ταλθύβι', ὅττιτάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,

180 " Ac scilicet rediit domum, dilectam in patriam terram,

" Cum vacuis navibus, relicto strenuo Menelao:

" Sic aliquando aliquis dicet; tunc mihi dehiscat lata terra."

Hunc autem confirmans allocutus est flavus Menelaus:

" Bono sis animo, neque quicquam terrefacias copias Achivorum:

185 " Non in lethali loco acuta fixa est sagitta, sed ante

" Tutatus est balteusque varius, et subtus

" Cinctusque, et lamina, quam ærarii cuderant fabri."

Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;

" Utinam sane ita sit, dilecte o Menelaë:

190 " Vulnus autem medicus tractabit, et adhibebit

" Medicamina, quæ sedent tetros dolores."

Dixit; et Talthybium, divinum præconem, allocutus est;

" Talthybi, quam citissime Machaonem huc accerse,

181 κεινῇσι] Fl. A. J. R. 185 ἐπιθαρσύνων] Fl. 193 ὅτι] A. J. R.

Ver. 181. Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ,] Tam sine
 Helena et spoliis, quam sine Menelao.

Ver. 182. Ὡς ποτὲ τις ἔρξει,] Qua ra-
 tione, τις, hic producat; item ultima
 in ἰσάμενος, ver. 203. et in πάλην, ver.
 214. vide supra ad α'. 51.

Ibid. τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών,] Hoc
 ita accepit Scholiastes, ut vertendum sit,
 non, tum mihi dehiscat lata terra; sed,
 tum mihi dehiscat lata terra. Virg.

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.

En. IV. 24.

Ver. 185. πάγη] Ex hoc aoristo fit πά-
 γος, collis. Unde Areopagus, penultima
 brevi. Vox latina pāgus, ab alia est ori-
 gine.

Ver. 186. παναίολος,] Mobilis, Porphy-
 rio. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 192. θεῖον κήρυκα,] Vide supra ad
 α'. 534.

Ver. 194. φῶτα, Ἀσκληπιῷ υἱὸν] Vox,
 φῶτα, non hic παρίλκει: Quod est ridicu-
 lum, et Poëta omnino indignum: Sed
 aut virum inclutum denotat, aut (quod

- Φῶτ', Ἀσκληπιῷ υἱὸν ἀμύμονος ἱητήρος,
 195 "Οφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 "Ον τις οἴσεισας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
 Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίδυσεν ἀκέσας·
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων,
 200 Παπταίνων ἦρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἑσαότ'· ἀμφὶ δὲ μιν κρατερὰί σίχες ἀσπισάνων,
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρῳίης ἐξ ἵπποβότοιο.
 Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ὀρσ', Ἀσκληπιάδῃ καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 205 "Οφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρεΐος υἱὸν,
 "Ον τις οἴσεισας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
 Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.

- "Virum, Æsculapii filium laudatissimi medici,
 195 "Ut videat Menelaum mavortium, ducem Achivorum,
 "Quem aliquis missa-sagitta vulneravit, arcuum peritus,
 "E Trojanis, vel Lyciis; quod illi quidem gloria, nobis vero luctus."
 Sic dixit; neque ei præco immorigerus fuit, quum audivisset:
 Perrexit autem ire per copias Achivorum ære-loricatorum,
 200 Circumspiciendo-quærens heröem Machaonem: illum vero vidit
 Stantem; circumque ipsum fortes ordines clypeatorum
 Militum, qui ipsum secuti sunt Tricca ex equorum-altrice.
 Prope autem stans, verbis alatis allocutus est;
 "Veni ocyus, Æsculapiade; vocat rex Agamemnon,
 205 "Ut videas Menelaum mavortium, Atrei filium,
 "Quem aliquis sagitta-missa vulneravit, arcuum peritus,
 "E Trojanis, vel Lyciis: quod illi quidem gloria, nobis autem luctus."

202 Alterum ei omittit ed. R. 205 ἴδῃ] MS. 206 ἴβαλε] MS.

ait Pausanias, lib. II. cap. 26.) "Φῶτ',
 "Ἀσκληπιῷ υἱὸν," ὡς αὖ ἐν ἰλίῳ, "Θιῷ
 "παῖδα ἀνδραπόδον."
 Ver. 202. οἳ οἱ ἔποντο Τρῳίης ἔξ] Cum
 hoc nomen alibi scriptum sit Τρῳίης; et
 verbo ἔπον utatur Homerus, λ'. 483.
 Τρῳίης ἔπον πολλοί; edidit hoc in loco Bar-
 nesius, et omnino legendum contendit,
 οἳ οἱ ἔπον Τρῳίης ἔξ. Sed erudite respon-
 det Auctor Anonymus, in his rebus ap-
 prime sagax, interque paucos (ut opinor)
 facile dignoscendus, (in Actis Erudit.
 Lips. ad Febr. 1712.) "Pessime posuit

"Barnesius ἔπον, ut, secuti sunt, significet;
 "pro, ἔποντο. Semper Græcis, ἔπονται
 "sequi, non ἔπον. Fallitur etiam vehe-
 "menter, dum hanc suam scriptionem
 "defendit ex Iliad. λ'. 483. Τρῳίης ἔπον
 "πολλοί. Nam ibi ἔπον divulgum est ab
 "ἀμφὶ, ut sit ἀμφεῖπον, (ut recte Eusta-
 "thius,) id est, περιεῖπον, ut minora Scho-
 "lia exponunt. Ἀμφεῖπειν, autem et περι-
 "πειν, longe aliud significant, quam ἔπει-
 "σαι. Respondent illis latina verba, ex-
 "cipere, tractare, et habere. — Nec est ut
 "putet, in præsentī etiam loco ἔπον re-

- "Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
 Βὰν δ' ἰέναι κατ' ὁμίλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 210 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγῆγέραδ', ὅσσοι ἄριστοι,
 Κυκλός, ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς·
 Αὐτίκα δ' ἐκ ζωσῆρος ἀρηρότος εἴλκεν οἰσόν·
 Τῆ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγειν ὀξέες ὄγκοι·
 215 Λῦσε δὲ οἱ ζωσῆρα παναίολον, ἡδ' ὑπένευσθε
 Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰσὸς,
 Αἰμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς
 Πάσσε, τὰ οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 220 "Οφρα τοὶ ἀμφεπέοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἦλυθον ἀσπισάνων·

- Sic dixit; huic vero animum in pectoribus commovit:
 Perrexerunt autem ire per turbam, per exercitum latum Achivorum.
 210 Ac quum jam pervenissent, ubi flavus Menelaus
 Vulneratus fuerat, circumque ipsum congregati erant quique præstantissimi,
 Corona-facta, ille vero in mediis stabat divinus vir;
 Protinus utique e balteo bene-aptato extraxit sagittam:
 Ea vero dum extraheretur, retro curvati sunt acuti hami:
 215 Solvit porro ipsi balteum variegatum, et subtus
 Cinctumque, et laminam, quam ærarii cuderant fabri.
 Atque ubi inspexerat vulnus, quo inciderat acerba sagitta,
 Sanguine exsucto, lenia medicamenta peritus
 Inspersit, quæ ejus quondam patri amicus præbuit Chiron.
 220 Dum hi occupati erant circa bello strenuum Menelaum,
 Interim Trojanorum ordines admovebantur clypeatorum:

215 λῦσε] Fl.

"ferri debere ad ἀμφὶ, quod hic itidem
 "est in versu antecedente: Nam hic ad
 "ἀμφὶ, adsciscendum ἀπὸ κοινῆ est εἰσῆ-
 "γισαν: ut sit, — τὸν δ' ἐνόησεν Ἑσαότ'.
 "ἀμφὶ δὲ μιν κρατερὰί σίχες (εἰσῆγισαν)
 "ἀσπισάνων Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρῳίης ἔξ. Po-
 "test etiam tantum subaudiri ἦσαν."
 Hæc ille. Plane, si Τρῳίη scribi nequi-
 visset, facillime potuisset dicere Ποῖτα,
 Λαῶν οἳ οἱ ἔποντ' ἐπ' Τρῳίης ἵπποβότοιο.
 Ver. 210. 215. Ἀλλ' ὅτε δὴ—, Αὐτίκα
 ὅθ' ἐξ] De isto δὲ, (et similiter τόφρα δ',
 ver. 221.) vide supra ad α'. 57.

Ver. 211. περὶ δ' αὐτὸν ἀγῆγέραδ', ὅσσοι
 ἄριστοι] Virg.
 Stant lecti circum juvenes; ipse æger, —
 Æn. X. 837.
 Ver. 215. παναίολον,] Vide supra ad β'.
 816.
 Ver. 218. ἥπια φάρμακα εἰδὼς Πάσει,
 Virg.
 Scire potestates herbarum, usumque medendi.
 Æn. XII. 396.
 Ver. 220. βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,] Vide
 supra ad β'. 408.

- Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Ἐνθ' ἐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 Οὐδὲ καταπτώσσοντ', ἐδ' ἐκ ἐδέλοντα μάχεσθαι.
 225 Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
 Ἴππας μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ.
 Καὶ τὸς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμίδαν, υἱὸς Πτολεμαίης Πειραΐδαο.
 Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρυσχόμεν, ὅπποτε κέν μιν
 230 Γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διακοιρανέοντα.
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο εἵχας ἀνδρῶν.
 Καὶ ῥ' ἔς μιν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόων,
 Τὸς μάλα θαρσύνεσκε παρυσάμενος ἐπέεσσιν.
 Ἀργεῖοι, μήπω τι μεδίετε θέριδος ἀλκῆς.
 235 Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός.

Atqui hi rursus arma induerunt, et recordati sunt pugnae.

Tunc non dormitantem vidisses Agamemnona nobilem,

Neque trepidantem, neque detrectantem pugnare;

225 Sed valde properantem pugnam in gloriosam.

Eques quidem enim dimisit, et currus varios aere:

Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes

Eurymedon, filius Ptolemæi Piraidæ:

Huic plurimum mandavit prope se currus tenere, si quando ipsi

230 Per membra occuparet defatigatio, multos obeuntem et imperitantem:

At ipse pedester existens [pedes] obibat lustrans ordines virorum:

Et quos quidem properantes videret Danaorum velocium-equitum,

His magnopere animum addebat astans verbis;

"Argivi, ne quid remittatis de acri fortitudine:

235 "Non enim mendaciis pater Jupiter erit auxiliator:

225 ἴσσειται] MS. 242 σίβεισι] Aldd. Junt. quæ lectio bonum sensum habet, sed frigida existit tautologia.

Ver. 223. Ἐνθ' ἐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις] Virg.

Tum vero Taueri incumbunt, —

Migrantes cernas, — Æn. IV. 397. 401.

Ver. 226. ἔασε] Vide supra ad ver. 42.

Ver. 229. παρυσχόμεν,] Al. παρυσχίμην, et παρυσχίμην. Clark. Παρυσχ. habent MS. et edd. vett. magno consensu. Ern.

Ver. 231. ἐπιπώληται] Hinc inscriptus hic liber, Ἐπιπώληται ut recte notavit Barnesius.

Ver. 233. παρυσάμενος ἐπίσσειν] Qua

ratione, παρυσάμενος, hic ultimam producat; item χολωτοῖσιν, ver. 241. et δὲ, ver. 274. vide supra ad α'. 51.

Ver. 235. ἐπὶ ψεύδεσσι] Ambiguum est, scripseritne Homerus, ἐπὶ ψεύδεσσι: ut dicat, interprete Eustathio, ὅτι ἐ ψεύσεται τὴν βοήθειαν an, ἐπὶ ψεύδεσσι: ut dicat, ὅτι ἐκ ἔσσει βοήθης τοῖς ψεύσεσσι Τρωσίν.

Ver. 242. ἰόμαροι,] Vulgo explicant, οἱ περὶ ἰὸς μιμορημένοι. Sicuti ἰγχισίμαροι, et similia. Quod si verum est, nec ab alia, jam forte ignota, deducta sunt hæc

- Ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γυῖπες ἔδονται.
 Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχες τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα
 Ἀζομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 240 Οὐστίνας αὖ μεδιέντας ἴδοι συγερῶ πολέμοιο,
 Τὸς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 Ἀργεῖοι, ἰόμαροι, ἐλεγχείες, ἔ νυ σέβεισθε;
 Τίφθ' ἔτως ἔστητε τεθνηπότες, ἢ ὅτε νεβροί;
 Αἴ τ' ἐπεὶ ἔν' ἔκαμον, πόλεος πεδίοιο δέεσαι,
 245 Ἐστᾶσ', ἐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή.
 Ὡς ὑμεῖς ἔστητε τεθνηπότες, ἐδὲ μάχεσθε.
 Ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθά τε νῆες
 Εἰρύατ' εὐπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ δινὶ θαλάσσης,
 Ὅφρα ἴδῃτ', αἰὲν ὕμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;

"Sed qui priores præter fœdera injuriam-intulerunt,

"Horum certe ipsorum tenera corpora vultures vorabunt:

"Nos vero uxoresque dilectas, et infantes liberos

"Abducemus in navibus, postquam urbem ceperimus."

240 Quos autem e contrario detrectantes videret triste bellum,

Eos valde objurgabat iracundis verbis;

"Argivi, sagittis-addicti, probro digni, nonne vos pudet?

"Cur-nam sic statis stupidi, sicut hinnuli?

"Qui utique postquam fessi sunt, per magnum campum currentes,

245 "Stant, nec ullum ipsis in præcordiis est robur:

"Sic vos statis stupidi, neque pugnatis.

"Anne expectatis Trojanos dum propius veniant, ubi naves

"Subductæ sunt pulchras-puppas habentes, cani in littore maris,

"Ut cognoscatis, an vos protegat manu Saturnius?"

245 γίγνεται] F. A. J. R. 248. versus hic omissus est in MS. sed in marg. adscr. eadem manu. Ibid. εὐπρυμνοί] A. J. R. 249. αἰὲν ὕμιν] A. 2. 3. J.

origine; videbitur istud μῆκος, contrac-tum ex prioribus syllabis τῷ, μέμωρα, vel μιμώρημαι; simili fere ratione ac, apud Latinos, lēgi, sēdi, et similia, ex inusitatis lēlēgi, sēdēdi etc.

Ibid. ἔ νυ σίβεισθε:] Verbum, σίβεισθαι, proprie Hominum est; Rerum, non nisi καταχρηστικῶς. Unde in transcurso emendandus apud Euripidem, Electræ versus 1273.

Σιμὸν βορρῶσιν ὠσιβὲς χρηστήριον.

Ubi, primo, vox ὠσιβὲς, cum χρηστήριον conjuncta, nihili est. Deinde istud σιμὸν ὠσιβὲς, quam hiulcum et inconcinnum! Legendum,

Σιμὸν βορρῶσιν ὠσιβὲς χρηστήριον.

Videturque, ex rythmo, ita pronunciatum fuisse, ac si scriptum esset ὠσιβει. Quod et in similibus locum habet.

Ver. 249. Κρονίων:] De prosodia vocis κρονίων, κροτίτης, κρονίωνος, vide supra ad α'. 397. et 265.

- 250 "Ως ῥ' ὄγε κοιρανέων ἐπεπαλείτο στίχας ἀνδρῶν·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρητεσσι, κίων ἀνὰ ἐλαμόν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συὶ εἰκελὸς ἀλκὴν·
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
255 Τὲς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσήυδα μελιχίοισιν·
Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπάλων,
Ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἢ δ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Ἡδ' ἐν δαΐδι, ὅτε πέρ τε γερέσιον αἴδοπα οἶνον
260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
Ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοὶ, πείειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

250 Sic is imperitans obibat ordines virorum:

Venitque ad Cretenses, iens per catervas virorum.

Hi autem circum Idomeneum bellicosum armabantur:

Idomeneus quidem in prima acie erat apro similis robore;

Meriones autem ei extremas incitabat phalanges.

255 Hos ergo conspicatus, lætatus est rex virorum Agamemnon.

Protinusque Idomeneum allocutus est blandis verbis;

"Idomeneu, equidem te honoro præ Danaïs perniciousibus-equitibus,

"Tum in bello, tum alio quolibet in opere,

"Tum etiam in convivio, quando honorarium nigrum vinum

260 "Argivorum procures in crateribus miscent.

"Etsi enim cæteri comantes Achivi

"Portionibus-certis bibunt, tuum sane plenum poculum semper

"Stat, sicut mihi meum, ut bibas, quando animus jusserit.

252 θωρήσσοντο] MS. 253 ἰκελός] edd. vett. omnes. 258 πολέμῳ] Pi

264 ἰχίαι] A. 2. 5. J.

Ver. 255. εἰκελὸς ἀλκὴν] Ita Barnesius ex MS. Al. ἰκελός. Clark. Consentit MS. qui a manu pr. habet ἰχίαιος, manus sec. correxit ἰκ.

Ver. 257. πέρι μὲν σε τίω] Inepte admodum hic annotat Barnesius: "vel hinc patet, priorem τῷ τίω communem esse." Nam in τίω, τίωσθαι, et similibus, ubi duæ Vocales non concurrunt, prior Huiusmodi nunquam corripitur.

Ver. 259. αἴδοπα οἶνον] Vide supra ad α'. 462.

Ver. 262. σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ] Οἱ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ νόμα, κεκραμένοι παρυστήκισαν ἐξ ὧν οἱ κῆροι διακονήμενοι, τοῖς μὲν ἐνπιμαστόις αἰεὶ πλήρεις παρῆχον τὸ ποτήριον, τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ἴσου δίνεμον. Ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενῆα φησὶ, "Σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ." Athenæus lib. V. cap. 4. Vide supra ad ver. 4. Clark. Utitur h. l. Lucianus in Parasito c. 45. et hinc profert σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ. Potest Lucianus memoriter sic scripsisse, quia numeri hemistichii sic quoque constant, ut

- Ἀλλ' ὅρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεο εἶναι.
265 Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠῦδα·
Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
Ἔσσομαι, ὥς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
Ἀλλ' ἄλλας ὅτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιῖδες,
Ὅφρα τάχιστα μαχώμεθ'. ἐπεὶ σὺν γ' ὅρκι ἔχευσαν
270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.
"Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο, γηθόσυνος κῆρ·
Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κίων ἀνὰ ἐλαμόν ἀνδρῶν·
Τῷ δὲ κορυσσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν·
275 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ,
Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰῶης,
Τῷ δὲ τ' ἀνευθεν ἐόντι, μελάντερον, ἢ ὅτε πίσσα,

"Sed propera in bellum, qualis antea gloriabaris esse."

265 Hunc autem Idomeneus, Cretensium dux, contra sic est allocutus;

"Atrida, valde quidem tibi ego concors socius

"Ero, sicut primum promisi et annui:

"Verum alios hortare comantes Achivos,

"Ut quamprimum pugnemus: quoniam fœdera confuderunt

270 "Trojani; his utique mors et dolores postmodum

"Erunt, quoniam priores contra fœdera injuriam-intulerunt."

Sic dixit; Atrides vero præteribat lætus corde:

Venitque ad Ajaces iens per catervas virorum:

Hi vero armabantur; simulque nimbus sequebatur peditum:

275 Sicut autem quando a specula vidit nubem pastor vir, [pastor aliquis]

Venientem per mare a Zephyri flatu,

Eique, procul stanti, nigra, ceu pix,

269 ἰχίαι] MS. F. A. J. R. quæ est vera lectio. et alibi sic est. 271 ὑπερῶς-
κίαι] MS. ut semper, Turn. 275 αἰπόλος] MS. Ibid. εἶδε] edd. vett. εἶδεν. T.

bene monet ibi Cl. Reitzius. Miror in spondæis continentibus hujus versus nil artificii aut emphaseos quæsisse. Ern.

Ver. 264. ἰχίαι εἶναι.] Vide ad α'. 91. Ern.

Ver. 272. παρῶχετο, γηθόσυνος κῆρ.]

— gaudens incedit. Æn. I. 694.

Ver. 274. ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.]

Insequitur nimbus peditum. — Æn. VII. 793.

Ver. 275. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς] Virg.

— campoque atrum rapit agmen aperto.

Vol. I.

Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
It mare per medium; miseris heu præscia longe
Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus stragemque satis, ruet omnia late:
Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adversos ductor Rhæteius hostes
Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant. — Æn. XII. 450.

Ibid. εἶδεν] Notat Henr. Stephanus, Porphyrium legisse εἶδε.

Ver. 277. ἀνευθεν] Notat idem Henr.

- Φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν.
 ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα.
 280 Τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσιν ἀρηϊδῶν αἰζήων
 Δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 Κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Καὶ τὲς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 285 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 Σφῶϊ μὲν, εἰ γὰρ ἔοικ', ὀτρυνέμεν ἔτι κελεύω.
 Αὐτὰ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο.
 290 Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,

Apparet veniens per mare, ducitque turbinem multum;
 Cohorretque videns, subque speluncam cogit pecudes:

280 Tales simul cum Ajacibus velocium-in-bello juvenum
 Hostile in praelium densae movebantur phalanges
 Fuscae, scutisque et hastis horrentes.
 Et his quidem letatus est visis rex Agamemnon,
 Et ipsos compellans verbis alatis est allocutus;

285 "Ajaces, Argivorum duces aere-loricatorum,
 "Vobis equidem, nec enim convenit, milites incitare non praecipio.
 "Vos enim ipsi valde populum instigatis ad fortiter pugnandum.
 "Utinam enim, o Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 "Talis omnibus animus in pectoribus esset:
 290 "Sic cito caderet urbs Priami regis,

280 αἰάντισσι] F. A. J. R. διοτρεφίαν pro ἀρηϊδῶν, F. A. 1. et MS. διοτρε-
 φίαν, ut alibi: gloss. interpr. πολεμικῶν: quod ad ἀρηϊδῶν pertinet.
 Schol. min. auctor videtur legisse διοτρ. nam ἀρηϊδ. haud dubie inter-
 pretatus esset. 289 πᾶσι] MS. Fl.

Stephanus, Porphyrium hic legisse, ἀνωθεν.
 Ibid. ἰόντι] Al. ἰόντι. Sed male; Prop-
 ter id quod sequenti versu legitur, φαίνεται

Ver. 280. Αἰάντεσσιν ἀρηϊδῶν] Al. Αἰάν-
 τισσι διοτρεφίαν. Clark. vid. Var. L.

Ver. 282. Κυάνεαι, — πεφρικυῖαι.] Ὁ ἐκ
 τῶν κατὰ φύσιν ὀνομάτων ἐκ ἀν' ἐπείσε. τῷ
 το διὰ τῶν μεταφορικῶν σημειομένων ἐνέργησι.
 Τό, τε γὰρ Μίλαν, — τό, τε τῆς φρίκης ὄνομα,
 διὰ τὸ φοβερόν, τὴν ἐν τῷ πολέμῳ διαδυνάμει
 ἡγωνίαν. Aristid. Quintil. de Musica lib.

II. p. 82. Caeterum de prosodia vocis, π-
 φρικῶς, et similitum; vide supra ad β'. 314.

Ver. 290. ἡμύσειε] Al. ἡμύσειε. Minus
 recte: uti notavit Barnesius. Clark. ἡμύ-
 σεις MS. et edd. vett. magno consensu.

Ver. 295. Πελάγοντα,] Al. Πελάγοντά τ'.
 Nec male.

Ver. 297. Ἰππῆας μὲν πρῶτα] Virgil.
 Messapus primas acies, postrema coercent
 Tyrrhidae juvenes, medio dux agmine Turnus.
 Aen. IX. 27.

Pulchrior Homericæ dispositio. Ad quam

- Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησιν ἀλῆσά τε, περδομένη τέ.
 Ὡς εἰπὼν, τὲς μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δὲ μετ' ἄλλας.
 Ἐνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
 Οὓς ἐτάρες στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 295 Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
 Αἴμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
 Ἰππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
 Πεζῶς δ' ἐξόπιθεν στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλὰς,
 Ἐρκος ἔμεν πολέμοιο· κακὲς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
 300 Ὀφρα καὶ ἐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίη πολεμίζῃ.
 Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τὲς γὰρ ἀνώγει
 Σφῶς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
 Μηδὲ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιδῶς,

"Manibus nostris captaque, excisaque."

Sic fatus, hos quidem reliquit illic, ivit autem ad alios;

Ubi is Nestorem invenit, argutum Pyliorum oratorem,

Suos socios ordinantem, et hortantem ad pugnandum;

295 Circa [nempe] magnum Pelagonta, Alastoraque, Chromiumque,

Haemonaque principem, Biantemque pastorem populorum.

Equites quidem primum cum equis et curribus,

Pedites autem a tergo constituit multosque et strenuos,

Vallum ut essent belli: ignavos vero in medium coëgit,

300 Ut etiam non volens quis necessitate pugnaret.

Equitibus quidem primum mandata dabat: hos enim jussit

Suos equos continere, neque turbatis ordinibus versari in turba.

"Neve quis equitandi-peritiaque et robore fretus,

295 χρόμιον] Turn. et alii post eum. 297 πρώτιστα] Fl. Ibid. ἵπποισι] id.

Ibid. ὄχεσφι] MS. illud bene, hoc male. Ita ope MS. et Fl. hujus ver-

sus vera lectio restitui potest. 298 ἐξόπισθεν] MS. 300 πολεμίζοι] MS.

301 ἵπποισι] MS. Fl.

facete alludens Quintilianus: "Quæ-

"situm, inquit, potentissima argumenta

"primone ponenda sint loco, — an sum-

"mo, — an partita primo summoque, ut

"Homericæ dispositione in medio sint in-

"firma." lib. V. cap. 12.

Ver. 503. Μηδὲ τις] De hujusmodi

Transitione, (cujus et aliud occurrit ex-

emplum, Iliad. δ'. 348.) ita Dion. Halic.

Ἀπὸ τῷ διηγηματικῷ μετέβαλιν εἰς τὸ μιμη-

τικόν — τῷ δὲ μιμητικῷ κινῶ καὶ ἄγουσιν ἀ-

κροώμενον. Περί τῆς Ὀμήρου Ποιήσε. §. 8. Et

Longinus: "Ἐστὶ γὰρ μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσω-

πα διηγούμενος, — ἐξαίφνης παρενχθεῖς εἰς τὸ

αὐτὸ πρόσωπον ἀντιμίσταται· καὶ ἔστι τὸ

τοιῦτον εἶδος, ἐμβολή τις πάσης. — Ἐψύχιστο

γὰρ, εἰ παρεντίθει, "Ἐλεγε δὲ τοιαῦτα." —

Νυνὶ δὲ ἰφθαλμοῖς ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα ἢ τῷ

λόγῳ μετέβασις. Διὸ καὶ ἡ πρόσεχσις τῷ

σχήματι τότε, ἥνικα ὁ κειρὸς ἐν, διαμύλ-

λειν [Al. διαμύνειν] τῷ γράφοντι μὴ διδῶν, ἀλλ'

εὐθὺς ἰσχυρὰ μεταβαίνειν ἐν προσώπῳ

εἰς πρόσωπα. §. 27. "Hæc schemata —

"et convertunt in se auditorem, nec lan-

"guere patiuntur, subinde aliqua notabili

"figura excitatum." Quintil. lib. IX. cap.

- Οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτα Τρώεσσι μάχεσθαι
 305 Μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
 "Ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 "Εγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον ἔσται.
 "Ὡδὲ καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
 Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νύχοντες.
 310 "Ὡς ὁ γέρον ἄτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς·
 Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων·

"Solus ante alios sit nimis cupidus cum Trojanis pugnandi,

305 "Neque retrocedat: imbecilliores enim eritis.

"Quicumque autem vir a suo curru ad alium currum venerit,

"Hastam porrectam extendat: quoniam multo melius sic.

"Sic et veteres urbes et muros evertabant,

"Hanc mentem et animum in pectoribus habentes."

310 Ita senex adhortabatur, dudum rei militaris bene peritus;

Et eum quidem lætatus est cum vidisset rex Agamemnon;

307 ἔτω] iid.

3. Imitatus est hoc schema Virgilius,

et cava tempora ferro

Traicit: I, verbis virtutem illud superbis.

Æn. IX. 634.

Ubi (ut recte notavit Tollius) si, quod reticetur, "et subicit," adjeceris; totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis, retinebitur infringeturque, omnisque decor sententiæ corrumpetur.

Ver. 307. "Εγχει ὀρεξάσθω"] Sententia hæc (notante Eustathio) quadruplici modo diverse accipi postest:

1mo. Ut jubeat Nestor, siquis currum hostilem bello ceperit, ne tempus in eo terat, ut, quod ceperit spoliū, abducat; sed hostes pergat oppugnare. *Vel*

2do. Siquis, de curru suo forte excussus, commilitonum alicujus currum conscenderit; equos ibi alienos sibi minus cognitos regere ne velit, sed hasta pugnet. *Vel*

3tio. Ut jubeat, siquis de curru suo forte excussus, commilitonum alicujus currum conscendere velit; commilitonem istum hasta eum porrecta excipere, et ad conscendendum adjuvare. *Vel* denique

4to. Ut jubeat e contrario, siquis de curru suo forte excussus, commilitonum alicujus currum conscendere velit; commilitonem istum hasta eum porrecta de-

pellere ne conscendat, neve ipse adeo ad pugnandum impediatur.

Atque hanc quidem ambiguitatem, tantam exquisitam, laudi dat Homero Eustathius, eumque secuta Domina Dacier. Ego cum Popio potius sentio, ambiguitatem istam omnem non Poëtæ, sed Nobis jam græce minus scientibus omnino tribuendam. Etenim Homericæ eloquentiæ et perpetua et singularis virtus est perspicuitas in carminibus ornatissimis tanta, quantam ne in soluto quidem scribendi genere unquam assequutus est quisquam.

Primum igitur horum duorum versuum explicandi rationem, quominus probem, facit, tum quod e curru non ὀρεκτῆσι μελίησι, quod erat utique συσταδῶν congregantium, sed telis missilibus ποταβολῶν-τις pugnare soliti essent; tum quod ratio ista, ne tempus in eo terat, ut quod ceperit spoliū abducat, omnino tam perspicuo scriptori non erat reticenda.

Secunda explicandi ratio, (quam secuti sunt plerique;) et eandem ob causam mihi minus placet, quod ὀρεκτῆσι μελίησι e curru non pugnarent; itemque quod ratio ista, equos ibi alienos sibi minus cognitos regere ne velit, reticere omnino non debuisset; et præterea, quod istud [ἐπιτὴν πολὺ φέρτερον ἔσται] ad hanc sententiam parum apte congruat.

- Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ὡ γέρον, εἴδ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 "Ὡς τοι γέναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
 315 Ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοῖον ὥς ὄφελέν τις
 Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κερστέροισι μετεῖναι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδην, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐδέλομαι καὶ αὐτὸς
 "Ὡς ἔμεν, ὥς ὅτε δῖον Ἐρευνδαλίωνα κατέκταν·

Et ipsum compellans verbis alatis est allocutus;

"O senex, utinam, sicut animus est in pectoribus tuis,

"Sic te genua sequerentur, roburque tibi firmum esset.

315 "Verum te senectus atterit omnibus æque-molesta: utinam quis

"Virorum alius eam haberet, tuque in numero juvenum esses."

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"Atrida, valde quidem ego vellem et ipse

"Sic esse, ut quando nobilem Ereuthalionem interfeci:

318 μάλα μὲν τοι ἐγὼν] MS. quod sono hic suavius est.

Tertiam quominus amplectar, facit, tum quod istud [ἐπιτὴν πολὺ φέρτερον ἔσται] ad eam sententiam adhuc minus congruat; tum quod ἔγχει ὀρεξάσθω, non Amici est, sed Hostis:

Πρόσθιν Ἀρης ὀρεξάσθω — "Εγχει χαλκίῳ,
Ilíad. ε'. 851.

— μεμαυῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι.
Ilíad. β'. 543.

Citat hunc locum Eustathius, p. 362. lin. 27. ὀρεκτῆς, ἔφη, ἐν τῇ βιωτῇ (legendum βιωτῇ, hoc est, Catalogo) μελίης. Similiter, *Ilíad.* ω'. 514.

"Εφθ' ὀρεξάμενος περὶ μὲν σκέλος. — Et,

"Εφθ' ὀρεξάμενος περὶ οὐτάσας. —

Ibid. 322. Et,

"Ὀππότες κ' ἐφθῇσιν ὀρεξάμενος χεῖρα καλόν.
 ψ'. 805.

Quare, si cum Amico res fuisset, dixisset utique, non ἔγχει, sed χερὶ ὀρεξάσθω, vel χερὶ ὀρεξάσθω.

In eam itaque partem propendeo, ut Quarta demum vera explicandi sit ratio: "Εγχει ὀρεξάσθω, hasta porrecta repellat. Hoc nimirum et proprie est, ἔγχει ὀρεξάσθω; et, ad disciplinam militarem optime cum hoc congruit id, quod sequitur, ἐπιτὴν πολὺ φέρτερον ἔσται. Satis est ut pereat, qui de curru suo excussus fuerit; quam

ut commilitones in pugnando inturbet. Judicet Lector eruditus. Clark. Huic sententiæ repugnat hoc, quod ὀρεξάσθω non est hasta repellatur, aut oppugnetur, sed hasta pugnet, aut repellat: nec adeo referatur ad eum, in cujus currum confugere tentat, sed ad eum, qui excussus curru suo se recipit ad alium. Atque etiam pendet ab ὅς δ' ἔπειτα. Eum itaque Nestor vult ἔγχει ὀρεξάσθω. Sensus, mea sententia est: Si quis e curru excussus, ad alium se recipere velit, is potius (repulsus scilicet vel repellendus) pugnet hasta pedes, quam ut alium currum conscendens, ei, qui in curru est, impedimento sit. ὀρεξάσθω dici de eo, qui pedes hasta pugnat, patet etiam ex ε'. 335. ψ'. 805.

Ver. 310. πολέμων εὖ εἰδώς] Sciens pugna. Horat. Carmin. I. 15. ver. 24.

Ver. 315. ὁμοῖον] Ἰστίον, ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ ὁμοῖον ἐπὶ τοῦ φαῦλου λαμβάνει· οἷον, — γῆρας ὁμοῖον, — θάνατον ὁμοῖον, etc. Schol.

Ver. 317. ἱππότα Νέστωρ] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 319. ὥς ὅτε δῖον Ἐρευνδαλίωνα κατέκταν] Vide supra ad α'. 249. 260. et β'. 372.

Ver. 324. αἰχμᾶσσοντι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 327. Εἰδ' αὖτις] Festinantem depin-

- 320 Ἄλλ' ἔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνδράποισιν
Εἰ τότε κῆρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἱκάνει.
Ἄλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἥδ' ἐκελεύσω
Βελῆ καὶ μύθοισι τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ γερόντων.
Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσει νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
325 Ὀπλότεροι γεγάασι, πεποίθασιν τε βίηφιν.
"Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο, γηδόνος κῆρ.
Εὖρ' υἱὸν Πετew, Μενεσθεῖα πλῆξιππον,
Ἔσταότ' ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς.
Αὐτὰρ ὁ πλησίον εἰστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·
330 Πὰρ δὲ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες ἐκ ἀλαπαδναῖ
Ἔστασαν· ἐ γὰρ πῶ σφιν ἀκέετο λαὸς αὐτῆς,
Ἄλλὰ νέον συνορνόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
Ἔστασαν, ὅπποτε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθών,
335 Τρώων ὀρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.

- 320 " Verum nunquam simul omnia dii dederunt hominibus:
" Si tunc juvenis eram, nunc vice-versa me senectus invadit.
" Veruntamen et sic equitibus interero, et adhortabor
" Consilio et verbis: hoc enim munus est senum.
" Hastas autem vibrabunt juniores, qui me
325 " Minores nati sunt, confiduntque robore."
Sic dixit: Atrides vero præteribat, lætus corde.
Invenit deinceps filium Petei Menestheum equitandi-peritum
Stantem; circumque erant Athenienses, periti belli:
Cæterum prope stabat solers Ulysses;
330 Juxtaque, Cephallenum circum ordines non imbecilli
Stabant: nondum enim horum audierant copię clamorem belli,
Sed recens concitatę movebantur phalanges
Trojanorumque equũm-domitorum, et Achivorum: hi vero expectantes
Stabant, quando phalanx Achivorum alia invadens,
335 In Trojanos impetum faceret, et inciperent prælium.

324 αἰχμάσσει] MS.

git hoc Asyndeton. Vide supra ad α'. 105. et 539. Clark. Non credo. Cur enim non festinat γ'. 365. aut β'. 9.
Ver. 329. εἰστήκει] Si ἵστηκεν dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide infra ad ver. 434.
Ver. 331. 334. Ἔστασαν] Vide infra ad μ'. 55.

Ver. 338. Ὡς υἱὸν Πετew,] Vide supra ad α'. 51. Edidit Barnesius, Ὡς υἱὸς Πετew. Sed mutato nihil opus.
Ver. 340. Τίπτε καταπτῶσσοντες ἀφίστα-
ται.]
Qui metus, o ———
— quę tanta animis ignavia venit?
Æn. XI. 732.

- Τὸς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ὡ υἱὲ Πετew, διοτρεφέος βασιλῆος,
Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλέοφρον·
340 Τίπτε καταπτῶσσοντες ἀφίστατε, μίμνετε δ' ἄλλης;
Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοιςιν ἔοντας
Ἔστάμεν, ἥδ' ἐμάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
Πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκνάζεσθον ἐμεῖο,
Ὀππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί·
345 Ἐνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἥδ' ἐκὺπελλα
Οἶν' ἐπινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐδέλητον.
Νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόφτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
Ἵμεῖων προπάροιτε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
350 Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεδιέμεν; Ὀππότε Ἀχαιοὶ

Hos itaque conspicatus objurgavit rex virorum Agamemnon.

Et ipsos compellans verbis alatis est allocutus;

" O fili Petei, Jovis-alumni regis;

" Et tu, malis dolis instructe, astute;

340 " Cur trepidantes absistitis, expectatisque alios?

" Vos quidem conveniebat inter primos existentes

" Consistere, et pugnae ardenti occurrere.

" Primi enim et ad convivium vocamini a me,

" Quando convivium proceribus instruimus Achivi.

345 " Ibi juvat assatas carnes edere, et pocula

" Vini bibere suavis, quoad usque placuerit:

" Nunc vero libenter videretis, etiam si decem phalanges Achivorum

" Vos ante pugnarent sævo ferro."

Hunc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;

350 " Atrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?

" Quomodo vero dicis in bello remissos nos esse? Quando Achivi

338 διοτρεφής] MS. sed corr. e διοτρεφ.

Ver. 341. ἔοντας] Eustathius ἰούσι, æque scribi potuisse existimat. Male, ut mihi quidem videtur. Non enim æque recte refertur ad præcedentem Σφῶϊν, ac ad sequentem Ἔστάμεν. Quippe aliud est, Vos inter primos quum essetis, stare decuit: aliud, Vos inter primos existere atque stare decuit.

Ver. 351. Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεδιέμεν; Ὀππότε — ἐγείρομεν ὅζον ἄρ' ἔα, Ὀψαί.] Interrogationis notam, quæ olim voci ἄρ' ἔα subjuncta erat, apposuit Barnesius voci μεδιέμεν. Recte, ut opinor. Istud enim, Ὀππότε Ἀχαιοὶ ἐγείρομεν ὅζον ἄρ' ἔα, et bene conjunctum est cum Ὀψαί —; optimeque cum eo congruit, quod erat ante dic.

- Τρωσὶν ἔφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄζυν ἄρῃα,
 "Οφθαί, ἣν ἐδέλυσθα, καὶ αἶκεν τοὶ τὰ μεμήλητ'
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 355 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 "Ὡς γινῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον·
 Διογενὲς, Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτε σε νεικείω περιώσιον, ἔτε κελεύω.
 360 Οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 "Ἡπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἃ τ' ἐγὼ περ.
 "Ἀλλ' ἴδι' ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν
 Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν. [νῦν
 "Ὡς εἰπὼν, τὰς μὲν λίπεν αὐτῶ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.

" In Trojanos equorum domitores cieamus acre praelium,
 " Videbis, si volueris, sique tibi hæc curæ fuerint,
 " Telemachi dilectum patrem antesignanis immixtum
 355 " Trojanorum equum-domitorum; tu autem hæc vana dicis."
 Hunc vero subridens allocutus est rex Agamemnon,
 Ut sensit iratum; contrarioque sumpsit sermonem;
 " Generose Laërtiade, solertissime Ulysse,
 " Neque te objurgo temere, neque hortor.
 360 " Scio enim, quod tibi animus in pectoribus tuis
 " Benigna consilia novit: eadem enim sentis, quæ et ego.
 " Quin age: hæc autem in posterum componemus, si quid male nunc
 " Dictum est: hæc autem omnia dii irrita faciant."
 Sic locutus, hos quidem reliquit illic, ivitque ad alios.

354 Τηλεμάχῳ] MS. 355 Τρώων δ' ἵπ.] MS. 361 ἥπια] Fl. A. 1.
 365 μεταμώλια] MS. sed λ et ν a manu sec. 364 αὐτῶ] MS. sed ν a
 manu sec. et eras. nempe αὐτῶ est in hoc Cod. αὐτῶ, quod ignorans
 lector, adscripsit ν.

tum, ver. 353 —. οἱ δὲ μένοντες "Εστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπιλθὼν, Τρώων ὀμήσεις, καὶ ἄρῃαν πολέμοιο.

Ver. 357. ὄγι] Vide supra ad γ'. 409.

Ver. 359. Οὔτε σε νεικίω] Festinantem, et vehementer commotum, pulcherrime exhibet et superior temeraria objurgatio, suique hæc instituta statim deinceps defensio.

Ver. 360. Οἶδα γὰρ, ὥς] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 365. Διομήδεα.] Pronunciabatur Διομήδης.

Ver. 367. ἐστήκει] Si ἴστηκεν dixisset, jam non constitisset Temporum ratio: Vide infra ad ver. 454.

Ver. 368. Καὶ μὲν τὸν] Edidit Barnesius, Καὶ τὸν μὲν quia nimirum supra scriptum est, ver. 283. Καὶ τοὺς μὲν et ver. 311. Καὶ τὸν μὲν et ver. 336. Τοὺς δὲ. Verum hujus loci alia ratio. Nam illic, Καὶ τοὺς μὲν γῆθησιν ἰδὼν, et, Τοὺς δὲ ἰδὼν νίκισσιν

- 365 Εἶρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 "Εσταότ' ἐν δ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 Πὰρ δὲ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανηῖος υἱός.
 Καὶ μὲν τὸν νείκεσσαν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτεροεντα προσηύδα·
 370 "Ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο,
 Τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 Οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὦδε φίλον πτωκαζέμεν ἦεν,
 "Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δῆϊοισι μάχεσθαι·
 "Ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· εἰ γὰρ ἔγωγε
 375 "Ἦντησ', εἰδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 "Ἢ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 Ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,

365 Invenit vero Tydei filium magnanimum Diomedem,
 Stantem interque equos et currus bene-compactos;
 Juxtaque ipsum stabat Sthenelus, Capanei filius.
 Et hunc quoque objurgavit conspicatus rex Agamemnon,
 Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
 370 " Eheu, Tydei fili bellicosi equum-domitoris,
 " Cur trepidas? cur et circumspicis belli semitas?
 " Non utique Tydeo ita solitum trepidare erat,
 " Sed longe ante dilectos socios cum hostibus dimicare:
 " Sicut dixerunt, qui eum viderunt laborantem; non enim ego
 375 " Interfui, neque vidi: verum aliis eum dicunt præstitisse.
 " Certe enim sine bello [sine copiis] intravit Mycenæ
 " Hospes, cum deo-pari Polynice, copias colligens,

366 κολλητοῖσι] fuit in MS. a pr. manu. 368 καὶ τὸν μὲν] MS. Fl. recte
 sic edidit Barnes. 371 ὀπιπτεύεις] MS. a manu pr. τ adscr. manu sec.
 372 πτωκαζέμεν] MS.

sunt inter se opposita. At hoc in loco, Καὶ μὲν τὸν νείκεσσαν, illud est quod dicimus, Et quidem Hunc itidem, sicuti supra Ulyssem, objurgavit. Quare, etsi utraque lectio ferri possit, vulgarem tamen retineo. Clark. Sed quis dicit: Et quidem hunc? Nemo Latinorum sic dixit: nec bene dici potest. Hodie sic dicunt inscitia latinitatis. Ergo Barnesius audiendus: cujus lectionem libri boni habent. v. Var. L. Ern.

Ver. 371. πολέμοιο γεφύρας:] Scholiasti,

Vol. I.

τὰς διζόδους τοῦ πολέμου. Spondano, Ordinum intervalla. Virgilio, Belli Oras, Æn. IX. 528. Vide infra ad 3'. 378. Clark. Tacitus: Vias præliorum. Thucyd. I. 122. ὁδοὶ τοῦ πολέμου.

Ver. 376. ἄτερ πολέμου] Schol. χωρὶς πολεμικῆς παρατάξεως. Non stipatus. Μοῦ- νος ἰδὼν, ver. 388.

Ibid. "Ἢ τοι μὲν γὰρ] Longior videri possit hæc oratio, quam festinantis, et vehementer commoti, ordinesque singulos obeuntis esse oporteret. Sed observandum,

E e

- Οἳ ῥα τότε ἔστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτὸς ἐπικέρους.
 380 Οἳ δ' ἔδελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευον·
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παρὰίσια σήματα φαίνων.
 Οἳ δ' ἐπεὶ ἔν ῥ' ἔχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδῶ ἐγένοντο,
 Ἀσωπόνδ' ἴκοντο βαθύσχοινον, λεχεποῖν.
 Ἐνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί·
 385 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κηχῆσατο Καδμείωνας
 Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλήϊης.
 Ἐνθ' ἔδῃ, ξεινὸς περ ἐὼν, ἱππηλάτα Τυδεὺς
 Τάρβει, μῆνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
 Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα

- " Qui tunc bellum admovebant sacra ad moenia Thebes,
 " Et valde supplicabant, ut darent inclytos auxiliares.
 380 " Atque illi quidem volebant dare, et probabant, sicut hortabantur:
 " Verum Jupiter avertit, sinistra prodigia ostendens.
 " Hi autem postquam abierant, et in via progressi fuerant,
 " Ad Asopum venerunt juncosum, herbosum:
 " Tum utique legatum (Thebas) Tydeum miserunt Achivi;
 385 " Atque ille abiit, multosque invenit Cadmeos
 " Convivantes in domo fortitudinis Eteocleæ [Eteoclis].
 " Tunc non, hospes licet esset, agitator-equum Tydeus
 " Pavēbat, solus existens multos inter Cadmeos:
 " Quin ad certandum provocabat; in omnibus autem vincebat

378 οἳ ῥα τότε στρατόωνθ' sed στρατόων sunt in litura. fuit a manu pr. tot' ἱερ. 385 ἀλεχισ. A. 2. 5. J. 392 ἀφ' ἀνερχ. MS. edd. ante Barn. omnes.

in hac Ἐπιπλήσει, Ultimum esse omnium, ad quos Agamemnon pervenerit, Diomedem.

Ver. 379. μάλα λίσσοντο] Vide ad α'. 51.

Ver. 380. ἐκίλουν] Tydeus et Polynices. Al. ἐκίλουν scil. Tydeus. Clark. Facilius erat ἐπὶ νῆον ὄσ' ἐκίλουν annuebant, quicquid petebant, sed illud quoque rectum. Ern.

Ver. 382. ἔχοντο, ἰδὲ] Legit Scholiastes, ἔχοντο, ἰδὲ.

Ver. 383. Ἀσωπόνδ' ἴκοντο] Quod in MS. repperit Barnesius, Ἀσωπόνδ' ἴκοντο, non minus recte cohaeret. Tum enim sententia erit haec; ἰκὼν ἔχοντο, — Ἀσωπόνδ' ἴκοντο. — Ἐνθ' αὖτ' etc.

Ver. 384. ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν] Τυδῇ ἀγγελίην ἐπέστειλαν, Tydea legatum

(Thebas) miserunt. Vel, ἀγγελίην hic tam intelligi potest legatio, quam ἀγγελίην, legatus: Ut adeo legendum sit, ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν. Quod eodem redit.

Ver. 385. πολέας τε κηχῆσατο Καδμείωνας] Infra ad ε'. 803.

— ὅτι τ' ἡλυθε νῆσθ' Ἀχαιοῖν
 Ἀγγίλος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καμείωνας.

Ver. 386. Δαινυμένους] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. βίης Ἑτεοκλήϊης.] Vide supra ad β'. 658.

Ver. 387. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 389. Ἀλλ' ὅγ' ὅγ' nec hic plane inane est. Ἀλλ' ὅγ' est quin ille. Latini plane sic. Ern.

- 390 Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπὶ ῥόδος ἦεν Ἀθήνη.
 Οἳ δὲ χολωσάμενοι Κάδμειοι, κέντορες ἵππων,
 Ἀψ οἱ ἀνερχομένη πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 Κέρους πεντήκοντα· δῶ δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 395 Υἱὸς τ' Αὐτοφόνιοι, μενεπτόλεμος Λυκοφόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
 Πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίων ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Τοῖος ἦεν Τυδεὺς Αἰτάλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 400 Γείνατο, εἶο χέρεια μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,

- 390 " Facile: talis ei auxiliatrix erat Minerva.
 " Verum irati Cadmei, stimulatōres equorum,
 " Ei revertenti densas insidias locaverunt ducentes,
 " Juvenes quinquaginta; duo autem ductores erant,
 " Maon Hæmonides, similis immortalibus,
 395 " Filiusque Autophoni, in-pugna-stabilis Lycophontes.
 " Tydeus tamen et his duram mortem intulit:
 " Omnes scilicet interfecit, unumque solum dimisit domum redire;
 " Maonem utique dimisit, deorum signis parens.
 " Talis erat Tydeus Ætolus: sed filium
 400 " Genuit, se ipso inferiorem pugna, facundia autem præstantiorem."
 Sic dixit: huic vero nihil respondit fortis Diomedes,

In ed. Amstel. an. 1650. est ἀναερχ. sed vitio operarum: est enim e Steph. expressa. 400 χέρεια] MS. sed u corr. ex η.

Ver. 390. τοίη οἱ ἱ. ἱ. A.] Aut simpliciter vertendum: Nam ei adjutrix magna aderat Minerva; aut potius: Adeo ei adj. aderat M. Sic latini hanc formam expriment. Vide etiam quæ diximus ad Callim. H. in Del. 27. de verbo τοῖος in hac forma. Ern.

Ver. 392. Ἀψ οἱ ἀνερχομένη] Ita restituit Barnesius. Optime, ut mihi quidem videtur. Vulgg. Ἀψ ἀνερχομένη. Quod nulla sane ratione, nulla licentia Poëtica, excusari potest.

Ver. 394. ἀθανάτοισιν,] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 400. χέρεια] Al. χέρεια et χερῆα.

Ver. 401. τὸν δ' οὕτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης, — Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψαστο] Ἀς (πράξις) ὁ Ποιητὴς ἐκατέρω (προσώπῳ)

προσενκόντως ἀποδίδωσιν. (vide supra ad β'. 228.) Οἶον, — τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ ἐπιπλήσει τὸν Διομήδην λοιδορήσαντος, ὁ μὲν οὐδὲν ἀντεῖπεν, " Αἰδουμένους βασιλῆος. — " ὁ δὲ Σθένειλος, οὐ μὲνδεῖς λόγους, " Ἀπρεῖδην " (φροῖ) μὴ ψευδέ, — Ἡμεῖς τοι πατέρων " μέγ' ἀμείνων. — Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος κατανοεῖν ἐνταῦθα. Τὸν μὲν γὰρ Σθένειλον ἀπροσάδετον παρῆλθε· τοῦ δὲ Ὀδυσσεύος οὐκ ἠμείλησε δηχθέντος, ἀλλ' ἠμείψαστο, (ver. 337.) — " Ὡς γινῶ χωρομένοις " πάλιν δ' ὅγε λάξετο μῦθον. — Ἀρίστα δὲ ὁ Διομήδης, ἐν μὲν τῇ μάχῃ σιωπᾷ, κακῶς ἀκούων ὑπὸ τοῦ βασιλέως μετὰ δὲ τὴν μάχην, παρρησίᾳ χερῆται πρὸς αὐτόν. (Iliad. i. 54.) " Ἀλλὰ μὲν μοι πρῶτον ἐνείδισας ἐν Δαναοῖς " σιν. " Plutarch. de audiend. Poëtis. Πολυλά δὲ τῶν ἐξαγομένων ὑπ' αὐτοῦ προσώπων

- Αἰδεδεῖς βασιλῆος ἐνὶ πῆν αἰδοίοιο.
 Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδῃ, ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 405 Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
 Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο,
 Παιυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος Ἀρείων,
 Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
 410 Τῷ μὲν μοι πατέρας ποδ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·
 Τέττα, σιωπῇ ᾗσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μῦθον.

Reveritus regis increpationem venerandi.

Huic autem filius Capanei respondit inclyti;

"Atrida, ne mentiaris, sciens vere loqui:

405 "Nos sane patribus longe fortiores gloriamur esse:

"Nos etiam Thebes sedem cepimus septem-portas-habentis,

"Paucioribus copiis ductis sub murum Marti-sacrum,

"Freti signis deorum et Jovis auxilio:

"Illi autem sua vecordia perierunt.

410 "Quare ne mihi patres unquam in simili ponas honore."

Hunc autem torve intuitus allocutus est fortis Diomedes;

"O mi Sthenele, tacitus sede, meoque pare sermoni.

λίγοντα πρὸς αὐτὸν — ἐκείνῳ τὸ πρῶτον εἶδος τῶν λόγων ἀποδίδωσιν. — Ὁ μὲν Διομήδης, ἄνθρωπος ἐκ τῆς νέστητος θείας καὶ τῆς ἐκ τῆς ἀριστίας παρρησίας ἔχων, πρὸ τοῦ ἐκδιέξασθαι τὴν ἀνδραγαδίαν, σιωπῆς ἀξιώσας τὸ παρὰ τοῦ βασιλῆος ὄντος, τότε [postea nimirum, quam praeclare se gessisset, Iliad. I. 32.] ἐπιπλάσσει τῷ Ἀγαμέμνονι. Dion. Halic. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 20.

Ver. 405. Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες. Οὐδὲ τοῦ Ὀμηροῦ Σθένειον παντάπασιν αἰτιατικόν, τὸ "Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι" μνημονεύει τοῦ "Ὡς μοι Τυδίδος υἱὸς δαΐφρωνος ἱπποδάμοιο, τί πτώσσεις, τί δ' ἐπιπύσεις πολέμοιο γυφύρας;" (ver. 370.) Οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀκούσας κακῶς, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ φίλου λοιδορῶντος ἡμῖνατο, τῇ περιαιτολογία παρρησίαν συγγνώμης τῆς αἰτίας διδούσης. Plutarch. de sui laude.

Ver. 406. Ἡμεῖς καὶ Θήβης. Quod inceptum Patribus nostris, Tydeo et Ca-

paneo (qui erant ex Septem illis ad Thebas) infauste cecidit, id nos, eorum Ἐπίγονοι, feliciter peregrimus.

Ver. 407. λαὸν ἀγαγόνθ' Ἀγαγόντες. Ego et Diomedes. Vide supra ad α'. 566. et β'. 288. Cæterum qua ratione vox λαὸν, ultimam hic producat; itemque, ἔρις, ver. 440. vide supra ad α'. 51.

Ver. 409. Κεῖνοι δὲ — ὄλοντο. Ambiguum hoc, dictumne sit de Septem illis ad Thebas in prima expeditione, an de Thebanis ipsis in secunda. Eustathius, ἢ μάλιστα λίγου, ὅτι οἱ Θεβαῖται, etc. Ego in priorem sententiam potius propendeo; tum propter sequentem, Τῷ μὲν μοι πατέρας: tum ut et præcedenti, Πειθόμενοι τεράεσσι, aptius hoc ex adverso respondeat.

Ver. 412. Τέττα. Προσφώνησις ἐστὶ φιλική. — Τινὲς δὲ σχετλιαστικὸν νοοῦσι τὸ Τέττα, [fortasse, Τέτλα] ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ Τέτλαδι. Eustath.

- Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 415 Τέττα μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δηώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρὴν·
 Τέττα δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδάμεθα δέριδος ἀλκῆς.
 Ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 420 Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ σῆδεσσιν ἀνακτος,
 Ὀρνυμένε· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
 Ὀρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρε ὑποκινήσαντος,

"Non enim ego succenseo Agamemnoni, pastori populorum,

"Cohortanti ad pugnandum bene-ocreatos Achivos:

415 "Hunc enim gloria simul sequetur, si quidem Achivi

"Trojanos debellarint, ceperintque Ilium sacrum:

"Huic vero contra ingens luctus, Achivis caesis.

"Verum age quæso, et nos cogitemus de impetuosa fortitudine."

Dixit, et de curru cum armis desiliit in terram;

420 Terribiliter autem sonuit æs circa pectora regis,

Qui concitus ferebatur; utique vel fortissimum virum metus corripuisset.

Ut vero quando in littore sonoro fluctus maris

Concitur confertim, Zephyro submovente,

415 γὰρ] abest a MS. ἔσσεται] R.

Ver. 415. ἔψεται. Al. ἔσσεται.

Ver. 419. σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.]

Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 420. Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς.]

Virgil.

et arma

Horrendum sonuere. — Æn. IX. 731.

Cæterum de voce, ἔβραχε, et similibus; vide supra ad ver. 125. et infra ad ver. 455.

Ver. 421. ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.] Vox, ὑπὸ, non id sonat, quod ait Scholiastes, ὑφ' ἃ ἂν ἤχου; sed quod latine dicas, genua timore subtilus intremiscere. Nimirum refertur ὑπὸ, non ad sonum terrefacientem, sed ad hominem metu succussum.

Ver. 422. Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης.] Virgil.

Fluctus ut in medio cœpit cum albescere ponto Longius, ex altoque sinum trahit; utque volutus

Ad terras, immahe sonat per saxa, nec ipso Monte minor procumbit; at ima exæstuat unda Vorticibus, nigramque alte subjectat arenam. Georg. III. 237.

Fluctus uti primo cœpit cum albescere vento, Paullatim sese tollit mare, et altius undas Erigit, inde imo consurgit ad æthera fundo. Æn. VII. 528.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in quibus Virgilius Homericæ carminis majestatem non æquat. "Homerus, cum "marinos motus, et littoreos fluctus ab ini- "tio describit; hoc iste prætervolat. Dein- "de; quod ait ille, Πόντος μὲν τὰ πρῶτα "κρύσσεται, Maro ad hoc vertit, Paulla- "tim sese tollit mare. Ille fluctus incre- "mento suo ait in sublime curvatos litto- "ribus illidi, et asperginem collectæ sor- "dis exspuere; quod nulla expressius "pictura signaret; Vester, mare a fundo "ad æthera usque perducit." Lib. V. cap. 13.

- Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 425 Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκρας
 Κυρτόν ἐόν κορυφᾶται, ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην.
 "Ὡς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κύνυντο φάλαγγες
 Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ἠγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, (ἔδὲ κε φαίης
 430 Τόσπον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν σήθεσιν αὐδὴν.)
 Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐσιχῶντο.
 Τρῶες δ', ὥστ' οἷες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 Μυρίαί ἐσήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

In alto quidem primum attollitur, sed postea
 425 Terræ allisus vehementer fremit, et circa promontoria
 Tumidus existens fastigiatur, exspuitque maris spumam.
 Sic tunc confertæ Danaorum movebantur phalanges
 Indesinenter ad pugnam: imperabat autem suis unusquisque
 Ducum: cæteri vero taciti ibant, (neque dixisses
 450 Tantas copias sequi habentes in pectoribus vocem.)
 Silentio reveriti ductores: circum autem omnes
 Arma varia splendebant, quibus induti procedebant ordine
 Trojani autem, perinde ac oves locupletis viri in caula
 Innumeræ stant, dum mulgentur lac album,

430 σήθεσιν] MS. 455 ἀκύνσαι] A. I. R.

Ver. 423. Ζεφύρῳ ὑποκινήσαντος.] Et
 molem fluctus, et motum ab initio tardio-
 rem, pingunt hi numeri.

Ver. 425. Χέρσῳ ῥηγνύμενον.] De proso-
 dia vocis, ῥηγνύμενον, istiusque ῥένυται, ver.
 423. vide supra ad γ'. 260.

Ver. 426. Κυρτόν] Latine dicitur, tumi-
 dus, curvatus, gibbus. Nam convexus,
 quod recentiores concavo opponunt, Ro-
 manis idem fere sonabat, quod concavus;
 nisi si forte, in Sphæra, convexa dicta sit
 Hemisphærii Superioris potius, quam In-
 ferioris, facies Interior; ut cum cæli
 convexa, nemorum convexa, cavam cæli
 convexitatem, et similia, dicerent. Qui,
 ex linguarum recentiorum usu, convexum
 concavo opponunt, Romanis scriptoribus
 miras tenebras offundunt.

Ibid. ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην.] Imitatus
 est Callimach. H. in Del. 14. ἀπομάσσεται
 ὕδατος ἄχνην. Ern.

Ver. 428. κίλει δὲ οἷσιν ἕκαστος]

aratasque acies in prælia cogit
 Quisque suas. — En. IX. 465.

Ver. 451. Σιγῇ δειδιότες σημάντορας.] Οἱ
 μὲν Τρῶες ἰπίασι, μετὰ κραυγῆς καὶ θρόνου.
 οἱ δ' Ἀχαιοὶ, σιγῇ δειδιότες σημάντορας. Τὸ
 γὰρ, ἐν χερσὶ τῶν πολεμίων ὄντων, φοβεῖσθαι
 τὰς ἀρχοντας, ἀνδρείας ἄμα καὶ παιδαρ-
 χίας σημειῖον. Plutarch. de audient. Poëtis.
 Καὶ τὴν ἀνδρείαν δὲ μοι δοκῶσιν, ἐκ ἀφοβίας,
 ἀλλὰ φόβον φόβῳ, καὶ δέος ἀδοξίας, οἱ πα-
 λαιοὶ νομίζουσιν. Οἱ γὰρ δειλότεστοι πρὸς τὰς
 νόμους, διαβραδύνονται πρὸς τὰς πολέμους εἰσὶ
 καὶ τὸ παθεῖν ἥμισυ δέδισιν, οἱ μάλιστα φο-
 βέμενοι τὸ κακῶς ἀκύνσαι. Διὸ καὶ καλῶς
 "Ὁμηρος, — "Σιγῇ δειδιότες σημάντορας." Id.
 in Agid. et Cleomene. Vide quoque supra
 ad γ'. ver. 2. et 8.

Ver. 455. 456. Τρῶες δ', — Τρῶων ἀλα-
 λητῶς.] De huiusmodi Syntaxi ἀνακολου-
 θῶν, quæ directa constructione et elegan-
 tior est nonnunquam, atque etiam simpli-

- 435 Ἀζηχῆς μεμακύναι, ἀκύνσαι ὅπα ἀρνῶν.
 "Ὡς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
 Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, ἐδ' ἴα γῆρυς,
 Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολὺκλητοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες.
 "Ὡρσε δὲ τὰς μὲν Ἀρης, τὰς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 Δαῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
 Ἀρεος ἀνδροφόνιο κασιγνήτη, ἐτάρη τε,
 "Ἡ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐσήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 "Ἡ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἐμβαλε μέσσω,
 445 Ἐρχομένη καδ' ὄμιλον, ὀφέλλεσσα σόνον ἀνδρῶν.

435 Assidue balantes, audita voce agnorum:
 Sic Trojanorum fremitus per exercitum latum est excitatus.
 Nec enim omnium erat una vociferatio, nec una vox,
 Sed lingua mista erat, e multis quippe locis convocati fuerant homines.
 Instigabat vero hos quidem Mars, illos autem cæsiis-oculis Minerva,
 440 Terrorque et Fuga, et Discordia insatiabiliter furens,
 Martis homicidæ soror, sociaque,
 Quæ parva quidem primum attollitur, sed postea
 Cælo condit caput, et solo ingreditur.
 Quæ ipsis et tunc litem utrinque perniciosam injecit in medium,
 445 Gradiens per turbam, augens gemitum virorum.

445 ὀφέλλεσσα] MS. 449 ὀρυγμάδος] MS. F. R.

cior; vide supra ad β'. 353. 681. et ad γ'.
 211.

Ibid. πολυπάμμονος] Scribendum πολυ-
 πάμνος, nec opus est duplici μ. Α πάμ
 fit πάμα, ut a δράω, νάω, δρᾶμα, νᾶμα etc.
 Vide bene de hoc verbo et similibus de-
 rivatis a πάμω disserentem Cel. Valke-
 narium ad Ammon. p. 187. Duplica-
 tio literæ orta est e vulgari pronuncia-
 tione, quæ hanc literam facile duplicat.
 Ern.

Ver. 434. ἐσήκασιν] Stant. Vide supra
 ad α'. 37. Miro errore de hac voce doc-
 tissimus Grotius, (ad Rom. v. 2.) "Est, in-
 quit, præteritum pro præsentē, more
 "Hebræo." Quasi vero Græcum, ἐσήκα-
 σι, non semper responderet Latino, stant.

Ver. 439. τὰς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ — Ἀθή-
 νη, Δαῖμός τ'.] Trojanos Mars, Græcos Mi-
 nerva, utrosque Terror, etc.

Ver. 442. "Ἡ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα] Ἀρξά-

μένη ἀπὸ λιτῆς αἰτίας, — πρὸς μέγα δὲ τι
 κακὸ διόγκουται. Heractid. Ponticus.

Parva metu primo, mox sese attollit in auras,
 Ingrediturque solo, et caput inter nubila condit.
 En. IV. 176.

Quod Homerus hic de Contentione dixit,
 Maronem de Fama postea minus congrue
 dixisse, contendit Macrobius; lib. V. cap.
 13. Magnifica tamen, et elegantissima,
 Utriusque descriptio. Longinus, §. 9.
 Καὶ τὴν ἄν, inquit, εἶποι τις ἢ μᾶλλον τῆς
 "Εριδος, ἢ Ὁμήρου μέτρον. Ridiculus plane
 hoc in loco Scaliger; qui in hac compa-
 ratione non vidit, Rem utique in immen-
 sum succrescentem, non Gigantis molem
 atque effigiem descriptam; cælumque hic,
 non utique de Contentione Sede, (quan-
 quam et hoc quoque Poëtæ licitum,) sed
 de Magnitudine dictum. Poët. lib. V.
 cap. 3. Clark. Adde dicta ad Calli-

- Οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 Σύν ῥ' ἔβαλον ῥίνες, σύν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
 Χαλκεοδαρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 450 Ἐνθαδ' αἶμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
 Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδαρ,

Hi vero quando jam in locum unum coeuntēs venerant,
 Committebant scuta, unaque hastas, et robora virorum
 Æreis-thoracibus-indutorum: atque clypei umbones-habentes
 Appropinquabant invicem, multusque tumultus coortus est.
 450 Tum vero simul ejulatusque et jactantia erat virorum,
 Perdentiumque, et pereuntium: fluebatque sanguine terra.
 Ut vero quando duo torrentes fluvii, de montibus fluentes,
 In convallem conferunt rapidas aquas,

455 ἐν ὄρεσιν] MS.

mach. H. in Cer. 59. ubi h. l. poëta imitatus est.

Ver. 446. Οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα] Virgil.

Jamque intra jactum teli progressus uterque,
 Substitit; subito erumpunt clamore, fremen-
 tesque
 Exhortantur equos; fundunt simul undique tela
 Crebra, nivis ritu; cælumque obtexitur umbra.
 Æn. XI. 698.

Ver. 450. Ἐνθαδ' αἶμ' οἰμωγὴ τε] Virgil.

Tum vero et gemitus morientum, et sanguine
 in alto
 Armaque, corporaque, et permisti cæde virorum
 Semianimes volvuntur equi. — Æn. XI. 633.

Ver. 451. ὀλλυμένων] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. ῥίς δ' αἵματι γαῖα.] Virgil.

atro tepefacta cruore
 Terra torique madent. — Æn. IX. 333.

Ver. 452. Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ,] Virgil.

— aut rapidus montano flumine torrens
 Sternit agros, sternit sata læta boumque labores,
 Præcipitesque trahit sylvas: stupet inscius alto
 Accipiens sonitum saxi de vertice pastor.
 Æn. II. 305.

Aut ubi decursu rapido de montibus altis
 Dant sonitum spumosi amnes, et in æquora cur-
 runt
 Quisque suum populatus iter. — Æn. XII. 523.

Ποταμῶν δὲ γὰρ σύρρυσιν εἰς χῶρον ἓνα, καὶ πά-
 ταγον ὕδατων ἀναμιγρομένων ἐκμιμήσασθαι
 τῇ λίξι βυλόμενος, ἡκίτι λείας συλλαβῆς,
 ἀλλ' ἰσχυρῶς καὶ ἀντιστύψας δῆσει. «Ὡς δ'
 «ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 «Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον
 «ὕδαρ.» Dion. Halic. περὶ Συνδίστασις,
 §. 16. Ubi, in transitu, notandæ variæ
 lectiones parvi momenti.

Ver. 453. ποταμοὶ, — συμβάλλετον]
 Vid. ad α'. 566. Ern.

Ver. 455. Τῶν δὲ τε τηλόσε δῶπον] Καὶ
 αὐτὸς ἐποίησέ τινα ὀνόματα, ἕκ ὅντα πρότε-
 ρον, πρὸς τὰ σημαινόμενα τυπώσας· διὸν, τὸν
 Δῶπον, καὶ τὸν Ἀραβον, καὶ τὸν Βόμβον,
 καὶ τὸ Ῥόχθι, καὶ τὸ Ἀνίβρυχι, καὶ τὸ
 Σίξι, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὃν ἕκ ἑν ἑνὶ τοῖς
 ἐνσημασίαις. Dion. Halic. περὶ τῆς Ὀμήρου
 ποιήσεως, §. 6. Καὶ αὐτοὶ τε δὴ κατασκευά-
 ζουσιν οἱ ποιηταί, — πρὸς χεῖμα ὀρώντες, οἰ-
 κεία καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τῶν ὀνό-
 ματα. — Μεγάλη τέτων ἀρχὴ καὶ διδασκα-
 λος ἡ φύσις, ἡ ποιῶσα μιμητικὸς ἡμᾶς καὶ
 θετικὸς τῶν ὀνομάτων, οἷς δηλοῦται τὰ
 πράγματα, κατὰ τινος εὐλόγου καὶ κινητι-
 κῆς [τῆς] διανοίας ὁμοιότητας· ὅφ' ὃν ἐδι-

- Κρενῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 455 Τῶν δὲ τε τηλόσε δῶπον ἐν ἔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
 Ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τέ.
 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσὴν,
 Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
 Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς·
 460 Ἐν δὲ μετὰ πῃ πῇζε, πέρησε δ' ἄρ' ὅσέον εἴσω
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε·

Scatebris ex magnis, concavum intra alveum voraginis,
 455 Horumque procul fragorem in montibus audit pastor:
 Sic hisce commistis oriebatur clamorque timorque.
 Primus autem Antilochus Trojanorum interfecit virum bellatorem,
 Strenuum in prima acie, Thalysiadem Echepolum,
 Quem utique percussit primus galeæ in conum setis-equinis-densæ;
 460 Inque frontem fixit; penetravit autem os intra
 Cuspis ærea; eum vero tenebræ oculos operuerunt;

456 γένετο] MS. ἐγένετο] Fl. γένετ'] Aldd. J. R. 459 ἔβαλε] Aldd.
 J. 460 ὅσέον] MS.

δῶπον δὲ τὰς τρεῖς μνησθέντας λέγειν, καὶ
 χρηματισμὸς ἵππων, καὶ φρυγανὸς τράγων
 etc. Id. περὶ συνδίστασις, §. 16. Τὰ δὲ
 πεποιημένα ὀνόματα — ποιεῖ μάλιστα μεγα-
 λοπρεπτεῖαν, διὰ τὸ ὅν ἴσως ἰσχυροῦς.
 De-
 metr. Phaler. §. 94. 95. Καναχὰς τε, καὶ
 Βόμβος, καὶ Κτύπος, καὶ Δῶπον, καὶ Ἀρα-
 βον, πρῶτος ἐξέταξε. Dio. Orat. XII. Vide
 supra ad ver. 125.

Ver. 456. γένετο ἰαχὴ τε] Producta ul-
 tima syllaba vocis, γένετο, atque etiam
 hiatu isto interjecto, id efficit Poëta,
 (quod et Barnesium non fugit,) ut quasi
 auribus accipiat clamor intentus, so-
 nusque continuus et productior. Con-
 silio id factum, ostendit similis alibi vo-
 cis ejusdem, ἰαχῶν, dispositio:

Σμυρδάλια ἰαχῶν. Iliad. ε'. 302. π'. 785.
 ε'. 41. ε'. 285. 382. 443. Odys. ζ'. 81.

Ἡ δὲ μέγα ἰαχὸν.

Iliad. ε'. 343. Odys. π'. 323.

Οἱ δὲ μέγα ἰαχόντες. Iliad. ε'. 421.

Βῆ ῥα μέγα ἰαχῶν. Iliad. ε'. 213.

— γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.

Iliad. μ'. 144. ε'. 396.

— μέγα ἰαχόντα. Odys. ε'. 392.

Virgilius, paullo minus audacter:

Vol. I.

Ff

— longumque vale, vale, inquit, Iola.

Eclog. III. 79.

— femineo ululatu. Æn. IV. 677.

Ver. 457. Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος] Πῶς ἐκ
 Αἴας, ἢ Διομήδης, ἀριστεύει πρῶτος; Καὶ φα-
 σιν, ὅτι Πύλοι πρῶτον συνήρῃσαν. — Ἐμοὶ
 διδοκεῖ, ἀπ' ἱλάσσονος ἤρχθαι τὸν ποιητὴν,
 τὸ τῆς τύχης αἰνισσόμενον πρῶτος. Schol.
 Quidni revera hoc acceptum memoria
 tradat Poëta?

Ver. 459. Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος] Non va-
 cat hic particula, ῥά; sed idem fere hoc in
 loco sonat, ac vox latina, utique. Vide
 supra ad α'. 56. et β'. 158.

Ver. 460. Ἐν δὲ μετὰ πῃ πῇζε,] Virg.

— ille securi

Adversi frontem mediam mentumque reducta
 Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.
 Æn. XII. 306.

Ibid. πέρησε] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 461. τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε]

Immolat, ingentique umbra tegit. —
 Æn. X. 541.

Olli dura quies oculos et ferreus urget
 Somnus, in æternam clauduntur lumina noctem.
 Æn. XII. 309.

Ver. 465. Ἐλεε δ' ὑπ' ἐκ βελίων] Non

- "Ἡριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Τὸν δὲ πεισόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφῆνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 465 "Ἐλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελημένος, ὄφρα τάχιστα
 Τεύχεα συλήσειε· μίνυνδα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη.
 Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγῆνωρ,
 Πλευρὰ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφάνθη,
 Οὔτῃσε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 470 "Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 Ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 "Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας

Ceciditque, sicut quando turris, in forti pugna.

Hunc autem prostratum pedibusprehendit rex Elephenor

Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:

- 465 Subtrahatque extra tela cupidus, ut quamprimum

Arma prædaretur: brevis vero ei fuit iste conatus.

Cadaver enim trahentem conspicatus magnanimus Agenor,

Latera, quæ ei inclinato a clypeo denudata erant,

Vulneravit hastili ærato, solvitque membra.

- 470 Itaque eum quidem reliquit animus; super eum vero pugna coorta est

Ardus Trojanorum et Achivorum: hi autem, lupi sicut,

Invicem irruebant; virque virum manu occidebat.

Tunc percussit Anthemionis filium Telamonius Ajax

467 γὰρ ἰρύντα, omisso ῥ' MS. Fl. A. 1. Recte. nam nec sensus, nec metrum postulat. 478 θρίπτα] MS. at edd. omnes ante Barnes. θρίπτα. Sic et Pseudo-didymus habuit in Cod. At in Eust. Comm. est quidem bis θρίπτα, sed ait factum e θρίπτήρια κατὰ συγκοπήν, ut e λυτήρια λυτρά, σωτήρια, σῶστρος etc. Sic et Etym. M. In Suidæ Lex. etiam θρίπτρα, τροφία, quod ad defendendam lectionem θρίπτρα valere videtur

supervacaneum est istud, ὑπό. Nempe e telorum desuper cadentium nimbo, mortuum subtrahabat.

Ver. 468. Πλευρὰ, τὰ — ἐξεφάνθη, Οὔτῃσε]

— dum texit Imaona Halesus, Arcadio infelix telo dat pectus inermum. Æn. X. 424.

Ver. 469. Οὔτῃσε] Ex ὑτάω. Nam ex οὔτάω fit οὔτασι, penultima correpta.

Ver. 472. Ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν.]

— congressi in prælia, totas Implicuere inter se acies, legitque virum vir. Æn. XI. 631.

Ver. 478. θρίπτρα] Al. θρίπτα. v. Var. Lect.

Ver. 481. ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμων] Qua ratione, ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item, αἰγυρος, ver. 482. et, ὅς, ver. 500. vide supra ad α'. 51.

Ver. 482. χαμαὶ πίσει, αἰγυρος ὤς,] Vide supra ad γ'. 2. et β'. 764.

Ac veluti summis antiquam in montibus ornum

- "Ἡΐθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ
 475 Ἰδῆθεν κατιούσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
 Γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο, μῆλα ἰδέσθαι·
 Τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνδάδιος δέ οἱ αἰῶν
 "Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δεξιὶ δαμέντι.
 480 Πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
 Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμων χάλκεον ἔγχος
 "Ἠλθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πῖσεν, αἰγυρος ὥς,
 "Ἡ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει,
 Λείη· ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 485 Τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰΐθωνι σιδήρῳ

Juvenem, florentem, Simoësiū: quem olim mater

- 475 Ab Ida descendens, ad ripas Simoëntis

Peperit, cum parentes simul sequeretur, pecus ut videret.

Propterea ipsum vocabant Simoësiū: neque parentibus

Nutritia caris reddidit, brevis autem ei ætas

Fuit, ab Ajace magnanimo lancea interfecto.

- 480 Primum enim ipsum venientem percussit in pectore, ad mammam

Dexteram: ex adverso autem per humerum ærea hasta

Ivit: hic autem in pulvere humi decedit, populus ceu,

Quæ in irriguo-loco paludis magnæ nata est,

Lævis; atque ei rami in summo vertice creverunt:

- 485 Quam quidem curruum fabricator micanti ferro

etiam Cl. Alberto ad Hes. sed in ed. pr. in Frob. etc. est θρίπτα, quod temere corrigit Kusterus. θρίπτα etiam Hesych. quod non audet corrigere sospitator ejus. Patet θρίπτα esse antiquissimam lectionem. Forte τὸ ῥ' elisum est pronunciando, ut mollior vox esset. 480 μιν] MS. edd. vett. 484 αὐτὰρ] MS. πρίψασιν] R. A. 2. 3. J.

Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant

Eruere agricolæ certatim; illa usque minatur, Et tremefacta comam concusso vertice nutat:

Vulneribus donec paullatim evicta, supremum Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam.

Æn. II. 626.

Quod de Iliad. v. ver. 389. ("Ἡριπε δ' ὥς ὅτε τις δρεῦς ἤρειπεν,) observavit Macrobius; nempe "nullo negotio Homericam arborem "abscidi," cum Virgilius "magno cultu "difficultatem abscidendæ arboreæ molis "expresserit," (Macrob. lib. V. cap. 11.)

et hic quoque pariter locum habet, si utique locum omnino haberet. At revera (ut ex Hobbesio notavit Poppius) inepta est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe Homerus et Virgilius, cum res longe inter se diversas describerent; hic urbem ingentem in ignes paullatim considentem, ille hominem uno ictu occisum atque humi extensum; suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrima aptissimaque similitudine explicavit.

- Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ,
 Ἡ μὲν τ' ἀζομένη κείται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριζεν
 Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἀντιφῶς αἰολοδάρεξ
 490 Πριαμίδης κατ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὅξείῃ δουρί·
 Τοῦ μὲν ἄμαρξ· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἑταῖ-
 Βεβλήκει βεβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα. [ρον,
 Ἥριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 495 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγυς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δαρι φαεινῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,

Excidit, ut curvaturam rotæ flectat ad pulehrum currum,
 Quæ quidem et arescens jacet fluvii ad ripas:
 Talem sane Anthemidem Simoisium interfectum spoliavit
 Ajax generosus: In hunc autem Antiphus indutus-varium-thoracem
 490 Priamides per turbam jaculatus est acuta hasta:
 A quo quidem aberravit; at Leucum, Ulyssis fidum socium,
 Percussit in inguine, cadaver aliorum trahentem:
 Cecidit itaque juxta ipsum, cadaver autem ei excidit manu.
 Ob hunc vero Ulysses valde animo interfectum iratus est:
 495 Prodiit autem per primos pugnatores armatus corusco ære:
 Stetitque valde prope cum accesserat, et jaculatus est hasta splendenti,
 Circa se oculis conversis: at Trojani retrocesserunt,

492 ἱταρῶσι] vitiose R. A. 2. 3. J. et ver. 495 [μπίσι] A. 3. 498 ἀκον-
 τίσαντος] MS. edd. vett.

Ver. 488. Ἀνθεμίδην] Ab Ἀνθεμίων (ut
 ex Eustathio recte notavit Barnesius) fit
 Ἀνθεμίωνιδης, et inde contractum Ἀνθεμί-
 δης; quemadmodum a Δευκαλίων Δευκα-
 λιώνιδης, indeque contractum Δευκαλίδης;
 Iliad. μ'. 117. itemque a Μολιόνη, Μολιο-
 νίων, indeque contractum Μολίων, Iliad. λ'.
 708.

Ver. 489. αἰολοδάρεξ] Porphyrio, tho-
 racem (corpus suum thorace indutum)
 agilitate motans. Quæst. Homer. 3. Vide
 supra ad β'. 816.

Ver. 490. Πριαμίδης] Vide supra ad
 α'. 398.

Ibid. ἀκόντισεν ὅξείῃ δουρί· Τοῦ μὲν ἄμαρξ·
 ὁ δὲ Λεῦκον, — Βεβλήκει]

— stridentemque eminens hastam
 Jecit; at illa volans clypeo est excussa, præculque

Egregium Anthorem latus inter et ilia figit.—
 Sternitur infelix alieno vulnere.—
 Æn. X. 776.

Ver. 492. Βεβλήκει] Æque recte dicitur
 βεβλήκει, ac βεβλήκει. Sin βεβλήκει dixisset,
 jam non constitisset temporum ratio. Si-
 mile enim esset, ac siquis Anglice dicat,
 has wounded, pro eo quod est, did wound.

Vide supra ad α'. 37.

Ver. 498. Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος.] Ita
 edidit Barnesius: Recte, ut mihi quidem
 videtur. Nam, ἀκόντισι, penultimam cor-
 ripit, ver. 490. et 496. ut, ex analogia,
 omnino oportet. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 500. παρ' ἵππων ὠκείων.] Ἐξ ἱππίνων
 τῷ σέπῳ, ἢ ὅτι ἵπποι ἰγνύνοντο ταχέως. Εἴπε
 δὲ, ὅτι ἱππὶ ἱππύοντο καὶ οἱ ἵπποι τῷ Πριά-
 μῳ. Schol.

- Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 500 Ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων·
 Τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς, ἐτάροιο χολωσάμενος, βάλε δαρι
 Κόρσην· ἢ δ' ἐτέρωιο διὰ κροτάφοιο πέρρησεν
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε·
 Δέσπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 505 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἵαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
 Ἴδυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσθησε δ' Ἀπόλλων,
 Περγὰ μιν ἐκκατιδὼν· Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὖσας·
 Ὅρνυσθ', ἱπποδάμοι Τρῶες, μὴδ' εἴκετε χάερης

Viro jaculante: ille vero non irritum telum misit.
 Sed filium Priami nothum percussit Democoonta.

- 500 Qui ei ex Abydo venerat, ab equabus velocibus:
 Hunc utique Ulysses, ob socium iratus, percussit hasta
 In tempore: atque alterum per tempus penetravit
 Cuspis area: illum autem tenebræ oculos cooperuerunt:
 Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsum:
 505 Recesseruntque et primi pugnatores, et illustris Hector.
 Argivi autem altum clamabant, trahebantque cadavera;
 Rectaque pruruperunt multo longius: indignatus est autem Apollo,
 Ex Pergamo despicies; Trojanosque adhortatus est inclamans;
 "Irruite, equum-domitores Trojani, neque cedite pugna

501 Ὀδυσσ.] F. A. J. R. 506 ἱππύσαντο] edd. vett.

Ver. 501. Τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς.] Non vacat
 hic particula ῥά. Id enim sonat, quod
 Latine dicitur, Hunc utique Ulysses, etc.
 Vide supra ad α'. 56. et ad β'. 158.

Ver. 502. Κόρσην· ἢ δ' ἐτέρωιο διὰ]
 — it hasta Tago per tempus utrumque
 Stridens, trajectoque hæsit tepefacta cerebro.
 Æn. IX. 418.

— mediam ferro gemina inter tempora fron-
 tem
 Dividit. — Ibid. ver. 750.

Ibid. πέρρησεν] Vide supra ad α'. 67.
 Ver. 503. τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.]
 Σολυκισμός, inquit Scholiastes, παρὰ τὰς
 πτώσεις· ἴδι γὰρ ἱππῶν, "τῷ δὲ σκότος ὅσσ'
 "ἐκάλυψε." Ineptissime plane. Vide et
 supra ad ver. 461.

Ver. 504. Δέσπησεν δὲ] Vide supra ad
 ver. 455.

— collapsa ruunt immania membra;
 Dat tellus gemitum, et clypeum super intonat
 ingens. Æn. IX. 708.
 Corruit in vulnus; sonitum super arma dedere.
 Æn. X. 488.

Ver. 505. Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι,]
 Diffugiunt versi trepida formidine Troës.
 Æn. IX. 756.

Ver. 506. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἵαχον, ἐρύσαν-
 το δὲ νεκρούς.] Ita Barnesius: Optime, uti
 mihi quidem videtur. Vide supra ad
 ver. 456. Vulgg. corrupte, Ἀργεῖοι δὲ μέγ'
 ἵαχον, ἱππύσαντο δὲ νεκρούς. Clark. Ἐρύσαν-
 το habet MS. Lips.

- 510 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὐ σφί λίθος χρεὼς, οὐδὲ σίδηρος,
Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμείχροα βαλλομένοισιν.
Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠυκόμοιο,
Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεὸς· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
515 ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
Ἐρχομένη κατ' ὄμιλον, ὅθι μεδιέντας ἴδοιτο.
Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδθησε·
Χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι,
Κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
520 Πείρωσ' Ἰμβρασιδῆς, ὃς ἄρ' Αἰνίδαεν εἰληλάθει.
Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὅστέα λαῶας ἀναιδῆς
Ἀχρεὶς ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι

510 "Argivis; quoniam non illis lapis est corpus, neque ferrum,
" Ut æs sustineat acutum percussis.
" Sed neque Achilles, Thetidis filius pulchras-comas-habentis,
" Pugnat, verum ad naves iram cruciantem coquit."
Sic dixit ab urbe terribilis Deus: Sed Achivos

515 Excitavit Jovis filia gloriosissima Tritonia,
Gradiens per turbam, ubi remittentes prælium videret.
Tunc Amaryncidem Diorem fatum implicavit;
Pugillari enim saxo percussus est ad malleolum aspero
In tibia dextra: percussit utique Thracum dux virorum
520 Pirus Imbrasides, qui ex Æno venerat.
Ambos autem nervos et ossa lapis improbus
Prorsus confregit: ille vero supinus in pulvere

518 ὀκρύνει] edd. vett. 526 ἐκάλυψε] Fl. A. 1. 527 ἀπασσόμενον] edd.
vett. omnes. 529 ὄβριμον] MS. ut supra.

Ver. 508. Περγᾶμῃ ἱκατιδὼν Τρώεσσι
δὲ πικλῆ] Priami civiumque vox et
sententia intelligitur, ad exercitum ex
urbe delata, vel a Ducibus ex ipsa re de-
sumpta et excogitata.

Ver. 510. ἐπεὶ οὐ σφί λίθος χρεὼς, —
Χαλκὸν — ταμείχροα]

Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextra
Spargimus, et nostro sequitur de vulnere sanguis.
Æn. XII. 50.

Ver. 512. Οὐ μὰν ἔδ' Ἀχιλεὺς,] Miro
artificio, ut Poëma unum sit a capite ad
calcem, ubique spectatur et interseritur
Achilles.

Ver. 516. ὅθι μεδιέντας] Qua ratione
vox, ὅθι, hic ultimam producat; itemque
μίγα et ἱαχον, ver. 506. vide supra ad
α'. 51.

Ver. 520. εἰληλάθει.] Si εἰληλάθει dixi-
set; jam non constitisset temporum ratio.
Vide supra ad α'. 37.

Ver. 522. Ἀχρεὶς ἀπηλοίησεν] Τὸ ἄχρεὶς
ἐνταῦθα κεῖται, κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ
τοῦ διόλου. — Δύναται δὲ ποιότερον νοηθῆναι,
ὅτι συνηλόησεν ὁ λίθος τοὺς τένοντας ἄχρεὶς
καὶ εἰς τὰ ὅστέα. Eustath. ad h. l. qui si-
milia tradit ad Iliad. π'. p. 1062. Nec
ἄχρεὶς significare potest διόλου, nec altera
ratio satis placet. An dicitur elliptice,

- Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
Θυμὸν ἀποπνείων· ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἐβαλέν περ,
525 Πείρωσ' οὔτα δὲ δερὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δερὶ
Στέρνον, ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
Ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
530 Ἐσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξυ,
Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι,
Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἱ ἑ μέγαν περ ἑόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
535 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.

Decidit, ambas manus caros ad socios pandens,
Animam expirans: ille autem accurrit, qui percusserat,
525 Pirus: vulneravitque hasta ad umbilicum; atque omnia
Effusa sunt humi intestina: illumque tenebræ oculos cooperuere.
Istum vero Thoas Ætolus irruentem percussit hasta
In pectore super mammam, fixum est autem in pulmone æs:
Prope autem ad illum accessit Thoas, et validam hastam
530 Extraxit pectore; strinxit autem ensem acutum,
Eoque is ventrem percussit medium, abstulitque animum.
Arma vero non exuit: circumstabant enim socii,
Thracæ vertice-summo-comantes, longas hastas manibus tenentes,
Qui ipsum, magnum licet existentem, et fortem, et præclarum,
535 Propulsarunt a se: is vero recedens, vi repulsus est.

535 χασσάμενος] MS. 542 ἀτὰρ] Fl.

pro ἄχρεὶ πάντων vel παντός? quod habet
Strabo VIII. p. 578. et alii. Ern.

Ver. 524. ὃς ῥ' ἐβαλὶν περ.] Qui cen-
ties observatiunculam de ῥα repetiit, hic
non dixit, quid sit ῥα et περ. Τὸ περ hic
me semper offendit, nec nunc concoquo.
Usitata Homeri forma est: ὃς ῥ' ἐβαλὶν
μιν. Ern.

Ver. 525. οὔτα δι δερὶ] Recte observa-
runt Grammatici, vocabulum οὔτα nul-
lo modo ex οὔτα deduci posse, (inde enim
fit οὔτα ultima necessario producta;) sed
ex οὔταζω, οὔταζω οὔτα. Unde et οὔταμι,
οὔταμαι, οὔταμνος etc. Porro, de hujus
vocis significatione; Οἱ νιώτεροι οὐκ ἴσασιν

τὴν διαφορὰν τοῦ "οὔτασαι" καὶ "βαλεῖν."
Ὅμηρος δὲ "οὔτασαι" μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ
τοῦ συγγενὸς τρώσαι. "βαλεῖν" δὲ τὸ πᾶσι
δοῖν. Schol. ad Euripid. Hipp. 684.

Ver. 526. Χύντο χαμαὶ χολάδες.] Rem
turpem consulta verborum παροφωγία de-
pingit. Ita Virgilius, belli civilis horro-
rem;

Neu patria validas in viscera vertite vires.
Æn. VI. 833.

Ibid. τὸν δὲ σκότος] Vide supra ad ver.
461. et 503.

Ver. 527. ἐπεσσύμενον] Scholiastes legit,
ἀπασσόμενον, ἀπερχόμενον. Clark. Immo
vid. Var. Lect.

Ὡς τώ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἥ τοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
 540 Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνέτατος ὀξείῃ χαλκῷ
 Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη·
 Χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρώην.
 Πολλοὶ γάρ Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 Πρηγέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Sic hi duo in pulvere prope invicem extensi sunt;
 Hic quidem Thracum, ille vero Epeorum ære-loricatorum.
 Duces; multi autem circum interfecti sunt et alii.

Tum vero non pugnam quisquam reprehendisset interveniens.
 540 Qui adhuc illæsus et invulneratus acuto ære
 Versaretur in medio, duceretque ipsum Pallas Minerva,
 Manu prehensa, ac telorum averteret impetum.
 Multi enim Trojanorum et Achivorum die illo
 Proni in pulvere prope inter se prostrati sunt.

Ver. 528. πάλῃ] Vide supra ad ver.
 185.

Ver. 539. οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο με-
 τελθὼν] Τοιοῦτος δ' ἂν εἴη θεότης, ὁ τῷ
 Ποιητοῦ ἀκροατῆς. Eustath.

Ver. 540. ἄβλητος καὶ ἀνέτατος] Recte
 Scholiastes: Ὁ μήτε ἀπὸ διαστήματος πρῶ-
 θις δόρατι ἢ ὀστῶ, μήτε δὲ ἐκ τοῦ ἐγγύς ἔ-
 φει. Neque enim ab intervallo neque cominus vulne-
 ratus. Vide et supra ad ver. 525.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ε'.

Ἰσχυροῦς τῆς Ε'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ, Ἀθηναῖς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεῖν, καὶ πολλὰς ἀναιρεῖ
 τῶν πολεμίων. Τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ Ἀρεῖα κατὰ τοῦ
 κενεῶνος. Αἰνείαν δὲ, πληγέντα ὑπ' αὐτῆς λίθῳ, Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλε-
 μος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνης ἀναιρεῖται. Τῷ δὲ Ἀρεὶ Ζεὺς ἐπιπλήττει. Ἰᾶται δὲ
 αὐτὸν Παίηων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

Α Λ Λ Η.

ἈΠΑΓΑΓΩΝ τὸν τοῦ Πηλέως ὁ Ποιητὴς πρόμαχον, ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προ-
 στήσαι θελήσας, καὶ παράδοξον ἀριστίαν ἐξημεῖναι, τὸν Τυδείας ἴστησι καὶ διότι
 ἔχ' οἷος τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς
 βοηθῆσθαι, καὶ ἐξαίρετον τιμὴν τιμηῆσθαι. Ὁρᾶσθαι γοῦν ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐ-
 τοῦ φοβερὸν πῦρ καιόμενον, ὡς τοὺς Τρῶας καταπλαγέοντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν
 θεῶν βοηθείᾳ καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλεὺς νομίζοντας. Λέγει
 οὖν, “Οὐδ' Ἀχιλλεὺς πόθ' ὦδ' ἔ' ἰδυίμιν, ὄρχαμοι ἀνδρῶν, ὅντι φασὶ θεῶς
 “ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην Μαίνεται, οὐδὲ τίς αἰ δύναται μῖνος ἰσοφρεζέειν.”
 Τοῦτοι τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς βοηθούμενος, πολλοὺς τῶν Τρῶων
 ἀναιρεῖ, καὶ Πάριον τὸν παρασπονδίσαντα. Τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλ-
 λαμβανομένην τῷ παιδὶ Αἰνείᾳ· ὁμοίως δὲ καὶ Ἀρεῖα. Τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἡ
 μήτηρ Διώνη παραμυθεῖται· τὸν δὲ Ἀρεῖα ἰᾶται Παίηων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ
 ἐπιπλήξαντος.

Vol. I.

G g

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ε'.

Ἐπιγραφαί.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἄλλως.

Εἴ, βάλλει Κυθήριαν, Ἄρηά τε, Τυδείος υἱός.

ἘΝΘ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος καὶ δάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.

TUM vero Tydidæ Diomedæ Pallas Minerva
Dedit robur et audaciam, ut conspicuus inter omnes
Argivos fieret, et famam insignem auferret.

Ver. 2. Δῶκε μένος] Καὶ περὶ τὰς μάχας
τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθυσιῶδες, ἀνυπόστατον
ἔστι καὶ ἀήθητον. Ὁ καὶ τοὺς θεῶς Ὀμηρὸς
ἐμποῦν φησὶ τοῖς ἀνθρώποις, — καὶ τὰς
ὁρμημα τῶν λογισμῶν καὶ ὁρμημα τὸ πᾶθος
προστίθεντας. Plutarch. de Virtute mora-
li, sub finem. Vide autem supra ad α'.
194. et β'. 169. et δ'. 92.

Ver. 4. Δαῖε' οἱ ἐκ κόρυδός] Al. Δαῖε' δ'
οἱ. Virgilius hanc loquendi rationem
sæpe est imitatus:

— galea alta chimeram

Sustinet, Æneæ efflantem faucibus ignes.
Æn. VII. 785.

— geminas cui tempora flammæ
Læta vomunt, patriumque aperitur vertice sidus.
Æn. VIII. 680.

— tremunt in vertice cristæ
Sanguineæ, clypeoque micantia fulgura mittit.
Æn. IX. 732.

Terribilem cristis galeam, flammæque vomē-
tera.
Æn. VIII. 620.

Ardet apex capiti, cristisque a vertice flammæ
Funditur, et vastos umbo vomit aureus ignes;
Non secus ac liquida siquando nocte cometae
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
Ille sitim morbosque ferens mortalibus agris
Nascitur, et lævo contristat lumine cælum.
Æn. X. 270.

Quo ultimo in loco inferiorem Homero
Virgilium existimavit Macrobius, eo quod
“Minerva Diomedæ suo, pugnanti duntax-
at, flammæ addat ardorem.” Quod
idem a Virgilio, “importune positum,” cum
“necdum pugnaret Æneas, sed tantum in
“navi veniens appareret.” lib. V. cap. 13.
Ex altera parte, Homero Virgilium in eo
Superiorem annotavit Poppius, quod Homero
in hac similitudine Splendor solummodo
scribatur Sideris; Virgilio, significantius
et lugubris Cometarum rubor, sitisque
et morbi quos Sirius ardor portenderit,
memorentur. Cæterum in his præci-
pue observandum; summo cum ornatu

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε'.

235

Δαῖε' οἱ ἐκ κόρυδός τε καὶ ἀσπίδος ἀκράματον πῦρ,
5 Ἀστὲρ ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελεμένος Ὠκεανοῖο.
Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων.
Ἦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,

Accendebat utique ei ex galeaque et clypeo indefessum ignem,

5 Stellæ autumnali similem, quæ maxime

Splendide collucet lota in Oceano:

Talem ei ignem accendebat a capiteque et humeris;

Impulitque eum in medium, ubi plurimi tumultuabantur.

Erat autem quidam inter Trojanos Dares, locuples, inculpatus,

6 παμφαίνῃσι] MS.

atque splendore orationis dixisse utrumque
Poëtam, quantum terrorem Herōis ad pug-
nam expediti incuteret ASPECTUS.
Nec minus audaci figura etiam auram
RUMORIS, cum ad concionem iret ex-
ercitus, expressit Poëta:

— μετὰ δὲ σφισιν Ὅσσα δεδήμεν,
Ὅτρενον ἴναι, Διὸς ἀγγέλος

Iliad. β'. 93.

Quin et Achilles ad pugnam redituri
FAMA atque ipsa EXSPECTATIO,
simili verborum atque imaginum magni-
ficentia depingitur:

Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νῆφος ἔσπερε δῖα θεῶν
Χρυσέον, ἐκ δ' αὐτοῦ θάμιν φλόγα παμφαίνουσαν.
Ὡς δ' ὅτε παπῶς ἰὼν ἐξ ἄσπερος αἰθῆρ' ἵκηται,
— ὕψος δ' αὐγῇ

Γίνεται αἰσούσα,
Ὡς ἂν Ἀχιλλεύς κεφαλῇ σέλας αἰθῆρ' ἵκηται.
Στῆ δ' ἐπὶ ταφρονῶν.

Ἐνθα στέας ἦν. ἀπ᾽ αὐτῆς δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθίγγει. ἀτὰρ Τρώεσσι ἐν ἄσπετον ἔσπερε κυδα-
μέν.

Οἱ δ' ὅς οὐν αἶον ὅτῳ χάλκῳ Δίακιδας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς ἀτὰρ καλλιτέχνες ἴπποι
ἈΨ ὅσας τροπαῖον ὅσοντο γὰρ ἀλγία θυμῷ.
Ἦνίοχοι δ' ἐκπληγνὴν, ἐπὶ ἴδον ἀκράματον πῦρ
Διὸν ὑπὲρ κεφαλῇς μεγαθύμου Πηλεΐδου
Δαυόμενον τὸ δ' ἰδὼς δῖα γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τῆς μὲν ὅτε τάφῳ μεγάλ' ἱαχὲ δῖος Ἀχιλλεύς.
Τῆς δ' ἐκπληγνῆσαν Τρώες κλυτοί τ' ἐπίπληροι.
Iliad. σ'. 205—229.

Hæc cum de Achilles solummodo adven-
tantis RUMORE summa cum laude
dicta sint, non satis justa de causa videtur
Macrobius Virgilio id vitio vertisse, quod

Æneam, loco supra citato, “necdum pug-
nantem, sed tantum in navi venientem,”
simili verborum splendore grandiloquo
descripserit.

Ibid. ἀκράματον πῦρ] Vide supra ad α'.
398. Virg.

— incendia vires

Indomitas — — — — — Æn. V. 680.

Ver. 5. Ἀστὲρ ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον.] “No-
“tandum, ὀπωρινὸς, ab Homero fuisse pro-
“ductum, sed licenter; nam longe melius
“corripitur;” Phil. Labbé Prosod. p. 54.
At qui, obsecro, longe melius? Certe non
licenter produxit Homerus, quia ubique
produxit. At Hesiodus quidem licenter,
qui (ut alia multa) et corripuit, et produxit;
Erg. II. ver. 33. 292. 295. Vide supra
ad β'. 43. Porro ἱαρινὸς, χειμερινὸς, θειρινὸς,
penultimam quidem corripuit; quippe
ex ἱαρ, χειμα, θειρος, deducta. At ὀπωρινὸς,
ab ὀπώρη, penultimam habere videtur ex
ista ἢ partim contractam, atque exinde
productam.

Ver. 6. Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελεμένος
Ὠκεανοῖο.] Quod Homerus de Sirio, Vir-
gilius similiter de stella Veneris:

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cælo, tenebrasque resolvit.
Æn. VIII. 589.

Ver. 7. Τοῖόν οἱ πῦρ] Vide supra ad α'.
51. n. 10. Clark. add. Dorvill. Vann. Crit.
p. 394. Ern.

Ver. 9. Ἦν δέ τις — ἀμύμων, ἱερὸς]

Forte sacer Cybelæ Chloreus, olimque sacerdos,
Insignis longe — — — — — Æn. XI. 768.

- 10 Ἰρεὺς Ἡφαιστόιο· δύο δὲ οἱ υἱέες ἦσθην,
Φηγεὺς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
Τῷ οἱ, ἀποκριθέντε, ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
Τῷ μὲν ἀφ' ἱπποῖν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνετο πεζός.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Τυδείδῃ δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ
Ἐγχος, ἐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνετο χαλκῷ
Τυδείδης· τῷ δ' ἐχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χεῖρὸς·
Ἄλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἱππων.
20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρριψε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεῖς καταμένοιο·
Οὐδὲ γὰρ ἐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
Ἄλλ' Ἡφαιστός ἔρυστο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,

- 10 Sacerdos Vulcani; duoque ei filii erant,
Phegeus, Idæusque, pugnae bene periti omnis:
Hi ei [*Diomedis*] semoti a suis, obvii proruerunt; .
Hi quidem ab equis, ille vero a terra pugnam ciebat pedester.
Hi itaque quum jam prope erant in se mutuo videntes,
15 Phegeus quidem prior emisit longam hastam,
Tydidæ vero super humerum sinistrum venit cuspis
Hastæ, nec percussit ipsum: posterior vero irruit hasta
Tydides; hujus autem non irritum telum fugit e manu;
Sed percussit pectus inter mammas, deturbavitque de equis [*de curru.*]
20 Idæus autem desiliit, relicto perpulchro curru,
Neque ausus est protegere fratrem interfectum:
Nam nec ipse quidem effugisset mortem atram;
Verum Vulcanus eripuit, servavitque caligine tectum,

12 ἀποκριθέντε] MS. R. Ibid. ἐναντίον] R. in MS. est ἐναντίῳ, sed supra scriptum ἐναντίον.

Ver. 12. ἐναντίῳ] *Al.* ἐναντίον.
Ver. 13. ἀφ' ἱπποῖν.] Ἀφ' ἡματός, ut recte Scholiastes.
Ibid. ὤρνετο] Vide supra ad γ'. 260.
Ver. 16. ἦλυθ'] Vide supra ad γ'. 205. et ad α'. 37.
Ver. 18. τοῦ δ' ἐχ' ἄλιον βέλος] Virgil.
At non hoc telum, mea quod vi dextera versat, Effugies. — *Æn.* IX. 747.
Ver. 20. ἀπόρριψε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον.] *Pedibus* ideo fugit, ut in turba posset melius latere. Ita *Barnesius*, recte.

Alii alias commentum sunt causas, minus idoneas.

Ver. 22. Οὐδὲ γὰρ] Istud, γὰρ, non refertur ad id quod proxime præcessit, nempe fugisse *Idæum*; sed ad id quod elegantius reticetur, fugisse scilicet *Nequicquam*; *NAM* neque sic quidem futurum fuisse, ut Effugisset, nisi etc. *Virgilius* similiter.

Cadit et *Ripheus*, justissimus unus
Qui fuit in *Teucris*, et servantissimus æqui;
Dis aliter visum. — *Æn.* II. 426.

- Ἦς δὲ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀπαχημένος εἴη.
25 Ἴππας δ' ἐξελάσας μεγαθύμῃς Τυδέος υἱὸς,
Δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον υἱὲ Δάρητος,
Τὸν μὲν, ἀλευάμενον, τὸν δὲ, κτάμενον παρ' ὅχεσφιν,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
30 Χεῖρὸς ἐλῆσ', ἐπέεσσι προσηύδα θεῶν Ἀρηᾶ·
Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μισαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἰάσαιμεν καὶ Ἀχαιῆς
Μάρνασθ', ὅπποτέρῃσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ·
Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεσθα μῆνιν;
35 Ὡς εἰπῶσα, μάχης ἐξήγαγε θεῶν Ἀρηᾶ·
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόντι Σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος

Ne scilicet ei penitus senex tristis esset.

- 25 Equos autem abductos magnanimi Tydei filius,
Dedit sociis ut deducerent cavas ad naves.
Trojani vero magnanimi, ut viderunt filios Daretis,
Alterum quidem fugientem, alterum vero interfectum apud curru,
Omnibus perturbatus est animus: Cæterum cæcis-oculis Minerva
30 Manu prehensum, verbis allocuta est impetuosum Martem:
"Mars, Mars, perniciēs hominum, inquinate-cæde, murorum-eversor,
"An non jam Trojanos quidem sinemus et Achivos
"Pugnare, utris pater Jupiter gloriam præbeat;
"Nos autem cedamus, Jovisque evitemus iram?"
35 Sic fata, prælio eduxit impetuosum Martem:
Hunc quidem postea sedere fecit in herboso Scamandro.
Trojanos autem in fugam verterunt Danaï; interfecitque virum quilibet

15 ἔγχος] Aldd. J. R. T. 26 ἐταίροις] Fl. 52 ἐκ ἂν δὲ καὶ Τρῶας ἰάσ.] T.

ubi istud, *aliter*, non refertur ad id quod proxime præcessit, nempe *justissimum* fuisse *Ripheum*, sed ad id quod elegantissime reticetur, factum utique oportuisse, vulgi iudicio, ut qui *justissimus* fuerat, simul cum cæteris non interisset. *Clark.* Simplicius et melius fuerit, si veritas: *Enimvero* nec ipse effugisset fatum dirum. Non enim frustra fugit. *Ern.*
Ver. 27. Τρῶες δὲ μεγάθυμοι.] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 31. Ἄρες, Ἄρες] Ridiculum plane

est, quod hic affert *Eustathius*; vocem, Ἄρης, duplicem habere etymologiam; aliam, quum primam producat; aliam, quum corripiat. Qua ratione hujusmodi syllabæ breves nonnunquam producuntur, vide supra ad α'. 51. Cæterum hoc in loco et *παθητικῶς*, majori cum emphasi, ita fortasse pronunciari debuerit, ac si geminatam haberet literam ρ; vel etiam ita fere, ac si scriptum fuisset, ὦ Ἄρης, Ἄρης.
Ibid. τειχεσιπλῆτα,] *Al.* τειχεσιβλήτα.

- Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίων μέγαν ἐκβαλε δῖφρος·
 40 Πρῶτον γὰρ στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 Ὀμῶν μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
 Βῶρος, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβάλακος εἰληλῆδει·
 45 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δευρικλυτὸς ἔγχρ' μακρῷ
 Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἴλε.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς ἐσύλευον Δεράποντες.
 Υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἴμονα Δῆρης,

Ductorum: primus utique Rex virorum Agamemnon
 Ducem Halizonum Hodium magnum dejecit e curru:
 40 Primo enim ei verso-in fugam in tergum hastam infixit
 Humeros inter, perque pectora trajecit:
 Fragorem vero edidit cadeus, sonitumque dedere arma super ipso.
 Idomeneus autem Phaestum interfecit, Mæonis filium
 Bori, qui ex Tarne glebosa venerat:
 45 Hunc utique Idomeneus hasta-inclytus longa hasta
 Vulneravit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:
 Decidit autem de curru, horrendaque ipsum caligo invasit.
 Hunc quidem inde Idomenei spoliarent famuli.
 Filium autem Strophii Scamandrium, peritum venationis,

39 μίγαν] in MS. additum a manu sec. 41 totus versus in MS. est a
 manu sec conf. v. 57. 42 δούπησι] Fl. 45 Μήονος] MS. 44 Μῶνος]
 Fl. Θῶνος Aldd. 1. 48 ἐσύλευον] Fl. ἱσσυλ. Fl. Ald. A. 1. 49 Καμάνδριον]
 A.

Ver. 32. ἱάσσομαι] Pessime Barnesius,
 ἱάσσομαι. Vide supra ad δ. 42.

Ver. 35. μάχης ἐξήγαγε θούρον Ἀρηά]
 Recedebat nimirum Trojanorum exerci-
 tus, Scamandrium versus.

Ver. 37. ἱπλιναν] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 40. στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ
 πῆξεν] Virgil.

Tum Pallas bijugis fugientem Rhætea præter
 Trajicit ———— Æn. X. 399.

Ver. 42. Δούπησι δὲ] Vide supra ad δ.
 455. et 504.

Ver. 43. Μήονος υἱὸν] Strabo legit, τι-
 στονος υἱὸν, lib. IX. pag. 653. Ex sequen-
 te, ver. 59. ut videtur.

Ver. 44. ἐκ Τάρνης] Al. ἐκ τ' Ἀρης.
 Vide Strab. lib. IX. pag. 653. et Pausan.
 lib. IX. cap. 40.

Ibid. εἰληλῆδει] Si, εἰληλῆουδε, dixisset,
 utique non constitisset Temporum ratio.
 Simile enim esset, ac si quis Anglice di-
 cat, Who Is come; pro eo quod est, Who
 Came. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 50. ἔχουσιντι.] Ἐγχρ' ὀξύνοντα, ἔχ-
 ὀξύνοντα τῷ δένδρῳ ὡς καὶ Ἀρχιλόχος, "ὄξυν
 " ποτᾶτο." ἄλλ' οὐ τὰ ὄξια, ὡς οἱ Γραμματι-
 κοὶ ἀποδιδάσκουσι. Porphy. Quæstion. Ho-
 meric. 11. Similiter et apud Euripidem
 legitur, Heraclid. ver. 727.

——— χερσὶ δ' ἐνδὲς ὀξύν. Al. ὀξύνον.

- 50 Ἀτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχρ' ὀξύνοντι,
 Ἑσθλὸν θνητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
 Βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει ἔρεσιν ὕλη.
 Ἀλλ' ἔ' οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐδὲ ἐκβολαίαι, ἥσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
 55 Ἀλλὰ μιν Ἀτρείδης δευρικλειτὸς Μενέλαος
 Πρόσθεν ἔδεν φεύγοντα, μετάφρενον ἔτασε δεξι,
 Ὀμῶν μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
 Ἦριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
 60 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
 Τεύχειν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·

50 Atrides Menelaus interfecit hasta acuta,
 Bonum venatorem: docuit enim Diana ipsa
 Jaculari ferarum omne genus, quas utique nutrit in montibus sylva.
 Verum non ei tunc profuit Diana sagittis-gaudens,
 Neque peritia-jaculandi-eminus, qua antea instructus erat:
 55 Sed ipsum Atrides hasta-inclytus Menelaus
 Ante se fugientem, in dorso vulneravit hasta,
 Humeros inter, perque pectora trajecit.
 Cecidit autem pronus, sonitumque dederunt arma super ipso.
 Meriones vero Phereclum interfecit, fabri filium
 60 Harmonidæ, qui manibus sciebat artificiosa omnia
 Fabricari; egregie enim ipsum diligebat Pallas Minerva;

57 totus versus abest a MS. Vereor ne alterutro loco (hic aut v. 41.)
 sit insititius. 58 post hunc versum inseri in margine jubentur versus
 hi: αἰόλα, παμφανέοντα, παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι, ὠκύποδες, τῷ δ' αὖθις λύθη
 ψύχη. e v. 295. 296.

Ver. 51. Ἑσθλὸν θνητῆρα] Virgil.

——— debellatorque ferarum. Æn. VII. 651.

Ver. 52. ὕλη.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 53. Ἀλλ' οὐ οἱ τότε] Virgil.

——— nihil illos Herculis arma,
 Nil validæ juvere manus. ——— Æn. X. 319.

Ver. 55. δευρικλειτὸς] Vulgg. δευρικλυτὸς.
 At Barnesius edidit δευρικλυτὸς. Recte,
 ut mihi quidem videtur. Sic enim et
 Vulgati, Odys. ε'. 52. Similique analo-
 gia sæpe apud Homerum legitur et ἀγα-
 κλυτὸς et ἀγακλυτὸς. Neque nihili est,
 quod hunc versum non memoret Athenæ-
 us inter λαγάρους, τοὺς ἐν μίσῳ χαλότητα
 χιτῶνας. lib. XIV. c. 8.

Ver. 56. οὐτασι δουρὶ.] Vide supra ad δ.
 525. et ad α'. 140.

Ver. 61. μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη]
 Eustathius ἐφίλατο deducit ex φίλῃσι:
 Alii contractum existimant ex ἐφιλήσαντο.
 Pessime utrumque: Corripi enim omni-
 no debuisset syllaba φι. Revera, qua ana-
 logia dicitur μαρτυρόμαι, ἱμαρτυρόμην, ἱμαρ-
 τυράμην, in futuro autem μαρτυροῦμαι, in-
 deque μαρτυρέομαι, quod per omnes Mo-
 dos ac Tempora ὁ semper corripit; (vide
 supra ad α'. 338.) eadem analogia ex φι-
 λομαι deduxit Homerus ἐφίλατο, et in im-
 perativo φίλει: Ex quo Futurum deduce-
 tur φίλομαι; indeque φίλιω, quod per

- “Ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας,
 Ἀρχεκάπες, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντα,
 Οἳ τ’ αὐτῶν ἐπεὶ ἔτι θεῶν ἐκθεςφατα ἦδη.
 65 Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 Βεβλήκει γλατὸν κατὰ δεξιὸν· ἡ δὲ διὰ πρὸ
 Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ’ ὀστέον ἤλυθ’ ἀκωκή.
 Γνῦξ δ’ ἐριπ’ οἰμάζας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
 Πηδαῖον δ’ ἄρ’ ἐπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱὸν,
 70 Ὅς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ’ ἔτρεφε διὰ Θεανῶ,
 Ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.
 Τὸν μὲν Φυλείδης δερικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δαδί.
 Ἀντικρὺ δ’ ἀν’ ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.

Qui etiam Alexandro fabricatus fuerat naves aequales,
 Exordia malorum, quæ omnibus exitium Trojanis fuerunt,
 Sibique ipsi; quoniam non deorum oracula intellexerat:

- 65 Hunc utique Meriones, cum scilicet assecutus esset insequens,
 Feriit clunem ad dextram: at penitus
 E regione juxta vesicam sub osse exiit cuspis:
 In genua itaque cecidit ejulans, morsque ipsum circumtexit.
 Pedæum vero interfecit Meges, Antenoris filium,

- 70 Qui nothus quidem erat, studiose tamen eum educavit nobilis Theano,
 Æque cum dilectis liberis, gratificans marito suo.
 Hunc utique Phylides hasta inelytus, prope cum venisset,
 Feriit capitis ad occipitium acuta hasta:
 E regione vero per dentes linguam subsecuit æs:

66 διαπρὸ] T. 67 ὕλη τ’ ἀκ.] R. 68 ἀμφεκάλυψεν] MS. Fl. Aldd. J. R.
 69 Ἡθαῖον] Fl. A. 1.

omnes Modos et Tempora i semper corripit. Vide x. ver. 280. et y. ver. 304.
 Ver. 62. νῆας ἱσας,] Videsupra ad a. 306.
 Ver. 63. Ἀρχεκάπες,] Virgil.

— Primus leti, primusque malorum
 Causa fuit. — Æn. IV. 169.
 — Quæ prima malorum
 Causa fuit. — Æn. VII. 481.

Ver. 66. Βεβλήκει γλαυτὸν] Similiter, ver.
 75. βεβλήκει κεφαλῆς. Vide supra ad γ.
 492. et ad α. 37.
 Ver. 67. ἤλυθ’] Vide supra ad γ. 205.

Ver. 71. πόσει ᾧ.] Qua ratione, πόσει,
 hic ultimam producat; et ἀντικρὺν, ver. 67.
 74. et 100. itemque Εὐρύπυλος, ver. 79.
 vide supra ad α. 51. n. 10.
 Ver. 72. Φυλείδης] Meges, Phylei filius;
 ver. 69.
 Ver. 81. ἀπὸ δ’ ἐξέσε χεῖρα βαρεῖαν.] Virgil.
 Te decisa suum, Laride, dextera quaerit;
 Semianimesque micant digiti, ferrumque re-
 tractant. Æn. X. 395.

Ver. 85. πορφύρεος θάνατος] Homero

- 75 Ἦριπε δ’ ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ’ ἔλε χαλκὸν ὀδῶσιν.
 Εὐρύπυλος δ’ Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
 Υἱὸν ὑπερδύμε Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρῳ
 Ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ’ ὥς τίετο δῆμῳ.
 Τὸν μὲν ἄρ’ Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
 80 Πρόσθεν ἔειν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ’ ὤμον,
 Φασγάνῳ αἵξας· ἀπὸ δ’ ἐξέσε χεῖρα βαρεῖαν.
 Αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ τίσει· τὸν δὲ κατ’ ὅσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 85 Τυδείδην δ’ ἐκ ἂν γνοίης, ποτέρωσι μετείη,
 Ἥε μετὰ Τρώεσσι ὀμιλέοι, ἢ μετ’ Ἀχαιοῖς.
 Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, ποταμῷ πλήθοντι εἰοικώς,

75 Ceciditque in pulvere, frigidumque prehendit æs dentibus [mordicus].

Eurypylus vero Euæmonides Hypsenora nobilem,
 Filium magnanimi Dolopionis, qui Scamandri
 Sacerdos fuerat, deque instar honorabatur a populo;
 Hunc utique Eurypylus, Euæmonis præclarus filius,

- 80 Ante se fugientem, in cursu percussit in humero,
 Ense impetu facto; absceiditque manum gravem;
 Sanguinolenta vero manus in campo cecidit: hunc autem oculos
 Occupavit purpurea mors et fatum violentum.
 Sic hi quidem laborabant per acre prælium.

- 85 Tydidem autem non dignosces, utris interesset,
 Utrum cum Trojanis versaretur, an cum Achivis:
 Furibundus enim ferebatur per campum, fluvio inundanti similis,

71 τίετι ᾧ] Ald. 2. 3. J. 75 ὀδῶσιν] R. 77 Καμάνδρῳ] Aldd. J. R.

πορφύρεος θάνατος, non est purpurea mors,
 qua ratione Virgilius dixit, de eo qui
 sanguinem ense tractus vomeret: “Pur-
 puream vomit ille animam;” sed, ut
 recte interpretatur Scholiastes, *Atra mors*.
 Sic infra,

— θανάτῳ δὲ μέλαν τίεος ἀμφεκάλυψε. α. 350.
 — πορφυρὴν νεφίλην σπλάσσει ἰσχυρῆς. ε. 551.

Porro, qua analogia πορφύρεος e πορφυρῶν
 deducatur; vide supra ad α. 338. et 482.
 Clark. Immo nihil impedit, quo minus
 et hic purpurea mors vertatur: nec Virgi-
 Vol. I. H h

lius l. c. purpuream mortem dixit, quia mo-
 riens sanguinem vomebat; sed quia color
 purpureus habet aliquid fuscæ et nigri-
 cantis, præsertim in purpura viliori, un-
 de apud Ciceronem etiam purpura fusca
 occurrit, propterea purpureus apud poë-
 tas pro nigro ponitur: ut cum purpure-
 um mare dicitur Virgil. G. IV. 373. ubi
 v. Serv.

Ver. 84. Ὡς οἱ μὲν πονέοντο] Virgil.
 Atque ea per campos — dum Marte geruntur.
 Æn. VII. 540.

Ver. 87. ποταμῷ πλήθοντι εἰοικώς,]

- Χειμάρρῳ, ὅς τ' ὤκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 Τὸν δ' ἔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
 90 Οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλκῶων ἐριθιλέων,
 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῆ ἔργα κατήριπε κἀλ' αἰζηῶν·
 "Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, ἐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἰόντες.
 95 Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Θύοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 Αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιγαίνετο καμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον
 Θώρηκος γυάλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷσός,

Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes;

Quem utique neque pontes muniti coërcent,

- 90 Neque septa retinent camporum perquam-virentium,
 Venientem derepente, quando ingruerit Jovis imber;
 Multæ autem ab ipso segetes dejectæ sunt lætæ juvenum:
 Sic a Tydide densæ turbabantur phalanges
 Trojanorum; nec ipsum sustinebant, multi licet existentes.

- 95 Hunc autem postquam vidit Lycaonis præclarus filius
 Furibunde ruentem per campum, ante se turbantem phalangas,
 Illico contra Tydidem intendebat incurvos arcus,
 Et percussit irruentem, assecutus ad dextrum humerum
 Thoracis cavitatem: pervolavit autem acerba sagitta,

96 πρόσθεν] Fl. 99 θώρηκος] Fl. 101 αὐτῆ] Fl. 104 ἀνασχέσθαι]
 MS. R. A. 2. 3. J. 106 ὡς φαν' ἐπιτυχ.] R. 107 πρόσθεν] Fl.

Montibus ex altis magnus decursus aquai,
 Fragmina conjiciens sylvarum, arbustaque tota;
 Nec validi possunt pontes venientis aquai
 Vim subitam tolerare; ita magno turbidus imbri
 Molibus incurrit validis cum viribus amnis:
 Dat sonitu magno stragem, volvitque sub undis
 Grandia saxa; ruit, qua quidquam fluctibus ob-
 stat. *Lucret. lib. I. 284.*

—— torrentis aquæ, vel turbinis atri
 More furens. — *Æn. X. 603.*

Non sic, aggeribus ruptis cum spumeus amnis
 Exiit, oppositasque evicit gurgite moles;
 Pertur in arva furens cumulo, camposque per
 omnes

Cum stabulis armenta trahit. — *Æn. II. 496.*

—— aut rapidus montano flumine torrens
 Sternit agros, sternit cata læta boumque labores,
 Præcipitesque trahit sylvas. — *Ibid. ver. 305.*

Pulcherrime uterque Poëta: *Macrobius*
 tamen *Virgilium* hoc in loco dignitatem
Homeri non assecutum censet: *Lib. V.*
cap. 15.

Ver. 90. ἐριθιλέων.] Pronunciabatur ἐρι-
 θιλέων.

Ver. 91. ἐπιβρίση] Vide infra ad π'.
 343.

Ver. 92. κἀλ'] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ἔργα κατήριπε] *Segetes*, vertit *Clar-*
kius. Sed id non satis convenit τῷ κατή-
 ρισι, quamquam ἔργα sic dicuntur. Nil
 impedit, quo minus etiam intelligantur
 arbores consitæ. *Ern.*

Ver. 93. "Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ] *Virgil.*

- 100 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θάλασσαν·
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "Ὁρνευσε, Τρώες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· ἐδέε φημι
 Δῆδ' ἀνσχέσσεσθαι κρατερόν βέλος, εἰ ἐτέόν με
 105 "Ὁρσεν ἀναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνούμενον Λυκίηθεν.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' εἰ βέλος ἀπὸ δάμασσεν,
 Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἴση, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηΐον υἱόν·
 "Ὁρσο, πέπον Καπανηϊάδῃ, καταβήσεο δίφρῃ,
 110 "Ὁφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἷσόν.
 "Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καδ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε·

100 Atque in oppositam partem perrupit; fœdabaturque sanguine thorax:
 Super hoc autem altum clamavit Lycaonis clarus filius;

"Ingruite, Trojani magnanimi, stimulatōres equorum:

"Vulneratus est enim fortissimus Achivorum: nec ipsum autumo

"Diu toleraturum acrem sagittam, si vere me

105 "Impulit rex, Jovis filius, proficiscentem ex-Lycia."

Sic dixit jactabundus: Hunc vero non sagitta velox interfecit;

Sed relato pede ante equos et currus

Stetit, et Sthenelum allocutus est, Capaneium filium;

"Propera, suavissime Capaneïade, descende de curru;

110 "Ut mihi ex humero trahas acerbam sagittam."

Sic dixit: Sthenelus autem de curru desiliit in terram;

108 Καπανῆος υἱόν] A. 2. 3. 109 "Ὁρσο] Sic edd. omnes ante Barnes,
 qui e MSS. edidit ὀρσο. Consentit MS. Lips. 110 ἐρύσσης] edd. ante
 Barn. omnes.

Sic Turno, quacunque viam secat, agmina ce-
 dunt,
 Conversæque ruunt acies. — *Æn. XII. 369.*

Ver. 95. Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός] *Panda-*
rus.

Ver. 103. Βέβληται γὰρ ἄριστος] *Videsu-*
pra ad α'. 37. Virgil.

Pars belli haud temnenda, viri, jacet altus Orodes:
 Conclamant socii. — *Æn. X. 737.*

Ver. 105. ἀπορνούμενον] *Vide supra ad*
γ'. 260.

Ver. 109. "Ὁρσο, πέπον] Ita *Barnesius*
ex Codd. vet. et MSS. Recte, ut opinor.
Al. ὀρσο: Quod erat, ὀρσο. Clark. Vid.
Var. Lect.

Ibid. καταβήσεο] *Videtur mihi Impe-*

ratus ex Futuro deductus, (vide infra
 ad i. 613.) licet id non agnoscat *Gram-*
matici, errareque eos, qui verbum hic
 in Præsentī fingunt καταβήσεσθαι. (Vide
 supra ad β'. 35.) Quanquam, analogia
 non dissimili, persæpe usurpare visus est
Homerus, verbum δύσσειν, δύσειν, ιδύσειν,
 etc.

Ver. 110. ἐρύσσης] Ita *Barnesius*, ex
 MSS. Recte. *Al. ἐρύσσης: Quod penulti-*
mam corripit. διαμπερὲς ἐρύσειν ὄμοιο, ver.
 112. *Clark.* Sic et MS. Lips. bene.

Ver. 114. Δὴ τότ' ἵππων ἄλτο] *Virgil.*

—— sic voce precatur:

Tu dea, tu præsens nostro succurre labori.

Æn. IX. 403.

- Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθείης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 "Ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.
 "Εὐδ' ἔλεν Ἀστυνοὸν καὶ Ὑπεινορα, ποιμένα λαῶν
 145 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δαερί,
 Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 Πλῆξ· ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν, ἥδ' ἀπὸ νάτε.
 Τῆς μὲν ἑασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
 Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·
 150 Τοῖς ἐκ ἐρχομένοις ὁ γέρον ἐκρίνατ' ὀνείρεας,
 Ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
 Βῆ δὲ μετὰ Ξάνδον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱέ,

At ille alacer ex alto exilit ovili:

Sic alacer Trojanis mixtus est fortis Diomedes.

Tunc interfecit Astynoum, et Hypenora, pastorem populorum;

- 145 Altero quidem super mammam percusso ærata hasta;
 Alterum autem ense magno, in jugulo ad humerum
 Percussit: ab cervice vero humerum abscidit, et a dorso.
 Atque hos quidem omisit: Abantem vero petebat, et Polyidum,
 Filios Eurydamantis, somniorum interpretis senis:
 150 Quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia.
 Verum ipsos fortis Diomedes interfectos-spoliavit.
 Perrexit autem deinceps ad Xanthum Thoönaque, Phænopis filios.

148 Πολύειδον] MS. ἡασ'] R. 153 ὁ δὲ, τίριτο] Fl. A. 1. placet. ὁδ' ἰσι-
 ρισο] A. 2. 3. J. male.

Ver. 132. τήνγ' ὑτάμιν' ἔξ' χαλκῆ.] Vide infra ad ver. 336.

Ver. 140. Ἀλλὰ κατὰ σταθμὸς δύεται.] Σταθμοὶ, inquit Eustathius, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζωστικαῖα, αἱ ἱπαύλεις· καὶ ὅλως κατοικίαι ἀγροτικαί. Alii igitur hoc ita accipiunt, ut dicatur Pastor se in ædibus abscondere; quæ autem a Pastore deserta sint, loca omnia terrore repleta; ovesque in stabulis confertim sterni. Alii Leonem intelligunt stabula subire dictum, ad oves diripiendas. Porro istud, τὰ δ' ἔρῃμα φοβεῖται, quod Eustathius ad ποίμνια refert, Scholiastes a Barnesio citatus ita accipit, ut scilicet Pastor dicatur τὴν ἱερμίαν φοβεῖσθαι. Quæ quidem, ad sententiam, eodem redeunt omnia.

Ibid. ἔρῃμα] Ita Veteres, teste Eustathio. Al. ἔρῃμα. Sed hoc leviculum.

Ver. 141. ἀγχιστῖναι] Al. ἀγχιστῖναι.

Ver. 142. βαθείης ἐξάλλεται αὐλῆς.] "Ex-
 "ilit EX ovili;" vel in agros, postquam oves diripuit; vel in stabula interiora, ut oves eo jam præ metu confertas diripiat. Quod enim assert Scholiastes apud Barnesium, (βαθείης ἔξ' αὐλῆς, ἀντὶ τοῦ, Εἰςάλλεται εἰς τὴν βαθείαν ἱππαυλιν ἔνδον,) plane est absurdissimum. Quodque ait Eustathius, (ἡ γὰρ, ἔξ' ἀγροῦ, ὁ μόνον τὴν ἔξω δηλοῖ στήν, ἀλλὰ καὶ ὕψωμα πολλὰς σημαίνει ὡς καὶ ἐν τῇ, ἔξω γὰρ καὶ ἐν τῇ, ἐκνομίαις) neque verum est in istis ipsis, quæ assert, vocabulis; neque, si in istis verum esset, posset id ullo modo locum habere in Verbis motum significantibus; ut adeo ἐξάλλεται, exempli causa, τὴν ἔξω στήν non exprimeret; neque ab ὑπέρβαλλεται quicquam differret.

Ver. 143. "Ὡς μεμαῶς] Virgil.

— Pænorum qualis in arvis

- "Αμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γῆραι λυγρῷ,
 Υἱὸν δ' ἐτέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 155 "Εὐδ' ὅγε τῆς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 Ἀμφοτέρων· πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 Λεῖπ', ἐπεὶ ἐζώντε μάχης ἐκνοστήσαντε
 Δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
 "Εὐδ' υἱὲς Πριάμοιο δῶα λάβε Δαρδανίδαο
 160 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχήμενά τε, Χρόμιόν τε.
 "Ὡς δὲ λέων ἐν βυσσὶ δορῶν ἐξ αὐχένα ἄξει
 Πόρτιος, ἥε βοὸς, ξύλοχον καταβοσκομενάων·
 "Ὡς τῆς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδείος υἱὸς

Ambos provecta ætate genitos: ipse vero conficiebatur senecta tristi,
 Filium vero non suscepit alium, quem hæredem relinqueret.

155 Tum ille hos interfecit, eorumque eripuit animam

Amborum; patri vero luctum et curas tristes

Reliquit, quoniam non vivos ex pugna reversos

Accepit; curatores vero hæreditatem partiti sunt.

Tunc filios Priami duos corripuit Dardanidæ

160 In uno curru existentes, Echemonaque, Chromiumque.

Ut vero leo inter boves insiliens cervicem fregit

Juvenæ, vel bovis, fruticetum depascebat;

Sic hos ambos de curru Tydei filius

156 ἀμφοτέρους] MS. a manu pr. sed v. addidit manu sec. 159 υἱὸς] Fl. A.
 1. 160 Ἐχήμενα] MS. Ἐχήμενα] edd. vett. omnes. 161 δορῶν]
 MS. edd. vett. ἄξῃ] MS. sed superscr. u.

saucius ille gravi venantium vulnere pectus

Tum demum movet arma leo, —

et fremit ore cruento:

Haud secus accenso gliscit violentia Turno.

Æn. XII. 4.

Ver. 146. ξίφεϊ μεγάλῳ] Qua ratione, ξίφεϊ, hic ultimam producat; itemque, πα-
 τέρων, ver. 156. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 148. Τῆς μὲν ἑασ',] Vide supra ad α'. 42.

Ver. 150. Τοῖς ἐκ ἐρχομένοις ὁ γέρον ἐκρίνατ' ὀνείρεας,] Vel, Quibus nequicquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia: (vide infra, ver. 198.) Vel, Quibus, nunquam reversuris, interpretatus est somnia: Vel, Quibus non amplius interpretatus erat somnia reversis. Ab Eustathio laudatur hæc ambiguitas. Mihi videtur, non utique Ποῖτα, sed Nobis jam Græce minus scientibus omnino tribuenda. Alio adhuc modo interpretatur Popius: nempe senem,

quoniam filii ejus non reverterentur, Somniis interpretandis, quid tandem de iis actum esset, quæsitum isse. At vero cur, ante confectum bellum, ut filii reverterentur, omnino expectaret senex; equidem nihil video. Porro, de Prosodia vocis ἱκρίνατα, vide supra ad α'. 309. Clark. Mihi simplicissimum videtur interpretari: quibus euntibus (ad bellum) pater non interpretatus erat somnia, neglexerat interpretari somnia, sive nulla somnia interpretatus erat, ut a bello absterreret et domi retineret. Ἐρχόμενοι sunt euntes: σὺν δὲ δὴ ἐρχομένων etc. Mox 198. μοι ἐρχομένων est ad bellum abeunti. Ern.

Ver. 151. Ἀλλὰ σφῆας] Credo pronunciatum fuisse, Ἀλλὰ σφῆας: ut alibi.

Ver. 155. ἐνάριζε,] Al. ἐνάριζε: ut supra ver. 151. Clark. Ἐνάριζε: verum esse, patet e sequentibus imperfectis.

- Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 165 Ἴππες δ' οἷς ἐτάροισι δίδε μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
 Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
 Βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ περ ἐφεύροι.
 Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
 170 Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἦυδα·
 Πάνδαρε, πᾶ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες οἴστοι,
 Καὶ κλέος; ᾧ ἔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων·
 Ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασ-
 175 Ὅστις ὁδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε [χρῶν,
 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γένατ' ἔλυσεν.

Deturbavit sæviter invitos, posteaque armis spoliavit;
 165 Equos vero suis sociis dedit ad naves agendos.
 Hunc autem vidit Æneas dissipantem ordines virorum,
 Cœpitque ire perque pugnam et per strepitum hastarum,
 Pandarum deo-parem quærens, sicubi inveniret.
 Invenit utique Lycaonis filium laudatumque, fortemque:
 170 Stetitque ante ipsum, verbumque eum contra locutus est;
 "Pandare, ubi tibi arcus et volucres sagittæ,
 "Et gloria? qua nullus tecum contendit hic quidem vir,
 "Neque quisquam in Lycia te gloriatur esse præstantior:
 "Sed age, huic immitte viro sagittam, Jovi manibus sublatis,
 175 "Quisquis is sit, qui vincit, et sane malis multis affecit
 "Trojanos: quoniam multorumque et fortium genua solvit.

174 ἄφες] A. 2. 3. J. v. ad α'. 51. 178 ἰπ] MS.

Ibid. φίλοι δ' ἐξείνυτο θυμὸν Ἀμφότεροι] Virgil.

— Morere, et ne fratrem desere frater.
 Æn. X. 600.

Vide autem infra ad i. 478.

Ver. 158. χηρωσταί] Verte: propinqui, non curatores: ut interpretatur Eustathius aliis locis, et Hesychius. Ern.

Ver. 161. αὐχίνα ἄξι] Al. αὐχίν' ἰαξι.

Ver. 166. Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν] Virgil.

Hunc ubi miscentem longe media agmina vidit.
 Æn. X. 721.

Ver. 169. Εἶρε Λυκάονος] Vid. ad 276. Ern.

Ver. 171. Πάνδαρε, πᾶ τοι τόξον,] Virgil.

— herotum quondam fortissime frustra, Tantane tam patiens nullo certamine tolli Dona sines? Ubi nunc nobis deus ille, magister Nequicquam memoratus Eryx? ubi fama per omnem

Trinacriam? — Æn. V. 389.

Ibid. πτερόεντες οἴστοι,] Virgil.

— volatile ferrum. Æn. IV. 71.

Ver. 172. ᾧ ἔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,] Ἐπεὶ δὲ — ἔτ' ἱμπαδῆς ψυχὴ παρ-
 ῥησίαν ἀναδίδεται καὶ νηδυσίαν ἀκράτου, ἐν
 τοῖς χηρωσιματάτοις ἰστί τῶν βοηδημάτων ὁ
 παραμυγνύμενος ἱλαφρὸς ἱπταίνος· ὥςπερ ἐν τέ-
 τοις, — "Πᾶ τοι τόξον, — ᾧ ἔτις τοι ἐρίζε-

- Εἰ μή τις θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
 Ἰρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεῶ ἐπι μῆνις.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 180 Αἰνεία, Τρῶων βεληφόρε χαλκοχιτάνων,
 Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἶσκω,
 Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
 Ἴππες τ' εἰσορόων· σάφα δ' ἐκ οἴδ', εἰ θεός ἐστίν.
 Εἰ δ' ὄγ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 185 Οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεῶ τάδ' ἐμαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
 Ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
 Ὅς τέττε βέλος ὦκ' ἐκ χηρῆμενον ἔτραπεν ἄλλῃ·
 Ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὄμῳ
 Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ δώρηκος γυάλοιο·

"Nisi quis deus est, iratus Trojanis,

"Ob sacrificia succensens: Difficilis autem dei est ira."

Huic autem respondit Lycaonis clarus filius;

180 "Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,

"Tydidæ eum ego bellicoso in omnibus assimilo,

"Clypeo agnoscens, oblongaque galea,

"Equosque inspicies: plane vero haud scio, an deus sit.

"Quod si hic homo, quem dico, bellicosus sit Tydei filius,

185 "Non hic sine deo ista furens facit, sed aliquis prope

"Stat immortalium, nebula involutus humeros,

"Qui ab isto sagittam velociter involantem avertit alio:

"Jam enim ei immisi telum, et ipsum percussi in humero

"Dextro, penitus per thoracis cavitatem;

182 γινώσκων] Fl. Ibid. τρυφαλείῃ] Id. 187 κηρῆμενον] R.

"ταὶ ἐνθάδε γ' ἀνὴρ;" Plutarch. Quomodo Adulator ab Amico internosc. sub finem.

Ver. 173. εὐχεται εἶναι] Vid. de sensu ad α'. 91. add. infr. 248. Ern.

Ver. 174. τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ — Ὅστις ὁδε κρατέει] Virgil.

Unus homo, —

— tantas strages impune per urbem

Ediderit? juvenum primos tot miserit Orco?

Æn. IX. 783.

Ver. 178. μηνίσας·] Secundam producit, quippe a μηνί deducta. Nam quæ in ἰζω desinunt, penultimam in Futuris et Aoristis corrumpunt.

Ibid. ἐπι μῆνις.] Al. ἱμμήνης.

Vol. I.

I i

Ver. 185. Οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεῶ] Similiter, ver. 1.

Παλλὰς Ἀθήνη
 Δῶκε μόνος καὶ θάρος.

Et Apollo,

— ἱμπτύσσει μόνος μέγα ποιμὴν λαῶν.

— ὅ. 262.—Et,

— ἐκ αὖ τις ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,

Νόσφι θεῶν. — μ'. 465.

— Non hæc sine numine Divum

Eveniunt. — Æn. II. 777.

Ver. 186. Ἔστηκ' ἀθανάτων,] Vide su-
 pra ad α'. 398. et ad γ. 434.

Ibid. νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,]

Nube candentes humeros amictus.

Horat. Carm. I. 2. ver. 51.

- 190 Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀϊδωνῇ προΐαψεν,
 Ἐμψης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τις ἐστὶ κοθήεις.
 Ἴπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην.
 Ἀλλά περ ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐπ' ἅστω δίζυγες ἵπποι
 Ἑστᾶσιν, κρεῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 Ἡ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον αἰχμητὰ Λυκάων
 Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 Ἴπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 200 Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιδόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 Ἴππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,

- 190 "Et ipsum ego putavi ad Plutonem demissum iri,
 "Attamen non occidi: Deus sane aliquis est iratus.
 "Equi autem non adsunt, et currus, quos conscendam:
 "Sed alicubi in ædibus Lycaonis undecim sunt currus
 "Pulchri, novi, recens-facti; circumque vela
 195 "Expansa sunt: apudque eorum unumquemque bijuges equi
 "Astant, hordeum album comedentes, et avenas.
 "Atqui mihi valde multa senex bellator Lycaon
 "Proficiscenti mandata dabat in-ædibus affabre-factis:
 "Equis me jubebat et curribus vectum
 200 "Præesse Trojanis in acribus pugnis:
 "Sed ego non parui, (profecto multo satius fuisset),
 "Equis parcens; ne mihi indigerent pabulo,

199 ἵπποισι] R. A. 2. 3. J. Ibid. ἐμψημάτω] Fl. A. 1. 203 ἡλομέναν] A.
 2. 3. J. R. T. 205 τόξοις] MS.

Ver. 187. ἔπραπεν ἄλλη] Virgil.

— septenaque tela —
 Irrita, deflexit partim stringentia corpus.
 Æn. X. 329.

Ver. 189. ἀντιπρὸν] Qua ratione, ἀντι-
 πρὸν hic ultimam producat; itemque, γὰρ,
 versu præcedente; vide supra ad α'. 51.
 n. 8.

Ver. 190. προΐαψεν] Vid. dicta de h. v.
 ad Iliad. α'. 3. quæ h. l. confirmantur.
 Ern.

Ver. 194. Καλοὶ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 195. δίζυγες ἵπποι]

— equi bijuges.

Virgil, Georgic. III. 91.

Ver. 197. Ἡ μὲν μοι μάλα πολλὰ] Pul-
 cherrime hæc omnia, et ad personam con-
 venientissime.

Ibid. αἰχμητὰ Λυκάων] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 199. ἐμβεβαῶτα] Ita edidit Bar-
 nesius ex MSS. et Editt. Vett. Stephanus
 alique, ἐμψημάτω. Vide autem supra
 ad β'. 818. Clark. Ἐμψη. etiam MS.
 Lips. ἐμψη. si est e MSS. ortum est ex
 iis, in quibus β ita scribitur, ut cum μ
 et ν facile confundatur. vid. Var. Lect.
 ad ver. 91. Falso autem, a Clarkio omnes
 vett. edd. laudari pro ἐμψη. patet e Var.

- Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 Ὡς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλεδα,
 205 Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' ἐκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν.
 Ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 Ἀτρεκές αἵμ' ἔσσευα βαλὼν· ἡγεῖρα δὲ μάλλον.
 Τῷ ῥα κακῇ αἵσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 210 Ἦματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 Ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρον χάριν Ἑκτορι δῖῳ.
 Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόφομαι ὀφθαλμοῖσι
 Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 215 Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην,

- "Viris in urbe inclusis, soliti pasci largiter.
 "Sic eos reliqui; ac pedes ad Ilium veni,
 205 "Arcubus fretus: qui tamen mihi non erant profuturi.
 "Jam enim duobus principibus sagittam immisi,
 "Tydidæque et Atridæ; atque ex ambobus
 "Verum sanguinem elicui percussis: irritavi autem magis.
 "Ideo malo fato de paxillo curvos arcus
 210 "Die illo detraxi, cum Ilium ad amœnum
 "Dux fui Trojanis, gratificans Hectori nobili.
 "Quod si rediero, et adspexero oculis
 "Patriam meam, uxoremque, et altam magnam domum;
 "Illico post mihi caput abscidat hostilis vir,
 215 "Si non ego hos arcus lucido in igne posuero,

209 πασσάλῳ] MS. 212 ὀφθαλμοῖσιν] Fl. R. A. 2. 3. J. 213 ὑπερεφές] MS.

Lect. Nam Rom. Ald. sec. tert. Junt. ha-
 bent ἐμψη.

Ver. 202. Ἴππων φειδόμενος, μή μοι δι-
 οίατο φορβῆς.] Veritus ne in urbe obsessa
 non esset, unde equis pabulum suppeditaretur.
 Eustathio aliter: Διὰ φειδω-
 λίαν, ὥς ἂν μὴ δαπανᾷ πολλὰ εἰς αὐτούς.—
 οὕτω, παρὰ τὸ δῖον, ἀντιπρὸν.— ἀναλα-
 μάτων φειδοί, τοῦ συμφέροντος ἀμειλί. Quod
 quidem non videtur dixisse Poëta. Ho-
 minem enim describit, non tam pecuniæ
 parcum, quam consilii improvidum. Clark.
 Et addit poëta, eos equos large pasci soli-
 tos: εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην, quod in bello
 sæpe non licet.

Ver. 203. ἄδδην.] Al. ἄδην et ἄδδην.

Ver. 204. εἰλήλεδα.] Hoc est, quod
 aiunt Galli, Je sui venu. Vide supra ad
 α'. 37.

Ver. 208. Ἀτρεκές αἵμ'] Sanguinem ve-
 rum, manifestum, atque in armis etiam
 colore rubro interlitis conspicuum. Ut
 recte notavit Porpius.

Ver. 212. Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόφομαι]
 Virg.

— patriis ut redditus oris,
 Conjugium optatum et pulchram Calydonia vi-
 derem. Æn. XI. 269.

Ver. 213. ὑπερεφές] Al. ὑπερεφές.

Ver. 214. ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι] Non,

- Χερσὶ διακλάσας· ἀνεμάλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἦυδα·
 Μηδ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 Πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχρῳσφιν,
 220 Ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι, πειρηθῆναι.
 Ἄλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὄφρα ἴδῃαι
 Οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο,
 Κραιπνὰ μάλ' ἔνδα καὶ ἔνδα διωκέμεν, ἥδ' ἐφέεσθαι.
 Τῶ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὐτε
 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
 Ἄλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
 Ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσασιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

“Manibus contractos: inutiles enim mihi sunt-comites.”

Hunc autem vicissim Aeneas, Trojanorum dux, contra allocutus est;

“Ne sic loquere: prius vero non erit aliter,

“Quam nos ambo adversus hunc virum, cum equis et curribus,

220 “Obviam invecti, cum armis, experti fuerimus.

“Verum age, meos currus conscende; ut videas

“Quales sint Troii equi, periti per campum,

“Rapide valde huc et illuc insequi, et fugere:

“Qui et nos ad urbem salvos perducent, si denuo

225 “Jupiter Tydidæ Diomedæ gloriam præbuerit.

“Verum age, nunc scuticam et habenas miro-artificio-factas

“Accipe, ego vero de equis decedam, ut pugnem.

“Vel tu Hunc excipe, curæ autem erunt mihi equi.”

Hunc autem vicissim allocutus est Lycaonis clarus filius;

219 ἵπποισι] MSS. edd. vett. 221 ἀλλά γ'] Fl. 227 ἐπιβήσομαι] Fl. A.
 1. male.

κέρη τάμοι ἀπ' ἱμῶ, sed, κέρη ἱμῶ ἀπο-
 τάμοι.

Ver. 215. Φαυῶν ἐν πυρὶ θύειν.] Ὁρμαζό-
 μεθα καὶ πολίμους, καὶ φίλους, καὶ τέκνους,
 καὶ γονεῖς, καὶ θύεις, τῶ Δία, καὶ θεοῖς,
 καὶ ἀφύχαις σκυῖσιν ὡς ὁ Θάμυρις, — ῥηγ-
 νῆι ἀρμονίαν χορδοτόνῃ λύρας· καὶ ὁ Πάν-
 δαρος, αὐτῶ καταρμόμενος, εἰ μὴ τὰ τέξαι κα-
 ταρμήσει, χερσὶ διακλάσας. Ὁ δὲ Ἑίρην
 καὶ τῇ θαλάττῃ στίγματα καὶ πληγὰς ἐνί-
 βαλλει. Plutarch. de Ira cohib.

Ver. 219. ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ, — ἐλθόντε,]

Non utique, νῶ ἐπὶ τῷδ' ἀνδρὶ, (nam ea ra-
 tione inficete admodum transposita esset
 vox νῶ) sed, ἐπιβήσεται νῶ τῷδ' ἀνδρὶ.

Ibid. ἵπποισιν καὶ ὄχρῳσφιν.] Al. ἵπποισι
 καὶ ὄχρῳσφιν. Quod perinde est. Vide
 ad α'. 51. n. 8. Clark. Sed ἵπποισι ve-
 rum est, auctoribus libris, et ob notata,
 ad α'. 2.

Ver. 221. ἐπιβήσαιο.] Vide supra ad ver.
 109. et ad β'. 35.

Ver. 222. Οἷοι Τρώιοι ἵπποι.] Ἐνταῦθα
 οὐχ ἀπλῶς οἱ Τρώιοι· οὐ γὰρ ἔχουσι τι ἐξάρι-
 στον οἱ τῆς Τροίας ἵπποι· ἀλλ' οἱ τοῦ Τρώος
 βασιλέως· οἱ καὶ ἀθάνατοι ἐλόντες. Schol.
 a Barnesio citat. Vide infra ver. 265.

- 230 Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵπῳ·
 Μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 Οἴσετον, εἴπερ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐδέλητον
 Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποδέοντε·
 235 Νῶϊ δ' ἐπαίξας μεγαδύμῃ Τυδέος υἱός,
 Αὐτῷ τε κτεῖνῃ, καὶ ἐλάσῃ μάνυχας ἵππας.
 Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵπῳ,
 Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὅξείῃ δαδί.
 “Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 240 Ἐρμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ἀκίας ἵππας.
 Τοὺς δὲ ἴδε Σθέnelος, Καπανηῖος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰΐφα δὲ Τυδεΐδῃ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τυδεΐδῃ Διομήδεσ, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῷ,

230 “Aeneas, tu quidem ipse tene habenas et tuos equos;

“Melius sub auriga consueto curvum currum

“Ferent, si retro fugerimus Tydei filium.

“Ne hi, si expaverint, temere vagentur, neque velint

“Efferre prælio, tuam vocem desiderantes:

235 “Nos autem cum-impetu-insecutus magnanimi Tydei filius,

“Ipsosque interficiat, et abigat solidos-ungulis equos.

“Sed tu ipse age tuos currus et tuos equos,

“Hunc autem ego irruentem excipiam acuta hasta.”

Sic locuti, curribus variatis conscensis,

240 Impetu concitati contra Tydidem dirigebant veloces equos.

Hos autem vidit Sthenelus, Capaneus præclarus filius;

Confestimque Tydidem verbis alatis allocutus est;

“Tydide Diomedes, meo carissime animo,

228 μελήσασιν] MS. Fl. A. 1. Ibid. δέ μοι ἵπποι] MS.

Τὸν οἱ τῆς Τροίας ἵπποι· ἀλλ' οἱ τοῦ Τρώος
 βασιλέως· οἱ καὶ ἀθάνατοι ἐλόντες. Schol.
 a Barnesio citat. Vide infra ver. 265.

Ver. 225. Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος
 ὀρέξῃ.] Mire admodum Scholiastes: Ἐάν
 ἡμῖν ὁ Ζεὺς δόξαν παρέσχη ἐπὶ τῷ Τυδεΐδῃ
 παίδι, Διομήδεϊ. Contra plane, quam ait
 Poëta. Quo enim istud σαώσετον; quo
 et istud αὐτε; si de Aeneas scilicet victoria
 accipi possent hæc verba?

Ver. 227. ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι.] Non,
 in terram e curru descendam; sed dum

Tu equos regis, Ego stans in curru pugna-
 bo. Ut recte Eustathius: Τὸ πεζεύσαι τοῦ
 ἄρματος, ἵππων ἀποβῆναι λέγει.

Ver. 228. δ' ἐμοὶ] Al. δέ μοι.

Ver. 236. μάνυχας ἵππας.] Virg.

— solido — ungula cornu.

Georgic. III. 88.

Ver. 240. Ἐρμεμαῶτ'] Similiter, ver.

244. μεμαῶτι. Vide supra ad β'. 818.

Ver. 243. ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῷ,]

- "Ανδρ' ὁρώ κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 245 "Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο
 Εὐχεται ἐκγέγαμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι ἔτω
 250 Θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ εἰδὲ σε πεισέμεν οἶω·
 Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
 Οὐδὲ καταπτῶσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.
 255 Ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
 Ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' ἐκ ἑᾶ Παλλὰς Ἀθήνη.

- "Duos viros video fortes contra te paratos pugnare,
 245 "Vires immensas habentes: alter quidem, arcuum peritus,
 "Est Pandarus, filius vero Lycaonis gloriatur esse:
 "Aeneas autem filius magnanimi Anchisæ
 "Gloriatur natus esse, materque ipsi est Venus.
 "Verum age quæso retrocedamus conscenso curru, neque mihi sic
 250 "Discurrito furens per primos pugnatores, ne forte dulcem vitam perdas."
 Hunc autem torve intuens allocutus est fortis Diomedes;
 "Nequaquam ad fugam hortare, quoniam non te persuasurum puto:
 "Non enim mihi decorum est fugitantem pugnare,
 "Neque pavitare: adhuc mihi vires integræ sunt.
 255 "Piget autem equos conscendere: quin et sic
 "Obviam ibo ipsis: trepidare me non sinit Pallas Minerva.

247 μὲν ἀμύμονος] MS. Fl. placet: epitheton magis convenit ei, qui Veneri placuerit, et τὸ μὲν bene respondet τῷ δὲ. 250 ὀλέσσης] MS. 252 ἀγόμενοι] MS. Fl. R. A. J. 255 οὕτως] MS. R. A. 2. 3. J. T.

— animo gratissima nostro.

Æn. XII. 142.

Ver. 247. Αἰνείας δ' υἱὸς] Barnesius edendum voluit, Αἰνείας δ' υἱὸς. Minus recte.

Ibid. μεγαλήτορος] Al. μὲν ἀμύμονος.

Ver. 249. ἄγε δὴ] Age quæso. Vide supra ad β'. 158.

Ver. 253. ἀλυσκάζοντι] Al. ἀλυσκάζοντα.

Ver. 255. αὐτῶς] Al. ἑτῶς. Clark. ἑτῶς habet etiam MS. L. quod prætulim. In αὐτῶς esset παρὶμφοτον et malum omen, quod in suscipiendis rebus cavebatur.

Est enim ambiguum, quod frustra quoque significat. Secus est ζ'. 55. ubi ambiguitas etiam apta est personæ dicentis. Ern. Ver. 256. τρεῖν μ' ἐκ ἑᾶ Παλλὰς Ἀθήνη.] Syllabæ ἑᾶ hic in unam coalescunt. Sic et alibi:

"Ἀλλ' ἐγώ μιν πρῶτα παρεξέλεθ' ἐν πεδίῳ.
 Iliad. κ'. 514.

"Ἀψ Δαναῶν ἐς ὕμνον, ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο.
 Ibid. τ'. 402.

Οὐκ ἴασθην ἐμὸι δόρμεναι βίον ἔδδ' ἐφ' ἑσπέρην.
 Odys. ζ'. 253.

- Τέτω δ' ἐπάλιν αὐτὶς ἀποίσειτον ὠκείες ἵπποι
 Ἀμφω ἀφ' ἡμεῖων, εἰ γὰρ ἕτερός γε φύγησιν.
 Ἀλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 260 Αἴκεν μοι πολύβελος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
 Ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τέσδε μὲν ὠκείας ἵππους
 Αὐτὲ ἐρυκακείειν, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας·
 Αἰνείαιο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 265 Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
 Δῶχ' υἱὸς ποιεῖν Γανυμήδεος· ἐνὲκ' ἄριστοι
 Ἴππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶ τ', ἡέλιόν τε.
 Τῆς γενεῆς ἐκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 Λάδρη Λαομέδοντος ὑποσχὼν Δήλεας ἵππους·

- "Hos autem non iterum retro auferent veloces equi
 "Ambos a nobis, si vel alter quidem effugerit.
 "Aliud vero tibi dicam, tu autem in animo reconde tuo:
 260 "Si mihi consultissima Minerva gloriam præbuerit
 "Ambos interficiendi, tum vero tu hosce quidem veloces equos
 "Hic detine, ex orbili-ad-sellam-fixo habenis suspensis;
 "In Aeneæ vero irrue memor equos,
 "Abigequa a Trojanis ad bene-ocreptos Achivos.
 265 "Ejus enim stirpis sunt, e qua Troi late-sonans Jupiter
 "Dedit pro filio pretium Ganymede: quoniam optimi sunt
 "Equorum, quicunque sunt sub Auroraque, Soleque.
 "Ex hac stirpe furatus est rex virorum Anchises,
 "Clam Laomedonte, submissis fœminis equabus:

264 εὐκνήμιδας] Fl. A. 1. 3. 267 ὅσαι] Fl. A. 1. 269 Δηλίας] Fl. A. 1. 270 γενέσθην] MS. Fl. A. 1. quod prætulerim.

ubi omnino pronunciabatur, Οὐκ ἴασθην ἐμὸι· vide supra ad δ'. 42. Cæterum hoc in loco, Veterum nonnulli (ut docet Eustathius) legebant ἑα: ut esset scilicet, non contractum, sed ἀποκοπὴν, ex ἑᾶ.

Ver. 259. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν] Vide supra ad α'. 297.

Ver. 261. τέσδε] Nostros hosce.

Ver. 262. ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας] Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 279. docet, ἄντυγα fuisse orbiculum, summæ curuli sellæ additum, sed proprie tamen, ejus cacumen aliquod eminentius ex anteriore parte, vel geminum ad utrumque latus,

cui habenæ circumligari possent, si consistere currum oporteret. Itaque infra ver. 728. in curru Junonis δαῖσι περιδρομαῖς ἄντυγας commemorantur. Ern.

Ver. 265. Τῆς γάρ τοι γενεῆς,] Virg.

Semine ab æthereo
 Illorum de gente, patri quos Dædala Circe
 Supposita de matre nothos furata creavit.

Æn. VII. 281.

Ibid. εὐρύοπα Ζεὺς] Vide supra ad α'. 175. et 498.

Ver. 269. Δηλίας ἵππους] Nonnulli, annotante Eustathio, scribunt Δηλίας, pro Δηλίας. Quod ferri omnino non potest.

- 270 Τῶν οἱ ἕξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης·
 Τῆς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,
 Τῷ δὲ δὴ Αἰνεία δῶκεν, μήσῃ φέβοιο·
 Εἰ τέττω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα καὶ κλέος ἐσθλόν.
 "Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 275 Τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ἀκίας ἵππους.
 Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Καρτερόδυμε, δαΐφρον, ἀγαυὲ Τυδεὸς υἱέ,
 Ἥ μάλα σ' ἐβέλος ἀνὸν δαμάσσατο, πικρὸς οἰσός·
 Νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶκε τύχοιμι.
 280 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
 Αἰχμὴ χαλκείῃ πταμένη δῶρηκε πελάσῃ.

270 "Horum ex stirpe ei sex nati sunt in ædibus;
 "Quatuor quidem ipse retinens saginavit ad præsepe,
 "Duos autem Æneæ dedit, aptos bello:
 "Si hos ceperimus, retulerimus sane gloriam magnam."
 Sic hi quidem talia inter se dicebant:

275 Illi vero cito prope accesserunt, incitantes veloces equos.
 Hunc prior allocutus est Lycaonis præclarus filius;
 "Pertinax, bellicose, illustris Tydei fili,
 "Profecto te non telum velox interfecit, acerba sagitta:
 "Nunc rursus hasta experiar, an assequi valeam."

280 Dixit, et vibratam emisit longam hastam,
 Et feriit Tydidæ clypeum: per eum autem penitus
 Cuspis ærea volans thoraci admota est.

271 ἀντίταλλ'] MS. 273 καὶ] MS. Fl. A. R. J. 281 διαπρὸ] Fl.
 283 αὐσι] Fl.

Nam Accusativum istum pluralem *πίπτα* (quam vocant) *Declinationis*, qui in lingua Dorica syllabam *as* corripit, ignoravit plane *Homerus*. Vide supra ad β'.

Ver. 270. γινέθλης] *Al.* γινέθλη.
 Ver. 273. Εἰ τέττω κε λάβοιμεν,] Non supervacaneum est istud κε; sed eam fere vim habet, quam apud Latinos, *Quod si* hos ceperimus; vel, *Quod si* hos porro ceperimus.

Ibid. καὶ] *Al.* καὶ.
 Ver. 276. Τὸν πρότερος προσέειπε] Constructio *Asyndetos*, hoc in loco, loquentis atque irruentis impetum recte expri-

mit. *Clark*. At id inane esse, dixi alibi *Ern*.

Ver. 284. Βέβληται] Vide supra ad α'.

Ver. 286. ἐταρβήσας] *Virg*.

neque territus heros. *Æn.* V. 453.

Ver. 287. ἔδ' ἔτυχες· ἀτὰρ] Vide supra ad α' 51. n. 8.

Ibid. ἐ μὲν σφῶϊ γ' οἶον Πρὶν γ' ἀποπαύ-
 σασθαι, πρὶν γ' ἢ ἑτέρον γε πεισόντα] *Barnesius* particulam γ', ad *Metrum* utique non necessariam, post vocem πρὶν bis hic omittendam existimat. At nihil opus. Habet enim *faceti* aliquid particula ista

- Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, ἐδὲ σ' οἶω
 285 Διὸν ἔτ' ἀνσχέσσειν· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
 Τὸν δ' ἐταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἥμῃς ὅτε, ἐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ ἐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 Πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἑτέρον γε πεισόντα
 Αἵματος ἄσαι Ἀρηὰ ταλαύρινον πολέμισιν.
 290 "Ὡς φάμενος προέειπε, βέλος δ' ἴδυνεν Ἀθήνη
 ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκὰς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 Τῇ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνδρεῶνα.
 Ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 295 Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι

Tum vero altum clamavit Lycaonis præclarus filius;
 "Vulneratus es ad ile penitus, neque te puto
 285 "Diu amplius toleraturum; mihi autem magnam gloriam dedisti."
 Hunc autem non expavefactus allocutus est fortis Diomedes;
 "Errasti, nec es assecutus: at non equidem vos puto
 "Ante cessaturos, quam saltem alter-vestrum stratus
 "Sanguine satiarit Martem invictum bellatorem."
 290 Sic fatus jaculatus est, telumque direxit Minerva
 In nasum ad oculum; albos autem trajecit dentes.
 Ejusque linguam extremam abscidit æs rigidum,
 Cuspis vero exiit ad extremum mentum.
 Cecidit autem e curru, sonitumque dedere arma super ipso
 295 Varia, collucientia; tremefacti vero restitabant ejus equi

288 ἀποπαύσασθαι] MS. Fl. A. 1. 293 ἐξίσυτο] MS. ἐξελεύθη] Fl. v.
 not. Ibid. παρὰ νείατον ἐς κενεῶνα.] Fl. A. 1.

in hujusmodi παθητικοῖς sæpius repetita.
 Εἰ γὰρ τὸν σύνδεσμον ἐξίλοις, συνῆλθοντες
 καὶ τὸ πάθος. *Demetr. Phaler.* περὶ ἱερωνί-
 ας. §. 57. Vide supra ad α'. 56. et ad β'.
 158. Porro, in ultimo isto loco, ἑτέρον
 γε πεισόντα, maximam habet vim particu-
 la γ'; eam nimirum, quam habet vox
 Romana, saltem.

Ver. 290. βίλος δ' ἴδυνεν Ἀθήνη] *Virg*.
 — directi tela manusque
 Corpus in *Æacidae*. —

Ver. 291. ἐπίρησεν] Vide supra ad α'.
 67.

Vol. I.

Ver. 292. ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τά-
 με] Διὰ τὸ ἐπισημαίνειν κατὰ τῆς γλώττης.
Athenæus lib. VI. cap. 8.

Ver. 293. ἐξελεύθη] *Al.* ἐξίσυτο et ἐξε-
 λύθη. *Clark*. MS. L. ἐξίσυτο: ad quod
 verbum *Schol.* ined. sic: ἐξίσυτο, ἐξελεύθη,
 τῆς ὀρμῆς ἰσχυρότατο. Ἐξελεύθη, Ἀρίσταρχος,
 Ζηνοδοτος δὲ ἐξίσυτο. *Ern*.

Ibid. παρὰ νείατον ἀνδρεῶνα.] Nempe
 incidit ei telum tum, cum forte caput de-
 mitteret.

Ver. 295. Αἰόλα,] Vide supra ad β'.
 816.

Ibid. παμφανόωντα.] *Virg*.

K k

- Ἄνυποδες· τῆ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε, μένος τέ.
 Αἰνείας δ' ἐπύρεσε σὺν ἀσπίδι δεξιῇ τε μακρῶ.
 Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσσάιατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ βαῖνε, λέων ὥς, ἀλλκὶ πεποιθώς.
 300 Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
 Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τῆ γ' ἀντίον ἔλθοι.
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ εἰ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
 305 Τῶ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
 Ἰσχυίῳ ἐντρεφέται· κοτύλην δέ τε μιν καλέεσι.
 Θλάσσει δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε.
 Ὡσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως

Pedibus celeres: ejusque ibi soluta est animaque, roburque.

Æneas vero tum irruit, cum clypeo hastaque longa;

Veritus, ne qua sibi traherent cadaver Achivi.

Circumiens autem propugnabat, tanquam leo, robori confisus.

- 300 Prætenitque ipsi hastamque, et clypeum undique æqualem,
 Illum interficere paratus, quicumque huic obuius veniret;
 Horribiliter vociferans: At saxumprehendit manu
 Tydides, magni ponderis, quod non duo utique viri ferrent,
 Quales nunc homines sunt: hic vero ipsum facile vibrabat etiam solus.

- 305 Eo percussit Æneæ coxendicem, ubi scilicet femur
 In coxa vertitur; acetabulumque ipsum vocant:
 Confregit autem ipsi acetabulum, et insuper ambos dirupit nervos;
 Detrahitque cutem asper lapis: Tum vero heros

297 ἀπύρεσε] MS. a manu prima FL. A. J. R. int. e curru, ut supra 227.
 ἀποβήσομαι. Consecutiunt Schol. Pseudod. 300 δόρυ] MS. a manu pri-
 ma. 301 ἀντίος] FL. A. 1.

— fulgentiaque arma. Æn. VI. 490. XI. 6.
 — et versicoloribus armis. Æn. X. 181.

Ver. 297. ἰπύρεσε] Schol. ἀπύρεσε, ἀπύ-
 πηδα τῷ ἄρματος. Quod eodem redit.

Ver. 298. μήπως οἱ] Qui istud, οἱ, ad se,
 latine vertunt, ad sententiam quidem ni-
 hil male, sed ad syntaxin minus recte
 accipiunt. Non enim hoc dicitur; "ve-
 ritus, ne ad se," ad Achivos scilicet, per-
 traheretur cadaver; sed, "veritus, ne sibi,"
 ne Æneæ scilicet, eriperetur. Id quod
 ad sententiam minime, ad grammaticam
 certe permultum interest.

Ver. 299. ἀλλκὶ] Recte Scholiastes, ut
 et Ascalonites apud Eustatium; ἄλλκται
 ἀπὸ τῆς ὁρθῆς Ἄλλκ, ὡς πλάκκ, ἀπὸ τῆς
 Πλάκκ. Ἄλλκ pro ἄλλκ. Quod inep-
 tum est.

Ver. 302. Σμερδαλέα ἰάχων] Vide su-
 pra ad γ. 456.

Ver. 303. ὃ εἰ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,] Par-
 ticula γι, eam hic vim habet, quam La-
 tina, utique. Virg.

Saxum antiquum, ingens, campo quod forte ja-
 cebat

Limes agro positus, litem ut discerneret arvis:

- Ἔστη γνύξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 310 Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Καί νύ κεν ἐνδ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βυκολέοντι.
 Ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχῃ λευκῇ.
 315 Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινῇ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
 Ἐρπος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπάλῃ
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἡ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπέξέφερεν πολέμοιο.
 Οὐ δ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνδουσίῃων
 320 Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ἀλλ' ὅγε τὰς μὲν ἐς ἡρύκακε μώνυχας ἵππους

Constitit in genua lapsus, et sustentabat se nixus manu robusta

- 310 In terram; oculos vero nigra nox cooperuit.

Atque adeo ibi periisset rex virorum Æneas,

Nisi cito animadvertisset Jovis filia Venus,

Mater, quæ ipsum ex Anchisa peperit boves-pascente:

Circum autem suum dilectum filium fudit lacertos candidos:

- 315 Antequam ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit,

Septum ut esset telorum; ne quis Danaorum celerum-equitum

Ære in pectora coniecto, animam eriperet.

Illa quidem igitur suum dilectum filium subducebat e prælio;

Neque vero filius Capanei oblitus est mandatorum

- 320 Forum, quæ dederat pugna strenuus Diomedes:

Sed hic suos quidem inhibuit solidos-ungulis equos

306 ἀναστρέφεται] R. ἀναστρέφεται] J. ubi est vitium operarum. 318 ὑπέξέ-
 φει] MS. FL. recte. 321 ἡρύκακε] R. A. 2. 3. J.

Vix illud lecti bis sex cervice subirent,
 Qualia nunc hominum producit corpora tellus:
 Ille manu raptum trepida torquebat in hostem
 Altior insurgens, et cursu concitus heros.

Æn. XII. 897.

Vix illam famuli Phegeus Sagarisque ferebant
 Multiplicem, connixi humeris; indutus at olim
 Demoleus, cursu palantes Troas agebat.

Æn. V. 263.

Ver. 304. Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'·] Hunc lo-
 cum vindicat Cl. Riccius diss. Homer. T.
 I. p. 185. utens collectis a Calmeto in diss.
 de Gigantibus. Ern.

Ver. 308. τρηχὺς] Mire admodum Vir

doctissimus, Henr. Stephanus, (de verbis
 Græcis, quæ interpretatus est Cicero;) τρη-
 χύα est apud Homerum, Metri causa.
 Quasi vero aut non omnibus in locis τρη-
 χύς Homero diceretur, aut etiam τραχύς
 primam non produceret. De ἀπὸ, vide ad
 α'. 51. n. 9.

Ver. 310. ἀμφὶ δὲ ὅσσε] Al. ἀμφὶ δ' οἱ
 ὅσσε.

Ver. 315. Πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο] Virg.

Tu potes Æneam manibus subducere Graiūm,
 Proque viro nebulam et ventos obtendere ina-
 nes. Æn. X. 81.

- Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβε, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
 Αἰνείαιο δ', ἐπαΐζας, καλλίτριχας ἵππους
 Ἐξέλασε Τρώων, μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοί·
 325 Δῶκε δὲ Διὶ Πύλῳ, ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
 Τίεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 Ὡν ἵππων ἐπιβὰς ἐλαβ' ἡνία σιγαλέοντα·
 Αἶψα δὲ Τυδείδην μέδεπε κρατερῶνυχας ἵππους,
 330 Ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ,
 Γινώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἦν θεός, ἐδὲ θεῶων
 Τάων, αἵ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
 Οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίη, ἔτε πτολίπορδος Ἐνυά.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὁμίλον ὀπάζων,
 335 Ἐνδ' ἐπορεζάμενος μεγαθύμῃ Τυδέος υἱός,

Seorsum a strepitu bellico, ex orbili-ad-sellam fixo habenis suspensis;
 Aeneas vero, irruens, júbis-pulchris comantes equos
 Abegit a Trojanis, ad bene-ocreatos Achivos:

- 325 Deditque Deipylo, socio dilecto, quem supra omnem
 Honorabat aequalium-coetum, quod sibi mente consentanea erat,
 Naves ad cavas ut ageret: at ipse heros
 Suo curru conscenso, sumpsit habenas miro-artificio-factas:
 Statimque post Tydidem egit validos-ungulis equos,
 330 Alacer; Is vero Venerem persequabatur crudeli are,
 Gnarus quod imbellis esset dea, neque dearum
 Earum, quæ virorum bellum imperio-administrant,
 Neque Minerva, neque urbium-vastatrix Bellona.
 At cum jam assecutus esset, frequentem per turbam persequens.
 335 Tum protensa hasta magnanimi Tydei filius,

331 γινώσκων] MS. Fl. Ibid. ἦεν] MS. 336 δουρὶ pro χαλκῷ] Fl.

Ver. 316. Ἐρκος ἔμιν βελίων.] Nimium,
 τῇ ἀσφαλείᾳ. infra ver. 345.

Ver. 320. βοὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 322. Νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 326. ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη.] Non
 hoc utique dicitur, aut ad sapientiam fu-
 isse pares; id quod alii existimarunt: aut
 ad virtutem, ut aliis visum est: sed, cum
 moribus et natura Stheneli congruum fu-
 isse Deipyllum. Clark. Qui sensus bo-
 nus est, sed non satis convenit verbo ἄρτια,
 quamquam et Hesychius interpretatur

προσηρμοσμένα. Intelligam: quia ejus bo-
 nis consiliis uti poterat, ob prudentiam.

Ern.

Ver. 331. Γινώσκων ὅτ'] Vide supra ad
 α'. 337.

Ver. 336. Ἀκρην οὐτ' αὖτε χεῖρα.] Vide su-
 pra ad δ'. 325. et ad α'. 140. Virg.

— Venus aurea contra;

— Etolis surgit ab Arpis

Tydidem; equidem credo, mea vulnera restant.
 Æn. X. 28.

— ferro cœlestia corpora demens

- Ἀκρην ἔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξεί χαλκῷ
 Ἀεληχερὴν εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν,
 Ἀμβροσίᾳ διὰ πέπλῳ, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 Πρυμνὸν ὑπὲρ δέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 340 Ἰχῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 Οὐ γὰρ σίτον ἔδασ', οὐ πίνεσ' αἴθοπα οἶνον·
 Τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 Ἡ δὲ μέγα ἰάχεσσα ἀπὸ ἑο κάβεαλεν υἱόν·
 Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 345 Κυανὴν νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπάλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔληται.
 Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἶκε, Διὸς δύγατερ, πολέμῃ καὶ δηϊότητος·
 Ἥ οὐχ ἄλλῃς, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;

Summam vulneravit manum insiliens acuto ære
 Imbecillam: statim vero hasta cutem perfodit,
 Divinum per peplum, quem ei Charites elaborarant ipsæ,
 Extremam supra volam: Fluebat autem immortalis sanguis deæ,
 340 Ichor, qualis nempe fluit beatis diis:
 Non enim panem edunt, neque bibunt nigrum vinum;
 Ideo exsanguis sunt, et immortales appellantur.
 Illa vero altum clamans, abs se dejecit filium:
 Et hunc quidem manibus eripuit Phœbus Apollo
 345 Obscura nebula, ne quis Danaorum celerum-equitum,
 Ære in pectora coniecto, animam eriperet.
 Illam vero altum inclamavit pugna strenuus Diomedes;
 "Cede, Jovis filia, bello et pugna:
 "An non satis, quod mulieres imbelles decipis?

340 θεοῖσι] Fl. A. J. R. male. 343 μέγ'] MS. edd. vett. 344 ἐρύσατο]
 MS. edd. vett. 346 ἔλαιο] MS. Fl. A. 1. 347 αὔσε] Fl.

Appetii, et Veneris violavi vulnere dextram.
 Æn. XI. 276.

Cæterum hoc, ut opinor, ait Homerus; Di-
 omedem, πολὺν καθ' ὁμίλον ὀπάζοντα, ver.
 334. permultis Trojanorum fuis atque
 cæsis, (πολλῶν φονευόμενων, ut recte Heracli-
 des Ponticus) magnam Helenæ rapiendæ
 auctoribus ac propugnatoribus notam in-
 famiæ eo die inussisse.

Ver. 341. αἴθοπα οἶνον] Vide supra ad
 z. 462.

Ver. 342. ἀθάνατοι] Vide supra ad α'.
 398.

Ver. 343. Ἡ δὲ μέγα ἰάχεσσα] Ita op-
 time restituit Barnesius. Vide supra ad
 δ'. 456. Vulgg. corruptissime, Ἡ δὲ μέγ'
 ἰάχεσσα.

Ibid. ἀπὸ ἑο] Vide supra ad α'. 51.
 n. 10.

Ver. 344. ἐρύσατο] Ita et hic quoque
 recte edidit Barnesius. Quod enim in

- 350 Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσαιο, ἥ τέ σ' οἶω
 'Ριγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωδι πύδῃαι.
 'Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλύεσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.
 Τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλῆσα ποδὴνεμος ἔξαγ' ὁμίλῃ,
 'Αχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροῖα καλόν.
 355 Εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θεῶν Ἀρηα
 'Ημενον· ἥερι δ' ἐγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 'Η δὲ, γνύξ ἐριπῆσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
 Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππας·
 Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππας,
 360 'Οφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί.
 Λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ
 Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

- 350 "Sin autem tu in bello versabere, certe te puto
 "Reformidaturam bellum, etiam si vel alibi nomen ejus audieris."
 Sic dixit: illa vero mente-turbata abiit; affligebatur enim graviter.
 Eam vero Iris prehensam pernix duxit extra turbam,
 Oppressam doloribus: livebat vero cutem pulchram.
 355 Invenit deinde pugnae ad sinistram impetuosum Martem
 Sedentem; caligine autem hasta erat abdita, et veloces equi:
 Illa vero, ad genua procidens, fratris cari,
 Multum supplicans, aureis-phaleris-insignes petebat equos;
 "Dilecte frater, curamque mei gere, desque mihi equos,
 360 "Ut ad Olympum perveniam, ubi immortalium sedes est.
 "Valde doleo vulnere, quo me mortalis vulneravit homo
 "Tydides, qui jam et adversus Jovem patrem pugnaverit."

350 πολλήσαι] Fl. 354 ὀδύνησιν] Fl. 359 Hic versus in textu MS. omissus
 et in margine scriptus est.

aliis legitur, ἐρύσατο, antepenultimam necessario corripit.

Ver. 345. Κρανὴν νεφέλην.] Τῇ ἀορασίᾳ, ut recte Scholiastes. Per multitudinem scilicet Aeneas elapsus, se subduxit. Vide supra ad ver. 315.

Ver. 349. Ἡ οὐχ ἄλλῃς.] Istud ἡ οὐχ, in interrogationibus, in unam syllabam coalescit, non licentia aliqua Poëtica, sed quia vulgo etiam in soluta (ut opinor) oratione ita pronunciabatur. Non enim id semel iterumve, sed perpetuo fere, et consulto fecit Poëta. Pronunciabatur nimirum, ἡὐχ ἄλλῃς, etc. Sic in vulgato versu,

'Η δὲ δικαιοσύνη συλλέξῃ πᾶσ' ἀρετὰς, ὅτι.

Similiter, apud Philemonem in fragmentis,

'Ανὴρ δίκαιος ἐστίν, οὐχ ὃ μὴ ἀδικῶν.

Legebatur scilicet,

'Ανὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὃ μὴ δίκων.

Item, apud Sophoclem,

Τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμιλλον, ἀνδρὸς οὐδενός.
 Antig. ver. 468.

Pronunciabatur videlicet,

Τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμιλλον, ἀνδρὸς οὐδενός.

- 'Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππας·
 'Η δ' ἐς δίφρον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 365 Πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσὶ·
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθη·
 Αἰψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 'Ενθ' ἵππας ἔστησε ποδὴνεμος ὠκεία Ἴρις,
 Λύσας' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμειρόσιον βάλεν εἶδαρ.
 370 'Η δ' ἐν γένασιν πίπτε Διώνης δὲ Ἀφροδίτῃ,
 Μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 Μαψιδίως· ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;
 375 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ.

- Sic dixit: ei autem Mars dedit aureis-frænis-ornatos equos;
 Eaue in currum conscendit, mœrens suo corde.
 365 Juxtaque ipsam Iris conscendit, et habenas cepit manibus:
 Flagellavitque, ut irent; illi vero non inviti volabant:
 Statim autem deinde pervenerunt ad deorum sedem, excelsum Olympum;
 Ibi equos sistebat pedibus pernix velox Iris,
 Solutos ex curru; atque immortale apposuit pabulum.
 370 Ad genua vero cecedit Diones diva Venus,
 Matris suæ: hæc autem ulnis complectebatur filiam suam.
 Manuque ipsam demulcebat, verbaque fecit, dixitque;
 "Quisnam tibi talia fecit, dilecta filia, Cœlicolarum
 "Temere; ac si quid flagitii patrasses palam?"
 373 Huic autem respondit deinde risum-amans Venus;
 374 Schol. Lips. τινὲς ἐνωπῇ. 375 φιλομμειδῆς] MSS. edd. vett.

et apud Platonem perpetuo, ἐγὼ οἶμαι, efferebatur ἰγῶμαι, indeque scriptum ἰγῶμαι.

Ver. 357. γνύξ ἐριπῆσα.] Ἐαυτὴν προσέριψατο τοῖς ἑκείνῃ γένασιν ut recte Eustathius. Sic infra, ver. 370. ἐν γούνασι πίπτει Διώνης — Μητρὸς ἑῆς.

Ver. 358. Πολλὰ λισσομένη.] Vox πολλὰ hic ultimam, etiam extra cæsura, mihi videtur eadem de causa consulto producere, ac vox μίγα, in μίγα ἰάχυσσα, et similibus. Vide supra ad ὃ. 456. Barnesius conjicit legendum, πολλά ἰ λισσομένη. Sed nihil opus. Clark. Exemplum allatum et quæ proferuntur ad ὃ. 456.

sunt aliena, quod in iis litera ultima α est in cæsura: quod hic secus est, si lectio vulgata sine vitio est, putem literam sequentem λ duplicandam in pronunciatione, per quam duplicationem produci vocales breves, monuit Clark. ad α'. 51.

Ver. 359. Φίλι.] Vide supra ad ver. 61. Ibid. ἐκκόμισαί] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 360. ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 361. οὐτάσιν] Vide supra ad ὃ. 525. et ad α'. 140.

Ver. 362. ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ] Virg.

- Οὐτά με Τυδῆος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 Οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπέξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ,
 380 Ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἄθανάτοισι μάχονται.
 Τὴν δ' ἡμεῖς ἐπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
 Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη πῆρ.
 Πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 Τλῆ μιν Ἄρης, ὅτε μιν Ὀτος, κρατερός τ' Ἐφιάλτης·
 Παῖδες Ἀλῶνος, δῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δεσμῶ.
 Χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τριςκαίδεκα μῆνας.
 Καὶ νῦν κεν ἐνδ' ἀπόλοιτο Ἄρης, ἄτος πολέμοιο,

- "Vulneravit me Tydei filius, superbus Diomedes,
 "Eo quod dilectum filium subducerem e prælio,
 "Æneam, qui mihi omnium longe dilectissimus est.
 "Non enim jam Trojanorum et Achivorum pugna gravis est,
 380 "Sed nunc Danaei etiam cum immortalibus pugnant."
 Huic respondit deinde Dione, eximia inter Deas;
 "Perfer, filia mea, et tolera, mæsta licet:
 "Multi enim jam multa pertulimus cælicolæ
 "Ab hominibus, graves dolores invicem inferentes.
 385 "Pertulit quidem Mars, quando ipsum Otus, fortisque Ephialtes,
 "Filii Aloëi, ligaverunt duris vinculis:
 "Æreo autem in carcere vinctus erat tredecim menses.
 "Et fortassis ibi periisset Mars, insatiabilis belli,

594 τότε κεν μιν] R. A. 2. 3. J. T.

— idem certet Phæbum superare. —
 Eclog. V. 9.

Ver. 371. ἀγκᾶς ἐλάττω] Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκᾶς ita acciperent, ac si Accusativus esset ab ἀγκᾶ. Quod nullo modo ferri potest. Vide supra ad ver. 269. et ad β'. 45. Clark. Nempe ἀγκᾶς est adverbium, pro quo Æschylus Eumen. 80. dixit ἀγκᾶς, in quo ultima brevis est. Atque ita semper Homerus, et cum eo alii poætæ, ut Apollonius Rhodius usurpant, vid. viros doctos ad Hesych. in h. v. Ern.

Ibid. θυγατέρα ἦν.] Vide supra ad α'. 51. et 598.

Ver. 376. οὐτά με] V. supra ad δ'. 525.

Ver. 380. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 381. δῖα θεάων.] Ennio, sancta Dearum. Virg.

— sancte Deorum. Æn. IV. 576.

Ver. 385. Τλῆ μιν Ἄρης, ὅτε μιν] Non videtur hæc et similia finxisse Homerus, sed veteres enarrare historias more antiquo fabulis involutas. Vide supra ad α'. 399.

Ibid. ὅτε μιν Ὀτος,] Vide ad α'. 51. n. 8.

Ver. 386. δῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δεσμῶ.] Μισοιστοὶ καὶ ἰσχυροὶ γινόμενοι, ἐπαύσαν τοὺς

- Εἰ μὴ μητρυνῇ, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
 390 Ἐρμῆα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα.
 Ἦδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.
 Τλῆ δ' Ἄρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρυόνης,
 Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν, οἷστῳ τριγλάχινι
 Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 395 Τλῆ δ' Αἰδης ἐν τοῖσι πελώριος ἀκὺν οἷστον,
 Εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 (Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἷστος
 400 Ὀμῳ ἐνὶ στιβαρῶν ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τῷ δ' ἐπὶ Παίῳ ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω,

- "Nisi noverca, perpulchra Eribœa,
 390 "Mercurio indicasset: ille vero furtim subduxit Martem
 "Jam confectum: dura enim ipsum vincula afflixerant.
 "Pertulit etiam Juno, quando illam fortis filius Amphitryonis,
 "Dextram ad mammam sagitta tricuspidē
 "Percussit: tunc ipsam gravissimus occupavit dolor.
 395 "Pertulit et Pluto inter hos ingens velocem sagittam,
 "Quando ipsum idem vir, filius Jovis Ægiochi,
 "Ad portam apud inferos vulneratum doloribus affecit:
 "(Verum is ivit ad domum Jovis et excelsum Olympum,
 "Corde dolens, doloribus confixus; nempe sagitta
 400 "Humerum in crassum adacta erat, torquebatque animum:
 "Hunc autem Pæon, dolores-pellentia pharmaca inspergens,

596 αὐτὸς] MS. αὐτὸς] edd. vett.

πολέμοιο. Ut recte Scholiastes et Heraclides Ponticus. Virg.

Aspera tum positis mitescent sæcula bellis.
 Cana Fides et Vesta, Remo cum fratre Quirinus,
 Jura dabunt: diræ ferro et compagibus arctis
 Claudentur Belli portæ: Furor impius intus
 Sæva sedens super arma, et centum vinctus a-
 henis
 Post tergum nodis, fremet horridus ore cruento.
 Æn. I. 295.

Ver. 387. Χαλκίῳ δ'] Pronunciabatur Χαλκῶ. Vide supra ad β'. 811.

Ver. 388. καὶ νῦν κεν ἐνδ' ἀπόλοιτο Ἄρης.] Cl. Riccius Diss. Hom. T. II. p. 182. indignatur Gallo, Homeri reprehensori, e-

VOL. I.

L 1

tiam in hoc versu, parum decoro Martis divinitati: eamque reprehensionem natam putat ab inscitia censoris, putantis ἀπόλοιτο de morte capiendum, cum sit *perdi*, *pessundari*, *ultimam calamitatem pati*: quasi hoc decorum sit Deo, ab homine *perdi* et *ultima pati*. Et ei rationi obest locus hujus ipsius libri alius v. 311. Καὶ νῦν κεν ἐνδ' ἀπόλοιτο Ἄρης α'. Αἱ quæ verba non aliter hic quam illic intelligi possunt. Clarkius videtur molli- re sensum voluisse per fortassis: frustra. Sensus est: Atque ibi haud dubie periisset. Ern.

Ver. 394. Βεβλήκει.] Vid. supra ad δ'. 492.

- 'Ηκέσατ'· ἔ μιν γάρ τι καταβητός γ' ἐτέτυκτο.)
 Σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὅς ἐκ ὅθ' αἵσυλα ῥέζων,
 "Ὅς τόξοισιν ἐκιδε θεὸς, οἱ "Ὀλυμπον ἔχουσι.
 405 Σοὶ δ' ἐπὶ τῷτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιος, ἐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱός,
 "Ὅττι μάλ' ἔ δηναιὸς, ὅς ἀθανάτοισι μάχοιτο,
 Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γένασι παππάζουσιν,
 Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 410 Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
 Φραζέσθω, μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται·
 Μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρησίην,
 Ἐξ ὕπνε γούωσα φίλος οἰκῆας ἐγείρη,
 Κερίδιον ποθέεσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,

"Sanavit: non enim omnino mortalis erat.)

"Audax! facinorosus! qui pro nihilo duxit nefaria patrare,

"Qui arcu violabat deos, qui Olympum habitant.

405 "In te autem hunc concitavit dea cæsiis-oculis Minerva:

"Demens, neque hoc scit animo Tydei filius,

"Quod omnino non longævus sit is, qui cum immortalibus pugnaverit,

"Neque omnino ipsum filii ad genua pappavocant,

"Reversum ex bello et gravi prælio.

410 "Itaque nunc Tydides, etsi valde fortis est,

"Cogitet, ne quis secum fortior te pugnet:

"Ne aliquando Ægialeæ, cordata Adrasti-filia,

"Ex somno, lugens, suos domesticos excitet,

"Eum-qui-se-virginem-duxit, desiderans maritum, fortissimum Achivorum,

404 τόξοισι] Fl. ἔχουσιν] Fl. R. A. J. 407 μάχηται] MS. Fl. A. 1.
 415 ἀγείρη] MS.

Ver. 396. υἱὸς Διὸς] Apud Pausaniam, lib. VI. cap. 25. legitur Διὸς υἱός.

Ver. 400. πῆδ' ἔ δ' ὀυμίν.] Barnesius edidit, πῆδ' ἔ δ' ὀυμίν. Quod eodem redit.

Ver. 403. Σχέτλιος, ὀβριμοεργός.] Hæc, licet de Hercule dicta, mihi tamen non videntur, quæ est hujus Poætæ ubique perspicuitas, cum præcedentibus αὐτὸς ἀνὴρ construi; sed a principio sententiam denuo exordiri: ea fere admirandi ratione, qua dixit Virgilius:

Demens! qui nimbo et non imitabile fulmen, etc.

Ver. 407. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 408. Οὐδέ τί μιν] Nunquam videlicet domum revertetur incolumis.

Ver. 411. μὴ τίς οἱ ἀμείνων] Vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 416. ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὁμῶν.] Editi plerique habent, ἰχῶρ χειρὸς· quod, ut mihi quidem videtur, ferri non potest, διὰ τὴν καινότητα (ut ait Eustathius) τῆς ἀποκοπῆς. Scholiastes legisse videtur, ἀμφοτέρωσιν ἀπὸ χειρὸς ἰχῶρα ὁμῶν: Sed ἰχῶρ primam producit. Melius igitur Barnesius ex conjectura, ἀμφοτέρωσιν ἰχῶρ ἀπὸ χειρὸς ὁμῶν: Sed Codices non favent. Veteres, apud Eustathium, qua ratione dictum sit, ἰδούτα

- 415 Ἴφιδίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὁμῶν.
 Ἀλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 Αἱ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 Κερτομίους ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέδιζον.
 420 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται, ὅ, ττι κεν εἴπω;
 Ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιείσα
 Τρωσὶν ἄμ' ἐσπέσθαι, τὲς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησε,
 Τῶν τινα καρρῆζεσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
 425 Πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύζατο χεῖρα ἀραιήν.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·

415 "Generosa uxor Diomedis equum-domitoris."

Dixit, et ambabus ichora a manu abstergebat:

Sanata est manus, doloresque mitigati sunt graves.

Tum vero intuentes Minerva et Juno,

Mordacibus verbis Jovem Saturnium irritabant:

420 Inter hos autem sermonem orsa est dea cæsiis-oculis Minerva;

"Jupiter pater, num quid mihi succensebis ob id, quod dixerō?

"Certe jam aliquam Venus Achivarum stimulans

"Trojanos ut simul sequeretur, quos nunc vehementer diligit,

"Utique aliquam demulcens Achivarum pulchris-peplis-indutarum,

425 "Ad auream fibulam perstrinxit manum teneram."

Sic dixit; subrisit vero pater hominumque deorumque,

Et advocatam allocutus est auream Venerem;

424 ἐνπίπλων] Fl. 425 χρυσῇ] MS. edd. vett. sic et mox v. 427 χρυσῇ.

ἰδούτα, Ἀπόλλωνι Ἀπόλλω, πυκῶνα πυκῶ· eadem ratione et ἰχῶρα ἰχῶ dictum existimarunt, ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμῶν. Quæ quidem analogia minime est contemnenda. Mihi tamen facillimum id omnium videtur, ut, quod Recentiores ἰχῶρα appellarint, Homerus id et in masculino genere ἰχῶρα, et in neutro dixerit ἰχῶς. Judicent eruditi.

Ver. 422. ἀνιείσα Τρωσὶν ἄμ' ἐσπέσθαι.] Ita videlicet, quomodo antea Helenam. Alii hic legunt, ἄμα ἐσπέσθαι. Quod perinde est.

Ver. 425. Πρὸς χρυσῇ περόνῃ] Pronunciabatur, Πρὸς χρυσῇ· et similiter, ver. 427. Nam χρύσειος primam corripere nullo modo potest. Vid. supra ad β'. 268.

Ver. 426. μείδησεν δὲ πατὴρ] Virgil.

Olli subridens hominum sator atque deorum. Æn. I. 258.

Ver. 428. Οὐ τοι, τίκισι ἰμὸν.] Apud Ciceronem ad Attic. lib. XIV. epist. 13. scriptum est; Τίκισι ἰμὸν, ἔ τοι. Quæ lectio vim habet non minorem. Virgil.

- Οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολυμήϊα ἔργα·
 Ἀλλὰ σύ γ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
 430 Ταῦτα δ' Ἀρηϊδοῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεία δ' ἐπόρσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Γινώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο· ἴετο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
 Τρεῖς δέ οἱ ἐσφέλιξε φαινήν ἄσπιδ' Ἀπόλλων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 440 Φράζεο, Τυδείδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν

- “ Non tibi, filia mea, commissa sunt bellica opera :
 “ Quin tu desiderabilia obi munera nuptiarum ;
 430 “ Hæc vero Marti veloci et Minervæ omnia curæ erunt.”
 Sic isti quidem talia inter se colloquebantur.
 In Æneam autem irrumpit pugna strenuus Diomedes,
 Gnarus quod eum ipse tegeret manibus Apollo :
 Sed hic ne deum quidem magnum verebatur ; cupiebat autem semper
 435 Æneam interficere, et inclutis armis exuere.
 Ter quidem dehinc irrumpit, interficere cupiens ;
 Ter autem illi incussit fulgentem clypeum Apollo :
 Sed cum jam quartum impetum faceret, deo par,
 Minaciter tum vero increpitans allocutus est longe-jaculans Apollo ;
 440 “ Perpende, Tydide, et recede, neque diis

433 γινώσκων] MS. Fl. 434 ὁ γὰρ] MS.

Cura tibi, Divum effigies et templa tueri :
 Bella viri Pacemque gerant, quæ bella gerenda.
 Æn. VII. 443.

Ver. 432. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 433. Γινώσκων] Gnarus. Quod vulgo vertunt, cognoscens, longe aliud est.

Ibid. ὅ οἱ] Vide supra ad α'. 337. Clark. Libenter Homerus post γινώσκων usurpat ὁ pro ὅτι. v. S'. 140. 362. Ern.

Ibid. ὑπείρεχε] Vide supra ad β'. 426.

Ver. 439. Δεινὰ δ'] Ἐνταῦθα τὸ “ δεινὰ” παρὲς φανερῶς, inquit Barnesius. Male. Vide supra ad α'. 57. Clark. Hic quidem paullo aliter est, quam in illo loco.

δὲ est pro δὲ, quod alias in tali contextu ponitur, ibi tum, tum vero.
 Ver. 442. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 444. ἀλευόμενος ἐκατηβόλος] Quæ ratione vox, ἀλευόμενος, hic ultimam producat; itemque εἰδόμενος, ver. 462. vide supra ad α'. 51. Clark. Itaque v. 446. ἐν stare poterat.

Ver. 448. κῦδαινόν τι.] Cum hic non de Æneæ gloria atque honore agatur; conjicit Domina Dacier scripsisse Homerum, κῦδαινόν τι. Sed κῦδαινόν, vox est Homero ignota. Siquid mutatum oporteret, scribendum erat κῦδαισάν τι. Sed nihil

- Ἴσ' ἔδελε φρονέειν· ἐπεὶ ἔποτε φῦλον ὁμοῖον
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνδρώπων.
 Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 Μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλος Ἀπόλλωνος.
 445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλῃ θῆκεν Ἀπόλλων,
 Περγὰ μιν εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·
 Ἦτοι τὸν Λητῶ τε, καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Ἐν μεγάλῃ ἀδύτῃ ἀκέοντό τε, κῦδαινόν τε.
 Αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 450 Αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ σήδεσσι βοείας
 Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισηϊὰ τε πτερόεντα.

- “ Paria velis meditari: quoniam nequaquam genus simile
 “ Immortaliumque deorum, humi incedentiumque hominum.”
 Sic dixit: Tydides autem recessit paululum retro,
 Iram evitans e longinquo ferientis Apollinis.
 445 Æneam vero seorsum a turba posuit Apollo,
 Pergamo in sacra, ubi ipsi templum erat:
 Utique illum Latonaque et Diana sagittis-gaudens,
 In magno adyto curabantque gloriaque decorabant.
 At imaginem fabricavit argenteum-arcum-gerens Apollo,
 450 Ipsique Æneæ similem, et armis talem:
 Circumque imaginem Trojani et nobiles Achivi
 Cædebant invicem circa pectora bubulos
 Clypeos pulchre-orbiculatos, parmulasque leves.

444 ἀλευόμενος] MS. 452 θῆκεν] MS. 455 τε] abest a MS.

opus. Κῦδαινον enim id est, quod latine dicas, honorifice excipiebant. Quod quidem non ad gloriam Æneæ, sed ad pietatem referendum.

Ver. 449. Αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον] Virgil.

Tum dea nube cava tenuem sine viribus imbram

In faciem Æneæ visu mirabile monstrum!

Dardaniis ornat telis, clypeumque jubasque Divini assimulat capitis, dat inania verba, Dat sine mente sonum, gressusque effingit cunctis:

Morte obita quales fama est volitare figuras, Aut quæ sopitos deludunt somnia sensus.

At primas læta ante acies exsultat imago, Irritatque virum telis, et voce lacescit.
 Æn. X. 636.

Ver. 451. Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ] Hoc mirum ait Poëta, ut recte observavit Porphyrius; utique nescisse Achivos, Æneam, postquam humi cecidisset, per multitudinem elapsam in urbem evasisse.

Ver. 455. Ἀρεῖ, Ἀρεῖ,] Vide supra, ad ver. 51.

Ver. 458. Κῦδαινα μὲν πρῶτον] Vide supra ad ver. 336.

Ibid. ἔπαυσε] Vide supra ad δ'. 525. et ad α'. 140.

- Δὴ τότε θῆρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 455 Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
 Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
 Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
 460 Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγὰ μιν ἄκρῃ·
 Τρώων δὲ εἵχας ἔλως Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
 Εἰδόμενος Ἀκάμαντι, δοῶ ἡγήτορι Θρηκῶν·
 Υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 Ὡς υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 465 Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 Ἥ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσ' εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
 Κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δίῳ,
 Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·

Tum porro impetuosum Martem allocutus est Phœbus Apollo;

- 455 "Mars, Mars, hominum-perniciēs, iniquate-cæde, murorum-eversor,
 "Nonne jam istum virum prælio subduxeris, aggrediens
 "Tydidem, qui jamjam vel Jovi patri pugnaverit?
 "Venerem quidem primum cominus vulneravit manu ad carpum:
 "At postea in meipsum irruit, deo par."
 460 Sic locutus, ipse quidem resedit in Pergamo excelsa:
 Trojanorum vero ordines perniciosus Mars concitavit obeundo,
 Assimilatus Acamanti, strenuo ductori Thracum:
 Filios autem Priami Jovis-alumnos adhortatus est;
 "O filii Priami, Jovis alumni regis,
 465 "Quousque tandem interfici sinetis populum ab Achivis?
 "An donec circa portas bene structas pugnent?
 "Jacet vir, quem etiam æqualiter honorabamus Hectori nobili,
 "Æneas, filius magnanimi Anchisæ:

460 μιν] abest edd. Fl. A. J. R. 463 ἐκίλευσιν] MS. F.

Ver. 465. Ἐς τί ἔτι] Barnesius hic inter varias Lectiones reponit, ἱ, τ, pro ἱ, τ. Absurdissime. Quasi scilicet Vocalis longa posset in brevem absorberi.

Ibid. ἐάσει] Vide supra ad γ. 42.
 Ver. 466. Ἥ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσ'] Virgil.

Excindine domos, id rebus defuit unum, Perpetiar? — En. XII. 643.

De syllabis ἡ ἰς, in unam contrahendis, vide supra ad ver. 349.

Ver. 467. Κεῖται ἀνὴρ, ὃν] Virgil.

Nam quid ago? aut quæ jam spondet fortuna salutem?

Vidi oculos ante ipse meos, — Murranum, quo non superat mihi carior alter, Oppetere; ingentem. — En. XII. 637.

- Ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σάώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
 470 Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δίον·
 Ἐκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν, ἢ δ' ἐπικούρων,
 Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι·
 475 Τῶν νῦν οὐ τί ν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι·
 Ἀλλὰ καταπτάσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἐνειμεν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἦκα·
 Τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπὶ δινήεντι·
 480 Ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
 Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τὰ τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 Ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὐτι μοι ἐνθάδε τοῖον,

"Verum agite, ex tumultu eripiamus strenuum socium."

470 Sic locutus, excitavit robur et animum uniuscujusque.

Tunc vero Sarpedon valde objurgavit Hectora nobilem;

"Hector, quo jam tibi robur abiit, quod prius habebas?

"Dixisti quondam sine copiis urbem defensurum, et auxiliis,

"Solum, cum affinis, fratribusque tuis:

475 "Horum nunc nullum ego videre possum, neque animadvertere,

"Sed trepidant, canes tanquam circa leonem:

"Nos vero pugnamus, qui socii adsumus.

"Etenim ego, auxiliator existens, admodum e longinquo venio:

"Procul enim est Lycia, Xanthum ad vorticosum;

480 "Ubi uxoremque dilectam reliqui et infantem filium,

"Et possessiones multas, quas cupit, quicumque pauper:

"Attamen etiam sic, Lycios adhortor, et promptus sum ipse

"Cum viro isto pugnare; tametsi nihil mihi hic tale,

476 καταπτάσσουσι] Fl. A. I. 477 ἡμεῖς δὲ μ.] MS.

Ibid. ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δίῳ, Αἰνείας,] Virgil.

Hectoris Æneæque manu victoria Graiūm.

Hæsit: —

Ambo animis, ambo insignes præstantibus armis.

En. XI. 289.

Ver. 470. ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.]

Vide supra ad β. 451.

Ver. 475. ἐγὼ ἰδέειν] Al. ἐγὼν ἰδέειν.

Ver. 476. κύνες ὥς] Qua ratione, κύνες,

hic ultimam producat; itemque ἱστῆσαι, ver. 485. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 481. τὰ τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.]

Quæ satis sint ad cujusvis animum explendum, ne amplius in dubiam belli aleam eat.

Ver. 485. Ἀνδρὶ μαχέσασθαι] Cum viro quovis, vertit Barnesius. Mihi potius videtur, cum viro isto, sc. Diomede.

Ver. 484. ἢ ἐφείρου Ἀχαιοί, ἢ κιν ἄγων.]

- Οἷόν κ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἢ κεν ἄγοιεν·
 485 Τύνη δ' ἔστηκας· ἀτὰρ ἐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι.
 Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνα [πρ] ἀλόντε πανάγρε,
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσεσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὕμην.
 490 Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμέρας,
 Ἀρχὸς λισσομένων τηλεκλήτων γ' ἐπικέρων,
 Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀπαθείσθαι ἐνιπὴν.
 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὅακε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·

"Quale vel auferant Achivi, vel abducant:
 485 "Tu vero stas; ac ne alias quidem hertaris
 "Copias sustinere hostem, et opem-ferre uxoribus.
 "Cave, ne forte veluti nexibus lini capti omnia-trahentis,
 "Hostibus captura et præda sitis:
 "Illi vero cito excident bene-habitatam urbem vestram.
 490 "Tibi autem convenit hæc omnia cura esse, noctesque diesque.
 "Principibus supplicanti longe-vocatorum sociorum,
 "Ut incessanter hosti obsistant, asperamque deponant increpationem."
 Sic dixit Sarpedon: momordit autem præcordia Hectori sermo:
 Statimque de curru cum armis desiliit ad terram;

486 λαοῖσι] Aldd. J. R. Eust. 489 ὕμην] MS. sed manu sec. correxit
 ὕμην. 491 τηλεκλήτων] MS. a manu pr. sed superscr. η. Fl. A. 1. Sed
 MS. pro γ' habet τ'. Fl. et A. 1. neutrum. hoc rectum.

Mihi (*inquit*) hoc in loco neque opes sunt, quas diripiant Achivi; neque uxor atque liberi, quos in servitutem abducant. Ut recte Eustathius: Λίγισται, ὡς ἐπὶ πολὺ, ἀγισθαι μὲν τὰ ἑμφυγὰ καὶ βαδιστικά· φέρεσθαι δὲ τὰ βασταζόμενα. Plato similiter; τῶν ἀλλοτρίων μηδὲνα μηδὲν φέρειν, μηδὲ ἀγνιν. Ver. 485. ἔστηκας:] Vide supra ad α'. 57. et ad δ'. 454.
 Ver. 486. Λαοῖσιν μενέμιν.] Eustathius, Λαοῖσι μινέμιν. Quæ fortasse verior lectio. Vide supra ad α'. 51. n. 8. Clark. Et mox ad 526. add. Var. L.
 Ver. 487. ἀλόντε] Tuque ipse scilicet, et populus tuus: Ut versu superiore, Τύνη et λαοὶ ἄλλοι. Quod enim hic ait Barnesius, alique; "Dualis pro Plurali;" — E. "nallage numeri Dualis pro Plurali;" plane est absurdissimum. Utique Enallage,

quam vocant, siqua revera esset, omnem omnis linguæ rationem jam penitus everteret. Vide supra ad α'. 566. et ad β'. 288. Quæcunque sive istius Enallages, sive Antiptoseos, sive cujuscunque istiusmodi Solæcismi exempla afferunt Grammatici; ea vero omnia, si modo attentius perpenderis, aliena esse senties, et rem minime attingere. Porro, quam ἀναπόλουθον appellant constructionem, quæque ab optimis Auctoribus elegantissime nonnunquam usurpatur; longe aliam et illa habet explicandi rationem. Vide supra ad β'. 355. 681. et ad γ'. 211. Nequid tamen dissimulem; incidit mihi suspicio mendi hic nescio quid irrepsisse; cum vox ἀλόντε, quæ primam hic in Vulgatis producit, eandem alias semper corripit; *Iliad.* β'. 374. δ'. 291. ε'. 588. λ'. 405. μ'. 172. ν'. 816. ξ.

- 495 Πάλλαν δ' ὀξεία δῆρα, κατὰ στρατὸν ἄχετο πάντη,
 Ὅτρυνων μαχέσασθαι· ἐγείρει δὲ φύλοπιν αἰνὴν·
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλῶας,
 500 Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 Κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε, καὶ ἄχνας·
 Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 Λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονιστάλα, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 505 Ἀψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες.

495 Vibransque acutas hastas, per exercitum ibat undique,
 Adhortans ad-pugnandum; excitavitque pugnam gravem:
 Illi vero conversi sunt a fuga, et adversi steterunt Achivis.
 Argivi autem sustinebant conferti, neque in-fugam-versi sunt.
 Sicut autem ventus paleas differt sacras per areas,
 500 Viris ventilantibus, quando utique flava Ceres
 Secernit urgentibus ventis fructumque et paleas;
 Et subalbicant palearum-receptacula: sic tunc Achivi
 Albi superne facti sunt pulvere, quem inter ipsos
 Cælum ad usque solidum excitabant pedes equorum,
 505 Conversa-acie confligentium: flectebant nempe equos aurigæ.

501 Κρίνει] MS. A. 1. unde natum κρίνει in A. 2. 5. J. R. 503 κονιστάλα] MS. Fl. A. J. R. T. quod propter consensum librorum prætulerim. Nam ad producendam syllabam non est opus literam σ duplicari. adde γ'. 15.

81. ε'. 506. φ'. 281. 495. *Odyss.* ε'. 512. ξ'. 183. δ'. 299. σ'. 264. et ω'. 54. Forte igitur hic legendum, Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνα ἀλόντε, vel potius, Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνα ἀλόντε, vel, ὡς ἀψῖσι λίνα περ ἀλόντε, quod est, ὡς περ ἀλόντε: vel aliquid simile. E contrario, notandum, vocem ἀνάλισκω (quam proinde non, ut Lexicographi, ex ἀλίσκω, sed ex alia omnino origine esse credam,) secundam ubique producere; ἀνάλισκω, ἀνάλωσιν, ἀνάλωσιν, etc.
 Ver. 489. ἐκπέρσεσ'.] Barnesius, inter varias Lectiones, ἐκπέρσεσ'. Nec male.
 Ver. 492. ἀποθείσθαι ἐνιπὴν.] Barnesius hoc minus recte ad præcedentem χρὴ ita refert, ut de Hectore scilicet intelligatur; quod alii cum isto ἀρχοὺς λισσομένων constuentes, de auxiliatorum ducibus accipiunt.

Ver. 494. Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων] Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 496. ἐγείρει δὲ φύλοπιν αἰνὴν] Virgil.

— Pugna aspera surgit.

Æn. IX. 667.

Ver. 497. Οἱ δ' ἐλελίχθησαν.] Virgil.

— Densi cuneis se quisque coactis Agglomerant. — *Æn.* XII. 457.

Ver. 499. Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας] Barnesius edidit, Ὡς δ' ἄχνας ἄνεμος. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 500. ξανθὴ Δημήτηρ] Virgil.

Flava Ceres. — *Georgic.* I. 96.

Ver. 501. Κρίνει] Vide supra ad α'. 309. *Al.* Κρίνει.

- Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰδὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θᾶρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρώεσσιν ἀρήγων,
Πάντος ἐποιχόμενος· τῷ δ' ἐκραιαίνεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
510 Τρῶσιν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ἶδε Παλλὰδ' Ἀθήνην
Οἰχομένην· ἡ γὰρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
Ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
515 Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτοι·
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
Τοὺς δ' Αἶαντε δύο, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Διομήδης,
520 Ὀτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Ipsi vero robur manuum recta tulerunt; circum autem caliginem
Impetuosus Mars offudit praelio, Trojanis opem-ferens,
Omnem aciem obiens: effectaque dabat mandata
Phœbi Apollinis aureum-ensem-gestantis, qui ipsum iusserat
516 Trojanis animum excitare, postquam vidit Pallada Minervam
Abeuntem; hæc enim erat Danaïs auxiliatrix.
Ipse autem Æneam valde pingui ex adyto
Emisit; et pectoribus robur indidit pastori populorum.
Æneas itaque inter socios stetit: hi vero gavisi sunt,
515 Ut viderunt vivumque et incolumem advenientem,
Et vires integras habentem; percontati sunt tamen nihil:
Non enim sinebat labor alius, quem argenteum-arcum-gerens excitabat,
Marsque hominum-perniciēs, Discordiaque insatiabiliter furens.
At Ajaces duo, et Ulysses, et Diomedes,
520 Concitabant Danaos ad pugnandum: ii vero etiam per se

510 ἀγείρειν] R. A. 2. 3. J. 516 μετάλλησαν] A. 2. 3. J. R. Ibid. οὔτοι]
MS. placet. et gloss. οὐδὲν ut Pseudo-didymus. 520 ὠτρυνον] A. J. R.

Ver. 504. ἐπέπληγον] Vide supra ad
γ'. 31.

Ver. 506. νύκτα] Virgil.

— nigro glomerari pulvere nubem.
Æn. IX. 33.

Ver. 507. Ἄρης — Τρώεσσιν ἀρήγων,
Virgil.

Hic Mars arripotens animum viresque Latinis
Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit.
Æn. IX. 717.

Ver. 509. Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου,
Vide supra ad α'. 43. Virgil.

Armatusque auro — Æn. III. 517.

Ver. 510. ἐγείρειν] Al. ἀγείρειν.

- Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκᾶς·
Ἄλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων,
Νηνεμίας, ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι,
Ἀτρέμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας, καὶ ἄλλων
525 Ζαχρεῖων ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκίοεντα
Πνοῖῃσιν λιγυρῇσι διασκιδῶσιν ἀέντες·
Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὁμίλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·
Ὡ φίλοι, ἀνέρες ἐστέ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
530 Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἢ ἐπέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ἦ, καὶ ἀκόντισε δακρὶ Δοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείεω ἔταρον μεγαθύμῃ, Δηϊκόωντα
535 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Περιάρμοιο τέκεσσι

Neque vires Trojanorum timebant, neque clamores;
Sed expectabant eorum impetum, nubibus similes, quas Saturnius,
Tranquillitatis-tempore, sistit in summis montibus,
Quiete, quando dormit vis Boreæ, et aliorum
525 Impetuosorum ventorum, qui nubes opacas
Flatibus stridulis dissipant flantes:
Sic Danaï Trojanos expectabant stabilius, neque fugiebant.
Atrides autem per turbam discurrerat, multa mandans;
"O amici, Viri estote, et fortem animum sumite,
530 "Et alius alium verecundantes observate per acres pugnās:
"Verecundantium utique virorum plures salvi, quam interfecti sunt:
"Fugientium vero neque gloria exurgit, nec ullum auxilium."
Dixit, et jaculatus est hasta impigre; percussitque principem virum,
Æneæ socium magnanimi, Deicoöntem
535 Pergasidem, quem Trojani æque ac Priami filios

526 πνοῖῃσι] MS. ed. vett. πνοῖῃσι vero A. 2. 3. J. R. Ibid. διασκιδῶ. A.
2. 3. J. R. T. 531 ἐπέφανται] MS. sed est a manu sec. 534 ἐτάρον]
Fl. A. J.

Ver. 516. οὔτοι] Schol. οὔτι. Clark.
Vid. Var. Lect.

Ver. 526. Πνοῖῃσιν λιγυρῇσι] Apud En-
stathium, Πνοῖῃσι. Quæ fortasse est verior
lectio: Syllaba σι producta, qua ratione
et τσ in præcedenti versu producit.
Vide supra ad α'. 51. n. 8. Clark. Nul-

lum dubium est, quin hæc vera lectio sit.
Vid. Var. Lect. et ad II. 8. 2.

Ver. 532. ὄρνυται] Vide supra ad γ'.
260.

Ver. 537. Τόν ῥα] "Istum utique." Adeo
ut non supervacanea sit vocula, ῥα. Vide
supra ad α'. 56. et ad β'. 158.

- Τῶν, ἐπεὶ Δοὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 Τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δεξιὴν βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς·
 Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε·
 540 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 Υἱὲ Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε·
 Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένην ἐνὶ Φηγεῖ,
 Ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺν ῥέει Πυλῖον διὰ γαίης.
 Ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἀνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάλθυμον·
 Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων, Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 550 Τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν

Honorabant; quoniam impiger erat inter primos pugnare;
 Hunc utique in scutum hasta percussit rex Agamemnon;
 Illud vero non hastam inhibuit, transiit autem penitus etiam per ipsum;
 Imumque in ventrem per balteum trajecit;

- 540 Fragorem autem edidit cadens, et sonitum dedere arma super ipso.
 Tum vero Æneas Danaorum interfecit viros hosce fortissimos,
 Filios Dioclis, Crethonaque, Orsilochemque:
 Horum pater quidem habitabat bene-ædificata in Phera,
 Dives opum; genus autem erat a fluvio
 545 Alpheo, qui late fluit Pyliorum per terram:
 Qui utique genuit Orsilochem multis viris imperatorem.
 Orsilochem autem genuit Dioclem magnanimum:
 Ex Diocle autem gemini filii nati sunt,
 Crethon, Orsilochemque, pugnae bene scientes omnigenæ.
 550 Ac hi quidem puberes-jam-facti, nigris in navibus

550 ἔλασσε] Fl. A. J. R. 545 ἐκτ.] Fl. 546 ἄνδρεσσιν] Fl. A. 1.

Ver. 538. Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο,] Virgil.
 — clypeum, tot ferri terga, tot æris,
 Cum pellis toties obeat circumdata tauri,
 Vibranti cuspis medium transverberat ictu.
 Æn. X. 482.

Ibid. καὶ τῆς.] Al. χαλκός.
 Ver. 540. Δέπησεν δὲ πεσὼν,] Vide supra
 ad γ. 455. et 504.
 Ver. 543. Τῶν ῥα] Vide supra ad ver.
 537.

Ver. 547. Διοκλῆα μεγάλθυμον] Qua ra-
 tione vox, Διοκλῆα, hic ultimam natura
 brevem producat; itemque, ἄρα, ver. 574.
 et Πυλαιμένεια. ver. 576. vide supra ad α'.
 51. n. 8. Cæterum, quæ vocis, βασιλῆα,
 formam sequuntur: eæ ultimam na-
 tura semper produciunt. Vide supra ad
 α'. 265.

Ver. 560. Καππεσίτην, ἐλάττησιν εἰκότες,
 ὑψηλῆσι.] Virgil.

- Ἴλιον εἰς εὐπάλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 Τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Ἀργυμένῳ τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 Οἷω τώγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
 555 Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ, βαδείης τάρφεσιν ὕλης·
 Τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 Σταθμὰς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὰ
 Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·
 Τοῖα τὰ χεῖρεςσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
 560 Καππεσίτην, ἐλάττησιν εἰκότες ὑψηλῆσι.
 Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἵδοπι χαλκῷ,
 Σείων ἐγχείην· τῷ δ' ὠτρυνεν μένος Ἀρης,
 Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
 565 Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμος Νέστωρος υἱός·

Ilium ad generosis-equis-fœcundum simul Argivos secuti sunt,
 Honorem Atridis, Agamemnoni et Menelao,
 Expetentes: eos vero ibi finis mortis obtexit.
 Quales leones duo montis in verticibus

- 555 Nutriti sunt sub matre, profundæ in densis-recessibus sylvæ:
 Qui quidem rapientes boves et pingues oves
 Stabula hominum vastant, donec tandem et ipsi
 Virorum manibus interfecti sunt acuto ære:
 Tales hi manibus sub Æneæ domiti
 560 Deciderunt, abietibus similes proceris.
 Horum vero prostratorum misertus est pugna strenuus Menelaus:
 Processit itaque per primos-pugnatores, armatus corusco ære,
 Quassans hastam; ejusque excitabat animum Mars,
 Ea cogitans, ut manibus sub Æneæ domaretur.
 565 Hunc autem vidit Antilochus magnanimi Nestoris filius;

556 ἀρπάζοντε] Fl. A. 1. 557 σταυθμούς] MS. 563 ὠτρυνε] MS. bene.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Ery-
 mantho,
 Aut Ida in magna, radicibus eruta pinus.
 Æn. V. 448.

Ver. 561. Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε] Virgil.

— ut vultum vidit morientis, et ora,
 Ingemuit miserans graviter. —

Æn. X. 821.

Ibid. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'.

408. Cæterum alii hic legunt, ἐλίσσιν
 ἀρηίφίλος Μενέλαος.

Ver. 567. μίγα δὲ σφας ἀποσφίλει] Ita
 edidit Barnesius ex Eustathio; Recte.
 Stephanus, alique, δὲ σφιας. Quod pro-
 sodiam perimit.

Ver. 568. Τὼ μὲν δὴ] Menelaus et Æ-
 neas.

Ibid. ἐξυόντα,] Vide supra ad ver. 50.

- Bῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν,
 Μῆ τι πάδη, μέγα δὲ σφας ἀποσφίλειε πόνοιο.
 Τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα,
 Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
 570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίσατο ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἔμεινε, δοὺς περ ἑὼν πολεμιστῆς,
 Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκρὸς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Τῷ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων·
 575 Αὐτῷ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρωτοῖσι μαχέσθην.
 Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην, ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστῶν.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δερικλειτὸς Μενέλαος

Processitque per primos-pugnatores; valde enim timebat pastori populorum.
 Ne quid pateretur humanitus, graviterque ipsos frustraret laboris.
 Illi quidem jam manusque, et hastas acutas,
 Contra se invicem tenebant, parati pugnare.

- 570 Antilochus autem valde prope astitit pastori populorum.
 Aeneas vero non sustinuit, impiger licet existens bellator,
 Ut vidit duos viros prope inter se stantes.
 Illi igitur postquam mortuos traxerant ad populum Achivorum,
 Eos quidem miseros posuerunt in manibus sociorum:
 575 Ipsi vero conversi, inter primos pugnabant.
 Tunc Pylæmenem interfecerunt parem Marti,
 Principem Paphlagonum magnanimorum clypeatorum.
 Hunc utique Atrides hasta-inclytus Menelaus

584 ἐφεί] Fl. A. 1. ut ante 579. ἔγχεα, ubi A. 3. ἔγχεα.

Ver. 569. μεμαῶτε] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 572. Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.] "Post hunc versum, tale "quid (inquit Barnesius) deesse videtur; "Ἀντιβίην το αὐτῷ, ἢ αὐτῷ δὴν ὀξυόεντα." Ridicule admodum: quasi id scilicet non elegantius multo reticeatur.

Ver. 576. Ἐνθα Πυλαιμένεα] Ὡς μὲν ἀναιρέσει Πυλαιμένεος Παφλαγόνων ἀρχῶν. — ὁ δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς (v. 643. 658.) ζῶν Πυλαιμένεος, ὁ μόνον ἐστὶν ὁ τῶν. Eustath. Fortasse hujus Pater, ut Barnesius non male.

Nomina enim heroum non confinxit Homerus, sed ex historia memoravit.

Ibid. ἀτάλαντον] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 578. δερικλειτὸς] Ita Barnesius, recte, ut mihi quidem videtur. Al. δερικλυτός. add. supr. ad v. 55.

Ver. 581. ὁ δ' ὑπέσχετο μάνυχας ἵππων.] Interea, dum averteret equos, percussus est. Recte igitur Parenthesi inclusa sunt hæc verba.

Ver. 583. λευκὴ ἐλπίδι] Non, λευκῇ

- Ἐσαότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.
 580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα,
 Ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, (ὁ δ' ὑπέσχετο μάνυχας ἵππων.)
 Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἥνια λευκὴ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαίξας ξίφει ἤλασε κόρσιν·
 585 Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
 Δηδὰ μάλ' εἰσήκει, τύχε γὰρ ψαμάδοιο βαδείης,
 Ὅφρ' ἵππῳ πλῆξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσι. [ὦν.
 Τὲς δ' ἴμας] Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαι-
 590 Τὲς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥς το δ' ἐπ' αὐτοὺς
 Κεκληγῶς ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες

Stantem hasta vulneravit, ad jugulum assecutus.

- 580 Antilochus vero Mydona percussit aurigam ejus famulum,
 Fortem Atymniadem. (ille autem avertebat solidos-ungulis equos.)
 Saxo cubitum assecutus medium: atque ex manibus
 Fraena candida ebore humi ceciderunt in pulvere.
 Antilochus autem irruens ense percussit tempus:
 585 Atque is anhelans affabre-facto excidit curru,
 Præceps in pulvere, in sinciputque et humeros.
 Diu valde fixus stetit, inciderat enim in arenam profundam;
 Donec equi percussum humi dejecerunt in pulverem:
 Illos autem scutica-agitabat Antilochus, et ad exercitum egit Achivorum.
 590 Hos autem Hector animadvertit inter ordines, irrumpitque in ipsos
 Vociferans; unaque Trojanorum sequebantur phalanges

586 κονίῃσι] R. male. 587 γὰρ β' ἀμαθοῖ] MS. Fl. A. 1. 3. 591 Ab. est a MS. δι.

ἐλπίδι] ut Scholiastes; sed chore orata et distincta. Virgil.

— ense collo suspendit eburnum.

Æn. XI. 11.

— καὶ δ' ἐλέφαντος ἐπὶ χεῖρ. Odys. ε'. 7.

Vide supra ad δ'. 141.

Ver. 584. ἐπαίξας ξίφει] Virgil.

— at fervidus advolat hasta. Æn. XII. 293.

Ver. 586. Κύμβαχος — ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.] Virgil.

— involvitur —

In caput atque humeros, — Æn. XII. 292.

Ver. 587. εἰσήκει.] Vox, εἰσήκει, accipitur ἀσπίδος, similiter ut ἔση. Quod si ἔσηκεν dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Erat enim hoc utique διορισμῶς dicere, Mydona jam tum, cum hæc scriberet Poëta, in caput diu stetit. Vide supra ad δ'. 492. et ad α'. 37.

Ibid. ψαμάδοιο] Eustathius in commentario, β' ἀμαθοῖ βαδείης. Quæ et vera lectio, si Scholiastes recte; ἀμαθος, ἢ κατὰ τὸ πίδιον ἄμμος· ψάμμος δὲ ἢ κατὰ τὴν θάλασσαν κόρσις. Clark. Vide Var. L.

Ver. 590. Τὲς δ' ἔκτωρ] Menelaum scilicet, et Antilochum.

- Καρτεραί· ἤρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης, καὶ πότνι Ἐνυώ.
 Ἡ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμόν ἀναιδέα δῆϊοτῆτος.
 Ἀρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα.
 595 Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὀπίσθεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ὄς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίονιο,
 Στήνῃ ἐπ' ἀκυρόν ποταμῷ ἀλαδὲ προρέοντι,
 Ἀφρῷ μορμυρόντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω.
 600 Ὄς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπε τε λαῶ.
 ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον,
 Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
 Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς τοι γόν ἀμύνει.
 Καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἀρης, βροτῶ ἀνδρὶ εἰοικώς.
 605 Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μινεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.

Fortes: dux autem erat ipsis Mars, et veneranda Bellona;

Illa quidem, ferens Tumultum immanem pugnae:

Mars vero in manibus ingentem hastam quassabat;

595 Itabatque modo quidem ante Hectorem, modo post.

Hunc autem conspicatus cohorrui pugna strenuus Diomedes.

Ut vero cum homo rerum-imperitus, emensus ingentem campum,

Constiterit ad rapidum fluvium in-mare profluentem,

Spuma trementem conspicatus, continuoque recurrit retrorsum:

600 Sic nunc Tydides recessit, dixitque populo:

"O amici, quam nos sane admiramur Hectora nobilem,

"Hastaque fortem esse, et audacem bellatorem!

"Huic autem semper astat unus aliquis deorum, qui mortem arceat:

"Et nunc ei astat ille Mars, mortali viro similis.

605 "Sed ad Trojanos adversa-fronte semper, retro

"Cedite, neque contra deos velitis fortiter pugnare."

592 Κρατεραί] MS. R. A. 2. 3. 606 μὴ δὲ] Fl. A. J. R.

Ver. 591. Κικληγός] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 595. Φοίτα ὧ ἄλλοτε μὲν] Pulcherrima fortitudinis Hectoreae imago.

Ver. 596. βοὴν ἀγαθὴ] Vid. ad β'. 408.

Ver. 599. μορμυρόντα] De hujusmodi ὀνηματισμῶν, vide supra ad γ'. 455. Pro-ducit autem penultimam μορμυρίν, simili

analogia ac πορφυρεῖν, μαρτυρεῖσθαι, κῶρεσθαι, etc. Vide supra ad α'. 358.

Ver. 603. εἰς γε θεῶν] "Deorum certe aliquis, unus saltem." Ut adeo istud, γε, nequaquam sit supervacuum.

Ver. 608. κατίκτανεν, εἰδότε] Al. κατίκταν' εἰδότε.

Ver. 612. ἐν Παισῶ] Al. ἐν Ἀπαισῶ.

Ver. 613. πολυκτῆμων, πολυλήϊος] Virg.

- Ὄς ἄρ' ἔφη Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 Ἐνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάερης,
 Εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην, Ἀγχιάλόν τε.
 610 Τὰ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δεξιὴν φαεινῶ,
 Καὶ βάλεν Ἀμφίον Σελάγῃ υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
 Ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ εἰ μοῖρα
 Ἦγ' ἐπικερήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ υἱάς.
 615 Τὸν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 Νειαίῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος.
 Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δέρας ἔχευαν
 Ὀξέα, παμφανόοντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 620 Αὐτὰρ ὁ λαὸς πρὸς βᾶς ἐκ νεκρῶ χάλκεον ἔγχος
 Ἐσπάσατ'· εἰδ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ

Sic dixit: Trojani vero admodum prope venerunt ad ipsos.

Tunc Hector duos viros interfecit, peritos pugnae,

In uno curru existentes, Menesthem, Anchialumque.

610 Horum vero prostratorum miseratus est magnus Telamonius Ajax:

Stetitque admodum prope cum accessisset, et jaculatus est hasta fulgenti,

Ac percussit Amphium Selagi filium, qui in Pæso

Habitabat prædives, locuples; sed eum fatum

Duxit auxiliaturum, ad Priamumque et filios:

615 Hunc ad balteum percussit Telamonius Ajax,

Imoque in ventre defixa est longa hasta:

Fragorem vero edidit cadens; accurrebat autem illustris Ajax

Arma detracturus: Trojani vero in eum hastas conjecerunt

Acutas, collucentes; scutumque ejus exceperunt multas.

620 At ille calce impressa ex cadavere æream hastam

Evulsit: non tamen et alia potuit arma pulchra

608 δύο] MS. Ibid. κατίκταν' εἰδ' εἰδ.] Fl. A. J. R. T. quod prætulere rim. 612 βάλε] Aldd. J. 620 πρὸς βᾶς] MS.

— Ausoniis olim ditissimus arvis:
 Quinque greges illi balantum, quina redibant
 Armenta, et terram centum vertebat aratris.
 Æn. VII. 537.

Ver. 614. Ἦγ' ἐπικερήσοντα μετὰ Πριά-
 μόν] Virgil.

— illis ad Trojam forte diebus

Venerat, —

— auxilium Priamo, Phrygibusque, ferebat:

Infelix! — Æn. II. 342.

Vol. I.

N η

Ver. 615. Τὸν ῥα] Hunc utique.

Ver. 618. Τρῶες δ' ἐπὶ δέρας ἔχευαν]
 Virgil.

— telorum effundere contra
 Omne genus Teucris. — Æn. IX. 509.

Ver. 621. καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 622. Ὀμοῖν ἀφελίσθας] Vide su-
 pra ad α'. 51. n. 8.

- Ὀμοῖον ἀφελίσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι·
 Δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 Οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέεσσαν ἐγχέ' ἔχοντες,
 625 Οἳ ἐ, μέγαν περ ἔοντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίσχῃ.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧῦν τε, μέγαν τε,
 ὦρσεν ἐπ' ἀντιδῶ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταίῃ.
 630 Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Υἱὸς δ', υἱωνός τε, Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Σαρπηδὸν, Λυκίων βεληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 Πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι μάχης ἀδαήμονι φῶτι;
 635 Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον Αἰγίοχοιο
 Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶπων·

Ab humeris auferre; premebatur enim telis:

Timuit itaque circuitum potentem Trojanorum fortium,

Qui multique et strenui instabant hastas tenentes,

- 625 Qui ipsum, magnum licet existentem, et fortem, et præclarum,
 Propulsarunt a se: ille vero recedens, vi-repulsus-est.

Sic hi quidem laborabant per acrem pugnam.

Tlepolemum vero Heraclidem, fortemque, magnumque,
 Incitavit in deo-parem Sarpedonem fatum violentum.

- 630 Hi autem cum jam proxime essent in se invicem vadentes,
 Filiusque neposque Jovis nubes-cogentis,
 Hunc utique Tlepolemus prior verbis allocutus est;

“Sarpedon, Lyciorum princeps, quæ tibi necessitas

- “Trepidare hic existenti pugnae imperito viro?

- 635 “Mentientes autem te dicunt Jovis sobolem Ægiocchi

“Esse: cum longe illis inferior sis viris,

“Qui Jove prognati sunt temporibus priscorum hominum:

632 ἔειπεν] Fl. A. J. R. 634 μάχης] MS. a manu pr. sed sec. suprascript-
 sit η.

Ver. 625. ἀμφίβασιν] Vide infra ad ζ.
 434.

Ver. 627. Ὡς οἱ μὲν πονέοντο] Virgil.

Etque ea per campos æquo dum Marte gerun-
 tur, Æn. VII. 540.

Ver. 633. βεληφόρε, — μάχης ἀδαήμονι]
 Domi, quam militiæ, melior.

Ver. 638. βίην Ἡρακλείδην] Vide supra
 ad β'. 658. Similiter apud Virgilium,

— violentia Turni.

Æn. XI. 376.

- Ἄλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακλείην
 Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα, θυμολέοντα;
 640 Ὃς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν, ἐνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
 Ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
 Ἴλις ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
 Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθῃσι δὲ λαοί·
 Οὐδέ τέ σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
 645 Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, ἐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 Ἄλλ' ὑπ' ἐμῷ δηρδέντα πύλας αἰῖδαο περήσειν.
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἦῡδα·
 Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν,
 Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυῷ Λαομέδοντος,
 650 Ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
 Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Ἐξ ἐμείθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δακρυῖ δαμέντα

“At qualem aiunt vim Herculeam [Herculem]

“Fuisse, meum patrem animosum, spiritum-leonis-habentem?

- 640 “Qui quondam huc profectus, causa equorum Laomedontis,

“Sex solis cum navibus et viris paucioribus,

“Illi vastavit urbem, desolavitque compita.

“Tibi autem ignavus quidem animus, intereunt vero copiae:

“Neque te Trojanis credo auxilio fore,

- 645 “Profectum ex Lycia, ne quidem si perquam fortis sis,

“Sed a me interfectum ad portas orci descensurum.”

Hunc vero Sarpedon, Lyciorum dux, contra allocutus est;

“Tlepoleme, sane ille evertit Ilium sacrum,

“Viri pro recordia præclari Laomedontis,

- 650 “Qui ipsum bene meritum malo objurgavit sermone,

“Neque dedit equos, quorum gratia e longinquo venerat.

“Tibi autem ego hic edico cædem et mortem atram

“A me futuram, meaque te hasta domitum

646 ὑπ' ἐμοῖ] MS. 650 ἠνίπαπε] MS.

Ver. 642. χήρωσε δ' ἀγυιάς.] Hunc mo-
 dum dicendi de populatione frequenter
 imitati sunt græci et latini, ut bene mo-
 net ac docet Cel. Wesseling, in Diss. He-
 rodotea, p. 86. Ern.

Ver. 643. ἀποφθινύθῃσι] Vide supra ad
 β'. 43.

Ver. 644. Οὐδὲ τι] Al. Οὐδὲ τι.

Ver. 646. περήσειν.] Vide supra ad α'. 67.

- Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' αἶδι κλυτοπόλῳ.
 655 "Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῇ δέξατα μακρὰ
 Ἐκ χειρῶν ἦϊζαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρον ἀριστερὸν ἔγχρ' μακρῷ
 Βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 Ὅστέω ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἑταῖροι
 Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 665 Ἐλκόμενον· τὸ μὲν ἔτις ἐπεφράσατ', ἐδ' ἐνόησε,
 Μηδ' ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
 Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἑυκνήμιδες Ἀχαιοὶ

"Gloriam mihi daturum, animam vero Plutoni insigui-equis."

- 655 Sic dixit Sarpedon: at sustulit fraxineam hastam
 Tlepolemus; et horum quidem eodem-tempore hastæ longæ
 E manibus evolarunt: ac quidem percussit cervicem mediam
 Sarpedon, cuspisque penitus transiit acerba;
 Eumque circum oculos caliginosa nox operuit.
 660 Tlepolemus autem femur sinistrum hasta longa
 Percussit; cuspisque pertransiit rapido impetu acta,
 Ad os appulsa: pater vero Jupiter mortem avertit.
 Tum quidem deo-parem Sarpedonem nobiles socii
 Ferebant e prælio: gravi autem dolore afficiebat eum hasta longa
 665 Tracta una; quam quidem nemo notabat, neque advertebat
 Femore extrahere hastam fraxineam, ut incederet, [vel, currum conscenderet;]
 Festinantium utique: tantum enim habebant studium, qui-circumsistentes-
 Tlepoleum autem ex-altera-parte bene-ocreati Achivi [curabant.

662 ἐγχριμφθεῖσα] edd. vett. Ibid. πατὴρ δ' ἴτι] MS. quod placet. sed pa-
 ter adhuc mortem arcebat. nondum et fatum erat mori.

Ver. 656. ὁμαρτῇ] *Al.* ἀμαρτῇ.
 Ver. 661. μαιμώωσα,] Ἀρίστη δὲ δοκῇ μι-
 τασθῆναι τῷ Ἀριστοτέλει, etc. Vide supra
 ad δ. 126.
 Ver. 662. πατὴρ δὲ τι λοιγὸν ἄμυνεν.] In-
 dicat instud τι, prope admodum fuisse, ut
 interiret. Alii legunt, πατὴρ δ' ἴτι.
 Ver. 663. Σαρπηδόνα δίοι ἑταῖροι Ἐξέφε-
 ρον πολέμοιο] Virg.

Interea Æneam Mnestheus et fidus Achates,
 Ascaniusque comes, castris statuere cruentum,
 Alternos longa nitentem cuspide gressus.
 Æn. XII. 384.

Ver. 664. βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν Ἐλ-
 κόμενον] Virg.
 Ille pedem referens, et inutilis, inque ligatus
 Cedebat, clypeoque inimicum hastile trahebat.
 Æn. X. 794.

- Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 670 Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ.
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
 Ἡ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδέποιο διώκοι,
 Ἡ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
 675 Ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὅξεί χαλκῷ.
 Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 Ἐνθ' ὅγε Κοίρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
 Ἀλκανδρόν δ', Ἀλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε.
 Καὶ νύ κ' ἐτι πλεόνας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 680 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων πεκορυθμένος αἴδοπι χαλκῷ,
 Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν εἶπε·

Efferebant prælio: animadvertit autem nobilis Ulysses,

- 670 Fortem animum habens; commotumque est ei suum cor.
 Anxie vero cogitabat deinde mente et animo,
 Utrum ulterius Jovis filium magnum-sonantis insequeretur,
 An ipse plurium Lyciorum animam eriperet.
 Non utique Ulyssi magnanimo in fato erat,
 675 Fortem Jovis filium interficere acuto ære.
 Itaque ad multitudinem Lyciorum vertit ejus animum Minerva.
 Tunc ille Cœranum interfecit, Alastoraque, Chromiumque,
 Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque, Prytanimque.
 Et quidem adhuc plures Lyciorum interfecisset nobilis Ulysses,
 680 Nisi statim animadvertisset ingens expedite-pugnam-ciens Hector.
 Processit itaque per primos pugnatores armatus corusco ære,
 Terrorem inferens Danaïs: gavisus est autem eo accedente
 Sarpedon, Jovis filius, sermonemque lugubrem dixit;

665 ἀπεφράσατ'] Rom. vitiose. sed cum duplici σ. Fl. A. J. male. 672 διώ-
 κοι] MS. a manu prima, sed corr. a manu sec. in α.

Ver. 665. ἐπιφράσατ',] Vide supra ad
 α'. 140.

Ver. 668. Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν] Virg.
 At Lausum socii exanimum super arma ferebant
 Flentes, ingentem atque ingenti vulnere victum.
 Æn. X. 841.

Ver. 673. Ἡ ὅγε τῶν] Vocabulum istud,
 ὅγε, quam non versus gratia intrusum sit,
 sed singularem habeat elegantiam; vide
 supra ad γ'. 409.

Ver. 674. Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι] Qua ra-
 tione, Ὀδυσσῆϊ, hic ultimam producat, item-
 que, ὅς, ver. 695. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 676. τράπε θυμὸν Ἀθήνη.] Vide su-
 pra ad α'. 194.

Ver. 678. Ἀλκανδρόν δ',] Virg.
 Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque, Pry-
 tanimque. Æn. IX. 767.

Ver. 680. et 689. κορυθαίολος] Vide su-
 pra ad β'. 816.

- Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑάσης
 685 Κεῖσθαι· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
 'Εν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ ἔκ' ἄρ' ἐμελλον ἔγωγε,
 Νοστήσας οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Εὐφρανέειν ἄλογόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.
 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 690 Ἀλλὰ παρήϊζεν, λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
 "Ὡσαιτ' Ἀργεῖες, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 Εἶσαν ὑπ' Αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ' φηγῶ·
 'Εκ δ' ἄρα οἱ μῆρ' ὀδὸν μείλινον ὥσε δύραζε
 695 Ἰφιδίμος Πελάγαν, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
 Αὖτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοὴ Βορέαο

- " Priamide, ne quæso me prædam Danaïs sinas
 685 " Jacere: sed auxiliare; deinde me vel deserat vita
 " In urbe vestra; quoniam non eram ego,
 " (Reversus domum, dilectam in patriam terram,)
 " Oblectaturus uxoremque dilectam et infantem filium."
 Sic dixit; huic autem nil respondit expedite-pugnam-ciens Hector,
 690 Sed prætervolavit, ardens cupidine, ut quam citissime
 Repelleret Argivos, multorumque vitam eriperet.
 Itaque deo-parem Sarpedonem nobiles socii
 Collocarunt sub Ægiochi Jovis perpulchra fago:
 Ex ejus autem femore hastam fraxineam extraxit foras
 695 Fortis Pelagon, qui ei dilectus erat socius:
 Hunc autem deseruit anima, circumque oculos offusa est caligo:
 Rursus tamen spiritum-recepit, ac circum aura Boreæ

697 πνοή] MS. v. 526.

- Ver. 684. Πριαμίδη.] Vide supra ad α'.
 398. Ibid. μὴ δὴ με] Vide supra ad β'. 158.
 Ibid. ἑάσης] Vide supra ad γ'. 42.
 Ver. 686. ἔκ' ἄρ' ἑμιλλον] Virg.
 Invidiæ deo, patriis ut redditus oris
 Conjugium optatum et pulchram Calydonā
 viderem. Æn. XI. 269.
 Ver. 689. τὸν δ' ἔτι προσέφη] Vide ad α'.
 332. Ver. 693. Εἶσαν ὑπ' — φηγῶ] Virg.
 — corpusque levabat
 Arboris acclinis trunco. — Æn. X. 834.

- Ver. 699. χαλκοκορυστῇ] Vide supra ad
 β'. 1.
 Ver. 703. "Ενθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ἔτα-
 σον] Virg.
 Quem telo primum, quem postremum, aspera
 virgo,
 Dejicis? aut quot humi morientia corpora fun-
 dis? Æn. XI. 664.
 Ver. 707. αἰολομίτην.] Vide ad β'. 816.
 Ver. 708. "Ὡς ῥ' ἐν "Τλῇ] De hac urbe
 Strabo lib. IX. pag. 625. [al. pag. 407.]
 Πόλις, inquit, ἣν καλεῖσιν "Τλας, ὡς λύρας

- Ζώγρει ἐπιπνείσσει κακῶς κεκαφνότε θυμόν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 700 Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
 Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
 Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.
 "Ενθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ἔτατον ἐξενάριζεν
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης;
 705 Ἀντίθεον Τεύδραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέσην,
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην δ' Ἑλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτην,
 "Ὡς ῥ' ἐν "Τλῇ ναίεσκε, μέγα πλέτοιο μεμνηλῶς,
 Λίμνη κεκλιμένος Κηφισσίδι· παρὲς δὲ οἱ ἄλλοι
 710 Ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πίονα δήμον ἔχοντες.
 Τῆς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

- Recreabat aspirans ægre spirantem animam.
 Argivi vero propter Martem et Hectorem ære-armatum
 700 Nec unquam versis-tergis-fugiebant nigras ad naves,
 Nec unquam contra-feriebantur in pugnam: sed semper retro
 Cedebant, postquam audierant apud Trojanos Martem esse.
 Tum quem primum, quemque ultimum interfecit
 Hectorque Priami filius et æreus Mars?
 705 Deo-parem Teuthranta, et insuper equum-agitatore Orestem,
 Trechumque hastatum Ætolum, CEnomaumque,
 CEnopidemque Helenum, et Oresbium mitram-habentem-variam,
 Qui in Hyla habitabat, valde divitiis intentus,
 Lacui vicinus Cephissidi: juxtaque ipsum alii
 710 Habitabant Bæoti, valde opulentum populum habentes.
 Hos quum igitur animadvertit dea candidas-ulnas-habens Juno

705 ἐξενάριζαν] MS. quod non displicet.

- καὶ θύρας et, τὴν "Τλιν, τῇ προσῳδίᾳ ὡς
 λυρικῇ· nempe, priori syllaba correpta;
 contra, quam sit in voce, ὕλη, sylva.
 Quod cum non intelligeret vir doctissi-
 mus Is. Casaubonus, ad verba Strabonis
 hæc annotat: "Notetur locus ubi προσῳ-
 διάν vocat quod alii Analogiam; At
 "enim ab "Τλῇ fieri "Τλική, eadem proso-
 "dia qua α λύρα fit λυρικῇ: Alius dixit-
 "set, eadem Analogia." Nempe, de ver-
 borum formandi ratione accepit vir erudi-
 tus id, quod erat a Strabone accurate et
 præfinitè dictum de Prosodia. Quod si,
 "Τλη, "Τλική, syllabam priorem utrobi-
 que produxisset; tamen analogiam adhuc
 eandem plane haberet, ac λύρα, λυρικῇ·
 prosodiam non utique eandem. Clark.
 In hac lectione MS. et edd. omnes con-
 sentiunt. Male in quibusdam rec. edd. i
 omittitur.
 Ver. 709. κεκλιμένος] Vide supra ad α'.
 309. et 314.
 Ver. 711. τῆς δ'] Hectorem et Martem.
 Quod non advertens Spondanus, vocem
 hanc ad Ἀργεῖος in sequenti versu re-
 fert; et Ἀργεῖος ἐλίκοντας. Argivos per-

- Ἀργεῖες ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
 715 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ ἔτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλὸν Ἀργεῖα.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδάμεθα Διὸς ἀλκῆς.
 ὦς ἔφατ'· ἐδ' ἀπιδίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 720 Ἡ μὲν ἐποιοχόμενη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἡρη, πρῆσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνιοιο.
 Ἡβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι δῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 Χάλκεια ὀκτάκνημα, σιδηρέω ἄξονι ἀμφίς·
 τῶν ἦτοι χρυσὴ ἵτις ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 725 Χάλκῃ ἐπίσσωτρα, προσαρρητότα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Argivos interimentes in acri pugna,

Illico Minervam verbis alatis allocuta est;

"Papæ, Ægiochi Jovis filia indomita,

715 "Certe vanum hoc promissum fecimus Menelao,

"Ilio exciso bene-munito eum reditum;

"Si sic furere sinamus perniciosum Martem.

"Sed age jam et nos cogitemus de strenuo auxilio ferendo."

Sic dixit: neque non obsecuta est dea cæsiis-oculis Minerva.

720 Ac quidem discurrens aureis-frænis-ornatos instruebat equos

Juno, veneranda dea, filia magni Saturni.

Hebe autem ad currus velociter posuit curvos orbes rotarum,

Æreos, octo-radios-habentes, ferreum ad axem utrinque:

Quorum utique aurea curvatura perennis; ac desuper

725 Æreæ laminæ-rotam-munientes, adaptatæ, mirabile visu:

716 Ἴλιον τ' ἱκν.] A. 2. 3. J. R. male. 722 ὀχέεσσι] MS. 725 ἐπίσσω-
 τρα] MS.

euntes, vertit. Quin et in editione *Wetsteniana* Interpres, licet ὀλέκοντας recte vertat, *interimentes*; non tamen videtur hujus vocis, τὰς δὲ, vim recte cepisse.

Ver. 714. Ἀτρυτώνη,] Vide supra ad β'. 157.

Ver. 716. ἐποιοίεσθαι,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 717. ἐάσομεν] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 720. ἵτις,] Ficta fortasse vox, ἵτις, ab iis qui, quoniam ἵτις et Imperfectum ἵτις et Aoristus ἵτις penultimam producunt, (vide infra ad ι'.

203.) nescirent Aoristum ἵτις corripit. Sic apud Moschum:

καὶ οἱ λίχος ἵτις ὦρεαι.
Idyll. II. 160.

Ver. 724. τῶν ἦτοι χρυσῇ] Pronunciabatur χρυσῇ. Similiter ver. 727. Δίφρος δὲ χρυσῇσι, pronunciabatur χρυσῇσι. Vide supra ad β'. 268.

Ver. 728. ἔντιται] Ut constet scilicet temporum ratio, cum præcedente et sequente, εἰσι. Vide supra ad α'. 37.

- Πηληναί δ' ἀργύρεα εἰσὶ περὶδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·
 Δίφρος δὲ χρυσῇσι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἔντιται· δοῖαι δὲ περὶδρομοὶ ἄντυγες εἰσι·
 Τῆ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμός πέλεν αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 730 Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγὸν, ἐν δὲ λέπαθνα
 Κάλ' ἐβάλε, χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἡρη
 Ἴππους ἀκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κέρη Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρὸς ἐπ' ἔδει,
 735 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χρυσίν·
 Ἡ δὲ, χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα Δυσσανόεσσαν,
 Δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη Φόβος ἐξεφάνωτο·

Modioli autem ex argento erant rotundi utrinque:

Sella vero aureis et argenteis funibus

Exporrecta erat; duoque semicirculi, unde-habentæ-suspenduntur, erant.

Ex hac porro argenteus temo procurrebat; ad cujus extremitatem

730 Ligavit aureum pulchrum jugum, et lora-jugalia

Pulchra innexuit, aurea: sub jugum vero duxit Juno

Equos pedibus-celeres, cupida contentionis et prælii.

Cæterum Minerva, filia Jovis Ægiochi,

Peplum quidem laxatum defluere-sivit pulchrum, patris super pavimento,

735 Varium, quod ipsa fecerat et elaborarat manibus:

Ipsa autem, lorica induta Jovis nubes-cogentis;

Armis ad bellum armabatur lacrymosum.

Circum autem humeros posuit ægidem fimbriatam,

Horribilem, cui quidem undique Timor circumdatus erat:

732 αὐτῆς] Fl. 738 ὤμοισι] MS. bene. Ibid. βάλλ'] idem, forte βάλλ'.

Ibid. Δυσανόεσσαν] MS. Fl. 739 ἐξεφάνωτο] Fl. Ald. 1. male.

Ibid. δοῖαι δὲ περὶδρομοὶ ἄντυγες εἰσι.] Vide supra ad 262. Ἐν.

Ver. 730. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ζυγὸν,] Mire admodum Spondanus: "Per hoc jugum, Equos (inquit) intelligit; Ut statim subjicit, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ἵππους."

Ver. 734. κατίχαιν ἱκν.] Vide supra ad γ'. 385.

Ver. 735. Ποικίλη, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο] Virg.

— quas illi lata laborum

VOL. I.

O

Ipsa suis quondam manibus Sidonia Dido Fecerat, et tenui telas discreverat auro.

Æn. XI. 73.

Ver. 738. αἰγίδα Δυσανόεσσαν, Δεινὴν,] Virg.

Ægidaque horribilem, turbatæ Palladis arma.

Æn. VIII. 435.

Ver. 740. Ἐν δ' Ἐρι, ἢ δ' Ἀλκῇ,] Virg.

— tristesque ex æthere Diræ,

Et scissa gaudens vadit Discordia palla;

Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello.

Æn. VIII. 701.

- 740 Ἐν δ' Ἐρις, ἐν δ' Ἀλκῇ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωνή·
Ἐν δέ τε Γοργείῃ κεφαλῇ δεινοῖο πελάρε,
Δεινὴ τε, σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην δέτο τετραφάλῃον,
Χρυσείην, ἑκατὸν πόλεων περυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
745 Ἐς δ' ὄχρεα φλόγεια ποσὶ βήσατο· λάζετο δ' ἔγχος
Βριδῦν, μέγα, σιβαρόν, τῷ δάμνησι εἰχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἡρῇ δὲ μάσιγι δοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππευς.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον ἔραν, ἃς ἔχον ὦραι,
750 Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας ἔρανος, Οὐλύμπός τε,
Ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἧδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππευς·
Εὖρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἤμενον ἄλλων,

- 740 In ea Contentio, in ea Fortitudo, in ea atrox Insectatio:
In ea et Gorgonium caput diri monstri,
Dirumque, horrendumque, Jovis portentum Ægiocchi.
Capiti vero clavis-undique-ornatam galeam imposuit quatuor-conos-haben-
Auream, centum urbium peditibus sufficientem. [ten].
745 Inque currum fulgidum pedibus conscendit; sumsitque hastam
Gravem, magnam, validam, qua domat ordines virorum
Heroum, quibuscunque irascitur præpotenti-patre-nata.
Juno autem scutica velociter urgebat equos.
Sponte sua autem portæ crepuerunt cœli, quas custodiebant Horæ,
750 Quibus commissum est magnum cœlum Olympusque,
Ut et aperiant densam nubem et claudant.
Hac utique via, per eas, stimulo-parentes dirigebant equos:
Invenerunt autem Saturnium, a diis seorsum sedentem aliis,

747 τοῖσι] MS. bene. 749 δ male omittunt A. 2. 3. J. R.

In quibus facile videre est, *Virgilium* Ho-
meri majestatem non assecutum.

Ibid. δ κρυόεσσα] *Al.* δ ἐκρυόεσσα.

Ibid. Ἐν δ' Ἐρις, — ἐν δ' — ἐν δὲ] Imitatus est Callim. H. in Cer. 28. de luco Cereris: Ἐν σίτῃ, ἐν μεγάλῃσι πτελίαι ἴσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχραι, ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα. ubi vid. quæ dixi de hac forma ad illum locum.

Ver. 741. Ἐν δὲ τε Γοργείῃ κεφαλῇ] *Virg.*

— ipsamque in pectore Divæ
Gorgona, desecto vertentem lumina collo.
Æn. VIII. 437.

Ver. 743. ἀμφίφαλον κυνέην] *Virg.*

— galeam — cristisque decoram. *Æn.* IX. 365.

Ver. 744. ἑκατὸν πόλεων περυλέεσσ' ἀραρυῖαν.] Vel, quod τοσούτων πόλεων ἐπλή-
τας καλύπτει καὶ σκίπτει ἡ δύναμις. Vel,
ὅτι ἑκατὸν πόλεων ἐπλήτας εἰχὴν ἐκτισσυνώμι-
νε ἰαντῇ. *Eustath.* Clark. Quid si pu-
temus Homerum non tam magnitudinem,
quam firmitatem laudare voluisse, et
verba sic esse intelligenda; adversus cen-
tum urbium exercitus suffecturam, ne-
dum adversus Trojanos, nulla vi hu-
mana lædendam aut comminuendam.
Ern.

- Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.
755 Ἐνδ' ἵππευς σήσασα θεὰ λευκώλενος Ἡρῇ
Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, εἰ νεμεσίζῃ Ἀρεὶ τάδε καρτερὰ ἔργα,
Ὅσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
Μαῖψ, ἀτὰρ εἰ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι
760 Τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄφρονα τέτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε δέμιζα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολάσσαι, αἶκεν Ἀρηῃ
Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδῖωμαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβομένης προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
765 Ἀγρεὶ μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖν,
Ἡ εἰ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.
ὦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἡρῇ.

Summo vertice multa-cacumina-habentis Olympi.

755 Ibi equos sistens dea candidas-ulnas-habens Juno

Jovem supremum Saturnium interrogavit, et allocuta est;

“Jupiter pater, annon succenses Marti ob hæc atrocia facta,

“Eo-quod-tantasque et tales perdiderit copias Achivorum

“Temere, nec ut decuerat? Mihi sane dolor: at vero quieti

760 “Delectantur Venusque et argenteo-arcu-decorus Apollo,

“Dementem hunc quum exstimularint, qui nulla novit jura.

“Jupiter pater, nunquid mihi irascaris, si Martem

“Graviter percutsum pugna exegerim?”

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

765 “Agedum, adversus ipsum incita Minervam prædatricem,

“Quæ ipsum maxime solita-est in graves dolores conjicere.”

Sic dixit; nec non obsecuta est dea candidas-ulnas-habens Juno;

757 κρατερὰ] MS. FL R.

Ver. 745. βήσατο.] *Al.* βήσισα. Vide supra ad ver. 109. et ad β'. 35.

Ver. 747. ὀβριμοπάτρη.] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 748. Ἡρῇ δὲ μάσιγι] Qua ratione, δὲ, hic producatur; et similiter, φλόγεια, ver. 745. itemque κεντρηνεκέας, ver. 752. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππευς.] Videtur *Eustathius* legisse, ἐπεμαίετο ἵππευς. Quæ fortasse non pejor lectio. Quanquam et istud ἄρ', non male hæc cum præcedente, ver. 732. connectit.

Ver. 749. Αὐτόμαται] *Al.* Αὐτόματι.

Ibid. μύκον] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 751. ἀνακλῖναι] Vide supra ad α'.

309.

Ver. 752. Τῇ ῥα] Vide supra ad α'. 56.

Ver. 756. ἐξήρετο.] *Al.* ἐξείρετο.

Ver. 763. ἐξαποδῖωμαι.] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 764. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 765. ἀγελεῖν.] *Al.* ἀγελῖναι. Vide supra ad γ'. 128.

Ver. 766. Ἡ εἰ μάλιστ' εἴωθε] Vide infra ad ver. 841.

- Μάστιξεν δ' ἵππους τὰ δ' οὐκ ἄκοντε πέτεσθην
 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 770 "Οσσον δ' ἡγεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 "Ημενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Τόσσον ἐπιθρόσκουσι θεῶν ὑψηλῆς ἵπποι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴζον, ποταμῶ τε ῥέοντε,

Sed scutica verberavit equos: hi autem non inviti volabant
 Per medium terræque et cœli stellati.

- 770 Quantum vero aëris per-horizontem-extensi-spatium homo videt oculis,
 Sedens in specula, prospectans in nigricantem pontum,
 Tantum saltu-conficiunt deorum altisoni equi.
 At quando jam Trojam pervenissent, fluviosque labentes,

768 μάστιξεν] MS. male. 776 πολὺν] MS.

Ver. 769. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ
 Virg.

— terras inter cœlumque volabat,
 Littus arenosum Lybiæ ventosque secabat,
 En. IV. 256.

Quæ cum sententia plane sit nulla, (quid enim est littus secare?) emendavit hoc modo Criticorum longe longeque omnium Princeps, Richardus Bentleius:

— terras inter cœlumque, legebat
 Littus arenosum Libyæ, ventosque secabat.

Qua sane emendatione nihil unquam excogitatum venustius, nihil certius. Cæterum ad vocem, μεσσηγὺς, non abs re erit hoc in loco annotare, quam singulari loquendi ratione Scriptores Romani vocis istius vim interdum expresserint: Horat.

— inter
 Hecora Priamiden, animosum atque inter Achillem,
 Ira fuit capitalis. — Sermon. I. 7.
 — Nestor componere lites
 Inter Peliden festinat, et inter Atriden.
 Epist. I. 2.

Quæ ad loca Vir ingens jam memoratus; "Vitosum sane, inquit, loquendi genus, et idiosyncrasicum; quodque magni emerim, nunquam ab Horatio prolatum." Similem tamen loquendi rationem et Livio lib. XXII. 35. adduxit Gatakerus; "inter cives Romanos et inter peregrinos." Et ex Cicer. Paradox. I. Marcilius; "nihil inter te atque inter quadrupedem putes interesse." Quorum in priori locorum, posterius illud inter, codicum meliorum

jussu; in posteriori, codicum omnium consensu, ejiciendum contendit (in Ad-dendis ad Notas suas) Bentleius. Verum casu occurrit mihi nuper alius ex Cicerone locus, qui medela ista, siquidem jam sanus non sit, sanari venuste non potest. De amicis. §. 25. "Quid inter-sit inter popularem, id est, assentatorem, et levem virum; et inter constantem, se-verum, et gravem." Clark. Recte de hoc loco Ciceronis judicat. Et argutiae sunt, quæ Bentleius de duplici inter disputat. Ern.

Ibid. ἀστερόεντος.] Vide supra ad 8. 44.

Ver. 770. "Οσσον δ' ἡγεροειδὲς — Τόσσον — ἵπποι.] 'Ο δὲ, πῶς μεγάλῳ τὰ δαιμόνια; — τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κοσμητικῶς διαστήματι καταμικτρῶ. Longinus §. 9.

Ver. 772. ὑψηλῆς] Al. ὑψυχίνης.

Ver. 778. Αἱ δὲ βάτην] Recte se habet in Syntaxi: Videsupra ad a. 566. Non omittendum tamen, Scholiastem Sophoclis ad Electr. ver. 980. itemque Euripidis ad Alcest. ver. 902. legisse hoc in loco, τὰ δὲ βάτην. Quæ quidem Syntaxi, et ipsa quoque recte se habet; licet de Fæminis sermo sit. Non quod τὰ "per omnia genera dicatur," ut Barnesius; nedum quod γυναικί sit masculinum in numero duali, ut Grammatici stultissime commenti sunt; sed quod unusquisque [la personne.] sive sit Hominum, sive Deorum, seu quicumque sit, sive mas, sive fæmina, quoties ad sententiam nihil interest quo quis sexu sit, proprie effertur genere masculino. Scilicet non ad Sexum, sed (ut recte alicubi Dionys. Ha-

- Ἡχι ροὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 775 "Ενδ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἡέρα παλὺν ἔχευε.
 Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νεμεσθαί.
 Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴδμαδ' ὁμοῖαι,
 Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.

Qua fluenta Simois commiscet et Scamander;

- 775 Ibi equos stitit dea candidas-ulnas-habens Juno,
 Solutos curru; circumque caliginem multam fudit.
 Illis vero ambrosiam Simois summisit ad depascendum.
 Hæc autem iverunt pavidis columbis incessu similes,
 Viris Argivis auxiliari properantes.

777 τοῖσι δ'] MS. edd. vett. unde forte leg. τοῖσι δὲ, quod est mollius vulgato.

licarnasseus) πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτίνεται ἡ λύγος. Exempla apud optimos Auctores occurrunt innumera. Apud Homerum, de Junone et Minerva;

— πλινθίντι πτερόν. Iliad. 8. 455.

De iisdem deabus, in quibusdam codicibus;

— προβαίνοντι ἀπὸ πτερόν. Ibid. ver. 378.

De fæminis duabus, apud Pausaniam;

— ταύτας δὲ φασιν, etc. Lib. II. cap. 21.

Apud Sophoclem, de fæminis itidem duabus;

"Ἰσθὲ τὰδε τὰ κακογνήτων φίλοι,
 "Ὡς τὸν πατρὸς οἶκον ἐξεσπύοντι"
 "Ὡς τοῖσιν ἐχθροῖς"
 "Ψυχῆς ἀφαιδύσαντες"
 "Τούτω φίλῳ χρηρὴ, τῷδε χρηρὴ πάντας σίβων"
 "Τῷ δ' ἐν ἡ ἐσθλαῖς"
 Electr. ver. 980. etc.

Apud Euripidem, de Viro et Uxore sua;

Δυνὶ γὰρ ὄντων, οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὐ.
 Helen. 652.
 Δύο — ψυχῆς — λίμνην διαβάττε.
 Alcest. 900.

Item Hecuba, de seipsa et filia;

— οὐκ ἔσθ' ὡς θαυμαμένους
 Μετῆλθε ἡμᾶς — Hecub. 511.

Cressida, de seipsa;

"Ἡμεῖς ἐν ὀφρῇ σπαραγνύσαντες πύπλους."
 Ion. 955.

Et Pythia, de seipsa;

"Ἴδμε δὲ θνητῶν οὐκ ἀνθρώπων τὰδε
 "Ἐχόντας ἡμᾶς — Ibid. 1361.

Apud eundem, de muliere mortua;

Θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μύλων νεκρῶν.
 Alcest. 513.

Νέαν μὲν ἦδη πάντ' ἔχοντα — Ibid. 607.

— Καὶ σπέρμα ἄλλων θανόντων
 Νέον γέρον ὦν, τὸνδ' ἀπομώμενος νεκρῶν.
 Ibid. 635.

"Ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τίνδ' ἐκφύεις;
 Ibid. 716.

"Ἀπλῆ, καὶ με τόνδ' ἴα θέλει νεκρῶν.
 Ibid. 729.

Apud Aristophanem, de fæmina quadam;

— ἴσθ' ἂν —
 — καὶ τοῦ φράζοντος ἀκούσαι.
 Ecclesiaz. Scen. 2.

Apud Plautum itidem, de muliere;

Quis ea est? Mil. Glorios. Act. III.
 Quicum ibat. Epidic. Scen. 4.
 Sed quis ea est mulier? Ibid. Scen. ult.
 Hæc est; Quis? Cistell. Act. IV. Scen. 2.
 Quis es? Ibid.
 Quisquis es, quæ, etc. Rud. Act. IV. Scen. 4.

Apud Virgilium, de Venere;

— ducente Deo. — En. II. 632.

Ex quibus omnibus abunde apparet, utramque loquendi rationem, et Αἱ δὲ βάτην, et Τὰ δὲ βάτην, recte se habere.

Ibid. πελειάσιν ἴδμαδ' ὁμοῖαι.] Motum indicat æquum et placidum: Virg.

- 780 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵποδάμοιο
Εἰλόμενοι, λείεσιν ἐοικότες ἄμοφάγοισιν,
Ἥ συτὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένης οὐκ ἀλαπαδόν·
Ἔνθα στᾶς ἦυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
785 Στέντορι εἰσαμένη, μεγαλήτορι, χαλκεοφάνῳ,
Ὅς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
Ὅφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
790 Οἵ χνεσκον· κείνς γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·

780 Sed quando jam venerant, ubi plurimi et fortissimi
Stabant, circum vim Diomedis equum domitoris [circum Diomedem]
Conferti, leonibus similes cruda-vorantibus,
Vel suibus apris, quorum robur non imbelles:
Ibi stans clamavit dea candidas-ulas-habens Juno,
785 Stentori assimilata, magnanimo, æream-vocem-habenti,
Qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta:
"Proh pudor, Argivi, turpia probra, forma tantum admirabiles!
"Quamdiu quidem in bello versabatur nobilis Achilles,
"Nunquam Trojani ante portas Dardanias
790 "Progrediebantur; illius enim timebant validam hastam:

783 κάπροισι] MS. recte. 787 εἶδος ἄριστοι] MS. 789 Δαρδανιάων] MS.
vitiose. 791 ἐκείν] MS. Fl. A. 1. Fuit forte νῦν δὲ ἐκείν.

Qualis spelunca subito commota columba, —
Fertur in arva volans, —
— mox, aëre lapsa quieto,
Radit iter liquidum, celeres neque commovet
alas. En. V. 213.

Ver. 781. βίην Διομήδεος] Vide supra
ad β'. 658.

Ver. 784. ἦυσε θεὰ] Ducum indicat
per totum exercitum ad commovendos
milites cohortationem.

Ver. 785. Στέντορι εἰσαμένη.] Vide supra
ad γ'. 141. Clark. De Stentoris vo-
ce vid. Cl. Riccius in Diss. Homer. T.
I. Diss. 19. Ern.

Ibid. μεγαλήτορι.] Vox, μεγαλήτορι,
non hic fortem aut magnanimum signifi-
cat; (nam, ut recte monet Scholiastes,
οὐδὲν οὐδαμῶς περὶ τούτου διεξήλθω ἐργον πι-
παικότες) sed, ut Eustathius explicat,
χαλκίντερον κατ' ἐκείν, "Χάλκτεον δὲ μοι
ἦτορ ἐνίη." Clark. Igitur vertendum

erat: firmo pectore, et alterum ferrea
voce, ut habet Virgilius, aut sonora voce,
ut placet Riccio, quæ tamen est potius,
prosaica interpretatio formæ poeticæ.
Ern.

Ver. 788. Ὅφρα μὲν ἐς πόλεμον — Ἀχιλ-
λεύς,] Ὁ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ἰνᾶντος ἔτις ἤρξα-
το, ἵνα τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλεύς μῆνιδος ἦν
ἀτονώτερα, καὶ πράξεις οὐκ ἔχοντα μακράς,
οὐδὲ ἐπαλλήλους. Συμμαχοῦντος γὰρ Ἑλ-
λησιν Ἀχιλλεύς.

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
Οἵ χνεσκον, κείνς γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος.

Θαυρήσαντες δὲ, τούτῳ ἀποστάντες, προῆλ-
θον, καὶ τῆς μάχης γινόμενης, πολυπρὸς-
ποῖσι καὶ συνεχίς τῶν ἡρώων ἀριστίαι κα-
τίστησαν. Plutarch. de vita Homeri, in
fine. Notandum hic porro, quanto cum
artificio, ut Poëma sit unum a capite ad

- Νῦν δ' ἐκάθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
Ὡς εἰποῦς, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.
Τυδείδῃ δ' ἐπόρυσσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εὔρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
795 Ἐλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ·
Ἰδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
Ἀσπίδος ἐκύκλου· τῷ τέριετο, κάμνε δὲ χεῖρα·
Ἄν δ' ἴσχωρ τελαμῶνα, κελαινεφές αἶμ' ἀπεμόργνυ·
Ἰππεῖς δὲ θεὰ ζυγῆ ἤψατο, φάνησέν τε·
800 Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

"Nunc vero procul ab urbe cavas apud naves pugnant."

Sic fata, commovit robur et animum uniuscujusque.

Tydidæ autem supervenit dea cæsiis-oculis Minerva;

Reperitque hunc regem apud equos et currus

795 Vulnus refrigerantem, quod ei inflixerat Pandarus sagitta:

Sudor enim ipsum affligebat sub lato loro

Clypei pulchre-orbiculati; quo utique affligebatur, laborabatque manu:

Ac elevans lorum, nigrum sanguinem abstergebat:

Equinum autem dea jugum attigit, dixitque;

800 "Profecto parum sibi filium similem genuit Tydeus.

"Tydeus utique parvus quidem erat corpore, sed pugnator.

797 κάμμι:] Fl. A. 1. 798 Ἄν δ' ἴσχωρ] Fl. A. 1. vitiose. Ibid. ἀπο-
μόργνυ] MS.

calcem, nunquam non spectetur et insera-
tur Achilles.

Ver. 792. ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσ-
τω.] Vide supra ad β'. 451.

Ver. 794. παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν] Vide supra ad ver. 219. Clark. Male
hic obediit Barnesio Clarkius. MS. etedd.
vett. omnes ἵπποισι, ut supra. Ern.

Ver. 800. Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα] Ὑπομνηστικὸν δὲ καὶ πατέρων ἀγαθῶν ἰνίς,
ἔταν ἱεραρχάνωσιν. Ὁμηρος, "Ἥ ὀλίγον
οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς." Plu-
tarch. πολιτικά παραγγέλλω. Idem, in
libro de Adulatore ab Amico dignoscendo,
haud longe a fine, versum hunc Agamem-
noni attribuit, vel memoria lapsus, eo quod
simili argumento usus sit Agamemnon
in τῇ Ἑπιδωλήσει, supra in præcedente li-
bro 8. vel quod hoc in loco Minervam
intellexerit, Agamemnonis utique coher-
tationem prudentem.

Ibid. ὀλίγον οἱ παῖδα] Qua ratione,
ὀλίγον, ultimam producat; itemque, μι-
ver. 817. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæ-
terum si quis transposuerit in hoc et se-
quenti versu voces ὀλίγος et μικρός, utro-
bique τὸ ἀρμόττον, ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν
ἱππῶν, διαρίσθω — τὸ μὲν φαίνεται καλόν,
τὸ δὲ ὑπερλίαν. Ut recte observavit Aristo-
teles, Poëtic. cap. 22. de versu isto, Odyss.
ι. 515.

Ver. 801. Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν] Interim
confert admirationi multum etiam infir-
mitas; ut cum Homerus Tydea parvum,
sed bellatorem dicit fuisse. Quintilian
lib. III. cap. 5.

Ingentes animos angusto pectore versant.
Virg. Georgic. IV. 83.

Ingenio pugnax, corpore parvus erat.
Ovid.

— sed non et viribus infra

- Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον,
 Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
 805 Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον·
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 Κούρης Καδμείων προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνῖκα
 Ῥηϊδίῳ· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροδος ἦα.
 Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ δ' ἴσταμαι, ἥδ' ἐφυλάσσω,
 810 Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
 Ἀλλά σευ ἡ κάματος πολυαῖξ γυνὴ δέδυκεν,
 Ἦ νύ σέ πε δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἐπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι, δαΐφρονος Οἰνείδαο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 815 Γινώσκω σε, θεὰ, δύγατερη Διὸς Αἰγίοχοιο,

" Ac quando ipsum ego pugnare non sinebam,

" Neque furenter irruere, quando scilicet venit seorsum ab Achivis

" Legatus ad Thebas, plures ad Cadmeios;

805 " Convivari ipsum jussi in ædibus quietum:

" Sed is animum retinens suum fortem, sicuti prius,

" Juvenes Cadmeiorum provocabat; in omnibus autem vincebat

" Facile: talis illi ego adjutrix eram.

" Tibi vero equidem ego assistoque, et te servo,

810 " Et te prompto animo hortor adversus Trojanos pugnare:

" Sed tibi vel defatigatio ex multo labore membra subiit,

" Vel te certe aliquo modo timor tenet exanimans: Non sane tu posthac

" Tydei soboles es reputandus, rei-militaris-periti Enida."

Hanc autem respondens allocutus est fortis Diomedes;

815 " Agnosco te, dea, filia Jovis Ægiochi,

806 κρατερόν] MS. Fl. 808 τοῖη τοι] edd. vett. 809 σοὶ δὲ τοι] edd. vett.

Lectioni Barnes. quam Clarkius secutus est, suffragatur MS. Lips.

810 κελύομαι] MS. male. 815 οἱ] male omittit MS.

Tydea fert animus; totosque infusa per artus
 Major in exiguo regnabat corpore virtus.

Stat. Theb. lib. 1.

Ver. 803. ἄλυσθαι] Vide supra ad γ'.
 205.

Ibid. νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 808. τοῖη οἱ ἰγών] Ita edidit Barnesius ex MS. Recte, ut mihi quidem videtur. Vulgg. τοῖη σοι ἰγών ex versu, ut verisimile est, 828. infra. Quanquam et τοῖη σοι, etiam hoc in loco, ferri pos-

sit; si modo particula σοι, supplementum utique accipiatur; sicuti in φ'. 110. ἄλλ' ἐπὶ σοι κάμοι θάνατος, etc. Clark. Consentit MS. Lips. De τοῖη v. ad Callimach. H. in Del. 27.

Ver. 815. Γινώσκω σε, θεά.] Virgil.

■ nunc nequequam fallis Dea. —

Æn. XII. 624.

Ver. 818. ἰφισμίων.] Pronunciabatur, ἰφισμῶν. Vide supra ad β'. 811.

- Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, ἐδ' ἐπικεύσω·
 Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, ἔτε τις ὄπνος·
 Ἀλλ' ἐτι σὼν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
 Οὐ μ' εἶας μακάρεσσι θεοῖς ἀντιπρὸ μάχεσθαι
 820 Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀφροδίτη
 Ἐλθῇς ἐς πόλεμον, τήνγ' ἐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
 Τῶνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἥδ' ἐκαὶ ἄλλας
 Ἀργεῖες ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 Γινώσκω γὰρ Ἀρηα μάχην ἀνακοιρανέοντα.
 825 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τυδείδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,
 Μῆτε σύ γ' Ἀρεα τόνδε τι δειδίδι, μῆτε τιν' ἄλλον
 Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροδος εἰμι.
 Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηὶ πρῶτῳ ἔχε μῶνυχας ἵππευς·

" Ideo tibi lubenter dicam verbum, neque celabo:

" Neque aliquis me timor tenet exanimis, nec ulla ignavia;

" Sed adhuc tuorum recordeo mandatorum, quæ mandasti.

" Non me sinebas cum beatis diis ex-adverso pugnare

820 " Cæteris; sed si, Jovis filia, Venus

" Veniret in prælium, hanc vulnerare acuto ære.

" Quare nunc et ipse recedo, atque etiam cæteros

" Argivos jussi congregari hic omnes:

" Agnosco enim Martem prælium obeuntem et administrantem."

825 Huic autem respondit deinde dea cæsiis-oculis Minerva;

" Tydide Diomedes, meo carissime animo,

" Neque tu Martem hunc ullatenus time, neque quemquam alium

" Immortalium: talis tibi ego adjutrix sum.

" Verum age, in Martem primum dirige solidos-ungulis equos:

825 ἀλήμεναι] Fl. A. 1. Vid. not. 827 Ἀρηα τόνδε διδίδ.] MS. edd. vett.

828 ἀπιτάρροδος] A. 2. 5. vitiose.

Ver. 823. ἀλήμεναι] Sic MS. sic edd. præter Flor. et Ald. pr. quæ ἀλήμ. habent: quod mihi placet. Nullo modo ἀλήμεναι ab ἀλῆμι, vagor, erro, potest esse congregari. Haberet enim idem verbum plane contrarias significationes, quod est absurdum. Sed est ab eodem, unde ἀλῆς, confertus, densus, unde ἀλία, ἀλίζω. Arcadius, Grammaticus ineditus, ἰλῆμι, ἀθροῖσις. Hinc ἀλῆμι potest fieri, ut ἀλῆμι ab ἀλῆ. Hinc infra ἀλίντις. Ern.

VOL. I.

P p

Ver. 824. ἀνακοιρανέοντα.] Schol. διατάσσοντα, διέποντα. Αἱ προσδύσεις, ἀντιλαμβάνομαι ἀλλήλων, τοὺς οἰκίους τόπους τηροῦσι. Al. ἀνὰ κοιρανέοντα.

Ver. 827. Μῆτε σύ γ' Ἀρεα τόνδε τι δειδίδι.] Ita recte, ut opinor, edidit Barnesius. Al. Μῆτε σύ γ' Ἀρεα τόνδε τι δειδίδι. Quod perinde est. Al. Μῆτε σύ γ' Ἀρεα τόνδε διδίδι, et, Μῆτε σύ γ' Ἀρεα τόνδε διδίδι. Quarum lectionum prior versum, posterior sententiam jugulat.

- 830 Τύπον δὲ σχεδὴν, μὴδ' ἄζο θῆρον Ἄρηα
 Τῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον·
 Ὃς πρῶην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στεῦτ' ἀγορεύων,
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
 835 Ὡς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζει,
 Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμπαπῆως ἀπόρρασε·
 Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
 Ἑμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγιμος ἄζων
 Βριδοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεόν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
 840 Λάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
 Αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάρειεν,

- 830 " Ferique eum cominus, neque reverere impetuosum Martem
 " Hunc insanientem, præter-naturam-ascitum malum, inconstantem:
 " Qui non ita-pridem mihiq̃ue et Junoni promisit dicens,
 " Adversum Trojanos se pugnaturum, atque Argivis auxiliatarum;
 " Nunc vero cum Trojanis versatur, horumque est oblitus."
 835 Sic locuta, Sthenelum quidem e curru depulit humi,
 Manu retrorsum trahens; ille autem dicto-citius desiliit:
 Ipsaque in currum conscendit juxta Diomedem nobilem
 Ira-concitata dea: valde autem gemuit faginus axis
 Sub pondere; gravem enim vehebat deam, virumque fortissimum.
 840 Corripuit autem scuticam et habenas Pallas Minerva;
 Ac statim in Martem primum dirigebat solidos-ungulis equos.
 Ille quidem Periphantem ingentem occiderat,

830 ἄζο] MS. 833 μαχήσεσθαι] R. A. 2. 3. J. 836 ἀπόρρασε] MS. Fl.
 recte. et mox 839 idem MS. ἄγι.

Ver. 828. Ἀθηναίων] Vide supra ad α'.

Ver. 831. τυκτὸν κακὸν] Eustathio, "præter-naturam-ascitum malum." Aliis, "natura improbum." Neutrum male, licet diversa ratione.

Ver. 835. Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζει, — Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε] Virgil.

Aurigam Turni media inter lora Metiscum
 Excutit, et longe lapsum temone relinquit;
 Ipsa subit, manibusque undantes flectit habenas,
 Cuncta gerens, vocemque, et corpus, et arma,
 Metisc. En. XII. 469.

Ver. 836. πάλιν ἐρύσασ'.] Qua ratione, πάλιν, hic ultimam producat; item, δὲ, ver. 840. et μὴν, ver. 845. et ὀλοφυρόμενος, ver. 871. vide supra ad α'. 51. n. 8.
 Ver. 838. μέγα δ' ἔβραχε φήγιμος ἄζων] Οἱ παλαιοὶ, ἀπὸ τοῦ φήγιμος, πηδῖνος γράφουσιν· εἰπόντες ὅτι πηδός, εἶδος ζύλου. Eustath. Virgil.

Post valido nitens sub pondere faginus axis
 Instrepat. ——— Georgic. III. 172.
 ——— gemuit sub pondere cymba.

En. VI. 413.

- Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστον, Ὀχησίε ἀγλαὸν υἱόν·
 Τὸν μὲν Ἀρης ἐνάρειε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 845 Δῦν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης.
 Ὡς δὲ ἴδε βροτολογὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
 Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείναν ἐξαίνυτο θυμόν·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰδὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 850 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Πρὸςθεν Ἀρης ὠρέεσθ' ὑπὲρ ζυγόν, ἡνία δ' ἵππων,
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ὀλέσσαι·
 Καὶ τό γε χειρὶ λαβῆσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ὡσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 855 Δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

- Ætolorum longe fortissimum, Ochesii præclarum filium:
 Hunc utique Mars occidebat cæde-inquinatus: sed Minerva
 845 Induit Orci galeam, ne ipsam videret impetuosus Mars.
 Postquam vero vidit hominum-perniciem Mars Diomedem nobilem,
 Is quidem Periphantem ingentem illic sivit
 Jacere, ubi primum interficiens abstulerat animam;
 Atque ivit rectâ in Diomedem equum-domitorem.
 850 Hi vero quum jam prope erant, alter in alterum vadentes,
 Prius Mars protenta-manu-jaculatus est super jugum, habenasque equorum,
 Hasta ærea, cupiens animam eripere:
 Et vero hanc manu prehensam dea cæsiis-oculis Minerva
 Summovit a curru, ut incassum præterfugeret.
 855 Secundus tum impetum fecit pugna strenuus Diomedes

844 ἐνάρειε] MS. Fl. A. 1. recte. ut supra 768 μάστιγι, non μάστιγι, ut
 habet ibi MS. 847 ἴασιν] Fl. A. J. R. 852 ὀλέσσαι] MS.

Ver. 840. 841. Λάξετο — Αὐτίκ' —
 ἔχε] Oratio hæc *asyndetos*, impetum et
 vehementiam *Festinantis* significanter in-
 dicat. Vide supra ad α'. 105. Clark. Ar-
 gutias esse has, aliis locis monuimus.
 Ver. 841. Αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ (Παλλὰς) ἔχε
 μώνυχας ἵππους.] Nempe, Trojanorum vim
 superavit Græcorum disciplina et scientia
 militaris. Id quod fieri scilicet *εἶωθε*, ver.
 766.

Ver. 842. ὁ μὲν (Ἀρης) Περίφαντα —
 ἐξενάρειεν.] Eo, ut opinor, quod in præ-
 lo cecidisset *Periphantas*, nec a quo occisus

esset appareret; a Marte dicitur interfec-
 tus. Cæterum legendum hic crediderim,
 ἐξενάρειε, sicuti infra, ver. 844.

Ver. 847. ἴασιν] Vide supra ad γ'. 42.

Ver. 855. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 857. Νείαται ἐς κενεῶνα.] Hoc ait
 Poëta, ni fallor; militibus *inferiorum or-
 dinum* interfectis permultis, fusos Tro-
 janos tantam cladem accepisse, ut eo die,
 qua parte pugnaret *Diomedes*, pene con-
 fectum bellum videretur. *Διομήδης* ἐπὶ
 τῇ κινῇ τῆς μὴ σάνυ φερεμένης ἀντιπάλων

- Ἐγχεῖ χαλκείῳ ἐπέρισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωνύσκετο μίτρην.
 Τῇ ρά μιν ἔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαφεν.
 Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἐβραχε χάλκεος Ἀρης,
 860 Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ζυνάγοντες Ἀρης.
 Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε, Τρῳάς τε,
 Δείσαντας· τόσον ἐβραχ' Ἀρης, ἄτος πολέμοιο.
 Οἷον δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἄηρ,
 865 Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο·
 Τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης
 Φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.

Hasta ærea: infixit autem connixa Pallas Minerva

Imum in ile, ubi cingebatur cinctu.

Ea utique parte ipsum vulneravit assecutus, cutemque pulchram dilaceravit;

Atque hastam extraxit rursus: Tum vero boabat æreus Mars,

860 Quantum scilicet novies-mille clamant, vel decies mille

Viri in bello, certamen committentes Martis.

Tum vero tremor occupavit Achivosque Trojanosque

Territos: adeo boabat Mars, insatiabilis belli.

Qualis autem ex nubibus nigra apparet caligo,

865 Ab æstu vento graviter-spirante excitato:

Talis Tydidæ Diomedi æreus Mars

Apparebat, cum nubibus iens in cælum latum.

867 ζωνύσκετο] MS. 860 ὅσσον ἰν.] MS. 862 τοὺς δ' ἄρα] Fl. 864

φαίνεται ἄηρ] MS.

τάχως παρσιελθὼν, εὐμαρὶς ἐπέρισε τοὺς βαρβάρους. Heraclid. Pontic. Clark. Argutia ista sunt inanes.

Ver. 858. Τῇ ρά] "Ea utique parte." Non igitur supervacaneum est istud, ρά; sed vim habet in connectenda sententia perquam elegantem. Vide quoque supra ad α'. 56. et ad β'. 158.

Ibid. οὐτα] Vide supra ad δ'. 525.

Ibid. καλὸν] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 859. ἐβραχε χάλκεος Ἀρης, Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι] Clamorem exhibet aciei disjectæ, et in fugam conversæ.

Ver. 860. ἐννεάχιλοι] Similis locus est de Neptuno vociferante. Aristarchus corregebat ἐννεάχιλοι ut δεκάχιλοι, inepte.

Nam ita nimis minuitur res, si Mars clamando tantum novem aut decem hominum vocem æquat, quæ in vulgata lectione nimis augeri videtur. Dacieria mollivit græca verba vertens sic, ut clamorem Martis dicat fuisse tantum, quantum est universi exercitus. Ern.

Ver. 864. ἐρεβεννὴ φαίνεται ἄηρ, Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο] Nonnulli distinguunt; Καύματος ἐξ ἀνέμοιο etc. Ac proinde diverse accipi potest hæc sententia: ut dicat nimirum Poëta, caliginosum aërem vel ex æstu oriri ac vento a meridie exorto, vel ventum de nique ex æstu. Quæ quidem ambiguitas, non utique Poëta, sed nobis græce

- Καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καδέζετο, θυρὸν ἀχεύων,
 870 Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
 Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεῦ πάτερ, εἰ νημεσίζῃ, ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
 Αἰεὶ τοι ρίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν,
 Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἀνδρεσσι φέροντες.
 875 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
 Οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 Σοὶ τ' ἐπιπείδονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 Ταύτην δ' ἔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεται, ἔτε τι ἔργα,

Statim vero venit deorum in sedem, excelsum Olympum:

Propterque Jovem Saturnium sedit, animo mœrens,

370 Ostenditque immortalem sanguinem defluentem ex vulnere,

Et lamentans verbis alatis allocutus est;

"Jupiter pater, nonne indignaris, videns hæc violenta facinora?"

"Semper sane acerbissima dii passi sumus,

"Mutuo consilio, gratificantes nempe hominibus.

875 "Αἰεὶ τοι ρίγιστα] Jupiter pater, nonne indignaris, videns hæc violenta facinora?"

"Perniciosam, cui semper iniqua opera curæ sunt.

"Alii enim quidem omnes, quotquot dii sunt in Olympo,

"Tibi que obediunt, et subjecti-sumus unusquisque:

"Hanc autem neque verbo coërces, neque quaquam facto,

868 δ'] abest a MS. 872 κράτερα] MS. Fl.

jam minus scientibus omnino est tribuenda.

Ver. 865. ὀρνυμένοιο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 867. ὁμοῦ νεφέεσσιν] Pulvere ingenti scilicet excitato.

Ver. 869. Κρονίῳ] De analogia τοῦ Κρονίῳ et Κρονίῳ, vide supra ad α'. 397. et β'. 818.

Ver. 870. Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα] Ad has voces, Henr. Stephanus: "In Flor. (inquit) et Ald. et aliquot aliis, δῖξεν, "miror quomodo stante versu; in aliis "δῖξαι, miror quomodo stante sententia."

Credo equidem istos, δῖξεν δὲ ἄμβροτον hos, δῖξας ἄμβροτον dicere voluisse.

Ver. 872. Ζεῦ πάτερ] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam, Jupiter, multo potius Ζεὺς πατὴρ esse credam, quam Juvans pater.

Ver. 874. χάριν δ' ἀνδρεσσι φέροντες.] Videtur Eustathius, quantum ex Commentario conjicere est, legisse, χάριν ἀνδρεσσι φέροντες. Quod æque ferri potest, ac ὀλοφυρόμενος ἔπεια, jam supra, ver 871. Vide ad α'. 51.

Ver. 881. Διομήδῃ] Pronunciabatur Διομήδῃ. Quomodo et scribi tandem coëptum.

Ver. 882. ἀθανάτοις] Vide supra ad α'. 398.

- 880 Ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδῆλον·
 Ἡ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
 Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·
 885 Ἀλλὰ μ' ὑπὴνικαν ταχέες πόδες· ἥ τέ κε δηρὸν
 Αὐτῷ πῆματ' ἐπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 Ἡ κεν ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Μῆτι μοι, Ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
 890 Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε·
 Μητρὸς τοι μένος ἐστὶν ἀνάσχετον, ἐκ ἐπεικτόν,

- 880 "Sed indulges, quoniam ipse genuisti filiam pestiferam;
 "Quæ nunc Tydei filium insolentem Diomedem
 "Furere exstimulavit in immortales deos.
 "Venerem quidem primum cominus vulneravit manu ad carpum:
 "Ac postea in me ipsum irruit, deo se-æquans:
 885 "At me subdixerunt veloces pedes: profecto *alioqui* diu
 "Ibi dolores passus fuisset inter horrendas cadaverum-strages,
 "Aut vivus viribus-fractus fuisset æris ictibus."
 Eum autem torve intuitus allocutus est nubes-cogens Jupiter;
 "Nequid mihi, o tu inconstans, assidens quiriteris:
 890 "Invisissimus utique mihi es deorum, qui Olympum tenent;
 "Semper enim tibi contentioque grata, bellaque, pugnaeque:
 "Matris tibi ingenium est intolerandum, cedere nescium,

880 ἀνίεις] MS. a manu pr. sed superscr. ἀνίης. Ibid. ἐγείνατο] MS. male.
 881 Gloss. adscr. ad ὑπέρθυμον. Ἀρίσταρχος ὑπερφίαλον. 887 χαλκοῖο]
 MS. 891 Ἀἰ] R. A. 2. 3. J. 895 δηρὸν] abest a F. A. 1. 898. νέρ-
 τος] MS. Schol. ἔτιος Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἐνέριτος.

Ver. 883. Κύπριδα μὲν πρῶτον] Vide su-
 pra ad ver. 336, et 857.

Ibid. οὕτως] Vide supra ad γ. 525. et
 ad α'. 140.

Ver. 885. Ἀλλὰ μ' ὑπὴνικαν] Virgil.
 Ni fuga subsidio subeat.

Æn. XII. 733.

Ver. 886. αὐτῷ πῆματ' ἐπασχον] Κατ'
 εὐφημία dictum puto pro: ibi cæsus ja-

cuissem inter mortuos. Nam sequitur, ἡ
 κεν ζῶς etc. Aut certe si vivus discessis-
 sem, fractis viribus fuisset ab ictibus telo-
 rum. Add. ad v. 388. Ern.

Ver. 888. νεφεληγερέτα Ζεὺς] Vide supra
 ad α'. 175.

Ver. 891. Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη,] Vir-
 gil.

— cui tristia bella,

- Ἡρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπεδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν·
 Τῷ σ' οἶα κείνης τάδε πᾶσχειν ἐννεσίησιν.
 895 Ἀλλ' ἐ μὲν σ' ἐτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
 Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλε γε θεῶν γένεω ᾧδ' αἰδῆλος,
 Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέστερος Οὐρανιῶνων.
 Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.
 900 Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πᾶσων,
 Ἠέεσάτ'· ἐ μὲν γάρ τι κατάθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 Ὡς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
 Ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ᾧκα περιστρέφεται κυκλώντι·
 Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο Δῖον Ἀρηα.
 905 Τὸν δ' Ἡβη λῆσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσε·

"Junonis; quam quidem ego vix reprimo verbis;

"Idcirco te puto illius hæc pati consiliis.

895 "Attamen non te amplius diu patiar dolores sustinere:

"Nam e me genitus es, mihi que te peperit mater.

"Quod si aliquo ex alio deorum natus esses ita improbus,

"Sane jam pridem fuisses inferior Urani-filiis [Titanibus]."

Sic dixit, et Pæonem jussit mederi:

900 Huic autem Pæon dolorem-pellentia medicamina inspergens,

Sanavit; nequaquam enim mortalis erat.

Sicut autem quando fici-succus lac album festino-motu in-coagulatum-cogit,

Liquidum quod erat; valdeque velociter concrevens circumagitur a miscente:

Sic utique is celeriter sanavit impetuosum Martem.

905 Hunc autem Hebe lavit, elegantesque vestes induit;

900 ἰπυ] MS. Ibid. πᾶσιν] MS. et seq. versum omittit. 905 λῆσι] MS.

bene. 906 καθίζιτο] Schol. Lips. ὡς ἄλλο πρόσαλλο ἐπιλίησται, ὡς
 πίπουνθιν. Ὁ Ἀρίσταρχος δὲ ἀδιδιώ. Sequentes autem tres versus non
 sunt in MS. et in verbis positus desinit Scholiastes. Adscripti tamen
 sunt alia manu.

Iræque, insidiæque, et crimina noxia cordi.

Odit et ipse pater. — Æn. VII. 325.

Ver. 899. ἀνώγει] Al. ἀνώγει μιν.

Ver. 900. φάρμακα πᾶσων,] Alii legunt,
 φάρμακ' ἰπασσιν et versum sequentem
 omittunt.

Ver. 902. ἰπυγόμενος] Al. ἰπυγόμενος.
 Quod eodem redit.

Ver. 903. περιστρέφεται] Ἡροδιανὶς (in-

quit Eustathius) "περιτρέφεται" γράφει, πᾶ-
 νι ὁρῶς. — ἡ γὰρ λίξις, [τροφαλῖς, caseus]
 ἵρηται παρὰ τὸ τρέφεισθαι, ὅστις πηγνυσθαι.
 Firmatur Herodiani lectio. Odys. ζ'.
 476.

— αὐτὰς ὑπερθε χιτὼν γίνεσθαι, ὅτε πᾶσιν
 ὕψι, καὶ σακίωσι περιτρέφεται κρέσταλλος.

Quinet trophalidas, caseos, ex Antiphane

Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίῳ.
 Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ ἀλαλκομένης Ἀθήνη,
 Παύσασαι βροτολογὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάν.

Juxtaque Jovem Saturnium sedit gloria exultans.

Tum vero rursus ad domum Jovis magni redierunt

Junoque Argiva, et potens-auxiliatrix Minerva.

Postquam repressissent hominum-perniciem Martem a virorum-cædibus.

et Aristophane memorat Athenæus, lib. X.
 e. 21. et lib. XIV. c. 22.

Ver. 908. ἀλαλκομένης Ἀθήνη.] Vide
 supra ad δ'. 8.

ΤΗΣ
 'ΟΜΗΡΟΥ ΙΔΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἥ ΓΡΑΜΜΑ Ζ'.

ὑπόθεσις τῆς Ζ'. 'ΟΜΗΡΟΥ Ραψωδίας.

Τῶν θεῶν ἀποστάτων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων.
 Ἐλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἐκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἐκάβῃ
 κελεύει εὐχασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ὑποσχίσθαι αὐτῇ δάδκα βοῶν δυοῖαν, ὅπως
 τὸν Διομήδην * ἀποστήσει τῆς μάχης. Τίς δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ πύλῃ,
 Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίζαντες † Φιλίαν πατρικὴν, διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα
 ἀλλήλοις. Ἐκτωρ δὲ διαλιχθεὶς τῇ μητρὶ Ἐκάβῃ, καὶ τῇ γυναίκῃ Ἀνδρομάχῃ,
 σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξιει.

Ἄ Λ Λ Η.

ἌΝΑ μίσην Ἐάνδου καὶ Σιμόντος, τῶν ποταμῶν, θάνατος Ἀκάμαντος τοῦ
 Θρακῆος καὶ Γλαύκου σύστασις, καὶ ἀναγνωρισμός, καὶ ἀμοιβὴ τῶν ὅπλων αὐτοῦ
 καὶ Διομήδους καὶ ἄνοδος Ἐκτορος εἰς Ἴλιον πρὸς τὴν μητέρα, Ἐκάβην· εἴτα πρὸς
 Ἀλέξανδρον καὶ Ἑλένην· εἴτα πρὸς Ἀνδρομάχην, τὴν γυναῖκα καὶ Ἐκτορος
 ἔξοδος ἐπὶ τὸν πόλεμον σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ.

* Ἀποστήσῃ. MS. Mori. † πατρικῆς φιλίας. Id.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ζ΄.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Ἄλλως.

Ζῆτα, θεῶς Ἐκάβη ἐπὶ γούνασι πέπλον ἔθηκεν.

Ἄλλως.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἐκτορος ἔστ' ἀριστύν.

ΤΡΩ'ΩΝ δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίῳ,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δῖρα,
Μεσσηγὺς Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
5 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,

TROJANORUM porro destituta est et Achivorum pugna gravis deorum præ-
Sæpe autem huc et illuc propendebat impetus prælii per campum, [sentia.
Copia in se invicem dirigentibus æratas hastas,
Inter Simoëntis et Xanthi fluentia.

5 Ajax autem primus Telamonius, murus Achivorum.
Trojanorum rupit phalangem, spemque sociis attulit,

8 Ἐϋσώρε] T. 14 δ' ἢ ἰν] MS. Ibid. ἀνδράποισιν] Fl. A. 1. J. R.

Ver. 5. πρῶτος] Nempe, post Junonis
et Minervæ discessum.

Ver. 6. φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν.] Recte
Scholiastes, φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν. Mire
autem hoc accipit Porcius: perrupta et
disjecta Trojanorum acie, Lucem utique
immissam. Quod, ne quid amplius di-
cam, cum verbo ἔθηκεν nequaquam con-
gruit. Clark. Sic supra Dea Pandaro:

αἶψιν τι φῶς Τρώεσσι γένοιτο. add. ad 9'.
282.

Ver. 9. Τὸν ῥ'] Hunc utique, Hunc sci-
licet. Vide supra ad 1. 858.

Ver. 10. πέρησι] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 11. τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψεν.]
Vide supra ad 8. 461. et 503.

Ver. 12. βοὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad
β'. 408.

Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
Υἱὸν Ἐϋσώρε, Ἀκάμαντ', ἧν τε μέγαν τέ.
Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης·
10 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀσέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνδράποισι·
15 Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῶ ἐπὶ οἰκία ναίων.
Ἀλλὰ οἱ ἔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπήνυρα,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόδ' ἵππων
Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὰ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, ἔς ποτε νύμφη

Virum percuit, qui fortissimus inter Thracas erat,
Filium Eüssori, Acamantem, strenuumque, magnumque.
Hunc percussit primus in galeæ cono setis-equinis-densæ:

10 Inque fronte fixit: penetravitque intra os
Cuspis ærea: eum vero tenebræ oculos cooperuerunt.

Axylum porro interfecit pugna strenuus Diomedes,
Teuthranidem, qui habitabat bene-structa in Arisba,
Dives opum, benignusque [vel dilectus] erat hominibus:

15 Omnes enim excipiebat-comiter, ad viam sitas ædes habitans.
Sed ab eo nullus horum tunc arcuit tristem interitum,
Ante subveniens: sed ambos anima privavit Diomedes,
Ipsam et famulum Calesium, qui tunc equorum
Erat auriga: hique ambo terram subierunt.

20 Dresum autem Euryalus et Opheltium interfecit:
Perrexit porro ad Æsepum et Pedasum, quos quondam nympha

20 ἐξενάριξεν] A. 2. 3. J.

Ver. 15. Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, — Ἀλλὰ
οἱ ἔτις] Ridiculi plane fuerunt, qui Poë-
tam hoc in loco hospitalitatem Axylī in
universos, vitio ei vertere existimarent.
Revera de Axylō, hominum omnium hos-
pitalissimo atque optimo, idem plane hic
ait Homerus, ac de Ripheo omnium jus-
tissimo Virgilius:

— cadit et Ripheus, justissimus unus
Qui fuit in Teucris, et servantissimus æqui:
Diis aliter visum. — Æn. II. 426.

Ver. 17. ὑπαντιάσας.] Vide supra ad
α'. 67.

Ibid. ἀπήνυρα.] Diomedes.

Ver. 18. Αὐτὸν καὶ θεράποντα] Virgil.

— premit aurigamque sub ipsis

- Νηϊς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βυκολίῳ·
 Βυκολίῳ δ' ἦν υἱὸς ἀγαυῆς Λαομέδοντος,
 Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ.
 25 Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
 Ἥ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
 Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκιστιάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Ἀσύαλον δ' ἄρ' ἐπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης.
 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκῶσιον ἐξενάριζεν
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δερὶ φαεινῷ
 Νεσριδῆς· Ἐλατον δὲ ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ναῖε δὲ, Σατνιόεντος εὐρρέϊταο παρ' ὄχθας,
 35 Πήδασον αἰπεινὴν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως

Naïs Abarbarea peperit insigni Bucolioni:

Bucolion autem erat filius clari Laomedontis,

Maximus natus, clandestinum vero ipsum peperit mater:

25 Pastor autem quum *Bucolion* esset, inter oves ei mixtus est amore et cubili:

Ea vero gravida-facta gemellos peperit filios.

Et quidem horum solvit robur et pulchra membra

Mecisteiades *Euryalus*, et ab humeris arma detraxit.

Astyalum item occidit bellicosus Polypoetes.

30 Pidytem vero Ulysses Percosium interfecit

Hasta ærea: Teucerque Aretaonem nobilem.

Antilochus autem Ablerum interemit hasta splendenti

Nestorides: Elatum vero rex virorum Agamemnon;

Habitabat autem, Satnioëntis pulchre-fluentis apud ripas,

35 Pedasum altam. Phylacum porro interfecit Leitus heros

27 ὑπίλυσε] MS. 28 Μηκιστιάδης] Fl. A. 1. 3. R. Μηκιστιάδης] A. 2. J.

30 Ὀδυσσεὺς] Fl. A. 1. R. Ibid. Περκῶσιον] MS. 31 δ' ἄρ' Ἐτάονα] MS.

Nactus equis, ferroque secat pendentia colla:

Tum caput ipsi aufert domino. —

Æn. IX. 330.

Ver. 23. Λαομέδοντος, Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ.] Virgil.

— primævus Helenor,

Mæonio regi quem serva Lycimnia furtim

Sustulerat, vetitisque ad Trojam miserat armis.

Æn. IX. 545.

Quæ loca Macrobius in eis recenset, in

quibus Poëtarum "par pene splendor ant-
 borum est." Lib. V. cap. 12.

Ver. 25. Ποιμαίνων] *Bucolion*.

Ver. 28. Μηκιστιάδης,] *Euryalus*; ver. 20.

Ver. 31. Ἐγχεῖ χαλκείῳ.] Vide supra ad γ'. 380.

Ibid. Ἀρετάονα] *Al. ἄρ' Ἐτάονα*.

Ver. 38. ἵππῳ γάρ οἱ] Qua ratione γάρ, hic producat; vide supra ad α'. 51.

Ver. 42. Αὐτὸς δ' ἐν δίφρῳ] Virgil.

- Φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριζεν.
 Ἀδρησον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ζῶν ἐλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζόμενα πεδίοιο,
 Ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 40 Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὰ μὲν ἐβήτην
 Πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ σόμα· πὰρ δέ οἱ ἔση
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·
 45 Ἀδρησος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσεται γένων·
 Ζώγρει, Ἀτρείος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειῷ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 Χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολύκημητός τε σίδηρος·
 Τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

Fugientem: Eurypylus item Melanthium interfecit.

Adrastum vero deinde pugna strenuus Menelaus

Vivum cepit: equi enim ei pavore-attoniti-fugientes per-campum,

Ramo impediti myricino, curvum currum

40 Cum fregissent ad extremitatem temonis, ipsi quidem contenderunt

Ad urbem, quo alii pavore-attoniti fugiebant:

Ipse autem de curru juxta rotam devolutus est,

Pronus in pulveribus in os: prope autem ipsum stetit

Atrides Menelaus, tenens longam hastam:

45 Adrastus vero deinde complexus genua supplex orabat;

"Vivum-cape, Atrei fili, tuque dignum accipe liberationis-pretium:

"Multæ utique in divitis patris domo res-pretiosæ-reconditæ jacent,

"Æsque, aurumque, varioque-artificio-elaboratum ferrum:

"Ex quibus certe tibi largietur pater infinita dona liberationis-ergo,

50 Ἐλιν] Fl. A. 2. 3. J.

Fertur equis, curruque hæret resupinus inani,
 Lora tenens tamen; huic cervixque comæque
 trahuntur

Per terram, et versa pulvis inscribitur hasta.

Æn. I. 490.

Ver. 45. λαβὼν ἐλλίσσεται γένων· Ζώγρει, Ἀτρείος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.] Virgil.

Et, genua amplectens, effatur talia supplex: —

Te precor, hanc animam serves —

Est domus alta; jacent penitus defossa talenta

Cælati argenti; sunt auri pondera, facti

Infectique, mihi. — Æn. X. 523.

Vocem, ἐλλίσσεται, restituit Barnesius. Alii scribunt, ἐλλίσσεται. Quod et ipsum ferri potest, eadem utique analogia, ac ἐλάμα. Vide supra ad α'. 4. Ἐλλίσσεται tamen rectius videtur; non modo propter similia, ἐλλαβε, ἐλλοτάνει, ἀπολλέξει, quæ observavit Barnesius; sed maxime propter eandem ipsam vocem, ἐλλοτάνει, Odyss. λ'. 35. et γ'. 273. ubi Exemplaria conveniunt.

- 50 Αἶκεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 "Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε.
 Καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε δοῖς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Δώσειν ᾧ δερῶποντι καταζέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 Ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ἤυδα·
 55 "ὦ πέπον, ᾧ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτῶς
 Ἀνδρῶν; ἢ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον,
 Πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφυγοὶ αἰπὺν ὄλεθρον,
 Χεῖράς δ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
 Κοῦρον ἰόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
 60 Ἴλις ἐξαπολοίατ', ἀκήδεσσι καὶ ἄφαντοι.
 "Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφεῖς φρένας ἥρας,
 Αἴσιμα παρειπών· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χεῖρσι
 "Ἡρῶν Ἀδρησον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων

50 " Si me vivum esse audiverit ad naves Achivorum."

Sic dixit: huic autem animum in pectoribus flectebat.

Ac sane ipsum mox erat velox ad naves Achivorum

Daturus suo famulo deducendum: verum Agamemnon

Obvius venit currens, et minaciter-clamans verba fecit:

55 " O mollis, o Menelaë, cur-nam vero tu sollicitus es ita de servandis.

" Hominibus? Certe tibi optime res gesta est domi,

" Per Trojanos: Quorum nullus effugiat grave exitium,

" Manusque nostras: ne quidem quem in sinu mater

" Infantem existentem gestet, ne is quidem effugiat: sed simul omnes

60 " Ex Ilio funditus pereant, inhumati et prorsus disperditi."

Sic locutus immutavit fratris mentem heros,

Recta admonens: ille autem a se depulit-manu

Heroem Adrastum: hunc vero rex Agamemnon

55 οὕτως] Fl. A. J. v. ad ε'. 255. 56 ἢ τοι] R. Ibid. πεποίηται] MS.

sed corr. e πεπόνηται, superscr. tamen v. 65 στήθεσσι] Fl.

Ver. 51. ἔπειθε.] *Al. ἔπει.* Virgil.

Et jam jamque magis cunctantem flectere sermo
 Coeperat. — *Æn.* XII. 940.

Ver. 53. Δώσειν ᾧ δερῶποντι] Ita resti-
 tuit Barnesius, ex MSS. et Editt. Vett.
 Recte, ut mihi quidem videtur. *Al. τῷ*
δερῶποντι. Clark. ἢ etiam MS. Lips. et
 edd. vett. omnes.

Ver. 55. αὐτῶς] *Al. ἑαυτῶς.*

Ver. 62. Αἴσιμα παρειπών· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν]
 Παρειπών, cum sit vox composita, prio-
 rem producit eadem ratione, ac γὰρ, su-
 pra ver. 38. Sed et vox, ἀπὸ, ultimam
 qua ratione hic producat, vide supra ad
 α'. 51. n. 10. Sunt tamen qui scribant,
 ἀπὸ ἔθεν.

Ver. 64. Οὕτως κατὰ λαπάρην] Vide su-
 pra ad γ'. 525. et ad α'. 140. *Al. ὑπασσι*
καλλαπαρην.

- Οὕτως κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνεντράπετ' Ἀτρείδης δὲ
 65 Λαῶξ ἐν στήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·
 "ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, δερῶποντες Ἀρης,
 Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε
 Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
 70 Ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
 Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνεώτας.
 "Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσσε.
 "Ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες·
 75 Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς
 Πριαμίδης Ἑλενος, οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριστος·
 Αἰνεία τε, καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα

Vulneravit ad ile; ille vero resupinatus est: Atrides autem

65 Pede pectoribus imposito extraxit fraxineam hastam.

Nestor autem Argivos hortabatur, altum clamans;

" O amici, heroës Danaï, famuli Martis,

" Ne quis nunc exuviarum cupidus pone

" Maneat, ut plurima ferens ad naves redeat;

70 " Sed viros interficiamus, postea vero et his otiosi

" Corpora per campum spoliabitis mortua."

Sic fatus, concitavit ardorem et animum uniuscujusque.

Ac tum sane Trojani bellicosos ab Achivis

In Ilium se recepissent, præ ignavia sua domiti;

75 Nisi Æneæque et Hectori dixisset adstans

Priamides Helenus, augurum longe præstantissimus;

" Æneæque, et Hector, quoniam labor vobis maxime

68 μετόπισθεν] A. 2. 3. J. 69 ὥς κε] MS. et produci potest h. l. sine v.

at an ed. R. 71 τεθνεώτας] MS. 72 ὥτρυνε] MS. a manu pr. 77 ὕμ-

μι] Fl.

Ver. 70. κτείνωμεν — συλήσετε] Pul-
 cherrime hic Senex, et ad personam con-
 venientissime, seipsum etiam adhuc eum
 exhibet, qui prælio utique committendo,
 non item prædæ diripiendæ intersit. Ut
 recte Eustathius: "Ὁρα ὅπως θαυμασίως ὁ
 γέρων, τῷ μὲν καμάτῳ συνεφέαπτεται καὶ
 αὐτὸς δόλοι, ὡς δηλοῖ τὸ Κτείνωμεν. — Τὸ
 δὲ κέρδος, ἴδιον ποιεῖται τῶν στρατιωτῶν ὃ
 γὰρ συλήσομεν φησιν, ἀλλὰ συλήσει.

Ver. 71. τεθνεώτας.] Vide supra ad β'.
 818.

Ver. 72. ὥτρυνε μένος] Vide supra ad
 β'. 451.

Ver. 76. Πριαμίδης] Vide supra ad α'.
 398.

Ibid. Ἑλενος, οἰωνοπόλων] Qua ratione,
 "Ἑλενος, hic ultimam producat; item, κατὰ,
 ver. 64. et περί, ver. 81, vide supra ad α'.
 51. n. 8.

- Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 Πᾶσαν ἐπ' ἰδὺν ἴσῃ, μάχεσθαι τε φρονέειν τέ·
 80 Στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
 Πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 Φεύγοντας πεσέειν, δηϊοῖσι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχυσόμεθ' αὖθι μένοντες,
 85 Καὶ μάλα τειρόμενοί περ' ἀναγκαίῃ γὰρ ἐπείγει·
 Ἕκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 Μητέρῃ σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγεσσα γεραίᾳς
 Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος, ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Οἷξασα κληῖδι θυράς ἱεροῖο δόμοιο,
 90 Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 Εἶναι ἐνὶ μεγάροισι, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,

- "Trojanorum et Lyciorum incumbit, quia praestantissimi
 "Omnem ad conatum estis, ad pugnandumque et ad consulendum;
 80 "State istic, et copias continete ante portas,
 "Quoquoversum discurrentes; prius quam in complexu uxorum
 "Fugientes cadant, hostibusque gaudium fiant.
 "Ac postquam phalanges cohortati fueritis omnes,
 "Nos quidem adversus Danaos pugnabimus hic manentes,
 85 "Quamvis valde pressi; necessitas enim urget:
 "Hector, at tu urbem adi; dicitoque demum
 "Matri tuæ et meæ; eaque congregans honoratas matronas
 "In templum Minervæ oculos-cæsiæ, in arce summa,
 "Apertis clave valvis sacræ ædis,
 90 "Peplum, quod sibi videtur elegantissimum et maximum
 "Esse in ædibus, et sibi longe carissimum ipsi,

86 *μειλίχιο*] R. 91 *μειγάρη*] MS. Fl. A. J. quod præstulerim. 92 *ἡνυκόμοιο*
 Fl. 96 *ὡς κιν*] Aristarchus apud Schol. Lips. 98 *ἰγῶ*] omitt. Fl. A. I.
κρατ.] MS. L.

Ver. 77. *Αἰνία* τε, καὶ Ἕκτορ.] Vide supra ad ε'. 467. — *ὅν τ' ἴσον ἱστῶμεν* Ἕκτορι δὲ, *Αἰνίας*.

Ver. 78. *ἐγκέκλιται*.] Vide supra ad α'.

309. et 314.

Ver. 86. *μειλίχιο*.] *Αἰ. μειλίχιο*.

Ver. 87. *ἡ δὲ ξυνάγεσσα γεραίᾳς Νηὸν Ἀθηναίης*] Virgil.

Necnon ad templum summaeque ad Palladis arces

Subvehitur magna matrum regina caterva,
 Dona ferens. — *Æn.* XI. 477.

Ver. 89. *θυράς ἱεροῖο δόμοιο, Πέπλον*.] Virgil.

— ad templum non æque Palladis ibant,
 — peplumque ferebant. — *Æn.* I. 483.

Ver. 91. *μειγάρη*.] *Αἰ. μειγάρη*.

Ver. 92. *ἐπὶ γούνασιν*] *Ad* genua, vel,

- Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡνυκόμοιο·
 Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
 Ἦνις, ἡκέστας, ἱερευσέμεν, αἶψ' ἐλεήσει
 95 Ἄστῃ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
 Αἶκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς,
 Ἀγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
 Ὅν δ' ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι·
 Οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὥδ' ἔδεϊδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 Ὅν περ φασὶ θεῶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λήν
 Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 Πάλλων δ' ὀξέα δῆρα, κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 105 Ὅτρυνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.

- "Ponat Minervæ ad genua pulchræ-comas;
 "Et ei voveat se duodecim boves in templo
 "Annículas, jugum-non-passas, sacrificaturam, si miserata fuerit
 95 "Urbemque, et Trojanorum uxores, et infantes liberos;
 "Si utique Tydei filium averterit ab Ilio sacra,
 "Feroce bellatorem, violentum artificem fugandi-hostes;
 "Quem sane ego fortissimum Achivorum arbitror esse:
 "Nec Achillem quidem unquam sic timuimus, ducem virorum,
 100 "Quem aiunt e dea natum esse: sed hic valde
 "Furit, neque quisquam ei potest viribus par esse."
 Sic dixit: Hector vero nequaquam fratri non-obsecutus est:
 Statim vero de curru cum armis desiliit in terram;
 Vibransque acutas hastas, per exercitum ibat quoquoversum,
 105 Concitans ad pugnandum; suscitavitque prælium grave.

99 γ'] omitt. MS. salvo versu, sed lenior fit adjecto γ. 100 *ἐξέμμεναι*] Fl.
 A. I. Ibid. *λήν*] MS. a manu secunda. 105 *μαχέσασθαι*] Fl. A. I.

in genibus; pro eo ut Minervæ statua vel stantis erat, vel sedentis.

Ver. 93. *ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα — αἶψ' ἐλεήσει*] Virgil.

— siqua est Heleno prudentia, vati —

— primum prece numen adora:

— dominamque potentem

Supplicibus supera donis. —

Æn. III. 433.

VOL. I.

Ver. 99. *Οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὥδ' ἔδεϊ γ'*] Notandum, quanto cum artificio et hic et ubique inseratur Achilles, ut Poëma unum sit a capite ad calcem.

Ver. 103. *σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε*.] Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 105. *Ὅτρυνων μαχέσασθαι*.] Vide supra ad β'. 451.

Ver. 106. *Οἱ δ' ἐλάλχθησαν, καὶ ἱκανῶς ἴσαν*] Virg.

R 1

- Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο.
 Φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανῶ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλελίχθεν.
 110 Ἐκτὼρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες ὑπέρδυμοι, τηλέκλειτοί τ' ἐπίκεροι,
 Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Δαρειδὸς ἀλκῆς,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἥδ' ἐγέρεσιν
 Εἴπω βελευτῆσι, καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι,
 115 Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτὼρ·
 Ἀμφὶ δὲ μιν σφυρὰ τύπτει καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 Ἄντυξ, ἣ πυμάτη Δίην ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
 Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο παῖς καὶ Τυδεὸς υἱὸς

Illi itaque conversi sunt a fuga, et adversi steterunt Achivis.
 Argivi autem pedem retulerunt, desieruntque a caede:
 Existimabant utique aliquem immortalium de caelo stellato
 Trojanis auxiliaturum descendisse, eo quod ita conversi essent.

- 110 Hector autem Trojanos hortabatur, altum inclamans;
 "Trojan! animosi, et e longinquo vocati socii,
 "Viri estote, amici, revocate autem strenuam fortitudinem,
 "Tantisper dum ego ivero ad Ilium, et senibus
 "Dixero consiliariis, et nostris uxoribus,
 115 "Deos ut precentur, voveantque hecatombas."
 Sic utique locutus, abiit expedite pugnam ciens Hector;
 Circum autem ipsi malleolos pulsabat et cervicem corium nigrum,
 Ora, quæ extrema ambiebat scutum umbonem habens.
 Glaucus autem Hippolochi natus et Tydei filius

111 *τηλέκλειτο*] MS. 123 *κατὰ θηητ-*] MS. addita glossa: *ἀπὸ*.

Talibus accensi firmantur, et agmine denso
 Consistunt. — *Æn.* IX. 788.

Ver. 108. *ἀθανάτων*] Et rursum, ver.
 128. et 140. Vide supra ad α'. 398.
 Ibid. *οὐρανῶ ἀστερόεντος*] Virg.

— stellantis regia caeli.
Æn. VII. 210.
 — caelum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 202.

Ver. 116. *κορυθαίολος*] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 117. Ἀμφὶ δὲ μιν σφυρὰ τύπτει καὶ
αὐχένα] Hectorem incedentem ita depin-
 gunt hi duo versiculi, ut tanquam ob
 oculos ponant. Clark. Versus alter
 Ἄντυξ etc. additur per *ἰπεξήγησιν*, ut in-
 telligatur, quid sit *δέρμα κελαινόν*, nempe
 circulus ambiens clypeum, qui circu-
 lus est corii, quo inductus est clypeus.
 Ἄντυγα circulum in sedili currus habui-
 mus supra ζ'. 262. *Ern.*

Ver. 120. *μεμαῶτι*] Vide supra ad β'.
 818.

- 120 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταδνητῶν ἀνδρώπων;
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅππα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 125 Τὸ πρὶν ἄτάρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
 Σῶ δάρεται, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
 Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντίωσιν.
 Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' ἔραν εἰλήλεδας,
 Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπερανόισι μαχοίμην.
 130 Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος
 Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπερανόισιν ἔριζεν·
 Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιδήνας
 Σεῦε κατ' ἡγάθειον Νυσσήϊον αἰδ' ἄμα πᾶσαι

- 120 In medium utriusque aciei congregiebantur, animis-prompti ad pugnandum.
 Hi vero cum jam prope essent, se invicem invadentes,
 Illum prior allocutus est pugna strenuus Diomedes;
 "Quisnam tu es, fortissime, mortalium hominum?
 "Non enim unquam vidi te pugna in gloriosa
 125 "Antehac: atqui nunc longe antecessisti cunctos
 "Tua confidentia, quandoquidem meam longam hastam expectasti.
 "Infelicium sane filii meo robori occurrunt.
 "Sin aliquis immortalium de caelo venisti,
 130 "Non equidem ego cum diis caelestibus pugnvero.
 "Non enim, ne Dryantis quidem filius fortis Lycurgus,
 "Diu vixit, qui cum diis caelestibus contendeat:
 "Qui utique furentis Bacchi nutrices
 "Persequebatur per sacrum Nysseium: illæ vero simul omnes

132 *Διωνύσοιο*] edd. vett. omnes, ut ver. 136. male. Bene Barnes. *διωνύσοιο*,
 ut est etiam in MS. L. 133 *Νυσσηϊον*] MS. recte.

Ver. 122. *βοὴν ἀγαθὸς*] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 123. *Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε*] Lon-
 gior hæc Glauci et Diomedis collocutio, non
 medio est intersita prælio; sed, ut recte
 notavit Eustathius, τὸν ἄγειον αἰχμητὴν
 Ἐκτὼρα τῆς μάχης ἀποστήσας — ὁ ποιητὴς,
 — ἀνίστησι τὸ τοῦ πολέμου ἀκμαῖον, καὶ ἀνα-
 παύει τὸν ἀκροατὴν.

Ver. 124. *Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅππα*] Dif-
 ferunt inter se, οὐ ποτ' ἴδον, et, οὐ ποτ'
 ὅππα, eodem modo atque apud Anglos,

I never saw, et, I have never seen: Quo-
 rum nempe prius *ἀρίστος* de præterito
 QUOVIS spatio temporis recte dici
 possit; posterius non nisi *διωρισμένος*
 de tempore omni ad usque PRÆSEN-
 TEM diem. Quare aptissime hic con-
 junctum est ὅππα, cum sequentibus
προβέβηκας et *εἰλήλεδας*. Vide supra ad
 α'. 37.

Ver. 127. *Δυστήνων—παῖδες*] Glossa MS.
 Lips. addit: *ὡς οἱς Ἀχαιῶν*. *Ern.*

- Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκέργῃ
 135 Θεινόμεναι βεπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
 Δύσειδ' ἄλως κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνος παῖς· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 140 Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐδέλοισι μάχεσθαι.
 Εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρέρης καρπὸν ἔδεσιν,
 Ἄσσον ἴδ', ὥς κεν δᾶσسون ὀλέθρε πείραδ' ἴκηαι.
 Τὸν δ' αὖθ' Ἰπολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·

- “Thyrsos humi projecerunt, ab homicida Lycurgo
 135 “Percussæ stimulo-boario; Bacchus vero fugatus
 “Subiit maris undam; Thetisque excepit sinu
 “Timentem: vehemens enim occupaverat tremor ob viri comminationem.
 “Huic quidem postea irati sunt dii tranquille viventes,
 “Et ipsum cæcum fecit Saturni filius: nec amplius diu
 140 “Vixit: quoniam immortalibus exosus erat omnibus diis.
 “Quare nec ego equidem cum beatis diis velim pugnare.
 “Si vero quis es mortalium, qui telluris fructu vescuntur,
 “Propius accede, ut ocyus mortis ad metas pervenias.”
 Hunc autem vicissim Hippolochi allocutus est illustris filius;

148 ἐπιγίνεται MS. Fl. A. J. R.

Ver. 135. βεπλήγι· Βουπλήξ δὲ, βούκιν-
 στρο, ἢ πύλινος βοῦς ἀναιρετικός, ἢ μάστιγ
 γινώμενη ἀπὸ τμήματος βύρσης. Eustath.

Ver. 139. ἄρ' ἔτι δὴν] Vide supra ad α'.
 51. n. 8.

Ver. 142. οἳ ἀρέρης καρπὸν ἔδεσιν,] Ἀρε-
 ρα, est, γῆ ἀρεμίνη, Terra culta:

— incultis præstare videmus
 Culta loca, et manibus meliores reddere fœtus.
 Lucræ. lib. I. 210.

Quem locum Lambinus ita edidit:

— incultis præstare videmus
 Culta loca, et manibus meliores reddi fœtus:

Atque ita omnino “legendum libris omni-
 bus reclamantibus,” contendit: “quoniam
 “videmus fœtus manibus reddi, hoc est,
 “ferri, meliores; reddere autem, quod est in
 “omnibus libris, ferri non posse.” Ab-
 surde admodum. Neque enim verum est,
 neque id ait Lucræti, terræ fœtus (quod
 utique voluit, Vir doctus) hominum mæ-

nibus meliores “reddi;” sed terram ipsam
 manibus cultam, fœtus suos “Reddere”
 meliores.

Ver. 146. Οἷη περ φύλλον γενεή,] Locum
 hunc omni tempore et laudarunt Vete-
 res, et imitati sunt. Simonides, in frag-
 mentis;

“Εν δὲ τῷ κάλλιστον, Χῖος ἔστιν ἀνὴρ·
 “Οἷη περ φύλλον γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.”

Musæus apud Clementem Alexandrinum,
 Strom. VI.

“Ὡς δ' αὖτως καὶ φύλλα φύει ζυδωρὸς ἄροσρα·
 “Ἄλλα μὲν ἐν μελίῳ ἀποφθίνουσι, ἄλλα δὲ φύει·
 “Ὡς δὲ καὶ ἀνθρώπου γενεή καὶ φύλλον ἰλίσσει.

Quos quidem versus Homerum ipsum ex
 Musæo antiquiore imitatum fuisse existi-
 mavit Clemens: sed Scriptoris Homero re-
 centioris fuisse, vel ex eo satis liquet, quod
 verbi ἀποφθίνου penultimam corripit:
 Vide supra ad β'. 43. Pindarus, Pythior.
 Od. VIII. sub finem;

- 145 Τυδείδῃ μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 Οἷη περ φύλλον γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 Τηλεδύσσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 “Ὡς ἀνδρῶν γενεή, ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
 150 Εἰ δ' ἐδέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς
 Ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν.
 Ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῶ Ἀργεὺς ἱπποβότοιο,
 Ἐνθάδε Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιςτος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεδ' υἱόν·
 155 Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·

- 145 “Tydide magnanime, cur genus meum percontaris?
 “Qualis foliorum generatio, talis et hominum.
 “Folia alia quidem ventus humi fundit, alia vero sylvæ
 “Germinans producit; verisque succrescunt tempore:
 “Sic hominum generatio, hæc quidem nascitur, illa vero desinit.
 150 “Si vero vis et hæc discere, ut bene cognoscas
 “Nostram stirpem, multi utique ipsam homines norunt.
 “Est urbs Ephrya, in recessu Argi equis-apti,
 “Ibi Sisyphus fuit, qui prudentissimus erat mortalium,
 “Sisyphus Æolides; Is autem Glaucum genuit filium:
 155 “At Glaucus genuit laudatissimum Bellerophontem:

149 ἢ μὲν — ἢ δ'] MS. addit Gloss. ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ.

Ἐπάμετροι· τί δέ τις; τί δ' οὐτις;
 Σικῆς ὄναρ ἀνέλεσται.

Sophocles, in *Ajace*, ver. 125.

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
 Εἰδῶν, ὅσοιτις ζῶμεν, ἢ κουφὸν σιάν.

Euripides, apud Plutarchum de *Consola-
 tione*:

Κύκλος γὰρ αὐτὸς κατεπίμοις τε γῆς φωτὶς,
 Θνητῶν τε γενεῇ· τοῖς μὲν αὐξεται βίος,
 Τῶν δὲ φθίνει τε καὶ ἀφ' ἑστέρας πάλιν.

Aristophanes, in *Avibus*, ver. 686.

Ἀγε δὲ φύσιν ἀνδρῶν ἀμαυρόβιοι, φύλλον γενεῇ
 προσόμοιοι,
 Ὀλιγοδρανέες, πλάσματα τηλοῦ, σκυμνέα φύλ'
 ἀεικνέα,
 Ἀπτόντες, ἐφημέριοι, ταλαὶ βροτοὶ, ἀνέρες ἐικιλό-
 νηροι.

[Quorum quidem versuum *rythmum* qui
 auribus accipere velit, eos ad sequentem
 normam exigere oportebit:]

Βοεῶν, βοεῶν, βοεῶν, βοεῶν, | βοεῶν, βοεῶν, βοεῶν-
 τος, |
 Ἀγε δὲ | φύσιν ἀν | δρῶν ἀμαυ | ρόβιοι | φύλ-
 λων | γενεῇ | προσόμοιοι.

Horatius denique, in *Arte Poëtica*, v. 60.

Ut silvæ foliis prunos mutantur in annos,
 Prima cadunt: —

Vel, ut emendavit Criticorum maximus
 Bentleyus:

Ut silvis folia privos mutantur in annos,
 Prima cadunt.

Ver. 147. ὕλη] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 152. Ἔστι πόλις Ἐφύρη,] Virg.

Urbs antiqua fuit. — *Æn.* I. 16.

Cæterum qua ratione vox, πόλις, hic ulti-
 mam producat; item αὐτὰρ, ver. 157. et
 γὰρ, ver. 159. vide supra ad α'. 51. Porro
 de longa hac oratione, vide supra ad ver.
 123.

• Ibid. μυχῶ Ἀργεὺς] Virg.

- Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνέρεην ἐρατεινήν
 Ὀπασαν· αὐτὰρ οἱ Προΐτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ.
 Ὅς ῥ' ἐκ δῆμυ' ἔλασσε, (ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἀργείων· Ζεὺς γὰρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.)
 160 Τῷ δὲ γυνὴ Προΐτη ἐπιμήνατο, δι' Ἀντεια,
 Κρυπταδὴ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν ἔτι
 Πειῖδ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 Ἡ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
 Τεθναίης, ὦ Προΐτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 165 Ὅς μ' ἔδελεν φιλότῃ μιγήμεναι ἐκ ἔδελ' ἔσῃ.
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκασε·
 Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβασσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
 Πέμπει δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρὰ,
 Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·

"Huic autem dii pulchritudinemque et virtutem amabilem

"Præbuerunt; sed ei Prætus mala molitus est animo;

"Qui e civitate expulit: (quoniam Prætus multo potentissimus erat

"Argivorum: Jupiter enim ei illos sub sceptro subdiderat.)

160 "Cum hoc utique uxor Præti furiose-cupierat, nobilis Antea,

"Clandestino amore misceri; sed neutiquam

"Persuasit bona-mente-prædito prudenti Bellerophonti.

"Illa vero mentita, Prætum regem sic allocuta est;

"Moriendum tibi statue, O Præte, vel interfice Bellerophontem,

165 "Qui mihi voluit amore misceri nolenti.

"Sic dixit: at regem ira occupavit, eo-quod-talia audierat:

"Interficere quidem nolebat, religioni enim habuit id in animo,

"Misit autem ipsum in Lyciam, deditque is literas perniciosas,

"Scribens in tabella complicata exitialia multa;

157 ἀτὰρ] Fl. A. J. quod ferri potest, si ante legatur Ὀπασαν. 158 ἔλασσε]

MS. 165 ἔδελ] MS. bene. 166 σὶνδ'] Fl. A. J. R. 168 Λυκίηνδ' ἔσ-

σει] A. 2. 3. J. Λυκίηνδε σέσει] R. σέσει] MS. F. A. 1. quod verum est.

— vasto submotâ recessu. — En. VIII. 193.

Ver. 153. κέρδιος] Συντάκτες, ὡς ὁ
 Γλαυκίης φησι. Μίση δὲ λίξις ἐστὶ τὸ Κέρδι-
 σος. Οὗ γὰρ ἰδίῳ βλασφημίῳ ὁ Γλαυκίης
 τὸν ἀργεῖον, κλιστίστατον ἀληθῶς ὄντα.
 Eustath.

Ver. 155. ἀμύμονα] Insignem; non uti-
 que ad omnem virtutem, (vide ver. 200.)
 sed — κάλλος τε καὶ ἡνέρεην ἐρατεινὴν Item
 ad castitatem, ver. 161.

Ver. 156. ἡνέρεην ἐρατεινὴν] Virtutem

in bello, non sævam et ferocientem, sed
 cum humanitate conjunctam.

Ver. 158. Ὅς ῥ'] Qui utique: Qui scili-
 cet. Vide supra ad ε'. 858.

Ibid. πολὺ φέρτερος] Prætus videlicet.

Ver. 160. Τῷ δὲ] Istud, τῷ δὲ, hoc in
 loco, non illud est, quod Romani dicunt,
 Huic autem; sed, Huic videlicet. Indicat
 enim, quam demum ob causam Beller-
 phonta expulerit Prætus.

Ibid. δι' Ἀντεια] Εἰρηνικῶς, inquit Scho-

- 170 Δεῖξαι δ' ἡνώγει ὃ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε, Ξάνθον τε ρέοντα,
 Προφρονέως μιν τίει ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 Ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βῆς ἱέρυσεν.
 175 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ροδodάκτυλος ἥως,
 Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 Ὅ, ττι ρά οἱ γαμβροῖο παρὰ Προΐτοιο φέροιτο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβρῷ,
 Πρῶτον μὲν ρά Χίμαιραν ἀμαιμακίτην ἐκέλευσε
 180 Πεφνέμεν· ἢ δ' ἄρ' ἦν θεῖον γένος, ἐδ' ἀνθρώπων,
 Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέεσσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.

170 "Ostendereque jussit suo socero, quo periret.

"Itaque ille abiit in Lyciam, deorum fausto ductu:

"Sed quando jam ad Lyciam pervenisset, Xanthumque fluentem,

"Propenso-animo ipsum honoravit rex Lyciæ latæ:

"Nempe per-novem-dies eum hospitaliter-excepit, et novem boves sacrificavit.

175 "Verum ut jam decima apparuit roseis-digitis aurora,

"Tum quidem ipsum interrogavit, et petiit literas videre,

"Quid utique sibi genero a Præto ferret.

"At postquam literas exitiales accepit generi,

"Primum quidem Chimæram insuperabilem eum jussit

180 "Interficere: hæc utique erat divinum genus, non hominum,

"Ante leo, post autem draco, media vero capra,

"Terribilem spirans ignis vim ardentis.

"Et hanc quidem interfecit, deorum signis fretus.

169 πτυκτῷ] Fl. A. 1. MS. add. Gl. ἰσφαγισμένη, quod est πτυκτῷ, nam
 complicatæ vel duplicatæ tabulæ obsignantur. 172 ἴξε] Fl. A. 1. male
 et contra morem illarum edd. 181 ἔπειτα] MS.

liastes. At nihil opus. Δῖος enim dici-
 tur quis, non ad probitatem Morum, sed ad
 pulchritudinem, nobilitatem, aut similia.

Ver. 161. ἀλλὰ τὸν ἔτι Πειῖδ' ἀγαθὰ
 φρονέοντα] Τὰ μὲν ἱκόντα καὶ συνήδη παρὰ
 λόγον περιαιρόμενα, τῷ ἰφ' ἡμῶν ἀποδίδωσι·
 Καὶ λίξις δῆλον. — ἀλλὰ τὸν ἔτι Πειῖδ'
 "ἀγαθὰ φρονέοντα." Plutarch. in Corio-
 lano.

Ver. 163. βασιλῆα] Vide supra ad α'.
 265.

Ver. 168. σέσει δ' ἔγι] Quam non su-
 pervacaneum sit istud, εἴγε· vide supra ad
 γ'. 409.

Ver. 175. ροδodάκτυλος ἥως,] Vide supra
 ad α'. 477.

Ver. 176. μιν ἱέρυσεν,] Qua ratione, μιν
 hic producat; similiterque, πάλιν, ver.
 189. et μιν, ver. 194. itemque ultima vo-
 cis, θρηνησάν, ver. 192. vide supra ad α'.
 51. n. 8.

- Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
 185 Καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
 Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
 Εἶσε λόχον· τοῖ δ' ἔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο.
 190 Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεῶ γόνον ἥν' ἰόντα,
 Αὐτὲ μιν κατέρυκε, δίδε δ' ὅγε θυγατέρα ἦν·
 Δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης.
 Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔζοχον ἄλλων,
 195 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρέρης, ὄφρα νέμοιτο.
 Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,

"Secundo vero, cum Solymis pugnavit inclytis:

185 "Acerrimam certe hanc pugnam dicebat se iniisse virorum.

"Tertio vero, interfecit Amazonas viragines.

"Huic autem redeunti callidam fraudem aliam struxit:

"Delectis ex Lycia lata viris fortissimis,

"Collocavit insidias: ii vero nequaquam rursus domum redierunt;

190 "Omnes enim interfecit eximius Bellerophontes.

"Sed quando jam cognorat hunc dei sobolem præclaram esse,

"Illic ipsum detinuit, deditque is filiam suam:

"Dedit etiam ei honoris regii dimidium totius.

"Quin et ei Lycii portionem-agri dederunt separatam, præstantem cæteris,

195 "Amœnam, et vitiferam et arabilem, ut coleret.

"Illa vero peperit tres liberos prudenti Bellerophonti,

184 κυδαλίμοις] A. 2. quod, ut semper, repetit J. 185 καρτίστην] MS.

187 ἀνερχομένῳ] MS. sed adscripsit librarius: ὑπεστρέψαντι Ἀρίσταρχος

δι' ἀνερχομένῳ. 188 ἰονίης] In MS. librarius adscripsit: γρ. ἰόνιος. 191

γίνωσκε] MS. Fl. A. J. R. 192 διδοῦ ὅγε] MS.

Ver. 177. "Ο, ττιρά] Quod scilicet. Vide supra ad s. 858.

Ver. 188. Κρίνας] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 191. ὅτε δὴ γίγνωσκε] Ex virtute scilicet et rebus gestis.

Ver. 192. ἦν] Non Prætus, (ut absurde Spondanus ad ver. 144.) sed Rex Lyciæ Præti socer. De syntaxi, vide supra ad γ'. 409.

Ibid. θυγατέρα] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 194. Καὶ μὲν οἱ] Barnesius edidit, Καὶ μὲν οἱ. Sed nihil opus.

Ver. 195. Καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 197. et 203. "Ἰσανδρόν] Al. Πίσανδρόν.

Ver. 198. παρελίζατο] Vide supra ad β'. 515.

Ibid. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 199. χαλκοκορυτήν] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 200. ὅτε δὴ κἀκείνος] "Quum et

- "Ἰσανδρόν τε, καὶ Ἰππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
 (Λαοδάμειῃ μὲν παρελίζατο μητίετα Ζεὺς,
 Ἡ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυτήν.)
 200 Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 Ἦτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλκίον οἶος ἄλᾳτο,
 Ὀν θυμὸν κατέδωκε, πάτον ἀνδρῶπων ἀλεείνων.
 Ἰσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἀρης, αἶτος πολέμοιο,
 Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.
 205 Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἀρτεμις ἔκτα.
 Ἰππόλοχος δὲ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τῆς φημὶ γενέσθαι·
 Πέρμπε δὲ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελ-
 Αἶεν ἀρισεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων· [λεν,
 Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν· οἱ μὲν ἄριστοι

"Isandrumque et Hippolochum et Laodameam.

"(Cum Laodamea quidem concubuit providus Jupiter,

"Hæcque peperit deo-parem Sarpedona bellicosum.)

200 "Sed quando jam et ipse [Bellerophon] exosus-fuit omnibus diis,

"Sanc is per campum Aleium solus errabat,

"Suum animum exedens, vestigia hominum vitans.

"Isandrum vero ejus filium Mars, insatiabilis belli,

"Pugnantem adversus Solymos interfecit inclytos.

205 "Hanc autem irata aureas-habenas-tractans Diana occidit.

"Hippolochus vero me genuit, et ex hoc dico me natum esse:

"Misit autem me ad Trojam, et mihi valde multa mandavit,

"Ut semper fortissime rem gererem, et superior virtute essem aliis:

"Neque genus patrum dedecorarem; qui quam fortissimi

204 κατέκτα] MS. κατὰκτανε] T. 205 τὴν] in MS. media litera erasa. sed adscriptum tamen ταύτην a manu recentiori. at manus pr. ad χολωσαμένη adscripsit ἴσως διὰ τὰς Ἀμαζόνας, ut videatur librarius scripsisse τὸν, et retulisse ad Bellerophontem ex ver. 186. sed τὴν verum est, et intell. de Laodamia.

"ipse Bellerophon." Cæterum cujus demum criminis poenas lueret Bellerophon, id vero non meminit Glaucus, ne genus suum dedecoraret: ut recte annotavit Porphyrius. Aristoteles citat hunc versum, Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἦτος — Probl. XXXI. 1.

Ver. 201. Ἦτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλκίον]

Qui miser in campis mœrens errabat Aleis,

Ipse suum cor edens, hominum vestigia vitans.

Cic. Tusc. Quæst. l. III.

Τὸ Ἀλκίον, ἄρα γὰρ τὸ ἄσπερον, καὶ μὴ ἔχον

Vol. I.

§ 9

λήϊα; ἐχέ' ἄλλ' ἐκ τῆς, οἷον αὐτὸν ἐν αὐτῷ ἀλᾶσθαι. Porphyr. Quæst. Homeric. 11. Diogenes Laërtius similiter de Heraclito; Καὶ τίλος, μισανθρωπήσας, ἐν τοῖς ὄρεσι διηγάτο, πῶς ἐνέμενος καὶ βοτάνας· ἐν οὐλῃ Heracliti. Quæritque Aristoteles, διὰ τί πάντες, ὅσα περὶ γαίαναι ἀνδρεῖ, ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ πολιτικὴν, ἢ ποίησιν, ἢ τέχνας, φαίνονται μιλαγχολικοὶ ὄντες; — οἷον λέγεται τῶν τι ἡρώων τὰ περὶ τὸν Ἡρακλῆα, — ἴτι δὲ τὰ περὶ Διῶντα καὶ

- 210 Ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἐγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ,
Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
215 Ἥ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἵκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδε φοῖνικι φαεινόν,
220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·
Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν, ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
Τυδεία δ' εἰ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἑόντα

210 "Inque Ephyra extiterunt et in Lycia lata.

"Hoc tibi ex genereque et sanguine gloriior esse."

Sic dixit; lætatus autem est pugna strenuus Diomedes:

Hastam quidem defixit in terram almam,

Atque ipse blandis verbis allocutus est pastorem populorum;

215 "Certe mihi hospes paternus es vetus:

"Ceneus enim olim nobilis eximium Bellerophontem

"Hospitio-excepit in ædibus, viginti dies retentum:

"Hi autem et sibi mutuo dederunt xenia pulchra:

"Ceneus quidem balteum dedit puniceo-colore fulgentem,

220 "Bellerophontes autem aureum poculum duplex rotundum:

"Et id ego reliqui, cum huc proficiscerer, in ædibus meis.

"Tydeum vero non memini; quoniam me adhuc parvulum existentem

211 εὐχομαι αἵματος] MS. edd. vett. præter R. 212 γήθησι] MS.

221 ἐμοῖσιν] Fl.

Βελλεροφόντης.—καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῶν ἡρώ-
ων, ὁμοιοπαθεῖς φαίνονται τέτοις. Problem.

XXX. 1.

Ver. 205. Τὴν δὲ] Laodameam. Vide

Var. Lect.

Ver. 208. ἐπίερχον] Vide supra ad β'. 426.

Ver. 209. Μηδὲ γίνος πατέρων αἰσχυνέ-
μιν] Virg.

— in antiquam virtutem animosque viriles

Et pater Æneas, et avunculus excitat Hector.

Æn. III. 342.

Ver. 212. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad
β'. 408.

Ver. 217. Ξείνισ' ἐνὶ] Vide supra ad α'.

Ver. 218. καλά] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 219. Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδε] Virg.

Ille mihi insignem pharetram, Lyciasque sa-

gittas

Discedens, chlamydemque auro dedit intertex-

tam,

Frænaque bina, meus quæ nunc habet, aurea,

Pallas:

- Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
225 Εἰμί· σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
Ἐγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλῃ·
Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπίκροισι,
Κτείνειν, ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχέῃ·
Πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνῃαι·
230 Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν· ὄφρα καὶ οἶδε
Γνώσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.
Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καδ' ἵππων αἰῶσαντε,
Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιεῶσαντο.
Ἐνδ' αὖτε Γλαύκῃ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
235 Ὃς πρὸς Τυδεΐδῃ Διομήδεα τεύχε' ἀμειβε,

"Reliquit, quando ad Thebas perierunt copiae Achivorum.

"Quare nunc tibi quidem ego hospes amicus Argo in medio

225 "Sum; tu autem in Lycia, siquando Lyciorum ad gentem venero.

"Hastis vero alter alterum petere vitemus et in turba:

"Multi quidem enim mihi Trojani, inclytique socii,

"Quorum occidam quemcunque deus obtulerit, et pedibus assequutus fuero:

"Multique vicissim tibi Achivi, quorum interficias quemcunque possis:

230 "Arma vero inter nos permutemus, ut et hi

"Norint, quod hospites paternos profiteamur nos esse."

Sic utique loquuti, de curribus desilientes,

Manusque mutuo prehenderunt, et fidem-dederunt.

Tum vero Glaucæ Saturnius mentem ademit Jupiter,

235 Qui cum Tydide Diomede arma permutavit,

226 ἔγχεα] A. 2. 5. J. 228 πόροι] MS. R. sed in MS. eadem manus

supra scr. n. 235 ἀμειβεν] A. 2. 3. J.

Ergo et quam petitis, juncta est mihi foedere
dextra. Æn. VIII. 166.

Ver. 220. χρύσειον δέπας] Pronunciaba-
tur χρυσῶν. Vide supra ad β'. 268.

Ibid. ἀμφικύπελλον] Vide supra ad α'.

584.

Ver. 225. ὅτε κεν] Qui istud κεν omi-

serit, vel alia vocula mutaverit; is de-

num sentiet, quam non sit ad senten-

tiam supervacaneum. Vide supra ad α'.

56. et β'. 158. et f. 858.

Ver. 231. ὅτε] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 234. φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,] Ὁ ἔστιν,
ἐξαιρέτης ἐποίησεν, ὡς τῷ Ποσειδῶνι δοκεῖ·
διὰ τὸ τοιαύτην φιλοτιμίαν ἐνδείξασθαι, καὶ
μὴ γλισχρύσασθαι περὶ τὴν τῷ ξένῳ ἀξίω-
σιν. — Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς, τὸ φρένας ἐξέλετο
Ζεὺς φανερώς ἐπὶ Ἀφροδίτῃς κεῖται. En-
stath. Vide infra ε'. 470. et δ'. 157.
Clark. Sequuntur hanc interpretationem
Dacieria, et Riccius, V. C. Diss. Hom.
T. II. p. 190. Non bene. Nam semper
apud Homerum ἐξέλετο est ademit: quod
hic quoque intelligendum. Ern.

- Χρύσεια χαλκείων, εκατόμβοι ἐννεαβοίων.
 "Εκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 Ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι δέον, ἡδὲ δύγατρες,
 Εἰρόμεναι παῖδας τε, κασιγνήτες τε, ἕτας τε,
 240 Καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνάγει
 Πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κῆδ' ἐφῆπτο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 Ξεστῇσ' αἰδέσθῃσι τετυγμένον· (αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίδοιο,
 245 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθάδε παῖδες
 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·

Aurea æneis, centum-boves-valentia novem-boves-valentibus.

Hector autem ut ad Scæasque portas et fagum pervenit,
 Circa utique ipsum Trojanorum uxores currebant et filiae,
 Percontantes de filiisque, fratribusque, amicisque,
 240 Et maritis; ille vero deinceps diis supplicare jussit
 Omnes ordine: multis autem mala impendebant.

Sed quando jam ad Priami domum perpulchram pervenisset,
 Fabrefactis porticibus exstructam; nempe in ea
 Quinquaginta inerant thalami ex polito lapide

245 Prope se invicem ædificati; ubi filii
 Cubabant Priami, apud legitimas uxores:

237 πύργον] MS. (sed eadem manu superscr. γρ. φηγόν) Fl. A. 1.

Ver. 236. Χρύσεια χαλκείων, εκατόμβοι ἐννεαβοίων.] Fulvius Ursinus, ad Virgil. *Æn.* III. 549. tres versus ex Homero et Virgilio affert, quorum membra bina in sonum istum consimilem exeant, quem in linguis recentioribus *Rythmum* vulgo appellare solent:

"Εκ μὲν Κρητῶν, γένος εὐχομαι ἑρτιάων.

Odys. ε'. 199.

Χρύσεια χαλκείων, εκατόμβοι ἐννεαβοίων.

Iliad. ε'. 236.

Cornua velatarum obvertimus antennarum.

Æn. III. 549.

Verum in trium horum exemplorum posterioribus duobus, a scopo aberravit vir eruditus. Neque enim — πείων et — βοίων similem istum sonum in diphthongis dissimilibus efficiunt; neque, in ultimo

versu, sibi omnino respondent, in membri utriusque exitu, — *tarum* et — *narum*; sed — *latar*' et — *narum*, quorum utique sonus est dissimillimus;

Cornua velatar' obvertimus antennarum.

Porro, valde pueriliter ad hunc versum *Homeri* annotat Scholiastes; Κικάλυται δὲ ὑπὸ τῷ μέτρῳ εἰπεῖν, δεκαβοίων: quasi vero non facillime, si id postulasset sententia, dicere potuisset,

Χεῖρσι χαλκείων, εκατόμβοι δεκαβοίων.

Qua de licentia, (quæ et rursum ver. 240. in voce *πόσιος*, occurrit;) vide supra ad α'. 51.

Ver. 237. φηγόν] *Al.* πύργον.

Ver. 244. Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι] Virg.

- Κεράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 Δωδὲκ' ἔσαν τέγες θάλαμοι ξεστοῖο λίδοιο,
 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθάδε γαμβροὶ
 250 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν·)
 Ἐνθα οἱ ἡπίοδαρος ἐναντίῃ ἤλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσάγεσσα, δύγατρώων εἶδος ἀρίστην·
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλεσθας;
 255 Ἢ μάλα δὴ τείρεσι δυσώδυμοι υἱες Ἀχαιῶν,
 Μαργάμενοι περὶ ἄστρ'· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 Ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.

Filiarum autem e-regione oppositi intra atrium
 Duodecim erant sub-tecto thalami ex polito lapide,
 Prope se invicem ædificati; ubi generi

250 Cubabant Priami, apud pudicas uxores;

Ibi ei mitis obvia venit mater,

Ad Laodicen iens, filiarum forma præstantissimam;

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, et compellavit;

"Fili, cur relicto prælio aspero venisti?"

255 "Certe valde jam premunt detestandi filii Achivorum,

"Pugnantes circa urbem: te autem, credo, huc animus impulit

"Profectum, ex summa arce Jovi manus attollere.

245 πλησίοι] A.

Quinquaginta illi thalami, spes tanta nepotum,
 Barbarico postes auro spoliisque superbi.

Æn. II. 503.

Ver. 245. et 249. Πλησίοι] *Al.* Πλησίων.

Ver. 248. τέγες] ὑπερώοι. *Schol.*

Ver. 251. ἤλυθε] Vide supra ad γ'. 205.

Ver. 252. Λαοδίκην ἐσάγεσσα.] Εἰς Λαοδίκης θάλαμον ὑπάγεσσα· πρὸς Λαοδίκην πορευομένη. *Schol.* Similiter *Porphyrus*: Τὸ ἐσάγεσσα, ὡς ἔστι κατὰ τὸ συνήδης, οἷον εἰσφέρειν. — Ὡς γὰρ, "ἐξαγαγόντες," ἐκπορεύοντες τὸ πιδίον — ὁμοίως τῷ, "ἐσάγεσσα," κέχρηται. *Quæst. Homeric.* 17. Item *Eustathius*: Εἰς τὴν [Λαοδίκην] ἢ Ἐκάβη ἀπὸ τῆς ἐντυγχάνει τῇ Ἐκτορι. — Ἐνταῦθα δὲ κίτται τὸ "ἐσάγεσσα" ἀπὸ τῆς "εἰσέρχεται" ἢ "ὑπάγειν."

Ver. 254. et 262. εἰλήλεσθας; — κικληνέας.] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 255. Ἢ μάλα δὴ τείρεσι — περὶ ἄστρ' σὲ — χεῖρας ἀνασχεῖν.] Sunt qui hæc ita accipiant, ut sit interrogatio, *An valde jam? etc.* Nec quidem id male. Ego tamen quominus ita accipiam, faciunt tum particulæ istæ, μάλα δὴ tum id quod postea occurrit, ver. 386. — οὐνεκ' ἀκουσι τείρεσθαι Τρώας, μέγα δὲ κρᾶτος εἶναι Ἀχαιῶν.

Ver. 259. ἀθανάτῃσι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 261. κικληνέτι] Qua analogia ex *τιθνηκότες*, fit *τιθνηκότες*, *τιθνηκότες*, et inde, lingua Ionica, *τιθνηκότες* et *τιθνηκότες*, eadem analogia fit *κικληνέτι*, *κικληνέτι*, *κικληνέτι*, et inde *κικληνέτι*. Vide supra ad β'. 818.

- Ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθήδεα οἶνον ἐνείκω,
 Ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 260 Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ' κε πῆσθαι.
 Ἄνδρ' δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 Ὡς τὴν κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 Μῆ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 265 Μῆ μ' ἀπογνιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶδοπα οἶνον
 Ἄζομαι· οὐδέ πη ἐστὶ, κελαινεφεῖ' Κρονίωνι
 Αἵματι καὶ λύδρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 270 Ἔρχεο σὺν θυέσσιν, ἀολλίσσασα γεραίᾶς.
 Πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἦδ' ἐμίσγιστος

- "Sed mane, donec tibi dulce vinum attulero,
 "Ut libes Jovi patri et cæteris immortalibus
 260 "Primum; deinde et ipse reficiaris, si biberis:
 "Viro utique defatigato robur valde vinum auget,
 "Sic tu defatigatus es, pugnans pro tuis civibus."
 Huic autem respondit deinde ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
 "Ne mihi vinum afferas mellitum, veneranda mater,
 265 "Ne me enerves, roboris autem viriumque obliviscar.
 "Manibus autem illotis Jovis libare nigrum vinum
 "Vereor: nec ullo-modo fas est, nubes-atras-cogenti Saturnio
 "Sanguine et tabo inquinatum vota facere.
 "Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatrix
 270 "Vade cum suffimentis, congregatis honoratis matronis:
 "Peplum autem, quod tibi elegantissimum et maximum

258 ἀλλὰ μὲν] A. 2. 3. J. vitiose. 262 ἔτησιν] MS. Fl. 265 μένεος ἀλκῆς
 τε λ.] MS. Fl. 266 ἀνίπτοισι] MS. et edd. recte. cæterum versus hic et
 tres sequentes absunt ab ed. Flor. 271 πέπλον] MS. sed eadem manus
 suprascripsit πίπλον.

Ver. 263. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 264. πότνια μήτηρ.] Scholiastes
 et Eustathius in Commentario, πότνια,
 μήτηρ.

Ver. 265. μίνος γ' ἀλκῆς etc.] Veram
 lectionem arbitror esse MS. et Fl. ed. o-
 mittentium γ' quod versus fulciendi causa
 insertum est, cum valde hic langueat, et
 orationem frangat. Ern.

Ver. 266. ἀνίπτοισιν] Al. ἀνίπτοις.
 Quod perinde est. Vide ad α'. 51. Virg.

Me bello e tanto digressum et cæde recenti,
 Attrectare nefas, donec me flumine vivo
 Abluero. ————— En. II. 719.

Ibid. αἶδοπα οἶνον] Vide supra ad α'.
 462.

Ver. 267. Κρονίωνι] Vide supra ad α'.
 397.

- Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Τὸν θές Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
 275 Ἦνις, ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶκ' ἐλεήσῃ
 Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
 Αἶκ' ἐν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη' Ἰλίε' ἱρῆς,
 Ἀγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 280 Ἔρχεο· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω,
 Αἶκ' ἐδέλῃσ' εἰπόντος ἀκρέμεν' ὥς κεν οἱ αὖθι
 Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε πασί.
 Εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' αἶδος εἴσω,
 285 Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπεα οἴζυος ἐκλελαδέσθαι.

- "Est in domo, et tibi longe carissimum ipsi,
 "Hoc pone Minervæ ad genua pulchræ-comas,
 "Et ei vove te duodecim boves in templo
 275 "Anniculas, jugum-non passas, sacrificaturam; si miserata fuerit
 "Urbemque, et Trojanorum uxores, et infantes liberos:
 "Si Tydei nempe filium averterit ab Ilio sacra,
 "Ferocem bellatorem, violentum artificem-fugandi-hostes.
 "Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatrix
 280 "Vade: ego autem Paridem adibo, ut vocem,
 "Si velit dicentem audire: utinam ei illic
 "Terra dehiscat: magnum enim ipsum Olympus nutritiv detrimentum
 "Trojanisque, et Priamo magnanimo, ejusque filiis.
 "Si illum utique viderem descendentem in orcum,
 285 "Existimarim equidem animum meum ingrata ærumnæ obliturum."

Ibid. πίπλος] FL A. 1. 3. omnes lectiones bonæ, sed πίπλον præfero.
 Ibid. ὅς τοι χαρ.] FL A. J. 272 ἔστιν ἐν νη.] MS. 285 αἶ] MS. et
 similiter Scholiastes.

Ver. 269. et 279. ἀγελείης] Vide supra
 ad γ'. 128.

Ver. 270. ἀολλίσσασα] Ita restituit
 Barnesius. Recte, ut opinor. Vide ad
 ver. 287. et supra ad α'. 140. Al. ἀολλί-
 σασα.

Ver. 273. ἐπὶ γούνασιν] Vide supra ad
 ver. 92.

Ver. 285. Φαίην κεν] Non vacat istud,
 κεν· "Existimarim equidem," "Credide-

"rim utique." Fortasse tamen rectius
 ad εὐφροσύνην legas, (quod in editionem Bar-
 nesianam casu videtur irrepsisse,) φαίην κεν
 φρεῖν, quam, φαίην κεν φρεῖν. Sed hoc le-
 vioris est momenti. Porro, pessime hunc
 locum interpretatur Scholiastes, ὑπολά-
 βουμι ὅτι "Αὐτὸν ἔκρινον" ἔξω πάσης τα-
 λαιπωρίας εἶναι. Verum paullo infra,
 rectius; ἐν "Ἐμῇ" φρεῖν τῆς ἀτέρπεα
 οἴζυος ἐκλελαδέσθαι. Clark. De κεν recte

- Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισι
 Κέκλετο· καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραίας.
 Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηρώντα,
 Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιοι, ἔργα γυναικῶν
 290 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 Ἦγαγε Σιδονίην, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 Τῶν ἐν αἰεραμένη Ἐκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 Ὅς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν, ἥδ' ἐ μέγιστος·
 295 Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων·
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραίαί.
 Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης, ἐν πόλει ἄκρῃ,

Sic dixit; hæc vero profecta ad ædes ancillis
 Mandata dedit: et illæ congregarunt per urbem matronas-honoratas.
 Ipsa autem in repositorium descendit odoribus-fragrans,
 Ubi erant ei pepla omnigeno-artificio-varia, opera mulierum
 290 Sidoniarum, quas ipse Alexander divina-forma-præditus
 Abduxerat a Sidone, navigando-permensus latum pontum,
 Ea via, qua Helenam adduxit magno-patre-natam.
 Horum unum accipiens Hecuba, tulit donum Minervæ,
 Quod pulcherrimum erat ornatu-versicolori, et maximum;
 295 Velutque stella resplendebat: jacebat autem ultimum omnium:
 Perrexit itaque ire, multæque propere-sequébantur matronæ honoratæ.
 Illæ vero cum ad templum pervenissent Minervæ, in arce summa,

287 κέκλετο· τὰ δ' ἄρ' Sic MS. et supra scriptum: αὐτὰ δὲ. quod quin
 verum sit, dubitari non potest. nam καὶ valde languet. 297 αἱ δ'
 ὅτε v.] MS. verbo inter ὅτε et νηὸν eraso. sed eadem manus superscrip-

Clarkius. non quo sola euphonia id de-
 sideret, sed e canone, de quo ad α'. 2. dixi.
 Et est καὶ in MS. Lips. Scholiastes: φαίη
 καὶ· Ζηνόδοτος· φαίη καὶ φίλον ἦτορ· ἵστί δὲ καὶ
 ἄλλη γραφὴ· φαίη πτε. vitiose pro φαίην
 πτε.
 Ibid. ἀτίρπου] Al. ἄτιρ πον. Minus
 recte.

Ver. 286. ποτὶ μέγαρ.] Qua ratione,
 ποτὶ, hic ultimam producat; item Κισσηίς,
 et ἄλοχος, ver. 299. et Διὶ, ver. 318. Vide
 supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 287. ἀόλλισσαι] Ita recte resti-
 tuit Barnesius, ex Eustathio et MS. Vide
 supra ad α'. 140. Al. ἀόλλισαν.

Ver. 288. κατεβήσατο] Al. κατεβήσαντο.
 Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 290. θεοειδής] Non ad virtutes,
 sed ad formam.

Ver. 291. Σιδονίην.] Hac de re, vide
 Herodotum, lib. II. §. 116. ubi hos ver-
 sus recitat.

Ver. 299. Κισσηίς.] Virgilio aliter ac
 Homero, (vide α'. 718.) non Theano, sed
 Hecuba appellatur Cisseïs.

Paridisque Mimanta
 Equalem comitemque; una quem nocte Theano
 In lucem genitori Amyco dedit, et, face prag-

matæ,
 Cisseïs regina Parin creat: Urbe paterna
 Occubat; ignarum Laurens habet ora Mimanta.
 Æn. X. 702.

Quorum quidem versuum quum sententia

- Τῇσι θύρας ὥϊξε Θεανὴ καλλιπάρης,
 Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 300 Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
 Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον·
 Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὴ καλλιπάρης,
 Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ὑπόμοιο·
 Εὐχομένη δ' ἤρᾱτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ·
 305 Πότνι' Ἀθηναίῃ, ἐρυσίπτολι, διὰ θεάων,
 Ἀξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἥδ' ἐ καὶ αὐτὸν
 Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων
 Ὅφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηῷ
 Ἦνις, ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἰὲν ἐλεήσης

Eis fores aperuit Theano pulchra-genas,
 Cisseïs, uxor Antenoris equum-domitoris:
 300 Illam enim Trojani fecerant Minervæ sacerdotem.
 Illæ vero voce-sublata omnes ad Minervam manus sustulerunt:
 At peplum acceptum Theano pulchra-genas,
 Posuit Minervæ ad genua comas-pulchræ;
 Vovensque precabatur Jovis filiam magni;
 305 "Veneranda Minerva, custos-urbis, excellentissima dearum,
 "Frange jam hastam Diomedis, atque ipsum
 "Pronum da cadere Scæas ante portas:
 "Ut tibi statim nunc duodecim boves in templo
 "Anniculas, jugum-nondum-passas, sacrificemus, si miserata fueris

sit: γρ. ἄλλ' ὅτι. Ibid. ἀθήναι ἐν π. α.] MS. sed αἱ est in litura a manus
 sec. 303 ὑπόμοιο] Fl.

plane nulla sit; neque enim omnino
 quicquam est, quo, ex linguæ Romanæ
 consuetudine, istud "occubat" referri
 possit; conjectura pulcherrima et certis-
 sima, (ad Horat. Epod. V. 28.) ita emen-
 davit Bentleius:

— una quem nocte Theano
 In lucem, genitore Amyco, dedit; et face prag-
 nans,
 Cisseïs regina Parin. Paris urbe paterna
 Occubat; ignarum Laurens habet ora Mimanta.

Ver. 301. Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι] Virgil.

Interea ad templum non æquæ Palladis ibant,
 Crinibus Iliades passis, peplumque serebant
 Suppliciter tristes, et tunæ pectora palmis.
 Æn. I. 483.

VOL. I.

T t

Necnon ad templum summasque ad Palladis
 arces
 Subvehitur magna matrum regina caterva,
 Dona ferens: —
 Succedunt matres, et templum ture vaporant;
 Et mœstas alto fundunt de limine voces.
 Æn. XI. 477.

Ver. 303. Ἀθηναίῃς ἐπὶ γούνασιν] Vide
 supra ad ver. 92.

Ver. 305. Πότνι' Ἀθηναίῃ] Virgil.

Armipotens belli præses, Tritonia virgo,
 Frange manu telum Phrygi prædonis, et ipsum
 Pronum sterne solo, portisque effunde sub altis.
 Æn. XI. 483.

Ver. 306. Ἀξον δὴ] Quam non super-
 vacanea sit ista particula, δὴ; vide supra

- 310 "Αστὺ τε, καὶ Τρώων ἀλόχες, καὶ νήπια τέκνα.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 "Ὡς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Δίος κῆρυ μέγαλοιο·
 "Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 315 Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι, τέκτονες ἄνδρες,
 Οἳ οἱ ἰποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
 Ἐγγύδι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρη·
 Ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χεῖρὶ
 Ἐγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δαερός
 320 Αἶχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης.
 Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,

- 310 "Urbemque, et Trojanorum uxores, et infantes liberos."
 Sic dixit vovens; abnuit autem Pallas Minerva.
 Ita illæ quidem vota faciebant Jovis filia magni:
 Hector vero ad ædes Alexandri ivit
 Pulchras, quas ipse ædificarat cum viris, qui tunc peritissimi
 315 Erant in Troja glebosa, architecti viri,
 Qui ei fecerunt thalamum, et tectum, et atrium,
 Prope ædes Priami et Hectoris in arce summa.
 Illuc Hector intravit Jovi carus; inque manu
 Hastam tenebat undecim-cubitorum: præmicabat vero hastæ
 320 Cuspis ærea, circumque aureus ambibat annulus.
 Illum autem invenit in thalamo perpulchra arma curantem,

314 ἰτιυχι] T. Cæteræ omnes cum MS. ἰτιυχι, quod verum est. 319 ἰγ-
 χος ἔχιν διαι.] A. 2. 3. J. T.

ad β'. 158. Habet utique hoc in loco
 eam fere vim, ac quod Latine dixeris;
 "Frangere, quæsumus."

Ver. 311. ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Virgil.

Diva solo fixos oculos aversa tenebat.
 Æn. I. 486.

Ver. 312. αἱ μὲν ῥ'] Similiter, ver. 314.
 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς. Vide supra ad ε'.
 858.

Ver. 313. βεβήκει] Vide supra ad δ'.
 492.

Ver. 314. Καλὰ.] Vide supra ad β'. 43.
 Ibid. ἰτιυχι] Ita Eustathius, et Vete-
 rum nonnulli. Stephanus et Recentiores,
 ἰτιυχι. Minus recte, ut opinor. Non
 enim ædificari hæc ædea ait Poëta,

sed ædificatas esse. Neque deinceps, ver.
 316. οἳ οἱ ἰποίησαν, dixit; sed, οἳ οἱ ἰποίησαν
 θάλαμον. Clark. Immo omnes vett. vid.
 Var. Lect.

Ver. 319. "Ἐγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν"] Re-
 centiores, "Ἐγχος ἔχιν δεκάπηχυν. Sed
 Barnesius lectionem Eustathianam resti-
 tuit. Οἳ μὲν, ἀσυναλείπτως γράφοντες, νοῦ-
 σι δεκάπηχυν τὸ Ἐκτορος ἔγχος· οἳ δὲ, μετὰ
 συναλειφῆς, λίγυσιν ἐνδεκάπηχυν ἢ καὶ ἑξή-
 κονται οἳ παλαιῶι, λίγοντες καὶ ὅτι τὸ ναυ-
 μάχων διπλάσιον τῆς, ὡς ἐκ δύο συμβληθῆναι,
 ὅπερ "δύο καὶ εἰκοσιπηχυν" λίγει ὁ Ποιη-
 τῆς. Eustath. Clark. Vid. Var. Lect.
 Schol. eandem lectionem servat, et inter-
 pretatur: ἰνδεκα πηχῶν.

Ver. 320. χρύσεος] Pronunciabatur χρυ-

- Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόνοντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
 Ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
 325 Τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δαιμόνι, εἰ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνδεο θυμῷ·
 Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
 Μαργάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε, πτόλεμός τε,
 Ἄστὺ τόδ' ἀμφιδέδηκε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 330 Εἴ τινά πε μεθιέντα ἴδοις συγερῆ πολέμοιο·
 Ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστὺ πυρὸς δηϊοιο θέρηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας, εἰδ' ὑπὲρ αἴσαν,

Clypeum, et thoracem, et curvos arcus tractantem:
 Argiva autem Helena inter famulas mulieres
 Sedebat, et ancillis insignia opera imperabat.

- 325 Eum vero Hector objurgavit conspicatus, probrosis verbis;
 "Bone vir, non sane decore indignationem istam concepisti animo:
 "Copiæ quidem pereunt circa urbem, altaque moenia,
 "Pugnantes; tui autem gratia pugnaque, bellumque,
 "Urbem hanc circum-ardet: tu vero etiam objurgares alium,
 330 "Si quem usquam detrectantem videres horrendam pugnam:
 "Verum surge, ne forte urbs igne ardente deflagret."
 Hunc autem vicissim alloquutus est Alexander divina-forma-præditus;
 "Hector, quoniam me jure increpasti, nec injuria,

322 ἀφόνοντα] MS. A. 1. 323 μετὰ ῥα] R. 327 περὶ πόλιν] MS.
 329 μαχέσαιο] Fl. A. 1.

σῆς; quomodo et scribi postea ceptum est.
 Vide supra ad β'. 268.

Ver. 323. μετ' ἄρα δμῳῇσι] Similiter,
 ver. 318. ἐν δ' ἄρα χεῖρὶ. Neque omnino
 in his locis supervacuum est istud, ἄρα.
 Nam eam fere vim habet, ac si latine dix-
 eris, "ut par erat," vel, "ut solita erat."
 Ver. 326. Δαιμόνι,] Vide supra ad β'.
 190.

Ibid. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. χόλον τόνδ' ἐνδεο θυμῷ] Ὁργίζη-
 ῃ γένετος τῆς Τρώας ἀγανακτικῶν κατὰ σῶ.
 Schol. Οὐτε ἀρνημένους δι' αἰσχροῦς ἐξιλέγχειν,
 οὔτε κωλύειν ἀπολογουμένους, ἀλλὰ καὶ προ-
 φάσις ἐνσχήμενος ἀμωσύνης συνεμπορίζειν,
 καὶ τῆς χειρὸς αἰτίας ἀφισπένειν, αὐτὸς
 ἰνδιδόναι μετρώμεν ὡς ὁ Ἐκτωρ, "Δαι-
 μόνι εἰ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνδεο θυμῷ,"

πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὡς ἐκ ἀπόδραστον, ἐδὲ δι-
 λαν οὖσαν, ἀλλ' ὀργὴν τὴν ἐκ τῆς μάχης
 ἀναχέουσαν αὐτῷ. Plutarch. de Adul. et
 Amici discrim. sub finem.

Ver. 327. Λαοὶ μὲν φθινύθουσι] Virgil.

— sat funera fusi
 Vidimus. — Æn. XI. 366.

Ibid. φθινύθουσι] De hujus vocis proso-
 dia; Vide supra ad β'. 43.

Ver. 329. ἀμφιδέδηκε] Vide supra ad
 α'. 37.

Ver. 332. θειοειδής] Vide supra ad ver.
 290.

Ver. 334. σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μιν ἄκυσσον]
 Vide supra ad α'. 297.

Ver. 336. Ἰδὼν ἔχιν προτραπίσθαι]
 Διὰ τὴν λύπην τὴν δυσμενέμεναι. Schol.

- Τένεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σύνδεο, καί μευ ἄκασον·
 335 Οὐτί ἐγὼ Τρώων τόστον χόλον, ἔδδ' νεμέσσει,
 "Ἡμην ἐν θαλαμῷ, ἔδελον δ' ἄχρ' προτραπέσθαι.
 Νῦν δέ με παρειπᾶσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέσσειν,
 "Ωρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 Λαῖον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 340 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δῶν·
 "Ἡ ἴδ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἶω.
 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι·
 Δᾶερ ἐμείο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
 345 "Ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο Δυέλλα
 Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·

"Propterea tibi dicam; tu autem animum-adverte, et me audi:

- 335 "Non ego tam in Trojanos ira, neque indignatione,
 "Sedebam in thalamo; sed volebam dolori dare locum.
 "Nunc vero me suadens uxor mollibus verbis,
 "Impulit ad bellum: videturque mihi sic et ipsi
 "Melius fore: victoria utique alternis-vicibus accedit ad homines.
 340 "Verum age nunc expecta, donec martia arma induero:
 "Vel praei, ego autem sequar; assecuturumque me te puto."
 Sic dixit; ei autem non respondit pugnam-expedite-ciens Hector:
 Hunc vero Helena verbis allocuta est blandis;
 "Levir mei, impudentissimae, malorum auctoris, aversandae;
 345 "Utinam me die illo, quo me primum peperit mater,
 "Abreptam tulisset perniciosa venti procella
 "In montem, vel in undam multo-strepitu-resonantis maris:

335 τόστον] A. 1. R. Ibid. νέμεσσει] MS. sed superscr. eadem manus.
 γράφεται καὶ ἡ (sc. νέμεσσει) τὸ σι μακροῦς, ὡς ἴτι. 339 ἔπεισθαι] Fl.

Ver. 337. παρειπᾶσ'] Vide supra ad β'.
 ver. 62.

Ver. 339. νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.]
 Virgil.

Quondam etiam victis redit in praecordia virtus,
 Victoresque cadunt. — Aen. II. 367.
 Multa dies variusque labor mutabilis aevi
 Rettulit in melius; multos alterna revisens
 Lusit, et in solido rursus fortuna locavit.
 Aen. XI. 425.

Ver. 342. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 344. κυνὸς κακομηχάνου.] Pulchre
 admodum, et ad personam convenien-
 tissime, haec et hujusmodi semper de se-
 metipsa Helena.

Ver. 351. "Ὡς ῥ' ἤδη νέμεσίν τε] "Qui
 "utique intelligeret," etc. Ubi notandum
 quam non supervacanea sit ista particu-
 la, ῥά. Arguit nimirum Parin Helena,

- "Ενθα με κύμ' ἀπόρσει, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 350 Ἄνδρὸς ἔπειτ' ὠφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις,
 "Ὡς ῥ' ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἰσχυρὰ πόλλ' ἀνδράπων.
 Τέτω δ' ἔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, ἔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 Ἔσσονται· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν εἵσελθε, καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 355 Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλισα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
 Εἵνεκ' ἐμείο κυνὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου ἐνέκ' ἄτης·
 Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
 Ἄνδράποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἐσσομένοισι.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 360 Μὴ με κἀδίξ', Ἑλένη, φιλέσθαι πέρ, ἔδδ' με πείσεις.
 "Ἢδῃ γάρ μοι θυμὸς ἐπίσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω

"Ubi me fluctus obrutam-perdidisset, antequam haec facinora patrata forent.

"Sed quoniam haec ita dii mala statuerunt,

- 350 "Viri saltem debueram fortioris esse uxor,
 "Qui sentiret indignationemque et probra multa hominum.
 "Huic autem neque nunc mens est constans, neque in futurum
 "Erit; idcirco ipsum sua stultitia fruiturum credo.
 "Verum age nunc, intra; et sede hac in sede,
 355 "Levir, quoniam tibi maxime labor mentem invasit,
 "Gratia mei impudentissimae, et Alexandri causa noxae:
 "Quibus Jupiter imposuit malam sortem, ut etiam in-posterum
 "Hominibus simus famosa-cantilena posteris."
 Huic autem respondit deinde ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
 360 "Ne me sedere facias, Helena, officiosa licet, nam nec mihi persuadebis.
 "Jam enim mihi animus incitatus est, ut succurram

348 κύμα ἀπεί.] Fl. A. 1. R. T. 350 ὠφελον] MS. 351 νέμεσιν et mox
 πόλλ.] MS. 352 ὀπίσσω] Fl. 356 ἐνέκ' ἄτης] MS. Ibid. ἀρχῆς] Fl.
 A. 1. 358 πελώμεθ'] Fl. A. J. R.

quod res dijudicare ac distinguere nesci-
 ret; nec existimationi ac famae suae con-
 suleret; nec intelligeret quam amice
 quantaque cum arte Hector reprehensio-
 nis severitatem condimentis humanitatis
 mitigasset, idque χόλον leniter appellasset,
 quod fuerat revera ἀπόρσει et διλίπ. Vi-
 de supra ad ver. 326.

Ver. 355. ἀμφιβέβηκεν.] Jam tenet, jam
 occupat. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 359. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 361. θυμὸς ἐπίσσυται, ὄφρ' ἐπαμύ-
 νω Τρώεσσ',] Virgil.

Instaurati animi, regis succurrere tectis,
 Auxilioque levare viros, vimque addere victis.
 Aen. II. 451.

Ver. 363. Ἀλλὰ σὺ γ' ὀρνυθί] Qua ana-
 logia dicitur δίδου et δίδου, eadem dici-

- Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμείο ποδὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
 Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τέτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 Ὡς κέν μ' ἐντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἰόντα.
 365 Καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, ὅφρ' ἂν ἴδωμαι
 Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
 Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 Ἥ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 370 Αἰψὰ δ' ἐπειδ' ἴκανε δόμους εὐ ναιετάοντας,
 Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 Ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφεισθήκει γούωσά τε, μυρομένη τέ.
 Ἐκτὼρ δ', ὥς ἐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 375 Ἔση ἐπ' ἐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῶσιν εἶπεν·

“Trojanis, qui valde mei desiderium absentis habent:

“Verum tu concites hunc, festinetque et ipse,

“Ut me intra urbem assequatur existentem.

365 “Etenim ego domum ibo, ut videam

“Domesticos, uxoremque dilectam, et infantem filium.

“Neque enim scio, utrum amplius ipsis redux veniam rursus,

“An nunc me sub manibus dii doment Achivorum.”

Sic utique fatus, abiit pugnam expedite-ciens Hector:

370 Statimque postea pervenit ad aedes suas habitantibus-commodas,

Nec invenit Andromachen candidam-ulnas in aedibus,

Sed illa cum filio et ancilla eleganti-peplo-induta

In turri stabat gemensque ploransque.

Hector vero, ut intus inculpatam non invenit uxorem,

375 Stetit ad limen profectus, ancillisque dixit;

362 Τρώεσσιν] MS. 364 ἴντοσθεν] MS. 365 οἰκόνδ'] MS. Fl. A. J. R.

367 Οὐ γὰρ ἔτ' οἶδ'] A. 2. 3. J.

tur ὄρνυθι et ὄρνυ. Vide supra ad γ. 260.

Ver. 364. Ὡς κέν μ' ἴντοσθεν] Al. Ὡς κέν ἴντοσθεν. Al. Ὡς κέν ἴμ' ἴντοσθεν.

Ver. 366. Οἰκῆας, ἄλοχόν τε] Vide ad α. 51.

51. Barnesius edidit Οἰκῆας τ', ἄλοχόν τε. Sed nihil opus.

Ver. 370. ναιετάοντας,] Vide supra ad β. 648.

Ver. 372. Ἀλλ' ἦγε ξὺν] Ita edidit Bar-

nesius ex MS. et Eustathii Commentario. Atque ita alibi nonnunquam Homerus. Al. Ἀλλ' ἦγε σύν. Quod et ipsum ferri possit. Vide ad α. 51.

Ver. 373. ἰφισήκει] Vide supra ad δ. 492.

Ver. 376. Εἴδ' ἄγε μοι, δμῶα,] Notandum, nihilo minus eleganter dici, ἄγε, quam ἄγετι. Sic apud Aristophanem, Ἄγε δὲ φύσει ἀνδρεί. An. 686. Porro; par-

- Εἴδ' ἄγε μοι, δμῶα, νημερτέα μυθήσασθε·
 Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 Ἥ ἔπῃ ἐς γαλῶν, ἥ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Ἥ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 380 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
 Τὸν δ' αὖ ὀτρυνὴ ταμίη πρὸς μῦθον εἶπεν·
 Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθεία μυθήσασθαι,
 Οὔτε πῃ ἐς γαλῶν, ἔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 385 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται·
 Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλις, ἔνεκ' ἄκασε
 Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν·
 Ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 Μαινομένη ἐκτυῖα φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

“Eja agite; mihi, ancillæ, vera dicite:

“Quo ivit Andromache candida-ulnas ex aedibus?

“An aliquo ad glorum, an ad fratriarum elegantibus-peplis-indutarum aedes,

“An ad Minervæ templum exiit, ubi aliæ

380 “Trojanæ comas-pulchræ tremendam deam placant?”

Hunc autem vicissim sedula œconoma verbis allocuta est;

“Hector, quandoquidem omnino jubes vera loqui,

“Nec aliquo ad glorum, nec ad fratriarum elegantibus-peplis-indutarum aedes,

“Nec ad Minervæ templum exiit, ubi aliæ

385 “Trojanæ comas-pulchræ tremendam deam placant:

“Sed ad turrim ivit magnam Ilii: quoniam audit

“Premi Trojanos, potentemque esse impetum Achivorum:

“Illa quidem dudum ad murum festinans contendit,

“Furenti similis: fert et una puerum nutrix.”

373 γούωσα] MS. a manu pr. sed alterum e est erasum. γούωσα Fl. 382 νη-
 μέρτια μυθ.] MS.

ticulæ, si, vis hujusmodi est: Siquidem exiit, vel, Quoniam exiit Andromache, etc.

Ver. 388. Ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος] Virgil.

Evolat infelix, —

— muros amens atque agmina cursu

Prima petit. — Æn. IX. 477.

Ver. 392. Εἴτι πύλας ἴκανε,] Oratio

asyndetos festinantem et concitatum pulchre depingit.

Ver. 394. Ἐνδ' ἄλοχος — ἅμα δ' ἀμφιπόλος — Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσα] Pulchrius, et majore cum affectu, de improvisa, interveniens narratur conjux, quam si domi eam invenisset. Virgil.

Ecce autem complexa pedes in limine conjux hærebat, parvumque patri tendebat iulium. Æn. II. 678.

- 390 Ἡ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δάματος Ἑκτωρ
 Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς, εὐκτιμένας κατ' ἀγυίας.
 Εὖτε πύλας ἴκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιᾶς, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιέναι πεδίοις,
 Ἐνθ' ἄλοχος πολύδαρος ἐναντίη ἦλθε δέεσσα,
 395 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος·
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑλήεσση,
 Θήβη Ὑποπλάκῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω.
 Τῷ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεδ' Ἑκτορι χαλκοκορυσῇ·
 Ἡ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 400 Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,

- 390 Dixit mulier œconomæ: concitusque exiit domo Hector
 Eadem via retro, bene-structas per plateas.
 Quum ad portas venisset, pertransiens magnam urbem,
 Scæas, (hac enim erat ei egrediendum in campum;)
 Tunc uxor, quæ-magnam-attulerat-dotem, obviam venit currens,
 395 Andromache, filia magnanimi Eëtionis;
 Eëtion, qui habitabat in Hypoplaco silvosa,
 Thebe in Hypoplasia, Cilicibus viris imperans;
 Cujus utique filia nupserat Hectori ære-armato:
 Quæ ipsi tunc occurrit, unaque famula ibat cum ipsa.
 400 Filium in sinu gestans tenellum, infantem adeo,

402 Καμάνδριον] A. 2. 3. J.

Ver. 396. Ἡετίων, ὃς ἔναιεν] Ἡετίων non hic positum est pro Ἡετίωνος, figura, quam Antiptosis appellant, ineptissima, quæque, siqua esset, jam Grammatica plane nulla esset: Sed Ἡετίων ὃς, "Eëtion qui," eodem redit ac si dicas, "Ὁς τις Ἡετίων," Qui "quidem Eëtion" etc. Similiter apud Latinos: Quum ait Terentius,

Populo ut placerent, quas fecisset fabulas;
 constructio hæc est; Ut, quas fabulas fecisset, placerent populo. Rursum, in isto Virgilii, Æn. I. 577.

Urbem quam statuo, vestra est:
 syntaxis est; Quam urbem statuo, vestra est. Item Ecl. IV. 34.

Alter erit tum Tiphys; et altera, quæ vehat Argo
 Delectos heroas;

constructio est; altera erit (Argo,) quæ

Argo vehat delectos heroas. Et in isto, Æn. XI. 687.

Advenit, qui vestra dies muliebribus armis
 Verba redargueret;

vox, dies, non refertur ad, advenit; quæ esset transpositio verborum non ferenda; Sed constructio est: Qui dies vestra verba redargueret [redarguturus erat, is jam] advenit. Clark. Recte ista disputata sunt; sed ita etiam mutanda erat interpunctio vulgata, et comma post Ἡετίων delendum in contextu. Ern.

Ibid. ὑλήεσση,] Neptorosa. Æn. III. 270.

Ver. 398. χαλκοκορυσῇ] Vide supra ad β. 1.

Ver. 400. ἀταλάφρονα,] Al. ἀταλόφρονα.

Ver. 401. ἀγαπητὸν,] MS. Lips. Scho-

- Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀσέρι καλῷ.
 Τὸν ῥ' Ἑκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἑκτωρ.
 Ἦτοι ὁ μὲν μείδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ.
 405 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
 Ἐντ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, εἰδ' ἐλεαίρεις
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἥ τάχα χήρη
 Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 410 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
 Σεῦ ἀφαρμαρτέσῃ χθόνα δύνεμαι· εἰ γὰρ ἔτ' ἄλλη

Hectoridem unicum, similem stellæ pulchræ:

Atque hunc quidem Hector vocabat Scamandrium, at alii

Astyanactæ: solus enim tutabatur Ilium Hector.

Et ille quidem subrisit, intuens filium tacite:

405 Andromache vero ipsi prope astabat lacrymans,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;

"Animose, perdet te tua virtus, neque misereris

"Filiique infantis, et mei calamitosæ, quæ mox vidua

"Tui ero: mox enim te interficient Achivi,

410 "Omnes simul in te impetu facto: mihi autem satius esset,

"A te destitutæ, terram subire: Non enim amplius aliud

406 ἐντ' ἄρ' οἱ] MS. nec repugnat versus, vid. ad α. 51. n. 9. 411 σὺ

ἀφαρτέσῃ] MS. in textu et Schol.

lia interpretantur μονογενῆ, ut Pseudodidymus, sic in Luciani Cataplo. c. 10. Cel. Gesnerus παῖδα ἀγαπητὸν recte vertit filium unicum, quo sensu est etiam in sacris libris, ut Matth. III. 17. conf. XVII. 5. coll. Jo. I. 14. et ep. LXX. Gen. XXII. 3. Ern.

Ver. 402. Τὸν ῥ' Ἑκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἑκτωρ.] Non dissimilis est sententia, Iliad. ν. 74.

"Ὁν ἑλάνδον καλέουσιν θεοὶ, ὠιδρεῖ δὲ Σκαμάνδρον.

Vide ad α. 403. item β. 813. ξ. 291. et Odys. κ. 305. Cæterum de Astyanacte et infra χ. 506.

Ἀστυάναξ, ὃν Τρώες ἐπικλήσιν καλέουσιν.

Οἷος γὰρ ἐστὶν ἱεροῦ πύλας καὶ ταίχια μακρὰ.

Qua de re Plato in Cratylō: Ὁρῶς, ἔχει καλεῖν τὸν τῷ σωτήρος υἱόν, Ἀστυάνακτα τῷ τῷ ἰσχυρῶν ὁ πατήρ αὐτῷ, ὡς φησὶν

Vol. I,

"Ὁμηρος. Euripides similiter, Hippol. ver. 88.

Ἀναξ, (ὡς γὰρ διακρίτως καλεῖται χεῖρ.)

Quin et ipsius etiam Hectoris nomen simili ratione confictum, mire asserit Plato. Vide supra ad α. 242.

Ver. 404. Ἦτοι ὁ μὲν μείδῃσεν ἰδὼν] Γλυκανεὶ δὲ τὴν ποίησιν καὶ τὸ βρεφύλλιον τῷ Ἑκτορὶ· Καὶ, τὸ ὅλον ἐπὶ τῇ, ὡς πιστοῦται ὁ Ἑκτωρ ἀπελθὼν τῆς μάχης· ἰλαρύνθη γὰρ οὕτω τῆς ποιήσεως ἡ συνοδευσις, καὶ ἀπονεύσασθαι τῷ λύδρῳ τῶν πιπτόντων, τοῖς ἰσχυροῖς διηγίλασιν. Eustath.

Ver. 407. Δαιμόνιε,] Vide supra ad β. 190.

Ibid. φθίσει De hujus vocis prosodia, vide supra ad β. 43. et 833.

Ver. 410. Πάντες ἐφορμηθέντες,] Neminem unum scilicet, præter Achillem, ti-

U u

- "Ἦπε τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 "Ἡ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος "Ἐκτωρ·
 "Ἡ καὶ ἔμοι τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἶκε, κακὸς ὥς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 Οὐδέ με θυμὸς ἀνώγει, ἐπεὶ μάδον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 445 Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἥδ' ἑμὸν αὐτοῦ.
 Εὖ μιν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 "Ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
 Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 450 Ἀλλ' οὐ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,

"Sive quis ipsis dixit vaticiniorum peritus,
 "Sive etiam ipsorum animus impulit et jussit."

- 440 Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
 "Certe et mihi hæc omnia curæ sunt, uxor: sed perquam vehementer
 "Vereor Trojanos et Troâdas longa-peplorum-symmata-trahentes,
 "Si, ignavus velut, eminus stans devitem prælium:
 "Neque vero me animus ita jubet, quoniam didici esse fortis
 445 "Semper, et primos inter Trojanos pugnare,
 "Conans-vendicare patrisque magnam gloriam, et meam ipsius.
 "Bene enim hoc scio mente et animo,
 "Erit dies, quando pereat Ilios sacra,
 "Et Priamus, et populus hastæ-fraxineæ-periti Priami.
 450 "Sed non mihi Trojanorum tantopere curæ-est dolor in-posterum,

458 ἦπε τί σφιν] Fl. A. 1. Ibid. θεοπροπίων] MS. 441 μάλ' αἰνῶς] MS.
 446 καὶ ἑμὸν] MS. 449 ἐϋμμελίῳ] Fl. A. J. T. ἐμμελίῳ] R.

ἐργάζομαι, quod in Præsenti et Imperfecto syllabam brevem (ad analogiam τοῦ πείζω) positione habet productam; alias autem necessario ubique corripitur, ut ἐργάζομαι, ἐργάζομαι. Vide supra ad α'. 67. et 140. Porro, qua analogia ex λῶν, λῶσα, λιλύμαι, fit λῶσις, λῶτος; ex κρίνω, κρίνωμαι, κρίσις, κρίσις; ex μαρτυρόμαι, μαρτυρόμαι, μαρτύριος; ex φαίνομαι, φαῖσις, ἐμφάνις; eadem plane analogia, ex βαίνομαι, fit βάσις, ἐμβάσις, et similia. Vide supra ad α'. 514. et 358.

Ver. 436. Ἀμφ' Αἰαντι δύνω.] Vide supra ad γ'. 146.

Ver. 439. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.] Verba præcedentia et sensus desiderabant ἰσχυρῶς καὶ ἀνώγει. Ern.

Ver. 440. κορυθαίολος] Vid. ad β'. 816.

Ver. 443. Αἶκε, κακὸς ὥς.] Qua ratione, κακὸς, hic ultimam producat; item, ἰδὲ, ver. 469. et τις, ver. 459. 462. 479. vide supra ad α'. 51.

Ver. 445. Αἰεὶ.] Schol. MS. Lips. min. ὁ Νικάνωρ στίξιν εἰς τὸ αἶναι, ἵνα μὴ τοῦ συνδίσταν ὑπερβατὸν γίνηται. Ern.

Ver. 446. Ἀρνύμενος] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 447. Εὖ μιν γὰρ] Refertur istud,

- Οὐτ' αὐτῆς Ἐκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος,
 Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 "Ὅσπον σεί, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 455 Δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλευθέρων ἡμαρ ἀπέρας·
 Καί κεν ἐν Ἀργεὶ ἔῃσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις·
 Καί κεν ὕδαρ φορέοις Μεσσηίδος, ἢ Ὑπερείης,
 Πόλλ' ἀεκαζομένη· κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη.
 Καί ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέεσαν,
 460 "Ἐκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρῶων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 "Ὡς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 Χήτει τοιᾷδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δέλιον ἡμαρ.

"Neque ipsius Hecubæ, neque Priami regis,
 "Neque fratrum, qui sane multique et fortes
 "In pulvere ceciderint sub viris hostibus,
 "Quantopere tui; quando aliquis Achivorum ære-loricatorum
 455 "Lacrymabundam abduxerit, liberum diem eripiens;
 "Atque in Argo existens, sub alienæ imperio telam texas;
 "Atque aquam feras ex fonte Messeïdæ, aut Hypercæ,
 "Valde invita: dura autem incumbet necessitas:
 "Et aliquando quis dixerit, conspicatus lacrymas-fundentem,
 460 "Hectoris hæc uxor, qui præstantissimus erat in pugnando
 "Trojanorum equum-domitorum, quando Ilium circa-pugnabant.
 "Sic aliquando quis dicet: tibi que rursus novus erit dolor
 "Ex desiderio talis mariti, ad depellendum servilem diem.

456 ὑφαίνοις] MS. sed superscr. οἱ. 461 ἀμφ' ἐμάχοντο] Fl. A. 1. J.
 463 χήτει] MS. Fl. A. 1. 5. R. J.

γὰρ, non ad id, quod jam ante erat dictum, sed ad id, quod eleganter reticetur. Fortiter me geram; Non quod nescius sim nihil me virtute profecturum; NAM probe novi, interituram hanc urbem, etc. Vide supra ad ε'. 22.

Ver. 448. "Ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν] Vide supra ad δ'. 164.

Ver. 449. ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.] Ita edidit Barnesius ex MSS. et ex δ'. 165. supra. Al. ἐμμελίῳ.

Ver. 464. τιθιμῶτα] Qua analogia ex βασιλῆος et βασιλῆᾶ, factum est βασιλῆως et βασιλῆᾶ; eadem analogia ex τιθιμῶτος

fit τιθιμῶτος (et inde, more Ionico, τιθιμῶτος;) ex μιμῶτος, μιμῶτος; ex κρονιῶτος, κρονιῶτος; et similia. Vide supra ad α'. 265. et ad β'. 818.

Ibid. χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει, Πρίν] Virgil.

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.
 Æn. IV. 24.

Ver. 466. "Ὡς εἰπὼν, οὐ παῖδες ἐρέεσσιν, — ἰδὲ λόφον ἱπποχαιστῆν.] Vide supra ad ver. 404. Cæterum optime de hoc loco observavit Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, Poëtam res verbis, ut gran-

- Ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
 465 Πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σοῦ δ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
 "Ὡς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἑκτώρ.
 Ἀψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋζώνιο τιδήνης
 Ἐκλίνθη ἰάχων, πατὴρ φίλῃ ὄψιν ἀτυχθεῖς,
 Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἱπποχαιτήν,
 470 Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἑκτώρ,
 Καὶ τὴν μὲν κατέδηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσίν,
 475 Εἶπει ἐπευξάμενος Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσι.

- "Sed me mortuum aggesta terra obtegat,
 465 "Antequam tuumque clamorem, tuamque abreptionem audiero."
 Sic fatus, suum filium porrectis-manibus-petit illustris Hector:
 Retro autem puer ad sinum eleganter-cinctæ nutricis
 Inclinator est clamans, patris cari aspectum exhorrescens,
 Timens æsque et cristam setis-equinis-horridam,
 470 Horrendum a summa galea nutantem intuens;
 Leniter vero arrisit paterque carus, et veneranda mater.
 Tum statim a capite galeam abstulit illustris Hector,
 Et hanc quidem deposuit in terra collucentem.
 Atque ille suum dilectum filium ut osculatus fuerat, leviterque-agitarat manu,
 475 Dixit precans Jovemque, cæterosque deos;

464 κατὰ] abest a MS. 465 πρὶν δ' ἔτι] A. 2. 3. J. 471 ἐκ δ' ἐγέλασε] MS.
 475 ἄλλοισι] MS. edd. vett. bene.

des grandibus, ita et tenuibus tenues, pari fere pulchritudine depinxisse, et rem unamquamque ornamentis decorasse propriis et suis. Ἰσχὺν δὲ [πλάσμα ἴσχυς] τὴ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικροῦ, καὶ τῇ λίξι κατισχωρίων οἷον ἴσχυς τοῦτο. [ver. 466 — 469.] "Ὡς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο, — Ἀψ δ' ὁ παῖς — Χαλκὸν τ' αὖ λόφον ἱπποχαιτῆν." §. 9. Ubi notandum χαλκὸν τ' αὖ λόφον scriptum, quod hodie legimus χαλκὸν τε καὶ λόφον. Eustathius legit, χαλκὸν τ' αὖ δὲ λόφον.

Ver. 474: Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱόν] Virgil.

Ascanium fuscis circum complectitur armis, Summaque per galeam delibans ocula fatetur. Æn. XII. 433.

Ver. 476. δότε δὴ] Non supervacaneum est istud, δὴ, sed eam fere vim habet, ac si latine dicas, "date quæso."

Ver. 477. ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπεία]

Disce, puer, virtutem ex me, verumque laborem. Æn. XII. 435.

Ver. 479. Καὶ ποτὶ τις etc.] Scholion MS. Lips. κατισχωρίων ἢ σύνταξις. Nempe propter accusativum ἀνιόντα. Enimvero sæpe Homerus τῶν εἰρησίων ἀνιόντα ἐν πολέμῳ, καὶ ποτὶ τις εἰρησίων ἀνιόντα ἐν πολέμῳ, et cum quis aliquando e bello redeuntem sic laudet, sive, de filio redeunte sic dicat: sic placet etiam Dawesio Misc. p. 147. 148. quem vid. Ern.

Ver. 486. μή μοί τι λήν ἀπαχίζω] Τὸς

- Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπεία Τρώεσσιν,
 Ὡδὲ βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἱφί ἀνάσσειν.
 Καὶ ποτὶ τις εἴπησι, Πατὴρ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
 480 Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
 Κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.
 "Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκε
 Παῖδ' ἐόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηῶδεὶ δέξατο κόλπῳ
 Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 Χεὶρὶ τ' ἐμὴν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Δαιμονίη, μή μοί τι λήν ἀπαχίζω θυμῷ.
 Οὐ γὰρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ αἰὶδι προΐαψι.

- "Jupiter, alique dii, date et hunc fieri
 "Filium meum, ut et ego sum, eximium inter Trojanos,
 "Ita viribusque fortem, et Ilio potenter imperitare.
 "Et olim quis dicat, Patre vero hic multo est fortior,
 480 "Ex pugna redeuntem conspicatus: referat autem spolia cruenta,
 "Interfecto hoste, gaudeatque animo mater."
 Sic fatus, uxoris dilectæ in manibus posuit
 Puerum suum; hæc vero ipsum fragranti excepit sinu
 Lacrymabundum ridens: Vir autem misertus est intuitus,
 485 Manuque ipsam demulsit, verbaque fecit, dixitque;
 "O bona, ne mihi præter-modum tristeris animo:
 "Non enim quis me præter fatum vir orco præmature-mittet.

477 καὶ] abest a MS. 478 ὡδὲ βίην ἀγαθόν τι] MS. 480 αἰν. ὄντα] Junt. corrupte. 484 ἰλίαιρι] MS.

ἀφαιρουμένοις τὰς λύπας διὰ τῆς γυναικὸς καὶ σιμῆς παρηγορίας — ἔχοντας ἐν ἡμῶν τὸ ὄμμα-
 ρικον τοῦτο ἔπος. — "Δαιμονίη, μή μοί τι
 "λήν ἀπαχίζω θυμῷ" — Plutarch. de Con-
 solat. ad Apoll. Clark. Imitatus est h.
 l. Silius III. 133. Ominibus parce et la-
 chrimis, fidissima conjux, etc. add. Virgil.
 Æn. XII. 72. Ern.

Ver. 488. Μοῖραν δ' ὀσινά φημι] Ὁμήρῳ
 πάλιν ποιήσαντος, "Μοῖραν δ' ὀσινά φημι
 "πιφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν," — ἢ, τι Δι-
 μοσδίνης, "Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνδράποισι τίλος
 "σοῦ βίη θάνατος, καὶ ἐν οἰκίῃσι τις αὐτῶν
 "καθίσταται στήρ." Clem. Alexandrin.
 Strom. VI. Virgil.

inexorable fatum. Georgic. II. 491.

ineluctabile tempus. Æn. II. 324.

ineluctabile fatum. Æn. VIII. 331.

irreparable tempus. Æn. X. 467.

Ibid. πιφυγμένον] Contendit Barnesi-
 us, "πιφυγμένον scribendum: — et ita
 "τινέων et φινέων." Quod si verum
 esset, "ergo et composita," (ut recte ob-
 servavit Eruditus scriptor Anonymus,) —
 "ἀφικτοί, ἀπικτοί, ὑπικτοί, ἀπὸ πάντων
 "Auctores apud quos occurrunt, et in om-
 "nibus eorum Editionibus, et quotiescun-
 "que occurrunt, vitiose erunt scripta. —
 "Nimis hoc improvide Vir Clarissimus."

- Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 Οὐ κακὸν, εἰδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
 490 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἴσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἰστόν τ', ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοῖ Ἰλῖω ἐγγεγάασιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυδ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ
 495 Ἰππεριν' ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει
 Ἐντροπαλιζομένη, θαλέρῳ κατὰ δάκρυ χέουσα·
 Αἰψά δ' ἐπειδ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
 Ἐκτορος ἀνδροφόνου· κινήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 Ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.

"Fatum vero neminem arbitror, qui effugerit, esse hominum,

"Neque ignavum, neque vero fortem, postquam primum natus fuerit.

490 "Sed in domum profecta, tua ipsius opera cura,

"Telamque, columque; et ancillas jube

"Munus obire: bellum autem viris curae erit

"Omnibus, mihi vero praecipue, qui in Ilio nati sunt."

Sic utique fatus, galeam sustulit illustris Hector

495 Setis-equinis-comantem: uxor autem dilecta domum abiit

Respectans, uberes lachrymas effundens:

Statim autem deinde venit ad aedes habitantibus-commodas

Hectoris homicidae; invenitque intus multas

Ancillas; his vero luctum omnibus commovit.

499 τῆσι] MS. bene. 500 γόων] MS. Fl. A. 1. R. Ibid. ἐν οἴκῳ] A. 2. 5.

Acta Eruditor. Lipsiae, ad Februar. 1712. Sed et occurrit praeteritum medi-
 um πέφυγα, indeque verbum poeticon
 πεφύγω.

Ver. 490. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, — πό-
 λους δ' ἀνδρεσσι μελήσει] Virgil.

Cura tibi, Divum effigies et templa tueri:
 Bella viri pactumque gerant, quae bella geren-
 da. Aen. VII. 443.

Ver. 495. Ἰππεριν' ἄλοχος] Qua ratio-
 ne, Ἰππεριν, hic ultimam producat; item,
 μιν, ver. 501. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. βιζήκει] Vide supra ad γ'. 492.

Ver. 497. εὖ ναιετάοντας] Vide supra
 ad β'. 648.

Ver. 500. Αἰ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἐκτορα

ἔτι ζῶν] Hac quidem sententia nihil
 unquam fuit, ad commovendos affectus,
 neque excogitatum exquisitius, neque ele-
 gantius dictum.

Ibid. γόον Ἐκτορα] Al. γόων Ἐκτορα.
 Quod utique pronunciabatur, γῶν Ἐκ-
 τορα.

Ver. 501. ἔφαντο] Plerique, ἔφαντ'. Pes-
 sime.

Ver. 503. Οὐδὲ Πάρις δῆδυνεν] Supra,
 ver. 341.

Ver. 504. τεύχεα ποικίλα χαλκῶ,] Vir-
 gil.

— versicoloribus armis. Aen. X. 181.

Ver. 506. Ὡς δ' ὅτε τις σατὸς ἵππος,]

- 500 Αἰ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἐκτορα ἔτι ἐν οἴκῳ·
 Οὐ γὰρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 Ἰξέσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ Πάρις δῆδυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
 Ἄλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῶ,
 505 Σεύατ' ἐπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδῶς.
 Ὡς δ' ὅτε τις σατὸς ἵππος, ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτῃ,
 Δεσμὸν ἀπὸρρήξας δαίει πεδίοιο κροαίνων,
 Εἰωθὺς λείσθαι εὐρρέϊος ποταμοῖο,
 Κυδιόων ὑψὲ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 510 Ὡμοῖς αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιδῶς,
 Ῥίμφα ἔγνα φέρει μετὰ τ' ἡδεα καὶ νομὸν ἵππων·

500 Hæ quidem adhuc vivum lugebant Hectorem sua in domo:

Non enim eum amplius putabant reducem ex pugna

Venturum, elapsum robur ac manus Achivorum.

Neque vero Paris moram-trahebat in altis ædibus:

Sed is, postquam induit inclyta arma varia ære,

505 Properabat deinde per urbem, pedibus velocibus fretus.

Ut vero cum stabulans equus, hordeo-pastus ad præsepe,

Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus pulsans,

Consuetus lavari in pulchre-fluente fluvio,

Superbiens; alte vero caput fert, circumque jubæ

510 Humeros motantur: ipse autem pulchritudine corporis fretus,

Facile ipsum genua ferunt ad loca-consueta et pascua equarum:

511 ῤίμφα δ' ἔ] MS. Posidonius legebat una voce ῤίμφα.

Qualis ubi abruptis fugit præsepia vinclis
 Tandem liber equus, campoque potitus aperto;
 Aut ille in pastus armentaque tendit equarum,
 Aut assuetus aquae perfundi flumine noto,
 Emicat, arrectisque fremit cervicibus alte
 Luxurians, luduntque jubæ per colla, per armos.
 Aen. XI. 492.

Pulcherrime uterque Poëta. Recte ta-
 men hic observavit Popius, comparatio-
 nem istam et aptiore loco, et ad per-
 sonam convenientius, de Paride Home-
 rum, quam de Turno instituisse Virgi-
 lium.

Ibid. ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτῃ,] Ἀκοσῆσαι δὲ,
 τὸ πολυκριθῆσαι, κατὰ τὸς παλαιὰς, ἡγού-
 μεν τὸ κριθιάσαι· ἀκοσῆσαι γὰρ, αἰ κριθῆσαι —
 ἄλλοι δὲ ἀκοσῆσαι φασιν, τὸ σχεῖν ἄχος ἐν τῷ

ἵστασθαι. Ἐννοῖ δὲ, τὸ λαβεῖν ἄχος, ἢ μάλ-
 λον — ἄχος, τῇ εἰσὶ καὶ τῇ τῆς τροφῆς
 ἀπολαύσει. — Ἐστὶν τὸ ἀκολάτως διατεθῆ-
 ναι (Schol. δυσχεράνας ἐπὶ τῇ τῆς φάτῃς
 εἰσεῖ) — Ἄλλοι δὲ, τὸ ἡσυχάζειν. — Τίς
 δὲ γράφουσιν, ἀκοσῆσαι, ὃ ἐστὶν ῥυπαριότης.
 Eustath.

Ver. 510. ὁ δ' — Ῥίμφα ἔγνα φέρει]
 De hujusmodi Syntaxi ἀνακολούθη, εἰς
 in locis elegantissima, et [ut ait Demo-
 trius Phalereus] μεγαλοπρεπὴς, vide su-
 pra ad β'. 353. et 681. et ad γ'. 211. Ut
 que hoc in loco singulari id. artificie dan-
 dum est, quod rem ipsam, διερῶν ἀπὸ
 ῥήματος διίσι, quasi ob oculos ponat syn-
 taxis ista infracta, ὁ δ' — Ῥίμφα ἔγνα φέρει.
 Qua de re ita Eustathius: Σχῆμα

- “Ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγὰμ᾽ ἄκρης
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
 Καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 515 Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλε
 Στρέψουσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
 Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἥδεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσύμενον κατερύκω,
 Διθύων, ἐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες.
 520 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Δαιμόνι, ἐκ ἅν τις τοι ἄνηρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη,
 Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσί.
 Ἀλλὰ ἐκὼν μεδίεις τε, καὶ ἐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 Ἀχνοται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκέω
 525 Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σείο.

Sic filius Priami Paris a Pergami arce

Armis collucens, tanquam sol, incedebat

Exultans, veloces autem cum pedes ferebant: statimque postea

515 Hectora nobilem invenit fratrem, quando jam erat

Digressurus e loco, ubi cum sua colloquebatur uxore.

Hunc prior allocutus est Alexander divina-forma-præditus;

“Venerande frater, certe valde jam te etiam properantem detineo,

“Remorans, neque veni mature, ut jussisti.”

520 Hunc autem respondens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector:

“O bone, nemo tibi hominum, qui æquus-rerum-æstimator sit,

“Opera vituperaverit bellica; nam fortis es.

“Sed sponte remittisque animum, et non vis pugnare: at meum cor

“Tristatur in animo, quando de te probra audio

525 “A Trojanis, qui ferunt multum laborem gratia tui.

521 δαιμόνι] MS. 523 μεδίεις] MS. sed superscr. εἰ.

ἐπὶ καινοπρετίς, ἐπὶ καινῷ ῥηθὲν καὶ αὐτὸ
 πρῶτα. — Ὁ δὲ καινοπρετῶς καὶ αὐτὸς
 σχηματίζων, — συναγλαϊζόμενος οἶον τῷ φρε-
 ζομένῳ πρῶτα. Quin et Motum in-
 super equi currentis celerrimum aptissi-
 me depingunt numeri isti dactylici, Πρί-
 μα-φα ἢ γῶνα φέρει μετὰ τ' ἥδιστα καὶ καμὸν ἴπ-
 πων.

Ver. 513. ἐβεβήκει] Vide supra ad γ.
 492.

Ver. 514. ταχέες δὲ πόδες φέρον] Bar-
 netius edidit, ταχέες δ' ἰ πόδες φέρον, “ut
 “longe meliorem Lectionem.” Quod tamen

sententiæ nihil addit, elegantia non paul-
 lum detrahit.

Ver. 517. Τὸν πρότερος προσέειπεν] Fes-
 tinantem optime depingit oratio ista ἀσύν-
 δετος.

Ibid. θεοειδής] Vide supra ad β'. 623.

Ver. 520. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

Ver. 521. Δαιμόνι,] Vide supra ad β'.
 190.

Ver. 524. Ἀχνοται] Vide supra ad γ'.
 260.

- Ἄλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπίσθεν ἀρεσσόμεθ', αἶκε πόδι
 Δῶή, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησι [Ζεὺς
 Κρητῆρα σήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.

“Sed eamus; hæc autem postea componemus, si quando Jupiter

“Dederit, cælestibus diis sempiternis

“Craterem statuere liberum in ædibus,

“Quum Troja expulerimus bene-ocreatos Achivos.”

527 αἰγιονέτησιν] Fl. A. J. R. 528 σήσασθαι] A. 2. 3. J.

Ver. 528. Κρητῆρα σήσασθαι] Craterem
 basi suppositæ imponere. Quam quidem
 basin Veteres appellabant ὑποκρητήριον vel
 ὑποκρητηρίδιον, apud Athenæum, lib. V.
 cap. 13. Item ἐπίσασθαι, ut doctissime ob-
 servavit Edmundus Chishull de Inscripti-
 one Sigea; “unde (inquit) phrasis illa

“Homericæ, κρατῆρα σῆσαι, aut καδιστά-
 “σαι, quod et Latine craterem statuere
 “a Virgilio dictum.” Casaubonus, in
 Annotatis ad locum Athenæi jam cita-
 tum, recte emendavit ὑποκρητηρίδιον, quod
 fuerat male scriptum ὑποκρητηρίδιον; sed
 pessime vertit, cratercula parva.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Η'.

Υπόθεσις τῆς Η'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

'ΕΛΕ'ΝΟΥ συμβαλεύσαντος, 'Εκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. Ἐνεία δὲ ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος· καὶ γενναίως αὐτὸς ἀγωνισαμένους διαλύει κήρυκες, ἐσπέρας γενομένης. Τῇ δ' ἐξῆς τοὺς νικρὲς ἀνιλόμενοι θάπτουσι, καὶ τῆχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε· Ζεὺς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα εὐκ αἶσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

Α Λ Λ Η.

'ΕΚΤΩΡ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν εἰς τὴν μάχην, ἐβοήθει τοῖς Τρῶσι κειμηκόσιν ἤδη. Καὶ συμβαλεύσαντος Ἐλένου τοῦ ἀδελφοῦ, μάντεως ὄντος, προκαλεῖται αὐτὸς, τίς αὐτῷ βέλοιο τῶν Ἑλλήνων μονομαχήσῃ. Πολλῶν δὲ προαιρεμένων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος κληρωθεὶς ἀνδίσταται. Μαχομένους δὲ αὐτὸς κήρυκες καταπαύσει, καὶ νύξ διαλύει τὴν μάχην. Καὶ οἱ μὲν ἀλλήλοις δῶρα δίδασιν. Ἐπικηρυκισαμένων δὲ Τρῶων περὶ νικρῶν ἀναιρέσεως, τὰ αὐτὰ γίγνεται παρὰ ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς· οἷτι' Ἕλληνες πολυάνδριον κατασκευάζουσι, καὶ τῆχος τῷ ναυσάδμῃ.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Η'.

Ἐπιγραφαί.

'Εκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

Ἄλλως.

Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἐκτορι δίῳ.

"Ως εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἐκτωρ·
Τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
'Αμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
'Ως δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
5 Οὖρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέσῃσ' ἐλάτῃσι
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
'Ως ἄρα τὰ Τρῶεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.

HÆC fatus, portis erupit illustris Hector;

Cumque eo simul Alexander ivit frater: animo vero

Ambo ardebant bellare et pugnare.

Sicut autem Deus nautis desiderantibus dat

5 Ventum-secundum, postquam defatigati fuerint politis remis

Pontum agitantes, laboreque membra soluta sunt:

Sic utique hi Trojanis desiderantibus apparuerunt.

5 ἐπεὶ] R. 6 ἐρέσσοντες] MS. sed superscr. γρ. ἐλαύνοντες.

Ver. 1. "Ως εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο] Virgil.

Hæc ubi dicta dedit, portis sese extulit ingens.
Æn. XII. 441.

Ver. 9. κορυήτης] Vide infra ad ver. 141.

Ver. 10. βοῶπις.] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 11. ἐξοίοντι] Vide supra ad ι'. 50.

Ver. 15. ἵππων ἱπιάλμινον — ἱξ ἵππων
— τίσι] Nempe in currum conscendens,
e curru cecidit.

- Ἐνθ' ἐλέτην, ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηϊδοῖο ἀνακτος,
 Ἀρηνηναϊετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
 10 Γεῖνατ' Ἀρηϊδοῖος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·
 Ἐκτὼρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι
 Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλεε· λῦσε δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἴφινόον βάλε δαυρὶ, κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 15 Δεξιὰδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων,
 Ὀμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
 Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργεῖες ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἰζῆσσα
 20 Ἴλιον εἰς ἱρὴν τῇ δ' ἀντίος ἄρ' ἐνυτ' Ἀπόλλων,
 Περγᾶμ' ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βέλετο νίκην.
 Ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντίσθην παρὰ Φηγῶ.

Tunc interfecerunt, hic quidem [Paris] filium Areithoi regis,

In Arna habitantem Menesthium, quem claviger

- 10 Genuit Areithous, et Philomedusa magnis-oculis:

Hector autem Eioneum feriit hasta acuta

Ad cervicem sub galea ære-solida; solvitque membra.

Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum dux virorum,

Iphinoum feriit hasta, in aspera pugna,

- 15 Dexiadem, equas insilientem veloces,

In humero; hic autem ex equabus humi cecidit, solutaque sunt membra.

Hos vero ut animadvertit Dea glaucis-oculis Minerva

Argivos perimentes in aspera pugna,

Descendit de Olympi verticibus impetu facto

- 20 Ilium ad sacram: huic autem obvius properabat Apollo,

Ex Pergamo conspicatus, Trojanisque cupiebat victoriam.

Sibi invicem autem hi occurrerunt apud fagum.

Ver. 17. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 19. Βῆ ῥα] Non vacat istud, ῥα; sed eam fere vim habet, ac si latine dicas, statim, continuo, illico.

Ibid. αἰζῆσσα] Vide supra ad γ'. 74.

Ver. 20. ἄρ' ἐνυτ'] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 23. Τὴν πρότερος προσέειπεν] Fes-

tinantem indicat constructio ἀσύνδετος. Virg.

Talibus aggreditur Venerem Saturnia dictis. Æn. IV. 92.

Clark. Non esse talem vim hujus ἀσυν-δετος supra monuimus. Ern.

- Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
 25 Ἥλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
 Ἥ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκεία νίκην
 Δῶς; ἐπεὶ οὗτοι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
 30 Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὅκε τέκμαρ
 Ἴλις εὖρωσιν· ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 Ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραδέειν τόδε ἄστυ.
 Τὸν δ' αὖτις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὡδ' ἔστω, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέεσσα καὶ αὐτὴ
 35 Ἥλθον ἀπ' Οὐλύμποιο, μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδ-
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων· [ῥῶν;

Hanc prior allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;

"Cur tu vero rursus concitata, o Jovis filia magni,

- 25 "Venisti ab Olympo, magnusque te affectus impulit?

"An ut jam Danaïs pugnae ancipitem victoriam

"Des? quandoquidem minime Trojanorum pereuntium misereris.

"Sed si mihi quid obtemperaveris, quod certe multo satius esset,

"Nunc quidem cessare-faciamus bellum et pugnam

- 30 "Hodie: posthac rursus pugnabunt, donec finem

"Illi invenerint: quandoquidem sic gratum est animo

"Vobis Deabus, evertere hanc urbem."

Hunc autem vicissim allocuta est dea cæcis-oculis Minerva;

"Ita sit, o eminus-jaculans; eadem enim sentiens et ipsa

- 35 "Veni ab Olympo, ad Trojanos et Achivos.

"Verum age, quomodo fert-animus prælium sedare virosum?"

Hanc autem rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;

27 αὐτῇ] MS.

Ver. 27. ἀπολλυμένης] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 28. εἴ μοί τι πίθοιο,] Schol. interl. MS. Lips: εἴ ἀντὶ τῷ ἄγχι. Ern.

Ver. 29. 34. Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον — τὰ γὰρ φρονέεσσα καὶ αὐτὴ] Quod hic in-

ter se collocutos Apollinem et Minervam finxit Poëta, id videlicet pro sua pruden-

tia admonuit Helenus. Est enim Minerva, ἡ Φρόνησις, "potior sententia;" Vide supra ad α'. 194. Hinc jam infra, ver. 44. et 53.

"Ελεος — σὺνθετο θυμῷ Βυλῆ, ἢ ῥα Διῶσι ἱφῆδαν. — "Ὡς γὰρ ἱγὼν ἐπ' ἔκυσσε Διῶν.

Ver. 31. εὖρωσιν· ἐπὶ αἰ δ;] Qua ratione, εὖρωσιν, hic ultimam producat; item Διῶ, et μῆτιν, ver. 47. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- "Εκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 "Ἦν τινὰ πε Δαναῶν προκαλίσσεται οἰόθεν οἶος
 40 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι·
 Οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπείδησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνδετο θυμῷ
 45 Βελήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφῆδανε μητιόωσι·
 Στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 "Ἡ ῥα νῦ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμὶ.
 "Ἄλλες μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιῆς·
 50 Αὐτὸς δὲ προκαλίσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι·

- " Hectoris excitemus fortem animum equum-domitoris,
 " Si quem forte Danaorum provocabit, quocum solo solus
 40 " Ex adverso pugnet in gravi pugna:
 " Qui porro et ipsi indignati ere-ocreata Achivi
 " Solum aliquem incitent pugnare cum Hectore nobili."
 Sic dixit: neque non-obsecuta est dea glaucis-oculis Minerva.
 Horum autem Helenus, Priami carus filius, sensit animo
 45 Consilium, quod utique diis placuit consultantibus:
 Stetit itaque juxta Hectorem profectus, et eum allocutus est;
 " Hector, fili Priami, Jovi consilio par,
 " Num mihi quid obsequeris? frater utique tibi sum.
 " Cæteros quidem sedere fac Trojanos et omnes Achivos:
 50 " Ipse autem provoca Achivorum quicumque fortissimus:
 " Ut contra te pugnet in gravi pugna:

40 ἄντιον] MS. 44 παῖς φίλος] MS.

Ver. 32. Ἰὼν ἀθανάτῃσι.] Junoni et Minervæ. Barnesius, in uno MS. repperit ἀθανάτῃσι. Quo pacto et Jupiter quoque intelligetur.

Ver. 45. ἥ ῥα] Vide supra ad α'. 56. et ad γ'. 858.

Ver. 47. ἀτάλαντε.] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 49. κάθισον Τρῶας.] Vide supra ad α'. 565. et ad β'. 191.

Ver. 52. Οὐ γὰρ πῶ — "Ὡς γὰρ ἰγὼν ὅπ' ἄκυσσα θεῶν] Existimat Eustathius, quem secutus est et Poppius, de fortitudine Hec-

toris diminueret hanc orationem, eo, quod sciret se isto die non interiturum: Συμπερὶνεται πῶς ἐνταῦθα τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀνδρεία τῷ "Εκτορῷ: ἡ γὰρ ἀπλῶς εἰς μονομαχίαν ὁρμῇ, ἀλλὰ πρότερον μαδῶν ὅτι ἔπω σὺ μοῖρα θανεῖν. Mihi e contrario videtur Heleni oratio, de audita Deorum voce, hoc ipsum velle; utique Hectorem, quæ esset nota et singularis ipsius Fortitudo, victoriam sine dubio reportaturum.

Ver. 55. Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δὲ ἑλάν] Virg.

- Οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπείν.
 "Ὡς γὰρ ἰγὼν ὅπ' ἄκυσσα θεῶν αἰειγενετάων. [σας·
 "Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτορ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκέ-
 55 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας,
 Μέσσε δαυρὸς ἐλάν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες·
 Κάδδ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἑκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 Κάδδ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Ἐξέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
 60 Φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 Ἀσπίσι καὶ κορῦδεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φριξί
 Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
 65 Τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε

" Nondum enim tibi fatum mori et interitum attingere:

" Sic enim ego vocem audivi deorum immortalium."

Sic dixit: Hector vero gavisus est vehementer, sermone audito:

55 Et in medium progressus, Trojanorum coërcuit phalangas,

Media hasta prehensa: illi autem resederunt omnes.

Sed et Agamemnon sedere fecit bene-ocreata Achivos:

Atque Minerva etiam et argenteum arcum gerens Apollo

Desederunt, avibus similes vulturibus,

60 Fago super alta patris Jovis Ægiochi,

Viris delectati: Horum utique ordines sedebant densi,

Scutis et galeis et hastis horrentes.

Qualis autem Zephyri funditur super pontum horror

Surgere jam inchoantis, nigrescitque pontus sub illo:

65 Tales quidem ordines sedebant Achivorumque Trojanorumque

63 ἰσιφριξί] MS. 64 πόντον] MS. F. A. J. Ibid. αὐτῇ] MS.

Significatque manu, et magno simul incipit ore: Parcite jam, Rutuli, et vos tela inhibete, Latini. Discessere omnes medii, spatiumque dedere. Æn. XII. 692.

Ver. 60. Αἰγίοχοιο.] Vide supra ad α'. 202.

Ver. 61. Ἀνδράσι τερπόμενοι.] Schol. min. in MS. Lips. Ἀπὸ τῆς ἐκ τῷ Πλάτωνος ὁρισμοῦ, παίγνιον διὸ ἀνδραπῆς ἴσται. Locus Platonis nobilis est de Legg. VII. p. 803. C. Ern.

Ver. 62. πεφρικυῖαι.] Vide supra ad β'. 314. et ad γ'. 282.

Vol. I.

Ver. 64. Ὀρνυμένοιο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 69. Ὀρκια μὲν Κρονίδης] Quum Paris et Menelai certamen singulare, irritum jam ante cecidisset, neque deditus fuisset qui foedus primum fregisset Pandarus; ideoque in aperto esset, certamine rursus singulari nihil quicquam profecturos; sed eo jam omnino eventum, ut decernendum esset bello: præfari hæc necessario oportebat Hectorem, ut intelligeretur certamen hoc non jam deinceps de summo bello, sed

Y y

- Ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
 70 Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
 Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλθετε,
 Ἡ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν·
 Τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 75 Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δῖῳ.
 Ὡδὲ δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμρ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 Εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναηκέϊ χαλκῷ,
 Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

In campo: Hector autem inter utrosque locutus est;

- "Audite me, Trojani, et bene-ocreati Achivi,
 "Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
 "Fœdera quidem Saturnius in excelso-sedens non rata-fecit,
 70 "Sed mala cogitans molitur utrisque;
 "Donec vel vos Trojam bene-turritam ceperitis,
 "Vel ipsi ad naves domiti fueritis pontum-transeuntes.
 "Vobis quidem enim sunt viri fortissimi omnium Achivorum;
 "Quorum nunc quemcunque animus suus mecum pugnare jubet,
 75 "Huc prodeat ex omnibus, ut pugnet-ante-alios cum Hectore nobili.
 "Sic vero aio, Jupiterque nobis testis adsit;
 "Si quidem forte me ille occiderit protensam-cuspidem-habente hasta.
 "Arma detracta ferat cavas ad naves,

75 μὲν] Abest a MS.

de Herodm ipsorum gloria ac virtute in-
 eundum.

Ver. 72. δαμείετε] *Iones*, qua analogia id
 raptim pronunciabant, πείθεμαι, δάμει, τρά-
 φει, quod alii voce productiore πείθω-
 μιν, ἰδάμηναι, ἰσάφηναι etc. eadem ana-
 logia et δαμείετι enuntiabant id, quod
 alii δαμείετι.

Ver. 76. ἰσπμάρεσθαι] Qua analogia
 ex ἰσπμάρεσθαι, quod literam ὤ necessa-
 rio producit, deducatur ἰσπμάρεσθαι, quod
 eandem necessario corripit; neque in his,
 et similibus, Poëtarum ulla sit licentia;
 vide supra ad α'. 338.

Ver. 77. Εἰ μὲν κεν ἐμὲ] Qua ratione,
 κεν, hic producatur; item ultima, in voce

Ἀπόλλωνος, ver. 83. et νέκυν, ver. 84. item-
 que τις, ver. 87. et 91. vide supra ad α'.
 51. n. 8. Porro, vocem ταναηκέϊ, scri-
 bendam ταναήκει contendit Barnesius:
 sed hoc in utramvis partem perparvi est
 momenti.

Ver. 82. et 83. ποτὶ] *Al. προτὶ*.

Ver. 85. κερηκομώντες] Vide supra ad
 β'. 11.

Ver. 86. πλατὶ Ἑλλήσποντον] Stul-
 tissime hic Scholiastes: Πλατὶς κατὰ ἀν-
 τίστασιν σπινὸς γὰρ ὁ Ἑλλήσποντος. Quasi
 verò in huiusmodi locutione, *Ironia* locus
 esse posset! *Athenæus* πλατὶν intelligere
 videtur ἀλμυρὸν διαστῆλλαι καὶ γλυνθὺ ὕδαρ
 ἀπὸ πλατῆς, Lib. II. cap. 4. Quem in

- Σῶμα δὲ οἵκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λειλάχωσι θανόντα.
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 Τεύχεα συλήσας, οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἱερὴν,
 Καὶ κερμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·
 Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐστέλμας ἀποδώσω,
 85 Ὅφρα ἔταρχύσωσι κερηκομώντες Ἀχαιοί,
 Σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλήσποντῳ.
 Καὶ ποτέ τις εἴησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 Νῆϊ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 90 Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἐκτωρ.
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.

"Corpus vero meum domum remittat, ut ignis me

- 80 "Trojani et Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.
 "Sin ego illum interfecero, dederitque mihi gloriam Apollo,
 "Arma detracta feram ad Ilium sacram,
 "Et suspendam ad templum Apollinis longe-jaculantis;
 "At cadaver ad naves bonis-transtis-instructas remittam;
 85 "Ut ei exsequias-faciant caput-comantes Achivi,
 "Tumulumque ei aggerant ad latum Hellespontum.
 "Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum hominum,
 "In navi multis-transtis-instructa navigans super nigrum pontum;
 "Viri quidem hic tumulus jam diu defuncti,
 90 "Quem olim fortissime-se-gerentem occidit illustris Hector.
 "Sic olim aliquis dicet; mea vero gloria nunquam peribit."

82 ποτὶ] MS. 86 χεύσωσιν] MS. 89 τεθνηῶτος] MS.

locum, vide *Animadvers. Is. Casauboni*.
 Melius *Eustathius*; πλατὶν Ἑλλήσποντον,
 Hellespontum qua parte latior est, sive in
 latitudinem se laxat: Τὸ διαπείσσει αὐτοῦ
 ἔξω πρὸς τὴν Αἰγύπτου, — ἰκίει πλατὶν Ἑλ-
 λήσποντον λέγει· ἰκίει γὰρ εἰς πλάτος ὁ τῆς
 Ἑλλήσποντος ἀνίσταται. Haud tamen
 scio annon his omnibus simplicius sit,
 ut πλατὶν hic Hellespontum ideo dictum
 intelligamus, non quod is, cum aliis Ma-
 ribus comparatus, non sit σπινός; sed quod
 inde, quam e Terra, (id quod omnibus
 commune est maribus,) tumuli multo ma-
 gis e longinquo se aperiret prospectus.
 Clark. Hoc quoque rem æstimanti e
 consuetudine loquendi, argutius est. Om-

ne mare promiscue poëtis longum et la-
 tum dicitur. Et hic ora, magis Helles-
 pontiaca intelligitur, quæ sane latissime
 patet. *Ern.*

Ver. 89. κατατεθνηῶτος,] Et τεθνηῶτος,
 fit τεθνηῶτος, (vide supra ad β'. 818. et
 ad γ'. 464.) et inde, more Ionico, τεθ-
 νηῶτος et τεθνηῶτος. Cæterum *Cicero*,
 in fragmento libri qui est secundus de glo-
 ria; (ubi, notante *Gellio* lib. XV. cap. 6.
 memoria lapsus *Ajaci* id tribuit, quod
 erat dictum ab *Hectore*,) hocce versiculos
 ita vertit:

Hic situs est vitæ jampridem lumina linquens,
 Qui quondam Hectoreo percussus concidit ense:
 Fabitur hoc aliquis? Mea semper gloria vivet.

- "Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 Αἶδεσθαι μὲν ἀνήσασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 Ὅψ' δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
 95 Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στοναχίζετο θυμῷ·
 "Ὀἶμοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
 Ἥ μὲν δὴ λάβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 Εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίος εἴσιν.
 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 Ἥμενοι αὖτις ἕκαστοι ἀκῆριοι, ἀκλῆες αὐτῶς·
 Τῷ δὲ δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθε
 Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Sic dixit: Illi autem omnes obmutuerunt silentio;
 Verebantur quidem renuere, timebant autem suscipere.
 Tandem vero Menelaus surrexit, et inter eos dixit,
 95 Jurgio probra-objectans, graviterque ingemiscebat animo;
 "Me miserum! jactatores, Achivæ, non amplius Achivi:
 "Certe jam dedecus hæc erunt gravissime graviter,
 "Si nullus Danaorum nunc Hectori obviis iverit.
 "Atqui vos quidem omnes aqua et terra fiat,
 100 "Sedentes ibi singuli excordes, inglorii pariter:
 "Adversus istum vero ego ipse armabor; verum superne
 "Victoriæ termini positi sunt in immortalibus diis."

98 εἴσι] R. 100 ἡμεῖοι εὐδ' ἕκαστοι] Fl. A. J.

Ver. 92. πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ] rebantur, ne ipsi scilicet viderentur non fortes.

— olli obstupere silentes,
 Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
 Æn. XI. 120.

Quæritur huic alius; nec quisquam ex agmine
 tanto
 Audet adire virum. Æn. V. 378.

Ver. 95. Αἶδεσθαι μὲν ἀνήσασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.] Miras hic nescio quas collegit aut commentus est Scholiastes ineptias: Δεῖσαν, διὰ τὰς σπονδὰς· ἢ περιμένοντες κέλυσιν — ἢ ὑπὸ θεῶν ὠμῶς θάσσειν αὐτὸν ὑπονοῦντες· ἢ διὰ τὸ, Νῦν δ' ἤδη τελέθει — Τινὲς δὲ, δεῖσαντες τὸν Ἀγαμέμνονα. Quarum quidem excusationum, ultimam meminit et Eustathius. At sententia ipsa per se clara est admodum et perspicua: Annuere timebant, quoniam fortissimum norant Hectorem; renuere ve-

Ver. 96. Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί] Virg.
 O vere Phrygia; neque enim Phryges.
 Æn. IX. 617.

Ver. 97. Ἥ μὲν δὴ λάβη — Εἰ μὴ τις Δαναῶν] Virg.

— si nemo audet se credere pugna.
 — heroum quondam fortissime, frustra
 Tantane tam patiens nullo certamine tolli
 Dona sines? Æn. V. 383—390.

Ver. 99. ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε] Virg.

Quamvis ignis eris, quamvis aqua. —
 Virgil. in Diris.
 Quæ tibi terra velim, quæ tibi flet aqua.
 Propert. lib. II.

Ver. 100. ἀκλῆες αὐτῶς] "Rem inglo-

- "Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλὰ.
 Ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 105 Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν·
 Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 Αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές· ἐδὲ τί σε χρὴ
 110 Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ,
 Μηδ' ἔδελ' ἐξ ἐριδος σεῦ ἀμείνωνι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέεσι καὶ ἄλλοι·
 Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τέτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείῃ

Sic fatus, induebat arma pulchra.
 Tunc utique tibi, Menelaë, adfuisset vitæ finis
 105 Hectoris in manibus, quoniam multo fortior erat;
 Nisi propere-exurgentes inhibuissent te reges Achivorum:
 Ipseque Atrides, late-dominans Agamemnon,
 Dextram prehendit manum, verbaque fecit, et compellavit;
 "Insanis, Menelaë Jovis-alumne: neque quicquam tibi opus est
 110 "Hac dementia: contine vero te, dolens quamvis;
 "Neque velis, præ contentionis-studio, te fortiori cum viro pugnare,
 "Hectore Priamide, quem extimescunt et alii:
 "Quin et Achilles huic pugna in gloriosa

105 κατεδύσατο] Fl. A. J. R.

"riam!" Vel, "Id quod valde erit inglori-
 "um." Sic supra α'. 142. ἐρίτας ἐπιστηδής,
 "Remigum quod sufficiat." Nam du-
 rius paullo est, quod affert Eustathius:
 Τὸ ἀκλῆς, εὐδιδία ἵστι πληθυντικῇ, ἀντὶ τοῦ
 ἀκλῆς. — ὡς καὶ ἐν τῷ, ἐρίτας ἐπιστηδής·
 — τινὲς μὲντοι ἐπὶ ῥῆμα τοῦτο φασιν εἶ-
 ναι. Equidem, si nomen plurale habend-
 um erit, cum iis potius sentiam, (quos
 et memorat Eustathius,) qui ἀκλῆς scri-
 bunt, quomodo et ἀγακλῆς: Qua quidem
 forma scriptum videtur, Odyss. δ'. 728.
 ἀκλῆς.

Ver. 102. πείρατ' ἔχονται] Εὐδιδία ἐνικὴ
 τοῦ Πείρατα, οὐ τὸ Πείραξ, ἀλλὰ τὸ Πείραξ.
 Eustath.

Ver. 103. κατεδύσατο] Al. κατιδύσιντο,
 et κατιδύσιντο. Vide supra ad β'. 55. et
 ad ε'. 109.

Ibid. καλὰ.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 104. Ἐνθα κέ τοι.] Virg.

Hic tibi mortis erant metæ.

Æn. XII. 546.

Notandum porro istud, xi, nequaquam
 supervacuum esse: "Tuum utique tibi"
 etc. Vide supra ad α'. 56. et ad β'. 158.

Ver. 109. Ἀφραίνεις, Μενέλαε] Virg.

Infelix! quæ tanta animum dementia cepit?
 Non vires alias — sentis?
 Cede deo — Æn. V. 465.

Ver. 112. Πριαμίδῃ.] Similiter et ἀθανά-
 τισι, ver. 102. et 130. Vide supra ad
 α'. 398.

Ver. 113. Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τέτῳ γε] No-
 tandum quanto cum artificio in singulis
 libris, quæcunque res narretur, nusquam
 tamen non inseratur Achilles.

Ver. 114. "Ἐρίγ' ἀντιβολήσαι.] Non sine
 horrore aliquo occurrit. De voce, ἔριγι,
 vide supra ad β'. 314.

- 115 Ἐρρίγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζευ, ἰὼν μετὰ ἔδνος ἑταίρων.
 Τέτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσεσιν Ἀχαιοί.
 Εἴπερ ἀδείης τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόδε ἐστ' ἀκόρητος,
 Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι.
 Δῆϊς ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 120 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεῖς φρένας ἥρας,
 Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἐπείδετο τοῦ μὲν ἔπειτα
 Γηδόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῶδα γαῖαν ἰκάνει.

"Horret occurrere, qui te multo est fortior.

- 115 "Verum tu quidem nunc sede, profectus ad agmen sociorum:
 "Huic autem duellatorem alium excitabunt Achivi.
 "Licet intrepidusque sit, et etiamsi pugnae sit insatiabilis,
 "Existimo eum libenter genu flexurum [*requieturum*], si effugerit
 "Ardenti ex bello, et gravi pugna."

- 120 Sic fatus flexit fratris praecordia heros,
 Recta monens; ille autem paruit: Illius quidem postea
 Laeti famuli ab humeris arma detraxerunt;
 Nestor autem inter Argivos surrexit et dixit;
 "O dii, profecto ingens luctus Achivam terram invadit:

121 αἴσημα] A. 2. 3. J.

Ver. 115. μὲν νῦν ἴζευ.] Voculam, νῦν, quae olim ex multis exciderat, recte hic reposuit doctissimus Henr. Stephanus.

Ver. 117. Εἴπερ ἀδείης τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόδε ἐστ' ἀκόρητος,] Virg.

Bellum importunum, cives, cum gente Deorum Invictisque viris gerimus; quos nulla fatigant Prælia, nec victi possunt absistere ferro.
 Aen. XI. 305.

Ver. 118. Φημί μιν ἀσπασίως] Referunt hæc ad πρόμον ἄλλον, ad heroem quisquis sit ille Achivorum, qui cum Hectore esset dimicaturus: quia scilicet eo spectet tota hæc Agamemnonis oratio, ut Hectorem plane invictum dicat, adeoque Menelaum ab hoc certamine singulari deterreat. Confer ver. 173. 174. infra. Possint tamen hæc et de Hectore intelligi: Quippe non modo deterrendus erat Menelaus,

ne se ipse iniquo certamini offerret; sed et in spem inducendus, exiturum aliquem qui et certamen continuo iniret, atque etiam victoriam de Hectore reportaret.

Ibid. ἀσπασίως] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. γόνυ κάμψειν.] Eadem phrasid occurrit, Iliad. ε'. 72. eamque ita explicat Porphyrius: Οἱ φύγοντες, τιταμίνον ἔχουσι, τὸ γόνυ αἱ δὲ καθήμενοι, κακαμμίνον. Ἀσπασίως οὖν, φησι, καθεδιδίται τῶν φύγοντων τις ἐκ τοῦ πολέμου· ὅς καὶ ἀναπαύσει αὐτοὺς, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντονίου τῆς φύγης δρόμου καθίσας. Quæst. Homeric. 22. Clark. Recte Porphyrius, et sic capit etiam Pseudo-didymus, et Glossa Cod. Lips. Frustra nonnulli interpretantur gratias acturum diis. Ern.

Ver. 120. Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν] Hæc ad persuadendum dixit; vel, His ei per-

- 125 Ἥ κε μέγ' οἰμῶζει γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 Ἑσθλὸς Μυρμιδόνων βεληφόρος ἢδ' ἀγορητής,
 Ὃς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τέ.
 Τες νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκέσει,
 130 Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰείρας,
 Θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἀΐδος εἶσω.
 Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Ἡβῶμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ἀκυρώ Κελάδοντι μάχοντο
 Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 135 Φειᾶς παρ' τείχεσσι, Ἰαρδάνε ἀμφὶ ῥέεθρα.

- 125 "Certe valde ploraverit senex equum-agitator Peleus,
 "Præstans Myrmidonum consiliarius et concionator,
 "Qui olim me interrogans valde lætabatur sua in domo,
 "Omnium Achivorum inquirens genusque sobolemque:
 "Quos nunc si metu-consternatos propter Hectorem omnes audierit.

- 130 "Sæpe sane immortalibus suas manus attollet,
 "Anima e membris ut-descendat intra domum Plutonis.
 "Utinam enim, o Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 "Essem juvenis, sicut quando ad rapidum Celadontem pugnabant
 "Congregati Pyliique et Arcades hastarum-usu-exercitati,

- 135 "Pheæ ad muros, Jardani circa fluentia;

126 Μυρμηδόνων] MS. 127 ποτὶ] T. 129 ἑκτορος] MS. Ibid. ἀκέσαι] MS. Fl. A. J. quod prætulerim. In MS. superscr. ἀκέσοι.

suadere conatus est; vel, His persuasibiliter dixit: — ὁ δ' ἐπείδετο, atque ei persuasum est.

Ver. 121. παρειπών] Vide supra ad ζ'. 62.

Ver. 125. Ἥ κε μέγ' οἰμῶζει γέρον] Χαῖρος πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους ἰγγύς τῶν Ὁμήρου τιθεῖς· οἷον λέγω τὴν σφοδρότητα, καὶ πικρίαν, καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν — καὶ τὸ, "Ἥ κε μέγ' οἰμῶζει γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς." πρὸς τὸ, "Πηλίκον ποτὶ σινάξαιεν αἱ οἱ ἄνδρες" ἰκίνοιν, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἰλιουδρίας τιλεν — τήσαντες." Lucian. Encom. Demosthenis, haud longe ab initio.

Ibid. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 131. Θυμὸν ἀπὸ μελέων] Qua ratione, ἀπὸ, hic ultimam producat; item κράτῃ, ver. 142. vide supra α'. 51. n. 8.

Barnesius edidit, Θυμὸν ἀπὸ μελέων. Sed nihil opus.

Ver. 132. Αἶ γὰρ, — Ἡβῶμ', ὡς ὅτ'] De sui laude ista senili Nestoris, vide infra ad ver. 157. item supra ad α'. 249. 260. et ad β'. 372. Notandum porro istud, γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod reticetur de suo pugnandi studio, elegantissime refertur: Vide supra ad ε'. 22.

Ver. 133. Ἡβῶμ', ὡς ὅτ' ἱπ'] Virg.

— non laudis amor, nec gloria cessit
 Pulsa metu; sed enim gelidus tardante senectæ
 Sanguis habet, frigentque effræta in corpore vires.

Si mihi, quæ quondam fuerat, quæque improbus iste
 Exultat fidens, si nunc foret illa juventa;
 Haud equidem. — Aen. V. 594.

- Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίαν πρόμος ἴσατο, ἰσώδους φῶς,
 Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊδόοιο ἄνακτος·
 Δίε' Ἀρηϊδόε, τὸν ἐπὶ κλησὶν Κορυνήτην
 Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 140 Οὐνεκ' ἄρ' ἐ τόξοισι μαχέσκετο, δαδί τε μακρῶ,
 Ἄλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας·
 Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, ἔτι κράτει γε,
 Στεινωπῶ ἐν ὁδῶ, ὅθ' ἄρ' ἐ κορύνη οἱ ὀλεθρον
 Χρᾶϊσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
 145 Δαδί μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὑπτίος ἔδει ἐρεῖσθαι·
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης·

- “ Inter illos autem Ereuthalion in acie primus stabat, par deo vir.
 “ Arma gerens humeris Areithoi regis;
 “ Nobilis Areithoi, quem cognomento Clavigerum
 “ Viri appellabant, eleganterque cinctae mulieres,
 140 “ Quoniam utique non orcu pugnabat, hastaque longa.
 “ Sed ferrea clava rumpebat phalangas:
 “ Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi,
 “ Angusta in via, ubi utique non clava ei exitum
 “ Arcebat ferrea: ante enim Lycurgus occupans
 145 “ Hasta medium transfodit, isque supinus solo allisus est;
 “ Armisque interfectum-spoliavit, quæ ei dederat æreus Mars·

145 %] MS.

O mihi præteritos referat si Jupiter annos!
 Qualis eram, cum primam aciem Præneste sub
 ipsa
 Stravi, scutorumque incendi victor acervos:
 Et regem hac Herilum dextra sub Tartara misi.
 Æn. VIII. 560.

Ibid. Κιλάδοντι μάχοντο — Φιῶς παρ
 τείχεσσι,] “Ενιοὶ δὲ οἶοντα γράφειν —
 “Ἀκίδοντι μάχοντο, — Χάας παρ τείχεσσι.”
 — ἐ Κιλάδοντι, ὅθι Φιῶς. Strab. lib. VIII.
 pag. 555. al. 548.

Ver. 134. ἰγχισίμαροι,] Vide supra ad
 8. 242.

Ver. 136. Τοῖσι δ' Arcadibus.

Ver. 141. Ἄλλὰ σιδηρεῖη κορύνη] Sicuti
 Iones κορύνη, ver. 141. et 143. et κορύνῃ-
 σης, ver. 9. et 138. ita Dores enunciabant
 κορύνη.

Διῶτις κορύνη. — Theocrit. Idyll. VII. 19.
 Τὰς τοὶ ἴφα κορύναι. — Ibid. ver. 43.

Δαδί οἱ μὲν κορύναι. — Idyll. IX. 25.
 ut adeo Idyllium istud 25tum, ubi legi-
 tur,

— χερσὶ κλησὶν τε κορύνῃ. ver. 65.

forte non sit Theocriti, sed recentioris cu-
 jusdam Poëtæ. Nam apud Veteres, ut
 syllabæ istæ penultimæ non habeant cer-
 tam pronunciandi rationem, admodum
 est rarum. Clark. Dawesius V. C. in
 Miscell. Crit. p. 101. hoc Idyllion ab ho-
 mine græcæ linguæ rudi scriptum pro-
 nunciat. Ern.

Ibid. κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.] Vir-
 gil.

— sternentes agmina clava. Æn. X. 318.

Ver. 143. %] Ita edidit Barnesius,
 ex Editt. quibusdam veteribus, et MS.
 Recte, credo; ut sit scilicet, %τι. Stephe-
 nus et Recentiores ediderant, %τ' quod est

- Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἀρης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 Δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ Δεράποντι, φορῆναι·
 150 Τῷ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
 Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, ἐδὲ τις ἔτλη·
 Ἄλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 Θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 Καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 155 Τὸν δὲ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,

“ Et ea quidem ipse postea gestabat in pugna Martis.

“ At postquam Lycurgus in ædibus senuerat,

“ Dedit utique Ereuthalioni, dilecto famulo, gestanda:

150 “ Illius igitur hic arma ferens provocabat omnes fortissimos;

“ Hi autem valde tremebant et timebant, neque quisquam sustinebat:

“ Verum me animus impulit audax ut pugnarem

“ Confidentia sua; natus autem minimus eram omnium:

“ Et pugnabam cum-eo ego, deditque mihi gloriam Minerva.

155 “ Hunc utique procerissimum et fortissimum interfeci virum;

“ Multus enim jacebat extensus hinc atque illinc.

“ Utinam sic nunc pubescerem, viresque mihi integræ essent,

147 %τιτα φόρει] MS. FL. A. 1. R. 154 δῶκε] MS.

multo minus venustum. Clark. Consen-
 tit MS. Lips.

Ibid. ἐ κορύνη οἱ ὀλεθρον Χρᾶϊσμε σιδηρεῖη] Virg.

— nihil illos Herculis arma,
 Nil validæ jubere manus. — Æn. X. 319.

Ver. 148. Αὐτὰρ ἐπεὶ — Δῶκε δ' Particula ista, δὲ, quam vim hoc in loco ha-
 beat, cum non intelligeret Barnesius; ver-
 tit id, Dederatque, quod erat vertendum,
 Dedit utique. Similis enim hic construc-
 tio est, Αὐτὰρ ἐπεὶ — Δῶκε δ' ac supra,
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν — Τοῖσι δ'. Vide supra ad 4.
 57. Clark. Non utique, sed potius tum
 vero, vel tum. Ern.

Ver. 150. Τῷ] Tam Areithoi, quam Ly-
 eurgi. Parenthesi enim intercludendi
 sunt versus præcedentes duodecim. Vide
 infra ad ver. 157.

Ibid. προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.] Post
 Vol. I.

has voces, ex uno MS. versum istum,
 Ἀντίβιον μαχίσσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῇ, ut
 “ pene necessarium” interserit Barnesius.
 Sed nihil opus. Videtur enim ex ver. 40.
 et 51. irrepsisse.

Ver. 155. Τὸν δὲ] “ Hunc utique.” Vo-
 calam, δὲ, si hoc in loco omiseris; plane
 sententiam perimis. Similis fere est vis
 particulæ, ἄρ, ver. 140. et 169. Clark.
 Hunc igitur. Sic sæpe. Nimis amat
 Clarkius illud suum utique. Ern.

Ver. 156. Πολλὸς] Δυνατὸς, θαυμαστὸς,
 μέγιστος. Schol. ad Eurip. Hippol. 1. Vir-
 gil.

— et late terram consternere tergo.

Æn. XII. 542.

Ver. 157. Εἴθ' εἰ ἡβώοιμι,] Senis per-
 sonam mire condecet hæc et sui laudatio,
 laudisque istius iteratio, et orationis lon-
 gitude, et Parenthesis ista, quæ est duo-

Z z

- Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Ὑμέων δ' οἵ περ ἔασιν ἀριστερές παναχαιῶν,
 160 Οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαδ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
 "Ὡς νείκεσσ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσαν.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θῆριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν·
 165 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὁπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 Ἄν δ' ἑ Θόας Ἀνδραϊμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Πάντες ἄρ' οἷγ' ἔδελον πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.

"Ita cito haberet quicum-pugnaret expedite-pugnam-ciens Hector.

"Vestrum autem qui sunt fortissimi omnium Achivorum,

160 "Ne hi quidem alacriter parati-estis Hectori obviam ire."

Sic increpavit senex: Ac statim novem omnes surrexerunt.

Surrexit multo primus quidem rex virorum Agamemnon:

Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes;

Post hos autem Ajaces, strenuam induti fortitudinem:

165 Post hos Idomeneus, et armiger Idomenei

Meriones, par Marti homicidæ.

Post hos autem Eurypylus, Evæmonis præclarus filius.

Surrexit porro Thoas Andræmonides, et nobilis Ulysses.

Omnes utique hi volebant pugnare cum Hectore nobili.

162 πρῶτον] MS. sed superscr. os. 166 ἀνδρείφοντι] MS. ut alibi, superscr. tamen u.

decim ipsorum versuum (ab usque ver. 137. ad ver. 150.) interclusio. Vide supra ad ver. 132. et 133. item ad α'. 249. 260. et ad β'. 372.

Ver. 158. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 161. οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσαν.] Non pauciores quam novem. Latine dicas "novem ipsi:" Qua ratione dixit Cicero, decem ipsos dies, et, annis octoginta ipsis. Simili sententia dixit Homerus, *Iliad.* ε'. 470. — ἰσίοισι πᾶσαι ἰφύων, viginti ipsi simul spirabant; Et ibid. ver. 373. — τριπόδας γὰρ ἰσίοισι πάντας ἱστύχην, tripodas enim viginti ipsos uno eodem tempore fabricabatur. (Quem ad locum stultissime Scholiastes; περισσόν,

inquit, τὸ πάντας· cum e contrario, in isto sit vocabulo tota sententiæ vis et venustas.) Item, *Odyss.* ι'. 204. Οἶνον ἰν ἀμφιφορεύει δωδὶκα πᾶσιν, Vinum in amphoris duodecim ipsis. Vide infra ad α'. 560.

Ver. 164. θῆριν ἐπιειμένοι] Qua ratione θῆριν, hic ultimam producat; item Εὐρυπύλος, ver. 167. et αὐτὸς, ver. 173. et τις, ver. 178. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 165. Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενῆος.] Pessimè hic edidit Barnesius, Τοῖσιδ' ἐπ'; et ver. 163. Τῷδ' ἐπ' et ver. 164. et 167. Τοῖσιδ' ἐπ' et ver. 170. Τοῖσιδ' αὐτοῖς. Similiterque in locis aliis quamplurimis. Ac si ἴδῃ, et ἰ δῃ, non significarent diversa. Vide supra ad α'. 57.

- 170 Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Κλήρω νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγῃσι
 Δῆϊς ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 175 "Ὡς ἔφαδ'· οἱ δὲ κλῆρον ἰσημήναντο ἕκαστος,
 Ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνίσχον·
 ὦδε δὲ τις εἵπescκεν, ἰδὼν εἰς ἔρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
 180 Ἥ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.
 "Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλλιν δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

170 Hos autem inter rursus dixit Gerenius eques Nestor;

"Sortibus nunc sortimini universi, cui sors obtigerit:

"Ille enim sane juvabit bene-ocreatos Achivos:

"Quin etiam ipse suum animum juvabit, si effugerit

"Ardenti ex bello et gravi pugna."

175 Sic dixit: Ii autem sortem signaverunt singuli,

Et injecerunt galeæ Agamemnonis Atridæ.

Populi interim supplicabant, diisque manus attollebant:

Sic autem quis dicebat, intuens in cælum latum:

"Jupiter pater, da autem Ajacem sortiri, aut Tydei filium,

180 "Aut ipsum regem divitis Mycenæ."

Ita dicebant: Concutiebatque sortes Gerenius eques Nestor:

170 τοῖσι δ' αὐτοῖς] MS. Fl. A. J. R. 171 πεπάλασθε] MS. Ibid. λάχῃσι] MS. 174 πολέμου] Fl. A. J. R. 177 θεοῖσι δὲ] Fl. A. 1.

Ver. 166. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'. 627.

Ibid. Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.] Vide supra ad β'. 651.

Ver. 170. Τοῖς δ' αὐτοῖς] Barnesii MSS. duo, Τοῖς δ' αὐτοῖς. Quæ sane et ipsa lectio non mala. Clark. Sic et MS. Lips. nisi quod in τοῖς male adhæsit iota, ut in edd. vett. Ego αὐτοῖς, prætulerim. Fright enim αὐτοῖς. Ern.

Ibid. ἱππότης] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 172. Οὗτος γὰρ — Καὶ δ' αὐτὸς] Poptius istum, καὶ δ' αὐτὸς, non eundem illum intelligit, qui ad dimicandum sortitus fuisset; sed alium scilicet, quisquis non esset cum Hectore dimicaturus. Male admodum. Nam ista ratione, (præterquam quod Nestoris non erat animos suo-

rum debilitare,) dicendum fuerat, non, αἶ κε φύγῃσι, sed ὅς κε φύγῃσι. nec utique, ἐκ πολέμοιο, sed, πόλεμον.

Ver. 175. ἰσημήναντο] Signis occultis notabant, ut liquet ex ver. 185. et 189. Clark. Non puto hoc patere e locis illis. Suum quisque signum calculo suo inscripserat. Ubi exierat sors circumferebatur et ostendebatur cuique, ut suum signum agnosceret, cujus esset. Ern.

Ver. 177. θεοῖσι δὲ] Al. θεοῖς δὲ: notante H. Stephano.

Ver. 185. οἱ δ' ἔγνωσκοντις] Male hæc vertuntur, non intellecto Græcismo. ἔγνωσκον ἀπαναίνομαι est nego me agnoscere. Verte ergo: Hi vero negabant se agnosce-re sc. suum signum, sive pro sua sorte.

- Ἐκ δ' ἔδοξε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοὶ,
 Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 185 Οἱ δ' εἰ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε, φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 "Ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε φαίδιμος Αἴας,
 ἥ τοι ὑπέσχεδε χεῖρ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμβαλεν, ἄγχι παρα-
 Γῶ δὲ κλῆρος σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ. [στάς·
 190 Τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φάνησέν τε·
 "ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
 Ἄλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμῆϊα τεύχεα δύω,
 Τόφρ' ὑμεῖς εὐχέσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 195 Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται·
 Ἥε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ ἔτινα δείδιμεν ἔμπης.
 Οὐ γάρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δῖηται,

- Exiliit autem sors e galea, quam utique volebant ipsi,
 Ajacis: præco autem ferens per cætum undiquaque,
 Ostendit, orsus a-dextra, omnibus principibus Græcorum.
 185 Hi autem non agnoscentes renuerunt singuli:
 Sed cum ad illum pervenit præco, ferens per cætum undiquaque,
 Qui ipsam inscriptam galeæ injecerat illustris Ajax,
 Porrexit quidem manum, et is imposuit prope-astans;
 Agnovit autem sortis signum conspicatus, et gavisus est animo.
 190 Hanc quidem ad pedem suum humi jecit, dixitque;
 "O amici, sane sors est mea, gaudeoque et ipse
 "Animitus; quoniam puto superaturum me Hectorem nobilem.
 "Verum agite, dum ego bellica arma induo,
 "Interim vos supplicate Jovi Saturnio regi,
 195 "Tacite vobiscum, ut ne Trojani audiant:
 "Vel etiam palam: quandoquidem neminem timemus prorsus.
 "Non enim quis me vi volens nolentem summovebit,

185 φέρων] MS. ut mox v. 219. 188 χεῖρα] MS. 192 νικησέμεν] MS.
 sed superscr. γ.

Eurip. Iphig. Aul. 1502. θανῶσα δ' ἐν ἀναί-
 νομαι: et similiter alii. Ern.
 Ver. 195. γι πύθωνται] Al. πιτύθωνται.
 Ver. 198. οὐδ' ἰμὶ νῆϊδά γ' ἔτῳς Ἑλπο-
 μαι ἰν Σαλαμῖνι γινέσθαι] Virgil.
 Non ita me genitor bellis assuetus Opheltas

Argolicum terrorem inter Trojæque labores
 Sublatum erudiit. —Æn. IX. 201.
 Ver. 206. νώρπι χαλκῷ.] Vide supra
 ad β'. 578.
 Ver. 208. οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἀρης.]
 Virgil.

- Οὐδὲ τ' αἰδρεῖν· ἐπεὶ ἐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' ἔτῳς
 Ἑλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γινέσθαι τε, τραφέμεν τέ.
 200 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι
 "Ὡδὲ δὲ τις εἶπεςκεν, ἰδὼν εἰς ἔρανον εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·
 Εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτῷ,
 205 Ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.
 "Ὡς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώρπι χαλκῷ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχη,
 Σεύατ' ἐπειδ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἀρης,
 "Ὅς τ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, ἔστε Κρονίῳ
 210 Θυμοβόρῃ ἐριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι·
 Τοῖος ἄρ' Αἴας ἔρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 Μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 Ἥϊε, μακρὰ βιβὰς, κραδᾶν δολιχόσκιον ἔγχος.

- "Neque vero per imperitiam meam; quippe neque me rudem adeo
 "Spero in Salamine natum educatumque fuisse."
 200 Sic dixit: illi autem supplicabant Jovi Saturnio regi.
 Sic autem quis dixit, intuens in cælum latum;
 "Jupiter pater, qui inde ab-Ida imperas, augustissime, maxime;
 "Da ut victoriam Ajax et præclaram gloriam referat;
 "Quod si et Hectorem diligis, et curam geris ejus,
 205 "Æqualem ambobus vim et gloriam præbe."
 Sic dixerunt: Ajax autem armabatur splendido ære.
 Postquam vero omnia circa corpus induerat arma,
 Concitus ferebatur deinde, qualis ingens incedit Mars,
 Qui it in bellum ad viros, quos Saturnius
 210 Animum-rodentis contentionis vi commisit pugnare:
 Talis utique Ajax progressus est ingens, murus Achivorum,
 Subridens terribili vultu: infra autem pedibus
 Incedebat, magnis passibus gradiens, quassans prælongam hastam.

195. Ἰ. μ. Τρῶες πιτύθωνται] Fl. A. J. idque prætulerim. Nam γ. h. l.
 friget.

Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebri
 Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque fu-
 rentes
 Bella movens immittit equos. —Æn. XII. 331.
 Ver. 209. Κρονίῳ] De prosodia vocis,

Κρονίῳ, Κρονίονος, Κρονίανος, vide supra ad
 α'. 265. et 397.
 Ver. 211. Τοῖος ἄρ'] Non vacat istud ἄρ',
 sed vim habet in connectenda sententia
 perquam elegantem: Talis utique.

- Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·
 215 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπὲρ λυθε γυῖα ἔκαστον,
 Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 Ἀλλ' ἔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, εἰδ' ἀναδύναι
 Ἀψ' λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλίσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 220 Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
 Σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος, ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
 Ταύρων ζατρεφίων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.

Hunc autem et Argivi valde lætabantur aspicientes:

- 215 Trojanis autem tremor gravis subiit membra singulis;
 Hectorique ipsi animus in præcordiis palpitabat:
 Sed nequaquam jam poterat metu-refugere, neque regredi
 Retro copiarum in turbam, quoniam provocarat ad certamen.
 Ajax autem prope accessit, ferens scutum, instar turris,
 220 Æreum, septem-boum-pellibus-opertum, quod ei Tychius elaborarat fabricans,
 Coriariorum longe præstantissimus, in Hyla ædes habitans:
 Qui ei fecerat scutum varium, septem-bubulis-pellibus-munitum,
 Taurorum præpinguium, octavum autem superinduxerat æs.

219 φέρων] MS. ut 183. 222 ἐποίησι] MS. recte.

Ver. 212. Μυδίων βλεπουσῖσι — μακρὰ βιβὰς,] Horoem torvo aspectu, proceris passibus ingredientem, pulcherrime ob oculos ponunt versus grandiloqui et tumentes. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 215. τρόμος αἰνὸς ὑπὲρ λυθε γυῖα ἔκαστον,] Similiter infra:

— κραδίη δὲ μοι ἔξω
 Στηθῖον ἐκδράσκω, τρομέει δ' ὑπὲρ λυθε γυῖα.
 ζ. 95.

Frigidus Arcadibus coit in præcordia sanguis.
 Æn. X. 452.

De voce ὑπὲρ λυθε, vide supra ad γ'. 205.

Ver. 216. Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν,] Longe aliud est, θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν, aliud, κραδίη ἔξω στηθῖον ἐκδράσκω, vel, τρόμος αἰνὸς ὑπὲρ λυθε γυῖα. Nempe Trojanis, cum ad pugnam progredientem Ajacem cernerent, terrore perculsi erant plane, et consternati: Hector autem, fortissimus omnium, etiam et ipse commovebatur nonnihil, ac subtimebat. Sententiam tam luculentam, tam perspi-

cuaque elegantem, non intellexisse M. Tullium Ciceronem, prorsus est incredibile. Mira tamen nescio qua negligentia aut incuria, locum hunc ita reddidit: "Videmus progredientem apud Homerum Ajacem multa cum hilaritate, cum depugnaturus esset cum Hectore; cuius, ut arma sumpsit, ingressio lætitiā attulit sociis, terrorem autem hostibus: Ut ipsum Hectorem, quemadmodum est apud Homerum TOTO PECTORE TREMENTEM, provocasse ad pugnam pœniteret." Tusc. Disput. Lib. IV. §. 22. Sententiæ Homericæ venustatem recte accepit Plutarchus: Τίς ἔκ' ἂν ἀγάσαστο τὴν διαφορὰν; Τὸ μὲν κινδυνεύοντες ἡ καρδία πηδᾷ ΜΟ'ΝΟΝ, ὥς περ παλαίειν τῇ Δίῃ ἡ σταδιοδρομῖν μίλλοντος· τῶν δὲ διαμείνων ΤΡΕ' ΜΕΙ καὶ πάλλιστα τὸ σῶμα, δι' εὐνοίαν καὶ φόβον ὑπὲρ τῷ βασιλείῳ. De audiend. Poëtis. Item Dionys. Halicarnasseus: Εὐδηλον, ὅτι τῷ ἀγαθῷ τὸ λίαν φοβεῖσθαι ὑφίλων, τὸ μέτριον κατέλιπεν. — Οἱ μὲν ἄλλοι, καὶ ὁρῶντες ἱστειμον' ὃ δ' ἐν τῷ κινδύνῳ καθεστώς, ἀνδρείος ὢν,

- Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 225 Στῇ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
 Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεται οἰόθεν οἶος,
 Οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
 Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισι
 230 Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σείδεν ἀντιάσαιμεν,
 Καὶ πολέες· ἄλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax

- 225 Stetit valde Hectorem prope, minabundusque allocutus est;
 "Hector, nunc sane manifesto scies cum-solo solus,
 "Qualis etiam Danaïs principes intersint,
 "Etiam præter Achillem hostium-agmina-perrumpentem, animo-leonino
 "Sed ille quidem in navibus recurvis pontum-transeuntibus [præditum:
 230 "Jacet iram-longam-fovens adversus Agamemnonem pastorem populorum:
 "Nos autem sumus tales, qui tibi obviam-ire-possimus,
 "Et multi: Sed ordire pugnam et certamen."
 Hunc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

224 πρόσθεν] Fl. A. J. male. 230 ἀπομηνίσας] MS.

μόνον ἡγωνία. Περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 16.

Ver. 219. σάκος, — Χάλκεον, ἑπταβόειον,] Virgil.

— clypei — septemplex orbes.

Æn. XII. 925.

Ver. 221. Τλῇ] Vide supra ad ε'. 708.

Ver. 222. Ὅς οἱ ἐποίησεν] Qua ratione, ὅς, hic producat; item τις ver. 201. item ἴφραν, ver. 206. et Ἀχιλλῆα, ver. 228. et πολέες, ver. 232. vide supra ad ε'. 51.

Ibid. αἰόλον,] Mobile: Ut mox: ver. 238. Οἷδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἷδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νομῆσαι βῶν Ἀζαλέην. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 224. Τὸ πρόσθε στέρνοιο] Syllabæ breves isto modo productæ, et clypei pondus et Ajacis laborem pulchre depingunt. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 225. Στῇ ῥα] Stetit utique, vel stetit scilicet. Nimirum non supervacanea est particula ῥα, sed resumit adnectitque id, quod erat supra dictum, ver. 219. Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε.

Ver. 228. Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα] Notandum quanta cum arte, ut Poëma unum sit a capite ad calcem, et hic et ubique, quicquid rerum narretur, quisquis hominum loquatur, semper tamen interponatur Achilles. Καὶ τῷτο μὲν Ἀχιλλῆος τὸ ἡγασμὸν ἴσται. Plutarch. de audiend. Poëtis. Porro vox Ἀχιλλῆα ultimam hic ea ratione producit, quæ explicata est superius ad lib. ε'. 51. n. 9. Nam alioqui sequitur Accusativus iste analogiam Genitivi; Ἀχιλλῆος, Ἀχιλλῆα; Ἀχιλλῆος, Ἀχιλλῆα; βασιλῆος, βασιλῆα; βασιλῆος, βασιλῆα. Vide supra ad ε'. 265.

Ver. 230 ἀπομηνίσας] Producitur penultima, quia non est ex μηνίῳ, sed μηνίῳ. Vide supra ad ε'. 140.

Ver. 231. ἀντιάσαιμεν,] Corripitur antepenultima, quia non est ex ἀντιάῳ, sed ἀντιάῳ. Vide supra ad ε'. 67.

Ver. 232. μάχης ἡδὲ πτολίμοιο.] Virgil.

— pugnas incant, et prælia tentent.

Æn. XI. 902.

- Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 235 Μῆτι μευ, ἥντε παιδὸς ἀφαιρῆς, πειρήτιζε,
 Ἦς γυναικὸς, ἢ ἐκ οἶδεν πολεμῆϊα ἔργα·
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτασίας τέ·
 Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 Ἀζαλέην, τό μοι ἐς ταλαύρινον πολεμίζειν·
 240 Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δῆτ' ἀνδρὶ μέλπεσθαι Ἀρηί·
 Οἶδα δ' ἐπαίξας μόδον ἵππων ὠκείων.
 Ἀλλ' ἐγὰρ σ' ἐδέλω βαλέειν, τοιῶτον ἔοντα,
 Λάτρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἶ κε τύχοιμι.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 245 Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
 Ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·

- " Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,
 235 " Ne me, tanquam puerum imbecillum, tenta,
 " Vel mulierem, quæ nescit bellica opera:
 " Atqui ego bene scio pugnasque, cædesque:
 " Scio ad dextram, scio ad sinistram motare scutum
 " Aridum, ita ut possim indefessus bellare:
 240 " Scio quoque in stataria-pugna, ad sævi sonos-gressum-componere Martis.
 " Scio etiam, postquam insiluerim currum, pugnam in equabus velocibus.
 " Sed enim non te volo ferire, talem existentem,
 " Clanculum observans, sed aperte, si assequi-potuerō."
 Dixit, et vibratam emisit prælongam hastam,
 245 Et percussit Ajacis ingens scutum septem-bubulis-pellibus-munitum.
 Extremum ad æs, quod octavum erat in illo.
 Sex autem per plicaturas penetravit dissecans hasta indomita:

236 αἶαν] MS. Fl. A. J. R. recte. 239 ταλαύρινον] Fl. A. J. 240, 241
 In MS. Fl. A. J. versus inverso ordine sunt: quamquam nil refert:
 tamen libri sunt audiendi. σταδίῃ] Fl. A. J. ἐπαίξαι] MS. uti et
 glossa superser.

Ver. 233. κεκοιμημένος] Vide supra ad
 ver. 222. et ad β. 816.

Ver. 237. ἡντε οἶδα μάχας — Οἶδ'
 ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ τὰδε καὶ
 ἀνδρὶ μέλπεσθαι δυνάμει, ὡς
 ἀνδρὶ μάχας, etc. Aristot. de Republ.
 lib. IX.

Ibid. μάχας τ', ἀνδροκτασίας τέ] Vide
 infra ad ver. 279.

Ver. 238. Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ]
 Motus concitos, recipros, et celeriter
 agitados, optime depingunt hujus versus
 Numeri. Vide supra ad γ'. 363. Fue-
 runt qui hic, pro οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ, lege-
 rint ἡδ' ἐπ' ἀριστερὰ. Sed id multo lan-
 guidius.

Ver. 241. ἐπαίξας] Barnesius in uno
 MS. repperit, ἐπαίξαι. Clark. Vide
 Var. Lect.

- Ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. Δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὲς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὀβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλε ἡρήρεισο·
 Ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 Ἐγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 255 Τὰ δ' ἐκσπασσαμένα δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω
 Σύν ῥ' ἔπεσον, λείεσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
 Ἦ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος ἐκ ἀλαπαδνῶν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος ἔτασε δεξι·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή.
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διὰ πρὸ
 Ἦλυθεν ἐγχεῖν· συφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα·

- In septima vero pelle hæsit. Secundus vicissim
 Ajax nobilissimus emisit prælongam hastam,
 250 Et feriit Priamidæ clypeum undique æqualem.
 Per clypeum quidem penetravit splendidum rapida hasta,
 Et per thoracem affabre-factum infixa est:
 E regione autem juxta ille discidit tunicam
 Hasta: Ille vero inclinatus est, et evitavit mortem nigram.
 255 Itaque eductis longis hastis cominus simul ambo
 Congressi sunt, leonibus similes cruda-vorantibus,
 Vel suibus apris, quorum utique robur non imbecilla.
 Priamides quidem postea medium scutum feriit hasta;
 Neque rupit æs, reflexa est autem ei cuspis.
 260 Ajax autem clypeum punctim feriit insiliens, et penitus
 Transivit hasta; conturbavit autem illum irruentem:

ὀβριμον] Ald. 2. 3. J. idque vulgato melius, nec enim participium ha-
 bet, unde pendeat. 250 πάντοσε ἴσῃν] MS. ut alibi. 257 κάπροισιν]
 MS. edd. vett. recte. 259 ἡρήρεισο] edd. vett. male. Ibid. ἀνεγνάμφθη] MS.

Ver. 242. Ἀλλ' οὐ γὰρ] Refertur istud,
 γὰρ, ad id, quod elegantius reticuit. "Sed
 accinge te ad pugnam: Non enim," etc.
 Vide supra ad ε'. 22.

Ibid. τοιοῦτον ἔοντα,] Hostem videli-
 cet honestum et generosum: Cui dāmi
 διὸς μίγιδος τι βίην τι, καὶ πινυτήν
 ver. 288.

Ver. 250. Πριαμίδαο] Similiter ver. 258.
 Πριαμίδης. Vide supra ad α'. 398.

VOL. I.

Ver. 251. Διὰ μὲν ἀσπίδος] Vide supra
 ad γ'. 357. et 363.

Ver. 253. Ἀντικρὺ δὲ] Vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 255. Τὰ δ' ἐκσπασσαμένα] Ita edi-
 dit Barnesius: Recte, ut mihi quidem
 videtur. Nam σπᾶν, ἰσπᾶν, penulti-
 mam corripunt. Scripserant alii, ἰσπα-
 σαμένα.

3 A

- Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπὶ ἤλθε· μέλαν δ' ἀνεκῆκ' αἷμα.
 Ἄλλ' ἐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 Ἄλλ' ἀναχασσάμενος λίδον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,
 265 Κεῖμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τέ.
 Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον,
 Μίσσον ἱπομφάλιον· περιήχνησεν δ' ἄρα χαλκός.
 Δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαὸν αἰείρας,
 Ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρισε δὲ ἴν' ἀπέλεδρον.
 270 Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ.
 Βλάψε δὲ οἱ φίλα γέναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη,
 Ἀσπίδι ἐγχρημφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὤρδωσεν Ἀπόλλων.
 Καί νύ κε δὴ ξιφίεσσ' αὐτοσχεδὸν ἐτάζοντο,
 Εἰ μὴ κῆρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδ' καὶ ἀνδρῶν,
 275 Ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Et caesim super cervicem venit: ater autem subsiliit sanguis.
 Verum ne sic quidem cessavit a pugna expedite-pugnam-ciens Hector;
 Sed retrocedens lapidem prehendit manu robusta,

- 265 Jacentem in campo, nigrum, asperumque, magnumque:
 Eo percussit Ajacis ingens scutum septem-bubulis-pellibus-munitum,
 Medium ad umbonem; circumsonuitque aes.
 Secundus autem Ajax, multo majore lapide sublato,
 Misit contortum, adhibuitque connixus vires immensas:
 270 Perfregit autem clypeum, percussum molari-veluti saxo;
 Laesitque ei genua: is autem supinus extensus est,
 Scuto inhærens; sed eum statim erexit Apollo.
 Jamque ensibus cominus vulnerassent se invicem,
 Nisi præcones, Jovis nuncii atque hominum,
 275 Advenissent, alter Trojanorum, alter Achivorum ære-loricatorum.

267 περιήχνησεν] MS. edd. vett. bene. ἰνίρας] MS.

- Ver. 258. οὔτασι] Vide supra ad α'. 140.
 Ver. 261. ἦλαθ'] Vide supra ad γ'. 205.
 Ibid. μιμῶσα] Vide supra ad β'. 818.
 Ver. 263. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.
 Ver. 265. τρηχύν] Vide supra ad ε'. 308.
 Ver. 274. κῆρυκες, Διὸς ἄγγελοι] Vide supra ad α'. 334.
 Ver. 277. Μίσσῳ] Ita accepit Eustathius, Mίσῳ ἀμφοτέρων κήρυκας. Atque ita

edidit Stephanus. In editione tamen Eustathiana, quam hic secutus est Barneius alique, scriptum est Μίσσῳ.

Ver. 279. Μηκέτι, παῖδε φίλῳ, πολεμίζετε,] Virgil.

Ne, pueri, ne tanta animis assuescite bella.
 Æn. VI. 832.

De versus proxime sequentis, "Neu πα-
 " τριᾶς validas in viscera vertite vires," πα-
 " τριᾶς, vide supra ad γ'. 363.

Ibid. πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθ'] Virgil.

- Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένῳ ἄμφω.
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέδον· εἶπέ τε μῦθον
 Κῆρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 Μηκέτι, παῖδε φίλῳ, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον.
 280 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγέρετα Ζεὺς.
 Ἀμφῶ δ' αἰχμητὰ· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 Νῦξ δ' ἤδη τελέδει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιδέσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας.
 Ἰδαῖ, Ἑκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι.
 285 Αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλίσσατο πάντας ἀρίστους.
 Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν οὗτος.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεδός τε βίην τε,
 Καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,

Talthybiusque et Idæus, prudentes ambo:
 Medii autem inter-utrosque sceptrā tenuerunt: dixitque sermonem
 Præco Idæus, prudentium consiliorum peritus;

- "Ne amplius, filii dilecti, bellate, neque pugnate;
 280 "Ambos enim vos diligit nubes-cogens Jupiter:
 "Ambo autem estis armis-acerrimi: quod quidem et scimus omnes.
 "Nox vero jam adest; bonum etiam nocti parere."
 Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax;
 "Idæe, Hectorem hæc jubete loqui;
 285 "Ipse enim ad pugnam provocavit fortissimos quosque:
 "Incipiat, ac ego omnino parebo, si quidem ille paruerit."
 Hunc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
 "Ajax, quandoquidem tibi dedit deus magnitudinemque vimque,
 "Et prudentiam, hasta autem Achivorum longe præstantissimus es;

284 ἦκτορι] MS. A. 2. 3. J. Ibid. κίλει] Fl. A. J. R.

— pugnas ineant, et prælia tentent.

Æn. XI. 912.

"Quum — ista multa et continua nomi-
 " na nihil plus demonstrent quam præli-
 " um, hujus tamen rei varia facies delecta-
 " biliter ac decore multis variisque verbis
 " depicta est. Neque non illa quoque —
 " una in duobus verbis sententia cum
 " egregia ratione repetita est, — παλιμί-
 " ζετε μηδὲ μάχεσθαι, [Al. μάχεσθον] In
 " quo versu non oportet videri alterum
 " verbum, idem quod superius significans,
 " supplendi numeri causa extrinsecus ad-

"ditum et consarcinatum; Est enim hoc
 " inane admodum et futile: Sed quum in
 " juvenibus gloriæ studio flagrantibus per-
 " vicaciam ferociamque et cupidinem
 " pugnae, leniter tamen ac placide, objur-
 " garet; atrocitatem rei, et culpam per-
 " severandi, bis idem dicendo alio atque
 " alio verbo auxit inculcavitque; duplex
 " que eadem compellatio admonitionem fa-
 " cit instantiorem." Gell. lib. XIII. cap.
 23. Vide supra ad ver. 232.
 Ver. 280. νεφεληγέρετα] Vide supra ad
 α'. 175.

- 290 Νῦν μὲν παυσάμεσθα μάχης καὶ δηϊότητος
Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην.
Νῦξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαδὸν καὶ νυκτὶ πιδέσθαι.
'Ως σὺ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῆς,
295 Σὲς τε μάλιστ' ἔτας, καὶ ἑταῖρους, οἳ τοι ἔασιν·
Αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
Αἳ τέ μοι εὐχόμεναι δεῖον δύσονται ἀγῶνα.
Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
300 Ὅφρα τις ᾧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε·
Ἥ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
Ἥδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρδμήσαντε.

- 290 "Nunc quidem cessemus a pugna et certamine
"Hodie; posthac rursum pugnabimus, donec fatum
"Nos dirimat, det autem alterutri victoriam.
"Nox vero jam est, bonum etiam nocti parere:
"Ut tuque lætos-facias omnes ad naves Achivos,
295 "Tuosque maxime amicos, et socios, qui tibi sunt:
"At ego per urbem magnam Priami regis
"Trojanos lætos-faciam et Trojanas longa-peplorum-syrmata-trahentes,
"Quæ utique pro me supplicantes divinum ingredientur templum.
"Dona autem age mutuo inclyta demus ambo,
300 "Ut quis sic dicat Achivorumque Trojanorumque:
"Profecto pugnant per contentionem animum-rodentem,
"Et iterum in amicitia discessere conciliati."

290 μὲν] abest MS. Fl. A. 1. 294 εὐφρήνης] MS. Fl. R. Ald. 1. ut mox
v. 297. 297 Τρῳάδας] MS. Fl. A. 1. R. Τρῳάδας] cæteræ edd. Si
illud probetur, ut trisyllabum legendum est, ut alibi. nec opus est iota
sub ω scribi. 302 ἀρδμήσαντε] vitiose. Glossa adscr. φιλοκρίντε.

Ver. 284. Ἐκτορα — κλειύς] "Εκτορ
quod MS. L. et vett. edd. aliquot habent,
etiam Eustathius in Commentario habet.
In hac lectione sensus est: Jube te præ-
conem hæc dicere Hectori. Κίλεος autem
peperit Ἰδαίῳ. Sed Idæus populi nomine
locutus erat in numero plurali: et κλειύς
refertur ad populum, ejus nomine locu-
tus est Idæus. Ern.

Ver. 292. διακρίνη.] Vide supra ad α'.
309.

Ver. 298. δεῖον δύσονται ἀγῶνα.] Ἀγῶνα
λέγει μὲν καὶ τὸν πόπον. "Λεῖψαν δὲ χροὸν, κα-
"λὸν δ' εὐρεναὶ ἀγῶνα," (Odys. 9. 260.)
— Θεῖον οὖν ἀγῶνα νῦν, τὸ ἐξ ἑσθλῆς καὶ
τὸν ναὸν ἥτοι θεῖον πόπον ὄντα, ἢ θεῖον ἄ-
δρῆσµα περιέχοντα διὰ τὸ πολλῶν θεῶν ἀνα-
τίθισθαι ἐν αὐτῷ ἀγάλματι. Porphyr.
Quæst. Homeric. 20.

Ver. 299. Δῶρα δ' ἄγ'] Al. Δῶρα δὲ γ',
notante Eustathio.

- Ἦς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρον καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
305 Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδε φοίνικι φαεινόν.
Τὰ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἦν, ὁ δ' ἐς Τρῳῶν ὄμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
'Ως εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
310 Καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
Τοῖσι δὲ βῆν ἱέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
315 Ἀρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι.

- Sic utique locutus dedit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Cum vaginaque offerens et scite-facto balteo:
305 Ajax vero cingulum dedit puniceo-colore splendidum.
Illi itaque digressi, alter quidem ad populum Achivorum
Ibat, alter vero ad Trojanorum multitudinem vadebat: Illi autem gavisii sunt,
Ut viderunt vivumque et incolumem venientem,
Ajacis elapsum fortitudinem et manus invictas:
310 Et deduxerunt ad urbem, desperantes salvum esse.
Ajacem vero ex-altera-parte bene-ocreati Achivi
Ad Agamemnonem nobilem deduxerunt lætum victoria.
Illi autem cum jam in tentoriis Atridae essent,
Horum causa bovem sacrificavit Rex virorum Agamemnon
315 Marem, quinquennem, præpotenti Saturnio:

305 δῶκε] Fl. A. J. 304 σὺν κολεῷ] Fl. A. 1. quod ferri potest, si con-
tracte legatur cætera verbi pars. Ibid. εὐτμήτῳ] Fl. A. 1. R. εὐτμήτῳ]
MS. A. 2. 3. J. 306 διακρινθέντε] MS. 310 ποτὶ] T. Ibid. αἰλ-
πτόντες] MS. v. not.

Ver. 305. Ἦς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος] in voce infra, Iliad. ψ. 825. variant et
Virgil.

Sic aut illachrymans: humero simul exuit en-
sem.

Auratum, mira quem fecerat arte Lycaon
Gnosius, atque habilem vagina aptarat eburna.
Æn. IX. 303.

Ver. 304. εὐτμήτῳ τελαμῶνι.] Ita edi-
dit Barnesius, ex duobus MSS. Vulg.
εὐτμήτῳ τελαμῶνι. Veri eo similior hoc
in loco Barnesii emendatio, quod eadem

in voce infra, Iliad. ψ. 825. variant et
Codices. Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 310. ποτὶ] Al. ποτὶ.

Ibid. αἰλπτόντες σόον εἶναι.] Præ laci-
tia viæ credentes verum id esse, quod
viderent: Ut recte notavit Dominiq. Da-
cier. Nonnulli hic olim legerunt, αἰλ-
πτόντες notante Eustathio. Clark. Eu-
stathius simpliciter dicit, repetens verba
poëtæ, καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, αἰλπτόντες,
ἢ αἰλπόντες σόον εἶναι. Sed, quamquam

- Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν δίεχευαν ἅπαντα,
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισαμένως, πείραν τ' ὀβελόισιν,
 Ὡπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνη, τετύκοντό τε δαῖτα,
 320 Δαίνυντ', ἐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 Νώταισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιζεν
 Ἥρωσ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 325 Νέστωρ, ὃ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βελή.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Huic pellem-detraxerunt, et curarunt, et ipsum dissecuerunt totum,
 Et in-frusta-parva-conciderunt scite, et transfixerunt verubus,
 Et assarunt accurate, detraxeruntque omnia.

- Cæterum ubi cessassent ab opere, apparassentque convivium,
 320 Epulati sunt, neque quicquam animus indiguit epuli æqualis.
 Tergo vero Ajacem perpetuo honoravit
 Heros Atrides, late-dominans Agamemnon.
 Ac postquam potus et cibi appetentiam exemissent,
 His senex primus-omnium texere cœpit consilium
 325 Nestor, cujus et antea optimum apparuerat consilium:
 Qui ipsis prudens concionatus est et dixit;

316 δίσχυσαν] MS. 321 νόταισι] MS. edd. vett. bene. 326 ὁ σφιν] MS.
 edd. vett. ut supra. Ibid. εἶ] Fl. A. 1. R. 327 ἄλλαι ὑπὸ κνήμῃς Ἀχαιῶν]
 MS. v. 385.

etiam apud Hesych. est ἀσπίοντις, quod
 ex h. l. ductum videri possit, et ἀσπίον
 ap. Suidam: tamen veram lectionem et
 apud Hesychium ἀσπίοντις esse puto
 cum Heinsio, Jensio, Cel. Alberto, et Ho-
 meri quoque hanc veram lectionem cre-
 do, quam MS. Lips. habet in textu et
 in Scholiis. Ea est vox Ionica, Hero-
 doto etiam usurpata. Ἀσπίον vix credo
 ferre analogiam.

Ver. 313. Οἱ δ' ἔτι — Τῷ δὲ] Qua
 ratione posterius istud δὲ non sit super-
 vacaneum, vide supra ad α'. 57.

Ver. 320. δαιτὸς εἴσης.] Vide supra ad
 α'. 468.

Ver. 321. Νώτην δ' Αἴαντα διηκί-
 σσει]

Vescitur Æneas —
 Perpetui tergo bovis, et lustralibus extis.
 Æn. VIII. 182.

Al. Νώταισι δ' Αἴαντα. Quod perinde est:
 Vide ad α'. 51. n. 8. Clark. Immo quod
 verum est.

Ver. 323. Αὐτὰρ ἔτι πόσιος] Virgil.

Postquam exempta fames, et amor compressus
 edendi. Æn. VIII. 184.

Ver. 325. ἀρίστη φαίνετο βελή] Vide su-
 pra ad β'. 5.

Ver. 328. Πολλὰ γὰρ] Refertur istud
 γὰρ, ad id quod elegantius reticuit: "Au-
 dite me de induciis jam paciscendis:
 "NAM multi" etc. Vide supra ad α'. 22.
 Clark. Durior hic est ista ratio. Immo
 in his verbis est id, e quo post v. 329.

- Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἀριεῖς παναχαιῶν·
 Πολλοὶ γὰρ τεθνῶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν εὐρρόον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 330 Ἐσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχὰ δ' αἰδόςδε κατῆλθον·
 Τῷ σε χρεὶ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοὶ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρῶς
 Βασί καὶ ἡμιόνουσιν· ἀτὰρ κατακόμεν αὐτῶς
 Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅσ'εα παισὶν ἕκαστος
 335 Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὐτε νεάμεθα πατρίδα γαῖαν·
 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
 Ἀκρίτον ἐν πεδίῳ· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα

- "Atridaeque et cæteri principes Achivorum;
 "Multi quidem mortui sunt comantes Achivi,
 "Quorum nunc sanguinem atrum, circa puichre fluentem Scamandrum
 330 "Diffudit acer Mars, animæque ad orcum descenderunt:
 "Itaque te oportet pugnam quidem prima luce intermittere Achivorum.
 "Nos vero congregati curribus-advehemus huc cadavera
 "Bobus et mulis; ac comburemus ea
 "Prope a navibus, ut ossa filiis quisque
 335 "Domum ferat, quando revertamur in patriam terram:
 "Tumulum autem circa pyram unum aggesta-terra-ficiamus egressi,
 "Omnibus communem in campo: juxta autem ipsum ædificemus cito

333 κατακόμεν] MS. R. 334 ἀπόπρην] A. 2. J. 335 ὅτ' ἂν] R. 337
 ἐκ πεδίου] MS. Fl. A. J. In MS. adscr. ἐξ τῆς πεδιάδος. Verum
 puto. v. Clarkium ad 436.

docet inducias esse faciendas. Rectius
 hic τὸ γὰρ abundare, aut pro μὲν positum
 dicemus. Ern.

Ver. 329. αἷμα κελαινὸν εὐρρόον ἀμφὶ
 Σκάμανδρον] Virgil.

Et Tybrim multo spumantem sanguine cerno.
 Æn. VI. 87.

recalent nostro Tyberina fluentia
 sanguine adhuc, campique ingentes ossibus
 alant. Æn. XII. 35.

Ver. 332. κυκλήσομεν] Eustath. ἰφ' ἀμα-
 ξύν κρείσσομεν — προῖον αὐτῶν, "Λαζά-
 "ον ἰσάμεν," ver. 426. Al. ἰς κύκλῳ συν-
 κλάσομεν.

Ver. 333. κατακόμεν αὐτῶς] Vide in-
 fra ad ver. 428. et 430. Cæterum Eusta-
 thius, quanquam hanc lectionem probat,

tamen apud Veterum plerosque scrip-
 tum testatur κατακόμεν. Clark. Quod
 est etiam in MS. L. Cæterum post futu-
 rum (κυκλήσομεν) poni præsentia pro fu-
 turis, κατακόμεν, χεύομεν, δείμομεν, se-
 quente denique rursus futuro, ποιήσομεν,
 aliis quoque Homeri locis observatur.
 Ern.

Ver. 334. Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν] Ante
 naves, parvo interjecto intervallo.

Ver. 336. ἐξαγαγόντες.] Vide supra ad
 ζ'. 252.

Ver. 337. Ἀκρίτον] De κρείττον, κρείττον,
 ἀκρίτος, vide supra ad α'. 309. et 314.

Ibid. ἰς πεδίον] Al. ἐκ πεδίου. Sicuti
 infra, ver. 436. Clark. Vid. V. L.
 Ibid. ποτὶ] Al. προτί. Quod perinde
 est.

- Πύργους ὑψηλὰς, εἴλας νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀρραρυίας,
 340 "Οφρα δὲ αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
 Ἐκτοσθεν δὲ βαδείαν ὀρύξομεν ἐγγύδι τάφρον,
 Ἡ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἔσσα,
 Μὴ ποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγεράχων.
 "Ὡς ἔφαδ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 345 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλῆς ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο δῦρῃσι.
 Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δαρδανοὶ, ἧδ' ἐπὶ κρητοί,
 "Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

"Turres altas, propugnaculum naviumque et nostrum ipsorum;

"In ipsis autem portas faciamus bene coagmentatas,

340 "Ut per ipsas equestris via sit:

"Exterius autem profundam fodiamus prope fossam,

"Quæ equos et viros prohibeat circum-ducta,

"Ne quando ingravescat bellum Trojanorum superborum."

Ita dixit: Omnes autem approbarunt principes.

345 Trojanorum item concio facta est Ilii in arce summa,

Trepida, turbulenta, ad Priami fores:

His autem Antenor prudens incepit concionari;

"Audite me, Trojani, et Dardani, et Socii,

"Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.

339 εὔ] abest Fl. A. 1. 342 ἵππων] MS. Fl. A. J. placet prae vulgato.

Ver. 338. εἴλας νηῶν τε καὶ αὐτῶν] Recte hic annotat Porcius, (itemque Domina Dacier, ad 3. 177.) castris munitis ante ultimum hunc annum nihil opus fuisse Græcis. Quippe, dum Achilles adesset,

Οὐδὲν οὖν Τρῶες πρὸ πύλων Δαρδανίων
 Οἰκιστοὶ, αἶνι γὰρ ἰδυῖσιν ἔβριμον ἔχον.
 l. 789.

absente autem Achille, Agamemnon

— μέλα πολλὰ ποίησαντο —
 Καὶ δὲ τύχης ἰδυμι, καὶ ἡλῆσι τέφρον ἴσ' αὐτῶν
 Εἰς αὐτὸν, μέγαλιν, ἢ δ' ἐπὶ αὐτοῖς κατέστη
 Ἄλλ' οὐδ' ὡς ἀνέστη σθένος Ἐκτοῦ.
 l. 348.

Ver. 339. εὔ] Al. ἵππων] notante Eustathio.

Ver. 340. ἱππηλασίη] Al. ἱππηλασίη.

Ver. 343. Μὴ ποτ' ἐπιβρίση] Futura et Aoristi Verborum in ἴσιν, corripuntur, quia etiam in Præsenti vocalem habent non natura, sed positione tantum productam. At βερίση Iota habet natura longam.

Ver. 347—354. Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν. — τοῖσι δ' ἀνίστη Δῖος Ἀλέξανδρος.] Horatius. lib. I. epist. 2. v. 9.

Antenor censet belli præcidere causam.
 Quid Paris? ut salvus regnet vivatque beatus,
 Cogi posse negat.

Nempe, ut reddita Helena belli causam præcideret, id vero a Paride ne ea qui-

- 350 Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ πτήμαδ' ἅμ' αὐτῇ
 Δάομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκῳ πιστὰ
 Ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ ἔνι τί κέρδιον ἡμῖν
 Ἐλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
 Ἡ τοὶ ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔειπε τοῖσι δ' ἀνέστη
 355 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὲ νόμοιο.
 "Ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντήνωρ, σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τέδε νοῆσαι;
 Εἰ δ' ἔτεον δὴ τέτον ἀπὸ σπυδῆς ἀγορεύεις,
 360 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 Αὐτὰρ ἐγὰ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσῃ·

350 "Eja agite, Argivam Helenam et opes cum ipsa

"Reddamus Atridis abducendas: nunc autem foederibus fidis

"Violatis pugnamus: quare nihil utile nobis

"Autumo effectum-iri, nisi fecerimus ita."

Ille quidem sic locutus resedit: Iis autem surrexit

355 Nobilis Alexander, Helenæ maritus pulchræ-comas:

Qui ipsum respondens verbis alatis allocutus est;

"Antenor, tu quidem non jam mihi grata hæc dicis:

"Nosti et aliam sententiam meliorem hæc excogitare:

"Sin autem revera hanc serio dicis,

360 "Utique tibi jam dii mentem ademerunt ipsi.

"At ego Trojanos inter equum-domitores dicam-sententiam;

347 τοῖσι δ'] MS. edd. vett. si vera est hæc librorum omnium lectio, pronuncianda est τοῖσι δ' Ἀντ.

dem impetrari mercede potuit, etiam ut salvus deinceps et beatus regnaret. Sententia, perspicua admodum, et luculenta. Verba autem cum apud Horatium paullo essent impeditiora, eleganter isto modo emendavit Bentleyus:

Antenor censet belli præcidere causam:
 Quod Paris, ut salvus regnet vivatque beatus,
 Cogi posse negat.

Ver. 353. ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.] Vocabulorum, ἵνα μὴ, vis huiusmodi est: "Nihil video, cuius rei spe adduci possimus," QUOMINUS Helenam reddamus." Porro qua ratione, ἵνα, hic ultimam producat; item Ἀλέξανδρος, ver. 355. et ἀμειβόμενος, ver. 356. et ἀντίκρδ, ver. 362. vide supra ad α'. 51. n. 9.

VOL. I.

3 B

Ver. 353. Ἑλένης πόσις ἠὲ νόμοιο.] Τὸν Ἀλέξανδρον "Ὅμηρος Ἑλένης πόσις ἠὲ νόμοιο," μῦθον ἔχοντα πρὸς δόξαν ἄλλαν, σφαιρῶν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς νομᾶσαι πολλὰς. Plutarch. in Galba.

Ver. 358. Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα] Μὴ τοῖς ἀπαρτάνουσιν ἐν ὁρῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπαφύμηναι, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος ἠδυνάσκει. — "Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα." Plutarch. παραγγέλλει. πολυτάλ.

Ver. 359. Εἰ δ' ἔτεον δὴ — Ἐξ ἄρα δὴ] De isto, δὴ, vide supra ad β'. 158.

Ver. 366. Θίσειν μῆστον ἀτάλαντον.] Nom quod Priamus hæc in parte sententiam potiolem sequeretur, Priami nimiam faciliis; sed quod in universum vir esset

- Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν ἐκ ἀποδώσω
 Κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
 Πάντ' ἐδέλω δόμεναι, καὶ ἐτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
 365 Ἦ τοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆσος ἀτάλαντος·
 "Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἡδ' ἐπίκυροι,
 "Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 370 Νῦν μὲν δόρπον ἔλυσθε κατὰ στρατὸν, ὥς τοπάρους περ,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃσ', Ἀγαμέμνωνι καὶ Μενελάῳ,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 375 Καὶ δὲ τὸδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἷ' ἢ ἐδέλωσαι
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρὸς

- "Aperte autem profiteor, conjugem quidem non reddam:
 "Opes vero quascunque abduxi ex Argo nostram domum,
 "Omnes volo dare, atque etiam de meo alias adjungere."
 365 Ille quidem sic locutus consedit: Inter eos autem surrexit
 Dardanides Priamus, diis consiliarius par:
 Qui ipsis sapiens concionatus est et dixit;
 "Audite me, Trojani, et Dardani, et Socii,
 "Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.
 370 "Nunc quidem cenam sumite per exercitum, sicut antea,
 "Et excubiarum mementote, et vigilate quisque:
 "Mane autem Idæus eat cavae ad naves,
 "Nunciatum Atridis, Agamemnoni et Menelao,
 "Sententiam Alexandri, cujus causa contentio exorta est.
 375 "Quin et hunc addat prudentem sermonem, num velint
 "Cessare a bello horrissono, donec cadavera

360 φρένας] Fl. A. 1. male. 361 ἀγορεύω] MS. sed glossa adscr. δημηγορήσω.
 367 ὅς φη] MS. Ibid. ὃ φη.] Fl. A. 1. R. 370 κατὰ πόλιν] Fl. A. J. v
 not. Clark. 377 κίεμεν] MS. R. ut 333. 382 ἐν ἀγορῇ] Fl. A. J. non

gravis, sapiens et benignus. De voce, ab ἄρωρα. Cujus causa bellum hodie gerimus. Vide supra ad α'. 37. Ver. 375. πυκινὸν ἔπος,] Qua ratione, πυκινὸν, hic ultimam producat; item, μιν, ver. 389. et πρὶν, ver. 390. vide supra ad α'. 51. n. 8.
 Ver. 370. κατὰ στρατὸν,] Al. κατὰ πόλιν. Minus recte. Nam, ver. 380. Δόρπον ἔλυσθε κατὰ στρατὸν.
 Ver. 374. et 388. τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.]
 "Ὅρωρε, hoc in loco, non est ab ὄρωρε, sed

- Κήομεν ὕστερον αὐτὲ μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἀμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην. [θοντο.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπί-
 380 Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
 Ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τῆς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναῶς, θεράποντας Ἀργεος,
 Νῆϊ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνωνος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,
 Στὰς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἡπύτα κήρυξ·
 385 Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν,
 Ἡνώγει Πριάμους τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί,
 Εἰπεῖν, αἵ κε περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 Κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 390 Ἠγάγετο Τροίηνδ', ὥς πρὶν ὠφελλ' ἀπολέσθαι,
 Πάντ' ἐδέλει δόμεναι, καὶ ἐτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

- "Combusserimus: postea iterum pugnabimus, donec fatum
 "Nos dirimat, detque alterutris victoriam."
 Sic dixit: Illi autem ei maxime auscultaunt, et paruerunt.

- 380 Cœnam deinde sumpserunt per exercitum turmatim:
 Mane autem Idæus ivit cavae ad naves.
 Invenit vero in concione Danaos, famulos Martis,
 Navis ad puppim Agamemnonis: atque ille inter eos,
 Stans in mediis, vocem-edidit vocalis præco;
 385 "Atridaeque, et alii Principes omnium Græcorum,
 "Jussit Priamusque, et alii Trojani illustres,
 "Dicere, si quidem vobis gratum et jucundum sit,
 "Sententiam Alexandri, cujus causa contentio exorta est.
 "Opes quidem quascunque Alexander cavis in navibus
 390 "Adduxit Trojam, (utinam ante periisset,)
 "Omnes vult dare, et etiam de suo alias adjungere:

displicet. ἐν potest esse e correctione putantis versum non constare. 384
 μέσσοισι] MS. edd. vett. recte. 385 ἡπύτα] edd. vett. Ibid. ἀριστῆες
 Ἀχαιῶν] v. 327. 387 εἰπέμεν] MS. Ibid. ὕμμι] A. 2. J. T. 390 ὠφελλ']
 MS. 393 ἔφησι] MS. bene.

Ver. 377. Κήομεν] Al. κίεμεν. Vide supra ad ver. 353.
 Ver. 378. Ἀμμι] Nos duos populos. Vide supra ad α'. 59. et 566. item ad β'. 288. et ad α'. 487.
 Ibid. διακρίνη,] Vide supra ad α'. 309.
 Ver. 384. ἡπύτα] Vide supra ad α'. 175.
 Ver. 385. ἀριστῆες παναχαιῶν,] Ita edit Barnesius, ex tribus MSS. Al. ἰσχυρῶν Ἀχαιοί. Clark. Etiam MS. Lips.

- Κεριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 Οὐ φησιν δάσειν· ἢ μιν Τρῶές γε κέλονται.
 Καὶ δὲ τὸδ' ἠνώγειον εἰπεῖν ἔπος, αἱ κ' ἐδέλγητε
 395 Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρὸς
 Κήομιν ὕψερν αὐτὲ μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 Ἄμμε διακρίνη, δῆλ' δ' ἐτέρωσί γε νίκη.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Ὅψι δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 400 Μῆτ' ἄρ' τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω,
 Μῆδ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
 Ὡς ἤδη Τρῶεςσιν ὀλέδρε πείρατ' ἐφῆπται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαι-
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱποδάμοιο· [ὦν,

- "Juvenem autem uxorem Menelai gloriosi
 "Negat se redditurum: quanquam eum Trojani sane hortantur.
 "Quin et hunc *insuper* jusserunt dicere sermonem, num velitis
 395 "Cessare a bello horrisono, donec mortuos
 "Cremaverimus; postea iterum pugnabimus, donec fatum
 "Nos dirimat, detque alterutris victoriam."
 Sic dixit: illi vero omnes obmutuerunt silentio.
 Tandem autem inter eos locutus est pugna-strenuus Diomedes;
 400 "Ne quis nunc opes Alexandri accipiat,
 "Neque ipsam quidem Helenam: Manifestum enim ei, qui vel plane infans est.
 "Quod jam Trojanis interitus extremitates immineant."
 Sic dixit: omnes autem acclamabant filii Achivorum,
 Sermonem admirati Diomedis equum-domitoris:

396 κείμιν] MS. R. Ibid. μαχησόμεθ'] Fl. A. J. 401 ὅς μάλαστα v. e.]
 MS. Fl. A. 1. sed in MS. superscriptum ab alia manu ὅστις νήπιος.
 408 νεκροῖσι] MS. recte. Ibid. κατακείμεν] MS. R. ut semper. κατα-

habet ἀριστῆς Ἀχ. at contra ver. 327.
 ἵπκ. Ἀ.

Ver. 392. Κεριδίην δ' ἄλοχον] Vide su-
 pra ad α'. 114.

Ver. 394. Καὶ δὲ τὸδ' ἠνώγειον] Pronun-
 ciabatur, ἠνώγειον.

Ver. 395. Παύσασθαι —, εἰσόκε νεκρὸς
 Κήομιν] Virgil.

Corpora, per campos ferro quae fusa jacebant,
 Redderet, ac tumulo sineret succedere terrae.
 En. XI. 102.

Ver. 396. Κήομιν] Vide supra ad ver. 333.

Ver. 398. ἀκὴν ἱγίνετο σιωπῇ.] Τῶν Ἑλ-
 λήνων τὸ μὴ Πληθὺς σιγῇ, ὅτι τῶν Βασιλέων

ἢ τὸ ἀποκρίνασθαι. Οἱ δὲ γε Βασιλεῖς σιω-
 πῶσιν, οὐ μόνον φοβεῖται τῶν Ἑλλήνων, ἵνα μὴ
 δοξῶσιν ἐπὶ καλῶ τῶν ἰαυτῶν οἱ Ἀτρεΐδαι παρα-
 βάλλειν κινδύνους τοὺς ἄλλους· ἀλλὰ καὶ διότι
 θαρρύνουσιν, ὥς αἰσχυρόμενοι οἱ ἀριστοὶ οὐδὲν
 ἱεραῖον ἀνάνδρην. Eustath. Vide supra ad
 ver. 92.

Ver. 399. βοὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 400. Μῆτ' ἄρ' τις] Repperit Barne-
 sius in uno MS. Μῆ γὰρ τις. Quod em-
 phasin habet non contemnendam.

Ver. 401. Μῆδ' Ἑλένην] Neque ipsam
 quidem Helenam, ἥς ἕνεκα τῆς νύμφης.

- 405 Καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἰδαῖ, ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀπέεις,
 Ὡς τοὶ ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιδανδάνει ὕψος.
 Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακείμεν αὐτὶ μεγαίρων·
 Οὐ γὰρ τις φειδῶ νεκρῶν κατατεθνηῶτων
 410 Γίνετ', ἐπεὶ κε δάνωσι, πυρὸς μιλισσέμεν ὤκα·
 Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴσω ἐρίγδεντος, τόσις Ἡρῆς.
 Ὡς εἰπὼν, τὸ σῆπτρον ἀνέσχεδε πᾶσι θεοῖσιν.
 Ἀψορρόν δ' Ἰδαῖος ἔβη ποτὶ Ἴλιον ἱερόν·
 Οἱ δ' ἑατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωτες,
 415 Πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὅππότε ἂν ἔλθοι
 Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
 Στὰς ἐν μέσσοισιν τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὤκα,

- 405 Atque tum porro Idæum allocutus est rex Agamemnon;
 "Idæe, utique sententiam Achivorum ipse audis,
 "Quemadmodum tibi respondeant: mihi autem *itidem* placet sic.
 "Sed de mortuis cremandis nihil ægre-fero:
 "Non enim ullo modo invidendum cadaveribus mortuis
 410 "Est, postquam occubuerint, igne gratum-officium-facere ocyus:
 "Fœderis autem Jupiter esto-testis, altitonans, maritus Junonis."
 Sic locutus, sceptrum sustulit omnibus diis.
 Retro vero Idæus ivit ad Ilium sacram:
 Sedebant autem in concione Trojani et Dardani,
 415 Omnes congregati, expectantes quando rediret
 Idæus: ille autem venit et nuntium exposuit,
 Stans in mediis: Hi autem accingebantur perquam celeriter,

κρείων] Fl. A. J. 412 θεοῖσι] R. male. 413 προσέφη] MS. edd. vett. præter
 T. ut alibi et mox v. 429. 415 ὅππότε] MS. Ibid. ἄρ'] MS. Fl. A. J.
 placet. 416 ἀπόειπε] Fl. A. J. 417 μέσσοισι] MS. recte.

Pulcherrime hoc, et (ut recte notavit Eu-
 stathius) convenientissime ad personam
 Diomedis πάντων μεγαλόφρονος.

Ver. 402. Ὡς ἤδη] Vide supra ad α'.
 527.

Ver. 407. ὑποκρίνονται] Vide supra ad
 α'. 509.

Ver. 408. κατακείμεν] Vide supra ad
 ver. 333.

Ver. 409. Οὐ γὰρ τις φειδῶ νεκρῶν]
 Nullum cum victis certamen, et æthere cassis.
 En. XI. 104.

Ibid. νεκρῶν κατατεθνηῶτων] Non esse
 hoc παντολόγον, liquet ex Scriptoribus

Tragicis, quorum locutio *Sermoni* propior
 est:

Οὐ μακροχρόνιον καὶ δ' ἐπιδανδάνει νῆος.
 Sophoc. Antig. 525.

Ibid. κατατεθνηῶτων] Vide supra ad α'.
 365. ad β'. 818. et ad γ'. 364.

Ver. 412. ἀνέσχεδε] *Al. ἀνέσχετο.*

Ver. 413. ποτὶ] *Al. ποτὶ.*

Ver. 415. ποτιδέγμενοι] *Al. ποτιδέγμε-*
νοι.

Ver. 416. Ἰδαῖος] Qua ratione, Ἰδαῖος,
 hic ultimam producat; item, ἀγγέλλει, ver.
 418. et 420. vide supra ad α'. 51. z. 8.

- Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐστέλμων ἀπὸ νηῶν
 420 Ὀτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀργέας,
 Ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόος Ὀκεανοῖο,
 Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 Ἐνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 425 Ἄλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἵματόεντα,
 Δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαζῶαν ἐπάειραν.
 Οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν ποτὶ Ἴλιον ἱεήν.

Utrumque ad opus, alii ad cadavera advehenda, alii vero ad lignandum
 Argivi item ex altera parte bonis transtris instructis a navibus
 420 Properabant, alii ut cadavera adherent, alii vero lignatum.
 Sol quidem dein recens percutiebat radiis arva,
 Ex leniter-fluente profundo Oceano,
 Cælum ascendens: illi vero occurrebant sibi invicem.
 Tunc dignoscere difficile erat virum quemque in mortuis:
 425 Sed aqua abluentes tabum sanguinolentum,
 Lacrymas calidas fundentes, curribus imposuerunt.
 Neque sinebat flere Priamus magnus: illi igitur silentio
 Cadavera rogo cumulatim-imponebant, mœrentes corde:
 Quum vero igne cremassent, redierunt ad Ilium sacram.

429 Προσι] MS. edd. vett. præter T.

Ver. 417. τοὶ δ' ἀπλίζοντο μάλ' ἄνα, —
 μεθ' ὕλην Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν] Virgil.

— et pace sequestra

Per sylvas Teucri, mixtique impune Latini
 Extravere jugis. — En. XI. 133.

Ver. 418. μεθ' ὕλην] Videsupra ad γ'. 151.

Ver. 421. ἀργέας,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 422. ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόος Ὀκεανοῖο,]
 Ἀκαλαρρείταιο δὲ, ἔχει τινὰ ἱμφασιν τῆς
 πλημμυρῶδος ἐχύσεως τῇ ἐπίβασιν πρασίαν,
 καὶ ὁ τελεῖως ῥωδῇ. Strabo, lib. I. p. 9.
 Ἐπὶ τῷ βαθυρρῶδῳ στοιχείῳ τῷ ὕδατος, —
 ὅπου μὲν, τὸ ἱερμαῖον δηλῶν τῆς ἐπιρροῆς φη-
 σὶν ὅτι. "Ἐξ ἀκαλαρρείταιο —" ὅπου δὲ, τὴν
 αἰτίαν ἱμφασίν τῆς βαθυρρῶδους: λίγου γὰρ
 "βαθυρρῶος Ὀκεανοῖο." Aristid. Quintilian.
 de Musica, lib. II. p. 81.

Ver. 428. Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον,]

Constituere pyras; huc corpora quisque suorum
 More tulere patrum; subjectisque ignibus atris
 Conditur in tenebras altum caligine cælum.
 En. XI. 135.

Ver. 429. ποτὶ] Al. προσι.

Ver. 430. Ὡς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν —
 Ἀχαιοὶ Νεκροὺς] Virgil.

Nec minus et miseri diversa in parte Latini
 Innumeras struxere pyras; —
 — confusæque ingentem cædis acervum
 Nec numero nec honore cremant. —
 Mœrentes altum cinerem et confusa ruebant
 Ossa focis, tepidoque onerabant aggere terræ.
 En. XI. 203.

Ver. 431. ἀχνύμενοι] Vide supra ad
 γ'. 260.

Ver. 433. Ἡμῶς δ' οὐτ' ἄρ' πῶ ἡώς,] Vir-
 gil.

- 430 Ὡς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πῶ ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 435 Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἑνα ποίεον ἐξαγαγόντες
 Ἀκριτον ἐκ πεδίσ· ποτὶ δ' αὐτὸν τείχος ἔδειμαν,
 Πύργους δ' ὑψηλὰς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 Ὅφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
 440 Ἐκτοσθεν δὲ βαδεῖαν ἐπ' αὐτῇ τάφρον ὄρυξαν,
 Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

430 Similiter etiam ex altera parte bene-ocreati Achivi
 Cadavera rogo cumulatim-imponebant, mœrentes corde:
 Iisque igne crematis, redierunt cava ad naves.
 Cum vero nondum esset aurora, sed adhuc sublustris nox,
 Tum circa pyram lecta surrexit manus Achivorum;

435 Tumulum autem circa eam unum fecerunt egressi
 Omnibus communem extra campum: juxtaque ipsum murum ædificarunt,
 Turresque altas, propugnaculum naviumque et ipsorum.
 In eis autem portas fecerunt bene coagmentatas,
 Ut per illas equestris via esset:

440 Exterior autem profundam prope illum fossam foderunt,
 Latam, magnam; inque ea vallos defixerunt.

437 Πύργους ὑψηλὰς] MS. Fl. A. J. T. quod male neglectum est, debet-
 que in textum revocari: cum nihil sit, quod copulam desideret.

Aurora interea miseris mortalibus almam
 Extulerat lucem. — En. XI. 182.

Ibid. ἀμφιλύκη νύξ,] Ὅτι πᾶσιν ἔστι
 σκότος, ὁ λύκος βλίπτει. Ἐνδὲν τοὶ καὶ Λυ-
 κόφως κέκληται ὁ καιρὸς οὗτος τῆς νυκτός —
 Δικεῖ δὲ μοι καὶ Ὅμηρος λίγου ἀμφιλύκη
 νύκτα, καθ' ἣν ἦδη βλίπτοντες λύκαι βαδίζου-
 σιν. Helian. de Animal. lib. X. c. 26.

Prisci Græcorum primam lucem, quæ
 præcedit Solis exortus, λύκην appel-
 laverunt, ἐπὶ τοῦ λύκου. Id temporis
 hodieque λυκόφως cognominant. De
 quo tempore, ita Poëta scribit, — ἀμ-
 φιλύκη νύξ. Idem Homerus, — Ἀπὸ λυ-
 κῶν λυκαγηνῶν, — quod significat, τῷ
 γινώσκει τὴν λύκην, id est, qui generat
 exortu suo lucem. (Vide supra ad γ'.
 101.) — Annum quoque vetustissimi
 Græcorum λυκάβαινα appellant, τὸν

ἀπὸ τοῦ λύκου, id est Sole, βαίνοντες καὶ
 "μεινόμενοι. Λύκειν autem Solem vocari,
 "etiam Lycopolitana Thebaïdos civitas
 "testimonio est; quæ pari religione Apol-
 "lινειν, itemque Λυρυν, hoc est, λύκειν
 "colit; in utroque Solem venerans." Ma-
 cron. Saturn. lib. I. c. 17.

Ver. 434. κριτὸς] Vide supra ad α'. 309.
 et 314.

Ver. 436. ἐκ πεδίσ,] Ver. 537. scrip-
 tum est, ἐκ πεδίσ. Quo tamen et ipso in
 loco Eustathius videtur legisse, ἐκ πεδίου.
 Nam et istic ita commentatur; ἔξω τε τῆς
 πεδίας, πλὴν οὐ πάνυ μακρὰν. Vide et
 supra ad ζ'. 252.

Ver. 437. εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,] Vi-
 de supra ad ver. 338. Cæterum hoc in
 loco scribit Barnesius, αὐτῶν. Clark. MS.
 et omnes edd. vett. habent αὐτῶν. αὐτῶν

- "Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 465 Δύσπετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν.
 Βεφόνισι δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρυποι ἔλοντο.
 Νῆες δ' ἐκ Δήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγυσαι,
 Πολλαὶ, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
 Τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσων ποιμένι λαῶν.
 470 Χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέδον, χίλια μέτρα.
 "Ενθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 "Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 "Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
 475 "Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοί
 Δαίνυντο· Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκυροι.
 Παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κτυπέων· τὲς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·

Sic illi quidem talia inter se colloquebantur:

- 465 Occidit vero sol, absolutumque est opus Achivorum.
 Boves autem mactabant per tentoria, et cenam sumebant.
 Naves porro e Lemno appulerunt, vinum vehentes,
 Multæ, quas miserat Jasonides Eunæus,
 Quem peperit Hypsipyle ex Jasone pastore populorum.
 470 Scorsum autem Atridis, Agamemnoni et Menelao,
 Dederat Jasonides muneri-ferendum vinum mille mensuras.
 Inde utique vinum-emebant comantes Achivi,
 Alii quidem ære, alii autem splendido ferro,
 Alii autem pellibus, alii vero ipsis bobus,
 475 Alii demum mancipiis; apparabantque convivium lætum.
 Per-totam-noctem quidem deinde comantes Achivi
 Epulabantur; Troës vero per urbem, et socii.
 Pernox vero ipsis mala moliebatur providus Jupiter,
 Terribiliter tonans; illos autem pallidus timor cepit:

476 παννύχιοι τῆς] A. 2. 3. J.

Ver. 462. ἥελια μεγάλην] Qua ratione, διαλύονται οἱ τῶν τε, κατὰ τὸ δηλαδὲ
 ἥελια, hic ultimam producat; item δὲ, ver. προφίρονται. Et sic volebat edi D. Heins.
 474. vide supra ad π'. 51. n. 8. ad Silium XV. 259. Ern.
 Ver. 465. Δύσπετο] Vide supra ad β'.
 35. et ad γ'. 109.
 Ver. 474. αὐτοῖσι βόεσσιν] Al. αὐτοῖσι
 βόεσσιν. Clark. Sic habuit Schol. min.
 Nam ait: "Ὅστις περὶ πλῆθους θημμάτων
 Ver. 478. μητίετα] Vide supra ad α'.
 175.
 Ver. 479. κτυπέων] Vide supra ad γ'.
 455.
 Ibid. ἦρει] Vide supra ad γ'. 492.

- 480 Οἶνον δ' ἐκ διπῶν χαμάδις χέον, ἐδέ τις ἔτλη
 Πρὶν πῖεῖν, πρὶν λείψαι ὑπερμενείῳ Κρονίῳ.
 Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνε δῶρον ἔλοντο.

- 480 Vinum autem ex poculis in terram fundebant, nec quisquam ausus est
 Ante bibere, quam libasset præpotenti Saturnio.
 Decubuerunt deinde, et somni donum ceperunt.

Ver. 481. λείψαι] Vide supra ad β'. 267.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Θ'.

Υπόθεσις τῆς Θ'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

ΖΕΥΣ ἀπαγορεύσας τοῖς Διοῖς μηδένειν βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἐπὶ τὴν Ἰδην κα-
τέρχεται· καὶ πρότερον ἴσων μαχομένων τὰς Ἑλλήνας, ἐλάττωσας τῶν Τρώων κα-
θίστησιν. Ἦσαν δὲ καὶ Ἀθηναῖν ἐπὶ βοηθεῖν τοῖς Ἑλλησιν ἐξέχουσας ἐπέσχεν
Ἴρις, Διὸς κλειύσαντις. Ἐσπέρης δὲ γυμνίης, Ἐκτωρ ἐδημυγόρησεν ἐν τῇ πι-
δίῳ, ὥς τι στρατοπεδίουσθαι, καὶ πῦρ δὲ ὅλης νυκτὸς καίειν.

Α Λ Λ Η.

ΖΕΥΣ καλίσας εἰς ἑκκλησίαν τὰς Διὸς, ἀπαγορεύει μετὰ ἀπειλῆς, μηδέτεροις
τῶν μαχομένων βοηθεῖν· Ἀθηναῖ δὲ αἰτιῦται παρ' αὐτῷ, εἰ καὶ μὴ φανερῶς συγ-
χαρεῖ αὐτῇ τὴν τοῖς Ἑλλησι βοηθεῖν, καὶ γνάμην τινα αὐταῖς ὑπαδίσθαι, ὥς μὴ
παντάπασι ἀπόλωνται. Συμπισσόντων δὲ εἰς τὴν μάχην, τὰ μὲν πρῶτα ἰσοκα-
λὴς πόλεμος γίγνεται· μετὰ δὲ τοῦτο εἰ Τρώες βελτίονι γίνονται ῥοπῇ κατὰ
Διὸς γνάμην, κίρηνου πρὸ τῶν ἵππων τοῦ Διομήδους ἐνιχθίντοις, καὶ τῶν ἀριστῶν
φοβηθέντων καὶ εἰς φυγὴν τραπίντων. Καὶ Ποσειδῶν μὲν, προτρεπύσας αὐτῶν
Ἦρας βοηθεῖν τοῖς Ἑλλησιν, ἀργυῖται ἀναδαρρήσαντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, Τεύκρου
πολλὰς τοξίσαντος, Ζεὺς πάλιν τὴν νίκην ἐπὶ τοὺς Τρώας μεταφέρει. Ἀθηναῖ δὲ
καὶ Ἦρα, ὀλίγοι τῶν Διὸς ἀπειλῶν φοβηθέντες, κατίσταν εἰς τὸν πόλεμον, βοηθήσα-
σαι τοῖς Ἑλλησιν· ἀλλὰ, Διὸς ἐπ' αὐτὰς Ἴρις κίμψαντος μετ' ἀπειλῆς, ὑποσεί-
φουσι. Καὶ τότε Ἐκτωρ πλησίον τῶν ἰῶν ἐπαγαγὼν τὸς Τρώας, καὶ παρῆρσιν·
σάμνος ἐπὶ τῇ νίκῃ, καλεῖν αὐτὸς πῦρ καίειν πρὸ τῶν ἠῶν, καὶ φυλάσσειν, ὥς
ἂν μὴ λάθωμεν Ἑλλήνας φεύγοντας, διὰ τὸ ἡττησθαι, εἰς τὰς πατρίδας.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Θ'.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγορεύ· καὶ πόλεος μάχη.

Ἄλλως.

Θῆτα, Θεῶν ἀγορὴ, Τρώων κράτος, Ἐκτορος εὐχος.

Ἄλλως.

Θῆτα δ' ἅπαντας ἔτρεψεν Ἀχαιοὺς Ἐκτορος αἰχμῇ.

ἩΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Ζεὺς δὲ Θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέλευνος,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπωιο·
Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκρον·
5 Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε Δείαιναι,
"Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Μῆτε τις οὖν Δήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην

AURORA quidem croceo-peplo-induta spargebatur totam per terram;
Jupiter vero deorum concionem habuit gaudens-fulmine,
Summo in vertice multa-cacumina-habentis Olympi:
Ipse autem illis concionabatur, dii vero simul omnes auscultabant;
5 " Audite me, omnesque dii, omnesque deae,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Ne qua igitur foemina dea hoc, neu quis mas

4 ἐπὶ] MS. pro ἄμα. Ibid. αἰ δ' ἐπὶ π. α.] R. 7 δ.] abest MS.

Ver. 1. ἩΩΣ μὲν κροκόπεπλος] Virgil.
— croceum linguens Aurora cubile.
Æn. IV. 585.

Alia ex Virgilio complura: videas supra
citata, ad α'. 477. Pulcherrima et illa;
vim tamen vocabulorum, ῥοδοδάκτυλος et
κροκόπεπλος, non assequuta est lingua
Romanæ angustia.

Ver. 2. 4. Ζεὺς δὲ Θεῶν ἀγορὴν — Αἰτὸς
δὲ σφ' ἀγόρευε.] Virgil.

Conciliumque vocat Divum pater atque homi-
num rex
Sideream in sedem:—
Considunt tectis bipatentibus, incipit Ipse.
Æn. X. 2.

Ver. 4. ἄμα] Al. ὑπὸ.

Ver. 7. εἴπω.] Al. τῶδε.

Ver. 8. ἰμὸν ἴσας.] Qua ratione, ἰμὸν,
hic ultimam producat; item, δ., ver. 21.
et σφ', ver. 25. vide supra ad α'. 51.
n. 8.

- Πειράτω διακέρσαι ἑμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 10 "Ον δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἰδέλοντα νοήσω
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
 Πληγείς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπονδε·
 "Η μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
 Τῆλε μάλ', ἢ χι βάδιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 15 "Ενθα σιδήρεαι τε πύλαι καὶ χάλκεος ἐδὸς,
 Τόσπον ἔνερδ' αἰδέω, ὅσον ἑρμῆος ἐς' ἀπὸ γαίης·

"Tentet rescindere menum verbum: sed simul omnes

"Assentimini, ut celerrime perficiam hæc opera.

10 "Quemcumque vero ego seorsum deorum ultroneum intellexero

"Profectum, ut vel Trojanis auxilium ferat, vel Danaïs;

"Sauciatus indecore redibit in Olympum:

"Aut ipsum correptum projiciam in Tartarum tenebrosum,

"Procul valde, ubi profundissimum sub terra est barathrum,

15 "Ubi ferreaque portæ et æreum limen,

"Tantum infra Orcum, quantum cœlum distat a terra:

Ver. 12. Πληγείς] Vide supra ad γ'.
 31.

Ver. 14. ἢ χι] *Al.* ἢ δα.

Ibid. βέρεθρον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον.]
 "Αλλὰ τι μίγιστον τυγχάνει δὲ καὶ διαμπε-
 ρεῖς τιτημένον δὲ ἴλης τῆς γῆς· τοῦτο ὅτι
 "Ομηρος ἴσκι, λίγων αὐτὰ "Τῆλε μάλ', ἢ χι
 "βέρεθρον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον." ἢ καὶ ἀλ-
 λοθι καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἄλλω πολλὰ τῶν παλαι-
 ῶν Τάρταρον καλεῖσθαι. — Οἱ δ' ἂν δόξαν
 οὐκ ἀνάγκη ἔχον διὰ τὰ μεγάλα τῶν ἀμαρ-
 τημάτων, — τούτοις δὲ ἡ προσηκουσα μοῖρα
 ῥίπτει εἰς τὸν Τάρταρον, ὅθεν ἔπειτα ἐκβαίνει-
 σιν. *Plato in Phædone.* Cæterum inge-
 niose hæc ad Terram nostram, e serenis
Lunæ regionibus prospectatam, transfert
Plutarchus: "Εκείνους δ' εἰς τὰς ἐν τῇ σιλή-
 νῃ κατοικοῦντας] οἶμαι πολλὰ μᾶλλον ἀπο-
 θαλάσσει τὸν γῆν, ἀφορῶντας εἰς τὸν ὑπερ-
 ῥυτον καὶ ἰλὸν τῶ πατρὸς ἐν ὑγροῖς καὶ ἡμίχ-
 λαις καὶ ὕδασι διαφανομένῃ ἀλαμπείᾳ καὶ
 σαφυνείᾳ καὶ ἀκίνητοι χαρίεν, εἰ ζῶσι φύει
 καὶ τρέφει μετ' ἵχθυσιν καὶ πτεροῖς, ἀναπνοῇ,
 διαμύκτησι. Εἴη εἰ πᾶσι αὐτοῖς ἰσχυρὸς τῶν
 "Ομηρικῶν τούτων αὐτοῦ, "Τίττον ἰσχυρὸς αἰ-
 "δω, ἔστι ἡρμῆος ἐς' ἀπὸ γαίης," ταῦτα φη-
 σιν ἀντιχρῶς πρὸς τὴν χαρίεν τούτου λίγισθαι,
 καὶ τὴν εἰρηνηνταῦτα καὶ τὸν Τάρταρον ἀπο-

καὶ δα, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σιλήνην
De facie in orbe Lunæ.

Ver. 15. "Ενθα σιδήρεαι τε πύλαι καὶ
 χάλκεος ἐδὸς.] *Virgil.*

Porta adversa ingens, solidoque adamante co-
 lumne,

Vis nulla virum, non ipsi excindere ferro
 Cælicolæ valeant: stat ferrea turtis ad auras.

Æn. VI. 552.

Ver. 16. Τίττον ἰσχυρὸς αἰδω, ἔστι ἡρμῆος
 ἐς' ἀπὸ γαίης.] Quod *Homerus* hic audac-
 ter ἰσχυρὸς αἰδω, *Hesiodus* multo languid-
 ius dixit ἰσχυρὸς ἐπὶ γῆς.

Τίττον ἰσχυρὸς ἐπὶ γῆς, ἔστι ἡρμῆος ἐς' ἀπὸ
 γαίης. *Theogon.* ver. 720.

Melius *Virgilius*:

———— tum Tartarus ipse

Bis patet in præceptum tantum, tenditque sub um-
 bras,

Quantus ad æthereum cœli suspectus Olympus.
Æn. VI. 571.

Ver. 18. Εἰδ' ἄγε.] Non minus venuste
 dicitur ἄγε, quam ἄγεσι: Vide supra ad
 ζ'. 376. Porro vocula, εἰ, vis hujusmodi
 est: Si dubitatis, agite etc.

Ver. 19. Σειρὴν χρυσεῖν] Τὴν σειρὴν, in-
 quit *Plato in Theæteto*, ὅστις ἄλλο ἢ τὸν
 ἥλιον "Ομηρος λίγυ καὶ ἡλιῷ. Et ingeniose

- Γνώσεται ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κρείττονος ἀπάντων.
 Εἰδ' ἄγε, πειρήσασθε θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες,
 Σειρὴν χρυσεῖν ἐξ ἑρμῆος κρεμάσαντες·
 20 Πάντες δ' ἐξάπτεισθε θεοὶ, τᾶσαί τε δύναιαι·
 Ἀλλ' ἔκ' ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ ἑρμῆος πεδίονδε
 Ζῆν' ὑπατον μήτωρ, ἐδ' εἰ μάλ' αὖ πολλὰ κάμοιτε·
 Ἀλλ' ὅτι δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἰδέλοιμαι ἐρύσσαι,
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
 25 Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο

"Cognoverit deinde, quanto sim deorum potentissimus omnium,

"Quin agite, periculum-facite Dii, ut sciatis omnes,

"Catena aurea de cœlo suspensa;

20 "Omnes autem ex ea pendete dii, omnesque deæ:

"At non traxeritis de cœlo in terram

"Jovem summum consiliarium, ne quidem si valde multum labore-conten-

"Verum quando deinceps ego lubens voluero trahere,

"Cum ipsa utique terra traxero, ipsoque mari:

25 "Catenam quidem dein circa cacumen Olympi

23 ἰγὼν] *Fl.* A. J. 25 μιν] *Fl.*

admodum conjicit *Poppius*, catenam aure-
 am veteribus *Ægyptiis* Astronomiæ peri-
 titis *Vim* fuisse *Solis*, qua in Orbibus suis
 continerentur *Planetæ*. Cæterum vide
 supra ad α'. 399.

Ver. 20. Πάντες δ' ἐξάπτεισθε] Plerique
 hoc in loco, præcedenti κρεμάσαντες cum
 ἐξάπτεισθε conjuncta, voculam δὲ prorsus
 supervacaneam efficiunt, et in versioni-
 bus suis proinde omittunt. At hæc non
 est *Homeri* ratio. Vide tamen supra ad
 α'. 57. *Clark.* Sed in illa vulgari inter-
 pretatione melius omnia coherent. Nam
 τὸ πειρήσασθε non est in τῇ κρεμάσει, sed
 in τῇ ἐξάπτεισθαι e suspensa catena. Et
 illud δὲ non uno loco sic est apud *Ho-*
merum, veluti eo, quem ipse profert. *Æn.*

Ver. 21. Ἀλλ' ἔκ' ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ ἑρμῆος
 ἴλας ἀκίνητοι, ὅπ' αὐτοῖς ἰδέχεται κινηθῆ-
 ναι. "Ἀλλ' ἔκ' ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ ἑρμῆος"
 etc. *Aristot.* περὶ τῆς κινήσεως τῶν ζώων κινή-
 σις. *Barnesius*, minime ignarus qua ra-
 tione Syllaba, εἰ, produci hic posset, edi-
 dit, tamen ex conjectura, "Ἀλλ' ἔκ' ἂν ἐρύ-
 σαιτ'," *Idque adeo evidens*, inquit, ut
 "non amplius sit dubitandum." Attamen
 longe venustius reticetur istud, μί.

Ver. 23. πρὸ φρον] Fuerunt qui lege-
 rent, πρὸ φρον. *Clark.* Scilicet, quia πρὸ
 φρον, quod alias in bonam partem dicitur,
 non videtur hic sententiæ convenire. Sed
 πρὸ φρον h. l. non est lubens, ut est in ver-
 sione, aut cupidus, sed aut redundat, aut
 locus sic vertendus est: *At vero si me lu-*
bido capiat. Et dicitur mox v. 40. in par-
 tem deteriorem. *Æn.*

Ver. 25. περὶ ῥίον Οὐλύμποιο] *Cl. Boivin-*
nus in Memoir. d' l' *Acad. des Inscr.*
T. X. Diss. 24. statuit, intelligi non
 montem Thessaliæ, sed cœlestem, cujus
 radices in cœlo, cacumen versus terram:
 nam alias non intelligi posse, qui catena
 de Olympi vertice suspensa pendeat ita
 in terram, ut hic describitur. Quod pro-
 bat *Cl. Raccius Dias. Hom. T. II.* p. 210.
Æn.

Ver. 26. μετόπισθε] Vide supra ad β'.
 818.

Ver. 28. οἱ δ' ἄγε πάντες ἀκίνητοι
 σιωπῇ.] *Virgil.*

—— olli obstupere silentes,
 Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
Æn. XI. 120.

- Δησαίμην· τὰ δὲ κ' αὐτὲ μετ' ἄρα πάντα γένοιτο.
 Τόσσον ἔγωγε περί τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
 30 "Ὁψέ δ' ἐπὶ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένης ἐκ ἐπισκιδόν·
 "Ἄλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλονται.
 35 "Ἄλλ' ἦτοι πολέμῳ μὲν ἀφεζόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 Βελὴν δ' Ἀργείοις ὑποδησόμεθ', ἥτις ὀήσῃ,
 "Ὡς μὴ πάντες ὄλονται, ὀδυσσαμένοισι τέοιο.
 Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

" Alligavero: illa vero sublimia omnia pependerit.

" Tanto ego superque sum deos, superque sum homines."

Sic dixit: Hi autem omnes obmutuerunt silentio,

Orationem admirati: valde enim minaciter concionatus erat.

30 Tandem vero interlocuta est dea caesiis-oculis Minerva;

" O pater noster, Saturnie, summe regum,

" Bene et nos scimus, quod tibi potentia vinci-nescia:

" Attamen Danaos lugemus bellicosos,

" Qui jam malo fato expleto perierint.

35 " Verum enimvero bello quidem abstinebimus, si tu jubes:

" Consilium vero Argivis suggeremus, quod proderit;

" Ut ne omnes pereant, irato te."

Hanc autem subridens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

27 εἰμι ἀνθρ.] MS. 29 ἀγέριον] MS. Fl. A. J.

Ver. 30. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 31. "ὦ πάτερ ἡμέτερε,] Virg.

O pater, O hominum Divūmque aeterna potestas. Aen. X. 18.

Ver. 32. Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν.] Pulcherrime haec ex persona Minervae, prudentiae scilicet et sapientiae antistitis. Juno si hic sit, quam diversa loquatur! Ut recte annotavit Eustathius.

Ibid. ἴδμεν.] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 38. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 41. χαλκίποδ' ἵππῳ] Similiter Virgilius,

— eripedem cervam, — Aen. VI. 802.

Ver. 42. χρυσέῃσιν] Pronuntiabatur χρυσέῃσιν, quomodo et scribi postea coeptum est. Vide supra ad β'. 268.

Ver. 43. γέντο δ' ἱμάσθλην] Eustathius ad β'. 369. φίλτατος, φίλτατος ἔλθῃ, ἔλθῃ ἱλίο, ἱλίο, καὶ δαυρὸς γέντο κίλτα, κίλτα. Equidem crediderim potius ab inusitato quodam γίνα, vel γίνα, vel γίνα deductam. Nam Dorica ista, quae

- Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐδ' ἔτι θυμῷ
 40 Πρόφρονι μυθήομαι· ἐδίδαλ' δέ τοι ἥπιος εἶναι.
 "Ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὀχέσφι τιτύσκετο χαλκίποδ' ἵππῳ
 "Ὀκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐδείρῃσιν κομόωντε·
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἰδύνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
 Χρυσείην, εὐτυχτον, ἐξ δ' ἐπιβήσατο δίφρου.
 45 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην,
 Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ ἄραν' ἀστερόεντος.
 "Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θεῶν,
 Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος βαμὸς τε θυήεις·
 "Ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 50 Λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πελὺν ἔχευεν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳν,

" Bono-esto-animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo

40 " Serio loquor; volo autem tibi mitis esse."

Sic fatus, sub curru junxit arripedes equos

Celeriter-volantes, aureis jubis comantes:

Aurum autem ipse induit circa corpus; accepitque scuticam

Auream, scite-factam, suumque conscendit currum.

45 Scutica autem percussit, ut-inirent-cursum: ilique non inviti volabant,

In medio inter terramque et coelum stellatum.

Idam autem venit fontibus irriguam, matrem ferarum,

Ad Gargarum, ubi utique erat ei ager sacer altareque odoratum:

Ibi equos stitit pater hominumque deūmque,

50 Solutos curru, caliginemque multam circumfudit.

Ipse autem in verticibus sedit gloria exultans,

42 ἱδύρῃ] MS. bene. 44 ἐπιμείβετο] MS. 45 ἀκόντι] MS. 47 ἵκανε] MS. edd. vett. 50 πελὺν] MS. ut 472. et alibi.

memorat Eustathius, recentiora videntur, et Homero (ut opinor) ignota.

Ver. 44. ἐπιβήσατο] Vulgg. ἐπιβήσατο. Vide supra ad β'. 35. et ad β'. 109.

Ver. 46. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ ἄραν'] Vide supra ad β'. 769.

Ver. 49. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Virg.

— Divūm pater atque hominum Rex.

Aen. I. 69.

— hominum astor atque Deorum.

Aen. XI. 725.

Ver. 50. κατὰ] Al. περι.

Vol. I.

Ver. 51. ἐν κορυφῇσι καθέζετο — Eusebio.] Virg.

— cum Jupiter aethere summo Despicens mare velivolum, terrasque jacentes, Littoraque, et latos populos, sic vertice coeli Constitit, et Libyam defixit lumina regnis.

Aen. I. 227.

Sideream in sedem, terras unde arduus omnes, Castraque Dardanidūm aspectat, populosque Latinos.

Aen. X. 3.

— hominum astor atque Deorum Observans oculis, summo sedet altus Olympo.

Aen. XI. 725.

— fulva pugnas de nube tuentem.

Aen. XII. 792.

- Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θάρησοντο.
55 Τρῶες δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο
Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
Χραιοὶ ἀναγκαίη, πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
Πᾶσαι δ' ὠῖγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοὶ θ' ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
60 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥίνους, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μινὲ ἀνδρῶν
Χαλκιοδωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἐπληντ' ἀλλήλησι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Inspiciens Troumque urbem et naves Achivorum.
Interim jentaculum sumpserunt comantes Achivi
Raptim per tentoria, statimque post id armabantur.
55 Trojani item ex-altera parte per urbem armabantur
Pauciores: prompti tamen erant etiam sic pugna contendere,
Necessitate dura, proque liberis et pro uxoribus.
Omnes itaque aperiebantur portæ, forasque ruebant copiæ,
Peditesque equitesque; ingensque tumultus coortus est.
60 Hi autem cum jam in locum unum congregientes convenissent,
Commiserunt scuta, itemque hastas, et robora virorum
Æreis-thoracibus-indutorum: ac clypei umbonibus-muniti
Appropinquabant invicem: ingensque tumultus est coortus.

52 τῇ] abest Fl. A. J. R. 57 χρεῖν] MS. 61 καὶ μιν' ἀνδρῶν] MS.

Ver. 53. Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον] Vocula, ἄρα, nequaquam hic supervacua est; sed eleganter connectit quod erat supra dictum, (cf. 476.) Πανύχαι μιν ἔπειτα — Ἀχαιοὶ Δαίνοντο.

Ver. 57. πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.] Virg.

nunc conjugis esto
Quisque sup tectique memor. Æn. X. 280.

Ver. 59. 63. ὀρώρει.] Vide supra ad γ. 492. et β'. 810.

Ver. 60. Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα] Vide supra ad γ. 446.

Ver. 64. Ἐνθα δ' αἶμα οἰμωγῇ τῇ] Vide supra ad γ. 450.

Ver. 65. Ὀλλύντων] Vide supra ad γ. 260.

Ver. 68. Ἦμος δ' ἥλιος μέσον οὐρανόν] Virg.

— medios cum Sol accenderit æstus.

Georgic. IV. 401.

— medium Sol igneus orbem

Hauserat. — Ibid. 426.

Sol medium cœli conscenderat igneus orbem. Æn. VIII. 97.

Ibid. ἀμφιβεβήκει.] Vide supra ad α'. 37. et ad γ. 492.

Ver. 69. Καὶ τότε δὴ χεῦσε πατὴρ ἱστῆταις τάλαντα.] Virg.

Jupiter ipse duas æquato examine lances Sustinet, et fata imponit diversa duorum; Quem damnet labor, et quo vergat pondere letum. Æn. XII. 725.

Inferiorem hic Virgilium Hemero ob-

- Ἐνθα δ' αἶμα οἰμωγῇ τε καὶ εὐχολῇ πέλει ἀνδρῶν,
65 Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὀφρα μὲν ἦώς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλει ἥπτετο, πίπτει δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Καὶ τότε δὴ χεῦσε πατὴρ ἱστῆταις τάλαντα·
70 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρες τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων δ' ἱπποδάμαν καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἐλκε δὲ μέσσα λαβὼν, ῥέπει δ' αἰσίμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ
Ἐξέσθην· Τρώων δὲ, πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἀερόθεν.
75 Αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ

Tum vero simul ejulatusque et jactantia erat virorum,
65 Perdentiumque et pereuntium: fluebat autem sanguine terra.
Quamdiu quidem tempus matutinum erat, et crescebat sacra dies,
Tandiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:
Quum vero sol medium cœlum conscendisset,
Tum utique aureas pater attollebat lances:
70 Imposuitque duo fata longum-somnium-adferentis mortis,
Troumque equitum et Achivorum ære-loricatorum:
Sustinuitque medias prehensas: inclinata est autem fatalis dies Achivorum.
Utique Achivorum fata in terra alma
Considebant; Troum vero, ad cœlum latum sublata-erant.
75 Ipse autem ex Ida magnum tonabat, ardensque

65 Ὀλλύντων] MS. 76 κατὰ λαόν] Fl. A. J.

servavit Macrobius, eo quod Homerus hæc, jam antequam appareret utram in partem propenderet victoria; Virgilius autem eadem sero dicat, postquam et prævisum et prædictum fuisset (Æn. XII. 149. 150.) Turnum utique periturum. Hæc autem ratio fuit non æquandi omnia, quæ ab auctore transcripsit, quod in omni operis sui parte alicujus Homericæ loci imitationem volebat inserere, nec tamen humanis viribus illam divinitatem, ubique poterat æquare. — Sed hæc et alia ignoscenda Virgilio, qui studii circa Homerum nimietate excedit modum, et revera non poterat non in aliquibus minor videri, qui per omnem poësin suam hoc uno est præcipue usus archetypo. Acriter enim in

"Homerum oculos intendit, ut æmularetur non modo magnitudinem, sed et simplicitatem, et præsentiam orationis, et tacitam majestatem. Hinc diversum inter heroas suos personarum varia magnificatio; hinc deorum interpositio; hinc auctoritas fabulorum; hinc affectuum naturalis expressio; hinc monumentorum persecutio; hinc parabolarum exaggeratio; hinc torrentis orationis sonitus; hinc rerum singulorum cum splendore fastigium." Macrobius lib. V. cap. 13.

Ver. 75. ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ ἦμαρ αἰών — οἱ δὲ δόντες θαμβήσαν.] Non modo tempore meridiano, ver. 68. sed et cœlo, ut videtur, sereno.

- Ἦκε σίλῃς μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλαυρὸν δῖος εἶλεν.
Ἐνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὐτ' Ἀγαμέμνων,
Οὔτε δὴ Ἀἴαντες μενίτην, Δερῶντες Ἀρης·
80 Νέστωρ δ' οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
Οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο· τὸν βάλεν ἰὼ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
Ἀκρην κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἱμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
85 Ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·

Misit fulgur in exercitum Achivorum: illi autem conspicati
Obstupuerunt, et omnes pallidus timor cepit.

Tum vero nec Idomeneus ausus est manere, nec Agamemnon,
Neque duo Ajaces manserunt, famuli Martis:

- 80 Nestor autem solus mansit Gerenius, custos Achivorum,
Minime volens, sed equus debilitatus erat; quem percusserat sagitta
Nobilis Alexander, Helenæ vir pulchræ-comas,
Summo in vertice, ubi scilicet primi crines equorum
Cranio innascuntur; maxime autem lethalis est locus.

- 85 Dolo itaque correptus erigebatur, sagitta enim ad cerebrum penetrarat;

79 Δερῶντες] T. quod non spernam, si ante sit Αἴαντες, ut habet Scholias-
tes MS. Lips. quæ lectio potuit mutari, quod versus non constare
videretur.

Ἦ μεγάλη ἰσχύς ἐστιν ὅταν οὐρανὸς ἁπλοῦνται,
Οὐδὲ ποδὶ νῆος ἐστὶν τίς οὐ τὴν τῶν φαινέται.
Odys. v. 113.

coelo ceciderunt plura sereno
Fulgura. ——— Georgic. I. 487.

——— Diespiter
Igri corrusco nubila dividens
Plerumque, per purum tonantes,
Egit equos volucrumque currum.
Horat. Carm. I. 34.

Ver. 77. καὶ πάντας ὑπὸ χλαυρὸν δῖος
εἶλεν.] Virgil.

Tum vero tremefacta novus per pectora cunctis
Insinuat pavor. ——— Æn. II. 228.

——— Dii me terrent, et Jupiter hostis.
——— Æn. XII. 895.

Ver. 78. αἶψ' Ἀγαμέμνων.] Al. οὐδ' Ἀγα-
μέμνων. Quod, hoc in loco, minus ἰσχυ-
ρον.

Ver. 81. τὸν βάλεν ἰὼ ——— Ἀλγῆσας δ'
ἀνέπαλτο.] Virg.

——— inter
Bellatoris equi cava tempora conjicit hastam.
Tollit se arrectum quadrupes, et calcibus auras
Verberat, effusumque equitem super ipse se-
quitur
Implicat, ejectione incumbit cernuus armo.
——— Æn. X. 890.

Hastam intorsit equo, ferrumque sub aure re-
liquit:
Quo sonipes ictu furit arduus, atque jactat,
Vulneris impatiens, arrecto pectore crura.
——— Æn. XI. 637.

Ver. 82. Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Vide su-
pra ad α'. 51.

Ver. 85. ὅθι τε πρῶται τρίχες ——— μάλ-
ιστα δὲ καίριόν ἐστιν.] Λεπτότατος τὸ ἐστὶν
(ὡς κατὰ μίγδον) ἔχουσιν [οἱ ἵπποι] περὶ
τὸν ἰνκίφαλον, τῶν ἄλλων. Τριμήριον δ',
ὅτι καίριος ἡ πληγὴ ἢ εἰς τὸν σῆμα τούτου
γίνεται τούτου. Διὸ καὶ Ὀμηρὸς αὐτὸς ἐκεί-
νῃ "ἵνα τι τρίχες ἵππων Κρανίῳ ἱμπεφύασι,
"μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν." Aristot. περὶ

- Σὺν δ' ἵππες ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
Ὄφρ' ὁ γέρον ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
Φασγάνῳ αἵσσαν· τόφρ' Ἐκτορος ὠκείες ἵπποι
Ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, δρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
90 Ἐκτορα· καὶ νῦν κεν ἐνδ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσαν,
Εἰ μὴ αἶψ' ὅξυ νόσησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς, ἐν ὁμίλῳ;
95 Μή τις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ.

Conturbabatque equos, volutans se circa ferrum.

Porro dum senex equi hujus lora abscondebat

Gladio insurgens; interim Hectoris veloces equi

Venerunt per turbam-insequentium, audacem aurigam ferentes

- 90 Hectorem: atque tum senex vitam perdidisset,

Nisi illico animadvertisset pugna strenuus Diomedes:

Horrendum autem clamavit, adhortans Ulyssem;

"Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,

"Quo fugis, tergo obverso, ignavus veluti, in turba?

- 95 "Cave, nequis tibi fugienti tergo hastam infigat.

83 κακορυφήν] MS. a manu prima, sed manus sec. superscripsit alterum
x. sic ante ὀλύντων et alia. 84 ἱπ] MS. male. 87 ἀπείταμι] MS. F.
A. J. T. 89 φέροντες] MS.

ζώνων γένεσις, lib. V. c. 5. (Ubi in trans-
cursu notandum, quod hodie scriptum est
ὅθι τε, Aristotelem legisse ἵνα τε.) Virgi-
lius:

——— qua fata celerrima. ———

——— Æn. XII. 507.

Ver. 85. ἀνέπαλτο.] Ex verbo, ἀνιπαλ-
λαμαι: ut recte annotavit Barnesius. Nam
ex ἀλλομαι fit ἀλτο.

Ver. 86. κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.] Scho-
liastes, περὶ τοῦ σιδήρου τῶν ἱπποπόδων, ὅ ἐστιν
τὸν καυδόν. At Eustathius, περὶ χαλκῷ,
τῷ τοῦ οἴστου σιδήρῳ δηλαδὴ.

Ver. 87. ἀπείταμι] Al. ἀπείταμι. Mi-
nus recte. Εἰ δὲ καὶ ἡ εἰρημὴ [ἀπείταμι]
κοινοτέρα, ἀλλ' Ὀμηρὸς τὴν κατ' αὐτὸν
ἱάδην γλῶσσαν τιμῇ, τὸ τίμηται τίμην, λέ-
γεται. Porro singularem hic vim habet
tempus illud imperfectum: Τὸ δὲ "ἀπεί-
ταμι," inquit Eustathius, ἀπείταμι ἔρη-
σαι, κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν παλαιῶν.

Ὁ δὲ γὰρ δυνάμει οἱ οὐτὼ γέρον ταχὺ ἀποτα-
μῆν, ἀπείταμι κατ' ὀλίγον ἐν Παρηγορίᾳ
Χρόνου, καίτοι μὴ ἀνίμνος, ἀλλ' αἵσσαν,
ὅ ἐστι πένυ οπιῶσαι. Similiter Scholiastes:
Διὸς ἐστὶν Ὀμηρὸς, καὶ διὰ μίαν λέξιν δλοῖ
τὸν ἄνθρωπον σημαίνει. Διὰ γὰρ τοῦ "ἀπείτα-
μι," τὴν ἀσθένειαν τῷ γέροντι δηλοῖ, καὶ
ἐντυῖται τὸ βραδὺ τῆς ἡλικίας. Περὶ
κόντος οὖν ἐπὶ τοῦ προεβότου ἰχθύος τῇ
Παρατατικῇ χρόνῳ, εἰπὼν το "αἵσσαν."
Ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸς Αἰτωρίδου, τῇ Συντιλίᾳ,
εἰπὼν, "αἵξ" καὶ "ἀπείταμι," συντίμους
τὸ πρῶτον ἰδῆλως. Et Tatianus: Νέ-
στορα μὲν — τῶν ἱππων αἷς παρηγορίας
βραδύς ἀποτίμωται διὰ τὸ ἄνους καὶ πωδὶς
τῆς ἡλικίας, θανάτῳ δα. Orat. ad Grae-
cos §. 51.

Ver. 91. βεὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad
β'. 408.

Ver. 94. μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς, ἐν
ὁμίλῳ.] Editor eruditus Ciceronis dialogo-

- Ἀλλὰ μὲν, ὅφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἐσάκεσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ παρήϊζεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδείδης δ', αὐτός περ ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη.
 100 Στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
 Καί μιν φωνήσας ἔπια πτερόεντα προσηύδα·
 "ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρεσι μαχηταί·
 Σὴ δὲ βίη λήλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
 Ἡπεδανὸς δὲ νύ τοι θεράπων, βραδείες δέ τοι ἵπποι.
 105 Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσο, ὅφρα ἴδῃαι
 Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 Κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι,
 Οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστῳρα φόβοιο.
 Τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων· τῷδε δὲ νῶϊ

"Quin mane, ut a sene propellamus truce virum."

Sic dixit: At non exaudivit patiens nobilis Ulysses,

Verum raptim-præterit cavas ad naves Achivorum.

Tydidēs autem, solus licet existens, primis-pugnatoribus mixtus est:

100 Stetitque ante equos Neleidae senis,

Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

"O senex, certe valde jam te juvenes premunt bellatores:

"Tua utique vis soluta est, gravisque te senecta persequitur:

"Debilis autem tibi famulus, segnesque tibi equi.

105 "Verum age, meos currus conscende; ut videas

"Quales Troii equi, periti per-campum

"Rapide valde huc et illuc insequi et fugere;

"Quos nuper ab Ænea cepi artifice fugandi-hostes.

"Istos quidem tuos famuli, tuus et meus, curent: hos vero nos

97 ἴδῃαι] MS. 98 παρήϊζε] MS. recte. 108 μήστῳρα] MS. A. 2. 3.

J. ut ad equos referatur. Eandem lectionem memorat Eustathius, sed valde falli ait, qui hanc lectionem sequantur.

rum de Oratore, ad lib. II. §. 72. legendum hic conjicit. — μὲν ὅφρα βαλὼν σάκος, ὡς ἐν ὁμίλῳ Μῆντις τοι etc. Sed multo elegantius est, ut ἱαλιπῶς dicatur, ὅφρα ἴδῃαι μὴ σε φύγοντα τις πλῆξῃ. Quomodo interpretatus est Eustathius.

Ver. 95. μεταφρίνῃ ἐν δόρῳ πῆξῃ.] Non, ἢ μεταφρίνῃ πῆξῃ sed, μεταφρίνῃ ἱματίῃ.

Ver. 97. πολύτλας — Ὀδυσσεύς.] Virgilio, infelicis Ulyssæi. Horatio, patientis Ulyssæi.

Ver. 103. λίαντα.] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 105. ἐπιβήσο,] Vide supra ad β'. 35. et ad γ'. 109.

Ver. 108. Οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην.] Οὓς Αἰνείαν ἀφελόμενον Constructio similis atque illa, — Τυδάρην Τυλαμῶνιν ἰδὺς ἀπὸ νῆας. ὁ. 462. Et Odys. λ'. 201. 202. Ἀλλὰ μὴ τίς τι πόδες — μελενδία θυμὸν ἀπνύει. Et alibi non semel.

Ver. 110. ἵφ' ἱπποδάμοις ἰδύνομεν,] Ita

- 110 Τρωσὶν ἑφ' ἱπποδάμοις ἰδύνομεν, ὅφρα καὶ Ἑκτωρ
 Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδῃσε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειδ' ἵππες θεράποντε κομείτην
 Ἴφθιμοι Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 115 Τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματα βήτην.
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα·
 Μάστιξεν δ' ἵππες, τάχα δ' Ἑκτορος ἄγχι γένοντο·
 Τοῦ δ' ἰδὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
 120 Υἱὸν ὑπερδύμῃ Θηβαίῃς Ἡνιοπῆα,
 Ἴππων ἠνί' ἔχοντα, βάλε σῆδος παρὰ μαζόν·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες· τῷ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τέ.

110 "Trojanos in equum-domitores dirigamus, ut et Hector

"Sciat, an et mea hasta insaniet in manibus."

Sic dixit: neque non obsecutus est Gerenius eques Nestor.

Nestoreas quidem postea equas famuli curabant

Fortes Sthenelusque et Eurymedon virtutis-amans:

115 Hi autem ambo Diomedis currum conscenderunt.

Nestor autem in manus sumpsit habenas miro-artificio-factas;

Percussitque scutica equas, celeriterque Hectorem prope fuerunt:

Hunc porro recta irruentem telo-petiit Tydei-filius:

Et ab eo quidem aberravit; sed aurigam famulum,

120 Filium magnanimi Thebæi Eniopeum,

Equorum habenas tenentem, percussit pectus juxta mammam;

Decidit autem de curru, retrocesseruntque ejus equi

Veloces: ejus autem ibi soluta est anima-que roburque.

110 ἱπποδάμοις] MS. 114 εἰ] abest a FL. 116 φαικίοντα] FL. A. J.

123 Hic versus in MS. omissus, a manu secunda scriptus est in margine.

optime restituit Barnesius ex MS. Al. ἵφ' ἱπποδάμοις ἰδύνομεν. Male. Neque enim in his ulla est licentia. Clark. MS. L. ἱπποδάμοις ἰδ. unde patet, primum vitium ortum esse a temere duplicato iota. Ern.

Ver. 111. δόρυ μαίνεται.] Vide supra ad δ. 126.

Ver. 112. ἱππότης.] Vide supra ad α. 175.

Ver. 116. σιγαλόεντα.] Al. φαικίοντα.

Quod pronunciabatur φαικίοντα. Nam secundam necessario producit. Neque in his ullus unquam licentiæ locus.

Ver. 118. μεμαῶτος.] Vide supra ad β'. 818. et ad γ'. 464.

Ibid. ἀκόντισε.] Vide supra ad α. 140. 309. 314.

Ver. 119. Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν etc.] Hic non assequor quam vim habeat. ῥα. An insertum est ad fulciendum versum, qui videbatur non constare? At constat

- Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνίοχοιο·
 125 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρα,
 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέδεπε θρασύν· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἴπῳ δευέσθην σῆμάντορος· αἰψὰ γὰρ εὗρεν
 Ἴφιδίην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόδ' ἴππων
 Ὀκυπόδων ἐπέβησε, δίδε δέ οἱ ἡνία χερσίν.
 130 Ἔνθα κε λοιγὸς ἦν, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο·
 Καί νύ κε σήκασθαι κατὰ Ἴλιον, ἥ τε ἄρνες·
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόσησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργήτα περαινὸν,
 Καδδὲ πρόσθ' ἴππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 135 Δεινὴ δὲ φλόξ ᾤρετο θεεῖς καιομένοιο·
 Τῷ δ' ἴπῳ δέισαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν·

Hectorem vero gravis dolor operuit animum propter aurigam :

- 125 Hunc quidem dein sivit, tametsi dolens sodalis gratia,
 Jacere; ipse autem aurigam quærebat audacem: neque sane diutius
 Equi indigebant rectore; statim enim invenit
 Iphitidem Archeptolemum audacem, quem tunc equos
 Pedibus-veloces conscendere fecit, deditque ei habenas in manus.
 130 Tum vero ingens-clades fuisset, et exitalia facinora edita fuissent:
 Quin et conclusi-fuissent-ut-in-stabulo Trojani in Ilium, ceu agni;
 Nisi cito animadvertisset pater hominumque deumque:
 Tonans autem graviter, emisit candens fulmen,
 Et ante equos Diomedis injectit in terram:
 135 Terribilis autem flamma exorta est sulphuris ardentis;
 Et equi territi consternabantur sub curru:

131 πῦρ] MS. 137 φύγῃ] MS. Fl. J. quod non spreverim.

sine illa litera, quia μὲν est in cæsura. Sed sic rursus est infra v. 302. 387. Tum esse porro debebat, τὸν δ' ἡνίοχον, sed versus non patitur. Et sæpe sic sub-jectum repetitur, ut mox 126. ὁ δ' ἡν. μ. θ. ubi sensus desiderabat ἄλλος δ' ἡ. μ. add. infr. v. 302. Ern.

Ver. 124. πύκασε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 125. εἶασε.] Vide supra ad γ'. 42. Ibid. ἀχνύμενός] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 126. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν] Qua ratione,

ἔτι, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 128. ῥα τῷ θ'] Non supervacaneum est istud, ῥα. Nam eam fere vim habet, ac si latine dicas, tum dein, tum utique, tum porro, tum igitur, aut siquid simile.

Ver. 131. Καί νύ κε σήκασθαι κατὰ Ἴλιον, ἥ τε ἄρνες.] Ridicule hic Barnesius, "Ad- dendum videtur tale quid, Τρωῖς ὑπ' ἡν- ῖον Διομήδεος ἰπποδάμεια." quo scilicet Trojani soli, non utique et Hector, ut re- pellerentur futurum fuisse dicatur. Qua- si vero in urbem conclusi si fuissent Tro-

- Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγει ἡνία σιγαλέοντα·
 Δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
 Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχει μώνυχας ἵππους.
 140 Ἥ εἰ γινώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς ἔχ' ἔπετ' ἀλκή;
 Νῦν μὲν γὰρ τέτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὑπάζει
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἶψ' ἐδέλῃσι,
 Δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν ἔτι Διὸς νόον εἰρύσαιοτο,
 Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστι.
 145 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἐκτορ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
 Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.

Nestoris autem e manibus fugerunt habentis miro-artificio-factæ:

Timuitque ille animo, Diomedemque allocutus est;

"Tydide, age jam in fugam dirige solidos-ungulis equos.

140 "An non sentis, quod tibi a Jove non sequitur victoria?

"Nunc quidem enim huic Saturnius Jupiter gloriam præbet

"Hodie; postea rursus etiam nobis, si voluerit,

"Dabit; homo autem nequaquam Jovis mentem impedierit,

"Ne quidem fortissimus; quoniam ille longe potentissimus est."

145 Huic autem respondit deinde pugna strenuus Diomedes;

"Profecto hæc omnia, senex, recte dixisti:

"Sed ille gravis dolor mihi cor et animum incessit:

"Hector enim aliquando dicet, inter Trojanos concionans,

"Tydides a me fugatus se-recepit-ad naves.

144 φέρτατος] MS. ἴσιν] edd. vett.

jani, non utique et Hector una conclusus intelligeretur.

Ver. 132. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vi- de supra ad α'. 544.

Ver. 133. Βροντήσας δ' ἄρα δεινόν.] Virg.

Hic pater omnipotens ter coelo clarus ab alto
 Intonuit, radiisque ardentem lucis et auro
 Ipse manu quatiens ostendit ab æthere nubem.
 Æn. VII. 141.

Ver. 135. φλόξ] Vide supra ad β'. 267.

Ver. 137. σιγαλέοντα.] Vide supra ad ver. 116.

Ver. 140. γινώσκεις.] Alii scribunt, γνώσκεις. Quod perinde est. Prima enim ubique producitur.

Vol. I.

Ibid. εἰ τοι.] Ita edidit Barnesius ex Eustathio et MS. Recte, ut mihi quidem videtur, et ad sententiam et ad venustatem. Al. ἴσιν. De versione hoc in loco minus latina, vide supra ad α'. 537. Clark. Non male, mea sententia, sed nec necessario. Nam εἰ sane potest significa- re quod, ut infr. 362. sed et τοι intelligi potest, quod etiam in MS. L. supra scrip- sit Glossator, de εἰ post γινώσκεις pro quod, supra monui ad ε'. 433. Ern.

Ibid. ἱεὶς Διὸς ἔχ' ἔπειτ' ἀλκή.] Virgil.

— Jupiter ipse
 Auxilium solitum eripuit. — Æn. IX. 128.

Ver. 144. ἴφθιμος· ἴσιν] Qua ratione,

3 E

- 150 "Ὡς ποτ' ἀπειλήσει τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθάν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 "Ὡμοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
 Εἴπερ γὰρ σ' ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάγκη φήσει,
 Ἄλλ' ἐπείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίαινες,
 155 Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαδύμων ἀσπίσάων,
 Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλερὰς παρακοίτας.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους,
 Αὔθις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ ἔκτωρ
 Ἥχῃ δεσπείσῃ βέλεα σονόεντα χέοντο.
 160 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ
 Τυδείδῃ, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπῳλοι
 Ἐδρη τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι."

150 "Sic aliquando gloriabitur; tunc mihi dehiscat lata terra."

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"Hei mihi, Tydei filii bellicose, quale verbum dixisti!

"Etsi enim te Hector ignavum et imbellem dixerit,

"Attamen non credent Trojani et Dardanidae,

155 "Et Trojanorum uxores magnanimorum clypeatorum,

"Quarum in pulvere dejecisti juvenes maritos."

Sic locutus in fugam vertit solidos-ungulis equos,

Retro in turbam fugientium: in eos autem Trojanique et Hector

Cum-clamore ingenti tela tristia fundebant.

160 Tum vero altum inclamavit ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

"Tydide, prae ceteris quidem te honorabant Danaï perniciēs-equites

"Sedeque, carnibusque, et plenīs poculis:

151 γηρήνιος] A. 2. J. 163 ἀντ' ἐτέτυξο] MS. ἀντιτέτυξο] A. 2. 3. J.

ἱφθίμος, hic ultimam producat; item, ἰωχ-
 μόν, ver. 158. et δι, ver. 179. vide supra
 ad α'. 51. n. 8.

Ver. 148. ἔκτωρ γὰρ ποτὶ φήσει.] Ἀν-
 δριάντην δεύων ὕμῃ, παρ' οἷς οἱ δύλοι
 ἄνθρωποι, οἱ δὲ ἀνδρείῳ ἴσθηται. Τούτους δὲ καὶ
 "Ὀμηροὶ ποτὶ, οἷον τὸν Διομήδην — "ἔκτωρ
 "γὰρ ποτὶ φήσει" etc. Aristot. Ethic. Nicom.
 Lib. III. cap. 11.

Ver. 150. τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθάν.]
 Vide supra ad γ'. 182.

Ver. 151. ἰππότα] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 153. Εἴπερ γὰρ σ' ἔκτωρ γε κακόν]
 Virg.

Pulsus ego? aut quisquam — pulsum
 Arguet? Iliaco tumidum qui crescere Tybrim
 Sanguine, et Evandri totam cum stirpe videbit
 Procubuisse domum, atque exutos Arcadas
 armis? En. XI. 392.

Ver. 156. ἐν κονίῃσι βάλες] Latine iti-
 dem recte dicas, in pulvere dejicere. Non
 quod in pulvere, idem ipsum sit, quod
 est alterum illud, in pulverem; (id quod
 plane ineptissimum sit qui dixerit;) sed
 quod, in pulvere dejicere, sit, humi deji-
 cere in pulvere; quippe cum is, qui sit
 in terram dejectus, jaceat in pulvere ne-
 cesse sit. Similiter, quod aiunt, in Se-
 natu venire, est, venire in curiam inter

- Nūn δέ σ' ἀτιμήσασσι γυναικὸς ἄρ' ἀντιτέτυξο.
 Ἐρρε, κακὴ γλήνη· ἐπεὶ ἐκ, εἴξαντος ἐμεῖο,
 165 Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, ἐδὲ γυναῖκας
 Ἀζεῖς ἐν νήεσσι πάρος τοι δαίμονα δώσω.
 "Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,
 Ἴππους τε σρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Τρεῖς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 170 Τρεῖς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων κτύπε μητίετα Ζεὺς,
 Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεροαλκεία νίκη.
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ δέριδος ἀλκῆς.
 175 Γινώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων

"Nunc vero te ignominia-afficient; mulieris utique similis es.

"Abi-in-malam-rem, timida puella: quoniam minime, cedente me,

165 "Turres nostras conscendes, neque mulieres

"Abduces in navibus: prius tibi fatum dabo."

Sic dixit: Tydides autem bifariam anxie-cogitavit,

Equosque convertere, et contra pugnare.

Ter quidem cogitavit mente et animo:

170 Ter vero ab Idaeis montibus intonuit providus Jupiter,

Signum dans Trojanis, pugnae alternantem victoriam.

Hector autem Trojanos hortabatur, alte vociferans;

"Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

"Viri estote, amici, mementote autem strenuae fortitudinis.

175 "Sentio utique, quod mihi lubens annuit Saturnius

170 τρεῖς δ' ἀπ' ἰδ.] Fl. A. J.

Senatores: In conspectu venire, est, acce-
 dere ad aliquem in conspectu: Projicere
 globum in herba, est, globum in terram
 demissum provolvare in herba. Vide quae
 Nos hac de re ad Caesaris Commentar. de
 Bello Gallico, lib. IV. §. 9. Item supra,
 ad α'. 593. Clark. Sed ibidem nos mo-
 nuimus haec esse argutiora, quam sim-
 plicitas linguae ferat. Ern.

Ver. 160. Τῷ δ' ἐπὶ] Pessime hic Scho-
 liastes interpolatus, (quem perpetuo se-
 quutus est Barnesius, magno et venusta-
 tis et sententiae ipsius detrimento;) τῷ
 ἰδῷ, τῷδῃ, τῷδε, inquit, ἄρδρον ἰπὶ συνδισ-
 τῶν, ἥκιστα δὲ σύνδιστος, δι. Sane in Tran-
 sitionibus semper scribendum est, ἰ δῖ, τῷ

δῖ, τῷ δῖ. Quibus autem in locis usur-
 panda sint ista, ἰδῷ, τῷδῃ, τῷδε, ex ora-
 tionis contextu est judicandum. Vide
 supra ad α'. 57. et ad γ'. 200.

Ibid. κορυθαίολος] Vide supra ad β'.
 816.

Ver. 162. πλείους δεπάεσσι.] Male hic
 Editio Weistieniana, (in qua Versio ple-
 rumque ceteris elegantior;) crebrioribus
 poculis. Quod utique non est πλείους, sed
 πλείους. Clark. Nam, ut Schol. MS.
 L. docet, πλείους est a recto πλείος, πλείη,
 πλείον, quod est πλήρης. Ern.

Ver. 169. 170. Τρεῖς μὲν — Τρεῖς δ']
 Virg.

- Νίκη καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
 Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανώοντο
 Ἀβλῆχερ, ἐδενόσασα· τάδ' ἔ μένος ἄμὸν ἐρύξει
 Ἴπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερδορέονται ὄρυκτῇν.
 180 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,
 Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δῆϊοιο γενέσθω,
 Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτὰς
 Ἀργεῖες παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῶ.
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε. [διε,
 185 Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴδων, Λάμπε τε
 Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

“Victoriam et magnam gloriam, at Danais exitium.

“Stulti, qui scilicet hos muros struxerunt

“Infirmos, contemnendos, qui non robur meum arcebunt:

“Equi vero facile fossam transilient quam illi-foderunt.

180 “Verum quando jam naves ad cavas pervenero,

“Memoria aliqua tum ignis ardentis esto,

“Ut igne naves incendam, interficiam autem et ipsos

“Argivos apud naves, attonitos in fumo.”

Sic fatus, equos adhortatus est, dixitque;

185 “Xantheque, et tu Podarge, et Æthon, Lampeque genereose,

“Nunc mihi alimentorum præmia rependite, quæ permulta

“Andromache, filia magnanimi Eëtionis,

178 ἄμὸν] MS. F. A. J. T. 182 ἱμνήσω] R. 183 abest a MS. manu
 prima. vid. not. Ibid. ὑπὲρ] FL. A. J. 188 παρὰ] MS.

Ter conatus erat —

— ter frustra — Æn. VI. 700.—Ern.

Ver. 170. μνηστήρα] Vide supra ad α'.

175. Γενίωσκεν] Vide supra ad

ver. 140.

Ibid. ἵππῳ] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 177. οἳ ἄρα δὴ] Qui scilicet. Ut
 adeo nequaquam supervacaneum sit istud,
 ἄρα δὴ.

Ver. 178. τάδ' ἔ] Al. τὰ γ' ἔ.

Ver. 185. Περὶ καπνῶ.] Al. ὑπὲρ καπνῶ.
 Sed præstat vulgata Lectio, quæ fumo
 circumdatos depingit. Clark. Sed pro-
 fecto durum est in h. l. περὶ sic accipi,
 aut dici. MS. L. totum versum non habet
 in textu, sed in fine paginæ adscriptus est

a manu rec. Nec Scholiastes vestigium
 ejus habet. Et mihi videtur efficacior
 oratio, si versus hic absit, et αὐτὰς sit
 simpliciter. Videtur aliquis existimasse
 αὐτὰς sic stare non posse, quia Argivorum
 nulla ante diserta mentio facta sit. Ern.

Ver. 184. ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε]
 Virgil.

— equum duci jubet; —

— alloquitur merentem, et talibus inquit:

Rhæbe. — Æn. X. 858.

Ver. 185. Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ
 Αἴδων, Λάμπε τε δι, Νῦν μοι τὴν κομιδὴν
 ἀποτίνετον.] Fuerunt qui, propter dualia,
 ἀποτίνετον, ἱφομαρτεῖτον, et σπιυδιστον, duos
 tantum equos crediderint, Xanthum et
 Lampum, duobus epithetis, πόδαργε et αἰ-
 δων, insignitos. Sed istam constructio-

- Ἵμῖν πὰρ προτέροισι, μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
 190 Ἢ ἐμοὶ, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
 Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπείυδετον, ὅφρα λάβωμεν
 Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος ἔσανόν ἵκει,
 Πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν
 Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοισιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο,
 195 Δαιδάλεον θάρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.
 Εἰ τέτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην ἂν Ἀχαιῆς
 Αὐτονοχεῖ νῆων ἐπιβησέμεν ὠκείων.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη·
 Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·

“Vobis prioribus, suave utique triticum apposuit,

“Vino etiam immisto ad bibendum, quodcumque animus juberet,

190 “Quam mihi, qui ei juvenis maritus gloriator esse.

“Verum insequimini et festinate; ut capiamus

“Clypeum Nestoreum, cujus nunc fama ad cælum pervenit,

“Totum aureum esse, manubriaque et ipsum:

“Atque ab humeris Diomedis equum-domitoris,

195 “Affabre-factum thoracem, quem Vulcanus elaboravit fabricans.

“Si hæc utique ceperimus, speraverim equidem Achivos

“Hæc ipsa-nocte naves conscensuros veloces.”

Sic dixit glorians; indignata autem est veneranda Juno;

Et commovit se in solio, tremefecitque magnum Olympum:

190 ὅς περ] MS. 196 καὶ Ἀχαιῆς] MS. Fl. A. J. 197 αὐτονοχεῖ] Sch.
 adscripsit: τινὲς διὰ τῆς γράφουσιν. 198 νεμέσησε] Fl. A. J.

nem neque ullo modo fert ipse verborum
 ordo; neque aliunde quicquam est causæ,
 quominus quatuor hic intelligendi sint e-
 qui. Tres Nestori fuisse equos, liquet ex
 ver. 86. et 109. supra; ubi unus vulnera-
 tus reliquos conturbavit binos, παρῆγοι
 videlicet συνήγοι. Sed et equorum τι-
 τράρεον nominatim meminit Homerus, O-
 dyss. v. 81. Verba autem dualia recte
 hoc in loco usurpantur, eo quod equi bis
 bini essent, vel in διπρῶν, vel συνήγοι duo,
 quam ξυνωρίδα appellabant; itemque duo
 παρῆγοι. Alloquebatur igitur Hector δύο
 συστήματα, ut ait Eustathius, ἡ γὰρ τὴν δι-
 ἑκὼν συζυγίαν καὶ τὴν ἐξ ἀριστιῶν. Clark.
 Schol. MS. L. ait nonnullis repudiari pri-
 mum versum, propter τὸ ἐν et propter nu-
 merum equorum. Nam currus militares

apud Homerum semper esse bijuges, et
 poetam uti dualibus. De duali numero
 idem respondet quod Eustathius habet.
 De quadrigis: id proprium esse Hectori,
 qui equestris rei peritissimus fuerit. Ern.

Ver. 186. ἀποτίνετον.] De hujus vocis
 prosodia, vide supra ad β'. 43.

Ver. 189. ἱμνήσασα] Vide supra ad
 α'. 67.

Ibid. ὅτι] Al. ὅτι.

Ver. 190. Ἢ ἐμοὶ, ὅς περ οἱ] Qua ra-
 tione, ὅς περ, hic ultimam producat, etiam
 extra cæsuram; vide supra ad α'. 51. n.
 9.

Ver. 199. Σείσατο] Vide supra ad γ'.
 141. Cæterum Strabo lib. VIII. p. 543.
 legit; Εἴσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ.

- 200 Καί ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἦυδα·
 ὦ πόποι, ἔννοσίγαι', εὐρυθενέες, ἐδὲ νύ σοί περ
 Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγχει
 Πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βέλεο νίκην.
 205 Εἶπερ γάρ κ' ἐδέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
 Αὐτὲ κ' ἐνθ' ἀκάρχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
 Ἥρῃ ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 210 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐδέλοισι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
 Ἥμέας τὲς ἄλλες, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ὦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

- 200 Et Neptunum, magnum deum, coram allocuta est;
 "Eheu, Terræ-quassator, late-potens, nonne tibi quidem
 "Pereuntium Danaorum miserescit in præcordiis animus?
 "Qui tamen tibi Helicenque et Ægas dona ferunt
 "Multaque et elegantia: tu itaque ipsis cupias victoriam.
 205 "Siquidem enim velimus, quotquot Danais fautores-sumus,
 "Trojanos repellere, et coercere late-sonantem Jovem,
 "Illic sane tunc tristaretur sedens solus in Ida."
 Hanc autem valde indignatus allocutus est rex Neptunus;
 "Juno in dicendo-audax, qualem hunc sermonem dixisti?
 210 "Non equidem ego velim cum Jove Saturnio pugnare
 "Nos alios, quoniam longe potentissimus est."
 Sic hi quidem talia inter se invicem loquebantur.

206. 207 Ζῆ] in fine versus 206. et in principio alterius Ν' αὐτῷ] MS.
 R. T. v. not. at Schol. adscriptum: γε. ζήν. 208 In MS. adscriptum
 hoc Scholion ad ὀχθήσας; γε. ἦ καὶ Ὀππιανὸς ὀχθίζω, σφακίλω.

Ver. 202. Ὀλλυμένων] Vide supra ad
 γ'. 260.

Ver. 203 Οἱ δέ τοι — δῶρ' ἀνάγχει Πη-
 λά τι καὶ χαρίεντα.] Virgil.

tua larga

Sape manu multisque oneravit limina donis.
 Æn. X. 619.

Ver. 206. εὐρύοπα Ζῆν',] Ineptissimum
 est, quod hic vulgo afferunt, εὐρύοπα vo-
 cativum pro accusativo positum: Id quod
 ne de nominativo quidem ulla ratione fer-
 ri potest. Vide supra ad α'. 175. et 498.
 Εὐρύοπα, hoc in loco, est ab εὐρύωφ. Clark.

Notabilis hic est lectio notata e MS. et
 edd. quibusdam vett. Scholiastes MS.
 Lips. 'Εν ἀρχῇ τῷ στίχῳ τὸ ἴ' διότιον, ὅτι
 τὸ πρὸ τῆς ἀποστρέφου σύμφωνον, τῷ ἐπιφω-
 ρίζον ἐνῆλπιτο φωνήντι· μετὰ δὲ τὸ ἴ' ἡ
 στιγμή, καὶ μετὰ τῆς συλλαβῆς, καὶ με-
 τὰ τὴν συναλωφῆς καὶ ἐν ἀρχῇ τῷ στίχῳ τοῖς
 ποιηταῖς πολλάκις ἡ στιγμή εἴδεται. Ern.

Ver. 209. ἀπτοεπές.] Al. ἀπτοεπές. Ut
 sit, ἀπτόντι ἐν τῷ λίγῳ. Clark. Sic ha-
 bet MS. Lips. suprascripta glossa ἀπτόντι.
 Utramque lectionem commemorat etiam
 Schol. Lips. Ern.

- Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
 Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστῶν
 215 Εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι
 Ἐκτὼρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
 Καὶ νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας εἵσας,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θεῶν Ἀγαμέμνωνι πότνια Ἥρῃ,
 Αὐτῷ πομπύσαντι, θεῶς ὀτρύναι Ἀχαιούς.
 220 Βῆ δ' ἵεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 Ἥρ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε, γεγανέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 Ἥμην ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 225 Ἥδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας

- Græcis autem quod spatii jam inde ex navibus a muro fossa inclusit,
 Repletum erat pariter equisque et viris scutatis
 215 Coactis-in-angustum; cogebat vero veloci par Marti
 Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam dedit.
 Et sane concremasset igne ardenti naves æquales,
 Nisi in præcordia posuisset Agamemnoni veneranda Juno,
 Ipsi per-se studiose-agenti, ocyus incitare Achivos.
 220 Perrexit itaque ire ad tentoriaque et naves Achivorum,
 Purpuream magnam pallam tenens manu robusta:
 Stetit autem in Ulyssis ingenti nave nigra,
 Quæ in medio erat, ut-vox-exaudiri-posset in utramque partem,
 Et ad Ajacis tentorium Telamonii,
 225 Et ad Achillis, qui duo utique ad extrema naves equales

209 ἀπτοεπές] MS. edd. vett. præter R. 211 φέρτατός] MS. R. ut 144.
 217 καὶ νύ κ' ἐν μεσσήτῳ] MS. bene. 223 ἀμφοτέρωσθε] Fl. A. J.
 224 Vid. not. 225 ἔσχατοι] F. A. 1. R.

Ver. 211. φέρτατός] Al. φέρτατος.
 Ver. 215. ἀτάλαντος] Vide supra ad
 β'. 627.
 Ver. 216. Πριαμίδης,] Vide supra ad α'.
 398.
 Ver. 217. Καὶ νύ κεν ἔπρησεν] Al. Καὶ νύ
 κ' ἐν μεσσήτῳ. Uti supra, ver 182. et infra
 ver. 235. Virgilius:

Et si continuo victorem ea cura subisset
 Rumpere claustra manu, sociosque immittere
 portis,
 Ultimus ille dies bello gentique fuisset.
 Æn. IX. 757.

Ibid. κηλέω] Pronunciabatur, κηλῶ.
 Ibid. νῆας εἵσας,] Similiterque ver. 225.
 Vide supra ad α'. 306.

Ver. 219. ὀτρύναι] Vide supra ad β'.
 451.

Ver. 221. Πορφύρεον] Vide supra ad α'.
 482.

Ver. 222. μεγακῆτεϊ νηὶ] Κῆτος in com-
 positis exprimit immensam magnitudi-
 nem per similitudinem, quo sumto omnes
 difficultates tolluntur, quæ interdum in
 talibus verbis esse videntur, ut bene docet

Εἴρυσαν, ἡγορή πῖσυνοι καὶ κάρτεϊ χεῖρῶν.
 Ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνάς.
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.
 Πῇ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι.
 230 Ἄς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἡγοράσθῃ,
 Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊσάν,
 Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφίας οἶνοιο,
 Τρώων ἀνδ' ἐκατόν τε διηκοσίῳ τε ἕκαστος
 Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' ἐδ' ἐνὸς ἄξιοι εἶμεν

Subdlexerant, virtute freti et robore manuum.

Vociferatus autem est alta-voce, Danaos inclamans;

"Proh pudor, Argivi, turpia probra, forma tantum admirabiles!

"Quo abierunt gloriations, cum profitebamur nos esse fortissimos;

230 "Quas olim in Lemno vana-jactantes proferebatis,

"Comedentes carnes multas boum cornutorum,

"Bibentesque crateras coronatos vino:

"Scilicet Trojanorum adversus centenosque ducenosque, quemque vestrum

"Staturum in pugna? nunc autem ne uni quidem æquales sumus

233 τὴν primum abest a Fl. A. 1.

Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 159. Ern.

Ver. 224. Ἦμιν ἰσ' Αἴαντος etc. — γεγωνάς.] Versus tres priores absunt prorsus a MS. Lips. Nec eorum vestigium in Scholiaste. Quartus et ipse non est in textu. Sed τὸ διαπρύσιον interpretatur Scholiastes: et est alia manu adscriptus in margine. Ern.

Ver. 225. ἰσ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἴσχατα — ἡγορή πῖσυνοι.] De eo, quanta cum arte Achilles nusquam non inserat Poëta, vide supra ad ε'. 788. et ad β'. 673. et 681. et ad α'. 228.

Ibid. ἴσχατα] Al. ἴσχατοι. Sed ἴσχατα recte edidit Barnesius ex MS. Atque Eustathium, pluribus ex ejus commentario locis allatis, ita legisse ostendit. Virgilius:

Messapus primas acies, postrema coercet
 Tyrrheidae juvenes. — En. IX. 27.

Καὶ νῦν ἰσὶ σκαῖς οἱ ναυτικαὶς ὁδῷ
 Αἴαντες, ἰνδῶ τὰν ἰσάτην ἴχμ.

Sophocl. Aj. ver. 4.

Αἴας — ἔρμυ πλάττειν ἰσχύταισι.
 Eurip. Iphig. in Aul. 291.

Ver. 229. ἴβαν.] Ultima brevi, ex ἴβησαν, simili analogia, ac τύπιν, τράφιν, et similia, ex ἰτύπην, ἰτράφην, etc.

Ibid. φαμὶν εἶναι ἄριστοι.] Summa cum arte, ad minuendam invidiam, et ad conciliandam militum benevolentiam; quibus istud κενεαυχέες ἡγοράσθῃ, exprobrat, v. 230. de iisdem hic, et infra ver. 234. mutata persona, φαμὶν εἶναι ἄριστοι, et ἔδ' ἰνὸς ἄξιοι εἶμεν, dicit. Ut recte annotavit Eustathius: Τὸ δὲ, "ἴφαιμιν," παραμυθητικῶς ἴχμ, λατῶν τὸ τραχὺ τῷ λόγῳ, οἷα τῷ βασιλῆϊ κοινωποιούμεν τὸ ὄνειδος. Διὸ καὶ "ἔδ' ἰνὸς ἄξιοι εἶμεν" ἵπτιν, ἵνα μὴ ἄγαν ὁ ὄχλος λυσιτελεῖ ἀκρίτως τὰ ἔρμυ. Vide infra ad ver. 234.

Ver. 230. Ἄς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ — ἡγοράσθῃ.] Τὸ ὁπότ' ἰσὶ, ἀντὶ τῷ ποτὶ inquit Scholiastes. Eustathius similiter: Τὸ δὲ, ἄς ὁπότ', ἀντὶ τῷ ποτὶ, εἰρησαι. Equidem minime crediderim, aliud dixisse Homerum, aliud voluisse. Ἀσυνήθως μὲν τοι, διὸ

235 Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ
 Ζεῦ πάτερ, ἢ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 Τῇδ' ἄτη ἄσας, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 Οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βαμόν
 Νηϊ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων.
 240 Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δῆμον καὶ μηρὶ ἔκηα,
 Ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.
 Ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπιπρήνηον ἐέλδωρ.
 Αὐτὲς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,

235 "Hectori, qui mox naves incendet igne ardenti:
 "Jupiter pater, anne ullum adhuc præpotentium regum

"Tali clade afflixisti, et eum magna gloria privasti?
 "Et tamen nego me unquam tuum ullum perpulchrum altare

"Nave multis-transtis-instructa præterisse, quum huc malo-fato venirem;
 240 "Sed in omnibus boum adipem et femora combussi,

"Cupiens Trojam bene-munitam excindere.
 "At, Jupiter, hoc saltem mihi perfice votum;

"Nos ipsos saltem permitte effugere et evadere,

237 τῇδ' ἄτη ἄσας] MS. nempe prima in ἄσας duplicanda, cum semel scribatur, de more antiquiorum librorum.

καὶ σημειώδης ἰσὶ, fatetur ipse Eustathius. Vera sententiæ constructio, hujusmodi est: "Quas, quum in Lemno eratis, proferebatis;" Vel, "Quas proferebatis, quum in Lemno gloriabamini." Clark. Schol. MS. Lips. cum pariter dixisset, ὁπότ' esse pro ποτὶ, addit: Οἱ δὲ εἴξουσιν εἰς τὸ Λήμνῳ, λείποντος τῷ ἡμιν. Quod mihi quoque melius videtur. Ern.

Ver. 231. Ἔσθοντες κρέα πολλὰ] Aristarchus, teste Athenæo, lib. II. cap. 3. delendum hunc versum censuit, propterea quod carnis esui id tribuere videatur, quod erat Vini soli tribuendum: — ἀδιστὶ τὸν εἶχον, ὃς ὑπὲρ κραιφαγίας [al. rectius, ὑπὲρ κραιφαγίας] αὐχὺν ποιεῖ τὸς Ἕλληνας. Mire admodum. Græci enim hoc in loco non utique ideo se jactabant, quod carnes comedissent, vel quod vinum bibissent; sed quod Hostis videlicet abesset. Clark. Non inspexit, aut non intellexit Athenæum Clarkius. Aristarchus dicebat, lulum, hilaritatem, jactantiam non esse sociam κραιφαγίας, sed vini et com-

VOL. I.

potationis: unde veteres scriptores in tali re vini semper et solius faciant mentionem, cujus usus est post sumtum cibum. Atque ita non absurda est Aristarchi dubitatio: sed tamen non satis gravis ad tollendum versum. Est etiam durius, quod non sequitur πίνοντες δὲ. Sed ejus generis exempla et alia sunt apud Homerum. Ern.

Ver. 232. κρητῆρας ἐπιστεφίας οἶνοιο.] Vide supra ad α'. 470. Cæterum quæ ratione, ἐπιστεφίας, hic ultimam producat, vid. ad α'. 51. n. 8.

Ver. 233. Τρώων ἀνδ' ἐκατόν τε] Ἀσπιδόμοι καὶ ἰσβαρεῖς ἑκατόν καὶ διηκοσίον ἑκατοὶ ἡπίλοιποι ἐν τῷ πολέμῳ γινώσκονται. Porphyry. Quæst. Homeric. 25.

Ver. 234. νῦν δ' οὐδ' ἰνὸς ἄξιοι εἶμεν] Ἐπὶ φαύλῳ γὰρ ὄντας αὐτοὺς, ἵστας τὴν τοῖς ὁμιλῶντας, ἔχοντες τὰ πράγματα πολλὰ καὶ εἰς τὸ νῦν εἶναι ἰσχυροτάτους ἢ εἴη Τρώες, ὁ συνεμπλέκων καὶ συνεπιλαμβάνων ἀμνηρίσῃ τῷ ἱγκλήματι τὸν παρήσιαζόμενον. Ἐν δὲ λίγισται καὶ τὸ, "Τυδίδη, τί παθόντες

3 F

- Μηδ' ἔτω Τρώεσσιν ἑα δάμνασθαι Ἀχαιῆς.
 245 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἔδ' ἀπολίσσθαι.
 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρὸν,
 250 "Ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ρέζεσκον Ἀχαιοί.
 Οἱ δ' ὥς ἔν εἶδον, ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι δόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 "Ἐνθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
 Εὐξάτο, Τυδείδαο πάρος, σχέμεν ὠκείας ἵππους,
 255 Τάρφε τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·

" Neque sic a Trojanis sinas interimi Achivos."

- 245 Sic dixit: Hujus autem deorum pater misertus est lacrymantis;
 Annuitque ei exercitum saluum fore, neque peritum.
 Statim vero aquilam misit, certissimum-augurium-facientem ex volucribus.
 Hinnulum tenentem unguibus, sobolem cervæ velocis:
 Juxta autem Jovis altare perpulchrum, dejecit hinnulum,
 250 Ubi Panomphæo Jovi sacrificabant Achivi.
 Hi autem postquam viderunt, quod a Jove venisset avis,
 Alacrius in Trojanos erumpebant, recordabanturque pugnae.
 Tum nemo prior ex Danaïs, multi licet essent,
 Gloriatu est, Tydidem ante, agitassem veloces equos,
 255 Extraque fossam egisse, et contra pugnasse:

251 Vid. not.

" λιλάρμυδα θύριδος ἀλκῆς;" καὶ τὸ, "Νῦν
 "δ' οὐδ' ἴνός ἄξιός ἐστιν Ἐκτορος." Καὶ ὁ Σω-
 κράτης οὕτως ἐντέμνεται τοὺς νόμους ἡλιγχεῖν, ὡς
 μηδ' αὐτοῖς ἀπὸ ἀλλήλων ἀμαθίας. Plu-
 tarch. de Adulat. et Amici discrim. Vide
 supra ad ver. 229.

Ver. 235. κηλίῳ] Pronunciabatur;
 κηλῶ.

Ver. 237. ἀσπας,] Vide infra ad i.
 116.

Ver. 243. ἱασι] Vide supra ad γ.
 42.

Ver. 247. Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε,] Virgil.

Namque volans rubra fulvus Jovis ales in æ-
 thra, —

Cycnum excellentem pedibus rapit improbus
 uncia.

— donec vi victus et ipso

Pondere defecit, prædamque ex unguibus ales

Proiecit fluvio, penitusque in nubila fugit.

Tum vero augurium Rutuli clamore salutant.

Æn. XII. 247.

Ver. 248. τίκος ἐλάφοιο] Qua ratione,
 hic τίκος, ultimam producat; item, Ζηνὶ,
 ver. 250. et ἰδοι, ver. 251. et θούρει, ver.
 262. et Εὐρύπυλος, ver. 265. et σάκει, ver.
 267. Vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 250. πανομφαίῳ Ζηνὶ] Πανομφαῖός
 ἵστιν ὁ πάσης παντοίας αἴτιος. Οἱ γὰρ ἄλ-
 λαι πάντες, ὑποφῆται Διὸς εἶσιν, εἴτε δαίμο-
 νες ἢ κτεῖναι, εἴτε ἀνθρώποι. Eustath.

- Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππες·
 Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν,
 "Ὡμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήδεσφιν ἔλασσει·
 260 "Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Τὸν δὲ μέτ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θῆριν ἐπειμμένοι ἀλκῇ·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι·
 265 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.

Sed longe primus ille Trojanorum interemit virum armatum,
 Phradmonidem Agelaum: is quidem in-fugam verterat equos;
 Ei autem converso, dorso hastam infixit,
 Humeros inter, perque pectora adegit:

- 260 Decidit autem de curribus, sonitumque dederunt arma super ipso.
 Post hunc autem Atridae, Agamemnon et Menelaus;
 Postque hos, Ajaces, strenuam induti fortitudinem;
 Postque hos Idomeneus, et armiger Idomenei
 Meriones, par Marti homicidæ:
 265 Postque hos Eurypylus, Euæmonis præclarus filius.
 Teucer autem nonus venit, resiliens arcus tendens;
 Stetitque sub Ajacis scuto Telamonii.

256 Τρώων] abest a MS. 264 Ἐνυαλίῳ] F. A. J. R.

Ibid. ρέζεσκον] Vide supra ad α'. 444.
 Ver. 251. ἰδοι, θτ'] Barnesius ex tri-
 bus MSS. edidit, ἰδοιθ' θτ'. Quomodo
 et olim legerat Eustathius. Neutrum
 male. Quanquam usitatus Homero ἰδοι,
 quam ἰδοιθα. Caterum de versione hu-
 jus versus, vide supra ad α'. 537. Clark.
 Etiam MS. Lips. habet ἰδοιθ'. Sed an-
 tiqua manus suprascripsit: γρ. ἡσθονθ',
 quod melius contextui convenit: ὅτι ἄρ'
 ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις. Ern.

Ibid. ἦλυθεν] Vide supra ad γ'. 205.

Ver. 258. μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξι,] Vide
 ad ver. 95.

Ver. 260. ἀράβησε] Vide supra ad δ.
 455. et 504.

Ver. 261. Τὸν δ' — Τοῖσι δ'] Pessime
 in his et similibus ex Scholiaste edidit
 Barnesius, Τόνδε — Τοῖσι δ'. Vide supra
 ad ver. 160.

Ver. 264. Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι] Vide
 supra ad β'. 651.

Ver. 266. παλίντονα τόξα τιταίνων] Vir-
 gil.

Spicula torquebat Lycio Cortynia cornu:
 Aureus ex humeris sonat arcus. —

Æn. XI. 773.

- "Ενδ' Αἴας μὲν ὑπέξέφευρεν σάκος, αὐτὰρ ὃγ' ἦρως
 Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴστεύσας ἐν ὁμίλῳ
 270 Βεβλήκει, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
 Αὐτὰρ ὃ αὐτίς ἰὼν, παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 Εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαεινῷ.
 "Ενθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 'Ορσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ 'Ορμενον, ἦδ' 'Οφελέστην,
 275 Δαίτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
 Καὶ Πολυαἰμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον,
 Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πελυβοτείρῃ.
 Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Τόξ' ἀπὸ κρατερῷ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 280 Στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Ibi Ajax quidem ei submovebat scutum; at iste heros
 Circumspiciens, posteaquam aliquem jaculatus in turba [bat,
 270 Vulnerasset, ille quidem [qui vulneratus erat] ibi delapsus animam amitte-
 Ipse vero [Teucer] retro se-recipient, puer tanquam ad matrem, submitte-
 Ad Ajacem: ille vero eum scuto tegebat splendido. [bat se
 Tum, quem primum Trojanorum interfecit Teucer eximius?
 Orsilochum quidem primum, et Ormenum et Ophelestem,
 275 Dætoraque, Chromiumque, et deo-parem Lycophontem,
 Et Polyæmonidem Hamopaonem, et Melanippum,
 Omnes alium super-alium dejecit in terram almam.
 Eum autem conspicatus, lætatus est rex virorum Agamemnon,
 Arcu e forti Trojanorum perdentem phalangas:
 280 Stetit autem ad eum profectus, et ipsum allocutus est;

276 ἀμ' Ὀπάονα] MS. 283 ὅς] R. 285 ἰουκλ.] MS. edd. vett.

Ver. 268. ὑπέξέφευρεν σάκος,] Scutum
 submovebat, ut locum haberet Teucer ja-
 culandi. Editio Weisseniana, (quam hic
 secutus est Barnesius,) licet ad versio-
 nem plerumque elegans, hoc tamen in
 loco sententiam plane pessundat, vertit-
 que, contra ac res erat, ante eum iene-
 bat scutum. Clark. Sed et submovebat
 non est satis perspicuum. Attollebat scu-
 tum Ajax et flectebat, ut sub eo velut
 sub testudine ac tecto staret tutus Teu-
 cer: unde mox: ὃ δὲ μιν σάκει κρύπτασκε
 φαεινῷ. Ern.

Ver. 272. ὃ δὲ μιν σάκει κρύπτασκε
 φαεινῷ.] Sic apud Virgilium:

— magnum — se post cratera tegebat.
 Æn. IX. 346.
 Χρησιμώτατόν ἐστι τοῖς ἀδελφοῖς τὸ μὴ κατὰ-
 θαι μήτι τὰς τιμὰς, μήτι τὰς δυνάμεις,
 ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἕτερον ἀφ' ἑτέρου.
 Καὶ γὰρ — τῶν ἀθλητῶν οἱ πρὸς ἐν ἀθλημα
 κάμνοντες, ἀνταγωνισταί, πύκται δὲ παγ-
 κρατισταῖς φίλοι, καὶ δολιχοδρόμοι παλαισ-
 ταῖς ὑμνιστῆς ἴσι, καὶ συναγωνισαὶ καὶ σπυ-
 δάζουσιν ὑπὲρ ἀλλήλων. Διὸ καὶ τῶν Τυν-
 δαρῶν, πῶς μὲν ὁ Πολυδύκης ἱνίκα, δρόμῳ
 δὲ ὁ Κάστωρ. Εὐ δὲ καὶ τὸν Τεῦκρον 'Ομη-
 ρος πιστοῖται ἀπὸ τῆς τοξικῆς εὐδοκίμου, τοῦ
 ἀδελφοῦ πρωτεύοντος ἐν τοῖς ὀπλίταις·
 "ὃ δὲ μιν σάκει κρύπτασκε φαεινῷ." Plu-
 tarch. περὶ φιλαδελφίας.

- Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Βάλλ' ἔγως, αἴκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
 Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
 Καί σε, νόδον περ ἑόντα, κομίσσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
 285 Τὸν, καὶ τηλόθ' ἑόντα, εὐκλείης ἐπίβησον.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Αἴκεν μοι δῶη Ζεὺς Αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἰλίε' ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πολίεδρον,
 Πρῶτα τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ δήσω,
 290 Ἡ τρίποδ', ἥ ἐ δὴ ἵππες αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 Ἡ ἐ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφάνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιζε, τί με σπυιδοντα καὶ αὐτόν

"Teucer, carum caput, Telamonie, princeps populorum,
 "Jaculare sic; siquod forte lumen Danais fias,
 "Patrique tuo Telamoni, qui te educavit parvulum existentem,
 "Et te, spurium licet existentem, studiose-aluit sua in domo:
 285 "Hunc, etiamsi procul absit, in gloriam evehe.
 "Tibi autem ego edico, ut et perfectum erit;
 "Si mihi dederit Jupiter Ægiochus ei Minerva
 "Illi evertere bene-ædificatam urbem,
 "Primo tibi post me præmium-honorarium in manu ponam,
 290 "Vel tripodem, vel duos equos cum ipsis curribus,
 "Vel mulierem, quæ tecum eundem lectum conscendat."
 Hunc autem respondens allocutus est Teucer eximius;
 "Atrida illustrissime, cur me properantem et ipsum

286 ἰγών] R. 288 εὐκτ.] F. A. J. 289 χερὶ] Fl. A. J.

Ver. 273. τίνα πρῶτον] Ex his verbis
 liquet quam inepti fuerint, qui supra,
 ver. 269. voces istas, ἐπὶ ἄρ' τιν', immu-
 taverint, scripserintque ἐπ' ἱερτῖν, vel
 ἐπὶ Ἀρτῖν, vel Ἐπὶ Ἀρτῖν.

Ver. 277. τίλασε] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 281. φίλῃ κεφαλῇ.] Sic apud Vir-
 giliū:

— capitisque injuria cari.

Æn. IV. 354.

Ver. 282. αἴκεν τι φόως] Siquod forte
 lumen, vel, siquid forte luminis. Editio
 Weisseniana, eamque secutus Barnesius,

minus latine hic reddidit, "si forte quid
 "lumen."

Ver. 283. ὃ σ' ἔτρεφε] H. Stephanus,
 alique ediderant, ὃς σ' ἔτρεφε. Id quod
 nulla potest Licentia excusari. Alii, ὃ
 ἔτρεφε. Quod ferri quidem potest, sed
 haud satis est venustum. Optime Bar-
 nesius, ὃ σ' ἔτρεφε, ex Schrevelii editione,
 et ex MS. et analogia ex ipso Homero pe-
 tita; χ'. 480. — ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα.
 Clark. Consentit MS. Lips.

Ver. 286. ὡς καὶ] Al. τὸς καὶ.

Ver. 287. Αἰγίοχος] Vide supra ad α'.
 202.

- 295 Ὀτρύνεις; ἃ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεσι,
 Πάυομαι· ἀλλ' ἐξ ἑ προτὶ Ἴλιον ὠπάμεθ' αὐτῆς,
 Ἐκ τῆ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 Ὀκτὼ δὲ προέηκα τανυγλώχιναις οἷσιν,
 Πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊδῶν αἰζήων.
 Τῆτον δ' ἑ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα.
 300 Ἥ ῥα, καὶ ἄλλον οἷσιν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἴετο θυμός.
 Καὶ τῆ μὲν ῥ' ἀφάμαξθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 Υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ σῆδος βάλεν ἰῶ.
 Τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπιούμενη τέκε μήτηρ,
 305 Καλὴ Κασιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.
 Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ

- " Incitas? neque enim, quantum in me certe est,
 295 " Cesso; sed ex quo Ilium versus repulimus ipsos,
 " Ex eo utique sagittis exceptos viros interficio.
 " Octo sane jam emisi longos hamos-habentes sagittas,
 " Omnes autem in corpore fixæ sunt bellicosorum juvenum;
 " Hunc vero nequeo percutere canem rabidum."
 300 Dixit, et aliam sagittam a nervo misit
 Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus:
 Et ab eo quidem aberravit; sed eximium Gorgythionem,
 Filium fortem Priami, ad pectus percussit sagitta:
 Quem utique ex Æsymba ducta peperit mater,
 305 Pulchra Castianira, corpore similis deabus.
 Papaver autem sicuti in-alteram-partem caput inflexit, quod in horto

295 προτὶ] edd. vett.

Ver. 295. προτὶ] *Al. προτὶ*. Quod perinde est.

Ver. 297. Ὀκτὼ δὲ —, Πάντες δ' ἐν χροῖ] Virgil.

Quotque emissa manu contorsit spicula virgo,
 Tot Phrygi cecidere viri.

Æn. XI. 676.

Ver. 300. ἀπὸ νευρῆφιν] Qua ratione, ἀπὸ, et hic et ver. 309. ultimam producat; item ἀντικρὺ, ver. 301. et 310. item δέμας, ver. 305. et σμιδαλία, ver. 321. et ἰπὶ, ver. 324. Vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 302. Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαξθ'] Virg.

Æneam petiit; sed non et figere contra Est licitum. — *Æn. X. 343.*

Ver. 304. Τὸν ῥ' ἐξ] Vocula ῥα non est in his supervacanea. Vide supra ad ε'. 858.

Ver. 305. Καλὴ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 306. Μήκων δ' ὥς] Transtulit hæc ad *Euryalum* Virgilius:

— inque humeros cervix collapsa recumbit:
 Purpureus veluti cum flos succisus aratro
 Languescit moriens, lasæve papavera collo,
 Demisere caput, pluvia cum forte gravantur.
Æn. IX. 434.

Nec sine magna gratia vocem *purpureus*, interseruit Poëta Romanus, qua et *Ho-*

- Καρπῷ βριδομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.
 Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσιν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
 310 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἴετο θυμός. [λων.
 Ἀλλ' ὅγε καὶ τόδ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλ-
 Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
 Ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε σῆδος παρὰ μαζόν.
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 315 Ὠκύποδες· τῆ δ' αὖτις λύθη ψυχὴ τε μένος τέ.
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρῃς.
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεόν, ἐγγὺς ἰόντα,
 Ἴππων ἡνί' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίδῃσεν ἀκέσας.

- Fructu sit gravatum, humoreque verno;
 Sic ille in-alteram-partem inclinavit caput casside gravatum.
 Teucer vero aliam sagittam a nervo misit
 310 Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus.
 At iste etiam tunc aberravit; avertit enim Apollo:
 Sed Archeptolemum, audacem Hectoris aurigam,
 Ruentem ad pugnam, percussit in pectore juxta mammam:
 Decidit autem de curru, retrocesseruntque ejus equi
 315 Veloces: ipsius vero ibi soluta est animaue roburque.
 Hectori autem gravis dolor contextit mentem ob aurigam:
 Hunc tamen demum reliquit, tristis licet sui sodalis gratia:
 Cebrionem autem jussit fratrem, prope existentem,
 Equorum habenas capere: Hic porro non immorigerus-fuit, ut audivit.

minem fuisse *Formosum* innuit. Quamtam venustatem idem vocabulum et in Græcis istis alicubi addiderit, quis non videt?

Ὡς δ' ὅτι τὴν ἰακινθῶν ἐν οὐρεσι παμίνης ἄνδρες Πάρι καταστέβουσι, χαμαὶ δέ τι Πάριον ἔσ-
 306.

E contrario, *Virgilium* *Homero* recte hic annotat *Poppius* in eo inferiorem, quod in *Euryali* sui morte coloribus ex *Homero* desumptis depingenda, pulchrum istud, κάρη πῆληκι βαρυνθέν, omiserit; præcipue cum eum et ipsa *Galea* in nocte sublustri prodidisset.

Ibid. ἥ τ' ἐν κήπῳ Κάρπῳ βριδομένη]

Scilicet, βριδομένη ἰστί. Dubitat inepte admodum Scholiastes, itane intelligendum sit; an potius vox, ἥ τ' ἐν, dicenda sit περι-
 310.

Ver. 316. πύκασε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 317. εἶασε,] Vide supra ad γ'. 42.

Ibid. ἀχνύμενός] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 318. ἐκέλευσεν ἀδελφεόν, — Ἴππων ἡνί' ἰλνῖ] Virgilius:

— furens, acrique incensa dolore,
 Tradit equum comiti, paribusque assistit in armis
Æn. XI. 709.

- 320 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Σμερδαλία ἰάχων· ὁ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ·
Βῆ δ' ἰδυὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγεν.
Ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἶσόν,
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
325 Αὖ ἐρύοντα, παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀπόεργει
Αὐχένα τε σῆθος τε, μάλισα δὲ καίριόν ἐστι,
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρυόεντι·
Ῥῆξε δὲ οἱ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ.
Στῇ δὲ γνύξ ἐριπῶν, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
330 Αἴας δ' ἐκ ἀμέλῃσιν κασιγνήτοιο πεσόντος,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶα ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα σενάχοντα.

- 320 Ipse autem de curru humi desiliit collucente,
Horribiliter vociferans; et saxum prehendit manu:
Perrexitque recta in Teucrum, ac ferire ipsum animus jubebat.
Ille quidem pharetra exemerat amaram sagittam,
Posueratque ad nervum: illum vero pugnam-expedite-ciens Hector
325 Retro ducentem nervum, ad humerum, qua-parte junctura dirimit
Cervicemque pectusque, maxime autem lethalis locus est,
Ea utique parte in se ardentem percussit lapide aspero:
Rupit autem ei nervum: obtorpuit vero manus ad juncturam:
Constititque in genua lapsus, arcus vero ei excidit de manu.
330 Ajax autem non neglexit fratrem collapsum,
Sed accurrens protexit, et ei scutum prætendit.
Hunc quidem postea subeuntes duo cari socii,
Mecisteus, Echii filius, et nobilis Alastor,
Naves ad cavas portarunt graviter gementem.

322 ἀνάγει] MS. Fl. A. J. 327 βάλε] MS. Fl. A. J. R. recte. 328 ῥῆ-
ξιν] Fl. A. J. 331 περιβη] MS. super i adscr. i a manu sec. 332 ἐρίηρες]
abest a Fl. A. 1.

Ver. 321. Σμερδαλία ἰάχων] De hiatu isto, ad sonum continuum productionem-que efficiendum consulto summaque cum arte interjecto, quo quasi auribus accipiat clamor intentus; vide supra ad δ'. 456.

Ver. 322. ἀνάγει.] Aut legendum ἀνάγει, quomodo in uno MS. scriptum reperit Barnesius; aut ἀνάγειν erit, non ex

ἀνάγει, sed ex acristo ἀνάγει. Alioqui non constaret Temporum ratio. Nam ἀνάγει, non est, jussi, sed, jubeo. Ut videre est, π'. 120. ξ'. 105. ψ'. 245. aliisque omnibus in locis. Vide supra ad α'. 37. Clark. ἀνάγει MS. Lips.
Ver. 324. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

- 335 Ἀψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν,
Οἱ δ' ἰδυὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιῆς·
Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένει βλεμμεαίνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίε, ἢ λέοντος,
Ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιδῶς,
340 Ἴσχύια τε γλατῆς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει·
Ὡς Ἔκτωρ ὠπαζε κερηκομόωντας Ἀχαιῆς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσαστον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
345 Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστράφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργῆς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγῆ Ἀρης.

- 335 Rursus autem Trojanis Olympius animos excitavit;
Illique recta ad fossam profundam repulerunt Achivos:
Hector autem inter primos ibat, præ ferocia oculos-truces-circumferens.
Ut vero cum et aliquis canis aprum sylvestrem, vel leonem,
Appendat a tergo, pedibus velocibus fretus,
340 Coxasque clunesque, convertentemque se observat:
Sic Hector insequabatur comantes Achivos,
Semper occidens postremum quemque: hi vero fugiebant.
At postquam perque vallos et fossam transiissent
Fugientes, multique domiti essent Trojanorum sub manibus,
345 Ii quidem jam apud naves continebantur manentes,
Invicemque hortantes, et omnibus diis
Manus attollentes, alta-voce precabantur unusquisque.
Hector vero undique-circum-agebat pulchras-jubas-habentes equos,
Gorgonis oculos habens et hominum-perniciiei Martis.

339 ποσὶ] MS. 340 ἐλίσσόμενος] edd. vett. præter R. Ibid. τ. alterum abest MS. 342 Τὸν] abest MS. Ibid. οἱ δὲ φέβοντο] MS. 346 κλόμενοι]
M. vitiose.

Ver. 325. Αὖ ἐρύοντα.] Vide supra ad α'. 459.

Ver. 327. μεμαῶτα] Vide supra ad β'. 818. et ad ζ'. 464.

Ver. 349. ὄμματ' ἰππων.] Al. ὄμματ'. Clark. Eustathius. tradit, Zenodotum legisse γοργόνες ὄμματ', Aristarchum ὄμματ', συ.

Vol. I.

τίστιν, ὀρμήματα. Idem tradit Schol. Lips. nisi quod etiam γοργόνες tribuit Aristarcho. Ern.

Ver. 353. ὀλλυμένον] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 356. Περιμίδης.] Vide supra ad α'. 398.

3 G

- 350 Τὰς δὲ ἰδῶσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἐκέτι νῶϊ
 Ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὕσάτιόν περ;
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὅλωνται
 355 Ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται ἐκέτ' ἀνεκτῶς
 Ἐκτὼρ Πριάμιδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Καὶ λῆν ἔτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 360 Ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται ἐκ ἀγαθῆσι,
 Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
 Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλὰ κίς υἱὸν
 Τειρόμενον σῶεσπον ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀέθλων.

- 350 Hos autem conspicata, miserta est dea candida-ulnis Juno,
 Statimque Minervam verbis alatis allocuta est;
 "Eheu! Aegiochi Jovis filia, nonne jam nos
 "Pereuntes Danaos curabimus, extremo saltem in eorum casu?
 "Qui jam utique malo fato expleto perierint
 355 "Viri unius impetu: quippe furit non amplius tolerabiliter
 "Hector Priamides, et sane mala multa fecit."

- Hanc autem vicissim allocuta est dea caesiis-oculis Minerva;
 "Atqui omnino hic quidem ferociam animamque perdidisset,
 "Manibus Argivorum confectus in patria terra;
 360 "Sed pater ille meus mente furit non sana,
 "Durus, semper iniquus, mei animi-impetus impeditor.
 "Nec quicquam horum recordatur, quod ei valde saepe filium *Herculem*
 "Pressum servavi sub Eurysthei laboribus.

352 ἡμεῖς] R. 354 ἀναπλήσαντες] MS. corr. ex ἀναπλήσαντες, eraso
 altero fulcro.

Ver. 359. φθίμενος in] Qua ratione, φθί-
 μος, hic ultimam producat; vide supra
 ad α'. 51.

Ver. 362. ὃ οἱ] Vide ad 140. *Etn.*

Ver. 363. Τειρόμενον — ὑπ' Εὐρυσθεῖος
 ἀέθλων.] Virgil.

— ut duos mille labores
 Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquae,
 Pertulerit. — *Aen.* VIII. 291.

Ver. 366. Εἰ γὰρ ἐγὼ] Refertur istud,

γὰρ, non ad id, quod proxime praecessit,
 sed ad id, quod elegantius reticetur: "*Sed*
 "*me facti poenitet. NAM si,*" etc. Vide
 supra ad ε'. 22.

Ver. 368. Ἐξ Ἐρίβις ἄζοντα κύνα]
 Virgil.

Tartareum ille manu custodem in vincla peti-
 vit,
 Ipsius a solio Regis, traxitque trementem.
Aen. VI. 395.

- Ἦτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς ἑρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 365 Τῷ ἐπαλεξήσεσαν ἀπ' ἑρανόθεν προΐαλλεν.
 Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
 Εὐτέ μιν εἰς αἶδαο πυλάρταο πρῆπεμψεν,
 Ἐξ Ἐρίβις ἄζοντα κύνα συγερῆ Ἀἶδαο,
 Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 370 Νῦν δ' ἐμὲ μὲν συγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βελὰς,
 Ἡ οἱ γένατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χεῖρι γενεῖς,
 Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 Ἔσαι μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην Γλαυκῶπιδα εἴπῃ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μάνυχας ἵππας,
 375 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ, καταδῦσα Διὸς δόμον Αἰγίοχοιο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 Εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἐκτὼρ

- "Certe is quidem flebat ad caelum: sed me Jupiter
 365 "Ei auxiliaturam de caelo demisit.
 "At si ego haec scivissem mente prudenti,
 "Cum eum ad orcum validas portas habentem misit,
 "Ex Erebo ducturum canem horrendi Plutonis;
 "Non utique effugisset Stygis aquae profunda fluentia.
 370 "Nunc autem me quidem odit, Thetidis vero perfecit consilia,
 "Quae ei genua osculata est, etprehendit manu barbam,
 "Supplicans ut honoraret Achillem urbium-eversorem.
 "Erit tamen, cum iterum dilectam Minervam dicat.
 "Quin tu quidem nunc nobis junge solidos-ungulis-equos;
 375 "Dum ego, ingressa Jovis domum Aegiochi,
 "Armis ad bellum instruar, ut videam,
 "An nos conspiciens Priami filius pugnam-expedite-ciens Hector

373 μάλ'] MS. 374 ἐπέντυε] Fl. A. J. 377 νῶϊ] edd. vett. praeter R.
 378 προφανίσαι] Fl. προφανέντε] A. J. T. quod non contemnendum, v.
 not. ad ε'. 778.

Te Stygii tremuere lacus, te janitor Orci
 Ossa super recubans antro semesa cruento.
Aen. VIII. 296.

Ver. 369. Στυγὸς ὕδατος] Pausanias,
 lib. VIII. cap. 18. citato hoc versu, Τὸ δὲ
 ὕδωρ, inquit, τὸ ἀπὸ τοῦ κρημνὸς τῆς παρὰ τὴν
 Νῶα πύργου εἰς τὸν ἑρμῆν μὲν πρῶτον ἐς τὴν
 τῶν ὑψηλῶν διέξελθόν διὰ τῆς πίστεως,
 ἐς τὸν Κραδίῳ ποταμῶν κατέεισι. Θάνατον
 δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τῷτο καὶ ἀνδρώπῃ καὶ ἄλ-

λη ζώῃ παντί. Λέγεται δὲ, ὅτι γένεσθ
 ποτε θλιθρὸς ἀπ' αὐτοῦ καὶ αἶψα, αἱ τῷ ὕδα-
 τος ἔπιον πρῶτον· χρόνον δὲ ὕστερον ἰγνώσθη,
 καὶ εἰ δὴ τι ἄλλο πρὸς τῷ ὕδατι τῶν ἐς
 θαῦμα ἡκόντων.

Ver. 372. τιμῆσαι Ἀχιλλῆα] Quanto
 cum artificio Achillem nusquam non in-
 seruerit Poeta, vide supra ad β'. 673. 681.
 et ad ε'. 788. et ad π'. 228.

Ver. 377. Εἰ νῶϊ — Γηθήσει, προφανίσαι

- Γηθήσει, προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 Ἡ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἢδ' οἰωνὸς
 380 Δημῶ καὶ σάρεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίδθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 Ἡ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κέρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
 385 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' ἔδει,
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποίησατο καὶ κάμε χερσίν·
 Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 Ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσατο, λάζετο δ' ἔγχος

“ Gavisurus sit, quum apparebimus per belli semitas.

“ Certe aliquis et Trojanorum saturabit canes et alites

380 “ Pinguedine et carnibus, stratus ad naves Achivorum.”

Sic dixit: Neque non obsecuta est dea candidas-ulas Juno.

Ac quidem discurrens auro-phaleratos instruebat equos

Juno, veneranda dea, filia magni Saturni.

Minerva autem, filia Jovis Aegiochi,

385 Peplum quidem laxatum-defluere-sivit pulchrum patris super pavimento,

Varium, quod utique ipsa fecerat et elaborarat manibus:

Ipsa vero loricam induta Jovis nubes-cogentis,

Armis ad bellum armabatur lachrymosum.

In currus autem fulgidos pedibus conscendit, sumpsitque hastam

383 Versus totus abest a MS. et potest commode abesse, et e margine in textum venisse.

ἀνὰ] De venustate istius, γηθήσει· vide supra ad α'. 330. Ceterum constructio, νῶϊ γηθήσει προφανείσα (quemadmodum et in ista locutione, τίς ἂν τὰδε γηθήσειν;) vel hujusmodi est, δι' ἡμᾶς γηθήσει προφανείσας, vel, ἡμᾶς ἰδὼν γηθήσει προφανείσας. Nam quod addit Eustathius, (δύναται δὲ θρασυδῆναι τὸ σελοικεῖν, ἢ δὲ Ἀντιπτόσις, — ἀντὶ τῷ, ἡμῶν φανισῶν) plane est, quod de omni semper Antiptosi dictum sit, absurdissimum: quasi scilicet ullus unquam non contemnendus scriptor, aliud dixisse potuerit, aliud voluisse. Porro fuerunt, qui hic legerent (ut ex Scholiis liquet) προφανείσας, vel potius προφανίσας. Quod ferri omni-

no non potest: Nam *Doricum* illud ας breve in Accusativis femininorum, *Homer*o prorsus erat ignotum. Quod autem in MS. repperit Barnesius, προφανέντι, recte scribi potuerat, licet de *Feminis* sermo sit; ut fuse ostendimus supra ad ε'. 778.

Ver. 378. πτολέμοιο γεφύρας.] Τὰς διὰ τῷ βύματι τῶν αἰμάτων διόδους. Eustath. Vide autem supra ad γ'. 371.

Ver. 379. Ἡ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας] Trojanorum aliquis, et ante omnes ipse scilicet Hector. Miro autem errore hoc in loco Eustathius istud, Τρώων, non ad τις, sed ad κύνας ἢδ' οἰωνὸς; refert.

Ver. 382. ἔντυεν] Vide supra ad ε'. 720.

- 390 Βριθὺ, μέγα, σιβαρὸν, τῷ δάμνησι εἵχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἡρη δὲ μάσιγι δοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
 Αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον ἔραν, ἃς ἔχον Ὀφραι,
 Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας ἔρανός, Οὔλυμπός τε,
 395 Ἡ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἢδ' ἐπιθεῖναι.
 Τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς·
 Ἴρι δ' ὅτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέεσσαν·
 Βάσκ' ἴδι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
 400 Ἐρχεσθ'· ἔ γὰρ καλὰ συνοισόμεδα πτόλεμόνδε.
 Ὡδὲ γὰρ ἐξέρειω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσαι·

390 Gravem, magnam, validam, qua domat ordines virorum

Heroum, quibuscunque irascitur præpotenti-patre-nata.

Juno porro scutica velociter urgebat equos.

Sponte-sua autem portæ crepuerunt cæli, quas custodiebant Horæ,

Quibus commissum est magnum cælum Olympusque,

395 Ut et aperiant densam nubem, et claudant.

Hac utique via, per eas, stimulo-parentes dirigebant equos.

Jupiter autem pater ab Ida ut vidit, iratus est graviter:

Irimque excitavit aureas-alas habentem, nunciaturam;

“ Vade age, Iri velox, retro verte, neque eas sine adversus me

400 “ Venire: non enim commode congrediemur in prælium.

“ Sic enim edico, quod et perfectum erit:

390 σιβαρὸν μέγα] MS. 397 χώσιτ'] MS. 400 πτόλεμόνδε] MS.

Ver. 385. ἑανὸν] Vide supra ad γ'.

Ver. 389. Ἐς δ' ὄχρα φλόγια] Qua ratione, φλόγια, hic ultimam producat; item κεντρηνεκέας, ver. 396. et ἄν, ver. 406. vide supra ad α'. 51.

Ibid. βήσατο.] *Al.* βήσιτο. Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 391. ὀβριμοπάτρη.] Vide supra ad α'. 45. et 58.

Ver. 392. Ἡρη δὲ μάσιγι δοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.] Ita equidem scribendum existimo, (quomodo eundem versum legimus, ε'. 748. atque etiam hoc in loco edidit H. Stephanus,) Ἡρη δὲ μάσιγι.

Ferri tamen potest et Ἡρη δὲ ut sit scilicet, Ἡρη ἄρα δὲ ἱππιμαίετο· adeoque augetur vis vocabuli ἄρα, quæ hæc cum præcedente ver. 383. connectit. Alioqui scribere potuisset Poëta, ἱππιμαίετο ἱππῶς.

Ver. 393. μύκον] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 395. ἀνακλῖναι] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 396. Τῇ ῥα] Vide supra ad α'. 56. et ad ε'. 858.

Ver. 399. Βάσκ' ἴδι.] Vide supra ad β'. 8.

Ver. 400. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

- Γυιάσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους·
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ δ' ἄρματα ἄζω·
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτες περιτελλομένους ἐνιαυτὸς
 405 Ἐλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός.
 Ὅφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχῃται.
 Ἦρῃ δ' ἔτι τόσον νεμεσίζομαι, ἔδδ' ὀλοῦμαι·
 Αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, ττι νόησω.
 Ὡς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέεσσα·
 410 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχῃς Οὐλύμποιο
 Ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἐννεπε μῦθον·
 Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 Οὐκ ἔαα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργεῖοισιν.
 415 Ὡδὲ γὰρ ἠπείλησε Κρόνυς παῖς, εἰ τελέει περ,

- " Claudos-reddam quidem ipsis sub curribus veloces equos:
 " Ipsasque de curru dejiciam, et currus confringam:
 " Nec decem vertentibus annis
 405 " Vulnere perfecte-sanare-poterunt, quæ deprehensis-impresserit fulmen.
 " Ut sciat Minerva, quando cum suo patre pugnaverit.
 " Junoni autem non tantopere succenseo, neque irascor;
 " Semper enim mihi solet interrumpere, quicquid in-animum-induxero,"
 Sic dixit: festinabat autem Iris cursu-procellas-æquans, nunciatura:
 410 Ivitque ex Idæis montibus ad magnum Olympum.
 Primis autem in portis multas-convalles-habentis Olympi
 Occurrens detinuit eas, Jovisque ipsis exposuit sermonem;
 " Quo tenditis? cur vobis in præcordiis furit animus?
 " Non sinit Saturnius auxilium-ferre Argivis.
 415 " Sic enim minatus est Saturni filius, si quidem perficiet,
- 408 ἦτορ] in MS. alterum τ insertum a manu sec. 411 πρώτῃσι] Edd.
 vett. bene. 414 Ἀργεῖοισι] Fl. A. J. R. male.

Ver. 406. Ὅφρ' εἰδῇ] Vel facete; " Ut
 " sciat, quando cum patre suo pugnare
 " oporteat." Vel ἰλλυπτύχῃς: " Ut, quando
 " cum patre suo pugnaverit, sciat dein-
 " ceps —." Notante Eustathio.

Ver. 409. ἀελλόπος ἀγγελέεσσα.] Virgil.
 — at illa leves celi demissa per auras.
 Æn. XI. 595.

Ver. 419. ἀπαλθήσεσθον.] Al. ἀπαλθή-
 σεσθαι.

Ver. 420. Ὅφρ' εἰδῇ.] Vide supra ad
 ver. 406.

Ibid. Γλαυκῶπις.] Al. Γλαυκῶπι.

Ver. 422. γὰρ οἱ] Vide supra ad α'. 51.
 n. 9.

Ver. 423. Ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδ-
 δεῖς.] Non hæc venuste Iris ex sua perso-
 na, sed ex Jovis. Quare hoc modo, ut
 opinor, vertendum, " At tu, inquit, o teter-
 " rima," etc. Clark. Lenius puto sic: At

- Γυιάσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ δ' ἄρματα ἄζειν.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτες περιτελλομένους ἐνιαυτὸς
 Ἐλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός.
 420 Ὅφρ' εἰδῇς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχῃται.
 Ἦρῃ δ' ἔτι τόσον νεμεσίζεται, ἔδδ' ὀλοῦται·
 Αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, ττι νόηση.
 Ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεῖς, εἰ ἔτεόν γε
 Τολμήσεις Διὸς ἄντα πελᾶριον ἔγχος ἀεῖραι.
 425 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῆς' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἦρῃ πρὸς μῦθον εἶπεν·
 ὦ πόποι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἐκέτ' ἔγωγε
 Νῶϊν ἔω Διὸς ἄντα, βροτῶν ἐνεκεν, πολεμίζειν·
 Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,

- " Claudos-redditurum quidem vobis sub curribus veloces equos,
 " Vosque ipsas de curru dejecturum, et currus confracturum.
 " Neque decem vertentibus annis
 " Vulnere perfecte-sanabimini, quæ deprehensis-impresserit fulmen.
 420 " Ut scias, Minerva, quando cum tuo patre pugnaveris.
 " Junoni autem non tantopere succenset, neque irascitur:
 " Semper enim illa ei solet interrumpere, quicquid in-animum induxerit.
 " Sed tu, o teterrima, o canis inverecunda, si revera
 " Audebis, Jovem contra, ingentem hastam-attollere."
 425 Ac quidem sic locuta, abiit pedibus velox Iris.
 Tum Minervam Juno allocuta est;
 " Eheu, Ægiochi Jovis filia, non amplius ego
 " Nobis permitto, Jovem contra, mortalium causa pugnare;
 " Quorum alius quidem intereat, alius autem vivat,

420 γλαυκῶπι] MS. edd. vett. quod nescio, cur desertum sit. 428 Ἐνικα]
 MS. Fl. quod non spernam. ἔνικα] videtur inductum ad fulciendum ver-
 sum.

tu profecto ferocissima et audacissima sis,
 si revera vis etc. Non est necesse voca-
 tivos hic intelligere. Et illa non sunt
 aliena a persona Iridis. Ern.
 Ibid. εἰ ἔτεόν γε Τολμήσεις] Quo istud
 εἰ Τολμήσεις referatur, nihil subjungit.
 De qua elegantissima Aposiopesi, vide
 supra ad α'. 340. Clark. Immo vero est,
 quo referatur, si ita intelligimus præce-
 dentia, ut dixi. Ern.

Ver. 429. Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω,]
 Eustathius legit ἀποφθίσθω φθίσθω, ἔξ
 οὗ κατὰ κράνιν τὸ φθίσθω. Cæterum ap-
 tissime hæc ad personam Junonis super-
 bam atque præfractam: quæ ut primum,
 quod maxime velit, non possit, continuo,
 " Nihil hæc sui interesse; sibi perinde
 " esse, quis vincat, quis pereat morta-
 " lium."

- 460 Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει.
 "Ἡρῇ δ' ἐκ ἔχαδε σῆτος χόλον, ἀλλὰ προσήυδα.
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος ἐκ ἐπεικτόν.
 Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 465 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλῶνται.
 Ἀλλ' ἦτοι πολέμῳ μὲν ἀφεζόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις.
 Βελὴν δ' Ἀργείοις ὑποδησόμεθ', ἦτις ὀνήσει,
 Ὡς μὴ πάντες ὀλῶνται, ὀδυσαμένοιο τεοῖο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 470 Ἦες δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
 Ὀψαί, αἶψ' ἐδέλυσθα, βοῶπις πότνια Ἡρῇ,
 Ὀλλύντ' Ἀργείων πελὺν στρατὸν αἰχμητῶν.
 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμῳ ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,

460 Irata Jovi patri, ira quippe ipsam atrox tenebat:

Juno vero non continuit in pectore iram, sed allocuta est;

"Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?"

"Bene et nos scimus, quod tibi potentia vinci nescia:

"Attamen Danaos lugemus bellicosos,

465 "Qui jam sane malo fato expleto perierint.

"At certe bello quidem abstinebimus, si tu jubes:

"Consilium vero Argivis suggeremus, quod proderit,

"Ut ne omnes pereant, irato te"

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

470 "Crastino-mane etiam magis, praepotentem Saturnium

"Videbis, si vis, magnos-oculos-habens veneranda Juno,

"Perdentem Argivorum ingentem exercitum bellicorum.

"Non enim prius a bello cessabit fortis Hector,

466. 67. 68. vid. not. 471 βοῶπις] MS. v. ad 420. 472 πολλὸν] MS. ut v. 50.

sit supervacaneum istud γῆ, ad connec-
 tendam sententiam. *Clark.* Hic versus
 abest a MS. Lips. Recte. Repetitus
 est temere e γ. 21. *Ern.*

Ver. 461. Ἡρῇ] *Al.* Ἡρῇ, et Ἡρῆς. Vi-
 de supra ad γ. 24.

Ver. 462. ἴδμεν:] *Al.* ἴδμεν. Quod
 perinde est; et hic, et aliis permultis in
 locis.

Ver. 463. ὄβρις] Vide supra ad α'.
 537.

Ver. 466-68] Hi tres versus absunt a

MS. Lips. Sunt cum superioribus repe-
 titi ex oratione Minervæ ver. 32 sqq. Ibi
 autem sunt aptiores, quia loquitur Mi-
 nerva, cui conveniunt consilia, quia est
 Dea sapientiæ. Nec est in responsione
 Jovis, quod eis respondeat: sed tota re-
 fertur ad ver. 464. 465. Itaque forte in-
 de temere huc translati sunt. *Ern.*

Ver. 468. ὀδυσαμένοιο τεοῖο.] Ita et su-
 pra ver. 37. Quare pessime in plerisque
 editum hic, Θεοῖο. Quod hoc in loco pror-
 sus est invenustum.

- Πρὶν ἄρθαι παρὰ ναῦφι ποδάκεα Πηλείωνα,
 475 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,
 Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.
 Ὡς γὰρ Δέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ ἐκ ἀλεγίζω
 Χωομένης, ἐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
 Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 480 Ἥμενοι, ἔτ' αὐγῆς ὑπερίονος ἡελίοιο
 Τέρποντ', ἔτ' ἀνέμοισι βαδύς δέ τε τάρταρος ἀμφίς.
 Οὐδ' ἦν ἐνδ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, ἔσεν ἔγωγε
 Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ ἔσεν κύντερον ἄλλο.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη λευκώλενος Ἡρῇ.
 485 Ἐν δ' ἔπεισ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 Ἐλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρξεν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκυσιν ἔδυ φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς

"Quam excitatus sit ad naves velox-pedibus Pelides,

475 "Die illo, quando hi quidem ad puppes pugnaturi sint,

"Angustia in gravissima, de Patroclo occiso.

"Sic enim fatale est: Tui vero ego non rationem-habeo

"Iratae, neque si ultimos fines adieris

"Terrae et maris, ubi Iapetusque Saturnusque

480 "Sedentes, neque splendore supra-gradientis solis

"Oblectantur, neque ventis: profundus autem tartarus circum:

"Ne quidem si illuc (*inquam*) perveneris errabunda, tui ego

"Iratae rationem-habeo; quoniam non te impudentius aliud."

Sic dixit: Ei autem nihil respondit candida-ulnis Juno.

485 Occidit vero in Oceanum splendidum lumen solis,

Trahens noctem nigram super almam terram.

Ac Trojanis quidem invitis occidit lux: sed Achivis

481 δι sine τῇ] MS. Fl. A. J. quod praetulerim. καὶ] T. 485 κύντερον] MS.

Ver. 469. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
 γ. 175.

Ver. 471. βοῶπις] Vide supra ad α'.
 551.

Ver. 474. Πρὶν ἄρθαι] Qua ratione,
 τῷ, hic producat; item Διὶ, ver.
 495; et ἱερυσάμηνος, ver. 496; vide supra
 ad α'. 51. n. 8.

Ibid. Πηλείωνα,] De *Achille* nusquam
 non inserto, vide supra ad β'. 673. 681.
 ad α'. 788. et ad γ'. 228.

Ver. 477. Ὡς γὰρ Δέσφατόν ἐστι.] Vir-
 gil.

— sic fata Deūm Rex
 Sortitur. — *En.* III. 575.

Ver. 485. Ἐν δ' ἔπεισ' — Ἐλκον νύκτα]
 Virgil.

Vertitur interea caelum, et ruit Oceano nox,
 Involvens umbra magna terramque polumque.
En. II. 250.

Nex ruit, et fuscis tellurem amplectitur alis.
En. VIII. 369.

- Ἀσπασίη, τρίλλισος, ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.
 Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
 490 Νόσφι νῆϊ ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινήντι,
 Ἐν καθαρῷ ὅδι δὴ νεκύων διαφαίνεται χῶρος.
 Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθονά, μῦθον ἄκρον,
 Τὸν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε, Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 Ἐγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δερὸς
 495 Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος Δέε πόρκης.
 Τῷ δ' ἔχ' ἐρυσάμενος, ἵππεα πτερόεντα προσηύδα·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἧδ' ἐπὶ κρητοί·
 Νῦν ἐφάμην, νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠναμένοισιν·
 500 Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσώσσε μόλις α

Grata, exoptissima, supervenit nox tenebrosa.

Trojanorum vero concionem habuit illustris Hector,

490 Seorsum a navibus quum duxisset fluvium ad vorticosum,

In puro; ubi utique cadaveribus vacuum apparebat spatium.

Ex equis vero cum descendissent in terram, orationem audiebant.

Quam Hector dicebat, Jovi carus: in manu autem

Hastam tenebat undecim-cubitorum; prænitebat vero hastæ

495 Cuspis ærea, circumque aureus ambibat annulus:

Hac ille nixus, verba alata allocutus est:

"Audite me, Trojani, et Dardani, et Socii;

"Modo credidi, navibusque perditis et omnibus Achivis,

"Retro me rediturum ad Ilium ventosam:

500 "Sed prius caligo supervenit, quæ nunc servavit maxime

490 ἰν] Fl. A. J. T. quod verum est. v. not. 499 προτὶ] edd. vett.

Ver. 486. ἀσπασίη.] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 487. Τρῶων μὲν ῥ'.] Non vacat istud ῥα; Eam enim vim habet, quam et in versione servavi, *Ac Trojanis quidem* etc.

Ver. 488. ἐνέκλυτον.] Non ex ἐνέκλυτον, sed ex ἐνέκλυτον. Alioquin non constaret Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 490. Νόσφι.] Vide supra ad α'. 349.

Ibid. ποταμῷ ἵππῳ.] Ita recte edidit Barnesius. Erat enim non, ut vulgo legitur,

ποταμῷ ἵππῳ sed (ut infra ver. 556.) *μασγὴν νῆων*, ἧδ' ἐνέκλυτον ῥαόν. Clark. "Επὶ habet etiam MS. Lips. Sed idem significare potest ἵππῳ, quod subinde dicitur pro ad, apud, prope, præsertim apud poetas. Exempla dabunt Perizon. ad Ælian. V. H. II. 25. et Cel. Wesselingius ad Diodor. T. I. p. 321. etc. In quibus etiam sunt loca de fluminibus, ut ἱ. Καμινῷ. Centies apud Isocratem et alios ἱ. ἱ. Ἑσλαμῶνι μάχῃ. Itaque ἱππῳ prætulim. Ern.

Ver. 492. Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες.] Virgil.

- Ἀργεῖες καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειδόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 505 Ἰύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἰδωδὴν·
 Ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 Σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 Ὡς κεν παννύχιοι, μίσφ' ἡῆς ἡριγενεῖης,
 Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς ἔρανον ἵκη·
 510 Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Φεύγειν ὀρμήσανται ἐπ' εὐρέα νῆα θαλάσσης.
 Μὴ μὰν ἀσπεδεῖ γὰρ νεῶν ἐπιβαῖεν ἑκῆλοι,
 Ἀλλ' ὥς τις τέτων γὰρ βέλος καὶ οἴκοδι πέσση,

"Argivos et naves in littore maris.

"Verum nunc quidem obsequamur nocti nigrae,

"Coenasque instruamus; atque pulchris-jubis equos

"Solvite ex curribus, ipsisque apponite pabulum:

505 "Ex urbe autem ducite boves et pingues oves

"Propere, vinumque suave afferite,

"Panemque ex domibus; insuperque ligna multa colligite,

"Ut per totam noctem, usque ad auroram mane-genitam,

"Accendamus ignes multos, splendorque ad cælum perveniat:

510 "Ne forte etiam per noctem comantes Achivi

"Fugere aggrediantur super lata dorsa maris.

"Ne saltem illacessiti naves ascendant, et quieti;

"Sed faciamus ut quis eorum vulnus etiam domi curet,

503 ἐφοπλισόμεσθ' αὐτὰρ] MS. ἐφοπλιζόμεσθ' αὐτὰρ] Fl. A. J. 504 βάλλετ'] MS. 509 ἵππῳ] MS. 510 καρηκομόωντες] A. J.

— tota cohors — relictis
 Ad terram defluxit equis. — Æn. XI. 500.

Ver. 494. ἔχ' ἑνδεκάπηχυν.] Vide supra ad ζ'. 519.

Ver. 495. χρώσεις.] Pronunciabatur χρεσῆς. Vide supra ad β'. 268.

Ver. 498. Νῦν ἐφάμην. — ἀπονοστήσειν] Refertur istud Νῦν, non ad ἐφάμην, sed ad ὀλέσας ἀπονοστήσειν. Clark. Nam Homerus constructionem τῷ νῦν, cum futuro non refugit, ut docet Grævius ad Lucian. Solæc. c. 9. Ern.

Ver. 499. προτὶ] *Al. προτὶ* Quod idem est.

Ver. 501. ἐπὶ ῥηγμῖνι] Qua ratione, ἐπὶ hic ultimam producat; item, Διὶ, ver. 517. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 502. πειδόμεθα νυκτὶ — Δόρυπα τ'] Virgil.

Nunc adeo, melior quoniam pars acta diei;
 Quod superest, luti bene gestis corpora rebus
 Procurate, viri; et pugnam sperate parati.
 Æn. IX. 156.

Ver. 503. ἐφοπλισόμεσθ'] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 504. Ἰύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων.] Non pervacaneum est istud, ὑπὸ. Vide infra ad ver. 543.

- Βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔγχει ὀξυόεντι,
 515 Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις συγέησι καὶ ἄλλος
 Τρῶσιν ἔφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυ ἄρηα.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφας τε γέροντας
 Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 520 Θηλύτρεαι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάσῃ,
 Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω·
 Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
 Ὡδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 Μῦθος δ', ὅς μιν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένες ἔστω·
 525 Τὸν δ' ἦρς, Τρῶεσσι μεδ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.

"Percussus vel sagitta, vel hasta acuta,

515 "Dum navem propere conscendit: ut quis horreat etiam alius

"Trojanis equum-domitoribus inferre lamentabile bellum.

"Praecones autem per urbem Jovi cari jubeant,

"Pueros pubescentes, et temporibus canos senes

"Excubias-agere circum urbem, a Diis aedificatis in turribus;

520 "Sequioris autem sexus foeminae in suis aedibus quaeque

"Ignem magnum accendant; custodiamque aliqua firma sit:

"Ne manus hostium per insidias ingrediatur urbem, copiis absentibus.

"Sic esto, Trojani magnanimi, ut dico:

"Ac Sermo hic, qui quidem nunc utilissimus, dictus esto:

525 "Qui autem mane utilis sit, Trojanos inter equum-domitores dicam.

517 ἀγγιλλόντων] MS. 518 πολυδακρ.] MS.

Ver. 510. διὰ νύκτα] Schol. Ἀντὶ τῆς, διὰ νυκτός. Sed διὰ νύκτα φύγειν, non est illud modo, quod dicimus (διὰ νυκτός) noctu fugere, sed et noctis beneficio fugere.

Ver. 514. ὀξυόεντι.] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 516. πολύδακρυ ἄρηα.] Videsupra ad γ'. 132.

Ver. 517. Κήρυκες — Διὶ φίλοι] Jure gentium sacrosancti et inviolati.

Ver. 518. πολιοκροτάφας] Virgil.

Candidior — tondenti barba cadebat.

Virg. Eclog. I. 29.

Ver. 519. Λέξασθαι] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 520. Θηλύτρεαι δὲ γυναῖκες.] Imbecilliori sexu Foeminae. Sic apud Sophoclem, Trachin. 1070. Γυνὴ δὲ, θήλυς ἔστω. "Foeminea vis, foeminea manus," vertente Cicerone: Et mox de seipso Hercules. ibid. ver. 1083. θήλυς ὕρηναι τάλας, "foemina occidit," vertente itidem Cicerone. Stultissime igitur vocem hanc, θηλύτρεαι, ad sententiam minus honestam hic detorsit Scholiastes, et apud Eustathium Porphyrius. Quod et ad rem, hoc in loco, ineptissimum est; et Hectore, viro in primis gravissimo indignissimum.

- Εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσιν,
 Ἐξελάν ἐνδένδε κύνας κηρессиφορήτας,
 Οὐς κῆρες φορέεσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 Ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάζομεν ἡμέας αὐτές·
 530 Πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὅξυν ἄρηα.
 Εἴσομαι, αἶψα μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
 Πὰρ νηῶν πρὸς τείχος ἀπάσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 Χαλκῶ δῶσας, ἕναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 535 Αὔριον ἢν ἀρετὴν διαείσεται, αἶψ' ἐμὸν ἔγχεος
 Μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἶω
 Κείσεται εἴθεβις, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,

"Utiqve vota facio sperans, Jovique caeterisque diis.

"Expulsurum me hinc canes funestis-fatis-adductos,

"Quos fata adduxerunt nigris in navibus.

"Verum enim vero per noctem custodiamus nos ipsos:

530 "Mane autem sub auroram armis armati

"Naves ad cavas excitemus acrem martem.

"Videbo, utrumne me Tydides fortis Diomedes

"A navibus ad murum repellat, an ego illum

"Aere cum-occidero, spolia cruenta auferam.

535 "Cras suam virtutem perspectam-dabit, si meam hastam

"Sustinerit irrudentem: sed in primis puto

"Jacebit vulneratus, multique circa ipsum socii,

530 ἡοῖ] Fl. A. J.

cumque etiam de suis loquatur, plane absurdissimum.

Ver. 521. ἡοῖ μέγα καιόντων· Φυλακὴ δὲ] Virgil.

Interea vigilum excubiis obsidere portas, et moenia cingere flammis.

Aen. IX. 159.

Ver. 524. Μῦθος δ', ὅς μιν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένους ἔστω.] Sententia ea est, mniamqve versione exhibui. Eustathius aliter accipit: Ὁ μὲν λόγος, ὅς νῦν εἰρημένους ἔστιν, ὑγιῆς ἔστω. Καὶ συνετάσσεται μὲν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν — Τῇ δὲ λόγος, ὁ ἀπαρτιοῦτος καὶ ἀπολόβωτος. Verum Hyperbata ista Homero, scriptori summe perspicuo, prorsus erant ignota.

Ver. 529. ἡμέας αὐτές.] Pronunciabatur, ἡμᾶς αὐτές. Nam ἡμέας ultimam producit, ideoque contrahitur in ἡμᾶς. Alioqui contraheretur in ἡμεῖς; sicuti βασιλείας, βασιλεῖς, ἀληθείας, ἀληθεῖς.

Ver. 530. σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες — ἐγείρομεν ὅξυν ἄρηα.] Istud σὺν τεύχεσι (propter adjunctam praepositionem) non refertur ad θωρηχθέντες, (vide ε'. 737. et ε'. 376. 388.) sed ad ἐγείρομεν ὅξυν ἄρηα. Quemadmodum et latine dicitur, armis armari, non cum armis armari: e contrario, cum armis hostem aggredi, recte dicitur. Vide supra ad α'. 528. 529.

Ver. 536. ἐπερχόμενον· ἀλλ'.] Qua ratione, ἐπερχόμενον, hic ultimam producat; item, ἀρετῆς, ver. 552. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- Ἡελίῳ ἀνιόντος ἐς αὐρίον. Αἱ γὰρ ἐγὼν ὥς
Εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα,
540 Τιοίμην δ', ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
Ὦς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρεϊ Ἀργείοισιν.
Ὦς Ἐκτωρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
Οἱ δ' ἵπτας μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας,
Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἑκασος.
545 Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμας· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
Σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
Κνίσσῃ δ' ἐκ πεδὶς ἄνεμοι φέρον ἔβανον εἶσω.
Οἱ δὲ, μέγα φρονιόντες, ἐπὶ πτολίεμοιο γεφύρῃ

"Sole orto cras. Utinam enim ego ita

"Sim immortalis et expers-senectutis per dies omnes,

540 "Et honorer sicut honoratur Minerva et Apollo,

"Ut jam dies hic malum feret Argivis."

Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamabant.

Illique equos quidem solvebant jugo sudantes,

Ligabantque capistris apud currus suos unusquisque:

545 Ex urbe autem adducebant boves et pingues oves

Propere; vinumque suave afferebant,

Panemque ex domibus: et insuper ligna multa colligebant.

Nidorem autem ex campo venti ferebant ad caelum usque.

Ipsi vero, multum elati, secundum bellicos ordines

554 δηώσας] MS. 555 εἴκ'] A. J. 542 δι] add. in MS. a manu secunda.

743 ἰδρώοντας] MS. sed supersc. ωο.

Ver. 539. ἀθάνατος] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 543. λῦσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας.] Ζυγῷ ὑπὸ λῦσαν, (ut ὑπὸ λῦσαν διαμῶν, α'. 401.) Loris subtilis solutis expedierunt. Nam istud, ὑπὸ, non refertur ad ζυγῷ. Vide supra, ver. 504.

Ver. 547. 549. ξύλα πολλὰ λέγοντο.— Οἱ δὲ, μέγα.] Barnesius ex Platonis Alcibiade secundo (circa fin.) locum hunc quatuor versibus (non ineptis quidem illis, si forte huc pertineant) auctiorem edidit.

— ξύλα πολλὰ λέγοντο

Ἐρδον δ' ἀθανάτουσι τελέσας ἱκανύμβας

Κνίσσῃ δ' ἐκ πεδὶς ἄνεμοι φέρον ἔβανον εἶσω

Ἡδῶν τῆς δ' οὔτι θεὸς μάκαρες δατίοντο, Οὐδ' εἴδωλον μάλα γὰρ σφιν ἀπήχθετο ἴλος ἱερὸς. Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς εὐμμελὴς Πριάμοιο. Οἱ δὲ μέγα φρονιόντες.

Clark. Versus primus ἔρδον etc. vix abesse posse videtur. Nidoris enim mentio desiderat prae-gressam mentionem sacrificii. Ceterum vix dubitem Homeri libros tempore Platonis hos versus habuisse. Non enim temere e variis locis consuti existimandi sunt, quia Homerum ait, haec de Trojanorum sacrificio dicere Ern.

Ver. 549. ἐπὶ πτολίεμοιο γεφύρῃ] Al. γεφύρας, sive γεφύρης. Al. ἀπὸ πτολίεμοιο

- 550 Εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
Ὦς δ' ὅτ' ἐν ἔβανῳ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ,
Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαί, καὶ πρῶνες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· ἔβανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
555 Πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρα· γέγηδε δὲ τε φρένα ποιμήν·
Τόσσα, μεσηγὺ νεῶν ἥδ' Ἐάνδοιο ροάων,
Τρῶων καίωντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόδι πρό.
Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· παρ δὲ ἑκάσῳ
Εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰδομένοιο.
560 Ἴπποι δὲ κρεῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
Ἐσαότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρόνον ἢ μίμνον.

550 Sedebant per-totam-noctem; ignesque eis ardebant multi.

Sicut autem quando in caelo stellæ lucidam circa lunam

Apparent perdecoræ, quando utique est sine vento æther,

Apparentque omnes speculæ, et cacumina summa,

Et saltus: cœlitus autem aperitur immensus æther,

555 Et omnia conspiciuntur astra; gaudetque porro animo pastor;

Ita tot, inter naves et Xanthi fluentia,

Trojanorum accendentium ignes apparebant Ilium ante.

Mille utique in campo ignes ardebant: ad singulos autem

Sedebant quinquaginta viri, ad lumen ignis ardentis.

560 Equi vero hordeum album comedentes et avenas,

Stantes apud currus, pulchro-sedentem-in-solio-auroram expectabant.

555 γέγηδε τε φρένα] MS. 556 μεσηγὺ] F. A. J. R. 559 σίλα] MS. Fl. A. I. R.

γεφύρας: ut supra, ver. 378. Quem locum vide; itemque γ. 371.

Ver. 550. Εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.] Virg.

Collucent ignes; noctem custodia ducit Insomnem. — Æn. IX. 166.

Ver. 554. ὑπερράγη δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.] Elegantissima et plane mirifica descriptio. Discissis subter et disjectis undique nubibus, aperuit se in immensum æther.

Ver. 558. Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ] Notandum istud, ἄρ', singularem hic vim habere in connectenda sententia. "Tot ignes apparebant: Utique mille in campo ignes," etc. Tolle hanc particulam; perit continuo tota sententiæ venustas.

Ibid. παρ δὲ ἑκάσῳ Εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰδομένοιο.] Alii legunt, σίλα.

Vol. I.

Quod ferri potest. Quod autem addit Scholiastes: τῷ ἑκάσῳ, συναπτόσιν τὸ σίλα· ἢ ἡ, παρ' ἑκάσῳ σίλαί καὶ φωτὶ τῷ πυρὸς· jejuna est valde, et inconcinna constructio. Ceterum merito hic Papius Teras-sonum, scriptorem Gallicum, negligentiae postulat; qui apud Homerum Trojanos cum sociis non amplius decem fuisse millia contenderit, cum hic liquido dictum sit milites numero fuisse quinquagies mille.

Ver. 560. Ἴπποι δὲ] Virgil.

— et religatos rite videbat

Carpere gramen equos. — Æn. IX. 352.

Ver. 561. εὐθρόνον ἢ μίμνον.] Potuisset dicere, — ἱμμενοι εὐθρόνον ἢ. At longe venustior est Spondæus iste, ad longinquam auroræ expectationem, et spem arduam, noctisque impatientem.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ι'.

Ἰσχύσεως τῆς Ι'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

'ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ συμβαλύνσαντος τοῖς Ἑλλήσι φεύγειν, ἴστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ. Συμβουλευσάντος δὲ Νέστορος, πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμπονται πρέσβεις. Καὶ δεηθεῖσιν ἀντεῖπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεὺς. Οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσιν, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

Ἄ Λ Λ Η.

'ΕΠΑΥΛΙΣΑΜΕΝΩΝ τῶν πολιμνίων, διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐημερίαν, παρὰ τῇ ναυσάθρῳ, Ἀγαμέμνωνι ἀπληκτικῶς τὴν σωτηρίαν, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην, ἀποφύγειν ἐπιβάντας τῶν νηῶν κελεύει τῆς Ἑλληνας. Διομήδης δὲ ἀντιπρότερος, Νέστωρ παραυτίκα ἀμείβεται τῷτον. Προσίθῃσι δὲ τὰ λυποῦντα αὐτῷ τοῖς λόγοις, Φυλακὰς κελεύων ἐπὶ τὴν τάφρον ἐκπέμπει, καὶ τῆς ἀρίστες ἀδράσαστα βυλίυσσαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπιγόντων. Πείθεται τούτοις ὁ βασιλεὺς, καὶ τῆς ἀρίστου ἐστὶν, ἐν οἷς πάλιν Νέστωρ Ἀγαμέμνωνι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίνεσθαι, τῆς μὲν πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα κελεύων αὐτὸν ὀργῆς λαθεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸν ἐπιγόντα καιρὸν ἀρμόσασθαι, καὶ πρεσβεῖαν ὡς τὸν τῷ Πηλεΐδῃ ἀποστέλλει. Τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δῶρα πολλὰ ὑπισχνόμενος δῶσιν, καὶ κηδεσὴν ἀξιώσαντος γενέσθαι, παραγίγονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὅ, τε Ἰθακήσιος καὶ ὁ τῷ Τελαμῶνος, καὶ πρὸς τέτοις Φοῖνιξ. Τῶν δὲ πρεσβέων ἐλθόντων, καὶ τὴν δεήσειν ποιημένων, καὶ τὰ κατὰ τῆς Ἑλληνας μνησάντων, καὶ τὴν ἐπειξὶν δηλῶντων, ἀεικτος ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ ἐδ' ὅλως ἐνδιδὼς πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εὐρίσκειται ἀλλὰ μνησικακῶν μὲν τῷ Ἀγαμέμνωνι, τῶν δὲ δῶρων καταφροῦν, καὶ τῆς συγγενείας τῷ βασιλείῳ ὑπερφροῦν. Καὶ μετὰ τῷτο Φοῖνιξ πείθει αὐτὸν περᾶται, καὶ δακρύει τὴν παρεῖσαν τῶν Ἑλλήνων τύχην, ὡς εἰς ἔλπον αὐτὸν ὑπάξων καὶ τῆς περὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομνηστικῆς τροφῆς καὶ ὅτι ἔχρῃ, πάντα μητρὶ πείθεσθαι, παραδείγματι τῷ κατὰ τὴν παλλακίδα χρώμενος, δι' ὃν εἶπεν, αἰνίττεται καὶ ὡς πρὸς ἀναγκὴν βοηθήσας, χωρὶς τιμῆς, μεταγνώσεται, τὴν Μελεάγρου μάχην καὶ Αἰτωλῶν διηγέμενος. Οὗτι δὲ Φοῖνιξ, πρεσβυτῆς εὐτυχῆς καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπίσης τοῖς ἄλλοις ἀποτυχάνει. Οὗτι δὲ ὁ συγγενὴς αὐτὸν Λῆος ἱστρεῖν, ἐπιπλήσων τε, καὶ ἐκτείνων, καὶ λοιδορέμενος, καὶ παντὶ τρόπῳ πῖσαι πυρῶμενος. Ἀλλὰ Φοῖνικα μὲν παρ' ἑαυτῷ κατέχει Ἀχιλλεὺς. Ὀδυσσεὺς δὲ, συν Λίαντι, τὰ πρὸς τῷ Ἀχιλλεῖ ἀποπρεσβεύεται τοῖς Ἑλλήσιν. Ἐφ' οἷς Διομήδης κατὰ πῖσαι μὲν Ἀχιλλεῖ, ὡς ἔδεικται ἀμείτερον ὀργῇ σχολάζοντος τῆς δὲ ἀρίστες ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπεται.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ι'.

Ἐπιγραφαί.

* Ἀπόπειρα, Πρεσβεία, ἢ Λιταί.

Ἄλλως.

Ἐξέσθῃ δ' Ἀχιλλεὺς ἀπειθείας ἐστὶν ἰῶτα.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶς
Θεσπεσίῃ ἔχε φῦζα, φόβῳ κρυόεντος ἑταίρου·
Πένθεϊ δ' ἀτλήτω βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόοντα,

ITA quidem Trojani custodias agebant: sed Achivos
Divinitus-immissa agebat Fuga, Metus frigidi socia:
Luctu vero intolerando sauciati erant omnes fortissimi.
Sicut autem venti duo pontum commovent piscosum,

Ver. 1. "Ὡς οἱ μὲν] " Nec poetica modo, sed oratoria virtute (Homerus) eminentissimus. Nam, ut de laudibus, exhortationibus, consolationibus taceam; nonne vel Nonus liber, quo missa ad Achillem legatio continetur, — omnes "litium ac consiliorum explicat artes? "Affectus quidem vel illos mites, vel "hos concitatos, nemo erit tam indoc-tus, qui non in sua potestate hunc autorem habuisse fateatur." Quintilian. lib. X. c. 1. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ προσειᾷ, ποιικί-lais τέχναις ποιῶν χρώμενος τὴν ῥήτορας. "Ὁ μὲν γὰρ Ὀδυσσεὺς etc. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 20. Ubi totum harum orationum artificium

retextitur, et enarratur. Ut et altero in Libro, qui inscribitur Τίχη, §. 8. et 9.

Ver. 3. Πένθεϊ δ' — ἄριστοι.] Οἱ μὲν ἄλλοι περὶ φυχῆς ἐπιμίλιαν ἰσχυρῶς, οἱ δὲ ἄριστοι ἐν πένθει ἦσαν. Schol. Victoriana; sc. ex Petri Victorii codice excerpta.

Ver. 4. Ὡς δ' ἄνεμοι δύο — "Ὡς ἰθαίεστο θυμὸς] Virgil.

Adversi rupto ceu quondam turbine venti
Configunt Zephyrusque Notusque. —

Æn. II. 416.

Cæterum nodum hic in scirpo quæsi-verunt plerique, quibusnam affectibus duobus distraherentur Achivorum animi. Porphyrius (quem secutus est Scholiastes,) φόβον καὶ λύπην intelligit: Quæst. Homæ-

* Vide Annot. ad ver. 17.

- 5 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,
Ἐλδόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαϊνὸν
Κορθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλλα φύκος ἔχευαν·
Ὡς ἰδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆας Ἀχαιῶν.
Ἀτρεΐδης δ' ἄχει μέγαν βεβλημένος ἦτορ,
10 Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφδόγγοισι κελεύων,
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοις πονεῖτο.
Ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἰσατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
15 Ἦ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὀνοφερὸν χέει ὕδωρ·
Ὡς ὁ βαρυσενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη·

- 5 Boreas et Zephyrus; qui utique e Thracia spirant,
Advenientes repentino; simulque et unda nigra
In acervum attollitur, multamque extra mare algam fundunt:
Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.
Atrides autem dolore magno sauciatus cor,
10 Obibat, præcones canoros jubens,
Nominatim ad concionem vocare virum unumquemque,
Minime autem clamare: ipseque inter primos laborabat.
Sedebant porro in concione tristes: Agamemnon autem
Surrexit lachrymas-fundens, ceu fons aquis niger,
15 Qui utique ab excelsa petra nigram fundit aquam:
Sic ille graviter-suspirans verba Argivis fecit:
"O amici, Argivorum ductores, et principes,
"Jupiter me valde Saturnius detrimento irretivit gravi:

ric. 5. Sch. Victorian. ἔκπληξιν τῶν πα-
ρόντων καὶ διὸς τῶν μελλόντων. Alii ibidem
memorati, Ζηνὸς εἰς νῆας, καὶ Τρώας ἀγανύς.
Admodum invenuste omnes. Unus rem
acu tetigit Eustathius: Δαΐζονται, ὃ ἵσι
μυρίζονται βολαῖς, εἴτε μίνι, εἴτε φύγιν
χερίων fugerentne an permanent; id sci-
licet in dubio erat.

Ver. 5. Βορέης καὶ Ζέφυρος,] Porphyrio
(Quæst. Homeric. 5.) scriptum est, Βόρ-
ρης. Quomodo Βορέης scilicet pronuncia-
batur.

Ibid. τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,] Eo nimi-

rum in pelago, cui et ab Aquilonis et ab
Occidentis partibus adiacebat Thracia
procellosa. Vide Strabon. lib. I. p. 49.
Clark. Et ibi Casaubonum.

Ver. 9. ἄχει μέγαν βεβλημένος] Qua
ratione, ἄχει, hic ultimam producat; item
ὑπερμνί, ver. 23. et πάλιν, ver. 56. vide
supra ad α'. 51. Porro alii hic legunt
βεβλημένος.

Ver. 11. Κλήδην — ἄνδρα ἕκαστον, Μηδὲ
βοᾶν] Ἐκαστον, scilicet τῶν ἡγεμόνων. Et
μηδὲ βοᾶν ne vel hostes, vel etiam sui,
quantum trepidaretur, intelligerent. Ut

- Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
20 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βελεύσατο, καί με κελεύει
Δυσκλέα, Ἀργὸς ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
Ὅς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
25 Ἦδ' ἔτι καὶ λύσει, τῷ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθάμεθα πάντες,
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγχιαν.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
30 Δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱὲς Ἀχαιῶν.
Ὅψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,

- "Infestus, qui antea quidem mihi promisit et annuit,
20 "Ilio exciso bene-munito rediturum;
"Nunc vero malam fraudem struxit, et me jubet
"Inglorium, Argos redire, postquam multum perididi populum.
"Ita scilicet Jovi erit præpotenti placitum,
"Qui jam multarum urbium demolitus est vertices,
25 "Atque adhuc demolietur, hujus enim potentia est maxima.
"Verum agite, ut ego dixero, pareamus omnes,
"Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram:
"Non enim jam Trojam capiemus latas-vias habentem."
Sic dixit: illi vero omnes taciti facti sunt silentio,
30 Diu autem muti erant tristes filii Achivorum:
Tandem vero inter eos locutus est pugna-strenuus Diomedes;
"Atrida, tibi primum adversabor inconsulte-loquenti,

29 ἴφην] Fl. Ibid. ἀκὴν] MS. ut semper.

recte Schol. Victorian. Κατ' ὄνομα τῶν
ἀρίστων συνάγει, ἵνα μὴ ἔκπυστα γίνωνται τοῖς
πολεμίοις τὰ πρᾶσσόμενα· ἢ καὶ πρὸς τὸ μὴ
ταράσσειν τοὺς οἰκίους.

Ver. 14. Ἰσατο δακρυχέων,] Virg.

Multa gemitus, largoque humectat flumine vul-
tum.

Æn. I. 469.

Ibid. μελάνυδρος,] Gloss. Cod. Lips. πο-
λύδρος. Ern.

Ver. 17. ὦ φίλοι,] Eadem oratione su-
pra usus est Agamemnon ad tentandos
suorum animos, lib. β'. 110 etc. Unde
et hic liber nonus inscribitur, Ἀπόπειρα.

Ver. 18. Ζεὺς με μέγα] Vide supra ad
β'. 111. Cæterum Schol. Victorian. hic
legendum volunt, σὺν τῷ σ', τὸ "μέγας."

Ver. 19. πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο] Τότε
μὲν, — ὅτε τὸν ὄνειρον ἔπεμψεν (β'. 12.)
ἐπεὶ δὲ, πρὶν, διὰ τὸ, "Ἀφραδέοντι ἐπιδίξια."
(β. 350. 353.) Schol. Victorian.

Ver. 20. ἀποπέσθαι] Vide supra ad
α'. 398.

Ver. 25. καὶ λύσει] Vide supra ad β'.
118.

Ver. 29. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,] Vide su-
pra ad γ'. 95.

- Ἡ δέ μιν ἐστίν, ἀναξ, ἀγορή· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
 Ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 35 Φᾶς ἔμιν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 Ἴσας Ἀργείων ἡμὲν νέοι, ἡδὲ γέροντες.
 Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω·
 Σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τιμιμῆσθαι περὶ πάντων·
 Ἀλκὴν δ' ἔτοι δῶκεν, ὃ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 Δαιμόνι, ἔτω περ μάλα ἔλπει υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
 Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπίσσυται, ὥστε νέεσθαι,
 Ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 Ἑσᾶσ', αἳ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.
 45 Ἀλλ' ἄλλοι μενέεσι κερηκομόωντες Ἀχαιοί,

- "Qua fas est, o rex, in concione: tu vero ne irascaris.
 "De fortitudine quidem mihi primum convitium-fecisti inter Danaos,
 35 "Dicens me esse imbellem et fortitudinis-expertem: Hæc autem omnia
 "Sciunt Argivorum et juvenes et senes.
 "Tibi vero ex-duobus-alterum dedit Saturni filius versuti:
 "Sceptro quidem tibi honorari supra omnes;
 "Virtutem autem non dedit, quod utique imperium est maximum.
 40 "Bone vir, itane plane credis filios Achivorum
 "Imbellesque esse et fortitudinis-expertes, ut dicis?
 "Utique, si tibi ipsi animus properat ad redeundum,
 "Abi: patet tibi via, navesque tibi prope mare
 "Stant, quæ te secutæ sunt a Mycenis valde multæ:
 45 "At alii manebunt comantes Achivi,

34 πρῶτος] v. not. Ibid. ὀνειδίσας] MS. 39 τω] MS. correct. ex τῷ.

Ver. 30. Δὴν δ' ἀνὰ ἡσαν] Οὗτοι γὰρ μί-
 νους, χρηστὴν ἔχον ἰστίδα· ὅτι φύνειν ἐ-
 πλοῖς ἠγύοντο. Schol. Victorian.

Ver. 31. βῶν ἀγαθός] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 32. Ἀτρεΐδην, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι]
 Virgil.

Dicam equidem, licet arma mihi mortemque
 minetur.
 Æn. XI. 348.

Cæterum totum hujus loci artificium re-
 textit et singulatim enarrat Dionys. Hali-
 carn. in libro qui inscribitur Τίχνη, §. 8.
 et 9. quem vide.

Ver. 34. Ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας]
 Nempè in §. 370. etc. Vide autem et

ad §. 401. Porro Schol. Victorian. hic
 legunt, πρῶτος. De prosodia autem vocis,
 ὀνειδίσας; vide supra ad α'. 140. Clark.
 Πρῶτος habet etiam MS. Lips. superscrip-
 to tamen ov. Et cum edd. Flor. Aldd.
 consentiant, hanc lectionem prætulimus,
 quæ longe efficacior sensum facit.
 Ern.

Ver. 40. Δαιμόνι,] Vide supra ad β'.
 190.

Ver. 42. ἐπίσσυται,] Vide supra ad γ'.
 260.

Ver. 46. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ, Φινυόντων]
 Elegantissima Aposiopesis. Καμμαστικῶς δὲ
 εἶπεν, μὴ μύμνησεν τὸν θυμὸν μιν. Schol. Vic-
 torian.

- Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
 Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμαρ
 Ἴλιε εὖρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλυσθμεν.
 50 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱῆς Ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
 Τυδείδην, πέρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερὸς ἐσσι,
 Καὶ βελῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεον ἄριστος.
 55 Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
 Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ ἐ τέλος ἴκεο μῦθον.
 Ἡ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δὲ κε καὶ παῖς εἴης
 Ὀπλότερος γενεῇφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

- "Donec Trojam everterimus: Quod si et ipsi volunt,
 "Fugiant cum navibus dilectam in patriam terram:
 "Nos vero, ego Sthenelusque, pugnabimus, donec finem
 "Illi invenerimus; favente enim Deo venimus."
 50 Sic dixit: Atque omnes acclamarunt filii Achivorum,
 Orationem admirati Diomedis equum-domitoris.
 Inter eos autem surgens locutus est eques Nestor;
 "Tydide, eximie quidem in pugna fortis es,
 "Et consilio inter omnes æquales es optimus.
 55 "Nemo tibi hanc sententiam vituperaverit, quotquot sunt Achivi,
 "Neque contra dixerit: sed non ad finem pervenisti consiliorum.
 "Utique juvenis es, meus vero etiam filius esse posses
 "Minimus natu; et tamen prudentia loqueris

49 εἰλήλυσθμεν] MS. 53 πρῶτος] MS.

Ver. 48. ἐγὼ Σθένελός τε,] Quanta hic
 cum arte Sthenelum collaudat, et προσπι-
 χυράζει! Ita fere Cæsar: "Quod si præ-
 "terea nemo sequatur, tamen se cum sola
 "decima legione (contra Germanos) itu-
 "rum, de qua non dubitaret; sibi que eam
 "prætoriam cohortem futuram." De bel-
 lo Gallico, lib. I. §. 40. al. 31. Et; "An,
 "me deleto, non animadvertetis decem
 "habere legiones populum Romanum, quæ
 "non solum vobis obsistere, sed etiam
 "caelum diruere possent?" De bello His-
 panico §. ult.

Ver. 49. εἰλήλυσθμεν.] Vide supra ad α'.
 57.

Ver. 52. ἱππότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 53. Τυδείδην, πέρι μιν] Vide supra
 ad α'. 249. Cæterum de hujus oratio-
 nis arte rhetorica, vide enarrationem Di-
 onysii Halicarn. in libro qui inscribitur
 Τίχνη, §. 8.

Scis ut te cunctis unam —
 Prætulim. — Æn. XII. 143.

Ver. 55. Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, —
 ἀτὰρ ἐ τέλος] Ἐνίοις δὲ καὶ συναναπληρῶν
 μετ' εὐφημίας τὸ ἐλλείπον, ὡς ὁ Νέστωρ "Οὐ-
 "τις τοι τὸν μῦθον" etc. Plutarch. Εἰς πρι-
 βυτέρην πολιτυσίον.

Ver. 58. πεπνυμένα βάζεις Ἀργίῳ βασι

- Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 60 Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σέο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 Ἐξείπω, καὶ πάντα διῆξομαι· ἐδὲ κέ τίς μοι
 Μῦθον ἀτιμήσει, ἐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 Ἀφρήτωρ, ἀδέμεισος, ἀνείσιός ἐστιν ἐκείνος,
 Ὃς πολέμῳ ἔραται ἐπιδημῖς, ὀκρυόεντος.
 65 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειδώμεσθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 Κέροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 70 Δαίνυ δαῖτα γέρεσιν· εἰκέ τοι, ἔτοι ἀεικές.

- “ Argivorum regibus, quoniam recte dixisti.
 60 “ Verum age; ego, qui te senior glorior esse,
 “ Eloquar, et omnia persequar: neque aliquis mihi
 “ Sermonem improbaverit, ne quidem rex Agamemnon.
 “ Sine tribu, sine lege, sine-lare est ille,
 “ Quisquis bellum amat intestinum, horrendum.
 65 “ Verum enim vero nunc quidem pareamus nocti nigræ,
 “ Coenasque instruamus: custodes autem quique
 “ Incubent ad fossam, quam fodimus murum extra.
 “ Juvenibus quidem hæc præcipio: at deinde,
 “ Atrida, tu quidem incipias: tu enim supremus es.
 70 “ Præbe convivium senibus: decet te, nequaquam est indecorum,

64 ὀκρυόεντος] MS. corr. ex ὀκρύοντος. 68 κέροισι] MS. bene. 73 ab hoc versu ad 161. fuit lacuna in MS. unius folii, sed ea expleta a recenti manu inserto folio.

λῆας,] Βάσις πρὸς τὰς βασιλῆας. Eustath. Παρὰ πάντας τὰς βασιλῆας. Schol.

Ver. 63. Ἀφρήτωρ, ἀδέμεισος, ἀνείσιός] E patria, e tribu, e familia omni ejectus. “ Nam nec privatos Focos, nec publicas “ Leges videtur, nec Libertatis jura cara “ habere, quem Discordiæ, quem Cædes “ civium, quem Bellum civile delectat.” Cicero, Philipp. 13. “Οτι τῶν φύσι ἡ πόλις ἐστὶ, καὶ ὅτι ἀνδρωπὸς φύσι πολιτικὸν ζῶον καὶ ὁ ἀπολις διὰ φύσιν, καὶ ὁ διὰ φύσιν, ἦτοι φαιδὴς ἐστὶν, ἢ κρείττων ἢ ἀνδρωπὸς· ὡς περὶ καὶ ὑφ' Ὁμήρου λαοογενεῖς, “ ἀφρήτωρ, ἀδέμεισος, ἀνείσιος.” Aristot. de Rep. lib. I. cap. 2. Horatius:

— perjurus erit, sine gente, cruentus
 Sanguine fraterno, fugitivus. Serm. II. 5. 15.

Ver. 64. Ὃς πολέμῳ ἔραται ἐπιδημῖς,] Videtur hic nonnullis, Achillem perstringere. At multo rectius Dionys. Halicarn. ὡς διὰ κοινὴν δόγματος, καταπτόμενος τῷ Ἀγαμέμνονος libro supra citato. Ita enim infra ver. 109. 110. Agamemnoni vitio vertit Nestor, quod Achillem, Achivorum fortissimum, non honorasset.

Ver. 66. ἐφοπλισόμεσθα] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. φυλακτῆρες] Aristarchus legit φυλακτῆρας.

Ver. 67. Λεξάσθων] Δοῖκον ῥῆμα, τὸ λεξάσθων, συντίταται (inquit Eustathius) ὀνόματι πληθυντικῷ. Quod absurdum est, nisi quum de Duobus sermo sit; ut fuse ostendimus supra ad α'. 566. et ad β'.

- Πλεῖαί τοι οἶνε κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 Ἡμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγασσι.
 Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεις, ὃς κεν ἀρίστην
 75 Βελὴν βελεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιῆς
 Ἑσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆιοι ἐγγύδι νηῶν
 Καίεσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηδήσειε;
 Νύξ δ' ἦδ' ἡε διαρράϊσει στρατὸν, ἡε σαώσῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπί-
 80 Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο, [θοντο.
 Ἀμφὶ τε Νεστορίδῃ Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 Ἥδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἀρηος,

- “ Plena sunt tibi vino tentoria, quod naves Achivorum
 “ Quotidianæ ex Thracia per latum pontum advehunt.
 “ Omnis tibi adest ad-excipiendum-apparatus, multisque imperas.
 “ Multis autem congregatis, illi obsequaris, qui optimum
 75 “ Consilium dedit: valde enim opus est omnibus Græcis consilio
 “ Bono et prudenti; quoniam hostes prope naves
 “ Accendunt ignes multos: Quis in his lætetur?
 “ Nox autem hæc vel disperdet exercitum, vel servabit.”
 Sic dixit; illi vero eum libenter et audierunt et obsecuti sunt.
 80 Ac custodes cum armis propere-exierunt,
 Nemp̄e Nestoridesque Thrasymedes, pastor populorum,
 Et Ascalaphus et Ialmenus, filii Martis,

78 στρατὸν] abest a MS. 79 μὲν] abest a MS. 80 ἐσσεύοντο] MS. superscr. tamen altero σ.

288. Quare aut contractum erit λεξάσθων ex λεξάσθων; aut eo scilicet spectabat Nestor, ut in stationibus singulis milites in vigilia manerent bini.

Ibid. παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.] Ἐστὶ τῆς τάφρου. Schol. Victor. Recte. Ita enim infra, ver. 87. — μίσειν τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες.

Ver. 69. βασιλεύτατός] Δι. βασιλεύτατος.

Ver. 70. Δαίνυ δαῖτα γέρεσιν] Ἴνα μὴ διαβάλλειν δοκῇ τὸν Ἀγαμέμνονα πρὸς τὸ πλῆθος, ὡς ἀμαρτύνοντα καὶ χρησάμενον ὀργῇ. Phutarch. de audiendis Poëtis. Item. Symposiac. lib. VII. Qu. 9. Cæterum de Prosodia vocis, δαίνυ, vide supra ad γ'.

260. Recte hanc ad rem citat Barnesius ex Aristophane:

Στέφανός τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε περὶ δὲ λήχης.
 Item ex Euripide;
 “Ομνὺ σὺ δ' ἔλαρε· ἔλαρε, ὅστις ἐσιβήσῃ.
 Iphig. in Taur. 743.

Quibus adde:

“Ομνὺ πίδον γῆς, πατρία δ' ἦλιν πατρίς.
 Medea, 746.
 “Ομνὺμι γαῖαν, λαμπερὴν ἦλιν τε γῆς.
 Ibid. 752.

Et similia passim. Nam in his, nullus unquam est licentiae locus.

Ver. 75. χρεὼ] Pronunciabatur, χρεῶ. Vide autem infra ad κ'. 43.

- 'Αμφί τε Μηριόνην, 'Αφαρῆά τε, Δηϊπυρόν τε,
'Ηδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
85 'Ἐπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστω
Κῆροι ἅμ' ἔειχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
Καδδὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἵζον ἰόντες.
'Ενθάδε πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπον ἕκαστος.
'Ατρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν 'Αχαιῶν
90 'Ες κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, ὃ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βελέη.
95 'Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Merionesque, Aphareusque Deïpyrusque,
Et Creontis filius, Lycomedes nobilis:

- 85 Septem erant duces custodum, centeni vero cum singulis
Juvenes ordine ibant, longas hastas manibus tenentes;
Atque in medio fossæ et muri sedebant profecti:
Ibi ignem accenderunt, apposueruntque cœnam unusquisque.
Atrides autem proceres frequentes duxit Achivorum
90 In tentorium; ipsisque apposuit gratum-animo convivium:
Hi autem ad cibos paratos appositos manus extenderunt.
Ac postquam potus et cibi desiderium exemissent,
Illis senex omnium-primus texere cœpit consilium
Nestor, cujus et antea optimum apparuerat consilium:
95 Qui ipsis cordatus concionatus est et dixit;

86 κοῦφοι] A. 2. 3. J. Ibid. ἔειχον] MS. 88 κείαντο] MS. R. 95 ὃς σφιν] MS. 95 σφιν] Edd. vett. Ibid. εἶ] F. A. 1. R.

Ver. 77. Καίουσιν] Al. καίουσιν. Quod perinde est. Vide ad α'. 51.

Ibid. τίς αὖ τὰδε γηθήσει;] Vide supra ad α'. 330.

Ver. 81. 'Αμφί τε Νηστορίδην] De hujusmodi loquendi ratione, vide supra ad γ'. 146.

Ver. 85. 'Ἐπ' ἔσαν —, ἑκατὸν δὲ ἑκάστω] Virgil.

Bis septem Rutuli, muros qui milite servant,
Dolecti; ast illos centeni quemque sequuntur,
Purpurei cristis juvenes, auroque corusci.

Æn. IX. 161.

Ver. 94. ἀρίστη φαίνετο βουλή] Virgil.

— potior sententia visa est. Æn. IV. 287.

Ver. 95. 'Ὅς σφιν] Ita recte edidit Barnesius. Stephanus, alique permulti, 'Ὅ σφιν. Male.

Ver. 97. 'Εν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι] Virgil.

A te principium, Tibi desinet. —

Ecl. VIII. 11.

Prima dicte mihi, summa dicende Camœna.

Horat. Epist. I. 1. 1.

'Αρχόμενοι δὲ Δίον καὶ λήγοντες καλείουσιν.

Hesiod.

Ver. 99. Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θίμισας,] Σκῆπτρον, διὰ τὸ κράτος. θίμισας, διὰ τὸ

- 'Ατρεΐδην, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, 'Αγάμεμνον,
'Εν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· ἔνεκα πολλῶν
Λαῶν ἑσσι ἀναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θίμισας, ἵνα σφίσι βελεύησθαι.
100 Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακῆσαι,
Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅταν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεταί ὃ, ττι κεν ἄρξῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τῷδε νοήσει,
105 Οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
'Εξέτι τῷ, ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κέρην
Χωρόμενος 'Αχιλλῆος ἔβης κλισίῃθην ἀπέρας·
Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε

"Atrida, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

"In te quidem finiam, a te autem incipiam; quoniam multorum

"Populorum es rex, et tibi Jupiter in-manus-dedit

"Sceptrumque, et jura; ut ipsis consulas:

100 "Ideo te oportet supra omnes et dicere sententiam, et audire,

"Perficere etiam et alterius consilium, quum aliquem animus jusserit

"Dicere in bonum: penes te autem erit quicquid optimum-visum-fuerit.

"At ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.

"Non enim quis sententiam alius meliorem hac excogitaverit,

105 "Qualem ego sentio, et olim, et etiam nunc,

"Ex eo tempore, quando, generose, Briseida puellam

"Irati Achillis abisti a tentorio auferens:

"Nequaquam secundum nostram quidem sententiam: valde enim tibi ego

96 'Αγαμέμνων] Fl. 100 φᾶσθαι] MS. sed superscr. σθαι. 101 κρηῆναι] MS. Ibid. ὅτ' αὖ] R. 102 εἰ] MS. 104 ἀμείνονα] MS. man. pr.

εἰκασιον· ἔγω γὰρ εἶχον γραπτὸς νόμος. Schol. Victor.

Ver. 102. σέο δ' ἔξεταί, ὃ, ττι κεν ἄρξῃ.] Τὸ τῶν λόγων κατὰρθεμα, σὺν ἔσαι· εἰς σὲ γὰρ ἀνενεχθήσεται, ὃ, ττι αὖ κρατὴ καὶ συμφέρη. — ὃ δῆποτε τῆς παραινήσεως πρῶτη καὶ ἐπικυρωτική ἐκ τῆς γίνεται. Καὶ ἀλλαχῇ. (Odyss. λ. 545.) — "ἐκ τῷδ' ἔχεται ἔργον τι ἔπος τι." Schol. Vulgg. et Victorian.

Ver. 104. Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα] Vide supra ad α'. 249. 260. et ad β'. 372. Caterum alii hic legunt, νόον ἄλλον.

Ver. 106. διογενὲς,] Al. διογενῆς. Ut

referatur scilicet ad 'Αχιλλῆος. Quod est hoc in loco minus venustum. Clark. In textu MS. est διογενῆς sed Schol. legit διογενῆς, aitque Doricum esse.

Ver. 109. σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ Εἴξας,] Διέξας ὑπὸ πλάτῃ τὰ ὀνόματα· τὴν αὐθάδυσαν μεγαλοφροσύνην καλῶν· καὶ τὸ προσπετις, εἴξας, λίγων. Schol. Victorian. Φίλος ἐπιεικής — ἐπαῖνος μᾶλλον ἢ ψόγος χαίρει πρὸς ἐπαινόδωτον ἥδους χρώμενος. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ποιεῖ τὸν παρρησιαζόμενον ἥμισυ λυπεῖν καὶ μάστιγα δερατεύειν, ἢ τὸ — μιστ' εὐνοίας προσφέρεισθαι τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ὅθεν ἔστι ἀρνημένους διὰ πικρῶς ἐξιλίγχειν, ὅτι κολοῦν ἀπολογούμενους, ἀλλὰ καὶ προ-

- Λεσβίδας· ἄς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 130 Ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότε ἀπήρυν
 Κέρην Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμῆμαι,
 Μῆποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἥδ' ἐμιγῆναι,
 ἥ. Θέμις ἀνδρῶπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν.
 135 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω· ἀλαπάξαι,
 Νῆας ἄλῃς χρυσῆ καὶ χαλκῇ νηυσάσσω,
 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα λῆϊδ' Ἀχαιοί.
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσσω,
 140 Αἴ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 Εἰ δέ κεν Ἀργὸς ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, ἔξαρ ἀρέρης,

- "Lesbias; quas, quando Lesbum bene-habitatam cepit ipse,
 130 "Delegi, quæ pulchritudine vincebant genus mulierum.
 "Has quidem ei dabo; interque eas erit, quam tunc abstuli
 "Filiam Briseï; et magnum jusjurandum addam,
 "Nunquam ejus cubile ascendisse, vel cum ea rem habuisse,
 "Qua mos hominum est, virorum et mulierum.
 135 "Hæc quidem statim omnia aderunt: si vero insuper
 "Urbem magnam Priami dii dederint evertere,
 "Naves abunde auro et ære congesto impleat,
 "Ingressus, quando dividemus prædam Achivi.
 "Trojanas porro mulieres viginti ipse deligat,
 140 "Quæ post Argivam Helenam pulcherrimæ sint.
 "Quod si unquam Argos pervenerimus Achaicum, uber agri;

131 ποτ'] MS. 137 χαλκῇ καὶ χρυσῇ Fl. A.

Ver. 129. ἔλεν αὐτὸς.] Πιδανῶς ἔπαινον
 Ἀχιλλεὺς παραινέσει, καὶ μονονυχὶ παρα-
 χαρήσει φησὶ τῶν Αὐτῷ σκύλων. Ἄστυ δὲ
 καὶ ὕπ' ὅψιν αὐτῷ τὴν δαριάν ἄγει, ἐμφαί-
 νων ὅτι, ἃ οἶδεν ἐκείνος, δίδωσιν. Ἀπλῆν δὲ
 τὸ ἔξος, καὶ πάντα πρὸς πειθῶ. Schol.
 Victorian.

Ver. 131. Τὰς μὲν οἱ δώσω.] Qua ratione
 hic μὲν, (etiam extra cæsuram,) produca-
 tur; item ἰπὶ, ver. 132. et ἰπὶ, ver. 144.
 et πρὶ, ver. 147. vide supra ad α'. 51.
 n. 9.

Ver. 134. ἥ. Θέμις ἀνδρῶπων] Θεομα-
 ρίας τὴν εἰσχερὰν λέξιν ἐκάλυψε, — τιμωτά-

ταις προσηγορίας ἐπισκιάζων. Schol. Vic-
 torian.

Ver. 135. εἰ δέ κεν αὐτε] Virgil.

Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri
 Contigerit victori, et prædæ ducere sortem:
 Æn. IX. 267.

Ver. 137. Νῆας ἄλῃς χρυσῇ] Plerique
 hic legunt, Νῆας ἄλῃς χρυσῇ. Quod ferri
 potest. Verum cum infra, ver. 279. a
 plerisque scribatur Νῆας, et hic quoque,
 cum Barnesio, Νῆας edidi. Eustathius
 utrobique legit, Νῆας. Quod perinde
 erit.

- Γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέσῃ,
 Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται, θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκται,
 145 Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
 Τάων, ἣν κ' ἐδέλῃσι, φίλῃν ἀνάεδνον ἀγέσσω
 Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ἔπω τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 Ἑπτὰ δὲ οἱ δώσω εὐ ναϊόμενα πτολίεθρα,
 150 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἰρὴν ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ζαθῆας, ἥδ' Ἀνδειαν βαθύλειμον,
 Καλὴν τ' Αἰπείαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
 Πᾶσαι δ' ἐγγυὲς ἀλὸς νέαται Πύλες ἡμαθόεντος·
 Ἐν δ' ἄνδρες ναῖεσι πολύρρηνες, πολυβῆται,

- "Tum vero gener mihi sit; honorabo autem ipsum aequaliter Oresti,
 "Qui mihi unicus nutritur, rerum-copia in magna.
 "Tres autem mihi sunt filiae in domo bene-constructa,
 145 "Chrysothemis, et Laodice, et Iphianassa:
 "Harum, quam velit, dilectam sine-sponsalibus ducat
 "Ad domum Pelei: ego vero dotalia-dona dabo
 "Multa valde, quot adhuc nemo suæ dedit filiae.
 "Septem porro ei dabo bene-habitas urbes,
 150 "Cardamylen, Enopenque, et Hiran herbosam,
 "Pherasque inclytas, et Antheam profunda-habentem-prata,
 "Pulchramque Æpeam, et Pedasum vitiferam;
 "Omnes autem prope mare sunt, ultimæ Pylum versus arenosam:
 "Virique eas incolunt pecudibus et bobus abundantes,

144 θυγάτρες ἐν] MS. Ibid. εὐπῆκται] MS. Fl. 145 καὶ pr.] abest a Fl.
 A. 1. 153 Πύλον ἡμαθόεντα] MS.

Ver. 141. ἀρέρης.] Vide supra ad ζ.

142. Ver. 142. ἔοι.] Al. ἔρ.

Ver. 144. Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγάτρες] Vir-

gil. Sunt mihi his septem præstanti corpore
 nymphæ:

Quarum quæ forma pulcherrima, Deiopeiam
 Connubio jungam stabili, propriamque dicabo;
 Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
 Exigat, et pulchra faciat te prole parentem.
 Æn. I. 75.

Ver. 147. ἐπιμείλια δώσω] Al. ἰπὶ μί-
 λῃ δώσω. Nempe μίλια ἰπιδώσω. Clark.
 Hoc melius puto et exquisitius, ἰπιδόωναι

sic est ψ. 559. et sic profert locum et ex-
 plicant Etym. M. Schol. min. Ern.

Ver. 149. Ἑπτὰ δὲ οἱ δώσω] Ἀδελφὸν, ἔγωγε
 φερὴν ἰπὶ τῇ θυγατρὶ καὶ ταύτας δίδωμι
 τὰς πόλεις· ἢ ἔρωθιν, ὥςπερ καὶ τὰ ἄλλα
 δώρεα. Schol. Victorian. At vero mihi
 nequaquam hoc ἄδελφον videtur. Si enim
 φερὴν et has urbes annumerasset, dixisset
 utique, non Ἑπτὰ δὲ οἱ δώσω, sed Ἑπτὰ
 ἄρ' οἱ δώσω non, Septem autem, vel Septem
 porro; sed Septem utique, ei dabo.

Ibid. εὐ ναϊόμενα πτολίεθρα, — Καὶ οἱ
 ὑπὸ σκῆπτρῳ] Virgil.

Insuper id campi, quod rex habet ipse Latinus.
 Æn. IX. 274.

- 155 Οἳ κ' ἐ δωτίνῃσι, θεὸν ὧς, τιμήσασι,
Καὶ οἳ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέεσι δέμισας.
Ταῦτα κ' οἳ τελέεσσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
Δμηδήτω· Αἴδης τοι ἀμείλιχος, ἢ δ' ἀδάμαστος,
Τ' ἔνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων·
160 Καί μοι ὑποσῆτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
Ἢ δ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδῃ κύδιζε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν ἐκ' ἐτ' ὀνοσὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι.
165 Ἀλλ' ἄγετε κλητὰς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα
Ἐλθῶσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
Εἰ δ' ἄγε, τὰς ἀν' ἐγὼν ἐπιόφομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.

- 155 " Qui ipsum donis, deum tanquam, honorabunt,
" Et ejus sub sceptro opulenta solvent tributa, [vel, *lata perficient jura.*]
" Hæc utique ei præstabo, si cessaverit ab ira.
" Exorari-se-sinat: Pluto solus implacabilis et inexorabilis,
" Quare et hominibus est deorum odiosissimus omnium:
160 " Atque etiam mihi cedat, quatenus major imperio sum,
" Et quatenus natu major gloriol esse."
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Atrida gloriosissime, rex virorum Agamemnon,
" Dona quidem nequitiam aspernanda das Achilli regi.
165 " Sed agite, delectos excitemus, qui celerrime
" Eant ad tentorium Pelidæ Achillis.
" Quin age, hos ego legam; ii autem pareant.

157 μεταλλήξαντι] MS. 167 ἰγῶ] MS. sic et Schol. Vict.

Ver. 150. Ἰγῶν] *Al.* Ἰγῶν et Ἰγῶν.
Ver. 152. Καλῶν] Vide supra ad β'. 43.
Ver. 153. ἰγῶν ἀλὸς νάται Πύλου] Vel
νάται, ὅστις ἰσχυρὰς, ὡς ἰσορροπία τῇ Πύ-
λῳ vel, νάται, συγκοπὴν ἐκ τοῦ νινάται, ὅ
δηλοῖ τὸ οἰκοῦνται. *Eustath.* Ἀπολλοδώρου
ἢ γράφει, νάται. *Schol. Victorian.* Certe
Homeri temporibus nihil hic inerat am-
bigui. A prioris interpretationis partibus
stat istud infra, λ'. 711. — νάτη Πύλου
ἰσορροπία.
Ver. 155. θεὸν ὧς.] Qua ratione θεὸν,
hic ultimam producat; item Διὶ, ver. 168.
et Ὀδυσσῆϊ, ver. 180. vide supra ad α'. 51.
n. 9.
Ver. 158. Ἀἴδης τοι ἀμείλιχος.] *Horat.*

Non si trecentis, quotquot eunt dies,
Amice, places *illachrymabilem*
Plutona tauris. — *Carm.* II. 14.
— Manesque adiit, regemque tremendum,
Nesciaque humanis precibus mansuescere corda
Virg. Georg. IV. 469.

Ver. 162. ἱππότα] Vide supra ad α'.
175.
Ver. 166. Πηληϊάδῃ Ἀχιλῆος.] Vide su-
pra ad α'. I.
Ver. 167. Εἰ δ' ἄγε.] Particulæ, εἰ, vis
hujusmodi est: Quod si meo consilio pa-
rebit, age etc. Vide supra ad ζ'. 376.
Ibid. πιδίωσθων.] Aut contractum hoc
ex πιδίωσθων aut, duale si sit, qua ra-
tione id fiat, vide infra ad ver. 182.

- Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, Διὶ φίλος, ἡγησάσθω,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
170 Κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων.
Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημήσαί τε κέλεσθε,
"Ὅφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴκ' ἐλεήσῃ.
"Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμεν μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
175 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτοῖο.
Νώμηναν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ', ἐπίον δ', ὅσον ἦθελε θυμὸς,
ᾠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
180 Δενδύλλων ἐς ἑκάστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιχα,

- " Phoenix quidem primum, Jovi dilectus, sit-dux,
" Ac deinceps eat Ajax magnus, et nobilis Ulysses:
170 " Præconum autem Hodiusque et Eurybates simul sequantur.
" Ferte autem ad manus-lavandas aquam, et linguis-favere jubete,
" Ut Jovi Saturnio supplicemus, si forte misereatur."
Sic dixit: his autem omnibus gratam sententiam dixit.
Illico præcones quidem aquam in manus fuderunt,
175 Juvenes autem crateras coronaverunt vino:
Distribueruntque inde omnibus, auspicantes poculis.
At postquam libassent, bibissentque, quantum voluit animus;
Properabant ex tentorio Agamemnonis Atridæ.
Illis autem multa mandata dedit Gerenius eques Nestor,
180 Oculos in unumquemque vertens, Ulyssem autem maxime,

170 ὁ Διὸς] Fl. A. J.

Ver. 168. Φοῖνιξ] Vide supra ad β'. 267.
Ver. 170. Κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυ-
βάτης] ἵνα δηλωθῇ, ὅτι δημοσία ἐστὶν ἡ περισ-
τάσις. Ταλθύβιος δὲ οὐ σίμωται, ὡς Ἀγα-
μέμνονος. *Schol. Victorian.*
Ver. 175. ἐπισέψαντο] Vide supra ad
α'. 470. 471.
Ver. 177. Σπείσαντ'] Fortasse, σπεισάν-
τ'. Quod est usitatus.
Ver. 179. ἱππότα] Vide supra ad α'.
175.
Ver. 180. Δενδύλλων ἐς ἑκάστον.] Οἷον τῇ
ᾠδῇ ἐκτείνων, ὡς ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ παντός
στελλομένους. *Schol. Victorian.*
Ibid. Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιχα.] Quippe cujus
prudentiæ et sapientiæ maximam habuit
fiduciam.
Ver. 182. Τὸ δὲ βᾶτη] Nempe Ajax et
Ulysses: Ut recte *Schol. Victorian.* Nam
Phoenix non erat ipse legatus, sed legato-
rum ad Achillem alumnus suus ductor,
ver. 168. "Εἰσι δὲ (inquit *Scholiastes*) λί-
γους καὶ συμπεριβεβηκέναι τὸν Φοῖνικα· καὶ
οὐδὲ εἶναι ταμῆρας τὸν παρὰ τῷ Παιστῇ ἀρι-
στὸν πολλὰς δὲ καὶ ἐπὶ πλείονι αὐτὸν [τὸν
δυϊκὸν] τιτάχθαι ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ, (*Iliad.* α'.
566.
Μὴ νύ τοι οὐ χροῖσμοντι ὅσα θεοὶ αὖ' ἐν Ὀλύμ-
πῳ.
"Ασπὶς ἴστω.

Vol. I.

3 L

- Πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
 Τὼ δὲ βάτην παρὰ Δῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαϊήχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 Τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φέριγγι λιγείῃ,
 Καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν.
 Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πτόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας.
 Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶεδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Obsecrans eniti, ut flecterent eximium Pelidem.

Hi autem iverunt juxta littus multum strepentis maris,

Permulta vota facientes terram-cingenti Neptuno,

Ut facile flecterent magnos animos Æacidæ.

185 Myrmidonum vero ad tentoriaque et naves pervenerunt:

Illumque invenerunt animum oblectantem cithara arguta,

Pulchra, affabre-facta, (superne autem argenteum jugum erat:)

Quam ceperat e spoliis, urbe Eëtionis eversa:

Hac is animum oblectabat, canebatque utique præclara-facina virorum.

183 Εὐχομένω] in MS. superscr. oi. 184. Ῥηϊδίως δὲ πεπιθεῖν] MS. β. πεπιθεῖν]

Fl. A. 1. 185 ἰκόντο] MS. 187. ἀργύρεον ζυγόν] MS. a manu pr.

καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ, (Odys. 9. 48.)

Κούρω δὲ κρινθίντῃ δύν καὶ πινθήκοντα.

Sed absurda admodum est ista sententia: Neque ullo pacto adhiberi potest Numerus Dualis, nisi quum sermo sit de Duobus: Ut fuse ostendimus supra ad α'. 566. et β'. 288. et ε'. 487. Istud ἄσσει ἰόντῃ (Iliad. α'. 577.) non utique est ἄσσει ἰόντῃ, sed ἄσσει ἰόντα, ut ibi ostendimus. Et quamvis recte dicatur, (Odys. 9. 48.) κούρω δύν καὶ πινθήκοντα, (quod est videlicet κούρω δύν καὶ κούρω πινθήκοντα;) non tamen recte dici potuisset (quod voluit Scholiastes) κούρω πινθήκοντα καὶ δύν. Nec quoniam recte dicas tam κούρω δύν, quam κούρω δύν; idcirco vicissim dicere licebit, κούρω τρεῖς, vel κούρω πινθήκοντα. Cujus rei rationem supra adjecimus; ad α'. 566. Porro in transcurso id monitum Lectorem velim, recte editum a Barnesio versum istum, κούρω δὲ κρινθίντῃ —, quod in aliis pessime scriptum est, κούρω δὲ κρινθίντῃ. Nam κρινθίντῃ primam necessario corripit, (vide supra ad α'. 309.) Neque in his ullus unquam est licentie locus.

Ver. 184. Ῥηϊδίως πεπιθεῖν] Non, ut

Neptunus facile flecteret, (quomodo Editio Wetsteniana, eamque secutus Barnesius pessime vertunt;) sed, ut legati facile flecterent etc.

Ver. 185. ἰκέσθην] Vide ad ver. 182.

Ver. 186. φρένα τερπόμενον φέριγγι] Virgil.

— canit, et mœstum Musa solatur amorem. Æn. X. 191.

Ver. 187. Καλῇ,] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν] Plutarchus περὶ μουσικῆς, sub finem, citat hoc modo; περὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. Et Barnesius in uno MS. repperit, ἀργύρεον ζυγόν. Clark. Idem habuit MS. Lips. a manu pr.

Ver. 189. αἶεδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.] Virgil.

— heroum laudes, et facta parentis.

Eclog. IV. 26.

— equos, atque arma virum pugnasque canebat.

Æn. IX. 777.

Ὡς τε οὐδέποτε ἐκλανθάνεσθαι δῖον τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ τῶν εὐκλειῶν πράξεων, οὔτε πίνοντα, οὔτε ἄδοντα, τὸν γενναῖον ἄνδρα καὶ βασιλικὸν ἀλλ' αἰὶ διατελεῖν ἢ πράττοντα αὐτὸν μέγα

4

- 190 Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦτο σιωπῇ,
 Δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἶδαν.
 Τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ταφῶν δ' ἀνόρεσεν Ἀχιλλεύς,
 Αὐτῇ σὺν φέριγγι, λιπὼν ἔδος, ἔνθα θάασσεν.
 195 Ὡς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
 Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον ἢ τι μάλα χρεῶ,
 Οἱ μοι σκυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐσιν.

190 Patroclus autem ei solus e regione sedebat tacitus, Expectans Æacidem, quando desineret canere.

Hi vero progressi sunt ulterius, præibat autem nobilis Ulysses:

Steteruntque ante ipsum: attonitus autem exiliit Achilles,

Ipsa cum cithara, relicta sede, in qua sedebat.

195 Eodem modo et Patroclus, postquam vidit viros, surrexit; Eos autem dextraprehendens compellavit, pedibus velox Achilles;

“Salvete, sane amici viri venistis; certe aliqua magna necessitas urget;

“Qui mihi, quamvis irato, Achivorum gratissimi estis.”

188 τὴν ἄρετ' T. Ibid. πτόλιν] R. 192 ἡγήτω] MS. 197, 198 χαίρετον — ἔσιν] in MS. superscr. χαίρετε — ἔσιν.

καὶ θαυμαστὸν, ἡ μεμνημένον τῶν ὁμοίων. Iliad. Orat. 2. Κλέα γὰρ ἀνδρῶν αἶδαν, καὶ πράξεις ἡμιθέων, ἔπεπεν Ἀχιλλεὺς τῷ Πηλεΐδῃ τοῦ δικαιοτάτου. Plutarch. περὶ μουσικῆς, sub finem. Τῶς αὐτῷ [τῷ Ἀλεξάνδρῳ] τῶν ἡγεμονίων ὑποσχεσάμενον τὴν Πάριδος λύραν, εἰ βούλοιστο, δάσκειν οὐδὲν (ἔφη) τῆς ἐκείνου δέ μοι τὴν γὰρ Ἀχιλλεὺς κέντημαι, πρὸς ἡν ἐκείνος ἀνεπαύετο, αἶεδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν ἢ δὲ Πάριδος, πάντως μαλακὴν τινα καὶ θήλειαν ἀρμονίαν [imbelli cithara Horat. Carm. I. 15. vide supra ad γ'. 54.] ἱερῆς καὶ ἑσπέρης μέλει. Φιλοσόφῃ τοίνυν ἐστὶ ψυχῆς, σοφίας ἔρῃ, καὶ σοφούς ἀνδρας θαυμάζειν μάλιστα. Id. de Alexandri Magni fortuna sive virtute. lib. I. Porro, lautissime hæc verba (αἶεδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν) vertit Athenæi Interpres Latinus, lib. XIV. cap. 8. “Herculem ex heroibus viris “ab Achille præcipue cantionibus laudatum;” atque etiam alibi rem eandem repetit; scilicet credidit ἄρα κλέα, idem esse atque Ἡρακλῆα.

Ver. 191. ὅποτε λήξειεν] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 192. Τὼ δὲ βάτην] Ulysses et Ajax, ductore Phœnice. Vide supra ad ver. 182.

Ibid. προτέρω,] Προσωτέρω, ἐνδοτέρω. Schol. Sic ver. 199. προτέρω ἄγει.

Ibid. ἡγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.] Ἀἰακὶ præibat Ulysses, cujus erant præcipuæ videlicet in perorando partes: Ducebat autem ambos Phœnix.

Ver. 194. Αὐτῇ σὺν φέριγγι.] Ῥατὰ φιλοφροσύνης ἀπήντησεν αὐτοῖς οὕτως, ὡς ἔχον, σὺν τῇ κιθάρῃ. Τινὲς δὲ, ὡς ἐνὶ αὐτῇ σὺν φέριγγι λιπὼν ἔδος, ὡς αἰδοῦμενος. Schol. Victorian. Amicis inopinato advenientibus assurrexit incompotus.

Ver. 196. δεικνύμενος] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. πόδας ὠκὺς] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 197. Χαίρετον, — ἰκάνετον — ἔσιν.] Vide ad ver. 182.

Ibid. ἢ τι μάλα χρεῶ, Οἱ μοι σκυζομένω περ — φίλτατοί] Summa certe necessitate adducti, ad me iratum advenistis; vos tamen omnium mihi gratissimi advenistis, etiam irato.

Ver. 200. Εἴσιν δ' ἐν κλισίῃσι, τάσῃσι τε] Virgil.

Aurea composuit sponda, —

— stratoque super discumbitur ostrò.

Æn. I. 702.

- “Ως ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς·
 200 Εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
 Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·
 Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μεινοίτις υἱέ, καδίστα,
 Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω·
 Οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
 205 “Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο· ἑταίρῳ.
 Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκε ὄϊος καὶ πίνος αἰγὸς,

Sic fatus, ulterius duxit nobilis Achilles;

200 Et sedere fecit in sellis recubitoriis, tapetibusque purpureis:

Statim autem Patroclum allocutus est, qui prope aderat;

“ Majorem jam craterem, Menœtii fili, appone,

“ Meraciusque misce, poculumque para unicuique:

“ Hi enim carissimi viri meo sunt sub tecto.”

205 Sic dixit: Patroclus autem dilecto obsecutus est socio.

At ipse vas-carnarium magnum imposuit in ignis splendore,

Et in illo tergum posuit ovis et pinguis capræ,

203. κέραις] R. ut olim quosdam libros, eosque paucos, nec optimos, habuisse testatur Eustathius. An Hesychio hoc verbum restituendum qui bis habet Κέραις? Etym. M. in κέραις: κέραις ἐκ τῆς κέρως, κεραίρω, etc.

Ibid. πορφυρέοισιν] Vide supra ad α'. 482.

Ver. 202. Μείζονα δὴ κρητῆρα.] Vide supra ad ζ'. 528. Cæterum notanda hic vis vocabuli, δέ. Majorem (quæso) craterem etc.

Ver. 203. Ζωρότερον δὴ κέραιρε.] Aristoteles interpretatur ὅτι τὸ ἄκρατον, ἀλλὰ τὸ δῶρον. Poët. cap. 25. Alii, apud Athenæum, lib. X. cap. 6. et apud Plutarchum, Sympos. lib. V. Prob. 4. τὸ κέραιρον accipiunt, et τὸ δῶρον, et τὸ ὑπέραιρον. Alii, τὸν πολυτελὴ καὶ παλαιὸν οἶνον. Præfert autem Plutarchus, contra quam Aristoteles, ἀκρατότερον εἰρησθῆναι τὸ ζωρότερον. Quæ quidem et potior videtur sententia.

Ibid. δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω.] Qua analogia fit φαῖνα, ἱφαινα, ἱφαινα, φαῖνα, ἱφαινα, etc. κέραι, ἱφαινα, ἱφαινα, κέραι, etc. μαρτυρομαι, ἱμαρτυρόμενη, ἱμαρτυρόμενη, μαρτυρομαι, etc. et similia: Eadem analogia fit ἱνύνα, ἱνύνα, ἱνύνα, ἱνύνόμην, (vide supra ad γ'. 42.) ἱνύνα, ἱνύνα, sive ἱνύνα. Vide supra ad ι'. 720. et ad α'. 338.

Ver. 204. ὑπέασι.] Nonnulli, ὑπέασι. Minus recte. Clark. ὑπέασι MS. et edd. vett.

Ver. 206. κρεῖον μέγα.] Veteres dubitarunt caro esset intelligenda, an lebes, ut patet ex Eustath. Schol. Lips. nihil de hoc verbo dixit. Quo minus caro intelligatur, impediunt sequentia. Nec vero lebes intelligitur, in quo coquantur carnes. Asa caro est semper in cœnis Homericis. Nec in eodem lebe coquantur variæ carnes. Sed κρεῖον est, mea sententia σφάκιζα μαγειρικὴ, in qua carnes ponuntur, secantur, ut deinde verubus figi possint, quod sequentia docent. Ἐν πυρὸς αὐγῇ Schol. Lips. comparat cum ἰν ἑλύν αὐγῇ. Non posuit in aut super igni, sed prope ignem, in culina. Ern.

Ver. 209. Τῷ δ' ἔχιν Αὐτομίδων, τάμνει δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.] Τάμνει δὲ, τῷ Ἀχιλλεὺς ὑπερέκειναι τὰ κρέα ὅτι Αὐτομίδων, οἷον ὑπερέκειναι αὐτῷ. κείνος δὲ δίδισκον. Schol. Victorian.

Ver. 210. 211. etc.] Quanto cum artificio Poëta in rebus minutis narrandis, et

- Ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομίδων, τάμνει δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
 210 Καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε·
 Πῦρ δὲ Μεινοτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόδεος φῶς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἱμαράνθη,
 Ἀνδρακιὴν φορέσας, ὀβελὸς ἐφύπερθε τάνυσσε·
 Πάσσε δ' ἄλως θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
 215 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄπτησε, καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔχευε,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ,

Injecit etiam porci saginati tergum abundans pinguedine.

Ipsi autem Achilli tenebat carnes Automedon, secabatque nobilis Achilles:

210 Atque eas quidem scite in-minuta-dividebat, et verubus transfigebat:

Ignem autem Menœtiades accendebat magnum, deo-similis vir.

Ac postquam ignis deflagrasset, et flamma elanguisset,

Prunis stratis, is verua desuper extendit:

Inspersitque sale sacro, e fulcris elevans.

215 Ac postquam assavisset, et in mensas-coquinaras fudisset,

Patroclus quidem panem acceptum distribuit in mensa,

206 αὐτὰρ ὁ κρεῖον] MS. 209 τάμνει] MS. 215 ἑλεοῖσιν] MS. in textu et Schol. et edd. vett. ἔχουν] Fl. A. J. ἔθην] MS. ἔθην] R.

hic et alias, sententias singulas singulis versibus absolvat; vide supra ad α'. 436. etc. et ad β'. 102. Εἰς ταπεινὴν τὰξιν μαγειρικὴν κατερχόμενος, ὃδὲν ἦττον τὴν ἡρωικὴν διαφυλάττει σιμνότητα. Schol. Victorian. ad ver. 206. Et ad ver. 212. Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν, ὃδὲς τοσαύτην ἐπέδρασε σιμνότητα. Homerum nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superaverit. Quintilian. lib. X. cap. 1. Clark. Eadem totidem verbis cum Schol. Victor. habet Lips. laudans insuper metaphorarum usum et verborum delectum, quod κάββαλε dixit non κατέθηκε, τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ etc. Ern.

Ver. 212. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἱμαράνθη.] Virgil.

Postquam collapsæ cineres, et flamma quievit.

Æn. VI. 226.

Plutarchus, de facie in orbe lunæ, versum hunc ita citat,

Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς αἰθρὸς ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ.

Alii isto modo,

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἱμαράνθη, παύσατο δὲ φλόξ.

Utrique minus eleganter.

Ver. 213. ὀβελὸς ἐφύπερθε τάνυσσε.] Quod erat prunis hoc modo impositum, dicebatur Romanis In igne versari, simili fere loquendi ratione ac Equitem dicebant In equo vehi. Quod cum non intelligeret Jul. Cæs. Scaliger. (Poët. lib. VI. cap. 7.) imperite admodum istud Horatii reprehendit, — “turdos versat in igne;” contenditque Horatium scribere debuisse, — “versat ad ignem.” Quæ alia res est, ac quod voluit Horatius. Clark. Atque etiamsi versat ad ignem est illud ipsum, quod voluit Horatius, tamen idem est versat in igni, ut supra ἰν πυρὶ, idem quod ἐπὶ ποταμῷ. Ern.

Ver. 214. ἄλως θείοιο.] Θείοιο, ἢ ὅτι τὰς φιλίας ἐννάγει, ἢ διὰ τὸ ἄσπετα πνεῦν τὰ πασόμενα. Schol. Victorian. Vel, quia in universa vita plurimus ejus et communis est usus; qua de causa Aqua itidem et Lux eandem habent appellationem. Plutarch. Symp. lib. V. Probl. 10.

- Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσσεύς θεῖοιο,
 Τοίχῃ τ' ἐτέρωιο· θεοῖσι δὲ θυῖσαι ἀνώγει
 220 Πάτροκλον, ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλει θυηλάς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ θεῖος Ὀδυσσεύς,
 Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δίδεκτ' Ἀχιλλῆα.
 225 Χαῖρ', Ἀχιλλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης ἐκ ἐπιδευεῖς,
 Ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 Ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 Δαίνυσθ'· ἀλλ' ἐ δαιτὸς ἐπηράτε ἔργα μέμηλεν·

Pulchris in canistris: Sed carnes distribuit Achilles.

Ipse autem e-regione sedit Ulyssis divini,

Ad parietem alterum: diis autem sacrificare jussit

220 Patroclum, suum socium: is vero in ignem jecit primitias.

Hi itaque in cibos paratos appositos manus extenderunt.

Ac postquam potus et cibi desiderium exemissent,

Innuit Ajax Phœnici: animadvertit autem divinus Ulysses,

Impletoque vino poculo, propinavit Achilli;

225 "Salve, Achille; epulorum quidem æqualium non indigentes sumus.

"Tum in tentorio Agamemnonis Atridæ,

"Tum etiam hic nunc: adsunt enim animo-grata multa

"Ad epulandum: Atqui non jam convivii amabilis opera sunt-curæ:

217 αὐτὰρ] MS. 220 θυηλάς] MS. 225 θεῖος] MS. 224 Ἀχιλλῆα]

Fl. A. J. R. 225 Ἀχιλλεῦ] Fl. ἐπιδευεῖς ἡμῖν] MS. et edd. vett. 232

νηῶν] abest a MS. et Fl.

Ibid. κρατιυτάων ἐπαίρας.] Schol. Lips. Κρατιυτάων, ἢ τῶν ἀλοθιπῶν, ἢ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἰσχύρας· Ἐμβάλλει δὲ ἐκτὸς τῆς πυρὸς, ἵνα μὴ ἐκτὸς πάντων ἰσχυρῶν.

Ver. 215. ἱλοῖσιν ἱχθυῖν.] Athenæus, lib.

IV. cap. 22. legit: ἱλοῖσιν ἱχθυῖν. Al. ἱλοῖ-

σιν. Clark. Vide Var. Lect.

Ver. 217. Καλοῖς] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 220. Πάτροκλον, ὃν] Vide supra ad

α'. 51.

Ibid. ἐν πυρὶ βάλλει] Vide supra ad α'.

593.

Ver. 222. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Vide su-

pra ad α'. 469.

Ver. 223. Νεῦσ' Αἴας· Φοῖνικι νόησε δὲ

θεῖος Ὀδυσσεύς,] Nempe bellator erat, et ingenii subasperi Ajax, non orator. Itaque Ulyssis tributæ erant dicendi partes. Innuit autem Ajax Phœnici, qui Achilles altor fuerat atque assecla, eosque jam ad Alumnum suum duxerat; ut ipse, quod ad loquendum tempus esset opportunum, nutu significaret.

Ver. 224. Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δίδεκτ' Ἀχιλλῆα.] Vide supra ad γ'. 4. et 262.

Ver. 225. Χαῖρ', Ἀχιλλεῦ.] De hujus orationis artificio, vide supra ad ver. 1.

Ibid. δαιτὸς μὲν εἴσης] Vide supra ad α'. 468.

- Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφεῖς, εἰσορόωντες,
 230 Δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ, σαωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι
 Νῆας εὐσσελμυς, εἰ μὴ σύγε δύσεαι ἀλκὴν.
 Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλὴν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπὲρ θυμοι, τηλεκλειτοὶ τ' ἐπὶ κερκοί,
 Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, ἐδ' ἔτι φασὶν
 235 Σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 Ἀσφράπτει· Ἐκτὼς δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυρος Διὶ, ἐδὲ τι τίει
 Ἀνέρας, ἐδὲ θεός· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
 240 Ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἧ δῖαν·

"Sed valde magnam cladem, Jovis-alumne, inspicientes,

230 "Timemus; in dubio utique, utrum servandæ, an perituræ sint

"Naves bonis-transtis-instructæ, ni tu indueris fortitudinem.

"Prope enim naves et murum castra posuerunt

"Trojani superbi et e-longinquo-vocati socii,

"Accensis ignibus multis per exercitum; neque amplius aiunt

235 "Prohiberi se posse, quin in naves nigras invadant.

"Jupiter autem ipsis Saturnius fausta signa ostendens

"Fulgurat: Hector vero valde fortitudine oculos-truces-circumferens

"Furit terribiliter, fretus Jove, nec quicquam veretur

"Homines, neque deos: ingens enim ipsum rabies subit.

240 "Precatur autem, ut citissime appareat aurora divina:

233 τηλεκλειτοὶ] MS. et Schol. τηλεκλειτοὶ κεκλημένοι. 234 κηάμενοι] MS. v. ad 88. Ibid. φασι. 235 ἐν νηυσὶ] MS. 238 μαίνεται] MS. edd. vett.

Ibid. ἐπιδευεῖς, Ἡμὲν ἐνὶ] Al. ἐπιδευεῖς ἡμῖν, ἐνὶ. Al. ἐπιδευεῖς. Minus recte.

Ver. 226—231. Ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ—σύγε ἀσφράπτει ἀλκὴν.] Καλῶς τὰ περὶ τὴν Ἑξίασιν ἡμῶν τῇ παρ' Ἀγαμέμνωνι λέγει ἐν ᾗ ἑδεμῖαν ἱερὰ φιλοτιμίαν τὴν δὲ Σωτηρίαν ἐν Ἀχιλλεῦ κηῖσθαι μόνῃ φησί. Τὸτο γὰρ, φησιν, ἡμῶν αἰτῶντες, ὃ ἐξ ἄλλης λαβεῖν ἐ δυνάμει-
 Schol. Victorian.

Ver. 228. ἐκπράττει] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐκπᾶμαι, (penultimam enim tum necessario produceret); sed ex ἐκπᾶμαι. Vide supra ad α'. 67.

Ver. 236. Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης] Al. Ζεὺς γὰρ σφιν Κρονίδης. Cicero, de Divinatione,

lib. II. §. 59. memoria lapsus, Ajaci hæc tribuit: "Homericus Ajax, apud Achil-

"tem querens de ferocitate Trojanorum

"nescio quid, hoc modo nunciat;

"Prospera Jupiter his dextris fulgoribus edit."

Ver. 241. νηῶν ἀποκόψει ἄκρα κόρυμβας,]

"Ἡ, ὡς ἂν μὴ ἀφῇται τὸ σῶς τῶν ἐντετυπω-

μένων αὐτοῖς ἀγαλμάτων ἢ μάλιστα, ἵνα,

κατὰ παλαιὴν ἔδος, ἀναθήσῃ αὐτὰ ναοῖς ἐγ-

χωρίοις εἰς τρόπαια. Schol. Victor.

Ver. 243. ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῷ.] Al.

ὀρεινομένους ὑπὸ καπνῷ. Supra γ'. 183. ἀτυ-

ζομένους περὶ καπνῷ. Clark. Vid. Var.

Lect.

- Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
 Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλερῷ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Διώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζόμενες ὑπὸ καπνῷ.
 Ταῦτ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 245 Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἰσίμον εἶη
 Φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἱκὰς Ἀργεὺς ἱποβότοιο.
 Ἄλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, υἷας Ἀχαιῶν
 Τειρομένους ἐρύσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδῷ.
 Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἴσσεται, ἐδὲ τι μῆχος
 250 Ῥεχθέντος κακῷ ἐς ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 Ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπε·
 Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 255 Δάσεσ', αἶψ' ἐδέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν

" Affirmat enim navium se abscissurum summa rostra,

" Ipsasque incensurum pernicioso igne; atque Achivos

" Interfecturum ad ipsas, attonitos in fumo.

" Hac graviter timeo in mente, ne ei minas

245 " Perficiant dii; nobisque jam fatale sit

" Perire in Troja, longe ab Argo equis-apto.

" Verum surge, si in animo tibi est, quamvis sero, filios Achivorum

" Afflictos defendere a Trojanorum impetu.

" Ipsi sane tibi postea dolor erit, neque ullo modo

250 " Acceptæ jam cladis est remedium invenire: sed longe ante

" Considera, ut Danaï arceas funestum diem.

" O amice, profecto tibi pater præcipiebat Peleus

" Die illo, cum te ex Phthia Agamemnoni misit;

" Fili mi, fortitudinem quidem Minervæ et Juno

255 " Dabunt, si voluerint; tu vero ingentes animos

242 αὐτάς τε πρήσειν] Fl. A. 1. αὐτάς δ' ἱμν.] R. 243 διώσειν] Fl.

Ibid. ὀρυμινε] MS. Fl. A. J. nisi quod edd. habent α.

Ver. 249. οὐδὲ τι μῆχος — ἴσσει] Ἀμύχανον ἴσσει. Cæterum fuerunt qui hic legerent, οὐδὲ τι μῆχος.

Ver. 255. σὺ δὲ μεγαλήτορα] Vide supra ad α. 51.

Ver. 258. Τίσεσ'] Al. Τίσεσ'.

Ver. 259. σὺ δὲ λήθαι.] Πρῶτος καθήψασα, οὐκ ἀμειλύν αὐτὸν φήσας, ἀλλ' ἐπιλελῆσθαι. Schol. Victorian.

Ver. 260. Παύει.] Editi habent παύει.

Quod aliis in locis Activum est. Barnesius edidit, παύει ex MSS. duobus, in quibus scriptum erat, παύει. Neque non verisimile est, scripsisse Homerum, παύει quod utique pronunciabatur, παύει. Clark. In MS. est παύει, sed superscripto α. m. s. sive ita corrigi, sive intelligi voluit. Nec est quod impediatur, quo minus παύει activum servetur et neutraliter accipiat, cum alii antiquissimi et oprimi παύει sic

- Ἴσχειν ἐν στήθεσσι φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων
 Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνε, ὄφρα σε μάλλον
 Τίσωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὦς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δὲ λήθαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 Παύει, ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 Ἀξία δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκesson, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 Ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 Ἐπ' ἀπύργους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265 Αἰθῶνας δὲ λείβητας εἴκοσι, δαδὲκα δ' ἵππους
 Πηγὰς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 Οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνὴρ, ὃ τόσσα γένοιτο,
 Οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 Ὅσσ' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270 Δώσει δ' ἐπὶ τὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,

" Contine in pectoribus; humanitas enim melior:

" Desine autem a contentione noxia, ut te magis

" Honorent Argivorum et juvenes et senes.

" Sic præcipiebat senex; tu vero oblivisceris. Atqui vel etiam nunc

260 " Cessa, mitteque iram tristem. Tibi vero Agamemnon

" Digna dona dat, si desieris ab ira.

" Quod si vis, tu quidem me audi, egoque tibi recensebo,

" Quot tibi in tentoriis promiserit dona Agamemnon;

265 " Septem-igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,

" Validos, in cursu-victores, qui præmia pedibus reportarunt.

" Non sane pauper esset vir, cui tot contigerint,

" Neque inops valde-pretiosi auri,

" Quot Agamemnonis equi præmia pedibus reportarunt.

270 " Dabit item septem mulieres forma-præstantes, operum scientes,

248 Ὀρυμαγδῷ] Fl. A. J. 250 παύει] A. 2. 3. J. 258 Τίσεσ'] Fl. A. J. 260 Παύει] MS. edd. vett. 263 ἰν] MS. 270 δώσει] A. 2. 3. J. autem δώσει.

dixerint, Hesiodus et alii, ut dudum docuere viri docti. Ern.

Ver. 261. Ἀξία δῶρα δίδωσι] Καλῶς — ἀπὸ τῶν πατρῶν λόγου πιπτάναι αὐτὸν, προσφέρει τὰ δῶρα ἀσχετοῦ γὰρ ἢ ἀπ' ἀρχῆς. Schol. Victorian.

Ver. 262. Εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκesson,] Hæc ita accipienda existimat Domina Dacier, ac si istud Εἰ δέ, incipientis esset id dicere, quod versu demum trecentesimo profertur,

Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπὸ χθονὸς — quæ autem hic inseritur donorum enumeratio, δὲ ἀποσιωπήσας esset interposita: Εἰ δέ — (σὺ μὲν μευ ἄκesson) — εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης etc. Verum, præterquam quod hoc longius videatur petitum; liquet, ista ratione, non utique σὺ μὲν μευ ἄκesson, sed σὺ δ' ἄρ' μευ ἄκesson, dictum oportuisse. Istud autem Εἰ δέ, revera simile est atque Εἰ δ' ἄρ', ζ'. 376. 9'. 18. σ'. 667. aliisque mul-

- Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτὸς,
Ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
Τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα
Κέρην Βρισηός, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμείται,
275 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἥδ' ἐμιγῆναι,
ἥ δέ μιν ἐστὶν, ἄναξ, ἥ τ' ἀνδρῶν, ἥ τε γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω· ἀλαπάξαι,
Νῆας ἅλιν χρυσῆ καὶ χαλκῇ νήσασσθαι
280 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἰκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
Αἶκε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν, ἔδραρ ἄρ' ἔρως,
Γαμβρός κεν οἱ τοῖς· τίσι δέ σε ἴσον Ὀρέση,
285 Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγατρὶς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτω,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·

- "Lesbias; quas, quando Lesbum bene-habitatam cepisti ipse,
"Delegit, quæ tunc pulchritudine vincebant genus mulierum.
"Has quidem tibi dabit, interque eas erit, quam tunc abstulit
"Filiam Brisei: et insuper magnum jusjurandum addet,
275 "Nunquam ejus cubile ascendisse, vel cum ea rem habuisse,
"Qua mos est, rex, et virorum et mulierum.
"Hæc quidem statim omnia aderunt: si vero porro
"Urbem magnam Priami dii dederint evertere,
"Naves abunde auro et ære congesto impleas
280 "Ingressus, quando dividemus prædam Achivi.
"Trojanas porro mulieres viginti ipse deligas,
"Quæ post Argivam Helenam pulcherrimæ fuerint.
"Quod si unquam Argos pervenerimus Achæicum, uber agri,
"Tum vero gener ei sis: honorabit autem te æqualiter Orestis,
285 "Qui ei unicus nutritur rerum-copia in magna.
"Tres autem ei sunt filiae in domo bene-constructa,
"Chrysothemis, et Laodice, et Iphianassa:

276 #] MS. Ibid. ἥ τ' ἀνδρῶν, ἥ τε. 278 ἀλαπάξαι] MS. 279 νῆα] MS. R.
281 ἐλέσθαι] MS. Fl. A. J. 283 ἰκοίμεθ' A. 2. 3. J. 286 θυγατρίδας] MS.

tis in locis; atque etiam hoc ipso supra Ver. 274. καὶ ἐπὶ μέγαν] Quæ ratione
in libro, ver. 167. hic, ἐπὶ, ultimam producat; item xiv, ver.
Ver. 264—269.] Vide supra ad ver. 284. et δέ, ver. 285. et ἐν, ver. 286. et πρὸς.
122—157.

- Τάων, ἣν κ' ἐδέλυσθαι, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
Πρὸς οἶκον Πηληϊός· ὁ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
290 Πολλὰ μάλ', ὅσσ' ἔπα τις ἦν ἐπέδωκε θυγατρί.
Ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἰρὴν ποιήσσαν,
Φηρέας τε Ζαδείας, ἥδ' Ἀνδείαν βαθύλειμον,
Καλὴν τ' Αἰπείαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
295 Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέεται Πύλῃ ἡμαθόεντος.
Ἐν δ' ἀνδρες ναίεσι, πολυρρήνες, πολυβῆται,
Οἳ κέ σε δατίνῃσι, θεὸν ὥς, τιμήσῃσι,
Καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέεσι δέμισας.
Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
300 Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόδι μᾶλλον,
Αὐτὸς, καὶ τὸ δῶρα· σὺ δ' ἄλλας περ παναχαιῖς
Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
Τίσεσ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο. [δη,
Νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοισι, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλ-

- "Harum, quam velis, dilectam sine-sponsalibus ducas
"Ad domum Pelei: ille autem dotalia-dona dabit
290 "Multa valde, quot antehac nemo suæ dedit filiae.
"Septem porro tibi dabit bene-habitas urbes,
"Cardamylen, Enopenque, et Hiran herbosam,
"Pherasque inclytas, et Antheam profunda-habentem prata,
"Pulchramque Æpeam, et Pedasum vitiferam:
295 "Omnes autem prope mare sunt, extimæ ad Pylum arenosam:
"Viri autem eas incolunt pecudibus et bobus abundantes,
"Qui te donis, deum tanquam, honorabunt,
"Et tibi sub sceptro opulenta solvent tributa:
"Hæc utique tibi præstabit, si desieris ab ira.
300 "Quod si tibi Atrides quidem invisus est ex-animo magis,
"Ipse, et ejus dona; at tu alios tamen universos-Achivos
"Afflictos miserare in castris, qui te, deum velut,
"Honorabunt: certe enim apud ipsos valde magnam gloriam tuleris.
"Nunc enim Hectorem interfeceris, quum utique valde tibi prope venerit,
288 ἀγίσθαι] MS. R. 292 Ἰρην] MS. 297 τιμήσῃσι] MS. edd. vett.
301 τῷ δῶρα] A. 3.

ver. 289. et δη. ver. 297. 302. et μάλα, πτολίεθρον ἐν τῇ στίχῃ. "Ὡςτις μὴ καὶ ἀπο-
ver. 303. vide supra ad α'. 51. n. 8. λίσῃ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μεγάλα δύναται ἐπι-
Ver. 304. Νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοισι, Καλῶς διέξασθαι κατὰ τῶν πολεμίων. Schol. Vic-
ἵπτι καὶ ἰσταῖν τὸ, "νῦν" ὡς πρῶτον αὐτῷ torian.

- 305 Λύσσαι ἔχων ὅλοήν· ἐπεὶ ἔτινα φησὶν ὁμοῖον
Οἱ ἔμναι Δαναῶν, ἔς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, [λεῦς
Χρῆ μιν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
310 Ἦ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσαι,
Ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὅμῳς αἶδαο πύλησιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἔρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
315 Οὔτε μέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
Οὔτ' ἄλλας Δαναῶς, ἐπεὶ ἐκ ἄρα τις χάρις ἦεν

- 305 "Rabiem habens perniciosam: quippe neminem putat similem
"Sibi esse Danaorum, quos huc naves vexerunt."
Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
"Nobilissime Laertiade, solertia pollens Ulysses,
"Oportet sane sententiam meam aperte dicere,
310 "Quemadmodum sentioque, et quemadmodum perfectum erit,
"Ut ne mihi obstrepatis assidentes aliunde alius:
"Inimicus enim mihi ille æque ac inferni portæ,
"Qui aliud quidem occultat in animo, aliud vero dicit.
"Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum:
315 "Neque mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto,
"Nec alios Danaos: quippe ei haud unquam gratia fuit tributa.

306. αἱ ἔμναι] Fl. A. 1. 313 κεύθει] MS. Ibid. ἔτινα] MS. Fl. A. 1
314 ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσαι] MS.

Ver. 307. πόδας ὠκὺς] Vide supra ad α'.
58.
Ver. 308—313.] 'Εν ταύταις δηλαῖ ταῖς
ἔπειτα τὸν τρέπον ἱκατέρω τοῦ ἀνδρός· ὡς δ'
μιν Ἀχιλλεὺς εἴη ἀληθὲς τι καὶ ἀπλοῦς· ὁ
δὲ Ὀδυσσεὺς, πολύτροπός τι καὶ ψυχρός. Plato
in Hippia.
Ver. 310. Ἦ περ δὴ φρονέω τε,] Ὡς περ
δὴ φρονέω τε. Plato, ubi supra. Al. Ἦ περ
δὴ φρονέω τε, apud Eustathium.
Ibid. καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσαι,] Καὶ ὡς
τετελεσθαι οἶω. Plato, ubi supra.
Ver. 312. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος,]
'Εγὼ δ' ἐν ἀνδρὶ ἀναβαστάτω τραφὼς,
Χίμαιρας, ἱμάδας τῶν τρέπων ἀπλοῦς ἔχων.
Achill. apud Eurip. Iphigen. in Aul. ver.
926.

Ver. 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρε-
σιν, ἄλλο δὲ βάζει.] Ὅς γ' ἕτερον μὲν κεύθει
ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ ἔτινα. Plato, ubi supra.
Ver. 314. Ὅς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα,] Ὅς
καὶ τετελεσμένον ἔσαι. Plato ibid.
Ver. 315. Οὔτε μέ γ' Neque mihi equi-
dem, etc.
Ver. 318. πολυμήχαν' Al. πολυμήχαν.
Ver. 319. Ἐν δὲ ἡ τιμῇ] Ita edidit Bar-
nesius ex MSS. et Edit. Vett. Recte, ut
mihi quidem videtur; nam ἡ primam
corripit. Al. Ἐν δ' ἡ τιμῇ. Clark. Con-
sentit MS. Lips. cum edd. vett.
Ver. 322. Αἰὶ ἡμῶν ψυχῇ] Virgil.
Succedunt, animasque in aperta pericula mit-
tunt. En. IX. 662.

- Μάρνασθαι δηϊόισι μετ' ἀνδράσι νωλεμῆς αἰεῖ.
'Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
'Εν δὲ ἡ τιμῇ ἡμῶν κακὸς, ἡδὲ καὶ ἐσθλός.
320 Κάτθαν' ὁμῶς ὃς, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὃς, τε πολλὰ ἐοργάς·
Οὐδέ τι μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
'Ὡς δ' ὅρνεος ἀπτήσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
Μάσακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
325 Ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνῆς νύκτας ἴαυον,
'Ἡματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
'Ανδράσι μαρναμένους, ὁάρων ἔνεκα σφετερέων.
Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνδράπων,

- "Qui pugnaverit hostibus cum viris assidue semper.
"Utiue æqua pars datur cessanti, ac si acriter quis pugnet:
"Inque eodem honore tum ignavus, tum fortis.
320 "Occumbit æque et iners vir, et qui multum laboravit:
"Nec quidquam mihi præ aliis ex re fuit, quod pertulerim mala animo,
"Semper meam animam objectans periculis pugnae.
"Sicut autem avis implumibus pullis affert
"Escam, postquam ceperit; male autem ei est ipsi:
325 "Sic et ego multas quidem insomnes noctes duxi,
"Dies autem cruentos exegi pugnans,
"Cum viris prælians, uxorum gratia [Atridarum] istorum.
"Duodecim utique classe urbes vastavi hominum,

325 ἀπτήσιν] edd. vett. 324 κακῶς δὲ τι οἱ] MS. 328 Δώδεκα δὲ ξύν]
Fl. δώδεκα σὺν] MS.

Ver. 324. κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ.]
Κακῶς δὲ τί οἱ πέλει αὐτῇ. Apud Plutarch.
de Amore proles. Atque ita quoque Schol.
Victorian.
Ver. 327. μαρναμένους, ὁάρων ἔνεκα σφε-
τερέων.] Vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæ-
terum male hic versio Wetsteniana, cæ-
teroqui plerumque elegantissima; "uxo-
rum gratia VESTRARUM." Sen-
tentia enim ea est, quam exhibent Schol.
Victorian. Οὐ δὲ ἡμῶν ἡδονή, "Οὐ γὰρ ἐγὼ
"Τρώων ἔτινα ἡλυθον." ἀλλὰ διὰ τὸ γυναικῶν
"Ἀγαμέμνονος" τῆτο γὰρ δηλαῖ, "Ὁάρων ἔνεκα
"σφετερέων." Qua de re et Eustathius:
"Ἐντιῦθεν ὁ Σοφοκλῆς μεθ' ὁδοῦ τοῖς, ποῖσι τὸν
"Τυκρον λίγυντα τῇ Ἀγαμέμνονι, ἔτι ὁ Αἴας
"διὰ τὴν Αὐτῇ γυναῖκα ἐν Τροίᾳ ἱμάχιστε" ταύ-

τὸν τι λογισάμενος τὸ, διὰ τὴν Αὐτῇ, καὶ τὸ,
διὰ τὴν τῇ Μινελῆς τῇ ἀδελφῇ. Addunt au-
tem Schol. Victorian. et aliam interpreta-
tionem: ἡ, τολμηρῶς πολεμῶν πρὸς ἀνδράς,
ὡς περ παῖδων ἡψικονδύων ἀγωνιζομένων. Quæ
languidior multo est sententia.
Ver. 328. Δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις]
Merito hic reprehendit Poppius Eustathius-
am, qui ambiguitatem hic exquisivit, quæ
nulla est; ἡ, πόλεις ἀλάπαξ' σὺν νηυσὶ.
Quasi scilicet δώδεκα et ἰνδικα non essent hoc in
loco tam perspicue inter se opposita, ut
nihil possit supra. De Achillis autem,
quam quis hic nimiam fortasse arguerit,
Laudatione Sui, recte Plutarchus: Ἀδικε-
μένη τῇ πολιτικῇ δίδεται τὸ λίγυν τι περὶ

- Πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 330 Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρον Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ δοῆσι,
 Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 Ἄλλα δ' ἀριτῆεσσι δίδε γέρα, καὶ βασιλεῦσι·
 335 Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μένεσ' Ἀχαιῶν
 Εἴλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρία, τῇ παριαύων
 Τερπέσθω· τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσιν
 Ἀργεῖος; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ ἔχ' Ἑλένης ἔνεκ' ὑπόμοιοι;
 340 Ἡ μὲνοι φιλέεσ' ἀλόχους μερόπων ἀνδρώπων
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 Τὴν αὐτὴ φιλέει καὶ κήδεται· ὥς καὶ ἐγὼ τὴν

" Pedester vero undecim aio per Troicum-agrum glebosum:

330 " His ex omnibus, supellectilem multam et pretiosam

" Abstuli, et omnia ferens Agamemnoni dabam

" Atridae: is vero remanens apud naves veloces,

" Accipiens, pauca dividebat, pleraque autem retinebat.

" Alia vero optimatibus dabat munera, et regibus:

335 " Ac istis quidem ea firma manent; a me vero solo Achivorum

" Abstulit: habetque uxorem meam animo-gratam: cui condormiens

" Oblectetur. Quid autem oportet bellare cum Trojanis

" Argivos? Quid vero exercitum adduxit huc congregatum

" Atrides? an non Helenæ causa pulchræ-comis?

340 " An soli diligunt uxores suas articulata-voce-loquentium hominum

" Atridae? Utique quisquis vir bonus et prudens,

" Suam ipsius amat et curat: ut et ego hanc

333 ἔχισκε] edd. vett. 337 πολεμιζέμεν] MS. 341 ἐπειδὴ] edd. vett.
 342 αὐτῇ] A. 3.

αὐτῇ πρὸς τὰς ἀγωνιούσας· ὥς περ ὁ Ἀχιλλεύς ἄλλως μὲν ὕψιστο τῷ Διὶ τῆς δόξης, καὶ μέγιστος ἢ λίγων· " αὐτὴ παρὰ Ζεὺς Δῶσι " πόλιν Τροίην ἐνταύχιν ἐξαλαπάξει· " ὁ βροτοῖς δὲ παρ' Ἀχίλῃ καὶ προσηλασσοῖς, ἴφιστι τῇ μεγαλαυχίᾳ τῇ ἰσχυρῇ, " Δωδῆκα " γὰρ ἐν νηυσὶ πόλιν ἐλάσσει ἀνδρώπων· " καὶ " Οὐ γὰρ ἡμῖς κέρως λύσσει μίτῃ " πρὶν Ἐγγυδί λαμπομένης. " De Laude Sui. Porro, notanda hic vis vocabuli δώ· Δωδῆκα δὲ, Duodecim utique, vel, Duode-

cim scilicet. Videtur Plutarchus legisse, δωδῆκα γὰρ. Quod eodem redit.

Ver. 330. πασίων] Pronunciabatur, πασῶν. Nam prima necessario producitur.

Ver. 336. παριαύων] Non συναύων, sed παριαύων, διὰ τὸ βίαιον. Ut Odys. χ'. 37. Δμωῆσιν δὲ γοναῖζι παριναύεσθαι βίαιος. Schol. Victorian.

Ver. 340. Ἡ μὲνοι φιλέει — Ἀτρεΐδαι:] Virgil.

— ferro sceleratam excindere gentem

- Ἐκ θυμῷ φίλεον, δερικτητὴν περ ἔσσαν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησε,
 345 Μὴ μευ πειράτω εὖ εἰδότος· ἐδὲ με πείσει.
 Ἄλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 Φραζέσθω, νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 Ἡ μὲν δὲ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 Καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 350 Εὐρεΐαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
 Ἄλλ' ἐδ' ὥς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνιο
 Ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολεμιζόν,
 Οὐκ ἐδέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
 Ἄλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν.
 355 Ἐνθα ποτ' οἷον ἔμιμνε, μόγις δὲ μευ ἔκφυγεν ὀρμὴν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ ἐδέλω πολεμιζέειν Ἐκτορι δίω,

" Ex animo amabam, captivam licet existentem.

" Nunc autem, postquam e manibus præmium eripuit et me fraudavit,

345 " Ne me tentet probe-gnarum, neque enim mihi persuadebit.

" Verum, o Ulysses, tecum et aliis regibus

" Cogitet, quomodo a navibus propellat hostilem ignem.

" Sane quidem jam permulta fecit sine me,

" Ac scilicet murum ædificavit, et duxit fossam prope ipsum

350 " Latam, magnam; inque ea vallos defixit:

" Sed ne sic quidem potest vim Hectoris homicidæ

" Sustinere. Dum autem ego inter Achivos pugnabam,

" Non voluit pugnam procul a mœnibus ciere Hector,

" Sed quantum ad Scæasque portas et fagum progrediebatur.

355 " Ibi olim me solum semel mansit, vix autem meum effugit impetum.

" Nunc vero, quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili,

343 δοικ.] MS. 346 ἄλλοισι] MS. 352 Ἀχαιοῖσι] MS. edd. vett.

Conjuge prærepta: Nec solos tangit Atridas
 Iste dolor, solisque licet capere arma Mycenis.
 Æn. IX. 137.

Ver. 341. ἐπειδὴ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθός] Ita edidit Barnesius ex MSS. Al. ἐπειδὴ ὅστις ἀγαθός. Clark. Barnesianis consentit MS. Lips.

Ver. 346. σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι] Τὴ βασιλείᾳ ἐπέντες, (α'. 175.) ὥς παρῆσι μοι καὶ ἄλλοι, οἳ καὶ με τιμώσιν· λίγῃ νῦν Ἀχιλλεύς βαρύνει μάλα πρὸς ἐκείνῳ·

Ἄλλ' Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι, φραζέσθω etc. Eustath.

Ver. 349. Καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον] Virgil.

— hæc medii fiducia valli,
 Fossarumque moræ, leti discrimina parva.
 Æn. IX. 143.

Ibid. καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ] Al. καὶ ἤλασεν ἱερὰς τάφρον.

Ver. 350. ἐν δὲ σκόλοπας] Al. πρὶ δὲ σκόλοπας.

- Ἀύριον ἰρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 Νήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερεύσσω,
 "Οψεαι, ἦν ἐδέλυσθαι, καὶ αἶκεν τοὶ τὰ μεμήλη,
 360 "Ἡεὶ μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεῖστας
 Νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσίμεναι μεμαῶτας·
 Εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶη κλυτὸς Ἑνωσίγαιος,
 "Ἡματί κεν τριτάτῃ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 "Ἐσι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 365 "Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,
 "Ἡδὲ γυναῖκας εὐζῶνας, πολὺν τε σίδηρον

"Cras, sacris Jovi factis et omnibus diis,

"Oneratas bene naves postquam in mare deduxero,

"Videbis, si volueris, et si tibi hæc curæ fuerint,

360 "Bene mane Hellespontum super piscosum navigantes

"Naves meas, inque ipsis viros remigandi cupidos:

"Si autem prosperam navigationem dederit inclytus Neptunus,

"Die sane tertio Phthiam glebosam pervenero.

"Sunt autem mihi permulta, quæ reliqui, huc malo-fato-veniens:

365 "Aliud vero hinc aurum et æs rubrum,

"Et foeminas eleganter cinctas, splendidumque ferrum

362 εὐπλοίην] R. 264 μάλα] abest a MS.

Ver. 352. ὅφρα δ' ἰγὼ — Οἷα ἰθίλισκε — Ἐκταρ.] Vide supra ad ver. 328. Item ε'. 788.

Ver. 353. ἐνύμν' Ἐκταρ.] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 354. φηγόν] Vide ad ζ'. 237.

Ver. 355. μόγης] Erudita est admonitio Cel. Hemsterhusii: credibile esse, in antiquis exemplaribus semper vel μόγης vel μόλις fuisse, prout de his verbis statuerint Grammatici, e quorum recensione exemplaria fluxerint; cum alii μόλις ut antiquius præferrent, alii μόγης ut lenius. v. ad Lucian. T. I. p. 86. Hodie utraque lectio in exemplaribus occurrit. Similisque varietas est in aliis libris, iisdem adeo locis v. Cel. Wesseling. ad Diodor. II. 48. Dorvill. ad Charit. p. 345. Ern.

Ver. 356. οὐκ ἰθίλα] Τῆς ἰσχυρίας, ἢ δύσεως διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. Schol. Victorian.

Ver. 357. Διὶ] Qua ratione, Διὶ, hic ultimam producat: vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. ῥέξας] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 359. "Οψεαι, — "Ἡεὶ — πλεῖστας Νῆας ἐμὰς.] "Ορα ὡς, πρὸς μὲν Ὀδυσσεύα, Ἀπείων φησὶ πρὸς Φοῖνικα δὲ, Μένιν, μὴ μόντοι πολέμους πρὸς Αἰάντα δὲ, Πολεμήσειν, ἀλλ' ὅταν ἀνάγκη. Καλῶς. Τὸ το δὲ θυμῶδες ἀνδρὸς, καὶ πρὸς τὸ μὴ καταφρονηθῆναι ἀγωνιζομένου. Schol. Victorian. ad ver. 309. supra. Vide et infra ad ver. 646.

Ver. 361. μεμαῶτας] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 363. "Ἡματί κεν τριτάτῃ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.] "Οἷα δέξας [Σωκράτης] τὴν αὐτῇ λέγει, "Ἡματί κεν τριτάτῃ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην πρὸς Αἰσχίνην ἴφη, εἰς τρίτην ἀποθανῶμαι. Diog. Laërt. in vita Socratis. "Ἡ τὸ πλοῖον ἀφίκεται ἐν Δάλλῃ, ὃ δὲ ἀφικόμενον ταχύνει μί; — τῇ γὰρ περὶ ὅτι καὶ εἰς ἀποθήσκην, ἢ ἂν ἴλθαι τὸ πλοῖον — Οὐ τοῖνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας ἄμην αὐτὸ ἔχει, ἀλλὰ τῆς ἐπόμενης. τῆς ἐπόμενης δὲ ἐκ τῆς ἐπόμενης. — Ἐδόκει τίς μοι γυνὴ προσελθῆσα, καλὴ καὶ εὐδαίμων, λιπαρὰ ἱματῖα ἔχουσα,

- "Ἀξομαι, ἄσ' ἔλαχόν γε. Γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 Αὐτὸς ἐφρυγίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 370 Ἀμφαδόν· ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί,
 Εἴ τινά περ Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἔξαπατήσιν,
 Αἰὲν ἀναιδέην ἐπιειμένος· ἐδ' ἂν ἔμοιγε
 Τετλαίη, κύνεός περ ἔων, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 Οὐδέ τί οἱ βελάς συμφράσσομαι, ἐδὲ μὲν ἔργον.
 375 Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε, καὶ ἤλιπεν· ἐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
 Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος

"Abducam, quæ quidem sortitus sum. Præmium autem mihi, qui dedit, Ipse per-injuriam abstulit rex Agamemnon

"Atrides: ei omnia referto, ut mando,

370 "Palam; ut et alii indignentur Achivi,

"Si quem Danaorum adhuc sperat se fraudaturum,

"Semper impudentia indutus: neque sane mihi

"Ausit, proterve-audax licet sit, faciem intueri;

375 "Nam jam me decept et offendit, neque adhuc rursus

"Fallet verbis: satîs autem ei sit: verum quietus

572 ἐκ δὲ] R. 574 α.] abest ab R. Ibid. συμφράσσομαι] Fl. A. 1. R.

καλίσαι με καὶ εἰπὴν ὃ Σώκρτης, "Ἡματί κεν τριτάτῃ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην. Plato in Critone. Est apud Platonem Socrates, quum esset in custodia publica, dicens Critoni suo familiari, sibi post tertium diem esse moriendum; vidisse enim se in somnis pulchritudine eximia foeminam, quæ se nomine appellans, diceret Homericum quendam ejusmodi versum,

Tertia te Phthiæ tempestas læta locabit.

Cic. de Divinat. lib. I. §. 25.

Ver. 364. "Ἐσι δέ μοι μάλα πολλὰ.] Ne adeo Agamemnonis scilicet dona mihi opus sint. Vide autem et infra, ad ver. 100.

Ver. 367. ἄσ' ἔλαχόν γε] Al. ὅσ', et ἔλαχόν γε, et ὅσα λείλογχα.

Ibid. ὅς περ ἔδωκεν, Αὐτὸς — ἔλετο] Al. ὡς περ ἔδωκεν, Αὐτὸς — ἔλετο. Quod autem Achilles hic perpetuo eodem redeat, repetatque id, quod jam ante sæpius dixerat, ver. 555. 544. personæ optime convenit, et τὸ ἐργάζοντες apprimè condecet.

Vol. I.

3 N

Ver. 374. συμφράσσομαι.] Recte. Nam φράσσομαι primam corripit. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 375. Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε, καὶ ἤλιπεν — ἐν καρὸς αἰσῇ.] Veteres distinguebant: δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπεν teste Eustathio. Τὸ ἐντεῦθεν δὲ ἐργάζοντες ἦδος, ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ σημειοῦνται, διαγράφων δ ποιητῆς, ἰσχυρῶς συχρὰ τὸν λόγον τῷ Ἀχιλλεῖ, πομπαστικῶς προάγων τὴν ἀντιλογίαν, ὥστε ἦδος τοῖς τραχυνομένοις. "Ἐν γὰρ εἴτταρεσι γίγνεται αὐτοσιλείς. Similiter Schol. Victorian. "Ἐμφατικώτεροι γίνονται οἱ λόγοι, ὥστε δὴ κοπτόμενοι ἐν γὰρ εἴτταρεσι γίγνεται, ὥστε εἰσιν αὐτοσιλείς εἰρημαί.

Ver. 377. ἐκ γὰρ οἱ] Quæ ratione, γὰρ, hic producat. etiam extra cæsuram; vide supra ad α'. 51. Al. ἐκ γὰρ οἱ.

Ibid. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 378. τίω δὲ μιν ἐν καρὸς αἰσῇ] Vocabulum καρὸς, cum alibi non occurrat, quam vim hoc in loco habeat, laud satis liquet. Alii ἰσχυρῶς legunt, et ἰσχυρῶς

- Ἐρρέτω· ἐκ γὰρ οἱ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐχθρὰ δέ μοι τῷ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 380 Ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐσι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
 Οὐδ' ὅς ἐς Ὀρχομενὸν προτινίσσεται, ἐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κείται,
 Αἶθ' ἐκατόμυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάσῃν
 Ἀνέρες ἐξοιχνεύσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχρεσφιν·
 385 Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαδος τε κόνις τε,
 Οὐδέ κεν ὥς ἐτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,

"Pereat: nam ei mentem ademit providus Jupiter.

"Invisa autem mihi ejus dona, aestimoque eum nihili.

"Neque si mihi deciesque et vicies tot daret,

380 "Quot et ei nunc sunt, et si alicunde alia accederent;

"Nec quot Orchomenon adveniunt, nec quot Thebas

"Ægyptias, ubi plurimæ in domibus opes reconditæ-jacent;

"Quæ et centum habent portas, duceni autem unamquamque

"Viri egrediuntur cum equis et curribus:

385 "Neque si mihi tot daret, quot sunt arenæque pulvisque,

"Ne sic quidem jam animum meum flexerit Agamemnon,

377 in] MS. a manu pr. sed manu sec. fecit is. sed Fl. A. J. i. 381
 ποτινίσσεται] MS. προτινίσσεται] R. T.

interpretantur; quia scilicet Athenienses τὸν ἱκεῖνον non comederent: Sed et longe petatum hoc, et admodum invenuste dictum, et res ipsa (crediderim) haud Homero nota. Alii καρὸς, sive ἱκαρος, exponunt φθὺρὸς τῷ πρὸς τὴν κεφαλὴν. Sed auctoribus haud satis idoneis. Alii accipiunt, ἐν καρὸς αἴσῃ, ἐν Μισδοφόρῳ τὰξιν quia scilicet Κἄρις μισδοφόρος, et ἄττιμοι. Sed neque demonstrati sunt Cares Homeri temporibus μισδοφορήσαντες, neque, si id factum fuisset potuisset vox Καρὸς secundam non producere:

Νέστορ δὲ Καρὸν ἐγγένητο βαρβαρότατον.
 β'. 867.

Πρὸς μὲν ἄλλοις Κἄρις καὶ Παῖσις ἀντιπαρατίθενται.
 α'. 428.

Δράκων τὰ δ' ἐν τῷ Καρὸν ἀντιπαρατίθενται.
 Eurip. Cyclop. 650.

Quod autem apud Theocritum legitur, Idyll. XVII. 89.—φιλοπτολίμοις τε Κάρισσι, etiam si vera sit ista lectio, (quod Barne-

sus emendandum contendit — φιλοπτολίμοις τε Κάρισσι) huc tamen utcumque nihil faciet: Nam Dorica ista loquendi ratio, (ut de Accusativis τὰς αὐτὰς et similibus supra observavimus, ad β'. 43.) Homero prorsus erat ignota. Denique, οἱ ἀκριβέστεροι, apud Eustathium, τὸ καρὸς ἀντὶ τῷ κηρὸς καὶ θανάτου. Sed neque isto modo, opinor, potuisset illud à ulla ratione non produci: Nam quod μάκαρις dicantur μὴ καὶ τῷ αὐτῷ ὑποπίπτοντες, merum est commentum. Mihi id verisimillimum; vocem καρὸς, ejusdem esse originis atque ἀκαρι, et ἀκαρής. Apud Aristophanem.

Τῶν γὰρ πατέρων ὅδ' ἀκαρὸν μάλιστα.
 Av. 1648.

Judicet Lector eruditus. Clark. Cum istis ἀκριβέστερος facit etiam Schol. Lips. qui esse ait ὑπερβολὴν τῷ ἡ εἰς α', et sensum dicti esse eundem cum ver. 312. ὅμως αἰδοῦν πόλιν. Quod mihi tamen non videtur. Necessario debet esse aliquid contem-
 tibile. Cæterum vide etiam, quæ docti su-

- Πρὶν γ' ἀπὸ πάσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμολγία λάβην.
 Κῆρην δ' εἰ γαμῖω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
 Οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 390 Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι,
 Οὐδέ μιν ὥς γαμῖω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 Ὅστις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 Ἦν γὰρ δὴ με σόωσι θεοὶ, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλεὺς δὴν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμίσσεται αὐτός.
 395 Πολλὰ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 Κῆραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ρύονται.

"Antequam totius mihi pœnas persolvat acerbæ contumeliæ.

"Filiam autem non ducam Agamemnonis Atridæ:

"Ne quidem si cum aurea Venere pulchritudine certet,

390 "Operibusque Minervæ oculis-cæsiæ par-sit,

"Ne sic quidem eam ducam: ipse vero Achivorum alium eligat,

"Qui ei conveniat, et qui major-imperio sit.

"Si enim porro me servarint dii, et domum venero,

"Peleus tum mihi deinceps uxorem desponsabit ipse.

395 "Multæ certe Achivæ sunt in Hellade Phthiaque,

"Filiæ principum, qui utique urbes tuentur:

382 in] abest a Fl. A. 1. 383 ἐκάστη] MS. 389 χρυσῇ] R. 392 ἱρίω.
 α in] Fl. A. R. J. ἱρί] A. R. J. 395 πολλὰ Ἀχαιῖδης] MS.

per h. l. disputant, inprimis de significatione cerebri, Cel. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. pag. 6. s. Ern.

Ver. 381. ποτινίσσεται,] Al. ποτινίσσεται. Quod idem.

Ibid. οὐδ' ὅσα Θήβας Αἰγυπτίας,] Hinc fortasse de Homeri ætate nonnihil conjicere erit, quum Thebæ adhuc caput essent Egypti.

Ver. 382. Αἰγυπτίας,] Vide supra ad β'. 537.

Ver. 383. διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστην Ἀνέρες ἐξοιχνύσῃ, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχρεσφιν.] Οὐ τὸ πλάτος τῶν πολλῶν θίλει σηκῶν· ὅδ' γὰρ ἅμα πάντας ἐξίνα φησὶν· ἀλλὰ τὸ μίγνυς τῆς πόλεως, καὶ τὸ πλεῖστος τῶν ἀνδρῶν εἰ γὰρ πύλας μὲν ἱκατὸν ἴχτι, ἄνδρας δὲ ἀρματοφόρους δις μυρίας. Schol. Victorian. recte. Porro alii hic scribunt, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχρεσφιν. Quod perinde est. Vide ad α'. 51.

Ver. 385. ὅσα ψάμαδος τε κόνις τε,] Καλῶς ἀμφότερας ἐμπειρίᾳ τῷ λόγῳ, τὴν δ'

ἀλίαν καὶ τὴν πιδάδα. Schol. Victorian. Εἰς δὲ ὑπερβολὰν μετακινῶν· σφοδρότητα γὰρ δηλοῦσι διὰ ἐργάζεσθαι λίγυσι μάλα. — "ὅσα ψάμαδος τε κόνις τε." Aristot. Rhetoric. lib. III. cap. 12.

Ver. 386. πύλας] Scribitur πύλας, et πύλας.

Ver. 392. Ὅστις] Qua ratione hic, ὅστις, ultimam producat, etiam extra cæsura; vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. καὶ δὲ βασιλεύτερός ἐστιν.] Ἐπὶ αὐτῷ ἔλεγε (supra ver. 160.) "καὶ μὲν ὑποτίθηται, ὅσον βασιλεύτερός ἐμι." Schol. Victor.

Ver. 394. θῆν μοι] Al. δὴ μοι.

Ibid. γαμίσσεται] Γαμήσαι μὲν, διὰ τὴν ἡ (inquit Eustathius,) τὸ εἰς γάμον ἰλθῆναι, ἢτοι γυναῖκα λαβεῖν γαμίσαι δὲ, διὰ τὴν ἡ, τὸ γυναῖκα δοῦναι. Quod tamen an firmo nitatur fundamento, merito dubitari potest. Clark. Nihili profecto est Eustathii observatio, etsi similia sunt, apud alios. v. ad Hesych. in γαμήσαι. Γαμήσεται et γαμίσσεται differunt non magis, quam μα-

- Τάων ἦν κ' ἐδέλοισι, φίλῃν ποιήσομι ἄκοιτιν
 "Εἶδα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
 Γῆμαντι μνηστῆν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 400 Κτήμασι τέρεσθαι, τὰ γέρον ἐκτῆσατο Πηλεΐδης.
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, ἐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
 Τοπρεῖν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Οὐδ' ὅσα λάϊνος ἔδος ἀφῆτορος ἐντὸς ἔεργει
 405 Φοῖβε Ἀπόλλωνος, Πυδοῖ ἐν πετρεῖσσι.
 Ληϊσοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 Κτητοὶ δὲ τρίποδες τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα.

"Harum quam voluero, dilectam faciam uxorem:."

"Illic autem mihi plurimum appetit animus generosus,

"Ducta legitima uxore, apta conjuge,

400 "Possessionibus frui, quas senex conquisivit Peleus.

"Non enim mihi vitæ æquiparandum, ne quidem quantas opes aiunt

"Ilium possedisse, bene-habitatam urbem,

"Antehac tempore pacis, priusquam advenissent filii Achivorum:

"Nec quantas lapideum limen jaculatoris intus continet

405 "Phœbi Apollinis, Pytho in saxosa.

"Prædando enim parabiles quidem bovesque et pingues oves,

"Parabiles autem tripodesque, et equorum flava capita:

397 ἦν] F. A. J. ἐδέλοισι] A. 2. 3. J. quæ etiam auget vitia ἐδέλοισι.
 401 ἱμῆς] R.

χρήσιμα et μαχίστα. γαμίσθαι autem in medio dicitur, ut didasciari, quod est docendum curo, i. e. procurare, ut filius uxorem ducat, prospicere filio de uxore deligere filio uxorem. Ern.

Ver. 395. Πολλὰ Ἀχαιῶν ἱμῆς] Ita recte restituit Barnesius ex duobus MSS. Al. Πολλὰ δ' Ἀχαιῶν ἱμῆς. Virg.

Sunt aliæ innuptæ Latio et Laurentibus agris, Nec genus indecoræ. Æn. XII. 21.

Ver. 400. Κτήμασι τέρεσθαι, τὰ γέρον] Virg.

Sunt tibi regna patris Dauni, sunt oppida capta Multa manu; nec non aurumque animusque Latino. Æn. XII. 22.

Ver. 401. ἱμῆς ψυχῆς ἀντάξιον] Al. ἱμῆς ψυχῆς. Cæterum summo cum artificio (ut recte annotavit Porcius) hic effecit Poëta, ut vitam longam, ingloriam et ig-

nobilem, maximis laudibus per indignationem efferret is, qui unus omnium hominum avidissime esset gloriæ appetens, eamque revera vitæ longæ anteferebat.

Ver. 403. πρὶν ἐλθεῖν] Vide supra ad α'. 51. n. 1.

Ver. 404. ὅσα — ἔδος ἀφῆτορος — Φοῖβε Ἀπόλλωνος,] De huiusmodi Epithetis, vide supra ad α'. 43. et 75. De huiusmodi divitiis, vide Strabonem lib. IX. pag. 644. al. 421.

Ver. 406. Ληϊσοὶ μὲν γὰρ τε βόες — Ἀνδρὸς δὲ ψυχῆς]

— τούτω γὰρ μόνον βροτοῖς
 Οὐκ ἔστι τὰν ἐλπίδων ἀναλιδὸν λαβῆναι,
 Ψυχὴν βροτοῦ χρημῆται δ' οὐκ ἔστιν ἔργον.
 Eurip. Supplic. 775.

Al. αἱ, καὶ μαλ' ἄχα μὲν ἱππὸν κατὰ πᾶσιν ἔλκωνται,

- Ἀνδρὸς δὲ ψυχῆ πάλιν ἐλθεῖν ἔτε ληϊσῇ,
 Οὐδ' ἐλετῇ, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 410 Μήτηρ γὰρ τε μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοςδε.
 Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 "Ωλετο μὲν μοι νόσος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
 Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 415 "Ωλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δὴρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσεται, ἐδὲ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 Οἴκαδ' ἀποπλείειν ἐπεὶ ἐκέτι δῆτε τέκνωρ

"Homini vero anima ut redeat, neque parabilis,

"Neque prensabilis, postquam semel transiverit septum dentium.

410 "Mater enim me dicit dea, Thetis argenteos-pedes habens,

"Duplicita fata ferre mortis ad finem.

"Siquidem hic manens Trojanorum urbem circa-pugnvero,

"Perit quidem mihi reditus, sed gloria immortalis erit:

"Sin autem domum reversus fuero, dilectam in patriam terram;

415 "Perit mihi gloria bona, diuturnum vero mihi ævum

"Erit, neque me celeriter finis mortis deprehenderit.

"Quin et aliis itidem ego suaserim,

"Domum navigare: quia jam non invenietis finem

408 ληϊσῇ] R. T. 412 μόνον] MS. 415 ὦλετο μὲν] R. 418 ἀποπλείειν] Fl. A. J.

ἢ τὰ χλαῖνα σέλινα, τὸ τ' εὐδαλὲς οὐδὲν ἀνέστη,
 ἴσθιν αὖ ἐλόντι, καὶ εἰς ἑσπέρην ἄλλο φέροντι.
 Ἀμύες δ' οἱ μεγάλοι καὶ παρτιχοὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
 ὅππότε πρῶτα θάνατος, ἀνάγκη ἐν χερσὶ καίλα
 ἔδοξε εὖ μάλα μακρὸν ἀπέμμενα νύχιστον ὑπνοῦ.
 Mosch. Idyll. III.

Ver. 408. οὐτε ληϊσῇ] Plerisque ληϊσῇ. Sed nihil opus.

Ver. 410. γὰρ τε] Respondet Latino Etenim. Ut et supra ver. 406.

Ver. 413. κλέος ἄφθιτον ἔσται] Ex φθίνει, φθίσις, ἀφθίσις; simili analogia ac κρείσις, ἀκρίσις, ex κρήνω. Vide supra ad α'. 309. et ad β'. 43. Cæterum notandum hic, quam singulari quamque modesto Poëta artificio, gloriam dicat Achillis suo factam Poëmate sempiternam. Non, exegi, dixit, monumentum; Non, jamque opus exegi. Nusquam sui meminit omnino;

Nusquam, *Suorum Operum*; Nusquam, *Patriæ*; Nusquam, ne *Parium* quidem suarum; Ut adeo Europæusne fuerit ipse, an Asiaticus, plane non constet. Sed *Achillis* nomen atque famam immortalitati tradidit; idque eum, non qualis fingi debuerat heros, sed qualis esset, depingendo.

Ver. 414. Εἰ δὲ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλῃν] Ita edidit Barnesius: Recte, ut opinor: Quomodo *Odys.* μ'. 345. Εἰ δὲ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικαίμην. Al. οἴκαδ' ἵκωμαι φίλῃν. *Clark.* Hoc quidem lenius, quam *Bentleii* ἵκωμαι ἱμῆν in not. ad *Callim.* Hymn. in *Jov.* extr. et jam in mentem venerat *Arnaldo* *Animadv.* Crit. p. 31. *Ern.*

Ver. 415. μοι κλέος] Al. μὲν κλέος. *Ibid.* ἐπὶ δὴρὸν] Qua ratione, ἐπὶ, hic ultimam producat; item γὰρ ver. 419. vide supra ad α'. 51. n. 6.

Ver. 418. οὐκ ἔστι δῆτε τέκνωρ — μάλα

- Ἰλὶς αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔδεν εὐρύοπα Ζεὺς
 420 Χεῖρα ἦν ὑπερέσχε, τεταρσέηκασι δὲ λαοί.
 Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀρισησιν Ἀχαιῶν
 Ἀγγελίην ἀπόφασδε, (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων)
 Ὅφρ' ἄλλην φράζονται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 Ἥ κέ σφιν νῆας τε σόη, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐπεὶ ἔσφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη
 Ἦν νῦν ἐφράσαντο, ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖτι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 Ὅφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 Αὔριον, ἦν ἐδέλῃσιν ἀνάγκη δ' ἔτι μιν ἄζω.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 Ὅψ' ἔδ' ἡ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,

"Illi excelsæ: valde enim ipsam late-sonans Jupiter

420 "Manu sua protegit, et animo-confirmato-sunt copiae.

"Sed vos quidem profecti principibus Achivorum

"Nuncium renunciate, hoc enim munus est legatorum;

"Ut aliud excogitent mentibus consilium melius,

"Quod ipsis navesque servet, et populum Achivorum

425 "Navibus in cavis: quoniam non ipsis hoc expeditum est,

"Quod nunc excogitarunt, me iram-fovente.

"Phoenix autem hic apud nos manens cubet;

"Ut me in navibus dilectam in patriam sequatur

"Cras, si voluerit: vi autem neququam eum abducam."

430 Sic dixit: Illi autem omnes obmutuerunt silentio,
 Sermonem admirati: admodum enim vehementer recusaverat.
 Tandem vero inter eos locutus est senex equum-agitator Phoenix,

430 ἀπὸν] MS.

γὰρ — Ζεὺς] Τεχνικῶς ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτοῦ
 τὸν λόγον ἵπαι καὶ ἱλεγε, (ver. 236.) "Ζεὺς
 "ἔσφιν Κρονίδης ἰνδίζετο —" Εἰ τοίνυν, ὡς
 φῆς, πολέμῳ ἔχεται τὸν Διὸς, ὑπόλοιπον ὅμιν
 ἴστω ἀποσπλίν. Schol. Victorian.

Ver. 419. εὐρύοπα] Vide supra ad α'.
 175. et 498.

Ver. 426. ἐφράσαντο,] *Al.* ἐφράσαντο.
 Male. Nam corripit ea vox secundam.
 Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἀπομνηνίσαντος.] *Mnēsas* secundam
 producit, quippe a *mnēs* deducta. Nam
 quæ in *ἐξ* desinunt, penultimam in Fu-
 turis et Aoristis corripunt.

Ver. 427. Φοῖνιξ] Vide supra ad β'. 267.

Ibid. αὖτι] Ita restituendum existimavi
 ex Schol. Victorian. ad ver. 427. et 434.
Al. αὖτι. Quod alibi apud Homerum non
 occurrit.

Ver. 431. κρατερῶς] Vehementer, præ-
 fracte.

Ver. 432. ἱππηλάτα Φοῖνιξ,] Et μοῖς,
 ἱππηλάτα Πηλεΐδης. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 434. Εἰ μὲν δὴ — γε] "Si quidem re-
 "vera," etc. Porro, recte Schol. Victorian.
 Ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὸ προσήμιον δέχεται· οὐ γὰρ
 ὡς συμβουλεύσαν, ἀλλ' ὡς διδούς ἀπάντησιν
 πρὸς τὸ, (ver. 427.) "Φοῖνιξ δ' αὖτι παρ' ἄμμι

- Δάκρυ' ἀναπρήσας, πέρι γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Εἰ μὲν δὴ νόσον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 435 Βάλλεαι, ἐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ δοῇσι
 Πῦρ ἐδέλεις αἰδῆλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖτι λιποίμην
 Οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐδης
 Ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίδος Ἀγαμέμνονι πέμπε
 440 Νήπιον, ἔπα εἰδόθ' ὁμοῖα πολέμοιο,
 Οὐδ' ἀγορεύων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέδῃσι.
 Τ' ἐνέκα με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.
 Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, ἐκ ἐδέλοισι
 445 Λείπεσθ', ἐδ' εἰ κέν μοι ὑποσαίη θεὸς αὐτὸς,
 Γῆρας ἀποζύσας, δῆσειν νέον ἡβώνοντα.

Lachrymas cum-suspiriis-effundens, valde enim timebat de navibus Achi-
 " Si quidem jam reditum animo, illustris Achilles,

435 "Cogitas, neque omnino defendere a navibus velocibus [vorum;

"Ignem vis pestiferum, quoniam ira incidit in animum:

"Quomodo tandem a te, care fili, hic relinquer

"Solutus? tecum vero me misit senex equum-agitator Peleus

"Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit

440 "Puerum, nondum peritum omnibus æque-gravis belli,

"Neque concionum, ubi et viri præclari fiunt:

"Propterea me misit, ut docerem te ista omnia,

"Verborumque orator ut esses, actorque rerum.

"Quare deinceps a te, dilecte fili, nolim

445 "Relinqui; ne quidem si mihi promitteret Deus ipse,

"Senectute abraza, facturum me juvenem pubescentem:

441 ἀγορεύων] A. J. 443 ἔμεναι] A. R.

"μέναν." — Cæterum de totius hujus ora-
 tionis artificio, vide supra ad ver. 1.

Ver. 435. Βάλλεαι,] *Al.* Βούλλεαι.

Vrf. 438. σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον,] Virg.

Tum comitem Ascanio pater addidit.

Æn. IX. 649.

Ver. 441. Οὐδ' ἀγορεύων,] Pronunciabatur,

ἀγορεύων.

Ver. 443. Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆ-

ρά τε ἔργων,] Ὅτι γὰρ δὴ ἄνδρα τέλειον Ὀμηρος

δὲ ὅλης τῆς Ἰλιάδος δῆδεν ἀπεργάζεσθαι

πυρῶμενος, καὶ ἐνὶ τῇ ἐκείνου τούτου ἀρεστῆς

περιλαβὼν ἔφη, "Μύθων μὲν ῥητῆρ' ἔμεναι,

"πρηκτῆρα δὲ ἔργων." Aristot. de Republ.

lib. IX. Utile apud Homerum Phoenix,
 qui se a Peleo patre Achilli juveni comi-
 tem esse datum dicit ad bellum, ut illum
 efficeret oratorem verborum, actoremque
 rerum: Cic. de Orat. III. 15. Sit ergo
 tam eloquentia quam moribus præstantis-
 simus, qui ad Phœnicis Homericæ exem-
 plum dicere ac facere doceat. Quintilian.
 lib. II. cap. 3. Barnesius, et ante eum
 Versio Weistieniana, cæteroqui plerumque
 elegantissima, pessime hunc locum corru-
 perunt: "Orator ut ESSEM, actorque re-
 "rum." Ac si scipsum scilicet, non Achil-
 lem, docuisset has artes Phoenix. Cæte-

- Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Φεύγων νείκεα πατὴρ Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 "Ὅς μοι παλλακίδος περὶ χῶσατο καλλικόμοιο,
 450 Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 Μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἶεν ἐμὲ λισσέσκετο γένων,
 Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθέρειε γέροντα·
 Τῇ τιδόμεν, καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς, αὐτίκ' οἷσθεῖς,
 Πολλὰ κατηρᾶτο, συγερὰς δ' ἐπικέκλετ' Ἑρινῶς,
 455 Μὴ ποτε γένασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν,
 Ἐξ ἐμίδεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια.
 Ἐνθ' ἐμοὶ ἔπειτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
 Πατὴρ χλωμένιοι, κατὰ μέγαρον τραφᾶσθαι.

"Qualis eram, cum primum liqui Hellada pulchris-mulieribus-abundantem,

"Fugiens jurgia patris Amyntoris Ormenidæ:

"Qui mihi de pellice irascebatur pulchra-comas,

450 "Quam ipse diligebat, et ignominia-afficiebat uxorem,

"Matrem meam: hæc autem semper me supplex-orabat *prehensis* genibus,

"Ut pellici prius-miscerer, ut adeo odio haberet senem:

"Huic parui, et feci: Pater autem meus, statim sentiens,

"Multa imprecatus est, horrendasque invocabat Diras,

455 "Ne unquam genibus suis imponeretur dilectus filius,

"Ex me genitus: Dii autem ratas-fecerunt imprecationes,

"Jupiterque infernus, et horrenda Proserpina.

"Tunc mihi non amplius omnino sustinuit in præcordiis animus,

"Patre irato, in domo versari.

449 *πριχῶσατο*] Fl. A. J. T. 451 *ἐμὶ*] MS. sed in lit. superser. *

452 *προμιγῆμι*] MS. 454 *ἐπικέκλετο*] MS. 455 *ἐφέσσεσθαι*] MS. R.

458 *ἐνθ' ἐμοὶ*] Fl. A. J.

rum qua ratione vocula, *τε*, hic produca-
 tur; item, *ἐμὲ*, ver. 451. et *κατὰ*, ver. 459.
 et *εἰλίποδας*, ver. 462. vide supra ad α'. 51.
 n. 8.

Ver. 447. Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον] *Mu-*
δο-
λόγῳ οἱ γέροντες καὶ παραδίδουσι παραμυ-
θούμενοι. Schol. *Victorian*. Vide supra
 ad α'. 260.

Ibid. Ἑλλάδα καλλιγύναικα.] *Demetrius*
Grammaticus apud *Eustathium* et *Scepsi-*
us apud *Strabonem* lib. X. pag. 670. (*al.*
 439.) legerunt, Ὀρμίνιοι πολύμηλον, *al.* Ὀρ-
 μίνιοι πολύμηλον.

Ver. 449. Ὅς μοι παλλακίδος περὶ χῶσα-

το] Οἰκίῳς ταῦτα πρὸς τὸν ἑνὲα Βοισπιδος
 χαλιπαίνοντα· ὅτι συγγνωστός ἀμαρτήται
 περὶ κόρην Ἀγαμέμνον, εἰ καὶ αὐτὸς συγ-
 γνώμης ἤξιώται παρὰ Πηλίου. Schol. *Vic-*
torian.

Ver. 452. Παλλακίδι προμιγῆναι.] Οὐ τῷ
 ἡδὴ μιγίσκει, ἀλλὰ τῇ εἰς τὸτο τριφομένῃ·
 φησὶ γὰρ, "Προμιγῆναι." Οὐκ ἀντίκειται δὲ
 τὸ, "Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοι-
 τιν." Ἐπειτα δὲ ταῦτα, ἐν τῷ ἔχον ἡδὴ τῇ
 πρὸς αὐτὴν ὁμιλίᾳ. Schol. *Victorian*. I-
 demque fere, ex *Antiquis*, *Eustathius*.

Ver. 455. ἐφέσσεσθαι] *Al.* ἐφέσσεσθαι.

- 460 Ἡ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 Αὐτῇ λισσόμενοι κατερέτουν ἐν μεγάροισι·
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς
 Ἐσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέδοντες ἀλοιφῇ
 Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίσιοιο·
 465 Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
 Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· ἐδὲ ποτ' ἔσβη
 Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰδέσῃ εὐερέος αὐλῆς,
 Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 470 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυδε νύξ ἐρεβεννή,
 Καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
 Ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθερον ἐρκίον αὐλῆς

460 "Certe quidem multum familiares et cognati circum-stantes

"Ibi orantes retinebant me in ædibus:

"Multasque pingues oves et flexipedes cornibus-camuris boves

"Jugulabant: multi quoque sues florentes pinguedine

"Assandi extendebantur per flammam Vulcani:

465 "Multum etiam ex doliis vinum bibebatur senis.

"Per novem autem me circa ipsum noctes dormiebant:

"Atque hi quidem per-vices custodias habebant: neque unquam extingueba-

"Ignis, alter quidem in porticu bene-munitæ aulæ,

"Alter autem in vestibulo, ante thalami fores. [tur

470 "Sed quando tandem decima mihi advenit nox tenebrosa,

"Tunc ego thalami foribus solerter-junctis

"Effractis exivi, et transilii septum aulæ

464 *εὐόμενοι*] F. A. J. 466 *περὶ*] R. T. 467 *ἔσβη*] A. 3. 469 Ἄλλ'
ὅδ'] A. 2. 3. J. Ibid. *πρόσθεν*] MS. 472 *ἐρκίον*] MS. A. 2. 3. J. R.
ἐρκίον A. 1.

Ver. 456. γεγαῶτα.] Vide supra ad β'.
 818. et ad ζ'. 464.

Ver. 457. Ζεὺς τε καταχθόνιος] *Virgil.*
 — Jovi Stygio. — *Æn.* IV. 638.

Post hunc versum 457. vel, ut alii, post
 versum 459. omissos quatuor versus, nec
 indignos quidem illos, meminit *Plutar-*
chus:

Τὸν μὲν ἐγὼ βάλωσα κατακτάμενος ἐξὶ χαλκῷ.
 Ἀλλὰ τίς ἀθανάτων παῖσιν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 Δῆμῳ θῆκε φάτιν, καὶ ἐνέειπε πόλλ' ἀνδράσιν·
 Ὡς μὴ παρθεφόνες μὲν Ἀχαιοῖσιν παλαιοῖσιν.

Ὁ μὲν δ' Ἀρίσταρχος ἐξέλι ταῦτα τὰ ἔπη,
 Vol. I.

φοβηθείς· ἔχει δὲ πρὸς τὸν παῖδ' ὁρῶν, τῷ
 Φοῖνικος τὸν Ἀχιλλεῖα διδάσκοντος, οἷον ἴσθι
 ὄργη, καὶ ὅσα διὰ θυμὸν ἀνδρῶν τοῖσιν
 μὴ χράμενοι λογισμῷ, μὴδὲ τιδόμενοι τοῖς
 παρηγοῦσι, *De audiend. Poëtis*. Eorun-
 demque iterum versuum meminit, in libro
de Adul. et Amici discrimine, haud longe
 a fine. *Clark*. Hos versus *Barnesius* et
 ante *Berglerus* notarunt. *Aristarchus* et
Zenodotus ob versus ex *Homero* rejectos
 notantur a *Lucian*. Ver. *Hist.* II. 20.
Ern.

Ver. 462. ἑλικας βῆς] *Virgil.*

- Ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας, δμῶας τε γυναῖκας.
 Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε, δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 475 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
 Ἐς Πηλῆα ἀναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 Καί με φίλησ', ὥσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 Μῆνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι.
 Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν.
 480 Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 Καί σε τοσέτον ἔθηκε, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἐκ θυμῷ φιλέων· ἐπεὶ ἐκ ἐδέλεσκες ἄμ' ἄλλω

“Facile, latens custodesque viros, famulasque mulieres.

“Fugi deinde procul, per Hellada spatiosam;

475 “Phthiamque perveni glebosam, matrem ovium,

“Ad Peleum regem: is autem me lubens suscepit,

“Et me dilexit, ut pater suum filium dilexerit

“Unicum, extrema-ætatē-natum, amplis in possessionibus;

“Et me divitem fecit, multumque mihi dedit populum:

480 “Incolebam autem extremam-oram Phthiæ, Dolopibus imperans:

“Et te tantum feci, o diis-par Achille,

“Ex animo diligens; quippe non volebas cum alio

473 δμῶας] F. A. J. 474 φεύγον] MS. sed superscr. α. 484 γυναῖκας] MSS. Ibid. καθίστας] MSS. et edd. vet. MS. Ur. habet etiam γυναῖκας.

camuris — sub cornibus. —
 Georgic. III. 55.

Ver. 464. διὰ φλογός] Vide supra ad β'.
 267. itemque ad ver. 213. hujus libri.

Ver. 466. παρὰ] Al. περι.

Ver. 470. ἐπήλυθε] Ex aoristo ἐπήλυθον.
 Vide supra ad γ'. 205.

Ver. 471. Καὶ τότ'] Tum dein; tum
 vero.

Ver. 472. ὑπέρθερον — Ῥεῖα, λαθὼν]
 Recte Schol. Victorian. τὸ ὑπέρθερον, συν-
 απτίον τῷ, Ῥεῖα. Λαθεῖν γὰρ ῥαδίως, ἀδύνατον
 ἦν, τὸν ἔτα φυλαττόμενον ῥεῖα δὲ ὑπέρθερε,
 διὰ τὴν νύκτα.

Ver. 476. Πηλῆα] Vide supra ad α'. 265.
 et ad ζ'. 464.

Ver. 478. Μῆνον, τηλύγετον.] Ταῦτα, μὴ
 ἔχοντα ἴτερον γονῶσι, μήτε ἔχοντα, γονιμη-
 μένους. Plutarch. περὶ πολυφιλίας. De
 quali filio immature abrepto, pulchre idem
 in Παραμυθητικῷ πρὸς Ἀπολλώνιον. Ἄλλ'
 ὅρα τὸ ἔξῃς. “Μῆνος, τηλύγετος, πολλοῖσιν
 ἐπὶ κτεάτεσσι.” Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς
 πατρικῶς προεῖδεν, καὶ κηδόμενος τῷ ἀνδρῶν.

πῶς γένετο, προσερχόμενος τὰ μάλιστα συμβή-
 σινθαι, προεῖδεν τινὰς ἐκ τῶν ἑξῆς ἀνδρῶν.

Ver. 479. ὤπασε] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 482. οὐκ ἐδίδοσκας ἄμ' ἄλλω] Οὐκ
 οἶδεν παρὰ Χείρου τραφέντα αὐτόν. Schol.
 Victorian. Quod tamen hinc non neces-
 sario sequitur. Potuit enim Achilles vel
 alia ætate, vel alias ad artes, Chironi
 fuisse discipulus. Chironis certe alibi me-
 minit Homerus; δ'. 219. Immo et Pe-
 lei fuisse amicum indicat; π. 141. et τ'.
 388.

— τὸ μὲν ἔδωκεν ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλων, ἀλλὰ μὲν εἰς ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλεῖδαν μάλιστα, τὴν πατρὶ φίλῃ τὰ μὲν Χείρου
 Πηλεῖ ἐκ κορυφῆς, φόνον ἱμάνων ἠρώσεν.

Quin et, eo docente, medicinam exercuis-
 se Achillem; λ'. 829.

— ἐπὶ δ' ἦσαν φάρμακα πάσαι,
 Ἐσθλὰ, τὰ σε προτὶ φασὶν Ἀχιλλεύς διδάσχει
 θαι.
 “Ὅν Χείρου ἐδίδαξε δικαίωτατος Κυνταύρων.

- Οὐτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, ἔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γένασσι καθίσσας,
 485 Ὅψα τ' ἄσαιμι προταμῶν, καὶ οἶνον ἐπισχῶν.
 Πολλάκι μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 Οἶνε ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 “Ὡς ἐπὶ σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 Τὰ φρονέων, ὃ μοι ἔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 190 Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.
 Ἄλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· ἐδέ τί σε χρὴ

“Neque ad convivium ire, neque in ædibus tuis cibum-sumere;
 “Ante quam te meis ego genibus impositum

185 “Opsonioque satiassem secato-antea, et vinum admovens.

“Sæpe utique mihi rigasti ad pectora vestem,

“Vino ex-ore-ejecto in infantia difficili.

“Ita tui causa permulta passus sum, et multa laboravi;

“Hæc cogitans, quod mihi nequaquam dii prolem perficiebant

490 “Ex me ipso: sed Te filium, diis par Achille,

“Adoptabam, ut a me aliquando indignum fatum propulsares.

“Verum, Achille, doma animum magnum: neque te oportet

488 καὶ] abest a MS. sed superscr. 492 Ἀχιλλεῦ] MS. Ibid. δάμα-
 σον] A. A. I. Ibid. ἄδιν] ead.

Videtur utique Phœnix Altor fuisse A-
 chillis, Chiron in disciplinis singularibus
 Magister.

Ver. 484. Πρὶν γ' ὅτε δὴ] Neque unquam
 contentus eras, aut te compescuisti, antea
 quam, vel, nisi quum, etc. Editt. Henr.
 Stephani et Wetsteniana aliæque, male
 hic distinguunt; — πάσασθαι Πρὶν γ'
 ὅτε δὴ — τ' ἄσαιμι, — καὶ οἶνον ἐπισχῶν.
 Πολλάκι μοι κατέδυσσας. Quæ interpun-
 gendi ratio, cum isto ἄσαιμι minus con-
 gruit.

Ibid. καθίσσας.] Ita edidit Barnesius.
 Alii καθίστας, minus recte. Nam verba
 istius analogiæ penultimam corripunt.
 Vide ad α'. 140.

Ver. 486. Πολλάκι μοι κατέδυσσας] Lo-
 cum hunc vitio dat Scaliger, aliique. Ra-
 tionibus, ut mihi quidem videtur, parum
 idoneis. Πάθος enim in hac re exigua
 inest non exiguum. Clark. v. Ricc. Dispp.
 Homer. II. p. 198. Ern.

Ver. 487. ἀποβλύζων] De hujusmodi

ὀνηματοποιῶν, vide supra ad β'. 210. et γ'.
 363. ad δ'. 455. 456. et 504.

Ver. 489. ὃ μοι ἔτι] Vide supra ad α'.
 537.

Ver. 491. ἵνα μοί ποτ'] Καλῶς ἰδιόμενος
 τὴν σωτηρίαν Ἑλλήνων. Schol. Victorian.

Ver. 492. δάμασον θυμὸν μέγαν] Ἀπὸ
 Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν ἐφυλάξατο, (πικρὸν γὰρ ἦν),
 ἐπὶ δὲ τὸν Πηλεῖα, (ver. 255.) ἀπὸ τῆς
 ταῦτα Φοίνικι δίδωσιν ἢ τῆς ἀνατροφῆς παρ-
 ῥησία. Ibid.

Ver. 493. στυγερὸν δὲ τί καὶ διοὶ αὐτοί.]
 Iliad. δ'. 203. — “στυγερὰ μὲν τί φρίνεις
 “ἰσθλῶν.”

Ver. 495. Καὶ μὲν τὰς θυέσσι] Virgil.

— tu munera supplex

Tende petens pacem, —
 Namque dabunt veniam votis, irasque remit-
 tent.

Sed modus orandi qui sit, prius ordine dicam.
 Georgic. IV. 534.

— primum prece numen adora:
 — cane vota libens, dominamque potentem
 Supplicibus supera donis. — Æn. III. 437.

- Νηλεὺς ἦτορ ἔχειν· σρεπτοὶ δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
 Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμὴ τε, βίη τε.
 495 Καὶ μὲν τὰς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι,
 Λοιβῇ τε, κνίσσῃ τε, παρατρῶπῳ ἄνδρωποι
 Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,
 Χωλαί τε, ῥυσσαί τε, παραβλῶπες τ' ὀφθαλμῷ.
 500 Αἱ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἀτὴς ἀλέγχεσι κίεσαι.
 Ἡ δ' Ἀτὴ σφειναρὴ τε καὶ ἀρτίπος· ἔνεκα πάσας
 Πολλὸν ὑπεκπροδέει, φθάνει δὲ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Βλάπτεισ' ἀνδρώπεις· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 Ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κῆρας Διὸς, ἄσπον ἴεσας,
 505 Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἐκλυον εὐξαμένους·

" Immisericordem animum habere: flecti utique solent et dii ipsi,
 " Quorum tamen et major virtus, honorque, potentiaque.

- 495 " Ac quidem hos sacrificiis et votis placidis,
 " Libamineque, nidoreque, avertunt ab ira homines
 " Supplices, cum quis transgressus fuerit et peccarit.
 " Etenim Preces sunt Jovis filiarum magni,
 " Claudæque, rugosæque, strabæque oculis:

- 500 " Quæ etiam et a tergo Noxam curant sequentes.
 " Noxa vero robustaque est, et pedibus integra; ideo omnes
 " Longe præcurrit, antevertitque omnem per terram,
 " Lædens homines: hæc vero medentur postmodo.

- " Quisquis quidem reverebitur filias Jovis, propius accedentes;
 505 " Hunc valde juvant, et exaudiunt precantem:

496 λαιβῆς] F. A. J. 499 ῥυσσαί] MS. edd. præter R. 500 μετόπισθιν]
 F. A. I. R. 510 ἰόν pro φρένας] Fl. A. J.

Nūn δὲ περὶ τῶν ἔργων [τῆς ἱερατικῆς] ῥη-
 τῶν, καὶ τῶν ὀργάνων ὅσα ταύτῃ ἀναγκαῖα.
 Ταῦτα σχεδὸν πάντα ὁ ποιητὴς ὀλίγοις τιτίν
 ἔπεισι περιέληψε ποιῶν, — " Καὶ μὲν τὰς θυί-
 " εσσιν," etc. Aristot. de Republ. lib. X.
 Ἀγύρεται δὲ καὶ μάλιστα ἐπὶ πλουσίων θυίας
 ἰόντες, πείθουσιν ὡς ἐστὶ παρὰ σφίσι δύναμις ἐν
 θεῶν πορίζομένη, θυίαις τε καὶ ἱπποδαῖς, εἴτε
 τι ἀδίκημα τε γέγονεν, αὐτῶ ἢ προγόνων,
 ἀκίεσθαι μετ' ἡδονῶν τε καὶ ἰορτῶν. Τούτοις
 δὲ πᾶσι τοῖς λόγοις μάρτυρας Πωπητὴς ἐπά-
 γονται. — " Καὶ τὰς μὲν θυίαισι καὶ εὐχῶ-
 " λαις," etc. Plato de Republ. lib. II.
 Ver. 498. Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι] Quam

Senis personam deceat longa hæc et ver-
 bosa descriptio, vide supra ad α'. 249. et
 260. Cæterum qua ratione, τε, et hic et
 in sequente versu producatur; item δὲ, ver.
 516. vide supra ad α'. 51.

Ver. 499. Χωλαί τε, ῥυσσαί τε,] Αἱ ῥυσσαί
 τε. Cæterum simili fere loquendi rati-
 one, ac Homerus Preces hic vocat Διὸς
 κῆρας χωλαί τε, ῥυσσάς τε, Euripides, men-
 tis male sibi consciæ cogitationes appellat
 τὰς αἵματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κῆρας.
 Orest. 256.

Ver. 501. Ἡ δ' Ἀτὴ] Hæc eleganter

- Ὅς δὲ κ' ἀνήνηται, καὶ τε σρεεῶς ἀποείσῃ,
 Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κίεσαι,
 Τῷ Ἀτὴν ἄμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κῆρῃσιν ἐπεσθαι
 510 Τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
 Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνόμεναι, χατέεσσι περ ἔμπη.
 515 Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν
 Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους, [ὑπέστη,
 Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, οἷτε σοι αὐτῷ
 Φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης,

" Qui vero renuerit, et obstinate recusaverit,
 " Precantur tum quidem hæc Jovem Saturnium adeuntes,

" Eum ut Noxa simul sequatur, quo læsus pœnas-luat.
 " Sed, Achille, da et tu, Jovis filias qui sequatur

- 510 " Honorem, qui et aliorum utique flectit mentes fortium.
 " Si quidem enim minime dona ferret, et alia in futurum nominaret
 " Atrides, sed semper pertinaciter iratus esset,
 " Non equidem te ira abjecta hortarer
 " Argivis auxiliari, quantumvis indigentibus:

- 515 " Nunc vero simul in præsentem multa dat, aliaque in posterum pollicetur,
 " Viros etiam, qui supplicarent, ad te misit præstantissimos,
 " Electos per exercitum Achaicum, quique tibi ipsi
 " Amicissimi Argivorum: horum ne tu orationem asperneris,

512 χαλεπαίνοι] A. 2. J. 517 Ἀχαιῶν] Fl. A. J. T. 519 νειμιστην]
 F. A. I.

ad insolentes transfert, sed aliis utens ver-
 bis, Lucianus Imagin. c. 21. Ern.

Ver. 506. 507. Ὅς δὲ — Λίσσονται δ']
 De vi duplicis istius δὲ, vide supra ad α'.
 57.

Ver. 508. ἀποτίσῃ.] Producit hæc vox
 penultimam, quippe ex ἀποτίω. Quæ
 enim in ἴω desinunt Verba, ea penulti-
 mam istam in Futuris et Aoristis corripi-
 unt. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 517. Κρινάμενος] Vide supra ad α'.
 509. 514. 538. et ad ζ'. 454.

Ver. 518. τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξης,
 Μηδὲ πύδας.] Horum tu neque orationem,

neque legationem, nec quid dixerint, nec
 quid fecerint tanti viri, itinere ad te sus-
 cepto, asperneris.

Ver. 519. πρὶν δ' οὔτι νειμιστην πει-
 λῶσθαι.] Non ante quam dona daret Aga-
 memnon, sed ante quam oblata eum
 injuriæ pœniteret. Scilicet Achilles hic
 non commodi et utilitatis rationem duxit
 Phoenix, sed honoris. Ut recte annotavit
 Domina Dacier.

Ver. 520. τῶν πρὸςθιν ἱπυδόμιστα κλίε
 ἀνδρῶν Ἡρώων.] Virg.

heroum laudes, et facta parentis.
 Eclog. IV. 26.

- Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' ἔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 520 Οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευδόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι,
 Δωρητοὶ τε πέλοντο, παρὰ ῥήτοί τ' ἐπέεσσι.
 Μέμνημαι τόδ' ἔργον ἐγὼ πάλαι, ἔτι νέον γε,
 Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 525 Κερῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι,
 Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνέριζον·
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
 Κερῆτες δὲ, διαπραδέειν μεμαῶτες ἄρῃ.
 Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσει
 530 Χωσαμένη, ὃ οἱ ἔτι θαλύσια γυνῶ ἀλῶης

- " Neque pedes (i. e. iter frustres): At prius haud reprehendum, te ira-
 520 " Sic et priscorum audivimus laudes virorum [exarsisse.
 " Heroum, quando aliquem vehemens ira occupasset,
 " Donisque placabiles erant, exorabilesque verbis.
 " Memini hoc factum ego vetus, neutiquam recens,
 " Quale esset; inter vos autem narrabo omnes amicos.
 525 " Curetesque pugnabant et Ætoli fortiter-prælium-sustinentes,
 " Circa urbem Calydona, et se-mutuo interficiebant;
 " Ætoli quidem, defendentes Calydona amœnam;
 " Curetes autem, vastare ardentes Marte.
 " Etenim his malum aureo-solio-sedens Diana excitavit
 530 " Irata; quod sibi non sacra post-fruges-comportatas in fœcundo-loco agri

520 πρὸς] R. 526 ἐνέριζον] MS. 528 διαπραδέειν] MS.

Ver. 523. Μέμνημαι τόδ' ἔργον ἐγὼ πά-
 λαι,] Virgil.

Nam memini Hesiones visentem regna. —
 Æn. VIII. 157.

Οἰκίον δὲ διδασκάλῳ, ἐκ τῶν παλαιῶν σωφρο-
 νίζων τὰς νῆς. Schol. Victorian. Porro,
 quam deceat Senis personam longa hæc
 et verbosa narratio, jam antea sæpe an-
 notavimus.

Ver. 525. Κερῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτω-
 λοί] " Narrare vero — quis significantius
 " potest, quam qui Curetum Ætolorum-
 " que prælium exponit?" Quintilian. lib.
 X. cap. 1.

Ver. 528. μεμαῶτες] Vide supra ad β'.
 818. et ad ζ'. 464.

Ver. 530. θαλύσια] Schol. Lips. ἀπαξ
 κῆται ἢ λίξις, δηλαδὲ δὲ ἡμῖς φασὶν συγ-
 κομισθῆναι. Ern.

Ver. 531. 532. ῥίξ· — ἔρριξε] Vide su-
 pra ad α'. 444.

Ver. 533. " Ἡ λάθ' ἢ ἔκ ἐνόησεν" Ἡ τοῖ
 ἐνόησας θῶσαι, ἐπιλάθιστο ἢ οὐδ' ὅλως ἐπι-
 νόησεν. Schol. Cæterum, ἢ ἔκ, in unam
 hic syllabam coalescit; quomodo et supra
 ε'. 349.

" Ἡ ἔκ ἄλλοις, ὅτι —;

Et apud Euripidem,

" Ἡ δὲ ἐξέλεγχεν ἡ Διὸς ἀναφύροντί μοι;

Orest. 597.

Similiter, φεῦ δ', apud eundem,

Φεῦ δ' μήτε, ὅτις ἐκ τυραννικῶν δόμων.

Hecub. 55.

Notandum tamen, istud δ', in interroga-
 tivis sæpius quam in disjunctivis, cum se-
 quente Vocali coalescere solere; vide ad

- Οἶνευς ῥέξ'. ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας·
 Οἷη δ' ἔκ ἐρρέξε Διὸς κέρη μεγάλοιο,
 Ἡ λάθ' ἢ ἔκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 Ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
 535 Ὄρσεν ἐπὶ χλένην σὺν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
 Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ἔδων Οἰνῆος ἀλῶν.
 Πολλὰ δ' ὅγε προδέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 Αὐτῇσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖς ἀνδρεσι μήλων.
 Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 540 Πολλέων ἐκ πολίων θρηήτορας ἀνδρας ἀγείρας,
 Καὶ κύνας· ἔ μιν γὰρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι·
 Τόσσοις ἔην, πολλὰς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.

- " Ceneus fecisset: Alii utique dii epulati-erant hecatombas;
 " Soli vero non sacra fecit Jovis filiae magni,
 " Sive oblitus est, sive non advertit: devius-erat certe multum animi.
 " Illa itaque irata, Jovis genus, sagittis-gaudens,
 535 " Immisit sylvestrem aprum, ferum, candidis dentibus,
 " Qui damna multa patravit, frequentans Cenei agrum.
 " Multas utique ille alias super-alias humi prostravit arbores altas
 " Cum ipsis radicibus, et ipsis floribus pomorum.
 " Hunc autem filius Cenei occidit Meleager,
 540 " Multis ex urbibus venatoribus viris congregatis,
 " Et canibus; non enim domitus fuisset paucis hominibus;
 " Tantus erat, multosque adeo rogum ascendere-fecit tristem.

532 ῥίξ] Fl. 538 αὐτῇσι] MS. 539 ἀπέκτεινεν] Id.

ε'. 349. Quare in Schol. Victorian. scrip-
 tum est, " Ἡ λάθ', ἢ ἔκ ἐνόησεν. — Quod ta-
 men longe minus eleganter est dictum.
 Nam λάθ' ἢ, proprie est, alium latere;
 λάθισθαι, latere seipsum, hoc est, oblivisci.
 Clark. Schol. Lips. Ἀπὸ μισοχῶν εἰς ῥῆμα
 μεταλλάξε. λάθιστο δὲ ἀντὶ τῆς ἐκὼν περιπέμ-
 ψατο. Ern.

Ibid. ἀάσατο δὲ] De voce, ἀάσατο, vide
 supra ad ver. 116. Alii hic legunt ἀάσατο
 δὲ. Quo tamen nihil opus.

Ver. 534. δῖον γένος.] De Diana accipi-
 unt plerique; ut sit videlicet, Διὸς θυγά-
 τηρ. At Schol. Victorian. ad Achillem re-
 ferunt, ut sit idem scilicet ac, διογνίς·
 propterea quod Poëta hanc compellatio-
 nem ὀδύσσειν ἐπὶ Διὶ κάστω. Clark. Ea-
 dem habet Schol. Lips. sed addit: ὁ δὲ
 Νικάτωρ ἐπὶ Ἀργεΐδης. Ern.

Ver. 535. Ὄρσεν ἐπὶ] Ἐπῶρεσι. Cæte-
 rum Aristoteles, de historia Animalium,
 lib. VI. cap. 28. locum hunc isto modo
 citat:

Θεῖον ἐπὶ χλένην σὺν ἄγριον, ἐπὶ ἱμῶν
 Θεῖον γὰρ σισυράγῃ, ἀλλὰ βίον ὕλην.
 Quæ lectio et παρὰ τῷ Γεωγράφῳ εὐρηται,
 notante Eustathio.

Ver. 536. ἔδων Οἰνῆος ἀλῶν.] Οἰκία
 τιμωρία, τῇ περὶ πατρὸς ἡμαρτηκότι. Schol.
 Victorian. Ἐπὶ τούτοις ἴδιον καὶ ὡς δια-
 φέρον λίγιται τὸ ἔδων, τὸ ἔδων, ὡς τὸ
 Κατισθῆναι τὸ ἔδων. Eustath.

Ver. 539. Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος] Vide ad α'.
 51. Nec omnino audiendus Barnesius;
 qui, potest, inquit, tutius legi, Τὸν δ' Οἰνῆος
 υἱός.

Ver. 543. Ἡ δ'] Ἀρτεμῖς.

Ver. 547. Τίθεα δὲ] Tamdiu utique.

- Ἡ δ' ἄμφ' αὐτῷ δῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 Ἀμφὶ σὺδ' κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνηέντι,
 545 Κερήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Ὅφρα μὲν ἐν Μελέαγρος ἀρηϊφίλος πολέμιζε,
 Τόφρα δὲ Κερήτεσσι κακῶς ἦν· ἐδ' ἐδύναντο
 Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἑόντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 550 Οἰδάνει ἐν σήδεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 (Ἦτοι ὁ, μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
 Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 Κέρη Μαρπίσσης καλλισφύρε Εὐνήνης,
 Ἰδεῶ δ', ὅς κ' ἀρτίστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

"Illa vero (Diana) circa ipsum excitavit magnum tumultum et bellum,
 "Pro suis capite et pelle hirsuta,

- 545 "Curetasque inter et Aetolos magnanimos.
 "Quamdiu igitur Meleager bellicosus pugnabat,
 "Tamdiu utique Curetibus male erat; neque poterant
 "Mœnia extra manere, multi quamvis essent.
 "At quando jam Meleagrum subiit ira, quæ et aliorum
 550 "Inflat in pectoribus mentem, probe licet sapientium;
 "(Nempe ille, matri suæ Althææ iratus corde,
 "Jacebat apud legitimam uxorem, pulchram Cleopatram,
 "Filiam Marpissæ pedibus-elegantis Euenines,
 "Idæque, qui fortissimus inter terrestres fuit viros,

545 μεσηγὺ] F. A. J. 548 ἔκτοσθεν] Fl. A. J. 550 ἐν] ead.

Quod cum non videret Barnesius, pessime edidit τοφράδι, contenditque παρίλκεν τὸ Δί. Quod in hujusmodi vocabulis non fert linguæ Græcæ ratio.

Ibid. οὐδ' ἐδύναντο Τείχους ἔκτοσθεν μίμνειν,] Castra ipsi sua tueri non poterant, nedum urbem expugnare.

Ver. 551 — 568. Ἦτοι — ἰχνησα,] Versus hosce octodecim in Parenthesin inclusi, et ipsam aliis interjectis Parenthesibus intricatam. Id quod tantum abest ut scriptori luculentissimo, et supra omnes perspicuo, vertendum sit vitio; ut contra summo hic, si usquam alias, artificio, verbosam illam et senilem narrandi rationem, in Phœnicis persona, depinxerit. Popius tamen videtur aliter sensisse. Vide infra, ad λ'. 687.

Ver. 552. καλῇ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 554. Ἰδεῶ] Pronunciabatur Ἰδῶ, vel Ἰδῦ. Clark. De hoc *Ila* accepta est inscriptio capitis, quod miræ magnitudinis repertum est in Sicilia cum inscriptione ΙΔΕΩ. apud Phlegont. de Mirabil. c. XI. Ern.

Ver. 555. τῶν τότε,] Ἐπαινετίον τὸ ἀριβὲς περὶ τὴν ἰσχυρὰν ἡθοποιῶσαν. Ὁ μὲν Φοῖβος, ἀρτίστος ἐπὶ τὸν Ἰδῶν, ἵνα μὴ δόξῃ καὶ τῷ Ἀχιλλεύῳ αὐτὸν προτιμιμηνεύειν, ἰπηνίγει τὸ "τὸν τότε." Schol. Victorian.

Ver. 556. ἰχνησα,] Marpissæ, uxoris suæ.

Ver. 557. τὴν δὲ] Cleopatram, filiam suam.

Ver. 559. μήτηρ,] Marpissa.

Ver. 560. μιν] Vide ad α'. 51. Cæterum, pro Κλαῖ, ὅτι μιν, fuerunt qui legarent, Κλαῖν ὁ μιν.

- 555 τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 Φοῖβε Ἀπόλλωνος, καλλισφύρε εἵνεκα νύμφης·
 Τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πάτρια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, ἐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 Μήτηρ, Ἀλκυόνης πολυπειδέος οἶτον ἔχεσα,
 560 Κλαῖ, ὅτε μιν ἐκέρχον ἀνέχετο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγία πέσσαν,
 Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 Πόλλ' ἀχέεσ' ἤρᾶτο, κασιγνήτοιο φόνιοι·
 Πολλὰ δὲ καὶ Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
 565 Κικλήσκουσ' Αἰδὼν καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνηαν,
 Πρόχυν καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,

- 555 "Eorum qui tunc erant; utique contra regem sumpsit arcum
 "Phœbum Apollinem, pedibus-elegantis gratia nymphæ:
 "Illam autem (Cleopatram) tunc in ædibus pater et veneranda mater
 "Alcyonen vocabant cognomine, quod ipsius
 "Mater, Alcyonis luctuosæ fatum habens,
 560 "Flebat, quando ipsam longe-jaculans rapuit Phœbus Apollo.
 "Huic is (Meleager) accubabat, iram tristem coquens,
 "Propter diras matris iratus, quæ utique diis
 "Multum dolens supplicabat, fraternæ cædis causa:
 "Multum autem et Terram almam manibus verberabat,
 565 "Invocans Plutonem et horrendam Proserpinam,
 "In-genua considens, (rigabantur autem lachrymis sinus,)

553 Μαρπίσσης] MS. 554 κέρχον] Id. 555 ῥ'] Id. 558 κέλεται] Id.

Ibid. ἀνέχετο] Vide supra ad α'. 140.
 Ver. 561. τῇ ὅγε] Huic Cleopatrac, Meleager.

Ibid. παρκατέλεκτο,] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 562. Ἐξ ἀρέων] Pronunciabatur ἀρέων ut recte observavit Barnesius. Nam ἀρῶ (hoc significatu,) ἀρετῆς, ἀρεῶμαι, primam producant.

Ibid. ἥ ῥα] Quæ utique. Nam ad sententiam nullo modo supervacaneum est istud, ῥα.

Ver. 564. Γαῖαν — χερσὶν ἀλοία,] Εὐχόμενοι οἱ ἥρωες τοῖς μὲν Οὐρανίῳ θεοῖς, Ἄνω τὰς χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' ἰσχυρίσασθαι ἑαυτοὺς· τοῖς δὲ Θαλασσίῳ, Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠέχεσθαι, χεῖρας ἐρηγνύς, εἰς Θάλασσαν ἀπλοῦντες· τοῖς Καταχθονίῳ δὲ, κέπτοντες τὴν Γῆν, αἰς ἰσθμῶν φρεσὶ. Schol.

VOL. I.

3 P

Ver. 565. Κικλήσκουσ' Αἰδὼν] Virg.

Luctificam Alecto dirarum ab sede sororum Inferniæque ciet tenebris; cui tristia bella, Iraque insidiæque et crimina noxia, cordi. *Æn.* VII. 324.

Ver. 568. ἰχνησα,] Vide supra ad ver. 553.

Ver. 569. τὴν δὲ] Meleagri popularium, Aetolorum.

Ibid. δέωτος,] Vide supra ad β'. 210, ad γ'. 363. et ad γ'. 455. 456. 504.

Ibid. ἰπηνίγει,] Vide supra ad β'. 310.

Ver. 570. τὸν δ' ἰλλίσσασθαι] Vide supra ad γ'. 45. *Al.* τὸν δ' ἰλλίσσασθαι, et τὸν δὲ ἰλλίσσασθαι. Quæ et ipsa ferri possunt, vide ad α'. 51.

Ver. 575. Ὀπίθι πύκταν πεδίων] Virg.

- Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἐριννὺς
Ἐκλυεν ἐξ Ἑρέβουσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.)
Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δ᾽ ὅσος ὀρώρει,
570 Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
Ἐξελθεῖν καὶ ἀμύναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
Ὅππόδι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Ἐνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι,
575 Πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἦμισυ, οἶνοπέδιοιο·
Ἥμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι·
Πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρον ἱππηλάτα Οἰνεύς,
Οὐδ' ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφείος θαλάμοιο,
Σείων κολλητὰς σάνιδας, γενέμενος υἱόν·

“ Ut filio darent mortem: hanc autem per-tenebras-vagens Erinnyes

“ Exaudivit ex Erebo, implacabile cor habens.)

“ Horum vero tum confestim ad portas tumultus et strepitus excitabatur,

570 “ Turribus percussis: illum autem supplices orabant senes

“ Aetolorum, mittebantque deorum sacerdotes lectissimos,

“ Ut-exiret et propulsaret hostes, polliciti magnum donum:

“ Ubi scilicet pinguisissimus erat ager Calydonis amœnæ,

“ Ibi eum jusserunt prædium perpulchrum eligere,

575 “ Quinquaginta jugerum: dimidium quidem, vitiferi soli;

“ Dimidium autem, non-consiti arabilis agri separatim-accipere.

“ Multum item eum obsecrabat senex equum-agitator (Æneus,

“ Limine conscenso altum-tectum-habentis thalami,

“ Quatiens conglutinatos asseres, suppliciter-orans filium:

568 Ἑρέβουσφιν] MS. 570 ἐνίσσοντο] A. 2. 3. J. Ibid. τοὶ δὲ λίσσοντο]

MS. 571 πέμπον ἱερῆας θεῶν ἀρ.] MS. 575 Πεντηκοντόγυιον] MS.

578 δδδ] MS. sed superscr. δ.

Insuper id campi, quod rex habet ipse Latinus.
Æn. IX. 274.

Ver. 574. ἦνωγον] Vide supra ad 9. 322.

Ver. 576. ψιλὴν ἄροσιν] Τὴν ἀειδερὸν χάρ-
σαν. Schol.

Ver. 577. ἱππηλάτα] Vide supra ad
α'. 175.

Ver. 580. κασίγνηται] Αἱ κασίγνητοι.

Ver. 581. ἑλλίσσοντο] Vide supra ad
ζ'. 45. Αἱ ἑλλίσσοντο].

Ver. 585. ἐνίστηναι] Jamjam incende-
bant; jamjam ad comburendum aggredie-
bantur.

Ver. 588. Κῆδ' ὅς' ἀνδρώποισι πῖλιν]
Aristoteles, Rhetoric. lib. I. cap. 7. citat
istq modo: “Ὅσσα καὶ ἀνδρώποισι πῖλιν.

Ver. 589. 590. “Ἀνδρας μὲν κτείνουσι, —
γυναικάς.”] “Narrare vero — quis signifi-
“cantiù potest?” Quintilian. lib. X. cap.
1. Καὶ διακρίματα δι' αὐτὰ τὰ μέρη, τὰ αὐτὰ
μῖζον φαίνεται· πλεονάζον γὰρ ὑπεροχὴ φαίνε-
ται· ἴδιν καὶ ὁ Παιστής φησι, —

Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, πόλιν δὲ τι πῦρ ἀμαδύνει.

Τίτιον δὲ ἑ' ἄλλω ἄγει —

Aristot. Rhetoric. lib. I. cap. 7.

Ubi notandum quod hodie legimus, “Ἀν-

- 580 Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
Ἑλλίσσοντο· ὁ δὲ μάλλον ἀναινέτο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
Οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
Ἄλλ' ἐδ' ὥς τ' εὖ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
Πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ
585 Βαῖνον Κερῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ· [πύργων
Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐϋζώνος παρὰκοιτις
Λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
Κῆδ' ὅς' ἀνδρώποισι πῖλιν, τῶν ἄστυ ἀλώη·
“Ἀνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαδύνει·
590 Τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγασσι, βαθυζώνες τε γυναῖκας.
Τ' εὖ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκρόντος κακὰ ἔργα·
Βῆ δ' ἱέναι, χροὶ δ' ἐντὲ' ἐδύσατο παμφανόοντα.

580 “ Multum etiam eum sorores et veneranda mater

“ Orabant; ille autem magis recusabat: Multum et socii,

“ Qui ei carissimi et amicissimi erant omnium:

“ Sed ne sic quidem ejus animum in pectoribus flectebant,

“ Antequam jam thalamus frequenter percuteretur, ipsique tures

585 “ Conscenderent Curetes, et incenderent magnam urbem:

“ Tum vero demum Meleagrum eleganter-cincta uxor

“ Orabat lugens, et ei recensuit omnia

“ Mala, quæcunque hominibus contingunt, quorum urbs capta-fuerit:

“ Vires quidem occidunt, urbem autem ignis in-cineres-redigit;

590 “ Liberosque alii abducunt, et profunde-succinctas mulieres.

“ Hujus autem tum motus est animus audientis sæva facta:

“ Perrexeratque ire, corporeque arma induit collucentia.

580 τόνδε] MS. A. FL. J. Ibid. κασίγνητοι] R. T. 581 ἑλλίσσ.] MS.

588 ἀλώει] T. 590 βαθυζώνες] MS. 592 ἑδύσατο] R. T. 593

ἀπήμυνε] MS.

ἄστυ μὲν κτείνουσι legisse olim (aut memori-
ter citasse) Aristotelem, Λαοὶ μὲν φθινύθουσι.
Uberius de hoc loco Hermogenes: Πάσης
πολίως εἴπει [Ὁμηρος] πῶς θῆσιν ἐν δυνάμει.
—Τὰ μεγάλα τῇ βραχυτάτῃ τῆς ἐρμηνείας
φυλάττει μεγάλα, τῆς συντομίας τὸ μέγιστος
αὐτοῖς διασωζέσθαι· τὰ δὲ μικρὰ καὶ φαῦλα
[Vide supra ad ver. 210. item α'. 433—
439.] τῇ περιβολῇ τῶν λόγων μέγιστος πρὸς
λαμβάνει. Ταῦτα ποιεῖ Δημοσθένης, καὶ
ἔτι τραγαῶν Φωκίων ἄλλωσιν, ἴδιν δὲ αὐτοῖς
ἐν ὁλοῖς ῥήμασι λίγων· “Ἦν ἰδίῳ, οἰκίᾳ κα-
—παραμύνηται, τίχῃ περιηρημένα, χῶρεν

“ ἐρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γυναῖκα δὲ καὶ παιδά-
—ρια ὀλίγα, καὶ περισβύτας ἀνδράσιν οἰκ-
—τρεῖς.” Μοινοῦχι παρὶφρασι τὸ Ὁμηρικόν.
Cap. XXXIII. Περὶ μεθόδου διότητος.

Ver. 592. ἰδύσατο] Αἱ ἰδύσατο. Sed
nihil opus: Nam ἰδύσατο secundam pro-
ducit.

Ver. 594. Εἶξας δ' ἄστυ] Schol. Victor.
in plerisque optima, alique fere, hoc ita
accipiunt, ut dicatur Meleager, vel jam
olim, (πάλαι, ἢ νῦν,) antequam suis opitu-
laretur, iræ habenas dedisse; vel nunc de-
mum, quum suis opitularetur, rationi (τῇ

- "Ως ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμᾶρ,
 Εἴζας ᾧ θυμῷ τῷ δ' ἐκέτι δῶρ' ἐτέλεσαν
 595 Πολλά τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐτῶς.
 Ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων
 Ἐνταῦθα τρέψει, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
 Νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δῶροισι
 Ἐρχεο· ἴσον γὰρ σε θεῶ τίσεσιν Ἀχαιοί.
 600 Εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 Οὐκ εἴδ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 Φοῖνιξ, ἄττα, γεραίε, διοτρεφεῖς, ἔτι με ταύτης [λεῦς·
 Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
 605 Ἦ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὅκ' αὐτμῆ

- " Sic ille quidem ab Ætolis propulsavit malum diem,
 " Obsecutus suo animo: ei autem non deinceps dona persolverunt
 595 " Multaque et pulchra: malum tamen depulit etiam sic.
 " Atqui tu ne mihi ista cogites in animo, neque te dæmon
 " Istuc vertat, amice: Pejus autem esset
 " Navibus demum incensis te ferre auxilium: Sed nunc accepta conditione
 " Veni: æque enim te ac deum honorabunt Achivi. [donorum
 600 " Quod si tandem sine donis pugnam viros-perdentem inieris,
 " Non tum æque in honore eris, bellum quamvis propulsaveris."
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 " Phœnix, pater, senex, Jovis alumne, minime mihi hoc
 " Opus est honore: puto enim me honoratum fore Jovis voluntate,
 605 " Qui honor me consequetur apud naves recurvas, dum spiritus

589 νηυσὶ] F. A. 1. 3. 601 ἀνάγκη] MS. 604 Χρεὼ] Id. 606 μίνι]
 F. A. 1. 609 εἴδει] F. A. J.

ἐπιλογισμῷ) fuisse obsequutus. Sed neu-
 trum fert linguæ Græcæ ratio. Εἴζας τῷ
 θυμῷ, necessario est, jam tum quum suis
 opitularetur, animos sibi incitans, animo
 incitato demum habenas dant, effusis ha-
 denis hostem invadens:

Σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ
 Εἴζας, — ver. 109. hujus libri.
 τὸν διζὼν ἵππον
 Κίνουσι ὁμαλήσας, εἴζαι τί οἱ ἡνία χερσίν.
 ψ. 336.
 βίη καὶ ἀγένορι θυμῷ
 Εἴζας, εἴδ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, — α'. 42.
 — irarumque omnes effundit habenas.
 En. XII. 499.

Clark. Schol. Lips. πάλαι, ὅτε ἀργίζετο, ὃ
 νῦν ὅτε ἤμυνεν. Καὶ θυμὸν τὸν ἐπιλογισμὸν
 φησι, etc. Ern.

Ver. 600. Εἰ δὲ κ' ἄτερ δῶρων] Quod si
 tandem invite et necessitate coactus, etc.

Ibid. φθισήνορα] Vide supra ad β'. 853.

Ver. 601. ὁμῶς τιμῆς] Eodem loco ho-
 noris. Al. ὁμῶς τιμῆς, quod est τιμῆς:
 Qua ratione alibi dicitur, καὶ χρεὼν τι-
 μῆσιν —, α'. 475.

Ver. 602. πόδας ὠκὺς] Vide supra ad
 α'. 58.

Ver. 603. ἄττα.] Inepte admodum ex
 Heinsio Barnesius vocabulum hoc, ac si
 Hebraicum esset, Tu, Latine reddit.

- Ἐν σήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρη.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι
 Μή μοι σύγγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· ἐδέ τί σε χερῇ
 610 Τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλεοντι·
 Καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κέ με κήδῃ·
 Ἴσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἡμισυ μείρεο τιμῆς.
 Οὗτοι δ' ἀγγελέεσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
 615 Φρασσόμεθ', ἥ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἥ κε μένωμεν.
 Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
 Φοῖνικι σορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 Ἐκ κλισίης νόσοιο μεδοίατο. Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας

- " In pectoribus maneat, et mihi mea genua moveantur.
 " Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo:
 " Ne mihi turba animum, flens et mœrens,
 " Atridæ heroi gratificans: neutiquam te convenit
 610 " Istum amare, ut ne mihi odio sis te nunc amanti:
 " Decet te mecum eum angere, qui me angat:
 " Æqualiter mecum regna, et dimidium sortire honoris.
 " Isti autem renunciabunt; tu vero hic cubato remanens
 " Lecto in molli: simul autem atque aurora illuxerit
 615 " Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneamus."
 Dixit, et Patroclo hic superciliis annuit tacite,
 Phœnici ut sterneret densum lectum, ut citissime
 Tentorio de reditu cogitarent. Inter hos autem Ajax

610 ἀπέχθῃαι] MS. 619 Τελαμωνίδης] Id. Ibid. θυμὸν] Id. sed Schol.
 λόγον.

Ibid. ὥςτις με ταύτης Χρεὼ τιμῆς.] Vide
 infra ad κ'. 45.

Ver. 604. τετιμῆσθαι Διὸς αἴση.] Πιθα-
 γῶς τῇ παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονος τιμῇ, ἀντίθῃ
 τὴν παρὰ τῷ Διὶ. Schol. Victorian.

Ver. 605. εἰς ὅκ' αὐτμῆ] Virgil.

— dum spiritus hos reget artus. En. IV. 336.

Ver. 607. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.]

Vide supra ad α'. 297.

Ver. 608. Μή μοι σύγγχει θυμὸν] Virgil.

Desine meque tuis incendere teque querelis.

En. IV. 360.

Ibid. ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων.] Al. ἐπὶ τῇ

τίσσειν ἀχέων. Virgil.

lachrymansque gemensque.
 En. XI. 150.

Ver. 610. ἵνα μὴ μοι] Vulg. ἵνα μὴ μοι.
 Sed, μοι, ἵχερῃ ἐρδοτονίῃ, ἵνα ἀντιδιατίλλῃ-
 ται Ἀγαμέμνονι. Schol. Victorian.

Ver. 611. Καλόν] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 613. λέξεο] Vide supra ad β'. 515.

et α'. 109.

Ver. 615. Φρασσόμεθ',] Vide supra ad

α'. 140.

Ibid. ἥ κε μένωμεν.] Vide supra ad α'.

ver. 359.

Ver. 618. Τοῖσι δ'] Male Barnesius,

Τοῖσι δ'. Vide supra ad γ'. 200. et ad δ'.
 160.

- Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
 620 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἴομεν· ἐ γάρ μοι δοκῆι μύθοιο τελευτὴ
 Τῇδ' ἄρ' ὁδῶ κτανέσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθὸν περ ἔοντα,
 Οἳ περ νῦν ἔαται ποτιδῆγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 625 Ἄγχιον ἐν σῆθεσσι δέτο μεγαλήτορα θυμόν,
 Σχέτλιος, ἐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἐταίρων,
 Τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔζοχον ἄλλων·
 Νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
 Ποινὴν, ἣ ἔ παιδὸς ἐδέξατο τεθνεῖωτος·
 630 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτῷ, πόλλ' ἀποτίσας,
 Τῷ δὲ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγένηρος,

Deo-par Telamonius verba fecit;

- 620 "Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,
 "Abeamus; non enim mihi videtur sermonis nostri exitus
 "Hac quidem via perficiendus; renunciare autem citissime
 "Oportet responsum Danaïs, etiamsi non lætum sit,
 "Qui utique nunc sedent expectantes: sed Achilles
 625 "Trucem in pectoribus reposuit superbum animum,
 "Durus, neque rationem-habet amicitie sodalium,
 "Illius, qua eum apud naves honorabamus supra ceteros;
 "Immisericors: Atqui aliquis etiam pro fratris cæde
 "Pretium, vel pro suo filio accepit occiso:
 630 "Et is quidem qui interfecerit, in sua civitate manet ibi, multis persolutis,
 "Et alterius sedatur cor et animus elatus,

624 ποτιδῆγμενοι] Id. 630 αὐτῷ] abest a MS. Fl. 632 ἀγένηρος] MS.

Ver. 621. Ἴομεν· ἐ γάρ μοι] Ὁ μὲν Φοῖ-
 νις τέχνη χρηταί. — Ὁ δὲ γὰρ Αἴας, ἀπαλ-
 σματος ἄν, βαδύτατος ἐν τοῖς λόγοις πάντων
 ἐστὶν ἀνίσταται γὰρ, ὡς ἐργιζόμενος, καὶ ἀξίῳ
 μηκέτι μηδὲ διαλέγεσθαι, καὶ λέγει, — Οὐ-
 σης δὲ ὁ λόγος, δεικνύσιν, ὅτι καὶ τῆς ἀπλό-
 τῃτος προσηγορίας, σχήματος ἔργον ἐπιτελεῖ.
 Dionys. Halicarn. lib. qui inscribitur
 Τέχνη, cap. IX. Οἳ δ' εἰσὶ ῥήτορες· Ὀδυσ-
 σεύς, Πηνελόπεια, Πάρις, Διομήδης, Ἀχιλ-
 λεύς, Διμήδης, μεγαλήτορος· Φοῖνις, ἄδικος,
 πρῶτος, παιδευτικός· Αἴας, ἀνδρείος, σιμνός,
 μεγαλόφρων, ἀπλῶς, δυσκίνητος, βαδύς· εἰ δὲ
 περ κινηθεῖν, ἐπιπαύειν, ἐντόχως, διὰ βραχέων
 φησὶν. Schol. Victorian.

Ver. 624. ποτιδῆγμενοι] Al. ποτιδῆγ-
 μνοι. Quod perinde est.

Ver. 625. δέτο μεγαλήτορα] Qua ratio-
 ne, δέτο, hic ultimam producat; item, ἴνι,
 ver. 614. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 628. Νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε] Al. Νη-
 λῆς· (quod pronunciabatur, Νηλῆς) καὶ
 μὲν τίς τε.

Ver. 629. τεθνεῖωτος·] Vide supra ad β'.
 818. et ad γ'. 464.

Ver. 630. Καὶ ῥ' ὁ μὲν — Τῷ δὲ] Is qui
 pretium dedit — Ejus qui datum accepit.
 Ibid. αὐτῷ] Al. αὐτῷ. Al. αὐτόθι.

Ver. 632. σοὶ δ'] Elegantissime oratio-
 nem ab Ulysse repente ad Achillem con-

- Ποινὴν δεξαμένη· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 Θυμὸν ἐνὶ σῆθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κέρους
 Οἷης· νῦν δέ τοι ἐπὶ τὰ παρίσχομεν ἔζοχ' ἀρίστας,
 635 Ἀλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν·
 Αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπαρβόφιοι δέ τοι εἰμὲν
 Πληθύς ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔζοχον ἄλλων
 Κῆδισοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 640 Αἴαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, [λεῦς·
 Πάντα τι μοὶ κατὰ θυμόν εἴσαο μυθήσασθαι·
 Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅππότε' ἐκείνους
 Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφνηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάσῃν.

"Pretio accepto: tibi vero, o Achille, implacabilemque durumque
 "Animum in pectoribus dii posuerunt, gratia puellæ

"Unius: nunc vero tibi septem præbemus eximie præstantissimas,
 635 "Aliaque multa præter has: Tu vero propitium indue tibi animum:

"Reverere etiam tuam domum: sub tecto enim tuo sumus
 "Ex cætu Danaorum, studemusque tibi supra alios

"Carissimique esse et amicissimi omnium, quotquot sunt Achivi."
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

640 "Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,
 "Omnia quodammodo mihi ex animo visus es dixisse:

"Sed mihi tumet cor ira, quoties illius
 "Recordor, qui me inhonorum inter Argivos fecit

"Atrides, tanquam aliquem contemptibilem inquilinum.

638 πυδίστοι] MS. sed superscr. η. Schol. οἰκίαι. 641 εἴσαο] MS. F. A. J.

642 ἐκείνους] MS. F. A. I. R. 643 ὡς] MS.

verit. Ἐντίχως ἡ μετάβασις ἐκ τοῦ Περὶ
 ἄλλων λόγων, εἰς τὸν Περὶ αὐτῶν. Schol. Vic-
 torian.

Ver. 634. Οἷης·] Al. apud Scholiastem,
 οἷος. Minus recte.

Ver. 635. σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν] Με-
 γαλόφρων· Θωπείας μετίσχεν ὁ λόγος· Διο-
 σέως γὰρ αὐτὸν πᾶς, διὰ τοῦ, ἴλαον. Schol.
 Victorian.

Ver. 636. Αἶδεσσαι ἰδὲ μέλαθρον] Τοὺς
 πρόσφυγας τῆς Ἑτίας αἰδεσθαι. Schol. Vic-
 torian.

Ver. 638. Κῆδισοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι.]
 Ἐκ τοῦ πλεονάζει φήσας τοὺς ἐννεατάς καὶ
 συγγενικωτάτας ἦεν, πολλὰ δ' ἐλίγων ἐπὶ-

μαν· ὑπεροφίας ἐπιτίμησιν, μετρίστητες
 ὑπόμνησιν, πιδῶ τῶν ἀνδραγαθίων παθῶν,
 ἴλαον ἐκείνους, ἐντροπὴν συγγενίας. Schol.
 Victorian.

Ver. 639. πόδας ὠκὺς] Vide supra ad
 α'. 58.

Ver. 641. Πάντα τι μοὶ] Dubitat Bar-
 nesius, legendumne sit, Πάντα σοὶ μοι.
 Quod est longe minus venustum.

Ver. 642. Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη]
 Corque meum penitus turgescit tristibus iris,
 Cum decore atque omni me orbatum laude re-
 cordor. Cic. Tusa Qu. lib. III.

Ibid. ὅππότε' ἐκείνους — ὅς μ' — ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης.] Al. ὅππότε κείνους — ὡς μ' —

- 645 Ἄλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασδε·
 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
 Πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 Κτείνοντ' Ἀργεῖες, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 650 Ἀμφὶ δέ τοι τῇ μῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
 Ἴκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης σχήσεσθαι οἶα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῶῃσι, κέλευσε
 655 Φοίνικι σφρέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
 Αἰ δ' ἐπιπειδόμεναι σφρέσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσε,

645 "Sed vos abite, et nuncium renunciate:

"Non enim ante de pugna cogitabo sanguinolenta,

"Quam filius Priami bellicosi, Hector nobilis,

"Myrmidonum ad tentoriaque et naves venerit,

"Interficiens Argivos, incendatque igne naves.

650 "Circa vero meum tentorium et navem nigram,

"Hectorem, quantumvis ardentem, a pugna destitutum puto."

Sic dixit: Illi vero unusquisque, accepto poculo duplici-rotundo,

Libatione facta, ad naves redierunt: praebat autem Ulysses.

Patroclus vero sociis et ancillis imperavit,

655 Phoenici sternere densum lectum quam celerrime:

Illae autem obediennes straverunt lectum, ut imperavit,

654 Κίλιν] Fl. κίλιν] A. J. 656 ἐκέλευσε] R.

Ἰθύνει Ἀτρεΐδης. Clark. De modo lo-
 quendi: ἰκίνα, ἢ μ' — ἰκίνα Ἀτρεΐδης,
 supra dictum. Ceterum alteram lectio-
 nem non spreverim, ob consensum libro-
 rum. Ern.

Ver. 646. Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο — Πρὶν
 γ' υἱὸν Πριάμοιο] Vide supra ad ver. 359.
 Πρὶν μὲν Ὀδυσσεύς, ἀποπλύνεσθαι φησὶν
 ἵτι γὰρ αὐτὸν σφάρα ἔξικαν. Πρὶν δὲ
 Φοίνικα, ἢ πρὸν ὀνόματι, ἐκίψισθαι φησὶ
 περὶ τοῦ μίμου. Τὸν δὲ Αἰάντα αἰδισθῆναι,
 εἴτι ἰσχυρότερον φησὶν, ἢ ἵνα ἂν πλεονέξῃ
 ἡ αὐτοῦ πολέμοιο. Οὗτοι ἀνέλπιστον τὴν
 συμμαχίαν τοῖς Ἑλλήσι καταστῆσαι θέλει,
 οὔτε ἴσμεν ἵνα μὴ μίσηται δακὴ πιστοῦσι.
 Schol. Victorian. Neque omnino
 idoneis rationibus Plato Achillem hic vel
 ἐκλήρομαι vel ψυδῇ appellat, eo quod

dixerit πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσεύς, ἀποπλύνε-
 σθαι πρὸς δὲ τὸν Αἶαντα, μίμῃ. Plat.
 in Hippia. Ceterum notandum in ver.
 646. et 650. Platonē citatis, corrupte με-
 δήσομαι scriptum pro μεδήσομαι; et Ἀμφὶ
 δὲ μιν, pro Ἀμφὶ δὲ τινι.

Ver. 649. κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.]
 Pessime hic Barnesius, versioque (elo-
 gantissima plerumque illa) Welsteniana,
 "incenderitque igne naves;" quod erat
 vertendum, "incendatque igne naves."
 Non enim id ait Achilles, pugnaturum se
 tum demum, quum incensae sint naves,
 sed quum incendantur. Clark. De verbo
 σμύξαι et compositis copiose agit Cel.
 Hemsterh. ad Lucian. Dial. mort. VI. 5.
 p. 351. sqq. monens Homerum, ut poetam,
 paulum discessisse a propria significatione,

- Καίᾳ τε, ῥῆγός τε, λινόιο τε λεπτὸν ἄσπον·
 Ἐνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ ἥω δῖαν ἔμιμνεν.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδὲ μύχῳ κλισίῃς εὐπῆκτε·
 660 Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρης.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφιδι εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Σκυῖρον ἐλὼν αἰπείαν, Ἐνυχὸς πτολίεθρον.
 665 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 Τὲς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιοὶ
 Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασαδὸν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Pellesque ovillas, stragulamque-tinctam, linique subtilem florem:

Ibi senex cubuit, et auroram divinam expectabat.

Porro Achilles dormiit in recessu tentorii bene-compacti:

660 Huic autem accubuit mulier, quam e Lesbo duxerat,

Phorbantis filia, Diomede pulchra-genas.

Patroclus autem ex-altera-parte cubuit: juxta item et ipsum

Iphis eleganter-cincta, quam ei dederat nobilis Achilles,

Scyron cum-cepisset altam, Enyei urbem.

665 Illi vero postquam ad tentoria Atridae venissent,

Eos quidem aureis poculis filii Achivorum

Excipiebant aliunde alius assurgentes, interrogabantque;

Primus autem interrogavit rex virorum Agamemnon;

662 παρ δ' ἄρα αὐτῷ] MS. quod non spreverim. sed ut scribatur παρ δ'
 ἄρα τῷ ut v. 662.

quae ignem non luculentum, sed multo
 fumo mistum et sensim consumentem ali-
 quid indicat. Quod tamen non est ab h.
 l. alienum. vid. 242. 243. Ern.

Ver. 650. Ἀμφὶ δὲ τινι] Apud Plato-
 nem, loco jam supra citato, Ἀμφὶ δὲ μιν.
 Corrupte.

Ver. 651. μεμαῶτα.] Vide supra ad β'.
 818. et γ'. 464.

Ver. 652. Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ — ἴσαν πάλιν.]
 Πάτροκλος οὐ λαλῶν ἵνα μὴ προσκρούσας
 Ἀχιλλεῖ, ὅστις μὴ πείσῃ. Schol. Victo-
 rian.

Ibid. ἀμφικύπελλον.] Vide supra ad α'.
 584.

Ver. 653. Σπείσαντες.] Al. λίσσαντες.

Ver. 654. κίλιν.] Al. κίλιν.

Ver. 656. λέχος, ὡς ἐκίλιν.] Al. λέχος,
 ὡς ἐκίλιν. Al. λέχος ἰγκονίσμα.

Vol. I.

Ver. 657. Καίᾳ τε.] Vide supra ad α'.
 51.

Ver. 658. 660. 662. κατέλεκτο, — παρ-
 κατέλεκτο — ἐλέξατο.] Vide supra ad β'.
 515.

Ver. 665. κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο.]
 Similis fere loquendi ratio, ac apud Ro-
 manos ista, in Senatu venire, in conspec-
 tu venire, etc. Vide quae Nos hac de re
 ad Caesaris Commentar. de Bello Gallico,
 lib. IV. §. 9. Item supra ad α'. 593. et
 ad γ'. 156.

Ver. 666. Τοῖς μὲν ἄρα χρυσεόισι] Pro-
 nunciabatur, χρυσεόισι. Prima enim ne-
 cessario producitur; neque in his ulla
 unquam est licentia.

Ver. 667. Δειδέχατ'.] Vide supra ad
 γ. 4.

Ibid. ἀνασαδὸν, ἐκ τ' ἐρέοντο.] Virgil.

3 Q

- Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀ-
 670 Ἡ ῥ' ἐδέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δῆϊον πῦρ, [Χαιῶν,
 Ἡ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Κεῖνός δ' ἐκ ἐδέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 675 Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναιίνεται, ἥδ' ἐσὰ δῶρα.
 Αὐτόν σε φράζεσθαι ἄμ' Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
 Ὅπως κεν νῆας τε σόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἄμ' ἧο φαινομένηφι,
 Νῆας εὖσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας·
 680 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοις ἐφη παραμυθήσασθαι,
 Οἷκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἐκέτι δῆετέ τέκμωρ
 Ἰλίου αἰπείνης· μάλα γὰρ ἔδεν εὐρύσσω Ζεὺς
 Χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεταρσθήκασι δὲ λαοί.

- "Dic age mihi, laudatissime Ulysses, ingens gloria Achivorum:
 670 "Utrumne vult a navibus propulsare hostilem ignem,
 "An recusavit, iraque adhuc tenet superbum animum?"
 Hunc autem allocutus est laboriosus nobilis Ulysses;
 "Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
 "Ille quidem non vult restinguere iram, sed adhuc magis
 675 "Impletur ira: te autem aspernatur et tua dona.
 "Ipsum te consultare una cum Argivis jubet,
 "Quomodo navesque serves et exercitum Achivorum:
 "Ipse vero minatus est, simul atque aurora illuxerit,
 "Naves bonis-transtis-instructas in mare deducturum utrinque-remis-actas
 680 "Atque etiam aliis dixit se suadere,
 "Domum ut navigent: quia jam non (*inquit*) invenietis finem
 "Illi excelsæ: valde enim ipsam late-sonans Jupiter
 "Manu sua protegit, et animo-confirmato sunt copiae.

669 Ὀδυσσεῦ] Fl. 673 Ἀγαμέμνων] F. A. J. 674 Κεῖνός γ'] MS. R. non male. Ibid. σβέσαι] MS. 676 ἄμ'] abest a MS. F. A. 1. R. at ἄμα A. 2. 3. J.

Atque hic legatos Ætola ex urbe remissos, Quæ referant, fari jubet; et responsa reposcit Ordine cuncta suo. — *Æn.* XI. 239.

Ver. 670. Ἡ ῥ' ἰδίῳ] Summæ expectationis imaginem brevitate mirabili, apertissime ad personam, expressit. Ἐμμή-
 ρατο τὸν στυδάζοντα τὸ καίριον μαδίον.
 Schol. Victorian.

Ver. 674. σβέσαι] Ita Barnesius: Recte. *Al.* σβίσαι. *Clark.* Σβίσαι etiam alii ante Barnesium dedere edd. vett. omnes: etiam Schrevelius.

Ver. 676. ἄμ' Ἀργείοισιν] *Al.* ἐν Ἀργείοισιν.

Ver. 677. νῆας τε σόης] Ita iterum recte Barnesius; sicuti supra ver. 424. "Ἡ

- Ὡς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἷδε τάδ' εἰπόμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 685 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖδ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει,
 Ὅφρα οἳ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεται
 Αὔριον, ἣν ἐδέλησιν· ἀνάγκη δ' ἔτι μιν ἄξει.
 Ὡς ἔφαδ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 690 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
 Δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν·
 Ὅψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 695 Μυρία δῶρα διδῆς· ὁ δ' ἀγένηωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως,
 Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίῃσιν ἐνῆκας.
 Ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἑάσομεν, ἣ κεν ἴησιν,
 Ἡ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν

- "Sic dixit: Adsunt autem et hi, ut hæc dicant, qui me secuti sunt,
 685 "Ajax et præcones duo, prudentes ambo.
 "Phoenix vero illic senex cubavit: sic enim ille jussit,
 "Ut se in navibus dilectam in patriam sequatur
 "Cras, si voluerit: vi autem neutiquam eum abducat."
 Sic dixit: Illi autem omnes obmutuerunt silentio,
 690 Sermonem admirati: admodum enim aspere dixerat.
 Diu autem muti erant tristes filii Achivorum:
 Tandem vero inter eos locutus est pugna strenuus Diomedes;
 "Atrida, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
 "Utinam non orasses eximium Pelidem,
 695 "Infinita dona dans: is utique insolens est etiam alioqui,
 "Nunc vero eum multo magis in insolentiam coniecisti.
 "Sed illum quidem missum-faciamus, sive abeat,
 "Sive maneat: tunc vero rursum pugnabit, quando ipsum
 677 σοῖς] MS. Lips. edd. vett. MS. Urat. σόης habet. 681 ἀποπλείειν] MS.
 684 εἰσι δὲ] M. 689 ἀκὴν] Id. 690 ἀγασσάμενοι] Id. 693 Ἀγαμέμνων]
 F. ut 673.

εἰ σφιν νῆας τε σόη. Plerique hic ediderunt, νῆας τε σοῖς. MSS. nonnulli, νῆας τῶσδε.

Ver. 682. γὰρ ἔδιν] Vide supra ad α'. 51.
 Ibid. ἐνῆκας] Vide supra ad α'. 175. et 498.

Ver. 686. κατελέξατο] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 690. ἀγόρευσε.] *Al.* ἀπίεσι. Ex ver. 431. supra.

Ver. 696. ἐνῆκας.] *Al.* ἐνῆκας.

Ver. 697. ἑάσομεν.] Vide supra ad γ'. 42.

Ver. 699. ἀνώγει.] *Al.* ὀρίη.

- Θυμός ἐνὶ στήθεσσι ἀνάγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 700 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν, εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 Σίτε τὰ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 705 Ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῃνδε ἑκάστος·
 Ἐνθάδ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνε δῶρον ἔλαντο.

" *Aianus in pectoribus jussit, et deus incitaverit.*

700 " *Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:*

" *Nunc quidem cubitum ite, refecti vestrum cor*

" *Cibo et vino; hoc enim robur est et vis;*

" *At postquam illuxerit pulchra rosea-digitos aurora,*

" *Ocyus ante naves siste copiasque-pedestres et equestres*

705 " *Adhortans; quin et ipse inter primos pugna."*

Sic dixit: Omnes autem assensi sunt reges,

Orationem admirati Diomedis equum-domitoris.

Et tunc porro libatione-facta iverunt ad suum tentorium unusquisque:

Ibi cubuerunt, et somni donum ceperunt.

699 ἀνάγει] F. A. 1. ut R. δέγει. θυμός pro θεός MS. male. 703 καὶ] MS.

a manu pr. 706 ἐπήνεσαν] Id. et edd. vett. 708 δὴ] abest MS. 709

ἔβαν δὲ κοιμήσαντο.] MS. R.

Ver. 703. καλὴ] Vide supra ad β'.
 43. Ibid. ῥοδοδάκτυλος] Vide supra ad α'.

477. Ver. 706. ἐπήνεσαν] *Al. ἐπήνεσαν.* Quod

et Homero usitatus.

Ver. 708. Καὶ τότε δὴ] *Et tunc porro;*
Et tunc utique. Non enim supervacane-

um est istud δὴ, sed vim habet in connec-

tenda sententia cum eo quod praecessit.

ver. 701. Νῦν μὲν κοιμήσασθε.

ΤΗΣ

'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Κ'.

Ἑπόθεσις τῆς Κ'. 'ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΓΑΜΕΜΝΩΝ ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τὸς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, αὐτὸς τε, καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι, πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον, Ὀδυσσεύα καὶ Διομήδην· οἱ δὲ Δολωνὸν μὲν συναντήσαντες ἀναιρῶσι· Πυρρόμενοι δὲ παρ' αὐτῷ, Ῥήσον τινα βασιλέα καὶ Θρᾶκας παρῆναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐπιλθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥήσον καὶ τῶν ἑταίρων τινας, καὶ τὸς ἵππους ἀπιλάσαντες, εἰς τὸν ναῦσταθμον παραγίνονται.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Κ'.

Ἐπιγραφαί.

Νυκτεγερσία· Δολάνεια, ἢ Δολωνοφονία, καὶ Ῥήσος.

Ἄλλως.

Κάππα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες.

Ἄλλως.

Κάππα δὲ Ῥήσος τὴν κεφαλὴν ἔλε Τυδεὺς υἱός.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστεῖες παναχαιῶν
Εὐδὸν παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
Ἄλλ' ἐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ὑπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
5 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπράπτη πόσις Ἡρῆς ἠὲ κόμοιο,

CÆTERI quidem ad naves principes universorum Achivorum
Dormiebant per totam noctem, molli domiti somno:
At non Atridem Agamemnonem, pastorem populorum,
Somnus tenebat dulcis, multa animo volventem.
5 Ut vero cum fulgurat maritus Junonis pulchræ-comas,

Ver. 1. In MS. Lips. finis argumenti
sic habet: Αἰγίται δὲ, ὅτι ἡ παρῶσα ῥαψω-
δία ἰδίᾳ συνετάχθη τῷ Πηνελόπει, ὃ δὲ Πηνελό-
πειτος συνετάχθη αὐτῇ τῇ Ἰλιάδι.

Ibid. Ἄλλω μὲν — Εὐδὸν — Ἄλλ' ἐκ
Ἀτρεΐδην] Virgil.

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem
Corpora:

— somno positæ sub nocte silenti

Lenibant curas, et corda oblita laborum:

At non infelix animi Phœnissa: neque unquam
Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
Accipit. —

Æn. IV. 522.

Cætera per terras omnes animalia somno
Laxabant curas, et corda oblita laborum;
Ductores Teucrum. — Æn. IX. 224.

Ver. 4. πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.] Vide
supra ad β'. 2. et 3.

Ver. 5. et 9. Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπράπτη —
Ὡς πυκνὴ ἐν σήδεσσιν] Quam celeres ni-
cant, ex omni cæli parte, fulgurum corus-
cantium flammæ; tam varia ac celeri com-
mutatione agitabatur Agamemnonis ani-
mus. Virgil.

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit
illuc;

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ'.

495

Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀδέσφατον, ἢ χάλαζαν,
Ἡ νιφετὸν, ὅτε πῆρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀέρας,
Ἡ ποδὶ πτολέμοιο μέγα φόμα πευκεδανοῖο.
Ὡς πυκνὴ ἐν σήδεσσιν ἀνεσονάχιζ' Ἀγαμέμνων,
10 Νειόδεω ἐκ κραδίας τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός.
Ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀδρήσειε,
Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόδι πρὸ,
Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπῆν, ὁμαδὸν τ' ἀνδρώπων.
Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
15 Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προδελύμνες ἔλκετο χαίτας
Ὑψόδ' ἐόντι Διὶ· μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.
Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή,
Νέσσορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊῶν ἐλδέμεν ἀνδρῶν,
Εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,

Parans vel multum imbrem immensum, vel grandinem,
Vel nives, quando nix alba-reddidit arva,

Vel alicubi belli magnum os amari;

Sic crebro in pectoribus suspirabat Agamemnon,

10 Imo ex corde: tremebant autem ei præcordia intus.

Nempe, quoties in campum Trojanum aspiceret,

Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium,

Tibiarum fistularumque sonum, tumultumque hominum:

Verum quoties in navesque aspiceret et exercitum Achivorum,

15 Multos ex capite radicitus vellebat capillos

Superne existenti Jovi: valde autem gemebat generosum cor.

Illa vero ei in animo optima visa est sententia,

Nestorem primum Neleium adire virorum,

Si quod cum eo consilium bonum struere posset,

12 Θαύμαζε] MS. Fl. A. J. bene. Ibid. καίετ'] MS. F. A. J. T. 15 τρέ-
χας] MS. sed schol. marg. γρ. χαίτας.

In partesque rapit varias, perque omnia versat.
Æn. IV. 285.

Ver. 6. ὄμβρον ἀδέσφατον, ἢ χάλαζαν,
Al. ὄμβρον, ἀδέσφατον ἢ χάλαζαν.

Ver. 7. Ἡ νιφετὸν, ὅτε] Qua ratione,
νιφετὸν, hic ultimam producat; item,
Διὶ, ver. 16. et 49. vide supra ad α'. 51.
n. 8.

Ibid. ἀέρας,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 8. πτολέμοιο μέγα φόμα] Sic apud
Ciceronem: E totius belli ore et faucibus.
Orat. pro Archia.

Ver. 11. ἀδρήσει, — ἐς νῆας τε ἴδω] Ani-
mo videret: Secum circumspiceret. Κατὰ
μεταφορὰν εἰρηται. Aristot. Poëtic. cap.
XXV.

Ver. 13. Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπῆν,
Virgil.

— et rauco strepuerunt cornua cantu.
Æn. VIII. 2.

Ver. 15. ἐκ κεφαλῆς — ἔλκετο χαίτας]
Scindens dolore identidem intonsam comam.

Accius apud Cic. Tuscul. Qu. lib. III. §. 26.

Ver. 17. Ἦδε δὲ οἱ — ἀρίστη] Virgil.

- 20 Ἡ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 Ὀρῶδεις δ' ἐνδυνε περὶ σήδεσσι χιτῶνα,
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφονὸν ἔσσατο δέρμα λέοντος
 Αἰθωνος, μέγαλοιο, ποδηνεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.
 25 Ὡς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχε τρέμος· ἐδὲ γὰρ αὐτῷ
 Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἔδεν εἵνεκα πελὺν ἐφ' ὕγρην
 Ἥλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 Παρδαλή μὲν πρῶτα μετὰφρενον εὐρύ κάλυψε
 30 Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ σεφάνῃν κεφαλῇφιν αἰείρας
 Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 Βῆ δ' ἴμεν ἀντήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων

- 20 Quod mala depulsurum ab omnibus Danaïss esset.
 Erectus igitur induit circa pectora tunicam,
 Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos:
 Deinde autem sanguine infectam circumdedit sibi pellem leonis
 Fulvi, magni, talarem: sumpsitque hastam.
 25 Eodem autem modo Menelaum tenebat tremor; neque enim illi
 Somnus in palpebris insidebat, ne quid paterentur infortunii
 Argivi, qui utique sui gratia longum per mare
 Venerant ad Trojam, bellum audax molientes:
 Pelle pardi quidem primum tergum latum textit
 30 Varia, tum galeam capiti sublatam
 Imposuit æream: hastamque cepit manu robusta.
 Perrexit autem ire excitatum suum fratrem, qui summum cunctos

20 Πᾶσι] MS. edd. vett. recte. 29 κάλυψεν] MS.

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

omnia secum

Versanti, subito vix hæc sententia sedit.

Æn. XI. 550.

Ver. 18. Νίσε' ἐπὶ — ἰλθίμην] *Al.* ἰπὶ, ut referatur ad Νίσερα: *Al.* ἰπὶ, ut referatur ad ἰλθίμην.

Ver. 19. οἱ σὺν μῆτιν] *Al.* οἱ συμμῆτιν. Quomodo infra, ver. 197. συμμητιάσθαι.

Ver. 22. ὑπαὶ λιπαροῖσιν] *Al.* ὑπὸ λιπαροῖσιν.

Ibid. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 23. Ἀμφὶ ὕπνου — δέρμα λέοντος] Virgil.

latos humeros subjectaque colla
 Vestē super, fulvique insternor pelle leonis.

Æn. II. 721.

tegmen torquens immane leonis
 Terribili impexum seta, cum dentibus albis,
 Indutus capiti. — *Æn.* VII. 666.

Ibid. δαφονὸν ἔσσατο] Apud Barnesium, δαφονὸν ἔσσατο, et, δαφονὸν ἔσσατο. Quæ posterior conjectura est mire inficeta.

Ver. 27. τοὶ δὲ ἔδεν εἵνεκα] Qui utique sui causa. Non enim caret vi et veritate istud δέ.

Ver. 34. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

- Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 Τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ,
 35 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπασίος γένετ' ἐλθάν.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' ἔτῳς, ἡδεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἑταίρων
 Ὀτρύνεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μαλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ ἔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθάν,
 Νύκτα δ' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Χρεὼ βελῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφές ᾧ Μενέλαε,
 Κερδαλέης, ἥ τις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 45 Ἀργεῖς καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρενῇ.

- In Argivos imperium habebat, deusque veluti honorabatur a populo.
 Hunc autem invenit circum humeros ponentem arma pulchra,
 35 Navis ad puppim: huic autem gratus fuit veniens.
 Nunc prior allocutus est pugna-strenuus Menelaus;
 "Quid ita, venerande frater, arma induis? an aliquem sociorum
 "Hortari-vis, qui Trojanos exploret? at perquam vehementer
 "Timeo, ne nullus tibi promittat hoc officium,
 40 "Ut hostes speculetur solus accedens
 "Noctem per placidam: aliquis admodum audax-animo fuerit."
 Hunc autem respondens allocutus est rex Agamemnon;
 "Opus-est consilio mihi et tibi, Jovis-alumne o Menelaë,
 "Prudenti, quod eximat-periculo et servet
 45 "Argivos et naves: quandoquidem Jovis mutatus est animus.

33 ἦνασσε] Id. 43 Χρεὼ] MS. ut ἰ. 604.

Ver. 35. Νηὶ παρὰ πρύμνῃ] Vide ad π'. 383. Ern.

Ver. 36. βοὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 43. Χρεὼ βελῆς ἐμὲ καὶ σέ,] Tenet, premat, urget Me Teque necessitas atque inopia consilii. "Ἐστὶ δὲ σολεικισμὸς παρὰ τὰς πάσους, ἀντὶ τῷ, ἐμοὶ καὶ σοί. Schol. Ἐστὶ δὲ τὸ μὲν, ἐμοὶ καὶ σοί, ἀντίπαυσις ἀντὶ τῷ ἐμοὶ καὶ σοί. Eustath. Absurdissime uterque: Quasi scilicet Homerus scribere non potuisset, μοὶ σοὶ τι· aut non rectius diceretur, ἐμὲ καὶ σέ. Infra, ver. 85. τίπτι δὲ σὺ χρεώ; quid tibi opus est? Cujus te rei tenet inopia? Sic ἰ. 75. μάλα δὲ χρεώ

πάντας Ἀχαιούς. Ibid. 603. ἔτι με ταύτης χρεώ σιμῆς, λ'. 605. τί δὲ σὺ χρεώ ἐμῷ; σ'. 406. τῷ με μάλα χρεώ. *Odys.* α'. 225. τίπτι δὲ σὺ χρεώ. Constructio est, χρεώ ἐμῷ, βιβήκει, vel aliquid simile. Ut, in hoc libro, ver. 118. 142. et 172. Item *Odys.* β'. 28. ε'. 189. et γ'. 136.

Ver. 45. ἰπὸ Διὸς ἐτράπετο φρενῇ.] Notandus hic significantissimus et maxime proprius Vocis Mediæ usus, "Quoniam Jupiter animum suum mutavit." Quod, ad Agamemnonis querimoniam significantius est, quam si dixisset passive; "quoniam Jovis mutatus est animus." Vide supra ad γ'. 141. Virgil.

- Ἐκτορείοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα δῆχ' ἱεροῖσιν
 Οὐ γάρ πω ἰδομένην, εἰδ' ἐκλυον αὐδήσαντος,
 Ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 "Ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱὰς Ἀχαιῶν,
 50 Αὐτῶς, ἔτε θεῶς υἱὸς φίλος, ἔτε θεοῖο.
 Ἔργα δ' ἔρεξε, ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
 Δηδά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μῆσατ' Ἀχαιῆς.
 Ἄλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
 Ῥίμφα θεῶν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα διόν
 55 Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι· αἶκ' ἐδέλῃσιν
 Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἥδ' ἐπιτεῖλαι.
 Κεῖνε γὰρ κε μάλισα πυθόατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων

"Hectoreis sane magis animum adiecit sacris:

"Nondum enim vidi, nec audiui, qui diceret,

"Virum unum tot ardua uno die molitum esse,

"Quot Hector fecit Jovi carus in filios Achivorum,

50 "Talis cum sit, neque deæ filius dilectus, neque dei.

"Facinora utique gessit, quæ puto curæ fore Argivis

"Diu et in longum tempus: Tot enim mala struxit Achivis.

"Sed i nunc, Ajacem et Idomeneum voca,

"Cito currens ad naves: ego vero ad Nestorem nobilem

55 "Vado, et hortabor ut surgat; si velit

"Ire ad custodum sacrum agmen, et consilium dare.

"Illum enim potissimum audient: ejus enim filius

"Præst custodibus, et Idomenei armiger

48 μέρμερ] MS. Ibid. in] FL. A. 1. R. 52 Μήσατο] MS. 55 ἀνστή-
 μιναι] Id.

Ex illo fluere ac retro sublapsa referri
 Spes Danaum: fractæ vires, aversa Deæ mens.
 En. II. 169.

Clark. Argutiæ istæ sunt. Non est ζῆλος i-
 πρᾶντο φρένα, sed Διὸς ἱερᾶντο φρένα, quod
 latine aliter dici non potest, quam Jovis
 animus est mutatus, ad verbum foret: Jo-
 vis animus se mutavit, quod bene latine
 non dicitur. Ern.

Ver. 48. ἐπ' ἡματι] Al. ἐν ἡματι. Bar-
 nesius, in ἡματι: Non male. Ἐν μὲν
 ἡμέρᾳ. Schol. Clark. "Εν" et alii ante
 Barnesium, sumpsitque e Schreveliana.
 Putarunt viri docti exprimendum esse
 unum diem, quasi hoc non fieret, si esset

ἐπ' ἡματι. Callimach. H. in Jov. fin. ο.
 δι τὰ μὲν πλεονάζοντα, τὰ δ' ἔχοντα. Ern.

Ibid. μητίσασθαι] Barnesius scribit μη-
 τίσασθαι, "ob Metrum," scilicet. Inepte
 admodum. Fit enim non ex μητίσθαι, cu-
 jusmodi Verba Aoristos et Futura corri-
 piunt; sed ex μητίσθαι, cujus formæ verba
 Aoristos et Futura producant. Clark.
 Utinam exemplum hujus formæ attu-
 lisset! Orpheus Argon. 1330. τὰ εἰ μήτιν
 ἀνακτὶς; quæ machinabantur, parabant,
 ubi quantitas mediæ syllabæ indicio est,
 esse a μητίσθαι. Ern.

Ver. 50. αὐτὶ θεῶς υἱὸς] Non, ut Achil-
 les, dea natus. Achilles nimirum Aga-

- Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλισα.
 60 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται, ἥδ' ἐκελεύεις;
 Αἶθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
 Ἥε θεῶν μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 65 Αἶθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν
 Ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι·
 Φθέγγεο δ', ἥ κεν ἴησθαι, καὶ ἐγρήγορσαι ἀνωχθί,
 Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκασον,
 Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
 70 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ περ ἄμμι
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.

"Meriones: his enim commissus maxime."

60 Huic autem respondit deinde pugna-strenuus Menelaus;

"Quomodo igitur mihi verbis mandas, et jubes?

"Ibine maneam cum illis, præstolans donec veneris;

"An recurram ad te, quum diligenter illis mandavero?"

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;

65 Ibi mane, ne forte aberremus alter ab altero

"Euntes, multæ enim per castra sunt viæ:

"Clama autem, qua iveris, et vigilare jube,

"A-patre et stirpe sua compellans virum quemque,

"Omnes honorifice-nominans; neque superbias animo:

70 Quin et nos etiam ipsi laboremus: ita nimirum nobis

"Jupiter nascentibus injecit calamitatem gravem."

59 τοῖσι] MS. bene. 64 αὐτῷ] A. 2. 3. et J. 70 ποτιόμειθα] MS. a
 manu pr. sed corr.

memmoni, in angustiis constituto, ob oculos
 nunquam non versabatur.

Ver. 55. Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω] Ex ὀτρύνω,
 fit ὀτρυνέω, sive ὀτρύνω; sicuti ex κρήνω,
 κρήνω; ex μαρτύρομαι, μαρτύρομαι, μαρτύ-
 ρομαι, etc.

Ver. 57. Κεῖνε γὰρ κε μάλισα πυθόατο] Al.
 κεῖνε γὰρ κε μάλισα πυθόατο. Cæte-
 rum sermo in hisce versibus exilis et te-
 nuis, trepidantis personam apprime decet.
 Clark. Πυθόατο, omnes edd. vett. etiam
 MS. sed ut ο sit in litura, ab manu ta-
 men prima. Πυθόατο correxere, qui
 πυθόατο pro obedire dici nesciebant,
 aut dubitabant. Putatur Suidas legisse

πυθόατο, quia hoc habet, et interpretatur
 πυθόατο, ut schol. min. Habet tamen et
 πυθόατο, quatinquā per verbum πυθόατο
 interpretatur. Ern.

Ver. 61. Πῶς γὰρ μοι] Refertur istud,
 γὰρ, non ad id quod proxime præcessit,
 sed ad id quod elegantissime reticetur.
 "Nescio quid faciam: NAM:" etc. Vide
 supra ad s. 22.

Ver. 67. ἐγρήγορσαι ἀνωχθί, — ὀνομάζων
 ἄνδρα ἕκασον] Al. ἐγρηγόρησαι. Virgil.

variisque instigat vocibus —
 Nomine quemque vocans, reficitque in prælia
 pulsos. En. XI. 730.

Ver. 69. μηδὲ μεγαλίζεο] Vide ad s. 51.

- "Ως εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν.
 Τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ,
 75 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
 Ἀσπίς, καὶ δύο δῆρε, φαεινὴ τε τρυφάλεια·
 Πὰρ δὲ ζωστῆρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραίος
 Ζώνυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
 Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ ἔ μὲν ἐπέτρεπε γῆραὶ λυγρῷ.
 80 Ὀρῶντες δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
 Τίς δ' ἔτῳ κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος,
 Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Ἥε τιν' ἐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων;
 85 Φθίγγεο, μηδ' ἀκῶν ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεῶ;

Sic fatus, dimisit fratrem, postquam diligenter mandaverat.
 Atque ipse perrexit proinde ire ad Nestorem, pastorem populorum.
 Hunc autem invenit apud tentorium et navem nigram,
 75 Lecto in molli: juxta autem arma varia jacebant,
 Scutum, et duæ hastæ, splendidaque galea:
 Prope quoque balteus jacebat artificio-vario factus, quo senex
 Cingebatur, quando ad pugnam viros-perdentem armaretur,
 Copias ducens: quoniam nondum indulgebat senectuti tristi.
 80 Erectus autem in cubitum, capiteque levato,
 Atridem allocutus est, et interrogabat verbis:
 "Quisnam ita propter naves per castra vadis solus,
 "Noctem per tenebrosam, quando dormiunt mortales cæteri?
 "An aliquem custodum quærens, an aliquem sodalium?
 85 "Loquere, neque tacitus ad me accede: quid tibi opus est?"

72 ἀπέπεμπεν] MS. 75 ἐνῇ καὶ ἐν] A. 2. 3. J. 77 ᾧ] Schol. MS.
 γε. ὁ. Ibid. γεραίος] Fl. 78 ζώνυθ'] MS. R. 80 ἄρ] abest Fl.
 Ibid. ἀγκῶνος] MS. 82 θτοι] R.

Al. μὴ δὴ μεγαλίζει. Sed particula δὴ, locum hic non habet, si quis sententiam perpendat.

Ver. 71. Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοιῳ] Ita Barnesius, recte. Ζεὺς ἐφίει γεινομένοις.
 Al. ἐπιγεινομένοιῳ] Ita.

Ver. 77. παναίολος,] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 78. Ζώνυθ', ὅτ'] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. φθισήνορα] Vide supra ad β'. 833.

Ver. 82. Τίς δ' ἔτῳ] Al. Τίς δ' ἔτος.
 Ver. 84. ἢ τιν' ἐταίρων,] Ita recte edit Barnesius. Al. ἢ τιν' ἐταίρων. Clark. Consentit MS. Lips.
 Ver. 85. τίπτε δέ σε χρεῶ,] Vide supra ad ver. 43.
 Ver. 88. Εἴσαι Ἀτρεΐδην] Plutarchus, in lib. πρὶ εὐθυμίας, citat: Γνώσαι Ἀτρεΐδην. Quod et in duobus MSS. reperit Barnesius.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Εἴσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰσόκ' αὐτμῇ
 90 Ἐν σῆθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρη.
 Πλάζομαι ᾧδ', ἐπεὶ ἔ μοι ἐπ' ὀμμασι νήδυμος ὕπνος
 Ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δεΐδια, ἐδέ μοι ἦτορ
 Ἐμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
 95 Στηθεῶν ἐκθρᾶσκει, τρομέει δ' ὑπο φαίδιμα γυῖα.
 Ἄλλ' εἴ τι δρᾶνεις, ἐπεὶ ἐδέ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 Δεῦρ' ἐς τὰς φύλακας καταβείομεν, ὅφρα ἴδωμεν,
 Μὴ τοὶ μὲν καμᾶται ἀδδηκότες, ἡδὲ καὶ ὕπνω,
 Κοιμήσονται, αὐτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται·

Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon;
 "O Nestor Nelide, ingens gloria Achivorum,
 "Agnosces Atridem Agamemnonem, quem supra omnes
 "Jupiter conjecit in labores perpetuo, quoad spiritus
 90 "In pectoribus maneat, et mihi mea genua moveantur.
 "Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus
 "Insidet, sed curæ est bellum et clades Achivorum.
 "Vehementer enim de Danaïs timeo, neque mihi cor
 "Firmum, sed mentis-sum-attonitæ: cor autem mihi extra
 95 "Pectora exilit, tremunt vero subtus pulchra membra.
 "Enimvero siquid agere-cogitas, (nam neque te sane somnus capit,)
 "Age ad custodes descendamus, ut videamus,
 "Ne illi labore defessi, et somno domiti,
 "Obdormiant, et excubiarum prorsus oblitī sint.

84 ἐρήων pro ἰταίρων] et MS. Urat. 88 γνώσαι pro εἴσαι] Fl. A. J.
 89 διαμπαρές] MS. 90 ὀρώρη] A. 1. 94 ἀλύκτῃμαι] T. A. J.
 99 κοιμήσονται] F. A. 1.

Ver. 89. εἰσόκ' αὐτμῇ Ἐν σῆθεσσι μένη,] Virgil.
 — dum spiritus hos reget artus.

Æn. IV. 336.

Ver. 92. μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.] Virgil.

— secumque volutat

Eventus belli varios. — Æn. X. 159.

Ver. 93. οὐδέ μοι ἦτορ Ἐμπεδον, ἀλλ' ἄλαλύκτῃμαι]

"Non angor, sed ardeo dolore: ὁδὲ μοι ἦτορ Ἐμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι. Non sum, inquam, mihi cre-

de, mentis compos." Cic. Epist. ad Attic. lib. X.
 Ver. 94. κραδίη δέ μοι ἔξω Στηθεῶν ἐκθρᾶσκει,] Hoc utique est, quod alieno in loco vertit Cicero, "Toto pectore tre-

mere." Vide supra ad η'. 216.
 Ver. 98. καμᾶται ἀδδηκότες, ἡδὲ καὶ ὕπνω,] Versiones habent, "labore defessi et

- 100 Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται, ἐδὲ τι ἴδμεν
Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
'Ατρεΐδῃ κύδιζε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Οὐδ' ἔτιν' ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
105 ἔκτελέσει, ὅσα πᾶν νυν ἔέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείουσιν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς
ἔκ χόλης ἀργαλέοιο μεταστέφῃ φίλον ἦτορ.
Σοὶ δὲ μάλ' ἐφομ' ἐγὼ προτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλ-
'Ἡμὲν Τυδείδην δερικλυτὸν, ἥδ' Ὀδυσῆα, [λους,
110 Ἡδ' Αἴαντα ταχύν, καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.
'Αλλ' εἴτις καὶ τῆςδε μετοιχώμενος καλέσειεν,
'Αντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα ἀνακτα·
Τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκασάτω, ἐδὲ μάλ' ἐγγύς.

- 100 "Hostes autem prope sedent, neque scimus
"An forte etiam per noctis-opportunitatem in-animo-habeant pugnare."
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
"Atrida gloriosissime, rex virorum Agamemnon,
"Non sane Hectori omnia cogitata providus Jupiter
105 "Perficiet, quæ fortasse nunc sperat; sed ipsum credo
"Curis laboraturum et pluribus, si modo Achilles
"Ab ira gravi converterit suum cor.
"Te vero libenter sequar ego: insuper et excitemus alios,
"Et Tydidem hasta-inclytum, et Ulyssem.
110 "Et Ajacem Oilei velocem, et Phylei fortem filium.
"Quin si quis et hos adiens vocaret,
"Deoque-parem Ajacem Telamonium et Idomeneum regem:
"Horum enim naves absunt longissime, neque valde prope.

101 νύκτα] In MS. superscr. a manu pr. νυκτός. 105 ἐκτελείω] MS. R.
108 ποτὶ] edd. 109 δερικλυτὸν] MS. Ibid. Ὀδυσῆα] Fl. R. A. 1.
115 τ. γ. αἱ νῆες] MS.

"vigilia." Schol. τῇ ἀγρυπνίᾳ. Eustathius τὸ δὲ ὕπνῳ, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνίᾳ, — τὸν μὴ παρόντα ὕπνον. Quod mihi admodum videtur invenustum. Sententia est; καμάτων ἀδδηκότες, καὶ ὕπνῳ δεδμημένοι, labore defatigati et somno oppressi. Horat. Carm. lib. III. Od. IV. 11. Ludo fatigatumque somno.

Ver. 99. ἐπὶ πάγχυ λάθονται.] Πάγχυ ἱππιάδονται. Al. ἐπὶ πάγχυ, minus recte. Vide supra ad ver. 71.

Ver. 102. 104. ἱππότης — μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 105. ἔκτελείω.] Al. ἔκτελείω. Ibid. ὅσα πᾶν νυν ἔέλπεται.] Al. νυν ἔλπεται. Stephanus et plerique pessime, νυν ἔέλπεται. Vera lectio, νυν ἔέλπεται. Quomodo infra, ψ'. 485. Διὸς νυν ἡ τρίποδος —. Item apud Euripidem et Sophoclem, citante Eustathio,

Σωφὴν νυν αὐτὸν, μὴδ' ἴσα τῷ πλησίον.

- 'Αλλὰ, φίλον περ ἑόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
115 Νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεται, ἐδ' ἐπιεύσω,
'Ὡς εὐδὲι, σοὶ δ' οἶῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
Νῦν ὅφελεν κατὰ πάντας ἀριστεῖας πονέεσθαι
Δισσόμενος· χρεῖα γὰρ ἰκάνεται ἐκείτ' ἀνεκτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
120 ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσασθαι ἄνωγα·
Πολλάκι γὰρ μεδίει τε, καὶ ἐκ ἐδέλει πονέεσθαι.
Οὐτ' ὅκνη εἶκον, ἔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο·
'Αλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμήν·
Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καὶ μοι ἐπέση·
125 Τὸν μὲν ἐγὼ πρόεηκα καλήμεναι, ἔς σὺ μεταλλάῃς.
'Αλλ' ἴομεν· κείνης δὲ κίχης ὁρμήναι, πρὸ πυλάων
'Εν φυλάκεσσ'· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἡγέρεσθαι.

- "At carum licet existentem et venerandum Menelaum
115 "Obiurgabo, etiamsi mihi succenseas, neque celabo;
"Quoniam ita dormit, tibi que soli permisit laborare.
"Nunc debuerat circa omnes principes laborare
"Suppliciter orans: necessitas enim urget non jam tolerabilis."
Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;
120 "O senex, alias quidem te eum etiam accusare hortor;
"Sæpe enim cessat, nec vult laborare;
"(Non utique pigritiæ cedens, neque insipientiæ mentis;
"Sed me respiciens, et expectans dum ego incipiam);
"Nunc autem me prior multo surrexit, et mihi adstitit:
125 "Atque eum quidem ego præmisi, vocatum quos tu quaeris.
"Verum eamus: illos utique inveniemus ante portas
"Inter custodes: ibi enim eos monui, ut congregarentur."

115 νεικέσω] MS. F. A. J. R. Ibid. νεικήσεται] A. 2. 3. J. 116 εὐδῇ]
MS. sed superscr. u. Ibid. ἐπὶ τρεψί] MS. (a manu pr. sed adscr. u.)
Fl. A. J. R. recte.

Et,

Σίγα νυν ἐσθλὸς, καὶ μὲν ὡς κυρεῖς ἔχων.

Ver. 106. εἴκεν Ἀχιλλεὺς] Vide supra ad ε'. 675. 681. ad ε'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 108. ποτὶ] Al. ποτὶ. Quod perinde est.

Ver. 110. Αἴαντα ταχύν.] Recte. Schol. Τὸν Ὀϊλίῳ· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶ, — "Οἱ λῆος ταχὺς Αἴας."

Ibid. καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.] Absurde hic Schol. Τὸ "ὅς" μικρόν, διὰ τὸ μέτρον.

Quasi vero versus non æque caperet Φυλῆος [pronunciandum videlicet Φυλῶς] ἄλκιμον υἱόν.

Ver. 111. Ἀλλ' εἴτις καὶ τῆςδε] Elegantissima Aposiopesi in hujusmodi locutionibus reticere solet sententiæ Apodosis; καλῶς ἂν ἔχοι, aut siquid simile. Vide supra ad α'. 135. et 340.

Ver. 115. Νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεται,] Virgil.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Οὕτως ἔτις οἱ νεμεσῆσεται, εἰδ' ἀπιθήσει
 130 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
 "Ὡς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
 Διπλῆν, ἐκταδίην· ἔλῃ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 135 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Πρῶτον· ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 Ἐξ ὕπνε ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 Φθεγγάμενος· τὸν δ' αἰΐφα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 140 Ἐκ δ' ἤλθε κλισίης, καὶ σφέας πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθαι,

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"Ita nemo ei succensebit, neque non-obsequetur

130 "Argivorum, quando aliquem hortetur et jubeat."

Sic locutus, induit circa pectora tunicam,

Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos,

Circum autem lænam fibula-connexuit puniceam,

Duplicem, amplam; crispa autem super eam florescebat lanugo.

135 Sumpsit dein validam hastam præfixam acuto ære.

Perrexitque ire apud naves Achivorum ære-loricatorum

Primum; deinde Ulyssem, Jovi consilio parem,

E somno excitavit Gerenius eques Nestor

Vociferans: Illi autem continuo ad animum accessit vox;

140 Exivitque e tentorio, et ipsos sermone allocutus est;

"Cur sic prope naves per castra soli erratis,

133 φοινίκισσαν] MS. 134 ἐπενήνοθε] A. 2. 3. J. 141 νῆα κατὰ τῶν] MS.

Dicam equidem, licet — mihi — minetur.

Æn. XI. 348.

Ver. 118. χρεὼ γὰρ ἰκάνισται] Vide supra ad ver. 43.

Ver. 120. ἄνωγα] Vide supra ad 3. 522.

Ver. 127. Ἐν φυλάκισσ' ἰα γὰρ σφιν] Barnesius in Var. Lect. Ἐν φυλάκισσιν ἰα σφιν. Quia scilicet ἰα, rarius significet "ibi;" sæpius "ubi."

Ver. 128. ἱππότα] Vide supra ad α'. 155.

Ver. 129. Οὕτως ἔτις οἱ] Qua ratione, ἔτις, hic ultimam (etiam extra cæsura) producat; item Διὶ et μῆτιν, ver. 137. vide supra ad α'. 51.

Ver. 132. καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 133. φοινικόεσσαν] Pronunciabatur, φοινικῶσαν. Secunda enim necessario producitur. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus.

Ver. 134. ἐπενήνοθε] Non ex præterito, ἐπενήνοθα; sed ex Aoristo, ἐπενήνοθεν. Similiter, ver. 139. ἤλυθ' non ex præteri-

- Νύκτα δὲ ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρεὼν τόσον ἵκει;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 145 Μὴ νεμέσσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικε
 Βελάς βελεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι. [σεῦς,
 "Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίῃνδε κιῶν πολύμητις Ὀδυσ-
 Ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτῆς.
 150 Βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
 Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Εὐδον· ὑπὸ κρησὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 Ὀρῶν ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῇλε δὲ χαλκὸς
 Λάμφ', ὥς ἀσεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὄγ' ἤρως
 155 Εὐδ'· ὑπὸ δ' ἔσρωτο ρινὸν βοὸς ἀγραύλοιο·

"Noctem per dulcem? quid est quod jam necessitas adeo urgeat?"

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulyse,

145 "Ne indigneris: tantus enim dolor oppressit Achivos.

"Sed sequere, ut et alium excitemus, quemcunque convenit

"Consilia agitare, vel fugiendi, vel pugnandi."

Sic dixit: In tentorium vero reversus consilio-abundans Ulysses,

Varium circa humeros scutum posuit, secutusque est eos.

150 Iverunt porro ad Tydidem Diomedem; eumque invenerunt

Extra pro tentorio cum armis; circumque socii

Dormiebant: sub capitibus autem habebant clypeos: hastæ vero ipsis

Erectæ in cuspidē-posteriore fixæ erant: longeque æs

Splendebat, velut fulgur patris Jovis; cæterum ipse heros

155 Dormiebat; substrataque erat pellis bovis agrestis;

146 ἐπέοικεν] Fl. 149 9ῃ pro βῇ] A. 1. 154 ὡς τε ἀσ.] R.

το, ἤλυθα; sed ex Aoristo, ἤλυθον. Alio- qui non constaret temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 135. ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ] Virg. — ferro præfixum robur acuto.

Æn. X. 479.

Ver. 137. ἀτάλαντον] Vide supra ad β'. 427.

Ver. 142. χρεὼ — ἵκει] Vide supra ad ver. 43.

Ver. 145. 146. 161.] βεβίηκεν — ἐπέοικε — Εἴαται] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 155. ἔσρωτο ρινὸν] Qua ratione, ἔ- σρωτο, hic ultimam producat; item μάλα, ver. 172. vide supra ad α'. 51.

Ver. 159. ὕπνον ἀωτιῆς] Virgil.

Carpebat somnos. — Æn. IV. 555.

Ver. 164. Σχίτλιος ἴσση] Nimium ar- duus es. Vim hujus vocis non assecutæ sunt Versiones. Clark. Quare autem arduus? σχίτλιος est arumnosus, exerci-

- Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο Φαιινός.
 Τὸν παρσὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 Λαῖξ ποδὶ κινήσας, ὅτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἀντην·
 "Εγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
 160 Οὐκ αἶεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ Δρωσμάῳ πεδίοιο
 Εἶαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἐτι χῶρος ἐρύκει;
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρσσε,
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Σχέτλιός ἐσσι, γεραίέ· σὺ μὲν πόνε εἵποτε λήγεις·
 165 Οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱῆς Ἀχαιῶν,
 Οἳ κεν ἔπειτα ἔκασον ἐγείρειαν βασιλῆων,
 Πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραίέ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν εἵπες.
 170 Εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
 Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.

At sub capite tapes extensus erat splendidus.

Hunc juxta stans excitavit Gerenius eques Nestor,

Calce pedis movens, ursitque, objurgavitque aperte;

"Surge, Tydei filii, cur per-totam-noctem somnum suavem carpis?

160 "Non audis, ut Trojani in tumultu campi

"Sedent prope naves, exiguum autem jam spatium distinet?"

Sic dixit: Ille vero e somno valde celeriter exiit,

Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

"Arduus nimium es, senex; Tu quidem a labore nunquam cessas:

165 "An non et alii sunt juniores filii Achivorum,

"Qui utique unumquemque excitent regum,

"Quaquaversum obeuntes? tu vero nulla-arte-a-labore-revocabilis es, senex."

Hunc autem rursus allocutus est Gerenius eques Nestor;

"Sane hæc omnia, amice, recte dixisti:

170 "Sunt quidem mihi filii eximii, sunt et populi

"Etiam multi, quorum aliquis obiens vocare posset.

156 Φαιινός] A. J. 157 παρσὰς] MS. 159 πάννυχον] Id. 161 ὀλί-
 γος δὲ τις] F. A. J. 166 ἀγείρειαν] MS.

tus, qui se nimis fatigat atque exercet la-
 boribus. Ern.

Ver. 167. ἀμήχανός] Et hujus vocis vis
 fore eadem est, ac superioris.

Ver. 173. 174. ἔσται ἀκμῆς, "H μάλα]
 Horum duorum versuum sententiam non

cepit Barnesius: Qui et "H scripsit, pro
 "H; et "H μάλα, vertit, Sane valde; et
 deinceps male interpunxit, ἀκμῆς. "H
 μάλα.
 Ver. 177. ἀμφ' ὁμοῖσιν εἴσσατο δῖμα
 λίσσας] Virgil.

- Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὶά βεβίηκεν Ἀχαιῆς·
 Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυρῇ ἴσεται ἀκμῆς,
 "H μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι.
 175 Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχύν, καὶ Φυλῆος υἱὸν
 "Ἀνῆσον, σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος· εἴ μ' ἐλεαίρεις.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὁμοῖσιν εἴσσατο δῖμα λέοντος
 Αἰΐδωνος, μέγαλοιο, ποδηνεκές· εἴλετο δ' ἐγχος·
 Βῆ δ' ἵεναι· τὲς δ' ἐνδεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρας.
 180 Οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο,
 Οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον·
 Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
 "Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
 Θηρὸς ἀκέσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
 185 Ἐρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
 "Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει,

"Verum valde magna necessitas oppressit Achivos:

"Nunc enim sane res omnibus in novacula sita est acie,

"Utrum valde triste exitium futurum sit Achivis, an vita.

175 "Verum i nunc, Ajacem Oilei velocem, et Phylei filium

"Excita, tu enim es junior; si mei misereris."

Sic dixit: Is vero circum humeros induit pellem leonis

Fulvi, magni, talarem; cepitque hastam;

Perrexitque ire; illosque illinc excitatos duxit heros.

180 Quum vero jam ad custodes congregatos pervenissent,

Neque itidem dormientes custodum duces invenerunt;

Sed vigilanter cum armis sedebant omnes.

Sicut nimirum canes circum oves difficulter custodiunt in caula,

Feram audientes ferocem, quæ per sylvam

185 Veniat de montibus; multus autem strepitus super eam

Virorum est atque canum, atque ipsis somnus periit:

Sic horum suavis somnus a palpebris perierat,

180 γέγοντο] In MS. Schol. γρ. ἔμειθεν. sic et MS. habet ap. Barn.

182 ἐγρηγορτὶ] MS. 185 ὄρυμαγδὸς] Fl. A. J. 186 ἀπὸ δὲ] R.
 ἀπὸ σφισιν] T.

latos humeros subjectaque colla
 Vestis super, fulvique insternor pelle leonis.
 En. II. 721.

tegmen torquens immane leonis
 Terribili impexum seta, cum dentibus albis,
 Indutus capiti. En. VII. 666.

Ver. 182. ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο
 πάντες.] Virgil.

Omnis per muros legio sortita periculum
 Excubat, exercetque vices, quod cuique tuen-
 dum est. En. IX. 174.

Ver. 184. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

- Νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίοι δὲ γὰρ αἰεὶ
 Τετράφαθ', ὅπποτ' ἐπὶ Τρώων αἴτιον ἰόντων.
 190 Τὲς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, δάρσυνέ τε μύθῳ,
 Καί σφ' εὖ φωνήσας, ἔπεια πτερόεντα προσήυδα·
 Οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδὲ τιν' ὕπνους
 Αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
 Ὡς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βελήν.
 Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
 Ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον, συμμητιάασθαι.
 Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν, ἐδριόωντο
 Ἐν καθαράῳ, ὅθι δὴ νεκρῶν διεφαίνετο χῶρος
 200 Πιπτόντων· ὅθι αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἑκτωρ,
 Ὀλλύς Ἀργεῖς, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.

Noctem excubias-agentibus tristem: ad campum enim semper
 Conversi erant, siquando Trojanos audirent invadentes.

- 190 Hos autem senex gavisus est conspicatus, confirmavitque oratione;
 Et ipsos compellans, verbis alatis allocutus est;
 "Ita nunc, cari filii, excubias-agite: neque quenquam somnus
 "Capiat; ne gaudium fiamus hostibus."
 Sic locutus, fossam transiit: atque simul sequebantur
 195 Argiverum reges, quotquot vocati erant ad consilium.
 Cum his autem Meriones, et Nestoris clarus filius,
 Iverunt: ipsi enim vocabant, ut simul consultarent.
 Fossam itaque transgressi depressam, consederunt
 In puro, ubi utique cadaveribus vacuum apparebat spatium
 200 Occisorum: unde rursus conversus fuerat impetuusus Hector,
 Postquam multos-perdidisset Argivos, cum tandem nox circumtegeret.

188 καλὴν] Fl. 189 τετράφαθ'] MS. 190 θυμῷ] Fl. A. 1.

Ver. 186. ἀπό τί σφισιν] Al. ἀπό δι σφισιν.

Ver. 186. 187. ὅλῳ· — ὅλῳ,] De tempore praesenti alterum, alterum de praeterito. Quorum utrumque licet una eademque vox Latina, perit, recte exprimere posset; græce tamen utroque in loco, ὅλῳ, dici non potuit. De cuius rei ratione, vide supra ad α'. 37.

Ver. 195. βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βελήν.] Al. βελή. Virgil.

Ductores Teucrarum primi, et delecta juvenus
 Consilium summis regni de rebus habebant.
 Æn. IX. 226.

Ver. 198. Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες] Διὰ τῶν Προδρίων δηλοῖ τὸ δυσδιάβατον τῷ ὀρύγματι. — Τῷ δὲ ποιῶν εἰς παραμυθίαν τῶν κατασκόπων, ἵνα προθυμότεροι γίνωνται, ἰγγὺς αὐτῶν ὄντων. Schol. Ὁ Νέστωρ πρὸς τὰς τάφρους διέσσυτο, (ver. 194.) ἵνα τῇ τολμῇ δηλαδὴ καὶ τὴν φύλακας καὶ τὴν ἄμυναν.

- Ἐνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαισκον·
 Τοῖσι δὲ μύθῳ ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ φίλοι, ἐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐφ' αὐτῷ
 205 Θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρώας μεγαδύμους
 Ἐλθεῖν; εἴ τινά περ δῆϊον ἔλοι ἐσχατόωντα,
 Ἡ τινά περ καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 Ἀσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
 Αὔρι· μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε
 210 Ἀψ' ἀναχωρήσασιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιεῖς.
 Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἅψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 Ἀσκηδῆς, μέγα κέν οἱ ὑπεράνιον κλέος εἴη
 Πάντας ἐπ' ἀνδράσιν, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 Ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέεσσιν ἄριστοι,
 215 Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσσει μέλαιναν,

Ibi consistentes, sermones invicem dicebant:

His autem loqui coepit Gerenius eques Nestor;

- "O amici, an non jam aliquis vir confusus erit suo ipsius
 205 "Animo audaci, ut ad Trojanos magnanimos
 "Eat? si quem forte hostium capiat in extremis-castris-errantem,
 "Vel aliquem forte etiam sermonem inter Trojanos audiat,
 "Quæ utique consultant inter se: utrum in-animo-habeant
 "Istic manere apud naves procul, an ad urbem
 210 "Retro reversuri sint, quandoquidem domuerunt scilicet Achivos.
 "Hæc omnia fortasse audiat, et rursum ad nos redeat
 "Incolumis; magna certe ei sub-cælo gloria esset
 "Universos apud homines; et ei præmium erit egregium:
 "Quotquot enim navibus imperant principes,
 215 "Horum omnium ei singuli ovem dabunt nigram,

202 ἐπ' ἄλλ.] T. quod male servatum est ab aliis. 210 δαμάσαντο] F. A. J. P.

ἱππομένης θαρρήν, καὶ τὴν μετὰ μικρὸν δὲ τολμήσαντι εἰς κατασκόπων. Eustath.

Ver. 201. Ὀλλύς Ἀργεῖς,] Qua analogia dicitur, διδόν, διδόν, διδόν· τινὲς, τινὲς, τινὲς, eadem analogia dicitur, ἄλλῳ, ἄλλῳ, ἄλλῳ, neque in his ulla est licentia. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 204. οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ] Vim habet istud, δὴ, perquam elegantem. "Annon aliquis, obsecro" etc. Vide supra ad β'. 158.

Ver. 208. ἢ μεμάασιν] Videri potest, le-

gendum esse τὴν μεμάασιν — ἢ, ut ante v. 206. 207. sed hoc quoque rectum. vid. mox 309. 310. 409. 410. Ern.

Ver. 211. Ταῦτά κε πάντα] Non supervacaneum est istud, κί. "Hæc utique omnia," etc. Clark. Sensit Clarkius, ut opinor, hic esse aliquid duri: quod voluit emollire fortasse addito. sed sensus desiderat: Hæc si audierit etc. sed illud si intelligendum e v. 206. Ern.

Ibid. ἡμέας ἔλθοι] Pronunciabatur, ἡμᾶς. Nam ἡμέας ultimam producit. Clark.

Θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας ἔδεν ὁμοῖον·
Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσαι.

- "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
220 Νέστωρ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
Ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι σφατόν, ἐγγυὲς ἰόντα,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος.
Μᾶλλον θαλπωρῇ, καὶ θαρσαλεώτερον ἔσαι.
Σύν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τε ἐνόησεν,
225 Ὅπως κέρδος ἔη· μᾶνος δ' εἶπερ τε νόησιν,
Ἀλλὰ τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δὲ τε μῆτις.

"Fœminam, agnum-ubere-alentem: cui quidem possessio nulla similis.
"Semperque in conviviis et epulis aderit."

Sic dixit: Illi vero omnes obmutuerunt silentio:

Inter hos autem et locutus est pugna strenuus Diomedes;

- 220 "Nestor, me movet cor et animus generosus
"Virorum hostium ingredi castra, prope existentia,
"Trojanorum; sed si quis me vir simul sequatur et alius,
"Magis [major] fiducia, et plus audaciæ erit.
"Duobus quippe simul euntibus, etiam alter ante alterum animadvertit.
225 "Quomodo commodum sit: solus vero unus, etiamsi animadverterit,
"Tamen ei tardiorque animus, debiliusque consilium."

216 τῆς] MS. Fl. Schol. MS. ἡς τινος. 218 ἀκὴν] MS.

Ego vero poetam credo huius posuisse, ut spondeum vitaret. Quare ultima in huius longa sit, non video, cum sit forma tertiæ declinationis. Ern.

Ver. 212. μέγα κίεν οἱ] Qua ratione, κίεν, hic producatur; item γὰρ, ver. 232. et ἰν, ver. 254. vide supra ad α'. 51. Porro, significanter hic interposita est particula κίεν. "Magna certe ei gloria" etc. Multumque errat Barnesius, qui forte melius (inquit) potest et legi κίεν; Quæ vocula longe diversum habet intellectum.

Ver. 218. "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ"] Virg.

Dixerat Æneas: olli obstupere silentes,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
Æn. XI. 120.

Ver. 220. ἔμ' ὀτρύνει κραδίη] Totum hunc locum expressit Virgilius, Æn. IX. 230.

Tum nisus, et una Euryalus, confestim alacres admittit oranti.

Ver. 222. ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ] Vide infra ad ver. 325.

Ver. 224. Σύν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τε ἐνόησεν.] Citato hoc versu Aristoteles, quod rem vulgarem singulari cura venustate exponat; Καὶ γὰρ (inquit) νοῦσι καὶ πράξαι δυνατότεροι. De Moribus, lib. VIII. cap. 1. Et Plato: Ἠγῶμαι γὰρ πάντῃ λίγην τι τοῖς Ὀμηροῖς, τὸ "Σύν τε δὴ ἐρχομένω" — εὐπορώτεροι γὰρ πᾶσι ἀπαντες ἰσμεν οἱ ἄνθρωποι πρὸς ἅπαν ἔργον καὶ λόγον καὶ διάνοημα. "Μῆνος δ' εἶπερ τε νόησιν," αὐτίκα περιὴν ζητῶ ὅτῃ ἐπιδείχεται, καὶ μὴ ὅτῃ βεβαιώσεται, ὡς ἐν Ἰντυχοῖ in Protagora. Imitatus est et Euripides:

ἰλῷ.
Καὶ ξυστατηγὲς ὡς ὁ ἀνὴρ ἔπαινε ἱεῖ.
Phœnice. 748. 752.

- "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι·
Ἦδελέτην Αἴαντε δὴ, θεράποντες Ἀρηος·
Ἦδελε Μηριόνης, μάλα δ' ἦδελε Νέστωρ υἱός·
230 Ἦδελε δ' Ἀτρεΐδης, δευκλειτὸς Μενέλαος·
Ἦδελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
Τρώων· αἰεὶ γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τυδείδῃ Διομήδεσσι, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
235 Τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐδέλῃσθαι,
Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
Μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω

Sic dixit: Ac quidem volebant Diomedem multi sequi:

Volebant Ajaces duo, famuli Martis;

Volebat Meriones; valde autem volebat Nestoris filius;

230 Volebat et Atrides, hasta-inclytus Menelaus;

Volebat et fortis Ulysses penetrare in castra

Trojanorum; semper enim ei in præcordiis animus audebat.

Inter hos autem et locutus est rex virorum Agamemnon;

"Tydide Diomedes, meo carissime animo,

235 "Eum quidem sane socium eliges, quem volueris,

"Eorum qui adsunt fortissimum, quandoquidem prompti-sunt multi.

"Neque tu reveritus tuo animo, fortiolem quidem

235 τὸν] edd. omnes. 238 ἐπάσαι] MS.

Ceterum quam concinna sit, quantamque suo in loco vim habeat Syntaxis huiusmodi ἀνακλόου, (quæ longissime diversa est ab inepta illa quam fingunt An-
tistasi,) vide supra ad β'. 353. 681. ad γ'. 211. ad ζ'. 510. et infra, ad Odys. μ'. 73. Εἴτε μὲν ὁ ποιητὴς ἀπὸς κόπτης εἰπὴν, "Σύν τε δὴ ἐρχομένω." Εἴτε δὲ — συν-
ελάσσει τὸ σχῆμα καινότερον. — Ὁ δὲ ἄνω συμβαβαρίζειν ἰλόμενος τῷ Ποιητῇ μάλλον, ἢ τῷ εὐδύρρημοντι ἀφελῶς, εἴη ἂν ἰσχυρὸν ὁ ἀριστος. Eustath. Clark. Usus est etiam Cicero ad Div. IX. 7. ad Att. IX. 6. Schol. Lips. Ἀττικοί, ἀφαιρῶν-
τες τὸ τε δὴ ἐπὶ λίγην, συν τριῖς. Ern.

Ver. 225. εἶπερ τε νόησιν.] Barnesius edit, εἶπερ τε νόησιν. Minus recte. Sententia enim est, εἶπερ τε νόησιν, ὅπως κέρδος ἔη.

Ver. 230. δευκλειτὸς] Ita edidit Barnesius. Recte, ut mihi quidem videtur. Quod enim habent alii, δευκλειτὸς, penultimam corripit. Neque in his solet esse licentia.

Ver. 235. Τὸν μὲν δὴ ἔταρόν] Barnesius scribit et restituit, ut ad sententiam necessarium, τὸν μὲν δὴ ἔταρον. Sed nihil opus. Quod enim quærit, id jam ante in manibus habet, atque etiam non paulo elegantius, τὸν μὲν ἔταρον, φαινομένων τὸν ἄριστον, quam, τὸν μὲν ἔταρον, φαινομένων τὸν ἄριστον. Clark. Τῶν, quod e MS. reposuit pro τὸν Barnesius, est etiam in MS. Lips. scriptum eadem manu supra τὸν. Sed ipse τὸν verum puto. Ordinem verborum, quem facit Clarkius, non probo: Socium quidem delige, quem vis, et cum quidem optimum eorum, qui adsunt. φαινόμενοι qui adsunt, qui præsto sunt: plane ut latini apparere dicunt, quod ex hoc verbo ductum est. Ern.

Ver. 238. Καλλίστην, οὐ δὲ χείρον] Posterior ista, οὐ, quæ a linguarum recentiorum ratione maxime abhorret, quantum in lingua Græca habeat, atque etiam Romana venustatis, vide supra ad γ'. 409.

- Καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὁπάσσεαι, αἰδοῖ εἴκων,
 Ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
 240 "Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαδοίμην,
 Οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 245 Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη;
 Τέττε δ' ἐσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰδομένοιο
 Ἀμφω νοσήσαιμεν, ἐπεὶ πέρι οἶδε νοῆσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε, μήτε τι νείκει·
 250 Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.

"Relinquas, tuque adeo deteriorem comitem-eligas, pudori cedens,
 "Ad genus respiciens, ne quidem si imperio major sit."

- 240 Sic dixit: Timuit videlicet de flavo Menelao.
 Inter eos autem rursus locutus est pugna-strenuus Diomedes;
 "Si quidem revera socium jubetis me ipsum eligere,
 "Quomodo tunc Ulyssis ego divini oblivisci-potero,
 "Cujus eximie quidem propensum cor, et animus fortis
 245 "In omnibus laboribus; amatque ipsum Pallas Minerva?
 "Eo certe comitante, etiam ex igne ardenti
 "Ambo redierimus, quoniam est admodum peritus consilii."
 Hunc autem vicissim allocutus est laboriosus nobilis Ulysses;
 "Tydide, neque me admodum lauda, neque quicquam vitupera;
 250 "Scientes enim hæc inter Argivos loqueris.

240 Ἰδδεις] MS. bene. Schol. δὲ interpr. γάρ. 246 τέττε γ'] MS. F. A.
 J. R. non male. τέττε δ' laudant veteres.

Ver. 242. Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε] In hu-
 jusmodi constructione quam non sit su-
 pervacaneum istud, δὲ, vide supra ad β'.
 158.

Ver. 243. Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος] Vide
 infra ad ver. 559.

Ver. 244. Οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη
 καὶ θυμὸς ἀγήνωρ] Virgil.

Cum tales animas juvenum, et tam certa talistis
 Pectora. — En. IX. 249.

Ver. 251. ἰγγύδι δ' ἡώς] Virgil.

— nam lux inimica propinquat.

En. IX. 355.

Ver. 252. προβίβηκε· παρόχηκεν — λί-

λυπται.] Vide supra ad α'. 37. Clark.
 "Ἀτρε προβίβηκε sic dicitur, ut νύξ πρὸς
 κοψί Rom. XIII. 12. ad quem locum v.
 L. Bos.

Ibid. παρόχηκεν δὲ πλίον νύξ] Sic apud
 Virgilium;
 Nunc adeo, melior quoniam pari acta diei.
 En. IX. 156.

Alii, pro πλίον, habent πλίω. "Ὡς ἡ νύξ
 κατὰ πλίω μοῖραν τῶν δύο παρεῖλθεν. Eu-
 stath. Clark. Πλίω habet etiam MS.
 Lips. idque prætulim, quia τῶν δύο μο-
 ρῶν alias non habet unde pendeat. Nam
 νύξ πλίον τῶν δ. μ. dici non potest, ut opi-
 nor. Ern.

- Ἀλλ' ἴομεν μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἰγγύδι δ' ἡώς·
 Ἄτρε δὲ δὴ προβέβηκε· παρόχηκεν δὲ πλίον νύξ
 Τῶν δύο μοιρῶν, τριτάτη δ' ἐτι μοῖρα λείλειπται.
 "Ὡς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
 255 Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μινεπτόλεμος Θρασυμήδης
 Φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηυσὶ λείλειπτο,
 Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
 Ταυρεῖην, ἀφαλὸν τε, καὶ ἄλοφον· ἥτε καταῖτυξ
 Κέκληται· ρύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηνῶν.
 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδε βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην,
 Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
 Ῥινῆ ποιητὴν πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 Ἐντέτατο σερεῶς· ἐκτοσθεν δὲ λευκοὶ ὀδόντες

"Sed eamus; valde enim nox præcipitat, propeque aurora:

"Stellæ utique multum processerunt: præteritque major noctis portio

"Duarum partium, tertia autem adhuc pars reliqua est."

Sic locuti, armis horrendis induerunt se.

- 255 Tydidæ quidem dedit bellator-strenuus Thrasymedes
 Ensem ancipitem, (suus quippe apud naves relictus erat,)
 Et scutum: circumque ei galeam capiti imposuit
 Taurinam, et clavis carentem, et crista, quæ καταῖτυξ
 Vocatur: tuetur autem caput pubescentium juvenum.

- 260 Meriones porro Ulyssi dedit arcum, atque pharetram,
 Et ense, circumque ei galeam capiti imposuit
 Ex pelle factam; multis autem intus coriis
 Illigata erat firmiter; extrinsecus autem candidi dentes

252 πλίω] M. Ibid. παρόχηκε] MS. F. A. J. 256 νύξ] R. 262 πο-
 λίσιν] MS. 263 ἔκτοσθεν] MS. F. A. J.

Ver. 254. "Ὡς εἰπόνθ', — ἰδύτην.] Dio-
 medes et Ulysses.

Ver. 256. Φάσγανον ἄμφηκες.] Virgil.
 Sed ferro ancipiti. — En. VII. 525.

Ibid. παρὰ νηυσὶ] Al. παρὰ νηί.

Ver. 258. ἄλοφον] Pronunciabatur, ἄλο-
 φον. Vide supra ad α'. 4. et ad ζ'. 45.
 Recte autem et ταυρεῖη et ἀφαλὸς et ἄλο-
 φος; ne id scilicet accideret, quod apud
 Virgilium Euryalo,

Et galea Euryalum subluistri noctis in umbra
 Prodidit immemorem, radiisque adversa reful-
 sit. En. IX. 373.

veritatem diversa (ut opinor) historiarum,

Vol. I.

suo uterque Ποῖλα condecoravit ornatur:

Ibid. καταῖτυξ] Vide supra ad β'. 267.
 Silio Italico latine appellatur, Cudon.

Ver. 259. Κέκληται.] Vide supra ad α'.
 37.

Ver. 260. Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ — κενέην]
 Virgil.

Dat Niso Mnestheus pellem, horrentisque leo-
 nis
 Exuvias; galeam fidus perornat Alceus.
 En. IX. 306.

Ver. 264. Σαμίς ἰχθυον] Qua ratione,
 Σαμίς, hic ultimam producat; item, δῶ-
 κιν, ver. 270. item, ἰσὶ, ver. 272. et τέλει,

s T

- 'Αργιόδαντος υἱὸς Δαμῖες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 265 Εὐ καὶ ἐπισαμένως μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 Τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῖνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 Ἐξέλειτ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιστορήσας.
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήιον εἶναι.
 270 Αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι.
 Δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεδεῖσα.
 Τῷ δ', ἐπεὶ ἔν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 Βάν ῥ' ἵναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόδι πάντας ἀρίστους.
 Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐραδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
 275 Παλλὰς Ἀθηναίη τοὶ δ' ἐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι

Albos-dentes habentis apri frequentes muniebant hinc atque illinc.
 265 Bene et scite: in media autem pileus lana compacta aptatus erat:
 Hanc galeam quondam ex Eleone Amyntoris Hornienidæ
 Ademerat Autolycus, solidam domum quum perfregisset;
 In Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti;
 Amphidamas vero Molo dedit hospitale-munus ut esset;
 270 Hic autem Merioni dedit suo filio gestandam:
 Ac tunc demum Ulyssis texit caput circumposita.
 Hi itaque, postquam armis horrendis induerant se,
 Perrexerunt ire; reliquerunt vero illic omnes optimates:
 His porro dextram misit ardeolam prope viam
 275 Pallas Minerva: ii tamen eam non viderunt oculis

271 πύκασιν] MS. F. A. J. recte. 275 πῖλος] A. 2.

ver. 281. et ἦν, ver. 292. et ἦν, ver. 304.
 vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 266. Τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῖνος] "Hanc utique galeam olim ex Eleone,"
 etc. Vim enim habet vocula, ῥά, in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 261. Caterum totum hunc locum ita imitatus est Virgilius:

Euryalus phaleras Rhamnetis, et aurea bullis
 Cingula; (Tiburti Remulo ditissimus olim
 Quæ mittit dona, hospitio cum jungeret absens,
 Cadicus; ille suo moriens dat habere nepoti;
 Post mortem bello Rutuli pugnaque potiti);
 Hæc rapit. — En. IX. 359.

Ver. 268. Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε] Ex stylo Homérico conjecerim equidem, intercidisse hic forsitan versiculum; adeoque vocem, Σκάνδειαν, extitisse ex corrupto

Homini cujusdam nomine, qui galeam ab Autolyco acceptam tradiderit scilicet Amphidamanti. Sed conjecturis non temere indulgendum.

Ver. 271. Δὴ τότε] Legitima ratio considerat ἢ vel αὐτὴν δὴ τότε, ut mox 294. ex sexcentis aliis locis. Sed articulus vel pronomen intelligi debet; hujusque rationis etiam alia sunt apud Homerum exempla. Ern.

Ibid. πύκασιν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 272. Τῷ δ', ἐπεὶ δὲ] Virgil.

Protinus armati incedunt; quos omnes euntes
 Primorum manus ad portas juvenumque se
 numque

Prosequitur votis. — En. IX. 308.

Ver. 276. Νύκτα δὲ ὀφθαλμοῖσι] Virgilius

noctisque per umbram
 Castra inimica petunt. — Ibid. ver. 314.

- Νύκτα δὲ ὀφθαλμοῖσι, ἀλλὰ κλάγγαντος ἄκυσαν.
 Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιδ' Ὀδυσσεύς, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη.
 Κλυδί μιν, Αἰγιοόχοιο Διὸς τέκος, ἦτε μοι αἰεὶ
 Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταται, ἐδὲ σε λήδω
 280 Κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη.
 Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.
 Δεύτερος αὖτ' ἡρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη.
 285 Σπείό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἴσπειο Τυδεΐδῃ διὰ
 Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦι.
 Τὰς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιεύς.

Noctem propter tenebrosam, sed clangentem audierunt.
 Gavisus est autem de ave Ulysses, et precatus est Minervam;
 "Audi me, Ægiochi Jovis filia, quæ mihi semper
 "In omnibus laboribus adstas, neque te lateo
 280 "Quum moveor: nunc rursus maxime me dilige, Minerva:
 "Da autem rursus ad naves nos gloria-onustos reverti,
 "Patrato magno facinore, quod quidem Trojanis angori fuerit."
 Secundus deinde precatus est pugna strenuus Diomedes;
 "Audi nunc et me, Jovis filia, indomita;
 285 "Sequere me, sicut quum patrem sequebaris Tydeum nobilem
 "Ad Thebas, quando utique pro Achivis legatus ivit;
 "Nempe ad Asopum reliquerat ære-loricatos Achivos;

278 μοι] pro μιν. MS. F. A. J. 280 φίλαι] edd. vett. 286 τῇ] abest MS. Fl.

Ver. 277. Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιδ' Ὀδυσσεύς, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη] Virgil.

tum maximus heros
 Maternas agnoscit aves, lætusque precatur.
 En. VI. 192.

Ver. 278. ἦτε μοι αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταται]

Ὡς ἐμαυτὸς σε, πᾶν ἄσπετος ἦς, ὅμως
 Φάνημι ἀπὸ πᾶν
 Καίρῳ δ' ἐφίπεις· πάντα γὰρ τὰ τ' ἐν πάρος,
 Τὰ τ' εἰσέπνυται, σὴ κυβερνῶμαι χερσὶ.
 Sophocl. Aj. 16. 34. 35.

Δέσποιν' Ἀθήνη, φθίγματος γὰρ ἡδύμην
 Τὴν σὺ συνέδη γῆρας· ἐν πόνοισι γὰρ
 Παρθεὶς ἀμύνεις τὰς ἡμῶς αἰ ποτὶ.

Eurip. Rhes. 608.

Ver. 280. Κινύμενος] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. φίλαι, Ἀθήνη] Plerique φίλαι, Ἀθήνη. Pessime. Nam φίλαι, primam necessario corripit, φίλασαι primam necessario producit. Neque in his ulla unquam est licentia. Vide supra ad α'. 61. et 117. Item ad α'. 338. Clark. Φίλαι habet etiam MS. Lips. Ern.

Ver. 282. ῥέξαντας μέγα ἔργον] Hectorem ut opprimant, id vero non precatur: Quamquam, O! — ver. 406. Sed præclarum aliquod facinus ut obeant.

Ver. 284. Ἀτρυτώνη] Vide supra ad β'. 157.

Ver. 286. τῇ τε — Τὰς δ' ἄρ'] Quam non supervacua hic sint voculae, τῇ et ἄρ; e versione, quam adjeci, liquebit.

- Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 Κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ' ἀπὶ ἄν' μάλα μέγμεγα μῆσατο ἔργα,
 290 Σὺν σοί, δῖα θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστη·
 "Ὡς νῦν μοι ἐδέλυσσα παρίσασο, καί με φύλασσε.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βῆν' ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
 Ἀδμήτην, ἣν ἔπαυτο ζυγὸν ἡγαγεν ἀνὴρ.
 Τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
 295 "Ὡς ἔφαν' εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἤρῃσαντο Διὸς κέρη μέγαλοιο,
 Βάν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ἀμφόνοιν, ἀνέκυας, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.
 Οὐδὲ μὲν εἰδὲ Τρῶας ἀγένορας εἶας' Ἔκτωρ

- At ipse placidam orationem ferebat Cadmeis
 Illuc: sed rediens valde ardua edidit facinora,
 290 Te favente, magna dea, quando ei benevola adstares:
 Sic nunc mihi lubens adsta, et me serva.
 Tibi vero dein ego sacrificabo juvencam anniculam, lata-fronte.
 Indomitam, quam nondum sub jugum duxit vir:
 Hanc tibi ego sacrificabo, auro cornibus circumfuso.
 295 Sic dixerunt precantes; eosque audivit Pallas Minerva.
 Hi autem postquam precati sunt Jovis filiam magni,
 Perrexerunt ire, veluti leones duo, per noctem nigram,
 Per caedes, per cadavera, perque arma, et atrum cruorem.
 Nec vero Trojanos fortes sivit Hector

290 πρόφρασσα] MS. F. A. J. 291 ἐδέλυσσα] in MS. corr. ex ἐδέλυσσε
 294 κέρασι] MS. recte.

Ver. 289. ἀπὶ ἄν' Al. ἀνόν.
 Ver. 292. 294. ῥέξω,] Vide supra ad α'.
 444. Ibid. ἦνιν, εὐρυμέτωπον,] Vide supra ad α'. 51. Al. ἦνιν: Nempe in ἱστάσει τῆς ληγύσης οἶδασιν οἱ Παλαιοὶ notante Eustathio.
 Ver. 297. ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,] Virgilius:
 — inde, lupi ceu
 Raptores, atra in nebula, quos improba ventris
 Exegit caecos rabies, —
 — per tela, per hostes
 Vadimus. — En. II. 555.
 Ver. 298. Ἀμφόνοιν, ἀνέκυας, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.] Al. ἄν φόνον, ἄν νέκυας. Est autem, credo, locus hic ex istorum

numero, quos spectabat Quintilianus, quum de Homero, "Idem (inquit) latus ac pressus; — tum copia, tum brevitate mirabilis." lib. X. cap. 1. Καὶ ὅρα (inquit Eustathius) συντομίαν τῆς τε παραβολῆς, καὶ τὸ λοιπὸν λόγον — ὅρα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς φράσεως, ἐπισκρινόμενος αὖτε τῇ ποιητῇ, καὶ τῇ τῶν κατασκευῶν ἐν ψυχῇ συνειρημένων, καὶ μιμημένων τὸ ἐκείνων εὐδαρσίς καὶ εὐκίνητον. Οἱ δὲ Παλαιοὶ φασιν καὶ ὅτι ἱστανεῖται τῷ Ξενοφῶντος τὰ σοιαῦτα. "Ἐπεὶ δ' ἔλθῃ [apud Xenophontem ad Agesilaum, ἱστί γι μὴν ἔλθῃ] "εἰν" ἢ μάχῃ παρὼν ἰδεῖν τὴν μὲν γῆν "παρὼν δὲ θιάσασθαι, ἔνθα συνέπαισον ἀλλήλους, τὴν μὲν γῆν" αἵματι περιχυμένην, "νεκρὸς δὲ κειμένης [φιλίας καὶ πολέμου]

- Εὐδαιν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
 "Ὅσσοι ἔσαν Τρῶων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
 Τὲς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἡρτύνετο βελήν·
 Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
 Δάσῃ ἐπὶ μεγάλῃ; μισθὸς δέ οἱ ἄριστος ἔσται.
 305 Δάσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
 Οἳ κεν ἀριεύωσι δοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 "Ὅστις κεν τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιστο,
 Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλδέμεν, ἐκ τε πυδέσθαι,
 Ἡὲ φυλάσσονται νῆες δοαί, ὥς τοπάρους περ,
 310 Ἡ ἤδη, χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
 Φύξιν βελεύεσι μετὰ σφίσιν, εἰδ' ἐδέλυσσι

- 300 Dormire, sed simul convocavit omnes optimates,
 Quot erant Trojanorum ductores, atque principes:
 His ille convocatis, solers struebat consilium;
 — Nequis mihi hoc opus pollicitus perfecerit
 — Praemium ob magnum? merces utique ei sufficiens erit;
 305 Dabo enim currumque, duosque arduos-cervicibus equos,
 Qui quidem praestantissimi fuerint veloces apud naves Achivorum:
 "Quicumque hoc ausus fuerit, sibi etiam ipsi gloriam reportaverit,
 Naves veloces prope accedere, et cognoscere,
 "Utrum custodiantur naves veloces, sicut antea;
 310 "An jam, manibus a nostris domiti,
 "De fuga consilium-agitent inter se, neque velint

298 ἄν φ.] edd. vett. 301 ὅσον] MS. a manu pr. 302 καλίστας] Id.

"μὴ ἀλλήλων ἀσπίδας δι' ἀπαιθευμένους,] ὅρατα παρατετρασμένα [συντετρασμένα] ἡ γυμνὰ κυλίων, τὰ μὲν χα-
 "μα, τὰ δὲ σώμασιν ἐμπροσθέντα, [τὰ δ' ἐν σώματι, τὰ δ' ἐπὶ μετὰ χεῖρας.] Ταῦτα δὲ συλλαβῶν (φασιν) Ὀμηροῦ, ἐν τῇ ἀπὸ ἀπὸ-
 γνῶν. Clark. Ἀμφόνοιν, ἀνέκυας habet etiam MS. Lips. Schol. L. "Ὅρα δὲ" ἐνὸς τῶν ἐλφρασιν τῶν ἐκ πολέμου κακῶν, καὶ ὑπὲρ τὰ ἱστανόμενα τῷ Ξενοφῶντος, ἃ καὶ ἔχουσιν ἔντα. Deinde sequuntur Xenophontia eodem modo ut apud Eustathium etc. Ern.

Ver. 299. Οὐδὲ μὲν εἰδὲ] Singularem habet vim duplex ista negatio, quae sermone Romano exprimi non potest.

Ibid. εἶας' Ἔκτωρ] Mendose hic edi-

derunt Librarii εἶασιν Ἔκτωρ ignari scilicet verbum εἶασι nulla posse licentia secundam corripere. Vide supra ad δ'. 42. Similis error irrepserat, ex ignorata prosodia Olyss. λ'. 305. — λιλόγχασι ἴσα θεοῖσι ubi Barnesius recte restituit, — λιλόγχασι ἴσα θεοῖσι. Similisque error etiamnum insedit, Iliad. α'. 124. et Odys. π'. 2. Quo utroque in loco, pro ἱστανόμεναι ἀριστεν, necessario restitutum oportet ἱστανόμεναι ἀριστεν. Nam ἀριστεν, prandium, semper primam producit.

Ver. 306. ἀριεύωσι] Al. ἀριεύνουσι, et ἀριεῖσι ἔωσι.

Ver. 316. εἶδος μὲν ἦν κακός,] Τὸν Δόλωνα, "εἶδος μὲν ἦν κακός," ἢ τὸ σῶμα [λί-

- Νύκτα φυλασόμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλῳ, Εὐμήδεος υἱός,
 315 Κήρυκος Δείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,
 "Ὡς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 Αὐτὰρ ὁ μῆνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν·
 "Ὡς ῥα τότε Τρῳαίῳ τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παρασῆς·
 "Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 320 Νῆων ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχειο, καὶ μοι ὄμοσον·
 Ἦ μὲν τὸς ἵππους τε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 Δωσέμεν, οἳ φορέεσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἔχ' ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, ἐδ' ἀποδόξης·
 325 Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι

"Noctu excubias-agere, labore fatigati gravi."

Sic dixit: Illi vero omnes obmutuerunt silentio.

Erat autem quidam inter Trojanos Dolon, Eumedis filius,

315 Praeconiis divini, dives-auri, dives-aeris;

Qui specie quidem erat turpis, sed pedibus-velox;

Atque is solus erat inter quinque sorores:

Qui utique tunc Trojanisque et Hectori dixit adstans;

"Hector, me impellit cor et animus fortis

320 "Ad naves veloces prope accedere, atque cognoscere.

"Verum age, mihi sceptrum attolle, et mihi jura;

"Certe ipsos equosque, et currus varios aere,

"Daturum, qui ferunt eximium Pelidem:

"Tibi autem ego non vanus speculator ero, neque tuam de me frustrabor opi-

325 "Eousque enim in castra penetrabo, donec venero [nionem:

312 ἀδδηκότες] MS. 313 ἀκὴν] Id. 318 Ἑκτορι μῦθον εἶπεν] MS. Ibid.

Ἑκτορι μῦθον εἶπε παρασῆς] Fl. A. 1. quæ lectio est e duabus conflata.

γυ] ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρῶτον αἰσχροῦν.
 Aristot. Poët. cap. 25.

Ver. 322. Ἦ μὲν τὸς ἵππους τε,] Virgil.

Vidisti quo Turnus equo, quibus ibat in armis,
 Aureus? ipsum illum clypeum cristasque ru-

bentes

Excipiam sorti, jaro nunc tua præmia, Nise.

Æn. IX. 269.

Idem:

— dolonis,

Qui quondam, castra ut Danaum speculator a-

diret,

Ausus Pelidæ pretium sibi poscere currus.

Æn. XII. 349.

Ver. 325. Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι] Ἑστ

δὲ καὶ τῶν ἱσαγγιλιῶν Ἰδὸς χαρακτήρ· ὁ

μὲν γὰρ Δόλῳ ἱσαγγίλλεται,

Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν

ἴκωμαι

Νῆ' Ἀγαμεμνονέην·
 ὁ δὲ Διομήδης ἱσαγγίλλεται μὲν ἑδὲν, ἡ-τον

δ' ἂν φησι φοβηθῆναι (supra, ver. 222.) μὲδ' ἰτέρῳ πιμπόμενος. Plutarch. de audierdis Poëtis.

- Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι πε μέλλουσιν ἄριστοι
 Βελάς βελεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καὶ οἱ
 Ἴσω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδαπος πόσις Ἡρῆς, [ὄμοσε·
 330 Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἄλλος
 Τρώων· ἀλλὰ σε φημὶ διαμπερές ἀγλαϊεῖσθαι. [νευ.
 "Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐπίορκον ἀπάμοσε· τὸν δ' ὀρόθυ-
 Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὁμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
 Ἔσσατο δ' ἑκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην· ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα·
 Βῆ δ' ἵεναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατῷ· ἐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 Ἐλθῶν ἐκ νηῶν ἀψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποΐσειν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 Βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα

"Ad navem Agamemnoniam, ubi fortasse erunt principes

"Consilia agitantes, vel fugiendi, vel pugnandi."

Sic dixit: Ille vero in manibus sceptrum posuit, et ei juravit;

"Sciat nunc Jupiter ipse, altitonans maritus Junonis,

330 "Non sane istis equis vir vehetur alius

"Trojanorum: sed te assevero perpetuo iis gavisurum."

Sic dixit, et sane perjurium juravit: eum tamen incitavit.

Protinus vero ille circa humeros posuit curvos arcus:

Induitque exterius pellem canis lupi,

335 Capitique imposuit viverræ-pelle-munitam galeam; cepitque acutum jaculum:

Perrexitque ire ad naves ab exercitu: neque erat

Venturus a navibus retro, ut Hectori nuncium referret.

Quum autem jam equorumque et virorum reliquit cœtum,

Ibat per viam acer: Hunc autem animadvertit accedentem

326 Νῆα Ἀγ.] MS. Fl. 335 ἐπ' ἐκτιδέην] MS.

Ver. 328. ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε,] Ὁ
 Ἑκτορ μὲν τοι ὑπισχνύται, καὶ ὅς ἐστιν ἰσχυ-
 ρός, (ver. 321.) ἀνασχὼν τὸ σκῆπτρον, ὁμνύει
 Eustath. Barnesius, pro σκῆπτρον βάλε,
 edidit σκῆπτρον λάβε· quia scilicet "Prin-
 cipes sceptrum non temere Alii cuius
 "tradiderunt." Sed et illud, ἐν χερσὶ σκῆπ-
 τρον βάλε, sceptrum non utique traditum
 Doloni indicat, sed porrectum. Eustathi-
 us tamen in commentario scripsit, ἐν χερσὶ
 σκῆπτρον λάβε, καὶ οἱ ὄμοσεν.

Ver. 332. ἐπίορκον ἀπάμοσε:] Al. ἐπώ-

μοσε. Clark. Non bene vertitur perjurium
 juravit. Non perjurus est Hector:
 sed temere juravit, frustra, h. e. quod
 eventum non erat habiturum, quod futu-
 rum non erat, quamquam nulla Hectoris
 culpa. Ern.

Ver. 335. ἐπὶ κτιδέην κυνέην] Al. ἐπ' ἰκτιδέην.

— caput his Cudone ferino

Stat cautum. — Sil. Italic. lib. VIII.

Ver. 339. Βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς:] Ibat
 via trita, ardentem et incautus.

- 340 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Οὗτός τοι, Διομήδης, ἀπὸ στρατῆ ἔρχεται ἀνὴρ,
 Οὐκ οἶδ', ἢ νῆεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
 Ἥ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνεώτων.
 Ἀλλ' εἰμὲν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 345 Τυτθόν· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸν ἐπαΐζαντες ἐλοιμεν
 Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄρ' ἔμμε παραφθαίησι πόδεςσιν,
 Αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιελεῖν
 Ἐγχεί ἐπαΐσσω, μή πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε, πάρεξ ὁδῷ ἐν νεκύεσσι
 350 Κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσαν τ' ἐπίερα πέλονται
 Ἡμιόνων, (αἱ γάρ τε βοῶν προφερέεσραί εἰσιν
 Ἐλκόμεναι νεοῖο βαδείης πηκτὸν ἄροτρον)

- 340 Nobilis Ulysses, Diomedemque allocutus est;
 "Iste sane, o Diomedes, a castris venit vir,
 "Haud seio an navibus explorator nostris,
 "An aliquod spoliaturus cadaverum mortuorum.
 "Verum sinamus ipsum primum praterire nos per campum.
 345 "Paululum: deinde vero ipsum insequentes capiamus
 "Celeriter: sin nos praverterit pedibus,
 "Semper ipsum naves versus a castris compelle
 "Hasta impetens, ne forte urbem versus effugiat."
 Sic itaque loquuti, extra viam inter cadavera
 350 Reclinati sunt: ille vero celeriter praetercurrit praee imprudentia
 Sed cum jam abesset, quantum sulci sunt
 Mularum; (haec enim bobus praestantiores sunt
 Ad trahendum in novali alto compactile aratrum:)

343 κατατεθνεώτων] MS. sed superser. q. 352 εἰσι] F. A. J. R.

Ibid. τὸν δὲ φράσατο προσιόντα] Vide
 supra ad α'. 140. Virgilius:

— procul hos laevo flectentes limite cernunt.
 Aen. IX. 372.

Ver. 343. νεκρῶν κατατεθνεώτων.] Vide
 supra ad α'. 89. et 409.

Ver. 344. Ἀλλ' εἰμὲν] Vide supra ad
 α'. 256.

Ver. 347. ποτὶ] Al. προτὶ. Quod per-
 inde est.

Ver. 352. προφερέεσραί εἰσιν Ἐλκόμεναι
 — ἄροτρον] Virgilius:

— fortes ad aratra juvencos.
 Georgic. III. 59.

Ver. 354. δῶπον] Vide supra ad β'. 455.

Ver. 356. Ἐκ Τρώων ἵεναι.] Distinguit
 Scholiastes post vocem Τρώων, ut sit, Ἐκ-
 τορος ὁ τρώωντος πάλιν ἵεναι.

Ver. 357. δαρηνεκές,]
 — ὅσον τ' ἐπὶ δαρός ἐξωή] Iliad. ε. 558

Ver. 358. Γινῶ ῥ' ἀνδρας δηῖας] Virgil.

— sensit medios delapsus in hostes:

- Τὰ μὲν ἐπέδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔση δῶπον ἀκέσας.
 355 Ἐλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν, ἀποσρέφοντας ἐταίρους
 Ἐκ Τρώων ἵεναι, πάλιν Ἐκτορος ὁτρύναντος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπεσαν δαρηνεκές, ἢ καὶ ἔλασσον,
 Γινῶ ῥ' ἀνδρας δηῖας· λαιψήρᾳ δὲ γένατ' ἐνώμα
 Φευγόμεναι τοὶ δ' αἰψὰ διώκειν ὤρμηθησαν.
 360 Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύο κύνε εἶδότε θήρης,
 Ἥ κεμάδ', ἢε λαγῶν, ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 Χῶρον ἀν' ὑλήενδ', ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκώς·
 Ὡς τὸν Τυδείδης, ἠδὲ πολίπορος Ὀδυσσεύς,
 Λαῶ ἀποτμήζαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ·
 365 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι,
 Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Illi quidem accurrebant: hic vero constitit strepitu audito.

355 Sperabat enim animo, qui se revocarent socios

Ex Trojanis venire, rursus Hectore jubente.

Sed quando jam aberant hastae-jactum, vel etiam minus,

Sensit viros hostiles, velociaque genua movit

Ut fugeret: illi autem contestim insequi festinarunt.

360 Ac veluti quum asperis dentibus duo canes, periti venationis,

Aut hinnulum, aut leporem, urgent constanter semper

Locum per sylvosum; ille autem praecurrit clamans;

Sic hunc Tydides, atque urbium-vastator Ulysses,

A suis cum interclusissent, persequabantur constanter semper.

365 Sed quando jam mox esset permixturus se custodibus

Fugiens ad naves, jam tum robur iniecit Minerva

Tydidæ; ut ne quis Achivorum aere-loricatorum

355 ἀποσρέφαντες] MS. Fl. A. 1. 356 ὁτρύναντος] MS. 362 μεμηκώς]
 Fl. 365 ἠδ' ὁ πολίπ.] MS.

Obstupuit, retroque pedem cum voce repressit.

Aen. II. 377.

Ibid. λαιψήρᾳ δὲ γένατ' ἐνώμα Φευγόμε-
 ναι] Virgilius,

— celerare fugam in sylvas, et fidere nocti.

Aen. IX. 378.

Ver. 359. αἰψὰ διώκειν ὤρμηθησαν. Ὡς
 δ' ὅτε — κύνε εἶδότε θήρης,] Virgil.

— trepidique pedem pede fervidus urget:

Inclusum veluti si quando in flumine nactus

VOL. I.

Cervina, aut puniceæ septum formidine pennae,

Venator cursu canis et latratibus instat;

Ille autem, insidiis et ripa territus alta,

Mille fugit, refugitque vias; at vividus Umber

Hæret hians, jam jamque tenet, similisque te-
 nenti

Increpuit malis, morsuque elusus inani est.

Aen. XII. 748.

Ubi in transcurso notandum, "cervum in
 "flumine inclusum," quod est scilicet,
 "flumine agrum ambiente interclusum;"
 a Ruæo reddi, "cervum deprehensum in

- Φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ.
 Δαρεὶ δ' ἐπαΐσσαν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 370 Ἦε μὲν, ἥε σε δαρεὶ κίχισομαι· ἐδὲ σέ φημι
 Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἶπὺν ὀλεθρον.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάεστανε φωτός·
 Δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὤμων εὐξόε δαρὸς ἀκμήν
 Ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔση, τάρβησέν τε,
 375 Βαμβαίνων, (ἄραβος δὲ διὰ σόμα γίνεται ὀδόντων,)
 Χλωρὸς ὑπαὶ δαίεσ· τὰ δ' ἀσθμαίνοντε κίχῃτην·
 Χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ἤυδα·
 Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔσι γὰρ ἔνδοι
 Χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολύκηχτός τε σίδηρος·
 380 Τῶν κ' ὕμνιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

Prior gloriaretur vulnerasse, ipse vero secundus veniret.

Hasta itaque impetens allocutus est cum fortis Diomedes;

370 "Vel mane, vel te hasta assequar; neque te puto

"Diu mea a manu effugitum certam mortem."

Dixit, et hastam emisit; volens autem aberravit ab homine.

Dexterumque supra humerum bene-politæ hastæ cuspis

In terra fixa est; ille autem constitit, trepidavitque.

375 Crepitans dentibus (stridor utique per os fiebat dentium),

Pallidus præ timore: ii vero anhelantes assecuti sunt;

Manibusque prehenderunt: ille autem lachrymans dixit;

"Vivum me capite, at ego me redimam: est enim mihi intus

Æsque, aurumque, et artificio-multo-elaboratum ferrum:

380 "Ex his vobis donabit pater infinita-dona-ob-liberationem,

371 ὑπὸ χειρὸς] F. A. J. 375 σόματος] MS. F. A. J. Ibid. γίνεται] F. A. J.

"fluvio." Quasi vero, "cervus in fluvio
 "deprehensus," posset mille vias fugere ac
 refugere.

Ver. 360. δύο κύνες εἰδότες θήρης.] Barne-
 sius edidit δύο κύνες. Quod, ad syntaxin,
 ferri quidem potest: vide supra ad α'.
 566. et ad β'. 288. Sed mutato nihil
 opus.

Ver. 362. ὀλέθρον.] Vide supra ad γ'.
 151.

Ibid. ὁ δὲ σέ.] Ille autem usque.

Ver. 363. πτολίπορθος.] Vide supra ad
 β'. 278.

Ver. 365. Ἄλλ' ὅτι δὴ τάχ' ἡμιλλῇ.]
 Virgil.

— jamque imprudens evaserat hostes
 Æn. IX. 386.

Ubi iterum in transitu notandum, "im-
 "prudens," quod est scilicet, "casu et
 "fortuito, necdum gnarus quo evaserat."
 a Ruco ineptissime reddi, "non propterea
 "dens amico."

Ver. 372. ἐκὼν δ' ἡμάεστανε φωτός.] Se-
 vivum capere cupiens hominem, susci-
 tandi causa de castris Trojanorum. Idem.

Ver. 373. εὐξόε δαρὸς.] Pronunciaba-
 tur, εὐξέ. Sicuti supra, α'. 18. Ἵμ' ἡμῶν
 θεοὶ δοῖν. Vide quoque ad β'. 811.

Ver. 374. Ἐν γαίῃ ἐπάγη.] Vide infra
 ad γ'. 185.

- Εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 Θάρσει, μηδὲ τι τοι θάνατος καταδύμιος ἔσω· [σεύς·
 Ἄλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 385 Πῇ δ' ἔτῳς ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατῆ ἔρχεαι οἶος,
 Νύκτα δὲ ὀφθαλμῶν, ὅτε θ' εὐδῇσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Ἦ τινα συλήσαν νεκρῶν κατατεθνηῶτων;
 Ἦ σ' ἔκταρ πρόηκε διασκοπιᾶσθαι ἔκαστα
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
 390 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
 Πολλῆσιν μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν ἔκταρ,
 Ὅς μοι Πηλεΐανος ἀγαυῆ μάνυχας ἵππας
 Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ.

"Si me vivum esse audiverit apud naves Achivorum."

Hunc autem respondens allocutus est consilio-abundans Ulysses;

"Confide, neque omnino tibi mors obversetur animo:

"Sed age, mihi hoc dic, et vere narra;

385 "Quonam sic ad naves a castris vadis solus,

"Noctem per tenebrosam, quando dormiunt mortales cæteri?

"An aliquod spoliaturus cadaverum mortuorum?

"An te Hector præmisit speculatum singula

"Naves ad cavas? an te ipsum animus impulit?"

390 Huic autem respondit deinde Dolon, subitusque tremebant membra;

"Multo me meo cum damno, præter voluntatem, induxit Hector;

"Qui mihi Pelidæ præclari solidos-ungulis equos

"Daturum annuit, et currus varios ære:

387 κατεπνῶτων] ut semper MS. 389 διασκοπιᾶσθαι] MS.

Ibid. ὁ δ' ἄρ' ἔση, τάρβησέν τε.] Metu
 impeditum et quasi rigescentem exhibent
 etiam versus ipsius numeri. Vide supra
 ad γ'. 565.

Ver. 375. Βαμβαίνων, (ἄραβος δὲ] De ὀνο-
 ματοποιᾷ hac, vide supra ad γ'. 455. 456.
 item ad β'. 210. et ad γ'. 365.

Ver. 376. κίχῃτην.] Ἀλ. κίχῃτην.

Ver. 378. ἐμὲ λύσομαι.] Vide supra ad
 α'. 20.

Ver. 380. χαρίσαιο.] Vide supra ad
 α'. 140.

Ver. 383. Θάρσει,] Ὅρα καὶ ὡς ἡ πολλὴ
 θυλία ἐξέκρουσε τὸν Δόλωνα τῷ φρονεῖν. Ὅ
 γὰρ εἰς μηδὲν δέον (ver. 321.) ἀπαιτήσας

ὁμοῖαι τὸν ἔκταρ, εὐκλόως ἰνταῦθα (ver.
 392.) καὶ δίχα ἔκτε πεῖθεται τῷ ἐχθρῷ λί-
 γοντι, Θάρσει. Eustath.

Ver. 384. μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κα-
 τάλεξον.] Virgil.

— mihi hanc edisserere vera roganti.
 Æn. II. 149.

Ver. 387. νεκρῶν κατατεθνηῶτων.] Vide
 supra ad γ'. 89. et 409.

Ver. 396. φυλάσσονται —, ἢ — βαλύνονται
 —, ἢ — ἐδύλονται.] Male hic versio Wetste-
 niana, alioqui plerumque elegans: "U-
 "trum custodiantur —, an — consilium
 "agilaretis, neque velletis," etc. Quo

- Ἡνώγει δὲ μὲν ἰόντα, Δοῖον διὰ νύκτα μέλαιναν,
 395 Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 Ἡὲ φυλάσσονται νῆες Δοαί, ὡς τοπάρους περ,
 Ἡ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
 Φύξιν βελεύοιτε μετὰ σφίσιν, εἰ δ' ἐθέλοιτε,
 Νύκτα φυλαστέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 400 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἡ ῥά νύ τοι μέγαλ' ὄψεαι ἐπεμαίετο θυμῷ,
 Ἴππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἡδ' ὀχρέσθαι,
 Ἀλλὰ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 405 Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω·
 Πῶ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 Πῶ δὲ οἳ ἔντεα κείται ἀρήϊα; πῶ δὲ οἳ ἵπποι;
 Πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;

- “Jussit autem me euntem, celerem per noctem nigram,
 395 “Ad hostes prope accedere, et cognoscere,
 “Utrumne custodiantur naves veloces, sicut antea;
 “An jam manibus nostris domiti,
 “De fuga consilium agitetis inter vos, neque velitis
 “Noctu excubias agere, labore fatigati gravi.”
 400 Hunc autem subridens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;
 “Sane tibi magna dona appetebat animus,
 “Equos Aiacidae bellicosi: atqui hi difficiles sunt
 “Viris mortalibus domitu, et equitatu,
 “Alii utique, quam Achilli, quem immortalis peperit mater.
 405 “Verum age mihi hoc dic, et vere narra;
 “Ubi nunc huc profectus reliquisti Hectorem, pastorem populorum?
 “Ubi vero ei arma jacent Martia? ubi vero ei equi?
 “Quomodo item aliorum Troum excubiasque et contubernia?

399 ἀδδηκότις] MS. ut 312. 400 τὸν ἐπιμ.] A. 2. 3. J. 414 εἰσιν] F. A. J. R.

pacto nequiquam constat Temporum ratio.

Ver. 402. Ἴππων Αἰακίδαο] Vide supra ad ver. 322.

Ver. 404. ἀθανάτη] Vide supra ad α'.

398. Ver. 406. Πῶ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα] Vide supra ad ver. 282.

Ver. 407. Πῶ δὲ οἳ ἔντεα] Vide *Plutarchum* περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς, λόγ. β'. sub finem.

Ver. 410. ἀπόπροθεν] Ita edidit *Harpocritus*, ex MS. et ex ver. 209. supra. *Al.* ἀπόπροθεν.

Ver. 416. Νόσφιν] Vide supra ad α'.

549.

- Ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν ἢ μεμάασιν
 110 Ἀῦτι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε
 Ἀψ' ἀναχωρήσασιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοί.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
 Ἐκτορα μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βεληφόροι εἰσὶ,
 115 Βελάς βελεύει θείξ παρὰ σήματι Ἴλε,
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἴρεαι, ἥρωες,
 Οὐτις κεραιμένη ῥύεται στρατὸν, εἰδὲ φυλάσσει.
 Ὅσσοι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάροι οἷσιν ἀνάγκη,
 Οἳ δ' ἐγρηγόρῃσιν, φυλαστέμεναί τε κέλονται
 120 Ἀλλήλοισ'· ἀτὰρ αὖτε πολὺκλήτοι ἐπίκεροι
 Εὐδασιν· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέεσι φυλάσσειν·
 Οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἴαται, εἰδὲ γυναῖκες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

- “Quaeque consultant inter se, narra; utrumne in animo habeant
 110 “Illic manere secus naves procul, an ad urbem
 “Redituri sint, quandoquidem domuerunt scilicet Achivos.”
 Hunc autem rursus allocutus est Dolon, Eumedis filius;
 “Atqui ego tibi haec valde vere narrabo;
 “Hector quidem inter eos qui consilarii sunt,
 115 “Consilia agit, divini ad sepulchrum Ili,
 “Seorsum a strepitu: excubias vero quas quaeris, heros,
 “Nullae certae tuerentur castra, neque custodiunt.
 “Quotquot enim Trojanorum ignis sunt foci, quibus necesse,
 “Hi utique vigilant, excubiasque agere hortantur
 120 “Inter-se: at contra e-multis-locis-convocati socii
 “Dormiunt; Trojanis enim permittunt custodias;
 “Non enim ipsis liberi prope sedent, neque uxores.”
 Hunc autem respondens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;
 416 βλόσβου] R. A. 1. 418 ὅσσοι μὲν] MS. Ibid. τῶ οἷσιν] superscr. εἰ-
 σιν] MS. 419 κελύονται] MS. F. A. 1.

Ver. 417. κεραιμένη] Vide supra ad α'.

Ver. 418. Ὅσσοι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάροι οἷσιν ἀνάγκη] Περὶ τῶν ἐν πεδίῳ πυρῶν νῦν ἔσται· καὶ τὸν λόγον, ἀλλὰ βλάσθαι εἰπεῖν, ὡς ὅσοι Τρώες αὐθιγενεῖς, καὶ ἔξῃνοι, ἀλλ' ἐστὶν ἄλλοις περὶ τῶν αὐτῶν φη-
 σιν (6. 123.) “Τρώας μὲν λίσσασθαι ἐφί-
 509.

Ver. 425. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.

349. Ver. 427. ἐγὼ καὶ ταῦτα] *Al.* ἐγὼ τοι ταῦτα.

“εἰσι ὅσσοι ἔασι.” — Τὸ ἔν, “Ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι” δηλοῖ, ὅσοι Τρώων ἐστὶν. — ὅσοι Τρώων ἐφίετο καὶ πολῖται. *Porphyr.* *Quaest. Homeric.* 2.

Ver. 425. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.

349. Ver. 427. ἐγὼ καὶ ταῦτα] *Al.* ἐγὼ τοι ταῦτα.

- Πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 425 Εὐδασ', ἢ ἀπάνευθε; δίδειπέ μοι, ὄφρα δαίω.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
 Πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
 Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
 430 Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι.
 Καὶ Φρύγες ἵπποδάμοι, καὶ Μήονες ἵπποκορυφαί.
 Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξέρεσθαι ἔκαστα;
 Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύναι ὄμιλον,
 Θρηϊκὲς οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 435 Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἡϊονῆος.
 Τῷ δὲ καλλίστας ἵππους ἴδον, ἡδὲ μεγίστας·

- "At enim quomodo nunc Trojanis permisti equum-domitoribus
 425 "Dormiunt, an seorsum? expone mihi, ut sciam."
 Huic autem respondit deinde Dolon, Eumedis filius;
 "Ego vero tibi etiam hæc valde vere narrabo:
 "Ad mare quidem Cares et Paones curvis arcibus armati,
 "Et Leleges, et Caucones, nobilesque Pelasgi:
 430 "Ad Thymbram vero obtinent Lycii, Mysique superbi,
 "Et Phryges equum-domitores, et Maones bellatores equestres.
 "Sed cur me hæc percontamini singula?
 "Si enim jam cupitis Trojanorum penetrare in castra,
 "Thracæ hi seorsum sunt novi-adventæ, extremi omnium:
 435 "Inter ipsos autem Rhesus rex, filius Eionei.
 "Cujus equidem pulcherrimos equos vidi, atque maximos:

424 πῶς τ' ἄρ' νῦν] MS. F. A. J. non male. 438 ἄρματα] MS. 441 —
 δρεσσι] MS. bene.

Ver. 431. ἵπποκορυφαί.] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 435. Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς.] Vide infra, ver. 474. Virgil.

Nec procul hinc Rhæsi niveis tentoria velis:
 — primo quæ prodita somno
 Tydides multa vastabat cæde cruentus,
 Ardentesque avertit equos in castra —.

Æn. I. 473.

Ver. 437. Λευκότεροι χιόνος, δαίειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.] Virgil.

Qui candore nives anteirent, cursibus auras.
 Æn. XII. 84.

— cursuque pedum prævertere ventos.
 Æn. VII. 807.
 Singularem autem hic vim habet constructio ista ἀνακόλουθος, et interrupta;
 "ἵππους, λευκότεροι χιόνος." Sicuti et infra in re eadem, ver. 545. 547. "ἵππους, — ἀκτίνεσσιν ὁμοῖοι." De cujusmodi syntaxeos ratione et elegantia, vide supra ad β'. 353. 681. et ad γ'. 211. et ad ζ'. 510. et ad hujus libri ver. 224. item infra ad Odys. μ'. 73. Ἐπανιστὸν δὲ, ὅτι κατ' αἰτιατικὴν δυνάμειν εἰπεί.
 "Λευκότερος χιόνος," — μετεμάρφωσι τὸν λόγον, θαυμαστικῶς ἀναφωνήσας τὸν ἑταῖρον

- Λευκότεροι χιόνος, δαίειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 Ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 Τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 440 Ἴλυσθ' ἔχων· τὰ μὲν ἔτι καταδνητοῖσιν ἔοικεν
 Ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 Ἡ ἐμὲ δῆσαντες λίπετ' αὐτόδι νηλεῖ δεσμῷ,
 Ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,
 445 Ἡὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἡὲ καὶ ἐκί.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμξάλλεο θυμῷ,
 Ἑσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς αἶμας·
 Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἡὲ μεδῶμεν,

- "Candidiores utique sunt nive, cursu autem ventis pares.
 "Currus vero ei auroque et argento scite elaboratus est:
 "Arma autem aurea, suspicienda, mirabile visu,
 440 "Venit habens: quæ quidem neutiquam mortalibus convenit
 "Viris ferre, sed immortalibus diis.
 "At me nunc quidem navibus admovete velocibus,
 "Aut me ligatum relinquire hic rigido in vinculo,
 "Donec redieritis, et experti fueritis de me,
 445 "Utrum secundum veritatem dixerim vobis, an etiam secus."
 Illum autem torve intuens allocutus est fortis Diomedes;
 "Ne, quaeso, mihi effugium, Dolon, meditare animo,
 "Bona quamvis nunciasti, quum venisti manus in nostras:
 "Si enim te nunc pretio-accepto-liberaverimus, aut dimiserimus,

442 ἐμὲ μὲν νηυσὶ] Id. 445 Ἡὲ κατ' αἶσαν] F. 448 ἀπαγγείλας] Id. ἐμὰς;
 Id.

κῆτον. Schol. Σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι τῷ θαυμασίῳ τῆς ξυνορίδος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς φράσεως συνῆλλαται. Εἰποῖν γὰρ δυνάμειν ὁμοιοπατάως — "λευκότερος," καὶ τῷ μετὰ ἐπιδειχόμενῳ τὴν τοιαύτην σύνταξιν, ὅπως ὁ ποιητὴς κατὰ πτώσιν εὐδαίαν καὶ ὡς ἐσχημάτισεν, ἐξομοίωσας τὸ ξενίζον τῷ λόγῳ σχῆμα τῇ καινοπρεπείᾳ τῷ πράγματι, καὶ θαυμαστικῶς τῇ μεταβάσει τῷ σχήματος ἰδίᾳ τὴν τῷ ζεύγους ἐκφωνήσας ἔπαινον, καὶ συμμεταμορφώσας τὸν λόγον τῷ πράγματι. Eu-stath.

Ver. 438. ἥσκηται.] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 459. πελώρια.] Οὐ κατὰ μέγεθος νῦν, μεγάλα· ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλλος, τεράστια. Schol.

Ver. 441. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 442. Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ] Ita ex MSS. restituit Barnesius: Recte. Al. Ἀλλὰ ἐμὲ νῦν νηυσὶ. Quod est minus venustum. Clark. Consentit MS. Lips.

Ver. 445. Ἡὲ κατ' αἶσαν] Al. Ἡ ῥα κατ' αἶσαν.

Ver. 447. Μὴ δὴ μοι φύξιν.] Nequaquam vacat istud δὴ. "Ne, quaeso, mihi effugium," etc.

- 450 Ἥ τε καὶ ὕστερον εἶσδα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἥ δὲ διοπτρεύσων, ἥ ἐναντίβιον πολέμιζων.
Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμύεις ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
Οὐκ ἔτ' ἐπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.
Ἥ, καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε γενεῖς χερσὶ παχείῃ
455 Ἀψάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε,
Φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Φθεγγομένη δ' ἄρα τῆ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
Τῆ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κονίην κεφαλῇσιν ἔλοντο,
Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν·
460 Καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεύς
Ὑψὸς ἀνέσχεθε χερσὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

450 "Certe et posthac venies celeres ad naves Achivorum,
" Aut speculaturus, aut aperte pugnans:
" Sin autem meis manibus domitus vitam amiseris.
" Non amplius posthac tu nocumentum unquam eris Argivis."

Dixit, et ille quidem eum erat mento manu crassa
455 Prehenso supplex precaturus: is autem cervicem mediam percussit:
Ense insurgens, et ambos incidit nervos:
Loquentisque adeo illius caput pulveribus mistum est.
Ejus autem viverræ-pelle-munitam galeam a capite detraxerunt
Et pellem-lupinam, et arcus resiliens, et hastam longam:
460 Et hæc quidem Minervæ prædatrici nobilis Ulysses
In altum sustulit manu, et precans verbum dixit;

449 γὰρ καὶ] F. 451 ἥ: ἐναντίβιον] F. A. J.

Ver. 448. χερσὶς ἐς ἀμάς] *Al.* χερσὶς ἐμῆς.

Ver. 451. πολέμιζων] *Al.* πολέμιζον.

Ver. 457. Φθεγγομένη δ' ἄρα τῆ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.] "Vide nimiam celeritatem salvo pondere, ad quam non potuit conatus Maronis accedere:

"Tum caput orantis nequiequam, et multa parantis

"Dicere deturbat terræ.— *Æn.* X. 534.

"In quibus mihi visus est (*Virgilius*) gravior auctor." *Macrob.* lib. V. cap. 15. *Scaliger* e contrario locum hunc *Homeri* vituperans. *Falsum est*, inquit, a pulmone caput avulsum loqui posse; *Poëtic.* lib. V. cap. 3. Quod plane est nōdum in scirpo quærere. Hoc enim ait Poëta, caput jam inter loquendum fuisse abscissum. Εἰς γῆν ἔπαισεν ἡ κεφαλὴ ἐκείνη,

ἀρξάμενος μὲν φωνὴν ἀφέναι, μετὰ δὲ ἀποφύσαντος τὸ λεγόμενον. *Eustath.* ὁρᾷται μὲν, "Φθεγγομένη δ' ἄρα τῆ γε κάρη" ἔξ Ὁμηρικῆς δὲ ἐστὶν ἡ φράσις: ἡ γὰρ ἐστὶ *Θηλυκῆς* ἡ κάρη παρ' Ὁμήρου. *Idem.* Meminit et *Aristoteles*, de partibus *Animalium*, lib. III. cap. 10. esse qui hinc legerent, Φθεγγομένην, non Φθεγγομένην.

Ver. 458. κτιδέην κονίην] Vide supra ad ver. 535.

Ver. 460. 466. Καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι — ὅπην ἀνὰ μυρικήν] *Virgil.*

querent —
Constituit —, fulgentiaque induit arma
Mezenti ducis exuvias; tibi, magne, trophæum
Bellipotens. — *Æn.* XI. 5

Ver. 461. ἀνέσχεθε χερσὶ] *Al.* ἀνέσχον χερσὶ. *Al.* χερσὶ.

Ibid. εὐχόμενος] Qua ratione, εὐχόμενος,

- Χαῖρε, θεὰ, τοῖςδεσσι· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
Πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'. ἀλλὰ καὶ αὖτις
Πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππες τε καὶ εὐνάς.
465 Ὡς ἄρ' ἐφάνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψὸς αἰέρας
Θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
Συρμάρψας δόνακας, μυρικής τ' ἐριδηλέας ὄζους,
Μὴ λάβοι αὖτις ἰόντες, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὰ δὲ βάτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα·
470 Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες·
Οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δὲ σφιν
Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χροὸν κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον
Τριτοίχρ' παρὰ δὲ σφιν ἐκάσῃ δίζυγες ἵπποι·

"Gaude, dea, hisce: te enim primam in Olympo
"Omnium immortalium invocabimus: sed et insuper
"Deduc nos ad Thracum virorum equosque et contubernia."

465 Sic dixit, et ista a se in altum sublata
Posuit super myricam: conspicuumque signum apposuit,
Convellens arundines, myricæque late frondentes ramos;
Ne laterent eos redeunt, celerem per noctem nigram.
Ipsi autem progressi sunt ulterius, perque arma et atrum cruorem:
470 Statimque ad Thracum virorum ordines pervenerunt euntes:
Illi autem dormiebant labore fatigati, armaque illis
Pulchra juxta ipsos humi jacebant, scite et composita
Triplici ordine: et ad eorum singulos bijuges equi:

466 δ'] abest a MS. non displicet. 472 αὐτοῖσιν] MS. bene.

De ultimam producat; item, ἀπὸ, ver. 467. et ἀνὰ, ver. 466. vide supra ad α'. 472 αὐτοῖσιν.]

Ver. 467. ἀθανάτων] Vide supra ad α'.

Ibid. ἐπιβασόμεθ'.] *Al.* ἐπιδασόμεθ'. *Virg.* Hoc habet etiam MS. Lips. a manu pr. idque interpretatur Schol. ἐπιδάσσειν καὶ δάσσειν ἀξιώσομεν. Sed manus sec. superscripsit βωι, quam lectionem prout. Iam et ipse: estque vox Ionica et Homericæ pro ἐπιβασόμεθα. *Ern.*

Ver. 466. μυρικήν] Usus latinorum a greco deflexit, media in myrica producenda. Sed tamen et Homerus producit in *Il.* φ. 530. *Ern.*

Ibid. δέελον] Reperit *Barnesius* in uno MS. *δελον*. Ea est glossa, quæ in MS. *Il.* supra scripta est.

Ibid. τ' ἔθηκε.] Inter varias lectiones retulit *Barnesius* τ' ἔθηκε: vel τ' ἔθηκε. Quo

pacto non constaret Temporum ratio: Vide supra ad α'. 57.

Ver. 467. Συρμάρψας:] Non convellens, sed confringens. Confrigit leviter arundines, et addidit similiter contractis myricæ frondibus. *Ern.*

Ver. 469. Τὰ δὲ βάτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.] *Virgil.*

noctisque per umbram

Castra inimica petunt: —

Passim vino somnoque per hertham

Corpora fusa vident; arrectos littore currus;

Inter lora rotasque viros; simul arma jacere. *Æn.* IX. 314.

Ver. 472. Καλὰ:] Vide supra ad β'. 45.

Ibid. κέκλιτο.] Vide supra ad α'. 309.

314.

Ibid. εὖ κατὰ κόσμον] *Composita*. Quod habent versiones, decore et decenter, rem non attingit.

- Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὔδε, παρ' αὐτῶ δ' ὠκείες ἵπποι,
 475 Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν.
 Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, ἔτοι δέ τοι ἵπποι,
 Οὓς νῶϊν πίφασκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, πρόφρεε κρατερὸν μένος· ἔδὲ τί σε χεῖρ,
 480 Ἐσάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λυ' ἵππους.
 Ἡὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσῃσιν δέ μοι ἵπποι.
 "Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ σόνος ὄρνυτ' αἰεκιῆς
 "Ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνεται δ' αἵματι γαῖα.
 485 Ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,

Rhesus autem in medio dormiebat: juxtaque ipsum veloces equi.

475 Ex orbili-ad-currum-fixo extremo, loris ligati erant.

Hunc autem Ulysses prior conspicatus, Diomedē ostendit;

"Is tibi, Diomedes, vir; ii vero tibi equi,

"Quos nobis significavit Dolon, quem occidimus nos.

"Verum age, profer validum robur: neque omnino te oportet

480 "Stare otiose cum armis; sed solve equos:

"Aut tu viros occide. eruntque curæ mihi equi."

Sic dixit: Illi autem inspiravit robur cæsia-oculis Minerva:

Interficiebatque circumquaque, horumque gemitus ortus est fœdus.

Ense percussorum: rubescebatque sanguine terra.

485 Veluti autem leo pecudibus incustoditis superveniens,

474 Hic versus abest Rom. 476 Ὀδυσσεύς] A. J. 480 ἱσάναι] MS.
 481 ἄναιρε] Id. Ibid. μελήσῃσιν] MS. edd. vett.

Ver. 474. Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὔδε.] Vide
 supra, ver. 455. Virgil.

— qui forte tapetibus altis

Extractus, toto proflabat pectore somnum.

Æn. IX. 325.

Ver. 475. Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης]
 Schol. min. ἐπιδιφριάδα faciunt synonymum
 ἀντυγι, quod placet etiam Schaffero.
 Mihi videtur esse adjectivum, in quo in-
 telligi debeat ἀντυξ. Quid ἀντυξ, supra
 dictum. Ern.

Ver. 476. προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖ-
 ξεν] Virgil.

— Prior Hyrtacides sic ore locutus:

Euryale, audendum dextra: nunc ipsa vocat
 res.

Hac iter est; tu, ne qua manus se attollere no-
 bis

A tergo possit, custodi, et consule longe:

Hæc ego vasta dabo, et lato te limite ducam.

Æn. IX. 319.

Ver. 480 Ἐσάμεναι μέλεον] Vox, μέλε-
 ος, vim habet peculiarem. Scholiastes
 ad Aristophanem exponit, μάταιος, ἄλλος.
 δυσυχής· ad istum versum,

Ἀλλ' ὃ μὲν ἐξήλικας ἐμὶ γ' ἐκ τῶν ἱμῶν.

Nub. 55.

Clark. Hæc ab h. l. aliena. Schol. Lips.
 βραδὺν, μελλήτην, ἐκλειυμένον τὰ μέλε-
 quæ sunt aptiora. Ern.

- Αἴγῃσιν, ἢ οἴεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορέσῃ.
 "Ὡς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
 "Ὄφρα δυάδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 "Ὀντινα Τυδείδης ἄορι πλήξῃε παρασᾶς,
 190 Τόνδ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
 Τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομοείατο θυμῷ
 Νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήδεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 495 Τὸν τρισκαίδεκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα,
 Ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέσῃ
 Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.

Capris, vel ovibus, mala machinans irruit:

Sic quidem Thracas viros invadebat Tydei filius,

Donec duodecim interfecisset. At abundans-consiliis Ulysses,

Quemcumque Tydides ense percussisset adstans,

490 Hunc Ulysses pone prehensum pede extrahebat,

Hæc cogitans animo, ut pulchri-jubis equi

Facile transirent, neque tremarent animo

Supra cadavera gradientes: insueti erant enim adhuc eorum:

Sed quando jam regem assecutus esset Tydei filius,

495 Hunc decimum-tertium dulci animo privavit,

Suspirantem: malum enim somnium capiti adstitit

Illa nocte, Œnidæ filius, per consilium Minervæ.

485 ἐπ' ἐλθὼν] A. J. R. 486 Ὀίεσι] Fl. Ibid. ἀνορέσῃ] A. J. 488 δυα-
 καὶ δέκα] MS. 490 Ὀδυσσεύς] F. ut 448. ubi sic etiam A. J.

Ver. 481. Ἡὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε. μελή-
 σῃσιν δέ μοι ἵπποι.] Exscripsit Euripides,

Διομήδης, ἢ σὺ πτεῖνε Θρήϊκον λείων·

Ἡ μὲν πάντες, οἱ δὲ χεῖρ τῶν ἱμῶν.

Rhes. 622.

Ver. 482. τῷ δ' ἔμπνευσε μένος] Καὶ πνε-
 υσθεὶς μάχης το καθητικῆν, καὶ τὸ ἐνδρασι-
 μὸς ἀντοπιστὸν ἐστὶ καὶ ἀπτητον. "Ὁ καὶ
 πρὸς Θείῃς Ὀμηροῦ ἐμποιεῖν φησὶ τοῖς ἀνδρά-
 τας. (ὡς εἰπὼν, " — ἐμπνευσσε μένος,") —
 καὶ ἀπὸς ὄρημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄρημα τὸ
 πνεύματι, sub finem.

Ibid. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'.

496.

Ver. 484. ἐρυθαίνεται δ' αἵματι γαῖα.]

— atro tepefacta cruore

Terra torique madent. — Æn. IX. 333.

Ver. 485. Ὡς δὲ λέων] Virgil.

Impastus ceu plena leo per ovilia turbans,

Suadet enim vesana fames, manditque trahit-

que

Molle pecus, mutumque metu; fremit ore cru-

ento:

Nec minor Euryali cades; incensus et ipse

Perfurit, ac multam in medio sine nomine ple-

bem, etc. Æn. IX. 339.

Ver. 490. Τόνδ' Ὀδυσσεύς] Ita editi. Sed

et ferri possit, Τὸν δ' Ὀδυσσεύς. Ut sit

"Hunc utique," vel, "Hunc dein" U-

lysses, etc. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 493. ἀήδεσσον] Al. ἀήδεσσον.

- Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἵππε·
 Σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλῃς,
 500 Τόξω ἐπιπλήσσαν· ἐπεὶ ἔ μάλιστα φαεινὴν
 Ποικίλῃ ἐκ δίφροιο νόησατο χερσὶν ἐλίσσθαι·
 Ροίζῃσιν δ' ἄρα, πιφάσκων Διομήδεϊ δίῳ.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ, τι κύντερον ἔρδοι·
 Ἥ ὅγε δίφρον ἐλών, ὅδ' ἰ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 505 Ῥυμὲ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέρειν ὑψόσ' αἰεΐας·
 Ἥ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 Ἐγγύθεν ἰσαμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 Νόσσε δὴ μνήσαι, μεγαθύμῃς Τυδεΐος υἱέ,

Interea autem fortis Ulysses solvebat solidos-ungulis equos:
 Colligavitque loris, et eduxit e turba,

- 500 Arcu percutiens, quia non scuticam splendidam
 Varia ex sella-currus cogitarat manibus sumere:
 Sibilavit autem dein, significans Diomedem nobili.
 At is anxie secum cogitabat manens, quid audacius patraret;
 An ipse currum prehensum, ubi varia arma jacebant,
 505 Temone extraheret, exportaretve in altum sublatum;
 An potius adhuc plurimum Thracum animam eriperet.
 Dum ille hæc volvebat mente, interim Minerva
 Prope adstans allocuta est Diomedem nobilem;
 " Reditus jam memento, magnanimi Tydei filii,

498 ἄρ' abest MS. 502 πιφάσκων MS. 505 κύντερον Fl. A. I.
 515 ἐπιπλήσσαν F. A. J. 515 ἀλασκαπὶν R. Ibid. ἔρδοι A. R.

Ver. 494. 498. Ἀλλ' ἔτι δὲ βασιλεὺς ἐν-
 χέουτο —, λυέ μώνυχας ἵππους.] Virgil.

Jamque ad Messapi socios tendebat, ubi —,
 reliquos rite videbat.
 Carpere gramen equos. — Aen. IX. 331.

Ver. 497. Οὐδένα σάει.] Schol. min.
 Ὁ Διομήδης, Οἰνέως ἑγγυός. Τυδεΐς γὰρ ἦν
 υἱὸς Οἰνέως.

Ver. 498. Τόφρα δ' ἄρ'.] Ineptissime hic
 Barnesius, "Τόφραδ' (inquit) scribo, pro
 "τόφρα δὲ; quod, δὲ, παρὲλκον sit." Vide
 supra ad γ'. 200. et ad β'. 160.

Ver. 505. ἢ ἐκφέρειν.] Al. ἢ ἐκφέρειν.

Ver. 507. Ἔως ὁ ταῦθ'.] Vide supra ad
 α. 107.

Ibid. τόφρα δ'.] Vide supra ad α. 57.
 Male et hic Barnesius, τόφραδ'. Id quod
 non fert Euxina Græcæ ratio.

Ibid. ἰσαμένη.] Cogitationem scilicet, sive
 consilium prudentiæ. Vide supra ad α.
 194. ad β. 169. et ad β. 92.

Ver. 509. Νόσσε δὴ μνήσαι.] Nequaquam
 vacat istud, ἔγ'. " Reditus jam, quæ-
 "ramini." Vide supra ad β'. 158.
 Virgil.

— breviter cum talia Nisus,
 (Sensit enim nimia eade atque cupidine fatis)
 Absistamus, ait; nam lux inimica propinquat.
 Penarum exhaustum satis est. —

Aen. IX. 322.

Ver. 515. 518. Οὐδ' ἀλασκαπὶν — Α-

- 510 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς·
 Μὴ πε τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δὲ συνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
 Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
 Τόξω τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 515 Οὐδ' ἀλασκαπὶν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων·
 "Ὡς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδεΐος υἱὸν ἔπασαν,
 Τῇ κοτέων Τρῶων κατεδύσατο πελὺν ὁμίλον·
 Ὄρσεν δὲ Θρηκῶν βαλκφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥῆσιν ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορέσας,
 520 Ὡς ἰδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔσασαν ὠκείες ἵπποι,
 Ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,

510 " Naves ad cavas, ne et fugatus venias;
 " Ne forte quis etiam Trojanos excitet deus alius."

Sic dixit: Ille vero sensit deæ vocem locutæ;

Confestimque equos conscendit: Verberabat autem Ulysses
 Arcu; hi que volabant celeres ad naves Achivorum.

- 515 Neque vero cæcæ speculationem habebat argenteum-arcum-gerens Apollo;
 Simul autem ut vidit Minervam Tydei filium comitantem,
 Ei irascens Trojanorum ingressus est ingentem exercitum;
 Excitavitque Thracum consiliarium Hippocoontem,
 Rhesi consobrinum fortem: Hic vero e somno exiliens,
 520 Ut vidit locum vacuum, ubi steterunt veloces equi,
 Virosque palpitantes inter fedas strages,

517 κατεδύσατο] MS. F. A. J. 518 Θρηκῶν] A. I. R. Ibid. ὄρσει] MS.
 Ibid. ἱπποκόωντα] Id. 520 ἔρμον] MS. edd. vett. præter Rom.

τῶν — Ὄρσεν δὲ — ἱπποκόωντα,] Vir-
 gil.

At non hanc nullis —

Observans oculis, summo sedet altus Olympo:
 Pyrrhæum genitor Tarchontem in prælia seva
 Sædabat, et stimulis haud mollioribus incitat iras.
 Aen. XI. 725.

Ibid. Ἀπόλλων] Παρυσία ἔλθῃ. Eustath.
 " Lux inimica propinquans." Clark. In-
 terpunctio h. l. est e Barnesiana. Vett.
 edd. comma tantum habent post Ἀτίλ-
 λων et sententiam finiunt in ὁμίλον. Me-
 lius MS. Lips. qui et ipse comma ponit
 post Ἀπόλλων, sed sententiam finit in
 versu altero. Ern.

Ver. 517. κατεδύσατο] Vulgg. κατεδύ-
 σατο.

Quod nihil opus; ut recte monuit
 Barnesius: Nam antepenultimam natura
 producit. Al. κατεδύσατο: De quo, vide
 supra ad β. 55. et ad ε. 109.

Ver. 520. ἐρμον.] Ita Veteres, teste
 Eustathio. Al. ἐρμον. Sed hoc levicu-
 lum est. Clark. Adde Etym. M. in h.
 v. qui sic esse apud Homerum tradit.
 Ern.

Ibid. ἔρσαν] Vide infra ad μ. 55.
 Ver. 525. κλαγγή τε καὶ ὀσπίτος ὤρετο
 κυδοιμῶς] Virgil.

Nec minor in castris luctus, Rhamneta reperto
 Exanguis, et primis una tot eade peremptis,
 Serraque Numaque; ingens concursus ad
 ipa

- "Ωμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾤστο κυδοιμός
 Θυνόντων ἄμυδις· θεῶντο δὲ μέγμερα ἔργα,
 525 "Οσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ἴδι σκοπὸν Ἴκτορος ἔκταν,
 "Ενδ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυσσε, Διὶ φίλος, ὠκείας ἵππας·
 Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε δορῶν, ἔναρα βροτόεντα
 "Εν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων·
 530 Μάσιζεν δ' ἵππας, τὰ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φάνησέν τε·
 "Ω φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω; κέλεται δέ με θυμός·

Tum vero ejulavitque, earumque voce-ciebat sodalem:
 Troum autem clangorque et immensus ortus est tumultus
 Concur-santium simul; spectabantque admirabundi ardua facinora.

525 Quibus viri patratis redierant cavas ad naves.

Illi vero cum eo pervenissent, ubi speculatorem Hectoris occiderant,
 Tunc Ulysses quidem cohibuit, Jovi carus, veloces equos:
 Tydides vero in terram desiliens, spolia cruenta
 In manibus Ulyssi posuit; conscenditque equos:

530 Tumque percussit equos, ii autem non inviti volabant
 Naves ad cavas: illac enim ire gratum erat animo.

Nestor autem primus sonitum audiit, dixitque;

"O amici, Argivorum ductores et principes,

"Mentiar, an verum dicam? jubet autem me animus:

524 ἀμυδις] F. 528 δορῶν] F. A. 1. 529 ἐπεβήσατο] MS. F. A. J.
 534 ἐτήτυμον] F. A. 1.

Corpora, seminecesque viros, tepidaque recen-
 tem
 Cede locum, et plenos spumanti sanguine rivos.
Æn. IX. 452.

Ver. 527. Διὶ φίλος.] Qua ratione, Διὶ
 hic ultimam producat; item ἔτυμον. ver.
 534. et ἔπος, ver. 540. vide supra ad α'.
 51.

Ver. 529. ἐπεβήσατο δ' ἵππων· Μάσιζεν
 δ' ἵππας,] *Barnesius* in uno MS. reperit,
 Μάσιζεν δ' Ὀδυσσεύς. Quod non est prorsus
 inconcinnum: Ne adeo vox, ἵππας,
 repetatur. *Clark.* Immo hæc lectio orta
 est e glossa, qua etiam in MS. Lips. ad-
 scripta est: ὁ Ὀδυσσεὺς ἔπος. *Ern.*

Ver. 534. Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω.] Vir-
 gil.

Credimus? an, qui amant, ipsi sibi somnia fin-
 gunt?
Eclog. VIII. 108.

Ver. 537. ἐλασαίατο — ἵππας.] Versio
Westeniana in plerisque elegans, pessi-
 me hoc in loco, — "equos Agerent." Quæ
 et alia res est, et sententiam prorsus ene-
 cat. Hoc enim ait, Nestor: "Utinam
 "sonitus, quem audio, sit Ulyssis et Dio-
 "medis, qui huc jam equos agant." *Clark.*
 Nempe verus usus temporum etiam in
 lingua latina vulgo ignoratur, sequenti-
 bus prope omnibus vitiosam rationem

- 535 Ἴππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος ἔατα βάλλει·
 Αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 "Ωδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππας.
 Ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδῷ.
 540 Οὐπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί·
 Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
 Δεξιῇ ἡσπάζοντο, ἔπισσιν τε μειλιχίοισι.
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. [ων,
 Εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαι-
 545 Ὅπως τέσδ' ἵππας λάβετον· καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τις σφῶε πόρην θεὸς ἀντιβολήσας;
 Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡελίοιο.

535 "Utique equorum me pedibus-velocium circum sonitus aures ferit
 "Utinam sane Ulyssesque et fortissimus Diomedes

"Huc protinus a Trojanis agant solidos-ungulis equos.
 "Sed graviter timeo mente, ne quid passi sint humanitus

"Argivorum illi fortissimi a Trojanorum turba."

540 Nondum totus dictus erat sermo, quum advenerunt ipsi;
 Et illi quidem descenderunt in terram: hi vero gavis
 Dextris salutabant, verbisque blandis.

Primus autem interrogabat Gerenius eques Nestor;

"Dic age mihi, o laudatissime Ulysse, ingens gloria Achivorum.

545 "Quomodo hos equos ceperitis? an quia penetraveritis in castra

"Trojanorum? an aliquis illos præbuit deus obvisus?

"Utique perquam radiis similes sunt solis.

539 ὀρυμαγδῷ] F. A. J. 542 δειδοίκα] F. A. J. ἔπισσιν] MS. 544 Ὀδυ-
 σεῦ] F. A. J. 545 ὅπως] MS.

linguarum vernacularum seu visarum,
 quæ sunt in hac parte vitiosæ. *Ern.*

Ver. 538. αἰνῶς δείδοικα —, μή τι] Vir-
 gil.

Quam metui, nequid. —! *Æn.* VI. 694.

Ver. 540. Οὐπω πᾶν εἴρητο ἔπος,] Virgil.

Vix ea fatus erat, cum —
Æn. I. 590. II. 323. III. 90.

Ver. 542. Δεξιῇ ἡσπάζοντο,] *Al.* Δεξιῇ τ'
 ἡσπάζοντο. Pronunciando videlicet Δεξιῇ
 τ'.

Ver. 543. ἱππότα] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 544. Εἰπ' ἄγε μ'] Ὁρῶς ὁ Νέστωρ, τὴν

φιλοτιμίαν τῷ Ὀδυσσεύς ἐπιστάνων, "Εἰπ'
 "ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ (φησὶ) μέγα
 "κῦδος Ἀχαιῶν. Πῶς δὴ τέσδ' ἵππας λάβε-
 "τον;" Ἀχθόνται γὰρ τοῖς αὐτοῖς ἐπαινῶσι,
 καὶ τὰς αὐτῶν εὐτυχίας διέξιόν, ἂν μὴ
 κελεύσῃ ἄλλος τις τῶν παρόντων, καὶ ἀναγ-
 καζόμενοι λέγωναι. *Plutarch. Symposiac.*
 lib. II. Probl. I. Ubi notandum, quod
 hodie scriptum est, "Ὅπως τέσδ' ἵππας
 λάβετον, legisse *Plutarchum* interroga-
 tive, Πῶς δὴ τέσδ' ἵππας λάβετον. Quod
 nihilo minus est venustum.

Ver. 547. ἐοικότες] De hujus loci con-
 structione elegantiori, vide supra ad ver.
 437.

- Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, εἰδὲ τι φημι
 Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρον περ ἑὼν πολεμιστής·
 550 Ἄλλ' ἔγω τοῖσιν ἵππους ἴδον, εἰδὲ ἐνόησα,
 Ἄλλὰ τιν' ὑμῶν οἶω δόμειναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Κέρη τ' Αἰγίοχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμητις Ὀδυσ-
 555 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, [σιεύς·
 Ῥαῖα θεὸς γ' ἐδέλων καὶ ἀμείνονας, ἧς περ οἶδε,
 Ἴππους δαρήσασιν, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
 Ἴπποι δ' οἶδε, γεραίε, νεήλυδες, ἧς ἐρεεῖνεις,
 Θρηϊκίοι· τὸν δέ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρες δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους·
 Τὸν τρεκαίδεκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύδι νῆων,

“Semper equidem Trojanis immisceor, neque omnino aio

“Manere me apud naves, senex licet sim bellator;

550 “Attamen nondum tales equos vidi, neque animadverti,

“Sed aliquem vobis puto dedisse deum obvium factum;

“Ambos enim vos diligit nubes-cogens Jupiter,

“Filiaque Regiae Jovis, castia-oculis Minerva.”

Hunc autem respondens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;

555 “O Nestor Nelaide, ingens gloria Achivorum;

“Facile deus quidem volens etiam meliores, quam sunt hi,

“Equos donaverit, quoniam multo potentiores sunt illi;

“Equi autem hi, senex, nuper-advenerunt, de quibus quaris,

“Threici: nempe ipsorum regem strenuus Diomedes

560 “Occidit, juxtaque socios duodecim omnes principes:

“Decimum tertium autem speculatorem interfecimus prope naves.

556 Γ: 9ῶων] MS. 560 ἑτάρες] F. A. J.

Ver. 548 Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι.] Quam hæc Nestoris personam deceant, vide supra ad α'. 249. 250.

Ver. 551. ἀντιάσαντα.] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 552. νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 557. ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.] Πολὺ φέρτεροι θεοὶ εἰσιν. Eustath. Barnesius ex MS. edidit. πολὺ φέρτερός εἰσιν. Alii ad equos hoc referunt: Minus apte.

Ver. 559. ἀνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης] ἔκτανε.] Ὁ Διομήδης (supra, ver. 245.) “Πῶς ἂν ἴτα;” Ὁμοῦς ἐγὼ θεῶν λαοδότης;” Κρηῖνος αὖ παλιν ἀνταποκρίσας αἰεὶς τὸν ἴταιν· — “τὸν δέ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρες δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.” Αὐτὸν γὰρ ἡ πρὸς τὸς φίλους ἔρις δι' ἣν τὸν ἱπποκράει τῶν ἱπποκράειων αὖς ἱπποκράει. Plutarch. πολιτικά παρὰ γὰρ.

Ver. 560. δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους]

- Τὸν ῥα διοπτῆρα στρατῷ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.
 “Ὡς εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μάνυχας ἵππους,
 565 Καγχαλῶν· ἄμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
 Οἱ δ' ὅτε Τυδείδῃ κλισίῃν εὐτυκτον ἵκοντο,
 Ἴππους μὲν κατέδρασαν εὐτμήτοισιν ἱμάτι
 Φάτνην ἑὸν ἵππειν, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 Ἔσασαν ἀνύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
 570 Νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἕναρα βροτόεντα Δόλωνος
 Θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασπαίαιτ' Ἀθήνῃ·
 Αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσπῃ
 Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρούς.
 Αὐτὰρ ἐπὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 575 Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,

“Quem scilicet ut explorator exercitus esset nostri

“Hector miserat et alii Trojani illustres.”

Sic fatus, fossam transcendere fecit solidos-ungulis equos,

565 Gaudio exultans; unaque cæteri ibant gaudentes Achivi

Quum autem ad Tydidæ tentorium bene-structum pervenissent,

Equos quidam alligarunt scite-sectis loris

Præsepe ad equinum; ubi videlicet Diomedis equi

Stabant veloces-pedibus, dulce tritici edentes;

570 Navis autem in puppi spolia cruenta Dolonis

Posuit Ulysses, dum sacrum parare possent Minervæ:

Ipsi interea sudorem multum abluiebant mari

Ingressi; cruraque, et cervicem, circumquæ femora.

Verum postquam ipsis unda maris sudorem multum

575 Abluisset a corpore, et recreati essent suo corde,

566 Εὐτυκτον] MS. 567 εὐτμήτοισιν ἱμάσι] MS. , in ultima syllaba eraso, at F. A. J. R. ἱμάσιν. 571 ἱρὸν] MS. 575 ἐσβάντες] A. J. R.

Non pauciores quam duodecim. Quod Latini dicunt, duodecim ipsos. Ut, apud Ciceronem, “decem ipsos dies,” et, “ante nos 75 ipsis.” Similiter infra, α'. 575. — τριπόδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔπειχεν. Ubi stultissime Scholiastes, περισσόν (inquit) τὸ Πάντας; cum e contrario in ista voce vis omnis sententiæ consistat; tripodas uno eodemque tempore non minus viginti fabricabatur. Rursum α'. 470. Φύσαι ἑκοσι πᾶσαι ἐφύσαν. Ubi Barnesius inepte id vertit Anglice, “Twenty in

Vol. I.

3 Y

All;” quod erat scilicet vertendum “Twenty at once.” Item, τ'. 247. Χερσὶ δὲ εἴσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα de- cem ipsa talenta, vel, talenta non minus decem. Ubi Dionysii Halicarnissensis, viri eruditissimi, negligentiam satis mirari non possum; qui hoc, Πλεονασμὸν appellat διὰ τὸ μέτρον lib. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Iterum, Odys. ι'. 204. Ὄϊον ἐν ἑμ- φιφρεῦσι διὰ δέκα πᾶσιν. Et Odys. α'. 60. Μῆσαι δ' ἑνεα πᾶσαι.

Ver. 563. Ἐκτωρ τε — καὶ ἄλλοι Τρῶες

Ἐς ῥ' ἀσαμίνδης βάντες ἐϋξέσας λίσσαντο.
 Τὼ δὲ λοεσσαμένῳ, καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαιῳ,
 Δείπῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 Πλείεα ἀφυσσάμενοι, λείβον μελιηδέα οἶνον.

In solia-balneatoria ingressi bene-polita, lavabant.
 Quum autem lavissent, et unxissent se pingui oleo,
 Jentaculo assidebant; e cratere vero Minervæ
 Pleno haustum libabant dulce vinum.

ἀγαυοί.] Scholiastes ad hunc locum, quem et secuta est et laudavit Domina Dacier; nūn, inquit, ἐν ἐρωσίᾳ μίρι κίται· ὃ γὰρ ἱπαινὲν πρίντι τῆς πολέμους. Inepte admodum; ut mihi quidem videtur. Non enim jam contemptui habebat Trojanos Ulysses.

Ver. 572. ἀπινίζοντο] Pronunciabatur, ἀπινίζοντο· sicuti ἄλλαβον, ἱλλιτάνειον, ἐννεπε, et similia. Fortasse tamen et scribatur rectius ἀπινίζοντο. Ut sit videlicet

non ab ἀπινίζομαι, sed ab ἀπινίζομαι, quod tam recte dici potest, quam apud Herodotum ἱναπινίζομαι.

Ver. 575. [ὃς λόφον.] Qua ratione, ὃς, hic ultimam producat; vide supra ad α. 51.

Ver. 576. 577. λίσσαντο. — λοεσσαμένῳ — ἀλειψαμένῳ] De hoc vocis mediæ usu maxime proprio, vide supra ad γ. 141.

Ver. 577. λίπ' ἐλαιῳ] Virgil.
 — pinguis olivi. Eclog. V. 15.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Λ'.

ὑπόθεσις τῆς Λ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΓΑΜΕΜΝΩΝ, αὐτὸς τε ὀπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλλησι, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἐκτορ δὲ, Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, καὶ Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναῦσταθμον διασάζεται. Μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεύς, κυκλωμένον αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτὸς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. Τιτρώσκονται μέντοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεύς δὲ ὑπὸ Σάκκῃ· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, τοξεύονται Διομήδης, καὶ Εὐρύπυλος, καὶ Μαχάων· ὃν ἐπαινόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετραμένος; Ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τῷ Νέστορι προτρέπεται, ἢ τὸν Ἀχιλλεῖα πείσαι συμμαχεῖσθαι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ αὐτὸς γῆν λαβὼν τὴν παντευχίαν τοῦ Ἀχιλλεῖως, ἐξελεῖν ἐκ μάχης· Ἐπανερχόμενος δὲ, περτυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

ἌΛΛΗ.

Τὴν Λάμδα ραψωδίαν Ἀγαμέμνωνος ἀριτεῖαν ἐπιγράφει· παράγωσι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς βοηθούμενον, καὶ πολλὴν τροπὴν τῶν Τρώων ἐργαζόμενον, ὡς καὶ τὸν Δία, Ἴριν πέμψαντα, ἀπάγει Ἐκτορα, εἰς ὅσον Ἀγαμέμνων ἠρίσσει. Τρωθέντος δὲ ὑπὸ Κόωνος τὴν χεῖρα, καὶ ἀναχωρήσαντος ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ Ἐκτορος ἐλθόντος εἰς τὸν πόλεμον, κρατερᾶς γενομένης μάχης, ἐξ ἀμφοτέρων πίπτει, καὶ τιτρώσκονται πολλοὶ, καὶ Διομήδης, καὶ Ὀδυσσεύς· Καὶ Μαχάονα θεασάμενος Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τῷ Νέστορι ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγόμενον, πέμπει Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετραμένος; Ἀφικόμενος δὲ πρὸς τὸν Νέστορα τὰ τῶν Ἑλλήνων ὀδύρεται πατήματα, καὶ παρακαλεῖ μάλιστα μὲν αὐτὸν πείσαι τὸν Ἀχιλλεῖα συμμαχεῖσθαι τοῖς Ἕλλησιν· εἰ δὲ ἐκεῖνος μὴ βέλαιοτο, σὺν τοῖς Μυρμιδῶσι τὸν Πάτροκλον πέμψαι, δόντα τὴν ἰδίαν αὐτῷ παντευχίαν· τὸς γὰρ Τρώας καταπληγέσθαι, καὶ οἰηθέντας αὐτὸν παρῆναι τὸν Ἀχιλλεῖα, φεύξασθαι. Ἐπανερχόμενος δὲ ὁ Πάτροκλος πρὸς Ἀχιλλεῖα, περτυχὼν Εὐρυπύλῳ τετραμένῳ, θασαζει τε αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὰς ναῦς κομίσας θεραπεύει.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Λ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἄλλως.

Λάμδα ἐν προμάχοις μίγῃ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

Ἄλλως.

Λάμδα δ', Ἀριστείας Δαναῶν βάλον Ἐκτορος ἄνδρες.

ἩΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῷ Τιθωνοῖο
Ἦρην δ', ἣν ἀθανάτοισι φώς φέροι ἡδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλήην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχσαν·
5 Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ,

AURORA autem e lectis, a pulchro Tithono
Surgebat, ut immortalibus lucem ferret atque mortalibus:
Jupiter vero deam Discordiam misit celeres ad naves Achivorum
Luctuosam, belli signum in manibus gestantem:
5 Stetit autem ea in Ulyssis ingenti navi nigra,

2 Φέρη] MS.

Ver. 1. Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων — Τιθωνοῖο] Virgil.

Tithoni croceum linquens aurora cubile.
Georgic. I. 447. Aen. IV. 585.

Vide supra ad α'. 477.

Ver. 2. Ἦρην δ',] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 8. τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας] Vide supra ad β'. 225.

Ibid. νῆας εἴσας] Vide supra ad α'. 306.

Ver. 10. ἦῤοι θεὰ μέγα τε,] Clamor militum ad pugnam exeuntium, μεγαλοπρεπῶς. Infra ver. 50. ἄσβεστος δὲ βοή γένετ'.

Ibid. μέγα τε, δεινόν τε,] Qua ratione.

4

ΙΛΙΑΔΟΣ Λ'.

541

Ἡ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσιν,
Ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
Ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλεύῳ· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
Εἵρυσαν, ἦνός ἐχ' ἰσχυροὶ καὶ κάρτεϊ χερσῶν·
10 Ἐνθα εἴσ' ἦῤοι θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ὀρδί' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἐκαστῷ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι·
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἢ ἐνέσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
15 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώνυσθαι ἄνωγεν
Ἀργεῖας· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, δώρηκα περὶ στήδεσσιν ἔδυνε,
20 Τὸν ποτε οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.

Quae in medio erat; ut vox exaudiri posset in utramque partem,
Et ad Ajacis tentoria Telamonii,
Et ad Achillis: qui duo utique ad extremas partes naves aequales
Subdlexerant, virtute freti et robore manuum:

10 Illic stans clamavit dea altumque horrendumque,
Intentissima-voce Achivis, magnumque robur immisit cuique
In cor, ut indesinenter bellarent et pugnarent:
His autem statim bellum dulcius factum est, quam redire
In navibus cavis dilectam in patriam terram.

15 Atrides porro clamavit, et accingi jussit
Argivos; ipse quoque induit splendidum aes.
Oreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas:
Tum deinde thoracem circa pectora inducbat,

20 Quem olim ei Cinyras dedit, hospitale munus ut esset.

11 Ἀχαιοῖσι] Id. recte. 12 ἄλληκτον] Id. 15 ζώνυσθαι] R. 16 ἐδύσατο] A. R. J. T.

hic producat; vide supra ad α'. 51.

Ver. 11. Ὀρδί' Ἀχαιοῖσιν,]

Ὅτι δὲ παρένθετο Χαῖρις ἐπὶ τῇ ἔρῳ.

Aristophan. Acharn. ver. 16.

Quem ad locum Scholiastes; Ὁ δὲ Ὀρ-
δὸς αὐλητικὸς νόμος, ἦτο καλύμνος, διὰ τὸ
ἵνα εὐτόνος, καὶ ἀνάτασιν ἔχῃ. Clark.
Unde Gellius XVI. 19. verba Herodoti

de Arione, canente τὸν ὄρθιον, interpreta-
tur carmen quod Orthium vocant voce
sublatissima cantavisti. Ern.

Ibid. μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἐκαστῷ] Vide supra ad β'. 451.

Ver. 15. Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, — ἐν δ' αὐ-
τὸς ἐδύσατο] Virgil.

Turnus in arma viros, armis circumdatus ipse

- Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, ἔνεκ' Ἀχαιοὶ
 Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 Τ' ἔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 Τ' δ' ἦτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 25 Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέραιο·
 Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχато προτὶ δειρὴν
 Τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴρισσιν ἐοικότες, ἄς τε Κρονίων
 Ἐν νέφει σήριξε, τέρας μερόπων ἀνδρώπων.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 30 Χρῦσειοι πᾶμφαινον· ἀτὰρ περὶ κελὸν ἦεν
 Ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀοστήρεσσιν ἀρηγός.
 Ἄν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον, ἀσπίδα Δῆριν,
 Καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 Ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέραιο

Audiebatur enim ad-Cyprum-usque magna fama, quod Achivi

Ad Trojam navibus navigaturi essent:

Quamobrem ei hunc dedit, gratificans regi.

Ac hujus quidem decem virgæ erant nigri cyani,

25 Duodecim autem auri, et viginti stanni:

Cærulei item dracones surgebant ad collum

Tres, ab utraque parte iridibus similes, quas utique Saturnius

In nube fixit, signum articulate-loquentibus hominibus.

Circa humeros dein jecit ensem: in eo vero clavi

50 Aurei collucebant: at circum vagina erat

Argentea, aureis loris apta.

Sustulit autem totum-hominem-operiens, varium scutum, validum,

Pulchrum, circum quod orbes decem ærei erant;

Inque eo umbones erat viginti, ex stanno

18 ἀργυρείοι] MS. 22 ἀναπλεύσεσθαι] Fl. 27 ἴρισσιν] MS. 29 ὁμοιοι]
 MS. bene. 33 περὶ] F.

Suscitat; æratasque acies in prælia cogit
 Quisque suas, variisque acuunt rumoribus iras.
 Æn. IX. 462.

Ibid. ἄνωγιν] Non a præterito, quod
 vocant, ἄνωγας sed ab aoristo, ἄνωγον. Vide
 supra ad §. 322. et ad α'. 37.

Ver. 16. ἰδύσατο] Al. ἰδύσατο. Male:
 Ut recte notavit Barnesius. Nam ἰδύσατο
 antepenultimam naturam producit. Al.
 ἰδύσατο: De quo vide supra ad β'. 35. et
 ad ε'. 109.

Ibid. νώρσπα χαλκόν.] Vide supra ad

β'. 578. Clark. Verte. Splendida arma.
 Ern.

Ver. 18. Καλὰς.] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 26. προτὶ] Al. ποτὶ. Quod et
 ferri possit.

Ver. 31. Ἀργύρεον, χρυσεόισιν] Pronun-
 ciabatur χρυσοῖσιν. Prima enim nulla po-
 test licentia corripit.

Ver. 33. Καλὴν.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 35. ἴην] Barnesius legendum ex-
 istimat, ἴης, unus. Quæ neque Home-

- 35 Λευκοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
 Τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔσεφάνωτο
 Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε, Φόβος τέ.
 Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
 40 Τρεῖς ἀμφισεφείες, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
 Ἴππεριν· δεινὸν δὲ λόφος καδύπερθε ἐνευεν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δῆρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 Ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτοφιν ἐβανὸν εἶσω
 45 Λάμπω· ἐπὶ δ' ἐγδέπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.
 Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 Ἴππερς εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·

35 Candidi, et in mediis erat unus ex nigro cyano.

In eo autem Gorgon trux-oculis adornata erat

Horrendum aspiciens, et circum Terrorque, et Fuga.

Ex eo autem argenteum lorum erat: et supra istud

Cæruleus sinuabatur draco, capitaque ei erant

40 Tria in-orbem-curvata, una cervice enata.

Capiti vero clavis-utrimque-ornatam galeam imposuit, quatuor-conos-haben-

Setis-equinis-comantem: horrendum autem crista desuper nutabat. [tem,

Sumpsit dein validas hastas duas, munitas ære,

Acutas. longe autem æs ab ipsis ad cælum usque

45 Splendebat: insuperque sonitum ediderunt Minervaquo et Juno,

Honorantes regem divitis-auro Mycenæ.

Aurigæ tum porro suo præcipiebat unusquisque

Equos bene ex ordine tenere illic ad fossam:

42 ἐνευε] F. A. R. J. male. 43 δῆρε] R. 44 αὐτὸ σφιν] T. 48 τά-
 φρον] F. A. J.

rica vox est, et multo etiam elegantius re-
 ueetur.

Ver. 36. Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔσεφάνωτο]
 Non sine magno artificio, producta hic,
 etiam extra cæsuram, syllaba brevi, ver-
 sus ipse videtur quasi diriguisse. Vide
 supra ad α'. 342. et ad γ'. 363. et infra
 ad μ'. 208. Ὅταν δὲ — φοβερὰν — ὄψιν
 εἰσάγῃ, τῶν τε φωνήεντων ἢ τὰ κράτιστα θή-
 σιν, ἀλλὰ τῶν φοβοειδῶν ἢ ἀφάνων τὰ δυσ-
 κηρώτατα λήψεται, καὶ καταπυκνῶσι τὰ
 τὰς συλλαβάς. Οἷα ἐστὶ τανυτί·

Τῇ δ' ἔπι μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔσεφάνωτο,
 Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τέ.

Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 16.

Ver. 37. περὶ δὲ Δεῖμός τε.] Qua ratione,
 δὲ, hic producatur; item ultima in κυάνεος,
 ver. 39. et in ἀμφισεφείες, ver. 40. et Διὸς,
 ver. 58. vide supra ad α'. 51.

Ver. 40. ἀμφισεφείες.] Al. ἀμφισεφείες.

Ver. 48. ἐπὶ τάφρῳ.] Al. ἐπὶ τάφρον.

Ver. 49. σὺν τιύχισι Δωρηχθίντις· ῥάοντ'.]
 Istud σὺν τιύχισι, propter adjunctam
 præpositionem, non refertur ad Δωρηχθίν-

- Αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 50 ῥώνοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένητ' ἡῶδι πρό.
 Φθάν δὲ μεθ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
 Ἰππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαδον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἤκεν ἑέρσας
 Αἶματι μυδαλέας ἐξ αἰδέρος, ἔνεκ' ἔμελλε
 55 Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς αἰῖδι προϊάψειν.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρασυῶν πεδίῳ,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πελυδάμαντα,
 Αἰνείαν δ', ὃς Τρῶσι, θεὸς ὥς, τίετο δῆμῳ·
 Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον.

Ipsi vero pedibus, cum armis, armati

- 50 Alacres-ruebant: immensus vero clamor ortus est auroram ante.
 Priores autem venerunt cum equitibus ad fossam instructi;
 Equites vero paululum post sequebantur; inter eos autem tumultum:
 Concitavit perniciosum Saturnius, et ex alto demisit rores
 Sanguine madidos ex æthere, quod esset
 55 Multa fortia capita orco præmature missurus.

Troes vero ex altera-parte aciem instruebant super tumulo campī,
 Hectoremque circa magnum, et eximium Polydamantem,
 Æneamque, qui inter Trojanos, deus veluti, honorabatur a populo;
 Tresque Antenoridas, Polybum, et Agenora nobilem,

55 ἑέρσας] MS. ἑέρσας R. 54 ἔμελλεν] F. A. J. R. male. 57 Πολλὰ] MS.
 F. A. J. 61 πάντας ἴσῃ] F. A. 1. quod prætulim.

τες, (vide s. 737. et s. 376. 388.) sed ad
 ῥώνοντο. Quemadmodum et latine dicitur,
 armis armari, non cum armis armari;
 e contrario, cum armis hostem aggredi,
 recte dicitur. Vide supra ad s. 528.
 529. et ad s. 530.

Ver. 51. Φθάν δὲ μεθ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ
 κοσμηθέντες· Ἰππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαδον]
 Sententia est; Progrediebatur exercitus
 eo ordine, ut priores ad fossam starent in-
 structi pedites; equites, e curribus pug-
 naturi, parvo interjecto sequerentur inter-
 vallo. Fieri quoque potest ut istud, Φθάν,
 comparet ad Trojanos usurpetur: Prius
 scilicet ad fossam Achivi erant instructi
 ad defendendum, quam ad oppugnandum
 aggredierentur Trojani. Barnesius omni-
 no legendum contendit, Φθάν δὲ μὴ ἱπ-
 πῶν. Quod tamen nullo modo ferri po-

test. Nam primo, μέγα Φθάνει, ut opi-
 nor, non satis græce dicitur: Quod si rec-
 te diceretur, non tamen apte conveniret
 cum eo quod sequitur, ὀλίγον μετεκίαδον.
 Deinde: constructio ista, Φθάνειν ἱππῶν,
 Homerum non sapit. Adhibet enim Poë-
 ta vocem Φθάνειν, absolute, multis in locis:
 Cum accusativo semel. φ'. 262. — Φθάνει
 δὲ τι καὶ τὸν ἄγοντα. Cum genitivo au-
 tem nusquam conjungit: Nam in isto,
 φ'. 322. — τῷ δ' ἀντίθῳ θρασυμῶντι
 Ἐφθνη ὀρεζάμενος, vocula τῷ refertur non
 ad ἔφθνη, sed ad ὀρεζάμενος. Quod si
 recte dici potuisset, Φθάν δὲ ἱππῶν at-
 tamen multo aptius scriberetur, Φθάν δὲ μὴ
 ἱππῶν, quam Φθάν δὲ μὴ ἱππῶν, prop-
 ter sequens istud ὀλίγον. Denique, quod
 voluit Scholiastes, μέγα κοσμηθέντες, ne-
 que græce (credo) dicitur; neque (si di-

- 60 Ἠΐδεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 Ἐκτορ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν.
 Οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται ἕλιος ἀστὴρ,
 Παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδυνέφρα σκιοεντα·
 Ὡς Ἐκτορ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 65 Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Λάμφ', ὥς τε σεροπὴ πατρὸς Διὸς Αἰγιοόχοιο.
 Οἱ δ', ὥς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 Ὀγμὸν ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρξεραν,
 Πυρᾶν, ἢ κριθᾶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 70 Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες

- 60 Juvenemque Acamanta, similem immortalibus:
 Hector vero inter primos ferebat clypeum undique æqualem.
 Qualis autem ex nubibus apparet exitialis stella,
 Aliquando collucens, interdum vero subit nubes opacas:
 Sic Hector modo quidem inter primos apparebat,
 65 Modo autem inter extremos, imperans: Totus vero ære
 Splendebat, veluti fulgur patris Jovis Ægiochi.
 Quemadmodum autem messores oppositi invicem
 Segetes metendo obviam-festinant, viri locupletis per arvom,
 Triticī, vel hordei; manipuli vero crebri cadunt;
 70 Sic Trojani et Achivi in se invicem insilientes

65 ὥς] F. A. J. recte. tota oratio plene foret ὅτι παμφαίνων, ὅτι δ' αὖτις ἔδυν.
 ita statim ὅτι — ἄλλοτε, Schol. interpretatur ἔσθ' ὅτι. 64 φάνεσκεν] F.
 A. R. 70 θορόντες] F. J. A. R.

ci potuisset) istiusmodi verborum transpo-
 sitionem, aut græcæ, aut ullius (ut opinor)
 fert linguæ ratio.

Ver. 55. ὑψόθεν ἤκεν ἑέρσας Αἶματι μυ-
 दाλέας ἐξ αἰδέρος,] Virgil.

— fragor intonat ingens:
 Arma inter nubem, cœli in regione serena,
 Per sudum rutilare vident, et pulsa tonare.
 Æn. VIII. 527.

Ver. 55. Προϊάψων.] Vide ad Il. α'. 3.
 Ern.

Ver. 60. ἀθανάτοισιν.] Vide supra ad
 α'. 398.

Ver. 62. Οἶος δ' — ἀστὴρ,] Vide supra s.
 4. et infra, χ'. 26. et 317.

Ὡς καὶ ἱππῶν τῷδε τῇ φήμῃ ἀπὸ
 ἀνδρῶν ἐχθροῖς, ἄστρον ὡς, λάμπειν ἔτι.
 Sophocl. Electr. 64.

VOL. I.

3 Z

— ipse agmine Pallas
 In medio, chlamyde et pictis conspectus in ar-
 mis:

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
 Quem Venus ante alios astorum diligit ignes,
 Extulit os sacrum cœlo. — Æn. VIII. 587.

Singularis autem apud Homerum hujus
 imaginis pulchritudo, eo quod Hectorem
 ubique summa cum agilitate inter suos
 et intervallis exhibeat interlucentem.

Ver. 67. Οἱ δ', ὥς τ' ἀμνητῆρες] Mire pla-
 cuisse Alexandro Magno hosce quinque
 versiculos, refert Dio. Orat. I.

Ver. 68. Ὀγμὸν] Ὀγμοὶ scribendum
 docet Eustathius, sicuti ὄνος, ἔμβρος, ὄ-
 σος, ἔρδρος, ἔρφος, ἔλβος. Sed hoc levicu-
 lum.

Ibid. ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς] Qua ratione,
 ἐλαύνωσιν, hic ultimam producat; item in,

- Δήεν· ἐδ' ἑτεροι μνώνοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
 Ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 Οἷη γὰρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 75 Οἱ δ' ἄλλοι ἔσφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκηλοι
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καδήατο· ἦχι ἐκάσῳ
 Δώματα καλὰ τέτυκτο, κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο·
 Πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 Οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβέλετο κῦδος ὀρέξαι.
 80 Τῶν μὲν ἄρ' ἐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ, νόσφι λιασθεῖς,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καδέζετο κύδει γαίῳν,
 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Χαλκῆ τε σεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τέ.
 Ὀφρα μὲν ἦως ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,

Cædebant; neutrique recordabantur perniciosæ fugæ:

Æqualia autem in pugna capita ferebant: ipsi vero, lupi veluti.

Ruebant: Discordia utique gaudebat luctuosa aspiciens:

Sola enim deorum aderat pugnantibus:

75 At alii non ipsis aderant dii, sed quieti

Suis in ædibus sedebant; ubi singulis

Domus pulchræ ædificatæ erant, per juga Olympi:

Omnes autem accusabant atras-nubes-cogentem Saturnium,

Eo quod Trojanis volebat gloriam præbere.

80 Atque eorum sane nullam-habebat-rationem pater: sed, secedens,

Ab aliis seorsum sedebat, gloria exultans,

Inspiciens Trojanorumque urbem et naves Achivorum,

Ærisque fulgorem, interimentesque, intereuntesque.

Ac quamdiu quidem tempus matutinum erat et crescebat sacra dies,

76 σφοῖον] MS. 86 ἀπλίσσατο] F. A. J. T. ibid. πρὶ post δρυτόμος abest
 a Fl. A. J. et friget sane hoc loco: versusque nihilo minus constat,

ver. 76. vide supra ad α'. 51. Clark. Omnes autem libri hic habent „ sine quo nihilo minus longa foret syllaba, credo ad vitandum hiatum, qui in cæsura paulo durior est. Ern.

Ibid. ἄρην.] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 70. ἰπ' ἀλλήλοισι θεοῖσιν Δῆεν.] Virgil.

— cædebant pariter, pariterque ruebant Victōres victique; neque his fuga nota, neque illis: En. X. 756.

Ver. 72. οἱ δὲ, λύκοι ὥς.] Virg.

— inde, lupi ceu. — En. II. 355.

Ver. 73. Θῦνον Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε] Virg.

— sævit medio in certamine Mavors, — Et scissa gaudens vadit Discordia palla. En. VIII. 700.

Ver. 76. καδήατο.] Al. καδίατο. Clark. Enimvero alibi Clarkius edidit καδίατο, ubi alii καδήατο. Itaque et hic edi debet, ut placebat Barnesio, qui sic in duobus MSS. reperit. Ern.

Ver. 77. καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

- 85 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 Ἥμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ἀπλίσσατο δόρπον
 Οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 Σίτε τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ·
 90 Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 Κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ σίχας· ἐκ δ' Ἀγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρεσ' ἔλε δ' ἀνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Οἰλῆα πλήξιππον.
 Ἦ τοι ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσῃ·
 95 Τὸν δ' ἰδὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δαρυ
 Νύξ', ἐδὲ σεφάνῃ δόρυ οἱ σκέδε χαλκοβάρεια,
 Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀσέε, ἐγκέφαλος δὲ
 Ἐνδον ἅπας πεπάλαντο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.

85 Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:

Quo tempore vero lignator apparat prandium

Montis in saltibus, postquam satiavit manus

Cædendo arbores altas, satietasque ejus cepit animum,

Cibique dulcis circum præcordia desiderium occupat:

90 Tunc sua virtute Danaï perfregerunt phalangas,

Adhortatione-facta sociis per ordines: Agamemnon vero

Primus exiliit; interfecitque virum Bianorem, pastorem populorum,

Ipsam, deinde vero et socium Oileum agitatore-m-equorum.

Nempe hic ab equis in eum desiliens, adversus stetit;

95 Hunc autem recta irrudentem in fronte acuta hasta

Percussit, neque galea hastam ei morata est ære-gravis,

Sed per ipsam penetravit et os, cerebrumque

Intus totum sædatum est: domuit vero ipsum irrudentem.

cum ultima in δρυτόμος per cæsuram producat, et prima in ἀνὴρ longa esse possit. Callim. fr. ap. Procl. in Plat. Polit. p. 391. 88 δένδρεα] MS.

Ver. 81. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 82. Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν] Vide supra ad γ'. 51.

Ver. 83. ὀλλυμένους τί.] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 86. ἀπλίσσατο] Ita Barnesius, recte. Vulgg. ἀπλίσσατο. Male. Corripit enim antepenultimam. Vide supra ad α'. 140. Clark. ἀπλίσσατο etiam MS. et ed. Rom. Ern.

Ibid. δόρπον] Plutarchus, Symposiac. lib. VIII. Probl. 6. legit διήππον.

Ver. 95. et 98. μεμαῶτα.] Vide supra ad β'. 818. et ad ζ'. 464.

Ver. 97. καὶ ὀσέε, ἐγκέφαλος δὲ Ἐνδον ἅπας πεπάλαντο.] Virgil.

— ille securi

Adversi frontem mediam mentumque reducta Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.

En. XII. 306.

Ver. 100. Στήθεσι ταμφαίνοντας.] Vide-

- Καὶ τὲς μὲν λίπεν αὖθις ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 100 Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 Υἱὲ δ' ὡς Πριάμοιο, νόδον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 Εἰν ἐνὶ δίφῳ ἑόντας· ὁ μὲν νόδος ἡνίοχευεν,
 Ἀντιφός αὖ παρὲς βάσκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 105 Ἰδὼς ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
 Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβάν· καὶ ἔλυσεν ἀποίων.
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ σῆθος βάλε δεξιῇ·
 Ἀντιφον αὖ παρὰ ἑς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 110 Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ,
 Γινώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ Δοῆσιν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδὼς ἀγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

Et hos quidem reliquit illic rex virorum Agamemnon

- 100 Pectora formosa-nudatos, quum exutas abstulisset tunicas:
 Ipse vero ivit Isumque et Antiphum interfecturus,
 Filios duos Priami, nothum et legitimum, ambos
 In uno curru existentes: nothus quidem aurigabatur,
 Antiphus autem e curru pugnabat inclytus: quos olim Achilles
 105 Idæ in jugis ligavit teneris viminibus,
 Pascentes apud oves nactus; et demum liberavit pretio.
 Jam vero Atrides late-imperans Agamemnon
 Horum alterum quidem supra mammam ad pectus percussit hasta:
 Antiphum autem ad aurem feriit ense, dejecitque ab equis.
 110 Festinans vero ab iis detrahebat arma pulchra,
 Agnoscens: etenim ipsos antea apud naves celeres
 Viderat, quando ex Ida duxerat pedibus velox Achilles.

100 στήθεσι] Fl. 102 νόδον καὶ γνήσιον ἄμφω.] MS. F. A. J. T. 105 ἐν
 ἐν] MS. non male. v. tamen 127. habet ἐν ἐν. 107 δὴ τότε] F. A.
 J. 112 ἀγαγεν] MS. recte et mox pariter v. 116. σφ.

tur mihi vox, παμφαίνοντας, eam habere vim, ut non dicat tantum pectora nudatos, sed, quod et in versione exhibui, pectora formosa nudatos.

Ibid. Περιδύσε χιτῶνας.] Hic locus falsam arguit traditionem Grammaticorum veterum, qui verbum hoc in significatione detrahendi, exuendi Atticum dicunt. Cæterum Atticos, aut potius Atticorum imitatores, ut Josephum, (VI. 11, 4. VII. 1,

l. XIII. 14, 3. etc.) frequentare verbum hoc sensu, verum est. Ern.

Ver. 105. ὁ μὲν νόδος ἡνίοχευεν, Ἀντιφός αὖ παρὲς βάσκε] Sic infra ψ'. 152. — ἐν δίφῳ παρὲς βάσκε, ἡνίοχοί τε. Virgil.

— bijugis infert se Lucagus albis,
 — fraterque Liger; sed frater habenis
 Flectit equos, strictum rotat acer Lucagus ensem. Æn. X. 575.

Ver. 104. ποτ' Ἀχιλλεύς] Καὶ νῦν Ὀμή-

- Ὦς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 Ῥηϊδίας ξυνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδῶσιν,
 115 Ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τε σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
 Ἡ δ' εἴπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδὸν, εἰ δύνатаί σφιν
 Χραιομεῖν· αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 Καρπαλίμως δ' ἦξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 Σπεύδουσ', ἰδρώεσα κραταῖε θερὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 120 Ὦς ἄρα τοῖς ἔτις δύνато χραιομῆσαι ὀλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιχα,
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 125 Οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ·
 Τῷ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,

Sicut autem leo cervæ velocis parvulos hinnulos

Facile confringit, correptos validis dentibus,

- 115 Veniens ad lustrum, teneramque ipsis animam aufert;
 Illa vero, quamvis adsit valde prope, non potest ipsis
 Opitulari; illam enim ipsam tremor vehemens subit;
 Confestimque fugit per querceta densa et sylvam
 Festinans, sudans violentæ feræ propter impetum:

- 120 Sic illis nemo potuit arcere perniciem
 Ex Trojanis, sed et ipsi ab Argivis percellabantur.
 Porro Agamemnon Pisandrumque et Hippolochum fortem,
 Filios Antimachi bellicosi, qui potissimum,
 Auro ab Alexandro accepto, splendidis scilicet donis,
 125 Non sinebat Trojanos Helenam reddere flavo Menelao;
 Hujus utique duos filios cepit rex Agamemnon,

114 συνέαξε] MS. 120 χραιομῆσαι] F. A. 1. 123 δαΐφρονος] Gl. MS. L.
 adscripsit: γράφεται καὶ παρόφρονος. 126 τῷ περ δὴ λάβε παῖδε δύο] MS.
 quod mihi magis placet.

φῶς Ἀχιλλέως μνήμην συνήδως παρεντιθεῖς — τότε Ἀχιλλεῖα σεμνύνει, καὶ τὴν ποίησιν καταποικίλλει. Eustath. Vide supra ad β'. 673. 681. ad ε'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 105. δίδη] Ut ex δῶμα, δίδωμι ita ex δῆμα, δίδωμι.

Ver. 106. Ἐλυσεν ἀποίων.] Verte: et liberavit s. dimisit pretio accepto. Versio Clarkii ambigua est. Ern.

Ver. 107. Δὴ τότε γ'] Barnesius edidit

Τῶν τότε γ'. At minus concinne. Clark. Vide dicta ad Il. π'. 235. Ern.

Ver. 110. καλὰ.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 111. Γινώσκων] Al. Γινώσκων. Quod perinde est. Nam γινώσκω primam producit.

Ver. 112. πόδας ὠκὺς] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 118. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 128. Ἐκ γὰρ σφίης χειρῶν φύγον]

- Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὅμῃ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·
 Ἐκ γὰρ σφείας χειρῶν φύγον ἥνία σιγαλόεντα,
 Τῷ δὲ κυκηδήτην· ὃ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὥς,
 130 Ἀτρείδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γεναζέσθην·
 Ζώγρει, Ἀτρείος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
 Τῶν κέν τοι χαρίσαιοτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 135 Εἰ νῶϊ ζῶες πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκυσαν·
 Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐσόν,
 Ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 140 Ἀγγελίην ἐλθόντα, σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ,
 Αὔδι κατακτείναι, μηδ' ἐξέμεν ἄψ' ἐς Ἀχαιῆς·
 Νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.

In uno curru existentes, simulque agebant veloces equos:
 Nam iis ex manibus fugerant habenæ miro-artificio-factæ,
 Atque adeo turbati sunt: itaque in eos contra ruit, ceu leo,

- 150 Atrides: ii vero curru supplices orabant;
 "Vivos-cape, Atrei fili, tuque digna accipe pretia-liberationis:
 "Multæ utique in Antimachi ædibus opes reconditæ-jacent,
 "Æsque, aurumque, varioque-artificio elaboratum ferrum:
 "Ex his tibi donaverit pater infinita dona,
 155 "Si nos vivos audierit apud naves Achivorum."
 Sic hi flentes allocuti sunt regem
 Blandis verbis: non blandam vero vocem audiverunt;
 "Si ergo Antimachi bellicosi filii estis,
 "Qui quondam in Trojanorum concione Menelaum jubebat,
 140 "Legatum profectum, cum divino Ulysse,
 "Illic interficere, neque dimittere rursum ad Achivos:
 "Nunc certe patris indignam luetis injuriam."

128 ἐκ γὰρ σφείων] F. A. J. 152 ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς] F. A. J. 154 τῷ κεν τι] MS.

Refertur istud, γὰρ, ad præcedentem λάβη, ver. 126. Al. ἐκ γὰρ σφείων χειρῶν φύγον. Minus venuste.

Ver. 129. ἐναντίον ὤρτο.] Virgil.

— infesta subit obvius hasta.

Æn. X. 877.

Ver. 132. Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις]

Al. Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς· vel Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειῷ πατρὸς· Sed male. Nam, ut recte annotavit Barnesius, liquet ex ver. 138. infra, Antimachum jam hic antea fuisse nominatum.

Ver. 134. χαρίσαιοτο] Vide supra ad ε'. 140.

Ver. 138. Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο] P10.

- Ἥ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 Δεξιὴν βαλὼν πρὸς σῆθος· ὃ δ' ὑπτίος ἔδει ἐρείσθην·
 145 Ἰππόλοχος δ' ἀπόρριψε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάρριξε,
 Χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 Ὀλμον δ' ὥς, ἔσσειε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλῃ.
 Τὰς μὲν ἑασ'· ὃ δ', ὅτι πλείψαι πλονέοντο φάλαγγες,
 Τῇ ῥ' ἐνόρυσσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 150 Πεζοὶ μὲν πεζὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
 Ἰππεῖς δ' ἵππησας, (ὕπὸ δὲ σφισιν ὤρτο κονίη
 Ἐκ πεδίσ, τὴν ὄρσαν ἐρίγδεποι πόδες ἵππων,)
 Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 Αἶεν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργείοισι κελεύων.
 155 Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδῆλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
 Πάντῃ τ' εἰλυφόνων ἄνεμος φέρει, οἱ δὲ τε θάμνοιο
 Περόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
 Ὡς ἄρ' ὕπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα

Dixit, et Pisandrum quidem ab equis dejecit humi,
 Hasta percussum ad pectus; atque ille supinus solo allisus est:

- 145 Hippolochus autem desiliit, quem porro humi interfecit,
 Manibus gladio abscissis, et cervice amputata:
 Mortariumque tanquam, projecit volvendum per turbam.
 Atque hos quidem reliquit: ipse vero, ubi plurimæ turbabantur phalanges,
 Illuc irruerat, simulque alii bene-ocreati Achivi.
 150 Pedites quidem pedites interficiebant, fugientes necessitate,
 Equites vero equites, (ab ipsis autem excitatus est pulvis
 E campo, quem excitabant grave-strepentes pedes equorum,)
 Ære cædentes: At rex Agamemnon
 Semper interficiens insequatur, Argivos adhortans.
 155 Ut verò cum ignis edax in incæduam inciderit sylvam,
 Et quoquoersus contorquens ventus differt, rami autem
 Cum stirpibus cadunt impulsu ignis impetu;
 Sic sub Atrida Agamemnone cadebant capita

153 δηϊόωντας] F. 154 ἵππ' MS. sed GL ἵππετο. 156 ἡλυφόνων] MS.

nunciabatur, Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο. Ut recte observavit Barnesius.

Ibid. δαΐφρονος] Per ironiam dictum contendunt nonnulli. Sed nihil opus. Est enim epitheton et sociorum et hostium commune.

Ver. 139. ἄνωγεν,] Non a præterito, quod vocant, ἄνωγα· sed ab aoristo, ἄνωγον.

Alioqui non constaret temporum ratio. Vide supra ad γ'. 322. et ad ε'. 37.

Ver. 146. ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας· Ὀλμον δ' ὥς, ἔσσειε κυλίνδεσθαι] Virgil.

Tum caput orantis nequicquam, et multa parantis

Dicere, deturbat terræ; truncumque tepentem Provolvens. ———— Æn. X. 551.

- Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 Κεῖν' ὄχρα προτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 Ἠνίοχες ποδέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς, ἐκ τε κονίης,
 Ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ δ' αἵματος, ἐκ τε κυδοιμῆ.
 165 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
 Οἱ δὲ παρ' Ἴλῃ σῆμα παλαιῷ Δαρδανίδαο,
 Μίσσον καππεδίων παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
 Ἰέμενοι πόλεως· ὃ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρων δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτας.
 170 Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
 Ἐνδ' αἶρα δὴ ἴσαντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.

Trojanorum fugientium, multique arduis-cervicibus equi
 160 Vacuos currus cum strepitu-rapiebant per aciei ordines,
 Aurigas desiderantes eximios: illi vero in terra
 Jacobant, vulturibus longe gratiores, quam uxoribus.
 Hectorem vero extra tela subduxit Jupiter, extraque pulverem.
 Extraque cædem, extraque sanguinem, extraque tumultum:
 165 Atrides autem insequabatur, vehementer Danaos adhortans.
 Troës autem ad Ili sepulchrum veteris Dardanidæ,
 Medium per-campum juxta caprificum ruebant,
 Cupidi urbis adeundæ: At clamans sequebatur usque
 Atrides, cruore autem pulverulento fœdabatur manus invictas.
 170 Quum autem jam ad Scæasque portas et fagum venissent,
 Ibi tandem constiterunt, et alii alios expectabant.

162 γύπεσσιν] MS. Fl. recte. 165 ἴσπετο] MS. 166 Ἴλλῃ] F. A. J. R.
 171 ἴσαν αἶρα] A. J. T.

Ver. 148. Τὴς μὲν ἴσπετ'·] Vide supra ad
 γ. 42.
 Ibid. ὅθι πλεῖστα κλονέοντο φάλαγγες.]
 Virgil.

Irruit, et qua tela videt densissima, tendit.
 Æn. IX. 555.

Ver. 151. ἴσπετας, (ὅτι) Vide supra ad
 α. 51.
 Ver. 155. Ὡς δ' ὅτι πῦρ αἰδῆλον] Virg.

Ac velut, optato ventis æstate coortis,
 Dispersa immittit sylvis incendia pastor;
 Correetis subito mediis, extenditur una
 Horrida per latos acies Vulcania campos.
 Æn. X. 405.

In segetem veluti cum flamma furentibus
 austris
 Incidit. — Æn. II. 304.

Quo in loco, Homericæ parabolæ dignita-
 tem non implevisse Virgilium existimat
 Macrobius lib. V. cap. 13.

Ibid. πῦρ αἰδῆλον ἐν ἀζύλῳ ἱμῶσι ὕλην]
 Ἀζύλον ὕλην, οἱ μὲν πολὺν ἄποδιδάσκουσιν,
 οἱ δὲ τὴν ἐμάζυλον — ὡς καὶ ἄλλοι καὶ
 ἀποιτίς, ἢ ἐμάζυλος καὶ ἐμάζυλος καὶ ἄζυ-
 λος ἔν, ἢ ἐμάζυλος, διὰ τὸ πυκνόν. Ἐμοὶ δὲ
 δοκεῖ ἄζυλον λῆγιν, ἢ κατὰ τὴν στίχῳ ἐν
 ζύλῳ, — ἀλλὰ κατὰ στίχῳ τῷ ζυλίσας-
 θῃ· ἢ ὅ, ἄζυλος ὕλη, ἀφ' ἧς ὕδρις καὶ ἴ-
 λίσσαςτο. Καὶ ἀποιτίς δὲ καὶ ἄλλοις ἱμῶσι
 δοκεῖ πυρὶς ἢ παρδινική λίγισθαι, παρὰ τὸ

- Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδῖον φοβέοντο, βόες ὥς,
 Ἄστε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ,
 Πάσας· τῇ δὲ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὀλεθρὸς·
 175 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὰν κρατεροῖσιν ὀδῶσι
 Πρῶτον· ἔπειτα δὲ δ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφυσ-
 Ὄς τὰς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων, [σει·
 Λίην ἀποκτείναν τὸν ὀπίσταν· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων,
 180 Ἀτρεΐδῃ ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχρῃ δῦεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 Ἰξείσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθεζέτο πιδήσσης,
 Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ σερποπὴν μετὰ χερσίν·

Alii vero adhuc per-medium campum fugabantur, boves tanquam,
 Quas leo territas-fugavit, aggressus nocte intempesta,
 Omnes; uni autem alicui apparet certum exitum:

175 Hujus nempe cervicem frangit, correptam validis dentibus
 Primum; deinde etiam et sanguinem et viscera omnia haurit.
 Sic hos Atrides insequabatur rex Agamemnon,
 Semper occidens postremum: illi autem fugiebant.
 Multi vero pronique et supini excidebant curribus,

180 Atridæ sub manibus: supra modum enim ante alios hasta furebat.
 At cum jam forte esset ad urbem altumque murum
 Perventurus, tum vero pater hominumque deumque
 Idæ in cacuminibus resedit abundantis-scathebris,
 De caelo delapsus; tenebatque fulgur in manibus;

173 ἐκ] MS. sed superscr. in. 175 ὀδῶσιν] F. A. J. R. 181 ἐμελλον] MS.
 185 ἄτρειν] Id.

λίχες ἰτίες μὴ μετασχιῖν, μὴδὲ ποίτης. —
 Καὶ, αἰδῆλον δὲ πῦρ, ἐκ ἴσπετ' ὁ μεγαλόδηλον,
 ἀλλὰ τὸ ἀδηλοποιόν. Porphyrii Quæst.
 Homeric. 26.

Ibid. ὕλην] Vide supra ad γ. 151.

Ver. 156. φέρι,] Αἱ σφίρι.

Ver. 160. προτάλιζον] De hujusmodi
 ὀνομασμοῖς, vide supra ad β'. 210. ad
 γ'. 363. et ad δ. 455. 456. 504.

Ibid. πτολέμοιο γεφύρας,] Vide supra ad
 δ. 571.

Ver. 163. ἐκ βελίων — κονίης, — ἀνδροκ-
 τασίης, — αἵματος, — κυδοιμῆ·] "Ante
 "omnes apud Homerum, ejusdem rei
 "atque sententiæ luculenta exaggeratio
 lius:

Vol. I.

"est. Ἐκτορα δ' ἐκ βελίων —. Nam quum
 "omnia ista — multa et continua nomina
 "nihil plus demonstrant quam prælium,
 "hujus tamen rei varia facies delectabili-
 "ter ac decore multis verbis depicta est."
 Gell. lib. XIII. cap. 22.

Ver. 167. παρ' ἐρινεὸν] Vide supra ad
 ζ. 433.

Ver. 168. κεκληγὼς] Vide supra ad β'.
 314.

Ver. 172. βοῖς ὥς,] Vide supra ad α. 51.

Ver. 176. αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λα-
 φύσσει] Scaligero (Poëtic. lib. V. cap. 4.)
 videntur plus pingere, quæ dixit Virgi-
 lius:

4 A

- 185 Ἴριν δ' ὅτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέεσαν·
 Βάσκη' Ἴδι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἔνισπε·
 "Ὀφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα εἰχᾶς ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ἀναχαρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνάχθω
 190 Μάρνασθαι δηϊοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἥ δαρι τυπεῖς, ἥ βλήμενος ἰῶ,
 Εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίζω
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηται,
 Δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 195 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδθησε ποδὴναιμος ὠκεία Ἴρις·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίαν ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱεήν·
 Εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἑκτορα δῖον,
 Ἑσαότ' ἐν δ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 Ἀγχῆ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 200 Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,

- 185 Irin autem excitavit aureas-alas habentem, nunciaturam;
 "Vade age, Iri velox, hoc Hectori verbum dic:
 "Quamdiu quidem videat Agamemnonem, pastorem populorum,
 "Furibunde ruentem inter primos pugnatores, perdentem ordines virorum,
 "Tamdiu ipse quidem pedem referat, cæteras autem copias hortetur
 190 "Pugnare cum hostibus per asperum prælium.
 "Sed postquam iste vel hasta percussus, vel ictus sagitta,
 "In currum saliet; tunc ei robur immittam
 "Ut cædat; donec ad naves bonis-transtis-instructas pervenerit,
 "Occideritque sol, et tenebræ sacræ supervenerint."
 195 Sic dixit: Nec non obsecuta est pedibus-ventosa velox Iris:
 Descendit autem de Idæis montibus Ilium versus sacram;
 Invenitque filium Priami bellicosi Hectorem nobilem,
 Stantem inque equis et curribus bene-compactis;
 Prope vero adstans allocuta est pedibus velox Iris;
 200 "Hector, fili Priami, Jovi consilio par,

186 φάσκη' Ἴδ.] MS. ἴδ' etiam A. J. T. 196—199 Sunt extra contextum
 in marg. sed ab eadem manu.

— manditque trahitque
 Molle pecus, mutumque metu: fremit ore cru-
 entos. *Æn.* IX. 340.
 Sed non recta instituta est comparatio.
 Virgilio enim de ovibus sermo est, Homero
 de bubus; utrobique aptissimus.

Ver. 179. πρηνὴς τε καὶ ὕπτιος ἔκπτεον
 Virgil.
 — curruque volutus
 Cædit semianipnis Rutulorum calcibus arva.
Æn. X. 408.
 Ver. 186. Βάσκη' Ἴδ.] Vide supra ad β'.
 8.

- Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι
 "Ὀφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα εἰχᾶς ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνάχθῃ
 205 Μάρνασθαι δηϊοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἥ δαρι τυπεῖς, ἥ βλήμενος ἰῶ,
 Εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοῖ κράτος ἐγγυαλίζε
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηται,
 Δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 210 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῆσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Ἑκτορ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
 Πάλλων δ' ἰξία δῆρα κατὰ στρατὸν ὤχετο πάντη,
 Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν·
 215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
 Ἀρτύνθη δὲ μάχῃ· σὺν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων

- "Jupiter me pater misit tibi, ut hæc loquerer:
 "Quamdiu quidem videas Agamemnonem, pastorem populorum,
 "Furibunde ruentem inter primos-pugnatores, perdentem ordines virorum,
 "Tamdiu cede pugna, cæteras autem copias hortare
 205 "Pugnare cum hostibus per asperum prælium:
 "Sed postquam iste, vel hasta percussus, vel ictus sagitta,
 "In currum saliet, tunc tibi victoriam dabit
 "Ut cædas; donec ad naves bonis-transtis-instructas perveneris,
 "Occideritque sol, et tenebræ sacræ supervenerint."
 210 Ac quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris:
 Hector autem de curribus cum armis desiliit in terram,
 Vibransque acutas hastas per exercitum ibat quoquoersum,
 Concitans ad pugnandum: suscitavitque prælium grave.
 Illi vero conversi sunt a fuga, et adversi steterunt Achivis:
 215 Argivi etiam ex altera parte corroborarunt phalangas:
 Restitutumque est prælium; steteruntque adversi: Agamemnon autem

201 ζεύς μοι] MS. 203 ἐναίροντα] Id. 207 τότε οἱ] Id.

Ver. 196. Βῆ δὲ —, Εὖρ' υἱὸν] Celerita-
 tem motus pulchre depingit constructio
 ἀσύνδετος.
 Ver. 200. Διὶ μῆτιν] Qua ratione utrum-
 que horum vocabulorum ultimam produ-
 cat, vide supra ad α'. 51. n. 8.
 Ibid. ἀτάλαντι.] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 201. Ζεὺς με πατὴρ προέηκε] Vir-
 gil.
 Ipse Deum tibi me claro demittit Olympo
 Regnator, cælum et terras qui numine torquet;
 Ipse hæc ferre jubet celeres mandata per auras.
Æn. IV. 268.

- Πρῶτος ὄρεσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.
 "Εσπετε νῦν μοι, Μῆσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 "Οστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν,
 220 Ἡ αὐτῶν Τρώων, ἥε κλειτῶν ἐπικέρων.
 Ἴφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἧς τε, μέγας τε,
 "Ος τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μήλων·
 Κισσεὺς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἑόντα
 Μητροπάτρῃ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρῃον.
 225 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
 Αὐτῇ μιν κατέρυκε· δίδε δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
 Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκῶπῃ λίπε νῆας εἴσας·

Primus irruit; cupiit enim longe pugnare ante omnes.

Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,

Quisnam tum primus Agamemnoni obuius venerit,

220 Seu ipsorum Trojanorum, seu inclytorum sociorum.

Iphidamas Antenorides, fortisque, magnusque,

Qui fuit educatus in Thracia glebosa, matre ovium;

Cisseus hunc educavit domi parvulum existentem

Avus-maternus, qui genuit Theano genis-pulchram.

225 At postquam pubertatis gloriosæ pervenit ad mensuram,

Illic eum detinuit; deditque ipse filiam suam:

Ut autem duxerat, ex ipso statim thalamo famam secutus est Achivorum.

Cum duodecim navibus recurvis, quæ eum sequebantur.

Has quidem deinde in Percope reliquit naves æquales:

217 ἔθελε] MS. 222. Θράκη] Edd. vett. τράφη ἐν] MS. videtur voluisse dare: ὃς τράφ' ἐν, vid. ad β. 661. aut utraque lectio confusa est τράφη et τράφ' ἐν.

Ver. 211. ἐν τείχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.] Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 213. Ὀτρύνων μαχίσσασθαι] Vide supra ad β'. 451.

Ver. 215. ἱκαρτύναντο] Qua analogia dicitur, μαρτυρομαι, ἱκαρτύνωμαι, μαρτύνωμαι; κρινωμαι, ἱκρινώμην, κρινώμην; eadem analogia dicitur, καρτύνωμαι, ἱκαρτύνώμην, καρτύνώμην. Vide supra ad α'. 309. 338.

Ver. 219. πρῶτος Ἀγαμέμνωνος] Qua ratione, πρῶτος, hic ultimum producat; item θυγατέρα, ver. 226. item μόλιβος, ver. 237. et ὤρεσ, ver. 239. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 222. Θρήκη] Ita edidit Barnesius ex MS. Recte, ut opinor. Nam et ita alibi Homerus. Vulgg. Θράκη. Clark. Θρήκη est etiam in MS. Lips. Ern.

Ver. 223. Κισσὺς] Al. Κισσῆς et Κισσῆς.

Ver. 225. "Ηβης ἐρικ. μέτρον.] "Ηβης μέτρον est ipsa pubertas, s. justa pubertas, nota Poëtarum periphrasi: ἐρικυδὴς autem est juvenus, quia appetentissima est gloria, et gloriæ quærendæ aptissima. Ern.

Ver. 226. θυγατέρα] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 229. Περκῶπῃ] MS. Fl. ed. et Schol. Pseudo-did. habent Περκῶπῃ. Quam

- 230 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔαν, εἰς Ἴλιον εἰληλθέει.
 "Ος ῥα τότ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
 Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνευθε,
 235 Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χειρὶ πιθήσας·
 Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή.
 Καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἐλκ' ἐπὶ οἱ, μεμαῶς, ὥς τε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 240 Σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 "Ως ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 Οἰκτρὸς, ἀπο μνηστῆς ἀλόχῃ, ἀσοῖσιν ἀρήγων,

250 At ipse pedestri-itinere profectus, ad Ilium venerat:

Qui utique nunc Atridæ Agamemnoni obuius venit.

Quum autem jam prope erant alter in alterum videntes,

Atrides quidem aberravit, ejusque aversa est hasta.

Iphidamas autem ad zonam, thoracem subter,

235 Percussit; et ipse valde-connixus-imprimebat, robusta manu fretus:

Neque perforavit balteum omni-artificio-varium, sed longe ante

Argento occurrens, plumbum tanquam, retusa est cuspis.

Et hanc quidem manu prehensam late-dominans Agamemnon

Trahebat ad se, forti-animo, veluti leo; et ex manu ejus

240 Evulsit: eique ense percussit cervicem, solvitque membra.

Sic is quidem illic lapsus dormivit æreum somnum,

Miserandus, procul a legitima uxore, civibus auxilians,

235 Κισσῆς] MS. R. T. in MS. gloss. ἡ τῷ Κισσῶς θυγάτηρ. 226 αὐτῷ μιν] Fl. 229. Περκῶπῃ] MS. T. v. not. 237 μόλιβος] F. A. J. 242 ἀπο] MS.

lectionem repudiat Barnesius auctoritate Eustathii ad h. l. qui dicit hanc Percopen esse diversam a Percote. Stephanus tamen de Urbib. ejusdem urbis nomina facit: Περκώπη, καὶ πάλαι Περκώπη, πόλις Τρωάδης. ad quem loc. v. Holstenius. Clarum autem est, hic intelligi Troadis urbem. Sed tamen ex Stephani auctoritate præferendum erit Περκώπη, quia hoc antiquius nomen illius urbis, eamque ob causam Homero aptius. Ern.

Ibid. νῆας εἴσας.] Vide supra ad α'. 306.

Ver. 230. εἰληλθέει] Si, εἰληλθέει, dixisset; non constitisset temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 231. "Ος ῥα] Qui utique. Non enim supervacaneum est istud ῥα, sed vim habet perquam elegantem in connectenda sententia cum eo quod præcessit ver. 219.

Ver. 233. ἐτράπετ' ἔγχος.] Notandus maxime proprius Vocis Mediæ usus: Avertit se hasta. Vide supra ad γ'. 141. Nempe quemadmodum Latinis recte dicitur, navis appulit, et, navis appulsa est; revertit quis, et, reversus est. Ita Græcis dictum est et ἐτράπετο et ἐτράπη.

Ver. 236. παναίολον.] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 238. τό γε] ἔγχος.

- Κεριδίης, ἥς ἔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 Πρῶδ' ἑκατὸν βῆς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 245 Αἶγας ὁμῶ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε·
 Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλὰ.
 Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 Πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 250 Ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος·
 Στῇ δ' εὐρὰξ σὺν δεξι, λαδῶν Ἀγαμέμνονα δῖον·
 Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγνώστος ἔνερθεν,
 Ἀντικρὺ δὲ δῖοςχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκμή.
 Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 255 Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,

Quam virginem duxerat, cujus nondum gratiam perceperat, multa autem de.
 Primum centum boves dedit, deinde autem mille promisit [derat]

- 245 Capras simul et oves, quæ ei multæ-admodum pascebantur.
 Tum sane Atrides Agamemnon eum interfectum-spoliavit;
 Abiitque ferens per turbam Achivorum arma pulchra.
 Hunc autem ut vidit Coon, clarus inter homines,
 Major-natu Antenorides, vehemens eum dolor
 250 Oculos cooperuit, ob fratrem prostratum:
 Stetit itaque a latere cum hasta, latens Agamemnona nobilem;
 Percussitque ei brachium medium, cubitum infra,
 In contrariam vero partem perripit splendida hæc cuspis.
 Cohorruit vero tum rex virorum Agamemnon:
 255 At ne sic quidem cessavit a pugna, atque prælio,

247 Ἀχαιῶν] abest a MS.

Ver. 240. Σπάσαστο.] Ita edidit Barnesius Vulgg. σπάσαστο. Minus recte. Primam enim corripit.

Ver. 241. ποιμήσαστο χάλασιν ὕπνον.] Virg. Olli dura quies oculis et ferreo urget Somnus, in æternam clauduntur lumina noctem. En. X. 745.

Quod non negaverim, inquit Macrobius, cultus a Marone prolatus. lib. V. cap. 11.

Ver. 243. ἥς ἔτι χάριν ἴδε.] E qua nondum prolem susceperat. Cæterum qua ratione, χάριν, hic ultimam producat; item ἀντικρὺ, ver. 253. et τὴν, ver. 265. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. πολλὰ δ' ἔδωκε.] Elegantissime ex

adverso apud Euripidem Medea de nubentium dote,

Πάντας δ' ὅς ἐστι μάλυχα, καὶ γνώμη ἔχον,
 Γυναῖκές ἰσμεν ἀβλύστατον φυτόν·
 Ἄς πρῶτα μὲν οὐ χρημάτων ὑπερβολῇ
 Πόσιν πείσασθαι, δευτέρῃ τι σώματος. Med. 230.

Ver. 247. καλὰ.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 252. ἔνερθεν.] Al. ὑπὲρθεν.

Ver. 255. μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.] Vide supra ad α'. 232. et 279.

Ver. 256. ἀνιμοτρεφὲς ἔγχος.] Eustath. Τὸ τραφὲν καὶ ἰγγυμνασθὲν τὰς ἰσας ἀνίμω, καὶ διὰ τῆς σιρρὸν καὶ ἔκ τῆς εὐδραυστον, ἀλλ' εὐπτονον — Διὸ καὶ ἡ τῷ Ἀχιλλεῖως μελίσ —

- Ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 Ἦτοι δ' Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 Ἐλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεῖ πάντας ἀρίστους·
 Τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
 260 Οὕτῃσε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 Ἐνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἀἴδος εἶσω·
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
 265 Ἐγχεῖ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 Ὀφρα οἱ αἰὶμ' ἔτι δερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 Ὀξεῖαι ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρείδαο.

Sed irruit in Coonem, tenens ventis-auctam et firmatam hastam.
 Ille quidem Iphidamanta fratrem et eodem-patre-natum

Trahebat pede festinans, et inclamabat quosque fortissimos:
 Illum autem trahentem per turbam, sub clypeo umbone-munito,

- 260 Vulneravit [Agamemnon] hastili ærato, solvitque membra;
 Ejusque super Iphidamante caput abscidit astans.
 Ita illic Antenoridis filii sub Atrida rege

Fato expleto, descenderunt in domum Orci:
 Sed hic aliorum obibat ordines virorum,

- 265 Hastaque, ensequ, magnisque saxis,
 Quamdiu ei sanguis adhuc calidus exilliebat e vulnere:
 At postquam vulnus quidem siccatum est, cessavitque sanguis,

Acuti dolores subierunt robur Atridæ.

257 ἦτοι ἰφ.] MS. omisso art. δ. 260 χαλκῆρεϊ] F. A. J. 265 ἔβαν] MS.

“Πηλὶ ἐκ κορυφῆς—.” Ἀλλοὶ δὲ ἀνεμοτρεφὲς φασί, τὸ κύβητον καὶ ἐκπύκνιστον. Clark. Priorem interpretationem sequitur Schol. Lips. Ern.

Ver. 257. Ἦτοι δ' ἰφ.] Int. Coon. Lenius foret ἦτοι ὅγ' ἰφ. ut alibi est. Ern.

Ver. 260. Οὕτῃσε] Ex ἐτάσσω. Nam ex ἐτάσσω sit ἔτασσε, penultima correpta.

Ver. 266. ἀνήνοθεν] Non ex præterito, quod vocant, ἀνήνοθα· sed ex aoristo, ἀνήνοθον. Alioquin non constaret temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 268. Ὀξεῖαι ὀδύναι] Barnesius in duobus MSS. reperit, Ὀξεῖαι δ' ὀδύναι. Quod et ipsum ferri qui possit, vide supra ad α'. 57.

Ibid. Μένος Ἀτρείδαο.] Sic, βίη Ἡρακλεῖ, et similia. Vide supra ad β'. 658.

Ver. 269. ὠδύναν ἔχον βίλος ὀξὺ —, δριμύ, — πικρὰς ὠδύναις] De multiplici hac et composita verborum copia, Hermogenes: “Ὅταν πολλὰ ὀνόματα ἔχῃ τις ἰσότιμα, καὶ ὁμοίως ἔχοντα ἐνάργειαν χρησίμου, ἢ ποικιλίαν ἀρμύζει. Οἷον (Il. λ'.) Ὀμηρος, — Ἐχομεν “ὀξὺ, δριμύ, πικρόν.” Hermog. περὶ μετὰ δυνάμει, cap. 4. Quando e contrario copia hæc evitari debeat, vide ad Odys. τ'. 204. 205. etc. Dionysius Halicarn. de eadem varietate verba faciens, πῶς ἂν συνεγάγης ἡδὸς καὶ τὴν γνώμην τίχνη, eosdem hosce versiculos exemplo adducit, lib. qui inscribitur Τίχνη, c. 12. De iisdem versi-

- 'Ως δ' ὅταν ὠδίνεσαν ἔχη βέλος ὀξὺ γυναιῖκα,
 270 Δριμὺν, τό, τε προΐεισι μογοσόκοι Εἰλείθυιαι,
 'Ηρῆς θυγατέρες, πικρὰς ὠδίνας ἔχουσαι
 'Ως ὀξεῖ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 'Ες δίφρον δ' ἀνόχεσε, καὶ ἡνίοχῳ ἐπέτελλε
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἥχθετο γὰρ κῆρ.
 275 'Ηῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 'ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 'Τρεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ ἐκ ἐμῆ μητίετα Ζεὺς
 Εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
 280 "Ὡς ἔφαθ' ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλιτέριχας ἵππους
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τὰ δ' ἐκ ἄκοντε πέτεσθην·
 'Αφρεον δὲ σῆθεα· ραίνοντο δὲ νέρδε κονίη,
 Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.

Ut vero cum parturientem tenet telum doloris acutum mulierem,
 270 Acerbum, quod utique immittunt partuum-præsides Ilithyæ,
 Junonis filia, amarorum dolorum arbitra:
 Sic acuti dolores subierunt robur Atridæ.
 In currum igitur insiliit, et aurigæ præcepit
 Naves ad cavas currum-agere; cruciatur enim corde.
 275 Clamavit autem intentissima-voce Danaï vociferans;
 "O amici, Argivorum ductores, et principes,
 "Vos quidem nunc a navibus arcete pontum-transeuntibus
 "Prælium grave; quoniam non me providus Jupiter
 "Permisit cum Trojanis per-totam-diem pugnare."
 280 Sic dixit: Auriga autem flagellabat júbis pulchros equos
 Naves versus cavas: ii autem non inviti volabant;
 Spumabantque pectoribus; aspergebanturque subtus pulvere,
 Laborantem regem a prælio seorsum ferentes.

275 ἡῦσε] MS. F. A. J. R. recte. 280 ἵμασε] F. A. J. R. bene. 281
 ἄκοντε] MS. quod non displicet, dactyli melius celeritati conveniunt.
 quam spondei. 285 φέροντες] MS.

bus Plutarchus: Ταῦτα ἔχ' Ὅμηρον αἱ γυναικίς, ἀλλ' Ὅμηρον γράφει λίγυσι, τικτῶσαν ἢ σίκτυσαι ἴσι, καὶ τὸ μίγμα τῆς ἀλγῆδος ὁμῶς πικρὸν καὶ ὀξὺ γινόμενον ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἔχουσιν. Lib. de Amore prolis.
 Ver. 270. Μογοσόκοι Εἰλείθυιαι.] Non sunt partuum præsides, sed dolorum creatrices; ut etymologia, et h. l. contextus

docent. Male Schol. Pseudo-didym. αἱ τῆς μάγης καθίζουσαι τῶν τικτῶσων. Unde enim verbo vis levandi doloris? Schol. Lips. αἱ ἐπὶ τῶν μάγης τικτῶσων τιταγμῖναι. Ineptæ. Etn.
 Ver. 271. Θυγατεῖς.] Vide supra ad α'. 598.

- 'Εκτωρ δ', ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κiónτα,
 285 Τρῶσιν τε καὶ Λυκίοισιν ἐπέκλετο, μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 'Ανέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Δέριδος ἀλκῆς·
 Οἴχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰδυς ἐλαύνετε μάνυχας ἵππους
 290 'Ιφδίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε.
 "Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσσε.
 'Ὡς δ' ὅτε πᾶς τις Δηρητῆς κύνας ἀργιόδοντας
 Σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ, ἢ λέοντι·
 "Ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 295 'Εκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῶ ἴσος Ἀρηϊ·
 Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
 'Εν δ' ἔπεισ' ὑσμίνῃ, ὑπεραίει ἴσος ἀέλλη,
 'Η τε κατὰλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Hector vero, ut vidit Agamemnonem abeuntem,
 285 Trojanosque et Lycios hortabatur, alte vociferans;
 "Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
 "Viri estote, amici, et mementote impetuosæ fortitudinis:
 "Abiit vir ille fortissimus, mihique magnam gloriam dedit
 "Jupiter Saturnius: sed recta impellite solidos-ungulis equos
 290 "In fortes Danaos, ut ampliorem gloriam referatis."
 Sic locutus, concitavit robur et animum cujusque.
 Ut vero cum aliquis venator canes candidis-dentibus
 Instiget in sylvestrem suam aprum, vel leonem:
 Sic in Achivos instigabat Trojanos magnanimos
 295 Hector Priamides, hominum-perniciæ par Marti:
 Ipse autem inter primos, magnos animos habens gradiebatur;
 Irruebatque in prælium, desuper-flanti similis procellæ,
 Quæ utique desiliens ferrugineum pontum concitat.

293 συὶ καπρίῳ] F. A. J. quod et ipsum ferri potest, ut est infra v. 324.
 294 Ἀχαιοῖσι] MS. F. A. R. J. recte.

Ver. 278. μανίσσα] Vide supra ad α'. 175.
 Ver. 279. Εἶπας] Vide supra ad γ'. 42.
 Ver. 280. ἵμασεν] Vide supra ad α'. 140.
 Ver. 282. 'Αφρεον δὲ σῆθεα.] Pronunciabatur, ἄφρεν δὲ σῆθε. Quomodo et scribi postea coeptum est.
 Ver. 283. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 289. μάνυχας ἵππους] Virgil.
 — solido — ungula cornu. Georgic. III. 88.
 Ver. 291. ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσσε.]
 Vide supra ad β'. 451.
 Ver. 295. et 300. Πριαμίδης.] Vide supra ad α'. 398.
 Ver. 296. ἐβεβήκει.] Si, προβήκει, dix-

- Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 300 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
 Ἀσσαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ὀπίτην,
 Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Ὀφέλτιον, ἧδ' Ἀγέλαον,
 Αἴσυμνόν τ', Ὀρόν τε, καὶ Ἴππονοον μενεχάρμην·
 Τῆς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 305 Πληθύν· ὥς ὅποτε Ζέφυρος νέφεα συφελίξῃ
 Ἀργέσας Νότοιον βαδεῖν λαίλαπι τύπτων·
 Πολλὸν δὲ τρώφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 Σκίδνεται, ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰαῆς·
 Ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαδ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
 310 Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
 Καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοὶ,
 Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομῆδεϊ κέκλειτ' Ὀδυσσεύς·
 Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θέριδος ἀλκῆς;

Tunc quem primum, quem vero ultimum interfecit
 300 Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam dedit?
 Assæum quidem primum, et Autonoum, et Opitem,
 Et Dolopen Clytidem, et Opheltium, et Agelaum,
 Æsymnumque, Orumque, et Hipponoum fortiter-prælium-sustinentem:
 Hos quidem ille principes Danaorum interfecit; at deinde
 305 Plebem: veluti quum Zephyrus nubes agitat
 Velocis Noti ingenti vortice-imbrifero verberans:
 Creber autem tumidus fluctus volvitur, in altum vero spuma
 Spargitur venti multivago flatu:
 Sic utique crebra capita ab Hectore domabantur plebis.
 310 Tum vero exitium fuisset, et ineluctabile-malum-afferentia facinora edita
 Et sane ad naves pulsi essent fugientes Achivi, [fuissent,
 Nisi Tydidem Diomedem hortatus fuisset Ulysses;
 "Tydide, quid passi obliviscimur impetuosa fortitudinis?"

305 ὥς ποτ:] MS. vitiose. 315 εἰ καὶ] MS. bene.

isset; jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 305. Ζέφυρος νέφεα συφελίξῃ Ἀργέσας Νότοιον] Ἀργέσας, ὑφ' ὃ τὰ συναγόμενα νέφη — ὁ Ζέφυρος ἐνδοξὸς διασκιδνάναι. Eustath. ex Strabone.

Ver. 307. τρώφι κῦμα] Τρώφι vox Ionica pro μίγα, ut interpretatur glossa MS. Lips. Herodot. IV. 9. ἰπτιὰν δὲ γίνονται

τρώφῃς pro ἀνδραθίντες, ubi adoleverint ad virilem magnitudinem. Ern.

Ver. 313. τί παθόντε λελάσμεθα] Vide supra ad γ'. 229. et 234.

Ver. 315. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 318. νεφεληγέετα] Vide supra ad α'. 175.

- Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵτασο· δὴ γὰρ ἔλεγ-
 315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ. [χος
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
 Ἥ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρῶσιν δὴ ἐδέλει δέναι κράτος, ἥπερ ἡμῖν.
 320 Ἥ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 Δερεῖ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀντίδεον δερᾶποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτος.
 Τῆς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμῳ ἀπέπαυσαν.
 Τὰ δ' αὖ ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 325 Ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
 Ὡς ὅλεον Τρῶας παλινορμένῳ αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.
 Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμῳ ἀρίστῳ,

"Verum age, huc adsis, amice; prope me sta: certe enim probum
 315 "Erit, si naves ceperit pugnam-expedite-ciens Hector."
 Eum autem respondens allocutus est fortis Diomedes;
 "Certe ego manebo et sustinebo; sed parum
 "Nostri erit usus; quoniam nubes-cogens Jupiter
 "Trojanis utique mavult dare victoriam, quam nobis."
 320 Dixit, et Thymbræum quidem ab equis dejecit in terram,
 Hasta percussum mammam sinistram: Ulysses vero
 Deo-parem famulum Moliona regis.
 Atque hos quidem deinde missos-fecerunt, quando a pugna cessare-fecerant.
 Ipsi autem per turbam euntes turbabant, sicut quando apri duo
 325 In canes venaticos magnanimi irruunt:
 Sic hi perdebant Trojanos cum-impetu-conversi-a-fuga: Atque Achivi
 Læte a fugiendo respirabant Hectorem nobilem.
 Tunc iidem ceperunt currumque et viros, plebis fortissimos,

Ibid. [λαχ] Id. vitiose. et gloss. adscripta καταλάβη. 319 βύλεται pro ἐλέλει] MS. 323 εἶασεν] MS.

Ver. 313. εἶασαν] Vide supra ad δ'.

Ver. 326. 327. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ] Ordo

verborum perturbatius positorum est: αὐτὰρ Ἀ. φεύγοντες Ἐκτορα δῖον, ἀσπασίως ἀνέπνεον. Ἀσπασίως, ἡδίως, περιχαρῶς. Hesych. Imitatus est Apollon. Rh. II. 750. Ern.

Ver. 328. ἐλέτην] Diomedes et Ulysses.

Ver. 330. εὐδὲ δὲ] Ita hic legendum existimo, quemodo et supra, β'. 852. Sed et in uno MS. ita hic scriptum reperit Barnesius. Ipse tamen cum Vulgatis edidit, εὐδὲ ἰός· ut sit "Anapæstus (inquit) in "quarto loco." Quod et valde est inconcinnum, et Homero nusquam usitatum. Cæterum qua ratione, εὐδὲ, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51. n. 10.

- Υἱε δὴ Μέρπος Περκωσίε, ὃς περὶ πάντων
 330 Ἦδεε μαντοσύνας, ἔδδ' ἔς παῖδας ἔασκε
 Στείχειν εἰς πόλεμον Φθισήνορα· τὰ δέ οἱ ἔτι
 Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 Τὲς μὲν Τυδείδης δερικλειτὸς Διομήδης,
 Θυμῆ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
 335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπεύροχον ἐξενάρειζεν.
 Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίαν,
 Ἐξ Ἰδης καδορῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάρειζον.
 Ἦτοι Τυδεὸς υἱὸς Ἀγαστροφον ἔτασε δερὶ
 Παιονίδην ἥρωα, κατ' ἰσχίον· ἔ γάρ οἱ ἵπποι
 340 Ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 Τὲς μὲν γὰρ Δεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ, πεζὺς
 Θῶνι διαὶ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

Filios duos Meropis Percosii, qui supra omnes
 330 Norat vaticinandi-artes, neque suos filios sinebat
 Proficisci ad bellum viros-perdens: illi vero ei neutiquam
 Paruerunt: fata enim ducebant nigræ mortis.
 Hos quidem Tydides hasta-inclytus Diomedes,
 Anima et vita privatos, inclytis armis spoliavit;
 335 Hippodamum vero Ulysses et Hyperochum interfecit.
 Tunc illis æquatam pugnam extendit Saturnius,
 Ex Ida despiciens: hi vero sese invicem occidebant.
 Ac quidem Tydei filius Agastrophum vulneravit hasta
 Pæonidem heroëm, ad coxam: Non enim ei equi
 340 Prope erant ad effugiendum: devius utique valde fuerat animi:
 Hos enim famulus seorsum tenebat; sed ipse, pedestris
 Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam.

330 ἔδδ' ἔς] MS. F. A. J. sic et supra β'. 332. ubi vide. 331 εἴχον
 ἰς πολ.] MS. F. A. J. R. quod prætulerm: ne u nimis frequentetur
 et quia Homerus seq. consona solet ἰς dicere. 333 δουρικλυτός] MSS. edd. vet. 335 Ὀδυσσεὺς] MS. F. A. I.

Ver. 331. Φθισήνορα] Vide supra ad β'. 333.

Ver. 333. δερικλειτός] Ita edidit Barne-
 sius: Recte, ut mihi quidem videtur.
 Vulg. δερικλυτός. Quod penultimam
 corripit: Neque in his solet esse licentia.
 Vide supra ad ε'. 55.

Ver. 337. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάρειζον.] Ridi-
 culus plane ad hunc locum Spondanus:
 "Quinam Græcorum a Trojanis interfici-

untur? Nodus est mihi difficillimus;
 "quem qui dissolverit, *Œdipus per me es-
 to.*" Quasi scilicet interfectos nullos
 oportuisset narratos, nisi nominatim dic-
 tos.

Ver. 338. οὐτασε] Vide supra ad α'.
 140. et ad γ'. 525.

Ver. 340. ἀάσατο] Vide supra ad ε'.
 116. Clark. Sensus: vehementer enim
 erraverat, cum eos jusserat procul haberi

- Ἐκτωρ δ' ὅξυ νόησε κατὰ εἴχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὲς
 Κεκληγῶς· ἄμα δὲ Τρώων εἶποντο Φάλαγγες·
 345 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Αἴψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 350 Καὶ βάλεν· ἔδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν
 Ἀκρην κακκόρυθα· πλαγχθῆ δ' ἀπὸ χαλκίφιν χαλκός,
 Οὐδ' ἴκετο χροῖα καλὸν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐκτωρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ·
 355 Στῆ δὲ γυνὺς ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χεὶρὶ παχείῃ
 Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

Hector vero illico animadvertit per ordines, concitusque ferebatur in ipsos
 Cum clangore; simulque Trojanorum sequebantur phalanges;
 345 Illum autem conspicatus ehorruit pugna strenuus Diomedes,
 Statimque Ulysssem allocutus est prope existentem;
 "In nos jam ista pernicies volvitur, furibundus Hector:
 "Verum age quæso stemus, et arceamus sustinentes."
 Dixit, et vibratam emisit prælongam hastam,
 350 Et percussit; neque aberravit collimans in caput
 Summam juxta galeam: excussum autem est ab ære æs,
 Neque pervenit ad cutem pulchram: prohibuit enim galea
 Triplex, oblonga, quam ei dedit Phœbus Apollo.
 Hector vero velociter procul recurrit, immistusque est turbæ;
 355 Constititque in genua lapsus, et sustentabat se manu robusta
 Terra: oculos vero nigra nox cooperuit.

341 ἴχμ] MS. male. 345 τόνδ' ἰδὼν] T. Ibid. ἰνόησε βοήν] MS. v. not.
 346 Ὀδυσσῆα] MS. 348 εἴμιν] Edd. vett. Ibid. ἀλεξώμεσθα] MS.
 351 πλάχθῃ δ' ἀπὸ χαλκίφιν] Id. 352 καλὸν] F. A. I. male. 353
 ὁ αὐλῶπις] MS.

pugna, eoque commiserat, ut iis uti non
 posset in periculo. Ern.

Ibid. δι] Alii hic scribunt, δη. Sed ni-
 hil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 344. Κεκληγῶς] Vide supra ad
 β'. 314.

Ver. 345. ἰδὼν ῥίγησι] Fuere apud an-
 tiquos qui legerent, ἰδὼν ἰνόησι. Veritū
 nimirum, ne timidus videretur Diomedes.
 Inepte admodum. Nam et supra idem

vir fortissimus, ver. 317. — ἀλλὰ μίνυθα
 ἡμίον ἔσσιται ἦδος, ἐπὶ νεφεληγέρετα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ ἰδέλει δῆναι κράτος, ἥπειρε ἡμῖν.
 Et Agamemnon, etiam tum cum fortissime
 se gereret, ver. 254. ῥίγησιν, τ' ἔρ' ἔπει-
 τα —, Ἄλλ' ὅδ' ὥς ἀπίλγηι μάχης. Clark.
 Ἐνόησι etiam MS. L. habet, ut et infra
 ver. 598. sed glossa tamen adscripta: ἰφο-
 βήθη.

Ibid. βοήν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

- "Οφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δέξατος ἄχετ' ἐρωήν,
 Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης·
 Τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὄρεσας,
 360 Ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 Δεξι' δ' ἐπαΐσσαν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἐξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύν· ἦ τέ τοι ἄγχι
 Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ὦ, μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δῶπον ἀκόντων.
 365 Ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕπερον ἀντιβολήσας,
 Εἴπῃ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρρ' ὁδός ἐστι·
 Νῦν αὖ τῆς ἄλλης ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.
 Ἦ, καὶ Παιονίδην δεξικλυτὸν ἐξενάριζεν.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 370 Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξῳ τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,

Dum vero Tydides ad petendam hastam ibat, quam emiserat.
 Longe per primos-pugnatores, ubi ei defixa fuerat in terram;
 Interea Hector rediit ad se, et rursus in currum insiliens,

360 Egit in turbam, et evitavit mortem nigram.

Hasta autem irruens allocutus est fortis Diomedes;

" Utique nunc effugisti mortem, canis: Certe tibi prope

" Venit malum: jam autem denuo te eripuit Phœbus Apollo,

" Cui soles vota facere cum proficisceris in stridorem jaculorum.

365 " At tandem sane te conficiam, quum in posterum occurrero,

" Si forte aliquis et mihi deorum adjutor est:

" Nunc interim alios persequar, quemcunque deprehendere potuero."

Dixit, et Pæonidem hasta-inclytum interfectum-spoliabat.

At Alexander, Helenæ maritus comas-pulchræ,

370 In Tydidem arcus tendebat pastorem populorum,

357 δέξατος] MS. 358 γαῖν] Id. 363 ἐρύσατο] MS. edd. vett.

Ver. 348. στίωμιν.] Ita edidit Barnesius; quomodo et infra scriptum est, χ. 231. Ut scilicet pronunciandum sit, στίωμιν. *Al.* στίωμιν. Quod et ipsum more Ionico, ferri possit. *Clark.* Στίωμιν habet etiam MS. L. *Ern.*

Ver. 350. Καὶ βάλεν — κεφαλῇσιν Ἀκρον κακρόρυθα.] Virgil.

apicem tamen incita summum
 Hasta tulit, summasque excussit vertice cristas.
Ann. XII. 492.

Ver. 352. καλόν.] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 356. ἀμφὶ δὲ ὄσσε] *Al.* ἀμφὶ δ' οἱ ὄσσε.

Ver. 363. ἐρύσατο] Ita edidit Barnesius; Recte. *Vulga.* ἐρύσατο. Quod antepenultimam corripit.

Ver. 364. δῶπον] Vide supra ad δ'. 455.

Ver. 369. Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Qua ratione, Ἀλέξανδρος, hic ultimam producat; item, κεκλιμένος, ver. 371. et μιν, ver. 376. et δι, ver. 378. et εὐχόμενος, ver. 379. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.

- Στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 Ἴλε Δαρδανίδαο, παλαιῷ δημογέροντος.
 Ἦτοι ὁ μὲν δώρηκα Ἀγασρόφει ἰφθίμοιο
 Αἴνυτ' ἀπὸ σήδεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 375 Καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξῳ πῆχυν ἀνείλκε,
 Καὶ βάλεν, ἐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
 Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἄμπερες ἰὸς
 Ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσας,
 Ἐκ λόχῳ ἀμπήθησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα·
 380 Βέδλῃαι, ἐδ' ἄλιον βέλος ἐκφυγεν· ὥς ὀφελόν τοι,
 Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλέσδαι·
 Οὔτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 Οἴτε σε πεφρίκασι, λέονδ' ὥς μηκάδες αἴγες.
 Τὸν δ' εἰ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Columnnam sibi prætentam-habens, viri-defuncti ad sepulchrum,

Ili Dardanidæ, prisci senis-honorati.

Ille quidem thoracem Agastrophis fortis

Detrahebat a pectore ornatum-multum-vario insignem, clypeumque ab hume-

375 Et cassidem gravem: hic vero arcus cornu traxit, [ris,

Et percussit, (nec ei irritum prorsus telum effugit manu,)

Plantam dextri pedis: penitus vero sagitta

In terram defixa est. Ille autem valde suaviter ridens,

Ex insidiis exiliit, et glorians verbum dixit;

380 " Vulneratus es, nec irritum telum effugit: utinam tibi,

" Imum in ile jaculatus, vitam eripuissem:

" Sic enim Trojani respirassent a calamitate,

" Qui utique te horrent, leonem velut balantes capræ."

Hunc autem non expavefactus allocutus est fortis Diomedes;

372 ἴλλῃ] F. A. J. ut 166.

Ver. 371. κεκλιμένος.] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ibid. ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ.] Male veritū viri defuncti ad sep. secutus interpretationem verbi græci, cui analogia repugnat. Nam ἀνδροκμήτος nullo modo potest esse in quo est mortuus repositus. Ἀνδροκμήτος τύμβος opponitur vulgari sepulcro, cui nihil ornamentum ab hominibus accessit, in quo nulla στήλη. *Ern.*

Ver. 374. Αἴνυτ' ἀπὸ] Occupatus erat in detrahendo etc. Cæterum de prosodia vocis αἴνωτο, vide supra ad γ'. 260.

Ibid. παναίολον.] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 383. πεφρίκασι.] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 385. κίρα] Alii "arcu" interpretantur, alii "cincinnati."

Ibid. παραθινοπία.] "Επειρο παραθινοπία γραφουσιν, ὅ ἐστι παραθινοίς ἰσικῶς τὴν ὄψιν. *Eustath.*

Ver. 386. Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον] Pronun-

ciabatur, Εἰ μὲν δὴ ἑντίβιον.

Ver. 390. Κωφὸν γὰρ βέλος] Virgil.

- 385 Τοξότα, λωβητῆρ, κέρα ἀγλαῖ, παρθενοπίπα·
 Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον συν τεύχεσι πειρηθείης,
 Οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
 Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὐχεται αὐτῶς.
 Οὐκ ἀλέγω, ὥς εἰ με γυνὴ βάλοι, ἢ παῖς ἄφρων.
 390 Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος ἐτιδανοῖο.
 Ἦτ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 Ὅξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκῆριον αἵψα τίδησι.
 Τῆ δέ, γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 Παῖδες δ' ὀφθανικοί· ὁ δέ δ' αἵματι γαῖαν ἐρεῦδαν
 395 Πύθεται· οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες, ἥε γυναῖκες. [θῶν
 "Ὡς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δερικλυτὸς ἐγγυθεν ἐλ-
 "Ἔση πρόςδ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος, βέλος ὦκ' ἔκ'
 "Ἐκ ποδὸς εἴλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλδ' ἀλεγερινή.
 "Ἐς δίφρον δ' ἀνέσσε, καὶ ἡνίοχῳ ἐπέτελλε

- 385 " Sagittarie, convitiator, cornu clare, puellarum-observator-callide:
 " Si quidem jam aperte contra cum armis periculum faceres,
 " Non utique tibi profuturus esset arcus et crebrae sagittae:
 " Nunc vero postquam me perstrinxeris plantam pedis, gloriaris inaniter.
 " Pro nihilo habeo, perinde ac si me mulier percussisset, aut puer insipiens:
 390 " Leve enim est telum viri imbellis, nullius pretii.
 " Certe aliter a me, etiam si vel paululum attigerit,
 " Acutum telum exit, et virum exanimem statim reddit:
 " Ac illius uxoris quidem ambae statim laceratae sunt genae,
 " Liberique orbi; ipse autem sanguine terram rubefaciens
 395 " Putrescit; alites vero circum plures sunt, quam mulieres."
 Sic dixit: Hunc autem Ulysses hasta-inclytus prope veniens
 Stetit ante; is autem a tergo desidens, telum velox
 Ex pede traxit; dolor vero per corpus venit gravis.
 In currum itaque conscendit, et aurigae praecepit

389 ὡς εἰ] MS. ut infra 467. bene. 397 περιπλῖς] F. A. J. T. 400 γλα-
 φουρῶν ἐλαύνειν] MS. 402 ἔλαβε] Id. F. A. I.

telumque imbelles sine ictu.
 Aen. II. 544.
 Clark. Male retinuit vitium ed. Barn.
 κωφόν, pro κωφόν. Ern.
 Ver. 392. πλῖς,] Eustath. in Com-
 mentar. πλῖς.
 Ver. 395. πλῖς,] Al. πλῖς.
 Minus recte.
 Ver. 397. "Ἔση πρόςδ'· ὁ δ' ὀπισθε]
 Virg.

genitor nati parma protectus abiret.
 Aen. X. 800.
 Ibid. ὦκ' Al. ἔκ'.
 Ver. 401. Οἶώθη δ' Ὀδυσσεὺς] Virgil.
 Jamque adeo super unus eram.
 Aen. II. 567.
 Ver. 402. παρῖμιν,] Eustath. in Com-
 mentar. παρῖμιν.
 Ver. 403. ὅττι] Vide supra ad α'. 537

- 400 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνόμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 Οἶώθη δ' Ὀδυσσεὺς δερικλυτὸς, ἔδ' τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 "Ὡμοι ἐγὼ, τί πάδω; μέγα μὲν κακὸν, αἴ κε φέσω-
 405 Πληθύν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, αἴ κε ἀλώω [μαι,
 Μῆνος· τὰς δ' ἄλλας Δαναὸς ἐφόβησε Κρονίαν.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Οἶδα γὰρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
 "Ὅς δέ κ' ἀριεύησι μάχῃ ἐνι, τόνδε μάλα χρεὼ
 410 Ἑσάμεναι κρατερῶς, ἢτ' ἐβλητ', ἢτ' ἐβαλ' ἄλλον.
 "Ἔως ὁ ταῦθ' ἄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων εἵχες ἤλυθον ἀσπιστῶν.
 Ἐλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 "Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζήροι

- 400 Naves versus cavae agere currum: dolebat enim corde.
 Solus autem relictus est Ulysses hasta-inclytus, neque quisquam apud ipsum
 Argivorum manebat, quoniam timor ceperat omnes.
 Ingemiscens itaque dixit ad suum magnum animum;
 " Hei mihi! ego, quid agam? [quid mihi eveniet?] ingens quidem malum,
 405 " Multitudinem metuens; illud autem pejus, si interceptus fuero [si fugero,
 " Solus: ceteros quippe Danaos in fugam verit Saturnius.
 " Sed cur mihi haec meus disserit animus?
 " Novi enim, quod ignavi quidem recedunt a pugna:
 " Qui vero strenuus est in praelio, hunc omnino oportet
 410 " Stare constanter, sive feriat, sive feriat alium."
 Dum is haec versabat in mente et in animo,
 Interim Troium ordines supervenerunt clypeatorum;
 Concluseruntque in medio, intra se pestem collocantes.
 Ut vero cum in aprum undique canes florentesque aetate juvenes

401 τι] T. quod aliae edd. post male secutae sunt. 408 ὅττι] MS. 409 ὅς
 δὲ μὲν ἄρ.] MS. 410 ἔβητ'] Id. 413 ἔλσαν] F. A. J.

Ibid. ἀποίχονται πολέμοιο] Al. ἀποίχον-
 το πολέμοιο.
 Ver. 411. "Ἔως ὁ ταῦθ'"] Vide supra ad
 α'. 193.
 Ver. 412. Τόφρα δ'] Vide supra ad α'.
 57. Male Barnesius, Τόφραδ'.
 Ver. 413. μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.]
 Ἀμφίβολον ἔχει Ἰννοαν. Δηλοῖ γὰρ, ὅτι
 ἔλσαν ἐν σφίσι τὸν Ὀδυσσεῖα, πῆμα τιθέντες
 Ver. 414. "Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ]
 Virg.

- 415 Σεύονται, ὃ δὲ τ' εἶσι βαθεῖης ἐν ξυλόχοιο,
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσι γένυσσιν·
Ἀμφὶ δὲ τ' αἰσσοῦνται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίγνεται· οἱ δὲ μένεσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἰόντα·
Ἦς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον, ἐσσεύοντο
420 Τρῶες· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
Οὔτασεν, ὧμον ὑπερδεν, ἐπάλμενος ὀξείῃ δαυρί·
Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα, καὶ Ἔννομον ἐξενάριζε·
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, κατ' ἵππων αἰζάντα,
Δαυρὶ, κατὰ πρότμησιν, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
425 Νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
Τὸς μὲν ἔασ'· ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' ἔτασε δαυρὶ,
Αὐτοκασίγνητον εὐγενέος Σάκοιο.

- 415 Incitate-feruntur, ille vero prodit alto ex fruticeto,
Acuens album dentem in incurvis malis;
Undique autem in eum impetum faciunt; stridor vero dentium
Suboritur: ii autem sustinent protinus, horrendum licet existentem.
Sic sane tum undique in Ulyssem, Jovi carum, incitate-ferabantur
420 Trojani: ille vero primum quidem egregium Deiopitem
Vulneravit super humerum, insiliens acuta hasta:
Deinde vero Thoonem, et Ennomum interfecit;
Chersidamanta vero deinceps, ab equis desilientem,
Hasta, ad umbilicum, sub clypeo umbone-munito,
425 Vulneravit: Ille vero in pulvere delapsus, prehendit terram palma.
Atque hos quidem missos fecit: Hippasidem vero Charopa vulneravit hasta,
Germanum fratrem generosi Soci.

- 416 γένυσσι] F. A. J. R. γένυσιν] T. Ibid. γναμπτοῖσι] MS. sed si-
perser. ῥ. 421 ὑπερδεν] A. 2. 3. J. 422 Ὀρμενον pro Ἔννομον] MS.
Ibid. ἐξενάριζεν] F. A. J. R. 425 αἰσσοῦνται] MS. ut infra 484.

Ac velut ille canum morsu de montibus altis
Actus aper, multos Vesulus quem pinifer an-
nos
Defendit, multosque palus Laurentia, sylva
Pastus arundinea; postquam inter retia ventum
est,
Substitit, infremuitque ferox, et inhorruit
armos:
Nec cuiquam irasci propiusve accedere virtus,
Sed jaculis tutisque procul clamoribus instant;
Ille autem impavidus partes cunctatur in om-
nes,
Dentibus infrendens, et tergo decutit hastas:
Ilaud aliter. —————. En. X. 707.

Ver. 416. γναμπτήσι γένυσσιν] *Al.* γναμ-
πτήσι γένυσσιν. Minus recte. *Barnes* s
scribendum voluit, γναμπτῆς γένυσσιν.
Clark. Γένυσσιν MS. edd. Fl. Aldd. Junt.
Rom. Quæ est vera lectio. *Ern.*

Ver. 418. Γίγνεται] *Al.* Γίνται. Quod
perinde est. Nam γίνται, primam pro-
ducit.

Ver. 419. Διὶ φίλον.] Qua ratione, Διὶ
hic ultimam producat; item, αὐτοκασίγ-
νητον, ver. 427. vide supra ad α'. 51.
n. 8.

Ver. 421. Οὔτασιν.] Rursumque, ver.

- Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
Στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
430 Ἦν Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ', ἠδὲ πόνοιο·
Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπέυξαι Ἴππασίδῃσι,
Τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπέρας·
Ἦν κεν ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
Ἦς εἰπὼν, ἔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν·
435 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὀβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ δάρεκος πολυδαίδαλας ἠρήρεισο·
Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖα ἐργαδεν· ἐδὲ τ' ἔασε
Παλλὰς Ἀθηναίῃ μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
Γινῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ ἔτι βέλος κατακαίριον ἦλθεν·
440 Ἀψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·

- Huic autem auxiliaturus Socus venit, par-deo vir:
Stetitque valde prope cum accessisset, et eum sermone allocutus est;
430 "O Ulysse clarissime, dolorum insatiabilis, atque laboris:
"Hodie vel duobus gloriabere super Hippasidis,
"Talibus viris interfectis, et armis spoliatis;
"Vel tu mea hasta percussus animam perdes."
Sic locutus, percussit ad clypeum undique æqualem:
435 Per clypeum quidem penetravit lucidum rapida hasta,
Et per thoracem affabre-factum infixæ est;
Omnemque a costis cutem abstulit; neque tamen sivit
Pallas Minerva misceri visceribus viri.
Sensit autem Ulysses, quod sibi nequaquam telum lethale venisset:
440 Retroque cedens Socum sermone allocutus est;

- 425 νύξ' ὃ δ'] F. 430 Ὀδυσσεῦ] F. Ibid. δόλων αὐτ'] F. A. 1. 434 πάν-
τοσε ἴσῃν] MS. F. R. ut supra 61. 437 ἐδ' ἔτ' ἔασε] MS. Ibid. ἔασεν]
F.

426. ἔτασε δαυρὶ. Vide supra ad ῥ. 525.
et ad α'. 140.

Ver. 423. αἰζάντα,] *Al.* αἰσσοῦνται.

Ver. 425. ἐν κονίῃσι πεσὼν,] Vide supra
ad α'. 593.

Ibid. ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.] *Cubitis humum*
pinsabat. Eranus apud Varron. lib. IV.

Ver. 426. ἔασ'·] Vide supra ad ῥ. 42.

Ver. 430. πολύαινε,] *Schol.* μυθολόγι
φιλίας. Sed nihil opus. Sunt enim hu-
jusmodi epitheta, laudi data, et sociorum
et hostium communia.

Ver. 433. Ἦν κεν ἐμῷ] *Al.* Ἦν σὺν ἐμῷ.

Quod et non inelegans. Vide supra ad
γ'. 409.

Ibid. ὀλίσους.] *Al.* ὀλίσους. Quod et
ipsum, si præcedat ἢ κεν, non erit inele-
gans: licet vir doctissimus, *Henr. Stepha-*
nus, propter præcedentem, ἰσχυρίζεται, "non
"dubium esse, quin ὀλίσους, legendum
"sit," existimet.

Ver. 434. οὔτησε] Ex ὑπάτω. Nam ex
ὑπάτῳ fit ὕτασι, penultima correpta.

Ver. 435. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε] Vide
supra ad γ'. 357.

Ver. 437. ἐργαδεν.] Ἀπὸ γένος, ἀπὸ γένος.

- Ἄ δειλ', ἥ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἶπὺς ὀλεθροῖ·
 Ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Ἦματι τῷδ' ἐσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δαυρὶ δαμέντα,
 445 Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἰδὶ κλυτοπόλῃ.
 Ἦ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποσφύρας ἐβεβήκει,
 Τῷ δὲ μετασφρεσθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 Ὀμῶν μεσσηγὺς, διὰ δὲ σήδεσφιν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ Σῶχ', Ἰππᾶσε υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο,
 Φθὴ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, ἐδ' ὑπάλυσας.
 Ἄ δειλ', ἐ μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ὅσσε καδαιρήσασσι θανόντι περ, ἀλλ' οἶωνοι
 Ὀμησαί σ' ἐρύσσει, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·

- "Vah! miser, certe omnino jam te assequitur grave exitium:
 Tu quidem me cessare fecisti, ne cum Trojanis jam amplius pugnem;
 Tibi vero ego hic aio credem et mortem nigram
 Die hoc fore: meaque hasta domitum,
 445 "Gloriam mihi daturum, animam vero Plutoni equis-insigni."
 Dixit: et ille quidem in-fugam retro converso gradu abibat;
 Ei autem converso, tergo hastam infixit
 Humerorum in medio, perque pectora trajecit:
 Fragorem autem edidit cadens: insultavitque illi nobilis Ulysses;
 450 "O Soce, Hippasi fili bellicosi equum-domitoris,
 Occupavit te finis mortis deprehensum, nec effugisti.
 "Vah! miser, non quidem tibi pater et veneranda mater
 Oculos compriment mortuo videlicet, sed alites
 Cruda-vorantes te diripient, circum alis crebris verberatum:

449 Ἦτοι μὲν ῥ' sine ῥ'] MS. nec metrum aut sensus ῥ' desiderat. 444 δα-
 μέντι] MS. 449 δέπησεν] MS. 454 ὦμ. ἐρύσει] MS. edd.

ἀποκόλλει τῶν πτερῶν τὴν ἐπιπόλιν, οἷα
 μὴ προκύψαν εἰς βάθος. Eustath.
 Ibid. ἴασε] Vide supra ad δ. 42.
 Ver. 459. ὦ οἶ] Vide supra ad α'. 557.
 Ver. 446. ἐβεβήκει,] Si vocem, βέβηκει,
 tulisset versus; at non constitisset tempo-
 rum ratio. Vide supra ad α'. 37.
 Ver. 447. μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν] Non
 πῆξεν ἐν μεταφρένω, sed μεταφρένω ἐνίστην.
 Ver. 449. Δέπησεν] Vide supra ad δ.
 455. 504.

Ver. 452. Ἄ δειλ', ἐ μὲν σοὶ γε]
 Δύσμερος, ἐ μὲν σοὶ γε. —
 Plutarch. de Consolat. ad Apollon.
 Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis
 Alitibusque jaces! nec te tua funera mater
 Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi,
 Veste tegens. — En. IX. 485.
 Istic nunc, metuende, jace; non te optima ma-
 ter
 Condet humi, patriove onerabit membra sepul-
 chro.

- 455 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνα, κτεριῶσί με δῖοι Ἀχαιοί.
 ὦς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 Ἐξω τε χροὺς εἴλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 Αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 460 Κεκλόμενοι καδ' ὁμίλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἐταίρους·
 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἥυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 Τρεῖς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἑόντα·
 465 Αἴαν διογενὲς, Τελαμῶνιε, κοίρανε λαῶν,
 Ἀμφί μ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῇ,
 Τῷ ἰκέλῃ, ὥς εἴ ἐ βιάτο μῆνον ἑόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

- 175 "Sed ubi ego mortuus fuero, justa-facient mihi generosi Achivi."
 Sic fatus, Soci bellicosi validam hastam
 Eque cute sua traxit, et clypeo umbone-munito:
 Sanguis autem ei extracta hasta erumpebat, angebatque illi animum.
 Trojani vero magnanimi postquam viderunt sanguinem Ulyssis,
 460 Cohortantes per turbam in ipsum omnes iverunt:
 Verum is retrocedebat, inclamabatque socios:
 Ter quidem tum clamavit, quantum caput capiebat viri;
 Ter autem audivit clamantem bellicosus Menelaus:
 Confestimque Ajacem allocutus est prope existentem;
 465 "Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,
 "Circa me Ulyssis magnanimi venit clamor,
 "Ei similis, ac si eum violenter-urgerent solum existentem
 "Trojani interclusum in acri pugna.

466 Ἰκετο φωνῇ] MS. F.

Alitibus inquare feris, aut gurgite mersum
 Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent.
 En. X. 557.

Ver. 454. Ὀμησαί σ' ἐρύσει,] Ita edi-
 dit Barnesius: Ex MSS. ἐρύσει, ex con-
 jectura, σ'. Vulgg. Ὀμησαί ἐρύσει. Quod
 et ipsum ferri possit.
 Ibid. περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες] Pulchre
 depingunt hæc verba, et quasi ob oculos
 ponunt, aves rapaces prædam alis inter
 diripiendum verberantes. Ut recte anno-
 tavit Poppius.

Ver. 458. κῆδε δὲ θυμόν.] Barnesius edi-
 dit, κῆδε δ' ἰ θυμόν. Quod eodem redit.
 Ver. 459. Τρῶες δὲ] Qua ratione, δὲ, hic
 producat, vide supra ad α'. 51.
 Ibid. ἐπεὶ ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος, Κεκλόμενοι
 — ἔβησαν] Virgil.

Ocyus ense
 Eneas, viso Tyrrheni sanguine lætus,
 Eripit a femore, et trepidanti fervidus instat.
 En. X. 786.

Ver. 463. Τρεῖς δ' αἶεν ἰάχοντες] Vide
 supra ad δ. 456. Clark. Omnes libri

- 'Αλλ' ἴομεν καδ' ὀμίλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 470 Δείδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μοναδαίς,
 'Εσθλὸς ἐὼν· μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
 "Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονδ', ὥς τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 475 'Αμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 'Ιῶ ἀπαὶ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεςσι
 Φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν, καὶ γένατ' ὀρώρη·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς οἴσος,
 'Ωμοφάγοι μιν θῶες ἐν ἔρεσι δαρδάπτουσιν,
 480 'Εν νέμει σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων
 Σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 "Ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην

"Quare eamus per turbam; opitulari enim melius.

470 "Timeo, ne quid patiat *humanitus* inter Trojanos solus relictus,

"Strenuus cum sit: magnum autem desiderium Danaos subeat."

Sic fatus, ipse quidem praebat, ille vero una sequebatur par-deo vir.

Invenierunt deinde Ulyssem, Jovi carum; circa vero ipsum

Trojani simul ibant, sicut perquam-avidis caedis thoës in montibus

475 Circa cervum cornutum vulneratum, quem utique vulnerarit vir

Sagitta a nervo missa: ac illum quidem evadit pedibus

Fugiens, quamdiu sanguis tepidus, et genua moventur:

Sed postquam hunc domuerit velox sagitta,

Cruda-vorantes eum thoës in montibus dilaniando-vorant,

480 In nemore umbroso: leonem autem adducit fortuna

Exitialem: tunc thoës quidem diffugiunt, atque ille eo vescitur:

Sic tunc circa Ulyssem bellicosum versutum

495 Εἰσφέρεται] F. A. 1.

hic habent *ἄϊν*, cum *ἄϊ* ex lege esse debeat, credo h. l. *ἄϊν* rectum esse, et sic poetam dedisse, ne nimis multae vocales concurrerent, quamquam earum concursus non fugit nimis. *Ern.*

Ver. 466. *ἴκετ' αὐτὴν*.] *Al.* ἴκετο φωνή.

Ver. 470. *πάθῃσιν ἐνὶ*] *Al.* πάθῃσι μετὰ.

Ver. 472. *ὁ δ' ἄμ' ἴσπετο*] Apte et ad personam Ajacis, et ad rem in periculo constitutam, ἔστι ἀντιφωνή, καὶ ἄμα ἴσπεται βοηθήσαν. Ut recte notavit *Eustathius*.

Ver. 473. *Διὶ φίλον*] Qua ratione, *Δι* hic ultimam producat; item *αἷμα*. ver. 477. et *τὶ*, ver. 480. vide supra ad *α'*. 51.

Ver. 475. *'Αμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον*,] Virgil.

Qualis conjecta cerva sagitta,
 Quam procul incautam — fixit
 Pastor agens telis, liquitque volatile ferrum
 Nescius; illa fuga sylvas saltusque peragrat
 Dictæos; hæret lateri lethalis arundo.
Æn. IV. 69.

Ibid. *ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ*] *Al.* ὃν ῥ' ἔβαλ' ἀ-

- Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὃγ' ἦρως
 'Αἴσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 Στῇ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 'Ητοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλῃ
 Χειρὸς ἔχων, εἴως δερᾶπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 490 Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον ἔτα·
 Οὗτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην.
 'Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίοις κάτεισι
 Χειμάρρες κατ' ὄρεσφιν, ὁπαζόμενος Διὸς ὄμβρος,
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
 495 'Εσφύρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει·
 "Ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίων τότε φαίδιμος Αἴας,

Trojani simul ibant multique et fortes: sed ille heros
 Ruens sua hasta propulsabat crudelem diem.

485 Ajax vero prope accessit, ferens scutum, velut turrim;

Stetitque juxta: Trojani autem perterrefacti diffugerunt alio alius:

Atque hunc quidem Menelaus Mavortius eduxit a turba

Manu tenens, donec famulus prope egisset equos.

Ajax autem Trojanis insiliens interfecit Doryclum

490 Priamidem, nothum filium; deinde vero Pandocum vulneravit;

Vulneravit et Lysandrum, et Pyrasum, et Pylartem.

Ut vero cum inundans flumen in campum decurrit

Torrents de montibus, urgente Jovis imbre,

Multasque quercus aridas, multasque larices

495 Secum-rapit, multumque limum in mare projicit:

Sic insequabatur turbans per campum tunc illustris Ajax,

496 τίτι] abest a MS.

Ver. Quorum utrumque eandem habet vim: "Quem utique vulneravit aliquis."

Ver. 476. *'Ιῶ ἀπαὶ νευρῆς*] Ita edidit *Barnesius* ex ver. 663. infra: Ubi et vulgo scriptum est, *ἀπαί*. Plurimi hoc in loco legunt, *ἀπό*. Quod et ipsum ferri possit: Vide ad *α'*. 51. n. 8. *Clark*. Sed

nec necesse est utroque loco eodem modo scripsisse Homerum, nec ibi omnes libri in *ἀπαί* consentiunt. vid. *Var. Lect.* *Ern.*

Ver. 483. *Τρῶες ἴπον πολλοί*] Vide supra ad *γ'*. 202. Nonnulli hic male; *Τρῶες ἴποντο πολλοί*.

Ver. 484. *ᾧ ἔγχει*] *Al.* ᾧ ἔγχει. Mi-

nus recte. Si enim divisim legatur, scribendum erat *ᾧ ἔγχει*. Ut recte notavit *Barnesius*.

Ver. 487. *τὸν*] *Ulyssem*.

Ver. 490. *Πριαμίδην*] Vide supra ad *α'*. 398.

Ver. 491. *Οὗτα*] Vide supra ad *γ'* 525.

Ver. 492. *'Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς*] Virgil.

— aut rapidus montano flumine torrens
 Sternit agros, sternit sata læta boumque labores,
 Præcipitesque trahit sylvas. — *Æn.* II. 305.

Non sic, aggeribus ruptis cum spumeus amnis
 Exiit, oppositasque evicit gurgite moles,

- Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· ἔδ' ἐπὶ πῶς Ἴκτωρ
 Πεύθετ'· ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάχνατο πάσης,
 "Οχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρος· τῇ ῥα μάλισσα
 500 Ἀνδρῶν πίπτει κάρηνα, βοή δ' ἄσβεστος ὁρώρει,
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀγρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἴκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερτα ῥέζων
 Ἐγχεῖ δ' ἵπποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 Οὐδ' ἂν πῶς χάζοντο κελεύθεο δῖοι Ἀχαιοὶ,
 505 Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΰκομοιο,
 Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἴῳ τριγλῶχιν βαλὼν κατὰ δέξιον ὤμον·
 Τῷ ῥα περιδδισαν μένεα πνέοντες Ἀχαιοὶ,
 Μῆπως μιν, πολέμοιο μετακλινδέντος, ἔλοιεν·
 510 Αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
 "ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ἀγρεῖ, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο· παρ δὲ Μαχάων

Concidens equosque et viros: necdum Hector

Audierat; quippe pugnae in sinistra-parte praeliatur totius,

Ripas juxta fluvii Scamandri; ubi maxime

500 Virorum cadebant capita, clamorque immensus exortus erat.

Nestoraque circa magnum, et Mavortium Idomeneum.

Hector utique inter hos versabatur, ardua patrans

Hastaque, equestrique virtute; juvenumque vastabat phalangas.

Necdum tamen cessissent de via nobiles Achivi,

505 Nisi Alexander, Helenae maritus comas-pulchrae,

Cessare-fecisset a strenue-pugnando Machaonem, pastorem populorum,

Sagitta tres-hamos-habente percussus ad dextrum humerum:

De hoc nempe pertimuerunt robur spirantes Achivi,

Ne forte eum, pugna inclinata, interficerent:

510 Statim autem Idomeneus allocutus est Nestora nobilem;

"O Nestor Neleide, magna gloria Achivorum,

"Age, tuos currus conscende, juxtaque Machaon

509 Μετακλινέσσης] MS.

Fertur in arva furens cumulo, camposque per
 omnes

Cum stabulis armenta trahit. — *Æn.* II. 496.

Ver. 496. κλονέων πεδίων τότε] *Barnesius* ex conjectura legendum velit, πεδίων
 πάντα. Sed nihil opus. Facile enim sub-
 intelligitur istud κατὰ.

Ver. 500. ὁρώρει] Vide supra ad α'. 37.
 et ad β'. 810.

Ver. 502. ὁμίλει] *Al.* ὁμίλει. Quod et
 ad verum paullo numerosius.

Ver. 505. Ἀλέξανδρος, Ἑλένης] Vide
 supra ad α'. 51.

- Βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστα· ἔχε μάνυχας ἵππους·
 Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων,
 515 Ἴς τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.
 "ὦς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσατο· παρ δὲ Μαχάων
 Βαῖν', Ἀσκληπιῆς υἱὸς ἀμύμονος ἱητρὸς·
 Μάσιξεν δ' ἵππους, τῶ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην
 520 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
 Ἴκτωρι παρβεβασῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἴκτωρ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλοῦμεν Δαναοῖσιν,
 Ἐσχατὴ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 525 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ' ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμῶνιος· εὖ δὲ μιν ἔγνω·
 Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμα' ἰδύνομεν, ἐνθάδε μάλισσα

"Ascendat: adque naves celerrime dirige solidos-ungulis equos:

"Medicus enim vir multis æquiparandus aliis,

515 "Sagittisque excidentis, mitibusque pharmacis inspergendis."

Sic dixit; neque non-obsecutus est Gerenius eques Nestor:

Statim autem suos currus conscendit; juxtaque Machaon

Ascendit, Æsculapii filius eximii medici:

Scutica autem verberabat equos, hi vero non invitati volabant

520 Naves versus cavas: eo enim ire gratum erat animo.

Cebriones interea Trojanos turbatos animadvertit,

Juxta Hectorem in-curru-sedens, et ipsum verbis affatus est;

"Hector, nos quidem hic versamur inter Danaos,

"In extremitate pugnae horridioris: at sane ceteri

525 "Trojani turbantur promiscue equique et ipsi.

"Ajax scilicet turbat eos Telamonius: Bene utique ipsum novi;

"Latum enim circa humeros gerit scutum: Sed et nos

"Illuc equosque et currum dirigamus, ubi maxime

514 ἱατρὸς] F. 519 ἀίκοντε] MS. ut 281. 528 καὶ ἵπ. τ. κ. ἄμ.] MS.

Ver. 512. ἐπιβήσαιο] Vide supra ad β'.
 35. et ad ε'. 109.

Ver. 513. μάνυχας ἵππους] Virgil.

— solido — ungula — cornu.

Georgic. III. 88.

Ver. 516. ἱππότης] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 517. ἐπεβήσατο] *Vulg.* ἐπιβήσαιο.
 Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 521. Τρῶας ὀρινομένους] Ab *Ajace*
 in dextro cornu, ver. 496.

Ver. 530 ὁρώρει] De horum Tempo-
 rum ratione, ὁλέκωσι et ὁρώρειν, vide supra
 ad α'. 37. *Clark.* Vid. Var. Lect.

- Ἰππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
 530 Ἀλλήλους ὀλέκασιν βοὴ δ' ἄσβεστος ἦρξεν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλιτέριχας ἵππους
 Μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πληγῆς αἰόντες,
 Ῥίμφ' ἔφερον θοὴν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιῖς,
 Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἶματι δ' ἄζων
 535 Νέρθεν ἅπας πεπάλαντο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρου,
 "Ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλῶν ῥαδάμιγες ἔβαλλον,
 Αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἔστο δύναι ὁμίλον
 Ἀνδρόμεον, ῥῆξαι τε, μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 Ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυθα δὲ χάζετο δερός.
 540 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο εἰχῆας ἀνδρῶν,
 "Εγχεῖ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χειρμαδίοισιν·

" Equites peditesque, pernicioso certamine strenue-conserto,
 530 " Mutuo-se occidunt; clamor autem immensus exortus est."

Sic fatus, verberavit iubis-pulchros equos
 Scutica arguta: illi autem verbera sentientes.
 Velociter agebant celerem currum inter Trojanos et Achivos.
 Calcantes cadaveraque et seuta: Sanguine autem axis
 535 Subtus totus fœdabatur, et ambitus qui erant circa sellam-currus,
 Quos utique ab equinis ungulis guttæ aspergebant,
 Atque a canthis: Ille autem cupiebat ingredi turbam
 Virorum, perrumpereque, insiliens; tumultumque
 Immisit malum Danaïs, parumque cessabat ab hasta.
 540 Ac quidem aliorum obibat ordines virorum,
 Hastaque, enseque, magnisque saxis:

530 ὁράσει] MS. male. esset enim *ori-batur*, quod narranti poëtæ convenit
 non Cebriani h. l. 531 ἵμασεν] MS. edd. vett. præter T.

Ver. 531. ἵμασεν] Vide supra ad α'. 140.
 Ver. 532. Μάστιγι λιγυρῇ] Qua ratione,
 μάστιγι, hic ultimam producat; item σε,
 ver. 541. et ἐντροπαλιζόμενος, ver. 545. vide
 supra ad α'. 51. n. 8.
 Ibid. πληγῆς αἰόντες.] Virgil.
 — audit currus habenas. *Georgic*, I. 544.
 Ver. 534. Στείβοντες νέκυάς τε — αἶματι
 δ' ἄζων] Virgil.

— equos alacer media inter praelia Turnus
 Fumantes sudore quatit, miserabile cæsis
 Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores
 Sanguineos, mixtaque cruor calcatur arena.
Æn. XII. 337.

Quem locum *Macrobii* inter eos reem-
 set, in quibus Poëtarum "par pene splen-
 — dor amburum est" Lib. V. cap. 12.
 Ver. 536. "Ἄς ἄρ'"] Quos utique. Nequa-
 quam enim hic supervacaneum est ἄρ'.
 Ver. 537. Αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων.] Sim-
 plicius erat ἄρ' ἀπ' ἐπ. atque a canthis.
 Sed hoc exquisitius est. In partitione,
 interdum ὁ μὲν omittitur et solum ὁ δὲ po-
 nitur. *Ern.*

Ver. 539. μίνυθα δὲ χάζετο δερός.] *Pae-
 na* continenti et non intermissa *urgetur*.
Eustathius reddit, οἷα δηλαδὴ ταχὺ ἐπι-
 φανὲς εἰς μάχην. Scholiastes, Ὀλίγον ὑπε-
 χάρσει, ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρῆται. *Nau-*

- Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ᾤρσει.
 Στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἐπταβόειον.
 545 Τρέσσει δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλῳ, θηρὶ εἰοικώς,
 Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γένος ἀμείβων.
 Ὡς δ' αἴθωια λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,
 Οἷτε μιν ἐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πίᾱς ἐλέσθαι,
 550 Πάννυχον ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρείων ἐρατίζων,
 Ἰθύει· ἀλλ' ἔτι πρήσσει· δαμίης γὰρ ἀκοντες
 Ἀντίοι αἰσσοσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 Καίόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·
 Ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ.

Ajaces autem vitabat pugnam Telamonii.

Jupiter vero pater Ajaci in-alto-sedens metum incussit:

Stetit vero attonitus, in-tergum autem rejecit scutum septem-bubulis-pellibus-

545 Pavefactus autem recedebat, circumspectans in turba, feræ similis, [munitum;
 Subinde-se convertens, lente genua alternans.

Ut vero fervidum leonem boum a stabulo

Abigunt canesque et viri rustici,

Qui utique ipsam non sinunt boum pinguedinem eripere,

550 Totam-noctem vigilantes: ille autem carniū cupidus

Recta-irruit; ad nihil proficit: frequentia enim jacula

Adversa volant audacibus a manibus,

Incensæque faces, quas nempe horrens recedit, incitatus licet:

Mane autem seorsum discedit mæsto animo:

557 αἶ τ' ἐπισσώτρων] MS. 544 Ὀπίθεν] Id. 552 ἄντιον] F. A. J. 554
 τετιηότι] F. A. J. τετιηότι] MS.

ter videtur rem assecutus. Utique, si μί-
 νυθα hic ita accipiendum sit, ut Latino
 [paullulum vel parumper] respondeat;
 tum sententia erit, "Paullulum autem evi-
 tarit hastam," scilicet *Ajaces*: Quod ta-
 mon minus convenit cum sequente, Αὐτὰρ.
Clark. Schol. Lips. ἦσαν βολεῖς δόρατος.
 Τρεῖς δὲ φασιν ὡς ἐδὲ ὀλίγον ἐχάζετο, quæ
 est vera interpretatio, consentiens *Clar-*
kianæ. *Ern.*

Ver. 542. Αἴαντος δ'] *Aristoteles*, *Rhe-*
toric. lib. II. cap. 9. locum hunc versu
 altero adjecto citat;

Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο,

Ζεὺς γὰρ οἱ νημέσας, ὅτ' ἀμείνονι φασὶ μάχοι-
 το.

Plutarchus item, de *audendis Poëtis*, ver-
 sum istum posteriorem citat,

Ζεὺς γὰρ τοὶ νημέσας, ὅτ' ἀμείνονι φασὶ μάχοι-

Sed utrum ex hoc loco, an infra ex *libro*
 ε'. ver. 99. non constat.

Ver. 545. Ζεὺς δὲ πατὴρ — ἐν φόβον
 ᾤρσει· Στῇ δὲ ταφῶν — Τρέσσει δὲ παπτήνας]
 Aptè hæc accommodavit *Plutarchus* ad
Pompeium, jam tum quum castra ejus a
Cæsare essent post prælium expugnata.
Plutarch. in *Pompeio*.

- 555 Ὡς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 Ἦε πόλλ' αἴκων· περὶ γὰρ διένηυσιν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρξεν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
 Νωδῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἑάγη,
 Κεῖρει τ' εἰσελδὼν βαδὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
 560 Τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τι νηπίη αὐτῶν.
 Σπεδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φρεβῆς.
 Ὡς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
 Τρώες ὑπέρθυμοι τηλέκλειτοί τ' ἐπὶ κροί,
 Νύσσοντες ξυτοῖσι μέσον σάκος, αἶεν ἔποντο.
 565 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο Δεριδὸς ἀλκῆς,
 Αὖτις ὑποσρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱποδάμαν, ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.

- 555 Sic Ajax tum a Trojanis tristis corde
 Abiit admodum invitus: valde enim timebat navibus Achivorum.
 Ut vero cum asinus in aryum ingressus praevallet pueris
 Tardus, in quem utique multi baculi circum fracti sunt,
 Tondetque ingressus altam segetem; pueri vero
 560 Verberant baculis; at vis infirma est ipsorum;
 Vixque expellunt, nec nisi postquam saturatus sit pabulo:
 Sic tunc dein Ajaxem magnum Telamonium filium
 Trojani magnanimi et e-longinquo-vocati socii.
 Pereutientes hastilibus medium scutum, continenter sequebantur.
 565 Ajax vero, nunc quidem recordabatur impetuosa fortitudinis,
 Retro conversus, et cohibebat phalangas
 Trojanorum equum-domitorum; nunc vero vertebat-se ad fugam;

560 τύπτουσι] MS. recte. 561 ἐξήλασαν] Id. 564 μέγας σάκος] Fl. temere
 duplicato σ. alias μέγα non malum. 565 Αἴας ἄλλοτε] MS.

Ver. 546. Ὀλίγον γόνυ γυνὸς ἀμείβαν] Pedatim incedens, βαδὺν.

Ver. 547. Ὡς δ' αἴθωνα λείοντα] Virgil.

— seu saevum turba leonem

Cum telis premit infensis; at territus ille,
 Asper, acerba tuens, retro redit; et neque terga
 Ira dare aut virtus patitur; nec tendere con-
 tra;

Ille quidem hoc cupiens potis est per tela viros-
 que:

Haud aliter retro dubius vestigia Turnus
 Improperata refert, et mens exaestuat ira.

En. IX. 792.

Ver. 555. Καίόμεναί τι δισαί, τὰς τε τρεῖς,
 ἰσσύμενός περ.] Impetum subito repressum,
 cursuque in medio identidem impeditum,

pulchre depingunt numeri isti quodam-
 modo impediti. τὰς τε τρεῖς ἰσσύμενός περ.
 Aristoteles, *Histor. Animal.* lib. IX. cap.
 44. versum hunc isto modo legit: Καίόμε-
 ναι δὲ τρεῖς, τὰς τε τρεῖς ἰσσύμενός περ. Nem-
 pe memoriter, ut fit, versiculum citavit:
 Utī annotavit Barnesius.

Ver. 557. Ὡς δ' ὅτ' ὄνος] Βραδείαν πορ-
 τῆν, ἀήτητον ἐν τῷ καρτερεῖν, ὅπως ἐδίδυν.
 Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως
 §. 10. Ταῖς γὰρ φύσεσι τῶν ζώων [Ὁν καὶ
 λείοντος] καὶ τὸ σκνηρὸν πρὸς φυγὴν, καὶ τὸ
 ταχὺ πρὸς μάχην, τῇ ἥρωος διδύλωκεν. Schol.
 Asinus nimirum, Homeri temporibus,
 nondum erat animal despectui et ludibrio
 habitum.

- Πάντας δὲ προέεργε, δοῖς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν.
 Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν δῦνε μεσηγὺ
 570 Ἰσάμενος· τὰ δὲ δῆρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 Ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλα πάγεν, ὅρμενα πρόσσω.
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἔπαυρειν,
 Ἐν γαίῃ ἴσαντο, λιλαίόμενα χρόος ἄσαι.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 575 Εὐρύπυλος, πυκνιοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 Στῇ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δεξι φαιινῷ,
 Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πραιπιδῶν, εἴδαρ δ' ὑπὸ γένεατ' ἔλυσεν.
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρθεσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 580 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς

Omnibus autem se opposuit, ne celeres ad naves irent:
 Ipse vero Trojanorum et Achivorum furebat in-medio

570 Stans: at jacula audacibus a manibus,
 Alia quidem in scuto magno figebantur, impetu-acta adversus;
 Multa vero et in medio spatio, antequam corpus candidum attingerent,
 In terra stabant, cupientia corpore se saturare.

Hunc autem ut vidit Euæmonis præclarus filius,

575 Eurypylus, crebris oppressum jaculis;
 Stetit juxta eum profectus, et jaculatus est hasta splendida,
 Et percussit Phausiadem Apisaonem, pastorem populorum,
 Hepar subter præcordia; continuoque genua solvit:
 Eurypylus autem insiliit, et auferebat arma ab humeris.

580 Hunc autem ut animadvertit Alexander divina-forma-præditus

566 αἶθων] Id. 574 Εὐδαίμονος] Id. 576 ἰὼν] abest MS.

Ver. 558. ᾧ δὴ] In quem scilicet; In
 quem utique. Ut adeo nequaquam su-
 pervacaneum sit istud, δι.

Ibid. περὶ ῥόπαλ'] Qua ratione, περὶ, hic
 ultimam producat; item σάκει, ver. 571.
 et ἀπαινούμενον, ver. 581. vide supra ad α'.
 51. n. 8.

Ver. 560. διέ τι] Al. διέ τε. Clark. Vett.
 add. magno consensu habent τι sed MS.
 Lips. τι. Vellem docuisset, quomodo
 stare posset τι. Deberet esse βίη δέ τι νῆ-
 πιν αὐτῶν.

Ver. 561. ἐκορέσσατο] Notandus maxi-
 me proprius Vocis Media usus: "Post-
 quam saturaverit se." Vide supra ad γ'.
 141.

Ver. 564. μέσον σάκος,] Al. μέγα σάκος.

Ver. 571. πάγεν,] Vide supra ad §. 185.

Ver. 572. λευκὸν ἔπαυρειν,] Al. χαλκὸν
 ἔπαυρειν.

Ver. 575. λιλαίόμενα χρόος ἄσαι.] Ἐν
 πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκίμει' οἷον ἐν
 τοῖςδε, — "ἐπιπείσθαι μενεαίνων." — καὶ,
 "λιλαίόμενα χρόος ἄσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ
 ταῖς, διὰ τὸ ἐμψυχα εἶναι, ἐνεργῶντα φαί-
 νεται. Aristot. *Rhetoric.* lib. III. cap. 11.
 Vide supra ad §. 126. Οἱ ποιεῖται — πρὸς
 τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ νομομα-
 ποίας, χρώνται καὶ μεταφοραῖς — λέγοντες
 καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαίόμενα χρόος ἄ-
 σαι." Plutarch. *Symposiac.* lib. IX. *Probl.*
 141.

- Τεύχε' ἀπαινόμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 Εἴλκεν ἐπ' Εὐρύπυλον, καί μιν βάλε μηρόνιοϊσ' ἄ
 Δειξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυκε δὲ μηρόν.
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 585 Ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
 Αἴαντος, ὃς βελέεσσι βιάζεται· ἐδὲ ἱ φημί
 Φεύξασθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 590 Ἴσασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 Ὄς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτοῖ
 Πλησίιοι ἔστησαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 Δέξατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας·
 Στῆ δὲ μετασφειδείς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.
 595 Ὄς οἱ μὲν μάργναντο, δέμας πυρὸς αἰδομένοιο.

Arma auferentem Apisaonis, statim arcum
 Adduxit in Eurypylum, et ei percussit femur sagitta
 Dextrum: fracta est autem arundo, et gravi-dolore-affecit femur.
 Retro autem sociorum ad agmen recedebat, mortem evitans,

- 585 Vociferatusque est alta-voce Danaos inclamans;
 "O amici, Argivorum ductores, et principes,
 "Consistite conversi, et arcete saxum diem
 "Ab Ajace, qui telis obruitur: nec ipsum opinor
 "Evasurum ex pugna horribena: sed omnino contra
 590 "Consistite, circum Ajacem magnum Telamonium filium."
 Sic dixit Eurypylus vulneratus: Illi autem juxta ipsum
 Propinqui constiterunt, scuta humeris inclinantes,
 Hastas elevantes; His autem obvius iit Ajax;
 Stetitque conversus, ut venit ad agmen sociorum.
 595 Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis.

585 ἡύσει] MS. 589 φεύξασθ'] Id.

15. Simili fore Metaphora usus est Virgi-
 lius:

Hasta — alio *telos* acta crurem. *Aen.* XI. 304.

Ver. 576. ἀκόντισι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 579. ἄντην] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 582. Εἴλκεν] *Al.* ἔλακε τ'.

Ver. 592. ἔστησαν] Ita edidit *Bonnesius*

ex MS. Recte. Nam ἴσασαν, quod ha-

bent Vulgati, penultimam corripit. Vide
 infra ad α'. 55. *Clark.* Consentit MS.
 Lips.

Ibid. κλίναντες.] Vide supra ad α'. 509.
 514.

Ver. 595. ἤλυθεν] Postulat hic Tem-
 porum ratio, ut sit ἤλυθεν ab Aoristo
 ἤλυθεν non a Praeterito, quod vocant
 ἤλυθα. Vide supra ad α'. 37.

- Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊῆαι ἵπποι
 Ἰδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρεκς διος Ἀχιλλεύς·
 Εἰσήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νηϊ,
 600 Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰωκά τε δακρυόεσσαν·
 Αἰψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπε,
 Φθελγζάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίῃθεν ἀκέσας
 Ἐκμολεν ἴσος Ἀρηϊ· κακῆ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 Τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίς ἀλκιμος υἱός·
 605 Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεὼ ἔμεϊο;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Δῖε Μενoitιάδῃ, τῷ μῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Νῦν οἶα περὶ γένατ' ἐμὰ σήσεσθαι Ἀχαιῆς
 Λισσομένεες· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται ἐκ ἔτ' ἀνεκτός.
 610 Ἄλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,

Nestorem vero e praelio ferebant Nelicæ equæ
 Sudantes; ducbantque Machaonem, pastorem populorum.
 Hunc autem prospiciens agnovit pedibus-celer nobilis Achilles:
 Stabat enim in extrema ingenti navi,

- 600 Intuens laborem gravem, fugamque lachrymosam:
 Statim vero socium suum Patroclum allocutus est,
 Clamans e navi; Ille autem ex tentorio ut-audit,
 Prodiit par Marti: Mali autem ei fuit principium.
 Hunc prior allocutus est Menœti fortis filius;
 605 "Cur me vocas, Achille; quid autem tibi opus est me?"
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus-velox Achilles;
 "Nobilis Menœtiade, meo carissime animo,
 "Nunc puto ad genua mea faturos Achivos
 "Supplices; necessitas enim urget non jam *amplius* tolerabilis.
 610 "Sed i nunc, Patrocle, Jovi care, Nestorem interroga,

601 προσέειπεν] F. A. J. R. 610 ἔρειο] MS. edd. præter R.

Ver. 596. Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο] Supra,
 ver. 516. 517.

Ver. 598. ποδάρεκς — Ἀχιλλεύς.] Vide
 supra ad α'. 58. Item ad β'. 673. 681. ad
 γ'. 783. et ad δ'. 228.

Ver. 599. Εἰσήκει γὰρ] Vide supra ad
 δ'. 454. 492. et ad α'. 37.

Ver. 603. Ἐκμολεν] *Al.* ἔξμολ'.

Ibid. κακῆ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.] Vir-
 gil.

Hinc mihi prima mali labes. — *Aen.* II. 97.

Notandum hic in transcurso, quam in hoc
 Poëmate (non utique *ῥαψωδία*) *apla* et
connexa sint omnia; quam a capite ad cal-
 cem una fit et perpetua narratio.

Ver. 605. τί δέ σε χρεὼ ἔμεϊο.] Vide su-
 pra ad α'. 45.

Ver. 606. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη
 πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] *Al.* Τὸν δ' ἡμῖβειτ'
 ἔπιτα ποδάρεκς διος Ἀχιλλεύς.

- “Οντινα τέτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 “Ητοι μὲν τὰ γ’ ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 Τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ ἐκ ἴδον ὅμματα Φωτός·
 “Ιπποι γὰρ με παρήϊζαν, πρόσσω μεμαυῖαι.
 615 “Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ’ ἐταίρῳ·
 Βῆ δὲ δέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Οἱ δ’ ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 Αὐτοὶ μὲν ῥ’ ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πελυσβότειραν·
 “Ιππες δ’ Εὐρυμέδων δερῶπων λυέ τοῖο γέροντος
 620 Ἐξ ὀχέων· οἱ δ’ ἰδὼ ἀπεψύχοντο χιτῶνων,
 Στάντε ποτὶ πνοίην παρὰ Δῖν’ ἀλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθίζον.
 Τοῖσι δὲ τεύχε κυκείῳ ἑϋπλόκαμος Ἐκαμήδῃ,
 Τὴν ἄρετ’ ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,

“ Quemnam hunc ducat vulneratum e praelio:

“ Certe quidem a tergo Machaoni omnia similis videtur

“ Asclepiadæ, sed non asperi vultum hominis:

“ Equi enim me præterierunt, ulterius properantes.”

615 Sic dixit: Patroclus vero dilecto obsecutus est socio:

Perrexit itaque currere, præterque tentoria et naves Achivorum.

Illi interea cum jam ad tentorium Neleidæ pervenissent.

Ipsi quidem descenderunt in terram almam;

Equas autem Eurymedon famulus solvit senis

620 E curru: ipsi vero se reficiebant a calore sudorem exsiccando a tunicis,

Stantes ad ventum in littore maris: Ac deinde

In tentorium profecti, in sellis-recubitoriis sederunt.

Iis autem parabat potionem-miscellaneam comas-pulchra Hecamede,

Quam abduxit a Tenedo senex, quando eam diripuit Achilles,

615 αὐτὰρ] MS. 616 νῆας ἱστας] Id. 625 Ἐκαμήδῃ] Id. 624 τὴν
 ἄρ’ ἐκ] Id.

Ver. 609. χρεῖῳ — ἀνεκτός.] Ἀσπικὸν τὸ
 ἀνεκτὸς ἀντὶ τοῦ ἀνεκτῆ. Eustath. Ern.

Ver. 610. Δῖν’ ὀχέῳ.] Qua ratione, Δῖν’
 hic ultimam producat; item, ἑϋπλόκαμος,
 ver. 623. et πάντες, ver. 629. vide supra
 ad α’. 51.

Ver. 620. ἰδὼ ἀπεψύχοντο χιτῶνων.] Il.
 κ’. 2. est eadem forma, sed sine χιτῶνων,
 quod verbum duriorē sententiā facit.
 Sed dum siccant flatu aëris vestes sudore
 humentes, siccantur et ipsi. Ern.

Ver. 621. Στάντε] Nestor et Machaon.

Ver. 625. κυκείῳ] Vide ad 658.

Ver. 625. Θυγατέρ’] Vide supra ad α’.

598.

Ver. 628. Καλὴν.] Vide supra ad β’. 45.

Ibid. κυανόπεζαν.] Vide supra ad α’.

598.

Ver. 629. ἐπὶ δὲ] παρὰ δὲ, citante Pla-
 tone, apud Barnesium. Clark. Elegan-
 ter ὄψον ποτῶν vocat cepas, quæ vinum
 suavius reddant. Cepæ autem græcæ
 et Ægyptiæ dulcissimæ; unde apud
 veteres in deliciis numerantur. E Sponii

- 625 Θυγατέρ’ Ἀρσινόεσ μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 Ἐξελον, ἔνεκα βελῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων·
 “Ἡ σφῶϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 Καλὴν, κυανόπεζαν, ἑϋζοον· αὐτὰρ ἐπ’ αὐτῇ
 Χάλκειον κἄνεον· ἐπὶ δὲ κρόμμον, ποτῶν ὄψον,
 630 Ἡδὲ μέλι χλωρόν, παρ δ’ ἄλφειτε ιερῆ ἀκτὴν·
 Πὰρ δὲ δέπας περικαλλῆς, ὃ οἴκοθεν ἦγ’ ὁ γεραίος,
 Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἔατα δ’ αὐτῇ
 Τέσσαρ’ ἔσαν, δοιαί δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 Χρύσειαι νεμέδοντο, δύω δ’ ὑπὸ πυθμίνεσ ἦσαν.
 635 Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 Πλεῖον ἰόν· Νέστωρ δ’ ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.
 Ἐν τῷ ῥά σφι κυκῆσε γυνή, εἰκυῖα δεῖσιν.
 Οἶνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ’ αἴγειον κνή τυρόν

625 Filiam Arsinoi magnanimi; quam ei Achivi

Electam-dederunt, quoniam consilio præstabat omnibus:

Hæc eis primum quidem apposuit mensam

Pulchram, pedes cyaneos-habentem, politam: ac super eam

Æream lancem; et in ea cepam, potioni-aptum opsonium,

630 Atque mel recens, juxtaque farinæ sacræ fructum:

Juxta etiam poculum perpulchrum, quod domo attulerat senex,

Aureis clavis distinctum; ansæ autem ejus

Quatuor erant; binæque columbæ circum singulas

Auræ pascebantur; duoque infra fundi erant.

635 Alius quidem senex non sine labore submovisset a mensa,

Plenum existens: Nestor vero senex sine-labore tollebat.

In hoc utique ipsis miscuit mulier, similis deabus,

Vino Pramnio, insuper autem caprinum rasit caseum

628 ἐπ’ αὐτῇς] Id. 630 παρὰ δ’] Id. edd. præter T. 634 hic ver-
 sus in MS. a manu rec. adscriptus est.

itinerario tradit Calmetus ad Numer. XI.
 Ern.

Ver. 630. ἰερῇ] Al. ἱερὸν.

Ver. 632. Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον.]
 Πιπάρθαι λέγεται τὸς ἥλους, — ὅτι ἔξω-
 θιν πρόσκεινται καὶ πεπαρμένον εἰσὶν, ἀλλ’
 ἐπὶ ἱμπεπαρμένους εἰσάσσει, ἔξω τι ὀλίγον πρόσ-
 κειν, μετὰ τὸς τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες.
 Athenæus, lib. XI. cap. 12.

Ver. 633. δοιαί δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκασ-
 τῶν] Οὐχ ὡς περὶ τὴν ἱκασίαν ἀκυσίον, γινώ-
 σκονται γὰρ ὅτι τὴν ἀριμύνην ἀλλ’

VOL. I.

ἐκίπτε ἰσχυραὶ μὲν ἐκάτερον τῶν ὅτων εἰς
 δύο σχίσαις, τῶν δ’ αὖ συνάφεια κατὰ τὴν
 τελευταίαν ὑπόληξιν, — καὶ ἐκάτεραν τὴν
 σχίσιν τῶν ὅτων ἀκυσίον μίαν πελειάδα.
 Id. Ibid. Ubi et plura hac de re fusius.

Ver. 634. δύω δ’ ὑπὸ πυθμίνεσ ἦσαν.]
 Erat nimirum ἀμφικύπτειλον. Vide supra
 ad α’. 584. Aliter Athenæus, loco jam
 citato: Ἀκυσίον ἔστι πυθμίνεσ δύο· ἀλλ’ ὅτι
 κατὰ διαίρεσιν ἀκυσίον, [ὑπὸ πυθμίνεσ,
 — ἀλλὰ κατὰ σύνδετον, ὑποπυθμίνεσ, ὅπως
 ἐπὶ τῶν πελειάδων ἀκυσίον· ὅτι τέσσαρες μὲν

4 E

- Κνήσι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνε·
 640 Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκείῳ.
 Τῷ δ' ἐπεὶ ἔν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
 Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαιινῷ,
 645 Ἐς δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἰπέ τε μῦθον·
 Οὐχ ἔδος ἐσὶ, γεραιὲ διοτρεφεῖς, ἔδέ με πείσεις.
 Αἰδοῖός, νεμεσητὸς, ὃ με προέηκε πυδέσθαι,
 Ὅντινα τέττον ἄγεις βεβλημένον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 650 Γιγνώσκω ὁρώ δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 Νῦν δέ, ἔπος ἐρίων, πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆϊ·

Radula ærea, superque farinas albas inspersit;

640 Ac bibere jussit, postquam apparasset potionem miscellaneam.

Illi autem postquam bibentes exemissent peraridam sitim,
 Sermonibus delectabantur inter se colloquentes:

Patroclus vero foribus adstitit, par-deo vir.

Hunc autem conspicatus senex, a sede surrexit splendida,

645 Introque duxit manu prehensum, et considere jussit:

Patroclus autem contra renuebat, dixitque sermonem;

“Non sedendi-tempus est, senex Jovis-alumne, neque enim mihi persuade-

“Verendus est, stomachosus est, qui me misit sciscitatum, [b.s.]

“Quemnam hunc ducas vulneratum: quin et ipse

650 “Agnosco; video nempe Machaonem, pastorem populorum.

“Nunc igitur, rem dicturus, nuncius redeo Achilli:

639 ἐπὶ ἄλφιστα] T. 642 μύθοισι] MS. bene. 645 ἄνωγε] A. 2. 3. J.

ἦσαν ἐπὶ τῶν ὤτων, δύο δ' ὑποκυδμέναι, τυτί-
 σιν ὑπὸ τῷ πυθμίνι, οἷον ὑποκυδμένοι· ὥστε
 διακρυπτεῖσθαι τὸ δέστας ὑπὸ δυοῖν περιεσπῶν
 ὑποκειμένων τῷ πυθμίνι.

Ver. 655.] Ἄλλος μὲν — Νέστωρ δ' ὁ γέ-
 ρων] Recte Athenæus: Ἄλλος μὲν γέρον
 μοχλίων —, ὁ δὲ Νέστωρ ἀμογητί. Nam alio-
 qui ἄλογον ἰδοῖσι, Διομήδης καὶ Αἴαντος,
 ἐπὶ δ' Ἀχιλλέως παρόντων, εἰσάγεσθαι τὸν
 Νέστορα γενναϊότερον τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα.
 Ibid.

Ver. 637. Ἐν τῷ ῥά] In hoc utique.
 Ut nequaquam hic supervacanea sit par-
 ticula, ῥά.

Ver. 638. Οἷον Πραμνίῃ] Hoc vinum
 inter celebria vina Græcorum primo loco

ponit Ælian. V. H. XII. 31. ubi vid. Pe-
 rizonii nota, qua bene docet, non certi
 loci, sed certi generis vinum fuisse, quod
 durable, austerum, pingue et tamen sua-
 ve fuerit. Ern.

Ibid. ἐπὶ δ' αἵγειον κῆν τυρόν] Al. κνίς
 τυρόν. Quod autem hic legit Plato in
 Ione, παρὰ δὲ πρόμῳ ποτὶ ἄφον citavit
 scilicet memoriter, ex ver. 629. ut recte
 notavit Barnesius. Clark. Confectionem
 hujus potionis non esse e nostris mori-
 bus judicandam, et istis græcis suave
 esse potuisse, quod nos offendit, bene no-
 net Riccius V. C. Diss. Homer. T. I. p.
 181. Ern.

Ver. 639. Κνήσι] Ultima in b. v. pro-

- Εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφεῖς, οἷος ἐκείνος
 Δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτόωτο.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 655 Τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 Ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήσθαι; ἔδέ τοι οἶδε,
 Πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ἑτάμενοί τε.
 Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
 660 Οὕτωςαι δ' Ὀδυσσεὺς δευρικλυτός, ἡδ' Ἀγαμέμνων·
 Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν οἵσῳ·
 Τῆτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
 Ἴῳ ἀπαὶ νεῦρης βεβλημένον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς,
 Ἐσθλὸς ἐὼν, Δαναῶν εἰ κήδεται, ἔδ' ἐλεαίρει.

“Bene vero tu nosti, senex Jovis-alumne, qualis ille

“Difficilis vir: cito vel insontem culpaverit.”

Hic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

655 “Cur vero sic Achilles miseratur filios Achivorum,

“Qui jam telis vulnerati sunt? neque sane novit

“Luctus quantum excitatum sit per exercitum; fortissimi enim

“In navibus jacent, eminus cominusque vulnerati.

“Percussus est quidem sagitta Tydides fortis Diomedes;

660 “Vulneratus est etiam Ulysses hasta-inclytus, et Agamemnon;

“Percussus item Eurypylus ad femur sagitta:

“Hunc etiam alterum ego modo abduxi e prælio,

“Sagitta a nervo percussus; at Achilles,

“Strenuus cum sit, Danaorum nullam curam gerit, neque miseretur.

648 νεμεσητὸς] F. A. J. 661 vid. not. 663 ἰῷ ἐπὶ] MS.

ducitur e contractione. Est enim pro
 κνήσι. (κνήσι) ut legit Etym. M. Ern.

Ver. 641. Τῷ δ'] Nestor et Machaon.

Ver. 645. ἄνωγε.] Non ex præterito,
 quod vocant, ἄνωγα, sed ex Aoristo,
 ἄνωγον. Vide supra ad 9. 322. ad α'.
 37.

Ver. 650. Γιγνώσκω.] Ita Barnesius ex
 MS. Al. γινώσκω. Quod perinde est. Nam
 γινώσκω primam producit.

Ver. 651. ἴπαι ἱρίων.] Qua ratione,
 ἴπαι, hic ultimam producat; item ἱλαιν-
 νίμινος, ver. 673. vide supra ad α'. 51.
 n. 8.

Ver. 655. Δεινὸς ἀνὴρ.] Vide supra ad
 α'. 2.

Ver. 654. ἱππότα] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 656. τοι] Al. τι, et τι.

Ver. 658. οὐτάμενοί τε.] Vide supra ad
 8. 525.

Ver. 659. Βέβληται] Vide supra ad α'.
 37.

Ver. 661. Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος]
 Hic versus abest a MS. Lips. Et est for-
 tasse insititius. Nam Eurypylus vulne-
 ratur, cum jam abisset cum Machaone
 Nestor v. 579. sqq. et occurrit demum
 e pugna veniens, habens adhuc in cor-
 pore telum, Patroclo a Nestore digresso
 v. 808. Non igitur jam videtur Nesto-

- 665 Ἡ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες Δοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δῆϊοιο δέρονται,
 Αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; εἰ γὰρ ἐμὴ ἴς
 Ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτῶσι μέλεσσιν.
 Εἴθ' ὥς ἡβάοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 670 Ὡς ὁπότε Ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 Ἀμφὶ βοηλασίην, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 Ἔσθλ' ὄν Ὑπείροχιδην, ὅς ἐν Ἡλιδὶ ναιετάασκε,
 Ῥύσιν ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
 Ἐβλήτ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 675 Κάδδ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρεσαν ἀγροῖσιν·
 Ληΐδα δ' ἐκ πεδὶς συνελάσσαμεν ἥλιδα πολλήν,
 Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πάρα οἴων,

- 665 " An expectat, donec jam naves veloces prope mare,
 " Argivis frustra resistentibus, igne hostili comburantur,
 " Ipsique interficiamur alii super alios? non enim mea vis
 " Est, qualis antea fuit in agilibus membris.
 " Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset,
 670 " Sicut quando inter Eleos et nos certamen ortum est,
 " De boum-abactione, quando ego interfeci Itymoneum,
 " Fortem Hypirochidem, (qui in Elide habitabat,)
 " Pignora abigens: ille vero vim-propulsans a suis bobus,
 " Percussus est inter primos mea a manu jaculo:
 675 " Concidit autem, copiaeque undiquaque-trepidæ-aufugerunt agrestes:
 " Prædam igitur ex campo coëgimus valde multam,
 " Quinquaginta boum armenta, totidem greges ovium,

666 δῆϊο] MS. 671 βοηλασίην] Id. R. idem videntur dare voluisse F. A.
 1. βοηλασίην. 670 ὥς ποτ'] A. 2. 3. 672 Ὑπείροχιδην] MS. Id. ναιετά-
 ασκε] edd. præter T. 673 βόεσσιν] eadem. 675 ἔπεισιν] MS. bene.
 676 συνελάσαμεν] Id. 677 τόσσα] Id. A. 1. 678 τίσσε' οἴων] F. A. 1. 5.

ri constituisse de vulnerato Eurypylo. Ern.

Ver. 662. Τῶτον δ' ἄλλον] Machaonem.

Ver. 669. Εἴθ' ὥς ἡβάοιμι.] Vide supra ad α'. 249. 260. et ad β'. 372.

Ver. 671. βοηλασίην.] Al. βοηλασίην, et βοηλασίην.

Ver. 673. Ῥύσιν] Vulgo, Pignora. Sunt tamen, qui vertendum contendunt, Sacrificia. Vide, Histoire Critique de la République des Lettres, Tom. I. pag. 215. Clark. Inepte. Ῥύσιν ἐλαύνεσθαι est quod

uno verbo ῥυσιάζειν apud Diodor. in Excerpt. de Vit. et Virt. p. 549. T. II. ed. Wess. prædas agere ob factam injuriam, quæ hoc modo reparatur. vid. ibi Cel. Wesseling. unde facile patet, quid sint ῥύσια. Ern.

Ver. 678. συβόσια, τίσσε'] Vulgg. Συβόσια, τίσσε'. Sed ad numeros multo mihi videtur venustius, ut binæ breves — οια, in unam contrahantur productam; quam ut vox συβόσια, ineleganti et deformi licentia, legatur συβόσια. Clark. Sed et

- Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν·
 Ἴππερ δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 680 Πάσας θηλείας· πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 Καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηλεΐον εἴσω,
 Ἐννύχιοι προτὶ ἄστ'· γεγῆθε: δὲ φρένα Νηλεὺς,
 Οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κίοντι.
 Κήρυκες δ' ἐλίγαινον, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 685 Τὲς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἡλιδὶ δῖη·
 Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες,
 Δαίτρευν· (πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον·
 Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεΐη,
 690 Τῶν προτέρων ἐτέων· κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.

- " Tot suum greges, tot greges magnos caprarum:
 " Equasque flavas centum et quinquaginta,
 680 " Omnes fœminas: multis etiam pulli suberant.
 " Et hæc quidem abegimus Pylum Neleium intra,
 " Nocturni in urbem: lætatus est autem animo Neleus,
 " Quod mihi contigissent multa juveni ad bellum profecto.
 " Præcones autem canore-edixerunt, simul ac aurora apparuit.
 685 " Illos adesce, quibus debitum deberetur in Elide ampla:
 " Congregati itaque Pyliorum principes viri
 " Dividebant; (multis enim Epei debitum debebant:
 " Quandoquidem nos pauci malis-fracti in Pylo eramus.
 " Veniens enim afflixerat vis Herculeæ,
 690 " Superioribus annis: interfecti autem fuerant, quotquot optimi.

680 ὑπῆσαν] F. A. J. male. 681 ἡλασάμεσθα] MS. 682 ποτὶ] Id.
 685 χρεῖος] MS. F. A. J. quod prætulerim, sed legendum ὀφείλετ'. ita
 versus erit concinnior. 689 ἐλθὼν γὰρ ἐκάκωσε] MS. edd. præter J.
 quod prætulerim. ῥ' insertum versus fulciendi gratia. 690 ἔκτανιν] R.

contractio hæc dura, et duplicatio τῷ ε sine auctoritate librorum: faciliusque concoherim συβόσια, in quo nihil repugnans analogiæ, quæ in multis verbis utramque formam admittit. Ern.

Ver. 682. γεγῆθε δὲ] Si dixisset γίγηθε, jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim esset, ac si quis Anglice dicat, he is delighted; pro eo quod est, he was delighted. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 687—694. (πολλῇσι γὰρ — μηχανισμῶν)] Versus hosce octo in Parenthesin

inclusi, et ipsam aliis interjectis Parenthesibus intricatam. Consulto, ut mihi quidem videtur, et singulari Poëtæ alio, qui summe perspicui artificio. Vide infra ad ver. 697. et 766. et supra ad γ'. 555.

Ver. 689. βίη Ἡρακλεΐη.] Vide supra ad β'. 658.

Ver. 690. ἔκτανιν] Al. ἔκτανιν. Quod eodem redit.

Ver. 691. ἀμύμονες] Al. ἀμύμονες. Neutrum male.

- Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονες υἱέες ἤμει,
 Τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 Ταῦδ' ὑπερφηφάνεοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.)
 695 Ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ παῦ μίγ' οἴων
 Εἴλετο, κρινάμενός κε τριηκόσι, ἠδὲ νομῆας.
 (Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἡλιδι δῖη,
 Τέσσαρες ἀδλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 Ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 700 Θεύσεσθαι· τὸν δ' αὖτις ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 Κάσχεδε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 Τῶν ὁ γέρον ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
 Ἐξέλετ' ἀσπετα πολλὰ,) τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 Δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

"Duodecim enim Nelei eximii filii eramus,

"Quorum solus relictus sum; alii autem omnes perierunt.

"Ob hæc animo-elati Epei ære-loricati,

"Nos insultantes, iniqua moliti erant:)

695 "Senex autem sibi armentumque boum et gregem magnam ovium

"Exemit, electis trecentis, atque pastoribus.

"(Nam et ipsi debitum magnum debebatur in Elide ampla,

"Quatuor scilicet in cursu-victores equi cum ipsis curribus,

"Qui ierant ad præmia reportanda; de tripode enim erant

700 "Cursu-certaturi; eos autem illic rex virorum Augeas

"Detinuit; aurigamque dimisit tristem, equorum causa.

"Ob hæc senex dicta iratus atque facta,

"Exemit sibi admodum multa,) reliqua autem populo dedit

"Dividenda, ne quis ab eo fraudatus abiret æquali portionc.

704 Hic insertum est in MS. folium, in quo manu recenti scripti sunt
 versus ab hoc usque ad 809 valde vitiose. 706 ἱρὰ] MS.

Ver. 694. Ἡμέας] Pronunciabatur, ἡ-
 μᾶς, Nam ἡμέας ultimam producit.

Ver. 695. ὁ γέρον] Neleus.

Ver. 696. κρινάμενός κε τριηκόσι,] De
 voce κρινάμενός, vide supra ad α'. 309.
 Cæterum Editi hic habent, κρινάμενός
 τριηκόσι. Quæ et optima esset lectio, si
 qua licentiæ analogia vox τριηκόσι pri-
 mam posset producere. Barnesius edidit
 ex conjectura, κρινάμενός γε τριηκόσι. Non
 male: Quanquam voculæ γε vis maxime
 propria, locum hic non habet. Quam al-

teram profert vir eruditus emendationem,
 τὰ τριηκόσι, pessima est: Nam aliud pla-
 ne est τριηκόσι: aliud τὰ τριηκόσι. Vo-
 cula, ῥά, cuius vis proxima est Latino "sci-
 licet," satis apte hic quadrat. Sed et
 particula κε. Quam itaque inserui, propter
 istud *Odyss.* v. 590. Καὶ κε τριηκοσίους —

Ver. 697—703. (Καὶ γὰρ — πολλὰ,)]
 Et hosce versus in Parenthesin inclusi, ip-
 sam quoque aliis interjectis Parenthesibus
 implicatam. Vide infra ad ver. 766. item
 supra ad ver. 697. et ad ι'. 553.

- 705 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 Ἐρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 Ἥλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 Πανσυδίῃ μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
 Παῖδ' ἔτ' ἐόντ', ἔγω μάλα εἰδότε θέριδος ἀλκῆς.
 710 Ἔσι δέ τις Θρυόισσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 Τηλῆ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλῳ ἡμαδόεντος·
 Τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρράϊσαι μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδῖον μετεκίαδον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 Ἀγγελος ἦλθε, θέεσ' ἀπ' Ὀλύμπῳ θωρήσσουσθαι,
 715 Ἐννυχος, ἐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· ἐδέ με Νηλεὺς
 Εἶα θωρήσσουσθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 Οὐ γὰρ πω τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα·

705 "Nos quidem hæc singula administrabamus, perque urbem

"Faciebamus sacra diis: illi vero tertio die omnes

"Venerunt simul ipsique multi et solidi ungulis equi,

"Cum universis copiis: cumque ipsis Moliones duo arma induerant,

"Pueri adhuc existentes, nondum perquam periti impetuosa-in-pugna forti-

710 "Est autem quædam nomine Thryoessa urbs, arduo loco sita, [tudinis.

"Procul ad Alpheim, extrema Pyli arenosi:

"Hanc obsidebant, evertere cupidi:

"Sed cum totum campum transissent, nobis utique Minerva

"Nuncia venit currens ab Olympo, ut armaremur,

715 "Nocturna, nec invitum per Pylum populum congregavit,

"Sed valde incitatos-cupiditate pugnandi; neque me Neleus

"Sinebat armari: abscondit autem mihi equos;

"Nondum enim omnino me existimabat peritum esse bellicorum operum:

707 πολλοῖς] Id. 708 πανσυδίῃ] Id. Ibid. Μολίων' ἱθωρήσσουσθαι.] Id. 709
 παῖδα τ' ἐόντ'] Id. 717 Ἀπέκρυψε] Id. F. A. J.

Ver. 704. μή τις αἰ] Qua ratione, μή
 τις, hic ultimam producat; item πόλις,
 ver. 710. et Δι', ver. 726. vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 707. μώνυχες ἵπποι] Virgil.

— solido — ungula cornu.

Georgic. III. 88.

Ver. 708. Πανσυδίῃ] *Al.* Πανσυδίῃ. Ut
 β'. 12. 29. 66.

Ver. 712. μεμαῶτες.] Vide supra ad β'.
 818. et ad ζ'. 464.

Ver. 713. ἄμμι δ' Ἀθήνη] Nobis utique

Minerva; vel, tum vero nobis Minerva.
 Vide ad α'. 57. Pessime hic Barnesius;
 τὰ, "δὲ" παρέλκει. Quod nihili est. Clark.
 Ordo verborum: Ἀθήνη· θέεσ' ἀπ' Ὀλ.
 ἔννυχος ἄγγελος ἦλθε θωρήσσουσθαι.

Ver. 720. νῆκος] Barnesius legendum
 conjicit, νῆκος. Male. Neque enim ea
 Homericæ vox est, neque ea sententia.

Ver. 725. τὰ δ' ἐπὶ ἡμῖν ἱθωρήσσουσθαι.]
Al. ἐπὶ ἡμῖν.] Virgil.

— omnisque relictis

Turba *Al.* castris. — *Æn.* XII. 443.

- Ἀλλὰ καὶ ὥς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 720 Καὶ πεζός περ ἔαν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 Ἔσι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλα βάλλων,
 Ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἧῶ δῖαν
 Ἴππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.
 Ἐνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
 725 Ἐνδοὶ ἰκόμεσθ' ἱερὸν ρόον Ἀλφειοῖο.
 Ἐνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενείῃ ἱερὰ καλὰ,
 Ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βῆν ἀγελαίην
 Δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι.
 730 Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 Ἀμφὶ ροὰς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 Ἀμφίσαντο δὴ, ἄστυ διαπραδέειν μεμαῶτες·
 Ἀλλὰ σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἀργεῖος.

- “ Veruntamen et sic inter equites insignis eram nostros,
 720 “ Pedes licet existens, quandoquidem sic me duxit ad pugnam Minerva.
 “ Est autem quidam fluvius Minycius in mare se projiciens,
 “ Prope Arenam, ubi expectabamus auroram pulchram
 “ Equites Pyliorum, affluabantque interea agmina peditum.
 “ Inde cum universis copiis, armis-armati,
 725 “ Meridiani pervenimus ad sacrum fluentum Alphei.
 “ Ibi Jovi cum fecissemus præpotenti sacra opima,
 “ Taurumque Alpheo, taurum et Neptuno sacrificassemus,
 “ Ac Minervæ oculos-cæsiæ bovem indomitam:
 “ Cœnam deinde sumpsimus per exercitum turmatim;
 730 “ Et dormivimus in armis suis quisque
 “ Circum fluenta fluvii: At magnanimi Epei
 “ Circumstabant jam, urbem vastare cupidi:
 “ Sed ipsis ante apparuit magnum opus Martis:

722 ἀῶ] MS. 724 πανσυδίῃ] Id. 625 ἰκόμεσθ' Id. 729 Δόρπον δ' ἔπειθ' ἐλόμεσθα] Id. 730 ἀπ' ἔντεσιν] Id. 731 αὐτὰρ] F. A. 1.

Ver. 724. πανσυδίῃ] Vide supra ad ver. 708.

Ibid. σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,] Vide supra ad §. 530.

Ver. 725. Ἐνδοὶ] Al. Ἐνδοί. Sed nihil opus. Nam Ἐνδοί secundam producit. *Odyss.* γ. 450. Ἐνδοί δ' ὁ γίγνεται.

Ver. 726. ῥέξαντες] Vide supra ad α'. 444.

Ibid. ὑπερμενείῃ ἱερὰ] Aut pronunciat batur, ὑπερμενεί aut scribendum, ὑπερμενεί. Ut recte *Barnesius. Clark.* ὑπερμενεί exhibent editiones quædam, ut *Turn. Steph. etc. Ern.*

Ibid. καλὰ.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 727. Ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,] *Virgil.*

Taurum Neptuno, taurum tibi, pulcher Apollo. *Æn.* III. 119.

- Εἴτε γὰρ ἥλιος φαέθων ὑπερέσχεδε γαίης,
 735 Συμφερόμεσθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μάνυχας ἵππους,
 Μέλιον αἰχμητὴν· γάμβρος δ' ἦν Αὐγείας,
 Πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 740 Ἡ τόσα φάρμακα ἦδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δεξιᾷ·
 Ἦριπε δ' ἐν κονίῃτιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρέσας,
 Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 Ἐτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
 745 Ἠγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρεσσα, κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 Πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκασον
 Φῶτες οὐαῖ· ἔλον ἔδρας, ἐμῶ ὑπὸ δεξιᾷ δαμέντες.

- “ Quum enim sol lucidus eminebat supra terram,
 735 “ Congressi sumus pugna, Jovique supplicantes et Minervæ.
 “ At quando jam Pyliorum et Epeorum commissum erat certamen,
 “ Primus ego occidi virum, abstulique solidos-ungulis equos,
 “ Mulium bellatorem: gener vero is erat Augeæ,
 “ Maximamque natu filiam habebat flavam Agameden,
 740 “ Quæ tot pharmaca norat, quot alit læta terra.
 “ Hunc quidem ego accedentem percussi ærata hasta;
 “ Prolapsusque est in pulvere: ego vero in currum insiliens,
 “ Steti inter primos-pugnatores: sed magnanimi Epei
 “ Territi-fugerunt alio alius, ut viderunt virum lapsum,
 745 “ Ductorem equitum, qui fortissimus erat in præliando.
 “ At ego irrui, atræ procellæ par:
 “ Quinquaginta autem cepi currus, duoque in unoquoque
 “ Viri mordicus prehenderunt solum, mea hasta domiti.

739 θυγατρί] MS. 743 κονίῃσιν] Id. 745 ἱππῶν] Id. 746 ἰπόμεσθα] F. non male.

“ Sed [versui] illi Homérico non sane re parem, neque similem fecit. Esse enim videtur Homeri, simplicior et sincerior; Virgilii autem, *ισωτερικώτερος*, et quodam quasi ferrumipe im-misso fucator.” *Gell.* lib. XIII. cap. 25.

Ver. 731. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ Ἀμφίσαντο δὴ, ἄστυ διαπραδέειν μεμαῶτες.] Non satis apte mihi videtur locum hic habere

istud, δὴ. Crediderim equidem post ἀμφίσαντο excidisse voculam, τὸ, in præcedentem syllabam forte absorptam; legendumque. — ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ Ἀμφίσαντο, τὸ ἄστυ διαπραδέειν μεμαῶτες. At sine codicibus nihil muto.

Ver. 732. μεμαῶτες.] Vide supra ad β'. 818 et ad γ'. 464.

Ver. 742. ἐν κονίῃσιν.] Vide supra ad §. 156. item ad α'. 593.

- Καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
 750 Εἰ μὴ σφῶε πατὴρ εὐρυκρείων Ἑνοσίχθων
 Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥρι πολλῇ.
 Ἐνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
 Τόφρα γὰρ ἔν ἐπόμεσθα δι' ἀσπιδίους πεδίοιο,
 Κτείνοντές τ' αὐτὰς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 755 Ὅφρ' ἐπὶ Βεπρασίῃ πολυπύρρα βῆσαμεν ἵππους,
 Πέτρης τ' Ὀλαινῆς καὶ Ἀλησίης, ἔνθα Κολώνη
 Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 Ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀψ' ἀπὸ Βεπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὥκτας ἵππους·
 760 Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 Ὡς ἔον, εἴποτ' ἔην γε, μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλ-
 Οῖος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἥ τέ μιν οἶω [λεῖος]

“ Et sane Actorionas Molionas juvenes interfecissem,

750 “ Nisi ipsos pater late-dominans Neptunus

“ Ex pugna ereptos servasset, tectos caligine multa.

“ Tum Jupiter Pyliis magnam victoriam dedit:

“ Tantisper enim insecuti sumus per stratum clypeis campum.

“ Interficientesque ipsos, armaque pulchra colligentes;

755 “ Donec ad Buprasium tritici-ferax egimus equos,

“ Petramque Oleniam et Alesium, ubi Colone

“ Vocatur: unde rursum avertit copias Minerva.

“ Ibi virum interfectum extremum reliqui; atque Achivi

“ Retro a Buprasio Pylum-versus agebant veloces equos:

760 “ Omnes autem gratias-agebant ex diis Jovi, Nestorique ex hominibus.

“ Talis fui, si quando eram, inter viros: sed Achilles

“ Solus virtute sua fruetur: certe ipsum credo

749 Ἀκτορίωνε] MS. 756 Ἀλησίης] Id. sic et supra. 758 ἔνθαδ' ἄνδρα
 Id. 761 εἴποτ' ἔον] Id.

Ver. 746. ἐνόησα,] *Al.* ἐπύθευσα.

Ver. 748. ὁδᾶς ἔλον ἔδρας,] Vide supra ad β'. 418.

Ver. 753. δι' ἀσπιδίους πεδίοιο,] *Al.* διὰ σπιδίους πεδίοιο. “*H* ἀσπίδες,” — τὸ περιφει-
 ρίς, δίκην ἀσπίδος — ἢ “*σπίδες*,” — τὸ ἐκτε-
 ταμένον καὶ πλατύ. *Eustath.* “*H*, ἐν ᾧ τῶν
 ἀνηρημένων ἀσπίδες ἔκειντο. *Schol.*

Ver. 754. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 756. Πέτρης τ' Ὀλαινῆς καὶ Ἀλη-
 σίης, ἔνθα Κολώνη Κέκληται] *Strabo*, lib.

VIII. pag. 527. al. 442. legit, Πέτρης τ'
 Ὀλαινῆς, καὶ Ἀλησίης ἔνθα Κολώνη. Ἵδι-
 catur scilicet *Alesii collis*. *Clark*. Itain-
 terpungit etiam MS. Lips. *Ern.*

Ver. 757. Κέκληται] Vide supra ad α'.
 37.

Ibid. Ἀθήνη. Prudenter videlicet ca-
 vebant, ne ultra modum progredierentur.
 Vide supra ad α'. 194. ad β'. 169. et ad
 δ. 92.

Ver. 766—784. (Νῶϊ δέ — Ἀκτορί-
 οῦς]

- Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενότιος ᾧδ' ἐπέτελλεν
 765 Ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπε·
 (Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠέχομεν, ὥς ἐπέτελλε·
 Πηλῆος δ' ἐπόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πελυβότειραν.
 770 Ἐνθάδ' ἔπειθ' ἤρξατο Μενότιον εὐρομεν ἔνδον,
 Ἥδ' ἐ σε, παρ δ' Ἀχιλλῆα· γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 Πίονα μὲρ' ἔκχε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 Σπένδων αἰδοπα οἶνον ἐπ' αἰδομένοις ἱεροῖσι.
 775 Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Στῆμεν ἐνὶ προθύροις· ταφὰν δ' ἀνόρεσεν Ἀχιλλεὺς.

“ Multum post doliturum, ubi exercitus perierit.

“ O amice, sane quidem tibi Menætius sic præcepit

765 “ Die illo, quo te ex Phthia ad Agamemnonem misit:

“ (Nos autem intus existentes, ego et nobilis Ulysses,

“ Omnia sane in aedibus audiebamus, sicut præcipiebat:

“ Pelei scilicet venimus domos habitantibus commodas,

“ Copias cogentes per Achæida feracem.

770 “ Ibiq̄ tum heroem Menætium invenimus intus,

“ Atque te, juxta et Achillem: senex autem equum-agitator Peleus

“ Pinguiā femora adolebat bovis, Jovi gaudenti-fulmine,

“ Aulae in septo: tenebatque aureum poculum,

“ Libans nigrum vinum super ardentia sacra.

775 “ Vos quidem bovis apparabatis carnes, nos vero tum

“ Stabamus in vestibulo: Attonitus autem exiliit Achilles,

763 πολλὰ μετακλαύσεσθαι] Id. 769 ἀγείροντες] R. 770 ἔπειτα] MS.
 771 γέρον ἱππ.] F. A. 1. 772 ἔκαιε] MS.

εἰς)] Versus hosce novendecim in *Pa-*
enthesis inclusi. Quæ res, quam sit
 Poëtæ non vitio, sed summæ laudi dan-
 da; vide supra ad ver. 687. et 697. item
 ad α'. 553.

Ver. 768. εὖ ναιετάοντας,] Vide supra
 ad β'. 648.

Ver. 769. πελυβότειραν,] *Al.* καλλιγύ-
 ναικα.

Ver. 771. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 773. ἐν χόρτῳ.] Latini, vocem

Græcam retinentes, villæ cohortem appel-
 labant; indeque aves cohortales etc. apud
Columellam.

Ver. 774. αἰδοπα οἶνον] Vide supra ad
 α'. 462.

Ver. 775. Σφῶϊ μὲν — ἔπετον] *Patroclus*
 et *Achilles*.

Ibid. βοὸς ἔπειτα] Qua ratione, βοὸς,
 hic ultimam producat, item μὲν, ver.

782. et συνωδὶ, ver. 787. et κίε, etiam ex-
 tra cæsura, ver. 791. vide supra ad α'.

51.

- Ἐς δ' ἄγε χεῖρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἐδραιάσθαι ἄνωγε,
 Ξεινιά τ' εὖ παρέδθηκεν, ἅτε ξείνοισι δέμις ἐστίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδῆτύος ἡδὲ ποτῆτος,
 780 Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἄμ' ἐπεσθαι.
 Σφῶ δὲ μάλ' ἡδέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ὦ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 Αἶεν ἀρισεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
 Σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενότιος, Ἰακτορος υἱός·)
 785 Τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.
 Ἄλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἡδ' ὑποδέσθαι,
 Καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 790 Ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶψα πύθεται.
 Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,

“Introque duxit manu prehensos, atque considerare jussit,

“Dapesque-hospitales abunde apposuit, quas hospitibus fas est.

“Ac postquam saturati fuimus cibo et potu.

780 “Ordiebar ego sermonem, hortans vos simul sequi:

“Vos autem omnino volebatis, hi vero ambo multa praeceperunt:

“Peleus quidem suo filio senex praecepit Achilli

“Semper fortissime se gerere, et virtute superiorem esse aliis:

“Tibi vero itidem sic praecepit Menætius, Actoris filius;)

783 “Fili mi, genere quidem superior est Achilles,

“Major natu vero tu es: viribus autem ille multo praestantior:

“Sed bene ei da prudens consilium, et admone,

“Et ei praecepe: ille autem obsequetur in bonum sane.

“Sic praecepit senex, tu vero oblivisceris: sed vel nunc

790 “Hæc dicas Achilli bellicoso, si forte obsequetur.

“Quis vero scit, an ei, favente-deo, animum commoveas

777 ἄνωγε] edd. præter T. 793 θεοπροπίην] MS. 798 ἴσκοντες] Id.

800 ἀνάπαυσις] Id.

Ver. 777. ἄνωγε.] Non ex præterito, quod vocant, ἄνωγε sed ex aoristo ἄνωγον. Vide supra ad §. 322.

Ver. 780. ὑμῖν] Patroclum et Achillem.

Ver. 781. τῷ δ' ἄμφω] Peleus et Menætius, patres Achillis et Patrocli.

Ver. 783. ὑπείροχον] Vide supra ad §. 426.

Ver. 787. ὑποδέσθαι.] Al. ἱπακῆσαι notante Eustathio. Minus recte. Clark. In v. proximo εἰς ἀγαθὸν περ verterim potius, in rebus honestis quidem, vel certe, non

- Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρῃ.
 Εἰ δὲ τινα φρεσὶν ἤσι θεοπροπίην ἀλεείναι,
 Καὶ τινὰ οἱ παρ' Ἰηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 795 Ἀλλὰ σέ περ προέτω· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
 Καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 Αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν
 800 Τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ρεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 Ὡσαισδε προτὶ ἄστυ, νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε·
 Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα.
 805 Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεὺς Δείοιο
 Ἰξε δέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε δέμις τε

“Admonitum? bona utique admonitio est amici.

“Si vero aliquod mentibus suis vaticinium evitat,

“Et aliquod ei a Jove dixit veneranda mater, quo minus ipse eat;

795 “Saltem te mittat; simul autem cæteræ copiae sequantur

“Myrmidonum. si forte quid luminis Danais fias:

“Et tibi arma pulchra det ad prælium gerenda;

“Si forte, te illum ob-similitudinem-credentes, abstineant pugna

“Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum

800 “Afflicti jam: exigua sanè respiratio in bello, profuerit:

“Facile vero integri defessos viros prælio-aggressi

“Repellatis ad urbem, a navibus et tentoriis.”

Sic dixit; eique animum in pectoribus commovit:

Perrexit itaque currere juxta naves ad Æacidem Achillem.

805 Sed cum jam e regione navium Ulyssis divini

Pervenisset currens Patroclus, ubi eis forumque et jus-dicendi-locus

801 ῥεῖα ἀκμ.] Id. F. A. J. 802 ὀσσεθε] MS. quod prætulerim. 807 ἱπε-
 τάχατο] MS.

adfirmantis vel augentis est περ h. l. sed distinguentis. Ern.

Ver. 792. Παρειπών;] Vide supra ad §. 62.

Ver. 796. αἶκεν τι φόως — γένηαι.] Al. ἐν πύτι φόως — γένηαι.

Ver. 797. καλὰ] Vide supra ad §. 45.

Ver. 800. ὀλίγη etc.] Hoc ad antecedens referendum: breve autem interval-
 lum belli fiat: nam profuerit, intelligere, quod facit latinus Interpres, durum est. Ern.

Ver. 810. κατὰ δὲ] Qua ratione, δὲ, hic producat; item ultima vocis, ὀλοφύρομι-

- "Ην, τῇ δὲ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·
 "Ενθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντιβόλησε,
 Διογενὴς Εὐαίμονιδης, κατὰ μηρὸν οἷσ' ᾧ,
 810 Σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 "Ωμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ᾠκτεῖρε Μενoitίς ἄλκιμος υἱός,
 Καί ῥ' ὀλοφρομένοσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 815 "Α δειλοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 "Ως ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 "Ασιν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δῆμῳ;
 "Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἦρω,
 "Η ῥ' ἔτι περ σχήσεσι πελώριον ἔκτορ' Ἀχαιοί,
 820 "Η ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτῷ δεξιὶ δαμέντες;
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

Erat, ubi etiam eis deorum constituta erant altaria;

Illic ei Eurypylus percussus occurrit,

Generosus Euæmonides, femore sagitta,

810 Claudicans e pugna; humidusque defluebat sudor

Ex humeris et capite: eque vulnere gravi

Sanguis niger scaturiebat: mens tamen firma erat.

Hunc autem intuitus, miseratus est Menæti fortis filius;

Et dolens, verbis alatis eum allocutus est;

815 " Ah miseri, Danaorum ductores et principes:

" Siccine eratis procul ab amicis a patria terra

" Satiaturi in Troja veloces canes alba pinguedine?

" Sed age mihi hoc dic. Jovis-alumne Eurypyle heros;

" Adhucne omnino sustinebunt immanem Hectorem Achivi.

820 " An jam conficientur ab ipso hasta domiti?"

Huic autem Eurypylus prudens respondit;

823 μελαίνῃσι] MS. F. A. J. 824 γὰρ] abest MS. 825 ἐν νηυσὶ] MS. R.
 T. 827 συ εὖ σώωσον] F. A. J. quod ferri potest, si σώω pronunciando
 contrahitur.

os, ver. 814. item ὕδατι, ver. 829. et 845.
 rursumque δι, ver. 845. vide supra ad α'.
 51. n. 8.

Ver. 820. φθίσονται] Vide supra ad β'.

835.

Ver. 821. πεπνυμένος] Al. βεβλημένος.

Ver. 825. οὐτάμενοί τε,] Vide supra ad
 δ'. 525.

Ver. 826. ὀρνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 832. ἱητροὶ — Τὸν μὲν] De ele-
 gantissima hac Syntaxi ἀναπολόγη, vide
 supra ad β'. 355. 681. ad γ'. 211. ad ζ'.

- Οὐκέτι, διογενὴς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 "Εσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 825 "Εν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι, ἐτάμενοί τε,
 Χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὀρνυται αἰέν.
 "Αλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 Μηρῷ δ' ἔκταμ' οἷσ' ᾧ, ἀπ' αὐτῷ δ' αἷμα κελαινὸν
 Νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσει,
 830 "Εσθλὰ, τά σε προτὶ φασὶν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 "Ον Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 "Ιητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 Χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 835 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν ἄρηα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίς ἄλκιμος υἱός·

" Nullum-amplius, nobilissime Patrocle, præsidium Achivis

" Erit; sed in navibus nigris cadent.

" Illi enim jam omnes, quotquot ante erant fortissimi,

825 " In navibus jacent eminus cominusque vulnerati

" Manibus Trojanorum: horum vero robur augescit perpetuo.

" At me quidem tu serva, ducens ad navem nigram;

" Femoreque excinde sagittam; ab eoque sanguinem nigrum

" Ablue aqua tepida; et lenia medicamenta insperge,

830 " Salubria, quæ te aiunt ab Achille doctum esse,

" Quem Chiron docuit, justissimus Centaurorum.

" Medici enim, Podalirius et Machaon,

" Hunc quidem in tentoriis puto vulnus habentem,

" Indigentem et ipsum eximii medici,

835 " Jacere: alter autem in campo, Trojanorum sustinet acrem Martem."

Hunc autem vicissim allocutus est Menæti fortis filius;

829 λιαρῷ] MS. sed superscr. χ. ut esset χλιαρῷ, quod eodem redit. v.
 845. superscr. χλιαρῷ. Sic legit MS. apud Barnes. 850 φασὶ] MS.
 non bene.

810. ad κ'. 224. et 437. Idem ad *Odyss.*
 α. 75. Ineptissime hic Scholiastes; ἱη-
 τρῶν, ἀντὶ τῷ, ἱατρῶν Ὀρῶν, ἀντὶ γενικῆς.

Ver. 840. οὐδ' ἄς περ σείο μεδήσω] Οἴκο-
 κρεὶ ὁ ποιητὴς τῷτο, διὰ πιθανότητά· ἵνα πα-
 ραμύνας ὁ Πάτροκλος ἐμβραδύνῃ, ἕως σιγῆς.

μαχία δεινὴ γένηται καὶ ὁ μέγας κίνδυνος δ
 περὶ ὀφθαλμῶν, ἐρεθίσθῃ μᾶλλον αὐτὸν ἰκετιῶ-
 σαι τὸν Ἀχιλλεῖα. *Eustath.*

Ver. 847. παύσατο] Vide supra ad γ'.

141.

- Πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ρέζομεν, Εὐρύπυλ' ἦρως;
 Ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπῳ,
 Ὅν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, ἕξρος Ἀχαιῶν.
 840 Ἀλλ' ἔδ' ὥς περ σείο μεθήσω τειχομένοιο.
 Ἦ, καὶ ὑπὸ σέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 Ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 Ἐνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηρῶ τάμνε μαχαίρῃ
 Ὀξὺ βέλος περιπευκές· ἀπ' αὐτῆ δ' αἷμα κελαινὸν
 845 Νίξ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν,
 Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 Ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

- “ Quomodo esse poterunt [*quo evadent*] hæc opera? quid agemus Eurypyle
 “ Vado, ut Achilli bellicoso nuncium referam, [heros?
 “ Quem Nestor mandavit Gerenius, custos Achivorum;
 840 “ Attamen ne sic quidem te dimittam afflictum.”
 Dixit, et in sinu susceptum ferebat pastorem populorum
 In tentorium: famulus autem ut vidit, substravit pelles bubulas.
 Ibi illo porrecto, e femore excidit cultro
 Acutum telum peramarum: ab ipso autem sanguinem atrum
 845 Abluit aqua tepida; et radicem immisit amaram,
 Manibus contritam, dolores adimentem, quæ ei cunctos
 Sedavit dolores: Vulnus quidem siccatum est, cessavitque sanguis.

838 ἔρχομαι] MS. F. 847 παύσατο] MS.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Μ'.

Ἰσχύοντες τῆς Μ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΠΟΒΑΝΤΕΣ οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καὶ τοὶ ἀπαισίε
 αὐτοῖς φαίνοντο οἰωνῶ· καὶ εἰς πέντε τάξεις διαμεθέντες, προβάλλουσι τῷ τείχεϊ
 τῶν Ἑλλήνων. Ἐνθα Σαρπηδὼν ἑπαλξιν κατασπαῖ. Ἐκτὼς δὲ λίθῳ βαλὼν
 τὰς πύλας, ἐπέβη ταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Μ'.

Ἐπιγραφαί.

Τειχομαχία.

Ἄλλως.

Μὴ δὲ, μάχη πρὸς τεῖχος· ὁ δ' ἐνδοξε Φαίδιμος Ἐκτωρ.

Ἄλλη.

Μὴ Τρῶων παλάμησι κατήριπε τεῖχος Ἀχαιῶν.

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitis ἀλκιμος υἱὸς
Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδὸν, ἐδ' ἄρ' ἐμελλε
τάφρος ἐπὶ σχῆσαι Δαναῶν, καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
5 Εὐρὺ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ' ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἦλσαν· ἐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας·

SIC quidem in tentoriis Patroclus Menœtii fortis filius
Curabat Eurypylum vulneratum: verum pugnabant
Argivi et Trojani catervatim-misti, neque jam erat
Fossa amplius prohibitura Danaorum, et murus supra
5 Latus, quem fecerant ad defendendas naves; circum autem fossam
Duxerant; neque diis dederant inclytas hecatombas;

1 κλισίῃ] MS.

Ver. 8. Στῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο] Virgil. Ibid. τῷ κ' ἔτι] Vulg. τῷ καὶ ἔτι.
Heu! nihil invitis fas quenquam fidere Divis. Quod eodem modo pronuntiandum.
Æn. II. 402. Ver. 12. Τόφρα δὲ] Tamdiu utique. Nec
Ver. 9. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'. audiendus Barnesius, qui Τοφράδῃ edidit.
398.

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ'.

603

Ὄφρα σφιν νῆας τε δοᾷς καὶ ληΐδα πολλήν
ἔντος ἔχον ρύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
Ἀθανάτων· τῷ κ' ἔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
10 Ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἦεν, καὶ μῆνι' Ἀχιλλεὺς,
καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρρητος πόλις ἔπλε,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρῶων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
15 Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἄλαδε προρέεσι,
20 Ῥῆσός δ', Ἐπτάτορος τε, Κάρησός τε, Ῥοδῖός τε,
Γρήνικός τε, καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια

Ut sibi navesque veloces et prædam multam
Intus continens tueretur: Diis autem invitis structus erat
Immortalibus; quocirca etiam nequaquam longum tempus integer mansit.
10 Quamdiu quidem Hector vivus erat, et irascebatur Achilles,
Et Priami regis non-eversa urbs erat,
Tamdiu utique et magnus murus Achivorum integer fuit:
At postquam Trojanorum quidem mortui sunt, quotquot fortissimi,
Multique Argivorum, partim quidem domiti sunt, partim autem superstites,
15 Et eversa est Priami urbs decimo anno,
Argivique in navibus dilectam in patriam redierunt;
Tum tandem inierunt-consilium Neptunus et Apollo
Murum abolere, fluviorum vi immissa,
Quotquot ab Idæis montibus in mare profluunt,
20 Rhesusque, Heptaporusque, Caresusque, Rhodiusque,
Granicusque, et Æsepus, divinusque Scamander,
Et Simois, ubi multa scuta et galeæ

7 σφι] Id. bene. 8 ἀέκατι] Id. 9 τὸ καὶ ἔτι] MS. gloss. adscr. διὰ καὶ edd.
vett. 14 οἱ δὲ λίποντο] MS. 21 Κάμανδρος] A. 1. 22 τρυφάλεια] MS.

istudque "δε" παρέλκειν contendit. Quod
nihil est.
Ver. 17. Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων] Ocea-
ni ex altera inundantes æstus, ex altera
sol calumque pluviosum.

Ver. 22. καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ] Virgil.
— ubi tot Simois correpta sub undis
Scuta virum, galeasque, et fortia corpora volvit.
Æn. I. 104.

- Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 Τῶν πάντων ὁμόσε σόματ' ἔτραψε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 25 Ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὅς δ' ἄρα Ζεὺς
 Συνεχῆς, ὅφρα καὶ θάσσον ἀλίπλοα τεῖχεα δείῃ·
 Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρῖαιναν
 Ἥγειτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίλια κύμασι πέμπε
 Φιτρῶν καὶ λάων, τὰ δέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
 30 Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον·
 Αὖτις δ' ἥϊονα μεγάλην ψαμάδοισι κάλυψε,
 Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμὸς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 Κὰρ ῥόον, ἥπερ πρόσθεν ἱέν καλλιῖρρον ὕδαρ.

Deciderant in arenis, et semideorum genus virorum:

Horum omnium eodem ostia convertit Phæbus Apollo,

25 Perque novem dies in murum immisit eorum cursum: pluebat interim Jupiter

Continuo, ut citius mari-submersa mania redderet:

Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem

Præibat; omniaque fundamenta undis amovit

Stipitum et lapidum, quæ jecerant laborantes Achivi;

30 Planaque fecit juxta rapidum Hellespontum:

Rursusque littus magnum arenis cooperuit,

Muro abolito: fluvios autem vertit, ut redirent

In suum quisque alveum, qua ante demittebant pulchre-fluentem aquam.

28 θεμέλια] MS. 30 ἐποίησε] Id. bene. 32 τεῖχος δ' ἀμ.] Id. 33 καλ-
 ῖρον] Id. edd. ibid. καλλιῖρον] Id.

Ver. 25. Κάππεσον ἐν κονίῃσι.] Vide supra ad α'. 595. Male hic Scaliger: "Quid enim (inquit) ad fluvios, si in pulverem illa cecidere." Poëtic. lib. V. cap. 5. Quasi scilicet fluvii, loca pulverulenta inundare non possent.

Ver. 25. Ἐννήμαρ] Fuerunt apud antiquos qui hic legerent, ἡνήμερ, unum diem. Importune, nullaque ideonea de causa.

Ibid. ὅς δ' ἄρα Ζεὺς] Et mox, ver. 28. ἐκ δ' ἄρα πάντα. Utrobique vocabuli, ἄρα, ea est vis, ut dicat Jovem Neptunumque cum Apolline ex composito vires suas eodem omnes convertisse.

Ver. 26. Συνεχῆς.] Scribunt nonnulli, Συνεχῆς; sed nihil opus. Similis enim fere hujus vocis ratio est, ac supra vocis, παρυπὸν, ζ'. 62. et α'. 792. Sed et ad pluvie vim subitanam depingendam faciunt pedes hoc in versu dactylici omnes,

isteque in primis tribrachys Συνεχῆς. Vide supra ad γ'. 357. de isto, Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε — Clark. Inepte. v. unum scribitur, et in pronunciando duplicatur, ut olim in omnibus similibus, in ἔλλαπτον etc. Ern.

Ver. 27. Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος etc.] Phœbus, de natura Deorum, cap. 25. citat:

— ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίλια ἦσαν θύεσσι.

Virgil.

Neptunus muros, magnoque emota tridenti
 Fundamenta quatit, totamque a sedibus urbem
 Eruit. — JEn. II. 610.

Ver. 31. ἥϊονα μεγάλην] Qua ratione, ἥϊονα, hic ultimam producat, vide supra ad α'. 51.

Ver. 33. ἦν] Vel ἦν, quod est ἵσμεν, vel ἦν, quod est ἵσμεν. Notante Eustathio.

- Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπίσθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 Θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε θεοῖσι
 Τεῖχος ἐϋδμητον, κανάχιζε δὲ δόρατα πύργων
 Βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἐκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
 40 Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη.
 Ὡς δ' ὅταν ἐν τε κυνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι,
 Κάπριος, ἥ ἐλέων σρέφεται, σδένει βλεμεαίνων,
 Οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὰς ἀρτύναντες,
 Ἀντίοι ἴσανται, καὶ ἀκοντίζουσι δαμειᾶς

Sic sane erant in posterum Neptunus et Apollo

35 Facturi: tum vero circa pugna clamorque exarsit

Murum bene-structum; sonitumque-reddebant compages turrium

Percussæ: Argivi vero Jovis flagello domiti,

Naves ad cavas conclusi tenebantur,

Hectorem timentes, violentum artificem-fugandi hostes:

40 Quippe ille, sicut antea, pugnabat par turbini.

Ut vero quando interque canes et viros venatores,

Aper, sive leo versatur, præ robore truces-oculos-volvens;

Illi vero quadratis-agminibus quum se-ipsos instruxerunt,

Adversi stant, et jaculantur crebra

34 ὀπίσθεν Id. male. 37 δὲ] abest MS. 40 ὡς πρῶτον] MS.

Ver. 35. τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε θεοῖσι Τεῖχος ἐϋδμητον.] Si δέδμεν dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide supra ad α'. 57. Virgil.

Interea Rutuli portis circum omnibus instant
 Sternere cæde viros, et mania cingere flammis.
 JEn. X. 118.

Ver. 36. κανάχιζε δὲ δόρατα πύργων βαλλόμεν'.] De voce κανάχιζε, vide supra ad δ'. 455. De constructione, Eustathius; Ἀμφιβολίας (inquit) ἐπὶ σχῆμα: δηλοῖ γὰρ, ὡς ἡ κανάχιζε τὰ πολεμικὰ δόρατα κατὰ πύργων βαλλόμενα, ἢ ὅτι τὰ ἐν ταῖς πύργοις ξύλα κανάχιζεν ἐν τῷ βάλλεισθαι. Ac priorem quidem constructionem præfert Domina Dacier. Mihi e contrario nulla hic videtur, ne quidem ἀμφιβολία. Nam ut δόρατα πύργων βαλλόμενα id videlicet, significet, quod est Eustathio δόρατα κατὰ πύργων βαλλόμενα, nec satis Græce quidem dictum crediderim: Multo minus Home-

ricam sapit perspicuitatem. At πύργους βαλλόμενους κανάχιζειν, usitatissimum est:

— δῶτος δόρασι

Πύργους βαλλόμενους. — J. 369.

Πύργους βαλλόμενους κανάχιζεν. — J. 105.

Et in hoc ipso libro,

— κύμασι χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι στανέος

Ἀντην βαλλόμενους. — ver. 151.

Et,

— Τίσσοι γὰρ κτύπος ἦν,

Βαλλόμενους σπαίοντες καὶ ἱσχυρόμενους τρυβαλίων.

Καὶ πύργους. — ver. 338.

Clark. Priorem interpretationem proponit etiam Schol. Lips. sed Clarkius audiendus. Ern.

Ver. 38. ἐελμένοι] Al. ἐεργμένοι.

Ver. 41. Ὡς δ' ὅταν] Virgil.

Ut fera, quæ densa venantum septa corona
 Contra tela furit, seseque haud nescia morti

- 45 Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τῇ δ' ἔποτε κυδάλιμον κῆρ
 Ταρβεῖ, ἐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορίη δέ μιν ἔκτα·
 Ταρφέα τε σρέφεται, σίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 "Οππῇ τ' ἰδύσει, τῇ τ' εἴκασι σίχες ἀνδρῶν·
 "Ὡς "Εκτωρ ἀν' ὄμιλον ἰὼν εἰλίσσειδ', ἐταίρους
 50 Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· ἐδὲ οἱ ἵπποι
 Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 Χεῖλει ἐφεσάοτες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 Εὐρεῖ, ἔτ' ἄρ' ὑπερδορέειν σχεδὸν, ἔτε περῆσαι
 "Ρηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφές περὶ πᾶσαν
 55 "Εσασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
 "Οξέειν ἠρήρει, τὰς ἔσασαν ὕψος "Αχαιῶν
 Πυκνὰς καὶ μεγάλας, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 "Ενθ' ἔ' κεν ρέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων

- 45 Spicula de manibus; ejus autem nunquam generosum cor
 Pavet, neque fugam-capessit: fortitudo vero ipsum occidit:
 Crebroque se convertit, ordines virorum tentans;
 Quaque fecerit impetum, ibi cedunt ordines virorum:
 Sic Hector turbam obiens se motabat, socios
 50 Fossam adhortans transcendere: neque tamen ei equi
 Audebant, pedibus-veloces: valde autem hinniebant in summo
 Labro stantes: absterrebat enim fossa
 Lata; neque transilire in promptu erat, neque transitu
 Erat facilis: Præcipitia enim declivia circum totam
 55 Stabant utrinque: desuper autem vallis
 Acutis munita erat, quos defixerant filii Achivorum
 Densos et magnos, adversus hostes munimentum.
 Illuc non sane facile equus volubilem currum trahens

48 ἰδύση] v. not. 52 δειδίσσετο] MS. 55 ὑπερθεν] F. male. 53 εὐζρον ἄρ-
 μα] F.

Injicit, et saltu supra venabula fertur:
 Haud aliter juvenis medius moriturus in hostes
 Irruit; et, qua tela videt densissima, tendit.
 En. IX. 551.

Ver. 43. σφίας αὐτῶν] Pronunciabatur
 σφᾶς. Nam σφίας ultimam producit.
 Ver. 44. "Αντίοι] Al. "Αντίον.
 Ver. 48. "Οππῇ τ' ἰδύσει.] Al. ἰδύσει. Bar-
 nesius legendum contendit, ἰδύση. Sed
 nihil opus. Clark. "ἰδύση quod Barne-
 sius e MSS. duobus recepit in textum, ha-
 bet etiam MS. Lips. At edd. vett. omnes

ἰδύσει. Conf. Od. λ'. 590. ubi est ὁππῇ
 ἰδύσει' quod favet Barnesio. Nam ei par
 est ἰδύση, non ἰδύσει. Ern.
 Ver. 49. εἰλίσσειδ',] Al. εἰλίσσειδ'. Vide
 supra ad ζ'. 45.
 Ver. 50. ἐποτρύνων διαβαινέμεν] Vide
 supra ad β'. 451.
 Ver. 52. Χεῖλει ἐφεσάοτες· ἀπὸ] Al. χεῖ-
 λει ἐσάοτες. Cæterum qua ratione, ἐφεσάο-
 τες, hic ultimam producat; vide ad α'. 51.
 Ver. 53. περῆσαι] Vide supra ad α'. 67.
 Ver. 54. ἰππεφίης] Barnesius, ἰππεφίης,

- "Εσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέεσι.
 60 Δὴ τότε Πελυδάμας θρασὺν "Εκτορα εἶπε παρασᾶς·
 "Εκτορ τ', ἢδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοί, ἢδ' ἐπικέκρων·
 "Αφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκείας ἵππας·
 "Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 "Οξέες ἐσᾶσιν, προτὶ δ' αὐτὰς τεῖχος "Αχαιῶν·
 65 "Ενθ' ἔπως ἐσὶν καταβήμεναι, ἐδὲ μάχεσθαι
 "Ἰππεῦσι· σείνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἴω.
 Εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλετ' ἀρήγειν,
 "Ἡ τ' ἂν ἔγωγ' ἐδέλοισι καὶ αὐτίκα τῷτο γενέσθαι,
 70 Νανύμεας ἀπολέσθαι ἀπ' "Αργεος ἐνθάδ' "Αχαιῆς·
 Εἰ δέ χ' ὑποσρέψωσι, παλίσσις δὲ γένηται
 "Εκ νῆων, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὄρυκτῇ,

- Intrasset; pedites vero animo-incitato-cupiebant, si perficere possent.
 60 Tum vero Polydamas audaci Hectori dixit astans;
 "Hectorque, et alii Trojanorum duces, atque sociorum;
 "Temere per fossam impellimus veloces equos:
 "Ea quippe admodum difficilis transitu: valli enim in illa
 "Acuti stant, et ad ipsos murus Achivorum:
 65 "Illuc nullo modo licet descendere, neque pugnare
 "Equitibus: angustiae enim sunt, ubi eos sauciatum iri puto.
 "Quod si jam omnino animo-inimico Græcos perdit
 "Jupiter altitonans, Trojanisque vult auxiliari;
 "Sane equidem ego vellem vel statim hoc effectum,
 70 "Inglorios perire procul-ab Argis hic Achivos:
 "Sin vero conversi fuerint, et repulerint nos
 "A navibus, et fossæ impegerimus profundæ;
 64 ἐσᾶσι] MS. recte. Ibid. περὶ δ' αὐτῶν] MS. F. 65 ἐσῇ] MS. edd.
 præter T. recte. 70 νανύμεας] A. 2. 5. J.

vel ἰππεφίης. Clark. Male. Est enim hoc
 epitheton aptum κρημνοῖς. Similiter Od.
 κ'. 131. ἐπηρεφίης πέτρας dixit, ubi Schol.
 min. ἤτοι ἀνωθεν ἐπηρεφίης, ἢ ἐπικεκλιμένας.
 neque enim ibi licet intelligere tectas aqua
 petras, occulta saxa. quo forte respexit
 Hesych. in h. v. Ern.
 Ver. 55. "Εσασαν] Videntur mihi no-
 dum in scirpo quærere, qui vocem hanc
 ex ἐσῆκεισαν nescio qua analogia contrac-
 tam volunt. Revera, qua analogia fac-

tum est ex τίθημι, ἔθεσαν ex δίδωμι, ἔδοσαν·
 eadem fit ex ἔσημι, ἔστασαν.
 Ver. 58. εὐτροχόν] Al. εὐζρόν.
 Ver. 61. "Εκτορ τ',] Al. "Εκτορ τ'.
 Ver. 64. προτὶ] Al. ποτὶ. Quod idem
 est.
 Ver. 66. τρώσεσθαι] Turpissime hic ver-
 sio Barnesiana: "sauciatos iri." Ac si,
 iri, esset videlicet ex verbo, sum.
 Ver. 67. Εἰ μὲν γὰρ] Refertur istud
 γὰρ, non ad id, quod proxime præcessit,

- Οὐκέτ' ἔπειτ' οἶα εἰδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 "Αφορρόν προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 75 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειδόμεθα πάντες·
 Ἴππες μὲν δερᾶποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 Αὐτοὶ δὲ πρυλῆες, σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Οὐ μενέεσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρε πείρατ' ἐφῆπται.
 80 "Ως φάτο Πελυδάμας· ἄδε δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπή-
 Λύτικα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε. [μῶν
 Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 Ἀλλ' ἀποβάντες ὄρεσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορα δῖον.
 Ἰνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 85 Ἴππες εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
 Οἱ δὲ διασάντες, σφείας αὐτὲς ἀρτύναντες,
 Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

"Non deinceps puto ne nuncium quidem reversurum

"Retro ad urbem, elapsam, iterum ad pugnam-conversis ab Achivis

75 "Verum agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:

"Equos quidem famuli contineant prope fossam,

"Ipsi vero, pedibus, armis induti,

"Hectorem omnes sequamur conferti: at Achivi

"Non sustinebunt, siquidem ipsis exitii fines impendent."

80 Sic dixit Polydamas; placebatque Hectori consilium tutum:

Statim itaque de curribus cum armis desiliit in terram.

Ac ne ceteri quidem Trojani in equis convenerunt;

Sed desilierunt cum impetu, ut viderunt Hectorem nobilem.

Aurigæ quidem deinde suo præcepit quisque,

85 Ut equos bene ex ordine coërcerent illic ad fossam:

Ipsi vero in-ordines digesti, se ipsos instruentes,

In quinque-agmina distributi, simul duces sequebantur.

74 προτὶ] edd. vett. 75 ἐγὼ] Id. edd. præter T. 80 αὖθ'] MS. αὖθ', edd. vett.

sed ad id quod elegantius reticetur: "Nec
 "me, quæso, minus fortem animosumve
 "existimes; NAM si," etc. Vide supra
 ad ε'. 22.

Ver. 68. βάλειν ἀσπίδα.] *Al.* βάλειν νί-
 πον. Minus recte. Multo enim hic præ-
 stat βάλειν, quam βάλειν.

Ver. 70. Νονίμους ἀπολίσσθαι] Nulla ex

analogia produci potest istud ὅ. Utrum
 vero νονίμους, æque ac νονίμους, pronun-
 ciarint Iones, non liquet. *Clark.* Νονί-
 μους hinc profert Etym. M. est hæc lectio
 MS. Lips. et edd. Fl. A. 1. R. Schol.
 Lips. verbum eodem modo interpretatur.
 quo Etym. M. et fieri ait ἀπολίσσθαι τὸ
 male. *Ern.*

- Οἱ μὲν ἅμ' Ἐκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πελυδάμαντι,
 Οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλις
 90 Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
 Καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 Ἄλλον, Κεβριόναο χερεῖονα, κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 Τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἤρχε, καὶ Ἀλκάδοος, καὶ Ἀγήνωρ.
 Τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος, καὶ Δηϊφοβος θεοειδὴς,
 95 Υἱε δὴ Πριάμοιο, τρίτος δ' ἦν Ἀσῖος ἥρωες,
 Ἀσῖος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμῷ ἀπὸ Σελλήεντος.
 Τῶν δὲ τετάρτων ἤρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο
 Αἰνεΐας· ἅμα τῷγε δὴ Ἀντήνορος υἱε,
 100 Ἀρχίλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγανκλειτῶν ἐπικέρων,
 Πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Ἀσεροπαῖον.

Alii quidem cum Hectore ierunt et eximio Polydamante,

Qui plurimi et fortissimi erant, cupiebantque maxime

90 Muro rupto cavas ad naves pugnare:

Et ipsos Cebriones tertius sequebatur; apud currus autem

Alium, Cebrione deteriore, reliquit Hector.

Aliis vero Paris præfuit, et Alcathous, et Agenor.

Tertiis autem Helenus et Deiphobus divina forma præditus.

95 Filii duo Priami; tertiusque erat Asius heros,

Asius Hyrtacides, quem ab Arisba vexerant equi

Rutili, magni, fluvio a Selleente.

At quartorum ductor erat strenuus filius Anchisæ

Æneas: cumque eo duo Antenoris filii,

100 Archilochusque Acamasque, pugnae periti omnigenæ.

Sarpedon vero dux erat inclytorum sociorum;

Assumpsitque Glaucum, et Mavortium Asteropæum:

85 Ἐπ' ἴδον] A. 3. 87 πάντα κοσμ.] A. 2. J. 88 Ἐκτορι] MS. 91
 Κεβριόναο] A. 2. 3. J.

Ver. 73. ἀπολίσσθαι] Vide supra ad α'.

Ver. 77. σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες.] Re-

fertur istud, σὺν τεύχεσι, non ad θωρηχθέν-

τες, sed ad ἐπώμεθα. Vide supra ad 9'.

350. et ad λ'. 49.

Ver. 80. ἀπὸ νηυσιν] *Al.* ἀμύμονι.

Ver. 81. σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.] Vi-
 de supra ad γ'. 29.

Ver. 82. ἠγερέθοντο.] *Al.* ἠερέθοντο. Sed
 ista vox non est, eo significatu, Homérica.

Ver. 86. σφείας αὐτὲς.] Pronunciabatur
 σφῆας. Nam σφῆας ultimam producit.

Ver. 90. Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ
 μάχεσθαι] *Al.* Τεῖχος εἰ ῥῆξεν, καὶ ἐκαστὸν

- Οἱ γὰρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 Τῶν ἄλλων, μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 105 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
 Βάν ῥ' ἰδυὺς Δαναῶν λελημένοι, ἐδὲ τ' ἔφαντο
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 "Ενθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκροισι,
 Βελῆ Πελυδάμαντος ἀρωμήτοιο πίδοντο·
 110 Ἄλλ' ἐχ' Ὑρτακίδης ἔδελ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Αὔδι λιπεῖν ἵππες τε καὶ ἡνίοχον Δεράποντα,
 Ἄλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι Δοῆσι,
 Νήπιος, ἐδ' ἄρ' ἐμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 Ἴπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 115 Ἀψ' ἀπονοσήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνέμοεσσαν·
 Πρὸςθεν γὰρ μιν μοῖρα δυσάνυμος ἀμφεκάλυψεν

Hi enim ei visi sunt eximie esse fortissimi

Cæterorum, post se ipsum scilicet; ipse vero antecellebat etiam omnes.

- 105 Hi igitur, postquam se firme aptassent affabre factis boum-tergoribus,
 Iverunt recta in Danaos animosi, neque amplius putabant
 Sustenturos, sed in navibus nigris casuros.

Tum cæteri Trojani, et longe-vocati socii,

Consilio Polydamantis inculpati paruerunt:

- 110 At non Hyrtacides voluit Asius princeps virorum,
 Illic relinquere equos et aurigam famulum;
 Sed una-cum ipsis accedebat ad naves veloces,
 Demens; neque enim erat, malo fato evitato,
 Equis et curribus exultans a navibus

- 115 Retro reversurus ad Ilium ventosam:

Prius enim eum fatum infaustum circumtexit

105 οἱ δ' ἐπὶ] MS. 107 μελαίνῃσι] MS. A. 2. 3. J. T. recte. 108 τυκτῆσι] MS. 110 ἀλλ' ἐκ] A. 2. 3. J. 112 αὐτοῖσι] MS. recte. et sic mox debebat esse πύλασι.

σιν πυλὶ νῆας. Nempe ex ver. 198. infra.

Ver. 100. Ἀρχίλοχος] Ita edidit Barnesius, ex β'. 823. *Al.* Ἀρχίλοχος.

Ver. 103. Οἱ γὰρ οἱ εἴσαντο] Qua ratio-
 ne, γὰρ, hic producat, etiam extra cæ-
 suram; vide supra ad α'. 51. n. 10.

Ibid. διακριδὸν] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 106. οὐδὲ τ'] *Al.* οὐδ' ἐτ'. Sicuti
 infra, ver. 125. ἔφαντο γὰρ ὑπὸ κῆρας
 Σχήσεσθ'.

Ver. 112. πύλασιν] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 117. Ἐγχεῖ Ἰδομενεὺς] Infra v. 387.
 Cæterum, Ἰγχι, numerosius hic scribitur,
 quam Ἰγχι, ut recte notavit Barnesius.

Ver. 120. et 124. Τῇ ῥ' ἵππες, et, Τῇ ῥ'
 ἰδυὺς] *Hac utique.* Non enim vacat istud
 ῥα, sed sententiam cum præcedente, τῇ
 περ, connectit.

- Ἐγχεῖ Ἰδομενεὺς ἀγαυῆ Δευκαλίδας.
 Εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 Ἐκ πεδὶς νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
 120 Τῇ ῥ' ἵππες τε καὶ ἄρμα διήλασεν, ἐδὲ πύλῃσιν
 Εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχῃα·
 Ἄλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνδρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 Ἐκ πολέμου φεύγοντα σωσείαν μετὰ νῆας.
 Τῇ ῥ' ἰδυὺς φρονέων ἵππες ἔχε· τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
 125 Ὀξεία κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ ἐκέτ' Ἀχαιῆς
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι·
 Νήπιοι ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἄνδρας εὖρον ἀρίστους,
 Υἱὰς ὑπερδύμους Λαπιδάων αἰχμητῶν,
 Τὸν μὲν, Πειριδὸς υἱὸν, κρατερὸν Πολυποίτην,
 130 Τὸν δὲ, Λεοντῆα, βροτολοιγῶ ἴσον Ἀρηί·

Ex hasta Idomenei præclari Deucalionidæ.

Irruit enim navium ad sinistram-partem, qua Achivi

Ex campo redibant cum equis et curribus:

- 120 Hac equosque et currum egit, neque in portis

Invenit occlusas januas, et longum vectem oppessulatum;

Sed apertas tenebant viri, si quem sociorum

E bello fugientem salvum-reciperent ad naves.

Hac utique recta animo-elato equos dirigebat; et sui simul sequebantur

- 125 Acutum clamantes; Putabant enim non amplius Achivos

Sustenturos esse, sed in navibus nigris casuros;

Dementes: in portis quippe duos viros invenerunt fortissimos,

Filios animosos Lapitharum bellicosorum;

Alterum quidem, Pirithoi filium strenuum Polypættem,

- 130 Alterum vero, Leonteum, hominum-perniciiei parem Marti:

118 ἐρίστους] MS. 119 νίσσοντο] MS. Ibid. ἵπποισι] MS. edd. pr. T. 120

ὄχματα] F. A. 1. 122 ἐταίρων] MS. edd. præferendum si consensus libro-
 rum valet. 125 κεκλήγοντες] F. A. J. 126 μελαίνῃσι] MS.

Ver. 121. ἐπικεκλιμένας] Vide supra ad
 α'. 509. et 314.

Ver. 122. εἴ τιν' ἐταίρων Ἐκ πολέμου φεύ-
 γοντα σωσείαν] Virgil.

Qui cursu portas primi irrupere patentes,

Hos inimica super mixto premit agmine turba.

Pars claudere portas,

Nec sociis aperire viam;

oriturque iniserrima cædes

Defendentum armis aditus, inque arma ruen-

tium.

Æn. XI, 879.

Irrumpunt, aditus Rutuli ut videre patentes.

Æn. IX. 683.

Ver. 125. κεκλήγοντες] Vide supra ad
 β'. 314. et ad γ'. 31.

Ver. 127—132. ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀρί-
 στους — ὡς ὅτι τι δρύεις] Virgil.

Pandarus et Bitias

Portam, quæ ducis imperio est commissa, reclu-
 dunt

Freti armis; ultroque invitant mœnibus hostem.

Ipsi intus dextra ac læva pro turribus astant,

- Τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 Ἔσασαν, ὥς ὅτε τε δρύες ἔρῃσιν ὑψικάρῃνοι,
 Αἴτ' ἀνεμον μίμνεσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
 Ρίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖται.
 135 Ὡς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιδότες, ἡδὲ βίῃφι,
 Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, ἐδ' ἐφέβοντο.
 Οἱ δ' ἰδὺς πρὸς τείχος εὐδμητόν, βόας αὔας
 Ὑφός' ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μεγάλῃ ἀλαλητῶ,
 Ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέσῃν,
 140 Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, Θόωνά τε, Οἰνόμαόν τε.
 Οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 Ὀρνυον, ἐνδον ἑόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν

Hi scilicet ante portas altas

Stabant, ut quando quercus in montibus proceræ,
 Quæ quidem ventum sustinent et pluviam dies omnes,
 Radicibus magnis late-porrectis hærentes.

- 135 Sic utique hi manibus freti atque viribus,
 Manebant advenientem magnum Asium, neque fugiebant.
 Illi vero recta ad murum bene-structum, tergora-boum arida
 In altum elevantes, ibant magno cum fremitu,
 Asium circa regem, et Iamenum, et Orestem,
 140 Asiademque Acamanta, Thoonaque, Enomaumque.
 Atque hi [*Polypates et Leonteus*] adhuc quidem bene-ocreatos Achivos
 Hortabantur, intus existentes, pugnare pro navibus:

132 ὅτε δρύες] MS. F. excidit τε neglecta repetitione syllabæ ultimæ in
 ὅτε, quæ semel scripta in antiquioribus libris bis legenda erat. 134 μ-
 ζῃσι] MS. 136 ἐδὲ φέβοντο] Id. 139 Ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα. Θόωνα τε.
 Οἰνόμαον τε] MS. excidere καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέσῃν Ἀσιάδην δ' Ἀκάμαντα.
 scripta in marg. man. rec. Fl. etiam habet Ἀδάμαντα.

Armati ferro, et cristis capita alta corusci.
 Quales aëriæ, liquentia flumina circum,
 Sive Padi ripis, Athesim seu propter amœnum,
 Consurgunt geminæ quercus, intonsaque cœlo
 Attollunt capita, et sublimi vertice nutant.

Æn. IX. 675.

Quo de loco, ita *Macrobius*: "Græci mi-
 "lites *Polypates* et *Leonteus* stant pro
 "portis, et immobiles *Asium* advenien-
 "tem hostem velut fixæ arbores oppe-
 "riuntur. Hactenus est Græca descrip-
 "tio: Verum Virgiliana, *Bitian* et *Pan-*
 "darum portam ultro recludere facit, ob-
 "laturos hosti, quod per vota quære-
 "bat, ut compos castrorum fieret, per

"hoc futurus in hostium potestate. Et
 "geminis herōas modo turres vocat, mo-
 "do describit luce cristarum coruscos.
 "Nec arborum, ut ille, similitudinem
 "prætermisit; sed uberius eam pulchri-
 "usque descripsit." Lib. V. c. 11.

Ver. 131. Τὼ μὲν ἄρα] Vocabuli, ἄρα.
 ea fere hic vis est, ac si Latine scribas;
 "Hi quidem, ut dictum est," etc.

Ver. 132. Ἔσταν] Vide supra ad ver. 55.

Ver. 139. Ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα.] Male
 vertitur h. l. *Asium* circa regem etc. gignit
 enim ambiguitatem. Immo: *Asius* rex,
 et *Iamenus* et *Orestes* etc. *Ern.*

Ver. 141. εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς — ἐνδον

- Αὐτὰρ ἐπειδὴ τείχος ἐπισσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 145 Ἐκ δὲ τὼ αἰῶντες, πυλάων πρὸςθε μαχέσθην,
 Ἀγροτέροισι σύεσσιν ἰοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσι
 Ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 Δοχμῷ τ' αἰῶσσαντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 Πρυμνὴν ἐπτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 150 Γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται.
 Ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ σῆθεσφι φαεινὸς,
 Ἀντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 Λαοῖσιν καδύπερθε πεποιδότες, ἡδὲ βίῃφιν.
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων

Sed postquam in murum ruentes animadverterunt

Trojanos, Danaorumque ortus est clamorque fugaque;

- 145 Tum tandem hi duo erumpentes, portas ante pugnabant,
 Agrestibus apris similes, qui in montibus
 Virorum atque canum excipiunt tumultum advenientem,
 Obliquoque impetu-ruentes, circa se frangunt sylvam,
 Ad radices usque excidentem, subtusque stridor dentium
 150 Oritur, donec aliquis jaculatus vitam eis eripuerit:
 Sic horum resonabat æs in pectoribus lucidum,
 Hinc illinc percussorum: valde enim fortiter præliabantur,
 Copiis superne freti, atque propriis viribus.
 Illi quippe saxis-missilibus, bene-ædificatis a turribus

142 ἰόντας] F. A. J. male. 144 γένετο ἰαχὴ] MS. F. A. J. 146. ἰοικό-
 τες] Edd. 149 ἐπτάμνοντες] MS. sed σ eraso: recte ut 146. 150 σ]
 abest F. A. J. 151 σῆθεσι] MS. pro σῆθεσι, quod habet ed. R. 153
 λαοῖσι] MS. edd. vett.

ἰόντας.] *Al.* εὐκνήμιδας Ἀχαιῶν, — ἐνδον ἰόν-
 τας. Minus recte. Opposita enim sunt,
 ἐνδον ἰόντας, et ἐκ τοῦ αἰῶντες.

Ver. 142. Ὀρνυον.] *Barnesius* emenda-
 vit, Ὀρνυον. Sed nihil opus.

Ver. 144. γίγνεται ἰαχὴ τε φόβος τε,] De
 harum vocum prosodia, vide supra ad δ.
 456. *Virgil.*

It clamor totis per propugnacula muris.

Æn. IX. 664.

Ver. 145. Ἐκ δὲ τὼ αἰῶντες.] Supra, ver.
 127. Cæterum quod hic annotat *Barnes-*
ius, τὸ, "Δὲ" παρίλκει, absurdum est.
 Nam enim vim habet, ac quod aiunt La-

tini, tum vero etc. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 146. ἰοικότε.] Ita edidit *Barne-*
sius, recte. Sed et *Eustathius*, in Com-
 mentario, ita scripsit. *Al.* ἰοικότες, male.
Clark. ἰοικότε habet etiam MS. *Lips.*
 vid. et Var. Lect. ad 149. *Ern.*

Ver. 148. ἄγνυτον.] Sicut ex *ἰδωμι*, δι-
 δοτον ita ex ἄγνυμι, ἄγνυτον. Vide supra
 ad γ'. 260. Neque in his ulla unquam
 est licentia.

Ibid. ὕλην.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 150. γίγνεται.] *Al.* γίνεται. Quod
 perinde est. Nam γίνεσθαι primam produ-
 cit.

- 155 Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 Νῆων τ' ἀκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
 " Ἀς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκίοεντα δονήσας,
 Ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πελυδοτείρῃ·
 " Ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον, ἡμὲν Ἀχαιῶν,
 160 Ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὖτευν,
 Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 Δὴ ῥά τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ᾧ πεπλήγετο μηρῷ
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλασήσας ἔπος ἤυδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο

- 155 Jaculabantur, propugnantes sibique ipsis et tentoriis,
 Navibusque velocibus: Nives autem ut cadunt in terram;
 Quas ventus vehementer-flans, nubes opacas agitans,
 Crebras e-sublimi-effundit in terram almam:
 Sic horum e manibus tela fluebant, tam Achivorum,
 160 Quam etiam ex Trojanorum: galeæ autem circum raucum sonabant
 Percussæ ingentibus-saxis, et clypei umbonibus-muniti.
 Tum vero ingemuitque et sua percussit femora
 Asius Hyrtacides, et indignatus verbum dixit;
 " Jupiter pater, igitur jam et tu fallax factus es

159 Βίλια μίον] MS. placet. est enim lenius et suavius. Sic et alii MSS.
 apud Barnesium. 160 αὖτευν] A. 2. 3. J. quod et ipsum rectum est.

Ver. 153. Λαοῖσιν καθύπερθε] *Al.* Λαοῖσι.
 Quod et ferri potest. Vide ad α'. 51. n.
 8. *Clark.* Immo, quod recipiendum erat.
 vid. Var. Lect. *Epp.*

Ver. 154. χειμαδίαισιν — ἐπὶ πύργων]
 Virgil.

Saxa quoque infesto volvebant pondere, si qua
 Possent tectam aciem perrumpere. —
Æn. IX. 512.

Ver. 156. νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,] U-
 troque modo recte se habebit constructio:
 sive scribatur, νιφάδες δ' ὡς, πίπτον ἔραζε·
 ut πίπτον scilicet referatur ad χειμαδία· sive
 scribatur, νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε· ut re-
 feratur πίπτον ad νιφάδες. Tam enim co-
 hærent tempora, πίπτον et κατέχευεν, quam
 πίπτον et βάλλον. Virgil.

Sternitur omne solum telis: —

— pugna aspera surgit:

Quantus ab occasu veniens pluvialibus hædis
 Verberat imber humum; quam multa grandine
 nimbi

In vada præcipitant, cum Jupiter horridus Aus-
 tris
 Torquet aquosam hyemem, et cælo cava nubila
 rumpit. *Æn.* IX. 666.

Telaque conjiciunt, proturbantque eminus hos-
 tem

Missilibus: —
 Ac velut, effusa siquando grandine nimbi
 Præcipitant, —

— sic obrutus undique telis
Æneas. — *Æn.* X. 501.

— Fundunt simul undique tela
 Crebra, nixis ritu, cælumque obtexitur umbra.
Æn. XI. 610.

Ver. 159. ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον,] Virgil.

— Telorum effundere contra
 Omne genus Teucri. — *Æn.* IX. 509.

Ver. 160. κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὖτευν.
 Virgil.

— Tum scuta cavæque
 Dant sonitum flictu galeæ. — *Æn.* IX. 666.

- 165 Πάγχυ μάλ'· ἐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιῆς
 Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 Οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἢ μέλισσαι,
 Οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἐπὶ παιπαλοέσση,
 Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 170 Ἄνδρας θρηνητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων·
 " Ὡς οἷγ' ἐκ ἐθέλεσι πυλάων, καὶ δὴ ἴοντε,
 Χάσσεσθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ ἀλῶναι.
 " Ὡς ἔφατ', ἐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἔκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβέλετο κῦδος ὀρέξαι.

- 165 " Omnino: Non enim ego putabam herōas Achivos
 " Sustenturos nostrum robur et manus invictas:
 " At illi, ut vespæ in medio maculosæ, aut apes,
 " Nidos faciunt viam ad asperam,
 " Neque relinquunt concavam domum, sed manentes
 170 " Viros venatores, pugnant pro natis:
 " Sic illi nolunt a portis, tantum duo licet existentes,
 " Recedere, antequam vel interficiantur, vel capiantur."
 Sic dixit, neque Jovis flexit mentem hæc dicens:
 Hectorei enim ejus animus volebat hujus diei gloriam præbere.

167 ἢδὲ] Edd. omnes. 168 ποιήσονται] MS. a manu pr. sed corr. in ποι-
 ῶνται, ut est in F. A. J. 169 ἀπολείπουσιν] MS. edd. præter T. 173
 πύργων] A. 2. 3. J.

— Injectis sic undique telis
 Obruitur: Strepit assiduo cava tempora circum
 Timitu galea, et saxis solida æra fatiscunt.
Æn. IX. 807.

Ver. 161. Βαλλόμεναι μυλάκεσσι,] Virgil.

— Telis premit, omniaque arma
 Advocat, et ramis vastisque molaribus instat.
Æn. VIII. 249.

Ver. 162. ᾤμωξέν τε, καὶ ᾧ πεπλήγετο
 μηρῷ] De voce πεπλήγετο, vide supra ad
 γ'. 31. et ad β'. 314. Virgil.

— gemens — palmis percussa lacertos.
Æn. VII. 501. 503.

Ver. 164. ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτί-
 τυξο] Virgil.

— Fallax haud ante repertus
 Hoc uno responso animum delusit Apollo.
Æn. VI. 343.

Ver. 167. αἰόλοι,] *Eκτίθηται, ὡς καὶ ἀλ-*

λαχῆ φησι, " Πόδας αἰόλον ἵππον." *Schol.*
 Τὸ μέσον συνεχῶς κινῶμενοι καὶ εἰλόμενοι.
Porphyr. *Quæst. Homeric.* 3. Vide su-
 pra ad β'. 816.

Ibid. ἢ μέλισσαι,] Ita edidit *Barnesius*;
 Recte. Sed et *Eustathius*, in *Commen-*
 tario, ita legit. *Al.* ἢδὲ μέλισσαι. *Clark.*
 Ἡ habet etiam MS. Lips.

Ver. 168. Οἰκία ποιήσονται] *Al.* ποιήσων-
 ται.

Ver. 171. καὶ δὴ ἴοντε,] *Supra*, ver.
 127. 145.

Ver. 172. ἢ κατακτάμεν, ἢ ἀλῶναι,]
Versio Wetsteniana: vel interficiant alios,
vel ipsi capiantur. Minus recte.

Ver. 174. γὰρ οἷ] Qua ratione, γὰρ, hic
 producat, item *Stân*, ver. 176. vide supra
 ad α'. 51. n. 10.

Ver. 175.] *Schol.* Lips. tradit hunc lo-
 cum reprobatum esse ab *Aristarcho*, quod
 portarum mentio fiat, cum una fuerit, de

- 175 Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν
Ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεῶν ὧς, πάντ' ἀγορεύσαι.
Πάντη γὰρ περὶ τείχος ὁρώρει Δεσπιδάες πῦρ,
Λαίινον Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
Νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέιατο θυμῷ
180 Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα·
Ἐνθ' αὖ Πειριθόος υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,
Δεξιὶ βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαγῆς·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν· ἀλλὰ διὰ πρὸ
185 Αἰχμὴ χαλκείῃ ῥῆξ' ὅσέον· ἐγκέφαλος δὲ
Ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.

- 175 Alii interim circa alias pugnam pugnabant portas:
Difficile vero me hæc, deum tanquam, omnia proloqui;
Undiquaque enim circa murum excitatus est immane-ardens ignis,
Lapideum: Argivi autem, mæsti licet, necessitate
Pro navibus pugnabant: dii vero tristes-erant animo
180 Omnes, quotquot Danaïs in prælio favebant.
Commiserunt autem Lapithæ pugnam et prælium:
Tum utique Pirithoi filius, fortis Polypoetes,
Hasta percussit Damasum per galeam æreis-munitam-malis:
Neque ærea galea prohibuit; sed penitus
185 Cuspis ærea perrupit os; cerebrumque
Intus totum fœdatum est; domuitque ipsum ardentem:

179 ἡμύνοντο] F. A. J. Ibid. θυμῶν] A. 2. 3. J. 185 κυνέη] MS. male.
188 τίς] A. J. R. T.

qua hic sermo, et propter verba ἀργαλέον
δὲ με ταῦτα etc. et quomodo ejus crisi
occurrit Pius, Grammaticus, quem in
Commentatoribus Homerī commemorat
Etym. M. Ern.
Ver. 177. περὶ τείχος ὁρώρει Δεσπιδάες
πῦρ] De voce, ὁρώρει, vide supra ad β'.
310. Est autem Δεσπιδάες πῦρ, hoc in
loco, τὸ θεῖον τῆς μάχης. Quod præferre
videtur Eustathius, ut ignis revera intelli-
gatur, minus hic aptum est. Virgilius,
in re diversa, apte;

— Undique clamor
Tollitur; invadunt, et fossas aggere complent:
Ardenτες tædas alii ad fastigia jactant.

Æn. IX. 566.

Clark. Priorem interpretationem habet

etiam et præfert Schol. Lips. commemo-
rata tamen et altera, quæ proprie capit
nomen ignis. Idem Scholiastes admonet:
ὁποσικτιὸν δὲ τις τὸ πῦρ τὸ γὰρ τίς τις ἐστὶ
λαίινος, οἱ δὲ καὶ τὸ πῦρ. Ern.

Ver. 178. ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ'.
260.

Ver. 179. ἀκαχέιατο θυμῷ] Al. ἀκαχέια-
το, et θυμῷ.

Ver. 181. Λαπίθαι] Supra, ver. 128.

Ver. 183. κυνέης διὰ χαλκοπαγῆς — ἐγ-
κέφαλος δὲ] Virgil.

— telumque aurata ad tempora torquet:
Olli per galeam fixo stetit hasta cerebro.

Æn. XII. 536.

Ver. 185. Αἰχμὴ χαλκείῃ] Al. Αἰχμὴ
ἰμίνη. Id quod, propter χαλκείῃ in ver-

- Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάρϊζεν.
Τίον δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς, ὅζος Ἀρης,
Ἴππομαχον βάλε δεξιῇ, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
190 Αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὅξυ,
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δὲ οὐμῖλε,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίνην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος ἔδει ἐρείσθη.
Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα, καὶ Ἰαμενόν, καὶ Ὀρέσην,
Πάντας ἐπασσυτέρως πέλασε χθονὶ πελυβοτείρῃ.
195 Ὅφρ' οἱ τὲς ἐνάρϊζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
Τόφρ' οἱ Πελυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κῆροι ἔποντο,
Οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλις
Τείχος τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.

- Deinde vero Pylonem et Ormenum interfecit.
Filiū item Antimachi Leonteus, ramus Martis,
Hippomachum percussit hasta, ad balteum assecutus.
190 Deinde autem ex vagina extracto ense acuto,
Antiphatem quidem primum, impetu facto per turham,
Percussit cominus; atque is supinus solo allisus est:
Tum dein Menonem, et Iamenum, et Orestem,
Omnes alios-super-alios admovit terræ almæ.
195 Dum ii hos interfectos-spoliabant armis coruscis,
Interea Polydamantem et Hectorem juvenes sequebantur,
Qui plurimi et fortissimi erant, ardebantque maxime
Murumque perrumpere, et incendere igne naves:

189 βαλ' ἐν δεξιῇ] MS. male. 190 ἐρυσσάμενος] edd. 193 Μένωνα] MS.
194 πέλασεν] A. 2. 3. J. 198 ῥῆξαι — ἐνιπρῆσαι] MS.

su præcedente, non videtur prorsus con-
temnendum. Clark. ἰμίνη est ex uno
Cod. Barnes. Edd. omnes habent χαλκείῃ.
Ern.

Ver. 186. μεμαῶτα] Vide supra ad β'.
318.

Ver. 188. Τίον δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς, —
Ἴππομαχον] Vulgo, υἱὸς. Sed recte
ex MSS. et ex Eustathii commentario re-
stituit Barnesius, υἱόν. Non enim Anti-
machi filius erat Λεοντεὺς, sed Coronί. Su-
pra β'. 745. Clark. In MS. est ultima
litera σ in litura: Clare apparet, ante
fuisse v. υἱόν habet ed. Floz. Ern.

Ver. 190. ἐρυσσάμενος] Ita edidit Bar-
nesius; recte. Nam ἐρυσσάμενος, quod ha-

bent Vulgati, secundam corripit. Clark.
ἐρυσσάμενος est in MS. Lips. Ern.

Ver. 194. πέλασεν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 198. ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι] Al. ῥή-
ξιν καὶ ἐνιπρῆσαι.

Ver. 200 Ὅφρ' οἱ τὲς ἐνάρϊζον]

Hic Jovis altisoni subito pinnata satelles
Arboris e trunco, serpentis caucia morsu,
— transiēgens unguibus anguem
Semianimum, et varia graviter cervice micap-
tem:

Quem se intorquentem lanians —

Abjicit efflantem, —

Seque obitu a solis nitidos convertit in ortus.

Cic. de Divinat. lib. I. 4. 47.

Namque volans rubra fulvus Jovis ales in æ-
thra, —

- Οἱ ῥ' ἐτι μερμήριζον, ἐφεσάοτες παρὰ τάρφρῳ·
 200 "Ορνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργαν,
 Φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 Ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ ἔπω λήθετο χάρμης·
 Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος, παρὰ δεξιὴν,
 205 Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔδεν ἦκε χαμαῖζε,
 Ἀλγίσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ·
 Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆσ' ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

Hi tamen adhuc anxie-deliberabant, stantes ad fossam:

- 200 Augurium enim ipsis supervenit transire cupientibus,
 Aquila altivolans, ad sinistram copias dividens,
 Cruentatum serpentem gestans unguibus immanem,
 Vivum, adhuc palpitantem; necdum is oblitus erat pugnae:
 Percussit enim ipsam tenentem ad pectus, prope collum,
 205 Contortus retro; Illa autem a se demisit in terram,
 Dolens angoribus, mediumque dejecit in agmen:
 Ipsaque clangens avolavit flatibus venti.
 Trojani vero cohorrerunt, ut viderunt maculosum serpentem

204 Περὶ δεξιῇ] MS. 206 κάββαλ'] MS. F. A. 1. 207 πνοιῆσ' sine
 apostropho MS. sic et MS. Urat. sed Gl. iota sub η notavit.

Cyenum excellentem pedibus rapit improbus
 uncis,

donec vi victus et ipso

Pondere defect, praedamque ex unguibus ales
 Projecit fluvio, penitusque in nubila fugit.

Æn. XII. 247.

Utque volans alte raptum cum fulva draconem
 Fert aquila, implicuitque pedes, atque ungui-
 bus hasit:

Saucius at serpens sinuosa volumina versat,
 Arrectisque horret squamis, et sibilat ore
 Arduus insurgens; illa haud minus urget obunco
 Luctantem rostro, simul æthera verberat alis.
 Æn. XI. 751.

De quo posteriore loco Macrobius: "Vir-
 gilius solam aquilæ prædam refert, nec
 "Homericæ aquilæ omen advertit; quæ
 "et sinistra veniens vincentium prohibe-
 "bat accessum, et accepto a captivo ser-
 "pente morsu prædam dolore dejecit; fac-
 "toque tripudio solistimo, cum clamore
 "dolorem testante prætervolat: His præ-
 "termisiss, quæ animam parabola da-
 "bant, velut exanimam in Latinis versi-

"bus corpus remansit." Lib. V. cap. 15.
 Verum (ut recte notavit Poppius) non hæc
 omnia vitio erant vertenda Virgilio; quia
 aliam ad rem adduxit hanc similitudinem
 Virgilius, ad aliam Homerus.

Ibid. περισσίμηναι] Vide supra ad α'. 67.
 Ibid. μεμαῶσιν.] Vide ad β'. 818.

Ver. 201. ἐπ' ἀριστερὰ] Ζητείται πῶς ὁ
 Ζεὺς ἐπικρατεσιεὺς δίδων ποιῆσαι τὰς Τρῶας,
 σημειῶν αὐτοῖς καλυπτικὸν ἀποπέμπειν — καὶ
 ἰσχυρῶς, ὅτι νίκην μὲν ἰβέλειτο τοῖς Τρῶσιν,
 ἐξελίξιν δὲ τὸ δῖος τῶν Ἑλλήνων. Schol. In-
 epte admodum. Non enim victoriam
 erant reportaturi Trojani, sed e manibus
 jamjam partam dimissuri, ver. 223. etc.
 Neque hoc signum omnino viderunt
 Græci, sed aliud et diversum, ver. 254.
 Clark. Recte judicat Clarkius: sed ver.
 254. nullum commemoratur prodigium
 aut auspiciū ad Græcos proprie perti-
 nens. Ern.

Ver. 204. παρὰ δεξιῇ] Αἱ περὶ δεξιῇ.
 Ver. 205. ἀπὸ ἔδεν] Qua ratione, ἀπὸ

- Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας Αἰγίοχοιο.
 210 Δὴ τότε Πηλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παρασάς·
 Ἑκτορ, αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν
 Ἑσθλὰ φραζομένα· ἐπεὶ ἔδδ' ἐμὲν ἔδδ' εἰσικεν,
 Δῆμον εἶοντα παρὲξ ἀγορευόμεν, ἔτ' ἐνὶ βελῇ,
 Οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ, σὺν δὲ κράτος αἶεν ἀέζειν.
 215 Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
 Ὡδὲ γὰρ ἐκτελέεσθαι οἶμαι, εἰ ἐτέον γε
 Τρῶσιν ὄδ' ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

Jacentem in mediis, Jovis portentum Ægiocchi.

210 Ac tum quidem Polydamas audacem Hectorem allocutus est astans;

"Hector, semper quidem fere me increpas in concionibus,

"Quamquam recte monentem: uti quidem nequaquam par est,

"Civis qui sit, præter rectum dicere, neque in concilio,

"Neque unquam in bello, sed tuam potentiam semper augere.

215 "Nunc autem rursus proloquar, ut mihi videntur esse optima.

"Ne eamus cum Danaïs pugnaturi de navibus:

"Sic enim eventurum puto, si quidem vere

"Trojanis hoc augurium advenit transire cupientibus,

211 Ἀεὶ] F. A. 1. Ibid. ἀγορῇσιν] MS. male, at bene v. 212. ἴσικεν. 215
 νῦν αὖτ'] MS.

hic ultimam producat; item τι, ver. 198.
 vide supra ad α'. 51. n. 10.

Ver. 206. ἐνὶ κάββαλ' — πέτετο] Plato
 in Ione citat, ἐγκαββαλ' — ἔπειτο.

Ver. 207. Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο
 πνοιῆσ' ἀνέμοιο.] Καὶ αὐτοὶ τι δὴ κατασκευά-
 ζουσιν οἱ πρῆταί — πρὸς χεῖμα δρῶντες,
 οἰκία καὶ δηλωτικά τῶν ὑποκειμένων τὰ νό-
 ματα, — καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων
 ὡς ἔχει σαυτὶ, — "Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτε-
 "το πνοιῆσ' ἀνέμοιο." Dionys. Halicarn.
 περὶ συνδύσεως, §. 16. Vide supra ad β'.
 210. ad γ'. 363. ad δ'. 455. et 504.

Ver. 208. ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον
 ὄφιν] De voce, αἰόλος, mobilis; vide supra
 ad β'. 816. Cæterum, cum in promptu
 esset, ὄφιν αἰόλον ἴδον fieri non potest quin
 consulto dixerit, ἴδον αἰόλον ὄφιν ut, stu-
 pentibus serpente viso Trojanis, versus
 ipse nec opinato quasi diriguisset videatur.
 "Ἐστ' ὅσην κακοφανία δεινότητα ποιῇ, καὶ
 μάλιστα ἐὰν τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα δῇ τοι-
 αῦτης. "Ὡς περὶ τὸ Ὀμηρικόν, τὸ, "Τρῶες δ'

"ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν." Ἡ μὲν γὰρ
 καὶ εὐφρονότερος εἰπόντα πᾶσαι τὸ μέτρον, —
 "ὅπως ὄφιν αἰόλον ἴδον." Ἀλλ' ἔτ' ἂν ὀλίγων
 δυνάμεις ἴσικεν, ὥς ὅτι αὐτὸς. Demetr.
 Phaler. §. 267. Vide supra ad α'. 342.
 ad γ'. 363. ad δ'. 456. et ad λ'. 36. Clark.
 Non diriguisset versus vult Demetrius:
 longis pedibus hoc convenit. Miror non
 dixisse, primam in ὄφιν extra cæsuram
 produci propter adspirationem in syllaba
 altera ex nota ad α'. 51. n. 10. Immo
 Schol. Victor. ait celeritatem versus in
 tot breves syllabas desinentis exprimere
 terrorem et metum Trojanorum. vid. Vic-
 tor. ad Demetr. p. 122. Schol. Lips. ait,
 quosdam vocare hunc versum μινεῖν, alios
 Homerum exprimere voluisse speciem
 serpentis, cujus tenuissima cauda sit. Ap-
 paret laborasse Criticos antiquos, et meras
 esse conjecturas rationem reddere volenti-
 um rei inusitata. Ern.

Ver. 209. Διὸς τέρας Αἰγίοχοιο.] Virgil.

- Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,
 220 Φοινήμεντα δρᾶκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον,
 Ζῶν' ἄφαρ δ' ἀφείκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν·
 Ὡς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 Ῥηζόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴζωσι δ' Ἀχαιοὶ,
 225 Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 Πολλὰς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, ἅς κεν Ἀχαιοὶ
 Χαλκῷ δῶσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 Ὡδέ χ' ὑποκρίναιτο Διοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 Εἰδείη τεράων, καὶ οἱ πειδοίατο λαοί. [τῶρ
 230 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκ-
 Πυλῶδάμα, σὺ μὲν ἐκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·

- " Aquila altivolans, ad sinistram copias dividens,
 220 " Cruentatum serpentem portans unguibus immanem,
 " Vivum; citoque dimisit, antequam ad caros nidos pervenisset,
 " Neque effecit portans ut daret pullis suis:
 " Sic nos, etiamsi portas et murum Achivorum
 " Perruperimus robore magno, cesserintque Achivi;
 225 " Non fauste a navibus revertemur per easdem vias:
 " Multos enim Trojanorum relinuemus, quos quidem Achivi
 " Ære interfecerint pugnantes pro navibus.
 " Hac certe interpretatione responderit augur, qui vere animo
 " Peritus sit prodigiorum, et ei parcerint populi."
 230 Hunc autem torve intuitus allocutus est pugnam expediti-ciens Hector;
 " Polydama, tu quidem non jam mihi grata hæc dicis:

219 Hic versus est in marg. MS. a manu rec. in quo etiam est ἀτίς,
 et ἐριστερὰ ut 118. 227 Δηϊώσσει] MS. F. A. J.

— alto
 Dat signum celo, quo non presentius ullum.
 Æl. XII. 245.

Ver. 213. Δῆμον ἰόντα] Barnesius con-
 jicit, scribendum Δῆμον ἰόντα. Sed nulla
 idonea auctoritate.

Ver. 215. ἄριστα.] Al. ἄριστον.

Ver. 217. εἰ ἴτεόν γε] Virgil.

— si credere dignum est. Æl. VI. 173.

Ver. 224. σθένει μεγάλῳ.] Qua ratione,
 σθένει, hic ultimam producat; item δὲ,
 ver. 241. et παρὰ νηῖς, ver. 249. et ἰκύνει,
 ver. 261. et εἴγε, ver. 265. vide supra ad
 c. 51. n. 8.

Ver. 228. ὑποκρίναιτο] Vide supra ad
 a. 309.

Ver. 230. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β. 816.

Ver. 251. οὐκ ἔτ' ἐμὰ φίλα] Indicat
 vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hectori, et
 memoriam affixum, quod antea dederat
 consilium Polydamas, ver. 60—80—
 109. Ut recte annotavit Domina Dacier
 Clark. Sed hoc quoque argutum magi-
 quam verum. Non nimis propria vis
 τῷ ἔτι urgenda, quod sæpe eleganter
 Græci dicant, ubi nulla talis relatio ad
 præteritum, πλεονασμῶς. Sed tamen to-
 lerabilius est hoc, quam quod alii in lo-

- Οἷσθαι καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι.
 Εἰ δ' ἔτεόν δὴ τῷτον ἀπὸ σπεδῆς ἀγορεύεις,
 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
 235 Ὅς κέλεαι Ζητὸς μὲν ἐριγδέποιο λαδίσσαι
 Βελέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε.
 Τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
 Πείθεσθαι· τῶν ἔτι μετατρέπομ', ἐδ' ἀλεγίζω,
 Εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι πρὸς ἥν τ' ἡελιόν τε,
 240 Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε, ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.
 Ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειδόμεθα βελῇ,
 Ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 Τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;

- " Nosti et aliam sententiam meliorem hac excogitare.
 " Sin autem revera jam hanc serio dicis,
 " Utique tibi jam dii mentem ademerunt ipsi:
 235 " Qui jubes Jovis quidem altitonantis oblivisci
 " Consiliorum, quæ mihi ipse promisit et annuit.
 " Tu vero me alitibus alas-expandentibus jubes
 " Parcere; quos minime moror, neque curo,
 " Sive ad dextram vadant, ad auroramque solemque,
 240 " Sive ad sinistram isti, ad occasum obscurum.
 " Nos vero magni Jovis pareamus consilio,
 " Qui omnibus mortalibus et immortalibus imperat.
 " Unum augurium est præstantissimum, pugnare pro patria
 " Cur tu times pugnam et prælium?

238 ἀλεγίζω] F. 243 Ἀμύνεσθαι] R.

cis, ubi ἔτι intelligendum erat, in men-
 tem venit dicere, ἔτι attice dici pro ἔτι.
 Ern.

Ver. 239. Εἴτ' ἐπὶ δέξι' etc.] Notabilis
 locus ad intelligendum, quid sit apud
 Græcos in re augurali ad sinistram et
 ad dextram; nempe id intelligendum de
 plagis mundi orientali et occidentali.
 Apud Romanos secus erat, dextra ad oc-
 casum, sinistra ad ortum; unde fit, ut
 Romanis nomine tenus infausta sint,
 quæ Græcis fausta; et contra. Causa
 diversitatis in appellando est diversus
 situs auspantium; Romanis in auspican-

do meridiem, Græcis septentrionem spec-
 tantibus, ut docet Plinius H. N. 11. Ern.

Ver. 240. Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε.] Quam
 non sit supervacaneum istud τοίγε, sed
 elegans admodum et venustum: vide su-
 pra ad γ. 409.

Ver. 241. Ἡμεῖς δὲ] Barnesius mallet
 hic δὲ legere. Sed nihil opus. Rectius
 enim hoc in loco est. Nos vero, quam,
 Nos demum.

Ver. 242. ἀμύνεσθαι] Vide supra ad
 α. 398.

Ver. 245. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι
 περὶ πάτρης.] Al. ἀμύνεσθαι. Χρῆσθαι δὲ δεῖ

- 245 Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινόμεδα πάντες
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' ἔδρος ἔσ' ἀπολέσθαι.
 Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, ἔδδ' μαχήμαν.
 Εἰ δὲ σὺ δηϊότητος ἀφέξειαι, ἢ τιν' ἄλλον
 Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 250 Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δρεὶ τυπαῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο,
 Ἥχῃ δεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 Ὄρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θυέλλαν,
 "Ἡ ῥ' ἰδυὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 255 Θέλγε νόον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαζε·
 Τῷ περ δὴ τεράεσσι πεποιδότες, ἠδὲ βίηφι,
 Ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 Κρόσσας μὲν πύργων ἔρπον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,

- 245 "Etsi enim alii circum-occidamur omnes
 "Naves ad Argivorum; tibi tamen non timor est pereundi:
 "Non enim tibi est cor impetus-hostium-manens, neque pugna.
 "Si vero tu a pugna abstinebis, vel aliquem alium
 "Dehortatione-deceptum verbis avertes a praelio;
 250 "Statim mea hasta percussus animam amittes."
 Ita fatus praecepsit; hi autem una sequebantur,
 Clamore immenso; insuperque Jupiter gaudens-fulmine
 Excitavit ab Idæis montibus venti procellam,
 Quæ recta naves-versus pulverem ferebat; atque Achivorum
 255 Mollebat animum, Trojanis vero et Hectori gloriam dabat:
 Hujus utique prodigiis confisi atque robore suo,
 Perfringere magnum murum Achivorum tentabant.
 Pinnas quidem turrium convellebant, et demoliebantur propugnacula,

250 ὀλέσσης] MS. 255 Τρῶσι] MS. edd. vett. præter T.

καὶ ταῖς περιβλημέναις καὶ κονίῃς γνώμαις,
 ἂν ὅσι χρήσιμα· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κινεῖται, ὡς
 ὁμολογῶντων ἀπάντων, ὁρῶντες ἔχειν δοκῶσιν
 οἶον, παρακαλῶντι εἰς τὸ κινδυνεύειν μὴ θυ-
 σαμένους, "Εἰς οἰανὸς ἀριστος," etc. Aristot.
 Rhetoric. lib. II. cap. 21. Χαίρω πολλά-
 κισ, — τὰ Δημοσθένους ἐγγύς τῶν Ὀμήρου τι-
 θείας, Οἶον, "Εἰς οἰανὸς ἀριστος," πρὸς τὸ
 "Δεῖ γὰρ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας, τὰς ἀγαθὰς
 "ὑποθιμένους ἱλπίδας" etc. Lucian. En-
 com. Demosthenis, haud longe ab initio.
 "Augurque cum esset, dicere ausus est,

"optimis auspiciis ea geri, quæ pro Rei-
 "publicæ salute fierent." Cic. de senec-
 tute. Clark. Locus Demosthenis, quem
 tangit Lucianus est in Oratione de Coro-
 na. Ern.

Ver. 251. ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο,]
 Virgil.

———— campo sese arduus infert:
 Clamore excipiunt socii, fremituque sequuntur
 Horrisono ————— Æn. IX. 53.

Ver. 254. ἰδυὺς νηῶν κονίην φέρεν.] Pulvis

- Στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 Τὰς οἷγ' αὖ ἔρπον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 Ῥήξεν· ἔδδ' νῦ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθε·
 Ἀλλ' οἷγε ῥινοῖσι βοῶν φράζαντες ἐπάλξεις,
 Βάλλον ἀπ' αὐτῶν δῆϊες ὑπὸ τεῖχος ἴοντας.
 265 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
 Πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 Ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον σερεοῖς ἐπέεσσι
 Νείκεον, ὄντινα πάγχυ μάχης μεδιέντα ἴδοιεν·
 "ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅστ' ἐξοχος, ὅστε μεσῆεις,
 270 "Ὅστε χειριότερος· ἐπεὶ ἔπω πάντες ὁμοῖοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε περ γινώσκετε· μή τις ὀπίσσω

- Crepidinesque prominentes vectibus-labefactabant, quas Achivi
 260 Primas in terra posuerant, ut-essent stabilimina turrium.
 Has illi convellebant, sperabantque murum Achivorum
 Se perrupturos: Nondum tamen Danaï cedebant de via;
 Sed illi scutis bubulis præmunientes propugnacula,
 Percutiebant ex ipsis hostes murum subeuntes.
 265 Ambo interea Ajaces hortantes in turribus
 Quaquaversum itabant, robur excitantes Achivorum:
 Alium scilicet blandis, alium duris verbis
 Increpabant, quemcunque omnino pugnam remittentem vidissent:
 "O amici, Argivorum quique eximius, qui, ut mediocris,
 270 "Quique deterior; quandoquidem non omnes similes
 "Viri in bello; nunc est opus omnibus:
 "Et vero ipsi hoc nimirum cognoscitis; ne quis retro

258 πύργων — ἔρπον] MS. 272 ὀπίσσω] R.

nimirum turbine collectus, Achivis recta
 in oculos ferebatur.

Ver. 255. Θέλας τὸν.] Notabile est, Ἀλ-
 γιν dici in partem deteriorem, pro fran-
 gere animum. Similiter latinis delerere
 dicitur, et delerimenta de rebus vim ani-
 mi et corporis frangentibus. Ern.

Ver. 259. ἐμόχλειον.] Al. ἐμόχλειον.

Ver. 261. αὖ ἔρπον.] Vide supra ad α'.
 459.

Ver. 263. ῥινοῖσι βοῶν φράζαντες ἐπάλ-
 ξεις.] Scil. ut jactibus missilium ininus

quaterentur muri, prætendebantur coria
 bubula, quæ frangerent vim ictuum. Lips.
 Poliorc. V. 9. Ern.

Ver. 266. φοιτήτην.] Al. φοιτήτην.
 Ibid. μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.] Vide
 supra ad β'. 451.

Ver. 270. χειριότερος.] Qua ratione, χει-
 ριότερος, hic ultimam producat; item
 ὅστε, ver. 278. et τιδὲν; ver. 283. et
 Τῶας, ver. 288. vide supra ad α'. 51.
 n. 8.

- Τετράφθα προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκύν'·
 Ἀλλὰ πρόσω ἴσθαι, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθαι,
 275 Αἶκεν Ζεὺς δάησιν Ὀλύμπιος ἀξεροπητῆς,
 Νεῖκος ἀπωσαμένους, δῆϊες προτὶ ἄστυ δῖεςθαι.
 "Ὡς τῶγε προβοῶντε μάχην ὠτρυνον Ἀχαιῶν.
 Τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτεισι θάμειαι
 Ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 280 Νιφέμεν ἀνδράποισι, πιφαισκόμενος τὰ ἄ κῆλα,
 Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόνοας ἄκρας,
 Καὶ πεδία λωτεῦντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα, [ταῖς,
 Καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολίης κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκ-
 285 Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα

"Vertatur ad naves, *Hectori* minitanti auscultans:

"Sed ulterius procedite, et invicem hortamini,

275 "Si forte Jupiter det Olympius fulgurator.

"Pugnam cum repulerimus, hostes ad urbem persequi."

Sic illi ante alios clamantes, pugnam excitabant Achivorum.

Horum autem, sicut flocculi nivis cadunt crebri

Die hiberno, quando orsus est providus Jupiter

280 Ningere hominibus, ostentans sua tela;

Sopitis vero ventis fundit constanter, donec operuerit

Celsorum montium vertices et cacumina summa,

Et campos florentes, et hominum pinguis culta;

Et super maris cani funduntur portubusque et littoribus,

285 Fluctus autem eos adventans prohibet, aliaque omnia

274 πρόσω] MS. edd. vett. præter R. quod et ipsum ferri potest.

275 δάησι] MS. male. 276 προτὶ] Id. 281 κοιμήσας] MS. v. not.

Ibid. ὄφρ' ἀνακαλύψῃ] Id. 284 λιμέσιν] MS. edd. præter T. 291

Ἐρύκεται] MS. 294 πάντος ἴσθαι] Id. R.

Ver. 278. Τῶν δ', ὥς τε νιφάδες] Vide supra ad ver. 156.

Ver. 279. et 292. μητίετα Ζεὺς] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 280. Νιφέμεν ἀνδράποισι.] Dicitur νῆφι et νιφάδι, non quod syllaba " sit communis: sed simili analogia, ac πρῶτα, πρῶσι; μαρτύρομαι, μαρτῦρόμαι, μάτῦρος. φιλέω, φιλέωμαι, φιλόμαι, φιλότης. Et similia innumera. Vide supra ad α'. 309. 314. 338.

Ver. 281. Κοιμήσας] MS. Lips. κοιμήσας et alius apud *Barnes*. κοιμήσας, cujus lectionis mentio apud *Eustath.* quod eodem redit, nam in MS. Lips. sæpe literæ bis pronunciandæ poëtico more, semel scribuntur, antiquiori scriptura: similis varietas est II α'. 524. ut ibi notat etiam *Clarkius*, repudiens hanc scripturam, propter brevitatem mediæ in κοιμήσας: quæ ratio nihil valet, si intelligamus in pronunciando literam sibilem

- Εἰλύαται καθύπερθε, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος.
 "Ὡς τῶν ἀμφοτέρωσιν λίθοι πατῶντο θάμειαι,
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρῶων ἐς Ἀχαιῆς
 Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπὲρ πᾶν δᾶπος ὀρώρει.
 290 Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ
 Τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχλῳ,
 Εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονδ' ὥς βεσὶν ἔλιζιν.
 Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσθιν,
 295 Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἥν' ἄρα χαλκεὺς
 Ἥλασεν, ἔντοςθεν δὲ βοείας ῥάψε θάμειας,
 Χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
 Τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δᾶρε τινάσσων

Operiuntur desuper, quum ingruat Jovis imber:

Sic horum utrinque lapides volitabant crebri,

Hi quidem in Trojanos, illi autem a Trojanis in Achivos

Jaculantibus: Murum autem supra totum strepitus ortus est.

290 Haudquaquam tamen tunc Trojani et illustris Hector

Muri perrupissent portas et longum vectem,

Nisi filium suum Sarpedona providus Jupiter

Excitasset in Argivos, leonem veluti in boves cornibus-camuros.

Statim vero clypeum quidem ante-se ferebat undique æquale,

295 Pulchrum, æneum, lamina-ductili-tectum: quod faber

Ductili-artificio-fecerat, inter vero pelles-bubulas consuebat spissas,

Aureis virgis perpetuis circa orbem:

Hoc utique ille ante-se objecto, duas hastas vibrans

295 καλὴν χρυσείην] F. A. 1. R. quod non spreverim. *Virg. Æn. X.*

884. aureus umbo. nec impedit χαλκεὺς, immo juvat, item versus 297.

296 ἥλασιν] MS. ex antiqua pronuntiatione. Ibid. ἔντοςθεν] MS.

edd. præter T. 297 χρυσείης] A. 2. 3. J. T. Ibid. διηνεκέσιν] F. A.

J. male, nisi quod bene v in fine abest.

esse duplicandam. Sed diximus de hac lectione satis ad *Callim. H. in Del. 110. Ern.*

Ver. 286. ἐπιβρίσῃ] Vide supra ad α'. 343.

Ver. 289. δᾶπος] Vide supra ad γ'. 455.

Ibid. ὀρώρει.] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 293. ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονδ' ὥς] Vide supra ad β'. 451.

Ver. 295. Καλὴν] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. χαλκείην.] *Al. χρυσείην.* vid. Var.

Lect.

VOL. I.

4 K

Ibid. ἐξήλατον.] Sic MS. Lips. et edd. F. A. J. R. Eam scripturam Nicanoris fuisse tradit *Eustathius*, qui eam videtur alteri ἐξήλατον præferre, quam primum reperi apud *Turneb.* Utriusque scripturæ mentio et interpretatio est etiam apud *Hesychium*. Eadem, quæ *Eustathius*, tradit Schol. Lips. *Ern.*

Ver. 297. Χρυσείης ῥάβδοισιν] Ita recte edidit *Barnesius*, ex MSS. et Editt. vett. *Al. Χρυσείης ῥάβδοισιν.* Quod *Homerum* mi-

- Bῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιθευῆς
 300 Δηρὸν ἐν κρείων, κέλεται δὲ εἰ θυμὸς ἀγήνωρ,
 Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
 Εἴπερ γὰρ χ' εὗρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἀνδρας
 Σὺν κυσὶ καὶ δέρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 Οὐ ρά τ' ἀπέρητος μέμονε σαθμοῖο δῖεσθαι.
 305 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἡ ἥρπαξε μετάλμενος, ἥ καὶ αὐτὸς
 Ἐβλητ' ἐν πρώτοις δοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
 Ὡς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνήκε
 Τείχος ἐπαΐζει, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλεϊς.
 Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο.
 310 Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιςα

- Perrexit ire, sicut leo in montibus nutritus, qui indigus
 300 Diu fuerit carniū, jubet autem ipsum animus magnus,
 Oves tentaturum, etiam ad bene-munitam caulam ire:
 Etsi enim invenerit illic pastores viros
 Cum canibus et hastis custodiam-agentes circa oves,
 Haud tamen re-non-tentata sustinet a stabulo pelli;
 305 Sed is aut rapuit insiliens, aut et ipse
 Vulneratus est inter primos veloci ex manu jaculo:
 Sic tunc divinum Sarpedonem animus impulit
 Murum invadere, perque rumpere propugnacula.
 Statim autem Glaucum allocutus est, filium Hippolochi;
 310 "Glaucē, curnam nos honoribus affecti-sumus maxime,

299 ἰπιδας] MS. 302 Ἐυρησ] MS. i deletum. Ibid. παρ' αὐτὸν] MS. male. 304 δέρεσι] R.

nus sapit. Clark. Χρυσίης etiam MS. Lips. Vett. edd. intellige Fl. Ald. 1. et Rom. e nostris. Ern.

Ver. 298. Τὴν ἄρ' ὄγ'· Hoc utique ille. Sic ver. 307. Ὡς ῥα τότε.

Ibid. δύο δὲ τινάσσων] Virgil.

Bina manu lato crispans hastilia ferro.

Æn. I. 317.

Ver. 299. ὥς τε λέων — ἐπιθευῆς — κρείων,] Virgil.

quos improba ventris

Exegit cæcos rabies,

per tela, per hostes.

Æn. II. 356.

Impastus ceu plena leo per ovilla turbans,

Squadet enim veana fames. — Æn. IX. 339.

Impastus stabula alta leo ceu sæpe peragrans,

si forte fugacem

Conspexit capream, aut surgentem in cornua cervum;

Gaudet hians immane, comasque arrexit, et hæret

Visceribus super accumbens; lavit improba teter Ora cruor. — Æn. X. 723.

Ver. 308. διὰ τε ῥήξασθαι] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 310. τίη δὴ] Curnam, obsecro, etc. Vide supra ad β'. 158.

Ver. 311. κρείων τ', ἰδὲ] Al. κρείων τ', ἡδὲ.

Ver. 313. Καὶ τίμους νιμήμεσθα] Virgil.

Insuper, id campi quod rex habet ipse Latinus. — Æn. IX. 274.

- Ἐδρη τε, κρέασιν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
 Ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεὸς ὥς, εἰσορόωσι;
 Καὶ τέμενος νερόμεσθαι μέγα Ξάνδοιο παρ' ὄχθας,
 Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρέρης πυροφόροιο;
 315 Τῷ νῦν χρεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἔοντας,
 Ἐσάμεν, ἡδὲ μάχης καυσειρῆς ἀντιβολῆσαι.
 Ὄφρα τις ᾧδ' εἴπῃ Λυκίαν πύκα θωρηκτάων
 Οὐ μὰν ἀκλειεῖς Λυκίην κατακοιρανέεσιν
 Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδασί τε πύονα μῆλα,
 320 Οἶνόν τ' ἔξαιτον, μελιθεῖα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
 Ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοις μάχονται.
 Ὡς πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,

"Sedeque, carnibusque, et plenis poculis,

"In Lycia, omnes autem, deos tanquam, nos aspiciunt?

"Et agri-portionem possidemus magnam Xanthi ad ripas,

"Amœnam, vitifero solo et frugifero?

315 "Quamobrem nunc oportet, Lycios inter primos existentes,

"Stare, et pugnae ardenti interesse;

"Ut aliquis sic dicat Lyciorum bene-armatorum:

"Nequaquam inglorii Lyciam administrant

"Nostri reges, eduntque pingues oves,

320 "Vinumque eximium, dulce: verum utique et robur iis est

"Præstans, quandoquidem Lycios inter primos pugnant.

"O amice, si quidem enim, bello hoc evitato,

310 τίη δὲ] F. 311 δεπάεσσιν] F. A. 1. R. male. 318 ἀκλειεῖς] MS. 320 Οἶνον δ' ἔξαιτον] edd. 322 φυγόντες] MS.

Ver. 314. Καλὸν,] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ἀρέρης] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 320. Οἶνόν τ' ἔξαιτον,] Ita recte edidit Barnesius, ex MS. et Eustathio.

Vulg. Οἶνον δ' ἔξαιτον. Clark. Τ' ἔξαιτον est etiam in MS. Lips. Ern.

Ver. 322. εἰ μὲν γὰρ — μίλλοιμεν] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticebatur;

Neu me, quæso, incuses temeritatis; NAM si, etc. Vide supra ad ε'. 22.

Cæterum locum hunc pulcherrimum omnis laudavit atque imitata est antiquitas.

Χαίρει πολλάκις — τὰ Δημοσθένος ἰγγὺς τῶν Ὀμήρου τιθίς· οἶον, — "Εἰ

"μὲν μίλλοιμεν ἀγήνωρ· τ' ἀθανάτω τι ἴστω· "θαί," πρὸς τὸ "Πίρας μὲν γὰρ ἔπαιον"

"ἀνδράποισι τῷ βίῳ θάνατος," [Clemens Alexandrinus, Strom. 6. locum eundem ci-

tans legit, Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνδράποισι τέλος τῷ βίῳ θάνατος,] "καὶ ἐν οἰκίῳ τις αὐτὸν κα-

"θιέξας τηρῇ." Lucian. Encom. Demosthenis, haud longe ab initio. Eἰ μὲν

γὰρ ἦν, τὸν παρόντα διαφυγόντας, ἀδιῶς διάγειν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, ἢ ἂν ἦν θαυμαστὸν

φιλοφυεῖν· νῦν δὲ τοσαῦτα κῆρες τῷ βίῳ παραπέφυκασιν, ὥστε τὸν ἐν ταῖς μάχαις θάνατον

αἰρετώτερον εἶναι δοκεῖν. Theopompus apud Clem. Alexandrin. Strom. 6. "Quod

"si immortalitas consequeretur præsentis "periculi fugam —: Cum vero dies et

"noctes omnia nos undique fata circum-

"stent, non est viri — dubitare eum spiritum, quem naturæ debeat, patriæ red-

"dere." Cic. Philippic. 10. Virgil. Stat sua cuique dies, breve et irreparabile tempus

- Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγέρω τ' ἀθανάτω τε
 "Εσσεσθ', ἔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
 325 Οὔτε κέ σε σέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν
 Νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεσῶσιν θανάτοιο
 Μυρίαί, ἃς ἔκ' ἐσι φυγεῖν βροτὸν, ἔδ' ὑπαλύξαι,
 "Ιομεν· ἥε τῷ εὖχος ὀρέζομεν, ἥε τις ἡμῖν.
 "Ὡς ἔφατ'· ἔδ' Ἐλᾶυκος ἀπετράπετ', ἔδ' ἀπίθησε.
 330 Τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίαν μέγα ἔθνος ἄγοντε.
 Τῆς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετewο Μενεσθεύς·
 Τῆ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες·
 Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἰδοῖτο
 Ἠγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 335 Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δῶα πολέμῳ ἀκορήτω

" Perpetuo porro essemus expertesque senii immortalesque

" Futuri, nec ipse quidem inter primos pugnarem,

325 " Neque te mitterem pugnam in gloriosam :

" Nunc vero, (nihilominus quippe fata instant mortis

" Plurima, quæ non licet effugere hominem, neque evitare.)

" Eamus; vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis."

Sic dixit: neque Glaucus aversus est, neque non-obsecutus est.

330 Hi itaque recta ibant Lyciorum magnam gentem ducentes.

Hos autem conspicatus cohorrui filius Petei Menestheus :

Hujus enim jam ad turrim ibant, malum ferentes :

Circumspectit autem per agmen Achivorum, si quem videre-possset

Ductorum, qui sibi malum a sociis arceret :

335 Animadvertit autem Ajaces duos praelii insatiabiles

324 ἔσσεσθαι] F. A. 1. R. ἔσσεσθαι] A. 2. 3. J. 326 ἐφίσσων] Fl. ἐφί-
 σῶσι] A. J. bene. 328 pro εὖχος, κῆρες] edd. 330 ἰδοῖς] MS. sed
 Schol. notat alios legisse εὐδοῖς. 331 ῥίγησιν] MS. bene. versus fit con-
 cinnior. prima in υἱὸς etiam aliis locis corripitur propter seq. vocalem.

Omnibus est vitæ; sed famam extendere factis,
 Hoc virtutis opus. ———— Æn. X. 467.

Clark. Non opus est γὰρ referri ad id
 quod reticetur. Sed refertur ad 315. 316.
 etc. Locus pulcherrimus Demosth. est
 de Coron. c. 28. quem multi imitati sunt.
 Conf. Auctorem Vit. Hcm. s. de Poësi
 Hom. c. 19. Ern.

Ver. 328. ἥε τῷ εὖχος ὀρέζομεν.] Ita
 edidit Barnesius ex tribus MSS. et ex
 Plutarcho, et ex sequente libro v. ver.
 327. ubi et editi habent, ἥε τῷ εὖχος ὀρέζ-

ομεν. Adde quod Clemens Alexandrinus,
 laudata hac Sarpedonis oratione, legit
 et hic εὖχος ὀρέζομεν; loco jam supra ci-
 tato. Nec tamen ferri non potest et quod
 in Vulgatis est, ἥε τῷ κῆρες ὀρέζομεν id
 quod pronunciabatur scilicet, ἥε τῷ κῆρες
 ὀρέζομεν. Virgil.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,
 Aut leto insigni. ———— Æn. X. 449.

Clark. Εὖχος habet etiam MS. Lips. quam
 lectionem ut molliorem merito prætulit
 Barnesius. Ern.

- Ἐσαότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίῃ·θεν ἰόντα
 Ἐγγύθεν· ἀλλ' ἔπας οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν.
 Τόσσοι γὰρ κτύπος ἦεν· αὐτὴ δ' ἔβρον ἴκε,
 Βαλλομένων σακῆων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν,
 340 Καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπάχατο· τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
 Ἰσάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 Αἰψὰ δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωάτην·
 "Ερχεο, δῖε Θωῶτα, δέων Αἴαντε κάλεσσον,
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
 345 Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὀλεθρος·
 "Ὡδὲ γὰρ ἔβρισαν Λυκίῶν ἀγοῖ, οἱ τοπάρους περ
 Ζαχρηεῖς τελέθεσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Εἰ δὲ σφιν καὶ κείῃσι πόνοις καὶ νεῖκος ὄρωρεν,

Stantes, Teucrumque modo e tentorio profectum

Prope: sed nullo-modo ei licebat, si clamaret, exaudiri:

Tantus enim strepitus erat: sonitusque ad cælum perveniebat,

Percussorum scutorumque et setis-equinis-comantium galearum,

340 Et portarum; Ad omnes enim accesserant; hostesque ad ipsas
 Stantes nitebantur vi perruptas ingredi.

Statim itaque ad Ajacem misit præconem Thootem;

" I, nobilis Thoota, currens Ajaces voca,

" Ambos quidem potius: hoc enim longe optimum omnium

345 " Esset, nam mox hic fiet gravis cades:

" Huc enim magna-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui et ante

" Magno-impetu irruere-solent in acribus pugnis:

" Si vero ipsis etiam illic labor et certamen ortum est,

335 πάπτην] F. A. 1. R. et alie rec. edd. ut Schrev. πάπταιν MS.
 334 ἀμύνει] R. 340 ἐπάχατο] MS. F. A. J. 342 Αἴαντε] R. quod
 videtur probandum iis, qui versu seq. ita legunt.

Ver. 329. ἀπετράπετ',] Notandus hic
 maxime proprius et significantissimus vo-
 cis medicæ usus: Neque avertit se Glaucus.
 Vide supra ad γ'. 141. et ad κ'. 45.

Ver. 333. Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον] "Η
 πάπτηνεν ἀνὰ πύργον τῷ τείχεσσι, — εἴ πε
 ἴδοι Ἀχαιῶν τινα· ἢ πάπτηνεν ἀνὰ πύργον
 Ἀχαιῶν (ἤγει ἀνὰ παρατάξιν πυκνήν,) εἴ
 πως ἴδοι τὸν τινα ἡγεμόνα. Eustath.

Ver. 334. ὅς τις οἱ] Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἀμύνει] Αἰ. ἀμύνει.

Ver. 338. αὐτὴ δ' ἔβρον ἴκε,] Virgil.

It clamor cælo. ———— Æn. V. 451.

—— Sequitur clamor, cælumque remugit.

Æn. IX. 504.

It clamor totis per propugnacula muris.

Ibid. 664.

Ver. 340. πάσας γὰρ ἐπάχατο.] Alii ab
 ὀργῳ deducunt, alii ab ὀρχομαι. Interpre-
 tanturque (notante Eustathio,) vel, ἀνωγ-
 μένῳ ἦσαν· quod ferri omnino non potest:
 Vel, δ' ὀχίῳν ἡσφαλίσαντο κλείσαντες, sci-
 licet Achivi; Vel, ἱπποπόδησαν, scilicet
 Trojanæ: Vel, ἐπάχατο (fuerunt enim qui

- Ἀλλά περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 350 Καί οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπείσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπείδησεν ἀκέσας,
 Βῆ δὲ δέειν παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶδ' αὖ δὲ προσηύδα·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 355 Ἥνώγει Πετῆω διοτρεφέος φίλος υἱὸς
 Κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυιτά περ ἀντιάσῃτον·
 Ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων·
 Εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖδι τετεύχεται αἰπὺς ὀλεθρὸς·
 "Ὡδὲ γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοῖ, οἱ τοπάρους περ
 360 Ζαχρηεῖς τελέεσσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας·
 Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 Ἀλλά περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 Καί οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπείσθω, τόξων εὖ εἰδώς.

- " At saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
 350 " Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus."
 Sic dixit; neque ei præco non-obsecutus est, ut audivit;
 Perrexit autem currere præter murum Achivorum ære-loricatorum:
 Stetitque juxta Ajaces profectus, statimque allocutus-est;
 " Ajaces, Argivorum ductores ære-loricatorum,
 355 " Efflagitat vos Petei Jovis-alumni carus filius
 " Illuc ire, ut laboris vel paululum participes sitis:
 " Ambo quidem potius: hoc enim longe optimum omnium
 " Esset, nam mox ibi fiet gravis cædes;
 " Illuc enim magna-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui et antea
 360 " Magno-impetu irruere-solent in acribus pugnis:
 " Si vero et hic etiam bellum et certamen ortum est,
 " At saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
 " Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus."

350 ἐσπείσθω] F. A. 1. sic et 365.

et ita legerent.) scilicet ὁ κτύπος. Posteriorum duarum interpretationum altera, vera erit, quia et alias apud Homerum vox ἐπ' ὄχ' eundem habet intellectum. Clark. Schol. Lips. duas tantum interpretationes adfert: ἐπὶ πάσας γὰρ ὀχὺς ἐκπληρόμενος ἢ, ἢ ἐπὶ πάσας ἡρχοντο οἱ πολέμοιοι. Ern.

Ver. 345. Αἴαντι] Al. Αἴαντα.

Ver. 350. τόξων εὖ εἰδώς.] Vide supra ad β'. 718.

Ver. 353. Στῆ δὲ παρ'] Al. Στῆ δ' ἄρ' ἰσ'.

Ver. 356. ἀντιάσῃτον.] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 359. et supra 346. "Ὡδὲ γὰρ ἔβρισαν] Producit penultimam ἔβρισαν, quoniam ex βριδω est, quæ iota habet produc-

- "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπείδησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 365 Αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖτις, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης,
 Ἐσαότες Δαναὸς ὀτρύνετον Ἴφι μάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
 Αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
 370 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 Καί οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 Τοῖς δ' ἄμα Πανδίων Τεύκρε φέρε καμπύλα τόξα.
 Εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
 Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο·
 375 Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι,
 Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτῇ.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα

- Sic dixit: neque non-obsecutus est magnus Telamonius Ajax.
 365 Statim Oïlidem verbis alatis allocutus est:
 " Ajax, vos quidem hic, tu et fortis Lycomedes,
 " Stantes, Danaos excitate ad fortiter pugnandum:
 " Sed ego illuc ibo, et interero pugnae:
 " Protinus autem revertar, postquam bene ipsis auxiliatus fuero."
 370 Sic utique fatus abiit Telamonius Ajax,
 Et cum eo Teucer ibat frater et eodem-patre-natus:
 Una cum istis vero Pandion Teucris ferebat curvos arcus.
 Quando Menesthei magnanimi ad turrim venerunt,
 Murum intra euntes, laborantibus utique supervenerunt:
 375 Quippe ad pinnas ascendeabant, obscuro turbini similes,
 Fortes Lyciorum ductores atque principes:
 Congressi sunt autem ad pugnandum ex-adverso, ortusque est clamor.
 Ajax vero primus Telamonius virum interfecit

366 σὺ καὶ ὁ κρατερός] F. A. J. quod pronunciandum foret καὶ. 371 αὐτῇ] R.

tam, ideoque non sequitur analogiam verborum in ἴζω, quæ, cum iota plerumque brevem habeant, in Præsentibus in Imperfectis, positione sola producuntur.

Ver. 365. Αὐτίκ'] Alacritatem et festinationem recte depingit syntaxis hæc asyndetos. Clark. Immo non asyndetos syntaxis, ut jam supra monuimus, sed dactylorum frequentia. Totus enim versus per dactylos decurrit. Ern.

Ver. 369. ἐπαμύνω.] Al. ἐπιτίλω, notante Eustathio. Sed majorem habet vim, ἐπαμύνω.

Ver. 372. Πανδίων Τεύκρε φέρε καμπύλα τόξα.] Virg.

— arcumque manu celeresque sagittas
 Corripuit, fidus quæ tela gerebat Achates.
 Æn. I. 191.

Ver. 374. δ' ἵκοντο] Al. δ' ἵκανον. Cæ-

- Σαρπηδόντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
 380 Μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ρα τείχεος ἐντὸς
 Κεῖτο μέγας παρ' ἑπαλξιν ὑπέρτατος· ἐδὲ κέ μιν ρέα
 Χείρεσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ, ἐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑφ' ὀδὲν ἔμβαλ' αἰείρας·
 Θλάσσε δὲ τετράφαλον κινέην, σὺν δ' ὅσ' ἄραξε
 385 Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰκῶς,
 Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλῆς πύργου, λίπε δ' ὅσ' ἑα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 Ἴφ', ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 Ἴφ' ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.
 390 Ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαδῶν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
 Βλήμενον ἀδρήσειε, καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσι.

Sarpedonis socium, Epiclem magnanimum,

- 380 Saxo aspero percussum, quod murum intra
 Jacebat magnum ad pinnam summum: neque id facile
 Manibus ambabus sustulisset vir, ne ætate quidem maxime florens,
 Quales nunc homines sunt: ille vero ex alto immisit sublatum;
 Perrupitque quatuor-conos-habentem galeam, ossaque confregit
 385 Omnia simul capitis: is autem urinatori similis,
 Decidit ab excelsa turri, liquitque ossa anima.
 Teucer vero Glaucum, fortem filium Hippolochi,
 Sagitta, irruentem percussit ex muro alto,
 Qua vidit nudatum brachium; cessareque fecit a pugna.
 390 Retro itaque a muro desiliit latens, ut ne quis Achivorum
 Vulneratum videret, et insultaret verbis.

379 *σαρπηδόντος*] MS. sed Schol. habet *σαρπηδόντος*. 382 v. not. 395 *ἐπιπύτ' ἐνόησεν*] Edd.

terum de vi istius δὲ, vide supra ad α'. 57.

Ver. 379. Ἐπικλῆα μεγάθυμον.] Qua ratione, Ἐπικλῆα, ultimam hic producat; vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 380. ὀκρίοντι] *Al.* ὀκρυόοντι.

Ver. 381. οὐδὲ κέ μιν ρέα] Vide infra ad ver. 446.

Ver. 382. Χείρεσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ.] Antiquæ legebatur, *Χεῖρ γὰρ τῇ ἐτέρῃ φέροι ἀνὴρ*. Sed eos qui ita scripserunt, recte reprehendit Aristarchus, ὡς ἔδιν τι μίγα ἰσπόντας πρὶ τῷ Ἀλάντος. Vulgati habent, *Χείρεσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ*. Sed duriusculum est, ut vox, *φέροι*, diphthongum elidat. Si scripsit *Homerus* *φέρε' ἀνὴρ* non

utique *φέροι* voluit dicere, sed *φέρε*, quod est idem scilicet ac *φέρειν* ἄν. Barnesius, una voce transposita, edidit, *Χείρεσιν ἀμφοτέρῃς ἀνὴρ φέροι*. Eustathius, in Commentario, videtur legisse, *Χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ*. Ad vulgatos proximum est, si scribamus, *Χείρεσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ*. Quæ autem demum verior sit lectio, non constat. *Clark.* Lectionem istam antiquam, ab Aristarcho repudiatam habent edd. Fl. Ald. pr. Rom. Turneb. At Ald. sec. recepit *χειρὸν ἐπ' ἀμφοτέρῃς φέροι*, quod servavit Ald. 3. et Junt. MS. Lips. sic habet *Χείρεσιν ἀμφοτέρῃς ἔχει*. Schol. *ἄκρως τὸ ἔχει, ἔ γὰρ ἔφη βάλλει, μήτ' ἔγχευ*

- Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο, Γλαῦκε ἀπίοντος,
 Αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν ὅμως δ' ἐλήθετο χάρμης·
 Ἄλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δερὶ τυχήσας
 395 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσε δερὶ
 Πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἑπαλξιν ἑλὼν χερσὶ σιβαρῆσιν,
 Ἐλχ', ἢ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Τεῖχος ἐγυμνώδη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
 400 Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανδ', ὃ μὲν ἰῶ
 Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήδεσφι φαιινὸν
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 Παιδὸς ἔξ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησι δαμείῃ·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἢ δὲ διαπρὸ

Sarpedoni autem dolor fuit, propter Glaucum abeuntem,
 Protinus ut animadvertit, attamen non oblitus est pugnæ;
 Sed is Thestoridem Alcmaonem hasta assequutus

- 395 Vulneravit, extraxitque hastam: ille autem secutus hastam, cecidit
 Pronus, circaque ipsum sonitum-dedere arma varia ære.
 Sarpedon vero pinnam prehensam manibus robustis,
 Trahebat, illa autem secuta est tota prorsus; et desuper
 Murus nudatus est, multisque fecit viam.
 400 Illum vero Ajax et Teucer simul-assecuti, hic quidem sagitta
 Percussit lorum circa pectora splendidum
 Clypei ingentis; sed Jupiter fata arcuit
 A filio suo, ne navium ad puppes interficeretur:
 Ajax autem clypeum percussit insiliens; atque penitus

395 *ἐσπόμενος*] F. 397 *χειρὸν*] F. A. J. male. 401 *στήδεσσι*] MS.

ἐντὸς τῷ μέτρῳ. Ἐστὶν ἔν ἰσπίταις, ὃν ὕδὲ κατέχουσιν ἀμφοτέραις ἰδύνατό τις, τῶτον ῥαδίας τῇ ἑτέρῃ ἀφήκειν Αἴας. Cum Eustathius dicat, διὸ καὶ ἀμφοτέραις χείρεσιν αὐτὸν ἔχει κατ' Ἀρίσταρχον, apparet lectionem MS. Lips. esse e recensione Aristarchi. *Ern.*

Ver. 384. Θλάσσει] *Al.* Θραῦσει.

Ver. 385. ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰκῶς, Κάππεσ'] Virgil.

— excutitur, pronusque magister

Voluitur in caput. — *Æn.* I. 119.

Ver. 393. Αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν.] Ita omnino scribendum existimo, pro eo quod

Vol. I.

habent Vulgati, *Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐνόησεν*. Nam *ἔπειτα* locum hic non habet. *Clark.* MS. Lips. *αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν*. Quod plane firmat lectionem a *Clarkio* receptam. *Ern.*

Ver. 396. ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα] Vide supra ad δ'. 455. 504. et ad β'. 210. Virgil.

Corruit in vulnus, sonitum super arma dedere. *Æn.* X. 488.

Ver. 398. Ἐλχ', ἢ δ' ἔσπετο πᾶσα] Virgil.

— labat ariete crebro
 Janua, et emoti procumbunt cardine postes.

4 L

- 405 Ἦλυθεν ἐγγεῖη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
 Χώρησεν δ' ἄρα τυτδὸν ἐπάλξιος, ἐδ' ὅγε πάμπαν
 Χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσδαι.
 Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιζάμενος Λυκίοισιν·
 ὦ Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὦδε μεδίετε θέριδος ἀλκῆς;
 410 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰφθίμῳ περ ἰόντι,
 Μένῳ ῥήζαμένῳ, θέσδαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδδείςαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπέβρισαν βεληφόρον ἀμφὶ ἀνακτα.
 415 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Τείχεος ἔντοςθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
 Οὔτε γὰρ ἰφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 Τείχος ῥήζαμενοι θέσδαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·

405 Transiit hasta. asperaque-repulit ipsum ardentem.

Cessit itaque paululum a propugnaculo, neque is tamen in-totum
 Recessit, quoniam ei animus sperabat gloriam reportare.

Adhortatus est autem divinos conversus Lycios;

“O Lycii, quid ita remittitis impetuosa fortitudinem?”

410 “Difficile autem mihi est, etiam fortissimo existenti,

“Soli, cum murum perruperim, facere ad naves aditum:

“Sed una-sequimini: multorum utique opus melius.”

Sic dixit: Illi autem regis reveriti adhortationem,

Validius incubuerunt consiliarium circa regem.

415 Argivi autem ex-altera-parte corroborabant phalangas

Murum intra, magnum quippe ipsis obtulit se opus.

Neque enim fortissimi Lycii Danaorum poterant

Muro rupto facere ad naves viam:

406 Χώρησαν] MS. manu pr. sed. corr. man. sec. 412 ἐφομαρτεῖτον] F.

A. J. 414 ἐπὶ ἀνακτα] MS.

Fit via vi: rumpunt aditus, primosque truci-
 dant
 Immissi ———— Æn. II. 492.

Ver. 401. Βεβλήκει] Si dixisset, βίβλη-
 κει, jam non constitisset Temporum ratio.
 Vide supra ad γ'. 492. et ad α'. 37.

Ver. 405. Ἦλυθεν] Vide supra ad γ'.
 205.

Ibid. μεμαῶτα.] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 406. οὐδ' ὅγε πάμπαν] De vi et
 elegantia istius ὅγε: vide supra ad γ'.
 409.

Ver. 407. ἐέλπετο] Al. ἐλδeto.

Ver. 408. ἀντιθέοισιν ἐλιζάμενος] Al. ἀν-
 τιθέοισι καθ'απατόμενος.

Ver. 412. ἐφομαρτεῖτε:] Scholiastes, et
 Codices nonnulli, ἐφομαρτεῖτον. Quod est
 absurdum. Vide supra ad α'. 566.

Ver. 414. ἐπίβρισαν] Vide supra ad ver.
 359.

Ver. 415. ἐκαρτύναντο] De hujus vocis
 prosodia, vide supra ad ver. 280.

Ver. 417. Οὔτε γὰρ — Λύκιοι Δαναῶν —
 Οὔτε — Δαναοὶ Λυκίης] Virgil.

- Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίης ἐδύναντο
 420 Τείχεος ἀψ' ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
 Ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' ἔροισι δὴ ἀνέρε θεριάσθον,
 Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιζύνῳ ἐν ἀρέρῃ,
 ὦ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·
 ὦς ἄρα τὲς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 425 Δῆεν ἀλλήλων ἀμφὶ σήδεσσι βοείας
 Ἀσπίδας ἐκκύκλεις, λαισηῖά τε πτερόεντα.
 Πολλοὶ δ' ἐτάζοντο κατὰ χροῖα νηλεῖ χαλκῷ,
 Ἥμιν ὅτῳ σρεφθέντι μετὰφρενα γυμνωθεῖν
 Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 430 Πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
 Ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·

Neque unquam bellatores Danai Lycios poterant

420 A muro retro repellere, postquam primum accesserant.

Sed sicut de finibus duo viri contendunt,

Mensuras in manibus tenentes, communi in arvo,

Qui utique exiguo in loco litigant de suo jure;

Sic quidem hos distinebant pinnae; hi autem super ipsis

425 Cadebant alii-aliorum circa pectora bubula-pelle-factos

Clypeos rotundos, parmasque leves.

Multi autem vulnerabantur corpus saevo aere,

Sive cui verso terga nudarentur

Pugnantium; multi item penitus per clypeum ipsum.

430 Ubique vero turres et pinnae sanguine virorum

Perfusae-erant utrinque a Trojanis et Achivis.

Sed ne sic quidem poterant in fugam vertere Achivos:

421 δὴν ἀνέρε] MS. 425 δὴν] F. A. J. 432 hic versus in MS. est in
 marg. a manu rec.

Expellere tendunt

Nunc hi, nunc illi: certatur limine in ipso
 Ausoniae: Magno discordes aethere venti
 Praelia ceu tollunt, animis et viribus aequis;
 Non ipsi inter se, non nubila, non mare cedit:
 Anceps pugna diu, stant obnixa omnia contra:
 Haud aliter Trojanae acies, aciesque Latinae
 Concurrent: haeret pede pes, densusque viro
 vir. ———— Æn. X. 354.

Ver. 422. ἀρέρῃ,] Vide supra ad ζ'.
 142.

Ver. 423. ὦ τ' Qui utique. Item,
 ver. 434. ὦ τε, Quae utique.

Ver. 428. ὅτῳ] Barnesius scribit ὅτῳ.
 Ut infra ο'. 664. Neutrum male. Clark.
 Sic Zenodotus legebat. Schol. Pseudo-did.
 Ern.

Ver. 430. Πάντῃ δὴ] Haud scio annon
 hic reponendum sit, πάντῃ δὴ, ubique vero;
 potius quam, πάντῃ δὴ, ubique sane.
 Clark. Placet. Ern.

Ver. 433. ὥστε — γυνὴ χερσὶν — ἵνα
 παῖσιν αἰκία μισθὸν ἀζηται.] ἵνα δὲ πελὶ

- Ἄλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερσὶν αἰνέει,
 ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
 435 Ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν αἰεκέα μισθὸν ἄρῃται.
 Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον ἔκτορι δῶκε
 Πριαμίδῃ, ὅς πρῶτος ἐσέλατο τείχος Ἀχαιῶν.
 Ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
 440 Ὀρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες· ῥήγνυσθε δὲ τείχος
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνέετε δεσπιδάες πῦρ.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἳ δ' ἔασι πάντες ἄκρον,
 Ἰδυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀολύεες· οἳ μὲν ἔπειτα
 Κροσσίων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δέρας ἔχοντες.

Sed se ita habebant, ut lances mulier lanificio-victum-quæritans, justa,
 Quæ stateram tenens et lanam, utrinque appendit

435 Exæquans, ut liberis tenuem mercedem ferat.

Sic quidem horum æqualiter pugna intendebatur bellumque;
 Usque dum tandem Jupiter gloriam superiorem Hectori daret
 Priamidae, qui primus irrupit murum Achivorum:
 Clamavit autem intentissima-voce Trojanis vociferans;

440 "Ingruite, equum-domitores Troës: perrumpite autem murum
 "Argivorum, et navibus inmittite immane-ardentem ignem."

Sic dixit incitans: illi autem auribus omnes audiverunt,
 Rectaque irruebant in murum frequentes: lique deinde
 Pinnae ascendeabant, acutas hastas tenentes.

436 πόλεμος] MS. F. A. J. 437 δῶκεν] F. male. 439 ἦυσεν] MS.

μᾶλλον αἰσθάνεται, ὅσῃ ἔχει ῥώμην ἢ συνδε-
 τικὴ δύναμις ἐν τῇ ποιήμασι καὶ λόγοις,
 λήφουσι τινες εὖ ἔχον δοκῶσας λέξεις· ὧν
 τὰς ἀρμονίας μεταδίδωμι, ἀλλοῖα φαίνεσθαι
 ποιήσαν καὶ τὰ μέτρα καὶ τὰς λόγους. Λαμ-
 βανέσθω δὲ πρῶτον ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν ταυτί·
 "Ἄλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερσὶν αἰνέει·
 "αἰνέει, — ἵνα παισὶν αἰεκέα μισθὸν ἄρῃ-
 "ται." Dimys. Halicarn. περὶ Συνθέσε-
 ως, §. 4. Virgil.

— cum femina primum,
 Cui tolerare colo vitam tenuique Minerva;
 — famulasque ad lumina longo
 Exercet penso; castum ut servare cubile
 Conjugis, et possit parvos educere natos.
 Æn. VIII. 408.

Ver. 436. μάχη — πτόλεμός τε] Vide
 supra ad γ'. 232, 279.

Ver. 438. Πριαμίδῃ] Vide supra ad γ'.
 398.

Ver. 440. Ὀρνυσθ',] Ita restituit Barnesius ex δ'. 509. supra; et ex MSS. duobus.
 Optime. Quod enim habent Vulgati,
 "Ὀρνυθ', ferri omnino non potest. Quippe
 et Activum est, ὀρνυσι; et penultimam ne-
 cessario corripit. Qua enim analogia fit
 διδάμι, διδοσι; eadem fit ὀρνύμι, ὀρνύσι. Ne-
 que in his ullus unquam est licentiae lo-
 cus. Clark. Consentit MS. Lips. Sed
 Barnesius et Clarkius non inspexere hic
 edd. vett. quæ magno consensu habent
 ὀρνυσθ'. Certe omnes nostræ, atque etiam
 quædam superioris seculi, quarum hic
 rationem nullam duximus. Ὀρνυθ' ir-
 repsit vitio typographorum, et per negli-
 gentiam servatum est, quod sæpe in om-

- 445 Ἐκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
 Εἰσήκει πρόσθεν, πρυμνός, παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Ὀξύς ἦν· τὸν δ' ἔκε δὴ ἀνέρε δῆμους ἀρίστω
 Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' ἔδεος ὀχλίσσειαν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·
 450 Τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω.
 Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶος,
 Χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δὲ μιν ἄχθος ἐπείγει·
 Ὡς Ἐκτωρ ἰδυὺς σανίδων φέρε λαῶν αἰείρας,
 Αἷ ῥα πύλας εἷρυντο πύκα σιβαρῶς ἀραρυίας,
 455 Δικλίδας, ὑψηλὰς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες
 Εἶχον ἐπημοιβοὶ, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.

445 Hector vero correptum lapidem ferebat, qui portas
 Stabat ante, extremus, crassus; et desuper

Acutus erat: quem ne duo quidem viri ex populo fortissimi
 Facile in plastrum a solo movere possent,

Quales nunc homines sunt: ille vero ipsum facile vibrabat etiam solus:

450 Hunc scilicet ei levem reddiderat Saturni filius versuti.

Sicut autem quando opilio facile portat vellus arietis,
 Manu prehensum altera, exiguumque ipsum pondus urget:

Sic Hector recta in tabulas ferebat lapidem sublatum,
 Quæ portas muniebant valde spisse coagmentatas,

455 Bifores, altas: duo autem intus vectes

Firmabant invicem-transversi, una vero clavis accommodata-erat.

446 ἐσήκει] MS. R. 447 δῆμους] F. A. I. male. 448 ἄμαξαν] edd. præ-
 ter T.

nibus antiquis scriptoribus factum est.
 Ern.

Ibid. ῥήγνυσθε δὲ τείχος] Virgil.

Sed vos, o lecti; ferro quis scindere vallum
 Apparat, et mecum invadit trepidantia castra?

Æn. IX. 146.

Ver. 443. Ἰδυσαν δ' ἐπὶ τείχος] Virgil.

Accelerant acta pariter testudine Volsci,
 Et fossas implere parant, ac vellere vallum:
 Quærit pars aditum, et scalis ascendere mu-
 ros.
 Æn. IX. 505.

Ver. 446. Εἰσήκει πρόσθεν,] Si ἔσηκεν
 dixisset, jam non constitisset Temporum
 ratio. Vide supra ad δ'. 454. 492. et ad
 γ'. 57.

Ibid. πρυμνός, παχύς — ἔκε δὴ ἀνέρε] Virgil.

— saxum circumspicit ingens,
 Saxum antiquum, ingens; campo quod forte
 jacebat,

Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.
 Vix illud lecti bis sex cervicæ subirent,
 Qualia nunc hominum producit corpora tellus:
 Ille manu raptum trepida torquebat in hostem,
 Altior insurgens. — Æn. XII. 896.

Clark. πρυμνός παχύς conjuncte accipien-
 da, ab inferiori parte erat latus, cui op-
 ponitur ὑπερθεῖν ὀξύς. Hesych. πρυμνός, κά-
 τωθεν, βαρὺς ἢ πλατύς. Corrige: κάτωθεν
 βαρὺς ἢ πλατύς. Corrigenda etiam Scho-
 lia Pseudo-didymi hunc in modum. Πρυμ-
 νός παχύς, κατὰ τὸ ἑσχατον μέρος παχύς,
 ἐπερὶ βαρὺς. Ern.

Ver. 448. ἐπ' ἄμαξαν] Al. ἐφ' ἄμαξαν.
 Clark. ἐπ' ἄμαξαν habet MS. edd. vett.
 Ern.

- Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 Εὖ διαβὰς· ἵνα μή οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη·
 Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρων θαιρέας· πέσε δὲ λίθος εἶσω
 460 Βριδοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· ἐδ' ἄρ' ὀχῆες
 Ἑσχεδέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 Λᾶος ὑπαὶ ῥίπῃς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἑκτωρ,
 Νυκτὶ δοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 Σμερδαλέω, τὸν ἔεσο περὶ χροῖ· δοιὰ δὲ χερσὶ
 465 Δῆρ' ἔχεν· ἐκ ἅν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,
 Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιζάμενος κατ' ὁμίλον,
 Τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς

Stetit vero valde prope profectus, et adnexus percussit medias,
 Firmiter divaricatis-curribus-stans; ne ei imbellis telum esset:
 Rupitque ambos cardines: cecidit autem lapis intro

- 460 Magno pondere, immane vero circa portæ crepuerunt: neque vectes
 Sustinuerunt, tabulæ vero disruptæ sunt alio alia
 Lapidis ex impetu: Insiliit autem illustris Hector,
 Nocti veloci similis aspectu: fulgebatque ære
 Terribili, quo indutus erat circa corpus: duas autem manibus
 465 Hastas tenebat: Haud quis illum inhibere-potuisset occurrens,
 Præter deos, quando insiliit in portas; igne vero oculi ardebant
 Hortabatur autem Trojanos conversus ad agmen,
 Murum transcendere: Illi autem hortanti paruerunt:
 Protinusque alii quidem murum transcenderunt, alii vero per ipsas

461 διέτμαγον] F. A. I. 462 ὑπό] MS. Ibid. ἔσθορε] Id. male. 465 δερ' ἔσχε] Id.

Ibid. ἐχλίσσιν] Al. ἐχλίσσιν. Male. Secunda enim corripitur. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 450. Τὸν οἱ] Al. Τὸν ῥ' οἱ. Quod perinde est. Vide ad α'. 51. n. 10.

Ver. 458. Εὖ διαβὰς] Latinius verteris: Magno gradu. Male in versione stans rursus ponitur, cum jam ante sit stetit. Tyrtæus pariter apud Lycurg. §. 28. εὖ διαβὰς μινέτω magno gradu obtineat locum suum. De ipsa significatione verbi διαβαίνειν, si alia desideres, vide Heseling. V. C. ad Diogen. I. extr. Ern.

Ver. 459. πέσε δὲ λίθος] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 460. μύκον] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 461. διέτμαγεν] Al. διέτμαγον.

Ver. 462. ὑπαὶ] Al. ὑπό.

Ver. 463. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'. 627.

Ibid. ὑπώπια] Eustathius ὑπώπια λίγυ τὰ ὑπὸ τὰς ὀφθαλμοὺς ἀπλῶς μέρη, τὴν προσοψίν· οἱ δὲ ὕστερον ὑπώπια φασὶ τὰς περὶ τὰς ὀφθαλμοὺς πληγὰς. Quod illustrat Lamb. Bos ad 1 Cor. IX. 27. Ern.

Ver. 464. Σμερδαλέω] Al. Σμερδαλέον.

Ver. 466. πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.] Vide supra ad α'. 57. et 104.

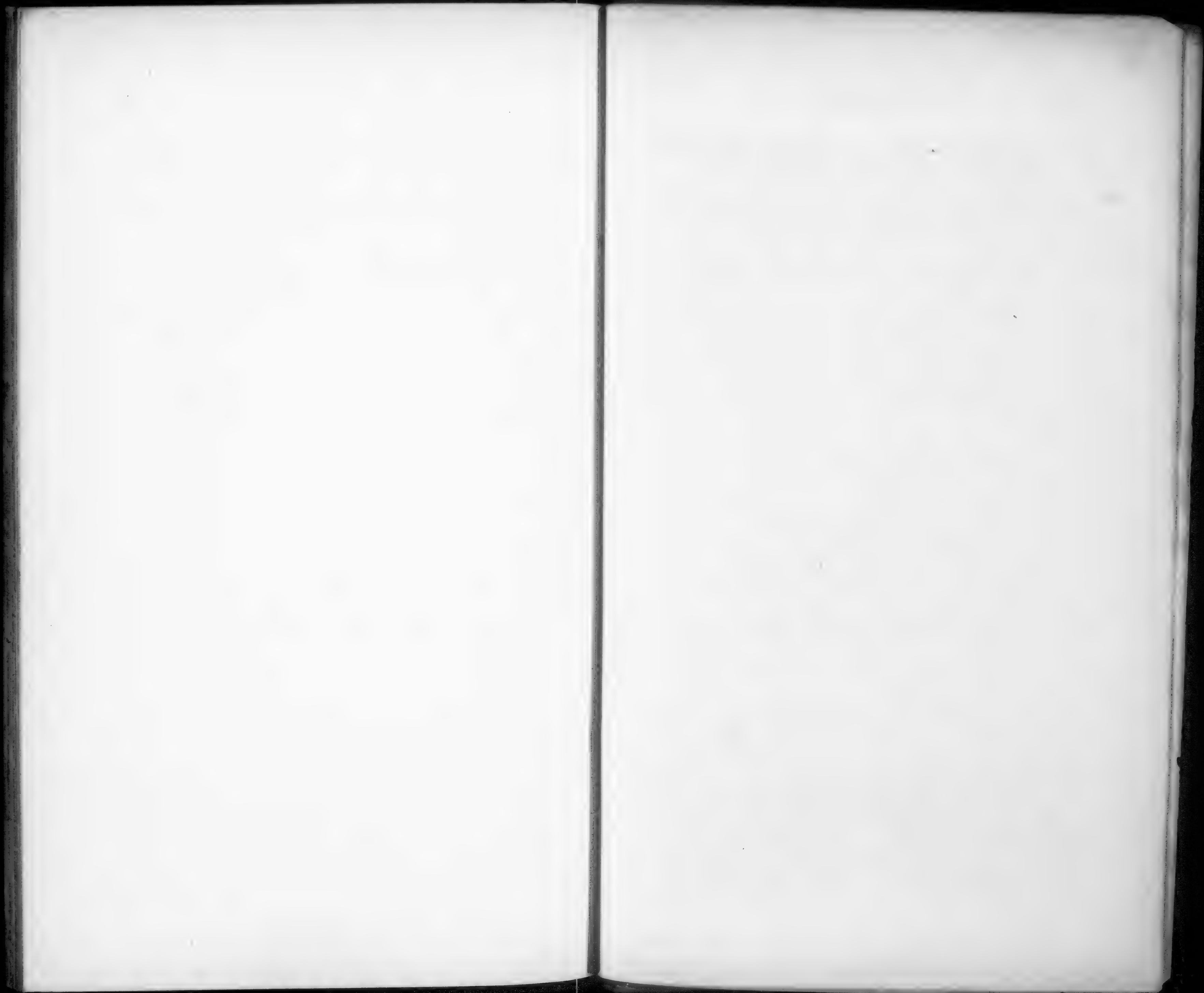
- 470 Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίαςος ἐτύχθη.

470 Affabre-factas infundebantur portas: Danaï autem diffugerunt
 Naves ad cavas: tumultusque vehemens consecutus est.

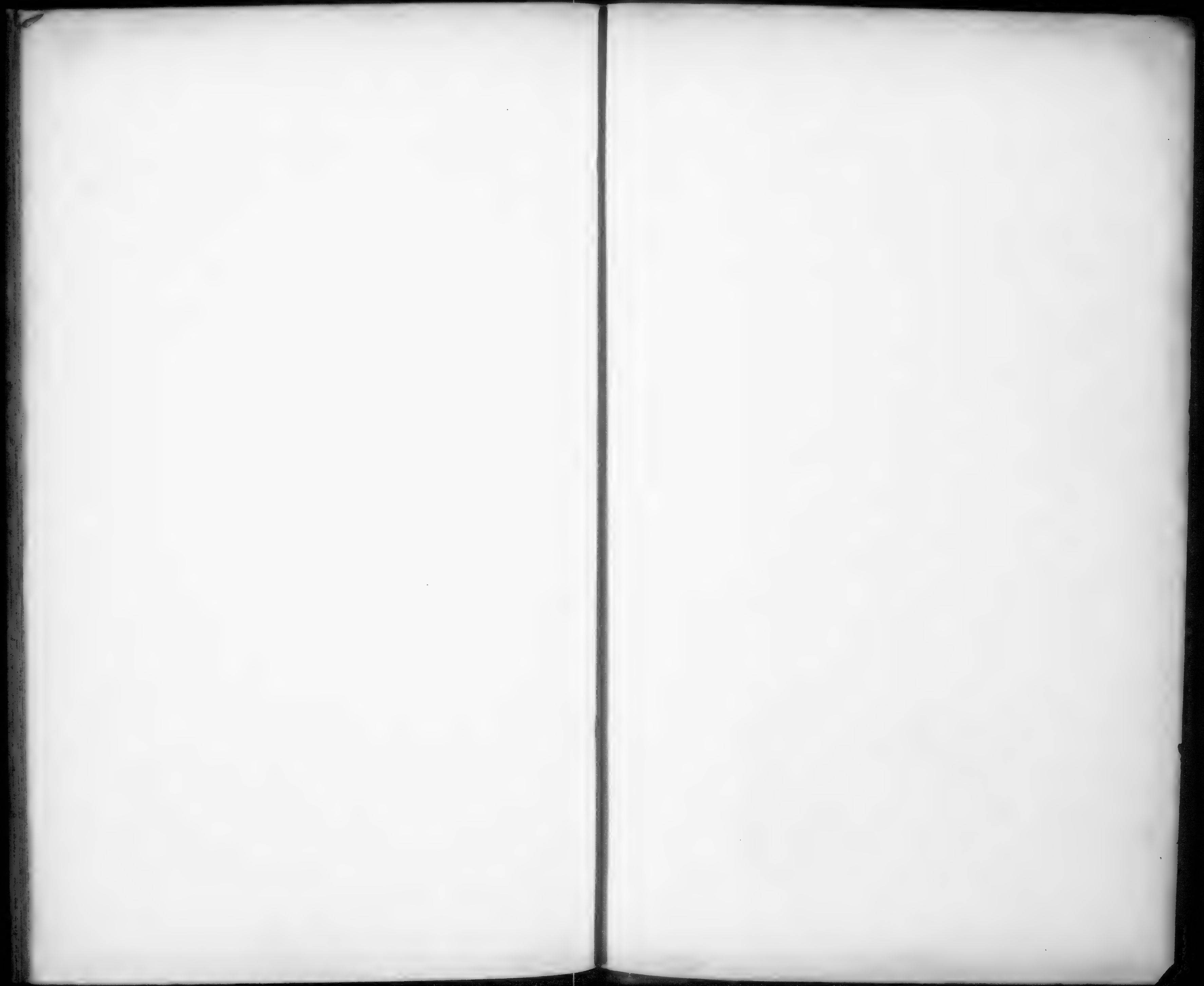
Ver. 469. ὑπέρβασαν.] Fit ὑπέρβασαν, simili analogia, ac ἔσθον, ἔσασαν, ἔδον.

Ver. 471. ἐτύχθη.] Al. ὁρώρει.

~~~~~  
 Excudebat Andreas Duncan,  
 Academiae Glasguensi Typographus, 1814.  
 ~~~~~


[illegible]

VOLUME 2

Columbia University
in the City of New York

LIBRARY

ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.

HOMERI

OPERA OMNIA:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

Vol 2
VOLUMEN SECUNDUM.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academiæ Typographus:

VE NEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~  
1814.



ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

---

---

VOLUMEN SECUNDUM.

---

---

GLASGUÆ:

*Excudebat Andreas Duncan, Academicæ Typographus:*

VE NEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~  
1814.

LECTORI.

Cum secundum hunc *Iliados* Tomum Pater meus imperfectum reliquerit, libros vero pene quatuor prorsus absolvisset, notas et observationes cæteris in libris margini passim adscripsisset; ne hæc interciderent penitus et perirent, reliqua aliquo modo supplere conatus sum.

In tres priores ex duodecim hisce posterioribus *Iliados* libris, itemque in quartum usque ad ver. 359. annotationes ipse perfecerat; Textum et Versionem usque ad ver. 510. ejusdem libri recensuerat. Atque hæc ex ejus Manuscripto quam accuratissime edidi.

Reliquis in libris *Textum* aut *Barnesii* aut veterum Editionum retinui; una alterave ex notis paternis, nulla de meo adhibita correctione.

Versionem Editionis *Wetstenianæ* plerumque secutus sum; quam tamen interdum ubi ipsa sententia exegerit, interdum ubi priores Patris emendationes admonuerint, emendavi.

Annotationes partim ex Patris mei in priores libros anno-

Vol. II.

^a
70513

tationibus excerptas; partim ex illis, quas per reliquos libros passim in margine scriptas reliquerat, collectas; (de meo ipsius paucissimis interjectis,) addidi.

Varias porro lectiones Codicis *Harleiani* et *Italicorum* quorundam mecum, ut olim cum Patre, a Viro erudito THOM. BENTLEIO communicatas suis locis inserui.

Indices denique duos subnexui, alterum Verborum de quibus in annotationibus præcipue agitur, Auctorumque ibidem citatorum; alterum rerum in *Iliade* maxime memorabilium, ex Editione *Wetsteniana* fere desumptum.

SAMUEL CLARKE, *Fil.*

ΤΗΣ

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ν'.

Ὑπόθεσις τῆς Ν'. ὍΜΗΡΟΥ *Ραψωδίας*.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, νικαμένος ἱλιῶν τῆς Ἑλλήνας, ὁμοῖται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρω τῆς Αἴαντας παρορμαῖ, ἔπειτα δὲ καὶ τῆς ἄλλης· μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀρίστευι, καὶ ἀναιρῇ Ὀδρυσονίαν, καὶ τινὰς ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιρῶνται. Τίτρώσκονται δὲ Διήφοβος καὶ Ἑλενος· τῆς δὲ ὑπηκόας συναγαγὼν Ἐκτωρ ἐπαγεί τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιρῶνται.

Ἄ Λ Λ Η.

ΔΙΑΡΡΗΞΑΣ τὰς πύλας τῆς τείχεος τῶν Ἑλλήνων Ἐκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτὸς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν, ἀποσείψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδῶν δὲ κατεζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἡττημένους τῆς Ἑλλήνας, παραγίγνεται εἰς Αἰγᾶς, ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος· λαῶν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίγνεται εἰς τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἄρμα κατιστᾷ ἐν τῷ πελάγει, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι παρορμαῖ τῆς ἀρίστου τῶν Ἑλλήνων· οἱ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τῆς θεᾶς, γενναίως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμῶσι. Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἐκατέρωθεν τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοή αἰεῖται.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ν'.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦ δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδᾶν.

Ἄλλη.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὥπασε λάτρη.

ΖΕΥΣ δ' ἐπεὶ ἔν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασ-
Τὲς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζυν [σε,
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ,
Νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,

JUPITER vero postquam Troasque et Hectorem navibus admovisset,
Eos quidem reliquit ad illas, laboremque ut ferrent et arumnas
Indesinenter; ipse autem retro vertit oculos fulgidos,
Seorsum equestrium Thracum intuens terram,

1 Πέλασι] MS. πέλασιν. Fl. A. 2. 3. J. v. not. 6 Γαλακτοφ.] MS. Nempe
pronunciando primum α elidi potest, ut in aliis, in quibus scriptura

Ver. 1. ἵππο] Quoniam, ut dictum
est —. Nempe, libro superiori. ver. ult.

Ibid. πέλασσι.] Ita jam scribendum,
necessario; quia πέλασι secundam corri-
pit. Dubitari tamen potest, utrumne
Græci antiquiores isto modo scripserint.
Nam quum σ, suæ potestatis literam dixe-
runt, haud scio an hoc sibi voluerint:
literas ζ, ξ, ψ, necessario quidem duplices
esse; consonantium reliquas omnes, sim-
plices; unicam autem σ, istiusmodi esse,
ut permultis in locis, ac præcipue in Ver-

borum Aoristis, simplex, duplexve ex æquo
pronunciari possit. Clark. Hoc dudum,
non nunc demum, admonitum oportuit.
Antiquissimi semper literam semel scrip-
sere, etiam cum bis pronunciarent; post
et in scribendo duplicarunt: sed incon-
stanter, ut e MS. L. patet: qui h. l. habet
πέλασσι. Ern.

Ver. 4. Νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 5. ἀγαυῶν ἱππημόλων, — ἀβίων
τε.] Al. Ἀγαυῶν ἱππημόλων. — Ἀβίων τε.
Quique ἀβίων scribunt, eorum alii intelli-

- 5 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνδρώπων·
Ἐς Τροίην δ' ἐπ' ἀμύμονα ἔτι τρέπεν ὅσσε φαεινῶ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
10 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦτο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ἵψ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμης ὑλήεσσης,
Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδῃ,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
15 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἔζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιῆς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβᾶς· τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη

- 5 Mysorumque cominus-pugnantium, et illustrium Hippomolgorum,
Lacte-victitantium [pauperum] longævorumque, justissimorum hominum;
Ad Trojam autem non omnino amplius vertebat oculos fulgidos:
Non enim ille immortalium quemquam existimabat suo in animo
Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danaïs.
10 Neque vero cæcam-speculationum agebat rex Neptunus:
Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnamque
Alte super summum verticem Sami sylvosæ
Threïciæ: inde enim conspiciebatur tota quidem Ida,
Conspiciebatur et Priami urbs, et naves Achivorum.
15 Illic utique is e mari sedebat egressus, miserabatur autem Achivos
A Trojanis domitos, Jovique graviter succensebat.
Protinus itaque de monte descendit prærupto,
Rapide pedibus progressus: tremebant autem montes alti et sylva

integre servatur. 7 ἔτι] MS. non habet. 10 ἀλασκοπ.] A. 2. 3. J. 17
κατεβήσατο] MS. Fl.

gunt (notante Eustathio) ὀλιγοβίους, sive
εὐτελεῖς καὶ ἀπὸ λῆθους· alii, τὰς ἅμα βίῃ πορευ-
ομένους, ὡς ἀμαξοβίους· alii, τοὺς ἅμα βίῃ, του-
τίστι τόξῳ, πορευομένους· alii, ἐλευθέρους, ὅτι
βίαν ἐκ οἴδασιν· alii, ἀοίκους· alii, μακροβίους·
alii, πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους· Homeri,
credo, temporibus nihil hic ambigui. Stra-
bo interpretatur, ἀνιστίους, ἀμαξοεικῆς, ἀπ'
ὀλίγων εὐτελεῶς ζῶντας, κοινὰ κεκτημένους
πάντα, sine πολυτελείᾳ καὶ καπηλείᾳ. Lib.
VII. p. 455. 460. 461.

Ver. 8. ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 9. ἀρηγέμεν,] Ἀρηγέμεν, Codex Har-
leianus a viro erudito Tho. Bentleio col-
latus.

Ver. 11. πτόλεμόν τε μάχην τε] Vide
supra ad η'. 252. 279.

Ver. 12. ὑλήεσσης,] Vide supra ad γ'.
151.

Ver. 13. ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα]
Virgil.

— unde omnis Troja videri,
Et Danaum solitæ naves, et Achaica castra.
Æn. II. 461.

- Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
 20 Τρεῖς μὲν ὀρέζατ' ἰὼν· τὸ δὲ τέτρατον, ἴκετο τέκμων,
 Αἰγᾶς· ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης,
 Χρῦσεα, μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεῖ.
 "Ενθ' ἔλθων, ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
 Ὀκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.
 25 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἰμάσθλην
 Χρυσείην, εὐτυκτον, ἔξ δ' ἐπεβήσατο δίφρῃ.
 Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἀταλλε δὲ κήτέ ὑπ' αὐτῷ
 Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, ἐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διΐσατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
 30 Ῥίμφα μάλ', ἐδ' ὑπένεργε διαίνετο χάλκεος ἄζων·

Pedibus sub immortalibus Neptuni incedentis.

- 20 Ter quidem protendit gressum, quarto autem passu pervenit ad locum-desti-
 Aegæ: Illic scilicet ei inclytæ ædes in imo mari, [natum,
 Auræ, coruscantes, ædificatæ sunt, incorruptibiles semper.
 Illuc cum venisset, sub curru junxit æripedes equos,
 Celeriter-volantes, aureis jubis comantes.
 25 Aurum autem ipse induit circum corpus; accepitque scuticam
 Auream, scite-factam, suumque conscendit currum;
 Cæpitque invehī super undas; exultabant autem cete sub ipso
 Undique e latebris, neque non-agnoverunt regem:
 Cum lætitia etiam mare huc-illuc-diductum-cede-bat: Hi itaque volabant
 30 Celeriter admodum, neque subitus madescebat æreus axis:

19 ἀθανάτοις] MS. male. 20 τέτατον] MS. F. A. 1. Ibid. τέκμων] MS.
 24. ἐθείρησιν] MS. bene. 25 γέντο] MS. 26 εὐτυκτον] R. Turn. male.
 v. ad 612. 27 ὑπ' αὐτῷ] MS. A. J. v. not.

Ver. 15. "Ενθ' ἄρ' Illic utique—. Ibid. ἰλῆαις δ' Ἀχαιῆς — Διὶ δὲ —
 ἰνιμίσα.] Ἀσύστατον hoc existimavit Spon-
 danus cum eo, quod dixerat Neptunus
 supra, 9. 210. Οὐκ ἂν ἔγνω ἰθιλοῖς —.
 Sed mentem Poëtæ minus cepit vir eru-
 ditus. Illic nimirum in campo, longius
 a mari, pugnabatur: Hic ad usque naves
 repulsi, marique ipso coërciti Achivi, ne-
 cessitate coacti dimicabant.

Ver. 18. τρεῖς δ' ἔρια μακρὰ καὶ ὕλη] Πολὺ δὲ — ἀμείνω τὰ, — οἷα (πολλοὶς δὲ
 πρὸ ἡμῶν ὁ τόπος ἐξίεργασται) τὰ ἰπὶ τῷ Πο-
 σεϊδάωνι. " τρεῖς δ' ἔρια μακρὰ καὶ ὕλη —.
 Bῆ δ' ἐλάαν ἰπὶ κύματ' —." Longinus,
 Sect. 9.

Ver. 22. τιτύχεται.] Al. τιτύχαι.

Utrumvis, hoc quidem in loco, recte con-
 stabit.

Ver. 23. ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκετο — ἵππω.] Virgil.

Junxit equos curru genitor. — Aen. V. 817.

Ibid. χαλκόποδ' Virgil. — Aripidem. Aen. VI. 808.

Ver. 24. χρυσέησιν ἐθείρησιν] Pronuncia-
 batur χρυσήσιν. Prima enim corripī non
 potest; neque in his ulla unquam est Li-
 centia. Al. χρυσίοισιν.

Ver. 26. ἐπεβήσατο] Al. ἐπεβήσατο.
 Itemque ver. 17. κατεβήσατο. De quo,
 vide supra ad 6. 55. et ad 1. 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ἰπὶ κύματ' —] Vide
 supra ad ver. 18. Virgil.

- Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.
 "Εστὶ δέ τι σπείος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρε παιπαλοέσσης·
 "Ενθ' ἵππας ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 35 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμειρόσιον βάλεν εἶδαρ
 "Εδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 Ἀρρήκτες, ἀλύτεις, ὅφρ' ἐμπεδον αὐτῷ μένοιεν
 Νοσήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ἄχετ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἢ θυέλλη,
 40 "Εκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
 Ἀερόμοι, αὐτᾶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 Αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιῆς·

Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi.

Est autem quædam specus ampla alti in profundo maris,

Inter Tenedum et Imbrum asperam:

Illic equos stabulare-fecit Neptunus terræ-quassator,

35 Solutos curribus, juxtaque divinum posuit pabulum

Ut ederet: circaque pedes pedicas jecit aureas,

Infrangibiles, insolubiles, ut firmiter illic manerent

Rediturum regem: is autem ad exercitum abiit Achivorum.

Trojani vero flammæ pares conferti, sive procellæ,

40 Hectorem Priamidem inexploto ardore sequebantur,

Magnum-fremitus, clamantesque; sperabant autem naves Achivorum

Capturos se, occisurosque ad ipsas omnes Achivos:

57 Ἀρήκτες] MS. v. ad v. 1. 41 αὐτᾶχοι] F. A. J. male. Ibid. ἰλῆαι.] MS.
 pessime. 42 αὐτόφι] MS. Fl. vid. not.

manibusque omnes effundit habenas.

Ceruleo per summa levis volat æquora curru:

Subsident undæ, tumidumque sub axe tonanti

Sternitur æquor aquis: —

Tum variæ comitum facies, immania cete.

Aen. V. 818.

Atque rotis summas levibus perlabitur undas.

Aen. I. 151.

Superiorem hoc in loco Virgilio Home-

rum, nemo negaverit.

Ibid. ὑπ' αὐτῷ] ὑπ' αὐτῷ, Cod. Cantab.

a Barnesio, et Codd. Harleian. a Th.

Bentleio collati. Clark. αὐτῷ etiam ha-

bet MS. Lips. cum edd. Ald. et J. (Schol.

Lips. ait. ὑπ' αὐτῷ ἀντὶ τῷ δὲ αὐτῷ) Lon-

gin. l. c. Dativus verus est, diciturque

ut v. 19. Ποσσὶν ὑπ' αὐτῷ. Est tamen ὑπ'

αὐτῷ rursus v. 140. et Il. 5. 285. Ern.

Ver. 29. Γηθοσύνη δὲ θάλασσα] Al. Γη-

θοσύνη δὲ θάλασσα, latum mare. Quæ et

æque commoda Lectio. Nam γηθοσύνης

[latius] vox Homero non inusitata. Clark.

Γηθοσύνη MS. Lips. ubi Scholiastes docet

nominativum placuisse Aristarcho, dati-

vum Herodiano, qui multis rationibus eum

casum defenderit. Ex Herodiano petita

videntur, quæ Eustathius habet. Ern.

Ver. 36. πέδας ἔβαλε χρυσείας.] De eo

artificio, quo Poëta versus sui numeros,

verborumque ipsorum sonum, ad rei di-

cendæ naturam exegerit; vide supra ad

γ'. 363.

Ver. 40. Πριαμίδῃ] Vide supra ad α'.

398.

- Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηχος, ἐννοσίγαιος.
 Ἀργεῖος ὤτρυνε, βαδείης ἐξ ἁλὸς ἐλθάν,
 45 Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα Φωνήν
 Λῖαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ
 Λῖαντε, σφῶ μὲν κε παύσσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβῳ.
 Ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' εἰ δειδία χεῖρας ἀάπτει
 50 Τρώων, οἳ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ
 Ἐξέσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάδωμεν,
 Ἢ ῥ' ὄγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἵκελος, ἡγεμονεύει
 Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.
 55 Σφῶν δ' ὠδὲ θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσεται,
 Αὐτῷ δ' ἐδάμηναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλας·

Sed Neptunus terram cingens, terræ-quassator,¹

Argivos excitabat, profundo e mari egressus,

- 45 Cum se assimilasset Calchanti corpore et indefessa voce:

Atque Ajaces quidem primos allocutus est, promptos-animis etiam per se:

"Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum,

"Fortitudinis memores, nequaquam autem diræ fugæ.

"Alibi enim equidem non timeo manus audaces

- 50 "Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turba;

"Sustinebunt enim omnes, bene-ocreati Achivi;

"Hac vero parte sane gravissime timeo, nequid incommodi-accipiamus,

"Qua hic rabiosus, flammæ par, ducit-copias

"Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium se esse.

- 55 "At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat,

"Ut et ipsi stetis fortiter, et hortemini alios:

47 Σφῶ μίντι] MS. et παύσεται. 51 ἔξουσιν] MS. recte. Ibid. γὰρ οἱ π.]

A. 2. 5. J. Ibid. εὐκνήμι.] F. R. male.

Ver. 42. παρ' αὐτῷ. Παρ' αὐτῷ. Cod. Harleian. a Th. Bentleio collatus. Clark. Sic et MS. Lips. et ed. Flor. Παραυτῷ. uno verbo laudat Hesych. non ex h. l. interpretatur enim παρ' αὐτῷ. Hic autem requiritur παρ' αὐταῖς, ut v. 69. παρὰ νηυσί. Παραυτῷ. uno verbo bene dicitur, (ut παραυτῷ) ibidem, eodem in loco, apud naves. Ern.

Ver. 44. Ἀργεῖος ὤτρυνε.] Virgil.

— animum viresque Latitans
 Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit.
 Æn. IX. 777.

— in prælia sava
 Suscitatur, et stimulis haud molibus incitat iras.
 Æn. XI. 777.

Ver. 45. Εἰσάμενος] Notandus hic primarius et maxime proprius Vocis Medice usus. Vide supra ad γ'. 141.

Ibid. δέμας καὶ ἀτειρέα Φωνήν.] Virgil.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque.
 Æn. IV. 558.

Ver. 46. et supra 40. μεμαῶτε] Quia analogia factum ex βασιλῆος, βασιλῆος: ex βασιλῆα, βασιλῆα: ex μετῆρος, μετῆρος.

- Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρώησται' ἀπὸ νηῶν
 Ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
 Ἢ, καὶ σκηπανίῳ γαίηχος Ἐννοσίγαιος
 60 Ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλήσεν μένος κρατεροῖο,
 Γυῖα δ' ἐΐσηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 Αὐτὸς δ', ὥς τ' ἔρηξ ἀκύντερος ὄρετο πέτεσθαι,
 "Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκειος ἀρξάει
 Ὀρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρεον ἄλλο.
 65 "Ὡς ἀπὸ τῶν ἦΐξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 Τοῖσιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 Αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
 70 Οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐσὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής·

"Ita enim, ardentem licet, repuleritis a navibus

"Velocibus, etiamsi eum Jupiter ipse excitet."

Dixit; et sceptro, terram-cingens Neptunus,

- 60 Ambos feriens, implevit robore forti,

Membraque fecit levia, pedes et manus superne.

Ipsæ autem, ut accipiter alis-vernix excitatus fuerit ad volandum,

Qui e prærupta petra excelsa levatus

Properaverit per planitiem insequi avem alius-generis:

- 65 Sic ab his facto-impetu-abili Neptunus terræ-quassator.

Ex-ipsis-duobus autem sensit prius Oilei filius velox Ajax,

Statinque Ajacem allocutus est Telamonium filium;

"Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,

"Vati assimilatus jubet ad naves pugnare;

- 70 "Neque enim hic Calchas est, vates augur;

60 Πλήσει] MS. bene. 64 ὀρμήσει] MS. non male.

ex λῶος, λῶος: ex ἡλῶος, ἡλῶος: Μενέλαος, Μενέλαος: ex τεινῶπος, τεινῶπος: eadem analogia fit ex μεμαῶτες, μεμαῶτες. Vide supra ad α'. 265. ad β'. 818. ad γ'. 464.

Ver. 49. δειδία] Vide supra ad α'. 57.

Ver. 55. Ἢ ῥ' ὄγ'] Quia scilicet hic, etc.

Ibid. εἵκελος.] Ita restituit Barnesius, alibi ex MS. hic ex conjectura. Al. ἡλῶος. Quod primam corripit. Clark. Firmat MS. Lips. qui clare habet εἵκελος.

Ver. 60. κεκοπῶς] Al. κεκοπῶς.

Ibid. πλήσεν μένος κρατεροῖο] Vide supra ad ver. 44.

Ver. 62. ὥς τ' ἔρηξ] Eustath. Ἰωνικῶς ἔρηξ, ὥς τ' ἔρηξ ὁρᾷ δασύνειται. Virgil.

Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto
 Consequitur pennis sublimem in nube colubam.
 Æn. XI. 721.

Clark. ἔρηξ rectum, quod et firmat MS. Lips. cum vett. edd. Male quadam rec. dedere ἔρηξ. Sic et aliis locis. Ern.

Ver. 67. Αἴψα δ' ἄρ'] Statimque adeo, Statimque proinde.

- Ἰχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν
 Ῥεῖ ἔγνω ἀπίοντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ·
 Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,
 75 Μαιμῶσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δέρατι χεῖρες ἀάπτοι
 Μαιμῶσιν, καὶ μοι μῖνος ἄρρε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος
 80 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Χάρμῃ γηθόσυνον, τὴν σφιν θεὸς ἐμβαλε θυμῷ.
 Τόφρα δὲ τὰς ὀπίθεν Γαίηοχος ὤρσεν Ἀχαιῆς,

“Vestigia quippe retro pedum et tibiærum

“Facile cognovi abeuntis: facile utique dignoscuntur dii:)

“Continuo etiam mihi ipsi animus in pectoribus meis

“Magis excitatus est ad pugnandum atque præliandum;

75 “Pugnamque appetunt-gestientes subtus pedes, et manus superne.”

Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax;

“Sic nunc et mihi circa hastam manus audaces

“Gestiunt, et mihi animus erectus est; subtusque pedibus

“Sentio me-impulsum ambobus: animo vero incitato cupio vel solus

80 “Cum Hectore Priamide inexpletum ardenti pugnare.”

Sic hi quidem talia inter se dicebant,

Pugnæ-studio læti, quod ipsis deus immiserat animo.

Interim autem postremos Neptunus excitabat Achivos,

71 μετόπισθε] MS. corr. ex σθεν. 75 φίλοισι στήθεσσι] MS.

Ver. 68. *ἰπί τις*] “Hæc oratio,” inquit Spondanus, “est *μυῖρος*. Nihil enim “subjicitur, quod sit huius initii ἀπό- “δοσις.” Non vidit nimirum vir eruditus, versus 70. 71. et 72. Parenthesi includendos; ἀπόδοσιν quæ ab istis demum verbis incipere, καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ etc.

Ver. 71. *Ἰχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν*] Virgil.

— avertens rosea cervice refulsit:

— pedes vesulis defluxit ad imos,

Et vera incessu patuit dea. — *Æn.* I. 406.

Mortales medio aspectus sermone reliquit,

Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram:

Agnovere deum proceres. — *Æn.* IX. 657.

Ver. 74. *πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι*] Vide supra ad ἦ. 252. 279.

Ver. 78. *ἄρρε*] Schol. “Ὀρμηται, ὁρμῶ- *ται* ὑπερβασμὸς χρόνῳ. Quæ quam inepta sit observatio, vide supra ad α'. 37.

Ver. 79. *μενοινῶ δὲ καὶ οἶος*] Virgil.

Audeo, et Eneadum promitto occurrere turmæ, Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.

Æn. XI. 503.

Ver. 83. *Τόφρα δὲ*] Barnesius edidit *Τοφράδ* et τὸ “*Δι*,” inquit, *παρίλκι*. Inepte admodum, et contra omnem linguæ Græcæ analogiam.

Ver. 84. *Οἱ — ἀνέψυχον*] *Al.* ἀνέψυχ-

- Οἱ παρὰ νηυσὶ δοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
 85 Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
 Καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερπομένοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
 Τὰς οἷγ' εἰσροῶντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῆ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
 90 Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὺς ὤτρυνε φάλαγγας.
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Ληϊτόν ἤλθε κελεύων,
 Πηνελεὼν δ' ἥρωα, Θόαντά τε, Διήφυρόν τε,
 Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήπωρας αὐτῆς·
 Τὰς οἷγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 95 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κῆροι νέοι· ὕμνιν ἔγωγε
 Μαρναμένοισι πέποιδα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·

Qui ad naves veloces reficiebant suum animum:

85 Quorum utique simul gravique labore sibi defessa membra soluta erant, Simulque ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus

Trojanos, qui magnum murum transcenderant cum tumultu:

Hos illi scilicet inspicientes, sub superciliis lachrymas fundebant;

Non enim putabant se effugituros perniciem: sed Neptunus

90 Facile interventu-suo fortes concitavit phalangas.

Atque ad Teucrum quidem primum et Leïtum venit hortans,

Peneleumque heroem, Thoantemque, Deïpyrumque,

Merionemque, et Antilochum, peritos pugnae:

Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;

95 “Proh, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego

“Pugnantibus confido salvas fore naves nostras;

95 Ἀντῆς] Fl. 96 ἀμάς] Id. A. J.

Den. Quod et comprobatur Barnesius, ex α'. 575. Atqui ea vox hoc in loco sententiam plane perimeret. Aliud enim est, quod istic dicitur, *recreati sunt*; aliud, quod hic, *recreabantur*. Indicat nimirum Tempus illud (quod appellant Grammatici,) imperfectum, spatium aliquod temporis productius inter agendum; qua de causa apte a Græcis appellatur *παρατατικός*. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 85. *Τῶν ῥ'*] Quorum scilicet: quorum utique.

Ver. 90. *Ῥεῖα μετεισάμενος*] Facile se inferens, facile humana specie interveniens.

Clark. Ῥεῖα potius retulerim ad ὤτρυνε, quam ad μετεισάμενος. *Æn.*

Ver. 94. *σπειρόντα*] Virgil.

— *verbis*

Quæ tuto tibi magna volant. —

Æn. XI. 389.

Ver. 96. *πέποιδα*] Male hic interpretetur, *Confidebam*. Nihil enim aliud Græce sonat *πέποιδα*, quam quod Latine confido.

— *πεισάσιν τε βίη* δ'. 525.

— *οὕτω πεποιδῆς* α'. 524.

— *ἵπποισιν τε πεποιδῆς* γ'. 286.

— *νέος ἐμὶ, καὶ κατὰ χεῖρας πέποιδα* *Odys.* α'. 71.

- Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 Νῦν δὲ εἶδεται ἡμᾶρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα δαῦμα τὸδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 100 Δεινὸν, ὃ ἔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἵεναι νέας· οἱ τοπάρους περ
 Φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκέσαν, αἶτε καὶ ὕλην
 Θάων, πορδαλίῳ τε, λύκων τ' ἥϊα πέλονται,
 Αὐτὰς ἡλάσκεισαι, ἀνάλκιδες, ἐδ' ἐπὶ χάρμη.
 105 ὦ Τρῶες τοπρεῖν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
 Μίμνεν ἐκ ἐδελεσκον ἐναντίον, ἐδ' ἡβαιόν·
 Νῦν δ' ἑκάθεν πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 Ἠγεμόνος κακότητι, μεδμηροσύνησιν τε λαῶν,
 Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν ἐκ ἐδέλυσιν
 110 Νηῶν ἀκνύοντων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.

“ Si vero vos pugnam detrectabitis gravem,

“ Jam nunc certe illuxit dies, quo a Trojanis domabimur.

“ O dii, profecto ingens miraculum hoc oculis video,

100 “ Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,

“ Trojanos ad nostras accedere naves; qui prius

“ Fugacibus cervis similes erant, quæ per sylvam

“ Thoum, pardaliumque, luporumque escæ sunt,

“ Temere errantes, imbelles, neque nata ad pugnam.

105 “ Sic Trojani antehac robur et manus Achivorum

“ Manere nolebant ex adverso, ne paululum quidem.

“ Nunc vero procul ab urbe cavas ad naves pugnant,

“ Imperatoris ignavia, negligentiaque militum.

“ Qui cum illo contententes, propugnare nolunt

110 “ Naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas.

107 ἐκάθεν] Turn. 118 μετρησάμεν] MS. 119 νεμεσώμεν] MS.

— νεώτερος ἡμῶν, καὶ ὑπὸν χερσὶν ἵππων· τὰς
 132.

Vide supra ad α'. 37. et ad β'. 322.

Ver. 102. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 105. πορδαλίῳ] Codices plerique,

παρδαλίῳ.

Ibid. ἥϊα πέλονται.] Supervacaneum est,

quod hic annotat Barnesius; “ media

“ τῶν ἥϊα — alias certe brevis, ut Odys.

“ μ'. 529. — ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα.” Cujus rei

eandem esse causam, ac in voce τῶν, —

Ἰδομενεῦ, πείρι μὲν σε τῶν δ'. 257. ignoravit

Vir eruditus. Nempe ad istum locum,

“ vel hinc patet,” inquit, “ priorem τῶν τῶν

“ communem esse.” Quod nequaquam verum est: Nam in τῶν, τῶν τῶν, et similibus, ubi duæ Vocales non concurrunt, prior Homero nunquam corripitur. Et ad Odys. β'. 289. “Ὀπλισσόν τ' ἥϊα καὶ ἀγγεῖν —” in tertio (inquit) loco Anapæstus. Quæ æque inepta est annotatio. Vide infra ad δ'. 24.

Ver. 109. ἐρίσαντες] De hujus vocis, et similitum, prosodia; vide supra ad α'. 140.

Ver. 111. Ἀλλ' εἰ δὲ καὶ] At sane etiam si.

- Ἀλλ' εἰ δὲ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐσιν
 Ἥρωες Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδάκεα Πηλείωνα·
 Ἠμέας γ' ἔπος ἐστὶ μεδιέμεναι πολέμοιο.
 115 Ἀλλ' ἀκεάμελλα θᾶσσον ἀκεσαί τοι φρένες ἐσθλῶν.
 Ὑμεῖς δ' ἐκέτι καλὰ μεδίετε θέριδος ἀλκῆς,
 Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· ἐδ' ἂν ἔγωγε
 Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
 Λυγρὸς ἐὼν· ὑμῖν δὲ νεμεσώμεναι περὶ κῆρι.
 120 ὦ πέπονες, τάχα δὲ τι κακὸν ποιήσετε μείζον
 Τῆδε μετρηροσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νείκος ὄρωρεν.
 Ἐκτὼρ δὲ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολέμιζεν,
 Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχημα.

“ Veruntamen etiam si omnino revera in culpa est

“ Heros Atrides, late-dominans Agamemnon,

“ Eo quod contumelia affecerit pedibus-celerem Pelidem;

“ Nobis tamen nullo-modo licet intermittere pugnam:

115 “ Sed medeamur ocyus huic malo; faciles utique sanatu mentes bonorum.

“ Vos autem nequaquam honeste remittitis strenuam fortitudinem,

“ Omnes fortissimi cum sitis in exercitu: neque vero ego

“ Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,

“ Quum imbellis sit: at vobis succenseo ex animo.

120 “ O molles, mox sane aliquod malum admittetis gravius

“ Hac ignavia: sed in mentibus reponite singuli

“ Pudorem, hominumque reprehensionem: certe enim ingens certamen or-

“ Hector nempe ad naves prælio-strenuus pugnat, [tum est.

“ Fortis; perfregitque portas, et longum vectem.”

122 ἀπὸ δὲ] R. pessime. Ibid. ὄρωρε] Fl. male. 123 πολέμιζεν] A. 1.

Ver. 115. ἀκεσαί τοι] Faciles certe sanatu; faciles utique sanatu.

Ver. 116. καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἐόντες — ὑμῖν δὲ

νεμεσώμεναι] Ἔστι δὲ — ἔπ' ἑκατὸς ψυχῇ

παρρησίαν ἀναδέχεται καὶ νεθεσίαν ἀκρατον,

ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ

παραμυγνύμενος ἐλαφρὸς ἔσταινος· ὁ δὲ πᾶς ἐν

τῶν τοῖς, — “ Πάντες ἄριστοι ἐόντες —” Plu-

tarch. de Adul. et Amici discrim. sub finem.

Ver. 118. Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις] Lautus plane ad hunc locum Spondanus:

“ Quem virum, quæso, intelligit Neptunus,” etc.?

Ibid. μεθείη] μεθείη, Codd. Harleian. a Th. Bentleio collati.

Ver. 120. 122. 123. τάχα δὲ — δὴ γὰρ

— Ἐκτὼρ δὲ] Mor sane —; certe enim

— Hector nempe —

Ver. 122. Αἰδῶ καὶ νέμεσιν] Αἰδῶ, οἰκί-

αν· νέμεσιν, τὴν τῶν ἐκτός· Scholia inedita in Cod. Harleiano a Th. Bentleio com-

municata.

Ver. 123. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ' ἔρ' Αἰάντας] Connec-

- 125 "Ως ῥα κελευτίων Γαιήοχος ᾤρσεν Ἀχαιῆς·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοῖς ἴσαντο φάλαγγες
 Καρτεραί, ἃς ἔτ' ἄν κεν Ἀρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
 Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 Κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἴκτορα δῖον ἔμιμον,
 130 Φράζαντες δόρυ δαυρὶ, σάκος σάκει προβελύμεν·
 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἐρείδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ·
 Ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυβες λαμπροῖσι φάλοισι
 Νευόντων ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασείων ἀπὸ χειρῶν
 135 Σειόμεν· οἱ δ' ἰλὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
 Τρῶες δὲ πρῆτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἴκτωρ

125 Sic sane adhortans Neptunus concitavit Achivos:

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

Firmæ, quas ne Mars quidem vituperasset, si intervenisset,

Neque Minerva populorum-concitatrix: quippe præstantissimi viri

Delecti, Trojanosque et Hectorem nobilem manebant,

150 Constipantes hastam hastæ, scutum scuto densissimis ordinibus:

Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir:

Seque-invicem-attingebant setis-equinis-comantes galeæ splendentibus conis

Nutantium; adeo densi stabant inter se:

Hastæ autem crispabantur audacibus a manibus

155 Concussæ: hi quippe in hostes recta tendebant, ardebantque pugnare.

Trojani autem prius-in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibatque Hector

124 ἱρήνῃ] MS. F. J. 129 Κρινθέντες] MS. F. A. J. male. 140
 Κυπρίῃ] MS.

tit hæc istud ἄο' cum eo quod præcessit,
 ver. 46. 47. Αἴαντι πρώτῳ, — σφῶ μὲν κε
 σαῶσαιτι λαὸν Ἀχαιῶν.

Ver. 129. Κρινθέντες] Recte. Nam περι-
 σίντες primam necessario corripit.

Ver. 130. Φράζαντες δόρυ δαυρὶ, σάκος σά-
 κῷ προβελύμεν· Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἐρείδε, κό-
 ρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ.] Euripides,

πὺς ἱππολαχθεῖς ποδὶ,
 Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ σῆς, ἱκαρτέει μάχῃ.
 Heracleid. 856.

Trojanæ acies, aciesque Latine
 Concurrunt; hæret pedes pes, densusque viro
 vir. Æn. X. 360.

Quem ad locum, summa cum inscitia Ser-
 vius: "Pede (inquit) pro Pedi; nam est
 "Antiptosis." Cæterum Macrobius in

iis, quibus Virgilium contendit Homericæ
 carminis majestatem non æquasse, citatis
 his versibus, "quanta (inquit) sit diffe-
 "rentia utriusque loci, lectori æstimandum
 "relinquo." lib. V. c. 15. Mihi hic, in
 utroque Poëta, summus videtur splendor
 et pulchritudo. Scaliger, erga Homerum
 plerumque iniquior, de hisce duobus ver-
 sibus, "Fatemur (inquit) ex Græcæ lin-
 "guæ commoditate nobis esse aptiores ad
 "laudandum, quam ad imitandum." Poë-
 tic. lib. V. c. 5. Quod autem rogat; "cum
 "dixit σάκος σάκει, quid erit ἀσπίδ' ἀσπίς?"
 non advertit vir eruditus, neque σάκος
 idem ipsum esse quod ἀσπίς; et sententi-
 am, in voce Ἀσπίς, ab alio esse inchoatam
 exordio; nec quæ demum in sententia

- Ἀντικρὺ μεμαῶς· ὀλοοῖτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
 "Οντε κατὰ σεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση,
 Ῥήξας ἀσπείτω ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
 140 Ὑψι τ' ἀναδρώσκων πέτεται, κτυπέει δὲ θ' ὑπ' αὐτῇ
 Ὑλῇ· ὁ δ' ἀσφαλῆως θέει ἔμπεδον, ὅφρ' ἂν ἵκηται
 Ἰσόπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
 "Ως Ἴκτωρ, εἴως μὲν ἀπείλει μέγχι θαλάσσης
 Ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 145 Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγι,
 Στῇ ῥα μάλ' ἐγχεριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἱῆς Ἀχαιῶν,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσχῳ,

Contra alacer-ruens; lapis-cursu-perniciosus sicuti a petra,

Quem de vertice-montis fluvius torrens impulerit,

Abruptis immenso imbre asperæ retinaeulis petræ,

140 Alteque subsiliens volat, resonatque sub ipso

Sylva; hic autem cursu-perpetuo currit magna vi, donec pervenerit

In planitiem; tum vero nequaquam volvitur, cursu licet incitatus;

Sic Hector, hactenus quidem minabatur, usque ad mare

Facile se perventurum ad tentoria et naves Achivorum,

145 Interficiensem eos: verum quando jam in densas incidisset phalanges,

Stetit prope-admodum obnitens: ex adverso autem filii Achivorum,

Percutientes ensibusque et hastis utrinque-acutis,

Repulerunt eum a se: ille vero cedens, asperè-concussus est,

141 ὥς ἂν ἵκηται] MS. non male, sed adscriptum γρ. ὅφρ' ἂν. 147
 ξίφεσι MS. 148 χασσάμενος] MS.

connectenda vis esset particulæ istius,
 αὐτῇ.

Ibid. περιδιδύμων] Πολυπύχῳ, Scholia
 inedita Codicis Harleiani a Tho. Bentleio
 communicata.

Ver. 156. ἦρχε δ' ἄρ' Ἴκτωρ] Duxit
 eos, ut diximus, Hector. Ea enim hic
 vis est vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum
 eo, quod præcessit, ver. 39. Τρῶες δὲ —
 Ἴκτωρ — ἵκοντο.

Ver. 157. Ἀντικρὺ] Qua ratione, ἀντι-
 κρὺ, hic ultimam producat; vide supra ad
 α'. 51.

Ibid. ὀλοοῖτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης.] Vir-
 gil.

Ac veluti montis saxum de vertice præceps
 Cum ruit avulsam vento, seu turbidus imber

Proluit, aut annis solvit sublapsa vetustas;

Fertur in abruptum magno mons improbus actu,

Exultatque solo, sylvas, armenta, virosque

Involvens secum: disiecta per agmina Turnus

Sic — ruit. — Æn. XII. 684.

Hujus similitudinis et in utroque Poëta
 venustatem totius, et apud Homerum par-
 tium singulorum (multo etiam magis quam
 apud Virgilium) accommodam traductio-
 nem, aptamque et compositam pulchritu-
 dinem, optime hoc in loco exposuit et e-
 narravit Poppius.

Ver. 158. ὥση.] Al. ὥσει.

Ver. 159. Ῥήξας — πέτρης.] Vide su-
 pra ad ver. 36.

Ver. 141. Ὑλῇ.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 144. Ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας.] Hoc

- "Hύσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
 150 Τρώες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 Παρμένετ'· ἔτοι δὴρὸν ἐμὲ σχήσεσιν Ἀχαιοί,
 Καὶ μάλα πυργηδὸν σφείας αὐτὰς ἀρτύναντες·
 Ἀλλ', οἶω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἑτεὸν με
 ὦρσε Δεῶν ἄριστος, ἐρίγδεπος πόσις Ἥρης.
 155 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσχε.
 Δηϊφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐξεζήκει
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 Κεφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δεξι φαιινῶ,
 160 Καὶ βάλεν, ἐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 Ταυρεῖν' τῆς δ' ἔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

Vociferatusque est alta-voce Trojanos inclamans;

- 150 "Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
 "Perstate: haudquaquam diu me sustinebunt Achivi,
 "Licet valde addensatis-ordine-quadrato-agminibus seipsos instruxerint:
 "Sed, puto, cedent hasta mea fugati, si revera me
 "Incitavit deorum potentissimus, altitotans maritus Junonis."
 155 Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque.
 Deiphobus porro inter hos elato animo incedebat
 Priamides, præque se tenebat clypeum undique æquale,
 Levi passu progrediens, et clypeo-tectus procedens:
 Meriones autem in eum collimans-direxit hastam fulgentem;
 160 Et percussit, neque aberravit, clypeum undique æquale,
 Taurinum; id vero haudquaquam trajecit, sed multo prius

151 ἔτοι] MS. 157 Πάντοσε ἴσῃν] MS. R. ut semper. 158 ὑπ' ἀσπίδα]
 MS. F. A. 1. 160 ἀφάμαρτ' ἀσπίδα] Fl. vitiose.

tantum in loco, et infra, v. 263. occurrit
 vox ῥῖαδ' apud Homerum: Et utrobique
 cum voce ἰλιύσεσθαι conjuncta. Quare
 neque cum Barnesio sentio, voculam "δε"
 παρελκύν id quod linguae Græcæ ratio
 haud patitur; neque cum Eustathio, δε
 positum esse pro δή quod nihili est: Sed,
 ῥῖαδ' ἰλιύσεσθαι κλισίας, tantundem esse ac
 si dictum fuisset, ῥῖα κλισίαςδε ἰλιύσεσθαι.
 Quod et indicat Eustathius, quum addit,
 ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ οἰκόνδε.
 Ver. 151. οἱ τοὶ δὴρὸν ἐμὲ] Al. ἔτι δὴρὸν
 ἐμὲ. Male. Al. ἔτι με δὴρὸν ἔτι. Al. ἔτ'
 ἔτι δὴρὸν ἐμὲ.

Ver. 152. σφείας αὐτὰς] Pronunciabatur
 σφᾶς αὐτὰς. Nam σφείας ultimam producit.
 Alioqui contraheretur in σφείς.
 Ibid. ἀρτύναντες:] Vide supra ad α'.
 338.
 Ver. 156. ἐρεβήκει] Vide supra ad α'. 37.
 Ver. 157. Πριαμίδης,] Vide supra ad α'.
 398.
 Ver. 163. ἀπὸ ἴσ,] Qua ratione, ἀπὸ
 hic ultimam producat; vide supra ad α'.
 51.
 Ver. 168. οἰσόμενος δόρυ] Observandus
 hic maxime proprius vocis mediæ Uusus.
 Quod et Eustathius notavit, et Scholias-

- Ἐν καυλῷ ἰάγη δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβος δὲ
 Ἀσπίδα ταυρεῖν σχεθ' ἀπὸ ἑο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 Ἐγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἤρως
 165 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χάσατο δ' αἰνῶς
 Ἀμφοτέρων, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε·
 Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίησφι λείλειπτο·
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἄνδρα κατέκτα
 Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυῖππε Μέντορος υἱόν·
 Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 Κέρην δὲ Πριάμοιο νόδην ἔχε Μηδεσικᾶσθην·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,

In extremo fracta est longa hasta: Deiphobus autem
 Scutum taurinum tenuit-procul a se, timuit enim animo
 Hastam Merionis bellicosi; at heros Meriones

- 165 Retro sociorum in agmen recessit; iratus est autem graviter
 Propter utrumque, victoriamque amissam, et hastam, quam fregerat:
 Perrexerat itaque ire præterque tentoria et naves Achivorum,
 Allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis reliqua erat:
 Cæteri vero pugnabant, clamorque immensus exortus est.
 170 Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit
 Imbrium armis-acerrimum, divitis-equorum Mentoris filium:
 Habitabat autem is Pedæum, antequam venissent filii Achivorum,
 Filiumque Priami notham uxorem-habebat Medesicasten:
 At postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actæ,

166 ἔγχος] MS. male. post συνέαξε, quod magis Ionicum est: et δ' ta-
 men produci potest. 168 κλισίησφι] MS. v. not. 172 Πήδασον] Fl.
 173 Μηδεσικᾶσθην] MS.

tes. Οἶσαν μὲν γὰρ ἐτέρω οἰσόμενος δὲ, ἐλυ-
 πῶ. Allaturus sibi hastam, etc. Vide
 supra ad γ'. 141.

Ibid. κλισίησφι] Eustathius in commen-
 tario, κλισίησφι, Clark. Sic habet etiam
 MS. Lips. Pluralis ferri potest: sed sin-
 gularem prætulerim. Abiit quidem ad
 tentoria, i. e. ad castra, sed arma habuit
 in tentorio suo. Eryn.

Ver. 172. Πήδαιον,] Scholiasti. Πηδά-
 σον.
 Ibid. πρὶν ἐλθεῖν] Qua ratione hic, πρὶν,
 producatur; item σθίνει, ver. 193. et ἀνὰ,
 ver. 199. vide supra ad α'. 51.

Ver. 177. Τὸν β] Hunc, inquam: Hunc
 utique—.

Ver. 178. ἔπεισεν, μελὴν ὥς, — χθονὶ φύλ-
 λα πειλάσσει] Virgil.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Ery-
 mantho,
 Aut Ida in magna, radicibus eruta pinus.
 En. V. 448.

Ver. 179. κορυφῇ] Κορυφῆς, codd. Italic.
 a Th. Bantleio collati.

Ver. 180. ταμνομένη] Ita Barnesius rec-
 te ex MSS. et ex Eustathio. Al. ταμνομένη.
 Vide supra ad γ'. 87. Quem ad lo-
 cum Eustathius; εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν "ἀπεί-
 σον."

- 175 Ἀψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι.
 Ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.
 Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμώνος ὑπ' ἄτος ἐγγεῖ μακρῷ
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἐγχος· ὁ δ' αὐτ' ἐπέσεν, μελίη ὥς,
 "Π τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
 180 Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση.
 "Ως πέσεν· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δύσαι·
 "Εκτωρ δ' ὠρμηθέντος ἀκόντισε δεξιὶ φαεινῷ.
 "Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἐγχος
 185 Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτη υἱ' Ἀκτορίωνος,
 Νισσύμενον πόλεμόνδε, κατὰ στήθος βάλε δεξι·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

175 Rursus ad Ilium venit, excelebatque inter Trojanos:
 Habitabat autem apud Priamum: isque eum honorabat aequè ac filios.
 Hunc utique filius Telamonis sub aurem hasta longa
 Vulneravit, evulsitque hastam: is autem cecidit, fraxinus tanquam.
 Quæ montis in vertice procul conspicui
 180 Ære recisa, tenera terræ folia admovit:
 Sic cecidit: circumque ipsum sonitum dederunt arma varia ære.
 Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere:
 Hector vero in accurrentem jaculatus est hasta fulgenti:
 Sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam
 185 Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Actorionis,
 Venientem in pugnam ad pectus percussit hasta:
 Fragorem vero edidit cadens, et sonitum dedere arma super ipsum.

178 ἔπρεπε] MS. bene. 180 ταμνομένη] edd. præter R. 182 ὠρμήθη] MS.
 manu pr. 186 Νισσύμενον] MS. v. ad v. 1.

"τεμνέ" κινώτερον, ἀλλ' Ὀμηρὸς τὴν κατ' αὐ-
 τὸν ἰαῖδα γλώσσαν τιμῇ, τὸ τίμειν "τάμνειν"
 λίγυσαν. Clark. Consentit MS. Lips.
 item ed. R. Ern.
 Ver. 181—187. βράχε — Δέπησεν —
 ἀράβησε] De hujus ὀνομασποικίας pulchri-
 tudine, vide supra ad β'. 210. et ad δ'.
 455. Virgil.

— collapsa ruunt immania membra;
 Dat tellus gemitum, et clypeum super intonat
 ingens. Æn. IX. 708.
 Corruit in vulnus, sonitum super arma dedere.
 Æn. X. 488.

Ver. 183. et 190. ἀκόντισε] De proso-
 dia hujus vocis, vide supra ad α'. 140.

Cæterum alii hic legunt, ὠρίζατο. Clark.
 Loco altero v. 190. ὠρίζατο habent MS.
 Lips. et ed. Flor. quod prætulim.
 Ern.

Ver. 184. Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο]
 Virgil.

— ille ictum venientem a vertice velox
 Prævidit, celerique elapsus corpore cessit.
 Æn. V. 449.

Ibid. χάλκεον ἐγχος] Vide supra ad γ'.
 380.

Ver. 191. πᾶς δ' ἄρα] Totus quippe:
 Totus nempe, ut diximus.

Ver. 192. ἔτα,] Al. ἔτα. Utrumque
 recte, Ab ἑτάω, sit ἔτα, quod τὸ α' produ-

- "Εκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 190 Αἴας δ' ὠρμηθέντος ἀκόντισε δεξιὶ φαεινῷ
 "Εκτορος· ἀλλ' ἔπη χροὸς εἴσατο· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Σμερδαλέῳ πεκάλυφθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν ἔτα,
 "Ωσε δὲ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὰς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεύς,
 Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἰμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότε δέριδος ἀλκῆς·
 "Ωστε δύ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ κερχαροδόντων
 Ἀρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 200 Ὑψὲς ὑπὲρ γαίης κατὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·

Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
 Capite deriperet magnanimi Amphimachi:
 190 Ajax autem in accurrentem jaculatus est hasta splendenti
 Hectorem; sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe ære
 Horrendo tectus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit,
 Reppulitque eum vi magna: is autem cedebat retro
 A cadaveribus ambobus; ista autem ad se extraxerunt Achivi:
 195 Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus,
 Principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achivorum;
 Imbrium vero Ajaces, studiosi impetuosa pugna:
 Ut duo capram leones, a canibus serratis dentibus
 Ereptam, ferunt per virgulta densa,
 200 Alte supra terram in malis tenentes:

190 πρὸ ἀκόντις] MS. F. ὠρίζατο, sed adscr. γρ. ἀκόντισε, v. not. ἀκόντις]
 Turn. 193 χάσσατ'] Fl. v. ad 148. 194 ἐξείρυσσαν] edd. vett. 196 μι-
 τὰ λαόν] MS. edd. vett. 197 μιμαῶσι] edd. vett.

cit: Ab ἑτάω, sit ἑτάσι: (et inde ἔτα)
 quod τὸ α' corripit. In aliis quibusdam
 verbis occultior est analogia; nec a Gram-
 maticis, quod sciam, observata. Quem-
 admodum aliud scilicet est — ὅστις, ali-
 ud — ὅστις· similiterque aliud — ἥστις,
 aliud — ἥστις· eodem plane modo, pro-
 nunciationis et prosodice ratione, aliud est
 πρᾶσσειν, in quo τὸ α' productum; aliud
 πᾶσσειν, in quo τὸ α' correptum est, licet
 syllaba πᾶσσ positione producat. Hinc
 nimirum πρᾶσσειν, in lingua Ionica, mi-
 grat in πρᾶσσειν, τᾶσσειν, nequaquam in
 πᾶσσειν. Hinc, diverso accentu, πρᾶγμα,
 πρᾶξις, πρᾶξις (πρᾶγμα, πρᾶξις, πρᾶξις)
 Vol. II.

τίτρηγα: at τόγμα, τᾶξις, τᾶσαι, τίτρηγα.
 Neque in his ullus unquam est Licentie
 locus.

Ver. 194. ἐξείρυσσαν] Ita edidit Barne-
 sius ex MS. Al. ἐξείρυσαν. Minus recte.
 Nam ἐξείρυσαν penultimam corripit. Vide
 supra ad ver. 1. Clark. Barnesiano li-
 bro consentit MS. Lips. Ern.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος,]
 Non supervacaneum est istud, ἄρα. Sci-
 licet Amphimachum Stichius quidem.

Ver. 196. κόμισαν] Vide supra ad α'.
 140.

Ibid. κατὰ λαόν] Al. μετὰ λαόν.
 Ver. 197. μιμαῶσι] Ita iterum recte

- "Ως ῥα τὸν ὑψὲ ἔχοντε δύο Αἴαντε κορυτὰ
 Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 Κόψεν 'Οϊλιάδης, κεχολωμένος 'Αμφιμάχοιο.
 Ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλῃ,
 205 Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
 Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 Υἱὸν ὦϊο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας 'Αχαιῶν,
 'Οτρυνέων Δαναῶς, Τρώεσσι δὲ κῆδ' ἔτευχεν.
 210 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δευκλυτὸς ἀντεβόλησεν,
 Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρῃ, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας

Sic utique hunc [Imbrium] alte tenentes duo Ajaces bellatores,
 Arma detraxerunt; caput autem molli a cervice
 Amputavit Oiliades, iratus Amphimachi causa;
 Misitque illud instar-globi rotatum per turbam;
 205 Hectori vero ante pedes cecidit in pulveribus.
 Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,
 Nepotis gratia [Amphimachi] cæsi in gravi pugna:
 Perrexit itaque ire præterque tentoria et naves Achivorum,
 Incitaturus Danaos, Trojanisque clades moliebatur.
 210 Idomeneus autem illi hasta-inclytus occurrit,
 Rediens a socio, qui ei nuper e prælio
 Venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære: [disset,
 Hunc quidem socii asportaverant, ille autem, medicis quum mandata-de-

209 'Οτρύνειον] MS. 212 βεβλημένος] edd. vett. 214 vid. not.

Barnesius ex MSS. Vide supra, ad ver.
 46. Item ad β'. 818. *Al.* μεμῶται. Quod
 verum perimit. *Clark.* Μεμῶται etiam
 MS. Lips. *Ern.*

Ver. 198. αἶγα] Nonnulli, αἶγα. Male.

Ver. 199. ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,]

Hic inter densas corylos. — *Ecl.* I. 14.

Ver. 201. "Ως ῥα τὸν] Sic, inquam,

hunc. Ver. 202. κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς]
 Virgil.

Tum caput ipsi aufert. — *Æn.* IX. 392.

Ver. 209. 'Οτρυνίαν] Vide supra ad α'.

309. Ver. 210. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ] Idomeneus

autem ei deinceps —. Idomeneus autem ei
 cecidit —. Connectitur videlicet cum isto,
 βῆ δ' ἰέναι, ver. 208.

Ver. 212. βεβλημένος] Ita edidit Bar-
 nesius ex tribus MSS. Quod usitatus est.
 Cumque iisdem faciunt MSS. *Harleian.*
 et *Italic.* a Th. *Bentleio* collati. *Al.* βε-
 βλημένος. Sed hoc apud Homerum, ut
 recte annotavit Barnesius, semper de Ani-
 mi affectibus et mæstitia, illud, de vul-
 neribus Corporis, aut siquid simile. *Clark.*
 βεβλ. etiam MS. Lips. *Ern.*

Ver. 214. ἐκ κλισίας] Ex Amici vulno-
 rati tentorio, ἐρχόμενος παρ' ἑταίρῃ, ver.
 211. iturus ad suum tentorium, ut arma
 deinceps indueret, ver. 240. Barnesius,

- Ἦεν ἐκ κλισίας· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 215 Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
 Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι,
 "Ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Αἰτωλοῖσιν ἀνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βαλκφόρε, πῆ τοι ἀπειλαὶ
 220 Οἷχονται, τὰς Τρῶσιν ἀπείλεον υἱες Ἀχαιῶν;
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἦυδα.
 "ὦ Θόαν, ἔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
 Γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπισάμεδα πτολεμίζειν.
 Οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκέρειον, ἔτε τις ὄνῳ
 225 Εἶκον, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ περ ἔτω
 Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι,

Redibat ex tentorio; adhuc enim pugnae cupiebat

215 Particeps-esse: Ipsum itaque allocutus est rex Neptunus,
 (Assimilans-se voce, Andraemonis filio Thoanti,
 Qui per totam Pleurona et excelsam Calydonia,
 Aetolis imperabat, deusque tanquam honorabatur a populo;)

"Idomeneu, Cretum princeps, quo tandem minae

220 "Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?"

Hunc autem vicissim Idomeneus, Cretum ductor, contra allocutus est;
 "O Thoa, nullus vir nunc in culpa, quantum equidem

"Intelligo: omnes enim scimus praeliari:

"Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quisquam pigritiae

225 "Cedens, subterfugit pugnam perniciosam: sed ita
 "Videtur nimirum gratum esse praepotenti Saturnio,

216 Ἀδραίμονος] MS. 218 v. not. 225 ἀνδύεται] MS.

ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐκ κλισίας,
 ad suam scilicet tentorium. Quod, ad
 sententiam, perinde est. Cumque Bar-
 nesius faciunt MSS. a Th. *Bentleio* collati.
Clark. Item MS. Lips. Estque non per-
 inde, sed melius. Nam v. 240. it in ten-
 torium ἦεν est ibat. *Ern.*

Ver. 216. Εἰσάμενος] Vide supra ad
 ver. 45.

Ibid. φθογγήν] *Al.* φωνήν.

Ver. 219. Ἰδομενεῦ,] Barnesius, ante
 hunc versum, alterum istum ex MS. *Can-*
tabrigiensi, tanquam "pene necessarium,"
 inseruit;

Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.
 Sed nihil opus. Nam, Parenthesi inclu-

sis versibus 216. 217. 218. constat exple-
 ta omnibus suis numeris et partibus sen-
 tentia. *Clark.* Idem versus est in MS.
 Lips. sed in margine manu recentiori.

Ibid. πῆ τοι ἀπειλαὶ Οἷχονται, —] Scho-
 liastes legendum contendit, πῆ τοι ἀπει-
 λαί; Οἷχονται. Minus recte. Simile
 enim est, πῆ οἷχονται; ac illud, *9.* 229.
 Πῆ ἔβαν εὐχολαί.

Ver. 223. Γινώσκω.] *Al.* Γινώσκω. Quod
 perinde est: Nam γινώσκω primam pro-
 ducit.

Ibid. ἐπισάμεδα πτολεμίζειν.] Ita Bar-
 nesius, ex duobus MSS. *Al.* πτολεμίζειν.
 Quod et ipsum ferri possit.

Ver. 224. τινα δέος] Qua ratione, τινα,

- Ναυόμενος ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιῆς.
 Ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τοπάρως μενεδήϊος ἦσθα,
 Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεδιέντα ἴδῃαι.
 230 Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἐκάσῃ.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοσήσειεν
 Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
 Ὃς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μελίησι μάχεσθαι. [χρὴ
 235 Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴδι· ταῦτα δ' ἅμα
 Σπεύδειν· αἶψ' ὄφελός τι γενόμεθα καὶ δὴ ἔόντε.
 Συμφορτὴ δ' ἄρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν.
 Νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισαίμεσθα μάχεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν.

“Inglorios perire procul ab Argo hic Achivos.

“At, Thoas; quandoquidem ante bellicosus fuisti,

“Hortari-soles autem et alium, ubi remittentem videris:

230 “Ideo nec nunc quidem cessa ipse, hortareque virum quemque.”

Huic autem respondit deinde Neptunus quatiens-terram;

“Idomeneu, ne iste vir amplius revertatur

“A Troja, sed hic canibus ludibrium fiat,

“Quicumque die hoc volens remiserit pugnam.

235 “Sed age, armis huc sumptis veni: hæc autem simul oportet

“Maturare; si cui usui esse queamus, etiam duo cum simus.

“Utilis-certe-in-unum-collata virtus est virorum, etiam valde imbellium:

“Nos autem et cum fortibus novimus pugnare.”

Sic fatus, ille quidem rursus abiit deus in pugnam virorum:

227 Ναυόμενος] A. 2. 3. R. J. 229 ὅθι τι μ.] MS. ortum forte e διπτι-
 γραφίᾳ ὅθι et ὅτι. 234 v. not. 238 ἐπισαίμεσθα] F. A. 1. R. v. not.
 Schol. etiam Lips. legit sic: ἐπισαίμεσθα ἀντὶ τῆς δυνάμεσθα.

hic ultimam producat; item 234, ver. 229, vide supra ad a. 51.

Ver. 225. ἀλλὰ πῶς] Sed, et verisimile est: Sed, quantum conijcere est.

Ver. 227. Ναυόμενος] Nulla ex analogia licentiarum, produci potest istud ὅ. Utrumque vero ναυόμενος, quomodo nonnulli ediderunt, an ναυόμενος, æque ac ναυόμενος, pronunciarint Iones, non liquet.

Ver. 229. Ὀτρύνεις] “Orationis consc-
 “quationem poscere” existimat vir doctissi-
 mus Henr. Stephanus, “ut ὀτρύνεις legatur
 “præcedente ἦσθα.” Sed nihil opus.

Nam, ὀτρύνεις, hæc quidem in sententia, cum præcedente, ἦσθα satis apte cohæret; non satis apte, ὀτρύνεις, cum subsequente ἴδῃαι.

Ver. 234. Ὃς τις etc.] In MS. Lips. hic versus sic structus est: ὅστις ἐκὼν μελίησιν ἐπ' ἡματι τῷδε μάχεσθαι, quem ordinem verborum, ut concinniores prætulerim. Ern.

Ver. 237. Συμφορτὴ] Gloss. MS. Lips. simpliciter explicat συμφέρουσα, et ait esse ἰσχυρίσθημα ἀπ' ἐλάττονος. Ern.

Ver. 238. ἐπισαίμεσθα μάχεσθαι.] Codd.

- 240 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὖτυκτον ἴκανε,
 Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δῆρε·
 Βῆ δ' ἴμεν ἀσεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίαν
 Χεὶρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί.
 245 Ὡς τῇ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ σῆδεσσι θεόντος.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων εὖς, ἀντιβόλησεν,
 Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· κατὰ γὰρ δόρυ χάλκειον ἦει
 Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενῆος·
 Μηριόνη, Μόλκx υἱέ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἐταίρων,
 250 Τίπτ' ἤλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτήτα;
 Ἡέ τι βέβηλαι, βέλεος δὲ σε τείρει ἀκωκή;
 Ἡέ τευ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἤλυθες; ἐδέ τι αὐτὸς

240 Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene-structum venisset,
 Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque duo-hastilia:

Perrexitque ire fulguri similis, quod scilicet Saturnius

Manu acceptum miserit vibratum e corusco Olympo,

Ostendens signum hominibus; præclari autem sunt ejus radii:

245 Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.

Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,

Quam abesset prope adhuc a tentorio: nam hastam æream ibat

Sumpturus: Hunc itaque allocuta est vis Idomenei, [allocutus est Idomeneus;]

“Merione, Moli fili, pedibus celer, carissime sodalium,

250 “Cur venisti, prælioque relicto et pugna?

“Nunquid vulneratus es, telique te affligit cuspis?

“An alicujus-rei nuncius ad me venisti? neque vero omnino ipse

250 ἀντήν.] MS. 241 δύσετο] MS. edd. vett. præter Flor. 242 Ἀσεροπῇ]
 MS. ibid. ἦτι MS. sed superser. ἦντι. 244 ἀρίζηλοι] Gl. MS. addit καὶ
 ἀρίζηλοι. 247 ἐμ'] MS. male.

Harleian. a Th. Bontleio collati, ἐπισαίμεσθα.
 Unde fortasse legendum, ἐπισαίμεσθα μα-
 χήσθαι.

Ver. 240. κλισίην — ἴκανε.] Vide supra ad ver. 214.

Ver. 241. Δύσετο] Ita Barnesius ex MSS. et Editt. Vett. recte. Nam δύσετο, primam necessario producit. Al. δύσσετο.

Ibid. καλὰ] Vide supra ad β. 43.

Ibid. γέντο] Eustathius ad l. 369. φίλτα-
 τος· φίλτατος ἤλθες, ἡνδὲν ἔλπετο, ἔντο, καὶ
 ἑωκῶς, γέντο· κλισίης· κλισίης. Equidem
 crediderim potius ab inusitato quodam γέ-
 νω, vel γένω, vel γένω deductam. Nam

Dorica ista, quæ memorat Eustathius, re-
 centiora videntur, et Homero (ut opinor)
 ignota.

Ver. 242. ἀσεροπῇ ἐναλίγκιος.] Virgil.

fulmina belli,
 Scipiadæ. — An. VI. 813.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα] Meriones au-
 tem, ut dictum est —. Connectitur nimi-
 rum cum eo quod supra dictum est, ver.
 167. etc.

Ibid. θεράπων] Non Servus, sed Militum
 Præfectus inferior. Vel, Idomenei At-
 miger.

- Ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίημαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 255 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βεληφόρε χαλκοχιτῶνων,
 Ἐρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,
 Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάζαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερνηορέοντος.
 Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦυδα·
 260 Δέρατά γ', αἶψ' ἐδέλυσθα, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δῆεις,
 Ἐσαότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνάπια παμφανώνοντα,
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· εἰ γὰρ οἶω
 Ἄνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰσάμενος πολεμίζειν.
 Τῷ μοι δέρατά ἐσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 265 Καὶ κόρυδες, καὶ δώρηκες λαμπρὸν γαινῶντες.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νῆϊ μελαίνῃ

"Desidere in tentoriis cupio, sed pugnare."

Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;

255 "Idomeneu, Cretum princeps ære-loricatorum,

"Venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est,

"Sumpturus; Eam enim jam confregimus, quam prius habebam,

"Clypeo Deiphobi percusso ferocientis."

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;

260 "Hastas quidem, si volueris, et unam et viginti invenies,

"Stantes in tentorio ad parietes collucescentes,

"Trojanas, quas a cæsis abstuli. Non enim profiteor

"A viris hostibus longe stans pugnare.

"Ideo mihi hastæ sunt, et scuta umbonibus-munita,

265 "Id galeæ, et thoraces lucidum renidentes."

Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;

"Quin et mihi apud tentoriumque et navem nigram

255 ἐν κλισίῃσι] MS. 259 τὸν δ' αὖτ'] MS. ut et v. 274. 264 Δέρατ' ἐσι] F. A. R. J. 265 δώρηκες] MS. male.

Ver. 248. Οἰσόμενος:] Vide supra ad ver. 168.

Ver. 251. 252. βέβηλαι, — ἡλυθε:] Non ex Aoristo, ἡλυθεν sed ex Perfecto, ἡλυθα. Vide supra ad v. 57.

Ver. 259. αὖτ'] Al. αὖτ'.

Ver. 260. Δέρατά γ'] Al. Δέρατα δ'.

Ver. 260. 262. Δέρατα — τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι] Virgil.

Suggere tela mihi: —

steterunt quæ in corpore Graiarum Iliacis campis. — En. X. 53.

Ver. 261. κλισίῃ] Κλισίῃ, Codd. Italic. a Th. Bentley collati.

Ibid. παμφανώνοντα:] Scholiasti, δέρατα παμφανώνοντα. Aliis, ἐνάπια παμφανώνοντα.

Ver. 262. ἀποαίνυμαι] Vide supra ad γ'. 260.

- Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' εἰ σχεδὸν ἐσιν ἐλέσθαι.
 Οὐδὲ γὰρ εἴδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 270 Ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
 Ἰσταμαι, ὅπποτε νείκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 Ἄλλον πᾶς τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν οἶω.
 Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦυδα·
 275 Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγόμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἐς λόχον, (ἔνθα μάλισ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
 Ἐνθ' ὃ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφάνθη·
 Τῷ μὲν γὰρ τε κακῷ τρέπεται χροὺς ἄλλυδις ἄλλη,
 280 Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
 Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
 Ἐν δὲ τέ οἱ κρυδὴ μεγάλα σένοισι πατάσσει,

"Multa sunt spolia Trojanorum: sed non prope sunt, ut-sumere-possim:
 "Neque enim ne me quidem puto oblitum esse fortitudinis;

270 "Sed inter primos in pugna illustres viros reddente

"Sto, quando certamen exortum fuerit belli.

"Alium fortasse aliquem magis Achivorum ære-loricatorum

"Lateo pugnans, te vero scire ipsum puto."

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;

275 "Novi virtute qualis sis: quid te oportet hæc dicere?

"Si enim nunc prope naves seligamur omnes fortissimi

"Ad insidias, (ubi maxime virtus dispicitur virorum,

"Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facile apparet:

"Quippe ignavi mutatur subinde color alius ex alio;

280 "Neque ei, sine-motando ut sedeat, continetur in præcordiis animus,

"Sed flexis-genibus-considit, et super ambos pedes sedet;

"Intusque ei cor valde in pectoribus palpitat,

271 πολλοί] F. A. J. 274 δ' αὖτ'] MS. edd. vett. usque ad T. 278 ἔνθ' ἄλκιμος] MS. Ibid. ἐξεφάνθη] MS. 279 ἄλλυδις] F. A. I. 280 ἐρητύε] R.

Ver. 267. παρὰ τε κλισίῃ — Πόλλ' ἔναρα Τρώων] Virgil.

— et spolia illa tuis pendentia tectis.

En. V. 393.

Ver. 276. παρὰ νηυσὶ λεγόμεθα — Ἐς λόχον] In editione Hæstetiana, ubi Interpretatio plerumque perelegans, hæc ita

redduntur: — prope naves sedeamus in insidiis. Pessime.

Ver. 278. "Ὅς τ' ἄλκιμος,] ὅς τ' ἄλκιμος, Cod. Italic. a Th. Bentley collatus.

Ver. 284. οὐτί τι λήν Ταρβῆ] Καλῶς Ὅμηρος, εἰσὼν, "Τῷ δ' ἀγαθῷ —, ὅτι τι λήν Ταρβῆ." Τὸν φέρον ὑπ' ἀφίλει, ἀλλὰ

- Κῆρας ὀϊομένω· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων.
 Τῷ δ' ἀγαθὸν ἔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς, ἔτε τι λήην
 285 Ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
 Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαί' λυγρῇ)
 Οὐδὲ κεν ἔνδα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὀνοίτο.
 Εἴ περ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἢε τυπείης,
 Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίσθε πέσοι βέλος, ἐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 290 Ἀλλὰ κεν ἢ σέρων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
 Πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριζύν.
 Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεδα, νηπύτιοι ὦς,
 Ἑσαότες, μὴ πᾶς τις ὑπερφιάλως νεμεσῇσῃ.
 Ἀλλὰ σύ γε κλισίῃνδε κιῶν ἔλευ ὀβριμον ἔγχος.
 295 Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, Δωρὶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 Καρπαλίμως κλισίῃθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·

" Mortem expectanti; stridorque insuper oritur dentium:

" Vtri autem fortis, neque mutatur color, neque valde

285 " Tremet, postquam primum se-collocarit in insidiis virorum;

" Optat autem quam-citissime misceri in praelio gravi:)

" Ne ibi quidem tuos animos et manus quis vituperarit.

" Si quando enim seu eminus vulneratus fueris-in-pugna-laborans, seu comi-

" Non in cervicem tibi a tergo incidere telum, nec in dorsum, [nus,

290 " Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,

" Ulterius recta-ruentis, inter primorum-pugnatorum turbam.

" Sed age, ne amplius hæc interloquamur, fatui tanquam,

" Hæc stantes, ne forte quis supramodum reprehendat:

" Verum tu ad tentorium profectus sume validam hastam."

295 Sic dixit: Meriones autem, veloci par Marti,

Raptim e-tentorio sustulit æream hastam;

289 ὀπίσθε] MS. 295 μὴ πᾶς] R.

καὶ ἀγῶν φέρον ὅπως ἀνδρεία, μὴ ἀπάνια.
 καὶ ἀνδρείότης μὴ ἀπαύστης γίνεται. Plu-

tarch. πρὸς τῆς ἀρετῆς ὁδὸς, sub finem.

Ver. 288. βλεῖο] Codex Harleian. a
 Th. Bentleio collatus, βλεῖο. Quod nescio
 annon magis analogum.

Ver. 289. ἐν αὐχέν' ὀπίσθε πίση] Al. ἐπ'
 αὐχί' ὀπίσθε πίση. Virgil.

at non, Evandre, pudendis
 Vulneribus pulsum aspicias. — En. XI. 55.

Ver. 290. ἀντιάσει,] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 295. ὑπερφιάλως] Vertitur supra
 modum. Immo: per insolentiam, ut ὑπερ-
 φιάλως de insolente Il. δ. 94. Eten.

Ver. 295. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'.
 627.

Ver. 296. χάλκεον ἔγχος] Vide supra ad
 γ'. 380.

Ver. 298. Οἷος δὲ βροτολογὸς —, Τῷ δὲ
 Φόβος. — Virgil.

Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebri

- Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα, μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 Οἷος δὲ βροτολογὸς Ἀρης πόλεμόνδε μέτεισι,
 Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱός, ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής,
 300 Ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρες μετὰ Δωρήσσεσθον,
 Ἡὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· ἐδ' ἄρα τῶγε
 Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν.
 Τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 305 Ἦσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
 Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον εἶπε·
 Δευκαλιόη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὄμιλον;
 Ἡ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατῷ, ἢ ἀνὰ μέσσης,
 Ἡ ἐπ' ἀρισερόφιν; ἐπεὶ ἔποδι ἔλπομαι ἔτῳ
 310 Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιῆς·

Secutusque est Idomeneum valde pugnae cupidus.

Qualis autem hominum-perniciēs Mars ad-pugnam accedit,

Ipsumque Terror, carus filius, simul validus et impavidus,

300 Comitatur, qui utique terret pectoris-licet-constantis bellatorem;

Atque hi quidem e Thracia in Ephyros armantur,

Vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem iidem

Exaudierunt utrosque, alterutris autem gloriam dederunt:

Tales Merionesque, et Idomeneus, ductores virorum,

305 Ibant ad pugnam, armati corusco ære.

Hunc et Meriones prior verbo allocutus est;

" Deucalionide, qua-parte fert-animus ingredi turbam?

" An ad dextram totius exercitus, an per medios,

" An ad sinistram? quoniam nusquam existimo adeo

310 " Indigere certamine comantes Achivos."

297 Πολέμοιο] MS. Fl. 301 Δωρήσσεσθαι] MS. 302 φλεγύας] R. v. Eustath.
 308 μέσσης] F. A. J. 309 ἔτῳ] F. A. 3.

Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque fu-

rentes

Beila mevens immittit equos; —

— circumque atra Formidinis ora

Iraque, Insidiæque, Dei comitatus, aguntur.

En. XII. 301.

Ver. 300. Ἔσπετο,] Conitari solet. Ita
 optime constat Temporum ratio. Vide
 supra ad β'. 221. et ad α'. 37.

Ver. 301. Τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρες
 μετὰ Δωρήσσεσθον, Ἡ μετὰ Φλέγυας] Hos
 nimirum populos, ait, πολέμοιο μάχιστα

Vol. II.

Ἑλλήνων χαίρειν. Pausan. lib. ix. c. 56.

Cæterum Pausanias versum priorem hoc
 modo citat; Τῷ μὲν ἄρ' ἐς Ἐφύρας πόλεμον

μετὰ Δωρήσσεσθον.

Ver. 307. πῇ τ' ἄρ' Ecquanam igitur?

Ver. 309. ἀρισερόφιν; ἐπὶ] Qua ratione,
 ἀρισερόφιν, hic ultimam producat; item τι,

ver. 323. et Ἀχιλλῇ, ver. 324. et ὑπὸ, ver.
 354. Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐπὶ ἔποδι — ἔτῳ Δεύεσθαι] Ne
 dubitare videatur Meriones, cone versus
 iret auxilium, ubi se maxime opus esset,

D

- Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦδα·
 Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δύο, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 Τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ.
 315 Οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
 Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 Αἰπὺ οἳ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτει,
 Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 320 Ἐμδάλοι αἰδόμενον δαλὸν νήεσσι δοῇσιν.
 Ἄνδρ' ὃς κ' ἐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ὃς θνητὸς τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
 Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 Οὐδ' ἂν Ἀχιλλεὺς ῥήξῃ νοστοι χωρήσειεν,

- Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;
 "Naves quidem ad medias qui auxiliuntur sunt et alii,
 "Ajacesque duo, Teucerque, qui praestantissimus Achivorum
 "Arte-sagittandi, strenuus etiam et in stataria pugna;
 315 "Qui illum satis exerceant, perquam-incitatum licet ad pugnam,
 "Hectorem Priamidem; etiamsi admodum fortis sit.
 "Arduum sane ei erit, valde licet ardenti in praelium,
 "Illorum superaro robore et manibus invictis,
 "Naves incendere; modo non ipse Saturnius
 320 "Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.
 "Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax,
 "Qui mortalisque sit, et edat Cereris fruges,
 "Ereque violabilis sit, magnisque saxis:
 "Ne ipsi quidem Achilli hostium-agmina-perrumpenti cesserit,

315 Ἐλόωσιν] MS. et Gl. marg. ἔλωσι. 316 καρτερός] MS. 319 ὅτι μὴ] MS. sed sch. marg. ἀντὶ τῆς αἰ, quod pertinet ad ὅτι.

an eo, ubi se nihil opus esset: quod est videlicet absurdum; contendit Propius verba, ὅσοι δὲ δύνασθαι, eam vim habere, ut dicantur Graeci, omni ex parte pulsi, auxilio undeque ex aequo indigere. At hoc non fert linguae Graeca ratio. Dubi- tanti et quaerenti, dextrae parti, an sinistrae, an mediae demum aciei opem ferret: succurrit, sinistram exercitus partem auxilio maxime egere: Nec in hoc, quidquam absurdum.

Ver. 310. καρτερότατος] Crinitos. Virg. Crinitus Iopas. Aen. 1. 714.
 Ver. 312. ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι] Virgil. Sunt alii, qui tecta manu defendere possunt. Aen. XII. 627.

Ver. 316. Ἐκτορα Πριαμίδην καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν. Αἰπὺ οἳ —,] Plerique ita di tinguunt,

Ἐκτορα Πριαμίδην καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν. Αἰπὺ οἳ —,

- 325 Ἐν γ' αὐτοσαδὴ ποσὶ δ' ἔπος ἐστὶν ἐρίζειν.
 Νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστερῷ ἔχε στρατῷ, ὅφρα τάχιστα
 Εἶδομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέζομεν, ἥε τις ἡμῖν.
 "Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, δοῶ ἀτάλαντος Ἀρηί,
 "Ἡρ' ἵμεν, ὅφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἥ μιν ἀνώγει.
 330 Οἳ δ' ὥς Ἰδομενεῖα ἴδον, φλογὶ εἵκελον ἀλκῆν,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
 Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 Τῶν δ' ὁμὸν ἴσατο νεῖκος, ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν.
 "Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωνται ἄελλαι
 335 Ἡματι τῷ, ὅτε τε πλείη κόνις ἀμφὶ κελεύθερος,
 Οἷτ' ἀμυδὶς κόνις μεγάλην ἰσᾶσιν ὁμίχλην.
 "Ὡς ἄρα τῶν ὁμῶς ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλλήλες κατ' ὅμιλον ἐναγρέμεν ὅξεί χαλκῷ.

- 325 "In stataria quidem pugna; pedibus autem nequaquam potest contendere.
 "Nobis itaque huc ad sinistram tende exercitus, ut citissime
 "Videamus, an alicui gloriam praebituri simus, an quis nobis."
 Sic dixit: Meriones autem, veloci par Marti,
 Coepit ire, donec pervenissent ad exercitum, qua eum jusserat.
 330 Hi autem, [hostes] quum Idomeneum viderent, flammæ similem fortitudine,
 Ipsum et famulum cum armis vario-artificio-factis,
 Cohortantes per turbam, in ipsum omnes irruerant;
 Manibusque-utrinque-consertis, commissum-est certamen ad puppes navium.
 Ut vero cum a stridulis ventis agitatae ingruunt procellae,
 335 Die illo quum plurimus pulvis est in viis;
 Qui porro venti, simul pulveris magnam stare-faciunt nebulam:
 Sic utique his simul irrudentibus inita est pugna, ardebantque animo
 Invicem-se per turbam interficere acuto are.

321 ἀριστερῷ δὲ ἔκ] T. 326 Ἀριστερῷ] F. A. 1. 331 σὺν τούχισι λευγαλέοισι] MS.

Sed ista ratione, multo magis ταυτολόγον erit in eadem sententia, εἰ μάλα καρτερός ἐστιν, et, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι. Ibid. Πριαμίδην] Vide supra ad α'. 398. Ver. 317. μεμαῶτι] Vide supra ad ver. 46.

Ver. 320. Ἐμδάλοι] Al. ἐμβάλοι.

Ver. 321. Ἄνδρ' ὃς κ' ἐκ] Al. Ἄνδρ' ὃς ἐκ.

Ver. 324. Ὀὐδ' ἂν Ἀχιλλεὺς] Notandum hic, quanto cum artificio, (ut Poëma unum sit a capite ad calcem) quicquid rerum

narretur, quisquis hominum loquatur, nusquam non spectetur et inseratur Achilles. Vide supra ad β'. 673, 681. ad ε'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 326. Νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστερῷ] Quoniam media acies Tantis Viris iuta est, ideo Nos ad sinistram —.

Ver. 329. ἀφίκοντο] ἀφίκοντο, cod. Harleian. a Th. Bentleio collatus.

Ver. 331. θεράποντα] Vide supra ad ver. 246.

- "Εφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγγχείῃσι
 340 Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμείχρους· ὅσσε δ' ἄμερδεν
 Αὐγὴ χαλκείη κορύδων ἀπὸ λαμπομενάων,
 Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακίων τε φαινῶν,
 Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν δρασκάρδιος εἴη,
 "Ὅς τότε γηδήσειεν ἰδὼν πόνον, ἐδ' ἀκάχοιτο.
 345 Τὰ δ' ἄμφις φρονέοντε δύο Κρόνις υἱὲ κραταίῳ
 Ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βέλετο νίκην,

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

- 340 Longis, quas tenebant acutas; oculosque perstringebat
 Splendor æreus, galeis a lucentibus,
 Thoracibusque recens-tersis, scutisque fulgentibus,
 Congredientium in-unum: Valde utique audax-animo esset,
 Qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo-turbaretur.

- 345 Porro diversis partibus faventes duo Saturni filii viribus-potentes,
 Viris heroibus struebant dolores graves.

Quippe Jupiter quidem Trojanis et Hectori volebat victoriam,

349 Ολίσθαι] MS. P. A. J. R. verum puto. Jupiter nolebat omnino perire
 Achæos, non omnino perdere A. Ibid. Ἀχαιῶν] MS.

Ver. 334. 'Ως δ' ὅρ' ὑπὸ λιγίων ἀνέμων]
 Virgil.

Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
 It mare per medium; miseris heu præscia longe
 Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
 Arboribus, stragemque satis; ruct omnia late:
 Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
 Talis in adversos ductor Rhæteus hostes
 Agnens agit; densi cuneis se quisque coactis
 Agglomerant. ———— Æn. XII. 451.

Ver. 339. "Εφριξεν δὲ μάχη — ὅσσε δ'
 ἄμερδεν Αὐγὴ χαλκείη] Virgil.

—— ferro ancipiti decernunt, atraque late
 Horrescit strictis seges ensibus, ænæque iugent
 Sole lacessita, et lucem sub nubila jactant.
 Æn. VII. 525.

—— tum late ferreus hastis
 Horret ager, campique armis sublimibus orlent.
 Æn. XI. 601.

—— et luce coruscus æthena. Æn. II. 479.

"Ενια μέντοι σφίστιον ἐν ταῖς μεταφοραῖς λέγειται
 καὶ κυριώτερον, ἢ πρὶν ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίαις·
 ὡς τὸ, "Εφριξεν δὲ μάχη." Οὐ γὰρ ἂν τις
 αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυρίων, ἢ ἀληθέστερον
 εἴποι, ὅτι σφίστιον. Demetr. Phaler. §.
 52. Τὸ δὲ, "αὐγὴ χαλκείη," τολμηρὸν φασιν

ἐν ταῖς εἰρηαῖς οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παραβο-
 λικῶς εἶπεν, ὡς ἐν ἄλλοις, "Χαλκὸς ἐλάμ-
 νειτο· ἐκείνος αὐτῇ πυρρῇ," ἢ τι τοῦτον ἀλ-
 λά μόνον ἐπὶ ἐπὶ γὰρ τὰ ἔπλα, ἢ ἢ τινὰ
 τοιαύτην λαμπρότητα προσέλαττων αὐτοῖς.
 Eustath.

Ibid. φθισίμβροτος] Syllaba φθι, in vo-
 cabulis φθισίμβροτος et φθισίμβροτος, non ex
 φθισι desumpta est, sed ex φθίνω. Quæ
 vox, apud Homerum, etiam et in Futu-
 ris φθίσιν et φθισίμβροτος, primam super
 producit. At φθισι, φθισί, et similia,
 sunt ex Ἀριστοῦ ἐφθίνω. Vide supra ad
 α'. 309. 314. 338. et ad β'. 43. 853.

Ver. 341. ἀπὸ λαμπομενάων] A. ἀπο-
 λαμπομενάων.

Ver. 344. "Ὅς — γηδήσειεν —, ἐδ' ἀκά-
 χοιτο.] "Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὶ μὲν
 τὸ ἴσον δύναται, ποτὶ δὲ τὸ πλέον — "ἐδ' ἄρα
 "τῶν ἰδὼν γηδήσειεν Ἀχιλλεύς." Hermoge-
 nes περὶ μεθόδου διανοήσεως, c. 37. Simili-
 ter Eustathius ad α'. 330. Μυρία δ' φίλων
 τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ καταφάσεων, εὐειδίᾳ χρῶσ-
 θαι σχήματι τῶν κατὰ ἀπόφασιν ὡς καὶ ὅτι
 εἴπη τὸ, "ὅ γὰρ μιν ἀφανέστατος βάλειν,"
 ἀλλὰ δηλαδὴ ὁ ἰσχυρότατος. Imitatus est
 hanc loquendi rationem Virgilius:

- Κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν, ἐδ' ὄγε πάμπαν
 Ἦθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιῶν Ἰλιόδι πρὸ,
 350 Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον·
 Ἀργεῖας δὲ Ποσειδάων ὀρόδυνε μετελδὼν,
 Λάδρη ὑπεξαναδύς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 Ἡ μὲν ἄμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἰὰ πάτρη·
 355 Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη.
 Τῇ ῥα καὶ ἀμφοδὴν μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,

Gloriosum-reddens Achillem pedibus velocem; neque tamen ille penitus
 Volebat populum perdere Achæicum, ad Ilium;

- 350 Sed Thetin honorabat, et filium ejus magnanimum:
 Argivorum vero Neptunus animos-excitabat interventu suo,
 Clam emersus e cano mari; dolebat enim
 A Trojanis illos domari, Jovique vehementer iratus erat.
 Sane quidem utriusque unum erat genus, atque unus ortus;

355 Sed Jupiter prior natus-fuerat, et plura noverat.
 Quocirca etiam Neptunus palam quidem auxiliari cavebat,

355 Τρωσὶ] MS. F. 356 ἀμφοδὴ] MS.

Nec vero Aleiden me sum lætatus euntem
 Accipisse. ———— Æn. VI. 592.

Quam ignaviter igitur de hoc loco Scrip-
 ter Gallicus Terrasson! "Quelque licence,
 " (inquit) qu' Homère se soit donné dans
 " sa Poésie, la nécessité ou la moins la
 " commodité de sous Vers l' a jeté dans des
 " confusions bien plus grandes — γηδή-
 " σιν. ἐδ' ἀκάχοιτο. Qui est ce qui pense
 " à se rejouir en voyant un combat? Et
 " est-ce d' un autre côté un objet de Tri-
 " esse proprement dite?" Dissert. sur l'
 Iliade, Part. IV. chap. 6.

Ver. 346. τετεύχατον ἄλγεα λυγρὰ.] Qua
 analogia vocabulum hoc ἀπαξ λεγόμενον
 ita deductum sit ex τεύχω, ut vim habeat
 vel Imperfecti, vel Aoristi, vel ejus Tem-
 poris quod Grammatici plusquam perfec-
 tum appellant, equidem non video. Certe
 Perfectum τετεύχα locum hic habere non
 potest. Nec enim usquam in tota, quam
 longa est, Iliade, ullius verbi Tempus per-
 fectum observatur, constructum hoc modo
 reperias vel Aoristis, vel παρατατικῶς.
 Vide supra ad α'. 57. Vim autem hoc
 in loco necesse esse ut habeat vel Aoristi,
 vel Imperfecti, vel ejus denique Temporis

quod plusquam perfectum appellari solet,
 indicat tum orationis ordo atque ratio;
 tum in eadem quæ sequuntur sententia,
 βέλετο, ἤθελε, κύδαινε, ὀρόδυνε, ἤχθετο, ἐνε-
 μέσσα: tum et Scholiastæ et Eustathii in-
 terpretatio: Quorum alter istud τετεύχα-
 τον exponit, ἐτεύχων, κατεσκευάζων, (non
 τετεύχασιν, κατεσκευάσιν) Alter dictum
 ait πρὸς ὁμιότητα τῶν, — αὐτῶς δ' ὀλέσσει
 "τεύχε" κύνησιν. Cod. Italic. a Tho. Bent-
 leio collatus, habet τετεύχετον.

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλλῆα] Vide supra
 ad ver. 524.

Ver. 349. ὀλέσσαι] Ολίσθαι, perire;
 Cod. Harleian. a Tho. Bentleio collatus.
 Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 352. ἤχθετο γάρ ῥα] Dolebat enim,
 ut dixi, — Connectitur nimirum cum eo
 quod supra dictum est, ver. 206.

Ver. 355. Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ
 πλείονα ἦδη.] Οὐ γὰρ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ μα-
 κρότερον τὸ ῥεῖον, ἢ ἐν βρονταῖς καὶ κερανοῖς
 ἰσχυρόν, ἀλλὰ ἐπισήμη καὶ φρονήσι. Καὶ
 τῶτο κάλλιστα πάντων Ὅμηρος ἂν εἴρηκε περὶ
 θεῶν ἀναφθιγγόμενος, — "Ζεὺς πρότερος γε-
 γόνει, καὶ πλείονα ἦδεν." Plutarch. de Isi-

- Λάδρη δ' αἶν' ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἰοικώς.
 Τῷ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖς πολέμοιο
 Πείραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 360 "Ἀρρήκτον τ' ἄλυτον τε, τὸ πολλῶν γέναιτ' ἔλυσεν.
 "Ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἑὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 "Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὤρσε·
 Πέφνε γὰρ "Οἰθρυονῆα, Καβησόδωρον ἔνδον ἔοντα.
 "Ὅς ῥα νῆον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλῆδει.
 365 "Ἡτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίσην,
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 "Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπασέμεν υἱὰς Ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ὁ γέρον Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε

Clam vero semper concitabat eos per exercitum, homini assimilatus.
 Hi itaque certaminis vehementis et omnibus-aeque-gravis pugnae
 Funem hinc-inde-nexum super utrosque extenderunt,
 360 Infrangibilemque, insolubilemque, qui multorum genua solvit.
 Tum, semicanus licet existens, Danaos cohortans
 Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:
 Interfecit enim Othryoneum, e Cabeso qui aderat:
 Qui nuper belli ad famam venerat:
 365 Petebat autem Priami filiarum forma praestantissimam,
 Cassandram, indotatam: pollicitus nempe fuerat magnum opus,
 A Troja quantumvis invitos depulsurum se filios Achivorum.
 Illi autem senex Priamus eam promiserat, et annuerat

357 τῷ] MS. 558 στῆλ.] MS. F. A. J. 559 ἐπαλλ.] in MS. corr. ex
 ἀπαλλ. Ibid. τάνυσσαν.] MS. vitiose. 560 ἀρρήκτον, ἀλ.] MS. 561
 μεσαιπ.] Aldd. 566 Κασσάνδρην] MS.

de et Osiride; sub initio. Reperit et
 Barnesius, in duobus MSS. 781.

Ver. 557. ἀνδρὶ ἰοικώς.] Virgil.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque.
 Aen. IV. 558.

Ver. 558. Τῷ] Al. τοῖ.

Ver. 559. Πείραρ ἐπαλλάξαντες, — τάνυσσαν.] Utrumque exercitum, tanquam
 circumjecto fune, in arcum constringe-
 bant. Ut recte Poppius, Clark. Nescio
 an recte intelligatur hic locus. Πείραρ
 ἐπαλλάττειν certe non est funem hinc inde
 nectere: sed alternis contendere, ab utra-
 que parte contendere. Eundem funem
 contendebant Jupiter et Neptunus. Ἐπαλ-
 λάττειν est in utramque partem trahere:
 unde et Dialecticis dicuntur ἐπαλλάττειν

Θαὶ λόγοι, cum disputando in utramque
 partem trahuntur, ut Cicero loquitur,
 quae forma loquendi hinc ducta est.
 Xenoph. Mem. Soer. III. 8. ubi v. not.
 nostram. Sic et Aristotel. Polit. I. 6. 3
 ποῖ τὰς λόγους ἐπαλλάττειν, ubi v. Victor.
 p. 50. Ern.

Ver. 562. Τρώεσσιν ἐπάλμενος.] MS. Bar-
 nesii unus, Th. Bentleii tres; Τρώεσσι με-
 τάλμενος.

Ver. 563. Καβησόδωρον ἔνδον ἔοντα.] Schol.
 Lips. duplicem interpretationem adfert,
 alteram, quae ἔνδον refert ad Ilium. ἔδον
 se. Ἰλίου. alteram, quam ipse praefert, ut
 sit pro παρόντα. Eadem forma loquendi
 est ὁ. 458. Ern.

Ver. 564. Ὅς ῥα νῆον — Κασσάνδρην.] Vir-
 gil.

- Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναδ', ὑποσχεσίησι πιθήσας.
 370 "Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δεξιὴν φαεινῶ,
 Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· ἐδ' ἤρκεσε θάρσος
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν· ὁ δ' ἐπέυξατο, φώνησέν τε·
 "Οἰθρυονεῦ, πῆρι δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἀπάντων,
 375 Εἰ ἔτεόν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅς' ὑπέσχε
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 Καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
 Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίσην,
 "Ἀργεος ἐξαγαγόντες, ὀπιόμενον εἴκε σὺν ἄμμιν
 380 Ἴλιε ἐκπέσσης εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.

Daturum esse: ille itaque pugnabat, promissis fretus.

- 370 Idomeneus autem in illum collimabat hasta fulgenti,
 Et percussit sublimi-gradu incedentem assecutus; nec arcuit thorax
 Aeneas, quem gestabat; medio autem is in ventre fixit:
 Fragorem vero edidit cadens: Is autem super eum gloriatus est, dixitque;
 " Othryoneu, te sane supra mortales laudo omnes,
 375 " Si utique vere omnia perficies, quae pollicitus es
 " Dardanidae Priamo: is autem promisit filiam suam.
 " Quin et tibi nos haec polliciti praestiterimus;
 " Dederimusque Atridae filiarum forma praestantissimam,
 " Ex Argis arcessitam, quam ducas; siquidem nobiscum
 380 " Illi expugnaveris bene-habitatam urbem.

367 ἀκάντος] MS. 368 ὑπέσχετο] edd. vett. 370 πιθήσας] R. pessimo.
 375 δέπησεν δὲ] F. A. J. 375 ὡς ὑπέσχετο] Fl. A. 1. male. 379 ἄμμιν]
 MS. male. 380 ναιόμενον] edd. vett. ναιομένην] T.

— illis ad Troiam forte diebus
 Venerat insano Cassandriae incensus amore,
 Et gener auxilium Priamo Pyrygibusque fere-
 bat. Aen. II. 342.

Ver. 566. ἀνάεδνον.] Cassandram nimi-
 rum, non muneribus, sed opera et rebus
 gestis, promereri studebat. Ut notavit
 Dominica Dacier.

Ibid. ὑπέσχετο δὲ] Qua ratione, δὲ, hic
 producat; item Πρίαμος, ver. 368. et
 θυγατέρα, ver. 376. vide supra ad α. 51.
 Barnesius, δὲ, hoc in loco scribendum
 voluit: Sed nihil opus.

Ver. 568. Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο.] Edidit
 Barnesius ex conjectura, Πρίαμος μὲν ὑπέσ-
 χετο: vel, Πρίαμός μιν ὑπέσχετο. At idem
 uno in MS. reperit, et Th. Bentleius in

pluribus, Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο. Vulg.
 Πρίαμος ὑπέσχετο. Quod manifesto cor-
 ruptum est. Clark. Bene receptum est
 ὑπὸ τ' ἔσχετο, quod etiam MS. Lips. ha-
 bet. Ern.

Ver. 575. Δέπησεν] Vide supra ad ver.
 181.

Ver. 576. θυγατέρα] Vide supra ad α.
 598.

Ver. 581. συνόμεθα] Schol. Lips. συνώ-
 μεθα, ἢ τοι συνόμεθα, ὅθεν καὶ τὰς συνθήκας
 συνημοσύνας φησὶ λίγυ γὰρ, ὅτι συμβολαίας
 ποιεῖσμεν. Pseudo-Did. adeo legit συν-
 ὁμιθεῖν. Ern.

Ver. 382. ἰδνωταί] Ita Barnesius et
 veteres. Nempe ut ex ἥλιος, ἥλιος: ita ex
 ἰδναι, ἰδναι. Vulg. ἰδνωταί. Sed levicu-

- Ἄλλ' ἔπει, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 Ἀμφὶ γάμψ' ἐπεὶ ἔτοι ἐδιδωταὶ κακοὶ εἰμέν.
 Ὡς εἰπὼν, ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 Ἦρος Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἀσῖος ἤλθεν ἀμύνων,
 385 Πέζος πρόσθ' ἵππων· τὰ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
 Αἶεν ἔχ' ἡνίοχος δερῶν· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἰδομενεῖα βαλεῖν, ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δαρι
 Λαιμόν ὑπ' ἀνδρεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ἀχρεῖς,
 390 Ἦε πίτυς βλωδρῇ, τήν τ' ἔρρει τέκτονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρῳ κεῖτο ταιυσθεῖς,
 Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

"Sed sequere, ut ad naves in-colloquium-veniamus pontum-transeuntes
 "De nuptiis: quippe nequaquam soceri illiberales sumus."

Sic fatus, pede traxit per acre praelium

Heros Idomeneus: Huic autem Asius venit vindex,

385 Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros ejus
 Assidue tenebat auriga famulus: ille vero cupiebat animo
 Idomeneum percutere; is autem illum prior percussit hasta
 Ad jugulum sub mento, penitusque hastam adegit:

Cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus-alba,

390 Vel pinus alta, quam scilicet in montibus fabri

Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut-sit:

Sic ille ante equos et currum jacebat porrectus,

Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.

382 ἰδν.] MS. 580 ὡς ὅτε:] A. 2. 3. J. 390 τὴν δ' ἔρρει:] MS. male. 394
 πλῆγῃ] MS. sed superscr. α in prima syllaba.

lum hoc. Clark. MS. Lips. ἰδνωταί, male.
 Ern.

Ibid. εἰμέν.] Al. ἰσμέν.

Ver. 384. ἤλθεν ἀμύνων.] Al. ἤλθ' ἰπαμύνων.

Ver. 388. Λαιμόν ὑπ' ἀνδρεῶνα.] Virgil.

Sternitur; hasit enim sub gutture vulnus, et

udæ

Vocis iter tenuemque inclussit sanguine vitam.

Æn. VII. 533.

Ver. 389. ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν.] Virgil.

Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
 Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant

Fructu agricolæ certatim; illa usque minatur,
 Et tremefacta coman concusso vertice nutat:
 Vulneribus donec paulatim evicta supremum
 Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam.

Æn. II. 626.

Pulcherrimus sane hic locus Virgilianus,
 eorumque ex numero est, quos (Macrobio
 judice, lib. V. c. 11.) ita transtulit Virgilius,
 ut Homero superior videatur: Quippe
 "magna cultu Virgilius difficultatem ab-
 scindendæ arboreæ molis expressit; verum
 "nullo negotio Homericæ arbor absceditur."
 At revera (ut ex Hobbesio notavit Poppius)

- Ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήγῃ φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
 395 Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δῆϊον ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
 Ἀψ' ἵππας σρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 Δαρι μέσον περόνησε τυχάν· ἐδ' ἤρκεσε δώρηξ
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρῳ·
 400 Ἴππας δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμῳ Νέστορος υἱός,
 Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Διήφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενεῖος,
 Ἀσίς ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δαρι φαεινῷ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 405 Ἰδομενεύς· κρύφθῃ γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
 Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ

Defectus vero est ejus auriga mente, quam ante habebat;
 395 Neque is ausus est, hostium manus ui-effugeret,

Retro equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicosus

Hasta medium transfodit assecutus: neque arcuit thorax
 Æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.

Atque hic quidem anhelans affabre-facta excidit sella:

400 Equos autem Antilochus, magnanimi Nestoris filius,

Abegit a Trojanis ad bene-ocreatos Achivos.

Deiphobus vero admodum prope venit Idomeneum,

Propter-Asium dolens, et jaculatus est hasta fulgenti:

At ille quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam

405 Idomeneus; occultatus est enim sub clypeo undique æquali,
 Quem ipse coriis boum et corusco ære

395 τόλμησι] MS. Ibid. ἀλύξαι] MS. sed superscr. ας.

inepta est omnis horum duorum loco-
 rum inter se instituta comparatio. Quip-
 pe Homerus et Virgilius, cum res longe
 inter se diversas describerent; hic urbem
 ingentem in ignes paulatim considentem,
 ille hominem uno ictu occisum atque humi
 stratum; suam uterque materiam suo co-
 lore ac specie ornavit, suam uterque pul-
 cherrima aptissimaque similitudine expli-
 cavit.

Ibid. ἀχρεῖς,] Al. ἀχιλῆς.

Ver. 392. Ὡς ὁ — αἵματοέσσης.] Citato
 hoc loco, indicat Dionysius Halicarnas-
 seus, quomodo συνδέσσει λύσις λύει καὶ τὸ
 Vol. II. E

κάλλος αὐτῆς καὶ τὸ κράτος, quamvis quis
 ἔτι προσθεῖς ἔδιν, ἔτι ἀφελὼν, τὴν σύνθε-
 σιν ἀλλάξαι μόνον. Περὶ Συνδέσεως, §. 4.

Ver. 394. πλήγῃ] Vide supra ad γ'. 31.

Ver. 402. ἤλυθεν] Postulat Temporum
 ratio, ut sit ἤλυθεν ex Aoristo ἤλυθεν, non
 ex Perfecto ἤλυθα. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 403. ἀχνύμενος,] Vide supra ad γ'.
 260.

Ibid. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 404. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Virgil.

— ille ictum venientem a vertice velox
 Prævidit, celerique elapsus corpore cessit.
 Æn. V. 444.

- Δινωτὴν φορέεσκε, δὴ κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 Τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
 Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιδρέξαντος αὔσειν
 410 Ἐγχος· ἐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
 Ἄλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πραιπιδῶν, εἶδαρ δ' ὑπὸ γένατ' ἔλυσε.
 Δηϊφοβος δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσιος· ἀλλὰ ἐφημί,
 415 Εἰς Ἀϊδὸς περ ἰόντα πυλάετταο, κρατεροῖο,
 Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὅπασα πομπόν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐζαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιτα δαΐφρονι θυμόν ὄρεινεν·
 Ἄλλ' ἐδ', ἀχνύμενός περ, ἐξ ἀμέλησεν ἐταῖρες,

Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum :

Sub hoc se totum collegit, supervolavitque area hasta :

Aridum vero ei clypeus in-transcursu-stringente resonuit

- 410 Hasta : neque irritam sane robusta manu emisit *Deiphobus*,
 Sed percussit Hippasidem Hypsenorem, pastorem populorum,
 Ad hepar sub praepectis, confestimque genua solvit.

Deiphobus igitur valde super eum gloriatus est, alte clamans ;

“ Non utique inultus jacet Asius : sed ipsum puto,

- 415 “ Ad Orcum licet euntem validas portas habentem, durum,
 “ Gavisurum esse animo ; quoniam ei dedi comitem, qui deducat.”

Sic dixit : Argivis autem dolor datus est, eo gloriantes ;

Antilocho autem maxime bellicoso animum commovit ;

Non tamen, dolens licet, suum neglexit socium,

596 *ερείψας*] MS. sed superscr. *αι*. 406 *τὴν ἀρ' ὅγε μιν*] MS. 409 *Ἐπι-
 κρέξαντος*] A. l. non esset absurda lectio, si e MS. esset, sed est error
 typographicus haud dubie.

Ver. 406. *νέροπι χαλκῷ*] Vide supra ad β'. 578.

Ver. 408. *ἰάλη*] *Al.* *ἰάλη*. Quod est parvi momenti. *Clark.* *Ἐάλη* MS. Schol. *συμβύθη καὶ συνεκρύβη*. conf. II. β'. 168. 278. *Ern.*

Ibid. *τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος*] Virgil.

— tremebunda supervolat hasta. *Aen.* X. 522.

Ver. 414. *ἄτιτος*] Ex *τίω*, *ἄτιτος* eadem analogia, atque ex *λύω*, *ἄλυτος* ex *κρίνω*, *ἄκριτος* ex *φθίνω*, *ἄφθιτος* ex *κλίνω*, *ἄκλιντος* ex *μαρτύρμαι*, *ἀμέτῳρος* aliaque

innumera. Vide supra ad α'. 509. 514. 358. ad β'. 43. et ad δ'. 257.

Ver. 423. *βαρεία σινάχοντες*] Barnesius lectionem unius Cod. memorat *σινάχον-
 τας*; ignorans ita esse in edd. Fl. Aldd. J. Schol. MS. Lips. nos docet, eam lectio-
 nem esse a Zenodoto, et repudiat. *Zenó-
 dotos* ἔκ ἐκ τῶν φερόντων γιλοῖον δὲ ἐπὶ
 τῷ νεκρῷ. *Ern.*

Ver. 424. *οὐ λῆγες μίνος*] *Eustath.* Τὸ δὲ
 “ *ἔλῃγες μίνος*,” οἱ μὲν “ *Ὀμηρον*,” “ *ἔλῃγες μί-
 “ νος*,” ἱερῶν ἄν. — “ *Ἐστὶ δὲ τὸ μὲν*,” “ *ἔλῃγες
 “ μίνος*,” ἀντὶ τῷ “ *ἴπασαι*,” τὸ δὲ, “ *ἔλῃγες
 “ μίνος*,” ἀντὶ τῷ “ *ἰπασατο*.” Rectissi-

- 420 Ἀλλὰ θείων περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 Τὸν μὲν ἔπειδ' ὑποδύντε δὴ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 Μηκισεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρεία σινάχοντες.
 Ἰδομενεὺς δ' ἐλῆγε μένος μέγα· ἔτο δ' αἰεὶ
 425 Ἦε τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
 Ἦ αὐτὸς δεπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 Ἐνδ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
 Ἦρῳ Ἀλκάδοον (γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο·
 Πρεσβυτάτην δ' ὥπυιε θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν,
 430 Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικὴν ἐκέκασο
 Κάλλει, καὶ ἐργοισιν, ἰδὲ φρεσὶ· τένεκα καὶ μιν

420 Sed accurrens protexit, et ei scutum praeextendit.

Hunc quidem deinde subeuntes duo cari socii,

Mecisteus, Echii filius, et nobilis Alastor,

Naves ad cavas portabant, graviter gementes.

Idomeneus autem non remittebat de animo magno; sed cupiebat assidue

- 425 Vel aliquem Trojanorum tenebrosa nocte tegere,
 Vel ipso fragorem-edere-cadens, dum-depelleret exitium Achivis.

Tunc Aesyetæ Jovis-alumni carum filium

Heroem Alcathoum; (gener autem erat Anchisæ:

Maximamque-natu duxerat filiarum Hippodamiam,

- 430 Quam ex corde dilexit pater et veneranda mater

In domo; supra totum enim æqualium-cætum eminebat

Pulchritudine, et operum peritia, atque prudentia; quare et ipsam

414 *καῖται*] F. A. J. R. male. 423 *σινάχοντα*] v. not. 429 *ὥπυιεν*] F.
 A. J. R. male.

me. Nempe *λέγει* μίνος, is qui ipse se cohibet; *λέγει* μίνος, is qui occisus aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide supra ad γ'. 141. *Clark.* Gloss. MS. Lips. Oī Ἀττικοὶ μίνος. *Clarkius* autem hic aliud agebat. *ἰπασατο* vel *λέγει* μίνος est suam vim cohibere, aut se, at *λέγει* μίνος vel *παύει*, alterius: sed dicitur hic intel- lectu ἰόν. *Ern.*

Ver. 426. Ἦ αὐτὸς δεπῆσαι] Virgil.

— seu certæ occumbere morti.

Aen. II. 62.

Ver. 430. περὶ κῆρι φίλησι] *Eustath.*

περισσῶς ἰφίλησι. Unde vir doctissimus H. Stephanus scribit, *περὶ κῆρι φίλησι*. *Clark.* Male Steph. Cæterum *ἐν μεγάρῳ* est non in domo; quis hoc latine sciens intelligat? sed *caelibem*. Sic virginem *caelibem* vocat Demosth. c. Midiam. c. 17. *ἔτι ἰδοὺ ἵσαν*. Sic enim ibi intelligo. *Ern.*

Ver. 432. *Κάλλει, καὶ ἐργοισιν*] *Al.* *Κάλ-
 λει* ἢ *ἐργοισιν*.

Ver. 433. *Γῆμιν ἀνὴρ ἄριστος ἐν Τροίῃ ἐν-
 ρίη*] Post hunc versum nonnulli anti-
 quorum, teste *Eustathio*, tres sequentes
 inseruerunt;

- Γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.)
 Τὸν τόδ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἰδάμασσε,
 435 Θέλξας ὅσσε φαινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
 Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', ἔτ' ἀλέασθαι.
 Ἀλλ', ὥστε σῆλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 Ἀτρέμας ἐσαότα, σῆθος μέσον ἔτασε δαρι.
 Ἦρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 440 Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον.
 Δὴ τότε γ' αὖτον αὖσεν, ἐρεικόμενος περὶ δαρι.
 Δέπησεν δὲ πεσῶν, δόρυ δ' ἐν κραδίῳ ἐπέπηγει,

Duxerat vir nobilissimus in Troja ampla:)

Hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,

- 435 Caligine-offusa oculis lucidis, præpedivit autem quasi vinculo pulchra membra.
 Neque enim retro fugere poterat, neque declinare:

Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem,
 Sine-motu stantem, pectus medium vulneravit hasta

Heros Idomeneus, disciditque ei circum loricam

- 440 Æream, quæ ei ante a corpore arcebat perniciem;
 At tunc quidem aridum quid resonuit, fissa ab hasta:

Fragoremque-ille-edidit cadens, hasta vero in corde fixa erat,

435 ἐν Τροίῃ] A. 2. 3. J. male. 434 ἰδάμασσε] MS. 435 φαινὰ] MS. edd.
 ante T. omnes. v. not. 437 Δένδρον] MS. quod ferri potest propter adspi-
 rationem sequentis vocalis. 439 ῥῆξεν, et 442 δέπησεν] MS.

Πρὶν Ἀντιπιδάσθαι τρεῖς ἐνὶ Τροίῃ, καὶ Πανδρὸν ἴδαι,
 Πεισάδας δ', ὃς Τρωσὶ μετέπρεπον ἰπποδάμοι-
 σιν.

Ἦρως δ' ἦβον εἶχεν, ὅφρα δὲ κέρειον ἄνδρος.

Homero non indignos, iudice Domina
 Dacier: Mihi videntur commentitii, et
 recentiorum ætatem sapere.

Ver. 435. ὅσσε φαινὰ.] Ita Barnesius,
 et Veterum nonnulli. Recte, ut mihi qui-
 dem videtur. Nam Eustathius, locis a
 Barnesio citatis, agnoscit ὅσσε tam esse
 Neutrum posse, quam Masculinum. Vir
 doctissimus H. Stephanus, scribendum
 omnino contendit, ὅσσε φαινὰ. Quod ta-
 men verum plane perimit, ita ut nulla
 licentia sanari queat; nisi quis ex mera
 conjectura, pro πίδησι, scribere velit ἰδῆσι.
 At, inquit vir doctissimus, "quæ φαινὰ
 "defendi possit, non video." Nec tamen
 causam subicit, quare defendi non posse
 existimet. Certe, si ὅσσε generis neutrius
 esse potest, quod agnoscit Eustathius, ni-
 hil impedit quominus cum Substantivo
 Duali conjungatur Plurale Adjectivum.

Non quod ἀδιαφόρως (ut ex Eustathio Bar-
 nesius) τὰ Δυῖκά τε πληθυντικῶς ἐκφανεῖ-
 ται, καὶ τὰ Πληθυντικὰ Δυῖκάς, quod est
 per absurdum: Sed quod certa quadam
 ac constanti ratione, (quam supra expo-
 suimus, ad α'. 566. ad β'. 288. et ad ε'.
 487.) fieri id queat. Clark. Quod ad
 libros attinet, male Clarkius veterum
 nonnullas φαινὰ legere ait. Nam Bar-
 nesius in nullo MS. reperit. Prima Tur-
 nebiana habet φαινὰ e correctione ab in-
 genio editoris, ut alia, qui casu incidit
 in correctionem τῶ φαινὰ potius, quam
 πίδησι. Veteres Grammaticos, quos pro
 φαινὰ laudat Barnesius, ignoro. Eusta-
 thius quidem in Comm. ad h. l. habet
 φαινὰ, sine dubitationis antiquæ com-
 memoracione. Cæterum facile credo φαινὰ
 verum esse; nam et v. 617. est ὅσσε αἵμα-
 τίντα. Ern.

Ver. 438. οὕτως] Vide supra ad δ'.
 525. et ad α'. 140.

Ver. 439. ῥῆξεν — ἀμφὶ] Male vertitur:

- Ἡ ρὰ οἱ ἀσπαίρεσσα, καὶ ἐρίαχον πελέμιζεν
 Ἐγχεος· ἐνθα δ' ἐπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἀρης.
 445 Ἰδομενεὺς δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας·
 Δηΐφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχαι αὐτῶς;
 Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἴσασ' ἐμεῖο,
 Ὅφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω.
 450 Ὅς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίθρον·
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα,

Quod quidem ipsi palpitans, etiam extremum ferrum quassabat
 Hastæ: tum vero deinde remisit impetum suum valida hasta.

- 445 Idomeneus ergo valde super eum gloriatus est, alte clamans;

"Deiphobe, numquid jam tibi videmur recte-judicare, æquum esse.
 "Tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inaniter?"

"O bone, quin et ipse adversus stato mihi,
 "Ut videas, qualis Jovis soboles huc venerim;

- 450 "Qui primus Minoa genuit, Cretæ custodem:
 "Minos vero genuit filium eximium Deucalionem:
 "Deucalion autem me genuit, multis viris regem,

446 δῆτι δ' εἴσκομεν] F. A. 1. 447 Πεισάδας — οὕτως] MS. 448 δαιμό-
 ν] T. ἀντίος] F. 450 πρῶτον] MS. F. A. J. quod non spreverim.
 Est etiam sic in MS. ap. Barnes. 454 Τρώεσσι] F. male.

discidit circum. Immo discidit, vel di-
 rupit. Sic mox ἱερικίμνος πῆρι. Ern.

Ver. 440. ὅς οἱ] Qua ratione, ἔ, hic
 producatur: item, ἰταρίσσαιτο, ver. 456.
 vide supra ad α'. 51. Cæterum sunt qui
 hic legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 442. Δέπησεν δὲ πεισῶν.] Vide su-
 pra ad ver. 181.

Ver. 443. πελέμιζεν] Non quassabat,
 sed tremefacit. Conf. ad α'. 622. Ern.

Ver. 444. ἀφίει μένος] Ἦγεν, ἔση τῆς
 προσωτέρω ὁρμῆς ὁ σίδηρος· ἢ — ἐποίησε τὸν
 πεπρωμένον ἀφίειν τὸ ψυχικὸν μένος. Eu-
 stath. Priorem veram esse explicandi
 rationem, liquet ex α'. 613. ubi eadem
 iterum occurrunt verba, ita disposita, ut
 nullus sit intellectui ambiguus locus.
 Clark. Schol. Lips. τὴν εἰς τὴν ἀμύμονα
 ὁρμὴν ὁ σίδηρος ἤφει. Commemoratur ta-
 men etiam alteram interpretationem.
 Ern.

Ver. 446. ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶ-
 ναι Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐ-
 χαι αὐτῶς; Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —.] Al.

δῆτι τοι εἴσκομεν. Al. δῆτι δ' εἴσκομεν. Vir
 doctissimus, Henr. Stephanus, sine inter-
 rogatione scribendum, et hoc modo dis-
 tinguendum contendit;

— ἢ ἄρα δὴ τοι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι· ἐπεὶ σύ περ εὐχαι αὐ-
 τῶς;

Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —.

"Ut hic Sensus sit: Equidem, Deiphobe,
 "nos abunde vicem retulisse (vel injuriam
 "ultos esse) putamus in eo quod tres pro
 "uno a nobis occisi sint: Quid tamen te
 "ita jactas, vir præclare, tu quoque me-
 "cum congregare; ut si non satis est tres
 "occidis pro uno, tu quartus numerum
 "expleas." Sententia elegans sane et
 commoda. Veruntamen, præterquam
 quod isto modo vox, ἀλλὰ, nimis duri-
 ter sit transposita (id quod ipsum virum
 doctum non fugit;) mihi porro neque
 istud ἄρα, neque istud τι, satis recte vi-
 dentur constare, nisi εἴσκομεν intelligatur
 interrogative. Cæterum, εἴσκομεν ἄξιον

- Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνειαυον,
 Σοὶ τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
 455 "Ὡς φάτο· Διὶ φοβὸς δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,
 "Ἡ τινὰ πε Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων,
 "Ἀψ' ἀναχωρήσας· ἢ πειρήσαιο καὶ οἶος.
 "Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοῦσάτο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕσατον εὗρεν ὁμίλῃ
 460 'Εσαότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖα,
 Οὐνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν εἶντα μετ' ἀνδράσιν, ἔτι τίεσκεν.
 'Αγχε δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεία, Τρώων βαλκλόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 Γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 465 'Αλλ' ἔπει, 'Αλκαδόω ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ

"Creta in lata: nunc vero huc me naves advexerunt,

"Tibique perniciem, et patri, et caeteris Trojanis."

455 Sic dixit: Deiphobus autem bifariam deliberavit,

Utrumne aliquem alicubi Trojanorum sibi adiutorem-assumeret magnanimi-
 Regressus; an experiretur etiam solus.

Sic autem ei cogitanti, visum est utilius esse,

Ire ad Aeneam: eum vero postremum invenit agminis

460 Stantem: jugiter enim is Priamo succensebat nobili,

Quod se, strenuum licet existentem inter viros, nequaquam honorabat:

Prope itaque stans Deiphobus, verbis alatis allocutus est;

"Aeneas, Trojanorum princeps, nunc te omnino oportet

"Sororis-marito auxiliari, si quid te affinis-cura tangit:

465 "Quin sequere; Alcathoo auxilium feramus, qui te olim

456 ἐταρίσατο] MS. 461 εἶντα] Abest a MS. 464 κῆδος] MS. a ma-
 nu pr. sed superscr. ὦ. Gl. λύπη. at edd. vett. κῆδος. κῆδος verum est,
 ut res et verbum ἰκάνει indicat.

ἵνα, reddi potest, vel, "num tibi vide-
 mur recte judicare, æquum esse —?"
 vel, "num tibi videmur judicare, satis
 "esse—?" Clark. Melior est posterior
 interpretatio, in extremo, sed friget: num
 tibi videmur judicare, nec in eo exprimi-
 tur τὸ τι. Sicut λέγειν τι est recte dicere,
 sic ἵσταναι τι, recte judicare. Pseudo-Did.
 ἀξίως καὶ δίκτως αὐχισθῆναι. Sensus igitur
 est: An tibi videmur recte judicare, satis
 esse, tres pro uno interfectos. conf. Il. ε'.
 471. Ern.

Ver. 447. ἀντιπρίσθαι, Vide infra ad
 ε'. 471.

Ibid. αὐτῶς;] οὕτως; MSS. duo a Th.
 Bentleio collati. Clark. Sic et MS. Lips.

Ver. 450. πρῶτος] Al. πρῶτον.

Ver. 452. δ' ἐμ' ἔτικτε. Barnesius edi-
 dit, δ' ἐμ' ἔτικτε. Quod perinde est.

Ibid. πολὺς ἀνδρῶν] Ita edidit Bar-
 nesius: Quemadmodum ε'. 256. — ἦτε
 πολῖσιν. Et ibid. 308. — πολὺς ἀνδρῶν
 ἀνάσσει. Vulgg. hic habent, πολὺς
 ἀνδρῶν. Quod et ipsum ferri possit:
 Ut pronunciatur scilicet, πολῖσιν.

Ver. 458. Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

- Γαμβρὸς ἐὰν ἔδρεψε, δόμοις ἐνι, τυτθὸν εἶντα.
 Τὸν δὲ τοι Ἰδομενεὺς δερικλυτὸς ἐξενάρριζεν.
 "Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε·
 Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 470 'Αλλ' ἐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,
 'Αλλ' ἔμεν, ὥς ὅτε τις σὺς ἔρεσιν ἀλκὴ πεποιθῶς,
 "Ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 Χῶρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερθεῖν.
 'Οφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 475 Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας.
 "Ὡς μένει Ἰδομενεὺς δερικλυτὸς, (ἐδ' ὑπεχώρει,)
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοῇ θοῶν· αὖε δ' ἐταίρους,
 'Ασκάλαφόν τ' ἐσθλῶν, 'Αφαρήα τε, Διήπυρόν τε,

"Sororis-maritus existens nutrit, in ædibus, parvulum existentem:
 "Hunc vero Idomeneus hasta-inclytus interfecit."

Sic dixit: Aeneas vero animum in pectoribus commovit:
 Ixit autem adversus Idomeneum, valde pugnae studiosus.

470 At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti;
 Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
 Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
 Loco in deserto, horretque dorso superne:
 Oculi vero ei igne lucent: ac dentes

475 Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.

Sic manebat Idomeneus hasta-inclytus, (neque retrocessit.)

Aeneam invadentem pugna celerem: inelamabat autem socios,
 Ascalaphumque aspiciens, Aphareumque, Deipyrumque,

468 ὄρινε] edd. vett. ante T. male. 469 πολέμοιο] MS. 475 οἰοπόλῳ]
 MS. male.

Omina secum

Versanti, subito vix hæc sententia sedit.

Æn. XI. 551.

Ver. 462. ἰσάμενος ἔπεα] Qua ratione,
 ἰσάμενος, hic ultimam producat; item,
 τηλύγετον, ver. 470. et ἐπιστόμενον, ver.
 495. et ὁμοῖον, ver. 511. et γὰρ, ver. 517.
 et αἰγυπῖος, ver. 551. Vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 464. Γαμβρῶ] Sororis marito: ver.
 428. 429.

Ibid. κῆδος] Al. κῆδος. Minus recte.
 Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 468. ἄρα] "Ut par erat; ut ex-
 "pectandum erat."

Ver. 469. μέγα πτολέμοιο] MSS. a Th.
 Bentleio collati, μέγα πτολέμοιο. Ut et
 alibi sæpe. Clark. Et ut MS. Lips.

Ver. 472. "Ὅστε μένει] Qui scilicet ex-
 pectat.

Ver. 474. ἄρα] "Deinceps;" vel, "ut
 "fieri solet."

Ver. 477. βοῇ θοῶν] Al. βοηθῶν. Nem-
 pe Alcathoo auxiliatorem, ver. 465.

Ver. 481. δεῖδαι] Timeo; non, Timui.
 Vide supra ad α'. 37. et ad ε'. 322.

Ver. 484. εἰ, τε] Fuerunt viri docti, qui

- Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήσῳρας αὐτῆς·
 480 Τὲς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἀμύνετε· δεῖδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπίοντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·
 "Ὅς μάλα καρτερός ἐσι μάχῃ ἐνὶ φῶτάς ἐναίρειν·
 Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνδρος, ὅς τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 485 Εἰ γὰρ ὁμηλικὴ γεγενοίμεθα τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Αἰψά κεν ἢ φέροιτο μέγα κράτος, ἢ φερόιμην.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχον·
 Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὅμοισι κλίναντες. [τες,
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισι,
 490 Διφύβον τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 Οἳ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Λαοὶ ἔπονδ', ὥς εἴτε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα

Merionemque, et Antilochum, peritos pugnae:

- 480 Hos hic adhortans verbis alatis allocutus est;
 "Adeste, amici, et mihi jam soli succurrite: timeo enim valde
 "Aeneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;
 "Qui perquam validus est in pugna, ad viros interficiendos:
 "Sed et obtinet juventae florem, quod utique robur est maximum.
 485 "Si enim eadem aetate essemus, hoc cum animo;
 "Statim vel is referret magnam gloriam, vel ego referrem."
 Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
 Propinqui constitērunt, scuta humeris acclinantes.
 Aeneas autem ex altera parte hortabatur suos socios,
 490 Deiphobumque, Parinque aspiciens, et Agenorem nobilem,
 Qui secum duces Trojanorum erant: ac deinde
 Copiae sequebantur, ut post arietem sequuntur pecudes

481 Ἀμύνετε] F. A. J. 483 κρατερός] MSS. 488 ἔσαν] F.

legerent, ὅτε, "quando." Sed multo elegantius est, ὅτε, "quod scilicet."

Ver. 485. Εἰ γὰρ] Refertur istud γὰρ, non ad id quod proxime praecessit, sed ad id quod elegantius reticetur: "Ne me igitur reprehendas, ignaviaeque incuses; "SI ENIM—" Clark. Durum est haec intelligi. Verte Quod si. Ita dicitur ὅτε, et refertur ad totam praecedentem orationem. Ern.

Ibid. γιγνόμεθα] Al. γι γινόμεθα.

Ver. 486. κράτος,] MS. a Th. Bentleio collatus, κλῖος.

Ver. 488. κλίναντες.] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ver. 492. ἴσπιν] Sequi solent. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 493. γάνυται δ' ἄρα τι — ποιμήν] "Latatur autem inde et Pastor." Vel,

"Latatur autem, ut solet, (vel, ut aequum est,) et Pastor."

Ver. 494. γιγνόμεθα] Si γίγνηται dixisset,

- Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 "Ὡς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
 495 "Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἅμφ' Ἀλκαδῶν αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων κατ' ὅμιλον
 Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
 500 Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἀρηῖ,
 "Ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 505 "Ὡχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·

Potum-ductae a pastu; latatur autem mente pastor:
 Sic Aeneas animus in pectoribus latatus est,

- 495 Ut vidit copiarum agmen sequens se-ipsam.
 Hi itaque de Alcathoo cominus in-pugnam-ruerunt
 Longis hastilibus: circa pectora vero aë
 Horrendum resonabat, petentium per turbam
 Se invicem: duo autem viri bellicosi, egregii prae caeteris,
 500 Aeneasque, et Idomeneus, pares Marti,
 Cupiebant alter alterius vulnerare corpus saevo aere.
 Aeneas autem primus jaculatus est in Idomeneum:
 At is quidem ex-adverso conspicatus, evitavit aëream hastam:
 Cuspisque Aeneae vibrans in terram
 505 Abiit; quippe incassum robusta e manu exilierat.
 Idomeneus autem (Enomaum percussit, ventrem in medium;

496 Ἀφ'] MS. v. ad 578. 612. 497 ξυστοῖσι] Id. 499 ἔξοχον] F. A. J. Ibid. ἄλλω] F.

jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac si quis Anglice diceret, *Is glad*; pro eo quod est, *Was glad*. Vide supra ad α'. 57. et ad γ'. 492.

Ver. 495. ἔθνος] Cod. a Th. Bentleio collatus, πλῆθος.

Ibid. ἐπισπόμενον] "Melius hic" (inquit Barnesius) "legi potest ἐπισπομένη·"

"quomodo, ver. 472. — ἐπισπομένην." At ἐπισπομένην, hoc in loco, minus erit elegans; ἐπερχομένην, isto in loco, propter

duriorum verborum transpositionem, prorsus infacetum.

Ver. 499. ἔξοχοι] MSS. Harleian. Vatican. et Florentin. a Tho. Bentleio collati, ἔξοχον. Clark. Sic et edd. vett. pleaque.

Ver. 500. ἀτάλαντοι] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 502. Αἰνείας δὲ πρῶτος] Barnesius ex MS. quodam edidit, Αἰνείας δὲ. At vocula ista δὲ, locum hic aptum non ha-

- Ῥῆξε δὲ θάρηκος γυάλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκός
 Ἥφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 510 Ἐσπάσατ', ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 Ὀμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπαΐζαι μεῖδ' ἐὼν βέλως, ἔτ' ἀλέασθαι.
 Τῷ ῥα καὶ ἐν σαδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ,
 515 Τρέσσαι δ' ἐκέτι ρίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 Τε δὲ βάδην ἀπίοντος ἀκόντισε δεξι φαιινῶ
 Δηϊφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ.
 Ἀλλ' ὅγε καὶ τόδ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε
 Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὧμα δ' ὄβριμον ἔγχος [δεξι,

Rupitque thoracis cavitatem. intestina autem æs
 Penetrans-hausit: ille vero in pulvere lapsus,prehendit terram palma.
 Idomeneus autem ex mortuo quidem prælontgam hastam
 510 Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra
 Humeris detrahare: urgebatur enim telis.
 Non enim jam firmi artus pedum erant quum-impetum-faceret;
 Neque ut irruere-possset ad repetendam suam hastam, nec ut alterius evitaret:
 Ideoque in stataria-pugna quidem arcebat sævum diem,
 515 Ad fugam vero capessendam non jam facile eum pedes ferebant ex pugna.
 In hunc igitur lento-gradu abeuntem jaculatus est hasta fulgenti
 Deiphobus: quippe ei infensus erat odio perpetuo semper.
 Sed ille et tunc aberravit; Ascalaphum autem percussit hasta,
 Filium Martis, perque humerum rapida hasta

507 ῥῆξε δὲ αἰ] Edd. vett. ante T. 517 ἔχεν κότον] MS. recte.

bet. Equidem, siquid hic mutandum, legerem Αἰνίας μιν, "Ac Æneas quidem —" Sed mutato nihil est opus.

Ibid. ἀκόντισιν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 506. ἄρα] Eam hic vim habet vocula ἄρα, ut dicat Idomeneum "itidem jaculatum esse," ut jam fecerat Æneas.

Ver. 508. ἐν κονίῃσι πεσὼν] Latine itidem recte dicas, in pulvere decedens. Non quod, in pulvere, idem ipsum sit, quod est alterum illud, in pulverem: sed quod, in pulvere decedere, sit, humi decedere in pulvere; quippe cum is, qui sit in terram dejectus, jaceat in pulvere necesse sit. Vide quæ nos hac de re supra ad §. 156.

et ad α'. 593. Item ad Cæsaris Commentar. de bello Gallico, lib. iv. §. 9.

Ver. 510. καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 517. ἱμμενὲς αἰεῖ] Al. αἰέν. Et codex Harleian. a Th. Bentleio collatus, ἱμμενον.

Ver. 518. καὶ τόδ'] Ita edidit Barnesius, ex MSS. et Editt. Vett. Recteque annotat, Deiphobum jam ante aberrasse ab Idomeneo, ver. 408. Vulgati habent, γὰρ τόδ'. Clark. Consentit MS. Lips. et edd. vett. omnes. γὰρ est vitium operarum in ed. Schreveliana, unde in alias novitias venit. Ern.

- 520 Ἐσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Οὐδ' ἄρα πῶ τι πέτυσο βριήπυος ὄβριμος Ἀρης
 Υἱὸς εἰοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρη Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
 Ἦσο, Διὸς βελήσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
 525 Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῃ αὐτοσχεδὸν ἀρμήθησαν·
 Δηϊφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφῃ πῆληκα φαεινῇ
 Ἦρπασε· Μηριόνης δὲ δοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 Δεξι βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 530 Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσῶσα.
 Μηριόνης δ' ἐξαυτὶς ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
 Ἐξέρυσσε περὶ μνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·

520 Penetravit: hic autem in pulvere lapsus,prehendit terram palma.
 Needum adhuc quidquam audiverat clamosus impetuosus Mars,
 Filium suum cecidisse in acri prælio;
 Sed ille quidem summo in Olympo sub aureis nubibus
 Sedebat, Jovis consiliis conclusus, ubi cæteri
 525 Immortales dii erant prohibiti a pugna.
 Hi autem de Ascalapho cominus in-pugnam-ruebant:
 Ac Deiphobus quidem ab Ascalapho cassidem lucidam
 Rapuit; Meriones vero veloci par Marti
 Hasta ei brachium ferit insiliens, e manuque
 530 Oblonga galea humi resonuit lapsa.
 Meriones autem denuo insiliens, vultur tanquam,
 Extraxit ex imo brachio validam hastam;

523 ἀλλ' ὁ γὰρ] MS. 526 Ἀμφ] abest MS.

Ver. 520. ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide supra ad ver. 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα] Neque scilicet —.

Ver. 525. ὑπὸ χρυσέοισι] Pronunciabatur χρυσέοισι, quomodo et scribi postea coepit. Nam prima necessario producit; neque in his ulla unquam est licentia. Sic apud Virgilium:

Aurea composuit sponda. — Æn. I. 702.

Aurea percussus virga. — Æn. VII. 190.

Uno eodemque igni. — Eclog. VIII. 80.

Una eademque via. — Æn. X. 457.

Vide supra ad β'. 811.

Ver. 525. Ἀθάνατοι] Vide supra ad α'.

530.

Ver. 528. Ἦρπασε] Vide supra ad α'. 140. et ad hujus libri ver. 192.

Ver. 529. ἐκ δ' ἄρα χειρὸς] Adeo ut e manu.

Ver. 530. βόμβησε] De hac ὀνομασποιία, vide supra ad δ'. 455.

Ver. 533. ἐχάζετο] Vel Meriones, vel Deiphobus; pro eo ut interpungatur sententia.

Ver. 535. Ἐξῆγι πολέμοιο] Al. Ἐξῆγι πολέμοιο.

Ver. 536. μάχης ἢ δὲ πτολίμοιο] Virgil. — incant pugnas, et prælia tentent.

Æn. XI. 912.

Vide autem supra, ad η'. 279.

- "Αψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,
 Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 535 Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὅφρ' ἴκεδ' ἵππευς
 Ὠκέας, οἳ οἳ ὀπίσθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 Ἔβασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα,
 Τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεκράτα ἔρρεε χειρός.
 540 Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Αἰνείας δ' Ἀφάρῃα Καλητορίδην, ἐπορεύσας,
 Λαιμόν τύψ', ἐπὶ οἳ τετραμμένον, ὀξείῃ δαρή·
 Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἳ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μετασφρεφθέντα δοκεύσας,
 Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,

Retroque sociorum ad agmen cessit: *Delphobium* autem *Polites*,
 Germanus-frater, medium manibus circumplexus
 535 Eduxit e praelio horrisson, donec pervenit ad equos
 Veloces, qui ei post pugnam et praelium
 Stabant, aurigamque et currum ornato-varium habentes:
 Qui illum quidem ad urbem portabant graviter gementem,
 Laborantem; sanguis vero ex recens-vulnerata fluebat manu.
 540 At ceteri pugnabant, clamorque immensus exortus est.
 Aeneas porro in *Aphareum* *Caletoridem* irruens,
 Ad jugulum feriit, contra se versum, acuta hasta:
 Inclinatam est autem in-alteram-partem caput, clypeusque appensus seque-
 Et galea; circaque eum mors fusa est exitialis. [batur,
 545 Antilochus autem *Thoonem*, terga-vertentem observans,
 Vulneravit impetu-facto; venamque totam abscidit,

535 ἐξῆγε] MS. F. A. 1. recte. 541 Ἐνθ' Αἰνείας Ἀφ.] MS. R. e formula
 Homero solenni in tali narratione. Αἰνείας δισσυλλάβως pronunciandum.
 545 ἐάφθη] MS. edd. vett. prater A. J.

Ver. 537. Ἔβασαν.] Vide supra ad μ'.
 55. Ver. 539. νεκράτα] Ex ὑπάρχω, non ex
 ὑπάρχω. Vide supra ad ver. 192. item ad
 α'. 140. et ad δ'. 525.
 Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφάρῃα] Apud *En-*
statium legitur, inchoata a novo exor-
 dio sententia, Ἐνθ' Αἰνείας Ἀφάρῃα. *Er-*
rore, inquit *Barnesius*, non *levi*. At ita
 habent MSS. *Harleian.* et *Vatican.* et
Florentin. a *Th. Bentleio* collati. Nec
 facile ex nihilo irreperere potuit vox Ἐνθα.

Quæ proinde si vera demum sit lectio,
 Αἰνείας sive Αἰνείας in vocem dissyllabam
 erit contracta. *Clark.* MS. Lips. Ἐνθ'
 Αἰνείας clare. Ex editis sola Romana ha-
 bet Ἐνθ' Αἰνείας, unde in *Basileensi*, cum
 Comment. Eust. repetitum. *Ern.*
 Ver. 543. ἐάφθη.] *Al.* ἐάφθη. Vide su-
 pra ad ver. 582.
 Ver. 544. θυμοραϊστής.] Ὁ δειψὼν τὴν
 ψυχὴν τῷ σώματι. Schol. inedita *Codici-*
Harleiani.

- "Ἦτ' ἀνὰ νῶτα δέεσα διαμπερές, αὐχέν' ἰκάνει·
 Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρευσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 Παπταινῶν· Τρῶες δὲ περισαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, ἐδὲ δύναντο
 Εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρῶα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχῃ· πέρι γὰρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 555 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἄνευ δῆϊόν ῥ' ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸς
 Στρωφᾷτ'· ἐδὲ οἳ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
 "Ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἢ σκεδὸν ὀρμηθῆναι.
 560 Ἀλλ' ἔλῃθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος κατ' ὄμιλον

Quæ per dorsum currens penitus, ad cervicem pervenit;
 Hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere
 Decidit, ambas manus dilectis sociis extendens.
 550 Antilochus autem insiliit, et detrahebat arma ab humeris,
 Circumspectans: Trojani autem circumsistentes aliunde alius
 Telis feriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant
 Intro perstringere tenerum corpus sævo ære
 Antilochi: undique enim *Neptunus* quatiens-terram,
 555 Nestoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.
 Non enim unquam *Antilochus* seorsum ab hostibus erat, sed inter ipsos
 Versabatur: nec ei hasta cessavit, sed admodum assidue
 Quassata vertebatur; parabatque mente sua,
 Aut in aliquem eminus-jaculari, aut cominus irruere.
 560 Sed non latuit Adamanta hæc animo-meditans in turba

549 πετάσσας] MS. 552 ἐδὲ δύναντο] Id. contra est 687. 556 Διόν] F. A. J. 559 ἀκοντίσσαι] MS. R. T.

Ver. 545. μετασφρεφθέντα — Οὔτασ' ἐπαΐ-
 ξας.] *Virgil.*

— hinc raptas fugientibus ingerit hastas
 In tergum. — *Æn.* IX. 763.

De οὔτασι, vide supra ad δ'. 525. et ad
 α'. 140.

Ver. 546. φλέβα] Vide supra ad β'.
 267.

Ver. 548. ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide su-
 pra ad ver. 508.

Ver. 552. παναίολον.] *Porphyrio*, mo-

bile; versatile; facile huc illuc motatum.
 Vide supra ad β'. 816.

Ver. 555. ἔρυτο.] *Barnesius* scriben-
 dum existimat ἔρυτο, ad analogiam τῷ
 "Αὔτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλικτο.] Vide su-
 pra ad α'. 51. *Barnesius* edidit, Σειόμενον ῥ'
 ἐλέλικτο. Non male; siquo in Codice
 ita scriptum reperisset.

Ver. 559. ἀκοντίσσαι.] Ita *Barnesius* ex
 uno MS. Optime. Nam ἀκοντίσαι, pen-
 ultimum necessario corripit. Vide supra

- 'Ασιάδην, ὃς οἱ οὔτα σάκος μέσον ὀξείῃ χαλκῷ,
 'Εγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνασεν δέ οἱ αἰχμὴν
 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μείν', ὥστε σκῶλος πυρίκαυτος,
 565 'Εν σάκει 'Αντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
 "Αψ δ' ἐτάρων εἰς ἔδνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπλέοντα μετασπόμενος βάλε δαυρὶ
 Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλῶ· ἔνδα μάλισα
 Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν·
 570 "Ενδα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος, περὶ δαυρὶ
 "Ησπαιρ', ὥς ὅτε βᾶς, τὸν τ' οὔρεσι βεκόλοι ἄνδρες
 'Ιλλάσιν ἐκ ἐδέλοντα βίη δῆσαντες ἄγχεσιν·
 "Ως ὁ τυπαῖς ἥσπαιρε μίνυνδά περ, ἔτι μάλια δὴν,

Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto aere,
 Cominus impetu-facto: comminuit autem ejus cuspidem
 Cæruleis-crinibus Neptunus, vitam Antilochi ei eripientem negans.
 Et dimidium quidem illic mansit, tanquam sudes præacuta igne-præusta,
 565 In scuto Antilochi; dimidiumque jacebat super terra:
 Retro itaque sociorum ad agmen cessit Adamas, mortem evitans:
 Meriones autem abeuntem insecutus percussit hasta
 Pudendaque inter et umbilicum, ubi maxime
 Est Martis-plaga gravis miseris mortalibus:
 570 Illic ei hastam infixit: is autem secutus [decidens,] circa hastam
 Palpitabat; velut quum bos, quem utique in montibus bubulci viri
 Vinculis-contortis invitum vi ligatum ducunt;
 Sic iste vulneratus palpitabat paullisper quidem, haud admodum diu;

565 γαίῃ] MS. R. 568 μεσηγὺ] Edd. vett. ante T. 569 βροτοῖσι] MS.
 F. male. 572 δαμάσαντες] MS. quod elegantius est.

ad ver. 1. Clark. Cur autem non ex edd.
 vett. Habent enim Flor. Alld. Junt.
 Ern.

Ver. 560. 'Αδάμαντα — 'Ασιάδην.] Bar-
 nosius omnino scribendum contendit, 'Ακά-
 μαντα — 'Ασιάδην' quoniam supra legitur
 μ'. 140. 'Ασιάδην τ' 'Ακάμαντα. At non
 hæc satis idonea ratio. Nam et tertius
 legitur Asiades, ε'. 583. Φαίνοσι 'Ασιάδην.
 Præterea; hoc in loco, casus narratur
 Adamas. At Acamas infra memoratur
 vivus, ζ'. 476. 478. 488. et a Merione de-
 mum interfectus, σ'. 542.

Ver. 561. οὔτα] Vide supra ad ver.
 192. item ad ε'. 525.

Ibid. σάκος μέσον] MS. a Th. Bentleio
 collatus, μέσον σάκος.

Ver. 563. Κυανοχαῖτα] Vide supra ad
 α'. 45. et 175.

Ibid. μεγέρας.] Al. μεγέρας.
 Ver. 564. σκῶλος] Edd. σκόλοπος, ὃν

ἀποζύναντες ἀγρόται πυρακτῶσιν. — "Ετεροι
 δὲ εἶδος ἀκάνθης τὸν σκῶλόν φασιν, ἥτις πυ-
 ρακτῶσα, εὐτονος γίνεται. Eustath.

Ver. 566. "Αψ δ' — ἀλεείνων.] Post
 hunc versum, addit Cod. Harleian.

Πάντοτε παταίνων, μή τις χρεά καλὸν ἐπαύρη.

Ex versu (ut videtur) infra, 649.

Ver. 569. οἰζυροῖσι βροτοῖσιν] Virgil.

- "Οφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
 575 "Ηρώς Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.
 Διήπυρον δ' "Ελενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
 "Η μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καὶ τις 'Αχαιῶν
 Μαριάμενων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
 580 Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 "Ατρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλήσας 'Ελένω ἥρωϊ ἄνακτι,
 "Οξὺ δόρυ κραδῶν· ὃ δὲ τόξω πῆχυν ἀνείλκε.
 Τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήτην, ὃ μὲν ἔγχρ' ὀξυόεντι
 585 "Ιετ' ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἰσῶ·
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ σῆδος βάλεν ἰῶ

Donec ei ex corpore hastam evulsit prope accedens
 575 Heros Meriones; ei vero tenebræ oculos texerunt.
 Deïpyrum autem Helenus gladio cominus percussit tempus
 Thracio, magno, galeamque perruptam abscidit:
 Atque hæc quidem excussa, in terram decedit; et quidam Achivorum
 Pugnantium inter pedes devolutam sustulit;
 580 Ei vero oculos tenebrosa nox cooperuit.
 Atreidem autem dolor cepit, pugna strenuum Menelaum:
 Prodiit ergo minitans Heleno heroi regi,
 Acutam hastam vibrans: hic vero areus cornu adduxit.
 Ambo autem simul concurrebant; alter quidem hasta acuta
 585 Cupiebat jaculari; alter vero, a nervo, sagitta:
 Ac Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagitta

578 ἀποπλαγχθῆ.] MS. ut alibi. v. c. in ox 592. 585 "Ιεντ'] MS. male. ἀκον-
 τίσαι] Edd. ante T. 586 ἰῶ] Fl.

— mortalibus agris. An. II. 268.

Ver. 570. ὃ δ' ἐσπόμενος.] De eadem re
 in vulnus etiam Virgilius sequi dixit. Su-
 per ipse secutus. Ern.

Ver. 571. "Ησπαιρ', ὥς] Singulūm palpi-
 tantem et anhelantem, pulchre depingit
 hoc in loco et casuræ et interpuncti dis-
 positio.

Ver. 572. 'Ιλλάσιν ἐκ] MSS. a Th.
 Bentleio collati, 'Ιμῶσ' ἐκ. Clark. Glossa
 ista est.

Ver. 573. μάλα δὴν.] Qua ratione, μά-
 λα, hic ultimam producat; item, ἀπὸ ver.
 585. et γύαλον, ver. 587. et ὑπό, ver.
 590. et ἀντικρὺ, ver. 595. et χειρὸς, ver.

598. et εὐχόμενος, ver. 619. Vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 581. βοὴν ἀγαθὸν] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 584. ὀμαρτήτην.] Al. ἰμαρτήτην.
 Ibid. ὀξυόεντι] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 586. Πριαμίδης] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 588. "Ως δ' ὅτ' ἀπὸ πλατίας] Θαν-
 μάζονεν ἐν τύποις οἱ παλαιὸι τὸν ποιητὴν, καὶ
 ὡς πρᾶγμα ταπεινὸν τὸ κατὰ κυάμους καὶ
 ἱεβήδους, καὶ ἔννοιαν εὐτελεῖ, ἐπιδίτοις τε
 ὑψώσας ἐσίμνυν, ἐπικαλύπτων τὸ ταπεινὸν,
 καὶ λίξισι μίμνινδυμίναις ἐπῆρε. Eustath.

- Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷσός.
 'Ως δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτύοφιν μεγάλην κατ' ἀλώην
 Θρώσκεσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινδοι,
 590 Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λιμνητῆρος ἐρωῇ.
 'Ως ἀπὸ θώρηκος Μενελάος κυδαλίμοιο
 Πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς, ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς οἷσός.
 'Ατρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Τὴν βάλεν, ἢ ῥ' ἔχε τόξον ἐϋζοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 595 'Αντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 'Αψ δ' ἐτάρων εἰς ἔδνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλιον ἔγχος.
 Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος 'Αγήνωρ,
 Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋσφόρῃ οἶος ἁώτῳ,

Thoracis cavam-partem, resiliit autem acerba sagitta.
 Ut videlicet cum a lato ventilabro inagnam per arcam
 Saliunt fabæ nigrae, vel cicera,

- 590 Flatu a stridulo et ventilatoris impetu:
 Sic a thorace Menelai gloria-sublimis
 Multum rejecta, longe volavit acerba sagitta.
 Atrides autem manum, in prælio strenuus Menelaus,
 Eam percussit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu
 595 E-regione per manum infixa est aerea hasta.
 Retro autem sociorum in agmen cessit Helenus, mortem evitans,
 Manu suspensa; tractimque-una-feriebatur fraxinea hasta;
 Et hanc quidem e manu traxit magnanimus Agenor,
 Ipsamque manum colligavit scite-circumvoluta ovis lana,

589 Θρώσκεσιν] MS. vitiose in media syllaba. at recte in ultima cum F.
 A. J. R. 597 χάλκεον ἔγχος] F. A. J. e. v. 595. 599 ἁώτῳ] A. 2.
 5. J. vitiose. 604 'Ιόντι] A. 5.

Ibid. πλατέος πτύοφιν] Reprehendit hic Eustathius Barnesius, quod πτύοφιν hoc in loco Genitivum esse fassus ex πτύος, id tamen idem jam antea de vocabulo νευρήφιν negasset. At recte observaverat Eustathius, id quod non animadvertit Barnesius, unam in utroque horum vocabulorum non esse analogiam. Nam quæ ratione ex πτύος fit πτύοφιν, et ex χαλκὸς χαλκόφιν non utique eadem ratione fit ex νευρὸς νευρήφιν. Οὐκ ἂν ἔχῃ καὶ ἀπὸ γενικῆς γενισθαι τὸ "νευρὸς" ἀποβολῇ τὸ σ'. Εἴη δὲ ἂν μάλιστα ὡς ἐπὶ ῥήματι, — ὡς βίη βίηφι, ὡς καὶ νευρὸς νευρήφι.

Ver. 589. Θρώσκεσιν] Al. Θρώσκεσιν.
 Ver. 593. 'Ατρεΐδης δ' ἄρα] Atrides autem invicem —.
 Ver. 594. ῥ'] Al. ῥ'.
 Ver. 597. μείλιον] Al. χάλκεον. Nempe ex ver. 595.
 Ver. 599. οἶος ἁώτῳ, Σφενδόνη] Schol. MS. Lips. ἐξ ἰσίου γὰρ συνέπλεον τὰ κῶλα τῆς σφενδόνης, ὥς ὡς νῦν νύροις, ἵνα διατίνοιτο ἐν τῇ ἀπορριψῇ. Eustath. λέγει δ' ἐν ταῦθα ὁ σχολιαστής, ὅτι ἰσίοις πάλαι τὰ κῶλα τῆς σφενδόνης συνέπλεον, καὶ ὡς νύροις ὡς ὕστερον etc. Qui Scholiastes intelligatur, in

- 600 Σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
 Πείσανδρος δ' ἰδὺς Μενελάος κυδαλίμοιο
 'Ηῖε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
 Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 605 'Ατρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάος κυδαλίμοιο
 Οὔτασεν, ἐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 'Εσχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 'Εγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
 610 'Ατρεΐδης δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 'Αλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 'Αξίνην ἐϋχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκῳ,

- 600 Funda scilicet, quam ei minister tenebat pastori populorum.
 Pisander autem recta in Menelaum gloria-sublimem
 Ibat: eum quippe ducebat fatum funestum, mortis ad-finem,
 A te, Menelaë, ut-sterneretur in gravi pugna.
 Hi ergo quando jam prope erant, inter se concurrentes;
 605 Atrides quidem aberravit, ipsique aversa est hasta:
 Pisander vero scutum Menelai gloria-sublimis
 Percussit, neque penitus potuit æs adigere:
 Prohibuit enim scutum latum, fractaque est in extrema-parte
 Hasta: hic tamen mente sua gavisus est, et sperabat victoriam.
 610 Atrides autem, extracto ense argenteis-clavis-distincto,
 Insiliit in Pisandrum; ille autem sub scuto desumpsit pulchram
 Securim ex-are-scite-factam, oleaginum insertum-habentem manubrium,

605 παρὰ] MS. F. A. J. quod non spreverim. 607 διαπρὸ] R. T.
 Ibid. ἐλάσαι] F. 609 ἔλπειτο] F. 610 ἐρυσσάμενος] Id. 612 ἐϋχαλκον] v. not. Ibid. ἀφ'] MS. v. ad 496. 613 ἄμ' ἀλλήλων] MS.

promptu est. De re v. Foës. Econ. in σφενδόνη. Ern.

Ver. 600. ἣν ἄρα] Quam, ut fieri solet.

Ver. 602. τὸν δ' ἄγε μοῖρα] Virgil.

Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi.

Æn. X. 472.

Ver. 605. ἰτράπετ' ἔγχος] Non, a scuto repulsa est; sed avertit sese, aberravit. De primigenio hoc vocis Mediæ usu, vide supra ad γ'. 141.

Ver. 607. Οὔτασεν] Vide supra ad ver. 192. et ad α'. 140.

Ver. 611. καλὴν] Vide supra ad β'. 43.

Vol. II.

Ver. 612. 'Αξίνην — μίτωπον, — λάκει δ' ἰσίου,] Virgil.

— ille securi
 Adversi frontem mediam mentumque reducta
 Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.

Æn. XII. 306.

Non unus hic rei eventus, sed una fere loquendi ratio.

Ibid. 'Αξίνην ἐϋχαλκον.] Male hic in edd. minoribus Clarkianis editur sic, cum in prima et majori sit recte ἰϋχαλκον, sine punctis diareseos. Nam τὸ υ in illa diaresei apud Homerum semper est longum,

G

- Μακρῶ, ἐϋξέσω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 Ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδαμείης·
 615 Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
 ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὅσέα, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 Ἰδνώδη δὲ πεσών· ὁ δὲ λάξ ἐν σήδεσι βαίνων,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριζε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 620 Λείψετε θην ἔτι γε νείας Δαναῶν ταχυπάλων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς·
 Ἄλλης μὲν λώξης τε καὶ αἵσχεος ἐκ ἐπιδευεῖς,
 Ἦν ἐμὲ λαβήσασθε, κακαὶ κύνες· ἐδέ τι θυμῶ
 Ζητὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
 625 Ξεινίς· ὅστε ποτ' ὑμῖν διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν.
 Οἷ μιν κρηιδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ

- Longum, bene-politum; uno autem tempore alter alterum assecutus est.
 Utique hic quidem [Pisander] galeæ conum percussit equinis-setis densæ
 615 Summam sub cristam ipsam: ille vero accedentem, in fronte,
 Naso super extremo; crepueruntque ossa; atque ei oculi
 Ad pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulvere:
 Incurvatusque est concidens; ille autem calcem in pectoribus ponens,
 Armaque interfecto-exuit, et glorians verbum dixit;
 620 "Relinquetis ita demum naves Danaorum rei-equestris-peritorum,
 "Trojani fœdifragi, gravis insatiabiles pugnae:
 "Alio quidem flagitioque et probro non carentes estis,
 "Quo me violastis, improbae canes: neque quidquam animo
 "Jovis altitonantis gravem veriti estis iram,
 625 "Hospitalis; qui aliquando vobis evertet urbem altam.
 "Qui meam quam-virginem-duxi uxorem et opes multas

615 ὑπὸ λόφον] Id. 617 Αἱματόεντα] R. A. 2. 5. J. T. v. not. Ibid.
 κονίῃσιν] F. male. 619 οἱ χόμενος] A. 2. 5. J. vitiose. 625 πόλιν αἰ-
 πὴν] MS. αἰπὴν] T.

si non natura sua, nam in ἵπῳ, breve est, etiam in ἡγέμενος, at ob duplicem, vel literam in pronunciando facile duplicandam, ut ῥ, σ. ἐνχαλπον habent MS. Lips. Ed. Flor. (cujus tamen propter inconstantiam in his punctis, vix ratio habenda.) Ern.

Ver. 613. ἐφίκοντο.] Al. ἀφίκοντο.
 Ver. 615. ὑπαὶ λόφον] Al. ὑπὸ λόφον.
 Ver. 617. αἱματόεντα] Ita Barnesius

ex MSS. ex Scholiis, et ex Editt. vett. Quibuseum faciunt MSS. Harleian. et Vatican. et Florentin. a Th. Bentleio collati. Vide supra ad ver. 435. Al. αἱματόεντα. Clark. Αἱματόεντα habet etiam MS. Lips. cum Fl. A. 1. Ern.

Ibid. ἐν κονίῃσιν] Vide supra ad ver. 508.
 Ver. 620. θην] Al. δῆ.
 Ver. 623. κακαὶ κύνες] Al. κακοὶ κύνες.

- Μὰ ψ οἵχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 Πῦρ ὁλοὸν βαλέειν, κτείνειν δ' ἥρωας Ἀχαιῆς·
 630 Ἀλλὰ ποδὶ σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
 Ζεῦ πάτερ, ἥ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 Οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεται ὑβρισησὶ
 Τρῶσιν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, ἐδὲ δύνανται
 635 Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖς πολέμοιο.
 Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνη, καὶ φιλότητος,
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
 Ἦ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
 640 Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε ἀπὸ χροῶς αἱματόεντα

- "Nulla-injuria lacessiti abduxistis, cum hospitio-accepti-fueratis ab ipsa:
 "Nunc vero in naves cupitis pontum-transeuntes,
 "Ignem perniciosum jacere, occidereque heroas Achivos:
 630 "Sed aliquando coërcimini, impetuosi licet, a pugna.
 "Jupiter pater, sane te aiunt sapientia superare ceteros omnes
 "Homines atque deos: a te tamen hæc omnia proficiscuntur:
 "Cum ita nempe viris gratificeris injuriis.
 "Trojanis, quorum animus semper vi-injusta-gaudens, neque possunt
 635 "Pugna satiari omnibus-æque-gravis belli.
 "Omnium quidem rerum satietas est, et somni, et amoris,
 "Cantusque dulcis, et egregiæ saltationis,
 "Quarum rerum quidem quis etiam magis appetit desiderium explere,
 "Quam belli: Trojanis vero pugnae insatiabiles sunt."
 640 Sic locutus, arma quidem a corpore sanguinolenta

628 νηυσὶ] MS. bene. 629 ἥρωας δαναῆς] MS. 633 ὑβρισησὶ] MS. non male. 638 ὦν περ] R. τῶν περ] MS. εἶναι] MS. R. A. 2. J. T. recte. 640 ἔντε] F. A. J. R.

Ut Barnesio videtur, recte. Sed mutato nihil opus. Dictum est enim ad contumeliam. Clark. Contumelia est non in feminino, sed in canis verbo. In animalium nominibus femininum genus prævallet, sine significatione sexus. vid. ipsum Clarkium ad β'. 482. ubi Barnesium recte reprehendit, quod βῆσσι ἀγορεύουσι dederat, pro ἀγορεύουσι. Ern.
 Ver. 625. ὅστις] Qui videlicet.

Ver. 628. Νῦν αὖτ'] Nunc hanc gratiam rependentes.

Ver. 629. κτείνειν δ'] Barnesius ex conjectura, κτείνειν δ'. Quam et præstabilitorem appellat Lectionem. Sed κτείνειν δ', perinde est.

Ver. 637. ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.] Lucian. de Salt. c. 23. ad defendendam saltationem hoc loco utitur, quo solam saltationem ἀμύμονα vocarit, i. e. reprehensionis

- Συλήσας, ἐτάροισι δίδε Μενέλαος ἀμύμων.
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμενέος βασιλῆος
 Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίζων
 645 Ἐς Τροίην, ἐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν.
 Ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος ἔτασε δεξι
 Ἐγγύθεν, ἐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι.
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔδνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Πάντοσε παπταίνων, μήτις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη.
 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκῆρ' οἷσόν.
 Καί ῥ' ἐβαλε γλατὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ οἷσος
 Ἀντικρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' ὀσέον ἐξεπέρσεν.
 Ἐζόμενος δὲ κατ' αὖδι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ

Detracta, sociis dedit Menelaus insignis:

Ipsē vero iterum reversus primis-pugnatoribus immixtus est.

Tunc ei filius insiliit Pylæmenis regis

Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret

645 Ad Trojam; sed non rediit in patriam terram:

Qui tunc quidem Atridæ medium scutum feriit hasta

Cominus, neque penitus potuit æs adigere:

Retro igitur sociorum in agmen cessit, mortem evitans;

Quoquo versus circumspiciens, ne quis sibi corpus ære attingeret.

650 Meriones autem in abeuntem misit æratam sagittam;

Et percussit clunem ad dextrum: at sagitta

E-regione juxta vesicam sub osse penetravit.

Subsiciens igitur ibidem, carorum inter manus sociorum,

Animam efflans, tanquam vermis, super terra

644 ὅς ῥα] F. A. I. R. Ibid. ἔσπιτο] MS. Ibid. πολιμίζων] MS. F.
 A. I. R. nempe ultima in ἔσπιτο etiam sic longa esse potest. 647 δια-
 τρεῖ] R. ut 607.

expertem. Ἀμύμων est h. l. concinna, venusta, pulchra, ut cum de mulieribus dicitur. Ern.

Ver. 658. τῶν] Al. ὧν.

Ver. 639. μάχης ἀκρότητι] Virgil.

Bellum importunum, cives, cum —
 Invictisque viris gerimus; quos nulla fatigant
 Prælia, nec victi possunt absistere ferro.

Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις] Cod. Th. Benuleio collatus, Αὐτὸς δ' ἐξαῦτις.

Ver. 644. πτολεμίζων] πτολεμίζων. Ibid. Clark. Sic et MS. Lips. ubi Gloss. ad scribit δωρικῶς γὰρ πολιμίζων. Ern.

Ver. 646. οὐτασι] Vide supra ad ver. 192. et ad α'. 140.

Ver. 649. χαλκῷ] MS. a Th. Benuleio collatus, χαλκός.

- 655 Κεῖτο ταφείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
 Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
 Ποινὴ δ' ἔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνεῖωτος.
 660 Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώσθη·
 Ξείνος γάρ οἱ ἦν, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
 Τῷ ὅγε χαόμενος προΐει χαλκῆρ' οἷσόν.
 Ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυῖδε μάντιος υἱός,
 Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόφιδι οἰκίᾳ ναίων,
 665 Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν, ἐπὶ νηὸς ἐβαινε·
 Πολλάκι γάρ οἱ εἶπε γέρον ἀγαθὸς Πολυῖδος,
 Νέσσω ὑπ' ἀργαλήϊ φθίσσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

655 Jacebat extensus; sanguis autem niger effluebat, rigabatque terram.

Atque hunc quidem Paphlagonas magnanimi circum-occupabantur;

In currum vero collocatum ducebant ad Ilium sacram

Dolentes; interque ipsos pater ibat, lachrymas fundens:

Ultio autem nulla filii contigit mortui.

660 Ob hunc autem Paris valde animo interfectum iratus est;

Hospes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.

Propter hunc igitur is iratus emisit æratam sagittam:

Erat autem quidam Euchenor, Polyidi vatis filius,

Divesque, fortisque, Corinthi domos habitans,

665 Qui plane admonitus de fato suo exitiali, navi tamen vectus-venit:

Sæpe enim ei dixerat senex bonus [vel peritus] Polyidus,

Eum morbo gravi interiturum suis in ædibus,

Aut inter Achivorum naves a Trojanis domitum-iri:

659 Πτοίη] MS. vitiose. Gloss. ἀντίκτισις. Ibid. ἐγίγνετο] R. 661 πολίτι] MS. bene.

Ver. 652. Ἀντικρὺ] Qua ratione, ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item, γὰρ, ver. 661. et 666. et ἀπὸ, ver. 672. et Δι', ver. 674. vide supra ad α'. 51.

Ver. 658. μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε,] Pylæmenes hic, Harpalionis pater, alius est ab illo, qui supra occisus narratur, ε'. 576. ὁ μόνυμος τέττα, ut ait Eustathius. Non enim temere ac fortuito, negligenterque

scripsit Homerus; nec heroium nomina necesse confinxit, sed ex historia memoravit: Vide supra ad β'. 494. Quominus duo fuerint Pylæmenes, Paphlagonum Duces; nihil sane impedit. Utrumne alter Harpalionis pater, avus fuerit alter, uti conjecit Barnesius; incertum. Qui Harpalionis patrem prius occisum existimant, legendum hoc in loco volunt, — μετὰ δ'

- Τῷ ῥ' ἄμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
 670 Νῆσόν τε συγερῆν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἄστος· ὦκα δὲ θυμὸς
 "Οἶχετ' ἀπὸ μελέων· συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 "Ὡς οἱ μὲν μάργναντο, δέμας πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ἐκτὼς δ' ἐκ ἐπέπυσο Διὶ φίλος, εἰδὲ τι ἦδη,
 675 "Ὅτι ῥά οἱ νῆων ἐπ' ἀρισερὰ δηϊόωντο
 Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 Ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
 "Ὀτρυν' Ἀργεῖες, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 Ἀλλ' ἔχεν, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο,
 680 Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς εἵχας ἀσπισίων·
 Ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάας,
 Θῶν' ἐφ' ἀλὸς πολίης εἰδυμένα· αὐτὰρ ὑπερθε

Ideo simul gravemque mulctam [contumeliam] evitabat Achivorum,
 670 Morbumque tetrum, ut ne pateretur dolores animo:
 Hunc percussit Paris sub maxilla et aure: protinus autem animus
 Abiit a membris, horrendaque ipsum caligo occupavit.
 Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis.
 Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid norat,
 675 Quod sibi navium ad sinistram cædebantur
 Copiæ ab Argivis: propemodum autem etiam victoria Achivorum
 Erat; talis enim Neptunus terram-quatiens
 Impellebat Argivos, insuperque et robore ipse auxiliabatur:
 Sed perstabat Hector, ubi primum portas et murum insilierat,
 680 Perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum;
 Ubi erant Ajacisque naves et Protesilai,
 Littus ad maris cani subductæ; ac supra

668 Νηυσὶ] R. 669 τῷ ῥ' ἄμα ἀργ.] MS. 670 πάθοι] MS. 672 συγερὸς:
 ἄρα] T. 678 ἄμυνε] F. male. 680 πυκινὰς] MS.

Οὐ σφί πατὴρ κίε. Sed sine Codicibus
 nihil mutandum. Nec tam venuste, si
 ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποιῆ
 δ' ἔστις παῖδός —.

Ver. 659. τιθυῖναι. Vide supra ad
 ver. 46.

Ver. 665. "Ὅς ῥ' εἰδὼς κῆρ' ἔλεον. Οὐχ
 ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχήμερος, εἴγε καὶ αὐτός,
 εἰδὼς ὡς θανέσκει, ἤλθεν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ
 μὲν γὰρ μὴ ἰλθόντι, ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν. Εὐ-

χήμερος δὲ, πᾶσι τῷ θανάτῳ ἀφικνῶν, καὶ οὐκ
 ἔμμενεν. Eustath.

Ver. 670. πάθοι] Al. πάθη.

Ver. 672. ἄρα] Porro; proinde; erinde;
 ut solitum est.

Ver. 675. δέμας πυρὸς] Διὰ τὸ θερμὸν,
 καὶ σύντονον, καὶ ἐκίνητον τῶν μαχομένων.
 Schol. inedita a Th. Bentleio communica-
 ta.

Ver. 675. "Ὅτι] Vide supra ad α'. 537.

- Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλισα
 Λαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι·
 685 Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτανες,
 Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ Φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
 Σπερδῆ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον· εἰδ' ἐδύναντο
 "Ῥσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἐκτορα δῖον.
 Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 690 Ἡρῶν υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο,
 Φεΐδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
 Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρεκς,
 (Ἥτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Οἴλῃος Δείοιο
 695 Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,

Murus ædificatus erat humillimus, ubi maxime
 Acerrimi erant in pugna ipsique viri et equi:
 685 Illic autem Boeoti, et Iæones longis-vestibus-induti,
 Locri, et Phthii, et illustres Epei,
 Acriter irruentem, a-navibus arcebant; neque tamen poterant
 Repellere a se flammæ similem Hectorem nobilem.
 Atque Atheniensium quidem selecti-stabant-prima-in-acie; iis autem
 690 Præerat filius Petei, Menestheus; unaque sequebantur
 Phidasque, Stichiusque, Biasque fortis: at Epeis præerat
 Phylidesque Meges. Amphionque, Draciusque.
 Ante Phthios autem, Medonque, bellicosusque Podarces,
 (Ac quidem nothus filius Oilei divini
 695 Erat Medon, Ajacis frater; et habitabat
 In Phylace, terra procul a patria, viro interfecto,

687 Οὐδὲ δύναντο] MS. contra est 552. 690 ἄμα ἔποντο] F. A. J. R. 692
 φυλείδης τε, Μέγης τ'] T.

Ver. 676. τάχα δ' ἂν] Εἰ μὴ ἱμαδαί-
 κει· Nisi tandem admonitus fuisset Hector;
 ver. 725. infra. Schol. inedita Codicis
 Harleiani.

Ver. 678. "Ὀτρυν' — σθένει αὐτὸς ἄμυν-
 εν] Nempe Mars eos cohibuit, ne fu-
 gerent; ipsaque necessitas fortitudinem
 inspiravit.

Ver. 682. εἰδυμένα] Ab εἰδυμένοι. Quæ
 enim sunt ex verbis in ὑμῶν desinentibus,
 ea omnia istud ὅ ubique corripunt.

Ver. 685. Ἰάονες] Quod hic Scholion
 de discrimine Ionum et Iæonum habet MS.
 Voss. prolutum ab Cel. Valken. Animadv.
 ad Ammon. p. 245. totidem verbis est in
 Schol. MS. Lips. Ern.

Ver. 686. Φθῖοι] Φθιώται μὲν, οἱ ὑπ'
 Ἀχιλλεῖ· Φθῖοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάου, καὶ
 Φιλοκτήτη. Eustath.

Ver. 688. εἴκελον] Vide supra ad ver. 53.
 Ver. 689. προλελεγμένοι] Ἐπιλέγδην προ-
 τεταγμένοι, ὡς πρωτοστάται. Eustath.

- Γνωτὸν μητρυνῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς.
 Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τῷ Φυλακίδαο.)
 Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων παρηχθέντες,
 700 Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δ' ἐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχύς υἱὸς,
 Ἰσατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίης, ἐδ' ἡβαιόν.
 Ἄλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 705 Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς.
 Τῷ μὲν τε ζυγὸν οἷον εὖξοον ἀμφὶς ἐέργει
 Ἰεμένω κατὰ ὄλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρέρης.
 Ὡς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔσασαν ἀλλήλοισιν.

Fratre novercae Eriopidis, quam habebat Oileus:

At Podarces, Iphicli filius Phylacidae erat:)

Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,

700 Naves defendentes, una-cum Boeotis pugnabant.

Ajax verò haud omnino, Oilei velox filius,

Absistebat ab Ajace Telamonio, ne paululum quidem;

Sed sicut in novali duo-boves nigri compactile aratrum,

Parem animum habentes, trahunt; circaque ipsorum

705 Ima cornua multus erumpit sudor;

Atque hos quidem jugum solum politum distinet,

Vadentes per sulcum, proscinditque fundum terræ:

Sic isti [*Ajaces*] conjuncti prope-admodum stabant inter se.

702 ἢ β.] A. 2. 3. J. vitiose. 703 πηκτὸν ἄροτρον] F. R. A. 2. 5. J. 705
 πρυμνοῖσιν] MS. recte. 707 Ἰεμένω] A. T. 708 πῶς βεβαῶτε] R. Ibid.
 ἔσασαν] F. J. 715 Σφ.] Edd. omnes. recte.

Ver. 692. Φυλίδης τις Μίγης.] *Al.* Φυλίδης
 τις Μίγης. Male. Ut recte anno-
 tavit Barnesius. Erat enim Meges, Phy-
 lei filius; cf. 528. 535.

Ver. 693. μινιστόλιμος τις Ποδάρης.] *Al.*
 Μινιστόλιμος τις Ποδάρης. Male. Nam,
 ut recte annotavit Barnesius, Homero et
 alibi memoratur Ποδάρης, non item Mi-
 νιστόλιμος.

Ver. 702. Ἰσατ' ἀπ' Ἀφίσσας.]

Ver. 703. οἷον εἶναι.] *Par* nigrorum tau-
 rorum, potius quam boum vertendum esse,
 bene monet Cl. Riccius Diss. Homer.
 T. I. p. 112. *Ern.*

Ver. 704. ἄρα] *Ut* fieri solet. —

Ver. 707. τέμνει δέ τε τέλσον ἀρέρης.]
 Non de nihilo est, quod codices, in hoc

vocabulo “τέμνει,” mendosos esse suspice-
 tur Barnesius. Non quod “Jugum sulcos
 “non findere soleat;” Nam et Aratorem,
 et Boves, et Jugum utique, trahendo ara-
 trum, terram secare dixeris, non inepte:
 sed quod vox τέμνει, et quæ ejusmodi
 sunt, in Poëmæ epico, (ubi oratio gran-
 dis plerumque et sublimis esse debet, atque
 a sermone vulgari quam maxime distare,)
 rarissime corripiantur; quodque Eusta-
 thius, (qui, ad §. 87. *Homerum* non τέμ-
 νει, sed τέμνει, semper scripsisse docet,)
 hoc in loco, licet totam similitudinem mi-
 nutatim et per verba singula expendat, de
 hoc tamen vocabulo ne γὰρ quidem. Non
 tamen ideo sequendus Barnesius, qui nul-
 lis allatis Codicibus, nec ulla satis idonea

- Ἄλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 710 Λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
 Ὀππότε μὲν κάματός τε καὶ ἰδρώς γέναθ' ἴκοιτο·
 Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 Οὐ γὰρ σφιν σαδὴ ὑσμίνη μίμνε φίλον κῆρ·
 Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας
 715 Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλεις καὶ μείλινα δῆρα·
 Ἄλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστρόφῳ οἷος ἄσπερ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο, πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
 Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 Δὴ ῥα τόδ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 720 Μάργαντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυσῇ·

Sed Telamonium quidem multique et strenui

710 Viri sequebantur socii, qui ei scutum vicibus excipiebant,

Quando ipsi defatigatioque et sudor genua occupasset:

At non Oiliadem magnanimum Locri sequebantur:

Non enim ipsis in stataria pugna constabat suus animus;

Non enim habebant galeas aereas equinis-setis-densas,

715 Neque habebant clypeos pulchre-orbiculatos, et fraxineas hastas;

Sed arcibus et scite-torta ovis lana,

Ad Ilium simul secuti sunt, freti; quibus deinceps

Crebro jacentes, Trojanorum rumpebant phalangas.

At tunc illi [*Ajaces*] quidem ante, cum armis vario-artificio-factis,

720 Pugnabant contra Trojanosque et Hectorem aere armatum:

717 οἷσιν ἔπειτα] R. A. 1. male. 720 μάργαντο Τρωσὶ] MS. illud vitiose,
 hoc recte. 721 ὀπισθεν] F. A. 1. 724 ποτὶ] F.

ratione, de suo edidit, τέμνει δέ τε τέλσον
 ἀρέρης. Nec audiendus Scholiastes, qui
 istud “τέμνει” inficere admodum exponit,
 τέμνεται. Codex Harleianus. a Th. Bent-
 leio collatus, habet τέμνει et Scholia ibidem
 inedita, τὸ ἄροτρον τὴν ἐπιφάνειαν. Clark.
 Schol. MS. Lips. ἢ τέμνεται, ἢ τέμνει τὸ
 ἄροτρον. Jortinus V. C. legi volebat τερμόντι
 δὲ v. Journal Britan. T. V. p. 459. quod
 non procul a Barnesii conjectura, nec de-
 terius. *Ern.*

Ibid. ἀρέρης.] Vide supra ad §. 142.

Ver. 708. παρβεβαῶτε] Vide supra ad
 ver. 46.

Ibid. ἔσασαν] Vide supra ad μ'. 55.

Vol. II.

Cod. a Th. Bentleio collatus, habet πᾶς
 βεβαῶτε παρῆσαν ἀλλήλοισιν.

Ver. 710. ἔταροι.] *Al.* ἐτάροι.

Ver. 715. Οὐ γὰρ σφιν σαδὴ ὑσμίνη μίμνε
 φίλον κῆρ.] Apud Strabonem. lib. X. p. 689.
Al. 449. Οὐ γὰρ σφιν σαδὴς ὑσμίνης ἔργα
 μέμνηται. Cod. Harleian. Οὐδ' ἄρ' σφιν.

Ver. 716. Ἄλλ' ἄρα] Sed, quod inermium
 erat, et statariae pugnae imperitorum.

Ibid. εὐστρόφῳ οἷος ἄσπερ.] Funda. Ut
 supra, ver. 399. εὐστρόφῳ οἷος ἄσπερ, Σφιν-
 δόνη.

Ver. 717. οἷσιν ἔπειτα] *Al.* οἷσιν μάλισα.

Ver. 719. Δὴ ῥα τόδ' οἱ μὲν] At tunc qui-
 dem, juxta istam consuetudinem.

H

- Οἱ δ' ὅπιδεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· ἐδέ τι χάρις
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷοί.
 Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 725 Εἰ μὴ Πελυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παρασῆς·
 Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρήτοισι πιδίσθαι.
 Οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 Τ' ἔνεκα καὶ βελῆ ἐδέλεις περιϊδμεναι ἄλλων;
 Ἄλλ' ἔπως ἅμα πάντα θυγήσαι αὐτὸς ἐλέσθαι·
 730 Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἄλλω δ' ὄρχησύν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αἰοδὴν·

Hi autem [Loeri] a tergo jacentes, latebant: neque omnino pugnae
 Trojani amplius recordabantur; conturbabant enim eos sagittae.
 Tum sane magna-clade-accepta, a navibus et tentoriis
 Trojani recessissent ad Ilium ventosam;

- 725 Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset adstans;
 "Hector, a te impetrare-nescis, ut aliorum monitis obsequaris.
 "Quoniam tibi excellenter dedit Deus bellica opera,
 "Ideo et consilio vis peritus esse supra ceteros?
 "At nequaquam simul omnia poteris ipse-solus consequi:
 730 "Alii enim tribuit Deus bellica opera;
 "Alii autem artem-saltandi, alii citharam et cantum;

730 γὰρ] abest MS. 734 πολῆς] MS. F. A. 1. R. cui vulgatum non
 prætulerim.

Ver. 721. οὐδέ τι] Al. ὅδ' ἐτι.
 Ver. 722. συνεκλόνεον γὰρ οἷοί.] Scho-
 liasti, συνεκλόνοντο, συνεταρασσοντο. Ut a-
 deo legisse videatur, συνεκλόνοντο γ' οἷοίς.
 Ver. 728. περιϊδμεναι] Vel, περιῖδμεναι.
 Al. περιέμμεναι. Quam Lectionem et
 præfert Henric. Stephanus, propter id
 quod supra legitur, α'. 285. Οἱ περὶ μὲν
 βελῆ Δαναῶν, περὶ δ' ἐς μάχηςθαι.
 Ver. 729. οὕτως ἅμα πάντα —. Ἄλλω
 μὲν γὰρ ἔδωκε θεός]

— οὐ πάντεςσι θεὸς χάριςται δίδωσιν
 Ἄνδράσιν, ὅτε θυμὸν, ὅτ' ἀρ' ὄρεται, ὅτ' ἀγορεύει.
 Ἄλλος μὲν γὰρ ————
 ———— ἀσφαλῆως ἀγορεύει.

Ἄλλος δ' αὖ εἶδος ————. Odyss. 9. 167.

Ἄλλ' ὅ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίσασθαι βροτῶν
 Πίφκειν, ἄλλω δ' ἄλλο προσκεῖται γέρας·
 Σὲ μὲν μάχηςθαι, τὸς δὲ θυεῖν καλῶς.
 Eurip. Rhes. 106.

— non omnia possumus omnes. ————
 Verg. Eclog. VIII. 65.

Clark. Ex hoc loco etiam petittum est il-
 lud Maharbalis ad Hannibalem, ap. Li-
 vium XXII. 51. Non omnia, nimirum,
 eidem Dii dedere. Vincere scis Hannibal,
 victoria uti nescis. Ern.

Ver. 731. Ἄλλω δ' ὄρχησύν, ἐτέρω κίθα-
 ριν καὶ αἰοδὴν.] Apud Lucianum περὶ ὄρχη-
 σιας, c. 25.

Ἄλλω δ' ὄρχησύντε καὶ μετέσσαν αἰοδὴν.

Cæterum nonnulli totum hunc versiculum
 suppositum existimant. Δύλον δὲ, ὡς ἀχρε-
 οῖ τὸ ἔπος τῆς Ὀμηρικῆς ἔννοιαν ἢ ὅ σκο-
 πὸς εἰς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν συγκρίνει Φρονήσει.
 Eustath. Clark. De sanitate lectionis ap-
 ud Lucianum vid. ibi Interpretes, qui
 docent, alteram partem versus ex alio loco
 Odyssæ sumtam ab scriptore memoriter

- Ἄλλω δ' ἐν σήδεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἑσθλὸν, τῷ δὲ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνδρες, οἱ,
 Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλισα δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 735 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Πάντη γάρ σε πέρι σέφανος πολέμοιο δέδχε·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 Οἱ μὲν ἀφεσῶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 740 Ἄλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 Ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσάμεδα βελήν·
 Ἥ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πύσωμεν,

"Alii vero in pectoribus posuit mentem late-sonans Jupiter
 "Prudentem; cujus quidem, multi fructum-percipiunt homines;
 "Quin et urbes servat; præcipue autem ipse, qui habet, ejus utilitatem novit.
 735 "Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.
 "Undique enim te circum, corona belli flagrat:
 "Trojani autem magnanimi, postquam trans murum iverunt,
 "Alii quidem subducunt-se cum armis, alii vero præliantur
 "Pauciores contra-plures. dissipati circa-naves.
 740 "Quin tu, retrocedens voca huc omnes proceres:
 "Deinde vero de summa-rerum inire-poterimus consilium:
 "Utrumne in naves multa-transtra-habentes irruamus,

737 Τρῶες δὲ] R. T. 738 ἀφεσῶσιν] MS. F. bene. 740 ἀναχασσάμενος]
 MS.

versus proferente. Crisis Eustathii ducta
 rursus e Scholiaste Lips. qui addit. Π-
 θανὸν δὲ τὸ μὲν ἐκείνη ἐν πρώτῃ· δεύτερον δὲ τὸ
 τῶν πλεονέκτημα. Itaque, ut ille putabat,
 non ad Deum auctorem referendum. Ern.

Ver. 732. τίθει] Al. τίθει.

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α', 175.

Ver. 734. πολῆς] Al. πολῆς, multos.

Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. μάλισα δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] Dami-
 na Dacier vocem αὐτὸς, ad ipsum Jovem
 refert. Rectius, ut opinor, Eustathius:

Τὸς μὲν (Ἀνδρίας) τὸ σεμνὸν ἐχέσσης ἄλλως
 ἐν τῷ σώζειν ἐτέρας, — τῆς δὲ Νόησως, κἄν
 μὴ τινὰς ἐχθρὸν σώζειν, ὅμως ὅπως αὐτάρκως
 ἐχέσσης, διὰ τὸ αὐτὸς γνωστικόν.

Ver. 735. ἄριστα.] Al. ἀρίστην.

Ver. 736. δέδχε.] Flagrat; non, flagra-
 bat. Nam præteritum istud (quod appel-
 lant Grammatici) perfectum. semper indi-

cat præsens tempus rei perfectæ: Ideoque
 a Græcis apte appellatur παρακείμενος·
 quia Tempori isti, quo aliquid rerum fiat,
 adhucet nimirum Tempus quo id factum
 demum sit. Vide supra ad α', 37.

Ver. 737. Τρῶες δὲ] Al. Τρῶες δὲ. Sed
 nihil opus. Vide ad α', 51.

Ver. 741. Ἐνθεν δ' ἂν] Ἐνθεν δ' αὖ, MS.
 a Th. Bentleio collatus.

Ver. 745. μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσῆσθαι
 Ἀχαιοὺ Χρῆτος.] Vulgati habent ἀποτίσαν-
 ται. Sed Barnesius ex Eustathio edidit,
 ἀποσῆσθαι ejusque rei rationem ita
 reddit. "Editiones Basileensis et Roma-

na Eustathii, τὸ ἀποσῆσθαι aperte
 "præferunt, in Textu pariter et in παρ-
 "εξβολαῖς. Eustathius, fol. 957. lin. 16.

"et fol. 958. lin. 48. Τὸ δὲ, ἀποσῆσθαι
 "τὸ χθιζὸν Χρῆτος τινὲς μὲν γράφουσιν ἀπο-

"τίσανται ἢ ἀρίσκονται δὲ οἱ σοφοί, ἀλλὰ

- Αἶκ' ἐδέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
 Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἢ γὰρ ἔγωγε
 745 Δεῖδω, μὴ τὸ χθίζον ἀποσῇσονται Ἀχαιοὶ
 Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 Μῖμνει, ὃν ἐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἶω.
 "Ὡς φάτο Πελυδάμας· ἄδε δ' ἔκτορι μῦθος ἀπή-
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε, [μὲν]
 750 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πελυδάμα, σὺ μὲν αὐτῷ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·

"Si quidem velit Deus largiri victoriam; an vero jam deinceps
 "A navibus abeamus illæsi: Certe enim equidem
 745 "Timeo, ne hesternum rependant Achivi
 "Debitum: quoniam apud naves vir insatiabilis pugnae
 "Manet, quem non amplius omnino a pugna cessaturum puto."
 Sic dixit Polydamas: Placuit autem Hectori consilium tutum:
 Continuo igitur e curribus cum armis desiliit in terram,
 750 Et eum edita-voce verbis velocibus allocutus est;
 "Polydama, tu quidem hic retine omnes fortissimos:
 "At ego illuc ibo, et occurram praelio:

745 ἢ μὲν] A. 3. 745 ἀποσῇσονται] MS. edd. vett. præter R. vid. not.

"Θέλοντες εἶναι ἀποσῇσονται, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ
 "ἐλπίσεως ἔλθοντες ἀποσῇσονται ἢ λή-
 "φονται. Eadem lectio est τῇ ἀποσῇσονται
 "ταὶ repetit, fol. 950. lin. 18. Ita Iliad.
 "χ. 550. Στήσωσ' ἰδὲ δ' ἄγοντες ἀποσῇ-
 "τα ὡ. 252. Χρυσὴ δὲ σῆσας ἐφείρεν δέκα
 "πάντα σάλαντα. Ubi Eustathius, fol.
 "1479. lin. 29. Τὸ δὲ σῆσας, ἀντὶ τοῦ σαδ-
 "μῆσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ ψεύσεται
 "τὸν σαδμῶν τυχόν ἐρωτηθεῖς. Ἐκ τούτου
 "δὲ, καὶ πρὸς τούτων, τὸ χθίζον ἀποσῇσονται
 "χρεῖος, ὡς προσημαίνεται. Καὶ μετασῇσαι
 "ἐν Ὀδυσσεύῃ, τὸ μεταλλάττειν εἴρεται μετα-
 "φορικῶς. Odys. δ. 612. Hesychius. Ἀ-
 "ποσῇσονται, ἀποκρίσονται· σαδμῶν γὰρ ἡ
 "πιδίδωσαν. — Harpocration, Ἀποσῇσάμε-
 "νον, ἀντὶ τοῦ πρὸς σαδμῶν παραλαβόντα.
 "Δημοσθένους. Idem fere Brev. Scholia,
 "[ἀποσῇσάμεν δὲ δεινικότες.] Et Etymolog.
 "magn. voce Στατήρ. — τὸ γὰρ ἀποσῇσων-
 "ται, ἀντὶ τοῦ ἀπολάττειν. His adde
 Porphyrium. Ζητήμ. Ὀμηρικ. 25. Κί-
 "χεται τῇ ἀπὸ τῶν σαδμῶν διαμετρήσει, καὶ

ἐπὶ τῷ, "Δεῖδω μὴ τὸ χθίζον ἀποσῇσονται
 "[ita Editi, sed necesse est scripserit
 "Porphyrius ἀποσῇσονται] Ἀχαιοὶ χρεῖ-
 "ος — "ὡς ἐν Ζυγῷ ἴσον σῆσαντες, καὶ ἀπο-
 "μετρήμενοι ὄφλημα. — σῆσαντες τὸ χρεῖος.
 Porro, medio in vocabulo ἀποσῇσονται, non
 recte producit istud ὁ. Denique licet
 eandem in sententia vim habeat horum
 vocabulorum utrumque; tamen facilius
 creditur est, verbum usitatius ἀποσῇσονται,
 ex inusitatiori ἀποσῇσονται ortum esse,
 quam e contrario ex usitatori inusitatius.
 Veruntamen iudicet Lector eruditus. Clark.
 Etiam Schol. Lips. ἀποσῇσ. interpretatur
 σαδμῶν ἀποδύσσει. Cæterum ἀποσῇσονται
 reponendum esse, dudum ante Barnesium
 censuerat Salmas. de Uss. p. 579. ubi et
 de verbo agit. Eadem lectio est clare in
 optimo Cod. Voss. qui est nunc in Bibl.
 Lugd. Batava, teste Cel. Valkenar. Ani-
 madv. ad Ammon. p. 239. ubi Scholion
 quod ex eodem MS. profertur, totidem
 verbis est in MS. Lips. Probat eam lectio-

- Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
 Ἡ ῥα, καὶ ὠρμήθη, ὅρξει νιφόεντι ἰοικῶς,
 755 Κεκληγῶς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ', ἠδ' ἐπικέκρω.
 Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πελυδάμαντα
 Πάντες ἐπεσεύοντ', ἐπεὶ ἔκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
 Αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε, βίην δ' Ἑλένοιο ἀνακτος,
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκῃ υἱόν,
 760 Φοῖτα ἀνὰ προμάχῃς διζήμενος, εἴ περ ἐφεύροι·
 Τὲς δ' εὖρ' ἐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, ἐδ' ἀνολέθρες·
 Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,

"Protinus autem revertar, postquam diligenter illis mandata-dedero."
 Dixit, et impetu-facto-abiit, monti nivoso similis,
 755 Inclamans, perque Trojanos volabat, et per socios.
 Ili autem ad Panthoidem fortitudinis-amantem Polydamanta
 Omnes ocyus-accurrebant, simulac Hectoris audierunt vocem.
 At Hector Deiphobumque, vimque Heleni regis,
 Asiademque Adamanta, et Asium Hyrtaci filium,
 760 Itabat per primos-pugnatores quærens, sicubi invenire-posset.
 Ilios autem invenit non jam prorsus illæsos, neque inextinctos:
 Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,

756 Καὶ ἀγαπ.] MS. vitiose. 757 ἐπεσεύοντο] Id.

nem etiam Cel. Alberti ad Hesych. in ἀπο-
 σῇσονται, ubi v. Intt. et ipsum. Unus
 scrupulus restat, quod ex analogia græcæ
 linguæ, quam tam diligenter sequitur Ho-
 merus, dicendum erat ἀποσῇσσαι, cum ἀ-
 ποσῇσθαι sit recipere debitum, non re-
 pendere. Si ἀποσῇσονται est ab Homero,
 ultima in ἀπὸ consideranda erit ut in cæ-
 sura, ut δ. 51. ἀποσῇσ. ubi v. aut τὸ τ
 duplicandum pronuntiando. Ern.

Ver. 746. παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος] Vide
 supra ad ver. 324.

Ver. 748. ἄδε] Al. ἄδε. Sed hoc, levi-
 culum.

Ver. 749. ἐξ ὀχέων] Sunt qui Poëtam
 hic reprehendant, tanquam oblitum man-
 datorum, quæ supra memoraverat, μ'. 81
 —85. Sed facile intelligi potest, Hecto-
 ris currum, post effractas fores, exupera-
 tumque murum atque vallum, eum inter-
 jecto aliquo intervallo ita secutum, ut ta-
 men plerumque staret ὀπίσθι μάχης ἠδὲ
 πτολέμοιο, ἔ'. 430. Reliqui certe currus,
 extra murum atque vallum usque perma-
 nebant (δ'. 3.) Ut recte annotavit Poppius.

Ibid. ἄλτο χαμαῖζε.] Vid. supra ad γ'. 29.
 Ver. 754. ὅρξει νιφόεντι] Virgil.

— Tanaimque nivalem. Georgic. IV. 517.

Similitudo hic desumpta, partim ex cor-
 poris proceritate et robore, partim ex ga-
 leæ splendore, et altitudine cristæ. Cæ-
 terum, qua ratione ὅρξει hic ultimam produ-
 cat; item Ἀλέξανδρον, ver. 766. vide supra
 ad α'. 51. Denique, qua analogia vox νι-
 φόντι, quæ primam corripit, deducta sit
 ex νίφει, quæ primam producit; vide su-
 pra ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ver. 757. αὐδὴν.] Al. αὐδῆς.

Ver. 758. (et infra, ver. 770.) Βίην δ'
 Ἑλένοιο] Simili plane loquendi ratione, ac,
 in linguis recentioribus, regia majestas ip-
 se scilicet Rex est, et divinitas ipse Deus.

Ver. 759. Ἀδάμαντα.] Vide supra ad
 ver. 560.

Ver. 761. οὐδ' ἀνολέθρες.] Ἡ ἀπόφασις
 τῇ καταφάσει ποτὲ τὸ μὲν ἴσον δύναται, ποτὲ
 δὲ τὸ πλεον. Hermogenes περὶ μετέωρου διανο-
 τητος, c. 57. Vide supra ad α'. 330.

Ver. 766. Ἑλένης πτόσιν ἠνέμοιο.] Vide
 supra ad η'. 355.

- Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, ἑτάμενοί τε.
765 Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρας, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγγεῖ δ' ἰσάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
Δύσπαρι, εἶδος ἄρισε, γυναιμανὲς, ἡπεροπευτὰ,
770 Πῆ τοι Διήφοβός τε, βίη δ' Ἑλένοιο ἀνακτος,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἡδ' Ἀσιος Ὑρτάκας υἱός;
Πῆ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὅλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινὴ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεδρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
775 Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀνάϊτιον αἰτιάσθαι,

Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:
Alii autem in muro erant eminus cominusque vulnerati.
765 Verum statim invenit pugnae ad sinistram lachrymosae
Nobilem Alexandrum, Helenae maritum pulchrae-comas,
Animos-addentem sociis, et incitantem ad pugnam:
Prope autem stans, eum allocutus est probrosis verbis;
"Infauste-Pari, forma praestantissime, mulierose, deceptor
770 "Ubi tibi Deiphobusque, visque Heleni regis,
"Asiadesque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius?
"Ubi vero et Othryoneus? nunc perit tota a culmine
"Ilios alta; nunc te certa manet gravis perniciēs."
Illum autem vicissim allocutus est Alexander divina-forma-præditus;
775 "Hector, quoniam tibi animus est insontem culpae,

765 Ἀργείων] A. 2. 3. J. 765 τὸν δὲ τείχεϊ] MS. male. 768 ἰπείεσσιν] F. A.
J. R. male. 773 αἰπὺς] abest MS. 777 Οἱ δὲ μὲ] F. A. 1.

Ver. 767. Θαρσύνονθ'] Vide infra ad ver. 825.

Ver. 769. Δύσπαρι.] Vide supra ad γ'. 39.

Ver. 771. Ἀδάμας.] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 772. νῦν ὅλετο πᾶσα κατ' ἄκρης] Al. κατὰ κρη. Virgil

— ruit alto a culmine Troja.

— sternitque a culmine Trojam.

Ibid. 66.

Ver. 775. ἀνάϊτιον αἰτιάσθαι.] Male hic Eustathius: Σημειῶσαι, ὅτι ὁ δὲ τὸ τῷ Ἀχιλλεύῳ ἡδὲ ἀνόμενον πρὸς Ἑκτορα, εἴγε καὶ

αὐτὸς "πάρα κεν ἀνάϊτιον αἰτιάσθαι" λ'. 655. Istud enim revera erat Achilles ἡδὲ "Ὁ γὰρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, εἰδ' ἀγανό-
"φρων, ἅλλα μάλ' ἐμμεμαῖος." δ'. 467. At Hector ubique indole atque ingenio mansuetus, et γλυκύθυμος describitur; licet Paridem, in re et loco opportuno, acrius nonnunquam, non sine causa, reprehenderit. Quare multo adhuc pejus Domina Dacier, et Poppius, qui Hectorem hic injustum, violentum, et iracundum depingunt: Ac si ipse sua in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate et pertinacia, fortissimos suorum perdidisset; quorum mortem Paridi, non tam ut ig-

- Ἄλλοτε δὴποτε μάλλον ἐρωῆσαι πτολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ εἰδ' ἐμὲ πᾶμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
Ἐξ δ' γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγεiras ἐταίρων,
Ἐκ τῆδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
780 Νωλεμέως· ἑταροὶ δὲ κατέκταθεν, εἰς σὺ μεταλλάξ.
Οἶω Διήφοβός τε, βίη δ' Ἑλένοιο ἀνακτος,
Οἵχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείησιν,
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρ' ἔχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
785 Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐφόμεθ', εἰδὲ τι φημί
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεσι.
Πὰρ δύναμιν δ' ἐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πτολεμίζειν.
· Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεὶς φρένας ἥρας·

"Alias fortasse magis cessare a prælio

"Potuerim, cum neque me prorsus imbellem genuerit mater:

"Ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum,

"Ex eo hic permanentes congregimur cum Danaïs

780 "Indesinenter: socii autem caesi sunt ἡ, quos tu requiris.

"Abierunt, longis saucii hastis,

"Ambo manum; eadem autem arcebat Saturnius.

"Nunc vero duc, quo te cor animusque jubeat:

785 "Nos enim paratissimis animis sequemur, neque omnino puto

"Virtutem te desideraturum, quantum quidem in nobis virium fuerit:

"Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare."

Sic fatus, flexit fratris animum heros:

780 κατέκταθεν] MS. male. 784 ὅππῃ σε] MS. a manu pr. sed superscr.

σι. 785 δὲ μεμαῶτες] MS. Ibid. ἐφόμεθα] Id.

navo quidem et imbelli, (quanquam is et hac in parte a reprehensione non abfuit,) quam ut primæ malorum causæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776. ἐρωῆσαι πτολέμοιο] MS. a Th. Bentleio collatus, ἐρωῆσαι πτολέμοιο. Vir doctissimus Henr. Stephanus, propter præcedentem syllabam longam scribendum hic contendit πτολέμοιο. Ipse tamen, ut recte observavit Berglerus, edidit, ὁμοῖς πτολέμοιο, δ'. 670. Atque in πτόλις, πτολίεθρον, et similibus, post syllabam alioqui positione longam, saepe abundat litera, gravioris soni causa. Quod idem in προτὶ pro προτὶ frequenter factum, Stephanus ipse

judicio candido hunc ad locum observavit. Clark. Centies in omnibus poetis in talibus verbis variant MS. et editi, ubi metrum non necessario desiderat duplicem consonantem, ut nihil hic certi sit. Non dubito poetam aliquam legem probabilem secutos esse: sed eam nos hodie ignoramus. Itaque libri ita sunt audiendi, ut æquabilitas quædam in eodem libro servetur, quantum potest fieri. Ern.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ εἰδ' Pronunciabatur ἰπ' εἰδ' vel ἰπείδ', duabus syllabis. Vide supra ad δ'. 349. et ad δ'. 535.

Ver. 778. Ἐξ δ' γὰρ] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticetur.

- Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 790 Ἀμφὶ τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πελυδάμαντα,
 Φάλκην, Ὀρδαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
 Πάλμυν τ', Ἀσκανίον τε, Μόρυν δ' υἱ' Ἴπποτίωνος·
 Οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβάλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 Ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 795 Οἳ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
 Ἡ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Perrexerunt autem ire, ubi maxime pugna et praelium erat;

- 790 Ubi erat Cebrionesque, et eximius Polydamas,
 Phalces, Orthæusque, et divinus Polyphretes,
 Palmysque, Ascaniusque, Morysque, filii [vel filius] Ippotionis;
 Qui ex Ascania glebosa venerant suis-vicibus
 Die præcedenti; tunc vero Jupiter eos impulit ad pugnam.
 795 Hi autem ibant, vehementium ventorum similes turbini,
 Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,
 Immanique cum tumultu mari miscetur, insurguntque multi
 Fluctus æstuantés multo-strepitu-resonantis maris,

791 Πολυφύτην] MS. 792 vid. not. 796 πιδόνδε] MS.

Alias forte culpandus fuerim; At Nunc certe in reprehensionem non incurri; N.A.M. ex quo. Clark. Male.

Ver. 781. βῖν δ' ἔλινος] Vide supra ad ver. 758.

Ver. 785. ἱμμεμαῶτες] Vide supra ad ver. 46. Item ad α'. 265. ad β'. 818. ad γ'. 464.

Ibid. οὐδέ τι] Al. ὑδὲ τι. Al. ὑδ' ἔτι.

Ver. 787. πτολιμίζιν.] Stephanus, πτολιμίζιν. Vide supra ad ver. 776.

Ver. 789. Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα] Virgil.

— ruit ad — ubi plurima fuso
 Sanguine terra madet, stridentque hastilibus au-
 ra. Ep. XII. 690.

Ver. 792. υἱ' Ἴπποτίωνος] Vulgati habent, υἱ' Ἴπποτίωνος. Sed scribendum, ut opinor, cum Barnesio, aut υἱ', aut υἱ' ne syllaba videlicet circumflexa corripiatur. Strabo citat,

— υἱὸν Ἴπποτίωνος,
 Μοσῶν ἀρχιμάχων ἱγέρτορα. —
 Lib. XII. p. 847. al. 565.

Quo magis mireris Barnesii levitatem, qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα, §. 514. "in eodem versu et fato, ut Fratres potius quam ut "Filium et Patrem" conjunctos; ideo et hic, pro Μόρυν δ' υἱ' Ἴπποτίωνος, scribendum existimavit Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα. Quasi vero Pater et Filius non tam interfici simul potuerint, quam bini Fratres. Clark. Quod ait υἱ' aut υἱ' scribendum, ne syllaba circumflexa corripiatur, id leve est, cum et aliis locis fiat propter sequentem vocalem. Cæterum MS. Lips. habet υἱ' item Μόρυν a prima manu, sed recentior correxit Μόρυν. Ern.

Ver. 793. Οἳ ῥ' ἐξ] Strabo, loco jam citato, legit Οἳ γ' ἐξ. Quæ, quantum ex analogia quidem judico, et probabilior est

- Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 800 Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
 Χαλκῶ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο·
 Ἐκτὼς δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῶ ἴσος Ἀρηί,
 Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 Ῥινοῖσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 805 Ἀμφὶ δὲ οἱ προτάφοισι φαεινὴ σείετο πηληξ.
 Πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 Εἵπας οἱ εἵξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
 Ἀλλ' εὖ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Tumidi, spuma-albescentes, ante quidem alii, ac deinceps alii.

- 800 Sic Trojani, ante quidem alii stipati, post etiam alii
 Ære coruscantes cum ducibus sequebantur:
 Hector vero præibat, hominum-perniciæ par Marti,
 Priamides; et ante se tenebat scutum undique æquale,
 Pellibus densum; multum autem super-inductum erat æs.
 805 Circumque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
 Quoquoersum vero circum phalangas tentabat pedem-inferens,
 Si quo-modo sibi cederent sub-elypeo progredienti:
 Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.

805 Πάντοσ' ἴσῃν] MS. 804. ῥινοῖσιν] MS. recte.

LECTIO. Clark. Quæ ista analogia sit, non video. In addenda tali exegesi ordinatum est β. ut mox 796. Ern.

Ibid. ἀραιαὶ] Διαδοχῇ τινι βοηθῶσαι. — τὰς δὲ διαδοχὰς τοῖς πρῶτοις ἴσος. — Ἡ δὲ βοηθία Πριαμῶν, ὡς ἐν αὐτῇ ἐπακρότης τοῦ Ἀρηίου ποιεῖ, ὡς ἐν τῇ γ'. β. φάλαγγα τίθεται. Eustath.

Ver. 795. ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ, — Ἡ παρὰ τὴν καὶ ἐνταῦθα παρα-
 λλὰ ἐν τοῖς μάλιστα — δηλοῖ δὲ — τὴν πό-
 λιν καὶ σφοδρὴν καὶ συνεχῆ καὶ μετὰ ἡχῶ
 τινι παρὰ τὴν ἐπέλευσιν. Eustath.

Ver. 796. Ἡ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς] Σὺν ἀερίᾳ βροντῇ. Eustath. Ἀντὶ τῆς μετὰ βροντῆς. Schol. Quod si verum est, quidni (obscuro) et scribere potuisset Homerus, Ἡ ῥά μετὰ βροντῆς —? At, ὑπὸ βροντῆς, indicat turbinem (secundum Poëtæ sententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eadem utique origine ac tonitru ipsum, natum.

Ver. 797. ἐν δὲ τε πολλὰ] Al. ἐνθα τε 598.

Vol. II.

I

παλλὰ. Quod et laudat Barnesius. Sed minus recte. Melius enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hic sunt describitur, oriundos.

Ver. 798. Κύματα παφλάζοντα — φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα] Ἐν πάσῃ τοῖς ἐνέργειαις ποιῶν, εὐδοκίμει. — ποιῶν δὲ ἐν ταῖς εὐδοκίμiais εὐδοκίμει ἐπὶ τῶν ἀφ' ὧν ταῦτα.

Κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινέμενα γὰρ καὶ ζῶντα, ποιῶ πάντα. [ubi notandum Aristotelem voce media, κινέμενα, eas proprie dixisse res, quæ se ipsæ movent.] Rhetoric. lib. III. c. 11. Cæterum de eo artificio, quo Poëta versus sui numeros, verborumque ipsorum sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide supra ad γ'. 565.

Ver. 805. Πριαμίδης] Vide supra ad α'.

- Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάζων
 810 Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσαι ἔτως
 Ἀργεῖς; ἔτοι τι μάχης ἀδάημονες εἰμέν,
 Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
 Ἦ δὴν πᾶ τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 815 Ἦ κε πολὺ φθαίῃ εὐ ναιομένη πόλις ὑμῇ
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλῆσά τε, περθομένη τε.
 Σοὶ δ' αὐτῶ φημί σχεδὸν ἔμμεναι, ὅπποτε φεύγων
 Ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 Θάσσοντας ἰρῆκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 820 Οἷ σε πόλινδ' οἴσῃσι, κονίοντες πεδίοιο.
 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἰάχε λαὸς Ἀχαιῶν,

Ajax autem primus provocavit, magnis-passibus gradiens;
 810 "O bone, propius accede: cur territas ita
 "Argivos? nequaquam pugnae imperiti sumus.
 "Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
 "Sane quidem tibi animus sperat direpturum te esse
 "Naves; in-promptu autem manus ad repellendum sunt et nobis.
 815 "Ac sane longe ante bene-habitata urbs vestra
 "Manibus nostris captaque, excisaeque erit.
 "Tibi vero ipsi aio tempus instare, quando fugiens
 "Supplicabis Jovi patri et aliis immortalibus,
 "Velociore accipitribus ut sint tui jubis-pulchris-comantes equi,
 820 "Qui te ad urbem ferant, pulverem-excitantes per campum."
 Sic ei locuto supervolavit dextra avis,
 Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,

814. 15 ἡμῇ — ὑμῖν] F. A. 1. perverse. 816 ἡμετέρῃσιν] MS. 819 ἰρῆ-
 κων] Edd. vett. praeter R. Ibid. ἔμμεναι] MS. edd. vett. praeter T
 821 εἰπόντι] MS.

Ibid. πρὸ ἔνιν] *Al.* πρὸς ἐνιν.
 Ver. 805. προτάφισι φασινὴ σείετο πύλη] *Al.* πύλην ἴσως καὶ "καρυδαίολος" καὶ "καρυδαίος" λέγεται. Eustath. Id quod cum Porphyrio facit, qui αἰόλον non varium, sed mobile, semper significare contendit. Vide supra ad β'. 816.
 Ver. 809. βιβάζων] *Al.* βιβάζων.
 Ver. 811. οὔτοι τι μάχης ἀδάημονες εἰ-
 μὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι] Virgil.

non me tua fervida terrent
 Dicta, ferox; Dii me terrent, et Jupiter hostis.
 Æn. XII. 894.

Ver. 814. ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰ-
 καὶ ἡμῖν.] Virgil.

totidem nobis animæque manusque.
 Æn. X. 576.

Ver. 815. ὑμῇ] *Al.* ὑμῖν.

- Θάρσυνος οἰωνῶ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἑκτωρ.
 Αἴαν ἄμαρτοεπὲς, βεργαῖε, ποῖον εἶπες;
 825 Αἶ γὰρ ἐγὼν ἔτω γε Διὸς πάϊς Αἰγίοχοιο
 Εἴην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 Τισίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων.
 Ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
 Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφύσσαι, αἴ κε ταλάσσης
 830 Μείναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χροῖα λειριόεντα
 Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἢ δ' οἰωνὸς
 Δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Ἥχῃ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἰάχε λαὸς ὀπίσθεν.
 835 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, ἐδ' ἐλάδοντο
 Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους

Confirmatus augurio: At respondit tamen illustris Hector;
 "Ajax blatero, ingens-et-hebes, quid dixisti?
 825 "Utinam enim ego ita sane Jovis filius Ægiochi
 "Essem dies omnes, peperissetque me veneranda Juno,
 "Honorarer autem sicut honoratur Minerva et Apollo:
 "Ut jam dies hæc malum fert Argivis
 "Omnibus prorsus; tuque inter illos occideris, si ausus fueris
 830 "Manere meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum
 "Lacerabit: Ac Trojanorum saturabis canes et alites
 "Pinguetudine et carnibus, prostratus ad naves Achivorum."
 Sic utique locutus præibat: Illi vero simul sequebantur
 Clamore cum immenso, acclamabant autem et copias a-tergo.
 835 Sed et Argivi ex-altera-parte acclamabant, neque obliviscebantur
 Fortitudinis, sed manebant Troiim invadentes fortissimos:

824 οἶον εἶπας] R. 825 ἔτως Διὸς] MS. 826 τέκοι] 827 δ'] abest MS.
 829 αἴ κε δελήσῃς] MS. 831 κορέεις] Edd. vett. praeter F. 832 νηυσὶ]
 R.

Ver. 818. ἀθανάτοισι] Vide supra ad
 a. 598.

Ver. 819. ἰρῆκων] Vide supra ad ver.
 82.

Ver. 825. Θάρσυνος οἰωνῶ] Qua analo-
 gia vox θάρσυνος, quæ mediam corripit,
 deducta sit ex θάρσυνω, quæ eandem pro-
 ducit; vide supra ad a. 558. et ad μ'.
 830.

Ver. 824. ἄμαρτοεπὲς] Impropria et su-

pervacua effatus. Cujus contrarium,
 ἄφραμρτοεπὲς, γ'. 215. ita reddit Quin-
 tilianus; propriam, (id enim est, non er-
 rare verbis,) et carentem supervacuis elo-
 quentiam. Lib. XII. cap. 10.

Ver. 828. φέρει] *Al.* φέρει.

Ver. 831. Τρώων κορέεις κύνας ἢ δ' οἰωνὸς]
Al. κορέεις. Virgil.

canibus data praeda Latinis,
 Alitibusque jaces. — Æn. IX. 187

'Ηχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγὰς.

Clamor autem utrorumque pervenit-ad-aethera, et Jovis lucidas-domos.

857 Ἀμφιτέρων] MS.

Ver. 857. Διὸς αὐγὰς.] Barnesius scribendum conjicit, αὐλαί· quia nimirum, αὐλαί, in plurali, apud Homerum non occurrunt. Odyss. δ. 74. legitur Ζηνὸς — αὐλή. Sed

ΤΗΣ

'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ξ'.

ὑπόθεσις τῆς Ξ'. 'ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΓΑΜΕΜΝΩΝ συμπαραλαβὼν τὰς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἐξῆσαν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἦρα δὲ, τὸν κεσὸν λαβῆσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέχευται καὶ τὸν Ἴππον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἑλλήσι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἑκτορα τλίσσει· ὁ δὲ ἀναγκῶν αἶμα, λειποφύχῃ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ε΄.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξι, Κρονίδην λελύσσει παρρηπαφέν' Ὑπνος, ιδ' Πηλεΐς.

ΝΕΣΤΟΡΑ δ' ἐκ ἐλαθεν ἰαχῇ, πίνοντά περ ἔμπης.
Ἄλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεια πτερόεντα προσήυδα·
Φράζεο, δῖε Μαχῶν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοῇ θαλερῶν αἰζήων·
5 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶδοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδῃ

NESTOREM autem non fugit clamor, bibentem licet;

Sed Aesclepiadem verbis alatis allocutus est;

“Vide, nobilis Machaon, quomodo futura sint haec opera.

“Solito-major sane ad naves clamor florentium-aetate juvenum;

5 “Verum tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum,

“Dum calida lavacra comas-pulehria Hecamede

5 Μαχῶν] MS. 7 ἀπο] R. 8 ταχῶ] Id. Ibid. ἔπεια] abest MS.
9 οἶνος] R. T.

Ver. 1. Νέστορα δ' — πίνοντά] Connectitur cum eo quod supra narratum est. λ. 617. etc.

Ibid. ἐλαθεν ἰαχῇ.] Qua ratione, ἐλαθεν, hic ultimam producat; item εὐπλόκαμος, ver. 6. et παμφαῖνον, ver. 11. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 5. τάδε ἔργα.] Cod. Harleian. a Th. Bentleio collatus, τῶδε ἔργον.

Ver. 5. καθήμενος] H. τακήμενος. Ibid. αἶδοπα οἶνον.] Vide supra ad α. 462.

Ver. 9. ἔπος.] H. ἔα. Nempe ex ver. 11. infra. Haud satis venuste; Non enim auribus placent tres versus perpetui μοιοτέλειται.

Ver. 11. ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.] Πηλεΐδῳ ὁ νέος εἰσηκταν κερκρημένος τῇ χρυ-

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε΄.

71

Θερμῇν, καὶ λέσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.
“Ὡς εἰπὼν, σάκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἦρος,
10 Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.
Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὅξει χαλκῷ.
Στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον αἰεκέες,
Τῆς μὲν ὀρινομένης, τῆς δὲ κλονέοντας ὀπίσθε
15 Τρῶας ὑπερδύμεν· ἐρέριπτο δὲ τείχος Ἀχαιῶν.
“Ὡς δ' ὅτε πορφύρεν πέλαγος μέγα κύματι καφῶ,
Ὀσσύμενον λιγέων ἀνέμων λαιψήρᾳ κέλευθα
Λύτας, ἐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται ἐδετέρωσσε,
Πρὶν τινα κεκρημένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς ἔρον·
20 “Ὡς ὁ γέρον ὤρμαινε, δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθαδί· ἢ μέθ' ὀμίλον ἴσι Δαναῶν ταχυπόλων,

“Calefaciat, et abluat tabum sanguinolentum;

“At ego conscensa actutum cognoscam specula.”

Sic fatus, scutum sumpsit affabre-factum filii sui,

10 Jacens in tentorio, Thrasymedis equum-domitoris,
Aere collucens; ille autem habebat clypeum patris sui.

Sumpsit porro et validam hastam, praefixam acuto aere:

Stetitque extra tentorium, protinusque iaspexit rem indignam.

Hos quidem turbatos, illos vero turbantes a-tergo,

15 Trojanos utique ferocientes: dirutus autem erat murus Achaivorum.

Ut vero quum nigrescit pelagus magnum uuda tacita,

Præsentiens stridorum ventorum celeres motus

Nulla-effectu, neque videlicet provolvitur in-hanc-vel-illam-partem.

Antequam aliquis certus descenderit a Jove ventus:

20 Sic senex secum agitabat, distractus animo

Bifariam: utrum in agmen iret Danaorum equitum-velocium,

15 Διὶ παρὰ κλισίης] MS. παρὰ ferri posset si esset κλισίη. κλισίης] R. vitiose. 14 ὀπίσθεν] MS. F. A. 2. 3. J. male. 16 πορφύρει] MS. 18 ἐδετέρωσσε] F. A. J. T. 21 καθ' ὀμίλον] F. A. J.

ὅτ' ἀσπίδι προσέθηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Πηλεΐδης, 191.

Ἄλλ' ἐμαρτύειται, καὶ σπεύδειται· αἶκε λάβραμεν Ἀππίδα Νεστορίαν, τῆς νῦν κλέος ἔσαν ἡκεῖ, Πάσαν χρυσήν ἐμειναι, κανόνος τε καὶ αὐτῆν.

Schol.

Ubi notandum, αἶκε et ἡκεῖ scriptum, pro eo quod vulgo legitur, ὄφρα et ἡκεῖ.

Ver. 16. ὅτε πορφύρεν πέλαγος — κύματι καφῶ, — Λύτας.] De prosodia vocabulorum πορφύρειν et πορφύρεος, vide supra ad α'. 338. Κύματι καφῶ, illud est quod dicunt Latini, caeco volvente fluctu. Cæterum de toto hoc loco Scaliger, erga Homerum plerumque iniquior: “Miri. “sic sane Homerus surdum fluctum di-“cit, et colorem tantum assignat mari

- Ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 Ὡδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην· οἱ δ' ἀλλήλας ἐνάριζον,
 25 Μαργάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειγής
 Νυτσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Νέστορι δὲ ξύμδληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 Πὰρ νηὴν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 30 Πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
 Θῖν' ἐφ' ἀλῆς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρυμνήσιν ἔδειμαν.
 Οὐδὲ γὰρ εὖδ', εὐρύς περ ἑὼν, ἐδυνήσατο πάσας
 Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· σείνοντο δὲ λαοί.
 35 Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσας

- An ad Atridem Agamemnonem. pastorem populorum.
 Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse.
 Proficisci ad Atridem: Illi inter alios interficiebant,
 25 Pugnantes: resonabat autem eis circa corpus res solidum,
 Dum ferirentur ensibusque et hastis utrinque acutis.
 Nestori autem obviam facti sunt Jovis-alumni reges.
 A navibus ascendentes, quotquot vulnerati fuerant aere,
 Tydides, Ulyssesque, et Atrides Agamemnon.
 30 Longe enim seorsum a pugna subductae erant naves ipsorum.
 Littore in maris cani: nam primas in-planitiem
 Traxerant, et murum ad puppes edificaverant.
 Haud enim, quamvis latum esset, potuit omnes
 Littus naves capere: aretabantur autem copiae.
 35 Ideo alias-ante-alias-more-scalarum subduxerant, et implebant totias

26 Νισσημ.] MS. male. Ibid. ξίφεσι.] MS. Ibid. ἀμφιγύοισιν.] Edd. vet.
 præter T. male. 28 τὰς νῆων MS. 30 γὰρ ἀπάν.] F. A. J. non male.
 nam γὰρ producit per cæsuram. 32 εἰρυσαν.] MS. male.

"purpureum, non autem μαρμαρυγῆς.
 "aut φλοίσβον, aut σφαραγόν, ut alibi.
 "Et dixit, ἀθῶς· Latine dicas eleganter,
 "Tantum; id est, nihil præterea." Poë-
 tic. lib. V. cap. 5.
 Ver. 18. οὐδὲ πύρρως.] *Al.* ὁδ' ἐπύρρως.
 Ver. 19. κεκορμένον.] Vide supra ad α'.
 309. 514.
 Ver. 20. δαί' ἔμμενος κατὰ θυμὸν Διχθά-
 δ' Virgil.

— animum nunc huc celerem, nunc dividis
 illuc. *Æn.* IV. 285.
 Ver. 25. Ὡδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο
 κέρδιον εἶναι.] Virgil.
 Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.
 Ver. 30. ῥ'] Deest in MSS. *Harleianis*
 duobus.
 Ibid. νῆας.] Naves ipsorum; Nempe
 Diomedis, Ulyssis, et Agamemnonis.

- Ἠϊόνος σόμα μακρόν, ὅσον συνέργαδον ἄκραι.
 Τῷ ῥ' οἷ' ὄϊ' ὀφείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 Ἐγχεί ἐρειδόμενοι κίον ἀδρόοι· ἄχιυτο δέ σφιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραίος
 40 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
 Τὸν καὶ Φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὀβριμὸς Ἔκτωρ,
 45 Ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
 Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτῆς.
 Κεῖνός θ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ ἰὼν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ

- Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.
 Itaque hi cupientes-videre tumultum et pugnam,
 Hasta nixi ibant conferti: tristabatur autem ipsis
 Animus in pectoribus: *his* vero obviam factus est senex
 40 Nestor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum.
 Quem et voce edita allocutus est rex Agamemnon;
 "O Nestor Nelyde, magna gloria Achivorum,
 "Cur relicto prælio viros-perdente huc venis?
 "Metuo utique ne jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,
 45 "Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
 "Non prius se a navibus ad Ilium rediturum esse,
 "Quam igne naves incendisset, interfecissetque et nos ipsos.
 "Is utique sic concionabatur: illa autem sane nunc omnia perficiuntur.
 "O dii-immortales, certe igitur et ceteri bene-ocreati Achivi

35 εἴρυσαν.] F. 58 σφί.] MS. 40 πτῆξε.] A. 2. 3. vid. not. 43 Δεῖδω' ἰκά-
 νης.] F. R. A. 1. 45 Τρώεσσιν.] MS. videtur voluisse dare Τρώσιν. 49
 εὐκνήμιδες.] MS.

Ver. 31. τὰς γὰρ πρῶτας.] Primas hic
 dicit a parte Terræ; nempe a Mari maxi-
 me remotas. Primas infra, ver. 75. dicit a
 parte Maris; nempe Mari maxime pro-
 ximas. *Clark.* Nam primas s. proxi-
 mas littori tantum subduxerant, et a tergo
 eorum struxerant murum. Subducuntur
 naves, versa ad mare prora, puppi ad ter-
 ram. *Ern.*
 Ver. 37. ὀφείοντες.] *Al.* apud *Eustathi-*
 Vol. II. K

um, ἢ φαύοντες. Satis invenuste. *Clark.*
 Lectio ἢ φαυ. est Ptolemæi Epitheti ap.
 Eustathium p. 996. A. *Ern.*
 Ver. 40. πτῆξε.] *Al.* πτῆξε. *Clark.* Schol.
 MS. Lips. Ἡρωδιανὸς πτῆξιν ἀποδέχεται, ἢ
 ἢ τὸ ἐν ἀκινησίᾳ ἐπαίον· ἐπὶ τινὶ γὰρ χαλε-
 πῶ σπιν ἀποχωρήσιν αὐτὸν ἐπάπτυσαν ἢ γὰρ
 ἐλπίς αὐτῶν, ὁ λόγος αὐτῶν. Ἀριστοφάνης δὲ
 πτῆξιν ἀντὶ τῆς ἐπαπίνωσιν ἢ ἐπτόησιν. Πτῆξε
 probavere et alii Grammatici. Πτῆξε ἀφ-

- 50 Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς·
Οὐδ' ἐθέλεσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νεεσσὶ.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
Ἥ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετυύχαται, ἐδὲ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιθεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
55 Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερῆριπεν, ᾧ ἐπέπιδμεν,
Ἀρρήκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλας ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ δοῶσι μάχην ἀλίαςον ἔχουσι
Νωλεμές· ἐδ' ἂν ἐτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
Ὅπποτέρῳθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
60 Ὡς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτῇ δ' ἐβανὸν ἵκει.
Ἥμεις δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,
Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' ἐκ ἅμμε κελεύω

- 50 "In animo reponunt adversus me iram, sicut Achilles;
"Neque volunt pugnare ad puppes navium."
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
"Certe jam hæc ipsa-re advenerunt, nec sane alio-modo
"Jupiter altitonans ipse hæc jam moliri-potuerit.
55 "Murus enim jam corruit, cui confidebamus,
"Inviolabile naviumque et nostrum ipsorum munimen fore;
"Hi autem ad naves veloces pugnam animo-obstinato sustinent
"Indesinenter: neque jam amplius noveris, diligenter licet speculans;
"Utra-ex-parte Achivi agitati turbentur;
60 "Adeo promiscue cæduntur, clamorque ad cælum it.
"Nos vero deliberemus, quomodo futura sint hæc opera,
"Si quid consilium proficiet: Pugnam vero non nos suadeo

50 ἐκ θυμῷ Id. male. 56 εἴλας] R. 60 ὀρινὸν ἰκέει] MS. male.

novit Hesychius, qui huc respexit in Glos-
sa πρῆξι, εἰς φόνον ἡγάγε. Lectioni πρῆξι
adversatur usus, qui id verbum neutrum
esse vult, non activum, pro qua forma hic
unus locus profertur, nisi forte corrigas
θυμῷ. Πρῆξι exprimit latinorum destruit.
Ern.

Ver. 45. φθισήνορα] Vide supra ad v.
359.

Ver. 45. Ὡς ποτ' Al. Ὡς ποτ'.

Ver. 46. ἀπονέεσθαι] Vide supra ad α'.
598.

Ver. 48. Ὡς δὲ] Cod. Harleianus, τῷ.

Ver. 50. ὥς περ Ἀχιλλεύς] Vide supra
ad v. 324.

Ver. 52. ἱππότης Νέστωρ] Vide supra ad
α'. 175.

Ver. 55. τετυύχαται] Jam adsunt. Vide
ad α'. 37.

Ver. 55. ᾧ ἐπέπιδμεν.] Barnesius ex
Eustath. citat, ὥς ἐπέπιδμεν. At non ita
scripsit Eustathius.

Ver. 61. τάδε ἔργα.] Cod. Harleian.
τῷδε ἔργον.

Ver. 62. οὐκ ἅμμε — ἔ γάρ πως βεβλη-
μένον] De voce ἅμμε, vide supra ad α'. 59.
Barnesius (quocum faciunt et Codd. Har-
leiani bini) edidit. ἐκ ἅμμε: quia Nestor sci-
licet, "cum ipse minime vulneretur, non tæ-
te videtur numerare se inter vulneratos.

- Δύμεναι· ἔ γάρ πως βεβλημένον ἐς μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
65 Νέστωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
Τεῖχος δ' ἐκ ἔχραιοις τετυγμένον, ἐδὲ τι τάφρος,
Ἥ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
Ἀρρήκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλας ἔσεσθαι·
Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
70 Νανύμενος ἀπολίσσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιῆς.
Ἥδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τὲς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδωκεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειδάμεθα πάντες·
75 Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰσύαται ἄγχυ δαλάσσης,

"Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare."

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;

65 "Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,

"Murus vero non profuit structus, neque quid fossa,

"Qua facienda multa passi sunt Danaï, sperabantque animo

"Inviolabile naviumque et sui ipsorum munimentum fore;

"Ita sane videtur Jovi præpotenti gratum fore,

70 "Inglorios perire longe ab Argis hic Achivos.

"Equidem noram enim, quando lubens Danaï auxiliabatur;

"Scio autem nunc, quod illos [Trojanos] quidem æque ac beatos deos

"Gloria-insignit, nostros vero animos et manus quasi-vinculo-ligavit.

"Verum agite, quemadmodum ego dixero, obsequamur omnes:

75 "Naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,

66 τεῖχος ἐκ] A. 1. 70 νανύμενος] A. 2. 3. J. T. ut alibi. 75 κυδάνει]
A. 2. 3. J. vitiose.

Attamen satis recte se habet et istud,
ἅμμε: Refertur enim ad Nestorem et
Agamemnonem, qui hic interloquuntur.
Sententia autem est; "Pugnam ut nos in-
venimus, equidem auctor non sum; quum
"Tu vulneratus sis." Quod idem similiter
et ad Diomedem et ad Ulyssem (ver. 28.
29) dictum intelligi potest.

Ver. 69. ὑπερμενέει φίλον] Qua ratione,
ὑπερμενέει, hic ultimam producat; item κεν,
ver. 79. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 70. Νανύμενος] Vide supra ad v. 927.

Ver. 72. Οἶδα — ἐτι] Vide supra ad α'.
537.

Ver. 74. ἐγὼν εἴπω.] Al. ἐγὼ ἔπω.

Ver. 75. ὅσαι πρῶται] Primas hic dicit
a parte Maris; nempe Mari maxime pro-
pinquas. Primas antea, ver. 51. dixerat
a parte Terræ; nempe a Mari maxime
remotas.

Ver. 76. πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα]
Schol. Ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν ἵνα μὴ δό-
ξη παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτὰς ἕνεκα τῆς
καθ' ἑαυτὸν χρησάμενος, αἵτις γινέσθαι τῶ
πάντας ἀπολίσσθαι. Virgil.

— fugam Danaï Troja cupiere relicta
Moliri, et longo fessis discedere bello.

Æn. 11. 108.

Ver. 77. ἐπ'] Al. ἐπ'.

- "Ελκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 "Υψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρώες, ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεναι νῆας ἀπάσας·
 80 Οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, εἰδ' ἀνὰ νύκτα.
 Βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἢ περ ἀλώῃ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 'Ατρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; [σεύς·
 Οὐλόμεν', αἶθ' ὠφελές ἀεικέλις στρατὸς ἄλλος
 85 Σημαίνειν, μὴδ' ἄμμιν ἀναστέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 'Εκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας πολυπύειν
 'Αργαλέες πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.

- "Trahamus, omnesque deducamus in mare vastum;
 "In alto vero anchoris stabiliamus, donec venerit
 "Nox intempesta, si vel in ea abstineant a pugna
 "Trojani; deinde vero deducere poterimus naves omnes;
 80 "Non enim reprehensione dignum est, fugere malum, ne per noctem quidem.
 "Melius fecerit, qui fugiens effugerit malum, quam qui captus fuerit."
 Illum autem torve intuens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;
 "Atrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?
 "Perdite, utinam ignavo exercitui alii
 85 "Præesses, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter
 "A juventute dedit etiam usque-ad senium conficere
 "Ardua bella, donec perierimus singuli.

76 'Ερύσσομεν] F. 77 ὀρμίσσομεν] MS. ὀρμίσσομεν] F. A. J. Ibid. εἰς εὐ-
 νάων] F. 78 εἰσὶν τῇ] MS. 81 ἢ ἐπὶ τῇ] MS. F. A. J. quod pla-
 cet. 84 αἶθ' ὠφελές] MS. 87 φθιόμεσθα ἕκαστος] MS.

Ver. 78. ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται] Friget hic καὶ, cum sensus requirat si forte noctu etc. Suppetias fert MS. Lips. qui habet ἢ κεν. Forte scripsit Homerus ἢ κεν. Ioc-
 cus ejusdem sententia adjuvat λ'. 798. αἶ-
 κι-ἀπόσχονται etc. Ern.

Ver. 79. ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεναι νῆας ἀπάσας.] Etiam illas, quæ longius a Mari in planitiem usque protrusæ essent; ver. 51. 52.

Ver. 80. οὐδ' ἀνὰ νύκτα.] Οὐδ' ὑπαλύξαι. Apud Marini. Tyræum, §. 25. Ut nota-
 vit Barnesius.

Ver. 81. ἢ περ ἀλώῃ.] ἢ. ἢ ἀλώῃ.

Ver. 84. Οὐλόμεν', αἶθ' ὠφελές.] Αἰδῶν-
 ται τὸς παρήντιον, καὶ θαυμάζουσι.

τοῖς δὲ μεμφόμενοι ἀντιπροκαλεῖται, καὶ κατα-
 φρονῶσιν. "Οἷσιπερ ὁ Ἀργεῖος τὸν Ἀχιλ-
 λῆα, παρήντιον ὁρᾷ, οὐκ ἔστιν ἄλλος, ὅς
 ὑπὸ τῇ τῇ δ' Ὀδυσσεὺς καὶ τῇ τῇ πῆ-
 κῶς, καὶ λείγοντος,

"Οὐλόμεν', αἶθ' ὠφελές ἀεικέλις στρατὸς ἄλλος
 "Σημαίνειν."

εἰκεὶ καὶ καρτερεῖ. — Οὗτος μὲν γὰρ ἐκ ἔργου
 ἰδίαν προφασιν ὀργῆς, ἐπαρρησιάζετο πρὸς αὐ-
 τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκείνος δὲ δι' αὐτὴν
 ἰδὲ μάλιστα χαλισταίνειν. Plutarch. de
 Adulat. et Amici discrim.

Ver. 85. οἷσιν ἄρα] Quibus utique —

Quibus, ut scis —

Ver. 86. Ἐκ νεότητος —.] Apte et appo-

- Οὕτω δὲ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 Καλλείψειν, ἥς εἵνεκ' οἷζόμεν κακὰ πολλά;
 90 Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τέτον ἀκέσῃ
 Μῦθον, ὃν εἴ κεν ἀνὴρ γε διὰ σόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 "Ὅστις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
 Σκηπτῆχός τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
 Τόσσοιδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
 95 Νῦν δὲ σευ ἄνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον εἶπες·
 "Ὅς κέλαι, πολέμοιο συνεσάοτος καὶ αὐτῆς,
 Νῆας εὐστέλμας ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἐτι μάλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέσσι περ ἔμψης·
 Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὀλεθρὸς ἐπιρρέπη· εἰ γὰρ Ἀχαιοὶ

- "Siccine vero tibi fert animus Trojanorum urbem latas vias habentem
 "Derelinquere, ejus gratia perpetimur ærumnosi mala multa?
 90 "Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat
 "Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omnino habuerit,
 "Quicumque norit suo in animo sana loqui,
 "Sceptiferque fuerit, et ei paruerint copiae
 "Tantæ, quantis tu inter Argivos imperas.
 95 "Nunc autem tuam improbo omnino sententiam, quam dixisti:
 "Qui jubes, prælio jam-conserto et pugna,
 "Naves bonis transtris-instructas in mare deducere, ut adhuc magis
 "Trojanis quidem optata contingant, jam superioribus licet prædemi:
 "In nos autem gravis perniciēs ingruat: Non enim Achivi

90 Μῦθον ἄλλος] Edd. vett. male. 92 ἐπίσταιτο] MS. ἐπίσταιται] R. 93 πῆ-
 κῶς] MS. 94 τόσσοι εἰ] R. ὅσσοι] MS. recte. tum σὺ adscr. manu rec.
 95 ἔμψης] MS. manu sec. 99 ἐπιρρέπη] MS.

site hæc ad Romanorum Antiquiores trans-
 duxit Plutarchus in Marcello: Εἰ γὰρ ἄλ-
 λος τις ἀνδρῶν οἷος ὁ Διὶς, ὥσπερ Ὀμηρος
 εἰρηκεῖ,

"Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας πολυπύειν
 "Ἀργαλέας πολέμους."

καὶ τοῖς τότε πρῶτον τοῖς Ῥωμαίοις, sub ini-
 tio.

Ver. 88. Οὕτω δὲ] Siccine vero, quæso.

Ver. 89. Καλλείψειν.] Ἄλ. Καλλιστεῖν.

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος] Ita edi-
 dit Barnesius, ex duobus MSS. et ex O-
 dyss. τ'. 486. Quibuscum faciunt et
 Codd. Harleiani. Recte, ut opinor. Ἄλ.
 Σίγα, μήτις ἄλλος. Clark. Μῦθον τ' habet
 etiam MS. Lips.

Ver. 92. ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν] Vide ad
 α'. 51. n. 8. 10. Cæterum Barnesius hic,
 ex Scholiis Aldinis ad Odys. 9'. 240. edi-
 dii, ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν. Eustathius, quo-
 cum facit unus apud Barnesium MS. le-
 git ἐπίσταιται. Quæ si vera sit lectio, cre-
 dibile erit (quod conjicit Barnesius) scrip-
 sisse Homërum, ἐπίσταιται ἥσιν ἐν φρεσὶν.
 Nec invenusta denique est altera ejusdem
 conjectura; ἐπίσταιθ' ἥσιν ἐν φρεσὶν. Clark.
 MS. Lips. ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν.

Ver. 97. ἐλκέμεν.] Ἄλ. ἔλκειν. Apud
 Platonem de Legibus, lib. IV.

Ver. 98. ἐπικρατέσσι] Ἄλ. ἐλδομένοισι·
 Ibid.

- 100 Σχήσεσιν πόλεμον, νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων,
 Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσεσι δὲ χάρις.
 Ἐνθα κε σὴ βελὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καδίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
 105 Ἀργαλή· ἀτὰρ εἰ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 Νῆας εὐστέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν υἱας Ἀχαιῶν·
 Νῦν δ' εἴη, ὅς τῃςδὲ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 Ἡ νέος, ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένω εἴη.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 110 Ἐγγὺς ἀνὴρ, εἰ δὴδὰ ματεύσομεν, αἶψ' ἐδέλῃτε

- 100 "Sustinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur;
 "Sed respicient, cedentque pugna.
 "Tunc sane tuum consilium nocebit, princeps populorum."
 Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon;
 "O Ulysse, valde quidem meum attigisti animum increpatione
 105 "Gravi; sed nequitiam ego invitos jubeo
 "Naves bonis-transtis-instructas in mare deducere filios Achivorum;
 "Nunc vero utinam sit, qui isto melius consilium dicat,
 "Vel juvenis, vel senex: mihi autem lubenti adfuerit."
 Inter hos vero et locutus est pugna strenuus Diomedes;
 110 "Prope adest vir, non diu inquiremus; si quidem velitis

100 σχήσεσιν] MS. bene. 101 ἄλλ' ἀποπαπταν] Edd. omnes. ἄλλ' MS. vid.
 not. 104 Μάλα πῶς] MS. F. A. J. quod placet. 105 ἐγὼν MS. 107
 ὅς τῃςδὲ] MS. quod ferri et ipsum potest. ὅς τῃςδὲ] T.

Ver. 101. Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν.] Vulgg. Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν. Barnesius, intoleranda audacia atque etiam inscitia, edidit de suo, Ἀυτὰρ ἀποπαπτανέουσιν ac si αὐτὰρ, quod ordine disposita atque sequentia connectit, idem esset atque ἄλλ' ἀλλ', quod inter se opposita disjungit. Eustathius edidit, Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν. Ubi liquet syllabam aliquam intercidisse. Hesychius habet, ἀποπαπτανέουσιν, (περιβλήσαντες ὅπως φύγοντες.) Quem ad locum annotat Gesnerus, "forte legendum ἀποπαπτανέουσιν." et Jos. Hill, ἀποπαπτανέουσιν. Ex his Celeberrimus Ricardus Bentleius olim viderat scribendum, ἀποπαπτανέουσιν. Atque eam demum veram esse lectionem ostendunt MSS. Vaticanæ et Florentinæ in quorum utroque ita scriptum reperit Vir doctissimus Thomas Bentleius. Clark. MS. Lips. habet

ἄλλ' ἀποπαπ. Sed Scholiastes docet vitiosam esse scripturam pro ἀποπαπτανέουσιν. Sic enim habet. Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν περιβλήσαντες καὶ προηγήσανται δηλονότι περὶ τὴν παρολιπὴν γινόμενον γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς παπτανέουσιν παπτανέουσιν. Itaque recte a Clarkio editum est ἀποπαπτανέουσιν, idemque apud Hesychium recipiendum erat. Ern.

Ver. 102. Ἐνθα κε σὴ βελὴ] Barnesius mallet legendum, Ἐνθα κε σὴ βελὴ. Sed mutato nihil opus. Non enim Agamemnoni soli, sed et toti exercitui perniciosum fore ait Ulysses consilium Agamemnonis.

Ibid. ὄρχαμε λαῶν.] Al. οἱ ἀγορεύουσιν apud Platonem, loco jam supra citato.

Ver. 105. ἄνωγα] Vide supra ad S. 322. et ad α. 57.

- Πείθεσθαι· καὶ μήτι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος,
 Οὐνεκα δὲ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μετ' ὑμῖν·
 Πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθῶ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
 Τυδεός, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
 115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ὀϊκεὸν δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἀγχιος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἰππότα Οἰνεὺς,
 Πατὴρ δ' ἐμείο πατὴρ ἀρετῇ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μέινει, πατὴρ δ' ἐμός Ἀργεῖ νάσθη,
 120 Πλαγχθείς· ὥς γὰρ πε Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήσιοι δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα

- "Obsequi; et haud præ ira sententiam meam vituperetis unusquisque,
 "Eo quod natu minimus sim inter vos:
 "Patre tamen ex nobili et ego genere gloriior esse
 "Tydeo, quem Thebis ingesta terra cooperuit.
 115 "Portheo enim tres filii egregii procreati sunt,
 "Habitabant autem in Pleurone, et excelsa Calydone,
 "Agrius, et Melas, tertius vero erat eques Æneus,
 "Patris mei pater; virtute autem præstabat inter illos.
 "Ast hic quidem ibidem vixit; pater vero meus Argis habitavit,
 120 "Actus erroribus; ita enim Jupiter voluit, et dii cæteri.
 "Adrasti autem duxit unam e filiabus, habitabatque domum

108 ἀσμένω] MS. Lips. in marg. γρ. ἄσμενος. 112 νεώτατος] R. 114
 Καλυδῶνι] MS. R. 119 μῖναι] MS.

Ver. 107. Νῦν δ' εἴη, ὅς —] Pulchre hos versus παραφράζει M. Antoninus, lib. VI. §. 21. Εἴ τις μὲν ἐλγίζει, καὶ παραστῆσαι μοι, ὅτι ἔκ ἐγδῶς ὑπολαμβάνω ἢ πρῶτον δύναται χαίρων μεταδύσσομαι. Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὅς τῃςδὲ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι, ἢ νέος, ἢ παλαιός. Et §. 30. τὸ ἀνέχουσιν ἀντιβαίνοντων παρρησιαστικῶς ταῖς γνώμαις αὐτῶν, καὶ χαίρουσιν εἴ τις δυνάσται κριτῶν. Et lib. I. §. 16. τὸ ἀκυστικὸν τῶν ἐχόντων τι κωμικὸν εἰσφέρειν. Quem ad locum quæ ex Sophocle attulit doctissimus Gatakerus, lectu sunt dignissima. Cæterum istud, νῦν δ' εἴη, exponunt Scholia inedita in Codice Harleiano, ἴσα, "prodeat." Clark. Sic et Pseudo-didymus et Schol. MS. Lips. Sed obstat δὲ in clausula sequentis versus. Gl. MS. Urat. ὑπάγει. Ern.

Ver. 109. βοὴν ἀγαθὴ] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 110. ματεύσομεν.] Al. ματεύσομεν.

Ver. 111. κότῳ] Al. χόλῳ.

Ver. 112. νεώτατός] Al. νεώτερος.

Ver. 114. κάλυψε.] Cod. Harleian. κάλυπτε. Clark. Sic et MS. Lips. (sed supra scriptum κάλυψε) et ed. Rom. In Commentario autem Eustathii habet κάλυψε. Ern.

Ver. 116. Ὀϊκεῖν] Pronunciabatur ὀκην, vel ὀκιν, quomodo et scribi postea coepit.

Ver. 117. ἰππότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 118. ἐμείο] Cod. Harleian. ἐμῶ.

Ver. 119. μῖναι] Al. μῖναι.

- 'Αφνειὸν βιότοιο, ἄλλες δὲ οἱ ἦσαν ἄρχει
 Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφί·
 Πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκασο δὲ πάντας Ἀχαιῆς
 125 Ἐγχεῖν τὰ δὲ μέλλετ' ἀκκόμεν, ὥς ἐτεὸν περ.
 Τῷ κ' ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάγκηδ' ἀνάντη,
 Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὃν κ' εὔ εἶπω.
 Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ ἐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 Ἐνθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δῆϊότητος,
 130 Ἐκ βελέων, μὴ πᾶς τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται·
 Ἄλλες δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἱ τοπάρους περ,

"Divitem opum, abundeque ei erant arva

"Tritici-feracia, multique plantarum erant horti seorsum;

"Multa etiam ei pecora erant; excelluit autem supra omnes Achives

125 "Pastae-peritia: hæc vero audienda erant vobis, ut verum est.

"Ideo non me genere quidem ignavum et imbellem putantes,

"Sententiam spreveritis libere-prolatam, quam quidem recte dixero.

"Agite, eamus ad pugnam, etsi vulnerati, præ-necessitate:

"Ibi deinde ipsi quidem propinqui-stemus prælio,

130 "Extra tela, ne forte quis super vulnere vulnus accipiat:

"Cæteros vero adhortantes immitemus: qui jam pridem,

121 Ἀφνειὸν Id. 122 ἦσαν ὄρχ.] F. A. J. vitiose. 126 γέ] abest F. A.

J. 127 ἀτιμήσαιτε] MS. R. Ibid. ὃν κεν εὔ εἶπω] Edd. vett. 131 ὀτρυν-

οντες] MS. 135 τῷ μῦθον πλ.] MS. 135 ἄλλες.] A. 2. 5. J. vitiose.

137 χεῖρα] MS. F. A. 1. R.

Ibid. νόσθη.] Al. νῆσθ. Clark. Omnes
 odd. vett. habent νόσθη.

Ver. 122. ἄρχει] Vide supra ad 2. 142.

Ver. 123. ὄρχατοι] Schol. Vulgæ. Αἱ
 ἐπίσχοι φυτῶν, κῆποι. Schol. inedita in
 Cod. Harleiano; ὄρχατος, ἡ ἐνδομήτης τῶν
 τῶν φυτῶν.

Ver. 125. τὰ δὲ μέλλετ' ἀκκόμεν.] Hæc
 benigne audietis. Hæc benigne vobis au-
 dienda erant. Ταῦτα εἰκὸς ὑμῶς ἀκκοῖναι.
 Schol.

Ver. 127. ἀτιμήσαιτε] Cod. Harleian.
 ἀτιμήσαιτε. Clark. Sic et MS. Lips.

Ibid. ὃν κ' εὔ εἶπω.] Al. ὃν κεν εὔ εἶπω.

Ver. 128. καὶ ἐτάμενοί περ.] Ver. 28.
 29. et 63.

Ver. 129. ἐχώμεθα δῆϊότητος.] Schol. ἀ-
 σιχώμεθα. Quod recte reprehendit Bar-
 nesius; citatis ex Thucydide, πολέμῳ ἐχέ-
 σθαι, et ἔργῳ ἐχέσθαι, quæ contrarium fere
 sonant ac ἀπέχέσθαι. Eustathius, τὸ δὲ

ἐχώμεθα δῆϊότητος, inquit, ἡ ἀντὶ τῆς ἐπιχώ-
 μεθα. — ἡ μᾶλλον ἀντὶ τῆς ἀπώμεθα μά-
 χης, ὥς ἐχέσθαι, ἐκ βελίων τυττεῖν, ἀπό-
 μαχοι μὲν ὄντες, κοινανόντες δὲ. Clark.
 Scholiastes citatus videatur ex Eustathio
 corrigendus ἐπιχώμεθα, nisi et Schol. MS.
 Lips. ad hæc verba: λέγει ἡ ἀπό, τὸ δὲ ἐ-
 πιτά ἀντὶ τῆς δῆ. Sane sensus est: nos
 quidem procul prælio extra telæ factum
 manebimus, sed etc. Falsumque est ἐχέ-
 σθαι cum genitivo semper esse occupari re
 aliqua, cum centies dicatur pro abstinere,
 etiam apud Homerum, ut supra 1. 747.
 quod multi imitati sunt. Inde est etiam
 pro liberum esse ab re aliqua, s. liberatum,
 ut apud Lucianum de Dea Syria 22. ἐχέ-
 σθαι, ubi vid. Cel Gesnerus. Ern.

Ver. 131. ἐτρυνόντες.] Al. ἐτρύνοντες.
 Utrumque salva prosodia. Vide ad 1.
 358.

- Θυμῷ ἦρα φέροντες, ἀφεσῶσ', εἰδὲ μάχονται. [το·
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθον-
 Βάν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμ-
 135 Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, [νων.
 Ἀλλὰ μετ' αὐτὸς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ εἰοικώς·
 Δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ πε Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 140 Γῆδεϊ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν
 Δεσπομένην· ἐπεὶ εἰ οἱ ἐνὶ φρένες, εἰδ' ἡβαιαί.

"Animo gratificantes, seorsum stant, nec pugnant."

Sic dixit: Illi vero ei omnino quidem auscultabant, atque obsecuti sunt:

Perrexerunt itaque ire, præibatque ipsis rex virorum Agamemnon.

135 Neque vero cæcam-speculationem habuit inclytus terræ-quassator [Neptu-
 Sed ad ipsos accessit, seni viro similis: [nus,]

Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis Atridæ,

Et eum edita-voce verbis alatis allocutus est;

"Atride, nunc utique Achillis perniciosum cor

140 "Lactatur in pectoribus, cædem et fugam Achivorum

"Aspicientis; quoniam non ei inest mens, ne exigua quidem.

139 Ἀχιλλῆος] MS. 140 γῆδεϊ ἐν] Edd. vett. præter R. quod verum puto.

Hes. et Suid. γῆδιον, χαίρειν. item Etym. in γῆδόνος. γῆδεϊ, quod
 e Barn. habet Clark. nuspiam reperi. Ed. R. γῆδεϊ, item Eust. qui ta-
 men et γῆδεϊ legi posse concedit. 141 δεσπομένην] Edd. vett.

Ibid. ἐνήσομεν.] Schol. MS. Lips. ἐνήσομεν
 τῷ πολέμῳ· οἱ δὲ ἀνήσομεν, ἡτοι πείσομεν. Il.
 ε'. 761. ἀφρονα τῶτον ἀνέντες, ubi Pseudo-
 Did. ἀναπείσαντες. et infra 209. ἀνίσταμαι
 eodem sensu. Ern.

Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέροντες.] Schol. Κα-
 ρέζονται τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν. Recte. Bar-
 nesius θυμῷ exponit, ἦρα; ut de iis scili-
 cet intelligatur, qui Achillis partibus fa-
 verent. Quod, hoc quidem in loco, im-
 portunum est.

Ver. 134. ἦρχε δ' ἄρα] Præibatque, ut
 par erat. — Præibatque, ut solitus est.

Ver. 136. μετ' αὐτῷ.] Schol. Ἀντὶ τῷ,
 πρὸς αὐτῷ. Quod admodum invenuste
 est dictum et jejune. Nam πρὸς αὐτῷ ἐλθὼν,
 est advenire solummodo: at μετ' αὐτῷ ἐλ-
 θὼν, est ita advenire, ut iis, ad quos adve-
 neris, deinceps intersis. Haud multum
 dissimili ratione, apud Latinos; aliud est,
 si dicas, Hæc Romæ acta sunt; aliud, si
 dicas, Hæc ad Romam acta sunt. Prius

nimirum iis de rebus, quæ tam intra, quam
 extra urbem sint actæ, recte dicas; Pos-
 terius, ni fallor, non nisi de iis quæ extra
 urbem. Clark. Argutæ nugæ. Ergo
 v. c. mox v. 175. Διὸς πρὸς χαλκοβατὶς
 δῶ, non est in domo, sed prope domum.
 Ern.

Ibid. φωτὶ εἰοικώς.] Virgil.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque.
 Æn. IV. 558.

Ver. 139. Ἀχιλλῆος] Vide supra ad 1.
 324. Et, de prosodia; ad 1. 51.

Ver. 140. Γῆδεϊ ἐν] Al. Γῆδεϊ ἐν. Clark.
 Vid. Var. Lect. Et erat hoc probandum
 ei, qui syllabam circumflexam corripi no-
 lebat. Ern.

Ver. 141. Δεσπομένην] Ita edidit Barne-
 sius, recte et venuste, ex MS. et ex Eu-
 stathio. Quamvis enim apud Eustathium
 hoc quidem in loco corrupte legatur, quod
 habent Vulgati, δεσπομένην hoc tamen ali-

- 'Αλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δὲ ἐσιφλάσσει·
 Σοὶ δ' ἔγω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέεσιν·
 'Αλλ' ἔτι περ Τρώων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 145 Εὐρὺ κονίσσασιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὰς
 Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 "Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 "Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 'Ανέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ζυάγοντες "Αρης·
 150 Τόσσην ἐκ σήδεσφιν ὅπα κρείων 'Ενοσίχθων
 'Ηκεν· 'Αχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάσῃ
 Καρδίῃ, ἄλληλῃον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 "Ηρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,

Verum ille quidem sic pereat, deusque illum ignominia-afficiat;

"Tibi vero nondum prorsus omnino dii beati irati sunt;

"Sed adhuc sane Trojanorum duces atque principes

145 "Latum pulvere-implebunt campum; tuque videbis ipsos

"Fugientes ad urbem, a navibus et tentoriis."

Sic locutus, altum exclamavit, cursu-concitus per campum.

Quantum utique novies-mille exclamant, vel decies-mille

Viri in pugna, certamen committentes Martis;

150 Tantam ex pectoribus vocem rex quassator-terræ

Emisit: Achivis autem ingens robur immisit unicuique

In cor, ut indesinenter pugnarent et præliarentur.

Juno autem inspexit, aureum-solium-habens oculis;

142 ἀπόλλοιτο] MS. 145 κονίσσασιν] MS. bene. κονίσσιν] J. vitio operarum. Ibid. αὐτὰς] MS. superser. ἡδ. 146 προτὶ] R. T. 148 'Ενοσίχιλοι — δεκάχιλοι] R.

bi ita citat Eustathius, ut non potuerit non legisse, δεσπομένην. Nempe, ad *Odyss.* l. 256. "Ἡμῖν — δεισάντων," (cujus constructionis ratio non multum abludit ad ista quæ occurrit apud Latinos, "nostros vidisti flentis ocellos.") annotat Eustathius, syntaxin istam, ex aliorum locorum non ab-similium analogia, concinnam esse et elegantem. Sic enim, inquit ille, ἐν τῷ,

"Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων ὀλέλει,
 Νύκτα φυλάσσομένηναι. — *Iliad.* κ'. 187. Καλ.

— 'Αχιλλεύς ὀλοὴν αἶψα
 Γηθεῖ — ζῆλον — 'Αχαιῶν
 Δεσπομένην — *Iliad.* ζ'. 139. 141.

ἄφιλε γὰρ "δεσπομένην" εἰπεῖν. Καὶ,

— τῆς δ' αὐτῆς λύτο γένετα καὶ φίλον ἦτορ,
 Σήματ' ἀναγνύσκει. — *Odyss.* ψ'. 203. 206.

— τῶν — ἡν ἂν εἴη — σόλοικον — διότι ἀσφαλεῖς οἱ πλαγιασμοὶ πρὸς σύνταξιν, καὶ ἀσολοικοί. Ad hæc addit Barnesius, τὸ,

— σφισι θυμὸς
 Λυσσάντων. — *Odyss.* ζ'. 155. 157.

Mira tamen *ἄστυ*, in versu isto jam citato, *Odyss.* ψ'. 206. quam lectionem qui præferrent, *elegantia imperitos* appellarat, in *Notis* ad *Odyss.* l. 256. eandem ipse prætulit, suoque in loco scripsit, scribendumque contendit, Σήματ' ἀναγνύσκει, *Odyss.* ψ'. 206. Clark. *Δεσπομένην* est etiam in MS. Lips. Videntur antiquitatus MSS. in hac lectione dissensisse. Non est autem necessarium, ut Eustathius hic habuerit *δεσπομένην*, quia ad *Odyss.* l. c. sic hunc locum præfert. Totum illum lo-

- Στᾶσ', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίε· αὐτίκα δ' ἔγνω
 155 Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
 Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος "Ιδης
 "Ημενον εἰσεῖδε· συγερός δὲ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια "Ηρη,
 160 "Ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον Αἰγιόχοιο·
 "Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή,
 'Ελθεῖν εἰς "Ιδην, εὐ' ἐντύνασαν ἐ αὐτῇ,
 Εἴ πως ἱμείραιτο παρὰδραδέειν φιλότῃ
 "Η. χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
 165 Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.

Stans, ex Olympo a vertice; statimque agnovit

155 Satagentem quidem, pugnam per gloriosam

Fratrem-germanum et levirum, gaudebatque animo:

Jovem vero in summo cacumine fontibus-irriguæ Idæ

Sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo.

Anxie igitur cogitavit deinde magnis-oculis veneranda Juno,

160 Quomodo deciperet Jovis animum Aegiochi:

Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,

Ire ad Idam, postquam scite ornasset se ipsam,

Si forte ille superet juxta-dormire amore

Propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundumque dulcemque

165 Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.

151 ἦξε] MS. male. 'Αχαιοῖσι] Id. 152 καρδίῃ ἄλληλῃον] MS. 154 'Ολύμπου] Id. 160 ἦπερ] MS. male.

cum de hac constructione ibi in aliquo commentario repererat, eumque posuit securus negligensque, quid in singulis locis ante habuisset. Centies hoc antiquis et recentioribus interpretibus accidit.

Ver. 146. προτὶ] *Al.* ποτί.

Ver. 148. "Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον,] Ingens nimirum e littore oriebatur militum ad pugnam invicem se hortantium clamor. Caterum Aristarchi hoc in loco sive emendationem, sive interpretationem, ἐννεάχιλοι, ἄνδρες ἐννεὰ χίλιη ἔχοντες, recte damnat Eustathius.

Ver. 152. πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.] Vide supra ad n. 252. et 279.

Ver. 154. ἀπὸ ρίε] Qua ratione, ἀπὸ,

hic ultimam producat; item τε, ver. 164. et τὸν, ver. 166. etiam extra cæsura; et ἡδ, ver. 171. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 159. βοῶπις] Vide supra ad α'. 43. 58. et 551.

Ver. 161. "Ἦδε δὲ — ἀρίστη] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

Ver. 162. ἐντύνασαν] Vide supra ad ε'. 720. et ad ι'. 203.

Ibid. ἐ αὐτῇ] Ita Barnesius; Recte. 'Εαυτῇ, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἐ αὐτῇν ὥς 'Ομήρῳ γράφειν σύνηδεις. Eustath. ad ε'. 551.

Ver. 168. Κληῖδι κρυπτή] Lautissime hunc ad locum Scholiastes Οὕτω, inquit,

- Bῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας θαυμοῖσιν ἐπῆρσε
 Κληῖδι κρυπτῇ· τὸν δ' εἰ θεὸς ἄλλος ἄνωγεν.
 Ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθῶσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς·
 170 Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἡμερόεντος
 Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἰδανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 Τῆ καὶ κινυμένοιο Διὸς προτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 Ἐμψης ἐς γαῖάν τε καὶ ἔρانون ἵκετ' αὐτμή.
 175 Τῷ ῥ' ἦγε χροά καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
 Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαεινὰς,
 Καλὰς, ἀμβροσίους, ἐκ κρύατος ἀθανάτοιο.

Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei carus filius struxerat
 Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat
 Cum clave arcana: quem porro thalamum haud deus alius aperire poterat.
 Illuc hæc ingressa, fores clausit fulgentes:

- 170 Atque ambrosia quidem primum a corpore amabili
 Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo
 Divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat;
 Cujus, si modo agigaretur in Jovis solida domo,
 Etiam ad terramque et cælum pervenit halitus.
 175 Eo utique illa corpus pulchrum cum unxisset, atque capillos
 Pexisset, manibus cincinnos composuit nitentes,
 Pulchros, divinos, a capite fluentes immortal.

167 Ἐπῆρσεν] Fl. male. 168 τὴν δ' — ἀνωγεν] Edd. vett. τὰ δ'] MS.
 171 πάντα ἐκάθηρεν] MS. 173 ποτὶ] MS. edd. 176 πλεξαμένη] MS.
 vitiose, e vicino ἐπλεξε.

καλῶνται κληῖδες κρυπταί. Clark. Intel-
 ligit opinor vulgatum Pseudo-Didymum.
 At hic habet. Οὕτω καλῶνται τῶν κλη-
 θρων μοχλοί. Ern.

Ibid. τὸν δ'] Nempe θάλαμον. Non-
 nulli MSS. et Editi, τὴν δ'. Clark. MS.
 Lips. τὰ δ'. Schol. τὰ δ' εἰς θεὸς τριχῶς ἢ
 εἰς τὴν εἰς τὴν θύραν, τόνδε τὸν θάλα-
 μόν. τὰς δὲ τὰς θύρας. Unde patet veram
 MS. Lips. lectionem esse τὰς δ'. Ern.

Ibid. ἀνωγεν.] Editi habent, ἀνωγεν'
 ut sit contractum ex Præterito, quod vo-
 cant, ἀνώγειν. Sed isto pacto non constat
 Temporum ratio. Quare necessario scri-
 bendum ἀνωγεν, ex Imperfecto vel Aoristo
 ἀνωγον. Vide supra ad α'. 37. Clark.
 Quid? si ἀνωγεν intelligas, nemo unquam

aperuit. Eustathius quidem diserte προ-
 πτερισπᾶσθαι ait. Ern.

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον] Περιε-
 γίαν οἶμαι πάμπολυ διαφέρειν καθαρότητος.
 Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυλάττειν καὶ μυρίζο-
 μιναι καὶ χρυσὸν φορεῖσαι καὶ πορφύραν, πε-
 ρεργοὶ δοκῶσι· λῦτρον δὲ καὶ ἄλειμμα, καὶ
 κόμης θρίξιν, ἔστις αἰτιαται. Χαρίεντως δὲ
 τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς
 κοσμημένης Ἡρας, "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον."
 Plutarch. Symposiac. Lib. VI. Probl. 7.

Ver. 171. Λύματα] Vide supra ad α'. 514.

Ibid. ἀλείψατο] Notandus hic primi-
 genius et maxime proprius vocis mediæ
 usus, ἀλείψατο, unxit se. Vide supra ad
 γ'. 141.

- Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἱανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 Ἐξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 180 Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ σῆθος περονᾶτο.
 Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυάνοισι ἀραρυῖαν,
 Ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι,
 Τρίγλῃνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 Κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
 185 Καλῶ, νηγατέρῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἥελιος ὤς.
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ δήκατο κόσμον,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Circum porro divinum peplum induit, quod ei Minerva
 Expoliverat elaborate-concinnatum, intexueratque artificii-plena multa:

- 180 Aureisque hoc fibulis ad pectus suum necebat.
 Cinxit autem se zona, centum fimbriis concinnata;
 Inauresque immisit in scite-perforatas aurículas,
 Tribus-gemmarum-oculis-insignes, elaboratas: gratiaque effulgebat multa.
 Calyptra porro desuper velavit se augustissima dearum,
 185 Pulchra, recens-facta; candida autem erat, sol veluti.
 Pedibus demum sub nitidis ligavit pulchros calceos.
 Tum postquam omnem circum corpus adposuerat ornatum,
 Perrexit ire ex thalamo; advocatamque Venerem,
 Ab aliis seorsum diis, verbis ita allocuta est;

178 Ἄρα ἀμβρόσιον] A. R. J. Ibid. Ἀθήναι] MS. 180 ἐν ἐτῆσι] MS.
 186 ὑπὸ] MS. ut alibi.

Ver. 173. προτὶ] Al. ποτὶ.

Ver. 174. Ἐμψης] Nūn, inquit Scholias-
 tes, ἡμοίως. Languide admodum, et im-
 portune. Sententia est; Si vel tantillum
 agigaretur, tamen etc.

Ibid. ἵκετ' αὐτμή.] Virgil.

Ambrosiaque comæ divinum vertice odorem
 Spiravere. — En. I. 407.

Ver. 175. 177. καλὸν — Καλὰς.] Vide
 supra ad β'. 43.

Ver. 177. ἀθανάτοιο.] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 178. ἀμβρόσιον ἱανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ
 Ἀθήνη] Ἐάνος, peplum, est ab ἔννομι· Ἐά-
 νος, tenuis, est (ni fallor) ex ἱάω. Nam
 κασσίτερος ἱάνος, idem est quod εὐρυτος καὶ
 εὐδιάχυτος. Unde Eustathius conjecit, ἱα-

νὸν dictum, quasi ἱεανόν. Quod est valde
 inficetum. In utroque horum vocabu-
 lorum, mire cæcutierunt et Grammatici
 et de re prosodica scriptores. Vide supra
 ad γ'. 385. Cæterum qua ratione ἀμβρό-
 σιον, et ἱανόν, et ὃν, hic ultimam producant;
 item τρίγλῃνα, ver. 183. et ἥελιος, ver. 185.
 vide supra ad α'. 51.

Ver. 179. Ἐξυσ'] Tenue texuerat.

Ver. 181. ζώνην — θυάνοισι ἀραρυῖαν.]
 Ad verbum et bene latine: Zonam cen-
 tum fimbriis aptam; unde apud Virgilium:
 Cælum stellis-aptum, et apud Ennium;
 O! fides alma apta pinnis. Ern.

Ver. 182. ἄρα] Ut solita erat; Ut æ-
 quum erat —.

- 190 Ἡ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω;
 Ἡέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
 Οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῳέσσιν ἀρήγεις;
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δῖος θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἥρη, πρέσβα Θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνιοι,
 195 Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγεν,
 Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
 Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσεῖπεν ἰσχυρὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ·
 Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ὃν τε σὺ πάντας
 Δαμνᾷ ἀθανάτας, ἠδὲ θνητὸς ἀνδρῶπας·
 200 Εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόνεσσιν ἀνθρώποις γαίης,
 Ὀκεανὸν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 Οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον.

190 "Nunquid mihi obsequi voles, dilecta filia, in eo quod dixerō?"

"An recusaveris; irata ob id animo,

"Quod ego Danaïs, tu autem Trojanis auxiliaris?"

Huic autem respondit dein Jovis filia Venus;

"Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,

195 "Eloquere quod in animo habes; perficere enim me animus jubet.

"Si possum quidem perficere, et si perfici potest."

Hanc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno;

"Da nunc mihi amabilitatem et desiderium, quo utique tu omnes

"Domas immortales, atque mortales homines:

200 "Vado enim visura almae fines terrae,

"Oceanumque, deorum parentem, et matrem Tethyn;

"Qui me in suis aedibus magna-cum-cura-nutrierunt et educarunt,

190 ὅττι κεν] Id. 192 Δαναοῖσι] Id. 198 Δίος] MS. 202 ὅ μ' αἰσέει] MS. a manu pr. sed in adscriptum. versus etiam sic constat. Sic rursus infr. 505.

Ver. 184. καλὴν] Vide supra ad ver. 171. item ad γ'. 141.

Ver. 185. 186. Καλῶ, — καλῶ] Vide supra ad δ'. 45.

Ver. 191. κεν ἀρνήσαιο,] *Al.* ἀπαρνέσαιο.

Ver. 195. Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· — τετελεσμένον ἐστί.] *Plebeia sane omnia,* (inquit Scalfiger, Poët. Lib. V. cap. 5.) *atque quorū ingenio parabilia.* At Quintilianus: *Homericum nemo in Magnis sublimitate, in Parvis proprietate superaverit.* Lib. X. cap. 1. Et Scholia Victorian. ad i. 212.

Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν ὁδὸς τοιαύτην ἐπισημασμένη. Virgil.

— Tuus, o regina, quid optes, Explorare labor; mihi jussa capessere fas est. *Æn.* l. 80.

Ibid. ἀνωγεν.] Vide supra ad γ'. 322. et ad α'. 57.

Ver. 197. δολοφρονέουσα προσεῖπεν] Virgil. — simulata mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 198. σὺ πάντας Δαμνᾷ ἀθανάτας,] Virgil.

— affatur Amorem:

- Δεξάμενοι Ῥεῖης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 Γαίης νέεσθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 205 Τὸς εἴμι ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 Ἦδη γὰρ θεῶν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Εἰ κείνῳ γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθῆσα φίλον κῆρ
 Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
 210 Αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδὴς Ἀφροδίτη·
 Οὐκ ἔσ', εἰδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζητὸς γὰρ τῷ ἀρίστῳ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
 Ἦ, καὶ ἀπὸ σῆδεσφιν ἐλύσατο κεσὸν ἱμάντα,
 215 Ποικίλον· ἔνθα δὲ οἱ βελκτῆρια πάντα τέτυκτο.

"Excipientes a Rhea, quando nempe Saturnum late-sonans Jupiter
 Terram subter dejecit et infructuosum mare.

205 "Hos vado visura, et ipsis acerbis lites dirimam:

"Jam enim diuturno tempore inter se abstinent

"Cubili et amore, quoniam ira eis invasit animum.

"Quod si illos quidem verbis meis persuasos suo-sibi animo

"In lectum reduxero, ut jungantur amore;

210 "Semper sane eis dilectaque et veneranda vocabor."

Hanc autem rursus allocuta est amans-risum Venus;

"Non licet, neque decet, tu-quod-petiisti, recusare:

"Jovis enim potentissimi in ulnis dormis."

Dixit, et a pectoribus solvit acu-pictum cingulum,

215 Varium; in eo autem sibi delinimenta omnia inclusa erant;

208 Παραιπεπιθῆσα] Edd. pr. Rom. 209 φιλότητα] MS. 211 φιλομειδῆς] MS. edd. vett. 215 τέτυκται] MS. male.

Nate, mea viros, mea magna potentia; solus,
 Nate, Patris summi qui tela Typhoea tenuis.
Æn. l. 607.

Ver. 201. Ὀκεανὸν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν.] Virgil.

Oceanumque patrem rerum. —

Georgic. IV. 382.

Ὀμηρος εἰπὼν, "Ὀκεανὸν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν," πάντα εἰρηκέν ἐκ γυναικὸς ἢ τι καὶ κινήσεως. Plaut. in Theaeteto. Clark. Quia opponitur μήτηρ, putet aliquis pro γένεσιν legendum γενέτην, quod

non est necesse. Pro liberis γενέσεις dixit Joseph. XVII. 2. 4. *Æn.*

Ver. 202. εὖ τρέφον] *Al.* εὖ τρέφον, et εὖ τρέφον.

Ver. 205. ὅτε τι] Quando videlicet —

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175. 498.

Ver. 204. ἀτρυγέτοιο] Ἀκαταπρόνοητος, πολλῶν ἢ ὅς ἐστι φασὶ τῆς ἀκαταπρόνοιας. Schol. ad α'. 516.

Ver. 205. ἄκριτα] Vide supra ad α'. 509. 514.

Ver. 212. Οὐκ ἔσ', εἰδὲ ἔοικε,] Οὐτε πρέ-

- Ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃ, ἐν δ' ἱμερῳ, ἐν δ' ὀαριζύς,
 Πάρεφασις, ἥ τ' ἐκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
 Τόν ρά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τῇ νῦν τῶτον ἱμάντα, τεῶ δ' ἐγκάτθετο κόλπω,
 220 Ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· ἔδ' εἰ σε φημι
 Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἐγκάτθετο κόλπω.
 Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 225 Ἥρη δ' αἰξάσα, λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,
 Πιερίην δ' ἐπιβάσα, καὶ Ἥμαδίνην ἐρατεινήν,
 Σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,

Ibi inerat quidem amor, inerat desiderium, inerat et amantium-colloquium,
 Blandiloquentia scilicet, quæ furtim-surripit mentem etiam prudentium:

Hoc utique ei imposuit manibus, verbaque fecit, dixitque;

"Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde sinu,

220 "Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto

"Re-inflecta redituram, quicquid mentibus tuis concupieris."

Sic dixit: Subrigit autem magnos-oculos-habens veneranda Juno;

Subridensque, deinde suo recondidit sinu.

Ac tum quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:

225 Juno autem festinans reliquit verticem Olympi,

Pieriamque supergressa, et Emathiam amœnam,

Ferebatur super equestrium Thracum montes nivosos,

216 versus totus abest a MS. 219 δ'] abest MS. 220 τεύχεται] A. I.

222 γήθησι] MS. quod prætulerim. 225 ἐγκάτθετο] MS. male.

225 λίπεν] MS. recte.

πον, ὅτι δυνατόν. Schol. Al. ὅδ' ἐπίοικι.
 Virgil.

Quis talia demens

Abnuat? — Æn. IV. 107.

Ibid. τὸν ἔπος] Qua ratione, τὸν, hic
 ultimam producat; item ὄρεα, ver. 227.
 Vide supra ad α'. 51.

Ver. 216. ἐν δ' ἱμερῳ.] Apud Sextum
 Empiricum, ἐν δ' ἱμερῳ.

Ver. 217. φρονεόντων.] Apud Aristote-
 lem, φρονέοντες. Ethic. Eudem. lib. VI. cap.
 6. et Ethic. Nicomach. lib. VII. cap. 7. Ἄλ-
 λὰ καὶ περὶ Παισιτικῆς ἐστὶν εἰσαῖν, ὅτι "Ἐνθ'
 "ἐνὶ μὲν φιλότῃ, ἐνθ' ἱμερῳ." Plutarch. de
 audiend. Poëtis, sub initio.

Ver. 218. Τόν ρά] Hoc, inquam. — Hoc
 utique.

Ver. 219. Τῇ — τεῶ δ' ἐγκάτθετο κόλπω.]
 Cod. Harleian. Τῇ — τεῶ ἐγκάτθετο κόλ-
 πῳ. Atque ita quidem istud Τῇ semper
 usurpat Homerus ἀσυνδέτως.

Τῇ δὲ τῶδε κρηδεῖται ὑπὸ στήνῳ τάνυσσαι.
 Odyss. ε'. 346.

Κήρυξ, τῇ δὲ τῶτο πόρι κείας, ὄρεα φάγησι.
 Odyss. ε'. 477.

Κόκλωψ, τῇ, πρὸς οἶνον. — Odyss. ε'. 547.

Τῇ, τῶδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχον, ἐς δώματα
 Κίρκης
 ἔρχω. — Odyss. ε'. 287.

Ita nimirum ultimum hunc versum scri-

- Ἀκροτάτας κορυφὰς, ἐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν.
 Ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
 230 Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν Δείοιο Θόαντος,
 Ἐνθ' ὕπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ὑπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδρώπων,
 Εἰ μὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν
 235 Πείθευ· ἐγὼ δὲ κέ τοι εἰδὼ χάριν ἤματα πάντα·
 Κόιμησόν μοι Ἰλίου ὑπ' ὀφρυσιν ὅσσε φαιινῶ,
 Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.
 Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν δρόνον, ἄφδιτον αἰεὶ,
 Χρυσέον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις

Summa cacumina, neque terram carpebat pedibus.
 Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem:

230 Lemnumque pervenit, in urbem divini Thoantis,

Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;

"Somne, rex omniumque deorum omniumque hominum,

"Si quidem unquam-antea meo verbo auscultasti, etiam nunc

235 "Obsequere; ego autem tibi habeo gratias dies omnes:

"Sopito mihi Jovis sub palpebris oculos fulgentes,

"Statim, postquam ego accubuero in amore.

"Dona autem tibi dabo, pulchrum solium, incorruptum in-perpetuum,

"Aureum; Vulcanus nempe meus filius utroque-pede-claudus

227 ἵπποπόλων] Sch. MS. γρ. ἵπποκόμων. 229 ἐβήσατο] MS. 230 Θόαν-
 τος Δείαντος] MS. perperam. 231 ἐμὸν ἔπος] F. A. J. 236 Κόιμησόν]
 MS. ut supra vid. not.

bit Eustathius in commentario; cum Edi-
 ti habeant, ἔχον δ' ἐς δώματα Κίρκης ἔρ-
 χω.

Ver. 220. τιτεύχεται] Vide supra ad
 α'. 57.

Ver. 221. Ἀπρηκτόν] Vide supra ad γ'.
 192.

Ver. 222. βοῶπις] Vide supra ad α'.
 551.

Ver. 223. ἔῳ] Al. μίσω.

Ver. 225. αἰξάσα,] Virgil.

Illa viam celerans —

— cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 609.

Ver. 227. νιφόεντα,] Qua analogia vox

νιφοῖντα, quæ primam corrumpit, deducta

Vol. II.

sit ex νίφιν, quæ primam producit; vide
 supra ad α'. 338, et ad μ'. 280.

Ver. 228. οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν.]
 Vide supra ad γ'. 769. Et de proprio
 significato temporis istius imperfecti, μάρπ-
 τε, vide ad γ'. 84.

Ver. 229. Ἀθώω] Ita Barnesius: Recte,
 ut opinor. Al. Ἀθώω.

Ibid. ἐβήσατο] Al. ἐβήσετο. Vide supra
 ad β'. 55. et ad γ'. 109.

Ver. 231. Ὑπνω — κασιγνήτῳ Θανάτῳ,]
 Tum consanguineus Leti Sopor. — Æn. VI. 278.

Ver. 232. ἄρα] Ut solent amici obviam
 facti.

Ver. 234. Εἰ μὲν] Al. apud Eustathium,

- 240 Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρήνου ποτὶν ἤσει,
 Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαρὲς πόδας εἰλαπινάζων.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφάνεε νήδυμος Ὕπνος·
 "Ἢρη, πρέσβα θεὰ, δύγατερ, μέγαλοιο Κρόνιοιο,
 "Ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰιγενετῶν
 245 Ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἄν ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ὠκεανῆ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζητὸς δ' ἐκ ἄν ἔγωγε Κρονίουος ἄσσον ἰκοίμην,
 Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
 "Ἦδὲ γάρ με καὶ ἄλλο τεὶ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 250 "Ἡματι τῷ, ὅτ' ἐκείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 "Ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 "Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔδελξα Διὸς νόον Αἰγιοχόιο

- 240 " Fabricabit elaboratum, sub pedibusque scabellum mittet,
 " Cui utique imponas nitidos pedes dum-convivaris."
 Hanc autem respondens allocutus-est suavis Somnus;
 " Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
 " Alium quidem ego deorum sempiternorum
 245 " Facile sopiverim; etiam torrentis fluentia
 " Oceani, qui quidem parens omnibus est:
 " Jovem autem non ego Saturnium prope adiero,
 " Neque sopivero, quando non ipse quidem jusserit.
 " Jam enim me et alias tuum sapere-fecit mandatum,
 250 " Die isto, quando ille magnanimus Jovis filius [Hercules]
 " Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe direpta.
 " Tum ego sane demulsi Jovis mentem Ægiocchi

248 αὐτὸς μοι κελεύει] MS. 249 ἐπίνυσεν] Id. 252 ἔδεξα] MS. F. A. 1.
 R. vid. not.

"Ἡ μὲν. Non male; inquit Barnesius. At
 Eustathius; γράφεται, inquit, καὶ εἰ μὲν.
 δ καὶ κριττον. Clark. Gloss. MS. Lips.
 γράφεται καὶ ἡ, κατὰ τὴν παλαιάν. Ern.
 Ibid. ἰμῷ ἵπτος] Cod. Harleian. ἰμὸν
 ἵπτος. Quod et ferri potest.
 Ver. 255. εἰδὼ χάριν] Cod. Harleian.
 εἰδὼ χάριν, gratias habeo.
 Ver. 256. Κοίμησόν] Cod. Harleian. Κοί-
 μισον. Clark. Vid. ad μ'. 281.
 Ver. 257. παραλίξωμαι ἐν φιλότῃ. Al.
 παραλίξωμαι φιλότῃ. Vide autem supra
 ad β'. 515.
 Ver. 258. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ἄφθιτον] De hujus vocis prosod-
 ia, vide supra ad γ'. 559.
 Ver. 246. Ὠκεανῆ, ὅσπερ γένεσις] Vide
 supra ad ver. 201.
 Ibid. τέτυκται] Vide supra ad α'. 57.
 Ver. 247. Κρονίουος] De prosodia vocis
 Κρονίουος et Κρονίουος, vide supra ad α'. 597.
 ad ζ'. 464. et ad γ'. 46.
 Ver. 249. ἄλλο τεὶ ἐπίνυσσεν ἐφετμή.]
 Al. ἄλλοτε ἡ (vel ἄλλοθ' ἡ) ἐπίνυσσεν ἐφετ-
 μή. Tumque vox ἐπίνυσσεν referenda ad
 præcedentem Ζεύς. Sed præstat vulgata
 Lectio.
 Ver. 250. ὅτ' ἐκείνος] Al. ὅτε κείνος.

- Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 "Ὅρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 255 Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
 Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεῆς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ζήτει, καὶ κέ μ' αἶψον ἀπ' αἰδέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 Εἰ μὴ Νύξ δμῆτιρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
 260 Τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χῳόμενός περ·
 "Ἀζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ δοῇ ἀποδύμια ἔρδοι.
 Νῦν αὖ τῷ μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 "Ὑπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 265 "Ἢ φῆς, ὥς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν',

- " Suavis circumfusus: tu autem ei mala struebas animo,
 " Excitatis savorum ventorum in pontum flatibus:
 255 " Et eum deinde ad Coon bene habitatam de-cursu-detulisti,
 " Seorsum ab amicis omnibus: Jupiter autem expectatus indignabatur,
 " Proturbans per domum deos; me autem maxime omnium
 " Quærebat, et me perditum ab æthere injecisset ponto,
 " Nisi Nox domitrix deorum servasset et hominum,
 260 " Quam adivi fugiens: ille autem cohibuit-se, iratus licet;
 " Verebatur enim, ne Nocti celeri ingrata-animo faceret.
 " Jamque rursus hoc me jubes periculosissimum aliud perficere."
 Hunc autem rursus allocuta est magnis-oculis veneranda Juno;
 " Somne, quid vero tu hæc in mentibus tuis cogitas?
 265 " Putasne ita Trojanis favere late-sonantem Jovem,

253 μήσαο] MS. 264 φρέσσι] Id. 265 ἀρηγέμεν] Id. Ibid. Ζῆ et altero
 N' ὥς] R.

Ver. 252. ἔδεξα] Eustathius, et MSS.
 et Editi plurimi, et Scholiastes habet, ἔδεξα.
 Quæ si vera sit Lectio, erit (ut opinor)
 non a λείγω, sed ab inusitato λείχω. Vide
 supra ad β'. 515. Clark. "ἔδεξα et MS.
 Lips. edd. Fl. A. I. R. Ern.
 Ver. 253. οἱ] Herculi.
 Ver. 256. Νόσφι] Vide supra ad α'. 549.
 Ibid. ἐπεγρόμενος] Al. ἀνεγρόμενος.
 Ver. 259. δμῆτιρα] Al. μήτιρα. Sed
 præstat vulgata Lectio.
 Ver. 262. ἀνωγας] Vide supra ad γ'.
 522.
 Ver. 265. ἀρηγέμεν] Al. Ἀρηγέμεν.

Ver. 266. περὶ χῳάσατο,] Al. περιχῳάσατο.
 Ver. 267. ἐγὼ δὲ κέ τοι Χαρίτων μίαν —]
 Virgil.
 Sunt mihi bis septem præstanti corpore Nym-
 phæ:
 Quarum, quæ forma pulcherrima, Deiopeiam
 Connubio jungam stabili, propriamque dicabo;
 Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
 Exigat, et pulchra faciat te prole parentem.
 Æn. I. 75.
 Ver. 269. ἡς αὖν ἰλδίαι] Ita edidit
 Barnesius, ex ver. 276. infra. Alii omnes
 legunt, ἰμῖραι. Quæ si vera sit Lectio,
 scribendum aut ἡς αὖθ' ἰμῖραι, aut siquid

- Ὡς Ἡρακλῆος πέρι χόσαστο, παιδὸς ἰοῖο;
 Ἄλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κ' εἰ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 Δώσω ὀπιούμεναι, καὶ σὴν κεκληῆσθαι ἄποιτιν,
 Πασιδέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα.
 270 Ὡς φάτο· χήρατο δ' Ὑπνος, ἀμειζόμενος δὲ πρὸς-
 Ἀγρὴν νῦν μοι ὁμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ, [ἡυδα·
 Χεῖρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα παλαιοτέραν,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 Μάρτυροι ᾧσ' οἱ ἐνέριθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
 275 Ἡ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
 Πασιδέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπιδίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ὡμνυε δ', ὥς ἐκέλευε, θεὸς δ' ὀνόμαζεν ἅπαντας

"Sicut propter Herculem iratus est, filium suum?"

"Quin ito *mecum*; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum

"Dabo ducendam, et tuam vocandam conjugem,

"Pasitheim, quam semper cupis dies omnes."

270 Sic dixit: Gavisus est autem Somnus, respondensque allocutus est;

"Age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam,

"Manuque altera quidem tange terram aliam,

"Altera vero mare marmoreum; ut nobis omnes

"Testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes;

275 "Omnino te mihi daturam-esse Gratiarum unam juniorum,

"Pasitheim, quam et ego cupio dies omnes."

Sic dixit: Neque non obsecuta est dea ulnas-candida Juno;

Jurabat autem ut *is* jubebat, deosque nominabat omnes

266 περιχόαστο] R. 268 ὀπιούμεναι] Id. 269 vid. not. ἰμείρειαι] Edd. vett. 271 ἄατον] F. A. J. 274 ᾧσιν ἐνέριθε] R. quod est mollius. 275 ἡ μὲν] In MS. superscr. μὴν. Adscriptum schol. in marg. τὸ ἡ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ ἡ μὲν ἐν λόγῳ ἐν λόγῳ αἰ. De varietate hac supra dictum.

simile. Nam ἰμείρειν, ut recte observavit *Barnesius*, primam producit. Porro, totum hunc versum omittunt *Codd. Harleiani bini*, a *Th. Bentleio* collati. *Clark.* Item MS. Lips.

Ver. 271. ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ.] Vide supra ad §. 569.

Ver. 274. Μάρτυροι] Vide supra ad §. 538.

Ibid. ᾧσ' οἱ] *Al.* ᾧσιν. *Al.* ὅσσοι.

Ibid. ἐνέριθε θεοὶ] *Titanes*, ver. 279.

Ver. 279. οἱ Τιτῆνες καλέονται.] *Εν δὲ*

τῷ, οἱ Τιτῆνες καλέονται, περιγράφει τινὲς ἑτέρου τῆς τῆς

Ὡμνυε δ' ἐκ πείρας κατυβόμενοι Στυγὸς ὕδαρ.
Eustath.

Quem quidem versum hoc modo citat *Barnesius*,

Ὡμνυε δ' ἐκ πείρας κατυβόμενοι Στυγὸς ὕδαρ.

Forsitan scripserit *Eustathius*,

Ὡμνυε δ' ἐκ πείρας τὸ κατυβόμενοι Στυγὸς ὕδαρ.

Vide supra ad §. 588.

- Τὲς ὑποταρταρίες, οἱ Τιτῆνες καλέονται.
 280 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 Τὼ βήτην, Λήμνῃ τε καὶ Ἴμβρῃ ἄστυ λιπόντες,
 Ἥερα ἑσσαμένα, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
 Ἰδὴν δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θεῶν,
 Λεκτόν· ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσιν
 285 Βήτην· ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.
 Ἐνθ' Ὑπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 Εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἥ τότε ἐν Ἰδῇ
 Μακροτάτῃ πεφυῖα δι' ἥερος αἰθέρ' ἵκανε·
 Ἐνθ' ἥς' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 290 Ὀρεῖθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
 Χαλκίδα κικλήσκασι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.

Subtartareos, qui Titanes appellantur.

280 Tum postquam juraveratque, absolveratque juramentum,

Ipsi simul ibant, Lemnique et Imbri urbe relictæ,

Caligine induti, celeriter conscientes iter:

Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,

Ad Lecton; ubi primum liquerunt mare: hique super terra

285 Ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylvæ.

Atque illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent eum,

Abiete conscensa admodum-procera, quæ tunc in Ida

Altissima enata per ærem ad æthera ibat:

Illic is sedit ramis dense-opertus abiegnis,

290 Avi argutæ similis, quam utique in montibus

Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.

276 πασιδέην] MS. 279 Τιτῆνες] MS. non bene. 282 ἑσσαμένα] F. A. 1. R. 283 ἰκέσθην] A. 1. Ibid. πολυπίδακος, μητέρας] MS. 285 ὕλη] Sch. MS. Lips. in marg. γρ. Ἰδῇ. Ibid. ἐπὶ χέρσιν] MS. edd. vett. 289 ὄζοισιν] MS. recte.

Ver. 282. πρήσσοντε] Vide supra ad §. 192.

Ver. 284. Λεκτόν.] Vide supra ad §. 515.

Ver. 285. ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ὑπὸ χέρσιν. Virgil.

—— dat euntibus ingens

Sylvæ locum. — *Æn.* VII. 676.

Ibid. ὕλη.] Vide supra ad §. 151.

Ver. 286. ἔμεινε, — ὅσσε ἰδέσθαι] *Al.* ἔμεινε, — ὅσον ἰκέσθαι.

Ver. 287. ἥ τότε ἐν Ἰδῇ] Nugatur hic plane Scholiastes: Διὰ τὴν τότε, inquit, ἀνέστηκε τὸ ψεῦδος, ὥστε μὴ ζητεῖν αὐτήν.

Ver. 290. Ὀρεῖθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος.] Virgil.

Alitis in parvæ subito collecta figuram.

Æn. XII. 862.

Cæterum qua ratione, ὄρεθι, hic ultimam

- "Ηρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
 "Ιδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 'Ως δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 295 Οἷον ὅτε πρῶτισον ἐμισγέσθην φιλότῃτι,
 Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλος λήθοντε τοκῆας·
 Στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 "Ηρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπες τὸδ' ἰκάνεις;
 "Ἴπποι δ' ἔπαρσιν καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
 300 Τὸν δὲ δολοφρονέσσαι προσηύδα πότνια "Ηρη·
 "Ερχομαι ὀφομένη πολυφόβας πείρατα γαίης,
 'Ωκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηδύν,
 Οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἢ δ' ἀτίταλλον·
 Τῆς εἰμ' ὀφομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

Juno autem celeriter conscendebat in Gargarum summum
 Idae excelsae: vidit autem eam nubes-cogens Jupiter.
 Ut vero vidit, continuo illum amor prudentia praecordia cooperuit,
 295 Perinde-ac quando primum congressi sunt amore,
 Cubili inito suis clam parentibus:
 Stetit autem ipsam ante, verbaque fecit, dixitque;
 "Juno, quo festinans ab Olympo huc venis?
 "Equi autem non adsunt et currus, quos conscendas."
 300 Hunc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno;
 "Eo visura alma: fines terrae,
 "Oceanumque deorum parentem, et matrem Tethyn,
 "Qui me in suis aedibus magna-cum-cura nutrierunt et educarunt:
 "Hos vado visura, et ipsis acerbis lites dirimam.

292 προσεβήσατο] MS. F. A. J. 294 πυκινὰς] MS. 295 ἐμισγέσθην] MS.
 male. 300 προσέφη] MS. male. 305 οἷ μὲ σφ.] MS. ut supra 202.
 307 πρυμνωρεῖα] MS. male.

producat; item δὲ, ver. 293. vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κελύσκεισι θεοῖ, ἀν-
 δρες δὲ Κύμινδι. De hac loquendi ratione,
 mihi id veri simillimum videtur; quæ E-
 ruditionibus usitata fuerint nomina, Diis
 tributa; quæ vulgo magis trita, Homini-
 bus. Nimirum, quam Chalcidem appel-
 labant Græci eruditiores avem; ei, apud
 vulgus Ionicum, nomen erat Cymindi.
 "Ἡ Χαλκίς ἀλιγάκις μὲν φαίνεται οἰκίῃ γὰρ
 ὄρεϊ. — κύμινδι δὲ καλῶσιν Ἴωνες αὐτήν. A-
 ristot. de Hist. Animal. lib. IX. cap. 12.
 Plato in ea erat sententia; quæ Rei na-

turam quodammodo vi et significato suo
 exprimerent Nomina, illa utique Diis tri-
 buta. Δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι ἡγε θεοὶ αὐτὰ κα-
 λῶσι πρὸς ὁρμότητα, ἅπερ ἐστὶ φύσει ὀνόματα.
 — Τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ὁρμώτερον ἦτο καὶ σ-
 θαι τῶ παιδὶ [τῷ Ἐκτορος] ἢ τὸν Σκαμάν-
 δριον· Οἷος γὰρ σφιν ἔντο πάλιν καὶ τιχία
 μακρά. Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς εἰκεν, ὁρμῶς ἔχει
 καλεῖν τὸν τῷ σωτήρι υἱόν, Ἀστυάνακτα τῶν
 ὁ ἴσως ἐν ὁ πατήρ αὐτοῦ. Plat. in Cratyllo.
 De aliorum hac in re sententia, vide quæ
 supra ad α'. 403.

Ver. 292. προσεβήσατο] Al. προσεβήσατο.
 Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

- 305 "Ἢδη γὰρ δὴρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 Εὐνῆς καὶ φιλότῃτος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεισε θυμῷ.
 "Ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖῃ πολυπίδακος "Ιδης
 'Εσᾶσ', οἷ μ' οἴσασιν ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὑγρῇν.
 Νῦν δὲ σευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπες τὸδ' ἰκάνω,
 310 Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἵ κε σιωπῇ
 Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόος 'Ωκεανοῖο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Ηρη, κεῖσε μὲν ἐστὶ καὶ ὕσερον ὄρμηθῆναι,
 Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε·
 315 Οὐ γὰρ πάποτε μ' ᾧδε θεᾶς ἔρος, ἐδὲ γυναικὸς,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν·
 Οὐδ' ὅποτ' ἤρασάμην 'Ιξιονίης ἀλόχοιο,

305 "Jam enim diuturno tempore inter se abstinent
 "Cubili et amore: quoniam ira eis invasit animum.
 "Equi autem in radicibus fontibus-irriguæ Idae
 "Stant, qui me ferent supra aridumque et humidum.
 "Nunc vero tui gratia huc ab Olympo ob hoc venio,
 310 "Ne forte mihi posthac irascaris, si silentio
 "Abeam ad domum profunde-fluentis Oceani."
 Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
 "Juno, illuc quidem licet et posthac proficisci;
 "Nos autem age amore congregiamur concumbentes:
 315 "Non enim unquam mihi sic deæ amor, neque mulieris,
 "Animum in pectoribus circumfusus domuit;
 "Neque quando captus-fui amore Ixioniae uxoris,

308 τραφερῇν καὶ ὑγρῇν] MS. 311 οἴχωμαι] MS. sed corr. ex οἴχωμαι;
 antiqua scriptura. 315 ἔρος] adscr. in MS. a manu rec. 316 ἰδά-
 μασσι] F. R. A. J. male. 317 'Ιξιονίης ἀλόχοιο] MS. vitiose.

Ver. 293. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 294. 'Ως δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως] Scho-
 liasti, ἔρος. Ut infra, ver. 315.

'Ως ἴδεν, ὥς ἐμάνην. — Theocrit.

Ut vidi, ut perii! — Eclog. VIII. 41.

Ille repente
 Accepit solitam flammam, notusque medullas
 Intravit calor, et labefacta per ossa cucurrit. —
 Sensit læta dolis, et formæ conscia conjux.

En. VIII. 388.

Ver. 295. πρῶτισον ἐμισγέσθην] Cod.
 Harleian. πρῶτον παρεμισγέσθην.

Ver. 299. τῶν κ' ἐπιβαίης.] Quos atique

conscendas. Recte hic notavit Barnesius,
 ad sententiam aliquid, ad verum explen-
 dum nihil conferre istud κί. Quod et in
 soluta oratione, apud Platonem aliosque,
 facile est observatu.

Ver. 302. 'Ωκεανόν τε, θεῶν γένεσιν.] Vi-
 de supra ad ver. 201.

Ver. 303. ἐὺ τρέφον] Al. ἐὺτρέφον.

Ver. 307. πολυπίδακος] Al. πολυπιδάκ.

Ver. 310. μετέπειτα χολώσεται.] Al. με-
 τόπισθε κοτίσσαι. Ut, α'. 82. — μετόπισ-
 θεν ἔχει πότον. Et Odys. ε'. 147. Μήπως
 σοι μετόπισθε κοτίσάμενος —

Ver. 312. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
 α'. 175.

- "Η τέκε Πειρίθοον, Δεόφιν μήσωρ' ἀτάλαντον·
 Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρα Ἀκρισιῶννης,
 320 "Η τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
 Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κέρης τηλεκλειτοῖο,
 "Η τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, ἐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 "Η ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 "Η δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάσμα βροτοῖσιν.
 Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 Οὐδ' ὅποτε Λητῆς ἐρικυδέος, ἐδὲ σεῦ αὐτῆς·
 "Ως σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἱμερος αἰρεῖ.
 Τὸν δὲ δολοφρονέεσα προσηύδα πότνια "Ηρῃ·
 330 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαιέαι εὐνηθῆναι

- " Quæ peperit Pirithoium, diis consiliarium parem:
 " Neque quando Danaüs pedibus-elegantis Acrisii-filiæ,
 320 " Quæ peperit Perseum, omnium clarissimum virorum:
 " Neque quando Phœnicis-filiæ percelebris,
 " Quæ peperit mihi Minoaque et diis-parem Rhadamanthyn:
 " Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis;
 " Quarum hæc quidem Herculem fortissimum peperit filium;
 325 " At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.
 " Neque quando Cereris, comas-pulchræ reginæ:
 " Nec quando Latonæ gloriosæ, neque quando tui ipsius:
 " Ut tui nunc amore-teneor, et me dulce desiderium capit."
 Hunc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno;
 330 " Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti?
 " Si nunc in amore cupis dormire

320 Περσῆα] MS. ex pronunciatione et scriptura antiqua. 321 τηλεκλει-
 τοῖο] MS. ut alibi. 322 Μίνω καὶ ἀντ.] F. A. J. R.

Ver. 314. Νῶϊ δ', ἀγ.] Recte hæc re-
 prehendit Plato de Republ. lib. III. Οὐ
 μὲν τὸν Δία, ὃ μοι φαίνεται ἐπιστήσια. Ἀλλ'
 εἴ περ τῆς κατὰ τὴν πρὸς ἅπαντα καὶ λί-
 γονται καὶ πρᾶττονται ὑπὸ ἰλλογίμων ἀν-
 δρῶν, διατίον τι καὶ ἀκρίστον. Optime etiam
 Cicero, de his quæ ad Deos Humana
 transtulit Homerus: Malleti, inquit, Di-
 vina ad Nos.

Ibid. εὐνηθῆναι] Al. εὐνηθῆναι.

Ver. 317. ἔρασμαι] Vocabulum hoc,
 quoniam secundam corripit, nequit de-
 ductum esse ex ἔραμαι, sed omnino ex

ἔραμαι vel ἔραζομαι. Vide supra ad α'. 67.
 Ver. 318. ἀτάλαντον] Vide supra ad
 β'. 627.

Ver. 320. Περσῆα] Qua ratione, Περ-
 σῆα, hic ultimam producat; item ὅποτε,
 ver. 327. et μαλακόν, ver. 349. et δὲ, ver.
 350. et ἰσάμενος, ver. 356. vide supra ad
 α'. 51. n. 8.

Ver. 322. Μίνω τι] Al. Μίνω.

Ver. 325. Διώνυσον — χάσμα βροτοῖσιν.]

— Διώνυσον πολυγαθῶς. Hesiod.

— Διώνυσον πολυγαθῶς. — Pindar.

- "Ιδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
 Πᾶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
 Εὐδοντ' ἀδρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
 335 Περφράδοι; ἐκ ἂν ἔγωγε τὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
 Ἐξ εὐνῆς ἀνσᾶσα· νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴη.
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐδέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔσιν τοι δάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἡφαιστος, πυκινὰς δὲ δύρας σαδμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 340 Ἐνθ' ἴομεν κίοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν εὐνή.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἡρῃ, μήτε θεῶν τόγε δίδιδι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
 Ὀφείσθαι τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 Χρῦσεον· ἐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἡελίος περ,
 345 Οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.

- " Idæ in verticibus, hæc autem loca propatula-sunt omnia;
 " Quomodo esset, si quis nos deorum sempiternorum
 " Dormientes videret, diisque omnibus interveniens
 335 " Indicaret? non equidem tuam ad domum redirem,
 " E cubili cum consurrexero: vituperabile certe esset.
 " Sed si revera vis, et tibi hoc gratum est animo;
 " Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est
 " Vulcanus, solidasque fores postibus aptavit:
 340 " Illuc eamus dormituri, quandoquidem tibi placet concubitus."
 Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
 " Juno, nec tu deorum hoc metue, nec quemquam hominum
 " Visurum esse: talem tibi ego nubem circumfundam,
 " Auream: neque nos per-eam-viderit ne Sol quidem,
 345 " Cujus et acutissimum est lumen ad inspiciendum."

335 Παφράδοι — θεῶν πρὸς] MS. 336 ἀνσᾶσα] MS. F. A. 1. 338 εἰ
 τοι] MS.

Adsit lætitiæ Bacchus dator. — Æn. I. 738.

Munera lætitiæque Dei. — Ibid. 640.

Ver. 327. ὅποτε] Al. ὅτε σιρ. Ut ver.
 219. et 323.

Ver. 329. δολοφρονέεσα — "Ηρῃ"] Virgil.

— læta dolis — conjux. — Æn. VIII. 393.

— simulata mente locutam. — Æn. IV. 105.

Ver. 335. Περφράδοι:] Vide ad 500. Ern.

Ibid. ἔγωγε] Al. ἔγωγα.

Ver. 337. ῥ'] Ut dixisti.

Ver. 340. ἰσάειν:] Vide supra ad α'. 37.

Vol. II.

Ver. 341. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 346. ἀγκὰς ἱμαρπτε] Al. ἀγκὰς ἱ-
 λαζε. Virgil.

— niveis hinc atque hinc — lacertis

Cunctantem amplexu molli fovet. —

— Æn. VIII. 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς, ita

acciperent, ac si Accusativus esset ab ἀγ-

καί. Sed hoc nullo modo ferri potest.

Nam Accusativum istum pluralem pri-

mæ (quam vocant) Declinationis, qui

- Ἡ ῥά, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνος παῖς ἦν παρά-
 Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθονὶ δῖα φύεν νεοδηλέα ποίην, [κοιτίν·
 Λωτόν δ' ἔρσηντα, ἰδὲ κρόκον, ἡδ' ὑάκινθον
 Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὅς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργε·
 350 Τῷ ἔνι λεξάσθεν, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσαντο
 Καλὴν, χρυσεῖν· σιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔρσαι.
 "Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδὲ πατὴρ ἀνὰ Γαργάρον ἄκρῳ,
 Ὑπνῷ καὶ φιλότῃ δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοῖτιν.
 Βῆ δὲ θείειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὑπνος,
 355 Ἀγγελίην ἑρέων γαιήοχ' Ἐννοσιγαίᾳ·
 Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
 Καί σφιν κῦδος ὅπαζε, μίνυνδά περ, ὅφρ' ἔτι εὐδὲι
 Ζεὺς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
 360 Ἦρῃ δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι.

Dixit, et ulnis complexus est Saturni filius suam uxorem:
 His autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,
 Lotumque roscidum, et crocum, et hyacinthum
 Densum et mollem; qui a terra eos alte elevabat:
 350 Hoc in toro cubarunt, insuperque nubem sibi-induerunt
 Pulchram, auream; lucidique decidebant rores.
 Sic quidem quiete dormiebat pater in Gargaro summo,
 Somno et amore domitus, tenebatque in ulnis uxorem.
 Perrexit vero currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,
 355 Nuncium allaturus terram-cingenti Neptune:
 Prope autem stans, verbis alatis eum allocutus est:
 "Alacris nunc Danaïs, Neptune, auxiliare;
 "Et ipsis gloriam præbe, parumper saltem, dum adhuc dormit
 "Jupiter: quoniam ipsi ego mollem soporem circumfudi:
 360 "Juno autem in amore eum decepit ut-dormiret."

357 Ἐπάμυνον] Id. A. 2. 3. J. 362 τὸν ἔτι] MS. 363 προσηύδα] Id.
 364 Μεθίστει] MS. sed superscr. μιν.

in lingua Dorica syllabam ας corripit, ignoravit plane Homerus. Vide supra ad β'. 43.

Ver. 347. φύεν νεοδηλέα ποίην.] Hic liquet præcedentem totam fabulam, VERIS esse videlicet descriptionem; quo tempore Idam videre erat herbis florentem, et nubibus aureis identidem obduc-

latur (si lubet) Heraclides Ponticus. Virgil.

Ver. tument terræ, et genitalia semina poseunt Tum Pater omnipotens fecundis imbribus Æther

Conjugis in gremium latæ descendit, et omnes Magnus alit, magno commixtus corpore, fetus.

Parturit almus ager. — Georg. II. 324.

- "Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἄρχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
 Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προδορῶν ἐκέλευσεν·
 Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὐτὲ μεδίεμεν Ἐκτορι νίκην
 365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρῃται,
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἔτω φησὶ, καὶ εὐχεται, ἔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
 Κεῖνος δ' ἔτι λίην ποδῇ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 Ἰμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
 370 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
 Ἐσθάρμενοι, κεφαλὰς δὲ παναΐδησιν κορύθεσσι
 Κεῦψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, εἰδὲ τι φημί
 375 Ἐκτορα Πριαμίδῃν μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum:
 Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danaïs.
 Statim itaque is inter primos longe prosiliens hortabatur;
 "Argivi, etiamne rursus concedimus Hectori victoriam

- 365 "Priamidae, ut naves capiat, et gloriam referat?
 "At is quidem sic existimat, et gloriatur, quia Achilles
 "Navibus in cavis manet iratus corde:
 "Illius tamen non magnum desiderium erit, si quidem cæteri
 "Nos fortiter excitemur ad defendendum invicem.
 370 "Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:
 "Clypeos, quotquot optimi sunt in exercitu et maximi,
 "Nos induti, capitaque fulgentibus galeis
 "Tecti, manibusque longissimas hastas tenentes,
 "Eamus: ac ego quidem præibo; nec omnino opinor
 375 "Hectorem Priamidem mansurum, admodum licet animo-incitatum.

365 κῦδος ἔλῃται] MS. 368 λίαν] Id. 372 παναΐδησι et mox v. 75.
 χερσὶ] Id. bene.

Ἦρῃ μὲν νοεῖται ὁ ἄρκος, ἡ περὶ ἐσιν ὑγρὰ θάλασσα. — Ζεὺς δὲ ὁ αἰθέρ, συνετίειν ἡ πυρῶδης καὶ ἐνθερμὸς θάλασσα. — Καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πύας καὶ τὰ ἀνθη. Dion. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 11. Clark. Mirum est, virum præstantem hic repente ad allegoriarum nugas delapsum esse, de quibus profecto non venit in mentem Homero. Ern.

Ver. 350. λεξάσθεν.] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 351. Καλὴν.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 352. ἀτρέμας εὐδὲ — Ὑπνῷ — δαμείς.] Virgil.

— placidumque petivit — per membra soporem. Æn. VIII. 405.

Ver. 361. ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.]

- “Ὅς δὲ κ’ ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ’ ὀλίγον σάκος ὦμα,
Χείροσι φωτὶ δότω, ὃ δ’ ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
“Ὡς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ’ ἐπί-
Τῃ δ’ αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, ἐτάμενοί περ, [Ἰοντο.
380 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ’ ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε’ ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείροσι δόσκον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἔσσαντο περὶ χροὶ νόροπα χαλκόν,
Βάν ῥ’ ἴμεν· ἤρχε δ’ ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
385 Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἴκελον ἀσβεστοπῆ· τῷ δ’ ἔθιμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ’ αὖθ’ ἐτέρωθεν ἐκόσμεε Φαίδιμος Ἐκτωρ.

“Quicunque autem vir strenuus est, gestatque parvum scutum humero,
“Imbelliori viro det, ipse vero scutum majus subeat.”

Sic dixit: Hi autem ei maxime ausculturunt, atque obsecuti sunt.
Atque hos quidem ipsi reges instruebant, vulnerati licet.

- 380 Tydides, Ulyssesque, et Atrides Agamemnon:
Obeuntes autem copias omnes, martia arma commutabant;
Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.
Tum postquam induissent sibi circum corpus coruscum aes,
Perrexerunt ire: præibat vero eis Neptunus quassator-terræ,
385 Horrendum ensem longum habens in manu robusta,
Similem fulguri: ei autem [vel, eo cum gladio] non fas est congredi
In pugna pernicio, sed metus ejus tantummodo reprimat viros.
Trojanos vero ex-altera-parte instruebat illustris Hector.

376 [χρ] Id. 380 Ὀδυσσεύς] Edd. vett. præter T. 382 ἐσθλὸν ἔδ.] A.
2. 3. J. T. δόσκον] MS. F. A. J. T. 384 ἤρχε δ’ σφι] MS. σφιν] A.
2. 3. J. 388 ἐκόσμει] MS.

Ad Lemnios, interpretatur Domina Da-
cier. Sed rationibus haud satis idoneis.

Ver. 364. μεθίμεν] Cod. Harleian. με-
θίμεν.

Ver. 365—375. Ποσειδάων — Ποσειδάων]
Vide supra ad α’. 398.

Ver. 366. οἶνον] Ἀχιλλεύς] Vide supra
ad γ’. 324.

Ver. 368. ποθῇ] Al. ποθῆς.

Ver. 370. ἰγών] Al. ἰγώ.

Ver. 373. χερσὶν τε] Al. χερσὶν δι.

Ver. 375. μιγαῖνα.] Vide supra ad γ’.

46.

Ver. 378. ἄρα] Ut solent, ut par erat—.

Ver. 382. χέρεια] Al. χέρεια.

Ibid. δόσκον.] Eustath. Δόσκον, γράφου-
σιν οἱ ἀκριβέστεροι· τῷ δ’ ἐθίμις ἐστὶ μιγῆναι.
Al. δόσκον.

Ver. 383. νόροπα χαλκόν.] Vide supra
ad β’. 578.

Ver. 384. ἄρα] Ut promiserat, — ver.
374.

Ver. 386. Εἴκελον] Ita Barnesius. Alii
ἴκελον, quod primam corripit.

Ibid. τῷ δ’ ἔθιμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαὶ]
Virgil.

- Δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν
390 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ Φαίδιμος Ἐκτωρ,
Ἴητοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ’ Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἳ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα προτὶ χέρσον,
395 Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέῳ ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσος γε ποτὶ βρόμος αἰδομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσση, ὅτε τ’ ἄρετο καίμεν ὕλην·
Οὔτ’ ἄνεμος τόσος γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἡπύει, ὅς τε μάλιτα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
400 Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή,
Δεινὸν αὖσάντων, ὅτ’ ἐπ’ ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

Tum vero gravissimum certamen pugnae intenderunt
390 Cæruleus-crines Neptunus, et illustris Hector;

Hic quidem Trojanis, ille vero Achivis auxilians.
Inndavit autem mare ad tentoriaque navesque

Argivorum: hi autem congregiebantur ingenti cum clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram,

- 395 Ex ponto impulsa flatu Boreæ gravi:
Neque ignis tantus adfremit crepitus ardentis,
Montis in saltibus, quando concitus-exardescit crematurus sylvam:
Neque ventus tantum in quercubus alte-comantibus
Insonat, qui maxime rapidum fremit sæviens:

100 Quantus quidem Trojanorum et Achivorum erat clamor,
Horrende vociferantium, quando in se invicem ruerent.

389 τότε] R. 394 τόσον] MS. Ibid. ποτὶ] Id. 395 πνοιῇ ἀνέμων] Id.
396 τόσος τε] F. A. J. T. 397 βήσση] T. 398 τόσος] F. A. J.
400 τόσση] MS. sed suprascr. ὄσ. F. A. J. T. 401 δεινῶν] MS. male.
Ibid. αὖσσ.] A. 2. 3. J. T.

Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum.
Æn. XII. 815.

Ver. 387. ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.] Ma-
ris nimirum murmurantis strepitus mi-
lites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ
κλισίας τε νέας τε, ver. 392. Cæterum
qua ratione, ἀλλὰ, hic ultimam producat;
item δὲ, ver. 402. et σάκος, ver. 405. vide
supra ad α’. 51. n. 8.

Ver. 390. Κυανοχαῖτα] Vide supra ad
α’. 175.

Ver. 394. etc. Οὔτε θαλάσσης — Οὔτε
πυρὸς — Οὔτ’ ἄνεμος] Virgil.

Frigidus ut quondam sylvis immurmurat Auster,
Ut mare sollicitum stridet refluuntibus undis,
Æstuat ut clausis rapidus fornacibus ignis.
Georgic. IV. 261.

Ibid. προτὶ — ποτὶ] Variat in codici-
bus harum vocularum scribendi ratio.
Clark. Sed quia plerisque aliis locis re-
ceperat προτὶ, etiam hic debebat servare.
Ern.

Ver. 395. ὀρνύμενον] Vide supra ad γ’.

260.
Ver. 397. ὕλην.] Vide supra ad γ’. 151.
Ver. 398. ποτὶ] Cod. Harleian. περὶ.

- Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 Ἐγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰδὺ οἱ, ἐδ' ἀφάμαρτε·
 Τῇ ῥα δὴ τέλαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 405 Ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνῃ ἀργυροήλῃ·
 Τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροῶ· χάσατο δ' Ἴκτωρ,
 Ὅττι δὴ οἱ βέλος ὠκὺ ἐτάσιον ἔκφυγε χειρός·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔδνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπλέοντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 410 Χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, δοῶν ἔχματα νηῶν,
 Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰείρας,
 Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόδι δειρῆς·
 Στρέμβον δ' ὥς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῖς

In Ajacem vero primus jaculatus est illustris Hector
 Hasta, quippe conversus erat recta in ipsum; neque aberravit;
 Sed eum percussit qua duo baltei circa pectora extensi erant,
 405 Alter quidem scuti, alter vero ensis argenteis-clavis distincti:
 Atque hi quidem ei tutati sunt tenerum corpus: Iratus est autem Hector,
 Quod sibi telum velox irritum evolasset e manu;
 Retroque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
 Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
 410 Saxo, quæ sane multa, velocium retinacula navium,
 Ad pedes pugnantium passim-jacebant; horum uno sublato,
 In pectus percussit super scuti-orbem, prope collum:
 Turbinis autem instar, concitum misit, rotatumque est circumcirca.
 Ut vero quum violento-ictu patris Jovis procidit quercus

405 τράπειτο] MS. 404 τετάσθην] Id. A. 2. 3. J. T. 407 ἔπειτα] MS.
 F. A. J. 409 ἐπλέοντα] MS. male. 414 ῥιπῆ] MS. 418 ὥκα] abest
 MS.

Clark. Libri variant inter ποτὶ, προτὶ, et ποτὶ. Durius est ποτὶ vel προτὶ. Quid si ποτὶ? Ern.

Ibid. ὑψιπέμοισιν] Al. ἐξοφάμοισιν notante Eustathio.

Ver. 399. ὅς τε μάλισα] Qui etiam maxime.

Ver. 400. Ὅσον] Al. τόσον.

Ibid. ἄρα] Ut jam dictum est — scilicet ver. 395.

Ver. 402. δι] At δὴ, inquit Barnesius, hic potior Lectio. Conjectura male admodum feriata.

Ibid. ἀκόντισι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 404. Τῇ] Al. τῷ, et τῷ.

Ver. 407. Ὅττι δὴ] (Quod adeo, Quid videlicet —. Cod. Harleian. Ὅττι ῥα. Clark. Sic et MS. Lips. et edd. vet. v. Var. Lect. Ern.

Ver. 410. Χερμαδίῳ.] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat Barnesius ex Anthologiæ lib. I. cap. 5.

Μὴ μὲν τὸν Αἰάντην ἀνοχμάσσειας, ὅθινα,
 Πέτρον ἀκοντιστὴν σφίθεις Ἴκτωρ.
 Εἰμὶ μάλα περὶ τῷ σὺ δ' ἴερο θείον Ὁμήρῳ.
 Πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκάλισσα πέδῳ.
 Νῦν δὲ πόλις βαίον με παροχλίσουσιν ἄνερες
 Ἀνδραπαί, γενεὴς αἰσχρὰ λευγαλῆς.

- 415 Πρὸρρίζος, δεινὴ δὲ θεεῖα γίνεται ὁδμή
 Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' ἔπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδῃται
 Ἐγγὺς ἔων, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
 Ὡς ἔπεσ' Ἴκτωρος ὥκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
 Χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 420 Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαρμείας
 Αἰχμᾶς· ἀλλ' ἔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 Οὐτάσαι, ἐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περὶ βῆσαν ἄριστοι,
 425 Πελοδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγένορ,
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν

415 Radicitus, teter autem sulfuris oritur odor
 Ex ea; isque nullius amplius est animi, qui viderit
 Prope existens; durum quippe Jovis magni fulmen:
 Sic cecidit Hectoris celeriter humi robur in pulveribus:
 Manu autem demisit hastam, insuperque scutum secutum est,
 420 Et galea; circaque ipsum sonitum-dedere arma varia ære.
 Tum vero magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,
 Sperantes trahere ad se; jaculabanturque crebra
 Spicula; at nemo potuit pastorem populorum
 Nec cominus, nec minus-ferire: prius enim circumjecerunt-se fortissimi,
 425 Polydamasque, et Æneas, et nobilis Agenor,
 Sarpedonque princeps Lyciorum, et Glaucus eximius;
 Ceterorumque nullus ipsum neglexit, sed ante

419 ἐκβαλ' ἔγχος] F. A. 1. 421 μέγ' ἰαχ.] MS. 423 ἐδυνήσατο] Id. 424
 ἐτάσει] Id. 427 ἀκήδησεν] Id. ἀκήδησεν] F. A. J. R.

Ἀλλὰ μὲν τις κελεύει ὑπὸ τοῦ θεοῦ αἰδέσθαι γὰρ
 Παιχνίον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ γινώσκοντες.

Ver. 412. βεβλήκει] Vide supra ad δ'.
 192. et ad α'. 57.

Ver. 415. Στρέμβον δ' ὥς, ἔσσευε] Virgil.

Ceu quondam torto volitans sub verbere turbo,
 Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
 Intenti ludo exercent: Ille actus habena
 Curvatis fertur spatii; stupet inscia turba,
 Impubesque manus, mirata volubile buxum.
 Æn. VII. 578.

Στρέμβος δὲ δίκην ἐκίνησεν ὁ Αἴας, ἢ τὸν βλή-

θέντα Ἴκτωρα, — ἢ μάλλον τὸν λείπον. Eustath. Mibi et στρέμβον, et ἔσσευε, et περιέδραμε, et πάντη, (quæ omnia cum precedente isto ἐκυλίνδετο conveniunt;) de Saxo projecto videntur multo aptius dicta, quam de Hectore jam humi delabente.

Ver. 414. ὑπαί] Al. ὑπό.

Ver. 416. οὐπερ] Al. ὅ περ.

Ver. 418. Ἴκτωρος — μένος ἐν κονίῃσι] Vide supra ad γ'. 508 et 758.

Ver. 419. ἐάφθη] Vide supra ad γ'. 545.

Ver. 420. βράχει] Vide supra ad γ'. 481.

- Ἀσπίδας εὐκύκλῃς σθένον αὐτῶν· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 Χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους
 430 Ὠκείας, οἳ οἳ ὀπίσθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 Ἔσασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα φερόμενοι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 Ἐνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καδδὲ οἳ ὕδαρ
 Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ἐζόμενος δ' ἐπὶ γένα, κελαινεφές αἶμα· ἀπέμεσσε·
 Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, καδδὲ οἳ ὅσσε
 Νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἀργεῖοι δ', ὥς ἔν' ἴδον Ἑκτορα νόσφι κίοντα,

Clypeos probe-orbiculatos tenebant ipsum; eumque socii
 Manibus sublatum asportabant ex pugna, donec pervenit ad equos
 430 Veloces, qui ei post pugnam et praelium
 Stabant, aurigamque et currum varium habentes:
 Qui porro cum urbem versus portabant graviter gementem.
 Sed quando jam ad vadum pervenerunt pulchre-fluentis fluvii
 Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
 435 Ibi illum e curru admoverunt terræ, eique aquam
 Affuderunt: ille itaque spiritum-recepit, et suspexit oculis;
 Sedensque in genua, nigrum sanguinem evomit:
 Iterum vero retro lapsus est in terram, eique oculos
 Nox obtexit nigra; ictus enim adhuc animum domabat.
 440 Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsum euntem,

428 εὐκύκλ.] F. A. J. 429 αἰείραντες, et ver. 430. ὀπίσθεν] MS. male.
 436 ἀνέδραμιν] MS. male. 438 τὰ δὲ οἳ] MS. 440 δ' ἔν' ἴδον] F. A. J.

Ver. 421. μέγα ἰάχοντες] Vide supra ad 8. 456.

Ver. 423. οὔσις ἰδυνήσατο] Barnesius edidit, ἔτις ῥ' ἰδυνήσατο.

Ver. 424. Οὐτάσαι,] Vide supra ad 1. 192. et ad α'. 140.

Ver. 427. τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὐ ἀκνήδου,] Al. τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὐ ἀκνήδου, et, ὅς ἀκνήδου. Cæterum qua ratione, ἔτις, et hic et ver. 423. ultimam producat; item ἄρα, ver. 444. et κατὰ, ver. 447. et Αἴαντι, ver. 459. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 428. ἄρ'] Proinde; deinceps.

Ver. 450. μάχης ἠδὲ πολέμοιο] Vide supra ad 252. 279.

Ver. 431. Ἔσασαν,] Vide supra ad 1. 55.

Ver. 433. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον] τοῖς παραπληρωματικοῖς συνδέσμοις χρησίον, ἔχ' ὡς προσθήκας κεφαλαίας, — ὡς πρὸς τινὲς τῶν "Δὴ" χροῖνται πρὸς ἑδὲν, — ἀλλ' ἵαν συμ-βάλλωνται τι τῷ μεγέθει τῷ λόγῳ. Καθὰ περ παρὰ Πλάτωνα. "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἦγε· μὲν ἐν ἑρῶν Ζεὺς." Καὶ παρ' Ὀμήρῳ, "Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο." Ἀρκτικὴ γὰρ τῆς εἰς ὁ σύνδεσμος, καὶ ὡς

- Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι Δόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 Ἐνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον ἔτασε, δερὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῖς ἀμύμων
 445 Ἥνοπι βεκολέοντι παρ' ὀχθας Σατνιόεντος.
 Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δερὶ κλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Οὔτα κατὰ λαπάρεν· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ'
 Τρώες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην. [αὐτῶ
 Τῶ δ' ἐπὶ Πελοδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 450 Πανθοῖδης· βάλε δὲ Προδοήνορα δεξιὸν ὤμον,
 Υἱὸν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὤμῳ δ' ὀβριμον ἔγχος
 Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Πελοδάμας δ' ἐκπαγλὸν ἐπέυξατο, μακρὸν αὖσας·

Alacrius in Trojanos irruerunt, memineruntque pugnae.
 Tunc longe primus Oilei filius velox Ajax
 Satnium vulneravit, cum-hasta insiliens acuta,
 Enopidem, quem nympha peperit Naïs eximia
 445 Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioëntis.
 Hunc quidem Oiliades hasta-inclutus, prope accedens,
 Vulneravit ad ile: itaque cecidit-resupinus; de eo vero
 Trojani et Danaï commiserunt acrem pugnam.
 Ad eum vero Polydamas hastam-vibrans accessit ultor
 450 Panthædes; percussitque Prothoënozem dextrum in humerum,
 Filium Areilyci; per humerum autem valida hasta
 Penetravit: Hic itaque in pulveribus lapsus prehendit terram palma:
 Polydamas autem vehementer super-eum-gloriatus-est, alta-voce clamans;

445 Δορὶ] MS. μετάλμενος] F. male. 447 καλλασπάρην] MS. 448 ζύναγον] R. 450 Προδοήνορα] A. 2. 3. J. 451 Ἐυρυλ.] MS. Ibid. ὀβριμον] F.

επασθεῖς τῶν προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλειῶν τι ἐργάσατο. — σεμνότητά ἐργάζονται. Εἰ δ' ὡς εἶπεν — [ἄνευ τῷ Δὴ] — μικρολογῶνσι ἰσχυ. Demetr. Phaler. περὶ ἑρμηνείας, §. 55. 56. Vide infra ad ver. 504.

Ver. 434. ἀθάνατος] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 435. πέλασαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 438. καδδὲ οἳ ὅσσε] Al. τὰ δὲ οἳ ὅσσε.

Ver. 440. νόσφι κίοντα,] Vide supra ad α'. 549. Cod. Harleian. νόσφι κίοντα.

Ver. 443. οὔτασε,] Similiter, ver. 447.

Οὔτα κατὰ. Vide supra ad 1. 192. et ad α'. 140.

Ibid. μετάλμενος] Al. μετάλμενος.

Ibid. ὀξυόεντι,] Vide supra ad 1. 50.

Ver. 447. Οὔτα κατὰ λαπάρεν] Al. Οὔ-τασε καλλασπάρην.

Ibid. ἄρ'] Ut fit; ut fieri solet —.

Ver. 452. ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide supra ad 1. 508.

Ver. 456. 463. κόμισι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 459. 460. Αἴαντι — Τῶ Τηλαμονιά-δῃ] Τί ἐν; (φῆσαι τις ἀν.) ἑδὲν ταῦτα [τὰ

- Οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμῃ Πανδοίδαο
 455 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
 Ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καί μιν οἶω
 Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἀἶδος εἶσω.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐζαμένοιο.
 Αἶαντι δὲ μάλισα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
 460 Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τῷ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλισα·
 Καρπαλίμως δ' ἀπρόντος ἀκόντισε δεξιὴ φαεινῇ.
 Πηλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
 Λικριφίδις αἴξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχίλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βέλευσαν ὄλεθρον.
 465 Τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνορχυμῷ,
 Νείατον ἀσπράγαλον ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

“ Non equidem puto magnanimi Panthoedæ

455 “ Manu e robusta vanum exiliisse telum,

“ Sed *id* aliquis Argivorum recepit corpore: et ipsum puto

“ Ei baculo innitentem, descensurum domum Plutonis intra.”

Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriante;

Ajaci autem maxime, bellicoso animum commovit

560 Telamoniadæ: hunc enim *Prothoenor* cecidit proxime:

Statim igitur in *Polydamanta* abeuntem jaculatus est hasta fulgenti.

Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,

In obliquum absiliens: excepit autem *ictum* Antenoridis filius

Archilochus; huic enim dii destinaverunt perniciem:

465 Hunc percussit, capitisque et cervicis in commissura,

Extremam ad vertebam; ambosque discidit nervos;

454 οἶω] MS. R. 457 κατίμεν Ἀἶδος] MS. 459 Αἶαντος — δαΐφρονος] Id.

manu pr. sed ab eadem superscr. τι — υ. Sic mox τῷ Τελαμωνιάδῃ.

465 Κόμισι] MS. ut ver. 465 ἔβαλε. Ibid. ἐν] abest A. 2. 5. J.

“ Ἀρθεῖα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; “ Ἐγὼ γε
 φήσαιμ' ἂν, ὥς περ ἄλλας συμβάλλισθαι πρὸς
 ὄψον, ὕδαρ δὲ πρὸς μάζαν. — Καὶ Ὀμηρος,
 ἐπὶ τῶν κόσμων περιγενομένων, ὀλίγοις τῶν ὀνο-
 μάτων Ἀρθεῖα ὥς περ λαβὰς ἐκπαύμασι δευμέ-
 νους, ἢ λόφους κράνειον, ἐπιτίθει. Διὸ καὶ
 παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν αἷς ταῦτα ποιεῖ, γέ-
 γονεν” Ὡς τὸ, “ Αἶαντι δὲ μάλισα δαΐφρονι
 “ θυμὸν ὄρινε τῷ Τελαμωνιάδῃ.” *Plutarch.*
Quæst. Platonicæ, sub finem.

Ver. 461. ἀκόντισι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 464. Ἀρχίλοχος] *Al.* Ἀρχίλοχος.
 Vide supra ad μ'. 100.

Ver. 465. Τὸν ῥ'] *Hunc*, inquam.

Ver. 466. ἀσπράγαλον ἀπὸ] *Qua* ratione,
 ἀσπράγαλον, hic ultimam producat; item
 τε, ver. 467. et κασίγνητος, ver. 473. et ἐν,
 ver. 485. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 467. πολὺ πρότερον κεφαλῇ] *Vir-*
gil.

—— pronusque magister

Volvitur in caput. — *Æn.* I. 119.

Ver. 469. γίγνιν] Non ex præterito
 (quod vocant) γίγνισα quo pacto non con-
 staret *Temporum* ratio: Vide supra ad α'.
 37. sed ex verbo γιγνώσκω unde et alibi
 γιγνώσκω.

- Τῷ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ, σῶμα τε, ῥινὲς τε
 Οὐδεὶ πληντ', ἥ περ κνήμαι καὶ γῆνα πεσόντος.
 Αἶας δ' αὐτε γέγωνεν ἀμύμονι Πηλυδάμαντι·
 470 Φράζεο, Πηλυδάμα, καί μοι νημερτές ἐνισπε,
 Ἥ δ' ἔχ' ἔτος ἀνῆς Προδοήνορος ἀντιπεφάσθαι
 Ἀξίος· ἔ μιν μοι κακὸς εἶδεται, ἐδὲ κακῶν ἔξ·
 Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,
 Ἥ πάϊς αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιςα ἔακει.
 475 Ἥ ῥ', εἰ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμὸν.
 Ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον ἔτασε δεξιῇ,
 Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
 Τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας·
 Ἀργεῖοι ἰόμαροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,

Hujus autem multo prius caput, osque, naresque

Solo allapsa sunt, quam tibiae et genua cadentis.

Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti;

470 “ Perpende, Polydama, et mihi verum dic;

“ Annon hic vir pro Prothoenore vicissim occidi

“ Dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis;

“ Sed frater Antenoris equorum-domitoris,

“ Vel filius: ipsi enim genere proxime similis-videbatur mihi.”

475 Sic dixit, bene cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.

Tunc Acamas Promachum Bæotium vulneravit hasta,

Fratrem suum circumeundo-protegens: *Promachus* enim *eum* trahebat pedi-

Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, alte clamans; [bus.

“ Argivi, sagittarii-infauti, minarum insatiabiles,

466 τένοντες] MS. 467 πρὸς τῇ] MS. F. A. J. 471 ἥ δ' ἔχ' A.

2. 5. J. 474 παῖς] MS. F. 475 ἔλλαβε θυμῷ] Edd. vett. omnes. vide

notas.

Ver. 471. Ἥ δ' ἔχ' Pronunciabatur,
 Ἥ δ' ἔχ' Vide supra ad ε'. 549. et ad ε'.
 555. *Al.* Ἥ ῥ' ἔχ'.

Ibid. ἀντιπεφάσθαι] *Al.* ἀντιπεφάσθαι.
 Sed omnino scribendum. ἀντιπεφάσθαι.
 Nam istud α (ut liquet ex analogo πεφά-
 σται) cum sit natura *brevis*, syllabam *posi-*
tionem sollemnemodo longam efficit, sicuti in
 τάγμα, τιτάχθαι, τᾶξαι, τᾶζει, et simili-
 bus; non ipsum enunciatur *producte*, sic-
 uti in πρᾶγμα, πεπράχθαι, πρᾶξαι, πρᾶζει,
 et quæ ejusmodi sunt. Vide supra ad ε'.
 192.

Ver. 475. εἰ γινώσκων] Probe quum no-
 rat, quis esset.

Ibid. θυμὸν.] Ita *Cod. Harleian.* Optime,
 ut mihi quidem videtur. *Al.* θυμῷ, et,
 θυμῷ. *Clark.* Consentit *Harleiano* MS.
 Lips. Etsi θυμὸν exquisitius: tamen θυ-
 μῷ non repudiarim ob unum aut alterum
 librum. *Ern.*

Ver. 476. 489. οὖσας] Vide supra ad
 α'. 140.

Ver. 478. μακρὸν αὖσας] *Cod. Harleian.*
 μακρὰ βιβάζων.

- 480 Οὐδ' ἔθνη οἰοισὶν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς
 Ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὦδε κατακτανέσθε καὶ ὕμμες.
 Φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὐδαι
 Ἐγχει ἐμῶ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποιῇ
 Δηρὸν ἔη ἄτιτος· τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ
 485 Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισι ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
 Πηνέλεως δὲ μάλισα δαΐφρονι θυμὸν ὄρσεν·
 Ὄρμηθ' ὁ δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' ἐχ' ὑπέμεινεν ἐρωήν
 Πηνελέοιο ἀνακτος· ὁ δ' ἔτασεν Ἴλιον ἦα,
 490 Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλας, τὸν ῥα μάλισα

- 480 "Haud ~~uno~~ solis laborque erit et luctus
 "Nobis, sed aliquando sic occidimini et vos.
 "Videte, ut vobis Promachus domitus dormit
 "Hasta mea; ut nequaquam fratris ultio
 "Diu insoluta sit: Quare et quivis optet vir
 485 "Fratrem in ædibus belli [vel cædis] vindicem sibi-relinqui."
 Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est, eo gloriante;
 Peneleo autem maxime, bellicoso animum commovit:
 Ruit itaque in Acamantem; ille vero non sustinuit impetum
 Penelei regis: Peneleus autem vulneravit Iliönem,
 490 Filium Phorbantis divitis-pecorum, quem maxime

480 οἰοισι] MS. recte. mox ἔσεται. 481 κατακτανέσθαι ὕμμες] MS. 482
 ἡμῶν] Id. forte voluit dare ἡμῖν. 484 εἴη] Id. Ibid. abest κε. 485 γι-
 νίσθαι] R.

Ver. 479. ἰόμωροι.] Vide supra ad δ.
 242.

Ver. 480. Οὐδ' ἔθνη οἰοισὶν γε — Ἡμῖν.]
 Virgil.

— Nec soli poenas dant sanguine Teucri:
 Quondam etiam virtus redit in præcordia virtus,
 Victoresque cadunt Danaï. — Æn. II. 366.

Ver. 484. Δηρὸν ἔη ἄτιτος.] Editi ha-
 bent, Δηρὸν ἄτιτος ἔη. Sed voculas istas
 transponere non dubitavi. Quamvis enim
 τίμω, et τίσις, et τίσιςθαι, apud Homerum
 semper; atque etiam τίω, quoties lubet,
 priorem producat; attamen ἄτιτος, et ἀν-
 τίτις, et παλίντις, et τίσις, et corripiuntur
 semper, et omni ex analogia semper cor-
 ripiuntur necesse est. Vide supra ad γ.
 414.

Οὐ μὲν αὖτ' ἄντιτος. — Iliad. γ. 414.

— τίς ἀντίτα ἔργα γένετο. α. 215.
 — Ζεὺς ἀντίτα ἔργα τέλεσσε.
 Odyss. ε. 51. et 60.
 — παλίντις ἔργα γένετο.
 Odyss. α. 579. et β. 144.
 — ἐπεὶ οὐτὶ τίμω γ' ἔδδυσας ἀτίσσω.
 Iliad. χ. 19.
 — τίσις ἔσται Ἀργείδαο.
 Odyss. α. 40.
 — καὶ τίσις ἐν.
 Odyss. β. 76.
 — ἔσται τίσις αἰεί.
 Odyss. γ. 144.

Ver. 485. ἐνὶ μεγάροισι ἄρεως ἀλκτῆρα λι-
 πέσθαι.] Al. ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα γε-
 νίσθαι. Ut infra.—ἡμῶ δὲ δῆσιν ἀρῆς ἀλ-
 κτῆρα γένεσθαι. σ. 100. Et, Μίντορ, ἄμυνον
 ἀρῆν. — Odyss. χ. 208. Nisi forte et
 istis in locis scribendum sit, δῆσιν Ἀρεως
 sive Ἀρεως, et ἄμυνον Ἀρεν. Cod. Harleian.
 a Th. Bentleio, et Cod. Oxon. a Barnesio

- Ἐρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτήσιν ὅπασσε·
 Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτρῃ μῆνον τέκεν Ἴλιον ἦα·
 Τὸν τόλ' ὑπ' ὀφρύος ἔτα κατ' ὀφθαλμοῖο δέμεθλα,
 Ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
 495 Καὶ διὰ ἰνίε ἤλθεν· ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας
 Ἀμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 Αὐχένα μέσσον ἔλασεν· ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
 Αὐτῇ σὺν πῆληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄξριμον ἔγχος
 Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών,
 500 Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυῆ Ἴλιον ἦος

- Mercurius Trojanorum diligebat, et possessiones ei dederat:
 Ex hoc autem Mater unicum peperit Iliönem;
 Quem tunc sub supercilio vulneravit Peneleus ad oculi radices,
 Excussitque pupillam; hasta vero per oculum penitus.
 495 Et per occipitium transiit: Ille itaque in terram desedit, manibus porrectis
 Ambabus: Peneleus autem, stricto ense acuto,
 Cervicem mediani ferit; deturbavit humi,
 Ipsa cum casside, caput: adhuc vero valida hasta
 Erat in oculo: Peneleus autem dixit, capite-tanquam-papaveris-capite sublato,
 500 Denuntiavitque Trojanis, et glorians verba fecit:
 "Renuntiate mihi, Trojani, illustris Iliönei

491 Ὀπασσεν] F. A. J. R. male. 495 πετάσσας] MS. 496 δ' ἐρυσσ.]
 F. A. R. J. 497 ἔλασεν] MS. mox ἀπήραξε. 499 ὁ δ' ἐφῆ] Id.

Collatus, habent Ἀρεως. Nec ita male.
 Clark. MS. Lips. et edd. nostræ vett.
 omnes habent Ἀρεως, quod verum est.
 De cæteris locis v. ad II. σ. 100. Ern

Ver. 489. Πηνελέοιο] Al. Πηνελέω.
 Ver. 490. τὸν ῥα] Quamvis utique —;
 Quem videlicet —. Est enim causa allu-
 ta, quare πολυμήλος fuerat Phorbis.

Ver. 492. ὑπὸ μήτρῃ] Qua ratione, ὑπὸ,
 hic ultimam producat; item εὐχόμενος,
 ver. 500. et δάμαρ, ver. 505. et κατὰ, ver.
 517. et γάρ, etiam extra cæsuram, ver.
 521. vide supra ad α. 51. n. 8. 10.

Ver. 493. οὐτα] Vide supra ad γ. 192.
 Ver. 497. ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Αὐτῇ σὺν
 πῆληκι, κάρη] Virgil.

— huic uno dejectum cominus ictu
 Cum galea longe jacuit caput. — Æn. IX. 770.

Ver. 499. ὁ δὲ φῆ, — Πέφραδέ τε —, καὶ
 — ἤυδα.] Καὶ εἴη κατὰ παραλληλίαν ταν-
 τολογία ἐν τῷ, "φῆ καὶ πέφραδε καὶ ἤυδα."
 Τὸτο δὲ — ὡς ἐξω πᾶσι. Ἡρόδοτος γὰρ ὁ ἡ-
 ρως τῷ ἔργῳ, εἰς λύπην τῶν Τρώων. Ὁ πᾶν
 παροξυντικὸν ἐστὶν εἰς θυμὸν, εἰ ἔσως ἀνατί-
 νας παραδειγματίζει τῷ πεισόντος τὴν κεφαλὴν.
 Eustath.

Ver. 500. Πέφραδέ] De hujusmodi vo-
 cabulorum formatione; qua nimirum a-
 nalogia ex φράζω oriatur πέφραδα, ex κρέ-
 ζω autem κικράγα· ex τᾶττω similiter τί-
 σᾶγα, ex πᾶττω autem πέπᾶγα· vide su-
 pra ad β. 314. et ad γ. 192. Cæte-
 rum πέφραδε, hoc in loco, non est ex
 ipso τίφραδα· quo pacto non constaret
 Temporum ratio: Sed ex Poëtico, πε-
 φράδω, Imperfectum vel Aoristus ἐπέφρα-

- Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηορίδαο,
 Ἄνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δὴ
 505 Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεδα κῆροι Ἀχαιῶν.
 "Ὡς φάτο· τὲς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλαρὸν δέος εἴλε·
 Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 "Εσπετε νῦν μοι, Μῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 "Ὅστις δὴ πρῶτος, βροτόεντ' ἀνδράγχι, Ἀχαιῶν
 510 "Ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχην κλυτὸς Ἐνοσίγαιος.
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμόνιος Ὑρτιον ἔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροδύμων·
 Φάλακην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάξιζε·

"Patri caro et matri, ut-lugeant in ædibus:

"Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,

"Viro caro reverso se-læto-vultu-offeret, quando demum

505 "Ex Troja cum navibus reverterimus filii Achivorum."

Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit;

Circumspectabatque unusquisque, qua effugere-posset gravem perniciem:

Dicite nunc mihi, Musæ, cælestes domos tenentes,

Quisnam primus, cruentas exuvias, Achivorum

510 Sustulerit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.

Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percussit

Gyrtiadem, Mysorum ductorem magnanimorum:

Phalceum autem Antilochus, et Mermerum interfectos-spoliavit:

506 Τρόμος ἔλλαβε γυνῆ] MS. R. 507 πάπτην] F. A. 1. Ibid. φύγῃ]

MS. φύγειν] F. A. 1. 511 ῥα] abest MS. mox ἔτα. sic 517. F. A. J.

δον· sicuti in σ'. ver. 9. et υ'. 340. διπύ-
 φραδι.

Ver. 501. Εἰπόμεναι μοι,] Renuntiate,
 quæso —

Ver. 503. Οὐδὲ γὰρ] Nam ut vos du-
 dum gloriati estis, neque apud Nos.

Ver. 504. ὅπποτε κεν δὴ — νεώμεδα]
 Quandocunque erit futurum, ut —. Spem
 et expectationem longam pulcherrime de-
 pingunt Explemeta ista, κεν δὴ. Quæ
 siquis vocabulo quovis dissyllabo muta-
 verit, statim sentiet quanto languidiorem
 effecerit sententiam. Vide infra ad χ'.
 565. Haud dissimiliter, etiam in soluto
 scribendi genere; negantis est, ὑδιπότι·
 pernegantis, ὑδιπόποτι. Quæ quidem
 voculæ optime reddi possunt latine; ne-
 quaquam, et, neque adhuc quaquam; Vel,

nunquam, et, neque adhuc unquam. Ad
 vim et elegantiam hujusmodi explemen-
 torum, videatur et Platonis locus supra
 citatus, ver. 433. hujus libri.

Ver. 506. ἄρα] Ut sit; ut par erat.

Ibid. χλαρὸν δέος εἴλε·] Al. χλαρὸν δέος
 ἦεν. Al. τρόμος ἔλλαβε γυνῆ. Ex versibus
 nimirum sæpius memoriter citatis.

Ver. 507. ὅπῃ, et, φύγοι] Al. ὅποι, et,
 φύγη.

Ver. 508. "Εσπετε νῦν μοι, Μῦσαι,] Vir-
 gil.

Vos, o Calliope, precor, aspirate canenti;
 Quas ibi tum ferro strages, quæ funera Turnus
 Ediderit; quem quisque virum demiserit Oreo:
 Et mecum ingentes oras evolvite belli.

Æn. IX. 525.

Ver. 509. "Ὅστις δὴ πρῶτος, — Αἴας ῥα]

- Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα·
 515 Τεῦκερος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Οὔτα κατὰ λαπαρῆν, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 Δησας· ψυχὴ δὲ κατ' ἑταμένην ὤτειλῃν
 "Εσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.
 520 Πλείστους δ' Αἴας εἴλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
 Οὐ γὰρ οἷ τις ὁμοῖος ἐπισπένθαι ποσὶν ἦεν,
 Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ᾤρσεν.

Meriones autem Morymque, et Hippotionem interfecit:

515 Teucer vero Prothoonaque peremit, et Periphetem:

Atridesque deinde Hyperenorem, pastorem populorum,

Vulneravit ad ile, intestina autem æs penitus-hausit

Dilacerans: animaque per inflictum vulnus

Erupit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt.

520 Plurimos vero Ajax interfecit, Oilei velox filius:

Non enim ei quisquam par ad insequendum pedibus erat

Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

516 Ἀρ'] abest MS. 517 οὔτασι καλλαπαρῆν] MS. R. 522 τρεσσάντων]
 MS. Ibid. ὅτε Ζεὺς] Id. omisso τι e neglecta reduplicatione. Ibid.
 ᾤρσεν] T. ᾤρσῃ] F. A. J.

Notandum quam apte et significanter hic
 ibi invicem respondeant, δὴ. et ῥα.

Ver. 510. "Ἦρατ'] Al. "Ἦρατ'.

Ibid. ῥ'] Ut diximus.

Ibid. ἔκλινε] Vide supra ad α'. 509.

514.

Ver. 512. καρτεροδύμων] Al. καρτερο-

δύμων.

Ver. 514. Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα] Vide

supra ad υ'. 792.

Ver. 516. Ἀτρεΐδης] Menelaus. Nam

Telemachus jam vulneratus, a pugna ab-

stinuit; supra ver. 28. 29. 63. 150. 379.

580. Et Menelaus infra ε'. 24. a se occi-
 sum memorat Hyperenora. Ut recte an-
 notavit Barnesius.

Ver. 517. Οὔτα κατὰ λαπαρῆν,] Al. Οὔ-
 τασι καλλαπαρῆν.

Ver. 518. ψυχὴ δὲ κατ' ἑταμένην ὤτειλῃν]
 Virgil.

Ille rapit calidum frustra de vulnere telum;
 Una eademque via sanguisque animusque se-
 quuntur.

Æn. X. 486.

Ver. 522. ὅτε τι] Quando utique;
 Quando videlicet.

Ibid. ᾤρσεν.] Al. ᾤρσῃ.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ο'.

Ἑκείνησι τῆς Ο'. 'ΟΜΗΡΟΥ ῥαψωδίας.

ΖΕΥΣ ἐγέρθης, καὶ θεσπέσιος τῆς Τρώας νικαμένης, Ἥρα ἐπιπλήσσει, καὶ Ἴδην μὲν μεταπέμψει πρὸς Ποσειδάωνα, κελεύων ἀφίστασθαι τῆ πολέμου. Ἀπόλλων δὲ, ὅπως * ἀναρρώσῃ τὸν Ἑκτορα· ὅς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τῆς Ἑλληνες εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλὰ ἀναιρεῖ τῶν πολέμιων, τῆς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

Α. ἀνδρώση.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ο'.

Ἑπιγραφαί.

Παλίστις.

Ἄλλως.

Οὐ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἥρῃ.

ΑΥΤΑΡ' ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὅχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δαίεσσι, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
5 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνῳ Ἥρης.

AT postquam vallosque et fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus repressa-fuga manebant,
Pallidi prae metu, exterriti: exporrectus vero est Jupiter
5 Idæ in verticibus, ex aureum-solium-habentis Junonis amplexu;

4 ῥαψ.] MS.

Ver. 1. διὰ τε — ἔβησαν] Τὸ ἐξῆς, "διὰ τε ἔβησαν." ῥαψωδία γὰρ (inquit Scholiastes) ὁ τρόπος. Quod nihili est. Eustathius melius: Οἱ μὲν γραμματικοὶ σχῆμα λέγουσιν ῥαψωδία. Οἱ δὲ ῥήτορες ἐκ ἀξιώσεως ἔτι καλεῖν αὐτό. Διακεκόφθαι δὲ φασὶ τὴν σύνταξιν ἐπίτηδες, ἵνα ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸ θαλασπικὸν καὶ δυσδιόκετον ἰμῶν τῶν τὴν τάφρον διαβαινόντων. Similiter Herpogenes: Οὐκ ἔστιν, ὡς δοκεῖ τισιν, ῥαψωδία. — Ἄλλ' ὡς ἐγένετο ἡ δυσκολία τῆς ἰδέας διὰ σκολόπων καὶ τάφρων· εἴτα ὁμοίᾳ ἔξοδος ἐν τῇ φυγῇ· ἔτι καὶ ἡ ἑρμηνεία ἔχει, τὸ πά-

VOL. II.

δος τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμημένης. Hermogen. περὶ μισθοῦ διονότου, cap. 14.

Ver. 3. Οἱ μὲν δὴ] Trojani quidem sane. Ibid. παρ' ὅχεσφιν] Ad currus ultra fossam jam ab initio oppugnationis relictos: μ. 75—85.

Ver. 4. ἔγρετο δὲ — Στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ —] Virgil.

Prospiciens, summa placidum caput extulit unda:
Disiectam Æneæ toto videt æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruina:

P

- Στῇ δ' ἄρ' ἀναίξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιῖς,
 Τῆς μὲν ὀρινομένους, τῆς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
 Ἀργεῖας· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
 Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 10 Εἶαδ'. ὁ δ' ἀργαλέω ἔχειτ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
 Αἶμ' ἐμέων· ἐπεὶ ἔμιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἥ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρην,
 15 Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαόν.
 Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακοῖράφης ἀλεγεινῆς

Stetitque raptim-exurgens, viditque Trojanos et Achivos,

Trojanos quidem turbatos, turbantes autem eos a-tergo

Argivos; interque hos Neptunum regem.

Hectorem vero in campo vidit jacentem; circumque socii

10 Sedebant; is autem graviangebatur anhelitu, mente-et-viribus defectus,
 Sanguinem vomens; eum quippe non imbecillimus vulneravit Achivorum.

Hunc autem intuitus, misertus est pater hominumque deumque;

Ac terribili-modo torvum intuens, Junonem verbo allocutus est;

“ Certo-certius mali-artifex, o fraudulenta, tuus dolus, Juno,

15 “ Hectora nobilem cessare-fecit a pugna, fugavitque ejusdem copias.

“ Haud equidem scio, annon rursus machinationum perniciosarum

8 Μετὰ δὲ] MS. 18 77' ἐκρέμω] Id. v. ad ζ'. 522.

Nec latuere doli fratrem Junonis et iræ.

Æn. I. 671.

Ver. 11. Αἶμ' ἐμέων] Virgil.

Purpuream vomit ille animam. —

Æn. IX. 349.

Ibid. οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.]
 Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὶ μὴν τὸ ἴσον
 δύναται, ποτὶ δὲ τὸ πλεον.— Ὅταν λέγῃ,
 “ ἐπεὶ ἔμιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν,”
 μίξιν ἢ ἀπόφασις; δηλοῖ τῆς καταφάσεως τὸν
 γὰρ πάντῳ ἰσχυρὸν δεῖξαι θάλα. Hermogenes
 περὶ μεθόδου δεινότητος, cap. 57.

Ver. 12. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] Virgil.

— Divum pater, atque hominum Rex.

Æn. I. 69.

— hominum sator, atque Deorum.

Æn. XI. 735.

Ver. 18. Ἥ δ' ἐμέων,] Al. Ἥ δ' ἐμέων, σὺ

Ἥ δ' ἐμέων. Pronunciabatur autem ἡ
 μέων. Non utique licentia aliqua Poë-
 tica, sed quia vulgo etiam in soluta (ut
 opinor) oratione ita pronunciabatur. Non
 enim id semel iterumve, sed perpetuo fere,
 et consulto fecit Poëta. Vide supra ad
 ε'. 549. et ad ι'. 555.

Ibid. ὅτε τ' ἐκρέμω] Quando utique;
 Quando nimirum. — Ceterum de hujus
 versiculi numeris, vide supra ad γ'. 56. et
 ad γ'. 563.

Ibid. ἐκ δὲ πεδοῖν Ἀκμονας ἦκα δύω.]
 Non hæc ab Homero conficta, sed ab an-
 tiquis desumpta Philosophis; qui elemen-
 torum mutationes, rerumque naturalium
 fabulis soliti sunt docere. Quarum ta-
 men fabularum subtilior et enucleatior
 explicatio, ad Poëticam ornatus intelligenti-
 am parum facit. “Εἰκεν ὁ Ποιητὴς μῦθον

- Πρώτῃ ἐπαύρηαι, καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
 Ἥ δ' ἐμέων, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόδρα, ἐκ δὲ ποδοῖν
 Ἀκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα
 20 Χρῦσειον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 Ἐκρέμω, ἡλάσεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Λῦσαι δ' ἐκ ἐδύναντο παρασαδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 Ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλῆς, ὅφρ' ἂν ἵκηται
 Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' ἐδ' ὥς θυμὸς ἀνίει
 25 Ἀζηχῆς ὀδύνῃ Ἡρακλῆος Δείοιο,
 Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθῆσα θυέλλας,
 Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,

“ Prima fructum-sis-perceptura, et te verberibus cædam.

“ An non meministi, quando pependisti ab-alto, a pedibus autem

“ Incudes-suspensas demisi duas, circum manus autem vinculum misi

20 “ Aureum, infrangibile? tu autem in æthere et nubibus

“ Pependisti; mœrere-afficiebantur autem Dii per excelsum Olympum:

“ Solvere autem non poterant circumstantes: quemcunque autem prehende-

“ Projiciebam correptum de limine calti, donec perveniret [rem,

“ In terram vix-spirans: me vero ne sic quidem ira missum-faciebat

25 “ Vehemens ob dolorem Herculis divini;

“ Quem tu cum Borea vento inductis procellis,

“ Misisti per infructuosum pontum, mala machinans,

21 Θεοῖ] abest A. I. 24 Θυμὸν] MS. sed superser. δ'. 27 πόντον] abest
 A. I.

καὶ αὐτὸ παραφέρειν τῇτῃ, καὶ ἐν Ζεὺς ἐμ-
 νειτο κικεμενικῶναι τῇτῃ Ἡραν. — Phurnu-
 tus de Natura Deorum, capite de Fabulis
 antiquitus traditis. “Εκ μὲν δὲ δὲ ἀληθῆς,
 ἐκ τῆς κενὴς τιματολογίας, ἔχ' Ὀμηρικόν.
 — Ἡ δὲ πάντα πλάττειν, ἔχ' Ὀμηρικόν.
 Strabo, lib. I. pag. 58. et 45. Al. 20. et 25.
 Cl. et. At vid. ad ζ'. 547.

Ver. 21. ἐκ δὲ πεδοῖν] Pronunciabatur, ἡ
 μέων, vel ἐκρέμω. Vide supra ad β'. 811.

Ver. 22. ἐκ ἐδύναντο παρασαδόν· ὃν δὲ
 λάβοιμι,] Scholiastes legit: ἐκ ἐδύναντο·
 παρασαδόν ὃν δὲ λάβοιμι. — Multo minus ve-
 nuste. In vulgatis istud, ὃν δὲ λάβοιμι, id
 ipsum est, quod quæritabat Scholiastes, ὃν
 αἱ ἀν λάβοιμι σοι παρασάτα. Deinceps au-
 tem quod adjicit, ὅφρ' ἂν ἵκηται τὸν Ἡ-
 ραιον· recte se habet: Ut liquet ex se-
 quente, ῥίπτασκον τεταγὼν, comparato
 cum, ῥίψε ποδὸς τεταγὼν, supra α'. 591.

Ver. 24. ἐμὲ δ' ἐδ' ὥς θυμὸς ἀνίει Ἀζηχῆς
 ὀδύνῃ] Al. ἐμὲ δ' ἐδ' ὥς θυμὸς ἀνίει Ἀζηχῆς
 ὀδύνῃ. Utravis lectio ferri possit. Quod
 autem conjicit Barnsius, scribendum hic
 ἀνίει, propterea quod ἀνίει aliis in locis
 mediam corripiat; plane nihili est. Quod
 enim in omnibus sit vocabulis, ut ultima
 in syllaba vocalis longa, sequente alia vo-
 cali, dimidia ex parte elidi, hoc est, corripi
 possit; vide supra ad α'. 51. id nonnullis
 in vocabulis, etiam in syllabis non ultimis,
 fieri iudem potest: Ut in τίωι, ἰός, υἰός,
 ἦα, ἀνίει, et similibus permultis. Vide su-
 pra ad γ'. 103.

Ver. 26. ἀνέμῳ] Al. ἀνέμων.

Ver. 27. ἀτρύγετον] Ἀκαταπίνητον, πολύν
 ἢ, ὡς ἔνιοι φασί, τὸν ἀκαρπον. Schol. ad α'.
 516.

Ver. 28. Κῶνδ'—ἀπένεικας.] Ut et ibi
 eum videlicet novis periculis objiceret.

- Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
 30 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
 Τῶν σ' αὐτὶς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων.
 Ὄφρ' εἰδῇς, ἦν τοι χραίσμῃ φιλότῃς τε καὶ εὐνῇ,
 Ἦν ἐμίγῃς ἐλθῆσα θεῶν ἀπο, καὶ μ' ἀπάτησας.
 Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 35 Καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ, ὅς τε μέγιστος
 Ὀρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
 Σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νώτερον λέχος αὐτῶν

" Et eum deinde ad Coon bene habitatam de-cursu-detulisti.

" Ac eum quidem ego inde liberavi, et reduxi iterum

30 " In Argos equis-aptum, multis licet malis-exercitum.

" Hæc tibi rursus-in-memoriā-reducam, ut desistas a fallaciis:

" Ut scias, an tibi profuerit congressusque et cubile,

" Quo mista es, veniens seorsum a-diis, et me decepisti."

Sic dixit: Cohorruit autem magnis-oculis veneranda Juno,

35 Et eum compellans verbis alatis allocuta est;

" Sciat nunc hoc Terra et Cælum latum superne,

" Et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum

" Juramentum, gravissimumque est beatis diis;

" Tuumque sacrum caput, et noster torus ipsorum

28 Κόων εὖ] MS. 29 ἐγὼ] Id. 31 ἀπολλήξῃς] Id. 32 ἦρα ἴδῃ] Id.
 ἴδῃς] R. Eust. add. not. 34 ῥίγησι] MS. ut 36 ὑπερθεῖ] F. A. 1.

Ver. 30. ἀθλήσαντα.] Εἰς δὲ τὸν τόπον τῆ-
 τον προσγεγράφαι τινες καὶ τῆς τῆς εἰχῆς.
 Πρὶν γ' ὅτι δὴ σ' ἀτίλυσσα τοῦτον μύθους δ' ἐν Τροίῃ
 Κάββαλον ὅρῃα τίλῃτο καὶ ἰσομένισι τυθήσθαι.
 Eustath.

Ver. 31. ἀπολλήξῃς] MS. Lips. ἀπολλή-
 ξῃς, ut alius apud Barnes. Eaue est an-
 tiqua scriptura. Duplicatio τῆς λ' est a
 Grammaticis, ut ultima in ἀπὸ producat,ur,
 quæ tamen forte etiam a cæsura longa es-
 se potest; ut in παρειπὼν ο'. 404. ubi pari-
 ter scribendum foret παρρειπὼν, si modus
 pronunciandi necessario scriptura expri-
 meretur. vid. ad μ'. 745. Ern.

Ver. 32. Ὄφρ' εἰδῇς.] Al. Ὄφρα ἴδῃς. Et,
 Ὄφρα ἴδῃς. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας ἀρίστα
 τὴν — μετὰ δόλῳ πρὸς τὴν ἄνδρα ὁμιλίαν
 καὶ χάριν ἰδῆξιν — Ταῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀ-

πειλεῖ καὶ λέγει πρὸς αὐτήν Ὄφρα ἴδῃς, etc.
 Plutarch. de audiend. Poetis.

Ver. 34. βοῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 36. Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανός]
 Virgil.

Esto nunc Sol testis, et hæc mihi terra precanti.
 Æn. XII. 176.

Fontesque fluviosque voco, quaque ætheris alti
 Religio, et quæ cœruleo sunt numina ponto.
 Ibid. 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ,
 ὅς τε μέγιστος Ὀρκος, δεινότατός τε — θεοῖσι]
 Virgil.

—idque ratum, Stygii per flumina fratris,
 Per pice torrentes atraque voragine ripas,
 Annuit. — Æn. IX. 104. et X. 113.

- 40 Κερίδιον, τὸ μὲν ἐκ ἂν ἐγὼ ποτε μὰψ ὁμόσαιμι·
 Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
 Ἀλλὰ περ αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·
 Τειρομένεες δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιῆς.
 45 Αὐτὰρ τοὶ κἀκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 Τῇ ἴμεν, ἥ κεν δὴ σὺ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύοις.
 Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 50 Ἴσον ἐμοὶ φρονέεσθαι μετ' ἀθανάτοισι καδίζοις,
 Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βέλεται ἄλλῃ,

40 " Nuptialis, quem quidem non ego unquam temere jurarim;

" Non meo hortatu Neptunus terræ-quassator

" Cladem-infert Trojanis et Hectori, Argivis autem auxiliatur:

" Sed nimirum ipsum suus animus incitat jubetque;

" Afflictos autem ad naves videns miseratus est Achivos.

45 " Atquin et ei ego consuluerim,

" Eo ire, quo quidem tu, o Jupiter, atra-nubes-cogens, imperaveris."

Sic dixit: Subrisit autem pater hominumque deûmque,

Et eam respondens verbis alatis allocutus est;

" Si quidem tu jam deinceps, magnis-oculis veneranda Juno,

50 " Idem mecum sentiens inter immortales sederis;

" Tum eodem sane Neptunus, etiam si maxime velit alio,

39 ἱερα] MS. 42 πημαίνει] Id. 46 Σὺ] abest MS. mox ἡγεμονεύοις
 idem. 47 μείδῃσι] MS. 51 κεν] F. A. J. male.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
 Una superstitio superis quæ reddita Divis.
 Æn. XII. 816.

Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
 Dulce meum. — Æn. IV. 316.

Μαλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν παῖ-
 σιν ἐπιστηγάζετο Ὀμηρος. Ἐν μὲν γ' Ἥρας
 ἐποίησιν ὄρκον. "Ἴσω νῦν — τὸ κατειβόμενον
 " Στυγὸς ὕδαρ." Ταῦτα μὲν δὲ ἐποίησιν ὡς ἂν
 ἴδων ἐς τὸ ὕδαρ τῆς Στυγὸς εἰσελθόν. — Τὸ δὲ
 ὕδαρ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς παρὰ τὴν Νάνα-
 κριν εἰσελθόν, ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πύργον ὕ-
 ψαλκὴν διεξελθὼν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κρῶ-
 διν ποταμὸν καί τεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδαρ φέ-
 ρει τῷτο, καὶ ἀνθρώπων, καὶ ἄλλων ζώων παντί.
 Pausanias, lib. VIII. cap. 18.

Ver. 39. καὶ νώτερον λέχος αὐτῶν Κερί-
 διον,] Virgil.

Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos;

Ver. 42. τοῖσι δ' ἀρήγει.] Eustath. Τὸ τοῖ-
 σι δ' ἀρήγει ἐκ ἀναφορικῶς εἰρηται διὰ τῆς Ἀ-
 χαιῆς· ὅσα μὲν γὰρ πρὸ τούτου τῶν Ἀχαιῶν Ζεὺς
 ἢ Ἥρα ἐμνήσθη, ἀλλὰ μᾶλλον δικτυκῶς, ἴσως
 δὲ καὶ ἀγωνιστῶν ἐκ αἰδῆς, ὡς ὁ γέγονε μνήμη
 τῶν Ἀχαιῶν διὸ καὶ ὡς μνησθεῖσα ἔφη κατὰ
 λόγον ἀναφορᾶς τὸ τοῖσιν ἀρήγειν. Hæ sunt
 argutiæ inanes. Poterat dicere, τῆς μὲν
 πημαίνει, τοῖς δὲ ἀρήγει, alios adfligit, alios
 juvat, sed libuit alteros nominatim expri-
 mere, quod liberum erat, in utris vellet
 facere. Similiter interdum alterum no-
 men exprimitur per αὐτὸς, sine progressa
 mentione ejus. Ern.

Ver. 44. Τειρομένεες] Al. Κτειρομένεες.

Ver. 46. ἥ κεν δὴ] Quocunque demum.

- Αἶψα μεταστρέψει νόον, μετὰ σὸν καὶ ἔμὸν κῆρ.
 Ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 55 Ἴριν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 Ὅφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων
 Ἐλθῇ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 Πανσάμενον πολέμοιο, τὰ ἅ πρὸς δάμαδ' ἰκέσθαι.
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 60 Αὔτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάδῃ δ' ὀδυνάων,
 Αἶ νῦν μιν τείρεσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Αὔτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φῦζαν ἐνόσας·
 Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
 Πηλεΐδew Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
 65 Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρ' εἰ φαίδιμος Ἔκτορ

- " Confestim et suam converterit mentem, ad tuam et meam voluntatem
 " Quin, si jam quidem ex-animo et vere loqueris,
 " Vade nunc ad cætus deorum, et huc vocatos-jube
 55 " Irimque accedere, et Apollinem inclytum-arcu;
 " Ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære-loricatorum
 " Eat, et dicat Neptuno regi,
 " Ut, relicta pugna, suas ad ædes redeat:
 " Hectorem vero excitet ad pugnam Phæbus Apollo.
 60 " Iterumque inspiret robur, obliviscique-faciat dolorum,
 " Qui nunc ei premunt præcordia: Achivæ autem
 " Iterum avertat. imbelli fuga immissa:
 " Fugientes autem, in naves multa-transtra-habentes incidant
 " Pelidæ Achilles: Is vero excitabit suum socium
 65 " Patroclum, illumque interficiet hasta illustris Hector

58 πανσαμένω] R. 71 ἔλωσιν] MS. sed superscr. ἔλαιν. 72 ἄλλων] Id. vid. not.

Ibid. ἡγεμονεύουσ.] *Al.* ἡγεμονεύουσ.
 Ver. 47. πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] Vide supra ad ver. 12.

Ver. 48. ἀμειβόμενος ἔπειτα] Qua ratione, ἀμειβόμενος, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 49. Εἰ μὲν δὴ σύ] *Si* quidem tu revera.

Ver. 50. ἀθανάτοις] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 56—77. Ὅφρ' ἡ μὲν — Ἀχιλλῆα πολίπορδον.] Versus hosce viginti duos,

tanquam suppositos, repudiarunt veterum nonnulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur, haud satis idoneis. Qua de re *Eustathius* videatur. *Clarkius*. Rationes eas breviter narrat etiam et refellit *Schol.* MS. Lips. *Ern.*

Ver. 58. Πανσάμενον] *Al.* Πανταμένον.

Ver. 64. Ἀχιλῆος.] Vide supra ad γ'. 524.

Ibid. ἀνστήσει] *Al.* ἀνστήσει.
 Ver. 66. Ἰλίσ] De hujusmodi vocabulorum prosodia, vide supra ad ver. 21.

- Ἴλιν προπάρειδε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηῖς
 Τῆς ἄλλης, μετὰ δ' υἱὸν ἔμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
 Τῆ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἐκ τῆδ' ἂν τοι ἔπειτα παλῖωξιν παρὰ νηῶν
 70 Αἶεν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βελάς.
 Τοπρὶν δ' ἔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ἔτε τιν' ἄλλων
 Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
 Πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ.
 75 Ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι,
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γένων,
 Δισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορδον.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

- " Ilium ante; multos ubi-ille-peremerit juvenes
 " Cum alios, tum filium meum Sarpedona nobilem;
 " Ob Patroclum autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.
 " Ex eo deinceps tempore ut-iterum-in-fugam-avertantur. Trojanæ a navibus,
 70 " Semper ego efficiam perpetuo; usque-dum Achivi
 " Ilium excelsum ceperint, Minervæ consiliis.
 " Prius autem neque ego cessabo ab ira, neque quempiam aliorum
 " Immortalium Danaïs auxiliari hic sinam,
 " Quam Pelidæ expletum fuerit desiderium;
 75 " Sicut ei promisi primum, meoque annui capite
 " Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,
 " Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vastatorem."
 Sic dixit: Neque non-obsecuta-est dea ulnas-candida Juno;
 Discessit itaque ab Idæis montibus, ut iret ad excelsum Olympon.

75 ἀμυνέμεν] R. 74 Πηλεΐδαο] MS. 75 ἐπένευσα] F. A. 1. 77 τίσαι Ἀχιλλῆα] MS.

Inapte admodum *Barnesius*: " Producitur " (inquit) eis ἀναγκαῖον ἀπαρτισμὸν τῶ Σπον-
 " οῦ." Quasi scilicet vox, Ἰλίσ, locum non haberet, sexcenties pes dactylus.

Ver. 72. οὐτ' ἄρ' ἂν] *Al.* ἔτ' ἂν.
 Ibid. παύσω] *Al.* παύω.

Ibid. ἄλλων] ἄλλων. MSS. a viro erudito, *Thom. Bentleio*, collati. Quæ et proba *Lectio*. *Clark*. Ea est etiam in MS. Lips. Videntur Grammatici dissensisse, utrum ἄλλον pro accusativo, an pro genitivo habendum esset, qui antiquiori scriptura eo-

dem modo ut accusativus exprimebatur: ejus scripturæ exempla etiamnum in libris scriptis, nominatim in Lips. non pauca reperiuntur, ut jam aliquoties notavimus. Vid. mox ad v. 101. *Ern.*

Ver. 73. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 598.

Ibid. ἐάσω,] *Barnesius* pessime, ἐάσσω. Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 77. πολίπορδον.] Vide supra ad β'. 278.

Ver. 78. θεὰ λευκώλενος Ἥρη] *Βοῶπις*

- 80 Ὡς δ' ὅτ' ἀναίξῃ νόος ἀνέρος, ὅςτ' ἐπὶ πολλῇ
Γαῖαν ἐληλυθώς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἐνδ' εἶην, ἣ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
Ἴκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέσσι δ' ἐπῆλθεν
85 Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ' ἄλλας μὲν ἔασε, Θέμισι δὲ καλλιπαρῆν
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε δέεσσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
90 Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
Ἥ μάλα δὴ σε φόβησε Κρόνος πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

- 80 Sicut vero cum se arrigit mens viri, qui per multas
Terras profectus, prae cordiis in prudentibus secum-cogitat,
“Huc iverim, vel illuc,” animoque-versat multa;
Sic celeriter viam-carpens pervolavit veneranda Juno;
Pervenitque in excelsum Olympum: Congregatis autem supervenit
85 Immortalibus diis, Jovis in domo: Illi vero conspicati,
Omnes celeriter-adsurrexerunt, et excipiebant poculis.
Atque haec alios quidem omisit, a Themide vero genas-pulchra
Accepit poculum: prima enim illa obvia venit currens,
Et eam compellans verbis alatis allocuta est;
90 “Juno, cur huc ascendisti; metu utique percussae similis-videris?
“Anne valde scilicet te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?”
Huic autem respondit deinde dea ulnas-candida Juno;

80 Ἄν ἀίξῃ R. T. 81 ἐληλυθώς] MS. 82 ἐνδ' ἡμ] Id. A. 2. 5. J. 85
διέπτα] MS. 84 ὀμηγερέσσι ἐπῆλθεν] Id. 86 ἀνήϊξαν] MS. perverse.
87 ἔασε] Edd. vett. 88 δέκτο] MS. mox ἦλθε φέεσσα.

πότνια Ἥρη, MSS. duo a Th. Bentleio collati. Quae si vera sit lectio; erit prior illa ex ver. 92. jam infra, desumpta.
Ver. 79. Βῆ δὲ κατ' Bῆ δ' ἰξ. MS. Harleian. a Th. Bentleio collatus.
Ver. 80. ὅτ' ἀναίξῃ Al. ὅταν ἀίξῃ.
Ver. 81. νοήσῃ. Al. νοήσι.
Ver. 82. εἶην. Al. ἦιν.
Ver. 85. Ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 598.
Ver. 86. δεικανόωντο δέπασσιν.] Vide supra ad γ'. 4.
Ver. 87. ἔασε.] Vide supra ad γ'. 42.
Ver. 88. Σίεσσα.] φέεσσα Cod. Harleian.

a Th. Bentleio collatus. Clark. Idem habet MS. Lips.
Ver. 90. βέβηκας.] Vide supra ad α'. 57.
Ibid. ἀτυζομένη δὲ ἔοικας.] Scholiastes cum Cod. Harleiano legit, atque exponit, ἀτυζομένη. Sed ἔοικας, apud Homerum, rarius respondet Latino, videris; saepius, τῇ similis-videris. Clark. Quod de Scholiaste ait vir praeclarus, non magis valet, quam quod de Codice. In MS. ut in Lips. sexcenties iota subscriptum omittitur, ubi clare est dativus, ut etiam in h. l. Itaque interdum vitiose editores ne-

- Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διεῖρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
Οἷος ἐκείνῃ θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
95 Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐν δαίτῳ εἴσης·
Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκέσσει ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κατὰ ἔργα πιφαύσκεται· ἔδὲ τι φημί
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησμένον, ἔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἐτι νῦν δαίνυται εὐφρων.
100 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὡχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοὶ ἣ δ' ἐγέλασσε
Χεῖλεσιν, ἔδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
Ἰάνδῃ· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
Νῆπιον, οἷ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
105 Ἡ ἐτι μιν μέμαρμεν καταπαυσέμεν, ἄσπον ἰόντες,

- “Ne me, dea Themis, haec interroga: scis et ipsa,
“Qualis illius animus superbus et inclemens:
95 “At tu quidem praesens inter-Deos, in aedibus, convivio aequali:
“Haec autem et inter omnes audies immortales.
“Qualia Jupiter mala opera denunciaret: neque omnino puto
“Omnibus una animum gavisurum, neque mortalibus,
“Neque diis; etiamsi quis usque nunc convivetur hilaris.”
100 “Ac quidem sic locuta consedit veneranda Juno:
Moleste autem ferebant per domum Jovis, dii: Illa vero risit
Labris tenus, non autem frons super supercilia nigra
Exhilarata est: inter omnes autem, indignata locuta est;
“Dementes, qui Jovi irascimur insipientes;
105 “Quaque adhuc ipsam cupimus cumpescere, propius accedentes,

80 Ἥρη] Id. male. 91 παῖς σὸς τοι ἀκοίτης] Id. ἀκοίτης male etiam F. A. 1.
94 Οὐδὲ τί φημι] MS. 97 Sch. in marg. MS. γγ. ἔ. sc. pro τι. 99 ἔτι]
abest F. A. J. 100 Ὡχθησαν] A. J. 101 Ὡχθησαν] MS.

scire, ut qui scholia Homeri edidit. In quibusdam tamen edd. posterioribus non adnotatum est. *Eni.*
Ver. 91. σε φέεσσα] Al. σ' ἐφείδου.
Ver. 92. θεὰ λευκώλενος] Virgil.
— niveis — diva lacertis. *En.* VIII. 357.
Ver. 95. Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα] Virgilius Th. Bentleius, uno in MS. *Ita-*
scriptum reperit, Μή με, θεὰ, μήτι
ταῦτα. Unde fortasse legendum, eodem
conjectante; Μή με, θεὰ, μή ταῦτα —
Ver. 95. δαίτῳ εἴσης.] Vide supra ad α'.
100.

Ver. 96. et 107. ἀθανάτοισιν.] Vide supra ad α'. 598.
Ver. 97. οἶος ἐκείνῃ] Al. ὅς ἐστι.
Ver. 98. κεχαρησμένον.] Vide supra ad ver. 11.
Ver. 99. τις ἐτι νῦν] Qua ratione, ἐτι, hic ultimam producat; item Ζηνὶ, ver. 104. et σθένει, ver. 108. et γὰρ, ver. 111. et χεῖλεσιν, ver. 119. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.
Ibid. δαίνυται] Vide supra ad γ'. 260.
Ver. 101. Ὡχθησαν] Cod. Harleian. Ὡχθησαν. Clark. Sic habet etiam MS. Lips. et alibi retinens antiquissimam scrip-

- "Η ἔπει, ἥε βίη· ὁ δ' ἀφήμενος ἐκ ἀλεγίξει,
 Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 Τῷ ἔχεθ', ὅ,ττι κεν ὑμῖ κακὸν πέμπησιν ἐκάσῃ·
 110 "Ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηί γε πῆμα τετύχθαι·
 Υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
 115 Μῆ νῦν μοι νεμεσήσῃ, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Τίσασθαι φόνον υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἵπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
 Κεῖσθαι, ὅμῃ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.
 "Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἵππερ κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

" Vel suasu, vel vi: is vero e-longinquo-sedens nostri-rationem-non-habet,

" Neque movetur: ait enim inter immortales deos

" Viribusque potentiaque eximie se esse optimum.

" Quare tolerate, quodcumque vobis malum immittat unicuique:

110 " Jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum esse:

" Filius enim ei interiit in pugna, carissimus hominum,

" Ascalaphus, quem ait suum esse impetuosus Mars."

Sic dixit: Mars autem robusta feriebat-sibi femora

Manibus pronis, lugens autem allocutus est;

115 " Ne nunc mihi succenseatis, cœlestes domos incolentes,

" Quod-ulcisci-velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum,

" Etiam si mihi sit fatale, Jovis percussum fulmine,

" Jacere, una-cum mortuis, in sanguine et pulvere."

Sic dixit: et equos jussit Terroremque Horroremque

107 φησὶ] MS. bene. 109 τῷ ἔχεθ'] Id. 114 καταπρηνέσσ'] Id. mox δὲ α.

best. ὀλοφυρόμενος ἵππος ἡνδρα.] R. 115 νεμεσσ.] F. A. J. νεμεσήσῃτ'] MS.

119 κέλετο] F. A. 2. 3. J. κήκετο] A. 1.

turam vide ad α'. 570. X. 256. Ern.

Ibid. ἐγίλασσι — ἔδῃ — ἰάνθη] Virgil.

— curisque ingentibus æger

Spem vultu simulat, premit altum corde dolo-
 rem. Æn. I. 212.

Ver. 102. κινήσιν] Vide supra ad α'.

528.

Ver. 105. "Ἡ ἔτι μιν] Al. Ἡ τί μιν.

Ver. 106. "Ἡ ἴπυ, ἥε βίη] Vide supra ad
 α'. 395.

Ver. 108. διακριδὸν] Vide supra ad α'.

309.

Ver. 113. πεπλήγετο μηρῶ] Notandus
 hic primigenius et maxime proprius For-
 mæ Mediæ usus; sua sibi percussit femo-
 ra. Clark. Add. ad 397.

Ver. 114. δὲ προσηύδα] Al. δ' ἵππος ἡνδρα.

Ver. 115. νεμεσήσῃτ'] Al. νεμεσήσαςτ'.

Ver. 116. Τίσασθαι] Τίσασθαι et τίσισθαι
 primam Homero semper produeunt; sic-

- 120 Ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἐντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 "Ενθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
 "Ωρτο δὲ ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
 125 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο, καὶ σάκος ὦμων,
 "Εγχεος δ' ἔσχεσε σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλῶσα
 Χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσι καδάπτετο θεῶν Ἀρηα·
 Μαινόμενε, φρένας ἡλὲ, διέφθορας· ἥ νύ τοι αὐτῶς
 Οὐατ' ἀκνέμεν ἐσὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
 130 Οὐκ αἶεις, ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
 "Ἡ δὲ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίης εἰλήλεθεν·
 "Ἡ ἐδέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
 "Αψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,

120 Jungere: ipse autem arma induebat collucentia.

Tum sane quedam majorque et gravior alia

A Jove in immortales ira et indignatio exorta fuisset,

Nisi Minerva, cunctis metuens diis,

Prosiluisset extra vestibulum, liquissetque solium ubi sedebat.

125 Atque Martis quidem a capite galeam dempsit, et scutum humeris;

Hastamque seposuit-erectam, robusta e manu raptam,

Æream; ipsa vero verbis hisce corripuit impetuosum Martem;

" Furiose, vecors, periisti; an vero tibi frustra

" Aures ad-audiendum sunt, mensque etiam periit et pudor?

130 " Non audis, quæ dicit dea ulnas-candida Juno?

" Quæ jam nunc a Jove Olympio venit:

" An velis ipse quidem, perpessus mala multa,

" Reverti ad-Olympum, dolens utique, necessitate;

120 δι] MS. ἐδύσατο] Id. ἐδύσατο] R. 121 ἐνθα κ' ἔτι] MS. 124 θάασσειν

Id. et schol. min. male. 128 ἡλὲ] F. A. J. Ibid. δ] MS. 129 νόος ἀπ.]

A. 2. 3. J. 131 ἥδη] MS. εἰλήλεθεν] Id. 132 δ] Id. δὲ θάλεις] F. A. J.

133 Ὀλυμπόνδε] MS.

uti φθίνω et φθίσσασθαι. Vide supra ad ν'.

359. et ad β'. 43. et ad γ'. 257.

Ver. 117. πληγέντι] Vide supra ad γ'.

31.

Ver. 119. καὶ ῥ'] Et proinde, ut commi-
 natus erat.

Ibid. Διὶ μὲν τι Φόβον τι] Filios Martis,
 quibus equos sibi jungendos jussit.

Ver. 120. Ζευγνύμεν'] Vide supra ad γ'.

260.

Ibid. ἐδύσατο] Al. ἐδύσατο. Vide supra

ad β'. 35. et ad γ'. 109.

Ver. 121. κέ τις] Cod. Harleian. κί τι.

Ver. 122. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'.

398.

Ver. 123. Ἀθήνη,] Consilium pruden-
 tius. Vide supra ad α'. 194. ad β'. 169.

et ad γ'. 92.

Ver. 124. δι' ἱκ] Al. μὲν ἱκ.

Ver. 126. ἱκ] Cod. Harleian. ἀπ'.

- Εἰ δέ μοι ἐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 Φραζέσθω δὴ πείτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Μὴ μ' ἐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσῃ
 165 Μείναι· ἐπεὶ ἔο φημι βίη πολὺ φέρτερος εἶναι,
 Καὶ γενεῇ πρότερος· τῷ δ' ἐκ ὄδεται φίλον ἦτορ
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τὸν τε συγέεσι καὶ ἄλλοι.
 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε ποδὴν ἔμμος ὡκέα Ἴρις·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱεήν.
 170 Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς, ἥε χάλαζα
 Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥίπῃς αἰδηγενέος Βορέαο·
 Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὡκέα Ἴρις,
 Ἀγχε δ' ἰσαμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
 Ἀγγελίην τινά τοι, Γαίηοιχε κυανοχαῖτα,

“ Si vero meis non verbis parebit, sed aspernabitur,

“ Perpendat deinde mente et animo,

“ Ne me nequaquam, fortis ut sit, invadentem valeat

165 “ Sustinere; quoniam eo profiteor viribus multo præstantiorem me esse.

“ Et natu majorem: illius autem non veretur cor

“ Æqualem mihi se-profiteri, quem metuunt etiam cæteri.”

Sic dixit: neque non-obsecuta est alis-ventosis velox Iris:

Descendit autem ab Idaeis montibus Ilium versus sacram.

170 Ut vero cum ex nubibus volat nix, aut grando

Gelida, acta impetu serenitatem-inducentis Boreæ:

Sic festinanter viam-carpens pervolavit velox Iris,

Prope autem stans allocuta est inclytum Neptunum;

“ Nuncium quendam tibi, Neptune crines-cæruleæ,

162 ἐπέεσι πεισίσσεται] F. A. J. T. ἐπέεσσιν ἐπιπείσεται] MS. male. Sic et Eust. in Comm. ἐπιπείσεται est Il. ε'. 154. 165 δ' ἔπειτα] Edd. præter R. vid. not. 164 κείτερος] MS. 167 φασθαι] Id. 170 ὅτ' ἔν] Id. 171 βορέαο] Id.

“ quin intelligat, βῆσθ' ἴδ. verba duo “ idem significantia, non frustra posita “ esse in παραλλήλῳ, ut quidam putant; “ sed hortamentum esse acre imperatæ “ celeritatis.” Coll. lib. XIII. cap. 23.

Ver. 160. μάχης ἢ δὲ πολέμοιο.] Vide supra ad γ'. 252. 279.

Ver. 161. Ἐρχέσθαι μετὰ] Ἐρχέσθαι ἢ μετὰ, ver. 177.

Ver. 162. ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται.] Al. ἐπέεσσιν ἐπιπείσεται. notante Henr. Stephano. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 163. δὴ πείτα] Al. δὴ ἱπείτα.

Quod ferri potest. Vulg. δ' ἔπειτα. Quod ex analogia minus est accuratum. Clark. Δὴ πείτα habent MS. Lips. ed. Rom. et Eustath. Ern.

Ver. 164. Μὴ μ' ἐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, — ταλάσῃ] Barnesius, et Editio Wetsteiniana, alique, pessime hoc ita vertunt, ac si Homerus contra plane, quam voluerit, scripsisset; Μὴ μ', ἐδὲ κρατερός περ ἐὼν, — ταλάσῃ.

Ver. 167. Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι.] Notandus hic primigenius et maxime proprius Γο-

- 175 Ἦλθον δεῦρο φέρεσα παραὶ Διὸς Αἰγιοόχοιο·
 Πανσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
 Ἐρχέσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 Εἰ δέ οἱ ἐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσειαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 Ἠπείλεις καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 180 Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
 Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι,
 Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' ἐκ ὄδεται φίλον ἦτορ
 Ἴσόν οἱ φάσθαι, τὸν τε συγέεσι καὶ ἄλλοι.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
 185 ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
 Εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίη ἀέκοντα καδέξει.
 Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, ἔς τέκε Ῥεῖη,

175 “ Veni huc ferens a Jove Ægiocho:

“ Relicta te jubet pugna atque prælio.

“ Ire vel ad cæctus deorum, vel in mare vastum.

“ Si vero ejus non verbis parebis, sed aspernaberis,

“ Minatus est et ipsum-se ex-adverso pugnaturum

180 “ Huc venturum: te autem vitare jubet suas

“ Manus, quia quam tu sis, ait viribus multo se præstantiorem esse,

“ Et natu majorem: tuum autem non veretur cor

“ Æqualem te ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri.”

Hanc autem valde indignatus allocutus est inclytus Neptūnus;

185 “ Eheu; certe, potens licet existens, superbe locutus est,

“ Si me, pari honore præditum, vi invitum coërcebit.

“ Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea,

175 Παρ] Id. 176 σὲ κελεῖται] Id. forte: σε μάχης κέλεται et ἐκέλευε] A. 1.

177 ἐρχέσθαι μ.] MS. F. ut v. 161. 179 καὶ κείνος] R. πολεμίζων] Aldd. J. πολεμίζων] MS. 181 πολὺ βίη] Id. 185 φασθαι] Id.

is Media usus: Æqualem SE mihi dicere. Vide ad γ'. 141.

Ibid. τὸν τε συγέεσι καὶ ἄλλοι.] Quem utique — Al. καὶ ὁμοιωθήμεναι ἀντήν. Nempe ex α'. 187. Sed priorem Lectionem firmat infra ver. 183.

Ver. 170. νιφὰς] Qua analogia ex νιφάν deducta sit νιφὰς, vide supra ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ver. 174. κυανοχαῖτα.] Vide supra ad α'. 45. 58. 528.

Ver. 177. Ἐρχέσθ' ἢ μετὰ] Ἐρχέσθαι μετὰ, ver. 161. Aut locus iste ex hoc,

aut hic ex isto, corrigendus. Clark. Quasi vero non liceat poetæ variare orationem. Ern.

Ver. 179. πολεμίζων] Al. πολεμίζων.

Ver. 180. ἀνώγει] Cod. Harleian. ἀνώγει. Quod et ipsum recte dicitur de præ-senti: Vide supra ad γ'. 322.

Ver. 183. Ἴσόν οἱ φάσθαι.] Qua ratione, ἴσον, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; item κακόν, ver. 196. et χολα-τοῖσιν, ver. 310. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἴσόν σ', οἱ φάσθαι. Sed venustius abest

- 210 Νεικεῖεν ἐδέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 Ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείζω
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
 Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
 Ἡρῆς, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστιο ἀνακτος,
 215 Ἴλις αἰπεινῆς πεφιδήσεται, ἣδ' ἐδελήσει
 Ἐκπέρσαι, δῆναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν.
 Ἴσω τῷδ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεσος χόλος ἔσαι.
 Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιῶν Ἐννοσίγαιος.
 Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόδεσσαν δ' ἤρως Ἀχαιοί.
 220 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἐρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυ-
 Ἦδη μὲν γάρ τοι γαίηχος Ἐννοσίγαιος [τήν·

210 "Objurgare vult iracundis verbis.

"At sane nunc quidem, indignatus licet, cedam:

"Aliud vero tibi dicam, et minabor illud animo;

"Si quidem invitis me et Minerva praedatrice,

"Junone, Mercurioque, et Vulcano rege,

215 "Ilio excelso parcat, neque volet

"Evertere, dareque magnam victoriam Argivis;

"Sciat hoc, nobis insanabilem iram fore."

Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus:

Subiitque pontum profectus; desiderabant vero eum heroës Achivi.

220 Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter;

"Vade nunc, dilecte Phœbe, ad Hectorem aere-armatum:

"Jam enim terram-cingens terræ-quassator

224 Γάρ τε μ.] F. A. I. 225 Οἵπερ ἐνέτρεται] MS. R. Sic et Eust. ἰ
 τῷτοίς δὲ ἐντελῶς κίτται ἐνέτρεται. Itaque praetulerim.

Ver. 203. στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἰσθλῶν.]
 Al. στρεπταὶ γὰρ τοὶ φρένες.

— σρέπτοι δὲ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. f. 49λ.

— ἀκισαὶ τοὶ φρένες ἰσθλῶν. f. 115.

Ver. 204. Οἷσθ', ὥς] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 206. ἔειπες.] Al. ἔειπας: ut et alibi saepe.

Ver. 207. τίτυκται.] Vide supra ad α'. 57.

Ver. 211. νεμεσσηθεὶς] Schol. inedita, in Cod. Harleiano, a Tho. Bentleio communicata: τὴν νήμιν ἐνλαβηθεὶς. Vide infra, ver. 227.

Ver. 212—217. Ἀλλὰ δὲ — χόλος ἔσαι.]

Hosce sex versiculos rejecerunt nonnulli: Rationibus admodum ineptis; ut ostendit Eustathius. Clark. Item Schol. MS. Lips.

Ver. 213. ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης] Al. ἀνευθεν ἐμείω, Ἀθηναίης τ'.

Ibid. ἀγελείης.] Vide supra ad δ. 128.

Ver. 214. Ἑρμείω τε.] Al. Ἑρμείω τε.

Quod pronunciati idem est.

Ver. 218. Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν — Δῦνε δὲ πόντον] Virgil.

Tantum effata, caput glauco contextit amictu, Multa gemens, et se fluvio Dea condidit alto.

Æn. XII. 885.

- Οἴχεται εἰς ἄλλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
 Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 225 Οἵπερ νεότεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες.
 Ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἢ δὲ οἱ αὐτῷ
 Ἐπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
 Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ἔκεν ἀνδρωτὶ γ' ἐτελέσθη.
 Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' Αἰγίδα δυσσανόεσσαν,
 230 Τὴν μάλ' ἐπισσεῖαν, φοβέειν ἤρως Ἀχαιῆς.
 Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ.
 Τόφρα γὰρ ἔν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται.
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 235 Ὡς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.

"Abiit in mare vastum, evitans iram gravem

"Nostram: Nam omnino alioqui pugnam audiissent et alii,

225 "Etiam qui inferi sunt dii, Saturnum circa existentes.

"Sed hoc et mihi multo satius, et illi ipsi

"Est; quod ante veritus cessit

"Manus meas: quippe haud sine-sudore perfecta-fuisset-res.

"Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam,

230 "Qua admodum incussa terreas heroas Achivos.

"Tibi vero ipsi curæ sit, o Apollo e-longinquo-feriens, illustris Hector:

"Tantisper enim ei excita robur magnum, dum Achivi

"Fugientes ad navesque et Hellespontum pervenerint:

"Exinde vero ipse ego consultabo opereque verbisque,

235 "Ut et vicissim Achivi respirent a labore."

229 δυσσανόεσσαν] MS. sed σ alterum adscriptum. 230 τῇ μάλ'] F. A. I.
 quod non spreverim. Ibid. ἐπισσεῖαν] MS. 235 Ὡς τε] R.

Ver. 220. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 225. νεότεροί] Al. ἐνέτρεται.

Ver. 226. ἐμοὶ —, ἢ δὲ οἱ αὐτῷ] Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι ἐκείνῳ δὲ, διὰ τὸ μὴ βλεπθῆναι. Τὸ γὰρ "ἀνδρωτὶ," ἐπὶ Ποσειδῶνος κίτται. Schol. inedita, in Cod. Harleiano, a Tho. Bentleio communicata.

Ver. 227. νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμάς.] Νεμεσσηθεὶς, — ἐνλαβηθεὶς τὴν νέμειν. Τὸ δὲ, χεῖρας ἐμάς, μετὰ τῷ νεμεσσηθεὶς συντακτικὸν μᾶλλον, ἢ μετὰ τῷ ὑπόειξε. Eustath.

Ver. 230. Τὴν μάλ'] Cod. Harleian. τῇ

μάλ'. Scholia ibidem, inedita; διὰ ταύτης.

Ver. 232. οὖν] Ut dixi; Ut decrevi; Ut statui. Clark. Male hic γὰρ vertitur enim. Γὰρ ἔν est pro τοιγαρῶν, in quo γὰρ manifeste παρίκει. Ern.

Ver. 234. φράσομαι] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἔργον τε ἔπος τε.] Vide supra ad α'. 595.

Ver. 235. Ὡς κε] Al. Ὡς τε,

Ver. 236. ἄρα] Ut solitus erat; Ut æquum erat; Ut par erat.

Ver. 238. ὅςτ'] Qui utique.

- "Ως ἔφατ'· ἐδ' ἄρα πατὴρ ἀνῆκέσθησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων, ἵρηκι ἰοικῶς
 Ὀκείϊ, φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν·
 Εὐρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 240 Ἥμενον, ἐδ' ἔτι κείτο· νέον δ' ἐξαγείρατο θυμὸν,
 Ἀμφὶ ἐ γινώσκων ἐτάρας· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 Παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγίοχοιο.
 Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 245 Ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πᾶ τί σε κῆδος ἰκάνει;
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέρισε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 Οὐκ αἶψαι, ὅ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 Οὓς ἐτάρας ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας

Sic dixit: Neque sane patri non-obsequutus est Apollo:

Descendit vero ab Idaeis montibus, accipitri similis
 Celeri, columbarum-occisori, qui celerrimus volucrum:
 Invenit filium Priami bellicosum Hectorem nobilem

240 Sedentem; neque enim amplius jacebat; modo autem collegerat animum,
 Circum se agnoscens socios: anhelitus vero et sudor
 Cessarat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Aegiochi.
 Prope autem stans allocutus est longe-jaculans Apollo;

"Hector, fili Priami, curam tu seorsum ab aliis

245 "Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?"

Hunc autem languidus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;

"Quisnam vero tu es, optime deorum, qui me interrogas coram?"

"Non audis; quod me navium ad puppes Achivorum,

"Suos socios perdentem, pugna strenuus percussit Ajax

240 ἰδὲ τι] MS. R. 241 γινώσκων ἰταίρους. αὐτὰρ] MS. pessime. 242
 ἦγει] F. A. I. 246 κορυθαίολος] F. A. R. J.

Ver. 239. Εὐρ' υἱὸν] Constructio hæc
 asyndetos, celeritatem optime depingit
 proficiscentis. Clark. Frustra, ut jam su-
 pra notatum ad loca δ. 89. 329. εἰ. 169.
 Ern.

Ver. 240. ἰσαγείρατο] Cod. Harleian.
 ἰσαγείρειτο.

Ver. 243. ἐκάεργος] Vide supra ad α'.
 43. et 58.

Ver. 244. νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 245. Ἦσ'] Vide supra ad α'. 565.
 et ad β'. 191.

Ver. 248. ὅ με] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 249. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 252. αἶον ἦτορ.] "Dorice," inquit
 Barnesius, "pro ἦτον, unde et Prior longa,
 "alias brevis." At Dorica ista, Homero
 prorsus ignota. Αἶα, vocalem primam
 habet longam; ut liquet ex versu quem
 citat ipse Barnesius:

Τὴν βάεβαρον γὰρ γλώσσαν ἐκ ἰταίῳ.
 Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima corripitur potest,

- 250 Χερμαδίῳ πρὸς σῆθος, ἔπαυσε δὲ θέριδος ἀλκῆς;
 Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἰδαο
 Ἥματι τῷ δ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
 255 Ἐξ Ἰδης προέηκε παρεσάμεναι καὶ ἀμύνειν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
 Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότερυνον πολέεσσι,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκείας ἵππους·
 260 Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κίων, ἵπποισι κέλευθον
 Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρως Ἀχαιῆς.
 Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτε τις σατὸς ἵππος, ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτνῃ,

250 "Saxo in pectus, cessareque me fecit ab animosa fortitudine?"

"Et sane ego putabam me mortuos et domum Plutonis

"Die hoc visurum; quippe caram expirabam animam."

Hunc autem vicissim allocutus est rex e-longinquo-feriens Apollo;

"Confide nunc, talem tibi adiutorem Saturnius

255 "Ex Ida misit, astare tibi et auxiliari,

"Phœbum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam antea

"Tueri-soleo, simul ipsumque et excelsam urbem.

"Sed age, nunc equites exhortare numerosos,

"Naves ad cavas ut agant veloces equos:

260 "At ego ante iens, equis viam

"Omnem complanabo, et vertam-in-fugam heroas Achivos."

Sic locutus, inspiravit robur magnum pastori populorum.

Ut vero cum stabulatus equus, hordeo-pastus ad præsepe,

249 Ὀλέκοντα] Gl. MS. L. γρ. σείλλοντα. 253 Διὸς υἱὸς Ἀπ.] MS. 256
 πάρος γε] Id. 260 προπάροιθεν ἰὼν] Id.

propter sequentem vocalem: Qua de re,
 vide supra ad ver. 24.

Ver. 254. Θάρσει] Hæc sic interpun-
 genda: Θάρσει νῦν· τοῖόν τοι α. κ. De vi
 τῆ τοῖον supra admonuimus, et pluribus
 egimus, ad illud Callimachi, τοῖός σε βοή-
 θος ἀμφιβέβηκεν. Ern.

Ver. 255. προέηκε] Vide ad Il. α'. 3.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον]
 Vide supra ad α'. 43. et 58.

Armatusque auro. ——— En. III. 517.

Ibid. πάρος περ] Cod. Harleian. πάρος
 γε.

Ver. 260. ἐγὼ — κέλευθον Πᾶσαν λειανέω]
 Sol nimirum verno tempore vias exsiccatur
 et reficit.

Ver. 262. ἔμπνευσε μένος μέγα] Vide
 supra ad γ'. 44. et ad α'. 482. et ad εἰ.
 185.

Ver. 263—268. Ὡς δ' ὅτε τις — Δισμὸν
 ἀπορρήξας θείει —, καὶ νομὸν ἵππων.] Pro
 δισμὸν ἀπορρήξας, et θείει, alii habent, δισ-

- Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίῳ κροαίνων,
 265 Εἰώθως λέσθαι εὐρρέϊος ποταμοῖο,
 Κυδιόων, ὃψ' δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 Ὀμοῖς αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,
 Ῥίμφα ἔγνα φέρει μετὰ τ' ἡδεα καὶ νομὸν ἵππων·
 Ὡς ἔκτωρ λαιψήρ' ἀπόδας καὶ γένατ' ἐνώμα,
 270 Ὀτρύνων ἵππῃας, ἐπεὶ θεῶ ἔκλυεν αὐδὴν.
 Οἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφον κερᾶν, ἢ ἄγριον αἶγα
 Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖωται·
 Τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 Εἰρύσατ', ἐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 275 Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠϋγένειος
 Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 Ὡς Δαναοὶ, εἴως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,

- Vinculo rupto currit per campum terram pedibus pulsans,
 265 Consuetus lavari in pulchre-fluenti fluvio,
 Superbiens; alte vero caput fert, circumque jubæ
 Humeros motantur; ipse autem pulchritudine corporis fretus,
 Facile ipsum genua ferunt ad loca-consueta et pascua equarum:
 Sic Hector celeriter pedes et genua movebat,
 270 Concitans equites, postquam dei audivit vocem.
 Sicuti vero vel in cervum cornutum, vel sylvestrem capram,
 Incitate-feruntur canesque et viri rustici;
 Atque hunc quidem excelsa petra et dense-umbrosa sylvæ
 Servat, neque enim ipsis cumprehendere in-fatis erat;
 275 Horum autem clamore-excitatus apparet leo maxillis-terribilibus
 Ad viam, statimque omnes avertit, ardentem licet persequentes;
 Sic Danaï, hactenus quidem, catervatim perpetuo sequebantur,

265 'Ευρρέϊος] A. 1. 266 ἔχει τ'] A. J. 270 ἵππῃας — ἔκλυον] MS.
 274 ἦε] T. bene. 275 ὑπὸ] MS. 276 ἀπὶ τρεπε μεμαῶτας] Id. 278 ἔ-
 φει] Id. ἔφισσιν] F. A. J.

μὲ διαρρήξας, et θείει vel θείη. Cæte-
 rum de toto hoc loco, vide supra ad γ'.
 506—511. Ubi iidem sex versus repe-
 tuntur, *Paridemque* luxuriantem et jac-
 tabundum illic paullo etiam aptius descri-
 bunt, quam *Hectorem* hic ex vulnere
 gravissimo nuperrime reffectum. Quam
 ob causam, οἱ παλαιοί, inquit *Eustathius*,
 δύο σίχες ἵσταῦδα μόνος ἐκ τῆς παραβολῆς
 δίχονται, τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ, τὴν δὲ τίσσας
 ὁβελίζουσι, παρατιθέντες τῇ ὁβελῇ καὶ Ἀσι-
 ρίσκον, ὡς ἀλλαχῇ κάλλιστα κειμένων τῶν
 ποιῶν ἵπῶν, καὶ μὴ ἵσταῦδα. Atque hæc
 quidem recte ex *Eustathio* exhibuit *Gal-
 lice Domina Dacier*. Eadem autem de-
 incept ex sermone *Gallico*, propter clau-
 sulam errore Typographi male interpunc-
 tam, *Anglice* ita vertit *Popius*, ut dicat ex
 hisce sex versiculis antiquos, hoc quidem
 in loco, duos tantum et quatuor retinu-
 isse.

Ver. 271. Οἱ δ' ὥς τ'] Ita Vulgati. Mihi

- Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον ἔκτορ' ἐποικόμενον σίχας ἀνδρῶν,
 280 Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός.
 Τοῖσι δ' ἐπεὶ ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 Ἐσθλὸς δ' ἐν σαδὶ ἄγορῃ δέ ἐπαῦροι Ἀχαιῶν
 Νίκων, ὅππότε κῆροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 285 Ὡς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἢ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι·
 Οἷον δ' αὖτ' ἐξαυτὶς ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
 Ἐκτὼρ ἢ θῆν' μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάσθε,
 Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
 290 Ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
 Ἐκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν·

- Ferientes ensibusque et hastis utrinque-acutis:
 Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum,
 280 Metu-perculsi sunt, omnibusque in pedes decidit animus.
 Iis autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,
 Ætolorum longe præstantissimus, peritus quidem jaculo-pugnandi,
 Strenuusque etiam in stataria pugna; concione vero ipsum pauci Achivorum
 Vincebant, quando juvenes contenderent de eloquentia:
 285 Qui utique inter illos prudens concionatus est et dixit;
 "O dii, profecto ingens miraculum hoc oculis video:
 "Cum ita jam de integro exsurrexit, morte evitata,
 "Hector: Atqui ipsum omnino sperabat animus cujusque,
 "Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ:
 290 "Sed aliquis rursus deorum liberavit et servavit
 "Hectorem, qui profecto multorum Danaorum genua solvit;

280 πᾶσι] MS. F. A. J. In MS. superscr. πάντων. 283 ἰ abest MS. ne-
 glecta geminatione. 284 ἐρίσσειαν] MS. 285 ὃ σφιν] MS. F. A. J.
 R. εἶ] MS. F. A. 1. μετέειπεν] A. 1. 289 θανέειν] MS.

ad orationis elegantiam spectandam per-
 tinere videtur, ut scribatur Οἱ δ' ὥς τ'—
 Nempe ut vox Δαναοί, ver. 277. repeti-
 tio intelligatur hujus Οἱ δ'. Quod pro-
 inde hoc in loco recte verti poterit, Danaï
 autem. Clark. Recte. Sed sic inter-
 pungitur in quibusdam edd. Ern.
 Ibid. κερᾶν, ἦ] Vide supra ad α'. 51.
 Ver. 272. Ἐσσεύοντο] Irruere solent;
 Persequi solent — Vide supra ad ε'. 84.
 et ad α'. 37.

Ver. 273. ὕλη] Vide supra ad γ'. 151.
 Ver. 274. οὐδ' ἄρα τί] *Ac proinde non—*
 Ver. 276. μεμαῶτας] Vide supra ad γ'.
 46.
 Ver. 290. ἐρρύσατο] *Al. ἐρρύσατο, vel*
ἐρύσσατο.
 Ver. 291. ὃ δὴ] *Qui sane; qui profecto.*
 Ibid. Δαναῶν] *Ἀνδρῶν, MSS. Florentin.*
 et Vatican. a Th. Bentleio collati.
 Ver. 294. ἰγών] *Al. ἰγώ.*
 Ver. 295. περὶ] *Al. περὶ.*

- Ὦς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· ἐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδῆκε πρόμος ἴσεται, ὧδε μενοινῶν.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειδάμεδα πάντες·
 295 Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνάζομεν ἀπονέεσθαι·
 Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύζομεν ἀντιάσαντες,
 Δέρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 Θυμῷ δέισεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὅμιλον. [Θοντο.
 300 Ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῆ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπί-
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῆα ἀνακτα,
 Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 Ὑσμίνην ἥρτυνον, ἀριστεῖας καλέσαντες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 305 Ἡ πλεθρὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 Τρῶες δὲ πρῆτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ

* Quemadmodum et nunc itidem-fore puto; non enim sine

* Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, adeo animo-incitatus.

* Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:

295 * Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire:

* Ipsi vero, quotquot fortissimos in exercitu profitemur nos esse,

* Stemus; si qua primum arcere poterimus, occurrentes

* Hastis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licet,

* Animo veritutum Danaorum ingredi multitudinem."

300 Sic dixit: Illique ei maxime quidem auscultaunt et paruerunt.

Itaque Ajax et Idomeneus rex,

Teucer, Merionesque, Megesque par Marti,

Ad pugnam copias-instruebant, proceribus convocatis,

Hectorem et Trojanos contra: sed retro

305 Multitudo-imbecillior ad naves Achivorum redibant. [107

Trojani vero priores in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibat autem Hec-

292 ἔσσεσθαι] F. A. J. 295 ἀνάζομεν] MS. male. 297 εἶπεν] F. A. 2. 3.

J. T. 298 ἀνιχνόμενοι] MS. δῖω] Id. R. A. 1. utrumque male.

Ibid. ἀποτίσθαι.] Vide supra ad α'.

398. Ver. 297. ἀνιχνόμενοι.] Vide supra ad

α'. 67.

Ver. 298. μιμαῶτα] Vide supra ad γ'.

46.

Ver. 300. ἄρα] Ut fit.

Ver. 301. Οἱ — ἀμφ' Αἴαντα] Vide su-

pra ad γ'. 146. Al. Αἴαντι.

Ver. 302. ἀτάλαντον] Vide supra ad β'.

627.

Ver. 305. ἀπονέοντο.] Vide supra ad α'.

398.

Ver. 306. ἄρ'] Ut par erat; Ut sole-

bat.

Ver. 307. βιβάζ· — δὲ κί'] Al. βιβῶν —

δ' ἐκί.

- Μακρὰ βιβάζ· πρὸςθεν δὲ κί' αὐτῆ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εἰμένος ὤμοισιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θῆριν,
 Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ, ἣν ἄρα χαλκεὺς
 310 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
 Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὥρτο δ' αὐτὴ
 Ὀξεῖ ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴσοι
 Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δῆρα θρασυαῖαν ἀπὸ χειρῶν,
 315 Ἀλλὰ μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηϊδῶν αἰζήων·
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα καλὸν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γαίῃ ἴσαντο, λιλαίόμενα χροῖς ἄσαι. [λων,
 Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλ-
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρω βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 320 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπάλων
 Σείσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν

Passibus-magnis gradiens; anteibat autem ipsum Phœbus Apollo,

Indutus humeros nube, tenebatque ægidem impetuose-versatilem,

Horrendam, undique-lirram, insignem, quam faber

310 Vulcanus Jovi dederat gestandam, ad fugandos-in-pugna viros:

Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.

Argivi vero, impetum-sustinuerunt conferti; excitatus est autem clamor

Acutus utrinque; a nervis vero sagittæ

Exiliebant; multaque hastilia fortibus e manibus,

315 Alia quidem in corpore figebantur bellicosorum juvenum;

Multa vero et in-medio, antequam corpus pulchrum attingerent,

In terra stabant-fixa, cupientia corpore se saturare.

Ac quamdiu quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo,

Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:

320 Sed postquam in-vultum recta-intuens Danaorum equitum-perniciem [animos

Ægidem concussit, ipseque insuper clamavit voce admodum ingenti, tum illis

301 Αἴαντι] F. R. A. 1. Eustath. nec impedit aliquid, quo minus ea lec-

tio vera sit. 307 κί'] MS. male. 308 θῆριν] Id. 316 καὶ] abest MS.

Ver. 308. αἰγίδα] Al. ἀσπίδα. Quod videtur esse commentum.

Ver. 309. ἣν ἄρα] Quippe quam; Quam utique.

Ver. 311. Τὴν ἄρ'] Hanc, inquam.

Ver. 315. ἀπὸ νευρῆφι] Vide supra ad

γ. 588. Cæterum qua ratione hic, ἀπὸ

ultimam producat; item μάλα, ver. 321.

vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 316. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Alii autem hic scribunt, λευκόν.

Ver. 317. λιλαίόμενα χροῖς ἄσαι.] Ἐν

πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εἰδοκίμει· οἷον ἐν

τοῖςδε, — "ἐπιπτεῖσθαι μενεαίνων." — καὶ,

"λιλαίόμενα χροῖς ἄσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ

τέτοις, διὰ τὸ ἐκφυχα εἶναι, ἐνεργῆντα φαίνε-

ται. Arist. Rhetoric. lib. III. cap. 11. οἱ

ποιηταί, — πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμή-

σεις καὶ ὁνομασποίας, χροῖνται καὶ μεταφο-

- Ἐν σήδεσσιν ἔδελξε, λάθοντο δὲ θέρειδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥς τ' ἤε βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶῦ μέγ' οἴων
Θῆρε δ' ὡς κλονέεσσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
325 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος ἔπαρέοντος·
Ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαζεν.
Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθεΐσης ὑσμίνης·
Ἑκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
330 Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτάνων·
Τὸν δέ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πισὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριζεν·
Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο

In pectoribus debilitavit, oblique sunt strenuæ fortitudinis.
Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium
Feræ duæ turbant, nigra in nocte intempesta,
325 Adventu repentino, custode non prasente:
Sic fugati sunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo
Immisit terrorem, Trojanis autem et Hectori gloriam dedit.
Tum vero vir interfecit virum, dissipata acie:
Hector quidem Stichiumque et Arcesilaum occidit;
330 Hunc quidem, Bæotorum ductorem ære-loricatorum;
Illum vero, Menesthei magnanimi fidum socium.
Æneas autem Medonta et Iasum interfecit;
Ac quidem nothus filius Oilei divini

322 [ἔδελξε] A. 2. 3. J. 325 [παρέοντος] MS. 327 [Τρῶσι] MS. F. R.
A. J. 328 [ἐν σήδεσσιν] F. A. 1. ferri potest.

ραῖς — λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι “λι-
“λαϊόμενα χροὸς ἔσαι.” Plutarch. Sym-
posiac. lib. IX. Probl. 15. Virgil.

Hasta — alte bibit acta cruorem. Æn. XI. 804.

Ver. 320. κατιῶσα ἰδὼν Δαναῶν] Sol
nimirum Achivis tum forte oculos per-
strinxit. Clark. Hoc jam satis specio-
sum. Sed si hæc allegorice capienda,
quid dicemus ad 355. ubi Apollo fossam
diruit pedibus, et viam longam latamque
munit Trojanis? Nempe ibi tacet Clar-
k. Ern.

Ver. 321. τοῖσι δὲ] Tum vero illis —
Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad
9'. 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥς τ'] Οἱ δ', ὥς τ'. Vide
supra ad ver. 271.

Ver. 324. δύω] Ut intelligantur videli-
cet comparate Hector et Apollo.

Ibid. κλονέεσσι,] A. κλονέωσι.

Ver. 326. Ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ — ἐν
γὰρ Ἀπόλλων Ἦκε φόβον.] Virgil.

— hæc cernens, arcum intendebat Apollo

Desuper: omnis eo terrore —

— omnes vertebant terga Sabæi.

Æn. VIII. 704.

Ver. 336. ἢ ἔχ' Ὀϊλῆος.] Cod. Har-
leian. ἢ ἔχ' Ὀϊλῆος, vel, (ut alii scripse-
runt, notante Eustathio,) Ἰλῆος.

Ver. 338. Σφήλοιο καλίσκετο] Quoniam
Homerus alias scribit καλίσκον, et καλίσ-
κει, ideo Barnesius et hic edidit, Σφήλοιο
καλίσκετο. Quod etsi analogia non im-
probabili, sine codicibus tamen factum

- Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
335 Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Ἴασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βεκολίδαο.
Μηκιστῇ δ' ἔλε Πελυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
340 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγένορας.
Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νεύον ὅπισθε,
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
Ὅφρ' οἱ τὲς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρα, καὶ σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
345 Ἐνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τείχος ἀνάγκῃ.

Erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem

335 In Phylace terra, procul a patria, virum cum occidisset

Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oileus:

Iasus vero, dux quidem Atheniensium erat,

Filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ.

Mecisteum autem occidit Polydamas, Echiumque Polites

340 Prima in acie, Cloniumque interemit nobilis Agenor.

Deiochum porro Paris percussit extremum in humerum a-tergo,

Fugientem inter propugnatores; penitus autem as adegit.

Dum autem hi illos spoliabant armis, interim Achivi

In fossam et palos delapsi profundam,

345 Huc et illuc fugiebant, introibantque murum, necessitate-adacti.

337 Ἴασος δ'] F. A. 1. 339 Μηκιστῇ] F. A. J. 341 ὀπισθεν] MS. male.

342 διὰ δὲ πρὸ] MS.

non oportuit. Nam qua ratione οἰχέσ-
κει, ε'. 790. et οἰχέσκει, hujus libri ver.
340. scriptum legimus; eadem ratione
καλίσκει, et καλίσκετο, scribi potuit. Non,
quod commentus est Barnesius, ex καλίσ-
κει et οἰχέσκει, quæ nulla sunt; sed ex
καλίσκει et οἰχέσκει.

Ver. 339. Μηκιστῇ] Fortasse scripsit Ho-
merus Μηκιστῇ. Quod et ipsum pronun-
ciabatur Μηκιστῇ. Attamen τὸδῃ eadem
forma occurrit, γ'. 384. nisi et ibi forte
scribendum τὸδῃ, pronunciandum τὸδῃ.
Nam τὸδῃ, Θησίῃ, Πηλῃ, et similia, ulti-
mam semper producunt necessario. Vide
supra ad α'. 265.

Ver. 343. τόφρα δ'] Barnesius edidit,
τοφρὰδ'. Nam, τὸ “Δι,” inquit, παρίκκι.

Quod est ineptissimum. Vide supra ad
α'. 57. ad γ'. 200. et ad 9'. 160.

Ver. 348. Ὅν δ' ἂν ἐγὼν] Γίνεται δὲ —
καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολή, — ὅταν, τὸ νῦν
ἴσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἑτερον πρόσωπον με-
ταβῇ. — Τῷ δὲ μμητικῷ, κινῇ καὶ ἄγχι τὸν
ἀκροώμενον. Οἴων ἔστιν, — “Ἐκτωρ δὲ, — Ὅν
“δ' ἂν ἐγὼν —.” Ἀπὸ γὰρ τῆς διηγηματικῆς
μετέβαλεν εἰς τὸ μμητικόν. Dion. Halicarn.
περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 8. “Ἐτί γε μὴν
ἔσθ' ὅτε περὶ πρόσωπον διηγέμενος ὁ συγγρα-
φεὺς ἐξαίφνης παρενεχθεῖς, εἰς τὸ αὐτὸ πρό-
σωπον [αἰ. αὐτοπρόσωπον] ἀντιμεθέσται καὶ
ἔτι τὸ ταῦτον εἶδος, ἰμβολή τις σάδης. “Ἐκ-
“τωρ δὲ, — Ὅν δ' ἂν ἐγὼν —” Οὐκ ἔν τῇ μὲν
διήγησιν, ἄτις περιέπαιον, ὁ ποιητὴς προσῆλθεν
ἑαυτῷ τὴν δ' ἀπότομον ἀπυλὴν, τῷ θυμῷ

- Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας,
 Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, εἴαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 "Ὀν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωδι νοήσω.
 Αὐτὲ οἱ θάνατον μητίσσομαι, ἐδὲ νῦ τόν γε
 350 Γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχῃσι θανόντα.
 Ἀλλὰ κύνες ἐρύσσι πρὸ ἄσεος ἡμετέρου.
 "Ὡς εἰπὼν, μάσιγι καταμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
 Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ εἴχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
 Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους.
 355 Ἥχῃ δειπείῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 "Ρεῖ" ὄχθας καπέτοιο βαδείης ποσσὶν ἐρείπων
 Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον

Hector autem Trojanos hortabatur, altum clamans,
 In naves ut irruerent, omitterentque spolia sanguinolenta;
 "Quem autem, inquit, ego seorsum a navibus alibi animadvertero.
 "Ibi ei mortem moliar, neque sane eum
 350 "Fratresque sororesque rogi participem-facient mortuum,
 "Sed canes eum distrahent ante urbem nostram."
 Sic fatus, scutica super-humeros feriens-impulit equos,
 Adhortans Trojanos per ordines; illi vero, cum ipso
 Omnes-minaciter-clamantes, dirigebant trahentes-currum equos,
 355 Clamore immenso: ante autem Phœbus Apollo
 Facile labra fossæ profundæ pedibus proruens
 In medium dejecit; munivitque-tanquam-ponte-facto viam

347 Ἐπισσεύεσθαι] edd. præter R. v. supra ad ver. 31. 348 ἔγω] MS
 F. A. 1. 349 μητίσσομαι] MS. v. ad γ'. 416. 355 Τρώεσσι] F. Τρώεσσιν.
 ἰπῶ] MS. 356 Ἐρείπων] MS. ἐρείπων] F. A. 1.

τῷ ἡγεμόνι ἐξαπίνης, ἔδὲν προδηλώσας, περι-
 ἔθηκεν. Ἐφύχετο γὰρ ἐπ' ἀρενὴν αὐτῷ. "Ἐλε-
 "γὼ δὲ τοιαῦτα, καὶ τοιαῦτα ὁ Ἐκτωρ." Νυνὶ
 δὲ ἔφθακεν ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα, ἢ τῷ λό-
 γῳ μετὰ βασιλῆα. Διὸ καὶ ἡ πρόσχρησις τῷ
 σχήματος τότε, ἥνικα ὁ ζωὴς ὦν, δια-
 μέλλειν [al. διαμένειν] τῷ γράφοντι μὴ διδῶν,
 ἀλλ' ἐνθὺς ἐπαναγκάζει μεταβαίνειν ἐκ προσ-
 ὤπων εἰς πρόσωπα. Longin. §. 27. "Hæc
 "schemata — et convertunt in se audito-
 "rem, nec languere patiuntur, subinde
 "aliqua notabili figura excitatum." *Quin-*
tilian. lib. IX. cap. 3. Imitatus est hoc
 schema *Virgilius*:

et cava tempora ferro
 Trajicit: "I, verbis virtutem illude superbis,"
 Æn. IX. 631.

Ubi (ut recte notavit *Tollius*) si, quod
 reticetur. ["et subijcit."] adjeceris; totus
 ille indignantis animi impetus, velut in-
 jectis pedicis retinebitur infringeturque,
 omnisque decor sententiæ corrumpitur.
 Est et aliud (notante eodem *Tollio* ad
 locum jam e *Longino* citatum,) apud
Horatium:

conspexit, ut aiunt,
 Adrasum quendam, vacua tonsoris in umbra
 Cultello proprios purgantem leniter ungues;
 "Demetri, puer
 "— abi, quare, et refer; unde domo, quis?"
 Lib. I. Epist. 7.

Ubi, si itidem illa quæ subintelligun-
 tur, ["et vocans puerum suum *Demetrium*,

- Μακρὴν, ἢ δ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δερὸς ἐρωή
 Γίνεται, ὅππότε ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἦσει.
 360 Τῇ ρ' οἷγε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 "Ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης·
 "Ὅς τ' ἐπεὶ ἔν ποιήσῃ ἀδύρματα νηπιέησιν,
 "Ἀψ αὖτις συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν, ἀδύρων.
 365 "Ὡς ῥα σὺ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἷζυν
 Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνῶρσας.
 "Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἔκαστος.

Longam et latam, quam-longe hastæ jactus
 Pertingit, cum vir roboris sui periculum-faciens jaculatur.
 360 Hac via illi profundebantur turmatim; ante vero ibat Apollo,
 Egidem habens venerandam: diruebat autem murum Achivorum
 Facile admodum, ut cum quis arenam puer prope mare;
 Qui postquam fecerit ludicra-puerilia animo infantis,
 Deinceps iterum destruit pedibus et manibus, lusitans.
 365 Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem et ærumnam operosam
 Confudisti Argivorum, ipsisque tropidam-fugam immisisti.
 Atque hoc-modo illi quidem ad naves compellebantur tandem se sistentes;
 Invicemque adhortantes, et omnibus diis
 Manus attollentes, alta-voce vota-faciebant unusquisque.

357 ἐς μέσον] MS. sed adscr. altero. Ibid. γεφύρωσι] MS. a manu pr. sed
 adscr. v. 362 παῖς] Id. 363 ποιήσῃ] MS. L. et edd. 364 ποσσὶ] Id.
 bene.

addideris; quantum sententiæ
 venustati decessurum sit, facile advertis.

Ibid. ἐτέρωδι νοήσω.] *Dionys. Halicarn.*
 loco jam supra citato, legit; ἐτέρωσε νοήσω.
Tollius in *Vaticanis* duobus *Longini*
 MSS. reperit, ἐξέλοντα νοήσω. "Quod,
 "inquit, mihi diutius considerandum vi-
 "detur." At hoc unde acciderit, videre
 est supra ad β'. 391.

Ver. 351. κύνες ἐρύσσι] *Al.* ἐρύσσει.
 Ceterum qua ratione, κύνες, hic ultimam
 producat; item ἔχον, ver. 354. et ὥς τε,
 ver. 381. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 353. Τρώεσσι κατὰ] *Al.* Τρώεσσιν ἐπὶ.
 Ver. 358. ὅσον τ'] Quam longe utique.
 Ver. 359. Γίνεται.] Ita *Barnesius* ex

MSS. *Al.* γίνεται. Quod perinde est.
 Nam et id primam producit.

Ibid. σθένεος πειρώμενος] Notandus hic
 primigenius et maxime proprius *Vocis*
Mediæ usus: *Suarum sibi virium pericu-*
lum faciens.

Ibid. ἦσει.] *Al.* ἴσῃ et, ἦσι.
 Ver. 363. "Ὅς τ' ἐπὶ ἔν] Qui videlicet
 postquam ex arena, quam dixi.

Ibid. ποιήσῃ] Ita *Cod. Harleianus*,
 Atque ita edidit *Barnesius* ex duobus
 MSS. *Al.* ποιήσει. Quæ et ipsa loquendi
 ratio, *Homero* non inusitata.

Ver. 365. "Ὡς ῥα] Sic, inquam.
 Ibid. ἦϊε] *Al.* ἦϊε "Ὅτι πανταχῶ ἦσιν ὁ
 ἥλιος τὴν ἀκτῖνα. Vide supra ad α'. 43. et
 75.

- 370 Νέστωρ αὖτε μάλισσα, Γερήνιος, ἔσρος Ἀχαιῶν,
Εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ἄραν' ἀσερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ,
ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὐχετο νοσῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
375 Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' ἔτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιῆς.
"Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Ἀράων αἰὼν Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ', ὥς ἐπύθοντο Διὸς νόον Αἰγίοχοιο,
380 Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπείγῃ
Ἴς ἀνέμῃς ἢ γὰρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·

370 Nestor autem maxime, Gerenius, custos Achivorum,
Precabatur, manus porrigens cœlum versus stellatum;
"Jupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo tritici-ferace.
"Vel bovis, vel ovis pingua femora comburens,
"Precatus est ut rediret, tu autem promisisti et annuisti;
375 "Horum memento; et arce, Olympic, sævum diem:
"Neque sic a Trojanis sinas domari Achivos."

Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudiens Neleidæ senis.

Trojani autem, ut intelligere sibi videbantur Jovis voluntatem Ægiocchi,

380 Acrius in Argivos irruerant, recordabanturque pugnae.
Veluti autem magna unda maris vasti
Navis supra latera in cam transcendit, quando urget
Vis venti; hæc enim maxime undas auget:

379 Διὸς κτύπον] MS. vide not. 382 τοίχος] Id. superscr. ὦν. 386
Ἀργεῖσιν] A. 2. 3. J. 393 ἦτο τότε] Id.

Ver. 371. οὐρανὸν ἀσερόεντα] Virgil.

stellantis regia cœli.

Æn. VII. 210.

cœlum stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI. 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ,] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam Jupiter, multo potius Ζεὺς πατὴρ esse credam, quam Juvans pater.

Ver. 374. νοσῆσαι] Al. νοσήσειν.

Ver. 377. "Ὡς ἔφατ' — μέγα δ' ἔκτυπε] Virgil.

Audiit, et cœli genitor de parte serena

Intonuit larum.

Æn. IX. 630.

Ibid. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 379. νόον] Cod. Harleian. a Th. Bentleio collatus, κτύπον. Clark. Eandem lectionem habet MS. Lips. Est autem glossa alterius lectionis. Ern.

- "Ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
385 Ἴππες δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο,
Ἐγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ρά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ φόμα εἰμένα χαλκῶ.
390 Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶες τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ἦτο τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
Φάρμακ', ἀκῆματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
395 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένεες ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
Ὠμῶξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ

Sic Trojani magno cum clamore per murum scandebant.

385 Equos autem ubi-misissent, intro ad puppes pugnabant,
Hastis utrinque-acutis cominus: hi quidem ex curribus,
Illi vero e navibus ex-alto nigris quas conscenderant,
Longis cum contis, qui sibi in navibus jacebant
Ad-navale-prælium-apti, compacti, os induti ære.

390 Patroclus autem, quamdiu quidem Achivique Trojanique
Murum circa pugnabant, veloces extra naves;
Tamdiu ipse in tentorio virtutem-amantis Eurypyli
Sedebatque, et hunc oblectabat sermonibus, inque vulnere gravi
Pharmaca, medelas spargebat atrorum dolorum:

395 Sed postquam murum impetu-cum-magno-ingressos advertit
Trojanos, ac Danaorum ortus est clamorque fugaque,
Ejulavit utique deinde, et sua percussit femora

394 ἀκίσματ'] Id. 395 ἐνόησεν] F. R. A. J. male. 396 αὐτὰρ] MS.
Ibid. γίνετ'] F. A. J. metrum fert. sed tamen γίνετο verum.

Ver. 381. Οἱ δ' ὥς τε] Οἱ δ', ὥς τε — . Vi-
de supra ad ver. 271.

Ver. 385. ἢ γὰρ τε] Etenim ea — .
Cod. Harleian. ἢ γὰρ ρά.

Ver. 386. ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν,] Ita
Cod. Harleian. Atque ita Barnesius recte
edidit, ex MSS. tribus. Vulgg. ἀμφιγύοι-
σιν αὐτοσχεδόν. Clark. Vulgatos intelligit
recentiores, qualis Schreveliana, quæ ἀμ-
φιγύοισιν habet vitiose. Editiones veteres
omnes, habent ἀμφιγύοις, ut et MS. Ern.

Ver. 388. τὰ ρά] Quæ, ut sit; Quæ, ut
solutum est.

Ver. 389. σόμα] Al. σόμαθ'.

Ver. 392. ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύ-
λοιο] Supra, lib. λ'. 842. et lib. μ'. 1.

Ver. 396. γίνετο ἰαχὴ] Vide supra ad
δ'. 456.

Ver. 397. Καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ] No-
tandus hic primigenius et maxime propri-
us Formæ Mediæ usus: Sua sibi percussit
femora. Virgil.

- Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα·
 Εὐρύπυλ', ἐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
 400 Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νείκος ὄρωρεν·
 Ἀλλὰ σέ μιν θεράπων ποτιτερέπτω· αὐτὰρ ἔγωγε
 Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
 Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρε.
 405 Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, ἐδὲ δύναντο,
 Πανροτέρους περ ἑόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νῆων,
 Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 Ῥηζάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, ἐδὲ νέεσσιν.
 410 Ἀλλ' ὥστε σάδμη δόρυ νήϊον ἐξιδύνει
 Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης

Manibus pronis; lugensque, verbum dixit;

"Eurypyle, non amplius tecum possum, indigente licet,

400 "Hic manere; sane enim magnum certamen ortum est:

"Sed te quidem famulus oblectet: at ego

"Festnabo ad Achillem, ut impellam eum ad pugnam.

"Quis autem scit, si forte ei, favente deo, animum moveam

"Admonitu meo? Bona utique admonitio est amici."

405 Atque hunc quidem sic locutum, pedes ferebant: At Achivi
 Trojanos ingruentes sustinebant constanter; nec tamen poterant.

Pauciores illos licet existentes, repellere a navibus;

Neque itidem Trojani Danaorum valebant phalangibus

Perruptis, tentoriis se-immiscere neque navibus.

410 Sed sicuti amussis lignum navale dirigit

Fabri in manibus periti, qui totam

398 καταπρηνέσσ' MS. F. 399 ἐκέτι δύναμαι] omisso τοι MS. 400
 οἶδ' ποτι] R. 418 ἐπέλασσα] MS.

—— palmis percussa lacertos,

Auxilium vocat. — *Æn.* VII. 503.

Ver. 398. δ' ἔπος ἤυδα.] *Al.* δὲ προσήυδα.

Ver. 400. δὴ γὰρ] *Revera enim; Nam*
perfecto.

Ver. 402. Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα.] Vide
 supra ad v. 324.

Ver. 403. εἴκεν οἱ.] Qua ratione hic,
 εἴκεν, syllabam ultimam, etiam extra cæ-
 suram, producat; vide supra ad α'. 51.
 n. 10. Παρειπών, versu sequente, cum sit

vox ex duabus composita, priorem simili
 ratione producit. Vide supra ad ζ'. 62.
 et 337.

Ver. 405. πόδες φέρον.] *Virgil.*

Quo te, Mæri, pedes? — *Eclog.* IX. 1.

Quod vel hinc liquet, non esse sermonem
 agrestem solummodo, propriumque rusti-
 corum. Vide *Victorii varias Lection.*
 lib. XXXVI. cap. 3. *Clark.* Est tamen hic
 paullo aliter quam in *Virgiliano.* Ver-

- Εὖ εἰδῆ σοφίης, ὑποδημοσύνησιν Ἀθήνης·
 Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε.
 Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο· νέεσσιν·
 415 Ἐκτὼς δ' ἀντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο.
 Τὼ δὲ μίης περὶ νηὸς ἔχον πόνον, ἐδ' ἐδύναντο
 Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
 Οὔθ' ὁ τὸν ἀψ' ὥσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 Ἐνδ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
 420 Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ σῆθος βάλε δαδί·
 Δέπησεν δὲ πεσῶν, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 Ἐκτὼς δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεῶς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 425 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

Bene callet artem præceptis Minervæ:

Sic quidem horum æqualiter pugna porrecta erat, præliumque.

Atque alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves;

415 Hector vero contra Ajacem incessit gloria-sublimem.

Hi itaque circa unam navem capiebant bellicum-laborem, neque poterant

Neque hic illum vi-abigere, et incendere igni naves,

Neque ille hunc repellere, postquam prope-admorat Deus.

Tunc filium Clytiæ Caletorem illustris Ajax,

420 Ignem in navem ferentem, ad pectus percussit hasta:

Fragorem vero edidit cadens, torrisque ei excidit manu.

Hector autem ut advertit consobrinum oculis suis

In pulvere procubuisse, navem ante nigram,

Trojanosque et Lycios adhortatus est, altum clamans;

425 "Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

419 Κλυτίοιο] *Id.* ut 427. 421 δέπησε] *MS.* 422 ὀφθαλμοῖσι] *F. A. J.*
R. male. 423 νηὸς] *F. A. J. R.*

dum φέρειν est in emphasi, exprimitque
 impetum et festinationem, ut apud latinos
 verbum ferre, cum dicunt quo eum impetus
 tulit, ventus tulit, et similia, quod non est
 in illo, quo te, Mæri, pedes. *Ern.*

Ibid. Ἀχαιοὶ Τρῶας — ἐδὲ δύναντο, —
 οὔτε — Τρῶες Δαναῶν] Εἰκότως ἰσόρροπος ἡ
 μάχη· οἱ μὲν γὰρ, ἐλπίδι τῷ νικᾶν ἰφρά-
 ζοντο· οἱ δὲ, ἀπογνώσει σωτηρίας, ἐτάσσιν.
Schol.

Ver. 406. οὐδὲ δύναντο.] *Al.* ἐδ' ἰδύναντο.
 Ut infra, ver. 416.

VOL. II.

T

Ver. 407. παρὰ] *Al.* ἀπὸ.

Ver. 408. οὔτε] *Al.* οὐδέ.

Ver. 409. οὔδε] *Al.* ἡδέ.

Ver. 410. ἐξιδύνει] *Al.* ἐξιδύνη, et ἐξι-
 θύνοι.

Ver. 411. ὅς ῥά τε] *Qui utique.*

Ver. 412. εἰδῆ] *Al.* εἰδώς.

Ver. 413. μάχη — πτόλεμός τε.] Vide
 supra ad η'. 232. 279.

Ver. 415. Ἐκτὼς δ' ἀντ' Αἴαντος] Ἀκί-
 σασθαι τὴν ἡτταν (supra, ζ'. 418.) θίλει.

- ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι,
 Κεῖν' ὄχεα προτέοντες· ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πολυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.
 455 Τὸς μὲν ὄγ' Ἀσυνόω, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκε·
 Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσροῶντα
 Ἴππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσόν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 Αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 460 Εἴ μιν ἀριτεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
 Ἀλλ' ἔλῃθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσει
 Ἑκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπήρξα,
 "Ὅς οἱ εὖςρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δὲ οἱ ἄλλη
 465 Ἴος χαλκοβαρὴς, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός·

Decidit autem de curribus, retrocesseruntque ejus equi,
 Vacuos currus succutientes magno cum sonitu: Rex vero sensit citissime
 Polydamas, et primus obviam venit equis.

- 455 Atque hos quidem ille Astynoo, Protiaonis filio, dedit:
 Multisque eum hortabatur prope se tenere in conspectu
 Equos: ipse autem rursus profectus primis pugnatoribus mistus est.
 Teucer autem aliam sagittam in Hectorem ære armatum
 Depromebat, et repressisset quidem eum a pugna prope naves Achivorum,
 460 Quandoquidem ei pugnanti fortissime sagitta assecutus eripuisset animam:
 Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui custodiebat
 Hectorem, Teucrumque Telamonium gloria privavit.
 Qui scilicet ei scite tortum nervum in eximio arcu
 Rupit in Hectorem trahenti; detorquebatur autem ei alio
 465 Sagitta ære-gravis, arcusque ei excidit e manu.

454 Ἐναντίας] MS. 455 Προτιάονος] Id. male. 462 ἀπούρα] F. A. J.
 469 Νέοστροφον] Gl. MS. γρ. εὖςτροφον] Ibid. ἢ ἐδῆσα] MS. A. J. J.
 R. Eust. quod prætulerim.

ἵππους βέβληται κατὰ τὴν αὐχίαν. Melius
 et simplicius, ut mihi quidem videtur,
 Domina Dacier, juveni hoc præcipiti,
 et quoque uterque equis incitatis discurren-
 ti, accidis comminiscitur.

Ver. 453. προτέοντες] Dawes. Misc.
 Crit. p. 149. corrigit προτίοντες, favens Di-
 gammati Æolico. Frustra; præcedit ἵππων
 et sequitur ἵππων, et τοῦς. Etsi sane alias
 plerumque vocalis est apud Homerum an-
 te ἀναξ. Ern.

Ver. 454. πρῶτος ἐναντίον] Al. πρῶτος
 ἐναντίας. Sed πρῶτος ἐναντίον, auribus ma-
 gis placet.

Ibid. ἤλυθεν] Postulat Temporum ra-
 tio, ut sit ἤλυθεν hic ab aoristo ἤλυθεν, non
 a Præterito (quod vocant) ἤλυθα. Vide
 supra ad α'. 37.

Ver. 461. ὅς ῥ' ἐφύλασσει] Si istud, ἐφύ-
 λασσει, referatur ad ea quæ hic sequuntur;
 tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latine dicitur,
 "qui utique —." Sin, ἐφύλασσει, referas

- Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσήυδα·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τέ μοι βίον ἔκβαλε χειρός·
 Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδῃσα
 470 Πρῶτον, ὅφρ' ἀνέχαιτο δαμὰ δρώσκοντας οἷσές.
 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βίον μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἱεὺς
 Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγέρας·
 Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ἄμω,
 475 Μάρναο τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλας ὄρνυθι λαῆς.
 Μὴ μὰν ἀσπεδεῖ γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 Νῆας εὖςσέλμας, ἀλλὰ μνησώμεθα χάσμεν.
 ὦς φάτο· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
 Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ἄμοισι σάκος δέτο τετραδέλυμον·

Teucer vero cohorrui, fratremque allocutus est;

"Eheu, certe jam penitus pugnae consilia præcidit

"Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu;

"Nervum autem dirupit recens-tortum, quem ei illigaveram

470 "Hodie-mane, ut sustineret crebro exilientes sagittas."

Huic autem respondit deinde magnus Telamonius Ajax;

"O amice, quin tu arcum quidem sine et crebras sagittas

"Jacere: quoniam confregit deus, Danais invidens:

"Sed manibus sumpta longa hasta, et scutum ferens humero,

475 "Pugnaque ipse in Trojanos, et cæteras excita copias:

"Ne sine-labore saltem, victores licet, capiant

"Naves bonis-transtis-instructas; sed recordemur pugnae."

Sic dixit: ille vero arcum quidem in tentoriis reposuit:

Ac circum humeros scutum sibi-cepit quadruplex:

472 Τραφίας] MS. 476 δαμασσάμινω] Id. 477 εὖςέλμας] Id. nec opus
 duplicatione, cum ὦ sit in tali compositione longum apud Homerum,
 ut supra dictum.

ad ea quæ præcesserunt, ver. 254, 255.

tum erit ὅς ῥα, "qui, ut dictum est." —

Ver. 463. ὅς οἱ] Al. ὅς ῥ' οἱ.

Ibid. εὖςρεφέα] Quibus vocabulis Ge-
 nitivus fit — ἱος, iisdem Accusativus iti-
 dem fit ἱά. Vide ad α'. 265. et ad γ'.
 46. Quibus autem Genitivus fit — ἱος,
 iisdem et Accusativus fit pariter — ἱά.
 Quare a breve quo pacto hic producat, vide
 supra ad α'. 51.

Ver. 468. ὦ, τί] Qui scilicet; Qui uti-
 que —.

Ver. 469. ἦν οἱ ἔδῃσα] Al. ἐνέδῃσα.

Ver. 472. ἔα — Κεῖσθαι] Respondet
 Græcum ἱάω, Latino "sino." Unde, eo-
 dem significatu, (inusitatum "pōsino,"
 contractum in) "pōno." Quod proinde
 primam producit, quum pōsui et pōsitus
 corripantur. Etymologici inepte dedu-
 cunt ex πονῶ.

Ver. 475. ὄρνυθι] Qua analogia fit δι-

- 480 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἐθηκε,
 Ἴππεριν, δεινὸν δὲ λόφος καδύπερθεν ἔνευεν·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
 Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα δέων Αἴαντι παρέστη.
 Ἐκτορ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρον βλαφθέντα βέλεμνα·
 485 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 Ἀνέρες ἔσσι, φίλοι, μῆσασθε δὲ Δρυϊδὸς ἀλκῆς,
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 Ἄνδρὸς ἀριστεῖος Διόδεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 490 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκή,
 Ἥμιν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίζῃ,
 Ἥδ' ὅτινας μινύδῃ τε, καὶ ἔκ ἐδέλῃσιν ἀμύνειν·
 Ὡς νῦν Ἀργείων μινύδει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει

- 480 Capitique forti galeam scite-factam imposuit,
 Equinis-setis-comantem, terribiliter autem et crista desuper nutabat.
 Sumpsit autem et validam hastam, præfixam acuto ære;
 Perrexitque ire, admodumque celeriter currens Ajaci astitit.
 Hector autem, ut vidit Teuceri inutiles-factas sagittas:
 485 Trojanosque et Lycios adhortatus est, altum clamans;
 "Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
 "Viri estote, amici, recordamini-que strenuæ fortitudinis,
 "Naves ad cavas: jam enim vidi oculis
 "Viri primarii a Jove inutiles-factas sagittas.
 490 "Admodum utique facilis-agnitu Jovis hominibus est potentia.
 "Tum quibus gloriam superiorem dederit,
 "Tum quos minuat, et nolit defendere:
 "Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobisque auxiliatur.

480 εὐτυκτον] vid. not. 484 Εἶδε] MS. 491 ἐγγυαλίζῃ] R. ut v. s. ο.
 νύδῃ.

δα, διδοῖ, eadem analogia fit δονῶ, δονῶσι.
 Nec in his ullus unquam est Licentiæ
 locus. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 477. μνησάμεθα] *Al.* μνησαίμεθα.
 Ver. 478. ὁ δὲ] "Εἰ δὲ," inquit *Barnesius*, "scribi potest." Quod quam in-
 epte sit dictum sentiet quisquis Latine,
 pro "ille vero," scripserit "ille sane."

Ver. 480. κυνέην εὐτυκτον] Male hic
Clarkius dedit εὐτυκτον, cum deberet esse
 εὐτυκτον. Vid. ad γ'. 612. Et sic habent,
 præter MS. Lips. edd. Fl. et Rom. *Ern.*

Ver. 481.] Deest hic versus in plurimis
 MSS.

Ver. 488. δὴ γὰρ ἴδον] Certe enim —
 Vide supra ad ζ'. 455. 504. et ad β'. 158.
Barnesius legi hic et, δὴ γὰρ ῥ' ἴδον, an-
 notat. Sed nihil opus.

Ver. 491. ἐγγυαλίζῃ, — μινύδῃ τε,] *Al.*
 ἐγγυαλίζῃ, — μινύδῃ τε. Minus recte: Ut
 liquet ex sequenti ἐδέλῃσιν notante *Barnesio*.

Ver. 494. νηυσὶν ἀολλέες] *Al.* νηυσὶ διαμ-
 περές. *Clark.* Hic versus cum quinque

- Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 195 Βλήμενος, ἢ τυπεῖς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσση,
 Τεδνάτω· ἔοι αἰετὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 Τεδνάμεν· ἀλλ' ἄλογός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 Καὶ οἶκος, καὶ κληῖρος ἀκήρατος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
 Οἴχωνται· σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 500 Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσσε.
 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκειον, ἢ ἀπολίσσθαι,
 Ἥε σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
 Ἢ ἔλπεσθ', ἣν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἐκτορ,
 505 Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
 Ἢ ἔκ ὀτρύνοντος ἀκέετε λαὸν ἅπαντα
 Ἐκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

- "Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem vestrum
 195 "Vulneratus eminus vel cominus, mortem et fatum assecutus fuerit.
 "Moriatur: Non ei indecorum erit pugnanti pro patria
 "Mori; at uxorque salva erit, et filii in-posterum,
 "Et domus, et patrimonium integrum; si quidem Achivi
 "Abeant cum navibus dilectam in patriam terram."
 500 Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque.
 Ajax vero vicissim ex-altera-parte hortatus est suos socios;
 "Proh pudor, Argivi! nunc satius fuerit, vel penitus perisse,
 "Vel servatos esse, et avertisse mala a navibus.
 "An speratis, si naves ceperit pugnam-expedite-ciens Hector,
 505 "Pedibus vos perventuros esse in suam patriam terram singulos?
 "Annon incitantem auditis copias suas omnes
 "Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur-incitato?"

499 Οἴχωνται] MS. Sic et Pseudo-did. sed antiqua scriptura pro οἴχωνται,
 nam interpretatur πορευθῶσι. Ibid. νηυσὶν] Id. male. 501 ἐκέκλετο μα-
 κρὸν αὖσας] MS. 504 κορυθαίολος] R. ut 246.

sequentibus proferuntur a *Lycurgo* c.
Leocratem c. 26. ubi pariter est διαμπερές,
 Mox v. 497. pro παῖδες ὀπίσσω est νῆπια
 ῥέοντα, v. 498. καὶ κληῖρος καὶ οἶκος, v. 499.
 ἵκωνται pro οἴχωνται. *Ern.*

Ver. 496. οὐ — αἰετὲς] Vide supra ad
 ver. 11. *Horatius*:

Dulce et decorum est, pro patria mori.

Od. III. 2. 13.

— pulchrumque mori succurrit in armis.

Æn. II. 317.

Ver. 497. καὶ παῖδες ὀπίσσω,] Καλὴ δὲ
 καὶ ἡ προσθήκη τῆς "ὀπίσσω," αἰώνιον διαδο-
 χὴν τῆς γένεως παριστάσθαι. *Schol. Victorian.*

Ver. 499. Οἴχωνται] *Al.* Οἴχωνται. Id
 quod spem indicat firmiorem: Sed cum
 præcedente, εἴκεν, minus apte congruit.
Clark. Frustra. vid. Var. Lect. et ad α'.
 570. supra 72. 101.

Ver. 502. ἄρκειον,] Male hic Scholiastes;
 αὐταρκείας, ἱκανόν. Non vidit nimirum,
 sententiam esse, ex elegantissima Aposio-
 pesi, comparativam. Νῦν, ἢ ἀπολίσσθαι ἢ

- Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσ-
 'Ημῖν δ' ἔτις τῷδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων, [θαι.
 510 Ἡ αὐτοσχεδὴν μίξαι χεῖράς τε μένος τε.
 Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον, ἢ βιῶναι,
 Ἡ δὴ δὲ σφρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 Ὡδ' αὐτὰς παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσσε.
 515 Ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίων, Περιμήδεος υἱὸν,
 Ἀρχὸν Φωκῆων· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 Ἡγεμόνα πευλῆων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πελυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάρριξε,
 Φυλείδew ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
 520 Τῷ δὲ Μέγῃς ἐπόρυσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὑπαιδα λιάσθη
 Πελυδάμας· καὶ τῷ μὲν ἀπήμβροτεν· ἔ γάρ' Ἀπόλλων
 Εἷα Πάνθε υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·

“ Non certe ad tripudium jubet ire, sed ad pugnam.

“ Nobis itaque nulla hac est sententia, et nullum consilium melius.

510 “ Quam ut cominus misceamus manusque roburque.

“ Melius erit, aut perisse semel, aut vitam-servasse;

“ Quam per-longum-tempus paulatim-consumi in gravi pugna,

“ Ita inultos ad naves, a viris deterioribus.”

Sic fatus, incitavit robur et animum uniuscujusque.

515 Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,

Ducem Phocensium: Ajax autem interfecit Laodamanta,

Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:

Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,

Phylidæ [Megetis] socium, magnanimorum ducem Epeiorum. [declinavit

520 In Polydamanta vero Meges irrumpit, simul-ac-hoc-vidisset; at in-obliquum se

Polydamas; et ab eo quidem aberravit Meges: Non enim Apollo

Sinebat Panthi filium inter primos-pugnatores domari:

510 αὐτοσχεδῆ] Edd. vett. 515. ἀνδράσιν] A. 2. 3. J. 516 Φωκῆων] MS.

αὐθῆναι, ἄρκιον, ἢ δὴ δὲ σφρεύγεσθαι. Sicuti
 infra, ver. 511. 512.

Ver. 504. Ἡ ἱλπίσθ', — Ἐμβαδὸν ἱξίσ-
 θαι] Virgil.

Fidite ne pedibus; ferro rumpenda per hostes
 Est via. — Æn. X. 372.

Ver. 505. Ἐμβαδὸν] Vide supra ad ζ.
 434.

Ver. 507. ὅς δὴ] Qui plane —. Vide
 supra ad ζ. 433. 504. et ad β'. 158.

Ver. 508. μάχεσθαι.] Al. μάχηνδ.

Ver. 510. αὐτοσχεδὴν] Ita Cod. Har-
 leianus. Atque ita alibi Homerus. Al.
 αὐτοσχεδῆ. Clark. Αὐτοσχεδὴν est etiam
 in MS. Lips. Ern.

Ver. 511. Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι]

Ἄλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι

- Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμῃ σῆθος μέσον ἔτασε δεξί·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 525 Τόφρῃ δὲ τῷ ἐπόρυσσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδῶς,
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγένεατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θέρϊδος ἀλκῆς·
 Ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος ἔτασε δεξί,
 Ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
 530 Τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
 Ἰθαγενὲς ἔξ' Ἐφύρης, ποταμῷ ἀπὸ Σελλήεντος.
 Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐφῆτης,
 Ἐς πόλεμον φορέειν, δῆϊων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 Ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῶς ἤρκεσ' ὀλεθρον.
 535 Τῷ δὲ Μέγῃς κόρυθος χαλκῆρεος ἵπποδασείης
 Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἐγχεί' ὀξυόεντι,
 Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῷ· πᾶς δὲ χαμᾶζε

Sed Meges Cræsmi pectus medium vulneravit hasta;

Fragoremque is edidit cadens, Megesque ei ab humeris arma detrahebat.

525 Interea autem Megeti insiliit Dolops, hasta-pugnandi peritus,

Lampetides, quem Lampus genuit præstantissimus virorum

Laomedontides, peritum strenuæ pugnae:

Hic Dolops tunc Phylidæ [Megetis] medium scutum percussit hasta,

Cominus impetu-facto; densus autem tuitus est thorax,

50 Quem utique ferebat cavitates-firmiter-coniunctas-habentem; quem quondam

Attulit ex Ephyre, fluvio a Selleente:

[Phyleus

Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes,

In pugnam ferendum, adversus hostes munimen.

Qui ei et tunc filii a corpore defendit perniciem.

535 Dolopi autem, Meges galeæ areæ equinis-setis densæ

Ceni-basin extremam percussit hasta acuta,

Abrupitque equinum conum ejus: ita ut totus-conus humi

524 δέπησεν] Id. mox τεύχεα δ' ἀπ' ὤμων. 526 φέρτατον υἱόν] Id. sed Gl.
 adscr. γρ. ἀνδρῶν. 537 Ἀμφ' ἵππ.] MS.

524 δέπησεν] — Sophoc. Aj. 480. producat; et ὅς ver. 534. vide supra ad
 Ver. 515. ὅς ἀπ' ὤμων χεῖροτέροισιν.] Al. α'. 51. n. 8. 10.
 525 δέπησεν] — Ver. 554. ἤρκεσ' Al. ἤρκει.
 Ver. 525. et 528. οὐτασι] Vide supra ad
 Ver. 524. Δέπησεν] Vide supra ad v. 181.
 Ver. 526. φέρτατος] Cod. Harleian.
 Ver. 532. γὰρ οἱ] Qua ratione, γὰρ, hic
 Ver. 532. γὰρ οἱ] Qua ratione, γὰρ, hic
 VOL. II. U

- Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοῖνικι φαεινός.
 Ἔως ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
 540 Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ.
 Στῇ δ' εὐράξ σὺν δεξιῇ λαδῶν, βάλε δ' ὤμον ὀπισθεῖν.
 Αἰχμὴ δὲ σέροιο διέσσυτο μαιμῶσα,
 Πρόσσω ἰεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηγὴς ἐλίασθη.
 Τῷ μὲν εἰσιάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 545 Συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
 Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνέμιπτεν
 Ἰφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῆς
 Βόσκ' ἐν Περκῶτῃ, δῆϊον ἀπονόσφιν ἐόντων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 550 Ἀψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·

Deciderit in pulvere, recens puniceo-colore fulgens.

Dum hoc modo Meges cum Dolope pugnabat praestans, et adhuc sperabat vic-

- 540 Interim Megeti Menelaus Mavortius venit adjutor; [toriam.
 Stetitque Dolopi a-latere cum hasta, latens; percussitque humerum a tergo;
 Cuspis vero pectus transegit rapido-impetu-acta,
 Ulterius tendens: is autem pronus prolapsus est.
 Tum illi quidem irruerunt, aerea arma ab humeris
 545 Detracturi: Hector vero cognatos adhortabatur
 Omnes valde; primum autem Hicetaonidem increpabat
 Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves
 Pascebat in Percota, hostibus procul absentibus:
 Sed postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actae;
 550 Reversus ad Ilium est, excellebatque inter Trojanos;

559 ἔλπει] F. non male. 544 τῷ μὲν καὶ εἰσι.] MS. 545 κέλευσε] Id. R.
 546 Ἰκεταονίδην] A. 1. Ibid. ἐνέμιπτεν] T.

τῷ αἵματι, absurde dictum est. Nam, ut recte notavit Domina Dacier, nondum vulneratus erat Dolops. Sed nescio an forte scripserit Scholiastes, ἰσχυρῶς τῷ βάμ-
 ματι. Clark. Verba haec ultima sapiunt imperitum glossatorem, qui haec scholio veteri et bono addidit. Schol. MS. Lips. totidem verbis habet priorem scholii partem, nisi quod pro βεβαμμένος est λαμ-
 πυνόμενος, et nihil praeterea, unde haud dubie ductum est scholion Pseudo-didymi. Ern.

Ver. 539. Ἔως ὃ] Pronunciabatur rap-
 tim legentibus, ac si scriptum fuisset ὥς, vel ὥστε, vel ὥσα. Simili fere ratione, ac

qua ex ἄλλοα fit ἄλλα. v. 707. Clark. Eadem notula est ad α'. 193. Raptim haec pronunciari et ὥς in unam syllabam contrahi posse intelligo: sed non ita ex o fiet syllaba longa. Quid si produci dica-
 mus e conjunctione cum τῷ, in quo litera τ pronunciando duplicari potest. α'. 193. pariter est ὥς ὁ ταῦτα. Ern.

Ver. 540. Τόφρα δὲ] Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad γ'. 160. Barnesius, edidit Τοφράδῃ et τὰ "Δι," inquit, παρίλ-
 πα. Quod est ineptissimum.

Ver. 542. μαιμῶσα.] Vide supra ad ver. 317.

Ver. 543. ἄρα] Ut fit.

- Ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 Τόν ῥ' Ἐκτωρ ἐνέμιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὕτω δὲ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; εἰ δὲ νύ σοί περ
 Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιῦ κταμένοιο;
 555 Οὐχ' ὄραας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπασιν;
 Ἄλλ' ἔπευ· εἰ γὰρ ἔτ' ἐσὶν ἀποσαδὸν Ἀργείοισι
 Μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ κατ' ἀκρῆς
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
 Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 560 Ἀργεῖες δ' ἄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσέ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἀλλήλας τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλείονες σόοι, ἢ ἐπέφανται·

Habitabatque juxta Priamum; isque eum honorabat aequae ac filios:

Hunc Hector jam increpabat, verbaque fecit, dixitque;

"Itane vero, Melanippe, remisse-agemus? nec vel tibi

"Movetur-cura tuum cor, ob consobrinum occisum?"

555 "Nonne vides, ut Dolopis circum arma hi occupentur?"

"Sed sequere: Non enim amplius licet eminus cum Argivis

"Pugnare, priusquam vel occiderimus eos, vel illi a culmine

"Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives."

Sic fatus, ipse quidem praibat; ille vero simul sequebatur, deo-par vir.

560 Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax;

"O amici, viri estote, et pudorem habete in animo;

"Et alius alium verecundantes-observate, per acres pugnas:

"Verecundantium quippe virorum plures salvi, quam occisi sunt;

Ibid. ἐνέμιπτεν] MS. F. A. J. eodemque modo v. 552. 551 Παρὰ] MS.

552 ὀνόμαζε] Id. male. 556 Ἀργείοισιν] F. male.

Ver. 544. Τῷ] Menelaus et Meges.

Ver. 545. κέλευσε] Al. κέλευσε. Sed multo rectius hic dicitur, κέλευσε. Vide supra ad γ'. 84.

Ver. 546. et 552. ἐνέμιπτεν.] Ita edidit Barnesius ex MS. Recte. Al. ἐνέμισπεν. Clark. MS. edd. F. A. J. ἐνέμισπεν, quod nihil est aliud, quam ἐνέμιπτεν, et ipsum quoque rectum est. Nam et π'. 626. ubi vulgo editur ἐνέμιπτεν, MS. noster et edd. F. A. 1. R. pariter habent ἐνέμισπεν, et Suidas habet ἐνέμισπεν, ἱκανολόγησιν, quod ad h. l. spectare videtur. Producitur syllaba duplicanda consona in pronunciando. Ἐνέμισπεν supra restitutum Homero Il. γ'. 437. Ern.

Ver. 552. Τόν ῥ'.] Hunc, inquam. Refertur nimirum ad ver. 546.

Ver. 553. Οὕτω δὲ.] Sic tunc vero, quaso —? Vide supra ad γ'. 433.

Ver. 554. ἀνεψιῦ] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 557. κατ' ἀκρῆς] Al. κατὰ κρῆς. Virgil.

— ruit alto a culmine Troja. Aen. II. 290. *

— sternitque a culmine Trojam. Ibid. 603.

Ver. 558. κτάσθαι] Al. κτᾶσθαι quod est Ionicum κτῆσθαι, possidere. Κτᾶσθαι, ex κτᾶσμαι, vocalem ᾱ habet productam; Κτᾶσθαι, ex κτᾶσμαι, vocalem ᾱ corripit,

- Φευγόντων δ' ἔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, ἔτε τις ἀλκή.
 565 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
 'Εν θυμῷ δὲ βάλλοντο ἔπος· φράζαντο δὲ νῆας
 "Ερκεῖ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.
 'Αντίλοχον δ' ὠτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 'Αντίλοχ', ἔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος 'Αχαιῶν,
 570 Οὔτε ποσὶν δάσσω, ἔτ' ἄλκιμος, ὥς σὺ, μάχεσθαι
 Εἵτινά πε Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλῃσθα.
 "Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθουνεν·
 'Εκ δ' ἔδοξε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δαδὶ φαεινῷ,
 'Αμφὶ ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρώες κεκάδοντο,
 575 'Ανδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἦκεν,

"Fugientium vero neque gloria exurgit, nec ullum auxilium."

565 Sic dixit: Illi vero etiam per-se arcere hostem prompto-erant-animo;

Mente autem reponabant verbum; muniebantque naves

Muro aheneo: In eos autem Jupiter Trojanos excitabat.

Antilochum autem impellebat pugna strenuus Menelaus;

"Antiloche, nemo te junior est alius Achivorum,

570 "Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu, ad pugnandum:

"Aggredere, si qua aliquem Troium exiliens virum percutere-possis."

Sic fatus, ipse quidem rursus recessit, hunc quum incitaverat:

Exiit igitur Antilochus extra primos-pugnatores, et jaculatus est hasta fulgenti.

Circum se spectans: Trojani autem recesserunt,

575 Viro jaculante: is vero non irritum telum emisit,

566 'Εν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο] MS. 267. ἔρχετο] MS. male. Videtur esse e glossa, nam ἔρκος χαλκ. fit ἔρχετο προβαλλόμενος, ut opinor, non ἀσπίς, ut habent scholia. 570 ποσὶ] MS. 574 Τρώες κεκάδοντο] Id. vid. not. 575 ἀκοντίσαντος] MS. ut et Eust. in Comm.

et solummodo Consonantium positione syllabam producit. Vide quæ supra de πῶντι, τῶντι· πῶντι, τῶντι et de similibus dicta sunt; ad v. 192.

Ver. 564. ὄρνυται.] Vide supra ad γ. 260.

Ver. 567. "Ερκεῖ χαλκείῳ." Schol. τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 568. βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.] Al. μέγας Τελαμῶνιος Αἴας. Minus recte hoc in loco, ex ver. 560. supra. Quod enim sequitur, ver. 572. — ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, de Menelao aptius quam de Ajace dictum.

Ver. 571. Εἵτινά — βάλῃσθα.] Al. βάλισθα. Habet autem et πῶντι et vim peculiarem Aposiopesis ista; O, siquem —;

Gauderem, siquem —; Aggredere, siquem —; Σκόπει, εἵτινα —. Innuit autem Hectorem; sicuti supra, ver. 458. et alibi.

Ver. 573. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 574. ὑπὸ δὲ Τρώες κεκάδοντο.] Eustath. ad h. l. Οἱ δὲ δεινὰ, ὥς καὶ ἐν ἄλλοις κεῖται, κεκάδοντο ἄνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἦκεν. Atqui sic nunc est in vulgatis omnibus. Videtur ergo Eustathius in textu suo aliud quid habuisse, nisi ad interpunctionem pertinet, ut alii ὑπὸ cum ἄνδρὸς ἀκοντίσαντος junxerint, nec interpunxerint post κεκάδοντο, ut interpretatur Schol. Lips. διεχωρίσθησαν ὑπ' ἄνδρὸς

- 'Αλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
 Δέπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 'Αντίλοχος δ' ἐπόρσε, κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 580 Βλημένῳ αἵξῃ, τὸν τ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα
 Θηρητῆρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 "Ὡς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' 'Αντίλοχος μενεχάρμης,
 Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' ἔλαθεν 'Εκτορα δῖον,
 "Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θείων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
 585 'Αντίλοχος δ' ἔμεινε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής·
 'Αλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
 "Ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βεκόλον ἀμφὶ βόεσσι,

Sed Hicetaonis filium animosum Melanippum,

Euntem in pugnam percussit pectore ad papillam:

Fragorem vero edidit cadens, et sonitum-dedere arma super ipso:

Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum

580 Vulneratum accurrit, quem e cubili exilientem

Venator assequutus fuerit jaculando, solveritque membra:

Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicosus,

Arma detracturus: Sed non latuit Hectorem nobilem,

Qui ei obuius venit currens per prælium:

585 Antilochus autem non mansit, impiger licet existens bellator:

Sed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit similis,

Quæ canem ubi-interfecerit, vel bubulum circa boves,

578 Vid. not. 579 'Αντίλοχον] A. J. male e v. 568. Ibid. ὅς τ' ἐπὶ νεύρω] MS. 581 ἔτυχε] F. A. J. R. Ibid. βαλὼν ἐλυσε] MS. 585 μείναι] Id.

κεκοντίσαντος. MS. Lips habet κεκάδοντο, quod esset, vel clamore vel strepitu armorum irruentem excipiebant, de quo κέλαρος est apud Homerum: et κελάρω, κελάρωμα pro κελάρω, ἵομαι dici posse arguit nomen fluvii Κελάδων apud Callimachum et alios. Sed vitium scripturæ videtur esse. Ern.

Ver. 577. Νισσόμενον] Al. Νισόμενον.

Ver. 578. Δέπησεν δὲ] Vide supra ad v. 181.

Ibid. ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.] Cod. Harleian. a Th. Bentleio collatus, τὸν δὲ σκίτος ὅσος κάλυψε. Clark. Ita etiam MS. Lips. nisi quod in extremo melius ἐκά-

λυψεν, cum sequens versus incipiat a vocali. Ern.

Ver. 579. κύων ὥς.] Al. λέων ὥς. Minus recte.

Ibid. ὅς τ'.] Qui utique —. Similemque habent vim ista τὸν τ' et ὅς τε, ver. 580. et 587.

Ver. 584. "Ὅς ῥά] Qui proinde —; Qui, ut expectandum erat.

Ver. 586. 'Αλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε] Al. 'Αλλὰ παρήτρесе.

Ver. 587. κύνα κτείνας, ἢ βεκόλον, — Φεύγει, πρὶν περ] Virgil.

Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur, Continuo in montes sese avius abdidit altos Occiso pastore lupus magnove juvenco,

- Φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀολισθήμεναι ἀνδρῶν.
 "Ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἑκτωρ
 590 Ἥχῃ δεσπεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο·
 Στῇ δὲ μετασρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔδνος ἐταίρων.
 Τρῶες δὲ, λείουσιν εὐκότες ὠμοφάγοισι,
 Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
 "Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, δέλγε δὲ θυμὸν
 595 Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τὲς δ' ὀρόθυεν.
 Ἑκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβέλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι δεσπιδάες πῦρ
 Ἐμβάλλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἄρῃν
 Πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 600 Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.

Fugit, antequam multitudo congregetur virorum:

Sic fugit Nestorides; in eum vero Trojanique et Hector,

590 Clamore cum ingenti, tela luctuosa fundebant:

Stetit tamen conversus, postquam venit ad agmen sociorum.

Trojani autem, leonibus similes cruda-vorantibus,

In naves ruebant; Jovisque perficiebant mandata;

Qui eis semper excitabat robur magnum, debilitabatque animos

595 Argivorum, et gloriam auferebat: horum vero excitabat animos.

Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere

Priamidæ, ut navibus recurvis immane-ardentem ignem

Injiceret indefessum; Thetidisque enormem supplicationem

Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,

600 Navis ardentis splendorem oculis ut-videret.

586 ἀλλὰ παρτίτρεσι] Id. vitiose. 594 "Ὁ σφισιν] F. R. A. J. 596 θυμὸν βέλετο] MS.

Conscius audacis facti; caudamque remulcens
 Subjecti pavitanti utero, sylvasque petivit:
 Haud secus — *Æn.* XI. 809.

Ver. 592. Τρῶες δὲ,] Qua ratione, δὲ, hic producat; item, γὰρ, ver. 596. 610. 613. et ἔπειτα, ver. 615. et δύνατο, ver. 617. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæterum Cod. *Harleian.* hic habet, Τρῶες δ' αὖ.

Ver. 594. "Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα,] Vide supra ad γ'. 44.

Ibid. δέλγε] ἰχθύων· Schol. inedita in Cod. *Harleiano.*

Ver. 597. 598. 604. Πριαμίδῃ, — ἀκά-

ματον, — Πριαμίδῃ,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 599. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὲ τῷ] Nam et eo videlicet tempore —. Vide supra ad ζ'. 435.

Ibid. παλῖωξιν] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 604. μεμαῶτα] Vide supra ad γ'. 46.

Ver. 605. ἢ ὀλοὸν πῦρ] *Tanaq. Faber* Notis ad *Longini* §. 9. scribendum contendit, ἢ ὀλοὸν πῦρ, qua ratione ignis, etc. Alioquin enim, quis (inquit) stare poterit quod sequitur, ἀφλοισμὸς δὲ —? Nemp

- Ἐκ γὰρ δὲ τῷ ἔμελλε παλῖωξιν παρὰ νηῶν
 Θησέμεναι Τρῶων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἑκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 605 Μαίνεται δ', ὥς ὅτ' Ἀρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
 Οὔρεσι μαίνεται, βαδέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
 Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ σόμα γίνεται, τὰ δὲ οἱ ὅσσε
 Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον προτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 610 Ἑκτορος· αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰδέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῆνον ἔοντα
 Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνδάδιος γὰρ ἔμελλεν
 Ἔσσεσθ'· ἥδη γὰρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἥμαρ

Ex illo enim tempore erat iterum-in-fugam a navibus

Conjecturus Trojanos, Danaisque gloriam præbiturus.

Hæc cogitans, naves in cavas suscitabat

Hectorem Priamidem, perquam ardentem etiam per se.

605 Furebat autem is, veluti cum Mars hastam-vibrans, vel perniciosus ignis

In montibus furit, profundæ in densis-recessibus sylvæ:

Spumaque circum os oriebatur, eique oculi

Fulgebant torvis sub superciliis: circum autem cassis

Horrendum tempora quassabatur pugnantis

610 Hectoris: Ipse enim ei ab æthere erat auxiliator

Jupiter, qui eum plures inter viros solum existentem

Honorabat, gloriaque-extollebat: Brevis enim ævi erat

Futurus: jam enim in eum urgebat fatalem diem

602 ὀρέξιν] F. A. J. quod prætulim, quia præcedit Θησέμεναι. 605 ὅτ' Ἀρης] MS. 606 ἐν τάρφῃ] Id. F.

istud, ἀφλοισμὸς δὲ —, syntaxi admodum inficeta retulit vir eruditus ad Martem, quod ab Homero dictum est de Hectore.

Ver. 606. Οὔρεσι — τάρφεσιν] *Al.* τάρφῃσιν a τάρφῃς vel τάρφῃς. Ut ἔρεα nimirum, adjecto epitheto, dicantur τάρφῃς, syntaxi valde perplexa et inconcinna.

Ibid. ὕλης.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 607. τὰ δὲ οἱ ὅσσε Λαμπέσθην] Virgil.

— stant lumina flamma. *Æn.* VI. 300.

— totoque ardentis ab ore Scintillæ abstant; oculis micat acris ignis. *Æn.* XII. 102.

Ver. 610. ἀμύντωρ] Gloss. MS. Lips. adscripsit κακὸς ἄνθρωπος. Cæterum hic versus cum quatuor sequentibus repudiatur olim a nonnullis, non gravibus de causis, quas cum responsionibus exhibet excerptum e Schol. MS. Cod. Voss. apud Cl. Valkenarium ad Ammon. p. 245. quod totidem verbis est in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 615. ἐπώρνευε — βίηφι.] Cod. *Harleian.* a Th. Bentleio collatus, ἐπώρνευε — δαμῆναι. Exponuntque Scholia ibidem inedita, ἡτοιμάζειν.

Ver. 615. Καὶ ῥ' ἔπειτα ῥῆξαι] Ita Cod. *Harleian.* et hic, et alias sæpius. *Al.* ἔπειτα. Cæterum conjuncta sunt hæc cum præcedente ver. 605. Μαίνεται — καὶ ῥ'

- Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
 615 Καί ῥ' ἔδειε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 Ἥ δὲ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα.
 Ἀλλ' ἐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μαλά περ μενεαίνων.
 Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥ τε πέτρῃ
 Ἥλιβατος, μεγάλη, πολλῆς ἀλὸς ἐγγὺς ἔσσα.
 620 Ἦτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κελευθα,
 Κύματά τε τροφόντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν.
 Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, ἐδὲ φέβοντο.

Pallas Minerva sub Pelidae viribus.

- 615 Et sane volebat Hector perrumpere ordines virorum, tentans,
 Quacunque plurimam turbam videret, et arma optima:
 Sed ne sic quidem poterat perrumpere, valde licet ardens:
 Sustinebant enim quadratis-ordinibus conferti, veluti petra
 Excelsa, magna, canum mare prope existens;
 620 Quæ sustinet stridorum ventorum vehementes incursiones.
 Undasque ingentes, quæ illiduntur in ipsam:
 Sic Danaï Trojanos sustinebant firmiter, neque fugiebant.

614 [ῥπα] MS. 615 [ἔδειε] Edd. vett. 621 αὐτῇ] A. J. T.

ἔδειε ῥῆξαι. — Ut quod de Jove ac Minerva insertum est, tanquam in Parenthesi scilicet inclusum intelligatur. Clark. Bene e MS. Harl. receptum ἔδειε. quod est etiam in MS. Lips. Ern.

Ver. 618. Ἴσχον — ἥ τε πέτρῃ] Virgil.

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;
 Ut pelagi rupes, magno veniente fragore
 Quæ sese, multis circumlatrantibus undis,
 Mole tenet; scopuli nequicquam et spumæ circum
 Saxa fremunt, laterique illisa refunditur alga.
 Æn. VII. 586.

Ille, velut rupes vastum quæ prodit in aquor,
 Obvia ventorum furis, expositaque ponto,
 Vim cunctam atque minas perfert cœlique marisque,
 Ipsa immota manens. — Æn. X. 693.

Haud secus ac moles, quam magno murmure fluctus
 Oppugnant; manet illa, suoque est pondere tuta.
 Ovid. Metam. IX. 39.

Ver. 620. Ἦτε] Quæ utique.

Ver. 621. τροφόντα] Al. τροφόντα.

Ibid. Προσερεύγεται αὐτήν] Al. αὐτῇ et ἀκτῇ et ἀκτῇ.

— ὥς ὅτι κύμα
 Ἀκτῇ ἐφ' ἑφελῇ, ὅτι κύμα νέος ἔλθων
 Προσέρχεται σκοπιῇ. — β. 594

Ver. 624. ὥς ὅτι κύμα — ὑπ' ἐκ Δανα-
 τοιο φέρονται] Ὁ δὲ Ὁμήρος τῶς; — Ἐν
 "δ' ἐπεί, ὥς ὅτι κύμα — ὑπ' ἐκ Δανατοιο
 "φέρονται." Εἰσερχομένη καὶ ὁ Ἀργεὺς το
 αὐτοῦ τῆς μετενεγκμένης, — "ὀλίγον δὲ διὰ ζυ-
 "λον αὐτὸ ἐρύκει." πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ
 γλαφυρὸν ἐποίησεν, ἀντὶ φοβέου' ἐτι δὲ παρῶ-
 ρισ τὸν κινδύνον, εἰπὼν — "ἐρύκει." — Ὁ δὲ
 Πηλεΐδης [Ὁμήρος] ἔρχεται παρῶρ' αὐτῷ το
 δεινόν, ἀλλὰ τῶς αὐτῷ καὶ μονονυχὶ κατὰ πᾶν
 κύμα πολλάκις ἀπολλυμένους εἰκονογραφεῖ
 καὶ μὴν τῶς προδίδουσι, ἀσυνδίτῃ; ἔσας, συν-
 αναγκάσας παρὰ φύσιν, καὶ εἰς ἀλλήλους
 συμβιασάμενος, "ὑπ' ἐκ Δανατοιο," πᾶν μὲν
 συνεπιπτόντι πᾶσι τὸ ἔπος ὁμοίως ἐβασί-
 μωσεν τῇ δὲ τῇ ἔπερ συνδίδει, τὸ πᾶθος
 ἀκρῶς ἀπεπλάσαστο, καὶ μονονυχὶ ἐνετύπωσε
 τῇ λέξει τῇ κινδύνον τὸ ἴδιωμα, "ὑπ' ἐκ Δανά-
 τοιο φέρονται." Longinus, §. 10. Sed
 et pedes dactyllici in istis sex versibus
 (Αὐτὰρ ὁ λαμπρόμενος — Δανάτοιο φέρονται,
 ver. 625—628.) quam numerose et volu-
 biliter vim impetumque depingant tum

- Αὐτὰρ ὁ λαμπρόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνδορ' ὀμίλῳ.
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα δοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
 625 Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοστρεφές, ἥ δέ τε πᾶσα
 Ἀχὴν ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 Ἰσὶν ἐμβρέμεται· τρομέεσι δέ τε φρένα ναῦται
 Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ Δανάτοιο φέρονται.
 Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν.
 630 Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τε λέων ὀλοόφρων βεσὶν ἐπελθὼν,
 Αἰ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται

At Hector fulgens igne undique, insiliit turbæ:

Irruit autem, veluti cum unda velocem in navem illiserit

- 625 Impetuous e nubibus ventis-aucta, navis autem tota
 Spuma cooperta est, ventique vehemens flatus
 In velo fremit: trepidantque animo nautæ
 Timentes; parvulo enim spatio a morte distantes subvehuntur:
 Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.

630 At Hector, tanquam leo infestus bobus superveniens,
 Quæ in irriguo-loco paludis magnæ pascuntur

622 Οὐδ' ἐφίβοντο] MS. 627 [ἔπει] F. A. 1. Ibid. δὲ φρένα] F.

Hectoris tum procellæ ingruentis, non in-
 dignum observatu: Vide supra ad γ'.
 765. Virgil.

— stridens Aquilone procella
 Velum adversa forit, fluctusque ad sidera tollit:
 Franguntur remi; tum prora avertit, et undis
 Dat latus; insequitur cumulo præruptus aquæ
 mons.
 Hi summo in fluctu pendent, his unda dehis-
 cens
 Terram inter fluctus aperit. —
 Æn. I. 106.

Pulcherrima et hæc: "Veruntamen bre-
 "vitas illa Homeri (inquit Tollius, No-
 "tis ad Longini §. 10.) plus mihi habere
 "videtur horrore, dum uno velut contuitu
 "omne periculum oculis subjicitur; At
 "apud Virgilium nimium picta pleraque
 "plus habent elegantia, quam terroris."
 Clark. Emphasis, quam laudat Longi-
 nus in ὑπ' ἐκ, vereor, ut Homero in men-
 tem venerit, cum et aliis locis ὑπ' ἐκ re-
 periat, ut mox v. 700. ubi nulla talis
 emphasis. Satis pulcher est Homerus
 per se, nec opus habet quæsitis emphasi-
 bus et ornamentis, in quibus videndis

plus nimio acuti sunt Rhetores prisci.
 Ern.

Ibid. ἐν νηὶ] Al. ἐν νηὶ.

Ver. 625. ἀνεμοστρεφές,] Al. ἀνεμοστρε-
 φές.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὅγ', — Ἀχαιοὶ — ἐφίβη-
 θεν] De hac elegantissima specie construc-
 tionis, ἀνακλῆσθαι, qua sententia, ab alio
 inchoata exordio, mutata derepente lo-
 quendi ratione, in aliam quasi inopinato
 syntaxin desinit; auctoribus optimis, tum
 Græcis, tum Latinis, non inusitata; vi-
 de supra ad β'. 353. 681. ad γ'. 211. ad
 ζ'. 510. ad κ'. 224. 437. et ad Odyss. μ'.
 73. Οὐκ εὐσύντακτος ἡ — παραβολή, ἀλ-
 λὰ δυσσύντακτος καὶ καινοφανείας. Ἀρξά-
 μενος γὰρ ἀπὸ εὐθείας, "αὐτὰρ ὅγε," — ἐκ
 ἀπέδωκε συνήδως, οἶον, "ὥς ὁ Ἐκτωρ" — ἀλλ'
 ἀνακλῆσθαι πρὸς τῆς Ἀχαιῶν — ἐποίησεν τὴν
 ἀπόδοσιν. — Εἰ δὲ τις εἴποι καὶ ἐπίτηδες τῇ
 τῶν πραγμάτων ἀρετῇ καινότητι τὴν ποιητι-
 κὴν συνεξομοιωθῆναι φράσιν, καὶ δινωθῆναι
 πλὴν τῆ συνήδως, ὥς οἶον ἐνθεσιώντος Ὁμήρου
 μεγαλοπρεπέστερον εἶποι ἂν, ἐκ ἀπροσφυώς.
 Eustath.

- Μυρία, ἐν δέ τε τῇσι νομεύς ἔπω σάφα εἰδώς
Θηρὶ μαχέσασθαι, ἑλικὸς βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
Ἦτοι ὁ μὲν πρῶτησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
635 Αἰὲν ὁμοσιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρέσας
Βῆν' εἶδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν ὥς τότε Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
640 Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακλεΐη·
Τῷ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χεῖρόνος υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἡμὲν πόδας, ἡδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρῶτοις Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τότε Ἑκτορι κῦδος ὑπέτρερον ἐγγυάλιξε·

Innumerae, interque eas sit pastor haud recte gnarus
Cum fera pugnare, camuris-cornibus bovis circa caedem:
Atque hic quidem cum primis aut postremis bobus
635 Usque simul-graditur, leo vero in medias irruens
Bovem vorat, caeteraeque omnes territae-fugiunt: sic tunc Achivi
Divinitus in-fugam-conjecti-sunt ab Hectore et Jove patre
Omnes; Hector autem solum occidit Mycenaeum Periphetem,
Coprei dilectum filium, qui Copreus Eurysthei regis
640 Nuncius ibat ad vim Herculeam:
Hoc utique genitus erat ex patre multo deteriore filius praestantior
Omnigenis virtutibus, et pedibus, et pugnando;
Et prudentia quoque inter primos Mycenaeorum fuit:
Qui tunc Hectori gloriam superiorem praebuit:

631 Εἰαμενῇ] R. Ibid. ἔλεος] MS. 644 ἐγγυάλιξε] A. 2. 3. J. male. 645
'Εν] MS. F. A. J. quod non spreverim, sic et Schol. Pseudo-did. Ibid.
πᾶλτο] MS. male. nam α hoc breve. 646 αὐτῆς] MS. 648 κονάβησιν
περ] MS. vitiose.

Ibid. βυσὶν ἐπὶ λῶν.] Vide ad v. 703.
Ver. 631. Αἱ ῥα τ'] Quae, ut fit, — Quae,
ut solitum est.
Ver. 633. Θηρὶ] Al. Χυρί.
Ver. 634. πρῶτησι καὶ ὑστατίησι] Ὁ δέ,
"καὶ" σύνδισμος, inquit Scholiastes, ἀντὶ τῷ,
"ἡ," διαζευκτικὴ κίται· ὅτι αὐτὸν ἢ τῷ
καὶ πρῶταις ἢ ὑστάταις. Atqui Poëta, o-
pinor, non voluit, "primisve vel ultimis;"
sed, "modo primis, modo ultimis."
Ver. 636. ὃς τότε Ἀχαιοὶ — ἐφόβηθεν]
Virgil.

At Danaum proceres, Agamemnoniaeque pha-
langes
Ut videre virum fulgentiaque arma per umbras;
Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga,
Ceu quondam petiere rates. — Aen. VI. 480.
—— omnis eo terrore, —
—— omnes vertebant terga. —
Aen. VII. 705.

Ver. 639. ἄνακτος] Al. αἰθλῶν. Sicuti
infra, v. 153. Clark. Αἰθλῶν praefert Cl.
Dawesius Misc. Cr. p. 149. Sic et S.
363. Ern.

- 645 Στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἔρκος ἀκόντων·
Τῇ ὄγ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πέσεν ὑπτιος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἑκτωρ δ' ὅξυ νόησε, θείων δέ οἱ ἄγχι παρέσθη,
650 Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγυς ἐταίρων
Κτεῖν· οἱ δ' ἐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρους,
Χραιομεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδεΐδισαν Ἑκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεδον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
Τῶν προτέρων, αὐτὰ δὲ παρὰ κλισίησιν ἔμειναν
Ἀλκίβοιοι, ἐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδώς

645 Conversus enim retro, in scuti extrema-ora offendit,
Quod ipse gestabat, talare munimentum adversus-jacula:
Eo hic impeditus, cecidit supinus; cassis autem
Terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi.
Hector autem cito animadvertit, currensque ei prope astitit,
650 Pectorique hastam infixit, carosque ipsum prope socios
Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licet ob socium,
Opitulari; ipsi enim valde timebant Hectorem nobilem.
Intra ordines autem recesserunt navium, circumque eos sepserunt extremae
Naves, quae propius a mari subductae erant; hostes autem certatim-inseque-
655 Argivi igitur a navibus quidem recesserunt prae necessitate [bantur.
Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt
Conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor

651 ἡδύναντο] F. R. A. J. 652 μάλα δεΐδισαν] MS. 656 τῶν πρῶτων]
MS. at Gl. γρ. προτέρων. 659 Νέτωρ δ' αὐτῇ] Edd. vett. 657 ἐδὲ κτε.] R.
660 Λίσσεσθ' A. 1. perperam. Ibid. τεκείων] F. R. A. 1. Ibid. γυνόμε-
νος] R. 666 τροπᾶσθε] Edd. vett.

Ver. 640. οἴχνεσκε] Ire solebat. Vide
supra ad v. 84.
Ibid. βίη Ἡρακλεΐη] Vide supra ad v.
738.
Ver. 641. πατρὸς πολὺ χεῖρόνος υἱὸς ἀ-
μείνων] Virgil.

—— dignus patriis qui laetior esset
Imperiis, et cui pater haud Mezentius esset.
Aen. VII. 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς,] Al. Παντοίην
ἀρετήν.
Ver. 644. Ὅς ῥα] Qui, ut dixi, ver.
938.

Ver. 645. ὑπ'] Al. ἐν.
Ver. 650. Στήθεϊ] Al. Στήθεσι.
Ver. 653. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν.] Huc
spectat Andromaches illud, apud Euripi-
dem, de marito suo Hectore, ad Mene-
laum:

Ποις δ' ὁ κλεινὸς, ὃς σε πολλάκις δορὶ
Ναύτην ἐθήκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.

Androm. ver. 456.

"Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν" οἱ Ἀχαιοί, —
ὑποσεύλαντες ἑαυτὰς ὑπὸ τὰς νῆας. — ἢ ἐν
ὄψι ἔχοντες, διὰ τὴν ἡτταν, τὰς πρὸς τῷ τεύ-
χει νῆας, αἱ εἰχον κατὰ γὰρ τὴν πρό-
τερον.

- Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
 Νέσῳ αὐτὲ μάλισα Γερήνιος, ἔσρος Ἀχαιῶν,
 660 Λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γενόμενος ἄνδρα ἔκασον·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσέ, καὶ αἰδῶ δέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνδράπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 Παίδων, ἡδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἡδὲ τοκῆων,
 Ἡμὲν ὅτεα ζώεσι, καὶ ὅ κατατεθνήκασι.
 665 Τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γενάζομαι εἰ παρῶντων,
 Ἐσάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τραπᾶσθε φόβονδε.
 ὦς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστω·
 Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥσεν Ἀθήνη
 Θεσπέσιον· μάλα δὲ σφι φῶς γένετ' ἀμφοτέρωθεν,

Et metus; perpetuo enim vociferante, conturbantur invicem:

Nestor autem maxime, Gerenius, custos Achivorum,

660 Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique;

"O amici, viri estote, et cum pudore reveremini animo

"Alios homines; et recordamini quisque

"Filiorum, et uxorum, et possessionis, et parentum,

"Sicuti vivunt, et sicuti mortui sunt.

665 "Hos per hic ego supplico, non praesentes,

"Ut stetis fortiter; neque, quæso, vertamini in fugam."

Sic fatus, accendit robur et animum cujusque:

Illis autem, ab oculis nubem caliginis submovit Minerva

Divinitus-immissam; valdeque ipsis lux coorta est utrinque,

669 σφιν φῶς] F. A. J. male, nisi φῶς pronunciando contrahatur. 670
 πρὸ νηῶν] MS. manu sec. sed Gl. γρ. πάρ. male. nam deberet sequi νηυσί·

"περὶ δ' ἔσχετον ἀκραι νῆες, ὅσαι πρῶται εἰ-
 "ρύατο,"—ἵνα κατὰ νότον μὲν ἔχουσιν τὰς ἐν
 θαλάσσει πρῶτας, πρὸ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῇ
 τείχεϊ προτέρας. Eustath.

Ver. 654. τοὶ δ' ἐπὶ χύντο.] Ad naves
 ruebant Achivi fugientes. Vel; eos cer-
 tatim insequabantur Trojani. Pro poste-
 riori sententia facit quod sequitur, Ἀργείων
 δὲ —

Ver. 657. οὐδ' ἐκίδασθιν] Al. ἐκὶ κίδα-
 σθιν.

Ver. 659. Νέσῳ αὐτὲ μάλισα] Ita Bar-
 nesius ex MSS. tribus; et ex ver. 370. su-
 pra. Al. Νέσῳ δ' αὐτὲ μάλισα. Clark.
 Δ' abest etiam MS. Lips.

Ver. 660. τοκῆων] Al. τικῆων.

Ver. 661. ἀνέρες ἐσέ, — μνήσασθε — ἀλό-
 χων, — ἡδὲ τοκῆων,] Virgil.

Utro animos tollit dietis, atque increpat ultro:—
 In manibus Mars ipse, viri; nunc conjugis esto
 Quisque suae tectique memor, nunc magna refer-
 to

Facta, patrum laudes. — Aen. X. 278.

Ver. 664. ζώεσι, — κατατεθνήκασι.] Vide
 supra ad v. 736. et ad α'. 37.

Ver. 666. τραπᾶσθε.] Ita Cod. Harleian.
 a Th. Bentleio collatus. Quod et Home-
 ro usitatus. Al. τροπᾶσθε, et τροπᾶσθαι
 Clark. Consentit Harleiano MS. Lips. a
 τροπᾶσθαι est π'. 95. Ern.

Ver. 668. νέφος ἀχλύος ὥσεν Ἀθήνη]
 Nempe Nestoris prudentia, et praesens
 consilium, Achivis terrorem nonnihil im-
 minuerat. Vide supra ad α'. 194. et ad
 β'. 169. et ad δ'. 92.

Ver. 671. ἰφράσαντο.] Editorum non-

- 670 Ἡμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοῖα πτολέμοιο.
 Ἑκτορα δ' ἐφράσαντο βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἑταίρους,
 Ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέσασαν, ἐδ' ἐμάχοντο,
 Ἡδ' ὅσοι πάρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο δοῆσιν·
 Οὐδ' ἄρ' ἐτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 675 Ἐσάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέσασαν υἱὲς Ἀχαιῶν·
 Ἄλλ' ὅγε νηῶν ἱκρί' ἐπώχετο, μακρὰ βιβιάσθων,
 Νώμα δὲ ξυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
 Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
 ὦς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
 680 Ὅστ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους,
 Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα πρὸτὶ ἄστρ' ἀνέει,

670 Et ex parte navium, et ex parte omnibus aequae-gravis praelii.

Hectorem autem conspexerunt pugna strenuum, et socios,

Tum quotquot a tergo abstiterant, neque pugnabant,

Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:

Neque vero amplius Ajaci magnanimo placuit mente

675 Stare, ubi alii consistebant filii Achivorum:

Sed hic navium tabulata obibat, magnis passibus gradiens,

Versabatque contum magnum navalem in manibus,

Compactum clavis-ferreis, duorum-et-viginti-cubitorum.

Ut vero quum vir equis desultoriis-uti peritus,

680 Qui, postquam ex multis quatuor selegit equos,

Agitans ex campo magnam ad urbem incitat,

673 totus versus abest MS. 675 Ἐφίεσαν] A. 2. 3. J. T. 679 ὥδ' ἔτ'·
 A. 2. 3. J. Ibid. κελητίζειν] MS. 681 δῖηται] MS.

nulli, ἰφράσαντο. Quod ferri non potest.
 Vide supra ad α'. 140. et ad v. 1. Clark.
 MS. Lips. et edd. vett. omnes ἰφράσαντο,
 sola, quod sciam, Schreveliana ἰφοράσαντο,
 vitio operarum. Ern.

Ibid. βοὴν ἀγαθὸν,] Vide supra ad β'.
 408.

Ver. 674. Αἴαντι.] Qua ratione, Αἴαντι,
 hic ultimam producat; item μάλα, ver.
 695. vide supra ad α'. 51.

Ver. 675. ἀφέσασαν] Ita Eustathius, et
 in contextu et in commentario; Ita et
 Cod. Harleianus: sicuti supra, ver. 672.
 Al. ἰφίεσαν. Clark. Immo sic edd. vett.
 et MS. Lips.

Ver. 680. Ὅστ',] Eustathius; Τὸ δὲ, "ὅς
 "τε," — ἀντὶ τῆς, "ἔστος." — ἄλλως γὰρ,
 ἢ ἐκ συντάκτος ἢ παραβολῆς. Sed omnino

erravit vir eruditus. Neque enim ullo
 pacto fert linguae graecae ratio, ut ὅς τε in-
 telligatur ἔστος. Et praeterea usitatissima
 est Homero, atque etiam concinnior, is-
 tiusmodi syntaxis; ὦς δ' ὅτε —. Ut re-
 ticeatur scilicet elegantissime id, quod
 languidius ita supplere possis: "Sicuti
 "fit, quum —," vel, "Sicuti res se habet,
 "quum:" vel, (quod hoc in loco optime
 congruit,) "Sicuti quum ostendit se homo
 "peritus —, qui," etc.

Ibid. συναγείρεται] Τὸ δὲ χωρὶς τῆς γ'
 γραφῆς, Ὀμηρικόν, παρὰ τῇ χρήσει, καὶ τῷ
 λόγῳ πάντῃ συνᾶδον ἐπεικώς. Τὸ γὰρ "συν-
 "αίρεται," μᾶλλον προσεχῶς σημαίνει τὸ
 "συνάγειν καὶ συναρμολύειν." Καὶ ἐν ἄλλοις,
 "Σὺν δ' ἤμεν ἱμάσι," (π'. 499.) — συνήγα-
 γι τὸς ἵππους. Porphyr. Quæst. Homeric. 8.

- Λαοφόρον κατ' ὁδὸν, πολέες τέ ε' θήσαντο
 Ἄνδρες, ἡδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται.
 685 Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν
 Φοῖτα, μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δὲ οἱ αἰδέει' ἴκανε.
 Αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοάων Δαναοῖσι κέλευε,
 Νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῃ πύκα θυρηκτάων.
 690 Ἄλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶψαν
 Ἐθνος ἐφορμάται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων.
 Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δαλιχοδείρων.
 Ὡς Ἐκτωρ ἴδυσεν νεὸς κυανοπράοιο
 Ἀντίος αἰέας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὀπισθε
 695 Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
 Αὐτὶς δὲ δεξιμεία μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.

Publicam per viam, multique eum admirantes-spectant
 Viri et mulieres; ipse autem firmiter sine-lapsu assidue
 Subsiliens, alias in alium alternat; illique interim volant:
 685 Sic Ajax multa velocium tabulata-excelsa-in-puppibus navium
 Obibat, magnis-passibus gradiens; voxque ejus ad aethera perveniebat.
 Semper enim terribiliter clamans Danaos hortabatur
 Navesque et tentoria defendere. At neque Hector
 Manebat in Trojanorum turba bene armatorum:
 690 Sed sicut avium volucrum aquila fulva
 Gentem invadit, fluvium juxta pascentium,
 Anserum, vel gruam, vel cygnorum longa-colla-habentium;
 Sic Hector impetu ferebatur-recta in navem prora-cæruleam,
 Prorsum prorumpens; eumque Jupiter impellebat a tergo
 695 Manu valde magna, concitabatque populum una-cum ipso.
 Iterum vero acris pugna ad naves commissa est:

682 δι' ἐθήσαντο] F. A. J. 688 ἀμυνέμεν] MS. 691 παραπράοιο] R.
 uno verbo. 692 δαλιχοδ.] MS. 694 ὤσεν] MS. F. A. J.

Clark. Similia Schol. MS. Lips. οἱ δὲ συν-
 αἰεῖται, ἀντὶ τῆς συζεύξεως, ὥστε, σὺν δ' ἡγεῖν
 ἱμάσι. Ern.

Ver. 681. Σιύας] Cod. Harleian. Σιύσας.
 Ibid. δῶκε,] Al. δῖηται.

Ver. 687. κέλευε,] Vide supra ad v. 84.

Ver. 690. ὀρνίθων—αἰετὸς—Ἐθνος ἐφορ-
 μάται,] Virgil.

quantum
 Chaonias dicunt, aquila veniente, columbas.
 Eclog. IX. 12.

Ver. 691. ποταμὸν] Cod. Harleian. πο-
 ταμῶ.

Ver. 695. νεὸς] Al. νεώς.

Ver. 694. ὤσεν] Al. ὤρσεν. Vide supra
 ad v. 44.

- Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 700 Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῆς, ἀλλ' ὀλέεσθαι.
 Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάσθ,
 Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφίσασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 705 Καλῆς, ἀκυάλης, ἣ Πρωτεσίλαον ἐνείκεν
 Ἐς Τροίην, ἐδ' αὐτὶς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 Τῆ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε
 Δῆκν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· ἐδ' ἄρα τοίγε
 Τόξων αἰκάς ἀμφὶς μένον, ἐδέε' ἀκόντων.
 710 Ἄλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο,

Dixisses certe indefessos et indefatigabiles inter-se
 Occurrere in praelio: tanto cum impetu pugnabant.
 Ac pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem
 700 Non putabant se evasuros e clade, sed perituros:
 Trojanis autem credebatur animus in pectoribus ejusque,
 Naves incensuros esse se, occisurosque herōas Achivos.
 Atque hi quidem his animis instabant sibi invicem.
 Hector autem puppim navis prehendit pontum-transeuntis,
 705 Pulehræ, velocis, quæ Protesilaum advexerat
 Ad Trojam, neque retro reduxit eum in patriam terram:
 Hujus utique pro nave Achivique Trojanique
 Occidebant alii-alios cominus: Neque sane ii
 Sagittarum impetus eminus expectabant, neque jaculorum;
 710 Sed cominus stantes, unum animum habentes,
 Acutis jam securibus et bipennibus pugnabant,

Ibid. ὀπισθεν] MS. utrumque male. 700 φεύξεσθαι] MS. 701 Τρωσὶ]
 Id. male, post ἔλπειτο v. 539.

Ver. 697. ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας] Virgil.

ingentem pugnam. — Martem indomitum. — Æn. II. 438. 440.

Ver. 704. νεὸς ἤψατο] Al. νεώς ἤψατο.

It pronunciareretur scilicet, νῶς ἤψατο.

Ver. 705. Καλῆς,] Vide supra ad β'.
 13.

Ver. 708. οὐδ' ἄρα τοίγε —.] Ὅρα τὴν
 φράσιν τῆς κινδυνώδους ἀκμαίας μάχης· ἣν ἐκ
 ἀν φράσειαν κάλλιον, ὅδ' εἰ πάντες οἱ ῥήτορες
 εἰς ἐν συνελθόντες μελετήσαιεν. Eustath.

Ver. 711. δὴ] Omnino —. Vide autem
 supra, ad ξ'. 435.

Ver. 713. καλῆς,] Vide supra ad β'. 43.
 Ibid. μελάνθητα,] Nigris manubriis in-

- Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα,
 Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 715 Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἐκτὼς δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, ἔχι μεδίει,
 Ἀφλασον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν.
 Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν.
 Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶς ἔδωκε,
 720 Νῆας ἐλεῖν, αἱ δὲ ὕρο θεῶν ἀέκητι μολῆσαι,
 Ἡμῖν πῆματα πολλὰ δέσαν, κακότητι γερόντων.
 Οἳ μ', ἐδέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,
 Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
 Ἄλλ' εἰ δὴ ῥα τότε ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς

Et ensibus magnis, et hastis utrinque-acutis.

Multi vero gladii pulchri, nigri-inditi-manubriis, capulis-magnis,
 Alii quidem e manibus in terram cadebant, alii vero ab humeris

- 715 Virorum pugnantium: fluebatque sanguine terra nigra.
 Hector autem puppim-navis postquam prehenderat, non dimittebat,
 Summam-puppis partem manibus tenens; Trojanis vero inelamabat;
 "Ferte ignem, simulque et ipsi conferti excitate pugnam.

"Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit;

- 720 "Ut naves capiamus, quæ huc diis invitis profectæ,
 "Nobis clades multas intulerunt, ignavia seniorum;
 "Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,
 "Ipsamque detinebant, inhibebantque exercitum.
 "Verum si tum lædebat mentes late-sonans Jupiter

712 ξίφεσι] MS. recte. 714 ἐκ χειρὸς — πέσον] F. A. J. alterum et MS
 utrumque prætulerim. 717 Τρωσὶ δ' ἐκ] Id. 719 ὤμων] R.

diti. Male Barnesius, *nigris illigati va-*
ginis. Quod hic minus convenit. *Clark*.
Μιλάνδρον ξίφος dixit exemplo *Homeri*
Euripides Phœniss. 1098. ubi Schol. in-
 terpretatur *μίλαινα λαβὴν ἔχον, κεραιήν,*
ἢ σιδηρᾶν, nigrum manubrium e cornu
vel ferro, quod nigrum a poetis vocatur.
Ern.

Ver. 714. *χειρῶν*] *Cod. Harleian.* *χει-*
ρός. *Clark.* Vide Var. Lect.

Ver. 716. "Ἐκτὼς δὲ πρύμνηθεν —. Οἴσετε
 πῦρ.] *Virgil.*

Classem, quæ lateri castrorum adjuncta latebat,
 Aggeribus septam circum et fluvialibus undis,

Invadit; sociosque incendia poscit ovantes;
 Atque manum pinu flagranti fervidus implet.
Æn. IX. 69.

Ibid. μεδίει.] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 717. ἐκέλευεν.] Vide supra ad v. 81.

Ver. 718. Οἴσετε.] *Cod. Harleian.* Οἴ-

σατε.

Ibid. ὄρνυτ'] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 719. πάντων — ἄξιον] Πάντων τῶν
 πολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἄξιον ἀμοιβῆν. *Schol.*
Vulg. Ἀντάξιον ἀντὶ πάντων ἃν ἐπάσχομεν.
Schol. inedita in Cod. Harleiano.

Ver. 724. Ἄλλ' εἰ δὴ ῥα τότε] *At si tum*
revera.

- 725 Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρεσαν·
 Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 Ἄλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, οἰόμενος θανέεσθαι,
 Θρῆνον ἔφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἵσης·
 730 Ἐνθ' ἄρ' ὅγ' εἰσῆκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 Αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
 "Ὡ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, δεράποντες Ἀρηος,
 Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θέριδος ἀλκῆς.
 735 Ἡέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
 Ἡέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 Οὐ μὲν τις σχεδὸν ἐστὶ πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,

725 "Nostras, nunc ipse impellit et jubet."

Sic dixit: Illi autem inde acrius in Argivos irruebant:

Ajax autem non amplius sustinebat, obruebatur enim telis;

Sed recedebat paululum, (putans se moriturum esse,)

Ad transtrum septem-pedale; liquit vero tabulata navis undique-æqualis:

730 Ibi ille stabat observans; hastaque assidue

Trojanos arcebat a navibus, quicunque ferret indefessum ignem:

Semperque horrendum clamans, Danaos hortabatur;

"O amici, heroës Danaï, famuli Martis;

"Viri estote, amici, recordamini que strenuæ fortitudinis.

735 "An aliquos putamus esse adjutores a tergo?

"Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat?

"Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,

722 πρύμνησιν, et 724 ἐβλάπτει] F. A. R. J. male. 728 οἰόμενος MS. R.
 male. 730 ἐσέ] MS. 731 φέρει] Id.

Ibid. τότε ἔβλαπτε] *Eustathius*, in Com-
 mentario suo, videtur legisse τότε βλάπτει.
 Id. quod auribus non displicet.

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 729. νηὸς εἵσης.] Vide supra ad α'.
 306.

Ver. 730. Ἐνθ' ἄρ'] *Ibi*, inquam.

Ibid. εἰσῆκει] Si εἰσῆκεν dixisset, jam non
 constaret Temporum ratio. Vide supra
 ad δ'. 454. et ad α'. 57.

Ver. 731. ἀκάματον] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 732. κέλευεν] Vide supra ad γ'.
 84.

Ver. 736. Ἡέ τι τεῖχος ἄρειον] *Virgil.*

— quo deinde fugam? quo tenditis? inquit.

Quos alios muros, quæ jam ultra moenia habetis?
Æn. IX. 781.

Ver. 738. ἀπαρναίμεσθ.] *ἱπαρναίμεσθ.*
Cod. Harleian. a *Th. Bentleio* collatus.
Βοήθειαν λαβοίμεν. Schol. ibidem inedita.
 sic et MS. Uratj-l.

Ibid. ἐπεραλκία δῆμον] ἀμοιβῆς· v. 795.

Ver. 739. Τρώων πεδίον —, Πόντῳ κεκλι-
 μένοι, — ἐν χερσὶ φάος —. Ἡ, καὶ μαιώων
 ἔφετ' ἔγχεϊ] *Virg.* l.

Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera adempta
 est.
Æn. IX. 131.

- Ἡ κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκία δῆμον ἔχοντες·
 Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
 740 Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης·
 Τῷ ἐν χερσὶ φόως, ἔ μείλιχίη πολέμοιο.
 Ἡ, καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔγχει ὀξύεντι·
 Ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
 Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 745 Τόνδ' Αἴας ἔτασκε, δεδεγμένος ὀξείῃ δαγρί·
 Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν ἔτα.

"Qua defendamur, suis vicibus succedentem exercitum habentes:

"Sed enim in Trojanorum campo bene armatorum,

740 "Ponto admoti, longe sedemus a patria terra:

"Ideo in manibus salus, non in remissione pugnæ."

Dixit, et furens insectabatur hasta acuta:

Quicumque utique Trojanorum, cavae ad naves ferretur

Cum igne ardenti, in gratiam Hectoris concitantis;

745 Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acuta hasta:

Duodecim adeo ante naves cominus feriit.

738 ἐπαμυναίμ.] MS. 742 Μαιμώνων] Id. 743 κοίλῃς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο] Edd.
 vett. præter R. 745 ὀξείῃ χαλκῷ] F. A. J.

Ecce, maris magno claudit nos objice pontus;
 Deest jam terra fugæ; pelagus, Trojanne pe-
 temus?

Hæc ait, et medius densos prorumpit in hostes.
 Æn. X. 377.

Ver. 740. Πόντῳ κεκλιμένοι.] Non satis
 clare vertitur: Ponto admoti. Immo:
 prope mare. Κεκλιῖσθαι exprimit situm
 plerumque per vicinitatem alicujus loci.
 Il. π'. 68. Οἱ δὲ ῥιγμῖνι θαλάσσης κεκλι-
 σται. Callimachus H. in Dian. 254. αἶ ῥα
 παρ' αὐτὸν κεκλιμένοι ναῖνσι βοὸς πόρον Ἰνα-
 χίῳτος. Ern.

Ver. 741. μείλιχίη] *Al.* μείλιχίη.

Ver. 742. ὀξύεντι.] Vide supra ad ε.

50.

Ver. 743. κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο.] *Al.*
 κοίλῃς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο. Scholia inedita in
 Cod. Harleiano, exponunt, ἐφέροτο τῇ εἰμαρ-
 μίνῃ. Sed aptius intelligas; virtute sua;
 vel, hortatu Hectoris.

Ver. 745. ὀξείῃ δαγρί.] *Al.* ἔγχει μακρῷ.

Ver. 746. δὲ] *Al.* δῆ. Longe minus ve-
 nuste.

Ibid. ὄντα.] *Al.* ἔκτα.

ΤΗΣ

'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἦ ΓΡΑΜΜΑ Π'.

Ὑπόθεσις τῆς Π'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

ΠΑΤΡΟΚΛΩι δευθέντι Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν,
 καὶ τὰς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τὰς
 Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήγορον ἵππον τῷ
 Ἀχιλλεῶς ἀνελόντα, Πηδάσον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἑκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα
 πρῶτον ὑπὸ Εὐφρόδῳ, Ἀπόλλωνος ἀφελομένῳ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Π'.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πί, Πάτροκλον ἔπεφεν ἀρχὸν Ἑκτορος αἰχμή.

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐστέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίσατο, ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὀνοφερὸν χέει ὕδωρ.
5 Τὸν δὲ ἰδὼν ἄκτειρε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥ τε κέρη

SIC hi quidem de navi bonis-transtris-instructa pugnabant :

Patroclus autem Achilli astabat, pastori populorum,
Lachrymas calidas fundens; tanquam fons aquis-niger,
Qui utique ab excelsa petra nigram fundit aquam.

5 Hunc autem intuens miseratus est pedibus celer nobilis Achilles,
Et ipsum compellans verbis-alatis allocutus est;
“ Curnam lachrymaris, Patrocle, tanquam puella

13 Φθίης ἐξ ἔκλυες] MS. F. A. J. quod prætulerim. 18 ἔνικα] MS. male.

Ver. 3. Δάκρυα θερμὰ χέων.] Virgil.
Multa gemens, largoque humectat flumine vul-
tum. *Æn.* I. 169.

Ver. 5. ποδάρεκς] Vide supra ad α'. 58.
Ver. 6. ἔπεα πτερόεντα] Virgil.

————— *verbis*
Quæ tuto tibi magna volant. — *Æn.* XI. 580.

Ver. 9. Εἰνῶ] Vide supra ad ζ'. 178. et
ad γ'. 585.

Ver. 10. ποτιδέρκεται.] *Al.* προτιδέρκεται.
Ver. 13. Φθίης ἐξ ἔκλυες] *Al.* Φθίης ἐξ
ἔκλυες. *Clark* Vid. Var. Lect.

Ver. 16. ἀκαχοίμεθα] *Al.* ἀκαχόμεθα.
Ibid. τεθνεώτων.] Vide supra ad ν'. 46.
Ver. 21. Πηλῖος] *Al.* Πηλῖως, et Πη-

ΙΛΙΑΔΟΣ Π'.

173

Νηπίης; ἢ θ' ἅμα μητρὶ θένσ', ἀνελέσθαι ἀνώγει,
Εἰανῶ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
10 Δακρυόεσσα δὲ μιν ποτιδέρκεται, ὅφρ' ἀνέληται·
Τῇ ἱκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
Ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῶ;
Ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
Ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόιτιον, Ἄκτορος υἱόν,
15 Ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνεώτων.
Ἦέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε ἰὼ, ἵνα εἴδομεν ἅμω.
20 Τὸν δὲ βαρυσθενάχων προσέφη, Πατρόκλεις ἵππεῦ·
ᾧ Ἀχιλεῦ, Πηλεὺς υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιῆς.

“ Parvula? quæ cum matre currens, eam se-brachiis-suscipere flagitat,

“ Vestem apprehendens, et properantem detinet;

10 “ Lachrymabunda autem ipsam suspicit, ut ulnis-se-attollat:

“ Huic similis, Patrocle, rorantem lachrymam effundis.

“ Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi?

“ An aliquem nuncium ex Phthia audivisti solus?

“ Vivere sane adhuc aiunt Menæcium, Actoris filium;

15 “ Vivit et Æacides Peleus inter Myrmidonas;

“ Quorum utique valde alterutro tristaremur mortuo.

“ An vero tu Argivorum gratia luges, quod ita pereant

“ Naves ad cavas, injustitiam propter suam?

“ Eloquere; ne cela mente; ut sciamus ambo.”

20 Hunc autem graviter-suspirans allocutus es, Patrocle eques;

“ O Achille, Pelei fili, multo fortissime Achivorum,

“ Ne indigneris: tam-gravis enim dolor oppressit Achivos.

20 προσέφη — ἵππεῦ;] MS. R. sic et MS. apud Barnes. sed nihil mu-
tandum. conf. 744.

λῆος. Quæ omnia ferri possint. Vide
supra ad α'. 489.

Ibid. υἱέ, μέγα] Qua ratione, υἱέ, hic
ultimam producat; vide supra ad α'. 51.

Ibid. μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν.] Virgil.

————— O Danaum fortissime gentis.

Æn. I. 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα:] Qui hoc de ira

Achillis adversus Agamemnonem coër-
cenda acceperunt, vim hujus vocabuli
prorsus ignorarunt. Longe aliud est, μη-
νέων aliud, νεμῶν. Videatur idem iste
versiculus supra, κ. 145.

Ibid. βεβίηκεν — βίβληται — Οὔτασαι]
Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

- Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι, ἑτάμενοί τε.
 25 Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης·
 Οὐτάσαι δ' Ὀδυσσεὺς δερικλυτὸς, ἡδ' Ἀγαμέμνων·
 Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰσῶ.
 Τῆς μὲν τ' ἡγεροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 Ἐλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 30 Μὴ ἐμὲ γῆν ἑτὸς γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν αἰκία λοιγὸν ἀμύνης;
 Νηλεΐς· ἐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότεα Πηλεὺς,

- « Illi enim jam omnes, quicunque ante erant fortissimi.
 « In navibus jacent eminus cominusque vulnerati.
 25 « Eminus quidem sauciatus est Tydides fortis Diomedes;
 « Cominus vero Ulysses hasta-inclytus, atque Agamemnon;
 « Vulneratus etiam est Eurypylus in femore sagitta.
 « Atque hos quidem medici multis-medicamentis-utentes curando-occupati
 « Vulnere sanantes: tu vero inexorabilis es, Achille. [sunt,
 30 « Ne me unquam talis utique ceperit ira, qualem tu servas,
 « In-malum-fortis: Quisnam a te alius juvabitur posthac,
 « Si non Argivis nunc indignam perniciem propulsaveris?
 « Immisericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,

24 ἐν νηυσὶ] MS. bene. 26 Οὐτάσαι Ὀδυσσεὺς] F. male. 28 τ'] abest MS.
 29 ἀκείόμενοι] J. T. F. et A. habent ἀκείμενοι. 30 λάβῃ] MS. 31 Αἰνα-
 ρετῇ] Id. vid. not. Ibid. τι] A. 1. vid. not. Ibid. ὀνόσεται] MS.

Ver. 23. δῆ] Omnino —; Profecto —.
 Vide supra ad ζ'. 455.

Ver. 25. Διομήδης — Ὀδυσσεὺς — Ἀγα-
 μέμνων — Εὐρύπυλος] — ἐπαινεῖται τῆς ταξ-
 εως· τὸν μὲν γὰρ βασιλῆα ὅτι προτάττει
 πᾶν ἄλλον, μήτρε καὶ χαλιπῆγας ὁ Ἀχιλ-
 λεὺς ἅμα τῇ τῷ ἐλθεῖν μνήμῃ πρήτται τὴν
 ἐντεῦθεν. Ἀλλ' ὅδ' ἔσχατον τίθησι· διὸς
 γὰρ καὶ ὅταν, μὴ τῇ τῷ ὀνόματος προφορᾷ
 τελευταία κεκλήνη καὶ ἐναύλων ὄση, ἀνανεύσῃ
 πρὸς τὸ παρόν. Ὅθεν μέσση αὐτῷ δίδωσι
 τὰς, ἐκτρέφον τὴν μνήμην, καὶ ἀμβλύνων τὸ
 μῖσος, διὰ τῶν ἐκατέρωθεν, καὶ μάλιστα διὰ
 τῆς ἄγαν βραχυλογίας· οὐ γὰρ πολλὰς λέξ-
 εις ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καθὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλ-
 λους, ἰδασάνησιν ἄλλα φειδωλῶς ὅπως ἐπεί-
 δραμεν. « ἡδ' Ἀγαμέμνων. » Eustath.

Ver. 27. Βέβληται etc.] Hinc videri po-
 test sumtus versus, qui ζ'. 661. vulgo re-

peritur, indicio autem MS. Lips. dubius
 videri potest. Ern.

Ver. 29. ἀκείόμενοι] Al. ἀκείμενοι.

Ver. 31. Αἰναρέτη] Schol. MS. Lips.
 per imperitiam quosdam dicere αἰναρέτης,
 h. e. πολέμιος καὶ ἐχθρὸς τῇ ἀρετῇ. Ve-
 rum esse ἀνὺ σίγματος, quam esse ἀνά-
 γωνισιν Ἀριστάρχου, et significare, χρώμενον
 τῇ ἀρετῇ εἰς αἰνά. Ern.

Ibid. τίς σευ ἄλλος] Pronunciabatur,
 τίς σευ ἄλλος. MS. Barnesii unus, τί σευ
 ἄλλος: Quod et probat vir eruditus. Sed
 et ad sententiam, minus recte; et ad con-
 structionem cum isto πέρ, parum apte.
 Clark. T. habet etiam Ald. 1. Sed casu
 aut a correctore. Ern.

Ver. 35. Νηλεΐς· ἐκ ἄρα — γλαυκὴ δὲ
 σι τίκετι θάλασσα, Πέτραι τ' ἡλίβατοι]

— ἢ ῥα λεαίνες

- Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δὲ σε τίκετι θάλασσα,
 35 Πέτραι τ' ἡλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπὴν ἀλεείνεις,
 Καί τινα τοι παρ' Ἰνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πέ τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
 40 Δὸς δέ μοι ὥμοισιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
 Αἴκ' ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱές Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ρεῖα δὲ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἀνδρας αὐτῇ

- « Nec Thetis mater; caeruleum autem te peperit mare,
 35 « Excelsæque petrae; quoniam tibi mens est saeva:
 « Quod si aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,
 « Et aliquod tibi a Jove dixit veneranda mater;
 « At me saltem mitte cito, simulque cæteras copias præbe
 « Myrmidonum, si forte quid luminis Danaïs fiam.
 40 « Da autem mihi humeris tua arma ut induam;
 « Si forte, me ob-similitudinem-esse-Te credentes, abstineant a pugna
 « Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum
 « Afflicti jam: exigua sane respiratio in bello, profuerit.
 « Facile vero integri defessos viros prælio

34 δὲ σ' ἐτικτε] MS. R. 35 πέτρα δ' ἡλίβατος] MS. non displicet, modo
 πέτραι legatur, quæ forma Homericæ est. 41 Αἴκε μέ] MS. R. Ibid.
 πολέμοιο] F. A. J. R. contra v. 42 πολέμοιο] MS. R.

Μασὸν ἐθλάζει, δρυμὶν τε μιν ἔτρεσι μάτρε.
 Theocrit. Idyll. III. 15.

Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus
 auctor,
 Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens
 Caucasus, Hyrcanæque admorunt ubera tigres.
 Æn. IV. 363.

Quo de loco Macrobius: « Plene Virgi-
 lius. Non partionem solam, sicut ille,
 « quem sequebatur, sed educationem quo-
 « que nutritionis, tanquam bellualem
 « et asperam, criminatur. Addit enim de
 « suo, Hyrcanæque admorunt ubera ti-
 « gres. — Ad criminandos igitur mores,
 « defuit Homero, quod Virgilius adjecit. »
 Lib. V. cap. 11. Καὶ καλῶς Ὁμηρὸς εἶπε.
 « γλαυκὴ δὲ σε τίκετι θάλασσα, » πρὸς τὸν
 ἀνήμερον εἶναι δεκνῆτα καὶ ἀμικτον. Plu-
 tarch. de Solertia Animalium. Φιλικὸν ἢ

παρήρσια, καὶ σεμνόν. — ὅθεν αἰδῶνται τὰς
 παρήρσιαζομένης, καὶ θαυμάζουσι. — Αὐτὸς
 γὰρ μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ περ ἐ γλυκύθυμος
 ὢν ὅδ' ἀγανόφρων, ἀλλὰ δεινὸς ἀνὴρ, — παρ-
 εῖγε τῷ Πατρόκλῳ σιωπῇ καταφθεῖν αὐτῷ
 πολλὰ ταιαῦτα. « Νηλεΐς· ἐκ ἄρα σοί γε
 « πατὴρ » etc. Id. de Adulat. et Amic. dis-
 crim.

Ibid. ἱππότεα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 34. σε τίκετι] Al. σ' ἐτικτε. Quod
 leviculum est.

Ver. 38. Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες] Codd. a
 Tho. Bentleio collati, Ἀλλὰ ἐμέ πρόες.

Ver. 43. ὀλίγη δὲ σ'] Vertit Barnesius,
 alique; « exiguaeque fiat —. » Sententia
 non prorsus incommoda. Sed minus vi-
 debitur ταυτολόγον, multoque majus in-
 erit πάθος, si veritas: « Vel exiguum sane
 « respirandi spatium in bello, non erit in-

- 45 "Ωσαιμεν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 "Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχλήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷόν ἔειπες·
 50 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
 Οὔτε τί μοι παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ τὸδ' αἶνόν ἄχως κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐδέλχσιν ἀμέρσαι,
 Καὶ γέρας ἄψ' ἀφελέσθαι, ὃ, τε κράτει προβεβήκει·
 55 Αἶνόν ἄχως τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάδον ἄλγεα θυμῷ.
 Κέρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 Δεξι δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,

- 45 "Repulerimus ad urbem. a navibus et tentoriis."
 Sic dixit supplicans, valde demens. certe enim erat
 Sibi ipsi mortemque malam, et fatum rogaturus.
 Illum autem graviter gemens allocutus est pedibus velox Achilles;
 "Hei mihi, nobilissime Patrocle, quod dixeris;
 50 "Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim;
 "Neque quidquam mihi a Jove dixit veneranda mater:
 "Sed hic gravis dolor cor et animum occupat,
 "Quando aequalem quis velucrit privare-portione-sua,
 "Et praeium rursus auferre is, qui potentia antecellat:
 55 "Gravis dolor hic mihi est, quandoquidem inde passus sum mærores animo.
 "Puellam, quam quidem mihi praeium elegerant filii Achivorum,
 "Hastaque mea quæsiveram, urbe bene-munita eversa;

45 ποτὶ] Edd. vett. 57 κτεάτισσα] MS. Ibid. εὐτείχεον] Id. v. not. 59 μεταναστῆν] MS. accentu in penult. eraso. 60 ἄρα πως ἦν] Id. quod in aliis MSS. repertum recepit Barnes. non male.

"utile." Quod et Barnesium non fugerat supra, l. 800.

Ver. 49. ἔειπες:] *Al.* ἔειπας. Ut sæpe.
 Ver. 50. Οὔτε θεοπροπίης — Οὔτε τί μοι παρ' Ζηνὸς] Nempe, nihil novi, nihil quod ipsum terrefaceret, nihil quod non jamdudum probe nosset Patroclus. Nam alioqui fatum suum sibi a Jove nuntiaverat Thetis, l. 410. Ut recte notavit Barnesius.

Ver. 53. Ὅπποτε δὴ] Vide supra ad ζ'. 433.

Ver. 56. ἄρα] Ut nosti.

Ibid. ἔξελον] Ὡς ἔχαιρετον ἔδωκαν. Schol. Ver. 57. πόλιν εὐτείχεα πέρσας.] Quæ ratione, πόλιν, hic ultimam producat; item περ, ver. 60. et δὲ, ver. 67. et πόλιν, ver. 69. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæterum Codices omnes a Tho. Bentleio collati, habent πόλιν εὐτείχεον πέρσας: ut pronuncietur scilicet εὐτείχων. Atque alibi semper adhibet Homerus. εὐτείχων. Clark. Εὐτείχεον est etiam in MS. Lips. idque præferendum. Ern.
 Ver. 60. ἰάσσομεν] Inepte hic Barnesius, ἰάσσομεν. Vide supra ad δ'. 42.

- Τὴν ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης, ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάσῃν.
 60 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἑάσομεν· ἐδ' ἄρα περ ἦν
 Ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 Οὐ πρὶν μνηιδμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅποταν δὴ
 Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτὴ τε, πτόλεμός τε.
 Τύνη δ' ὥμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 65 Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
 Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
 Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἐτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
 70 Θάρσυνος· ἐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσει μέτωπον

- "Hanc rursus e manibus eripuit rex Agamemnon
 "Atides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.
 60 "Sed hæc quidem ante-acta esse sinamus: neque enim fas erat
 "Perpetuo iratum esse animo: At statueram sane,
 "Non prius iram me cohibiturum, quam cum jam
 "Ad naves meas pervenisset clamorque, pugnaque.
 "Tu tamen humeris quidem mea inclyta arma indue,
 65 "Et Dux esto Myrmidonibus bellicosus ad pugnam;
 "Siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit
 "Naves prævalide; at littore maris
 "Conclusi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,
 "Argivi: Trojanorum autem civitas tota ingruit,
 70 "Fiduciæ-plena: Non enim meæ galeæ vident frontem

61 φρεσίν] Id. male. 62 καταπαυσέμεν] Id. 65 αὐτὴ πτολέμοςδε] MS. omissio τε, quod præcedens syllaba abstulit. Ibid. πόλις] F. A. J.

Ibid. ἄρα πως ἦν] *Al.* ἄρα πως ἦν.
 Ver. 62. ὅποταν δὴ] Quando demum —.
 Ver. 66. Εἰ δὴ] *Al.* ἦ δὴ —. qua parte.
 Ibid. ἀμφιβέβηκε — Κεκλίεται — βέβηκε.] Vide supra ad γ'. 736. et ad α'. 57.
 Ver. 67. οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης] Virgil.

Ecce, maris magno claudit nos objice pontus;
 Deest jam terra fugæ. — *Æn.* X. 577.

Ver. 70. Θάρσυνος·] A θάρσυνω, θάρσυνος· eadem analogia, atque a μαρτύρομαι, μαρτύρος· a νῆφω, νιφετός· a κρινῶ, κρεῖτός·

Vol. II.

similiaque innumera. In quibus nullus unquam est licentiæ locus. Vide supra ad α'. 358.

Ibid. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσει μέτωπον] Ἀδικημένη τῷ πολιτικῷ δίδεται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτοῦ πρὸς τὴν ἀγνωμονήσαν· ὥστε ὁ Ἀχιλλεύς, ἄλλως μὲν ὑφίστατο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριοι ἦν, λίγων, — "αἱ κέ ποθι Ζεὺς Δῶσι —." ὑβρισθεὶς δὲ παρ' Ἀχίαν καὶ προσηλακισθεὶς, ἐφίσει τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ. — "ἐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσει μέτωπον Ἐγγυδι λαμπομένης." Δέχεται γὰρ ἡ παρρησία, μέρος ἕσα τῆς δι-

Z

- Ἐγγύδι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλῃς
 Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 Οὐ γὰρ Τυδείδῃ Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
 75 Μαίνεται ἐγχεῖν, Δαναῶν ἀπολοιγὸν ἀμύναι·
 Οὐδέ πω Ἀτρεΐδῃ ὅπως ἔκλυον αὐδήσαντος,
 Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου,
 Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Πᾶν πεδῖον κατέχευσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιῆς.
 80 Ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπολοιγὸν ἀμύνων
 Ἔμπεσ' ἐπιπράτεις, μὴ δὴ πυρὸς αἰδομένοιο
 Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθεα τέλοε ἐν φρεσὶ θεῶν,

- “Prope splendentis: Cito certe fugientes fossas-campestres
 “Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon
 “Leni animo-fuisset; nunc vero exercitum oclusum-oppugnant.
 “Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
 75 “Furit hasta, a Danaïs mortem ut-arcere-possit;
 “Neque dum Atridæ vocem audiivi clamantis,
 “Inimico ex capite; sed Hectoris homicidæ sor,
 “Trojanos adhortantis, resonat: illi autem cum clamore
 “Totum campum obtinent, prælio vincentes Achivos.
 80 “Sed et sic, Patrocle, a navibus pestem propulsans
 “Irrue strenue; ne jam igne ardenti
 “Naves incendant, dulcemque reditum præcidant.
 “Pareto autem, sicut tibi ego sermonis summam in animo posuero;

71 Κε] MS. bene, ita et Steph. Hak. etc. 83. ἐν φρεσὶ] MS. male. 84.
 Ἄρηται] Id. F. A. J. quod prætulerim, quia conjunctivi sequuntur. 86
 ἀπονάσσωσιν] MS. 92 ποτὶ] Edd. vett. 95 τρωπάσθαι] MS. v. not. ad ο'. 666.

κασιολογίας, τὴν μεγαληγορίαν. Plutarch.
 de sui laude.

Ver. 71. φεύγοντες ἐναύλῃς Πλήσειαν νε-
 κύων,] Τὴς διὰ τινῶν ῥόντας ποταμῶς, διώρυ-
 χας· Διὰ δὲ τῆς προκατασκευάζει ὁ Ποιη-
 τὴς τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην, τὴν ἐν τῇ
 φ'. Schol.

Ver. 77. ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς·] Virgil.
 Infandum caput. — Aen. IV. 613.

Ibid. Ἑκτορος ἀνδροφόνου,] Homicidam
 Hectorem dixit Horatius, Epod. 17. At
 vim græcæ vocis vix assecutus videtur ser-
 mo Romanus. Vide Mureti Var. Lect.
 lib. III. cap. 19.

Ver. 78. περιάγνυται·] Vide supra ad γ'.
 260.

Ver. 81. μὴ δὴ] Ne revera —. Vide
 supra ad ε'. 433.

Ver. 85. Πείθεο δ',] Ante hunc versicu-
 lum, inseruit ex conjectura Barnesius al-
 terum istum a Laërtio in vita Diogenis
 memoratum, qui tamen hoc in loco haud
 satis apte convenit,

Τὴς ἄλλης ἐνέμει, ἀπὸ δ' Ἑκτορος ἵσχιον χεῖρας.

Nempe ἱερὸν ποτὶ αἰσόμενος Diogenes, ita
 παραδῶν respondit,

Τὴς ἄλλης ἐνέμει, ἀπὸ δ' Ἑκτορος ἵσχιον χεῖρας.

- Ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
 85 Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κέρην
 Ἀψ' ἀπονάσσωσιν, προτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἵναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 Δόφῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδεπος πόσις Ἡρῆς,
 Μὴ σύ γ' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 90 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με δῆσεις.
 Μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊότητι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 Μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
 Ἐμβήῃ· μάλα τὲς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 95 Ἀλλὰ πάλιν τρωπάσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
 Θείης, τὲςδε δ' ἐᾶν πεδῖον καταδηριάσθαι.

- “Quo mihi honorem magnum et gloriam referas
 85 “Ab omnibus Danaïs; et illi perpulchram puellam
 “Abductam reddant, insuperque splendida dona præbeant.
 “A navibus ubi-hostem-repuleris, revertere: Quod si tibi
 “Dederit gloriam consequi altitonans maritus Junonis,
 “Ne tu sine me sis-cupidus pugnandi
 90 “Cum Trojanis bellicosus; inhonoratiorem quippe me reddes.
 “Neve exultans prælio et pugna,
 “Trojanos occidens, ad Ilium usque tuos milites ducas:
 “Nequis ab Olympo deorum sempiternorum adversus te
 “Descendat: valde hos utique diligit longe-jaculans Apollo:
 95 “Sed revertaris, postquam salutem navibus
 “Dederis, illosque sine per campum prælio-certare.

96 Θήης] MS. Gl. MS. τρωπὴ ἀπτική, idque in antiquis MSS. ait fuisse
 Eustath. quia et ante ἐμβήῃ, prætulerim. Ibid. τὲςδε δ' ἐᾶ] F. A. J. non
 male, sed infinitivi præcedunt omnibus membris.

Ita nimirum apud Laërtium scriptum
 oportuit, non δ' Ἑκτορος, sed Δίεκτορος.

Ver. 84. ἄροιο] Al. ἄρηται.

Ver. 85. περικαλλέα] In hujusmodi vo-
 cabulis omnibus analogiam Genitivi sem-
 per sequitur Acusativus; — εως, — εἰς, —
 εως, — εἰς. Vide supra ad α'. 265. et ad
 γ'. 46.

Ver. 91. πολέμῳ καὶ δηϊότητι,] Vide su-
 pra ad η'. 232. 279.

Ver. 94. Ἐμβήῃ·] Ἐμποδίσῃ·] ἐναντιωθῇ
 σοι. Schol. inedita, in Cod. Harleiano.

Ver. 96. Θείης, τὲςδε δ' ἐᾶ] Al. Θήης,
 τὲςδε δ' ἐᾶ.

Ver. 97. Αἶ γὰρ — Μήτις τις ἐν Τρώων —,
 Μήτις τις Ἀργείων·] Fuerunt, notante Eu-
 stathio, qui quatuor hosce versiculos re-
 jicerent, διὰ τὸ ἀδύνατον, καὶ τὸ τῷ ἥθει
 φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæc ra-
 tiones. Nam, de Moribus, semper exhi-
 bet Heroem suum Poëta, non qualis esse
 debuerit, sed qualem fama accepisset.
 Vide supra ad α'. 2. Hyperbolem autem
 quod attinet; non prorsus absimile est,
 quod et Diomedes alibi jactabat:

Φεγγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 Νῆαί δ' ἐγὼ Σθένειός τε, μαχησόμεθα, εἰς αἶψα
 μιν.

- Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
 Μῆτε τις ἐν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
 Μῆτε τις Ἀργείων νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὀλεθρον.
 100 "Οφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
 "Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι
 Δάμνα μιν Ἰηρός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγανοὶ,
 Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ προτάφοισι φαινή
 105 Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχει· βάλλετο δ' αἰεὶ
 Καπφάλαρ' εὐποίηθ'. ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνε.
 "Εμπεδον αἶεν ἔχων σάκος αἰόλον· ἐδὲ δύναντο
 Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·

" Utinam enim, Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 " Neu quis Trojanorum mortem effugiat, quam multi sunt.
 " Neve quis Argivorum; nobis vero duobus effugere perniciem contingat.

100 " Ut soli Trojae sacra moenia diruamus."

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Ajax vero non amplius permanebat; obruebatur enim telis:

Domabat eum nempe Jovisque consilium, et Trojani feroces,

Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens

105 Galea percussa sonitum edebat: Percutiebatur quippe assidue

Ad clavos-cassidis afflabre-factos: Ille vero sinistro humero delassabatur.

Firmiter usque tenendo scutum versatile: neque-tamen poterant

Undique illum loco-movere, urgentes telis:

97 Ζεῦ πάτερ] MS. omisso τε. male. 98 φύγη] MS. 99 ἐκδύμεν] Id.

100 ἔλαμνε pro λύοιμεν] Id. 105 δάμνα μιν] F. A. 1. perperam. 106

ἔκαμνε] MS. male. 109 καὶ δὲ οἱ] R.

Ἰλίου ἐρεμν.

l. 47.

Nec tam insulsus hic, quod voluerunt nonnulli, depingitur Achilles, ut, postquam Achivi Trojanique ad internecionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum, quum superstes sit nullus, reportaturum optet; sed ut, in prælio et obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo Patroclo, Trojae eversæ supersit.

Ver. 98. οὐν] Eas ob causas, quas tibi memoravi.

Ver. 99. νῶϊν δ' ἐκδύμεν] Al. νῶϊ δ' ἐκδύμεν ut sit contractum videlicet ex ἐκδύοιμεν. Notante Eustathio.

Ver. 100. λύοιμεν.] Al. λύοιμεν.

Ver. 102. Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ —.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; cf. 727. et 745. Virgil.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantum, Nec dextra valet: injectis sic undique telis Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum Tinnitu galea, et saxis solida æra fatiscunt. Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo Ictibus: ingeminant hastis et Troës. —

Æn. IX. 806.

Ver. 105. καναχὴν] Vide supra ad γ. 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'] Κατὰ τὰ Φάλαρα. Sic, ἀμβροίοισι, γ. 441. ἀμφόνου, ἀνέκτα,

- Αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι· καδδὲ οἱ ἰδρῶς
 110 Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, ἐδὲ πη εἶχεν
 Ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐσθρίετο.
 "Εσπετε νῦν μοι, Μῆσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχεσαι,
 "Οππῶς δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 "Εκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλιον ἄγχι παραστάς
 115 Πλήξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπίσθεν·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 Πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆ
 Αἰχμὴ χαλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεσῶσα.
 Γινῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ρίγησέν τε
 120 Ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει

Jupiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique sudor

110 Undique ex membris multus defluebat, neque omnino poterat

Respirare; ex-omni-parte enim malo opprimebatur.

Dicite nunc mihi, Musæ, caelestes domos tenentes,

Quomodo primo ignis inciderit navibus Achivorum.

Hector Ajacis hastam fraxineam prope astans

115 Percussit ense magno, cuspidis ad commissuram cum-ligno retro;

Penitusque amputavit: Ac tum quidem Telamonius Ajax

Vibrabat frustra in manu mutilum hastile; procul autem ab ipso

Cuspis ærea humi resonuit cadens.

Agnovit vero Ajax animo egregio, exhorruitque

120 Opera deorum; quod penitus belli consilia præcidat

112 "Εσπετε] T. 113 ὅπως] MS. 117 κολόν] MS. F. A. J. quæ scriptura frequentior in libris scr. et edd. græcis: sic etiam scribitur perpetuo in Eustath. comm. 120 κείρει] MS. quod melius convenit sequenti ἱβέλιτο. Sed tamen intelligi potest κείρει, quia ἱβέλιτο.

l. 298. καδδὲ, infra, ver. 109. et καλλαστῶν. in multis codicibus, γ. 447. 517.

Ibid. ἔκαμνε.] Al. ἐκαμψεν. Minus recte. Vide supra ad γ. 84.

Ver. 107. αἰόλον] Schol. Vulgg. ποικίλον. Minus recte. Vide supra ad β. 816.

Ver. 108. βελέεσσιν] MS. unus apud Barnesium; τελέεσσιν, turnis: Sicuti in γ. 380.

Ver. 109. ἔχετ' ἄσθματι· καδδὲ οἱ ἰδρῶς] Virgil.

— tum creber anhelitus artus

Aridaque ora quatit; sudor fluit undique rivis.

Æn. V. 199.

— tum toto corpore sudor

Liquitur, et piceum (nec respirare potestas) Flumen agit; fessos quatit ager anhelitus artus. Æn. IX. 812.

Ver. 110. οὐδὲ ση] Al. ὁδὲ πω.

Ver. 111. κακὸν κακῷ] Al. κακῷ κακόν.

Ver. 112. "Εσπετε νῦν μοι, Μῆσαι,] Vide supra ad β. 484. et 681.

Ver. 115. "Οππῶς δὴ] Quomodo utique —. Refertur nimirum ad id quod præcessit, γ. 718. Vide autem et supra ad γ. 455.

Ver. 114. "Εκτωρ Αἴαντος] Ita edidit Barnesius ex MS. Recte, ut mihi quidem videtur. Vulgg. "Εκτωρ δ' Αἴαντος —. Quod hoc in loco languidulum est.

- Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλετο νίκην.
 Χάζετο δ' ἐκ βελέων τοὶ δ' ἔμβαλον ἀπάματον πῦρ
 Νηϊδοῦ, τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέση κέχυτο φλόξ.
 Ὡς τὴν μὲν πρύμνῃν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 125 Μῆρ' ὀλέθρον Πάτροκλῃ προσέειπεν·
 "Ὀρσεο, διογενὲς Πατρόκλει, ἱπποκέλευθε·
 Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πύρρος δῆϊοιο ἐρώην·
 Μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ ἐκὲτι φυκτὰ πέλωνται·
 Δύσεο τεύχεα θάσσον, ἐγὼ δὲ κε λαὸν ἀγείρω.
 130 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·

Jupiter altitonans; Trojanisque tum vellet victoriam.
 Recessit itaque extra tela: Illi vero iniecerunt indefessum ignem
 Navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma.
 Sic quidem puppim ignis circum-dedit: At Achilles

- 125 Femora percutiens, Patroclum allocutus est;
 "Propera, nobilissime Patrocle, eques:
 "Video utique apud naves, ignis hostilis impetum:
 "Ne jam naves capiant, et non posthac facultas fugiendi sit;
 "Induere arma ocyus, ego autem copias congregabo."
 130 Sic dixit: Patroclus autem armabat se corusco are:

122 ἔβαλον] MS. ferri potest, quod β pronunciendo facile duplicatur. Sed
 ἔμβαλον verum. 125 νηϊδοῦ] A. J. R. 127 Λεύσσω] MS. 129 δύσσει] MS.
 Edd. vett.

Ver. 115. ἀρεὶ μεγάλῃ.] Qua ratione,
 ἄροι, hic ultimam producat; item, ἀντι-
 πρὸν, ver. 116. vide supra ad α'. 51.

Ver. 117. χειρὶ] Al. χερσί.

Ver. 118. βουβησι] Vide supra ad δ'.
 455.

Ver. 120. ὁ ῥα] Quod scilicet —.

Ibid. κείρεν — βέλετο] Notandum quam
 eleganter hic constet Temporum ratio. Et
 semper suo arbitrio consilia regit omnia, et
 jam tum hoc volebat, ut etc. Clark. Ar-
 gutiæ. Vid. Var. Lect.

Ver. 122. Χάζετο δ'] Vide infra ad
 ver. 126.

Ibid. ἀπάματον] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 123. αἶψα κατ' ἀσβέση] Al. αἶψ'
 ἀκατασβέση. Quod idem est. Al. αἶψα
 κατασβέση pessime.

Ver. 125. Μῆρ' ὀλέθρον] Notandus
 hic primigenius et maxime proprius Vo-
 cis Medice usus: Sua sibi percutiens femo-

ra. Vide supra ad γ'. 141. Cod. Har-
 leian. a. Th. Bentleio collatus, habet μηρά.

Ver. 126. "Ὀρσεο, διογενὲς Πατρόκλει, —]
 Quæ hic, et in sequentibus, de Patroclo;
 quæque jam supra, ver. 122. 123. de Ajace
 dicta sunt; optime expressit Ovidius

Reppulit Actorides, sub imagine tutus Achilles,
 Troas ab arsuris cum Defensore carinis.

Metam. XIII. 273.

Ubi vulgo istud, "cum Defensore," Troiū
 videlicet Defensorem Hectorē, lautissime
 intelligunt. Quod merito ridens Vir eru-
 ditissimus Richardus Bentleius, (in Præ-
 fatione ad editionem alteram Dissertatio-
 nis suæ de Phalaridis epistolis,) ipse istud,
 "cum Defensore," navium videlicet De-
 fensorem interpretatur Exercitum Achivo-
 rum universum. Sententia nequaquam
 quidem aut inepta, aut inconcinna. At-
 tamen ex ore Ulyssis adversus Ajacem
 perorantis, multo id salsius atque etiam a-

- Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνημησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήδεσσιν ἔδυνε,
 Ποικίλον, ἀσερόεντα, ποδάκεος Αἰακίδαο·
 135 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 Ἴππεριν· δεινὸν δὲ λόφος καδύπερθεν ἔνευεν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δῆρα, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
 140 Ἐγχος δ' ἐχ' ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,

Ocreas quidem primum circa tibias posuit
 Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas;
 Deinde thoracem circa pectora induerat,
 Varium, stellatum, pedibus-velocis Æacidae:

- 135 Circa humeros autem suspendit ensem argenteis-clavis-distinctum,
 Æreum, ac deinde scutum magnumque solidumque:
 Capiti vero forti galeam afflabre factam imposuit,
 Setis-equinis-comantem; horrendumque crista desuper nutabat.
 Sumpsit porro validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:
 140 Hastam vero non sumpsit unicam eximii Æacidae,

131 κνημίδας] MS. Ibid. πρῶτον] F. A. J. R. male. 135 ὁμοισιν] MS.
 recte. 137 εὐτυκτον] MS. F. A. J. R. recte. v. ad ο'. 480. 139 δῆρα] MS.
 MS.

cerbius dictum audiit Ajax: naves videli-
 cet, "una cum TE Defensore," jamjam ar-
 suras. Id quod primus, quod sciam, obser-
 vavit Vir acutissimus Sam. Hoadeleius.

Ver. 127. et 128. δὴ] Revera; omnino;
 prorsus.

Ver. 128. Μὴ — ἔλωσι.] Pro eo, quo
 pacto interpungatur sententia; conjungi
 potest hoc, vel cum sequente Δύσει, vel
 cum præcedente Ὀρσει.

Ibid. φυκτὰ] Barnesius edidit, et scri-
 bendum contendit, φυκτὰ. Sed rationibus
 haud satis idoneis. Vide supra ad ζ'. 488.

Ver. 129. Δύσει] Ita Barnesius; Atque
 ita Cod. Harleianus; Recte. Vulgg. Δύ-
 σις. Vide supra ad ν'. 241. Clark. Δύ-
 σις etiam MS. Lips.

Ver. 130. κορύσσειτο — Κνημίδας — θώρη-
 κα — ξίφος] Virgil.

Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus.
 Jamque adeo Rutulum thoraca indutus, ahēis

Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
 — laterique accinxerat ensem;
 Fulgebatque alta decurrens aureus arce;
 Exultatque animis, et spe jam præcipit hostem.
 Æn. XI. 486.

Ibid. νώροπι χαλκῷ] Vide supra ad β'.
 578.

Ver. 132. Καλὰς.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 134. ἀσερόεντα.] Ἀσρῷ ἰοικότα, λαμ-
 πρόν ἢ, ἀστράς ἐμπειροικιμένους ἔχοντα.
 Eustath. et Schol.

Ibid. ποδάκεος] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 135. βάλετο] Vide supra ad ver.
 125.

Ver. 138. Ἴππεριν· δεινὸν δὲ λόφος] Vir-
 gil.

Ære caput fulgens, cristaque hirsutus equina.
 Æn. X. 869.

Ibid. ἔνευεν.] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 139. ἄλκιμα δῆρα.] Cod. Harleian.
 ἄλκιμα δῆρα. Virgil.

- Βριδὺν, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν εἰ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῃ πόρε Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 145 Ἴππεσ δ' Αὐτομέδοντα δοῶς ζευγνύμεν ἄνωγε,
 Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα τίε μάλιχα·
 Πισότατος δέ αἰ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 Τῷδε καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκείας ἵππεσ,
 Ξάνδον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην.
 150 Τὰς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη,
 Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
 Ἐν δὲ παρεροῖσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,

Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum
 Vibrare; sed ipsam solus norat vibrare Achilles;
 Utique Pelicam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
 Pelli ex vertice casam, eadem futuram heroibus.

- 145 Equos autem Automedontem confestim jungere jussit,
 Quem, post Achillem hostium-agmina-perrumpentem, honorabat maxime.
 Fidelissimus enim ei erat in pugna, ad sustinendum hostium-impetum.
 Itaque Automedon junxit sub jugum veloces equos,
 Xanthum et Baliu, qui cursu-ventis-aequo volabant.
 150 Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge,
 Pascens in prato juxta fluentum oceani.
 Loro autem exteriore eximium Pedasum junxit,

142 πᾶλαι] Id. male. 157 τοῖσι] Id. Ibid. φρίνας] F. A. J. 160 ἴδαι]
 edd. vett. prater R. 161 ἀρπυῖαι] MS. edd. vett. Eustath. recte. Clarkius
 temere Barnesium sequitur. 162 Ἐν δὲ τε θυμὸς] MS. F. A. J. quod, ut
 usitatissimum Homero, prætulerim.

— validam hastam. — Æn. X. 401.

Ibid. ἀρπυῖαι] Vide supra ad §. 492.
 Ver. 143. Πηλιάδα μελίην.] Qua ratione,
 Πηλιάδα, hic ultimam producat; item
 Ἀχιλλῆα, ver. 146. et παρὰ, ver. 151. et
 Δι', ver. 169. vide supra ad §. 51. n. 8.
 Ibid. τὴν πατρὶ φίλῃ πόρε Χείρων] Al.
 τὴν ἑρσιν ἱκταμι Χείρων. Al. τὴν πατρὶ
 φίλῃ τάμι Χείρων.

Ver. 145. ζευγνύμεν] Ex τῖθμι, ἴσημι,
 δίδωμι, ζεύγνυμι] fit τῖθναι, ἴσθναι, δίδναι,
 ζεύγνυθαι. Neque in his ullus unquam
 est licentiae locus, ut litera 'g' geminetur.
 Ex τῖθναι fit et τῖθμναι et τῖθήμναι.
 Unde fieri potest, ut ex ζευγνύμναι, pari
 analogia, formetur tum ζευγνύμναι, tum

ζευγνύμναι. Veruntamen, quoniam ζευγ-
 νύμναι nusquam alibi occurrit, nec ζευγ-
 νύμναι usquam scriptum reperitur; edi-
 dit hoc in loco Barnesius ζευγνύμναι, tan-
 quam contractum ex ζευγνύμναι, quod erit
 ex ζευγνύμναι.

Ibid. ἄνωγε.] Non ex Præerito (quod
 vocant) ἄνωγα, sed ex Aoristo ἄνωγον.
 Vide supra ad §. 322.

Ver. 149. ἅμα πνοιῇσι πετέσθην] Virgil.

— cursuque pedum prævertere ventos.
 Æn. VII. 807.

— anteirent cursibus auras.

Æn. XII. 84.

Ver. 151. παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.] Virgil.

- Τὸν ῥά ποτ' Ἡετίανος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
 Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἔπειδ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
 Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὥς
 Ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 Οἷτ' ἐλαφον κεραὸν μέγαν ἔρρει δῆλσαντες
 Δάπτειν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
 160 Καὶ τ' ἀγελήδον ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρε
 Λάφοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδαρ
 Ἀκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ γε θυμὸς
 Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιζέμεται δὲ τε γαστήρ·
 Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

Quem quondam Eëtionis capta urbe abduxit Achilles;
 Qui equus licet mortalis existens, simul ibat cum equis immortalibus.

- 155 Myrmidonas autem obiens armabat Achilles,
 Omnes per tentoria cum armis: Illi vero, lupi tanquam
 Carnivori, quibus in præcordiis immensum robur,
 Qui cervum cornutum magnum in montibus interfectum
 Laniantes vorant; omnibusque maxilla sanguine fit rubra;
 160 Tumque gregatim vadunt, e fonte aquis-nigro
 Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
 Summam, eructantes glutitum sanguinem; animus vero
 Pectoribus intrepidus inest, distenditurque venter:
 Tales Myrmidonum ductores, atque principes,

163 στήθεσιν] F. R. A. J. male: nisi factum e στήθεσσι ἄτρομος. nam sæpe
 in libris antiquis litera ejicienda in pronunciando exprimitur. multa ex-
 empla jam notata sunt in hac Varietate Lect.

— Oceani — amnes. —
 Georgic. IV. 235.

Alii habent, παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.

Ver. 152. Ἐν δὲ παρεροῖσιν] Nempe ut
 Tertius esset a latere junctus; extra τὴν
 ζωνοῖδα, extra binos τὰς συνήρους.

Ibid. ἴει.] Vide supra ad §. 24.

Ver. 154. θνητὸς — ἀθανάτοισι.] Ξάνδον
 καὶ Βαλίον — ἀρπυῖαι εἶναι, ἃ μὴν ἐντομίας
 — δηλοῖ, δυναμένους — τῇ διαδοχῇ ὥσπερ
 ἀθανάτιζέσθαι. Ὁ μὲντοι Πήδασος, εἰσὶν
 ἐκτετμησθαι, καὶ διὰ τούτου θνητὸς λέγεται.
 Eustath. Observatione, ut mihi quidem
 videtur, subtiliori et evanida. Simpli-
 cius dicas, Pedasum θνητὸν, quippe pau-

Vol. II.

A a

lo post interfectum; alteros ἀθανάτους;
 quia bello superessent.

Ver. 156. οἱ δὲ, λύκοι ὥς] Virgil.

— Inde, lupi ceu
 Raptores, atra in nebula, quos improba ventris
 Exegit cecos rabies, catulique relict
 Faucibus expectant siccis. —
 Æn. II. 355.

Ver. 157. 158. τοῖσιν τε —, οἱ τ'] Qui-
 bus scilicet —; Qui utique —.

Ver. 159. Δάπτειν πᾶσιν —.] Schol.
 Δάπτειν πᾶσιν —. Quod et auribus ma-
 gis placet. Clark. Immo sine dubitatio-
 ne recipi debebat hæc scriptura de lege
 HomERICA, ἐφελκυστικῇ usurpandi. Simi-

- 165 Ἀμφ' ἀγαθὸν Δεράποντα ποδάμειος Αἰακίδαο
 ῥώνοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵσατ' Ἀχιλλεύς,
 Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες Δοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 Ἐς Τροίην ἡγήετο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἐκάσῃ
 170 Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
 Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποίησατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 Σημαίνειν αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἥνασσε.
 Τῆς μὲν ἱὲς σιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοδάρεξ,
 Υἱὸς Σπερχειοῖο, διΐπετέος ποταμοῖο·
 175 Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,

- 165 Circum strenuum famulum velocis Aiacidae
 Magnis-ibant-animis: inter eos autem Mavortius stabat Achilles,
 Adhortationibus-urgens equosque et viros clypeatos.
 Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles
 Ad Trojam copias-duxerat Jovi carus: in singulis autem
 170 Quinquaginta erant viri ad transtra socii:
 Quinque autem duces fecerat, quibus confisus est,
 Qui-praessent; ipse vero summam tenens-potestatem imperabat.
 Unius quidem agminis dux-erat Menesthius vario-thorace-ornatus.
 Filius Sperchii, a-Jove-fluentis fluvii;
 175 Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,

lis locus est mox 161. ubi Δάπτουσι est etiam apud Eustathium et πᾶσι. rectissime utrumque. Ern.

Ver. 160. ἀγελῆδον ἴασι, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Λάφοντις] Editi recentiores, quos viderim, pessime interpunxerunt, ἀγελῆδον ἴασι ἀπὸ κρήνης μελανύδρου, Λάφοντις. Clark. Etiam in Comm. Eustathii sic interpungitur. Ern.

Ibid. ἀγελῆδον] Τὸ δὲ ἀγελῆδον, ἰδιότῃσι λύκων ἰσορί· συναγελῆδον γὰρ καὶ αὐτοὶ ζῶον· καὶ ὁ, κατὰ λίοντας καὶ παρδάλεις, ἱερμάξου μονάζοντα. Eustath.

Ver. 161. Λάφοντις — ὕδωρ Ἀχρον, ἱερουργοῖν φόνον αἵματος.] Scholiastes apud Barnesium, legit Λάφοντις — ὕδωρ, Ἀχρον ἱερουργοῖν φόνον αἵματος. Exponitque; ἀπὸ Ἀχρον τῷ σέματι ἱερουργοῖν — Melius Eustathius: Ἀχρον δὲ λάπτουσι ὕδωρ, διότι, κατὰ τὴν Παλαιάν, ὁ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόει· ἐδὲ, κατὰ τὴν — ἵπ-

πους, τὸ ἡμισυ τῆς ὀψίως· ἀλλὰ τῷ ἱππολόγῳ ὕδατος πίνουσι, ὡς εἰπερ καὶ ἑλκιν.

Ver. 162. ἐν δὲ γῇ] Cod. Harleian. ἐν δὲ γῇ. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 166. ἄρα] Ut aequum erat; Ut solitum erat.

Ver. 169. ἐν δὲ ἐκάσῃ] Al. ἐν δ' ἄρ' ἐκάσῃ.

Ver. 171. τοῖς ἐπιποίθῃ.] Si, τοῖσι πείποιθι, dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad v. 736. ad d. 492. et ad a. 37.

Ver. 172. ἥνασσε.] Observavit Vir summae eruditionis, Richardus Bentleius, vocabula ἥναξ et ἀνάσσειν, quamquam frequenter apud Homerum occurrunt, tamen haud fere ullis in locis ita posita reperiri, quin antecederet aut vocalis, aut istud ἵparagogicum in Nominum Verborumque sine supervacaneum, quod ubique sine dispendio demperis. Unde merito colligit, vocabula ista, in sermone Aelico, praefixo Digamma, pronunciata fuisse.

- Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα·
 Αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βάρεω, Περιήρεος υἱί,
 Ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορῶν ἀπερεΐσια ἔδνα.
 Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 180 Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένησιν,
 Ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτε, κελαδαινῆς·
 Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάτρη
 185 Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρρεν δὲ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐδωρον, περὶ μὲν θεῖειν ταχύν, ἠδὲ μαχητήν.

- Revera Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista;
 Sed, nomine-tenus, Boro, Perieris filio,
 Qui palam eam uxorem-duxerat, datis immensis sponsalibus.
 Agminis autem secundi Eudorus Mavortius dux-erat
 180 Clam-susceptus, quem peperit choreis-ducendis-inclyta Polymela,
 Phylantis filia: Hanc nempe potens Argicida
 Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes-cum-cantu,
 In choro Dianæ aureo-arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-amantis:
 Statim vero in superiora-domus ascendens, concubuit cum ea clam
 185 Mercurius pacificus; peperitque hæc ei illustrem filium
 Eudorum, egregium et cursus-celeritate, et pugna.

178 Πορῶν] MS. ut alibi, ut Πορῶν.

ῥάναξ et ῥάνασσειν. Quod si verum est, consequens erit, ut vox ἥνασσε pronunciata fuerit ἱωανάσσει· ideoque, (quod notatu dignissimum est,) versiculum a voce ἥνασσειν vel ἥνασσει vel ἥνασσειν inchoatum, apud Homerum nusquam reperias. Clark. Nolumus ante attingere disputationem de digammate Aelico, cum ea, quæ de eo per hos annos dicta sunt a Britannis doctis, pluribus locis occasionem darent, ut in προῖ-ἀπτειν, a. 3. σιγαλόεντα, v. 226. etc. Cui libet ista cognoscere, adeat Taylorum V. C. ad Lysiam. p. 703. Dawesium Miscell. Crit. c. 4. qui quamquam fautor digammatis, tamen Bentleio adversatur. Nobis ista nova sapientia grammatica non magis placet, quam Dorvillio ad Charit. p. 202. cuius iudicium probamus. Ern.

Ver. 173. αἰολοδάρεξ.] Schol. Vulg. ποικίλον θώρακα ἔχων. At Porphyrio, thoracem (corpus suum thorace indutum)

“agiliter motans.” Quæst. Homeric. 3. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 174. διΐπετέος] Vocabulum hoc, cum sit ex duobus compositum, secundam producit eadem fere ratione, ac Διί, ver. 169. supra. Similiter ut παριπῶν, et παριπῶσα, ζ'. 62. et 337. et δ'. 404.

Ver. 175. et 180. καλὴ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 176. γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα.] Virgil.

— quem Rhea sacerdos
 Furtivum partu sub luminis edidit auras
 Mixta Deo mulier. — En. VII. 659.

Ver. 177. ἐπὶ κλησιν Βάρεω.] Refertur istud, ἐπὶ κλησιν, non ad Σπερχειῶν, ut nonnulli inepte existimarunt, sed ad τίς. Non, Σπερχειῶν ἐπὶ κλησιν Βάρεω. Sed υἱὸν τίς, κατ' ἐπὶ κλησιν Βάρεω revera, Σπερχειῶν. Quod et eruditam Dominam Dacier non fugit.

Ver. 178. ἀπερεΐσια ἔδνα.] Al. ἀπερεΐσια ἔδνα.

- Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογοςόκος Εἰλείθυια
 Ἐξάγαγε προφώσδε, καὶ ἡελίς ἴδεν αὐγὰς,
 Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 190 Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρρ' ἐμυρία ἔδνα·
 Τὸν δ' ὁ γερῶν Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἡδ' ἀτίταλλεν,
 Ἀμφαγαπαζόμενος ὥς εἰ δ' εὖν υἱὸν ἔοντα.
 Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 Ἐγχεῖ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
 Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ.
 Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἄμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς

Porro, postquam hunc partuum praeses Ithylia
 Eduxisset in-lucem, et solis vidit jubar;
 Illam quidem Echelei fortis vis Actoridæ
 190 Duxit domum, quum dedisset innumera dona sponsalia;
 Hunc autem senex Phylas magna-cum-cura nutrit et educavit,
 Vehementi-amore-prosequens tanquam suus ipsius filius foret.
 Tertii autem agminis Pisander Mavortius dux erat
 Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
 195 Hasta pugnando, post Pelidæ socium.
 Quarto autem præerat senex equum-agitator Phœnix:
 Quinto demum Alcimedon, Laërcei filius eximius.
 Tum postquam omnes cum ducibus Achilles

190 ἔδνα] A. J. T.

Ver. 182. Ἠγάσας.] Non ab ἡγάσας (tum enim syllabam mediam necessario producere deberet) sed ab ἡγάσας vel ἡγάσας. Vide supra ad α'. 67.

Ver. 184. παρὶς.] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 185. Ἐμυρία ἀνάκτα.] Ὡς μὴ κακίων Eustath. "Ὅτι κακὸν μὲν ὕδιν ἢ παρ' αὐτῷ δουρὶ." Aristid. Orat. 5. Aliter Pausanias; "Ἀνακτος — πόλιν — Ἀνακτίων ἐπιστῶν." Ἀπὸ τούτου δὲ τῷ Ἀλέξανδρῳ καὶ Ὀμηρῳ, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἰς Ἑρμῆν ἱστοῖσιν ἱππῶν lib. VIII. cap. 3. Πόλιν τὴν Ἀνακτίων, Ἐρμῆς τὴν Ἀνακτίων λίβη πιστευμένην ἄγαλμα — Τραφῆται δὲ Ἑρμῆν παῖδα αὐτόν, καὶ Ἀνακτίων τὸν Λυκάονος γινώσκει εἰς στροφίαν. Ἀρκάδων ἰσθὶν ἰς αὐτὸν λόγος. Ibid. cap. 36. Barnesius aliique de hoc voca-

bulo, inepte, ut in similibus, τὸ "ἀνάκτα," Vocativum pro Nominativo positum commentum sunt; sed et "pro Accusativo" quoque, si Diis placet, aliquando Vocativum poni: quo nihil fingi potest absurdius. De Nominativo, vide supra ad α'. 175. In Accusativo sicubi legatur ἀνάκτα, formatum erit tanquam ab ἀνάκτης: similiter fere, ac εὐρύστα ab εὐρύστω, et καλλιγύναικα a καλλιγύναιξ vel καλλιγύνη.

Ver. 189. μένος Ἀκτορίδαο] Vide supra ad δ'. 758.

Ver. 190. μυρία ἔδνα.] Al. μυρί' ἔδνα.

Ver. 192. Ἀμφαγαπαζόμενος, ὥς εἰ] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 194. πᾶσι μετέπρεπε — μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.] Notandum hic Amphip-

- Στῆσεν ἐὺ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 200 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 Ἄς ἐπὶ νηυσὶ δοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
 Πάνδ' ὑπὸ μνηϊδμόν· καὶ μ' ἡτιάσθε ἕκαστος·
 Σχέτλιε, Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 Νηλεὺς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους.
 205 Οἵκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
 Αὔτις· ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι δάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρὶν γ' ἐράσασθε·
 Ἐνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
 210 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσθε.

Collocasset bene ordinatos, acria utique mandata dedit;

- 200 "Myrmidones, ne quis mihi minarum obliviscatur,
 "Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
 "Toto tempore iræ; et me accusabatis unusquisque, hoc modo;
 "Dure, Pelei fili, bili certe te nutrit mater;
 "Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
 205 "Domum saltem cum navibus revertamur pontum-transeuntibus
 "Retro; siquidem tibi adeo perniciosa ira incidit animo.
 "Hæc mihi, congregati, frequenter dicebatis; nunc vero apparet
 "Prælii-committendi magnum opus, cujus antea quidem cupidi-eratis:
 "Ibi aliquis, forte cor gerens, contra Trojanos pugnet."
 210 Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque:

199 εὖ κρίνας] F. A. J. male.

cationis genus id, quod a Quintiliano appellatum est Incrementum: Quod "est potentissimum, cum magna videntur etiam quæ inferiora sunt. — Per id venit non modo ad summum, sed inter in quodammodo supra summum." Lib. VIII. cap. 4. Antecellit omnibus Pisander, Pisandro Patroclus, Achille et ipse minor.

Ver. 196. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 199. κρατερὸν δ'] Acre utique—; Tum vero acre—. Barnesius edidit, κρατερὸν δ'. "et τὸ δ', (inquit) παρὶς. Quod nihili est. Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad δ'. 160.

Ver. 201. ἀπειλεῖτε] Al. ἀπειλεῖτε.

Ver. 207. Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι] Al. Ταῦδ' ἄμ' ἀγειρόμενοι. notante Henr. Stephano.

Ibid. πέφανται] In numero singulari, πέφανται, [quod est videlicet πέφανται, sicuti τίτυμαι est τίτυμαι, πέφανται, etc.

Ver. 209. τίς] Quisquis volet.

Ver. 210. ὥτρυνε μένος] Vide supra ad δ'. 44.

Ver. 211. ἄρδιν.] Παρεκινήθησαν τῇ προθυμίᾳ. Schol. inedita in Cod. Harleiano, a Th. Bentleio communicata. Λόγους ἐπήρθησαν, καὶ οἷον ἐκέφισθησαν, ὥς ὑπὸ πτερυγῶν — κρεῖττον δὲ νοηθῆναι αὐτὸ, ἀντὶ τῷ ἡρώδῳ, ἀπὸ τῷ "ἄρδιν," τὸ ἀρμόζω. Eustath.

- Μᾶλλον δὲ σίχες ἄρδεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκυσαν.
 Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκνοῖσι λίθοισι
 Δάματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 Ὡς ἄραρον κόρυδες τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 215 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ·
 Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυδες λαμπροῖσι φάλιοισι
 Νευόντων ὥς πυκνοὶ ἐφέεσαν ἀλλήλοισι.
 Πάντων δὲ προπάροιθε δὴ ἀνέρε θωρήσσεσθον,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 Πρὸςθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐς κλισίην· χηλῆ δ' ἀπὸ πᾶμ' ἀνέωγε
 Καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα

Magis itaque catervæ addensatæ sunt, ut regem audierunt.
 Ut vero quando parietem vir coagmentet apte-junctis lapidibus
 Domus altæ, impetus ventorum vitans;
 Sic arcte-junctæ erant galeæque et clypei umbonibus-muniti:
 215 Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;
 Seque-invicem-contingebant setis-equinis-comantes galeæ splendentibus co-
 Nutantium: adeo densi stabant inter-se. [nis
 Omnes autem ante, duo viri armabantur,
 Patroclusque et Automedon, unum animum habentes,
 220 In-prima-acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles
 Perrexit ire in tentorium; arcæque operculum aperuit
 Pulchræ, affabre-factæ, quam ei Thetis pedes-argentea

212 Πυκνοῖσι] A. 1. 215 ἀσπίς δ' ἄρ' ἀσπίδ' MS. F. A. 1. Forte du-
 plex olim lectio, ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ', et ἀσπίς δ' ἀσπίδ' in textum utraque
 venit. 217 πυκνοῖσι] MS. R. A. J. 218 θωρήσσεσθον] MS. F. A. J.
 Eustath. quod prætulim. θωρήσσεσθον sapit correctionem ob δὴ ἀνέρε·
 sed et post ἔχοντες.

Ver. 215. Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, —]
 Vide supra ad γ'. 130.

Ver. 217. ἱφίστασαν] Vide supra ad μ'.
 55.

Ver. 218. θωρήσσεσθον,] Al. θωρήσσοντο.
 Quod et recte dicitur: Vide supra ad α'.
 566. Clark. Vide Var. Lect.

Ver. 219. ἕνα θυμὸν ἔχοντες,] Virgil.

His amor unus erat, pariterque in bella ruebant.
 Æn. IX. 182.

Ver. 221. ἀνίγει] Non ex præterito,
 quod vocant, ἀνίγει· sed ex Aoristo, ἀνί-
 γων. Ut recte Scholiastes, ἀνίγει. Vide
 supra ad γ'. 322.

Ver. 222. et 229. Καλῆς,] Vide supra ad
 β'. 45.

Ver. 226. 230. αἶδοπα οἶνον,] Vide supra
 ad α'. 462.

Ver. 227. ὅτε μὴ Διὶ πατρί,] Schol.
 MS. Lips. Ἀρίσταρχος ὅτι διὰ τῆς ἰ. ἔ. γὰρ,
 ὅτι Διὶ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθου· μᾶλλον δὲ τῷ
 Προπάροιθι Διὶ ἀφώρει μόνον τὴν φιλίαν.
 Nempe ὅτι μὴ est, quod in versione ex-
 primitur, nisi, et ὅτι μὴ est cum non, nisi
 cum Jovi. Illud sane aptius. Sed nec
 hoc absurdum. Ern.

Ver. 228. Τό ῥα] Pronunciabatur Τό ῥα·
 quomodo et nonnulli scripserunt. Vide
 quoque infra, φ'. 352. et χ'. 307. Clark.

- Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὐπλήσασα χιτῶνων,
 Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
 225 Ἐνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, ἐδέ τις ἄλλος
 Οὐτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτῆς αἶδοπα οἶνον,
 Οὐτε τέω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάδηρε θεείῳ
 Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῇσι·
 230 Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶδοπα οἶνον·
 Εὐχέτ' ἔπειτα σᾶς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδάν· Δία δ' ἐλάθε τερπικέραυνον·
 Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικῆ, τηλόδι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρε· ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ

Imposuit navi vehendam, quum bene-implesset tunicis,
 Chlænisque ventum-arcentibus, villosisque tapetibus.
 225 Inibi autem ei poculum erat elaborate-factum; neque quis alius
 Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
 Neque cui libabat deorum, nisi Jovi patri.
 Hoc utique tunc ex arca sumptum purgavit sulphure
 Primum, postea autem lavit aquæ puro liquore;
 230 Lavitque ipse sibi manus, hausitque nigrum vinum:
 Precabatur deinde stans medio in septo, libavitque vinum,
 Cælum suspiciens; Jovemque non latuit fulmine-gaudentem;
 "Jupiter rex, Dodonæe, Pelasgice, procul habitans,
 "Dodonæ præsidens hyberno-frigore-infestæ; circum autem Selli

220 Πρὸςθεν] F. A. 1. 221 ἀνέωγεν] MS. male. 223 εὐπλήσασα] F. A. J. male.
 227 τῷ pro τῶ] F. 228 τό ῥα] MS. A. R. T. vid. not. 231 μέσῳ σᾶς
 ἔρκει] T. nempe e correctione, ut concinnior versus esset: unde in alias
 venit. 234 Σίλοι] F.

Τό ῥα habet MS. Lips. Nempe Gramma-
 tici alii scribendo duplicabant, alii, ut
 Aristarchus, non, ut in ὅ ῥα et ὅ ῥα. Vide
 Schol. ad Apollon. Rh. III. 37. add.
 Dorvill. Vann. Crit. p. 334. seq. Cæte-
 rum in talibus constantia desideratur
 Grammaticorum, in aliis duplicationem
 literæ scriptura exprimentium, in aliis
 non. Ern.

Ver. 229. 230. νίψ' — Νίψατο] Notan-
 dus hic maxime proprius et primigenius
 vocis mediæ usus. Ἐνψι, lavit poculum;
 νίψατο, lavit manus sibi ipse suas.

Ver. 233. Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, etc.] Po-
 nam hic scholion MS. integrum, ut con-

ferri possit cum eo, quod e MS. Voss.
 edidit Cel. Valkenarius, ut est in libro
 nostro: Εἰκότως τὸν πολίτην καὶ γείτονα
 καὶ προπάροιθε θεὸν ἐπικαλεῖται (MS. Voss.
 male καὶ θεὸν) ὡς καὶ Χρύσης τὸν Μιδέα
 (σμινθία recte MS. Voss.) καὶ τὸν λυκογενῆ
 Πάνδαρος (vitiose Voss. Πόδαρος)· ὁ δὲ Δω-
 δωναῖος καὶ Νάϊος· ὕδρηλὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ χω-
 ρία. Οἱ δὲ γράφουσιν Βωδωναῖε· πόλις γὰρ
 Θεσσαλίας ἡ Βωδων, ἢ τιμᾶται Ζεὺς· τινὲς
 δὲ ἀναδωδωναῖε ὅφ' ἐν, παρὰ τὴν ἀνάδοσιν τῶν
 ἀγαθῶν. Δωδωναὶ δύο, ἡ μὲν Θεσσαλίας,
 ἡ δὲ Μολοσσίας· (Voss. Μηλυσσίας, male).
 τινὲς δὲ Δωδωνὴν τὴν γῆν, παρὰ (i. e. παρό-
 σον ut in Voss.) πάντα ἀναδιδωσι. Δυσχεῖ-

- 235 Σοὶ ναῖεσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι·
 Ἥ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυες εὐξάμενοιο·
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαιο λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἥδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ·
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 240 Ἀλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 Μάργασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
 Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὅφρα καὶ Ἑκτωρ
 Εἴσεται, ἥ ῥα καὶ οἶος ἐπίσσηται πολεμίζειν
 Ἡμέτερος Δεράπων, ἥ οἱ τότε χεῖρες ἀαπτοί
 245 Μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἀρης·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δῖηται,

- 235 "Tui habitant vates, pedibus illotis, humi cubantes:
 "Certe quidem jam olim meum sermonem exaudisti precantis:
 "Honorasti quidem me, valdeque lassisti populum Achivorum:
 "Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice votum:
 "Ipse quidem enim ego manebo navium in cœtu;
 240 "Sed socium mitto, multis cum Myrmidonibus,
 "Ad pugnam: cum hoc una victoriam præmitte, late-sonans Jupiter
 "Confirma autem ei cor in præcordiis; ut et Hector
 "Intelligat, num, etiam solus cum sit, sciat pugnare
 "Noster famulus; an ei tunc tantum manus invictæ
 245 "Insaniant, quando ego iero ad pugnam Martis.
 "Ac postquam a navibus prælium clamoremque repulerit.

235 ἱμοί] Id. 237 ἵψαιο] T. 240 ἐτάρον] F. A. J. R. 245 ἐπίσταται] MS. R.

μερον δὲ, ὅτι πᾶσι καὶ κρυμοῖς ὑπ' ἑρανῶ
 συνέχεται (Voss. ὑπὸ τῇ ἑρανῶ). Πελασγικὴ
 δὲ, ὅτι ὑπὸ Πελασγῶν ἴδρυται τὸ περὶ Δωδών-
 ην τέμενος. Οἱ δὲ Πελασγικὴ (Voss. male
 Πελασγικὴ)· λόγον γὰρ ἐκεῖ εἶναι φασὶ λευ-
 κὸν, ὅτε καλέμενον οἱ δὲ Πελασγικὴ. ἢ τί-
 λας ἐστὶν ὁ ἄλλος. Τηλόθι (Voss. male τηλό-
 θει) δὲ ναίων, ὅτι ἀποδὲν ἡμῶν ὁ αἰθέρ.
 Ζεὺς γὰρ ἐστὶν ἡ τῷ κόσμῳ ψυχὴ, ἀερεοειδὴς
 ἵσα. Patet hoc specimine, correctiora
 esse hæc scholia in Cod. Lips. quam in
 Vossiano. Sed in Vossiano sunt sæpe
 pleniora. Hoc scholion quid prosit Ste-
 phano in Δωδώνη, docet Cl. Valkenar. in
 Diss. de scholiis in Homer. ineditis p.
 125. 126. E Stephani fragmento nobili
 de Dodone patet, Zenodotum, pro Δωδω-

ναί· legisse φηγῶναι, quasi incola quereus
 illius vocalis Dodonææ. Ern.

Ibid. Πελασγικὴ] Al. Πελασγικὴ. Clark.
 Gloss. MS. Lips. adscripsit ἡ νῶν Βονδιτσα.
 Ern.

Ver. 234. ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναῖεσ' ὑπο-
 φῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι]

Μαντιῶα καὶ αἰνῶν, —
 Ἄ τῶν ὁρίων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 Σελλῶν ἐλθὼν ἄλλος εἰσερχομένην
 Πρὸς τῆς πατρὸς καὶ πολυγλώσσου δρυός.
 Sophoc. Trachin. 1173.

Cæterum alii hic legunt, — "ἀμφὶ δὲ σ'
 "Ἑλλοὶ Σοὶ ναῖεσ' ὑποφῆται" ἤ γιν, περὶ
 σε ναῖεσιν οἱ Ἑλλοὶ οἱ σοὶ ὑποφῆται. Quæ

- Ἀσκηδῆς μοι ἔπειτα δοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
 Τεύχεσσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἐκλυε μητίετα Ζεὺς·
 250 Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
 Νηῶν μὲν οἱ ἀπάσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 Δῶκε· σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 Ἥτοι ὁ μὲν, στείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
 Ἀψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέδθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
 255 Στῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ
 Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν.
 Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι Δωρηχθέντες
 Ἑσιχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρυσαν.

- "Incolumis mihi postea veloces ad naves redeat,
 "Armisque cum omnibus, et cominus pugnantis sociis."
 Sic dixit precans: hunc autem audivit Jupiter;

- 250 Etque alterum quidem dedit pater, alterum vero abnuit:
 A navibus quidem ei repellere præliumque pugnamque
 Dedit; saluum autem Patroclum abnuit e pugna reverti.
 Atque hic quidem, ubi ita libaratque et supplicaverat Jovi patri,
 Rursus tentorium ingressus est, poculumque reposuit in arca.
 255 Stetit autem egressus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
 Spectare Trojanorum et Achivorum pugnam gravem.
 Illi vero cum Patroclo magnanimo armati
 Ordine ibant, donec in Trojanos magnis cum animis irruerent.

250 ἀνένευσε] F. A. J. R. male. 252 ἀπονέεσθαι] F. 254 ἀψ κλισίην δ'] MS. μοι ἀνέθηκε male.

ad sententiæ quidem constructionem, æ-
 que probabilis lectio; neque omnino
 (quod credidit Barnesius) ex eo refuta-
 tur, quod vox σοὶ sequatur. Πλείως δὲ οἱ
 "Σελλῶν" γράφοντες. Eustath. Clark. De
 Sellis vid. Jac. Gronov. ad fragm. Step-
 hani de Dod. §. 20. et Interpr. ad Lucan.
 III. 180. Ern.

Ver. 256. Ἥ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος] "Ἦδη
 μὲν ποτ' ἐμὸν πάρος —. α'. 453. Cate-
 rum qua ratione, ἐμὸν, hic ultimam pro-
 ducat; item ἐμὸν, ver. 257. et μὲν, ver. 251.
 vide supra ad α'. 51.

Ver. 240. πολίσιν] Al. πολίσι. Quod
 et ferri potest. Clark. Immo, quod me-
 lius est.

VOL. II.

Ver. 241. εὐρύοπα] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 242. Θάρσυνον] De analogia voca-
 bulorum, Θάρσυνον, Θαρσύνος· μαρτύρομαι,
 μαρτύρος· νίφειν, νίφειτος· et similium innu-
 merorum, in quibus nullus unquam est
 licentiæ locus; vide supra ad α'. 538. et
 ad ζ'. 434.

Ver. 245. ἐπίσσηται πολεμίζειν] Al. ἐπί-
 σαιτο πολεμίζειν.

Ver. 245. ὅππότε ἐγὼ περ] Quando ego
 demum.

Ver. 249. μητίετα] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 250. ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτε-
 ρον δ' ἀνένευσε:] Virgil.

B b

- Αὐτίκα δὲ σφῆκεσσιν ἑοικότες ἐξεχέοντο
 260 Εἰνοδίοις, ἧς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔδοντες,
 Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῶ ἐπὶ οἰκίᾳ ἔχοντας,
 Νηπίαχοι· ξυγόν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
 Τῆς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὁδίτης
 Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
 265 Πρόσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
 Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Ἐκ νηῶν ἔχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 270 Ἄνδρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Δαϊδῆος ἀλκῆς·
 Ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μιν ἄριστος

- Protinus autem vespis similes effundebantur
 260 In-via-habitantibus, quas pueri irritant de-more,
 Assidue vexantes, in via domicilia habentes,
 Insipientes; commune autem malum multis faciunt.
 Has porro si aliquis praeteriens homo viator
 Moverit insciens, ipsae continuo animosum cor habentes,
 265 Ulro quæque provolat, et defendit suos fetus.
 Harum tunc Myrmidones cor et animum habentes,
 Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.
 Patroclus vero socios hortabatur, altum clamans;
 "Myrmidones, socii Pelidae Achillis,
 270 "Viri estote, amici; recordamini strenuae fortitudinis;
 "Ut Pelidem honoremus, qui longe fortissimus est

260 Ἐριδμαίνουσιν] MS. edd. vett. 261 ἔχοντες] MS. sed superscr. α. Scholiastes legit ἔχοντας, sed commemorat etiam alteram lectionem.

Audiit, et voti Phœbus succedere partem
 Mente dedit; partem volucres dispersit in auras.
 Sterneret ut subita turbata morte Camillam,
 Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,
 Non dedit, inque Notos vocem vertere procel-

Ver. 251. πόλινόν τι μάχην τι] Vide supra ad ἡ. 232. 279.

Ver. 252. ἔξαπνοῖσθαι.] Al. ἔξ ἀπνοῖσθαι. Vide supra ad α. 398.

Ver. 260. ἐριδμαίνουσιν] Ita Codex Harleian. a Tho. Bentleio collatus. Atque ita Eustathius in Commentario, et hunc ad locum, et supra ad ἡ. 556. Quod et op-

time congruit cum sequente, τιθεῖσι. Al. ἐριδμαίνουσιν. Quod et ipsum quoque ferri possit.

Ibid. ἔδοντες.] Ἐξ ἑσῶς βλάπτοντες.— τὰ συνήθη πράττοντες. Eustath. ad ἡ. 556.

Ver. 261. Αἰεὶ κερτομέοντες, etc.] Hujus versus tautologia inanis me semper offendit. Sed Scholiastes MS. Lips. docet, alios quoque olim offensos esse, Ἀδελφῶν τῶν ἐστὶ τῶν ἔδοντες, τὸ δὲ κερτομέοντες τῶν ἐριδμαίνουσιν, τὸ δὲ ἐπὶ ὁδῶ τῶν εἰνοδίων. Ἄλλως τε ὁ ποιητὴς κερτομίζειν ἀεὶ φησι τὸ διὰ λόγων ἐρεδίζειν, ἢ ἐργον. Eustathius vero

4

- Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
 Γινώδῃ καὶ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν εἶδεν ἔτισεν.
 275 Ὡς εἰπὼν, ἄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστω·
 Ἐν δ' ἔπεσον Τρῶεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμερδαλέον κονάβησαν, αὔσαντων ὑπὸ Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ', ὡς εἶδοντο Μενoitῆς ἄλκιμον υἱόν,
 Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 280 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
 Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδάκεια Πηλείωνα
 Μηνιδρὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 Πάπτηνεν δὲ ἑκάστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὀλεθρον.
 Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δεξιὴ φαεινῇ

- "Argivorum apud naves, et cominus-pugnantes famuli:
 "Cognoscat autem et Atrides late-dominans Agamemnon,
 "Suam noxam, quod fortissimum Achivorum nihil honoravit."
 275 Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque:
 Irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circum autem naves
 Terribiliter resonabant, clamantibus ab Achivis.
 Trojani autem, ut viderunt Menœtii fortem filium,
 Ipsum, et famulum, cum armis coruscantes;
 280 Omnibus commotus est animus, inclinataeque sunt phalanges.
 Existimantes apud naves velocem Pelidem
 Iam quidem abjecisse, in gratiam vero rediisse:
 Circumspectabat igitur unusquisque, qua effugere-posset gravem perniciem.
 Patroclus autem primus jaculatus est hasta fulgenti,

271 τιμήσομεν] MS. 281 Ναῦφιν] F. A. J. R. male. 285 πάπτηνεν] F. A. J.

in hac tautologia etiam aliquid elegantiae et venustatis reperit. Ita varii sensus hominum! Ern.

Ibid. ἔχοντας.] Al. ἔχοντες.

Ver. 263. παρὰ τίς τε κίων] Scholiastes, τὸ ἐξῆς, inquit, παρὶν τις. Unde videtur is legisse, παρὰ τίς τε κίων. Cod. Harleian. habet, παρὰ τίς τε κίων.

Ver. 263. 264. Τῆς δ' —, οἱ δ'] Vide supra ad α. 57. ad γ. 200. et ad δ. 160.

Ver. 264. Κινήσει.] Al. Κινήσει.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἔταροι] Qua ratione Μυρμιδόνες, hic ultimam producat; item ἀντιπρὸν, ver. 285. vide supra ad α. 51.

Ver. 272. Ἀργείων παρὰ etc.] Exc. MSS. apud Barnesium: Ἀπὸ κοινῆς. Σέλευκος δὲ ἀδελφεὶ τὸν σίχον. Barnesius dubitat, an ad v. 248. pertineat hoc scholion. Frustra. Scholiastes indicat, in ἀγχ. θε. ἀπὸ κοινῆς esse intelligendum aliquid e praecedentibus, ὅς μιν ἄριστος. Versum ipsum repudiatum crediderim, quia duprior est et parum apta illa appendicula, καὶ ἀγχ. θεράπ. quae me semper offendit. Ern.

Ver. 275. ἄτρυνε μένος] Vide supra ad ἡ. 44.

Ver. 279. θεράποντα.] Automedonta. ver. 219.

- 285 Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμῃ Πρωτεσίλῃῃ·
 Καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυδαῖ
 Ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιῶ εὐρὺ ρέοντος·
 Τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 290 Κάππεσεν οἰμῶξας· ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 Ἦγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριεΐεσκε μάχεσθαι.
 Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 Ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόλι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 295 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμάδος δ' ἀλίαςος ἐτύχθη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου

285 Recta in medium, ubi plurimi tumultuabantur,
 Navis ad puppim magnanimi Protesilai:
 Et percussit Pyraechmen, qui Paëonas equestres-bellatores
 Duxit ex Amydone, ab Axio late fluente:
 Hunc percussit dextrum humerum; is autem supinus in pulvere
 290 Concidit edito-gemitu; socii autem circa ipsum in-fugam-conjecti-sunt
 Paëones: Patroclus enim terrorem immiserat omnibus,
 Ductore occiso, qui præstantissimus erat in pugna.
 A navibus igitur eos repulit, extinxitque ardentem ignem.
 Semiusta autem navis relicta est illic: In fugam vero versi sunt
 295 Trojani, immani cum tumultu: Danaï autem effundebantur
 Naves per cavas: tumultusque vehemens factus est.
 Ut vero, cum a summo vertice montis magni

290 ἀμφιφόβηθεν] MS. placet. 295 ἔλασε] Id. recte. 295 θεσπεσίῳ] Id.
 298 στεροπνίστη] Id. 299 ἔφαναν] Id.

Ver. 283. ὅπῃ φύγοι] *Al.* ὅποι φύγη, et
 ὅπως φύγη.
 Ver. 284. ἀκόντισι] Vide supra ad α'.
 140.
 Ver. 285. πλεῖστοι κλονέοντο,] *Al.* πλεῖστοι
 καὶ ἀριστοί·
 Ver. 286. Νηὶ — Πρωτεσίλῃῃ] Supra,
 ο', 705.
 Ver. 287. Πυραΐχμην,] *Schol.* Πιπρίχμην
 τὸ ὄνομα τῆς στρατηγῆς, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχ-
 μὴν φέρειν ἐπὶ τῇ νηὶ. Inepte, ut videtur.
 Nam ab initio appellatus est Πυραΐχμης·
 β', 848.
 Ibid. ἵπποκορυδαῖ] Vide supra ad β'. 1.
 Ver. 289. ἐν κονίῃσι Κάππεσιν] Vide su-
 pra ad γ'. 508.

Ver. 294. ἄρα] *Proinde.*
 Ver. 298. Κινῆσαι] *Al.* Κινῆση.
 Ibid. στεροπνίστη] Vide supra ad α'.
 175.
 Ver. 299. ἔφαναν] *Cod. Harleian.* ἔφα-
 νεν.
 Ver. 300. ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ·]
Schol. Ἐξέλαμψεν αἰθήρ περὶ τὴν ἀστράτην
 ἰγνέτο. Similiter et Eustathius. Non ta-
 men videtur hoc de fulgure nictationi-
 bus dictum, sed de serenitate cæli post dis-
 jectas nubes. Vide supra, γ'. 554. etc.
 Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ — ἀνέπνευσαν]
 Recte hic Eustathius: Ὁ ποιητὴς — πολ-
 λαχρὸν τὴν ἐν πολέμῳ ἀνάπνευσιν, "Φῶς" λίγυ.

- Κινήσει πυκινὴν νεφέλην σεροπηγερέτα Ζεὺς,
 Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρῶνες ἄκροι,
 300 Καὶ νάπαι, ἐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.
 Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπασάμενοι δῆϊον πῦρ,
 Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμῳ δ' ἐγίνετ' ἐρωή·
 Οὐ γὰρ πῶ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν·
 305 Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀντίσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
 Ἦγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενoitίης ἄλκιμος υἱὸς
 Αὐτίκ' ἄρα σερεφθέντος Ἀρηϊλῦκος βάλε μηρὸν
 Ἐγχρεὶ ὀξυόεντι, διὰ πρὸς δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 310 Ῥήξεν δ' ὅς ἐον ἔγχος· ὁ δὲ, πρηγῆς ἐπὶ γαίῃς

Dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter,
 Continuoque apparent omnes speculae et cacumina prominentia.
 300 Et saltus, cælitusque adaperitur immensa æthra:
 Sic Danaï, a navibus quidem depulso hostili igne,
 Paululum respirarunt; pugnae tamen non erat cessatio:
 Nondum enim prorsus Trojani bellicosus ab Achivis
 Versis-ubique-tergis fugabantur nigris a navibus;
 305 Sed adhuc resistebant, atque a navibus recedebant necessitate.
 Tum vero vir interfecit virum, diffusa-late pugna,
 Ducum: Primus utique Menæti fortis filius
 Statim aversi Arëilyci percussit femur
 Hasta acuta, penitusque æs transegit;
 310 Fregit autem os hasta: Is vero, pronus in terram

302 πολέμῳ] MS. lat. finis bello, caussa bello etc. 309 Διαπρὸ] R. 310 ῥήξε] F. A. J. Ibid. γαίῃ] Edd. vett. præter R.

— κατὰ τὸ, "Ἦν πᾶσι τὸ φῶς Δαναοῖσι γένω-
 μαι. ver. 59. Ἐπὶ τῇ φάσιν ἐν νῆεσσι θεῖης.
 ver. 95.
 Ver. 302. ἐρωή·] *Schol.* Νῦν, ὁρμή· ἔστι
 δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. De-
 buerat e contrario scripsisse: Νῦν, ἡσυχίαν
 καὶ ἀνάπαυσιν· (ἔστι δ' ὅτε τὴν ὁρμήν δηλοῖ.)
 Ut ex sequenti versu liquet; Οὐ γὰρ πῶ,
 etc.
 Ver. 304. Προτροπάδην φοβέοντο] Hoc
 verbo delectati sunt elegantissimi scrip-
 tores etiam prosaici ut Xenoph. Mem.
 Socr. I. 5. 13. ubi vid. not. nostr. Hic
 locus est hujus vocabuli fundus. *Ern.*
 Ver. 306. Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κε-
 δασθείσης ὑσμίνης, Ἦγεμόνων· πρῶτος δὲ —]

Recte hic Barnesius ex Eustathio: "Ἐνθα
 τῶν ἡγεμόνων ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος
 μὲν πρῶτος —. Alii, male interpungen-
 do, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihi-
 lo minus inepte, ἡγεμόνων πρῶτος δὲ —.
 Cæterum de tota sequenti narratione Eu-
 stathius: "Ὅρα δὲ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικι-
 λίαν — τοιαύτη τις καὶ ἐνταῦθα τῇ Ὀμηρικῇ
 πέπλῳ ποικιλία ἐμπάσσεται καὶ ὁ μόνον κα-
 τὰ τὰς τρέπας τῶν πληγῶν τε καὶ πτωμά-
 των, ἀλλὰ καὶ κατὰ φράσιν τὴν αὐτῇ τῇ "ἐ-
 λανον." Ἀντὶ γὰρ τῷ ῥήματι τούτῳ, ἔφ' ἐ-
 κάστων ἄλλως καὶ ἄλλως φράζει. Οἶον —.
 Conf. v. 531.

Ver. 308. ἄρα] Connectitur isto voca-

- Κάππεισ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος ἔτα Θόαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
 Ἐφθῇ ὀρεζάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 315 Μυῶν ἀνθρώπων πέλεται· περὶ δ' ἔγχυος αἰχμῇ
 Νεῦρα δισχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.
 Νεστροφίδαι δ', ὁ μὲν ἔτασ' Ἀτύμνιον ὀξείῃ δεξι
 Ἀντίλοχος, λαπάσης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχυος.
 Ἦριπε δὲ προπάροιθε· Μάρης δ' αὐτοσχεδὰ δεξι
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρεσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
 Στάς πρόσθεν νέκυος· τῇ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 Ἐφθῇ ὀρεζάμενος, πρὶν ἑτάσαι· ἐδ' ἀφάμαρτεν.

Decidit: Item Menelaus inavortius vulneravit Thoantem,
 Pectore nudatum juxta scutum; solvitque membra.
 Phylides autem Amphiclum irruentem observans,
 Prior assecutus percussit extremum crus, ubi crassissima
 315 Sura hominis est; circumque hastae cuspidē
 Nervi discissi sunt: eum vero tenebrae oculos cooperuerunt.
 Nestoridae autem, alter quidem vulneravit Atymnium acuta hasta,
 Nempe Antilochus, perque ille trajecit aëream hastam;
 Cecidit igitur hic ei ad pedes: Maris autem cominus hasta
 320 In Antilochum irruerat, ob fratrem iratus,
 Stans ante cadaver; eum vero deo-par Thrasymedes
 Prior est assecutus, antequam is Antilochum vulneraret; nec aberravit.

314 πάχιστος] MS. 315 μυῶν] MS. F. A. J. T. non postposuerim alteri,
 quod sola Rom. et Eust. habent. αἰχμῇ] Gl. MS. L. γρ. ὀξμῇ.

bulo sententia haec cum eo quod praeces-
 sit, ver. 285.

Ver. 309. ὀξύνειν] Vide supra ad ε. 50.
 Ver. 310. γαίης] Al. γαίη.
 Ver. 311. οὐτα] Vide supra ad ε. 192.
 Ver. 313. Φυλείδης] Mege, Phylei filius.
 Ver. 315. αἰχμῇ] Cod. Harleian. ἀκμῇ.
 Et Schol. ibidem inedita, ὀξύνειν.
 Ver. 317. 322. οὐτασ'] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 521. πρόσθεν νέκυος] Cod. Harleian.
 a Th. Bentleio collatus, προπάροιθε νέκυος.
 Quod et ferri possit. Nam νέκυος, ut ex
 Scriptoribus Tragicis liquet, pronunciabatur
 interdum νέκυσ. Vide et infra, ver.
 526. Clark. Sane ea lectio tolerabilis

est haec, ut versus non pereat, si προ-
 πάροιθε inferatur, sed potius πρόσθε pro
 πρόσθεν scripserim, cujus παροιῆ glossa est.
 Ern.

Ver. 522. πρὶν ἑτάσαι] Qua ratione,
 πρὶν hic (etiam extra caesuram) produca-
 tur; item ἀντικρὺ, ver. 346. vide supra ad
 α. 51. n. 8.

Ver. 524. ἀπὸ δ' ὅσιν ἄχρ' ἄραξ'] Schol.
 Ἀπίσχυσι τὴν σάρκα ἄχρ' τῷ ὅσιν. Eusta-
 thius: Ἀπαράξει τὰς μύς, εἰς ὅσιν ἄχρ' ἄ-
 ραξ. At, οἱ παλαιοὶ, inquit, τὸ ἄχρ' ἀντὶ τῷ ὀξ-
 λυ, φασί. Tumque os ipsum dicitur ab-
 scissum.

Ver. 525. Δάπησιν] Vide supra ad ε. 181.

- Ἦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκρόῃ
 Δρύψ' ἀπὸ μυῶν, ἀπὸ δ' ὅσιν ἄχρ' ἄραξ.
 325 Δάπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψεν.
 Ὡς τὰ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 Βήτην εἰς ἔρεος, Σαρπηδόνης ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 Υἱὲς ἀκοντίσσαι Ἀμισωδάρεσ' ὅς ῥα Χίμαιραν
 Θρέψεν ἀμυμακίτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 330 Αἴας δὲ Κλεόβελον Ὀϊλιάδης ἐπόρεσας
 Ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 Ἐλλαξε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ.

Sed vulneravit eum ad humerum protinus; extremum autem brachium hastae
 Amputavit a musculis, et os penitus absceidit: [cuspidē]

325 Fragorem igitur edidit cadens, et caligo ei oculos cooperuit.
 Sic illi quidem duo duobus a fratribus domiti
 Iverunt ad Erebum, Sarpedonis fortes socii,
 Filii jaculatores Amisodari; qui Chimæram
 Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.

330 Ajax vero Cleobulum Oiliades impetu-facto
 Vivum cepit, impeditum in turba; sed ei ibi-statim
 Solvit robur, percutiens ense cervicem capulum-magnum-habente.
 Totus autem incaluit ens sanguine; eique oculos
 Occupavit purpurea mors, et fatum violentum.

319 Μάρης] MS. αὐτοσχεδόν] A. J. utrumque male. 325 Δάπησιν] MS.
 Ibid. ὅσσε ἐκάλυψεν] Id. 332 ξίφει] R.

Ver. 328. Ἀμισωδάρεσ' ὅς ῥα] Amisoda-
 ri; ejus, qui —. Ejus videlicet, qui —.

Ver. 329. πολέσιν] Al. πολέσι. Quod et
 ferri possit. Clark. Immo, quod verum
 est.

Ver. 333. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵ-
 ματι] Ἐστὶ καὶ ἡ ἔμφασις· ἡ περὶ δὲ ὑπὸ νο-
 αῖς ἐτίτασιν τῷ λεγμένῳ παρρησίαν. Οἶον,
 "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ
 γὰρ ἐν τῇ παρρησίᾳ μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπ-
 τισθέντος ἔστω τῷ ξίφει, ὥστε θερμανθῆναι.
 Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως.
 §. 7. Virgil.

— iit hasta Tago per tempus utrumque

Stridens, trajectoque hæsīt tepēfacta cerebro.
 Æn. IX. 418.

— stomachoque infixā sub altum
 Pectus abit; reddit specus atri vulneris undam
 Spumantem, et fixo ferrum in pulmone tepescit.
 Ibid. 699.

Ver. 334. Ἐλλαξε πορφύρεος θάνατος]
 Homero πορφύρεος θάνατος, non est purpu-
 rea mors, qua ratione Virgilius dixit, de
 eo qui sanguinem ense trajectus vomeret,
 "Purpuream vomit ille animam;" sed, ut
 recte interpretatur Scholiastes, Alra mors.
 Sic infra, ver. 350.

— θανάτῳ δὲ μέλαν νέκος ἀμφεκάλυψε.

- 335 Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν
 Ἥμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω [γὰρ
 τῷ δ' αὖτις ξιφίεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
 Ἰπποκόμῃ κόρυθος φάλλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 Φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' ἔατος αὐχένα δαΐνε
 340 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἶσω ἔδω ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
 Δέρμα· παρήεσθ' ὅτε κέρη, ὑπέκυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχέει ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ἄρον·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
 345 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ σόμα κηλὴ χαλκῷ
 Νύξ'· τὸ δ' ἀντικρυ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
 Νέεσθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο· κίεσσε δ' ἄρ' ὀσεία λευκά·
 Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω

- 335 Peneleus autem Lyconque concurrerunt; hastis enim
 Aberrant a se invicem, et incassum jaculati erant ambo:
 Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lyon quidem
 Setis equinis cristatae galeae conum percussit, et juxta capulum
 Ensis fractus est: at ei sub aure cervicem percussit
 340 Peneleus, totusque immersus est ensis; retinebat autem sola
 Cutis; pendeatque ab ea caput; solutaque sunt ejus membra.
 Meriones autem Acamanta, assecutus pedibus velocibus,
 Percussit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:
 Ceciditque is ex curru, oculisque offusa est caligo.
 345 Idomeneus autem Erymanta in os saevo aere
 Percussit: atque in adversum hasta aerea pertransiit
 Subtus sub cerebro; diffiditque ossa alba:
 Excussi vero sunt dentes; impletique sunt ei ambo

335 Πηνέλεως μὲν] MS. male. 340 ἔσχεθε δὲ οἶον] Edd. vett. 343 κηλὴς]
 A. 2. 5. J. κηλὴς] A. 1. 344 totus abest a MS.

— τοσούτην κηλὴν πηκασσάσθαι αὐτὸν. ε. 551.

Porro qua analogia e πορφυρεῖν deducatur
 πορφυρεῖος, vide supra ad α. 558. et 482.

Ver. 335. ἔγχεσι] Cod. Harleian. ἔγχεσι.

Ver. 336. μέλεον] Vox, μέλιος, vim habet
 peculiarem. Scholiastes ad Aristophanem.
 exponit, μάταιος, ἀβλῖος, δυσυχής· ad istum
 versum:

Ἄλλ', ὦ μέλ', ἐξελίκεας ἐμὴ γ' ἐκ τῶν ἰμῶν.
 Nub. 33.

Ibid. ἠκόντισαν] Vide supra ad α. 140.

Ver. 338. καυλὸν] Al. καυλῶ.

Ver. 340. ἔσχεθε δὲ οἶον] Ita edidit Barne-
 sius ex Schol. et MSS. Quocum facit Cod.
 Harleian. Al. ἔσχεθε δὲ οἶον. Clark. "Ἐσ-
 χέθε δὲ οἶον" habet etiam MS. Lips. Ern.

Ver. 346. ἐξισπίρησι] Al. ἐξισπίρησι.

Ver. 351. ἄρ'] Connectit sententiam
 hæc vocula, cum eo, quod præcessit, ver.

306. Cod. Harleian. a Tho. Bentleio col-
 latus, habet ἄρ'. Exponuntque Scholia
 ibidem inedita, in ἰνὶ κερῶ.

Ver. 353. αἶτ'] Qui utique. Clark. Præ-

- Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ σόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
 350 Πρῆσε χανάν· θανάτῃ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἑκάστος.
 Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
 Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἶτ' ἐν ὄρεσσι
 Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
 355 Αἶψα διαρπάξουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχέσας·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 Δυσκελάδῃ μνήσαντο, λάθοντο δὲ θέριδος ἀλκῆς.
 Αἶας δ' ὁ μέγας αἶεν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυσῇ
 Ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖν πολέμοιο,
 360 Ἀσπίδι ταυρεῖν κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
 Σκέπτειτ' οἷσιν τε ροῖζον καὶ δῶπον ἀκόντων.
 Ἥ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτερεαλκία νίκη·

- Sanguine oculi; quem et per os quoque et per nares
 350 Efflavit aperto-ore: Mortis autem nigra eum nubes obtexit.
 Atque hi quidem ductores Danaorum, interfecerunt virum singuli.
 Ut vero lupi agnis vehementi-impetu-irruunt, vel hœdis,
 Exitibiles, e gregibus surripientes, qui in montibus
 Pastoris stultitia dispersi sunt; hi autem conspicati,
 355 Statim discerpunt imbellem animum habentes:
 Sic Danaï Trojanis vehementi-impetu-irruerunt; Illi autem fugæ
 Horrisonæ meminerunt, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.
 Ajax vero ille magnus semper in Hectorem ære-armatum
 Cupiebat jaculari; is autem scientia bellandi,
 360 Clypeo taurino coopertus latos humeros,
 Observabat sagittarumque stridorem, et sonitum jaculorum.
 Ac certe quidem jam videbat pugnæ alio-inclinatam victoriam:

347 κέλας] MS. at Gl. in marg. γρ. κίεσι. 355 διαρπάξουσιν] A. 3. male.
 359 ἀκοντίσαι] MS. Ibid. ἰδρεῖν] Id. 360 κεκαλυμμένοι] MS.

cedens μήλων desiderat ἄτι, quod et ver-
 sus patitur. In αἶτι intelligendæ οἷς, cu-
 jus formæ magna copia exemplorum est
 in græcis scriptoribus. Ern.

Ver. 358. Αἶας δ' ὁ μέγας] Pronuncia-
 batur ἰμῖγας. Vide supra ad ver. 228.
 Παιῖ δὲ καὶ δυσφωνία συνήσως ἐν πολλοῖς
 μέγιστος. Οἷον τὸ "Αἶας δ' ὁ μέγας —"
 Demetr. Phaler. περὶ Ἑρμηνείας, §. 48. Καὶ
 γὰρ τὸ δὲ δυσφωνόν, πολλαχῶς ὀγκυῶν ὥσπερ
 "Αἶας δ' ὁ μέγας —." Πολὺ γὰρ μάλλον
 τὸν Αἶαντα μέγαν ἐνέφηνει — τῆς ἰπταβοῆης

Vol. II.

C c

ἀσπίδος. Id. §. 105. Consulto certe ita
 scripsit Poëta, cum (ut recte annotavit
 Barnesius) facile dicere potuisset, Αἶας δ'
 αὐτὸς μέγας.

Ver. 361. Σκέπτειτ' οἷσιν τε ροῖζον καὶ
 δῶπον ἀκόντων.] Καὶ αὐτοὶ τε δὴ κατασπινά-
 ζουσιν οἱ πεινηταί —, πρὸς χρῆμα ὀρεῶντες, οἰ-
 κία καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ νόμα-
 τα, — καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων
 ὥς ἔχει ταυτὶ, — "Σκέπτειτ' οἷσιν τε ροῖζον
 καὶ δῶπον ἀκόντων." Dionys. Halicarn.

- Ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίφρας ἐταίρους.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπας νέφος ἔρχεται ἔρανον εἶσω.
 365 Αἰθέρως ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει.
 Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.
 Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραν πάλιν· Ἐκτορα δ' ἵπποι
 Ἐκφερον ἀκύνωδες σὺν τεύχεσι· λείπε δὲ λαὸν
 Τρωϊκόν, ἔς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
 370 Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάσματα ἀκέες ἵπποι
 Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Πάτροκλος δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.

Sed et sic manebat, servabatque caros socios.

Ut vero quando ab Olympo nubes vadit in caeli,

- 365 Ætherem post serenum, cum Jupiter nimbo-procellosos inducit;
 Sic horum, a navibus fugientium, factus est clamorque fugaque:
 Neque sine fœda-clade fossam transibant rursus: Hectorem autem equi
 Efferebant veloces cum armis; deseruitque is populum
 Trojanum, quos invitos profunda fossa coëcebat.
 370 Multi vero in fossa trahentes-currum veloces equi
 Fractos ad summum temonem liquerunt currus regum.
 Patroclus autem insequabatur, vehementer Danaos adhortans,

361 σκέπειτ' Id. 363 σάω Id. 365 τε abest MS. innox τείνει. 366 γένετο Id.

περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide supra ad β'. 210. et ad γ'. 565.

Ver. 363. Ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε.] Molto paululum retrocedebat, modo adversus hostem consistebat; vi scilicet, non prepositionis solius, ut ait Eustathius; sed et Temporis Imperfecti. Vide supra ad §. 87. et ad ν'. 84.

Ibid. σάω.] Barnesius ex Etymolog. Magn. Σάω δ' ἐρίφρας ἐταίρους· ἐστὶ ῥημα, σάω, τὸ σώζω· τροπῇ γίνεσθαι σάω τὸ παθητικόν, σώμαι, ἐσάομαι, ἐσάω· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς εἰς αἰ, καὶ συναρχωμένως, σάω. Male, secunda enim persona minime hic cum sententia congruit. Melius Eustathius: Τὸ δὲ σάω ποιητικῶς ἀποκρίκομαι ἐκ τῆς σάωζεν, ὃ ἐστὶν ἔσωζεν· ἵνα κατὰ μὲν τὸ ἀναύτητον, ἰω-νίζηται ἡ λέξις· κατὰ δὲ τὴν ἀποκοπὴν αἰολίζηται.

Ver. 365. ὅτε τε:] Quando utique.

Ibid. λαίλαπα τείνει.] Schol. MS. Lips. Τὸ δὲ λαίλαπα τείνει ὅταν φησὶ, ὃ Ζεὺς ἐκ τῆς αἰθρίας ἐπιτείνει τὴν λαίλαπα. Ἐν δὲ τοῖς ὑπομνήμασι κατὰ δοτικὴν ἢν λαίλαπα·

ἢν δὲ, ὅταν Ζεὺς ἐκ λαίλαπι ἐπιτείνει τὰ νέφη. Ern.

Ibid. τείνει.] Cod. Harleian. τείνει.

Ver. 366. γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.] De ultima vocis, γένετο, hic; item δὲ, ver. 377. producta; vide supra ad §. 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραν πάλιν·] — ἢ κατὰ μοῖραν πέραν πάλιν οἱ Τρῶες· ἤγαν ἀτάκτως καὶ δυσδαιμόνως διασπείρων τὴν τάφρον, ὥς φεύγοντες· ὅπερ ἐκείνος ἔφη, ἢ κατὰ κόσμον φεύγειν. Ταῦτά γὰρ ὡς περ μοῖρα καὶ κόσμος, ἔτω καὶ τὸ, ἢ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ, ἢ κατὰ κόσμον. Eustath. Ceterum qua ratione, κατὰ hic ultimam producat; item ὀρνόμενον, ver. 377. et Ἀντικρὺ, ver. 380. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. Ἐκτορα δ' ἵπποι·] Εἰς φέρων ἀκύνωδες.] Absurde hic Spondanus; — "Homere. "ubi est tuus nunc Jupiter, cuius aures?" "Ito freti Trojani paulo ante triumphabant? An idem quoque cum Trojanis?" "an fugit? aut ejus potentia infirmata est?" Quasi scilicet hoc ipsum non prædixisset Jupiter.

- Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
 Πάσας πλῆσαν ὁδὲς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγειν ὕψι δ' ἄελλα
 375 Σκίδναδ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 Ἀφ' ὀρρόν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ', ἥ πλείστον ὀρνόμενον ἴδε λαόν,
 Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
 Πρηγέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίζον.
 380 Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρδορον ἀκέες ἵπποι,
 Ἀμβροστοί, ἔς Πηληϊΐ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 Πρὸςσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλειτο θυμός·

Trojanis mala cogitans: hi autem clamoreque fugaque

Omnes implebant vias, postquam dissipati sunt: In altum autem procella pul-

- 375 Spargebatur sub nubes; perneciterque currebant solidi-ungulis equi [veris
 Retro ad urbem, a navibus et tentoriis.

Patroclus vero, qua plurimum turbatum videbat populum,

Ea utique dirigebat equos, minaciter-clamans: Sub axibus autem viri cadebant
 Proni de curribus, currusque cum-fragore-evertebantur.

- 380 E regione autem fossam transilierunt veloces equi,

Immortales, quos Pelæo dii dederant præclara dona,

Prorsum pergere-cupientes; in Hectorem autem instigabat eum animus;

370 ἐρυσάματα Id. (sed superscr. ες) quæ est ordinaria forma. 373 οἱ δ' Id. MS. 374 ἀέλλα Id. MS. edd. vett. 380 Ἀξας Id. R.

Ver. 371. Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ] Numero duali. binos in singulis curribus equos fuisse indicatur. Vide supra ad α'. 566.

Clark. Sed hinc colligit Cl. Dawesius Misc. Cr. p. 150. legendum ἄρμα ἀνάκτων. Non enim binos equos plures currus confregisse, sed singulos, præsertim cum ple-

risque aliis locis ἀνάκτος verbum ante se habeat vocalem, unde ille argumentum ducit pro sua opinione de digammate. Valde rudis sit poetarum græcorum et latinorum, quem talia moveant. Si de uno pari equorum sermo esset, aliquid tamen dicere videretur Dawesius; nunc plura paria intelliguntur. Et de singulis curribus pluralem dici apud poetâs, quis debet ignorare, qui legisse poetâs videri vult, nedum qui emendare? Ipse p. 154. τῶν ἀνάκτων corrigit τῶν, de uno arcu. Ern.

Ver. 374. ἐπὶ ἄρ' τμάγειν.] Vocula ista, ἄρ, nequaquam hic supervacanea est; sed vim habet in connectenda sententia cum

eo quod præcessit, ver. 366. Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ etc.

Ibid. ἀέλλα] Ita recte edidit Barnesius. Al. ἀέλλα; male: Nam apud Homerum ἄ natura brevis, ut in μῦσα, τάπητα, ἀέλλα, et similibus, nunquam mutatur in η. Vide supra ad β'. 314. et ad 633. et ad ν'. 192.

Ver. 379. ἀνεκυμβαλίζον.] Οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ, καὶ ὅτι τὸ ἥγμα βομβάζει ὃν, ἔμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχης τῶν ἀρμάτων ἀνατροπῆς. Eustath. Vide supra ad γ'. 365. et ad §. 455. Clark. Totidem verbis hæc habet Schol. MS. Lips. et alia præterea. Cæterum idem Scholiastes id verbum duci putat ἀπὸ τῶν κυμβάλων, ἃ προσκομίζοντα ἀλλήλοις ὑπερπηδῶν. Lectio autem hæc est ab Aristarcho, ut docemur scholio apud Barnesium, quod rectissime sic refingit Cl. Valkenar. ad Eurip. Phœn. p. 599. Ἀνεκυμβαλίζον.] Ἀρίσταρχος διὰ τῆς λ. γράφει, ἀνεκυμβαλίζον. Nempe Aristarchus derivabat verbum a κύμβαλον, at

- "Ιετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἐκφερον ἀκέες ἵπποι.
 'Ως δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθών
 385 "Ηματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
 Οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι δέμισας,
 'Εκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες·
 Τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθυσσι ῥέοντες,
 390 Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγῃσι χαράδραι,
 'Ες δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλην σενάχῃσι ῥέεσαι
 'Εξ ὀρέων ἐπὶ κάρ' μινύθει δὲ τε ἔργ' ἀνδρῶπων·
 'Ως ἵπποι Τρῶαι μεγάλα σενάχοντο δέεσαι.

Cupiebat enim percutere: illum vero extulerunt veloces equi.

Ut vero a nimbo-procelloso tota nigra obruta-gravatur terra

- 385 Tempore autumnali, cum rapidissimum fundit imbrem
 Jupiter; quando utique hominibus iratus sævit,
 Qui vi in foro perversa exercent judicia,
 Justitiamque expellunt, deorum ultionem nihil verentes;
 Horumque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
 390 Multasque montium-devexitates tunc abscondunt torrentes,
 Et in mare purpureum valde strepunt fluentes
 Ex montibus in præceps; corrumpunturque opera hominum:
 Sic equæ Trojanæ valde ingemiscebant currentes.

581 totus abest a Flor. 385 λαυρότατον] MS. sed superser. β. R. 386 ῥ']
 abest MS. δ' ῥ'] F. A. J. Ibid. ἀνδράσι] F. 387 ἐν ἀγορῇ] F. A. I. quod
 non spreverim.

alii a κύμβαχος, ut patet ex Hesych.
 Ern.

Ver. 380. ἀνὰ] Al. ἄρα.

Ibid. ὑπέκθρον] Al. ὑπέκθρον.

Ver. 384. 'Ως δ' ὑπὸ λαίλαπι] Virgil.

Sæpe etiam immensum cælo venit agmen aquarum,
 Et fœdam glomerant tempestatem imbribus
 atris
 Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther
 Et pluvia ingenti sata læta, boumque labores
 Diluit: implentur fossæ et cava flumina cres-
 cunt
 Cum sonitu, fervetque fretis spirantibus æquor.

Georgic. I. 322.

Ibid. βέβριθε] Vide supra ad α'. 37. et
 ad β'. 314. Al. βέβρυχε; ut infra ε'. 264.

Ver. 385. ὀπωρινῶ,] Vide supra ad ε'. 5.

Ibid. λαυρότατον] Al. λαυρότατον.

Ibid. χίμῃ ὕδωρ Ζεὺς, — κοτεσσάμενος —

σκολιάς κρίνωσι δέμισας.] Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς
 παραβολῆς ἐκφρασεῖδόν τι ἔχει μεγάλη κα-
 τακλυσμῶ, καὶ αἰτίαν αὐτῆς ἡδίκην, καὶ διδασ-
 καλίαν εὐθυδικίας· ἢ ἐναντίον τῷ Σκολιά·
 κρίνειν δέμισας· δηλονότι ὅτι τὴν σενάχην
 αἱ τῆς εἰρημίνης παραβολῆς ἐννοιοῦν· τοι-
 αῦται γὰρ αἱ τῶν μεγάλων καὶ θεῶν παρα-
 γμάτων ἐκφράσεις· καὶ αἱ ἡδίκαι παιδεύσεις·
 καὶ ὅτι σκοπὸς αὐτῆς, τὸ μόνον δηλῶσαι, ὡς
 αἱ Τρωικαὶ ἵπποι ἔτι ἀσφαμένους τῇ συν-
 τόνῃ δρόμῳ τῇ ἐκ τῆς διώσεως, καθὰ ἐν δεινῷ
 κατακλυσμῷ τῇ ἐκ θεομηνίας, χαράδραι με-
 γάλα σενάχῃσι ῥέεσαι. Eustath.

Ver. 386. ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι] Al. ὅτε δὴ
 τ' ἀνδρεσσι. Cæterum de isto δὴ, vide su-
 pra ad β'. 158.

Ver. 387. 388. κρίνωσι — ἐλάσσωσι.] Cod.
 Harleian. κρίνωσι — ἐλάσσωσι.

Ver. 388. θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες.] Deo-
 rum ultionem. Sic Odys. φ'. 28.

- Πάτροκλος δ', ἐπεὶ ἔν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 395 "Αψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετεῖς, ἔδδὲ πόλῃος
 Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 Νηῶν καὶ ποταμῶ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 Κτεῖνε μεταῖσσαν, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποιήν.
 "Ενδ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δερὶ φαεινῶ,
 400 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Δέσπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θεόσρα, "Ηνοπος υἱόν,
 Δεύτερον ὀρμηθεῖς· (ὁ μὲν εὐξέσῳ ἐνὶ δίφρῳ
 "Ησο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 "Ηνία ἠΐχθησαν· ὁ δ') ἐγχεῖ νύξε παρασῆας

Patroclus autem, postquam primas intercidisset phalanges,

395 Rursus ad naves coercitos-egit retrorsum, neque ad urbem

Sinebat cupientes ascendere, sed inter

Naves et fluvium et mœnia sublimia

Occidebat rapide-insequens, multorumque exigebat ultionem.

Tunc quidem Pronoun primum percussit hasta fulgenti,

400 Pectore nudatum juxta clypeum: solvitque membra.

Fragorem vero is edidit cadens: Patroclus autem Thestorem, Enopis filium,

Iterum impetu-facto, (qui quidem eleganter-polita in sella

Sedebat contractus; percussus enim erat animo, ex manibusque

Habena defluerant: Patroclus autem eum) percussit cominus

592 δὲ τ'] MS. 595 ἵπποι θάω] Id. 594 πρώτας] abest MS. ἐπέκερσε]
 MS. male. 401 Μεσηγὺ] F. A. I. R. 402 ὁ μὲν] abest MS. 403 ἀλείς]
 MS.

οὐδὲ θάω ὡς ἡσίοι.

Et Hesiod. "Εργ. καὶ ἡμέρ. I. 185.

— ἐδδὲ ἡσίοι ὡς ἡσίοις. —

Et Theogon. ver. 222.

Πρὶν γ' ἀπο τῇ θάωσι κακῶν ὄντων, ὅστις ἀμέσση.

Ver. 390. κλιτῦς] Al. κλιτῦς. Aucto-
 ribus non inidoneis. Quod autem Bar-
 nesius de Metro, nihili est. Ex κλίνωμαι
 enim tam recte κλιτῦς, quam ex κέκλιμαι,
 deducitur κλιτῶς; ut λῦμα, λῦτῶς, ex λῦω,
 λελύμαι, etc. Vide supra ad α'. 514. Sic
 Odys. ε'. 470.

Εἰ δὲ πρὶν ἐς κλιτῶν ἀναβῆς.

Ver. 391. πορφυρέην] Vide supra ad α'.
 538. et 482.

Ver. 394. ἐπὶ νῆας] "Εστὶ δὲ καὶ ἐν ταῦθα τὸ
 ἐν, ἀντὶ τῆς δὴ ἵνα εἴη τὸ ἐπὶ νῆας, ταῦτόν τῳ
 ἐπὶ νῆας. Eustath. Verum non hic super-
 vacuum est istud ἐν. Eam enim fere

vim habet ἐπὶ ἐν, ac si latine dicas:
 Postquam, ut dixi; vel Postquam, eo modo
 quo dixi.

Ibid. ἐπέκερσε] Al. ἀπέκερσε.

Ver. 395. "Αψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπε-
 τεῖς, ἔδδὲ πόλῃος Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν,]
 Spondanus, et Eustathius, et Domina Da-
 cier, hæc de Græcis accipiunt; quasi Pa-
 troclus nimirum partim, etsi non plene,
 monitorum Achillis meminisset; suosque
 proinde, ne Trojanos ulterius insequeren-
 tur, urbemque aggredierentur, cohibuis-
 set. Cum vero ἔεργε de hostibus proprie
 dicatur, vocesque ἐπέκερσε et κτεῖνε ad Tro-
 janos plane respiciant, nec ulla hic Græ-
 corum fiat mentio; istud, "Αψ ἐπὶ νῆας
 ἔεργε, etc. de Trojanis potius a Patroclo,
 ne in urbem se reciperent, interclusis dic-
 tum crediderim.

Ver. 398. μεταῖσσαν,] Al. μεταῖσθην.

- 405 Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτῆ πεῖρεν ὀδόνταν
 Εἴλκε δὲ δερὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὥς ὅτε τις φῶς
 Πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καδῆμενος, ἱερὸν ἰχθύν
 Ἐκ πόντοιο δύραζε λίνῳ καὶ ἥνοπι χαλκῷ.
 Ὡς εἴλκε ἐκ δίφροιο πεχηνότα, δερὶ φαεινῷ.
 410 Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ σὸμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῃ,
 Μίσσην κακκεφαλὴν· ἣ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 Ἐν κόρυδι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηγὴς ἐπὶ γαίῃ
 Κάππεσεν· ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς.
 415 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,

- 405 Malam dextram, perque ejus transegit dentes:
 Traxit autem eum hasta levatum super orbile-ad-sellam-currus-fixum; veluti
 Scopulo in prominenti sedens, sacrum piseem [cum vi]
 Ex ponto foras lino et splendido aere:
 Sic hunc traxit e curru hiantem Patroclus hasta fulgenti:
 410 Inque os demum excussit: lapsumque ipsum liquit anima.
 Tum deinde Eryalum irruentem percussit Patroclus saxo,
 Medio in capite; illudque in duas-partes totum diffissum est
 In casside valida: is itaque pronus in terram
 Decidit; ipsumque mors circumfusa est exitialis.
 415 Ac postea Erymanta, et Amphoterum, et Epaltem,
 Tlepoleumque Damastoridem, Echiumque, Pyremque,

409 εἴλκεν] Id. 411 Ἐρύαλον] Id.

Ibid. ἀπὸ τινος] Vide supra ad γ'. 279.
 Ver. 403. αἰεὶς] Al. αἰεὶς.
 Ibid. πλῆγῃ] Vide supra ad γ'. 31.
 Ibid. ἡ δ' ἄρα χιρῶν] Adeoque e nu-
 nitibus.
 Ver. 405. αὐτῆ] Γναθμὸν δεξιτερῷ.
 Ver. 407. ἱερὸν ἰχθύν] Λίγει δὲ ἱερὸν ἰχθύν,
 κατὰ τινος, ὃν καὶ Ἀριστοτέλης, τὸν Ἀντίαν,
 οἷα σημαντικὸν ὄντα τῷ ἄθρῳ εἶναι τὴν θά-
 λασσαν ἐπὶ τῷ Ἀντίαν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ θηρίον
 θαλάσσιον· ὃ σημεῖον χρώμενοι, κατακαλυμ-
 βῶσιν ἀδιώσι οἱ σπογγιστῆς· καὶ τὸν ἰχθύν, διὰ
 τοῦτο καλεῖσιν ἱερὸν. Eustath. Sic et Athe-
 naeus, Lib. VII. cap. 7. Clark. Similia
 tradit ex Aristotele Schol. MS. Lips. sed
 etiam alias sententias enumerat. Calli-
 machus intelligebat χρύσοφρον. Vid. Fr.
 Callim. Benti. n. 57. quod ad h. l. profert
 etiam Eustath. Ern.

Ver. 411. Ἐρύαλον] Cod. Harleian.
 Ἐρύαλον.
 Ibid. ἐπεσσύμενον] Al. ἐπισσύναιος.
 Ibid. βάλε πέτρῃ, Μίσσην κακκεφαλὴν]
 Virgil.
 ——— mediam ferro gemina inter tempora fron-
 tem
 Dividit. ——— Aen. IX. 750.
 Ver. 416. Πύρην τε.] Cod. Harleian.
 Πύρην τε.
 Ver. 418. πύλασε] Vide supra ad α.
 140.
 Ver. 419. Σαρπηδὸν δ' ὡς ἐν] Barnesius
 hic ex uno MS. edidit Σαρπηδὸν ὡς ἐν,
 omissa vocula δὲ, quae tamen hoc in loco
 ad narrationem connectendam, videtur
 necessaria.
 Ibid. ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους] Vocem,

- Ἴφια τ', Εὐῖππὸν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 Πάντας ἐπασσυνέρες πέλασε χθονὶ πελυβοτείρῃ.
 Σαρπηδὸν δ' ὡς ἐν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
 420 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
 Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καδαπτόμενος Λυκίοισιν.
 Αἰδῶς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἐσέ·
 Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῷδ' ἀνέρος, ὅφρα δαείω,
 Ὅστις ὅδε κρατεῖ· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 425 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γένατ' ἔλυσεν.
 Ἢ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρῳ.
 Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ, γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,

- Ipheaque, Euippumque, et Argeadem Polymelum,
 Omnes alium-super-alium deiecit in terram almam.
 Sarpedon autem, postquam vidit discinctos socios
 420 Manibus Patrocli Menetiaadae domitos,
 Adhortatus est eximios increpans Lycios;
 "Proh pudor, o Lycii, quo fugitis? nunc strenui estote:
 "Occurram enim huic viro, ut intelligam,
 "Quisnam iste victor-grassetur; utique jam malis multis affecit
 425 "Trojanos: quippe multorumque et fortium genua solvit."
 Dixit, et de curru cum armis desiliit in terram.
 Patroclus vero altera-ex-parte, ut vidit, desiliit de curru.
 Hi autem, sicut vultures duo, unguibus-aduncis, rostris-curvis,

416 Πύρην] Id. 419 ὡς ἐν] Id.

ἀμιτροχίτωνας, ita explicat Domina Da-
 cter; "des gens, qui ont quitté leur cuirasse
 "pour mieux fuir." Mihi vero, non de
 iis, qui arma abjecerant, sed de gentis is-
 tius habitu singulari dicta videtur; ut ἑλ-
 κισπέπλος, λινοδάρε, etc. — ἀμιτροχίτω-
 νας τὴς τοιαύτης λίγει, ἣ ὡς ἀζώπας κατὰ
 τὴς πρὸ ὀλίγων ἐρημένους· ὁδὲ ποτε γὰρ μίτρα
 παρὰ τῇ ποιετῇ ἀπλῶς ἢ ζώνῃ· ἀλλὰ τὴς μὴ
 ὑποζωννύμενης μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ἢ ἑστὶ
 τοῖς θώραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῇ θώρακι συνεστη-
 μένῃ ἔχοντας καὶ τὴν μίτραν, καὶ ἢ συμ-
 βλητὴν κατὰ τὴς πολλὰς· ὥστε τὸ ἄ ἐπαῖδα,
 καὶ τῆρσιν δύναται δηλῶν διὰ τὸ μὴ ὑποζών-
 νουσαι μίτρας, καὶ ἀντὶ τῷ "ἅμα" δὲ λαμ-
 βάνεται διὰ τὸ ὅμῃ τῇ θώρακι συνεστήσθαι
 αὐτάς. Eustath. Clark. Eustathiana sum-
 ta sunt e Schol. MS. Lips. Ern.
 Ver 422. νῦν θεοὶ ἐσέ] Sententia hæc

duplici modo accipi potest: Vel, ut Lycios
 ad fortiter se gerendos adhortetur Sarpe-
 don; Jam acres estote: Vel, ut eorum ig-
 naviam increpet, quod in pugna segnes
 essent, in fuga celeres; Jam celeres estis:
 Atque ita Eustathius; Ὀνειδίζει δὲ ὁ λόγος,
 τὴς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδείας, ὅσκινητας δὲ φεύ-
 γειν. Clark. Hoc sensu, qui sane melior,
 interrogative capienda sunt hæc verba.
 Schol. autem MS. Lips. priori sensu ac-
 cipit. Ern.

Ver. 423. τῷδ' ἀνέρος, — Ὅστις ὅδε κρα-
 τεῖ.] Virgil.

Unus homo —
 ——— tantas strages impune per urbem
 Ediderit? juvenum primos tot miserit Orco?
 Aen. IX. 785.

Ver. 424. καὶ δὴ κακὰ] Vide supra ad
 γ'. 455.

- Πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
 430 "Ὡς οἱ, κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Τὲς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνῃ παῖς ἀγκυλομήτεω,
 "Ἡρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·
 "Ὡ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
 Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 435 Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι.
 "Ἡ μιν ζῶν ἰόντα μάχης ἀπο δακρυόεσσης
 Θείῃ ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πτόνι δῆμα,
 "Ἡ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.
 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια "Ἡρῇ·
 440 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 "Ἀνδρα θνητὸν ἰόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

Petra super excelsa ingentem clangorem-edentes pugnāt:
 430 Sic ei, clamantes, alter in alterum irruebant.
 Hos autem intuitus, misertus est Saturni filius versuti,
 Junonemque allocutus est sororem uxoremque;
 "Hei mihi, cum mihi Sarpedonem, carissimum hominum;
 "In fati sit a Patroclo Menœtiadæ domari.
 435 "Bifariam autem animus mihi fertur, in præcordiis versanti,
 "Utrumne ipsum vivum pugna e lachrymosa
 "Ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,
 "An jam sub manibus Menœtiadæ domem."
 Huic autem respondit deinde magnis-oculis veneranda Juno;
 440 "Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti?
 "Virumne mortalem, jam-olim destinatum fato,
 429 Μάχοντι] MS. 430 ἀλλήλοισιν ὄρευσαν] F. 431 τὸν δὲ] A. 2. 5. J. T.
 male.

Ver. 428. αἰγυπιοί, — κλάζοντι] Duo
 scilicet vultures. Vide supra ad ver. 371.
 et ad α'. 566. Nec aliter recte instituta
 esset comparatio.
 Ibid. ἀγκυλομήτεω] Gl. MS. Lips.
 adscr. βοιωτικόν. Ern.
 Ver. 429. μάχονται] Al. μάχονται.
 Ver. 432. κασιγνήτην, ἄλοχόν τε] Virg.

———— Jovis ————
 Et soror et conjux. ———— En. I. 59.

Ver. 435. "Ὡ μοι ἐγὼν.] Vituperat hic
 Plato non locutionem Poëticam, sed rem
 ipsam. Διπλόμην [Ὀμήρου] μή τοι — τὸν —
 μέγιστον τῶν θεῶν τιμῆσαι ὅτις ἀνθρώπου

μιμήσασθαι, ὥστε. — φάναι — "Αἱ αἱ ἰγὼν.
 "ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν Μοῖρ'
 "ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι." De
 Republ. lib. III. Ubi notandum legisse
 hic Platonem, Αἱ αἱ ἰγὼν —.
 Ver. 436. "Ἡ μιν ζῶν ἰόντα μάχης ἀπο
 δακρυόεσσης Θείῃ ἀναρπάξας] Virgil.
 Hunc tegere, et diræ valeam subducere pugna.
 En. X. 59.

"Homerus querentem Jovem inducit, quod
 "Sarpedonem filium a morte contra fatum
 "eripere non posset." Cic. de Divinat.
 lib. II. At non hic querentem inducit Jo-
 vem, quod filium a morte liberare nequeat;
 sed dubitantem, an hoc ipsum facere oport-

- "Αψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 "Ἐρδ'. ἀτὰρ εἴ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 "Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 445 Αἴκε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
 Φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν πότον αἶνὸν ἐνήσεις.
 450 Ἄλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
 "Ἡτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόγχε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 Πέμπειν μιν Θανάτόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὑπνον,

"Iterum nunc vis a morte tristi liberare?
 "Fac: at non tibi omnes assentimur dii cæteri.
 "Aliud autem tibi dicam. tu vero animo reconde tuo;
 445 "Si vivum dimiseris Sarpedonem suam ad domum,
 "Perpende, ne quis posthac deorum velit et alius
 "Abducendum-curare suum carum filium ex aspero prælio:
 "Multi enim circum urbem magnam Priami pugnāt
 "Filii immortalium, quibus iram gravem injicies.
 450 "Sed si hic tibi dilectus est, tuumque vicem ejus miseratur cor;
 "Eum quidem sinito in aspera pugna
 "Manibus sub Patrocli Menœtiadæ domari:
 "At postquam jam eum reliquerit animaque et vita,
 "Mitte eum ut Mors ferat, et suavis Somnus,
 456 ἀπὸ] F. A. J. T. 457. θεῶν] F. T. male. 449 τοῖσι] MS. recte.
 455 ἐπειδὴ] MS. R.

teat contra fatum. Ut recte observavit
 Victorius, Var. Lect. lib. XXXIV. cap.
 24.
 Ver. 437. ἀναρπάξας] Vocem hanc ver-
 tit Domina Dacier "tout d' un coup."
 Minus recte.
 Ver. 439. βοῶπις] Vide supra ad α'. 45.
 58. et 551.
 Ver. 440. εἶπες:] Al. εἶπας.
 Ver. 445. Αἴκε ζῶν πέμψης] Pronunci-
 abatur, ut opinor ζῶν. Atque ita etiam
 scribendum conjicit Vir doctus Henricus
 Stephanus (etsi absque Exemplarium auc-
 toritate nihil mutare est ausus) ex ε'. 887.
 "Quidni," inquit, "hic ζῶν scribamus,

VOL. II.

D d

"non ζῶν; ut Il. ε'. ver. 887. "Ἡ κεν ζῶν
 "ἀμεινὸς ἐα χαλκοῖο τυπῆσι, scriptum esse
 "videmus?" Quin et eo verisimilius est,
 aut scribendum aut saltem pronuncian-
 dum ζῶν, quod in duobus MS. scriptum
 reperit Barnesius, Αἴκεν ζῶν πέμψης.
 Porro Eustathius in Commentario legit,
 Αἴκεν ζῶντα πέμψης. Clark. Hæc non
 est lectio Eustathii, sed vitium scribarum.
 Ern.
 Ver. 449. ἀθανάτων.] Vide supra ad α'.
 598.
 Ver. 450. φίλος ἐστὶ.] Al. φίλον ἐστὶ.
 Ver. 451. ἔασον] Vide supra ad δ'. 42.
 Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόγχε] Virgil.

- 455 Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
 "Ενθα ἔ' ταρχύσασσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
 Τύμβω τε, σῆλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐςὶ θανόντων.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπιδῆσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Αἱματόεσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
 460 Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
 Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόδι πάτρης.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 "Ενθ' ἦτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
 "Ὅς ῥ' ἦς Δερῶπων Σαρπηδόνοιο ἦεν ἄνακτος,
 465 Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα.

455 "Donec Lyciæ latæ ad populum pervenerint;
 "Ibi ei exequias-facient fratresque, amique;
 "Cum tumuloque, cippoque: hic enim honor est mortuorum."
 Sic dixit; neque non-obsecutus-est pater hominumque deumque;
 Cruentas autem guttas demisit in terram,
 460 Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
 Interempturus in Troja glebosa, procul a patria.
 Hi autem cum jam prope erant alter-in-alterum irruentes,
 Tum Patroclus quidem inclytum Thrasymelum,
 Qui strenuus famulus Sarpedonis erat regis,
 465 Hunc (inquam) percussit imum ad ventrem; solvitque membra.

456 ταρχύσασσι] MS. 465 μὲν] abest MS. F. Ibid. Θρασύμηλον] MS.

Post ego nube cava miserandæ corpus et arma
 Inspoliata feram tumulo, patriæque reponam.
 En. XI. 585.

Ver. 456. ταρχύσασσι] Al. ταρχύσασσι.
 Ver. 459. Αἱματόεσσας δὲ ψιάδας κατέ-
 χυν ἔραζε.] Portentum, pluvia sanguinea,
 ut supra λ'. 55. Similiter apud Hesiodum;

Κάδδ' ἄρ' ἀπ' ἐρευνῆν ψιάδας βάλεν αἱματοί-
 στας
 Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἐὼ μεγαθασεῖ ταδί.
 "Ὅστις ἦρακλ. ver. 384.

Τάγ' μὲν ἐπὶ Σαρπηδόνη δάκρυα, λύπην μὲν ἔ-
 παταφύεται θεῶν, ὁ καὶ παρ' ἀνθρώποις νόση-
 μα· αὐτῶν δὲ βαλόμενον· ἔ' ἀκριβὲς ἐρευνῆν, ἐπι-
 νοεῖται τρόπος ἀλληγορευμένης ἀληθείας. Πολ-
 λάκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν μεγάλων
 πραγμάτων, ἱστορεῖσι τεράσια τῶν βίῃ συμφέ-
 ρεσθαι σημεῖα, ποταμῶν τε καὶ πηγῶν καὶ να-
 μάτων αἰμοφύκτους βύμας ἐκμανομένους·

ὡςτ' ἐπ' Ἀσπυτί τε καὶ Διοκίῃ παραδιδόσιν
 οἱ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγος δ' ἔχει καὶ κατὰ
 νεφῶν ψικῶδας ὑπερβαίνει, φόνος τισὶ κηλίσιν
 ἐπικεχρωσμένους. "Εστὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ τῆς
 μάχης ἀερόων φύγῃν ἐμποιοῦσιν ἔμελλε τοῖς
 βαρβάροις, ἰγγύς δ' ἦν ὁ τῷ κατ' ἀλκὴν ἀρίστῃ
 Σαρπηδόνοιο ὄλεθρος, ὡς περὶ τεράστια πρὸ φάνη
 ταύτης τῆς συμφορᾶς ἀγγελτικῶς, "Αἱματο-
 εἶσας δὲ ψικῶδας κατέχευεν ἔραζε." Τῶτον
 δὲ τὸν φόνον ὁμῶρον, ἀλληγορικῶς εἰρηκεν αἰ-
 ῤος δάκρυα· Διὸς μὲν ἔ, ἀκλαυτος γὰρ, ἐκ δὲ
 τῶν ὑπεράνω τόπων, ὡς περὶ θρήνοις μεμιγ-
 μένα καταρραγέντος ὑπερῷ. Heraclid. Pom-
 tic. Caterum observandum, legisse hic
 Heracliden, Αἱματόεσσας δὲ ψικῶδας. Clark.
 Memoriter commemorans versum substi-
 tuit. Ern.

Ver. 460. τὸν οἱ] Qua ratione, τὸν, ul-
 timam hic, etiam extra casuram, pro-
 ducat; item δὲ, ver. 475. et Αἴθωνα, ver.

- Σαρπηδὼν δ' αὐτῷ μὲν ἀπήμβροτε δεξιὶ φαεινῷ,
 Δεύτερος ὀρμηθεῖς· ὁ δὲ Πήδασον ἔτασεν ἵππον
 "Εγγχεὶ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθάν.
 Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.
 470 Τὼ δὲ διασέτην· κρίγε δὲ ζυγὸν, ἥνια δὲ σφι
 Σύγχυτ', ἐπειδὴ κείτο παρήγορος ἐν κονίῃσι.
 Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δεξικλυτὸς εὗρετο τέκμωρ,
 Σπασσάμενος τανύηκες ἄος παχέος παρὰ μηρῷ,
 "Αἶζας ἀπέκοψε παρήγορον· ἐδ' ἐμάτησε.
 475 Τὼ δ' ἰδυνθήτην, ἐν δὲ ρυτῆρσι τάνυσθεν·
 Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἐριδος πέρι θυμοβόροιο.

Sarpedon vero a Patroclo quidem aberravit hasta fulgenti,
 Secundus impetum-faciens; at Pedasum vulneravit equum
 Hasta dextrum in humerum; is autem gemit animam expirans;
 Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima.
 470 Duo autem reliqui equi dissultabant; crepuitque jugum, habenæque ipsis
 Confundebantur, quoniam jacebat equus-exterioris-lori in pulveribus.
 Ac hujus-rei quidem Automedon hasta-inclytus invenit finem,
 Educto nempe longo ense robusto a femore,
 Insurgens abseidit equum istum funalem; neque segniter-agebat.
 475 Itaque binī equi iterum apte-compositi-stabant, inque habenis directi erant:
 Patroclus vero et Sarpedon rursus congressi-sunt pugna in exitiosa.

468 ἔβραχε] Id. Ibid. αἰσθάν] Id. male. 470 κρίγε] MSS. edd. vett.
 omnes. 472 εὗρετο] MS.

488. et μιν, ver. 502. vide supra ad α'. 51.
 n. 8. 10. Al. τὸν ῥ' αἱ.

Ver. 461. Φθίσειν] De hujus vocis pro-
 sodia. vide supra ad β'. 43. et 833.

Ver. 463. Θρασύμηλον.] Ita ex duobus
 MSS. edidit Barnesius. Atque ita in
 Commentario legit Eustathius. Al. Θρα-
 συμῶν. At Nestoris filio nomen erat
 Thrasymedes, supra λ'. 81. Quare Θρασύ-
 μῶν videtur potior Lectio.

Ver. 465. νείαιραν] Scribendum νείαιραν,
 quæ est forma Ionica, qua utitur Home-
 rus aliis locis. Ern.

Ver. 468. θυμὸν αἰσθάν] Non animam
 expirans, quod post factum v. 502. seq-
 sed graviter anhelans. Ern.

Ver. 469. ἐν κονίῃσι] Vide supra ad λ'.
 508.

Ver. 470. κρίγε] Vide supra ad β'. 514.
 Clark. Omnes libri scripti et edd. habent
 κρίγε, etiam Grammatici veteres, Hesych.

Suid. Etym. M. qui etiam habet Hero-
 diani et Zenodoti opiniones de aoristo
 κρίγε. Κρίγε Clarkius recepit ex Eusta-
 thio, qui et sic legi tradit ad Il. ε'. p. 1119.
 60 ed. Rom. his verbis: ἐδὲ μὲν τὸ κρίζω,
 ὡς κρίγε ζυγὸν ἢ κρίγιν. Sed hoc uno
 auctore ac loco fretus ego non recepissem
 in textum κρίγι. Nam ibi potest etiam
 esse vitium scripturae pro κρίγι. Schol.
 MS. Lips. ait: γράφεται καὶ κρίγι, quod
 corrigendum κρίγι, ut patet ex Eustathio
 ad h. l. Ern.

Ver. 471. παρήγορος] Vide supra ad ver.
 152.

Ver. 475. Σπασσάμενος] Ita edidit Bar-
 nesius. Vulg. Σπασάμενος. Minus rec-
 te. Primam enim corripit.

Ver. 474. "Αἶζας ἀπέκοψε] Vide supra
 ad λ'. 87.

Ver. 478. ἄλυσθ'] Vide supra ad δ'. 454.
 et ad α'. 57.

- "Ενθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δερὶ φαεινῇ,
 Πατρόκλε δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῇ
 "Εγχεος, ἐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕψερτος ὤρνυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλος· τῆ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χεῖρες,
 'Αλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινῶν
 "Ηριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὲς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς, [κῆρ
 'Ηὲ πίτυς βλωδρῇ, τήν τ' ἔρρεσι τέκτονες ἄνδρες
 'Εξέταμον πελέκεσσι νήκεσι, νήϊον εἶναι·
 485 "Ως ὁ πρόςθ' ἵππων καὶ δίφρου κῆτο τανυσθεῖς,
 Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 'Ηὔτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
 Αἴθωνα, μεγάλθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 "Ωλετό τε ξειάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·

Tum Sarpedon quidem aberravit hasta fulgenti,
 Patroclique supra humerum sinistrum abiit cuspis.
 Hastae, neque percussit ipsum: posterior autem irruit arcē
 480 Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu.
 Sed percussit, ubi utique praecordia complectuntur densum cor:
 Cecidit autem, sicut quando aliqua quercus cadit, vel populus.
 Vel pinus alta, quam in montibus fabri
 Exciderunt securibus recens-exacuti, navale-lignum ut sit:
 485 Sic ille ante equos et currum jacebat porrectus,
 Dentibus-frendens, pulvere manibus-pressis sanguinolento.
 Veluti taurum interficit leo armento superveniens.
 Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
 Peritque is gemens sub maxillis leonis;

476 περὶ] R. 481 ἐνθα αὐτῷ] MS. 485 κῆτο] abest A. J. R.

Ver. 479. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'.
 260.

Ver. 480. τῆ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος] Virgil.
 At non hoc telum, mea quod vi dextera versat,
 Effugies. Aen. IX. 747.

Ver. 481. ἔρχεται] Κατέβρονται. Eustath.
 Nempe ab ἐργῶ. non ab ἐρχομαι,
 deducitur ἐρχεται; ut recte hic annotavit
 Barnesius.

Ibid. ἀδινῶν κῆρ] Schol. MS. Lips. Κῆρ
 φησὶ τὴν καρδίαν· πυκνὴ δὲ αὐτῇ καὶ νευρώδης
 κατὰ τὴν ἑστίαν. Eryn.

Ver. 482. 'Ηριπε δ', ὡς ὅτε τις — πίτυς]
 Vide supra ad γ'. 589. Virgil.

Concidit, ut quondam cava concidit, aut Ery-
 mantho,

Aut Ida in magna, radicibus eruta pulvis.
 Ery. V. 44.

Ver. 483. σὴν τ'] Quam scilicet.

Ver. 485. "Ως ὁ — κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.] Vir-
 gil.

———— cadit atque eruentem
 Mandit humum, moriensque suo se in vulnere
 versat. Ery. XI. 600.

Ver. 488. ἐν εἰλιπόδεσσι] Al. ἐπ' εἰλιπό-
 δεσσι. Clark. Verte: varos inter taurinos.

Ver. 491. Κτενόμενος] Quum interfice-
 retur. Clark. Immo Percussus, vel ca-
 sus.

Ver. 495. ὅτρυνον] Vide supra ad γ'. 44.
 Ver. 496. Πάντη ἐποιχόμενος] Cod. Har-

- 490 "Ως ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὼς ἀσπισάων
 Κτενόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμαζεν ἑταῖρον.
 Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα
 Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι, καὶ θρασυαλὲς πολεμιστὴν. [κρῆ
 Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ δῖός ἐσσι.
 495 Πρῶτα μὲν ὅτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ' ἀμφιμάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάχναο χαλκῷ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 "Εσσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, εἴ κε μ' Ἀχαιοὶ
 500 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 'Αλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 "Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

490 Sic a Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum
 Interfectus indignantē anima-gemebat, carumque nomine vocabat socium;
 " Glaucē carissime, bellator inter viros, nunc te admodum oportet
 " Pugnacemque esse, et audacem bellatorem:
 " Nunc tibi cordi-sit pugna gravis, si praelio-impiger es.
 495 " Primum quidem adhortare Lyciorum duces viros,
 " Quaquaversum obiens, pro Sarpedone praeliari:
 " Quin deinceps et ipse super me pugnes arcē.
 " Tibi enim ego etiam posthac pudor et opprobrium
 " Ero dies omnes perpetuo, si quidem mihi Achivi
 500 " Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine interfecto.
 " Verum capesse pugnam strenue, adhortareque populum omnem."
 Sic ipsum locutum finis mortis texit,

488 εἰλιπ.] Edd. pr. R. 495 ἐμμεναι] MS. F. A. 1.

leian. Πάντας ἐποιχόμενος. Sed et iterum
 occurrit Πάντη ἐποιχόμενος, infra ver. 553.

Ver. 500. νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] Vitu-
 perat hic Homerum Terrassonius, quod
 Sarpedonem, etsi longe a navibus absen-
 tem, tamen medias se inter naves occi-
 disse dicentem introducat. " Les Com-
 mentateurs" (inquit) — " ont dit là-des-
 sus, que Sarpedon révoit, étant à l'ar-
 ticle de la mort. — Ainsi, Homère n'a
 " point d'autre raison pour faire dire à
 " Sarpedon qu'il meurt au milieu des
 " vaisseaux, quoiqu'il fut bien loin de là;
 " si non que c'est un vers tout fait,
 " une formule employée au 15e Livre,
 " au sujet de Caletor tué effectivement

" au milieu des vaisseaux; νεῶν ἐν ἀ-
 γῶνι πεσόντα. v. 428." Dissertat. sur l'
 Iliade. Part. IV. cap. 6. Verum, ut opi-
 nor, " νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα" utrobī-
 que, non est, " medias inter naves," sed
 " in certamine de navibus, stratum." At-
 que ita hic accipit Domina Dacier; " Il
 " me paroît que — νεῶν ἐν ἀγῶνι peut sig-
 " nifier fort naturellement, à l'attaque
 " des vaisseaux." Alteram tamen expli-
 candi rationem sequitur Eustathius, τὸ
 δὲ " νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα," μιμητικῶς ἐψ-
 ευσαι· ἐγὼ μὲν γὰρ τῆς τάφου, καὶ ἐν τῇ πε-
 διάδι πίπτει, καὶ ἐκ ἐν τῷ ἀθροίσματι καὶ
 τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὅ δὲ ἦσαν τεταραγμέ-
 νος το φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἦδη γὰρ πρὸς

- Ὀφθαλμούς, ῥίνας δ'· ὁ δὲ λάξ ἐν σήθεσι βαίνων,
 Ἐκ χροός εἴλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 505 Τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε, καὶ ἔγχος ἐξέρυσ' αἰχμὴν.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ σχέδον ἵππους φυσιόωντας
 Ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογῆς αἰὼντι·
 Ὠρίνθῃ δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἐ δύνάτο προσάμυναι.
 510 Χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τείρε γὰρ αἰνῶς
 Ἐλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ,
 Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 Κλυθεῖ, ἄναξ, ὅς περ Λυκίης ἐν πύονι δῆμῳ
 515 Εἷς, ἥ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκύνειν

- Oculos, naresque; *Patroclus* nempe, calce pectoribus impresso,
 E corpore traxit hastam, præcordiaque ipsam adhaerentia sequebantur;
 505 Ejusque simul animamque, et hastæ evulsit cuspidem.
 Myrmidones autem illic detinuerunt ejus equos anhelantes,
 Cupientes fugere, postquam reliquissent currus dominorum suorum.
 Glaucō vero gravis dolor ortus est vocem amicæ audienti:
 Commotum autem est ei cor, quod non posset opem ferre.
 510 Manu autem prehensens eum stringebat sibi brachium; affligebat enim eum
 Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti inflixerat sagitta, [graviter
 E muro excelso malum a sociis propulsans.
 Precans autem dixit longe-jaculanti Apollini;
 "Exaudi, rex, qui alicubi Lyciæ in opulento populo
 515 "Es, vel in Troja: potes autem tu undecunque auscultare

505 Ὀφθαλμοὺς τε ῥίνας δ'] MS. male. 504 προτὶ] MS. 510 τείρε γὰρ
 αὐτὸν] R. 515 δύνασαι δὲ π. ἀκ.] MS.

τῷ θανάτῳ ἐστὶ. Clark. Contorta est Eustathii ratio. Tolerabilior Dacieriana. MS. Lips. habet, quod mihi olim in mentem venit, ῥίων. *Juvenes* latinis sunt milites, et apud Homerum αἰζῆοι, δ. 280. et alibi. Ern.

Ver. 502. τίλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμούς,] Virgil.

Olli dura quies oculos et ferreus urget
 Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem. Æn. XII. 309.

Ver. 507. ἄρματ' ἀνάκτων.] Hic quoque Cl. Dawesius corrigit ἄρμα ἀνακτῶν, quia

Sarpedonis currus unus intelligitur, et ἀνακτῆς, domini Sarpedon et Glaucus intelligendi: sed vid. dicta ad v. 570. Ern.
 Ver. 510. αἰνῶς] Al. αὐτόν.
 Ver. 511. ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ,] Supra μ. 587.
 Ver. 513. ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] Cod. Harleian. ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
 Ver. 515. δύνασαι δὲ σὺ] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. Al. δύνασαι δὲ σὺ.
 Ibid. πάντοσ' ἀκύνειν] Schol. MS. Lips. Ἀεὶσσεύοι τὸ πλεῖστον ἀντὶ τῷ παντός, Ζηρόδοτος δὲ ἀντὶ τῷ παντὶ ἄμεινον δὲ τοσούτων, ὡς ὁ Ἡρωδιανός· ἡ δὲ δοτική ἀντὶ γενικής. Τὸ

- Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 Ἐλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 Ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, ἐδὲ μοι αἷμα
 Τερσῆναι δύναται· βαρύνθαι δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτῷ.
 520 Ἐγχος δ' ἐ δύνάμαι σχεῖν ἔμπεδον, ἐδὲ μάχεσθαι
 Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριος ὄλωλε,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὁ δ' ἐδ' ὧ παιδὶ ἀμύνει. [σαι,
 Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκυσ-
 Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 525 Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃ πολέμῳ ζεῖν·
 Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνηῶτι μάχωμαι. [λων·
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέον

- "Viro dolenti, sicut nunc me dolor invadit.
 "Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
 "Acutis doloribus transfixa est, neque mihi sanguis
 "Siccari potest; gravatur autem mihi humerus per ipsum;
 520 "Hastam autem non possum sustinere firmiter, neque pugnare
 "Congressus cum hostibus: Vir autem fortissimus periit,
 "Sarpedon, Jovis filius: ille vero ne suo quidem filio opem-fert.
 "Sed tu saltem mihi, rex, huic gravi vulnere medere;
 "Socii autem dolores, præbeque vires; ut socios
 525 "Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
 "Ipseque de cadavere mortuo pugnem."
 Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phœbus Apollo:
 Statim sedavit dolores, a vulnere autem gravi

517 κρατερόν] Id. ut v. 523. 519 βαρύνθαι] Id. male. 524 κοίμησον] MSS.
 edd. rett. Eust. κοίμησον. Ibid. δὸς δὲ μοι κράτος] F. A. J. 526 αὐτὸς
 ἀμφὶ νέκυν κατατεθνηῶτα] MS.

δὲ ἀκύνειν ἀντὶ τῷ ὑπακύνειν· ὁ δὲ ποτὶ γὰρ ἐπὶ
 φίλῳ ἀκοῆς τάσσει τὸ ῥῆμα. Ern.
 Ver. 518. 521. ἐλήλαται, — ὄλωλε,] Vide
 supra ad x'. 186. 187. et ad α'. 57.
 Ver. 521. ἀνὴρ δ' ὤριος] Cod. Harleian.
 ἀνὴρ δ' ὡς ὤριος.
 Ver. 523. μοι, ἄναξ,] Cl. Dawesius Misc.
 Cr. p. 151. corrigit μοι ἄναξ, ex lege pro-
 sodiæ suæ de digammate. Frustra re-
 pugnat dativo. E vulgari ratione debe-
 bat esse μ. Sed pro tali genitivo ele-
 ganter dativus in sexcentis talibus formis.
 Ern.

Ibid. ἔλκος] Cod. Harleian. ἄλκος.
 Ver. 524. Κοίμησον] Ita edidit Barnesius
 ex ζ'. 236. Al. Κοίμησον ut opinor, mi-
 nus recte: Vide supra ad α'. 140. Cæte-
 rum Codex Harleianus hic legit Κοίμησον.
 Clark. Vide ad μ'. 281.
 Ver. 526. ἀμφὶ νέκυϊ] Male hic Barnesius;
 "Pes (inquit) Proceleusmaticus pro
 "Anapæsto." Quasi scilicet syllabæ duæ
 κυῖ in unam facile coalescere non possent.
 Vide supra ad ver. 521.
 Ibid. νέκυϊ κατατεθνηῶτι] Non esse hoc
 ταυτολόγον ex Scriptoribus Tragicis li-

- Αἶμα μέλαν τέρσηνε, μένος δὲ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 530 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
 "Ὅττι οἱ ὦκ' ἤκασε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 Πρῶτα μὲν ὠτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας αἰδρας,
 Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβιάσθων,
 535 Πηλυδάμαντ' ἐπὶ Πανδοίδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον.
 Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἔκτορα χαλκοκορυτῆν,
 Ἀγχὴ δ' ἰσάμενος ἔπια πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἔκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικέσθων,
 Οἷ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἵης,
 540 Θυμὸν ἀποφθινύθης· σὺ δ' ἐκ ἐδέλεις ἐπαμύνειν.
 Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν,
 "Ὅς Λυκίην εἵρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ.
 Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχρ' ἡ χάλκεος Ἀρης.

- Sanguinem atrum siccavit, fortitudinemque immisit animo.
 530 Glaucus autem agnovit sua mente, letatusque est,
 Quod se cito exaudiverat magnus deus precatum.
 Primum quidem excitavit Lyciorum ductores viros,
 Quaquaversum obiens, ut super Sarpedone preliarentur.
 Deinde vero Trōas accersitum ibat, magnis-passibus gradiens.
 535 Polydamanta ad Panthoedem et Agenora nobilem:
 Accersitum etiam iovit Æneamque et Hectorem aere-annatum.
 Prope autem stans verbis alatis allocutus est;
 "Hector, nunc jam omnino oblitus es sociorum,
 "Qui te propter, procul ab amicis, et patria terra.
 540 "Animam deperdunt: tu vero non vis malum propulsare.
 "Jacet Sarpedon, Lyciorum ductor clypeatorum,
 "Qui Lyciam tuebatur jusque-dicendo et virtute sua:
 "Hunc utique sub Patroclo domuit hasta aereus Mars.

532 "ὠτρυνε] MS. bene. 533 ἀμφὶ μάχεσθαι] Id. 534 κίε] abest Pl.
 540 ἐπαμύνει] MS.

quet, quorum locutio sermoni propior
 est:

Ὁδ' μαρτυρήσει παῦρ' ὁ κατ' ἀνδρῶν νέκος.
 Sophoc. Antig. 525.

Ibid. καταφθινύθης] Vide supra ad α'.
 265. ad β'. 818. et ad ζ'. 464.

Ver. 527. "ὦς ἔφατ' ἰσάμενος· τῷ δ' ἔκλυς
 Φοῖβος Ἀπόλλων] Virgil.

Dixit: opemque Dei non cassa in vota vocavit.
 Æn. XII. 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦρ' ὀδύνας,] Virgil.
 — subitoque omnis de corpore fugit

Quippe dolor, omnis stetit imo vulnere sanguis.
 — atque novæ redire in pristina vires.
 Æn. XII. 421.

Ver. 534. μακρὰ βιβιάσθων,] Vide supra
 ad γ'. 22.

- Ἀλλὰ, φίλοι, πάρσητε, νημεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 545 Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσῳσι δὲ νεκρὸν
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
 Τὲς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.
 "Ὦς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβε πένθος
 "Ἀσχετον, ἐκ ἐπεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλῃος
 550 Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑὸν πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριεύεσκε μάχεσθαι.
 Βὰν δ' ἰδὺς Δαναῶν λελημένοι· ἤρχε δ' ἄρα σφιν
 "Ἐκτωρ, χῳόμενος Σαρπηδόνης· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 "Ὦρσε Μενoitιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ.
 555 Αἶαντε πρῶτα προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ.
 Αἶαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔσω,
 Οἰοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείεσ.
 Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,

- "Sed, amici, adeste, indignaminique animo,
 545 "Ne arma abstulerint, indignisque modis acceperint mortuum
 "Myrmidones, de Danaïs irati, quotquot perierunt,
 "Quos apud naves veloces interfecimus hastis."
 Sic dixit: Trojanos vero prorsus occupavit dolor
 Intolerabilis, cedere-nescius: quippe ipsis columen urbis
 550 Erat, alienigena licet existens: Multæ enim illum
 Copiæ sequebantur, inter quas ipse fortissimus erat in pugna.
 Ibant autem recta in Danaos ardentes: præibatque ipsis
 Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos
 Concitabat ad certamen Menœtiadæ Patrocli animosum cor:
 555 Ajaxes primos allocutus est, animis-incitatos etiam per-se;
 "Ajaxes, jam vobis hostes propulsare cordi sit,
 "Quales quidem antea eratis inter viros, vel et fortiores.
 "Jacet vir, qui primus insiliit in murum Achivorum,

549 σφιν] Id. ferri potest propter sequentem aspiratam. 554 Μενoitιά-
 δει] Id.

Ver. 537. ἰσάμενος ἔπια] Qua ratione, μεθ'] Recte (ut opinor) cum duplici σ.
 ἰσάμενος, hic ultimam producat; item Αἶ-
 Ver. 536. et ὁμοῖν, ver. 560. et
 Ver. 539. et Ἀχιλλῷ, ver. 575. vide
 Ver. 540. ἀποφθινύθης] Vide supra ad
 Ver. 543.
 Ibid. ἐπαμύνειν.] Al. ἐπαμύναι.
 Ver. 545—559. ἀεικίσσῳσι — ἀεικισαί-
 Ver. 555. μεμαῶτε] Vide supra ad γ'. 46.

- Σαρπηδὸν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 560 Τεύχεά τ' ὅμοιόν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
 Αὐτὰ ἀμυνομένων δαμασσαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαιον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 565 Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνεῖωσι μάχεσθαι,
 Δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοήν τάνυσσε κρατερῇ ὕσμινι,
 "Ὅφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
 "Ὡσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιῖς.
 570 Βλῆτο γὰρ ἔτι κἀκίτος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς,
 "Ὅς ῥ' ἐν Βεδείῳ εὐναιομένῳ ἦνασσε

" Sarpedon; sed o si ipsum contumelia-afficere potuerimus ablatum.

560 " Armaque ab humeris auferre, et aliquem sociorum

" Ab eo nos propulsantium domare savo aere."

Sic dixit: Hi vero etiam per-se hostes arcere promptis-erant-animis.

Postquam autem utrinque firmarant phalangas,

Trojani et Lycii, et Myrmidones et Achivi;

565 Concurrerunt super cadavere mortuo pugnaturi,

Horrendum clamantes: ingenti autem fragore sonuerunt arma virorum.

Jupiter vero noctem perniciosam extendit super aspera pugna.

Ut dilecto de filio pugnae perniciosus labor esset.

Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:

570 Percussus enim erat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas,

Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,

Qui in Budio bene-habitato imperabat

565 ἐκαρτύναντο] Id. 566 Ἀῶσαντες] F. 571 δῖος Ἐπειγεὺς] MS. male

572 εὐναιομένων] Id. vitiose. Sed digammatos amans hic argumentum reperiatur, quia sequitur ἦνασσε. 580 κἀκίτος] F.

Ver. 556. Αἶαντι, νῦν σφῶν — Οἱοί περ πάρος ἦτι] Virgil.

nunc illas promitte vires,
 Nunc animos, quibus in Gætulis syrtibus usi.
 Æn. V. 191.

Ver. 558. Κεῖται ἀνὴρ, ὅς πρῶτος] Virgil.

cadit ipse Tolumnius augur,
 Primus in adversos telum qui torserat hostes.
 Æn. XII. 460.

Ver. 565. ἐκαρτύναντο] De hujus vocis prosodia, vide supra ad λ'. 215.

Ver. 565. νέκυϊ κατατεθνεῖωσι] Vide supra ad ver. 526. et ad β'. 818.

Ver. 566. μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.] Virgil.

et arma
 Horrendum sonuere. — Æn. IX. 751.

Cæterum de voce, ἔβραχε, et similibus; vide supra ad δ'. 125. et 455.

Ver. 570. Βλῆτο γὰρ ἔτι κἀκίτος ἀνὴρ]

- Τοπρίν' ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
 'Ες Πηλῇ' ἰκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 575 Οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῇ' ῥήξήνορι πέμπον ἔπεσθαι
 'Ιλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
 Τὸν ῥα τόδ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἴκτωρ
 Χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἡ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη
 'Εν κόρυδι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα περηνῆς ἐπὶ νεκρῷ
 580 Κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊσῆς.
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένῳ ἐτάροιο·
 'Ιδυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἱερῇ εἰοικῶς
 'Ὀκείῃ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοίεσ τε, ψῆράς τε·
 "Ὡς ἰδὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 585 Ἔσσο καὶ Τρῶων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἐτάροιο.
 Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαίμενος φίλον υἱόν,

Antea: sed tunc strenuum consobrinum cum occidisset,

Ad Peleum venit-supplex, et ad Thetin argenteis-pedibus-decoram:

575 Hi autem una cum Achille hostium-agmina-perrumpente miserunt comitem

Ilium ad generosis-equis-fecundam, ut adversus Trojanos pugnaret.

Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percussit illustris Hector

Saxo caput: illud vero in-duas-partes totum diffissum est

In casside valida; is itaque pronus super cadavere

580 Decidit, ipsumque mors circumfusa est exitialis.

Patrocle autem dolor ortus est de interfecto socio;

Recta vero prorupit per primos-pugnatores, accipitri similis

Veloci, qui fugatos-persequitur graculosque, sturnosque:

Sic recta-in Lycios, Patrocle equestris,

585 Ruisti et Trojanos; iratus nempe eras corde, de socio.

Et percussit Sthenelaum, Ithæmenis dilectum filium,

585 Κεχόλωτο] Edd. vett. præter R. nec sic male: ira incensus erat animus

(tibi) ob socium. 586 καὶ ῥ' ἔβαλε] MS. male. sequitur ῥῆξ. Ibid. Ἰθαί-
 μένος] R. A. 1. Ἰθαίμενος] F. A. 2. 5. J.

ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ πλεον. Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος, cap. 37. Vide supra ad

γ'. 11. et ad α'. 330.

Ver. 571. Ἐπειγεὺς.] Cod. Harleian. Ἐπειγεὺς.

Ver. 572. ἦνασσε] Vide supra ad ver. 172.

Ver. 574. Ἐς Πηλῇ' ἰκέτευσε.] Est exquisitum genus dicendi pro ἡλθε πρὸς Πηλῆα ἰκετεύσων, ad Pelea venit supplicatum,

quod genus egregie illustravit Cel. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 456. Ern.

Ver. 575. Οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῇ'] Vide supra ad γ'. 324.

Ver. 577. Τὸν ῥα] Hunc, inquam.

Ver. 578. ἡ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη] Virgil.

— atque illi partibus æquis

Huc caput atque illuc humero ex utroque pendit.
 Æn. IX. 755.

- Αὐχένα χειρμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῦο τένοντας.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 Ὅσση δ' αἰγανέης ῥίπῃ ταναοῖο τέτυκται,
 590 Ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφείη πειρώμενος ἢ ἐν ἀέδλῳ,
 Ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δῆϊν ὑπὸ θυμοραϊσίων.
 Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὼς ἀσπιδάων,
 Ἐτράπετ', ἐκτείνειν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
 Ὀλβῳ τε πλέτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, εἴδοσ' ἔμεσον, ἔτασε δαδί,
 Στρεφθεῖς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων.
 Δέπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιῆς,
 600 Ὡς ἔπεισ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο.

Cervicem saxo, abruptique ejus tendines.
 Cesserunt autem retro et primi pugnatōres et illustris Hector.
 Quantus autem jaculi jactus longi est,
 590 Quod quidem vir emisit connixus vel in certamine-ludi,
 Vel etiam in pugna, hostes propter animam-perdentes:
 Tantum recesserunt Trojani; locoque moverunt eos Achivi.
 Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,
 Conversus est, interfecitque Bathyclem magnanimum,
 595 Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans,
 Opibusque divitiisque excellebat inter Myrmidonas.
 Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit hasta,
 Conversus repente, quando ipsum jam-assequebatur insequens;
 Fragorem vero is edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos.
 600 Quod-ita ceciderat strenuus vir; admodum vero Trojani gavisī sunt:

587 τίνοντι] A. J. 590 ἀφῆκε] MS. 594 ἐκτείνει] MS. A. 2. 5. J. 599
 πυκινὸν] Gl. MS. L. γρ. δεινόν. Ibid ἔλλαβ'] MS. A. 1.

Ver. 579. ἄρα] *Ut ex tali vulnere necesse erat.*

Ver. 581. φθιμίν] De syllaba φθι cor-
 repta, vide supra ad β'. 43. et ad α'. 309.
 et 314.

Ver. 583. κολοῖός τε, ψῆράς τε.] "Illud
 "vero (sc. verborum sonitum jucundio-
 "rem) cum primis apud Homerum vete-
 "res grammatici annotaverunt: quod
 "quum dixisset quodam in loco κολοῖός
 "τε ψῆράς τε, alio in loco non ψῆρῶν τε
 "sed ψαρῶν dixit; Τῶν δ' ὥς τε ψαρῶν νέ-
 "φες ἐρχεται ἢ κολοῖῶν (ε'. 755.) sequu-

"tus non communem, sed propriam in
 "quoque vocis situ jucunditatem. Nam
 "si alterum in alterius loco ponas, utrum-
 "que feceris sonitu insuave." Gell. lib.
 XIII. cap. 19.

Ver. 589. τίτυκται.] Vide supra ad γ'.
 736. et ad α'. 57.

Ver. 591. θυμοραϊσίων.] Pronunciabatur
 θυμοραϊσίων.

Ver. 592. Τρῶες, ὥσαντο] Qua ratione,
 Τρῶες, hic ultimam producat; item Βα-
 θυκλῆα, ver. 594. et ἀπὸ, ver. 607. et τι,
 ver. 636. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· ἐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰδυς φέρον αὐτῶν.
 Ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρῶων ἔλεν ἄνδρα κορυσὴν
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 605 Ἰδαίῃς ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς, τίετο δῆμῳ.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναβροῖο καὶ ἔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 Ὀιχετ' ἀπὸ μελέων, συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν.
 Ἐλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
 610 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 Πρὸσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὐδεὶ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἐρίαχος πελεμίσθη
 Ἐγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὀβριμος ἄρης.
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραιδαινομένη κατὰ γαίης

Steterunt vero circa ipsum progressi frequentes; neque sane Achivi
 Fortitudinis obliti sunt, sed vires recta ferebant in eos.
 Tum vero Meriones Trojanorum interfecit virum armis-acrem
 Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos
 605 Idæi erat, deusque veluti, honorabatur a populo:
 Hunc percussit sub mala et aure; confestim vero anima
 Abiit e membris; horrendaque illum tenebræ occuparunt.
 Aeneas autem in Merionem hastam æream misit;
 Sperabat enim se assecuturum sub-clypei-tegmine progredientem:
 610 Sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
 In anteriorem enim partem proclinavit, a tergo autem hasta longa
 Solo infixæ est, supraque pars-posterior quassabatur
 Hastæ; tum deinde remisit impetum rapide-actum æs:
 Cuspis adeo Aeneæ vibrans in terram

604 ἱερεὺς] MS. R. 609 τεύξασθαι] A. 2. 5. J. T. 611 ἐξόπισθεν] MS.
 male. 614. 15] vid. not.

Ver. 594. Ἐτράπετ'.] Observandus hic
 maxime proprius vocis mediæ usus: Con-
 vertit se. Vide supra ad α'. 199. et ad γ'.
 141.

Ibid. Βαθυκλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 597. οὐπασε] Vide supra ad γ'. 192.
 et ad α'. 140.

Ver. 599. Δέπησεν δὲ] Vide supra ad γ'.
 181.

Ver. 602. ἐξελάθοντο.] *Al. ἐκτελάθοντο.*

Ver. 607. συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος
 εἶλεν.] Virgil.

Immolat, ingentique umbra tegit. —

Æn. X. 541.

Ver. 610. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra
 ad γ'. 404.

Ibid. χάλκεον ἔγχος.] Vide supra ad γ'.
 380.

Ver. 612. πελεμίσθη] Non quassabatur,
 sed contremuit. Ita hunc motum seu hanc
 vibrationem exprimit Virgilius. Ern.

Ver. 613. ἀφίει μένος] Vide supra ad γ'.
 444.

Ver. 614. 615. Αἰχμὴ — Ὀιχετ', —]
 Versus hi duo, quos in uno MS. deesse

- 615 "Ω, χεῖρ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχησὴν περ ἑόντα,
Εὐχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἐβαλὸν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δερικλυτὸς ἀντίον ἦν δα·
- 620 Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἰφθιμὸν περ ἑόντα,
Πάντων ἀνδρῶπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
Εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὅξ' ἱ χαλκῷ,
Αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χειρὶ πεποιδώς,
- 625 Εὐχος ἐμοὶ δάης, ψυχὴν δ' Αἰδὶ κλυτοπόλῳ.
"Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνέειπτε Μενoitis ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί συ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἔων, ἀγορεύεις;
"Ὡ πέπον, ὅτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι

615 Abiit; quippe incassum robusta e manu exilierat.

Æneas autem animo iratus est, dixitque;

"Merione, cito certe te, saltatorem quantumvis egregium.

"Hasta mea compescuisset in perpetuum, si quidem te percussissem."

Illum vero Meriones hasta-inclytus vicissim afflatus est;

620 "Ænea, arduum est, te, fortis licet sis.

"Omnium hominum extinguere robur, quicumque te contra

"Venerit propulsaturus; mortalis certe et tu es.

"Si et ego te percussero assecutus medium acuto arcu,

"Statim, strenuus licet sis et manibus fretus,

625 "Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-insigni."

Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menæti fortis filius;

"Merione, cur tu hæc, strenuus licet, concionaris?

"O amice, nequiquam Trojani contumeliosis verbis

622 Τίτυξαι] MS. male. 624 αἰψά τε] F. A. 1. quod melius puto, ut supra.

625 δάσις] MS. δόσις] R. 626 ἐνέειπτε] MS. F. R. A. v. ad δ. 545.

annotat Barnesius, desunt etiam in Codice Harleiano. Clark. Item in MS. Lips. Et arbitror recte abesse, quia plane ταυτολογῶσιν. In margine comparandi caussa adscripti venerunt in contextum. Ern.

Ver. 615. ἰπὶ ῥ'] Quippe, ut dictum est, — ver. 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχησὴν περ ἑόντα.] "Ὁμηρος τὸν Μηριόνην ἐκ αἰσχύνης βυλόμενος, ἀλλὰ κομῆσαι, ὀρχησὴν προσεῖπεν· καὶ ὅπως ἄρα ἐπίσημος ἦν, καὶ γνώριμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, ὥστε ὅχι οἱ

"Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίσαντο περὶ αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοὶ, καὶ τοὶ πολέμιοι ὄντες. "Εἰρων γὰρ, οἶμαι, καὶ τὴν ἐν τῷ πολεμῶν αὐτῷ καφύττητα, καὶ εὐρυμίαν. ἢν ἐξ ὀρχήσεως ἐκίκτετο. Φησὶ δὲ τὰ ἐπὶ ᾧ δέ πω, "Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχησὴν περ ἑόντα, "Εὐχος ἐμὸν κατέπαυσε." Lucian. περὶ ὀρχήσεως, c. 8. Clark. Bene Scholiasta admonent saltationem, quæ pyrrhicha diceretur, innui, quæ prodesset militiæ. Ern.

Ver. 622. θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.] Virgil.

- Νεκρῷ χωρήσασσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·
- 630 Ἐν γὰρ χειρὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βελῇ.
Τῷ, ὅτι χεῖρ' μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
"Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
Τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρσεν
Οὔρεος ἐν βήσση, ἔκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκμή·
- 635 "Ὡς τῶν ἄρυντο δέπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκῷ τε, ῥινῷ τε, βοῶν τ' εὐποιοιτάων,
Νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίησιν,
- 640 Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρας.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι
Σταδμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,

"A cadavere cedent, antequam aliquem terra tenebit:

630 "In manibus enim finis pugnae, verborum autem finis in concilio;

"Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, sed pugnare."

Sic fatus, hic quidem præibat, ille vero una sequebatur deo-par vir.

Horum autem veluti ligna-cædentium virorum fragor exoritur

Montis in saltibus, longeque exauditur:

635 Sic horum excitabatur strepitus a terra late-patente,

Æreque, corioque, boumque-tergoribus scite-compositis,

Percussorum ensibusque et hastis utrinque acutis.

Neque jam vel solers vir Sarpedona nobilem

Agnosset; quippe telis et sanguine, et pulveribus,

640 A vertice obvolutus erat usque ad pedes imos.

Illi vero assidue circa mortuum versabantur, ut quum muscæ

In stabulo murmurant lacte-plenas ad muletras,

629 νεκρῷ] Gl. MS. L. καθέξει] A. 1. καθέξει] A. 2. 3. J. 640 εἴλυτο]

F. R. A. J. 642 ἐπὶ] F. A. 1. ἐνὶ βρομῇ.] R. Sic Athen. βρομέωσι] MS.

— mortali urgemur ab hoste

Mortales: totidem nobis animæque manusque.

Æn. X. 375.

Ver. 625. δάσις.] Al. δόσις.

Ver. 628. ὅτι Τρῶες.] Cod. Harleian.

ἢ τοὶ Τρῶες.

Ibid. ὀνειδείοις ἐπέεσσι] Ita edidit Barnesius: Quocum facit et Codex Harleianus.

Al. ὀνειδείοις ἐπέεσσι. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad δ. 519.

Ver. 630. Ἐν γὰρ χειρὶ etc.] Τέλος πολέμου non est finis belli, sed summa belli,

i. e. quod maxime valet in bello, in quo

belli bene gerendi ratio maxime inest.

In altero membro debebat esse, βελῆς δὲ

ἐν ἐπέσιν, sed poeta convertit orationem,

ut solet facere, imitantibus certatim aliis,

præsertim historicis, in his Thucydide.

Itaque non opus est intelligi χεῖραν in

ἐπέσιν, ut vult Gl. MS. Lips. Ern.

Ver. 633. ὄρσεν] Vide supra ad β. 810.

Ver. 635. δρυτό] Vide supra ad γ. 260.

Ibid. δῶσις] Vide supra ad δ. 455.

- "Ωρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεια δέυει.
 "Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλειον· ἐδὲ ποτε Ζεὺς
 645 Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινὰ,
 Ἀλλὰ κατ' αὐτὰς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλη, μερμηρίζων,
 Ἡ ἤδη κἀκείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Αὐτὲς ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι Φαίδιμος Ἑκτωρ
 650 Χαλκῷ δῶσεν, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλθται,
 Ἡ ἔτι καὶ πλεόνηςσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 Ὡδε δὲ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Ὅφρ' ἥς Δεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 Ἐξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυσὴν
 655 Ὡσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

Tempore in verno, quando lac vasa rigat:

Sic utique ii circa mortuum versabantur: Nec unquam Jupiter!

- 645 Vertebat ab aspera pugna oculos fulgentes,
 Sed in ipsos usque aspicebat, et consultabat animo
 Multa admodum de caede Patroeli, anxie-deliberans,
 An jam et illum in aspera pugna,
 Illic super deo-parem Sarpedonem illustris Hector
 650 Ære caderet, deque humeris arma auferret;
 An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.
 Sic etiam ei cogitanti, visum est satius esse,
 Ut strenuus famulus Pelidæ Achillis
 Retro Trojanos Hectorem et æreis-armis-acrem
 655 Repelleret ad urbem, multorumque animam eriperet.

643 ὅτε γλάγος] T. 647 Πατρόκλης] MS. μερμηρίζων] F. A. J. 648 καὶ
 κείνον] MS. 650 ἔλθται] Id. 651 πλεόνεσσιν] Id. ὀφέλλειεν] Id. R.
 ὀφέλλει δὴ] F. A. 652 δοάσατο] Id. 653 Πηλ. Αἰακίδα] Id.

Ver. 642. βρομέωσι] Cod. Harleian.

Ibid. περιγλαγίας κατὰ πέλλας,] Πίλ-
 λα, ἀγγίον σκυφιδίς, πυθμῖνα ἔχον πλα-
 στύτιον, εἰς δ' ἡμιλογον τὸ γάλα. Ὁμηρος,
 "Ὡς ὅτε μυῖαι Σταθμῷ ἰνιβρομῖων ἐγγλα-
 "γίας κατὰ πέλλας." Athenæus. lib. XI.
 cap. 13.

Ver. 644. ἄρα] Ut diximus. ver. 641.

Ver. 647. μερμηρίζων,] Virgil.

— animum nunc huc celerem, nunc dividit
 illuc;

In partesque rapit varias, perque omnia versat.
 Æn. IV. 285.

Ver. 652. Ὡδε δὲ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο
 κέρδιον εἶναι,] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.
 Æn. IV. 287.

Ver. 653. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] Vide su-
 pra ad α'. 1.

Ver. 654. χαλκοκορυσὴν] Vide supra ad
 β'. 1.

Ver. 655. σελίων] Enunciabatur, ac si

- Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν.
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλας
 Τρῳάς φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 Ἐνθ' ἐδ' ἰφθίμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 Πάντες· ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
 Κείμενον ἐν νεκύαν ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Κάππεσον, εὖτ' ἐρίδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἐντὲ' ἔλοντο,
 Χάλκεια, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 665 Δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίς ἄλκιμος υἱός.
 Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἰδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κἀδῆσον
 Ἑλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα,

Hectori autem primo imbellem animum immisit:

Curruque is conscenso in-fugam vertit-se, hortatusque est cæteros

Trojanos fugere: agnovit enim Jovis sacras lances.

Tum vero ne fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in-fugam-versi-sunt

- 660 Omnes; regem enim viderunt vulneratum corde,
 Jacentem in cadaverum acervo: multi enim super ipsum
 Deciderant, quando certamen asperum intendebat Saturnius.
 Illi vero ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,
 Ærea, coruscantia, quæ quidem cavas ad naves
 665 Dedit ferenda sociis Menæti fortis filius.

Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter;

"Eja age nunc, dilecte Phœbe, atro sanguine purga

"Profectus e telorum-acervo sublatum Sarpedonem, et ipsum deinde,

656 φύζαν] MS. sed superscr. θυμὸν. Ibid. ἐνῶρσεν] MS. (sed superscr.
 ἐνῶρσεν) F. A. J. 657 ἔτραπε] MS. 658 ἰρὰ τάλ.] F. A. 1. 660 βε-
 βλαμένον] F. A. 1. R. T. 662 ἐτάνυσε] MS. 663 ἄρ'] abest F.
 667 κελαινεφές] F. A. 1.

scriptum fuisset πολῶν. Vide supra ad
 β'. 811.

Ver. 656. θυμὸν ἐνῶρσεν] Cod. Harlei-
 an. θυμὸν ἐνῶρσεν. Al. φύζαν ἐνῶρσεν. Clark.
 φύζαν ἐνῶρσεν etiam habet MS. Lips. sed
 superscr. θυμὸν ἐνῶρσεν. Ern.

Ver. 658. Διὸς ἰρὰ τάλαντα.] i. e. vo-
 luntatem Jovis, cui cedendum. Schol. MS.
 Lips. (et ex eo Eustathius iisdem pæne
 verbis) laudant brevitate dicti, qua usum
 Homerum, ne et ipse in tantis rerum an-
 gustiis ὀφείλων μῦθον videretur. Respi-

Vol. II.

cit poëta ad dicta Il. 9'. 69. κ'. 354.
 Ern.

Ver. 660. βασιλῆα] Vide supra ad α'.
 265.

Ibid. βεβλημένον ἦτορ,] Ita ex MSS.
 edidit Barnesius. Al. βεβλαμμένον ἦτορ.
 Codex Harleianus legit, δὶδαιγμένον ἦτορ.
 Clark. βεβλημένον etiam MS. Lips. Ald.
 2. 3. Junt. Lucret. lib. I. ver. 13.

— percussa corda tua vi.

sed alio sensu. Nec male βεβλαμμένον.

F f

- Πολλὸν ἀπὸ προφέρον, λῆσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
 670 Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσαν.
 Πέμπε δέ μιν πομπόισιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 Θήσασιν Λυκίης εὐρείης πῖονι δῆμῳ.
 Ἐνθα ἔταρχύσασι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
 675 Τύμβῳ τε, σήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκέσθησεν Ἀπόλλων.
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλαπιν αἰνὴν.
 Αὐτίκα δ' ἐκ βελίων Σαρπηδόνα οἶον αἰείρας,
 Πολλὸν ἀπὸ προφέρον, λῆσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
 680 Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσε·

- “Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
 670 “Ungeque ambrosia, immortalibusque vestibus induito.
 “Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,
 “Somno et Morti gemellis, qui quidem eum celeriter
 “Ponent Lyciae latae in opulento populo:
 “Ibi ei exequias-facient fratresque familiaresque,
 675 “Tumuloque cippoque: hic enim honor est mortuorum.”
 Sic dixit: Neque patri non-fuit-dicto-audienti Apollo:
 Descendit autem ab Ideis montibus ad pugnam gravem:
 Statimque e telorum-acervo Sarpedonem nobilem sublatum,
 Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,
 680 Unxitque ambrosia, immortalibusque vestibus induit;

670 χρῖσόν δ'] MS. 673 θήσασ' εὐρείης Λυκίης ἐν πῖονι δῆμῳ] MS. θήσασ' ἐν Λυκ. at Fl. θήσασιν Α. ἔ. ἐν πῖονι δ. c. diversa lectione. 674 ταρχύσασι] MS.

quod bene dicitur de eo, qui fractus est animo, ut βεβλαμμένοι φρένας, vel νῦν, qui non bene sapiunt, dementes. II. ὁ. 724. Ern.

Ver. 662. Κρονίων.] De prosodia vocis Κρονίων, Κρονίωνος, Κρονιάνος; vide supra ad α'. 265. et 397.

Ver. 666. νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 667. Ἐδ' ἄγε.] Vide supra ad ι'. 167.

Ver. 668. Ἐλθὼν ἐκ βελίων Σαρπηδόνα.] Cod. Harleian. Ἐλθὼν ἐκ μελίων Σαρπηδόνα. Ceterum scribendum hic conjicit Th. Bentleius, Ἐλκων ἐκ βελίων Σαρπηδόνα, ex ver. 678. 781. et ε'. 126. Clark. Ἐλθὼν non est tentandum, quod in tali

oratione solenne est Homero cum altero ian. Nec ea correctione tollitur altera difficultas e tautologia verborum καὶ νεφές αἶμα κάθηρον et λῆσον ποταμοῖο ῥοῇσι. Ern.

Ver. 675. Θήσασιν Λυκίης.] Cod. Harleian. Θήσασ' ἐν Λυκίης; ut infra, ver. 685. Κάτθεσαν ἐν Λυκίης. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 674. 675. Ἐνθα ἔταρχύσασι — τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.] Virgil.

Interea socios inhumataque corpora terrae Mandemus: qui solus honos Acheronte sub imo est. En. XI. 22.

Ver. 682. ῥά.] Ut jussi erant.

Ver. 685. αἰείρας.] Vide supra ad ι'. 116.

- Πέμπε δέ μιν πομπόισιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
 Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πῖονι δῆμῳ.
 Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
 685 Τρῶας καὶ Λυκίης μετεκίαδε, καὶ μέγ' αἰσάθη,
 Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 Ἀλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείσσαν νόος, ἥε περ ἀνδρῶν,
 Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 690 Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.
 Ὅς οἳ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.
 Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζας,

- Deducendum autem eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent.
 Somno et Morti gemellis: qui quidem eum celeriter
 Deposuerunt in Lyciae latae opulento populo.
 Patroclus autem equos et Automedontem exhortatus,
 685 Trojanos et Lycios insequabatur, et magnum accepit-malum.
 Demens; quod si mandatum Pelidae observasset,
 Certe effugisset fatum exitiale atrae mortis.
 Sed semper Jovis validius consilium, quam hominum;
 Qui et fortem virum in-fugam-vertit, et aufert victoriam
 Facile, etiam cum ipse excitaverit ad pugnandum:
 Qui ei et tunc animum in pectoribus extimulavit.
 Tum quem primum, quem et postremum interfecisti,

680 Χρῖσέν δ'] Id. F. χρῖσέν τ'] A. 1. Ibid. ἔσσαν] F. A. 2. 5. J. male.
 682 totus abest MS. 688 ἀνδρῶν] MS. 689 ὅς τε ἀλκ.] F.

Ver. 686. Νήπιος.] Virgil.
 Infelix; qui —. En. II. 945.

Ibid. Πηληϊάδαο φύλαξεν.] Cod. Harleian. Πηληϊάδαο ἐφύλαξεν.

Ver. 688. Ἀλλ' αἰεὶ γε.] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. Quam lectionem et probat Henricus Stephanus ad ε'. 176. Al. Ἀλλ' αἰεὶ γε.

Ibid. ἥε περ ἀνδρῶν.] Cod. Harleian. ἥε περ ἀνδρῶν. Al. αἰγίόχοιο.

Ver. 689. 690. Ὅς τε καὶ — ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.] Al. ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι. Al. ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι καὶ ἀνῆκεν. Henricus Stephanus legendum censet, ὅτι δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι, itaque explicat: “Sed semper Jovis sententia superior est sententia hominum.”

“quippe qui strenuum etiam virum terret, adeo ut ei victoriam facile auferat; alias “vero ad pugnam accendit.” Quod (ut et ipse annotat,) melius cum sequente. “Ὅς: “οἳ καὶ τότε,” etc. congruit: Itemque, ubi iterum occurrunt iidem hi duo versus, II. ε'. 177. 178. Codices omnes habent. ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Ceterum hos duos versus in quibusdam codicibus annotat deesse Eustathius: Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, “κρείσσαν νόος ἥε περ ἀνδρῶν,” ἔκινται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφ' ἑξ- ἧς δύο γνωμικοὶ εἰχλαί, ἀλλὰ μόνος εἰς ἑπεί, “Ὅς οἳ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.”

Ver. 691. Ὅς οἳ.] Vide supra ad α'. 51. Ibid. ἀνῆκεν.] Cod. Harleian. ἐνῆκεν.

- Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν;
 "Αδρησον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ "Εχεκλον,
 695 Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ "Επίφορα, καὶ Μελάνιππον.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' "Ελασον, καὶ Μέλιον, ἡδὲ Πυλάρτην.
 Τὸς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἔκαστος.
 "Ενθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἱὲς "Αχαιῶν,
 Πατρόκλης ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχρ' ἔδυν.
 700 Εἰ μὴ "Απόλλων Φοῖβος εὐδμήτης ἐπὶ πύργῳ
 "Εσθ, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 Τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεσυφέλιξεν "Απόλλων.
 Χείρεσιν ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσαν·
 705 "Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,

Patrocle, quando jam te dii ad mortem vocarunt?
 Adrestum quidem primum, et Autonoum, et Echeclum,
 695 Et Perimum Megadem, et Epistorem, et Melanippum:
 Deinde vero Elasum, et Mulium, atque Pylartem;
 Hos interfecit: cæteri autem in-fugam-eundi memores fuere quisque.
 Tum certe altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
 Patrocli sub manibus, supra-modum enim ante alios hasta furebat;
 700 Nisi Apollo Phœbus bene-structa super turri
 Stetisset, illi exitialia cogitans, Trojanisque auxilians.
 Ter quidem in cubitum scandebat muri excelsi
 Patroclus, ter autem ipsum aspere-exceptum deturbavit Apollo.
 Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:
 705 Sed quando jam quarto irruerat deo par,

691 "Ενῆκεν] A. 2. 3. J. 694 "Αδρησον] A. 1. Ibid. πρῶτον] MS. Ibid.
 "Αντίνοον] Id. 695 Πέριμον] MS. ibid. tertium καὶ abest. 696 ἔπειτα]
 MS. 697 φύγαδι μνώοντο] Id. 699 περὶ χερσὶ] R. 704 χείρεσσ' ἀ-
 θαν.] F. R. A. 1. 709 ὅπερ] MS. R. 710 ἀνάχαζιτο] A. 2. 3. J.

Ver. 692. "Εθα σίνα πρῶτον,] Virgil.

Quem telo primum, quem postremum aspera
 virgo
 Dejicis? — *Æn.* XI. 664.

Ver. 694. "Εχεκλον,] Cod. *Harleian.*
 "Οπίστη. Clark. Sic est etiam in MS.
 Lips. Sed. Gl. adscr. γε. "Εχεκλον. *Ern.*

Ver. 700. "Απόλλων Φοῖβος] Vide supra
 ad α'. 43.

Ver. 702. ἐπ' ἀγκῶνος] Schol. MS. Lips.
 "Εἰς χῆς. — ὕψος δὲ ἔχου ὁ ἀγκῶν ὑπὲρ μῆκος

ἀνδρὸς, ὡς ἰγγυὺς εἶναι τῆς ἐπιθέσεως τῆς ἐπ' ἀλ-
 ζεως. *Ern.*

Ver. 704. Χείρεσιν ἀθανάτησι] Cod. *Har-*
leian. Χείρεσσ' ἀθανάτησι.

Ibid. ἀθανάτησι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 706. Διὶ δ' Male hic edidit *Bar-*
nesius Διὶ δ', contenditque παρίλκεν τὸ

Δί. Quod nullo modo fert linguæ Græ-
 cæ ratio. Vide supra ad α'. 439. et ad α'.
 57.

Ibid. προσέφη ἑκάεργος "Απόλλων] *Al.*
 ἴπια πτερόντα προσήδα.

- Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος "Απόλλων·
 Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· ἔ νύ τοι αἶσα
 Σῶ ὑπὸ δαυρὶ πόλιν πέρδαι Τρώων ἀγερώχων,
 Οὐδ' ὑπ' "Αχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 710 "Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
 Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλῃ "Απόλλωνος.
 "Εκτὼρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μάνυχας ἴππας·
 Δίῳ γὰρ, ἥ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτῷ ἐλάσσας,
 "Η λαὸς ἐς τείχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
 715 Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίσατο Φοῖβος "Απόλλων,
 "Ανέρι εἰσάμενος αἰζήνῃ τε, κρατερῶ τε,
 "Ασῶ, ὃς μήτρως ἦν "Εκτορος ἵπποδάμοιο,
 Αὐτοκασίγνητος "Εκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,

Minaciter tum vero increpitans allocutus est longe-jaculans Apollo;

"Recede, nobilissime Patrocle: neque enim fatum

"Tua sub hasta urbem vastatum iri Trojanorum magnanimorum,

"Neque sub Achille, qui tamen te multo fortior."

710 Sic dixit: Patroclus autem recessit longe retro,

Iram devitans longe-jaculantis Apollinis.

Hector vero in Scæis portis tenebat solidos-ungulis equos:

Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterum actis equis,

An copias ad murum clamore-imperaret congregati.

715 Hæc quidem ei cogitanti astitit Phœbus Apollo,

Viro cum-se-assimulasset juvenique, fortique,

Asio, qui avunculus erat Hectoris equum-domitoris,

Frater-germanus Hecubæ, filiusque Dymantis,

711 ἀλευόμενος] MS. Sic aliis locis, non modo α'. 444. sed etiam α'.
 223. α'. 281. editur. Itaque et hic constantiæ causa sic erat edendum,
 quamquam omnibus locis libri quidam ἀλευόμενος habent. Sed illud
 melius puto. 713 ἐλάσας] Id. 716 ἀνέρι εἰσάμενος] Id.

Ver. 708. πέρδαι] Cod. *Harleian.* πέρ-
 σαι.

Ver. 709. "Αχιλλῆος, ὅς περ] Qua ratione
 "Αχιλλῆος, hic ultimam producat; item
 ἀλευόμενος, ver. 711. et εἰσάμενος, ver. 716.
 et Αὐτοκασίγνητος, ver. 718. vide supra ad
 α'. 51. n. 8. 10.

Ver. 711. ἀλευόμενος] *Al.* ἀλευόμενος,
 ut supra α'. 444. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. ἑκατηβόλῃ "Απόλλωνος.] Vide su-
 pra ad α'. 75.

Ver. 712—719. πύλῃς ἔχε — ῥοῆς ἔπι.]

Cod. *Harleian.* πύλῃς ἔχε — ῥοῆς ἔπι.

Ver. 712—724—752. μάνυχας ἴππας —

κρατερῶνυχας ἴππας.] Virgil.

— solido — ungula cornu.

Georgic. III. 88.

Ver. 715. Δίῳ γὰρ,] Vide supra ad ver.

647.

Ver. 716. "Ανέρι εἰσάμενος] Virgil.

— forma tum vertitur oris

Antiquum in Buten. — *Æn.* IX. 646.

- Ὅς Φρυγίην ναίεισκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·
 720 Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφάνει Φοῖβος Ἀπόλλων·
 "Ἔκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; ἐδὲ τί σε χρεῖ.
 Αἴδ' ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 Τῷ κε τάχα συγερῶς πολέμῳ ἀπερῶσειας.
 Ἄλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶνυχας ἵππας,
 725 Αἴκεν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
 "Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἔκτωρ
 Ἴππας ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Δύσεδ' ὄμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 730 Ἦκε κακὸν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὅπαζεν.
 Ἔκτωρ δ' ἄλλας μὲν Δαναὺς ἔα, ἐδ' ἐνάριζεν·

Qui Phrygiam habitabat fluenta ad Sangarii:

- 720 Huic se cum assimilasset, allocutus est Phœbus Apollo;
 "Hector, cur a pugna cessas? neque enim omnino te decet.
 "Utinam quanto deterior sum, tanto te fortior essem:
 "Tum profecto statim tuo-malo a pugna recessissēs.
 "Sed age, in Patroclum impellito validos-ungulis equos,
 725 "Si qua ipsum interficere potueris, dederitque tibi gloriam Apollo."
 Sic fatus, rursus quidem abiit Deus per-laborem virorum:
 Cebrionem vero jussit bellicosum illustris Hector
 Equos ad prælium verberantem-agere: At Apollo
 Ingressus est medium-agmen profectus; perturbationem autem Argivis
 730 Immisit exitialem, Trojanisque et Hectori gloriam præbuit.
 Hector autem ceteros quidem Danaos mittebat, neque occidebat:

719 Σαγγάριο] Id. 720 προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων] Id. Sic et MSS. apud Barnes. 726 ἀνέκον] MS. εἰς πόνον] F. R. A. 1. 730 Τρῳσὶ] MS. bene. 731 ἐνάριζεν] MS. 732 ἔφεπε, ut ante 724] MS. R. 734 ἔχων ἔγχος] R. quod et ipsum ferri potest. 735 ἐκάλυψε] F. R. A. J. male.

Ibid. εἰσάμενος] Vide supra ad γ'. 45. et ad γ'. 141.

Ver. 717. ἱπποδάμοιο,] Vide supra ad β'. 25.

Ver. 718. Ἀντοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,] Virgilio, non Dymantis, sed Cissei filia erat Hecuba.

et face prægnans
 Cisseis regina Parin creat. — Æn. X. 704.

Vide supra ad γ'. 299.

Ver. 720. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra ad γ'. 389.

Ibid. προσεφάνει Φοῖβος Ἀπόλλων] Al. προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725. ἔλῃς, δῶή δέ τοι] Al. ἔλῃς, δῶή δέ τοι.

Ver. 728. πεπληγέμεν] Vide supra ad γ'. 31. et ad β'. 314.

Ver. 729. Δύσεδ'] Vide supra ad β'. 35. et ad γ'. 109.

Ver. 731. Ἔκτωρ δ' ἄλλας μὲν Δαναὺς ἔα, — Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ] Virgil.

Ipsæ neque aversos dignatur sternere morti:
 Nec pede congressos equo, nec tela ferentes

- Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερῶνυχας ἵππας.
 Πατρόκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρων
 735 Μάρμαρον, ὀκρύνοντα, τον οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν.
 Ἦκε δ' ἐρεϊσάμενος· ἐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
 Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἔκτορος ἠνιοχῆα
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 Ἴππων ἠνὶ ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαῖ·
 740 Ἀμφοτέρως δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, ἐδὲ οἱ ἔσχευ
 Ὅσέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
 Αὐτὰ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἰοικώς,
 Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὅσέα θυμός.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεῦ·

Sed ille in Patroclum dirigebat validos-ungulis equos.

Patroclus autem ex-altera-parte ab equis desiliit in terram,

Sinistra hastam tenens: alteraque arripuit saxum

735 Candidum, asperum, quod ejus manus capiebat.

Misit vero connixus, neque diu aberat a viro,

Neque frustra-misit telum: percussit enim Hectoris aurigam

Cebrionem, nothum filium illustris Priami,

Equorum habenas tenentem, in frontem acuto lapide:

740 Ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit

Os; oculi autem humi ceciderunt in pulveres

Ipsius ante pedes: Ipse vero, urinatori similis,

Decidit ab affabre-facta sella; liquitque ossa anima.

Illum autem asperce-deridens allocutus es, Patrocle eques;

736 ἄζετο] F. A. J. et Pseudo-did. quod non spernam. Etym. M. factum ait a χαῖμαι sublato χ. immo ex ἀζομαι aucta aspiratione factum putem χαῖμαι. 737 ἀλίωσε] A. 2. 3. J. T. 740 σύνελε] MS. recte. 744 προσέφη] MS. male, ut supra 20.

Insuper: solum densa in caligine Turnum
 Vestigat lustrans, solum in certamina poscit.
 Æn. XII. 464.

Ibid. ἐνάριζεν] Cod. Harleian. ἐνάριζεν.
 Quo modo et in uno MS. scriptum repe-
 rit Barnesius. Clark. Sic est etiam in
 MS. Lips. Non bene. Post ἔα melius est
 imperfectum. Ern.

Ver. 732. ἔπεχε] Al. ἔφεπε; ut supra
 ver. 724.

Ver. 733. ἄλτο χαμαῖζε,] Vide supra ad
 γ'. 29.

Ver. 735. ὀκρύνοντα,] Cod. Harleian.
 ὀκρύνοντα.

Ver. 736. ἐρεϊσάμενος· ἐδὲ δὴν] Qua ra-
 tione et ἐρεϊσάμενος, et ἐδὲ, hic ultimam
 producant, item τε, ver. 767. et ἀπὸ, ver.
 773. et χειρμάδια, ver. 774. vide supra ad
 α'. 51. n. 8.

Ibid. χάζετο φωτός,] Al. ἄζετο φωτός.
 Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 741. ἐν κονίησιν] Vide supra ad γ'.
 508.

- 745 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ῥεῖα κυβισῶ.
 Εἰ δὴ πε καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 Πολλὰς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
 Νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη.
 ὦς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβισῶ.
 750 Ἥ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστήτῃς ἔασιν.
 ὦς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει,
 Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σαθμὸς κεραΐζων,
 Ἐβλήτο πρὸς σῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή.
 ὦς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 755 Ἐκτωρ δ' αὖδ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε.
 Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέονδ' ὥς, θρηινθήτην,
 ὦς ὅρως κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 Ἀμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.

- 745 "Papæ, profecto perquam agilis vir, quum-ita facile urinatur:
 "Sicubi sane et ponto in piscoso esset,
 "Multos satiare posset vir hic, ostrea quærens,
 "Nave desiliens, etsi tempestuosus esset:
 "Adeo nunc in campo e curru facile urinatur:
 750 "Profecto et inter Trojanos urinatores utique sunt."
 Sic locutus, Cebrionem heroem invasit,
 Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
 Vulneratur ad pectus, suaque ipsum perdit virtus:
 Sic in Cebrionem, Patrocle, insillisti ardens.
 755 Hector vero ex-altera-parte ab equis desiliit in terram.
 Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant;
 Qui in montis verticibus de interempta cerva,
 Ambo esurientes, magnis animis pugnant:

745 ὦς] Id. sed superscriptum ὦς, non male, sed vulgatum elegantius
 adeo facile urinatur. 750 κυβιστήτῃς R. vitiose.

Ver. 742. ὦ δ' ἄρ', ἀγρυπνῆς ἱππῶς.]
 Vide supra ad μ'. 385.

Ver. 743. εὐεργίος δῖφρων.] Pronunciabatur
 εὐεργίος, vel εὐεργίος. Ut recte hic an-
 notavit Barnesius. Vide supra ad ζ'. 116.

Ver. 744. ἱππικροτόμιον] Livianum illud
 simul verbis increpans, quo in tali re uti
 solet, hinc ductum videtur. Ern.

Ver. 745. ὦς ῥεῖα κυβισῶ.] Cod. Har-
 leian. ὦς ῥεῖα κυβισῶ. Clark. ὦς superscrip-
 tum τῷ ὦς in MS. Lips.

Ver. 751. ὦς εἰπὼν, — βεβήκει.] Si βί-

βησι dixisset, jam non consitisset Tem-
 porum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 755. ἄλτο χαμᾶζε.] Vide supra ad
 γ'. 29.

Ver. 757. "ὦς"] Qui utique—. Qui sci-
 licet.

Ver. 762. οὐχὶ μεθίει] Al. οὐχὶ μεθίει.
 Utrumque salva prosodia. Nam vox με-
 θίει mediam naturam producit:

— ἵππῳ λάβειν, οὐχὶ μεθίει. δ. 716.

— ἵππῳ ἐγχοῦ ἀπαχμῖνον, οὐδὲ μεθίει. φ. 72.

- ὦς περὶ Κεβριόναο δύο μήστρες αὐτῆς,
 760 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ Φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῖα νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἐκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβειν, ἐχὶ μεθίει.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 765 ὦς δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν
 Οὔρεος ἐν βήσσης, βαδέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 Αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἐβαλον τανυήκεας ὄζυς
 Ἥχῃ δεσπεσίῃ, πάταγος δὲ τε ἀγνυμενάων.
 770 ὦς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Δῆεν, ἐδ' ἑτέροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξεια δέξα πεπήγει,

Sic de Cebrione duo artifices pugna,

- 760 Patroclusque Menætiades et illustris Hector.
 Cupiebant alter alterius incidere corpus sævo ære.
 Hector quidem capite postquam prehendit, non dimittebat;
 Patroclus autem ex-altera-parte tenebat pede: Et jam cæteri
 Trojani et Danaï committebant acre prælium.
 765 Ut vero Eurusque Notusque certant inter-se
 Montis in saltibus, profundam concutere sylvam,
 Fagumque, fraxinumque, corticosamque cornum,
 Quæ altera alteri affligunt extensos-in-longum ramos
 Sono immenso, fragor autem exoritur inter frangendum:
 770 Sic Trojani et Achivi mutuis assultibus
 Cædebant, neutri vero meminerant perniciosæ fugæ.
 Multæ autem Cebrionem circa acutæ hastæ defixæ sunt,

752 ἵππῳ] MS. mox κεραΐζων. 755 αὖ] MS. 762 ὄξεια] Id. 769 ὄξεια
 MS. 771 δῆεν] Id. F. A. J.

Ἀργεῖοι, μέγαν τι μεθίει. — δ'. 254.

Quod autem eadem hæc vox nonnullis in
 locis media correpta occurrat; ut,

Πολλάκι γὰρ μεθίει. — ζ'. 121.

Ἀλλὰ ἐκὼν μεθίει. — ζ'. 523.

et alibi; positioni hoc soli debetur. Vide

supra ad γ'. 103. et ad δ'. 24.

Ver. 765. ὦς δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἐρι-

δαίνετον ἀλλήλοισιν — ὦς Τρῶες] Virgil.

Ac velut annoso validam cum robore quercum

Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus illinc

Vol. II. G g

Eruere inter se certant; it stridor, et alte
 Consternunt terram concusso stipite frondes—
 Haud secus—En. IV. 441.

Adversi rupto ceu quondam turbine venti
 Confligunt Zephyrusque Notusque, et lætus Eois
 Eurus equis: stridunt sylvas—En. II. 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in
 quibus Virgilius Homericæ carminis ma-
 jestatem non æquat. lib. V. cap. 13.

Ver. 766. πηλεμίζετον ὕλην,] Al. πηλο-

μίζετον ὕλην.

Ibid. ὕλην,] Vide supra ad γ'. 151.

- Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
 Πολλὰ δὲ χερμαδία μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε
 775 Μαργαμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 "Οφρα μὲν ἥλιος μέσον ἔρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτε δὲ λαός·
 Ἦμος δ' ἥλιος μετενείσσετο βελυτόνδε,
 780 Καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρετσοι ἦσαν·
 Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρσα ἔρυσσαν,
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Πάτροκλος δὲ Τρωπὶ κακὰ φρονέων ἐνόρσσε.
 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρσσε, θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 785 Σμερδαλία ἰάχων· τρεῖς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·

Sagittæque alatae a nervis salientes:

Multa et saxa ingentia clypeos contudere

775 Pugnantium circa ipsum; is autem in vortice pulveris

Jacebat ingens ingenti-spacio, oblitus aurigationis.

Quamdiu quidem sol medium caelum ascendebat,

Tamdiu valde utrosque tela attingebant; cadebatque populus

Cum vero sol transibat ad occasum,

780 Et tum quidem præter fatum Achivi superiores erant:

Cebrionem quidem e telorum-acervo heroem extraxerunt,

Trojanorum e tumultu, et humeris arma ademerunt.

Patroclus vero Trojanis infesto animo irruit.

Ter quidem deinde irruit, veloci par Marti,

785 Horrendum clamans; ter autem novenos viros interfecit.

775 [οἱ] F. A. 2. 3. J. ut alibi fere. Ibid. ἀπονιγ·] F. R. A. J. 775 ὁ δ' ἀσπίδας·] MS. 778 τόφρα μὲν] R. Ibid. ἤπτετο·] MS. utrumque vitiose. 779 μετενείσσετο·] Id. defendit Eust. 780 αἶσαν Δαναοί·] Id. male.

Ver. 769. ἀγνυμένων·] Vide supra ad γ. 260.

Ver. 772. δῆρα πεπῆγνι·] Cod. Harleian. δῆρ' ἐπεπῆγνι.

Ver. 775. ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης·] Cod. Harleian. ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μεγαλωστί·] Virgil.

— ingentem, atque ingenti vulnere victum. Æn. X. 842.

Porro, de istiusmodi verborum sono, rem ipsam aptissime depingente, vide supra ad γ. 363. et ad γ. 455.

Ver. 777. "Οφρα μὲν ἥλιος·] Virgil.

— medios cum Sol accenderit astus. Georgic. IV. 401.

— medium Sol igneus orbem Ibid. 426.

Hauserat. — Sol medium caeli conscenderat igneus orbem. Æn. VIII. 97.

Ibid. ἀμφιβεβήκει·] Vide supra ad α. 57. et ad γ. 492.

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτε δὲ λαός·] Virgil.

Jam gravis æquabat luctus et mutua mavors Funera: cædebant pariter, pariterque ruebant. Æn. X. 755.

- Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότσιο τελευτή·
 Ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον ἐκ ἐνόησεν·
 790 Ἦρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
 Στῇ δ' ὀπίδε, πλῆξεν δὲ μετὰφρενον, εὐρέε τ' ὤμων
 Χειρὶ καταπρηνεῖ· σρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὅσσε.
 Τε δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἢ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἵππων
 795 Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
 Αἵματι καὶ κονίησι· πάρος γε μὲν ἐδέμεις ἦεν,
 Ἴπποκόμον πῆληκα μαινεσθαι κονίησιν·
 Ἀλλ' ἀνδρὸς θείου κάρη, χάριεν τε μέτωπον

Sed cum jam quartum impetum-faceret, deo par,

Tum vero tibi, Patrocle, manifestus-imminebat vitæ finis:

Occurrebat enim tibi Phœbus in aspera pugna

Terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit;

790 Caligine enim multa tectus obvius-veniebat:

Stetit autem a-tergo, percussitque interscapillum, latosque humeros.

Manu prona: vertigine autem correpti-sunt ei oculi.

Hujus vero a capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo:

Voluta autem tinnitum dabat pedibus sub equorum

795 Oblonga galea; fœdataeque sunt jubæ

Sanguine et pulveribus: Antea quidem fas utique non erat,

Setis-equinis comantem cassidem fœdari pulveribus;

Sed viri divini caput, venustamque frontem

781 ἔρυσσαν·] Edd. omnes. 791 πλῆξι·] MS. F. recte. Ibid. δ' ἐπιδέ·] F. A. 1. 792 σρεφει, δίνην·] A. 1. R. 795 μιάνθησαν δὲ οἱ ἔθειραι·] MS. nempe δ' οἱ pronunciandum, vid. γ. 51.

Ver. 779. Ἦμος δ' ἥλιος μετενείσσετο βελυτόνδε·] Virgil.

— aratra jugo referunt suspensa juveni, Et sol crescentes decedens duplicat umbras. Eclog. II. 65.

Ibid. μετενείσσετο·] Al. μετενείσσετο. Clark. Sane alias in tota Iliade editum νίσσετο, etsi scripti et edd. passim formam per ν habent, quæ bis in Odyss. exprimitur, ubi ν. Etn.

Ver. 781. ἔρυσσαν·] Ita Barnesius, ex MSS. Recte. Al. ἔρυσσαν, quod penultimam corripit:—ἐγχεῖς ἐξέρυσ' αἰχμὴν supra ver. 505. Clark. ἔρυσσαν etiam MS. Iâps. ut alibi.

Ver. 784. ἀτάλαντος·] Vide supra ad β. 627.

Ver. 785. Σμερδαλία ἰάχων·] Vide supra ad δ. 456.

Ver. 786. ἐπέσσυτο·] Vide supra ad ν. 260.

Ver. 787. Ἐνθ' ἄρα τοι, — φάνη βιότσιο τελευτή·] Virgil.

Hic tibi mortis erant metæ. — Æn. XII. 546.

Ver. 792. σρεφιδίνην·] Cod. Harleian. σρεφιδίνην.

Ver. 794. καναχὴν·] Vide supra ad δ. 455.

Ver. 798. μέτωπον·] Al. πρόσωπον.

- ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἴκτορι δῶκεν
 800 Ἦ κεφαλῇ φορέειν· σχεδόνδ' ἐν οἷ ἦεν ὀλεθρὸς·
 Πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Βριδὺν, μέγα, σίβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 Ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμίοεσσα·
 Λῦσε δὲ οἱ Δῶρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
 805 Τὸν δ' ἄτῃ φρένας εἶλε, λύθειν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
 Στῇ δὲ ταφῶν· ὅπιδεν δὲ μετάφρενον ὀξείῃ δαρυῖ
 Ὀμων μεσσηγὺν σχεδόνδ' ἐν βάλε Δάρδανος ἀνῆρ,
 Πανδοίδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκασο
 Ἐγχεῖ δ' ἵπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
 810 Καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας εἰέκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
 Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλους, Πατρόκλεις ἵππευ,
 Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,

Tuebatur Achillis: tum vero Jupiter Hectori dedit
 800 Suo capite ferendam: prope enim ei erat exitium:
 Tota vero ei in manibus fracta est praelonga hasta,
 Gravis, magna, valida, ære-præmunita; et ab humeris
 Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:
 Solvit porro ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
 805 Illi vero sapor animum occupavit, solutaque sunt pulchra membra:
 Stetit itaque attonitus: a-tergo autem interscapilium acuta hasta
 Humeros inter ex-propinquo percussit Dardanus vir,
 Panthoides Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
 Hastaque, aurigandique-peritia, pedibusque velocibus:
 810 Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus,
 Cum primum venit curru-vectus, discens præliari.
 Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
 Neque domuit: Is quidem retro recurrit, immistisque est turbæ,

811 Πρῶτος] Id. male. 814 ὑπόμειν] A. 2. 3. J. 818 ὡς εἶδε] MS. recte.

Ver. 806. Στῇ δὲ ταφῶν] Virgil.

— aspectu obmutuit amens.
 Æn. IV. 279.

Clark. Vox aspectu non erat in loco
 Virgiliano omittenda, ut factum a Clar-
 kio. Nam aspectus significatio, sed cum
 admiratione, stupore, est in verbo ταφῶν,
 ut docemus ad Callim. H. in Dian. Ern.

Ibid. ὀξείῃ δαρυῖ] Cod. Harleian. ὀξείῃ χαλ-
 κῇ.

Ver. 808. ἐκέκασο] Vide supra ad v.
 155. et ad v. 492.

Ver. 813. ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ'
 ὀμίλῳ, — ὃς ὑπόμεινι Πάτροκλον] Virgil.

— fugit ante omnes exterritus Aruns
 — nec jam amplius hastæ
 Credere, nec telis occurrere virginis audet.
 Æn. XI. 806.

- Ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον· ὃ δ' ὑπέμεινε
 815 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἰόντ', ἐν δῆϊότητι.
 Πάτροκλος δὲ θεῶ πληγῇ καὶ δαρυῖ δαμασθεῖς,
 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκτῶρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάλθυμον
 Ἀψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 820 Ἀγχίμολόν ῥα οἱ ἦλθε κατὰ σίχας, ἔτα δὲ δαρυῖ
 Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἠκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίβησάτο χάρμη,
 Τῷ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεςθον,
 825 Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐδέλυσεν δὲ πῖεμεν ἄμφω·
 Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 Ὡς πολέας πέφνοντα Μενoitίης ἀλκιμον υἱὸν
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·

E corpore abrepta hasta fraxinea; neque sustinuit
 815 Patroclum, nudum licet, in pugna.
 Patroclus autem Dei plaga et hasta domitus
 Retro sociorum in agmen recedebat, mortem evitans.
 Hector vero, ut vidit Patroclum magnanimum
 Retro cedentem, vulneratum acuto ære,
 820 Prope eum venit per ordines, cominusque percussit hasta
 Imum ad ile: penitus autem æs adegit:
 Fragorem vero is edidit cadens, magnoque affecit dolore populum Achivorum.
 Ut autem cum aprum viribus-ingentem leo urget pugna,
 Hique montis in verticibus magnis animis decertant,
 825 Fonte de exiguo; volunt quippe bibere ambo:
 Multum autem anhelantem aprum leo domat vi:
 Sic multos occidenti Menætii forti filio
 Hector Priamides cominus hasta animam abstulit:

821 Διαπρὸ] R. 824 ὦτ'] MS. R. 825 πῖεμεν] F. A. J.

— ex oculis se — abstulit Aruns,
 Contentusque fuga mediis se immiscuit armis.

Æn. XI. 814.

Ver. 818. Πατροκλῆα μεγάλθυμον] Qua
 ratione, vox, Πατροκλῆα, hic ultimam na-
 tura brevem producat; itemque ἵπποσύνη-
 νος, ver. 829. et πῖε, ver. 839. et μιν, ver.
 855. vide supra ad v. 51. n. 8. Cæte-
 rum, quæ vocis, βασιλῆα, formam sequun-

tur, eæ ultimam naturam semper producant.
 Vide supra ad v. 265.

Ver. 820. οὐτα] Vide supra ad v. 192.

Ver. 822. Δύστην δὲ] Vide supra ad v.
 435. et ad v. 181.

Ver. 824. Τῷ τ' ὄρεος] Cod. Harleian.
 ὦτ' ὄρεος.

Ver. 825. πῖεμεν] Al. πῖεμεν. Utrum-
 que ferri possit. Vide supra ad ver. 762.

- Καί οἱ ἐπὶ ἐυχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 830 Πάτροκλ', ἦ περ ἔφησθα πόλιν κεραιζέμεν ἄμην,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμᾶς ἀπέρας,
 "Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν,
 Νήπιε· τᾶων δὲ πρόςδ' Ἐκτορος ὠκίεσ' ἵπποι
 Ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχρ' δ' αὐτὸς
 835 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς σφιν ἀμύνω
 Ἡμᾶς ἀναγκαῖον· σὲ δὲ τ' ἐνθάδε γυῖες ἔδονται.
 "Α δεῖλ', ἐδέ τοι, ἐσθλὸς ἔων, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 "Ὅς πᾶς τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
 Μῆ μοι πρὶν ἵεναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 840 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
 "Ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.

Et super eum glorians verba alata dixit;

- 850 " Patrocle, credidisti utique urbem te vastaturum nostram,
 " Trojanasque mulieres, libero die erepto,
 " Abducturum esse in navibus dilectam in patriam terram,
 " Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
 " Pedibus contendunt pugnatum: hasta vero ipse
 855 " Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
 " Diem servilem: te autem hic vultures comedent.
 " Infelix, neque tibi fortis licet, auxilio fuit Achilles,
 " Qui nimirum tibi admodum multis remanens mandavit proficiscenti,
 " Ne mihi ante revertere, Patrocle equestris,
 840 " Naves ad cavas, quam Hectoris homicida
 " Sanguinolentam lorica circa pectora discideris:
 " Sic nimirum te allocutus est, tibi que animum vecordi persuasit."

829 πτερόεντα προσήνδα] MS. 836 σὶ δ' ἐνθ.] F. A. J. 858 ὅς περ σοὶ] Ibid.
 842 περ σοὶ] F.

Ver. 829. Προμνήδης] Vide supra ad α'.
 398.

Ver. 829. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε:] *Al.*
 ἔπεα πτερόεντα προσήνδα.

Ver. 830. ἄμην.] *Cod. Harleian.* ἄμην.

Ver. 834. ὀρωρέχεται] Vide supra ad γ'.
 736. et ad α'. 37.

Ver. 836. σὶ δὲ τ' ἐνθάδε γυῖες ἔδονται.]
 Virgil.

Alitibus linquere feris. — *Æn.* X. 559.

Ver. 838. ἐπιτέλλετ' ἰόντι.] *Al.* ἐπέτελλεν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυράς.] *Al.* Νῆας
 ἐπὶ γλαφυράς.

Ibid. ἀνδροφόνοιο] Vide supra ad ver. 77.
 Ver. 842. σοὶ δὲ φρένας] *Cod. Harleian.*

σοὶ δ' ἐφρένας.

Ver. 847. Τοῖσιν δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀν-
 τεβόλησαν.] Ἄνθρωποι ὑπὸ τύχης σφαλλόμενοι,
 ἑαυτὸν εἰς ὁρὸν καθίστας καὶ ἀντίπαλον, πυκ-
 τῆς ὁπῆς εἰς χεῖρας, ἐκ τῆς ταπεινότητος καὶ οἰκτρῆ-
 τῆς μεγαλαυχίας μεταφύων εἰς τὸ γαῦρον καὶ
 ὑψηλόν, ἐκ ἐπαχθῆς, εἰς θρασύς, ἀλλὰ μέγας
 εἶναι δοκεῖ καὶ ἀήττητος. "Ὡς περ καὶ τὸν

- Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεις ἵππει·
 "Ἦδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 845 Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασαν
 Ῥηϊδίας· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Τοῖσιν δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν,
 Πάντες ἂν αὐτόδ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ δαμέντες.
 Ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή, καὶ Λητῆς ἔκτανεν υἱός,
 850 Ἀνδρῶν δ' Εὐφροβος· σὺ δὲ με τρίτος ἐξαναρίζεις.
 "Ἄλλο δέ τοι ἔρξω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Οὐδ' ἔθνη δ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 "Ἀγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
 855 "Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
 Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη αἰδώςδε βεβήκει.

Illum vero languens allocutus es, Patrocle eques;

" Jam nunc, Hector, magnis-verbis gloriator; tibi enim dedit

845 " Victoriā Jupiter Saturnius et Apollo, qui me domuerunt

" Facile: ipse enim ab humeris arma dextraverunt.

" Tales vero etiam si mihi viginti occurrissent,

" Omnes hic perissent, mea hasta domiti.

" Sed me fatum perniciosum et Latonæ interfecit filius,

850 " Eque mortalibus Euphorbus: tu vero me tertius interfectum spoliās

" Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo,

" Haud sane ne tu quidem ipse diu in-vita progredieris, sed ubi jam

" Prope astat mors et fatum violentum,

" Manibus domando Achilles eximii Aiacidæ."

855 Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.

Anima autem e membris volans ad orcum descendit,

848 πάντες κ' αὐτόδ' ὄλοντο] MS. F. A. J. non male. ἔλοντο] MS. male. 855 παρ-
 ἔστηκε] Id. F. A. R. J. recte.

Πάτροκλον ὁ Πηνελόπεια μέγιστον καὶ ἀντιφύ-
 λον ἐν τῇ καταστάσει. ἐν δὲ τῇ τελευτῇ μεγα-
 λήγορον πεπότηκε λέγοντα. " Τοῖσιν δ' εἶπερ
 " μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν." *Plutarch. de*
sui Laude.

Ver. 848. Πάντες ἂν αὐτόδ' ὄλοντο.] *Al.*
 Πάντες κ' αὐτόδ' ὄλοντο

Ver. 851. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,]

Καὶ ταῦτ' εἰς, καὶ γὰρ φρεσὶν ἴσα.
Sophocl. Philoctet. ver. 1318.

Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas.

Virg. Eclog. III. 54.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.

Æn. III. 250.

— tu condita mente teneto. *Ibid.* 398.

— simul hæc animo hauri. *Æn.* XII. 26.

Ver. 852. Οὐδ' ἔθνη δ' αὐτὸς δηρὸν βέη,]

— non me, quicunque es, inulto,
 Victor, nec longum lætabere; te quoque fata
 Prospectant paria, atque eadem mox arva tene-
 bis. *Æn.* X. 739.

- “Ον πότμον γούωσα, λιπῶσ’ ἀνδρότητα καὶ ἦβην.
 Τὸν καὶ τεθνεῶτα προσήύδα φαιδίμος Ἑκτωρ.
 Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 860 Τίς δ’ οἶδ’, εἰκ’ Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠυκόμοιο,
 Φθῆν ἑμῶ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
 “Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 Εἵρυσσε, λαῖξ προσβάς· τὸν δ’ ὑπτίον ᾤσ’ ἀπὸ δαυρὸς.
 Αὐτίκα δὲ ξὺν δαυρὶ μετ’ Αὐτομέδοντα βεβήκει,

Suam fortem lugens, relicto robore virili et juventa.

Hunc et mortuum allocutus est illustris Hector;

“ Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium?”

860 “ Quis vero scit, an Achilles Thetidis filius comas pulchras.

“ Prior mea hasta percussus animam perdidit?”

Sic sane locutus hastam aëream e vulnere

Traxit, calce impresso: illum vero supinum repulit ab hasta.

Statim autem cum hasta in Automedontem ibat,

857 ἀδρότητα] A. 2. 5. J. ἀδρότητα] T. unde in sequentes fluxit. Ceterum omnes cum MS. Lips. in ἀνδρότητα consentiunt. 858 καὶ] abest MS.

863 προσβάς] Id. ut s. 620.

Quem locum Macrobius inter eos recenset, in quibus Poëtarum “par pene splendor amborum est.” Lib. V. cap. 12.

Ver. 856. Ψυχὴ δ’ ἐκ βεθίων] Virgil.

Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras.

Æn. XI. 831. XII. 952.

Ibid. βεβήκει.] Similiterque ver. 864. Αὐτίκα—βεβήκει.] Vide supra ad ver. 751.

Ver. 857. “Ον πότμον γούωσα.] Vituperat hunc locum Plato. Δεῖ δὴ (ὡς εἰσιν) ἡμᾶς ἐπισκεπτεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λαιδοῦν ἐπὶ πλῶς ὅταν τὰ ἐν αἴθρῃ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ἔτ’ ἀληθῆ λέγοντας, ἢ τ’ ὠφέλιμα τοῖς μέλουσι μαχίμοις εἰσθᾶν. — Ἐξάλλει φωνὴν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα —, “Ψυχὴ δ’ ἐκ βεθίων — πάντα τὰ τοιαῦτα —, “Ον πότμον γούωσα, λιπῶσ’ ἀνδρότητα καὶ ἦβην.” — Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, παρατηρήσιμα Ὅμηρον τι καὶ τὰς ἄλλας ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν, εἰ διαγράφωμεν ἕχ’ ὡς ἔποιηται καὶ ἡδὲ τοῖς πολλοῖς ἀκρίβειαν ἔχειν, ὅσα ποιητικώτερα, τοσούτα ἦσαν ἀκρίβειαν ποιοῦν καὶ ἀνδράσι, ὅς δι’ ἰλιυθίους ἰδῆναι, πεφρονημένους δούλιαν θανάτου μᾶλλον. De Repub. lib. III.

Similiter et Plutarchus: “Ὅσοι — τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταφίαν ὡς θέναν ὀλοφύρομεν καὶ διδόντες, φωνὰς ἐξενόησαν, — “Ψυχὴ δ’ ἐκ βεθίων παταμένη ἀπὸ τοῦ ἰλίου.” — καὶ ἦβην.” — αὐταὶ τιποδότητες εἰσι καὶ ἀνδρότητες ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Δὲ μᾶλλον ἀπτόνται καὶ διαταράττεσθαι ἡμᾶς, ἀναπνεύσασθαι τὸ πᾶθος καὶ τῆς ἀσθενείας, ἀφ’ ἧς λέγονται. De audient. Poëtis. c. 2. Ibid. ἀνδρότητα] Al. ἀδρότητα. Quo modo et legit Plutarchus, loco supra citato. Clark. “Ἀδρότητα est ex Aldinis posterioribus, et inde invectum Plutarcho. Nam editio Aldina Plutarchi prima habet ἀνδρότητα. Tales correctiones frequentes sunt in locis poëtarum apud veteres. Ceterum prima corripiatur necesse est, quia illud natura breve. Ern.

Ver. 858. τεθνεῶτα] Vide supra ad β. 818.

Ver. 861. Φθῆν] Al. Φθαίν.

Ver. 862. “Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς Εἵρυσσε,] Virgil.

— hoc dicens eduxit corpore telum.

Æn. X. 741

- 865 Ἀντίθεον Τερζάποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 “Ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ’ ἐκφερον ὠκείες ἵπποι
 Ἀμβροστοι, ὅς Πηληϊΐ Τεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

865 Deo parem famulum velocis Æacidae;

Cupiebat enim percutere: illum vero extulerunt veloces equi

Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

ΤΗΣ
 ὈΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
 ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ρ'.

ὑπόθεσις τῆς Ρ'. ὈΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΠΕΡΙ τῆς Πατρόκλη σφακτος κρατερὰ συνίσταται μάχη, κατ' ἣν καὶ Εὐφορ-
 βοσ μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἐκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλεύου ἐνδύεται πανοπλίαν,
 καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἑλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντιλοχὸν διαπεμπονταί·
 πρὸς Ἀχιλλεῖα, τὸν Πατρόκλη θάνατον ἀγγέλλοντα. Ὑποδύντες δὲ καὶ ἀνα-
 μνοι τὸ σῶμα τοῖς ὅμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχῶσι καὶ
 ἀπειργάζουσι τὰς πολεμίας.

ΤΗΣ
 ὈΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
 ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ρ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῶες τε, νέκυν πέρι, χεῖρας ἔμισγον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῶες τε περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρατερὴ ἔρις ὤρετο, Μενoitιάδαο πεσόντος.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
 Πάτροκλος Τρῶεσσι δαμεῖς ἐν δηϊότητι.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτης·
 5 Πρωτοτόκος, κινυρὴ, ἔπρην εἰδυῖα τόκοιο.
 Ὡς περὶ Πατρόκλη βαῖνε ξανδὸς Μενέλαος.

NEQUE latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,
 Patroclus a Trojanis domitus in praelio;
 Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco aere;
 Ipsumque circumiens-protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,
 5 Tum-primum-enixa, querula, non ante experta partum:
 Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:

1 Ἐλαθεν] MS.

Ver. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱόν.] Cod.
 Harleian. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱόν. Quod et
 ferri possit. Vide supra ad §. 811.
 Ver. 4. αἴθ.] Ut par erat.

Ver. 5. οὐ πρὶν εἰδυῖα] Qua ratione, πρὶν
 hic ultimam producat; item, δὲ, ver. 17.
 et ἀθήριος, ver. 42. et Ἀντιχρὸν, ver. 49. et
 ἄλλος, ver. 54. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἶσεν,
 Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 Οὐδ' ἄρα Πάνθε υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλῃσθε
 10 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 Ἔσθ', καὶ προσέειπεν ἀρηϊφίλον Μενέλαον·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
 Χάζεο, λείπε δὲ νεκρὸν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα·
 Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικέρω
 15 Πάτροκλον βάλε δαδί κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
 Μὴ σε βάλαω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεῦ πάτερ, εἰ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
 20 Οὐτ' ἐν πορδάλιος τόσσον μένος, ἔτε λέοντος,
 Οὔτε συὸς κάπρε ὀλοόφρονος, εἴ τε μέγιστος

- Præterit autem ipsi hastamque et clypeum undique æquale.
 Illum interficere paratus, quicumque sibi adversum veniret.
 Neque vero Panthi filius hasta præstans neglexit
 10 Patroclum stratum eximium: prope autem ipsum
 Stetit, et allocutus est bellicosum Menelaum;
 "Atride Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,
 Recede, et linque mortuum, sinitoque spolia cruenta:
 "Non enim quisquam prior Trojanorum inclytorumque sociorum
 15 Patroclum percussit hasta in aspera pugna:
 "Quare me sine gloriam magnam inter Trojanos reportare,
 "Ne te percutiam, dulcemque animam eripiam."
 Illum vero graviter indignans allocutus est flavus Menelaus;
 "Jupiter pater, haud sane decorum superbe gloriari.
 20 "Nec vero pantheræ tanti spiritus, neque leonis,
 "Neque suis apri infesti, (cujus tamen maximus

7 δόρυ] A. 2. 3. J. Ibid. πάντοσ' ἔσθ' MS. 8 ἔλθ' MS. 17 σ.
 βαλὼν ἀπὸ μελ.] Id. 20 παρδάλιος] F. A. J. 22 μέγα MS. A. 2. 3.
 J. quæ est glossa τῷ περὶ.

Ver. 10. ἄρ'] Proinde —.
 Ver. 14. κλειτῶν] Cod. Harleian. κλη-
 τῶν.
 Ver. 19. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.
 Ver. 20. πορδάλιος] Al. παρδάλιος.
 Ver. 22. περὶ σθίνει] Al. μέγα σθίνει.
 Ver. 23. φρονέουσιν.] Al. φρονέουσιν.

Ver. 24. βίη Ὑπερήνορος] Vide supra ad
 v. 758.
 Ibid. ἱπποδάμοιο] Vide supra ad β'. 23.
 Ver. 30. ἱγὼν ἀναχωρήσαντα] Cod. Har-
 leian. ἱγὼν ἀναχωρήσαντα.] Sic
 Ver. 32. ῥέχθ' ἐν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Sic
 Hesiodus;

- Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθίνει βλεμεαίνει,
 Ὅσσον Πάνθε υἱὸς εὐμμελῆς φρονέουσιν.
 Οὐδὲ μὲν ἐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
 25 Ἦς ἤβης ἀπὸνῃθ', ὅτε μ' ἀνατο, καὶ μ' ὑπέμεινε.
 Καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχισον πολεμιστὴν
 Ἑμμεναι· ἐδὲ ἐ φημί πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνὴς τε τοκῆας.
 Ὡς θὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴκε μεῦ ἄντα
 30 Στήθε· ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἐς πληθὺν ἱέναι· μηδ' ἀντίος ἴσασ' ἐμῖο,
 Πρίν τι κακὸν παθῆιν· ῥέχθ' ἐν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' εἰπὼν ἀμειβόμενος δὲ προσή-
 Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ἥ μάλα τίσεις [δα·
 35 Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
 Χήρσας δὲ γυναῖκα μυχῶ δαλάμοιο νέοιο,

- "Animus in pectoribus supra-modum robore truculentus-effertur,
 "Quantam Panthi filii hastæ-peritia-insignes ferociam-spirant.
 "Atqui neque vis Hyperenoræ equum-domitoris
 25 "Sue juventutis fructum-percepit, cum me probris-incessit, et me expecta-
 "Et me dicebat inter Danaos ignavissimum bellatorem [vit:
 "Esse: Neque ipsum autumo pedibus suis reversum,
 "Oblectasse uxoremque dilectam, venerandosque parentes.
 "Sic certe et tuum ego solvam robur, si me contra
 30 "Steteris: Sed te ego recedentem hortor
 "In turbam abire; neque adversus consistas mihi,
 "Antequam aliquod malum passus fueris: Factum vero et stultus agnovit."
 Sic dixit: Illi vero non persuasit; sed vicissim affatus est;
 "Nunc ergo jam, Menelaë Jovis-alumne, omnino certe ultionem-dabis
 35 "Fratrī meo, quem interfecisti; et jactabundus prædicas:
 "Viduaui uxorem in conclavi thalami recentis,

23 φορέσει] Gl. in MS. γράφεται φορέσει, σθίνος δηλονότι. 30 ἱγὼν] MS.
 ἱγὼν] Fl. ἱγὼ] edd. vett. 37 Ἀρρητον] MS. edd. vett. præter R.

παθὼν δὲ τε νήπιος ἔγνω.
 Ἔσθ' καὶ ἡμερ. I. 216.
 Atque hinc Plato; Εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ,
 κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιον, παθόντα
 γινῶναι. Convinctum, haud longe a fine.
 Ver. 34. τίσεις] Vide supra ad ι'. 508.

Ver. 35. τὸν ἔπεφνες,] Cod. Harleian.
 ὃν ἔπεφνες.
 Ver. 37. Ἀρρητον] Al. Ἀρρητον. Quo
 modo legit et Codex Harleianus. Clark.
 Ἀρρητον habent omnes edd. vett. præter
 Rom. Eustathii temporibus Codices quos-
 dam sic habuisse, sive, quosdam Critico-

- 'Αρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔδθηκας.
 Ἥ κέ σφιν δειλοῖσι γόος κατάπαυμα γενοίμην,
 Εἴπεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 40 Πάνδω ἐν χεῖρεσσι βάλα καὶ Φρόντιδι δῖη·
 'Αλλ' ἐ μὰν ἐτι δῆρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
 Οὐδέ τ' ἀδρήσιτος, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε φόβοιο.
 "Ως εἰπὼν, ἔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν.
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμῇ
 45 'Ασπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ἄρνυτο χαλκῷ
 'Ατρεΐδης Μενέλαος, ἐπευζάμενος Διὶ πατρί.
 'Αψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ σομάχοιο δέμεθλα

- "Immensumque parentibus luctum et mœrorem fecisti.
 "Ipsis equidem miseris luctus finis essem,
 "Si quidem ego caputque tuum et arma reportata,
 40 "Pantho in manus dederō et Phrontidi nobili:
 "Sed non quidem jam diutius intentatus labor erit.
 "Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris."
 Sic fatus, feriit clypeum undique æquale:
 Neque perripuit æs, recurvata autem est ei cuspis
 45 Scuto in valido: Secundus vero impetum-fecit arcē
 Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem.
 Pedem autem retrahentis gulam imam

59 κεφαλὴν τεῖν] omisso τε MS. neglecta geminatione syllabæ. 40 ἐν
 χεῖρεσσι] MS. 41 ἀπείρητος] Id. male. 43 γόοις] MS. male. Ibid.
 πάντοσε ἴσῃν] Id. F. A. I. R. 44 ἔρρηξε] F. R. A. J. male. mox χαλ-

rum sic scribi voluisse, testis est ipse ad
 h. l. cæterum antiquiores eam scriptu-
 ram non probasse. Dissensus ortus est
 ex eo, quod cum scriptum esset, de more
 antiquo, ἀρητὸν, ambiguum erat, utrum
 τὸ ρ semel an bis pronunciandum esset.
 Certe ἀρήτῳ est usitatus epitheton et
 aptius in tali re, quam ἀρητὸν. Ern.
 Ibid. τοκεῦσι] γονεῦσι. Codd. a Th.
 Bentleio collati.
 Ver. 41. ἔτι δῆρὸν] Sic libri omnes, quos
 vidi. Sed τὸ ἔτι h. l. frigidius videtur:
 et Homerica forma est ἐπὶ δῆρὸν, quod hic
 reponendum puto. Vid. Il. ἴ. 415. A-
 pollon. Rh. I. 615. similiter dicitur ἐπὶ
 μέγα. Videri possit Pseudo-didymus sic
 habuisse, qui interpretatur ἐπὶ πολλὸν χρό-
 νον. Ern.
 Ver. 42. Οὐδέ τ' ἀδρήσιτος, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε

φόβοιο] Cod. Harleian. Οὐδ' ἔτ' ἀδρήσιτος,
 ἢ δ' ἀλκῆς ἢ δὲ φόβοιο.
 Ibid. ἀρήτῳ] Al. ἀδρήσιτος.
 Ver. 43. 44. ὡς εἰπὼν κατ' ἀσπίδα — Οὐδ'
 ἔρρηξεν χαλκὸν.] Virgil.
 — raucō quod protinus arcē repulsum,
 Et summo clypei nequiequam unctione pendit.
 Æn. II. 545.
 Ibid. οὐτῆς] Vide supra ad ἴ. 260.
 Ver. 44. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν.] Al. Οὐδ'
 ἔρρηξεν χαλκός.
 Ver. 45. 'Ασπίδι ἐν κρατερῇ.] Al. 'Ασπίδ'
 ἐν κρατερῇ.
 Ibid. ἄρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.
 Ver. 49. ἤλυθ'] Vide supra ad δ'. 484.
 et ad α'. 57.
 Ver. 50. Δέπησιν — ἀράβησιν] Vide su-
 pra ad γ'. 181.

- Νύξ, ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεῖρὶ πιδήσας·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δὲ αὐχένος ἤλυθ' ἀκμή.
 50 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἶματί οἱ δέοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Πλοχμοὶ δ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.
 Οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριδῆλῆς ἐλαίης
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅδ' ἄλλης ἀναβέβρυχεν ὕδαρ,
 55 Καλὸν, τηλεθάον, τὸ δέ τε πνοιαί δονέεσσι
 Παντοῖων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνδρὶ λευκῷ.
 Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
 Βόδρεα τ' ἐξέσρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·

- Percussit, et ipse connixus- imprimebat, robusta manu fretus:
 E-regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.
 50 Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsum.
 Sanguine ei rigabantur comæ, Gratiis similes,
 Cincinnique, qui auroque et argento constricti erant.
 Qualem vero nutrit plantam vir late-frondentem olivæ
 Loco in solitario, ubi abunde scaturit aqua,
 55 Pulchram, germinantem, quam flatus motant
 Omnium ventorum, et pullulat ea flore albo;
 Veniens autem repente ventus cum turbine multo,
 Fossaque evertit, et extendit super terram:

κὼν excidit MS. 45 ἐν] Fl. R. A. 1. voluerunt dare ἀσπίδ' ἐν, quod
 mollius. 48 tria ultima verba in MS. sunt in litura. 50 δέπησε] MS.
 F. A. J. bene. 52 ἐφῆκωντο] MS. antiqua scriptura.

Ver. 51. Αἶματί οἱ δέοντο κόμαι.] Τῶν
 Ουακικῶν ἐτίχων ἱκεῖναι μάλιστα ἐξυμνεῖ [ὁ
 Πυθαγόρας] καὶ μετὰ λύρας ἐμμελίστατα ἀ-
 τίστασιν. "Αἶματί οἱ δέοντο κόμαι χαρί-
 τεσσιν ὁμοῖαι. Πλοχμοὶ δ' etc." Porphy-
 rius de vita Pythagoræ. Eadem et Iam-
 blichus de vita Pythagoræ, cap. XIV. nisi
 quod pro ἀπέριπτον, legatur ἀνέμιπτον.
 Ver. 52. Πλοχμοὶ δ' οἱ — ἐσφῆκωντο.]
 Hic est fundus verbi σφικῶσαι tropice u-
 surpandi, in quo certatim varietate græci
 Homerum imitati sunt: quæ res longissi-
 mæ notæ materiam præberet, si talibus in
 rebus copiosi esse vellemus. Sed nec est
 huius instituti, nec, ut putamus, talibus re-
 bus onerandæ sunt notæ. Homerus au-
 tem duo hoc verbo exprimere voluit, figu-
 ram capillorum ita constrictorum, et ip-
 sam constrictionem annulo aureo: quam
 Virgilius uno verbo cœccere exprimere

potuit: a qua etiam verbum accepit vim
 ligandi, constringendi, de qua omnes Lexi-
 cographi antiqui. Hinc Aratus, quod vul-
 go non notatum, dixit nove pro ἐριδῆιν,
 sive de re, de qua alias ἐριδῆιν dicit v. 441.
 525. ubi vid. Schol. Cæterum ab istis dua-
 bus partibus sensus Homericæ, varietas u-
 surpandi verbi fluxit. Ern.
 Ver. 53. Οἶον δὲ τρέφει ἔρνος] Εὐροῖς δ' ἄν
 καὶ Ὀμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκείνα τὰ ἔπη,
 "Οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριδῆλῆς ἐλαίης,"
 καὶ τὰ ἔπη, κατὰ λίξιν μετεννοχότα παρ'
 Ὀρφείῳ ἐκ τῆς Διονύσου ἀφανισμῷ. Clemens
 Alexandrinus, Strom. 6.
 Ver. 54. ἀναβέβρυχεν] Vide supra ad γ'.
 736. et ad α'. 57.
 Ver. 58. ἐξετάνυσσ'] Ita recte ex uno MS.
 edidit Barnesius. Al. ἐξετάνυσ'. Quod pen-
 ultimam corripit: — νύκτ' ὅλοῦν τάνυσσε κρα-
 τερῇ ὕσμινῃ, supra π'. 567.

- Τοῖον Πάνδε υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 60 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιδῶς,
 Βοσκομένης ἀγέλης βῆν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδῶσι,
 Πρῶτον, ἔπειτα δέ τ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λα-
 65 Δῶν, ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνας τ' ἄνδρες τε νομῆες [φύσσει
 Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, ἐδ' ἐδέεσσιν
 Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 Ὡς τῶν ἔ' τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενέλαος κυδαλίμοιο.
 70 Ἐνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανδοῖδο
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ὡς ῥά οἱ Ἑκτορ' ἐπῶρσε, Δῶ ἁτάλαντον Ἀρηί,

Talem Panthi filium hastæ-peritia-insignem Euphorbum
 60 Atrides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat.
 Ut vero quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus,
 Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima:
 Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
 Primum, deinde vero sanguinemque et viscera omnia haurit
 65 Dilanians; circum autem hunc canesque virique pastores
 Crebro admodum clamant e longinquo, neque animus fert
 Contra ire; valde enim pallidus timor occupat:
 Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
 Contra ire Menelaum gloria-sublimem.
 70 Tunc quidem facile abstulisset incluta arma Panthoidæ
 Atrides, nisi ipsi invidisset Phæbus Apollo,
 Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,

61 Τῆς λείων] MS. 62 ἀρπάσσει] Id. male. 63 ἐξ] abest edd. A. J. 65
 δῆλως] MS. vid. not. 66 ἐδὲ θύλασσιν] Id.

Ver. 61. ἀλκῇ] Vide supra ad γ'. 299.
 Ver. 62. ἀρπάσσει] Vide supra ad γ'. 192.
 et ad α'. 140.
 Ver. 64. αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσ-
 σαι] Vide supra ad λ'. 176.
 Ver. 65. Δῶν.] Sic edd. omnes. Barne-
 sius commemorat e Cod. Barocc. δῆλως,
 quæ scriptura et aliis in locis in scriptt.
 et edd. reperitur. Sed MS. Lips. hic ha-
 bet memorabilem lectionem δῆλως, quam
 antiquam et olim in pluribus Codicibus
 repertam arguunt Grammatici veteres.

Nam Hesychius et Suidas habent ad ver-
 bum, et interpretantur διακίπτων, lacerans:
 quam glossam, quo referrent doctissimi e-
 ditores, non habuerunt. Ego non dubito
 ad h. l. pertinere, in quo sensus hic locum
 habet. Cæterum δῆλως vel δῆλως, ut δάω, δαίω,
 nil aliud est, quam δῆλως, quod de lacerante
 leone vel lupo et alibi dicitur apud Home-
 rum, sed in stabulo, ubi significatio vas-
 tandi locum habet. Etiam Etym. M. in
 δῆλως habet ῥῆμα δῆλως. Ern.

- Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 75 Ἑκτορ, νῦν σὺ μὲν ὦδε θείεις, ἀκίχνητα διώκων
 Ἴππεσ Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 Ἀλλὰ γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν Ἀδανάτῃ τέκε μήτηρ.
 Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρῆϊος Ἀτρεΐδος υἱός,
 80 Πατρόκλῳ περιβάς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
 Πανδοῖδῃν Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ δέριδος ἀλκῆς.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὔθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν.
 Ἑκτορα δ' αἰὼν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
 Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ σίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 85 Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' ἐταμένην ὠτειλήν.

Viro se-cum-assimulasset Ciconum ductori Mentæ:
 Et ipsam edita-voce verbis alatis allocutus est;

- 75 Ἑκτορ, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequeris persequens
 "Equos Aiacide bellicosi: illi vero difficiles
 "Viris quidem mortalibus domitu, et equitatu,
 "Alii saltem, quam Achilli, quem immortalis peperit mater.
 "Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
 80 "Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
 "Panthoidem Euphorbum, finemque imposuit impetuose fortitudini."
 Sic fatus, rursus quidem abiit deus per-laborem virorum:
 Hectori vero gravis dolor circumtexit mentem profundam:
 Circumspectabant autem deinde per ordines; statim vero animadvertit
 85 Hunc quidem auferentem incluta arma, illum autem in terra
 Jacentem: Fluebat vero sanguis per inflictum vulnus.

67. 69 Ἑλθόμεν] F. A. J. male. 80 ἔπειτα] F. A. 2. J. male. 82 αὐτίκα]
 MS. Ibid. ἀντόνον] Id. F. R. A. J.

Ver. 66. ἰύζουσιν] Vide supra ad γ'. 365.
 et ad β'. 455.

Ver. 72. ἁτάλαντον] Vide supra ad β'.
 627.

Ver. 75. εἰσάμενος] Vide supra ad γ'.
 45. et ad γ'. 141.

Ver. 78. Ἀλλὰ γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ] Vide su-
 pra ad γ'. 324.

Ibid. ἀθανάτῃ] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 83. πύκασε] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. φρένας ἀμφὶ μελαίνας] "Fallitur
 — [Hadrianus Jovius] quod φρένας με-

Vol. II.

I i

"λαίνας, sive nigra præcordia, pro pru-
 dentia argumento haberi opinatur, ubi
 "Homerus eas Hectori tribuit. Il. ε'.
 "ver. 85. cum fortitudinis sint potius;
 "neque enim illa, sed ista est Hectoris
 "laus." Gataker. in Antoninum, lib. IV.
 §. 28. Vide et supra ad α'. 105.
 Ver. 85. ἀπαινύμενον] Vide supra ad
 γ'. 260.

Ver. 86. οὐταμένην ὠτειλήν.] Al. ἐταμί-
 νης ὠτειλῆς. Cæterum non est hoc ταν-

- Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶδοπι χαλκῷ,
 'Οξεία κεκληγώς, φλογὶ εἵκελος Ἡφαίστιο
 'Ασβέσῳ· ἔδ' υἷον λάθην 'Ατρείος ὅζυ βοήσας·
 90 'Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 "ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
 Πάτροκλόν δ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἑνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 Μῆ τις μοι Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἴδῃται·
 Εἰ δέ κεν Ἑκτορι μῆσιος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 95 Αἰδεσθῆις, μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί·
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 'Οππότ' ἀνὴρ ἐδέλει, πρὸς δαίμονα, φωτὶ μάχεσθαι.

Processit autem per primos-pugnatores, armatus corusco ære,
 Acutum clamans, flammæ similis Vuleani
 Inextinguibili; neque filium latuit Atrei acutum vociferans:
 90 Ingemiscens vero is dixit ad suum magnum animum;
 "Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra,
 "Patroclumque, qui jacet meum propter hic honorem;
 "Vereor, ne quis mihi Danaorum succenseat, qui viderit:
 "Si vero cum Hectore solus et Trojanis pugnem
 95 "Præ-verecundia-fugæ, metuo ne qua me circumveniant unum multi.
 "Trojanos enim huc omnes adducit pugnam-expedite-ciens Hector.
 "Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
 "Quandocunque homo velit adversus deum cum viro pugnare,

89 Λαῖ] MS. 90 hinc usque ad v. 167. deest MS. sed versus scripti
 sunt in extremo Codice. Hinc initium recentioris manus.

τολόγον, sed vulnus cominus inflictum de-
 notat.

"Αφ' ὃ ἀναχάζοιτο κατὰ σωμαχοιο θύμῃνα
 Νέξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἐμῆσι, βαρεῖν χρεὶ τιθήσας.
 Supra ver. 47.

Οἱ νεώτεροι ἐκ ἴσαςι τὴν διαφορὰν τῷ "ἑτά-
 "σαι" καὶ "βαλεῖν." Ομηρος δὲ "ἑτάσαι"
 μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τῷ συνεγγὺς τῶσαι,
 "βαλεῖν" δὲ τὸ πῆρῳθεν. Schol. ad Eu-
 ripid. Hippolyt. 684. Vide et supra ad
 δ'. 540. Clark. Cæterum pro ἑρῆσι Eu-
 stath. habet ἑρῆσι.

Ver. 88. 'Οξεία κεκληγώς.] Vide supra
 ad β'. 292. et 514.

Ibid. εἵκελος] Ita ex uno MS. edidit

Barnesius. *Al. ἵκελος*. Minus recte. Vide
 supra ad β'. 55.

Ver. 89. 'Ασβέσῳ· ἔδ' υἷον λάθην 'Ατρείος]
 Edidit Barnesius ex conjectura. 'Ασβέσῳ
 ἔδ' υἷον λάθην 'Ατρείος. Dubitari tamen po-
 test, annon media vocis "'Ασβέσῳ" hoc in
 loco corripiatur. Vide supra ad β'. 537.
 Clark. Sic α'. 857. habuimus ἀνδροτῆτα
 prima brevi, quod etiam durius, quam
 in hoc verbo, in quo utraque consona
 ad sequentem syllabam pertinet. Sed ta-
 men prope malim Barnesium sequi, cum
 ejus correctionis ex parte auctor sit MS.
 Lips. qui habet quidem υἷον, sed λάθην. Ern.

Ver. 91. καλὰ.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 95. μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί·
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει.] Henricus Ste-

4

- "Ὀν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 100 Τῷ μ' ἔτις Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἴδῃται
 Ἑκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολέμειζει.
 Εἰ δέ περ Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθόμην,
 Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάριτες,
 Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσσάμεθα νεκρὸν
 105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
 Ἔως ὃ ταῦτ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρῶων σίχες ἤλυθον ἤρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν
 Ἑντροπαλιζόμενος· ὥστε λῆς ἠϋγένειος,
 110 Ὀν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δύνανται

"Quem deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur:
 100 "Ideo mihi nemo Danaorum succensebit, qui viderit
 "Hectori cedentem, quoniam deo-jubente pugnat.
 "Sicubi vel Ajacem prælio strenuum audire-potuerō,
 "Ambo tum reversi reminisceremur pugnae,
 "Etiam adversus deum; si quo modo eripere poterimus mortuum
 105 "In gratiam Pelidæ Achilles: inter mala sane melius esset."
 Dum is hæc versabat in mente et in animo,
 Interea Troiū ordines supervenerunt; præibat autem Hector.
 Illic vero retrocessit, reliquitque mortuum
 Subinde-se-convertens; ut leo bene-barbatus,
 110 Quem canesque et viri e stabulo abigunt

91 ἐγὼ] MS. 96 κορυθαίολος] R. ut alibi. 98 Ὀποτ' — ἰδέλῃ] MS.

phanus legendum conjicit; — μήπως με
 περιστείωσ' ἕνα πολλοί, Τρῶας δ' ἐνθάδε πάν-
 τας ἄγει. Ut scilicet vox "ἄγει" ad μήπως
 referatur.

Ibid. περιστείωσ'.] *Al. περιστελίσσω*.

Ver. 96. κορυθαίολος] Vide supra ad β'.
 816.

Ver. 98. ἐδέλει.] *Al. ἐδέλη.* Clark. Πρὸς
 δαίμονα, est adverso deo, invito deo, ἰναντιω-
 θέντος θεῷ. Sic est etiam paullo post v.
 104. Ern.

Ver. 99. "Ὀν κε θεὸς τιμᾷ.] Post hunc
 versum inserit Barnesius, nulla satis ido-
 nea auctoritate:

Θεὸς γὰρ οἱ νεμεσῶσ', ὅς αὐτῶν φωτὶ μάχεσθαι.
 Vide supra ad λ'. 542.

Ver. 102. βοὴν ἀγαθοῖο] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 104. περ, εἰ] Qua ratione, περ, hic
 producat; item ultimæ vocum, Ἑντρο-
 παλιζόμενος et ὥστε, ver. 109. et παρισά-
 μενος, ver. 119. vide supra ad α'. 51.

Ver. 106. Ἔως ὃ] Pronunciabatur ὥσαυ-
 vel ὥσα. Vide supra ad δ'. 559.

Ibid. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.] Vir-
 gil.

— mentem animumque. *Æn.* VI. 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'] Vide supra ad δ'.
 540. Male Barnesius, Τοφράδ'.

Ibid. ἄρ'] *Ut solitus est.*

Ver. 110. Ὀν ῥα] Quem scilicet —

- Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παχύνεται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσπαύλοιο.
 Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 Στῇ δὲ μετασφρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔδνος ἑταίρων,
 115 Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνοντ' ἐτάρες, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 Θεσπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Βῆ δὲ θείειν, εἶδ' αὖθις παρυσάμενος ἔπος ἥνθα·
 120 Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
 Σπεύσομεν, αἶκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἴκτωρ.
 Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαιφρονι θυμὸν ὄρινε·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 125 Ἴκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήνυσα,

Contis et clamore: ejus autem in pectoribus forte cor
 Cohorrescit, invitique is abit a caula:
 Sic a Patroclo discessit flavus Menelaus.
 Constitit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorum,
 115 Circumspectando-quærens Ajaxem magnum Telamonium filium.
 Hunc autem perquam celeriter advertit pugnae ab levani totius,
 Confirmantem socios, et concitantem ad pugnam;
 Divinitus enim iis terrorem immiserat Phoebus Apollo:
 Perrexit autem currere, et statim astans verbum dixit;
 120 "Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo pugnaturi
 "Festinemus, si cadaver saltem Achilli referre possimus
 "Nudum: arma autem habet expedite-pugnam-ciens Hector."
 Sic dixit; Ajaci vero bellicoso animum commovit:
 Processit autem per primos-pugnatores, simulque flavus Menelaus.
 125 Hector quidem Patroclum, postquam inclytis armis exuerat,

111 ἐν φρεσὶν] MS. edd. vett. præter T. Non est de nihilo hic consensus.
 Videntur legisse τὸ δ' ἐν φρ. 112 μεσπαύλοιο] MS. F. A. J. 117 ἑ-
 ταίρους] F. A. J. R. 118 φόβον] abest MS.

Ver. 111. τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παχύνεται,] Sic apud Hesiodum:

ἑτάχυνον φίλον ἦτορ.
 Ἐγγ. καὶ Ἡμερ. ver. 357.

Ver. 117. Θαρσύνοντ'] Vide supra ad v.
 825. et ad α'. 358.

Ibid. ἐποτρύνοντα] Vide supra ad v. 44.

Ver. 125. Αἴαντι δέ] Qua ratione, Αἴαν-
 τι, hic ultimam producat; item ἑπακτῆ-
 ρες, ver. 155. et Ἴκτωρ, ver. 149. et πτολῆϊ,
 ver. 152. et Πάτροκλον, ver. 159. et μιν,
 ver. 161. vide supra ad α'. 51. n. 8.
 Ver. 150. διδ' αὖθις] Vide supra ad γ'.
 409.

- Ἐλχ', ἢν ἀπ' ὁμοῖον κεφαλὴν τάμοι ὀξείῃ χαλκῷ,
 Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος, ἥντε πύργον.
 Ἴκτωρ δ' αἰψ' ἐς ὁμίλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων.
 130 Ἐς δίφρον δ' ἀνόρεσε· διδ' αὖθις ὅγε τεύχεα καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μειοιτιάδῃ σάκος εὖρὺ καλύψας,
 Εἰσῆκει, ὥς τις τε λῆων περὶ οἷσι τέκεσσιν·
 Ὡς ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 135 Ἄνδρες ἑπακτῆρες, ὁ δὲ τε σθινεῖ βλεμεαίνει,
 Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων.
 Ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηΐφίλος Μενέλαος,
 Εἰσῆκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέζων.
 140 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,

Trahebat, ut ab humeris caput absunderet acuto are,
 Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:
 Ajax autem prope venit, gestans scutum, tanquam turrin.
 Hector vero retro in turbam abiens recedebat sociorum;
 130 In curram autem concito-nisu-ascendit: deditque ille arma pulchra
 Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut-esset ipsi.
 Ajax vero Menetidae scuto lato obtento,
 Constitit, tanquam leo circumeundo-defensans suos natos:
 Cui scymnos ducenti occurrerint in sylva
 135 Viri venatores, hic autem præ robore truces-oculos volvit,
 Totumque supercilium deorsum trahit, oculos tegens:
 Sic Ajax Patroclum heroem circumiens-protegebat.
 Atides autem ex-altera-parte, bellicosus Menelaus,
 Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
 140 Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,

121 περὶ Ἀχ.] A. 2. 3. J. 122 τάγ' ἔχει, omisso τεύχε'] MS. 127
 ἐρυσσάμενος] MS. Ibid. δόη] R. 131 αὐτῇ] A. 1. 133 ἑσῆκει] MS.
 innox abest τε. 135 βλεμεαίνων] F. A. J. T. male. 136 ὅσε] MS.

Ver. 155. — 157. — 159. Εἰσῆκει. — βε-
 βήκει. — Εἰσῆκει.] Vide supra ad δ'. 454.
 492. et ad α'. 37.

Ibid. ὥς τις τε λῆων περὶ οἷσι τέκεσσιν.] Ὁ
 δὲ Ὀμηρικὸς λῆων — ὅν ῥα τε.

Νῆπια τέκνα ἄγοντα συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 Ἄνδρες ἑπακτῆρες, ὁ δὲ σθινεῖ βλεμεαίνει,

Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπ-
 των.

Ἄρα ἔχ' ὁμοίως ἐστὶ διανοημένη πρὸς τῆς κυνηγῆς
 σπένδεσθαι περὶ τῶν τέκνων; καὶ δόξα γὰρ ἡ
 πρὸς τὰ ἔργονα φιλοσοφία, καὶ τὰ τολμηρὰ
 δεῖλὰ ποιεῖ, καὶ φιλόστονα τὰ ῥάθυμα, εἰς.
 Plutarch. de Amore proles.

- Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἐκτορ, εἶδος ἄρισε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
 Ἡ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξην ἰόντα.
 Φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς
 145 Οἷος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλῖω ἐγγεγάασιν·
 Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 Εἴσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ ἐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 Μάρνασθαι δῆϊοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμέες αἰεὶ.
 Πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεις μετ' ὅμιλον,
 150 Σχέτλι· ἐπεὶ Σαρπηδὸν, ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον
 Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύμα γενέσθαι.
 Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 Ζῶς ἐών· νῦν δ' ἔοι ἀλαλκόμεναι κύμας ἔπλῃς.
 Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,

Hectorem torve intuitus gravi objurgavit sermone;
 "Hector, forma præstantissime, a bellica sane virtute longe abes:
 "Certe te sine causa fama bona tenet, fugax cum sis.
 "Considera nunc, quomodo civitatem et urbem servare possis
 145 "Solutus cum populis, qui in Ilio nati sunt:
 "Non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum Danaïs
 "Ibit pro urbe; quoniam nulla utique gratia fuit
 "Pugnare hostibus cum viris indesinenter usque.
 "Quomodo tu deteriore virum servaveris in turba,
 150 "Improbe; cum Sarpedonem simul hospitem et socium
 "Reliquisti Argivis capturam et prædam fieri:
 "Qui magno commodo fuit urbiq; et ipsi tibi,
 "Vivus existens: nunc vero non ab eo arcere canes sustinuisti.
 "Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,

142 Ἐκτορ ὃ εἶδος] A. J. T. ὃ insertum versus fulciendi causa, Barnesius
 edidit Ἐκτορ quod ferri potest: sed non est necessarium. Τὸ εἶδος duplicari
 potest pronunciando. 147 ἦε] T. recte, quia versus sequens incipit a
 consona. 148 δῆϊοισιν] R. male. 149 σοὶ χεῖρονα] MS.

Ver. 134. συναντήσονται] Al. συναντήσαν-
 ται. Ibid. ἔλῃ] Vide supra ad γ'. 151.
 Ver. 137. τερὶ Πατρόκλῳ] Cod. Harleian.
 ἐπὶ Πατρόκλῳ. Ver. 142. ἰδεύεο] Pronunciabatur ἰδεύς,
 vel ἰδεύειν quomodo et scribi postea cœp-
 tum est. Ver. 147. πτόλιος] Edidit Barne-
 sius, πτόλιος] A. J. T. ὃ insertum versus fulciendi causa, Barnesius
 edidit Ἐκτορ quod ferri potest: sed non est necessarium. Τὸ εἶδος duplicari
 potest pronunciando. 147 ἦε] T. recte, quia versus sequens incipit a
 consona. 148 δῆϊοισιν] R. male. 149 σοὶ χεῖρονα] MS.

sus, πτόλιος] A. J. T. ὃ insertum versus fulciendi causa, Barnesius
 edidit Ἐκτορ quod ferri potest: sed non est necessarium. Τὸ εἶδος duplicari
 potest pronunciando. 147 ἦε] T. recte, quia versus sequens incipit a
 consona. 148 δῆϊοισιν] R. male. 149 σοὶ χεῖρονα] MS.

- 155 Οἷκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυδαρσές ἐνείη
 Ἀτρουμον, οἷον τ' ἀνδρας ἐξέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 Ἀνδράσι δυσμένεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο·
 Αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσάμεδα Ἴλιον εἶσω.
 160 Εἰ δ' ἔστος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 Ἑλθοι τεθνεώς, καὶ μιν ἐρυσάμεδα χάρις,
 Αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνης ἔντεα καλὰ
 Λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεδα Ἴλιον εἶσω.
 Τοῖς γὰρ Δερῶπαν πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
 165 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι Δερῶποντες.
 Ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος ἐκ ἐτάλασσαι·
 Στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δῆϊων ἐν αὐτῇ,
 Οὐδ' ἰδυὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.

155 "Suadeo, domum ire: Trojæ vero manifesta-aderit gravis pernici-
 "Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset
 "Intrepida, qualis viros subit, qui pro patria
 "Adversus hostes laborem et certamen suscipiunt;
 "Statim Patroclum traheremus in Ilium.
 160 "Quod si ille ad urbem magnam Priami regis
 "Ascendisset mortuus, et ipsum traxissemus e pugna;
 "Illico certe Argivi Sarpedonis arma pulchra
 "Hoc pretio-redderent, et ipsum duceremus in Ilium:
 "Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longe fortissimus
 165 "Argivorum apud naves, et cominus-pugnantes famuli.
 "Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti
 "Stare contra, oculos intuitus hostium in pugna,
 "Neque ex-adverso pugnare: te nempe fortior est."

152 ὃς τις] MS. 154 ἐπιπείσεται] A. 157 ἐξέρχεται] MS. edd. vett.
 præter T. 161 γι χάρις] F. A. 1. R. χάρις] MS. Gl. πολέμοι. 168
 μάχισθαι] MS. v. ad 178.

λιτικῇ τῆς ἀσφαλείας ἐχομένη, καὶ φύγῃ
 τὸ παρακτικὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μακρόν, ὡς
 εἴρηται τῇ μὲν τοι διαθέσει φρόνημα καὶ "μέ-
 "νος πολυδαρσές ἐνείω" Ἀτρουμον, οἷον τ' ἀν-
 "δρας ἐξέρχεται, οἱ περὶ πάτρης" Ἀνδράσι δυσ-
 "μένεσσι" καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ και-
 ροῖς ἀντιρρῖναι καὶ διαμάχονται. Plutarch.
 Πολισ. παραγγέλλει. Horatius:
 Non ille pro caris amicis.

Aut patria timidus perire.
 Carm. Lib. IV. Od. 9. ver. 51.

Ibid. ἐξέρχεται.] Apud Plutarchum, lo-
 co jam citato, ἐπέρχεται.
 Ver. 158. δῆριν ἔθεντο] δῆριν ἔχουσιν MS.
 Cantab. a Barnesio. item MSS. Vatican.
 et Harleian. a Th. Bentleio collati.
 Ver. 164. πέφατ'] Postulat Temporum
 ratio, ut vox "πέφατ'" hoc in loco non

- Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 170 Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἔων ὑπέροπλον εἶπες;
 ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἐμμεναι ἄλλων
 Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάσσι·
 Νῦν δέ σευ ἀνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον εἶπες·
 Ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον ἔχ' ὑπομείναι.
 175 Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, εἴδε κτυπον ἵππων·
 Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείσσω νόος Αἰγίοχοιο,
 Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 Ἄλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵσασο, καὶ ἴδ' ἔργον·
 180 Ἡὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις,
 Ἡ τίνα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
 Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο Δανόντος.

- Hunc autem torve intuitus allocutus est expedite-pugnam-ciens Hector;
 170 "Glaucē, eurnam tu talis existens superbe locutus es?
 "O amice, putabam equidem te prudentia superare ceteros
 "Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant;
 "Nunc vero tuam reprehendo omnino mentem, cum ita dixisti;
 "Qui me ais Ajacem ingentem non sustinuisse.
 175 "Nequaquam ego horruī pugnam, neque strepitum equorum;
 "Sed semper Jovis validius consilium Aegiochi,
 "Qui et fortem virum in-fugam-vertit, et aufert victoriam
 "Facile: alias et ipse excitat ad pugnam.
 "Sed age huc adsis, amice, prope me sta, et aspice opus:
 180 "An tota-die ignavus ero, ut dicis;
 "An aliquem etiam Danaorum, bellica licet virtute promptissimum.
 "Reprimam a defensione Patrocli mortui."

171 ὦ πόποι] R. 175 ἐγὼ] F. A. J. 178 μαχέσθαι] MS. Sic voluit dare v. 168.

πίφατο, sed πίφαται intelligatur; eliso nempe "αι," ut Π μ'. 68.

ἀλατάρει
 Ζεὺς ὑπερβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀεργεῖν.

Item δ. 235.

Ζεὺς ἴσσει' ἀεργός.

Et ver. 271.

Ἔσσει', ἐπὶ ———.

Sic infra ver. 689. hujus libri;

——— πίφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν.

Vide supra ad β' 157. et ad α'. 37. Ceterum Codex Vaticanus hic legit πίφ-
 νει'. Clark. Sic accepit Pseudo-did. πί-
 φαται, νῦν ἀνήρηται. Ern.

Ver. 170. et 175. εἶπες:] Al. εἶπας.
 Quod perinde est.

Ver. 171. ὦ πόποι.] Al. πόποι.
 Ibid. ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην] Mh τοῖς ἀ-

μαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιφύομε-
 νον, ἀλλ', ὥς Ὅμηρος, ἡθικώτερον.

ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἐμμεναι ἄ-
 λων.

Plutarch. πολιτικὰ παραγγέλλω.

- ὦς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 185 Ἄνδρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Δέριδος ἀλκῆς·
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἐντεα δύω,
 Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.
 ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 Διὶς ἐκ πολέμοιο· Δέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 190 ὦκα μάλ', ἔγω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν,
 Οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
 Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτε, ἐντὶ ἄμειβεν·
 Ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἄ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
 195 Πηλεΐδew Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ ἔβρανίαντες
 Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὅπασσε

- Sic locutus, Trojanos hortabatur altum clamans;
 "Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
 185 "Viri estote, amici, recordaminique impetuosæ fortitudinis:
 "Dum ego Achillis eximii arma induam,
 "Pulchra, quibus Patroclum fortem spoliavi interfectum."
 Sic quidem locutus abiit pugnam-expedite-ciens Hector
 Ardentem e prælio: currens autem assecutus est socios
 190 Cito admodum, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus insequutus,
 Qui ad urbem portabant incluta arma Pelidæ.
 Stans vero seorsum a prælio lachrymoso, arma mutabat:
 Ille quidem sua dedit, ferenda ad Ilium sacram,
 Trojanis bellicosus; ipse vero immortalia arma induebat
 195 Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites
 Patri caro dederant: Is autem suo filio præbuit

185 Φίλοι] abest MS. 188 κορυθαίολος] F. R. A. J. 196 ὅπασσε] MS.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, —
 Ἄλλ' αἰεὶ γε Διὸς] Cod. Harleian. Οὔτι ἐ-
 γὼν ἔρριγα ———. Virgil.

——— non me tua fervida terrent
 Dicta, ferox; Dii me terrent, et Jupiter hostis.
 Æn. XII. 894.

Ibid. ἔρριγα] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 176. Ἄλλ' αἰεὶ γε] Ita Barnesius:
 Quam lectionem et probat Henr. Stepha-
 nus. Vide supra ad π'. 688. Al. Ἄλλ' αἰεὶ
 γε.

Vol. II.

Ibid. Αἰγίοχοιο] Al. ἡ περ ἀνδρῶν. Al.
 ἡ περ ἀνδρῶν.

Ver. 178. ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασ-
 θαι.] Vide supra ad π'. 689. 690.

Ver. 181. μέγα] Cod. Harleian. μάλα.

Ibid. μεμαῶτα.] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 186. Ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος] Virgil.

Quo nunc Turnus ovat spolio, gaudetque potitus
 Æn. X. 500.

Ver. 187. Πατρόκλοιο βίην] Vide supra
 ad ν'. 758.

Ver. 191. Πηλεΐδαο.] Al. Πηλεΐδης.

K k

- Γηράς· ἀλλ' ἔχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον Δείοιο,
 200 Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δειλ', ἐδέε τι τοὶ θάνατος καταδύμιός ἐστιν;
 Ὅς δὴ τοι σχεδὸν ἐστὶ σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνει;
 Ἄνδρὸς ἀριστεῖος, τὸν τε τρομέεσσι καὶ ἄλλοι·
 Τῷ δὲ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνήεα τε, κρατερόν τε·
 205 Τεύχεα δ' ἔκατὰ κόσμον ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων
 Εἴλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίζω,
 Τῶν ποιήν, ὃ τοι ἔτι μάχης ἐκνοσήσαντι
 Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
 Ἥ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
 210 Ἐκτορι δ' ἤρμωσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δὴ δέ μιν Ἀρης

Jam senex: sed non filius in armis patris ad senectutem pervenit.

Illum vero ut seorsum vidit nubes-cogens Jupiter

Armis Pelidae armari divini,

200 Quassans utique caput ad suum locutus est animum;

"Ah miser, haudquaquam tibi mors in animo est,

"Quæ jam te prope est: tu vero immortalia arma induis

"Viri fortissimi, quem tremunt et alii:

"Hujus jam socium interfecisti mitemque, fortemque;

205 "Arma autem contumeliose a capiteque et humeris,

"Abstulisti: veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo.

"Ejus compensationem, quod tibi haudquaquam e pugna reverso

"Excipiet Andromache incluta arma Pelidae."

Dixit, et nigris superciliis annuit Saturnius.

210 Hectori autem apta erant arma ad corpus; subiit vero eum Mars

198 ἴδεν] MS. bene. 202 ὦς δὴ] Id. male. mox εἶσι pro ἐπὶ, quod Gl.
 interpr. πορεύεται. 205 τὸν τρομ. sine τε] MS. 206 εἴλε;] F. A. J. mox

Ver. 192. μάχης πολυδακρύτου,] Virgil.
 — lachrymabile bellum. Æn. VII. 604.

Ver. 196. ἔπορον δ' ἄρα ὦ] Qua ratione,
 et ἔπορον, et ἄρα, hic ultimam producant;
 item ἐπορχόμενος, ver. 215. et τε, ver. 217.
 et Αἰάντος, ver. 255. vide supra ad α'. 51.

Ver. 198. οὖν] Ut dictum est, — ver.
 192.

Ibid. ἀπάνευθεν] Vide supra ad α'. 549.

Ibid. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'.

175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη] Virgil.

Ile caput quassans. — Æn. XII. 89.

Ver. 206. Εἴλεν.] Al. Εἴλες.

Ver. 209. κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι] Vide su-
 pra ad α'. 528.

Ibid. Κρονίων.] Vide supra ad α'. 597.

Ver. 210. Ἐκτορι δ' ἤρμωσε τεύχε'] Hec-
 tori autem apta erant arma. Sic supra γ'.
 553.

ἤρμωσε δ' αὐτῷ.

- Δεινὸς ἐννάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτὰς ἐπικέρως
 Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισὶ πᾶσι,
 Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῃ Πηλείωνος.
 215 Ὦτρυνεν δὲ ἕκασον ἐπορχόμενος ἐπέεσσι,
 Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστροπαῖόν τε, Δεισήνορά 9', Ἰππόδοόν τε,
 Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἐννομον οἰωνισήν·
 Τῆς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 220 Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικέρων,
 Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, ἐδὲ χατίζων,
 Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολλῶν ἠγείρω ἕκασον·
 Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχες καὶ νήπια τέκνα
 Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Horrendus bellicus; impletaque sunt ei membra intus

Vigoris et roboris: Ad inclutos autem socios

Ivit magno clamore: Achilli vero similis videbatur ipsis omnibus,

Armis resplendens magnanimi Pelidae.

215 Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,

Mesthlemque, Glaucumque, Medontaque, Thersilochemque,

Astropaeumque, Disenoraque, Hippothoumque,

Phorcynque, Chromiumque, et Ennomum augurem:

Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;

220 "Audite, innumerae copiae circumcirca-habitantium sociorum;

"Non enim ego multitudinem quaerens, neque egens ea,

"Huc e vestris urbibus excivi quemque;

"Sed ut mihi Trojanorum uxores et infantes liberos

"Promptis animis defenderetis bellicosus ab Achivis:

γς abest MS. 209 κυανέοισιν] MS. 213 σφιν πᾶσι] Id. 219 Totus ver-
 sus abest MS. et commode abest. 224 ἀπ' Ἀχ.] A. 2. 5. J.

Item infra ε'. 585.

Πειρήσας δ' ἑὸ αὐτῷ ἐν ἔντεσι θῆκε Ἀχιλλεύς,
 Εἰ οἱ ἐπαρχόμενος —.

Atque hoc modo accipit Eustathius in
 Comment. ad ver. 142. Ἐκτορι δ' ἤρμωσε
 τεύχεα ἐπὶ χροῖ, ταῖς τε πτερόεντα προσηύδα —.
 Aliter tamen explicare videntur Scholia
 inedita, in Cod. Harleiano, a Tho. Bent-
 leio communicata; Τὸν Δία ἀνυστὶν ἀρμό-
 σαι τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ [Ἐκτορι,] ἢ τὰ
 ὅπλα συγκαθίσαι· ἢ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἐκτωρ
 ἰσομεγέλης.

Ver. 215. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων] Vide su-
 pra ad δ'. 456.

Ver. 215—219. Ὦτρυνεν δὲ — Τῆς ὅγ'
 ἐποτρύνων,] Vide supra ad ν'. 44.

Ver. 216. Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερ-
 σίλοχόν τε,] Virgil,

— Glaucumque, Medontaque, Thersilo-
 chemque. Æn. VI. 483.

Ibid. Θερσίλοχόν τε,] Al. Ὀρσίλοχόν τε.

Ver. 217. Δεισήνορά 9',] Ita ex Etymo-
 log. Magn. edidit Barnesius. Al. Δεισήνορά
 9'.

- 225 Τὰ φρονέων, δάροισι κατατρύχω καὶ ἔδωδῃ
 Λαῆς, ὑμέτερον δὲ ἐκάσθ' θυμὸν ἀέζω.
 Τῷ τις νῦν ἰδυς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
 Ἥε σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμῳ ἀριζύς.
 Ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνεῶτά περ, ἔμπηξ
 230 Τρῶας ἐς ἵπποδάμης ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ Αἴας,
 Ἥμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 Ἐξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσπον ἐμοί περ.
 Ὃς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰδυς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,
 Δέρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 235 Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
 Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

- 225 "Hæc in-animo-habens, donis-præbendis exhaurio et commeatu
 "Populos, vestrumque cujusque animum recreo.
 "Idcirco aliquis nunc recta conversus, aut pereat,
 "Aut salvus sit: hoc enim belli commercium.
 "Quicumque vero Patroclum, mortuum licet, tamen
 230 "Trojanos ad equum-domitores pertraxerit, cesseritque ei Ajax;
 "Illi dimidium exuviarum tribuam, dimidium vero ipse
 "Habebo ego: gloria autem ei erit, quanta vel mihi."
 Sic dixit: Illi vero recta in Danaos magna-mole ferebantur,
 Hastis elevatis; admodum autem ipsis sperabat animus
 235 Mortuum ab Ajace abstrahere Telamonio:
 Stulti; certe multis super ipso animam abstulit.
 Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum;

229 τεθνεῶτα] MS. 230 ἐρύσει, εἴξει Id. 231 ἥμισυ τῶν ἐνάρων] huic ego dimi-
 dia spolia, F. A. J. quod haud dubie verum est. τῷ opponitur αὐτός· et
 est hæc forma ἔς κε — τῷ usitata Homero. 232 ὅσπον] MS. 234 μάλα
 γὰρ σφιν ἔλπετο Id. sed aut ἔλπετο, aut ἔλπετο latet in ἔλπετο. nam
 tribus modis hæc scriptura MSS. legi potest. 236 πολλέσσιν] MS.

Ver. 227. ἢ ἀπολέσθω, Ἥε σαωθήτω] Horat.
 — aut cita mors venit, aut victoria lata.

Sermon. lib. I. Eclog. 1, 8.
 Ver. 228. ἢ γὰρ πολέμῳ ἀριζύς.] Hic
 est lusus belli. Horat.

Nimis longo satiate ludo. Carm. I. 2, 37.
 sive: Hæc sunt belli vices. Ern.

Ver. 229. τεθνεῶτά] Vide supra ad v. 46.
 Ver. 230. ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ] Al. ἐρύσει, εἴξει
 δέ οἱ.

Ver. 233. βρῖσαντες] Vide supra ad v.
 343.

Ver. 234. μάλα δέ σφισιν ἔλπετο] Cod.
 Harleian. μάλα δέ σφιν ἔλπετο. Unde for-
 tasse legendum, μάλα δέ σφιν ἔλπετο.

Ver. 237—246. βοὴν ἀγαθὸν — βοὴν ἀ-
 γαθὴς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 240. et 242. δίδια.] Vide supra ad
 v. 481. et ad α'. 37.

Ver. 241. τάχα Τρῶων κορέσει κύνες, ἢ δ'
 οἰωνὸς,] Virgil.

- ᾧ πέπον, ᾧ Μενέλαε διοτρεφές, ἐκέτι νῶϊ
 Ἐλπομαι αὐτῷ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 240 Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δίδια Πατρόκλιοι,
 Ὃς κε τάχα Τρῶων κορέσει κύνες, ἢ δ' οἰωνὸς,
 Ὃσπον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δίδια, μήτι πάθῃσι,
 Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἐκτῶρ· ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 245 Ἀλλ' ἄγ', ἀριζήας Δαναῶν κάλει, ἦντις ἀκέσῃ.
 Ὃς ἔφαθ'· ἐδ' ἀπίδῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνάς·
 ᾧ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Οἵτε παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 250 Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἑκάστος

- "O amice, o Menelaë, Jovis-alumne, haud jam nos
 "Spero vel ipsos redituros e prælio.
 240 "Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli,
 "Qui mox utique Trojanorum saturabit canes atque alites,
 "Quantum meo capiti metuo, ne quid gravius patiatur,
 "Et tuo; prælii enim nubes omnia contegit,
 "Hector: nobis vero manifestus-imminet gravis interitus.
 245 "Sed age, fortissimos Danaorum voca, si quis audierit."
 Sic dixit: neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus:
 Vociferatus autem est alta-voce Danaos inclamans;
 "O amici, Argivorum ductores, atque principes,
 "Qui juxta Atridem Agamemnonem et Menelaum,
 250 "Publice-præbitum-vinum bibunt, et imperant singuli

Ibid. ἀπὴρ] A. 2. 3. 259. νοστήσασιν] MS. male. 240 περὶ δίδια] R.
 ut 242. 241 κορέσει] MS. F. A. J. quod ferri potest. 245 περὶ πάντα] F.
 A. J. 244 ἡμῖν αὐτ' Edd. vett. præter R. 247 ἦντις] Edd. vett. recte.
 429 Ἀτρεΐδης] MS. F. R. A. J. quod verum est. Sic et laudat Schol.
 Eurip. ad Alcest. 588. et Pseudo-did. Ἀτρεΐδης. 250 πίνουσιν] MS. recte.

Hæu! terra ignota, canibus data præda Latinis,
 Alitibusque jaces! — Æn. IX. 485.

Ibid. κορέσει] Al. κορίσει.
 Ver. 243. ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα
 καλύπτει, Ἐκτῶρ] Pindar.

Μάντιν Οἰκλείδαν πολέμοιο νέφος.
 Nemeor. Od. X. 16.

obrutus undique telis
 .Æneas, nubem belli, dum detonet, omnem
 Sustinet. — Æn. X. 808.

Ver. 248. 249. 250. ᾧ φίλοι, — Οἵτε —
 Δήμια πίνουσιν,] Euripides:

Τοίγας πολυμυλοτάτων
 Ἐστὶν οἰκῆς —
 Πόντιον τ', αἰγαῖον ἐπ' ἀκτῶν
 Ἀλόμενον Πηλῖα κρατύνει.

Alcest. ver. 588.

"Εστὶ δὲ μετάβασις προσώπων ἀπὸ δευτέρου εἰς
 τρίτον· οἷον παρ' Ὀμήρῳ, "ᾧ φίλοι, οἱ παρ'
 "Ἀτρεΐδαις δῆμια πίνουσιν." Schol. ibid.

- Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπῆδεϊ.
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδωκεν.
 Ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ.
 255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 "Ὡς ἔφατ'· ὃξὺ δ' ἄκυσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δῆϊότητα.
 Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὅπῃαν Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.
 260 Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾔσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἴποι,
 "Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ πρῆττυψαν ἀολλίες· ἤρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.

" Copiis; a Jove autem honor et gloria sequitur.

" Difficile vero mihi est despiciere unumquemque

" Ducum: tantum enim certamen pugnae ardet.

" Sed aliquis sponte prodeat, indigneturque animo.

255 " Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri."

Sic dixit: confestim autem exaudivit Οἴλεις ἰλιος velox Ajax;

Primusque obvius prodit, currens per praelium.

Hunc vero post Idomeneus et armiger Idomenei

Meriones, par Marti homicidae.

260 Caeterorum vero quisnam sua mente nomina dicere posset,

Quotquot jam postea pugnam instaurarunt Achivorum?

Trojani vero priores in eos impetum fecerunt conferti; praebat autem Hector.

252 διασκοπιᾶσθαι] Id. 255 κυτῖ] Id. bene. 260 κτῖ] MS. κτῖ] Melius edd. vett. praeter R. Ibid. ἐνόματ'] A. 1. 3. vitiose.

Ver. 249. παρ' Ἀτρεΐδῃ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.] Cod. Harleian. παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. Quae et proba Lectio. Clark. Immo vid. Var. Lect.

Ver. 250. καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος.] Cod. Harleian. καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα.

Ver. 251. ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ]

Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ —. Iliad. β. 197.

Ver. 252. ἕκαστον.] Cod. Harleian. et hic legit ἕκαστα, exponuntque Scholia ibidem inedita ἕκαστα ἀξιώματα.

Ver. 253. δέδωκεν.] Vide supra ad γ. 736.

Ver. 259. ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.] Vide supra ad β. 627. et 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾔσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἴποι.] Ita ex conjectura edidit Barnesius. Al. Τῶν δ' ἄλλων τίς κτῖ ᾔσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἴπη. Codex usus Italicus

legit Τῶν δ' ἄλλων τίς κτῖ ᾔσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἴπη. Quae fortasse est vera lectio. Quod autem habent Vulgati, "Τῶν ἄλλων τίς ἂν ᾔσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἴποι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262. αἶψ'] Ut solitus est.

Ver. 265. "Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι]" Porphyrius in Scholiis MSS. ad Iliada, olim "penes doctissimum Is. Vossium, observat Solonem, qui in reliquis omnibus "Homeri poema fuerat aemulatus. cum "ad hunc versum pervenisset, illius et "duorum sequentium, quibus de hisce "Nili ostiis a Poëta agitur, admiratione "motum, combussisse sua Poëmata. Idem "quoque fecisse Platonem. Id vero haud "praetereundum videbatur, quod alibi "haud putem legi." Ezech. Spanhem. Notae in Nubes Aristoph. ad ver. 271.

- Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διΐπετέος ποταμοῖο
 Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 Ἥϊόνες βοῶσιν, ἐρευγομένης ἀλὸς ἕζω.
 Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἔσασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Λαμπρῆσι κορυθεσσι Κρονίων ἥερα πολλὰν
 270 Χεῦ· ἐπεὶ εἰδὲ Μενoitιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
 "Ὀφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο.
 Μίσσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊον κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἑταίρους.
 Ὡσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιῆς·

Ut autem cum in ostiis a-Jove-fluentis fluvii

Fremit ingens fluctus adversus ejus fluentum, circumque extrema

265 Littora clamant, eructato mari extra:

Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi

Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,

Septi scutis æratis: illis autem

Splendidis galeis Saturnius caliginem multam

270 Circumfudit: Neque enim Menœtiadem oderat vel antea,

Dum, vivus existens, famulus erat Aëacidae:

Odiosum autem habebat utique illum hostium canibus prædam fieri

Trojanis; ideoque eum ut-defenderent excitavit socios.

Moverunt autem loco priores Trojani nigris-oculis Achivos:

264 βέβρυχε] MS. F. A. J. R. bene. 268 σάνισι] F. A. J. R. σφ.] MS. utrumque recte. 269 λαμπρῆσιν] T. male. 270 ἔχθηρε] MS.

Clark. Eadem Victorius narrat e Scholiis MS. Homericis Var. Lect. XXXVI. 15. Ern.

Ibid. διΐπετέος] Vide supra ad π. 174.

Ver 264. βέβρυχεν] Vide supra ad α'.

57. Ibid. ποτὶ ῥόον.] ποτὶ ῥόον. Cod. a Th.

Bentleio collati.

Ibid. ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἥϊόνες βοῶσιν, ἐρευγομένης ἀλὸς ἕζω.] Al. ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἥϊόνες βοῶσιν. Virgil.

— et scopulis illis reclamant

Equora. Georgic. III. 261.

Non assecutus est, hoc in loco, Homeri artem Virgilius. Nam, ut ait Eustathius, τοῦ αἰ, "Ἥϊόνες βοῶσιν," πάνυ τί φασιν οἱ Παλαιὸι μιμητικὸν εἶναι τὸ κατὰ Θάλασσαν ἤχη πλέον τῶν ἄλλων. Similiter et Dio-

nysius Halicarnassensis: Οἱ χαρίεσται ποιητῶν — τὰ μὲν αὐτοὶ τε κατασκευάζουσιν ὀνόματα, συμπλέκοντες ἐπιτηδῆως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βέλονται παραστῆσαι πάβεισι, ποικίλως φιλοτεχνῶσι· ὡς ποιεῖ πολὺν Ὀμηρος. Ἐπὶ μὲν προσηνέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν συλλαβῶν τὸν ἄπαυσον ἐμφαίνειν βυλόμενος ἤρχον· "Ἥϊόνες βοῶσιν," ἐρευγομένης ἀλὸς ἕζω. Περὶ συνθέσεως. §. 15. Quod si quis pro Ἥϊόνες βοῶσιν, Ἥϊόνες κρᾶζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἀρμόδιον ὄσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρεῖσθαι. — τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. Ut recte observavit Aristoteles, Poëtic. cap. 22. Clark. Vid. de hoc versu etiam Cuperum Apoth. Hom. p. 120. Ern.

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'.]

- 275 Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, εἰδὲ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἱεμενοί περ.
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνδα δὲ καὶ τῷ Ἀχαιοὶ
 Μέλλον ἀπέσσεισθαι· μάλα γὰρ σφείας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 280 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Ἰδυσεν δὲ διὰ προμάχων, συὶ' εἵκελος ἀλκὴν
 Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερές τ' αἰζήης
 Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιζάμενος διὰ βήσσας.
 Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυῆ φαίδιμος Αἴας,
 285 Ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
 Οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλισα
 Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἦτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγῆ φαίδιμος υἱὸς,
 Ἰππόδοος ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,

- 275 Mortuo vero illi derelicto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
 Trojani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licet;
 Sed cadaver trahebant; haud diu vero ab illo neque Achivi
 Abfuturi erant: admodum enim illos celeriter convertit
 Ajax, qui superabat quidem forma, superabat et factis
 280 Caeteros Danaos, post eximium Pelidem:
 Recta autem perrupit per primos-pugnatores, sui similis vi
 Apro, qui in montibus canes florentesque-æetate juvenes
 Facile dissipat, se subito-impetu-converting per fruticeta:
 Sic filius Telamonis præclari illustris Ajax,
 285 Facile aggressus Troiūm dissipavit phalangas,
 Qui Patroclum circumdederant, sperabantque maxime
 Urbem ad suam trahere, et gloriam reportare.
 Illum quidem, Lethi Pelasgi illustris filius,
 Hippothous pede trahebat per acrem pugnam,

278 Ἀπίσσεισθαι] F. A. J. R. 283 ἐνιδίως σχέδασεν] MS. E priori verbo nihil
 extrico. ἐκίδασεν etiam F. A. J. ἔλκε] MS.

Τίσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. Cod. Cantab.
 et Oxon. a Barnesio, item Cod. Vatican.
 Tho. Benileio, collati.
 Ver. 267. Ἔσαν] Vide supra ad μ'. 55.
 Ver. 272. Μισοῖν etc.] Neutraliter ac-
 ciendum verbum: Non placebat ipsi,
 Patroclum canibus prædam fieri. Add.
 Var. Lect. Ern.
 Ver. 273. τῷ καὶ οἱ] Al. τῷ καὶ οἱ.

Ver. 274. Τρῶες ἐλίκωσας] Qua ratione,
 Τρῶες, hic ultimam producat; item νέκυν,
 ver. 277. et μιν, ver. 279. et σφίτερον, ver.
 287. vide supra ad α'. 51.
 Ver. 278. σφείας ὦκ'] Pronunciabatur
 σφᾶς. Nam σφείας ultimam producit.
 Ver. 281. εἵκελος] Vide supra ad ver.
 88. Al. ἵκελος.
 Ver. 283. 285. ἐλιζάμενος — μετεισάμενος

- 290 Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 Ἐκτορι καὶ Τρῶεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαίξας δι' ὀμίλῃ,
 Πληῆξ' αὐτοσχεδὴν, κύνῃς διὰ χαλκοπαρῆς.
 295 Ἦρκε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δερὸς ἀκωκῇ,
 Πληγῆϊσ' ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ.
 Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
 Αἱματόεις· τῷ δ' αὖτις λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 300 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ,
 Τῇλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβόλακος· εἰδὲ τοκεῦσι
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνδάδιος δὲ οἱ αἰὼν
 Ἐπλεῖθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δερὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ

- 290 Ligatum loro ad malleolum circa tendines,
 Hectori et Trojanis gratificans: Repente autem ipsi
 Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licet.
 Illum utique filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
 Percussit cominus, galeam per æneis-munitam-malis:
 295 Scissa est autem equinis-setis-densa galea transfixa hastæ cuspidē,
 Percussa hastaque magna et manu robusta:
 Cerebrum vero, ubi hastile-spiculo-induitur, prosiliebat ex vulnere,
 Cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: e manibus vero is
 Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
 300 Jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum,
 Longe a Larissa glebosa; neque parentibus
 Nutritia caris reddidit, brevis autem ei ætas
 Fuit, Ajacis magnanimi hasta domito.
 Hector vero in Ajacem jaculatus est hasta fulgenti:

291 τάχα δὲ] A. 2. 3. J. 292 ἱεμένων] MS. 295 κόρυς] abest MS. 302
 ἐρίπτα] MS. F. A. J. vid. ad γ'. 478.

290] Vide supra ad π'. 594. et ad ν'. 90. producat; item πόδα, ver. 299. et μυγά-
 et 168. θυμον, etiam extra cæsuram, ver. 306. et
 Ver. 290. ἀμφὶ τένοντας,] Al. ἀμφὶ τέν-
 295] Ver. 292. ἱεμένων περ.] Al. ἱεμένων περ.
 Uti in Vulgatis scriptum est supra δ'. 452.
 Ver. 296. Πληγῆϊσ'] Vide supra ad γ'.
 300] Ibid. τε μεγάλῳ] Qua ratione τε hic
 Vol. II. L I

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνί-
 δραμεν ἐξ ὠτειλῆς, Αἱματόεις.] Virgil.
 Ossaque dispergit cerebro permixta cruento.
 Æn. X. 416.

- 305 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίων, μεγάθυμον Ἴφιτε υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσπων·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 310 Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴππολόω περιβάντα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 Ῥῆξε δὲ Δῶρηκος γυάλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκῶς
 315 Ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρῶς,

305 Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit aeream hastam
 Paululum: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium.
 Phocensium longe fortissimum, qui in inelyto Panopeo
 Domos habitabat, multis viris imperans:
 Hunc percussit sub jugulum medium; penitus autem extrema
 310 Cuspis aerea prope summum humerum evasit:
 Fragorem vero edidit cadens, sonitumque-dedere arma super ipso.
 Ajax autem Phorcyna bellicosum, Phænopis filium,
 Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit;
 Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
 315 Penetrans-hausit: ille vero in pulverem lapsus, prehendit terram palma.
 Cesserunt autem retro primique-pugnatores et illustres Hector:
 Argivi autem altum clamarunt, traxeruntque mortuos,

306 μεγάθυμος] MS. 308 ἀνδράσων] A. 1. 2. R. T. 309 τὸν βάλων] MS.
 318 λύνει τε] Id. An voluit dare λύον δὲ τε.

Ver. 298. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] Adroque e
 manibus —.

Ver. 301. οὐδὲ τοκέϊσι Θρέπτρα φίλοις
 ἀπέδωκε.] Sic apud Hesiodum:

οὐδὲ μὲν οἶγι
 Γρεάντισσι τοκέϊσιν ἀπὸ θρεπτήρια δόιν.
 Ἐργ. καὶ Ἥμις. I. 185.

Ver. 302. Θρέπτρα] Al. Θρέπτα. Clark.
 Vid. Var. Lect.

Ver. 304. ἀκόντισι] Vide supra ad α'.
 140. 309. 314.

Ver. 305. ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide
 supra ad γ'. 404.

Ver. 306. μεγάθυμον] Al. μεγαθύμος.

Clark. Μεγάθυμος habent MS. Lips. et
 alius apud Barnes. recepit Barnesius.
 Versus quidem quomodo in altera lectione
 constet, non apparet. Ern.

Ibid. Ἴφιτε υἱόν.] Vide supra ad δ'. 318.

Ver. 308. ἀνδράσων] Ita ex uno MS.
 edidit Barnesius, quocum facit Cod. Har-
 leian. Al. ἀνδράσων. Clark. "Ανδράσων"
 habet etiam MS. Lips. item edd. El. et
 A. 3. in qua tamen mera correctio est.
 Non hic nec Barnes. nec Clark. Florenti-
 nam inspexere. Ern.

Ver. 311. Δάπησεν δὲ — ἀράβησε] Vide
 supra ad γ'. 181.

- Φόρκυν θ', Ἴπποθόον τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι θαμνέντες·
 Ἀργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,
 Κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὠτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικῶς,
 Κήρυκι Ἦπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν; ὥς δὲ ἴδον ἀνέρας ἄλλας
 Κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας, ἡγορέη τε,
 330 Πηλεΐδῃ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δήμον ἔχοντας·

Phorcynque, Hippothoumque; solvebantque arma ab humeris.
 Tum vero prorsus Trojani, bellicosus acti ab Achivis,
 320 In Ilium ascendissent, præ ignavia sua domiti;
 Argivi autem gloriam retulissent, etiam præter Jovis fatum,
 Fortitudine et robore proprio: verum ipse Apollo
 Aineam instigavit, corpore Periphanti similis,
 Pæconi Epytidæ, qui ei apud patrem senem
 325 Pæconem-agentis consenuerat, benevolis mentem consiliis instructus:
 Huic se-cum-assimulasset, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo;
 "Ainea, quo pacto etiam invito deo servare possetis
 "Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios
 "Fortitudineque roboreque confisos, virtuteque,
 330 "Multitudineque sua, et immotas-pavore copias habentes:

324 Κήρυκ'] T. vid. not. 327 θεῶν] F. A. J. male. Hesych. jungit ὑπὲρ-
 θεῶν, ὑπὲρ τὸ θεῶν, ἢ τὴν τῶ θεῶν γνώμην.

Ver. 315. ἐν κονίῃσι] Vide supra ad γ'.
 308.

Ibid. ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.] Vide supra ad
 α'. 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαν-
 το δὲ νεκρῶς.] Ita recte edidit Barnesius.
 Vide supra ad γ'. 306. Al. Ἀργεῖοι δὲ μέγ'
 ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρῶς.

Ver. 325. Περίφαντι ἐοικῶς.] Vide supra
 ad γ'. 156.

Ver. 324. Κήρυκι Ἦπυτίδῃ.] Ita Codd.
 omnes. Pronunciabatur, ut opinor, Κή-
 ρυκ' Ἦπυτίδῃ, quo modo et edidit Bar-
 nesius: Nam Κήρυκι mediam semper pro-

ducit. Clark. Nempe in antiquioribus
 libris elidendæ vocales tamen scribe-
 bantur: cujus rationis innumerabilia in
 MSS. etiamnum exempla. Sat multa
 etiam a nobis jam e MS. Homeri notata
 sunt. Imitandus igitur erat Barnesius.
 Quanquam sic jam dedit Turnebus et post
 eum alii. Ern.

Ver. 326. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra
 ad γ'. 389.

Ver. 327. καὶ ὑπὲρ θεῶν] Etiam invito
 Deo, non refertur ad εἰρύσαισθε (sensus
 enim plane contrarius existeret,) sed ad
 latentem in verbis εἰρύσαισθε Ἴλιον sensum,

- Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βέλεται, ἢ Δαναοῖσι,
 Νίκη· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, ἐδὲ μάχεσθε.
 "Ὡς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 "Ἐγὼ ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·
 335 "Ἐκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἄγροι, ἠδ' ἐπικέρων,
 Αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 "Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας.
 "Ἀλλ' ἔτι γὰρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παρασῆς,
 Ζῆν' ὑπατον μήσωρα μάχης ἐπιτάρρ' ὀδον εἶναι·
 340 Τῷ ῥ' ἰδυς Δαναῶν ἴομεν, μῆδ' οἳ γε ἔκκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεδνειῶτα.
 "Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔση·
 Οἳ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 "Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Λεϊόκριτον ἔτασε δεξι,
 345 Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.

- " Nobis vero Jupiter quidem potius annuit, quam Danais,
 " Victoriā: sed ipsi fugitis-territi admodum, neque pugnatis."
 Sic dixit: Æneas autem longe-jaculantem Apollinem
 Agnovit coram intuitus: magna autem voce Hectorē allocutus est clamans;
 335 " Hectorque, et ceteri Trojanorum ductores atque sociorum,
 " Dedecus quidem nunc hoc est nos bellicosos actos ab Achivis
 " In Ilium ascendere per ignaviam domitos.
 " Verum enim et jam aliquis ait deorum, mihi prope astans,
 " Jovem summum consiliarium in pugna auxiliatorem esse:
 340 " Ideo recta in Danaos eamus, neque illi quieti saltem
 " Patroclum navibus admoverint mortuum."
 Sic dixit: et multo ante primos-pugnatores-prosiliens, stetit:
 Illi vero conversi sunt, et adversi steterunt Achivis.
 Tum vero Æneas Leocritum vulneravit hasta,
 345 Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium.

336 ἢδ' ἀρηϊφ.] si ἠδ' corrigatur, ferri potest. 340 οἳ δὲ] F. A. J. non male. 341 νηυσὶ] MS. bene.

Trojam perituram: quomodo servare possitis Trojam, etsi invito Deo perituram. Ern.

Ver. 333. ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα] Vide supra ad α'. 75.

Ver. 334. εἶπε βοήσας:] Cod. Harleian. εἶπε παρασῆς.

Ver. 340. μῆδ' οἳ γε ἔκκηλοι] Cod. Harleian. μὴ δὲ γε ἔκκηλοι.

Ver. 341. πελασαίατο] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. τεδνειῶτα.] Vide supra ad α'. 46.

Ver. 342. 343. "Ὡς φάτο· — Οἳ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν] Virgil.

Talibus accensi firmantur, et agmine denso consistunt. — Æn. IX. 758.

— densi cuneis se quisque coactis Agglomerant. — Æn. XII. 457.

- Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δεξι φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἥπαρ ὑπὸ πραιπίδων· εἶδαρ δ' ὑπὸ γένετ' ἔλυσεν·
 350 "Ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβάλακος εἰληλέθει,
 Καὶ δὲ μετ' Ἀσεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀσεροπαῖος,
 "Ἴδυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 "Ἀλλ' ἔπως ἔτι εἶχε· σάνεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 355 Ἐσαότες περὶ Πατρόκλου, πρὸ δὲ δέξατ' ἔχοντο·
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
 Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκρῷ χάζεσθαι ἀνάγει,
 Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων,
 "Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 360 "Ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν [θαι.

- Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes:
 Stetitque admodum prope cum-accesserat, et jaculatus est hasta fulgenti,
 Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum,
 Hepar subter præcordia; statimque genua solvit:
 350 Qui utique a Pæonia glebosa venerat,
 Et post Asteropæum fortissime se-gerebat in pugna.
 Hunc autem lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus,
 Rectaque prorupit et hic promptus cum Danais pugnare:
 Sed haudquaquam jam poterat; scutis enim obsepti erant undique,
 355 Qui stabant circa Patroclum, hastasque prætendebant:
 Ajax enim valde omnes obibat, multis adhortans;
 Nec quenquam vel retro-a mortuo cedere sinebat,
 Nec quenquam procurrare-ad-pugnandum Achivos ante alios,
 Sed strenue ipsum circumeuntes-defendere, cominusque pugnare.
 360 Sic Ajax præcipiebat ingens: sanguine autem terra

342 πρὸ φίλων] MS. 348 Ἀμυθάονα] A. 2. 3. J. T. 351 καὶ μετ' Ἀσερ.] F. c μετὰ Ἀσ. quod non spernam.

Ibid. ἔσαν Ἀχαιῶν.] Vide supra ad α'. 355.

Ver. 344—347. οὐ πάσι — ἀκόντισε:] Vide supra ad α'. 192. et ad α'. 140.

Ver. 348. Ἀπισάονα.] Al. Ἀμυθάονα.

Ver. 349. Ἥπαρ ὑπὸ πραιπίδων.] Cod. Harleian. a Tho. Bentleio collatus. Ἥπαρ ὑπὸ πραιπίδων. Cæterum deest totus hic versus in Codd. Italic. ab eodem collatis.

Clark. Versus potest sane commode abesse. Melius, e consuetudine Homeri staret n. 352. Ern.

Ver. 350. Παιονίης] Cod. Harleian. Παιωνίης.

Ibid. εἰληλέθει.] Vide supra ad α'. 230.

Ver. 354. ἔρχατο] Vide supra ad π'. 481.

- Δεύετο πορφύρεω· τοὶ δ' ἀγχησῖνοι ἐπιπτον
 Νεκροὶ ὅμῃ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικέρων,
 Καὶ Δαναῶν· ἐδ' οἱ γὰρ ἀναιματεῖ γ' ἐμάχοντο·
 Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνοντο· μέμνητο γὰρ αἰεὶ
 365 Ἀλλήλοισιν ἀν' ὁμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
 Ὡς οἱ μὲν μάραντο, δέμας πυρός· ἐδὲ κε φαίης
 Οὔτε ποτ' ἥελιον σόον ἔμμεναι, ἔτε σελήνην·
 Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ, ὅσσοι ἄριστοι
 Ἔσασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 370 Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Εὐκνήμοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
 Ἡελὸς ὀξεία, νέφος δ' εὖ φαίνεται πάσης
 Γαίης, ἐδ' ὄρεων μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλείνοντες βέλεα ζονόεντα,

Rigabatur purpureo; illi vero alii-super-alios cadebant
 Mortui simul Trojanorum, et animosorum sociorum,
 Et Danaorum: Neque enim vel illi sine sanguine pugnant;
 Pauciores tamen multo peribant; recordabantur enim perpetuo
 365 A se mutuo per turbam arcere laborem gravem.

Sic hi quidem pugnant instar ignis; neque prorsus dixisses
 Aut solem omnino salvum esse, aut lunam:
 Caligine enim occupabantur in praelio, quotquot fortissimi
 Stabant circa Menetiadem mortuum.

370 Alii vero Trojanique et bene-ocreati Achivi,
 Liberi pugnant sub aëre-sereno: expansus autem erat splendor
 Solis acutus, nubesque non exurgebat a toto
 Campo, neque montibus: interquiescentes autem pugnant,
 Sua-invicem evitantes tela luctuosa.

365 Ἀναιματεῖ] vide notas. 364 μέμνητο MS. μέμνητο A. 2. 5. J. vi-
 tiouse. 367 σῶν] MS. 368 ἐπὶ θ'] MS. F. A. J. ἐπὶ θ'] vid. not.

Ver. 359. σχιδόν δὲ μάχεσθαι.] Cod. Harleian. σχιδόν τε μάχεσθαι.

Ver. 361. πορφύρεω] Vide supra ad α'. 338. et 482.

Ver. 363. οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιματεῖ γ' ἐμάχοντο.] Virgil.

— et Trojanis cum multo gloria venit
 Sanguine, sunt illis sua funera, parque per om-
 nes

Tempestas. —————. Æn. XI. 421.

Ibid. ἀναιματεῖ] Ita edidit Barnesius

ex Odys. α'. 351. Α'. ἀναιματεῖ. Clark.
 Ἀναιματεῖ etiam MS. Lips. Cum Clarkius
 non audisset Barnesium α'. 228. ἀνδρω-
 τεῖ edentem, nec hic sequi debebat. Male
 ibi Barnesius provocat ad ἀπταρτεῖ, cuius
 alia forma est. Scriptura τε potest orta
 esse a librariis longam syllabam deside-
 rantibus. Per τε scribi iubet Eustathius.
 estque apud Apollon. Rh. Suidam, et ali-
 bi sapissime ἀναιματεῖ, ἀνδρωτεῖ, et similia.
 Ern.

- 375 Πολλὸν ἀφεςαότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἐπασχον
 Ἡέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ἔπαφῶτε πεπύσθη,
 Ἀνέρες κυδαλίμῳ, Θρᾷσῳ μῆδης, Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 380 Ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρᾷεσσι μάχεσθαι.
 Τῷ δ' ἐπιπροσμένῳ θάνατον καὶ φῦζαν ἐταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρνάσθη, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
 Ὅτρυναν πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
 Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νείκος ὀρώρει
 385 Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ
 Γένεατά τε, κνήμαί τε, πόδες δ' ὑπένερθεν ἐκάσθ,
 Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαριμένοϊν,
 Ἀμφ' ἀγαθὸν δεράποντα ποδάκεος Αἰακίδαο.

375 Longe dissiti: Hi vero in medio, dolores patiebantur
 Caligine et pugna; affligebanturque sævo ære,
 Quotquot fortissimi erant; Duo vero nondum viri audierant.
 Viri gloriosi, Thrasymedes, Antilochusque,
 De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant
 380 Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
 Hi autem intuentes cædem et trepidationem sociorum,
 Seorsum pugnant, quoniam sic jusserat Nestor,
 Hortatibus-impellens ad pugnam nigris a navibus.
 His autem per-totum-diem contentionis magnum certamen ortum erat
 385 Gravis: defatigatione autem et sudore indesinenter assidue
 Genuaque, tibiaeque, pedesque subtus uniuscujusque,
 Manusque, oculique, fœdabantur pugnantium,
 Circa strenuum famulum pedibus-velocis Æacidæ.

370 Τρῶες καὶ] MS. 371 αὐγῇ] A. 2. 5. J. hæc etiam πίπτατο. perpe-
 ram. 379 Ἀλλὰ τ'] MS. male. 385 ἰδρῶτι] Id.

Ver. 364. φθίνοντο] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 365. Ἀλλήλοισιν ἀν' ὁμιλον ἀλεξέμε-
 ναι πόνον αἰπύν.] Cod. Harleian. Ἀλλήλοισιν
 καὶ ὁμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.

Ver. 366. δέμας πυρός.] Vide supra ad
 γ. 675.

Ver. 368. Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης
 ἐπὶ.] Virgil.

— fundunt simul undique tela
 Crebra nivis ritu, cælumque obtexitur umbra.
 Æn. XI. 610.

Ibid. μάχης ἐπὶ, ὅσσοι ἄριστοι] Cod. Har-
 leian. μάχης ἐπὶ θ' ὅσσοι ἄριστοι explicant-
 que Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσον πό-
 τον. Clark. Locus varie lectus et tenta-
 tus a veteribus. Zenodotus corrigebat
 ἐπὶ πόσον, Aristophanes μάχην ἔνι. Ego
 prætulerim lectionem hodie vulgatam.
 Ern.

Ver. 369. Ἔσασαν] Vide supra ad μ'.
 55.

Ibid. κατατεθνηῶτι.] Vide supra ad α'.
 265. et ad β'. 818.

- Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖν
 390 Λαοῖσιν δῶη τανύειν, μεθύεσαν ἀλοιφῇ.
 Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διασάντες τανύεσι
 Κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἱμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή,
 Πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό.
 Ὡς οἷγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 395 Εἵλκεον ἀμφότεροι μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
 Τρῶσιν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτῆς μῶλος ὀρώρει
 Ἄγριος· ἐδέ κ' Ἄγρης λαοσσόος, ἐδέ κ' Ἀθήνη
 Τόν γε ἰδῆσ' ὀνόσασαί, ἐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.
 400 Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 Ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. Οὐδ' ἄρα πῶ τι
 Ἦδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.

Ut vero cum vir tauri bovis magni pellem
 390 Populis dederit distendendam, ebriam pinguedine;
 Acceptam autem hi seorsum-dispositi extendunt
 In orbem, statimque humor exiit, subitque adeps,
 Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:
 Sic hi huc et illuc cadaver parvo in spatio
 395 Trahebant utrique: admodum enim ipsis sperabat animus,
 Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,
 Naves ad cavas: de ipso autem tumultus ortus erat
 Atrox; neque omnino Mars copiarum-concicator, neque Minerva
 Hunc conspicata vituperasset, ne quidem si maxime ipsam ira cepisset:
 400 Talem Jupiter super Patroelo virorumque et equorum
 Die illo intendit exitialem laborem. Nec dum quicquam
 Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

395 Μάλα δέ σφιν ἔλπειτο] MS. nempe pronunciandum ἔλπειτο. ἔλπειτο etiam
 F. A. J. v. 404. 396 τόν γ' ἰδῆσα] MS. male. mox ἦκει. 482 τεθνηό-
 τα] Id.

Ver. 370. Τρῶες τε καὶ ἰωνήμιδες Ἀχαιοί.]
 Al. Τρῶες καὶ ἰωνήμιδες Ἀχαιοί.
 Ver. 382—403. Νόσφιν — ἀπάνευθε] Vi-
 de supra ad α'. 349.
 Ver. 384. ὀρώρει] Similiterque infra ver.
 397. vide supra ad β'. 810.
 Ver. 387. μαρναμένοισι.] Al. μαρναμί-
 νοισιν.
 Ver. 391. ἄρα] Proinde —.
 Ver. 393. τάνυται] Vide supra ad γ'.
 260,

Ver. 394. νέκυν ὀλίγη] Qua ratione νί-
 κυν, hic ultimam producat; item μιν, ver.
 396. et γὰρ, ver. 403. et σις, ver. 414. et
 423. et σφίσι, ver. 419. vide supra ad
 α'. 51.
 Ver. 395. μάλα γάρ σφισιν] Cod. Har-
 leian. μάλα δέ σφισιν.
 Ver. 401. ἰτάνυσσι] Recte cum dupli-
 ci σ. Vide supra ad ver. 58.
 Ver. 402. τεθνηότα] Similiter infra ver.

- Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάργναντο θοάων,
 Τείχει ὑπο Τρῶων· τό μιν ἔποτε ἤλπετο θυμῷ
 405 Τεθνάνμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχρίμφθέντα πύλῃσιν,
 Ἀψ' ἀπονοσήσειν· ἐπεὶ ἐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, ἐδὲ σὺν αὐτῷ.
 Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκῶν,
 Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα.
 410 Δὴ τότε γ' ἔ' οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσπον ἐτύχθη,
 Μήτηρ, ὅττι ρά οἱ πολὺ φίλτατος, ὦλεθ' ἐταῖρος.
 Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δέρατ' ἔχοντες,
 Νωλεμές ἐγχρῆμptonτο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων·
 415 ὦ φίλοι, ἔ' μὰν ἡμῖν εὐκλείες ἀπονέεσθαι
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτῆς γαῖα μέλαινα

Longe enim seorsum-a navibus pugnabant velocibus,
 Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
 405 Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
 Reversurum: neque enim hoc credebat omnino,
 Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
 Sæpe enim hoc ex matre didicerat, seorsum audiens,
 Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
 410 Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
 Mater, quod scilicet ei multo carissimus perisset socius.
 Illi vero assidue circa mortuum acutas hastas tenentes,
 Indesinenter concurrebant. et alii alios interficiebant:
 Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum;
 415 "O amici, non sane nobis honestum est redire
 "Naves ad cavas, sed hic terra nigra

413 ἐχρῆμpton.] MS. 415 μὲν] A. 2. 3. J. Ibid. ἡμῖν εὐκλ. T. at MS.
 ἡμῖν εὐκλείες, quod præferrem, etsi Eustathius negat veteribus placuisse,
 si non versus durior esset: non quod ἡμῖν displicet, sed quod εὐκλείες.

435. τεθνηότας; vide supra ad α'. 265. et
 ad β'. 818.
 Ver. 403. γὰρ ἀπάνευθε] Cod. Harlei-
 an. γὰρ ῥ' ἀπάνευθε.
 Ver. 404. ἤλπετο] Al. ἔλπειτο.
 Ver. 409. ἀπαγγέλλεσκε] Renunciare
 solita erat. Ita optime constat Tempo-
 rum ratio. Vide supra ad β'. 221. et ad
 α'. 37.
 Ver. 410. Δὴ τότε γ' ἔ' οἱ ἔειπε κακὸν τό-
 σον, ὅσπον ἐτύχθη.] Virgil.

VOL. II.

M m

Nec vates Helenus, cum multa horrenda mo-
 neret,
 Hos mihi prædixit luctus. — Æn. III. 712.
 Ver. 411. ὅττι ρά] Vide supra ad α'.
 56.
 Ver. 415. 476. ἀπονέεσθαι — ἀθανάτων]
 Vide supra ad α'. 398.
 Ver. 416. ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα Πᾶσι
 χάνει.] Virgil.
 Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.
 Æn. IV. 94.

- Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 "Ἡ τῆτον Τρώεσσι μεδήσομεν ἵπποδάμοισιν
 "Ἄσυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 420 "Ὡδὲ δέ τις Τρώων μεγαδύμων αὐδήσασκεν·
 "ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.
 "Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρα.
 "Ὡς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὄρουμα γδὺς
 425 Χάλκειον ἔσανον ἴκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
 "Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἑόντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνίοχοιο
 "Ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι,
 "Ἡ μὰν Αὐτομέδων, Διῶρεος ἀλκιμος υἱός,
 430 Πολλὰ μὲν ἄρ' μάσιγι δοῇ ἐπεμαίετο δεινῶν,
 Πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρεῖη·

" Omnibus dehiscat: hoc prorsus nobis continuo multo satius esset
 " Quam si hunc Trojanis permittamus equum domitoribus
 " Urbem ad suam trahere, et gloriam referre."

420 Sic autem aliquis Trojanorum magnanimorum dicebat:

" O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari
 " Omnes simul, nunquam aliquis recedat a pugna."

Sic utique aliquis dicebat, animosque excitabat socii.

Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus

425 Æreum ad cælum ibat, per aërem infructuosum.

Equi autem Æacidæ, a pugna seorsum stantes,

Flebant, ut primum senserunt aurigam

In pulvere prostratum Hectoris vi homicidæ,

Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,

430 Sæpe et scutica arguta urgebat verberans,

Sæpe et blandis verbis alloquebatur, sæpe et minis:

420 ὦς δέ τις αὖ] MS. vid. Var. Lect. Ibid. αὐδήσασκεν] F. A. 1. R.

422 μήπως] MS. 423 ὄρσασκεν ἑταίρα] MS. F. A. J. quod magis placet. nam oratio est ad multos. 431 μελιχίοισι] MS.

O quæ satis ima dehiscat
 Terra mihi. ———— Æn. XII. 883.

Ver. 418. "Ἡ τῆτον] Cod. Harleian. Ei
 τῆτον.

Ver. 419. ἐρύσαι.] Cod. Harleian. ἐρύ-
 σιν.

Ver. 420. "Ὡδὲ δέ τις Τρώων] "Ὡς δέ τις
 αὖ Τρώων. Cod. Italic. a Th. Bentleio col.

latus. Clark. Sic et MS. Lips. idque
 mollius. Ern.

Ver. 423. ἑταίρα.] Al. ἑταίρα.

Ver. 424. σιδήρειος δ' ὄρουμα γδὺς Χάλκειον

ἔσανον ἴκε.] Virgil.

————— it toto turbida cælo

Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber.
 Æn. XII. 287.

- Τὰ δ' ἔτ' ἄψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 "Ἡδελέτην ἵεναι, ἔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιῆς·
 "Ἀλλ' ὥστε σῆλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
 435 "Ἀνέρος εἰστήκει τεθνηότος, ἢ γυναικός·
 "Ὡς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὔδ' ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δὲ σφιν
 Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
 "Ἡνίοχοιο πόδα· θαλερὴ δὲ μιαίνεται χαίτη,
 440 Ζεύγλης ἐξεριπῆσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
 Μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
 "Α δειλὴ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
 Θνητῶ; ὑμεῖς δ' ἐσὸν ἀγῆρω τ', ἀθανάτῳ τε·
 445 "Ἡ ἴνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτον;
 Οὐ μὲν γάρ τί περ ἐστὶν οἷζυρώτερον ἀνδρὸς

Illi vero neque retro ad naves latum versus Hellespontum

Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:

Sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo

435 Viri stat mortui, aut mulieris;

Sic manebant immote perpulethro currui juncti,

Solo admotis capitibus: lachrymæ autem illis

Calidæ de palpebris in terram fluebant plorantibus,

Aurigæ desiderio; floridaque fœdabatur juba,

440 Circulo profusa juxta jugum ambobus.

Plorantes autem illos conspicatus, miseratus est Saturnius,

Motoque capite, ad suum dixit animum;

" Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi

" Mortali? vos autem estis senii expertes, immortalesque:

445 " An ut ærummosos inter homines dolores haberetis?

" Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine

435 ἐσθήκει] Id. 437 ἐνισκίμψαντε] R. quod Eust. præfert. 439 ποθῇ]

Edd. vett. præter R. ita alibi Homer. sæpe. 444 ἀγῆρω γ' ἀθαν.] MS.

445 ἔχῃτε] Id.

Ver. 425. ἴκε.] Al. ἴκε.

Ibid. ἀτρυγέτοιο.] Vide supra ad ὁ. 27.

Ver. 428. "Ἐν κονίησι πεσόντος] Vide su-
 pra ad γ. 508.

Ibid. ἀνδροφόνιοι.] Vide supra ad π.

77.

Ver. 452. πλατὺν Ἑλλήσποντον] Vide
 supra ad γ. 86.

Ver. 437. Οὔδ' ἐνισκίμψαντε καρήατα· δά-
 κρυα δὲ σφιν Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις
 ῥέε] Al. Οὔδ' ἐνισκίμψαντε. Virgil.

Post bellator equus positus insignibus Æthiæ
 It lachrymans, guttisque humectat grandibus
 ora. Æn. XI. 89.

Ver. 439. ποθῇ] Al. ποθῇ.

- Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει.
 Ἄλλ' ἔ μ' ἂν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλίοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· ἔ γὰρ ἰάσω.
 450 Ἡ ἔχ' ἄλλης, ὥς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 Σφῶϊν δ' ἐν γένασσι βαλῶ μένος, ἥδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ὅφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκωνται,
 455 Δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦψ'·
 Τὸ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην ἔδάσδε βαλόντε,
 Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδαν μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρε,

“ Omnium, quotquot super terram spirantque et moventur.

“ At non sane vobis tamen et curribus artificiose-factis

“ Hector Priamides vehetur: haud enim permittam.

450 “ Annon satis, quod et arma habet, et gloriatur temere?

“ Vobis autem in genua mittam robur et in animum,

“ Ut et Automedontem salvum-evehatis e pugna

“ Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [Trojanis] gloriam præbebo,

“ Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transtis-instructas pervene-

455 “ Occideritque Sol, et tenebræ sacræ supervenerint.” [rint,

Sic locutus, equis inspiravit robur validum:

Illi vero a jube pulvere in-solum excusso,

Velociter ferebant citum currum inter Trojanos et Achivos.

His autem vectus Automedon pugnabat, dolens licet de socio,

448 δαιδαλίους] F. male. 449 in fin. ὅτι τις ἄλλος] F. Sic et in Excerpt.
 Schol. apud Barnes. cujus ratio contra hanc lectionem nihili est. Sermo
 est de hostibus et de futuro. 451 γένεσι] MS. F. A. 1. R. 453 σφιν]
 MS. 454 ἀφίκωνται] corr. ex κονίται.

Ver. 440. ἀμφοτέρωσι.] Al. ἀμφοτέρω-
 91.

Ver. 441. ἄρμα] Ut jam dictum est —

Ver. 442. Κινήσας δὲ κάρη] Vide supra
 ad ver. 200.

Ver. 444—449. ἀθανάτω — Πριαμίδης]
 Vide supra ad α'. 398.

Ver. 446. Οὐ μὲν γὰρ τί πε ἴσιν οἰζυρά-
 τισιν ἀνδρῶν Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἱππασί-
 τι καὶ ἱρπυ. Τούτῳ δ' ἐψεύδεται λίγων ἐπὶ τη-
 σίν καὶ ἀρτιγυῖς· ὅδιν γὰρ ἴσιν ὅπως ἀτι-
 λῆς, ὅδιν ἀπορη, ὅδιν γυμνὸν, ὅδιν ἀμορφον,
 ὅδιν μικρὸν ὥς ἀνδραπὸς ἐν γυναικὶς ἐρώμι-

νος· ὃ μόνον σχιδὸν ὅδιν καθαράν ἴδωκεν εἰς
 φῶς ὅδιν ἡ φύσις· ἀλλ' αἵματι πεφυρμένοι,
 καὶ λυδρῶ περιπλῆεις, καὶ φονισμένον μᾶλ-
 λον ἢ γυναικὶν ἰουκῶς, ὅδιν ἴσιν ἐψεύσθαι
 καὶ ἀνελίσθαι καὶ ἀσπασσασθαι καὶ περιλα-
 βῆν, ἢ τῷ φύσει φιλεῖντος. Plutarch. de
 Amore proliis. “Ομηρος μὲν ἐπιβλήσας τὰ
 θνητὰ τῶν ζώων γένεα καὶ πρὸς ἀλλήλα συγ-
 κρίνας κατὰ τὰς βίους καὶ τὰς διαστήσεις,
 ἐξοφάντην ὥς ὅδιν ἴσιν οἰζυρώτερον ἀνδρῶν,
 “ Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἱππασίτι τι καὶ ἱρ-
 “ πυ” προτιθεὶς ἐκ ἐπιτυχῆς εἰς κακῶν ὑπέρ-
 χην ἀποδιδῶς τῷ ἀνδραπῶ. Id. Animī ne an

- 460 Ἴπποις αἰσσαν, ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
 Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρῶων ὄρυμαγδῷ,
 Ῥεῖα δ' ἐπαίξασκε πολὺν κατ' ὀμίλον ὀπάζων.
 Ἄλλ' ἔχ' ἤρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν·
 Οὐ γὰρ πως ἦν, οἶον ἐόντ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ,
 465 Ἐγχει ἐφορμαῖσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
 Ὅψ' δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο.
 Στῇ δ' ὀπίθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
 Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βελήν
 470 Ἐν σήδεσσιν ἔδηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
 Οἶον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ
 Μένος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' ἔκτωρ

460 Curru ruens, tanquam vultur in anseres.

Facile enim et refugiebat e Trojanorum tumultu,

Facile et irruerat confertam per turbam persequens.

Sed non interficiebat viros, cum impetum sumebat ad persequendum:

Haudquaquam enim licuit, solus cum esset sacra in sella,

465 Hasta impetum-facere, et inhibere veloces equos.

Tandem vero illum socius vir vidit oculis

Alcimedon, filius Laërcei Aemonidæ:

Stetit autem post currum, et Automedontem allocutus est;

“ Automedon, quisnam tibi deorum inutile consilium

470 “ Pectoribus indidit, et abstulit mentem sanam?

“ Quod ita in Trojanos pugnas prima in turba

“ Solus; tibi vero socius occisus est: arma autem Hector

459 Ἀ. μεταχνύμενος] MS. perperam. 463 ἤρει] MS. A. 2. 3. J. Ibid. ἐσ-
 σεύετο] Edd. vett. 464 ἰόντ'] Edd. præter R. 468 ὀπίθῃ] MS. 471 μά-
 χισθαι] Id. manu prima. sed corr. 472 αὐτὰρ] F. A. J. male ut sæpe.

Corporis affectiones sint peiores, ipso ini-
 tio. Citat porro hunc Homeri locum Dio
 Chrysost. Orat. 23. sub initio.

Ver. 447. ἱππασίτι τι καὶ ἱρπυ.] Codd.
 Italic. a Tho. Bentleio collati, ἱππασίτι
 καὶ ἱρπυ.

Ver. 449. ἰάσω.] Vide supra ad δ. 42.

Ver. 450. Ἡ ἔχ' ἄλλης.] Pronunciabatur
 ἦυχ' ἄλλης. Vide supra ad δ. 18. et ad ε'.
 549.

Ibid. αὐτῶς.] Cod. Harleian. ἄλλως.

Ver. 455. Δύη τ' ἥελιος.] Deest hic ver-

sus in uno ex MSS. Italicis a Th. Bent-
 leio collatis.

Ver. 459. ἀχνύμενός] Vide supra ad γ'.
 260.

Ver. 461. Ῥέα μὲν γὰρ] Ita ex duobus
 MSS. edidit Barnesius. Al. Ῥεῖα μὲν γὰρ.
 Pronunciabatur, ut opinor, Ῥεῖα μὲν γὰρ —.
 Vide supra ad ι'. 5. Sic apud Hesiodum:

Ῥεῖα μὲν γὰρ βεῖα. — Ἐργ. ver. 5.

Clark. In loco Hesiodi voluit dare Ῥεῖα
 cum Barnesio. At ibi MSS. et edd. vett.

- Αὐτὸς ἔχων ἄμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
 Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διάρκeos υἱός·
 475 Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,
 Ἴππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,
 Εἰ μὴ Πάτροκλος, Δεόφιν μῆσ' ἀτάλαντος,
 Ζωὸς ἑών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μάσιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 480 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀλκίμεδων δὲ βοηθὸν ἄρμ' ἐπορεύσας,
 Καρπαλίμως μάσιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρριψε νόησε δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·
 185 Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Ἴππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
 Τῷ κεν ἐλποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ

“ Ipse gerens humeris exultat Æacidae.”

Illum vero Automedon allocutus est, Dioris filius;

475 “ Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis,

“ Equorum immortalium qui teneat domitutamque animosque,

“ Nisi Patroclus, diis artifex par,

“ Dum viveret? Nunc vero mors et fatum occupat.

“ Quin tu scuticam et habenas miro-artificio-factas

480 “ Accipe, ego vero de equis decedam, ut pugnem.”

Sic dixit: Alcimedon autem celerem-prælio currum ut-conscendit,

Statim scuticam et habenas cepit manibus;

Automedon vero desiliit: Animadvertit autem illustris Hector,

Statimque Æneam allocutus est prope astantem;

485 “ Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,

“ Equos hos animadverti velocis Æacidae

“ In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:

“ Ideo speraverim me capturum, si modo tu animo

478 νῦν αὖ] MS. 495 σερεῖσι] Id. 495 ἔλπειτο] Id. A. 2. 5. J.

constanter ῥίπῃ, et Tzetzes per συνίζησιν pronuntiandum tradit. vid. Græv. ad illum locum. Atque etiam Barnesius inconstans est, atque in nota concedit ῥίπῃ locum habere posse. Ern.

Ver. 463. ἰσσιεύετο] Ita MS. Cantab. a Barnesio et MSS. Italic. a Tho. Bentleio

collati. Al. ἰσσιεύετο. Quod nullo modo ferri potest.

Ver. 471. πρῶτον ἢ ὁμίλῳ] Codd. a Tho. Bentleio collati, ἢ ὁμίλῳ πρῶτον.

Ver. 475. τίς γάρ τοι] Cod. Harleian. τίς τ' ἄρ' τοι.

- Σῶ ἐδέλεις· ἐπεὶ ἔκ' ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
 490 Τλαῖεν ἐναντίβιον πάντες μαχέσασθαι Ἀρηϊ.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθυσεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαι·
 Τῷ δ' ἰδυὺς βήτην, βοέης εἰλυμένα ὦμα
 Αὔησι, σερεῖσι πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 Τοῖσι δ' ἅμα Χρόμιός τε, καὶ Ἀρητος Θεοειδῆς,
 495 Ἦϊσαν ἀμφοτέροισι· μάλα δὲ σφισιν ἤλπετο θυμὸς
 Αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.
 Νήπιοι, ἔδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμωτεῖ γε νέεσθαι
 Αὐτὶς ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', εὐζήμενος Διὶ πατρὶ,
 Ἀλκῆς καὶ σθένους πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
 500 Αὐτίκα δ' Ἀλκίμέδοντα προσήδα, πιθὼν ἑταῖρον·
 Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνέοντε μεταφρένω· ἔγ' ἄρ' ἔγωγε
 Ἐκτορα Πριάμιδην μένεος στήθεσσι οἶω,
 Πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ,

“ Tuo velis; neque enim irruentes utique nos

490 “ Sustinuerint contra stantes pugnare Marte.”

Sic dixit: neque non-obsecutus est fortis filius Anchisæ.

Ili autem recta ibant, tergoribus boum tecti humeros,

Aridis, solidis: multiplex vero super-inductum erat æs.

Cum his autem Chromiusque, et Aretus divina-forma-præditus.

495 Ibant ambo: admodum vero iis sperabat animus

Ipsosque interficere, ambigereque arduos-cervicibus equos.

Stulti, neque enim erant sine-sanguine utique reversuri

Retro ab Automedonte: ille autem, preeatus Jovem patrem,

Fortitudine et robore repletus est præcordia circumfusa-caligine:

500 Statim vero Alcimedontem affatus est fidum socium;

“ Alcimedon, ne jam a me longe tene equos,

“ Sed proxime inspirantes in tergum: haud enim ego

“ Hectorem Priamidem a robore temperaturum puto,

“ Antequam Achillis pulchre-jubatos conscenderit equos,

497 ναίεισαι] MS. male. Ibid. ἀναιμωτὶ] Edd. v. ad 565.

Ver. 476. ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 477. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'.

Ver. 478. νῦν δ' αὖ θάνατος] Al. νῦν αὖ

θάνατος.

Ibid. κιχάνει.] Al. κάλυψεν.

Ver. 480. ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι,] Vide supra ad ε'. 227.

Ver. 486. ποδώκεος] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 494. Θεοειδῆς,] Vide supra ad β'.

625.

Ver. 495. ἤλπειτο] Al. ἔλπειτο.

- 505 Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλώη.
 "Ὡς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 Ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεδ', ὅσσοι ἄριστοι,
 510 Ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, καὶ ἀμύνεσθαι σίχας ἀνδρῶν·
 Νῶϊν δὲ ζωῶσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ.
 Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
 Ἐκτωρ, Αἰνείας δ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γέννασι κεῖται·
 515 Ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ τὰ δὲ κεν Δίῃ πάντα μελήσει.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὸν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
 Ἦ δ' ἐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,

- 505 " Nobis interfectis; fugaveritque ordines virorum
 " Argivorum: vel ipse inter primos captus fuerit."
 Sic fatus, Ajaces vocavit, et Menelaum;
 " Ajaces, Argivorum ductores, et Menelaë,
 " Mortui quidem curam committite *iis*, quotquot fortissimi,
 510 " Ut eum circumeuntes defendant, et propulsent ordines virorum;
 " A nobis vero vivis propulsate crudelem diem.
 " Hac enim ingruunt pugnam per lachrymosam
 " Hector, Æneasque, qui Trojanorum sunt fortissimi.
 " Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt:
 515 " Jaculabor enim et ego: hæc autem Jovi omnia curæ erunt."
 Dixit, et vibratam emisit prælongam hastam,
 Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem:
 Is vero non hastam inhibuit, penitus autem transiit æs,

506 ἐνὶ Τρώεσσιν ἀλόη Id. 509 ὅσσοι ἄριστοι R. 517 πάντας ἴσκη MS.
 520 αἰζιδός F. A. 2. 3. J. αἰζιδός A. 1.

Ver. 497. ἀναιμῶντι] Vide supra ad ver.
 563. Al. ἀνιδρωτί.
 Ver. 499. φρίνας ἀμφιμαλίνας] Vide su-
 pra ad ver. 83.
 Ver. 501. ἴππυς] Cod. Harleian. ἴππυς.
 Ver. 503. Πριαμίδην] Vide supra ad α'.
 598.
 Ver. 505. φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν] Al.
 φοβῆσαι τι σίχας ἀνδρῶν.
 Ver. 506. ἀλώη.] Cod. Harleian. ἀλόη.
 Ver. 509. ὅσσοι ἄριστοι.] Al. εἴπερ ἄριστοι.

Ver. 512. ἔβρισαν] Vide supra ad μ'.
 359.
 Ver. 513. Ἐκτωρ, Αἰνείας δ', οἱ Τρώων εἰ-
 σὶν ἄριστοι.] Virgil.
 Hectoris Æneæque manu victoria Graiūm
 Hæsit; —————
 Ambo animis, ambo insignes præstantibus ar-
 mis. Æn. XI. 289.
 Ver. 514. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν
 γέννασι κεῖται] Sic apud Euripidem;

- Νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.
 520 Ὡς δ' ὅταν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζιδός ἀνῆρ,
 Κόψας ἐξόπιθεν κερῶν βοὸς ἀγραύλοιο,
 Ἴνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προδορῶν ἐρίπησιν·
 "Ὡς ἄρ' ὅγε προδορῶν πέσεν ὑπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 Νηδυίοισι μάλ' ὄξυ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
 525 Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δεξιὶ φαεινῷ·
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὐδεὶ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἐρίαχος πελεμήχθη
 Ἐγχεος· ἐνθαδ' ἐπειτ' ἀφίει μένος ὀβριμος ἄρης.
 530 Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὤρμηθητήν,
 Εἰ μὴ σφω Αἴαντε δέκριναν μεμαῶτε,
 Οἳ ῥ' ἦλθον κατ' ὁμίλον, ἐταίρε κικλήσκοντος.

- Imumque in ventrem per balteum trajecit.
 520 Ut vero cum acutam tenens securim juvenis vir,
 Ictu incusso post cornua bovis agrestis,
 Nervum perscindit totum; hic autem saltu dato cadit:
 Sic utique et ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta
 In visceribus perquam acuta vibrata solvit membra.
 525 Hector vero in Automedontem jaculatus est hasta fulgenti:
 Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit aream hastam;
 In anteriorem enim partem proclinavit: a tergo vero hasta longa
 Solo infixæ est, supraque pars posterior quassabatur
 Hastæ: tum vero deinde remisit impetum suum valida hasta.
 530 Et omnino tunc ensibus cominus concurrissent,
 Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,
 Qui adveniebant per turbam, socio vocante.

521 ἐξόπιθεν] MS. 523 πέσεν] F. A. 1. 524 Νηδυίοισι] MS. F. νηδείοισι]
 A. J. T. 527 ἐξόπιθεν] MS. F. A. J. R. 529 ὀβριμος] MS.

Ἀλλ' ὡς θιδὲς χερὶ ταῦτ' ἀναστήσαντ' ἔχυν.
 Phæniæss. ver. 712.
 Ver. 518. ἔρυτο.] Vide supra ad ν'. 555.
 Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὄξυν ἔχων πέλεκυν]
 Virgil.

Quales mugitus, fugit cum saucius aram
 Taurus, et incertam excussit cervice securim.
 Æn. II. 223.

Quo in loco Virgilium Homero longe su-
 periolem existimat Scaliger Poët. lib. V.
 cap. 3. Sed non recte instituta est com-
 paratio. Virgilius enim Taurum depin-
 Vol. II. N n

git, qui, prius quam interficiatur, ab ara
 se proripuerit, maximosque edens mugit-
 tus, aufugiat; Homerus Taurum, qui le-
 thali ictu percussus saltu dato moribun-
 dus humi decadat. Cæterum qua ratione,
 πέλεκυν, hic ultimam producat; item ἰππο-
 χόμινος ver. 537. vide supra ad α'. 51. n.
 8.

Ver. 522. Ἴνα τάμῃ διὰ πᾶσαν.] Καὶ ἐν
 τοῖς ἔξῃς δὲ ὅπου ἐρεῖ, Ὡς γ' ὅταν ὄξυν ἔχων
 πέλεκυν ἀνῆρ, βοὸς ἴνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ἀντὶ
 τῆς διατάμῃ τὴν ἴνα· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι τῇ
 τῆς λείψανος διακοπῇ μεμύμηται τὸ γινόμενον.

- Τὲς δ' ὑποταβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 Ἑκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής·
 535 Ἀρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαίγμενον ἦτορ,
 Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, δοῶν ἀτάλαντος Ἀρηί,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 Κῆρ ἄχρεος μεδέηκα, χερσίωνά περ καταπέφνων.
 540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρτα βροτόεντα
 Θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 Αἱματόεις, ὥς τις τε λείων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.
 Ἀψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Ἀργαλή, πολύδακρυς· ἐγείρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
 545 Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
 Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτῷ.

Hos autem subveriti cesserunt rursus retro

Hector, Aeneasque, atque Chromius divina-forma-præditus;

535 Aretum vero ibidem dereliquerunt, laceratum corde,

Jacentem: Automedon autem, veloci par Marti,

Armisque spoliavit, et glorians verbum dixit;

"Profecto jam paululum saltem de Menotiade mortuo

"Cor dolore levavi, deteriore licet interfecerim."

540 Sic fatus, in currum sumptas exuvias cruentas

Posuit, ipseque conscendebat, pedes et manus superne

Sanguinolentus, tanquam leo taurum depastus.

Rursus autem super Patroclo intendebatur aspera pugna,

Gravis, lachrymosa: excitabat nempe certamen Minerva,

545 E-cælo delapsa; miserat enim late-sonans Jupiter

Ut concitaret Danaos: jam enim animus conversus erat ejus.

535 τὲς ὑποτ. Id. F. quod ferri potest. Supra habuimus τὰς εὐρεν et si-
 milia, in quibus Clarkius etiam vim quærebat. 535 Ἀρήτον] MS.

Eustath. in Comment. ad ὁ. 1. Clark. Sed eæ sunt inanes argutiæ. Ern.

Ver. 524. Νηδυίοισι] M. Νηδυίοισι.

Ver. 526. ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλευάτο] Vide supra ad v. 404.

Ibid. χαλκὸν ἔγχος] Vide supra ad γ'. 580.

Ver. 529. ἀφ' ἐμὲ μένος] Vide supra ad v. 444. et ad π'. 615.

Ver. 551. διέριναν] De hujus vocis pro-
 sodia, vide supra ad α'. 509.

Ibid. μεμαώτε] Vide supra ad v. 46.

3

Ver. 535. Τὲς δ' ὑποταβήσαντες] M.

Τὲς ὑποταβήσαντες.

Ver. 554. θεοειδής] Vide supra ad β'. 625.

Ver. 538. θανόντος] Cod. Harleian. θα-
 μίντος.

Ver. 542. ὥς τις τε λείων κατὰ ταῦρον
 ἐδηδῶς.] Καὶ τὸ "ὥς τις τε λείων κατὰ ταῦρον
 "ἐδηδῶς," αἰτιολογῶσι [οἱ παλαιοί] τῇ γὰρ
 ἔγκοπῃ φασὶ τῆς λέξεως, τὸν εἰς πολλὰ δι-
 σπασμένον ταῦρον παρέστησεν. Οὐ γὰρ τὸ
 μέτρον, φασί, ἠνάγκαζεν ὥτως εἰπεῖν, ἵπτι-

- Ἦν τε πορφυρέην ἱεὺν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 Ἦ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων
 550 Ἀνδρώπες ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
 Ὡς ἦ, πορφυρέη νεφέλη πυκάσασά ἐ αὐτὴν,
 Δύσειτ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἐγείρε δὲ φῶτα ἔκασον.
 Πρῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνεσσα προσηύδα,
 Ἰφθιμον Μενέλαον, ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθην ἦεν,
 555 Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
 Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυῷ πιστὸν ἑταῖρον
 Τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκύσωσιν·
 Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Veluti cum purpuream irim mortalibus extendit

Jupiter cœlitus, quæ portendat vel pugnam,

Vel etiam tempestatem frigidam; quæ continuo ab operibus

550 Homines cessare-facit super-terram, pecudesque contristat:

Sic hæc cœrulea nube quum contexerat se,

Ingressa est Achivorum gentem, excitabatque virum quemque.

Primum vero Atrei filium incitans allocuta est,

Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,

555 Postquam-semet-assimulaverat Phœnici corpore et indefessa voce;

"Tibi certe jam, Menelaë, pudor et opprobrium

"Erit, si quidem Achillis illustris fidum socium

"Muro sub Trojanorum veloces canes discerpserint:

"Sed capesse pugnam strenue, adhortareque populum omnem."

560 Hanc autem vicissim affatus est pugna strenuus Menelaus;

557 εὐχόμενον] A. 2. 5. J. male. 549 καὶ] abest MS. 551 ἐαυτὴν]
 Edd. vett. 558 ἐλκύσασιν] F. A. J. 560 τὴν] R. non male.

τὴν καὶ ὅτω γράφει, "λείων ταῦρον κατε-
 "δηδῶς." Eustath. in Comment. ad ὁ. 1.
 Vide ad v. 522.

Ver. 545. εὐρύοπα Ζεὺς] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 546. Ὀρνύμεναι] Vide supra ad γ'.
 260.

Ibid. νόος ἐτράπετ' αὐτῷ.] Vide supra ad
 γ'. 45.

Ver. 547—551. πορφυρέην — πορφυρέην]
 Vide supra ad α'. 482.

Ver. 549. ὅς ῥά τε] Quæ scilicet —.

Ver. 551. πορφυρέη νεφέλη πυκάσασά ἐ
 αὐτὴν.] Vide supra ad α'. 554.

Ibid. πυκάσασά] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἐ αὐτὴν.] Ita ex uno MS. edidit
 Barnesius: Ἐαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένης,
 ἐ αὐτὴν ὡς Ὀμήρῳ γράφειν σὺνθεσις. Eu-
 stath. Clark. Consentit MS. Lips.

Ver. 552. Δύσειτ'] Vide supra ad β'. 55.
 et ad ε'. 109.

Ver. 555. ἐποτρύνεσσα] M. ἐποτρύνεσσα.

Ver. 555. Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀ-
 τειρέα φωνήν.] Vide supra ad v. 45.

- Φοῖνιξ, ἄττα, γεραίε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 Δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρώην
 Τῷ κεν ἔγωγ' ἐδέλοισι παρξάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐξεμάσσατο θυμόν·
 565 Ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, ἐδ' ἀπολήγει
 Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
 "Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 "Ὅττι ρά οἱ πᾶμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
 Ἐν δὲ βίην ὅμοιοι καὶ ἐν γένεσσιν ἔθηκε,
 570 Καὶ οἱ μυῖης θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐνήκεν,
 "Ἦτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χρὸς ἀνδρομέοιο,
 Ἰσχανάα δακύνει, λαρόν τε οἱ αἰμ' ἀνδρώπῃ·

- " Phoenix, pater, senex olim-nate, utinam Minerva
 " Daret robur mihi, telorumque averteret impetum:
 " Ita equidem vellem adesse et auxilium ferre
 " Patroclo: graviter enim mihi mortuus desiderio-percussit animum:
 565 " Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat
 " Ferre cadem-edere: ei enim Jupiter gloriam præbet."
 Sic dixit: Gavisa est autem oculos-cæsia Minerva,
 Quod se ante deos precatus esset omnes:
 Vim autem humeris et genibus indidit,
 570 Et ei muscæ audaciam pectoribus immisit,
 Quæ licet abacta crebro a corpore humano,
 Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis est:

562 ἀπερύκοι] MS. male. 564 μέγα γὰρ] A. 2. 3. J. 569 ὁμοιοι] F.
 A. 1. R. male. Ibid. γένεσσιν] MS. γένεσσιν] F. A. 1. vide ad 461.

Ver. 558. ἐλκύνουσιν] *Al.* ἐλκύνουσι, ἐλκύνουσι, et ἐλκύνουσι.

Ver. 560. βόην ἀγαθὴν] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ,] Vide supra ad β'. 267.

Ibid. παλαιγενές,] *Al.* διατρεφές.

Ver. 564. ἐξεμάσσατο] *Barnesius* ex uno MS. edidit *ἐξιμάσσατο*, atque ita omnino scribendum contendit; "μάσσομαι enim," inquit, "facit *ἐμάσσατο* in *Aoristo* primo " *Medio*, non *ἐμάσσατο*." Atqui vox hæc sæpe apud *Homerum* in *Futuro* et *Aoristo* primo occurrit:

"Ελκος δ' ἰππὸς ἐξιμάσσεται, ἢδ' ἐπιθήσει.

Iliad. δ'. 190.

Χυζ' ἐξιμασσόμενος — *Odyss.* ι'. 302.

Τῶν ὁπότε ἰθὺσι ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασσται.
 Ibid. μ'. 590.

αἱ δὲ σπύργουσι τραπίδας
 Πάσας ἀμειψάσασθαι — Ibid. δ'. 152.

Vide et infra ad υ'. 425. *Clark.* Analogia est pro *Barnesio*. Namquod *Stephanus* in significatione tangendi ait futurum e μάσσομαι esse μάσσομαι, id sane nihili est. nec significatio formas temporum contra analogiam mutat. Ei adstipulatur *Cel.* *Albertus* ad *Hesych.* in *ἐξιμάσσατο*. Sed tamen loca sunt *Homeri*, ut *Od.* μ'. 590. υ'. 152. in quibus necessarium est agnoscere formam μάσσομαι e μάσσομαι vel μάσσομαι; ut e μάσσομαι fit ἐμασάμην, de quo ad *Callimachum* dictum. Verbum est e

- Τοῖς μιν θάρσους πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
 Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δεξιὴ φαιεινῷ.
 575 Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος,
 Ἀφνειὸς τ', ἀγαθὸς τε· μάλισα δὲ μιν τίεν Ἐκτωρ
 Δήμῃ, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπινασῆς·
 Τὸν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 580 Δέπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταίρων.
 Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰσάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 Ξείων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδῶδι οἰκία ναίων·

- Tali cum audacia replevit præcordia circumfusa-caligine.
 Accessit vero ad Patroclum, et jaculatus est hasta fulgenti.
 575 Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis,
 Divesque, fortisque; maxime vero eum honorabat Hector
 Inter populares, sibi enim sodalis erat carus conviva:
 Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,
 Ruentem in-fugam; penitusque æs adexit:
 580 Fragorem vero edidit cadens: at Atrides Menelaus
 Mortuum a Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.
 Hectorem autem prope stans hortans-excitabat Apollo,
 Phanopi Asiadae similis, qui illi omnium
 Hospitum carissimus erat, in-Abydo ædes habitans:

570 in MS. est in marg. ἔθηκε male. 571 ἐργομένη] A. 2. 3. J. T. 575
 θάρσους] Edd. veteres omnes.

themate μάω. Verba autem quædam impura servant formam purorum, a quibus originem trahunt. *Ern.*

Ver. 565. αἰνὸν] αἰν. MS. *Italic.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 567. γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 570. ἐνήκεν.] *Al.* ἐέκεν. *Clark.* Concinnior versus foret, si legeremus, καὶ αὐτὸς οἱ θάρσους. *Ern.*

Ver. 571. ἐργομένη] *Al.* ἐργομένη.

Ver. 573. θάρσους] Ita ex MSS. et *Schol.* edidit *Barnesius*. *Al.* θάρσους. *Clark.* Consentit MS. *Lips.* qui et concinnius et rectius habet πλῆσι. *Ern.*

Ibid. φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide supra ad ver. 83.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι] *Cod. Harleian.* Ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577. ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπινασῆς.] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἰρηκεν, τὸν ἐν τῷ διπνέειν διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάῳ τιτρωσόμενον, κατὰ τὴν ζωστῆρα. *Athenæus*, lib. VI. cap. 8. *Clark.* Ineptiæ istæ sunt, aut modo per jocum dicuntur. *Ern.*

Ver. 578. Τὸν ῥα] Hunc utique — Hunc inquam —.

Ver. 582. ἰσάμενος ὤτρυνεν] Qua ratione ἰσάμενος, hic ultimam producat; item δ; ver. 583. et κατὰ, ver. 594. et μάλα, ver. 595. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- 585 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἔκτορ, τίς κέ σ' ἐτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσκειν;
 Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς το πάρος περ
 Μαλθακὸς αἰχμητὴς, νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰείρας
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὺν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
 590 Ἑσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχρεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυμμένος αἰδοπι χαλκῷ.
 Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα δυσσανόεσσαν,
 Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν.
 595 Ἀσράφας δὲ, μάλα μεγάλ' ἐκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε·
 Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδε, ἐφόβησε δ' Ἀχαιῆς.
 Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρξε φόβοιο·
 Βλῆτο γὰρ ὄμρον δαδί, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 Ἀκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὅς εἰον ἄχρεος

- 585 Huic sese cum assimilasset, ipsum affatus est longe-jaculans Apollo;
 "Hector, quis omnino te amplius alius Achivorum formidaverit?"
 "Cum ita nunc Menelaum territus fugis, qui tamen antehac
 "Mollis bellator, nunc vero abiit solus sublatum auferens
 "Mortuum e Trojanis: tuum autem interfecit fidum socium,
 590 "Strenuum, inter primos-pugnatores. Podem, filium Eetionis."
 Sic dixit: Illum vero doloris nubes obtexit nigra:
 Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco aere.
 Tum vero Saturnius sumpsit agidem fimbriatam,
 Splendentem, Idamque nubibus cooperuit:
 595 Fulguribus etiam emissis, admodum grande intonuit: eamque concussit.
 Victoriam autem Trojanis dedit, inque-fugam-vertit Achivos.
 Primus Peneleus Boeotius fuit dux fuge:
 Percussus enim fuerat in humerum hasta, cum facie in-hostem-esset usque
 Summum leviter; perstrinxit nempe ei ad os usque [versa.

595 *Θυσαν.*] MS. edd. vett. praeter T. unde et alii duxere *Θύσσ.* 600 γὰρ
 ἔβαλε] F. A. Ibid. *σχεδὸν*] Edd. vett. male.

Ver. 585. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra ad γ'. 589.

Ibid. ἐκάεργος] Vide supra ad α'. 45. et 58.

Ver. 591. τὸν δ' ἄχρεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα] Vide infra ad σ'. 22.

Ver. 595. Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης] Virgil.

— Jovem: cum saepe nigrantem

Agida coneuteret dextra nimbosque ciceret.
 Aen. VIII. 553.

Ibid. *Θυσανόεσσαν.*] Ita edidit *Barnesius*, ex ε'. 758. et σ'. 229. *Al.* *Θυσανόεσσαν* ut opinor, minus recte; nam *Θύσσας* primam corripit:—*ἱκαπὸν Θυσάνης ἀραγνῆαν*, supra ζ'. 181. *Clark.* *Θύσσας* firmatur etiam *Hesych.* et *Etym. M.* *Ern.*

- 600 Αἰχμὴ Πελυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθὼν.
 Λήϊτον αὖθ' Ἔκτωρ σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Υἱὸν Ἀλεκτρυόνης μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάριμης·
 Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ ἐκέτι ἤλπετο θυμῷ
 Ἐγχεος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
 605 Ἔκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα
 Βεβλήκει δάρεκα κατὰ σῆθος παρὰ μαζόν·
 Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρώες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδας
 Δίφρῳ ἐφεσάοτος· τῇ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 610 Αὐτὰρ ὁ Μερϊόνας ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε,
 Κοῖρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτε εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 (Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν ἰᾶς ἀμφιελίσσας,
 Ἴλυσθε, καὶ περ Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 Εἰ μὴ Κοῖρανός ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππες·

- 600 Cuspis Polydamantis: is enim percusserat prope accedens.
 Leïtum deinde Hector cominus percussit in manum ad carpum,
 Filium Alectryonis magnanimi; cessare autem fecit a pugna:
 Trepidus autem fugit circumspectans; haud enim amplius sperabat animo
 Hastam tenentem manu se pugnaturum cum Trojanis.
 605 Hectorem vero Idomeneus in Leïtum irrudentem
 Percussit thoracem ad pectus juxta papillam:
 Ad cuspidis autem juncturam fracta est longa hasta; et clamaverunt
 Trojani: Ille autem in Idomeneum jaculatus est Deucalidem
 In curru stantem: ab eo quidem paululum aberravit;
 610 Ceterum hic Merionis armigerumque aurigamque,
 Coëranum, qui e Lycto bene-habitata comitabatur eum:
 (Pedes enim primo, relictis navibus utrinque-remis-actis,
 Venerat, et omnino Trojanis magnam victoriam praebuisset;
 Nisi Coëranus confestim celeres adduxisset equos:

605 *ἔλπετο*] MS. R. 607 *τοὶ δ' ἐφόβηθεν*] F. A. J. 609 *ἄμαρτε*] MS. male. 611 *ἔπλετ' αὐτῷ*] MS.

Ver. 597. ἦρξε φόβοιο] Cod. Harleian.

Ver. 599. ἐπιλίγδην] Vide supra ad π'. 174. *Clark.* Sic supra ad σ'. 51. secundam in ἀπολλῆ, produci diximus. *Hesychius* habet ἐπιλλίξου, quam scripturam exhibent scripti et editi *Odys.* σ'. 11. et II. in Merc. 587. constantiam editoris desidero. *Ern.*

Ver. 600. ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε] Cod. Harleian. ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601. οὔτασε] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 603. ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 604. Ἐγχεος ἔχων] *Al.* Ἐλκος ἔχων.

Ver. 606. Βεβλήκει] Vide supra ad γ'. 492.

Ver. 607. *τοὶ δ' ἐβόησαν*] *τοὶ δ' ἐφόβηθεν*

- 615 Καὶ τῷ μὲν Φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ.
 Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιο.)
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἕατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὦσε δόρυ περὺν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
 620 Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησι
 Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσήυδα.
 Μάστιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι.
 Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' ἐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 ὦς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους.
 625 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
 Οὐδ' ἔλαδ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρῳέεσσι δίδεε ἑτεραλκεία νίκη.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

615 Et huic quidem salus venit, arcuitque sævum diem;
 Ipse autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.)
 Hunc percussit sub malam et aurem; dentes autem
 Excussit hasta extrema, linguamque perscidit mediam.
 Cecidit autem e curru, habenasque effudit in-terram:

620 Et illas Meriones cepit manibus suis
 Inclinans se a solo, et Idomeneum allocutus est;
 "Urge nunc scutica equos, usque dum veloces ad naves perveneris.
 "Sentis enim et ipse, quod non amplius victoria est Achivorum."
 Sic dixit: Idomeneus autem scutica impellebat pulchros jubis equos

625 Naves versus cavas: jam enim timor inciderat animo.
 Neque latuit Ajacem magnanimum et Menelaum
 Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam:
 Hisce autem sermonem orsus est magnus Telamonius Ajax;

620 ἔλαβε] Id. bene. Ibid. φίλησιν] F. male. 623 ὅτι] MS. Ibid. κάρ-
 τος] Id. 624 ἵμασιν] Id. male. 629 κε pro γι] Id. 631 ἱφίστη] A.
 2. 3. J. ἱφίστη] MS. R. 632 ἰθύμι] MS. 633 αὐτως] R. 636 γινώσκεις-
 9α] Edd. vett. præter Rom.

MS. Cantab. a Barnesio, et MS. Harlei-
 an. a Th. Bentleio collatus.

Ver. 608. ἀκόντισι Διὸς ἀλκίδοι] Cod. Har-
 leian. ἀκόντισι Διὸς ἀλκίδοι.

Ver. 611. ἔς ῥ'] Qui utique — Qui vi-
 delicet —.

Ver. 612. Πιζὺς γὰρ] Int. de Merione,
 cum videantur pertinere ad Coeranum.
 Ern.

Ver. 613. "Ἠλυθες] Vide supra ad α.
 484. et ad α'. 37.

Ver. 616. et 638. ἀνδροφόνιο.] Vide su-
 pra ad π'. 77.

Ver. 617. ἔκ δ' ἄρ' ὀδόντας] Cod. Har-
 leian. ἔκ δ' ἄρ' ὀδόντων, Dentium aliquos.

Ver. 624. ἵμασιν] Vide supra ad α'. 140.
 Ver. 626. Αἴαντα μεγαλήτορα] Vide su-
 pra ad α'. 51.

- ὦ πόποι, ἦδη μὲν γε καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐσι,
 630 Γνοίη, ὅτι Τρῳέεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
 Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 Ἥ κακὸς, ἢ ἀγαθὸς· Ζεὺς δ' ἔμψης πάντ' ἰδύνει.
 Ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτάσια πίπτει ἔραζε.
 Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην.
 635 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἦδ' καὶ αὐτοὶ
 Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοσήσαντες.
 Οἳ περ δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', ἐδ' ἔτι φασὶν
 Ἑκτορος ἀνδροφόνιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτει.
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 640 Εἴη δ', ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλει τάχιστα
 Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ ἔμιν οἴομαι ἐδὲ πεπύσθαι
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεδ' ἐταῖρος.

"Eheu, jam quidem etiam qui admodum stultus est,
 630 "Senserit, quod Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.
 "Illorum enim omnium tela assequuntur, quicumque emittat,
 "Seu imbellis, seu strenuus; Jupiter nempe omnino omnia dirigit.
 "Nobis vero incassum omnibus irrita cadunt in terram.
 "Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum,
 635 "Quo pacto et mortuum extrahamus, et ipsi
 "Gaudio dilectis sociis simus reversi;
 "Qui huc utique respicientes tristantur, neque jam putant
 "Hectoris homicidæ robur et manus invictas
 "Sustenturos nos, sed in navibus nigris casuros esse.
 640 "Utinam vero esset socius, qui nuntiaret citissime
 "Pelidæ: non enim illum opinor ne audisse quidem
 "Tristem nuncium, quod sibi carus periit socius.

637 ἀκηχέδατ'] F. A. J. Exc. MS. Schol. apud Barnes. Ibid. ἐδὲ τι]
 MS. voluit dare ἐδὲ τι, ut A. 2. 3. J. T. etc. 639 μελαίνῃσιν] MS. recte.
 640 ἀπαγγελλίης] Id. male. 641 οἴομαι ἐ πεπύσθαι] Id. male. 643 οὐ-
 πω] MS. edd. vett. præter. R. 644 ἀέρι] MS. male.

Ver. 630. Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] Ζεὺς αὐ-
 τὸς ἀρῆγει Cod. Harleian. item Cod. Can-
 tab. et Oxon. a Barnesio collati.

Ver. 631. ἀφείη.] Al. ἀφίη. Quæ for-
 tasse est verior lectio. Vide supra ad π'.
 762.

Ver. 636. γενώμεθα] Al. γινώμεθα.

Ver. 637. Οἳ περ] Cod. Harleian. Ἡ

Ibid. ἀκηχέδατ',] Vide supra ad ver.

Vol. II.

164. Clark. Nempe ἀκηχέδαται intelli-
 gendum esse, non ἀκηχέδατο. Cæterum
 ἀκηχέδατ' habent vett. edd. pleræque, quod
 et ipsum rectum est. An huc respexit
 Hesych. in ἀκαχέδαται, λυπῶνται? Sed
 potius est, ut credamus cum Gueto et
 Cel. Alberto, ἀκαχέδαται, hoc latere in
 Hesychiano ἀκαχέδαται. Ern.
 Ver. 641. πεπύσθαι] Cod. Harleian.
 πεπύσθαι.

O o

- Ἄλλ' ἔπη δύναμαι ιδέειν τοιῶτον Ἀχαιῶν·
 Ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 645 Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος υἱᾶς Ἀχαιῶν·
 Ποίησον δ' αἶψην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι·
 Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νῦ τοι εὖαδεν ἔτας.
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 Αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν οἰμίχλην·
 650 Ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴκεν ἴδθαι
 Ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάθυμον Νέστωρος υἱόν·
 Ὅτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι Δᾶσσαν ἰόντα
 655 Εἰπεῖν, ὅττι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος.

“ Atqui nondum possum conspiciari talem inter Achivos:

“ Caligine enim occupati sunt simul ipsique et equi.

645 “ Jupiter pater, quin tu libera a caligine filios Achivorum;

“ Facque serenitatem, daque oculis videre:

“ In luce vero vel perde; quandoquidem tibi placuit ita.”

Sic dixit: Eum autem pater miseratus est lachrymantem;

Statim autem caliginem quidem dissipavit, et amovit nebulam:

650 Sol vero affulsit, aciesque tota illustrata est:

Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum;

“ Circumspice nunc, Menelaë Jovis-alumne, si quo modo videre possis

“ Vivum adhuc Antilochum, magnanimum Nestoris filium:

“ Hortare vero, ut Achilli bellicoso ocyus profectus

655 “ Nunciet, quod quidem ei multo carissimus periit socius.”

649 κίδασιν] Id. ut alibi, nescio an rectius et mollius. 652 σκεπτήν
 αἶ] MS. male. Gloss. adscripsit σκήπτν. 655 μεγάθυμ] Id.

Ver. 645. οὔπη] *Al.* οὔπω.

Ver. 645. Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι —
 Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον.] Ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ
 πάθος Αἴαντος· ὃ γὰρ ζῆν εὐχεται, (ἢν γὰρ
 τὸ αἶτημα τῷ ἡέρος ταπεινότητον) ἀλλ' ἐπει-
 δὴ ἐν ἀπράκτῳ σκότει τὴν ἀνδρίαν εἰς ἔδην
 γενναῖον εἰχε διαβέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγανακτῶν,
 ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεῖ, φῶς ὅτι τάχιστα
 αἰτείται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὐρήσαν ἄξιον
 ἑταῖριον, καὶ αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάσσεται. *Lon-*
ginus, §. 9.

Ver. 647. εὖαδιν] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 648. ὀλοφύρατο] Vide supra ad α'.
 338.

Ver. 649. σκεδάσιν.] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 651. Καὶ τότε ἄρ'] *Et tum dein-*
ceps —.

Ver. 651—656—665. βοὴν ἀγαθὸν —
 βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 653. μεγάθυμον] *Al.* μεγαθύμν.
Clark. Unus *Barnesius* μεγαθύμν, ut so-
 lenne Nestoris epitheton, e duobus MSS.
 etiam propter euphoniā recepit; quod
 duplex non suaviter concurrat. Addere
 licet frequentiam ejusdem in eodem ver-
 su terminationis. Adstipulatur etiam MS.
Lips. add. supra 360. *Ern.*

- Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπείδισε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Βῆ δ' ἵεναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 Ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' κεκάμησι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
 Οἷτε μιν ἐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαζ ἐλέσθαι,
 660 Πάννυχον ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρείων ἐρατίζων,
 Ἰδύει, ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμῖες γὰρ ἄκοντες
 Ἀντίοι αἴσσοσι θρασείων ἀπὸ χειρῶν,
 Καίόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 Ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 665 Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ἡῖε πόλλ' ἄεκων· πέρι γὰρ δῖε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 Ἀργαλῆς πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊόισι λίποιεν·
 Πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·

Sic dixit: Neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus:

Perrexit autem ire, tanquam leo a caula,

Qui postquam fatigatus utique fuerit canesque virosque lacessens,

Qui ipsum non sinunt bonum pinguedinem eripere,

660 Totam-noctem vigilantes; ille autem carniū cupidus.

Recta-irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula

Adversa volant audacibus a manibus,

Incensaeque faeces, quas quidem horrens-recedit incitatus licet;

Mane autem seorsum discedit mæsto animo;

665 Sic a Patroclo pugna strenuus Menelaus

Abibat perquam invitus: admodum enim timebat, ne ipsum Achivi

Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent:

Multis autem Merionique et Ajacibus mandabat;

662 αἴσσοσιν] R. male. 664 τετιηότι] MS. male. 668 Αἰάντεσσ' ἐπέτελλ
 λει] MS. κέλευει] F. R. A. J. male.

Ver. 657. ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,]
 Vide supra ad λ'. 547.

Ver. 659. Ὅστ' ἐ] *Qui scilicet*.

Ver. 659. 660.] Hi duo versus a duo-
 bus MSS. apud Barnes absunt: suspi-
 cari licet eos huc tractos ex λ'. 549. Quan-
 quam Homerus ipse repetitiones tales non
 refugit: v. 695. tamen minuendæ potius
 sunt MSS. ope, quam augendæ. *Ern.*

Ver. 661. Ἰδύει,] *Al.* ἰδύει. Quod nul-
 lo modo ferri potest: Nam vox ἰδύει me-
 diam semper producit. Quin et ipsum
 ἰδύει mediam naturā habere longam, posi-
 tione tantum corripere, crediderim. Nam
 in vocibus, ἰδύει, ἰδύει, ἰδύει, ubi duæ

Vocales non concurrunt, semper produci-
 tur τὸ ὶ.

Ὅστ' ἐ ἰδύει, τῇ τ' — *Il.* μ'. 48.

ubi nonnulli legunt Ὅστ' ἐ ἰδύει.

ἰδύει δὲ διὰ περιστάσεων — α'. 582 ε'. 281.

ἰδύει δὲ, κύματα ἐκινεῖται — ε'. 725.

Vide supra ad γ'. 103.

Ibid. πρήσσει.] Vide supra ad γ'. 192.

Ver. 662. Ἀντίοι αἴσσοσι] *Al.* Ἀντίον αἴσ-

σσοσι.
 Ver. 663. Καίόμεναί τε δεταί,] Αἱ συνδε-
 μέναι δεταί. Schol. inedita in *Cod. Har-*
leiano. Porro impetum leonis subito re-
 pressum, cursuque in medio identidem
 impeditum, pulchre depingunt numeri is-

- Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριονη τε,
 670 Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
 Μνησάσθω πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' αὖθις θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 Πάντοσε παπταίνων, ὥς τ' αἰετός, ὃν ῥά τε φασὶν
 675 Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπερανίων πετεηνῶν,
 "Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς ἐκ ἔλαθε πτώξ.
 Θάμνη ὑπ' ἀμφικόμῃ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 "Ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 "Ὡς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὅσσε φαιινῶ
 680 Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων,
 Εἴ περ Νέστορος υἱὸν ἐπὶ ζῶντα ἴδοιο.
 Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρας, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

" Ajaces, Argivorum ductores, Merioneque,
 670 " Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
 " Recordetur; omnibus enim norat mitis esse
 " Dum viveret: nunc vero mors et fatum occupat."

Sic fatus abiit flavus Menelaus,
 Quaquaaversum circumspectans, veluti aquila, quam aiunt
 675 Acutissime cernere inter aërias volucres,
 Quam licet in alto existentem pedibus velox non latet lepus,
 Arbusto sub late-comanti jacens; sed in ipsum ea
 Impetum facit, eique celeriter raptō eximit animam.
 Sic tunc tibi, Menelaë Jovis-alumne, oculi lucidi
 680 Quaquaaversum versabantur, multorum per agmen sociorum,
 Sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses.
 Illum vero citissime animadvertit, pugnae ad sinistram totius.
 Confirmantem socios, et concitantem ad pugnandum:

669 ἡγήτορες] MS. 671 πᾶσι] MS. recte. 672 νῦν αὖ] MS. male. 679 συ] MS. 681 ἴδοιο] MS. superscr. Gl. θιάσοιτο, male. 682 αἰψά νόησε] Id. 683 ἐταίρους] Id. F. A. J. 685 ἀρ' δ' ἄγε] MS.

ti quodammodo impediti, τάς τε τρεῖς ἰσού-
 μινός περ.

Ver. 668. Αἰάντισσι κίλινον] Al. Αἰάν-
 τισσ' ἰππίλλιν.

Ver. 672. νῦν δ' αὖθις θάνατος] Al. νῦν αὖθις
 θάνατος.

Ver. 674. ὃν ῥά τε] Quam scilicet —.

Ver. 676. οὐκ ἔλαθε πτώξ.] Sic apud
 Virgilium:

— saepe exiguus mus. Georg. I. 181.

Quem ad locum Quintilianus; "At Vir-
 "gili (inquit) miramur illud, Saepe exi-
 "guus mus. Nam epitheton, exiguus,
 "aptum, proprium effecit ne plus expec-

- Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 685 Ἀντίλοχ', εἰδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεῖς, ὅφρα πύδῃαι
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφελλε γενέσθαι.
 "Ἦδῃ μὲν σε καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν
 690 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποδὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
 Ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, δέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἰπεῖν, αἴ κε τάχιστα νεκρὸν ἐπὶ νῆα σώσῃ
 Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 "Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέσυγε, μῦθον ἀκέσας·
 695 Δὴν δὲ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τὰ δὲ οἱ ὅσσε
 Δακρυόφιν πλησθεν, θαλερῇ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ἀλλ' ἐδ' ὥς Μενελάος ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
 Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρῳ·

Prope vero astans allocutus est flavus Menelaus;

685 " Antiloche, eja age huc-ades, Jovis-alumne, ut audias
 " Tristem nuncium, qui non debuit fuisse.
 " Jam quidum te quoque ipsum opinor inspicientem
 " Sentire, quod cladem deus Danaïs advolvit,
 " Victoria autem Trojanorum: occisus est nempe fortissimus Achivorum
 690 " Patroclus, magnumque desiderium Danaïs contigit.
 " Sed tu cito Achilli, currens ad naves Achivorum,
 " Nuncia, si quo modo celerime cadaver ad navem integrum-auferre-potuerit
 " Nudum: arma enim habet pugnam-expedite-ciens Hector."
 Sic dixit: Antilochus autem horrore-correptus est, sermone audito:
 695 Diu vero eum inopia vocis tenuit; eique oculi
 Lachrymis impleti sunt, liquidaque ei hæsit vox.
 Sed ne sic quidem Menelai mandatum neglexit:
 Perrexit autem currere, armaque eximio dedit socio

Ibid. διοτρεφεῖς] R. A. J. ut alibi. 686 ἢ μὴ] MS. 687 εἰσορόωντα] Id. 689 πέφαται δὲ ἄριστος] Id. 693 κορυθαίολος] R. 698 τάχιστα δὲ] MS.

"tarem, et casus singularis magis de-
 "cuit, et clausula ipsa unius syllabæ non
 "usitata addit gratiam." Lib. VII. cap.
 5.

Ver. 681. ἴδοιο.] Al. ἴδοιτο.

Ver. 683. Θαρσύνονθ'] Vide supra ad v.
 823, et ad α'. 558.

Ver. 685. εἰδ' ἄγε] Vide supra ad v. 167.

Ver. 689. 690. πέφαται — τέτυκται.]
 Vide supra ad ver. 164. et ad α'. 57.

Ver. 692. νεκρὸν ἐπὶ] Qua ratione, νεκρὸν,
 hic ultimam producat; item δὲ, etiam ex-
 tra cæsura, ver. 699. et κακὸν, ver. 701.
 vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 693. κορυθαίολος] Vide supra ad α'.
 816.

- Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔσσεφ' ἐμάνυχας ἵππας·
 700 Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦδελε θυμὸς
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποδὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 705 Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
 Στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶδαρ δὲ προσήυδα·
 Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπρόεηκα δοῆσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἐδὲ μιν οἶω
 710 Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένοι Ἑκτορι δῖῳ·
 Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο·
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζόμεθα μῆτιν ἀρίστην,

Laodoco, qui cum prope flectebat solidos-ungulis equos:

- 700 Hunc quidem, lachrymas-fundentem pedes ferebant e praelio.
 Pelidae Achilli tristem nuntium nuntiaturum.

Neque sane tibi, Menelaë Jovis-alumne, voluit animus
 Laborantibus sociis auxiliari, unde discesserat
 Antilochus, magnum autem desiderium Pyliis factum erat;

- 705 Sed ille bis ut auxiliaretur Thrasymedem nobilem excitavit;

Ipse vero rursus ad Patroclum heroem profectus est:

Constitit autem ut ad Ajaces venit, et statim allocutus est:

"Illum quidem jam ad naves misi celeres
 "Ut-eat ad Achillem pedibus velocem; neque tamen illum puto

- 710 "Nunc venturum, vehementer licet iratum Hectori nobili:

"Nullo enim modo inermis cum-Trojanis pugnaverit:

"Nos autem etiam per-nos excogitemus consilium optimum,

701 πῶ Πηλ.] Id. 705 τοῖσι] Edd. vett. præter T. male. Ibid. Χρασυμ.]
 MS. Ibid. δῖον ἤκεν] MS. 706 αὖτ'] abest MS. 707 εἶδ' ἄρ' ἐπ'] Edd.
 vett. præter R. Ibid. θείων] MS. R. 709 οἶω] F. R. A. I.

Ver. 695. 696. Δὲν δέ] Hi duo versus
 repetuntur *Odyss.* δ. 704. *Ern.*

Ver. 696. θαλερὴ δὲ οἱ ἴσχυι φωνή.] Vir-
 gil.

— vox faucibus hæsit. *Æn.* IV. 280.

Ver. 699. ὅς οἱ] *Al.* ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 706. ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ] *Cod.*
Harleian. ἐπὶ Πάτροκλον ἥρωα.

Ibid. βεβήκει] Vide supra ad π'. 751.

Ver. 707. Στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι] Ita ex
 tribus MSS. edidit *Barnesius*, quocum fa-
 cit et *Codex Harleianus*: *Al.* Στῇ δ' ἄρ'
 ἐπ' Αἰάντεσσι *Clark.* Eadem scriptura
 est in *MS. Lips.* et in *ed. Rom.* *Ern.*

Ibid. κίων.] *Cod. Harleian.* θείων.

Ver. 714. φύγομεν.] *Al.* φύγομεν.

- Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 715 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Πάντα κατ' αἶσαν εἶπες, ἀγακλῆες ὦ Μενέλαε·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὦκα,
 Νεκρὸν ἀείσαντες φέρετ' ἐκ πόντος· αὐτὰρ ὀπίσσω
 Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δῖῳ,
 720 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμάνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Μίμνομεν ὄξυν ἄρῃα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 Ὑψι μάλα μεγάλας· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθε
 Τρωϊκὸς, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιῆς·
 725 Ἴδυσαν δὲ, κύνεσσιν ὀϊκότες, οἳτ' ἐπὶ κάρῳ
 Βλημένῳ αἰέζωσι πρὸ κέρων θηρητῆρων·

"Quo-pacto et mortuum extrahamus, et ipsi

"Trojanorum e clamore mortem et fatum effugiamus."

- 715 Huic autem respondit deinde ingens Telamonius Ajax;

"Omnia recte dixisti, admodum-inclyte o Menelaë:

"Sed tu quidem, et Meriones, subeuntes valde cito,

"Mortuum sublatum ferte e praelio: a-tergo autem

"Nos pugnabimus cum Trojanisque et Hectore nobili,

- 720 "Parem animum habentes cognomines, qui et antea

"Sustinebamus acrem Martem prope invicem manentes."

Sic dixit: Illi vero mortuum a terra ulnis-sustulerunt

Alte admodum strenue: acclamavit autem populus retro

Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:

- 725 Recta vero irruerunt, canibus similes, qui in aprum

Percussum, impetum-faciunt ante juvenes venatores:

715 ἐρύσσομεν] MS. F. A. J. 714 φύγομεν] MS. 723 ὀπισθεν] Id. T. 721
 ἴδον] F. A. J. 726 αἰέζωσι] MS.

Ver. 716. εἶπες.] *Al.* εἶπας. Quod i-
 dem.

Ver. 718. ὀπίσσω] *Al.* ὀπίσθε ut infra
 ver. 723.

Ver. 722. ἄρῃ] Ut præceperat Ajax —
 ver. 717.

Ver. 723. μάλα μεγάλας.] Qua ratione,

μάλα, hic ultimam producat; item νέκυν.
 ver. 724. et Τρωῖς, ver. 730. et σίλαι; ver.
 739. et ὄρου, ver. 744. et σθένει, ver. 751.
 vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 724. αἶροντας] *Cod. Harleian.* αἶ-
 ραντας.

- "Εως μὲν γάρ τε θέεσι, διαρράϊσαι μεμαῶτες·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιθώς,
 Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 730 Ὡς Τρῶες, εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μετασρεφθέντε κατ' αὐτὰς
 Σταίησαν, τῶν δὲ τρέπετο χρῶς, εἰς τις ἔτλη
 Ἠρόσσω αἰῆας, περὶ νεκρῷ θηριάσθαι.
 735 Ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 Ἀγριος, ἥύτε πῦρ, τὸ, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
 Ὀρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴχοι
 Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ τὸ δ' ἐπιξέμεναι ἰς ἀνέμοιο·
 740 Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
 Ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
 Οἳ δ' ὥσθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,

Aliquantisper etenim currunt, dilacerare cupidi;

Sed cum jam in illos convertitur, robore fretus,

Continuo retroceduntque, diffugiuntque trepidi alio alius:

730 Sic Trojani, aliquantisper quidem catervatim assidue sequebantur,

Ferientes ensibusque et hastis utrinque-acutis;

At ubi jam Ajaces conversi contra ipsos

Constitissent, eorum utique mutabatur color, neque quis sustinebat

Impetu in-adversum facto, de mortuo pugnare.

735 Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex praelio

Naves versus cavas: pugna vero gliscebat ipsis

Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum

Impetu-citato-latus ex-improviso incendit, pereuntque aedes

In flamma magna; eamque fremebunda agitat vis venti:

740 Sic quidem hos equorumque et virorum bellicosorum

Horrissonus tumultus insequabatur abeuntes.

Illi vero tanquam muli, validum robur induti,

728 ἀλλή] MS. 729. αἰψα τ'] Id. 733 δι' τράπειτο] MS. R. 734 θυρίασ-
 θαι] A. 2. 3. J. male. 735 οἳ γ' ἐμμεμαῶτε] Edd. vett. prater R. 736 σφιν]
 MS. male ut 741 ἐρχομένοισι..

Ver. 727. "Εως μὲν γάρ] Enunciabatur,
 ac si scriptum fuisset, Ὡς μὲν γάρ. Vide
 supra ad ver. 106.

Ibid. μεμαῶτες] Vide supra ad v. 46.

Ver. 728. et 732. Ἄλλ' ὅτε δὴ] Vide
 supra ad v. 433.

Ver. 728. ἐλίξεται] Vide supra ad ver.
 283. et ad π'. 594.

- "Ελκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
 Ἡ δοκὸν, ἥε δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δὲ τε θυμὸς
 745 Τείρεθ' ὅμῃ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῷ σπενδόντεσσιν·
 Ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχάνετην, ὥσπερ πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 Ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
 Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 750 Ἴσχεν, ἄφαρ δὲ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
 Πλάζων, εἰς τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρῶων· οἳ δ' ἄμ' ἔποντο, δῶα δ' ἐν τοῖσι μάλιχα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 755 Τῶν δ' ὥστε ψαλῶν νέφος ἔρχεται, ἥε κολοιῶν,
 Οὐλὸν κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 Κίρκον, ὃ, τε σμικρῇσι φόνον φέρεϊ ὀρνίθεσσιν·
 Ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἴκτωρι κῆροι Ἀχαιῶν,

Trahunt ex monte per asperam viam,

Vel trabem, vel lignum ingens navale; in ipsis vero et animus

745 Affligitur simul laboreque et sudore magnopere-contententibus:

Sic illi alacres cadaver ferebant: at a-tergo

Ajaces arcebant Trojanos, sicut agger arcet aquam

Sylvosus campum per totum porrectus;

Qui vel rapidorum fluminum violentos cursus

750 Reprimit, et continuo omnibus fluentem in campum dirigit

Repellens, haudquaquam enim eum vi perrumpunt fluentes:

Sic usque Ajaces aciem reprimebant retro

Trojanorum: illi tamen simul sequebantur, duoque in iis maxime,

Aeneasque Anchisiades, et illustris Hector.

755 Ut vero sicut sturnorum nubes aufugit, vel graculorum

Acutum vociferantium, cum vident ingruentem

Circum, qui parvis caedem infert avibus:

Sic utique acti vi Aeneaeque et Hectoris filii Achivorum

748 τετυχηκώς] MS. 746 ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε] Id. ut supra. 751 εἰς τί] Id.
 756 κεκλήγοντες] Id. ut v. 759. male. 757 ὅστις] Id.

Ibid. ἀλλή] Vide supra ad v. 299.

Ver. 733. τῶν δὲ τείρετο] Al. τῶν δ' Recte se habet ista syntaxis. Vide supra
 ἰσχυρῶς. ad v. 566. et ad v. 778.

Ver. 734. θηριάσθαι.] Al. θηριάσθαι.

VOL. II.

P p

Οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάερης.
 760 Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον.
 Φευγόντων Δαναῶν· πολέμῃ δ' ἔ' γίνετ' ἐρωή.

Acutum vociferantes abibant, obliviscabanturque pugna.

760 Multa vero arma pulchra ceciderunt inque circumque fossam.
 Fugientium Danaorum: pugnae autem non erat cessatio.

761 γίνετ' R.

Ibid. ἐμμιμαῶτε] Similiterque infra ver.
 746. vide supra ad v. 46.
 Ver. 738. ἐξαίφνης] *Al.* ἐξαπίνης.
 Ver. 747. ὥςπερ σφάν] *Al.* ὥςτε σφάν.
 Ver. 748. Τλήεις] Vide supra ad γ'.
 151.
 Ver. 754. Αἰνείας σ' Ἀγχισιῶδης, καὶ
 φαίδιμος Ἑκτωρ.] Vide supra ad ver. 515.
 Ver. 755. Τῶν δ' ὥςτε φάσιν κίφης ἐκεί-
 νων.] Vide supra ad σ'. 585.
 Ver. 756. et 759. κεκλήγοντες.] Vide su-
 pra ad β'. 314. et ad γ'. 31.
 Ver. 758. ἀφ'] *Uti dictum est* —.
 Ver. 760. καλὰ] Vide supra ad β'. 47.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς Σ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΑΝΙΛΛΕΥΣ τὸν Πατρόκλη θάνατον ἐπιγινῶς οἰσθεται· ἀνελθῶσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ
 τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τῇ πολέμῃ, ἕως ἂν
 αὐτῇ σπλακκισθῇ παρα τῇ Ἥφαιστ· κεινυτάσσης δὲ Ἥρας, ὅπλος προσελθὼν
 πρὸς τὴν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι·
 καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τῇ Πατρόκλη σῶμα διασῶσαντες
 οἱ Μυρμιδόνες λήσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Σ'.

Ἐπιγραφαί.

Ὅπλοποιία.

Ἄλλως.

Σίγμα, Θέτις Ἀχιλλῆϊ παρ' Ἥφαιστο φέρει ὅπλα.

Ἄλλα.

Σίγματι, τεύχεα τεύξε καυῶν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάρειδε νεῶν ὁρδοκραισάων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
5 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

SIC illi quidem pugnabant instar ignis ardentis:
Antilochus vero Achilli pedibus celer nuncius venit.
Illum autem invenit ante naves puppibus-excelsas,
Ea cogitantem animo, quæ jam perfecta erant:
5 Ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum;

8 Μῆδ' αὖ θυμῷ MS. 10 τῶν MS.

Ver. 1. Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς] Vide supra ad γ'. 675.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν] Virgil.

Agnovit longe gemitum præsaga mali mens.
Æn. X. 849.

Ver. 5. ἄρα] Proinde —.

Ver. 6. καρηκομόωντες] Vide supra ad γ'. 510.

Ver. 9. διεπέφραδε,] Vide supra ad β'. 314. et ad ζ'. 500.

Ver. 12. Ἡ μάλα δὴ] Vide supra ad ζ'. 455. et 460. Clark. Hic versus nominatim reprehenditur a Plutarcho ob otiosum

ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
Ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι εἶπε,
10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἐτι ζώντος ἐμεῖο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίης ἄλκιμος υἱός,
Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δήιον πῦρ,
Ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μὴδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι.
15 Ἔως δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυῷ Νέστορος υἱός,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφέλλε γενέσθαι.
20 Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνῷ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.

“Hei mihi, quid est, quod rursus comantes Achivi
Ad naves fugati-aguntur, turbati per campum?
“Mater, ne jam mihi perfecerint dii tristes sollicitudines animo,
“Ut olim mihi mater narravit, et mihi dixit,
10 “Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me,
“Manibus domitum Trojanorum deserturum esse lucem Solis.
“Certe omnino jam mortuus est Menæti fortis filius,
“Miserandus: certe jussuram eum repulso-hostili igne,
“Ad naves redire, neque cum Hectore magno-animo pugnare.”
15 Dum is hæc versabat in mente et in animo,
Interea ad eum prope accessit illustris Nestoris filius,
Lachrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem;
“Hei mihi, Pelei fili bellicosi, profecto perquam tristem
“Audies nuncium, qui non debuit fuisse.
20 “Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant
“Nudo: arma enim habet pugnam-expedite-ciens Hector.”

14 νῆας ἐπ' ἄψ ἵναι] MS. R. 19 ἢ μὴ] T. 21 κορυθαίολος] R. A.

particulas, mirante Martino Var. Lect. 111. 22. Fern.

Ibid. τέθνηκε] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 14. Ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν,] Al. Νῆας ἐπ' ἄψ ἵναι.

Ver. 15. Ἔως δ'] Pronunciabatur ὥστω,

vel ὥστε. Vide supra ad ε'. 106. et ad δ'. 559.

Ver. 18. ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, — Κεῖται Πάτροκλος.] “Narrare vero quis “brevius (potest,) quam qui mortem nunciat Patrocli?” Quintilian. Lib. X. cap. 1.

- "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἔλῳν κόνιν αἰδαλόεσσαν,
 Χεῖατο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥσχυνε πρόσωπον.
 25 Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
 Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωσὶ τανυσθεῖς
 Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων.
 Διωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς λήϊσσαιτο, Πάτροκλός τε,
 Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ δύραζε
 30 Ἐδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήγοντο, λυθεὶν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάσθη.
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ.
 Δεΐδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
 35 Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκασε δὲ πότνια μήτηρ,

- Sic dixit: Illum vero doloris nubes obtexit nigra:
 Ambabus autem manibus sublatis cineres,
 Fudit super caput, venustamque deturpabat faciem:
 25 Divinae porro tunicae niger undique-adhaesit cinis.
 Ipse vero in pulveribus ingens ingenti-spacio porrectus
 Jacebat, suisque manibus comam deturpabat scindens.
 Ancillae autem, quas Achilles in-praeda-ceperat, Patroclusque.
 Animo tristate altum ejulabant, et foras
 30 Procurrebant circa Achillem bellicosum; manibus vero omnes
 Pectora plangebant, resolutaque sunt membra cujusque.
 Antilochus autem ex altera-parte lugebat, lachrymas fundens,
 Manus tenens Achillis: Ille autem suspirabat generoso corde:
 Timebat enim, ne jugulum discinderet ferro.
 35 Horrendum vero ejulabat: audivit autem veneranda mater,

24 χάρειν] Edd. præter R. 25 μέλαινα] MS. 28 λήϊσσαιτο] MS.

Ver. 22. "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα." Οὐκ ἤρεσκεν ἂν μοι — ὁ ἱερώνυμος ἐν οἷς ἔφησι γινόμενης, ἀλλὰ γεννημένης καὶ ὅσης αἰσθησὶν ὁργῆς εἶναι διασὸ τάχος. Οὐδὲν γὰρ ἔσται τῶν παθῶν συλλεγόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὐξήσιν· ὡς δὴ καὶ "Ομηρος ἑμπεύριος διδάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθύς ἐξείφνης ποῖαν τὸν Ἀχιλλῆα, τῷ λόγῳ προσπεισόντος, [ἐν οἷς λέγει, "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα."]. Συμμενοῖεν δὲ βραδείως τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ λόγων πολ-

λῶν ἐκκαυόμενον. Plutarch. de Ira colubenda.

Ver. 23. 24. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἔλῳν κόνιν αἰδαλόεσσαν, Χεῖατο καὶ κεφαλῆς.] Virgil.

Canitiem immundo deformat pulvere, et ambas
 Ad caelum tendit palmas. — En. X. 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωσὶ τανυσθεῖς Κεῖτο.] Vide supra ad τ. 776.

- Ἡμένη ἐν βένδεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι,
 Κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο
 Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένδος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
 Ἐνθ' ἄρ' ἦν Γλαυκὴ τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
 40 Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη δ', Ἀλή τε βοῶπις,
 Κυμοδόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
 Καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαίρα, καὶ Ἀμφιδόη, καὶ Ἀγαυή.
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρεσσά τε, Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
 45 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
 Νημερτής τε, καὶ Ἀψευδής, καὶ Καλλιάνασσα.
 Ἐνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα, καὶ Ὠρεΐθυια, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια.
 Ἀλλαι δ', αἱ κατὰ βένδος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν.

- Sedens in fundo maris, apud patrem senem,
 Tum protinus ululavit: Deae autem circa ipsam congregabantur
 Omnes. quotquot in fundo maris Nereides erant:
 Illic quidem erat Glaucēque, Thaliaque, Cymodoceque,
 40 Nesaea, Spioque, Thoaque, Haliaque bubulis-oculis-decora.
 Cymothoeque, et Actaea, et Limnoea,
 Et Melita, et Iara, et Amphithoe, et Agave,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Dexameneque, et Amphinome, et Callianira,
 45 Doris, et Panope, et inclyta Galatea.
 Nemertesque, et Apseudes, et Callianassa:
 Illic erat et Clymene, Ianiraque, et Ianassa,
 Maera, et Orithyia, et comas-pulchra Amatheia;
 Aliaque, quae in fundo maris Nereides erant.

36 βένδεσιν] Id. 39 ἐνθ' ἄρα ἦν Γλαυκεία, Θαλ.] Id. 47 Ἐνθα δ' ἦν] MS.
 48 Ἀμάθεια] Id. 49 ἄλλαι] Id.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο.] Similiterque infra ver. 51. vide supra ad ὁ. 597.

Ver. 32. ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.] Virgil.

Multa gemens, largoque humectat flumine vul-tum.
 Aen. I. 469.

Ver. 35. ἄκασε δὲ πότνια μήτηρ, Ἡμένη ἐν βένδεσσιν ἁλὸς.] Virgil.

At mater sonitum thalamo sub fluminis alti sensit. — Georg. IV. 555.

Ver. 37. Κῶκυσέν.] Producit haec vox

mediam, quippe ex κοκύω deducta; eadem analogia ac μηνίω, ex μηνίω. Vide supra ad l. 426. et infra ad τ. 284.

Ver. 39. sqq.] Parcior in enumerandis Nymphis Virgilius, sed ut hinc profecisse appareat, l. c. Nesaea, Spioque, Thaliaque, Cymodoceque etc. Ern.

Ver. 40. βοῶπις.] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 43—45. Δωτώ τε, — καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια.] Virgil.

———— qualis Nereia Doto

- 50 Τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδεται ἀκέσσαι, ὅς' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
"Ὀῖμοι ἐγὼ δειλὴ, ὧμοι δυσαρτιστόκεια,
55 "Ἡ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
"Ἐξοχὸν ἡρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος,
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γενῶ ἀλώης,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν "Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχισόμενον· τὸν δ' ἐχ' ὑποδέξομαι αὖτις
60 Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἴσω.
"Ὀφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
"Ἀχνοται, εἰδὲ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰῆσα.
"Ἀλλ' εἰμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακέσω,

- 50 Istis vero splendidus implebatur specus: hæ autem simul omnes
Pectora plangebant; Thetis vero exorsa est luctum;
" Audite, sorores Nereïdes, ut bene omnes
" Sciatis audientes, quanti meo insint dolores animo.
" Hei mihi miserae, hei mihi infelicitèr-fortissimum-enixa;
55 " Quæ postquam pepereram filium eximiumque fortemque,
" Præstantissimum heroiûm, isque succreverat plantæ similis;
" Hunc quidem ego educatum, tanquam plantam in fecundo-loco agri,
" Navibus misi recurvis ad Ilium,
" Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura sum rursus
60 " Domum reversum, intra ædes Pelæias.
" Sed et quamdiu mihi vivit et videt lumen solis,
" Tristatur. neque quid ei possum auxiliari profecta.
" Sed proficiscar, ut visamque dilectum filium, et audiam,

50 ἀργύφειον] MS. 52 κασίγνητοι] Id. 55 εἰσο] Id. 62 οἴκατι] A.
J. T. 63 ἴδοιμι] MS. ἴδωμαι] Edd. vett. præter T.

Et Galatæa secant spumantem pectore pontum.
Æn. IX. 102.

Ver. 46. Νηρηϊδῆς] Cod. Harleian. Νη-
μειδῆς.

Ver. 47. "Ἐνθα δ' ἦν] Cod. Italic. unus,
"Ἐνθαδ' ἦν.

Ver. 48. "Ἀμάθεια] Al. "Ἀμάθεια.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνηται] Virgil.

Clamat: Io matres, audite ubi quæque, Latinæ.
Æn. VII. 400.

Ver. 54. "Ὀῖμοι ἐγὼ δειλὴ.] Vituperā
hunc locum Plato; — δεισιμαθῆς ["Οὐκ ἐ-
μήτοι θεὸς γε παῖδ' ὀδυρομένης καὶ λυγόντας;
" "Ὀῖμοι ἐγὼ δειλὴ, ὧμοι δυσαρτιστόκεια."
De Repub. lib. III.

Ibid. δυσαρτιστόκεια.] "Ἐπὶ κακῶ τέκνῳ
τὸν ἄριστον, ἄριστον καὶ δύστηνον. Schol. in-
edita in Codice Harleiano.

Ver. 55. ἄρ'] Ut nostis —.

Ver. 57. φυτὸν ὥς] Vide supra ad α
51.

- "Ο, ττι μιν ἴκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
65 "Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
"Ρήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβαλον ἴκοντο,
"Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερὰ, ἔνθα θαμνειαὶ
Μυρμιδόνων εἵρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
70 Τῶ δὲ βαρυσενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
"Ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο·
Καί ρ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτεροέοντα προσηύδα·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
"Ἐξαύδα, μὴ κεύθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσαι
75 "Ἐκ Διὸς, ὥς ἄρα δὴ πρίν γ' εὐχεο, χεῖρας ἀνασχών,
Πάντας ἐπὶ πρυμνήσιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
Σεῦ ἐπιδευομένους, πατρίειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

- " Quinam ipsum invaserit luctus, seorsum a pugna manentem."
65 Sic locuta reliquit specum: illæ vero cum ipsa
Lachrymabundæ ibant; circum ipsas autem unda maris
Scindebatur: Hæ autem ubi jam ad Trojam glebosam venerant,
Littus conscenderunt ordine, ubi frequentes
Myrmidonum subductæ-erant naves velocem circum Achillem.
70 Huic autem graviter-suspiranti astitit veneranda mater,
Acuto autem edito-ululatu caput prehendit filii sui:
Et lugens, verbis alatis allocuta est;
" Fili, quid fles? quisnam tuam mentem invasit dolor?
" Eloquere, ne cela: Illa quidem jam tibi perfecta sunt
75 " A Jove, ut jam antea precatus-es, manibus sublati,
" Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,
" Tui indigentes, patique indignas res."

64 ἄπο] MS. F. R. A. 1. 66 σφί] MS. 68 ἐπισχαιρῶ] Id. 76 ἀλήμεναι]
Id. 77 ἐπιδευόμενος] MS.

Ver. 61. ζώει] ζήει. Codd. Italic. et
Harleian.

Ver. 62. 67. "Ἀχνοται, — "Ρήγνυτο."] Vide
supra ad γ'. 260.

Ver. 65. ὄφρα ἴδω τι] ὄφρα ἴδοιμι. Codi-
ces fere universi. Clark. Etiam Lips.

Ver. 66. περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
"Ρήγνυτο."] Virgil.

at illum

Curvata in montis faciem circumstetit unda.
Georg. IV. 360.

Vol. II.

Ver. 69. "Ἀχιλλῆα.] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 71. κωκύσασα] Vide supra ad ver.

57. Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρέ-
νας ἴκετο πένθος;] Virgil.

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras?
Æn. II. 594.

Ver. 74. τετέλεσται] Vide supra ad γ'.
756. et ad α'. 57.

Ver. 75. ὥς ἄρα] Codex unus Italicus
legit ὥ ἄρα.

Q q

- Τὴν δὲ βαρυσηνάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Μητρὲς ἐμῇ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
 80 Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἡδός, ἐπεὶ φίλος ἄλλεδ' ἐταῖρος,
 Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταῖρων,
 Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 Διώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Καλὰ· τὰ μὲν Πηλεΐῃ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
 85 Ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτῶ ἀνέρος ἔμβαλον ἐυνῆ.
 Ὡς ὄφελος σὺ μὲν αὖτις μετ' ἀθανάτης ἀλγίσσι
 Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη.
 Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν ἐχ' ὑποδέξαι αὖτις
 90 Οἴκαδ' ἐνοστήσαντ'· ἐπεὶ ἐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε

Illam autem graviter-suspirans allocutus est pedibus velox Achilles.

"Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit:

80 "Sed quæ mihi ex his voluptas, cum carus periit socius,

"Patroclus? Quem ego supra omnes honorabam socios.

"Æque ac meum caput, hunc perdidit: arma vero Hector,

"Postquam-trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia visu,

"Pulchra; quæ quidem Peleo dñi dederunt, splendida dona,

85 "Die illo, quando te mortalis viri collocarunt in cubili.

"Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas

"Habitasses. Peleusque mortalem duxisset uxorem.

"Nunc vero mortali nupsisti, ut et tibi luctus in animo immensus esset.

"De filio interfecto; quem non recipies rursus

90 "Domum reversum: Neque enim me animus jubet

80 ἡδός] Id. 81 τῶν] Id. 83 διώσας] Id. διώσας] F. A. J. 95 Μεν-
τιάδω] R.

Ver. 78. Τὴν δὲ βαρυσηνάχων προσέφη] — querenti talibus ille

Suspirans, imoque trahens a pectore vocem.
Æn. I. 374.

Ver. 79. τὰ μὲν ἄρ] Illa quidem, ut dix-
isti —. ver. 74.

Ver. 81. τῶν] Vide supra ad v. 103.
et ad v. 24.

Ver. 84. Καλὰ:] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 86. ἀθανάτης] Vide supra ad α'.
598.

Ver. 89. ἀποφθιμένοιο:] De syllaba φθι
correpta, vide supra ad β'. 43. et ad α'.
509. et 514.

Ibid. ἀποφθιμένοιο· τὸν ἐχ'] MS. unus
Italicus legit ἀποφθιμένοιο· τὸν δ' ἐχ'. Unde
fortasse legendum, ex conjectura Thu.
Bentleii, ἀποφθιμένοιο· τὸν δ' ἐχ'. Clark.
Male. Particula δὲ hic locum non habet,
nam in his verbis est modo ἐξεργασία præ-
cedentis verbi ἀποφθιμένοιο. Ern.

Ver. 90. νοστήσαντ'· ἐπεὶ] Codex unus
Italicus, νοστήσαντα· ἐπεὶ —.

Ibid. ἐπεὶ ἐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε Ζῶειν:]
Virgil.

Nunc vivo, neque adhuc homines lucemque re-
linquo.

Sed linquam. —. Æn. X. 855.

- Ζῶειν, ἐδ' ἀνδρεσσι μετέμμεναι, αἶκε μὴ Ἔκτωρ
 Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δερὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδω ἀποτίσσει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέεσσα·
 95 Ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἱ ἀγορεύεις·
 Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Ἔκτορα πότμος ἐτοῖμος.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ ἐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταῖρῳ [λεὺς·
 Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόδι πάτρης
 100 Ἐφθίτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐ νόμαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος, ἐδ' ἐτάροισι
 Τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ πολέες δάμεν Ἔκτορι δίῳ·

"Vivere, neque hominibus interesse, nisi Hector

"Primus mea hasta percussus animam perdiderit,

"Patroclumque ob-interfectum-pœnas Menœtiadem dederit."

Illum vero vicissim affata est Thetis lachrymas-fundens;

95 "Cito-moriturus certe mihi, fili, es, cum ita dicis:

"Illico enim tibi deinde post Hectorem fatum imminet."

Illam vero graviter ingemiscens allocutus est pedibus velox Achilles;

"Illico moriar, cum in fatis non erat me socio

"Dum-interficeretur auxiliari: Ille quidem valde procul a patria

100 "Interiit; me vero desideravit, malum qui propulsarem.

"Nunc autem, quoniam non revertar utique caram in patriam terram,

"Neque ullam Patroclo attuli salutem, neque sociis

"Ceteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectore nobili:

99 πάτρει] MS. sæpe in parte Cod. recentiori occurrit hæc permutatio,
ut ante 85. ἐνι, quod aliquoties notasse satis sit. 100 νῦν ἐπεὶ] Edd.
vett. præter R. 105 οἱ δὲ] A. 2. 3. J.

— vitam moror invisam, Pallante perempto.
Æn. XI. 175.

Ibid. ἄνωγε] Al. ἀνώγει.

Ver. 95. Μενoitιάδω ἀποτίσσει.] Pronun-
ciabatur Μενoitιάδω. Vide supra ad α'. 1.

Ibid. ἀποτίσσει.] Vide supra ad ι'. 508.
item infra ad χ'. 19.

Ver. 97. Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη
πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς:] Æschines, Orat. in
Timarchum, versum hunc hoc modo ci-
tat:

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρεχτος ὄϊος Ἀχιλλεύς.

Ver. 100. ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα

γενέσθαι.] Vide supra ad ζ'. 485. Οὐκ ἐστὶ
τὸ ἔδῃσεν, ἀπὸ τῆς δευτέρας· ἐδ' ἀρῆς, πόλεμος
νῦν, ἢ θείος· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδῃσεν, κατὰ συγκο-
πὴν τῆς ἐδέσσει· περισπασίον δὲ τὸ ἀρῆς, ἢ
ἢ βλάβης — Ἐμὲ γὰρ ἐδέσσει, καὶ χρεῖαν
ἔσχει, τῆς βλάβης βοηθὸν ἔχειν. Perphlyr.
Quæst. Homeric. 18.

Ibid. ἀρῆς ἀλκτῆρα] Vide supra ad ζ'.
485. Aristarchus, auctore Eustathio ad h.
l. volebat legi Ἀρεῶ. Bene. Ἀρεῶς vel Ἀρεὺς
legendum ut l. c. conf. infra v. 213. adde
Dorvill. Vann. Crit. p. 389. Ern.

Ver. 101. Νῦν δ' ἐπεὶ etc.] Consequens
statuendum est in v. 107. Nunc quoniam

- Ἄλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρέρης,
 105 Τοῖος ἔων, οἷος ἔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμεινόνες εἰσι καὶ ἄλλοι.
 Ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν, ἐκ τ' ἀνδράπων ἀπόλοιτο,
 Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.
 Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 110 Ἀνδρῶν ἐν σήδεσσι ἀέξεται, ἥ τε καπνός.
 Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυμὸν ἐνὶ σήδεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.

“ Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,

105 “ Talis cum sim qualis nullus Achivorum ære-loricatorum

“ In pugna; concione autem meliores sunt et alii:

“ Utinam Contentio a Diis, et ab hominibus pereat;

“ Et Ira, quæ impellit etiam admodum-prudentem sævire:

“ Quæque multo dulcior melle stillante

110 “ Hominum in pectoribus augescit, tanquam fumus:

“ Adeo me nunc irasci-fecit rex virorum Agamemnon.

“ Sed hæc quidem ante-acta-esse sinamus, dolentes licet,

“ Animo in pectoribus nostro domito necessitate.

105 οἷος] abest MS. 107 ἀπόλοιτο] MS. 109 ἔτις] T.

— Optem, ut. Sed durum mihi videtur, præsertim, cum id consequens non conveniat versui 101. An scripsit: Νῦν δ' ἔτι. Ern.

Ver. 104. ἐτώσιον ἄχθος ἀρέρης.] Ita Odys. v. 579. Ἄλλ' αὐτως ἄχθος ἀρέρης.

Ibid. ἀρέρης.] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 105. Τοῖος ἔων, οἷος ἔτις] Ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν, ἀνιμίστηται τὸ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἔθος γὰρ τοῖς παλαιῶς ἑαυτὸς ἐγκωμιάζειν διὰ δὲ τῷ ἐγκωμίῃ, ἑαυτὸς κατηγορεῖ, ὅτι γὰρ τοῖς θαλασσίωσι ἢ ἡμῶν τοῖσδε ἄν. Schol. inedita in Codice Harleiano.

Ver. 106. ἀγορῇ δέ τ' ἀμεινόνες εἰσι καὶ ἄλλοι.] Εὐ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς, ὑπερ-πῶν, “ Τοῖος ἔων, οἷος ἔτις Ἀχαιῶν χαλκοχι-“ τῶνων,” ἐπνευγνεν, “ Ἐν πολέμῳ ἀγορῇ δέ“ τ' ἀμεινόνες εἰσι καὶ ἄλλοι.” Plutarch. de animi tranquillitate.

Ver. 107. Ὡς ἔρις] Virgil.

— en quo discordia cives
 Perdixit miseros!

Eclog. I. 72.

Ἡσυχίατος — ἀντικρὺς πόλεμον ἀνιμίστηται τῷ τῆρα καὶ βασιλεῖα καὶ κύριον πάντων· καὶ τὸν μὲν Ὀμηρον, εὐχόμενον ἐκ τε θεῶν ἔριν, ἐκ τ' ἀνδράπων ἀπόλειτο, λαοθάλασιν φησὶ τῇ πᾶσι-
 ταν γενέσει καταλείβοντο ἐκ μάχης καὶ ἀντιστα-
 θείας τὴν γένεσιν ἐχόντων. Plutarch. de Iside et Osiride. Clark. Adde Aristot. Eudem. VII. 1.

Ver. 108. ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.] Οὐκ ἔστιν αὐτὰς [δρῶν καὶ φέρον καὶ πᾶν, etc.] ἡδονὴν μετὰ εὐχόμενον ἀν-
 χάνων, ἢ δεινὰ ὑπερμανήσκοντα, τὸ — ὡς —
 “ ἐφέηκε,” τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ἀργαῖς, τὸ
 “ — πολύφρονά περ χαλεπῆναι,” ὡς τε πᾶν
 “ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο.” Plutarch. in Philebo.

Ibid. πολύφρονά περ] Al. πολύφρονά τε.

Ver. 109. Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος κα-
 ταλειβομένοιο] Καὶ τὸ δρῶν εἶναι, ἡδὺ ὡς περ
 καὶ Ὀμηρος ἐποίησε περὶ τῷ θυμῷ, “ Ὅς τε πο-
 “ λὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο.” A-
 ristoteles, Rhetoric. lib. I. cap. 11. Καὶ
 πάσῃ δρῶν ἐπιστάει τινα ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς

- Νῦν δ' εἰμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχέω
 115 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ
 Ζεὺς ἐδέλῃ τελέσαι, ἢ δ' ἀδάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 Ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 Ἀλλὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἡρης.
 120 Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
 Κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 Καὶ τινα Τρῳαῖαν καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 Ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων

“ Nunc vero ibo, ut cari capitis perditorem inveniam

115 “ Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demum

“ Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.

“ Neque enim ne vis quidem Herculis effugit mortem,

“ Qui tamen carissimus erat Jovi Saturnio regi:

“ Sed eum fatum domuit et gravis ira Junonis.

120 “ Ita et ego, si jam mihi simile fatum est,

“ Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam,

“ Et aliquam Troadum et Dardanidum profundos-sinus-habentium,

“ Ambabus manibus genis a teneris

116 τελέσαι] MS. 117 οὐδὲ] abest MS.

καὶ τῶν τιμωρῆσθαι. Οὐδεὶς δὲ τῶν φαι-
 ναιῶν ἀδυνάτων ἐφίσταται αὐτῷ. Ὁ δ' ὀργι-
 ζόμενος ἐφίσταται αὐτῷ δυνατῶν. Διὸ καλῶς
 ἔρεται περὶ θυμῷ, “ Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέ-
 “ λιτος καταλειβομένοιο, Ἀνδρῶν ἐν σήδεσσι
 “ ἀέξεται,” ἀκολουθεῖ γὰρ καὶ ἡδονὴ τις διὰ τῆς
 τῆρα, καὶ διότι διατρέχουσιν ἐν τῷ τιμωρῆσθαι
 τῇ θανάτῳ. Id. Rhetoric. lib. II. cap. 2.

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν σήδεσσι] Galen. de Hippocr. Dog. lib. III. cap. 2. legit, Ἀν-
 δρῶν ἐν σήδεσσι, etc.

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν] Ἡσίμα-
 ρος ἑαυτὸν ἀπολογεῖται. Schol. in Cod. Harleian.

Ver. 112. προτετύχθαι] δακνῶντα προγε-
 γνῆναι. Schol. Ibid. Æschylus:

— ἀλλὰ τοῦτα μὲν

Μεθύμεν. — Prometh. Vincit. ver. 261.

Ubi Scholiastes hunc versum Homeri ci-
 tat.

Ibid. ἐάσομεν.] Vide supra ad δ'. 42.

Ibid. ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 115. ὅππότε κεν δῇ] De explemen-

torum istorum, κεν δὲ, expectationem lon-
 gam aptissime depingentium, venustate,
 vide supra ad ζ'. 504.

Ver. 116. ἀδάνατοι] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος
 φύγε κῆρα, Ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ] Vide
 infra ad φ'. 107. Virgil.

— quin occidit una

Sarpedon mea progenies. — Æn. X. 470.

Occidit et Pelopis genitor conviva Deorum.

Horatius, Carm. lib. I. Od. xxxviii. ver. 7.

Ibid. βίῃ Ἡρακλῆος] Vide supra ad γ'.
 758.

Ver. 118. Κρονίῳ] De hujus vocis pro-
 sodia, vide supra ad α'. 597.

Ver. 119. μοῖρα δάμασσε] μοῖρ' ἐδάμασσε.
 Cod. Oxon. a Barnesio, item Codd. Har-
 leian. et Italic. a Thw. Bentleio collati.

Ibid. ἀργαλέος χόλος] Difficili bile tu-
 met jecur. Horat. Carm. lib. I. Od. xiii.
 ver. 4.

Ver. 120. τέτυκται.] Vide supra ad α'.
 57.

- Δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν σοναχῆσαι ἐφείην·
 125 Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δῆρ' ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
 Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέεσά περ' ἐδέ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Ναὶ δὴ τῷτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· εἰ κακὸν ἐστὶ,
 Τειρόμενοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 130 Ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ἁμοῖσιν ἀγάλλεται· ἐδὲ ἐφημὶ
 Δῆρ' ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρης,
 135 Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι.
 Ἡῶδ' ἐν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι,
 Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο ἄνακτος.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεθ' υἱὸς εἰοῖ·

"Lachrymas abstergentem, crebro suspirare cogam:

- 125 "Sentiant autem, quod jamdiu ego a pugna cessavi.
 "Neque me prohibe a praelio, diligens licet; neque enim mihi persuadebis.
 Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea;
 "Sane jam hoc, fili, verum; non malum est,
 "Laborantibus sociis arcere gravem perniciem:
 130 "Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,
 "Ærea, coruscantia: illa quidem pugnam-expediticiens Hector
 "Ipse ferens humeris exultat: neque tamen ipsum puto
 "Diu exultaturum esse; cædes enim prope eum.
 "Sed tu quidem neutiquam ingredere pugnam Martis,
 135 "Antequam me huc profectam oculis videris.
 "Mane enim revertar, simul ac sol ortus erit,
 "Arma pulchra ferens a Vulcano rege."
 Sic fata, retro se vertit a filio suo:

124 σιναχ.] Edd. vett. præter R. 128 ταῦτά γε] MS. edd. vett. Eust.
 131 κορυθαίολος] Edd. vett. præter T. 135 ἀπαγλ.] MS.

Ver. 125. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ] Codd. I-
 talic. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ' ὁμορξαμένην.] Codd.
 Italic. et Harleian. Δάκρυ' ὁμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν] Codd. Italic. Γνοῖεν.

Ibid. πέπαυμαι.] Cod. Harleian. πε-
 παύμαι. Quomodo et in uno MS. scrip-
 tum reperit Barnesius.

Ver. 126. φιλέεσά] Vide supra ad α.
 558. ad κ. 280. et infra ad δ. 504.

Ver. 128. τῷτό γε.] Codices fere uni-
 versi ταῦτά γε.

Ibid. εἰ κακὸν ἐστὶ.] Vide supra ad α.
 544. et δ. 11.

Ver. 131. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β. 816.

- Καὶ στρεφθεῖς, ἀλήσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
 140 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 Καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 Εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἷ' ἐβέλῃσιν
 Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
 145 Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτὴν ἔδυσαν.
 Ἡ δ' αὖτ' Ὀλύμπῳ δὲ θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Ἦέν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
 Τὴν μὲν ἄρ' Ὀλύμπῳ πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιο
 150 Φεύγοντες, νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
 Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, δεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 Αὐτὶς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι.

Et conversa, inter marinas sorores dixit;

- 140 "Vos quidem nunc subite maris latum sinum.
 "Visuraeque senem marinum et aedes patris,
 "Et ei omnia dicite: ego vero ad excelsum Olympum
 "Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, si velit
 "Filio meo dare incluta arma collucentia."
 145 Sic dixit: Illæ autem undam maris statim subierunt.
 Ad Olympum vero dea Thetis pedes-argentea
 Abiit, ut dilecto filio incluta arma afferret.
 Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
 Immenso cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ
 150 Fugientes, ad navesque et Hellespontum venerant.
 Nec tamen Patroclum bene-ocreata Achivi
 Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
 Rursus enim jam illum assecuti fuerant peditesque et currus,
 156 ἥδη] Id. non male, nam ultima a cæsura producit. 144 τεύχεα
 κλυτὰ] F. A. 1. 147 ἐνείκοι] MS. 152 ἄνακτα pro νέκυν] MS.

Ver. 154. καταδύσει] Vide supra ad ε'.
 109.

Ver. 158. πάλιν τρέπεθ'] Avertit se.
 Vide supra ad κ'. 594. et ad γ'. 141.

Ver. 144. τεύχεα παμφανόωντα.] Vir-
 gil.

fulgentiaque arma
 Æn. VI. 490. XI. 6.

Ver. 147. ἐνείκοι.] Al. ἐνείκει. Al. ἐνεί-
 κη.

Ver. 148. ἄρ'] Ut jam dictum est; ver.
 146.

Ver. 149. ἀνδροφόνιο] Vide supra ad
 π'. 77.

- Ἐκτωρ τε Πριάμοιο παῖς, φλογὶ εἵκελος ἀλκῇ.
 155 Τρεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 Τρεῖς δὲ δὺ Αἴαντες, θῆριν ἐπιειμένοι ἀλκῇ,
 Νεκρῷ ἀπεσυφέλιζαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκί πεποιθῶς,
 Ἄλλοτ' ἐπαΐζασκε κατὰ μόδον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 160 Στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ἔχάζετο πάμπαν.
 Ὡς δ' ἀπὸ σώματος ἔτι λέοντ' αἰΐδωνα δύνανται
 Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίσσθαι·
 Ὡς ῥα τὸν ἐκ ἐδύναντο δὺν Αἴαντε κορυσαῖ
 Ἐκτορα Πριάμειδην ἀπὸ νεκρῷ δειδίζασθαι.
 165 Καὶ νῦν κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὤκεια Ἴρις
 Ἀγγελος ἦλθε δέεσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,

Hectorque, Priami filius, flammæ similis vi:

- 155 Ter quidem illum retro pedibusprehendit illustris Hector,
 Abstrahere cupiens, magnaue-voce Trojanos inclamabat:
 Ter autem duo Ajaces, impetuosam induti fortitudinem,
 A mortuo vi-repulerunt: illi vero constanter robore fretus.
 Interdum impetum-faciebat per tumultum, interdum vero
 160 Consistebat alta-voce clamitans; retro autem non cedebat omnino.
 Ut vero a corpore haudquaquam leonem fervidum possunt
 Pastores in agro-pernoctantes valde esurientem summovere:
 Sic utique non poterant duo Ajaces armis acres
 Hectorem Priamidem a mortuo abstertere.
 165 Et jam prorsus abstraxissetque, et immensam retulisset gloriam.
 Nisi Pelide pedibus-ventosa velox Iris
 Nuncia venisset currens ab Olympo ut-prodieret-in-pugnam.

155 μετόπισθεν] Id. 157 Αἴαντι] Id. placet, ut supra. 160 μέγ] Id. 165 κορυσαῖ] Id. 165 εἵρυσέν] Id. 170 Ὀρεῖ] MS.

Ver. 154. εἵκελος] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. Recte, ut opinor; vide supra ad ε'. 88. et ad ν'. 55. *Al.* ἔκελος.

Ver. 157. Τρεῖς δὲ δὺ Αἴαντες.] Cod. Harleian. Τρεῖς δὲ δὺ Αἴαντες. Clark. MS. Lips. Αἴαντες quod fortasse optimum. *σ* ad-hæsit ab librorum correctione, syllabam sine eo brevem putantium. *Ern.*

Ibid. θῆριν ἐπιειμένοι] Qua ratione θῆριν, hic ultimam producat; item κατὰ, ver. 159. et νίκυς, ver. 180. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 158. ἀλκῇ] Vide supra ad ε'. 299.

Ver. 160. Στάσκει μέγα ἰάχων] Vide supra ad δ'. 456.

Ver. 161. ἀπὸ σώματος] Verte a cadavere, aut corpore cæso, interfectæ bestie: vel saltem sic intellige. *Ern.*

Ver. 162. δίσσθαι] δίσσθαι, δίσσθαι, ἀπὸ τῷ δίσσθαι — ὅσπερ τὸ τίσσθαι ἀπὸ τῷ τίσσθαι. Schol. in Cod. Harleiano.

Ver. 164. Πριάμειδην] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 166. Πηλείωνι ποδῆνεμος ὤκεια Ἴρις

- Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 Ἀρχῇ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 170 Ὅρσεο, Πηλείδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν.
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, ἔεινεκα φύλοπις αἰνῇ
 Ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 175 Τρώες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Ἐλκόμεναι μέμονεν κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
 Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 Ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἐτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω.
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 180 Σοὶ λάβῃ, αἶκεν τι νέκυς ἡσχυρμένος ἔλθῃ.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς·

Clam Jove, aliisque diis; miserat enim eam Juno:
 Prope autem stans verbis alatis allocuta est;

- 170 "Surge, Pelide, omnium terribilissime virorum:
 "Patroclo auxiliare, cujus gratia certamen grave
 "Stat ante naves: Illi vero se-invicem perdunt.
 "Hi quidem, pugnantes cadavere pro mortuo.
 "Ut autem trahant ad Ilium ventosam
 175 "Trojani recta-irruunt: maxime vero illustris Hector.
 "Abstrahere cupit; caput autem ipsum animus jubet
 "Infigere palo, abscissum tenera a cervice.
 "Sed surge, nec amplius jaceto; pudorque tuum animum tangit
 "Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:
 180 "Tibi contumelia, si quid cadaver indigne-acceptum venerit."
 Huic autem respondit deinde pedibus-celer nobilis Achilles;

172 ὀλέκουσι] F. male. 174 ἐρύσσασθαι] MS. R. Ibid. ποτὶ] MS. 176 α. νωγῇ] Id. 178 σι] corr. ex τε in MS. 179 κυσὶ] MS. 180 ἡσχυρμένος] MS. Ibid. ἔλθῃ] R. 181 τὴν δ'] A. 2. 3. J.

Ἀγγελος ἦλθε δέεσ' ἀπ' Ὀλύμπου — πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη] Virgilius:

Item de caelo misit Saturnia Juno

Illicum ad classem

Illicum celerans

Auxilium visa cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 606. 609.

Ver. 172. Ἔστηκε] Vide supra ad δ'. 434.

Ver. 173. ἀμυνόμενοι] Cod. Vatican. a

Th. Beattie collatus, ἀμυνόμενοι. Clark.

Sed varietas constructionis Homeri con-

suetudini aptior. *Ern.*

Vol. II.

Ibid. νέκυος πέρι τεθνηῶτος.] Vide supra ad π'. 526.

Ibid. τεθνηῶτος.] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 174. ἐρύσσασθαι] Ita ex uno MS.

edidit Barnesius. *Fulg.* ἐρύσσασθαι. Mi-

nus recte: secundam enim corripit. Vide

supra ad π'. 781. Clark. Immo ἐρύσσασ-

θαι habent edd. vet. præter Rom. *Ern.*

Ver. 176. κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει]

Cod. Harleian. κεφαλὴν δέ γι θυμὸς ἀνώγει]

Clark. Vid. Var. Lect.

- Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴνεμος ὤκεια Ἴρις·
 "Ἦρῃ με πρόεικε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 185 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, ἐδὲ τις ἄλλος
 Ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφιέρονται.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχρσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
 Μήτηρ δ' ἔ' με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 190 Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι.
 Στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 "Ἄλλε δ' ἔ' θην οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο·

"Iri dea, quisnam te deorum mihi nunciam misit?"

Illum vero vicissim allocuta est pedibus-ventosa velox Iris,

"Juno me misit, Jovis gloriosa conjux:

185 "Neque scit Saturnius in-alto-sedens, neque quis alius

"Immortalium, qui Olympum valde-nivosum habitant."

Hanc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles;

"Et quomodo ire possim ad pugnam? Habent enim arma isti

"Mater autem me cara prius vetuit armari,

190 "Quam ipsam reversam oculis viderem:

"Pollicita enim est a Vulcano allaturam se arma pulchra.

"Alterius autem non ullius scio, cujus incluta arma induere possim.

"Nisi Ajacis utique scutum Telamonii:

182 τίς δ' ἄρ' σε] Edd. vett. præter T. Ibid. ἀγγελοῖς] T. 186 ὀφθαλμοῖς] F. R. A. 1. 191 σέβω] R. T. male. 192 ἔτρε] MS. R. 195 ἔχρσι] F.

Ver. 178. μηδ' ἔτι] Cod. Harleian. μη-
 κίτι.

Ver. 180. ἡσχυμένους] Codd. a Tho.
 Bentleio collati, ἡσχυμένους. Clark. Sic et
 Lips.

Ibid. ἔλθω.] Al. ἔλθω.

Ver. 181—187. ποδάρκης δῖος Ἀχιλ-
 λεύς — πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide su-
 pra ad α'. 58.

Ver. 182. Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ
 ἄγγελον ἦκε:] Al. τίς τ' ἄρ' σε θεῶν. Virg.

Iri, decus coeli, quis te mihi nubibus actam
 Detulit in terras? — .En. IX. 18.

Ibid. τίς γάρ σε] Vide supra ad α'. 201.

Ver. 184. "Ἦρῃ με πρόεικε,] Virgil.

Hæc adeo tibi —

Ipsa palam fari omnipotens Saturnia jussit.

.En. VII. 427

Ver. 185. ὑψίζυγος.] Euripid.

Καθίστ' ἀρχὴς. — .En. VII. 427

Clark. Vid. ad locum Euripid. Cel. Val-
 kenarium. Ern.

Ver. 186. Ἀθανάτων.] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'.] Et quomodo ire
 tur — .Clark. Bene hoc loco usus est
 Cicero ad Atticum, in dubitatione de par-
 tibus belli Cæsariani, iretne ad Pom-
 peium nec ne. Ern.

- Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
 195 Ἐγγεῖ δὴϊὼν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴνεμος ὤκεια Ἴρις·
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 Ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηδι,
 Δίκεσ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 200 Τρώες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσ' ἀπέβη πόδας ὤκεια Ἴρις·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 Ὀμοῖς ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
 205 Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔσεφε δῖα θεάων

"Sed et ipse hic, spero, inter primos versatur,

195 "Hæc credem-edens Patrocli gratia mortui."

Illum vero vicissim allocuta est pedibus-ventosa velox Iris;

"Bene quidem et nos scimus, quod incluta arma detinentur:

"Sed sic ad fossam profectus, Trojanis da-te-in-conspectum,

"Si forte te veriti abstinerint pugna

200 "Trojani, respiraverintque Mavortii filii Achivorum

"Afflicti jam: Exigua autem et respiratio a prælio."

Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris:

At Achilles surrexit Jovi carus: Minerva vero

Humeris validis circumposuit ægida fimbriatam:

205 Caput autem ei nube cinctum-ornavit augustissima dearum

197 ἴσμεν] F. A. J. sed Ionicum ἴδμεν melius. Ibid. ὅτοι] MS. 198 αὐ-
 τὸς] MS. male. 199 ἀκίον] F. A. J. Ibid. ὑποδείσ.] A. 2. 3. J. quod
 ferri potest. 201 θυσσανόεσσαν] MS. edd. 205 κεφαλῇ] Edd. (præter Rom.)

Ver. 189. Μάστιγ δ' ἔ' με φίλη πρίν γ' ἔλα-
 τίσαισθαι, Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθῆσαν] Virgil.

Hæc signum eceinit missuram Diva creatrix,
 Si bellum ingrueret; Vulcaniaque arma per au-
 ras

Laturnam auxilio. — .En. VIII. 534.

Ibid. πρίν γ' εἶα — Πρίν γ' αὐτὴν] Vide
 supra ad ε'. 287.

Ver. 192. Ἄλλε δ' ἔ' θην οἶδα.] Ita ex
 uno MS. edidit Barnesius. Al. Ἄλλε δ'
 ἔ' θην οἶδα. Clark. At ἔ' θην habent edd.

F. A. J. τιν e Romana venit. Ern.

Ver. 194. Ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ.] Al. ἐν
 πρώτοισιν ὁμιλεῖ.

Ver. 197. ὅτοι] Al. ὅτοι. Clark. ὅτοι
 edidit unus Barnesius ex Eustath. Eadem

lectio est in MS. Lips. nec temere sper-
 nenda. Etiam latine melius, quod tibi
 arma etc. Ern.

Ver. 201. ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.]
 Vide supra ad π'. 45.

Ibid. ἀνάπνευσις.] Cod. Harleian. ἀνά-
 πνευσις. Cæterum totus hic versu deest
 in Codice Vaticano. Clark. Uterque
 versu supra bis occurrit λ'. 800. 801. et
 π'. 45. 44. Itaque et hic utrumque ab
 Homero esse crediderim. Ern.

Ver. 205. Διὶ φίλος.] Qua ratione, Διὶ,
 hic ultimam producat; item αἰὼν, ver. 222.
 et πρόπαιον, ver. 224. et πόλεμον, ver. 238.

vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 204. θυσσανόεσσαν] Ita edidit Bar-

- Χρύσειον, ἐκ δ' αὐτῆς δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄσπερος αἰδέει' ἵκηται
 Τηλόθεν ἐκ νήσε, τὴν δ' ἰοὶ ἀμφιμάχονται,
 Οἷτε πανημέριοι συγερῶ κρίνονται ἀρηϊ
 210 Ἄσπερος ἐκ σφετέρης· ἄμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 Πυρσοί τε φλεγέδασιν ἐπήτριμοι, ὑφ' ὅσῃ δ' αὐγῇ
 Γίγνεται αἴσσησα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 Αἶκεν πως σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰδέει' ἵκανε.
 215 Στῇ δ' ἐπὶ τάφρῳ ἰὼν ἀπὸ τείχεος· ἐδ' ἐς Ἀχαιῶν
 Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ἀπίζετ' ἐφετμήν.
 Ἐνθα σὰς ἦϋς· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Φθίγγεατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.

Aurea, eque ipsa accendit flammam collucentem.

Ut vero cum fumus ascendens ex urbe ad aethera assurgit

Longe ex insula, quam hostes oppugnant.

Qui, toto die, horrendo decernunt Marte

210 Urbe procurrentes ex sua; ut vero sol occiderit,

Continuo et faces in speculis ardent densae, inque altum splendor

Emicat, finitimi ut videant;

Si forte cum navibus Martis propulsatores venire velint:

Sic ab Achillis capite splendor ad aethera perveniebat.

215 Stetit autem ad fossam profectus extra murum, nec tamen Achivis

Miscebatur: matris enim prudens reverebatur praeceptum.

Ibi stans clamavit: seorsum autem Pallas Minerva

Vociferata est; et inter Trojanos immensum excitavit tumultum.

212 γίνεσθαι] MS. F. R. A. 1. vid. not. 213 ἄρεως] MS. edd. vett.

214 ἐπ'] A. 2. 5. male. Ibid. Ἀχιλλῆος] MS. 217 δ'] abest A. J.

218 αὐτὰρ] F. A. J.

recte, ut opinor: Vide supra ad
 c. 595.

Ver. 205. Ἀμφὶ δ' αἰ κεφαλῇ νέφος ἔσπερ
 δια δαίων Χρύσειον, ἐκ δ' αὐτῆς δαΐε φλόγα
 παμφανόωσαν.] Virgil.

— galea alta Chimaeram —

Sustinet, Aethæos efflantem faucibus ignes

Æn. VII. 755.

Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma
 Funditur. — En. X. 270.

Cæterum de totius hujus loci venustate,
 quo Achilles ad pugnam redituri F.A.M.A
 atque EXPECTATIO. summo cum ver-
 borum splendore et magnificentia depin-

gitur; vide supra ad c. 4. Clark. Ἐκ δ'
 αὐτῆς refer ad νέφος.

Ver. 209. κρίνονται] De syllaba κρι pro-
 ducta, vide supra ad c. 509. et 514. Ho-
 siodus:

Γίνονται δὲ τιμῶν κρίναντο βίαι.

Thyogon. ver. 882.

Ver. 212. Γίνεσθαι] Al. γίνεσθαι. Quod
 perinde est. Nam γίνεσθαι primam pro-
 ducit. Clark. At aliis locis γίνεσθαι, γί-
 νετο prætulit. Ern.

Ver. 213. σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκων-
 ται] Ita legit Henr. Stephani: atque

- Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 220 Ἄσυ περιπλομένων δηϊῶν ὑπὸ θυμοραϊσέων·
 Ὡς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὥς ἐν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρίνδῃ θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 Ἀψ' ὄχεα τρώεον· ὅσποντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 225 Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τρεῖς δ' ἐκυκλῆθησαν Τρώες κλειτοὶ τ' ἐπίκροιο.
 230 Ἐνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δωῶδεκα φῶτες ἄριστοι
 Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἐγγεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ut vero cum adinodum-luculenta vox fit, quando clangit tuba

220 Urbem cingentes hostes propter exitiales;

Sic tunc adinodum-luculenta vox erat Aiacidae.

Illi vero ut audiverunt vocem aream Aiacidae,

Omnibus commotus est animus: pulchri autem jubis equi

Retro currus vertebant: praesagebant enim clades animo.

225 Aurigae autem percussi sunt, ubi viderunt indefessum ignem

Horrendum super caput magnanimi Pelidae

Ardentem: illum nempe accendebat dea oculis-caesia Minerva.

Ter quidem super fossam magna-voce clamavit nobilis Achilles:

Ter vero turbati sunt Trojani inclytique socii.

230 Ibidem autem etiam tunc perierunt duodecim viri fortissimi

Impediti et confixi suis curribus et hastis: At Achivi

219 ὅτι] MS. 220 θυμοραϊσέων] MS. 227 τὸν δ'] MS. 229 τίς δὲ
 κυκ.] Id. 230 ὄλοντο] Id. 231 ὀχέεσσι] Id.

ita ex MS. edidit Barnesius. Quae si vera
 sit lectio, pronunciandum erit ἄρεως. Al.
 ἄρεως, et ἄρεως. Vide supra ad c. 485. et
 c. 100.

Ver. 217. ἀπάτερθε] Vide supra ad c.
 509.

Ver. 218. Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον] Cod.
 Harleian. Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον.

Ver. 220. περιπλομένων] Cod. Harleian.
 περιπλομένων.

Ibid. θυμοραϊσέων] Pronunciabatur θυ-
 μοραϊσέων. Vide supra ad c. 544.

Ver. 222. αἶον] Vide supra ad c. 252.
 Ibid. ὅπα χάλκεον] Virgil.

Ferrea vox. — Aen. VI. 626.

Ver. 224. Ἀψ' ὄχεα τρώεον] Al. Ἀψ'
 ὄχεα τρώεον. Quae si vera sit lectio, pro-
 nunciandum erit τρώεον; ut recte hic an-
 notavit Barnesius.

Ver. 225. Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον
 ἀκάματον πῦρ] Μυρία ἐστὶν εὐρεῖν παρ' αὐτῶν
 [Ὀμήρῳ] — ἐργασμένα εἰς βραχύτητα, καὶ
 τάχος καὶ σπουδὴν, καὶ τὰ τούτοις ὁμογενῆ
 ὥς ἔχει ταυτί. — Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ
 ἴδον ἀκάματον πῦρ. — ἐφ' ᾧ [δηλῆται] —
 ἡ τῆς διανοίας ἔκτασις, καὶ τὸ τῆς δειματοῦ
 ἀπερὶδόκητον ποιῆ δι' [αὐτοῦ] ἡ τῶν συλλα-

- Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελάν ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι
 Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδάκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 235 Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πισὸν ἑταῖρον
 Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαίγμενον ὀξείῃ χαλκῷ.
 Τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἴς πόλεμον, εἰδ' αὖτις ἐδέξατο νοσήσαντα.
 Ἡέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 240 Πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ρόας ἀέκοντα νέεσθαι.
 Ἡέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖ' ὅμοιοι πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους.

Alacriter Patroclum extra tela extractum,

Deposuerunt in lectis: cari autem circumstant socii

Lugentes; atque eos pedibus-velox sequebatur Achilles,

235 Lachrymas calidas fundens, postquam aspexit fidum socium

Jacentem in feretro, laceratum acuto aere:

Quem quidem miserat cum equis et curribus

In praelium, neque rursus recepit reversum.

Solem autem indefessum oculis-bubulis decora veneranda Juno

240 Misit ad Oceani fluentia invitum redire:

Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobiles Achivi

Certaminis asperi et omnibus-æque-gravis pugnae.

Trojani vero ex-altera-parte, ex aspero praelio

Ut excesserant, solverunt a curribus veloces equos.

235 ἀμφέσαν] F. A. 1. ἀφίσαν] MS. 234 τιδάκης] Id. 236 κτε-
 μων] Id. 237 ἵπποισι] MS. bene. at male ὄχεσφιν. 242 ποτνια] Edd. præter R.

δὴν τε καὶ γραμμάτων ἐλάττωσις. Dionys.
 Halicarn. περὶ συνθέσεως. §. 15.

Ibid. ἱππληγιν.] Vide supra ad γ'. 31.

Ibid. ἀκάματον] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 227. γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide su-
 pra ad α'. 206.

Ver. 229. κλυτοί τ' ἐπικούροι.] *Al.* κλη-
 τοί τ' ἐπικούροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως] Similiterque in-
 fra ver. 270. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 235. ἀμφέσαν ἑταῖροι] Vide supra
 ad α'. 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε
 πισὸν ἑταῖρον Κείμενον ἐν φερέτρῳ.] Virgil.

feretro Pallante reposito

Procumbit super, atque hæret lachrymansque
 gemensque. *Æn.* XI. 149.

Ver. 236. φερέτρῳ.] *Al.* φερέτρῳ.

Ver. 237. Τὸν ῥ'.] Quem scilicet —
 Quem, ut supra dictum est — α'. 125.

Ver. 238. Ἴς πόλεμον, εἰδ'.] Male hic
 Barnesius; "At (inquit) legi etiam potest,

"Ἴς πόλεμόνδ', ut τὸ, δι, παρέλκη, vel. τὸ
 "Ἴς." Quod Poeta omnino esset indig-
 num. Vide supra ad γ'. 83. et ad δ'. 540.

Ver. 239. βοῶπις πότνια Ἥρη.] Vide su-
 pra ad α'. 551.

- 245 Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
 Ὀρθῶν δ' ἐσαότων ἀγορὴ γένετ', εἰδ' εἰς ἔτλη
 Ἐξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δῆρ' ὃν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τοῖσι δὲ Πελυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 250 Πανδοίδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἦ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' ἔμυθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 255 Ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μίμνεν ἡῶ δῖαν
 Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
 Ὄφρα μὲν ἔτος ἀνῆρ Ἀγαμέμνωνι μῆνιε δῖω,

245 Ad concionem autem congregabantur, antequam cenam curarent;

Erectis autem stantibus concio habitata est, neque quis sustinuit

Sedere: omnes enim tenebat tremor, eo quod Achilles

In-conspectum-se-dederat; diu enim pugna abstinerat tristi.

Illis autem Polydamas prudens cepit concionari

250 Panthædes; hic enim solus videbat futura et præterita:

Hectori autem erat sodalis, eademque nocte nati erant;

Sed hic quidem verbis, ille vero hasta multum superabat:

Qui inter eos sapiens concionatus est et dixit;

"In-utramque-partem diligenter deliberate amici: hortor enim ego

255 "In-urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram

"In campo prope naves: procul enim a muro sumus.

"Quamdiu quidem his vir Agamemnoni irascebatur nobili,

245 μέδεσθαι] F. A. J. 248 ἀπίπαντ'] F. A. 2. 3. J. prætulit Bar-
 nes. 255 ὄσφιν] F. R. εἰ φρ.] MS. F. A. 1. Ibid. μετέειπε] MS.
 male.

Ver. 240. Πέμψεν] Cod. *Harleian.* Πέμ-
 ψεν.

Ver. 241. παύσαντο] Vide supra ad γ'.
 141.

Ver. 242. ὁμοῖοι] Ἰστέον ὅτι ὁ Ποιητής
 πανταχῶς τὸ Ὅμοιον ἐπὶ τῷ φαύλῳ λαμβάνει.
 αἶον — γῆρας ὁμοῖον, — θάνατον ὁμοῖον,
 etc. *Schol.* ad δ'. 315.

Ver. 248. ἐπέπαυτ'] *Al.* ἀπίπαντ'.

Ver. 249—258. Τοῖσι δὲ — Τόφρα δὲ]
 Vide supra ad γ'. 160. et ad α'. 57.

Ver. 250. Ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω] Virg.

novit namque omnia vates.

Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura tra-
 hantur. *Georgic.* IV. 392.

Ver. 251. Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἦ δ' ἐν
 νυκτὶ γέγοντο.] Virgil.

Paridisque Mimanta

Æqualem comitemque; una quem nocte Theano
 In lucem genitori Amyco dedit; et face præg-
 nans

Cisseis regina Parin creat. — *Æn.* X. 702.

Vide supra ad γ'. 299. et ad α'. 718.

Ver. 255. μὴ μίμνεν ἡῶ δῖαν] Longin-
 quam auroræ expectationem optime de-
 pingit Spondæus ipse in quinto pede.

- Τόφρα δὲ ῥηϊτέροι πολέμιζεν ἦσαν Ἀχαιοί.
 Χαίρεισκον γὰρ ἔγωγε Δοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων.
 260 Ἐλπόμενος νῆας γ' αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας.
 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδάκεια Πηλείωνα.
 Οἷος ἐκείνῃ θυμὸς ὑπέρβιος, ἐκ ἐδελέσει
 Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅδι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί
 Ἐν μέσῳ ἀμφοτέροι μένος Ἀρης δατέονται,
 265 Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἥδ' ἐ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίδεσθέ μοι, ᾧδε γὰρ ἔσαι
 Νῦν μὲν νύξ ἀπέπαυσε ποδάκεια Πηλείωνα
 Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἰόντας
 Αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 270 Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
 Ὅς κε φύγῃ· πολλὰς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρῶων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' ἔατος ᾧδε γένοιτο·

- "Tamdiu minus-graves in-pugna erant Achivi.
 "Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernctans.
 260 "Sperans nos naves utique capturos utrinque-remis-actas
 "Nunc vero graviter timeo velocem Pelidem:
 "Qualis illius animus violentus, non volet
 "Manere in campo, in-quo Trojani et Achivi
 "In medio utrique vim Martis communem-experiuntur.
 265 "Sed de urbeque pugnabit, atque uxoribus.
 "Itaque canus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit
 "Nunc quidem nox abstinere-fecit velocem Pelidem
 "Dulcis; si autem nos offenderit hic manentes
 "Cras progressus cum armis, probe tunc aliquis illum
 270 "Agnoscat: libenter enim pervenerit ad Ilium sacram,
 "Quicumque effugerit: multos vero canes et vultures comedent
 "Trojanorum: Utinam sane mihi omnino inauditum tale quid sit.

260 γ'] abest MS. ferri potest. Ibid. ἀμφιελίσσας] Id.

Vide supra ad §. 561. Clark. At hic nulla longinqua expectatio locum habet. Ern.
 Ver. 257. μῆνι] Pronunciabatur, ut opinor, μῆνι. Nam μῆνις secundam producit. Vide supra ad α'. 488. et ad β'. 772. Clark. Quasi non propter sequentem vocalem iota corripi posset, ut ipsæ diphthongi. Ern.

Ver. 261. δεῖδοικα] Timeo; non Timui. Vide supra ad α'. 51. et ad §. 522.
 Ver. 264. μένος Ἀρης] Cod. Harleian. μένος Ἄρης. Unde fortasse legendum ἀμφοτέροι γὰρ μένος Ἄρης. Clark. Ut nunc est. pronunciandum Ἀρῆνος. Ern.
 Ver. 268. ἄμμε] Vide supra ad α'. 56.
 Ver. 271. φύγῃ] Al. φύγει.

- Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιδάμεθα, κηδόμενοί περ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔχομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
 275 Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι
 Μακραί, ἐϋξέσοι, ἐζευγμέναι εἰρύσσονται.
 Πρωτὶ δ' ὑπ' ἡοίοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Στησόμεθ' ἀμπύργες· τῷ δ' ἄλγιον, αἶν' ἐδέλῃσιν,
 Ἐλθὼν ἐκ νηῶν, περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 280 Ἀψ' ἄλιν εἴς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππες
 Παντοῖς δρόμῳ ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
 Εἴσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἑάσει,
 Οὐδέ ποτ' ἐκπέσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 285 Πελυδάμα, σὺ μὲν ἐκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 Ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτὶς ἰόντας.
 Ἦ ἔγωγε κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοδι πύργων;

- "Si vero meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licet,
 "Per-noctem quidem in concione nos-muniemus, urbem autem turres
 275 "Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ
 "Longæ, bene-politæ, coagmentatæ tutabuntur.
 "Mane autem sub aurora armis instructi
 "Stabimus super turribus: huic autem gravius fuerit, si volueri
 "Profectus a navibus, circa murum nobiscum pugnare.
 280 "Retro iterum ibit ad naves, postquam arduos-cervicibus equos
 "Vario cursu satiarit sub urbem vagans.
 "Intus vero nec ipsum sua magnanimitas irruere sinet,
 "Nec unquam vastabit: prius ipsum canes veloces edent."
 "Illum vero torve intuitus allocutus-est pugnam-expedite-ciens Hector;
 285 "Polydama, tu quidem non amplius mihi grata hæc dicis,
 "Qui hortaris in urbem nos cogi reversos.
 "An nondum satiati-estis clausi-manendo intra turres?

277 ἐπ' ἡοί] Id. ἡοί etiam A. 5. 284 κορυθαίολος] R. A. J.

Ibid. πολλὰς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται] Refertur istud σὺν τεύχεσιν non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησόμεθ' ἀμπύργες. Vide supra ad §. 550.
 Ver. 272. ἀπ' ἔατος] Al. ἀπ' ἑατον.
 Ibid. γένοιτο] Al. γένοντο.
 Ver. 275. πιδάμεθα,] Cod. Harleian. πιδάμεθα.
 Ver. 276. εἰρύσσονται] Cod. Harleian. εἰρύσσονται.
 Ver. 277. σὺν τεύχεσιν θωρηχθέντες Στη-
 Vol. II. S s
 Ver. 282—296. ἑάσει, — ἑάσω.] Vide

- Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνδρες
 Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον.
 290 Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά.
 Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηνίην ἐρατεινὴν
 Κτήματα περιάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 Νῦν δ' ὅτε πρὸς μοι ἔδωκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω
 Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιῆς,
 295 Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ.
 Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιτείσεται· ἔ γάρ ἐάσω.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθαυμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν δόρυπον ἔλεσδε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγγρήγορδε ἑκάστος.
 300 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,

“Antea enim Priami urbem articulate-loquentes homines

“Omnes praeedicabant divitem-auri, divitem-aeris;

290 “Nunc vero jam perierunt ex aedibus pretiosae-res-reconditae pulchrae:

“Multae autem jam in Phrygiam et Moeniam amabilem

“Opes venum-avectae abiere, postquam magnus iratus fuit Jupiter.

“Nunc vero cum mihi dedit Saturni filius versuti

“Gloriam retulisse apud naves, marique conclusisse Achivos,

295 “Stulte, ne jam haec consilia ostende inter cives:

“Non enim quis Trojanorum obtemperabit: neque enim sinam.

“Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes.

“Nunc quidem conam sumite per exercitum turmatim,

“Et excubiarum mementote, et vigilate quisque:

300 “Troium vero quicumque de-opibus periclitantibus admodum sollicitus est,

292 ἵκει] MS. edd. vett. 295 ὅτε δὴ μοι] MS. 291 ἔλσαι] A. 2. 5. J. ut pronunciando α elidatur. 299 ἑκάστος] MS.

supra ad 8. 42. Male *Barnesius* — ἑάσω, ἑάσω. *Clark*. Hic quidem antiquissimum MS. Florentinum habere ἑάσωι testis est *Dorvill.* ad *Charit.* p. 782. *Ern.*

Ver. 284. κορυθαίολος] Vide supra ad 8. 816.

Ver. 285. οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα] Indicat vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hectori, quod antea dare solebat consilium Polydamas, supra μέ. 60. 80. v. 725. 748.

Ver. 287. ἢ ἔπω κειμήλια ἐλμένοι ἐνδοθι πύργων.] *Virgil.*

Non pudet obsidione iterum valloque teneri, — et morti pratendere muros?

Ann. IX. 798.

Ibid. ἐλμένοι] *Al.* ἐγγμένοι.

Ver. 288. μέροπες ἄνδρες] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 290. ἐξαπόλωλε] Si ἐξαπολώλει dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad κ. 186. 187. et ad α'. 57.

Ver. 292. ἵκει] *Al.* ἵκει.

Ver. 295. ἀγκυλομήτεω] Pronunciabatur ἀγκυλομήτω] Vide supra ad α'. 1.

- Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
 Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἥ περ Ἀχαιῆς.
 Πρῶτ' δ' ὑπὸ ἥοιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄεθα.
 305 Εἰ δ' ἐτέον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἄλγιον, αἶψ' ἐδέλῃσι, τῷ ἔσσεται· ἔ μιν ἔγωγε
 Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Στήσομαι· ἢ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἢ κε φερόμεν.
 Ξυῖος Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
 310 Ὡς ἔκταρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδῃσαν,
 Νήπιοι· ἐκ γὰρ σφῶν φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πηλυδάμαντι δ' ἄρ' ἔτις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βελήν.

“Collectas-in-unum copias det publice-absumentas,

“Quorum aliquem melius est, illis frui, quam Achivos.

“Mane vero sub aurora armis instructi,

“Naves juxta cavas excitemus aere praelium.

305 “Sin revera apud naves surrexit ad-certamen nobilis Achilles.

“Gravius, si voluerit, ei erit: non illum ego sane

“Tugiam e pugna horrissona, sed omnino contra

“Stabo, seu referat magnam victoriam, seu referam:

“Communis Mars, et occisorem saepe occidit.”

310 Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamarunt,

Vercores: eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva:

Hectori enim assensi sunt perniciose consilia-danti,

Polydamanti vero nullus, qui bonum protulerat consilium.

302 ἄεθα] A. 2. 5. J. male. 305 ὑποφί] F. A. 1. ἄεθα] T. 306 τ. ἑσ.] MS. 310 ἀγόρευ] Edd. praeter T. 312 ἐπὶ νηυσιν] MS. 315 ἔτι] A. 2. 3. J.

Ver. 294. θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιῆς,] *Lib. II. cap. 22.* Αὐτὸς περὶ Ἀρχιλέως το

Ἰλιάδῃ τ' ὀλέσ' Ἀχαιῆς.

Ver. 300. ὑπερφιάλως] *Cod. Harleian.*

Ver. 305. σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, — ἐγεί-

ρομεν ὄξυν ἄεθα.] Vide supra ad ver. 277.

et ad 8. 550.

Ver. 309. Ξυῖος Ἐνυάλιος.] *Χρησθαι* ὅτι δὲ

καὶ ταῖς τιφολημέναις καὶ καιναῖς γνώμαις,

καὶ καὶ χηρῆσιν διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοινὰς, ὥς

ἐκείνην τῶν ἀπάντων, ὅπως ἔχειν δακτύλιν

ἐν πηδαλῷ ἐπὶ τὸ κινδυνεύειν — ἥ τας

ἐπὶ τῇ “Ξυῖος Ἐνυάλιος.” *Aristot. Rhetoric.*

Lib. II. cap. 22. Αὐτὸς περὶ Ἀρχιλέως το

Ὀμηρικόν — το ἔπος.

“Ξυῖος Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.”

μεταποιῶν αὐτὸς ὡς ποῖς ἐξήνεγκεν

“ἐξῶν

“Ἐτήνηται γὰρ ξυῖος ἀνέρωτος ἄεθα.”

Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Similiter apud *Livium*; “Communis

“Mars, et incertus belli eventus.” Et

apud *Ciceronem*; “Omnis belli Mars com-

“munis.” *Epist. ad Familiares, Lib.*

VI. Ep. 4.

- Δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 315 Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες.
 Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινῆ ἐξῆρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους δέμενος στήθεσσιν ἑταίρας,
 Πυκνὰ μάλα σενάχων· ὥσπερ λίς ἠυγένειος,
 ὦ. ῥά θ' ὑπὸ σκύμνεσσι ἐλαφροβόλος ἀρπάσῃ ἀνῆρ
 320 ὕλῃς ἐκ πυκνῆς· ὁ δὲ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν·
 Πολλὰ δὲ τ' ἄγκ' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἔχνη ἔρευνῶν,
 Εἵποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ.
 ὦς ὁ βαρυσενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλὼν ἤματι κείνῳ.
 325 Θαρσύνων ἦρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισι·
 Φῆν δὲ οἱ εἰς Ὀπώεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λῆϊδος αἵσαν.
 Ἀλλ' ἔ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.

Cenam deinde sumpserunt per exercitum: At Achivi
 315 Tota nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes.
 Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
 Manibus homicidis impositis pectoribus sodalis,
 Crebros admodum edens-gemitus: sicut leo bene-barbatus,
 Cui nempe catulos venaticus surripuerit vir
 320 Sylva ex densa; ille vero tristatur sero cum advenerit:
 Multas autem continuo convalles obit viri vestigia indagans,
 Sicubi inveniat: perquam enim acris ira corripit.
 Sic is graviter-suspirans dixit inter Myrmidones;
 "Papae! irritum prorsus verbum effudi die illo.
 325 "Bono-animo-esse-jubens heroem Menetium in aedibus:
 "Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum;
 "Ilium ut evastarat, nactusque erat praedae portionem.
 "Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:

315 ἀν' ἐσενάχ.] T. ἀνασ.] A. 2. 3. J. Ibid. βοῶντες] MS. 318 ὥς τι] MS. F. A. J. quod praetulerim. περ correctio videtur metri causa facta.

Ver. 311. ἐκ γὰρ σφιν] Pronunciabatur σφιν.
 Ver. 318. ὥς περ λίς] Al. ὥς περ λίς. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 51.
 Ver. 319. ὦ. ῥά θ' 3] Cui scilicet — Cod. Harleian. Οὐ ῥά.
 Ibid. ἀρπάσῃ] Vide supra ad α'. 140.
 Ver. 320. ὕλῃς] Vide supra ad γ'. 151.

Ibid. ἄχνηται] Vide supra ad γ'. 260.
 Ver. 321. μετ' ἀνέρος] Cod. Harleian. μετ' ἀνέρι.
 Ver. 324. ἄλιον ἔπος] Qua ratione, ἄλιον, hic ultimam producat; item τρίποδα, ver. 344. vide supra ad α'. 51. n. 8.
 Ver. 325. Θαρσύνων] Vide supra ad π'. 70. et ad α'. 358.
 Ver. 328. Ἀλλ' ἔ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα

- Ἀμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 330 Αὐτῇ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ ἔδ' με νοσήσαντα
 Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα καδέξει.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐ σε πρὶν κτερίῳ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 335 Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαδύμῃ σείο φονῆος·
 Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολαδείς.
 Τόφρα δὲ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὐτῶς·
 Ἀμφὶ δὲ σε Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαδύκολποι
 340 Κλαύουσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέες·
 Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δαδί τε μακρῷ,
 Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
 ὦς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς

"Ambos enim fato-ratum est eandem terram rubefacturos
 330 "Hic in Troja: neque enim me reversum
 "Excipiet in aedibus senex equum-agitator Peleus,
 "Neque Thetis mater, sed hic terra tenebit.
 "Nunc vero quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
 "Non tibi ante justa-faciam. quam Hectoris huc attulero
 335 "Arma et caput magnanimi tui interfectoris:
 "Duodecim autem ante rogam cervicibus-abscindam
 "Trojanorum praeclaris filiis, de te interfecto iratus.
 "Interea vero mihi apud naves recurvas jacebis sic:
 "Circumque te Trojanæ et Dardanides profundos-sinus-habentes
 340 "Plorabunt, noctesque et dies lachrymas-fundentes:
 "Quas ipsi-labore-acquisivimus, vique hastaque longa,
 "Opulentas evastantes civitates articulate-loquentium-hominum."
 Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles

321 δ' ἐτι] MS. 334 ἐνέικω] MS. 346 ἔτασαν] Id.

πάντα τελευτᾷ] Οὐτὶ μάλ' ἀνθρώποις κατα-
 δύμια πάντα τελεῖται. Theogn. Gnomic. ver.
 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνόμων ἔστιν.
 Pindar. Olymp. Ode XII. ver. 14.

Ver. 329. πέπρωται] Vide supra ad α'. 37.

Ibid. γαῖαν ἐρεῦσαι] Æschines, Orat. in Timarchum, legit, γαῖαν ἐρεῖδιν. Cod. Harleian. γαῖαν ἐρεῖδιν.

Ver. 331. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 333. Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε,] Æschines, loco supra citato, legit, Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν, φίλ' ἑταῖρε —

- Ἀμφὶ πυρὶ ξῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 345 Πάτροκλον λῦσειαν ἀπο βρότον αἵματόεντα.
 Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴσασαν ἐν πυρὶ κηλέῃ·
 Ἐν δ' ἄρ' ὕδαρ' ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
 Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, δέξιμετο δ' ὕδαρ'
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ξέσσειν ὕδαρ' ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 350 Καὶ τότε δὴ λῦσαν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
 Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 Ἐν λεχέεσσι δὲ δέντες, ἐάνῳ λιτὶ κάλυψαν
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καδύπερθε δὲ, φάρει λευκῷ.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 355 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες.
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·

Ignē circumdare positum tripodem magnum, ut celerime

345 A Patroclo abluerent tabum cruentum.

Illi vero aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem:

Aquam autem infuderunt, subtusque ligna accenderunt allata.

Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:

Ut vero fervefacta est aqua in sonoro aere,

350 Tum statim laveruntque, et unxerunt pingui oleo:

Vulnera autem repleverunt unguento novenni:

In lectis vero positum, tenui linteo texerunt

Ad pedes a capite: desuper autem, palla candida.

Tota-nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem

355 Myrindones Patroclum gemitus edebant lugentes.

Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugemque;

347 ἔχεαν] MS. F. A. J. 349 ἴσσι] MS. ξίσσιν Id. F. A. J. 351 ἐν-
 ὠροιο] MS. 352 ἐάνῳ] F. A. I. 355 ἀνέστην.] T.

Ver. 354. ἐνέικαι] *Al.* ἐνέικω.

Ver. 355. σῖο] *Cod. Harleian.* σῖο.

Ver. 358. Τόφρα δέ] Male hic edidit *Barnesius*. Τόφραδ', contenditque παρέλ-
 κειν τὸ, δέ. Quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λῦσειαν] *Cod. Har-
 leian.* Πάτροκλον λῦσειαν.

Ver. 346. κηλέῃ] Pronunciabatur κηλῶ.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδαρ' ἔχεαν ὑπὸ
 Edidit *Barnesius* ex conjectura. Ἐν δ' ἄρ'
 ἔχεαν ὕδαρ'. Sed nihil opus. Vide su-
 pra ad α'. 51. n. 8. *Clark.* Nempe edd.
 antiquissimæ habent ἔχεαν; vid. *Var.*
Lect. Hinc *Barnesii* correctio.

Ibid. ἄρ'] *Deinceps* —.

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ξέσσειν ὕδαρ' ἐν
 ἥνοπι χαλκῷ. Καὶ τότε δὴ λῦσαν τε, καὶ ἤλει-
 ψαν] *Virgil.*

Pars calidos latices et abena undantia flammis
 Expediunt; corpusque lavant trigentis et unguent
En. VI. 318.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δὲ δέντες, ἐάνῳ λιτὶ
 κάλυψαν] *Virgil.*

— tum membra toro defleta reponunt,
 Purpureasque super vestes, velamina nota,
 Conjiciunt. — *En.* VI. 320

- Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ἀντήσας Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἧ ρά νυ σείῃ.
 Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
 360 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Καὶ μὲν δὴ πᾶς τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ ἔτ' τόσα μῆδεα οἶδε·
 Πῶς δὴ ἔγωγ', ἧ φημὶ θεῶων ἔρμην ἀρίστη,
 365 Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ ἔνεκα σὴ παράκοιτις
 Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ράψαι;
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἡφαίστος δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα

“ Et perfecisti opus tandem, bubulis-oculis-decora veneranda Juno,

“ Excitato scilicet Achille pedibus celeri: te nimirum

“ Ex ipsa nati sunt comantes Achivi.”

360 Ei vero respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno;

“ Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?

“ Vel jam aliquis homo homini perfecerit,

“ Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:

“ Quomodo ergo ego, quæ aio dearum me esse præstantissimam,

365 “ Utrumque, genereque, et quod tua uxor

“ Vocor, tu vero omnibus immortalibus imperas;

“ Non debui Trojanis ira-accensa mala machinata-esse?”

Sic illi quidem talia inter se loquebantur.

Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes-argentea

365 θνητός ἐστι] MS. 369 ἡφαίστοιο] A. 2. 3. J.

Ibid ἐάνῳ λιτὶ] Non *peplo subtili*, (nam
peplum mediam semper apud Ho-
 merum corripit;) sed *tenui linteo*. Vide
 supra ad γ'. 385.

Ver. 356. Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε] *Virgil.*

Junonem interea compellat Jupiter ultro.

En. X. 306.

Clark. Zenodotus hunc versum cum duo-
 decim sequentibus tollebat. vid. *Schol.*
 apud *Barnes.* ad h. l. *En.*

Ibid. κασιγνήτην, ἄλοχόν τε] *Virgil.*

— Jovisque

Et soror et conjux. — *En.* I. 50.

Ver. 357. et 360. βοῶπις] Vide supra ad
 α'. 551.

Ver. 359. καρηκομόωντες] Vide supra ad
 γ'. 310.

Ver. 364. 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἧ φημὶ
 θεῶων ἔρμην ἀρίστη — Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι]
Virgil.

Ast ego, quæ Divum incedo regina —
 — una cum gente tot annos

Bella gero! — *En.* I. 50.

Ver. 366. et 370. ἀθανάτοισιν] Vide su-
 pra ad α'. 598.

- 370 "Αφθιτον, ἀσερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα, ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν,
Ἐτάμεναι περὶ τοῖχον εὐσταδέος μεγάροιο.
375 Χρῦσεα δὲ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν,
"Οφρα οἱ αὐτόματι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
Ἥδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, ἔατα δ' ἔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο, τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμύς.
380 "Οφρ' ὅγε ταυτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολῶσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλὴ, τὴν ὥπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

- 370 Immortalem, stellatam, insignem inter immortales,
Æream, quam quidem ipse fecerat Claudus.
Illum vero invenit sudantem, versantem se circa folles,
Studiose-agentem: tripodas enim viginti omnes fabricabatur.
Qui-starent ad parietem bene-fundatæ domus.
375 Aureas autem ipsis rotas unicuique fundo subdiderat,
Ut ei sponte-sua divinum ingrederentur cætum,
Ac rursus domum redirent, mirabile visu.
Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures vero nondum
Artificiosæ additæ-erant, quas quidem apparabat; eudebatque clavos.
380 Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis,
Interea ad eum prope accessit dea Thetis pedes-argentea.
Illam autem vidit progressa Charis vittis elegantibus-nitida
Pulchra, quam uxorem-duxerat inclytus Vulcanus,

372 φύσας] MS. 373 γὰρ] abest MS. 374 εὐσταδέος] Id. 376 δύσανται]
Id. et Eustath. δύσανται] Edd. vett. 380 ἰδυίησι] MS. ut Il. α'. 608. ubi
tamen vid. Clark. sed ita in pronunciando ultima in ἐπονείτο elidenda.

Ver. 370. "Αφθιτον.] De hujus vocis pro-
sodia, vide supra ad v. 339.

Ver. 371. ὃν ῥ'] Quam scilicet.

Ibid. ποιήσατο] Vide supra ad v. 168.
et ad γ'. 141.

Ver. 373. τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας
ἔτευχεν.] Non pauciores quam viginti.
Male igitur Scholiastes, Περὶ σὸν (inquit)
τὸ πάντας. Nam in ista voce vis omnis
sententiæ consistit; tripodas uno eodemque

tempore non minus viginti fabricabatur.
Vide supra ad κ'. 161. item infra ad ver.
470. et ad τ'. 247.

Ver. 373. 379. ἔτευχεν, — ἤρτυε, κόπτε
δὲ] Vide supra ad v. 84.

Ver. 375. Χρῦσεα δὲ σφ'] Barnesius le-
gendum contendit, Χρῦσεα δὲ σφ'. Sed
minus recte.

Ver. 376. δύσανται] Al. δύσανται. et δὲ

- Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
385 Τίπτε, Θέτι ταυῦπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις·
Ἄλλ' ἔπειο προτέρω· ἵνα τοι παρ' ξείνια θεῖω.
"Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνῳ ἀργυροήλῃ,
390 Καλῇ, δαιδαλέῃ· ὑπὸ δὲ θρηῆυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἰπέ τε μῦθον·
Ἥφαισε, πρόμολ' ὦδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Ἥ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
395 Ἥ μ' ἐσάωσ, ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐδέλεσκε
Κρύψαι χολὸν ἰόντα· τότ' ἂν πάδον ἄλγεα θυμῷ,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;

385 "Quam-ob-rem, Theti sinuoso-peplo-induta, venis ad nostram domum,
"Venerandaque dilectaque? antea quidem nequaquam sæpe-veniebas:
"Sed sequere ulterius; ut tibi hospitales-epulas apponam."

Sic locuta, ulterius ducebat augustissima dearum.

Hanc quidem deinde sedere-fecit in sede argenteis-clavis-distincta,

390 Pulchra, vario-artificio-facta; scabellum vero pedibus suberat:

Vocavit autem Vulcanum inclytum-artificem, dixitque sermonem;

"Vulcane, prodi huc, Thetis aliqua utique in re tui indiget."

Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus;

"Profecto mihi omnino colendaque et veneranda dea intus,

395 "Quæ me servavit quando me dolor occupavit prolapsam longe,

"Matris meæ propter consilium impudentis, quæ me volebat

"Occultasse, claudus cum essem: tum sane passus forem dolorem animo,

381 ἐγγύθεν ἦε] MS. 382 προμολῶσαν] Id. male. 387 παρὰ ξείνια] Id. 390
ἦε] T. recte. 392 νύ τοι] Id. 396. ἰδυίησι] F. R. A. 1. 397 χολὸν
ἰόντα] MS.

Clark. Vid. Var. Lect. δυσαίατο
hæmat Hesychius. Ern.

Ver. 380. ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεσσι,
Al. ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεσσι.

Ver. 383—390—408. Καλῇ,—Καλῇ,—
καλῇ.] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 385. Θέτι.] Barnesius ex duobus
MSS. edidit Θέτις. Sed, ut opinor, nihil
opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 386. θαμίζεις.] Al. θαμίζεις.

VOL. II.

Ver. 388. "Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε]
Al. "Ὡς ἄρα φωνήσασα ἠγήσατο.

Ver. 392. Ἥφαισε, πρόμολ' ὦδε.] Παρα-
δήθη πότι ὑπὸ τινος σοφῆ, καύσαντος οἰκεία
ποιήματα. — ὁ σοφὸς ἐκεῖνος, ἦν δὲ ὁ μέγας
Πλάτων, εἰς ποιητικὴν, φασίν, ὁμήρου καὶ
ἡρώων, κατέπερσεν ἅ ἔγραψεν, ὡς Ὀμήρου
ἠττώμενα κατὰ πολὺ. Eustath. Vide supra
ad ε'. 263.

T t

- Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ Ἀφροδίτης Ὀκεανοῖο.
 400 Τῇσι πάρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ,
 Πόρπας τε, γναμπτάς δ' ἑλικας, κάλυκας τε, καὶ
 Ἐν σπῇ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο [ὄρμυς,
 Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· ἐδὲ τις ἄλλος
 Ἦιδεεν, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνδράπων,
 405 Ἀλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἵ μ' ἐσάωσαι.
 Ἡ νῦν ἡμέτερον δόμον ἤκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παρὰδες ξεινήϊα καλὰ,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποδείομαι, ὅπλα τε πάντα.
 410 Ἡ, καὶ ἀπ' ἀκμοδέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
 Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα

"Nisi me Eurynomeque, Thetisque excepisset sinu;
 "Eurynome, filia refluui Oceani.

- 400 "Has apud per novennium fabricavi artificiosa multa,
 "Fibulasque, tortilesque armillas, fistulasque, et torques,
 "In specu concava; circum autem fluentum Oceani
 "Spuma murmurans fluebat immensum; neque quis alius
 "Norat neque Deorum, neque mortalium hominum.
 405 "Sed Thetisque et Eurynome aderant, quæ me servarunt.
 "Hæc nunc nostram ad domum venit: ideo me admodum decet
 "Omnia Thetidi comas-pulchræ præmia-salutis solvere.
 "Sed tu quidem nunc ei apponito epulas-hospitales lautas,
 "Dum ego folles reponam, instrumentaque omnia."
 410 Dixit, et ab incudis-stipite vastus ardens deus surrexit
 Claudicans, subtus autem tibiæ multo molimine-ferebantur imbecillæ.
 Folles quidem seposuit ab igne, instrumentaque omnia

401 τόρτακας, γν.] MS. male. nam media brevis est. 405 ἴσαν] Id. 406
 [κν] Id.

Ver. 596. ἰδέσκει] Al. ἰδέλῃσι. Quo
 modo et legit Codex Harleianus.
 Ver. 598. ὑπεδέξατο] Sibi recepisset.
 Vide supra ad v. 168.
 Ver. 400. πολλὰ.] Al. πάντα.
 Ver. 402. δὲ ῥόος] Qua ratione, δὲ, hic
 producat; item in, ver. 435. et φυτόν, ver.
 438. et δὲ, ver. 448. et καλὰ, ver. 455. vide

supra ad α'. 51. n. 8. Clark. Dorvillius
 in antiquissimo MS. reperit δερρῶος Vann.
 Crit. p. 355. Ern.

Ver. 403. μορμύρων] Vide supra ad ε'.
 599.

Ver. 405. ἴσαν.] Cod. Harleian. ἴσαν.
 Clark. Sic et MS. Lips. ubi glossa adscrip-

- Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείϊτο·
 Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόρῃνυ,
 415 Αὐχένα τε σιβαρόν, καὶ σήδεα λαχνήεντα·
 Δῦ δὲ χιτῶν'· ἔλε δὲ σκήπτρον παχύ· βῆ δὲ δύραζε
 Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο ἄνακτι,
 Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
 Τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδῇ,
 420 Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο ἔργα ἴσασι.
 Αἱ μὲν, ὑπαιδα ἄνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
 Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνῳ ἔζε φαιινῷ,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 425 Αἰδοίη τε, Φίλῃ τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις.
 Αὐδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγεν,
 Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.

Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:
 Spongia autem undiquaque ora et ambas manus abstersit,

- 415 Cervicesque validas et pectora hirsuta:
 Induit vero tunicam; accepitque sceptrum crassum; et exiit foras
 Claudicans; ancillæ vero validis-ibant-passibus sustentantes regem,
 Auræ, vivis adolescentulis similes.
 Quibus quidem mens inest in præcordiis, inest et vox,
 420 Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ-sunt.
 Hæc quidem, a latere regis sedulo-ibant: ille vero ægre-gradiens,
 Prope, ubi Thetis, in throno consedit fulgido,
 Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;
 "Quam-ob-rem, Theti sinuoso-induta-peplo, venis nostram ad domum,
 425 "Venerandaque, dilecta? Antea quidem haudquaquam sæpe veniebas.
 "Eloquere. quod habes-in animo; perficere autem me animus jubet,
 "Si possum utique perficere, et si perfici potest."

414 ἀπομόρῃνυ] MS.

Et videtur sensus hic esse
 præcedentibus. Ern.

Ver. 406. ἴσαν.] Al. ἴκει.
 Ibid. τῷ με μάλα χρεῶ] Pronunciabatur

χρεῶ. Vide et supra ad κ'. 43. Cod. Har-

leian. legit τῷ με μάλα χρεῶ.
 Ver. 407. τίνειν.] Vide supra ad γ'. 279.

et ad β'. 43. Al. τίνειν.
 Ver. 408. ζωήϊα] Cod. Harleian. ζωήϊα.

Ver. 412. Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυ-
 ρὸς, ὅπλα τε πάντα] Virgil.

Tollite cuncta, inquit, cæptosque auferte labo-
 res.
 Æn. VIII. 439.

Ibid. β'] Ut dixerat — ver. 409.

Ver. 414. πρόσωπα, καὶ ἄμφω] Al. πρός-
 ὤπον, ἴδ' ἄμφω. Clark. Nempe non con-
 coquebant, πρόσωπα de uno dici. Ern.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·
 "Ἥφαισ', ἥ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 430 Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
 "Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν;
 Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
 Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν,
 Πολλὰ μάλ' ἐκ ἐδέλυσσα· ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῷ
 435 Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
 Υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
 "Ἐζοχὸν ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γυνῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπρόεηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσα,
 440 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ἐχ' ὑποδέξομαι αὖτις
 Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσα.
 "Ὀφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡελίοιο,

- Huic autem respondit deinde Thetis lachrymas-defundens;
 "Vulcane, an omnino jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,
 430 "Tot mente sua pertulit mærores graves,
 "Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
 "Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem-subjecit,
 "Æacidæ Peleo, et sustinui hominis cubile,
 "Admodum invita: is quidem jam senio gravi
 435 "Jacet in ædibus confectus: alios vero mihi nunc dolores dedit Jupiter.
 "Filiū postquam mihi dedit peperisseque, enutrisseque,
 "Præstantissimum heroum, is autem succreverat plantæ similis:
 "Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in-fœcundo-loco agri,
 "Navibus misi recurvis ad Ilium,
 440 "Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non-recipiam rursus
 "Domum reversum, in aedes Peleias.
 "Sed et quamdiu mihi vivit et videt lumen solis,

426 ἀνὰ γ. Id. male. 427 ἐπὶν] F. A. J. R. male. 438 ἀλωῆς] F. A. J. 2. J.

- Ibid. ἀπομόργνυ.] *Al.* ἀπὸ μόργνυ.
 Ver. 420. ἀθανάτων] Vide supra ad α'.
 398. Ver. 225. ἄρα] *Ut solent amici obviam facti.*
 Ver. 424. Θέτις τανύπεπλε.] Vide supra ad ver. 385.
 Ver. 425. Σαμίζης.] *Al.* Σάμιζης.
 Ver. 426. Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελείσαι δ'·
 με θυμὸς ἀνών.] Virgil.
 — Tuus, o regina, quid optes,
 Explorare labor; mihi jussa capessere fas est.
 Æn. I. 80.
 Vide supra ad ζ'. 195.
 Ibid. ἀνών.] *Al.* ἀνών.
 Ver. 431. πασέων] Pronunciabatur, πα-

- "Αχνοται, ἐδὲ τί οἱ δύναμαι χραισμηῆσαι ἰῆσα.
 Κέρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 445 Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 "Ἴπτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Τρωῆες ἐπὶ πρύμνησιν εἰλέον, ἐδὲ θύραζε
 Εἶων ἐξίεναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 450 "Ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνῆνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
 Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἄ τεύχεα ἔσσε,
 Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.
 Πάν δ' ἡμᾶς μάργναντο περὶ Σκαίῃσι πύλῃσι·
 Καὶ νῦ κεν αὐτῆμας πόλιν ἔπραδον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
 455 Πολλὰ κακὰ ρέξαντα, Μειοιτίς ἀλκιμον υἱὸν,
 "Ἐκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.
 Τένεκα νῦν τὰ σὰ γέναθ' ἰκάνομαι, αἶκ' ἐδέλυσθα

- "Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
 "Puellam, quam quidem ei præmium-electum-dederant filii Achivorum,
 445 "Hanc rursus e manibus abstulit rex Agamemnon.
 "Is sane hujus gratia mærens, præcordiis tabescebat: at Achivos
 "Trojani ad puppes actos-concluserunt, neque foras
 "Sinebant exire: hunc autem precati-sunt primores
 "Argivorum, et multa inclyta dona recensita-pollicebantur.
 450 "Ibi ipse quidem deinceps abnuit exitium arcere:
 "Sed ille Patroclum suis armis induit,
 "Misitque eum in pugnam, multumque una populum præbuit.
 "Toto vero die pugnarunt ad Scæas portas:
 "Et omnino eo ipso die urbem expugnassent; nisi Apollo,
 455 "Magnam cladem cum-jam-fecerat, Menæti fortem filium
 "Occidisset inter primos pugnatōres, et Hectori gloriam dedisset.
 "Hujus gratia nunc ad tua genua accedo, si volueris
 459 ἐπιστρέψω] R. 450 ἠναίνατο] A. 2. 3. J. vitiose. 451 ἔσσειν] Edd. vett. præter T.

- Nam prima necessario producit.
 Ver. 440. αἶψα] *Al.* αἶψα.
 Ver. 445. "Αχνοται.] Vide supra ad γ'.
 260.
 Ver. 444. ἄρα] *Ut nosti* —.
 Ver. 448. τὸν δὲ λίσσοντο] *Al.* τὸν δ' ἐλ-
 λίσσοντο.
 Ver. 450. ἠνῆνατο] *Al.* ἠναίνατο.
 Ver. 452. πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.]
 Codex Harleianus legit, πολὺν δ' ὄγε λαὸν
 ὅπασσε; atque ita etiam in uno MS. scrip-
 tum reperit Barnesius. Qua de syntaxi,
 vide supra ad γ'. 409.
 Ver. 454. ἔπραδον.] Vide supra ad β'.
 314.
 Ver. 457. Τένεκα νῦν τὰ σὰ γέναθ' ἰκάνο-
 μαι.] Virgil.

- Υἱ' ἐμῷ ὑκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 460 Καὶ θώραχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πρὸς ἑταῖρος,
 Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Αἶ γὰρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ᾧδε δυνάϊμην
 465 Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι·
 "Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτὲ
 Ἀνδράπων πολέων θανμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 "Ὡς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτῆ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.

"Filio meo brevi-morituro dare clypeum et galeam,

"Et pulchras ocreas fibulis apte-junctas,

460 "Et thoracem: quicquid enim ei erat armorum perdidit fidus sodalis.

"A Trojanis domitus: hic vero jacet super terram animo dolens."

Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus;

"Bono-sis animo, ne tibi hæc menti tuæ solitudini-sint.

"Utinam enim ipsum a morte horrissona sic possem

465 "Seorsum abscondere, quando eum fatum grave adierit;

"Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certe

"Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit."

Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles:

Illos autem recta contra ignem vertit, jussitque operari.

458 Τῶν ἐμ.] MS. quod et alii MSS. apud Barnes. habent, sonatque mollius; sed ultimam ᾧ sequentis verbi prima littera absorbere potuit. 463 μὴ τὶ π.] MS. male. 465 ἰκάνει Id. 467. θανμάσσεται Id. 470 ἐφύσας Id. (ut φύσας v. 572.) A. 2. 5. J. sine causa.

Ergo eadem supplex venio, et sanctum mihi numen

Arma rogo, genitrix nato.

Æn. VIII. 382.

Ver. 459—466. καλὰς — καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 465. ἰκάνει] Al. ἰκάνει.

Ver. 470. Φῦσαι δ' ἐν χρόνοις ἐξείκοσι πᾶσαι ἐφύσαν.] Male hoc Anglice vertit Barnesius, "Twenty pair of Bellows in "all:" quum scilicet vertendum esset, "Twenty pair of Bellows at once." Folles non minus viginti omnes simul spirabant. Vide supra ad ver. 573. et ad η'. 161.

Ver. 473. "Ἡφαισὸς τ' ἰδέλοι] Cod. Hav-

liano "Ἡφαισὸς γ' ἰδέλοι.

Ibid. ἀνοίτο.] Al. ἀνοίτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτρί-
 ρέα, κασσίτερόν τε, καὶ χρυσόν] Virgil.

— fluit as rivis, aurique metallum;

Vulnificusque chalybs vasta fornace liquescit.

Æn. VIII. 445.

Οὐδὲ — τὸν Ἡφαισὸν Ὀμηρὸς ἐν τοῖς ἄλλοις πεποιήκειν ἐπιδεικνύμενον τὴν ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τυχόντι μὲν θεῷ ἐύπορον ἐπὶ τοῖς ἀσπί-
 δος ἔργον, ὕλην δὲ ἐπὶ τὴν ἐκ ἐφίκετο εὐρεῖν.
 Φησὶ γὰρ ὁ πῶν "Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν
 "etc." Dio Orat. XII. sub fine.

- 470 Φῦσαι δ' ἐν χρόνοις ἐξείκοσι πᾶσαι ἐφύσαν,
 Παντοίην εὐπρηστον αὐτῇ ἐξανιῖσαι,
 "Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
 "Ὅπως Ἡφαισὸς τ' ἰδέλοι καὶ ἔργον ἀνοίτο.
 Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτρίρεια, κασσίτερόν τε,
 475 Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἀργυρὸν αὐτὰρ ἔπειτα
 Θῆκεν ἐν ἀκμοδέτῳ μέγαν ἀκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
 "Ραισῆρα κρατερόν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
 Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
 Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
 480 Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
 Πέντε δ' ἄρ' αὐτῆ ἔσαν σάκος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

470 Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,

Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes;

Nunc quidem properanti qualis inserviret, nunc vero contra,

Quemadmodum Vulcanusque vellet et opus perfici posset.

Æs autem in igne posuit indomitum, stannumque,

475 Et aurum pretiosum, et argentum: deinde vero

Posuit in stipite magnam incudem; sumpsitque manu

Malleum gravem, alteraque sumpsit forcipem.

Fecit autem primum Scutum magnumque solidumque,

Undiquaque artificio-vario exornans, orbemque extimum circumdedit fulgidum,

480 Triplicem, candentem, et ab ea nexit argenteum lorum.

Quinque autem ipsius erant scuti plicæ: et in eo

473 ὅπως] F. τ' ἰδέλοι] R. 472 πρῶτον] MS. 475 ἄντο] MS. sic et MS. apud Barnes. pro ἄντο, quod est in aliis. 477 κρατερόν] MS. ut referat, ad seq. 479 βάλλε] Id. F. A. J. 480 ἐν δ' ἀργ.] MS. quod facilius est: nec tamen melius.

Ver. 476. ἐν ἀκμοδέτῳ] Al. ἐκ' ἀκμοδέτῳ.

Ver. 476. et 477. γέντο] Vide supra ad γ'. 241.

Ver. 478. Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε.] Virgil.

Argenteum clypeum informant.

Æn. VIII. 447.

"Clypeum Achillis — ante alia speciose

"oppugnare Homeromastiges solent, cum

"risu quærentes, quibus spatiis tot ac

"tanta contineri potuerint. Magnos illo

"tempore clypeos in usu fuisse passim ex

"Homero patet. Dat jam clypeo Achil-

lis quatuor pedes in diametrum; et,

"quod sic exprimi omnia potuerint, in-
 "geniosus pictor speciminis loco in mul-
 "tum minori tabula exhibuit." Acta
 Lips. 1716. pag. 185. Clark. Ubi ex Boi-
 vinii Apologia hujus clypei, etiam species
 ejus æri incisa exhibetur, quam probat Cl.
 Riccius Diss. Hom. T. I. p. 216. Eadem
 pictura lineari expressa est in Homero
 Popiano. Nec pigeat comparare Cl. Ro-
 binsoni dicta de Hesiodi Scuto. Ern.

Ver. 481 Πέντε — σάκος πτύχες] Quin-
 que plicæ sunt totidem, vel coria, vel
 laminae, quibus inducitur scutum, un-

Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πρᾶπιδεσσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' ἔρανόν, ἐν δὲ θάλασσαι.
Ἡελίον τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθυσαν.

485 Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰ τ' ἔρανός ἐσεφάνωται.
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέεσιν.
Ἡ τ' αὐτῇ σρέφεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει.

Fecit artificiosa multa peritis praecordiis.

In eo quidem terram finxit, finxit et caelum, finxit et mare.
Solemque indefessum, lunamque plenam.

485 Finxit et sidera omnia, quibus caelum redimitum-ornatur,
Pleiadasque, Hyadasque, roburque Orionis.
Ursamque, quam et Plaustrum vulgo vocant.
Quae ibidem vertitur, et Orionem observat;

485 Ἐν δὲ τῇ MS. vid. not. 486 τῇ ante τὸ abest MS.

de quintuplex illud scutum diceretur.
Ern.

Ibid. αὐτὰρ ἐν αὐτῷ] *Al.* αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ.
Ver. 482. πολλὰ ἰδυίησι πρᾶπιδεσσιν.] *Al.*
πολλὰ ἰδυίησι πρᾶπιδεσσιν.

Ver. 485. Ἐν μὲν γαῖαν] Achilles Tat.
Isag. c. 1. Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξεν, ἰδ' ἔρανόν,
ἐν δὲ θάλασσαν. Ern.

Ver. 484—486. Ἡελίον τ' ἀκάμαντα, —
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε.] Euripides:

Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκος
Φαίδων κυκλὸς ἀελίοιο. —
Ἄρκτον τ' αἰθέριοι χερσὶ
Πληϊάδες, Ὑάδες. *Elect.* ver. 464.

Ver. 484. σελήνην τε πλήθυσαν. Ἐν δὲ τὰ
τείρεα πάντα.] Virgil.

Lucentemque globum Lunae, Titaniaque Astra.
Aen. VI. 735.

Ver. 485. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, — Πληϊ-
άδας θ', etc.] Hinc Ovidius:

neque enim clypei caelamina norit
Oceanum et terras, cumque alto sidera caelo,
Pleiadasque, Hyadasque, immunemque equoris
Arcton,
Diversasque urbes, nitidumque Orionis ense.
Metamorph. lib. XIII. 291.

Porro apud *Achillem Tatiū* legitur. Ἐν
δὲ τῇ τείρεα πάντα. Quo modo habet et
Codex Harleianus. *Clark*. Sic est etiam
in MS. Lips. quod ut magis consentiens
consuetudini Homericæ, de qua supra
jam notavimus, prætulerim: præsertim

cum cætera substantiva sint sine articulo.
Ern.

Ibid. ἐσεφάνωται.] Vide supra ad
736. et ad *al.* 57.

Ver. 486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε. —
Ἄρκτον θ',] Virgil.

Pleiadas, Hyadas, clarumque Lycaonis Arcton.
Georgic. I. 17.

Ver. 486. τό τε σθένος Ὠρίωνος.] Dicitur
eodem modo, quo saepe βῆν Ἡρακλῆος,
quod supra nominatum est περιφραστικῶς, dici
pro ipso Hercule. Ern.

Ver. 487. ἄμαξαν.] Vide infra ad
711. et 782.

Ver. 488. Ἡ τ' αὐτῇ σρέφεται, καὶ τ'
Ὠρίωνα δοκεύει.] Linea nempe per corpus
et caput *Ursae* ducta, in *Orionem* incidit.
βλίσσει γὰρ ἡ μεγάλη Ἄρκτος πρὸς τὸ τῷ
Ὠρίωνος ἄκρον. *Schol.* Unde plane nihil
est, quod ait *Terrassonus*; "— Qu' en-
"tend-il par l' Ourse qui observe toi-
"jours l' Orion? en comparant une con-
"stellation de l' equinoctial, comme l'
"Orion, avec une constellation voisine
"du pôle, comme l' Ourse; cela ne de-
"vrait être dit que d' une constellation
"qui se trouveroit dans le même cercle
"de déclinaison que l' autre." *Dis-*
sertat. sur l' *Iliade*, Part. IV. cap. 1.
Clark. Ridiculum est arguari in modis
loquendi et tropis poeticeis, quibus con-
iunctio, vicinitas, vel relatio siderum in-

Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοστρῶν Ὠκεανοῖο.

490 Ἐν δὲ δύο πόλῃσε πόλεις μερόπων ἀνδράπων
Καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίνας τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἡγίενον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Κῆροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
495 Αὐλοὶ, φόρμιγγες τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες

Sola autem exors est lavacrorum Oceani.

490 Fecit in eo et duas urbes articulate-loquentium hominum
Pulchras: in una quidem nuptiaeque erant, convivaeque-solennia:
Sponsas autem ex thalamis, tædis adlucentibus,
Ducebant per urbem, crebroque hymenaeus excitabatur-clamore:
Adolescentes autem saltatores in orbem-agebant-se, interque eos
495 Tibiae, citharaeque sonum edebant: mulieres vero

495 κατὰ ἄστυ] F.

ter se exprimitur, quorum varii et simi-
les huic sunt apud Aratum: quem qui
legerit, hic non hærebit. Orion est e
directo adversus *Ursae*: quod bene expri-
mitur per *δοκεύειν*. Theon ad Aratum
quidem de hoc loco sic scribit: Ἐν βρα-
χὺν γὰρ ὁ ποικίλος ἀπὸ δύο ζυδίων ἐπιστήμων
τῶν τε κινήσεων καὶ τῶν βόρεια ἐδήλωσε. Καὶ ὅτι
ἀπὸ τῆς ἐξ ἑαυτοῦ τῆς ἀπὸ τῆς ὀφείας τῆς
αὐτῆς μετὰ τῆς Ὠρίωνος, ἀστρονομικῶς εἰπὲν
ἡ τ' αὐτῇ σρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει.
quam interpretationem probat etiam *Cas-*
aubonus ad *Strabonem* L. I. p. 1. Sic et
alii astronomi veteres acceperunt. *Manilius*
Astron. L. I. v. 502. *Arctos* et *Orion* ad-
versis frontibus ibant, qui in his verbis
haud dubie ad locum *Homeri* respexit, ut
notavit *Scaliger*. Ern.

Ver. 489. Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοστρῶν
Ὠκεανοῖο.] Virgil.

Arctos Oceani metuens aequore tingi.

Georgic. I. 246.

Hunc (polum) circum ἄρκτου duæ ferun-
tur, nunquam occidentes. *Cicero de Na-*
tura Deorum, lib. II. §. 41. Porro et hic
reprehendit *Homerum* *Terrassonus*, loco
jam citato; "Voici," inquit, "une [objec-
"tion] — qui convainc ce Poète d' une
"erreur énoncée en proposition formelle.
"C'est d' avoir dit que l' Ourse ou le
"Chariot est la seule Constellation, qui
"ne se baigne jamais dans les flots de

"l' Ocean." *Aristoteles* vero, τὸ, "Οἷη
"δ' ἄμμορός" (inquit) κατὰ μεταφορὰν τὸ
γὰρ γνωριμώτατον μόνον. *Poët.* lib. I.
cap. 25. *Strabo* autem per "ἄρκτος" *Cir-*
culum Arcticum videtur intellexisse: Διὰ
μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, καὶ τῆς ἁμαξῆς, τὸν
ἀρκτικὸν διπλῶν ἔχει γὰρ ἂν ποσὶ τῶν ἀστέρων ἐν
τῇ αὐτῇ χωρῇ περιφερομένων τῶν αἰεὶ φανερῶν,
οἷον ἄμμορον εἶπε λοστρῶν Ὠκεανοῖο. *Geo-*
graph. lib. I. p. 5. Sed quomodo *Circu-*
lus Arcticus *Orionem* spectat? Fortasse
per "Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι," etc. intelligendum
est; non solum esse *Arcton* ex omnibus
Constellationibus quæ nunquam occidat,
sed solum ex Constellationibus hic enu-
meratis. *Clark*. *Strabo* non ipsum cir-
culum solum intelligit, sed sidera intra
circulum arcticum. Sed et alia ad defen-
sionem hujus loci pertinentia ibi reper-
iuntur. Est autem defensio *Strabonis* ab
Heraclito. *Crates Mallotes* pariter de
circulo arctico locum accipiebat corrige-
batque *οἷος*. *Male*. Vid. *Casaub.* ad *Strab.*
l. c. Ern.

Ver. 495. Ἡγίενον] Pronunciabatur
Ἡγίενον vel Ἡγίενον. Ut recte hic annota-
vit *Barnesius*. Producitur enim antepe-
nultima:

Ἐννύμας μὲν τοῖς ἀγίνεον. — *Il.* *al.* 184.

— μῆλον ἀγινεῖ. *Odys.* *ε'*. 105.

— παρθεῖν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες. *ε'*. 294

Vide supra ad *ε'*. 116.

- Ἰσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάσῃ.
 Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀδρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
 Ἄνδρὸς ἀποφθιμένῃ· ὁ μὲν εὐχετο, πάντ' ἀποδῆναι,
 500 Δῆμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο, μηδὲν ἐλίσθαι.
 Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵσορι πείραξ ἐλίσθαι.
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήτυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρέτυον· οἱ δὲ γέροντες
 Εἴατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 505 Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσὶ ἔχον ἡεροφῶνων·
 Τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
 Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χερυσοῖο τάλαντα.

Stantes admirabantur in vestibulis unaquæque.

Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempe contentio

Orta erat: duo enim viri contendebant gratia muletæ,

Propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidisse,

500 Populo declarans; alter vero negabat, quicquam accepisse.

Ambo itaque cupiebant testibus-datis litem ad exitum perducere.

Cives autem utrisque acclamabant, hinc-inde fautores:

Præcones vero populum sedabant: At seniores

Sedebant super politos lapides, sacro in circulo:

505 Sceptra vero præconum in manibus habebant vocibus-aërem-replentium;

Cum his deinde exurgebant, et alternatim sententias-ferebant.

Jacebant autem in medio duo auri talenta,

501 ἵσορι] R. melius. 506 ἦϊσσον] MS. 507 μέσσοισι] MS. μέσσοισιν] F.
 A. J. 508 τοῖσιν] F. A. 1. 509 τὴν δὲ] A. J. 512 ἱερῶν] MS. R.
 et alii MSS. apud Barnes. quod non spernendum. an huc respexit

Ver. 495—498. Ὠρώρει — Ὠρώρει] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 494. ἄρα] Ut fieri solet.

Ver. 498. εἵνεκα ποινῆς Ἄνδρὸς ἀποφθιμένῃ] Παντὶς ἂν λέγει τῆς καλυμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀποφθίνα, ἃ ἐδίδσαν τοῖς οἰκίοις τῶν ἀνηρημένων οἱ ἀνελόντες. Schol.

Ver. 499. ἀποφθιμένῃ] Vide supra ad β'. 45. et ad α'. 509. 514.

Ver. 500. ἀναίνετο.] Al. ἀνέτατο. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad γ'. 84.

Ver. 501. Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵσορι πείραξ ἐλίσθαι.] Τοῖς γάρ τοι ἵσορας ἐνταῦθα καλεῖται

ὁ Ποιητὴς τὰς σοφὰς ἀνδρας, καὶ δεινὰς, καὶ τὰς τῶν τε πράξεων καὶ τὸν παθῶν τῶν ἀνδρῶν πόνων εὐδαιμονίας καὶ ἐμπίστευς, καὶ τὰς τῆς φρονήσεως πολὺ τῶν ἄλλων διαφέροντας. Aristot. de Republ. lib. IX.

Ibid. ἐλίσθαι.] Al. ἐκίσθαι.

Ver. 503. ἄρα] Ut par erat.

Ver. 506. ἀμοιβηδὶς] Cod. Harleian. ἀμοιβηδόν.

Ver. 508. εἴπα.] Al. εἴποι.

Ver. 509. Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ] Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κοτσιαεὺς ἔταυ φησί. Δύο στρατοὶ περιεκάβητο τὴν πόλιν πολέμοιοι, ἢ πορφεῖν ἀξιοῦντες αὐτήν, ἢ τὰ κύματα

- Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰδύντατα εἶπη.
 Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 510 Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βελή,
 Ἥε διαπραδέειν, ἢ ἀνδρὶ χα πάντα δάσασθαι,
 Κτῆσιν, ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔργει.
 Οἱ δ' ἔπα πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεδάωρῃσσαντο.
 Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
 515 Ῥύατ', ἐφεσάότες, μετὰ δ' ἄνδρες, ἔς ἔχε γῆρας.
 Οἱ δ' ἴσαν ἥρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀ-
 Ἄμφω χερυσεῖα, χερύσεια δὲ εἵματα ἔσθην, [Δήνη,
 Καλὰ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 Ἀμφὶς ἀριζήλῳ λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.

Ei danda qui inter hos sententiam rectissime diceret.

Alteram vero urbem duo exercitus obsidebant copiarum,

510 Armis fulgentes: bifariam autem ipsis placebat consilium,

Aut evertere, aut in-duas-partes omnia dividere,

Opes scilicet, quantas oppidum amœnum intus continet.

Illi vero nondum parebant, ad insidias autem clam-armabantur.

Murum quidem conjugesque dilectæ et parvi liberi,

515 Custodiebant supra-stantes, interque viri, quos tenebat senectus.

Ipsi vero profecti sunt: dux-erat autem iis Mars et Pallas Minerva,

Ambo aurei, aureasque vestes induti erant,

Pulchri et magni cum armis, sicut dii scilicet,

Utrique perinsignes: populi autem humiliores erant.

Hesychius in hac voce? 514 φίλαι] excedit MS. 517 ἐσθλὴν] MS.
 quæ lectio tamen in recentioribus quibusdam, ut Amst. 1650 repe-
 ritur.

ἀσπιδότας ἀπέναντι· οἱ δ' ἐνδον ὄντες ἔκ ἐδίδοντο τὴν προκλήσιν· οἱ δὲ πολέμοιοι, φησὶν, ἐνέ-
 ζαντι τινὰ ἐποπτεύοντο τῶν ποινῶν, καὶ τῶν
 βασιλῶν, [fortasse βασιλῶν] ἃ ἦν κτήματα
 τῶν ἐν τῇ πόλει. etc. Porphyry. Quæst. Ho-
 mERICÆ. 7. Ubi totus hic locus fuse expli-
 catur.

Ver. 510. λαμπόμενοι] Cod. Harleian. λαμπόμενοι. Quod æque ferri potest. Vide supra ad α'. 566.

Ver. 512. ἐπήρατον] Deductum hoc vocabulum, non ex ἱερῶν, (penultimam enim tum necessario produceret) sed ex ἱερῶν. Vide supra ad α'. 67.

Ibid. ἔργει.] Al. ἔργων. Vid. Var. Lect.

Ver. 514. Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι] Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπίδοποιᾷ ὑπέρι ταῦτα διεσάφησι. Ἀμέλει τὴν γυναικίαν ἰσχὺν μί-
 χρι ποσσὶ τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ὀνήσιμον ἀ-
 πιδείξεν· ὁπισθεν γὰρ τῶν ἐπάλξεων καὶ σι-
 χῶν αὐτὰς μετὰ νηπίων καὶ γερόντων καθίζει, παιῶν· “Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ
 “νήπια τέκνα, Ῥύατ' ἐφεσάότες, μετὰ δ' ἀνέ-
 “ρες ἔς ἔχε γῆρας.” Aristot. de Republ. lib. IX.

Ver. 519. ὑπολίζονες] Qua analogia ex μέγας deducitur μειζων, eadem ex ὀλίγος

- 520 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἴκε λοχῆσαι,
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 Ἐνδ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἴδοπι χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἔλικας βῆς.
 525 Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες,
 Τερπόμενοι σύριγγι· δόλον δ' ἔτι προνόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ προΐδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάσα καλὰ
 Ἀργεννῶν οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 530 Οἱ δ' ὥς ἔν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βεσίν,

520 *Ii autem cum jam pervenerant, ubi illis videbatur insidiari, Apud fluvium, ubi et aquatio erat omni pecori, Ibi hi consederunt, tecti corusco aere. His vero deinde seorsum duo speculatores sedebant a copiis, Observantes, siquando oves viderent et camuros boves.*
 525 *Illi vero statim progrediebantur, duoque una sequebantur pastores, Oblectantes-se fistulis: insidias enim neutiquam praesenserant. Ii quidem his prospectis incurrerunt, et continuo Praedantes abducebant boum armenta et greges pulchros Candidarum ovium, interficiebant autem insuper pastores.*
 530 *Illi vero ut audierunt magnum tumultum apud boves,*

521 βοτοῖσι] Edd. vett. praeter T. male. 524 διδύμενοι] MS. 528 καλ-
 λὰ] Id. 529 οἴων] A. 2. 5. J. 530 παρὰ βεσίν] MS.

fit ἄλλων. Unde fortasse legendum — ὅτ' ὄλίζοντες ἦσαν. Quo modo legitur apud Porphyrum, *Quaest. Homeric.* 7.

Ver. 520. ὅτ' δὴ] Vide supra ad §. 455.

Ibid. ὅθι σφίσιν] Cod. *Harleian.* ὅθι σφιν. Ver. 525. δύω σκοποὶ] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. *Al.* δύο σκοποί.

Ver. 524. 525. μῆλα — νομῆες.] Suggerunt mihi haec verba, versum istum, λ'. 696.

Εἶλατο, κτείναντες καὶ τεμνόντες, ἡδὲ νομῆας.

quem ita conjectura pulcherrima et certissima, ex *Odys.* φ'. 18. 19. emendavit vir summæ eruditionis *Richardus Bentley*;

Εἶλατο, κτείναντες μῆλα τεμνόντες ἡδὲ νομῆας.

Vide ad locum.

Ver. 528. Τάμνοντ' ἀμφὶ] Huc pertinet glossa Hesychii: Τάμνοντ' ἀμφὶ περιήλυνον, ut jam vidit *Jensius* in *Lucubr.* Hesych. p. 222. *Ern.*

Ver. 530. ὅθιν] Non hic vacat istud "ὅθιν," sed vim habet in connectenda sententia cum eo, quod praecessit, ver. 527. Οἱ μὲν τὰ προΐδόντες ἐπέδραμον, etc.

Ibid. παρὰ βεσίν.] *Al.* παρὰ βεσίν.

Ver. 531. ἱράων] Cod. *Harleian.* Εἰράων. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit Barnesius. *Clark.* Utraque lectio est apud Hesychium suis locis: unde patet, jam tum utramque lectionem in MSS. fuisse, cujus rei auctor esse etiam *Eustathius* videtur, qui veteres de scriptura primæ syllabæ dissensisse ait: vide et *Intt.* ad Hesych. in *εἰράων.* Variant

- ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 Βάντες ἀερισπόδων μετεκίαδον· αἵψα δ' ἴκοντο.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχέεισιν.
 535 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὅλοη Κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεέτατον, ἄλλον ἄστον,
 Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι θαφεινὸν αἵματι φωτῶν.
 Ὡμίλεον δ', ὥστε ζῶν βροτοί, ἡδ' ἐμάχοντο,
 540 Νεκρὸς τ' ἀλλήλων ἔρπον κατατεθνηῶτας.
 Ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακὴν, πείριαν ἄσπεραν,

Pro concione sedentes, confestim equos Conscedentes pedes in altum attollentes insecuti sunt; moxque pervenerunt. Consistentes vero pugnabant pugnam fluvii propter ripas, Feriebantque invicem se aeratis hastis.
 535 *Inter eos autem Discordia, et Tumultus versabantur, et exitiale Fatum, Alium vivum tenens recens-vulneratum, alium illaesus, Alium interfectum per praelium trahebat pedibus. Vestem autem habebat circum humeros admodum-cruentatam sanguine humeris. Versabantur vero, tanquam vivi homines, atque pugnabant,* [mano:
 540 *Cadaveraque suorum-invicem trahebant interempta. Posuit in eo et navale molle, pingue arvom,*

531 ἱράων] MS. A. 2. 5. J. T. 535 ἐν δὲ Ἔρις — Κῆρ] MS. 537 τεθνηῶτα] Id. et v. 540.

etiam libri in spiritu; aliis lenem, aliis asperum exhibentibus. Si est ab *εἶρειν*, ut Hesychius habet, aut *εἶρειν* pro *ἀέρειν*, quod et ipsum est apud Hesych. spiritus lenis preferendus est. Vid. *Var. Lect.* *Ern.*

Ver. 535. Στησάμενοι] Vide supra ad p. 595. et ad γ'. 141.

Ver. 537. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὅλοη Κῆρ.] *Hesiodus:*

Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἔλκε — Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 156.

sevit medio in certamine Mavors et solatus ferro, tristesque ex aethere Diræ; Et scissa gaudens vadit Discordia palla.

Æn. VIII. 700.

Clark. Hoc in loco et brevitate, et numeris superatur Virgilius. Nec ter repetitum ἐν δὲ sine vi est. De ea forma dixi ad *Callimach.* II. in *Cer.* *Ern.*

Ver. 536. 537. Ἄλλον ζῶν — ἄλλον ἄστον, Ἄλλον τεθνηῶτα] Λόγος δὲ, συνδύσμων ἐπαρθεῖντων, πολλάκις ὑπαθεσέραν καὶ κινητικωτέραν ἔχει δύναμιν ὥς ὁ τοῖστος, "Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεέτατον, ἄλλον ἄστον, Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν." *Plutarch. Quaest. Platonica*, sub finem.

Ver. 536. νεέτατον] Vox hæc non ex *εἶπας*, sed ex *εἶπαζω* deducta est. Vide supra ad α'. 140. ad δ'. 525. et ad γ'. 192.

Ver. 537. 540. τεθνηῶτα — κατατεθνηῶτας.] Vide supra ad γ'. 46.

Ibid. κατὰ μόθον] Vide supra ad α'. 51.

- Εὐρεΐαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάσσειον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Οἱ δ' ὅποτε σρέφαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρέρης,
 545 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιχδέος οἶνε
 Δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ σρέψασκον ἀν' ὄγκας,
 ἴεμενοι νειοῖο βαδείης τέλσον ἰκίσθαι.
 Ἡ δὲ μελαίνειτ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἑώκει,
 Χρυσείη περ ἔσσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα ἔτέτυκτο.
 550 Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἐρίθοι
 Ἴμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipso

Juga convertentes agebant huc et illuc.

Ii autem quoties reversi pervenirent ad finem arvi,

545 Iis tunc in manus poculum præduleis vini

Dabat vir obiens; illi autem convertebant-se ad suos quisque sulcos,

Cupidi novalis profundum ad terminum perveniendi.

Ipsam autem novale nigricabat a-tergo, versoque-aratis simile-erat,

Aureum licet esset: hoc sane ingens miraculum effectum erat.

550 Posuit in eo et separatum-agrum profundæ segetis; in quo operarii

Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

545 ἐλάσσειον] MS. vid. not. 546 ἰκοία] F. A. J. nec video, quare hic τε-
 sit. 549 τὸ δὲ] F. Ibid. θαῦμα τέτυκτο] MS. 550 ἐν] Edd. præ-
 ter R. Ibid. βασιλίων] A. 2. 3. J. ut respiciatur ad v. 556. Sane in
 agris dividendis portiones resectæ, et dividendo attributæ Diis et regi-
 bus, quæ τεμῖναι dicerentur. βαθυ ληϊόν] F. A. J.

Cæterum hic legit Heraclides Ponticus,
 κατὰ χθονός.

Ver. 539. Ὀμίλιον] Cod. Harleian. Ὀ-
 μίλιον. Quod eodem modo pronuncian-
 dum; antepenultima enim necessario pro-
 ducitur. Vide supra ad ver. 553. et 493.

Ver. 540. Νικρῆς — κατατιθῆναι] Vi-
 de supra ad π'. 521.

Ver. 541. Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν,
 Πρῶτος τοῖνον Ὀμήρος τὰ τῆς πολιτείας διει-
 λιν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι — ἱμπεριεχομένης
 ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐ-
 φροσύνῃ διάγειν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζου-
 σαν· καὶ παραθεῖς τὰ ἑκατέρω πρὸς φρονα,
 παρίστησιν ὅτι ὁ μὲν πολιτικός ἐστὶ βίος, ὁ δὲ
 στρατιωτικός. Οὐ παρὲς δὲ δὲ τὸν τοῖνον
 τὸν γεωργικόν· ἀλλὰ καὶ τῶτον ἔδειξεν, ἑναρ-
 γείαν αὐτὰ καὶ κάλλος περὶ τοῖς λόγοις.
 Dionysius Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιή-
 σιως, §. 11.

Ver. 541. 544. ἀρέρης, — ἀρέρης.] Vide
 supra ad π'. 142.

Ver. 542. τρίπολον] Τρεῖς ἐστραμμένον ἢ
 ἡροστραμμένον. Schol.

Ver. 543. ἐλάσσειον] MS. Lips. habet
 ἐλάσσειον, quod non temere spreverim.
 Nam et Hesych. habet ἐλάσσειον, ἡλαυνόν,
 quod haud dubie huc pertinet: quam-
 quam et ἐλάσσειον habet (sic enim recte
 corrigendum ἐλάσσειον videre viri docti)
 quod indicio est varie hunc locum lec-
 tum esse, ut alia. Cæterum pronuciari
 debet ἐλάσσειον, quæ et ipsa Ionica forma
 est. Ern.

Ver. 544. 545. 548. οἱ δ' — τοῖσι δ' —
 ἡ δὲ] Vide supra ad α'. 56. et ad §. 160.
 Male Barnesi, οἱ δ' — τοῖσι δ' — ἡ δὲ.

Ver. 544. σρέψαντες] Cod. Harleian.
 σρέψαντες.

Ver. 546. τοὶ δὲ σρέψασκον] Cod. Har-

- Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγκον ἐπήτριμα πίπτον· ἔ-
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο. [ραζε,
 Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφείσασαν· αὐτὰρ ὀπισθε
 555 Παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 Ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 Σκῆπτρον ἔχων ἐσήκει ἐπ' ὄγκῳ γηδόσυνος κῆρ.
 Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο·
 Βῶν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες,
 560 Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λευκὰ ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.
 Ἐν δ' ἐτίθει σαφυλῆσι μέγα βρίθσαν ἀλώνην,

Manipuli autem alii recta serie densi cadebant in-terram,

Alios vero manipulorum-ligatores vinculis constringebant.

Tres autem manipulorum-ligatores sequentes-instabant: at pone

555 Pueri manipulos-colligentes in ulnis ferentes,

Usque porrigebant: Rex vero inter hos silentio

Sceptrum tenens stabat super manipulorum-serie lætus corde.

Præcones autem seorsum sub quereu convivium apparabant;

Bovem nempe mactatum magnum hinc-inde-curabant: Mulieres autem

560 Cœnam operariis, albas farinas multas immiscebant.

Posuit in eo et uvis admodum gravatam vineam,

551 ἴμων] A. 2. 3. J. 552 ἄλλα μὲν] F. A. 1. non spernendum. ἄλλα
 μὲν — ἄλλα δὲ. 553 ἀμαλλ.] MS. uno λ. idem et edd. F. A. 1. in v.
 seq. omnes Aldd. ἐλλεδανοῖσι] MS. A. 2. 3. J. quæ et ipsa forma recta
 est. 557 ὄγκον] F. A. J. ἐσήκει] MS. 560 ἐρίθοισιν] Edd. vett. præter
 T. recte. 561 ἀλώνην] A. 2. J.

ἴμων. οἱ δὲ ἐτρέψασκον. Clark. Vid. Var.
 Lect.

Ver. 549. θαῦμα ἔτέτυκτο.] Si θαῦμα τί-
 τυκται dixisset, jam non constitisset Tem-
 porum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 551. Ἴμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερ-
 σὶν ἔχοντες.] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τῇ, α' Ἴμων,
 "ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες," προσ-
 γράφουσιν εἶχον τῶτον. "Καρπὸν Ἑλευσινίης
 "Δημήτερος ἀγλαοδώρε." Eustath. in Com-
 ment. ad ver. 509.

Ver. 553. ἀμαλλοδετῆρες.] Οἱ τὰ δράγ-
 ματα συνδραμύντες, ὅ ἐστι τὰς αὐλὰς τῶν ἀσπ-
 χων. Schol.

Ibid. ἐλλεδανοῖσι.] Scriptura verbi varia
 est in libris Homeri et Grammaticorum.
 Hesych. et Etym. MS. asperum spiritum
 habent, cæteri lenem, quæ scriptura in
 Homero quidem est verior. Item idem

Grammatici et libri Homeri plerique du-
 plicant λ. at MS. Lips. et Suidas ha-
 bent ἐλλεδ. ut λ. tantum pronunciendo
 duplicetur: De Aldd. vid. Var. Lect.
 Ern.

Ver. 554. ἐφείσασαν.] Vide supra ad μ'.
 55.

Ver. 557. et 563. ἐσήκει.] Vide supra ad
 δ'. 454. 492. et ad α'. 57.

Ver. 558. ἀπάνευθεν.] Vide supra ad α'.
 349.

Ver. 559. αἱ δὲ γυναῖκες, Δεῖπνον ἐρίθοι-
 σιν.] Virgil.

Thestylis et rapido fessis messoribus æstu
 Allia serpyllumque herbas contundit olentes.
 Eclog. II. 10.

Ver. 560. πάλυνον.] Vide supra ad α'.
 509. 338.

- Καλὴν, χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
 Ἐσέκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
 Ἀμφὶ δέ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
 565 Κασσιτέρη· μία δ' οἷη ἀταρπιτός ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
 Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶμεν ἀλάνην.
 Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡΐδεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
 Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.
 Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
 570 Ἰμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδε
 Λεπταλή φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
 Μολπῇ τ' ἰὺγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.
 Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὄρδοκραιζάντων

Pulchram, auream; nigri autem per eam racemi erant:

Stabat autem innixa-palis-ex-ordine argenteis.

Circum autem, cyaneam fossam, circum et septum duxit

565 Stanni: una autem sola semita erat ad eam,

Qua ibant bajuli, quando vindemiarent vineam.

Virgunculae autem et adolescentuli, teneris animis.

Textilibus in qualis portabant praedulcem fructum.

His vero in mediis puer cithara arguta

570 Suaviter personabat; chordaque eleganter succinebat

Tenella voce: hi autem ferientes-terram simul

Cum cantuque sibiloque, pedibus tripudiantes sequebantur

In eo et armentum fecit boum capita-alte-ferentium

566 νίσσοντες] MS.

Ver. 561. βρύθραν] De hujus vocis prosodia, vide supra ad β'. 559.

Ver. 562. μέλανες δ' ἀνὰ] *Al.* μέλανες δ' ἀνα.

Ver. 563. κάμαξι] Σπύλοις, οἱ εἰσι ζύλα ὀρθὰ, παραπικηγότα ταῖς ἀμπελίσκοις. *Schul.*

Ibid. ἀργυρέησιν.] *Al.* ἀργυρέοισιν.

Ver. 564. κυανέην] Vide supra ad α'.

Ver. 566. νίσσοντο] *Al.* νίσσοντο. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι] Οἷδε δὲ δ Ποιητὴς καὶ τὴν πρὸς ὠδὴν ὀρχησθαι — καὶ ἐν τῇ ὁπλοποιᾷ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος. ἄλλοι δ' ὁμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθῶν τε ἴσκαρον. *Athenæus*, Lib. I. cap. 15.

ἢ δ' ἀνα μιστὸν
 Ἰμερόεν κιθάριζε· τὴν Ἀπόλλωνος καὶ Διὸς καὶ
 Χρυσῆς τὸν ἰὺγμῷ τε

Hesiod. Ἀπολλ. Ἦρα καὶ, ver. 201.

Ver. 570. λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδε] Ὁμοίως — ὅτι ἅπαντες Ἕλληνας ἐν ἐπιστάμεις τὸ λίνον τὰ παλαιὰ μακάριον. ἐπὶ τῷ Ἀχιλλεύῳ ἐφ' ἧ τῇ ἀσπίδι ἀλλὰ τὴν ἐκράσας τὸν ἠφαιστὸν καὶ κιθαρίζον παιδὰ ἄδοντα ἐς λίνον. "Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ" Ἰμερόεν κιθάριζε. λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδεν." *Pausanias*. Lib. IX. cap. 29. Sed quomodo in scuto depingi potuit, quem caneret Citharista? *Clark*. Eandem interpretationem commemorant *Pseudo-didymus* et *Eustathius*, qui etiam ab *Aristarcho* de

- Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχματο, κασσιτέρη τε,
 575 Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρης ἐπεσσεύοντο νομόνδε
 Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανόν, δονακῆα.
 Χρυσεῖοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐσιχῶντο βόεσσι
 Τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
 580 Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκῶς
 Ἐλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαδον, ἡδ' αἰζήοι.
 Τὰ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοεῖην,
 Ἐγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 Αὐτῶς ἐνδίσσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 585 Οἱ δ' ἦτοι δακείν μὲν ἀπετραπῶντο λεόντων,

Boves autem ex auro effictæ erant, stannoque.

575 Cumque mugitu e stabulo ruebant ad-pascua

Praeter fluvium resonantem, admodum rapidum, canis-abundantem.

Aurei autem pastores una ibant cum bobus

Quatuor, novemque illos canes pedibus celeres sequebantur.

Terribiles vero leones duo inter primas boves

580 Taurum graves-gemitus-edentem tenebant: is autem, alte mugiens

Trahebatur: eumque canes recepturi-sequebantur et juvenes.

Illi quidem discepta bovis magni pelle,

Viscera et nigrum sanguinem hauriebant: pastores vero

Frustra insequabantur, veloces canes hortatibus-incitantes.

585 Illi enim mordere quidem recusant aversi a leonibus,

579 βῶν πρ.] MS. 580 ἐρύγμηλον] Id. 584 ἐν δ' ἴσαν] Id. *Ibid.* ὀτρύνοντες] F. 585 οἱ δὲ τοι] MS.

genere carminis acceptam vocem tradit. cuius mentio etiam apud *Herodotum*. Simplicissimum est accipere de chorda: sed ut de carmine accipiatur, suadet verbum ὑπαιδεν. quod indicat hic cantum diversum a priori (κιθάριζε) est enim αἰδένειν μετὰ. *Callim.* in *Del.* 504. et *λεπταλὴ φωνή*, quæ magis puero, quam chordis continet. *Ern.*

Ver. 571. τοὶ δὲ ῥήσσοντες] Qua ratione, δὲ hic producatur; item *περὶ*, ver. 476. et *ἐρύγμηλον*, ver. 580. et *κασσιτέρης*, ver. 589. et *ἱκίλον*, ver. 591. vide supra ad α'. 51. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit τοὶ δὲ πρήσσοντες. *Clark*. Hunc locum et formam ῥήσσοντες ὁμαρτῇ imitati sunt poetæ certatim, ut *Apollon. Rhod.*

I. 559. *Callim.* H. in *Dian.* 241. in *Del.* 506. *Mox* ἰὺγμῷ melius *strepitu*, quam *simbo*. *Ern.*

Ver. 576. Πὰρ ποταμὸν — περὶ ῥοδανόν, δονακῆα.] *Virgil.*

Hic viridis tenera prætexit arundine ripas

Mincius. — *Felag.* VII. 12.

Ibid. περὶ ῥοδανόν.] *Al.* παραὶ ῥοδανόν. *Clark*. In ῥοδανόν autem omnes libri scr. et edd. hodie consentiunt: olim de scriptura dissentiebant Grammatici. *Vid. Eust. Lxx.*

Ver. 580. ἱκίτην] *Cod. Harleian.* ἱκίτην.

Ibid. μεμυκῶς] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 583. Ἐγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον.] Vide supra ad λ'. 176.

- Ἰσάμενοι δὲ μάλ' ἐγγυς ὑλάκτεον, ἐκ τ' ἀλευντο.
 Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶον ἀργεννάων,
 Σταδμῆς τε, κλισίας τε, κατηρεφείας ἰδὲ σηκῆς.
 590 Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Τῷ ἱκελόν, οἶον πότ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 Ἐνθα μὲν ἦιδεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιοι
 Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
 595 Τῶν δ' αἰ μὲν λεπτὰς ὀδόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 Εἴατο εὐνήτες, ἦκα σίλβοντας ἐλαίῳ·
 Καὶ ῥ' αἰ μὲν καλὰς σεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας

Stantes autem admodum prope latrabant, et evitabant.

Fecit in eo et pascuum inclutus Vulcanus,
 Amœno in saltu, magnum ovium candidarum,
 Stabulaque, tuguriaque, tectaue ovilia.

590 In eo et chorum vario-effinxit-artificio inclutus Vulcanus.

Ei similem, qualem olim in Chosso lata
 Dædalus concinnavit comas-pulchræ Ariadnæ.
 Ibi quidem adolescentes, et virgines formosæ

Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes:

595 Horum autem illæ quidem tenues linteas-vestes habebant, illi vero tunicas

Induti erant bene-textas, leniter nitentes oleo:

Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi vero gladios

588 ἀργεννάων] Id. 589 καὶ τηρεφείας ἰδὲ] MS. vitiosissime. 590 Εἴατο
 εὐν] F. ἔχον εὐν.] R. illud est etiam in MSS. apud Barnes. hoc apud
 Eust.

Ver. 584. ὀρχεῦντες.] Vide supra ad
 v. 44.

Ver. 591. Τῷ ἱκελόν, οἶον πότ' ἐνὶ Κνωσσῷ
 εὐρείῃ Δαίδαλος ἥσκησεν] Virgil.

Hic labor, ille domus et inextricabilis error.
 Æn. VI. 27.

Ver. 596. Εἴατο εὐνήτες.] Al. Εἴατο εὐ-
 νήτες. Quod hic ferri non potest. Vide
 supra ad v. 57. Al. Εἴατ' εὐνήτες. Al. Εἴ-
 χον εὐνήτες. Clark. ἦκα σ. ἐλαίῳ, splen-
 dore vel nitore modico, qualis est olei.
 Ern.

Ver. 597. οἱ δὲ μαχαίρας Εἴχον] Κόσμον
 τε αὐτῷ [χορῷ] ἀφηγούμενος, ἵνα ὅλον ἡμῖν
 ποιήσιν ὅτι ἡ τῶν ἀρρένων κίνησις ἐνὸς πλοῦς ἦν,
 τὰς λέγει· "Καὶ ῥ' αἰ μὲν καλὰς σεφάνας
 ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἴχον χρυσείας ἐξ

"ἀργυρέων τελαμώνων." Dionys. Halicarn.
 Antiq. Rom. Lib. VII.

Ver. 601. αἶψα θέσιν.] Cod. Harleian
 αἶψ' ἐθέλῃσιν. Clark. Eadem lectio est
 MS. Lips. et ed. Flor. nisi quod est αἶψα
 θέλῃσιν. Hoc fortasse melius. Πειράσθαι
 τροχόν, non est experiri rotam, sed trac-
 tare. Quam celeriter movetur a figulo
 rota, quoties ei lubet eam tractare. Ern.

Ver. 604. Τερόμενοι· δοῖα δὲ κυβιστητῆς
 κατ' αὐτῆς] Sic Odys. δ. 15.

Ὡς οἱ μὲν δαίνοντο κατ' ὑπερφίης μέγα δῶμα
 Γεῖοντες ἡδὲ ἔται Μενέλαον κυδαλίμοιο,
 Τερόμενοι μετὰ δὲ σφιν ἐμὴ πῶτο θεῖος ἀοιδός,
 Φορμίζον· δοῖα δὲ κυβιστητῆς κατ' αὐτῆς
 Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.

Ὁ δ' Ἀρίσταρχος ἔ μόνον εἰς τὸ τῷ Μενελάῳ

- Εἴχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισαμένοιισι πόδεσσι
 600 Ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
 Ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶψα θέσιν·
 Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ σίγῃς ἀλλήλοισι.
 Πολλὸς δ' ἡμερόεντα χορὸν περιῖσαδ' ὄμιλος
 Τερόμενοι· δοῖα δὲ κυβιστητῆς κατ' αὐτῆς
 605 Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.
 Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο,
 Ἀντυγα πᾶρ πυράτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Τεύξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·

Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.

Hi autem quandoque quidem in orbem discurrebant doctis pedibus.

600 Leviter admodum, veluti cum aliquis rotam aptatam manibus

Sedens figulus tentaverit, si currat:

Quandoque autem rursus discurrebant per ordines invicem.

Multa vero pulchram choream circumstabat turba

Oblectantes-se: Duo autem saltantes-in-caput inter ipsos

605 Cantum exordientes agebant-se per medios.

Posuit in eo et fluvii magnum robur Oceani.

Orbem propter extremum scuti affabre facti.

At postquam fabricatus erat Scutum magnumque solidumque,

Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:

600 ἄρμενον] F. A. J. 601 θέλῃσιν] MS. F. vid. not. 604 κατ' αὐτῆς] F.
 605 ἐδίνεον] R. vid. not. 608 ἐπε] MS. 609 θώρηκα] Id. male.

συμπῆσαι ἐμβαλὼν ἧς ἡ τροχὸς σίγῃς καὶ
 τῶν βασιλέων σφοδρόντις· ἀλλὰ καὶ τῶ
 Κεντρικῇ χορῷ τὸν ὅλον ἐξείλιν, ἐπιτεμὼν τὰ
 πῶματα τὸν τροχὸν τῶτον· "Πολλὸς δ' ἡμε-
 ροῖντα χορὸν περιῖσαδ' ὄμιλος Τερόμενος·"
 "δοῖα δὲ κυβιστητῆς κατ' αὐτῆς Μολπῆς ἐξάρ-
 χοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις·" "Ὡς τ' ἀνία-
 ται γίνεσθαι παντάσῃσι τὸ Ἐξάρχοντες, μη-
 κῆτι δυναμίνης τῆς ἐπὶ τὸν ὅλον ἀναφορῆς σώ-
 ρισθαι. Athenæus, Lib. IV. cap. 27. 28.
 Clark. In loco Athenæi notanda lectio
 Τερόμενος. Sed vulgatum in libris Ho-
 meri verum est, diciturque nota figura.
 De κυβιστητῆσαν saltationibus adi Xenoph.
 in Symposio. Ern.

Ver. 605. ἐδίνεον] Ita edidit Barnesius
 ex Eustathio; atque ita legit Athenæus,

loco jam citato. Sic etiam legitur, Odys.
 δ. 19. Al. ἐδίνεον. Quod, ut opinor, nullo
 modo ferri potest. Clark. Ἐδίνεον est vi-
 tium typographicum editionis Romanæ,
 et recentiorum quarundam, ut Schreveli-
 anæ: Nam vett. edd. nostræ omnes ha-
 bent ἐδίνεον, ut et MS. Lips. Ern.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα
 σθένος Ὀκεανοῖο.] Virgil.

Hæc inter tumidi late maris ibat imago
 Aurea, sed fluctu spumabant cærulea cano.
 Æn. VIII. 671.

Hesiodus:

Ἀμφὶ δ' ἵππῳ ῥέει Ὀκεανὸς πλῆθοντι ἰσιπῶς·

Πᾶν δὲ συνέχευε σάκος πελυδαῖον.

Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 514.

Ver. 609. etc. Τεύξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαει-

- 610 Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, προτάφοις ἀραρυῖαν,
 Καλὴν δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκε·
 Τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἑανὲ κασσιτέρειο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰέσας.
 615 Ἥ δ', ἱρῆξ ὥς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπῃ υφείντος,
 Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἥφαιστοιο φέρεσα.

- 610 Fecit ei et Cassidem validam, temporibus quadrantem,
 Pulchram, multo-exornatam artificio; aureamque Cristam superimposuit
 Fecit ei et Ocreas e ductili stanno.
 At postquam omnia arma elaborarat inclytus Vulcanus,
 Coram matre Achillis posuit sublata.
 615 Illa vero, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso.
 Arma coruscantia a Vulcano ferens.

610 κνήκ] Edd. vett. praeter R. βριαρὴν] MS. 612 ἑανὲ] F. A. 1. 615 υφείντος] F. A. J. male.

νιττερον πυρὶς αὐγῆς· Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν. — Τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἑανὲ κασσιτέρειο.] Virgil.

Terribilem cristis galeam flammisque vomentem,
 Fatiferumque enseni, lorica ex aere rigentem,
 Sanguineam, ingentem: qualis cum cartula nubes
 Solis inardescit radiis, longaeque refulget:
 Tum leves ocreas electro auroque recocto.
 En. VIII. 620.

Ibid. ἄρα] Deinceps.
 Ver. 610. κόρυθα βριαρὴν.] Al. κνήκην βριαρὴν.
 Ver. 611. χρύσειον] Pronunciabatur χρυσόν. Nam prima necessario producitur.
 Vide supra ad v. 525.

Ver. 612. ἑανὲ] Vide supra ad ver. 552. et ad v. 585.

Ver. 615. Ἥ δ', ἱρῆξ ὥς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπῃ.] Virgil.

At Venus aethereos inter Dea candida nimbis
 Dona ferens aderat. — En. VIII. 603.

Ibid. ἱρῆξ] Διαπύκνεται μὲν ὁ ἱρῆξ. Διαπύκνεται δὲ ἰσχυρῶς ὁ ἱρῆξ. Eustath. Sic II. φ. 494. ἡ γὰρ φ' ὅτι ἱρῆξ —.

Ibid. υφείντος.] De hujus vocis prosodia, vide supra ad v. 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἥφαιστοιο φέρεσα.] Cod. Harleian. Τεύχεα καλὰ φέρεσα παρ' Ἥφαιστοιο ἀναιέτος. Vide supra, ver. 157.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς Τ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΘΕΤΙΔΟΣ κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἥφαιστοιο, συναγαγὼν εἰς ἑκ-
 κλησίαν τὰς Ἑλλήνας ὁ ἦρως, ἀπὸ γῆρας ποιῆται τῆς μνήδος, καὶ λαμβάνει τὰ
 δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀνελομένην ἐκείνων,
 αὐτὸς ἄπιτος δικαίως ἐπιτίθεται, καὶ στρατείαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ
 ἦρως τὰν ἱππὸν αὐτῷ ἑταίρῳ τὴν ἐσπεύον αὐτῷ ἀναιέτην καταμαρτυρεῖται ὅτι
 καὶ ἐπὶ πλεονεξία.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Τ΄.

Ἐπιγραφαί.

Μήνδος ἀπόρρησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπὸ ληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἡ δ' ἔς νῆας ἵκανε, θεῶ πάρα δῶρα φέρεσα.
Ἡ δ' ἔς νῆας ἵκανε, θεῶ πάρα δῶρα φέρεσα.

AURORA quidem croceo peplo-induta ab Oceani fluentis
Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret et mortalibus:
Illa vero ad naves pervenit a deo dona ferens.

2 φέρη] MS. 4 περιεκείμενον] R. A. 1. 2. J.

Ver. 1. 2. Ἡ δ' ἔς νῆας ἵκανε, θεῶ πάρα δῶρα φέρεσα. Virgil.
Oceanum interea surgens Aurora relinquit.
Aen. IV. 129.
Ibid. 584.

Vide supra ad α'. 477.
Ibid. ἀπ' Ὀκεανοῦ] Cod. Harleian. ἐπ' Ὀκεανῶν.

Ver. 2. Ὀκεανῶν] Vide supra ad γ'. 260.
Ibid. ἀθανάτοις] Similiterque infra ver.
22. ἀθανάτων. Vide supra ad α'. 398.
Ibid. φέροι] Cod. Harleian. φέρη. Clark.
Sic et MS Lips.

Ver. 3. Ἡ δ' ἔς νῆας ἵκανε, θεῶ πάρα δῶ-

ρα φέρεσα.] Vide supra ad ε'. 615. *Clark.*
Ex h. l. Jensus colligebat, Homerum uno
tenore scripsisse carmina, nec ipsum in
libros divisisse: nam ἡ δ' manifeste re-
fertur ad libri præcedentis versus ultimos.
Facile concesserim: nec id primo Jensi-
o in mentem venit. *Ern.*

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως] Qua ratione.
Κλαίοντα hic ultimam producat; item κα-
τὰ, ver. 59. et ἔχον, ver. 45. et γὰρ, ver.
49. vide supra ad α'. 51.

Ver. 7. ἄρα] Ut fieri solet —.
Ver. 8. ἰάσομεν] Vide supra ad δ'. 42.
Ibid. ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ'. 260.
Ver. 9. ἐπιδὴ τεῶτα] Non quandoquæ-

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ΄.

351

Ἐῶρε δὲ Πατρόκλῳ περιεκείμενον ὃν φίλον υἱόν,
5 Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονδ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεῶν,
Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
Τέκνον ἐμὸν, τέστον μὲν ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
10 Τύνη δ' Ἡφαίστιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἳ ἔπω τις ἀνὴρ ἁμοισι φόρησεν.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρὸςθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, εἰδὲ τις ἔτλη
15 Ἀντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δὲ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥς εἰ σέλας, ἐξεφάνινεν·

Invenit autem Patroclo circumfusum suum carum filium,
5 Plorantem stridule: multi autem circum ipsum socii
Lamentabantur: inter hos vero astitit augustissima deorum,
Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;
"Fili mi, hunc quidem sinamus, dolentes licet,
"Jacere, quandoquidem primum deorum consilio interfectus est:
10 "Tu vero a Vulcano allata incluta arma accipe,
"Pulchra admodum, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit."
Sic sane locuta Dea arma deposuit
Ante Achillem: illa vero sonitum-edidere facta-artificiose omnia.
Myrmidonas vero omnes cepit tremor, neque quis sustinuit
15 Contra aspicere, sed territi-diffugerunt: At Achilles
Ut vidit, statim ipsum magis subiit ira; intus autem ei oculi
Terribiliter sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt:

17 ἐξεφάνινεν] R. T.

Idem primum, quod nemo intelligat, sed
non semel, vel simpliciter posteaquam.
Sic sæpe Homerus et omnes poetæ. *Ern.*
Ver. 10. Τύνη δ' Ἡφαίστιο πάρα κλυτὰ
τεύχεα δέξο.] Virgil.

Idem perfecta mei promissa conjugis arte
Munera. *Aen.* VIII. 612.

Ver. 12. κατὰ τεύχε' ἔθηκε] Cod. Har-
leian. κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo et
in uno MS. scriptum reperit Barnesius.

Ver. 13. Πρὸςθεν Ἀχιλλῆος.] *Al.* Αὐτῇ
πρὸςθεν ποδῶν.

Ibid. ἀνέβραχε] De hujusmodi ὀνηματο-
ποιῶν, vide supra ad γ'. 363. et ad δ'. 125.
et 455.

Ibid. δαίδαλα] *Al.* φαίδια.
Ver. 16. Ὡς εἶδ', ὥς μιν] Sic apud Vir-
gilium:

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error!
Eclog. VIII. 41.

Item apud Theocritum:

Ὡς ἶδον, ὥς ἐμάνην, ὥς μιν περι θυμὸς ἴασθη.
Idyll. II. 82.

Ὡς ἶδον, ὥς ἐμάνην, ὥς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα.
Idyll. III. 42.

Ver. 17. ὑπὸ βλεφάρων.] *Al.* ὑπὸ βλεφά-
ροις. Atque ita legit Codex Harleianus.
Ibid. ἐξεφάνινεν] Ita ex duobus MSS.
edidit Barnesius. *Al.* ἐξεφάνινεν. Utrum.

- Τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεῶν ἀγλαὰ δῶρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἤσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσων,
 20 Αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Μητρὲς ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρρεν, οἳ ἐπεικὲς
 Ἔργ' ἔμμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitis ἄλκιμον υἱὸν
 25 Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπης ὠτειλᾶς
 Εὐλᾶς ἐγγείνωνται, αἰκίσσῃσι δὲ νεκρόν·
 (Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται,) κατὰ δὲ χροῖα πάντα σαπίει.
 Τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 30 Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φύλα
 Μυῖας, αἳ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτες κατέδασιν.

- Oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.
 At postquam mente sua delectatus est artificiosa aspiciens,
 20 Continuo matrem suam verbis alatis allocutus est;
 "Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par
 "Opera esse immortalium, neque mortalem virum perficisse;
 "Nunc vero ego quidem me armabo; sed perquam graviter
 "Timeo, ne mihi interea Menæti fortē filium
 25 "Musæ ingressæ per ære-inflicta vulnera
 "Vermes intus generent, deturpentque cadaver;
 "(Vita nempe adempta est.) inque corpore omnia putrescant.
 Ei autem respondit deinde dea Thetis pedes argentea;
 "Fili, ne tibi hæc in animo tuo sint-curæ:
 30 "Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
 "Muscas, quæ sane viros pugna-interfectos comedunt.

19 ἦσι τιτάρπετο] MS. male. Ibid. λεύσων] Id. 25 κατὰ] abest MS. 26 αὐ-
 λᾶς] T. Ibid. ἐγγίνονται] MS. 29 μετὰ φρ.] Id. 30 πειρήσομαι] F. A. J.
 quod leg. πειρήσομ'. 31 κατέδασιν] F. A. J. R. male.

que, ut opinor, ferri potest. Vide supra
 ad γ'. 435. et 617. Clark. Ἐξοφάνθιν e-
 tiam MS. Lips. ed. F. A. J. Ern.

Ver. 18. Τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεῶν
 ἀγλαὰ δῶρα.] Virgil.

Ille deæ donis et tanto latus honore
 Expleri nequit, atque oculos per singula volvit:
 Miraturque, interque manus et brachia versat
 Terribilem cristis galeam. — Æn. VIII. 617.
 Talia, per clypeum Vulcani, dona parentis,
 Miratur. — Ibid. 729.

Quorum priore in loco Virgilium Homero

superiorem existimat Sculiger. Poëtic. Lib.
 V. cap. 3.

Ver. 19. φρεσὶν ἤσιν ἐτάρπετο.] Cod. Har-
 leian. φρεσὶν ἤσιν ἐτάρπετο. Al. φρεσὶν ἤσιν
 ἐτάρπετο. et φρεσὶ ἤσιν ἐτάρπετο. Clark.
 Harleiano consentit MS. Lips. Ern.

Ver. 23. θωρήξομαι.] Notandus hic
 maxime proprius vocis Mediæ Usus. Me
 ipse armabo. Vide supra ad γ'. 168. et ad
 γ'. 141.

Ver. 26. αἰκίσσῃσι] Recte, ut opinor,
 cum duplici σ. Vide supra ad α'. 140.

- Ἦν περ γὰρ κεῖται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Αἰεὶ τῷδ' ἔσαι χροῖς ἔμπεδος, ἥ καὶ ἀρείων.
 Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιῆς,
 35 Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Αἰψὰ μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκὴν.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσῆς ἐνήκε.
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίῳ καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
 Στάξει κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χροῖς ἔμπεδος εἴη.
 40 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ Δῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιῆς·
 Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 Οἳ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
 45 Καὶ μὲν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς

- "Etsi enim jaceat vel integrum in annum,
 "Usque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius.
 "Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,
 35 "Ira renunciata Agamemnoni, pastori populorum,
 "Continuo prorsus ad pugnam armator, indueque fortitudinem."
 Sic quidem fata, animos audentissimos immisit.
 Patroclo vero ambrosiam et nectar rubrum
 Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.
 40 Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles,
 Horrendum vociferans, excitabatque heroas Achivos:
 Et quicumque etiam antea navium in cœtu solebant manere,
 Quique gubernatores, et tenebant clavos navium,
 Et promi-condi apud naves erant, cibi dispensatores:
 45 Et hi tunc sane ad concionem ibant, quod Achilles

33 τῷ γ' F. A. J. 36 θωρήσσε] MS. 40 θαλάσσης] abest F. 43 καὶ οἱ ἔχ.]
 MS. F. A. J. quod legendum x' οἱ, ut est in T.

Ver. 27. πέφαται.] Vide supra ad α'. 37.
 et ad γ'. 164.

Ibid. σαπίει.] Al. σαπῆη.

Ver. 31. αἳ ῥά τε] Quæ scilicet —.

Ver. 32. Ἦν περ] Cod. Harleian. Ἐπ' περ.

Ver. 33. τῷ γ'.] Al. τῷ γ'.

Ver. 35. Μῆνιν ἀποειπὼν] Nulla ex ana-
 logia produci potest istud ὁ. Pronuncia-
 batur fortasse ἀπειπὼν, vel ἀρουνεῖρον.
 Vide supra ad α'. 342. Al. ἀπανιπὼν.
 Ita infra φ'. 283.

"Οὐ γὰρ τ' ἐνιαυτός ἀτοίρεται.

Et ver. 329. ejusdem libri:

Μὴ μιν ἀτοίρεται.

Clark. Posse produci e cæsura, supra
 monuimus. Ern.

Ver. 36. δύσεο] Vide supra ad α'. 109.

Ver. 39. 40. Στάξει — Αὐτὰρ] Codex
 Harleianus inter hos duos versus inserit:

Ἦ μὲν ἀρ' ὡς ἐξέσσε' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα.

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide supra
 ad γ'. 456.

- Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τῷ δὲ δὺν σκάζοντε βάτην Ἄρεος θερύποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἐγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ.
 50 Καδδὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες.
 Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἐλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 Οὔτα Κῶων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δαρεί.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 55 Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρεϊδῃ, ἧ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέρωσιν ἄρειον
 Ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί· ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
 Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κέρης.
 Τὴν ὄφελ' ἐν νῆεσσι κατακτάμεν Ἀστέμις ἰῶ,

In conspectum-se-dederat; diu enim pugna abstinerat tristi.

At duo claudicantes ibant Martis famuli,

Tydidisque bellicosus, et nobilis Ulysses.

Hastæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia.

50 In prima autem concione consederunt profecti.

At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,

Vulnus habens: etenim illum in aspera pugna

Vulneraverat Coon Antenorides ærata hasta.

Verum postquam omnes congregati sunt Achivi,

55 Inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achilles:

"Atride, omnino hoc utique utilius

"Foret, tibi et mihi; quando nos quidem dolentes corde.

"Animum-rodente contentione irati fuimus, gratia puella.

"Hanc debuit in navibus occidisce Diana sagitta,

60 Λυρνησσὸν] F. A. J. 70 τειρήσομαι] A. 2. 3.

Ver. 42. μίνισκον.] Manere solebant. Ita optime constat Temporum ratio. Vide supra ad v. 84. et ad α'. 57.

Ver. 43. οἰήα.] Cod. Harleian. ἰήα.

Ver. 46. ἐπίπαυτ'] Ita Cod. Harleian. Al. ἀπέπαυτ'.

Ver. 49. ἔλκεα λυγρὰ.] Al. ἀλγέα λυγρὰ.

Ver. 53. Οὔτα.] Vide supra ad v. 192.

Ibid. Οὔτα Κῶων Ἀντηνορίδης.] Supra, λ'. 252.

Ver. 56. Ἄτρεϊδῃ, ἧ ἄρ' τι.] Συνάγων δὲ ["Ὀμηρος] αὐτὸς [Agamemnonem et Achillem] εἰς ταῦτον ἀλλήλως ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μεταμιλνόμενος· τὸν μὲν τῆς Θέτιδος ἐκβοῶντα, "Ἄτρεϊδῃ, ἧ ἄρ' τι τὸδ' ἀμφοτέρωσιν

"ἄρειον" Ἐπλετό σοι καὶ ἐμοί," εἴτα ἐπαυόμενον τῇ προφάσει τῆς ἀπεχθείας καὶ ἀπαυόμενον τῆς ἐν τῇ μνήμῃ συμφορᾷ τὸν βασιλέα δὲ αἰτιώμενον Δία, καὶ μοῖρας, καὶ Ἐρινύν· δοκεῖ μοι διδάσκειν, ὥσπερ ἐν δράματι (ταῖς προκειμένοις ἀνδράσιν ὅσον ἐκείνῳ χρομίσαντι) ὅτι καὶ τὸν μὲν βασιλέα μὴδὲν ὕβρι προάπτειν, μὴδὲ τῇ δυνάμει χρῆσθαι πρὸς ἄπαν, μὴδὲ ἐφίναται τῷ θυμῷ κατὰ πᾶν ἵππων θρασύν· καὶ τὸν ἑνὸς φέρουμένου πατρωνίου δὲ αὐτοῖς στρατηγούς, ὑπεροφίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρειν δὲ ἡγερωτῶς καὶ πρᾶως τὰς ἐπιτιμήσεις, etc. Julian. Imperat. Orat. II. sub initio.

Ibid. ἧ ἄρ' τι τὸδ'] Al. ἧ ἄρ' τι τὸγ'. Clar.

- 60 Ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
 Τῷ κ' ἔ' τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδας,
 Δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνησίαντος.
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶα.
 65 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, ἐδὲ τί με χρεῖ
 Ἀσπελῆως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε δᾶσσοι
 Ὅτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς,
 70 Ὅφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
 Αἶν' ἐδέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
 Διὶς ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.

60 "Die illo, quo ego cepi Lyrnessum populatus:

"Tum sane non tot Achivi mordicus prehensissent immensum solum.

"Hostium manibus-strati, me iram-fovente.

"Hectori quidem et Trojanis hoc utilius: at Achivos

"Diu meæ et tuæ contentionis memores-fore puto.

65 "Sed ea quidem ante-acta-esse sinemus, dolentes licet,

"Animo in pectoribus nostro domito necessitate.

"Nunc vero ego sane impono-finem iræ, neque omnino me par e-

"Pertinaciter usque irasci: sed age ocyus

"Hortatibus-concita ad prælium comantes Achivos,

70 "Ut adhuc etiam Troium periculum-faciam obvius profectus,

"Num velint apud naves pernoctare: sed aliquem puto

"Libenter ipsorum genu flexurum esse, qui quidem effugerit

"Ardenti e prælio fugatus vi hastæ nostræ."

71 α' γε] MS. sed i. eras. 72 φύγησιν] F. A. R. J. male.

Pseudo-Did. interrogative legendum ait: An ergo nobis hoc utilius erat, quod etc. Vett. edd. omnes sine interrogatione, ut Clarkius cum Barnesio. Verte: Non prodest (π) ergo hoc utique utilius erat. (Irigide Clarkius, omnino hoc utique) intelligi placari, ut nunc, nec iræ indulgere. Irgide.

Ver. 57—65. ἀχνύμενα — ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 58. Θυμοβόρῳ ἔριδι] Cod. Harleian. Θυμοβόρῳ ἔριδος.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νῆεσσι κατακτάμεν Ἀστέμις] Ὅτι δὲ οἱ αἰφνιδίως θάνατοι τῶν γυναικῶν Ἀστέμιδι ἐδίκαν ἀνακείσθαι, ὡς οἱ τῶν

ἀνδρῶν τῶν Ἀπόλλωνι, πολλαχῇ λέγει ὁ Ποιητής. Eustath.

Ver. 60. Λυρνησσὸν] Πόλις τῆς Ἰοπλίας καὶ Θήβης τῆς Κιλικίας. Schol.

Ver. 61. ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδας.] Vide supra ad β'. 418.

Ver. 62. ἀπομνησίαντος.] Vide supra ad ι'. 426.

Ver. 65. προτετύχθαι] Δοκῶντα προγεγονέναι. Schol. inedita in Codice Harleiano, ad δ'. 112.

Ibid. ἔασομεν.] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἦτοι] Cod. Harleian. Νῦν δὴ τοι.

- Ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἡρῇ, θῆλυς ἔσσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 Ἡματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλεΐην
 Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι εὐσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 100 Ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
 Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε δαίαιναι,
 Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῶγαι·
 Σήμερον ἄνδρα φῶςδε μογοσόκος Εἰλείθυια
 Ἐκφανεῖ, ὅς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 105 Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ δ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
 Τὸν δὲ δολοφρονέσσα προσήυδα πότνια Ἡρῇ·
 Ψευδῆσεις, ἐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιδήσεις.
 Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκον.
 Ἡ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 110 Ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πίσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς

“ Hominum et deorum dicunt esse: sed sane etiam hunc

“ Juno, fœmina licet, dolis decepit,

“ Die illo, quo erat vim Herculeam

“ Almena paritura pulchris-cincta-muris in Thebe.

100 “ Ille sane gloriâs dixerat inter omnes deos;

“ Auscultate mihi, omnesque dii, omnesque deae,

“ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:

“ Hodie virum in-lucem partuum-doloris-præses Ilithyia

“ Edet, qui omnibus finitimis imperabit,

105 “ Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.

“ Hunc vero dolos-meditans allocuta est veneranda Juno;

“ Mentieris, neque finem tandem sermoni impones.

“ Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum.

“ Revera eum omnibus finitimis imperaturum,

110 “ Quisquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris

96 φασίν] R. A. J. Ibid. ἔμμεναι] MS. 97 δολοφροσύνη] F. 102 στήθεσσι
 κελεύει] A. 2. 3. J. 104 περικτυόν.] MS.

didit, propter præcedentem parenthesin.
 Ern.

Ver. 95. Καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτὶ Ζῆν' ἄσαστο.]
 Al. Καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτὶ Ζῆν' ἄσαστο. Al. Καὶ
 γὰρ δὴ ποτὶ Ζῆν' ἄσαστο. Legendum for-
 tasse Καὶ γὰρ δὴ ποτὶ Ζῆν' ἄσαστο. Vide
 supra ad λ'. 540. Clark. "Ἄσαστο etiam
 MS. Lips. nec male v. Hesych. in ἄσας et
 ibi Intt. Ern.

Ver. 98. βίην Ἡρακλεΐην] Vide supra ad
 ν'. 758.

Ver. 99. εὐσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Κατατι-
 τιχισμένη μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος
 καὶ Ζήνους αὐτὴν τετιχισθαι. Schol.

Ver. 102. ἐνὶ στήθεσσι νῶγαι] Al. ἐν στή-
 θεσσι κελεύει.

Ver. 101. περικτιόνεσσιν ἀνάξει.] Vide ad
 ver. 76.

- Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέσθλης.
 Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' ἔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 Ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἡρῇ δ' αἵξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 115 Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἀργὸς Ἀχαιϊκόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη
 Ἰφδίμην ἄλοχον Σθενέλῃ Περσηϊάδαο·
 Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἐβδομος εἰσῆκει μείς·
 Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φῶςδε, καὶ ἡλιτόμνηνον ἐόντα·
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέδε δ' Εἰλείθυϊας·
 120 Αὐτὴ δ' ἀγγελέσσα, Δία Κρονίαννα προσήυδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θῆσω·
 Ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὅς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,
 Σὸν γένος· ἔ' οἳ ἀεικὲς ἀνασσεμέν' Ἀργείοισιν.
 125 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρενὰ τύψε βαθεῖαν.

“ Eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis.

“ Sic dixit: Jupiter autem neutiquam fraudem sensit,

“ Sed juravit magnum juramentum, deinde vero magnum malum-acceptit.

“ Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi,

115 “ Statimque pervenit Argos Achaicum, ubi utique norat

“ Generosam uxorem Stheneli Persæidæ:

“ Ea vero gestabat-utero-carum filium, septimo incunte mense: [rum;

“ Eduxit autem in-lucem, nondum licet assecutum justum-mensium-nume-

“ Almenæ vero inhibuit partum, repressitque Ilithyias:

120 “ Ipsa autem renunciatura factum, Jovem Saturnium allocuta est;

“ Jupiter pater, rutili-fulminis-missor, rem quandam tibi in mentem ponam:

“ Jamjam vir natus est nobilis, qui Argivis imperabit,

“ Eurystheus, Stheneli filius Persæidæ,

“ Tuum genus: non ei indignum est imperare Argivis.

125 “ Sic dixit: Eum vero dolor acutus in mente ferit profunda.

108 κρατερὸν] Id. 115 Ἀχαιϊκόν] MS. 117 ἐσθλός] Id. 118 πρὸ] abest MS.
 121 ἐν] MS. F. 122 γέγονεν] MS. male.

Ver. 105. οἳ σ'] Qui scilicet —.

Ver. 106. Τὸν δὲ δολοφρονέσσα προσήυδα] Virgil.

— simulata mente locutam.

Æn. IV. 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε.] Sin ita revera sta-
 tuisti, age, etc. Vide supra ad λ'. 167.

Ver. 115. ἀάσθη.] Similiterque infra
 ver. 136. ἀάσθη. Vide supra ad λ'. 116.

Ver. 114. Ἡρῇ δ' αἵξασα λίπεν ῥίον Οὐ-
 λύμποιο.] Vide supra ad ε'. 225.

Ver. 115. ἐνθ' ἄρα] Ubi videlicet —.

Ver. 117. εἰσῆκει] Vide supra ad δ'. 434.

492. et ad α'. 57.

Ver. 120. Κρονίαννα] De hujus vocis pro-
 sodia, vide supra ad α'. 265. et 397.

Ver. 122. γέγον'] Vide supra ad α'. 37.
 Ibid. Ἀργείοισιν ἀνάξει.] Dawes. Misc.

- Αὐτίκα δ' εἴλ' Ἀτὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιοι,
 Χωόμενος φρεσὶν ἤσι, καὶ ᾤμοσε καρτερὸν ὄρκον,
 Μήποτ' ἐς Οὐλύμπόν τε καὶ ἔρανὸν ἀσερόεντα
 Αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἀτὴν, ἢ πάντας ἄῃται.
 130 "Ὡς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' ἔραν' ἀσερόεντος,
 Χειρὶ περιτρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 Τὴν αἰεὶ σενάχεσχε', ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρωτο,
 Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 "Ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἴκ-
 135 Ἀργεῖς ὀλέσκειν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν, [ταρ
 Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ἢ πρῶτον ἀάσθην.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην, καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 Ἀψ' ἐδέλω ἀρεῖσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ἀλλ' ὅρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλας ὄρνυθι λαῆς·

" Illico autem corripuit Aten capite nitentibus-capillis-ornato,

" Iratus animo suo, et juravit firmum juramentum,

" Nunquam in Olympumque et caelum stellatum

" Redituram Aten, quae omnibus noxam-infert.

130 " Sic fatus, projecit a caelo stellato,

" Manu circumrotatam: statim autem pervenit ea ad opera hominum.

" Hujus opera semper ingemiscebat is, quando suum carum filium videret.

" Opus indignum sustinentem, sub Eurysthei laboribus.

" Sic et ego, quando nempe ingens pugnam-expedit-ciens Hector

135 Ἀργivos perdebat ad puppes navium;

" Non poteram oblivisci noxae, qua semel laesus fueram.

" At postquam noxam-accepi, et meam mentem eripuit Jupiter,

" Iterum volo placare, dareque infinita dona.

" At exurge ad pugnam et caeteras excita copias:

126 εἴλιν Ἀτὴν] A. 2. 5. J. male. 127 ἤσιν] F. R. A. 1. male. Ibid. καρ-
 τερόν] MS. 131 ταχέως δ' ἵκετ'] MS. male. 134 κορυθαίολος] Id. 135
 λελαθέσθ'] MS.

etiam h. l. non tentat, at v. 124. (p. 151.)
 corrigit, serviens hypothese suae, in Ἀργε-
 οισιν ἀνάσσειν, quia haec forma Od. η'. 62.
 quasi haec idonea ratio esset. Ern.

Ver. 126. λιπαροπλοκάμιοι] Al. λιπαρο-
 κρηδύμνη.

Ver. 128 — 130. οὐρανὸν ἀσερόεντα —
 ἔραν' ἀσερόεντος.] Vide supra ad γ'. 571.

Ver. 131. περιτρέψας.] Cod. Harleian.
 περιτρέψας.

Ver. 132—133. σενάχεσχε', — ὀλέσκειν
 Vide supra ad ver. 42. et ad γ'. 84.

Ver. 135. Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐ-
 ρυσθέως ἀέθλων.] Virgil.

— ut duos mille labores

Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquae,
 Pertulerit. — An. VIII. 191.

Ibid. ὑπ' Εὐρυσθέως] Al. τρὸς Εὐρυσθέως.

Ver. 134. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

- 140 Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσα τοι ἐλθὼν
 Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Εἰ δ' ἐδέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρης.
 Δῶρα δέ τοι Δεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,
 Οἴσεσ', ὅφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
 145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον, [λεύς·
 Δῶρα μὲν αἰὲν ἐδέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπεικὲς,
 Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοι· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρις
 Αἰψά μάλ'· εἰ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
 150 Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
 "Ὡς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοις ἴδῃται
 Ἐγχεὶ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 "Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

140 " Dona autem ego ipse omnia praebebo, quaecunque tibi profectus

" Hesternus in tentoriis promisit nobilis Ulysses.

" Sin vis, expecta, festinans licet ad certamen;

" Dona autem tibi ministri, mea ex nave sumpta,

" Ferent, ut videas, quod tibi animum-placantia dabo."

145 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

" Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

" Dona quidem si vis praebe, ut aequum est,

" Vel retinere, in tua potestate est: nunc vero recordemur praelii

" Statim prorsus; non enim decet verbis-tempus-terere hic manentes,

150 " Neque moras-trahere: Adhuc enim magnum opus infectum:

" Ut aliquis utique rursus Achillem inter primos videat

" Hasta aerea Trojanorum perdentem phalanges.

" Sic vero et aliquis vestrum memor cum viro pugnet."

140 παρασχεῖν] Id. 147 αἰεὶ δέλῃσθα] MS. 148 εἴτ' ἴχ.] Edd. vett.
 Ibid. μνησώμεθα] MS. 152 ὀλέκοντα] Id. 153 ὡς δὲ] R.

Ver. 135. ὀλέσκειν] Cod. Harleian. ὀλί-
 κισκεν.

Ver. 157. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην, καὶ μευ
 φρένας ἐξέλετο Ζεὺς.] Post hunc versum,
 alium ex Eustathio inserit Barnesius;

"Ἦ οἶν μεθύσας ἢ μ' ἐβλάψαν θυοὶ αὐτοί."

qui tamen hoc in loco non satis apte co-
 haeret. Vide supra ad γ'. 119.

Ver. 158. Ἀψ' ἐδέλω ἀρεῖσαι, δόμεναί τ'
 ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισηίδος τὴν ἀφαίρι-
 σιν εἰς τὴν Ἀτὴν ἀναφέρειν ὁ Ἀγαμέμνων,
 ὅπως "Ἀψ' ἐδέλω ἀρεῖσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι'
 ἄποινα." Καὶ γὰρ τὸ δέσθαι, τὸ μὴ κα-
 ταφρονήντος ἐστὶ καὶ ταπεινὸς φανερὸς ὁ ἀδική-
 σης, ἔλπει τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. Pla-
 tarch. περὶ ἀοργησίας.

Vol. II.

Z z

Ver. 139. ὄρνυθι] Vide supra ad γ'. 260.
 Ver. 145. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide
 supra ad α'. 43. et 58.
 Ver. 148. Ἦτ' ἵχμιν, πάρα σοι.] Al.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 155 Μηδ' ἔτως, ἀγαθός περ ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Νήσιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ ἐκ ὀλίγον χρόνον ἔσαι
 Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
 Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 160 Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι δοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῆς
 Σίτε καὶ οἶνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλή·
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἀκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
 Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 165 Ἀλλὰ τε λάδρη γυῖα βαρύνεται, ἥδ' ἐκ χιχάνει
 Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γένατ' ἰόντι.
 Ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ οἶνοιο κορυσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,

Hunc autem respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses:

- 155 "Ne tamen sic, strenuus licet sis, deo-similis Achille,
 "Jeunos impelle ad Ilium filios Achivorum
 "Cum Trojanis pugnatuos: quia non in exiguum tempus erit
 "Certamen, postquam primum congressae fuerint phalanges
 "Vironum, Deusque inspiraverit animos utrisque:
 160 "Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos
 "Cibo et vino; hoc enim, robur est et vis.
 "Neque enim vir totum diem usque ad solem occidentem
 "Expers cibi poterit contra hostem pugnare.
 "Licet etenim animo utique prompto-sit ad pugnandum,
 165 "Tamen simul sensim membra gravantur, et occupant eum
 "Sitisque et fames, noxamque trahunt genua eunti.
 "Qui vero vir vini satur et cibi,

157 μαχησόμεν] MS. R. 166 τῆς] abest Fl. 168 πολεμίζειν] MS. vitiose.
 173 μένος] Id. F. A. 1.

Εἴτ' ἰχίμιν, παρὰ σοι. Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 150. ἴτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρειστον.] Ἦτοι περὶ τῆς Πατρόκλου ταφῆς λόγος, ἢ τῆς σὺ Ἐκτορος ἀναιρέσεως. Schol. Rectius autem hoc in universum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 153. Ὡς δὲ τις] Al. Ὡς δὲ τις.
 Ver. 155. θοοίκελ'] Vide supra ad β'. 623.

Ver. 157. μαχεσσομένους] Al. μαχησόμενους. Al. μαχησόμενος.

Ver. 159. πνεύσῃ] Al. πνέουσαι.
 Ver. 163. Ἀκμηνος σίτοιο] Verbum hoc in uno hoc libro Iliados occurrit, de quo vide Intt. ad Hesych. Ern.

Ver. 165. βαρύνεται.] Victorius, Var. Lect. lib. XXXVIII. cap. 21. ait, ex veteri Scholiaste, hoc vocabulum unum esse eorum, quae σημασίαν ἐναργιστάτην ἔχουσιν.

- Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ἐδέ τι γυῖα
 170 Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρώησαι πολέμοιο.
 Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 Ὀπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῆς.
 175 Ὀμνύετω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστὰς,
 Μῆποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἥδ' ἐμυγῆναι,
 Ἢ δέ μιν ἐστὶν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.
 Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.
 Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 180 Πιεῖρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλῃ

- "Cum viris hostibus totam diem pugnat,
 "Audens omnino ei animus in praecordiis, neque quicquam membra
 170 "Prius defatigantur, quam omnes recedant a pugna.
 "Sed age, populum quidem dimitte, et jentaculum jube
 "Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon
 "Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
 "Oculis videant, tuque animo tuo laeteris.
 175 "Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos surgens,
 "Nunquam hujus cubile ascendisse se, vel mistum-fuisse,
 "Qua mos est, Rex, et virorum et mulierum.
 "Quin et tibi ipsi animus in praecordiis placidus sit.
 "Ac deinde te convivio in tentoriis conciliet
 180 "Lauto, ut ne quid juris mutilum habeas.
 "Atride, tu vero deinde æquior et in alium

177 vid. not. 179 κλισίῃ] MS. 180 ἐπιδευὲς] F. perperam.

et appellantur ἀναμίλληται; quibus, omni contentione adhibita, melius nihil aptius-que excogitari possit.

Ver. 167. κορυσσάμενος] Quum se ipse saturaverit. Vide supra ad ver. 23. et ad γ'. 141.

Ver. 171. σκέδασον.] Vide supra ad α'. 140. Cæterum Codex Harleianus hic legit κέδασον.

Ver. 174. σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῆς.] Ita ex

Eustathio edidit Barnesius. Al. σὺ δὲ φρεσὶν ἡσιν ἰανθῆς.

Ver. 177. Ἢ δέ μιν ἐστὶν.] Deest hic versus in Codice Harleiano. Clark. Item in Lips. quod temere factum, cum alibi eodem modo jungantur et eodem in contextu, ut i. 137. Ern.

Ver. 180. ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα.] ἵνα μηδὲν ἐλλείπη τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως παραχθῆναι. Schol.

- "Εσσαι· ἔ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
 "Ανδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·
 185 Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀέσας·
 Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διῖκεο καὶ κατέλεξας.
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐδέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
 Οὐδ' ἐπισηκῶ, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρῃος,
 190 Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα
 Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἥδε κελεύω,
 Κρινάμενος κέρητας ἀρισηῆας παναχαιῶν,
 Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
 195 Χθίζον ὑπέστημεν δῶσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.

"Eris: Haudquaquam enim indigne ferendum, regem

"Virum placere, quando quis prior injuriam fecerit."

Illum vero vicissim allocutus est rex virorum, Agamemnon;

185 "Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc sermone audito:

"Recte enim et ordine omnia obiisti et enumerasti.

"Hæc sane ego volo jurare, jubetque me animus,

"Neque pejerabo, per deum: Sed Achilles

"Maneat hic eousque saltem, festinans licet ad certamen;

190 "Manete et alii omnes congregati, donec dona

"E tentoriis venerint, et fœdera fida ferierimus.

"Tibi vero ipsi hoc ego præcipio, et jubeo, o Ulysses,

"Delectis juvenibus primoribus universorum-Achivorum,

"Dona mea a nave afferto, quot Achilli

195 "Hæc polliciti sumus nos daturos esse, adducitoque mulieres.

182 γάρ τοι] MS. male. 183 ἐπαρέσσασθαι] MS. vid. not. 189 τίως περ
 F. 191 ἔλθωσι] MS. F. A. J. quod melius, certe usitatius. 195 κρι-
 ναμενος] MS. vitiose. 194 ἐνεικέμεν] MS. F. R.

Ver. 182. οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βα-
 σιλῆα "Ανδρ' ἀπαρέσσασθαι,] Ἀμφίβολον, διὰ
 τὴν αἰτιατικὴν ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ τῆ βασι-
 λείας· ἢ νεμεσσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἀνδρα βλά-
 ψας καὶ τῆς ἀδικίας προὑπάρξας, ἀπαρέσθαι
 αὐτόν· ἔστι δὲ τὸ ἀπαρέσσασθαι, τὸ τῆς ἀρῆς
 ἐπαρῆσαι, ἢ τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι, καὶ
 ἔξιλάσασθαι. Porphyrii. Quæst. Homeric. 19.
 Ubi Editiones quidem Porphyrii, "βασι-
 λῆν," habent; ipse autem, "βασιλῆα,"
 legisse videtur.

Ver. 183. ἀπαρέσσασθαι,] Barnesius le-
 gendum conjicit ἐπαρέσσασθαι. Clark. Sic
 clare est in MS. Lips. Vulgata firmatur
 etiam Hesychii auctoritate: ἀπαρέσσασθαι
 quod ad h. l. pertinet. Ern.

Ver. 188. πρὸς δαίμονος·] Ἀλ. πρὸς δαί-
 μονας.

Ver. 190. ὅφρα κε δῶρα] Ἀλ. εἰς ὅκα δῶρα.

Ver. 191. ἔλθωσι,] Ἀλ. ἔλθωσι.

Ver. 193. Κρινάμενος] Vide supra ad α'.
 309. 314. 538. et ad ζ'. 434.

- Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 Κάπρον ἱτοιμασάτω ταμέειν Διὶ τ', Ἡελίῳ τε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 Ἀτρεΐδῃ, κύνδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον, [λεύς·
 200 "Ἄλλοτ' ἐπερ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
 Ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
 Καὶ μένος ἔ τόνον ἦσιν ἐνὶ σήδεσσιν ἐμοῖσι·
 Νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαϊγμένοι, ἔς ἐδάμασσαν
 Ἐκτὰρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
 205 Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὸν ὀτρύνετον· ἦ τ' ἂν ἐγὼ γε
 Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Νήσιας, ἀκμήνης· ἅμα δ' Ἡελίῳ καταδύντι
 Τεύξεσθαι μέγα δόσπον, ἐπὶν τισαίμεθα λάβην.
 Πρὶν δ' ἔπως ἂν ἐμοίγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖη

"Talthybius autem mihi ocyus per castra lata Achivorum

"Aprum quæsitum-apparet mactandum Jovique, Solique."

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

"Atride, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

200 "Alias certe potius debetis hæc procurare,

"Quando aliqua post-cessatio a pugna fuerit,

"Et martius ardor non tantus sit in pectoribus meis:

"Nunc vero illi quidem jacent confossi, quos domuit

"Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam præbuit;

205 "Vos autem ad cibum urgete: Ego sane omnino

"Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum

"Jejunos, impastos; ut vero sol occiderit,

"Parare magnam cœnam, postquam ulti essemus contumeliam.

"Ante vero nequaquam mihi quidem meum per guttur demittetur

201 παυσάλη] R. 202 εἶσιν] MS. 203 δεδαϊγμένοι] Id. ut 211. 205 βρο-
 τὸν] Id. 206 πτολεμ.] Id. 208 τεύξασθαι] F. A. 1. quod prætulerim
 quia præcedit πτολεμίζειν.

Ibid. κέρητας ἀρισηῆας] Καὶ Ὅμηρος δὲ
 τῆς νηὸς στρατιώτας [κέρητας] προσηγόρευσε·
 "Κρινάμενος κέρητας ἀρισηῆας παναχαιῶν —"
 Καὶ πάλιν [infra ver. 248.] "— δῶρα φέρον
 "κέρητας Ἀχαιῶν." Strabo, Geograph.
 lib. X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν,]
 Strabo, loco jam citato, legit; Δῶρα Διὸς
 παρὰ νηὸς ἐνέγκειν. Ἀλ. ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνέ-
 γκειν.

Ver. 197. ἱτοιμασάτω] Vide supra ad α'.

140. Ver. 200. ταῦτα] Ἀλ. πάντα.

Ver. 202. ἦσιν] Cod. Harleian. εἶσιν.

Ver. 204. Πριαμίδης,] Vide supra ad α'.
 398.

Ver. 205. βρωτὸν ὀτρύνετον] Qua ratio-
 ne, βρωτὸν, hic ultimam producat; item
 υἱᾶς, ver. 216. vide supra ad α'. 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι] Ἀλ. Τεύξασθαι.

- 210 Οὐ πόσις, ἐδὲ βρώσις, ἑταῖρα τεθνεῖωτος,
 "Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὄξεϊ χαλκῷ
 Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Μύρονται· τό μοι ἔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνηεν,
 Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος φόνος ἀνδρῶν.
 215 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 "Ω Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, [σεύς·
 Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος ἔκ ὀλίγον περ
 Ἐγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
 Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·

- 210 "Nec potus, neque cibus, sodale mortuo,
 "Qui mihi in tentorio confossus acuto are
 "Jacet, in vestibulum pedibus conversis; circum autem socii
 "Lugent: Ideo mihi neutiquam in mente hæc curæ sunt,
 "Sed cædesque, et sanguis, et gravis gemitus virorum."

- 215 Illum vero respondens allocutus est abundans-consilii Ulysses;
 "O Achille, Pelei fili, longe fortissime Achivorum,
 "Præstantior es me et fortior non parum quidem
 "Hasta, ego vero te prudentia utique superavero
 "Multum; prior etenim natus sum, et plura cognovi:

215 μου] MS. Ibid. μέμνηε] Id. male. 217 φέρτατος] F. male. 218 νο-
 ματι γε] MS. quod non displicet, ne bis idem verbum in eodem versu sit.

Ibid. τισαίμεθα] Vide supra ad δ'. 116.
 et ad γ'. 359.

Ver. 210. τεθνεῖωτος.] Vide supra ad γ'.

46. Ver. 212. ἀνὰ πρόθυρον] Al. ἀνὰ πρόθυ-
 ροισι.

Ver. 213. τό μοι ἔτι] Barnesius in uno
 MS. scriptum reperit, τῷ μοι ἔτι. Vide
 supra ad μ'. 9.

Ver. 213—224. μέμνηεν — τίτυκται.] Si
 μεμνήει — τίτυκτο dixisset, jam non con-
 stitisset Temporum ratio. Vide supra ad
 α'. 37.

Ver. 214. φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργα-
 λῆος φόνος] Vide infra ad α'. 548.

Ibid. φόνος] Cod. Harleian. Πόνος.

Ver. 216. "Ω Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ.] Pro-
 nunciabatur Πηλῶς. Barnesius edidit Πη-
 λῆος υἱέ. Nec male; cum Πηλῆος sit vox
 Ionica, et υἱές alibi priore correpta occur-
 rat:

"Ἐκτος υἱὲς Πηλῆος. — Il. γ'. 47.
 — Πηλῆος, υἱές Ἡσιόωνος. ε'. 575.

Vide supra ad γ'. 105. et ad δ'. 24. Cæte-
 rum in uno MS. scriptum reperit Barne-
 sius, Πηλῆος υἱέ. Quod et ipsum ferri pos-
 set, pronunciando scilicet Πηλῆος.

Ver. 217. Κρείσσων εἰς ἐμέθεν] "Ὅρα τὸ ἀξί-
 ωμα τῷ βουλευτῇ, καὶ τὸν αὐτῷ καίριον καὶ
 ἀνεμίσσητον ἔπαινον. Eustath. "Ἐπιτίμησις—
 ἔστι πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ δι' ἀπορρή-
 των λυπηρὰ παραίνεσις. Διὰ τῷτο καὶ προσι-
 μιον αὐτῷ μακρόν ἐστι. "Κρείσσων εἰς ἐμέθεν
 "καὶ φέρτερος ἔκ ὀλίγον περ Ἐγχει. ἐγὼ δέ
 "κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην Πολλόν, ἐπεὶ
 "πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα." Αὐτὸ
 τὸ προσιμῶν τῷ σχήματός ἐστιν ἀρχή. Μὴ πάν-
 τῳ δάρι τῇ ἀνδρείᾳ τῇ σαυτῷ εἰ δὲ μὴ, ἐλέγ-
 χους αὐτὴν τὸ μὴδὲν εἶναι· ἀλλ' ἄκως παρ'
 ἀνδρὸς ἑμπεύου καὶ ἐπιστήμονος ἐκ πείρας πραγ-
 μάτων. — Ἐπειδὴ τοῖνυν ταῦτα πικρὰ ἴσται,
 καὶ ἐπιτίμησιν ἔχει, εἰκότως παραβολῇ [ver.
 221. etc.] τὸ πικρὸν τῆς ἐπιτιμήσεως ἀσφαλῆς

- 220 Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
 Αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνδρώποισιν,
 Ἦστε πλείσθην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
 Ἀμνητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνδρῶπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 225 Γασέρι δ' ἔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιῆς·
 Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
 Πίπτεισι· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταδάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
 Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·

- 220 "Itaque tibi acquiescat animus verbis meis.

"Statim prorsus pugnae fit satietas hominibus,

"Cujus plurimam quidem stipulam in terram æs fundit;

"Mensis autem perexigua, postquam inclinet lances

"Jupiter, qui hominum arbiter pugnae est.

- 225 "Ventre vero haudquaquam licet mortuum lugere Achivos:

"Admodum enim multi et crebri diebus omnibus

"Cadunt: quando igitur quis respirare poterit a dolore?

"Sed oportet eum quidem sepelire, quicumque mortuus sit,

"Patientem animum habentes, diem unam defletum:

222 ἔχευε] MS. male. 226 πολλοὶ τε καὶ] MS. pronunciandum κ'. 227
 πίπτουσιν] Edd. vett. male.

ἰπείσιν. Dionys. Halicarn. Lib. qui in-
 tribuitur Τέχνη, §. 9. in fine. Ovid.

Tibi dextera bello

Ubi; ingenium est, quod eget moderamine nostri.

Metam. Lib. XIII. ver. 361.

Ver. 218. νοήματί γε] Cod. Harleian.
 νήματί γε. Atque ita legit Dionysius
 Halicarnassensis loco jam citato. Quæ et
 proba Lectio. Clark. Idem habet MS. Lips.

Ver. 221. Αἰψά τε φυλόπιδος] Al. Αἰψά
 κε, et Αἰψά δέ. "Ὅρα — ὡς ἀπαθῶς καὶ ἀλό-
 γως εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ τιτελευτηκό-
 των προσηγμένων, ὡς περὶ πυρῶν συγκομιδῆς
 παύεται τὸν λόγον, λέγων. "Αἰψά τε φιλό-
 "πιδος (φυλόπιδος) πέλεται κόρος ἀνδρώποι-
 "σιν, Ἦς τε πλείσθην μὲν καλάμην χθονὶ χαλ-
 "κὸς ἔχευεν. Ἀμνητος δ' ὀλίγιστος." Aristid.
 Quintilian. de Musica, Lib. II.

Ver. 222. Ἦς πλείσθην] Heraclides Pon-
 ticus legit "Ὅς ὅτι πλείσθην.

Ibid. πλείσθην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς
 ἔχευεν] Ἀλληγορικῶς ἐν καλάμην νῦν κίλη-

λε τὰ σώματα τῶν ἀνθρωπίνων. Schol. Quo-
 tiens multam necem significare vult, mes-
 sem hominum factam esse dicit. Macro-
 b. Saturnal. Lib. V. cap. 15.

Ver. 223. κλίνῃσι] Vide supra ad α'.

309. et 358.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ] Cicero hæc
 sic vertit:

Namque nimis multos, atque omni luce caden-
 tes

Cernimus; ut nemo possit mœrore vacare.

Quo magis est æquum tumultis mandare peremp-
 tos

Firmo animo, et luctum lachrymis finire diurnis.

Tusc. Disputat. Lib. III.

Ibid. ἐπήτριμοι] ἐπίτριμοι. Notabilis lec-
 tio, quam olim in Codd. Homeri fuisse,
 bene conjecit Cl. Abresch. quem vide ad
 Hesych. in ἐπήτριμοι, pro quo secundum
 ordinem literarum legendum ἐπίτριμοι, rec-
 te judicat. Ern.

Ver. 229. δακρύσαντας] Al. δακρυχίοντας.

- 230 "Οσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ συγεροῖο λίπωνται,
Μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδῆτύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμές αἰεὶ,
Ἑσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδὲ τις ἄλλην
Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
235 "Ἢδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀδρόοι ὀρμηθέντες
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὅζυν ἄρηα.
Ἢ, καὶ Νέστορος υἱὰς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
240 Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
Αὐτίκ' ἔπειδ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρων, ἔς οἱ ὑπέστη,

- 230 " Quotquot vero pugnae horrendae superfuertint,
" Meminisse potus et cibi, ut adhuc acrius magis
" Viris cum hostibus pugnemus indies usque.
" Induti corpus aere indomito: neque quis alia
" Copiarum cohortatione expectata subsistat.
235 " Illa enim cohortatio male ei cedit, quicunque relictus fuerit
" Apud naves Argivorum: sed omnes simul castris egressi
" In Trojanos equum-domitores excitemus aere praelium."
Dixit, et Nestoris filios sibi comites delegit gloria-sublimis,
Phylidemque Megeta, Thoantaque, Merionemque,
240 Et Creontiadem Lycomedem, et Melanippum:
Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridae.
Statim deinde simul verbum fuit, et perfectum est opus:
Septem quidem e tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,

236 ὀρμησθέντες] MS. 238 ὀπάσσατο] Id. 246 αὐτὰρ] MS. 247 ὅζυν
σιδς] Id. F. R. 248 δῶρα] abest MS. 249 μέση] MS. A. J.

Ver. 233. Ἑσάμενοι χροὶ χαλκὸν] Cum
nosmet ipsi armaverimus. Similiterque
infra ver. 238. — Νέστορος υἱὰς ὀπάσσατο·
Nestoris filios sibi ipse comites ascivit.
Vide supra ad ver. 23. et ad v. 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων] Al. Νηυσὶ
παρ' Ἀργείων. Quo modo legit et Codex
Harleianus.

Ver. 242. ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔρ-
γον] Sic apud Virgilium:

Sic ait, et dicto citius tumida aquora placeat.
Æn. I. 146.

Item apud Terentium:

— dictum factum huc abiit.
Heautontimor. Act. V. Sc. I. 31.

Ibid. τετέλεστο] Vide supra ad δ. 492. et
ad α. 37.

Ver. 245. ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας.] Al.
ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας.

Ver. 247. Χρυσὴ δὲ σήσας Ὀδυσσεὺς δέκα

- Αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δῶδεκα δ' ἵππας·
245 Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἐπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
Χρυσὴ δὲ σήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἡερχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρων κέρητες Ἀχαιῶν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ δέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
250 Ἴσατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶ ἑναλίγκιος αὐδὴν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίσατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
Ἢ οἱ παρ' ξίφος μέγα κελὸν αἶεν ἄορτο,
Κάπρε ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
255 Εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκόντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς ἔρανὸν εὐρύν·

Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos:

- 245 Eduxerunt confestim et mulieres forma-egregias, operum scientes,
Septem; at octavam, Briseida genas-pulchram.
Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,
Praebat ferens; simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum.
Et ea quidem in media concione posuerunt: At Agamemnon
250 Surrexit: Talthibius autem, deo similis voce,
Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.
Atrides autem, extr. cto manibus cultro,
Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,
Apri setis pro primitiis abscissis, Jovi manibus sublatis,
255 Precabatur: ii vero omnes ibidem sedebant tacite
Argivi, ut par erat, auscultantes regi.
Conceptis autem precibus dixit, suspiciens in caelum latum;

250 θῶν] F. 251 χερσὶ] Id. 252 ἐρυσσάμενος] MS. 255 ἐπ'] Id. male.
257 ἐς ἔρ.] MS. edd. vett.

πάντα τάλαντα,] Decem ipsa talenta, vel
talenta non minus decem. Male igitur
vir eruditissimus Dionysius Halicarnas-
sensis, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. τῶν
ἐκ σχηματικῶν τὰ μὲν κατὰ Πλειονασμὸν ποιεῖ·
ἵνασι μὲν διὰ τὸ μέτρον ὡς ἐν τούτῳ· "Χρυ-
" σὴ δὲ σήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.
" Τὸ γὰρ πάντα" μηδὲν συνελεῖν ἔγκειται.
Vide supra ad δ. 375. et 470.

Ibid. στήσας] Διὰ ζυγῆ σήσας· ἔτι γὰρ

Vol. II.

οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐσάθμιζον. Schol.
Vide infra ad ω. 252.

Ver. 248. κέρητες Ἀχαιῶν.] Strabo, Geo-
graph. lib. X. legit κερήτες Ἀχαιοί.

Ver. 253. ἄορτο,] Al. ἄορτο.

Ver. 254. χεῖρας ἀνασχών, Εὐχέτο.] Vir-
gil.

— duplices tendens ad sidera palmas.
Æn. I. 67

- Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε, καὶ Ἥλιος, καὶ Ἑρινύες, αἱ δ' ὑπὸ γαῖαν
 260 Ἀνδράπες τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση·
 Μὴ μὲν ἐγὼ κέρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπενείηκα,
 Οὐτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, ἔτε τεῦ ἄλλης·
 Ἀλλ' ἐμὲν ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν [σας.
 265 Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδῶσιν, ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμός-
 ῃ, καὶ ἀπὸ σόμαχον κάπρη τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
 Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολὺς ἄλως ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' ἐπιδιήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἀντὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 270 Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρῶσσι διδοῖσθαι·

- “ Testis sit nunc Jupiter primum, deorum summus et optimus,
 “ Terraque, et Sol, et Furie, quæ sub terram
 260 “ Homines puniunt, quicumque perjurium jurarit:
 “ Nequaquam ego puellæ Briseïdî manum intuli,
 “ Neque concubitus causa indigens ipsa, neque alicujus alterius rei:
 “ Sed mansit intacta in tentoriis meis.
 “ Si vero quid horum perjurium est, mihi dii dolores dent
 265 “ Multos admodum, quot dant ei qui in eos peccarit jurando.”
 Dixit, et jugulum apri absceidit sacro ære;
 Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor
 Projecit circumrotatum, escam piscibus: At Achilles
 Assurgens inter Argivos bellicosos locutus est;
 270 “ Jupiter pater, magnas calamitates omnino mortalibus inferas:
 260 τίνυνται] Edd. vett. Ibid. ὅτις] MS. A. 2. 3. J. male. κ'] abest MS
 261 ἐπενείηκα] MS. male. 264 ἐπίορκον] Id. 265 ὅτις] F. A. J. Ibid.
 ὁμός] MS. F. A. J. 267 ἐ] abest F. 268 ἐπὶ δα] A. J.

oculos ad sidera latus
 Extulit, et cælo palmas cum voce tendit.
 Æn. II. 687.
 Et duplices cum voce manus ad sidera tendit.
 Æn. X. 687.

Ver. 255. ἐπ' αὐτόφιν] Quid est ibidem?
 Immo: immoti sedebant et silentes. Qui-
 bus duabus rebus eleganter et accurate
 tranquillitas concionis exprimitur, quæ
 sine strepitu et fremitu est. Ern.
 Ver. 258. Ἴσω νῦν — Γῇ τε, καὶ Ἥλιος;
 Virgil.

Esto nunc sol testis, et hæc mihi terra precanti.
 Æn. XII. 17.
 Ver. 260. τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμό-
 σση] Hesiod.

— ρασὶν Ἑρινίας ἀμφοτέρωθεν
 “Ὁρκον τινυμένας, τὸν Ἑρμὶ τίκατι τῆς ἐπὶ οὐρανό.
 Ἡμεῖς, ver. 39.

“Ὁρκον δ', ὅς δὲ πλείον ἐπιτηθείας ἀνδράσιν
 Πημαίνει, ὅτι κέν τις ἐκὼν ἐπιορκον ὁμόσση.
 Theogon. ver. 251.

- Οὐκ ἂν δῆποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὥρине διαμπερές, ἔδέ κε κέρην
 Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλὰ ποδὶ Ζεὺς
 Ἦδελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 275 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρῃα.
 “Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐνὶ ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
 Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 Βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
 280 Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
 Ἴππας δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
 Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἐκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 “Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,

- “ Neque enim unquam animum in pectoribus meis
 “ Atrides commovisset prorsus, neque puellam utique
 “ Abduxisset, me invito, mala-struens; at nimirum Jupiter
 “ Voluit Achivis mortem multis contingere.
 275 “ Nunc vero abite ad jentaculum, ut committamus prælium.”
 Sic dixit: solvit autem concionem celerem.
 Illi quidem dispergebantur suam ad navem quisque:
 Dona vero Myrmidones magnanimi procurabant,
 Iverunt autem ad navem ferentes Achilles divini;
 280 Et ea quidem in tentoriis posuerunt, collocaveruntque-in-sedibus mulieres,
 Equos vero ad armentum egerunt famuli præclari.
 Tum vero Briseis, similis aureæ Veneri,
 Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,
 269 φιλοπτολ] MS. 270 ἀνδρῶσιν] Id. Ibid. διδοῖσθαι] F. A. J. 275 ἀέκον-
 τος] MS. 274 Ἀχαιοῖσι] MS. bene. 280 κάθισαν] Id. 282 δ' ἄρ' ἐ] MS.
 MS. ἔπειτ' ἐκ.] Edd. vett.

Ibid. τίνυνται] Vide supra ad β', 45. et
 ad γ', 279. Al. τίνυνται.

Ver. 265. ἀπροτίμαστος] De h. v. vid. vi-
 ros doctos ad Hesych. in ἀπρόσματος, pro
 quo doricè ἀπροτίμαστος dictum videtur, et
 in ἀπροσίματον, ἀπροδόκητον, in quo ver-
 bum hoc Homericum est, ut videre viri
 docti, sed pro altero legendum ἀπρόσδοκτον.
 Ern.

Ver. 266. ἀπὸ σόμαχον κάπρη τάμε] Id
 est κάπρη σόμαχον ἀπείταμ.

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ.] Vide supra ad ε'.
 372.

Ver. 273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος·
 ἀλλὰ] Ita ex Eustathio edidit Barnesius.
 Al. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος· ἀμήχανος· ἀλλὰ.
 Clark. Sed sic et alii ediderunt, etiam
 Schrev. sic et MS. Lips. Ern.

Ver. 277. ἄρ'] Ut jusserrat Achilles. —
 ver. 275.

Ver. 282. ἔπειτ', ἐκέλη] Ita edidit Bar-
 nesius; Al. ἔπειτ', ἐκέλη.

- Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
 285 Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
 Εἶπε δ' ἄρα κλαίεσσα γυνή, εἰκυῖα θεῇσι·
 Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 Ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίῃδεν ἴσσα,
 Νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 290 Ἄψ' ἀνίσσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακῆς αἰεί.
 Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
 Τρεῖς τε κασιγνήτας, τές μοι μία γείνατο μήτηρ,
 Κηδείας, οἳ πάντες ὀλεθρῖον ἦμαρ ἐπέσπον·

Ipsi circumfusa, stridulum edidit-ululatum, manibusque laniabat.

285 Pectoraque, et teneram cervicem, atque pulchra ora:

Dixit autem flens mulier, similis deabus;

"Patrocle, mihi miseræ carissime animo,

"Vivum quidem te reliqui ego, e tentorio abiens,

"Nunc vero te mortuum invenio, princeps populorum.

290 "Reversa: Ut me excipit malum e malo semper!

"Virum quidem, cui collocant me pater et veneranda mater,

"Vidi ante urbem confossum acuto ære;

"Tresque fratres, quos mihi eadem peperit mater.

"Conjunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt:

288 ἔλιπον] MS. 289 τεθνηῶτα] Id. 290 κακὸν ἐκ κακῆς] Id. scriptura antiqua. 292 πτόλιος] F. A. J. Ibid. δεδαῖγμένον] MS. sed ante v. 285. δεδαῖγ. 294 ἐπέσπον] MS.

Ibid. χυμένη] Edidit Barnesius χυμένη. Quod eodem modo pronunciandum; primam enim necessario producit. Videsupra ad v. 525.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε,] Virgil.

Unguibus ora soror fedans et pectora pugnis,
 Per medios ruit, et morientem nomine clamat.
 Æn. IV. 675.

Ibid. ἐκώκυε.] Pronunciabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide supra ad v. 57. et ad v. 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ.] Πολλὰ σχήματα παρ' Ὁμήρου, πάμπολλα καὶ ἐν ἄλλαις ὑποθέσειν ἄλλα διοικύμενα· ἵπτι καὶ ὁ τῆς Βοιωτοῦ Λόγος ἐκ ἀσχημάτιστος, ὅτι ἦκουσε παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονος, διασαμίνῃ τὸν Πάτροκλον κείμενον ἐπιτίπτει τῷ σώματι, καὶ θεοῦ Πά-

τροκλον. Καὶ οὕτως ὁ ἀκριβοῦς ὅτι Πάτροκλον θεοῦ ἐνδείκνυται δι' ὁ ποιητὴς σφίαν γυναικὸς ἐν ἀκμῇ καὶ ἀπαιτήσεως τῆς τῆς γυναικὸς ὑποσχέσεως· καὶ διὰ τὴν θοῆν δίκην λεγόμενος πρὸς Ἀχιλλεῖα· "Πάτροκλ. "μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ, Ζῶν." etc. Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur Τέχνη, cap. 9.

Ver. 289—300. τεθνηῶτα — τεθνηῶτα.] Vide supra ad v. 46.

Ver. 290. δέχεται κακὸν ἐκ κακῆς αἰεί.] Euripid.

Ἐπειτα δ' ἄψ' ἵσταται

Κακὰ κακῶν προσῆ.

Heceba, ver. 688.

ἵπτι δ' ἀλγιστὸν ἀλγος κίεται.

Id Troades, ver. 591.

aliud ex alio malum.

Tereñt. Eunuch. Act. V. Scen. V. 17.

- 295 Οὐδὲ μὲν εἰδ' ἐμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκύς Ἀχιλ-
 "Εκτείνειν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, [λεὺς
 Κλαίειν, ἀλλ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 Κεριδίην ἄλοχον θέσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 300 Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεί.
 "Ὡς ἔφατο κλαίεσσα· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάσθη.
 Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέδοντο,
 Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἤρνεϊτο σεναχίζων·
 305 Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,

295 "Haudquaquam tamen me sinebas, quando virum meum velox Achilles

"Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,

"Flere; sed me dicebas Achillis divini

"Primam uxorem te facturum esse, abducturumque in navibus

"In Phthiam, instructurumque epulas-nuptiales inter Myrmidonas.

300 "Ideo te in expletum fleo mortuum, animo semper mansuetum."

Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ,

De Patroelo, specie; de suis autem revera ipsarum malis singulæ.

Ipsam vero circum Achillem seniores Achivorum congregabantur,

Precantes, ut jentaculum sumeret: Is vero recusabat gemebundus;

305 "Obsecro, si quis omnino mihi carorum obsequatur sociorum,

295 εἰδ' ἐμ' ἔασ.] R. 296 Μύνητος] MS. 297 ἀλλὰ μ'] R. 300 τεθνηῶτα] MS. 301 ἵπτι δ' ἵπτι.] Id. 305 γε.] abest MS.

Ver. 294. ἐπέσπον] Cod. Harleian. ἐπέσπον.

Ver. 295. Οὐδὲ μὲν εἰδ'.] Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest.

Ver. 295—297. ἔασκες, — φασκες.] Vide supra ad ver. 42. et ad v. 84.

Ver. 296. πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος.] Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυονησσὸν, λέγων, "πόλιν θείοιο Μύνητος," ὥς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἐνταῦθα περὶ αὐτὸν μαχόμενον. Strabo, Geograph. Lib. XIII. Recte, ut liquet ex Iliad. β'. 689. sequ. Cæterum Codex Harleianus hic legit, ἐκ δ' εἰλε πόλιν.

Ver. 298. Κεριδίην ἄλοχον.] Vide supra ad v. 114.

Ibid. ἐν νηυσὶν] Al. ἐπὶ νηυσὶν.

Ver. 299. δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.] Ita apud Euripidem:

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
 Παιδοὺς δαΐσομεν ὑμεναίους.

Iphig. in Aul. ver. 122.

Ἐνταῦθα ὁμοίαν Πηλέως γάμον θεοί.

Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάσθη.] "Selon mon goût particulier, voilà le trait le plus fin, qui soit dans toute l' Iliade: rien n' est plus naturel que l' image que le Poète nous presente de nos pauvres filles, qui se trouvant depuis assez longtemps entre les mains d'un vainqueur, renou- vellent leurs larmes à l' occasion des nouveaux objets de tristesse qui les environnent, quoiqu' elles y prissent peu de part." Terrasson. Dissertat. sur l' Iliade, Part. IV. cap. 4. Clark. Hanc tam bellam sententiam etiam latini scriptores,

- Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
 "Ασασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰὼν ἰκάνει·
 Δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπη.
 "Ὡς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
 310 Δοιῶ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρον δ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ἐδὲ τι θυμῷ
 Τέρπετο, πρὶν πολέμῳ σῶμα δύνειν αἱματόεντος.
 Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
 315 Ἥ ῥα νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταδ' ἐ-
 Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειπνον ἔδθηκας [ταῖρων,
 Αἰΐψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοιάτ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρῃα·
 Νυν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαίγμενος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

" Ne me ante cibo jubete, neque potu,

" Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:

" Ad occidentem autem solem expectabo, et perferam prorsus."

Sic fatus, alios quidem dimisit reges:

- 310 Duo autem Atridae manebant et nobilis Ulysses,
 Nestor, Idomeneusque, senexque equum-agitator Phoenix,
 Oblectantes assidue tristem: neque quicquam animo
 Oblectabatur, antequam praelii aciem subiret sanguinolenti.
 Recordatus vero crebros ex-imo-pectore-trahebat gemitus, dixitque:
 315 " Certe mihi olim et tu, infelix, carissime sodalium,
 " Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
 " Propere et diligenter, quando festinarent Achivi
 " Trojanis equum-domitoribus inferre lachrymosum Martem:
 " Nunc vero tu quidem jaces confossus; sed meum cor

310 vid. not. 315 τίς] T. 319 δεδαίγμ.] MS. 323 Φοῖνιξ] Id.

in his Tacitus, et Virgilius imitati sunt:
 apud quos per occasionem aut praetextum
 alieni mali, lugent sua, aut moventur suis.
 Conf. infra v. 339. Ern.

Ver. 307. "Ασασθαι] Vide supra ad ver.
 167. et ad γ', 141.

Ver. 309. ἀπεσκέδασεν] Vide supra ad
 α', 140.

Ver. 310. Ἀτρεΐδαι] Cod. Harleian. Ἀ-
 τρεΐδα. Clark. Sic et Lips. Placet. supra
 semper Αἰαντὶς δύω. Ern.

Ver. 311. Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε.] Cod.

Harleian. Νέστωρ τ' Ἰδομενεύς τε.

Ibid. ἱππηλάτα] Vide supra ad α',
 175.

Ibid. Φοῖνιξ.] Vide supra ad β', 265.

Ver. 314. ἀδινῶς ἀνενείκατο.] Ἀδινῶς καὶ
 ἐλευνῶς καὶ οἰκτῶς ἀνενείκατο. ἢ, οἰκτῶς ἀν-
 εἰνάξει, καὶ πολὺ ἡγάγετο πνεῦμα. Schol. Ἀλ.
 ἀδινῶς ἀνενείκατο.

Ver. 316. ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν] Ἀλ. ἐνὶ κλισί-
 ῃ λαρὸν. Minus recte; nam λαρὸν prius
 reproduct. Vide supra ad ε', 572.

- 320 Ἀκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
 Σῇ ποδῇ· ἐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο παθοίμι·
 Οὐδ' εἴ κεν τῷ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 "Ὅς περ νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,
 Χήτει τοῖσδ' υἱός· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 325 Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
 Ἥ ἐ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱός,
 Εἴ περ ἐτι ζῶει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
 Πρὶν μὲν γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆϊ ἑάλπει,
 Οἷον ἐμὲ φθίσσεσθαι ἀπ' Ἀργεὺς ἱπποβότοιο,
 330 Αὐτὲ ἐνὶ Τροίῃ· σὲ δέ τε Φθίῃνδε ἵεσθαι,
 "Ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα δοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δείξειαι ἑκάστα,
 Κτῆσιν ἐμῇν, δμῶάς τε, καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.

320 " Expers potus et cibi, intus licet sint,

" Tui desiderio: Neque enim quicquam pejus aliud paterer:

" Ne quidem si vel patrem mortuum audirem,

" Qui fortasse nunc in Phthia molles lachrymas effundit,

" Desiderio talis filii; ipse vero alienigeno in populo

325 " Propter invisam Helenam contra Trojanos bellum-gero:

" Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur carus filius,

" Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divina-forma-predictus.

" Nam antea quidem mihi animus in pectoribus sperabat,

" Solum me morituum esse, longe ab Argo apto-equis,

330 " Hic in Troja; te vero ad Phthiam redituum-esse,

" Ut mihi filium veloci cum nave nigra

" E-Scyro educeres, et ei ostenderes singula,

" Possessionem meam, servosque, et altum-tectum-habentem magnam do-

[mum.

324 χήτη] F. A. J. R. 329 Ἀργεὺς] MS. 330 δὲ τι] R. 333 ὑπερε-
 φές] MS.

Ver. 318. πολύδακρυν ἄρῃα.] Virgil.

— lachrymabile bellum. Aen. VII. 604.

Ver. 322. ἀποφθιμένοιο] Similiterque in-
 fra ver. 337. vide supra ad β', 43.

Ver. 325. ῥιγεδανῆς Ἑλένης] Plut. de
 aud. Poët. p. 22. ῥιγεδανῆς, κακοδάνατος
 ἔστι. Δάνον γὰρ οἱ Μακεδόνες θάνατον καλοῦσι.

Aliter Etymol. M. in h. v. cui dānos est
 mera sine sensu terminatio: ubi male
 laudatur Il. γ'. Ern.

Ver. 326. Ἥ ἐ τὸν, ὃς Σκύρῳ] Τὸ δὲ "Ἥ
 ἐ τὸν," ἢ συνήθως ἐσχημάτισται, ἀλλὰ τι παρ-
 ἑλλάσσεται· ἢ μὲν γὰρ τῷ εἰρημῷ, τὸ εἰπῶν,
 Οὐδ' εἴ κεν τῷ πατρὸς πυθοίμην· ἢ τῷ, ἢ γὰρ
 τῷ, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται. Ἀχιλλεὺς
 δὲ, ὡς οἷον ἐκλαθόμενος ὑπὸ πένθους τῆς ἐβίμου
 συντάξεως, ἔφη τὸ, "Ἥ ἐ τὸν" Eustath. Con-
 sulto certe ita scripsit Poëta, cum æque
 facile scribere potuisset, "Ἥ τῷ, ὃς Σκύ-
 ρῳ" etc.

Ibid. Σκύρῳ] Σκύρος, νῆσος μία τῶν Κυ-
 κλάδων. Schol. ad ver. 332.

- "Ἡδὲ γὰρ Πηλεΐδ' ὀϊῶμαι ἢ κατὰ πάνπαν
 335 Τεδνάμεν, ἢ περ τυτθὸν ἔτι ζώντ' ἀκαχῆσθαι,
 Γῆραι τε συγεῶν, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
 "Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 340 Μυρομένους δ' ἄρα τὲς γε ἰδὼν ἔλεξε Κρονίων,
 Αἰΐφα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάνπαν ἀποίχῃαι ἀνδρὸς ἔηος.
 "Ἡ νύ τοι ἐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλ-
 Κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὁρδοκραισάων, [λεῦς;
 345 "Ἡσαι ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Οἴχονται μετὰ δειπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπασος.
 'Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν

- " Nunc enim Peleum utique puto vel prorsus
 335 " Interiisse, vel ægre adhuc viventem tristari,
 " Senioque invisio, et de me expectantem semper
 " Tristem nuntium, quando interfectum audiat."
 Sic dixit flens; adgemebant autem primores,
 Recordati quæ quisque in ædibus reliquerant.
 340 Lugentes vero hos intuitus, miseratus est Saturnius,
 Confestimque Minervam verbis alatis allocutus est;
 " Filia mea, jam prorsus deseris virum bonum.
 " An utique tibi haud jam omnino, in animo curæ-est Achilles?
 " En! ille ante naves puppibus-excelsas,
 345 " Sedet plorans sodalem carum: alii vero jam
 " Abierunt ad jentaculum; is autem jejunos et impastus est.
 " Quin abi, ei nectarque et ambrosiam amabilem

337 πύθεται] Id. R. quod non spernam. 339 ὀϊῶμαι] F. A. J. [οἶμαι]
 MS. melius.

- Ver. 327. θιουδής.] Vide infra ad α'.
 217. Ver. 329. φθίσσεται] Vide supra ad β'.
 335. Ver. 330. ἐνὶ Τροίῃ] Non in Troja, sed
 ad, prope Trojam, ut supra ἐνὶ πυρὶ, ἐν
 ποταμῷ, et alia. Ern.
 Ver. 332. ἐξαγάγῃς.] Al. ἐξαγάγῃς.
 Ver. 334. Πηλεΐδ'] Vide supra ad α'.
 265. Ver. 336. ποτιδέγμενον] Barnesius edi-
 dit ποτιδέγμενον. Quod perinde est.

- Ver. 337. πύθεται.] Al. πύθεται. Quo
 modo legit et Codex Harleianus.
 Ver. 338. "Ὡς ἔφατο κλαίων"] Virgil.
 Sic fatur lachrymans. — Æn. VI. 1.
 Ibid. σενάχοντα — Μνησάμενοι etc.]
 Hinc Virgilius:
 Animum patriæ strinxit pietatis imago.
 Æn. IX. 994.—Ern.
 Ver. 339. ἐνὶ μεγάροισιν] Qua ratione,
 ἐν, hic ultimam producat; item ὀδυρόμε-
 νος, ver. 345. et τανυπτέρυγι, ver. 350.
 vide supra ad α'. 51.

- Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἴκηται.
 "Ὡς εἰπὼν, ἄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην.
 350 'Ἡ δ', ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφάων,
 Οὐρανῷ ἐκκατέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Αὐτίκα θάρησσοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλῆϊ
 Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γένατ' ἴκηται.
 355 Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
 "Ὡχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 "Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
 Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥίπῃς αἰδηγεγενέος Βορέας·
 "Ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυδες, λαμπρὸν γανώσσαι,
 360 Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 Θώρηκές τε κραταιογύαλοι, καὶ μείλινα δῆρα.

- " Instilla in pectora, ut ne ipsum fames occupet."
 Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam:
 350 Illa vero, harpæ similis alas-patulæ, vocem-argutæ,
 E cælo desiliit, per æthera: At Achivi
 Jam-tum armabantur per castra: Illa vero Achilli
 Nectar in pectora et ambrosiam amabilem
 Instillavit, ut ne eum fames peracerba gēna occuparet.
 355 Ipsa vero ad patris præpotentis solidam domum
 Abiit: illi autem seorsum a navibus fundebantur velocibus.
 Ut vero cum densæ nives a Jove devolant,
 Gelidæ impetu-actæ serenitatem-inducentis Boreæ:
 Sic tunc crebræ galeæ, lucidum renidentes,
 360 E navibus ferebantur, et clypei umbonibus-muniti,
 Thoracesque concavis-firmi, et fraxinæ hastæ.

348 στήθεσιν] F. A. J. R. στήθεσιν] MS. 360 Ἐκ νηῶν φερε.] MS. 361
 δῆρα] MS. perperam.

- Ibid. ἔλυσεν.] Al. ἔλυσεν. Cod. Har-
 leian. ἔλυσεν.
 Ver. 340. ἄρα] Eo modo, quo dixi —.
 Ibid. Κρονίων,] Vide supra ad α'. 265.
 et 397.
 Ver. 349. ἄτρυνε] Vide supra ad α'. 44.
 Ver. 350. ἄρπη] Εἶδος ὁρνεῖν τινὲς ἰκτι-
 νον καλεῖσιν, ἔτεροι δὲ φήναι λέγεται δὲ καὶ
 τὸ δρέπανον. Schol.
 Ibid. τανυπτέρυγι, λιγυφάων,] Hinc li-
 quet vocalem istam v in vocibus, λιγύς,
 λιγύφωτος, Brevem esse. Male igitur Phil.
 349. Ver. 356. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.
 349.

- Αἴγλη δ' ἔβανον ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 Χαλκῆ ὑπὸ στροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ἄρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 365 Τῆ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὰ δὲ οἱ ὅσπε
 Λαμπέσθην, ὥσει τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Δυν' ἄχος ἀτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 Δύσειτο δῶρα θεῶ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 370 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυσίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,

Fulgor autem ad-cælum-usque ascendebat, ridebatque omnis circum terra
 Æris præ fulgure: strepitusque ciebatur sub pedibus
 Virorum: In mediis vero armabatur nobilis Achilles:
 365 Cui et dentes quidem fredebant, oculique
 Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitus
 Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis irascens,
 Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans.
 Ocreas quidem primum circa tibias posuit
 370 Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas:
 Tum postea, thoracem circa pectora induebat;
 Circum humeros autem posuit ense argenteis-clavis-distinctum,

364 κορύσσετο] MS. 367 Τρωσὶ] MS. bene. 368 δύσειτο] T.

Ver. 357. ὑφ' αἰθρῆς] De hujus vocis prodia, vide supra ad μ'. 280. et ad ν'. 754.

Ver. 358. ὑπ' αἰθρῆς] Al. ὑπ'.

Ver. 361. Θώρηκας τε κραταιοτάτους.] Ἰσχυρὰ γυναικα ἔχοντες, ἰσχυροὶ. Γυναικα καὶ τὰ κοιλώματα. Schol. De hujusmodi Thracibus, Pausanias: Δύο ἦν χαλκῶ ποιήματα, τὸ μὲν στήθος καὶ τοὺς ὤμους τὴν γαστέρα ἀρμόζον, τὸ δὲ ὡς νῶτα στήθην εἶναι. Γυναικα ἰκαλύντο· τὸ μὲν ἔμπροσθεν τὸ δὲ ὀπίσθεν προσήγον· Ἐπειτα περιόναι συνήπτον πρὸς ἀλλήλα. Ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἰδοὺσι παρίχισθαι καὶ ἀσπίδος χωρεῖς. Ἐπὶ τούτῳ καὶ Ὀμηρος Φόρυμα τὸν Φρύγα ἐκ ἔχοντα ἀσπίδα ἰποῖσιν, [supra ε'. 314.] ὅτι αὐτῶν γυναικῶν ἦν. Phocic. lib. X. cap. 26.

Ibid. καὶ μίλινα δῶρα.] Post hunc versum, in uno MS. reperit Barnesius:

Ἐκ νῶν ἰχίοντες· βοὴ δ' ἄσπετος ἔρχετο.
 Quod videtur ex ε'. 267. huc irrepsisse.

Ver. 362. Αἴγλη δ' ἔβανον ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν Χαλκῆ ὑπὸ στροπῆς.] Al. ἀπὸ στροπῆς. Lucretius:

Fulgur ibi ad cælum se tollit; totaque circum
 Ære renidescit tellus. — Lib. II. ver. 327.

— ac late fluctuat omnis
 Ære renidenti tellus. —

Georgic. II. 481.

Ibid. γέλασσε.] Ἦτοι λαμπρυνθεῖσα φαίνεται γέγονεν. Porphyg. Quæst. Homeric. 9.

Ver. 363. ὑπὸ δὲ κτύπος ἄρνυτο ποσσὶν Ἀνδρῶν.] Lucret.

— subterque virum vi

Excitur pedibus sonitus. — Lib. II. ver. 285.

Ibid. et ver. 365. κτύπος — καναχὴ.] Vide supra ad δ'. 455.

Ibid. ἄρνυτο.] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 365. τὰ δὲ οἱ ὅσπε Λαμπέσθην, ὥσει τε πυρὸς σέλας.] Virgil.

- Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
 Εἴλετο, τῆ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἥ τε μήνης.
 375 Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανείη
 Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
 Σταδμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τῆς δ' ἐκ ἐδέλοντας ἀελλαι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰδέετ' ἵκανε
 380 Καλῆ, δαιδαλέα· περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας
 Κρατὶ δέτο βριαρῆν· ἥ δ', ἀσῆρ ὥς, ἀπέλαμπεν
 Ἰππερις τρυφάλεια· περισσεῖοντο δ' ἔθειραι
 Χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἰει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.

Freum: deinde autem scutum magnumque, solidumque.

Sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.

375 Ut vero cum e ponto flamma nautis relucet

Ardentis ignis, is autem ardet in altum in montibus,

Loco in solitario; eos vero invitos procellæ

Ponto super piscoso seorsum ab amicis ferunt:

Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat

380 Pulchro, affabre-facto: Galeam vero sublatam

Capiti imposuit validam; hæc autem stella tanquam, refulgebat

Setis-equinis-comans galea: quassabantur autem comæ

Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.

Ibid. 375 φανείη] Id. 379 Ἀχιλλῆος] MS. 382 περισσεῖοντο] Id.

— stant lumina flamma. — En. VI. 300.

— totoque ardentis ab ore
 Semillæ absistunt; oculis micat acerbis ignis.

En. VII. 102.

Ver. 367. ἄρα] Ut dictum est — ver.

364. Ver. 368. Δύσειτο.] Vide supra ad β'. 35.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα.] Virgil.

Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus:

Jamque adeo, Rutulum thoraca indutus, ahenis

Horrebat squamis, surasque incluserat auro,

Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat

ensem; Fulgebatque alta decurrens aureus arce.

En. XI. 486.

Ver. 370—380—395. Καλὰς, — Καλῆ,

— καλὰ.] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 372. ἄρ'] Deinceps —

Ver. 374—379—381. τῆ δ' ἀπάνευθε
 σέλας γένετ', ἥ τε μήνης. — Ὡς ἀπ' Ἀχιλ.

λέος σάκεος σέλας αἰδέετ' ἵκανε — ἥ δ', ἀσῆρ ὥς, ἀπέλαμπεν Ἰππερις τρυφάλεια.] Vide supra ad ε'. 4. et ad σ'. 205.

Ver. 375. σέλας.] Cod. Harleian. σέλας.

Ibid. ἐκ πόντοιο — φανείη.] E ponto

flamma relucet, vertit Clarkius, quasi in

aqua maris videant relucentem flammam.

Sed est potius, in mari nautis flamma cer-

nitur. Surgit enim e monte, late conspicuo.

Sic ἔξ ἱππεριῆς est in superficie.

Ἀπὸ γῆς vel ἐκ γῆς, in terra, de quo egre-

gia observatio est Dorvillii ad Chariton.

p. 106. Ern.

Ver. 377. οἰοπόλῳ.] Scholiastes exponit,

ἐν ᾧ οἱ πολλοὶ καὶ ἀναστρέφονται. Sed, ut

opinor, minus recte. Vide supra ad ν'. 475. et ε'. 54. item ad Odys. λ'. 573.

Ver. 380. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας Κρατὶ δέτο βριαρῆν.] Virgil.

— cristatus Achilles. — En. I. 472.

- Πειρήθη δ' ἔο αὐτῷ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 385 Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
 Τῷ δ' ἤντε πτερὰ γίνετ', αἶερε δὲ ποιμένα λαῶν.
 Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχρος,
 Βριθὺ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν εἰ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίσατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 390 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῃ τάμε Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 Ἴππες δ' Ἀυτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινῶς
 Γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
 395 Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ' μάστιγα φαεινὴν

Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles.

- 385 An sibi apta-essent, et faciles-in-iis-moverentur pulchri artus:
 Ei vero tanquam alae erant, attollebantque pastorem populorum.
 E theca vero paternam extraxit hastam,
 Gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum
 Vibrare, sed ipsam solus norat vibrare Achilles.
 390 Peliadem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron
 Peli ex vertice, caedis-auctorem futuram heroibus.
 Equos autem Automedonque et Alcimus adornantes
 Jungebant, pulchra autem lora-jugalia circumposita erant; frenosque
 Maxillis immiserunt, habenasque extenderunt retro
 395 Glutino-compactam ad sellam: scuticam autem splendidam

384 δὲ οἱ αὐτῷ] F. A. J. T. 385 ἐφαρμόσει] MS. Ibid. ἀγλαὰ γυῖα]
 MS. edd. vett. præter Rom. 386 ἔντε] MS. ἤντε] F. A. I. γίνετ']
 R. T. 390 πόρι χείρων] MS. 395 Ζεύγνυσαν] MS. R. Ibid. κακὰ] A.
 2. 5. J. perperam.

Ver. 383. ἴν] Vide supra ad π'. 762.
 et ad δ'. 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε.] Vide supra
 ad δ'. 260.

Ibid. ἀγλαὰ γυῖα.] Al. ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 386. ἤντε] Cod. Harleian. αὐτε.

Ver. 387. ἄρα] Deinceps.

Ibid. σύριγγος] Τῆς δοξατολήνης. Schol.

Ibid. ἐσπάσατ'] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην.] Qua rati-

one, Πηλιάδα, hic ultimam producat;
 item Ἴπποι, ver. 396. et Βαλίε, ver. 400.

vide supra ad α'. 51.

Ver. 392. Ἴππες δ' Ἀυτομέδων] Virgil.

equorum agitator Achilles.

Armiger Automedon. — Aen. II. 470.

Ver. 395. Ζεύγνυσαν.] Vide supra ad

γ'. 260. Al. Ζεύγνυσαν.

Ibid. λέπαδν' ἔσαν.] Οἱ ὑποταχθέντες

ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆες. Schol. Porro Bar-

nesius hic de suo edidit λέπαδν' ἔσαν atque

ita omnino legendum contendit. Atqui

absque Codicibus nihil mutandum; præ-

sertim cum et Eustathius ἔσαν legi planis-

sime testetur: Τὸ δὲ ἔσαν εἰ δασύνεται περὶ

ἀλλὰ ψιλῶται, δηλῶν τὸ ἔσαν.

Ver. 395. Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ'

- Χεὶρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρεσεν
 Αὐτομέδων· ὅπιδεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός ἑοῖο·
 400 Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 Ἄλλως δὲ φράζεσθε σωσέμεν ἠνιοχῆα
 Ἀψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ χ' ἑῷμεν πολέμοιο·
 Μηδ', ὥς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόδι τεθνηῶτα.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγὸφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 405 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
 Ζεύγλης ἐξεριπῆσα παρὰ ζυγόν, ἔδρας ἵκανε·
 Αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Manu capiens habilem, in currum insiliit

Automedon; retro vero ad-pugnam-paratus conscendebat Achilles.

Armis collucens, tanquam fulgidus sol.

Terribiliter autem equis imperitabat patris sui;

400 "Xantheque, et Balie, inclyta soboles Podarges,

"Alio jam modo deliberate salvum-referre aurigam

"Retro Danaorum in agmen, ubi satiati-fuimus pugna:

"Neque, ut Patroclum, relinquit illic mortuum."

Hunc autem sub jugo allocutus est pedibus celer equus

405 Xanthus, statim vero inclinavit caput; tota autem juba,

Circulo profusa juxta jugum, ad terram pervenit;

Vocalem vero reddidit dea ulnas-candida Juno;

395 ὁ δὲ μ.] MS. ὁ δ' ἄρα] F. A. J. 397 ὀπίσθεν] MS. 401 ἠνιοχῆας]
 MS. edd. vett. præter R. 402 ἔδρας] MS. gl. superscr. κορυσσάμενος. at in
 marg. ἑῷμεν pro var. lect. cum gl. ὑποχωρήσομεν τῷ πολέμῳ. 405 αὐτῷ
 τηλεκλυτὰ] MS.

Al. αὐτῷ. Cod. Harleian. Κολλητὸν ποτὶ δί-

φρον· ὁ δ' ἄρ' αὐτῷ. Cod. Harleian.

Ver. 396. ἐφ' ἵπποιιν] Cod. Harleian.

Ver. 397. κορυσσάμενος] Barnesius edi-

dit κορυσσάμενος, itaque legendum fidenter

pronunciat; sed, ut opinor, nulla idonea

testimonia. Vide supra ad ver. 25. et

167. et ad γ'. 141. Quin et Codex Har-

leianus κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων.] Al. Τεύ-

χεσι λαμπύροις.

Ver. 399. ἵπποισιν ἐκέκλετο — Ξάνθε]

Virgil.

equum

Alloquitur moerentem, et talibus infit:

Rhæbe. — Aen. X. 858. 860.

Ver. 401. ἠνιοχῆας] Al. ἠνιοχῆας.

Ver. 402. ἐπεὶ χ' ἑῷμεν πολέμοιο.] Ἐπει-

δαν κορυσσάμενος. Schol. Pronunciabatur

autem ἐπεὶ χ' ἑῷμεν πολέμοιο. Vide supra ad

ε'. 265. Al. ἐπεὶ χ' ἑῷμεν. Quo modo legit

et Codex Harleianus. Clark. Varietas hæc

jam Hesychii ætate in MSS. fuit. Ita-

que in ἑῷμεν utramque interpretatur: quo

et inclinatur Alberti ad Hes. in ἑῷμεν. Ern.

Ver. 403. τεθνηῶτα.] Vide supra ad γ'.

46.

- Καὶ λήν σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
 Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον, εἰ δέ τι ἡμεῖς
 410 Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
 Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε,
 Τρῶες ἀπ' ὁμοῖν Πατρόκλῃ τεύχε' ἔλοντο.
 Ἀλλὰ θεῶν ἄριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ,
 Ἑκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε.
 415 Νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
 Ἦνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῇ
 Μόρσιμόν ἐστι, θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἑριννύες ἔσχεδον αὐδὴν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 420 Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; εἰ δέ τί σε χρεή.

- "Et certe te etiam nunc saltem salvum-referemus, impetuose Achille.
 "Sed tibi prope dies exitialis, neque quicquam nos
 410 "In culpa, sed deusque magnus et fatum violentum.
 "Neque enim nostra tarditateque segnitieque,
 "Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt:
 "Sed deorum fortissimus, quem comas-pulchra peperit Latona,
 "Interfecit inter primos-pugnatores, et Hectori gloriam dedit.
 415 "Nos vero vel flatum Zephyri cursu aequaremus,
 "Quem tamen velocissimum dicunt esse: quin et tibi ipsi
 "Fatale est, a deoque et viro vi domari."
 Sic sane locuti Erinnyes inhibuerunt vocem.
 Hunc autem valde indignatus allocutus est pedibus velox Achilles,
 420 "Xanthie, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.

409 Ἀλλ' ἔ] MS. 411 τε] abest MS. ut 417. 415 αἰσίου] A. 2. 3. 4.

Ver. 404. πόδας αἰόλος ἵππος] Τὸ αἰόλον, ἀπὸ τοῦ ὅτι τῶν γραμματικῶν τινες ἐπὶ τῇ τοικίᾳ παρ' Ὀμήρῳ ἀκρίβειαν ἀξιοῦσιν· ἔπειτα γὰρ τὸ "αἰολόπτερον," ἀποδιδόσκει καὶ τὸ, "αἰόλος ἵππος," καὶ, "αἰόλον ὄφιν." Οὐκ ἐστὶ δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γινόμενον ἀπὸ τῆς αἰέλλης· ἥτις ἀπὸ τῆς Λυγρῆς καὶ Εἰλείνης προέρχεται. Porphyr. Quæst. Homeric. 3.

Ver. 407. λιυκώλινος ἦρ] Vide supra ad ὁ. 92. et ad α'. 43. 58. et 551.

Ver. 409. οὐδὲ τι ἡμεῖς] Cod. Harleian. εἰ δέ τοι ἡμεῖς.

Ver. 411. νωχελίᾳ τε.] Al. νωχελία τε.

Ver. 415. ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν.] Virgil.

— Illa Noto citius, —
 — fugit. — .Æn. V. 212.
 — cursuque pedum prævertere ventos.
 — .Æn. VII. 807.
 — anteirent, cursibus auras. .Æn. XII. 84.
 — Fugit oclor Euro. Ibid. 733.

Ver. 417. θεῶ τε καὶ ἀνέρι] Τὸ δὲ θεῶ
 Ἀχιλλεύῳ, καὶ ἀνέρι Ἀλέξανδρῳ. Schol.

Ver. 419. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς] Vide supra ad α'. 56.

- Εἴ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 Νόσφι φίλῃ πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

"Bene jam novi et ipse, quod mihi fatum hic perire,
 "Procul a dilecto patre et matre: attamen

"Non cessabo, antequam Troës abunde satiaverint-se pugna."
 Dixit, et inter primos clamans dirigebat solidos-ungulis equos.

421 ἐνθάδε] R.

Ver. 423. ἐλάσαι] Al. ἐλάαν.
 Ver. 424. ἐν πρώτοις] Al. ἐν Τρωσίν.

Ibid. μώνυχας ἵππους.] Virgil.

— solido — ungula cornu. Georg. III. 58

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Υ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Υ΄. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΔΙΟνΣ ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἀρτεμις, καὶ Ἀητῶ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος· Αἰνείαν δὲ, ἀντιπάντα, Ἀχιλλεῖ, σώζει Πασιδῶν, νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλως τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδαρον, τὸν Πριάμω παῖδα. Ἐκτωρ δὲ, ἀντιπᾶς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν· τὸς δὲ ἄλλους, Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπεύγει.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Υ΄.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνοπῇ, καὶ φύλοπις Οὐρανιῶναν.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἕρις ὤρετο, φέρε δ' ἐπὶ κέρτος Ἀχαιοῖς.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμις κέλευσε θεὸς ἀγορήδε καλέσσαι
5 Κρατὸς ἅπ' Οὐλύμπιο πολυπτύχε· ἢ δ' ἄρα πάντη
Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur
Circum te, Pelei fili, pugnae insatiabilem Achivi.
Trojani vero ex-altera-parte in loco-editione campi.
Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare
5 Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis; illa autem quaquaversum
Incedens jussit Jovis ad domum ire.

2 ἀκόρητοι] Edd. vett. praeter R. 4 Ζεὺς δ' ἐκίλευσε θίμῃσι — καλίσαι] MS.
θίμῃσι] F. A. J.

Ver. 2. ἀκόρητοι] Ita ex tribus MSS.
edidit Barnesius. Al. ἀκόρητοι. Clark.
MS. Barnes. adstipulatur Lips. et ed. Rom.
Bene hoc praelatum est. Ern.
Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν] Al. Τρῶες
δ' αὖτ' ἐτέρωθεν.

VOL. II.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμις κέλευσε θεὸς ἀγο-
ρήδε καλίσσαι] Virgil.
Panditur interea domus omnipotentis Olympi,
Conciliumque vocat Divum pater atque homi-
num rex
Sideream in sedem. — Aen. X. 1.
Ubi quidam legunt, omnipotentis Olympi.

3 C

- Οὔτε τις ἔν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
 Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
 10 Ἐλδόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Ξεστῆς αἰδέσθῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
 Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· ἐδ' Ἐνοσίχθων
 Νηκέσθησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτές.
 15 Ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βελήν.
 Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεὸς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
 Ἥ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδχε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 20 Ἔγνων, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βελήν,
 Ὡν ἔνεκα ξυνάγεις· μέλυσί μοι, ὀλλύμενοί περ.

Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
 Neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
 Et fontes fluviorum, et prata herbosa.

- 10 Cum venerant autem ad domum Jovis nubes-cogentis,
 Politis sedilibus-columnis-distinctis consederunt, quæ Jovi patri
 Vulcanus fecerat peritis præcordiis.
 Sic hi quidem Jovis in adibus congregabantur: neque Neptuneus
 Non-paruit deus, sed e mari venit ad illos.
 15 Sedit autem in mediis, Jovisque interrogabat consilium;
 "Cur rursus rutili-fulminis-missor, deos ad consilium vocasti?
 "Num quid de Trojanis et Achivis deliberas?
 "Horum enim jam proxime est ut pugna præliumque ardeat."
 Hunc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
 20 "Nosti, Neptune, meum in pectoribus consilium,
 "Quorum gratia congregavi: curæ-sunt mihi, pereuntes licet.

9 πίσεα] MS. edd. vett. 12 ἰδυίῃσιν] MS. male. 15 ἐξείρετο] Id. vid. 756. 16 αὖτ' — ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας] Id. 20 ἐν] Id. 25 ἀγορήνδ' F. A. 1. R. 29 Versus hic in MS. tantum est in marg. alia manu.

Ver. 5. ἄρα] Proinde, ut jusserrat Jupiter —. ver. 4.
 Ver. 8. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.
 Ver. 9. πίσεα] Cod. Harleian. πίσεα. Al. πείσεα.
 Ver. 11. αἰδέσθῃσιν] Ἐδραῖς συλωπαῖς, κατὰ τὴν Παλαιάν, αἰθυμίναις. ὅ ἐστι καταλαμπούμαις φωτί. Schol.

Ver. 12. ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν] Al. ποίησ' ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
 Ver. 15. ἐξείρετο] Al. ἐξήρετο.
 Ver. 16. τίπτ' αὖ.] Al. τίπτ' αὖτ'.
 Ver. 18. δέδχε.] Vide supra ad γ'. 756.
 Ver. 19. νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide supra ad α'. 175.

- Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 Ἥμενος, ἔνδ' ὀρόων φρένα τέρφομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ἔρχεσθ', ὅφρ' ἂν ἱκησθε μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιέας·
 25 Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστω.
 Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 Οὐδὲ μίνυνθ' ἔξοσι ποδάρεα Πηλεΐωνα.
 Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρώντες.
 Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρων χέεται αἰνῶς,
 30 Δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
 Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαςον ἔγειρε.
 Βᾶν δ' ἴμειναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἥδὲ Ποσειδάων γαίηοχος, ἡδ' ἐριένης
 35 Ἑρμείας, ὅς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασο·
 Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμεαίνων,

- "Sed ego sane manebo in cacumine Olympi
 "Sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos crateri
 "Abite, ut perveniat ad Trojanos et Achivos;
 25 "Utrisque vero auxilium ferite, prout animus fert cujusque.
 "Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,
 "Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem.
 "Etenim ipsum etiam antea terri- fugiebant tantum aspicientes;
 "Nunc vero, quum jam et animo ob-socium irascitur graviter,
 30 "Vereor, ne et murum præter fatum evertat."
 Sic dixit Saturnius, certamenque inevitabile excitavit.
 Perrexerunt autem ire ad-pugnam dii, discordibus animis.
 Juno quidem ad cæctum navium et Pallas Minerva,
 Atque Neptuneus terram-cingens, et utilitatum-auctor
 35 Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat:
 Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces-circumferens,

50 ὑπὲρ μόρον] R. 52 βᾶν] MS. 53 ἴμειναι] Id. 55 κέκασαι] Id. F. A. 1. ferri potest, quia sermo de Deo, in quo temporum ratio patitur: secus foret de homine mortuo.

Ver. 21. ὀλλύμενοί] Vide supra ad γ'. 200.
 Ver. 25. φρένα τέρφομαι] Vide supra ad γ'. 25. et ad γ'. 168.
 Ver. 26. μαχεῖται] Al. μάχεται.
 Ver. 27. ἔξοσι] Eodem sensu habuimus Il. γ'. ver. 51. ad utrumque locum respexit Hesych. ἔξοσι, ἐφίξοσι, quod recte

Cel. Alberti ad locum ver. 51. retulit, ubi est cum ν ἐφελκ. Gl. MS. Urat. ὑπομινέσι. Ern.
 Ver. 28. ὑποτρομέεσκον] Contremiscere solebant. Vide supra ad β'. 221.
 Ver. 50. ὑπὲρ μόρον] Vide infra ad ver. 536.
 Ver. 52. βᾶν δ' ἴμειναι] Al. βᾶν δ' ἴμειναι.

- Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.
 Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἡδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 40 Λητῶ τε, Ξάνδος τε, φιλομμείδης τ' Ἀφροδίτη.
 Εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἔκασον,
 45 Δειδιότας, ὃν ὄρῳτο ποδώκεα Πηλεΐωνα
 Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολογῶ ἴσον Ἀρηϊ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεδ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερή, λαοσσόος· αὔε δ' Ἀθήνη,
 Στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὄρυκτῆν, τείχεος ἐκτὸς,

Claudicans, subtus autem tibiæ multo molimine-ferebantur imbecillæ.
 Ad Trojanos vero Mars pugnam-expedite-ciens; cumque ipso
 Phœbus intonsus, et Diana sagittis-gaudens,

- 40 Latonaque, Xanthusque, amansque-risum Venus.
 Quamdiu quidem seorsum dii a mortalibus erant viris,
 Tamdiu Achivi sane magnopere se-efferebant, quod Achilles
 In-conspectum-se-dederat, diu enim pugna abstinerat tristi:
 Trojanos vero tremor gravis subiit membra cuique,
 45 Timentes, quod viderent pedibus-velocem Pelidem
 Armis splendentem, hominum-perniciem parem Marti.
 Sed postquam ad turbam Olympii venerant virorum,
 Orta-est Contentio vehemens, populi concitatrix: exclamabat vero Minerva
 Stans interdum quidem ad fossam manu-factam, extra murum,

38 κορυθαίολος] Edd. vett. præter T. 40 φιλομμείδης] MS. edd. vett.
 41 ἔως] A. 2. 3. J. Ibid. ἔσαν] F. 42 μέγα κύδανον] MS. 44 δεινός
 pro αἰνός] MS.

Ver. 35. κίκατο.] Si, κίκαται, dixisset;
 jam non constitisset Temporum ratio.
 Vide supra ad α'. 57. et ad δ'. 155. Clark.
 Vide Var. Lect.

Ver. 38. κορυθαίολος.] Vide supra ad β'.
 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης,] "Apollo
 "chrysocomes cognominatur, a fulgore
 "radiatorum, quas vocant comas aureas
 "solis. Unde et ἀκερσεκόμης, quod
 "nunquam radii possunt a fonte lucis
 "avelli." Macrob. Saturnal. Lib. I. cap.
 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοί] Pronunciabatur,
 ut opinor, Τῶσι Ἀχαιοί. Vide supra ad
 δ'. 15. et ad δ'. 559.

Ver. 45. ἐπέπαυτ' Ἀλ. ἀπέπαυτ'.
 Ver. 45. Δειδιότας, ὃν] Vide supra ad α'.
 51.

Ver. 48. et 66. ὦρτο] Vide supra ad β'.
 810.

Ibid. κρατερή, λαοσσόος· αὔε δ' Ἀθήνη.]
 Nonnulli olim (notante Eustathio) ita in-
 terpungebant: κρατερή· λαοσσόος· αὔε δ'
 Ἀθήνη· scilicet ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη
 referatur. Sed minus apte.

- 50 Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδᾶπαν μακρὸν αὐτεῖ·
 Αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 Ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρῶεσσι κελεύων,
 Ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θείων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
 Ὡς τὲς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 55 Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
 Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 Πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπιδάκκ' Ἰδης,
 60 Καὶ κορυφαί, Τρῶων τε πόλεις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 Ἐδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς,
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθε

- 50 Interdum super littoribus resonis altum vociferabatur:
 Clamabat et Mars ex-alia-parte, obscuro turbini similis,
 Acute a summa urbe Trojanos adhortans;
 Interdum propter Simœnta currens super Callicolone.
 Sic istos utrosque beati dii excitantes
 55 Commiserunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gravem.
 Horrendum autem intonuit pater hominumque deumque
 Ex alto: at subtus Neptunus concussit
 Terram immensam, montiumque excelsos vertices.
 Omnes autem concutiebantur radices riguæ-fontibus Idæ,
 60 Et vertices, Trojanorumque urbs, et naves Achivorum.
 Timuit vero subtus rex inferorum Pluto,
 Territusque solio exiliit, et exclamavit, veritus; ne ei superne

45 δειδιώτας] Id. 50 ἐριδᾶπαν] Id. 52 πόλεις] F. A. J. melius. 58 ἐπει-
 νὰ] MS. 59 πολυπιδάκκος] MS. vid. not. 61 Αἰδωνεύς] Id. 62 καὶ
 ὑπέρθερον, μὴ] R. male.

Ver. 49. ἐκτὸς,] Al. ἐντός.
 Ver. 50. Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδᾶπαν μα-
 κρὸν αὐτεῖ.] Virgil.

— intendit vocem, qua protinus omne
 Contremuit nemus, et sylvæ intonuere profun-
 da.
 Æn. VII. 514.

Ver. 51. Αὔε δ' Ἄρης] Strabo, Geograph.
 lib. XIII. legit ὦρτο δ' Ἄρης.

Ver. 52. πόλεις] Al. πόλεις. Quod
 perinde est.

Ver. 55. θείων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.] Ἀρίσταρ-
 χος ἀνίγνω περισπωμένης, τὸ χωρίον θείων

λίγων· ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος.
 Schol.

Ver. 56. Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ] Vir-
 gil.

Hic pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
 Intonuit. ————— Æn. VII. 141.

Ibid. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Vide su-
 pra ad δ'. 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσσεύοντο] Ἐναργείας
 ἐνεκεν φησὶ, "Πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυ-
 "πιδάκκ' Ἰδης, καὶ κορυφαί." Μᾶλλον γὰρ
 ἡμᾶς εἰς ἔννοιαν τῆς ταραχῆς ἡγαγεῖν ἀπὸ

Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 65 Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε συγέεσι θεοὶ περ
 Τόσσοι ἄρα κτύπος ὥρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἀνακτος
 Ἴσατ' Ἀπόλλων Φαῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα.

Terram rescinderet Neptunus quassator-terrae,
 Domusque mortalibus et immortalibus panderentur
 65 Visu-terribiles, situ-sentæ, quas horrent dii ipsi:
 Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.
 Nempe contra Neptunum quidem regem
 Stabat Apollo Phæbus, ferens sagittas pennatas:

64 ἀθανάτοισι φανείη] MS. 68 [α] A. J. F.

τῶν φύσει κινεμένων τῶν ἡμετέρων σωμάτων,
 τὴν ἐπὶ τὰ ἀκίνητα μετέσταν ποιητῆς.
 Aristid. Quintil. de Musica, lib. II.

Ibid. πολυπιδάκν] Al. πολυπιδάκν. Quo
 modo legit et Codex Harleianus. Clark.
 Itemque Lips. Et est hæc forma usita-
 tior Homero. Rursus πολυπιδάκν in edd.
 est 218. Sed et ibi Harlei. et Lips. alte-
 ram lectionem habent. Vulgatam lectio-
 nem habet et Hesychius. Sunt et alia
 verba composita, in quibus utraque forma
 usitata est. Ern.

Ver. 61. "Εδδισιν δ' ὑπενερέν ἀναξ ἐνέραν
 etc.] "Τρεφούσ' καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας
 φαντάσματα, — "Εδδισιν δ' ὑπενερέν ἀναξ
 "ἐνέραν Ἀΐδανός· Δείσας, etc." Ετιβλέ-
 πεις, ἑταίρε, ὡς ἀναρρήγνυμένης μὲν ἐκ βα-
 θρῶν γῆς, αὐτὴ δὲ γυναικεία ταπεινὴ, ἀνα-
 τροπὴν δὲ ὅλη καὶ διάσπασιν τὸ κόσμον λαμβά-
 νοντος, πάνθ' ἄμα, ἔρως, φῆς. τὰ θνητά,
 τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμῇ καὶ
 συγκινδυνεύει μάχη· Ἀλλὰ ταῦτα φοβερά
 μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοι-
 σο, καὶ παντάπασιν ἄδεια, καὶ ὁ σαζόντα τὸ
 πρῶτον. Longinus. §. 9. Imitatus est hunc
 locum Virgilius:

Non secus ac si qua penitus vi terra dehiscens,
 Infernas reserat sedes, et regna recludat
 Pallida, diis invisa; superque immane bara-
 thrum
 Cernatur; trepidantque immisso lumine Manes.
 .En. VIII. 248.

Et Ovidius:

Inde tremit tellus, et rex pavet ipse silentum
 Ne pateat, latoque solum retegatur hiatus,
 Immissusque dies trepidantes terreat umbras.
 Metamorph. V. 356.

Et lib. II. ver. 260.

Dissiliit omne solum; penetratque in Tartara
 riuus

Lumen, et infernum terret cum conjuge regem.
 Quorum de duobus prioribus locis Tol-
 lius, in annotationibus ad locum Longini
 jam supra citatum; "Nitere" inquit "vi-
 dentur hæc, et magnitudinem præ se
 ferunt seorsum lecta; verum si cum illis
 "Homero comparentur, facile quis ani-
 "madvertet quantum πάρος in Homericis
 "sit versibus, quantaque sublimitas; sic
 "ut nemo, nisi qui plane harum rerum
 "rudis sit, et ἄσματος, non commoveatur,
 "ubi hæc legerit, et cum ipso Plutone
 "dehiscens sibi videre videatur infe-
 "ros." De Virgilio porro loco ita Ma-
 crobius; "Interdum" inquit "sic aucto-
 "rem suum dissimulante imitatur [Vir-
 "gilius,] ut loci inde descripti solam dis-
 "positionem mutet, et faciat velut aliud
 "videri. Homerus ingenti spiritu ex
 "perturbatione terræ ipsum Ditem pa-
 "trem territum prostrare et exclamare
 "quodammodo facit — Hoc Maro non
 "narrationis, sed parabole loco posuit, ut
 "aliud esse videretur." Saturnal. lib. V.
 cap. 16.

Ver. 64. Οἰκία — Σμερδαλέ'. εὐρώεντα,]
 Ingeniose hæc ad Terram nostram, e
 serenæ Lunæ regionibus prospectatam,
 transfert Plutarchus: "Εκείνης δ' αὖ [τῆς ἐν
 τῇ σελήνῃ κατοικούντας] διομαὶ πολλὴ μάχην
 ἀπαθανάσκουσιν τὴν γῆν, ἀφορώοντας αἰὼν ὑπο-
 σάδον καὶ ἰλὺν τῶ παντὶς ἐν ἑχρῆσι καὶ
 ὁμήχλαις καὶ νέφεσι διαφανομένην ἀλαμπῆς
 καὶ ταπεινὴν καὶ ἀκίνητον χωρίον, εἰ ζωὰ φύ-

"Ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεῷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 70 Ἦρη δ' ἀντίτῃ χρυσηλάκατος, κελαδινή,
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἐκάτοιο·
 Λητοῖ δ' ἀντίτῃ σῶκος, ἐριένιος Ἐρμῆς·
 "Ἄντα δ' ἄρ' Ἠφαίστιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 Οὐ Ξάνθον καλέεσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Contra Martem vero dea cæsia oculis Minerva:

70 Junonem autem contra stabat aureo-arco-insignis tumultuum-venaticorum-
 Diana sagittis gaudens, soror Longe-jaculantis: [amans,
 Latonam autem contra stabat potens, utilitatum-auctor Mercurius:
 Contra autem et Vulcanum magnus fluvius vorticibus-profundus,
 Quem Xanthum vocant dii, homines vero Scamandrum.

74 καλέεσιν] F. R. A. 1. male.

καὶ [φύει] καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως,
 ἀκαταίτης, θεομοχίας. Κἄν εἰ ποδὲν αὐτοῖς
 ἡγήματα τῶν Οὐρακῶν τῶν ἀνθρώπων, "Σμερ-
 "δαλέ'. εὐρώεντα, τὰ τε συγέεσι θεοὶ περ." —
 ταῦτα φέρεται ἀπὸ τοῦ ποδὸς τῆς γῆς καὶ τῆς
 ἑρμῆς καὶ τὸν ἑρμῆν ἐν ταῖς καὶ τὸν τὰρ-
 τῆς ἀποκρίσεως, γῆν δὲ μὴν εἶναι τὴν Σι-
 λην. De facie in orbe Lunæ. Caterum
 vituperat hunc locum Plato: Δεῖ δὲ (ὡς
 ἔστιν) ἡμῶς ἐπιστατεῖν καὶ ποιεῖν τῶν τῶν
 αὐτῶν τοῖς ἐπιχειρήσει λέγειν καὶ δεῖσθαι μὴ
 ἀπορροῇ ἀπλῶς ἔγωγε τὰ ἐν ᾧ, ἀλλὰ μάλλον
 ἵστανται ὡς ἔπ' ἀληθείᾳ λέγοντας ὅτι ἀφέλματα
 τοῖς μέλλουσιν μαχίμοις ἐσσεσθαι. — Ἐξελεί-
 ψαμεν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα — "Οἰκία
 "δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ'
 "εὐρώεντα, τὰ τε συγέεσι θεοὶ περ." — Ταῦτα
 καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα παρρησιασμένως "Ομη-
 "ρῳ καὶ τῆς ἄλλης ποιητῆς μὴ χαλεπαί-
 νου ἀν διαγράφειν, ὅχι ὡς ὁ ποιητικὸς καὶ
 ὅτι τῆς πολλῆς ἀκρίβειας ἀλλ' ὅσα ποιητι-
 κῶς, τοσαῦτα ἥττον ἀκρίβειαν παῖσι καὶ ἀν-
 ὁρῶντι ὡς δεῖ ἐλευθέρως εἶναι, δολίαν δὲ
 καὶ μάλλον πεφρονημένης. De Republ.
 lib. III.

Ibid. ἀθανάτοισι] Similiterque infra ver.

77. 87. Πριαμίδω — Πριαμίδῃ, et ver.

125. Ἀθανάτων. Vide supra ad α'. 598.

Ibid. φανείη] Cod. Harleian. φανήη.

Ver. 65. Σμερδαλέ'. εὐρώεντα,] Σμερδαλέα

αἰὲν τὰ οἰκῆματα τῆ αἰὲν ἔφθ. ἀπὸ τῆς ὀφθαλμοῦ

καὶ φύει πλῆθος. Porphy. Quest. Ho-

meric. 9. Virgil.

Vinque Deum infernam, et diri sacraria Ditis.

.En. XII. 199.

Sic apud Hesiodum, 'Egy. καὶ Ἡμερ. ver.

172.

Βῆσαν εἰς εὐρώεντα ἥμιον κρητὲρ αἰδάο.

Quem ad locum Gatakerus; "Εὐρώεντα
 "(inquit) malim vertere, situ obsitum, quam
 "cum interpretibus, latum." Annotat.
 in Antoninum; Lib. IV. §. 6.

Ver. 66. Τόσσοι ἄρα κτύπος ὥρτο θεῶν
 ἔριδι ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit
 Barnesius:

Δὴ τότε διεγίνοντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Sed, ut opinor, nulla satis idonea auctori-
 tate. Clark. Versus sumtus est ex Etym.
 M. v. δῆρις. Sed non nominatim Home-
 ro tribuitur. Caterum si Homeri est,
 quod non credo, nulli alii loco aptior est,
 quam huic. Ern.

Ibid. Τόσσοι ἄρα] Tantus utique —

Ibid. κτύπος] Vide supra ad δ'. 455.

Ver. 67. Ἦτοι — Ποσειδάωνος ἀνακτος;
 Hic versus magnopere obest Dawesii V.
 C. hypothese, de qua supra. Quid igitur?
 Quomodo se expedit? Si locum
 hunc ab Homero profectum crederem, levi
 satis negotio rescribi posset: ἦτοι μὲν γὰρ
 ἀνακτος ἔναντα Ποσειδάωνος. Verum in
 hac pugna Deorum plura reperiuntur ri-
 dicula, stolidia, absurda ac barbara, quam
 quæ hujus sunt loci. Miscell. Crit. p. 153.
 Hæc sunt absoluta decreta. Ern.

Ver. 68. ἰὰ πτερόεντα] Al. πτερόεντας

διδύς.

Ver. 69. γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide supr

ad α'. 206.

Ver. 72. σῶκος, ἐριένιος] Vide supra ad

α'. 51.

Ver. 74. "Οὐ Ξάνθον καλέεσι θεοὶ, ἄνδρες

δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διανομένων τὸ μὲν προγε-

νέτερον ὄνομα εἰς θεὸς ἀναφέρει ὁ Ποιητής,

- 75 "Ως οἱ μὲν θεοὶ ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 "Ἐκτορος ἅντα μάλισα λιλαίετο δύναι ὄμιλον
 Πριάμίδεω τῷ γάρ ῥα μάλισά γε θυμὸς ἀνώγει
 Αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολέμισήν.
 Αἰνείαν δ' ἰδυὺς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων
 80 Ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἦϋ.
 Υἱεὶ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν,
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία, Τρώων βαλὴφόρε, πῶς τοι ἀπειλαί,
 Τὰς Τρώων βασιλεύσιν ὑπέσχεο οἶνοποτάζων,
 85 Πηλείδω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολέμιζεν;
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Πριάμίδη, τί με ταῦτα καὶ ἐκ ἐδέλοντα κελεύεις,
 Ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερδύμοιο μάχεσθαι;

- 75 Sic quidem dii contra deos ibant: At Achilles
 Hectorem contra maxime cupiebat penetrare per turbam
 Priamidem: hujus enim potissimum animus jubebat
 Sanguine satiare Martem, invictum bellatorem.
 Aeneam autem recta copiarum-concicator movit Apollo
 80 Contra Pelidem, immisitque ei animos validos.
 Filio autem Priami Lycaoni assimilavit-se voce;
 Huic se cum-assimilasset, eum allocutus est Jovis filius Apollo;
 "Aeneas, Trojanorum princeps, ubi tibi minae,
 "Quas Trojanorum ducibus promisisti convivans.
 85 "Pelidem Achillem contra pugnare?"
 Illum vero Aeneas respondens allocutus est;
 "Priamide, cur me hæc licet invitum jubes,
 "Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare?"

78 αἶσα] MS. 89 ἠ μὲν γὰρ δὴ] F. A. J. non male. 91 ἡμετέρῃσιν] F. A.
 R. J. male.

σὸ δὲ μεταγινέσκειν εἰς ἀνθρώπους. Schol.
 Vide supra ad ζ'. 291. et ad α'. 403.

Ibid. Πάντων καλέουσι] Δοκίμῃ δὲ καὶ ὁ Σκά-
 μανδρος ποταμὸς ξανθὰ πρόβατα ποιῶν διὰ
 καὶ τὸν "Ὀμηρὸν φασὶν ἀντὶ Σκαμάνδρου, Πάν-
 θον προσαγορεύειν αὐτόν. Aristot. de Histor.
 Animal. lib. III. cap. 2. Virgil.

Hinc albi, Clitumne, greges. —
 Georg. II. 146.

Ibid. Σκάμανδρον.] Cod. Harleian. Κά-
 μανδρον.

Ver. 77. τῷ γάρ ῥα μάλισά] Non hic su-
 pervacaneum est istud ῥα· sed vim habet
 in connectenda sententia cum eo quod
 præcessit; σ'. 91. 114. 354.

Ver. 80. ἐνῆκε δέ οἱ μένος] Vide infra ad
 ver. 110.

Ver. 81. Λυκάονι εἶσατο φωνήν.] Vide su-
 pra ad γ'. 45.

Ver. 82. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra
 ad γ'. 589.

Ver. 85. Πηλεΐδω] Sic supra ver. 77.

- Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 90 Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δεξιὸν φόβησεν,
 Ἐξ Ἰδης, ὅτε βεσσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι.
 Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψήρᾳ τε γῆνα.
 Ἥ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 95 Ἥ οἱ πρόσθεν ἴσα τίθει φάος, ἥδ' ἐκέλευεν
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 Τῷ ἐκ ἐς' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 Αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει.
 Καὶ δ' ἄλλως τῷ γ' ἰδυὶ βέλος πέτετ', ἐδ' ἀπολήγει,
 100 Πρὶν χροὸς ἀνδραμέοιο διελθόμεν· εἰ δὲ θεὸς περ
 Ἴσον τείνειεν πολέμῳ τέλος, ἔμμε μάλα ῥέα
 Νικήσει, ἐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.

- "Non enim sane jam primum pedibus-velocem contra Achillem
 90 "Stetero, sed dudum me et alias hasta fugavit,
 "Ex Ida, quando boves invasit nostras;
 "Evertitque Lyrnessum et Pedasum: sed me Jupiter
 "Servavit, qui mihi excitavit robur velociaque genua.
 "Certe omnino domitus fuisset sub manibus Achillis et Minervæ.
 95 "Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur
 "Hasta ærea Lelegas et Trojanos interficere.
 "Ideo non potest contra Achillem vir mortalis pugnare:
 "Semper enim adest unus saltem deorum, qui perniciem avertat.
 "Tum alias ipsius utique recta telum volat, neque desinit,
 100 "Antequam corpus humanum transadegerit: Si vero deus ipse
 "Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valde facile
 "Vinceret, ne quidem si totus-æreus gloriatur esse."

99 ἰδύς] Edd. præter T. Ibid. πέτεται] ead. 101 τείνει] MS. F. R. A.
 1. recte. Ibid. ῥέα] MS. A. J. R. T. sed MS. post με addit καὶ.

Πηλεΐδω. Pronunciabatur Πηλεΐδω —
 Πριάμίδω. Vide supra ad α'. 1.

Ver. 91. ἐπήλυθεν] Vide supra ad γ'.
 488. et ad γ'. 205.

Ver. 92. Λυρνησσὸν] Πόλις τῶν Ἑπιοπλα-
 κίων ὠκεῶν. Schol.

Ibid. Πήδασον] Ποταμὸς Ἑλλησπόντου,
 καὶ τῆσσι. Schol.

Ver. 95. ἐκέλευεν] Vide ad II. α'. 37. et
 γ'. 84.

Ver. 96. Λέλεγας] Τὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ

ἀπὸ τῆς Θρῆσσίας πρώτης κατοικούντας.
 Schol.

Ver. 99. τῷ γ' Ἀλ. τῷ δ'.
 Ver. 100. εἰ δὲ θεὸς περ Ἴσον τείνειεν πο-
 λέμῳ τέλος.] Sic apud Euripidem:

Οἱ δὲ Σκαμανδρὸς ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
 "Αἰῶνες, ὅς ἦν τὰ θεῶν ἐξίστη ἀμφοτέρους
 Ἐπιτήδεια.

Ver. 101. οὐ μὲ μάλα ῥέα] Ita ex tribus
 MSS. et ex Eustathio edidit Barnesius.

Al. ἔμμε μάλα ῥέα. Pronunciabatur, ut

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 "Ἡρως, ἀλλὰ γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 105 Εὐχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κέρης Ἀφροδίτης
 Ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χαρείονος ἐκ θεῶ ἐστίν·
 Ἡ μὲν γὰρ Διὸς ἐστ', ἡ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 Ἀλλ' ἰδὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
 Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρεΐῃ.
 110 "Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυδμένος αἶδοπι χαλκῷ.
 Οὐδ' ἔλαδ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
 Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ ἔλαμδον ἀνδρῶν.
 Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεὸς μετὰ μύθον ἔειπε·
 115 Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάων, καὶ Ἀθήνη,
 Ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα.
 Αἰνείας ὃδ' ἔβη, κεκορυδμένος αἶδοπι χαλκῷ,

Hunc autem rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;

"Heros, quin et tu deos sempiternos

105 "Precare; nam te aiunt Jovis filia Venere

"Satum esse; ille autem inferiore ex dea est:

"Illa etenim ex Jove est; hæc vero ex marino seno.

"Sed recta infer æs indomitum, neque te omnino

"Sævis verbis avertat et minis."

110 Sic fatus, inspiravit animos magnos pastori populorum

Processit autem per primos-pugnatores, armatus corusco ære.

Nec latuit Anchisæ filius candidam-ulnas Junonem,

Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:

Illa autem in-unum vocatos inter deos verbum dixit;

115 "Considerate jam vos, Neptune, et Minerva

"In mentibus vestris, quomodo se-habitura-sint hæc opera.

"Æneas ille ivit, armatus corusco ære

104 ἀλλ' ἄγε] R. vid. not. 107 12] MS. 111 [ἔειπε] MS. male.

opinor, ἔμε μάλα γάρ. Vide supra ad g.
 461.

Ver. 105—152. Τὸν δ' — Τὴν δ'] Vide
 supra ad α'. 121. ad γ'. 200. et ad γ'.
 160. Male Barnesius, Τὸν δ' — Τὴν δ'.

Ver. 104. ἀλλὰ γέ] Cod. Harleian.
 ἀλλ' ἄγε. Clark. Sic habet etiam ed.
 Rom. et Eust. in Comm. neque postpo-
 nam vulgato. Ern.

Ver. 110. ἔμπνευσε μένος μέγα ποι-
 μένι λαῶν] Καὶ πρὶς τὰς μάχας τὸ πνεῦμα καὶ
 τὸ ἰσχυρὸν ἀνυψώσασθαι ἐστὶ καὶ ἀπαρα-
 γὰ καὶ τὰς θεὰς "Ὅμοιαις ἔμπνευσε μένος μέγα
 ἀνδράποισι. (ὡς εἰπὼν—"ἔμπνευσε μένος μέγα
 "ποιμένι λαῶν.") — κατὰ τὴν ἑρμηνείαν τὸ
 λογισμὸν καὶ ὄχημα τὸ στάδιον πρὸς τὴν ἑρμηνείαν
 Plutarch. de Virtute morali. sub finem
 Vide et supra ad ε'. 185.

- Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρεπώμεν ὀπίσσω
 120 Αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῖων Ἀχιλλῆϊ
 Παρσαίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
 Δευσιλῶ· ἵνα εἰδῇ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 Ἀθανάτων· οἳ δ' αὖτ' ἀνεμάλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δῆϊοτῆτα.
 125 Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντίστωντες
 Τῆς δὲ μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάδησι
 Σήμερον ὕπερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἳ αἶσα
 Γεινομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δ' Ἀχιλλεὺς ἐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
 130 Δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

"Contra Pelidem: impulsi nempe Phœbus Apollo.

"Sed agite, nos tamen eum avertamus retro

120 "Illinc; aut aliquis utique etiam nostrum Achilli

"Adstet, detque robur magnum, neque quid animo

"Egeat; ut sciat, ipsum diligere potentissimos

"Immortalium: hi vero inanes, qui hactenus utique

"Trojanis defendere-conantur prælum et eadem.

125 "Omnes autem de cælo descendimus interfuturi

"Huic pugna; ut ne quid inter Trojanos patiatur

"Hodie: in-posterum vero ea patietur, quæcunque ei Parca

"Nascenti nevit lino, quando ipsum peperit mater.

"Si vero Achilles non hæc deorum didicerit ex voce,

130 "Timebit utique, quando quis contra deus venerit

"In prælio: terribiles nempe dii, quum apparent manifesti."

Huic autem respondit deinde Neptunus terræ-quassator;

124 ἀμύνει] MS. recte. 126 μέγα] T. vitiose. Ibid. πάδησι] MS. per-
 peram. 150 ἐλθῶ] Id.

Ver. 112. ἀντιόωντες] Vide supra
 ad α'. 45. 58. et 551.

Ver. 115. Ποσειδάων] Cod. Harleian.
 Ποσειδάων.

Ver. 118. et 158. Φοῖβος Ἀπόλλων.]
 Vide supra ad α'. 45.

Ver. 119. ἀποτρεπώμεν] Al. ἀποτρεπώ-
 μεν.

Ver. 122. φιλέουσιν] Vide infra ad ver.
 504.

Ver. 125. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 128. Γεινομένη etc] Hic versus re-
 petitus α'. 220. varie multorum imitatione
 expressus est, v. c. Spanh. ad Callim. H.
 in I. P. 104. Ern.

- Ἦρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· ἐδὲ τι σε χεῖ.
 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐδέλοισι θεὸς ἔριδι ξυνελάσσαι
 135 Ἠμέας τὲς ἄλλας, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι ἦμεν.
 Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεσθα κιοντες
 Ἐκ πάτε ἐς σκοπὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆϊ ἴσχωσι, καὶ ἐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 140 Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
 Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινδέντας οἶα
 Ἀψ' ἦμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεδ' ὀμήγουρι ἄλλων,
 Ἠμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμέντας.

" Juno, ne savi temere : neque enim omnino te decet.

" Non ego sane velim deos ad certamen committere

135 " Nos alios, quoniam multo fortiores sumus.

" Sed nos quidem jam considere profecti

" Ex via in speculam; praelium vero mortalibus curæ-erit.

" Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo,

" Vel Achillem inlibeant, et non sinant pugnare;

140 " Tum confestim et nobis e vestigio certamen orietur

" Conflictus : perquam autem celeriter decreto eos praelio puto

" Redituros ad Olympum, deorum ad cœtum cætorum,

" Nostrarum virtute manuum necessitate violenter domitos."

135 παρὲκ] F. A. J. 134 ξυνελάσσαι] Edd. vett. 135 ἴφι] MS. vid. not.

137 σκοπὴν] R. 138 ἄρχωσι] R. A. 2. 5. J. quod et ipsum ferri

Ver. 129. θεῶν ἐκπέσεται] *Al.* θεῶν ἐκ
 πέσεται.

Ver. 130. ὅτι κὲν τις] Vide supra ad ξ'.
 504.

Ver. 134. ξυνελάσσαι] *Al.* ξυνελάσαι.
 Minus recte; secundam enim corripit:

—— αὐτὸν ἐλάσαι πολέμοιο. τ. 425.

Ver. 135. Ἠμέας] Pronunciabatur Ἠ-
 μέας.

Ibid. φέρτεροι ἦμεν.] *Al.* φέρτεροι εἰμὲν.
 Quo modo legit et Codex *Harleianus*.
Clark. Cæterum versus hic non est in
 contextu MS. Lips. sed alia manu ad-
 scriptus in capite pagine. Nec est in ed.
 Rom. nec videtur agnovisse Eustathius.
 Nam recitato versu priori, in quo ait esse
 suasionem pacis, subjicit, interposita brevi
 admonitione, statim: ἀλλ' ἡμεῖς μὲν etc.
 Me prima pars hujus versus semper of-

fendit. Videtur aliquis, rationem red-
 dere voluisse ex notissimo illo Deorum
 dicto: ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι ἦμεν, et hoc sic
 cum superiori conjunxisse. In edd. *Fl.*
Aldd. *Junt.* *Turn.* video additam ad mar-
 ginem vocem νέος. Tacet hic *Barnesius*.
Ern.

Ver. 137. Ἐκ πάτε ἐς σκοπὴν.] Ἐκ τῆς
 περὶ αὐτῶν ἐξουσίας εἰς σκοπὴν ἔχοντες.
Schol.

Ibid. πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.] *Virg.*
Bella viri pacemque gerant, quæ bella gerenda
Æn. VII. 41.

Ver. 138. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ
 Φοῖβος Ἀπόλλων.] *Al.* Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃ-
 σι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140. ὀρεῖται] *Al.* ὀρεῖται.

Ver. 141. διακρινδέντας] *Al.* διακρινδέντας.

- Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
 145 Τείχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
 Ὑψηλὸν, τό ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Ποίεον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλείοιτο,
 Ὀππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡϊόνος πεδίοις.
 Ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 150 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὅμοισιν ἔσαντο.
 Οἱ δ' ἐτέρωπε κάδιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
 Ἀμφὶ σέ, ἦϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πολίπορδον.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καδείατο μητιόωντες
 Βελάς· ἀρχόμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο

Sic quidem locutus præibat Cæruleus-crines

145 Ad murum aggere-factum Herculis divini,

Altum, quem quidem ei Trojani et Pallas Minerva

Condidere, ut cœtum fugiens evitaret,

Quando ipsum persequens-ageret a littore ad-planitiem.

Illic Neptunus quidem consedit et dii cæteri,

150 Nesciamque scindi nubem humeris circumdederunt.

Ii vero ex-altera-parte sedebant in jugis Callicolones,

Circum te, arcitenens Phæbe, et Martem urbium-vastatorem.

Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes

Consilia; incipere autem gravem pugnam

potest. 141 διακρινδέντας] MS. R. vid. not. 145 ἀνάγκῃ ἴφι] F. A. J.

ἀνάγκῃ ἴφι] T. 145 εἰς] MS. 147 ἀλείοιτο] Id. 153 καδείατο] MS.

Quod ferri non potest: antepenultimam
 enim necessario corripit.

Ver. 143. ἀνάγκῃ] Cod. *Harleian.* ἀνάγκῃ.

Ver. 144. Κυανοχαίτης] Vide supra ad
 α'. 45. 58. et 528.

Ver. 145. ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος] Qua
 ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hic produ-
 catur; item παῖδες, ver. 183. vide supra
 ad α'. 51.

Ver. 146. τό ρά] Quem scilicet —.

Ver. 147. ὅφρα τὸ κῆτος] Τί ἐν; (φῆσαι
 τὸ κῆτος) ἐν ταῦτα [τὰ Ἄρηα] συμβάλλεται
 τῆς λέξης: Ἐγὼ γὰρ φῆσαι, ἂν, ὥστε ἄλλος
 συμβάλλεται πρὸς ὅσον, ὅσον δὲ πρὸς μάχην.
 — Καὶ Οὐρανός, ἐπὶ τὸν κόσμον περιγενόμενος,
 ἐκ τῶν ὀνομάτων Ἀθήνη ὥστε λαβὰς ἐκ-
 τῆς ἀποδομένης, ἢ λόφος κράνισιν, ἐπιτίθηται.
 Δὲ καὶ παρόμοια τῶν ἑσάντων, ἐν οἷς ταῦτα
 γέγονεν Ὡς τὸ, — Ποίεον, ὅφρα τὸ κῆ-

" τὸς ὑπεκπροφυγὼν ἀλείοιτο." *Plutarch.*
Quest. Platonicæ, sub finem.

Ibid. ἀλείοιτο.] *Al.* ἀλείηται.

Ver. 148. σεύαιτο] Cod. *Harleian.* σεί-
 αιτο.

Ver. 150. νεφέλην ὅμοισιν ἔσαντο.] *Horat.*
 Nube candentes humeros amictus.

Carm. lib. I. Ode ii. ver. 31.

Ver. 151. ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης.] Sic
 apud *Virgilium*:

—— supercilio clivosi tramitis undam
 Elicit. — *Georg.* I. 108.

Ver. 152. ἦϊε Φοῖβε,] Ἀπολλὼν τὰξικὲς, ἂ-
 πὸ τῶ ἰναι. *Schol.* *Al.* ἦϊε. Vide supra ad
 α'. 45. 75. et ad δ'. 365.

Ver. 153. ῥ'] *U*t jam dictum est — ver.
 149. 151.

Ibid. καδείατο] *Al.* καδείατο.

- 155 Ὀκνεον ἀμφοτέρω· Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε.
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδῖον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
 Ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 Ὀρνυμένων ἄμυδις· δυο δ' ἀνέρες ἐξοχ' ἄριστοι
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μαχεσθαι,
 160 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 Νευσάζων κόρυδι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θῆριν
 Πρὸς θέν ἔχε σείροιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὄρετο, λείων ὥς
 165 Σίντης, ὃν τε καὶ ἀνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν,

- 155 Pigrabantur utrique: Jupiter autem, sedens alte, instigabat.
 Illis vero totus impletus erat campas, et fulgebat aere
 Virorum et equorum; resonabatque tremens terra pedibus
 Concurrentium simul: duo autem viri longe fortissimi
 In medium utrorumque congregabantur, ardentes in pugnam,
 160 Aeneasque Anchisiades, et nobilis Achilles.
 Aeneas autem primum minabundus processit.
 Nutans casside valida; clypeumque cum-impetu-versatile
 Præstendebat pectori, vibrabatque aream hastam.
 Pelides vero ex-altera-parte contra ruebat, leo veluti
 165 Exitialis, quem viri interficere animis-ardent,

166 ὁ δὲ κρεῖον ἐρατίζων] MS. c. l. 550. et g. 600.

Ver. 156. καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ] Vide supra ad γ'. 562.

Ver. 157. κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν] Vide supra ad γ'. 565.

Ibid. κάρκαιρε] De hujusmodi ὀνομασποία, vide supra ad δ'. 455. Διαφαίνεται δὲ ἡ ἀρετὴ τῆς ὀνομασποίας τῇ καρκαιρίᾳ, ὅς τις γῆς μάλιστα παρυστῶ κατασφραγισμένης, ἵπποι θύσι δι' αὐτῆς. Eustath.

Ver. 158. Ὀρνυμένων] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 159. μεμαῶτε] Vide supra ad γ'. 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'] Versum hunc in uno MS. deesse annotat Barnesius.

Ver. 161. ἐβεβήκει] Vide supra ad γ'. 731. et ad δ'. 492.

Ver. 162. Νευσάζων κόρυδι] Ita infra γ'. 511.

—— κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν.

Ver. 161. Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὄρετο, λείων ὥς] Similiter Hesiodus:

Διὸν ὅρῳν ἔσσαντο, λείων ὥς
 Γλαυκίον δ' ὄσποις θύειν, πύματον τε καὶ ἵμω
 Οἳ μὲν μακρὸν ποσσὶ γένοιντο, εἰς τὰ αὐτῶν
 Ἴστα δὲ ἀντα ἴδον σέθεν ἔλκεον, εἰς δὲ κενεσθάν.
 Τοῖος ἄρ' ———
 Ἀπὸ τῆς Ἡρακλ. ver. 426. 450.

Et Virgilius:

Attollitque animos; Penorum qualis in arvis
 Saucius ille gravi venantia vulnere pectus,
 Tum demum movet arma leo; gaudetque co-
 nantes

Excitans cervicē toros, fixumque latronis
 Inapavidus frangit telum, et tremit ore eruento;
 Haud secus accenso gliscit violentia Turno.

.En. XII. 4.

- Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
 Ἐρχεται· ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηΐδῶν αἰζήων
 Δερεὶ βάλη, ἐάλη τε χαιῶν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 Γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη σένει ἄλκιμον ἦτορ,
 170 Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
 Μασίεται, ἔε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 Γλαυκίον δ' ἰδὺς φέρεται μῆνει, ἥντινα πέφνη
 Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φέρεται πρῶτον ἐν ὀμίλῳ.
 Ὡς Ἀχιλλῇ ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 175 Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

- Congregati, totus pagus: is vero, primum quidem contemnen-
 s Incedit; sed quando quis praelio-impigrorum juvenum
 Hasta ferierit, contorquetque se hians, circumque spuma dentes
 Oritur, inque ei corde gemit generosus animus;
 170 Cauda vero lateraque et femora utrinque
 Verberat. seque ipsum excitat ad pugnam:
 Torvumque-contuens fertur furore; si quem occidere-possit
 Virorum, vel ipse perit prima in turba:
 Sic Achillem incitabat robur et animus magnus
 175 Contra ire magnanimum Aeneam.
 Illi vero quando jam prope erant alter in alterum videntes.

167 ἀρετῇ] A. 2. 5. J. perperam. 169 γίγνεται] MS. R. A. 1. 171
 μαχέσασθαι] MS. 171 Ἀχιλλῇ] R.

ut fera, quæ densa venantium septa corona
 Contra tela fuit, seseque haud nescia morti
 Ingit, et saltu supra venabula fertur.

.En. IX. 531.

Et Lucanus:

—— sic cum squalentibus arvis
 Festiferae Libyes viso leo cominus hoste,
 Subsedit dubius, totam dum colligit iram;
 Mox, ubi se sævæ stimulavit verberare caudæ,
 Eresitque jubam, et vasto grave murmur biatu
 Infremuit: tum torta levis si lancea Mauri
 Hareat, aut latum subeant venabula pectus,
 Per ferrum tanti securus vulneris exit.

.Pharsal. lib. I. ver. 205.

Porro Macrobius posteriorem Virgilii lo-
 cum inter eos citat, in quibus Virgilius
 Homericæ carminis Majestatem non æ-
 quat. "Videtis in angustum Latinam
 parabolam sic esse contractam, ut nihil

"possit esse jejuniis. Græcam contra et
 "verbosam et rerum copia pompan veræ
 "venationis implesse? lib. V. cap. 13.

Ver. 169. Γίγνεται] Al. γίνεσθαι. Quod
 perinde est. Nam γίνεσθαι primam pro-
 ducit. Clark. Sed constantiæ causa γί-
 νεται debebat edi, ut aliis locis. Ern.

Ibid. κραδίη] Al. κραδίον.

Ver. 170. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία]
 "Leonum animi index cauda —. Im-
 "mota ergo; placidus, clemens, blandi-
 "entique similis, quod rarum est; cre-
 "brior enim iracundia ejus. In princi-
 "pio terra verberatur; incremento ter-
 "ga, ceu quodam incitamento, flagellan-
 "tur." Plin. Natural. Hist. lib. VIII.
 cap. 16.

Ibid. Οὐρῇ — ἰσχία] Longinus laudat
 h. l. de Subl. S. XV. comparans cum hoc

- Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεία, τί σὺ, τόσσον ὁμίλῃ πολλὸν ἐπελθὼν,
 Ἔσῃς· ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 180 Ἐλπόμενον Τρώεσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισι
 Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξεναγίζης,
 Οὔτοι τ' ἐνὶ κῆρ' Πριάμος γέρας ἐν χερσὶ δῖσιν·
 Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, εἰδ' αἰσίσθων.
 Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 185 Καλὸν φυταλίης καὶ ἀρέρης, ὅφρα νέμῃαι,
 Αἴκεν ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἐόλπα τὸ ῥέζειν.
 Ἦδ' ἄρ' ἐμὲ σέ γε, φημί, καὶ ἄλλοτε δεξιὴ φόβησα.

Hunc prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;

"Aeneas, cur tu, tantum agminum spatium permensus,

"Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet.

180 "Sperantem Trojanis te imperaturum equum-domitoribus

"Dignitate, qua Priamus? Sed si me interfeceris,

"Non tibi propterea Priamus premium in manibus ponet:

"Sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente-levis.

"An vero tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium prae aliis,

185 "Amanum et vitiferum, et arabile, quod colas,

"Si me interfeceris? difficile autem te spero hoc facturum.

"Jam enim te, autumo, et alias hasta fugavi.

178 τί νῦ] MS. quod non spernam. σὺ h. l. otio-um ac frigidum. not-
 quidem, videtur. 180 ἵπποδάμοισιν] F. A. J. R. male. 182 ἐμ-
 ead. male. 185 εἰσὶν γὰρ οἱ παῖδες, ὁ δὲ] MS. quod forte nonnullis ma-
 gis placebit, quia vulgato facilius. γὰρ propter adspiratam sequentem

Leone cum, qui necesse habet, se incitare
 semper ad concipiendas sublimes ima-
 gines: sed habet ἰσχίον. Similis locus et
 hinc ductus est apud Hesiod. Scut. II.
 450. *Ern.*

Ver. 171. μαχέσασθαι] Cod. Harleian.
 μαχέσθαι. Quo modo et in uno MS.
 scriptum reperit Barnesius.

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτι δὴ] Similiterque in-
 fra, ver. 228. Ἄλλ' ὅτι δὴ. Vide supra ad
 ζ'. 435.

Ver. 178. ἐπελθὼν] Cod. Harleian. ἀπ-
 ελθὼν.

Ver. 179. μαχέσασθαι] Al. μαχέσθαι.

Ver. 180—186. Ἐλπόμενον — ῥέζειν.]
 Versus hosce septem repudiari notant

Scholia MSS. apud Barnesium. Nulla,
 ut videtur, idonea ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμου.] Ἐκεῖν τῆς
 βασιλείας ἀντιφέρει γὰρ, "Οὔτοι τ' ἐνὶ κῆρ' γ-
 "Πριάμος γέρας." Schol.

Ibid. ἐξεναγίζης.] Al. ἐξεναγίζης.

Ver. 185. Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπε-
 dos.] Al. Εἰσὶν γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν] Vide supra ad β'. 45.
 Al. ἰσθλόν.

Ibid. ἀρέρης.] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 186. ἐόλπα] Spero; non speravi.
 Vide supra ad ε'. 240. et ad ι'. 736.

Ibid. ῥέζειν.] Al. ῥέζειν.

Ver. 187. φόβησα.] Cod. Harleian. φο-

- Ἦ ἔ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἀπο μῆνον ἔοντα,
 Σεῦδα κατ' Ἰδαίῳ ὄρεϊ ταχέεσσι πόδεσσι
 190 Καρπαλίμως; τότε δ' ἔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·
 Ἐνδεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 Πέρσα, μεδορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί·
 Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπάρχας,
 Ἦγον· ἀτὰρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 195 Ἄλλ' ἔ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀίομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἔς πληθὺν ἵναι, μηδ' ἀντίος ἵσασ' ἐμεῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παδέειν· ῥέχθ' ἐν δέ τε νήπιος ἔγνω.

"An non recordaris, quando te a bobus, solus cum-esses,

"Agitavi de Idaeis montibus velocibus pedibus

190 "Celeriter? tunc vero nusquam converterbaris fugiens:

"Inde autem in Iyrnessum evasisti: verum ego hanc

"Everti, aggressus cum Minerva et Jove patre;

"Captivas autem mulieres, libero die erepto,

"Abduxi: at te Jupiter servavit et dii ceteri.

195 "Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum

"Inducis: verum te ego sane regressum hortor

"In multitudinem ire, neque adversus stes mihi,

"Antequam quid mali passus fueris: jam factum vero et stultus sentit."

produci potest. 186 τὸδε ῥέζειν] MS. 187 φοβῆσαι] Id. 190 μετατρο-
 παλίζεο] F. A. J. T. quod cur spretum sit non video: quamquam
 alterum ex ed. R. sonantius. 191 Λυρνησσὸν] MS. ἐπέκφυγες] T. 194
 ἱρύσατο] MS. 196 κέλομαι] R. male.

ἔγνω. Quae et proba lectio. Clark. Sic
 et MS. Lips.

Ver. 188. Ἦ ἔ μέμνη.] Al. Ἦ ἔ μέμνη.
 Enunciabatur autem (uti et notavit Bar-
 nesius) ac si scriptum fuisset ἦν μέμνη. Non
 licentia aliqua Poetica, sed quia vulgo
 etiam in soluta (ut opinor) oratione ita
 pronunciabatur. Vide supra ad ι'. 349.
 ad ι'. 553. et ad ζ'. 471.

Ver. 190. τότε δ' ἔτι] Al. πρὶν δ' ἔτι.

Ver. 191. ὑπέκφυγες.] Ita ex uno MS.
 edidit Barnesius. Al. ἐπέκφυγες. Clark.
 Consentit MS. in edd. Fl. A. R. quas
 Barnesius et Clarkius non inspexere. Ἐ-
 πέκφυγες est e vitio operarum in Turne-

biana, quod per negligentiam propagatum
 est. Ern.

Ver. 193. Ληϊάδας] Cod. Harleian. Ληϊ-
 δας.

Ver. 195. σ' ἐρύεσθαι] Cod. Harleian.
 σ' ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS. scrip-
 tum reperit Barnesius.

Ver. 197. πληθὺν ἵναι.] Qua ratione,
 πληθὺν hic ultimam producat; item νηπύ-
 τιον, ver. 200. et ἀκόντες, ver. 204. et
 τέκετο, ver. 215. et ἐπὶ, ver. 229. vide su-
 pra ad α'. 51.

Ver. 198. ῥέχθ' ἐν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Vi-
 de supra ad ε'. 52. Al. ῥέχθ' ἐν δέ τε.

- Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 200 Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' ἔγχε, νηπύτιον ὥς,
 "Ελπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
 "Ημὲν κερτομίας, ἢ δ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 "Ἰδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας.
 Πρόκλυτ' ἀκόντες ἔπεα θνητῶν ἀνδράπων·
 205 "Οφει δ' ἔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμὲς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σέες.
 Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἐκγονον εἶναι,
 Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμῃ ἀλοσύδνης·
 Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο
 Εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔσ' Ἀφροδίτη.
 210 Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται

Huic vero Aeneas respondit, dixitque;

- 200 "Pelide, ne jam me verbis, puerulum tanquam,
 "Speres te territum: facile enim possum et ipse,
 "Et convitia, et opprobria proloqui.
 "Scimus autem alter-alterius genus, scimus et parentes.
 "Jam-olim-dicta audientes verba mortalium hominum:
 205 "Visu vero certe neque tu meos nosti, neque ego tuos.
 "Aiunt te quidem Pelei eximii prolem esse,
 "Matre vero ex Thetide, comas-pulchra marina nymphea:
 "At ego me filium magnanimo Anchisa
 "Profiteor progenitum esse, mater autem mihi est Venus.
 210 "Horum jam nunc alterutri saltem earum filium plorabunt

205 αὐτ' ἄρ' ἐγὼ σέες] R. A. 2. 5. J. 211 ἐπέεσσ' MS. 212 διακρί-
 νέντες] R. A. 2. J. male. vid. ad v. 141. διακρινθέντες] MS. perperam
 215 ἄρ' πρῶτον] MS. quod non spernam. Solet in tali contextu, post
 parenthesis, item in principio, quod ad praecedentem refertur, in narra-

Ver. 200. Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' ἔγχε, νηπύτιον ὥς, "Ελπεο δειδίξεσθαι.] Virgil.

Hostis amare, quid increpitas mortemque mi-
 naris? Aen. X. 900.

Ver. 202. αἴσυλα] Τὰς παρὰ τὸ καὶ ἔκγονον
 λειγυμένας ἀπειλὰς. Schol. apud Barnesium.

Ver. 204. Πρόκλυτ'] Τὰ ὑπὸ τῶν προτέ-
 ρων περιφραζόμενα, παλαιά. Schol.

Ver. 207. ἀλοσύδνης.] Ἐναλίας θεῶν ἐν
 θαλάσῃ κατοικίσης. Schol. Al. ἀλοῦδης.

Ver. 210. ἕτεροί γε] Eandem hic vim
 habet particula γε, ac vox Latina saltem.

Ver. 212. διακρινθέντες.] Al. διακρίνεις.
 Male. Vide supra ad ver. 141.

Ibid. ἔξαπνέεσθαι.] Vide supra ad α'
 398.

Ver. 215. νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide su-
 pra ad α'. 175.

Ver. 216. Δαρδανίην.] Πάλιν Τροίας. Schol.
 Ibid. ἐπεὶ ἔγω' Ἴλιος ἱρὴ.] Virgil.

— nondum Ilium et arees
 Pergamē steterant; habitabant vallibus imis.
 Aen. III. 109.

Ver. 218. Ἄλλ' ἔσ' ὑπωρείας ὥκειον] Λέ-
 γει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη — κατὰ θεὸν πως
 εἰρημνέαι καὶ κατὰ φύσιν. Θεὸν γὰρ ἔν δὴ
 καὶ τὸ ποιητικὸν ἐνθεαστικὸν ἢ μῆνος. ὁμν-
 δῶν, πολλῶν τῶν κατ' ἀλήθειαν γιγνομένων

- Σήμερον· ἐ γάρ φημ' ἐπέεσσ' ἔγχε νηπυτίοισιν
 "Ωδε διακρινθέντες, μάχης ἔξαπνέεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς
 "Ημετέρεην γενεὴν, (πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασι.)
 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
 Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ ἔγω' Ἴλιος ἱρὴ
 "Εν πεδίῳ πεπόλιτο, πόλις μερόπων ἀνδράπων,
 "Ἄλλ' ἔσ' ὑπωρείας ὥκειον πολυτιδάκῃ Ἰδῆς.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 "Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνδράπων·
 Τεῖ τριςχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βεκολέοντο
 Θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι·

"Hodie: non enim puto verbis omnino puerilibus

"Sic diremptos, a pugna redituros esse.

"Quod si vis et haec doceri, ut bene scias

"Nostrum genus, (multi autem ipsum homines norunt;)

215 "Dardanum quidem primum genuit nubes-cogens Jupiter:

"Condidit autem is Dardaniam, quippe nondum Ilios sacra

"In campo aedificata erat, urbs articulate-loquentium hominum,

"Sed adhuc radices habitabant irriguae-fontibus Idæ.

"Dardanus vero genuit filium Erichthonium regem,

220 "Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum:

"Hujus ter mille equae per palustria pascebantur

"Geminae, pullis exultantes teneris:

tionē poni, igitur, scilicet. 216 κτίσει] F. A. 1. κτίσει] A. 2. 3. J.

218 πολυτιδάκῃ] MS. ut supra. 221 καταβεκολέοντο] uno verbo R.

222 ἀταλοῖσι] MS. vulgatum melius, praesertim apud poetam. ἀπα-
 λῆσι] A. 2. 3. J. quod est e glossa.

οἱ τισι χάρισι καὶ Μύσῃς ἐφάπτεται ἐκείνο-
 ς. Plato de legibus, lib. III.

Ibid. ὑπωρείας] Τὰ κάτω μέρη τῶν ἱερῶν.
 Schol.

Ibid. ὥκειον] Pronunciabatur, notante
 Barnesio, ὥκειον vel ὥκειον· quomodo et scri-
 bi postea coepta est.

Ibid. πολυτιδάκῃ] Al. πολυτιδάκος. At-
 que ita legit Codex Harleianus. Clark.
 Vide ad ver. 59.

Ver. 220. "Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο] Pro-
 nunciabatur, ut opinor, "Ὃς δὴ ἀφνειότατος.
 Vide supra ad ver. 188, et ad α'. 138.
 Γίνεται παῖς αὐτῷ [Δαρδάνῃ] Ἐριχθόνιος,
 ὁ πάντων ἀνδράπων εὐδαιμονέστατος λέγεται

γένεσθαι, τῆς τε πατρὸς καὶ τῆς ἐκ τῆς
 μητροπᾶτος γινομένης κληρονομίας ἀρχῆς.
 Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. I.
 Clark. Non arbitror necessariam elisio-
 nem τῷ α pronuciando. Nam ea litera
 est natura brevis in ἀφνεός, eaque brevi-
 tas in adjectivo manere potest, quia φ
 ad secundam syllabam pertinent. Ern.

Ver. 221. τριςχίλια] Apud Maximum
 Tyrium, τριςχίλιοι. Quae et forte melior
 lectio, ne scilicet vox, θήλειαι, in sequenti
 versu, supervacanea videatur, uti notavit
 Barnesius. Clark. Non bene ratioci-
 nantur viri docti. Genus in τριςχίλια
 non indicat sexum equinum, quia Graeci,

- Τάων καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,
 "Ἴπῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 225 Αἶ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλ' ας·
 Αἶ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδ' αὐρον ἄρ' αὐραν,
 "Ακρον ἐπ' ἀνδερύκων καρπὸν δέον, εὐδὲ κατέκλων·
 "Αλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 "Ακρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἄλ' αὖ ποταμὸς δέεσκον.
 230 Τρώα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι νῆακτα·
 Τρώος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 "Ἴλός τ', Ἀσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,

" Harum aliquas et ipse Boreas adamavit pascentium.

" Equoque se-cum-assimulasset concubuit cyaneis-jubis-ornato:

225 " Ille vero gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:

" Istæ autem quodocunque saltu-lascivirent super alma terra,

" Summum super spicarum fructum currebant, neque frangebant:

" At quum saltu-lascivirent super latis dorsis maris,

" In superficie super collisos-fluctus salis cani currebant.

230 " Troëm autem Erichthonius genuit Trojanis regem;

" Ex Troë vero tres filii eximii geniti sunt,

" Husque, Assaracusque, et forma-deo-par Ganymedes,

223 ἡράσατο] MS. 227 καρτῶν] F. A. I. T. 252 "Ἴλ' αὖ] MS. edd. vet. præter R.

inprimis poëta, etiam de sexu masculino bestiarum genus femininum dicunt, et quidem libentius, ut sæpe admonitum est a viris doctis: de quo etiam nos diximus ad Callimach. II. in L. P. init. *Enn.*

Ver. 222. πῶλ' αὖ] Cod. *Harleian.* πῶλ' αὖ.

Ibid. ἀπαλῆσι] *Al.* ἀπαλῆσι, et ἀπαλῆσι.

Ver. 225. Τάων καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων.] Post hunc versum, alium addit Codex *Harleianus*:

Ἐν μαλακῇ γειμῶν, καὶ ἀνδρῶν εἰσενόισι.

Ver. 224. εἰσάμενος] Vide supra ad v. 45.

Ibid. παρελέξατο κυανοχαίτη] *Al.* ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ.

Ibid. παρελέξατο] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 225. ὑποκυσσάμεναι] *Al.* ὑποκυσσάμεναι. *Clark.* Omnes edd. vet. habent ὑποκυσσάμενος, altera lectio est in Bas. et

quæ inde fluxere, etiam Schreveliana. II. 7. 26. omnes etiam hæ duplicant σ, ut alterum a vitio operarum fluxisse videatur. *Enn.*

Ver. 226. Αἶ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν] Virgil.

Illa vel intactæ segetis per summa volaret Gramina; nec teneras cursu lassisset aristas: Vel mare per medium, fluctu suspensa tumentis, Ferret iter: celeres nec tingeret æquore plantas. *Enn.* VII. 508.

Ubi notandum istud "lascisset" non pro "laderet" positum esse. Perinde enim est, sive illam tum, quum gramina pervolaret, quas percurreret aristas non laderet dicat; sive, quas percurrisset. Inter ea non "lascisset." Vide supra ad α'. 57. *Clark.* Alia imitationis exempla adfert Cerdanus ad Virgil. I. c. *Lucianus* pro Imaginibus c. 20. hunc modum laudandæ levitatis et volubilitatis legitimum et non vitiosum judicat, de quo aliter videbatur *Henr. Stephano* in Diss. de Criticis vet. sed habet *Enn.* — κατέκλων, non

- "Ος δὲ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνδρώπων·
 Τὸν καὶ ἀνερρίψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
 235 Κάλλεος εἵνεκα οἶο, ἢν ἀθανάτοισι μετείη.
 "Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πριάμῳ τε,
 Λάμπῳ τε, Κλυτίῳ δ', Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἀθηος·
 Ἀσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 240 Αὐτὰς ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον.
 Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι·
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,

" Qui sane pulcherrimus erat mortalium hominum;

" Quem et rapuerunt-in-cælum dii, Jovi ut-pocillator-esset,

235 " Pulchritudinem ob ipsius, ut immortalibus interesset.

" At Ilus genuit filium eximium Laomedonta:

" Laomedon autem Tithonum genuit, Priamumque,

" Lampumque, Clytiumque, Hicetaonemque, ramum Martis:

" Assaracus vero Capyn: is autem Anchisem genuit filium;

240 " Et me Anchises: Priamus vero genuit Hectora nobilem.

" Ex hoc quidem genereque et sanguine profiteor esse me:

" At Jupiter virtutem viris augetque minuitque,

238 Κλυτίῳ τ'] MS. 242 ἀνδρεσσιν] Id.

quo ita in exemplo suo habuerit; nec enim ille versus est ex Homero, ut visum viris doctis ad illum locum, sed ex *Hesiodo*, e quo laudatur ab *Eustathio*. Nec illa ibi sequentia ἀελλοπιδων δριμυν ἴππων in Homeri libris querenda. *Enn.*

Ibid. ἀρ' αὖ] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 227. "Ακρον ἐπ' ἀνδερύκων καρπὸν] *Enn.* τῶν ἐν τοῖς εὐρύχοις λεπτῶν ἀνδρῶν. *Schol. Clark.* Ἀνδρῶν εὐρύχοις eo sensu, quo *Pseudo-Did.* sua ætate dici ait, jam est apud *Callim.* II. in Del. 195. ubi vide *Intt.* et quos laudat *Cel. Alberti* ad *Hesych.* in h. v. *Enn.*

Ver. 229. δέεσκον.] *Currere* solebant. Vide supra ad ver. 28. et ad v. 84.

Ver. 252. "Ἴλός τ', Ἀσάρακός τε.] Virgil.

Husque, Assaracusque. — *Enn.* VI. 650.

Ibid. καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, "Ος δὲ κάλλιστος] Καὶ ἐγὼ δὲ φημι καὶ Γανυμήδην εἶναι σωφρονεῖν, ἀλλὰ ψυχρὸς ἐνικαὶ ὑπὸ Διὸς εἰς Ὀλύμπῳ ἀνερρίψαντα. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτοῦ. Ἐστὶ μὲν γὰρ ἡ τῆς καὶ ὁμήρου. — γμ.

" νῦται δὲ τ' ἀκάν." Τῶτο δὲ φράζει, ὅτι ἡδεται δὲ τ' ἀκάν. "Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλοθι πρὸς, — πυκινὰ φρεσὶ μέδαι εἰδώς." Τούτο δ' αὖ λέγει, "σοφὰ φρεσὶ βαλεῖν ματα εἰδώς." Ἐξ ἧν συναμφοτέρων τῶτων ἔχ' ἡδυσμάτος ὀνημασθεὶς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἐδουλόμην, ἐν θεοῖς τιτίηται. *Xenoph.* Συμπόσιον, sub finem.

Ver. 254. Τὸν καὶ ἀνερρίψαντο θεοὶ] Virgil.

et rapti Ganymedis honores.

Enn. I. 32.

quem prapies ab Ida Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis.

Enn. V. 254.

Cæterum vituperat hunc locum *Cicero*: "Nec Homerum audio, qui Ganymedem a diis raptum ait propter formam, ut Jovi bibere ministraret.—Fingebat hæc "Homerus, et humana ad deos transferbat; divina mallem ad nos." *Tusc. Disputat.* Lib. I. §. 26. *Clark.* De verbo ἀνερρίψαντο et ejus scriptura vid. inpr. *Cel. Alberti* ad *Hes.* in ἀνερρίψαντο et ἀνερρίψαντο. *Enn.*

- "Οππως κεν ἐδέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 Ἄλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 245 Ἑσαότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊότητος.
 Ἐστὶ γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 Πολλὰ μάλ'· ἐδ' ἂν νῆς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιστο.
 Στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι,
 Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 250 Ὅπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακέσαις.
 Ἄλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
 Αἶτε χολωσάμεναι ἔριδος περὶ θυμοβόροιο
 Νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσση ἐς ἀγυιὰν ἴδσαι,

" Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.

" Sed age ne amplius hæc disseramus, pueruli tanquam,

245 " Stantes in media acie praelii.

" Licet enim ambobus opprobria proloqui

" Multa admodum: ne navis quidem centiremīs onus ferret.

" Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,

" Omnigeni; verborum autem latus campus hinc atque inde.

250 " Quaecunque dixeris verbum, tale et audieris.

" Sed quid jurgis et rixis nobis opus est

" Altercari inter nos, tanquam mulieres,

" Quæ iratæ per contentionem animum-rodentem

" Probra-jactant altera-in-alteram mediam in viam prodeuntes,

247 νηπύτιοι] MS. male. Ibid. ἑκατόνζυγος] F. R. 250 ὁπποῖόν] MS. Ibid. καὶ] Id.

Ver. 255. 292. 314. et 354. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 257. ἄρε] Deinceps.

Ver. 242. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρῶσιν ὀφείλει τε, μινύθει τε.] Similiter fere Hesiodus:

Ῥεῖα δ' ἀρετὴν μινύθει, καὶ ἄδην ἄρεϊ Ζεὺς ὑπερβέβηκε.

Ἐργ. καὶ Ἡμερ. I. ver. 6, 8.

Ibid. τε, μινύθει] Qua ratione, τε, hic producat; item κεν, ver. 245. et ἔπειτα, ver. 255. et ἀπὸ, ver. 261. et 278. vide supra ad α'. 51.

Ver. 247. ἑκατόνζυγος] Ἐπὶ ἑκατόν ἐρετῶν ἱλαυνομένη ζυγα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. Schol.

Ver. 248. Στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι.] Κινδυνεύει γὰρ ἐν τῷ ἀν-

θρώπινον γένος ἀπαντῶν ἐν ἐνδείᾳ γενέσθαι μάλλον ἢ φωνῆς καὶ λήξεως· ταῦτα δὲ μὴ κινεῖται θαυμαστὴν τινα πλῆθυν. Dio. Orat. XII. Caterum Clemens Alexandrinus, Strom. Lib. 1. citat; Στρεπτή γὰρ καὶ γλῶσσαι βροτῶν.

Ver. 249. Παντοῖον ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Apud Dionem. loco jam citato, Παντοῖος δ' ἐπέων πᾶντος νομὸς. Apud Clementem Alexandrinum, Παντοῖον ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς.

Ibid. ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Sic apud Hesiodum:

Ἀρχαῖος δ' ἔσται ἐπέων νομὸς.

Ἐργ. καὶ Ἡμερ. II. 21.

Quæ ad loca Menagius: "Legendum autem," inquit, "utrobique νομὸς, accen-

- 255 Πόλλ' ἔτεά τε καὶ ἐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
 Ἀλκῆς δ' ἔμ' ἐπέεσσιν ἀποτρέφεις μεμαῶτα,
 Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἄλλ' ἄγε, δᾶσσοι
 Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 Ἡ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
 260 Σμερδαλέω, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μυκε δερὸς ἀκωκῇ.
 Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
 Ἐσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 Ῥεῖαδ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
 Νήπιος, ἐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 265 Ὡς ἔρῃδ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἐδ' ὑποείκειν.

255 " Multa veraque et non: ira nempe et ista jubet.

" A virtute vero non me verbis avertes animosum,

" Priusquam are pugnes contra: Quin age, ocyus

" Experiamur alter-alterum aratis hastis."

Dixit utique, et in terribile scutum intorsit aream hastam,

260 Visu-horrendum; ingensque scutum mugit hastæ cuspide.

Pelides vero scutum quidem a se procul manu robusta

Tenuit percussus: credebat enim praelongam hastam

Facile penetraturam esse magnanimi Aeneæ:

Imprudens, neque enim cogitabat in mente et in animo,

265 Quod non facile deorum inclyta dona

A viris mortalibus domantur, neque eis cedunt.

260 Σμερδαλέον] Edd. præter R. 265 ῥεῖα δ' MS. forte melius vulgata.

ῥεῖα contrahendum. διέρχισθαι proprium in hac re. 265 ῥεῖαδ'] F. A. 1.

266 ἢδ' ὑποείκειν] F. A. J. quod et ipsum ferri potest.

" tu in ultima, id est, ἑμῇ, partitio, distributio in utramque partem: νόμος, ac-centu in penultima, quæ vox leuon significat, apud Homerum non reperitur; quod præter Grammaticos, notavit etiam Josephus, lib. XI. contra Apionem." Annotat. in Laërtium, Lib. IX.

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας.] Sic apud Livium: "Sedemus donec desides, mulierum ritu altercantes inter nos."

Ver. 254. μέσση ἐς ἀγυιὰν] Dio Chrysostomus. Orat. XII. legit, ἀγροῦς ἐς μέσσην.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεά τε καὶ ἐκί] Al. Πολλά σ' ἔνθα καὶ ἐκί. Notante Eusta-

Ver. 256. μεμαῶτα.] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 257. μαχέσασθαι] Cod. Harleian. μαχέσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων] Ἀντὶ τοῦ ἀφώμεθα· ὅ ἐστιν ἀπόπειραν ληψόμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. Schol.

Ver. 259. ἤλασε χάλκεον ἔγχος.] Cod. Harleian. ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. Atque ita in Commentario legit Eustathius. Al. ὄβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλέον.] Al. Σμερδαλέον. Ibid. ἀκωκῇ.] Ita ex Eustathio edidit Barnesius: Al. ἀκωκῇ. Sic ε'. 295.

"Ἡμεῖς δ' ἰσχυρότερα κόρυς περὶ δερὸς ἀκωκῇ.

Ver. 263. Ῥεῖαδ' ἐλεύσεσθαι] Vide supra ad ν'. 144.

- Οὐδὲ τότε Αἰνείας δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεῶν.
 Ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 270 Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
 Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἐνδοδι κασσιτέραιο,
 Τὴν δὲ μίαν, χρυσῇ· τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.
 Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλλεύς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Αἰνείας κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
 275 Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτῃ, ἥ λεπτότατος θίξε χαλκός·
 Λεπτοτάτῃ δ' ἐπέην ῥινὸς βρός· ἥ δὲ διὰ πρὸ
 Πηλιάς ἦϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
 Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτα ἐν γαίῃ
 280 Ἔση ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος ὄβρυ μακρῶν,

Neque tunc Aeneae bellicosi rapida hasta

Perrupit scutum; aurum enim inhibuit, dona Dei:

Sed duas quidem transiit per plicas; tres vero

270 Supererant: quinque enim plicas superinduxerat Vulcanus,

Duas, areas, duasque interiores stanni,

Unam vero, auream; qua demum detenta est area hasta.

Secundus vero Achilles emisit praelongam hastam,

Et percussit Aeneae ad clypeum undique aequalem,

275 Oram ad summam, ubi tenuissimum currebat aes;

Tenuissimum etiam inductum erat corium bovis: penitus autem

Pelias prorupit fraxinus; crepuit vero clypeus ex ejus ictu.

Aeneas autem corpore-contracto-subsedit, et a se procul scutum sustulit

Territus: hasta autem supra dorsum in terra

280 Stetit ulterius-pergendi-cupida; utrosque autem disruperat orbes

Clypei ingentis: Is vero evitata hasta longa,

267 ὄβριμον] MS. 269. δύο] Id. non male, ut post. Sic et Eustath. 271.

μείλιον] R. 273 Ἀχιλλεύς] ead. 274 πάντοσε ἴσην] MS.

Ver. 267 268. Οὐδὲ — Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεῶν.] Ita Hesiodus:

— σάκος ἔαυται· χάλκεον ἔγχος·

Οὐδ' ἔρρηξεν χάλκεον, ἔρυτο δὲ δῶρα θεῶν.

Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 414.

Ver. 272. χρυσῇ] Edidit Barnesius, χρυσῇ. Quod eodem modo pronuncian- dum: Prima enim necessario producitur. Vide supra ad v. 24. et 527.

Ibid. τῇ ῥ'] Qua utique —. Qua scilicet.

Ibid. χάλκεον ἔγχος.] Al. μείλιον ἔγχος.

Ver. 275. 276. προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.

— ἥ δὲ διὰ πρὸ Virgil.

— hastam jacit: illa per orbem

Aene cavum triplici, per linea terga, tribusque

Transiit intextum sacris opus. —

En. X. 78

- Ἔση, (καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,)
 Ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἑμμεμαῶς ἐπόρυσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 285 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ εἰ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλῃ καὶ οἷος.
 Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῃ,
 Ἦ κόρυθ' ἢ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 290 Τὸν δὲ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήρσα,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείας,
 Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμείς αἰδώςδε κάτεισι,
 295 Πειδόμενος μῦθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 Νήπιος· ἐδὲ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.

Constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa est immensa oculis)

Percussus, quod prope se fixum erat telum: verum Achilles

Animo-paratissimo irruit, stricto ense acuto,

285 Terribilem edens-clamorem: At saxum sumpsit manu

Aeneas, vastum pondus, quod ne duo quidem viri ferrent,

Quales nunc homines sunt: is vero ipsum facile agitabat et solus.

Tum certe Aeneas quidem irruentem percussisset saxo,

Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem:

290 Illum vero Pelides cominus ense anima privasset;

Nisi celeriter animadvertisset Neptunus quassator-terræ:

Statim autem inter immortales deos verbum dixit;

“O dii, certe mihi dolor de magnanimo Aenea,

“Qui cito a Pelide domitus ad oreum descendet,

295 “Persuasus verbis Apollinis longe-jaculantis,

“Demens: neque enim is ab eo omnino propulsabit triste exitium.

276 διαπρὸ] R. 277 ἦξε] MS. F. A. J. recte. 282 οἱ] abest F. A. 1.

286 ἄνδρες] MS. 288 μὲν] abest F. A. 1.

Ver. 275. Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτῃ.] Κατὰ τὸν κοινὸν κύκλον τῆς ἀσπίδος. Schol.

Ver. 279. ἄρ'] Ut par erat —. Ut fieri

oportebat.

Ver. 280. ἱεμένη] Vide supra ad v. 517.

Ver. 285. πάγῃ] Vide supra ad v. 185.

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide supra

ad v. 456. Al. Σμερδαλέως ἰάχων.

Vol. II.

Ver. 286. ὃ εἰ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν.] Vide supra ad v. 503. Al. δύο ἄνδρες.

Ver. 295. Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.] Qua ra-

tionem, Ἀπόλλωνος, hic ultimam producat;

item δὲ, ver. 322. vide supra ad v. 51.

Ver. 296. Νήπιος.] Virgil.

Demens! qui. — En. VI. 590.

3 F

- Ἀλλὰ τίη νῦν ἔτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰ ψ' ἐνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοῖ ἐρατὸν εὖρυν ἔχουσιν;
300 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν.
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶκεν Ἀχιλλεύς
Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔσ' ἀλέασθαι,
Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνη, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παῖδων.
305 Οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητῶν.
Ἦδη γὰρ Πριάμης γενεὴν ἤχθησε Κρονίων.

"Sed cur nunc hic insons mala patitur,

"Immerito ob debitos aliis dolores; grata autem semper

"Munera diis exhibet, qui caelum latum habitant?

300 "Sed agite, nos ipsi eum e morte subducamus,

"Ne forte et Saturnius irascatur, si Achilles

"Hunc interimat: Fatale vero ei est effugere,

"Ut ne sine prole genus et prorsus-extinctum pereat

"Dardani, quem Saturnius prae omnibus dilexit liberis,

305 "Qui ex senati sunt, mulieribusque mortalibus.

"Dudum enim Priami genus odit Saturnius:

302 μόριμον] MS. F. A. J. vid. not. 308 παῖδες] abest R.

Ibid. χαρισμένησι λυγρὸν δάεινον.] *Prosit* avertenda morte. *Ern.*

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης] *Cod. Harleian.* Μήπως καὶ Κρονίδης.

Ibid. αἶκεν Ἀχιλλεύς] *Al.* εἰπερ Ἀχιλλεύς.

Ver. 302. κατακτείνῃ] *Al.* κατακτείνει.

Ibid. μόριμον] *Cod. Harleian.* μόριμον. Atque ita in tribus MSS. scriptum reperit *Barnesius*. Quod versum perimit. *Clark.* Sic et MS. Lips. Nempe, quod jam aliis exemplis vidimus, scribebantur verba integra, sed pronunciabantur ut postulare versum, elisis literis. *Ern.*

Ver. 303. Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται] *Apud Maxim. Tyrinum, Dissertat. X.* Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν ὄληται.

Ver. 304. φίλατο] Qua analogia dicitur μαρτύρομαι, μαρτυράμην, in Futuro autem μαρτυρέμαι, indeque μαρτυρήσομαι, quod per omnes Modos ac Tempora ὅς semper corripit; eadem analogia ex φιλάμαι deducitur ἐφιλάμην, ἐφιλάτο, ex quo Futurum deducetur φιλήμαι; indeque φιλήω, quod

per omnes Modos et Tempora ὅς semper corripit. Vide supra ad ε'. 280. et ad α'. 338.

Ver. 306. Κρονίων] Vide supra ad α'.

307.

Ver. 307. Νῦν δὲ ὃν Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνάξει.] *Al.* Νῦν δὲ ὃν Αἰνείας γένος πάντεσσιν ἀνάξει.] *Virgil.*

Hic domus Aeneae cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, et qui nascentur ab illis.

En. III. 97.

Εἰς δ' οἱ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι καταστήσαντι λόχον εἰς Ἰταλίαν. ἀνακομισθῆναι πάλιν εἰκάδι, καὶ βασιλεύσαι τῆς Τροίας· τελευτῶντα δὲ κατακτείνῃ Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπιπλεῖσον κατασχέειν τὴν ἀρχὴν ὥς μιν ἐγὼ εἰκάζω, τοῖς Ὀμήρῳ ἔτι σιν ἢ ὁρθῶς λαμβανόμενοις παρακρησθέντες. Προσέειπται γὰρ αὐτῷ ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προλέγων τὴν μίλλησαν εἶσθαι περὶ τὸν Αἰνείαν καὶ τὰς ἐξ ἐκείνου γεννησόμενας ἐπιφάνειαν ὧς οἱ ποῖς. "Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνάξει, καὶ παῖδες παῖδων, τοῖ κεν μετόπισθεν γένωνται."

4

- Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παῖδων, τοῖ κεν μετόπισθεν γένωνται.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἥ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἥ κεν ἐάσεις
Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἔόντα.
Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὄρκες
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
315 Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσι ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶς,
Μηδ' ὅποταν Τροίη μαλ' ἐρῶ πυρὶ πᾶσα δάηται

"Nunc vero utique Aeneae vis Trojanis imperabit,

"Et filii filiorum, qui in-posterum nati fuerint."

Huic autem respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno;

310 "Terra-quassator, ipse tu mente tua consule

"De Aenea, an eum e periculo extrahas, an relinquas

"A Pelide Achille domandum, optimus licet-sit.

"Nam sane nos multa juravimus juramenta

"Omnes inter deos, ego et Pallas Minerva,

315 "Nunquam a Trojanis nos depulsuras-ope-allata malum diem,

"Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur

312 abest MS. vid. not. 313 ὠμόσσαμεν] F. A. J. 314 μερ'] A. J. T.

Τρολαδόντες ἐν τὸν Ὀμήρῳ ἐν Φρυγίᾳ δουλοῦντας εἰδέναι τὰς γυναῖκες, ὡς ὃς δὲ δουλοῦν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκόντας βασιλεύειν Τρώων, τὸν ἀνακομισθῆναι τῇ Αἰνείᾳ ἀναπλάττειν. Ἀρκεῖν δὲ ὃς τῶν Τρώων, ὡς ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ ἀλλοτρίων πολιτευομένων, ὡς δυνατόν ἦν; *Dionys. Illicarn. Antiq. Rom. lib. I.* Vide et *Strabonem, Geograph. lib. XIII. pag. 905.* *Clark.* In his versibus esse fundamentum fabulae Virgilianae, ex iisque veritatem adventus Aeneae in Italiam intelligi, docet *Cl. Riccius Diss. Hom. XI.* *Ern.*

Ibid. Αἰνείας βίη] Vide supra ad ε'. 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παῖδων] *Al.* Καὶ παῖδων παῖδες.

Ibid. μετόπισθεν γένωνται.] *Al.* μετόπισθεν γένωνται.

Ver. 309. βοῶπις] Vide supra ad α'. 351.

Ver. 310. νόησον Αἰνείαν, ἥ κέν etc.] *Græcismum*, quem et latini subinde imitantur, passim illustrent viri docti, v. c. *Kuster.* ad *Aristoph. Plut. 55.* qui tamen non bene ait, accusativum poni pro no-

minativo: nam potius substantivum adjungitur verbo praecedenti, quod sequenti adjungi debebat. Hoc quidem loco non est nominativus. Debebat esse σὺ νόησον, ἥ κεν Αἰνείαν ἐρύσσειαι. Sic latini: *Saepe cum audivi, cum diceret;* in quo etiam haerebat vir doctus, ad *Tacitum.* *Ern.*

Ver. 311. ἥ κέν μιν] *Cod. Harleian.* εἰ κέν μιν.

Ibid. ἐάσεις] Vide supra ad ε'. 42.

Clark. Versus sequens abest a MS. Lips.

Verbo autem ἐάσεις superscripta glossa: *Παραχωρήσεις ἀποκτανθῆναι.* Potest sane abesse e formula *Homeri* *infr. 456.* Ὅ δὲ τὸν μὲν ἔασε; nihil amplius, sicut eum jacere interfectum, nec spolia legit. Accedit haud paullo major auctoritas *Eustathii*, qui in *Commentario* hos versus a

310—317. ponit, omisso hoc *Πηλεΐδῃ—*

ἔόντα, quod non animadvertit *Barnesius*, varias lectiones ex *Eustathio* pollicitus.

Itaque sane hic versus, si non pro spurio, saltem suspectus haberi debet. *Ern.*

Ver. 316. 317. δάηται Δαιομένη, δαίωσι]

Vide *Odys. ε'. 250.* ad quem locum de

Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεΐαν.
 320 Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἡδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν.
 Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείας.
 Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
 325 Αἰνείαν δ' ἐπίσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰέρας.
 Πολλὰς δὲ σίχας ἤρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἱππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο, θεῶ ἀπὸ χειρὸς ὀρέσας.
 Ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατὴν πολυαΐκος πολεμοιο.
 Ἐνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταδωρῆσσοντο.

"Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum."

Ut vero hoc audivit Neptunus quassator-terre,

Perrexit ire perque pugnam et per stridorem hastarum,

320 Pervenitque, ubi Aeneas, atque inclytus erat Achilles.

Confestim huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem,

Pelidae nempe Achilli: ipseque hastam aere-solido-præfixam

Clypeo extraxit magnanimi Aeneæ;

Et eam quidem ante pedes Achillis posuit;

325 Aeneam vero vi-impulsum-egit a terra in-altum sublatum

Multos autem ordines heroum, multos et equorum

Aeneas superarat saltu, dei a manu impetu-sumpto:

Pervenit vero ad extremam-partem impetuosi prælii.

Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur.

320 ἡδὲ κλυτὸς] MS. 325 ἐξέρυσι] F. R. A. 1. recte. 324 προπάροιθε
 MS. male. 325 ὑψὸς] Id. 327 θεῶν] Id. 332 χατίντα] MS. αἰέρας.
 τι] A. 2. 5. J. 335 συμβλήσεται] MS. male. gloss. συναντήσας.

hac frequentatione ejusdem verbi dicetur.
 Ern.

Ver. 320. Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνείας,] Virgil.

— Pelidæ tunc ego forti

Congressum Aeneam, nec Diis, nec viribus æ-
 quis,

Nube cava eripui. — Aen. V. 808.

Tu potes Aeneam manibus subducere Graiûm,

Proque viro nebulam et ventos obtendere in-
 anea. — Aen. X. 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπίσειν] Al. Αἰνείαν
 δ' ἴσσειν. Quo modo legit et Codex Har-
 leianus. Clark. "Ἰσσειν" Homericum ma-

gis est. ἴσσειν αἰέρας est Homeri stilo
 sustulit. ἐπίσειν in hac forma non reperi-
 foretque pro simplici accipiendum, quod
 durius puto. Ern.

Ver. 329. Καύκωνες] Οἱ μὲν, Τρωικὸν ἔθνος
 Γαῖθαρρον ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ τῆς
 ἐπικλῆν Καυκάνιος· ἡ δὲ Καύκωνος πόλις παρ-
 ἄλιος Λυκίας καὶ Καρίας. Schol.

Ver. 332. ἀτίντα] Al. χατίντα. Al.
 αἰκόντα. Al. αἰκῆσι. Clark. Χατίντα ha-
 bet etiam MS. Lips. Sed ἀτίντα est vera
 lectio. Est verbum Ionicum, in quo
 mollitudinis causa adspiratio gravior ne-

- 330 Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεία, τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτίοντα κελεύει
 Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,
 Ὃς σευ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 335 Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῷ.
 Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἶδος εἰσαφίκηαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 Θερσέσθας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναρίξει.
 340 Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόδ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 Αἰψὰ δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχ-
 Θεισπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξιδεν ὀφθαλμοῖσιν· [λύν

330 Eum vero admodum prope accessit Neptunus quassator terre.
 Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

"Enea, quis te sic deorum præcordia-lasum instigat
 Contra Achillem præliari et pugnare,

"Qui te simul fortior, et carior immortalibus?
 335 "Sed recede, quodcumque obvius-fueris-factus illi,

"Ne et præter fatum domum orci pervenias.

"At postquam Achilles mortem et fatum assecutus fuerit,

"Audacter deinceps inter primos pugna:

"Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet."

340 Sic fatus, reliquit illic, postquam præceperat omnia.
 Tunc confestim Achillis ab oculis dispersit caliginem

Densam: Is vero continuo clare vidit oculis:

337 Ἀχιλλεύς] R. 338 δὲ ἔπειτα] Edd. præter R. δ' ἥπειτα] MS. 339
 τίς ἄλλος] Id. 341 ἐπ' ὀφθαλμῶν] Id. male. 342 θεσπεσίην] A. 2. 5.
 J. vitiose.

glecta, ut in aliis, de quibus suis locis
 idmonimus: eoque usus est etiam He-
 rodotus VIII. 225. sed alio sensu: ad
 omneque pertinet glossa Hesychii in h. v.
 ubi vid. Cel. Albertum. Sed multa de
 hoc verbo dici possunt, quibus has no-
 tas non onerabimus. Ern.

Ver. 333. Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἡδὲ
 μάχεσθαι,] Cod. Harleian. Ἀντία Πηλεί-
 νος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι. Ut supra ver. 88.
 Ibid. πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,] Vide su-
 pra ad n. 232. et 279.

Ver. 336. Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἶδος
 εἰσαφίκηαι.] Quicquid inopinatum, præter
 expectationem; quicquid violentum, præ-
 ter naturam; quicquid ex stultitia na-
 tum, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖ-
 ραν γένεσθαι dicuntur. Vide supra ad β'.
 155. "Nihil autem dubium est, quin
 "violentam et inopinatam mortem signi-
 "ficaverit; quæ quidem potest recte vi-
 "deri accidere præter naturam." Gell.
 lib. XIII. cap. 1.

- Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θάυμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 345 Ἐγχος μὲν τόδε κείται ἐπὶ χθονός, ἐδὲ τι φῶτα
 Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
 Ἡ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰ ψαῦτος εὐχετάσθαι.
 Ἐρρέτω· εἰ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἐτι πειρηθῆναι
 350 Ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
 Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
 Ἦ, καὶ ἐπὶ σίχας ἄλτο· κέλευε δὲ φῶτι ἐκάσθω·
 Μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔσατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 355 Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχῃ
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἔοικτι. [ὁμοίως]

Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum,

“Papae, certe magnum miraculum hoc oculis video.”

345 “Hasta quidem haec jacet in terra, neque omnino vacuo

“Video, in quem immisi, interficere cupiens.

“Certe et Aeneas igitur carus immortalibus diis

“Erat: sed ipsum putabam frustra sic gloriari.

“Valeat: non ei animus me amplius experiri

350 “Erit, qui et nunc fugit lubens ex morte.

“Sed agedum, Danaos bellicosos adhortatus.

“Alios Trojanos experiar obvius profectus.”

Dixit, et in ordines saliit: adhortabaturque virum quicumque

“Ne amplius nunc a Trojanis procul state, nobiles Achivi,

355 “Sed age, vir contra virum eat, animoque praesenti capessat pugnam

“Difficile autem mihi est, etiam fortis licet sim,

346 λίσσω] MS.

Ver. 338. Θερήσας] Cod. Harleian.

Θερήσας.

Ibid. δὴ ἔπειτα] Ita edidit Barnesius.

Al. δ' ἔπειτα.

Ibid. μετὰ πρώτοις] Al. μετὰ Τρώεσσι.

Ver. 340. διπύφραδ] Vide supra ad β.

514. et ad ζ. 500.

Ver. 341. σκίδας] Vide supra ad α'.

140.

Ver. 345. ἐπὶ χθονός,] Al. ἐπὶ χθονί.

Ver. 347. et 367. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 350. ὅς καὶ] Cod. Harleian. ὅς καὶ.

Ver. 351. ἄγε δὴ.] Age quæso. Vide

supra ad β'. 158.

Ver. 357—359. Τόσσας δ' — Τόσσῃς δ']

Barnesius hic παράλειπεν τὸ “δὴ” conten-

dit; quod, ut opinor, haud patitur linguae

Græcae ratio. Ego potius voces istas

“Τόσσας δ', Τόσσῃς δ',” demonstrativas es-

se arbitror; (κατὰ διῆξιν Schol.) quasi di-

cas, Hos tot viros; vel, Hanc tantam ho-

- Τόσσας δ' ἀνδράπας ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι.
 Οὐδέ κ' Ἀρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, ἐδὲ κ' Ἀθήνη,
 Τόσσῃς δ' ὑσμίνης ἐφέποι σόμα, καὶ πονέοιτο.
 360 Ἀλλ' ὅσπον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσὶν τε, ποσὶν τε,
 Καὶ σθένει, εἰ μ' ἐτι φημί μεδησέμεν ἐδ' ἡβαίον.
 Ἀλλὰ μάλα σιχὸς εἰμι διαμπερές, ἐδὲ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχρεος ἔλθῃ.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαιδίμος ἔκτωρ
 365 Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμεναι ἀντ' Ἀχιλῆος·
 Τρώες ὑπέρθυμοι, μὴ δεῖδιτε Πηλεΐωνα.
 Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
 Ἐγχεί δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 370 Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολέει.

“Tot homines insequi, et cum omnibus pugnare:

“Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,

“Tantæ aciei persequens-obire-possit adversos-ordines, et impigre-agere:

360 “Sed quantum quidem ego valeo manibusque, pedibusque,

“Et animis, me jam nego contentionem-remissurum ne minimum quidem.

“Sed omnino per ordines ibo penitus, neque quenquam puto

“Troïum gavisurum esse, qui prope hastam venerit.”

Sic dixit incitans: Trojanos vero illustris Hector

365 Hortabatur increpitans, affirmabatque se iturum contra Achillem;

“Trojani magnanimi, ne timete Pelidem.

“Et sane ego verbis vel cum immortalibus pugnare-possem,

“Hasta vero arduum, longe enim potentiores sunt.

“Neque Achilles omnibus finem sermonibus imponet,

370 “Sed aliud quidem perficiet, aliud vero in medio-conatu imperfectum-relin-

[quet.

361 οὐ μέ τι] R. Ibid. μεθύομεν] R. A. I.

minum multitudinem: et Hujus tantæ a-

minum. Caterum Codex Harleianus hic le-

git Τόσσας — Τόσσῃς.

Ibid. ἀνδράπας] Codex Harleian. ἀν-

δράπων.

Ver. 362. μάλα σιχὸς] Al. μάλ' ἀν σί-

χας.

Ibid. οὐδέ τιν' οἶω Τρώων χαιρήσειν.] De

venustate istius, χαιρήσειν, vide supra ad

δ. 11. ad γ. 344. et ad α'. 333.

Ver. 363. ἔλθῃ.] Al. ἔλθου.

Ver. 368. ἀργαλέον, ἐπειὶ] Qua ratione, ἀργαλέον, hic ultimam producat; item ὑπὲρ, ver. 385. et ἐλκόμενος, ver. 404. vide supra ad α'. 51.

Ver. 370. κολέει.] Schol. Ἀκίφαλον καὶ

ἀσιλῇ ποιήσαι, τῷ εἶναι, ἀποσιύζεσθαι πρὸς τῷ

ποιῆσαι. Clark. Hinc ductum illud Cal-

limachi II. in J. 69. 90. de regibus: Οἱ

δὲ τὰ μὲν πλεῖον, τὰ δ' ἔχ' ἐνὶ (scil. τε-

λῶσι) τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν Αὐτὸς ἀνὴρ ἐκόλυσας·

ἐνέκλυσας δὲ μινονήν ut ad illum locum

- Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰῶνι σιδήρεω.
 "Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἐγγχε' αἶερον
 Τρώες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτῇ.
 375 Καὶ τότε ἄρ' Ἑκτορὰ εἶπε παρασῆς Φαῖβος Ἀπόλλων·
 "Ἑκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 Μήπως σ' ἡ βάλῃ, ἡε σχεδὸν ἄρσι τύφῃ.
 "Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο ἐλαμὸν ἀν-
 380 Ταρβήσας, ὅτ' ἄκασε θεῷ ὅπα φωνήσαντος. [δρῶν,
 'Εν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι δόρε φρεσὶν εἰμένος ἀλκήν,
 Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιδίωνα
 'Εσθλὸν, Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,

" Illi autem ego obuius ibo, etiam si igni manuum-vi similis est,
 " Si igni manuum-vi similis-est, animoque rutilo ferro."

Sic dixit incitans: adversi vero hostas tollebant

Troës: horum autem in-unum congressa est vis, ortusque est clamor.

375 Et tunc quidem Hectorem allocutus est astans Phœbus Apollo;

" Hector, ne jam omnino cum Achille congrediari-ante-aciem,

" Sed in agmineque et ex turba excipe,

" Ne qua te vel missili-feriat, vel cominus ense percutiat."

Sic dixit; Hector vero rursus immersit-se in agmen densum virorum,

380 Percussus, ut audivit dei vocem locuti.

At Achilles in Trojanos insiliit, præcordia indutus robur,

Horrende vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona

Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,

376 Ἀχιλλῆϊ] A. 2. 3. J. 379 ἐδύσατο] MS. 381 Ἀχιλλεύς] Id. 385
 Ὀτρυντείδην] MS. ut 389. male.

notavimus vindicantes lectionem ἐκόλυσε.
 Ern.

Ver. 371. Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι.] Virgil.
 Audeo, et Eneadum promitto occurrere turmæ;
 Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.
 Æn. XI. 503.

Ibid. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν. Εἰ πυρὶ
 χεῖρας ἔοικε.] Vide infra ad γ'. 127. et ad
 ψ'. 642.

Ver. 375. Καὶ τότε ἄρ'.] Et tum dein-
 cepts. Clark. Malim: Enimvero tum;
 Ibi tum recto. Ern.

Ver. 377. δέδεξο.] Al. δέδεξαι.

Ver. 378. ἡε βάλῃ, ἡε σχεδὸν] Vide su-
 pra ad δ. 540. et ad ε'. 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide su-
 pra ad δ. 456.

Ver. 385. Τρώεσσι.] Oree Λυδίας. Schol.

Ibid. νηρόεντι.] Qua analogia vox νη-
 ρει, quæ primam corripit, deducta sit ex νη-
 ρειν, quæ primam producit; vide supra
 ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ibid. "Υδης Πόλις Λυδίας ἡ νῦν καλυμί-
 νη Σάρδεϊς. Schol.

- "Ον νύμφη τέκε Νηῖς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
 385 Τρωάῳ ὑπο νιφόεντι, "Υδης ἐν πίοιι δῆμῳ.
 Τὸν ῥ' ἰδὺς μεμαῶτα βάλ' ἐγγχεῖ διος Ἀχιλλεύς,
 Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη.
 Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο διος Ἀχιλλεύς·
 Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν.
 390 Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἔσ' ἐπὶ λίμνῃ
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῷόν ἐστιν,
 "Υλλῶ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἑρμῷ δινήεντι.
 "Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 395 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
 Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,

Quem nympa peperit Nais Otrynteo urbium-eversori,

385 Tmolō sub nivoso, Hydæ in opulenta civitate:

Hunc quidem recta animose irruentem percussit hasta nobilis Achilles,

Medio capite; illud vero in dyas-partes totum diffissum est:

Fragorem autem edidit cadens: super eum vero gloriabatur Achilles;

" Jaces, Otryntide, omnium terribilissime virorum:

390 " Hic tibi mors; genus autem tibi est ad lacum

" Gygæum, ubi tibi ager paternus est,

" Hyllum ad piscosum, et Hermum vorticosum."

Sic dixit super eum glorians; Illum autem caligo oculos obtexit;

Hunc quidem Achivorum equi canthis-rotarum lacerarunt

395 Prima in acie: Ille vero post hunc Demoleontem,

Strenuum propulsatorem pugnae, Antenoris filium,

386 τὸν δ'] MS. F. R. A. 1. sed ῥ' melius post parenthesis, ut alibi ἀρ.
 395 ὅσσε κάλυψε] MS. F. R. A. 1. 394 ἐπισσώτροις δατέοντο] R. ferri
 potest. in δατέοντο mediæ syllabæ contrahendæ.

Ver. 386. Τὸν ῥ'] Hunc, inquam, igitur.
 Cæterum Codex Harleianus hic legit, Τὸν
 ῥ'. Clark. Sic et MS. Lips. Vid. Var.
 Lect.

Ibid. μεμαῶτα] Vide supra ad γ'. 46.

Ver. 387. Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἀνδι-
 χα] Virgil.

Et mediam ferro gemina inter tempora frontem
 Dividit;

atque illi partibus æquis
 Huc caput atque illuc humero ex utroque pe-
 pendit.
 Æn. IX. 750. 754.

Vol. II.

3 G

Ver. 388. Δέπησεν δὲ] Vide supra ad γ'.
 181.

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ
 Hic tibi mortis erant metæ: domus alta sub Ida.
 Æn. XII. 546.

Ibid. ἐπὶ λίμνῃ] Al. ἐν λίμνῃ. Clark.
 Nec id spernendum. Dicitur eodem sen-
 su, sed exquisitius. Vide ad γ'. ver. 21. Ern.

Ibid. λίμνη Γυγαίῃ.] Οὕτως ἐν Λυδία λίμνη
 καλυμίνη Γυγαίῃ: ἥτοι ἀπὸ Γύγης τῆς Κανδαύ-
 λης ἐν πρῶτον φασὶ βασιλεῦσαι Λυδῶν· ἡ ἀπὸ
 τινος ἐγγχωρίου ἥρωος Γύγης καλυμίνη. Schol.

- Νύξε κατὰ κρόταφον, κινέης διὰ χαλκοπαρήχ.
 Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὅσέον, ἐγκέφαλος δὲ
 400 Ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καδ' ἵππων αἰσسونτα,
 Πρὸςθεν ἔδεν φεύγοντα, μετὰφρενον ἔτασε δεξι.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἰσθε καὶ ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 405 Κέρων ἐλκόντων· γάνυται δὲ τε τοῖς Ἐνοσίχθων.
 Ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίω' ὅσέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δεξι μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην· τὸν δ' ἔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 Οὐνέκα οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνιοι,

Percussit ad tempus per galeam æneis-munitam-malis.

Nec sane ærea galea prohibuit, sed per ipsam

Cuspis pergendi-cupida rupit os; cerebrum vero

400 Intus totum fœdatum est: domuit vero illum ardentem.

Hippodamantem autem deinde a curru desilientem,

Ante se fugientem, in dorso percussit hasta:

Et is animum exhalabat et mugiebat, ut cum taurus

Mugit vi tractus Heliconium circum regem,

405 Adolescentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:

Sic utique hujus mugientis reliquit ossa animus ferox.

At ille ivit cum hasta in deo-parem Polydorum

Priamidem: Eum vero nequitiam pater sinebat pugnare.

Quod sibi inter omnes minimus erat natu,

401 δ' ἐπειτα] abest MS. post idem αἰζαντα. 405 γάνυται δὲ τοῖς] MS
 male. 406 ἐρυγόντα] MSS. edd. 409 ταισι] F. R. A. 1.

Ver. 392. "Ταλα ἐπ' ἰχθυόεντι.] Sic apud Virgilium:

—— piscosum amne Padusæ.

Æn. XI. 457.

Ver. 393. τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.] Vide supra ad γ'. 461. et 503.

Ver. 399. Αἰχμὴ ἱεμένη] Vide supra ad δ'. 317.

Ibid. ῥῆξ' ὅσέον, ἐγκέφαλος δὲ] Vide supra ad λ'. 97.

Ver. 400. μεμαῶτα.] Vide supra ad γ'. 46.

Ver. 402. Πρὸςθεν ἔδεν φεύγοντα, μετὰφρενον ἔτασε] Virgil.

Tum Pallas bijugis fugientem Rhœtea prater Trajicit. ———— Æn. X. 709.

Ibid. οὐτασε] Vide supra ad γ'. 192. et ad δ'. 525.

Ver. 403. ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος ἥρυγεν ἐλκόμενος] Virgil.

Clamores simul horrendos ad sidera tollit:

Quales mugitus, fugit cum saucius aram

Taurus, et incertam excussit cervice securim.

Æn. II. 222.

Quem locum inter eos recenset Macrobius, in quibus Virgilius Homericæ carminis majestatem non æquat. Lib. V. cap. 13.

Ver. 404. Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,] Τὸν

5

- 110 Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
 Δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 Θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρεκτος δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 115 Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦν τετο θώρηξ.
 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἐγχεος αἰχμῇ.
 Γυνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκάλυψε
 Κυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.
 Ἐκτὼς δ', ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 120 Ἐντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
 Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Διὸς ἐκὰς εἰσφῶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,

110 Et sibi carissimus erat, pedibusque omnes vincebat.

Tum vero juvenili-stultitia, pedum virtutem ostentans,

Ruebat per primos-pugatores, donec suam perdidit animam.

Hunc percussit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,

Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli

115 Aurei constringebant, et duplex occurrebat thorax;

In adversam vero partem perripit ad umbilicum hastæ cuspis:

In-genua autem procidit ejulatu edito; nubesque ipsum obtexit

Nigra, ad se vero collegit intestina manibus inclinatus.

Hector vero, ut vidit fratrem Polydorum,

120 Viscera manibus tenentem, advolutum terræ;

Continuo ejus oculis offusa est caligo, neque amplius sustinuit

Diu procul versari, sed obvius venit Achilli,

113 μέσον] MS. 421 κέχυτο χλοῆς, ἐδ' ἄρ' ἔτλη] MS. 422 Ἀχιλλῆϊ] Id.
 A. 2. 3. J. vid. not.

Πολύδωρον· ἥτοι, ὅτι ἐν Ἑλικωνίῳ ὄρει τῆς Βοιωτίας τρεῖς αἶται· ἡ, ἐν Ἑλίῃ — Ἑλίῃ δὲ νῆπιον Ἀχιλλεύς, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. Schol. Vide et Strabonem, Geograph. lib. VIII. 147. 589. M. 584.

Ver. 403. γάνυται] Vide supra ad γ'.

Ver. 406. ἄρα] Ut dictum est. ver. 403.

Ibid. ἐρυγόντα] Ita ex Eustathio edidit Barnesius. M. ἐρυγόντα. Clark. Recte.

Hesych. ἐρυγῶν, φωνῶν. quamquam Etym. M. in ἐρύγηλος habet etiam thema ἐρύγω.

Ern.

Ver. 408—418. Πριαμίδην — Κυανέη,] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 409. μετὰ πᾶσι] Cod. Harleian. μετὰ παισὶ.

Ver. 410. πόδεσσι δὲ] Cod. Harleian. πόδεσσι τε.

Ibid. ἐνίκα.] Vincere solebat. Vide supra ad ver. 28. et ad γ'. 84.

Ver. 414. ὀχῆες] Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες. Schol.

Ver. 416. Ἀντικρὺ δὲ] Qua ratione, Ἀντικρὺ hic ultimam producat; item ἐυχόμενος, ver. 424. et ἔτι, ver. 426. et νηπιόν, ver. 431. vide supra ad α'. 51.

Ver. 421. Κάρρα] Id est, ut recte notavit Barnesius, κατὰ ῥα. Eodem modo

ac καγγόνι pro κατὰ γόνυ infra ver. 458. καδδὲ pro κατὰ δέ, etc.

- 'Οξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 'Ως εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 425 Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιν' ἐσεμάσσατο θυμὸν,
 "Ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἀλλήλας πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 "Ἡ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἑκτορα δῖον·
 "Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρε πείραδ' ἵκηαι.
 430 Τὸν δ' ἐταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Πηλείδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν γε, νηπύτιον ὥς,
 "Ἐλπεο δειδίζεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 Ἡμὲν κερτομίας, ἥδ' αἵσυλα μυθήσασθαι·
 Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.
 435 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται,

Acutam hastam vibrans, flammæ similis : At Achilles

Ut vidit, ut exiliit, et jactabundus verbum dixit ;

425 " Prope vir, qui meum quidem maxime intimum-pupugit animum,

" Qui mihi sodalem interfecit carissimum ; neque sane diutius

" Alter alterum trepidi-fugiamus per aciei semitas."

Dixit, et torve intuitus allocutus est Hectorem nobilem ;

" Propius accede, ut ocyus ad mortis metas pervenias."

430 Illum vero interritus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector ;

" Pelide, ne jam me verbis saltem, puerulum tanquam,

" Speres te perterrefacturum ; facile enim possum et ipse

" Et convicia, et opprobria proloqui :

" Scio autem, quod tu quidem strenuus, ego vero te multo inferior.

435 " Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,

425 ἐσεμάσσατο] A. 2. 5. J. 427 Ἀλλήλας] Ead. non male. 429 καὶ I.

A. J. 430 κορυθαίολος] Ead. et R. 431 νηπύτιον] MS. perperam.

Ibid. κίχυν' ἀχλὺς,] Cod. Harleian. κί-
 χυντο χόλος. Clark. Similis lectio est in
 Cod. Lips. κίχυντο χλόος, quæ versui bene
 consulit: Nam ultimæ in ἀχλὺς producen-
 dæ satis commoda ratio hic non est. Sed
 sunt et alia talia loca. ἀχλὺς et χλόος me-
 lius convenit verbis κίχυν' ὀφθαλμῶν κίχυν',
 quam χόλος. Nec scripturæ vitium esse
 χλόος, pro χόλος arguit glossa: ἀχρότης.
 Ern.

Ver. 422. Ἀχιλλῆϊ,] Cod. Harleian. Ἀ-
 χιλῆος. Clark. Consentit Cod. Lips. et
 edd. vett. vid. Var. Lect. idque ut exquisi-
 tius prætulerim. Sic et alibi Homerus. Ern.

Ver. 423. εἴκελος.] Ita ex uno MS. edi-
 dit Barnesius. Al. ἴκελος. Minus recte.
 Vide supra ad ε'. 154. et ad ν'. 53.

Ver. 424. 'Ως εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο,] Vide
 supra ad ε'. 16.

Ibid. ἀνέπαλτο,] Vide supra ad ε'. 85.

Ver. 425. ἐσεμάσσατο] Barnesius edidit
 ἐσεμάσσειτο rationibus, ut opinor, haud sa-
 tis idoneis. Vide supra ad ρ'. 564. Al.
 ἐσεμάσσατο.

Ver. 427. Πτολέμοιο γεφύρας.] Τὰ μετα-
 ξὺ τῶν πολέμων διαστήματα. Schol. Vide
 supra ad δ'. 371. et ad ε'. 378.

- Αἶκε σε, χειρότερός περ ἐὼν, ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι,
 Δερὶ βαλὼν· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
 "Ἡ ῥὰ, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀ-
 Πνοίῃ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο, [Θήνη
 440 "Ἡκα μάλα φύξασα· τὸ δ' ἀψ' ἵκεδ' Ἑκτορα δῖον,
 Αὐτὲ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἐμμεμαῶς ἐπόρυσσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 Σμερδαλία ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 "Ρεῖα μάλ', ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ.
 445 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρυσσε ποδάρης δῖος Ἀχιλλεὺς
 "Ἐγχεὶ χαλκείῳ, τρεῖς δ' ἥερα τύψε βαθεῖαν·
 "Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

" An tibi, inferior licet sim, animum exemero,

" Hasta percusso: nam et meum telum acutum cuspidē."

Dixit utique, et vibratam emisit hastam, et eam quidem Minerva
 Flatu ab Achille retro avertit glorioso,

440 Leniter admodum afflatam; illa autem rediit ad Hectorem nobilem,
 Ipsiusque ante pedes cecidit: verum Achilles

Animo-paratissimo irruit, occidere cupiens,

Horrendum vociferans: Illum vero eripuit Apollo

Facile admodum, utpote Deus, operuitque caligine multa.

445 Ter quidem deinde irruit pedibus-valens nobilis Achilles

Hasta ærea, terque caliginem percussit profundam:

Sed quando jam quarto irruerat, deo par,

Minaciter tum vero increpitans verbis-alatis allocutus est;

435 κίινται] MS. 437 πάροιθε] Id. male. 438 ἱμπεπαλὼν] T. vitiose. 439
 Ἀχιλλοῖο] MS. pessime. 447 Versus totus abest a MS. et ed. R. vid. not.

Ver. 430. κορυθαίολος] Vide supra ad
 ε'. 816.

Ver. 431. Πηλείδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν
 Vide supra ad ver. 220.

Ver. 434. ἔτι] Edidit Barnesius, ὅτι.
 Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 435. Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν
 γένασι κεῖται,] Vide supra ad ε'. 514. Al.
 θεῶν ἐπὶ γένασι κεῖται.

Ver. 437. ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ] Vir-
 gil.

Et nostela, pater, ferrumque haud debile dextra
 Spargimus, et nostro sequitur de-vulnere san-
 guis
 Æn. XII. 50.

Ver. 438. τό γ' Ἀθήνη Πνοίῃ Ἀχιλλῆος
 πάλιν ἔτραπε] Virgil.

Excepere auræ vulnus; Saturnia Juno
 Detorsit veniens, portæque inagitur hasta.

Æn. IX. 745.

Ver. 439. Ἀχιλλῆος] Ita edidit Barne-
 sius. Al. Ἀχιλλῆος.

Ver. 443. Σμερδαλία ἰάχων] Vide su-
 pra ad δ'. 456.

Ver. 444. θεὸς, ἐκάλυψε] Qua ratione,
 θεὸς, hic ultimam producat; item ξίφει,
 ver. 549. et δινόμενον, ver. 472. et θάλασσαν,
 ver. 481. vide supra ad α'. 51.

- Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἥ τέ τοι ἄγχυ·
 450 Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ὦ, μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δῆπον ἀκόντων.
 Ἦ δὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕσερον ἀντιβολήσας,
 Εἴπε τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροδός ἐστι·
 Νῦν δ' ἄλλας Τρώων ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.
 455 ὦς εἰπὼν, Δρύοπ' ἔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἀκοντι·
 Ἦριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
 Δημῆχον δὲ Φιλητορίδην ἥν τε μέγαν τε
 Καγγόνου δεξιὴν βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 Οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
 460 Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱε Βιάντος,

"Rursus nunc effugisti mortem, canis; certe tibi prope
 450 "Venerat malum; nunc vero te eripuit Phœbus Apollo,
 "Cui scilicet vota facis, cum proficisceris in stridorem jaculorum.
 "At certe te conficiam omnino et posthac obvius factus,
 "Si forte aliquis et mihi deorum adjutor est:
 "Nunc vero alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere potu
 455 Sic locutus, Dryopem percussit ad cervicem median jaculo; [ero]
 Cecidit autem is ei ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit,
 Demuchum vero Philetoridem strenuumque magnumque
 Ad genu hasta percussum detinuit: huic quidem deinde,
 Feriens ense magno, exemit animam.
 460 Porro ille Laogonum et Dardanum, filios Biantis,

450 νῦν αὖτε] A. 2. 3. J. 455 ἐπιτάρροδός ἐστι] MS. male. 456 αὐτὰρ
 Edd. vett.

Ver. 447. ἄλλ' ἔπε — ἴσος.] Hic versus non est in MS. Lips. Abest etiam ab ed. Rom. quod non vidit *Barnesius*, nec *Clarkius*, qui in Var. Lect. ex uno *Barnesio* pendet. Nec vero vestigium hujus versus in *Commentariis Eustathii*. Ipsa res repudiat hunc versum. Non enim quartum irruit in Hectorem, sed post tres inanes ictus, ad aliorum eandem se convertit. Itaque hunc versum deleverim, qui temere hic insertus ex π'. 705. *Ern.*
 Ver. 448. Δεινὰ δ'] Male hic *Barnesius*; "Manifestum est, (inquit,) vel ex "hoc unico loco, τὸ, "Δεῖ," ἰσχυρικὸν εἶναι, "καὶ παρὶλκιν." Vide supra ad π'. 706. et ad α'. 57.
 Ver. 450. ἐρύσσατο] *Al.* ἐρύσατο. Male;

antepenultimam enim corripit. Vide supra ad π'. 781.
 Ver. 451. δῆπον] Vide supra ad γ'. 455.
 Ver. 452. Ἦ — ἐξανύω — ἀντιβολήσας.] Totidem literis versus hic cum duobus proximis repetitus est ex λ'. 565. Ἐξανύω pro ἐξανύσω in hoc versu dictum, etiam *Hesychius* notavit. *Ern.*
 Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλας Τρώων] Cod. *Harleian.* Νῦν δ' αὖ τας ἄλλας.
 Ver. 455. ὦς εἰπὼν, Δρύοπ' ἔτα κατ' αὐχένα] *Virgil.*
 — rigida Dryopen ferit eminus hasta
 Sub mentum graviter pressa, pariterque loquentis
 Vocem animamque rapit, trajecto gutture. —
En. X. 516.

- Ἀμφω ἐφορμηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 Τὸν μὲν δεξιὴν βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε, γένων.
 Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη,
 465 Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας·
 Νήπιος, ἐδὲ τὸ ἥδη, ὃ εἰ πείσεσθαι ἔμελλεν.
 Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ἐδ' ἀγανόφρων
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χεῖρεσι γένων.
 Ἴεμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ ἔτα κατ' ἥπαρ·
 470 Ἐκ δὲ οἱ ἥπαρ ὀλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῆ
 Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκοτος ὅσσε κάλυψε,
 Θυμῷ δευόμενον· ὁ δὲ Μελίον ἔτα παρὰ σῆς

Ambos cum-impetu-adortus ex curru depulit in terram,
 Alterum hasta percussum-eminus, alterum vero cominus ense.
 Troem etiam Alastoridem: hic quidem obvius venerat, genibus,
 Si quo modo sibi parceret, prehensis, et vivum dimitteret,
 465 Neque interficeret, æqualem-ætatem miseratus:
 Demens, neque hoc sciebat, quod non persuasurus erat.
 Haudquaquam enim Achilles animo-mitis vir erat, neque lenis,
 Sed valde ferox: Hic quidem ceperat manibus genua,
 Cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar;
 470 Ejus autem hepar excidit, et ater sanguis ex ipso
 Sinum implevit, eumque tenebræ oculos contexere,
 Anima cassum: Achilles vero Melium percussit prope astans

458 Καγγόνου] MS. vid. not. 471 ἐνέπλησεν] MS. F. A. R. J. recte. Ibid.
 ὅσσε' ἐκάλυψε] MS.

Ver. 455. 469. et 472. οὐτά] Vide supra ad γ'. 192.
 Ver. 456. ἔασε.] Vide supra ad γ'. 42.
 Ver. 458. Καγγόνου] Cod. *Harleian.*
 Ver. 459. ἐξαίνυτο] Vide supra ad γ'. 260.
 Ver. 462. Τὸν μὲν δεξιὴν βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν] *Virgil.*
 Turnus — Amycum, fratremque Diorem,
 — hunc venientem cuspidē longa,
 Hunc mucrone ferit. — *Æn.* XII. 509.
 Ver. 465. ἦλυθε.] Vide supra ad δ'. 454. et ad α'. 37.
 Ver. 464. Εἴπως εὖ πεφίδοιτο.] Cod. *Harleian.* Εἴπως οἱ πεφίδοιτο. *Clark.* Sic habet etiam MS. Lips. Vulgatum verum est, quod et γ'. 427. habuimus. *Idn.*
 Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος] *Horat.*
 Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
 Jura negat sibi nata, nihil non arroget armis.
Ara Poëtae. 124.
 Exhibet nemp̄ Heroem suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset.
 Ver. 470. ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῆς Κόλπον ἐνέπλησεν.] *Virgil.*
 — validum namque exigit ensem
 Per medium Aeneas juvenem
 Implevitque sinum sanguis. —
En. X. 515. 519.

- Δεῖ κατ' ἄς· εἶδ' αὖ δὲ δι' ἄατος ἦλθ' ἐτέρωιο
 Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
 475 Μίσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι·
 Πᾶν δ' ὑπεδερμάνθη ξίφος αἶματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.
 Δευκαλίωνα δ' ἐπειδ', ἵνα τε ξυνέχρσι τένοντες
 Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χεῖρὸς ἐπειρεν
 480 Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς,
 Πρὸς θ' ὀρώων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
 Τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
 Σφονδυλίων ἐκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱόν,
 485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλθέει·

Hasta ad aurem; moxque per aurem icit alteram

Cuspis aërea: Ille vero Agenoris filium Echeclum

475 Medium ad caput ense feriit capulum-magnum habente;

Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc vero oculos

Occupavit purpurea mors et fatum violentum.

Deucalionem autem deinde, ubi connectuntur nervi

Cubiti, hac illum dilectam per manum transiit

480 Cuspis aërea; is vero illum expectavit manu gravatus,

Præ se videns mortem: Ille autem gladio cervice percussa.

Procul cum ipsa galea caput excussit: medulla vero

Vertebris exiit: hic autem in terra jacuit extensus.

At ille perrexit ire in eximium Pirei filium,

485 Rhigmum, qui e Thracia glebosa venerat:

475 κωπήεντι] Id. (superscr. ω) ex antiquiori scriptura. 484 βῆ τ' ἵεναι, MS. male. 487 Ἀγνίθοον] Id. perperam.

Ver. 471. τὸν δὲ σκόπος ὄσσε κάλυψι,] Vide supra ad v. 461. et 505.

Ver. 473. εἶδ' αὖ δὲ δι' ἄατος ἦλθ' ἐτέρωιο Αἰχμὴ χαλκείη] Virgil.

— it hasta Tago per tempus utrumque Stridens. — Æn. IX. 418.

Ver. 475. Μίσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε] Vide supra ad ver. 387.

Ver. 476. Πᾶν δ' ὑπεδερμάνθη ξίφος αἶματι·] "Εστὶ καὶ ἡ Ἐμφασις, ἥπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τῷ λιγυρίνῳ παρίσθην· Οἶον, "Πᾶν δ' ὑπεδερμάνθη ξίφος αἶματι." Καὶ γὰρ ἐν τῷ παρὲξ μίξονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέν-

τος ὦταν τῷ ξίφει, ὥστε δερμανθῆναι. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 7.

Ver. 477. Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος] Vide supra ad v. 554.

Ibid. πορφύρεος] Vide supra ad v. 482.

Ver. 481. ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας, Τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε,] Virgil.

— huic uno deiectione cominus icu Cum galea longe jacuit caput. — Æn. IX. 770.

Ver. 485. Θρήκης] Cod. Harleian. Θρήκη. Clark. Male.

Ibid. εἰληλθέει] Vide supra ad v. 250.

- Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
 Ἀψ' ἵππους σφρίψαντα, μετάφρενον ὄξείῳ δεῖ
 Νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
 490 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαδέ' ἄγνεα δεσπιδαῖς πῦρ
 Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαδεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 Πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
 Ὡς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχει, δαίμονι ἴσος,
 Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἶματι γαῖα μέλαινα.
 495 Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετάπας,
 Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν,
 Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
 Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι

Hunc percussit medium telo, fixumque est in ventre æs:

Decidit autem e curru: Ille autem Areithoum famulum,

Retro equos convertentem, in dorsum acuta hasta

Feriit, curruque deturbavit: turbati sunt autem ejus equi.

490 Ut vero fertur-furens, per profundas convalles immane-ardens ignis

Montis aridi; profunda autem crematur sylva,

Et quaquaversus agitans ventus flammam contorquet:

Sic ille quaquaversus furibundus ferebatur cum hasta, deo par,

Occidendos insequens; fluebat autem sanguine terra nigra.

495 Ut vero cum quis junxerit boves mares latis-frontibus,

Ut triturent hordeum album aequali in arca,

Facile protinus comminuuntur boum sub pedibus vehementer-mugientium:

Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulis equi

495 πάντας] R. A. 1. quod ferri potest. 496 εὐκτιμένη] MS. F. R. A. 1. vid. not. 497 ὑπόσσ' MS. notabiliter, syllaba πo more antiquo semel scripta, bis pronuncianda.

Ver. 486. πάγῃ] Vide supra ad v. 185.

Ibid. ἐν νηδύϊ] Cod. Harleian. ἐν πνεύματι. Ut supra v. 528.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει] Vide supra ad v. 155.

Ver. 491. ὕλη,] Vide supra ad v. 151.

Ver. 492. et 493. Πάντῃ] Al. Πάντῃ.

Ver. 495. Ὡς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχει,] Virgil.

Multa virum volitans dat fortia corpora leto: Semineces volvit multos, aut agmina curru

Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas. — Æn. XII. 338.

Ver. 496. εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν,] Al. εὐ-

Vol. II.

κτιμένη ἐν ἀλῶν. Clark. Ἐκτιμένη habent MS. Lips. et edd. veteres plures. (vid. Var. Lect.) Eustathius primum utramque lectionem memorat, εὐκτιμένην ἢ εὐτροχάλῳ, sine admonitione critica, post solam prior. rem. Conf. φ. 76. ubi Eustathius ex h. l. laudat εὐκτιμένην. Jensi ad h. l. respexisse putabat Hesychium in εὐτροχάλῳ. Putem potius ad Apollon. Rh. III. 135. σφαῖραν εὐτροχάλῳ, quia est accusativus, et explicatur περιφρείς. An εὐτροχάλῳ huc venit ex Hesiod. Ἐργ. 599. ubi est εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν, quod et huic loco convenit. Ern.

Στείβον ὁμῶς νέκυνάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄῤῃ
 500 Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον.
 "Ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαδάμιγγες ἔβαλλον,
 Αἴτ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύδρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτως.

Calcabant simul cadaveraque et clypeos: sanguine autem axis

500 Subtus totus foedatus erat, et ambitus qui erant circa sellam-currus.

Quos utique ab equinis ungulis guttae aspergebant,

Atque a canthis: cupiebat vero gloriam referre

Pelides, cruore autem et sudore-pulverulento foedabatur manus invicta.

499 'Αχιλλῆος] F. A. J. R. 503 αἴτ' ἐπισσ.] MS. αἴτ' absorpsit ἀπ'. 504
 δ' ἐπαλ.] A. 2. 3. J. T.

Ver. 498. 'Ως ὅτ' 'Αχιλλῆος] Virgil.

Talis equos alacer media inter praelia Turnus

Fumantes sudore, quatit, miserabile casis

Hostibus insultans, spargit rapida ungula rores

Sanguineos, mixtaque cruor calcatur arena.

Aen. XII. 337.

Quem locum inter eos recenset Macrobius,

in quibus Poëtarum "par pene splendor

"amborum est." Lib. V. cap. 12.

Ver. 500. πεπαλακτο.] Vide supra ad
 λ. 492. et ad γ', 153.

Ver. 501. "Ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥα-
 δάμιγγες ἔβαλλον.] "Ἄς ἀποτιπύσται τῶν
 ἱππείων ὀπλέων, ὁ ἔστιν ὀνύχων, αἱ βανίδες ἐβαί-
 λων. Schol.

Ibid. 'Ἄς ἄρ'] Quos utique, Quos cecidi.

Ver. 503. λύδρῳ] 'Ο ἐκ τῆς πολεμικῆς
 ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κοινότητος καὶ
 θρώτος ἀνθρώπων αἷμα λυδρὸς καλεῖται.
 Schol.

ΤΗΣ

'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Φ'.

Υπόθεσις τῆς Φ'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

Τῶν Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὴν μὲν εἰς τὴν πόλιν, τὴν δὲ εἰς τὸν
 ἑκαμανδρέον 'Αχιλλεὺς διακεί, καὶ δεκάδυο νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρό-
 κλῆ· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμω, καὶ 'Ασχροπαῖον ἀναιρεῖ. Ἐπεὶ τὰ ποτα-
 μὸν πλημύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει 'Ηφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν
 καὶ τὸ πεδιον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. 'Αχιλλεὺς δὲ
 ἰπτόλων εἰργεῖ, 'Αγνόρεσι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἑξαπατᾷ, ὥς οἱ Τρῶες διασώζον-
 ται εἰς τὴν πόλιν.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Φ΄.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἢ, αἱ παραποτάμιαί καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖ, * μόγος Δίακιδας παρ' ἡϊόνας ποταμοῦ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον εὐρρέϊος ποταμοῖο
Ξάνθε δινήεντος, ὃν ἀδάνατος τέκετο Ζεὺς,

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchre-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;

1 εὐρρέϊος] MS. 3 πεδίονδ' εἰδωκε] Id. A. 1. 2. J. 4 οἱ ἄλλοι] MSS. edd

Ver. 1. Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον] Vide supra ad ζ'. 453.

Ibid. πόρον — ποταμοῖο] Τὸ διάβατον αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτοὶ. Schol.

Ver. 2. ἀδάνατος] Similiter infra ver. 13. ἀκάματον et ver. 88. θυγατέρα. Vide supra ad α'. 398.

Ver. 4. ἡπερ Ἀχαιοὶ] Ita ex uno MS. et ex Eustathio edidit Barnesius. Al. ἡπερ οἱ ἄλλοι. Quæ lectio ex ver. 554. infra fortasse huc irrepserit.

Ver. 6. Τῇ ῥ'] Ea utique — Ea inquam.

Ibid. ἡέρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκίμιν] Domina Dacier hæc ita accipit, ut Juno Trojanos nebula circumfusos ab

Achille eripere ac servare dicatur: "Ερου-
"κίμιν," inquit, "ne signifie pas ici,
"pour les empêcher de fuir, mais au con-
"traire, pour les sauver, pour les dérober
"à Achille. Junon pour empêcher A-
"chille de poursuivre cette moitié de l'
"armée ennemie, qui fuyoit vers la ville.
"la couvre d' un épais nuage." Ego vero
vulgari explicandi rationi magis assentior:
nempe, Junonem Trojanos, caligine of-
fusa, in fuga impedire. Nam vox, ἐρυκιν,
semper apud Homerum, detinere, inhibere,
impedire, significat:

Μηδὲ μ' ἐρυκε μάχη. — Il. σ'. 126.
— αἰκοντα δὲ σ' ὅτις ἐρύξει. Odys. γ'. 515.

* Al. μόθος.

4

Ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν πεδίονδ' εἰδωκε
Πρὸς πόλιν, ἡπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
5 Ἥματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἔκτωρ.
Τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες· ἡέρα δ' Ἥρη
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκίμιν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον, ἀργυροδίνην.
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλην πατάγῃ· βράχε δ' αἰπὰ ρέεθρα,
10 Ὀχθαὶ δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἵαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἐννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡερέθονται
Φευγόμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ

Ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequeretur
Ad urbem, qua Græci turbati fugerant.

Die superiori, quando furebat illustris Hector:

Illac hic profundebantur trepida-fuga; caliginem autem Juno
Expandit ante densam, ut-inhiberet: dimidii vero

In fluviumolvebanturprofunde-fluentem, vorticibus-argenteum;
Inciderunt autem magno strepitu: sonitum vero dedere alta fluentia.

Ripæque circumcirca graviter gemuere: Illi vero fremitum-edentes
Innatabant huc et illuc, agitati per vortices.

Ut vero cum exactæ impetu ignis locustæ evolant
Ut fugiant ad-fluvium, ardet autem indefessus ignis

5 ὅτ' ἐμάνετο] F. R. A. 1. 10 Ὀχθαὶ ἀμφὶ] MS. 12 ὑπὸ — ἡερέθονται]
MS. 13 ἀκάματον] F.

— οἱ αἰκοντας ἐρυκτὴ τάχος ἐρυκε. Il. τ'. 369.

Atque huic explicandi rationi favere vi-
detur Eustathius: Τὸ δὲ, "ἡέρα Ἥρη Πίτνα
"πρόσθε βαθεῖαν," ταῦτόν ἐστὶ τῷ ἀρασίαν
πολλὴν κατεπιπάννυν προὐφθαλμῶν τοῖς Τρω-
σιν, ὡς ἂν δηλαδὴ μὴ βλέποντες ἐν τῇ φεύγειν
τιπτοῖν εἰς τὸν ποταμὸν.

Ver. 7. ἡμίσεες δὲ Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο]
Καὶ ὅρα, ὅτι κἀνταῦθα ὁ ποιητὴς ἐπίτηδες
ἐπαχύνει λίξεσι τὴν τῷ λόγῳ προφορὰν, ἀνα-
λαβὼς τῇ ῥ' ὅς ἐστι εἰς τὸν ποταμὸν πτώσεως
τῶν φευγόντων. Eustath.

Ver. 8. ποταμὸν εἰλεῦντο] Qua ratione,
ποταμὸν, hic ultimam producat; item
περὶ ver. 10. et λυμένος, ver. 23. et πατὰ,
ver. 25. vide supra ad α'. 51. Barnesius
inter varias lectiones retulit ποταμὸν γ'
εἰλεῦντο. Sed nihil opus.

Ver. 9. μεγάλην πατάγῃ· βράχε δ'] De

hujus ὀνομαστικοῦ pulchritudine, vide su-
pra ad β'. 210. et ad δ'. 455.

Ver. 11. ἐλίσσόμενοι κατὰ δίνας.]

Σκαμίνητος,
Καὶ Σιμόεις, ὅτι πολλὰ βράχια καὶ τευράλεια
Κάππειον ἐν κοιῇσι, καὶ ἡμεῖς γένος ἀνδρῶν.
Supra μ'. 21.

Ubi, quum ψάμβος proprie, non κοιῇ, sit
arena; pro Κάππειον ἐν κοιῇσι, ex hoc lo-
co, itemque ex ver. 132. 213. et 329. hu-
jus libri, scribendum conjicit Vir summa
eruditionis Richardus Bentleius, Κάππειον
ἐν δίνοι. Quocum et melius congruit
Virgilius:

— ubi tot Simois correpta sub undis
Scuta virum. — En. I. 104.

Porro in eodem versu, cum ἡμίσεες non sit
vox Homérica; pro ἡμιθίων γένος ἀνδρῶν, ex

- "Ορμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσασσι κατ' ὕδαρ·
 5 "Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθε βαθυδινήεντος
 Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὰρ ὁ διογενὴς ὄρου μὲν λίπεν αὐτῆ ἐπ' ὄχθαις,
 Κεκλιμένον μυρίκησιν ὁ δ' ἔνδοξε, δαίμονι ἴσος,
 Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 20 Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην τῶν δὲ γόνος ὄρουτ' αἰετὴς
 "Αορι θεινημένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδαρ.
 "Ὡς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
 Φεύγοντες, πιμπλᾷσι μυχὰς λιμένος εὐόρου,
 Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβησιν·
 25 "Ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 Πτώσσον ὑπὸ κρημνῆς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων.
 Ζῶες ἐν ποταμοῖο δυνάδεκα λέξατο κέρως,

Excitatus repente; illæ vero metu-percussæ-cadunt in aquam

- 15 Sic Achille fugante Xanthi vorticibus-profundi
 Implebatur fluentum resonans mixtim equisque et viris.
 At ille nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis
 Acclinatam myricis; ipse autem insiliit, deo par,
 Gladium solum habens, exitialiaque animo meditabatur opera.
 20 Et feriebat quaquaversum: eorum vero gemitus excitabatur foedus.
 Ense dum-credebantur; rubescebatque sanguine aqua.
 Ut vero metu Delphinis ingentis pisces alii
 Fugientes, implent recessus-intimos portus stationibus-tuti.
 Formidantes; omnino enim devorat, quemcunque cepit:
 25 Sic Trojani fluvii per impetuosî fluentia dendo.
 Abdebant-se-perculsi sub crepidinibus: Ille vero ut lassatus erat manus ca-
 Vivos e fluvio duodecim legit juvenes,

17 ὄχθῃ] MS. R. 18 ἔκδοξε] Edd. vet. præter R. 24 λάβησι] MS. male.
 30 ἐντμήτοις] A. 2. 3. J. male. 32 ἐταίροις] F. R. A. 1. recte.

δ. 447. scribendum conjicit Vir idem e-
 ruditissimus:

— ἰφθίμων μὲν ἀνδρῶν.

Atque ita Virgilius loco jam citato:

— virum — fortia corpora volvit.

Clark. Hæc ingeniosa sunt. Sed ibi
 est ad, prope quæ flumina multi cecide-
 rant, nempe in illo campo, de quo κοίη
 centies apud Homerum. Ern.

Ver. 15. τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πύρ]
 Virgil.

Sed non ideo flamme atque incendia vires
 Indomitus posuere. — En. V. 680.

Ver. 17. ἐπ' ὄχθαις.] Al. ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρίκησιν.] Τὸ μύ-
 ρικῶν περιχόμενον, κεκαλυμμένον. Schol.
 Minus recte. Clark. De μυρίκη vid. ad
 κ'. 466.

Ibid. Κεκλιμένον] Vide supra ad α'. 509
 et 514.

- Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 Τὴς ἐξῆγε θύραζε τεθνηπότας, ἥτε νεβρῆς·
 30 Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοις ἱμάσι,
 Τὴς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ σρεπτοῖσι χιτῶσι·
 Δῶκε δ' ἐταίροις, κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
 "Ενδ' υἱεὶ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
 35 "Εκ ποταμῶ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 "Ηγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλῶης ἐκ ἐδέλοντα,
 "Εννύχιος προμολάν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξείῃ χαλκῷ
 Τάμνε, νέκς ὀσπηκας, ἵν' ἄρματος ἀντυγες εἶεν·
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 40 Καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασσε,
 Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς "Ιήσονος ὦνον ἔδωκεν.

Pœnas-datuos de Patroclo Menætiade mortuo:
 Hos eduxit e fluvio metu-stupentes, tanquam hinnulos;

- 30 Ligavitque a tergo manus scite-sectis loris,
 Quæ ipsi ferebant innexa tortilibus-annulis tunicis:
 Tradidit autem sociis, deducendos cavas ad naves.
 At ipse iterum irruit, interficere cupiens.
 Illic filio Priami obviis factus est Dardanidæ,
 35 E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipsemet
 Abduxerat, captum ex patris agro invitum,
 Nocturnus progressus: is vero caprifici acuto ære
 Incidebat novellos ramos, ut currus ambitus essent:
 Ei autem improvisum malum supervenit nobilis Achilles:
 40 Et tunc quidem ipsum in Lemnum bene-habitatam vendidit,
 Navibus abductum: filius autem Iasonis pretium dedit.
 33 δαιζέμενοι μενεαίνων] MS. F. R. A. quod cur spretum sit, non videt.
 37 προμολάν] MS. 40 ἐπέραςε] F. R.

Ibid. ἐνδορ.] Al. ἐσδορ.

Ver. 20. ὄρουτ'] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 23. εὐόρου.] Al. εὐόρους.

Ver. 24. μάλα] Al. μέγα.

Ver. 25. δεινοῖο] Nonnulli, notante Eu-
 stathio, legerunt δεινοῖο. Δίνας καὶ συστροφάς
 ἔχοντες.

Ver. 27. Ζῶες ἐν ποταμοῖο δυνάδεκα] Vir-
 gil.

— Sulmone creatos
 Quatuor hic juvenes, totidem, quos educat
 Ulen,

Viventes rapit; inferias quos inmolet umbris,
 Captivoque rogi perfundat sanguine flammæ.
 — En. X. 517.

Ver. 29. Τὴς ἐξῆγε] Al. Τὴς δ' ἐξῆγε. Quo
 modo legit et Codex Harleianus. Clark.
 Θύραζε κἀνταῦθα ἀπλῶς εἶπεν ἀντὶ τῆς ἐξῆγε.
 Eustath.

Ver. 31. φορέεσκον] Ferræ solebant. Vide
 supra ad β'. 251. et ad γ'. 84. Clark.
 Στρατιωτικῶς ἔκως τὸ τοῦτον φόρημα πῶν
 ἱμάντων. Eustath. Ern.

- Κεῖθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 Ἐνδὲν ὑπεκπροφυγών, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 45 Ἐνδεκα δ' ἡμέματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 Ἐλδὼν ἐκ Λήμνιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
 Πέμψειν εἰς αἶδαο, καὶ ἐκ ἐδέλοντα νέεσθαι.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς
 50 Γυμνὸν ἄτερ κόρυδός τε καὶ ἀσπίδος, ἐδ' ἔχεν ἔγχρς,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τείρε γὰρ ἰδρῶς
 Φεύγοντ' ἐκ ποταμῷ, κάματος δ' ὑπὸ γέναιτ' ἐδάμνα·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρῶμαι·

Illinc vero hospes ipsum redemit, multaque dedit,
 Imbrius Eëtion, misitque ad nobilem Arisben:
 Inde is clam-arrepta-fuga, paternam venit in domum.
 45 Undecim autem dies animum oblectabat cum suis amicis,
 Reversus ex Lemno: duodecima vero ipsum rursus
 Manibus Achillis Deus injecit, qui ipsum erat
 Missurus ad Oreum, etiam nolentem ire.
 Hunc autem ut advertit pedibus-valens nobilis Achilles
 50 Nudum sine galeaque et clypeo, neque habebat hastam.
 Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim sudor
 Fugientem e fluvio, delassatioque genua subtus domabat:
 Indignatus utique dixit ad suum magnum animum;
 "Papæ, ingens sane miraculum hoc oculis video:

42 πολλὰ δὲ δῶκεν] A. 2. 5. J. 43 πέμψεν δ'] F. A. 1. 45 θυμός] A. 2.
 3. J. 46 Ἀχιλλῆος] F. A. 1.

Ver. 33. κατακτάμεναι] *Al.* δαΐζόμεναι.
 Ver. 35. τὸν ῥά] *Quem scilicet.* —
 Ver. 37. ἱερνόν] Vide supra ad ζ'. 435.
 Ver. 38. τῶν μιν] Vide supra ad ζ'. 87.
 et ad ι'. 84.
 Ver. 39. ἄρ'] *Ut dictum est* — ver. 36.
 37.
 Ibid. ἔλδω] Vide supra ad σ'. 454. et
 ad α'. 37.
 Ver. 40. ἱπέρσας] Recte cum duplici
 σ. Nam πέρσας penultimam corripit,
 quippe ex πέρσας, non ex πέρσας deduc-
 ta. Vide supra ad α'. 67. *Al.* ἱπέρσας.
 Clark. Eustathius tamen constanter h. l.
 simplex σ habet, et dicit esse a πέρσας, id-

que verbum hoc sensu esse aptum ad
 poëticam dictionem ait: unde πέρσας τῶν
 ὑπερὸν dictum πέρσας ἀπλῶς (nam in ver-
 bo addit Homerus locum, quo vendita res,
 ut ἐς Λήμνον) κατὰ συγκοπήν. Add. Etym.
 M. in πέρσας. A πέρσας non est ἱπέρσας
 vel πέρσας. *Erm.*
 Ver. 41. οὐδὲ ἴσθονες] Ὁ Εὐνῆος. *Schol.*
 Recte, ut liquet ex *Iliad.* η'. 468. ψ'. 747.
 Ver. 42. ἐλύσατο] Vide supra ad α'. 20.
 Ver. 43. Ἀρίσβην] Πόλιν Θράκην; ὑπὸ
 Ἑλλήσποντον. *Schol.* Eustathius autem,
 Ἀρίσβην δὲ (inquit,) πόλιν Τρωάδος. *Μιτω-
 ναίων ἀποικίαν σχῶσα.* Vide et *Strabonem*.
Geograph. lib. XIII. pag. 883. *Al.* 590.

- 55 Ἡ μάλα δὲ Τρῶες μεγαλήτορες, ἥσπερ ἔπεφνον,
 Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφῃ ἡερόεντος·
 Οἶον δὲ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγῶν ὑπὸ νηλεὲς ἡμαρ,
 Λήμνον ἐς ἡγάδην πεπερημένος· ἐδὲ μιν ἔσχε
 Πόντος ἄλως πολίης, ὃ πολεὺς ἀέκοντας ἐρύκει.
 60 Ἀλλ' ἄγε δὲ καὶ δεῖρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
 Γεύσεται, ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ δαείω,
 Ἡ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
 Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
 Ὡς ἄρ' αἰετὶς μένων· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 65 Γένων ἄψασθαι μεμαῶς· περὶ δ' ἦδελε θυμῷ
 Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 Ἥτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεύς,

55 "Jam nimirum Trojani magnanimi, quos interfeci,
 " Rursus resurgent ex infernis tenebris caliginosis;
 " Ut jam et hic reversus est, postquam effugit sævum diem,
 " Lemnum in sacram licet venundatus: neque ipsum tenuit
 " Pontus sali cani, qui multos invitos coërcet.
 60 " Sed agendum et hastæ cuspidem nostræ
 " Gustabit, ut videam in mente et edocear,
 " An similiter et illinc reversurus sit, an ipsum coërcitura
 " Terra alma, quæ et fortem licet coërcet."
 Hæc animo-versabat manens: Is vero prope eum venit animo-consternatus.
 65 Genua tangere cupiens; valde enim exoptabat animo
 Effugere mortemque exitialem et fatum nigrum.
 At quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles.

52 ἐκ ποταμῷ] MS. 63 φυσίζοος] MS. male. Ibid. κατὰ] abest MS. 65
 πέρσας] F. A. J.

Ver. 49. οὐ] Non hic supervacaneum
 est istud ἔν sed vim habet in connectenda
 sententia cum eo, quod præcessit, ver. 34.
 Ενὶ οὐκ Περσῶν etc.
 Ibid. ποδάρεκς] Vide supra ad α'. 58.
 Ver. 51. ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε] Id est,
 πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.
 Ibid. τείρε γὰρ ἰδρῶς] Cod. *Harleian.*
 τείρε δὲ ἰδρῶς.
 Ver. 53. Ὀχθήσας δ'] Edidit *Barnesius*
 Ὀχθήσας δ'. "Sensu (ut ait) et *Syntaxi* co-
 " gentibus." Sed minus recte. Vide supra
 ad α'. 57. et ad ι'. 439.

VOL. II.

3 I

Ver. 60. ἄγε δὲ] Vide supra ad ι'. 249.
 et ad β'. 158.
 Ver. 64. τεθηπῶς] Vide supra ad β'. 314.
 Ver. 65. ἄψασθαι] *Al.* ἀψέσθαι.
 Ver. 67. Ἥτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο]
 Virgil.
 Inde Mago procul infensam cum tenderet has-
 tam;
 Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta:
 Et genua amplectens, effatur talia supplex;
 Per patrios manes, et spes surgentis Iuli,
 Te precor, hanc animam serves natoque patri-
 que. *Jen. X.* 521.

- Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γένων
Κύφας· ἐγχεῖ δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτα ἐνὶ γαίῃ
70 Ἔση, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γένων,
Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, εἰδὲ μεδίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Γενῆμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον
75 Ἀντί τοι εἴμ' ἱκέταο, διοτρεφεῖς, αἰδοίοιο.
Πὰρ γὰρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
Ἥματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένη ἐν ἀλῶνι,
Καί μ' ἐπέρασσας, ἀνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,

Pereutere paratus: is autem currens subiit et prehendit genua

Pronus: hasta vero super dorsum in terra

70 Stetit, cupiens corpore satiari humano.

Ceterum hic altera manu quidem prehensis supplicabat genibus.

Altero vero tenebat hastam acutam, neque dimittebat:

Et eum supplicans verbis alatis allocutus est;

"Genua-amplexus te oro, Achille; tu autem me respice, meique miserere."

75 "Loco tibi sum supplicis, Jovis-alumne, reverendi.

"Apud te enim primum gustavi Cereris fruges,

"Die illo, quando me cepisti bene-culto in agro,

"Et me vendidisti, procul abductum a patreque, amicisque.

68 βάλει] A. J. 70 ἄμμεναι] F. A. 1. 71 ἐλλίσσετο] R. 74 Ἀχιλλεῦ] E. 76 πρώτον] R. 79 ἱκατόμβιον] MS. perperam.

Ibid. ἀνίσχιστο] Eustathius legit ἀνίσχιστο.

Ver. 68. Οὐτάμεναι] Non ex ὑπὲρ, inde enim fit ὑπὲρ, vel ὑπὲρ, quod antepenultimam necessario producat: Sed, qua analogia ex τίθημι fit τιθέναι; ex δίδωμι, δίδοναι; eadem ex ἵστημι fit ἵστάναι, indeque ὑπὲρ, quod antepenultimam necessario corripit.

Ver. 69. ἄρ'] Ut necesse erat.

Ver. 70. ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι] Vide supra ad ὁ. 126. et ad ὁ. 317. Clark. Eustath. ἄμμεναι, ἢ δι' ἐνὸς μ' ἄμμεναι, ἢ τοι κορίσασθαι. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 71. ἐλλίσσετο] Ita restituit Barnesius. Al. ἐλλίσσετο. Quod et ipsum ferri posset; eadem scilicet analogia, ac ἐλάττω. Vide supra ad α'. 4. Ἐλλίσσετο tamen rectius videtur; non modo propter similia, ἔλλαβι, ἐλλιστάναι; sed maxime propter

eandem ipsam vocem, ἐλλιστάναι, Olym. 2. 55. et ὁ. 273. ubi Exemplaria conveniunt. Clark. Vid. ad ὁ. init.

Ver. 72. οὐδὲ μεδίει] Vide supra ad ὁ. 24. et 66. et ad α'. 762.

Ver. 73. λισσόμενος ἔπεα] Vide supra ad α'. 51. Al. φωνήσας ἔπεα.

Ver. 75. ἱκέταο, — αἰδοίοιο.] Admonet Achillem religionis, de qua Hesiod. Ἔργ. 527. Dicit autem ἀντί ἱκ. veluti supplere, quia proprie supplex non erat, ut bene monet Eustath. Ern.

Ver. 76. πρώτῳ] Al. πρώτον.

Ver. 78. ἐπέρασσας.] Cod. Harleian. ἐπιδρασας. Minus recte. Vide supra ad ver. 40.

Ver. 79. ἱκατόμβιον] Τιμὴν ἱκατόν βοῶν ἄξιον. Schol.

Ibid. ἤλφον] Eustath. δηλοῖ δὲ τὸ εὖρον, cujus est synonymum. Eὖρον autem sig-

- Ἀἴμονον ἐς ἡγαθέην· ἱκατόμβιον δέ τοι ἤλφον·
80 Νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορών· ἡὼς δέ μοι ἐστὶν
Ἦδε δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλεδα,
Πολλὰ παδῶν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω περ ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυντάδιον δέ με μήτηρ
85 Γείνατο Λαοδόη, θυγάτηρ Ἀλταο γέροντος,
Ἀλτω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·
Τῆ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
Τῆςδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

"Lemnum in sacram; centum autem boum pretium tibi peperit.

"Nunc vero redemptus-fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi est

"Hæc duodecima, postquam in Ilium perveni,

"Multa perpeusus; nunc demum me tuis in manibus posuit

"Fatum exitiale: odio nimirum sum Jovi patri,

"Qui me tibi rursus tradidit: Brevis autem avi me mater

85 "Peperit Laothoë, filia Altæ senis,

"Altæ, qui Lelegibus bellicosis imperat,

"Pedasum excelsam obtinens prope Satniocentem:

"Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam et alias:

"Ex-hac duo nati sumus, tu vero ambos obtruncaveris.

82 ἔθηκεν] F. male. 85 ἀπέχθεσθαι] MS. 86 Ἀλτῶ] A. 2. 3. J. Ibid. ἀνάσσει] MS. 87 πήδασον] F. R. A. J.

ificatione lucri frequens Græcis, de quo vid. Salmas. ad Vopisc. Ern.

Ver. 80. Νῦν δ' ἐλύμην] Ita edidit Barnesius. Al. Νῦν δὲ λύμην. Ἰστέον, ὅτι τὸ, "Νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορών," ἔκ ἐστιν ὑπερβαῖον, ἀλλ' ὀριστικόν, ὑπερσυντελικόν, ἀντὶ τῆς ἐπὶ τῇ. Etymolog. Magn. a Barnesio citatum. Vide infra ad ver. 114. et ad α'. 1. Clark. Dissentit Eustathius: Τὸ δὲ λυμὴν δηλοῖ μὲν τὸ λυθῆναι, λύτρα δὲ δηλοῦν, καὶ ἐστὶν εὐκτικὸν κατὰ τὴν παλαιάν, ἐπὶ τῇ εἰ παραλήγεσθαι, συτίλλει δὲ τὸ εὐκτικὸν διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· ὅθεν ποτε γὰρ ἢ διὰ τῆς υ καὶ ἰ διφθόγγου ὁπίσω συμπίπτει κατὰ τὴν παλαιάν παρατήρησιν. De hac observatione videant, quibus libet. Plusquamperfectum quomodo ex regula Clarkiana ad Il. α'. hic locum ha-

beat, non video. Secus est mox v. 114. Ern.

Ver. 81. εἰλήλεδα.] Hoc est, quod aiunt Galli, Je suis venu. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 85. 86. Ἀλταο—Ἀλτῆ.] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι.] Καὶ νῦν δὲ προσληπτέον ὅτι Πήδασον τινα λέγει ["Ομηροῦ] πόλιν αὐτῶν [Λελέγων] ὑπὸ Ἀλτῆ τεταγμένην. "Ἀλτῆ, ὃς Ἀλεγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι." Καὶ νῦν ὁ τόπος δεικνύται τῆς πόλεως ἱερῆς. Γράφεται δὲ τινες ἢ εὐ, "ὑπὸ Σατνιόεντι," ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κεμένης τῆς πόλεως· ὅθεν δ' ἐστὶν ἱερὸς ἐνταῦθα Σατνιόης προσεγορεύομενον ἄλλῃ ποταμός, ἐφ' ᾧ ἱδρύται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη. Strabo, Geograph. lib. XIII.

- 90 Ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασας.
 Ἀντίθεον Πολύδαρον, ἐπεὶ βάλες ὅξει δαρή.
 Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· ἔ γάρ ὅτ' ὦ
 Σᾶς χεῖρας φεύξουσιν· ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γὰρ δαίμων.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.
 95 Μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ ἔχ' ὁμογάστριος Ἑκτορός εἰμι,
 Ὃς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐν ἡέα τε, κρατερόν τε.
 Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα Φαίδιμος υἱός,
 Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκασε.
 Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μῆδ' ἀγόρευε.
 100 Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπείν μόρσιμον ἦμαρ,

- 90 "Illum quidem primos inter pedites domuisti,
 "Deo-parem Polydorum, postquam percussisti acuta hasta:
 "Nunc vero hic mihi malum erit; non enim puto
 "Tuas manus me effugitum, postquam prope adduxit Deus.
 "Aliud autem tibi dicam, tu vero in mente reconde tua;
 95 "Ne me interdice, non enim uterinus-frater Hectoris sum,
 "Qui tibi sodalem interemit mitemque, fortemque."
 Sic utique eum Priami allocutus est illustris filius,
 Supplicans verbis: immitem autem vocem audivit;
 "Stulte, ne mihi pretia-redemptionis memora, neque narra:
 100 "Antequam enim Patroclus assecutus esset fatalem diem,

90 δάμασας] F. A. J. T. 92 ἔσσεται] MS. male. 94 βάλες] F. A. 1
 σῆσι] F. R. A. 1. male. 100 μόρσιμον] MS. F. R. A. 1. 101 τ' ἄκασε] F.
 A. 2. 3. J. T. Ibid. ἡ] Edd. vett. præter T. recte.

Ver. 91. Ἀντίθεον] Insignem; non uti-
 que ad omnem virtutem, sed propter ag-
 nitatem singularem. Vide supra ad v. 410.
 Ibid. ὅξει δαρή] Cod. Harleian. ὅξει
 χαλκῷ.

Ver. 93. ἐπέλασσε] Vide supra ad v. 1.
 Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ
 βάλλεο σῆσι] Vide supra ad σ'. 851.

Ver. 95. ὁμογάστριος] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς
 γαστρὸς ἀδελφός. Schol.

Ver. 98. Λισσόμενος ἐπέεσσιν] Al. μιλι-
 χίους ἐπέεσσιν. Ut supra λ'. 137. Cui lec-
 tioni et aptius respondet sequens ἀμείλικ-
 τον. Porro, qua ratione, Λισσόμενος, hic
 ultimam producat; item ἀπὸλ. ver. 115.
 et ἀμφικύβ. ver. 118. et ἐπιτυχόμενος, ver.
 121. vide supra ad α'. 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο,
 Al. μή μοι ταῦτα πιφαύσκεο. Virgil.

Argenti etque auri memoras quæ multa talenta,
 Omnis parces tuis: belli commercia Turnus
 Sustulit illa prior, jam tum Pallante perempto.
 Æn. X. 551.

Ver. 100. μόρσιμον ἦμαρ] Al. λίσσιμον
 ἦμαρ.

Ver. 102. ἐπέλασσε] Vide supra ad ver.
 40.

Ver. 103. ὅς κεν θάνατον φύγη,] Al. ὅς τις
 θάνατον φύγη.

Ver. 104. Ἰλίε προπάροιθεν] Vide supra
 ad α'. 24. et 66.

Ver. 105. Συμπάντων] Al. Καὶ πάντων.
 Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 106. αὖτως] Al. ὅπως.

Ver. 107. Κάτθανε καὶ Πάτροκλος,] Lu-
 cret.

Ipsæ Epicurus obit decurso lumine vitæ.

- τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρωῶν, καὶ πολλὰς ζωὰς ἔλον, ἡδ' ἐπέρασσα.
 Νῦν δ' ἐκ ἔσθ', ὅς κεν θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε
 Ἰλίε προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλεσι,
 105 Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιο γε παίδων.
 Ἀλλὰ, φίλος, θάνατε καὶ σὺ τῇ ὀλοφύρεαι αὐτῶς;
 Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε,
 Πατρός δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ;
 110 Ἀλλ' ἐπὶ τοι κάρμοι θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη
 Ἔσσεται, ἢ ἡώς, ἢ δαίλη, ἢ μέσον ἦμαρ.

- "Interea aliquantum mihi parcere in animo gratum erat
 "Trojanis, et multos vivos cepi, et vendidi:
 "Nunc vero non est, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
 "Ilium ante meas in manus conjecerit,
 105 "Universorum Trojanorum, præcipue autem Priami filiorum.
 "Sed, amice, morere et tu: cur lamentaris frustra?
 "Occubuit et Patroclus, qui tamen te multo præstantior.
 "Nonne vides, qualis et ego, pulcherque, magnusque;
 "Quin et patre natus sum eximio, deaque me peperit mater:
 110 "Et mihi tamen utique mors et fatum violentum
 "Aderit, seu aurora fuerit, seu crepusculum, seu meridies;

105 ἔσθ'] abest MS. Ibid. ἔστι] MS. F. A. J. 105 καὶ πάντων] F.
 R. A. 1. 109 με γείνατο] MS. 111 δαίλη] A. 2. 3. J.

Qui genus humanum ingenio superavit, et om-
 nes
 Præstinxit, stellas exortus uti ætherius Sol:
 Tu vero dubitabis, et indignabere obire?
 Lib. III. 1055.

Et ver. 1058. ejusdem libri:

Lumina sis Al. sic, oculis etiam bonus Ancu-
 reliquit,
 Qui melior multo, quam tu, fuit —.

Similiter fere et Cicero: "Ei viri hoc bel-
 "lo occiderunt, ut impudentia videntur
 "eandem fortunam, si res cogat, recu-
 "rare." Ad Familiares Lib. VI. Epist.
 4. Λέγεται δὲ ποτε — τὸν — Καλλισθένην
 συνέντα τὴν ἀλλοτριότητα τῷ βασιλεῶς, [Ἀ-
 λκιβιάδου,] δις ἢ τρίς ἀπὸντα πρὸς αὐτὸν εἰ-
 στῆν, "Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο
 "πολλὸν ἀμείνων." Plutarch. Vitæ Alex-

andri et Julii Cæsaris comparata. Vide
 supra ad σ'. 117.

Ver. 108. Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ,] Vide
 Suetonium, Domitian. cap. 18. ubi verum
 hunc ab Imperatore usurpatum refert.

Ibid. οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε] Al.
 οἷος μὲν ἐγὼν, ἡὺς τε, μέγας τε.

Ibid. καλός] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 110. τοι κάρμοι] Al. τοι καὶ ἱμοί.
 Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 111. ἢ ἡώς, ἢ δαίλη,] Al. δαίλη.

"Quæ Lectio, (inquit Henricus Stepha-
 "nus) mihi simplicior videtur, et aptius
 "jungi cum ἡώς." Al. δαίλη. Clark. Eu-
 statii. Τὸ δαίλη, εἴτι προσετέθη τοῖς ἑσπε-
 ροφύροις, ἑλλειψιν ἂν ἔχει τινά, ἵνα λέγη ἢ
 δαίλη καὶ ἡώς, ἢ ὥρα, ἢ τι τῶντων. Καὶ ἄλ-
 λως δὲ εἴη ἂν ἐπιφρηματικὸν ἐξ ἑλλείψεως κα-
 τὰ τὸ ἐπίσης etc. Eryn.

- Ὅπότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλθαι,
 Ἡ ὅγε δεξιὴ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἷσ' ᾤ.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λυτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ.
 115 Ἐγχος μὲν ῥ' ἀφείκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
 Ἀμφοτέρως· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὅξυ
 Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δὲ οἱ εἶσω
 Δῦ ξίφος ἄμφορες· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖτο ταδεῖς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 120 Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἤκε φέρεσ-
 Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· [ῥαι,
 Ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἱ σ' ὠτειλῆς

“ Quando quis et mihi ære animum auferet,
 “ Sive is hasta percusserit, sive a nervo sagitta.”

Sic dixit: illius vero ibi soluta sunt genua et carum cor:

- 115 Hastam quidem dimisit, conseditque manibus passis
 Ambabus: Achilles vero stricto ense acuto
 Percussit ad claviculam prope cervicem: totus autem ei intro
 Subiit ensis anceps; ille vero pronus in terra
 Jacebat extensus; sanguis autem ater effluebat, rigabatque terram.
 120 Illum vero Achilles in-fluvium, prehensum pede, misit ferendum,
 Et super eum glorians verba alata profatus est;
 “ Istic nunc jace inter pisces, qui tibi vulneris

112 ἄρης] Edd. vett. præter R. ἄρη] MS. vid. not. 115 νευρῆφιν] MS.
 116 Ἀχιλλεύς] MS. R. A. 2. 3. J. Ibid. ἐρυσσάμενος] MS.

Ver. 112. ἄρη] Cod. Harleian. ἄρη.
 Al. ἄρης: quo modo legit et Scholiastes:
 exponitque, Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφίλνται.
 Clark. Eustath. quoque duplicem lectio-
 nem agnoscit, et ἄρη esse contractum ex
 ἄρη. Utraque lectio bona. Vid. Etym.
 M. in ἀρηίματος et ἄρης. ἄρης, σίδηρος
 etiam Suidas. Ern.

Ver. 113. ὅγι] De hujus Syntaxeos
 venustate, vide supra ad γ'. 409.

Ibid. νευρῆφιν] Vide supra ad γ'. 588.

Ver. 114. λυτο] Non ex ἰλύτο, inde
 enim fit λυτο prima producta; sed ex ἰλί-
 λυτο. Eodem modo ac λίκτο ex ἰλίλικτο.
 Vide infra ad α'. 1.

Ver. 115. πετάσσας] Recte cum dupli-
 ci σ. Nam πετάσσας mediam corripit,
 quippe a πετάσσει deducta. Vide supra
 ad α'. 67. et ad ver. 40. hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχέ-
 να· πᾶν δὲ οἱ εἶσω Δῦ ξίφος] Virgil.
 Cervice orantis capulo tenuis abdidit ense.
 Æn. X. 536.

Ver. 118. ἄρα] Ut ex tali vulnere ne-
 cesse erat —.

Ibid. γαίῃ] Cod. Harleian. γαῖης.

Ver. 120. 148. 152. Τὸν δ' — Οἱ δ' —
 Τὸν δ'] Vide supra ad α'. 57. et γ'. 160.

Ver. 121. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν] Al.
 ἔπια πτερόεντα ἀγορεύοντα.

Ver. 122. Ἐνταυθοῖ νῦν κείσο] Virgil.

Istic nunc, metuende, jace: non te optima ma-
 ter

Condet humi, patriove onerabit membra sepul-
 cro;

Alitibus linguere feris, aut gurgite mersum
 Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent.
 Æn. X. 557.

- Αἶμα' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· ἐδὲ σε μήτηρ
 Ἐνδεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
 125 Οἷσσι δινῆεις εἶσω ἄλως εὐρέα κόλπον.
 Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαλύξει·
 Ἰχθύς, ὥς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχέιομεν Ἰλίε' ἰρῆς,
 Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπίθεν κερατίζων.
 130 Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐϋρρόος, ἀργυροδίνης,
 Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηδὰ πολεῖς ἰερεύετε ταύρας,
 Ζωὴς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μάνυχας ἵππους.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

“ Sanguinem delambent, securi; neque te mater
 “ Impositum lectis delfebit, sed Scamander

125 “ Feret vorticosus in maris latum sinum.
 “ Saltans quis per undam sub nigram horrescentem-superficiem evehetur

“ Piscis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem.
 “ Pereatis, donec urbe potiamur Ilii sacra,

“ Vos quidem, fugientes, ego vero a-tergo contrucidans:
 130 “ Neque vobis ipse fluvius late-fluens vorticibus-argenteus

“ Proderit, cui jam sæpe multos sacrificatis tauros,
 “ Vivosque in vortices demittitis solidos-ungulis equos.

“ Sed et sic peribitis dira morte, usque dum omnes

118 ἀμφὶ γαίῃ] Id. 120 Ἀχιλλεύς] Id. R. 126 ὑπαλύξει] MS. edd.
 vett. præter R.

Ver. 123. ἀκηδέες] Al. ἀνηλές.

Ver. 124. 223. Σκάμανδρος — Σκάμαν-
 δρος] Cod. Harleian. Κάμανδρος — Κάμαν-
 δρος.

Ver. 126. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα etc.]
 Ἐφαλλόμενος καὶ νηρόμενος τις τῶν ἰχθύων
 κατὰ θάλασσαν, καὶ ἱμπερθεῖς τῆς Λυκά-
 ονος πρὸς τὴν πόλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρεῖκα
 κατελεύσεται. Schol.

Ibid. μέλαιναν φρεῖχ'] Φρεῖχ' δὲ ἐστὶν ἡ
 ἡσυχία τῷ ὕδατος κινήσει. Schol. Ἄλλ' ἔδὲ
 τὴν φρεῖκα ἀκύνει δύναμαι τὸν ἀφρόν, Ὁμήρου
 μὲν μέλαιναν φρεῖκα λέγοντος, τότε δὲ ἀκύν-
 τος λευκότητα ἀκύνειν — Καὶ ἐστὶν ἡ φρεῖχ' κί-
 νησις τῷ πνεύματι ἀρχή. Porph. Quæst.
 Homeric. 7.

Ibid. φρεῖχ' ὑπαλύξει] Ita ex duobus
 MSS. et ex Eustathio edidit Barnesius.
 Al. ὑπαλύξει. Quod, ut opinor, vix ferri pot-

est. Nam vox αἰσσω (uti notavit Barne-
 sius,) quam sæpe apud Homerum occur-
 rat, primam producit, corripit ne semel
 quidem. Clark. Sed tamen propter se-
 quentem vocalem corripit potest, ut prima
 in υῖος, οἶος apud Homerum corripitur.
 Cæterum vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 127. ὥς κε φάγησι] Al. ὥς κε φάγη-
 σι. Quo modo citat Porphyrius loco su-
 pra citato. Atque ita etiam legit Codex
 Harleianus.

Ibid. ἀργέτα δημόν.] Vide supra ad γ'.
 206. et ad α'. 185.

Ver. 132. Ζωὴς — ἵππους.] Τὰ ὀρμητικώ-
 τατα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἰερεύονται.
 Schol. MS. apud Barnesium.

Ibid. καθίετε] Vide supra ad π'. 762. et
 ad ο'. 24.

- Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 Οὓς ἐπὶ νηυσὶ δοῆσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
 Ως ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολάσατο κηρόδι μᾶλ-
 "Ωρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο [λον
 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 140 Ἀστροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 Υἱεῖ Πηλεγόνο· τὸν δ' Ἀξίος εὐρυρέεθρος
 Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκισσαμενοῖο θυγατρῶν
 Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
 Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρεσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 145 Ἔσθ', ἔχων δύο δῆρε· μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαίκταμέναν αἰζήων,
 Τὸς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, ἐδ' ἐλείπειν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

" Lueritis Patrocli caedem, et interitum Achivorum.

135 " Quos ad naves veloces interfecistis, absente me."

Sic utique dixit: Fluvius autem iram-concepit ipso penitus corde;
 Agitabatque animo, quomodo cessare faceret a labore bellico
 Nobilem Achillem, et a Trojanis pestem averteret.
 Interea autem Pelei filius, tenens praelongam hastam

140 Asteropæo insiliit, interficere cupiens,

Filio Pelegonis: illum autem Axio fluentis-latus

Genuit, et Peribœa, Acessameni filiarum

Natu-maxima: Huic enim mistus est Fluvius vorticibus-profundus.

In hunc utique Achilles impetum fecit: hic autem adversus e fluvio prostratus

145 Constitit, tenens duas hastas: animos autem ei prae cordis indidit

Xanthus; indignabatur enim de cæsis-pugna juvenibus.

Quos Achilles ceciderat per fluentum, neque miseratus erat.

Hi vero quando jam prope erant alter in alterum vadentes.

158 λοιγὸν ἀμύνη] R. 142 Ἀκισσαμένοιο] MS. 144 Ἀχιλλεύς] R. ut 145.

147 ἐδάϊξε] Id.

Ver. 134. Τίσετε] Vide supra ad ὅ. 257. et ad ὅ. 508. et ad ὅ. 116.

Ver. 136. χολάσατο κηρόδι μᾶλλον] Virgil.

— Stetit acri fixa dolore. Æn. VII. 291.

Ver. 137. πόνοιο] Cod. Harleian. φόναιο. Clark. Ut Cod. Harl. quod arrideat. Nam πόνοιο πόνους benevoli potius foret,

quam irati. Sed πόνοιο sic rursus ver. 249. ἔσθ'.

Ver. 138. λοιγὸν ἀλάλκοι] Al. λοιγὸν ἀμύνη.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλεὺς] Al. Τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς.

Ver. 145. μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε] Vide supra ad ὅ. 110.

- Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς·
 150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μιν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνο· προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 Πηλείδῃ μεγάθυμῃ, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 Εἰμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλας, τηλόδ' ἐσσης,
 155 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν
 Ἦως ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλεδα·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξίῳ εὐρὺ ῥέοντος,
 Ἀξίῳ, ὃς κάλλισον ὕδαρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
 "Ὅς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχρῃ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
 160 Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχάμεδα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
 "Ὅς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὁμαρτῇ δέραςιν ἀμφίς
 Ἦρως Ἀστροπαῖος, ἐπεὶ περὶ δέξιός ῥε·

Illum prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;

150 " Quis, unde es virorum, qui mihi ausus es obvius venire?

" Infeliciū utique filii meo robori occurrunt."

Hunc vero Pelegonis allocutus est illustris filius;

" Pelide magnanime, cur genus interrogas?

" Sum ex Pæonia glebosa, longe sita,

155 " Pæonas viros ducens longis-bastis-armatos; hæc autem mihi nunc
 " Aurora undecima, postquam in Ilium veni:

" At mihi genus ex Axio late fluente,

" Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,

" Qui genuit Pelegonem inclytum hasta: hunc me aiunt

160 " Genuisse: nunc vero pugnemus, illustris Achille."

Sic dixit minitans: At sustulit nobilis Achilles

Peliacum fraxinum; simulque hastis utrinque

Heros Asteropæus, ambidexter enim erat:

156 ὅτ' ἐς] MS. edd. præter T. 158 vid. not. 162 ὁμαρτῇ] MS. edd. præter T. 163 ἦεν] MS. edd. præter T. male.

Ver. 147. ἐδάϊξε] Al. ἐδάϊξε. Quomodo legi et Codex Harleianus. Quæ et ut opinor, melior lectio.

Ibid. κατὰ ῥόον.] Qua ratione, κατὰ. hic ultimam producat; item Πηλιάδα, ver. 142. et ἄρα, ver. 174. et πρὶν, ver. 179. et ἀχλὺς, ver. 185. vide supra ad ὅ. 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ὅ. 455.

Ver. 151. ἀντιόωσι.] Al. ἀντιφέρονται.

Ver. 156. Ἦως ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλεδα.] Vide supra ad ὅ. 848.

Ibid. εἰλήλεδα.] Vide supra ad ver. 81. et ad ὅ. 57.

Ver. 157. Ἀξίῳ Ποταμὸς Παιονίας, ἥ δὲ Παιονία τῆς Θρακίας. Schol. Al. Ἀξίῳ.

Ver. 158. Ἀξίῳ, ὃς κάλλισον ὕδαρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.] Vide supra ad ὅ. 850. Clark.

- Καί ῥ' ἐτέρῳ μὲν δρεὶ σάκος βάλεν, εἰδὲ διὰ πρὸ
 165 Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 Τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 Δεξιτερῆς, σύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτῆ
 Γαίῃ ἐνεσῆρικτο, λιλαιομένη χρυσοῦ ἄσαι.
 Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίνην ἰδυπτίαννα
 170 Ἀστροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
 Καὶ τῆ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἐδῆκε κατ' ὄχθης μελίνον ἔγχος·
 Πηλείδης δ', ἄος ὅζ' ἐρύσσάμενος παρὰ μηρῶ,

Atque altera quidem hasta scutum percussit, neque penitus

165 Perrupit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:

Altera vero eum ad cubitum strictim percussit manus

Dextræ; exiliit autem sanguis ater; ipsa vero super eum

Terræ infixæ est, cupiens corpore satiare se.

Secundus vero Achilles hastam recta-volantem

170 In Astropæum immisit, occidere cupiens:

Et ab hoc quidem aberravit; at altam percussit ripam,

Medio-tenus autem impegit ripæ fraxineam hastam.

Pelides vero, ense acuto extracto a femore,

164 διαπρὸ] R. 166 ἐπιγράβδην] MS. 169 Ἀχιλλεύς] F. A. I. 175
 ἐρύσαι] MS. F. A. J. 176 ἐρύσσασθαι] Ead. R.

In MS. Lips. hic versus non est in textu, sed alia manu in margine scriptus. Est h. l. paullo durior, quod statim sequitur δὲ τέκε. Caterum si versus dubius esset, nil prodesset ad defendendam lectionem II. B. 850. Ern.

Ver. 160. ὦν αὖτε μαχώμεθα.] Cod. Harleian. ὦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver. 161. ἀνέσχετο] Al. ἀνέσχεθε.

Ver. 162. ὁ δ' ἄμαρτῃ δάρασιν ἀμφίς.] Καὶ ἐστὶν ὁ λόγος ἐκ εὐσύντακτος· ὅτι γὰρ ἀκολούθως πρὶς τὸ μελίνην ὅστις ἐστὶν αἰτιατικὴς πτώσεως, εἰρηται τὸ δάρασιν· ὥφειλε γὰρ δάρατα εἰπεῖν· ἀλλ' ὅδε ῥῆμα κείναι ἵνα ᾗ ὅτι ὁ δὲ Ἀστροπαίος ὁμῶς ἀμφιδέξιος δάρασιν ἐβάλεν, ἡ ἡκόντισεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Eustath. Scholia MS. apud Barnesium hic legunt ἀμαρτῇ itaque exponunt Ἀμαρτῇ, ἐπὶ ῥῆμα καὶ σημαίνει τὸ ὁμῶς, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀπὸ ἀμαρτῆδην κατ' ἀποκοπὴν. Καὶ ἐνταῦθα σημαίνει Ἀμφοτέρω τὰ δάρατα ὁμῶς ἀφῆκεν. Eustathius porro hic legit ἀμαρτῇ eodemque modo in uno MS. scriptum reperit Barnesius: Ipse autem edidit ὁμάρ-

τῇ δάρασιν ἀμφίς· nulla idonea auctoritate. Clark. Si viri docti inspexissent edd. vett. vidissent eas consentire in ἀμαρτῇ, idque sequendum esse, Ὀμαρτῇ inductum est in Turnebiana, casu, aut quia notius. Ad h. l. respexit Hesychius, qui, Homerum uti hac voce, auctor est. Jentschius respici putat ad ε'. 656. ubi tamen edd. consentiunt in ὁμαρτῇ. In MS. Lips. quoque est ibi ὁμαρτῇ, sed correctum ex ἀμαρτῇ, quod nescio quomodo ad illum locum negleximus monere. Occurrit etiam I. 497. consentientibus libris. Ern.

Ver. 165. περιδέξιος] Ἀμφοτέρω τὰς χειρὶ δέξιος χρώμενος. Schol. Porro vocem hanc æquivanam reddit Symmachus, Ep. IX. 110.

Ver. 166. ἐπιγράβδην βάλε.] Ἀχρὶ τῆ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέγμα. Schol. Virgil.

partim stringentia corpus.

Æn. X. 531.

Tandem etiam inagno strinxit de corpore Turni.

Ibid. 475.

Ver. 168. λιλαιομένη χρυσοῦ ἄσαι.] O.

- Ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίνην Ἀχιλλῆος
 175 Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·
 Τρεῖς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
 Τρεῖς δὲ μεδῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἡδελε θυμῷ
 Ἀζαὶ ἐπιγνάμψας δόρυ μελίνον Αἰακίδαο,
 Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
 180 Γαστέρα γὰρ μιν τύφε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
 Ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ σήδεσσιν ὀρέσας,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

Saliit in eum ardenti-animo: at ille fraxinum Achillis

175 Non poterat e crepidine evellere manu robusta:

Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;

Ter vero deseruit vi: at quarto, parabat animo

Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ;

Sed ante Achilles cominus ense animam abstulit:

180 Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem

Effusa sunt in terram intestina; et eum continuo tenebræ oculos contexere

Expirantem: Achilles vero in pectora irruens,

Armaque detrahit, et glorians verbum dixit;

177 τέτρατον] MS. F. A. J. Ibid. μεδῆκε] MS. 179 Ἀχιλλεύς] Id.
 181 ὅσσε κάλυψεν] Id.

Ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· καὶ τὰς μὲν
 οὐ καὶ ὁμαρτῇ, χρῶνται καὶ μεταφο-
 ραῖς — λέγοντες καὶ τὰ βίη φέρεσθαι "λι-
 λαιομένη χρυσοῦ ἄσαι." Plutarch. Sym-
 machus. lib. IX. Probl. 15. Vide supra
 ad ε'. 517. et ad ε'. 126.

Ver. 169. μελίνην ἰδυπτίαννα] Ἐπ' εὐθείας
 ἐκκένον, καὶ ὡς ἐκκένον. Schol.

Καὶ ὁ ἄλλος τὸ γ' ἰδυ βίλος πέσει.

Supra ε'. 99.

Quem ad locum Eustathius; τὸ δὲ, αὖ
 "πέσει" ἀφορμὴ γίνεται τῷ συνέτοις ἰδυ-
 πτίαννα εἰπεῖν τὴν Ἀχιλλέως μελίαν. Al.
 ἰδυπτίαννα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς] Al. Μεσσοπαλῆς.

Ibid. μελίνον ἔγχος.] Al. χαλκον ἔγχος.

Ibid. ἔγχος — ἔγχος.] Ut hasta alte de-

missa in corpus aliquod stare dicitur po-

etis, sic commodè de eo, qui ita conji-

git, ut alte descendat, τίθεται dicitur. Ern.

Ver. 174. ὁ δ' ἄρα μελίνην Ἀχιλλῆος Οὐ
 δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι] Virgil.

Inebuit, voluitque manu convellere ferrum
 Dardanides. — Æn. XI. 774.

Namque diu luctans, lentoque in stirpe moratus
 Viribus haud ullis valuit discludere morsus

Roboris Æneas. — Ibid. 781.

Ver. 176. ἐρύσσασθαι] Al. ἐρύσσεται.

Ver. 177. βίῃ] Barnesius edidit βίῃ.

Verum, ut opinor, minus recte.

Ver. 181. Χύντο χαμαὶ χολάδες.] Rem
 turpem consulta verborum κακοφανία de-
 pingit. Similiter Virgilius belli civilis
 horrorem:

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
 — Æn. VI. 853.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem:

— et Veneris violavi vulnere dextram.
 — Æn. XI. 277.

Ibid. τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν] Vide
 supra ad ε'. 461. et 503.

Ver. 182. Ἀχιλλεύς δ' ἄρ' Al. Ἀχιλλεύς
 γὰρ.

- Κεῖσ' ἔτω χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 185 Παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι.
 Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμῷ γένος ἔμμεναι εὐρύ ρέοντος·
 Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλῃ Διὸς εὐχομαι εἶναι·
 Τίκτε μ' ἀνῆς, πολλοῖσιν ἀνάσσαν Μυρμιδόνεσσι,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 190 Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμυρῆντων·
 Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεή, Ποταμοῖο τέτυκται.
 Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
 Χραιομεῖν· ἀλλ' ἐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι.
 Τῷ, ἔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 195 Οὐδὲ βαθυρρέϊταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
 Ἐξ ἔπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,

“ Jaceto sic: arduum tibi praepotentis Saturnii

185 “ Cum filiis contendere, e Fluvio licet genito.

“ Dicebas tu quidem Fluvii genus te esse late fluentis;

“ At ego genus magni Jovis glorior esse:

“ Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,

“ Peleus Aiacides; ipse vero Aiacus ex Jove erat:

190 “ Ideo potentior quidem Jupiter Fluvii in mare fluentibus:

“ Potentius itidem Jovis genus, quam Fluvii est.

“ Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid

“ Prodesse; sed non licet cum Jove Saturnio pugnare:

“ Ideo, ne rex quidem Acheloius aequiparatur,

195 “ Neque profunde-fluentis ingens vis Oceani,

“ Ex quo tamen omnes fluvii, et omne mare,

185 ἐκγεγαῶτα] MS. A. 2. 5. J. 192 μέγας πάρα] A. 2. 5. J. 197
 δαίκε] F. A. J.

Ibid. ἄρ'] Deinceps —. Ut facere solitus erat.

Ibid. ἦν] Al. ἰπ.

Ver. 184—193. Κρονίωνος — Κρονίῳ] De prosodia vocis Κρονίωνος et Κρονίῳ, vide supra ad α'. 397. ad ζ'. 464. et ad ν'. 46.

Ver. 185. ἐκγεγαῶτι.] Vide supra ad β'. 818. ad ζ'. 464. et ad ν'. 46.

Ver. 189. Ἐκ Διὸς ἦεν] Scribendum ἦε, ut 163. quia sequens versus incipit ab consonante, quæ ratio diligentissime servatur in editis: quamquam interdum quidam variant. Ern.

Ver. 191 — 198. τέτυκται — δειδοικε] Vide supra ad δ'. 261. et ad ν'. 481. et 756.

Ver. 192. πάρα μέγας.] Qua ratione ultima vocis, πάρα, hic producatur; item πρὶν, ver. 225. vide supra ad α'. 51.

Ver. 193. οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι]

— χεῖρ δὲ τῶς Θέῳ ἐκ ἐρίεω.

Pind. Pythior. Od. II. ver. 161.

Ver. 195. Ὠκεανοῖο, Ἐξ ἔπερ πάντες ποταμοί,] Pulchre Eustathius, Proem. ad Iliad. Ἐξ ὠκεανῷ μὲν γὰρ ποταμοὶ πάντες, πηγαὶ πᾶσαι, φρεῖατα πάντα, κατὰ τὸν πᾶ-

- Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρεῖατα μακρὰ νάεσιν·
 Ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν,
 Δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' ἑρανόθεν σμαραγῆσῃ.
 200 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
 Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπήνυσα,
 Κείμενον ἐν ψαμάδοισι, δαίινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
 205 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυσάς,
 Οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινέηντα,
 Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
 Ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀσύπυλόν τε,

“ Et omnes fontes, et putei alti fluunt:

“ Sed et is metuit Jovis magni fulmen,

“ Horrendumque tonitru, quando e caelo fragorem-dederit.”

200 Dixit utique, et e crepidine evulsit aream hastam.

Illum vero ibidem reliquit, postquam caram animam abstulerat,

Jacentem in arenis; alluebat autem ipsum nigra aqua.

Illum quidem anguillæque et pisces circum-occupati-erant,

Pinguedinem raptim comedentes renibus-obtensam carpentes.

205 At ille perrexit ire ad Pæonas bellatores-equestres,

Qui utique jam juxta fluvium in-fugam-conversi-erant vorticosum.

Ut viderunt illum fortissimum in aspera pugna

Manibus Pelidæ et ense fortiter domitum.

Tunc interfecit Thersilochumque, Mydonaque, Astypylumque,

199 ἄπ'] abest F. A. J. 200 ἐρύσσατο] MS. 201 καταυτόθι] F. A. J.
 Ibid. λείπει] MS. male. 203 ἐγγέλυες] MS.

καὶ λόγον. Ἐξ ὧν δὲ, εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολλὰ γὰρ παρρησιάζουσι τοῖς σοφοῖς λόγῳ ἐπιφέρει. Οὐδεὶς γὰρ ἔτε τῶν τὰ ἀνα περιεργαζομένων, οὔτε τῶν περὶ φύσιν, οὔτε τῶν περὶ ἥθος, ἢ ἀπλῶς τῶν περὶ λόγους ἔξωτες, ἀπὸ τῶν ἀν' ἐπὶ τοῖς παρρησίου τῶν ὁμηρικῶν σκετὴν ἀξιομαχίαν, ἀλλὰ πάντες τὰς αὐτὰς κατέλυσαν, etc. Item Dionysius Ilicarnassensis: Κορυφὴ μὲν οὐδ' ἀπάντων καὶ σκοπὸς ἐξ οὗ πᾶς πάντες ποταμοί, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρῆναι, δικαίως ἂν Ὀμηρὸς λέγοιτο. Περί συνδύσεως, §. 24. Et Quintilianus: “ Hinc enim (quemadmodum ex oceano dicit ipse amnium

“ vim fontiumque cursus initium capere,) “ omnibus eloquentiæ partibus exemplum “ et ortum dedit.” Lib. X. cap. 1.

Ver. 197. νάεσιν] Al. ἵεναι.

Ver. 199. βροντὴν, — σμαραγῆσῃ.] De hujusmodi ὀνομασποίας venustate, vide supra ad β'. 210. ad γ'. 563. et ad δ'. 455.

Ibid. σμαραγῆσῃ.] Al. σμαραγῆσαι.

Ver. 200. χάλκεον ἔγχος.] Vide supra ad γ'. 580.

Ver. 205. ἄρ'] Ut fieri solet.

Ibid. ἐγγέλυες] Al. ἐγγέλιες.

Ver. 205. ἵπποκορυσάς,] Γελοῖος δ' Ἀπῖων

- 210 Μνησόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἡδ' Ὀφελέσῃν·
 Καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
 Ἀνέρι εἰσάμενος, βαδέης δ' ἐκφθέγγατο δίνης·
 ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατεῖς, περὶ δ' αἵσυλα ῥέ-
 215 Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνεσιν θεοὶ αὐτοί. [Ζεὺς
 Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνος παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κατὰ, μέρμερα ῥέζειν·
 Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεδρα,
 Οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν,
 220 Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως·
 Ἀλλ', ἄγε δὴ καὶ ἕασον ἄγῃ μ' ἔχει, ὅρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

- 210 Mnesumque, Thrasiumque, et Aenium, atque Ophlestem:
 Et omnino adhuc plures interemisset Pæonas velox Achilles,
 Nisi iratus allocutus fuisset Fluvius vorticibus-profundus,
 Viro se postquam assimularat, e profundo autem vocem-edidit vortice;
 "O Achille, aliis quidem fortitudine superior es, superior et indigne fac-
 215 "Homini-bus: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi.
 "Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,
 "Ex me saltem cum exegeris per campum, ardua patrato:
 "Referta enim jam sunt mihi cadaveribus amœna fluentia.
 "Neque prorsus aliquo possum effundere undas in mare vastum,
 220 "Angustatus cadaveribus: tu autem interficis omnes penitus:
 "Quin agedum et desiste; stupor me occupat, princeps populorum."
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles;

213 βαδέης] MS. ἐφθέγγατο] Edd. vett. 214 Ἀχιλλεύς] MS. R. A. 1.
 Ibid. πέρι] bis F. A. J. 215 ἀμύνεσι] Edd. præter T.

ἰπποκορυφῆς ἀπιδάκει, τὰς κόρυδας ἔχοντα;
 ἰπποταῖς θρίξ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ
 τὴν κόρυν συνέκλειτο, ἰπποκόρυθος ἀν' ἰλίγιστο.
 Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὀπλίτην κα-
 ρυστὴν γὰρ ἀπὸ μέγας ὁ ὀπλίτης καὶ μαχη-
 τής. Porphyr. Quæst. Homeric. 15.

Ver. 206. ὦ ῥ'] Qui utique —. Qui sci-
 licet.

Ver. 213. Ἀνέρι εἰσάμενος,] Vide supra
 ad v. 45. et ad γ. 141.

Ibid. ἐκφθέγγατο] Ita edidit Barnesius,
 ex emendatione Isaaci Casauboni. Al.
 ἐφθέγγατο. Clark. Ἐκφθέγγατο plane est
 in MS. Lips.

Ver. 217. ῥέζειν] Al. ῥέζει. Atque ita
 legit Codex Harleianus.

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων]
 Virgil.

— cum — Achilles —
 Millia multa daret leto, gementemque repleti
 Amnes, nec reperire viam atque evolvere pos-
 set
 In mare se Xanthus. — Æn. V. 804. 806.

Ver. 219. ἄλλα δῖαν,] Mare magnum.
 Quicquid enim quavis de causa extimium
 est, δῖαν appellatur. Vide supra ad α'.
 141.

Ver. 220. σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως] Ἀφ-

- Ἔσαι ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφέες, ὡς σὺ κελεύεις·
 Τρῶας δ' ἐπὶ λήξῳ ὑπερφιάλῃς ἐναρίζων,
 225 Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἐκτορι πειρηθῆναι
 Ἀντιβίην, ἢ κέν με δαμάσσεται, ἢ κεν ἐγὼ τόν.
 ὦς εἰπὼν, Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·
 ὦ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ἐσὺ γε βελάς
 230 Εἰρύσαιο Κρονίανος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
 Τρῶσιν παριστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Δείελος ὄψ' ἐδύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρῃαν.
 Ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δεξικλυτὸς ἐνδορε μίσσῃ,
 Κρημνὴ ἀπαίξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἰδματι δύων·
 235 Πάντα δ' ὄρνε ῥέεδρα κυκώμενος· ὥς δὲ νεκρὸς

- "Erunt hæc, Scamander Jovis-alumne, ut tu jubes:
 "Trojanos tamen non ante desinam fœdifragos interficere,
 225 "Quam concludero in urbem, et Hectorem periculum-fecero
 "Adversus, an utique me domabit, an ego ipsum."
 Sic fatus, in Trojanos irrui, deo-par.
 Et tunc Apollinem allocutus est Fluvius profundus-vorticibus;
 "Proh, malum, Argenteo-arcu-insignis, Jovis fili, non tu sane consilia
 230 "Observasti Saturnii, qui tibi multis admodum mandavit
 "Trojanis adesse et opem ferre, usque dum veniret
 "Sol-vespertinus sero occidens, obumbraretque glebosa arva."
 Dixit, et Achilles quidem hasta-inclytus insillit medio,
 A crepidine ruens: ille vero concitus-ingruit tumidis fluctibus furens;
 235 Omnia autem commovit fluentia-turbidus: impulit vero mortuos
 217 ῥέζει] MS. F. A. J. 230 ὁ μάλα] MS. 233 δεξι κλυτὸς] R.
 234 ἀπαίξας] MS.

ἔσαι, καὶ ἀδύλας ποῖων· ἐ κακῶς δὲ καὶ
 Σκαμάνδρην ἀπιδάκει, τὸ ἔξ ἀδύλας ἐμπε-
 σιν. Porphyr. Quæst. Homeric. 26. Vide
 autem Odys. π'. 29.

Ver. 221. ἄγε δὴ] Vide supra ad v.
 71. et ad β'. 158.

Ibid. ἕασον.] Vide supra ad δ'. 42.
 Male Barnesius, ἕασον. Τινὲς, ἀπὸ τῆς ἡδω-
 ῆς, τοῦ ἕασον κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης
 συλλαβῆς· ἵνα σημαίῃ πληρώθητι. Schol.
 MS. apud Barnesium.

Ver. 225. Πρὶν ἔλσαι] Cod. Harleian.
 Πρὶν ἰλάσασθαι.

Ver. 230. Εἰρύσαιο] Al. Εἰρύσας.

Ver. 232. Δείελος ὄψ' ἐδύων, σκιάσῃ δ']
 Virgil.

Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci.

Æn. III. 508.

Ibid. Δείελος ὄψ' ἐδύων,] Ἡ ὄψιν κατὰ-
 σασις τῆς ἡλίου, παρ' Ἀπτοκοῖς Δείελος λεγο-
 μένη. Schol.

Ibid. σκιάσῃ] Vide supra ad α'. 140.
 Al. σκιάσει.

Ibid. ἄρῃαν.] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 233. ἐνδορε μίσσῃ,] Int. ποταμῷ.
 Eustath. Quod videtur non convenire
 superioribus, ubi Achilles respondet Sca-
 mandro: Ἔσαι ταῦτα, et mox v. 227. ὡς

- Πολλὰς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλλ' ἔσαν, οὓς πτάν' Ἀχιλ-
 Τες ἐκβαλλε δ' ὕραζε, μεμνῶς, ἥ' τε ταῦρος, [λεύς·
 Χέρσονδε· ζῶες δ' ἑσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
 Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαδείησιν μεγάλῃσι.
 240 Δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα κυκόμενον ἴσατο κύμα.
 Ὡθαι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος, εἰδὲ πόδεσσιν
 Εἶχε σφρίξασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
 Εὐφύια, μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥίζων ἐριπῆσα
 Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
 245 Ὅζοισιν πυκνοῖσι· γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν,
 Εἴσω πᾶσ' ἐριπῆσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορέσας,

Multos, qui per eum assatim erant, quos occiderat Achilles:

Hos ejecit foras, mugiens, tanquam taurus,

In terram: vivos autem servavit in pulchris fluentis,

Occultans in vorticibus profundis ingentibus.

240 Horrenda autem circum Achillem turbida constitit unda,

Urgebatque scuto incumbens fluctus, neque pedibus

Poterat se stabilire: At ille ulmumprehendit manibus

Feliciter-crescentem, ingentem: ea autem radicibus procidens

Crepidinem totam disjecit, repressitque pulchra fluentia

245 Ramis densis; junxit autem tanquam ponte illum ipsum,

Intus tota prolapsa; Is vero e voragine prosiliens

238 δὲ σάω] MS. R. placet. sic et schol. min. 239 μεμνῶς] MS. male
 etiam ante male editur βαθείησιν. 242 εἴσω σφρίξασθαι] MS. ut referatur
 ad ῥόος. non male.

ἐπὶ τῶν Τρώεσσιν ἰσέσσυτο, quod respon-
 dere videtur dictis Achillis v. 224. In-
 telligendi igitur in his Trojani viri, qui
 natabant in flumine. v. 238. Ern.

Ver. 234. ἀπαίξας] Al. ἰπαίξας. Cod.
 Harleian. ὑπαίξας. Clark. Ita et MS.
 Lips.

Ver. 236. οἳ ῥα] Qui videlicet —. Qui,
 ut supra memoratum est.

Ibid. ἄλλ' ἔσαν.] Qua ratione, ἄλλ' hic
 ultimam producat; item σάω, ver. 241.
 et Εὐφύια, ver. 243. et ἴσατο, ver. 236.
 vide supra ad α'. 51. Ceterum Cod. Har-
 leian, hic legit ἴσαν ἄλλ' ἔσαν. Quo modo et
 in Commentario legit Eustathius.

Ver. 237. μεμνῶς.] Vide supra ad β'.
 314.

Ver. 238. ζῶες δ' ἑσάω] Τὸ δὲ, σάω,
 ἀποκοπὴν ἵσταται· ὡς γὰρ οὐτάζειν, οὐτα, οὐτω,

σάωζεις, σάω. Eustath. Vide supra ad π'.
 565. et ad γ'. 192.

Ibid. ver. 244. 301. 317. et 352. καλὰ·
 Vide supra ad β'. 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα] Βιάζε-
 μενον δὲ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεύμα ποταμοῦ
 μετὰ τῶν ὀπλων, καὶ τὰ μὲν ἀντίχροντα, τὰ
 δὲ ὑποφερόμενον εἰσάγων, ἀναποσπᾶς τε τιν-
 σι συλλαβῶν, καὶ ἀναβολῶς χρόνων, καὶ ἁν-
 τιστοιχίαν γραμμάτων. “Δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχι-
 λῆα κυκόμενον ἴσατο κύμα.” Ὡθαι δ' ἐν σά-
 κει πίπτων ῥόος, εἰδὲ πόδεσσιν Εἶχε σφρίξ-
 “θαι.” Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως,
 §. 16. Ubi, in transitu, notandum, pro
 σφρίξασθαι legisse Dionysium σφρίξασθαι.

Ibid. κύμα.] Al. ῥεύμα.

Ver. 241. οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε σφρίξασθαι]
 Observandus hic maxime proprius Vocis
 Mediae Usus. Nec potuit pedibus se ipse
 stabilire. Vide supra ad γ'. 45. et ad γ'

- Ἡῖξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 Δείσας· εἰδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεός, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 Ἀκροκελαινίου, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 250 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Πηλείδης δ' ἀπόρρεσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δαρυὶς ἐρωή,
 Αἰετὲ οἶματ' ἔχων μέλανος, τῇ θηρητῆρος,
 Ὅς θ' ἄμα κάρτισός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.
 Τῷ εἰκὼς ἦῖξεν· ἐπὶ σήδεσσι δὲ χαλκός
 255 Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιδα δὲ τοῖο λιασθεῖς
 Φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μέγαν ὄρυμαγδῷ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρε

Festinavit per campum pedibus rapidis volare,
 Percussus: Necdum destitit magnus deus, sed surrexit-ruiturus in illum

In-summo-nigricans, ut ipsum arceret a bellico-labore

250 Nobilem Achillem, Trojanisque exitum averteret.

Pelides vero saltu-dato refugit, quantum est hastæ jactus,

Aquilæ impetus habens, nigræ, venatricis,

Quæ simul fortissimaque et celerrima volucrum.

Huic similis ruit; circa pectus autem æs

255 Horrendum resonabat: oblique autem ab illo declinans

Fugiebat, is vero a-tergo fluens sequebatur magno sonitu.

Ut vero cum vir aquilex a fonte aquis-nigro

245 ἦξαι — γεφύρωσας] MS. edd. vett. (sola Turneb. dissentit: in posteriori
 etiam A. 2. 3. J.) recte, saltem in priori. 248 ἐπ' αὐτῷ] MS. F. A. J.
 quod et ipsum rectum esse potest. 251 ἐρωήν] MS. R. A. 2. 3. J. T.

141. Clark. Verbum autem id proprium
 in hac re. Vid. Lamb. Bos Exerc. in Nov.
 T. ad Rom. I. 11. Ern.

Ver. 244. Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν.] Τὴν
 συνελκόμενὴν ὑπὸ τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυ-
 σεν. Schol. MS. apud Barnesium.

Ver. 245. γεφύρωσεν] Διαβατὸν ἐποίησε.
 Schol.

Ver. 246. ἐκ λίμνης] Al. ἐκ δίνης.

Ver. 248. ἐπ' αὐτὸν] Al. ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 249. ἵνα μιν παύσειε πόνοιο] Μιν h.
 l. durum et insolens est, nec alias, nisi ve-
 hementer fallor, jungitur substantivo.
 An scribendum μιν? ut referatur ad δῖ.
 An versus sequens suspectus esse debet,
 quem et Eustathius omittit, repetitusque
 est versus 138. hujus libri. Sed rursus
 sic est Od. ζ'. 48. 49. μιν — Ναυσικάαν.
 Ern.

Ver. 250. λοιγὸν ἀλάλκοι.] Al. λοιγὸν
 ἀμύνει.

Ver. 251. ἐρωή.] Al. ἐρωήν.

Ver. 252. Αἰετὲ οἶματ' ἔχων] Sic supra
 π'. 752.

Οἶμα λείοντος ἔχων.

Et infra χ'. 308.

Οἶμασιν δὲ ἀλείς.

Al. Αἰετὲ οἶματ' ἔχων.

Ibid. μέλανος, τῇ] Al. μελανόσῃ, et με-
 λανόσῃ, et μέλανός τε. notante Scholiaste.
 Clark. Vid. Eustath. qui ob dissensum
 Grammaticorum secutus est lectionem,
 quæ nunc editur. Ern.

Ver. 254. ἐπὶ σήδεσσι δὲ χαλκὸς Σμερ-
 δαλέον κονάβιζεν] Virgil.

- Ἀμφυτὰ καὶ κήπας ὕδατος ῥόον ἡγεμνεύει,
 Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων.
 260 Τὲ μὲν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἀπασαι
 Οχλεῦνται, τὸ δὲ τ' ὧκα κατειβόμενον κελαρύζει
 Χάρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα.
 Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο,
 Καὶ λαιψήρῳ ἔοντα· θεοὶ δὲ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 265 Οπσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς
 Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνῶμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 Ἀδάνατοι φοβέσσι, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διΐπετέος ποταμοῖο
 Πλάζ' ὥμους καδύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
 270 Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γένατ' ἐδάμνα

Per plantas et hortos aquæ rîvum deducit,
 Manibus ligonem tenens, et sulco obices ejiciens:
 260 Et hac quidem profluente subtus calculi omnes
 Agitantur, hæc autem-cito-defluens immurmurat
 Loco in declivi, præcurritque etiam ipsum ductorem:
 Sic perpetuo Achillem assequatur fluctus fluvii,
 Velocem licet: Dii enim potentiores mortalibus.
 265 Quoties vero conaretur pedibus-valens nobilis Achilles
 Stare contra, et cognoscere, an ipsum omnes
 Immortales in fugam-agerent, qui cælum latum tenent;
 Toties ipsi magnus fluctus a-Jove-fluentis fluvii
 Alluebat humeros desuper: Is autem in altum pedibus saliebat,
 270 Animo mæstus: fluvius vero subtus genua domabat

259 δ'] abest F. R. A. 1. 262 τς] abest F. 269 ποσσιν] MS. 271 ἐπι-
 ριπτει ποδοῖσιν] MS.

et arma
 Horrendum sonuere. — *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλίον κοναβίζειν] Vide
 supra ad β'. 210. et ad δ'. 455.

Ver. 256. Φεύγ', ὁ δ' ὀτίσθαι βίαν ἔπειτο
 μιγάλῳ ὀδυμαγδῶ.] Mirifica hic ὀνοματο-
 ποιῶν rem ipsam auribus exhibere videtur
 verborum sonitus. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 257. Ὡς δ' ἔτ' ἀνὴρ ὀχιστηγός] Vir-
 gil.

Deinde satis fluvium inducit rivosque sequentes.
 Et cum exustus ager morientibus æstuat herbis,
 Ecce, supercilio clivosi tramitis undam

Elicit: illa cadens-taucum per levia murmur
 Saxa ciet, scatebrisque arentia temperat arva.
 Georg. I. 106.

Ibid. ὀχιστηγός] Ὑδραγωγός, ὁ τὸν τῷ
 ὕδατος ὀχιστὸν καθαιρῶν. Schol.

Ver. 258. Ὑδατος ῥόον] Ὑδατι ῥόον MS.
 Oron. a Barnesio, item MS. Harleian. a
 Th. Bentleio collatus. Quod et ferri po-
 test. Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἡγεμνεύει] Cod. Harleian. ἡγε-
 μνεύει.

Ver. 259. ἀμάρης] Τῆς ὑδρεγγύης τῷ ὀχί-
 τῳ. Schol.

Ver. 261. κελαρύζει] De hujusmodi ὀνο-

- Λάβρος, ὑπαιδα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ἔρανὸν εὐρύν.
 Ζεῦ πάτερ, ὥς ἔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέσθῃ
 Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 275 Ἄλλος δ' ἔτις μοι τόσον αἴτιος ἔραυιῶνων,
 Ἄλλὰ φίλῃ μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔδελγεν,
 Ἡ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 Λαιψήροϊς ὀλέεσθαι Ἀπόλλανος βελέεσσιν.
 Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
 280 Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δὲ κεν ἐξενάρξει.
 Νῦν δὲ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι,
 Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα συφορβὸν,
 Ὅν ῥά τ' ἐναυλος ἀπόρρσει χειμῶνι περῶντα.

Rapidus, oblique fluens, pulveremque subtrahebat pedibus:
 Pelides autem ejulavit, intuitus in cælum latum;
 "Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet
 "Ex fluvio eripere: in posterum vero vel quidvis patiar.
 275 "Alius autem nullus mihi tantum in culpa cælestium,
 "Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
 "Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
 "Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
 "Utinam me Hector occidisset, qui hic nutritus est fortissimus;
 280 "Tum fortem quidem occidisset, et ipse fortis occisum spoliasset:
 "Nunc autem me ingloria-morte fatale-est corripì,
 "Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,
 "Quem torrens obrutum-perdit pluvio-tempore transeuntem."

280 ἀγαθὸς μὲν ἐπέφν', ἀγαθὸν] MS. R. ille etiam ἔπεφεν. 283 ἀπορρσει] MS.

μαποσπῆξ, vide supra ad β'. 210. et ad
 γ'. 363. et ad δ'. 455. 456. et 504.

Ver. 262. φάει] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 267—298—380. Ἀδάνατοι—ἀθα-
 νάτης—Ἀδάνατον] Vide supra ad α'.

Ibid. φάει] *Al.* φάει.

Ver. 268. et 326. διΐπετέος] Vide supra
 ad π'. 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων] De antepenul-
 tima vocis, ἀνιάζων, hoc in loco producta;
 supra autem σ'. 300. correpta; vide supra
 ad σ'. 24.

Ver. 271. κονίην] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274. ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.] Σω-
 κρίνῃ ἐκ τῷ ποταμῷ. ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμι
 τι κατὰ τὸ, Ἐν δὲ φάει καὶ ὀλεσσον. Schol.
 Cæterum legitur (notante Henrico Ste-
 phano) et καὶ τί πάθοιμι; Quid me fiet?
 Ut *Odys.* ε'. 464. Ὡς μοι ἰγὼ τί πάθω.

Ver. 276. ἔδελγεν] Vide supra ad β'.
 221. et ad γ'. 84.

Ver. 279. Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι,]
 Virgil.

— o Danaum fortissime gentis
 Tydide, mene Iliacis occumbere campis
 Non potuisse? tuaque animam hanc effundere
 dextra.
Æn. I. 100.

- "Ως φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 285 Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρῶσιν εἵκτην·
 Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπισώσαντ' ἐπέεσσι·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Πηλεΐδῃ, μήτ' ἄρ τι λῆν τρέε, μήτε τι τάρβει·
 Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόδω εἰμὲν,
 290 Ζηνὸς ἐπαινέσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 'Ως ἔ' τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐσιν·
 Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσαι αὐτός·
 Αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποδησόμεθ', αἴ κε πίδαται,
 Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖε πολέμοιο,
 295 Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκὸν, ὃς κε φύγησι· σὺ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἀπέρας
 Ἀψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Sic dixit: Hunc autem valde cito Neptunus et Minerva

- 285 Steterunt prope accedentes, corpore autem hominibus similes facti erant;
 Manuque manum prehendentes, confirmarunt verbis:
 Inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terræ-quassator;
 "Pelide, neque jam valde trepida, neque turbare;
 "Tales enim tibi nos ex diis auxiliores sumus,
 290 "Jove approbante, ego et Pallas Minerva:
 "Quoniam haud tibi a fluvio utique domari fatale est;
 "Sed hic quidem cito desinet, tu autem videbis ipse:
 "At tibi prudens suggeremus consilium, si modo parueris,
 "Ne prius abstineas manus ab omnibus æque-gravi pugna,
 295 "Quam in Ilii inclytos muros populum concluderis
 "Trojanum, quicumque effugere poterit: Tu vero Hectori anima erepta
 "Ad naves redito: damus nempe tibi gloriam referre."

285 ἰόντες] F. A. J. male. 288 μήτ' ἔτι] T. male, ut alibi. 289 θεῶν] a-
 best A. 1. 294 παύειν] MS. male. 297 ἵνα] Id.

Ibid. ὃς ἰνθάδε τίτραφ' ἄριστος,] Al. (MS. Mori) ὃς ἰνθάδε γ' ἱστράφ' ἄριστος. Quam lectionem et præfert Barnesius.

Ver. 280. Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔτιφν', ἀγα-
 θὸς δὲ καὶ ἱξινάριξ. Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔτιφν',
 ἀγαθὸν δὲ καὶ ἱξινάριξ. Cod. Oxon. a Bar-
 nesio, item Cod. Harleian. a Th. Bentleio
 collatus. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 285. Ἰναυλός] Χείμαρρος ποταμὸς,
 διὰ τὴν ῥέαν. Schol. Conf. 312.

Ibid. ἀποέρου] Al. ἀποέρου. Pronun-
 ciabatur autem, ut opinor, ἀπέρου, vel
 ἀπορversei. Vide supra ad ε'. 35. Clark.
 Vide et ibi a nobis dicta, et ad α'. 31.
 Schol. Barnesii ἀποπνίξαι, ἀπὸ τῆς ἱξίως,
 ἱξω αἰολικῶς. Κυπρίων ἡ λῆξις. Conf. Il.
 ζ'. 348. Ern.

Ver. 285. δέμας δ' ἀνδρῶσιν εἵκτην]
 Vide supra ad ζ'. 156.

- Τὰ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτας ἀπεβήτην.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή,)
 300 Ἐς πεδῖον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
 Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαίκταμένων αἰζήων
 Πλῶον, καὶ νέκυες· τῷ δ' ὑψόσε γένατ' ἐπήδα
 Πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰδύν· ἐδὲ μιν ἔσχε
 Εὐρὺν ῥέαν ποταμὸς· μέγα γάρ σθένος ἔμβραλ' Ἀθήνη·
 305 Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔλγηε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 Χάετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κύμα ῥόοιο,
 Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὖσας·
 Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 310 Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόδον εὐ μενέουσιν.
 Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπύπληθι ῥέεθρα

Ili sane sic loquuti ad immortales abierunt:

- At ille ivit, (valde enim deorum impellebat eum præceptum,)
 300 In campum; Hic vero totus inundabatur aqua effusa:
 Multa autem arma pulchra prælio-cæsurum juvenum
 Fluitabant, et cadavera: illius autem in altum genua exiliebant
 Adversus cursum ruentis recta; neque enim tenuit
 Late fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva:
 305 Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis
 Irascebatur Pelidæ, tumefaciebatque undam fluenti,
 In altum sublatus: Simoëntem vero hortabatur vociferans;
 "Care frater, robur viri ambo saltem
 "Cohibeamus; mox enim urbem magnam Priami regis
 310 "Evertet; Trojani vero in pugna non manebunt.
 "Sed auxilium affer celerrime, et imple fluentia

299 μέγα ῥα] MS. clarum est, vitium esse e neglecta duplicatione li-
 terarum trium. Sed antiquissima hæc scriptura. 305 τέον μένος] A
 2. 5. J.

Ver. 287. Τοῖσι δὲ] Vide supra ad 9.
 160. Male Barnesius, Τοῖσι δὲ.

Ver. 288. ἄρ τι] Ita edidit Barnesius.
 Quocum facit Codex Harleian. Al. ἄρτι.

Ver. 292. λωφήσει,] Κοπάσει, παύσεται
 μετενήικται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τῶν φρεσίν
 ἀποδιδόντων τῷ λόφῳ ὑποζυγίαν. Schol. MS.
 apud Barnesium.

Ver. 294. ὁμοῖε πολέμοιο,] Vide supra
 ad ε'. 242.

Ver. 295. Ἰλιόφιν κλυτὰ] Legendum
 videtur Ἰλιόφι, ut ἔχισφι. Nam versus
 tamen constat, et fit mollior. N temere
 adhæsit, tanquam producendæ syllabæ
 causa. Ern.

Ver. 296. ἀπέρας] Cod. Harleian. ἀπ-
 ήρας.

Ver. 303. ἀν' ἰδύν] Ἐπ' ἰδύας· κατὰ
 τὴν ὁρμὴν τῷ ποταμῷ. Schol.

- "Υδατος ἐκ πηγῶν, πάντας δ' ὀρύζυον ἐναύλας·
 "Ιση δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 315 "Ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσι.
 Φημὶ γὰρ ἔτε βίην χραισμησέμεν, ἔτε τι εἶδος,
 Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ πε μάλα νειόδι λίμνης
 Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· καδ δέ μιν αὐτὸν
 Εἰλύσω ψαμάδοισιν, ἅλις χερᾶδος περιχεύας
 320 Μυρίον, ἐδὲ οἱ ὅσ' ἐπισήσονται Ἀχαιοί·
 Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καδύπερθε καλύψω.
 Αὐτὲ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, ἐδὲ τι μιν χρεῶ
 Ἔσαι τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.

"Aqua ex fontibus, omnesque concita rivos;

"Atque erige magnam undam: multam vero turbam excita

"Truncorum et lapidum, ut compescamus immanem virum,

315 "Qui jamdudum victor-grassatur, animoque agitat paria diis.

"Aio enim neque vim illius profuturam, neque omnino formam.

"Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in imo fundo voraginis

"Jacebunt sub limo tecta: quin et ipsum

"Involvam arenis, sabulo affatim circumfuso

320 "Immenso; neque ejus ossa poterunt Achivi

"Colligere: tantam ei colluviem desuper obtendam.

"Ibidem ei et sepulchrum erit, neque omnino ei opus

"Erit humatione, quando ei exequias-facient Achivi."

313 ὀρύγμαδον] F. A. J. ut alibi. 314 παύσομαι] A. J. T. 315 μέμονεν] MS. ὅτι] R. θεοῖσιν] Edd. præter T. male. 321 ἄσιν] MS. sic et edd. vett. Hesych. 322 μιν] abest R. 323 θάπτωσιν] MS.

Ver. 304. μέγα γὰρ σθένης ἱμβαλ' Ἀθή-
 νη] Vide supra ad v. 110.

Ver. 305. Σκάμανδρος — Σκάμαν-
 δρον.] Cod. H. ian. Κάμανδρος — Κάμαν-
 δρον.

Ibid. ἱλγι τοῦ ὄν μίνος.] Vide supra ad
 v. 424.

Ver. 310. κατὰ μέθον.] Qua ratione, κα-
 τὰ hic ultimam producat; item δι, ver.
 313. et 328. et πρὶν, ver. 340. et ἅλις, ver.
 344. vide supra ad v. 51.

Ver. 312. πηγῶν.] Pronunciabatur πη-
 γῶν.

Ibid. ἐναύλας.] Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας·
 ἢ τὰς διὰ τῶν ῥιόντας ποταμούς. Schol.

Ver. 315. μέμονεν] Vide supra ad v. 481.
 et ad v. 37.

Ibid. ὄγε] Vide supra ad v. 409.

Ver. 318. Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος] Ἐπὶ τῇ
 ἰλύος τῷ ποταμῷ ὃ ἵσι τῷ πλήθει τῷ πληθ.
 Schol.

Ibid. ἰλύος] Τὸ δὲ ἰλύος ἐν ἅλλοις μὲν συ-
 στίλλει τὴν παραλήγουσαν νῦν δι, ἔπειτα νιν.
 Eustath. Quod qua ratione fiat, vide su-
 pra ad v. 24.

Ver. 319. Εἰλύσω] Cod. Harleian. Εἰ-
 λύσω. Al. ἰλύσω.

Ibid. χερᾶδος] Schol. Τῆς ὑπὸ ποταμῶν
 ἀθροισμένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγκομιδῆς.
 Clark. Aristarchus autem intelligebat la-
 pides fluviales; quod sequitur Hesychius
 Χερᾶδος ἢ μὲν ἑσράκων καὶ λίθων ὕλην s.
 ἰλν, ut Stephanus corrigebat, habetque
 Eustathius. add. in χερᾶς et χερᾶδης, et ip-

- "Η, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκόμενος ὑφ' ὅσε δύνων,
 325 Μορμύρων ἀφρῶ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
 Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διίπετέος ποταμοῖο
 Ἰσατ' αἰερόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
 Ἦρη δὲ μέγ' αὔσε, περιδδείσας Ἀχιλῆϊ,
 Μῆ μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 330 Αὐτίκα δ' Ἦφαισον προσεφάνεεν ὃν φίλον υἱόν·
 Ὅρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνδον δινήεντα μάχῃ ἠίσκομεν εἶναι·
 Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάυσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσαιο Νότοιο,
 335 Εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσεσα δύνελλαν,

Dixit, et ingruit in Achillem turbidus in-altum furens,

325 Murmurans spumaque, et sanguine, et cadaveribus.

Purpurea vero continuo unda a-Jove-fluentis fluvii

Stabat elevata, occupabatque Pelidem.

Juno autem alte-clamavit, admodum-timens Achilli,

Ne ipsum abriperet magnus fluvius vorticibus-profundus:

330 Statim vero Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;

"Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim

"Xanthum vorticosum in pugna conjicimus parem esse:

"Quin opem-fer citissime, et ostenta flammam multam:

"Ego vero Zephyri et velocis Noti

335 "Ibo e mari gravem excitatura procellam,

325 νεκύεσσι] Edd. vett. præter T. male. 328. περιδείσας] MS. 331 κυλλο-
 πόδιον] Id. 330 ἠφαισος] A. male. Ibid. προσεφάνεει] F. R. A. J. ὃν] abest
 F. A. J. 334 ἀργεῖσας] R. male.

nam Eustathium, qui utramque interpre-
 tationem commemorat, nihil definiens.

Ver. 319. 320. ἅλις χερᾶδος — Μυρίον.]
 Similiter Od. v. 422. μάλα μυρίον. Ern.

Ver. 321. ἄσιν] Schol. ἰλν' ὃ ἵσι γῶν
 ψάμμου. Clark. Eustath. ῥύπον ἐν ἰδασί
 ἰλν, ἢ συντομώτερον κατὰ τὰς παλαιὰς τὸ
 ἰλν ὕδατος ἕρπον. Hesych. eodem modo
 interpr. quo χερᾶδος. Et Eustathius ait
 pro synonymis haberi. Ern.

Ver. 322. σῆμα] Al. μοῖρα.

Ibid. χερᾶ] Pronunciabatur χερᾶ. Vide
 et supra ad v. 43.

Ver. 325. τυμβοχοῆς.] τυμβοχοῆς· pro
 τυμβοχοῆται.

Ibid. θάπτωσιν] Cod. Harleian. θάπτω-

σιν. Clark. Sic et Lips. non male pro
 futuro in re paullo post futura, ut centies
 optimi scriptores. Ern.

Ver. 325. Μορμύρων] Vide supra ad v.
 599.

Ver. 326. Πορφύρεον] Vide supra ad v.
 482.

Ibid. διίπετέος] Τῷ ἐκ τῶν ἄμβρων τῷ Διὸς
 γιγονότος. Schol.

Ver. 329. ἀποέρσει] Vide supra ad ver.
 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἦφαισον] Ὅμηρος δὲ
 τῷ ποταμῷ τὸν Ἦφαισον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι
 τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην· φυσικῶς
 μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντίταξιν. Plutarch. περὶ
 τῷ πρώτῳ ψυχρῷ.

Ver. 331. Ὅρσεο, Κυλλοπόδιον.] Pulcher-

- 'Η κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
 Φλέγμα κακὸν φορέεσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 Δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρὶ· μὴδ' σε πάμπαν
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω, καὶ ἀρειῇ·
 340 Μὴδ' ἐπὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὅποταν δὴ
 Φθέγγωμι' ἐγὼν ἰάχεσθα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ·
 "Ὡς ἔφαθ'· "Ηφαιστος δὲ τιτύσκετο Δεσπιδάες πῦρ.
 Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καὶ δὲ νεκρὰς [λεῦς·
 Πολλὰς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλλης ἔσαν, ἧς κτάν' Ἀχιλ·
 345 Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
 "Ὡς δ' ὅτ' ὀπαρινὸς Βορέης νεοαρδὲ ἄλων
 ΑἰΨ' ἂν ξηραίνῃ, χαίρει δέ, μιν ὅστις ἐδείξει·
 "Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δδ' ἄρα νεκρὰς

" Quæ Trojanorum capita et arma comburat,

" Incendium exitiale ferens: tu vero Xanthi præter ripas

" Arbores ure, ipsumque immitte igni; neque te omnino

" Blandis verbis avertat, aut minis:

340 " Neque ante cohibeas tuam vim, quam ubi

" Signum-dedero clamore; tunc compesce indefessum ignem."

Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immane-ardentem ignem.

Primum quidem in campo ignis accendebatur, crenebatque mortuos

Multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles:

345 Totus vero siccatus est campus, coërcitaque est limpida aqua.

Ut vero cum autumnalis Boreas recens-irrigatum-hortum

Statim exiccaverit, gaudet vero, ipsum quisquis de-more-colit:

Sic exiccatus est campus totus, atque mortuos

338 αὐτὸν] Id male. 339. ἢ ἀρειῇ] Id. quod prætulerim. 341 φθγγωμι]

MS. 346 ἄλων] A. 2. J. J. 350 αἰδὲ μυρῖκαι] MS.

rima super hac re *Plutarchi* observatio. 'Ο Θεορίτης ὑπὸ τῷ 'Οδυσσεύει, ὃ χωλὸς, ὃ φαλακρὸς, ὃ κροτὸς, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λυδο-ριῖται. Τὸν δ' 'Ηφαιστον ἢ τιχῶσα καὶ φιλο-φρονίμην προσηγέμεναι ἀπὸ τῆς χωλότητος, "Ὁραε, Κυλλοποδῖον, ἱμὸν τίπος." *De audiend. Poëtis.*

Ver. 332. μάχη ἡσχομεν εἶναι.] Κατὰ σὺ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἠγάμηθα τὸν Ξάνθον.

Ver. 335. ἔρυσσα] *Al.* ἔρυσσα.

Ver. 339. καὶ ἀρειῇ] *Cod. Harleian.* ἢ ἀρειῇ. Quo modo legit et *Eustathius*.

Ver. 341. ἀκάματον πῦρ.] Vide supra ad ver. 15. et ad α'. 398.

Ver. 343. καὶς] *Al.* δαίς.

Ver. 344. ῥα] *Ut dictum est.*

Ver. 346. ὀπαρινὸς] Vide supra ad α'. J.

Ibid. νεοαρδὲ ἄλων] *Νεωστὶ πεποτισμένον καὶ ἀρδευθεῖσαν. Schol.*

Ver. 347. ἐδείξει] 'Εξ ἑθὺς ἐπιμελεῖται. *Schol. Al.* ἰθείρη. *Clark.* Ita placebat

Heinsio. Versio, quisquis de more colit sequitur Scholiasten minorem, cui consentit *Etym. M.* At *Hesych.* simpliciter

- Κῆεν, ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώσαν.
 350 Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἡδὲ μυρῖκαι,
 Καίετο δὲ λωτός τ', ἡδὲ θρύον, ἡδὲ κύπειρον,
 Τὰ περὶ καλὰ ρέεδρα ἄλλης ποταμοῖο πεφύκει·
 Τείροντ' ἐγγέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
 Οἳ κατὰ καλὰ ρέεδρα κυβίσων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 355 Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος 'Ηφαίσιοιο.
 Καίετο δ' ἰς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 "Ηφαιστ', ἔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὦδε πυρὶ φλεγέδοντι μαχοίμην.
 Ἀλλ' ἔριδος Τρώας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 360 "Ἄσπερος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
 Φῆ πυρὶ καϊόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ρέεδρα

Exussit: at is in fluvium vertit flammam collucentem.

350 Urebantur ulmique et salices, atque myricæ;

Urebatur etiam lotusque, et ulva, atque cyperus,

Quæ circum pulchra fluentia affatim fluvii nascebantur:

Laborabant anguillæque, et pisces, qui per vortices,

Qui per pulchra fluentia urinabantur huc et illuc,

355 Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.

Urebatur et vis Fluvii, verbaque fecit, dixitque;

"Vulcane, nullus tibi certe deorum potest ex-æquo-adversari,

"Neque omnino ego tibi sic igne ardenti pugnavero.

"Desine a certamine: Trojanos vero vel statim nobilis Achilles

360 "Urbe expellat: Quid mihi cum contentione et auxilio?"

Dixit igne ardens: ebulliebant autem pulchra fluentia.

351 δὴ λωτός] A. 2. J. J. *Ibid.* λωτός τι ἰδὲ θρύον] F. R. A. 1. quod prætulerim, cum celeritatem corripientis omnia ignis exprimat. 355 Πνοιῇ] R.

ισμυλίας ἀξιώση quod prætulerim. Non nimis in talibus etymologia urgenda. Cæterum de domino esse sermonem, qui colit assidue, colere solet, facile patet. *Ern.*

Ver. 348. ἄρα] *Ut fit; Ut par erat.*

Ver. 350. μυρῖκαι] Alibi media corripitur. Vide α'. 466. *Ern.*

Ver. 351. δὲ λωτός] Qua ratione, δὲ, hic producat; item τὰ, ver. 352. et καϊόμε-

νος, ver. 361. et μελδόμενος, ver. 363. et λισσόμενος, ver. 368. vide supra ad α'. 51.

Ibid. λωτός τ', ἡδὲ θρύον,] *Al.* λωτός τι θύες,] *Al.* λωτός τι θύες,] *Al.* λωτός τι θύες,] *Al.* λωτός τι θύες,]

VOL. II.

3 M

Idē θρύον. Quo modo legit et *Codex Harleianus.* *Clark.* Vid. Var. Lect. Cæterum ex h. l. ductæ sunt descriptiones poëticae *Callimachi* H. in *Cer. Ovidii* et aliorum, in quibus varietates arborum copiose enarrant; luxuriosius tamen *Ovidius.* *Ern.* *Ibid.* θρύον,] *Εἶδος πόντος, ὃ λεγόμενος θρύον.* *Schol.*

Ver. 352. πεφύκει.] Si πέφυκε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37. et ad δ'. 492.

Ver. 353. Τείροντ' ἐγγέλυές τε, καὶ ἰχθύες,] *Καὶ ὁ ποιητὴς ὅτι θύων δηλώσαι τὸ εἰς*

- Ὦς δὲ λείβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 Κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
 365 Ὦς τῷ καλὰ ρέεδρα πυρὶ φλέγετο, ζεῖ δ' ὕδωρ·
 Οὐδ' ἔδελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τείρε δ' αὐτμή,
 Ἡφαίσιοιο βίῃφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὄγ' Ἡρην,
 Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἡρην, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 370 Ἐξ ἄλλων; ἔ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι,
 "Ὅσπον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
 Παυέσθω δὲ καὶ ἔτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμῶμαι,
 Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἦμαρ,

Ut vero lebes fervet intus, dum urgetur igne multo.

Adipem liquefaciens saginati porci,

Undique eructans, subtus nempe ligna sicca jacent:

365 Sic hujus pulchra fluentia igne ardebant, bulliebatque aqua;

Nec poterat profluere, sed inhibebatur: infestabat enim vapor,

Vulcani per vim multiscii: At ille Junonem,

Multis supplicans, verbis alatis allocutus est;

"Juno, cur tuus filius in meum fluentum furenter-incubuit, ut infestare?

370 "Præ cæteris? non sane tibi ego tantum in culpa sum,

"Quantum cæteri omnes dii, quotquot Trojanis auxiliares.

"Sed certe quidem ego desistam, si tu jubes:

"Desistat autem et hic: ego vero insuper et hoc juro,

"Nunquam a Trojanis me depulsurum: ope-allata malum diem;

362 ἐπειγόμενος] MS. 365 κνίσσῃ] A. 2. 3. J. 367 Ἡφαίσῃ] F.

βάθος τῷ ποταμῷ καίόμενον, ὅπως ἔφη· "Τεῖ-
 "ροντ' ἰγχιλὺς πε καὶ ἰγχιλὺς." Ἰδιώτερον
 δὲ καὶ κατ' ἐξαιρετικὸν ἰγχιλὺς, ἵνα καὶ τὸ
 βάθος τῷ κεκαυμένῳ ὕδατος δηλώσῃ. *Althe-*
næus, lib. VII. cap. 15.

Ver. 354. 361. 365. et 382. καλὰ] Vide
 supra ad β'. 43.

Ver. 362. Ὦς δὲ λείβης] Virgil.

— magno veluti cum flamma sonore

Virgea suggeritur costis undantis aheni,

Exultantque aestu latices; furit intus aquæ vis,

Fumidus atque alte spumis exuberat amnis:

Nec jam se capit unda; volat vapor ater ad au-

ras. — *Æn.* VII. 462.

Quo de loco *Macrobius*; "Græci versus
 "aëni continent mentionem multo igne

"ebullientis: et totum ipsum locum hæc

"verba ornant πάντοθεν ἀμβολάδην· nam

"scaturigines ex omni parte emergente

"sic eleganter expressit. In Latinis ver-

"sibus tota rei pompa descripta est, so-

"nus flammæ; et pro hoc, quod ille dixit

"rat, πάντοθεν ἀμβολάδην, exsultant

"latices, et amnem fumidum exuberant

"tem spumis atque intus furentem (unius

"enim verbi non reperiens similem dig-

"nitatem, compensavit quod deerat co-

"piæ varietate descriptionis,) adjecit post

"omnia; *Nec jam se capit unda*: quo

"expressit quod semper usu evenit sup-

"positi nimietate caloris." Lib. V. cap.

11. *Clark.* De verbo ἀμβολάδην s. ἐμφο-

- 375 Μηδ' ὁπότεν Τροίῃ μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
 Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκασε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Αὐτίκ' ἄρ' Ἡφαισον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
 "Ἡφαισε, σχέο, τέκνον ἀγακλῆες· ἔ γάρ ἔοικεν
 380 Ἀθάνατον θεὸν ᾧδε βροτῶν ἔνεκα συφελίζειν.
 "Ὦς ἔφαθ'· Ἡφαισος δὲ κατέσβεσε δεσπιδαῖς πῦρ·
 "Αφ' ὀρρόν δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ρέεδρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνδοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 Πανυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωμένη περ.
 385 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριδυῖα,
 Ἀργαλήν, δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς αἶητο·
 Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλην ὀμάδην, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·

375 "Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
 "Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum."

Ut vero hoc audierat dea ulnas-candida Juno,

Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;

"Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est

380 "Immortalem Deum ita mortalium gratia torquere."

Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immane-ardentem ignem.

Et reflua continuo unda dejecit se in pulchros rivos.

At postquam Xanthi domita est vis, hi quidem postea

Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licet.

385 Cæteris vero diis contentio incubuit gravis,

Importuna; in diversa nempe iis in præcordiis animus ferebatur:

Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugit vero lata tellus;

370 τόσσον] MS. 372 ἀποπαύσομαι] MS. non male. 373 ἐπὶ τόδ' MS.
 386 σφισιν] Edd. vett. præter T. sed ita ἐν φρεσὶ legendum.

375 dixi ad Callim. H. in Dian. 61.

Ver. 363. Κνίσσῃ μελδόμενος] Οἱ μὲν διορ-
 θῶντες, ἥκιν μετὰ τῷ γράφειν, "Κνίσσῃ
 "μελδόμενος," ἀντὶ τῷ, τήκων, ἀκόντες· ἵνα
 "τὴν κνίσσαν τήκων" σημαίνει γὰρ κυρίως
 "το μίλθον, τὸ τὰ μέλη ἴδιν." *Porphyr.*
Quæst. Homeric. 10. Similiter exponit
Scholastes: "Ἀντὶ τῷ, τὰ λίπη τήκων. *Clark.*
Eustathius comparat ἔφριξε μάχην ἰγχιλῆ-
 "ται, καὶ λήιον ἀσχυρίσιν" eodemque modo
 λήβητα dici μέλδεσθαι κνίσσῃ. *Ern.*

Ver. 366. προρέειν] Cod. *Harleian.* προ-
 λείν.

Ver. 368. Πολλὰ λισσόμενος] Vox, πολ-
 λῶν ultimam hic, etiam extra casuram,

mihi videtur eadem de causa consulto pro-
 ducere, ac vox μέγα. in μέγα ἰάχασα, et
 similibus. Vide supra ad δ'. 456. *Barne-*
sius ex conjectura edidit, πολλὰ ἔ λισσόμε-
 nos. Quam lectionem, "omnino sensui
 "Versuique aptiorem" contendit. Sed,
 ut opinor, minus recte.

Ver. 369. ἔχραε κήδειν] *Hesych.* ἐπιβά-
 ρησε βλάπτειν. *Elym. M.* in χρώ· τὸ ἰφορ-
 μῶ, ὡς τὸ τίς τοι κακὸν ἔχραε δαίμων. *Eus-*
stath. ἐπέπεσε. Vertam: conatur. *Ern.*

Ver. 372. 384. ἀποπαύσομαι, — Πανυσά-
 σθην] Vide supra ad χ'. 141.

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ' Cod.
Harleian. Δαιόμενη, δαίωσι δ'. Ut supra
 δ'. 317.

- Ἀμφὶ δὲ σάλπιγγεν μέγας ἑρᾶνός· αἶε δὲ Ζεὺς
 Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ.
 390 Γηθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεὸς ἔριδι ξυνιόντας.
 "Ενθ' οἱ γ' ἐκ ἔτι θερὸν ἀφείσασαν· ἦρχε γὰρ Ἀρης
 Ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίη ἐπόρσε,·
 Χάλκεον ἔγχος ἔχων· καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
 Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμενι, θεὸς ἔριδι ξυνελαύνεις,
 395 Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
 Ἦ εἰ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας

Circumque clangorem-reddidit magnum cælum; audivit autem Jupiter
 Sedens in Olympo; risitque ei suum cor

590 Lætitia, ut vidit deos certamine congregientes.

Tum ii non amplius diu seorsum steterē: incepit enim Mars

Clypeorum-perforator, et primus in Minervam irruit,

Æream hastam tenens; et probrosa dixit verba;

"Cur vero jam, o impudentissima, deos ad certamen committis,

395 "Audacia immensa prædita? Magnus autem te animus extimulavit.

"Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,

588 δ' ἐσάλπιγγεν] R. 590 ὄρατο] Edd. vett. præter R. 395 Schol. MS.

Lips. τινὲς τὰ ὀνείδια διὰ τῆς ἰσχυροῦς ἐκπεταμένον. ἐπὶ δὲ ἔχ' ἔτος.

Ver. 578. Αὐτίκ' ἄρ' Statim deinceps;
 Statim proinde.

Ver. 580. ἐσφελίζεν.] Al. ἐσφελίζεν.

Ver. 582. κατίσσυτο] Al. κατίσχυτο.

Ver. 585. βεβριθύα,] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 586. δίχα δὲ σφιν ἐν φρεσὶ θυμὸς
 ἄητο] Δίχα δὲ αὐτῶν ἀνέμνησεν ἡ ψυχὴ, τε-
 τίσει διάφορον ἔσχατον τὴν γνώμην. Schol.

Ver. 587. μεγάλην ὁμάδην, βράχει δ' ἐν-
 ρεία χθονί] Vide supra ad β'. 210. et ad
 δ'. 455.

Ibid. ὁμάδην,] Al. πατάγην. Ut supra
 ver. 9.

Ver. 388. Ἀμφὶ δὲ σάλπιγγεν μέγας ἑρᾶ-
 νός· αἶε δὲ Ζεὺς] Virgil.

It clamor cælo. ———— Æn. V. 451.

Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clan-
 gor. Æn. VIII. 526.

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro
 Increpuit: sequitur clamor, cælumque remu-
 git. Æn. IX. 503.

It cælo clamorque virum, clangorque tubarum.
 Æn. XI. 192.

Ubi in transcurso notandum istud, "It
 "cælo clamor," non esse, "It clamor ad

"cælum;" vel, "Clamor tollitur ad cæ-
 lum;" uti minus recte reddit Rucius;
 sed, "It clamor per totum cælum;" vel,
 "Totum cælum clamore resonat." "Ἐναι
 μεταφορᾷ σμικροτέραν ποιεῖ μᾶλλον ἢ
 μέγιστον. — ἑμὲν γὰρ ὅλον ἤχοντα, ἐκ ἐχθρῶν
 προσκυκᾶσαι ἤχου σάλπιγγι. Πλὴν εἰ μὴ
 τις ἄμα ἀπολογεῖτο ὑπερὶ τῆς ὀμῆρας λέγων,
 ὡσαύτως ἤχησεν ὁ μέγας ἑρᾶνός, ὡς ἂν ἤχη-
 σαι σάλπιγγας ὅλος ἑρᾶνός. Demetr. Phaler.
 §. 84. Longinus autem ὑπερβυῖα, inquit,
 καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα

"Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγγεν μέγας ἑρᾶνός, ὀλυμπος τῆ"

Ubi notandum pro vulgato, αἶε δὲ Ζεὺς,
 legisse hic Longinum, aut memoriter ci-
 tasse ὀλυμπος τῆ. Cæterum hæc de toni-
 tri accipit Popius; minus recte. Quod
 autem de hoc loco ait Terrassonus, id ve-
 ro plane est ineptum; "Pour moi, je dis,

"que le ciel n'ayant ni ne pouvant avoir
 "une bouche, et n'étant point dans l'
 "ordre des animaux qui sont doués de
 "la parole ou de la voix; nôtre règle
 "condamne ce merveilleux, comme n'
 "étant point analogique à ce qui se passe
 "dans la nature." Dissertat. sur l' Ili.

- Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
 Ἰδὺς ἐμεῦ ὥσας, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψας·
 Τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
 400 "Ω; εἰπὼν, ἔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 Σμερδαλέην, ἣν ἐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 Τῇ μιν Ἀρης ἔτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῷ·
 Ἦ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
 405 Τὸν ῥ' ἀνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι ἔξον ἀρέρης·

"Ut me percuteret? Ipsaque fulgida hasta sumpta,
 "Recta-in me-adegeisti, corpusque pulchrum dilacerasti:

"Ideo te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me fecisti."

(40) Sic fatus, ferit ægidem fimbriatam,
 Horrendam, quam ne Jovis quidem domuerit fulmen;

In hac eam Mars percussit eade-inquinatus hasta longa:

Illa vero retro-cedens saxumprehendit manu robusta,

Jacens in campo, nigrum, asperumque, magnumque,

405 Quod homines prisce posuerant, ut esset terminus arvi;

394 αὐτ' MS. δ' abest R. 395 ἀήτητον] MS. quæ est glossa. Ibid.
 ἀνῆκα] MS. sed in litura. 402 ἔτησε] MS. 405 ἐν ἀρέρης] A. 1.

Idem, Part IV. cap. 1. Clark. Quod de
 forma it clamor cælo ait Clarkius, falsum
 est. Centies apud poetas latinos illa
 forma, casus illius pro accusativo cum ad
 usurpandi, occurrit. It clamor cælo idem
 quod alibi sidera clamor ferit et similia.
 Ἐφελκυστικῶν ἐν σάλπιγγιν opus hic non
 erat. Ern.

Ibid. αἶε δὲ Ζεὺς Ἥμενος Οὐλύμπῳ]
 Virgil.

At non hæc nullis hominum sator atque Deo-
 rum
 Observans oculis, summo sedet altus Olympo.
 Æn. XI. 725.

Ver. 391. ἀφείσασαν] Vide supra ad μ'.
 55.

Ver. 394. Τίπτ' αὖ,] Al. Τίπτ' αὐτ'.

Ibid. κυνόμενι,] Impudens et molesta.

Proprie insectum, cujus mentio
 in Hædo et Psalmis: unde et apud scrip-
 tores, qui in eos libros commentati sunt,
 ut apud Philonem de Vita Mos. L. I.
 p. 622. qui apte hoc nomen insecto da-
 tum ait a θετικῶς τῶν ὀνομάτων σοφὴ γὰρ
 ἔστι, ἐκ τῶν ἀναιδείων ζώων συνθέντες
 ὀνομαζ' etc. Vid. Bochart. Hieroz. IV. 15.

Quod ad scripturam attinet, h. l. consen-
 tiunt edd. in κυνόμενι, ut infra ver. 421.
 in κυνόμενι. Ern.

Ver. 396. Ἦ εἰ μέμνη] Pronunciabatur
 ἦν μέμνη. Vide supra ad ε'. 188. et ad ε'.
 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι;] Vide supra ad μ'.
 55.

Ibid. πανόψιον] Ἐν τῇ πάντων ὀψὶ ὀρά-
 μενον. Schol. Ἀντίμαχος δὲ, ὑπανόψιον γρά-
 φει. Eustath.

Ver. 399. ἀποτισέμεν,] Vide supra ad
 ι'. 508.

Ver. 400. et 402. οὔτησι] Vide supra
 ad δ'. 469.

Ver. 400. αἰγίδα] Eustathius videtur
 legisse ἀσπίδα.

Ibid. θυσσανόεσσαν,] Recte cum duplici
 σ. Vide supra ad ε'. 593.

Ver. 405. λίθον εἴλετο χειρὶ] Virgil.

Saxum antiquum, ingens, campo quod forte ja-
 cebat

Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.
 Vix illud lecti bis sex cervice subirent,

Qualia nunc hominum producit corpora tellus.
 Ille manu raptum trepida torquebat in hostem
 Altior insurgens. ———— Æn. XII. 897.

- Τῷ βάλε Δούρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
 Ἐπτα δ' ἐπέσχε πέλεδρα πεσών, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
 Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 410 Νηπύτι, εἰδὲ νύ πῶ περ ἐπεφράσω, ὅσπον ἀρείων
 Εὐχόμεν' ἐγὼν ἔμειναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφρίζεις;
 Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνους,
 Ἴπτοι χωρμένη κακὰ μῆδεταί, ἔνεκ' Ἀχαιῆς
 Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
 415 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ·
 Τὸν δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα σενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
 Τὴν δ' ὥς ἔν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

Hoc percussit impetuosum Martem ad cervicem, solvitque membra.
 Septem autem is occupavit jugera stratus, fœdavitque pulvere crines;
 Armaque circum-sonitum-dedere: Risit vero Pallas Minerva,
 Et super eum glorians verbis alatis allocuta est;

- 410 "Stulte, ne adhuc quidem sensisti, quanto fortior
 "Glorior ego esse, quod mihi vires opponis?
 "Sic sane tuæ matris furias luas,
 "Quæ tibi irata mala machinatur; quod Achivos
 "Deservisti, ac Trojanis fœditragis auxiliaris."

- 415 Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos:
 Hunc vero abduxit manu prehensum Jovis filia Venus,
 Crebro admodum suspirantem: agre autem is collegit animum:
 Hanc vero ut advertit dea ulnas-candida Juno,

407 μέλαδρα pro πέλεδρα] MS. Ibid. ἐκόνισσε] F. A. 1. 410 κατ' αὐχένῃ] MS.
 Ibid. εἰδὲ πῶ δὴ ἐπεφράσω] R. Ibid. ὅσπον] F. A. 1. 411 ἔμειναι] Id.
 412 ἐρινύας] F. 415 τρέπεν] MS.

Quo in loco Virgilium Homero superio-
 rem existimat Scaliger: "Plus (inquit)
 "ad rem facit antiquum, quam nigrum,
 "declarat enim magnitudinem, et verosi-
 "milius est, non esse asperum, si pro
 "termino positum fuerat." Ipse tamen
 paulo post; "Etiam illud (inquit) no-
 "tare possumus, Satum antiquum apte
 "designare verba illa; ἀνδρὶς πρότεροι."
 Poetic. Lib. V. cap. 3.

Ver. 404. τρηχύν] Vide ad β'. 553.
 Ver. 405. Τὸν ῥ'] Quod scilicet.

Ibid. et ver. 465. ἀρεῖας] Vide ad ζ.
 142.
 Ver. 408. ἀμφαράβησε] Vide et δ'. 455.
 Ver. 410. ἐπιφράσω] Vide ad α'. 140.
 Ver. 411. ἀντιφρίζεις] Al. ἰσοφρίζεις.
 Ver. 412. ἐξαποτίνους] Vide ad β'. 45.
 Ver. 414. ἀμύνεις] Cod. Harleian. ἀν-
 γεις.
 Ver. 415. τρέπεν] Cod. Harleian. τρέ-
 πιν.
 Ver. 416. Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη] Cod.
 Harleian. φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.

- Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 420 ὦ πόποι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμενι ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 Δῆ' ἔκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
 Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς σῆδεα χεῖρ' παχείη
 425 ἤλασε, τῆς δ' αὐτῆ λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ·
 Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 Τοῖετοί νῦν πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ἄρωγοί,
 Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίετο θωρηκτῆσιν,
 430 ὦ δέ τε θαρσαλέοι καὶ πλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη
 ἤλθεν Ἀρεὶ ἐπὶ κερὸς, ἐμῷ μένει ἀντιώσασα·

Statim Minervam verbis alatis allocuta est;

- 420 "Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
 "En rursus illa impudentissima abducit hominum-perniciem Martem
 "Ardenti e prælio per tumultum: at insequere."
 Sic dixit: Minerva autem ibidem concito-gradu-persequabatur, gaude-
 Et impetu in eam facto, ad pectora manu robusta [batque animo:
 425 Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua et carum cor.
 Illi itaque ambo jacebant in terra alma:
 Illa vero super eos glorians verba alata dixit;
 "Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliores,
 "Sint, quando cum Argivis pugnant armatis,
 430 "Et æque audaces et tolerantes, ac Venus
 "Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:

421 κυνόμενι] Edd. vett. v. ad 394. 427 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] MS.
 429 θωρηκτοῖσιν] Edd. vett. 431 Ἀρη'] MS. vid. Var. Lect.

Ver. 418. 454. et 512. λευκώλενος Ἥρη] Vide supra ad α'. 572. et ad δ'. 92.
 Ver. 420. Αἰγίοχοιο Διὸς] Vide supra ad α'. 202.
 Ibid. ἀτρυτώνη] Vide supra ad β'. 157.
 Ver. 421. κυνόμενι] Vide supra ad ver. 594.
 Ver. 424. 432. ἐπιεισαμένη, — ἐπαυσάμε-
 52] Vide supra ad γ'. 90. et ad γ'. 141.
 Ver. 425. λύτο] Vide supra ad ver. 114.

Ver. 426. ποτὶ] Al. ἐπὶ.
 Ver. 429. θωρηκτῆσιν] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. Ut sit videlicet ex θω-
 ρηκτῆς: quam vocem (ut ipse annotat) usurpat Poëta supra μ'. 317. δ'. 689. 739. itemque ver. 277. hujus libri. Al. θωρηκ-
 τοῖσιν: scilicet ex θωρηκτός, quæ vox ali-
 bi apud Homerum non reperitur. Clark. Sic placebat etiam Jensio Lucubr. He-
 sych. p. 18. et ita plane est in MS. Lips. Em.
 Ver. 431. Ἀρεὶ ἐπὶ κερὸς] Cod. Harleian.

Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμις ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἴλις ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.

- 435 Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἑνοσίχθων·
Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ δῖος ἐσθ' ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἐτέρων τὸ μὲν αἴσχιον, αἶψ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἀρχεῖ σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· εἰ γὰρ ἔμοιγε
440 Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχεις· ἐδὲ νῦ τῶν περ
Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἄμφι,
Μενοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι

"Tum prorsus jam olim nos destitsemus pugna,

"Ili eversa bene-aedificata urbe."

Sic dixit: Subrisit autem dea ulnas-candida Juno.

435 At Apollinem allocutus est rex Terræ-quassator;

"Phoebe, cur jam nos seorsum-stamus? Neque enim par est.

"Cum coeperint alii: Hoc quidem turpe, si sine-pugna

"Redierimus in Olympum, Jovis ad arc-fundatam domum.

"Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem

440 "Honestum, quippe qui prior natus sum, et plura cognovi:

"Stulte, cum ita mente-cassum cor habes: neque prorsus eorum saltem

"Recordaris, quot jam passi sumus mala Ilium circa,

"Soli nos deorum, cum superbo Laomedonti

432 καὶ δὴ] F. A. J. male. Ibid. πολέμοιο] MS. F. R. A. 1. 434 μῆνοισι]

Edd. vett. præter T. 439 γινῆ] F. sine φ. 441 ἔσχεις] F. A. J.

443 μῆνοι νῦν] A. 2. 3. J.

Ἀρξ' ἰπικυρος. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit, Ἀρξ' ἰπικυρος. Clark.

Et sic plane habet MS. Lips. Ἀρξ'. Ern.

Ver. 432. 442. 450. κεν δὴ — ὅσα δὴ —

Ἀλλ' ὅτι δὴ] Vide supra ad γ'. 453. 504.

et ad β'. 158.

Ver. 434. Ὡς φάτο:] Deest hic versus

in Codice Harleiano.

Ver. 438. et 505. χαλκοβατὲς δῶ.] Vi-

de supra ad α'. 426.

Ver. 439. γινῆ] Vide supra ad γ'.

588.

Ver. 440. et 447. Καλόν,] Vide supra

ad β'. 43.

Ver. 445. ἐπὶ ῥητῶ,] Qua ratione, ἐπὶ,

hic ultimam producat; item, εἰλίποδας,

ver. 448. et ἐν, ver. 475. vide supra ad α'.

51. Al. ἐπὶ ῥ' ῥητῶ.

Ver. 446. Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ

τείχος ἔδειμα] Virgil.

Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ.

Æn. V. 511.

Ibid. πόλιν καὶ τείχος] Cod. Harleian.

πόλιν περὶ τείχος. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας] "Sol

"pascit omnia, quæ terra progenerat:

"Unde non unius generis, sed omnium

"pecorum Pastor canitur. Ut apud Ho-

merum Neptune dicente:

"Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βῆς βυκολίης·

"κέε." Macrob. Lib. I. cap. 17.

- Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
445 Μισθῷ ἐπὶ ῥητῶ, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τείχος ἔδειμα
Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἣν ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βῆς βυκολίης
Ἰδὼς ἐν κνημοῖσι πολυπτύχῃς ὑλήεσσης.
450 Ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηδέες ὦραι
ἔξεφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἐκπαγλὸς, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὄγ' ἠπειλήσας πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
Δήσειν, καὶ περὰ νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
455 Στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκοφίμεν ἕατα χαλκῷ.

"A Jove profecti operam-locavimus in annum,

445 "Mercede conducta: is autem præcipiens mandata dabat?

"Ego quidem Trojanis urbem et muros ædificavi

"Latosque et admodum pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset:

"Phœbe, tu vero flexipedes camuros boves pascebas

"Idæ in saltibus multas-convalles-habentis sylvosæ.

450 "Sed cum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ

"Attulerunt, tunc nos vi-fraudavit mercede tota

"Laomedon violentus, minatusque dimisit.

"Tibi quidem is minabatur pedes et manus desuper se

"Ligaturum, et venditurum insulas in longinquas;

455 "Affirmabatque idem utriusque se abscissurum aures ære.

446 πόλιν περὶ τείχος] F. A. J. 453 σὺν μὲν] MS. quæ lectio non est absurda. refer ad δήσειν. Ibid. ὑπερθε] MS. vitiosa. 455 ἀποκοφίμεν] MS. vid. not.

Ibid. ἔλικας βῆς] Ἐλικας δὲ τὰς βῆς φη-

σιν ἐπιθετικῶς, ἥτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν πο-

δῶν καὶ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τὰς ἐλικοειδῆ

τα κέρατα ἔχοντας, ὃ ἐστὶν ἰπικαμπή. Schol.

At si vera esset prior interpretatio, tum

præcedens εἰλίποδας omnino esset superva-

caneum. Vide supra ad γ'. 462.

Ibid. βυκολίης] Pascere solebas. Vi-

de supra ad ver. 31. et ad γ'. 84.

Ver. 449. κνημοῖσι] Ταῖς προβάσεισι τῶν

ἐρῶν. Schol.

Ibid. πολυπτύχῃς] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ

ἀποκλίσεις ἔχοντος. Schol.

Ibid. ὑλήεσσης.] Nemorosæ. Virgil.

Æn. III. 270. Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 450. πολυγηδίας ὦραι] Πολλὰς χα-

Vol. II.

ρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἰσχυρίσει ἱμνω-
ῦσαι. Schol. Cæterum alii, notante Eu-
stathio, hic scribunt πολυγήδιος· ut ad μισ-
θοῖο referatur.

Ver. 453. Σοὶ] Cod. Harleian. Σύν.

Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 454. περὰ νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων]

De hoc verbo dictum supra ad φ'. 40.

Ern.

Ver. 455. ἀποκοφίμεν] Nonnulli, no-

tante Eustathio, quibuscum facit et Scho-

liastes, hic legunt ἀποκοφίμεν. Ut supra

α'. 236.

— περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεφε.

Al. ἀποκόφειν. Clark. Ἀποκοφίμεν habet

MS. Lips. Ern.

- Nōi δέ τ' ἄψορροι κίομεν, κεκοτηότι θυμῷ,
 Μισθῷ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς ἐκ ἐτέλεσσε.
 Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ἐδὲ μεδ' ἡμέων
 Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφιαλοὶ ἀπόλωνται
 460 Πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἐννοσίγαι', ἐκ ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
 Ἐμμεναι, εἰ δὴ σοὶ γε, βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,
 Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἰοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
 465 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρέρης καρπὸν ἔδοντες,
 Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
 Πανσώμεσθα μάχης· οἳ δ', αὐτοὶ θηριάσθων.
 Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα

“ Nos vero continuo revertelamur, irato animo,
 “ Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non persolvit.
 “ Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum
 “ Tentas, ut Trojani foedifragi pereant
 460 “ Funditus male, cum filiis et pudicis uxoribus?”
 Illum vero vicissim allocutus est rex longe-jaculans Apollo;
 “ Neptune, haudquaquam me prudentem dixeris
 “ Esse, si jam tecum, mortalium gratia, dimicem,
 “ Miserorum, qui foliis similes, interdum quidem
 465 “ Admodum vegeti sunt, terræ fructu vescentes,
 “ Interdum vero contra pereunt exanimis: Sed citissime
 “ Desistamus a pugna; illi vero, ipsi præliantur.”
 Sic utique locutus retro se vertit; verebatur enim

456 τ'] abest MS. 459 πειρᾷ] MS. 463 πτολεμίζω] MS. F. A. 1
 πτολεμίζω] F. conf. 477. 466 δι φθινύθουσιν] MS. 467 πανώμεσθα] MS.
 F. A. 1. non male.

Ver. 459. Πειρᾷ.] Cod. Harleian. Πει-
 ρᾷς. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 461—472—478. ἐκάεργος — Ἐκά-
 εργος; — ἐκάεργος] Vide supra ad α'. 43. et
 58.

Ver. 463. βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω.] Plu-
 tarchus, de Consolat. ad Apollonium, lo-
 cum hoc modo citat:

βροτῶν δ' ἕνεκα πτολεμίζω
 Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἰοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρέρης καρπὸν ἔδοντες,
 Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν, ἀκήριοι, ἐδὲ τις ἀλή-

Ibid. πτολεμίζω.] Al. πτολεμίζω.
 Ver. 464. φύλλοισιν ἰοικότες, ἄλλοτε —
 τιλίθουσιν, — Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν] Vide
 supra ad ζ'. 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες.] Μεγάλως ἐνέεργος.
 ἰνεργός. Schol.

Ver. 466. φθινύθουσιν] De hujus vocis
 prosodia, vide supra ad β'. 43.

Ver. 467. Πανώμεσθα] Al. Πανώμεσθα

Ver. 468. πάλιν ἐτράπετ'.] Retro se con-
 vertit. Vide supra ad ver. 241. et ad π
 594.

- Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
 170 Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πόντια θηρῶν
 Ἀρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδείον φάτο μῦθον·
 Φεύγεις δὴ, Ἐκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 Παῖσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δὲ οἳ εὖχος ἔδωκας;
 Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 175 Μὴ σε νῦν ἔτι πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἀκέσσω
 Εὐχομένε, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
 Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔτι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις,
 180 Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
 Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδῆες, ἀντί' ἐμεῖο

Cum patruo conserere manus.

170 Hunc autem soror vehementer objurgavit, domina ferarum
 Diana agrestis, et probrosa dixit verba;

“ Fugis jam, Longe-jaculans? Neptunoque victoriam

“ Totam concessisti? impuneque ei gloriam dedisti?

“ Stulte, cur omnino arcum gestas inutilem frustra?

175 “ Non te nunc amplius patris in ædibus audiam

“ Gloriantem, sicut antea inter immortales deos,

“ Contra Neptunum adversis-viribus te pugnaturum.”

Sic dixit: Eam vero neutiquam allocutus est longe-jaculans Apollo:

Sed irata Jovis veneranda uxor,

180 Increpuit Sagittis-gaudentem contumeliosis verbis;

“ Quomodo vero tu nunc sustines, canis audax, contra me

177 πτολεμίζω] F. A. 1. 479 κυρὴ παράκοιτις] R. est sic et in Comm.
 Eust. sed versus non constat. 480 vid. not.

Ver. 473. μέλεον] Vide supra ad π'.
 556.

Ver. 474. Νηπύτιε.] Barnesius ex con-
 jectura edidit Νηπύτιος; “ Et sæpe alias,”
 inquit, “ Nominativus pro Vocativo poni-
 tur.” Quod ferri non potest. Vide
 supra ad α'. 175. Præterea mutato hic
 nihil opus. Vide ad α'. 51.

Ver. 476. 500. et 513. ἀθανάτοισι] Si-
 militerque infra ver. 504. θνητότερος; et
 ver. 561. ἀπονοεῖμην. Vide supra ad α'.
 593.

Ver. 480. Νείκεσεν] Deest hic versus in
 Codice Harleian. Clark. Item in Cod.
 Lips. in ed. Rom. et Comm. Eustathii,
 qui etiam vim in eo et artificium poetæ
 reponit, quod ita ἀπὸ τῶς rem expresserit,
 verbis ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς π. παράκοιτις,
 statim orationem Junonis ipsam subjece-
 rit, et quasi claudam orationem effecerit?
 Quæ locum non habent, si in exemplari-
 bus Homeri fuit versus hic. Delendus
 ergo est. Nihil hic nec Barnesius, nec
 Clarkius vidit. Ern.

- Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
 Τοξοφόρῳ περ ἐσση· ἐπεὶ σελέοντα γυναιξὶ
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐδέλυσθα.
 485 Ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' ἔρεα θῆρας ἐναΐρειν,
 Ἀγροτέρας τ' ἐλάφας, ἢ κρείσσοσιν ἱφί μάχεσθαι.
 Εἰ δ' ἐδέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
 Ὅσπον φερέτρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
 Ἦ ρά, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
 490 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
 Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔδινε παρ' ἕατα μειδιώσα
 Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπτον οἴσοι·
 Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
 Ἦ ρά θ' ὑπ' ἱρῆκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,

"Stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,
 "Sagittifera licet sis: te nempe leonem inter mulieres
 "Jupiter constituit, et dedit interficere quamcunque velis.
 485 "Certe satius est per montes feras interficere,
 "Agrestesque cervas, quam cum potentioribus vi pugnare.
 "Sed si vis pugnae periculum-facere, fac; ut bene scias,
 "Quanto fortior sim, quandoquidem mihi vires opponas."
 Dixit, et ambas ad carpum manus prehendit

490 Sinistra; dextra autem ab humeris detraxit pharetram:
 Ipsaque verberabat eam ad aures subridens
 Huc illuc se versantem; veloces autem excidebant sagittae:
 Lachrymabunda vero deinde dea fugit, veluti columba,
 Quae nempe metu accipitris cavam volat in petram,

482 στήσασθαι] MS. edd. vett. Eustath. tamen in Comm. στήσασθαι. cum futuro est μέμονας i. 36. §. 88. 89. etc. 484 θῆκε] F. R. A. 1. bene. 491 αὐτοῖσι] F. R. A. 1. 496 φύγε] Edd. 498 ἔτοι] F. R.

Ibid. ἐναιέρις] Vide supra ad π'. 628.
 Ver. 481. μέμονας] Vide supra ad ν'. 481. et 736.
 Ver. 482. Στήσασθαι;] Al. Στήσασθαι.
 Ibid. ἀντιφέρεσθαι.] Al. ἀντιφερίζειν.
 Ver. 484. ἣν κ' ἐδέλυσθα.] Cod. Harleian. ἣν κ' ἐδέλυσθα.
 Ver. 487. Εἰ δ' ἐδέλεις πολέμοιο δαήμεναι.] Στικτίον εἰς τὸ δαήμεναι ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ δαῖναι. Schol. MS. apud Barnesium. Elegantius tamen, ut opinor, reticere hic intelligitur sententiae Apodosis: Ἦτα λίγη κ' Ἦρα, ὡς ὡς πρὶ ἐδέλεις γινώσκαι, ἰδὲ πάσχει.

Eustath. Vide supra ad α'. 135. 137. et 340.
 Ver. 490—502. αἶνυτο — συναίνυτο] Vide supra ad γ'. 260.
 Ver. 491. ἔδινε] Vide supra ad ν'. 84.
 Ver. 492. Ἐντροπαλιζομένην.] Al. Ἐντροπαλιζομένη.
 Ver. 493. ὥστε πέλεια, Ἦ ρά θ' ὑπ' ἱρῆκος] Virgil.
 Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto
 Consequitur pennis sublimem in nube columbam. AEn. XI. 721.
 Ver. 494. Ἦ ρά θ'] Quae scilicet.

- 495 Χηραμόν· ἐδ' ἄρα τῇ γε ἀλάμεναι αἴσιμον ἦεν·
 Ὡς ἢ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόδι τόξα.
 Λητῷ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ἔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 500 Ἀλλὰ μάλα πρόσφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητῷ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
 Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης·
 Ἦ μὲν τόξα λαβῆσα πάλιν κίε θυγατέρος ἦς·
 505 Ἦ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γένεσι κέρη,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἴ-

495 In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)

Sic illa lachrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.

Latonam autem allocutus est internuntius Argicida;

"Latona, ego vero tecum haudquaquam pugnabo: arduum enim

"Confligere cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:

500 "Sed promptissima inter immortales deos

"Gloriatur te me vicisse aspera vi."

Sic utique dixit: Latona vero collegit incurvos arcus et sagittas,

Quae ceciderant alio aliae in vertigine pulveris:

Haec quidem sagittandi-instrumentis sumptis secuta est filiam suam:

505 Illa vero ad Olympum pervenerat, Jovis ad aere-fundatam domum;

Lachrymabunda autem patris insedit genibus filia,

Circumque divinum peplum tremebat: hanc vero ad se

500 πρόσφρασσα] MS. F. A. J. T. quamquam F. et A. q. omittunt vitiose.

503 Πεπτεότ'] MS. vid. not. 504 ἦς] MS. 505 Ὀλυμπος] Id. edd. vett. sic et infra 518. MS. addit et δ'.

Ibid. ὑπ' ἱρῆκος] Vide supra ad σ'. 615.
 Clark. "Ὅτι καὶ ἰνταῦθα ἱρῆς ψιλῶται Ἰωνί-
 κῆς, inquit Eustath. Ern.

Ibid. et 495. κοίλῃν — πέτρην, Χηραμόν.]

Eustath. Ἐρμηνείαν ἔχει, (sc. τὸ κοίλῃν πεί-
 τρη) τῷ χηράμῳ κοίλῃ γὰρ πείτρα ἢ χή-
 ραμος· καὶ ἰσχυρόταται κατὰ τό· πρὶ γὰρ
 ῥά ἢ χαλκὸς ἐλίσσει φύλλα καὶ φλοῖον. Ern.

Ver. 497. Λητῷ] Ita Barnesius. Al.
 Λητώ.

Ver. 498. μαχήσομαι] Cod. Harleian.
 μαχίσσομαι.

Ver. 501. κρατερῇφι βίηφιν.] Vide supra
 ad ν'. 588.

Ver. 503. Πεπτεότ'] Vox hæc singularis

est; nec, ut opinor, ulla ex analogia de-

fendi potest. Vide supra ad α'. 265. ad

β'. 818. et ad ν'. 46. Codex Harleian.

habet Πεπτεώτ· quam et veram esse cre-

diderim lectionem, propter similia τιθι-

ῶτ', μιμαῶτ', etc. Pronunciabatur autem

Πεπτεώτ'. Clark. Hoc ipsum πεπτεώτ'

habet clare MS. Lips. Sic habuit etiam

Eustathius. Nam quamquam ab initio

refert πεπτεότα, tamen rationem reddens

- Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνῆρετο, ἡδὺ γελάσας·
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, ἔρανιῶν;
 510 Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσέφανος Κελαδινή·
 Σὴ μ' ἄλλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νειῖκος ἐφῆπται.
 "Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 515 Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
 Μίμβλετο γὰρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλης,
 Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἡματι κείνῳ·
 Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
 Οἱ μὲν, χρώμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόοντες·
 520 Καδ' δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Τρῶας ὁμῶς αὐτὰς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.

Recepit pater Saturnius, et interrogavit, suaviter ridens;

"Quisnam tibi talia fecit, cara filia, coelestium

510 "Temere; ac si quid flagitii patrasses palam?"

Illum vero vicissim allocuta est pulchre-coronata Tumultuum-venaticorum.

"Tua me conjux male-excepit, pater, ulnas-candida Juno, [amans;

"A qua immortalibus contentio et lis impendit."

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

515 At Apollo Phœbus subiit Ilium sacram:

Curæ-erant enim ei murus bene-ædificatæ urbis,

Ne Danaï everterent præter fatum die illo:

At cæteri ad Olympum rediere dii sempiterni,

Alii quidem, irati, alii vero, admodum gloria-exultantes;

520 Assederuntque patri atras-nubes-cogenti: At Achilles

Trojanos simul ipsosque perdebat et solidos-ungulis equos.

508 γελάσας] F. R. 510 vid. not. 521 ὄλεκε] F. A. 1. T.

ait: Τῷ δὲ πιπτιῶτα τὸ ἀπλὴν πιπτιῶτως
 πιπτιῶτως, καὶ ἐν συγκοπῇ πιπτιῶτος — εἰ
 δὲ πλεονασμὸν ἔχει τῷ εἰ etc. Ern.

Ver. 504. θυγατὶς ἥς] Qua ratione,
 θυγατὶς, hic ultimam producat; item
 ἀμβρόσιος et προστὶ, ver. 507. et γὰρ, ver.
 516. et δὲ, ver. 519. vide supra ad α'. 51.

Ver. 507. ἄρ'] Ut fil.

Ibid. ἱανός] Vide supra ad ε'. 352. et
 ad γ'. 385.

Ver. 508. ἀνῆρετο,] Al. ἀνίριτο. Atque
 ita legit Codex Harleianus.

Ver. 509. τοιάδ'] Vide supra ad α'.
 357.

Ver. 510. Μαψιδίως,] Deest hic versus
 in Codice Harleiano. Clark. Pariter in
 MS. Lips. Nec eum tangit Eustathius
 interpretans interrogationem Jovis. Uter-
 que est supra pariter ε'. 371. in simili re.
 Ern.

Ver. 511. Κελαδινή] Παρὰ τὸν γενόμενον
 ἐν τοῖς Κυθηγετικοῖς κίλαδον, ἦγον Δόρυβαν
 Schol. MSS. apud Barnesium.

- Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς ἔρανον εὐρὺν ἰκάνει
 Ἄσπερος αἰδομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκε·
 Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδε' ἐφῆκεν·
 525 Ὡς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κῆδε' ἔθηκεν.
 Εἰσήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖα ἐπὶ πύργῳ,
 Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, ἐδὲ τις ἀλκή
 Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμῶζας ἀπὸ πύργῳ βαῖνε χαμᾶζε,
 530 Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτὸς πυλαῶρ·
 Πεπταμένιας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
 Ἐλθῶσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες, ἧ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἐγγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἶῶ λοίγ' ἔσσεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
 535 Αὐτὶς ἐπ' ἀψ' δέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·

Ut vero cum fumus ascendens ad cælum latum pervenit

Urbe ardente: Deorum nempe eum ira excitat;

Omnibus autem affert laborem, multisque mala immittit:

525 Sic Achilles Trojanis laborem et mala attulit.

Stabat autem senex Priamus sacra in turri,

Animadvertitque Achillem ingentem: At sub illo

Trojani facile turbabantur trepida-fuga, neque ulla vis

Erat: ille autem ejulatu edito a turri descendit in terram,

530 Mandata-daturus ad murum inclutis portarum-custodibus;

"Apertas in manibus portas tenete, usque dum copiae

"Venerint ad urbem trepida-fuga: Certe enim Achilles

"Prope iste perturbans; nunc existimo exitalia futura.

"Sed postquam intra murum respiraverint conclusæ,

535 "Rursus obserate tabulas perite-aptatas:

524 πᾶσι δὲ θῆκε] MS. Ibid. ἐφῆκε] A. 2. 5. J. male. 525 Ἀχιλλεὺς
 MS. Ibid. κῆδεα θῆκε] Id. 534 ἀλέντες] F. A. 1.

Ver. 513. ἐφῆκεται.] Al. ἐφῆκετο. Utrum-
 que hoc quidem in loco ferri possit. Al.
 ἐφῆκεται.

Ver. 515. ἰδύσσετο] Vide supra ad β'.
 35. et ad ε'. 109.

Ver. 517. ὑπὲρ μόρον] Vide supra ad
 ε'. 336.

Ver. 520. παρὰ πατρὶ] Al. παρὲς Ζηνί.

Ver. 525. πόνον] Cod. Harleian. φόνον.

Ver. 526. 549. Εἰσήκει — κικάλυπτε]

Vide supra ad δ'. 434. 492. et ad α'. 37.

Ibid. θάψω ἐπὶ πύργῳ,] Virgil.

Turrim in præcipiti stantem, summisque sub
 astra

Eductam tectis, unde omnis Troja videri

Et Danaum solitæ naves, et Achaica castra.

Æn. II. 460.

Ver. 529. Γίνεθ'.] Al. Γίγνιθ'. Quod
 perinde est. Nam γίνεσθαι primam pro-
 ducit.

Ibid. βεῖνε] Vide supra ad γ'. 87. et
 ad δ'. 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων] Vide supra ad α'.
 309.

- Δείδια γὰρ, μὴ ἔλος ἀνὴρ ἐς τείχος ἄλῃται. [χῆας·
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνέσαν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὅ-
 Αἰ δὲ πετασθεῖσαι τεύξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Ἀντίος ἐξέδορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
 540 Οἱ δ' ἰδυὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
 Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 Φεύγον· ὁ δὲ σφιδανὸν ἔφεπ' ἔγχρ'· λύσσα δὲ οἱ κῆρ
 Αἰὲν ἔχε κρατερῇ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
 545 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
 Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
 Ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δὲ οἱ αὐτὸς
 Ἔση, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,

"Metuo enim, ne exitialis vir in murum irrumpat."

Sic dixit: Illi autem aperueruntque portas, et retruserunt obices;

Hæ autem apertæ pepererunt salutem: At Apollo

Obvius exiliit, a Trojanis ut perniciem arceret.

540 Ii autem recta ad urbem et murum altum,

Siti aridi, pulvere-obsiti, ex campo

Fugiebant; ille vero vehementer insequabatur hasta: rabies nempe ei eor

Continenter tenebat violenta, iraque-percitus-cupiebat gloriam referre.

Tum certe altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,

545 Nisi Apollo Phœbus Agenora nobilem excitasset,

Virum, Antenoris filium, eximiumque, fortemque.

Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse

Astitit, ut mortis graves manus arceret,

541 καρχαλέοι] Edd. vett. Eustathius καρχαλέοι non ut lectionem exemplo-
 rum Homeri, sed ut glossam commemorat, καρχαλέοι, οἱ γὰρ καρχαλέοι,
 ὅ ἐστι κατὰ ζῆλον.

Ver. 536. Δείδια] Vide supra ad ε'. 240.
 et ad ε'. 736.

Ibid. ἄλῃται.] Al. ἄλῃται.

Ver. 538. τεύξαν φάος.] Παρίσχον τοῖς
 φηγῶσι τὴν σωτηρίαν. Schol. MS. apud Bar-
 nesium.

Ver. 541. Δίψῃ] Al. Δίψῃ, Clark. Δί-
 ψῃ, post Homerum demum usurpatum,
 monet Eustathius. Ern.

Ibid. καρχαλέοι.] Al. καρχαλέοι. Clark.
 Vid. Var. Lect. Καρχαλέοι veram lectionem
 esse Eustathii Comm. docet, et Schol.
 min. Hesych. qui habet καρχαλέοι, ubi

frustra Jæsius eam lectionem quidem an-
 tiquam, sed corruptam judicat. Ern.

Ibid. κεκονιμένοι.] Al. κεκοισμένοι.

Ver. 542. σφιδανὸν ἔφεπ'] Qua ratione.
 σφιδανὸν, hic ultimam producat; item
 μὲν, etiam extra cæsura, ver. 547. et
 πιδίον, ver. 558. et τι, ver. 559. et αὐ-
 τὰς, iterum extra cæsura, ver. 570. vi-
 de supra ad α'. 51. Al. σφιδανὸν μέθ'·
 Et σφιδανὸν ἔφεπ'· ἀντὶ τῷ σφιδανῷ· δῖον κεν.
 Notante Eustathio. Clark. Grammatici
 Herodotus et Apollonius σφιδανὸν legebant in
 participio. Sed plerique σφιδανὸν adver-

- Φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥρ' πολλῇ.
 550 Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πολίπορτον,
 Ἔση, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατερῷ Ἀχιλλῆος
 Φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
 555 Αἰδέησιν με καὶ ὥς, καὶ ἀνάγκη δειροτομήσει·
 Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τέττας μὲν ὑποκλονέεσθαι ἔατω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
 Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλίου, ὅφρ' ἂν ἱκώμαι
 Ἰδῆς τε κνημῆς, κατὰ τε ῥαπήϊα δύω,
 560 Ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 Ἰδῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·

Fago tectus: coopertus autem erat caligine multa.

550 At ille, ut advertit Achillem urbium vastatorem,

Constitit; multaque ei cor volvebat-æstuans manenti:

Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum:

"Hei mihi, siquidem metu violenti Achillis

"Fugero, qua et alii turbati fugantur,

555 "Capiet me etiam sic, et imbellem obtruncabit:

"Si vero ego hos quidem turbari sinam

"A Pelide Achille, pedibusque a muro alio

"Fugero per campum Iliacum, donec pervenero

"Idæque ad saltus, sentiectaque ingrediar;

560 "Vespertinus autem deinde cum me laverò in fluvio,

"A sudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:

550 Ἀχιλλῆα] F. R. A. J. 553 ἀπὸ κρατερῷ] A. 2. 3. J. quod ferri potest,
 sed ὑπὸ exquisitius et melius est. 554 φοβέονται] MS. male. 557 ποτὶ]
 F. R. A. 1. 561 πρὸς] MS.

hauter capiebant: atque hoc scriptt. et
 edd. omnes sequuntur recte. Ern.

Ver. 545. Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide su-
 pra ad α'. 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν.] Vox,
 ἔση, non hic παρίσκει; Quod est ridi-
 culum, et Poëta omnino indignum. Sed,
 ut opinor, virum inclytum denotat.

Ver. 547. Ἐν μὲν οἱ] Barnesius, melius
 legi posse existimat, Ἐν μὲν ἰοῖ. Sed ni-
 hil opus.

Ver. 548. χεῖρας] Barnesius de suo edi-
 dit κῆρας. Verum, ut opinor, rationibus

VOL. II.

haud satis idoneis. Præsertim cum haud
 dissimilem phrasin usurpat Poëta supra
 α'. 67.

ὅφρ' ἂν τὴν λοιπὴν βαρείας χεῖρας ἀφείη.

Ver. 549. κεκλιμένος] Vide supra ad α'.
 509. 514.

Ver. 550. Ἀχιλλῆα πολίπορτον.] Vide
 supra ad β'. 278.

Ver. 551. πόρφυρε] Vide supra ad α'.
 558. et 482.

Ibid. μένοντι] Al. κίοντι.

Ver. 554. φοβέονται.] Al. κλονίονται.

3 O

- Ἄλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μή μ' ἀπαιερόμενον πόλεως πεδίοις νοήσῃ,
 Καί με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
 565 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσαι θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
 Λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔς' ἀνθρώπων.
 Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως κατεναντίον ἔλθῃ.
 Καὶ γὰρ θῆν τέτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξεί χαλκῷ,
 Ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἐφάσ' ἀνδρωποι.
 570 Ἑμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.
 Ὡς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεις μένεν· ἐν δὲ οἱ ἦτος
 Ἀλκιμον ἄρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦύτε πάρδαλις εἴσι βαδείης ἐκ ξυλόχοιο
 Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, εἰς τι θυμῷ

“ Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
 “ Ne me abeuntem ab urbe ad campum advertat.
 “ Et me rapide-persecutus consequatur velocibus pedibus.
 565 “ Non amplius deinde licebit mortem et fatum effugere.
 “ Valde enim fortis supra omnes est mortales.
 “ Quod si ipsi ante urbem obviam venero;
 “ Etenim huic certe vulnerabile corpus acuto ære,
 “ Inestque una anima, mortalemque ipsum dicunt homines
 570 “ Esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet.”
 Sic fatus, Achillem conversus expectabat; intusque ei cor
 Forte gestiebat præliari atque pugnare.
 Veluti panthera prodit alto ex fruticeto
 Virum venatorem contra, neque quicquam animo

565 Οὐκ ἔτ' R. 567 πόλεως κατεναντίον MS. πόλεως Edd. vet. 571
 ἀλεις A. 2. 5. J. 572 πτολεμίζειν F. 575 πάρδαλις F. R. A. 1. 577
 ἐναντίον A. 2. 3. J.

Ver. 556. ἔασι] Vide supra ad 8. 42.
 Ver. 558. πεδίοις Ἰλίου] Τὸ πῶς ἐν ᾧ Ἰλῷ
 πάρος ἐστὶ Schol. Τινὲς δὲ Ἰδίων πεδίων γε-
 φουσι, τὸ τῇ Ἰδῇ ὑποκείμενον· διὰ τὸ εὐδὺς
 ἐπαγαγεῖν τὸν Πειστήν, “ ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 “ Ἰδὲς κνημῆς.” Eustath.
 Ver. 559. ῥαπῆν] Ἰμαντῶν φυτὰ, ἀφ'
 ἧς δάσος τῆς ὕλης. Schol.
 Ver. 560. λισσάμενος] Quum me ipse
 laveto. Vide supra ad ver. 241. et ad γ'. 141.
 Ver. 561. ποτὶ] Al. περὶ. Quod per-
 inde est.
 Ibid. ἀπονείμην] Al. ἀπονέεσθαι.

Ver. 565. ἀπαιερόμενον] Ἐκ μεταβολῆς
 τῶν νῶν ἀπαιεσάν. Schol. MS. apud Bar-
 nesium.
 Ibid. πόλεως] Ita edidit Barnesius. Al.
 πόλιος. Quod idem.
 Ver. 565. ἔσαι] Al. ἔσεται.
 Ver. 567. Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως]
 Vide supra ad β'. 811. Al. πόλιος.
 Ver. 568. Καὶ γὰρ θῆν τέτῳ τρωτὸς χρῶς]
 Virgil.

— mortali urgemur ab hoste
 Mortales: totidem nobis animæque manusque.
 Æn. X. 375

- 575 Ταρβεῖ, εἰδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκέσῃ.
 Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἦ εὔαση, ἢ βάλλῃσιν,
 Ἀλλὰ τε καὶ περὶ δαρι πεπαρμένη ἐκ ἀπολήγει
 Ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι, ἢ δαμῆναι.
 Ὡς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυῶ, δῖος Ἀγένορος,
 580 Οὐκ ἔδελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος.
 Ἀλλ' ὁ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσῃν,
 Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ.
 Ἦ δὴ πρὸς μάλ' ἐολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἦματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων.
 585 Νηπύτῃ, ἣτ' ἐτι πολλὰ τετεύχεται ἀλγέ' ἐπ' αὐτῇ.
 Ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
 Οἳ κεν πρόσθε φίλων τοκίων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,

575 Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;
 Etsi enim prior eam cominus percusserit, aut eminus,
 Tamen vel hasta transfixa non desistit
 A strenua pugna, antequam vel cominus congrediatur, vel dometur.
 Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,
 580 Nolebat fugere, antequam periculum faceret Achillis.
 Sed clypeum quidem sibi prætendit undique æqualem.
 Hasta autem in eum collimabat, et altum clamabat;
 “ Certe jam omnino sperabas apud animum, illustris Achille,
 “ Die hoc urbem te eversurum Troiam gloriosorum;
 585 “ Stulte, certe adhuc multi efficiuntur dolores de ea:
 “ In ea enim multique et fortes viri sumus,
 “ Qui utique propugnantes claris parentibus, uxoribusque, et liberis,

580 Ἦματι] F. R. A. 1. recte. 581 ἀλλ' ὅγ' ἀγ' MS. quod verum puto.
 Ibid. ἔχεται] F. 585 τετεύχεται — αὐτῇ MS. male. 586 ἐν γὰρ τῇ
 MS. Ibid. ἀνδρες] Id. 587 τοκίων] Id.

Ver. 572. πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι] Vide
 supra ad α'. 232. et 279.
 Ver. 573. πάρδαλις] Cod. Harleian. πέρ-
 δαλις. Clark. Vid. Var. Lect.
 Ibid. ξυλόχοιο] Τλῶδες τόπος συνδεδεμένος.
 Ver. 574. ἐναντίον] Al. ἐναντίον.
 Ver. 575. κεν ὑλαγμὸν] Scribunt non-
 nihil, teste Eustathio. κυνολαγμὸν.
 Ver. 576. φθάμενός] Vide supra ad β'. 45.
 Ibid. ἢ εὔαση, ἢ βάλλῃσιν.] Fel comi-
 nus eminus vulneraverit. Vide supra
 ad β'. 540. et ad γ'. 84.
 Ibid. εὔαση.] Vide supra ad γ'. 192. et
 ad α'. 140.

Ver. 581. πρόσθ' ἔσχετο] Cod. Harleian.
 πρόσθ' ἔσχετο.
 Ver. 585. Ἦ δὴ πρὸς] Al. Ἦ δὴ πρὸς.
 Ibid. ἐολπας] Vide supra ad α'. 57. et
 α'. 186.
 Ver. 585. ἦτ' ἐτι πολλὰ] Al. ἦ μάλισ-
 τε πολλὰ.
 Ver. 586. Ἐν γὰρ τῇ] Edidit Barnesius
 Ἐν γὰρ τῇ. Sed nihil opus. Vide supra
 ad α'. 51.
 Ver. 587. τοκίων, ἀλόχων τε.] Al. ἀλό-
 χων, τοκίων τε. Quam lectionem et præ-
 fert Barnesius. Sed, ut opinor, minus
 recte.

- "Ιλιον εἰρύμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 "Ωδ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
 590 Ἡ ῥά, καὶ ὅξυν' ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
 Καί ῥ' ἐβαλε κνήμην ὑπὸ γένατος, ἐδ' ἀφάμαρτεν·
 Ἀρφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτη κασσιτέρειο
 Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρεσε
 Βλημένε, ἐδ' ἐπέρησε· δεῖ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 595 Πηλείδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
 Δεύτερος· ἐδὲ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 Ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
 Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμῳ ἐκπεμπε νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀπόεργαδε λαῶ·
 600 Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα εἰοικώς,
 Ἔση πρόσθε πηδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 Ἔως ὃ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,

"Ilium tutemur: tu vero fatum hic consequeris,
 "Adeo terribilis licet sis et audax bellator."

- 590 Dixit utique, et acutum telum gravi manu emisit;
 Et percussit tibiam sub genu, neque aberravit;
 Circaque ipsam ocrea recens-elaborati stanni
 Horrendum resonuit: æs vero resiliit
 A percusso, neque penetravit; dei enim prohibuere dona.
 595 Pelides vero impetum-fecit in Agenora deo-parem
 Secundus: at non sivit Apollo gloriam referre,
 Sed ipsum eripuit, texitque caligine multa,
 Quietumque ipsum e prælio misit ut-abiret.
 At hic Pelidem dolo avertit a populo:
 600 Ipsi enim longe-jaculans Agenori omnia cum se assimularat,
 Stetit ante pedes; ille vero festinabat pedibus persequi.
 Dum ille hunc per campum persequabatur tritici-feracem,

588 εἰρύμεσθα] F. A. J. Ibid. ἀφῆψεις] MS. 594 ἠρύκακε] MS. 596
 ἐδὲ τ' Id. Ibid. ἔασεν] A. 2. 5. J. T. R. 598 ἐπεμπε] MS. 599 λαῶ
 Id. 600 ῥ'] abest MS. e neglecta duplicatione literæ ρ.

Ver. 588. εἰρύμεσθα] *Al.* εἰρυσίμεσθα.
 Ver. 590. βαρείης] *Al.* παχεύης. Quo
 modo legit et Codex *Harleianus*.
 Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε] Vide
 supra ad β'. 210. et ad δ'. 455.
 Ver. 594. ἐπέρησε] Vide supra ad α'. 67.
 Ver. 596. ἔασεν] Vide supra ad δ'. 42.
 Ver. 598. ἄρα] *Deinceps*.
 Ver. 600. Ἀγήνορι πάντα εἰοικώς.] Vide
 supra ad ζ'. 156.
 Ver. 602. Ἔως δ' τὸν] Pronunciabatur
 "Ὡς δ' τὸν." Vide supra ad ε'. 15. et
 ad δ'. 559.

- Στρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἐδελγεν Ἀπόλλων,
 605 Ὡς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
 Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 Ἀσπασίοι προτὶ ἄσιν· πόλις δ' ἐμπλητο ἀλέντων.
 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐκτὸς
 Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
 610 Ὡς τ' ἔδαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
 Ἐς πόλιν, οἵτινα τῶν γε πόδες καὶ γῆνα σάωσαν.

Conversus præter fluvium vortieibus-profundum Scamandrum,
 Paryo intervallo præcurrentem: dolo etenim lactabat Apollo,
 605 Ut semper speraret se assecuturum pedibus suis;
 Interim cæteri Trojani fugati venerunt conferti
 Læti ad urbem; urbs vero implebatur conclusis.
 Neque enim illi sustinebant urbem et murum extra
 Expectare jam se-invicem, et cognoscere, et quis effugisset,
 610 Et quis occubisset in pugna; sed cupide infundebantur
 In urbem, quemcunque eorum pedes et genua incolumem-retulerant.

605 στρέψας] MS. F. R. A. 1. 604 δόλῳ γὰρ] Edd. vett. præter R. 605
 ποσσὶν] A. 2. 5. J. 607 ἄλ.] A. J. T. 611 γῆ] abest MS.

Ver. 605. Στρέψας] *Al.* Τρέψας.
 Ver. 604. δόλῳ δ' ἄρ'] *Henricus Stephani*
 legendum hic δόλῳ γὰρ, verbaque δι-
 οῦ γὰρ ἐδελγεν Ἀπόλλων parentesi inclu-
 dendis censet. Sed, ut opinor, minus ap-
 Porro sententiam connectit vocula
 cum eo quod præcessit ver. 599. 600.
 Ver. 607. ἐμπλητο] *Al.* ἐμπληστο.
 Ver. 607—610. Ἀσπασίοι — ἀσπασίως]
 Vide supra ad α'. 140.
 Ver. 608. πόλεως] Vide supra ad ver.
 565.
 Ver. 610. ἀσπασίως] *Al.* ἐσσυμένως.
 Ibid. ἐσέχυντο] *Al.* ἐπέχυντο.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἥ ΓΡΑΜΜΑ Χ'.

ὑπόθεσις τῆς Χ'. ΟΜΗΡΟΥ ῥαψωδίας.

Τῶν λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἑκτωρ ἔξω μένει παρακαλόντων δὲ αὐτὸν τῶν γυναικῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἀπαρνέεται· καὶ ὁ μὲν ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται τρεῖς περὶ τὰ τεῖχη. Ζεὺς δὲ ταλαντεύει ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν τῷ Ἑκτορι, ἐπὶ γῆς χωρεῖσιν· αἱ δὲ τῷ Ἀχιλλέως ἄνω φέρονται· καὶ ἔτι Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθῆνα, καθομοιωθεῖσα τῷ Πριάμει παιδί, Διὶ Φοῖβῳ, παρορμᾷ Ἑκτορα ἀντιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς, ἀντίσταται, καὶ ἀναιρεῖται, δεινὴς τε ὑπὸ τῷ ἄρματος Ἀχιλλεὺς, σύρεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Τῶν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἑκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλεῖα, το μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνίσταται, Ἀθηναίᾳ αὐτὸν πειράσας, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τῷ ἄρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τῶν πιδῶν ἐπὶ τὸν ναῦσταθμον ἔλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἰκίζονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἥ ΓΡΑΜΜΑ Χ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἑκτορος ἀναιρέσις.

Ἄλλως.

Χΐ Θέτιδος γένος ἄκνυς ἀπώλεσεν Ἑκτορα δῖον.

Ἄλλη.

Χΐ δ' ἄρα, τρεῖς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἑκτορ Ἀχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἥ τε νεβροί,
Ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὅμοισι κλίναντες.
5 Ἑκτορα δ' αὐτῷ μέναι ὁλοῇ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίε προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιῶν.

SIC hi quidem per urbem trepida fuga-dissipati, velut hinnuli,
A sudore se refrigerabant, bibebantque, medebanturque siti,
Acclinati pulchris propugnaculis: At Achivi
Ad murum prope accedebant, scuta humeris inclinantes.
5 Hectorem vero ibi manere exitiale Fatum tanquam-compede-vinctum-coëgit,
Ilium ante, portasque Scæas.

2 Schol. MS. γράφεται καὶ ἀναψύχοντο, quod e glossa natum. Eustath.
ἀπεψ. ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἀνέψυχον. 4 ἴσαν] MS.

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν] κλίνεσθαι in MS. Lugd. Vossiano apud
Hecate κλίνεσθαι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι, ὑπὸ τῶν
τειχῶν ἐπάλξεσιν γὰρ, οἱ τῶν τειχῶν καλύμενοι
πρὸς μάχης. Schol. Clark. Ductum hoc,
ut videtur, e Porphyrio, cujus longum
Scholion est in hanc sententiam de verbo
κλίνεσθαι in MS. Lugd. Vossiano apud
Cel. Valken. ad h. l. Homeri. Mihi non
placet. Ern.
Ibid. et ver. 73. 154. et 155. καλῆσιν —
καλῶν — Καλῶν. — καλῶν] Vide supra ad
6. 43.

- Αὐτὰρ Πηλείωνα προσήυδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Τίπτε με, Πηλῆος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 Αὐτὸς θνητὸς ἔων, θεὸν ἄμβροτον; ἔδὲ νῦ πά με
 10 Ἐγνως ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.
 Ἦ νῦ τοι ἔτι μέλει Τρώων πόνος, ἔς ἐφόβησας,
 Οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλιν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης·
 Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ ἔτοι μόρσιμός εἰμι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ἄκνυς Ἀχιλλεύς·
 15 Ἐβλαψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
 Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχους ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 Γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

At Pelidem allocutus est Phoebus Apollo;

"Cur me, Pelei filii, pedibus velocibus persequeris,

"Ipse mortalis cum sis, deum immortalem? nec dum omnino me

10 "Agnovisti, quod Deus sum; tu autem indesinenter furis.

"Tibi nimirum nihil curae est contra Troas labor-bellieus, quos fugasti,

"Qui jam in urbem conclusi-sunt, tu vero huc divertisti:

"Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis sum."

Hunc autem graviter indignatus allocutus est pedibus velox Achilles;

15 "Læsisti me, longe-jaculans, Deorum perniciosissime omnium,

"Qui huc nunc avertisti a muro: Certe adhuc multi

"Terram mordicus prehensissent, antequam in Ilium pervenissent.

12 δεῦρο λιάσθης] Id. R. 15 ἔ μέν με] MS. F. A. 2. 5. J. Ibid. 27 νέεις] F.

Ibid. et ver. 4. Κεκλιμένοι — κλιναντες.] Vide supra ad α'. 509. et 514.

Ver. 5. ὀλοῶ] Ita et Codex Harleianus. Barnesius autem ex conjectura edidit ὀλοῶ. Vide supra ad α'. 542.

Ver. 6. Ἰλίου προσάροισι.] Vide supra ad α'. 24. et 66.

Ibid. πολῶν τε Σκαιοῶν.] Ἐν ἀριστῶ τῇ τείχεσσι κύνται αἱ πύλαι αὐταί· καλύνται δὲ Δαρδάνια. Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 7. Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide supra ad α'. 45.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλῆος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις.] Οὐχ ἁλωτὸν γὰρ εἶναι θνητῶν, ἔδὲ καταληπτὸν τὸ θεῖον, ἔτε ποσὶν, ἔτε χερσίν, ἔτε ὀφθαλμοῖς, ἔδ' ὅλως τῷ σώματι, δεδιόκων. Clemens Alexandrin. Strom. V. ubi hunc Homeri locum adducit.

Ver. 11. Τρώων πόνος.] Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον. Schol.

Ver. 15. Οὐ γάρ με] Refertur istud, γὰρ,

non ad id quod proxime praecessit, sed ad id quod elegantius reticetur: *Atqui frustra me insequeris; vel. Ne me amplius insequere; non ENIM, etc.* Ceterum Codex Harleianus hic legit, Οὐ μέν με. *Clark.* De istis argutiis Clarkii alibi jam admonuimus. Hic veram lectionem esse οὐ μέν, quae est in Codice Harleiano, non sinit dubitare et res et consensus librorum antiquorum. vid. *Var. Lect. Ern.*

Ibid. κτανέεις.] *Al.* κτανέεις.

Ver. 15. Ἐβλαψάς μ', Ἐκάεργε.] Vituperat hunc locum *Plato*: *Ὁκνῶ δὲ γὰρ — δι' Ὁμηρον λέγειν, ὅτι ἔδ' ὅσον ταῦτά γε κατὰ Ἀχιλλέως φάναι καὶ ἄλλων λεγόντων περὶ εἶναι. Καὶ αὖ ὡς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα εἶπεν.* "Ἐβλάψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων. Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρέη." *De Republ. Lib. III.*

Ibid. ὀλοώτατε.] *Al.* δολωτάτε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον.] *Virgil.*

- Nūn δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τὰς δ' ἐσάσας
 Ῥηϊδίως, ἐπεὶ ἔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω·
 20 Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρέη.
 Ὡς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 Σευάμενος, ὥςθ' ἵππος ἀετλοφόρος, σὺν ὀχεσφιν,
 Ὃς ῥά τε ῥεῖα δέησι τιτανόμενος πεδίοιο.
 Ὡς Ἀχιλλεύς λαιψήρᾳ πόδας καὶ γένατ' ἐνώμα.
 25 Τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσι,
 Παμφαίνονθ', ὥστ' ἀστέρες, ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 Ὃς ῥά τ' ὀπώρας εἶσιν ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
 Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ.

"Nunc vero mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illosque servasti

"Facile; non enim ultionem ullam veritus es in posterum:

20 "Profecto te uliscerer, si mihi facultas utique adesset."

Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,

Ruens, velut equus certamine-victor, cum curru,

Qui celeriter currit magno nisu contendens per campum.

Sic Achilles celeriter pedes et genua movebat.

25 Hunc vero senex Priamus primus vidit oculis,

Collucentem tanquam stellam, ruentem per campum,

Quae scilicet Autumno oritur: perillustres autem ejus radii

Lucent multa inter astra nocte intempesta;

19 ὀπίσω] F. A. J. T. 25 ὀφθαλμοῖσιν] MS. edd. præter T. male, ut v. 29. καλέουσιν.

Procubuit moriens et humum semel ore mordit. *Æn. XI. 418.*

Vide supra ad β'. 418.

Ibid. πρὶν Ἴλιον.] Qua ratione, πρὶν, hic, etiam extra casuram, producatur; item τρώας, ver. 25. vide supra ad α'. 51.

Ver. 19. 20. τίσιν — τισαίμην.] Qua analogia ex λῶω, λῶσαι, deducitur λῶσις ex φῶω, φῶσαι, φῶσις ex κῶω, κῶσαι, κῶσις ex φῶω, φῶσις: eadem ex τῶω, τῶσαι, deducitur τῶσις. Vide supra ad ζ'. 454. ad ν'. 414. et ad ζ'. 484.

Ver. 21. Ὡς εἰπὼν, — ἐβεβήκει.] Vide supra ad φ'. 552. et ad π'. 751.

Ver. 22. Σευάμενος.] Vide infra ad ver. 55. item supra ad γ'. 141. et ad θ'. 199.

Ver. 25. et 27. Ὃς ῥά τε] Qui scilicet.

Ver. 26. Παμφαίνονθ', ὥστ' ἀστέρες.] *Virgil.*

VOL. II.

ipse agmine Pallas
 In medio, chlamyde et pietis conspectus in armis:

Qualis, ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
 Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
 Extulit os sacrum caelo. —

Æn. VIII. 587.

Non secus, ac liquida si quando nocte cometæ
 Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
 Ille sitim ignobosque ferens mortalibus ægris,
 Nascitur, et lævo contristat lumine cælum.

Æn. X. 972.

Vide supra ad ε'. 4. ad λ'. 62. et infra ad ver. 517.

Ibid. et ver. 62. ἐπεσσύμενον — ὀλλυμένους.] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 27. Ὃς ῥά τ' ὀπώρας εἶσιν.] Ἐδεῖ, πρὸ ὀπώρας, εἰπεῖν, τότε γὰρ ἡ τῷ Κυνὸς ἐπιτολή. Schol. MSS. apud Barnesium. Ὀπώρα δὲ καὶ νῦν μέρος θεῖας τὸ τελευταῖον μετ' ὃ τὸ μετόπωρον. *Eustath.*

3 P

- "Ον τε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέεσι·
 30 Λαμπρότατος μὲν ὄγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 "Ὡς τῇ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι Δέοντος.
 "Ὡμῶξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσίν.
 "Υψὸς ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγάνει,
 35 Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
 Εἰστήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
 Τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσήυδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
 "Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τῆτον
 Οἷος, ἄνευδ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πτότμον ἐπίσπης.
 40 Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 Σχέτλιος, αἶδε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 "Ὅσπον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γυῖπες ἔδονται
 Κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραιπιδῶν ἄχος ἔλθοι.

Quam canem Orionis vulgo vocant:

- 30 Splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est,
 Atque emittit magnum æstum miseris mortalibus:
 Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.
 Ejulabat vero senex, caputque pulsabat manibus,
 In altum sublatis, magnoque edito ejulatu clamabat,
 35 Supplex-orans dilectum filium: is autem ante portas
 Stabat, vehementer animis-ardens cum Achille pugnare:
 Illum vero senex miserabiliter allocutus est, manus extendens:
 "Hæctor, ne mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
 "Solus, sine aliis; ut ne mox mortem assequaris,
 40 "A Pelida domitus: longe enim viribus præstat.
 "Crudelis, utinam diis carus tantum esset,
 "Quantum mihi; cito prorsus eum canes et vultures vorarent
 "Jacentem: certe mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.

33 λάξιστο pro κόψατο] MS. ex aliis locis ubi λάξιστο χερσίν, sed non de capite. Si vera esset lectin, de evellendis capillis capienda esset, quod et ipsum in luctu graviori commemoratur.

Ver. 29. "Ον τε κύν' Ὀρίωνος] Τὸν ἀσπρῶν
 κύν' αὖτως ἔφην. Schol.

Ver. 30. ὄγ'] Al. ὄδ'. Atque ita legit
 et Codex Harleianus.

Ibid. τέτυκται.] Vide supra ad γ'. 481.
 et 736. et ad α'. 37.

Ver. 31. πυρετὸν] "Ἦτοι κυρίως, ὡς ἡμεῖς
 λέγομεν· ἢ τὴν τῷ αἵματι ἐκκαυσιν. Schol.

Ibid. δειλοῖσι βροτοῖσιν] Virgil.

— mortalibus agris. Georg. I. 25.

— miseris mortalibus. — Ibid. III. 66.

Ver. 33. ὄγ'] Vide supra ad γ'. 409.

Ibid. κόψατο] Observandus hic maxi-
 me proprius Vocis mediæ Usus. Caput

- "Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
 45 Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπῶν.
 Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
 Οὐ δύναμαι ιδέειν, Τρώων εἰς ἄστν ἀλέντων,
 Τῆς μοι Λαοδόη τέκετο, κρείσσεια γυναικῶν.
 "Ἀλλ' εἰ μὲν ζῶεσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
 50 Χαλκῇ τε χρυσῇ τ' ἀπολυσόμεθ'. ἔστι γὰρ ἔνδον·
 Πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς Ἀλτης.
 Εἰ δ' ἤδη τεθνῆσιν, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισιν,
 "Ἀλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
 Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυδαδιάτερον ἄλγος
 55 Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνης, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
 "Ἀλλ' εἰσέρχαιο τείχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρώας καὶ Τρώας, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερδῆς.

"Iste me filiis multisque et strenuis orbum fecit,

45 "Interficiens, et deportatos-vendens insulas in longinquas.

"Quin et nunc duos filios Lycaonem et Polydorum

"Non possum videre, Trojanis in urbem conclusis,

"Quos mihi Laodhoë peperit præcellens mulieribus.

"At si quidem vivunt in castris, certe postmodum

50 "Æreque auroque redimemus; est enim domi:

"Multa enim dedit filiae senex fama-inclytus Altes.

"Si vero jam mortui sunt, et in Orci domo,

"Dolor meo animo et matri, qui genuimus.

"Populo autem cætero brevior dolor

55 "Erit, modo non et tu moriaris, ab Achille domitus.

"Sed ingredere murum, mi fili, ut serves

"Trojanos et Trojanas, neque magnam gloriam præbeas

"Pelidæ, ipseque dilecta vita priveris:

54 ἀμύξας] R. 58 "Ἐκτωρ] MS. vid. ad 545. 41 θείας] F. A. J. 43

ἢ καὶ] MS. 44 ἔθηκεν] F. male. 47 ἀλέντων] A. 2. 3. J. T. 54

Λαοῖσι] F. R. A. 1.

σφί ἵππε percussit. Vide supra ad φ'. 241.
 et ad γ'. 141.

Ver. 36. Εἰσθήκει.] Vide supra ad δ'. 434.

et 492.

Ver. 42. τάχα κέν εἰ] Qua ratione vox
 κέν hic producatur; item μηδὲ, ver. 57.
 et σι, ver. 88. et τις, ver. 106. vide supra
 ad α'. 51.

Ver. 45. ἔλθοι.] Cod. Harleian. ἔλθῃ.

Ver. 44. εὖνιν] "Ἐρημον, χῆρον, ἐστερημένον.

Schol.

Ver. 48. Λαοδῶν] Al. Λαοδῆν.

Ver. 49. μετὰ στρατῷ.] Al. μετὰ στρατόν.

Ver. 50. ἀπολυσόμεθ'.] Vide supra ad

α'. 20.

- Πρὸς δέ με τὸν δῦστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
 60 Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος ἔδῃ
 Αἴσῃ ἐν ἀργαλήῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 Υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυσθείσας τε δύγατρας,
 Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 65 Ἐλκομένας τε νύξ ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτησι δῦρῃσιν
 Ὠμησταὶ ἐρύσσι, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ
 Τύψας, ἢ βαλὼν, ρεδέων ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρῆς,

- “ Præterea et mei infelicis adhuc mentis-compotis miserere,
 60 “ Calamitosi, quem pater Saturnius in senectutis limine
 “ Fortuna in acerba perdet, mala multa conspicatum,
 “ Filiosque interemptos, raptatasque filias,
 “ Et thalamos direptos, et infantes liberos
 “ Allisos terræ, in gravi cæde,
 65 “ Tractasque nurus perniciosiis manibus Achivorum.
 “ Ipsum vero forsitan extremum me canes in primis foribus
 “ Cruda-vorantes raptabunt, postquam aliquis acuto ære
 “ Cominus vel eminus feriens ex artubus animam eripuerit,
 “ Quos nutriti in ædibus, mensæ assecclas janitores,

62 ὀλλυμένους] MS. Ibid. ἐλκυσθείσας] MS. sic et MS. Morì, Voss. et Eustathius, recte præfert Cl. Valkenarius. conf. ad. v. 556 ἐλκυσθείσας] R. 64 ποτὶ] F. A. J.

Ver. 51. ὅπασε] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 57. Τρωάς,] Plutarchus loco infra
 ad ver. 60. citato legit Τρωάδας.

Ver. 59. Πρὸς δέ με τὸν δῦστηνον] Virgil.
 — miserere parentis
 Longavi. — En. XII. 43.

Ibid. ἔτι φρονέοντ'] Scholia MSS. apud
 Barnesium exponunt; “Ετι ζῶντα” τὸ γὰρ
 ζωτικὸν, φρένας καλεῖ ὁ Ὀμηρὸς. Sed (ut
 videtur) minus recte.

Ibid. ἐλέαιρε,] Cod. Harleian. ἐλέησον.
 Quo modo et legit Plutarchus, loco jam
 infra citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης
 ἐπὶ γήραος ἔδῃ Αἴσῃ ἐν ἀργαλήῃ φθίσει, etc.]
 Πολλὰ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται καὶ παντοῖαι
 τύχαι κατὰ τὸν βίον καὶ ἐνδέχεται τὸν μά-

λισα εὐθηνῶντα μεγάλαις συμφοραῖς περι-
 σσεῖν ἐπὶ γήραος, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρώεσσιν ἐπὶ
 Πριάμῳ μυνέσται. Arist. Ethic. Lib. I.
 cap. 10. sub fin. Δῆλον ἂν ὅτι καὶ ὁ λεγ-
 μένος ἄσπερος θάνατος εὐπαρεμύθητος ἐστὶ —
 μῖον γὰρ ὄντως Τρωίλος ἰθακρυσεν ἢ Πρίαμος;
 ἥτος δὲ, εἰ προστελευτήσεν, ἐπὶ ἀκμαζού-
 σι αὐτῷ τῆς βασιλείας, καὶ τῆς τσαυτῆς τυ-
 χῆς, ἢ ἐλθόντι. Οἷα γὰρ πρὸς τὸν αὐτὸν
 διελέχθη οὗτος “Εκτορα, παραινῶν ἀναρχοῦν
 ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα μάχης, ἐν αὐ-
 τῷ φησιν, “Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ
 “ γήραος ἔδῃ, etc.” Ὅντων ἂν σοὶ παμπάλ-
 λων παραδειγμάτων περὶ τάτου, ἐννοήσῃ τὴν
 θάνατον ἢ ὀλίγως ἀπαλλάττειν μεγάλων
 καὶ χαλεπῶν κακῶν, ἂν, εἰ ἐπιβίωσεν, πάν-
 τως ἂν ἐπιεικέστερον. Plutarch. de Consolat.
 ad Apoll. Citat porro totum hunc locum

- 70 Οἳ κ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
 Κεῖσονται ἐν προθύροισι· νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
 Ἀρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξείῃ χαλκῷ,
 Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον,
 75 Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 Τῆτο δὴ οἴκτισον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν. [χερσὶ,
 Ἡ ῥ' ὁ γέρον, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο
 Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειδε.
 Μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέεσσα,
 80 Κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,

- 70 “ Qui meo sanguine hausto, rabie-acti animis,
 “ Jacebunt in vestibulis: Juveni autem omnino decorum-est
 “ Pugna cæso, lacerato acuto ære,
 “ Jacere; omnia nempe honesta etiam mortuo quicquid apparuerit:
 “ Sed quum jam canumque caput, canamque barbam,
 75 “ Pudendaque deturpent canes occisi senis,
 “ Hoc utique miserrimum accidit miseris mortalibus.”
 Dixit quidem senex, canosque capillos extrahebat manibus,
 Vellens e capite; neque Hectori animum flectebat.
 Mater vero deinceps ex-alia parte lamentabatur lachrymas-fundens,
 80 Sinum denudans, altera autem manu mamillam exeruit,

67 ἐρύσσει] MS. Schol. br. idem respiciunt glossa ἐλκυσσει. Et futurum
 est aptius, quod est et ante v. 61. et post v. 71. 73 φανήη] MS.

The Chrysostomus, Orat. XI. Vide et in-
 tra ad ψ'. 222.

Ibid. ὃν ῥα] Quem utique.

Ibid. ἐπὶ γήραος ἔδῃ] Ἐπὶ τῇ τῷ γήραος
 ἔδῃ, ἐπὶ τῷ πένεματι. Schol.

Ver. 61. φθίσει,] Vide supra ad ver. 19.
 et ad β'. 45. et 855.

Ver. 62. ἐλκυσθείσας] Ἀντὶ τῷ αἰχμαλω-
 τισμῷ. Schol. Al. ἐλκυσθείσας et ἐλκυσ-
 θήσας. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 65. ὀλοῆς] Al. ὀλοῶν.

Ver. 67. ἐρύσσει,] Apud Plutarchum, lo-
 co supra citato, ἐρύσσει. Clark. Vid.
 Var. Lect.

Ibid. ἐπεὶ κέ τις] Al. ἐπεὶ μέ τις.

Ver. 68. Τύψας, ἢ βαλὼν,] Vide supra
 ad β'. 576. et ad β'. 84.

Ver. 70. πίνοντες,] Al. πίνοντες. Quod
 ferri non potest; nam πίνω primam sem-
 per producit.

Ibid. ἀλύσσοντες] Ἐπὶ πλημμονῆς ἀλύ-
 σοντες· οἷον ἐν ἀλγῇ ὄντες, δυσφορῶντες. Οἳ δὲ
 εἶπον, ἄγαν λυτῶντες. Schol.

Ver. 71. etc.] Hunc locum imitatus est
 et dilatavit Tyrtæus in nobili carmine
 paranetico ad milites, cujus fragmentum
 insigne est apud Lycurgum Or. c. 28.

Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν, ὅφρ' ἄρα τῆς ἡβῆς ἀγ-
 λαν ἀνδρὸς ἔχει,
 Ἀνδράσι μὲν Ἀθηναίοισιν ἰσοῖν etc.
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῆτο, μετὰ προμάχοισι πεισόντα
 Κεῖσθαι — ἀνδρῶν παλαιότερον,
 Ἡδὲ λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολίοντε γένειον etc.

quod non venit in mentem Cel. Tyloro.
 Ern.

Ver. 72. Ἀρηϊ κταμένῳ,] Al. Ἀρηι κτει-
 νομένῳ.

Ver. 74. 76. Ἀλλ' ὅτε δὴ — Τῆτο δὴ]
 Vide supra ad β'. 158. et ad β'. 453.

Ver. 77. αὖθ' Deinceps. —

- Καί μιν δακρυχέες' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἐκτορ, τέκνον ἔμδν, τάδε τ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον
 Αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαδί κηδέα μαζόν ἐπέσχον,
 Τῶν μνήσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δέ δήϊον ἄνδρα
 85 Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἴσαο τέτω·
 Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνη, εἰ σέ τ' ἔγωγε
 Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτῇ,
 Οὐδ' ἄλοχος πολυδάρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
 90 "Ὡς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,

Et illum lachrymas-fundens verbis alatis allocuta est;

"Hector, fili mi, et hæc reverere, et mei miserere

"Ipsius, si unquam tibi vagitus-sedantem mammam præbui,

"Horum reminiscere, care fili; arceque infestum virum

85 "Mœnia ingressus: Neque prostes pugnator adversus ipsum;

"Præferox: si enim te interemerit, haudquaquam te ego

"Deflebo in lectis, carum germen, quem peperī ipsa,

"Neque uxor magnifice-dotata; seorsum autem te longe a nobis

"Argivorum apud naves canes veloces comedent."

90 Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,

84 φίλον] MS. R. 85 μὴ δέ] MS. F. A. J. R. recte. male μὴδ' edidit
 Turn. quod alii secuti sunt temere. Ibid. τέτω] F. A. I.

Ver. 78. οὐδ' Ἐκτορ θυμὸν ἐπειθε.] Virgil.

Haudquaquam dictis violentia Turni

Flectitur: exuperat magis.

Æn. XII. 45.

Ver. 80. ἐτέρηφι] Vide supra ad ν'.
 588.

Ver. 82. 85. τάδε τ' αἶδεο, καί μ' ἐλέη-
 σον — μηδὲ πρόμος ἴσαο τέτω.] Virgil.

Turne, per has ego te lachrymas, per siquis
 Amatae

Tangit honos animum; —

Unum oro: desiste manum committere Teucris.
 Æn. XII. 56. 60.

Ver. 85. λαδικηδέα μαζόν] Τὸν λήθην
 ἱμποῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων.
 Schol.

Ibid. ἰπίσχον] Al. ἀνίσχον.

Ver. 85. ἰών] Al. ἰών.

Ver. 86. κατακτάνη.] Cod. Harleian.
 κατακτενέι.

Ibid. οὐ σέ τ' ἔγωγε Κλαύσομαι] Virgil.

Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis
 Alitibusque jaces! nec te tua funera mater
 Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi.
 Æn. IX. 485.

Ver. 88. πολυδάρος] Πολλὰ δωρομένη ἄ-
 γαδά· ἢ, ἡ μετὰ πολλῶν δώρων καὶ ἰδῶν γέ-
 γαμημένη. Schol. Al. πολυένης.

Ver. 91. Πολλὰ λισσομένη] Edidit Bar-
 nesius Πολλὰ ἐλίσσομένη. Sed nihil opus.
 Vide supra ad φ'. 368.

Ver. 95. "Ὡς δέ δράκων] Virgil.

Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pas-
 tus,
 Frigida sub terra tumidum quem bruma tege-
 bat,

Nunc positus novus exuviis, nitidusque juvenis
 Lubrica convolvit sublato pectore terga;
 Arduus ad Solem, et linguis micat ore trisuleis.
 Æn. II. 471.

Scaliger hæc a Virgilio φυσικωτέρως quam
 ab Homero depicta existimat. "Solis ap-
 petentem atque apricantem, etiam ar-
 duum ad Solem. Erigit enim se, ac vi-
 brantem linguam exerit. Proinde ait

- Πολλὰ λισσομένω· εἰδ' Ἐκτορ θυμὸν ἐπειδον·
 Ἀλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέεστος ἄνδρα μένησι,
 Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 95 Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ·
 Ὡς Ἐκτορ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
 Πύργω ἐπὶ πρῆχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 "Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 100 Πυλῶδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,

Multis supplicantes; neque Hectori animum flectebant;
 Sed is expectabat Achillem ingentem propius accedentem.

Ut vero draco ad lustrum ferus virum expectat,

Pastus mala venena; subiit autem et ipsum ira gravis,

95 Horrendumque aspexit, convolvens se circa latibulum:

Sic Hector, inextinguibili præditus animorum-vi, non recedebat.

Turrim ad prominentem fulgido clypeo-acclinato:

Indignabundus vero dixit ad suum magnum animum;

"Hei mihi, si quidem portas et mœnia ingressus fuero,

100 "Polydamas me primus probbris onerabit,

95 δέδορκεν] MS.

"— Linguis micat ore trisuleis. Obtutum
 tantum torvum Homerus, optime. Ni-
 hil enim illo acrius. Præterea cubilis
 sui propugnationem, a quo non disce-
 dit. Ideo dixit; ἐλίσσόμενος περὶ
 "χειρὶ, quo etiam propius tutum habeat
 "receptum. Perpendes tumidum." Poë-
 tic. Lib. V. cap. 3. Atqui, ut opinor, utra-
 que ad rem aptata est similitudo. Ho-
 merus nempe virum depingit, qui, vultu
 feroci, animoque ad pugnam parato, hos-
 tem ingruentem expectet; Virgilius, vi-
 rum, qui in prælio emicet, et ad domum
 regiam expugnandam acerrime aggredi-
 atur.

Ibid. χειρὶ] Schol. br. Σχισμῇ λέγει δέ,
 τῇ τῷ δράκοντος καταδύσει. Clark. Odys.
 σ'. 17. Οὐδὲ δ' ἀμφοτέρως ὅδε χεῖρεται, ubi
 Schol. br. Χωρήσει, ὅθεν καὶ χεῖρας τὰς κα-
 ταδύσεις τῶν ὀφίων. Add. Suid. in χειρὶ.
 Ern.

Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ',] Οἱ
 δράκοντες — μέλλοντες τινα ἐλλοχεῖν ἢ ἄν-
 θρωπον ἢ θῆρα, τὰς θανατοφόρους ῥίζας ἐσ-

θίσαι, καὶ τὰς πόας μέντοι τὰς τοιαύτας. Οὐκ
 ἦν δὲ ἄρα ὕδ' Ὀμηρος αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμα-
 θῆς. Λέγει γὰρ ὅπως ἀναμένει περὶ τὸν φα-
 λῶν εἰλῆμενος, προεμπλησθεὶς σιτίων πολλῶν
 φαρμακωδῶν καὶ κακῶν. Ælian. de Ani-
 mal. lib. VI. cap. 4.

Ver. 95. δέδορκεν,] Vide supra ad β'.
 314.

Ver. 100. Πυλῶδάμας μοι πρῶτος] Ἀν-
 δριότατος δοκῶσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ
 ἄνθρωποι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοῖστος δὲ
 καὶ Ὀμηρος ποιεῖ, ὡς τὸν — Ἐκτορα. "Πυ-
 λῶδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει."
 Aristot. Ethic. Nicom. Lib. III. cap. 11.
 Πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρεία πολιτικὴ δοκῶσα εἶναι.
 οἷον εἰ δι' αἰσχύνην τὴν εἰς τὴν πολιτίαν ὑπο-
 μένουν τὴν κινδύνους, καὶ δοκῶσιν ἀνδρεῖοι εἶ-
 ναι. Σημειῶν δὲ τέτω καὶ γὰρ Ὀμηρος πε-
 ποίηκε τὸν Ἐκτορα λίγοντα. "Πυλῶδάμας
 "μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." Διὸ οἷε-
 ται δὴν μάχεσθαι. Idem, Ethic. Magn.
 Lib. I. cap. 21. Οἱ διὰ τὴν αἰδῶ ὑπομείνον-
 τες, μάλιστα φανερὸν ἀνδρεῖοι· κατὰ τὴν καὶ
 Ὀμηρος τὸν Ἐκτορά φησιν ὑπομείναι τὸν κίν-

- “Ὅς μ’ ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,
 Νύχθ’ ὑπὸ τήνδ’ ὀλοήν, ὅτε τ’ ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ’ ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ’ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
 Νῦν δ’ ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 105 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
 Ἐκτὼρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 “Ὡς ἐρέεσιν· ἐμοὶ δὲ τότ’ ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἀντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 110 Ἥε κεν αὐτῶ ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόλης.
 Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταδείομαι ὀμφαλόεσσαν,
 Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας.
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,

- “ Qui me hortatus est Trojanos ad urbem ducere,
 “ Nocte ista exitiali, quando surrexit ad certamen nobilis Achilles.
 “ At ego non parui; certe multo utilius fuisset;
 “ Nunc vero postquam perdidici populum damnosa-pertinacia mea,
 105 Vereor Trojanos et Trojanas longa-peplorum-syrmata-trahentes.
 “ Ne quando quis dicat deterior alius me;
 “ Hector suis viribus fretus perdidit copias.
 “ Sic dicent: mihi vero tunc multo satius esset,
 “ Contra pugnando aut Achille interfecto redire.
 110 “ Aut ab ipso interfici gloriose pro urbe.
 “ Quod si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum.
 “ Et cassidem validam, hastaque ad murum acclinata,
 “ Ipse profectus Achilli eximio obvius venero,

101 *πρὸς*] MS. Ibid. *ἐκέλευσε*] Edd. præter T. quod prætulim. 105 *π.*
 T. recte, ob initium v. s. 105 *Τρωάδας*] Id. F. A. J. 109 *κατακτείναν-*
ταντι] R. et Eustath. in Comm. ut referatur ad ἐμοί. 110 *αὐτὸν* et *ὀλέσ-*
θαι] MS. sed superscr. *ο*.

δυνον τὸν πρὸς Ἀχιλλεῖα. “Εκτὼρ δ’ αἰδῶς
 εἶλε, “ Πηλοδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀ-
 “ ναθήσει.” Καὶ ἔστιν ἡ πολιτικὴ ἀνδρεία αὐτοῦ.
 Id. *Ethic. Eudem. Lib. III. cap. 1. Clark.*
 Hunc versum ad Catonem trahit Cic. ad
 Att. II. 5. VII. 1. *Ern.*
 Ibid. *πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει.*] *Al.*
πρῶτον ἐλεγχεῖν καταχέουσι. *Clark. Eu-*
stathius hanc lectionem memorat, nec ju-
 dicat. *Ern.*
 Ver. 101. “Ὅς μ’ ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτό-
 λιν ἡγήσασθαι.” Supra *σ’*. 254. 266.

Ibid. *ἐκέλευσε*] *Cod. Harleian.* *ἐκέλευ-*
 Quo modo et in duobus MSS. scriptum
 reperit *Barnesius*. Verum, ut opinor,
 hoc quidem in loco præstat vulgata lectio.
 Vide supra ad *v’*. 84. et ad *α’*. 37.
 Ver. 102. *ὅτε τ’*] Quando utique.—
 Quando videlicet.
 Ver. 105. *Αἰδέομαι* etc.] Hunc versum
 usurpat de se Cic. Att. II. 5. et alibi.
Ern.
 Ver. 107. *βίῃφι*] Vide supra ad *v’*. 588.

- Καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήμαθ’ ἅμ’ αὐτῇ
 115 Πάντα μάλ’, ὅσα τ’ Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 Ἠγάγετο Τροίηνδ’, ἢ τ’ ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ’ ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 Ἀλλ’ ἀποδάσσεσθαι, ὅσα πτόλις ἥδε κέκευθε.
 Τρωσὶν δ’ αὖ μετόπισθε γερῆσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 120 Μῆτι κατακρύψειν, ἀλλ’ ἀνδριχα πάντα δάσασθαι,
 Κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔργει.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ’ οὐκ ἐλεήσει,
 Οὐδέ τι μ’ αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἑόντα,
 125 Αὐτῶς, ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ’ ἀπὸ τεύχεα δύω.
 Οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ’ ἀπὸ πέτρης

- “ Et ei pollicear Helenam, et opes cum ipsa
 115 “ Omnes prorsus, quascunque Alexander cavis in navibus
 “ Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,
 “ Daturum Atridis abducendas, simulque separatim Achivis
 “ Alias distributurum, quascunque urbs hæc abditas-habet:
 “ A Trojanis vero deinde honorabile jusjurandum exigam,
 120 “ Nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros,
 “ Facultates quascunque urbs amabilis intus continet.
 “ Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus? [tur,
 “ Vereor, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem mea non misereat-
 “ Neque omnino me revereatur, interficiat vero me, inermem existentem,
 125 “ Temere, tanquam mulicrem, postquam arma exuero.
 “ Non sane prorsus nunc licet a quercu neque a petra

111 *αὖν*] abest MS. F. A. J. Ibid. *καταδείομαι*] F. A. J. 112 *ἐρύσας*] MS.
 perperam. 115 *ὅσα* Ἀλέξανδρος] Id. Ibid. *νηυσὶ*] T. male. 117 *Δωσέμεν*]
 F. A. J. 118 *ἀποδάσσεσθαι*] Edd. vett. cum simplici *σ*. MS. vid. not.
 Ibid. *πτόλις*] MS. 125 *μιν*] abest MS. 124 *αἰδέσεται*] A. 2. 3. J.

Ver. 109. Ἀντην ἢ Ἀχιλῆα] *Al.* ἢ ἄν-
 Ἀχιλῆα.
 Ibid. *κατακτείναντα*] *Cod. Harleian.*
κατακτείναντι. *Clark.* Vid. Var. Lect.
 Ver. 110. Ἥε κεν αὐτῶ ὀλέσθαι] Τὸ δὲ τῷ
 Ἀχιλλεῖ δαμασθῆναι. *Schol.* MSS. apud
Barnesium. Cæterum *Codex Harleianus*
 sic legit, Ἥε κεν αὐτὸν ὀλέσθαι. *Al.* ἢ κεν
 αὐτὸν ὀλέσθαι. *Clark.* Vid. Var. Lect.
 Ver. 116. ἢ τ’ ἐπλετο νείκεος ἀρχή.]
 Virgil.

— primus leti primusque malorum
 Causa fuit. — *Æn.* IV. 169.
 — quæ prima malorum
 Causa fuit — *Æn.* VII. 481.
 Ver. 117. ἅμα τ’ ἀμφὶς] *Al.* ἅμα δ’
 ἀμφὶς. *Clark.* Quod præfert Cel. Valk.
 Ver. 118. ἀποδάσσεσθαι.] *Al.* ἀποδά-
 σασθαι. *Clark.* Ἀποδάσσεσθαι in libris me-
 lioribus est, recteque præfertur a Cel.
 Valkenariio. Varietas temporum in eo-
 dem loco frequentissima apud optimos
 scriptores, mox et hic v. 120. *Ern.*

- Τῷ ὀαρίζεσθαι, ἄτε παρθένος ἡΐθεός τε,
 Παρθένος ἡΐθεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
 130 Εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
 "Ὡς ὤρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
 Ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίῳι πτολεμιστῇ,
 Σείων Πηλιάδα μελὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 Δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
 135 Ἦ πυρὸς αἰδομένοιο, ἢ ἡλὶς ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὔθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεὶς.

"Cum hoc confabulari, ceu virgo juvenisque,

"Virgo juvenisque confabulantur inter se.

"Satiùs vero certamine congredi: quam celerrime

130 "Videamus, utri Olympius gloriam præbiturus sit."

Hæc animo-versabat manens: Ast ad eum prope accessit Achilles,

Par Marti galeam-quassanti bellatori,

Vibrans Peliacam hastam ad dextrum humerum

Terribilem; circum vero æs splendebat simile fulgori

135 Vel ignis ardentis, vel solis orientis.

Hectorem vero, ut vidit, cepit tremor, neque amplius sustinuit

Illic manere, a tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.

128 ἀλλήλοισιν] MS. edd. vett. idque in textum recipiendum. Sic placet etiam Cl. Valken. 130 ὀρέξῃ] MS. forte ὀρέξει dare voluit, ut est in MS. Harleian. 132 πτολεμιστῇ] F. A. J. 135 Πηλιάδα] MS. 131 εἵκελος] F. A. 1.

Ibid. κίκελος] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 120. δάσασθαι.] Henricus Stephanus reponendum censet δάσασθαι propter præcedentem κατακρύψιν. Clark. Male. Vide ad ver. 118.

Ver. 121. ἐπὶ τῷ] Vide supra ad σ'. 512.

Ver. 124. κτανέει] Al. κτανέει.

Ver. 126. ἀπὸ δρυὸς ἐδ' ἀπὸ πίστεως Τῷ ὀαρίζεσθαι.] Hesiod.

Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ ὅρῳ ἢ περὶ πέτρῳ;

Theogon. 35.

Ὁν ἔστι φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλεὺς μύθος δηγείσθαι, ὁποῖος ἂν παρθένοι, καὶ ἡΐθεοι — οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῶν ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ δὲ γυναῖκες τίκτεσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν

παιτρῶν καὶ δρυῶν [τὰ βρέφη] ἀνίστηντες ἐν-ρίσκοντες, δὲ τινες, ἐνόμιζον ἐκείθεν γεννηθῆναι· ἢ ἰσορία παρὰ Διδύμῳ. Schol. Virgil.

Gensque virum truncis et duro robore nata.

Æn. VIII. 313.

Ver. 127. "Ἀτε παρθένος ἡΐθεός τε, Παρθένος ἡΐθεός τ'" "Nascitur pathos et de re-petitione, quam Græci ἐπαναφορὰν νο-cant, cum sententia ab iisdem nomi-nibus incipiunt. Hinc Virgilius (Georg.

IV. 525.)

"Eurydiceen vox ipsa et frigida lingua.

"Ah miseram Eurydiceen, anima fugiente voca-

"bat;

"Eurydiceen toto referebant flumine ripæ."

Macrobi. Lib. IV. cap. 6.

Τὸ δὲ σχῆμα, ἐπανάληψις δι' ἐπαναστροφῆς.

- Πηλείδης δ' ἐπὶ ὄρεσσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδῶς·
 Ἦν τε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 Ῥηϊδίως οἶμῃσε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 Ἦ δὲ δ' ὑπαιδα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὅζυ λεληκώς
 Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνάγει·
 "Ὡς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαῶς ἰδυὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἐκτωρ
 Τείχεος ὑπὸ Τρώων, λαιψήρᾳ δὲ γάνατ' ἐνώμα.
 145 Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
 Τείχεος αἶεν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξίτον ἐσσεύοντο·
 Κρενὰ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 Δοιαί ἀναΐσσεσι Σκαμάνδρε δινέεντος.

Pelides vero irruit, pedibus rapidis fretus;

Veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum,

140 Facile impetum-dat in pavidam columbam:

Hæc autem oblique fugit: iste vero in-proximo acutum-edens-clangorem,

Crebros faciens impetus, insequitur, capereque illam animus jubet:

Sic utique ille ardens recta volabat: trepidus autem fugiebat Hector

Muro sub Trojanorum, velocique genua movebat.

145 Hi vero præter speculam et caprificum ventosam

Murum usque subter per viam-publicam rapido-cursu-ferebantur:

Ad scaturigines autem pervenerunt pulchre-fluentes, ubi nempe fontes

Duo erumpunt Scamandri vorticosi.

135 αἰδομένῳ] F. R. A. 1. 137 ὀπίσω] MS. 139 ἦν τε] F. 140 ῤη-
 δῶς] A. 2. 3. J. 142 δὲ δ' ἰ] T. τε δ' ἰ] A. 2. 3. J. 143 ἐμμεμαῶς]
 MS. 146 ὑπὲρ κατ'] Edd. vett. præter R. 148 ἀναΐσσεσι] MS.

ἦν τε δ', "εἰ πορὶ χεῖρας ἔοικεν Εἰ πορὶ χεῖ-
 "ρας ἔοικε, μένος δὲ σιδήρεω." Eustath. Vide
 supra ad σ'. 371. et infra ad ψ'. 641.

Ver. 128. ἀλλήλοισιν.] Cod. Harleian.
 De edd. vid. Var. Lect.

Ver. 130. ὀρέξῃ.] Cod. Harleian. ὀρέξει.

Ver. 132. κορυθαίῳι] Κορυθαίολος, — ὁ
 συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὁ μεταποιήθην, ἐπὶ
 τῷ Ἀρείῳ, ἔφη, "Ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίῳι."

Porphyr. Quæst. Homeric. 3. Vide su-
 pra ad β'. 816.

Ver. 133. Πηλιάδα μελὴν] Qua ratione,
 Πηλιάδα, hic ultimam producat; item
 ὕδατι, ver. 149. et πρὶν, ver. 156. vide su-
 pra ad α'. 51.

Ver. 134. εἵκελος] Vide supra ad σ'. 423.
 et ad σ'. 53.

Ver. 135. αἰδομένοιο.] Cod. Harleian.
 αἰδομένοιο.

Ver. 138—141. πεποιδῶς — λεληκώς]
 Vide supra ad β'. 314.

Ver. 139. Ἦν τε κίρκος] Vide supra ad
 φ'. 493.

Ver. 142. ἐλέειν τέ ἰ] Al. ἐλέειν δὲ τε.

Ver. 143. ἄρ'] Ut dictum est; ver. 138.

Ibid. τρέσε δ' Ἐκτωρ] Virgil.

Ergo amens diversa fuga petit æquora Turnus,
 Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes.

Æn. XII. 742.

Ver. 144. Τείχεος] Al. τείχη.

Ver. 145. ἐρινεὸν] Vide supra ad ζ'. 453.

Ver. 146. Τείχεος αἶεν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμα-
 ξίτον ἐσσεύοντο] Τὸ ἐξῆς, Κατ' ἀμαξίτον ἐσ-
 σεύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ὑποδύναται τὸ τεί-

- Ἡ μὲν γὰρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνάς
 150 Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὥς ἐστι πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
 Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυφάλῃ.
 Ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγύς ἔασι
 Καλοὶ, λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλέοντα
 155 Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θύγατρες,
 Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.
 Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπίσθε διώκων.
 Πρὸςθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων.

Alter quidem aqua calida fluit, circumque fumus
 150 Oritur ex ipso, velut ab igne ardenti:
 Alter vero aestate profluit, similis grandini,
 Vel nivi frigidae, vel ex aqua concreta glaci.
 Illic autem ad ipsos labra-ad-lavandum lata prope sunt,
 Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
 155 Lavabant Trojanorum uxores, pulchraeque filiae,
 Olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum.
 Hac utique praetercurrerunt, alter fugiens, alterque a tergo persequens.
 Ante quidem fortis fugiebat, persequabatur vero ipsum multo fortior.

149 λιαρῷ] MS. 155 θύγατρες] Id. 158 ἐφευγε] MS. male. 159
 ἔχ] Edd. vett. praeter T.

χρὸς σπυδαζών· ὁ δὲ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀπὸ καλῶν.
 Schol. MSS. apud Barnesium.

Ibid. ὅθ' ἐκ] Al. ὅθ' ἐκ
 Ver. 148. Σκαμάνδρ] Cod. Harleian.
 Καμάνδρ.

Ver. 151. Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρρέει.] Est
 "adeo invenire apud nobiles poetas hu-
 "juscemodi suavitatis multa, quae appa-
 "rent novata esse non fortuita; sed prae-
 "ter ceteros omnes apud Homerum plu-
 "rima. Uno quippe in loco tales tan-
 "quam hiatus et sonitus in assiduis voci-
 "bus pluris facit:

"Ἡ δ' ἐτέρη θέρει προρρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ.
 "Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυφάλῃ."
 Gell. Lib. VII. cap. 20.

Ver. 153. 155. πλυνοὶ — Πλύνεσκον] Qua
 analogia ex λῶν fit λύσις, λύσις; ex κρῖναι,
 κρῖσις; ex μαρτύρουμαι, μάρτυρις;
 ex νῆφειν, νῆφας; ex φαῖνα, ἐμφασις, ἐμ-
 φαής; eadem ex πλύνω fit πλυνοί, ἐππλύν-
 οῖς.

Πλύνεσκον τις πρώτη. — Odys. 9. 413.
 — πολλὰν γὰρ ἀπὸ πλυνῶν ἐστὶ πλυνῶν
 140.

Τῶν αὖ ἐκαστος φέρει ἐκπλυνῶν, ὅθι λυτῶν
 152.

Vide supra ad α'. 358. ad ζ', 434. ad α'.
 280. et ad ν'. 414.

Ver. 153. Πλύνεσκον] Lavare solent.
 Vide supra ad β'. 221. et ad ν'. 84.

Ver. 157. Τῇ ῥα] Ea utique. — Ea in-
 quam.

Ver. 159. ἐπὶ ἔχ' ἱερῶν. — Ἀλλὰ περὶ
 ψυχῆς] Virgil.

— nec enim levia aut ludicia potuntur
 Praemia, sed Turni de vita et sanguine certant.
 En. XII. 7. 1.

"ἱερῶν, quod proprie est sacrificium.
 "significat etiam quodvis animal quod in
 "cibum mactatur: ἱερῶν sunt ἀπλῶς τε
 "θρίμματα, pecudes quae mactantur in
 "usum et in esum hominibus; animantes.
 "quarum vescimur carnibus. — Neque

- Καρπαλίμω· ἐπεὶ ἔχ' ἱερῶν, ἐδὲ βοεῖην
 160 Ἀγνύσθην, ἃ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θείον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέματα μώνυχες ἵπποι
 Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀέθλον,
 Ἡ τρίπος, ἥ ἐστι γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνεῖωτος.
 165 Ὡς τὰ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδινθήτην
 Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δὲ τε πάντες ὄρωντο.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος.

Rapide: Neque enim victimam, neque bubulam pellem
 160 Adipisci-conabantur, qualia pedibus praemia sunt virorum;
 Sed de anima certantes currebant Hectoris equum-domitoris.
 Ut vero cum assueti-vincere circa metas solidis-ungulis equi
 Celeriter admodum currunt; magnum autem propositum est praemium,
 Vel tripos, vel mulier, in honorem viri defuncti:
 165 Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti sunt
 Rapidis pedibus: Dii vero omnes spectabant.
 Inter hos autem sermonem orsus est pater hominumque deumque;
 "Prohi malum, profecto dilectum virum agitari circa murum

160 ποσσὶν] F. R. A. 1. 164 κατατεθνεῖωτος] MS. 165 τρεῖς] Id.

"certe aliter sumi videtur haec vox apud
 "Homerum, in loco illo insigni Iliad.

χ'.

— ἐπὶ ἔχ' ἱερῶν, ἐδὲ βοεῖην
 "Ἀγνύσθην, ἃ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
 "Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θείον Ἑκτορος ἵπποδά-
 "μοιο.

Dupont. Praelect. in Theophrast. cap. 9.

"ἱερῶν sunt animantes, quarum vescimur
 "carnibus. Atqui non aliter veteres

"grammatici illud Homeri interpretan-
 "tur; ἐπὶ ἔχ' ἱερῶν, ἐδὲ βοεῖην. Recte-

"que notant iidem, ἱερῶν dici ἀπλῶς τὰ
 "solent esse mortalibus." Casaub. in

Athenaeum, Lib. I. cap. 11. Clark. Uti-
 tur h. l. Lucianus in Eunuchio c. 5. ubi

vid. Intt. Ern.

Ibid. βοεῖην] Schol. MS. Leid. τὸ γὰρ
 παλαιὸν ἐν ἀγῶνι (ἀγῶνι) βόσκει ἐδιδόν ἐπαθ-
 λόν. Καὶ ἱερῶν μὲν πᾶν θῆμα, ἰδίως δὲ τὰς
 ἁγίας τὸ πρόβατον. Arn.

Ver. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θείον] τὸ δὲ
 "περὶ ψυχῆς θείον" παροιμίαν ἀπετέλεσε λέ-
 "γασαν τὸν περὶ ψυχῆς θείον, ὅτι τις ἀγωνίαν
 ἐπὶ ἐσχάτῃ κινδυνῇ διαπραττεται τι. Eu-
 stath.

Ibid. et ver. 211. ἵπποδάμοιο.] Vide su-
 pra ad β'. 25.

Ver. 162. τέματα] Τέλη τῆς νίκης καὶ
 τῆς ἀγῶνις· ἢ καμπτήρας· ὅταν οἱ ἵπποι ἤξυ-
 τερὸν θείσιν, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νί-
 κης. Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 163. τρωχῶσι] Al. τρωχῶσι.
 Ibid. τὸ δὲ μέγα] Edidit Barnesius, τὸ
 δὲ μέγα. Sed nihil opus. Vide supra ad

α'. 51.

Ver. 164. ἀνδρὸς κατατεθνεῖωτος.] Legi-
 tur et ἀνδρὸς περὶ τεθνεῖωτος· notante Hen-
 rico Stephano.

Ibid. κατατεθνεῖωτος.] Vide supra ad ν'.
 46. et ad ζ'. 464. Al. κατατεθνεῖωτος.

Ver. 165. πόλιν περιδινθήτην] Οὐδ' ἡ
 τῇ Ἑκτορος δὲ περιδρομῇ ἢ περὶ τὴν πόλιν
 ἔχει τι εὐλογον· ἢ γὰρ ἐστὶ περιδρομὸς ἡ νῦν.

- 170 "Οφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 "Εκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκην,
 "Ιδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῃς, ἄλλοτε δ' αὖτε
 "Εν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτ' ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 "Ἄστυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
 "Ἄλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε,
 175 "Ἡέ μιν ἐκ θανάτοιο σῶσομεν, ἢέ μιν ἤδη
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες;
 "Ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 180 "Ἀψ' ἐδέλεις θανάτοιο δυσὴχέος ἐξαναλῦσαι;

"Oculis video: meum autem dolet cor

- 170 "De Hectore, qui mihi multa boum femora adolevit,
 "Idæ in verticibus multas convalles-habentis; interdum etiam
 "In urbe summa: nunc vero eum nobilis Achilles
 "Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.
 "Sed agite, deliberate, dii, et consultate.
 175 "An eum e morte salvum-eripiemus, an eum jam
 "Sub Pelida Achille domabimus, bonum licet."
 Hunc vero allocuta est dea oculis-casis Minerva;
 "O pater, rutuli-fulminis-missor, atras-nubes-cogens, quale dixisti
 "Virum mortalem, jam olim destinatum fato.
 180 "Jam vis a morte tristi liberare?"

175 ποσὶ] F. A. 1. 178 κελαινεφές] F. A. J. 181 ἔτι] MS. contra
 183. τοι pro τι.

διὰ τὴν συνεχὴν ῥαζὴν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περι-
 δρομήν. Strabo, Geograph. lib. XIII. Cae-
 terum Codex Harleianus legit πόλιν πύρρην
 δινηθήσθην.

Ver. 167. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vi-
 de supra ad 6. 19.

Ver. 168. "ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα.] Vi-
 tuperat hunc locum Plato: Δεισιμαίεια
 ["Ὀμήρῳ] μή τοι — τὸν γὰρ μίσησιν τῶν θεῶν
 πολμήσαι ἔπος ἀνησιώσας μιμήσασθαι, ὥς τις,
 "ὦ πόποι, (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διακόμε-
 "νον περὶ ἄστυ Ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ'
 "ὀλοφύρεται ἦτορ." De Republ. lib. III.
 Ubi in transcurso notandum pro τι λέγεται.
 legisse Platonem, ἄστυ.

Ver. 172. "Εν πόλει ἀκροτάτῃ.] Sic apud
 Virgil.

Urbe — summa. — Aen. VII. 171.

i. e. in arce.

Ver. 177. γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide su-
 pra ad α. 206.

Ver. 178. εἰπες:] Al. ἔειπες. Ut alibi
 saepe.

Ver. 182. νεφεληγερέτα.] Vide supra ad
 α. 175.

Ver. 183. 184. Θάρσει, etc.] Porphyrius
 in MS. Leid. hos duos versus a nonnul-
 lis reprobatos ait, ob dubitationem e
 verbo πρόσφρονι, quod acceptum esset, tan-
 quam significaret κατὰ σπαρτήν. Esse au-
 tem σπρ in hoc loco pro σπρ, ut alii
 Homeri locis, & κατὰ σπαρτήν. ὅς
 ὡς τύραννος λέγων ταῦτα. Mirari subeat,
 quare non firmandæ interpretationis cau-
 sa attulerit locum e 9. 25. ubi Jupi-
 ter ait: ὅτις — πρόσφρονι ἐδέλομαι, si me lu-

- "Ερδ'· ἀτὰρ ἔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· ἔ νύ τι θυμῷ
 Πρόφρονι μυθόομαι, ἐδέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
 185 "Ερξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.
 "Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἵζασα.
 "Εκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὥκυσ Ἀχιλλεύς.
 "Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ἤρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 190 "Ὀρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκυα, καὶ διὰ βήσας·
 Τὸν δ', εἴπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 "Ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θείει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·

"Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri."

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

"Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo

"Serio loquor, volo autem tibi mitis esse:

185 "Fac, prout tibi animus est, neque quid cessa."

Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam:

Descendit autem ea ab Olympi verticibus impetu-facto.

Hectorem vero indesinenter urgens sequebatur celer Achilles.

Ut vero quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,

190 Excitatum e cubili: perque convalles et per fruticeta;

Eum autem, etiam si lateat metu-percussus sub arbusto,

Tamen vestigia-legens currit perpetuo, donec inveniat:

185 Τριτογένεια] F. R. A. 1. Τριτογ.] A. 2. 5. J. 192 εὕρει] MS.

capit, si pro imperio velim agere
 Aen.

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων
 αἵζασα.] Virgil.

Ille viam celerans —
 — cito decurrit tramite virgo. Aen. V. 609.

Ver. 188. "Εκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων
 ἔφεπ' ὥκυσ Ἀχιλλεύς. "Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν"]
 Virgil.

Non minus Aeneas —
 Insequitur; trepidique pedem pede fervidus ur-
 get.

Inclusum veluti siquando in flumine nactus
 Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
 Venator cursu canis et latratibus instat:

Ille autem insidiis et ripa territus alta,
 Mille fugit refugitque vias; at vividus Umber
 Hæret hians. — Aen. XII. 746. 748.

Ver. 190. διὰ τ' ἄγκυα, καὶ διὰ βήσας.]
 Οὕτω καλῶνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν
 ὄρων τόποι. Schol.

Ver. 191. ὑπὸ θάμνῳ.] Θάμνοι καλῶνται
 οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλῶδεις τόποι, παρὰ τὸ θά-
 μιν. Schol.

Ibid. λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμ-
 νῳ.] Verbum hoc elegans de timore ab
 Homero dictum, certatim optimi scripto-
 res usurparunt, quod proprie de contrac-
 tione avium in angustum se propter ti-
 morem colligentium, et hinc cæterorum
 animalium dicitur. Hinc, ut opinor,
 etiam Latini, inprimis Cicero, contractio-
 nem animi et similia dixere. Πτήσσειν ha-
 buimus supra ζ. 40. Sed ille locus dubius
 est. Ern.

- 'Ως 'Εκτωρ ἐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 'Οσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 195 'Αντίον αἵξασθαι, εὐδμήτης ἐπὶ πύργῳ,
 Εἴπως οἱ καδύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι.
 Τοσσάκι μιν προπάρειδεν ἀποσρέψασκε παραφθᾶς.
 Πρὸς πεδίον γ' αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 'Ως δ' ἐν ὀνείρῳ ἐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
 200 Οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, ἔθ' ὁ διώκειν.

Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.

Quoties vero impetum-sumeret ad portas Dardanias.

195 Recta ruere bene-adificatas versus turres.

Si quo modo ei desuper auxiliarentur telis;

Toties cum avertēbat prævertens

In campum: ipse autem prope urbem volabat semper.

Ut vero in somno non potest fugientem consequi.

200 Neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi

194 ὀρμήσειε] MS. forte pro ὀρμήσειτο. 197 παραφθᾶς] MS. edd. vett. 198 ;] abest MS. F. R. A. 1. item *Eust.* in Comm. 200 πτ] 1. vito operarum, ut opinor, quod tamen nonnulli secuti sunt. 202 ὑποφεύγειν] F. R. A. 1. mox.

Ver. 195. ἐπὶ πύργῳ,] *Al.* ὑπο πύργῳ.

Ver. 197. παραφθᾶς] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*; quocum facit et *Codex Harleianus*. *Al.* παραφθᾶς. *Clark.* *Barnes.* παραφθᾶς etiam in edd. vett. optimis reperiri ait: quod est falsum. Sed habet *Eustath.* in Comm. et interpretatur, nec mentionem facit alterius lectionis. *Ern.*

Ver. 198. πεδίον γ' αὐτὸς] *Cod. Harleian.* πεδίον αὐτὸς. Quod et ferri possit. Vide supra ad α'. 51. *Clark.* Omittit et MS. Lips. et edd. antiquæ. (vid. Var. Lect.) Nec video vim particulæ in h. l. *Ern.*

Ver. 199. 'Ως δ' ἐν ὀνείρῳ] *Virgil.*

Ac velut in somnis, oculos ubi languida pressit
 Nocte quies, nequicquam avidos extendere cur-
 sus
 Velle videmur, et in mediis conatibus ægri
 Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
 Sufficiunt vires, nec vox, nec verba sequuntur.
Æn. XII. 908.

— jam jamque tenet, similisque tenenti

Incepit malis, et morsa elusus inani est.

Ibid. 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*;
 "Etiam numerus (inquit) nobis notan-
 " dus est. Extendit enim, aut extendere

"conatur cursum accentus medius in
 " verbo illo, videmur. In aliis enim ver-
 " sibus fere est casura; hic autem super-
 " est adhuc una syllaba." *Poëtic.* Lib. V. cap. 5. Similis fere casuræ disposi-
 tio hic apud Homerum in voce ὀνείρ
 observanda est.

Ver. 201. δύνατο μάρψαι] *Barnesius* in-
 ter varias lectiones retulit δύναται μάρψαι.
 Quo modo non constaret Temporum ra-
 tio. Vide supra ad α'. 57. Porro, qua
 ratione δύνατο hic ultimam producat; item
 ὅς, ver. 204. et ἐπὶ, ver. 225. et μένος,
 ver. 282. vide supra ad α'. 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένευε] *Al.* "Αλλο-
 σιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit et *Codex*
Harleianus. *Virgil.*

Enea: mortem contra præsensque manat
 Exitum, si quisquam adeat —
Æn. XII. 700.

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἔμειναι] *Al.* Οὐδ' εἴα
 ἔμειναι. *Clark.* Οὐδ' εἴα ἔμειναι merito præ-
 fert. *Cel. Valken.* quæ et in MS. Lips. re-
 peritur. De lectionibus vett. edd. non
 satis constitit *Viro* doctissimo. Vid. Var.
 Lect. Εἴα ἔμειναι est vitium typographi-
 cum in Ald. 2. quod tertia et *Juntina*. *Ern.*

- 'Ως ὁ τὸν ἐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, ἐδ' ὅς ἀλύξαι.
 Πῶς δὲ κεν 'Εκτωρ κῆρας ὑπέξέφυγεν θανάτοιο,
 Εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕσατον ἦντετ' 'Απόλλων
 'Εγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψῆρά τε γένα;
 205 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος 'Αχιλλεύς,
 Οὐδ' εἴα ἔμειναι ἐπὶ 'Εκτορι πικρὰ βέλεμνα.
 Μῆτις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 'Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρενὲς ἀφίκοντο,

Sic hic illum non poterat assequi pedibus, neque ille effugere.

Quo vero tandem pacto Hector fata effugere potuisset mortis.

Nisi ei postremumque et ultimum occurrisset Apollo

Prope, qui ei excitavit robur velocitæque genua?

205 Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,

Neque sinebat mittere in Hectorem amara tela;

Ne quis gloriam auferret percitens, ipseque secundus veniret.

Sed quando jam quartum ad scaturigines pervenerant,

205 λαοῖσιν] *Eadem.* 206 εἴα ἔμειναι] MS. F. A. 1. εἴα ἔμειναι] A. 2. 3. J.

209 ἐτίτανε] A. 2. 3. J. male.

emper, secutæ sunt: ex ea *Turnebus*
 fecit εἴα ἔμειναι, sublato iota alieno loco.
Ern.

Ver. 207. Μῆτις κῦδος] Οὐδὲ γὰρ τὸν 'Α-
 χιλλεὺς ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μειρακίᾳ
 περὶ παρὰ τὴν ἐμπλήκται καὶ σισυδημένη πρὸς
 ἑαυτὴν ἀναγινώσκοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακαλῶν-
 τε βαλὼν 'Εκτορα. "Μῆ τις κῦδος ἄροιτο
 βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι." *Plutarch.*
Panopæia.

Ibid. βαλὼν,] *Al.* ἐλάν.

Ver. 208. 'Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον] *Vir-*
gil.

Quinque orbes explent cursu, totidemque re-
 texunt
 Haec, illuc. — *Æn.* XII. 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χεῦσιν παστὴρ
 τῶν τε τάλαντα.] *Virgil.*

Super ipse duas æquato examine lanceas
 Sustinet, et fata imponit diversa duorum;
 Quem damnet labor, et quo vergat pondere le-
 tum.
Æn. XII. 725.

Inferiorem hic *Virgilium* Homero ob-
 servavit *Macrob.* eo quod Homerus
 hæc, jam antequam appareret utram in
 partem propenderet victoria; *Virgilius*
 autem eadem sero dicat, postquam et

prævisum et prædictum fuisset (*Æn.*
 XII. 149. 150.) Turnum utique peritu-
 rum. "Hæc autem ratio fuit non æquan-
 " di omnia quæ ab auctore transcripsit,
 " quod in omni operis sui parte alicujus
 " Homericæ loci imitationem volebat in-
 " serere, nec tamen humanis viribus illam
 " divinitatem ubique poterat æquare. —
 " Sed hæc et alia ignoscenda *Virgilio*,
 " qui studii circa Homerum nimietate
 " excedit modum; et revera non poterat
 " non in aliquibus minor videri, qui per
 " omnem poësin suam hoc uno est præ-
 " cipue usus archetypo. Acriter enim
 " in Homerum oculos intendit, ut æmu-
 " laretur non modo magnitudinem, sed
 " et simplicitatem, et præsentiam ora-
 " tionis, et tacitam majestatem. Hinc
 " diversarum inter heroas suos persona-
 " rum varia magnificatio; hinc deorum
 " interpositio; hinc auctoritas fabuloso-
 " rum; hinc affectuum naturalis expres-
 " sio; hinc monumentorum persecutio;
 " hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor-
 " rentis orationis sonitus; hinc rerum sin-
 " gularum cum splendore fastigium." *Macrob.* Lib. V. cap. 17.

- Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα·
 210 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
 Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἑκτορος ἵπποδάμοιο·
 Ἐλκε δὲ μέσσα λαβὼν· ῥίππε δ' Ἑκτορος αἵσιμον ἥ-
 "Ωιχετο δ' εἰς αἶδαο· λίπεν δ' ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων. [μαρ-
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 215 Ἀγχῆ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' εὐλοπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἑκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἅτόν περ ἔοντα.
 Οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμρε γενέσθαι,
 220 Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς Αἰγίοχοιο.

Tum vero aureas pater attollebat lances;

- 210 Imposuitque duo fata longum-somnum-adferentis mortis,
 Hoc quidem, Achillis, illud vero, Hectoris equum-domitoris:
 Sustinuitque medias prehensas: Inclinata autem est Hectoris fatalis dies
 Descenditque ad orcum; reliquitque illum Phœbus Apollo.
 Ast ad Pelidem accessit dea cœsia-oculis Minerva,
 215 Et prope stans verbis alatis allocuta est;
 "Nunc demum nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille
 "Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves.
 "Hectore caso, pugnae insatiabilis licet sit.
 "Non ei nunc amplius certe licet nos effugere,
 220 "Ne quidem si perquam multum labore longe-jaculans Apollo.
 "Advolvens se pedibus patris Jovis Ægiochi.

220 πάθοι] MS. 221 προπροκυλινδόμενος] MS. neglecta duplicatione. 225 α-
 χισθαι] Id.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] Τραγω-
 δίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τὴν μῦθον περιέχει, ἐπι-
 γράφας Ψυχροσσίαν, καὶ παραστήσας ταῖς
 πλάσεσσι τοῦ Διὸς, ἐνθεν μὲν τὴν Θέσιν, ἐν-
 θεν δὲ τὴν ἡδὴ δεσμένην ὑπὲρ τῶν υἱῶν μα-
 χημένων τῷτο δὲ παντὶ δῶλον, ὅτι μυθοποιή-
 μα καὶ πλάσμα, τοὺς ἥσαν ἢ ἐκπληξιν
 ἀκούσθαι γέγονε. Plutarch. de audient.
 Poëtis. Clark. E mente veterum, uni-
 cuique erant sua fata, quæ si contraria
 essent, ut h. l. Hectoris et Achillis, apud
 Virgilium Æneæ et Turni, minora vince-
 bantur a majoribus. Vid. P. Burmannus
 ad Ovid. Ep. I. 28. Virgil. IX. 136. XII.
 725. Ern.

Ver. 212. Ἐλκε δὲ μέσσα λαβὼν] Χρ-
 σιστος, ἀντὶ τοῦ μέσσα. "ῥῦμα" γραφὴν τ-
 μιν γὰρ ῥοπήν τῷ ζυγῷ ῥῦμα καὶ ῥοπήν.
 Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 213. λίπεν δ' ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Virgil.
 — Jam jam linquo acies. Æn. XII. 87.

Ver. 214. et 258. γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Vide supra ad α'. 206.

Ver. 216. εὐλοπα] Spero, non Spero.
 Vide supra ad ν'. 481. et 756.

Ver. 218. δηϊώσαντε] Αἰ. δηϊώσαντε. Clar-
 In ed. Steph. est δηϊώσαντε μάχῃ, quod
 nescio unde ductum sit. Ern.

- Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπινε· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 Οἰχομένη πεπιδήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 "Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 225 Στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίκῃ χαλκογλῶχιος ἐρεισθεῖς.
 Ἴδ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἑκτορα δῖον,
 Διήφοβον εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
 Ἀγχῆ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥθει, ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ἄκῃς Ἀχιλλεὺς,
 230 Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διάκων·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Διήφοβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 Γιωτῶν, ὅς ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·

"Sed tu quidem nunc sta et respira; huic vero ego tecum
 "Accedens persuadebo adversis-viribus pugnare."

Sic dixit Minerva; Ille vero paruit gavisusque est animo:
 225 Stetit autem fraxineæ hastæ cœre-præfixæ innixus.

Hæc vero hunc quidem reliquit, assecutaque est Hectorem nobilem,
 Deiphobum cum se assimulasset corpore et indefessa voce.
 Prope autem stans verbis alatis allocuta est;

"Venerande frater, profecto admodum jam te urget celer Achilles,
 230 "Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens:

"Sed age jam stemus, et propulsemus manentes."

Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector,
 "Deiphobe, profecto quidem mihi antea multo carissimus eras
 "Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:

230 ποσὶ] F. R. A. 1. 232 κορυθαίολος] F. R. A. 1. ut 249. 357. 355.

Ibid. ἄκῃς] Αἰ. ἄκτον.

Ver. 219. πεφυγμένον] Barnesius edidit
 τὸν μὲν. Sed vide supra ad ζ'. 488.

Ver. 220. πάθοι] Αἰ. πάθη. Αἰ. κάμοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος] Sic apud
 Virgilium, prosuubigit, Georg. III. 256. Οἱ
 ἑκατάτοι πάντων καὶ συγγραφεῖων, τὰ
 ἀνὰ ταῦτα τε κατασκευάζουσιν ὀνόματα συμ-
 τίλλουσιν ἐπιτηδεύουσιν ἀλλήλοις τὰ γράμμα-
 τα καὶ τὰς συλλαβὰς δε οἰκίως, οἷς ἂν βέ-
 λωτα παραστήσῃ πάθεσι, παικίλως φιλοτεχ-
 νήσῃ, ὡς ποιεῖ πολλὰκις "Ὀμηρος" — δέσιν
 ὠκυπέσθαι βελομένους πολλὴν καὶ κατῆστυ-
 ναμένην, "Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι
 "ἐκάεργος Ἀπόλλων, Προπροκυλινδόμενος πα-

"τὸς Διὸς Αἰγίοχοιο." Dionys. Halicarn.
 περὶ συνθέσεως. §. 15.

Ibid. Διὸς Αἰγίοχοιο.] Vide supra ad α'.
 202.

Ver. 225. ἄρ'] Ut jusserrat Minerva
 ver. 220.

Ibid. χαλκογλῶχιος] Χαλκῆς ἔχουσα
 γωνίας. Schol.

Ver. 227. Διήφοβον εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτει-
 ρέα φωνήν.] Vide supra ad ζ'. 156.

Ver. 229. et 259. Ἥθει,] Ὅτι τὸ "ἥθειος."
 — ἐστὶν Ἰωνικὴ προσηφώνησις σεπτικῇ νεωτέρῃ
 πρὸς προσώπτερον ἀδελφῶν. Eustath.

Ver. 231. σέωμεν.] Pronunciabatur σῶ-
 μεν. Codex Harleian. σέωμεν. Quod et

- 235 Νῦν δ' ἔτι καὶ μάλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
 Ὡς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἐντοσθε μένῃσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥδεῖ, ἥ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 240 Λίσσονται· ἐξείης γενέμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 Αἴδε μένειν (τοῖον γὰρ ὑποτρομέεσιν ἅπαντες·)
 Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 Νῦν δ' ἰδὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δέξω
 Ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς,
 245 Νῶϊ κατακτείνῃς, ἥναρα βροτόεντα φέρηται
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δαυρὶ δαμείῃ.
 Ὡς φασμένη, καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

- 235 "Nunc vero adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
 "Cum sustinuisti mei gratia, ut vidisti oculis.
 "Moenibus egredi, ceteri vero intus manent."
 Hunc autem rursus allocuta est dea caesia-oculis Minerva;
 "Venerande frater, profecto quidem multum pater et veneranda mater
 240 "Supplicabant, deinceps genua-amplectentes, circum et sodales,
 "Ut illic manerem; (adeo enim metu tremunt omnes.)
 "Sed meus intus animus conficiebatur dolore gravi.
 "Nunc vero adversi praesentibus-animis pugnemus, neque jam hastarum
 "Sit parsimonia, ut videamus an Achilles,
 245 "Nobis interfectis, spolia sanguinolenta referat
 "Naves ad cavas, an tua hasta dometur."
 Sic locuta, continuo astu praevit Minerva.
 Illi vero cum jam prope erant alter in alterum valentes,

235 τιμήσεσθαι] MS. edd. vett. praeter R. 236 ὥς] MS. edd. vett. R. 237 ἐντοσθε] MS. 245 μεμαῶτε] MS. edd. praeter R.

ipsum ferri possit. Vide supra ad α'. 548. Clark. Sic et MS. Lips.

Ver. 235. τιμήσεσθαι.] Cod. Harleian. τιμήσεσθαι. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit Barnesius. Clark. Immo sic edd. vett. idque recipiendum erat. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 236. Ὡς ἔτλης.] Cod. Harleian. Ὡς ἔτλης. Clark. Immo sic praeter MS. Lips. edd. vett. magno consensu. Vid. Var. Lect. quod a Barnesio non animadversum nescivit et Clarkius. Est autem

forte antiqua scriptura. Homeri temporibus nondum in usu erat ω. Itaque ista antiqua scriptura interdum mansit in MSS. Homeri et in hac litera et in ω vid. v. c. ad α'. 370. c. 72. 101. etc. Si tamen certum esset particulam ω hic intelligendam, probarem editum esse ω. Neque enim hodie illam scripturam scriptum possumus. Sed potest etiam articulus ω relativum esse, et tamen versus constare, ut referatur ad Deiphobum; qui si occideris mea causa. Vide H. α'. 70. Edd.

- Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 250 Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ·
 Τρεῖς περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμῃς δῖον, εἰδὲ ποτ' ἔτλην
 Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
 Στήμεναι ἀντία σείο· ἔλοιμί κεν, ἥ κεν ἀλοίην.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὸς ἐπιδάμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 255 Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλὸν αἰεκιῶ, αἶκεν ἐμοὶ Ζεὺς
 Δάη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκέσε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δάσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ρέζειν.
 260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἑκτορ, μὴ μοι, ἄλῃστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 Ὡς ἔκ' ἔστι λέεσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,

- Hunc prior allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
 250 "Non te amplius, Pelei filii, fugiam, ut antea:
 "Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam sustinui
 "Expectare te ingruentem; nunc vero me animus impulit
 "Stare contra te: interimam certe, vel interimar.
 "Sed agendum deos testes-faciamus; hi enim optimi
 255 "Testes erunt et custodes pactorum:
 "Non enim ego te immaniter deturpabo, si mihi Jupiter
 "Dederit victoriam, tuamque animam abtulero;
 "At postquam tibi detraxero pulchra arma, Achille,
 "Cadaver Achivis reddam: sic et tu facito."
 260 Illum vero torve intuitus allocutus est pedibus-velox Achilles;
 "Hector, ne mihi, acerbissime, pacta memora.
 "Ut non sunt leonibus et hominibus fœdera fida,

251 δῖον] MS. 252 ἀλοίην] F. A. J. 255 ἔσσονται] MS. F. R. A. 1. 259 Ἀχαιοῖσιν] Edd. ῥέζων] MS.

Ver. 215. 284. μεμαῶτε — μεμαῶτι] Vide supra ad α'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 249. κορυθαίολος] Vide supra ad α'. 816.

Ver. 250. Πηλέος] Al. Πηλέως. Quod ferri possit; pronunciando scilicet Πηλέως. Vide supra ad α'. 216.

Ver. 251. δῖον.] Ἐδωκήμεν, ἔφευγον. Schol.

Ver. 255. ἔλοιμί κεν ἥ κεν ἀλοίην.] Al. κεν ἀλοίην. Virgil.

Aut sp. ego jam raptis laudabor opimis,

Aut leto insigni. — .En. X. 449.

Ver. 254. θεὸς ἐπιδάμεθα.] Ὁμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησόμεθα. Schol.

Ver. 255. Μάρτυροι] Vide supra ad α'. 558.

Ver. 257. καμμονίην.] Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην, ἡ ἐστὶν ἐκ μονημερίας. Schol.

Ver. 259. ῥέζειν.] Al. ῥέζειν.

Ver. 260. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Similiterque infra ver. 344. Vide supra ad α'. 58.

- Οὐδ' ἔλκυοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν·
 265 Ὡς ἔκ' ἐστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, ἔτε τι νῶϊν
 Ὀρεκία ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 Αἵματος ἄσαι Ἀρηὰ ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκου· νῦν σε μάλα χρὴ
 Λίχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 270 Οὐ τοι ἔτ' ἐσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 Ἐγχεὶ ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀδρόα πάντ' ἀποτίσεις
 Κήδε' ἐμῶν ἐτάξαν, ἔς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·

« Neque lupi et agni concordem animum habent,

« Sed hostili animo sunt perpetuo sibi-invicem:

265 « Sic non fas est me et te amicitiam contrahere, neque prorsus nobis

« Fœdera erunt, antequam utique alter stratus

« Sanguine satiarit Martem invictum bellatorem.

« Omnigenæ virtutis recordare; nunc te admodum oportet

« Hastaque acerrimum esse et audacem bellatorem.

270 « Non tibi est amplius effugium; statim enim te Pallas Minerva

« Hasta mea domat: nunc vero simul omnes lues

« Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hasta furens."

Dixit quidem, et vibratam emisit prælongam hastam:

Et hanc quidem ex adverso conspicatus evitavit illustris Hector:

269 [λαμναί] MS. 270 [ὅτι ἐστ' ἐσθ' ὑπάλυξις] MSS. edd. præter R. Ibid. [παλλὰς] M.
 280 [ἡεῖδης] Edd. vett. vid. not.

Ver. 261. ἀλλὰ τι. Ἀλλά τι, δινὰ καὶ
 ἀντιλήστα εἰσγατρύνει. Schol.

Ver. 265. Οὐδ' ἔλκυοι τε καὶ ἄρνες] Sic
 apud Aristophanem:

Οὐ γὰρ τι τὸ ἐστ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσιν ἄνθρωπον
 Φυλοτύπος λῆξαι, σὺν κεν λυκος ὅν ὑμῖν αἰνῶν.
 Pax, ver. 1075.

Similiter et apud Horatium:

Lupis et agnis quanta sortito obtigit,
 Tecum mihi discordia est. — Epod. IV. 1.

Ibid. ἄρνες] M. ἄνδρες.

Ver. 265. φιλήμεναι] Vide supra ad v.

304.

Ibid. ὅτι ἐστ' ἐσθ' ὑπάλυξις.] M. ὅτι ἐστ'.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκου] Virgil.

Verte omnes tete in facies; et contrahere,
 quod

Sive animis, sive arte vales. —

En. XII. 891.

Clark. Hoc hemistichium apte usurpavit
 Cicero Att. I. 15. Ern.

Ver. 270. Οὐ τοι ἔτ' ἐσθ' ὑπάλυξις] It
 ex duobus MSS. edidit Barnesius. M. ὅτι
 τοι ἐστ' ὑπάλυξις. Clark. Bene Barnesius.
 Est tamen ἔτ' etiam in ed. R. et in MS.
 Leid. esse testatur Cel. Falken. qui et ipse
 recepit. Ern.

Ver. 271. δαμάα] M. δαμάσθ.

Ibid. νῦν δ' ἀδρόα] M. νῦν δ' ἀδρόα.

Ibid. ἀποτίσεις] Vide supra ad v. 57. et
 ad v. 308.

Ver. 274. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra
 ad v. 404.

- 275 Ἐξέτο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἀψ δ' Ἀχιλλεὶ δίδε, λάθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτορ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 Ἦμβροτες, ἔδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ.
 280 Ἐκ Διὸς ἡεΐδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε·
 Ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπῆς ἔπλεο μύθων,
 Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
 Ἀλλ' ἰδυὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλαττον,
 285 Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
 Χάλκεον· ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαι.

275 Subsedit enim prævidens, supervolavit autem ærea hasta,

Terræque infixæ est: evulsit vero eam Pallas Minerva,

Achillique reddidit, latuitque Hectorem, pastorem populorum.

Hector vero allocutus est eximium Pelidem;

« Aberrasti, nec dum utique, diis similis Achille,

280 « Ex Jove noras meum fatum, dixisti certe:

« Sed quidam loquax et subdolis es verbis,

« Ut tui præ metu animorum virtutisque obliviscerer.

« Haud tamen mihi fugienti dorso hastam infiges.

« Sed recta-ruenti animis-præsentibus per pectora adige,

285 « Si tibi dedit deus: nunc vicissim meam hastam evita

« Æream; utinam jam tuo in corpore totam recipias.

282 λαθώμαι] A. 2. 5. J. 284 ἐλαττον] MS. male. 285 ἄλευαι] Edd. vett.
 MS. 286 κομίσαι] MS.

Ver. 275. Ἐξέτο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη] Virgil.

Ibid. ἀνὰ δ' ἤρπασε] Virgil.

Ver. 276. ἐπάγη] Vide supra ad v. 185.

Ibid. et ver. 286. ἤρπασε — κομίσαι.]

Vide supra ad v. 140.

Ibid. ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἀψ
 δ' Ἀχιλλεὶ δίδε,] Virgil.

Procurrit, fratrique ensem Dea Daunia reddit.

En. XII. 785.

Ver. 280. ἡεΐδεις] M. ἡεΐδεις. Clark.

Ibid. et MS. Leid. et edd. vett. (vid. Var.

fact.) magno consensu: idque verum
 et Homericum esse, erudite et copiose
 ostendit Cel. Falkenar. ad h. l. quem

studiosi adhibunt. Sic. Il. v. 70. δ' ἔδωκε etc.
 Ern.

Ver. 281. ἀρτιεπὴς] Ἀπρητισμένος καὶ
 ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἀρτι ἐκινουασμένος, δεινός.

Schol.

Ibid. ἐπὶ κλοπῆς] Παραλογιστικὸς, ἀπα-
 τεινὸς διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς.

Schol.

Ibid. μύθων.] M. μύθων, et μύθοις.

Ver. 282. μένεος ἀλκῆς τε] Barnesius
 legendum conjicit, μένεος τ' ἀλκῆς τε. Sed
 nihil opus.

Ibid. λαθώμαι.] M. λαθώμεν.

Ver. 285. Οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρέ-
 νω ἐν δόρῳ πῆξις.] Τάπη δὲ τὰ ἐσθ' οἱ Λα-
 κωνες ζήλωται παρ' οἷς ἐκ τῆν θείμης ὁσίας

- Ὡς Ἐκτωρ οἶμῃσε τινάσων φάσγανον ὀξύ.
 Ὡρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμόν.
 Ἀγρίε· πρὸςθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
 Καλόν, δαιδάλεον· κόρυδι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
 315 Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔδραι
 Χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἱεὶ λόφον ἀμφὶ θαμείας.
 Οἷος δ' ἀστῆρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 Ἑσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν ἑρῶν ἴσταται ἀστῆρ.
 Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἐκτορι δῖω,

Sic Hector impetum dabat vibrans ensem acutum.

Irruit et Achilles, iraquo sibi implevit animum

Atroci; scutum vero pectori prætendit

Pulchrum, artificiose factum: galea autem nutabat fulgida,

315 Quatuor-conos-habente; pulchræque motabantur concussæ comæ

Auræ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.

Qualis vero stella procedit inter stellas nocte intempesta

Hesperus, quæ pulcherrima in cælo posita est stella:

Sic a cuspide fulgor emicabat peracuta, quam Achilles

320 Vibrabat dextera, struens malum Hectori nobili,

312 Ἀχιλλ.] A. 2. 5. J. 314 δαλόν] MS. vitiose. 315 χρύσειαι] MS.
 319 ἀπέλαμπεν] Id.

οἱ γὰρ αὐτοὶ εἰς δρόμον δόντες, συστρέφονται, ὡς καὶ αἰετοί. Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 310. Ἀρπάζων.] Nihil hic varietatis dedere, nec Barnesius, nec Clarkius: cum sit obvia et notabilis. Vid. Var. Lect. Ἀρπάζων non primus Turnebus induxit, ut suspicatur Cl. Valkenarius, sed ed. Rom. cujus textus cum Eustathio hic consentit. Et cum id sit etiam in MS. Leid. non ausim pro altera lectione pronunciare. Sane, ut paullo ante dixi, præsens pro futuro in tali re dicitur, nec vitium orationis foret, si Ἀρπάζων scripsisset Homerus. An scripserit quaeritur: quod, ut nunc est, incertum puto. Ern.

Ibid. ἄρ' ἀμάλην.] Al. ἄρνα μάλην· notante Eustathio.

Ver. 312. ἐμπλήσατο θυμόν.] Animum sibi ipse implevit. Vide supra ad ver. 53.

Ver. 315. Ἀγρίε· πρὸςθεν δὲ.] Vide supra ad ὁ. 24. et 66. et ad φ'. 318. "Mirum autem (inquit Barnesius) Artificium

"Metri, rem et passionem notantis: cum enim Achilles iram pene effleratam ex-primere, — subito Dactyli rapiditatem sistens, Herois curam et prudentiam clypeo se tutando depingit. Ἀγρίε· πρὸςθεν δὲ σάκος." Vide supra ad γ'. 565.

Ver. 314. 315. 321. 325. Καλόν. — καλαὶ — καλόν. — Καλα.] Vide supra ad 5. 45.

Ver. 315. περισσεύοντο.] Cod. Harleian. περιέσιοντο. Quod eodem modo pronunciant. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 316. Ἥφαιστος ἱεὶ.] Vide supra ad π'. 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστῆρ.] Virgil.

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda, Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes. Extulit os sacrum cælo.

Æn. VIII. 589.

Vide supra ad ver. 26.

Ver. 319. ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς Πάλλεν.] Virgil.

- Εἰσορόων χρεὼα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
 Τῷ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρεὼα χάλκεα τεύχη.
 Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάρτιζε κατακτάς.
 Φαίνεται δ' ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
 325 Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρος.
 Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἔγχρ' ἴδ' Ἀχιλλεύς.
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεϊα.
 Ὅφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 330 Ἦριπε δ' ἐν κονίῃσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς.

Rimans-oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillime.

Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma,

Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi:

Apparebat autem ea pars, qua claviculæ ab humeris cervicem dirimunt.

325 Gutturis, ubi animæ citissima perniciēs:

Hac in eum ardenti animo-latus feriit hasta nobilis Achilles;

E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis;

Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,

Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.

330 Cecidit autem in pulveribus; et super eum gloriatus est nobilis Achilles;

323 ἔχουσι.] Id. 325 λαικανίης] F. A. J. 326 μεμαῶς] MS. male.
 331 ἔφης] MS. F. R. A. 1.

Cinetanti telum Æneas fatale coruscet, Sæditus fortunam oculis. — Æn. XII. 919.

Ver. 321. Εἰσορόων χρεὼα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.] Virgil.

partes rimatur apertas, Quæ vulnus letale ferat. — Æn. XI. 748.

Ibid. ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.] Ὅπως χωρήσονται αἰχμῇ Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 322. ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρεὼα.] Non expressit versio τὸ τόσον. Schol. MS. Leid. ἵνα τὸ μὲν ἀπολειπόμενον ἔλασσον εἴη, τὸ δὲ γρηνοὺς πλείον, τόσον φησί. Est ergo sensus. Cæterum corpus totum, quantum pulchrum, tegebant arma. Ern.

Ver. 324. ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι.] Καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλιθεὶς συνεπτέσθη διείργεσθαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. Schol.

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε.] Ὁ γραμμικὸς Πρωτογένης συνεωρακίνας [ἔφη] πρῶτον Ὀμηρον, ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος

ἀγγεῖον ἔστι, τῷ δὲ πνεύματος βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλεον οἱ παλαιοί. Διὸ καὶ τὸς μεγαλοφώνους, ἰσοφραγῶντες ἱσχυομένους εἰάβασιν. Εἰπὼν ἔν, ὅτι τῷ Ἐκτορος δ' Ἀχιλλεύς ἤλασε "λαικανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρος, Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον," ὅντα φωνῆς ἴδιον ὅχετον καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λαικανίην ἐσίθηκε. Plutarch. Symposiac. Lib. VII. Probl. 1.

Ibid. Λαυκανίης.] Al. Λαικανίης. Quo modo et legisse videtur Plutarchus loco jam citato. Al. Λαυκανίη et Λαικανίην.

Ibid. ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρος.] Hinc sumsit, opinor, Livius illud de elephantto, XXVII. 49. de scalpro fabrilī, quod rector vi adigebat in ipso articulo, quo jungitur capiti cervix: ea celerissima via mortis in tantæ molis belua inventa erat. Ern.

Ver. 326. Τῇ ῥ'.] Ea, inquam.

Ibid. μεμαῶς.] Cod. Harleian. μεμαῶς.

Ver. 327. Ἀντικρὺ δ'] Qua ratione, Ἀντικρὺ. hic ultimam producat; item ἀμει-

- Ἐκτορ, ἀτὰρ πε ἔφησθα, Πατροκλῆ' ἐξαναρίζων,
 Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' ἐδὲν ὀπίζεις νόσφιν ἔοντα·
 Νήπιε, τοῖο δ' ἀνενδεν ἀοσητήρ μίγ' ἀμείνων
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
 335 Ὅς τοι γένατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἢ δ' οἰωνοὶ
 Ἐλκήσας αἰκῶς, τὸν δὲ κτερίζουσιν Ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γένων, σὼν τε τοκῆων,
 Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
 340 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλκις, χρυσὸν τε δέδεξο,
 Δῶρα, τὰ τοι δάσσει πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
 Τρώες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντα.

- “Hector, at aliquando putabas, Patroclum interfectum spolians,
 “Salvum te fore, me autem nihil veritus es ultorem absentem;
 “Stulte, hujus enim seorsum ultor longe-fortior
 “Navibus in cavis ego post relictus eram,
 335 “Qui tibi genua solvi: Te quidem canes et alites
 “Lacerabunt turpiter, illi vero exequias-facient Achivi.”
 “Illum vero languens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
 “Supplex-oro, per animam, et genua, tuosque parentes,
 “Ne me sinas apud naves cane dilaniatum-vorare Achivorum:
 340 “Sed tu quidem æsque abunde, aurumque accipe,
 “Dona, quæ tibi dabunt pater et veneranda mater:
 “Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me
 “Trojani et Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.”

332 ἔσσεσθ' A. 2. 3. J. MS. 334 λελείμην MS. 341 τὰ σοὶ MS.
 347 ἀποταμνόμενον MS. 351 ἐρίσασθαι MS. an librarius respexit ad
 etymologiam verbi εἰκασίνεσθαι, quod esse aiunt grammatici ab ἐρίσσει.

βίβλος, ver. 329. et Πρίαμος, ver. 352. et
 μιν, ver. 361. vide supra ad α'. 51.
 Ibid. ἥλυθ' Vide supra ad δ'. 454. et
 ad α'. 37.
 Ver. 328. ἀφ' ἧ' ex tali vulnere fieri
 verisimillimum erat.
 Ibid. ἀτ' ἀσφάλαρον. Al. ἀπὸ σφάλαρον.
 Ibid. μελὴν τὰμει χαλκοβαρεῖα. Al. με-
 λή τὰμει χαλκοβαρεῖα.
 Ver. 350. ἐν κοιῇσιν. Vide supra ad γ'. 508.
 Ver. 351. ἔφησθα. Cod. Harleian. ἔφη.
 Quo modo et in uno MS. scriptum re-
 perit Barnesius.

Ver. 353. et 368. ἀνέθεν. Vide supra
 ad α'. 349.
 Ver. 355. σὲ μὲν κύνες ἢ δ' οἰωνοὶ Ἐλκή-
 σας. Vide supra ad α'. 856.
 Ver. 356. Ἐλκήσας. Al. Ἐλκήσας.
 Clark. Ἐλκήσας MS. et edd. vet. omnes,
 quod male mutatum in Ἐλκήσας. Vide ad
 ver. 62. Ern.
 Ibid. αἰκῶς. Hinc fortasse vox Laus.
 Saucius. Al. αἰκῶς. Male.
 Ver. 358. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς. Virg.
 Ille, humilis supplexque, oculos dextrarum
 precantem

- Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 345 Μή με, κύων, γένων γενάζω, μηδὲ τοκῆων. [λεύς·
 Αἰ γὰρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 “Ὡμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἐδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 “Ὡς ἐκ ἔσθ', ὅς σῃς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἀποινα
 350 Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα·
 Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· ἐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 Ἐνδεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῇ,
 Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.
 355 Τὸν δὲ καταδνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Ἢ σ' εὖ γνώσκων προτίσσομαι, ἐδ' ἄρ' ἐμελλον

- Hunc autem torve intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;
 345 “Ne me, canis, per genua supplex-precare, neque per parentes.
 “Utinam enim ullo-pacto ipsum me furor et animus stimulet,
 “Crudas dissecantem tuas carnes comedere, cum talia in me fecisti:
 “Adeo non est, qui tuo utique canes capite arceat:
 “Ne quidem si deciesque et vicies tanta dona
 350 “Appenderint huc adducentes, promiserint etiam et alia:
 “Nec si te ipsum auro compensare velit
 “Dardanides Priamus: ne sic quidem te utique veneranda mater
 “Impositum lectis deflebit, quem peperit ipsa;
 “Sed canesque et alites totum discerpent.”
 355 “Illum vero jam-moriens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
 “Profecto te probe noscens præsensi, neque sane eram

pro ἐρίσσει: sed mirum, de hac lectione veteres omnes tacere, si in li-
 bris pluribus fuit, nec est merum vitium scripturæ, quo loco numeran-
 dam esse hanc Codicis lectionem, vix dubitari potest. Ibid. ἀνώγη] MS.

Protendens. —
 — miseri te siqua parentis
 Tangere cura potest, oro fuit et tibi talis
 Anchises genitor! Daupi miserere senectæ;
 Et me, seu corpus spoliatum lumine mavis,
 Redde meis. — En. XII. 930.
 Unum hoc, per, siqua est victis venia hostibus,
 oro;
 Corpus humo patiari tegi. — En. X. 903.
 Ver. 344—355. Τὸν δ' — Τὸν δὲ. Vide
 supra ad α'. 57. et ad β'. 160. Male Bar-
 nesius, Τὸν δ' — Τὸν δὲ.
 Ver. 345. κύων,] Al. κύων. Clark. Sic

duo MSS. apud Barnesium, idem præfert,
 ut magis Homericum Cl. Falkenarius:
 sic supra 58. MS. Lips. Ἐκτωρ. Ern.
 Ver. 346. ἀνείη] Al. ἀνείη.
 Ver. 347. ἀποταμνόμενον] Al. ἀποταμνόμε-
 νον minus recte. Vide supra ad γ'. 707.
 Ver. 349. εἰκοσινήριτ'] Al. Εἰκοσιπλασί-
 ονα. εἰκοσάκις ἐξισόμενα τῇ τῇ σάματος σω-
 τηρίᾳ· το γὰρ ἐρίσει, ἐρίσσει εἰσιν. Schol.
 Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες,] Vide
 supra ad γ'. 745.
 Ibid. ὑπόσχονται] Al. ὑπόσχονται.
 Ver. 351. Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύ-
 σασθαι

- Πείσειν· ἢ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
 Φράζο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
 Ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 360 Ἐσθλὸν ἔόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
 "Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
 Ψυχὴ δ' ἐκ ρεδείων πταμένη αἰδόςδε βεβήκει,
 "Ὀν πότμον γούωσα, λιπὲς ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
 Τὸν καὶ τεθνεῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς·
 365 Τέθναδι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δεξομαι, ὅπποτε κεν δῇ

"Persuasurus; certe enim tibi utique ferreus intus animus:

"Considera nunc, ne tibi aliqua deorum irae causa sim

"Die illo, quando te Paris et Phœbus Apollo,

360 "Strenuum licet, interim in Scæis portis."

Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:

Anima vero ex artubus volans ad orcum descendit,

Suam sortem lugens, relicto vigore et juvenia.

Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles;

365 "Tu Morere: fatum vero ego tunc accipiam, quandocunque

357 ἐν φρεσὶ θυμός] Id. 358 τι] abest A. 2. 3. J. 363 γούωσα] MS.

Ibid. ἀνδρότητα] MS. F. R. A. vid. ad π'. 857. 364 τεθνεῶτα] MS.

σασθαι] Οὐδ' εἰ χρυσὴν σαθρήσασθαι θελήσει
 τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος· Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ
 ζυγασθῆναι. Schol.

Ibid. ἐρύσασθαι] Ἀπὸ τῶν ἐλκάντων τὸν
 ζυγόν. Porphyry. Quæst. Homeric. 25.

Ver. 352. οὐδ' ὡς σὶ γε πότνια μήτηρ]
 Virgil.

———— non te optima mater

Condet humi, patriove onerabit membra sepul-

cro;

Alitibus linquere feris. — *Æn.* X. 557.

Ver. 356. ἢ σ' εἰ γινώσκων προτίσσομαι.] Schol. Καλῶς γινώσκων καὶ προσηρῶν
 ταῦτά σοι λέγω· μάτην δὲ, ὃ γὰρ σὶ πείθω.
Clark. Forma hæc orationis Hebraismo
 similis. *Præsensi me tibi non persuasurum, quod peterem.* *Ern.*

Ibid. γινώσκων] *Al.* γινώσκων. Quod
 perinde est. Vide supra ad φ'. 529.

Ibid. προτίσσομαι.] *Al.* πρό τι ὀσσομαι.

Ver. 357. ἔνδοθι] *Al.* ἐν φρεσὶ.

Ver. 358. μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι]
 Μὴ πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἰτίος σοι κατὰ
 σῶ. Schol.

Ver. 359. ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος
 Ἀπόλλων.] Virgil.

Phœbo, ———
 Dardana qui Paridis direxiti tela manusque
 Corpus in Æacidae. — *Æn.* VI. 56.

Clark. Immo huc potius pertinent similes
 prædictiones morientium, quæ ratæ apud
 veteres habitæ: ut *Didonis* apud *Virgil.*
Æn. IV. 607. sqq. add. *Sil. Ital.* II. 696.
 Inprimis huc pertinet illud *Acronis Vir-*
gil. X. 739. ad Mezentium:

Non me ——— inulto
 Victor nec longum latitare: te quoque fata
 Prospectant paria, atque eadem mox arva tene-

bis:
 ubi *Servius* confert locum *Il.* π'. 851. *Ern.*
 Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ρεδείων] Vide su-
 pra ad π'. 856.

Ibid. βεβήκει.] Vide supra ad π'. 751.
 et ad α'. 37.

Ver. 363. "Ὀν πότμον γούωσα.] Vide su-
 pra ad π'. 857.

Ibid. ἀδροτῆτα] *Cod. Harleian.* ἀνδρο-
 τῆτα. Atque ita in duobus MSS. reperit
Barnesius. Vide supra ad π'. 857. *Clark.*
 Sensus: quod corpus adhuc vicens, non-
 dum maturum morti, linqueret. *Ern.*

Ver. 364. τεθνεῶτα] Vide supra ad ι'.
 46. *Al.* τεθνεῶτα.

- Ζεὺς ἐδέλῃ τελέσαι, ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
 Καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔδηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 Αἵματόεντ'. ἄλλοι δὲ περιδραμον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 370 Οἱ καὶ θήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
 Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνστητί γε παρέστη.
 Ὡδὲ δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
 Ἐκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

"Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri."

Dixit, et e mortuo evulsit æream hastam;

Et hanc quidem seorsum posuit, ab humeris autem arma detrahebat

Sanguinolenta; cæteri autem accurrentes circumfusi sunt filii Achivorum,
 370 Qui et admirabundi-contemplati sunt habitum corporis et speciem mirabilem
 Hectoris: neque ei quis sine vulnere inflicto astitit.

Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium;

"Papæ, certe longe jam mollior tractatu

"Hector, quam quando naves incendit igne ardenti."

367 ἐρύσατο] MS. 368 καὶ τόδ'] MS. 371 ἀνστητί] Id. Sic δ'. 536. est
 ἄνθρωπος. Suidas habet ἀνστητί. 374 ἐνέπρησεν] Edd. præter T. bene.

Ver. 365. Τέθναδι· κῆρα δ' ἐγὼ] Virgil.
 Nunc morere; ast de me Divam pater atque
 hominum rex
 Vident. — *Æn.* X. 743.

Quem locum inter eos citat *Macrobius*, in
 quibus *Poëtarum* "par pene splendor
 amborum est." Lib. V. cap. 12. *Scali-*
ger autem hoc in loco *Virgilium* *Homero*
 superiorem existimat. "Cum *Orodes* (in-
 quit) nondum esset mortuus, recte, et
 quidem cum adverbio, *Nunc morere.*
 "Quare cum expirasset Hector, non de-
 cuit *Achillem* verbum τέθναδι." *Poë-*
tae. Lib. V. cap. 3. Sed vim aliquam præ-
 teriti habere videtur vox ista, τέθναδι.

————— ὅς δὲ κεν υἱέων
 ἐλχόμενος, κῆρ σπασίς, θάνατον καὶ πότμον ἐπέσ-

σας.
 Τέθναδι· ἢ οἱ ἀνέκτες ἀμνησθέντες πρὸ πάσης
 Τέθναδιν. — *Il.* δ'. 494.

————— πὸ μιν ὥστε ἤλαστο θυμῷ
 Τέθναδιν. — *Il.* δ'. 404.

————— ἢ δὴ γὰρ Πηλεΐδ' εἶμαι ἢ πατὴρ πάμπαν
 Τέθναδιν. — *Il.* δ'. 334.

Ibid. ὅπποτε κεν δῇ] *Quandocunque erit*

futurum ut. Vide supra ad ζ'. 433. et
 504.

Ver. 366. ἀθάνατοι] Vide supra ad α'.

398.

Ver. 367. Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο
 χάλκεον ἔγχος.] Virgil.

————— Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

Ver. 371. οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνστητί] Virgil.

Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima
 muros

Acceptit patrios. — *Æn.* II. 278.

Ver. 372. τις εἴπεις] Qua ratione, vox
 τις hic, item infra, ver. 375. producat;

Ἀχαιοῖσιν, ver. 377. et νέκος, ver. 386. et
 Ἡράμιδα, ver. 393. vide supra ad α'. 51.

Ver. 373. ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος] Vir-
 gil.

————— quantum mutatus ab illo
 Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis,
 Vel Danaum Phrygios jaculatus puppibus ignes!

Æn. II. 274.

Ver. 374. ἐνέπρησεν] *Al.* ἐνέπρησι. *Clark.*
 Ἐνέπρησιν, quod verum puto. Nam im-
 perfectum h. l. haud dubie requiritur, cum

- 375 "Ως ἄρα τις εἶπεν, καὶ ἐτήσασκε παρὰ σάας.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
Στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
"ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
380 "Ὅς κακὰ πόλλ' ἐρδεσκεν, ὅς ἐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι
Εἴδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι περὶ ἡδῶμεν,
"Ὅφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
"Ἡ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τῷδε πεσόντος,
"Ἡὲ μένειν μεμῶασι, καὶ Ἴκτορος ἐκ ἔτ' ἰόντος.
385 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

- 375 Sic quidem aliquis dicebat. et vulnerabat astans.
Hunc autem ubi spoliabat pedibus-valens nobilis Achilles.
Stans inter Achivos verba alata dixit;
" O amici. Argivorum ductores, atque principes,
" Postquam hunc virum dii domuisse dederunt,
380 " Qui mala multa patravit, quot non universi ceteri:
" Eia agite, circa urbem cum armis experiamur,
" Ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam habeant;
" An deserturi sint urbem summam. hoc strato,
" An manere ausint, etiam Hectore non jam existente.
385 " Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus?

375 vid. not. 380 πολλὰ] MS. 382 π] Id. male. 385 καταλείψουσιν
Id. bene.

(quo tempore) naves vel incendere tentabat. ἐν τῷ ποταμῷ occurrit Il.
I. 585. unde glossa Hesychii ducta est.
Ern.

Ibid. κηλῶ.] Pronunciabatur κηλῶ.

Ver. 377. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν] Al. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 378. "ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες.] Al. "ὦ φίλοι, ἡγεῖς Δαναῶν. δεσπότες Ἀργείων. Clark. Hunc habent edd. Flor. Ald. pr. Rom. præfert. Cl. Valckenarius, ut aptiorem Achilli. Illum primum dedit Aldina sec. quam cæteræ secutæ sunt. Valckenarium sequor. Etiam infra v. 391. tantum κῆρυς Ἀχαιῶν appellat. Editum autem habet Codex Urat. Ern.

Ver. 379. Ἐπειδὴ τόνδ'.] Σημειώσιον ὅτι ἀμφὶ πόλιν χρῆται ὁ Ποιητής. Schol. Vide infra ad ψ. 2.

Ibid. Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.] Τὰς δὲ ἀναγκασιδαιότητας ἐπὶ ταῖς αὐτὰς ἐλαφροτέρας παρέχει καὶ τὸ μὴ τὰς ἀποστολὰς αὐτοῖς. ἀλλ' ὡς τὰς φερεσθῆναι δόξας. τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην. τὸ δὲ εἰς τὴν θεῶν ἀποστολὰς. Διὸ καλῶς μὲν ὁ Ἀχιλλεύς. "Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν." Plutarch. de Sui Laude. Vide et supra ad α'. 128.

Ver. 380. Ἐρδεσκεν.] Al. ἠρδεσκεν.
Ver. 381. Εἴδ' ἄγετ'.] Vide supra ad 167.

Ibid. Εἴδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι.] Virgil.

Nunc iter ad regem nobis murosque Latine.
Arma parate, animis et spe præsumite bellum.
Æn. XI. 17.

Ver. 382. "Ὅφρα κέ τι.] Al. "Ὅφρα κέ τι.
Ver. 386. Κεῖται παρὰ νήεσσι νέκυς ἀκλαυτος.] Virgil.

- Κεῖται παρὰ νήεσσι νέκυς ἀκλαυτος, ἄδαπτος,
Πάτροκλος· τῷ δ' ἐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωῶσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώσῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν αἶδαο,
390 Αὐτὰρ ἐγὼ κακῆϊδι φίλῃ μεμνήσομ' ἐταίρῃ.
Νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες Παιήονα, κῆρυι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τοῖδε δ' ἄγωμεν.
Ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἴκτορα δῖον,
"ὦ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὥς, εὐχετόωντο.
395 Ἡ ῥά, καὶ Ἴκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε

- " Jacet ad naves mortuus indeflectus, inhumatus,
" Patroclus; hujus autem non obliviscar, quoad ego
" Vivis interero, et mihi cara genua moveantur:
" Quod si mortuorum oblivio subit in orco;
390 " Tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.
" Nunc autem age canentes Pæana, juvenes Achivorum,
" Naves ad cavas redeamus, et hunc ducamus:
" Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem.
" Cui Trojani per urbem, velut deo, vota faciebant."
395 Dixit, et in Hectora nobilem indigna moliebatur opera.
Amborum retro pedum perforavit tendines

386 παρὰ] Id. F. A. J. Ibid. ἀκλαυτος] MS. R. Eust. eadem varietas in
Odyss. 388 ζῶσι] MS. bene. 396 ἀμφοτέρων] MS. ut ad τένοντε re-
feratur. quod haud scio, an melius.

Præterea, jacet exanimus tibi corpus amici,
totamque inestat funere classem;
Dum consulta petis, nostrosque in limine pendes.
Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro.
Æn. VI. 149.

Ver. 388. Ζωῶσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώσῃ.] Al. Ζῶσι ἐν Ἀργείοισι φίλοις μετέω. Clark. Hunc versum nulla ed. nec Codex MS. de quo quidem constat, habet. Unus Eustathius habet in Comm. et alterum, qui editur vulgo, pro varia lectione. Eum haud cunctanter recepit Cl. Valckenarius. Ern.

Ver. 390. κακῆϊδι] Cod. Harleian. καὶ κῆϊδι.

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες Παιήονα.] Virgil.

— lacumque choro Pæana canentes.
Æn. VI. 657.

Vol. II.

Conclamant Socii, lætum Pæana secuti.
Æn. X. 738.

"Ὅτι ἐ μόνον συμποτικὴ ἡ πάλαι Μουσικὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς θρήνην καὶ εἰς ἀνιμῶν. Παιῶνες μὲν, κῆρυς καὶ εὐφημῖαι ἦσαν. — Δύο δὲ Παιῶνας ἦδον οἱ Παλαιοί, τὸν μὲν πρὸ σῆς μάχης, τὸν δὲ, μετὰ τὴν πόλεμον, τὸν Ἀπόλλωνι ἦδον Ἀχιλλεύς. Schol. MS. apud Barnesium.

Ver. 395. Ἡράμεθα μέγα κῦδος.] Virgil.

Maxima res effecta, viri: —
— hæc sunt spolia, et de rege superbo
Primitiæ: inanibusque meis Mezentius hic est.
Æn. XI. 14.

Porro conjicit Barnesius Distichon hoc:
"Ἡράμεθα — εὐχετόωντο," Achillis fuisse Pæana; vel Chorum a toto exercitu repetitum.

Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοῆς δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδρασε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν.
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,
 400 Μάσιξεν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην.
 Τῷ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 Κυάνεαι πύλιναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
 Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι

Ad talum usque a calce, bubulaque innexuit lora,

De curruque ligavit; caput vero trahi sivit:

Curruque conscenso, et inclutis armis in eum elevatis.

400 Scutica percussit equos, ut inirent-cursum; ii autem non inviti volabant.

Ab illo vero oriebatur inter trahendum pulvis: at circum comæ

Cyanæ terre admovebantur, caputque totum in pulveribus

Jacebat, ante venustum: tunc vero Jupiter hostibus

599 κλυτὰ] abest MS. 400 μάσιξε] F. A. J. δ' ἐλάαν] Edd. vett. Last

401 κονίσσαλος] MS. edd. vett. præter R. 402 τίτναντο] MS. πύλιναντο]

A. 2. 5. J. quod idem est. nam et supra hac edd. τριπτόν. pro τριπτόν.

Ver. 594. ἐξήπτεν. Nota facere solent.

Vide supra ad v. 84. et ad β'. 221.

Ver. 595. ἀνέκτα μηδὲτο ἔργα.] Vide infra ad ψ'. 176.

Ibid. μάσιξε] Al. μύσατο.

Ver. 596. Ἀφροδίτην μετοπίσθη ποδῶν τε.

Virgil.

Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento

Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes.

Æn. II. 272.

Ibid. τίτναντο] Dionysius Halicarnassensis

περὶ συνέσεως §. 18. legit τίτναντας.

Ver. 597. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης.] Ἀντὶ τῷ,

ἀπὸ σφυρὸς ἕως πτέρνης. Schol. Male omni-

no. Quidni enim et scribere potuisset

Homerus (si id dicere voluisset) "Ἐκ σφυ-

ρὸς ἐκ πτέρνης."

Ibid. βοῆς δ' ἐξήπτεν] Cod. Harleian.

βοῆς ἐξήπτεν.

Ver. 598. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδρασε.] Ὁ δὲ Καλ-

λίμαχος φησὶν ὅτι πάτριον ἐστὶ Θεσσαλοῖς τῆς

τῶν φιλάτων φονίας συρεῖν περὶ τῆς τῶν φο-

νευθέντων σάφης. Schol.

Ibid. ἔασεν] Similiterque infra ver. 416.

ἔασατο. Vide supra ad δ'. 42. Male

Barnesius; ἔασεν — ἔασατο.

Ibid. κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν] Virgil.

huic cervixque comæque trahuntur

Per terram. — — — — — Æn. I. 481.

Ver. 599. Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, etc.] Vir-

gilus Hectorem ter circa Trojam raptatum

refert:

Ter circum Iliacos raptaverat Hectorem mox.

Æn. I. 187.

Verum ejus rei non meminit Homerus.

Ter quidem circa urbem vivum Hectorem

fugasse narratur Achilles supra ver. 103.

hujus libri: hoc in loco interfectum et a

curru ligatum ad naves trahere dicitur;

(Vide ver. 465.) itemque infra v. 18. ter

circa Patrocli sepulchrum traxisse dicitur;

at circa urbem raptasse nusquam memo-

ratur. Uti observavit Barnesius.

Ver. 400. Μάσιξεν ῥ' ἐλάαν.] Dionysius

Halicarnassensis loco jam citato legit

Μάσιξεν δ' ἐλάαν. Clark. Enimvero sic

edd. quas vidi omnes. Barnesium a-

num insepexit Clarkius. Nec id adversi

Cl. Valkenarius. Est autem forma Ho-

meri perpetua Μάσιξεν δ' ἐλάαν. Vid. Voss.

Lect. Ern.

Ibid. ἄκοντε] Cod. Harleian. ἀκοντε.

Ver. 401. ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πύλιναν-

το.] Hesiod.

— — — — — ὡς ὅτι γαῖα καὶ ἄνεμος οὐρανὸς ὑπερῆσαν

Πύλιναντο. — — — — — Theogon. ver. 702

Ver. 402. Κυάνεαι] Vide supra ad α'. 508.

Ibid. πύλιναντο.] Al. πύλιναντο. Quan-

lectionem et præfert Barnesius, Synesius

autem, notante itidem Barnesio, citat

Δῶκεν αἰκίσσασθαι ἔῃ ἐν πατρίδι γαίῃ·
 105 Ὡς τῷ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νύ μήτηρ
 Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 Τηλόσε· κῶκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδῶσα.
 Ὡμῶξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Κωκυτῷ τ' εἶχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
 110 Τῷ δὲ μάλισ' ἄρ' ἦν ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα

Dederat deturpandum ipsius in patria terra:

105 Sic hujus quidem pulvere fœdabatur caput totum: tum vero mater

Evellebat comam, nitidumque abiecit velum

Procul: ejulatūque edidit admodum altum, filium intuita.

Lamentabatur miserabiliter et pater dilectus, circumque populi

Ejulatūque tenebantur, et lamentis per urbem:

110 Huic autem maxime erat simile, ac si tota

τίμπλαντο] F. R. A. 1. 405 χάριν] F. A. 1. 406 καλύπτρην] MS.

male. 410 μάλισ' αἰ ἐναλίγκιον] Id. perperam. 411 σμήχαιτο] Edd.

præter R. male, sed usitata varietate.

Clark. Neque πύλιναντο, neque

καλύπτρην placet Cel. Valkenarius. Recte.

Nec enim sensum commodum fundunt.

Quod pro iis reponendum sit, queritur.

Placet ei lectio, quam e Dione Chrys. ita

commemorat Synes. Laud. Calv. p. 82.

et eam apud Homerum extare neget:

quam et Petavius ad Synes. probat: ma-

ius tamen πύλιναντο, quam πύλιναντο, i. e.

armati erant capilli. Cui correctioni

non favere videtur ἀμφὶ, quod verbum

notum significans desiderat. Desidero

hic diligentiam inspiciendarum editionum

ceterum MS. Lips. habet τίτναντο. Idem

exprimere voluit Ald. 2. 5. sed ita expres-

sus est, quasi sit τίτναντο, idque ut solet,

fideliter repetiit Junta. Hæc igitur lectio

est commoda satis. Ἀμφὶ — πύλιναντο de

comis est, quod 515. περιστεύοντο de crista

galeæ, comæ nigre concutiebantur, jacta-

bantur circa caput, exsultabant, et con-

cessu circumfundebantur capiti etc. Qui

sensus est aptissimus: de fœdatione comæ a

puvere in sequentibus est. Dionis πύλιναντο

est glossa hujus lectionis. Ern.

Ver. 404. αἰκίσσασθαι] Vide supra ad

τ. 26.

Ver. 405. κεκόνιτο] Vide supra ad φ'.

et ad δ'. 492. Al. κεκόνιστο.

Ver. 406. δὲ λιπαρὴν] Qua ratione, vox

hic producat; item μάλισ', ver. 407.

et μάλισ', ver. 412. vide supra ad α'. 51.

Ver. 407. κῶκυσεν] Vide supra ad σ'. 57.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλισ' ἄρ' ἦν ἐναλίγ-

κιον.] Virgil.

Non aliter quam si immissis ruat hostibus om-

nibus

Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque fu-

rentes

Culmina perque hominum volvantur perque

Deorum. — — — — — Æn. IV. 629.

Quo de loco Macrobius; "A majore (in-

quit) negaverunt quidam rem augeri

"posse. Sed eleganter hoc circa Didonem

"Virgilius induxit: dixit enim non mi-

"nore m luctum fuisse ex unius morte,

"quam si tota urbs, quod sine dubio esset

"majus, ruisset. Et Homerus idem fecit:

— — — — — ὡς εἰ ἅπασα

Ἴλιος ἐστρατεία τῇ σμήχει κατ' ἄστυ.

Saturnal. Lib. IV. cap. 6.

Ibid. ὡς εἰ] Ita Barnesius. Vulg. ὡς εἰ.

Ver. 411. σμήχαιτο] Al. σμήχαιτο. Quo

modo legit et Macrobius loco jam citato.

Clark. In Schol. Pseudo-did. hæc scrip-

tura est, vitio operarum, ut in edd. Ma-

crobi. Nam in edd. pr. Macrobi, ut Eri-

ciensibus, Jentina, versus Græci non sunt,

nec spatium relictum, quod alias est in-

dicium omissi versus græci. In Aldina

1527. primum additi sunt duo hi versus,

propter verba Macrobi, quod et Homerus

facit: non, ut opinor, e MS. aut edd. an-

tiquis. Ergo Macrobius non dat variam

- "Ιλιος ὄφρυόεσσα πυρὶ σμύχαιτο κατ' ἀκρῆς.
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλιόντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 415 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκασον.
 Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἑάσατε, κηδόμενοι περ.
 Ἐξελθόντα πόληος, ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Λίσσομαι ἄνδρα τῷτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἥδ' ἐλεήσει
 420 Γῆρας· καὶ δέ νυ τῶδε πατὴρ τοιόςδε τέτυκται
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ μάλιχα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
 Τόσσας γὰρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεδάοντας·

Ilios excelsa igni cremaretur a culmine.

Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,

Egredi cupientem portis Dardaniis:

Omnes autem supplex-orabat, provolutus in luto,

415 Nominatim compellans virum quemque;

"Abstinete, amici, et me solum sinite, solliciti licet.

"Egressum urbe ire ad naves Achivorum:

"Supplicabo viro huic pernicioso, violentia-effreni,

"Si forte aetatem revereatur, atque misereatur

420 "Senectutis; etenim et huic pater talis est

"Peleus, qui ipsum genuit et nutrit, perniciem futuram

"Trojanis; maxime autem mihi prae omnibus dolores fecit:

"Tot enim mihi filios interemit aetate florentes:

414 ἐλλιτάνει] Id. 418 λίσσομαι] F. R. A. J. λίσσωμι] vid. not. Ibid. ὀβριμον] MS. 419 ἐλεήσει] ἡ est in litura, in MS. videtur fuisse a. d. hac varietate supra 118. 423 ἀπέκτανε] Edd. praeter T.

lectionem. Ceterum σμύχαιτο et σμύχαιτο saepe in libris antiquis confunduntur. Σμύχαιτο verum est; de cuius verbi vi eleganter disserit Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 551. Ern.

Ibid. κατ' ἀκρῆς.] Vide supra ad v. 557.
 Ver. 412. μόλις] Al. μόγης. Clark. Edd. omnes consentiunt in μόλις. Sed olim alia exempla ubique μόγης, aut μόλις habuisse, prout Grammaticus, e cuius recensione esset, statueret, supra monuimus. Ern.

Ver. 413. 452. μεμαῶτα — ἀποτινέμενος:] Vide supra ad v. 46.

Ver. 416. κηδόμενοι περ.] Cod. Harleian. κηδόμενοι περ.

Ver. 418. λίσσομαι ἄνδρα] Al. λίσσωμαι ἄνδρα. Clark. λίσσωμαι ἄνδρα Eustathius ait se in nonnullis exemplaribus reperisse. Sic plane est in MS. Lips. Idem est quod edd. vett. habent (vid. Var. Lect. 256. Atque hanc lectionem praetulit Cl. Falkenarius. Sed et λίσσομαι ferri potest ut sit praesens pro futuro, de quo supra ad hunc librum notatum est. Ceterum intelligi. ἵνα λίσσωμι: ut infra ver. 450. ἵνα λίσσωμαι. Ern.

- Τῶν πάντων ἔ τόνσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 425 Ὡς ἐνός, ἔ μ' ἄχος ὅξυ κατοισεται αἶδος εἴσω,
 Ἐκτορος· ὡς ὄφελεν Δανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι.
 Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένο τε,
 Μήτηρ δ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχοντο πολῖται.
 430 Τρωῆσιν δ' Ἰκάβη ἀδινῆ ἐξήρχε γόοιο.
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παδῆσα
 Σεῦ ἀποτεθνεῖώς; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 Εὐχολή κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσι τ' ὄνειρα
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε, θεὸν ὦς,
 435 Δειδέχατ'· ἥ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῆδος ἐήσθα,
 Ζῶς ἐών· νῦν αὖθις θάνατος καὶ μοῖρα κίχάνει.

"De quibus omnibus non tantum lugeo, tristis licet,

425 "Quantum uno, de quo me dolor vehemens conceptus deferet ad orcum,

"Hectore: Utinam obisset inter manus meas:

"Sic enim satiati fuissimus flentesque, lugentesque,

"Materque, quae cum peperit infelix, atque ego ipse,"

Sic dixit flens: adgemebant autem cives:

430 Inter Troadas vero Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum;

"Fili, ego misera eunam vivam, gravia passa,

"Te mortuo? qui mihi noctesque et dies

"Gloria per urbem eras, omnibusque emolumentum

"Trojanisque et Troadibus per urbem, qui te deum tanquam,

435 "Excipiebant: Certe enim ipsis admodum magna gloria esses,

"Vivus existens: nunc vero mors et fatum occupat."

426 ἔφασκε] Edd. 428 δυσάμμορος] MS. 429 ἐπὶ δ' ἐσενάχοντο] Id. 432 κατεθνεῖώς] MS. 434 Τρωῆσιν] Edd. praeter T. male. 434 ἥ σε θεὸν ὦς] MS. 436 νῦν αὖθις] Id. quod alibi supra occurrit.

Ver. 420. καὶ δὲ νυ τῶδε πατὴρ] Vide infra ad v. 486.

Ibid. 2.] Cod. Harleian. γέ.

Ibid. τῶςδε] Vide supra ad v. 557.

Ibid. τέτυκται] Similiterque infra ver.

450. Vide supra ad v. 556. et ad v. 37.

Ver. 423. τηλεδάοντας] Al. τηλεδόντας.

Ver. 424. ἀχνύμενός] Similiterque infra ver. 453. Πληγνύται. Vide supra ad v.

40.

Ver. 427. κορεσσάμεθα] Vide supra ad

v. 167. et ad ver. 55. huius libri.

Ver. 429—457. Ὡς ἔφατο κλαίων —

Ὡς ἔφατο κλαίων — Virgil.

Sic statim lachrymans. — Aen. VI. 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ] Scholiastes citat "Εκτορ, τέκνον ἐμόν.

Ver. 434. θεὸν ὦς.] Qua ratione, θεὸν, hic ultimam producat; item μάλα, ver.

435. et γὰρ, etiam extra caesuram, ver.

438. et τοῖσδε, ver. 445. vide supra ad v.

51. Clark. Δειδέχατ', verte: colebant.

Alibi in hac sententia verbum τίειν usurpat, τίειν δὲ μιν ἴσα θεοῖσι. Ern.

Ver. 435. κέ σφι] Al. καὶ σφι. Minus recte. Clark. Id tamen praefert Cel. Falkenarius.

- Ὡς ἔφατο κλαίεισ' ἄλοχος δ' ἔπω τι πέπυστο
 Ἐκτορος· ἔ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἔλθων
 Ἠγγεῖλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοδι μίμνε πυλάων·
 440 Ἀλλ' ἦ γ' ἰσὺν ὕφαινε, μυχῶ δόμῃς ὑψηλοῖο,
 Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἐπασσε·
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λουτρὰ μάχης ἐκνοσήσαντι·
 445 Νηπίη, ἐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λουτρῶν
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κακυτῆ δ' ἤκασε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἡ δ' αὖτις δαμῶσιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·
 450 Δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται·

Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat
 De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
 Nunciarat, quod ei maritus extra mansisset portas:

- 440 Sed illa telam texebat, in secessu domus altae,
 Duplicem splendidam vestem, operaque picta varia sparsim-intexebat.
 Jusserat autem ancillas comis-pulchras per domum
 Igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent
 Hectori calida lavacra e pugna reverso:
 445 Demens, neque enim sciebat, quod ipsum admodum procul a lavacris
 Manibus Achillis domuerat oculis-casia Minerva.
 Ejulatum autem exaudiit et lamenta a turri;
 Ejusque continuo succussi sunt artus, inque terram ei excidit radius;
 Ipsaque statim inter ancillas comis-pulchras locuta est;
 450 "Adeste, duæ me sequimini, ut videam, quenam opera fiant."

441 πορφυρίην pro μαρμ. MS. 445 νηπίη Id. 446 δάμασι Id. bene.

Ver. 457. πέπυστο] Si, τίπυσται, dixisset,
 jam non constitisset Temporum ratio.
 Vide supra ad φ. 552. et ad α'. 57.

Ver. 459. ὅτι ῥά] Quod scilicet.

Ver. 441. Δίπλακα] Schol. Barnes. δι-
 πλοῖδα, ἣν οἶον τε διπλὴν περιβάλλεσθαι.
 De veste duplici vid. inpr. Salmas. ad
 Tertull. de Pall. p. 596. Ern.

Ibid. μαρμαρέην] Al. πορφυρίην.

Ibid. θρόνα] Ποικίλματα, ἀνέχ. Schol.
 Al. θρόνα. Clark. Θρόνα proprie σιτο-
 κλιμένε ζῶα, si fides Schol. Theocr. II.
 56, ut lacertæ et similia. Vid. laudatos
 Cel. Alberto ad Hesych. h. v. Ern.

Ver. 444. μάχης ἐκνοσήσαντι] Al. μάχης
 ἐκ νοσήσαντι.

Ver. 446. γλαυκῶπις] Vide supra ad α.
 206.

Ver. 447. Κακυτῆ δ' ἤκασε] Virgil.

Agnovit longe gemitum præsaga mali mens.
 An. X. si.

Interea paritidam volitans pennata per urbem
 Nuncia fama ruit, matrisque adlabitur aures
 Euryali: ac subitus misera calor ossa reliquit
 Excussi manibus radii, revolutaque pensa.
 Evolat infelix. — En. IX. 17.

Quem Virgilii locum laudat Quintilianus.

- Αἰδοίης ἐκυρῆς ὅπως ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γῆνα
 Πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 Αἶ γὰρ ἀπ' ἔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 455 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
 Μῆνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
 Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορῆς ἀλεγεινῆς,
 Ἡ μιν ἔχεσκέ· ἐπεὶ ἔποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δ' ὃν μένος ἐδενὶ εἴκων.
 460 Ὡς φασμένη, μέγαροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
 Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 Ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρὸςθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι

"Venerandæ socrus vocem audivi, mihiq; ipsi
 In pectoribus saliens vibratur cor sursum ad os, subtusque genua
 Glaciata-torquent: prope certe aliquod malum Priami filiis.
 Utinam vero procul ab aure sit meum verbum; sed perquam graviter
 455 Timeo, ne jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles
 Solum interclusum ab urbe, in campum agitet;
 Et jam eum cessare-faciat ab audacia exitiali.
 Quæ ipsum tenebat: quippe nunquam in turba manebat virorum;
 Sed longe procurrebat, sua animi-vi nulli cedens."
 460 Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ similis,
 Vehementer-palpans corde; simul et ancillæ ibant cum ipsa.
 At postquam ad turrimque et hominum pervenerat turbam,
 Stetit circumspiciens in muro: illumque advertit
 Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi

450 ἴδωμ'] R. Eust. 455 τοι MS. 456 μόνον Id.

quod affectus non aliter, quam si rebus in-
 terminis, commoveat. Lib. VI. cap. 2.
 "Et luctus habitu proditur: ut in Eury-
 ali matre: Expulsi manibus radii, etc."
 Macroh. Saturnal. Lib. IV. cap. 1. Cæ-
 terum hoc in loco, pro "Pensa," scriben-
 dum conjicit Barnesius, "Membra." Sed
 minus recte.

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ
 δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς] Rem ipsam aptissi-
 me depingunt et quasi ob oculos ponunt
 versus hujus Numeri. Vide supra ad γ.
 365.

Ver. 450. ὅτιν' ἔργα] Al. ὅτιν' ἔργα.
 Clark. De ἴδωμαι vide ad 418.

Ver. 452. νέρθε δὲ γῆνα Πήγνυται] Καλ-
 λήμαχος. — ἐκέλλασαν γὰρ ἀνίας Γάνατα.
 Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 454. εἴη] Al. ἔστω.

Ver. 458. 459. ἔχεσκέ. — προθέεσκε,
 Vide supra ad ver. 594. et ad γ'. 84.

Ver. 458. πληθύνι μένεν ἀνδρῶν] Ita edi-
 dit Barnesius ex Eustathio. Vulgg. πληθύνι
 μὲν ἀνδρῶν. Al. πληθεὶ μένεν ἀνδρῶν. Vide
 supra ad α'. 521. et 526. Confirmatur
 porro Barnesii lectio, Odys. π'. 105.

- 465 Ἐλκον ἀκηδέστας κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβενή νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
 Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖε δέσματα σιγαλόεντα,
 Ἀμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
 470 Κρήδεμνόν τ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Ἦματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ
 Ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 Ἀμφὶ δὲ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρεις ἄλῃς ἔσταν,
 Αἳ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 475 Ἡ δ' ἐπεὶ ἐν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη,
 Ἀμβλήδην γοῶσα, μετὰ Τρωῆσιν εἶπεν·

465 Raptabant immaniter cavas ad naves Achivorum.
 Illam vero oculos obscura nox cooperuit:
 Collapsa autem est retro, animamque efflavit.
 Procul vero a capite fudit redimicula admiranda,
 Vittas, reticulumque, atque textile crinale,
 470 Velumque, quod ei dedit aurea Venus,
 Die illo, quo ipsam pugnam-expedite-ciens duxit Hector
 Ex domo Eëtionis, postquam dederat infinita dona-sponsalia
 Circum vero ipsam gloresque et fratris frequentes stabant,
 Quæ ipsam inter se tenebant præ-dolore-cupidam interitus.
 475 Ea vero ut ad se rediit, et in præcordia anima collecta est,
 Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit;

467 κάπυσσε] F. A. 1. 468 κρατὸς βάλε] MS. 469 τε, ἠδ.] Id. edd. p.
 ter T. 475 ἦσαν] F. R. A. 1. Eust. ἔσαν. 474 μετὰ σφίσι] MS.
 475 θυμὸν ἀγέσθη] F. R. A. 1. T.

Εἰ δ' αὖ με πληυὶ δαμασσαιατο. —

Ver. 465. Ἐλκον] *Al.* Ἐλκον.

Ver. 469. Ἀμπυκα.] Κόσμον τινὰ περὶ τὴν
 κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς.
Schol.

Ibid. κεκρύφαλόν] Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμε-
 νον προκύφαντον. *Schol.*

Ibid. κεκρύφαλόν τ', ἠδ.] *Al.* κεκρύφα-
 λόν τε ἠδ. Atque ita legit *Codex Har-*
leianus. Clark. Præfert alteri lectioni
Cl. Valkenarius. Certe numeri fiunt ap-
 tiores rei: et stat pro ea consensus libro-
 rum. *Vid. Var. Lect. Ern.*

Ver. 470. ὃ ρά] Quod scilicet.

Ibid. χρυσῇ] Edidit *Barnesius* χρυσῇ.
 Quod eodem modo pronunciandum. Vi-
 de supra ad v. 272. et ad v. 325.

Ver. 471. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β. 816.

Ver. 472. μυρία ἔδνα] *Al.* μυρία ἔδνα.

Ibid. ἔδνα] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων δαμ-
 νῶντα τὰς γαμεμένας. *Schol.*

Ver. 473. εἰνατέρεις] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γα-
 ναίκες. *Schol.*

Ibid. εἰνατέρεις ἄλῃς] Qua ratione, εἰ-
 ναιτέρεις, hic ultimam producat; item ἀναι-
 ρον, ver. 481. et γὰρ, 489. et παῖς, ver.

492. et 499. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἔσταν.] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474. ἀπολέσθαι.] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 475. ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη.] Pro
 "θυμὸς hic legitur etiam θυμὸν, perin le ac
 "si diceretur ἀγνηζομένην ἐσθαι τὸν θυμὸν
 "φρένα." *Henric. Stephan. Clark.* Quod

- Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἦ ἄρα γεινόμεθ' αἶσῃ
 Ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμω κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑλήεσση,
 480 Ἐν δόμῳ Ἡετίωνος· ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔσσαν,
 Δύσμορος αἰνόμερον· ὥς μὴ ᾤφελλε τεκέσθαι.
 Νῦν δὲ σὺ μὲν αἶδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἐρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἐτι νήπιος αὐτῶς,
 485 Ὀν τέκομεν, σὺ τ', ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· ἔτε σὺ τέτρω
 Ἔσσεαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· ἔτε σοι ἔτος.
 Ἦνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τέτρω γε πόνος καὶ κῆδέ' ὀπίσσω

"Hector, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato
 "Ambo, tu quidem in Troja Priami in domo,
 "Ego autem Thebis, Hypoplaco sylvosa,
 480 "In domo Eëtionis, qui me enutrit, parvula cum essem,
 "Infelix infelicem: utinam non genuisset.
 "Nunc vero tu quidem in orci domos, sub latebris terræ,
 "Abis, et me gravissimo in luctu relinquis
 "Viduas in ædibus: At filius adhuc infans prorsus,
 485 "Quem genuimus, tuque, egoque calamitosi: neque tu huic
 "Eris, Hector, emolumento; quippe occubuisti: neque tibi hic.
 "Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum Achivorum,
 "Semper tamen ei labor et mala in posterum

476 Δαμῶσιν] MS. 480 με τρέφει] MS. 483 ἐν πένθει] F. A. J. 484 με-
 γάροισιν] Ead. R. male. 485 τε] abest MS. 487 τε φύγῃ] MS. δὲ]
 R. 488 τοι] abest Fl.

non spernendum videtur *Cl. Valkenarius*, si
 MSS. juvent, sc. quia esset exquisitius dic-
 tum. An vero non sufficiunt edd. tot
 utroque (nec enim sola *Flor.* habet), quæ
 aliis in locis sufficiunt? Et ipse modus lo-
 quendi recte se habet. *Ern.*
 Ver. 476. Ἀμβλήδην γοῶσα,] Versum
 tunc citat *Dionysius Halicarnassensis* isto
 modo:

Ἀμβλήδην γοῶσα μετὰ Τρωῆσιν εἶπεν.

Περὶ συλλέξεως, §. 15.

Eodem modo legit *MS. Lips.* sed
 verum est. *Ern.*

Ibid. Ἀμβλήδην] Ἀναφέρουσα ἀβρόως τὸ
 πένθος. *Schol.*

Ibid. γοῶσα,] Vide supra ad β. 97.

Vol. II.

3 U

Ver. 477. γεινόμεθ'] *Al.* γεινάμεθ', et γι-
 νόμεθ'.

Ver. 478. Πριάμω κατὰ δῶμα,] *Strabo*,
Geograph. lib. XIII. citat Πριάμω ἐν
 οἴκῳ.

Ver. 479. Θήβῃσιν,] *Al.* Θήβῃσιν, apud
Strabonem ibid.

Ibid. ὑλήεσση,] Vide supra ad φ'. 449.
 et ad γ'. 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ σὺ μὲν αἶδαο] *Barnesi-*
us edidit Νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' αἶδαο. Sed nihil
 opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 487. πόλεμόν — πολύδακρυν] Vido
 supra ad τ'. 518.

Ibid. φύγῃ] *Al.* φύγοι.

- "Εσποντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπερίσσεσιν ἀρέρας.
 490 Ἴημαρ δ' ὀρφανικόν, παναφήλικα παῖδα τίθησι.
 Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 Δευόμενος δέ τ' ἀνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 "Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
 495 Χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώην δ' ἐκ ἐδίηνε.
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιδαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
 Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
 "Ερρ' ἔτως· ἐσός γε πατήρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 Δακρυόεις δέ τ' ἀνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐς ἐπὶ γένιασι πατρός
 Μυελὸν οἷον ἔδεσκε, καὶ οἶῶν πίονα δημόν·

- "Erunt: alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.
 490 "Dies nempe pupillaris omnibus-æqualibus-destitutum puerum reddit.
 "Semper vero dejecto-est-vultu, lachrymisque madidae sunt genæ.
 "Egens autem vadit puer ad patris sodales,
 "Alium quidem chlæna prensans, alium vero tunica:
 "Horum autem miserantium pocillum aliquis tantillum admovet,
 495 "Labraque quidem rigat, palatum vero non rigat.
 "Hunc et aliquis utroque-parente-vivo florens e convivio exturbat,
 "Manibus verberans, et probris insectans,
 "Abi in malam rem sic; non tuus utique pater convivatur nobiscum.
 "Lachrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,
 500 "Astyanax, qui ante quidem sui super genibus patris
 "Medullam tantum comedebat, et ovium pinguem adipem:

495 ἐδίην] MS. 497 χερσὶ] MS. edd. præter T. quod aliis similibus exemplis defendi posset. Ibid. ὀνειδείους] MS.

Ver. 489. ἀπερίσσεσιν] Cod. Harleian. ἀπερήσσεσιν.

Ibid. ἀρέρας.] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 490. 498. Ἴημαρ — ἡμῖν] Versus hosce novem a nonnullis repudiatos fuisse testatur Eustathius.

Ibid. παναφήλικα] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστειρημένον· τυτθίστην, ἰλαυνόμενον τῆς ἀπ' αὐτῶν διατεφθῆς. Schol.

Ver. 491. ὑπεμνήμυκε.] Καταμνήμυκε, κατεσπύγακε. κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τῷ καταμνήμυκε ἐκδίδχεται. Οἱ δὲ, ἀντιτῷ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τῷ πατρί. Schol. Cæterum Barnesius edidit ὑπεμνήμυκε ex

ὑπεμνήμυκῶν. Sed nulla, ut videtur, satis idonea auctoritate. Codex Harleianus habet ὑπεμνήμυκε.

Ibid. παρειαί.] Cod. Harleian. παρειαί. Ver. 492—499. πάϊς ἐς] Barnesius utrobique legendum censet πάϊς πρὸς. Sed nihil opus.

Ver. 496. ἀμφιδαλὴς] Κατὰ ἀμφοτέρους τὰς γωνίας θάλλον· ὃ ἐστὶν ἔχων τὰς γωνίας ἀμφοτέρους. Schol.

Ver. 497. πεπληγῶς.] Vide supra ad β'. 314.

Ibid. ὀνειδείοισιν] Cod. Harleian. ὀνειδείους.

- Αὐτὰρ ὅδ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 Εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 505 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλῃ ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέεσιν.
 Οἷος γάρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 Νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκήων,
 Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 510 Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
 Λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ ἐκ ἐγκείσει αὐτοῖς,
 Ἄλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.

- "At quando somnus occuparet, desissetque pueriliter-lusitare,
 "Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,
 "Cubili in molli, deliciis repletus corde:
 505 "Nunc vero multa patietur, caro patre privatus,
 "Astyanax, quem Troës cognomine vocant:
 "Solut enim ipsis, o Hector, defendebas portas et muros altos.
 "Nunc vero te quidem ad naves recurvas, procul a parentibus.
 "Mobiles vermes edent, postquam canes se satiaverint,
 510 "Nudum: at tibi vestes in aedibus jacent,
 "Tenuisque et venustæ, factæ manibus mulierum.
 "Verum enimvero hæc omnia comburam igne ardenti,
 "Nihil tibi utique usui futura, neque enim jacebis in ipsis;
 "Sed coram Trojanis et Troadibus gloria tibi sunt."

509 Versus in margine alia manu scriptus, et in eo κορέσωνται.

20. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad α'. 628.

Ibid. ἐνίσσων.] Al. ἐνίσταν.

Ver. 498. μεταδαινύται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 501—503. ἔδεσκε, — Εὐδεσκ'.] Comedere solebat — Dormire solebat. Vide supra ad ver. 594. et ad β'. 221.

Ver. 502. ἔλοι.] Al. ἔλκ.

Ver. 504. ἐνὶ μαλακῇ.] Qua ratione, ἐν, hic, item infra ver. 510. ultimam producat; et ὄφελος, ver. 513. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐμπλησάμενος] Vide supra ad ver. 312.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέεσιν· Οἷος γάρ] Sic supra ζ'. 402.

Τὸν β' "Εκτορ καλέεσκε Σκαυάνηριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

"Αστυάνακτ'· οἷος γάρ ἐρύσσο Ἴλιον" Εκτορ.

Τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ᾔετο κῆρ εἶναι τῷ παιδί [τῷ "Εκτορ], ἢ τὸν Σκαυάνηριον. — Σκοπῶμεν δὴ διὰ τί τότε ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γάρ, "Οἷος γάρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς εἰπεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τῷ σωτήρος υἱόν, Ἀστυάνακτα.

515 "Ὡς ἔφατο κλαίεισ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

515 Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.

515 ἐπὶ δ' ἐσπινάχ.] MS.

σέθεν δ' ἔσωζεν ὁ πατήρ αὐτῆς, ὡς φησιν Ὅμη-
ρος. *Plato in Cratylō.*

Ibid. Τρωίης] Αἰ. πάντες.

Ver. 507. Οἷος γὰρ σφιν ἔρυσσεν πύλας]
Apud Platonem, loco jam citato; Οἷος γὰρ
σφιν ἔρυσσεν πόλιν.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαί] Τὸ αἰόλον, ὅτι
οἷον τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τῷ Ποι-
κίλῳ παρ' Ὅμηρον ἀκύνειν ἀξιοῦσιν. — Οὐκ ἔστι
δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γινόμενον ἀπὸ

τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τῆς Ἀεὶ καὶ Εἰλῆς
παισιόηται. — "Αἰόλαι ἐν εὐλαί," ἀπὸ τῆς
λεῖσθαι ταχέως λίγονται. *Porphyr. Quasi*
Homeric. 3.

Ibid. κορίσωνται,] Vide supra ad 5. 167
Cod. Harleian. κορίσονται.

Ver. 511. τετυγμένα,] *Vide supra ad 1.*
ζ. 448.

Ver. 512. κηλίσθ.] *Vide supra ad 5.*
374.

ΤΗΣ

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ψ'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΑΝΙΑΔΕΥΣ τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλη, πυρὰν
ἤσας, καὶ σφάζας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκῆς νεανίσκας, καὶ κύνας, καὶ ἵπ-
τους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν
Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ ἔτις ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ψ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγών ἐπιτάφιος.

Ἄλλως.

Ψὶ Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὼς ἐτέλεσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλη.

Ψὶ Πάτροκλον θάπτει καὶ ἐξετέλεσεν ἀγῶνας.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί·
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνες δ' ἐκ εἵα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς.

SIC hi quidem ingemiscabant per urbem : at Achivi
Postquam ad navesque et Hellespontum pervenerant,
Alii quidem dispersi-ibant suam ad navem quisque :
Myrmidonas vero non sinebat dispersos-abire Achilles.

16 μῆστορα] F. A. 1.

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆάς] Πολλὰς ἀκεφάλους
ποιεῖ ["Ὀμηρος] στίχους — ἀκέφαλοι δὲ εἰσιν
οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες.

"Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο."
Athenæus, Lib. XIV. cap. 8.

Porro et in hoc eodem vocabulo versus ἀκε-
φάλους; plures effecit Poëta. Supra χ'. 379.

Ἐπειδὴ τοὺς ἀνδράς θοοὶ δαμάσασθαι ἔδειξαν.
Item Odys. δ'. 15.

Ἐπειδὴ τοῖσιν ἐγίνετο πάλιν ἔρασι.
Et Odys. δ'. 452.

Ἐπειδὴ λιπὲς δῶμα Καλυπτοῦς ἔκκευσε.

Et Odys. ε'. 25.

Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἄσπετο παρρησίῳ.

Vide et supra ad α'. 342.

Ibid. Ἑλλήσποντον ἵκοντο,] Ἑλλήσποντον
καλεῖ τὴν περίεξ Ἰλίου θάλασσαν. Schol.

Ver. 5. ἄρ'] Ut par erat.—

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ'.

527

5 Ἀλλ' ὅγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Μυρμιδόνες ταχύπαλοι, ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι,
Μὴ δῆπω ὑπ' ὅχεσφι λυάμεδα μώνυχας ἵππους,
Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
10 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο,
Ἴππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὡς ἔφαδ'· οἱ δ' ὤρωξαν ἀολλέες· ἤρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόος ἴμερον ἄρσε.
15 Δεύοντο ψάμαδοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆστορα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρας·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν αἶδα δόμοισι.

7 Sed is inter suos socios bellicosos dixit ;

" Myrmidones pernices-equites, mei cari socii,

" Ne jam a curribus solvamus solidos-ungulis-equos,

" Sed cum ipsis equis et curribus propius accedentes,

" Patroclum defleamus : Hoc enim, honor est mortuorum.

10 " At postquam tristi satiati-fuerimus luctu,

" Equis solutis cenabimus hic omnes."

Sic dixit : Illi autem lamentabantur frequentes ; præibat vero Achilles :

Ili vero ter circa mortuum pulchre-jubatos egerunt equos

Lugentes, interque ipsos Thetis luctus desiderium excitavit.

15 Rigabantur arenæ, rigabantur et arma virorum

Lachrymis : talem itaque desiderabant artificem fugandi hostes.

Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,

Manibus homicidis impositis pectori sodalis ;

" Salve mihi, o Patrocle, etiam in Orci ædibus ;

18 ἄρ'] A. 3. male.

Ver. 5. ὅγε] De hujusmodi syntaxeos
elegantia, vide supra ad γ'. 409.

Ver. 7. Μὴ δῆπω] Cod. Harleian. Μὴ δὴ
πω. Nequaquam quæso. Vide supra ad
γ'. 475.

Ver. 9. ὃ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.] Vide
supra ad π'. 674.

Ver. 10. τεταρπόμεσθα] Nos ipsi satia-
verimus. Vide supra ad χ'. 33. et ad γ'.
Clark. Non arbitrator ad solam sa-

tietatem respici, sed etiam ad quandam
dulcedinem, quæ in ipso luctu sentitur.
Ovidius Trist. IV. 3. 37. Est quædam
 flere voluptas etc. Add. locum Aristotelis
 ad ver. 108. Ern.

Ver. 13. Οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν] Virgil.

Ter circum accensos cineti fulgentibus armis
Decurrere rogos : ter morstum funeris ignem
Lustrare in equis, ululatusque ore dedere.
Æn. XI. 188.

- 20 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
 Ἑκτορα δ' εὖρ' ἐρύσας δάσειν κυσὶν ὤμῳ δάσασθαι.
 Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 Ἡ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικία μῆδετο ἔργα,
 25 Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύστας
 Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἐντὶ ἀφωπλίζοντο ἑκαστος
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· λῦον δ' ὑψηχίας ἵππας.
 Καδ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Δίακίδαο
 Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαῖνυ.
 30 Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
 Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἶες καὶ μηκάδες αἶγες·

20 "Omnia enim jam tibi perficiam, quæ antea pollicitus sum,
 "Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut discerpant:
 "Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum
 "Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus."

Dixit quidem, et in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,
 25 Pronum ad feretrum Menœtiadæ extendens
 In pulveribus: illi vero arma exuebant quisque
 Ærea, coruscantia; solvebantque altisonos equos.
 Consederunt autem juxta navem pedibus-velocis Æacidæ
 Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat.
 30 Multi quidem boves candidi humi-extendebantur vi ferri,
 Inter jugulandum, multæ etiam oves et balantes capræ:

20 σοί] Edd. præter R. 22 προπάροιθεν] MS. 25 τανύστας] MS. 26
 ἑκαστοι] F. A. J. 27 λύνοντο δὲ μώνυχας ἵππους] Edd. præter R. 28 καδ
 δίζον] A. J. 34 κοτυλήρην] MS.

Ver. 15. Διόντο ψάμαλοι, διόντο δὲ τρύ-
 χας φωτῶν δάκρυσι] Virgil.

Spargitur et tellus lachrymis, sparguntur et arma.
 Æn. XI. 191.

Ver. 19. Χαῖρε μοι, ὦ Πάτροκλε,] Virgil.
 — Salve æternum, mihi maxime Palla,
 Æternumque vale. — Æn. XI. 97.

Ver. 22. Δώδεκα δὲ] Vide infra ad ver.
 175.

Ver. 24. ἀεικία μῆδετο ἔργα,] Τὸ ἐπὶ στό-
 μα τε ἐκτεῖναι κατὰ κόνεως, καὶ ἐνδοξάζειν
 τῷ ἑκ ἀντιλαμβανομένῳ, καὶ γῆν οἶον αἰκί-
 ζεσθαι καφῆν, καὶ τὸ τρεῖς ἑλκεσθαι περὶ τὸ
 σημεῖον τῷ Πατρόκλῳ ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱστορήσει.

Eustath. τῷ τε Ἀχιλλεῖ τὸς Θρᾷσις λόγους
 περιτίθειν, (Il. α'. 225.) "Οἰνοβαρεῖς, κύνες
 ὀμματα ἔχον, κραδίην δ' ἐλάφον," τὴν αὐτὴν
 κρῖνιν ὑπὸ πᾶν, (α'. 225.) "Πηλεΐδης δ' ἔ-
 "αὐτὸς ἀπαρτηροῖς ἐπίσσειν, etc." Καλὴ
 γὰρ εἰκὼς ἔδεν εἶναι μετ' ὀργῆς καὶ αὐστηρίας
 λεγόμενον. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων, "Ἡ
 "ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικία μῆδετο ἔργα,
 "Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύ-
 "στας." Plutarch. de audiendis Poëtis.
 Vide supra ad v. 467. et α'. 2.

Ibid. μῆδετο] Al. μῆσατο.
 Ver. 25. πὰρ λεχέεσσι] Παρὰ τῷ φρεσὶ
 ἤσαν τῇ κλίνῃ. Schol.

Ibid. τανύστας] Recte cum duplici
 Vide supra ad ε'. 58.

- Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέδοντες ἀλοιφῇ,
 Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο.
 Πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρην ἐρρέεν αἶμα.
 35 Αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
 Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 Σπεσθῇ παρπεπιδόντες, ἐταῖρας χωόμενον κῆρ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφδόγγοισι κέλευσεν,
 40 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίδοιεν
 Πηλεΐδην, λίσσασθαι ἀπὸ βρότον αἵματ' ἐντα.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἤρνετο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὅμοσεν·
 Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,

Multi et albis dentibus sues, florentes pinguedine,
 Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:
 Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.

35 At regem quidem pedibus-celerem Pelidem
 Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
 Ægre persuasum, de sodali iratum corde.
 Illi vero cum jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes,
 Statim ἔς πρᾶconibus canoris imperavit,
 40 Igne circumdare positum tripodem magnum; si qua persuadere possent
 Pelidi, ut ablueret tabum cruentum.
 At ille recusabat constanter, insuper et juramentum juravit;
 "Non per Jovem, qui deorum summus et optimus,

37 ἱτέρῳ] R. 58 ἔξω] A. 2. 3. J. male. 39 κίλειεν] T. 40 στήναι] A. 2
 3. J. T. male. 42 στυγερῶς] A. 2. 3. J. T. quod non spernendum pu-
 tem. GL MS. σφοδρῶς.

Ver. 26. ἑκαστοι] Cod. Harleian. ἑκαστοι.

Ver. 27. λῦον δ' ὑψηχίας ἵππους.] Al. λύν-
 οντο δὲ μώνυχας ἵππους. Ut supra, ver. 7.

Ver. 29. τάφον μιν οἰκία δαῖνυ.] Τάφον, τὸ
 τῷ ἑκαστῷ, τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν παρα-
 τεύεσθαι. Schol.

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες] Virgil.

Multa boum circa mactantur corpora morti;
 Scelerosque sues, raptasque ex omnibus agris
 In flammam jugulant pecudes.
 Æn. XI. 197.

Ibid. ὀρέχθεον] Ἀπεικονίζοντο ἀναμεινόμενοι
 ἑξῆς γόντο, καὶ ὡς περ ἐπίσσειν μιμνησθαι
 καὶ τὸ ἴδιωμα τῆς φωνῆς, ὃ προῖνται ἀναι-
 σθημένοι βῆς. Οἱ δὲ ἐκόντο. Schol.

Vol. II.

Ver. 33. διὰ φλογὸς] Vide supra ad β'.
 267. et ad i. 215.

Ver. 34. κοτυλήρην] Τὸ αὐτὸν τῷ πλῆ-
 θει, ὡς τε καὶ κοτύλη ἀρύσασθαι. Schol. Al.
 κοτυλήρην.

Ver. 38. οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ε'.
 433.

Ver. 39. κέλευσεν.] Cod. Harleian. κί-
 λεισαν. Al. κίλειεν.

Ver. 40. τρίποδα μέγαν] Qua ratione,
 τρίποδα, hic ultimam producat; item ἐν-
 ρυπυλῆς, ver. 74, et δεξιόμενος, ver. 89. vide
 supra ad α'. 51.

Ver. 41. 46. 53. λίσσασθαι — Κείρασθαι
 — τράπωνται.] Vide supra ad π'. 594. et
 ad φ'. 560.

- Οὐδέ μιν ἐστὶ λαστρὰ καρήατος ἄσπον ἰκίσθαι,
 45 Πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
 Κεῖρασδαί τε κόμην· ἐπεὶ ἔ' μ' ἔτι δεύτερον ᾤδε
 "Ἴξετ' ἄχος κραδίην, ὅφρα ζωῖσι μετείω.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν νῦν συγερῇ πειδάμεδα δαιτί·
 Ἡῶθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 50 Ὑλὴν τ' ἀξέμεναι, παρὰ τε σχεῖν, ὥς ἐπεικέες
 Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα·
 "Ὅφρ' ἦτοι τῆτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ
 Θᾶσπον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπονται.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπὶ
 55 Ἑσσυμένως δ' ἄρα δόρυπον ἐφοπλίσσαντες ἑκάστοι [θοντο.
 Δαίνυντ'· ἐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.

"Non fas est lavacra ad caput prope accedere,

45 "Antequam Patroclum imposuero igni, tumulumque aggesta-terra fecero,

"Totonderoque comam: haud enim mihi posthac iterum sic

"Invadet dolor cor, quamdiu vivis interero.

"At tamen nunc invisio pareamus epulo;

"Mane vero jube-adhortans, Rex virorum Agamemnon,

50 "Lignaue comportent, apponantque, uti par est

"Mortuum habentem subire tenebras obscuras:

"Ut hunc quidem comburat indefessus ignis

"Ocyus ab oculis, copiaeque ad munia revertantur."

Six dixit: Illi autem ei maxime auscultarunt, atque pariterunt.

55 Sedulo vero cena parata singuli

Convivabantur; neque quicquam animus indigebat epuli aequalis.

45 χεῦσαι.] F. R. A. 1. quod. ut usitatus Homero, praetulerim. 57

F. R. A. 1. 60 πάλαι.] Edd. vett. praeter T. recte.

Ver. 45. χεῦσαι.] Cod. Harleian. χεῦσαι.
 Ver. 46. ἐπεὶ ἔ' μ' ἔτι δεύτερον ᾤδε "Ἴξετ' ἄχος κραδίην.] Ἰστέον δὲ, ὅτι μὴ τοῦτον δευτέρου ἄχος ἰκίσθαι αὐτῷ ζῶντι φησὶν Ἀχιλλεύς, οἷα εἰδώς, ὅτι προτεθένναι τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ. Eustath. Atque proficitur ipse Achilles (quod nec Eustathium fugit) supra τ'. 321. 326.

— οὐ μὲν γὰρ τι κακώτερον ἄλλο παύοιμι.
 Οὐδ' εἰ κεν τῷ πατρὶ ἀποσθηνέοιαι παύοιμι.—
 Ἡ: τὸν, ὃς Σαρπη μὴ ἐντρέφεται φίλος υἱός.

Ver. 48. μὲν νῦν.] Cod. Harleian. νῦν

μὲν. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit Barnesius.

Ibid. συγερῇ πειδάμεδα δαιτί.] Ovid.

— positaque movent fastidia mense,

Et queror invisum quum venit hora cibi.

De Pont. Lib. I. Ecl. XI.

Ver. 50. Ὑλὴν.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 52. ἐπιφλέγη.] Al. ἐπιφλέγει.

Ibid. ἀκάματον πῦρ.] Vide supra ad

598. et ad φ'. 13.

Ver. 53. τράπονται.] Al. τρέπονται.

Ver. 54. ἄρα.] Ut aequum erat.—

Ver. 55. ἐφοπλίσσαντες.] Ita ex uno MS.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῃνδε ἑκάστος·
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 60 Κεῖτο βαρυσευιάων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 Ἐν καδαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκον·
 Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυνῖα,
 Ἐκτορ' ἐπαΐσσαν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν.
 65 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο,
 Πάντ' αὐτῷ, μέγεδός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκυῖα,
 Καὶ φαίην· καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδαίς, αὐτὰρ ἐμείο λελασμένος ἔπλεν, Ἀχιλλεῦ;

Sed postquam potus et cibi desiderium exemerant,

Alii quidem decubaturi iverunt ad tentorium quisque:

Pelides vero in littore multo-strepitu-resonantis maris

60 Jacebat graviter-gemens multos inter Myrmidonas,

In loco puro, ubi fluctus litus alluebant:

Quando hunc somnus cepit, solvens curas animi,

Suavis circumfusus: valde enim lassatus-erat pulchris membris.

Hectorem persequendo ad Ilium ventosam.

65 Supervenit vero anima Patrocli miseri,

Omnia ipsi, magnitudineque et oculis pulchris, similis.

Et voce; et tales corpori vestes induta erat:

Constitit autem super capite, et eum sermone allocuta est;

"Dormis, et mei oblitus es, Achille?"

61 ἐκλύζεσκον.] MS. ἐκλύζον ferri posset: nam ultima in ἡϊόνος longa foret cæsura. 64 προτὶ.] MS. 69 Ἀχιλλεῦ.] Edd.

edidit Barnesius. Al. ἐφοπλίσσαντες. Minus recte; antepenultimam enim corripit: "Δραπα τ' ἐφοπλίσσαντες —" supra γ'. 66. Clark. Ἐφοπλίσσαντες habet etiam MS. Lips. Ern.

Ver. 56. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.] Vide supra ad α'. 468.

Ver. 57. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.] Virgil.

Postquam exempta fames, et amor compressus edendi.

Æn. VIII. 184.

Vide supra ad α'. 469.

Ver. 59. Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ.] Virgil.

Cum pater in ripa, gelidique sub aetheris axe.

Æneas, tristi turbatus pectora bello
 Procubuit, seramque dedit per membra quietem
 Æn. VIII. 28.

Ver. 61. Ἐν καδαρῷ.] In terra sine strato. Ern.

Ibid. κλύζεσκον.] Alluere solebant. Vide supra ad χ'. 155. et ad β'. 221. Cod. Harleian. κλύζεσκον.

Ver. 62. ὕπνος — λύων μελεδήματα θυμοῦ.] Orpheus:

Λυσταίριμνε, κόπτον ἡϊόναν ἔχων ἀνάπασιν.

H. in Somnum. ver. 5

Somne quies rerum, —

- 70 Οὐ μὲν μευ ζώντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας αἶδαο περήσω.
Τῆλέ με εἴργεσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
Οὐδὲ μέ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἑώσιν·
Ἄλλ' αὐτῶς ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλῆς αἶδος δῶ.
75 Καί μοι δὲς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· εἰ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσσομαι ἐξ αἶδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωὴ γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βελάς ἐζόμενοι βελεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

- 70 " Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum negligis.
" Sepeli me quam citissime, portas Orci ut intrem.
" Procul me arcant animae, simulacra defunctorum,
" Neque me omnino misceri trans flumen sinunt:
" Sed temere erro circum portis-amplam orci domum.
75 " Et mihi da tuam manum, obtestor: non enim amplius posthac
" Redibo ex orco, postquam me ignis participem feceritis.
" Haudquaquam etenim vivi dilectis seorsum a sociis
" Consilia sedentes consultabimus; sed me quidem Fatum

85 περιμένει MS. Sic Eustath. docens formationem hujus infinitivi. Ed.

Pax animi, quem cura fugit. —

Ovid. Metam. Lib. XI. ver. 623.

Ver. 65. Ἡλθ' ἐπὶ ψυχῇ Virgil.

In somnis ecce ante oculos mestissimus Hector
Visus adesce mihi. — En. II. 270.

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς. Virgil.

Devolat et supra caput astitit. —

En. IV. 702.

Ver. 69. Εὐδεις. Virgil.

— potes hoc sub casu ducere somnos?

En. IV. 360.

Ibid. Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμὸν λελασμένος
ἔπλεον. Ἀχιλλεὺς. Ita edidit Barnesius.
Quam lectionem et probat Henricus Ste-
phanus. Fulg. sine interrogatione. Clark.
Interrogationis nota est et in MS.

Ibid. ἐμὸν] Al. ἐμοῖο.

Ver. 70. ἀκήδεις. Al. ἀκῆδεις.

Ver. 71. Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας
αἶδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργεσι ψυχαί. Virgil.

Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluentia
Transportare prius, quam sedibus ossa quierunt.
En. VI. 327.

— tu mihi terram

Injice —

Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam

Ibid. 35. 71.

"Οτι σχῆμα ἑλλείψως καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ
"Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας αἶδαο περή-
"σω." Λέγει γὰρ τὸ ἴνα, ἢ ἵπτερον τὸ ἵνα-
"ον, ὡς ἂν λέγη, Θάπτε με ἵνα περήσω. Eus-
tath. Henricus Stephanus omnino legen-
dum censet; "Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύ-
"λας αἶδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργεσι." αἱ
Sed voces, εἴργω, εἴργω, cum istiusmodi in-
finitivo constructas vix usquam reperias.
Barnesius legendum conjicit: "Θάπτε
"με, ὅφρα τάχιστα πύλας αἶδαο περήσω.
Quin et, ut opinor, mutata interpunctio-
ne, ferri potest vulgata lectio: Θάπτε αἱ
ὅττι τάχιστα πύλας αἶδαο περήσω. Eadem
scilicet ratione ac supra χ'. 129. 150.

Βέλερον αὐτ' ἐγὼ ἐνέλαυνίμην ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὅσποτερ' αἶν' Ὀλύμπιος εὐχὸς ἐβόη.

Clark. Sic intellexit Glossator MS. Lip-
qui superscripsit ὅπως τάχιστα. Ern.

Ibid. περήσω. Vide supra ad α'. 67.

Ver. 72. ψυχαί, εἶδωλα καμόντων. Virgil.

- Ἀμφέχανε συγερῇ, ἥ περ λάχε γεινόμενόν περ·
80 Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθῃαι,
Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ, Ἀχιλλεῦ.
Ἄλλ' ὅμῃ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμέτεροισι δόμοισιν,
85 Εἴτε με τυτθὸν ἑόντα Μενόιτιος ἐξ Ὀπώντος
Ἥγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
Ἥματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,

- " Absorbuit invisum, quod sortito obvenit etiam nascenti:
80 " Quin et tibi ipsi fatum, diis similis Achille,
" Muro sub Trojanorum nobilium perire.
" Aliud autem tibi dicam et mandabo, si obsequi velis,
" Ne mea a tuis seorsum condas ossa, Achille.
" Sed simul sicut nutriti fuimus in vestris aedibus,
85 " Quando me tum parvulum Menetius ex Opunte
" Duxit ad vestram domum, homicidium propter triste,
" Die illo, quando filium interfeci Amphidamantis,

Luciani habent περιμένει, l. c. in not. quod forte e περιμένει factum.

Castre habant tenues, simulacraque luce caren-
tium. Georg. IV. 472.

Ibid. καμόντων. Vide supra ad γ'. 278.

Ver. 75. Οὐδὲ μέ πως. Cod. Harleian.

Ver. 75. Καί μοι δὲς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρο-
μαι. Virgil.

Da dextram misero. — En. VI. 370.

— Da jungere dextram. Ibid. 697.

Ver. 76. Ὀλοφύρομαι. Hoc quoque acci-
piunt veteres κατ' ἑλλειψιν τῷ ἴνα, ut sit
sensus qui ver. 98. Ern.

Ver. 76. Νίσσομαι. Cod. Harleian. Νείσο-
μαι. Clark. Eustath. Ἰστοῖον — ὅτι τὸ νίσσο-
μαι, ἢ μὲν διὰ δύο σσ γράφεται, τῆς ἀναλο-
γίας ἕνεκα τῶν διεισώων, καὶ τῶν τοιούτων· εἰ δὲ
ἐν ἴνῃ σ, ἐπὶ χρόνῳ μέλλοντος· ἀδελφός δὲ ὁ
ἵπτερος αὐτῷ, εἴτε ὁ γνώριμος νίσσω, εἴτε καὶ
ὁ μὴ γνωστός νίω, ὡς τίω etc. Ern.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωὴ γε. Aeschines,

lib. in Timarch. legit, Οὐ γὰρ ἐπὶ ζωὴ γε.

Ibid. ἀπάνευθεν. Vide supra ad α'. 549.

Ver. 80—85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ — Εἴτέ με]

Aeschines, loco jam citato, versus hosce

his interjectis versibus hoc modo legit:

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μακράμηναι ὅλως ἔλινξε ἔνικ' ἡννομενο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ θροῖσι βάλλεο σῆσιν.
Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ, Ἀχιλλεῦ,
Ἄλλ' ἵνα τίς σε καὶ κῆτον ὁμοῖα γὰρ καὶ κῆτον
Χερσὶν ἐν ἀμύμασι, τὸν τοι ποτὶ ποταμῷ
Ὡς ὅμῃ ἐτράφημεν περ ἐν ὑμέτεροισι δόμοισι,
Εἴτε με τυτθὸν ἑόντα etc.

Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, Virgil.

— te quoque fata prospectant paria.

En. X. 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι.]

" Poscit nunc manum ultimam et vis et

" syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maittairius

" apud Homerum frequens cum accusativo

" aut dativo solis; neque sensu jubendi

" statuit. Sed hoc ipso sensu, et syntaxi

" non dissimili, Patrocli umbra alloquitur

" Achillem, jubens scilicet et injungens

" sua cum illius ossibus, uno tumulo

" componere. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσο-

"μαι, etc. — Quin et ἐρέω pro jubebo po-

" situm illustrat ejus contrarium ἐπερώ

" vetabo significans. Interim nec Grae-

" cum ἐρέω, nec Latinum jubeo notione

" imperandi capio; sed hortandi, rogan-

- Νήπιος, ἐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσραγάλοισι χολωθεῖς·
 Ἐνθα με δεξάμενος ἐν δάμασιν ἰππότα Πηλεὺς
 90 Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκίως, καὶ σὸν θειράποντ' ὀνόμηνεν·
 Ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
 Χρῦσος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Τίπτε μοι, ἡδεῖν κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλεσθας,
 95 Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεται; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 Ἀλλά μοι ἄσπον στῆθι· μίνυνδά περ ἀμφιβαλόντες

- "Imprudens, invitus, de talis iratus;
 "Quum me exceptum in ædibus eques Peleus
 90 "Nutrivitque diligenter, et tuum famulum nominavit:
 "Sic et ossa nobis idem locus contegat,
 "Aurea amphora, quam tibi dedit veneranda mater."
 Illum vero respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 "Cur mihi, venerandum caput, huc venisti,
 95 "Et mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi
 "Omnia diligenter perficiam, et obsequar, ut tu jubes.
 "Sed me propius sta: paululum saltem complexi

89 δεξάμενον ἐν δάμασιν] MS. vitiose. 90 Ἐτρεφέ] MS. Gorlic. apud Lucian. et sic est in nonnullis edd. Homeri rec. v. c. Amst. 1650. male. 92 ἀμφιφορεὺς] F. A. J. 93 προσέφη] abest MS. 95 ταῦτ'] MS. 97 ἀμφιβαλόντες] MS. quod ferri potest, immo forte rectius est, quia ver-

"di, volendi." Chishul. Annotat. in Inscriptionem Sigeam, sub finem.

Ibid. αἴκας] Al. εἴκας.

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ σὺν ὑπάρκεισιν] Virgil.

Et me consortem nati concede sepulchro.
 Æn. X. 906.

Ver. 85. Ὡς ὅντος] Ὡς, πόλις τῆς Λοκρίδος. Schol.

Ver. 86. ὑπὸ λυγρῆς,] Al. ἀλεγεινῆς.

Ver. 87. παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,] Κλυώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Πατρόκλου ἀναιρεθεῖς. Schol.

Ibid. Ἀμφιδάμαντος,] Cod. Harleian. Ἰφιδάμαντος.

Ver. 88. Νήπιος,] Æschines loco supra citato legit Νήπιον.

Ibid. ἀσραγάλοις] Al. ἀσραγάλοι.

Ver. 89. Ἐνθα με etc.] Hoc loco utitur Lucianus Parasit. 47. demonstraturus, Patroclum Achilles parasitum fuisse. Sic:

Καὶ νῦν με δεξάμενός, φησιν, ὁ Πηλεὺς ἔτρεφεν ἐνδυκίως, καὶ σὸν θειράποντ' ὀνόμηνεν. Ern.

Ibid. ἰππότα Πηλεὺς] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 90. Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκίως,] Æschines loco supra citato legit, Ἐτρεφέτ' ἐνδυκίως. Al. Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκίως.

Ver. 94. Τίπτε μοι,] Al. Τίπτε με.

Ibid. ἡδεῖν κεφαλῇ,] Al. ὦ θεῖν κεφαλῇ notante Eustathio.

Ibid. εἰλήλεσθας,] Vide supra ad φ'. 81. et ad α'. 57.

Ver. 97. ἀμφιβαλόντες] Cod. Harleian. ἀμφιβαλόντες. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 566. et ad ε'. 487. Al. ἀμφιχυθόντες.

Ver. 98. τεταρτώμισθα] Vide supra ad ver. 10.

Ver. 99. ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν, Οὐδ' ἔλαβεν] Virgil.

- Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρτώμισθα γόοιο.
 Ὡς ἄρα φανήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
 100 Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἥ τε καπνὸς,
 Ὡς χετο τετριγυῖα· ταφῶν δ' ἀνέσχεσεν Ἀχιλλεύς,
 Χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος τ' ὀλοφύδνον ἔειπεν·
 Ὡ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι
 Ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες ἐκ ἐνὶ πᾶμπαν·
 105 Παννυχί γὰρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
 Ψυχὴ ἐφειστήκει γόωσά τε, μυρομένη τε,
 Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· εἴκτο δὲ θείσκελον αὐτῶ.

- "Nos invicem, tristi satiemur luctu."
 Sic fatus, captavit protensis manibus caris,
 100 Neque prehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus,
 Abiit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,
 Manibusque complosit, verbumque lugubre dixit;
 "Papa! certe igitur aliqua est et in Orci ædibus
 "Anima et simulacrum, sed præcordia non insunt omnino:
 105 "Pernox enim mihi Patroeli miseri
 "Anima superstitit ploransque, lugensque,
 "Et mihi singula præcepit: similis autem erat mirum-in-modum ipsi."

sus sequens a vocali incipit. 100 ἔλαβεν] T. male. 102 συμπλατάγησεν] MS. Ibid. ὀλοφύδνον] Id. 103 ἦ ῥά τις ἐστὶ] MS. quod non spreverim. Ibid. sunt aliquid manes etc. Non ergo falsum est, apud inferos esse ψυχάς etc.

For comatus ibi collo dare brachia circum;
 For frustra comprehensa manus effugit imago,
 Par levibus ventis, voluctisque similissima somno.
 Æn. II. 792. VI. 700.

Ver. 100. ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἥ τε καπνὸς,] Virgil.

Dixerat, et tenues fugit ceu fumus in auras.
 Æn. V. 740.

Ver. 100—103. ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἥ τε καπνὸς, Ὡς χετο τετριγυῖα· — ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι ψυχὴ καὶ εἶδωλον,] Vituperat hæc Plato: Δεῖ δὲ (ὥς εἰκεν) καὶ τισι ταῖς καὶ περὶ τῶν τῶν μὲν τῶν ἐπιχειροῦσι λέγειν καὶ δεῖσθαι μὴ λαιδοῦναι ἀπλῶς ἔγωγε τα ἐν αἶδα, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὥς ἔτ' ἀληθῆ λέγοντας ἔτ' ὠφέλιμα ταῖς μύλλασσι μαχίμοις ἐπιδόει. — Ἐξελείψωμεν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα, — ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι

"Ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες ἐκ ἐνὶ πᾶμπαν." Καὶ — "Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἥ τε καπνὸς, Ὡς χετο τετριγυῖα." De Republ. Lib. III.

Ver. 101. τετριγυῖα] Vide supra ad β'. 514. Clark. Ibi de quantitate verbi agitur. Sed Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 470. ex Etym. M. in κρείκει docet, in quibusdam veteribus exemplaribus scriptum fuisse hic, aut Odys. ω. κεικρυῖα: ὁ γὰρ ποιητὴς φησι κεικρυῖα. Ern.

Ver. 102. συμπλατάγησεν.] Vide supra ad γ'. 565. et ad δ. 455. Al. συμπλατάγησεν. Clark. Eustathius hoc verbo etiam Orpianum usum monet. Respicit Hal. II. 194. sed ibi editur συμπλατάγησι. Ern.

Ver. 103. ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι ψυχὴ καὶ εἶδωλον,] Virgil.

- Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὥστε γόοιο·
 Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
 110 Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 Οὐρῆάς τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
 Πάντοθεν ἐκ κλισίων· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
 Μηριόνης, Δεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενεὺς.
 Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκειας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 115 Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' ἐρῆες κίον αὐτῶν·
 Πολλὰ δ' ἀνάντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ' ἤλ-
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημὲς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδῆς, [θον.
 Αὐτίκ' ἄρα δρυὲς ὑψικόμους ταναηκεῖ χαλκῷ

Sic dixit: Illis vero omnibus desiderium excitavit luctus:

- Lugentibus autem illis apparuit rosea-digitis Aurora
 110 Circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon,
 Mulosque excivit et viros, qui conveherent ligna,
 Undique a tentoriis; et ad hoc vir strenuus exortus est
 Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei.
 Hi vero ibant aptas-materiæ-cædendæ secures in manibus ferentes,
 115 Funesque bene tortos; muli autem præibant ipsi:
 Multa vero ardua, declivia, accliviaque, transversaque, transierunt.
 Sed cum jam ad saltus venerunt irriguæ-fontibus Idæ,
 Protinus quidem quereus alte-comantes longa-acie-munito ære

114 ὑψικόμους] F. A. J. male. 115 εὐπλέκτους] Eæd. male. 119 ρ
 γαλ'] F.

tenues sine corpore vitas
 volitare cava sub imagine formæ.

Æn. VI. 292.

Ver. 106. ἐριστήκει] Vide supra ad δ'.
 434. et 492.

Ver. 108. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὥ-
 στε γόοιο.] Καὶ ἐν τοῖς πένθεσι καὶ θρήνοις ἐγ-
 γίνεται τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη ἐπὶ τῷ
 μὴ ὑπάρχειν ἡδονῇ δὲ ἐν τῷ μεμνησθαι καὶ
 ὁρᾶν πᾶς ἐκείνου, καὶ ἃ ἐπραττε, καὶ οἷος ἦν.
 Διὸ καὶ τῷτο εἴρηται, "Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ
 "πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὥστε γόοιο." Aristot.
 Rhetoric. Lib. I. cap. 11. Clark. Add.
 ver. 10.

Ibid. ὑφ' ἱμερον] Al. ὑφ' ἱμερον. Quo
 modo et legit Aristoteles loco jam citato.
 Clark. Sic et Eustathius, qui tamen ὑφ'
 habet ad ver. 155. Nempe ἐπὶ ὁρᾶν, ἐπὶ ὁρᾶν
 reperitur, non ὑπὸ ὁρᾶν, quod tamen analo-
 giæ consentit. Ern.

Ver. 109. ῥοδοδάκτυλος ἠώς] Vide supra
 ad α'. 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν.] Virgil.

Corpus ubi exanimi positum Pallantis. —
 Æn. XI. 60.

Cæterum qua ratione, νέκυν. hic ultimam
 producat; item δὲ, ver. 119. et 155. et Æn.
 ver. 122. et Ἀχηνόμενος, ver. 137. vide su-
 pra ad α'. 51.

Ver. 111. 127. 159. et 165. ὕλην.] Vide
 supra ad γ'. 151.

Ver. 112. ὀρώρει] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 114. Οἱ δ' ἴσαν] Virgil.

Itur in antiquam sylvam, stabula alta ferarum;
 Procumbunt piceæ: sonat fœta securibus Æs,
 Fraxineæque trabes: cuneis et fissile robur
 Scinditur: advolvunt ingentes montibus otios.
 Æn. VI. 174.

Ibid. πελέκειας] Enunciabatur, ac si

- Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέσσαι
 120 Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί,
 Ἐκδῶν ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
 Ἐλδόμεναι πεδίῳ, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτρὲς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, Δεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενεὺς.
 125 Καδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλ-
 Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ. [λεὺς
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 Εἴατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,

Cædebant festinantes; cæ vero magnum sonitum-edentes

- 120 Cædebant: Eas quidem deinde diffidentes Achivi.
 Alligabant mulis, hi vero terram pedibus carpebant,
 Cupientes-pervenire-ad campum, per senticeta densa.
 Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
 Meriones, famulus amantis-virtutem Idomenei:
 125 Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
 Designaverat Patroelo magnum sepulcrum, atque sibi ipsi.
 At postquam undique apposuerant immensam materiem,
 Considerant ibidem manentes conferti: at Achilles
 Confestim Myrmidonibus bellicosus jussit

120 διαπλήσσοντες] A. 2. 3. J. male. 126 φράσσατο] MS.

scriptum fuisset πελέκειας, vel πελέκειας. Ut
 recte hic annotavit Barnesius.

Ver. 115. ἄρ'] Ut fieri solet.

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἀνάντα, κάταντα,
 πάραντά τε.] Μεινυμῆται τῇ κακοφωνίᾳ τῇ
 ἀνάναν· πῶς δὲ μίμνησις ἐναργὲς τι ἔχει.
 D. metr. Phaler. §. 226.

Ver. 117. Ἀλλ' ὅτε] Apud Scholiasten.

Ibid. κνημῶν.] Τὰς προβάσεις τῶν ὀρῶν.
 Al. κνημῶν. Quo modo et legit
 Codex Harleianus.

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα] Statim deinceps.
 Ver. 119. Τάμνον] Vide supra ad γ'. 84.
 et ad γ'. 87.

Ibid. μεγάλα κτυπέσσαι] Vide supra ad
 γ'. 455. et 504.

Ver. 120. διαπλήσσοντες] Al. διαπλή-
 σοντες. Clark. In vulgata lectione con-
 sentiunt MS. et edd. Hesychius porro, Eu-

Vol. II.

statius; qui tamen memorat alteram
 lectionem διαπλήσσοντες, quod apud Hes-
 ychium reponi volebat Kusterus, non obs-
 quante Cel. Alberto, qui recte monet, He-
 sychium etiam varias lectiones Glossario
 suo intulisse et explicasse. Ern.

Ver. 121. χθόνα ποσσὶ δατεῦντο.] Διέκοπ-
 τον τὴν γῆν βαδίζουσαι. Schol. MSS. apud
 Barnesium.

Ver. 122. διὰ ῥωπήϊα πυκνά.] Virgil.

Hic inter densas corylos. — Eclog. I. 14.

Ver. 125. ἐνθ' ἄρ'] Ubi scilicet.

Ver. 126. Φράσσατο] Recte cum dupli-
 ci σ. Primum enim corripit. Vide supra
 ad γ'. 254. et ad α'. 140.

Ver. 127. παρακάββαλον] Al. περικά-
 βαλον. Clark. Παρακάββαλον idem est
 quod simplex κάββαλον, deposuerant. Be-

- 130 Χαλκὸν ζώνυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὅχεσφιν ἕκασον
 "Ἴππεσ· οἱ δ' ἄρ' ἐννυντο, καὶ ἐν τεύχεσφιν ἔδυνον·
 'Αν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
 Πρὸςθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 135 Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνουν, ἃς ἐπέβαλλον
 Κεῖρόμενοι· ὅπιδεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς
 'Αχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' αἰδοῦσθε.
 Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅδι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλ-
 Κάτθεσαν· αἰψά δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην. [λεῦσε,
 140 "Ενθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 Τὴν ῥα Σπερχεῖδι ποταμῷ τρέφε τηλεδῶσαν·
 'Οχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·

- 130 .Ere cingi, jungereque sub curribus quemque
 Equos; Illi vero festini-surrexerunt, et arma induerunt.
 Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigaeque;
 Ante quidem curribus-vecti, pone vero nubes sequebatur peditum.
 Frequentissimi: in mediis autem ferebant Patroclum socii.
 135 Capillis vero totum mortuum tegebant, quos injiciebant
 Tondentes: Pone autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
 Maestus; sodalem enim eximium pompa-funebris-mittebat ad orcum.
 Illi vero quando ad locum pervenerunt, ubi ipsis indicaverat Achilles,
 Deposuerunt; statimque ei afflatim accumularunt materiam.
 140 Tum porro aliud animo-designavit pedibus-valens nobilis Achilles:
 Stans seorsum a pyra flavam abscidit comam.
 Quam sane Sperchio fluvio alebat, florecentem:
 Ingemiscens autem dixit conversis-oculis in nigrum pontum;

151 ὄτρυνον] MS. Ibid. τεύχεσφιν] Edd. præter T. 152 παραιβάται] MS.
 156 ὀπίσθην] Edd. præter T. ὀπίθην] MS. 141 ἀπεκείρατο] A. 2. 5. J.

ne comparat Eustathius παρακαταθήκην et καταθήκην. Ern.

Ver. 129. κίλευσε.] Al. κίλευσε.

Ver. 150. Χαλκὸν ζώνυσθαι.] Al. Χαλκῷ ζώνυσθαι.

Ver. 152. 'Αν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται.] Virgil.

— tum maesta phalanx Teucrique sequuntur

Tyrrhenique duces, et versis Arcades armis.

Æn. XI. 92.

Ibid. ἔβαν] Vide supra ad 9. 229.

Ibid. παραιβάται] Οἱ ἐπὶ τῶν ἀρματων συμπολιμῶντες. Schol. Vide supra ad 2. 105.

Ver. 153. μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.] Virgil.

Insequitur nimbus peditum. — Æn. VII. 706.

Ver. 155. καταείνουν.] Al. καταείνουν.

Ver. 157. 284. 'Αχνύμενος· — ἀχνύμενος· Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 158. πέφραδ'] Vide supra ad δ'. 314. et ad ζ'. 500.

- Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἤρῃσατο Πηλεὺς,
 145. Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν δ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
 Πεντήκοντα δ' ἑνορχα παρ' αὐτόδι μῆλ' ἱερεύσειν
 'Ες πηγὰς, ὅδι τοι τέμενος βαμὸς τε θυεῖς.
 "Ὡς ἤρᾳδ' ὁ γέγων, σὺ δὲ οἱ νόον ἐκ ἐτέλεσσας.
 150 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔ' νεομαί γε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
 "Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο.
 Καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,
 155 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
 'Ατρεΐδῃ, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 Πείσσονται μύθοισι,) γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.

- " Sperchie, frustra tibi utique pater vovit Peleus,
 145 " Illuc me reversum dilectam in patriam terram,
 Tibique comam abscissurum, mactaturumque sacram hecatombem:
 " Quinquaginta insuper masculas ibidem oves sacrificaturum
 " Ad fontes, ubi tibi ager-sacer altareque odoratum.
 " Sic vovit senex, tu vero ei votum non perfecisti.
 150 " Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,
 " Patroclo heroi comam dabo secum-ferendam."
 Sic fatus, in manibus comam dilecti sodalis
 Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctus.
 Et omnino lamentantibus occidisset lumen solis,
 155 Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans;
 " Atride, (tibi enim maxime certe populus Achivorum
 " Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam alias satiari.

147 αὐτόφι] MS. sic et supra habuimus. 149 ἐτέλεσσας] Id. 152 versus-
 hic omissus in MS. additus est in summa pagina. 156 σοι μὲν] MS.

Ver. 141. ἀπεκείρατο] Vide supra ad ver. 10. et ad χ'. 35.

Ver. 142. Τὴν ῥα] Quam scilicet.

Ibid. Σπερχεῖδι] Ποταμὸς Θειπταλίας.

Schol.

Ver. 144. ἤρῃσατο] Vide supra ad α'.

Ver. 146. Σοὶ τε κόμην κερέειν.] "Εθός ἔν τῶν ἀρχαίων, μετὰ τὸ παρακμάσαι τῆς νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρουν τοῖς ποταμοῖς· τὰς γὰρ ἐνὶ μύθῳ τῆς ανατροφῆς αἰτίαι εἰ-
 ατ. Schol.

Ibid. ῥέξειν δ' ἱερὴν ἑκατόμβην] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 151. ὀπάσαιμι] Vide supra ad α'.

140.

Ver. 153. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο.] Vide supra ad ver. 108.

Ver. 154. Καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν] "Εστὶν, ὡς αὐτὸς [ὁ Πραξιφάνης] φησὶ, τὸ, "Καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν," ἔμφασιν τινα ἔχον οἰκτρῶ ὀνόματος. Demetr. Phaler. §. 455.

Ibid. ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο.] Virgil.

- Nῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 "Οπλῆσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 160 Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵπας·
 Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νῆσον ὕλην.
 Ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 165 Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν δέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς
 Πρὸςθε πυρῆς ἔδερὸν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεύς

"Nunc autem a pyra dimitte, et cenam jube

"Parare: Hæc vero curabimus, quibus maxime

160 "Cura-justorum pertinet mortui: duces vero nobiscum mancant."

Ut vero hoc audivit rex virorum Agamemnon,

Confestim populum quidem demisit per naves æquales;

Funeratores autem ibidem manserunt, et accumularunt ligna.

Struxerunt vero pyram centum-pedum quaquaversus;

165 Et in pyra summa cadaver posuerunt dolentes corde.

Multas vero pingues oves et flexipedes camuros boves

Ante pyram excoriarunt et curarunt; at ex omnibus

Adipe sumpta, obtexit cadaver magnanimus Achilles

160 παγὴ] R. T. 164 ἐκατόμποδον] MS. sed o superscr. R. T.

— neque avelli possunt, nox humida donec
 Invertit cælum stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI. 201.

Ver. 156. σοὶ γὰρ τε] Al. σοὶ μὲν τε.

Ver. 158—162. σκέδασον. — σκέδασεν]

Vide supra ad α'. 140.

Ver. 160. Κήδεός] Φροντίδος ἄλλως, κηδεύ-
 σιμος. Schol.

Ibid. οἱ τ' ἀγοὶ] Cod. Harleian. οἱ πα-
 γοί. Quo modo et legit Eustathius. At-
 qui vox ἀγός sæpe alibi apud Homerum
 occurrit; vox παγός nusquam. Uti et no-
 tavit Barnesius. Clark. Ταγοὶ etiam edd.
 quædam. Vid. Var. Lect. Barnesius maxi-
 me urget quantitatem, quod prima in πα-
 γός longa. At brevis est apud Aristoteli-
 phan. Equit. 159. ὁ τῶν Ἀθηναίων ταγὶ τῶν
 εὐδαιμόνων, ubi Schol. hunc locum Homeri
 laudat: nisi attica dialectus corripuit
 syllabam, quæ apud Ionas longa. Sui-

das etiam παγὸς ex h. l. profert. Quod
 aliis Homeri locis non occurrit, id qui-
 dem leve est. Ern.

Ver. 162. νῆας εἵπας.] Vide supra ad α'.
 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν] Virgil.

Ingentem struxere pyram. — Æn. VI. 215.

Ibid. ἐκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα.] Τε-
 τράγων, ὥστε ἐκάστην πλευρὰν ἐκατὸν πιδὼν
 μέτρον ἔχειν. Schol. Al. ἐκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ] Virgil.

Fit gemitus: tum membra toro defleta repo-
 nunt. Æn. VI. 220.

Ibid. ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα.] Virgil.

— cædit quinas de more bidentes,
 Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos
 Æn. V. 96.

- Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
 170 Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
 Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐξαιύχενας ἵππας
 Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στοναχίζων.
 Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπέζῃς κύνες ἦσαν·
 Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 175 Δώδεκα δὲ Τρῶων μεγαθύμων υἱέας ἐπ' ἡλῆς,
 Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
 "Ωμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Χαῖρές μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·

Ad pedes a capite, circumque excoriata corpora accumulabat.

170 Imposuit et mellis et olei amphoras,

Ad foretrum acclinans: quatuor et arduos-cervicibus equos

Festinanter iniecit pyræ, magnos ciens-gemitus.

Novem huic regi mensarii canes erant;

Horum etiam iniecit pyræ duos obtruncatos:

175 Duodecim et Troum magnanimorum filios strenuos,

Ære cadens; Mala enim mente struebat opera.

Immisit et ignis vim invictam, ut depasceret:

Ejulavitque deinde, carumque nomine ciebat sodalem;

"Salve mihi, o Patrocle, etiam in Orci domo;

170 ἐν δ' ἐτίθει] R. Ibid. τε καὶ] MS.

Vide et supra ad ver. 50.

Ibid. εἰλίποδας ἑλικας] Qua ratione,
 εἰλίποδας, hic ultimam producat; item δε-
 τὰ. Ver. 196. et ἐπ' ἡλῆς, ver. 202. et ὁδῶν, ver.
 206. et ὁπ' ἡλῆς, ver. 215. vide supra ad α'. 51.

Ver. 168. Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν]
 Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν σιμωλὴν ἐξαφῆναι, τῆτο
 τοῦ Ἀχιλλεύς. Schol.

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει] Virgil.

Hæc duo rite mero libans carchesia Baccho
 Immisit humi, duo lacte novo, duo sanguine sa-
 cro. Æn. V. 77.

Ver. 171. κλίνων] Vide supra ad α'.

Ibid. πίσυρας δ' ἐξαιύχενας ἵππας] Vir-
 gil.

Addit equos. — Æn. XI. 80.

Ver. 172. στοναχίζων.] Al. στεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρῶων] Virgil.

Vinverat et post terga manus, quos mitteret
 ambrys

Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam.

Æn. XI. 81.

— Sulmone creatos,

Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens;

Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,

Captivoque regi perfundat sanguine flammam.

Æn. X. 517.

Quem locum inter alios citat Macrobius
 ad demonstrandum, "totam Æneida ef-
 figiatam esse ad exemplar Iliados atque
 "Odysseæ Homericæ." Lib. V. cap. 2.

Ver. 176. κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.]

Vide supra ad ver. 24.

Ibid. μῆδετο] Al. μῆσατο.

Ver. 178. φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· Χαῖρές
 μοι.] Virgil.

— ac talia fatur;

Salve, sancte parens; iterum salvete, recepti
 Nequicquam cineres, animæque umbræque pa-
 terne. Æn. V. 79.

- 180 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλὰς,
Τὸς ἅμα σοι πάντα πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' ἔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
"Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ἔκυνες ἀμφεπένοντο·
185 Ἀλλὰ κύνες μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἡματὰ καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῆεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων·
Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίοι· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
190 Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο
Σκῆλη ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵνεσιν, ἥδ' ἐλέεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλη ἐκαίετο τελευτιῶτος·
Ἐνδ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκκος δῖος Ἀχιλλεύς,

180 "Omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum.
"Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos,
"Hos una tecum omnes ignis absumit: Hectorem autem nequitquam
"Dabo Priamidem igni vorandum, sed canibus."
Sic dixit minitans: Circa illum vero canes non occupabantur:

185 Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus
Dies et noctes: rosaceoque unxit oleo,
Divino, ut ne ipsum laceraret raptans:
Huic vero cyaneam nubem induxit Phæbus Apollo
A cælo usque ad terram: texitque locum totum,
190 Quantum obtinebat cadaver, ne prius vis solis
Siccaret circum circa corpus nervis, atque artubus.
Neque pyra Patrocli ardebat mortui:
Ibi rursus alia animo excogitavit pedibus valens nobilis Achilles,

180 τοι] abest MS. 191 σκλήλη] MS. 192 τελευτιῶτος] MS. 195 ἐπε-
σχετο] Id. non male. vid. v. 209. 196 λιτάνευσι] F. male.

Ver. 185—188. Πριαμίδην — κυάνεον]
Vide supra ad α'. 598.

Ver. 186. ῥοδόεντι δὲ χρῆεν ἐλαίῳ.] Ὁ δὲ
"Ὁμηρος τὴν μὲν χρῆσιν οἷος τῶν μύσων ἐλαία
δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιστήν, "Δροσόεντι δ'
"ἐχρῆεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχθ' ἐπὶ supra γ'.
172.] λέγει τι τελευτιῶτον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη
σε παρ' αὐτῷ τὸν Ἑκτορα νεκρὸν "ῥοδόεντι
"χρῆσιν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." Athenæus, lib.
XV. cap. 11.

Ver. 188. Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide supra
ad α'. 45.

Ver. 192. Πατρόκλη ἐκαίετο] Ita ex duo-
bus MSS. et ex Eustathio edidit Barnesi-
us. Al. Πατρόκλη καίετο. Vide supra ad
γ'. 449.

Ibid. τελευτιῶτος.] Vide supra ad γ'. 46.
et ad γ'. 464.

Ver. 194. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.
549.

Ver. 195. Βορέη καὶ Ζεφύρῳ.] Pronuncia-
batur Βόρρη. Vide supra ad γ'. 5.

Ibid. ὑπὸσχιστο] Al. ὑπὸσχιστο.

Ver. 196. χρύσειον] Pronunciabatur χρῆ-
σι. Vide supra ad γ'. 272.

- Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἡρᾶτ' ἀνέμοισι,
195 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ·
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἑλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγέδοίατο νεκρὸν,
Ἵλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἴρις
Ἀράων αἴεσσα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
200 Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέρος ἀδρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέεσσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
Βηλῶ ἐπὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὥς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλειον δὲ μιν εἰς ἐκάστος·
Ἴη δ' αὖθ' ἐξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
205 Οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέεσσ' ἐκατόμβας
Ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰσῶν.

Stans seorsum a pyra, duobus vota fecit Ventis,
195 Boreæ et Zephyro, et pollicitus est sacra pulchra.
Multis etiam libans aurco poculo, supplicavit,
Ut venirent, quo citissime igne comburerent cadaver.
Lignaue propere arderent: velox autem Iris
Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.
200 Illi quidem Zephyri graviter-spirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant; currens autem Iris superstitit
Limine lapideo: Illi vero ut viderunt oculis,
Omnes propere surrexerunt, vocabantque eam ad se quisque:
Hæc vero sedere quidem recusavit, dixit autem sermonem;
205 "Non est sedendi tempus: vado enim rursus super Oceani fluentis,
"Æthiopum ad terram, ubi sacrificant hecatombas
"Immortalibus, ut jam et ego particeps sim sacrificiorum:

197 ἐλθ' ἴδ' F. 198 ἔλη τε σέυαιτο] F. A. 1. ἐσσεύαιτο] A. 2. 5. J. T.
199 ἀέεσσα] MS. male. 205 ἀπ'] A. 5. male.

Ver. 197. Ἑλθέμεν.] Cod. Harleian. Ἑλ-
θ'.

Ibid. πυρὶ] Cod. Harleian. πυρῇ.

Ibid. νεκρὸν.] Al. νεκροί. Quæ et proba
lectio.

Ver. 198. Ἵλη.] Vide supra ad γ'. 151.

Ibid. τ' ἐσσεύοιτο] Al. τ' ἐσσεύαιτο. Al.
τ' ἐσσεύοιτο.

Ver. 199. μετάγγελλος] Al. μετ' ἄγγελος.

Ver. 202. Βηλῶ ἐπὶ λιθέῳ.] Al. Οὐδ' ἐπὶ
λιθέῳ.

Ver. 203. κάλειον δέ] Al. κάλειον τε. Clark.

Hunc locum imitatur Callim. II. in Dian.

168. Αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεται οἱ δὲ
σ' ἐφ' ἔσσην πάντες ὅμως καλέεσσι. Ern.

Ver. 205. Οὐχ ἔδος.] Ita supra λ'. 647.

Οὐχ ἔδος ἐστὶ γαῖαν —

Ver. 206. ῥέεσσ' ἐκατόμβας] Vide supra
ad α'. 444.

Ver. 207. 277. Ἀθανάτοισι, — Ἀθανάτοί]

Vide supra ad α'. 598.

Ibid. et ver. 228. μεταδαίσομαι — παύ-
σατο] Vide supra ad ver. 10. et ad γ'. 141.

- 'Αλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἢ δὲ Ζέφυρον κελαδεῖνδον
 ἔλθῃν ἀράται, καὶ ὑπὶσχεταὶ ἱερὰ καλὰ,
 210 "Ὅφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀνασενάχουσιν Ἀχαιοί.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἶπεσ' ἀπεβήσεντο· τοὶ δ' ὄρεόντο
 Ἡχῇ θροεσσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
 Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κύμα
 215 Πνοῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θροεσπιδαῖς πῦρ·
 Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἀμυδὶς φλόγ' ἔβαλλον,
 Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὤκυσ' Ἀχιλλεὺς
 Χρυσέας ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
 220 Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέει, δεῦε δὲ γαῖαν,

" Sed Achilles Boream et Zephyrum sonorum

" Venire orat, et pollicetur sacra pulchra,

210 " Ut pyram suscitetis, ut ardeat, in qua jacet

" Patroclus, quem omnes gemunt Achivi."

Hæc quidem sic loquuta abiit; illi vero ire-properabant

Sonitu immenso, nubes vi-agentes præ se:

Confestim vero ad pontum venerunt, flando; excitatus autem est fluctus

215 Flatus vi canori: Trojam vero ad glebo-am pervenerunt,

Rogoque incubuerunt, magnumque sonitum edidit immane-ardens ignis:

Tota autem nocte hi pyræ simul flammam jactabant,

Flantes stridule: Tota nocte autem velox Achilles

Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,

220 Vinum hauriens in humum fundebat, rigabatque terram,

209 ὑπὶσχετο] MS. ut v. 195. male. ὑπὶσχεταὶ hinc laudant II. 209. Suid. 212 ἀπεβήσεντο] MS. sed: corr. ex α.

Ver. 212. ἀπεβήσεντο] Al. ἀπεβήσαντο. Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 214. ἀήμεναι] Al. ἀήμενοι.

Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ] Ita ex duobus MSS. et ex Eustathio edidit Barnesius. Al. Ἐν δὲ πυρῇ. Clark. Πυρῇ etiam ed. R. Eustathius bene admonet, hic distinguendum πῦρ et πῦρ, ut continens et contentum. Ern.

Ver. 219. ἔχων] Cod. Harleian. ἔλων. Atque ita in uno MS. scriptum reperit Barnesius.

Ibid. ἀμφικύπελλον,] Vide supra ad α'. 554.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέει· δεῦε δὲ γαῖαν. Ψυχὴν κελήσκων] Virgil.

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat

Anchisæ magni, manesque Acheronte remisso.

Æn. V. 68.

Inferimus tepido spumantia cymbia lacte.

Sanguinis et sacri pateras; animamque scintilla

conditus, et magna supremum voce clamans.

Æn. III. 68.

Libabat cineri Andromache; manesque vocabat

Hectoreum ad tumulum. — Ibid. 68.

Ibid. ἀφυσσόμενος] Cod. Harleian. ἀφυσσόμενος.

- Ψυχὴν κελήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 Ὡς δὲ πατὴρ ἔ παιδὸς ὀδύρεται ὅσέα καίων
 Νυμφίς, ὅσπερ θανὼν δειλὸς ἀπάχῃσε τοκῆας·
 "Ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅσέα καίων,
 225 Ἐρπύζων παρὰ παρκαίῃν, ἀδινὰ σοναχίζων.
 Ἥμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι, φῶς ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 "Ὀν τε μέτα προκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται Ἥως,
 Τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαρναίετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 230 Θρηῖκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔσενεν, οἴδματι θύων.
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
 Κλίνῃ κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκύς ὕπνος ὄρεσεν.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐδαν ἀολλέες ἡγερέδοντο,

Animam vocans Patrocli miseri.

Ut vero pater sui filii lamentatur ossa cremans

Desponsi, qui morte miseros dolore-affecit parentes:

Sic Achilles sodalis lamentabatur ossa cremans,

225 Reptans propter pyram, crebro ingemiscens.

Quando vero Lucifer venit, luminis nuncius super terram,

Post quem croceo-peplo-induta super mare spargitur Aurora.

Tunc pyra elanguit, cessavitque flamma.

Venti autem rursus abierunt domum-ut-redirent,

70 Thracium per pontum: hic vero gemitabat, tumidis-fluctibus furens.

At Pelides a pyra in-aliam-partem separatus,

Procubuit fessus, dulcisque somnus ei cito supervenit.

Illi vero circa Atridem frequentes congregabantur,

Ibid. ὄρεοντο] T. 218 φυσῶντες] MS. 220 χέει] Edd. præter T. male. 224 Ἀχιλλεὺς] MS.

Ver. 221. Πατροκλῆος] Apud Eustathium commentario Πατροκλῆος. Quod et Terri posset. Vide ad II. α'. 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ ἔ παιδὸς ὀδύρεται] Phalaris de Consolat. ad Apoll. locum hunc alio adjecto versu citat:

Ὡς δὲ πατὴρ ἔ παιδὸς ὀδύρεται ὅσέα καίων
 Νυμφίς, ὅσπερ θανὼν δειλὸς ἀπάχῃσε τοκῆας,
 Ἀσπιδὸν δὲ τοκῆας γόνυ καὶ πένθος ἔθηκε.

Ex r. (ut videtur) 37. Quin et pulchra ejusdem super hac re observatio: Καὶ ταῦτα μὲν ἔστω δῆλον, εἰ δικαίως ὀδύρεται. — Τίς γὰρ οὐδὲν, εἰ ὁ θεὸς πατρικῶς προσιδῶς, καὶ κτείνων τὴν ἀνθρωπείαν γένεσιν, προροῦμένους τὰ

μέλλοντα συμβῆσθαι, προῖξάγει τινὰς ἐκ τῶν ἔσθ' ἄνθρωπος. Id. ibid.

Ver. 225. σοναχίζων.] Al. σεναχίζων.

Ver. 226. Ἥμος δ' Ἐωσφόρος] Virgil.

Tertia lux gelidam cælo dimoverat umbram
 Mœrentes altum cinerem et confusa ruebant
 Ossa focis, tepidoque onerabant aggerē terræ.

Æn. XI. 210.

Ibid. Ἐωσφόρος] Pronunciabatur Ὀσφόρος.

Ver. 227. προκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται Ἥως,] Vide supra ad α'. 477.

Ver. 228. et 251. φλόξ.] Vide supra ad β'. 267.

- Τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δῆπος ἔγειρεν·
 235 Ἐξέτο δ' ὀρθωθεὶς, καὶ σφείας πρὸς μῦθον εἶπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαιτ' αἴδοπι οἴνω
 Πᾶσαν, ὅποσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὅσέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν,
 240 Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
 Ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 Ἐσχατῇ καίοντ' ἐπιμῖξ' ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
 Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν αἴδι κεύδαμαι·
 245 Τύμβον δ' ἐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα.

Quorum ipsum adeuntium tumultus et strepitus excitavit :

- 235 Resedit vero erectus, et ipsos sermone allocutus est;
 "Atrideque, et cæteri principes universorum Achivorum.
 "Primum quidem pyram extinguite nigro vino
 "Totam, quantum occupavit ignis vis; at deinde
 "Ossa Patrocli Menoitidae legamus,
 240 "Bene discernentes; cognitu-facilia enim sunt:
 "In media namque jacebat pyra, alii vero seorsum
 "In extrema-ora cremabantur promiscue equique et viri
 "Et ea quidem in aurea phiala et duplici adipe
 "Ponamus, donec ipse ego inferorum domo condar:
 245 "Tumulum autem non admodum magnum ego fieri volo.

234 δ' ἐνθίντες] MS. male.

Ver. 229. ἔβαν οἰκόνδε] Qua ratione, vox ἔβαν, hic ultimam, alioqui brevem, (Vide supra ad §. 229.) producat; item ἀριφραδέα, ver. 240. et γὰρ, ver. 298. et μῆτιν, ver. 313. vide supra ad §. 51.

Ibid. οἰκόνδε νίσσθαι.] *Al.* οἰκόνδε ἔκαστος.

Ver. 232. κικμηώς,] *Cod. Harleian.* κικμηώς.

Ver. 254. ὄμαδος καὶ δῆπος] Vide supra ad §. 210. et ad §. 455.

Ver. 255. σφείας] Pronunciabatur σφῆας.

Ver. 256. Ἀτρεΐδῃ τε,] *Cod. Harleian.* Ἀτρεΐδαι τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαιτ'] Vide infra ad ver. 250.

Ibid. αἴδοπι οἴνω] "Conjecture me, vinum quod semina quædam Caloris in se se haberet, essetque natura ignitius; ob eam rem dictum esse ab Homero αἴδοπα

"οἶνον; non, ut alii putarent, propter Colorem." Gell. lib. XVII. cap. 8. "Nam quia Vinum semina quædam in se Caloris habet, et ob eam rem Homerus dicit αἴδοπα οἶνον; non, ut quidam putant, propter Colorem?" Macrobi. Lib. VII. cap. 12.

Ver. 240. διαγινώσκοντες.] *Al.* διαγινώσκοντες. Quod perinde est. Nam γινώσκω primam producit.

Ibid. τέτυκται.] Vide supra ad §. 750. et ad §. 37.

Ver. 243. ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ] Ἐστὶ δὲ ἡ μὲν φιάλη ὡς οἶα σφῆας· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τῆς τῶν ὀσίων τῆς ἄλλανθης ἐξ ἀκρας ἐκρότης. Eustath.

Ibid. χρυσῇ] Pronunciabatur χρυσῇ. Vide supra ad §. 272.

Ver. 244. αἴδι κεύδαμαι] Barnesius

- Ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 Εὐρύνθ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐπιδόντο ποδάκει Πηλείωνι.
 250 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴδοπι οἴνω,
 Ὅσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 Κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνῆος ὄσέα λευκά
 Ἀλλεγον ἐς χρυσῇ φιάλῃ, καὶ δίπλακα δημόν·
 Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν.
 255 Τορνῶσαντο δὲ σῆμα, θεμελίᾳ τε προβάλλοντο
 Ἀμφὶ πυρῇ· εἶδαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·
 Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

"Sed mediocrem quendam : postmodum vero et hunc Achivi

"Latumque altumque facite, qui quidem me

"Postiores in navibus multa-transtra-habentibus relinquimini."

Sic dixit: illi vero obsecuti sunt pedibus-veloci Pelidæ:

250 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,

Quantum flamma pervaserat, profundusque corrui cinis:

Plentes vero socii mitis ossa alba

Collegerunt in auream phialam, et duplicem adipem;

In tentoriisque posita tenui linteo texerunt:

255 Circulo autem designarunt tumulum, fundamentaque jecerunt

Circa pyram; et statim fusilem terram aggesserunt:

Aggesto vero tumulo, redierunt. At Achilles

Ibid. ἐανῶ] MS. F, A. 1. 256 ἔχευαν corr. ex ἔχευαν in MS.

αἴδι κεύδαμαι. Sed, ut opinor, nihil aliud. Vide supra ad §. 51. Caterum ibi, notante Barnesio, hic legerunt αἴδι κεύδαμαι. Quibuscum facit et Scholiastes, exponitque, Εἰς αἴδι τὴν κέλευσιν, ὅ ἐστι τὸν ὄϊον ποιήσομαι. Clark. Vid. Hesych. in κέλευσιν et Etym. M. in κέλευσιν.

Ver. 245. ἄνωγα,] Vide supra ad §. 222.

Ver. 246. Ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον.] Sic con-
 tra latini improbum pro valde grandi.

Vid. Intt. ad Suet. Vespas. c. 23. ἐπεικέας porro eleganter jungitur cum τοῖος, quod hic magnitudinem indicat. Plato in Critone T. I. p. 43. A. ἐπεικέας πάλα. v. et Casaub. Ern.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέ-
 σαν] Virgil.

Postquam collapsi cineres, et flamma quievit,
 Reliquias vino et bibulam lavere favillam:
 Ossaque lecta cado texit Chorinæus aheno.

En. VI. 226.

Ibid. αἴδοπι οἴνω.] Vide supra ad ver. 237.

Ver. 253. χρυσῇ] Vide supra ad ver. 243.

Ibid. χρυσῇ φιάλῃ, καὶ δίπλακα δημόν.]
 Vide supra ad ver. 243. et infra ad ver. 270.

Ver. 254. ἐανῶ λιτὶ] Non, *Peplo subti-*
li; quo modo reddunt versiones plurimæ:
 Sed, *Tenui linteo.* Vide supra ad §. 352.
 et ad §. 385. Male itaque interpretatur
 Scholiastes, Ἀπαλῶ καὶ λιτῷ ἱματίῳ.

Ver. 255. Τορνῶσαντο etc.] Similiter dixit
 Odys. ε'. 249. Eustath. Προβαλίσθαι πᾶ-

- Αὐτῇ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἴσανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
 Νηῶν δ' ἔκφερ' αἰθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
 260 Ἴππους δ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα,
 Ἡδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον
 Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδάρεσσιν ἀγλά' αἰθλα
 Θῆκε, γυναῖκα ἀγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν.
 Καὶ τρίποδ' ὠτάνετα δύο καὶ εἰκοσίμετρον,
 265 Τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 Ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κύεσσαν·
 Αὐτὰρ τῷ τρίτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
 Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτῶς·
 Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·

Ibidem populum detinuit. et sedere-fecit lato-ambitu spectatores:

E navibus autem extulit præmia, lebetasque, tripodasque,

260 Equosque, mulosque, boumque robusta capita,

Et fœminas eleganter cinctas, splendidumque ferrum:

Aurigis quidem primum velocibus præclara præmia

Posuit, mulierem abducendam, eximiam-forma, operum scientem.

Et tripodem ansatum duarum et viginti-mensurarum,

265 Primo: secundo autem deinde equum posuit

Sexennem, indomitam, fœtum mulum utero-gestantem:

At tertio igni-nunquam-admotum deposuit lebetem,

Pulchrum, quatuor mensuras capientem, album etiamnum ita:

Quarto vero posuit duo auri talenta:

259 ἴφθιμ] F. A. J. male. 262 ἵππεῦσι μὲν] F. A. J. recte. 263 αὐτῶς] F. 264 ὠτάνετα] MS. 265 αὐτῶς] MS. 268 αὐτῶς] F. A. I.

νο κυρίως ἐπὶ θεμελίῳ λέγεται, τὸ αὐτὸ δὲ τῷ προθίσκει. Ern.

Ver. 256. εἰδὼς δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχουσαν] Sic apud Euripidem:

*Ὡς ὅστις ἀμφὶ σῶμα ὕψην θῆκε κοινῇ.

Phaniss. ver. 1658.

Ubi Scholiastes hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν δ' ἔκφερ' αἰθλα,] Virgil.

Munera principio ante oculos, circoque locantur
 In medio: sacri tripodes, viridesque corona,
 Et palma, pretium victoribus; armaque, et ostro
 Perfusæ vestes, argenti aurique talenta.

En. V. 109.

Ver. 260. βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα.] Sic apud Virgilium.

Bina boum vobis Troja generatus Acestes
 Dat numero capita. — En. V. 109.

Ver. 261. σόλιν τε σιδῆρον] Non tam splendidum ferrum, quam recens, a colore ut post recens lebes et phiala. Ern.

Ver. 265. Θῆκε, γυναῖκα ἀγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν.] Al. ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν. Virgil.

Olli serva datur, operum haud ignara Minerva. — En. V. 281.

Ver. 264. δύο καὶ εἰκοσίμετρον.] Al. ὑπερκαυσιμίστρον, et δύο καὶ εἰκοσι μέτρα. Clark. Eustath. Τὸ δύο καὶ εἰκοσι μέτρα ὅμοιον κατὰ προφορὰν τῷ δύο καὶ εἰκοσι μέτρα καὶ δεκάκις καὶ εἰκοσινέτα, τινὲς δὲ κατὰ τὸ δυνακίδεκα, πρῶτον ὑφ' ἧς ὡς μ...

- 270 Πέμπτῳ δ' ἀμφίδετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
 Στῇ δ' ὄρδους, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἴππῃας τὰδ' αἰθλα δεδεγμένα κείτ' ἐν ἀγῶνι.
 Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 275 Ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃδε φερόμην.
 Ἴστε γὰρ, ὅσπον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 Ἀδάνατοί τε γὰρ εἰσι. Ποσειδάων δ' ἔπος' αὐτοῦς
 Παιτρὶ ἐμῷ Πηληϊῇ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλισεν.
 Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μένῃω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 280 Τοῖς γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνίοχοιο
 Ἰππίου, ὃς σφῶν μάλα πολλάκις ὕγρὸν ἔλαιον

270 Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam posuit.

Surrexit vero, et verba inter Argivos fecit;

“Atrideque, et cæteri bene-ocreati Achivi,

“Aurigas hæc præmia expectantia jacent in circo.

“Si quidem jam alterius gratia certaremus Achivi,

275 “Tum certe ego prima accepta ad tentorium ferrem.

“Scitis enim, quantum mei virtute superant equi:

“Nam et immortales sunt: Neptunus autem dedit ipsos

“Patri meo Peleo, is vero vicissim mihi tradidit.

“Sed certe quidem ego quiescam, et solidi-ungulis equi:

280 “Talis enim vim eximiam amiserunt aurigæ

“Benigni, qui ipsis admodum sæpe humidum oleum

270 ἔθηκεν] Edd. præter T. male. 271 ἔθηκεν pro ἔειπεν] MS. male e versu superiori. 272 Ἀτρεΐδῃ] MS.

ἀπύρωτον οὐκ ἂν ἀρέσκει τοῖς παρορημειωμένοις, ὡς τι καινὸν, τὸ ἀριστοτόκεια, ὡς τῶν λείων σύνθετον. ἔτω δὲ καὶ δυσμύκτος. Ern.

Ver. 268. Καλὸν.] Vide supra ad β'. 45.

Ibid. λευκὸν ἔτ' αὐτῶς.] Ita edidit Barthelemy. Fulg. λευκὸν ἔτ' αὐτῶς. Al. λευκὸν ἔτ' αὐτῶς.

Ver. 270. ἀμφίδετον φιάλην ἀπύρωτον] ἔστι δὲ χαλκίον ἐκπέταλον λεβητώδες, ἐπιτυλισσόμενον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑπόσχας.

Athenæus, Lib. XI. cap. 5. “Ὁμηρος μὲν ἐστὶν λέγει “ἀμφίδετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν” καὶ, “χρυσὴν φιάλην καὶ διπλάκα ἔθηκεν.” ὃ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκίον ἐστὶν καὶ ἐκπέταλον λεβητώδες, ἴσως δύο ὅσα

ἔτι ἀμφότερων τῶν μερῶν. — Ἀριστάρχος

δὲ [ἀμφίδετον ἀκούει] τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τιθεσθαι κατὰ τὴν συνθεσιν καὶ κατὰ τὸ στόμα. Id. Lib. XI. cap. 14. Quo posteriori modo exposuit Scholiastes. Vide et supra ad α'. 584.

Ver. 272. Ἀτρεΐδῃ τε.] Al. Ἀτρεΐδαι τε.

Ver. 280. σθένος] Al. κλῆος. Clark. Σθένος ἐσθλὸν ἡνίοχου est periphrasis aurigæ, ut μένος πυρός et similia. Cæterum arbitrator interpungendum post ἡνίοχοιο, τοῦ ἡνίοχοιο σθένος α. egregium enim aurigam amiserunt, deinde partes laudis, qui mitis erat equis, et benignus in curando. De τοῖς in laude dixi ad Callim. H. in Del.

27. Ern.

Ver. 281. ὕγρὸν ἔλαιον] Ἡπορήθη τότε καὶ διὰ τί, πολλὰν ὕγρην ἔλαιναν, τὰ μὲν ἄλλα

- Χαιτάων κατέχευε, λούσας ὕδατι λευκῷ.
 Τὸν τὰ γ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν
 Χαῖται ἐξηρέδαται, τὰ δ' ἐστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
 285 "Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν
 "Ἴπποισιν τε πέποιδε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 "Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν.
 "Ὡςτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
 "Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνην ἐκέκαστο.
 290 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦςτο κρατερὸς Διομήδης,
 "Ἴππους δὲ Τρωῶν ὑπαγε ζυγὸν, οὗς ποτ' ἀπήνυρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπέξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃς ὦςτο ξανθὸς Μενέλαος,
 Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκείας ἵππους,

.. Jubis superfundebat, quin-lavisset aqua limpida.

" Hunc hi stantes lugent, soloque ipsis

" Jubæ profusæ sunt, ipsique stant dolentes corde:

285 " Vos vero cæteri accingimini per exercitum, quicumque Achivorum:

" Equisque fidit et curribus bene-compactis."

Sic dixit Pelides; celeres autem aurigæ surrexerunt:

Surrexit multo primus quidem rex virorum Eumelus,

Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritia ornatus erat:

290 Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes,

Equosque Troiæ duxit sub jugum, quos quondam abstulit

Æneæ; at ipsum e media morte eripuit Apollo:

Post hunc autem Atrides surrexit flavus Menelaus,

Nobilissimus, subque jugum duxit veloces equos.

282 κατάχυνε] T. 284 ἐξηρέδαται] MS. sed post ἐξηρέδαται. 285 ἄλλ' ἀγέει] Id. non male. 287. ἔγερθεν] R. T. male. non enim de conventu sermo.

τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς εἰσὶν κοσμεῖν τὸ γὰρ τε λευκὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δὲ ἐλαῖον ὑπὸ κοινῷ τοῦ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπισκῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. Εἰς τοῦτο ἐλέγχθη, ὅτι καὶ γλυκύτατον ἐστὶ τὸ δὲ ὅλου γλυκύ· καὶ λευκότατον τὸ δὲ ὅλου λευκόν· (δὲ ὅλου δὲ τοιαῦτό ἐστιν, ὃ μὴδὲν ἐμμέμικται τῆς ἐναντίας φύσεως.) Οὕτω δὲ καὶ τὸ υγρὸν μάλιστα ῥησιμῶν, ὃ μὴδὲν μέρος ξηρὸν ἐστὶ. Τῆσθ δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβεβηκε. Plutarch. Symposiac. Lib. VI. Probl. 9.

Ver. 285. ἐσταότες] Cod. Harleian. ἐσταῶσι. Sed et recte se habet Vulgata lectio. Vide supra ad α'. 566. et ad α'. 778. Clark.

Nihil ibi praesidii vulgatæ. Afferenda erant loca, ubi articulus dualis jungitur substantivo aut adjectivo aut participio plurali, aut contra: quæ mihi non succurrunt. Litera addi potuit τῷ ἐσταῶσι producendæ syllabæ causa. Ern.

Ibid. πενθείετον.] Cod. Harleian. πενθείετον. Atque ita in uno MS. scriptum reperit Barnesius.

Ver. 284—286. ἐξηρέδαται, — τί ποτ' ἔγερθεν.] Vide supra ad γ'. 96. et ad α'. 57. Cod. Harleian. ἐξηρέδαται.

Ver. 286. πέποιδε:] Vide supra ad α'. 514.

- 295 Αἴθην τὴν Ἀγαμέμνονήν, τὸν ἐόν τε Πόδαργον·
 Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκε Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιδ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 Ἄλλ' αὐτοῦ τέρπειτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι.
 300 Τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρομὸς ἰσχανώσαν.
 Ἀντίλοχος δὲ, τέταρτος ἐϋτριχὸς ὠπλίσσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερδύμοιο ἀνακτος
 Τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλῆγενέες δὲ οἱ ἵπποι
 Ὀκύποδες φέρον ἄρμα· πατὴρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς
 305 Μυδεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ.
 Ἀντίλοχ', ἧτοι μὲν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε, Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν

295 Aethen Agamemnoniam, suumque Podargum:

Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus

Dona, ut ne ipsum sequeretur ad Ilium ventosam,

Sed ibidem deliciis-frueretur manens; magnas enim ei dederat

Jupiter opes; habitabat autem hic in spatiosa Sicyone:

300 Hanc iste sub jugum duxit admodum cursus cupidam.

Antilocheus autem quartus pulchris-comantes-jubis instruxit equos.

Nestoris præclarus filius magnanimi regis

Neleidae; Pylo autem nati ei equi

Pedibus veloces agebant currum: Pater vero ipsi prope astans

305 Dixit in bonum monens intelligentem etiam per se;

" Antiloche, certe quidem te juvenem licet dilexerunt

" Jupiterque, Neptunusque, et aurigandi-artes docuerunt

295 τὸν ἰόντ'] F. perperam. 299 ἄφενον] MS. quod grammaticæ quidem rectum est, sed non patitur μέγα. Ibid. εὐρυχόρῳ] Id. 300 τὴν πόσ'] A. 2. 3. J.

Ver. 287. ἔγερθεν.] Ita edidit Barnesius ex uno MS. Quocum facit et Codex Harleianus. Al. ἔγερθεν. Clark. ἔγερθεν habent etiam MS. Lips. Flor. Aldd. Junt. quas non inspexit Barnesius. Ern.

Ver. 288. 289. 290. et 295. "Ὡςτο — ἐκέκαστο. — ὦςτο] Vide supra ad φ'. 352. et ad γ'. 492.

Ver. 291. οὗς ποτ' ἀπήνυρα Αἰνείαν.] Supra α'. 525.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιδ'] Αὐτίκα γὰρ ὑποπτός ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωροδοκίαν ἄφεις τῆς στρατείας τὸν πλῆθυσιν ἐκείνον, καὶ τὴν Αἴθην χαρισάμενον αὐτῷ, "Δῶρ' ἵνα

" μὴ οἱ ἔποιδ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Ἄλλ' αὐτοῦ τέρπειτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε Ζεὺς ἄφενος." Ὁρθῶς δὲ γε ἐποίησεν (ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν) ἵππον ἀγαθὴν ἀνθρώπου τοιαύτη προτιμήσας, Οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀντάξιός, ἂν δ' ὄνυ, μὰ Διᾷ, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἀναλκίς, ὑπὸ πλούτου καὶ μελακίας διέφρηκας. Plutarch. de Audiendis Poëtis.

Ver. 301. ὠπλίσσαθ'] Vide supra ad ver. 55. et ad α'. 140.

Ver. 303. Πυλῆγενέες] Al. Πυλονγενέες.

Ver. 306. ἐφίλησαν] Vide supra ad υ'. 304. et ad α'. 358.

- Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεώ.
 Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσόμεν' ἀλλὰ τοι ἵπποι.
 310 Βάρδιςοι θείειν, τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 Παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 315 Μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἥ ἐ βίηφι.
 Μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα θοὴν ἰδύνει ἐρεχθιδόμην ἀνέμοισι.
 Μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνίοχοιο.
 Ἄλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιδῶς.
 320 Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

“ Omnigenas: ideo te docere nequaquam multum opus est.

“ Nosti enim recte circa metas equos flectere; sed tibi equi

310 “ Tardissimi cursu, ideoque puto damnosa eventura:

“ Horum autem equi quidem sunt perniciores, nec tamen ipsi

“ Plura sciunt te ipso solerter-machinari.

“ Sed agedum tu, dilecte, consilium reconde animo

“ Omnigenum, ne quo te casu fugiant præmia.

315 “ Arte tibi faber-lignarius longe præstantior, quam viribus:

“ Arte vero et gubernator in nigro ponto

“ Navem celerem dirigit jactatam ventis;

“ Arte et auriga superat aurigam.

“ Sed qui equis et curribus suis fretus est,

320 “ Imprudenter late flectit huc et illuc;

308 τῷ καὶ] MS. 310 βράδυσοι] MS. Ibid. τῷ κ' ut 308. Ibid. οἶω] A
 J. male. 312. ἴσασι] MS. edd. præter T. recte. 315 δρυτόμος] F. A. J

Ver. 308. τῷ κέν σε] Codd. Harleian.
 τῷ καὶ σι.

Ibid. οὔτι μάλα χρεώ.] Pronunciabatur
 οὔτι μάλα χρεώ. Al. οὔτι μάλα χρεών.

Ver. 310. τῷ τ' οἶω] Codd. Harleian.
 τῷ κ' οἶω.

Ver. 312. μητίσασθαι.] Barnesius cum
 duplici σ scribendum contendit, μητίσ-
 σασθαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Fit
 enim non ex μητίζω, cujusmodi Verba
 Aoristos et Futura corripunt; sed ex μη-
 τία, cujus formæ verba Aoristos et Fu-
 tura producant. Vide supra ad ε'. 37.
 et ad ι'. 426. et 508.

Ver 313. ἄγε δὴ] Age quæso.

Ibid. μῆτιν — Παντοίην.] Non consilium
 omnigenum, quod nihili est, nec sensum
 hic habet. Sed παντοίῳ dicitur in laudem
 estque hic valde bonum. intelligit consili-
 um, quod ipsi daturus erat. Ern.

Ver 315. Μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμεί-
 νων, ἥ ἐ βίηφι.] Γράφοντος τε Μυσαίου, “Ω.
 “ αἰεὶ τέχνην μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἔστιν.” “Ο
 μῆτος λέγει, “ Μῆτι τοι δρυτόμος περιγίνεται
 “ ἥ βίηφι.” Clemens Alexandrinus, Strom.
 Lib. 6. Ubi notandum in transcurso pro
 μέγ' ἀμείνων, legisse hic Clementem, πε-
 ριγίνεται ex versu (ut videtur) 318. “ Νο-
 τήναι ex versu (ut videtur) 318.

- Ἴπποι δὲ πλανώνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει.
 Ὅς δὲ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαυνων ἥσσονας ἵππους,
 Αἰεὶ τέρμ' ὁρώων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 Ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοόοισιν ἱμάσιν.
 325 Ἄλλ' ἔχει ἀσφαλῶς, καὶ τὸν πρῆχοντα δοκεύει.
 Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδῆς, ἐδὲ σε λήσει.
 Ἐσηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι, ὑπὲρ αἴης,
 Ἡ δρυὸς, ἡ πεύκης, τὸ μὲν ε καταπύδεται ὄμβρῳ.
 Λᾶε δὲ τῷ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ,
 330 Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῷ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς.
 Ἡ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνεῖωτος,
 Ἡ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνδρώπων,
 Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς.

“ Equique vagantur per stadium, neque eos continet:

“ Qui vero peritus fuerit, agens deteriores equos,

“ Semper metam spectans, flectit prope, neque eum latet,

“ Quo pacto primum adducat bubulis loris:

325 “ Sed continet perpetuo, et præcedentem observat.

“ Metam autem tibi indicabo admodum cognitu-facilem, neque te latebit;

“ Stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram,

“ Vel quercus, vel laricis, quod quidem non putrescit imbre:

“ Lapides vero ejus ex-utraqe parte positi sunt duo albi,

330 “ In angustiis viæ: planum autem curriculum equorum hinc inde:

“ Seu alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti,

“ Sive hoc meta fuit tempore priscorum hominum,

“ Et nunc pro termino esse voluit pedibus-valens nobilis Achilles:

524 ὅπως] F. R. A. 1. 325 ἀσφαλῶς] MS. 326 ἀριφραδῆς] Id. 330
 ἱππόδρομος] MS. 331 τεθνεῖωτος] Id.

“ viribus aut velocitatibus aut celeritate
 “ corporum res magnæ geruntur, sed con-
 “ silio —” Cicero de Senectute.

Ver. 318. περιγίνεται] Al. περιγίγνεται.

Quod idem. Nam γίνομαι primam pro-
 ducit.

Ver. 319. πεποιδῶς.] Al. πείποιδιν. Vide
 supra ad β'. 314.

Ver. 324. τὸ πρῶτον] Al. τὸν πρῶτον.

Ibid. τανύσῃ] Vide supra ad ε'. 58.

Ibid. βοόοισιν ἱμάσιν] Ἡνίαις. Schol.

Ver. 327. Ἐσσηκε] Vide supra ad δ'.
 434.

VOL. II.

4 A

Ibid. ὄργυι.] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλά-
 τος ἑκτασίς. Schol. Al. ὄργυι.

Ver. 329. ἐρηρέδαται] Vide supra ad ι'.
 736. et ad α'. 37.

Ver. 330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδῷ.] Ἐν ταῖς ξυ-
 νοχαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐκτίσεται ἡ ὁδός.
 Schol.

Ver. 331. κατατεθνεῖωτος.] Vide supra
 ad ι'. 46. Al. κατατεθνήωτος.

Ver. 332. Ἡ τό γε νύσσα τέτυκτο] Eu-
 statii. Ἐν δὲ τῷ, “Ἡ τό γε νύσσα τέτυκτο”
 καὶ ἐξῆς, φασιν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος
 γράφει, “Ἡ τό γε σκίρος ἴην νῦν αὖ θίτο

- Τῷ σὺ μάλ' ἐγχερίμφας, ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·
 335 Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
 ἥκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 Κένσαι ὁμοκλήσας, εἰζαί τε οἱ ἡία χερσίν.
 Ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχεριμφθήτω,
 Ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοῖσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 340 Κύκλῳ ποιητοῖο· λίδε δ' ἀλῆασθαι ἐπαυρεῖν,
 Μήπως ἵππος τε τρώσῃς, κατὰ δ' ἄρματα ἄξῃς·
 Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχεῖν δέ σοι αὐτῷ
 Ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
 Εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξέλασθαι διάκων,
 345 Οὐκ ἔσθ', ὅς κ' ἐλθῇσι μετάλμενος, ἐδὲ παρῆλθῃ.

"Huic tu proxime admotos agito juxta currum et equos

335 "Sed et ipse inclinatur eleganter-concinnata in sella,

"Paululum ad sinistram eorum; at dextrum equum

"Stimula minaci clamore-increpitans, concedeque ei habenas manibus

"Ad metam autem tibi equus sinister admoveatur,

"Ita ut tibi modiolus utique summum videatur strinxisse

340 "Rotæ affabre-factæ: in lapidem vero vites impingere,

"Ne forte equosque vulneres, currusque confringas;

"Gaudium nempe aliis, opprobriumque tibi ipsi

"Erit: Sed, dilecte, si sapis, cautus esto:

"Si enim ad metam prætervectus fueris urgens,

345 "Non erit, qui te assequatur perneciter insecutus, neque prætereat.

334 ὦ] R. Eustath. ὦ τῷ ἐστὶ τῷ τέματι, ut aliis locis ζ. 272. ν. 146. Ibid. ἐγχεριμφθῆς] MS. 336 αὐτὰρ] F. A. 1. 338 Ἐνύσῃ] MS. ex antiqua scriptura, quæ pronuntianda ἐν νύσῃ.

"τέματι" Ἀχιλλεύς, ἵππος τῶν στίχων τῶν ἐπὶ τοῦ ἵππου ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω γραφέντων δύο. Clark. Tirones notent elegantiam τῷ ὁ γέ, similem alteri ὅς, de qua vid. Clark. ad γ'. 409. Cæterum notabile est, quod Eustathius ad h. l. habet: Ἐν ταυθᾷ φασιν οἱ παλαιὸι ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει· ἥ τὸς σκῆρος ἐνν, νῦν δ' αὖ δέπο τέματι Ἀχιλλεύς — καὶ φασιν σκῆρον τὴν ῥίζαν λέγεσθαι. Ern.

Ver. 333. τέματι ἔθηκε] Al. τέμα τιθῆναι aut τίθειν. Quod et hoc quidem in loco ferri posset. Εἰ γάρ τις γράφει ἐν χρόνῳ παρακειμένη αὐτὸ, ἵνα ἡ τίθειν τέματι, ἔχον ἂν καὶ τὸ το λόγον, καὶ ἂν ἐξυφαινότο. Eustath. Clark. Sed Eustathius non pro-

variis lectionibus offert, sed ait esse γάρ in his verbis, quod pariter legi posset sine vitio τέματι τίθειν, sed libros esse audientes. Ern.

Ver. 334. ἐγχερίμφας.] Cod. Harleian. ἐγχερίμφας.

Ver. 335. Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐν δίφρῳ.] Plato in Ione legit. "Κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐν δίφρῳ." "καὶ αὐτὸς εὐπλέκτῳ ἐν δίφρῳ." Cæterum Xenophon locum hunc citat hoc modo in Sympos.

Αὐτὸν δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐν δίφρῳ. "Πα' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον Κένσαι ὁμοκλήσας" εἰζαί τε οἱ ἡία χερσίν.

Ibid. εὐπλέκτῳ ἐν δίφρῳ.] Sic apud Hesiodum:

- Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
 Ἀδρήσῃ ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ Δεόφιν γένος ἦεν,
 ἥ τῃς Λαομέδοντος, οἱ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
 Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῆος ἄψ' ἐνὶ χώρῃ
 350 Ἐζέτ', ἐπεὶ ὦ παιδὶ ἐκάσῃ πείρατ' εἶπε.
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵππους.
 Ἄν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρῳ ἐβάλοντο·
 Πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρῳ Δόρῃ Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχῃ· μετὰ τόνδ' ἔλαχε κρείων Εὐμήλος·
 355 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης δερικλειτὸς Μενέλαος·
 Τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν ὕστατος αὖτε
 Τυδείδης, ὃχ' ἄριστος ἦν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.

"Ne quidem si a tergo Arionem divinum ageret,

"Adrasti velocem equum, qui ex deo genere erat,

"Aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii."

Sic loquutus Nestor Neleus iterum in loco

350 Resedit, postquam suo filio uniuscujusque-rei summam dixerat.

Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis instruxit equos.

Ascenderunt vero in sellas, sortesque injecerunt galeæ:

Concutiebat Achilles, et sors exiliit Nestoridæ

Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus:

355 Post illum autem Atrides inclytus hasta Menelaus:

Post eum vero Meriones sortitus est agere: at postremus

Tydidēs, longe fortissimus, sortitus est agere equos.

Ibid. ἐγχερίμφας] MS. F. R. A. 1. 339 πλήμνη] MS. Ibid. δοῖσσεται] F. A. 1. 345 μετὰ τόνδ' A. 1. male. Ibid. παρῆλθαι] MS. 354 τὸν δὲ λάχ' MS. Ibid. Εὐμήλος] A. J. male.

εὐπλέκτῳ ἐν δίφρῳ
 ἵππον, ὃς ἐκ Δεόφιν

Ἀστὶς Ἡρακλ. 306.

Ver. 339. Ὡς ἂν τοι] Plato loco supra citato legit, Ὡς μὴ τοι.

Ibid. πλήμνη] Apud Scholiasten, notante Barnesio, πλήμνη.

Ibid. πλήμνη γε δοῖσσεται ἄκρον ἰκέσθαι Κύκλῳ] Ἐπὶ τῇ καμπτήρῃ σοι ὁ ἀριστερὸς ἵππος ὅπως ἐμπλασάτω ἀκροῖσας, ὥστε τὴν ἑαυτοῦ περιφέρειαν τῷ τροχῷ δόξαι ψαύειν τῆς τροχίδος. Schol.

Ver. 345. παρῆλθ' Cod. Harleian. παρῆλθαι.

Ver. 346. Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,] Hesiod.

μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.
 Ἀστὶς Ἡρακλ. 120.

Cæterum alii, notante Eustathio, scribunt Ἀρείονα. Clark. Sic MS. Lips.

Ver. 348. τέτραφεν] Al. ἐτράφιν.

Ver. 351. Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος] Coniungendus hic versus cum superioribus 301. Ἀντιλόχῃ δὲ τέταρτος etc. post digressionem redit ad narrandum de iis, qui certare vellent. Ern.

Ibid. ὠπλίσασθ'] Vide supra ad ver. 55. et ad ζ. 140.

Ver. 355. δερικλειτὸς] Ita edidit Barnesius. Al. δερικλυτὸς minus recte. Vide supra ad ε. 55.

- Στάν δὲ μετασχιεῖ· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
 Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 360 Ἀντίθεον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο,
 Ὡς μεμνέωτο δρόμῳ, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας αἶσαν,
 Πέπληγόν τ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 Ἑσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
 365 Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ σέγνοισι κονίη
 Ἰσατ' αἰερομένη, ὥστε νέφος, ἢ δὲ δύελλα.
 Χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Ἀρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλιντο πελυβοτείρῃ,
 Ἄλλοτε δ' αἰζάσκε μετήρα· τοὶ δ' ἐλατῆρες

Steterunt autem ordine: monstravit vero metas Achilles,
 Procul in plano campo; et juxta speculatorem collocavit
 360 Deo-parem Phœnicem, armigerum patris sui,
 Ut memori-animo-contemplaretur cursum, et veritatem referret.

Illi vero simul omnes super equos scuticas sustulerunt,
 Percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis,
 Magno-ardore: ii autem ocyus percurrebant campum,
 365 Procul a navibus, celeriter: Sub pectoribus vero pulvis
 Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
 Jubæ autem agitabantur flatibus venti:
 Currus vero interdum quidem terræ appropinquabat almæ,
 Interdum autem subsultabant sublimes; at aurigæ

358 εἶν] MS. Ibid. μετασχιεῖ] Id. Ibid. τέρμα' Ἀχιλλεύς] Id. 361
 ἵπποι] R. et Eustath. quod non spernam. In suis quisque vigis, vel

Ver. 357. λάχ' ἱλαυνόμεν] Al. τάχ' ἱλαυν-
 ὄμεν. Quam lectionem et probat Barne-
 sius; sed minus recte.

Ver. 358. Στάν δὲ μετασχιεῖ] Virgil.
 Hæc ubi dicta, locum capiunt.

Æn. V. 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέωτο δρόμῳ, καὶ ἀλη-
 θεῖν ἀποείποι.] Barnesius ex conjectura
 edidit, Ὡς μεμνέωτο δρόμοιο, ἀλήθειάν τ'
 ἀποείποι. Rationibus, ut opinor, haud sa-
 tis idoneis.

Ibid. μεμνέωτο] Cod. Harleian. μεμ-
 νήτω, Al. μεμνῶτο, μεμνῶτο, et μεμνῆτο.
 Clark. De varia Lectione hujus loci et
 verbi Scholion adscriptum est MS. Lips.
 in quo sunt, quæ Etym. M. et Suidas
 habent. Ern.

Ver. 362. ἅμα] Cod. Harleian. ἄρα.

Ibid. ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας αἶσαν. Π.
 πλῆγόν S] Cod. Harleian. ἐφ' ἵπποισιν
 Virgil.

— pronique in verbera pendent. Æn. V. 147.

Vide et infra ad ver. 368.

Ver. 363. Πέπληγόν] Vide supra ad γ.
 51.

Ver. 364. διέπρησσον] Vide supra ad γ.
 192.

Ver. 365. ὑπὸ δὲ σέγνοισι κονίη] Virgil.

Hic subitam nigro glomerari pulvere nubem
 Prospiciunt Teucri. — Æn. IX. 33.

Ver. 366. Ἰσατ' αἰερομένη.] Non, ut o-
 pinor, surgebat, sed stabat, quod e græco
 ductum de densitate pulveris, aliusque rei
 dicitur apud poetas. Virgil.

- 370 Ἔσασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάσθε
 Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ἴπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὥκεις ἵπποι
 Ἀψ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γέ ἐκάσθε
 375 Φαίνεται· ἄφαρ δ' ἵπποισι τάδῃ δρόμος· ὦκα δ' ἐπειτα
 Αἰ Φρητιάδαο ποδάρες ἐκφέρων ἵπποι.
 Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώϊοι· εἰδὲ τι πολλὸν ἀνενδ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 Αἰεὶ γὰρ δίφρῳ ἐπιβησομένοισιν εἵκτην.
 380 Προῖη δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον, εὖρξε τ' ὦμῳ,
 Θίξμετ' ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταδέντε πετέσθην.

370 Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
 Victorie cupidorum; et hortabatur suos quisque
 Equos: ii vero volabant pulverem-excitantes per campum.
 Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
 Retro mare versus canum, tum demum virtus utique cujusque
 375 Apparuit; statimque equis intendebatur cursus: celeriter autem deinde
 Phœtiadæ pedibus-veloces ante-cæteros-efferebant currum equæ:
 Post eas autem ante-alios-efferebant Diomedis masculi equi
 Τρώϊ; neque ita multum aberant, sed admodum prope:
 Semper enim currum ascensuris similes-erant.
 380 Flatu vero Eumeli dorsum, latique humeri,
 Calefiebat: super ipsum enim capitibus repositis volabant.

equis. Erant autem omnibus bini. conf. 590. 564 ὦκα] F. Ibid.
 διέπρησσον] MS. 370 Ἔσασαν] Edd. præter R. 381 καταδέντε] MS.

— pulvere caelum
 stare vident. — Æn. XII. 407.
 — stant lumina flamma. VI. 300.

Ern.

Ver. 366. ὥστε νέφος.] Qua ratione, ὥστε,
 sic ultimam producat: item τι, ver. 395.
 et χαίτων, ver. 420. vide supra ad α'.
 51. Barnesius legendum conjicit ὥστε νέ-
 φος. Sed nihil opus.

Ver. 368. Ἀρματα δ' ἄλλοτε μὲν] Vir-
 gil.

Nonne vides? cum præcipiti certamine cam-
 pum
 Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
 Cum spes arrectæ juvenum, exultantiaque haurit
 Curia pavor pulsans: illi instant verberare torto;
 Et proni dant lora; volat vi fervidus axis;

Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
 Aëra per vacuum ferri; atque assurgere in au-
 ras

Nec mora hæc requies. At fulvæ nimbus arenæ
 Tollitur:

Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ.
 Georg. III. 103.

Quem locum inter eos recenset Macrobi-
 us, in quibus "Virgilius Homericæ car-
 "minis majestatem non æquet." Lib. V.
 cap. 17.

Ver. 369. μετήρα.] Vide supra ad β'.
 818.

Ver. 370. Ἔσασαν] Vide supra ad ρ'.
 55.

Ibid. πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάσθε Νίκης ἱε-
 μένων] Virgil.

- Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔδηκεν,
 Εἰ μὴ Τυδέος υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 "Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 385 Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωρόμενοι,
 Οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἴσας,
 Οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο δέοντες.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφθράμενος λάδ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν.
 390 Δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
 Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτῃ υἱὸν κοτέσσ' ἐβεβήκει,
 Ἴππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δὲ οἱ ἵπποι
 Ἀμφὶς ὁδῷ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.

Et certe vel praevertisset, vel dubiam victoriam fecisset,
 Nisi Tydei filio iratus fuisset Phoebus Apollo,
 Qui ei e manibus excussit scuticam splendidam.

- 385 Ejus vero ex oculis effusæ sunt lachrymæ indignantis,
 Quod illas quidem videret jam etiam multo celerius cuntes,
 Sui vero divinitus-affligerentur, sine stimulo currentes.
 Nec sane Minervam fraude-ladens latuit Apollo
 Tydidem, valde autem celeriter assecuta est pastorem populorum;
 390 Et reddidit ei scuticam, vimque equis immisit.
 Ipsa vero ad Admeti filium indignata accessit,
 Equinumque ei fregit dea jugum: ei adeo equæ
 Utrinque extra-viam currebant, temoque in terram devolutus est.

382 παρέλασσε] MS. F. R. A. 1. quod ob numerum prætulim. 384 ἔβα-
 λε] MS. recte. sic et F. nisi quod dat ἐβαλε vitiose. 387 ἐβλάφθησαν]
 MS. quod metrum non fert, nam βλα breve est v. 461. 390 ἵπποισιν]
 Eustath. ut 362.

exultantiaque haurit

Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido.
 Æn. V. 137.

Ver. 374. "Αψ ἰφ' ἁλός] Al. "Αψ ἁφ'
 ἁλός. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 377. μετεξέφερον] Al. μετ' ἐξέφε-
 ρον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλειο μετὰφρονον, —
 Θείμει] Virgil.

humescunt spumis flatuque sequentum.
 Georg. III. 111.

Macrobius et hunc locum inter eos citat, in
 quibus Virgilius Homerici carminis ma-
 jestatem non æquat. "In curuli certa-
 " mine, (inquit) Homerus alterum currum

" paululum antecedentem, et alterum præne
 " conjunctum sequendo, qua luce signa-
 " rit?" Lib. V. cap. 15.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμ-
 φήριστον] Vide infra ad ver. 526.

Ibid. παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον] Al. πα-
 ἱλασσ', ἢ ἀμφήριστον. Ut infra ver. 527.

Ibid. ἀμφήριστον] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισύ-
 μινον, ἢ ἀμφισβητήσιμον. Schol.

Ver. 384. "Ὅς ῥά] Qui scilicet.

Ver. 385. Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δά-
 κρυα χωρόμενοι,] Virgil.

Tum vero exarsit juveni dolor ossibus ingens,
 Nec lachrymis caruere genæ.
 Æn. V. 172.

- Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 395 Ἀγκωνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥινάς τε,
 Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὰ δὲ οἱ ὄσσε
 Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μάνυχας ἵππους,
 Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 400 Ἴπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κύδος ἔθηκε.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέλετο πατρὸς ἐοῖο·
 "Εμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅττιτάχιστα.
 "Ἢτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ἔτι κελεύω
 405 Τυδεΐδῃ ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ

Ipsæ vero e sella juxta rotam provolutus est,

- 395 Cubitosque circumcirca-laceratus est, osque, naresque.
 Collisæque est frons ad supercilia: ei autem oculi
 Lachrymis impleti sunt, liquidaque ei hæsit vox.
 Tydides vero prævertens dirigebat solidos-ungulis equos
 Longe præ aliis emicans; Minerva enim
 400 Equis immisit vim, et ei gloriam imposuit.
 Post illum autem Atrides agebat equos flavus Menelaus.
 Antilochus vero equos adhortabatur patris sui;
 "Incumbite, et vos intendite quam-celerissime.
 "Cum-illis quidem contendere haud jubeo
 405 "Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva

396. Θρυλλίχθη] F. A. J. T. at Rom. Θρυλλίχθη perperam. 399 ἄλλων]
 MS. male. 400 ἔδωκε] MS. voluit forte dare ἔδωκε, quod tamen et ipsum
 alienum. 401 ἐχέ] Id. F. A. J. 404 ἦτοι μὲν γὰρ] F.

Ibid. κύτος] Al. χύτος.

Ver. 387. Οἱ δὲ οἱ] Al. Οἱ δὲ οἱ, et οἱ δ'
 οἱ.

Ibid. θέντες.] Al. θένσαι. Sed minus
 recte; propter præcedentem ἄρσινος ἵπποι,
 ver. 377. Uti notavit Barnesius.

Ver. 391. ἐβεβήκει.] Vide supra ad φ'.
 352. ad π'. 751. et ad α'. 37.

Ver. 393. ῥυμὸς] Τὸ διῆκον ἀπὸ τῆ ἄρμα-
 τος ἕως τῆ ζυγῆ ἑύλον. Schol.

Ver. 396. Θρυλλίχθη] Eustath. de hoc
 verbo ad h. l. ἔξ αὐτῆς δὲ παρὰ Λυκόφρονι τὸ
 θρύλλιγμα. (v. 880.) ἴσως δὲ προϋπόκειται
 τὸ θρυλλίσαι τὸ θρυλλῶ, ἔξ ἧς καὶ ὁ παρὰ
 φῆμιν καὶ ὄχλον θρύλλος. Ταῦτα δὲ ἡ πλεί-
 ων χρεῖαι δὲ ἵνδ' λ. οἷδε προφέρειν. Per

unum λ exprimitur h. l. in edd. priscis.
 Vid. Var. Lect. Apud Lycophronem 1. c.
 MSS. Potteri et alii eodem modo, item-
 que Seldenianus v. 487. in Θρυλλίχθας δέ-
 μας. Apud Joseph. A. XVIII. 6. 10. li-
 bri quidam Θρυλλίχθας, item apud Theocrit.
 Idyll. β'. 142. sed ibi prima brevis. Ern.
 Ver. 397. θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.]
 Vide supra ad ε'. 696.
 Ver. 398. Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας] Vir-
 gil.

Radit iter lævum interior, subitusque priorem
 Præterit. — Æn. V. 170.

Ver. 404. "Ἢτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ἔτι
 κελεύω] Virgil.

- Nūn ὄρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
 Ἴππεσ δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
 Αἴδη, θῆλυς ἔσσα· τίη λείπεσθε, φέρισοι;
 410 ὦδ' ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσαι·
 Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 Ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὅξεί· χαλκῷ,
 Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον αἰέλλον·
 Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδεται ὅττι τάχιστα·
 415 Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἥδ' ἐ νόῃσα,
 Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· ἔδέ με λήσει.

“Nunc præbuit celeritatem, et ipsi gloriam imposuit;
 “Sed equos Atridae assequimini, neque relinquimini,
 “Rapide, ne vobis dedecus offundat
 “Æthe, femina cum-sit: Cur deficitis, præstantissimi?”

- 410 “Sic enim denuncio, et certe perfectum erit:
 “Non amplius vobis curatio benigna apud Nestorem pastorem populorum
 “Erit, statim autem vos interficiet acuto ære,
 “Si remissi referamus vilius præmium:
 “Sed insequimini, et festinate quam-citissime:
 415 “Hæc autem ego ipse machinabor, atque dispiciam,
 “Angusta in via astu-præterire: neque me fallit.”

411 περι] MS. 412 κατακτενεῖ] F. 415 ἀποκηδήσαντες] F. 417 ὅξεί·
 δεισαντες;] MS. A. 2. 3. J. ut aut pronunciando duplicetur δ, aut pe-
 cæsuram producat ultima in ὅξεί, de quo supra. 420 ἔλεν] A. 2. 3. J.
 T. male.

Non jam prima peto Mnestheus, neque vincere
 certo.
 Quamquam o! sed superent, quibus hoc, Neptu-
 ne, dedisti.
 Extremos pudeat rediisse: hoc vineite —
 Et prohibete nefas. — Æn. V. 194.

Ver. 405. Τυδεΐδῃ] Pronunciabatur Τυ-
 δεΐδω.

Ver. 408. καταχεύῃ] Cod. Harleian.
 καταβίῃ. Clark. Forte ex χ'. 100. ubi
 ἀναβίῃ, pro quo tamen et legebatur olim
 in nonnullis καταχέουσι, auctore Eustath.
 ad illum locum. Ern.

Ver. 411. κομιδὴ] Al. βιοτή.

Ver. 415. Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα]
 Durior syntaxis, de qua et Eustathius
 monuit: quocum tamen Barnosius φερώ-

μεθα rectum ait, quia præmium commune
 equis et aurigæ: quod est verum; sed
 hunc communem pluralem jungi subjec-
 to, quod ad equos solos pertineat, id qui-
 dem durissimum. Suidas hinc laudat
 ἀποκηδήσαντες, quod reprehendit Barno-
 sius, sed eodem modo ex h. l. habet He-
 sychius, et ed. Flor. Ern.

Ver. 417. οἱ δὲ, ἀνακτος ὑποδδίσαντες;
 ὁμοκλήν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην] Virgil.

— Olli certamine summo
 Procumbunt — Æn. V. 197.

Ver. 422. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος.] Virgil.

— sed cæca Menotes
 Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas
 Quo diversus abis? iterum, Pete saxa, Menote.

- ὦς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἀνακτος ὑποδδίσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Στεῖνος ὁδῷ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 420 Ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἥ χειμέριον ἅλ' ἐν ὕδωρ
 Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάδυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχίας ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 Ἐκτὸς ὁδῷ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
 425 Ἀτρεΐδης δ' ἔδδισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
 Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἀνεχ' ἵππεσ·
 Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·

Sic dixit: Illi vero, domini veriti minas,
 Acrius cucurrerunt exiguo tempore; statimque deinde
 Angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus.
 420 Scissura erat terræ, qua hyemalis collecta aqua
 Ruperat viæ partem, profundumque fecerat locum totum:
 Hac dirigebat Menelaus, rotarum-concursum vitans.
 Antilochus autem deflectens impellebat solidos-ungulis equos
 Extra viam, parumperque avertens insequabatur.
 425 Atrides vero extimuit, et Antilocho inclamavit:
 “Antiloche, temere equos-agis; sed contine equos:
 “Angusta enim via, mox vero latiore præterages:

422 εἶχε] MS. bene. 423 Ἀντίλοχον] A. 2. 3. J. T. male. 424 παρ-
 κλίνας] MS. ut sit παρεκκλίνας, quod non spernendum. Nam amat
 hanc compositionem Homerus. Scriptura vetus decipere potuit libra-
 rios. 427 παρελάσσεις] MS.

cum clamore Gyas revocabat; et ecce Cloan-
 thum

Respicit instantem tergo, et propiora tenentem.
 Æn. V. 164.

Ibid. Τῇ ῥ'] Ea utique — Ea, inquam.

Ibid. ἀματροχίας] Τὰς τῶν τροχῶν συγ-
 κρίσεις τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀματῶν. Schol.
 Γόν — Καλλιμαχὸν ἔλαβεν ἡ διαφορά τῆς ἀρ-
 ματροχίας, ἣν ἔχει πρὸς τὴν χειρὶς σὺρ λι-
 γμεινὴν ἀματροχίαν· ἔστι δὲ ἀματροχία, τὸ
 αἶμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεισθαι, ὅσον ὁμο-
 δομία τις ἔσται· τροχὸς γὰρ τῆς δρόμου ἐλε-
 γον· ἀρματροχία δὲ, τῶν τροχῶν τὸ ἵχνος.

Ἀμφὶ δὲ παρ' Ὀμήρῳ κεῖται, δυνάμεις αὐ-
 τῶν τῶ Παιστήν ἐξηγησαμένους. Ὅτι γὰρ τὸ
 αἶμα τρέχειν δηλοῖ ἀματροχίαν, παρίστασιν,
 τί τῷ Μενέλαῳ λέγων· “Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλα-

Vol. II.

4 B

“ος, ἀματροχίας ἀλεείνων” ὑπελείπετο γὰρ,
 διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὴν συνέπτωσιν τῆ
 δρόμου φυλασσόμενος· — Ἀρματροχία δὲ, ὅτι τὸ
 ἀπὸ τῶν τροχῶν ἵχνος δηλοῖ, αὐτὸς πάλιν
 παρίστασι, λέγων, (infra, ver. 504.) “ἔδ’
 “ἄρα πολλὴ Γίγνισ’ ἐπιστάτων ἀρματροχίῃ
 “κατόπισθεν, Ἐν λεπτῇ κονίῃ” διὰ γὰρ τὸ
 λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνεως, μὴ πολὺ γίγ-
 νισθαι τὸ τῶν ἐπιστάτων ἵχνος φησίν. Por-
 phyg. Quæst. Homeric. 4. Clark. Add.
 Kusterum ad Suid. in h. v. et Viros doctos
 ad Hesych. Ern.

Ver. 423. Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας]
 Vide supra ad ver. 398.

Ver. 424. παρακλίνας] Vide supra ad
 α'. 309. et 358.

Ver. 427. παρελάσσεις] Al. παρελάσαν-

- Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσαιο, ἄρματι κύρσας.
 "Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἐ-
 430 Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς ἐκ αἰόντι ἰοικώς. [λαυνε,
 "Ὅσσα δὲ δίσκῃ ἔρα καταμαδίῳιο πέλονται,
 "Ὅντ' αἰζὴς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
 Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδῃ· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεδέηκεν ἐλαύνειν,
 435 Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μάνυχες ἵπποι,
 Δίφρες τ' ἀντρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 Ἐν κονίησι πίσειεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
 Τὸν καὶ νειπιῶν προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', ἔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 440 Ἐρρ', ἐπεὶ ἔσ' ἐτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί·
 Ἀλλ' ἔμᾶν ἔδ' ὥς ἄτερ ὄρεα οἴσῃ ἄεθλον.

"Ne-forte utrosque ladas, curru curru impacto."

Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multo magis agebat,

430 Stimulo adurgens, tanquam non audienti similis.

Quantus vero disci jactus ab-humero-vibrati est,

Quem juvenis emisit vir, periculum-faciens juvenilis-vigoris;

Tantum cursu-emicarunt: equæ vero cesserunt retro

Atridæ: ipse enim sponte remisit agitare,

435 Ne-forte colliderentur in via solidi-ungulis equi,

Currusque everterent eleganter-compactos, ipsi autem

In pulveres deciderent, festino-cursu-contententes de victoria.

Hunc et objurgans allocutus est flavus Menelaus;

"Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius:

440 "Vale, neque enim te vere omnino dicebamus sapere Achivi:

"Sed certe ne sic quidem sine juramento auferes præmium."

444 Φθίσονται] Id. edd. præter R. 446 ὑποδείσ.] A. 2. 3. J. vid. 417.

Ver. 430. αἰόντι] Vide supra ad ὁ. 252.

Ver. 431. καταμαδίῳιο] Ὅν ἀφῆκεν κατὰ τῶν ὁμῶν τρέχοντες. Schol.

Ver. 432. Ὅντ'] Quem scilicet.

Ibid. πειρώμενος ἥβης.] Vide supra ad ὁ. 359. et ad ὁ. 168.

Ver. 434. Ἀτρεΐδῃ] Vide supra ad ver. 405.

Ver. 437. Ἐν κονίησι πίσειεν.] Vide supra ad ὁ. 508.

Ver. 441. Ἀλλ' ἔμᾶν ἔδ' ὥς ἄτερ ὄρεα οἴσῃ ἄεθλον.] Videtur proverbii loco dictum in eos, qui non facile, non sine

gravi labore ac difficultate consequi possent, quod peterent, sive qui rem valde difficilem peterent. Eustath. videtur innuere. Πρὸς τὸν μὴ δίχα ὄρεα ἀποισόμενος, ὁ θείη, ῥηθῆσται τὸ ἀλλ' ἔμᾶν etc. Ern.

Ver. 443. ἀχινυμένῳ] Vide supra ad γ. 260.

Ver. 444. Φθίσονται.] Apud Scholiaster. notante Barnesio, φθίσονται. Cujus vocis de prosodia, vide supra ad β. 853. Clark. Φθίσονται habet MS. Lips. et edd. vet. præter Rom. quæ φθίσονται habet ex Eustathio, qui diserte ait, per ἡ scribi, idque

3

- "Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
 Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔσατον ἀχινυμένῳ κῆρ·
 Φθίσονται τέτοισι πόδες καὶ γῆνα καμόντα,
 445 Ἡ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 Ἴππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳιο.
 450 Πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
 Ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
 Τοῖο δ' ἀνεδυεν ἑόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκέσας,
 Ἐγνώ· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπεία πρῆχοντα,
 Ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 455 Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἥντε μήνη.

Sic locutus, equos exhortatus-est, dixitque:

"Ne mihi inhibemini, neve stetis-dolentes corde:

"Ante istis pedes et genua lassabuntur,

445 "Quam vobis; ambo enim privati-sunt juventute."

Sic dixit: illi vero, regis veriti hortatum,

Acrius cucurrerunt, et statim ipsis proximi facti sunt.

Argivi vero in circo sedentes spectabant

Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per-campum.

450 Primus vero Idomeneus, Cretum dux, visos-agnovit equos:

Sedebat enim extra circum sublimis in specula:

Illum autem, procul licet-esset, equos-increpantem ut-audit,

Agnovit: et vidit equum notabilem præeuntem,

Qui quidem cætero toto corpore spadix erat, at in fronte

455 Alba macula erat rotunda, tanquam luna.

447 σφ.] MS. 453 φράσατο] Id. 454 τόσον] Id.

solum interpretatur. Atque id verum est. In ἡ ὑμῖν intell. πρὶν. Ordo est πόδες καὶ γῆνα φθίσονται καμόντα (pro καμῖν) τέτοις πρὶν ἡ ὑμῖν. Ern.

Ver. 446. οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην.] Vide supra ad ver. 417.

Ver. 449. τοὶ δὲ] Al. οἱ δὲ.

Ver. 450—453. ἐφράσαθ'—φράσσατο] Vide supra ad ver. 126.

Ver. 451—455. Ἦστο—ἰτίτυκτο] Vide supra ad φ. 352. et ad δ. 492.

Ibid. περιωπῇ] Schol. Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' ὃ ἵσται περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. Clark. Vide supra ad ξ. 8.

Ver. 455. φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπεία πρῆχοντα.] Virgil.

quem Thracius albis

Portat equus bicolor maculis; vestigia primi

Alba pedis, frontemque ostentans arduus albam.

Æn. V. 565.

Ver. 454. φοῖνιξ] Vide supra ad β. 267.

Ver. 455. σῆμ' ἰτίτυκτο] Cod. Harleian. σῆμα τέτυκτο.

- Στῇ δ' ὄρδ'ος, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ω φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Οἷος ἐγὼν ἵππας αὐγάζομαι, ἡὲ καὶ ὑμεῖς;
 "Αλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 460 "Αλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ περ αὐτῶ
 "Εβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
 "Ητοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλέσας,
 Νῦν δ' ἔγω δύναιμι ἰδεῖν· πάντῃ δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνετον εἰσροῶντι.
 465 "Ἡὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, ἐδὲ δυνάσθη
 Εὖ σχεδύνειν περὶ τέρμα, καὶ ἐκ ἐτύχῃσεν ἐλίξας·
 "Ενθα μιν ἐκπεσέειν οἶω, σὺν δ' ἄρματα ἄξαι·
 Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

Surrexit autem, et sermonem inter Argivos dixit;

" O amici, Argivorum ductores, atque principes,

" Solusne ego equos noscito, an et vos?

" Alii mihi videntur priores esse equi,

460 " Alius et auriga videtur; Illæ vero alicubi forte

" Iasæ sunt in campo, quæ cœusque utique præstantiores erant:

" Profecto enim illas primum vidi metam circumflexisse,

" Nunc vero nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi

" Troicum per campum lustrant prospectanti.

465 " Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit

" Bene continere circa metam, et non feliciter flexit:

" Illic eum excidisse reor, currusque confregisse;

" Ipsæque extra-viam-cucurrerunt, postquam furor occupavit animum.

462 γὰρ τὰς] MS. γὰρ τὰ πρῶτα] A. J. Ibid. πρῶτα δ' ἴδον] MS. 465 ἡ
 abest MS. edd. præter T. Ibid. ἔπη] MS. R. nuspiam. 464 παπταί-
 νετον] MS. 465 ἡδ' ἰδυνάσθη] Id. 468 ἔλαβε] A. 2. 3. J. 472 ἵπτοι-
 δάμοιο πάλιν] MS. quod vulgato prætulerim.

Ver. 459. "Αλλοι μοι δοκέουσι etc.] Intell.
 Alii nunc priores in cursu equi videntur,
 cum ante essent priores Eumelus et ejus
 bigæ. conf. v. 480. Ern.

Ver. 460. ἡνίοχος ἰνδάλλεται] Qua ra-
 tione, ἡνίοχος, hic ultimam producat; item
 ἀμείβεσθαι, ver. 492. et ἄρα, ver. 510. et
 Σθηνίλος, ver. 511. vide supra ad α'. 51.

Al. ἡνίοχος μ' ἰνδάλλεται.
 Ver. 463. Νῦν δ' ἔγω] Al. Νῦν δ' ἔπη.
 Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 465. φύγον] Al. φύγιν.

Ver. 466. ἐλίξας] Συγρέψας περὶ τῶν
 κάμψιν τὴν ἵππου. Schol.

Ver. 467. σὺν δ' ἄρματα ἄξαι] Cod.
 Harleian. κατὰ δ' ἄρματα ἄξαι. Ut supra
 ver. 341.

Ver. 470. διαγινώσκω] Vide supra ad
 ver. 240.

Ver. 472. ἵπποδάμω] Vide supra ad β'.
 25.

Ver. 473. ἰνίσπειν] Barnesius in uno

- "Αλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμεις ἀνασάδον· ἐ γὰρ ἔγωγε
 470 Εὖ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
 Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμω υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
 Τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνέεισπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 "Ιδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δὲ τ' ἀνευθεν
 475 "Ἴπποι ἀεγσίποδες πολέος πεδίῳ δίνονται.
 Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσῶτον,
 Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρεται ὅσσε·
 "Αλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· ἐδέ τί σε χρὴ
 Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 480 "Ἴπποι δ' αὖτε ἑάσι παροίτεροι, αἱ τὸ πάρος περ,
 Εὐμήλῃ, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρη βέβηκε.

" Sed intuemini et vos surgentes; non enim ego sane

470 " Cernens dignosco: videtur autem mihi esse vir

" Aitolus genere, interque Argivos imperat,

" Τυδεῖ equum-domitoris filius, fortis Diomedes."

Hunc autem probrosis-verbis objurgavit Oilei filius velox Ajax;

" Idomeneu, cur continuo garris? Illæ vero procul

475 " Equæ pedes-in-altum-attollentes amplum per campum currunt.

" Neque minimus-natu es inter Argivos tantum,

" Neque tibi acutissime ex capite prospiciunt oculi;

" Sed semper verbis garris: Nec tamen omnino te decet

" Loquacem esse: adsunt enim et præstantiores alii.

480 " Equæ vero sunt priores, quæ et antea,

" Eumeli, ipseque tenens lora vehitur."

473 ἐνέεισπει] Id. 477 ἐκδέρεται] MS. 478 αἱ] A. 2. 3. J. 479 ἔμμεναι]
 F. A. 1. 480 αὖται] MS. ἑάσι] A. 2. 3. J. T. παροίτεροι] F. A. J.
 quod forte præferendum, quia de equis libentius fœminino genere utun-
 tur poëtæ. Sic mox v. 487. ὀππότεραι, ubi rursus quidam ὀππότεροι
 Constantia adhiberi saltem debebat.

MS. scriptum reperit ἐνέεισπεν. Quæ et
 proba Lectio. Vide supra ad δ'. 546.
 Quæ et h. l. debebat in textum re-
 cipī. Ern.

Ver. 474. τί πάρος λαβρεύεαι] Λοιδορῶ-
 σιν ἔδιν ἐφαπτόμενοι τῶν σωματικῶν, ἀλλὰ
 τὴν ἀμαρτήμασι τὴν ψυχὴν ἐπιφέροντες, —
 infra ver. 483.) "Αἴαν, νίκει ἄριστ', πακο-
 "φραδὶς." Καὶ, "Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι;
 " ὅτι τί σὲ χρὴ Λαβραγόρην ἔμεναι." Plu-

tarch. de audiendis Poëtis. Vide supra
 ad β'. 246.

Ibid. λαβρεύεαι.] Apud Plutarchum, lo-
 co jam citato, λαβρεύεαι.

Ver. 475. δίνονται.] Al. δίνονται.

Ver. 477. ἐκδέρεται ὅσσι] Hic quoque lo-
 cus docet ὅσσι genere neutro dici: quod
 singularis in verbo additur, quod est neu-
 tris proprium. Vide ad δ'. 435. nisi quis
 malit sequi lectionem MS. Lips. ἐκδέρε-
 ται. Ern.

- Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦνδα·
 Αἴαν, νείκει ἄρισε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
 Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 485 Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδόμενον, ἥε λέβητος·
 Ἴσορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα δείομεν ἄμφω,
 Ὀπότεραι πρὸς δ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
 "Ὡς ἔφατ' ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
 490 Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·
 Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ ἐδὲ ἔοικε·

Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est;
 " Ajax, rixa optime, maledice, inque cæteris omnibus
 " Inferior es Argivis, tibi quippe mens est insolens:
 485 " Age vel tripode-deposito certemus, vel lebetes;
 " Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,
 " Utræ anteriores equæ: ut sentias persolvens."
 Sic dixit: Surrexit vero protinus Oilei filius velox Ajax,
 Iratus, asperis ut exciperet eum verbis:
 490 Et omnino jam ulterius adhuc contentio progressa-esset utrisque,
 Si non Achilles ipse surrexisset, et dixisset;
 " Ne amplius nunc asperis altercemini verbis,
 " Ajax, Idomeneuque, malis; neque enim par est:

483 νείκος] MS. quod magis poetikum, et h. l. concinnius. 487 Ὀπότεραι] MS. A. 2. 3. J. T. 488 ὤρνυτ' Ὀϊλῆος αὐτίκα] MS. 491 αὐτὸς] abest F. E. A. 1.

Ver. 479. ἀβραχόρην] Προσιτῇ ἐν τοῖς λόγους. Schol.

Ibid. ἀμίνους] Cod. Harleian. ἀμύνους.

Ver. 481. βίβηκε.] Vide supra ad γ'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 483. νίκῃ ἄρισε] Cod. Harleian. νίκῃ ἄρισε. Al. νίκος ἄρισε.

Ver. 485. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδόμενον.] Ita Odys. ψ'. 73.

— αὐτὰς ἐγὼν ἰμῖθεν περιδόμεμαι αὐτῆς.

Et apud Aristophanem Equit. 788.

— ἰδίῳ περὶ τῆς κερῆλης περιδόμεναι.

Ubi Scholiastes locum hunc hoc modo citat:

Δεῦρό γι νῦν τρίποδος περιδόμεναι.

Quin et Cod. Harleian. a Tho. Bentleio, itemque Cod. Oxon. a Barnesio collatus, hic legunt περιδόμεναι. De νῦν vide supra ad κ'. 105. Clark. Περιδόμενον tamen melius. Versum enim liberat hiatus. Eustath. interpretatur συνδόμεναι, συμφωνῶσιν, καὶ, ὡς οἱ πολλοὶ φασί, δῶμεν σοιχημα etc. Ern.

Ver. 486. Ἴσορα] Vid. Var. Lect. ad ε'. 501. Ern.

Ver. 487. γνοίης] Al. γνόης. Ibid. ἀποτίνων.] Vide supra ad β'. 46. et ad γ'. 279.

Ver. 488. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 492. ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν.] Cod. Harleian. ἀμείβεσθαι ἐπίεσσιν. Quæ quidem

- Καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὃ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
 495 Ἄλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράσθε
 Ἴππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 Ἴππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἳ τε πάροιδεν.
 "Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε δῖα κων,
 500 Μάσι δ' αἶεν ἔλαυνε καταμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι
 Ὑψόσ' ἀεῖρσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
 Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαδάμιγγες ἔβαλλον·
 Ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· ἐδὲ τε πολλὴ
 505 Γίνετ' ἐπισσάτρων ἄρματροχίη κατόπισθεν

" Quin et alii succenseretis, quicunque talia faceret:
 495 " Sed vos in circo sedentes spectate
 " Equos; ii autem cito ipsi festino-cursu-contententes de victoria
 " Huc venient: tum vero cognoscetis singuli
 " Equos Argivorum, qui secundi, quique priores."
 Sic dixit: Tydides autem valde prope venit urgens,
 500 Scutica vero assidue feriebat super humeros; ei autem equi
 In altum tollebantur cito conficientes viam:
 Assidue vero aurigam pulveris guttæ percutiebant:
 Currus autem auro accurate elaborati stannoque,
 Pone equos veloces currebant; neque profunda
 505 Fiebat canthorum orbita retro

494 γε] abest MS. ῥέζοι] F. A. 1. 495 εἰσοράσθον] MS. non male. 498 οἱ τὸ παρ.] F. A. J. 504 οὐδὲ τι] MS. 505 ἄρματοτροχίη] Id.

Syntaxis satis recte se haberet, quia omne Duale est necessario Plurale; (Vide supra ad α'. 566.) Prosodia autem nulla, ut opinor, ratione ferri posset.

Ver. 493. Αἴαν, Ἰδομενεῦ τε.] Edidit Barnesius Αἴαν τ', Ἰδομενεῦ τε. Sed nihil opus. Qua enim ratione, vox, Αἴαν, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; vide supra ad α'. 51.

Ver. 494. ῥέζοι.] Al. ῥέζοι.

Ver. 497. γνώσεσθε—Ἴππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, etc.] Vide ad ε'. 310.

Ver. 500. Μάσι δ' αἶεν] Ita edidit Barnesius, Vulgg. Μάστιγι δ' αἶεν. Quod, ut opinor, ferri non potest; nam Μάστιγι, ut ipse notavit Barnesius, mediam semper producit. Τὸ δὲ Μάστιγι, Μάστι τινὲς γρά-

φουσι, ἐκτείνοντες τὴν λήγουσαν ἑμοίως τῶν, "Μήτι τοι δρυτόμος μὲν ἀμείνων." [supra ver. 515.] Καὶ ἐστὶν, ὡς περὶ μήτις, μήτιος, μήτι, καὶ κατὰ κρῶσιν, μήτι· ἔτω καὶ μάστις, μάστιος, μάστι, μάστι. Eustath. Firmatur porro hæc lectio Odys. ε'. 182.

Ἡ καὶ ἐφ' ἵπποιον μάστιν βάλλει.

Clark. Suidas Μάστι, κατ' ἀποκοπὴν μάστιγι, quod haud dubie ad h. l. pertinet: quod non vidit Kusterus. Cæterum quod de apocope ait, non necessarium est, ut e dictis Clarkio patet. Hesychius etiam μάστις et μάστιν habet. Ern.

Ver. 501. πρήσσοντι] Vide supra ad ε'. 192.

Ver. 504. οὐδὲ τι πολλὴ] Cod. Har-

- Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 Στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιν ἰδρῶς
 Ἴππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ σέρνοιο χαμαῖζε.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόντος,
 510 Κλῖνε δ' ἄρα μάσιγα ποτὶ ζυγόν· ἐδὲ μάτησεν
 Ἴφιδιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
 Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερδύμοισι γυναῖκα,
 Καὶ τρίποδ' ὠτάντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυσεν ὕψ' ἵππους.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊὸς ἤλασεν ἵππους,
 515 Κέρδεσιν, ἔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκείας ἵππους·
 Ὅσσον δὲ τροχῷ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 Ἐλκησιν πεδίοιο τιτανόμενος σὺν ὄχεσφιν,

In tenui pulvere: hi nempe festinantes volabant.
 Stetit autem medio in circo, multusque exiliebat sudor
 Equorum, eque cervicibus et a pectore in-terram.
 Ipse vero e sella in terram desiliit collucente,

- 510 Acclinavitque scuticam ad jugum: neque segnis erat
 Fortis Sthenelus, sed propere accepit præmium;
 Deditque abducendam sociis magnanimis mulierem,
 Et tripodem ansatum asportandum; ipse vero solvit equos.
 Post eum autem Antilochus Neleius agebat equos,
 515 Dolis, haud quidem celeritate, præveniens Menelaum;
 Sed et sic Menelaus agebat prope veloces equos:
 Quantum vero a rota equus distat, qui quidem dominum
 Trahit per campum nisu-contento cum curribus;

509 παμφανόντος] MS. 515 ἔλυσεν ἵππους] F.

leian. ἰδί τι πολλή. Quo modo et in uno
 MS. scriptum reperit Barnesius. Por-
 phyrus autem Quæst. Homeric. 4. legit:
 ἰδί ἄρα πολλή. Clark. Οὐδὲ τι etiam MS.
 Lips. quod nescio cur spernatur, cum sic
 et sit mox ver. 520. Ern.

Ibid. οὐδὲ τι πολλή γίνετ' ἐπισσώτρων ἀρ-
 ματοεσχῇ] Vide supra ad ver. 422.

Ver. 505. κατόπισθιν] Obscurius verti-
 tur: fiebat retro. Sensus est, valde levis
 nec alte depressa in pulvere orbita relin-
 quebatur post currum. Ern.

Ver. 507. πολὺς δ' ἀνεκῆκιν ἰδρῶς] Vir-
 gil.

— sudor fluit undique rivis. Æn. V. 200.

Ver. 510. Κλῖνε] Vide supra ad α. 505.

Ibid. ἄρα] Ut fieri solet.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν] Virgil.

— quem Thracius olim
 Anchisæ genitori in magno munere Cisseus
 Ferre sui dederat monumentum et pignus amo-
 ris. Æn. V. 526.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτάντα] Ὅς [τρί-
 ποδα] ἐπὶ δὲ ὑπὸ Διομήδους ἀνατίθηναι ὕστερον
 ἐν Δελφοῖς, ὡς δῆλον ἐξ ἐπιγράμματος τῆς·

Χαλκιδὲς εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνάκτομαι ἄγαλ-
 μα,
 Καὶ μ' ἐπὶ Πατρόκλοῦ θῆκε πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς·

- Τῷ μὲν τε ψάυσιν ἐπισσώτρων τρίχες ἄκραι
 520 Οὐραῖαι, ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, ἐδὲ τι πολλή
 Χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 Τόσσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκον λείλειπτο,
 Ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἦ
 525 Ἴππε τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴδης.
 Εἰ δὲ κ' ἐτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
 Τῷ κέν μιν παρέλασσ', ἐδ' ἀμφήρισον ἔθηκεν.
 Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος,
 Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δεξιὸς ἐρωήν.
 530 Βάρδινοι μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
 Ἕκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμενος ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.

Hujus quidem attingunt canthum pili extremi

- 520 Caudæ, is autem prope admodum currit, neque prorsus magnum
 Spatium in medio, per amplum campum currente:
 Tantum jam Menelaus eximio Antilocho
 Posterior erat: quanquam prius etiam ad disci-jactum relictus erat;
 Sed ipsum statim assecutus est; augebatur enim vis valida
 525 Equæ Agamemnoniæ jubis-pulchræ Æthes.
 Quod si adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
 Eo certe eum præterisset, neque dubiam victoriam reliquisset.
 Sed Meriones, famulus strenuus Idomenei,
 Posterior-erat inclyto Menelao hastæ jactu.
 530 Tardissimi enim ei erant pulchri-jubis equi,
 Minime-peritus erat et ipse agendi currum in certamine.

527 Τῷ καὶ] MS. κί] R. 530 τὴν γὰρ] A. 2. 3. J. 531 Ἕκιστος] MS.

Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὴς Διομήδης,
 Νικήσας ἵπποισι παρὰ τλατὺν Ἑλλήσποντον.
 Eustath.

Ibid. ἔλυσεν ὕψ'] Vide supra ad ν'. 103.
 et ad δ'. 24. Al. ἔλυσεν ὕψ', et ἐλύσαθ' ὕψ'.

Ver. 514. ἄρ'] Non hic vacat istud ἄρ'.
 sed vim habet in connectenda sententia
 cum eo quod præcessit, ver. 433.

Ver. 515. παραφθάμενος] Vide supra ad
 β'. 43.

Ver. 517. ὅς ῥά τ'] Qui scilicet.

Ver. 518. Ἐλκησιν — σὺν ὄχεσφιν.] Rec-
 tius de more Homeri foret ἔλκησιν — σὺν
 ὄχεσφιν. Ern.

Ver. 520. οὐδὲ τι πολλή] Al. ἰδί τι πολ-
 λή. Ut supra ver. 504.

Vol. II.

4 C

Ver. 523. δίσκον] Al. δίσκ' ἔρα. Vide
 supra ad ver. 431. Clark. Eustathius ad
 ver. 431. hic δίσκον, ὕψ' in, agnoscit, sed
 tamen in nonnullis MSS. fuisse disjuncte
 δίσκ' ἔρα testatur. Ern.

Ibid. λείλειπτο,] Vide supra ad φ'. 352.
 et ad δ'. 492.

Ver. 526. Εἰ δὲ κ' ἐτι προτέρω γένετο
 δρόμος] Virgil.

— spatia et si plura supersint,
 Transeat elapsus prior, ambiguumve relinquat.
 Æn. V. 325.

Ver. 527. Τῷ κέν μιν] Al. Τῷ καί μιν.
 Ver. 529. δεξιὸς ἐρωήν.] Ita supra δ'. 358.

— ὅσον τ' ἐπὶ δεξιὸς ἐρωήν.

- Υἱὸς δ' Ἀδμήτῳ πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 Ἐλκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 535 Στάς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 Λοῖσθος ἀνὴρ ᾤριτος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 Ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπεικὲς,
 Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευε·
 540 Καί νύ κέν οἱ πόρην ἵππον, (ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί·)
 Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμος Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμίψατ' ἀνασᾶς·
 "Ὡς Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴ κε τελέσῃ·
 Τῷτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον, [σ:]

Filius vero Admeti omnium ultimus venit,
 Trahens currus pulchros, agens ante equos.
 Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus-valens nobilis Achilles:

- 535 Stans autem inter Argivos verba alata dixit;
 "Ultimus vir præstantissimus agit solidos-ungulis equos;
 "Sed agedum ei demus præmia, ut par est,
 "Secunda: at prima ferat Tydei filius."
 Sic dixit: Illi autem omnes comprobarunt, sicut jubebat:
 540 Et ei sane dedisset equam, (comprobarunt enim Achivi);
 Si non Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
 Pelidæ Achilli jure respondisset surgens;
 "O Achille, valde tibi irascar, si perfeceris
 "Hoc verbum; ablaturus enim es mihi præmium,

532 Ἀμήτῳ] A. 2. 3. J. 535 πρόσσοθ' ἵππους] MS. ed. R. Eust. 537
 iv] abest R. T. Ibid. Ἀργείοισιν] F. A. J. quod ferri potest si ἔπειτα προ-

Ver. 530. γὰρ οἱ] Qua ratione, γὰρ hic
 producatur; item ultima vocis, ἀμειβόμε-
 νος, ver. 557. et τίς, ver. 575. et Χαόμενος,
 ver. 603. vide supra ad α'. 51.

Ver. 531. "ἦριτος δ' ἦν] Gl. MS. Lips.
 ἦριτος φιλοῦται· τινὲς δὲ δασύνουσιν ἀμαθῶς.
 Vid. Eustath. Ern.

Ver. 532. ἦλυθεν] Vide supra ad δ'. 454.
 et ad α'. 37.

Ver. 533. καλὰ,] Vide supra ad β'. 43.
 Ibid. πρόσσοθεν] Al. πρόσσοθ'.

Ver. 536. ᾤριτος] Al. ᾤριτος et ὁ ᾤριτος.

Ver. 537. ἄγε δὴ] Vide supra ad ver.
 313.

Ver. 538. Διότις·] Debeat esse διότι-
 ρον, ut ad αἰθλίον referri posset. Sed διό-
 τις dixit, ut placet Eustathio, in plurali,
 Attice, ut simul metro consuleret: sive po-
 tius adverbialiter pro κατὰ διότις, secundo
 loco. Ern.

Ver. 540. Καί νύ κέν οἱ] Codices plurimi
 habent Καί νύ κί οἱ.

Ver. 541. ἄρ'] Ut par erat. Vide su-
 pra ad ver. 514.

Ver. 542. δίκη ἡμίψατ'] Jure agere,
 jus urgere cœpit. Ern.

Ver. 543. μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴ κε
 τελέσῃς Τῷτο ἔπος·] Virgil.

- 545 Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
 Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
 Εὐχεσθαι, τό κεν ἔτι πανύστατος ἦλθε διώκων·
 Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔσι δὲ χαλκός,
 550 Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαί, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 Ἥε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 Τὴν δ' ἐγὼ εἰ δώσω περὶ δ' αὐτῆς πειρηδήτω
 Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐδέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.
 555 "Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 Καὶ μιν ἀμειβομένος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- 545 "His motus, quod ei (divinitus læsi sunt currus et veloces equæ,
 "Ipseque peritus licet esset: sed debuit immortalibus
 "Vota facere, tum nequaquam ultimus omnium venisset equos urgens:
 "Si vero ejus misereris, et tibi gratum est animo,
 "Est tibi in tentorio aurum multum, est et æs,
 550 "Et pecora, sunt et tibi ancillæ, et solidi-ungulis equi:
 "Ex his ipsi postea sumptum date vel majus præmium,
 "Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
 "Hanc vero ego non dabo: de ipsa autem periculum-faciat
 "Virorum quicumque velit mecum manibus pugnare."
 555 Sic dixit: subrisit autem pedibus-valens nobilis Achilles,
 Gratulans Antilocho, quod sibi dilectus erat sodalis:
 Et eum respondens verbis alatis allocutus est;

nunciatur ἔπειτα, cujus generis et alia exempla sunt non pauca. 540 ἰππῶ-
 σαν] MS. 547 τῷ κεν] MS. 549 ἰν] F. A. J.

Ile totum cavæ consessum ingentis, et ora
 Prima patrum magnis Saliis clamoribus implet;
 Ereptumque dolo reddi sibi poscit honorem.

Æn. V. 340.

Ver. 546. Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών·] Cod.
 Horlician. Αὐτός ἐσθλὸς ἐών. Quod et fer-
 ri potest. Vide supra ad α'. 51. Clark.
 Cæterum hic est ἀνακλυσθὲν αὐτὸς ἐὼν pro
 αὐτῷ ἐὼντι de quo dictum ad β'. 353. Ern.
 Ibid. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'. 398.
 Ver. 548. φίλον] Cod. Harleian. φίλος.
 Ver. 550. μώνυχες ἵπποι·] Vide supra
 ad γ'. 424.

Ver. 554. ὅς κ' ἐδέλῃσιν] Al. ὅς κ' εἰλή-
 σιν.

Ver. 555. μείδῃσεν δὲ ποδάρεκς δῖος Ἀχιλ-
 εύς,] Virgil.

—— Risit pater optimus olli;
 Et clypeum efferri jussit. ——— Æn. V. 358.

Ver. 558. εἰ μὴ δὴ] Siquidem revera.

Ver. 559. ἐγὼ δὲ κί καὶ τὸ] Al. ἐγὼ δὴ
 καὶ τὸ.

Ver. 560. Δώσω οἱ θάρεκα, τὸν Ἀσπερ-
 παῖον ἀπηύρων,] Virgil.

Levibus huic hamis consertam, auroque trillcem
 Lorcam, quam Demoleo detraxerat ipse
 Victor apud rapidum Simœnta sub Ilio alto,
 Donat habere viro, decus et tutamen in armis.
 Æn. V. 259.

- Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδῆναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω
 560 Δώσω οἱ δῶρηκα, τὸν Ἀστροπαῖον ἀπηύρων,
 Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινὸ κασσιτέροιο
 Ἀμφιδεδίνηται πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
 Ἡ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
 Οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ᾗχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν.
 565 Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων.
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόδεος φῶς.
 570 Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
 Ἡσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 Τοὺς σοὺς πρόσδε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

"Antiloche, si quidem jam me jubes e domo aliud
 "Eumelo dare, ego vero et hoc perficiam:
 560 "Dabo ei thoracem, quem Asteropæo abstulí,
 "Æreum, quem circum ora fulgidi stanni
 "Funditur: multo autem pretio ei æstimandus erit."
 Dixit, et Automedonta dilectum jussit sodalem
 Ferre e tentorio: Is vero abiit, et ad eum attulit:
 565 Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens.
 Inter hos autem et Menelaus surrexit, animo dolens,
 Antilocho immensum iratus: præco vero
 In manibus sceptrum posuit, silereque jussit
 Argivos: At is deinde inter eos dixit par-deo vir;
 570 "Antiloche, antehac prudens, quale fecisti?
 "Dedecorasti quidem meam virtutem, læsisti autem mihi equos,
 "Tuis ante actis, qui multo inferiores erant.

Ibid. τὸν Ἀστροπαῖον ἀπηύρων,] Supra φ'.
 185. Ibid. ἀπηύρων,] *Al.* ἀπηύρων.
 Ver. 561. πέρι χεῦμα] *Al.* περιχεῦμα.
 Ver. 562. Ἀμφιδιδίνηται] Vide supra ad
 v. 736. et ad α'. 37.
 Ver. 567. ἄρα] *Ut solitus erat.*

Ver. 568. Χερσὶ] *Al.* Χερσί. *Clark.* Sic
 et MS. Lips. frustra. Putavere librarii
 aut editores, singularem modo locum
 habere, quia sceptrum una manu teneatur.
 Sed id non impedit, quo minus pluralis
 recte dicatur, præsertim a poetâ. Sic mox
 592. ἰμάσθλην χερσὶν ἔχων. *Ern.*

- Ἄλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ.
 575 Μήποτε τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
 Οἴχεται ἵππον ἄγαν, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 Ἴπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
 Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔτινα φημί
 580 Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰδεῖα γὰρ ἔσται.
 Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεῖς, ἧ δέμις ἐστί,
 Στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
 Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
 Ἴππων ἀψάμενος, γαίηοχον Ἐννοσίγαιον
 585 Ὀμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 "Ἀνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι

"Sed agite, Argivorum ductores, et principes,
 "In medium utrisque dijudicate; neque in gratiam:
 575 "Ne quando quis dicat Achivorum ære-
 "Antilocho mendaciis oppresso Menelaus
 "Abiit equam ducens; nam ei longe deteriores erant
 "Equi, ipse vero melior armisque, viribusque.
 "Eja vero age ego ipse dijudicabo, et me nullum puto
 580 "Alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit iudicium:
 "Antiloche, age huc ades, Jovis-alumne, ut fas est,
 "Stans ante equos et currum, et flagellum
 "Manibus tenens argutum, quo antea agitabas,
 "Equos tangens, terram-cingentem Neptunum
 585 "Jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impedivisse."
 Eum vero Antilochus prudens contra allocutus est;
 "Perfer nunc: multo enim ego junior sum

præter R. 582 ἰμάσθλην] MS. F. 583 χερσὶν ἔχε] MS. F. R. A. J.
 ἔχιν] T. quæ videtur voluisse dare ἔχων, quod verum esse constructio
 indicat: id habet ex antiquis, quod sciam, unus Eustathius in Comm.

Ibid. χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε,] Παρὰ τοῖς
 Ἀργείοις οἱ δημηγοροῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν.
 Schol.
 Ibid. ἐκίλειεν] *Al.* ἐκίλειεν.
 Ver. 574—579. δικάσατε, — δικάσω,]
 Vide supra ad α'. 140.
 Ibid. μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ] Μὴδ' ἐτίρω ἡμῶν
 ἐκείνους. Schol. Sine partium studio.

Ibid. δικάσατε,] *Al.* δικάζετε.
 Ver. 579. Εἰ δ' ἄγ'] Vide supra ad ι'.
 167.
 Ver. 581. αἰ δ' ἄγε] *Al.* αἰ δ' ἄγε. Ut
 ver. 579. *Clark.* Eustathius ait antiquis-
 sima et probatissima exemplaria habuisse
 αἰ δ' ἄγε. *Ern.*
 Ibid. ᾗ] *Al.* ᾗ.

- Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 Οἷσθ', οἷαι νέε ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέεσσι.
 590 Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.
 Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
 Μείζον ἀπαιτήσεις, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῆναι
 Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἤματα πάντα
 595 Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
 Ἡ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱός·
 Ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάα· τοῖο δὲ θυμὸς
 Ἰάνδη, ὥς εἰ τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
 Ληΐα ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 600 Ὡς ἄρα σοι, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνδη.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Te, rex Menelaë, tu autem natu-major et præstantior.

“Nosti, qualia juvenis errata sint:

590 “Velocior etenim mens, tenue autem consilium:

“Ideo tibi toleret cor: equam vero tibi ipse

“Dabo, quam accepi: Sed et si e meis aliud

“Majus postulaveris, prompte omnino jam-statim dare

“Mallem, quam tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes me

595 “Animo ejectum esse, et in deos fieri sceleratum.”

Dixit sane, et equam ducens magnanimi Nestoris filius

In manus tradidit Menelai: illius autem animus

Lætitia-perfusus est, velut circa spicas ros funditur

Segetis crescentis, quando horrescunt arva:

600 Sic et tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitia-perfusus est:

Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

586 αὖ Ἀντίλοχος] MS. 589 ὑπερβασίαι] Id. Ibid. τελέεσσι] F. male

593 ἐπαιτήσεις] R. Schol. minor.

Ver. 583. ἔχω] Al. ἔχει. Clark. Vid.
 Var. Lect.

Ver. 585. Ὀμνυθι] Vide supra ad γ'.

260.

Ver. 586. ἀντίον ἦν] Vide supra ad

γ' 203.

Ver. 587. πολλὸν γὰρ ἔγωγε] Al. πολὺ

μὲν γὰρ ἔγωγε.

Ver. 590. Κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νόος,

λεπτὴ δὲ τε μῆτις] Sophocl. Φρονεῖν γὰρ οἱ

ταχὺς οὐκ ἀσφαλεῖς. *Edipus Tyrann.* 62.

Ver. 593. ἐπαιτήσεις] Codd. *Harleian.*

ἐπ' αἰτήσεις. Al. ἐπαιτήσεις.

Ver. 594. διοτρεφές] Al. διαμπερές.

Ver. 598. ἰάνδη, ὥς εἰ τε etc.] Context-

tus suadet, sic interpungere et legere

ἰάνδη, ὥς εἰ δὲ — ὥς ἄρα etc. et sic place-

video *Eustathio.* Ern.

Ver. 599. ἄρουραι] Vide supra ad γ'.

142.

- Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείζομαι αὐτὸς,
 Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήγορος, οὐδ' ἀεσίφρων,
 Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 605 Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπεύειν.
 Οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαδες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 Σὸς τε πατὴρ ἀγαθός, καὶ ἀδελφεὸς, εἴνεκ' ἐμεῖο.
 Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἡδὲ καὶ ἵππον
 610 Δώσω, ἐμήν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε,
 Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 Ἡ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταῖρῳ
 Ἴππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
 615 Τέτρατος, ὥς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,

“Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse,

“Iratus; quoniam non mente-vagus, neque levis,

“Eras antea: nunc vero mentem vicit juvenis.

605 “Satiùs autem fuerit cavere præstantiores decipere:

“Non enim omnino me cito alius quisquam flexisset Achivorum.

“Verum tu jam multa passus es, et multa fecisti,

“Tuusque pater bonus, et frater, mei causa:

“Ideo tibi supplicanti obsequar: sed et equam

610 “Dabo, mea licet sit; ut sentiant et hi,

“Quod meus nunquam animus superbus et immitis.”

Dixit utique, et Antilochi Noëmoni dedit socio

Equam abducendam: ipse vero deinde lebetem accepit colludentem.

Meriones autem sustulit duo auri talenta

615 Quartus, quo-ordine egerat currum: Quintum vero relictum erat præmium,

598 ὥς εἴ τι] R. 602 ἐγὼ] MS. 605 οὔτι] MS. male. 605 δεύτερον]

R.

600. ἄρα] *Ut dictum est—ver. 597.*

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν] Edidit *Barnesius* ex conjectura Ἀντίλοχ', ἢ νῦν. Sed,

ut opinor, nihil opus. Vide supra ad α' 51.

Ver. 603. Χωόμενος] *Eustath.* εἰ καὶ

χωόμενος, quamvis iis iratus, tamen cedam.

Ern.

Ibid. οὔτι παρήγορος] Οὐ κεχαλασμένος

τὸν λογισμὸν, παρὰ φρων. *Schol.*

Ver. 605. Βέλτερον] *Cod. Harleian.*

Διούτρον. Quo modo et in duobus MSS.

scriptum reperit *Barnesius.* Atque ita

etiam legit *Eustathius.* *Clark.* Ita sensus

erit, ut *Eustathius* interpretatur: post hæc

cave, ne præstantiores decipias, iis præ-

stare cupias. *Ern.*

Ver. 607. δὴ] Vide supra ad ζ'. 433. et

504.

Ver. 608. καὶ ἀδελφεὸς] *Thrasymedes.*

Ern.

- Ἀμφίδετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ εἶπε παρασῆς·
 Τῇ νῦν, καὶ σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔσω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἐμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 Ὀφει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 Αὐτῶς· ἔ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, ἐδὲ παλαίσεις,
 Οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεται, οὐδὲ πόδεσσι
 Θεύσει· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 625 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν εἶπες.

Duplex phiala, quam Nestori dedit Achilles,
 Argivorum per consessum ferens; et dixit astans;
 "Accipe nunc; et tibi hoc, senex, munus recondatur,
 "Patrocli sepulturae monumentum ut sit; non enim amplius illum
 620 "Videbis inter Argivos: Do autem tibi hoc præmium
 "Gratis: Neque enim cæstibus omnino pugnabis, neque luctaberis,
 "Neque jaculorum-certamen inibis, neque pedibus
 "Curres: jam enim gravis senectus urget."
 Sic fatus, in manibus posuit: Ille vero accepit gaudens,
 625 Et ipsum edita voce verbis alatis allocutus est;
 "Certe jam hæc quidem omnia, fili, recte dixisti.

621 Αὐτῶς] Edd. præter R. 622 ἐδύσαι] MS. vid. not. 623 γῆρας ἰκτ-
 νει] MS. F. A. J.

Ver. 613. ὁ δ' ἔπειτα λίσσῃ] Virgil.
 Tertia dona facit geminos ex ære lebetas.
 Æn. V. 266.

Ver. 614. Μηδὲ δ' ἀνάγει δύο χρυσοῖο
 σάλας] Virgil.
 — et argenti magnum dat ferre talentum.
 Æn. V. 248.

Ver. 615. ὡς ἴλασιν· πίμπτον] Videtur
 scribendum ἴλασι. Et sic est in Comm.
 Eustath. p. 1319. 35. Ern.

Ibid. πίμπτον δ' ἐπιλείπει· αἰθλον] Virgil.

— sed latum amplexus Acesten
 Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur;
 Sume, pater; nam te voluit rex magnus Olympi
 Talibus auspiciis exortem ducere honorem.
 Ipsius Anchisæ longævi hoc munus habebis;
 Cratera impressum signis. —
 Æn. V. 531.

Ver. 616. Ἀμφίδετος φιάλη] Vide supra
 ad ver. 270.

Ver. 618. Τῇ νῦν] Vide supra ad 219.

Ver. 620. δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον Αὐ-
 τῶς· ἔ γὰρ etc.] Πρῶτον γὰρ αἰετὶς πυγμα-
 παρ' αὐτῶν, δεύτερον τάλη, καὶ τελευταῖον ἰ-
 δρυμὸς τῶν γυμνικῶν αἰετὶς τίταται. — Ὅτι
 μὲν αἰετὶς Πατρόκλου ταφῇ ταύτῃ ἐχρυσὶ τῶν
 ἀγωνισμάτων τὴν τάλην, ἄσασιν, ὡς ἔπος εἰ-
 πεῖν, ἐναυλὸν ἔστι· Διατηρῶν δὲ τὴν τάλην
 ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς, τὸν μὲν Ἀχιλλεὺς λείποντα
 τῷ Νέστορι πέποικε, — δίδωμι δέ σοι τόδ'
 "ἄεθλον Αὐτῶς· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται·
 "οὐδὲ παλαίσεις, οὐδὲ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεται·
 "οὐδὲ πόδεσσι Θεύσει." Τὸν δὲ προσβύτη
 ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδόξως γερὸν
 τικῶς ὅτι, "Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα
 "Ὀϊνοπος υἱόν, Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον·
 "— Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον." Plu-

- Οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδὲ τε χεῖρες
 Ὀμῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
 Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,
 630 Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
 Βεπρασίῳ, παῖδες δ' ἔδεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 Ἐνθ' ἔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', ἔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
 Οὐτ' αὐτῶν Πυλίων, ἔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἥνοπος υἱόν·
 635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἑσθλὸν ἰόντα·
 Δεξι δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.

"Non enim amplius firma membra, amice, pedes, neque manus
 "Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.
 "Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset,
 630 "Ut quando regem Amaryncea sepelierunt Epei
 "In Buprasio, filique posuerunt regis præmia:
 "Illic nullus mihi similis vir erat, neque Epeorum,
 "Neque ipsorum Pyliorum, neque Aetolorum magnanimorum.
 "Cæstu quidem vici Clytomedea, Enopis filium:
 635 "Ancæum vero lucta Pleuronium, qui in me surrexit:
 "Iphiclum autem pedibus prætercurri, præstantem licet:
 "Hasta vero mittenda, superavi Phyleumque, et Polydorum.

627 οὐδέτι χεῖρες] MS. F. A. J. 628 ἐπαΐσσονται] A. 1. 637 ὑπερέβαλον]
 F. A. J.

arch. Symposiac. Lib. II. Probl. 5. Τρία
 γὰρ ἀθλήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ταῦτα
 ἔσθλα· τε καὶ πυγμαγία καὶ πάλῃ· ἢν Ἑλλη-
 σιν, ὡς Ὀμηρὸς ἐπὶ τῇ Πατρόκλου δηλοῖ τα-
 φῇ. Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.
 VII. sub fine.

Ver. 621. πύξ γε μαχήσεται] Al. πύξ
 μιμαχήσεται.

Ver. 622. ἐνδύσαι] Codices plurimi ἐ-
 δύσαι. Clark. Sic et MS. Lips. et Eu-
 stath. sed ἐνδύσαι magis poetikum et ex-
 quisitum. De verbo ἐνδύσασθαι est eru-
 dita et copiosa disputatio Gatakeri in Ad-
 versariis. Ern.

Ver. 623. γῆρας ἐπίγει. Cod. Har-
 leian. γῆρας ἐπίγει. Ut supra a. 29. At-
 que ita in uno MS. scriptum reperit Bar-
 nesius. Al. γῆρας ἐπίγει. Clark. Difficile
 est discernere.

Vol. II.

Ver. 625. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] Al.
 ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευσε.

Ver. 626. κατὰ μοῖραν] Vide supra ad
 π. 367.

Ibid. εἶπες.] Al. εἶπας. Quod idem.

Ver. 627. οὐδέτι χεῖρες] Cod. Harleian.
 ἄδ' τι χεῖρες. Al. ἄδ' ἐτι χεῖρες.

Ver. 628. ἐπαΐσσονται] Al. ἀπαΐσσον-
 ται.

Ver. 629. Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι.] Vide supra
 ad a. 249. et 260. Virgil.

O mihi præteritos referat si Jupiter annos!
 Qualis eram, cum primam aciem Præneste sub
 ipsa

Stravi, scutorumque incendi victor acervos:
 Regem hac Herilum dextra sub Tartara misi.
 Æn. VIII. 560.

Ver. 634. Πύξ μὲν ἐνίκησα] Vide supra
 ad ver. 620.

4 D

- Οἷοισιν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 640 Οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπεται ἄεθλα.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 Ἐμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
 "Ὡς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 Ἐργων τοιῶν· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
 645 Πείδεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
 Ἄλλ' ἴδι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.
 Τῷτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 "Ὡς μεν αἰεὶ μέμνησαι ἐνέος· ἐδὲ σε λήδω,
 Τιμῆς ἥστέ μ' εἰκε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.

- "Solis me equis præteregeant Actoridæ duo,
 "Numero superantes, invidentes mihi victoriam,
 640 "Quod nempe maxima illi certamini relicta erant præmia.
 "Hi vero erant sane gemini: alter quidem constanter equos-regebat,
 "Constanter equos-regebat, alter vero scutica incitabat:
 "Sic olim eram, nunc vicissim juniores obeant
 "Opera ejusmodi: me autem oportet senectæ tristi
 645 "Parere; tum vero excellebam inter heroas.
 "Sed abi, et tuo sodali certaminibus justa facito.
 "Hoc autem ego lubens accipio, gaudetque mihi cor,
 "Quod ita mei semper memor es benevoli: neque te lateo,
 "Quo honore me par est honorari inter Achivos.

639 ἀγασσάμενοι] MS. 640 αὐτόφι] Id. contra pro αὐτόφῃ est αὐτόφῃ v. 147.
 642 Totus abest a MS. 649 Ἀχαιοῖς] Edd. præter Rom. 653 αἰεὶ] Edd. præter R. 655 ἀδμήτην] Edd. præter R. et Eustath. et sic laudat

Ibid. ἵπποισι] *Al.* Οἷοισι. Quo modo et legit *Plutarchus*, loco supra citato.

Ver. 637. Φυλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 638. Οἷοισιν μ' ἵπποισι] Scr. οἷοισι μ' ἵππ. *Ern.*

Ver. 639. Πλήθει πρόσθε βαλόντες.] "Ἦτοι τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἀρμάτων ἢ τῶν συναρμύων αὐτοῖς διατῶν, τῷ πλήθει ἡμῶν νικήσαντες. Διφυσὶς γὰρ καὶ ἀνατίσασθαι χεῖρας ἔχοντες ἰστοροῦνται. *Schol.*

Ver. 640. αὐτόφι] *Al.* αὐτόφῃ.

Ver. 641. ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν, Ἐμπεδον ἠνιόχευ'.] De hujusmodi ἱπαναφορῇ, vide supra ad χ'. 127. *Virgil.*

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;
 Ut pelagi rupes. ———— *Æn.* VII. 583.

Quod autem hic ex *Ovidii*, *Epist. Sappho*, ver. 59. affert *Barnesius*:

"Si nisi quæ Facie poterit te digna videri,
 "Nulla futura tua est, nulla futura tua est;"

Id vero prorsus ab hac re alienum est. Hoc enim ait *Ovidius*; "Si nulla tua futura est, nisi quæ Facie te digna videri poterit; nulla omnino tua est futura." Quod plane aliud est, ac quod dicit *Homerus*.

Ver. 642. ὁ δ' ἄρα μάστιγι.] Qua ratione, ἄρα, hic ultimam producat; item τί

- 650 Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
 "Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν κατ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 "Ὦχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδρσ' ἐν ἀγῶνι
 655 Ἐξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστην δαμάσασθαι·
 Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
 Στῇ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 "Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 660 Πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν· ᾧ δὲ κ' Ἀπόλλων
 Δῶη καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,

650 "Tibi autem dii pro his gratiam largam referant."

Sic dixit: Pelides vero ingentem per cætum Achivorum

Abiit, postquam omnem laudationem audierat Nelidæ.

Atque ille pugna-cæstu decernentium duræ posuit præmia:

Mulam laborum-patientem ducens ligavit in circo

655 Sexennem, indomitam, quæ difficillima domitu;

At victo posuit poculum rotundum:

Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit;

"Atridæque, et cæteri bene-ocreata Achivi,

"Viros duos de his jubemus, qui præstantissimi,

660 "Pugnis alte elatis ferire: Cui vero Apollo

"Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,

Elym. M. ut opinor, huc respiciens. At α'. 293. consentiunt libri in ἀδμήτην, quo respicit *Hesych.* in h. v. Ibid. δαμάσασθαι] F. A. J. 658 Ἀτρεΐδην] F. R. A. 1. 660 ᾧ δὲ Ἀπόλλων] A. 2. 3. J. 662 ἄνδρα ἀταλαεργόν] MS. absurde.

ver. 673. et ἔτι, ver. 690. et δὲ, ver. 715. vide supra ad α'. 51.

Ver. 649. Τιμῆς] *Eustath.* "Ἐν τῷ τιμῆς λέγει ἡ διὰ πρόθεσιν, ἵνα λέγῃ, ὅτι αἰεὶ μεμνησθαι διὰ τιμῆς. Sed ita interpungendum esset post τιμῆς. *Ern.*

Ibid. ἥστέ] *Cod. Harleian.* ἥς τί. Ver. 650. Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.] *Virgil.*

Di tibi (ei qua pios respectant numina, siquid Utiqum justitiae est, et mens sibi conscia recti,) Præmia digna ferant. ———— *Æn.* I. 607.

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης] *Virgil.*

Nunc, si cui virtus animusque in pectore præsens, Adsit, et evinctis attollat brachia palmis.

Sic ait, et geminum pugnae proponit honorem: Victori velatum auro vittisque juvencum;

Ensem, atque insignem galeam, solatia victo. *Æn.* V. 363.

Ibid. αἰεὶ] *Al.* αἰεὶ.

Ver. 655. ἀδμήτην] *Al.* ἀδμήτην.

Ver. 656. 663. 667. et 699. ἀμφικύπελλον] Vide supra ad α'. 584.

Ver. 658. Ἀτρεΐδαι τε.] *Henricus Stephanus* et *Eustathius* hic legunt Ἀτρεΐδην τε. Quibuscum faciunt *Cod. Cantab.* a *Barnesio*, itemque *Cod. Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus. *Clark.* Idem habent F. R. A. 1. Itaque sic erat etiam constantiae causa, edendum. Quamquam

- Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῃνδε νέεσθω·
 Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον.
 "Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἥϊός τε μέγας τε.
 665 Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 Ἀψατο δ' ἡμίονον ταλαεργῷ, φώνησέν τε·
 Ἄσπον ἴτω, ὅστις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον,
 Ἡμίονον δ' εἴ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 Πυγμαῖ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
 670 Ἡ ἔχ' ἄλῃς, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; εἴδ' ἄρα πως ἦν
 Ἐν πάντεσσ' ἐργοῖσι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

" Mulam laborum-patientem ducens ad tentorium eat:

" At victus poculum auferet rotundum."

Sic dixit: surrexit autem statim vir fortisque magnusque,

665 Peritus cæstus-pugnæ, filius Panopei Epæus:

Manu autemprehendit mulam laborum-patientem, dixitque;

" Prope veniat, quicumque poculum auferet rotundum,

" Mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum,

" Me cæstibus victo: profiteor enim me esse præstantissimum.

670 " An non satis, quod in prælio inferior sum? neque enim ullo modo liceat

" In omnibus operibus peritum virum evadere.

" Sic enim denuncio, quod et perfectum erit,

668 ἄλλον] abest F. 670 ὅτι] A. 2. 3. J. Ibid. ἐπιδεύομαι] MS. inal.

676 ἀπὸ] Id. 678 Ταλαονίδα] F. A. J.

etiam in superioribus hujus libri locis va-
 riant libri, mirumque est, in hoc libro
 Ἀτρεΐδης esse, cum et Menelaus adesset, et
 alibi semper Ἀτρεΐδης sit. Ern.

Ver. 659. Ἀνδρὶ δὴ πρὶ τῶνδε] Vide
 supra ad ver. 653.

Ibid. κλισίῃνδε] Al. κλισίῃν.

Ver. 660. πταλῆγίμιν] Vide supra ad
 β'. 314. et ad γ'. 31.

Ver. 661. καμμομένη] Τὴν ἐν καταμονῇς
 εἶκην. Schol.

Ver. 664. Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ']
 Virgil.

Nec mora; continuo vastis cum viribus effert
 Ora Dares, magnoque virum se murmure tollit.
 Æn. V. 368.

Ibid. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 666. Ἀψατο] Cod. Harleian.
 Ἡψατο.

Ibid. Ἀψατο δ' ἡμίονον ταλαεργῷ, φώνη-
 σέν τε] Virgil.

Tum læva taurum cornu tenet, atque ita futur.
 Æn. V. 382.

Ver. 670. Ἡ ἔχ' ἄλῃς] Pronunciabatur
 ἡυχ' ἄλῃς. Vide supra ad δ'. 18.

Ibid. Ἡ ἔχ' ἄλῃς, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι·
 "Εἴποι τὸς αὐτῶν ἱσάντες μὴ παντὶ ἄλῃς λαμ-
 πρὸς μὴδὲ ἀκρόατος προσφύγοντες, ἀλλὰ τινος
 ἐλλείψης ἢ ἀποτυχίας ἢ ἀμαρτίας ἐλαφρῶς
 ἐμβάλλοντες, ἀφαιρῶσι τὸ ἱσχυρὸς αὐτῶν καὶ
 νειμνητόν· ὡς περὶ Ἐπειὸς, ὃ μάλιστα πρὶς
 πυγμαχίᾳ εἶπεν, καὶ θρασυμόνος, ὡς ἀντι-
 κρὸν χροῖα τε ῥήξει. "Ἡ ἔχ' ἄλῃς (φασὶν) ὅττι
 "μάχης ἐπιδεύομαι." Plutarch. de sua
 Laude.

Ibid. Οὐδ' ἄρα πως ἦν Ἐν πάντεσσ' ἐ-
 γονσι δαήμονα] Euripid.

- Ἀντικρὺν χροῖα τε ῥήξω, σύν τ' ὅς ἐ' ἀράξω·
 Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐτί μενόντων,
 675 Οἳ καὶ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέως υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἀνακτος,
 "Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε δεδεδότος Οἰδιπόδαο
 680 Ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκᾳ Καδμείωνας.
 Τὸν μὲν Τυδεΐδης δερικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βέλετο νίκην.
 Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

" Penitus corpusque dirumpam, ossaque confringam:

" Curatores autem ei hic frequentes ibidem maneant,

675 " Qui ipsum efferent, mearum vi manuum domitum."

Sic dixit: Illi vero omnes obmutuerunt silentio.

Euryalus autem eum contra solus surrexit, deo-par vñr,

Mecistei filius, Talaionidæ regis,

Qui quondam Thebas profectus est defuncti tunc Œdipi

680 Ad ludos-funebres: et ibi omnes vicit Cadmeos.

Hunc quidem Tydides hasta-inclytus curabat,

Confirmans verbis, multum enim ei cupiebat victoriam.

Cingulum autem ei primum projecit, et deinde

679 Θήβαςδ' ἦλθε] MS. F. A. J. 682 ἔπειτα] MS. bene. Ibid. αὐτῷ] Id.

683 παρακάββαλεν] F. A. J. Schol. min.

Ἄλλ' εἰ γὰρ ὧν τὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
 Πέφυκεν. Rhes. ver. 106.

Ver. 672. τὸ δὲ καὶ] Al. τὸδε καί. Sed,
 ut opinor, minus recte.

Ver. 676. "Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες
 ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.] Virgil.

Dixerat Æneas: olli obstupere silentes,
 Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
 Æn. XI. 120.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος] Virgil.

Solus qui Paridem solitus contendere contra;
 Idemque ad tumultum, quo maximus occubat

Hector,

Victorem Buten immani corpore, qui se
 Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat,

Perculit, et fulva moribundum extendit arena.
 Æn. V. 370.

Ver. 678. Μηκιστέως] Pronunciabatur
 Μηκιστῶς.

Ver. 679. Θήβας ἦλθε] Cod. Harleian.
 Θήβας δ' ἦλθε.

Ibid. δεδεδότος] Ἐν πολέμῳ τιθνήσκοντος.
 Schol. Vide et supra ad β'. 314. Clark.
 Ἀντὶ τῷ πισόντος, ἐκ τῷ παριστομένου δέπῃ
 ἦτοι ψόφῃ καὶ κατὰ τοὺς πίπτουσιν, ὡς δηλοῖ
 τὸ δέπῃσιν δὲ πισῶν. Eustath. Ern.

Ver. 680. ἐνίκᾳ] Vide supra ad β'. 221.
 et ad γ'. 84.

Ver. 682. Θαρσύνων] Vide supra ad γ'.
 823.

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ] Πρῶτον ἴθις ἦν
 τοῖς παλαιῖς περιζώματα φέρειν περὶ τὰ αἰ-
 δοῖα, καὶ ἔτι ἀγωνίζεσθαι κατὰ δὲ τὴν λ.
 καὶ δεύτεραν Ὀλυμπιάδα Ὀρεῖπτε τῷ Λακκι-
 δαμονίῳ λυθὶν ἀγωνίζεσθαι τὸ περιζώμα,
 αἵτις αὐτῷ ἡττης ἐγένετο ἐξ ἑνός ἐπὶ τῇ

- Δῶκεν ἱμάντας ἑὺτμήτας βοὸς ἀγραύλοιο.
 685 Τὰ δὲ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα.
 "Αντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιβαρῆσιν ἄμ' ἄμφω,
 Σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖται χεῖρες ἔμιχθεν.
 Δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 Πάντοθεν ἐκ μελέων ἐπὶ δ' ὤρνυτο δειὸς Ἐπειὸς,
 690 Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Εἰσήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπὲρ ἵπε φαιδίμα γυῖα.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς

Dedit lora scite-secta bovis agrestis.

- 685 Hi autem, cum se accinxissent, prodierunt in medium circum;
 Ex adverso vero elevatis manibus robustis simul ambo,
 Continuo congressi sunt, ipsisque graves manus consortæ sunt:
 Vehemens autem crepitus maxillarum ortus est, fluebatque sudor
 Undique ex membris: Irruit vero nobilis Epæus,
 690 Percussitque circumspectantem ad genam, neque jam is diutius
 Stetit: ejus enim succiderunt pulchra membra.
 Ut vero cum sub primo impetu Boreæ exiliit piscis

684 ἰυδμήτης] Edd. præter R. male. 685 μέσον] MS. 688 γενίαν] Id. male.

γυμνὸς τρήειν. Schol. Vide infra ad ver. 710. Clark. Comparetur cum hoc loco certamen simile apud Apollon. Rhod. II. 63. sqq. in quo loco poëta Homerum ante oculos habuit. Ern.

Ibid. παρακάββαλον.] Vertitur projecit, quod Græcum verbum significat. Schol. br. παρακατίθκει. Sic de cestibus Virgil. Æn. V. 402. sed hoc vix convenit cingulo. Eustathius interpretatur, περὶ τὰ αἰδοῖα ἔθιτο, quod melius convenit rei, et ver. 681. τὸν ἀμφιστοιῖτο. sed id est περιέβα- λιν. Ern.

Ibid. αὐτὰρ ἔπειτα Δῶκεν ἱμάντας.] Virgil.

um satus Anchisa cæstus pater extulit æquos,
 Et paribus palmas amborum innexuit armis.
 Æn. V. 421.

Ver. 684. ἰυδμήτης] Al. ἰυδμήτης.
 Ver. 685. Τὰ δὲ, ζωσαμένω] Notandus hic maxime proprius Vocis Mediæ Usus. Hi autem, quum se ipsi accinxissent, etc. Vide supra ad γ'. 141.

Ver. 686. Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σι- βαρῆσιν] Virgil.

Constitit in digitis extemplo arrectus uterque
 Brachiaque ad superas interritus extulit auras.
 Æn. V. 421.

Ver. 688. Δεινὸς δὲ χρομάδος γενίαν γ- νετ',] Virgil.

— duro crepitant sub vulnere male.
 Ibid. 436.

Ibid. χρομάδος] Χρομάδος δὲ κατὰ ὀνομα- τοποιάν, ὃ ἐν ταῖς γένουσι ψόφος καὶ οἶον τρισ- μὸς, ὃς μάλιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίνεσθαι. Eustath. Similiter et Etymol. Magn. a Barnesio citatum: Τὸν ἐν ταῖς γένουσι ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνομαστοποιῶσιν χρομάδον εἶπεν ὁ Ποιητής. Vide supra ad δ'. 455.

Ibid. ἔρρεε δ' ἰδρῶς Πάντοθεν ἐκ μελέων.] Vide supra ad ver. 507.

Ver. 689—701. ὤρνυτο — Δεικνύμενος] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. θειὸς Ἐπειός.] Al. θειὸς Ἐπειός.
 Ver. 690. Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον.] Virgil.

— erratque aures et tempora circum
 Crebra manus; duro crepitant sub vulnere ma- le.
 Æn. V. 435.

- Θῖν' ἐπὶ φυκίοεντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν.
 Ὡς πληγεῖς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
 695 Χερσὶ λαβὼν ὤρσασε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι,
 Οἱ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
 Αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε.
 Καδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες.
 Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 700 Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα δῆκεν ἄεθλα,
 Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,

Littus versus algosum, nigerque continuo ipsum fluctus operit:

Sic percussus exiliit: At magnanimus Epæus

- 695 Manibus prehensum erexit; dilecti autem circumsteterunt socii,
 Qui ipsum duxerunt per circum pedibus labantibus,
 Cruorem crassum expuentem, caput jactantem in-alteram-partem;
 Mente autem alienatum inter se collocarunt ducentes:

Ipsique cunctes acceperunt poculum rotundum.

- 700 Pelides vero statim alia tertia deposuit præmia,
 Ostentans Danaïs, luctæ duræ,

695 κῦμα ἐκάλυψεν] R. 695 ἀφέσαν] MS. male. 697 βάλλονθ'] Id. 698 καδ' ἄλλ.] Id.

Ver. 691. Εἰσπύκειν.] Al. Ἐσπύκει. Clark.
 Ἡ ἀντιγραφή τῆς ἀντιγραφῆς μετὰ τῆς γρά- φης ἀπὸ Ἰωνικῆς τῆς εἰσπύκειν, ὡς εἶναι ὁμοίον τῇ ἑσπύκειν εἶρη πολλά. (γ'. 587.) Eustath. Vide ad l. c. Ern.

Ibid. αὐτὴ γὰρ ὑπὲρ ἵπε φαιδίμα γυῖα.] Virgil.

Ipsæ gravis graviterque ad terram pondere vasto
 Concidit. — Æn. V. 447.

Ver. 692. φρικτὸς] Φρικτὸς, ἢ ἐπιπόλαιος τῷ κύματος κίνησις. Schol. Vide supra ad φ'. 126.

Ver. 693. ἐπὶ φυκίοεντι.] Al. ἐν φυκίοεντι.

Ibid. φυκίοεντι] Φυκία ἔχοντι· φύκος δὲ ἔστιν, ἥτις ἡ ἄχνη τῆς θαλάσσης, ἣ πόα πα- ρεθαλασσία ἔτω καλυμένη. Schol.

Ibid. μέλαν δέ ἐ] Al. μέλαν τέ ἐ.

Ver. 694. πληγεῖς] Vide supra ad γ'. 31.

Ibid. ἀνέπαλτ'] Vide supra ad θ'. 85.

Ibid. αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς Χερσὶ λα- βὼν ὤρσασε.] Virgil.

— Primusque accurrit Acestes,
 Equænumque ab humo miserans attollit ami- cum.
 Æn. V. 451.

Ver. 695. φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι, Οἱ μιν] Virgil.

Ast illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
 Jactantemque utroque caput, crassumque cruo- rem

Ore rejectantem, mixtosque in sanguine dentes,
 Ducunt ad naves; galeamque ensemque vocati
 Accipiunt. — Æn. V. 468.

Quo de loco Macrobius, "Sed et tota (in- quit) Daretis fatigatio habitu depingi- tur: Ast illum fidi, etc. Sociorum quo- que ejus trepidationem breviter osten- dit: Galeamque ensemque vocati Accipi- unt; quasi non sponte accepturi munus, quod erat damnum verecundiæ." Sa- turnal. Lib. IV. cap. 1.

Ibid. ἀμφέσαν ἑταῖροι.] Vide supra ad α'. 555.

Ver. 699. κόμισαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 701. Δεικνύμενος Δαναοῖσι.] Eustath. Ἐν τούτοις δὲ καὶ τῶν δεικνύμενος, ὃ παρὰ τοῖς μεθ' Ὀμηρον ἐπιδεικνύμενος λέγεται, ἐντὶ τῷ φιλοτιμύμενος, φιλενδιπτόν. Ern.

Ver. 702. τρίτῳ δ' ἐμπεριβήσθην.] Al. τρί-

- Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 Τὸν δὲ δωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
 Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
 705 Πολλὰ δ' ἐπίσατο ἔργα· τίον δὲ ἐτεσσαράβοιον·
 Στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ὀρνυσθ', οἳ καὶ τέττε ἀέθλα περιήσεσθε.
 "Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἀνδ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
 710 Ζωσαμένω δ' ἄρα τὰ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιβαρῆσιν·
 "Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τέες τε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.

Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,

Eum autem duodecim boum-pretio inter se aestimabant Achivi:

Viro autem victo mulierem in medio posuit;

- 705 Multorum autem perita-erat operum: aestimabantque ipsam quatuor-boum-
 Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit; [pretio:

" Surgite, qui et hujus certaminis periculum facietis."

Sic dixit: Surrexit vero ingens Telamonius Ajax;

Surrexit et Ulysses abundans-consilii, dolis instructus:

- 710 Accincti autem hi prodierunt in medium circum,
 Complexuque se invicem corripuerunt manibus robustis:
 Ut cum tigna-culminis, mutuo sibi inseruntur, quæ inclytus aptat faber,
 Domus altæ, impetus ventorum vitans.

704 μίσην] Edd. præter T. 707 περιήσεσθον] MS. F. A. J. quod ferri saltem, si non præferri potest, quia tamen duo tantum pugnare possunt.
 709 Ὀδυσσ.] F. R. A. 1. ut v. 719. 720. et aliis locis. 710 μίσην] MS. F. R. 1.

πυριβήτην. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 703. τίον] De hujus vocis prima hic producta; infra autem ver. 705. correpta; vide supra ad γ'. 103. et ad δ'. 24.

Ver. 704. ἔθηκε] Cod. Harleian. ἔθηκεν.

Ver. 707. περιήσεσθι.] Cod. plurimi περιήσεσθον.

Ver. 710. Ζωσαμένω] Vide supra ad ver. 685.

Ibid. Ζωσαμένω δ' ἄρα τὰ γε βάτην] Ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀποδυθῆναι τὸ σῶμα, καὶ γυμνὸς ἐλυμπιάσει δραμὼν ἐπὶ τῆς πεντακτιδέατης ἐλυμπιάδος, Ἀκαιοὶ δὲ Λακωνικοὶ δὲ αἰσχύνης.

εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες, ὅλα γυμνὰ φαίνον ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ σώματα· ὡς Ὀμηροῦ σικμηριοῖ, μαρτύρων ἀξιοπιστοτέρους [forte ἀξιοπιστοτάτους] τε καὶ ἀρχαιότατος ὦν, ζωνυμένους τὴν ἥρωας ποιοῦν. Τὴν γὰρ Λίαντος καὶ Ὀδυσσεὺς πάλιν ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ταφῇ γινομένην ἀφηγούμενός, φησιν· "Τὰ δὲ ζωσάμεναι βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα." Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII. sub fine. Ubi obiter notandum legisse hic Dionysium, τὰ δὲ ζωσαμένω βήτην; Ex versu (ut videtur) 685.

Ibid. ἄρα] Ut facere solebant.

Ver. 711. Ἀγκὰς] Vide supra ad γ'. 346.

- Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασείων ἀπὸ χειρῶν
 715 Ἐλκόμενα σερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς·
 Πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 Νίκης ἰέσθην, τρίποδος περὶ ποιητοῖο·
 Οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, ἔδει τε πελάσσαι,
 720 Οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἰς Ὀδυσῆος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 "Ἢ μ' ἀνάνειρ, ἢ ἐγὼ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
 725 "Ὡς εἰπὼν, ἀνάνειρε· δόλῃ δ' ἐλήθετ' Ὀδυσσεύς·

Stridebant autem dorsa, validis a manibus

- 715 Attracta fortiter, humidusque defluebat sudor:

Densæque vibices per lateraque et humeros

Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodum usque

Victoriam cupiebant, tripodem ob affabre-factum,

Neque Ulysses poterat supplantare, soloque affligere,

- 720 Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyssis.

Sed cum jam tædio-afficerentur bene-ocreati Achivi,

Tunc ipsum allocutus est ingens Telamonius Ajax;

" Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,

" Aut me tolle, aut ego te; hæc vero Jovi omnia curæ-erunt."

- 725 Sic fatus, sustulit: Doli autem non oblitus est Ulysses;

712 ὡς ὅτ'] MS. τὴν κλυτὸς τε] Id. τὴν γε] Edd. præter R. ἥραγε] R. perperam. 715 ἐλκόμεναι] A. 2. 3. J. male. 721 ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοί] MS. F. A. J. 724 ἀνάνειρε] Edd. præter T.

Ver. 712. Ὡς δ' ὅτ'] Vide supra ad δ'. 680.

Ibid. ἀμείβοντες,] Δόκοι μεγάλοι, ἀλλήλοις προσπίπτουσαι, ὥστε βαρύνειν τὴν ὀροφὴν αἰτίνης καὶ συστάται καλῶνται. Schol.

Ibid. κλυτὸς ἦραρε τέκτων,] Al. σοφὸς ἦραρε τέκτων.

Ibid. ἦραρε] Non a Præterito Medio ἦραρε, tunc enim non constitisset Temporum ratio; sed ab Aoristo ἦραρε. Vide supra ad δ'. 454. ad β'. 810. et ad α'. 37.

Ver. 714. Τετρίγει.] Vide supra ad β'. 314. ad γ'. 492. et ad φ'. 352.

Ibid. ἄρα] Ut fit.

Ver. 716. σμῶδιγγες] Vide supra ad β'. 267.

VOL. II.

Ver. 717. φοινικόεσσαι] Pronunciabatur φοινικῶσαι. Secundam enim necessario producit. Vide supra ad γ'. 272.

Ver. 719. πελάσσαι,] Vide supra ad γ'. 1. et ad α'. 140.

Ver. 721. ἀνιάζον] Vide supra ad φ'. 270.

Ibid. ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,] Al. ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοί. Quo modo legit et Codex Harleianus. Sed, ut opinor, minus recte. Clark. In accusativo etiam est in MS. Lips. et edd. (vid. Var. Lect.) Eustathius et ipse hanc lectionem memorat, et magis perspicuam, sed in paucis MSS. repertam ait. Ern.

Ver. 724. "Ἢ μ' ἀνάνειρ, ἢ] Eustath. Τὸ

4 E

- Κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 Καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ σήδεσσιν Ὀδυσσεύς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 730 Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, ἐδὲ τ' αἶρε·
 Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.
 Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε·
 735 Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
 Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 Ἐρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.

Percussit pone poplitis flexum assecutus, solvitque membra;
 Dejecit autem supinum: in pectora vero Ulysses
 Decidit: populi autem admirabundi-spectabant, stupebantque.
 Secundus vicissim tollebat laboriosus nobilis Ulysses;

- 730 Movit autem paululum a terra, neque levavit:
 Genu vero implicuit; et in terram ceciderunt ambo
 Prope invicem, fœdabanturque pulvere.
 Et sane jam tertio rursus surgentes luctati fuissent,
 Nisi Achilles ipse surrexisset, et cohibuisset;
 735 "Ne amplius lucta-obnitimini, neque conterimini malis:
 "Victoria autem utrisque: præmiis vero æqualibus ablatis
 "Abite, ut et alii certent Achivi."

726 ὅπιθεν] F. A. 1. 727 ἐπίσω] MS. 750 αἶρε] MS. recte. 751 καπ-
 πεσαν] F. A. J. 752 πλησίοις] MS.

ἀναΐραι δηλοῖ τὸ ἀναβαστάσαι· κυριωτάτη δὲ
 ἴσθιν ἢ λίξις, διὸ καὶ ἱπιμίνει αὐτῇ ὁ ποιητής.
 Hesych. ἀνάειρε, ἐπῆρεν, ἀνιβάσασιν, quod
 ad hunc locum (ver. 725.) pertinere non
 animadverterunt viri docti, nec magis ex-
 plicarunt. Est verbum luctæ proprium,
 eratque τὸ ἀναΐρειν, cum, ut exitum lucta
 haberet, alter alterum, qui tergum ob-
 verteret ejus pectori, attolleret. Ibi ergo
 Ulysses, dum tollitur, calce ferit popli-
 tis flexum, a quo ictu cecidit retro Ajax.
 id πάλαισμα dictum ἱγνῶν ἀφαίρεσις.
 Ern.

Ver. 725. 729. et 756. ἀνάειρε· — ἱνίκα.]
 Vide supra ad v. 84.

Ver. 726. κώληπα] Κώληπα δὲ λίγι,

τὴν ἀγκύλην κατὰ τὰς Παιλαῖδας, τὴν στή-
 τας ἱγνῶας. Eustath.

Ver. 727. ἐπὶ δὲ σήδεσσιν] Intellige ce-
 cidit in pectus Ajacis una ad terram trac-
 tus a labente Ajace, qui aversum sustule-
 rat e legibus luctæ. Ern.

Ver. 732. 739. κονίη. — κονίην.] Vide su-
 pra ad v. 762. et ad v. 24.

Ver. 755. ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον.] Cod. Har-
 leian. ἀναΐξαντες πάλαιον. Quod periinde
 est.

Ver. 754. Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς] Virgil.
 Tum pater Æneas procedere longius iras,
 Et sævire animis Entellum haud passus acerbis.
 Sed finem imposuit pugnae. — Æn. V. 466.

Ver. 735. ἐρείδεσθον.] Al. ἐρίζεσθον.

- Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπί-
 Καί ρ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας. [Ἰοντο·
 740 Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
 Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἐξ δ' ἄρα μέτρα
 Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 Πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἥσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡγεροειδέα πόντον,
 745 Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 Υἱὸς δὲ Πριάμοιο, Λυκάονος ὄνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.
 Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον ἔ' ἐτάριοιο,
 Ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.

Sic dixit: illi autem ei maxime quidem auscultarunt, atque obsecuti sunt;
 Et absterso pulvere, induerunt vestes.

- 740 Pelides vero statim alia posuit velocitatis præmia,
 Argenteum cratera elaborate factum; sex autem mensuras
 Capiebat, et pulchritudine excellebat omnem per terram
 Multum, Sidones enim ingeniosi scite elaborant,
 Phœnices autem vexerant viri super nigrum pontum,
 745 Collocarantque in portubus. Thoantique dono dederant:
 Pro filio autem Priami. Lycaone pretium dedit
 Patroclo heroï Iasonides Euneus.
 Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in honorem sui socii.
 Quicumque levissimus pedibus velocibus esset.

755 ἀναΐξαντες· πάλαιον] F. A. J. simile est v. 413. 755 ἐρίζεσθον] Edd.
 præter R. 741 κρητῆρα] MS. male. 746 υἱός] T. vid. not.

Ver. 738. ἄρα] Ut par erat.

Ver. 739. ἀπομορξαμένα κονίην, δύσαντο
 χιτῶνας.] Quum pulverem sibi ipsi abster-
 sissent, vestes sibi induerunt. Vide supra
 ad ver. 685. et ad v. 141.

Ver. 740. Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει τα-
 χυτῆτος ἄεθλα.] Virgil.

Hic qui forte velint rapido contendere cursu,
 Invitat pretiis animos, et præmia ponit.

Æn. V. 291.

Ver. 743. Σιδόνες πολυδαίδαλοι] Οἱ Φοίνι-
 κες· Σιδῶν γὰρ Φοινίκης. Schol. Σιδόνιοι δὲ
 πολύτεχνοί τινες παραδίδονται καὶ καλλιτέχ-
 νοι, κατὰ πῶς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ
 καὶ φιλόσοφοι, περὶ τοῦ ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμη-
 τικῆν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς
 νυκτιπλοίας. Strabo. Geograph. Lib. XVI.

Ver. 745. Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι.] Στῆσαν
 est exposuerant venalem, ut opinor, cum
 aliis mercibus; nam et vendere est στῆσαι;
 habetque utramque significationem in re-
 bus, in quibus etiam pondus spectatur, ut
 in argenteis vasis. Post datus est dono
 regi insulæ διὰ τὴν ἐν λιμένεσσι στάσιν, ut ait
 Eustathius. Ern.

Ibid. Θόαντι] Τῷ τῆς Λήμνης βασιλεῖ.
 Schol. Vid. ἡ. 468.

Ver. 746. Υἱός] Ita ex duobus MSS. et
 ex Etymolog. Magn. edidit Barnesius. Al.
 Τίος. Clark. Sic habet etiam MS. Lips.
 superscripta glossa. ὑπὲρ τοῦ υἱῶ, et edd. vett.
 præter Turneb. in qua vitium typographi-
 cum est υἱός. Ern.

Ver. 748. Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἐτά-
 ριοιο·

- 750 Δευτέρῳ αὖ βῆν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ.
 Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσὲ λοιδορῆϊ ἔθηκε.
 Στῇ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ὀρυσθ', οἳ καὶ τέττε ἀέθλα πειρήσεσθε.
 Ὡς ἔφατ' ὤρυστο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 755 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέες ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 Στὰν δὲ μετασοιχεί· σήμενι δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὧκα δ' ἔπειτα

750 Secundo autem bovem posuit magnum et pinguem adipe:
 Semitalentum vero auri ultimo posuit.

Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit:

"Surgite, qui et hujus certaminis periculum facietis."

Six dixit: Surrexit autem statim Oilei filius velox Ajax:

755 Surrexit et Ulysses abundans consiliis; deinde autem Nestoris filius

Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat.

Steterunt autem ordine; ostendit vero metas Achilles:

Illis autem a carceribus extendebatur cursus: tum vero celeriter

750 Δευτέρῳ δ' αὖ] Edd. præter T. 751 ἔθηκεν] MS. male. 752 στῇ δ' αὖ]
 A. 2. 5. J. 759 Ὀϊλῆος] MS.

ἄλιν — Ὅστις ἐλαφρότατος ποσὶ] Vide
 supra ad ver. 740.

Ver. 750. Δευτέρῳ αὖ] Nonnulli hic le-
 gunt Δευτέρῳ δ' αὖ. Quæ si vera sit lec-
 tio, pronunciandum erit Δευτέρῳ δ' αὖ.
 Vide supra ad β'. 811.

Ver. 754. et 759. ὤρυστο] Vide supra
 ad γ'. 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχος· ὁ] Qua ratione,
 Ἀντίλοχος, hic ultimam producat; item
 ἀπὸ ver. 758. et τι, ver. 777. et φάμινος,
 ver. 779. et μέλιος, ver. 795. vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 757. Στὰν δὲ μετασοιχεί· σήμενι δὲ
 τέρματ' Ἀχιλλεύς.] Virgil.

Hæc ubi dicta; locum capiunt, signoque repente
 Corripiunt spatia audito, limenque relinquunt
 Effusi nimbo similes. — Æn. V. 315.

Ver. 758. Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρό-
 μος.] Alias initium currendi fit a carce-
 ribus, (ἀφιστηρία) et flectitur circa metam.
 Itaque hic putarunt veteres intelligi δολι-
 χδρομίαν, qui cursus est ἀπὸ μίτης dictus.
 Quod autem aiunt, eo etiam respici verbo
 τέτατο, idque indicare cursum contentis
 viribus, ut habent Schol. min. id verum

non putamus. Τέτατο eleganter dicitur pro
 ἤν, propter longitudinem curriculi. Sic
 latini porrigi dicunt et similia. Ern.

Ibid. τέτατο] Vide supra ad φ'. 352. et
 ad δ'. 492.

Ibid. ὧκα δ' ἔπειτα Ἐκφερ' Ὀϊλιάδης.]
 Virgil.

Primus abit, longeque ante omnia corpora Nisus
 Emicat, et ventis et fulminis ocior alis.

Æn. V. 318.

Ver. 759. Ἐκφερ' Ὀϊλιάδης.] Gloss. MS.
 Lips. προύδραμι. Hinc ἔκφορος, qui cum
 celeritate, vehementia, fertur, rapitur,
 etiam tropice. Vid. Suidas in h. v. Est
 autem ἔκφορος pro ἔξφορος. Ern.

Ibid. ἐπὶ δ' ὤρυστο δῖος Ὀδυσσεύς.] Virgil.

Proximus huic —
 Insequitur Salius. — Æn. V. 320.

Ver. 761. Στῇ δῖος ἐστὶ κανὼν.] In στήθιος
 repetendum ex antecedentibus ἄγχι, vel
 πρὸ intelligendum; unde προσσθήθιος γυ-
 ναικίος κανὼν apud Eustathium. Κανὼν
 autem est bacillum, calamus, radius etc.
 quem circa volvitur licium. Nam κανὼν
 est proprie linea recta, unde ad multa,
 regulam, mensuram, et alia similia tradu-
 citur. Ern.

- Ἐκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρυστο δῖος Ὀδυσσεύς
 760 Ἀγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνιοιο
 Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
 Πηνίον ἐξέλκεσθα παρὲκ μίτον, ἀγχόδι δ' ἴσχει
 Στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θένεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 Ἰχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
 765 Καδ δ' ἄρα οἳ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεύς,
 Αἰεὶ ρίμφα θένον· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 Νίκης ἱεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.

Emicuit Oiliades: concito autem cursu sequebatur nobilis Ulysses

760 Prope admodum, ut quum aliquis mulieris eleganter-cinctæ

Prope pectus est radius, quem scite admodum manibus projecit huc illuc,

Stamen extrahens ad licium, propeque tenet

Pectus: sic Ulysses currebat prope; atque a tergo

Vestigia premebat pedibus, antequam pulvis spargeretur circum.

765 In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulysses,

Usque cito currens: Acclamabant vero omnes Achivi

Victoriæ cupido, magnoque adnitentem studio hortabantur.

767 Νίκην ἱεμένοι] MS. quorum illud vitiosum est, hoc ferri potest. Eusta-
 thius quoque dubitat de uno, an de utroque Homerus dixerit.

Ibid. χερσὶ] Al. χερσὶ.

Ibid. τανύσση] Al. τανύσει. Minus rec-
 te: Media enim semper corripitur. Vide
 supra ad ε'. 58.

Ver. 762. Πηνίον] Schol. Ἐλλημα πρόκη.
 Clark. Recte Scholion hoc interpretatur
 πηνίον, male Clarkius vertit stamen: quod
 non circumvolvitur radio, aut per radium
 immittitur, sed subtemen, vel trama, quam
 verbum πρόκη exprimit; unde ἀνδορόκην
 πήνας dixit Eurip. Hecub. 470. vestes (sc.
 stragulas) picto subtemine, ut vocat Valer.
 Fl. VI. 228. h. e. in quibus subtemen
 flores exprimit. Ergo verte: subtemen
 extrahens. Cæterum πηνίον et vestem ip-
 sam, et subtemen significat, quamquam
 hæc significatio est antiquior. Ern.

Ibid. παρὲκ μίτον] Μίτον, si vera lectio
 est, et ipsum subtemen significat, addi-
 turque per pleonasmum τῇ πηνίῳ. Vid.
 Eustath. Sed Stephanus in MS. reperit
 μίτον. Sane παρὲκ cum dicitur pro ἔξ ha-
 bet genitivum; cum accusativo autem
 est pro παρὰ, ut α'. 349. σῆμα παρὲκ. Ita
 vertendum erit: subtemen extrahens e li-
 cio radii, seu e radio circumvoluto filis.
 Ern.

Ver. 763. ὥς Ὀδυσσεὺς θένεν ἐγγύθεν· αὐ-
 τὰρ ὀπισθεν Ἰχνια τύπτε] Virgil.

— calcemque terit jam calcem Diorea.
 Æn. V. 324.

Quem locum inter eos recenset Macrobius
 in quibus, "Virgilius Homericæ carminis
 "majestatem non æquet. Est autem (in-
 "quit) hujus versus [Ἰχνια τύπτε πόδεσσι,
 "πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι] hic sensus: Si
 "per solum pulvereum forte curratur;
 "ubi pes fuerit de terra a corrente subla-
 "tus, vestigium sine dubio signatum vi-
 "detur, et tamen celerius cogitatione
 "pulvis, qui ictu pedis fuerat excussus,
 "vestigio superfunditur. Ait ergo divi-
 "nus Poëta, ita proximum fuisse qui se-
 "quebatur, ut occuparet antecedentis ves-
 "tigium, antequam pulvis ei superfunde-
 "retur." Saturnal. lib. V. cap. 13. No-
 tandum etiam cursus celeritatem aptissi-
 me depingere hosce tres versus [763. 764.
 765.] pedibus dactylicis totos incedentes.
 Vide supra ad γ'. 23. et 363.

Ver. 765. Καδ δ' ἄρα οἳ κεφαλῆς χεῖ' αὐτ-
 μένα] Vide supra ad ver. 380.

Ibid. ἄρα] Ut fieri solet.

- 'Αλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεύς
 Εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν.
 770 Κλυθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπὶ ῥόδος ἐλθὲ ποδοῖν.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῇ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεύ.
 'Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐζεσθαι ἄεθλον,
 'Ενθ' Αἴας μὲν ὀλισθε δέων, (βλάψεν γὰρ Ἀθήνη),
 775 Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνδος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὥκυσ Ἀχιλλεύς.
 'Εν δ' ὄνδε βοές πλητο σόμα τε, ῥῖνός τε.
 Κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 'Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βῆν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 780 Στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο.

Sed quum jam extremum peragerent cursum, confestim Ulysses

Precatus est Minervam oculis-caesiam suo in animo;

770 "Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus."

Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva;

Membraque reddidit levia, pedes, et manus superne.

Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,

Tunc Ajax quidem lapsus est in cursu, (læsit enim Minerva,)

775 Ubi boum fusum erat stercus interfectorum graviter-mugientium.

Quos super Patroclum mactarat pedibus velox Achilles:

Stercore autem bubulo impletus est osque, naresque.

Cratera vero sustulit laboriosus nobilis Ulysses,

Ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax.

780 Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,

792 ἐριδήσασθαι] MS.

Ver. 767. *ἰμίνων*,] *Al.* *ἰμίνων*, et *ἰμεινοί*.

Ver. 768. 'Αλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον,] *Virgil.*

Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsum
 Finem adventabant. — *Æn.* V. 327.

Clark. Ex loco *Virgilii* patet, quomodo
 πύματον δρόμον intelligendus sit, nempe de
 extrema parte curriculi. *Ern.*

Ibid. αὐτίκ' Ὀδυσσεύς Εὐχετ'] *Virgil.*

Ni palmas ponto tendens utrasque Cloanthus
 Fudissetque preces, Divosque in vota vocasset.
Æn. V. 233.

Clark. αὐτίκα h. l. non significat celerita-
 tem, sed *ibi, tum*: alibi post ἄλλ' ὅτε δὴ

sequitur, ἔνθα δὴ, τότε, pro quo posuit αὐ-
 τίκα. *Ern.*

Ver. 770. Κλυθι, θεὰ,] *Virgil.*

Tu, Dea, tu præsens nostro succurre labori
Æn. IX. 401.

Ver. 771. "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῇ δ' ἔ-
 κλυε] Vide supra ad π'. 527.

Ver. 773. 'Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον] *Vir-*
gil.

Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsum
 Finem adventabant: levi cum sanguine Nisi-
 Labitur infelix; cæsis ut forte juvenis
 Fusus humum viridesque super madefecerat
 herbas:

- "Ὀνδον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ὡ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τοπάρος περ,
 Μήτηρ ὦς, Ὀδυσῆϊ παρίσεται, ἦδ' ἐπαρήγει.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασ-
 785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λαισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον, [σαν.
 Μειδίον, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Εἰδόσιν ὑμῖν ἔρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
 Ἀθάνατοι τιμᾶσι παλαιοτέρους ἀνδράπους·
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
 790 Οὔτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνδρώπων,
 Ὀμογέροντα δὲ μιν φάσ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
 "Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδάρεα Πηλείωνα.

Stercus expuens, interque Argivos dixit;

"Proh malum, certe mihi læsit Dea pedes, quæ et olim,
 "Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio-est."

Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.

785 Antilochus vero extremum quidem abstulit præmium,
 Subridens, et verba inter Argivos fecit;

"Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc
 "Immortales honorant ætate-provectiores homines:

"Ajax enim me paulo natu-grandior est:

790 "Iste vero prioris seculi, priorumque hominum,
 "Crudæ autem senectæ ipsum dicunt esse: difficile vero

"Pedibus cum eo contendere Achivis, excepto Achille."

Sic dixit: laudeque extulit pedibus-velocem Pelidem.

795 κύδηνεν] MS.

He juvenis, jam victor ovans, vestigia presso
 Haud tenuit titubata solo: sed pronus in ipso
 Concidit immundoque fimo sacroque cruore.
Æn. V. 327.

Ver. 774. βλάψεν γὰρ, ver. 776. πέφνεν
 πόδας, ver. 787. πᾶσιν, φίλοι,] Ex consue-
 tudine Homerica, in his abesse debere
 videtur. *Ern.*

Ver. 775. Τῇ ῥα] *Ubi scilicet.*

Ver. 777. ῥῖνός τε.] *Cod. Harleian.*

Ver. 779. φθάμενος.] *Vid. supra ad β'. 43.*

Ver. 780. Στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων]
Vide supra ad ver. 666.

Ver. 781. Ὀνδον ἀποπτύων,] *Virgil.*

Et simul his dictis faciem ostentabat, et udo
 Turpia membra fimo. — *Æn.* V. 357.

Ibid. "Ὀνδον] *Al.* ὄνδον.

Ver. 785. ἄρα] *Ut necesse erat. Vide*
supra ad ver. 778. 779.

Ibid. ἔκφερ' ἄεθλον,] Eodem sensu ἔκ-
 φerein dixit *Od.* ε'. 469. *Ern.*

Ver. 788. Ἀθάνατοι] *Vide supra ad α'. 398.*

Ver. 791. Ὀμογέροντα] *Schol.* Οὔτω λί-
 γων, ἥτοι τὸς ἐτι συνιστώτας, καὶ μήπω
 πᾶν γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τῷ γήρῳ· ἢ
 τὸς πρὸ ἄρας καὶ παρ' ἡλικίαν γεγηρακότας.
Clark. *Ammonius* προσβεβηκότα. *Vid. Cel.*
Valkenar. ad *Ammon.* p. 54. *Ern.*

- Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
 795 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
 Ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
 "Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρον, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
 800 Τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπνήρ·
 Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 Τεύχεα ἴσσαμένω, ταμεσίχρσα χαλκὸν ἐλόντε,
 Ἀλλήλων προπάρουθεν ὁμίλου πειρηθῆναι·
 805 Ὅπότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροῖα καλὸν,
 Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἶμα,

Eum vero Achilles verbis respondens allocutus est ;

795 " Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erit laus,

" Sed tibi semitalentum ego auri addam."

Sic fatus, in manibus posuit: is autem accepit gaudens.

At Pelides quidem praelongam hastam

Deposuit in circo ferens, deposuit et clypeum et galeam,

800 Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abstulerat:

Surrexit autem et verba inter Argivos fecit;

" Viros duos de his iubemus, qui fortissimi,

" Armis indutis, acuto ære sumpto,

" Alterum-alterius ante consessum facere periculum:

805 " Uter autem prior percusserit corpus pulchrum,

" Attigeritque intus membra, perque arma et nigrum sanguinem,

797 ὁ δὲ δέξατο] Id. 799 κατ' ἀσπίδα] Id. edd. præter R. quod tamen ferri non potest, nisi dicamus τ in pronunciando duplicari. 805 ἐλόν-
 τες] F. A. I. quod non displicet, ob initium sequentis versus, et quia

Ver. 794. Τὸν δ'] Vide supra ad α'. 57.
 et ad γ'. 160. Male Barnesius Τόνδ'.

Ver. 795. μέλεος εἰρήσεται] Vide supra
 ad π'. 336. Porro Barnesius hic edidit
 μέλεος π' εἰρήσεται inserta particula π,
 quam omnino addendam contendit. Sed
 minus recte. Clark. Nam cæsura pro-
 ducit syllabam ultimam in μέλεος. Cæ-
 terum poëta hic apte expressit animum
 herois, qui nulla re magis, quam laude ca-
 pitur. Ern.

Ver. 800. Τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν
 Πάτροκλος ἀπνήρ·] Supra π'. 663.

Ver. 802. κελεύομεν.] Al. κελεύομαι.

Ver. 803. Τεύχεα ἴσσαμένω.] Vide supra
 ad ver. 685.

Ver. 805. Ὅπότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμε-
 νος] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰς Παλαιὰς Ἀριστο-
 φάνης ὁ γραμματικὸς — μεταγράφει τὸν πα-
 ρόν τῶτον ἔτι· "Ὅπότερός κε πρῶτος ἐτι-
 " γράψας χροῖα καλὸν, φθῆναι ὀρεξάμενος διὰ
 " τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός." Eustath. Sa-
 tis inficete.

Ibid. et ver. 808. καλὸν.] Vide supra ad
 β'. 43.

Ver. 806. ἐνδίνων.] Schol. Τῶν ἐντὸς ἱπλῶν

- Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 Καλὸν, Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπνήρων·
 Τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήια ταῦτα φέρεσθων·
 810 Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
 "Ὡς ἔφατ'· ὥρτο δ' ἐπεὶτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὥρτο κρατερός Διομήδης.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλῃ δωρήχθησαν,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 815 Δεινὸν δεικνόμεν· δάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρεῖς μὲν ἐπήϊζαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὤρμηθησαν·
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν
 Νύξ', οὐδὲ χροῖ' ἵκανεν· ἔρυστο γὰρ ἐνδοθὶ δώρηξ.

" Huic quidem ego dabo hunc ensem argenteis-clavis distinctum,

" Pulchrum, Threïcium, quem quidem Asteropæo abstuli;

" Arma autem utrique communia hæc ferant:

810 " Et eis convivium lautum apponam in tentoriis."

Sic dixit: Surrexit autem deinde ingens Telamonius Ajax,

Surrexit et Tydides fortis Diomedes.

Illi vero postquam hinc inde seorsum a turba armati erant,

In medium utrique congregiebantur prompti pugnare,

815 Horrendo obtutu; stupor autem tenebat omnes Achivos.

Sed quum jam prope erant alter in alterum videntes,

Ter quidem irruerunt, terque cominus impetum fecerunt:

Tum vero Ajax quidem per clypeum undique æquale

Percussit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intus thorax.

Homerus varie dualem et pluralem conjungere solet, ut ante 755. 756.
 ubi ἐρεϊδίσθων — τρεῖς εἰσθεῖ et ἀνελόντες. 810 παραθήσομαι] F. A. J. 814
 ἀμφοτέρων] MS. edd. præter R. male.

μέλων. Clark. Eustath. Ἐνδὶνα δὲ κατὰ
 μὲν τινὰς ἔντερα, παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι ἱπλῶν,
 ἢ ἐντὸς διεισθῆναι κατὰ δὲ ἐστέρας, ἢ ἐνδοθὶ τῶν
 ὅπλων σάρεξ. Ern.

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω] Vide supra
 ad ver. 560.

Ver. 808. ἀπνήρων.] Al. ἀπνήρων.

Ver. 812. ἄρα] Deinceps.

Ver. 813. ἐκάτερθεν] Vide supra ad α'.
 349.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω] Ita edidit
 Barnesius ex uno MS. Al. Ἐς μέσον ἀμ-

Vol. II,

φοτέρων. Clark. Ἀμφοτέρω est etiam in
 ed. Rom. sed in Comm. Eustath. ἀμφοτέ-
 ρων est. Ern.

Ibid. μεμαῶτε] Vide supra ad γ'. 46.
 et ad ζ'. 464.

Ver. 815. δεικνόμεν.] Cod. Harleian.
 δεικόμενοι. Quod et ferri posset. Vide
 supra ad α'. 566.

Ver. 816. Ἄλλ' ὅτε δὴ] Vide supra ad
 ζ'. 433. et 504.

Ver. 819. ἔρυστο] Vide supra ad γ'.
 555.

- 'Ανστάντες δ' ἔταροι Πολυπαΐταο κρατεροῖο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 850 Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον,
 Καδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπι-
 'Ιστόν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώοιο [λεκκαί·
 Τηλεῖ ἐπὶ φαμάδῃ· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 Λεπτῇ μηρίνδῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνάγει
 855 Τοξεύειν· ὅς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν,
 Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·
 "Ὅς δὲ κε μηρίνδοιο τύχη, ὄρνιδος ἀμαρτῶν,
 ("Ἦσσαν γὰρ δὴ κείνος,) ὅδ' οἴεται ἡμιπέλεκκα.
 "Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος·

Surgentes autem socii Polypætæ fortis
 Naves ad cavas retulerunt regis præmium.

- 850 At ille sagittariis posuit spiculis-conficiendis-aptum ferrum,
 Deposuit quidem decem bipennes, decemque securiculas:
 Malum autem erexit navis prora-cæruleæ
 Procul in arena; indeque pavidam columbam
 Tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit
 855 Sagittari: Qui quidem percusserit pavidam columbam,
 Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat:
 Qui vero funiculum attigerit, ab ave aberrans,
 (Inferior etenim is) ille ferat securiculas.
 Sic dixit: Surrexit autem deinde vis Teucris regis;

851 πελέκεας] A. 2. 5. J. sic quidem pronunciandum. quod edunt

πὴν ἔχον, ὅ ἐστι βάρος. Schol. Cod. Har-
 leian. καλὰ βροσπα. Clark. De qua scrip-
 tura vid. Dorrill. ad Charit. p. 45. Ern.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι] Virgil.

Protinus Æneas celeri certare sagitta
 Invitat, qui forte velint, et præmia ponit.
 Æn. V. 485.

Ibid. ἰόντα σίδηρον.] Schol. "Ἦτοι ἰὸν γεν-
 νῶντα, ἢ μέλανα· ἀμείνων δὲ τὸν πρὸς ἰὸν κα-
 τασκευὴν ἐπιτήδειον. ὅ ἐστι βελῶν. Clark.
 Ultimam rationem secutus est in versio-
 ne Clarkius. Sed eam non admittit ana-
 logia linguæ. Colorem exprimi vix du-
 bitari potest. Epitheton autem ferri usi-
 tatū μέλας, pro quo ἰσὺς dixit ab ἰδν,
 viola. Violæ autem et ipsæ μέλαιναί apud
 poëtas dicuntur. 'Ισιδῆς πόντος λ'. 298. est

niger pontus. Est autem niger pontus
 idem quod niger. Ern.

Ver. 852. 'Ιστόν δ' ἔστησεν] Virgil.

Ingentique manu malum de nave Seresti
 Engit, et volucrum trajecto in fume columban,
 Quo tendant ferrum, malo suspendit ab alto.
 Æn. V. 487.

Ibid. ἔστησεν νηὸς] Scr. ἔστησας, ut mox
 ver. 854. δῆσι ποδὸς, ut habet MS. Lips.
 Ern.

Ver. 855. φαμάδῃ] Ita edidit Barnesius.
 Al. φαμάδον. Cod. Harleian. φαμάδον.
 Quæ fortasse et vera lectio.

Ibid. ἐκ δὲ] Barnesius edidit ἐκ δὲ. Sed
 male.

Ver. 854. ἧς] Cod. Harleian. ἧν.

- 860 'Αν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος·
 Κλήρεος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες.
 Τεύκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
 "Ἦκεν ἐπικρατέως, ἐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
 'Αρνῶν πρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 865 "Ὀρνιδος μὲν ἄμαρτε, μέγχε γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
 Αὐτὰρ ὁ μήρινδον βάλε παρ ποδᾶ, τῇ δέδεται ὄρνις·
 'Αντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινδον τάμε πικρὸς οἰσός.
 "Ἡ μὲν ἔπειτ' ἦ' ἔξε πρὸς ἔρανον, ἡ δὲ παρείδῃ
 Μήρινδος προτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 870 Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξεΐρυσσε χειρὸς
 Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἷσόν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴδυνεν.

860 Surrexit et Meriones, famulus strenuus Idomenei:

Sortes autem in galea aerea concussere sumptas.

Teucer vero primus sorte sortitus est: statim autem sagittam

Misit vi-valida, neque vovit regi

Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inelytam hecatomben.

865 Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;

Sed is funiculum percussit ad pedem, quo ligata erat avis:

Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta.

Illa quidem deinde evolans fugit ad caelum, at demissus est

Funiculus terram versus; ei magnum-plausum-dederunt Achivi.

870 Festinans autem Meriones extraxit manu Teucris

Arcum; et jam sagittam tenebat dudum, ut direxerat.

852 ἰστόν δὲ στήσιν] MS. 869 αὐτὰρ] MS. F. A. J. et v. 471. MS.

Ver. 856. 858. ἀειράμενος — οἴσεται] Virgil.
 Vide supra ad v. 168.

Ver. 856. πελέκεας;] 'Αξίνας διστόμας;
 Schol.

Ibid. κλισίηνδε] Al. οἰκίηνδε.
 Ver. 858. ἡμιπέλεκκα.] 'Ἡμιπέλεκκον, τὸ
 ἥμισυ τῆς πελέκειος· τὸ ἐκ τῆς ἐνὸς μόνῃ μέρους
 ἔχει αἰχμήν, ὃ καὶ διστράλιον καλεῖται. Schol.

Ver. 859 βίη Τεύκροιο] Sic supra ver.
 857. Λιαντῆος κρατερόν μένος. Vide supra
 ad v. 758.

Ver. 861. Κλήρεος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ —
 Τεύκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν.] Virgil.

Convenere viri, dejectamque aerea sortem
 Accepit galea: et primus clamore secundo

Hyrtaida ante omnes exit locus Hippocoontis.
 Æn. V. 490.

Ver. 864. et 875. ῥέζειν κλειτὴν ἑκατόμ-
 βην.] Vide supra ad v. 444.

Ver. 865. "Ὀρνιδος μὲν ἄμαρτε.] Virgil.

Ast ipsam miserandus avem contingere ferro
 Non valuit; nodos et vincula linea rupit,
 Quæis innexa pedem malo pendeat ab alto.
 Illa Notos atque atra volans in nubila fugit.
 Æn. V. 509.

Ibid. τόγ' Ἀπόλλων.] Al. τότ' Ἀπόλ-
 λων.

Ver. 867. 'Αντικρὺ δ' ἀπὸ] Sic infra ver.
 876. 'Αντικρὺ δὲ διήλας. Vide supra ad
 v. 51.

- Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκὼς βόλῳ Ἀπόλλωνι
 Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέζειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 Ὑψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήγωνα πέλειαν,
 875 Τὴν ῥ' ὄγε δινεύουσιν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην.
 Ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλους· τὸ μὲν ἄψ' ἐπὶ γαίῃ
 Πρὸς δὲ Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 Ἰστῶ ἐφεζομένη νῆος κυανοπρώροιο,
 Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
 880 Ὡκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θεῶν τε, δάμβησαν τε.
 Ἀν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεύκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρει κοίλας ἐπὶ νῆας.

Statim autem vocit longe-jaculanti Apollini

Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclytam hecatomben:

Alte vero sub nubibus speculatus est pavidam columbam,

875 Hanc is in-gyrum-se-flectentem sub ala percussit mediam;

Penitus autem transiit telum: id quidem rursus in terram

Ante Merionis fixum est pedem: At avis

Malo insidens navis prora-ceruleae,

Collum suspendit, simul et alae densae distensa-sunt

880 Velox autem ex membris anima avolavit, longeque ab illo malo

Decidit: populi vero admirabundi-spectabant, stupebantque.

Meriones autem bipennes decem omnes sustulit;

Teucer vero securiculas portavit cavae ad naves.

874 [32] MS. voluit dare Ἰεστο, quod habent edd. vett. praeter R. ut *Od.* 8.

22. 875 [7] MS. R. et *East.* quod ego non spreverim; refertur ad

Ver. 870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης] *Virgil.*

Tum rapidus jamdudum arcu contenta parato
 Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit.

Aen. V. 513.

Ibid. Σπερχόμενος δ' ἄρα — ὡς ἴδμεν.] Ἡ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, κατὰ τὰς παλαιὰς. δυοὶ τῶν χρωμένους ἰνταῦθα τῶν ἡγωνισμέ-
 νους ποιεῖ, μεταγράφουσα ὅπως, "Σπερχόμε-
 νος δ' ἄρα Μηριόνης, ἰστέῃ κατ' ἵστον ἴδμεν."
 "ἐν γὰρ χερσὶν ἔχον πάλαι ὡς ἴδμεν." Ἀν-
 τίμαχος δὲ ὅτι γράφει, "Σπερχόμενος δ'
 ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε Τεύκρῳ ἴδμεν." χερσὶ
 "δ' ἵστον ἔχον πάλαι, ὡς ἴδμεν." Συντρί-
 χων μὲν αὐτὸς τῷ Ὀμήρῳ, σαφέστερον δὲ με-
 ταγράφας· ἐν γὰρ τῶν ἡγωνισάντων οἱ τῶν

ται ὡς καὶ οἱ διασκευαὶ σὺν ἐνὶ διὰ τῶν
 αὐτῶν Τεύκρῳ ἀρπάζει τῶν ἡ Μηριόνης, κα-
 τὰ σπαθὴν, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ πτηνόν. *Eu-*
stath.

Ibid. ἄρα] *Uti oportebat.*

Ibid. ἐξείρυσσε χερσὶ] *Διληνός.* τῷ Τεύ-
 κρῳ· τῷ γὰρ αὐτῷ τῶν χερσὶν. *Schol.*

Ver. 871. ἴδμεν] *Al.* ἴδμεν.

Ver. 872. ἐκὼς βόλῳ Ἀπόλλωνι] *Vide su-*
pra ad α'. 75.

Ver. 874. Ὑψι δ' ὑπαὶ νεφέων] *Virgil.*

Jam vacuo letam caelo speculatus, et alis
 Plaudentem, nigra figit sub nube columbam.
 Decidit exanimis, vitamque reliquit in astris
 Aëriis, fixamque refert delapsa sagittam.

Aen. V. 515.

- Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 885 Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοός ἄξιον ἀνδερμόεντα
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἡμονες ἄνδρες ἀνέστην.
 Ἀν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπῃν εὖς Ἰδομενῆος.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρεκς διός Ἀχιλλεύς·
 890 Ἀτρεΐδῃ, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων,
 Ἥδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχεαι, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 Εἰ σύ γε σὺ θυμῷ ἐδέλοιο· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
 895 Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδμεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

At Pelides deposuit quidem prelongam hastam,

885 Deposuit et lebetem igni-nunquam-admotum bovis-pretio aestimandum flori.
 In circo ferens; Et continuo jaculatores viri surrexerunt: [bus-varium

Surrexit quidem Atrides late-dominans Agamemnon,
 Surrexit et Meriones, famulus strenuus Idomenei.

Inter eos autem ipse dixit pedibus-valens nobilis Achilles;

890 "Atride, scimus enim, quantum antecellis omnibus.

"Et quantum viribusque et jaculationibus es praestantissimus:

"Quare tu quidem hoc praemium habens cavae ad naves

"Vade. at hastam Merioni heroï demus,

"Si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego."

895 Sic dixit: Neque non obsecutus est rex virorum Agamemnon.

Ὑπαὶ νεφέων, et mollius concurrat cum ῥ' quam τῶν. 879 [περὶ] MS
 sed corr. 881 [τῶν] abest MS. 891 ὅσον] R. 894 ἐδέλοιο] MS.

Ibid. Ὑπαὶ] *Al.* Ὑπὸ.

Ibid. ἐδὲ] *Al.* ἰεστο.

Ver. 875. μέσσην] *Al.* μέσης.

Ver. 877. πάγῃ] *Vide supra ad δ. 185.*

Ver. 879. ἀπεκρέμασεν.] *Vide supra ad*

α'. 67. *Clark.* Ν ἐφ. λκ. alienum.

Ibid. πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.] *Συνεχρότης*

αὐτῶν. *Schol.*

Ver. 882. ἄρα] *Uti aequum erat.*

Ibid. πελέκας] *Vide supra ad ver. 114.*

et 856.

Ibid. δέκα πάντας] *Vide supra ad γ'. 247.*

Ver. 885. ἀνδερμόεντα] "Ἡτοι. ἂν εἰς πῦρ

χρησίσται, ἀλλ' ἀναληματικόν, ἢ ἀνέμωτον.

Schol.

Ver. 886. ἡμονες] Ἀκοντισταί. *Schol.*

Ver. 887. εὐρυκρείων] *Vide supra ad α'. 102.*

Ver. 890. Ἀτρεΐδῃ.] Quum Imperatoris,
 qui toti exercitui praeerat, personae et dig-
 nitati non conveniret, certamen cum Du-
 cum inferiorum quovis inire; prohibet
 id Achilles hac oratione, qua optime,
 summoque servato decore, Agamemnonis
 honori consulit. Uti notavit *Dominus Da-*
cier.

Ibid. ἴδμεν γὰρ.] Refertur istud γὰρ ad
 id quod eleganter reticetur; "Nihil opus
 "ut tu certamen in eas, scimus ENIM,"
 etc.

Ibid. προβέβηκας] *Antecellis;* non, an-
 tecelluisti. *Vide supra ad γ'. 736. et ad*
α'. 57.

Δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
Ταλθύβιφ κήρυκε δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Dedit autem Merioni hastam æream: sed ille heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Ver. 894. ἰθὺλοις.] Cod. Harleian. ἰθὺ-
λοις. Al. ἰθὺλοις.

Ver. 897. κήρυκε δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.]
Ἡ ὅστις εἰς τὰς σκηνὰς καταβῆσθαι ἢ κατα-
στῆσαι, ὡς δῶρον αὐτὸν εἶχειν, μεγαλοφυχῶς
καὶ βασιλικῶς. Eustath. Secundum pos-
teriore explicatione rationem Dna Ila-
cier; "Agamemnon" inquit "fait pre-
sent à son heraut Talthybius de ce beau

"trepied, pour dissiper par là les re-
proches qu'on lui avoit faits, qu'il étoit
"avare, et qu'il remplissoit ses tentes de
"butin." Vide supra ad α'. 251. et ad
226. Sed longius petitum videtur hoc:
simpliciorque altera interpretatio; nempe
Præmium dedisse Agamemnonem, ad
tentorium sive ad navem suam asportan-
dum. Ern.

ΤΗΣ

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ω'. *

Ἐκδοθεὶς τῆς Ω'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΖΕΥΣ κηδόμενος Ἐκτορος, ὅτιν' πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμπει, ὅπως ἀποδῶ τῷ ἥρωϊ
τῷ αἵματι. Ἴδεν δὲ πρὸς Πριαμὸν, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τῷ
πατρὶος ἀπολάττοι. Ὁ δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμῆ, κομίσαντος τὰς Ἑλληνικὰς
Ὀϊλάκας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ ἰκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν
νεκρὸν καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

* Ῥαψωδία Ω'.] Jensus in hoc libro lan-
guorem sentit, quod non adjicitur univer-
sorum lamentatio et magnifica Hectoris
tumulandi prædicatio, in qua Ilias desi-
nat. Quo nomine præfert Æneida Vir-
gilianam, quæ ad finem usque magnifice
detexta sit, in *Observ. de stilo Homeri* p.
290. 291. Longius procedit Dawesius
Misc. Crit. p. 152. 154. qui totam banc
hapsodiam Homero abjudicat, cum Ari-
stophane Gramm. et Aristarcho, audaci-
simis in eo genere hominibus, etiam par-
tem superioris libri. In quo argumento
utitur hoc, quod Th. Bentleius codicem
MS. reperit, qui in superioris libri ver-
290. desineret. Hoc argumentum quale
sit, sponte apparet, pudetque nos, id re-

fellere. Nec alterum valet, quod multa
ibi legantur, quæ ipse alibi non meminerit
se legisse, nec tamen commemorat. Vi-
detur spectare, quæ de Niobes filiis nar-
rantur 610. 299. Sed talibus moveri con-
tra testimonia prope universæ antiquitatis,
in tanto de fabulis dissensu omnium scrip-
torum, valde intemperantis ingenii vide-
tur. Nec Jensus admonitio tanti est:
sunt loca in hoc libro præclara, quæ Vir-
gilius imitatus est, Dionysius, Quintilia-
nus maxime laudant; insunt etiam lamen-
tationes, quas ille desiderat, etc. Finis
Æneidos vehementior est, sed non in se-
pultura, verum cæde viri fortis desinit.
Ern.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ω'.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορος λύτρα.

Ἄλλως.

Ω, Πριάμος νέκυν υἷα λαῶν, γέρα δάκεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλη.

Ω, νέκυν Ἐκτορα πατρὶ λύτρων πόρην εἶναι Ἀχιλλεύς.

ΛΥΤΟ δ' ἀγών, λαοὶ δὲ δοᾶς ἐπὶ νῆας ἔκαστοι
Ἑσκίδιαντ' ἱέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο

SOLUTUS autem est spectatorum-consensus, populique celeres ad naves
Dispergebantur ituri: Illi quidem cœnæ curam-gerebant, [quisque

4 μὲν] MS. pro μιν. 5 ἑστρεφ'] A. 1. male. 6 ἀνδροτῆτα] MS. R. A.
2. 3. J. ἀδρστ. habet A. 1. sed manifeste vitio operarum. 8 πολέμους
MS.

Ver. 1. Λύτο δ' ἀγών,] Recte hic Bar-
nesius; "Λύτο, inquit, pro ἰλύτο Attice;
" — nam λύτο, pro ἰλύτο, primam cor-
"ripit." Vide supra ad φ'. 114.

Ibid. ἀγών,] Nūn τὸ ἀγέρισμα τῶν δια-
τῶν. Schol. Clark. Sic jam usurparat
ante ψ'. 258. ubi hoc adnotandum erat.
Ern.

Ver. 4. Κλαῖν,] Vide supra ad γ'. 84.

Ver. 5. ἑστρεφετ' ἐνθα καὶ ἐνθα] Aristoph.
Nub. 36. Τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφῃ (s. po-
tius στρίφῃ, Attice) τὴν νύχθ' ὄλην. Ern.

Ver. 6. ἀνδροτῆτά] Al. ἀνδρότητα. Vi-
de supra ad π'. 857. Clark. Item ad χ'.
363.

Ver. 7. ὅποσα πολέμους] Edidit Bar-
nesius, ὅποσ' ἐκπολύπνους. Sed nihil opus.
Vide supra ad α'. 51. Clark. Id. pse-
agnoscit Barnes. sed ἐκπολύπνους mavult
propter locum Hesiodi Scut. II. 44. ubi
est πόνον ἐκπολυπ. quæ sane ratio idonea
non est. Ern.

Ibid. καὶ πάθεν ἄλγεια.] Pronunciabatur
ἄλγη.

- Ὑπνε τε γλυκερῷ τερπόμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Κλαῖε, φίλῃς ἐτάρῃς μεμνημένος, ἐδὲ μιν ὕπνος
5 Ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἐνθα καὶ ἐνθα,
Πατρόκλη ποθέων ἀδρστῆτά τε καὶ μένος ἦν·
Ἦδ' ὅποσα πολύπνους σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεια,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἵβεν,
10 Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνῆς· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων, παρὰ Δῖν' ἀλός· ἐδὲ μιν ἦως
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπὲρ ἄλλα τ' ἡϊόνας τε·
Ἄλλ' ὄγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ἀκίας ἵππους,
15 Ἐκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρῃς ὀπισθεν·

Seque somno dulci ut-satiarent: At Achilles

Flebat, cari sodalis memor, neque illum somnus

5 Capiebat cuncta-domans, sedolvebatur huc et illuc.

Patrocli desiderans vigoremque et animos magnos:

Et quot peregerat cum ipso, et passus fuerat labores,

Virorumque praelia, periculososque fluctus emensus:

Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,

10 Interdum in latera jacens, interdum vero

Supinus, interdum autem pronus: et mox rectus exurgens

Oberrabat mæsto-animo, præter littus maris: neque ipsum aurora

Apparens latebat super marique littoribusque:

Sed is, postquam junxerat sub curribus veloces equos,

15 Hectorem trahendum ligabat post currum:

Ibid. περιῶν] Id. lectio bona, sed cui omnium Grammaticorum testimo-
nia refragantur, quod sciam. Firmat autem ea, quæ supra de h. v. dixi.

9 εἵβεν] A. 2. 3. J. εἵβει] MS. male.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε
κύματα πείρων] Τὸ δὲ, πειρῶν, τοῖς κύμασι
προσνημῆσθαι τοῖς δὲ γὰρ πολέμοις ἐπιλογισ-
ταὶν οὐκ εἶναι τινὰ ἰτέραν μετοχὴν. Συνήθη δὲ
τῇ ποιήσει καὶ τὰ τοιαῦτα· ὅποιον, σὺν πολ-
λέμοις ἄλλοις, καὶ τὸ, Σῆτον καὶ ὄνον ἴδοντες.
Eustath. Porro et πειρῶν hic legi notat
idem Eustathius; Πάμφιλος δὲ, φασί, περισ-
τῇ τὸ πειρῶν, παράγων εἰς ὁμοιότητα τὸ, πι-
ρῶσι, καὶ τὸ, Περῶα μίγα λαῖτμα· ἀφ' ὧν
φασὶν εἶναι καὶ τὸ πειρῶν. Atqui iterum oc-
currit idem hic versus, Odyss. 9. 183. γ.

91. et 264. quibus omnibus in locis scrip-
tum est πείρων, nec variant Codices. Clark.
Add. Etym. M. in πείρων. Vid. Var.
Lect. Ern.

Ibid. πολέμους, ἀλεγεινά τε] Cod. Har-
leian. πολέμους, ἀλεγεινά τε.

Ver. 10. Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμε-
νος,] Vituperat hunc locum Plato; Πάλιν
δὲ Ὀμήρῳ τε διησόμεθα καὶ τῶν ἄλλων ποιη-
τῶν, μὴ ποιεῖν Ἀχιλλεῖα, θεῶς παῖδα, "Ἄλ-
"λοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ'
"αὐτὲς Ὑπτιον, ἄλλοτε δὲ πρηνῆ· τότε δ' ὀρ-

- Τρεῖς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος,
 Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παύεσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
 Ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων
 20 Καὶ τεθνεότα περ' περὶ δ' Αἰγίδι πάντα καλύπτει
 Χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφωι ἐλκυζάζων.
 "Ὡς ὁ μὲν Ἑκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
 Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 Κλέψαι δ' ἀτρύνεσκον εὖσκοπον Ἀργεϊφόντην.
 25 Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανε, ἐδὲ ποδ' Ἥρη,
 Οὐδὲ Ποσειδάων', ἐδὲ Γλαυκῶπιδι κέρη·
 Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,

Ter autem cum raptarat circa sepulchrum Menœtiadæ mortui,
 Rursus in tentorio quiescebat, illumque relinquebat
 In pulvere extensum pronum: At ejus Apollo
 Omnem turpitudinem arcebat a corpore, virum miserans
 20 Etiam mortuum: Ægide autem totum contegebat
 Aurea, ut ne ipsum laceraret raptans.
 Sic ille quidem Hectorem nobilem indigne tractabat iratus:
 Eum autem miserabantur beati dii insipientes,
 Furtoque surripere hortabantur speculatorem Argicidam.
 25 Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,
 Neque Neptuno, neque oculis-cæsiæ virgini:
 Sed perstabant, sicut ipsis primum invisâ-reddita est Ilios sacra,

17 Αὖτις ἐν] F. R. A. J. Ibid. τὸν δὲ ἔασκεν] T. 18 ἐν κόνι ἐκτανύσας] MS.
 non male. 20 καλύπτει] MS. male. 22 ἀείκιζε] MS. recte. 24 ἀτρύ-
 νουσιν] Id. 26 ποσειδάωνι, ἐδὲ] Id. 27 ὥς σφιν] Id.

"Ὁν ἀναστάντα, πλωρίζοντ', ἀλύοντ' ἐπὶ
 "Ὁν ἄλως ἀτρυγίταιο." De Republ. Lib.
 III. Ubi in transcursu notandæ variae
 lectiones.

Ver. 12. et 13. Διεύσας — λήθισκεν]
 Vide supra ad β'. 221. et ad γ'. 84.

Ver. 15. Ἑκτορὰ δ' ἔλκεσθαι] Barnesius
 edidit Ἑκτορὰ δ' ἔλκεσθαι, et τὸ, "δὲ" παρίλ-
 κειν contendit; sed, ut opinor, minus rec-
 te. Vide supra ad ε'. 439. et ad μ'. 12.

Ver. 16. Τρεῖς δ' ἐρύσας] Virgil.

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros.
 Æn. I. 487.

Vide supra ad χ'. 398.

Ver. 18. ἐκτανύσας] Vide supra ad ε'. 58.

Ver. 20. τιθνέτα] Vide supra ad γ'. 46.
 et ad α'. 265.

Ver. 25. οὐδὲ ποδ' Ἥρη.] Divisim scri-
 bendum ὡς δὲ ποδ', at nequaquam; δὲ refer-
 tur ad ἄλλοις μὲν πᾶσιν. Ern.

Ver. 26. Ποσειδάων', ἐδὲ] Cod. Harleian.
 Ποσειδάωνι, ἐδὲ. Quod eodem modo pro-
 nunciandum.

Ibid. Γλαυκῶπιδι] Vide supra ad α'.
 206.

Ver. 27. Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀ-
 πήχθετο] Virgil.

— manet alta mente repostum
 Judicium Paridis, spretæque injuria formæ.
 Æn. I. 30.

Ver. 28. Ἀλεξάνδρην ἔνιν ἄτης· Ὅς νύ-
 κισσι θεῶς,] Καὶ ὅρα ὅπως τὴν τῷ Τρωϊκῷ
 πολέμῳ αἰτιωτάτην πρᾶξιν τῷ τίλει τῆς ἱλίου

- Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρην ἔνεκ' ἄτης·
 Ὅς νείπεσσε θεᾶς, ὅτι οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
 30 Τὴν δ' ἤνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετῆνδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Σχέτλιοι ἐσέ, θεοὶ, δηλήμονες· εἰ νύ ποδ' ὑμῖν
 Ἑκτορὸς μῆρ' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 35 Τὸν νῦν ἐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
 Ἥ· τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ὦ,
 Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε τοί κέ μιν ὦκα
 Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν·
 Ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλλῆϊ, θεοὶ, βέλεσθ' ἐπαρήγειν,

Et Priamus et populus. Alexandri propter injuriam;
 Qui contumeliose damnavit deas, quando ejus ad tugurium venerunt:
 30 Eamque sententia comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnosam.
 Sed quando jam exinde duodecima orta erat aurora,
 Tum quidem inter immortales dixit Phœbus Apollo;
 "Crudeles estis, dii, noxii: nonne quondam vobis
 "Hector femora adolevit hominum caprarumque lectarum?
 35 "Eum nunc non sustinuitis, vel mortuum, eripere,
 "Suaque uxori videndum, et matri, et filio suo,
 "Et patri Priamo, populisque; qui eum celeriter
 "Igne comburerent, et justa persolverent:
 "Sed pernicioso Achilli, Dii, vultis favere,

28 ἔνεκ] Id. F. A. J. 35 Τῷ νῦν] A. 2. 3. J. T. 38 κήαιεν] MS. quod
 ferri potest, e κήῳ, κήσω. Etym. M. Ibid. κτερίσειαν] Id. R.

οἱ ἱταμειύσασθαι ἐπὶ ποσὶν ἀναστήσας τὸν
 αὐτοκτόν. Τινὲς δὲ ἀθετοῦσι καὶ τὸν τὸν τό-
 ταν· εἰ γὰρ ἦδει, φασί, τὴν περὶ τῆς κάλλους
 κισσὸν ὁ ποιητής, πολλαχῶς ἀν' ἐμνήσθη αὐτῆς.
 Καὶ μὲν ἐστὶ πρὸς τῷ τῷ εἰπεῖν, ὅτι πολλῶν καὶ
 αἰλῶν ἀπᾶς ὁ ποιητής ἐμνήσθη, ἅπασιν ἐκ ἡβί-
 σθηται. Eustath. Macrobius ex eorum nu-
 mero, qui locum hunc repudiarunt, vide-
 tur fuisse; "Nullam," inquit, "comme-
 "morationem de Judicio Paridis Homerus
 "admittit." Lib. V. cap. 16. Qua de re
 acrius a Scaligero reprehenditur, Poët. Lib. V.
 cap. 3. sub fine. Clark. Sententiam Criticorum,
 hos versus propter eam causam rejicientium pro
 spuris, probat, et fabulam de judicio Paridis postero-

rum temporum commentis accenset Cel.
 Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 253. a.
 Ern.

Ver. 30. Τὴν δ' ἤνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλο-
 σύνην ἀλεγεινήν.] Τινὲς γράφουσιν ἔπας· Τὴν
 δ' ἤνησεν, ἥ οἱ κηχρησμένα ὄρε' ὀνόμαζεν. Eu-
 stath.

Ver. 32. Καὶ τότε ἄρ'.] Et tunc utique.
 Ibid. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.
 Ibid. Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide supra ad
 α'. 45.

Ver. 33. δηλήμονες.] Al. ζηλήμονες· uti
 Odys. ε'. 118.

Ibid. ὑμῖν] Cod. Harleian. ὑμῖν. Quo
 modo et in MS. Cantab. scriptum repe-
 rit Barnesius.

- 40 Ὡς ἔτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι, ἔτε νόημα
Γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι λέων δ' ὥς, ἄγρια οἶδεν,
"Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας, εἴς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν"
Ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, ἔδὲ οἱ αἰδῶς
45 Γίνεται, ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται, ἢ δ' οἰνῆσι.
Μέλλει γάρ πε τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι.
Ἦε κασίγνητον ὁμογάστριον, ἦε καὶ υἱόν.
Ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεδέσκει.
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν δέσαν ἀνδρώποισιν.
50 Αὐτὰρ ὅγ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Ἴππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο

- 40 "Cui neque mens est æqua, neque animus
"Flexibilis in pectoribus: sed leo tanquam, agrestia sapit,
"Qui magnisque viribus, et superbo animo
"Obsecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
"Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
45 "Est, qui viros valde lædit, atque juvat.
"Aliquis enim utique etiam cariorum alium perdidit,
"Sive fratrem uterinum, seu et filium;
"Et tamen postquam deflevit, statim luctum remittit:
"Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.
50 "Sed hic Hectora nobilem, postquam cum cara vita privavit,
"A curru religans, circum sepulchrum sodalis dilecti

40 ἔτ' φρένες] MS. 41 γναπτὸν] Id. Ibid. εἴδεν] Id. 42 ὅτ' Id. αἰδῶς] Id. 45 Γίνεται] MS.

Ver. 36. τίκει] Quia ratione, τίκει hic ultimam producat: item κασίγνητον, ver. 47. et τέον, ver. 56. et πυκνόν, ver. 75. vide supra ad α'. 51.

Ver. 58. κτερίσαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 39. ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ] Vide supra ad α'. 2.

Ver. 40. ἄρ' Ut nostis; Ut videtis.

Ver. 42. Ὅς τ' Qui scilicet.

Ibid. βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἴξας] Virgil.

— irarumque omnes effundit habenas. Æn. XII. 499.

Vide supra ad α'. 594.

Ver. 44. οὐδὲ οἱ αἰδῶς Γίνεται, ἢ τ' ἀνδρας

μέγα σίνεται, ἢ δ' οἰνῆσι] Sic Hesiodus,

Αἰδῶς, ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' οἰνῆσι.

Ἑρμ. καὶ Ἡσίο. I. 516

Et Euripides:

Αἰδῶς τε δίσσαι δ' εἰσὶν ἢ μὲν ἢ κακῶς,

ἢ δ' ἄλλος οἶκον.

Hippolyt. Cor. 385.

Ὁμήρου τε εἰπόντος, "Αἰδῶς, ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' οἰνῆσι." Εὐριπίδης ἐν Ἑρέχῳ γράφει

"Αἰδῶς καὶ αὐτὸς δυσχερὲς ἔχω περὶ

"Καὶ οἱ γὰρ αὐτὸς, καστὴν ἢ κακὸν μῆρα"

Clem. Alexandr. Strom. Lib. VI.

- Ἐλκει· ἔ μὲν οἱ τό γε κάλλιον, ἐδὲ τ' ἄμεινον,
Μῆ, ἀγαθῷ περ ἰόντι, νεμεσσηδῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
55 Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
Εἴη κεν καὶ τῷτο τέον ἔπος, Ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἑκτορι δῆσετε τιμὴν.
Ἑκτορ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε δήσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐσι θεῶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
60 Θρέφα τε, καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμψ· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἶεν ἄπιζε.

"Trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile,
"Ne, forti liceat, succenseamus ei nos:

"Insensilem enim jam terram contumelia afficit furcens."
55 Hunc autem irata allocuta est ulnas candida Juno:

"Sit sane et hoc tuum verbum, Argenteo-arco-insignis,
"Si quidem parem Achilli et Hectori constitueris honorem.

"Hector quidem mortalisque, mulierisque suxit inamnam:
"At Achilles est deæ proles, quam ego ipsa

60 "Nutrivique, et educavi, et viro dedi uxorem
"Peleo, qui ex animo carus fuit immortalibus:

"Omnes autem interfuistis, dii, nuptiis, interque tu hos

"Epulabaris, tenens citharam, o malorum sodalis, semper perfide."

46 μὲν] Id. F. R. A. 1. Ibid. ὀλέσαι] F. A. 1. 59 θεοῖς γόνος] MS. voluit dare θεῶς, quod tamen Homericum non est.

Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῆς κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκται.
Odys. ε'. 347.

Ver. 46. Μέλλει γὰρ πε] Al. Μέλλει μὲν πε.

Ver. 51. Ἴππων ἐξάπτων] Al. Ἀρματός ἐξάπτων.

Ver. 54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει] Ἀντὶ τῷ, ἀναίσθητον σῶμα ὑβρίζει. Schol.

Ὅτι τοῖς ἄλλοις, ὅσοι μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζονται ἢ τε τοῖς τεθνῶσιν ἢ τε, ὡς πεπονθοῖσι τε τὸ ἔσχατον, καὶ ἐκ ἀλγήσασιν ἔδ' αἰσθησομένης ἢ οἱ ὀργιζόμενοι ἐφίενται. Διὸ εὖ περὶ τῷ

Ἑκτορος ὁ ποιητὴς, παῦσαι βυλομένος τὸν Ἀχιλλεῖα τῆς ὀργῆς τεθνῶστος, "Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων." Aristot. Rhetoric. Lib. II. cap. 3.

Ver. 55. λευκώλενος Ἥρη] Vide supra ad α'. 572. et ad δ'. 92.

Ver. 58. γυναῖκά τε δήσατο μαζόν] Genus loquendi γυναῖκα μαζόν pro γυναῖκισιν, ἀπλῶς ἀντὶ κτητικῆς ita sæpe illustratum et notum hodie est, ut admonuisse tirones sufficiat: exempla habet etiam Barnes. ad h. l. Modum loquendi δήσατο μαζόν imitatus est Callim. H. in Jov. 49. de verbo δήσατο vid. Eustath. h. l. et ad Od. p. 1485. Ern.

Ver. 60. ἀτίτηλα] Cod. Harleian. ἀτίταλα.

Ver. 61. Πηλεῖ] Al. Πηλεῖ, et Πηλεῖ.

Ver. 61. 91. et 107. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. περὶ κῆρι] De hac forma vid. Bentley ad Callim. H. in Del. 200. et nostra ad illum locum. Ern.

Ver. 63. Δαίνυ',] Barnesius in uno MS.

- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 65 "Ἢρῃ, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμιναι θεοῖσιν.
 Οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μὴ ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ
 Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν.
 "Ὡς γὰρ ἐμοίγ'· ἐπεὶ ἔτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 70 Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 Ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἰάσομεν, (ἔδ' ἔτι πῃ ἐστὶ
 Δάδρῃ Ἀχιλλῆος,) θρασὺν Ἔκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
 Μήτηρ παρμύμβλων ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ·
 Ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,

Illam vero respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

- 65 "Junc, ne jam omnino irascaris diis.
 "Haud etenim honor idem erit: sed et Hector
 "Carissimus erat diis hominum, qui in Ilio sunt;
 "Sic enim mihi quidem: quia nunquam jucunda prætermittebat munera.
 "Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,
 70 "Libamineque, nidoreque: hunc enim sortiti sumus honorem nos.
 "Sed tamen furto quidem surripere omittamus (neque ullo modo licet
 "Clam Achille) audacem Hectora: certe enim ei assidue
 "Mater adest simul noctesque et dies:
 "Sed si quis vocet Deorum Thetin ad me,

65 θεοῖσι] MS. male. 66 ἀλλὰ μὲν Ἔκτωρ] A. 2. 3. J. 69 εἴσης] MS. 70
 λιβῆς] Id. 71 ἰάσομεν] R. T. 72 αἰεὶ] A. 2. 3. 73 παρμύμβλων] MS.

scriptum reperit, Δαίνω. Clark. Et hæc est forma legitima ex ἰδαινύμην. Δαίνω
 est pro ἰδαινύω ex ἰδαινύω. Ern.

Ver. 64. νεφεληγερέτα Ζεὺς:] Vide supra
 ad α'. 175.

Ver. 67. 68. 69. Φίλτατος ἔσκε — ἡμάρ-
 ταν δῶρων — ἰδένετο δαιτὸς] Carissimus
 esse solebat — dona prætermittere solebat
 — convivio carere solebat. — Vide supra
 ad β'. 221. et ad γ'. 84.

Ver. 69. δαιτὸς εἴσης.] Καὶ τῶν κρεῶν δὲ
 μοῖραι ἐνέμεντο· ὅθεν εἴσας φησὶ τὰς δαίτας,
 ἀπὸ τῆς ἰσότητος. — Ἐπεὶ δὲ Ζηνόδοτος,
 δαίτα εἴση, τὴν ἀγαθὴν λίγισθαι. Athenæus
 Lib. I. cap. 10. Vide supra ad α'. 468.

Ver. 71. ἰάσομεν.] Vide supra ad δ'. 42.
 Ver. 73. παρμύμβλων] Vide supra ad
 γ'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 74. Ἀλλ' εἴ τις καλέσειε] Τὸ, "Ἀλλ'
 "εἴ τις καλέσειε Θέτιν," — ταῦτόν ἐστι τῷ,

Ἀλλ' ἄγε τις καλίσσῃ. Κατ' ἑλλείπον δὲ
 δοκεῖ καὶ αὐτὸ ἐσχηματίζεσθαι, ὡς τῷ ὅλῳ τοῦτο
 ὄντος. Ἀλλ' εἴ τις καλέσειε τὴν Θέτιν, θάλα-
 μιν ἂν τῆτο, ἢ βυλοῖμην, ἢ τοῖόνδε τι. Eu-
 stath. De hujusmodi Aposiopesi, vide
 supra ad κ'. 111. item ad α'. 135. et 340.
 Barnesius, hoc in loco, pro εἴ τις legi posse
 conjicit ἴρις. Sed hoc longe minus esset
 venustum.

Ver. 76. ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ.] Vide su-
 pra ad α'. 20.

Ver. 77. ἀελλόπος ἀγγελέσσα.] Virgil.
 — at illa leves cœli demissa per auras.
 Æn. XI. 595.

Ver. 78. Μισσηγὺς] Vide supra ad ε'.
 769.

Ver. 79. "Ἐνδορε μείλανι πόντῳ,] Τῷ καὶ
 ἔτι νῦν καλεσμένῳ Μίλανι Πόντῳ. Schol. Μί-
 λας δὲ πόντος ὁ ὕστερον Καρδιανὸς κόλπος ἀπὸ

- 75 "Ὀφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
 Δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ.
 "Ὡς ἔφατ'· ὤρετο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέσσα.
 Μεσσηγὺς δὲ Σάμῃ τε, καὶ Ἰμβρῇ παιπαλοέσσης,
 "Ἐνδορε μείλανι πόντῳ, ἐπεσονάχησε δὲ λίμνῃ.
 80 "Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρεσεν,
 "Ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
 "Ἐρχεται ὠμηςῆσιν ἐπ' ἰχθυόσι κῆρα φέρεσα·
 Εὔρε δ' ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 Εἵαδ' ὀμνηγερέες ἄλλαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσης
 85 Κλαῖε μόρον ἔ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε

75 "Ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles
 "Dona a Priamo accipiat, atque Hectora redemptum-reddat."

Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura.

Inter itaque Samumque, et Imbrum asperam,
 Insiliit nigro ponto, ingemuitque palus.

80 Ipsa autem glandulæ-plumbeæ similis, in imum delapsa est,
 Quæ agrestis bovis cornu imposita,
 Descendit cruda-vorantibus piscibus mortem ferens:

Invenit autem in specu cava Thetin, circum autem et aliæ
 Sedebant frequentes marinæ deæ: ipsa vero in mediis

85 Flebat fatum sui filii eximii, qui ei erat

75 οἱ] abest MS. 79 ἐπεσονάχησε] Id. male. 85 ἄλλα] Id. 84 μέσσαις]
 Id. edd. præter R. 85 ἔμελλεν] Edd. præter T.

Καρδίας πόλεως. Eustath. Equidem credi-
 derim potius Epitheton hoc [μείλανι] apud
 Poëtam omni Mari commune, ut κεραι-
 δαί, ὀνοπι, etc.

Ibid. ἐπεσονάχησε] Al. ἐπεσονάχησε.
 Quo modo et legit Codex Harleian. Cie-
 terum in uno MS. scriptum reperit Bar-
 nesius, ἐπεσονάχησε. Quod ferri non pot-
 est. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 80. 81. 82. "Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη,
 etc.] Plato in Ione versus hosce legit, aut
 memoriter citat, hoc modo:

"Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἵκανε,
 "Ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
 "Ἐρχεται ὠμηςῆσιν ἐπ' ἰχθυόσι κῆρα φέρεσα.
 Ptolemaeus.

Τὸ δὲ ὑπὸ τῷ ποιητῇ λεγόμενον, "Ἡ δὲ,
 "μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρεσεν," ἢ
 "τῇ" etc. παρακάνοντες ἔτι, βοταῖς θρι-

ξιν ὄνται πρὸς τὰς ὀρμιάς, κεραιδὰς τὰς
 παλαιὰς· κέρας γὰρ τὴν τρίχα λίγισθαι,
 καὶ τὸ κέρασθαι διὰ τῆτο, καὶ κυρτὸν καὶ
 τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κηροπλάστην, φιλόκοσμον
 εἶναι περὶ κόμην, καὶ καλλωπιστήν. "Ἔστι δὲ
 ἢ ἀληθές· ἵππαις γὰρ θριξὶ κερῶνται.
 De Solertia Animalium.

Ibid. μολυβδαίνῃ] Μολυβδαίνῃ, ὀρμιά· μό-
 λυβδος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καδ-
 εῖλαι αὐτὸ τῷ βάζει κάτω. Schol.

Ver. 81. βοὸς κέρας] Οἱ μὲν κυρταὶ οἱ
 δὲ τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ νοεῖν κερατὶόν τε
 προκίεσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀπο-
 βιβρώσκωσι τὴν ὀρμιάν. Schol. Vide ad ver.
 80. Clark. Ἐμβεβαυῖα, aptata, neta. De
 βοὸς κέρας vid. Suidas: κατισκευάζον, ait,
 σύριγγα ἐκ κέρατος βοῦς, ἣν περιετίθεισαν τῇ
 ὀρμιά, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποτρώγωσι τὸ λί-
 νον. Ern.

Ver. 84. ὀμνηγερέες ἄλλαι] Qua ratione,

- Φθίσειςθ' ἐν Τροίῃ ἐριβάλακι, τηλόδι πάτρης.
 Ἀγχι δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις.
 "Ὅρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 90 Τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 Μίσγεςθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχρ' ἀκριτα θυμῷ.
 Εἴμι μὲν· ἐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴποι.
 "Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμν' ἔλε δῖα θεῶων
 Κυάνεον, τῷ δ' ἔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 95 Βῆ δ' ἰέναι, πρὸςθεν δὲ ποδὴνemos ὠκεία Ἴρις
 Ἠγεῖτ' ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 Ἀκτὴν δ' εἰσαναβάσαι, ἐς ἔρανὸν αἰχμήτην.
 Εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 Εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἰόντες.
 100 Ἡ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καδέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.

Periturus in Troja glebosa, longe a patria.

Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris;

"Surge, Theti, vocat Jupiter æternis consiliis-pollens."

Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea;

90 "Curnam me ille jubet venire magnus Deus? Vereor autem

"Misceri immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.

"Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodeunque dixerit."

Sic fata, velum accepit augustissima dearum

Atrum, eoque nullum nigrius erat vestimentum.

95 Perrexit autem ire, pedibusque ventosa velox Iris

Præibat; et circum ipsas diducebatur unda maris.

Littus vero ut conscenderant, in cælum se-proripuerunt!

Invenerunt autem late-sonantem Saturnium, circumque cæteri omne

Sedebant frequentes beati dii immortales:

100 Ipsa autem Jovi patri assedit, cessitque Minerva.

86 ἰν] MS. 91 μίγεςθ'] Id. 92 εἶπεν] Id. 97 ἀνηχθήτην] Id. male

101 χερσὶ] Id. A. 1.

ὀμηγερέες, hic ultimam producat; item μόρον, et δέ, ver. 85. et ἄλιον, ver. 92. vide supra ad α'. 51.

Ibid. μίσσης] Al. μίσσαις.

Ver. 85. Κλαῖς] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 86—88. Φθίσειςθ' — ἀφθιτα] Vide supra ad ν'. 339.

Ver. 88. Ὅρσο, Θέτι,] Edidit Barnesius,

Ὅρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 91. ἀκριτα] Vide supra ad α'. 309.

314.

Ver. 92. εἶπεν.] Al. εἶπεν.

Ver. 94. Κυάνεον,] Vide supra ad α'

398.

Ver. 96. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα

θαλάσσης.] Virgil.

- Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερσὶ θῆκε,
 Καί ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ᾤρεξε πιῆσα.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἥλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 105 Πένθος ἄλαστον ἔχεσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρῶ, τῷ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 Ἐνὶ ἡμαρ δὴ νείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Ἀχιλλῆϊ πολυπύρρῳ.
 Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργεϊφόντην.
 110 Αὐτὰρ ἐγὰ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
 Αἰδῶ καὶ φιλότητα τήν μετόπισθε φυλάσσω.
 Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε, καὶ υἱεῖ σῶ ἐπίτειλον·
 Σκύζεσθαι οἱ εἰπὲ θεῶς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 115 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἐδ' ἀπέλυσεν.

Juno vero aureum pulchrum poculum in manu posuit;

Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquam bibisset.

Inter hos vero sermonem orsus est pater hominumque deumque;

"Venisti ad-Olympum, dea Theti, mæsta licet,

105 "Luctum non-obliviscendum habens in præcordiis; novi et ipse;

"Sed et sic dicam, cujus te gratia huc vocavi:

"Novem-dies jam contentio inter immortales orta est

"Hectoris de cadavere, et Achille urbium-vastatore:

"Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicidam;

110 "At ego hanc gloriam Achilli tribuo,

"Reverentiam in te et amicitiam in posterum servans.

"Ocyus ad castra descende, et filio tuo præcipe:

"Irasci ei dic Deos, meque supra omnes

"Immortales indignatum esse, quod animo furenti

115 "Hectorem detinet apud naves recurvas, neque redemptum-reddidit:

102 ᾤρεξε πιῆσα] MS. 109 ὠτρύνεσκον] MS. 110 Ἀχιλλῆϊ] F. A. J. ut v.

108. F. A. 1. 114 μαρναμένησιν] MS. male. 118 λύσσεσθαι] R.

— simul alta jubet discedere late
 Flumina, qua juvenis gressus inferret; at illum
 Curvata in montis faciem circumstetit unda,
 Accepitque sinu vasto. — Georg. IV. 359.

Ver. 98. εὐρύοπα Κρονίδην,] Male hic
 Barnesius; "Pro εὐρύοπῃ Κρονίδην, (in-
 "quit.) Vocativus pro Accusativo." Quod
 plane est absurdum; et ne de nominativo
 quidem ulla ratione ferri potest. Vide

supra ad α'. 175. et 498. item ad α'. 185.

Εὐρύοπα, hoc in loco, est ab Εὐρύοπῳ.

Ver. 101. χρύσειον] Pronunciabatur χρύ-
 σεν. Prima enim necessario producitur.

Vide supra ad ν'. 272. et ad ν'. 523.

Ver. 105. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vi-
 de supra ad α'. 12.

Ver. 107. ὄρωρεν] Vide supra ad β'.
 810. et ad α'. 57.

- Αἶκεν πῶς ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό δ' Ἑκτορα λύσῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω,
 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἵκη.
 120 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶ δῆσε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴζασα.
 Ἴξεν δ' ἐς κλισίην ἔ νείεος, ἐν δ' ἄρα τὸν γε
 Εὖρ' ἀδινὰ σενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Ἑσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντ' ἄρισον.
 125 Τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.

"Si quo pacto meque vereatur, Hectoremque redemptum-reddat.
 "Cæterum ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,
 "Ut redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
 "Donaque Achilli ferat, quæ animum placent."

- 120 Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea:
 Descendit vero ab Olympi vorticibus impetu-facto.
 Pervenit autem ad tentorium sui filii, intusque illum
 Invenit crebros effluentem gemitus; dilecti autem circum ipsum socii
 Propere curabant, et apparabant prandium:
 125 Illis vero ovis villosa magna in tentorio mactata erat.

119 τὰ κιν] MS. male. 123 ἀμφ' αὐτῶ] MS. 124 ἐντύνοντο] MS. edd. 125 ἱερεῖο] Id.

Ver. 108. ἀμφὶ νέκυι.] Vide supra ad
 α'. 521. et 526.

Ibid. Ἀχιλλῇ πολυπόρῳ] Vide supra
 ad β'. 278.

Ver. 110. προτιάπτω.] Al. προῖάπτω.

Ver. 114. et 135. Ἀθανάτων.] Vide su-
 pra ad α'. 398.

Ver. 115. 116. 118. ἀπέλυσεν — λύσῃ.
 — Λύσασθαι] Vide supra ad α'. 20.

Ver. 116. τίς δείσῃ.] Qua ratione, τίς,
 hic producatur; item Ἀχιλλῇ, ver. 119.
 et 147. et τίς, ver. 149. et γάρ, ver. 153.
 vide supra ad α'. 51.

Ver. 121. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων
 αἴζασα.] Vide supra ad χ'. 187.

Ver. 122. ἄρα.] Non hic supervacaneum
 est istud "ἄρα." Sententiam enim con-
 nectit cum eo quod præcessit, ver. 5. etc.

Ver. 124. ἐντύνοντ' ἄριστον.] Ita necessa-
 rio legendum: Al. ἐντύνοντο ἄριστον. Quod
 nullo modo ferri potest; nam ἄριστον,
 prandium, primam producit:

"Ὡς οἷμας κ' ἐς οἶνον ἀνάριστος Διοκλεῖδας.
 Theocrit. Idyll. XV. 146.

Καὶ πρὸς τοῖς ἀριστοῦ τὸν Πιερίαν τρεῖς κα-
 ξῖν. Aristoph. Equit. 572.

Εἰς σε βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν ἴσως ἄριστον τα-
 ραῖναι. Id. Resp. 61.

Ἐπὶ τοῖς δὲ τὸς ἀφίσταται ἐπ' ἄριστον καλῶν.
 Id. Aris. 1601.

Ἄριστον προτιένοντο καὶ αὐτῶν ἡδίστα μαρτυρεῖται.
 Id. Pace, 1280.

Δεῖν ταῦτ' ἢ ἄριστά τε. —
 Id. Ἐκκλησίαι. 408.

Cæterum de duorum priorum Aristopha-
 nis versuum rhythmo, vide supra ad ζ'.
 146. Porro idem error irrepsit, Odys.
 π'. 2.

Ἐντύνοντο ἄριστον αὐτοῖς: —
 qui tamen versus recte scriptus occurrit
 apud Athenæum, lib. I. cap. 9.

Ἐντύνοντ' ἄριστον αὐτοῖς. —

Male igitur Phil. Labbé; "Ἀριστον, prand-
 ium, (inquit) melius primam brevitat,
 "quamvis ἀνάριστος, impransus, secundam
 "extendat apud plerosque." Proso lia,

- Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καδέζετο πότνια μήτηρ,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
 Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων,
 Σὴν ἔδαι κραδίην, μεμνημένος ἔδέ τι σίτε,
 130 Οὐτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ
 Μίσγεσθ'. ἔ γάρ μοι δῆρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 Ἀγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ.
 Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεὸς, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων
 135 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν

Admodum autem prope ipsum consedit veneranda mater,
 Manuque ipsum demulsit, verbaque fecit, dixitque;

"Fili mi, quousque lugens et mœrens,

"Tuum edes cor, memor neque cibi omnino,

130 "Neque cubilis? Bonum vero mulieri in amore

"Miseri: Non enim mihi diu vives, sed tibi jam

"Prope adest mors et fatum violentum.

"Sed mihi ausculta ocyus; Jovis enim tibi nuncia sum:

"Irasci tibi ait deos, seque supra omnes

135 "Immortales indignatum esse, quod animo furenti

129 ἔτι τι σίτε] R. 130 δὲ] abest MS. 132 παρέστηκε] MS. F. A. J.

p. 121. Vide supra ad κ'. 299. Clark.
 Recte Clarkius. Vitium ortum est, si ta-
 men vitium appellandum in MSS. quod
 veterini libri verba plena, de vulgari
 et legitima ratione, scribebant, et quo-
 modo pronuncianda essent, lectorum ju-
 dicio relinquebant. Ern.

Ibid. ἄριστον] Ἀριστον δὲ λέγει νῦν τὸ
 τρεῖς καὶ ἑπτά λέγοντες ἀκράτισμα: ὥστε
 αὐτὸ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον ὁ Παιστής φησι
 εἶπεν — τὸ δὲ δειπνον, δόρπον. Schol.
 Vide Athenæum, lib. I. cap. 9. 10. Item
 Philarch. Symposiac. lib. VIII. Probl. 6.

Ver. 125. ἱέρευτο.] Recte versio mactata
 erat. Nam prandium jam parabatur. Ex-
 emplo Homeri alii certatim, etiam pro-
 saici ἱερεύειν pro mactare simpliciter dix-
 ere: unde Glossa apud Hesych. ἱερεύει,
 πρᾶζει, in qua frustra hæsit Stephanus:
 sæpe sic notavi etiam apud Philonem.
 Xenoph. Cyrop. I. p. 46. ἱερεῖον dixit de
 eo, quod mactatur ad edendum; ubi vid.
 Hutchinsonum. Ern.

Ver. 127. Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε,] Virgil.

— dextraque prehensum,
 Continuit, roseoque hac insuper addidit ore.
 Æn. II. 592.

Ver. 128. τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχέ-
 ων, Σὴν ἔδαι κραδίην.] Ita supra ζ'. 202.
 "Ὅν θυμὸν κατέδωκεν. Virgil.

Nec te tantus edat tacitam dolor. —
 Æn. II. 801.

Clark. Pressius imitatus est poëta latinus
 apud Ciceronem Tusc. III. 26. Ipse suum
 cor edens. Ern.

Ver. 129. οὐδὲ τι σίτε.] Al. ἔτι τι σίτε.
 Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 130. ἀγαθὸν δὲ] Πάλιν αἰσχιστὰ δο-
 κεῖ τὸν υἱὸν ἢ Θέτις ἐφ' ἡδονὰς παρακαλεῖν,
 καὶ ἀναμνησκὲν ἀφροδισίων. ἀλλὰ κἀνταῦ-
 θα δὲ παραδεικνύει τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἐγ-
 κρατείαν, ὅτι τῆς Βρισηίδος ἐρῶν, ἡκούσης πρὸς
 αὐτὸν, εἰδώς τὴν τῆ βίαι τελευτὴν ἐγγὺς ἔσσαν,
 οὐ σπύδει τῶν ἡδονῶν πρὸς ἀπόλαυσιν οὐδ'
 (ὥστε οἱ πολλοὶ) πειθεῖ τὸν φίλον ἀπραξίαν
 καὶ παραλείπει τῶν καθήκοντων, ἀλλὰ τῶν
 μὲν ἡδονῶν διὰ τὴν λύπην ἀπέχεσθαι, ταῖς δὲ
 πράξεσι καὶ ταῖς στρατηγίαις ἐνεργὸς ἵσθαι.

- Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἐδ' ἀπέλυσας.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ λύσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 Τῆδ' εἶη, ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο, [λεῦς·
 140 Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνάγει.
 "Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 Ἴριν δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱεήν·
 Βάσκη' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιπεῖσ' ἔδος Οὐλύμποιο,
 145 Ἀγγελίον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἶσω,
 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
 Οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνής.

"Hectorem detines apud naves recurvas, neque redimi-passus-es.

"Sed aedum redemptum-redde, mortuique accipe pretia."

Hanc vero respondens allocutus est pedibus-velox Achilles;

"Huc adsit, qui pretium ferat, et cadaver asportet,

140 "Si quidem serio animo Olympius ipse jubet."

Sic hi quidem in navium coetu materque et filius

Multa inter se verba alata dicebant.

Irin autem impulit Saturnius ad Ilium sacram;

"Vade age, Iri velox, relictæ sede Olympi,

145 "Nuncia Priamo magnanimo, ad Ilium,

"Ut-redimat carum filium, profectus ad naves Achivorum;

"Donaque Achilli ferat, quæ animum placent,

"Solus, neque quis alius una Trojanorum eat vir.

159 πῇ δ' εἶη] MS. Ibid. ἄρειτο] Edd. vett. præter R. cui consentit MS.

147 κεν] Edd. præter T. male. ut v. 196. ubi tamen R. recte. 149 ἰού-
 νει] MS.

Plutarch. de audiendis Poëtis. Cæterum locum hunc a Veterum nonnullis repudi-
 atum testatur Eustathius.

Ver. 152. παρίστην] Vide supra ad
 δ. 454.

Ver. 158. Τὴν δ'] Vide supra ad α'. 57.
 et ad δ'. 160.

Ver. 159. Τῆδ' εἶη, ὅς ἄποινα φέροι,] Ἐν-
 ταῦθα ἴστω, ἰθαὺς ἡκίτω ὁ κομίζων τὰ λύ-
 τρε. Schol.

Ibid. ἄγοιτο,] Al. ἄρειτο. Clark. Ob-
 servant tirones discrimen inter ἄγοιτο et
 ἄγει ver. 151. Hic est sermo de eo, qui

redimit et accipit, mox de ministro, qui
 quod alterius est, abducit. Ern.

Ver. 140. Εἰ δὴ] Si revera, ut dixisti.

Ver. 144. Βάσκη' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα,] Virgil.

Labere Nympha polo, finesque invise Latinos.

Æn. XI. 588.

Vide et supra ad α'. 158.

Ver. 149. Κήρυξ] Edidit Barnesius Kē-
 ρυξ. Verum, ut opinor, minus recte. Vide
 supra ad β'. 267.

Ibid. ἰδύνει] Cod. Harleian. ἰδύνει. Al.
 ἰδύνει.

- Κήρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰδύνει
 150 Ἠμιόνες καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἥδ' καὶ αὐτὶς
 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Μηδὲ τίς οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
 Τοῖον γὰρ οἱ πομπὸν ὁπάσσομεν Ἀργειφόντην,
 "Ὅς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 155 Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλης πάντας ἐρύξει·
 Οὔτε γὰρ ἔσ' ἄφρων, ἔτ' ἀσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.
 "Ὡς ἔφατ'· ὤρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέεσσα·
 160 Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
 Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,

"Præco aliquis eum comitetur senior, qui dirigat

150 "Mulas et rhedam volubilem, atque retro

"Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

"Neque omnino ei mors obversetur animo, neque omnino terror:

"Talem enim ei ducem-viæ dabimus Argicidam,

"Qui ducet, usquedum ducendo prope Achillem constituerit.

155 "At postquam duxerit intra tentorium Achillis,

"Neque ipse interficiet, aliosque omnes prohibebit:

"Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;

"Sed perquam humane supplicii parcat viro."

Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura:

160 Pervenit autem in Priami domum; invenit vero clamoremque luctumque.

Filii quidem patrem circumsedentes in aula,

149 ἰδύνειν] R. vitiose, nam sec. longa. Eust. ἰδύνει. mox v. 168. consentiunt
 in ἰδύνει. 150 καὶ] abest MS. Ibid. εὐτροχον et αὔρις] Id. 154 Ἀχιλλῆϊ]
 Id. ut 155. 159 δ' Ἴρις] Id. 160 ἐνοπήν τε γένωνται] Id.

Ver. 150. 179. et 189. ἄμαξαν] Vide in-
 fra ad ver. 711. et 782.

Ver. 153. ὁπάσσομεν] Recte cum duplici
 α. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 154. "Ὅς ἄξει,] Edidit Barnesius ex
 conjectura "Ὅς σφ' ἄξει. Minus recte: præ-
 sertim cum hoc ad Priamum solum re-
 ferri videatur. Cæterum qua ratione ferri
 possit Vulgata Lectio, vide supra ad α'.
 51.

Ver. 157. Οὔτε γὰρ ἔσ' ἄφρων, οὐτ' ἀσκο-
 πος, οὐτ' ἀλιτήμων] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τοὺς
 παλαιούς διέλαβεν ὁ Ποιητής διαταχίαν, ὅθιν

ἔρχονται εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἡ γὰρ δι-
 ἀσυνεσίαν, ὃ δηλοῦται διὰ τοῦ "ἄφρων" ἢ ἀ-
 κόντως, ὃ δηλοῖ "Ὀμηροῦ" διὰ τοῦ "ἀσκοπος,"
 ὃ σημαίνει τὸν μὴ τοῦ συμφέροντος προνοούμε-
 νον. — ἡ ἐκουσίως, ὃ διὰ τοῦ "ἀλιτήμων" ἰδή-
 λωσεν ἀλιτήμων γὰρ, ὃ ἐκουσίως, ἀμαρτάνων.
 Eustath.

Ver. 158. et 187. ἰκέτω πεφιδήσεται]
 Pronunciabatur ἰκέτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ] Virg.
 Hic matres, miseraeque nurus, hic cara sororum
 Pectora moerentum, puerique parentibus orbi.
 Æn. XI. 215.

- Δάκρυσιν εἴματ' ἔφυσον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος
 Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὰ
 Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 165 Τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔῃσι.
 Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοὶ, ᾠδύροντο,
 Τῶν μνηστῆρες, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 Στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἡδὲ προσήδα,
 170 Τυτθὸν φθελγξαμένη, (τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·)
 Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβει·
 Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τὸδ' ἰκάνω,
 Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέεσθα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὅς σευ, ἀνιυδεν ἔων, μέγα κήδεται, ἡδ' ἐλεαίρει·

Lachrymis vestimenta perfundebant: ipse vero in mediis senex
 Obvoluta chlaena tectus, circumque multus
 Fimus affusus erat capiti et cervici senis,

165 Quem quidem volutatus affatim-injecerat manibus suis.

Filiae vero per aedes, et nurus, lamentabantur,
 Illorum recordantes, qui jam multique et strenui
 Manibus sub Argivorum jacebant, vita privati.

Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta est,

170 Submissa voce, (illum autem tremor occupabat artus;)

“ Confide, Dardanide Priame, animo, neque omnino formida:

“ Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,

“ Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia sum,

“ Qui tui, procul licet sit, magnam curam habet, et miseretur:

162 ἔφυσον] MS. 165 καὶ καλυμμένος] Id. Ibid. πολλὰ] Id. 165 κατ-
 μήσατο] MS. edd. præter R. 169 παρ Πρ.] F. 170 τρόμος] MS. ἔλα-
 βει] Id. F. A. 1.

Ibid. ἀλλῇ.] Τῷ περιπετειωμένῳ καὶ
 ὑπαίθρῳ τόπῳ. *Etymol. Magn.* a Barnesio
 citatum. *Clark.* Non satis perspicue ita
 explicatur ἀλλῇ, et apte ad h. l. Intelli-
 gendus sane locus septus et subdivalis,
 sed ante aedes. Egregie de hoc verbo
 agit *Perizon.* ad *Æliani* V. H. III. 4.
Infra, ver. 258. vocat αἰθέσαν, ver. 306.
ἔρπος. *Ern.*

Ver. 163. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμ-
 μένος.] *Schol.* Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι
 τῇ χλαυνίδι ἐντυπωμένους ἱματίους ὅλον τὸ
 σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαί-
 νοσθαι. *Clark.* Obscurius atque etiam vi-

tiosum est scholion, in ultimis corrigen-
 dum sic: ὥστε ὅλον τ. Ergo ἐντυπὰς κε-
 καλυμμένος est, qui ita adstrinxit vestem
 eique se involvit, ut tota corporis figura
 appareat, quod secus est in toga et pallio
 aut stola. *Ern.*

Ver. 164. Κόπρος] Κοινῶς μὲν, τὰ κόπρος
 νῦν δὲ, ἡ κόπρος. *Schol.*

Ver. 165. Τὴν ῥα] Quam utique. — Quam
 scilicet.

Ibid. καταμήσατο] *Al.* κατεμήσατο. *Ma-*
le: Fit enim ex ἀμάω. Uti *Barnesius*
notavit. *Clark.* De h. v. et altero ἐπα-
 μᾶσθαι, quod ejusdem significationis est,

- 175 Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,
 Οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 Κῆρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰδυνοὶ
 Ἡμιόνες καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἡδὲ καὶ αὖτις
 180 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Μηδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
 Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
 Ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 Αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλλῆος,
 185 Οὔτ' αὐτὸς πτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλας πάντας ἐρύξει·
 Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλιτῆμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκίως ἰκίτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.

175 “ Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,
 “ Donaue Achilli ferre, quæ animum placent,

“ Solum, neque quis alius una Trojanorum eat vir.

“ Præco aliquis te comitetur senior, qui regat

“ Mulas et rhedam volubilem, atque retro

180 “ Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

“ Neque omnino tibi mors obversetur animo, neque omnino terror:

“ Talis enim te dux-viæ comitabitur Argicida,

“ Qui te ducet, usquedum ducendo prope Achillem constituerit.

“ At postquam duxerit intra tentorium Achillis,

185 “ Neque ipse interficiet, aliosque omnes prohibebit:

“ Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;

“ Sed perquam humane supplicii parcat viro.”

175 σὲ κίλευσεν] MS. 176 δῶρ' Ἀχιλλ.] MS. Ἀχιλλῆϊ] F. R. A. 1. 177
 Οἶος] F. A. 2. 3. J. male. 178 ὅς κεν ἰδυνοὶ] A. 2. 3. J. male. 187 ἐνδυ-
 κίως] MS. sic et v. 158.

id. Domil. ad *Charit.* p. 365. et *Lamb.*
hos Animadv. p. 92. *Ern.*

Ver. 166. Θυγατέρες] Vide supra ad α'.

398. Ibid. ἰδυνοὶ.] Qua ratione, ἰδὲ, hic ulti-
 mam producat; item Ἀχιλλῆϊ, ver. 176.

et τις, ver. 178. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ᾠδύροντο.] *Al.* ᾠδύροντο. Sed mi-
 nus recte. Vide supra ad α'. 84.

Ver. 171. μηδὲ τι τάρβει.] Virgil.

— timor omnis abesto. *Æn.* XI. 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσο-
 μένη τὸδ' ἰκάνω.] Τουτέστιν, οὐ κακὸν κληρο-

νομένη. *Porphyr.* *Quæst. Homeric.* 16.
 Vide supra ad α'. 105.

Ver. 173. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, Ὅς
 σευ, ἀνιυδεν ἔων, — ἐλεαίρει.] Virgil.

Imperio Jovis huc venio, qui —

— cælo tandem miseratus ab alto est.

Æn. V. 796.

Ver. 175. et 195. Λύσασθαί] Vide supra
 ad α'. 20.

Ver. 178. Κῆρυξ] Vide supra ad ver.

149.

Ibid. ἰδυνοὶ.] *Al.* ἰδυνοὶ. Ut supra ver.

149.

VOL. II.

- 'Η μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη πόδας ὠκείῃ Ἴρις.
 Αὐτὰρ ὅγ' υἱᾶς Ἀμαξαν ἐϋτροχὸν ἡμιονεῖην
 190 'Οπλίσσαι ἠνάγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
 Αὐτὸς δ' ἐς δάλαμον κατεβήσετο κηώντα,
 Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
 'Ες δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
 Δαιμονίη, Διόθεν μοι 'Ολύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
 195 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη.
 'Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
 Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνάγει,
 Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 200 "Ὡς φάτο· κῶκυσε δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

Illa quidem sic locuta abiit pedibus veiox Iris.

Sed is filios rhedam volubilem mulinam

190 Apparare jussit, arcamque ligare super ipsa:

Ipsa autem in thalamum descendit odoratum,

Cedrinum, tecto-excelso, qui pretiosa multa continebat,

Introque uxorem Hecubam vocavit, dixitque;

"Infelix, a Jove mihi Olympia nuncia venit,

195 "Ut-redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum.

"Donaque Achilli ferrem, quæ animum placent.

"Sed age mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur esse?

"Valde enim me ipsum quidem animus et mens jubet,

"Illuc ire, ad naves in castra lata Achivorum."

200 Sic dixit: Ejulavit autem uxor, et respondit verbis:

189 ἡμιονεῖν] Id. 190 ἐπλίσσαι] F. 191 κατεβήσατο] MS. 193 ἐκαλέσσατο] MS. 194 ἦλθε] Id. male. 200 κῶκυσε] Id.

Ver. 183. πειλάσση.] Sic supra ver. 154. vide supra ad γ'. 1.

Ver. 190. 'Οπλίσσαι ἠνάγει.] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. πείρινθα] Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἀμάξῃ πλινθίων, ἐφ' οὗ φέρουσι τὰ φορτία. Schol. Πείρινθα δὲ τὸ πλινθίων τὸ ἄνω τῆς ἀμάξης, ὅπου τὰ φορτία ἐπιτίθενται· ὃ καὶ ὑπερτεροῖν λέγεται, διὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι τοῦ ἄξονος. Eustath.

Ibid. ἐπ' αὐτῆς.] Al. ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191. κατεβήσατο] Al. κατεβήσατο. Vide supra ad β'. 55. et ad ε'. 109.

Ver. 192. ὑψόροφον, ὃς] Qua ratione,

ὑψόροφον, hic ultimam producat; item ἄλοχον, ver. 193. et Ἀχιλλῆϊ, ver. 195. et ἰνί, ver. 219. et ἄλλον, ver. 224. vide supra ad α'. 51.

Ibid. γλήνεα] Τὰ μὴ βερυπωμένα ἱμάτια, ἀλλὰ στιλνὰ, διὰ καθαρότητα. Porphyry. Quæst. Homeric. 9. Clark. Varie γλήνεα interpretantur Grammatici. Optimum et simplicissimum fuerit, intelligere ἀγαλματα, delicias. Schol. Apollon. IV. 429. interpretatur ποικίλματα, ut Elym. M. Eust. quod convenit versibus 229. 30. 31. at non sequentibus. Ern.

- "Ὀ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχοντ', ἧς τὸ πάρος περ
 'Εκλε' ἐπ' ἀνδράπας ξείνας, ἡδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 Πῶς ἐδέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλδόμεν οἶος,
 'Ανδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλὰς
 205 Υἱᾶς ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·
 Εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόφεται ὀφθαλμοῖσιν
 'Ωμητῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, ἔ σ' ἐλεήσει,
 Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
 'Ημενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιή
 210 Γεινομένην ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,
 'Αργίποδας κύνας ἄσαι, ἐὼν ἀπάνευθε τοκήων,
 'Ανδρὶ παρὰ κρατερῷ, τῷ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 'Εσδόμεναι προσφῦσα· τότ' ἀντιτα ἔργα γένοιτο

"Hei mihi, quo jam tibi prudentia abiit, qua antehac quidem

"Celebris eras per homines externos, atque quibus imperas?

"Quo pacto vis ad naves Achivorum ire solus,

"Viri in conspectum, qui tibi multosque et fortes

205 "Filios interfecit? ferreum certe tibi cor:

"Si enim te capiet et inspiciet oculis

"Crudelis et infidus vir iste, non tui miserebitur,

"Neque omnino te reverebitur: nunc vero defleamus seorsum

"Sedentes in ædibus: huic autem sic olim fatum violentum

210 "Nascenti nevit lino, quando eum peperit ipsa,

"Pedibus-celeres canes ut satiaret, seorsum a parentibus,

"Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem

"Comedendum adhærens: tunc repensa quæ fecit essent

202 ἔκλετ'] Id. Ibid. ὅσιν ἀνάσσεις] Id. male. 207 ἄγει] F. A. J. 208 Οὐδέ τις αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν] MS.

Ibid. κεχάνδει.] Cod. Harleian. κεχάνδῃ.

Ver. 194. Δαιμονίη.] Habet hæc vox apud Homerum semper aliquam Increpationis significationem, sed non semper acerbam. Camerarius.

Ver. 197. τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι:] Virgil.

Nate Dea, quæ nunc animo sententia surgit?

Æn. I. 582.

Clark. Τὸ εἶναι hic redundat ut ἔχειν alibi. Ern.

Ver. 200. κῶκυσε] Vide supra ad α'. 57. Al. κῶλυσε.

Ver. 201. "Ὀ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχοντ',] Virgil.

Infelix! quæ tanta animum dementia cepit? Æn. V. 465.

Ver. 202. 'Εκλε'] Al. 'Εκλεν.

Ver. 206. Εἰ γάρ σ' αἰρήσει] Vertam: Deprehenderit. Ern.

Ver. 207. ὅδε,] Al. ὅγε.

Ver. 210. ἐπένησε λίνῳ,] Vide ὁ. 128.

Ver. 211. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 215. τότ' ἀντιτα ἔργα γένοιτο] Vide supra ad ζ'. 481. et ad χ'. 19.

- Παιδὸς ἐμῷ· ἐπεὶ δ' ἐ κακίζόμενόν γε κατέκτα,
 215 Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
 Ἑσαότ', ἔτε φόβος μεμνημένον, ἔτ' ἀλεωρῆς.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Μὴ μ' ἐδέλοντ' ἵεναι κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτὴ
 Ὀργὴς ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· ἔδὲ με πείσεις.
 220 Εἰ μὲν γὰρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
 Ἥ οἱ μάντιές εἰσι, Δουσκοί, ἢ ἱερεῖες,
 Ψεῦδός κεν φαίμεν, καὶ νοσφίζομεν δα μάλλον·
 Νῦν δ', (αὐτὸς γὰρ ἄκυσσα θεῶ, καὶ ἐσθρακὸν ἄντην,)
 Εἴμι, καὶ ἔχ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται. Εἰ δέ μοι αἴσα
 225 Τεδνόμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,

"Filio meo: haud enim ipsam ignave-se-gerentem occidit,
 215 "Sed pro Trojanis et Troadibus profundos-sinus-habentibus
 "Stantem, neque fugae memorem, neque declinationis."
 Eam vero rursus allocutus est senex Priamus diis-similis;
 "Ne me volentem ire retine, neque mihi ipsa
 "Avis in aedibus mala sis: neque enim mihi persuadebis.
 220 "Nam si alius quidem me aliquis terrestrium jussisset,
 "Seu qui vates sunt, aruspices, vel sacerdotes,
 "Mendacium certe crederemus, et aversaremur magis:
 "Nunc vero, (ipse enim audiui deum, et aspexi coram.)
 "Ibo, et non irritus sermo erit. Si vero mihi fatum
 225 "Mori apud naves Achivorum aere-loricatorum,

215 πρὸς] Id. 218 κατερύκανε] Id. 222 νοσφίζομεν] MS. 227 ἐν νηυσὶν
 Id. F. A. J.

Ver. 214. ἐπεὶ δ' ἐ κακίζόμενόν] Αἱ κοινὰι, ἡ γὰρ αἱ πλείους ἐκδόσεις γράφουσιν, "ἐπεὶ ὅτι κακίζόμενον." Eustath. Vide et supra ad v. 344. et ad v. 11.

Ver. 217. θεοειδής] Ἀποβλέποντες πρὸς τὴν τοῦ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σώφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκείνῳ αὖ δ' ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῦν, ἑυμειγνύντες τε καὶ περαινύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδεύματων, τὸ "Ἀνδρείκελον" ἀπ' ἐκείνῃ τιτμαζόμενοι, ὃ δὲ καὶ Ὀμηρὸς ἐκάλεσεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, "Θεοειδής" τε, καὶ "Θεοεικέλον." Plato de Republ. Lib. VI.

Ver. 218. Μὴ μ' ἐδέλοντ' ἵεναι κατερύκανε,] Virgil.

Ne, quæso, ne me lachrymis, neve omine tanto

Prosequere, in duri certamina Martis con-veni
 En. XII. 72.

absiste morari;
 Quo Deus, et quo dura vocat fortuna sequamur.
 Ibid. 676.

Ver. 219. κακός] Cod. Harleian. κακός, γὰρ, non ad id quod proxime praecessit, sed ad id quod elegantius reticetur: Neque me temeritatis incuses; Vel, Neque me istiusmodi iter ratimibus inidoneis suscepisse credideris; Si ENIM etc. Vide supra ad v. 22.

Ver. 221. Ἥ οἱ] Al. οἱ.
 Ibid. μάντιες] Codd. Harleian. μάντιες.
 Ibid. Δουσκοί,] Οἱ τὰς Δουσίας ἐπιτελούντες.

- Βέλομαι. Αὐτίκα γὰρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς,
 Ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόος ἐξ ἔρον εἴην.
 Ἥ, καὶ Φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
 Ἐνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 230 Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσας δὲ τάπητας,
 Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσας δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 Χρυσῷ δὲ σήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
 Ἐκ δὲ δὺ αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 Ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
 235 Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· ἔδὲ νυ τῷ περ
 Φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὃ γέρον· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὃ δὲ Τρώας μὲν ἅπαντας

"Volo. Statim enim me interfecerit Achilles,
 "Ulnis complexum meum filium, postquam luctus desiderium exemero."
 Dixit; et arcarum opercula pulchra aperuit:
 Inde duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
 230 Duodecimque simplices chlanas, totidemque tapetas,
 Totidemque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas.
 Auri etiam appensa extulit decem omnia talenta:
 Extulit et dues splendidos tripodas, quatuorque lebetas,
 Extulit et poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri
 235 In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei
 Percepit in aedibus senex; summe enim cupiebat animo
 Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes

228 ἐπιθήματα] MS. 231 τόσσας] Id. F. A. J. 232 δέκα] abest MS.
 234 ἐκ δέπας] Id. e neglecta duplicatione. 235 ἐξεσίην δ'] Id.

καὶ δ' αὐτῶν μαντιόμενοι ἢ οἱ λιβανω-
 τῶν. Schol. Al. Δουσκοί.

Ver. 225. Νῦν δ', (αὐτὸς γὰρ ἄκυσσα θεῷ,
 καὶ ἐσθρακὸν ἄντην.)] Virgil.

Nunc etiam interpretes Divum, Jove missus ab
 ipso

Testor utrumque caput' celeres mandata per
 auras

Detulit; ipse Deum manifesto in lumine vidi
 Instantem muros, vocemque his auribus hausit.

En. IV. 356.

Ibid. ἐσθρακὸν] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 224. ἄλιον ἔπος ἔσσεται.] Al. ἄλιν
 ἔσσεται. Uti Odys. β'. 518. Quam

actionem et præfert Barnesius. Verum,
 et opinor, minus recte.

Ver. 226. Αὐτίκα γὰρ etc.] Non satis

expressus est sensus in versione: Statim
 enim me interficiat, si lubet, ubi ulnis com-
 plexus filium satiavero dolore. Ern.

Ver. 227. Ἀγκὰς] Vide supra ad β'.
 346.

Ver. 228. 231. 267. κάλ', — καλὰ, —
 Καλὴν.] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 230. Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας,]
 Heraclides Ponticus legit Δώδεκα διπλοῖ-
 δας χλαίνας.

Ver. 232. Χρυσῷ δὲ σήσας] Τὸ δὲ σήσας,
 ἀντὶ τῷ σαθρήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ
 καὶ ψεύσῃται τὸν σαθρὸν, τυχὸν ἐρωτηθεῖς.
 Eustath. Vide supra ad v. 745.

Ibid. δέκα πάντα τάλαντα.] Talenta
 non pauciora quam decem. Vide supra
 ad v. 373. et 470. et ad τ'. 247.

- Αἰδέσσης ἀπέεργεν, ἔπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
 "Εῖρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχείες· ἔ νυ καὶ ὑμῖν
 240 Οἴκοι ἔνεσι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
 Ἥ ἔνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
 Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
 Ῥήϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 Κείνῃς τεθνηῶτος, ἐναιζέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
 245 Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραΐζομένην τε,
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἀΐδος εἴσω.
 Ἥ, καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
 Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα
 Νεικεῖαν, Ἐλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάδωνά τε δῖον,

A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans:

"Abite, perdit, probris-digni: non utique et vobis

240 "Domi inest luctus, quod me venistis tristitia affecturi?

"An parvi-penditis, quod mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,

"Filium ut perderem fortissimum? Sed sentietis et ipsi:

"Faciliores enim multo Achivis jam eritis,

"Illo mortuo, occisu: at ego certe,

245 "Antequam direptamque urbem, vastatamque,

"Oculis videro, descendero in domum Orci."

Dixit, et scipione persequens-abigebat viros; illi autem exibant,

Urgente sene: Is vero filios suos increpabat

Objurgans, Helenumque, Parinque, Agathonaque nobilem,

258 ἔπει] MS. 240 ἔτι γ.] Id. ἤλθε κηδ] A. J. 241 μοι] abest F. 242
 αὐτὰρ] F. A. 1. ὕμμες] MS. 245 Ἀχαιοῖσιν] Id. 245 ἀλαπαζομένην] Id.
 mox τε abest. 248 ὁμόκλα, νεικεῖαν ἔλεγον — ἐνέα, τοῖς etc.] MS post

Ver. 255. Ἐξείνῃ ἐλθόντι,] Κατὰ δημο-
 σίας ἔξοδον πρεσβείας. Schol. Al. Ἐξείνῃ δ'
 ἐλθόντι.

Ver. 256. Φείσας ἰνὶ μεγάροισιν] Qua ra-
 tione, ἰνὶ, hic ultimam producat; item Πρὶν,
 ver. 245. vide supra ad α'. 51.

Ibid. περὶ — θυμῷ] Sic supra περὶ κῆρι
 ver. 61. Ern.

Ver. 257. Λύσασθαι] Vide supra ad α'.
 20.

Ver. 258. ἀπέεργεν,] Vide supra ad ν'.
 84. et ad α'. 57. Al. ἀνέεργεν.

Ibid. ἐνίσσων] Al. ἐνίσταν. Quæ et
 proba lectio. Vide supra ad δ'. 546. Al.
 ἐνίσταν.

Ver. 259. "Εῖρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχείες]
 Δεῖ δὲ μήτι — αὐτῇ (δργῇ) δίδοναι τόπον

— δυστυχῆντας· ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον ὅταν
 δυσκολαίνωσι, καὶ μάχωνται τοῖς συναχθεῖ-
 νοις· ὡς ὁ Πρίαμος, "Εῖρετε λωβητῆρες, ἰ-
 "ἐλεγχείες· ἔ νυ καὶ ὑμῖν Ἐπὶ γόος, ὅτι αἰ-
 "θετε κηδήσοντες." Plutarch. περὶ εὐεργ-
 σίας.

Ver. 241. Ἥ ἔνεσθ',] Ἥ ἐφῆδεσθέ μοι, καὶ
 ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τοῦ ἡνα-
 θαι· ἢ, ἐκφραδίζετε καὶ μικρὸν ἡγείσθε. Schol.
 Al. Ἥ τ' ἔνεσθ'.

Ver. 244. τεθνηῶτος,] Vide supra ad ν'.
 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 250. βοῆν ἀγαθὴν] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 251. Δηϊφροβόν τε,] Ἀλεξάνδρου πατρὸς
 Δέντος ὑπὸ Φιλοκτήτῃ, Πρίαμος τὸν Ἑλένης
 γάμον ἑπαθλὸν ἔθηκε τῷ ἀριστεύοντι κατὰ

- 250 Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοῆν ἀγαθὴν τε Πολίτην,
 Δηϊφροβόν τε, καὶ Ἴππόθοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν.
 Ἐνέα τοῖς ὁ γεραίος ὁμοκλήσας ἐκέλευε· [πάντες
 Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἰδ' ἅμα
 Ἐκτορος ἀφέλετ' ἀντὶ Δοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
 255 Ὡς μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀξίους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ἔτινα φημὶ λελεῖφθαι·
 Μήτορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωῖλον ἱππιοχάρμην,
 Ἐκτορά δ', ὅς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, ἔδδ' ἐάκει
 Ἀνδρὸς γε θνητῶ παῖς ἐμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
 260 Τὴς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπ-
 Ψεῦσαί τ', ὀρχησαί τε, χοροῖτυπήσιν ἄριστοι, [ται,

250 Pammonaque, Antiphonumque, pugnaque strenuum Politen,
 Deiphobumque, et Hippothoum, et nobilem Dium.

Novem his senex increpans mandabat;

"Festinate mihi, ignavi filii, probrosi; utinam simul omnes

"Pro Hectore veloces ad naves interfecti fuissetis.

255 "Hei mihi infelicissimo; genui enim filios fortissimos

"Troja in lata, quorum nullum dico reliquum esse:

"Mestoraque divinum, et Troilum ex-curru-pugnacem,

"Hectoraque, qui deus erat inter viros, neque videbatur

"Viri utique mortalis filius esse, sed dei:

260 "Hos quidem perdidit Mars, hæc vero probra mera supersunt,

"Mendaces, saltatoresque, choreis præstantissimi,

νεικεῖαν etiam edd. vett. non interpungunt. recte. interpunctio post ἐνέα
 displicet. 252 ἐκέλευε] MS. male. 256 Τρωῖλον] Id. male. 259 ταῖς]
 Id. 260 ἀπώλεσ'] Id.

τὸν μάχην. Δηϊφροβὸς δὲ γενναῖος [Al. γε-
 νναῖος] ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτὴν· ἡ ἱστορία
 παρὰ Λυκάφρονι. Schol. Vide ad *Odyss.* γ.
 276. et δ'. 517.

Ibid. Δῖον ἀγαυόν.] Ita ex Eustathio
 edidit Barnesius. Al. Δῖον Ἀγαυόν. Clark.
 In MS. Lips. est Δῖον ἀγαυόν. unde nil de-
 cernere licet, quid ille voluerit intelligi.
 Sed verum vidit Barnes. Add. Var.
 Lect. Ern.

Ver. 254. ἀντὶ Δοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.]
 Vide supra ad ζ'. 471.

Ver. 255. Ὡς μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ
 τέκον υἱὰς] Ita Hecuba apud Euripidem:

Κἀνταῦθ' ἀριστεύοντι ἐγεννάμην τέκνα —
 καὶ κινὰ τ' εἶδον δορὶ τισίνδ' Ἑλλήνων.
 Troad. ver. 475. 479

Ver. 258. ἔπει] Esse solebat. Vide su-
 pra ad ver. 67.

Ibid. οὐδὲ ἐάκει Ἀνδρὸς γε θνητῶ παῖς
 ἐμμεναι.] Τῶν περὶ τὰ θεῶν φευκτῶν τρία ἴσ-
 τιν εἶδη, κακία, ἀκρασία, θνητότης. Τὰ δ'
 ἐναντία, τοῖς μὲν δυσὶ, δὴλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρε-
 στήν, τὸ δ' ἐγκράτειαν καλεῖται· πρὸς δὲ τὴν
 θνητότητα, μάλιστα ἂν ἀμόττοι λίγην τὴν
 ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴν ἡρωϊκὴν τινα καὶ θείαν,
 ὡς περὶ Ὅμηρος περὶ Ἐκτορος πεποιήκει λί-
 γοντα τὸν Πρίαμον ὅτι σφιδρα ἦν ἀγαθός,
 " — ἐδὲ ἐάκει Ἀνδρὸς γε θνητῶ παῖς ἐμμεναι,
 " ἀλλὰ θεοῖο." Aristot. *Ethic.* Lib. VII.
 cap. 1.

Ver. 260. τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπ-
 ται,] Virgil.

- Ἄρνῶν ἡδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 Οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
 Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
 265 "Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατὴρ ὑποδδείςαντες ὁμοκλή.
 Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖην,
 Καλὴν, πρωτοπαγῇ· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
 Καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,

" Agnorum atque hædorum publici raptores.
 " Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrime,
 " Hæcque omnia imposueritis, ut perficiamus iter?"

265 Sic dixit: hi vero patris veriti increpationem,
 Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
 Pulchram, recens compactam; arcamque ligarunt super ipsa.
 Atque a paxillo jugum detraxerunt mulinum,

265 ἐφοπλίσσαιτε] Edd. ἐφοπλίσαιτε] MS. 266 ἐκ μὴν] MS. ut 92. 267
 πρωτοπαγία] MS. vid. not.

At non in Venerem segnes nocturnaue bella,
 Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
 Expectare dapes, et plenæ pocula mense:
 Hic amor, hoc studium. — *Æn.* XI. 736.

Ibid. λίλιπται.] Si λίλιπτο dixisset,
 jam non constitisset Temporum ratio.
 Vide supra ad α'. 37.

Ver. 261. Ψεύσται] *Dio Chrysostomus*,
Orat. 32. legit Μῖμοι. *Clark.* In ψεύσταις
 maxime punit Paridem. *Ern.*

Ibid. ὀρχησταί τε, χοροῖσι τῶν ἄριστοι.]
 Virgil.

Vobis picta croco et fulgenti murice vestis,
 Desidia cordi: juvat indulgere choreis;
 Et tunicae manicas, et habent redimicula mitræ.
Æn. IX. 614.

— choreis aptior et jociis,
 Ludoque dictus; non sat idoneus
 Pugnae.

Horat. *Carm.* lib. II. Od. xix. ver. 25.

Clark. Ergo jam tum saltator in convicio,
 ut apud *Ciceronem* pro Murena. *Ern.*

Ibid. χοροῖσι τῶν ἄριστοι.] *Cod. Harleian.* χο-
 ροῖσι τῶν ἄριστοι.

Ver. 262. ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.] Τὰ τῶν
 πολιτῶν ἀρπακτῆρες. *Schol.* Πόλις δὲ παρὰ
 τῷ Ποιητῇ καὶ ὀνειδίζει τοῖς υἱοῖς ἀναλίσκασθαι
 τὰ μὴ νιομισμένα. "Ἄρνῶν ἡδ' ἐρίφων ἐπι-
 " δῆμιοι ἀρπακτῆρες." *Athenæus*, lib. I.
 cap. 8.

Ver. 263. et 266. ἄμαξαν] Vide infra
 ad ver. 711. et 782. *Al.* ἄμαξαν.

Ibid. ἐφοπλίσσαιτε.] Ita edidit *Barnesius*,
Al. ἐφοπλίσαιτε, et ἐφοπλίσαιτε. Qua ferri
 non possunt. Vide supra ad ver. 190. et
 ad ψ'. 55.

Ver. 264. ἐπιθεῖτε.] *Al.* ἐπιθεῖτε.
 Ibid. πρήσσωμεν] Vide supra ad ν'. 192.
 Ver. 265. ἄρα] *U'* par, ut argum-
 erat. — *U'* debuerunt.

Ver. 267. πρωτοπαγῇ.] *Cod. Olm.* a
Barnesio, itemque *Cod. Harleian.* a *Th.*
Bentleio collatus habet πρωτοπαγία. Quod
 eodem modo pronunciandum. *Clark.*
 Sic etiam MS. Lips.

Ibid. πείρινθα] Vide supra ad ver. 190.
 Ver. 268. πασσαλόφιν] Vide supra ad
 ν'. 588. *Clark.* Putem ultimam literam
 delendam. *Ern.*

Ibid. Καὶ δ' ἄρα] *Καθαίρειν*, notat *Eus-
 tath.* h. l. dici pro καθαίρειν, καθαίρειν
 ζῆν, et sic dici etiam supra de Achille,
 ubi fluvius eum καθήρει; ἀπὸ πασσαλόφιν
 autem συνήδωκε, usitate dici. Latini ex-
 primunt deripere: diciturque proprie de
 rebus suspensis, ut h. l. Sic et LXX. Jos.
 A. VIII. 29. X. 27. Lucas Ev. XXIII.
 53. A. A. XIII. 29. ubi Lat. versio de-
 ponere vertit, quod bene servat *Erasmus*.
Ern.

Ver. 269. ὀμφαλόεν τ', εὖ] Ita edidit
Barnesius propter sequentem ἀρηρός. Quo-
 cum facit *Henricus Stephanus*. *Vulgar.* ὀ-
 μφαλόεντ' εὖ. *Eustathius* itemque *Codex*
Harleianus legit ὀμφαλόεν εὖ. Quæ for-

- Πύξιον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.
 270 Ἐκ δ' ἔφερον ζυγὸδεσμον ἄμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκαν εὐξέσῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
 Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσορι βάλλον.
 Τρεῖς δ' ἐκάτερθε δὲ δῆσαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλαγχίνα δ' ἐγναμψαν.
 275 Ἐκ θαλάμῃ δὲ φέροντες εὐξέσῃ ἐπ' ἀπῆνης,

Buxum, et umbilico-ornatum, scite annulis aptatum.

270 Extulerunt et lorum jugale una cum jugo novem-cubitum:
 Et hoc quidem bene accommodarunt eleganter-polito temoni,
 Parte in extrema, annulumque clavo-temonis superposuerunt:
 Ter vero utrinque ligarunt ad umbilicum; et deinde
 Simplici-serie alligarunt, subque angulo flexum-innexuerunt:
 275 Ex thalamo autem ferentes eleganter-politam in rhedam,

269 ὀμφαλόεντ'] Edd. vett. ὀμφαλόεν] R. T. ἀρηρότα] MS. vid. not.
 270 ἐννεάπηχυ] Edd. præter R. 272 βάλλον] MS.

lasse est verior lectio. Vide supra ad α'.
 51. Porro vocem ὀμφαλόεν *Scholiastes* ex-
 ponit κεικοσμημένον. *Eustathius* autem,
 ὀμφαλόεν δὲ, inquit, τὸ ἢ κύκλος τινὰς κοί-
 λους ἔχον ὀμφαλοειδῆς, ἢ γλῶσσομα τι κοίλον
 περὶ τὸ μέσον τῷ ζυγῷ, ὅπερ οἱ ἱμάντες περι-
 τίσσονται. — Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ὀμφαλόεν
 ζῶσι τὸ ὑπερχῆας τινὰς ἔχον ἐν μέσῳ, αἷς οἱ
 ἱμάντες περιτίσσονται ἢ τὸ ἔχον μέσον ὀμ-
 φαλόεν, ὃ προεῖται ἱμᾶσιν ὁ ῥυμός. *Clark.*
 MS. Lips. habet cum edd. vett. ὀμφαλόεντ',
 sed in fine etiam ἀρηρότα, ut sit vel ver-
 sus hypermeter, vel potius pronuncietur,
 ἀρηρότ', quod fieri potest, quia versus se-
 quens incipit a vocali, ut infra 331. vid.
 ad ζ. 265. et ζ'. 206. 'Ομφαλόεντ' habuit
 etiam in *Cod. suo Hesychius*. Nam ὀμ-
 φαλόεντα apud eum pertinere ad hunc
Homeri locum, clarum est ex interpreta-
 tione, ὀμφαλὸς ἔχοντα ζυγὸν ὀμφαλὸς δὲ
 λέγουσιν τὰς ἐν τῷ ζυγῷ σπώγλας, ἐφ' ὧν αἱ
 ἱμᾶς δίδονται: quod non animadversum
Eustathianæ, quod ζυγὸν in singulari
 nunquam apud *Homerum* neutraliter oc-
 currit (quo aliis locis argumento confi-
 densio incipit a vocali, ut supra 331. vid.
 ad ζ. 265. et ζ'. 206. *Barnesius* et *Clarkius*) nec apud
 alios antiquos et bonos scriptores. Nam
 locus *Platonis* de mendo merito suspectus
 est. Itaque proclivis sum ad amplecten-
 dam MS. Lips. lectionem. Judicent eru-
 ditiores. Caterum in ὀμφαλόεντα unum
 ὀμφαλόεν intelligendum patet e ver. 273.
 Vol. II.

Mox ultima vertam: Bene munitum, fir-
 matum annulis, non aptatum, quod sen-
 sum clarum et commodum non fundit.
 Add. 318. *Ern.*

Ibid. εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.] Οἰήκες δὲ νῦν,
 ἢ κρίκοι τινὲς συνέχοντες τὸν ζυγόν, ἢ δι' ὧν
 ἀνείρονται αἱ τῶν ἡμιόνων οἰκίσματα ἡνία.
Eustath.

Ver. 270. ἐννεάπηχυ] *Al.* ἐννεάπηχυ.
Clark. Genus neutrum MS. Lips. agno-
 scit, et ed. una Rom. et *Eustath.* qui et
 τὸ ζυγὸδεσμον habet, alterius formæ nul-
 lam mentionem faciens: sed eam habet
Hesychius sine dubio ex h. l. ubi vid.
Cel. Albertum, qui neutralem formam
 bene illustrat. Similis varietas est in aliis
 hujus generis compositis, quæ a *Lexico-*
graphis nimis fidenter ut masculina po-
 nuntur. De singulis dicere non est in-
 stituti nostri. τὸ στηθόδεσμον *Poll.* VII.
 66. *Ern.*

Ver. 272. ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσορι βάλλον.]
 Ἀντὶ τῷ, τῷ δὲ ὀμφαλόεντ' ἐπὶ τῷ ἔσορι
 βάλλον. *Schol.*

Ibid. ἔσορι] Τῷ ἀνιμένῳ πασσαλόεντ' κατὰ
 τῷ ῥυμῷ τῷ ζυγῷ. Τινὲς δὲ γράφουσιν ἔσορι,
 οἷον ἐχέτορι. *Schol.*

Ver. 273. ἐπ' ὀμφαλόν] Ἐπὶ τὸ μέσον
 τῷ ζυγῷ. *Schol.* Vid. ad 269.

Ver. 274. γλαγχίνα] Τὴν γανίαν λέγουσιν
 δὲ τὸ τίλος τῷ ἱμάντι. *Schol.*

Ibid. ἐγναμψαν] *Al.* ἔλαμψαν. Quo
 modo et legit *Codex Harleianus*.

- Νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντεσιεργὰς,
 Τὲς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἴππας δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, ἧς ὁ γεραίος
 280 Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέσῳ ἐπὶ φάτῃ·
 Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δάμασιν ὑψηλοῖσι
 Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μὴδὲ ἔχοντες.
 Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ,
 Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 285 Χρυσέῳ ἐν δίσπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
 Στῇ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Accumularunt Hectorei capitis infinita pretia.

Junxerunt vero mulos ungulis validos, jugales,

Quos olim Priamo Mysi dederant splendida dona.

Equos autem Priamo duxerunt sub jugum, quos senex

280 Ipse curans alebat politum ad præsepe:

Hos quidem jungebant in ædibus altis

Præco et Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes.

Prope autem ipsos accessit Hecuba mæsto animo,

Vinum tenens in manu suave dextra,

285 Aureo in poculo, ut libatione-facta abierint:

Stetit vero ante equos, verbaque fecit, dixitque;

277 ἐντεσιεργὰς] Edd. præter R. 279 ζυγόν] abest A. 1. 280 εὐξέσῳ] Edd.

præter R. cujus lectio melior, consentiens etiam v. 271. et MS. Lips.

283 ἦλθεν Ἐκάβη] MS. male. 285 κιοίτην] Id.

Ver. 275. 280. εὐξέσῳ — εὐξέσῳ] *Al.* εὐξέσῳ — εὐξέσῳ.

Ver. 277. ἐντεσιεργὰς] Τὰς ὑποζυγίας, μὴ ψιλὰς νωτοφόρους, ἀλλὰ τὴν τε ἄμαξαν, καὶ τὴν πείρινδον ἔλκοντας, ἅπτερ καὶ ἐντα φησί. *Schol.* Καὶ ἄλλως ἐντεσιεργὰς λέγει τὴν ἰστοίμην εἰς ἔργον. *Eustath.* *Al.* ἐντεσιεργὰς. *Clark.* Utraque lectio est apud *Hecychium* ex h. l. quod et aliis in lectionibus variis Homeri fecit. Forma ἐντεσιεργὸς videtur poetis Ionicis magis usitata fuisse. *Hesiod.* "Egy. 411. Ἐπώσιεργος. *MS.* Lips. hanc formam habet. *Ern.*

Ver. 278. Τὲς ῥά] Quos scilicet.

Ver. 280. ἔχων ἀτίταλλεν] Ἐχων servit h. l. periphrasi pro verbo ἀτίταλλεν simpliciter: cujus periphraseos frequentia exempla. Vid. *Cel. Valkenar.* ad *Eurip. Phœniss.* p. 269. *Ern.*

Ver. 281. 282. Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δά-

μασιν ὑψηλοῖσι Κήρυξ καὶ Πρίαμος.] Versionem vulgarem hoc in loco retinui, ut Priamus et Præco equos jungere dicaatur. Verum cum hoc a Priami filiis (supra ver. 279.) jam factum dicitur, neque Priamum officio hoc fungi verisimile est, neque binos tantum equos fuisse satis constat; cumque ista ratione ζευγνύσθην, aut ζευζάτην, ut supra ver. 277. potius quam ζευγνύσθην, dicendum erat; Ego istud, Τὼ, non ad equos, sed ad sequentem Κήρυξ καὶ Πρίαμος referri crediderim. Quo pacto cum isto, Τὼ μὲν ζευγνύσθην — Κήρυξ καὶ Πρίαμος, longe aptius congruet quod sequitur, Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη etc. Porro fortasse hic legendum sit Τὼ μὲν ζωννύσθην etc. *Clark.* Nulla est necessitas ita corrigendi. Ζευγνύσθην commodissime dicuntur, qui eundem curtum conscendunt. Cæterum τίλιμα στιγμὴ esse

- Τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 Ἀψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν ἐκ ἐδελέσσης.
 290 Ἀλλ' εὐχευ σύγ' ἔπειτα κελαϊνεφείῃ Κρονίωνι
 Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
 Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
 Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 295 Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπάλων.
 Εἰ δέ τοι οὐ δάσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύσσω Ζεὺς,
 Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην

" Accipe, liba Jovi patri, et supplica, domum ut pervenias

" Redux ex hostibus: siquidem te animus

" Impellit ad naves, me quidem non volente.

290 " Sed supplica tu jam atras-nubes-cogenti Saturnio

" Idæo, qui Trojam omnem despicit:

" Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipsi

" Gratissimus alitum, et cujus robur est maximum,

" Dextrum: ut eum ipse oculis conspicatur,

295 " Eo fretus ad naves eas Danaorum perniciem-equitum.

" Quod si tibi non dabit suum nuncium late-sonans Jupiter,

" Non ego omnino te tum impellens hortarer

287 εὐχαιοῖκαδ'] MS. antiqua scriptura. 288 Ἀψ' ἐκ] Id. 290 εὐχεο] Id. quod vel εὐχευ, vel εὐχου pronunciandum. εὐχου edd. omnes præter R.

debet post φάτῃ, præsertim in hac interpretatione. *Ern.*

Ver. 282. Κήρυξ] Vide supra ad ver.

149.

Ver. 283. τετιηότι] Vide supra ad v.

46.

Ver. 284. δεξιτερῇφι] Vide supra ad v.

588.

Ver. 285. δίσπαι, ὄφρα] Nulla ex analogia produci potest istud. Pronunciabatur fortasse *depaũwophra*. Vide supra ad τ'. 35. et ad α'. 342. *Clark.* Si cæsura, qua cæsura, et propter moram syllabæ naturalem, quæ est in cæsura, producit syllabam, non video, quare ad eam producendam necesse sit, ut consona sequatur. Etiam hiatus adjuvat. *Ern.*

Ibid. ὄφρα λείψαντε] Qua ratione, ὄφρα, hic ultimam producat; item πίσυνος, ver. 295. et δι, ver. 343. et σε, ver. 370. vide supra ad α'. 51.

Ver. 286. ἐκ τ' ὀνόμαζε] Virgil.

—— nomine clamat. *Æn.* IV. 674.

Ver. 287. Τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ,] Vide supra ad ζ'. 219.

Ver. 288. ἐπὶ ἄρ' σέ γε] *Al.* ἐπὶ σέ γε. Verum non hic supervacaneum est istud ἄρ', sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 198. 224. *Clark.* Verte: Si tamen. Nostri: wenn du ja wilt. *Ern.*

Ver. 289—297—302. Ὀτρύνει—ἐποτρύνουσα — ὠτρύν'] Vide supra ad v. 44.

Ver. 290. εὐχευ] Ita ex *Eustathio* edit *Barnesius.* *Al.* εὐχεν. *Clark.* Εὐχευ habet ed. Rom.

Ver. 295. καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον.] *Cod. Harleian.* καὶ οἱ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Quo modo et in uno MS. reperit *Barnesius.* *Al.* καὶ οἱ κράτος ἐστὶ μέγιστον. *Virgil.*

- Nῆας ἐπ' Ἀργείων ἵεναι, μάλα περ μεμαῶτα.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 300 ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιδήσω.
 Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶψ' ἐλεήσει.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμῖν ἄτρου' ὁ γεραιὸς
 Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
 Χερνίβον ἀμφίπολος, πρόχοόν δ' ἄμα, χερσὶν ἔχουσα.
 305 Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο.
 Εὐχέτ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα·
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύνιστε, μέγιστε.

"Naves ad Argivorum ire, admodum licet cupidum."

Illam vero respondens allocutus est Priamus deo-similis;

300 "O uxor, haud sane tibi hoc præcipienti negabo:

"Bonum enim Jovi manus elevare, si forte misereatur."

Dixit quidem, et ancillam dispensatricem jussit senex

Manibus aquam infundere puram: astitit vero,

Pelvim ancilla, gutturniumque simul, manibus tenens.

305 At postquam se laverat, poculum accepit suæ uxoris:

Precabatur deinde stans medio in septo; libavitque vinum,

Cælum suspiciens: et edita voce dixit;

"Jupiter pater, qui inde ab Ida imperas, gloriosissime, maxime,

300 οὐ μὲν τι τόδ'] MS.

— rerum cui summa potestas.

Æn. X. 100.

Ver. 296. Εἰ δὲ τοι οὐ δώσω] *Al.* Εἰ δὲ τι δώσω.

Ibid. κύπελλον Ζεὺς,] Sic infra ver. 314. μητιάτα Ζεὺς. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 298. μεμαῶτα.] Vide supra ad γ'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 299. θεοειδής.] Vide supra ad ver. 217.

Ver. 301. Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν,] Vide supra ad α'. 254.

Ver. 304. Χερνίβον] Nūν τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἱπιβαλλόμενον ὕδωρ· ὃ καὶ λήβητά φησι. *Schol.*

Ibid. πρόχοόν] Τὸν παρ' ἡμῖν καλέμενον ξίστην. *Schol.*

Ver. 305. Νιψάμενος] Quum se ipse lavasset. Vide supra ad ψ'. 685. et ad γ'. 141.

Ibid. κύπελλον ἐδέξατο — Εὐχέτ' ἔπειτα] *Virgil.*

Tum pater Anchises magnum cratera corona Induit, implevitque mero: Divosque vocavit, Stans celsa in puppi. — *Æn.* III. 525.

Ver. 306. ἔρκει] *Schol.* Nūν περιβαλλόμενα περιφράγματι. *Clark.* Est αὐτὴ ver. 161. Ver. 307. οὐρανὸν εἰσανιδῶν] *Virgil.*

Tum breviter supra aspectans convexa precatur. *Æn.* X. 251.

Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Romanos non, ut in linguis recentioribus fit, *concavo* oppositam esse; sed (ut opinor) idem fere sonasse quod *concavus*: nisi forte in Sphæra, Hemisphærii Superioris potius, quam Inferioris, facies interior, *convexa* dicta sit. Sic iterum apud Virgilium

— tædet cæli *convexa* tueri.

Æn. IV. 451.

— sese halitus atris

Faucibus effundens supra ad *convexa* terebat.

Æn. VI. 249.

— supra ut *convexa* revisant.

Æn. VI. 779.

- Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἡδ' ἐλεεινόν·
 310 Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοι αὐτῷ
 Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἰὼ Δαναῶν ταχυπάλων.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς·
 315 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἤκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 Μόρφνον, Δηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
 "Ὅσση δ' ὑψορόφοιο Δύρη θαλάμοιο τέτυκται
 Ἀνέρος ἀφνειοῦ ἐὺκλήϊς, ἀραρυῖα·
 Τόσσ' ἄρα τῷ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερὰ· εἴσατο δὲ σφιν

"Da me ad Achillis tentorium gratum venire, atque miserandum:

310 "Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipsi

"Gratissimus alitum, et cujus robur est maximum,

"Dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus,

"Eo fretus ad naves eam Danaorum perniciem-equitum."

Sic dixit precans: Eum vero exaudivit providus Jupiter:

315 Statimque aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex volucris,

Morphnon, venatricem, quam et Percnon vocant.

Quanta autem excelsi janua thalami est

Viri opulenti obserata affabre-aptata:

Tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis

318 εὐκλήϊς] MS. 319 σφ] Id. bene.

Quod autem Recentiores *convexum*, id Romani *gibbum* dicebant. *Clark.* Simplicius est dicere, ubi *concavum*, ibi esse et *convexum*, ut ubi *altum*, ibi etiam *profundum*: et propterea hæc verba confundi et permutari. *Ern.*

Ver. 308. Ζεῦ πάτερ,] Vide supra ad α'. 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνόν] *Virgil.*

Da deinde auxilium, pater, atque hæc omina firma. *Æn.* II. 691.

Da, pater, augurium, atque animis illabere nostris. *Æn.* III. 89.

Ver. 311. καὶ εὖ κράτος] Vide supra ad ver. 293.

Ver. 314. "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε] Vide supra ad α'. 527.

Ver. 315. πετεηνῶν,] *Codd. Harleian.*

Ver. 316. Μόρφνον,] Occurrit hæc vox apud *Hesiodum* accentu diverso:

αὐτὰς ὁπιοῦσι
 Μεσσηνίῳ φλεγκίῳ καλυπτόμενοι πτερόγεσσι.
 Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 133.

De Ave ita *Aristoteles*: "Ἐπεὶ δὲ γένος αἰετοῦ ἐστὶν, ὃ πλάγγος καλεῖται. — οἰκί' δὲ βήσας καὶ ἄγνη καὶ λίμνας· ἐπικαλεῖται δὲ νηπτοφόνος καὶ μορφνός· οὗ καὶ Ὀμήρος μύμνηται ἐν τῇ Πριάμου ἱστορίᾳ. *Aristot. de Histor. Animal. lib. IX. cap. 32.*

Ver. 317. et 354. τέτυκται] Vide supra ad γ'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 318. εὐκλήϊς, ἀραρυῖα] Εὐ ταῖς κλισίῳν ἡμερομένη, ἀσφαλής. Δύναται καὶ ὑφ' ἐν, ἢ ἡ εὐκλίστος. *Schol. Clark.* Ἀφνειὴ καὶ εὐ κλήϊς (Gl. κλισίῳ) ἀραρυῖα, quæ et verior lectio videtur; et hanc secutus est Scholiastes minor, cujus verba sunt supra citata. Huc inclinabat *Heinsius*, qui omnes Criticos veteres sic legisse judicabat: nisi quod volebat κλήϊς, quod non necesse per locum II. α'. 293. v. ejus notulam in *Hesychio* Albertino ad εὐκλήϊς. *Ern.*

- 320 Δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄσπερος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρον ξεστὴ ἐπεβήσετο δίφρου·
Ἐκ δ' ἔλασε προδύροιο καὶ αἰδέσεως ἐριδύπε.
Πρὸςθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
325 Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπίσθην
Ἴπποι, τὲς ὁ γέρον ἐφέπων μάσιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὥςεὶ θάνατόνδε κίοντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
330 Οἱ μὲν ἄρ' ἄφορροι ποτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' εἰ λάθον εὐρύοπα Ζῆν.
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,

320 *Dextera ruens supra urbem: Illi vero conspicati*
Gavisi sunt, et omnibus in praecordiis animus latitia-perfusus-est.
Festinans autem senex politum conscendit currum:
Egitque e vestibulo et porticu resonanti.
Ante quidem muli trahebant quatuor-rotarum rhedam,
325 *Quas Idæus agebat prudens; sed pone*
Equi, quos senex urgens flagello hortabatur
Celeriter per urbem: Amici autem simul omnes sequebantur.
Multum lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.
Postquam vero ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant.
330 *Hi quidem retro ad Ilium redierunt,*
Filii et generi: illi autem non latuerunt late-sonantem Jovem,
In campum progressi: Conspicatus vero misertus est senis,

320 δι' ἄσπερος] F. R. A. 1. ortum e διὰ ἄσπερος. 322 ἐπιβήσετο] MS. F. A.
J. 323 ἐριδύπε] MS. 328 θάνατόν γε] F. A. J. male.

Ver. 319. Τόσσ' ἄρα] *Tantæ utique —*
Tantæ, inquam. Non enim supervacuum
est illud ἄρα.

Ver. 322. ἐπιβήσετο] *Al. ἐπιβήσατο.* Vi-
de supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 323. καὶ αἰδέσεως ἐριδύπε.] Non e
porticu: erat enim sub Dio, ver. 307. sed
ex aula. vid. 151. ea cincta erat porticibus;
unde ἐριδύπε, resonans. Ern.

Ver. 325. 326. ἔλαυνε — κίλινε] Vide
supra ad ε'. 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως κατὰ ἄστν] *Ire-*
næus Lib. I. cap. 1. sub fine, legit Καρπα-
λίμως ἀνὰ ἄστν.

Ibid. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο, Πόλλ'
ὀλοφυρόμενοι.] *Virgil.*

— Percussa mente dederunt
Dardanidæ lachrymas. — *Æn. IX. 292.*

Ver. 328. Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι.] *Irenæus*
loco supra citato legit Οἵ κτε' ὀλοφυρίζονται.

Ibid. ὥςεὶ θάνατόνδε κίοντα.] *Al. ὥς εἰς*
θάνατόν γε κίοντα.

Ver. 330. ἄρ' ἄφορροι] *Ut fieri solet.*

Ibid. ποτὶ] *Al. ποτὶ.*

Ibid. ἀπονέοντο.] *Vide supra ad α'. 398.*

Ver. 331. εὐρύοπα Ζῆν.] *Vide supra ad*
ver. 98. Clark. De Ζῆν vid. ε'. 265. S
206. Ern.

- Αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἦνθα·
Ἑρμεία, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
335 Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καὶ τ' ἐκλυες, ᾧ κ' ἐδέλθηθα,)
Βάσκ' Ἴδι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ὡς ἄγαγ', ὥς μήτ' ἄρ' τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ' τε νοήσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἰκέσθαι.
Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
340 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην,
Ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
Εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα δέλγει,
Ὡν ἐδέλει, τὲς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
345 Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης.

Et confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est;

“*Mercuri, (tibi enim præ aliis gratissimum est*

335 “*Homini te-comitem-adjungere, et exaudis, quemcunque volueris;)*

“*Vade age, et Priamum cavas ad naves Achivorum*

“*Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat*

“*Aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem pervenerit.”*

Sic dixit: Neque non-obsecutus est internuncius Argicida:

340 *Statim deinde sub pedibus ligavit pulchra talaria,*

Ambrosia, aurea, quæ ipsum ferebant et supra mare,

Et supra immensam terram, pariter cum flatibus venti:

Cepit et virgam, qua virorum oculos demulcet,

Quorum vult, alios vero et dormientes excitat:

345 *Hanc manibus tenens volabat potens Argicida.*

330 ποτὶ] MS. 331. 32 Ζῆ, Ν' ἐς πιδ.] R. T. 335 ἑταιρίσαι] MS. F. A.
J. 336 κοίλας] abest MS.

Ver. 333. Αἴψα δ' ἄρ' *Statim deinceps*
— Statimque proinde.

Ibid. Αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, — Βάσκ' Ἴδι.]
Virgil.

Tunc sic Mercurium alloquitur, ac talia mandat:
Vade, age, nate. — *Æn. IV. 222.*

Ver. 334. Ἑρμεία, (σοὶ γάρ τε — ἐδέλθηθα,)
Βάσκ' Ἴδι.] Hanc formam non semel imi-
tatur Virgilius: ut *Æn. I.*

Æole (namque tibi hominum pater atque deo-
rum etc. Ver. 69. — *Ern.*

Ver. 335. Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι.] *Al. Ἀνδράσ'*
ἑταιρίσσαι. Clark. Varietas hæc lectionis
notata est e *Barnesio*, qui, quorum libro-
rum ea sit, non indicat, et tamen vulgate

præfert. “*Εδέλθηθα* notat *Eustathius* esse
pro *ὑπήκουσας*, propter dativum εἰ, cui ὁ-
λεῖν, sensu sc. ordinario, non jungatur.
Ern.

Ver. 336. Βάσκ' Ἴδι.] *Vide supra ad ε'.*
158.

Ver. 339. Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε] *Virgil.*

Dixerat: Ille patris magni parere parabat
Imperio; et primum pedibus talaria nectit
Aurea; quæ sublimem alis, sive æquora supra,
Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
Tum virgam capit; hac animas ille evocat Orco
Fallentes, alias sub tristia Tartara mittit:
Dat somnos adimitque, et lumina morte resig-
nat. *Æn. IV. 238.*

- Αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλάσποντον ἴκανε·
 Βῆ δ' ἰέναι, κέρω αἰσυνητῇ ἐοικώς,
 Πρῶτον ὑπνῆτη, τέπερ χαριεσάτη ἦβη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν μέγα σῆμα πάρεξ Ἴλοιο ἔλασαν,
 350 Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνες τε καὶ ἵππες, ὅφρα πίοιεν
 Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
 Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·

Confestim autem Trojamque et Hellespontum pervenit:
 Perrexit vero ire juveni-regio similis,
 Primum pubescenti, cujus venustissima juventa.
 Illi vero postquam præter magnum sepulchrum Ili egerant,
 350 Inhibuerunt mulasque et equos, ut biberent
 In fluvio; jam enim et crepusculum venerat super terram:
 At ex propinquo conspicatus animadvertit præco
 Mercurium, et Priamum allocutus est, dixitque;

349 Ἴλοιο ἔλασαν] MS. male. 352 ἐφράσατο] Id. 354 ἀφραδίαι] Id. male.

Ver. 340. ἰδύσατο] Vide supra ad ver. 305. et ad ψ'. 685. et 759.

Ver. 344. ἐδέλει.] Al. ἐδέλη.

Ibid. τοὺς δ' αὖτε] Cod. Harleian. τὰς δ' αὖ.

Ibid. ὑπνώνοντας] Cod. Harleian. ὑπνόνοντας.

Ver. 346. Αἴψα δ' ἄρα Τροίην] Cod. Harleian. Αἴψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

Ver. 347. αἰσυνητῇ] Βασιλικῷ νέμ' οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἱππῆος, τηροῦντι τὰ αἶσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια. Schol. Barnesius in tribus MSS. scriptum reperit αἰσυνητῇ. Καὶ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν ἐγίνοντο τινες μόναρχοι — οὓς ἐκάλεον αἰσυνήτας. Aristot. de Republ. lib. IV. cap. 10. Clark. Αἰσυνητῇ agnoscit et Hesychius, unde hanc lectionem vulgatæ præferunt viri doctissimi Jansius, Valkenarius Obs. Misc. VIII. p. 149. Cel. Albertius. Sed quia tamen αἰσυνητῇ non est contra analogiam, cum ab αἶσα fieri possit αἰσύνω, ex quo αἰσύνω, αἰσυνῶ, αἰσυνῆ, καὶ πλειονασμῷ τοῦ η αἰσυνητῇ οὕτω Μιθόδιος. Potest etiam ex αἰσύνω fieri αἰσυνῶ. Ern.

Ver. 348. Πρῶτον ὑπνῆτη, τέπερ χαριε-

στάτη ἦβη.] Ἀρχομένη γυνιάζειν ὑπνῆται δὲ καλῶνται αἱ τριχες αἱ περὶ τὰ χεῖλη, ὁ μυσταξ ἄρτι φούμενος· οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γυνεῖον. Schol. Οὐδὲ μὲν τριχὲς ἐπαινέταις εἶ, ὅς ἐφ' ἡ χαριστάτην ἦβην εἶναι τῷ ὑπνῆτῃ; Plato in Pythagora sub initio. Virgil.

Ora puer prima signans intonsa juventa.
 Æn. IX. 181.

Quo de loco Macrobius; "Prætermissa gratia (inquit) incipientis pubertatis, τῷ πρὸ χαριστάτην ἦβην minus gratam fecit "Latinam descriptionem." Saturnal. Lib. V. cap. 13.

Ibid. Πρῶτον ὑπνῆτη.] Al. Πρῶτον ὑπνῆτη. Clark. Sic est apud Ælion. V. H. X. 18. ubi vid. Perizonium. Ern.

Ver. 350. Στῆσαν — ἵππες, ὅφρα πίοιεν Ἐν ποταμῷ] Interpungam potius sic στήσαν — ἵππες, ὅφρα πίοιεν, ἐν ποταμῷ. Consistere jusserunt ad flumen, ut biberent. Mox ver. 352. sic interpunge: Τὸ δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν, ἐφράσσατο κήρυξ Ἑρμείαν. Hunc autem Mercurium animadvertit præco, e propinquo videns. Ern.

Ver. 351. ἤλυθε] Vide supra ad ε'. 454. et ad ε'. 37.

Ver. 353. ποτὶ] Al. προτί. Ut supra ver. 350.

Ver. 354. φραδίῳ νόῳ ἔργα τέτυκται]

- Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόε' ἔργα τέτυκται·
 355 Ἄνδρ' ὀρώω, τάχα δ' ἄμμε διαρραΐσεσθαι οἶω·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἢ μιν ἔπειτα
 Γένων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἰὲν ἐλεήση.
 Ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δειδὶε δ' αἰνῶς·
 Ὅρθαὶ δὲ τρήχες ἔσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
 360 Στῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' Ἑριένιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Χεῖρα γέροντος ἐλάν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε·

"Considera, Dardanide, prudentis animi res est:
 355 "Virum video, cito autem nos perditurum existimo:
 "Sed agedum fugiamus in equis; vel ipsum jam
 "Genibus prehensis oremus, si forte misereatur."
 Sic dixit: Seni autem animus confusus est, timuitque graviter:
 Rectæ autem comæ steterunt in flexilibus membris:
 360 Stetitque attonitus: Ipse autem Mercurius prope veniens,
 Manu senis prehensa, interrogavit et allocutus est;

355 διαρραΐσεσθαι] Id. sed suprascr. αἰ. 359 μέλεσσι] Edd. præter T. male. ut mox ver. 361. προσέειπεν.

Στατὴ γῆ, καὶ ἄριστα βαλεῦσθαι δυναμένη, ὁ πρῶτος καιρὸς δέχεται. Schol.

Ver. 356. ἄγε δὴ] Vide supra ad ψ'. 717.

Ver. 358. σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο,] Τὸ, "σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο," ἦγεν συνεχύθη ὁ νόος τῷ Πριάμῳ, τὴν παραχρῆν φασὶ [οἱ παλαιοὶ] ὅτι διανόας μιμῆσθαι τῇ τῆς συντάξεως διακρίσει. Eustath. in comment. ad ε'. 1. Clark. Quæ sunt argutiæ inanes, cum millies ista tmesis in aliis sit sine vi tali. συγχέεσθαι elegans hoc sensu, quod et latini expressere confundi. Suct. Cæs. c. 7. Ern.

Ver. 359. Ὅρθαὶ δὲ τρήχες ἔσαν — Στῆ δὲ ταφῶν] Virgil.

Obstupui, steteruntque comæ. — Æn. III. 48.

De cujus versus prosodia inusitata, vide supra ad γ'. 363. Idem:

At vero Æneas aspectu obmutuit amens,
 Arrectæque horrore comæ. —

Æn. IV. 279.

Arrectæque horrore comæ. — Æn. XII. 868.

Ibid. ἔσαν ἐν] Vide supra ad ε'. 555.

Ibid. γναμπτοῖσι μέλεσσι] Al. γναμπτοῖσι μέλεσσι. Clark. Cur flexilibus mem-

bris vertat cum Barnesio, non video. Nec commodus sensus existit. Verterim in-curvo in corpore, sc. senis grandævi. Sic habemus γναμπτὸν ἴδως σκολιῷ λαβυρίνῳ apud Callim. H. in Del. 311. Ern.

Ver. 360. αὐτὸς δ' Ἑριένιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,] Καὶ σφάδρα τὸν Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀπολαβόντα Πριάμῳ διδῶλκεν ἀλληγορησάς. Οὐδὲν γὰρ εἰσὶν ἔτι πειθήνιον ἀνδράσιν ὀργίζο- μένοις, ἢ ἀργυροῖς, ἢ χρυσοῖς, ἢ διὰ δώρων πολυτέλειαν· μειλίχιον δὲ καὶ προσήνεις ἐκείνης ὁπλον ἐστὶν, ἢ διὰ τῷ λόγῳ πειθῶ. Πάνυ γυν ἀληθῶς Εὐριπίδης, "Οὐκ ἔστι πειθῆς ἱερὸν "ἄλλο πλὴν λόγος." Τέτω τε Πρίαμος ὡς- περ ὀχυρῶ παντιυχία καθώπλισται· ὃ καὶ μάλιστα τὴν Ἀχιλλείας ἀπήλασεν ὀργήν, ἢ ἐν ἀρχῇ δειξας δώδεκα πίπλες, δώδεκα δι- πλοῖδας χλαῖνας, τῶν λοιπῶν τῶν κομισθέντων δώρων, ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἐκείνης φωνῆς τῆς ἀρεσκείας αὐτῷ θυμὸς ἐξέβληται. "Μνήσαι "πατὴρ σοῖο, θεοὶς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῖ, Τη- "λίμω, οἷος ἐγὼν, ὅλοψ' ἐπὶ γῆρας, ἔδω." Δι' ὀλίγη προοίμιον τῶν λόγων συνήρπασεν Ἀ- χιλλείας, καὶ σχεδὸν ἀντὶ Πριάμῳ γίγνοι Πη- λείας. Διὰ τῷτο ἡλίκται μὴ ἔχει τραπίζης, λετροῖς δὲ κομισθῆν ἀποδίδεται τὸ ἔκτορος σῶμα. Τούτων ἴσχυον ὁ τῶν παθῶν Ἑρμη- νεύς λόγος, ὃ ἀπίστυλιν Ὀμηρος αὐτῷ τῆς ἐκείνης παρακλήσας. Heraclid. Pontic.

Vol. II. 4 L

- Πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰδύνεις
 Νύκτα δὲ ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Οὐδὲ σύ γ' ἔδδειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιῆς,
 365 Οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
 Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο, δοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 Οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρον δέ τοι ἔτος ὀπηδεῖ,
 "Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ."
 370 Ἀλλ' ἐγὼ ἔδην σε ρέξω κακὸν, ἀλλὰ κεν ἄλλον
 Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις·

- " Quo, pater, sic equos et mulas dirigit
 " Noctem per dulcem, quando dormiunt mortales cæteri?
 " Neque tu timuisti robur spirantes Achivos,
 365 " Qui tibi hostes et infensi prope sunt?
 " Quorum si quis te videret, celerem per noctem nigram,
 " Tot opes vehementem, quæ tunc tibi mens esset?
 " Neque ipse juvenis es, senexque te hic comitatur,
 " Virum ut arceas, quando quis prior infestavit:
 370 " Sed ego nullo te afficiam malo, imo et alium
 " A te propulsaverim: caro enim te patri comparo."
 Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;
 " Sic sane hæc utique sunt, dilecte fili, ut dicis:

569 ἰπαμύνασθαι] MS. ἀπαμύνασθαι] T. 370 καὶ δὲ κεν ἄλλον] MS. quod non displicet, et alibi quoque occurrit. 373 ἔτω δὴ πη] MS. vid. not. 376 δέμας καὶ ἀτιρία φωνήν] MS. e ver. 45. aut alio simili loco. Et vox quoque apud poetas in signis divinitatis; unde Deum sonare dici-

Ver. 361. ἰξήριτο] *Al.* ἰξήριτο. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.
 Ver. 363. ὅτι θ'] *Quum scilicet.*
 Ver. 367. Τοσσάδ'] Sic infra ver. 375. τοιούθ'. Vide supra ad v. 357.
 Ibid. ἄγοντα,] *Al.* ἴχοντα.
 Ver. 369. "Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι,] *Eustathius* hæc ad præcedentem " γέρον" refert. Τὸ δὲ γέρον ἔτος ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι — χαλεπήνῃ, ὁμοίον ἔστι τῷ ἀσθενείῳ. Ἀπάλλαμνοι γὰρ φύσει πρὸς ἀμυναν ἰσχυροὶ οἱ γέροντες. Eodem modo et accipit *Domina Dacier*. *Henricus Stephanus* autem hæc ad vocem " νέος" referri, vocesque " γέρον δὲ τοι ἔτος"

" ὀπηδεῖ" parenthesi includi mavult. Cui sententiæ nonnihil favere videtur locus iste *Odys.* π'. 71.

Αὐτὸς μὲν νέος εἰμι, καὶ ἔτι χερσὶ τίποιθα
 "Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι.

Et iterum *Odys.* φ'. 132.

Ἦν πῶτερός εἰμι, καὶ ἔτι χερσὶ τίποιθα
 "Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι.

Clark. Sed in his locis ἀπαμύνασθαι pendet a τίποιθα. Igitur potius ad γέρον referam. Sic ἔδωκε ψυχρὸν πινῖν apud *Xenoph.* M. S. III. 13. extr. ita frigida est, ut bibi non possit: ubi alia hujus generis

- Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 375 "Ὅς μοι τοιόνδ' ἤκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
 Πέννυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·
 380 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ἡέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;
 Ἡ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὸν
 Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ἄριστος ὅλωλε
 385 Σὸς παῖς· εἰ μὲν γὰρ τι μάχης ἐπεδεδέυετ' Ἀχαιῶν.

- " Sed adhuc aliquis et me Deorum protegit manu,
 375 " Qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri,
 " Faustum, qualis jam tu corpore et specie admirabilis,
 " Prudensque es animo, beatique prognatus es parentibus."
 Eum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
 " Næ jam hæc omnia, senex, recte dixisti:
 380 " Sed age mihi hoc dic et vere narra,
 " An aliquo mittis thesauros multos et pretiosos
 " Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
 " An jam omnes deseritis Ilium sacram
 " Metu perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
 385 " Tuus filius: Nec enim quidquam pugna inferior erat Achivis."

tur. Sed plures libri sequendi sunt. 377 νόον] MS. R. Eust. quod non repudiem. Ibid. ἔξ ἐσσι] Edd. præter R. Sic et ver. 397. 379 ἔειπας MS. R. 382 τάδε σῶα μίμνη] MS. 383 καταλείπετε] Id. male. 384 ἄριστος] MS. 385 παῖς] Id. bene. mox τοι male.

exempla attulimus. Sed fortasse versus plane insititius est. *Ern.*

Ibid. ἀπαμύνασθαι,] Cod. *Harleian.* ἰπαμύνασθαι. *Al.* ἀπαμύνασθαι. Porro verum hunc pro signo militibus usurpasse *Claudius Imperatorem* refert *Suetonius* in *Claudio*, cap. 42.

Ver. 370. ἀλλὰ κεν ἄλλον] *Al.* ἡδὲ κεν ἄλλον.

Ver. 372. 386. et 405. θεοειδής·] Vide supra ad ver. 217.

Ver. 373. Οὕτω πη τάδε γ' ἔστι,] Primum legenti in mentem veniat ex tot aliis

locis ἔτω δὴ τάδε γ' ἔστι. Et sic habet MS. Lips. servato tamen et πη. *Ern.*

Ver. 374. Ἀλλ' ἔτι τις] Cod. *Harleian.* Ἀλλ' εἴ τις.

Ibid. τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,] Ita supra v. 419.

μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύσπα Ζεὺς
 Χεῖρα ἱὴν ὑπερέσχε.

Ver. 377. νόον,] *Al.* νόον. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ibid. et ver. 387. ἔξ ἐσσι] *Al.* ἔξ ἐσσι.
 Ver. 379. κατὰ μοῖραν] Vide supra ad π'. 367.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέρισε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
 "Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότης παιδὸς ἐνισπες;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 390 Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραίε, καὶ εἴρεαι Ἑκτορα δῖον·
 Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖες κτείνεσκε, δαΐζων ὅξέϊ χαλκῷ·
 Ἡμεῖς δ' ἐσαότες θανυμάζομεν· ἐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 395 Εἶα μάργασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
 Τῷ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νῆς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι· πατήρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ·
 Ἀφνειὸς μὲν ὄδ' ἐστὶ, γέρον δέ δῃ, ὡς σύ περ ὦδε·
 Ἐξ δὲ οἱ υἱεὺς ἑασιν, ἐγὼ δέ τοι ἔβδομός εἰμι·

- Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;
 "Quis vero tu es, optime, quibusque prognatus es parentibus,
 "Qui mihi commode interitum infelicis filii memorasti?"
 Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
 390 "Tentas me, senex, et interrogas super Hectore nobili:
 "Hunc quidem ego perquam sæpe pugna in gloriosa
 "Oculis vidi, et quando ad naves actos
 "Argivos interficiebat, cædens acuto ære:
 "Nos vero stantes mirabamur: non enim Achilles
 395 "Sinebat pugnare, iratus Atridæ.
 "Hujus enim ego famulus, eademque advexit navis affabre-facta:
 "Ex Myrmidonibus autem sum, pater vero mihi est Polyctor:
 "Dives quidem is est, senexque jam, sicut tu;
 "Sex autem ei filii sunt, egoque tibi septimus sum:

387 ἔσι] Id. 391 πολλὰ] Id. 392 abest a MS. 393 δαΐζων] R. male.
 399 ἑασιν] MS. male. ἑασιν] Edd. vett. Ibid. ἐγὼ δὲ τι ἔβδομος] Edd.
 vett. vid. not. Cæterum hic Codici Lipsiensi in οἱ consentit Urtatis.

- Ibid. ἑσπας] Al. ἑσπας. Quod idem.
 Ver. 380. Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀπρεΐως κατάλεξον.] Virgil.
 — mihique hæc edissere vera roganti.
 Æn. II. 149.
 Ver. 382. ἵνα περ τάδε τοι εἶπαι] Al. ἵνα τοι τάδε περ εἶπαι.
 Ver. 384. ἔλωσι] Vide supra ad π'.
 521. et infra ad ver. 392.
 Ver. 388. "Ὅς μοι] Al. "Ὅς μοι.
 Ver. 389. 405. et 410. Τὸν δ'] Vide supra ad α'. 57. et ad β'. 160.
 Ver. 391. κυδιανείρῃ] Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες. Schol.
 Ver. 392. ὅπωπα.] Differunt inter se μάλα πολλὰ εἶδον, et μάλα πολλὰ ὅπωπα, eodem modo atque apud Anglos, I often saw, et, I have often seen. Vide supra ad α'. 37. et ad ζ'. 124.

- 400 Τῶν, μεταπαλλόμενος, κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι.
 Νῦν δ' ἤλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 Ἀσχαλώσι γὰρ οἷγε καθήμενοι, ἐδὲ δύνανται
 Ἰσχεῖν ἐσσυμένους πολέμῳ βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 405 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 Εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 Ἥ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἥέ μιν ἦδη
 Ἥσι κυσὶν μελεῖσιν ταμὼν πρὸ δῆκεν Ἀχιλλεύς;
 410 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 ὦ γέρον, ἔπω τόνδε κύνες φάγον, ἐδ' οἰωνοί·
 Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 Αὖτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δὲ οἱ ἦως

- 400 "Inter hos, facta sortitione, mihi sors obtigit huc Achillem comitari:
 "Nunc vero veni in campum a navibus: mane enim
 "Edent circa urbem pugnam nigris oculis Achivi.
 "Ægre-ferunt enim illi desidentes, neque possunt
 "Continere cupidos prælii reges Achivorum."
 405 Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;
 "Si quidem famulus Pelidæ Achillis
 "Es, agedum mihi omnem veritatem dic,
 "An adhuc apud naves meus filius, an ipsum jam
 "Suis canibus membratim discissum objecit Achilles?"
 410 Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
 "O senex, nondum hunc canes ederunt, neque alites:
 "Sed adhuc ille jacet Achilles apud navem
 "Neglectim in tentoriis: duodecimus autem ei dies

laviensis: quo magis etiam hæc lectio et iudicium nostrum firmatur.
 400 ἐνθάδ' ἐκίονθαι] MS. quod ferri et ipsum potest. 401 βασιλῆες υἱεὺς
 Ἀχαιῶν] Id. 408 παρὰ] Id. 409 κυσὶ] Id. recte.

- Ver. 393. κτείνεσκε.] Interficere solebat.
 Vide supra ad γ'. 84. et ad β'. 221.
 Ver. 396. μία δ' ἤγαγε νῆς] Ἐταῖρον καὶ φίλον ταυτὸν βύλειται συστήσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν· οἱ γὰρ ταῦτοι μῖα νῆς ἐπιβαίνουσιν. Schol.
 Ver. 397. ἔξ εἰμι] Al. ἔξ εἰμι.
 Ver. 398. ὦ] Cod. Harleian. ὦ.
 Ver. 399. ἐγὼ δὲ τοι ἔβδομός εἰμι] Hæc lectio est recentiorum librorum. Edd.
 vett. omnes habent τῇ, quod esse vitiosum, res ipsa declarat. Id correctum in τοι, quod utcumque tolerari potest. Nec quicquam ad h. l. e MSS. suis notant Barnesius et Clarkius, aut ex edd. ut lector facile in mentem hanc veniat, ut omnia hic consentire putet. Sed MS. noster habet οἱ, ut in prima parte versus. Hanc veram lectionem esse nemo dubitet. Ern.
 Ver. 400. μεταπαλλόμενος.] Μετ' αὐτῶν

- Κειμένω, ἐδὲ τί οἱ χρῶς σήπεται, ἐδὲ μιν εὐλαϊ
 415 Ἔσθ' αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
 Ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐξ ἐτάροιο φίλοιο
 Ἐλκει ἀκηδέως, ἥδ' ὅτε δῖα φανείη·
 Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θειοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Οἶον ἐρσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 420 Οὐδέ ποθι μιαιρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν,
 Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν·
 Ὡς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔηος,

“ Jacenti, neque tamen omnino ei corpus putrescit, neque eum vermes

415 “ Edunt, qui sane viros praelio-occisos comedunt.

“ Certe quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti

“ Raptat immaniter, aurora quando pulchra apparet;

“ Nec tamen ipsum deturpat: Admirareris certe contemplans ipse cum ac-

“ Ut roscidus jacet, circumque sanguis ablutus est, [cesseris.

420 “ Neque ulla parte fœdatus: vulnera autem omnia clausa sunt,

“ Quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impegerunt:

“ Adeo tibi curam gerunt beati dii filii tui,

416 ἐτάροιο] Id. 418 θεοῖο] A. 2. 5. J. quod vitium operarum est. pro
 θεοῖο aut θεοῖο. 421 πολλέες] MS. ἐν αὐτῷ] F. A. J. Ibid. ἔλασαν.
 Eust. 424 γήθησι] MS. 425 δύναι] F. δίδοναι] R. vid. not.

κληρέμενος· πάλαι γὰρ κληροί. Schol. Al.
 μίτα παλλόμενος. Quo modo legit et
 Codex Harleianus.

Ver. 403. οἶγε] Cod. Harleian. οἶδε.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ] Siquidem revera.
 Vide supra ad ζ'. 433.

Ver. 411. τόνδε] Cod. Harleian. τόνγε.

Ver. 413. Αὐτῶς ἐν κλισίῃσι] Ματαίως,
 ἀνεπιμιλήτως ἐν τῇ σκηνῇ. Schol. Al. Οὕτως
 ἐν κλισίῃσι.

Ibid. δυωδεκάτη δὲ οἱ ἥως] Al. δυωδεκάτη
 δὲ οἱ ἥδε.

Ver. 414. οὐδέ τί οἱ] Al. ἔδ' ἔτι οἱ.

Ver. 415. αἶ ῥά τε] Qui scilicet.

Ibid. ἀρηϊφάτους] Τὸς ἐν πολέμῳ ἀνηρημί-
 ος. Schol.

Ver. 417. φανείη] Al. φανήη.

Ver. 418. θεοῖο] Al. θεοῖο, et θεοῖο.
 Clark. Nam et θεοῖο Odyss. ε'. 75. et
 alibi. Et hæc forma per η est usitatio
 atque frequentior, habetque θεοῖο Eusta-
 thius, addens, πρὸς τὸ θεοῖο εὐταχί, est
 conjugatum verbi θεοῖο. Sed tamen et
 altera scriptura recta videtur. Sic η'. 444.

reperit θεοῖο, pro quo alias θεοῖο
 usitatus dicitur et legitur, habemusque
 θεοῖο pro θεοῖο apud Hesych. Ern.

Ver. 419. ἐρσῆεις] Ita edidit Barnesius.
 Al. ἐρσῆεις. Clark. Sed sic et aliæ edd.
 vet. Est autem ἐρσῆεις, recens, pulcher,
 ut bene interpretatur Hesychius, qui et
 ipse ἐρσῆεις habet, cum apud Suidam sit
 cum adspiratione. Similiter latini rosci-
 dum dicunt pro tenero, molli, i. e. pul-
 chro. Add. ver. 757. Ern.

Ver. 419. 420. νένιπται. — μίμυκεν.]
 Si νένιπται — μίμυκεν dixisset, jam non con-
 stitisset Temporum ratio. Vide supra ad
 ver. 392. et ad α'. 37.

Ver. 420. ποθι μιαιρός.] Qua ratione, πο-
 θι, hic ultimam producat; item ἐν, ver.
 428. et τε, ver. 430. vide supra ad α'. 51.

Ibid. μίμυκεν.] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 421. ἐπ' αὐτῷ] Cod. Harleian. ἐν
 αὐτῷ.

Ver. 425. δῶρα δίδοναι] Qua ratione di-
 citur δῶσαι et δίδοναι, eadem fortasse
 dicitur δῶσαι et δίδοναι. Cæterum non-

Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

125 ὦ τέκος· ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα δίδοναι

Ἀθανάτοισ'· ἐπεὶ ἔποτ' ἐμὸς παῖς, εἴποτ' ἔην γε,

Λήθ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι·

Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.

Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλυσον·

430 Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σὺν γε θεοῖσιν,

Ὅφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκαμαι.

“ Mortui licet: ipsis enim carus ex animo.”

Sic dixit: Gavisus est autem senex, et respondit verbis;

125 “ O fili, certe bonum etiam debita dona dare

“ Immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit,

“ Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:

“ Ideo illius recordati sunt etiam in ipso mortis fæto.

“ Sed agedum, hoc accipe a me pulchrum poculum:

430 “ Ipsumque tutare, et deduc me, faventibus utique diis,

“ Usque dum in tentorium Pelidæ pervenero.”

428 ἐπιμνήσαντο] R. Eustath. quoque hanc lectionem commemorat, sed
 ita, ut alteram præferat: ἀκριβέστερον ἀπιμνήσαντο. 429 δέξο] MS.
 non male. Il. τ'. 10. κλυτὰ τεύχεα δέξο. et fortasse quidem prætulerint.

nulli hic legunt δίδοναι. Clark. Quo-
 rum librorum lectio sit δίδοναι non no-
 tat Clarkius: nam nec Barnesius indicavit,
 a quo sumsit. Antiquior lectio est ea.
 quæ in Rom. ed. expressa est: δίδοναι, ut
 docet Eustathius. Τὸ δὲ δίδοναι τελευταῖος
 ὢν πῶς καινῶς ποδίζει τὸ ἥρῳον μέτρον· ἐκ-
 ταδῆναι γὰρ αὐτὸ κατὰ τὸ γυνῶναι καὶ βιω-
 ναι ἢ παραδίδοναι· δίδοναι δὲ γράφαι, ἢ ἐν
 συγχώρητον· λείπεται οὖν ἐκτείνεσθαι τὸ μέ-
 τρον ὅ τῃ δίδοναι ὁμοίως τῷ, — ὡς ἴδαν αἰ-
 λον ἦφιν· τινὰ δὲ γι τῶν ἀντιγράφων ἐπὶ ὁλμῃ-
 σαν γράφαι δίδοναι, πρὸς ὁμοίωσιν ὡς τῷ
 τιδῆναι, τιδεῖναι, διὰ διφθόγγου etc. Cæ-
 terum credo scripturam antiquam esse
 δίδοναι, sed eam pronunciatam ad for-
 mam verborum, ubi ο ποῖτε produci-
 tur. ut in ὁμός, quod ipsum reperitur
 in scriptis libris, ubi prima longa est,
 pronunciatumque μένος. Hodie, postquam
 cepimus verba exprimere in libris secun-
 dam pronunciationem, non secundum ve-
 terem et genuinam scripturam, bene, ut
 opinor, editur δίδοναι. Ern.

Ver. 426. 464. Ἀθανάτοισ' — Ἀθάναντον]
 Vide supra ad α'. 398.

Ibid. εἴποτ' ἔην γε.] Scholiastes expo-
 nit, ὡς περ ἔην. Sed, ut opinor, minus
 recte. Vide supra ad γ'. 180. Clark.
 Nempe est formula in rebus amissis cum
 significatione desiderii. Virgil.

Invalidasque tibi tendens, heu! non tua, pal-
 mas. Georg. IV. 498. — Ern.

Ver. 427. Λήθ' ἐνὶ μεγάροισι] Al. Λήθη-
 το ἐν μεγάροισι.

Ver. 428. ἀπιμνήσαντο] Al. ἐπιμνήσαν-
 το. Sic apud Hesiodum:

Οἱ οἱ ἀπιμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάνων.

Theogon. ver. 503.

Clark. Imitati sunt et alii Jos. A. XV.
 2. 2. τῆς χάριτος ἀπεμνησθήσεσθαι πρὸς δα-
 κῶν. Ex quo loco possit aliquis conjicere
 τῶν οἱ ἀπιμνήσαντο. In deteriore par-
 tem dixit Xenoph. Mem. S. I. 2. 31. Ern.
 Ver. 431. Πηληϊάδεω Ἀφίκαμαι.] Sic au-
 pra ver. 406. Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος et infra

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Πειρᾷ ἐμείο, γεραίε, νεωτέρε, εἰδὲ με πείσεις·
 "Ὅς με κέλη σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 435 Τὸν μὲν ἐγὼ δαίδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 Ἐνδυκέως ἐν νηὶ Δοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων.
 Οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιοτο.
 440 Ἥ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριένιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἥνια λάζετο χερσίν·
 Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
 Οἱ δὲ νέον περὶ δόρυπα φυλακτῆρες πονέοντο,

Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
 "Tentas me, senex, juniorem, nec tamen mihi persuadebis;
 "Qui me jubes tua dona clam Achille accipere.
 435 Eum quidem ego timeo, et vereor ex animo
 "Spoliare, ne mihi aliquod malum in-posterum fiat.
 "Tibi vero ego viâ-dux vel ad inclytum Argos proficiscerer,
 "Sedulo in navi veloci, aut via-terrestri comitans:
 "Non sane aliquis tecum duce contempto pugnaverit."
 440 Dixit, et saltu-dato Mercurius in currum et equos,
 Statim scuticam et habenasprehendit manibus;
 Inspiravit autem equis et mulabus animos validos.
 Sed cum jam ad turresque navium et fossam pervenissent,
 Custodes tum vero primum circa cœnas occupati erant;

434 Ἀχιλῆος ἔχουσιν] Edd. vett. præter R. quæ habet Ἀχ-ος δέχουσιν, duasque lectiones confundit. A. 2. 3. J. Ἀχιλλ. Eustathius autem sine dubio legit παρὲξ Ἀχιλῆα δέχουσιν, ut patet e Comm. ad h. l. et sic habet MS. Lips. Non tamen ausim eam præferre alteri, quæ et ipsa recta est, et exquisitor.

ver. 448. Πηληϊάδεω ἀφίκοντο. Pronunciabatur Πηληϊάδω. Vide supra ad α'. 1.

Ver. 434. παρὲξ Ἀχιλῆα δέχουσιν] Al. παρὲξ Ἀχιλῆος ἔχουσιν. Clark. Vide ad ψ. 162.

Ver. 435. δαίδοικα, καὶ αἰδέομαι] Vide supra ad ν'. 481. et 736.

Ver. 436. γίνηται] Al. γίνετο.

Ver. 438. ὁμαρτέων] Pronunciabatur

ὁμαρτέων. Quomodo et scribi postea captum est.

Ver. 439. πομπὸν ὀνοσσάμενος] Καταφρονήσας ἑμὲ τῷ πείποντος. Schol.

Ver. 440. ἐπαΐξας] Cod. Harleian. ἀναΐξας. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit Barnesius. Al. ἐπ' αἰξας.

Ver. 445. τοῖσι δ'] Vide supra ad σ'. 160. et ad μ'. 12. Barnesius minus recte τοισίδ'.

- 445 Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
 Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὥϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 Ἐς δ' ἄγαγε Πριάμὸν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπῆνης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
 Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
 450 Δεῖρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καδύπερθεν ἔρεψαν
 Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
 Σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῶνος ἐπιβλῆς
 Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπὶ ῥήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
 455 Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
 Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπὶ ῥήσσεσκε καὶ οἷος.
 Δή ῥα τόθ' Ἐρμείας ἐριούνιος ᾧξε γέροντι,

445 Iis autem somnum infudit internuncius Argicida
 Omnibus: statimque aperuit portas, et retrusit vectes,
 Introque duxit Priamumque et splendida dona in rheda.
 Sed quando jam ad tentorium Pelidæ pervenerant
 Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi,
 450 Lignis abietis cæsis; et desuper texerant
 Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant;
 Circum autem ei magnum septum fecerant regi
 Palis densis: januam autem tenobat unus obex
 Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
 455 Tres item reserabant ingens claustrum forium,
 Ex aliis; Achilles vero obdebat etiam solus.
 Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,

455 plane abest a MS. 456 μετόπισθεν] F. A. l. 457 καὶ κλυτὸν, omisso πει] MS. 459 ὀνοσσάμενος] Id. male. 447 Ἐς δ' ἄγχι] MS. et F. veterrima scriptura, quæ legendo duplicari debet in syllaba prima ex indicio metri. Sic MS. etiam mox v. 458. 448 ὅτε δὲ] A. 2. 3. J. male. 453 σταυροῖσι] MS. recte. 454 ἐπὶ ῥήσσεσκον] Edd. vett. sic et v. 456.

Ibid. ἔχουσιν] Al. ὄρουσι.

Ver. 448. Ἄλλ' ὅτε δὴ κλισίην] Sic supra ver. 443. Ἄλλ' ὅτε δὴ πύργους. Vide supra ad ζ'. 433. et 504.

Ver. 449. ποίησαν ἄνακτι] Hunc quoque locum, item alterum huic similem 452. corrigit Cl. Dawesius Misc. Crit. p. 152. ut adversarium suæ opinioni, de qua supra diximus. Ern.

Ver. 451. Λαχνήεντ' ὄροφον,] Τὸν δασύν

Vol. II.

λίγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τῆς τέτων κόμης· ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμης πρὸς ὀροφὴν ἐπιτηδεύει. Schol.

Ver. 453. Σταυροῖσιν] Schol. Ὅξισι ξύλοις, σκόλοψι. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. ἐπιβλῆς] Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. Schol.

Ver. 454. 455. 456. ἐπὶ ῥήσσεσκον — ἀναοίγεσκον — ἐπὶ ῥήσσεσκε] Vide supra ad ver. 393. et ad β'. 221. Cæterum Codex

- Ἔς δ' ἀγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκει Πηλείωνι,
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε·
460 ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἀμβροτος εἰλήλουθα
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν·
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Ἀδάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
465 Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γένατα Πηλείωνος,
καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠϋκόμοιο
Λίσσεο, καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.
ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,

Introque duxit inclyta dona pedibus-veloci Pelidæ;

E curruque descendit in terram, dixitque;

460 "O senex, ego quidem deus immortalis veni

"Mercurius; tibi enim me Jupiter ut-comitarer ducem-viæ præbuit:

"Sed ego quidem redibo, neque Achillis

"In conspectum veniam: indignum enim esset,

"Immortalem deum sic mortales fovere palam.

465 "Tu vero ingressus prehende genua Pelidæ,

"Et eum per patrem et matrem comas-pulchram

"Supplex-ora, et filium: ut ei animum commoveas."

Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum

Mercurius: Priamus vero de curru desiliit in terram,

461 ὅπασσεν] MS. 464 ἀσπαζέμεν] F. quod etiam ferri potest.

Harleianus utrobique legit ἐπιρρήσεσκον.
Clark. Vide Var. Lect.

Ver. 460. εἰλήλουθα] Vide supra ad φ'.
81. et ad α'. 37.

Ver. 466. καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέ-
ρος] Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰ καὶ προεκθετικῶς
τῷ γέροντι ἰδοῖς καὶ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρήσει-
ται, καὶ τέκεος, ἡμετέρου τὸν Ἀχιλλῆα, ὅμως
ἔ γίνεται πῦτο· τάχα μὲν καὶ διότι ἐξέκρου-
σιν ἡ λύπη τῆς σὺ γέροντος ψυχῆς τὴν σὺ
διδασκάλῳ Ἑρμῇ μέθοδον. Eustath. Vide
infra ad ver. 486.

Ver. 467. τίς τις· ἵνα] Qua ratione, τίς τις,
hic ultimam producat; item λίπεν, ver.
470. et Δι', ver. 472. et ἄλλον, ver. 481.
et ἵν, ver. 497. vide supra ad α'. 51.

Ver. 469. ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,] Vir-
gil.

— e curru saltum dedit ocyus arvia.
Æn. XII. 681.

Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 470. κατ' αἰθλῇ] Al. καταῖθλ.

Ver. 472. Τῇ ῥ'] Ubi utique. — Ubi uti-
licet.

Ibid. ἴζεσκε,] Sedere solebat. Vide su-
pra ad β'. 221.

Ver. 475. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.
349.

Ibid. καθίστατο] Al. καθήατο.

Ibid. τῷ δὲ δὴ] Al. τῷ δὲ δὴ. Atque
ita legit Codex Harleianus.

Ver. 475. Ποίπνυον] De hujus vocis me-
dia hoc in loco producta; supra autem α'.
421. correpta; vide supra ad γ'. 103. et ad
δ'. 24.

Ver. 476. Ἐσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρ-
έκειτο τράπεζα.]

3

- 470 Ἴδαϊον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μέμνεν ἐρύκων
Ἴππους ἡμίονους τε· γέρων δ' ἰδυς κίεν οἴκου,
Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε, Δι' φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὖρ· ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθεύδατο· τῷ δὲ δὴ οἶω
Ἦρωσ Αὐτομέδων τε, καὶ Ἀλκιμος ὄζος Ἀρηος,
475 Ποίπνυον παρεόντε· (νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
Ἐσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.) [ῥας,
Τῶς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα
Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γένατα, καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον υἱας.
480 ὦς δ' ὅταν ἀνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅςτ' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,

470 Idæumque ibidem reliquit: is vero manebat continens

Equos mulasque: Senex autem recta ivit per domum,

Ubi Achilles sedebat, Jovi carus; intusque eum ipsum

Invenit; socii vero seorsum sedebant: ei autem duo soli

Heros Automedonque, et Alcimus ramus Martis,

475 Ministrabant astantes: (modo autem destiterat a cibo,

Postquam ederat et biberat; adhuc etiam aderat mensa.)

Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, prope vero stans,

Manibus Achillis prehendit genua, et osculatus est manus

Terribiles, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios.

480 Ut vero cum virum malum magnum cepit, qui in patria

Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,

466 καὶ τε μητέρος] MS. 467 τέκεος] Id. 475 νέον] abest MS.

κεῖτο τράπεζα.] Φασὶ γὰρ τοῖς παλαιῶς μὴ
ὅλως αἰεσθῆναι τὴν τράπεζαν· χωρὶς εἰ μὴ διὰ
τὴν τῷ Πατρόκλῳ λύπην. Schol. Τῷ δὲ μὴ
αἰεσθῆναι τὰς τραπέζας, ἵνα ἀντιῶσθαι δοκῇ τῷ
ἐν Ἰλιάδι. "Ἐσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρ-
έκειτο τράπεζα." Ἀναγνωστίον ἐν ἔτῳ,
"Ἐσθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τρα-
πέζα." Ἡ τὸν καιρὸν αἰτιῶσθαι τὸν πα-
ρόντα δι'. Πῶς γὰρ ἦν πρὶν τῷ Ἀχιλλεῖ
πινόντων παρακίεσθαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς
εὐνοχούμενοις, παρ' ὅλην τὴν συνουσίαν; Athe-
næus Lib. I. cap. 10. Verum, ut opinor,
præstat Vulgata Lectio. Neque omnino,
uti ad hunc Athenæi locum annotat Cla-
usdonus, inde sequitur, mensas post cœ-
nam auferri non solitas. Hoc enim ait
Poëta, Achillem tam exiguo tempore ante
a comedendo et bibendo destisse, ut ei
adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γένατα,]
Virgil.

Tendentemque manus Priamum conspexit in-
ermes. Æn. I. 491.

Ver. 480. ὦς δ' ὅταν ἀνδρ' etc.] Schol.
Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιῶς τὸν ἀκέραιον φέ-
ρον ἐργασαμένους φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ
παραγίγνεσθαι εἰς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλε-
σίῳ, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκαταλυ-
μένον καθαρίων δέμεινον. Clark. Exem-
plum vid. apud Herodotum I. 35.

Ver. 481. ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,] Barne-
sius ex uno MS. edidit ἄλλον ἐξίκετο δῆ-
μον· itaque omnino scribendum censet
propter id quod legitur, Odys. ε'. 238.

— ὁ δ' ἄλλον ἵκετο δῆμον.

Et Odys. ε'. 219.

- Ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, δάμβρος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς δάμβρησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 485 Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Μνησαι πατρὸς σείο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκου, ὥς περ ἐγὼν, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 Καὶ μὲν που κεῖνον περυναίεται ἀμφὶς ἑόντες
 Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστίν, ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμύναι·
 490 Ἄλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώντος ἀκούων,
 Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡματα πάντα
 Ὀφείσθαι φίλον υἱόν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·

Viri ad divitis domum, stupor autem tenet aspicientes;
 Sic Achilles obstupuit, conspicatus Priamum deo-similem:
 Obstupuerunt et cæteri, alterque in alterum intuebatur.

- 485 Hunc etiam supplicans Priamus verbis his allocutus est;
 "Recordare patris tui, diis similis Achille,
 "Ejusdem ætatis, qua et ego, gravi in senectutis limine.
 "Et illum quidem fortasse vicini circumstantes
 "Premunt, neque quis est, qui malum et perniciem arceat:
 490 "Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
 "Gaudetque in animo, speratque dies omnes
 "Visurum dilectum filium, a Troja reversum:

485 ἔειπεν] Edd. præter T. male. 488 περιναίεται] MS.

Ἄλλων δῆμον ἰκίσθαι. —

Clark. Nec stat versus in lectione vulgata, quod necessitatem adfert recipiendæ lectionis Barnesianæ. Vetus scriptura ἄλλον non recte pronunciata et ab admonitu legis metricæ per ω scripta est. Ern.

Ver. 482. ἔχει] Al. ἔχει.

Ver. 483. Θεοειδέα] Sic infra, ver. 486. Pronunciabatur autem Θεοιδῶ.

Ver. 486. Μνησαι πατρὸς σείο — Τηλίκου, ὥς περ ἐγὼν,] Virgil.

— miseri te si qua parentis

Tangere cura potest, oro, (fuit et tibi talis

Anchises genitor,) Dauni miserere senectæ.

Æn. XII. 992.

Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἰσχηματισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι ἔ (fortasse ἔ μόνον) τῆς εὐπρεπείας δίδεται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ συντομίας. Τῶν γὰρ πάντων χρεία ἐστίν· ὅσον μὲν ἡ χρεία παραδίδωσι, ταῦτα ὁ ποιητὴς παρατηρεῖται. Διδάσκει δὲ τῷτο ἐν τούτῳ

Ἐμῶ λόγῳ πρὸς Πρίαμον Ὁμήρος. Τῶν γὰρ Ἐμῶν, ὥς περ διδάσκαλος ὢν, παιδεύει πῶς χρὴ ἐντυχεῖν Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδωσι τὰς μεθόδους τῆς ἱκετείας. "Τὴν δ' ἐλθεῖν" "λάβει γυναῖκα etc." (supra ver. 465.) Καὶ πάντας τὰς ἀριθμὸς τῆς ἱκετείας παραλαμβάνει, τὸ γένος τῶ Ἀχιλλεύος, πατρός, μητρός, υἱῶ. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρον, οἶδε τέχνην κατὰ τέχνας. Προσελθὼν γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, τῇ γυνεὶ ἐπιλαμβάνεται, καὶ λέγει. "Μνησαι πατρὸς σείο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ." Καὶ ἔτι τῷ παιδὸς μέμνηται, ὅτι τῆς μητρός, ἀλλὰ τῶν προγόνων τὴν πολλὴν γὰρ χρεονίαν περιέλιπε τῇ χρείᾳ τῷ παιδός. Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur Τέχνη, §. 9. "Epilogus quidem quis unquam poterit illis Priami rogantis Achillem pre-cibus æquari?" Quintilian. Lib. X. cap. 1. Vide et supra ad ver. 360.

Ibid. σείο,] Al. εἰπ. Clark. Σοῦ legit in exemplo suo Anthon. v. ἐμῶ, et σοῦ agnovitque Heracl. in Allegor. Hom.

- Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημί λελεῖφθαι.
 495 Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱῆς Ἀχαιῶν·
 Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 Τούς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Ὅς δέ μοι οἶος ἦν, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοῦς,
 500 Τὸν σὺ πρῶτον κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
 Ἐκτορα τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ἄλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,

"Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos

"Troja in lata, eorumque neminem autumo relictum esse.

495 "Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:

"Undeviginti quidem uno ex ventre erant,

"Cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres.

"Ex his plerorumque quidem impetuosus Mars genua solvit:

"Qui vero mihi unicus erat, tutabaturque urbem et ipsos,

500 "Hunc tu nuper interfecisti, pugnantem pro patria,

"Hectorem: hujus nunc gratia venio ad naves Achivorum,

"Redempturus a te, feroque infinita dona.

"Sed reverere deos, Achille, meique ipsius miserere,

499 Ὅς δὲ μοῖος οἶος] A. 2. 3. J. Ibid. αὐτὸς] MS. 503 αἰδεῖο] Id.

quem post laudat Clarkius. Ammonius: Σοῦ καὶ σοῦ παρὰ ποιηταῖς κατὰ τὴν ἀκριβοῦς ἀναγινώσκοντας διαφέρει· σοῦ μὲν γὰρ ἐστὶ συναρδρὸς ἀντανουμία, οἶος, μνήσιο πατρὸς σοῦ, ἡ δὲ σοῦ ἔστι συναρδρὸς — καὶ φυλάττεται ταῦτα ἄκρως (scr. ἀκριβῶς) παρ' Ὁμήρῳ. Quod μνήσιο profert, in v. ἐμῶ habet μνήσαι, ut editur. Ern.

Ver. 487. ὥς περ ἐγὼν,] Heraclides Ponticus loco supra (ver. 360.) citato legit οἶος ἐγὼν.

Ver. 489. ἀρῆν] Vide supra ad ε'. 100. et ad ε'. 485.

Ver. 492. Τροίηθεν ἰόντα] Al. Τροίηθε μολόντα.

Ver. 493. ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους] Vide supra ad ver. 255.

Ver. 496. Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος] Theocritus Hecubæ viginti filios tribuit:

Οὐδ' Ἐκτορα, Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἰκασι ταῖδων. Idyll. XV. ver. 159.

Quem ad locum Scholiastes, citante hic Barnesio: Τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἐπιτέχρηται, ὥς καὶ Σιμωνίδης. Ὁμήρος δὲ, Ἐννεακαίδεκα λίγυ.

Ver. 497. Τὸς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον — γυναῖκες.] Aut pellices dicuntur γυναῖκες, aut intelligendum ἄλλαι. Ern.

Ver. 499. εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοῦς,] Vide supra ad χ'. 507. et ad ε'. 402.

Ver. 502. Λυσόμενος παρὰ σείο,] Virgil. Exanimumque auro corpus vendebat Achilles. Æn. I. 488.

Ver. 503. Ἄλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλλεῦ,] Al. Ἄλλ' αἰδεῖο, φέρεται, θεοὺς. Al. αἰδεῖο. Clark. Αἰδεῖο Grammatici faciunt imperativum, ex αἰδεῖο pro αἰδῶ, inserto iota. Malim sic: αἰδέομαι, αἰδῶ, αἰδέο, αἰδέο, contr. αἰδεῖο. Vid. Var. Lect. Ern.

- Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ·
 505 Ἐτλην δ' οἱ οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 Ἄνδρὸς παιδοφόνιοι ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατὴρ υἱὸς ἔμερον ὥρσε γόοιο,
 Ἀψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς, ἀπάσατο ἦκα γέροντα.
 Τὼ δὲ μνησάμενω, ὁ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι,
 510 Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσσάμενος.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δάματ' ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Καί οἱ ἀπὸ πρᾶπιδων ἦλθ' ἔμερος, ἦ δ' ἀπὸ γυίων,
 515 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη.

“Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior;

505 “Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,

“Viri filiorum-interfectoris ad os manus admove.”

Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit luctus,

Prehensaque manu, removit a se leniter senem.

Ii vero recordati, hic quidem Hectoris homicidae,

510 Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achilles provolutus;

At Achilles flebat suum patrem, interdumque vicissim

Patroclum: Eorum autem gemitus per aedes excitabatur.

At postquam luctu satiatus est nobilis Achilles,

Et ei e praeordiis abiit desiderium, atque ex artubus,

515 Protinus e sede surrexit, senemque manu prehensum erexit,

506 ποτὶ στόμα] abest MS. 510 ἐλυσσάμενος] MS.

Ver. 504. Μνησάμενος σοῦ πατρός.] Vide supra ad ver. 486.

Ver. 506. χεῖρ' ὀρέγεσθαι.] *Al.* χεῖρας ὀρίζαι.

Ver. 507. ἄρα] *Ut par erat.*

Ibid. υἱὸς ἔμερον ὥρσε γόοιο.] Ἐπιθυμίαν θρήνην ἐνίβαλεν. *Schol.* Vide supra ad ψ'. 108. *Clark.* “Imeros γόοιο est desiderium triste, movens tristitiam et lachrimas, ἔμερος γοῖός. *Ern.*

Ver. 509. ἀνδροφόνιοι.] Vid. supr. ad π'. 77.

Ver. 510. 511. Κλαῖ' — κλαῖεν.] Vide supra ad γ'. 84.

Ver. 512. ὀρώρει.] Vide supra ad φ'. 552. et ad β'. 810.

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο.] *Galenus de Hippocratis et Platonis Dogmatibus, Lib. IV. cap. 7.* locum hunc hoc modo citat:

“Ἀλλ' ὅτι δὴ χλαῖον τε καὶ ἀνδροφόνιος τ' ἐμὲ βάλε. Καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπιδων ἦλθ' ἔμερος, ἦ δ' [ἔμερος, ἦ δ'] ἀπὸ γυίων.

Uti *Odys.* δ. 541.

Ibid. τετάρπετο.] Vide supra ad ψ'. 10.

Ver. 522. Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξει.]

“Τετάρπετος δὲ φαίνεται πρὸς τὴν παραμυθίαν, ὁ ποιητὴς εὐδοκίμειν, ποιήσας τὸν Ἀχιλλεὺς λίγοντα πρὸς τὸν Πριάμω ἡκόντα ἐπὶ λύτρεα σὺ Ἐκτορος, ταυτὶ, “Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξει etc.” *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*

Ver. 523. ἰάσομεν.] Vide supra ad δ. 42.

Ibid. ἀχνυμένοι.] Sic infra ver. 526. ἀχνυμένοις. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 524. πρῆξις.] Vide supra ad γ'. 192.

Ver. 525. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι.] Οὐ — ἀπλῶς εἶπε καὶ πᾶσαν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπικεκλῶσθαι λυπῶν.

- Οἰκτεῖρων πολὺν τε κάρη, πολὺν τε γένειον·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δεῖλ', ἣ δὴ πολλὰ κακ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 520 Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλὰς
 Υἱέας ἐξενάρριξα; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξει ἐπὶ θρόνον· ἄλγεα δ' ἔμψης
 Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἰάσομεν, ἀχνυμένοι περ·
 Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 525 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
 Ζῶειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
 Διοὶ γάρ τε πίδαοι κατακείαται ἐν Διὸς ἔδει

Miseratus canumque caput, canumque mentum:

Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

“Ah miser, certe jam multa mala tolerasti tuo in animo.

“Quomodo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus,

520 “Viri in conspectum, qui tibi multosque et strenuos

“Filios interfeci? Ferreum certe tibi cor.

“Sed age jam conside in sede; dolores autem prorsus

“In animo residere sinamus, dolentes licet:

“Nullus enim profectus est tristis luctus.

525 “Sic enim fato-tribuunt dii miseris mortalibus,

“Ut vivant tristes; ipsi vero sine-curis sunt.

“Duo quippe dolia jacent in Jovis limine

518 Ὡς δεῖλ' — ἀνέχο κατὰ θυμόν] MS. 526 ἀχνυμένοις] Id. vid. not.

βίον, ἀλλὰ τοῖς ἄφροσι καὶ ἀνοήτοις, ὅς δειλοῖς καὶ οἰκτρὸς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἴωθε δειλὸς καὶ οὐζυρὸς προσηγορεύειν. *Plutarch. de audiendis Poëtis. Clark.* Falli in hac interpretatione *Plutarchum*, et de omnibus hominibus loqui *Achilleum*, bene monet et docet *Cl. Krebsius* ad *Plutarchi* libellum p. 135. *Ern.*

Ver. 526. αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.] Ita fere apud *Hesiodum*:

“Ὡς τε θεοὶ δ' ἔξωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες, Νόστιν ἅπτε τε πόνων καὶ οἰζύος.

Εργ. καὶ Ἡμερ. I. 112.

Et apud *Lucretium*:

— Deos securum agere avum.

Lib. V. 82. VI. 57.

Et *Lib. I. ver. 57. 60.*

Omnis enim per se Divum natura necesse est

Immortali ævo summa cum pace fruatur;

— privata dolore omni, privata periculis.

Ibid. ἀχνυμένοις.] *Plutarchus* locis supra citatis legit ἀχνυμένοις. *Clark.* Sic et *MS. Lips.* nec ei vulgatum prætulim magnopere. *Ern.*

Ver. 527. Διοὶ γάρ τε πίδαοι] Εἰς παραμυθίαν Πριάμω ὁ Ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλεὺς λίγοντα ταῦτα. *Schol.* Porro *Plutarchus* versus hosce cum loco isto *Hesiodi* de *Pandoræ* Dolio, “*Erg. καὶ Ἡμερ.* I. 94. etc. conferens; ‘Ὁ δὲ (inquit) μετὰ τῶτον [“Ὀμηρον] καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῷ χρόνῳ, καίτοι τῶν Διῶν ἀναγορεύων ἑαυτὸν μαθητὴν Ἡσίοδος, καὶ ἔπος ἐν πίδαῳ καθέριξας τὰ κακὰ, τὴν Πανδώραν ἀνοίξας ἀποφαίνει σκεδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν. *De consolat. ad Apollon.* Ubi in transcurso notandum, *Plutarcho Hesiodum Homero*

- Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν ἕτερος δὲ, εἰάν·
 ὦτι μὲν καμνίζας δάη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 530 Ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶ.
 Ω, δέ κε τῶν λυγρῶν δάη, λωβητὸν ἔθηκε·
 Καί ἐ κακῇ βέβρωσις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 Φοιτᾷ δ' ἔτε θεοῖσι τετιμένος, ἔτε βροτοῖσιν.
 Ὡς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 535 Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνδράπας ἐκέκασο
 Ὀλβω τε, πλέτῳ τε, ἀνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
 Καί οἱ θνητῶ ἔοντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
 Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ ἔτι
 Παιδῶν ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρείοντων,

- “Donorum, quæ dat, alterum malorum; alterum vero, bonorum:
 “Cui quidem miscens dederit Jupiter fulmine-gaudens,
 530 “Interdum quidem in malum ille incidit, interdum et in bonum:
 “Cui vero ex malis dederit, injuriis obnoxium facit;
 “Et illum exitialis dira calamitas super terram almam exercet:
 “Vagaturque nec diis honoratus, neque mortalibus.
 “Sic quidem et Peleo dii dederunt illustria dona
 535 “A natalibus: omnes enim inter homines eminenter ornatu erat
 “Opibusque, divitiisque, imperabat vero Myrmidonibus,
 “Et ei mortali licet deam fecerunt uxorem:
 “Sed et huic imposuit deus malum, quod ei nequaquam
 “Filiorum in ædibus soboles nata-est regno-successurorum,

532 βέβρωσις] F. A. J. 540 παιδ' ἔτικε παν.] MS. bene.

recentiore esse visum. Cæterum vituperat hic *Homerum Plato*; Οὐκ ἄρα ἀποδιδόντι ὅτι Ὀμήρου ἔστ' ἄλλου ποιητῆ ταύτην τὴν ἀμαρτίαν περὶ τοῦ θεοῦ ἀνοήτως ἀμαρτάνοντος, καὶ λέγοντος ὡς δοιοὶ πῖθοι. — κατακρίσται ἐν Διὶ ἔδει, Κηρῶν ἱμπλίοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ, διλῶν.” *De Republ.* Lib. II.

Ver. 528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ, εἰάν.] *Al.* Κηρῶν ἱμπλίοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ διλῶν. Quomodo legit *Plutarchus* de audiendis *Poetis*, itemque *Plato* loco jam citato. *Pindarus*:

“Εν ταῖς ἐσθλῶν πῆματα σύνδου δαίονται βροτοῖς Ἀθάνατοι.”

Pythior. Od. III. ver. 145.

Ubi *Scholiastes*, citante *Duportio Gnomio-*

log. Homeric. ad hunc locum: Οὐτως ἰδοὺ ξατο δύο πῖθος ἕνα φαύλων καὶ ἕνα ἀγαθῶν.

Ver. 552. βέβρωσις] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλκίος λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. Ἐνταῦθα βέβρωσιν τὸν οἶκτον ἐξεδίδξαντο. *Schol.* Ita *Callimachus*:

Νῦν δὲ κατὰ βέβρωσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι κάλληται.

Hymn. in Cicerem. ver. 192.

Ver. 540. παναώριον] Ἡ τὸν πάντων ἀνδρῶν λέγει, παρὰ τὴν ἄραν, τὸν καιρὸν. — ἢ παρὰ τὴν ἄραν, τὴν φροντίδα, τὸν παντὶ φροντισμὸν. *Eustath.*

Ver. 544. Ὅσον Λίσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος] Vide supra ad α'. 51. *Julianus*, *Orat.* 2. legit. Ὅσον Λίσβος ἔσω Μακάρων ἔδος.

- 540 Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· ἐδὲ νῦ τόν γε
 Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόδι πάτρης
 Ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
 Καί σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀπύομεν ὀλβιον εἶναι,
 Ὅσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἔργει,
 545 Καὶ Φρυγίῃ καδύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
 Τῶν σε, γέρον, πλέτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον ἑραινίωες,
 Αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
 Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαςον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
 550 Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔηος,
 Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι.

- 540 “Sed unum filium genuit immatura-morte-perituum: nec tamen hunc
 “Jam senem foveo: valde enim procul a patria
 “Sedeo in Troja, teque contristans, atque tuos liberos.
 “Et te, senex, olim quidem audimus opibus floruisse,
 “Quantas Lesbus supra Macaris sedes intus continet,
 545 “Et Phrygia desuper, et Hellespontus immensus:
 “Inter hos, te, senex, divitiisque et filiis aiunt ornatum-excelluisse.
 “At postquam tibi cladem hanc intulerunt cælitæ,
 “Assidue tibi circa urbem, præliaque cædesque virorum:
 “Perfer tamen, nec perpetuo mœre tuo in animo.
 550 “Nihil enim proficies, tristatus de filio tuo,
 “Neque ipsum resurgere facies, prius etiam malum aliud passus fueris.”

Ibid. τόνδε] Id. 541 κομίζω] MS. 544 Μακάρων] Id. ut *Chrys.* vid. not. 546 τῷ σε] Id.

Dion. Chrysostomus, §. 33. legit, Ὅσον Λέσβος ἄνω Μακάρων ἔδος. *Suidas* autem, notante *Barnesio* citat, Ἡδ' ὅσα Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος. Cæterum *Strabo. Geograph.* lib. VIII. legisse videtur, Μάκαρος πόλιν. *Clark.* Intellige: ὅσον δὲ — ἔργῳ — τῶν. Quantum autem est opum, earum te copiis, et vero etiam liberis te floruisse dicunt. *Ern.*

Ibid. Μάκαρος ἔδος] Ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρος ὁ Κρινάκω, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. *Schol.*

Ver. 546. Τῶν σε,] *Al.* Τῷ σε.

Ver. 547. 549. ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον ἑραινίωες, — Ἄνσχεο,] *Sophocles.*

ἀνθρώποις τὰς μὲν ἐκ θεῶν

VOL. II.

4 N

Τύχας δοθείσας ἐστὶ ἀναγκαῖον φέρειν.

Philoctet. ver. 1309.

Ver. 548. μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.] Sic *Odyss.* λ'. 611.

Ἵσμεναι τι, μάχαι τι, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τι. Quo de loco *Gellius*: “Ante omnes (inquit) apud *Homerum*, ejusdem rei atque sententiæ luculenta exaggeratio est “Ἵσμεναι τι, etc. Nam quum omnia ista — multa et continua nomina nihil plus — demonstrent quam prælium, hujus tamen rei varia facies delectabiliter ac de core multis variisque verbis depicta est.” Lib. XIII. cap. 22.

Ver. 550. πρήξεις] Vide supra ad α'. 192.

Ver. 551. Οὐδέ μιν ἀνστήσεις.] *Euripides*:

- Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα γέρον, Πρίαμος θεοειδής·
 Μή μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἑκτωρ
 Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
 555 Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα [δοίς·
 Πολλὰ, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλ-
 Σην ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 Αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρεᾶν φάος ἡελίοιο. [λεός·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 560 Μηκέτι νῦν μ' ἐρέειζε, γέρον· νόέω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἑκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
 Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·

Ei vero respondit deinde senex, Priamus deo-similis;

"Ne me dum in sede colloca, Jovis alumne, quamdiu Hector

"Jacet in tentoriis insepultus; sed citissime

555 "Redemptum-redde, ut oculis videam: Tu vero accipe dona

"Multa, quæ tibi offerimus: tu autem his fruaris utinam, et pervenias

"Tuam in patriam terram, postquam me primum sivist

"Ipsam vivereque et aspicere lumen solis."

Hunc autem torve intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;

560 "Ne amplius nunc me irrita, senex: habeo enim in animo et ipse

"Hectorem tibi redemptum-reddere; a Jove enim mihi nuncia venit,

"Mater, quæ me peperit, filia marini senis:

555. 556 In MS. versus est unus, sed vitiosus, λῦσον ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ τῶν ἀπόναιο καὶ ἔλθοις. 558 versus totus abest a MS.

Τόμα δ', ὃ γὰρ ἀνάξιος ποτ' ἐνεσθῆναι
 Κλαίων τις φημένους ἀναι. *Alcest.* ver. 986.

Ver. 555—561. Λῦσον — λῦσαι.] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 556. φέρομεν.] *Al.* φέρομαι.

Ver. 557. πρῶτον.] *Al.* πρῶτος.

Ibid. et ver. 569. ἔασας — ἔασω.] Vide supra ad γ'. 42. Male Barnesius ἔασας — ἔασω. Porro *Etymolog. Magn.* notante Barnesio, hic legit ἔασας: exponitque, ἔχαροποίησας, ἀπὸ τῶ ἥδω, ἥσω ἥσας, καὶ ἐν διαιρέσει ἔασας. Scholiastes itidem exponit εὐφροντας. Sed hoc, ut recte observavit Barnesius, cum sequenti, "Αὐτόν τε ζῶειν" etc. parum apte congruit. Vide et ver. 569.

Ver. 558. Tria prima verba absunt, relicto spatio. Quæ res comparata cum notatis in Var. Lect. e MS. Lips. et a

Clarkio in not. præced. mihi suspicionem νοθείας movent. Sensus est absolutus in ver. 557. si ἔασας interpretemur, cum me hinc dimiseris, nempe sine noxa etc. quomodo id verbum dici, nulla dubitatio est, conf. ver. 569. et 586. ubi clare opponuntur ἔαν et κατακτείνω, item 684. *Etn.*

Ver. 559. ὑπόδρα ἰδὼν.] *Επεὶ ὄρωμαι ὑπέρ-ησει. Schol.*

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ' ἐρέειζε.] *Επεὶ* δὲ μεγάλη δοκῶντος εἶναι καὶ ὅντος τῆ πρατίν ὀργῆς μίξιν εἶναι ἢ φυλακῇ καὶ ἢ προνοίᾳ τῆ μὴ περιπείσειν ὀργῇ, μηδὲ ἀλῶναι· καὶ ταῦτα δὲ τοῖς ἀναγινώσκουσιν ὑποδεικνύειν μὴ παρα-έρχως, ὅτι τὸν Πρίαμον ὁ Ἀχιλλεύς ἐκ ἀνα-σχετικὸς ἂν ὕδὲ πρῶτος, ἡσυχίαν ἀγειν κελεύει καὶ μὴ παραξύνειν αὐτόν, ἔτας. "Μηκέτι νῦν μ' ἐρέειζε, γέρον, etc." Καὶ τὸν Ἑκτορα λῦ-σας καὶ περισειλάς αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀπάντην τί-

- Καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, ἐδέ με λήθεις,
 "Ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 565 Οὐ γάρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, ἐδέ μάλ' ἠβᾶν,
 Ἐς στρατόν· ἐδέ γὰρ ἂν φυλάκας λάθοι, ἐδέ κ' ὀχῆας
 Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετερέων.
 Τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 Μή σε, γέρον, ἐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω,
 570 Καὶ ἐκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
 "Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἄλτο θύραζε,
 Οὐκ οἶός· ἅμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο,

"Sed et te sentio, Priame, animo, neque me lates,

"Quod Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum:

565 "Haud enim ausus esset mortalis ullus intrare, ne ætate quidem admodum

"In castra: neque enim custodes latuisset, neque obices [florens

"Facile reserasset portarum nostrarum.

"Ideo nunc ne mihi magis doloribus animum commoveas,

"Ne te, senex, ne ipsum quidem in tentoriis sinam,

570 "Quantumvis supplicem, Jovis autem violem mandata."

Sic dixit: Timuit autem senex, et paruit sermoni.

Pelides vero e domo, leo tanquam, prosiliit foras,

Non solus; eum nempe duo famuli comitabantur,

564 [Οτι] MS. Ibid. τις ἦγε] Edd. vett. 567 ἡμετέρων] MS. 569 ἔασω]

T. 570 ἀλίτωμαι] MS. 571 ἔδδειςεν δ'] F. A. J.

ἔασω. πρὶν ἡλισμένον ὑπὸ τῆ πατρὸς ὀφθῆναι, "Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίη, etc." (infra ver. 584.) Τὸ γὰρ ἐπισφαλῶς πρὸς ὀργὴν ἔ-χοντα, καὶ φύσει τραχὺν ὄντα, καὶ θυμοειδῆ μὴ λανθάνειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐξευλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι τὰς αἰτίαις, καὶ προκαταλαμβά-νει τῷ λογισμῷ πόρρωθεν, ὅπως ἐδὲ ἄκων τῷ πάθει περιπείσεται, θαυμαστῆς εἶσι προνοίας. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ibid. νόέω δὲ καὶ αὐτὸς] *Virgil.*

— Nec fallunt jussa superba
 Magnanimi Jovis. — *Æn.* XII. 877.

Ver. 565. γινώσκω.] Ita edidit Barne-
 sius. *Al.* γινώσκω. Quod perinde est:
 Nam primam producit.

Ver. 564. "Ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε] *Vocu-*
 lam. σ., inseruit Barnesius ex duorum

MSS. auctoritate; quorum alter, "Ὅττι
 θεῶν σ' ἦγε legit; alter, "Ὅττι θεῶς σέ τις
 ἦγε. *Vulg.* "Ὅττι θεῶν τις ἦγε. *Clark.* MS.
 Lips. pariter pronomen σ' habet. Excidit
 illa litera neglectu duplicandæ ultimæ in
 τις. *Etn.*

Ver. 566. λαθῶ.] *Al.* λάθῃ.

Ver. 567. μετοχλίσει.] Ita edidit Bar-
 nesius. *Al.* μετοχλίσει. Quod, ut opinor,
 ferri non potest. Vide supra ad μ'. 448.
 et ad α'. 140.

Ver. 568. μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν
 ὀρίνης.] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 569. Μή σε, γέρον, οὐδ'] Edidit Bar-
 nesius, Μή σε, γέρον, οὐδ'. Sed nihil opus.
 Vide supra ad α'. 51. Quanquam *Plutar-*
 chus, de audiendis Poëtis, Μή σε, γέρον, ἐδ'
 legit.

- Ἦρωσ Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ἔς ῥα μάλιχα
 575 Τὶ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 Οἱ τόδ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος.
 Καδ δ' ἐπὶ δίφρῳ εἶσαν· εὐξέσθ' ἀπ' ἀπῆνης
 Ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 580 Καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐννητόν τε χιτῶνα,
 Ὅφρα νέκυν πυκάσας δῶν οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμῶας δ' ἐκκαλέσας λῆσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' ἀλεῖψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν.
 Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίη χόλον ἐκ ἐρύσαιτο,
 585 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρίνδειν φίλον ἦτορ,
 Καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἔνδμωαὶ λῆσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,

Heros Automedonque et Alcimus, quos quidem maxime
 575 Honorabat Achilles ex sociis, post Patroclum utique mortuum.
 Hi tunc a jugo solverunt equos mulasque,
 Introque duxerunt praekonem vocalem senis:
 Et in sedili collocarunt: eleganter-polita autem de rheda
 Detruxerunt Hectorei capitis infinita pretia.
 580 At reliquerunt duo pallia, textamque bene tunicam,
 Ut cadaver contextum redderet domum asportandum.
 Ancillas autem evocatas lavare is jussit circumque ungere.
 Seorsum sublatum, ut ne Priamus videret filium:
 Ne is quidem dolenti corde iram non contineret,
 585 Filium conspicatus, Achilli autem commoveretur carum cor,
 Et ipsum interficeret, Jovisque violaret mandata.
 Illud vero postquam ancillae laverant et unxerant oleo,

577 ἄγον] F. vid. v. 447. 578 ἰσώτερον] MS. 580 δύο εὐνῆτον] Id. εὐνῆτον
 Edd. praeter T. 583 ἴδῃ] MS. 584 ἐκατακτείνει] Id. quod non con-
 temnendum videtur. ἐρύσασθαι sensu cohibendi durum videtur.

Ver. 574. Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος,] *Al.* Αὐτομέδων ἢδ' Ἀλκιμος.
 Ibid. οὗς ῥα] Quos scilicet.
 Ver. 575. Τὶ Ἀχιλεὺς] Vide supra ad
 ψ'. 703. et ad γ'. 103.
 Ver. 576. 600. ζυγόφιν — φαινομένηφιν]
 Vide supra ad γ'. 588.
 Ver. 577. κήρυκα καλήτορα] Ἀπὸ τοῦ βο-
 ᾶν καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄχλον. *Schol.*

Ver. 578. εἶσαν] *Cod. Harleian.* ἦσαν.
 Ver. 580. εὐνῆτόν] Ita ex uno MS. edi-
 dit *Barnesius*. Quocum facit et *Codex*
Harleianus. *Al.* εὐνῆτον. *Clark.* Sed id
 non erat necesse: quod, pronunciendo
 facile duplicatur. *Ern.*
 Ver. 581. πυκάσας] Vide supra ad α'.
 140.
 Ver. 583. Νόσφιν] Vide supra ad α'. 549.

- Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἥδ' ἐ χιτῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέδηκεν αἰείρας,
 590 Σὺν δ' ἔταροι ἤειραν εὐξέσθην ἐπ' ἀπῆνην.
 Ὡμῶξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶψα πύδῃται.
 Εἰν αἰδός περ ἐὼν, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἔμοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα.
 595 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἐξετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 Τοίχῃ τ' ἐτέρῃ, προτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον.
 Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες.
 600 Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 Ὀφθαί αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησάμεθα δόρυχα.

Circumque ipsum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,
 Ipse illud Achilles lectis imposuit sublatum,
 590 Simulque socii elevarunt eleganter-politam in rhedam.
 Ingemuit autem deinde, dilectumque nomine ciebat sodalem;
 "Ne mihi, Patrocle, irascaris, si forte audiveris,
 "In orco licet, me Hectora nobilem redemptum-reddidisse
 "Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:
 595 "Tibi vero ego ex his etiam impertiam, quantum par-est."
 Dixit, et in tentorium rediit nobilis Achilles:
 Resedit autem in sella afflabre-facta, unde surrexerat,
 Pariete ex adverso, Priamumque allocutus est sermone;
 "Filius quidem jam tibi redemptus est, senex, ut jussisti:
 600 "Jacet autem in lectis, et cum aurora apparente
 "Videbis ipse abducens: nunc vero memores simus coenae.

595 ἀποδάσσομαι] Edd. praeter T. 596 διὸς ἦγεν Ἀχ.] MS. 597 ἔξετο] Id.
 598 ἑταῖρον] Id. 599 ὥς σὺ κελύεις] Id. 600 λεχέεσσιν] MS.

Ibid. Πρίαμος ἴδοι υἱόν] *Al.* Πρίαμος ἴδῃ
 υἱόν. *Al.* Πρίαμός γ' ἴδοι υἱόν. *Al.* Πρίαμός
 μιν ἴδοιτο. Ceterum qua ratione, Πρίαμος,
 hic ultimam producat; item ἰν, ver. 603.
 et ἄρα, ver. 607. vide supra ad α'. 51.
 Ver. 584. Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη] Vide supra
 ad ver. 560.
 Ibid. ἀχνυμένη] Vide supra ad γ'. 260.
 Ver. 587. οὖν] *Ut jussisset Achilles*, ver.
 582.

Ver. 588. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.
 Ver. 591. φίλον ὃν ὀνόμηνεν ἑταῖρον] Vide
 supra ad ψ'. 178. et 220.
 Ver. 598. προτὶ] *Al.* ποτὶ. Quod per-
 inde est.
 Ver. 599. λέλυσται] Vide supra ad α'.
 37.
 Ibid. ἐκίλισται] *Al.* ἐκίλισσας.

- Καὶ γάρ τ' ἡῦκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίττα,
 Τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβώνοντες·
 605 Τὲς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 Χαόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆα.
 Φῆ δ' οἰὴ τέκειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλές·
 Τὰ δ' ἄρα, καὶ δοιὴ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 610 Οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, εἰς τις ἦεν
 Κατθάψαι· λαὸς δὲ λίθους ποίησε Κρονίαν·
 Τὲς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ ἔβρανίανες.
 Ἡ δ' ἄρα σίττα μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέεσσα.
 Νῦν δὲ περ ἐν πέτρῃσιν, ἐν ἔρσι οἰοπόλοισιν,
 615 Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς

- " Nam et comas-pulchra Niobe memor-fuit cibi,
 " Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,
 " Sex quidem filiae, sex autem filii pubescentes :
 605 " Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,
 " Iratus Niobæ, illas autem Diana sagittis-gaudens,
 " Quoniam Latonæ se æquiparabat genas-pulchræ.
 " Dixit illam duos peperisse, se vero peperisse multos :
 " Illi vero, duo tantum licet-essent, omnes perdiderunt.
 610 " Et ii quidem novem-dies jacebant in cæde, neque quis erat,
 " Qui sepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius:
 " Eos autem decima die sepelierunt dii coelites.
 " Et hæc quidem cibi memor fuit, postquam fatigata erat lachrymas-fundens
 " Nunc vero alicubi in petris, in montibus desertis,
 615 " In Siplyo, ubi aiunt Dearum esse cubilia

609 δύο ἰόντες] Id. 614 οὔρεσι] A. 2. 3. J.

Ver. 604. *θυγατέρες*.] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 605. 606. *Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν* — τὰς δ' Ἀρτεμις] Δοκί' δὲ ὁ πᾶν παῖδων τῆς Νιόβης θάνατος, ἐξ αἰτίας λοιμῶδους γενέσθαι, ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός. Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπτεται, οἱ τοῦ τοιούτου θανάτου εἰσὶν αἴτιοι, τούτοις λεγόμενοι βάλλειν τοὺς οὕτω θνήσκοντας. Eustath. Vide supra ad σ'. 59.

Ver. 607. *Οὐνεκ' ἄρα*] Quod scilicet.

Ver. 608. *ἡ δ' αὐτὴ*] Eustathius in commentario legit ἡδ' αὐτή.

Ver. 611. *Κρονίαν*.] De hujus vocis prosodia, vide supra ad α'. 265. et 397.

Ver. 613. *Ἡ δ' ἄρα*] Non hic supervacuum est illud ἄρα sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 602. Καὶ γάρ τ' ἡῦκομος Νιόβη.

Ver. 615. *Ἐν Σιπύλῳ*.] Ἐν ὅρῳ τῆς Λυδίας καὶ Μαγνησίας. Schol.

Ver. 616. *αἶψ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἑρρώσαντο*.] Αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν ἥτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελώϊου ποταμοῦ τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ — ἢ διὰ τοῦ ἡ. Ἀχέλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίαν γῆν. Schol.

- Νυμφάων, αἶψ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἑρρώσαντο,
 Ἐνθα, λίθος περ ἐῴσα, θεῶν ἐκ, κήδεα πέσσει.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδάμεθα, διε γεραῖε,
 Σίττα, ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 620 Ἴλιον εἰσαγαγάν· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσαι.
 Ἡ, καὶ ἀναΐξας οἷν ἀργυφον ὥκυσ Ἀχιλλεὺς
 Σφάξ· ἔταροι δ' ἐδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὔ κατὰ κόσμον,
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισαμένως, πείραν τ' ὀβελίσσιν,
 Ὡπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεὺς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,

- " Nympharum, quæ circa Acheloiū choreas-ducunt,
 " Illic, lapis licet sit, immissos a diis dolores concoquit.
 " Sed age jam et nos curam-geramus, nobilis senex,
 " Cibi, deinde vero dilectum filium defleas,
 620 " In Ilium vectum: multis autem lachrymis-prosequendus tibi erit."
 Dixit, et propere-surgens ovem candidam velox Achilles
 Mactavit: Socii vero excoriaruntque et curarunt scite et decore,
 Minutatim dein secuerunt perite, et verubus transfixerunt,
 Assaruntque accurate, detraxeruntque omnia.
 625 Automedon autem panem sumptum distribuit in mensa
 Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.
 Ii vero ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
 At postquam potus et cibi amorem exemerant,
 Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,

622 Σφάξ] MS. 628 ἔρον ἔντο] F. A. J.

Ibid. ἑρρώσαντο.] Il. ψ'. 567. ἑρρώσαντο, ubi Schol. ἐκινῶντο, ἐσειόντο. Ipsum ἑρρώσαντο, est Odys. ψ'. 5. γούνατα δ' ἑρρώσαντο, quo putant pertinere glossam Hesychii ἑρρώσαντο, ἐσάχυναν, ut corrigunt vulgatum ἐσάχυναν. Ern.

Ver. 617. Ἐνθα, λίθος περ ἐῴσα.] Θρηνησάν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιούτων δυστύχημα Ζεὺς ἱλίσσας, εἰς λίθον μετέβαλεν, ὅς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων, πηγὰς δακρυῶν προϊόμενος. Schol. ad ver. 602. supra.

Ver. 622. Ἐδερόν τε καὶ ἄμφεπον] Virgil.

Illi se prastæ accingunt dapibusque futuris: Tergora diripiunt costis, et viscera nudant: Pars in frustra secant, verubusque trementia figunt. Littore ahena locant alii, flammisque ministrant. Tum victu revocant vires. —

Æn. I. 214.

Ver. 624. Ὡπτησάν τε] Καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ γε τοιαῦτα μάθοι ἂν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾷ ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἐστιάσεσιν, ἐπεὶ ἔχουσιν αὐτοὺς ἐστία, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλληνιστῶν ἐντας, οὔτε ἐφθάρει κρέασις,

- 630 "Οσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἑάκει.
 Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκάν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 635 Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφεῖς, ὄφρα κεν ἦδῃ
 Ὑπνῷ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεδα κοιμηθέντες·
 Οὐ γὰρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 Ἐξ ἑ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
 Ἄλλ' αἰεὶ σενάχω καὶ κήδεα μυρία πῖσσω,
 640 Αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

- 630 Quantus erat, qualisque: diis enim visu similis erat.
 At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,
 Aspiciens vultusque egregios, et sermonem audiens.
 At postquam satiati sunt alter alterius aspectu,
 Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis;
 635 "Mitte nunc cubitum me quam primum, Jovis alumne, ut jam
 "Somno dulci oblectemur cubantes:
 "Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,
 "Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:
 "Sed assidue ingemisco et dolores innumerabiles concoquo,
 640 "Aulæ in septis volutatus in fimo.

631 θαύμαζ' MS. 632 μύσαν] F. A. J. 635 εἰς] MS. 635 μοι — καὶ
 Id. 636 παυσάμεδα] Id. 637 γὰρ πε] Id. 642 πάρος μὲν] Id. 645
 ἦ ῥα] R. Ibid. κέλευε] Id.

ἀλλὰ μόνον ὁπτοῖς. Plato de Republ. lib.
 III.

Ver. 625. ἄρα] Ut solitus erat.

Ver. 626—644. Καλοῖς — καλὰ] Vide
 supra ad β'. 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἔπει πῶσιος καὶ ἰδνῶς
 ἐξ ἔρον ἔντο.] Virgil.

Postquam exempta fames epulis, mensæque re-
 motæ. En. I. 220.

Vide et supra ad ψ'. 57.

Ver. 631. Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰσορόων ὅψιν] Virgil.

Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido.
 En. I. 617.

Ver. 634. et 659. θεοειδής] Vide supra
 ad ver. 217.

Ver. 635. Λέξον] Vide supra ad β'. 515.
 et ad γ'. 613.

Ver. 636. ταρπόμεδα] Nos ipsi oblecta-
 mus. Vide supra ad ψ'. 10. et 685.

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοις] Ἐν τοῖς πε-
 ριφράγμασι τῆς αὐλῆς· ὁ ἴστιν, ὑπαίθριος.
 Schol. Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν αἰεὶ τάττει ἐπὶ
 τῶν ὑπαίθρων τόπων. — Ὁ μῖντοι γὰρ Πηλεὺς
 καταλαμβάνεται (Iliad. λ'. 773.) "Αὐλῆς
 ἐν χόρτῳ" etc. Ὁ δὲ Πρίαμος, "Αὐλῆς ἐν
 "χόρτοις κυλινδόμενος κατὰ κόπρον." Athe-
 naeus, lib. V. cap. 3.

Ibid. ἐν χόρτοις] Latini, vocem Grae-
 cam retinentes, villæ cohortem appella-
 bant; indeque aves cohortales. etc. apud
 Columellam. Clark. Supra dixit ἔκτος.
 Nam hoc proprie est χόρτος, cohors, cors.
 Ern.

Ver. 641. αἰδοπα οἶνον] Vide supra ad
 ψ'. 237.

Ver. 642. Λαυκανίης] Cod. Harleian.
 Λαυκανίης. Quo modo in duobus MSS.

- Νῦν δὲ καὶ σίτε πασάμην, καὶ αἰδοπα οἶνον
 Λαυκανίης καδέηκα· πάρος γε μὲν ἔτι πεπάσμεν.
 Ἡ ῥ'· Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῶσι κέλευσε,
 Δέμνι' ὑπ' αἰδέσῃ δέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 645 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνδέμεναι ἑλας καδύπερθε ἐσασθαι.
 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχσαι·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιὰ λέχε' ἐγκονέσσαι.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 650 Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν
 Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βεληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ

"Nunc tandem etiam cibum gustavi, et nigrum vinum
 "Per guttur demisi: antea sane nequaquam gustaveram."

Dixit: Achilles vero socios et ancillas jussit,
 Lectos sub porticu ponere, et stragula pulchra

645 Purpurea injicere, sternereque desuper tapetas,
 Chlenasque imponere villosas superne obducendas.
 Illæ vero ex' ant domo, facem in manibus tenentes:
 Statim aut straverunt duos lectos festinantes.

Hunc autem falso-metu-ludens allocutus est pedibus velox Achilles;

650 "Extra quidem jam cuba, senex optime; ne quis Achivorum
 "Huc adveniat consiliarius, qui mecum assidue

646 ἑλας τ' ἐφύπερθεν] Id. e versu præc. 647 δάδας] MS. 650 λέξον]
 F. A. J. Ibid. δῆ] abest MS.

scriptum reperit Barnesius. Vide supra
 ad χ'. 525.

Ver. 644. ῥήγια καλὰ Πορφύρε'] Τὰ βαπ-
 τὰ στρώματα. Schol. Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμα-
 τώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα,
 λῖτα εἶναι φάσκει, ἥτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμ-
 μένα, ἢ περικυκλόμενα, τὰ δὲ περιστρώματα,
 ῥήγια καλὰ, πορφύρεα. Athenæus lib. II.
 cap. 9. "Stragulam vestem, quæ injici-
 "tur, non substernitur, Homerus vocat
 "ῥήγια." Casaubon. Ibid.

Ver. 645. Πορφύρε'] Vide supra ad α'.
 258. et 482.

Ver. 647. δάος] Al. φάος.

Ver. 648. Αἶψα δ' ἄρ'] Statimque proin-
 de ut præceperat Achilles. — ver. 643.

Ver. 649. ἐπικερτομέων] Ἐνθα καὶ ση-
 μίωσαι, τὸ κερτομῆν, ὃ τραχύτητα ἔχον

Vol. II.

4 O

ὕβριστικὴν, ἢ ὀνειδιστικὴν, ἀλλ' εἰσέγρησιν φόβου
 ψευδῆς, ἵνα μὴ ὁ γέρον βασιλεὺς λυπηθῇ, ὡς
 ἔξω παραρριπτόμενος. Eustath.

Ibid. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Sic infra
 ver. 668. ποδάρεως δῖος Ἀχιλλεύς. Vide
 supra ad α'. 58.

Ver. 650. λέξο, γέρον φίλε.] Τὸ δὲ ῥῆθιν
 "λέξο" ἐκ τῆς ἐλεγεῖας, ἐλεγεῖα, κλιθεῖν, κα-
 τὰ τὸ ἐτίτυψο, ἀφαιρίσει ποιητικῇ τῶν αὐτῆς
 σιων. Eustath. Immo vero, uti notavit
 Barnesius, ex Imperativo λίσσεο fit λέξο,
 eodem modo ac δίσσεο ex δίδισσε, Iliad. ε'. 10.
 Alii autem, notante itidem Barnesio, male
 hic legunt, λέξον γέρον φίλε· et λέξον γρόν
 φίλε. Vide et supra ad β'. 515. Clark.
 At Arnaldus Animadv. Crit. p. 85. legi
 volebat λίσσεο ex Il. ε'. 613. ut posteriores
 syllabæ per synizesin contractæ corripere-

- Βελάς βελεύεσι παρήμενοι, ἢ Δέμις ἐστὶ
 Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο Δοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 655 Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 Ὅφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος Διοειδής·
 660 Εἰ μὲν δὴ μὲν ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ,
 Ὡδὲ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα δείης.
 Οἶσθα γὰρ, ὥς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

- “ Consilia consultant assidentes, ut mos est:
 “ Horum si quis te viderit celerem per noctem nigram,
 “ Continuo diceret Agamemnoni pastori populorum,
 655 “ Et forte dilatio redemptionis cadaveris fieret.
 “ Verum age mihi hoc dic, et accurate narra,
 “ Quot-diebus cupis justa-facere Hectori nobili,
 “ Ut tamdiu ipseque quiescam, et copias contineam.”
 Illi autem respondit senex Priamus deo-similis;
 660 “ Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,
 “ Sic certe mihi faciens, Achille, grata feceris.
 “ Scis enim, ut intra urbem concludimur, longeque lignum
 “ Devehendum ex monte: Admodum vero Trojani metuunt.

652 ἴστιν] F. male. 653 μένω] abest MS. et v. 660 μ. 661 ῥέζων] MS. Habet etiam Eust. ῥέζων ἢ ῥέζων. 663 μάλα γὰρ] MS. 665 δαίνυτο] MS. edd.

rentur. Id est durum, meliusque λέξω, quod edd. R. T. et MS. Lips. habent. Ern.

Ver. 651. Οἱ τι μοι αἰεὶ Βελάς βελεύεσι — ἢ Δέμις ἐστὶ] Τὸ δὲ καθὰ Δέμις ἐστὶ, καὶ τὸ αἰεὶ, τῆς τῷ Ἀχιλλεύῳ ἐστὶ σεμνότητος, ὥς αἰεὶ τι τῶν βεληφόρων περὶ αὐτὸν ἀπορροισμένων, καὶ ὥς Δεμιτὸν ὃν ἔγω γίνεσθαι, διὰ τὸ περιφανὲς τῷ ἥρωϊ. Eustath.

Ver. 655. λύσιος] Marcus Meibomius, notante Barnesio, hic legit ῥύσιος.

Ver. 656. κατάλεξον.] Barnesius in uno MS. scriptum reperit ἀγόμενον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον.] Occurrit apud Julianum Imperatorem, Orat. 2.

Ἐννήμαρ μὲν ὅλας κτερεῖζόμεν Ἐκτορα δῖον

Quem verum ex hoc loco corrupte citasse Julianum existimat Barnesius; “ Cum “ Auctor,” inquit, “ ipse ostendat, hanc “ esse Achillea interrogatiunculæ par- “ tem.” Atqui ex Auctoris contextu li- quet, verum hunc non ex Achillis inter- rogatione, sed ex Priami responso esse desumptum; adeoque non hinc, sed ex versu 664. infra, a Juliano negligenter ac fortasse memoriter citatum.

Ibid. μέμονας] Vide supra ad ver. 542. et ad γ. 481. et 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν δὴ] Vide supra ad ver. 406. et ad γ. 455.

Ver. 661. ῥέζων.] Al. ῥέζων.

Ver. 662. Τηλόθι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος] Virgil.

- Ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 665 Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός.
 Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιομεν,
 Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζοιμεν, εἴπερ ἀνάγκη.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἔσαι τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις.
 670 Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἀνωγας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 Ἑλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμῳ αὐτόθι κοιμήσαντο
 Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες.
 675 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδ' ἐμυχῶ κλισίῃς εὐπῆκτος·

- “ Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus,
 665 “ Decima autem sepeliremus, epulareturque populus.
 “ Undecima autem tumultum super ipso faceremus;
 “ Duodecima vero pugnabimus, si quidem necesse erit.”
 Eum autem rursus allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
 “ Erunt tibi et hæc, senex Priame, ut tu jubes:
 670 “ Inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes.”
 Sic utique locutus, ad carpum manum senis
 Prehendit dexteram, ne forte timeret in animo.
 Illi quidem in vestibulo domus illic dormierunt
 Præco et Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes:
 675 At Achilles dormiit in recessu tentorii bene compacti:

670 πόλεμον τόσσον χρόνον] Id. quod est clarius. 672 ἔλαβε] F. A. J. 675 εὐπῆκτος] Id.

Bissenos pepigere dies: et pace sequestra Per sylvas Teucri, mixtique impune Latini Erravere jugis. Ferro sonat alta bipenni Fraxinus. Æn. XI. 133.

Ibid. ὕλη] Vide supra ad γ. 152. Clark. Infinitivus pendet a τηλόθι, procul est materia ad devehendum. Ern.

Ver. 663. μάλα δὲ] Al. μάλα γάρ.

Ibid. διδίασιν.] Sic infra ver. 670. ἀνωγας. Vide supra ad γ. 481. et 736.

Ver. 664. ἐνὶ μεγάροις] Qua ratione, vox ἐνὶ, hic ultimam producat; item πυκινόν, ver. 744. vide supra ad α'. 51.

Ver. 665. δαινυτό] Ita ex Etymolog. Magn. edidit Barnesius, ut sit contractum ex δαίνυτο. Recte, ut opinor; nam vox

δαίνυτο, quod habent Vulgati, mediam necessario corripit:

νὺν δαίνυται εὐφραν. Iliad. ε. 99. μεταδαίνυται ἡμῖν. χ. 400.

Porro, uti hic annotat Eustathius, optime congruit δαινυτο sive δαίνυτο cum præcedente θάπτοιμεν. Εἴη δὲ ἂν ἐνταῦθα τὸ δαίνυτο, [δαίνυτο] συγκοπὴν ἴσως, ἐκ τῷ δαίνυτο ἵνα ὁμοεγκλίτως εἴη, θάπτοιμεν, δαινυτοί τε λαός.

Ver. 667. πολεμίζοιμεν] Cod. Harleian. πολεμίζοιμεν.

Ver. 670. τόσσον πόλεμον χρόνον] Al. πόλεμον τόσσον χρόνον.

- Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρης.
 "Αλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσαί
 Εὐδὸν παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 'Αλλ' ἔχ' Ἑρμείην ἐρίνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 680 'Ορμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 Νηῶν ἐκπέμψει, λαθὼν ἱερὰς πυλαρχάς.
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Ω γέρον, ἔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὐδεις
 'Ανδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς·
 685 Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
 Σεῖο δέ κεν ζῶῃ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἵ κ' Ἀγαμέμνων
 Γνοίῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ei autem Briseis accubuit genas-pulchra.

Alii quidem diique et mortales bellatores-equestres
 Dormiebant totam per noctem molli domiti somno:
 Sed non Mercurium utilitatum-auctorem somnus cepit.

- 680 Versantem-animo, quomodo Priamum regem
 E navium-coetu educeret, clam sacris portarum-custodibus.
 Stetit autem supra caput, et eum sermone allocutus est;
 "O senex, non utique tibi curæ-est malum; cum ita adhuc dormis
 "Viros inter hostes, postquam te intactum-sivit Achilles:
 685 "Et nunc quidem dilectum filium redemisti, multaue dedisti:
 "Pro te autem vivo vel ter tot dederint dona
 "Filii qui sunt relictī, si Agamemnon
 "Rescierit de te Atrides, rescierintque omnes Achivi."

676 τῷ δὲ Βρισηΐς] F. 679 Ἑρμείαν] MS. R. 682 ἔειπε] MS. male.
 684 εἶασεν] F. A. 1. 686 καὶ ζῶῃ] MS. bene. 687 λελειμμένοι] Id. 688
 γνώῃ] Id.

Ibid. ὅσον ἄνωγας.] *Al.* ὡς σὺ ἄνωγας.
 Ex versu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν] *Cod. Harleian.* τῷ
 μίν. Utrumque ferri possit. Vide supra
 ad α'. 566.

Ibid. ἄρ'] *Ut jusserrat Achilles,* ver.
 650.

Ver. 674. Κήρυξ] Vide supra ad ver.
 149.

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς] *Cod. Har-*
leian. τῷ δὲ Βρισηΐς. *Al.* τῷ δ' ἄρα Βρισηΐς.
 Ibid. ἄρ'] *Ut solita erat* —.

Ibid. παρελέξατο] Vide supra ad β.
 515.

Ver. 677. ἵπποκορυσαί] Vide supra
 ad φ'. 205.

Ver. 678. Εὐδὸν παννύχιοι, — 'Αλλ' ἔχ'
 Ἑρμείην] *Virgil.*

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem
 Corpora:

— somno positæ sub nocte silenti
 Lenibant curas, et corda oblita laborum:
 At non infelix animi Phœnissa; neque unquam
 Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
 Accipit. — *Æn.* IV. 53.

- "Ως ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη·
 690 Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππας ἡμίονους τε·
 'Ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, ἔδέ τις ἔγνω.
 'Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον εὐρρέϊος ποταμοῖο
 Ξάνθεα δινήεντος, ὃν ἁθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 'Ερμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 695 'Ἡὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
 Οἱ δ' εἰς ἄστ' ἔλawn οἴμαγῃ τε σονοῖχῃ τε
 'Ἴππας, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· ἔδέ τις ἄλλος
 'Εγνω πρὸςθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
 'Αλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἱκέλη χερυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 700 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
 'Εσαότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀσυβοώτην·

Sic dixit: Timuit autem senex, præconemque excitavit:

690 Iis autem Mercurius junxit equos mulasque:

Cito vero ipse egit per castra, neque ullus sensit.

Sed cum jam ad meatum pervenissent pulchre-fluentis fluvii

Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,

Mercurius quidem tum abiit ad excelsum Olympum,

695 Aurora autem croceo-induta-peplo spargebatur totam super terram:

Ii vero ad urbem agebant lamentisque gemituque

Equos, mulæ vero cadaver ferebant: neque quis alius

Sensit prius virorum aut eleganter-cinctarum mulierum:

Sed Cassandra, similis aureæ Veneri,

700 Pergamo conscenso, dilectum patrem conspexit

Stantem in sella, præconemque vocalem:

689 ἔδδεισε] MS. 690 τοῖσι δ' Ἑρμ.] Id. F. A. J. adde 723. 692 εὐρέϊος]
 MS. 697 νέκυν ἄγων] Id. non male. 698 πρὸςθ'] Id. 700 εἰσενόησε]
 MS. male.

Ver. 679. Ἑρμείην] *Cod. Harleian.* Ἑρ-
 μείαν.

Ver. 680. 'Ορμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν,] Vide
 supra ad π'. 647.

Ibid. βασιλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 684. εἶασεν] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας] *Cod.*
Harleian. τοῖσιν δ' Ἑρμείας.

Ver. 692. 'Αλλ' ὅτε δὴ] Vide supra ad
 ε'. 433.

Ver. 693. ἁθάνατος] Vide supra ad α'.
 398. Cæterum totum hunc versum omit-
 tit *Codex Harleianus.*

Ver. 695. 'Ἡὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο
 πᾶσαν ἐπ' αἶαν'] *Virgil.*

Et jam prima novo spargebat lumine terras
 Tithoni croceum linquens Aurora cubile.
Æn. IV. 584.

Vide supra ad α'. 477.

Ver. 699. 'Αλλ' ἄρα Κασσάνδρη,] Plus est
 quam *Sed Cass.* Verte: *At vero,* simulque
 ἄρα respicit ad causam, quod ut vates mo-
 ta numine, et præsentiens rem, conscen-
 dit Pergamum. *Ern.*

- Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
 "Οφεςδε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, "Εκτορ' ἰόντες,
 705 Εἴποτε καὶ ζώντι μάχης ἐκνοσήσαντι
 Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.
 "Ως ἔφατ'· εἰς τις αὐτόδ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,
 Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
 Ἀγχι δὲ ζύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
 710 Πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 Τιλλίσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχὸν αἰζασαι,

Illum vero super mulabus vidit jacentem in lectis:

Tum vero ejulavit, clamavitque totam per urbem;

" Visite, Troës, et Troâdes, Hectora progressi,

705 " Si quando et vivo e pugna reverso

" Gavisi estis: magnum enim gaudium urbiue erat, totique populo."

Sic dixit: neque aliquis illic in urbe relictus est vir,

Neque mulier: omnes enim intolerandus invasit luctus:

Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.

710 Primæ super hoc uxorque dilecta et veneranda mater

Vellebant-crines ad rhedam volubilem ruentes,

705 Κώκυσε] MS. Ibid. τε] abest eid. 704 Τρωάδες] MS. F. A. J. sed u trisyllabum pronunciandum. 707 αὐτόδ' ἐνὶ πτόλει] Edd. præter R. Ibid. λίπετο] R. 711 ἐφ' ἄμαξαν] MS. T. male. nam in melioribus libris semper ἄμαξα est apud Homerum non ἄμαξα.

Ibid. Κασσάνδρῃ,] Cod. Harleian. Κάσσανδρα.

Ibid. χρυσῇ] Edidit Barnesius χρυσῇ. Quod eodem modo pronunciandum. Vide supra ad v. 272. et ad v. 523. Clark. Idque rectius, constantiæ causa, cum alibi fere hæc forma sit, quæ est Ionica. Ern.

Ver. 701. 'Εσαότ'] Cod. Harleian. 'Εσαότ'. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit 'Εσαότ'.

Ibid. ἀσυβώτην] 'Από τῆ ἐν τῷ ἄστυ βοῶν. Schol.

Ver. 702. ἄρ'] Non hic supervacaneum est istud ἄρ'· sententiam enim connectit cum eo, quod præcessit ver. 697. ἡμίονοι δὲ νίκυν φίρον. Clark. Notandum etiam τὸν hic poni pro nomine Hectoris, quod ante dixerat, in curru fuisse Priamum, Idæum et Hectoris corpus, illis nominatim positus, poterat subijcere τὸν δὲ. Ern.

Ibid. ἐφ' ἡμιόνων] Al. ἐφ' ἡμιόνων.

Ver. 703. Κώκυσέν] Vide supra ad v. 57.

Ibid. γέγωνέ] Vide supra ad v. 469.

Ver. 704. Τρωάδες,] Al. Τρωάδες. Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 705. μάχης ἐκνοσήσαντι] Al. μάχης ἐκνοσήσαντι.

Ver. 707. οὐδέ τις αὐτόδ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,] Virgil.

Contra turba Phrygum veniens plangentia jungit

Agrina. ————

Æn. XI. 145.

Ibid. αὐτόδ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,] Ita ex duobus MSS. edidit Barnesius. Quæ lectio qua ratione ferri possit, vide supra ad v. 51. Eustathius in Commentario legit, αὐτόδ' ἐνὶ πτόλει λίπετο ἀνὴρ. Vulg. αὐτόδ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ. Clark. Consentit lectioni Barnesii MS. Lips. et ed. Rom. ex parte. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 710. τὸν γ' ἄλοχός] Cod. Harleian. τῷ δ' ἄλοχος.

- Ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσαδ' ὄμιλος.
 Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 "Εκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 715 Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηύδα·
 Εἰζατέ μοι, ἐρεῦσι διελδέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 "Ασσεσδε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.
 "Ως ἔφαδ'· οἱ δὲ διέσθησαν, καὶ εἰζαν ἀπήνη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 720 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν αἰοιδῆς,
 Θρήνων ἐξάρχες, οἵτε σονόεσσαν αἰοιδῆν

Tangent caput: flens autem circumstabat turba.

Et certe totum diem usque ad solis occasum

Hectora lachrymas-fundentes delamentati-fuissent ante portas,

715 Si non e sella senex populum allocutus fuisset;

" Cedite mihi via, ut mulabus transeam: at deinde

" Satiabitis vos fletu, postquam vexero domum."

Sic dixit: Hi autem diducti-sunt, et cesserunt via rhedæ.

Illi vero postquam vexerant in inclytas ædes, eum quidem deinde

720 Tornatis in lectis posuerunt, juxtaque collocarunt cantores,

Qui nœnias auspicarentur; qui quidem gemitibus mistum cantum

712 ἀμφίσατ' ὄμιλον] MS. 713 ἥλιον καταδύναι] Id. 717 ἀγάγοιμι] Id.

721 Θρήνες] MS. 722 οἱ μὲν δὴ Θρήνων] Id. non male. Ibid. ἐπὶ δ' ἐστὶν ἰαχόντο] R.

Ver. 711. Τιλλίσθην ἐπ' ἄμαξαν] Τὸ δὲ, ἐπ' ἄμαξαν Ἰωνικὴν ψίλωσιν τῆς ἀμαξῆς δηλοῖ. Eustath. Vide infra ad ver. 792. Al. Τιλλίσθην ἐφ' ἄμαξαν.

Ver. 713. Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα] Vide supra ad ψ. 154.

Ver. 716. αὐτὰρ ἔπειτα] Vide supra ad ε. 464. et ad ε. 101.

Ver. 717. "Ασσεσδε] Vide supra ad ψ. 10. et ad γ. 141. Cæterum Codex Harleianus hic legit "Ασσεσδε.

Ver. 719. Οἱ δ' ἐπεί] Al. Ἄλλ' ἐπεί.

Ver. 720. Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι] Τρητὸν λέγεται a spondis s. fuleris perforatis, ut funiculis jungi possint ad stragulas vestes sustinendas, ut intelligit etiam Cl. Riccius Disp. Homeric. T. II. p. 149. Ern.

Ver. 721. Θρήνων] Cod. Harleian. Θρήνες. Clark. Θρήνες, ut MS. Lips. quam lectionem agnoscit Suidas in h. v. ubi Ho-

merum contra consuetudinem Θρήνες pro Θρηνηδὲς dicere tradit, quod ad h. l. pertinet. Barnesius nihil vidit, cum ibi Θρήνων ex h. l. corrigi voluit. Nec Kusterus vidit, id ad h. l. Homeri pertinere; nec videre potuit, cum hæc lectio nondum ex ullo libro prolata esset. Hac lectione probata, sensus est: Hi igitur cum — adduxissentque ad lectum cantores, excellentes nœniarum artifices, hique carmen lachrymabile.—Tum vero cantores etc. Itaque post αἰοιδῆν interpungendum, ut sit in MSS. Sed totus locus est paullo impeditior. Ern.

Ibid. οἵτε σονόεσσαν αἰοιδῆν] Euripides:

Τίνα δὲ προσώδον,

ἢ τίνα μυσσοτόλον στοναχῶν ἐπὶ δάκρυσι.

— ἀνακαλίσσομαι. Phæniss. ver. 1505.

Ibid. οἵτε] Al. οἱ δὲ.

- Οἱ μὲν ἄρ' ἐδρήνεον, ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναῖκες.
 Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι κάρη μετὰ χερσὶν ἔχευε.
 725 Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ἄλλο, καὶ δέ με χήρην
 Λεῖπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 Ὅν τέκνομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, ἐδέ μιν οἶω
 Ἥβην ἔξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 Πέρσεται· ἢ γὰρ ὀλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τε μιν αὐτὴν
 730 Ῥύσκει, ἔχεις δ' ἀλόχως κεδνάς, καὶ νήπια τέκνα.
 Αἱ δὲ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
 Καὶ δὲ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σύ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 Ἐψεται, ἔνθα κεν ἔργα αἰεκέα ἐργάζοιο,

- Lugubre canebant, adgemebantque mulieres.
 Illis autem Andromache ulnas candida exorsa est luctum,
 Hectoris homicidæ caput inter manus tenens;
 725 "Mi vir, vita juvenis excidisti, meque viduam
 "Deseris in ædibus; filius autem infans adeo,
 "Quem genuimus tuque egoque calamitosi, neque ipsum puto
 "Ad pubertatem perventurum; prius enim urbs hæc a culmine
 "Evertetur: Certe enim periisti custos, qui illam ipsam
 730 "Servabas, tuebarisque uxores venerandas, et infantes liberos:
 "Quæ jam cito navibus avehantur cavis,
 "Et sane ego inter has: Tu vero, fili, vel me ipsam
 "Comitaberis illuc, ubi certe indignis operibus exerceberis,

723 τοῖσι] MS. τῇσι] F. v. 690. 725 ἐπ' αἰῶνος] A. 5. 726 πάϊς δέ τοι] MS. non male, ut alibi jam notatum. 727 σοὶ τ' ἐγώ] Id. perperam. 730 Ἐρύσκει· ἐδ' ἀλόχως] Id. corrupte. 731 τοι] abest A. 5.

Ver. 722. ἀρ'] Ut iis præceptum erat.
 Ibid. ἰδρῆνεον.] Enunciabatur ac si scriptum esset ἰδρῆνεον, vel ἰδρῆνεον. Uti et notavit Barnesius. Vide supra ad ζ. 116. et ε'. 493. Porro Barnesius in uno MS. scriptum reperit ἰδρῆνεον.

Ver. 723. λευκώλενος] Vide supra ad α'. 572. et ad ε'. 92.

Ver. 724. Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι κάρη μετὰ χερσὶν ἔχευε.] Virgil.

— ambas
 Ad cælum tendit palmas, et corpore inhæret.
 Æn. X. 844.

Ibid. ἀνδροφόνιοι] Vide supra ad ε'. 77.
 Ver. 728. πόλις ἦδε κατ' ἄκρης Πέρσεται.] Virgil.

— ruit alto a culmine Troja. Æn. II. 290.

Ver. 729. ὀλωλας] Vide supra ad γ. 481. et 756. et ad α'. 37.

Ver. 731. νηυσὶν ὀχήσονται] Cod. Harleian. νηυσ' οἰχήσονται.

Ver. 732. Καὶ δὲ ἐγώ] Al. Καὶ μὲν ἐγώ.

Ver. 734. Ἀνδρῆν.] Pronunciabatur Ἀνδρῆν. Quomodo et in nonnullis scriptum est.

Ver. 735. Ῥίψει, χερσὶς ἑλάν, ἀπὸ πύργου.] Ἐνσιῦδιν κινηθέντες οἱ μετ' Ὀμηρον ποιηταὶ ῥιπτόμενοι κατὰ τῇ τείχεσ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀνδρῆν. Schul.

Ver. 736. Χωόμενος· ὃ τινι] Pronunciabatur Χωόμενος, vel Χωόμενος. Al. Χωόμενος.

- Ἀεθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχης· ἢ τις Ἀχαιῶν
 735 Ῥίψει, χερσὶς ἑλάν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὀλεθρον,
 Χωόμενος· ὃ τινι δῆπε ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκτωρ,
 Ἡ πατέρ', ἢ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδας.
 Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαὶ λυγρῇ.
 740 Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
 Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔδθηκας,
 Ἐκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιχα λελείψεται ἄλγεα λυγρὰ.
 Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας.
 Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅτε κεν αἰεὶ
 745 Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέεσσα.

- "Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum
 735 "Projiciet, manu correptum, a turri, tristem ad interitum,
 "Iratus; cui forte fratrem interfecit Hector,
 "Aut patrem, vel et filium: Perquam enim multi Achivorum
 "Hectoris manibus mordicus prehenderunt immensum solum.
 "Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi:
 740 "Ideo et illum cives quidem lugent per urbem.
 "Infandum autem parentibus luctum et mœrorem attulisti,
 "Hector, mihi vero præcipue relictis sunt dolores graves.
 "Non enim mihi moriens e lectis manus porrexisti:
 "Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuo
 745 "Recordarer noctesque et dies lachrymas fundens."

732 Καὶ μὲν ἐγώ] MS. 734 ἀεθλεύων] Id. Ibid. ἀμειλίχης] Id. male.
 740 μὲν] abest F. A. J. 744 ἔδθηκας] MS. 745 μεμνήμην] Id. 746 ἐπὶ
 δ' ἴσται.] MS. R. ut supra.

Ver. 735. Quod qua ratione ferri possit, vide supra ad α'. 51.

Ver. 737. ἐπὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν] Virgil.

— cassis Volsorum millibus ante
 Ducentem in Latium Teucros cecidisse juvabit.
 Æn. XI. 107.

Ver. 738. ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδας.] Vide supra ad β'. 418.

Ver. 739. μείλιχος ἔσκε] Vide supra ad ver. 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν] Al. Ἀρρητὸν.

Ver. 745. Οὐ γὰρ μοι θνήσκων] Virgil.

— nec te sub tanta pericula missum
 Affari extremum miseræ data copia matri?
 Æn. IX. 483.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος.] Pulchra super hac re Plutarchi observatio; Οἱ δὲ πολλοὶ πάντα καταμέμφοιται, καὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα, ἐξ ἐπηρεῖας τύχης καὶ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζουσι. Διὸ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὀδύρονται, σείοντες, καὶ τὴν αὐτῶν ἀτυχίαν αἰτιώμενοι. — Ἐὰν ἄφρων, [τις ἀποδύνη], μηδὲν προσειπὼν περὶ μηδένος, κλαίοντες λέγουσιν. "Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅτε κεν αἰεὶ "Μεμνήμην." Ἐὰν προσομιλήσας τι, τῶν αἰεὶ πρὸ χειρὸν ἔχουσι ὥσπερ ὑπέκκαυμα τῆς λύπης. Ἐὰν ταχέως, etc. Plutarch. de Consolat. ad Apoll.

Ibid. εἶπες] Al. εἶπας.

- "Ὡς ἔφατο κλαίεισ'· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναῖκες.
 Τῇσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινῆ ἐξῆρχε γόοιο·
 "Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῶ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 "Ἡ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
 750 Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ·
 "Ἄλλες μὲν γὰρ παῖδας ἐμὰς πόδας ὥκεις Ἀχιλλεὺς
 Πέρνασχ', ὅντιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλλος ἀτρυγέτοιο,
 "Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναηκίῃ χαλκῶ,
 755 Πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἔξ περὶ σῆμ' ἐτάροιο,
 Πατρόκλη, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν ἔδ' ὥς.
 Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
 Κεῖσαι, τῶ ἱκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

Sic dixit flens: adgremabant autem mulieres.

Illis vero et Hecuba vehementem exorsa est luctum;

"Hector, meo animo omnium longe carissime filiorum,

"Certe mihi etiam dum viveres, carus eras diis,

750 "Illi enim tui curam gesserunt etiam in ipso mortis fato:

"Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles

"Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuosum,

"In Samum, inque Imbrum, et Lemnum importuosam:

"Tibi vero postquam eripuit animam longa-acie-munito aere,

755 "Sæpe raptavit sui circa sepulchrum socii,

"Patrocli, quem interfecerat: in-vitam-revocavit tamen illum ne sic quidem.

"Nunc autem mihi roscidus et recens in ædibus

"Jaces, illi similis, quem argenteo-arco-insignis Apollo

747 τοῖσι] MS. ut v. 725. et 716. 748 Ἐκτωρ] Id. 749 θεοῖσι] A. 2.

5. J. male. 752 πέρνασχε'] F. R. A. 1. 755 ῥυστάζεσκεν] MS. Ibid.

περὶ] abest F. 756 ἀνέστησε] Edd. præter T. ut v. s. μεγάροισιν male.

759 ἀποιχόμενος] A. 2. 5. J. male. 764 ὦς] MS. pro ὥς.

Ver. 750. ἄρα] Ut par erat.

Ver. 752. Πέρνασχε'] Vendere solebat.

Vide supra ad ver. 67.

Ibid. ὄντιν'] Al. ἦν τιν'.

Ibid. ἀτρυγέτοιο.] Vide supra ad φ. 27.

Ver. 755. Πολλὰ ῥυστάζεσκεν] Qua ratione. Πολλὰ, ultimam hic, etiam extra casuram, producat; item ἱκελος; ver. 758. et πρὶν, ver. 764. et εἰκοστὸν, ver. 765. et πακὸν, ver. 767. et ἐν, ver. 768. vide supra

ad α'. 51. Cæterum edidit Barnesius.

Πολλὰ σε ῥυστάζεσκεν. Sed nihil opus.

Ver. 759. Οἱς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.] Ἀντὶ τῆς ὅν συνέβη αἰφνιδίῳ καὶ ὄξυ θανάτῳ τελευτῆσαι — ἀνάδυσθαι γὰρ οἱ ὄξυς θάνατοι. Schol. Vide supra

ad ver. 605. 606. et ad τ'. 59.

Ibid. κατέπεφνε.] Al. καταπέφνη.

Ver. 760. ὄρνε.] Al. ἔγειρε.

- Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
 760 "Ὡς ἔφατο κλαίεισα, γόον δ' ἀλίαςον ὄρνε.
 Τῇσι δ' ἐπειθ' Ἑλένη τριτάτῃ ἐξῆρχε γόοιο·
 "Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 "Ἡ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 "Ὅς μ' ἀγάγε Τροίηνδ' ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.
 765 "Ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν,
 "Ἐξ ἧ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 "Ἄλλ' ἔγω σεῦ ἄκιστα κακὸν ἔπος, ἔδ' ἀσύφηλον·
 "Ἄλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 770 "Ἡ ἐκυρῇ, (ἐκυρὸς δὲ, πατρὸς ὥς, ἥπιος αἰεὶ),
 "Ἄλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,

"Suis mitibus telis superveniens interfecit."

760 Sic dixit flens, luctumque vehementem excitavit.

Illis vero deinde Helena tertia exorsa est luctum;

"Hector, meo animo levirum longe carissime omnium,

"Namque mihi maritus est Alexander divina-forma-præditus,

"Qui me duxit ad Trojam; utinam antea periissem.

765 "Jam enim nunc mihi hic vigesimus annus est,

"Ex quo huc veni, et a mea decepsi patria;

"Nunquam tamen a te audiui malum dictum, neque ignominiosum:

"Verum si quis me etiam alius in ædibus increparet

"Levirum, vel glorum, vel fratrum elegantibus-peplis-induturum,

770 "Vel socrus, (socer enim, pater tanquam, mitis semper;)

"Tu contra illum verbis admonens cohibebas,

Ibid. ὠφελλ' ἀπολίσθαι] Edd. præter T. Eustath. alteram accuratiorem judicat. 765 τὸδ' εἰκοστὸν] R. quod, ut mollius et magis poetice, prætulerim. Eustath. εἰκοστὸν τετρασυνάβδω. 766 τ' ἐμῆς] MS. vitiose. 768 ἐνίπτοι] Id. etiam sine duplicatione rectum erat. de hac varietate alibi vidimus. ἐνίπτοι] Edd. præter R.

Ver. 761. Τῇσι δ' ἐπειθ'] Cod. Harleian. Τῇσι δ' αὖθ'.

Ver. 763. Ἀλέξανδρος θεοειδής.] Vide supra ad ζ'. 290.

Ver. 764. "Ὅς μ' ἀγάγε Τροίηνδ'.] Cod. Harleian. "Ὅς μ' ἀγάγε ἰς Τροίηνδ'." Unde legendum fortasse "Ὅς μ' ἀγάγε ἰς Τροίην.

Ibid. ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.] Al. ὥς πρὶν ὠφελλ' ἀπολίσθαι.

Ver. 765. τόδε εἰκοστὸν] Al. τὸδ' εἰκοστὸν.

Ibid. εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν, Ἐξ ἧ κεῖθεν ἔβην.] Δεκαετία γὰρ ἡβροίσθη ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων· δεκαετία δὲ ἀλλήλοπορήθη ἡ Ἴλιος. Schol.

Ver. 766. ἀπελήλυθα] Vide supra ad φ. 81. et ad α'. 37.

Ver. 768. ἐνίπτοι] Al. ἐνίστοι, et ἐνίσποι.

Ver. 769. Δαίρων.] Pronunciabatur, Δάρων. Quod enim hic ait Barnesius, Anapæstus in Prima sede; id vero ferri

- Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
 Τῷ σέ δ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχρυνμένη κῆρ.
 Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 775 Ἦπιος, ἐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
 "Ὡς ἔφατο κλαίεισ'· ἐπὶ δ' ἔσενε δῆμος ἀπείρων.
 Λαοῖσιν δὲ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν.
 "Ἀξέτε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδὲ τι θυμῷ
 Δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
 780 Πέμπων μ' ᾧδ' ἐπέτελλε μελαινόων ἀπὸ νηῶν,
 Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
 Ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἤγερέδοντο.

"Tuaque humanitate et tuis lenibus verbis.

"Quocirca te simul fleo et me infelicem, dolens corde;

"Non enim quisquam mihi jam alius in Troja lata

775 "Benignus, neque amicus; sed omnes me abominantur."

Sic dixit flens: adgemuit autem plebs immensa.

Apud populum vero senex Priamus verba dixit;

"Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo

"Timeatis Argivorum densas insidias; nam Achilles

780 "Dimittens me sic pollicitus est nigris a navibus,

"Non prius se infestaturum, quam duodecima venisset aurora."

Sic dixit: Illi vero sub rhedis boves mulosque

Junxerunt: statimque deinde ante urbem congregati sunt.

769 εἰνατέρων ἐνπ.] MS. 771 πόνγῃ] R. 772 ἐπίεσιν] Edd. præter T. male. 773 τῷ σὶ μάλα] MS. 777 Λαοῖσι—ἔειπε] MS. male. 782 ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας] Id. edd. præter T. recte. ὑφ' ἀμάξῃσιν] T. male. 785 δεκάτῃ φρίνῃ] MS. corrupte. 787 θίσαν pro θίσαν] A. 2. 3. J. ut v. 779. πυκινὸν.

nullo modo potest. Vide supra ad ver. 734.

Ver. 770. αἰὲς] *Al.* αἰὲν. *Al.* ἦεν.

Ver. 771. 772. ἐπίεσιν παραιφάμενος κατέρυκε, Σὴ τ'—ἐπίεσιν.] Prius ἐπίεσιν retulerim ad παραιφάμενος, alterum ad κατέρυκε. *Ern.*

Ver. 773. ἀχρυνμένη] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 775. πεφρίκασιν.] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν δὲ γέρον] *Cod. Harleian.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρον.

Ver. 778. "Ἀξέτε] *Al.* "Ἀξάτε. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ver. 782. οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν] *Virgil.*

Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos.
Æn. XI. 138.

Ibid. ὑπ' ἀμάξῃσιν] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. Quocum facit et *Codex Harleianus*. *Vulg.* ὑφ' ἀμάξῃσιν. Τὸ δὲ, ἀμάξα, οἱ μὲν παλαιοὶ ψιλῶσι. Καὶ φέρονται καὶ συναλωφαὶ τῷτο δηλῶσαι εἶον, "Τιλλίσθην ἐπ' ἀμάξαν, etc." *Eustath.* ad δ'. 487. Vide supra ad ver. 711. item ad

- Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην.
 785 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεσίμβροτος ἡώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δακρυχέοντες.
 Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θίσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡώς,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτῇ Ἑκτορος ἔγχετο λαός.
 790 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερεθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶδοπι οἶνω
 Πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὅσέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἑταροὶ τε,
 Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
 795 Καὶ τά γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,

Novem dies quidem hi abducebant immensam materiam:

785 At cum jam decima apparuit lucem-mortalibus-afferens aurora,

Tum vero extulerunt audacem Hectora lachrymas fundentes:

In pyra autem summa cadaver posuerunt, injeceruntque ignem.

Quando autem mane genita apparuit rosea-digito aurora,

Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus est populus.

790 Sed postquam congregati sunt, frequentesque fuerunt,

Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino

Totam, quantum occuparat ignis vis; at deinde

Ossa alba legerunt fratres, sodalesque,

Lugentes, uberesque defundebantur lachrymæ per genas.

795 Et hæc aureum in loculum posuerunt suscepta,

corrupte. 790 totus versus abest a MS. et ed. Fl. nec vestigium ejus apud *Eustathium*. Nec expressit *Divus Justinopolit.* Et vix dubitem eum pro spurio proscribere. 791 πυρκαϊῶν] MS. male. Ionica forma rector. 792 πᾶσαν] MS. ἐπιῖκε] F. A. J.

μ'. 448. et ad γ'. 146. *Clark.* 'Υπ' ἀμάξῃσιν etiam MS. Lips. et ed. Rom. sed vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 783. Ζεύγνυσαν] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 784. τοί γε ἀγίνεον] *Al.* τοίγ' ἐπαγίνεον.

Ibid. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 786. ἄρ'] Ut dixerat Priamus, ver. 665.

Ver. 787. Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θίσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.] *Virgil.*

Constituere pyras: huc corpora quisque suorum

More tulere patrum; subjectisque ignibus atris Conditur in tenebras altum caligine cælum.
Æn. XI. 185.

Vide et supra ad ψ'. 163.

Ver. 788. ῥοδοδάκτυλος ἡώς.] Vide supra ad α'. 477.

Ver. 790. ἐπεὶ ῥ'] Postquam, ut dictum est, ver. 789. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν] Vide supra ad ψ'. 250.

Ibid. αἶδοπι οἶνω] Vide supra ad ψ'. 237.

Πορφυρέοις πέπλοις καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθε
 Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεσόρεσαν μεγάλοισι.
 Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
 800 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἑκνήμιδες Ἀχαιοί.
 Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
 Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
 Ὡς οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.

Purpureis peplis oblecta mollibus:

Mox autem in cavam fossam posuerunt; et superne

Densis lapidibus straverunt magnis.

Cito vero tumulum aggresserunt, circumque speculatores sedebant quaquā-

800 Ne prius ingruerent bene-ocreati Achivi. [versus,

Aggesto autem tumulo, redierunt, et deinde

Frequentes congregati, epulati sunt splendidum-epulum,

Ædibus in Priami Jovis-alumni regis.

Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equitum-domitoris.

797 ὑπερθε] MS. edd. præter T. 798 πυκνοῖσι] MS. recte. totus au-
 tem versus melius, quam in vulgatis ordinatur sic: πυκνοῖσι μεγάλοισι
 κατεσόρεσαν λάεσσι. 800 ἐφορμήσειαν] MS. quod et ipsum ferri potest.

Ver. 792. αὐτὰρ ἔπειτα ὅστιά λευκά λί-
 γοντο] Virgil.

Ossaque lecta cado texit Chorinaus ahenō.
 Æn. VI. 228.

Ver. 796. Πορφυρέοις πέπλοις καλύψαν-
 τες] Virgil.

Purpureasque super vestes, velamina nota,
 Conjiciunt. ——— Æn. VI. 221.

Ver 797. Αἶψα δ' ἄρ'] Statimque dein-
 ceps.

Ver. 798. Vide Var. Lect.

Ver. 799. εἶατο] Vide supra ad φ'. 552.
 ad σ'. 596. et ad δ'. 492.

Ver. 802. Εὖ συναγειράμενοι.] Cod. Har-
 leian. Εὖ τ' ἀναγειράμενοι. Al. Εὖ διαγειρά-
 μενοι.

Ibid. συναγειράμενοι.] Vide supra ad ψ'.
 685. et ad γ'. 141.

Ver. 803. βασιλῆος.] Vide supra ad α'.
 265.

Ver. 804. ἱπποδάμοιο.] Vide supra ad ε'.
 25.

~~~~~  
 Excudebat Andreas Duncan,  
 Academiæ Glasguensis Typographus. 1814.  
 ~~~~~

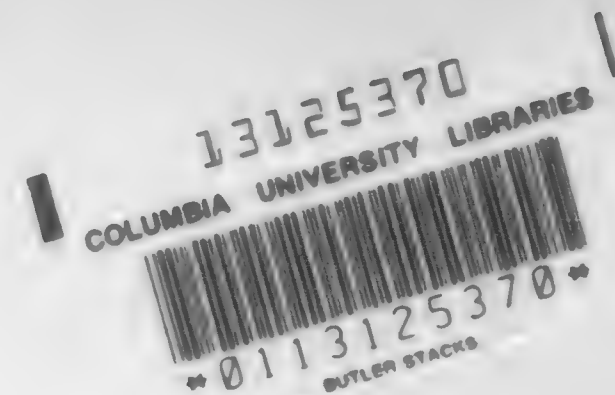

This book is due two weeks from the last date stamped below, and if not returned at or before that time a fine of five cents a day will be incurred.

	SEP 5 1937	
	JAN 1 1937	

BRITTLE DO NOT
PHOTOCOPY

88H1

E14
2
C2

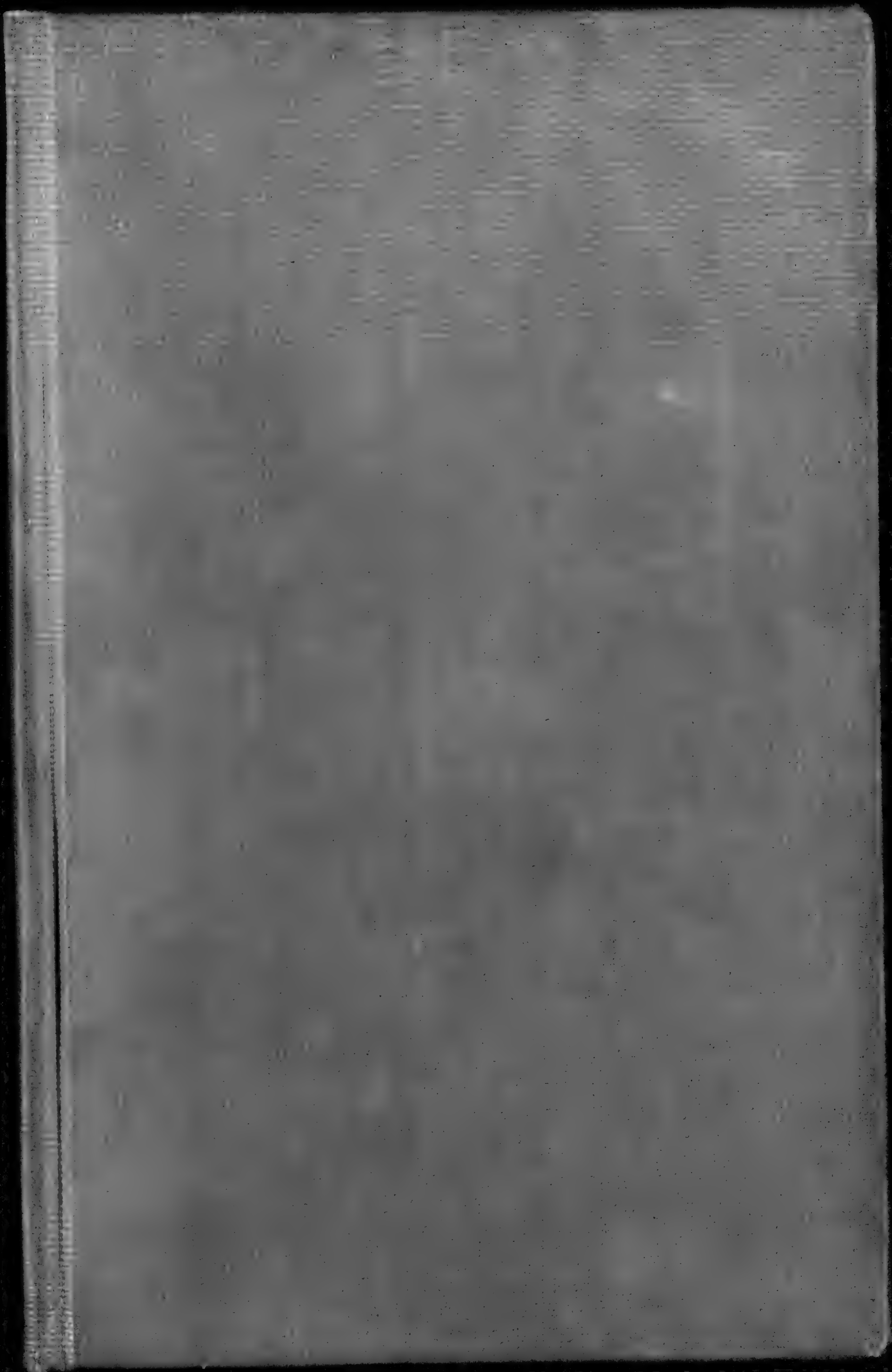
JAN 26 1937

VOLUME 3

Columbia University
in the City of New York

LIBRARY

OMHPOY APANTA.

HOMERI

OPERA OMNIA:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

VOLUMEN TERTIUM.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academicæ Typographus:

VE NEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~  
1814.

43  
13

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

HOMERI ODYSSEA:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

---

---

VOLUMEN PRIMUM.

---

---

GLASGUÆ:

*Excudebat Andreas Duncan, Academiæ Typographus:*

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~  
1814.

LECTORI

SAM. CLARKE SAM. F.

S.

QUEMADMODUM posterior *Iliados* Tomus, quem ad Opus Patris honorati supplendum nuper edidi, receptionem haud ingratam apud Eruditos invenerit; consilium cepi, *Odysseæ* quoque, (quod etiam Ipsum in animo habuisse, ex Notis ejus MStis per hoc Poëma passim interspersis collegi,) aliorumque Poëmatum *Homero* ascriptorum Editionem adjicere: ut adeo integrum et absolutum omnium hujus Poëtæ Carminum simili forma prodiret Exemplar. Ad quod demum perficiendum, eadem fere Methodus, quæ in Præfatione ad *Iliadem* exhibetur, in sequentibus observata est.

S. C.

4713

SUMMA
ODYSSEÆ UNIVERSÆ.

ULYSSES cum in Ogygiam insulam tempestate delatus a Calypsone retineretur; decreto a Diis reditu ejus in patriam, Minerva in Ithacam profecta, impellit Telemachum, ut ad Nestorem et Menelaum iret sciscitatum de patre, comitemque se præbet peregrinanti; Mercurius autem a Jove missus ad Calypsonem, jubet dimittere Ulyssem. Ita profectus navi, quam ipse fabricatus erat, opprimitur a tempestate a Neptuno immissa, per quam fracta nave, ipse nudus enatat in insulam Phæacum, Corecyram. Ibi a Nausicaa, regis filia, deductus domum patris, Alcinoi, benigneque exceptus, et liberaliter, convivii, ludis, donis denique, tractatus, narratis erroribus suis, quæque vidisset, quæque passus esset, de Ciconibus, Lotophagis, Cyclope, Æolo, Læstrygonibus, Circe, Necyomantia, Sirenibus, Planctis, bubus Solis, cæsis a sociis suis, et tempestate propterea immissa, per quam illi omnes perissent, ipse solus evasisset ad Ogygiam, deducitur tandem navi in Ithacam, monituque Minervæ primum adit Eumæum, subuleum; e quo cognoscit de statu rerum suarum, de Penelopæ fide, de procorum injuriis, Telemachi itinere, et parentibus suis. Interea Minervæ jussu reditum in patriam parat Telemachus, et ipsius consilio adjutus, evadit insidias, quas ei proci struxerant. Primum venit monitu Deæ ad eundem Eumæum, ubi, dum abest Eumæus, missus ad Penelopam, ut de reditu suo nunciaret,

ei se aperit Ulysses, et monitum, quid et quomodo ageret, domum mittit. Post cum ipse Ulysses pannis obsitus ab Eumæo in urbem domumque regiam ductus esset, agnoscitur primum, post viginti annos, ab cane: a procis autem, a servis suis et ancillis multa perpressus, tandem, semotis noctu, per absentiam procorum, armis omnibus, procos aggreditur et interficit, præter Phemium Cantorem et Medontem præconem, omnes impune; cum arma iis non essent, quibus resisterent, et fores ab Euryclea, a qua e cicatrice, dum lavatur, agnitus erat, servisque fidelibus, quibus se aperuerat, custodirentur. Patrata crede, punitisque perfidis et improbis ancillis, et Melanthio caprario, ostendit se primum Penelopæ, deinde Laërti, patri. Ithacenses vero, duce Epithe, filio Antinoi, qui inter procos interfectus erat, instructa acie adversus Ulyssem egressi, placentur a Minerva, atque ita pax componitur.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἥ ΓΡΑΜΜΑ Α'.

Ἑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Α'.

ΘΕΙΩΝ ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τον Ὀδυσσεύα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς
Καλυψοῦς νησον· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηνα εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον,
ὁμοιωθεῖσα Μεντῇ, βασιλεὶ Ταφίων. Γενομένης δὲ ομιλίας, παραινέσασα ἡ Ἀθη-
να Τηλεμάχῳ παραγένοιτο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζητήσιν, εἰς Πύλον μὲν, πρὸς
Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ, πρὸς Μενέλαον, ἀπαιρεῖ, ἐμφασιν δοῦσα, ὡς θεὸς εἴη.
Καὶ τῶν μνηστηρῶν γίνεται εὐωχία.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Α'.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγορά· Ἀθηναῖς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον· Μνηστήρων εὐαχία.

Ἄλλως.

Ἄλφα, Θεῶν ἀγορὴ, Ὀδυσσῆδι Παλλὰδι θάρσος.

ἌΝΔΡΑ μοι ἔννεπε, Μῆσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολ-
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε· [λίξ

VIRUM dic mihi, Musa, versutum, qui valde multum
Erravit, postquam Trojae sacram urbem evertit;

Ver. 1. Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μῶσα,] Virgil.
Arma, virumque cano. — Aen. I. 1.
Dic mihi, Musa, virum, captæ post moenia Tro-
jae
Qui mores hominum multorum vidit, et urbes.
Horat. Art. Poët. 141.
Ulixen,
Qui domitor Trojae, multorum providus urbes
Et mores hominum inspexit, latumque per æ-
quor
Dum sibi, dum sociis reditum parat, aspera mul-
ta
Pertulit, adversis rerum immersabilis undis.
Id. Epist. Lib. I. ii. 18.

Ἐν δὲ τοῖς λόγοις καὶ ἔπει διῆγμα ἔστι τῷ
λόγῳ, ἵνα προῖδωσι περὶ οὗ ἢ ὁ λόγος, καὶ μὴ
κοιμηθῇ ἡ διάνοια· τὸ γὰρ ἀόριστον πλανᾷ.
Ὁ δὲ οὖν ὡς περ εἰς τὴν χεῖρα τὴν ἀρχὴν,
ποῖ ἐχόμενον ἀκολουθεῖν τῷ λόγῳ. Διὰ τῆ-
τος, — “Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μῦσα.” Aristot.
Rhetoric. Lib. III. cap. 14. Ὁ δ’ Ὀμη-

ρος, ὡς περ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῖς
ἴσκι καλῶς ἰδεῖν, ἥτοι διὰ τέχνην, ἢ διὰ φύσιν.
Ὀδυσσεὶαν γὰρ ποιῶν, οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα
ὅσα αὐτῷ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ
Παρισησῷ, μανῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ
ἀγερμῷ· ὡς ὅτε, θάτερον γενομένου, ἀναγκαῖον
ᾗ, ἢ εἰκὸς θάτερον γενέσθαι· ἀλλὰ περὶ μίαν
πράξιν, οἷον λέγομεν τὴν Ὀδυσσεὶαν, συνίστη-
σεν. Id. Poët. cap. 8. Σημειώσαι δὲ ὅτι
σιωπᾷ τὸ τοῦ Ὀδυσσεὶος ἐξ ἀρχῆς ὄνομα ὁ Ποι-
ητής, ἐξαιρῶν αὐτὸν σεμνῶς ἐπιθέτοις καὶ ἐγ-
κωμίσις, καὶ ἀναστῶν τὸν ἀκρατήν. Eustath.
De toto porro Odyssea poemate ita Lon-
ginus: Δείκνυσσι δ’ ὅμως, inquit, [Ὀμηρεῖς]
διὰ τῆς Ὀδυσσεὶας — ὅτι μεγάλης φύσεως
ὑποφειρομένης ἥδη ἴδιόν ἐστιν ἐν γῆρα τὸ φιλό-
μυθον. Δῆλος γὰρ ἐκ πολλῶν τι ἄλλων συν-
τιθεμένως ταύτην δευτέραν τὴν ἐπέθεισιν, ἀτὰρ
δὴ καὶ τοῦ λείψανος τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων
διὰ τῆς Ὀδυσσεὶας, ὡς ἐπισυδῶν τινα τῷ Τρω-
ικῷ πολέμῳ, προσεπισφίξει, καὶ νῆ Δι’ ἐκ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α'.

3

Πολλῶν δ' ἀνδρῶπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὄγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,

Multorumque hominum vidit urbes, et mores cognovit:
Plurimos autem ille in mari passus est dolores suo in animo,

τοῦ τὰς ἀποφύσεις, καὶ τὰς οἰκτις, ὡς πάλαι
περὶ προγενομένους τοῖς ἥρωσι, ἐνταῦθα προσ-
αποδίδοναι. Οὐ γὰρ ἄλλο, ἢ τῆς Ἰλιάδος ἐπί-
λογός ἐστιν ἡ Ὀδυσσεὶα — Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς
αἰτίας οἶμαι, τῆς μὲν Ἰλιάδος γραφομένης ἐν
ἀκμῇ πνεύματος, ὅλον τὸ σωματικὸν δραματι-
κὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς καὶ ἰσχυρῆς, τῆς δὲ Ὀδυσ-
σεὶας τὸ πλῆρον διηγηματικὸν, ὅπερ ἴδιον γή-
ρας. Ὅθεν ἐν τῇ Ὀδυσσεὶᾳ παρεκτάσαι τις ἀν-
καταδυομένη τὸν Ὀμηρον ἥλια, ἢ δίχα τῆς
σφοδρότητος παραμένει τὸ μέγεθος. Οὐ γὰρ
ἐπὶ τοῖς Ἰλιακοῖς ἐκείνοις πεπρωμένοι ἴσον ἐνταῦ-
θα σώζει τὸν τόνον, ὅδ' ἐξωμαλισμένα τὰ ὕψη,
καὶ ἐξήματα μηδὲν λαμβάνοντα, ὅδε τὴν πρό-
χυσιν ὁμοίαν τῶν ἰσχυρῶν παθῶν, οὐ τὸ
ἀγχίτροπον, καὶ πολιτικόν, καὶ τὰς ἐκ τῆς
ἀληθείας φαντασίας καταπεπικνωμένον ἄλλ',
οἷον ὑποχωρῶντος εἰς αὐτὸν ὡκεανῷ, καὶ περὶ
τὰ ἴδια τέμματα ἐρημιζομένου, τὸ λοιπὸν φαί-
νεται τῷ μεγέθους ἀμψώτιδες, καὶ τοῖς μὲν
δισὶ καὶ ἀπίστοις πλάναις. Λέγων δὲ ταῦτ' ἐκ
ἐπιλήψεως τῶν ἐν τῇ Ὀδυσσεὶᾳ χειμῶνων,
καὶ τῶν περὶ τὸν Κύκλωπα καὶ τινων ἄλλων,
ἀλλὰ γῆρας διηγῶμαι, γῆρας δ' ὅμως Ὀμή-
ρου. Πλὴν ἐν ἅπασι τέτοις ἐξῆς τοῦ πρακτικῆς
πραττὶ τὸ μυθικόν. De Sublimitate, §. 9.
E contrario contendit Dna Dacier, in
præfatione ad Odysseam, hoc non Poëtæ
ingenio deficienti, sed rei utique ipsius
diversitati tribuendum, Homerumque, eti-
am si Odysseam priorem, Iliadem poste-
riorem composuisset, utramque tamen
eandem, ac nunc habemus, compositurum
fuisse. Similiter et Duportus; “Par” in-
quit “in utroque Opere vis et vigor et
“splendor ingenii.” Præfat. in Gnomo-
logiam Homericam. Ac quamvis faten-
dum quidem, in Iliade, cujus materia gran-
dior, stilum multo magis sublimem esse
quam in Odyssea, ubi materia plerumque
tenuior; notandum tamen, et in Odyssea
omnia ubique tam apte et vivide depicta
esse, ut dubitari possit, annon arti potius
quam ingenii defectui ascribenda sit ista
diversitas. Homerum enim “nemo (ut
“recte observavit Quintilianus, lib. X. cap.
“1.) in Magnis sublimitate, in Parvis
“proprietate superaverit.”

Ibid. πολύτροπον.] Ἐπὶ πολλὰ τρέποντα
τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρό-
πων. Schol. “Ut ille vir heroici spiritus et

“polytropus ab Homero dictus, i. e. mul-
“tipliciter ingenii dote, multiplicitate morum
“cognitione, versatilem solertia prædi-
“tus.” Budæus de Asse, lib. V. Αὐτὸν
γε μὴ τὸν Ὀδυσσεὶα ἢ ὅτι, ὡς παντοίαις
συμφοραῖς ἀντιτεχνούμενος ἀρετῇ, σώζει καὶ
τὸ δὲ ἐκείνην θάρσος; Τῆτο αὐτῷ τὸ ἐκ Κίρ-
κης Μῶλυ, τῆτο τὸ ἐν θαλάττῃ κρηδεῖνον,
τῆτο τῶν Πολυφύμου χειρῶν τὸν ἄνδρα ἐξά-
γει, τοῦτο ἐξ ἄδου ἀνάγει, τοῦτο πηγνυῖ σχε-
δῖαν, τοῦτο πείθει Ἀλκίνοον, τῆτο ἀνέχεται
βαλλόντων μνηστήρων, Ἰφίτου παλαίουτος, Με-
λανδίου ὑβρίζοντος, τῆτο ἰλευθεροῖ τὴν ἑστίαν,
τῆτο τιμωρεῖται γάμψ, τῆτο ἄνδρα παῖδι διο-
γενῇ καὶ θεοῖς ἐκείνῳ, οἷον ἀξιοῖ Πλάτων εἶναι
τὸν εὐδαίμονα. Maximus Tyrius, Disser-
tat. XVI. ipso fine. Ceterum Scholias-
tes in Aristophanem ad Nubes, ver. 259.
nonnullos hic pro πολύτροπον, πολύκροτον
scripsisse annotat.

Ibid. ὃς μάλα πολλὰ Πλάγχθη.] Οὐ γῆν
ἄξιον ἐπιπορευόμενος, ὅδε θαλάττῃ χαλε-
πὴν περαινόμενος, ὅδε ἀνδρῶποις ἀγρίοις συμ-
φερόμενος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτῷ οἱ μύθοι
ἔχουσιν, αὐτὸς δὲ τῇ ψυχῇ, κῶφον κῆρυκα,
καὶ πολυπλανησάτω τῶν σωματικῶν, πανταχῶ
περιεφέρετο, πάντα ἐκκόπει, ὅσα ἔραν ἐκινή-
ματα, ὅσα γῆς παθήματα, θεῶν βελᾶς, ἀν-
δρῶπων φύσεις, ἡλίου φῶς, ἀστέρων χορὸν, γένε-
σις ζῶων, ἀναχύσεις θαλάττης, ποταμῶν
ἐκβολὰς, αἰῶν μεταβολὰς, τὰ πολιτικὰ, τὰ
οἰκονομικά, τὰ πολεμικά, τὰ εἰρηνικά, τὰ γα-
μήλια, τὰ γιωργικά, τὰ ἱππικά, τὰ ναυτικά,
τέχνας παντοίας, φωνὰς ποικίλας, εἶδη παν-
τοδασκᾶ, ἀποφύρομένους, ἡδόμενους, περὶδύντας,
χιλῶντας, πολεμῶντας, δεγίζομένους, εὐωχ-
μένους, πλείοντας. Max. Tyrius, Disser-
tat. XVI. sub initio.

Ibid. πολλὰ] Αἰ. πάντων.

Ver. 2. ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερ-
σε.] Σημειώσαι δὲ ὅτι τὸ, “Τροίης πτολίεθρον
“ἔπερσε,” ἀρχὴ ἔστι τῆς τῷ πτολίεθρῳ
Ὀδυσσεὶος συνθέσεως· διὰ γὰρ ταύτην ἐκείνος
πτολίεθρος ἐπωνόμασται. Eustath. Vide
infra ad χ'. 230. item ad Iliad. β'. 278.

Ibid. ἱερὸν πτολίεθρον] Διὰ τὸ τετιχησ-
θαι ὑπὸ θεῶν· ἢ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία εὐσί-
βειαν. Schol. Clark. Usitatum urbium epi-
theton est, cujus variæ sane causæ possunt
afferri. Crediderim simplicissimum esse,
si dicamus, quia auspicio et ritibus sacris

- 5 Ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων·
 Ἄλλ' ἐδ' ὥς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἱεμένος περ·
 Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
 Νήπιοι, οἳ κατὰ βῆς ὑπερίονος Ἡελίοιο
 Ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
 10 Τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
 Οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·

- 5 Magna-cura-servans suamque animam et reditum sociorum:
 Sed neque sic servavit socios, tametsi cupiens;
 Sua enim ipsorum insipientia perierunt;
 Stulti, qui boves sublimis Solis
 Comederunt: ille vero iis abstulit reditus diem.
 10 Hæc aliqua-ex-parte, dea, filia Jovis, dic et nobis.
 Jam alii quidem omnes, quotquot effugerant sævam mortem,
 Domi erant, belloque elapsi atque mari:

adhibendis conduntur, Deo sacras urbes dici, sicut omnia naturæ opera, mare, cælum, montes sic appellantur, quia Deum auctorem habent. *Erm.*

Ver. 3. Πολλῶν δ' ἀνδράπων ἴδεν ἄσπεα, καὶ νόον ἔγνω.] Ὀμήρῳ δὲ καὶ Ὀδυσσεύς σοφὸς διὰ πολλὴν πλάνην. "Πολλῶν δ' ἀνδράπων ἴδεν ἄσπεα, καὶ νόον ἔγνω." *Marim. Tyrrius, Dissertat.* Οἱ γὰρ ποιηταὶ φρονιμωτάτους τῶν ἡρώων ἀποφαίνουσι τὰς ἀποδημήσαντας πολλαχῶ καὶ πλανηθέντας· ἐν μεγάλῃ γὰρ τίθεται τὸ "πολλῶν ἀνδράπων ἴδεν ἄσπεα καὶ νόον γνῶναι." — Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα παρασκευαί τινες εἰς φρονῆσιν μεγάλα, τῶ μαθεῖν τῆς χώρας τὴν φύσιν, καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἰδίας, προσθεῖναι δὲ καὶ τὰ τῆς θαλάττης. *Strabo, Geograph. lib. I. pag. 16. Al. 8.* "Nec immerito priscae poeticae divinus auctor apud Graios, summæ prudentiæ "virum monstrare cupiens, multarum civitatum obitu, et variorum populorum cognitu, summas adeptum virtutes cecinit." *Apuleius Metamorphos. lib. IX. Vide et supra ver. 1.*

Ver. 4. Πολλὰ δ' ἔγ' ἐν πόντῳ πάθει] *Virgil.*

— multum ille et terris jaectatus et alto.
Æn. I. 3.

Ibid. πάθει ἄλγεια ὃν κατὰ θυμόν, Ἀρνύμενος] *Al. πάθει ἄλγεια, ὃν κατὰ θυμόν Ἀρνύμενος.*

Ver. 5. Ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων] Δεῖ καὶ τὸν μέλλοντα στρατηγὸν,

καὶ ἡγεμόνα ἀξιοχρεῶν τυγχάνειν, — ἀνδρὶ αὖ τῇ πολεμικῇ φρονήσει ὡς πλείστην προστίθεσθαι σπαράσσει, καὶ μεγαλοψυχίαν καὶ συνεπιν, τὰς τε ἄλλας τὰς τῇ ἡγεμονίᾳ περὶ τὰς ἀρετὰς· καὶ τῆς αὐτῆς ψυχῆς ἔσθ' ὅτι μὲν φείσεται, ἄλλοτε δὲ ἀφεισθήσει· ὅταν δηλαδὴ ὁ πεκαίρῃ καὶ ἡ χρεῖα ἀπαιτῇ· καὶ ἐκάστην δὲ στρατηλασίαν καὶ μάχην καὶ συμβολήν, ἡδὲ ἐστάντος τῷ δεινῷ, μεμνήσεται τῷδε τῷ ἔπαι, "Ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων." *Kyriac. Stroz. de Republ. lib. IX.* Porro sententiam hic ita exponit *Scholias*; Ἰδ' ἐφ' αὐτῷ περιπατῶν καὶ σάζων αὐτὸν καὶ τὰς ἐταίρους· ἢ ἀντὶ τῆς καταλασσόμενος τὴν αὐτῆς ψυχὴν, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον τιμωρίαν, ὑπὲρ τῶν ἐταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τὰς ἐταίρους. Διαληπτίον ἐπὶ τῷ, καὶ νόστον. *Posteriorem harum explicationum amplectitur Eustathius;* "Ὅτι τὸ, "Ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν" etc. (inquit) ὁ ἐστὶν ἀντικαταλασσόμενος, ἀπὸ μέρους ἐληπτῆς τῶν παλαιῶν ποτε μεσιτευόντων ζώων τοῖς συναλλάγμασι, ταῦτίστιν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἐνὸς εἶδους τῶν περὶ τῶν. *Verior tamen, ut opinor, prior Scholiastis interpretatio. Videtur enim vox ἀρνύμενος apud Poëtam proprie significare expetens, sive exquirens, ut laboris præmium:*

Ἰμεν ἀρνύμενος Μενελάω σοὶ τε. —

Iliad. α'. 159.

Ἀρνύμενος πάρος τε μετὰ κλέος. Ἰδ' ἱμεν αὐτῷ.

Iliad. ζ'. 446.

- Τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
 Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 15 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
 Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ, οἰκόνδε νέεσθαι
 Εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
 Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλείπειν ἅπαντες,
 20 Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινε

- Hunc autem solum, reditus indigentem atque uxoris,
 Nympha veneranda detinebat Calypso, nobilis dea,
 15 In specubus cavis, cupiens sibi maritum esse.
 Sed quando jam tempus venit, circumvolventibus annis,
 Quo ei destinarent dii domum redire
 In Ithacam; neque tum evaserat e laboribus,
 Etiam inter suos amicos; dii vero miserabantur omnes,
 20 Præter Neptunum: ille autem indesinenter irascebatur

15 στίσι] *F. R. A. L.*

— καὶ ἱμεν, αὐτὸς δὲ αὐτῷ
 Ἀρνύμενος. — *χ'. 159*
Secundum hanc interpretationem Horatius, loco supra ad ver. 1. citato; "Dum "sibi, dum sociis reditum parat:" itemque Budaus de Asse, lib. V. "Salutem suam "tandem ante sociorumque perquirebat." Sed et confirmatur hæc accipiendi ratio ex ψ'. 253. infra, ubi similis sententia occurrit;

Nόστον ἐταίρων ἀρνύμενος, Ἰδ' ἱμεν αὐτῷ.
 Ibid. Ἀρνύμενος ἦν] Qua ratione, Ἀρνύμενος, hic ultimam producat; item πάρος, ver. 21. et ἐν, ver. 27. et ὀρέσσαι, ver. 40. vide ad *Il. α'. 51.* *Ceterum de prosodia vocis Ἀρνύμενος, vide ad Il. γ'. 260.*

Ver. 7. Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο] Citat hunc versum *Eusebius*, ut et ver. 52. 53. infra, ad demonstrandum, *Homerum* sententiæ isti, fato scilicet et necessitate omnia regi, non suffragari. Ταῦτα γὰρ. (inquit,) καὶ τὰ ταῦτα, τῷ ταῦτα γινώσκει καὶ ἡμαρμένην ἐναντίαται. *Præparat. Evangel. lib. VI. cap. 8.* Citat porro hunc versum *Marimus Tyrrius, Dissertat. XL.* Vide infra ad ver. 52. 53.

Ibid. Αὐτῶν] *Al. Αὐτῶν.*

Ver. 8. ὃν κατὰ θυμόν ὑπερίονος Ἡελίοιο Ἦσθιον] Vide infra ad *μ'. 555.* etc. Ἐμνήσθη ταῦτα, ὅτι ἐκ τραυλίσσεως ἀδικήσαντες ἀπώλονται. *Schol.*

Ibid. ὑπερίονος] Ἐπιθετικῶς, τοῦ ἡλίου· ἀπὸ τῆς ὑπὲρ ἡμᾶς ἵεναι. Ἡσίοδος δὲ Ἰππερίονος αὐτὸν ἐγενεαλόγησεν. *Schol.* Ἰππερίονα δὲ νομιστέον αὐτὸν, τὸν ὑπεριέμενον ἀπὸ τῆς γῆς. *Heraclic. Pontic. p. 446.*

Ver. 10. ἀμόθεν] Ποθὲν· ἔστι λίξις τῶν Ἀπτικῶν· ἢ ἀπὸ τίνος μέρους, ὁπόθεν θείεις. *Schol. et Hesychius. Clark.* *Præter Eustath.* vid. *Viros doct. ad Thom. M. in ἀμνησῆν. Erm.*

Ver. 11. Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες,] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὴν ἀρχὴν τῆς τῷ Ὀδυσσεύς πλάνης, ἀρχὴν τῆς αὐτῆς ποιήσεως Ὀμήρῳ τίθεται· ἄλλ', ὡς περ ἐν τῇ Ἰλιάδι, οὕτω καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ἐγγύς τοῦ τέλους ἀρχεται. *Eustath.* Vide ad *Il. α'. 1.*

Ibid. αἰπὺν ὄλεθρον,] Αἰπὺς, ὑψηλὸς, σκληρὸς, χαλεπὸς. *Eustath. et Etymol. Magn. a Barnesio citati.* "Item ἀφυκτος, (inquit *Barnesius*) ut *Iliad. ι'. 773.* — "νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος." Minus recte: ibi enim non αἰπὺς, sed σῶς intelligendum est ἀφυκτος.

Ver. 12. πεφευγότες] Vide ad *Il. β'. 514.*

Ver. 16. περιπλομένων ἐνιαυτῶν,] *Virgil.*

— volventibus annis. *Æn. I. 238.*

Ver. 18. πεφυγμένος] *Barnesius* edidit πεφυγμένος· rationibus haud satis idoneis. Vide ad *Il. ζ'. 488.*

- 'Αντιδέω 'Οδυσηϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.
'Αλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαδε τηλόδ' ἑόντας,
(Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσομένε υπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,)
25 'Αντίων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
'Ενθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν 'Ολυμπίε ἀδρόοι ἦσαν.

Divino Ulyssi; antequam is suam in terram venisset.
Sed ille quidem Æthiopus adierat longe semotos,
(Æthiopus, qui bifariam divisi sunt, ultimi hominum,
Alii quidem ad occidentem solem, alii vero ad orientem,)
25 Adfuturus taurorumque et agnorum, hecatombæ.
Ibi ille delectabatur convivio assidens: at dii alii jam
Jovis in ædibus Olympii congregati erant.

24 δυσομένε] F. R. A. L.

Ver. 22. μετεκίαδε] *Al.* μετεκίαδε.
Ver. 23. Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται,
ἔσχατοι ἀνδρῶν,] Virgil.
Oceanii finem juxta, Solemque cadentem
Ultimus Æthiopum locus est.

Æn. IV. 490.

Πάντες γὰρ οἱ παραπλεύσαντες τῷ 'Οκεανῷ
τὴν Αἰθίαν, οἱ τε ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς, καὶ οἱ ἀπὸ
τῶν σελῶν, μέχρι ποσὺ προσιδόντες, εἴτα ἀνί-
στρεψαν, ὑπὸ πολλῶν ἀποσιῶν καλυμμένοι· ὥστε
καὶ πίστιν κατέλιπον τοῖς πολλοῖς, ὥς τὸ με-
ταξὺ διεύροιο ἰσθμῷ. Καὶ μὴν σύρρος ἡ πᾶσα
'Ατλαντικὴ θάλασσα, καὶ μάλιστα ἡ κατὰ με-
σημβρίαν. Ἀπαντες δὲ ἔτοι τὰ τελευταῖα χω-
ρία, ἐφ' ἃ πλείοντες ἦλθον, Αἰθιοπικὰ ποση-
γόρευσαν, καὶ ἀπήγγειλαν ἔσχατος. Τὶ ἔν' ἄλλο-
γον εἰ καὶ 'Ομηρος ὑπὸ τοιαύτης ἀκοῆς ἀχθεῖς
δίχα διήρει, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὴν λέγων,
τὴν δὲ πρὸς δύσιν, τῶν μεταξὺ ἔγνωσκομί-
νων εἴτε εἰσὶν εἴτε μὴ εἰσὶν. Strabo, Geo-
graph. lib. I. pag. 57. *Al.* 32. "Ομηρος
ἔτι διὰ τὸτο διαιρεῖ τὴν Αἰθίαν, ἥ ὅτι τὴν 'Ιν-
δὴν ἤδη τινὰς τοιαύτης τοῖς σώμασιν· ἔτι γὰρ
ἀρχὴν εἰδέναι τὴν 'Ινδὴν εἰκός· "Ομηρον, ὅπου ἂν
ὅγε Εὐεργίτης κατὰ τὸν Εὐδόξειον μῦθον ἦδει
τὰ κατὰ τὴν 'Ινδικήν, ἔτι τὸν πλὴν τὸν ἐπ' αὐ-
τῇ· ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ὑφ' ἡ-
μῶν πρότερον διαίρεσιν. *Id.* lib. II. pag. 162.
Al. 103. τινὲς δὲ πρὸς τῷ Νείλῳ σχίζεσθαι
αὐτὴν λέγουσιν. Schol. Vide ad *Il.* α'. 423.
Ibid. δεδαΐαται,] Vide ad *Il.* α'. 37. et
v. 736.

Ver. 24. Οἱ μὲν δυσομένε — οἱ δ' ἀνιόντος,]
Al. 'Ημῖν δυσομένε — ἥδ' ἀνιόντος. Clark.

Lectio οἱ μὲν, οἱ δὲ est Aristarchi, auctore
Strabone L. I. l. c. Ern.

Ver. 27. 'Ολυμπίε] *Al.* 'Ολύμπιοι.

Ver. 29. ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,] "Homere"
(inquit Dna Dacier) "accompagne ici le
"nom d'Egisthe d'une épithète que je
"n'ai pu ni dû conserver; le Pere des
"Dieux et des hommes, dit il, s'étant sou-
"venu du sage Egisthe: ἀμύμονος, c'est
"à dire, irrépréhensible, à qui on ne peut
"rien reprocher. Comment ce Poète
"peut-il dire cela d'un scelerat, qui a
"assassiné son Roi pour en épouser la
"femme, et se rendre maitre de ses E-
"tats?" Atqui vox ἀμύμων non eum de-
notat, qui sit omnibus virtutibus ornatus,
omnibus vitiis immunis; sed eum qui u-
na pluribusve animi aut corporis dotibus
sit eximius. Atque ita accipit Scholiastes,
qui exponit: "Ἦτοι καλῶ πρὸ τῷ μοιχεύσαι"
ἢ τῷ κατὰ γένος ἀγαθῷ. Similiterque Eu-
stathius: "Ἀμύμονα γὰρ (inquit) ὀνομάζει νῦν
τὸν ἀτάσθαλον Αἰγίσθον ὁ 'Ομηρικὸς Ζῆς,
ἐκ τῶν τῶν ἐκείνου κακῶν λαβὼν τὸ ἐπιθε-
τον, ἀλλ' ἀφ' ὧν ὡς εἰκός· εἶχε καλῶν. Εἶχε
δὲ, τὸ εὐγενὲς, τὸ εὐειδὲς, τὸ συνειρμένον. Vide
ad *Iliad.* β'. 623. δ'. 88. et ζ'. 155. Clark.
De pulchritudine ceperim. Nam et mu-
lieres, nulla alia magis de causa, quam
propter pulchritudinem, ἀμύμονες apud
Homero. Ern.

Ver. 30. Τὸν ῥ'] Quem utique — Quem
scilicet.

Ver. 31. ἔπε' ἀθανάτοισι μετρηδὰ.] *Al.*

- Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μῆσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
30 Τὸν ῥ' 'Αγαμέμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' 'Ορέσσης·
Τῷ ὅγ' ἐπιμνησθεῖς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετρήδα·
'Ω πόποι, οἶον δὴ νῦν θεὸς βροτοὶ αἰτιώωνται·
'Εξ ἡμέων γὰρ φασὶ κακ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.

His autem sermones cœpit pater hominumque deorumque:

Recordabatur enim in animo eximii Ægisthi,

30 Quem Agamemnonides inclytus occiderat Orestes:

Hujus ille recordatus, verba inter immortales fecit;

"Papa, ut scilicet deos mortales culpant!"

"Ex nobis enim aiunt mala esse, hi vero et ipsi

"Sua stultitia præter fatum calamitates patiuntur.

ἔπειτα πτερόεντ' ἀγέρευς· et ἔπειτα πτερόεντα
προσπύδα.

Ibid. et ver. 67. ἀθανάτοισι] Similiter-
que ver. 79. 'Αθανάτων· Vide ad *Il.* α'.
398.

Ver. 32. οἶον δὴ νῦν θεὸς βροτοὶ αἰτιώων-
ται· 'Εξ ἡμέων γὰρ φασὶ κακ' ἔμμεναι· "Ὅταν
γὰρ ἀμάρτη καὶ ἀπαρτισθῇ [*Al.* ἀπαρτηθῇ]
ὁ νῦν ἀρετῆς, αἰτιῶνται τὰ θεῶν, τὴν ἰδίαν τρο-
πὴν προσάπτων θεῶν. Philo, *Sacræ Legis
Allegoriarum*, lib. III. Ita Lyconides a-
pud Plautum:

Deus mihi impulsor fuit —
Deos credo voluisse —

Aul. Act. IV. Scen. x. ver. 7. 12.

Similiter et apud Euripidem:

Τὴν δ' ἐνθάδ' αὐτὴς ὄντας ἀνδραποκτόνους
Εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ.
Iphigen. in Taur. ver. 387.

Et apud Æschylum:

Μηδὲ πρὸς ἄτης θνητοῦσιν
Μίμνησθαι τύχην, μηδὲ ποτ' ὑπὸ θεῶν,
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόσπτον
Πᾶσι μετέβαλε. Μὴ δῆτ' αὐτὰ δ'
'Υμᾶς αὐτάς.

Prometh. vinct. ver. 1071.

Et Solon apud Diogenem Laërtium, lib. I.

Εἰ δὲ τιτύνηται δυνάδι ἡμῶν κακότης,
Μήτε θεῶς τίποτε μοῖραν ἐπαμείβεσθαι.

Negat [Chrysippus] oportere ferri audi-
"rique homines aut nequam aut ignavos
"et nocentes et audaces; qui quum in
"culpa et in maleficio revicti sunt, perfu-
"giunt ad fati necessitatem, tanquam in
"aliquod Fani asylum; et, quæ pessime

"fecerunt, ea non suæ temeritati, sed fa-
"to esse attribuenda dicunt. Primus au-
"tem Homerus sapientissimus et anti-
"quissimus poetarum dixit in hisce ver-
"sibus; 'Ω πόποι, οἶον δὴ νῦν θεὸς βροτοὶ αἰ-
"τιώωνται; 'Εξ ἡμέων γὰρ etc. Gellius, lib.
"VI. cap. 2. Vide ad versum sequen-
tem.

Ver. 33. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ Σφῆσιν ἀτασθα-
λίῃσιν]

Γνώσθ' ὅτι ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας.
Pythag. Aurea Carm. ver. 54.

'Εγὼ μὲν ὅν ἀπορῶ μὴ ὡς ἀληθῶς μάστιγι θεῶν
ἀνθρώποι αἰτιώωνται, ἐξ ἐκείνων φάμενοι κακὰ
σφίσιν εἶναι, "οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ Σφῆσιν" εἴτε
ἀτασθαλίῃσιν, εἴτε ἀφροσύναις χρῆν εἶπεν,
"ὕπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν." Plato, in *Alci-
biade secundo*. Similiter Hierocles: Πολλὸν
δὲ μοι δοκεῖ συμβάλλεσθαι τῷ καλῶς χρῆσθαι
θεοῖς, καὶ τὸ ἀνιλεῖσθαι, ὡς ἑτέρος ποτε κακῶ
γίγνεται θεὸς αἴτιος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ τῆς
κακίας ἀπαντᾷ μόνος, οἱ δὲ θεοὶ τὸ ἐφ' ἑαυ-
τοῖς ἀγαθῶν εἶναι αἴτιοι, καὶ τῶν ἐν χρεῇ-
σιν ἡμῖς δὲ ἴσμεν οἱ τὰς εὐεργεσίας αὐτῶν
ἔχοντες ἐπαινεῖν, περιβάλλοντες δὲ ἑαυτὴν κα-
κοῖς. Hierocl. Fragmentum, quod in-
scribitur, Πᾶς θεοῖς χρεστὴς; ubi et hunc
Homero locum adducit. Similiter et
Maximus Tyrius; Οὐδὲ καὶ εἰμαρμένῃ
ἀνθρώπιναι συμφοραὶ, ἢ γὰρ θίμης ἀνάπτειν
θεῶν αἰτίαν κακῶν — ψεύδεται μὲν ὁ 'Ελπή-
νορ λέγων, [infra λ'. 61.] "Ἄσέ με δαίμονος
"αἶσα κακῇ" ψεύδεται δὲ ὁ 'Αγαμέμνων λέ-
γων [*Iliad.* ε'. 86. 87.] — "ἐγὼ δ' ἐκ αἰτίας
"εἶμι, Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ μοῖρα, καὶ ἡεροφῶντες
"Ἐρινύς." Εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα

- 35 Ὡς καὶ νῦν Αἰγίσθος ὑπὲρ μῆρον Ἀτρεΐδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὀλέθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἵπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες εὐσκοπον Ἀργεῖφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάσθαι ἄκοιτιν·
40 Ἐκ γὰρ Ὀρέσαιο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
Ὅππότε ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἥς ἡμεῖρεται αἴης.
Ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' ἔφρυνας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀδρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

- 35 "Quemadmodum et nunc Ægisthus præter fatum, Atridæ
"Duxit uxorem sponsam, ipsumque occidit reversum,
"Gnarus gravis exitii; quoniam illi prædiximus nos,
"Mercurio misso speculatore Argicida;
"Ut neque ipsum occideret, neque ambiret ejus uxorem:
40 "Ex Oreste enim erit ultio Atridæ;
"Postquam pubuerit et suam desiderabit ditionem.
"Sic dixit Mercurius; sed non menti Ægisthi,
"Persuasit bona consulens: nunc autem cumulate omnia luit."
Huic autem respondit deinde dea cæsia Minerva;

εἶναι μοιχεύειας ἀνδρωπίνης εὐφραμίᾳ ἀπεργο-
φαὶ ἀναδέντων αὐτῆς τὴν αἰτίαν τῶ δαιμονίου,
καὶ ταῖς μοῖραις, καὶ ταῖς ἰοιῦσιν. *Dissertat.* III. Et *Dissertat.* XXII. Ὁ μὲν γὰρ
ἐπὶ τὰ αἰσχροὺς ὀλισθοῦς αὐτοφύως ἀσθενείας ἐρ-
χον· ἡ καὶ τὰς ἐπικυκλίας ψυχὰς κολακεύουσα
διὰ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμημάτων, εἰς τὰς αὐτὰς
ὁδοὺς ταῖς μοιχεύουσαις συγκατέλκει. Ἀκρότη
γὰρ τῷ Διὶ αὐτῶν λέγοντες, "Ὡς πῶσαι, οἷον
"δὴ νῦν θεὸς βρότοι αἰτίωνται," etc.

Ibid. ἡμεῖων] Pronunciabatur ἡμεῶν.

Ver. 34. et 35. ὑπὲρ μῆρον] "Hic intelli-
"gimus, dicere Poëtam ea præter fatum
"hominibus contingere, quæ violenta
"sunt et præter naturæ ordinem." *Spon-
dan.* Vide ad *Il.* β'. 155. et δ'. 356.
Scholiastes autem ὑπὲρ μῆρον hic exponit
ὑπὲρ τὸ πειρωμένον· et ad ver. 42. infra,
Καὶκ τῶτε (inquit) δηλονότι δύο περὶ ἑκάστων
εἰσὶν εἰμαρμέναι· αἰρεῖται δὲ ἕκαστος ἢν βυλε-
ται. *Clark.* Mala præter fatum sunt,
quæ iis non erant eventura, quæ iis a Diis
non erant destinata. Mox præter fatum
uxorem ducere, est, non destinatam a
Diis, sive necessitate a Diis injecta, sed
sua sponte et animi libidine quadam. *Ern.*

Ver. 34. ἄλγι' ἔχουσιν.] *Al.* ἄλγι' ἔχον-
τες.

Ver. 37. αἰτὸν ὀλέθρον.] Vide supra ad
ver. 11.

Ver. 39. κτείνειν.] *Al.* κτείνειν.

Ver. 40. Ἐκ γὰρ Ὀρέσαιο τίσις ἔσσεται
Ἀτρεΐδαο.] Φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, μὴ δεῖν ἐνταῦ-
θα λέγειν, ἐκ γὰρ Ὀρέσαιο Ἀτρεΐδαο. ἥτοι
τῷ ἰγγόνει τῷ Ἀτρείῳ· ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι ἐξ
Ὀρέσαιο τίσις, τῆς τῆς ἐκδικήσεως ἔσται τῷ Ἀ-
τρείδῃ Ἀγαμέμνονος· λέγουσι γὰρ τὸν Ὀμήρου
μὴ σχηματίζεν ἀπὸ πάππου πατρωνυμίαν, εἰ
μὴ ὁ πάππος εὐθὺς εἴη Διὸς υἱός. *Eustath.*

Ibid. Ὀρέσαιο — Ἀτρεΐδαο.] Vide infra
ad ζ'. 199.

Ver. 40. 45. τίσις — ἀπέτισε.] De harum
vorum prosodia, vide ad *Il.* χ'. 19. et γ'.
414.

Ibid. ἔσεται] Repente ex oratione ob-
liqua fit recta: cujus generis plura apud
poëtas exempla. Et hinc post: ὡς ἔφαθ'
Ἑρμείας. Mox aoristus et præsens jun-
guntur, nec hoc sine exemplis. Hæse-
runt tamen in hac ratione quidam subin-
de, in his ii, qui h. l. dederunt ἐπιβήσεται.
Ern.

Ver. 41. Ὅππότε ἂν.] *Al.* Ὅππότε ἄρ'.

Ibid. ἡμεῖρεται.] *Al.* ἐπιβήσεται.

Ver. 44. et 80. γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide
ad *Il.* δ'. 206.

- 45 ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
Καὶ λῆν κείνός γε εἰκότι κείται ὀλέθρῳ·
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηδὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχει,
50 Νῆσῳ ἐν ἀμφιγυτῇ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης,
Νῆσος δεινδρῆεσσα· θεὰ δ' ἐν δάμασι ναίει
Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένδεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ ἔρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·

- 45 "O pater noster Saturnie, summe regum,
"Et valde ille quidem merita jacet morte:
"Sic pereat et alius, quicunque talia fecerit!
"Verum mihi pro Ulysse prudenti cruciatur cor,
"Infelice: qui jamdiu, procul ab amicis, calamitates patitur
50 "Insula in circumflua, ubi et umbilicus est maris,
"Insula sylvosa: dea vero intra domum habitat
"Atlantis filia multiscii, qui et maris
"Omnis profunditates novit, sustinetque columnas ipse
"Longas, quæ terramque et cælum determinant:

47 ὅς τις] F. A. L.

Ver. 45. ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε
κρείοντων.] Virgil.

O pater, o hominum Divûmque æterna potes-
tas. *Æn.* X. 18.

Ver. 47. Ὡς ἀπόλοιτο] Ita edidit Bar-
nesius. *Al.* Ὡς ἀπόλοιτο. Quod et præfert
Henricus Stephanus; "Malo (inquit) ὡς,
"ut sit optantis:" verum, ut opinor, mi-
nus recte.

Ibid. Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦ-
τά γε ῥέζοι.] Σκιαίων ὁ Ἀφρικανός, — πρῶ-
τον μὲν ἐν Νομαντία τὴν τελευταίαν τῷ Τιβερίῳ
πυθόμενος, ἀνιψάντην ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν,
"Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε
"ῥέζοι." *Plutarch.* in *Tiberio* et *Caiō*
Graccho.

Ver. 48. δαίεται.] *Al.* καίεται.

Ver. 51. Νῆσος δεινδρῆεσσα.] Vide infra ad
ζ'. 162.

Ibid. ἐν δάμασι ναίει.] *Al.* ἐν δάμασσι ναίει.
Atque ita in commentario legit *Eusta-
thius.*

Ver. 52. Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος,]
Ὀλοόφρων, ἐπὶ πολέμιος τοῖς θεοῖς. — Οἱ δὲ

VOL. III.

ἰδᾶσθαι, ἵνα ἡ, περὶ τῶν ὅλων φρονέοντος· αὐ-
τος γὰρ ὁ Ἀτλας τὸν κόσμον βαρύνων παρα-
δίδεται. *Schol.* Secundum posteriorem
explicationem *Eustathius*; Ὀλοόφρων (in-
quit) τὸν τοιούτον Ἀτλαντα νοῦσιν, ὡς τὰ
ὑπὲρ ὅλων φρονέοντα, ἦγον τῶν ὅλων φροντισί-
κων. Atque hoc fere sensu alibi hanc vo-
cem usurpare videtur Poëta:

Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.

Infra κ'. 157.

Κυβερν Μίνως ὀλοόφρονος. — κ'. 321.

Aliam porro hic conjecturam profert *Scho-
liastes*, legendum videlicet Ἀτλαντος θυ-
γάτηρ ὀλοόφρων. Quod et viro erudito
Merico Casaubono maxime probatur, *Dis-
sertat.* I. de nupera *Homeri* editione, haud
longe a fine: ubi plura de hoc loco. Cæ-
terum apud *Hesiodum*, notante *Barnesio*,
Oceani et *Tethyos* filia memoratur *Calyp-
so*: *Theogon.* ver. 359.

Ibid. ὅστε θαλάσσης Πάσης βένδεα οἶδεν,]
Πολύστον τε ὀνομαζόμενον χωρίον, ἐνταῦθα Ἀτ-
λαντα καθήμενον πολυπραγμονεῖν τὰ τε ὑπὸ

B

- 55 Τῇ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει·
 Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
 Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἴμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
 Ἦς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· ἔδ' ἐν σοὶ περ
 60 Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· ἔ νύ τ' Ὀδυσσεύς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 65 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαδοίμην;

- 55 "Ejus filia infortunatum lugentem detinet;
 "Semper enim mollibus et blandis sermonibus
 "Demuleet, ut Ithacæ obliviscatur; verum Ulysses,
 "Cupiens vel fumum exilientem videre
 "Suae terræ, mori cupit; neque tibi tandem
 60 "Commovetur carum cor, Olympie: Nonne tibi Ulysses
 "Argivorum apud naves gratificabatur sacrificando,
 "Troja in lata? quid illi tantum irascaris, o Jupiter?"
 Huic autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 "Mea filia, qualis tibi sermo excidit septo dentium?
 65 "Quomodo unquam ego Ulyssis divini obliviscerer?

56 μαλακοῖσιν] F. A. L. Ibid. αἰμυλίοισι] F. A. 3.

γῆν φασὶ καὶ τὰ ἑράνια. Πιστοιῆσθαι δὲ καὶ
 Ὀμήρῳ περὶ τῷ Ἀτλαντος· "Ἀτλαντος θυ-
 γάτηρ ὀλοόφρωνος, ὅστις θαλάσσης Πάσης
 "βένδια οἶδεν," etc. Pausanias, Lib. IX.
 cap. 20.

Ver. 55. ἔχει δὲ τὴν κίονα αὐτὸς Μακρῶς,
 αἰ γαῖαν τε καὶ ἑρανόη] Hesiod.

Ἀτλας δ' ἑρανόη εἶναι κρατερός ὑπ' ἀναγ-
 κης.

Πείρασιν ἐν γαίῃς πρόταρ' Ἐσπερίων λιγυφώνων,
 Ἐσθλῆς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χερσίν
 Theogon. ver. 517.

Τετμονα κυρὸν ἑρανόη, τὸν Ἀτλας ἔχει.
 Euripid. Hippolyt. Coron. ver. 746.

"Ἀτλας ὁ χαλκίοισι νώτοις ἑρανόη.
 Θεῶν, παλαιὸν οἶκον, ἐκτερίζων. —

Id. Ion. ver. 1

Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἱστίους [ισαίους] τότους
 ἔστηκε κίον' ἑρανόη τε καὶ χθονος
 Ὁμῶς ἐξιδὼν —

Æschylus, Prometh. 549.

Atlantis duri, cælum qui vertice fulcit.

Virgil. Æn. IV. 247.

Ver. 55. Τῇ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενος
 κατερύκει] Virgil.

Hunc Phœnissa tenet Dido, blandisque moratur
 Vocibus. — Æn. I. 671.

Ver. 56. Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσιν] Al. Αἰεὶ δ' ἐν
 μαλακοῖσιν.

Ver. 58. ἴμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκον-
 τα νοῆσαι Ἦς γαίης, θανέειν ἱμείρεται] Hinc
 Oridius de Ulysses;

—— optat
 Fumum de patriis posse videre focis.
 Ex Ponto, Lib. I. Epist. iii. 33.

Et Apuleius; "Ulyxes fumum terra sua
 "emergentem compluribus annis e littore
 "prospectans, frustra captavit." Apulog.
 I. Cæterum sensum hoc in loco ita expo-
 nit Scholiastes: Ὁ πρότερον ἐπιθυμῶν κατ-

- Ὃς πέρι μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν
 Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ ἑρανόη εὐρὺν ἔχουσιν;
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν,
 70 Ἀντίθεον Πολύφημον, ὃς κράτος ἐστὶ μέγιστον
 Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσα.
 Ἐκ τῇ δὲ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 75 Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες

- "Qui et mente superat mortales, et abunde sacra Diis
 "Immortalibus dedit, qui cælum latum habitant?
 "Verum Neptunus terram-continens assiduo semper
 "Ob Cyclopem irascitur, quem oculo privavit,
 70 "Parem-deo Polyphemum, cujus robur est maximum
 "Inter omnes Cyclopas: Thoosa vero eum peperit nympha,
 "Phorcynis filia, maris infructuosi principis,
 "In specubus cavis Neptuno mixta.
 "Ex eo tempore Ulysses Neptunus terræ-quassator
 75 "Neutiquam occidit, sed errabundum-arcet a patria terra.
 "Verum agite, nos ipsi dispiciamus omnes

71 Πᾶσιν ἐν Κυκλώπεσσι] R. πᾶσι] F. A. L.

νὸν τῆς πατρίδος ἰδεῖν, νῦν εὐχεται διὰ τὰ
 κατέχοντα τελευτῆσαι. Minus recte: Sen-
 tentia enim, (ut opinor) eadem hic est
 ac infra ἡ. 224. ubi Alcinoos dicit Ulys-
 ses:

—— ἰδόντα μὲ καὶ λίτοι αἰὼν
 Κτῆσιν ἱμῶν, ὁμῶς τε, καὶ ὑπερβῆς μέγα δῶμα.

Atque ita accipit Dio Chrysostomus; Τέ-
 λος δὲ, (inquit,) ὡς φησὶν ὁ Ποιητής, ἐπεθύ-
 μι καπνὸν ἰδεῖν ἀπὸ τῆς αὐτῆς γῆς ἀνιόντα,
 εἰ καὶ οἷοι παραχρῆμα ἀποθνήσκουν. Orat.
 XIII. haud longe ab initio. Clark. Ele-
 gantia exquisita est in verbo ἀποθρῶσκον-
 τα de fumo, qui ab igni propellitur ita, ut
 resiliere ab igni videatur. Ern.

Ver. 60. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς] Al. ἔ νύ κ'
 Ὀδυσσεύς.

Ver. 63. νεφεληγέτα Ζεὺς] Vide ad Il.
 α'. 175.

Ver. 65. Πῶς ἂν etc.] Idem versus est
 Il. κ'. 243. ubi vid. Ern.

Ver. 66. Ὃς πέρι μὲν — πέρι δ'] Henri-
 cus Stephanus legendum censet πέρι μὲν —
 πέρι δ', ut vox scilicet περὶ cum sequenti
 ἐστὶ jungatur, sicut Iliad. α'. 258. Οἱ περὶ
 μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὶ μάχεσθαι. Sed
 hoc leviculum.

Ver. 68. ἀσκελὲς] Ἀμετακινήτως, κατὰ
 στήθεσιν τῶν σκελῶν ἢ ἀδιαλείπτως, καὶ ἄγαν
 σφοδρῶς. Schol.

Ver. 69. κεχόλωται,] Vide ad Il. α'. 37.
 et γ'. 756.

Ibid. ὃν ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν,] Vide infra
 ad γ'. 580. etc.

Ver. 70. Ἀντίθεον Πολύφημον,] Εἰπὼν,
 "Κύκλωπος κεχόλωται," καὶ μέλλων ἐπα-
 γαγεῖν, "ἀντίθεον Πολύφημον," ὅμως ἥλλαξε
 τὴν σύνταξιν ὁμοιοπλάτως τῇ ἐπιμβολῇ· Κύ-
 κλωπος, ὃν ἀλάωσεν, ἀντίθεον Πολύφημον.
 Eustath. De hujusmodi Syntaxi, vide ad
 Il. ζ'. 596.

Ibid. Ἀντίθεον] Νῦν τὸν ἐναντιούμενον τοῖς

- Νόσον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 "Ον χόλον· εἰ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντίκ' πάντων,
 'Αθανάτων ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἶος.
 80 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη·
 "Ω πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 Εἰ μὲν δὴ νῦν τῷτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
 Νοσῆσαι 'Οδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε,
 'Ερμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον 'Αργεϊφόντην
 85 Νῆσον ἐς 'Ωγυγίην ὀτρύνομεν, ὅφρα τάχιστα
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βελὴν,

" De-reditu, ut revertatur; Neptunus autem remittat

" Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes.

" Immortalibus invitis Diis, contendere solus."

80 Huic autem respondit deinde dea cæsia Minerva;

" O pater noster Saturnie, supreme regnantium,

" Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,

" Redire Ulyssem prudentem ad suam domum,

" Mercurium quidem jam internuncium Argicidam

85 " Insulam in Ogygiam jubeamus-ire; ut celerrime

" Nymphæ pulchricomæ edicat certam nostram-sententiam.

85 'Ωγυγίαν] L.

θεοῖς, τὸν ἀσέβῃ. Schol. Minus recte. Vide supra ad ver. 29.

Ver. 72. Φόρκυνος θυγάτηρ.] 'Ενάλιος γὰρ θεὸς δὲ Φόρκυν. Schol.

Ibid. ἀτρυγίτιοι] Vide ad Il. δ'. 27.

Ver. 73. γλαυκῶπις] Al. γλαφυρῶπις.

Ver. 74. et 85. 'Οδυσῆα] Vide ad Il. α'.

265.

Ver. 82. Εἰ μὲν δὴ] Siquidem revera.

Ver. 84. διάκτορον] "Αγγελον σαφῇ. Schol.

Διάκτορος δὲ 'Αργεϊφόντης ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας, καὶ ἑναργῶς καὶ σαφῶς φανῶν τὰ ἐξαγγελλόμενα. Eustath.

Ver. 86. Νύμφη εὐπλοκάμῳ] Corrigen- dum εὐπλοκάμῳ. Sic enim semper Hu- merus, et versus fit mollior. Ern.

Ver. 88. Αὐτὰρ ἐγὼν 'Ιθάκηνδ' ἐξελεύσο- μαι.] Τὴν 'Αθηνᾶν ὑπὸ Διὸς ἀποστελλομένην πρὸς Τηλέμαχον εὐρίσκομεν, ἐυλόγως. 'Επει- δὴ ἐκ τῆς ἄγαν νιότητος ἦδὴ τὴν εἰκασαστῇ ἡλικίαν ὑπερκύπτων μετέβαινεν ἐπὶ τὸν ἄν- δρα. Καὶ τις αὐτὸν ὑπέδραμε τῶν γιγνομένων λογισμὸς, ὡς ἔκ' ἔτι χρεὶ διαμαρτυρεῖν Ges- nerus legendum conjicit διαμαρτυρεῖν] ἐπὶ τῇ σιτορατείῃ τῶν μνηστήρων ἀσυντία. Τῶτον

ἐν τὸν ἀφροζόμενον ἐν Τηλέμαχῳ λογισμὸν, 'Αθηνᾶς ἐπιφανείαν ἡλληγορησεν. Heraclid. Pontic. Similiter et Eustathius; "Οτι τὸ τὴν 'Αθηνᾶν εἰς Τηλέμαχον κατελθεῖν ἐν 'Ι- θάκῃ, καὶ ὑποβαλεῖν τὰ ποιητῆα, τὴν τῆς φυ- σικῆς φρονήσεως ἐπιδημίαν δηλοῖ. — "Ἦδὴ γὰρ ὁ Τηλέμαχος ἡλικίας ἐπέβη τελειοτέρας, καὶ φρονεῖν ἐχούσης, καὶ οἷας συνίναί οἱα ὑπὸ τῶν μνηστήρων ἐπασχεν.

οὐδ' ἐτι περὶ
 Νηπίας ὄψιν, ἐπὶ ἔκ' ἐτι τῆς οἰκίας.

Infra ver. 296.

Unde nihili est quod hic Homero vitio vertit Scriptor Gallicus Rapin: " Si Te- lemaque dans l'Odyssée va chercher " Ulysse dans les Cours de la Grece, il " ne scauroit faire un pas sans l'assistance " de Minerve. Elle le conduit par tout, " le fait penser à tout, il ne fait rien, et " ne pense à rien de luy-même." Com- paraison d' Homere et de Virgile. Vide et ad Il. α'. 194. et β'. 169.

Ver. 90. 'Αχαιῆς.] Τὴς 'Ιθακῆσις. Schol.

Ver. 91. Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν.] 'Ιστίον γὰρ ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν μνηστήρων ἀρχεῖται τὰ

- Νόσον 'Οδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νήται.
 Αὐτὰρ ἐγὼν 'Ιθάκηνδ' ἐξελεύσομαι, ὅφρα οἱ υἱὸν
 Μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ δείω,
 90 Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας 'Αχαιῆς,
 Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἷτε οἱ αἰεὶ
 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζεσι, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βῆς.
 Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαδόεντα,
 Νόσον πευσόμενον πατρὸς φίλκ, ἣν πε ἀκέσῃ.
 95 'Ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνδράποισιν ἔχῃσιν.
 "Ως εἰπέσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

" Reditum Ulyssis magnanimi, uti redeat.

" Porro ego in Ithacam proficiscar, ut ei filium

" Magis excitem, et ei robur in mente ponam,

90 " Ut in concionem vocatis comatis Achivis,

" Omnibus procis interdicat, qui ei semper

" Pecora plurima mactant, et flexipedes camuris-cornibus boves.

" Mittam autem in Spartam et in Pylum arenosam,

" Reditum sciscitaturum patris dilecti, sicubi audierit;

95 " Atque ut ipsum gloria insignis inter homines habeat."

Sic fata, pedibus subligavit pulchra talaria,

κατὰ τὴν μνηστηροφονίαν τεκταίνεσθαι, καὶ τῆς ἐπ' αὐτῇ πιθανολογίας διμελείας ἐκ μακρῷ προκαταβαλλέσθαι αὐτῇ γὰρ ἐστὶ τὸ σκοπι- μωτάτων τέλος τῆς ποιήσεως ταύτης· καὶ τὸ τῶν πράξεων τῇ βιβλίᾳ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἡρώων αὐτοῖς κίεται τῷ Ποιητῇ καὶ τρέπον τινά, τὰ ἄλλα πάντα δὲ αὐτὴν πέπλασται. Διὸ καὶ αὐτὴν ἀνίστας ὁ Ποιητὴς, συγκατα- παύει καὶ τὸ βιβλίον. Eustath. Atque hinc liquet libros hosce ab Homero non, ut nonnulli crediderunt, sparsim et singu- latim, sed totos uno consilio fuisse con- scriptos. Vide ad Il. α'. initio.

Ver. 92. ἀδινὰ] "Ἦτοι λεπτά, πρὸς σύγκρι- σιν τῶν βοῶν ἢ ἀντὶ τῶ ἀδινῶς, ἵνα ᾖ, πυκ- νῶς καὶ συνεχῶς. Schol. 'Αδινὰ δὲ, τὰ πυκ- νὰ καὶ θαψιλὰ καὶ εἰς κόρον, ἀπὸ τῆς ἀδην. Eustath.

Ibid. εἰλίποδας ἔλικας] Qua ratione, εἰ- λίποδας, hic ultimam producat, item πρῶ- τος, ver. 113. vide ad Il. α'. 51.

Ibid. ἔλικας] 'Ελικοειδῇ κέρατα ἔχοντας. Schol.

Ver. 93. Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην] Al. Πέμψω δὲ Σπάρτην.

Ver. 95. 'Ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀν- δράποισιν ἔχῃσιν.] "Οτι σχῆμα ἀμφιβολίας τὸ,

" Ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνδράποισιν ἔχῃ- σιν." Δηλοῖ γὰρ, ἢ ὅπως φήμη ἔχει εἶναι τὸν 'Οδυσσεῖα· ἢ ὅπως εὐκλεία ἔχει τὸν Τηλέ- μαχον ὡς κοπιᾶσαντα ὑπὲρ τῆς πατρὸς· καὶ ἐστὶ κρείττον αὐτῇ ἢ ἔννοια. Eustathius. Similiter et Spondanus: " Ambigua" (inquit) " videtur oratio; nam istud μιν " non facile dictu est, quo referatur; an " ad Ulyssem, an ad Telemachum. Si ad " Ulyssem referatur, sensus erit: Sicubi " Telemachus audiat, ubi gentium fama " sit Ulysses. Si ad Telemachum, intel- " ligendum est, hac diligentia et officio " Telemachum laudem et famam sibi " esse comparaturum." Mihi quidem nulla hic videtur ambiguitas; prior enim explicandi ratio, ne quid amplius dicam, cum voce ἐσθλὸν nequaquam congruit. Vide autem et infra ad ver. 284. et ad γ'. 78. Clark. Sed restat hæc difficultas, quod infra Minerva nihil tale Telema- cho dicit, nempe de gloria sibi tali iti- nere paranda, sed tantum de indagazione, itemque quod ibi κλέος de fama, per quam aliquid cognoscimus, aut in vestigia de- ducimur. Nisi quis referre huc velit ver. 298. sq. Ern.

- 'Αμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην,
 'Ηδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 100 Βρίδῃ, μέγα, σιβαρὸν, τῷ δάμνησι εἵχας ἀνδρῶν
 'Ηρώων, τοῖσιν τε κοτίσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Βῆ δὲ κατ' ἐλύμποιο καρῆνων αἵξασα·
 Στῇ δ' 'Ιθάκης ἐνὶ δῆμῳ, ἐπὶ προθύροις 'Οδυσῆος,
 Οὐδ' ἐπ' αὐλείῃ· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 105 Εἶδομένη ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
 Εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα

Immortalia, aurea. quæ ipsam ferebant tam super mare,
 Quam super immensam terram, simul-cum flatu venti:
 Sumpsit autem validam hastam, acuminatam acuto ære,
 100 Gravem, magnam, solidam; qua domat acies virorum
 Heroum, quibus utique irascitur forti-patre-nata.
 Descendit autem ab Olympi verticibus festinans:
 Stetitque Ithacæ in populo ad vestibulum Ulyssis,
 Limine in aula; manu vero tenebat ferream hastam;
 105 Similis hospiti Taphiorum duci Mentæ.
 Invenit autem procos superbos: illi quidem tum

104 ἐπαυλείῃ F. A. L.

Ver. 96. ἐπὶ ποσσὶν ἐδάσσατο καλὰ πέδιλα,
 'Αμβρόσια, χρύσεια,] Virgil.

— pedibus talaria necit
 Aurea: quæ sublimem alis, sive æquora supra,
 Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
 Æn. IV. 239.

Ibid. καλὰ] Similiterque ver. 151. et
 155. καλόν et ver. 157. καλῇ et ver. 208.
 καλὰ. Vide ad Il. β'. 43.

Ver. 99. Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος,] 'Αδ-
 τῆνται μετὰ ἀστερίσκων, ὅτι ἐν τῇ τῆς 'Ιλιάδος,
 καλῶς. Schol. Ubi pro, ἐν τῇ τῆς 'Ιλιάδος,
 Barnesius edidit ἐν τῇ κ'. τῆς 'Ιλιάδος.
 "Nam hic locus," inquit, "extat in κ'. i.
 "e. in decimo Iliados." Atqui in isto
 libro occurrit unicus tantum hic versus,
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ
 χαλκῷ, ver. 135. neque ibi de Minerva,
 sed de Nestore usurpat. Ideoque Scho-
 liasten ista potius Iliados loca respicere
 crediderim, ubi Minervam ad prælium
 sese accingentem depingit Poëta; i'. 745.
 β'. 389.

— λάξετο ὀξείῃ
 Βρίδῃ, μέγα, σιβαρὸν τῷ δάμνησι εἵχας ἀν-
 δρῶν
 'Ηρώων, τοῖσιν τε κοτίσσεται ὀβριμοπάτρη.

Quorum versuum posteriores duo hic ad
 verbum repetuntur, ver. 100. 101.

Ibid. ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,] Virgil.

— ferro præfixum robur acuto.

Æn. X. 479.

Ver. 102. Βῆ δὲ κατ' ἐλύμποιο καρῆνων
 αἵξασα,] Virgil.

Illa viam celerans —

— cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 600.

Ver. 105. Στῇ δ' 'Ιθάκης ἐνὶ δῆμῳ,] Δύμω,
 τόπῳ ἐν 'Ιθάκῃ, ὅπου ἦν τὸ 'Οδυσσεύς βασι-
 λειον. Schol. Δύναται δὲ καὶ ἄλλως τὸ 'Ιθά-
 κης ἐν δῆμῳ νοηθῆναι, ἀντὶ τῆς ἐν τοῖς 'Ιθα-
 κησίοις, ὡς καὶ μετ' ὀλίγα ἔρσι, (infra ver.
 257.) "Τρώων ἐνὶ δῆμῳ." Eustath. Poste-
 rior verior videtur explicandi ratio ex
 aliis locis, ubi eandem phrasin usurpat
 Poëta:

- Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 "Ημενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, ἔς ἔκτανον αὐτοί.
 Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ δεράποντες,
 110 Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητήρεσι καὶ ὕδωρ,
 Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 Νίζον, καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
 Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
 "Ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρεσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 115 'Οσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποδεν ἐλθῶν
 Μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θεΐη,

Talis ante januam animum oblectabant,
 Sedentes in pellibus boum, quos occiderant ipsi.
 Præcones vero ipsis et seduli famuli,

110 Alii quidem vinum miscebant in crateribus et aquam,
 Alii autem spongiis multiformis mensas
 Abstergebant, et proponebant, et carnes multas dividebant.

Hanc vero longe primus vidit Telemachus deo-similis;
 Sedebat enim inter procos caro mæstus corde,

115 Cernens patrem eximium in mente, si alicunde veniens
 Procorum quidem dispersionem per aedes faceret,

Υμῖται δ' ἐκ ἐπὶ ρίνοις βασιλευστέον ἄλλο
 ἔν ῥινοῖσι βοῶντες. — Infra δ. 552.

— καὶ οἱ σπογγῶν
 'Ε. ὅκωμ 'Ιθάκης μὲν' οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἀνίσταται.
 τ'. 418.

Εἰ γὰρ μιν ἔσων γ' ἐκίχης 'Ιθάκης ἐνὶ δῆμῳ.
 ὡ. 285.

Ver. 104. et 121. χάλκεον ἔγχος,] Vide
 ad Il. γ'. 580.

Ver. 105. Ταφίων] Τάφος, ἡ νῆσος τῶν
 Ἐχινάδων, ἣν κατῴκων Τηλεβοάει. Schol.
 Caterum mire, ne dicam plane ridicule,
 de hac voce Eustathius in Comment. ad
 ver. 523. hujus libri: Καὶ ἴσως καὶ διὰ τῆς
 συμβολικῆς καὶ ἀστειῆς ὁ Ποιητὴς τὴν τῷ
 Τηλεμάχῳ ἐπιφαιτῆσαν Ἀθηναίαν, ἡγήτορι
 Ταφίων ἀπέκασε, διὰ τὸ ἐκβαμνιτικὸν τῆς
 ἐν αὐτῷ φρονήσεως. Τάφος γὰρ ἡ νῆσος, ὁμο-
 νυμίαν ἔχει πρὸς τὸ θάμβος, ὅτι καὶ αὐτὸ τά-
 φος λέγεται. Vide ad Il. α'. 242.

Ver. 106. μνηστῆρας ἀγήνορας,] "Αγαν
 αὐθάδεις, ὑβριστάς. Schol. "Ὅτι τὸ ἀγῆ-
 νορ, ὃ μόνον ἐπὶ ψόγῃ λαμβάνεται, ὅτι καὶ
 δηλοῖ τὸν θρασὺν καὶ ὑβριστὴν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 ἱπαινῇ. ὁπνῖκα τὸν ἀνδρῶν δηλοῖ, ὡς πολ-
 λαχρῇ τῆς 'Ιλιάδος εὐρηται. Eustath. Quin

et nihil opus ut hic in malam partem ac-
 cipiatur vox ἀγῆνορας. Vide supra ad ver.
 29. et 70.

Ver. 107. Πεσσοῖσι — θυμὸν ἔτερπον,]
 Vide Athenæum, lib. I. cap. 14. Ubi
 Iulus hic Procorum particulatim descri-
 bitur.

Ver. 107. 110. 112. ἔτερπον, — ἔμισγον
 — Νίζον,] Vide ad Il. ν'. 84.

Ver. 108. "Ημενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, ἔς ἔκτα-
 νον αὐτοί.] Διὰ τῆς τοῦ βίαιον ἐμφαίνει τῶν
 μνηστῆρων, τὸ τὰς βύρσας ὑποστρωνῦναι τοῖς
 θεῶν καθεμένων. Schol.

Ver. 110. ἄρ'] Ubi fieri solet.

Ver. 113. θεοειδής,] Vide ad Il. α'. 217.

Ver. 115. 'Οσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ
 φρεσὶν,] "Ἦται ἐν αὐτῷ κληδονιζόμενος καὶ
 ευχόμενος θείας τυχεῖν φήμης, περὶ τῆς ἐπα-
 νόου τῆς πατρός. Porphyry. Quæst. Homeric.
 16. 'Οσσόμενος δὲ φρεσὶν ὁ φανταζόμενος
 τὸ μὴ παρὸν, καὶ κατὰ νῦν αὐτὸ βλέπων καὶ
 ἀντιδωλοποιούμενος. "Ὡς ὁ Τηλέμαχος κάθη-
 ται "ὀσσόμενος φρεσὶ πατέρα ἐσθλόν." Eu-
 stath. Clark. Melior est Porphyrii ratio.
 Est autem modus loquendi, de quo supra,
 pro ὀσσόμενος ἐν φρεσὶ εἴποδεν πατὴρ ἐσθλός
 ἐλθὼν etc. Ern.

- Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεδήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην.
 Βῆ δ' ἰδυὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ,
 120 Ξείνον δὴδὰ δύρησιν ἐφεσάμεν' ἐγγύδι δὲ σῆς,
 Χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Δείπνε πασσάμενος, μυθήσεται, ὅττιό σε χρεῖ.
 125 Ὡς εἰπὼν ἡγεῖτο, ἣ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοςθεν ἔσαν δόμα ὑψηλοῖο,
 Ἐγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν,
 Δερρόδοκῃς ἔντοςθεν εὐξόα, ἔνθα περ ἄλλα
 Ἐγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴσατο πολλά·

Honorem autem ipse haberet. et bonis suis imperaret.
 Haec cogitans, procis assidens, vidit Minervam;
 Ivitque recta foras: indignabatur nempe animo,
 120 Hospitem diu ad januam stare: prope autem astans,
 Manum prehendit dextram, et accepit aëream hastam,
 Et ipsam compellans verbis alatis allocutus est;
 "Salve, hospes; a nobis amice excipieris: cæterum deinde,
 "Cæna relictus, loqueris, quid tibi opus sit."
 125 Sic fatus præibat, sequebatur autem Pallas Minerva:
 Illi vero cum jam intra domum venissent excelsam,
 Hastam quidem *Telemachus* statuit ferens ad columnam longam.
 Intra armarium bene-politum; ubi utique aliae
 Hastæ Ulyssis magnanimi stabant multæ:

129 Ἐγχε' Ὀδυσσῆος] R.

Ver. 116. σκίδασιν] Vide ad *Il.* α'. 67. et 140.

Ver. 123. φιλήσεται] Vide ad *Il.* υ'. 304. et α'. 558.

Ver. 124. 138. πασσάμενος, — Νίψασθαι] Vide infra ad ι' 491. et ad ι'. 296.

Ver. 126. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide ad *Il.* ζ'. 453. et 504.

Ver. 127. Ἐγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν.] Virgil.

Exin, quæ in mediis ingenti adnixa columnæ
 Adibus astabat, validam vi corripit hastam.
 Æn. XII. 92.

Ver. 128. Δερρόδοκῃς] Δοροδοκῆος· νοη-
 τὸν δὲ ἀπεξέσθαι πρὸς κίονα, καὶ ἐνταῦθα
 ἀποτίδωκεν τὰ δόρατα. Schol.

Ibid. ἔνθα περ] Ubi scilicet.

Ver. 130. λίτα] Ὁμηροῦ δὲ ὁ θαυμασιώ-
 τατος, τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα, λίτα
 εἶναι φάσκει, ἥτοι λευκὰ καὶ μὴ βιβαμμένα,
 ἢ πεποιημένα. Athenæus, lib. II. cap. 9.
 Vide et ad *Il.* α'. 644.

Ver. 131. ἦεν.] *Al.* ἦεν.

Ver. 132. κλισμὸν] Δίφρον, ἀνάκλιτον
 [Barnesius ex MS. edidit ἀνάκλιντρον]
 ἔχοντα. καθεῖδεν. Schol. Vide infra ad
 ver. 145.

Ver. 133. ἀνιθεῖς] Vide ad *Il.* τ'. 762.
 et δ'. 24.

Ver. 134. Δείπνε ἀδήσειν.] Ὅτι τὸ, δειπ-
 νῶν ἀδήσειν, ἀντὶ τῷ ἀνδισθῆναι, ἀπὸ τῷ ἀνδῶς
 κίκεται. Διὸ καὶ ἐκτεταμένον ἔχου τὸ δι-

- 130 Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἴσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας,
 Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν.
 Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 Μνηστῆρων· μὴ ξείνος, ἀνιθεῖς ὀρυμαγδῷ,
 Δείπνω ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 135 Ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικοινομένοιο ἔροιτο.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρεσα
 Καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
 Σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρεσα,
 140 Εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 Παντοίων, παρὰ δὲ σφί τιθεῖ χρύσεια κύπελλα.

130 Ipsam vero in thronum collocavit, ducens, stragulo substrato,
 Pulchro, ingeniose-facto; sub pedibus autem scabellum erat.
 Juxta autem ipse sibi sellam posuit variegatam, seorsum ab aliis
 Procis; ne hospes, offensus tumultu,
 Convivium molestum-haberet, cum superbis congressus;
 135 Atque ut ipsum de patre absente interrogaret.
 Aquam vero ancilla ex gutto profundebat ferens
 Pulchro, aureo, super argenteum lebetem
 Ad lavandum; juxtaque politam stravit mensam:
 Panem vero veneranda proma apposuit ferens,
 140 Fercula multa apponens, largiens de præsentibus.
 Coquus autem carniū lances apposuit sumens
 Omnigenum, ipsis etiam apponebat aurea pocula.

130 πετάσσας] F. A. L.

χρόνον. Eustath. Cæterum nonnullos ἀδ-
 δήσειεν scripsisse testatur Barnesius.

Ver. 136. Χέρνιβα] Τὰ ἐπὶ τῶν χειρῶν
 ἔδατα. Schol.

Ibid. προχόῳ] Ἀγγεῖον προχυτικῶν, ἀπὸ
 τῷ χύνειν τὸ ὕδωρ· τῷ κατ' ἡμᾶς ξίστη. Schol.
 Apud Andronicum Livium, Gutius, Pol-
 lubrum.

Ver. 140. χαριζομένη παρεόντων.] Παριόν-
 τα δὲ βρώματα λίγει, τὰ ἐν τῇ ταμίῳ ἀπό-
 δειτα, ἥτοι ἴωλα. Eustath.

Ver. 141. Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας] Athenæus hæc omittenda contendit: Ἀ-
 μαρτάνουσι δὲ οἱ ἐφεξῆς γράφοντες τῆς τῆς
 στίχης·

Σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρεσα,

VOL. III.

Εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας.

Εἰ γὰρ εἶδατα παρέθηκεν ἡ ταμίη, δῆλον ὅτι
 κρεῖα τῶν λείψανων συγχάαντα τὸν δαιτὸν
 ἐκ τοῦ παριόντων· διότι τὸ δίσχον ἀπαρ-
 τει, lib. V. cap. 4. Quin et, uti ad hunc
Athenæi locum annotat Casaubonus, infra
Odys. η'. 175. ubi hic locus iterum oc-
 currit, repetuntur versuum horum priores
 duo, "Σῖτον δ' — παριόντων," omisso se-
 quenti "Δαιτρὸς δὲ etc." Eustathio vero,
 quocum facit et Dna Dacier, haud satis
 idoneæ videntur *Athenæi* rationes: Καὶ
 μὴν καινὸν ἄλλως ἔδιν, τῶν κρειῶν πίνα-
 λαττομένων, τὴν μὲν ταμίην ἴωλα παρατί-
 θαι, τὸν δ' αὖ δαιτὸν ἐπιθεῖσα παντοία πρὸς-

C

- Κήρυξ δ' αὐτοῖσιν δάμ' ἐπ' ἄρχετο οἶνοχοεύων.
 Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγῆνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
 145 Ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμῶς τε θρόνους τε.
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδαρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουαν·
 Σῖτον δὲ δμῶαί παρηνήνεον ἐν κανέοισιν·
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα, προκείμενα, χεῖρας ἱάλλον.
 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο.

Præco porro eos sedulo obibat vinum fundens.

Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem deinde

145 Ordine sedebant per sedilia thronosque.

His vero præcones quidem aquam in manus fuderunt;

Panem autem ancillæ accumulabant in canistris:

Illi vero ad cibos paratos appositos manus porrigebant.

Juvenes autem crateras coronarunt potu.

147 sqq. Ed. Rom. ordinem versuum facit cum, quem Barnesius habet.
 vid. not. Clarkii. et sola habet versum νέμωσαν — ἐπαίττι.

φατα ταικίλιας τε χάριν καὶ πρὸς φιλοφρο-
 σύνης ἔνδειξιν. Eustath.

Ibid. Δαιτῆς; Μάγειρος; ὁ δαίειαν τὴν
 κρία Schol. "Hic acceptos a coquo cibos
 "mensis inferebat, illatos secabat." Ca-
 saubon. Annotat. in Athenæum, lib. V.
 cap. 4.

Ver. 145. et 155. Κήρυξ] Ita Barnesius.
 Recte, ut opinor. Vide supra ad II. α'.
 149. et β'. 267. *Vulga*, utrobique Κήρυξ.

Ver. 144. μνηστῆρες ἀγῆνορες;] Scholias-
 tes exponit ἄγων ἀνδρείους; sed vide supra
 ad ver. 106.

Ver. 145. Ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμῶς τε
 θρόνους τε.] Ἐκείνοι ἔζοντο καὶ δυοῖντες εἰ
 τότε. Πολλὰ γὰρ γὰρ ὁ Οὐκρός φησιν. "Ἐξ-
 "είης ἔζοντο κατὰ κλισμῶς τε θρόνους τε."
 Ὁ γὰρ θρόνος αὐτὸς μὲν ἐκαστοῦ ἐστὶ καὶ
 διδοῖται σὺν ὑποπόδιον. ὅτι οὗτοι θρόνον καλῶντες,
 ἐκαστὸν αὐτὸν ἀνέμωσαν θρόνον. τὸ θρόνον
 δαὶ χάριν, ὅτι ἐπὶ τῷ καθίζεσθαι τάσσουσιν.
 — Ὁ δὲ κλισμὸς περιτοτέρως κλισμῆται
 ἀνακλίστῃ Athenæus, lib. V. cap. 4.

Ver. 147. 148. 149. Σῖτον δὲ δμῶαί etc.]
 Barnesius locum hunc versuum ordine
 mutato, alioque etiam versu inserto, ita
 edidit:

Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο·
 νέμωσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δαίματα.
 Σῖτον δὲ δμῶαί παρηνήνεον ἐν κανέοισιν.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Atque hanc ordinationem ex *Iliad. Odys.*
 γ'. 358. φ'. 270. itemque ex Eustathio.

confirmari existimat vir eruditus. Sed,
 ut opinor, minus recte. Nam in omni-
 bus locis jam citatis non occurrunt duo
 isti versus, Σῖτον δὲ δμῶαί — χεῖρας ἱάλλον.
 Et quamvis in Eustathii textu locus hic,
 uti nunc disposuit Barnesius, editus sit;
 liquet tamen ex commentario, ipsum non
 ita legisse. Porro versum istum, "Νέ-
 "μωσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δαίματα,"
 agnovisse quidem hic videtur Scholias-
 tes, qui vocem *Νέμωσαν* citat, exponitque *Ἐπαρ-
 ξάμενοι*. *Henricus Stephani* autem, in an-
 notationibus ad hunc locum, quamvis
 versum hunc in Editionibus plerisque re-
 periri fatetur, aliunde tamen huc inap-
 pisse pro certo habet. Vide infra ad
 γ'. 540. et φ'. 272. Clark. Edd. veterum
 solum Romanam habere docet *Var. Lect.*
Ern.

Ver. 147. παρηνήνεον] Τὸ δὲ παρηνή-
 — νεον — τὸ σπινθύνει, καὶ ἔμψυται τὴν
 πληθύνει τὴν σῖτα. Eustath.

Ver. 148. ὀνείαδ'] Ταῦτα ὄνεια ἐμπαῖδα
 εἰσάματα. Schol.

Ver. 149. κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο.]
 Virgil.

Crateras magnos statuant et vina coronant.

Æn. I. 728.

Vide et ad II. α'. 470.

Ver. 150. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος
 ἔξ' ἔρον ἔντο] Virgil.

Postquam exopta fames, et amor compressa
 — cuncta. *Æn.* VIII. 141.

- 150 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ' ἔρον ἔντο
 Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
 Μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναδήματα δαιτός.
 Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
 Φημίω, ὃς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 155 Ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν·
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,

150 At postquam potus et escæ desiderium exemerant

Proci, ipsis quidem alia in mente curæ-erant,

Cantus saltatioque: hæc enim sunt ornamenta convivii.

Præco autem in manus citharam perpulchram posuit

Phemio, qui quidem canebat inter procos necessitate.

155 Ac ille quidem citharam-pulsans præludebat ut seite caneret:

Verum Telemachus allocutus est cæsiis-oculis Minervam,

155 χερσὶ] Edd. vett. recte.

Vide ad II. α'. 469.

Ver. 151. τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μέ-
 — μελει.] Πλάτων, ἵνα ὁ Τηλέμαχος καὶ τὸν
 σὺν. Schol. Clark. Cæterum τοῖσι scriben-
 dum videtur de more Homeri: et mox
 ver. 153. ἐν χερσὶ, ut est in edd. vett. Vid.
Var. Lect. Ern.

Ibid. μεμήλει.] Eustathius in commen-
 tario legit μεμῆλει. Quo modo nequiquam
 constabit Temporum ratio. Vide ad II.
 β'. 614. et ad α'. 57. et 221.

Ver. 152. Μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ
 τ' ἀναδήματα δαιτός.] Ita infra γ'. 99.

Φορμίζων δ' ὅς, ἡ δαιτὶ συνήκός ἐστι φαίειν.

Et γ'. 270.

— ἐν δὲ τῷ φέρειν
 Ἦτοι, ἢν ἄρα δαιτὶ δῶσι ποίησαι ἐταίρων.

Καὶ μοι μὲν δὲς ὑπολαβέτω ὅτι πρὸς τέρψιν
 μόνον χρησόμεν φήδη μουσικὴν Ὀμηρος διὰ
 τῶν ἄλλων γὰρ βαδύτερος ἐστὶ νῦν ἐγκυ-
 κλημένος τοῖς ἔργοις. Εἰς γὰρ ἀφίλειαν
 καὶ βοήθειαν τὴν μεγίστην αὐτοῖς καιροῖς πα-
 ρέλαβε μουσικὴν λέγων δὲ εἰς τὰ δαίματα καὶ
 τὰς συνάσεις τῶν ἀρχαίων. Συνέβαινε γὰρ
 εἰσάγεσθαι μουσικὴν, ὥς ἱκανὴν ἀντιστῆναι καὶ
 παραυνεῖν τὴν τῷ αἵνῳ ὑπὸ δέσμῃ δόξαν· κα-
 τὰ ὅπερ περ φησὶ καὶ ὁ ἡμέτερος Ἀριστοτέλης·
 ἱκανὸς γὰρ ἔλεγεν εἰσάγεσθαι μουσικὴν, παρ'
 ὅτῳ δὲ μὲν αἶσος σφάλλειν πέφυκε τῶν ἄνθρω-
 πῶν· ἡ δὲ μουσικὴ τῇ περὶ αὐτὴν τάξει τε
 καὶ συμπερίεργον τὴν ἐκαστὴν καταστάσιν

ἄγει τε καὶ παραυνεῖ. *Plutarch. de Musica*,
 sub fine: ubi et hunc Homeri locum
 adducit. Vide infra ad γ'. 99. et γ'.
 271.

Ver. 153. Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν etc.] *Hero-
 dotus* in *Vita Homeri* locum hunc hoc
 modo citat:

Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
 Φημίω, ὅτι πολλοὶ ἐκαίνοντο πάντας αἰῶνας.

Unde Barnesius post hunc versum inse-
 ruit;

Φημίω, ὅς τ' ἐν πολλοῖς ἐκαίνοντο πάντας αἰῶνας.

Atqui *Herodotum* versum proxime sequen-
 tem, "Φημίω, ὅς ῥ' ἤειδε etc." isto modo
 tantum legisse, aut forte memoriter ci-
 tasset crediderim.

Ibid. ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε]
 Virgil.

— Cithara crinitus Iōpas

Personat aurata. — *Æn.* I. 744.

Ver. 154. Φημίω, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆ-
 ρσιν ἀνάγκη.] Προανεφώνησε, ἵνα ὁ Φημίος σω-
 θῇ, ἐν τῇ μνηστῆροφονίᾳ. Schol. Vide in-
 fra ad γ'. 330. etc.

Ibid. ὅς ῥ'] Qui utique; Qui scilicet.

Ver. 155. Ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο
 καλὸν αἰεῖδεν.] "Ἀναβάλλεσθαι autem di-
 "cuntur, inquit Eustath. οἱ κιδναρίζοντες,
 "pro ἀνακρέσθαι seu προοιμαίεσθαι. Di-
 "cunt Latini *poëtae chordas poëticae præ-
 "tentare*. ut apud Ovid. *Metam.* I. V.

- "Αγχι σχών κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευδοίαθ' οἱ ἄλλοι·
 Ξεῖνε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσήσῃς, ὅ, τι κεν εἴπω;
 Τέτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αὐοιδή,
 160 'Ρεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
 'Ανέρος, ὃ δὴ περ λεύκ' ὅσ' εἰς πύθεται ὄμβρῳ,
 Κεῖμεν' ἐπ' ἡπίερα, ἢ εἰν ἀλὶ κῦμα κυλινδεῖ.
 Εἰ κείνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίαιτο νοσήσαντα,
 Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 165 "Ἡ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθ' ἡτός τε.
 Νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, ἐδέ τις ἡμῖν

Prope admoto capite, ut ne audirent alii;

"Hospes care, num etiam mihi irasceris, ob id quod dixero?

"His quidem hæc curæ sunt, cithara et cantus,

160 "Facile sane: quoniam alienum cibum impune absumunt

"Viri, cujus jam alicubi alba ossa putrescunt imbre,

"Jacentia in continenti, aut illa in mari fluctus volvit.

"Si illum utique in Ithacam viderint reversum,

"Omnes optarint celeriores pedibus esse,

165 "Quam ditiores auro vesteque.

"Nunc vero ille sic periit malo fato, neque ulla nobis

159 Τέτοισι] Edd. præter R. Ibid. μέλει] F. A. R.

"Calliope querulas prætentat pollice chor-
 "das. Ergo ἀναβολὴ dicetur ipsa chor-
 "darum digitis facta prætentatio, quam
 "vulgo *proludium* et *prolusionem* appel-
 "lant, et quidam *præcentionem*, i. e. can-
 "tus *proœmium*." *Benedict. in Pindar. Pythior. Ode I. 7.* Similiter et *Menagius*;
 "Sunt autem ἀναβολαὶ *proœmia* Musico-
 "rum; qua voce utitur *Pindarus Pythi-*
 "or. *Ode I.* statim initio: ἀμβολὰς στυ-
 "χης ἱλαρίζουσα — inde ἀναβάλλισθαι
 "apud *Homerum Odys. α'*. pro chordas
 "pollice prætentare; "Ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνι-
 "βάλλιστο καλὸν αἰεῖν." *Annotat. in*
Laërt. lib. IX. Sic apud *Theocritum*;

Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνιβάλλιστο, καὶ τὰ δ' αἰεῖν.
Idyll. VI. 20.

Δαίτρες αὖ Δάφνης λιγυρῆς ἀνιβάλλιστ' αἰεῖν.
Idyll. VIII. 71.

καὶ τι χέρας φιλικὸν μέλος ἀνιβάλλειν —
Idyll. X. 22.

Item apud *Aristophanem*:

— "Ἐνιλόγοντ' ἀναβολὰς ποτὶ μέναι.
Pax, ver. 330.

Vide *Histoire Critique de la Republique des Lettres, Tom. I. pag. 234.*

Ver. 156. 178. et 221. γλαυκῶπις 'Αθήνην, — γλαυκῶπις 'Αθήνην] Vide ad *Il. α'*. 206.

Ver. 157. πευδοίαθ' οἱ ἄλλοι] *Al.* πευ-
 δοίατο ἄλλοι.

Ver. 158. εἰ καὶ μοι] *Al.* ἢ καὶ μοι.

Ver. 160. ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδου-
 σιν]

'Αλλότριον πᾶσι ποτὶ τὴν ἐργασίαν ἁμῶνται.
Hesiod. Theogon. ver. 599.

Οὕτω τί τ' ἀλλότρη ἰσθίον ἰσθί γλυκύ.
Alexis Poeta apud Athen. I. IV. c. 18.

'Ανδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποινον ἔλίσσας.
Infra ver. 377. hujus libri; et β'. 142.

Quasi mures, semper edimus alienum cibum.
Plautus Captiv. Scen. I. ver. 9.

Ver. 166. ἀπόλωλε] Vide ad *Il. κ'*. 186.
 187. et ad *α'*. 37.

Ibid. οὐδὲ τις ἡμῖν Θαλπωρῇ.] *Eustathius*
 nonnullos hic 'Ελπωρῇ legisse annotat. At

- Θαλπωρῇ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνδρώπων
 Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τῷ δ' ὤλετο νόσιμον ἥμαρ.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 170 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' ἐ τοκῆς;
 'Οπποῖός δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 "Ἡγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
 Οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν ὀϊόμαι ἐνθάδ' ἰέσθαι.
 Καί μοι τέτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 175 Ἥ ἐ νέον μεδέειεις, ἢ καὶ πατρῷός ἐσσι
 Ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ

"Spes est, etiamsi quis terrestrium hominum

"Dicat reditum esse; ejus enim periit reditus dies.

"Sed age, mihi hoc dic et vere enarra,

170 "Quis? unde es hominum? ubi tibi urbs, atque parentes?

"Quali autem in navi advenisti? quo pacto te nautæ

"Duxerunt in Ithacam? quosnam se esse prædicant?

"Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse.

"Et mihi hoc dic vere, ut bene cognoscam,

175 "An recens venisti, an etiam paternus es

"Hospes? quoniam multi adibant viri nostram domum

162 κυλινδοι] A. 3. male.

vulgatam lectionem præfert *Dna Dacier*;
 "Ελπωρῇ" (inquit) "veut dire simple-
 "ment *esperance*, *attente*; et *Θαλπωρῇ*
 "signifie non seulement *esperance*, mais
 "une *esperance*, qui par la joie qu'elle
 "inspire, communique au sang et aux
 "esprits une douce chaleur, source de
 "vie, ce qui convient ici." *Ιστορίαι δὲ, ὅτι*
τὴν χαροποιὸν ἱλπίδα Θαλπωρῇ λέγουσι. Eu-
stath. Sic Il. ζ'. 411. 412.

— αὐτὰς ἐπ' ἄλλη
 "Ἔσται *Θαλπωρῇ*, ἐπὶ αὐτῇ αὐτοὶ ἐπίστανται.

Ver. 169. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ
 ἀτρεκέως κατάλεξον.] *Virgil.*

— mihique hæc edisere vera roganti.

Æn. II. 149.

Ver. 170. Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι
 πόλις, ἥδ' ἐ τοκῆς;] Πάλιν αὖ τὸ 'Ομηρικὸν
 παραφράζων *Εὐριπίδης*, "Τίς; πόθεν εἰς ἀν-
 "δρῶν; πόθι τοι πόλις ἥδ' ἐ τοκῆς;" τοῖς δὲ
 χρῆται τοῖς Ἰαμβίοις ἐν τῷ *Αἰγυῖ*

Ποῖαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλεισπύτα,
 Παλινεῦσθαι; γῆ δὲ τίς, πάτρας δ' ὅρος;

Τίς ἐστ' ὁ φύσας; τῷ κληροῦμαι πατρός;
Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἶ, φράσον, πάτραν τι σῆν.
Euripid. Cyclops, ver. 102.

Sed vos qui tandem? quibus aut venistis ab oris?
Virgil. Æn. I. 573.

Qui genus? unde domo?
Æn. VIII. 114.

Ver. 173. Οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν ὀϊόμαι
 ἐνθάδ' ἰέσθαι.] *Ιστορίαι δὲ, ὅτι ἀφίλης ἰσταῖθα*
καὶ ἀσπίδος ὁ τῷ Τηλεμάχῳ λόγος ἐν τῷ, "Οὐ
"γὰρ τι σε πεζὸν etc." ἦγον ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς
νήσῳ σπουδαῖον δὲ ὁ λόγος ἔχει ὅτι, ὅποια
τὰ τῷ σχεδιασμῷ. Eustath. Fortasse autem
sententia hæc eorum numero habenda
sit, in quibus ἡ ἀπόφασις (observante Her-
motene περὶ μεθόδου δεινότητος, cap. 37.) τῇ
καταφάσει — τὸ πλῆρον δύναται. Ut scilicet
phrasis ista, "ὅ μὲν γὰρ τι ὀϊόμαι," rem non
modo non esse verisimilem, sed et ab
omni verisimilitudine longissime abesse,
sive plane esse impossibilem denotet. Vide
ad Il. γ'. 544. Atque hoc modo exponit
Scholias; Πεζὸν μὲν γὰρ τι ὀϊόμαι

- "Αλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνδρώπων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 180 Μέντης Ἀγχιάλιοι δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
 Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 Νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἢ δ' ἐτάροισι,
 Πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοδρόης ἀνδρώπας,
 Ἴς Τεμέσσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἶψα σίδηρον.
 185 Νῆυσ δέ μοι ἦδ' ἔσηκεν ἐπ' ἀργεῖ νόσφι πόληος,

"Alii; nam et is in-se-convertebat-studia hominum."

Hunc autem rursus allocuta est dea casia Minerva;

"Enimvero ego tibi hæc valde accurate narrabo:

180 "Mentes Anchiali bellicosi gloriior esse

"Filius: cæterum Taphiis navigandi-studiosus impero.

"Nunc vero hæc cum navī veni atque sociis,

"Navigans super nigrum pontum ad alienæ-linguæ homines,

"Ad Temesen propter æs: fero autem splendidum ferrum.

185 "Navis autem mihi ip-sa stat ad agrum, seorsum ab urbe,

185. Πλέων οἶνοπα] R. Eustath. tamen ἐπὶ οἶνοπα legit, ut patet e p. 1408. sqq. cæteræ omnes ἐπὶ οἶν.

ἐλθόν. Occurrit porro eadem sententia infra ζ. 190. π. 59. 224.

Ver. 177. ἐπίστροφος] Eustath. Ὁ ἐπιστροφὴν καὶ ποιῶντες τὴν εἰς ἄλλας ἐπιστροφὴν δ' ἐστὶ φιλόζυγος καὶ πολλὰς ξενόδοχός. Ἡ παθητικὴν ἔννοιαν ἔχει, ὡς πᾶσι τῶν ἀλλων ἐπιστροφὴν καὶ ἀγαπῶμενος ὅπερ καὶ κερύττων. Clark. Vid. de h. v. Arnaldus Lect. Gr. p. 55. Ern.

Ver. 179. ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω] "Tamen" (inquit Spondanus) "ficta sunt ea, quæ paulo post dicet, se "Mentem esse Anchiali filium; totumque "illud de susceptæ navigationis fine; sed "illud ἀτρεκέως ad sequentia de Ulys- "se referenda sunt, ut constet veritas, "quem adhuc esse superstitem Telema- "cho nuntiabit. Alioquin officiosum est "ac opportunum mendacium, quod de "se Minerva dicit." Atqui, (ut opinor,) istud, ἀτρεκέως ἀγορεύσω, non est, "Vero;" sed, "Accurate, particulatim, enarrabo." Vide ad Il. β'. 10.

Ver. 182. Νῆυσ δ' αὖτε ξὺν νηὶ κατήλυθον] "Ἐστὶ δὲ τὸ, ὦδε, ἀντὶ τῷ ἔτι, ἀπλῶς δηλα- "δὴ καὶ ὡς εἰς αὐτὰς. Οὐδέποτε γὰρ φασιν ὁ Πηλεΐδης τοπικὴν εἶδε τὸ ὦδε. Eustath. Si-

militer et Scholiastes; Οὐδὲ ποτε κέποι ταυτὰ τῇ Πηνελόπιδι τὸ ὦδε τοπικόν. ἄλλα ἀντὶ τῷ ἔτι. Atqui occurrit hæc vox nonnullis in lo- cis, ubi vix aliud quam "Huc" significare potest:

Αἱ γὰρ δὲ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ἡ κρατερός Διευκλῆς
 ὦδ' ἄραξ ἐκ Τρώων ἐκασαμένο μνηστῆρας ἴσαν.
 Il. 2. 556.

"Ἡραστα, τρέμαλ' ὦδε. — 6. 392.

— τὸν ξῖνον ἱεαντὶν ὡς καλίσσον.
 Odys. ε. 544.

Ibid. κατήλυθον] Neque constabit Tem-
 porum ratio hoc quidem in loco, sive in
 Aoristo κατήλυθον scribas, sive in præterito
 κατήλυθα. Vide ad Il. α'. 37.

Ver. 185. Πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον] Vul-
 gati habent, Πλέων οἶνοπα πόντον. Quæ si
 vera sit lectio, versus hic, uti observavit
 Barnesius, eorum numero habendus erit,
 quos ἀειφάλως appellat Athenæus, lib.
 XIV. cap. 8. Vide ad Il. ψ'. 2. Cujus-
 modi tamen exempla sunt rara. Alii, no-
 tante itidem Barnesio, hic legunt Πλείων,
 vel Πλώων. Ipse autem ex Editionibus
 duabus vetustioribus, et ex MSS. edicis,

- Ἐν λιμένι Ῥεΐδρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.
 Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι
 Ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελδῶν
 Λαέρτην ἤρωα· τὸν ἐκέτι φασὶ πόλινδε
 190 Ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀργεῖ πῆματα πάσχειν
 Γῆρὴ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἢ οἱ βρῶσιν τε, πόσιν τε
 Παστιδεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν,
 Ἐσπύζοντ' ἀνὰ γενὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.
 Νῦν δ' ἤλθον· δὴ γὰρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι

"In portu Rhethro, sub Neio sylvoso.

"Hospites autem invicem paterni gloriamur esse

"Ab initio; siquidem senem interrogas congressus

"Laërtem heroem, quem non amplius aiunt in urbem

190 "Venire, sed seorsum in agro dolores pati

"Vetula cum ancilla, quæ illi cibumque potumque

"Apponit, quoties ipsum defatigatio membra invaserit,

"Reptantem per fertile-solum areæ vitibus consitæ.

"Nunc autem veni; jamdudum enim ipsum aiebant apud suos esse

Πλείων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ut pronuncietur
 scilicet Πλῶν. Atque hanc demum veram
 lectionem crediderim. Ita enim in com-
 mentario legit Eustathius, quem et citat
 Barnesius; itaque porro habent codices
 nonnulli a Th. Bentleio collati. Quin et
 his alibi, quibus solis in locis apud Poë-
 tam (hoc ipso versu excepto) occurrit vox
 Πλείων, usurpatur hæc ipsa phrasid:

Ναὶ πολυκλήρι πλείων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Ilud. 4. 88.

Σὺν ἐσπατρίῳ καὶ πλείων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Odys. 8. 474.

Ver. 184. Τεμέσση] Τεμέσσα, πόλις Κύ-
 πρου, κατὰ δὲ τινες, Ἰταλίας, ἢ νῦν Βενετί-
 σιον καλεῖται. Schol. Ταύτης τε τῆς Τεμέσσης
 [τῆς Βενετίας] φασὶ μνησθῆναι τὸν Πηλεΐδην,
 ὃ τῆς ἐν Κύπρῳ Ταμῶν (λέγεται γὰρ ἀμ-
 φότερος) τῷ "Ἐς Τεμέσσην μετὰ χαλκόν —"
 καὶ δεικνύται χαλκουργία πηλείων, ἃ νῦν
 ἐκλείπεται. Strabo, Geograph. lib. VI.
 pag. 395. al. 255. Al. Ταμῶν. Clark.
 Hinc Temessa æra, Ovid. Met. VII. 204.

Ver. 185. 196. ἴσσηκεν — εἰσθῆκεν] Vide
 ad Il. α'. 37. et ad δ. 434.

Ibid. νέρφι] Vide ad Il. α'. 549.

Ver. 186. Ἐν λιμένι Ῥεΐδρῳ] Ὀνομα τῷ

ἐν Ἰθάκῃ λιμένος τὸ Ῥεΐδρον, ἀπὸ τοῦ συμβε-
 βηκότος. Schol.

Ibid. ὑπὸ Νηΐῳ] Τῷ πρὸς ὑποδοχὴν νηῶν
 εὐθέτω δρι τῆς Ἰθάκης. Schol. Al. ὑπονήφ.
 Vide infra ad γ'. 81. Clark. Vid. de hoc
 loco et cæteris similibus Holstenium ad
 Steph. de Urb. p. 222. b. Ern.

Ibid. ὑλήεντι.] Vide infra ad ver. 246.
 item ad Il. γ'. 151.

Ver. 195. Ἐσπύζοντ'] Μετὰ οἰκίας καὶ
 ἀνίας ἡμέμιν βαδίζοντα διὰ τὸ γῆρας. Schol.

Ibid. ἀνὰ γενὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.] "Ἐχεις
 εἰπεῖν τίνας ὀνομάζει Ὀμηρος ἐν σοὶς ἔσσει
 διογενεῖς καὶ θεοὺς εἰκέλους καὶ λαῶν ποιμέ-
 νας καὶ ἄλλα ὅσα ποιήτην εἰκὸς ἀποσεμνύνο-
 ῖται τοῖς ὀνόμασι ἀρετῆν ἀνδρός; Ἄρα τῆς
 ἐπὶ σκεπτῇ καὶ αὐλακί πρὸς τῇ γῇ διασπρη-
 μένης, δεινὸς ἀοὺν, ἀγαθὸς φυτεύων, ἐν ἀμύ-
 τῳ δεινός, ἐν ὀρχάτῳ φιλοπόνος; Ἡ τῶτων
 μὲν δὲ τὴν ἀρχὴν ἤγειρεν καταμῖλαι τὰ ἔλα-
 γα τῇ αὐτῇ αἰῶνι, νησιώτῃ γέροντι ἀναβῆς
 αὐτὰ, ἐκπεπρωμένῃ τῇ ἀρχῇ ὑπὸ βροχῶν
 νῆαν, "ἐν γενῷ οἶνοπέδον ἀλωῆς," ἐπὶ φύλλων
 χαμῶν βεβλημένη, ὥρα θέρους ἀναπαυομένη.
 Οἱ δὲ μακάριοι αὐτῶν ἄνδρες, ὅς ἐκείνος ἐπαί-
 νων χαίρει. ἑτεροὶ εἰσιν ἐξ ἑτέρων ἐπιτηδεύμα-
 των καὶ ἔργων. Maximus Tyrius, Dis-
 sertat. XIII. ἡροῦ initio.

Ibid. ἀλωῆς] Ἀμπελοφύτε γῆς. Schol.

- 195 Σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τὸν γε θεοὶ βλάπτεισι κελεύθε.
 Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλ' ἔτι περ ζῶς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 Ἀγριοί, οἳ περ κείνον ἐρυκανόσ' ἀέκοντα.
 200 Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω,
 Οὔτε τι μάντις ἔων, ἔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 Οὔτι ἔτι δαῖμόν γε φίλης ἀποπατρίδος αἴης
 Ἔσσεται, ἐδ' εἴπῃς τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
 205 Φεάσσεται, ὥς κε νήηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἷς Ὀδυσῆος·
 Αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας

- 195 "Tuum patrem; verum huic Dii impediunt iter.
 "Nondum enim mortuus est super terram nobilis Ulysses;
 "Sed adhuc alicubi vivus detinetur in lato ponto,
 "Insula in circumflua; sævi autem ipsum viri tenent,
 "Feri, qui alicubi illum detinent invitum.
 200 "Porro nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
 "Immortales suggerunt, et quemadmodum perfectum iri puto.
 "Neutiquam vates cum sim, neque auguriorum clare peritus:
 "Nequaquam adhuc diu cara a patria terra
 "Erit, neque si etiam ferrea vincula eum detineant:
 205 "Cogitabit nempe, qui redeat: quoniam solers est.
 "Sed age mihi hoc dic, et vere enarrato,
 "Num ex ipso tantus filius sis Ulysse:
 "Vehementer enim et capite et oculis pulchris similis es

203 ἀπὸ] F. A. R.

Ver. 196. ἐπὶ χθονὶ] *Al.* ἐν χθονί.
 Ibid. Δῖος Ὀδυσσεύς.] Ὁ δὲ αὐτὸς [Ὁμη-
 ρος] καὶ τὸν ἀγαθὸν πάντας διὸς καλεῖ, διό-
 τι ἦσαν, οἶμαι, ἡ κατὰ τὴν ἀγαθὴν, ἀλλὰ
 ἔργον Διός. *Maximus Tyrus, Dissertat.*
sub initio.
 Ver. 201. Ἀθάνατοι.] Similiterque infra
 ver. 420. ἀθανάτη. Vide ad *Il.* α'. 398.
 Ver. 203. Οὔτι.] *Al.* Οὔτοι.
 Ibid. ἐπὶ δαῖμόν.] Vide ad *Il.* α'. 51.
 Ver. 204. δέσματ'] Huc respexit *He-*
sych. in h. v. *Ern.*
 Ver. 207. Εἰ δὴ.] *S.* ἔπειτα. Nequa-

quam enim supervacuum est istud dr.
 Ver. 210. ἔνθα περ] Quo utique; quo
scilicet.
 Ver. 211. ἐν νηυσίν.] *Al.* ἐπὶ νηυσίν.
 Ver. 213. Τὴν δ'] Sic infra ver. 221.
 230. Τὸν δ' — Τὴν δ'. Vide ad *Il.* α'. 57.
 et 9'. 160. Minus recte *Barnesius*, Τὴν δ'
 — Τὸν δ' — Τὴν δ'.
 Ibid. ἀντίον ἡύδα.] *Virgil.*
Æolus hac contra. — *Æn.* I. 90.
 — *Æneas* contra cui talia reddit.
 — *Æn.* X. 520.

- Κεῖνω, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
 210 Πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐνὶ νηυσίν·
 Ἐκ τῆδ', ἔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, ἔτ' ἐμὲ κείνος.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡύδα·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μαλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 215 Μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τῷ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
 Οὐκ οἶδ'· εἰ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 Ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε·
 Νῦν δ', ὃς ἀποτμότατος γένητο διητῶν ἀνδρώπων,
 220 Τῷ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τῆτ' ἐρεεῖνεις.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νάνυμον ὀπίσσω

- "Illi: quippe frequenter ad hunc modum nos invisebamus invicem,
 210 "Antequam in Trojam illi conscendisset: quo utique alii
 "Græcorum optimates ierunt cavis in navibus:
 "Ex hoc tempore neque Ulyssem ego vidi, neque me ille."
 Hanc autem rursus Telemachus prudens allocutus est;
 "Enimvero ego tibi, hospes, valde vere enarrabo;
 215 "Mater quidem me ait ejus esse; at ego
 "Nescio: nondum enim quisquam suum parentem ipse cognovit.
 "Utinam sane ego felicis potius alicujus fuisset filius
 "Viri, quem in bonis suis senectus deprehendisset:
 "Nunc vero, qui infelicissimus est mortalium hominum,
 220 "Ex hoc me dicunt natum esse: quoniam tu me hoc interrogas."
 Hunc autem rursus allocuta est dea cæsia Minerva;
 "Non sane tibi genus utique dii ignobile in posterum

216 οἶδα] F. A. L. 220 σύγε] R.

Ver. 214. et 224. ἀτρεκέως] Vide supra
 ad ver. 179.
 Ibid. ἀγορεύσω.] *Al.* καταλέξω.
 Ver. 215. Μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τῷ ἔμ-
 μεναι.] Ἡ γὰρ ἀκριβοῦς εἰδήσις ἐν τοῖς ποι-
 τοῖς τῇ μητρὶ ἀνάκειται. Δοκεῖ δὲ καὶ τῷ
 Ἀριστοτέλει τὰ εἰρημένα ὁρῶς ἔχειν. ὅς φη-
 σιν, ὡς ἄριστα περὶ τῶν πάντων κρίνουσι αἱ
 γυναῖκες· διό, φησι, Πηλεΐδῃ τις γυνὴ μαρ-
 τυρήσασα οἰκίῳν τινὰ εἶναι παῖδα, ἔλυσε τὴν
 τιμὴν ἐκείνη ἀμφιβολίαν. *Eustath.*
 Ver. 216. οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς
 ἀνέγνω.]

Vol. III.

Αὐτὸν γὰρ ἄλλοις οἷδε τῷ ποτ' ἐγένετο·
 Ἀλλ' ὑπονοῶμεν πάντες, ἡ πιστευόμενα
Menander, Frag. citat. ab Eustathio.

Porro Scholiastes vocem γόνον hic exponit
 γενήτορα. *Eustathius* autem, Γόνος δὲ νῦν,
 inquit, ἡ γονή — τὸ δὲ εἰπεῖν γόνον τὸν γεν-
 νήσαντα, ἴσως ἐκ ὁρῶν. Et *Duportus* in
Gnomologia Homerica ad hunc locum;
 "Γόνος" inquit "hic (estque hoc sensu
 "ἅπασι λεγόμενον) omnino pro γονῇ, stirps,
 "origo, γένος, γέννησις." Quod rectius.
 Verum neque apud *Poëtam* hoc sensu

D

- Κάλλιπεν· ἔδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος σιναχίζω
 Οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 245 Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέεσσιν ἄριστοι,
 Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὕληντι Ζακύνθῳ,
 Ἦδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέεσσι,
 Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μινῶνται, τρύχεσσι δὲ οἶκον.
 Ἦ δ' ἔτ' ἀρνείται συγγερόν γάμον, ἔτε τελευταίην
 250 Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 Οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρράϊσσαι καὶ αὐτόν.
 Τόν δ' ἐπαλαστήσασα προσήυδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικοιρανέμενος Ὀδυσσεύς

- “ Reliquit; neque amplius illum lugens defleo
 “ Solum, quoniam mihi alia dii tristia mala struxerunt.
 245 “ Quotquot enim insulis dominantur optimates
 “ Dulichioque, Samæque, et nemorosæ Zacyntho,
 “ Atque quotquot asperam Ithacam regunt,
 “ Tot matrem meam ambiunt, destruunt autem domum.
 “ Illa autem neque abnuat odiosas nuptias, neque finem
 250 “ Facere potest: hi vero dilapidant epulantes
 “ Domum meam; cito etiam me male-perdent et ipsum.”
 Hunc autem commiserata alloquebatur Pallas Minerva;
 “ Παπα! profecto multum absentis Ulyssis

κατακοιρανέμενος ἔλπειν πολύσθην λέγομεν.
 Schol.

Ver. 239. κέν οἱ] Qua ratione, κέν. hic
 etiam extra cæsura producat; item
 ultima vocis in, ver. 269. et 295. vide ad
 Il. α'. 51.

Ver. 241. Ἀρπυιαὶ ἀνθρώπων φαντο] Ἀρπυιαὶ
 δαίμονες· ἢ ἄνεμοι ἀρπυγιοί. Schol.

Τοῖς δὲ τὰς κῆρας Ἀρπυιαὶ ἀνθρώπων φαντο
 καὶ ὅτι ἴδοντο στρυγίλησιν ἐκινύουσιν αὐσιτολύν.

Infra γ'. 77.

Strophades Graio stant nomine diæ
 Insulæ Ionio in magno, quas dira Celæno
 Harpyiæque colunt aliæ. —
 Tristius haud illis monstrum, nec sævior ulla
 Pestis et ira Deūm Stygiis sese extulit undis.
 Virginei volucrum vultus, fœdissima ventris
 Proluvies, unæque manus, et pallida semper
 Ora fame. —
 Æn. III. 210. 214.

Ver. 242. Ὀλιχέτ' αἰστος, ἄπυστος.] Τὸ
 δὲ αἰστος, ἄπυστος, τὸν τελείως ἀφανὲς ση-
 μαίνει· περὶ δ' μηδὲν ἴσῃσι τίς, ἔτε αὐτὸς

ἴδων. ἔτε γὰρ ἀπὸ πύστεως ἦτοι μαθήσεως.
 Eustath.

Ver. 243. οὐδ' ἔτι — σιναχίζω] Il. ββ'
 τι — σιναχίζω.

Ver. 246. Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὕλην-
 τι Ζακύνθῳ] Virgil.

— nemorosa Zacynthos,
 Dulichiumque, Samæque. — Æn. III. 270.
 Non mihi Dulichium domus est, Ithacæve, Sa-
 mæve. Ovid. Trist. lib. I. Eleg. iv. ver. 67.

Δελιχίῳ, νήσῳ κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. Ζα-
 κύνθῳ, νήσῳ καὶ αὐτῇ τῇ Κεφαλληνίᾳ. Σά-
 μῃ τὴν Σάμον, Σάμην ἴσῃσι· ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὴ
 κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. Schol. Ceterum
 Apollodorus, (notante Strabone, Geograph.
 lib. X. pag. 696. al. 453.) legendum hic
 censet “ Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε” insulam
 enim non Σάμην, sed Σάμον semper ap-
 pellatam contendit. Vide infra ad ο'. 29.

Ibid. ὕληντι] Vide ad Il. γ'. 151.

Ver. 247. κραναὴν Ἰθάκην] Virgil.

- Δεύη, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 255 Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμας ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
 Σταίῃ, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δῆρε,
 Τοῖος ἐὼν, οἶόν μιν ἐγὼ ταπρῶτ' ἐνόησα,
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,
 260 Ὀλιχετο γὰρ κἀκεῖσε δοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς,
 Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 Ἰοῦς χρεῖσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 Δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντας·
 Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.)

- “ Indiges, qui prociis impudentibus manus injiciat.
 255 “ Si enim nunc veniens, domus in primis foribus
 “ Staret, habens galeam et scutum et duo hastilia,
 “ Talis, qualem ipsum ego primum vidi,
 “ Domo in nostra bibentemque seque oblectantem,
 “ Ex Ephyre reversum ab Ilo Mermerida,
 260 “ (Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulysses,
 “ Venenum mortiferum quærens, ut ipsi esset
 “ Ad sagittas ungendas aratas: sed ille quidem non ei
 “ Dedit; quoniam deos verebatur sempiternos:
 “ At pater illi dedit meus, amabat enim vehementer:)

Scopulos Ithacæ, Laertia regna. —
 Æn. III. 272.

Vide infra ad γ'. 25.

Ibid. κατακοιρανέμενος] Al. κάτα κοιρανέ-
 μενος.

Ver. 248. τρύχεσσι] Al. τρύχῃσι.

Ver. 250. φθινύθουσιν] Vide ad Il. β'. 43.

Ver. 251. τάχα] Αὐτὴ ἡ λέξις ἐπιδέχεται
 παρὰ τῷ Ποιητῇ διστακτικῶς, ὡς ἐν τῇ συνη-
 θείᾳ, ἀλλ' ἐκάστοτε ἀντὶ τῆς ταχέως. Schol.

Ver. 252. Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσήυδα]
 Ἐπαλαστήσασα δὲ λέγεται, τὸ δεινοπαθεῖν ὡς ἐπὶ
 ἀλάστοις καὶ ἀλαθίοις κακοῖς· ἢ τὸ ἀπλῶς
 ἐν Ἰλιάδῃ, ἐνθα ὁ Ἄσσιος “ ἀλάστῃσας, ἔπος
 “ ἦνθα” (Il. μ'. 165.) καὶ, θεοὶ δὲ “ ἡλάσ-
 “ σεν.” (Il. ο'. 21.) — Τινὲς δὲ, γράφουσι
 παλαστήσασα· τετίστι, τῇ παλαιᾷ τῇ
 χεὶρὶς ἀδήσασα. Eustath.

Ver. 254. Δεύη, ὃ κε μνηστῆρσιν] Al.
 Δεῦσι, ὃ κε μνηστῆρσιν. Al. Δεῦσαι, ὃς μνη-
 στῆρσιν.

Ver. 256. ἔχων — δύο δῆρε,] Virgil.

Bis a manu lato crispans hastilia ferro.
 Æn. I. 317. XII. 165.

Ver. 259. Ἐφύρης] Πύλῳς Θεσπρωτίας.
 Ἐφύρας δὲ τρεῖς εἰσὶν· ἢ πε Θεσπρωτικῇ· ἢ
 νῦν Κόρινθος· καὶ ἡ τρίτη Ἡλίας. Schol. Vide
 Strabonem, Geograph. lib. VIII. p. 521.
 al. 358.

Ver. 261. Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος,
 ὅφρα οἱ εἴη Ἰὺς χρεῖσθαι] Virgil.

Ungere tela manu, ferrumque armare veneno.
 Æn. IX. 773.

Λέγονται δὲ τῶν σφηκῶν οἱ κενυτρωμένοι καὶ
 ἐκείνο δρῶν. Ὅταν θιάσωνται νεκρὸν ἔχιδναν,
 οἱ δ' ἐμπιπτοῦσι καὶ φαρμάττουσι τὸ κέντρον·
 ὅθεν μοι δοκῶσι μαθεῖν καὶ οἱ ἄνθρωποι μάθη-
 μα, καὶ τῆτο οὐκ ἀγαθόν. Καὶ μίντοι καὶ
 μαρτυρεῖ γὰρ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ Ὅμηρος λέγων,
 “ Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 Ἰὺς χρεῖσθαι χαλκήρεας.” [Ælian. de Ani-
 mal. Lib. V. cap. 16.]

Ver. 262. Ἰὺς χρεῖσθαι] Προπαρεσκευάσειν,
 ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ἀπὸ μίας πληγῆς ἀναι-
 ρῶνται οἱ μνηστῆρες. Schol. Vide infra ad
 χ'. 19.

Ver. 263. ἐπεὶ ῥα] Quoniam scilicet.

Ver. 264. φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.] Tempore

- 265 Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
 Πάντες κ' ἀκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται·
 Ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἥε καὶ οὐκί,
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
 270 Ὅπως κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
 Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων,
 Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔσταν·
 Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι·
 275 Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμάται γαμέεσθαι,
 Ἀψ' ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
 Οἱ δὲ γάμον τεύξασι, καὶ ἀρτυνέσιν ἔδνα

- 265 "Talis existens inter procos si versaretur Ulysses,
 "Omnes et brevis-fati fierent et amaris-nuptiis.
 "Verum enimvero hæc deorum in genibus posita-sunt:
 "An reversus ulciscatur, an non,
 "Suis in ædibus: te autem considerare jubeo,
 270 "Quo modo procos expellas ex ædibus.
 "Quin age nunc attende et meam adverte orationem.
 "Cras in concionem ubi vocaveris herōas Achivos,
 "Orationem edissere omnibus; dii vero testes sint:
 "Procos quidem ad sua quemque discedere jubeo:
 275 "Matrem autem, si ei animus appetit nubere,
 "Redeat in domum patris præpotentis.
 "Illi vero nuptias conficient et apparabunt dotem,

271 νῦν] abest R. 275 ἐπὶ μάρτυροι] F. A. R. 277 τεύξασιν] Eæd.

isto imperfecto perpetuam inter Ulyssem et patrem suum amicitiam fuisse denotat. Vide ad Il. α'. 37. et ad β'. 221. Cæterum de prosodia vocum φιλομαι, ἐφιλόμην, φίλιος, φιλίεσσι, etc. vide ad Il. α'. 338. et ad υ'. 304.

Ver. 265. μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,] Τὸ δὲ, ὁμιλήσει, πολεμικὴ λέξις, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι, παρὰ τὸ ὅμῳ τὰς στρατιωτικὰς ἴλας εἶναι μαχομένας. Eustath.

Ver. 266. πικρόγαμοί τε.] Ἐπὶ κακῷ τῶν ἑαυτῶν τὸν γάμον τῷτον μνηστευσάμενοι. Schol.

Ver. 267. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται.] Ἐν τῇ τῶν θεῶν ἐξουσίᾳ ἐστὶ. Schol.

Ἀλλ' ὡς θεὸς καὶ ταῦτ' ἀναστήσαντ' ἔχον·

Euripid. Phœniss. ver. 712.

Ver. 268. ἀποτίσεται,] Vide ad Il. ι'. 508. et ζ'. 19.

Ver. 269. ἄνωγα,] Non jussi; sed, jubeo. Vide ad Il. θ'. 322. et υ'. 736.

Ver. 270. et 295. Ὅπως κεν μνηστῆρας] Al. Ὅπως κεν μνηστῆρας. Quod et auribus magis placet. Clark. Sic rescribi oportuit. Sed vir doctus morem Homeri non animadverterat satis in hoc genere. conf. ad υ'. 287. Sic ver. 254. δεινὴ, ὃ κεν μνηστῆρας. Ern.

Ver. 271. Εἰ δ' ἄγε] Quod si meo consilio parebis, age etc. Vide ad Il. ζ'. 576.

Ver. 273. πέφραδε] Vide ad Il. β'. 514. et ζ'. 500.

Ibid. ἐπιμάρτυροι] Vide ad Il. α'. 338.

- Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποδήσομαι, αἶκε πίδαχαι·
 280 Νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
 Ἐρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
 Ἦν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκέσσης
 Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνδρώποισι.
 Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθε, καὶ εἶρεο Νέστορα δῖον·
 285 Κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
 Ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκέσσης,
 Ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
 Εἰ δέ κε τεθνεῖωτος ἀκέσσης, μηδὲ τ' ἐόντος,
 290 Νοστήσας δὴ πειτα φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,

- "Amplam admodum, quantam par est caram filiam comitari.
 "Tibi autem ipsi prudenter consulam, siquidem parueris:

- 280 "Navi instructa remigibus viginti, quæ optima est,
 "Proficiscere sciscitaturus de patre diu absente:
 "Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
 "Ex Jove, quæ utique potissimum notitiam affert hominibus.
 "Primum quidem in Pylum abi, et interroga Nestorem eximium:
 285 "Illinc autem in Spartam ad flavum Menelaum;
 "Hic enim novissimus venit Achivorum ære-loricatorum.
 "Si quidem patris vitam et reditum audieris,
 "Tum sane, vexatus licet, adhuc perduraveris in annum:
 "Sin mortuum audieris, neque adhuc superstitem;

- 290 "Reversus deinde caram in patriam terram,

283 ἀνδρώποισιν] R. male. 287 μὲν κεν πατρὸς] R. recte. μὲν κεν etiam in-gratum.

Ver. 275. Μητέρα δ', — Ἀψ' ἴτω] De hujusmodi Syntaxi ἀνακολλῶν, vide ad Il. β'. 353. γ'. 211. κ'. 224. item infra ad Odys. μ'. 73. Scholiastes autem legendum conjicit Μητέρα δ', etc.

Ver. 276. δυναμένοιο.] Qua ratione hujusmodi voces primam producant, vide ad Il. α'. 598.

Ver. 277. 278. Οἱ δὲ γάμον τεύξασι, καὶ ἀρτυνέσιν ἔδνα Πολλὰ μάλ', etc.] Scholiastes vocem ἔδνα hic exponit, Δῶρα τὰ δίδόμενα ὑπὸ τῷ γαμύντος τῇ γαμυμένῃ. Sed sententiam, ut opinor, minus recte cepit vir eruditus. Vide infra ad β'. 196. 197. ubi idem Distichon occurrit.

Ver. 277. ἀρτυνέσιν] Qua analogia fit

μαρτύρομαι, μαρτύρεμαι, μαρτύρέομαι. φιλο-μαι, φιλέομαι, φίλειω· ὀτρύνω, ὀτρύνω, ὀτρύνειω· eadem fit ἀρτύνω, ἀρτύνω, ἀρτύνειω. Vide ad Il. α'. 334. κ'. 55. et υ'. 304. item infra ad Odys. ζ'. 51.

Ver. 282. ἢ ὅσσαν ἀκέσσης Ἐκ Διὸς,] Ὅσσαν, τὴν ἐκ θεῶν κληδόναν. Schol. Ἔστι γὰρ Ὅσσα, ἢ θεία φήμη —. Τὴν δὲ ὅσσαν, ὅτι θεία φωνή, ἐξηγῆται λίγων, ἢ ὅσσαν ἀκέσσης Ἐκ Διός. Porphyr. Quæst. Homeric. 16.

Ver. 284. Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον] Πίμπει αὐτὸν παιδευσθόμενον, καὶ αἶμα ἔνδοξον ἐσόμενον, ἐπεὶ διὰ πατέρα ἀπεδήμησεν. Schol. Ita ipsa Minerva infra υ'. 422. Ulyssem alloquens;

- Σῆμά τέ οἱ χεῦσαι, καί ἐπὶ κτέρεια κτερεῖζαι
 Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δῆναι.
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης,
 Φράζεσθαι δὴ πειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 295 "Οππῶς κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεύσι
 Κτείνης, ἢ δόλω, ἢ ἀμφαδόν· εἰδὲ τί σε χεῖρ
 Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
 Ἥ οὐκ αἶεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 Πάντας ἐπ' ἀνδράπας, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 300 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
 Καὶ σὺ, φίλος (μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε),
 "Αλκιμος ἔσθ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα Δοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
 Ἥδ' ἐτάρους, οἳ πᾶς με μάλ' ἀσχαλώουσι μένοντες·
 305 Σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζω μύθων.

" Tumulum illi erige, et parentalia perfice

" Eximia valde, qualia decet; et viro matrem dato.

" Cæterum ubi jam hæc finieris et perfeceris,

" Considera deinde in mente et in animo,

295 " Quo pacto procos in adibus tuis

" Interficias, sive dolo, sive palam: neque enim amplius te convenit

" Puerilia consecrari, quoniam non amplius tantillus es.

" An non audis, qualem gloriam consequutus est nobilis Orestes

" Omnes apud homines, postquam interfecit parricidam.

300 " Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interemerat?

" Et tu, amice (admodum enim te video eximiumque magnumque.)

" Strenuus esto. ut aliquis te etiam posteriorum laudet.

" At ego ad navem celerem descendam jam,

" Atque ad socios, qui me fortasse ægre-ferunt expectantes:

305 " Tibi autem ipsi curæ sit, et meos observa sermones."

302 ὀψιγόνων] A. 3.

Αὐτὴ μιν πύλαιον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃτο,
 Κάσ' ἐλθάν.

Ver. 285. Σπάρτηνδε] *Al.* Σπάρτην τε.

Ver. 286. "Ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν] Τετίσ-
 τιν ὕστατος ἐπανῆλθε. *Eustath.*

Ver. 289. τίθνηϊώτος] Vide ad *Il.* α'. 265.
 et γ'. 46. *Al.* τίθνηϊώτος.

Ibid. μηδὲ σ' ἰόντος.] *Henricus Stephanus*
 legendum censet μηδ' ἐτ' ἰόντος· uti
 infra β'. 220.

Ver. 290. et 294. δὴ πειτα] Ita edidit
Barnesius. Vulgg. δ' ἤπειτα. Vide ad *Il.*
 δ'. 165.

Ver. 291. χεῦσαι.] *Al.* χεῖραι.

Ver. 296. οὐδὲ τί σε χεῖρ Νηπιάας ὀχέειν,
 ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.] Vide supra ad
 ver. 88. *Cæterum Henricus Stephanus*

scribendum hic censet εἰδ' ἐτι σε χεῖρ.
 Ver. 297. Νηπιάας ὀχέειν.] Τὰ νῆων φρο-
 νεῖν καὶ φρεῖν ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος, ταυτ-

- Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 "Ὡς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὐποτε λήσομαι αὐτῶν.
 'Αλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 310 "Οφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 'Εξ ἐμεῦ· οἶα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδῶσι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 315 Μὴ μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
 Δῶρον δ' ὅ, τι κέ μοι δῆναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
 Αὔρις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἰκόνδε φέρεσθαι,
 Καὶ μάλα καλὸν ἐλάν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
 'Η μὲν ἄρ' ὥς εἶπ' ὁσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 320 "Ορνις δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

" Hospes, profecto quidem hæc amico animo dicis,

" Perinde atque pater suo filio; et nunquam obliviscar illorum.

" Sed age nunc mane, accelerans licet iter,

310 " Ut et lotus et oblectatus carum cor,

" Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,

" Preciosum, valde eximium, quod tibi reconditi-muneris-loco erit

" Ex me; qualia amici hospites hospitibus dant."

Huic autem respondebat deinde dea cæsia Minerva;

315 " Ne me amplius nunc detine cupidum nimirum itineris:

" Donum vero quodeunque mihi dare tuum cor jubet,

" Rursus redeunti da, domum ferendum,

" Etiam eximio munere accepto; tibi autem dignum erit retributione."

Sic quidem locuta abiit cæsia Minerva;

320 Avis autem ut Anopæa avolavit; huic vero in animo

ἔστιν ἄφρονα εἶναι. *Schol.* *Al.* Νηπιάχους
 ὀχέειν.

Ver. 298. Ἥ οὐκ αἶεις.] Pronunciabatur
 οὐκ αἶεις. Vide ad *Il.* ε'. 349. et γ'. 188.

Ibid. αἶεις.] Vide ad *Il.* δ'. 252.

Ibid. ἔλλαβε] *Barnesius* in uno MS.
 scriptum reperit ἔλαβε. Vide ad *Il.* α'.
 4. et φ'. 71.

Ver. 300. ὅς οἱ] *Al.* ὅς οἱ.

Ver. 301. 312. 318. et 370. καλόν] Vide
 ad *Il.* β'. 43.

Ver. 302. "Αλκιμος ἔσθ',] Citat hunc ver-

sum *Cicero ad Familiares lib. XIII. E-*
pist. 15.

Ver. 307. φίλα φρονέων] *Al.* φιλοφρονέων.

Ver. 310. λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός
 τε] Vide infra ad ε'. 491. et ι'. 299.

Ver. 314. Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυ-
 κῶπις Ἀθήνη] *Al.* Τὸν δ' ἀπαμειβομένη προς-
 ἔφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ver. 314. et 319. et 364. γλαυκῶπις

Ἀθήνη] Vide ad *Il.* α'. 206.

Ver. 315. Μὴ μ' ἔτι νῦν κατέρυκε.] *Vir-*
gil.

- Θῆκε μένος καὶ δάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἐ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δὲ, φρεσὶν ἤσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπ' ἄχετο ἰσόθεος Φῶς·
325 Τοῖσι δ' αἰδοὺς αἶδε περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῇ
Εἴατ' ἀκόντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόσον αἶδε
Λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τῷ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνδετο δέσπιν αἰοδὴν
Κέρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
330 Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο.
Ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῇ ῥα παρὰ σταδμόν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

Indidit robur et audaciam, recordarique eum fecit patris
Magis adhuc quam antea: hic autem mente sua considerans,
Obstupuit in animo; suspicatus est enim deum esse.
Continuo vero procos obibat deo-similis vir:

- 325 Illis autem cantor canebat inclitus; ii vero tacite
Sedebant audientes: ille autem Achivorum reditum canebat
Gravem, quem ex Troja indixit Pallas Minerva.
Hujus autem e superiore-parte-domus animo advertit divinam cantilenam
Filia Icarii prudens Penelope:
330 Per scalam vero altam descendit suæ domus,
Non sola; una cum hac ancillæ duæ sequebantur.
Illa vero quando jam ad procos pervenisset præstantissima mulierum,
Stetit utique juxta postem domus affabre structæ,

323 Θάμβησι] R. recte. Ibid. οἶσατο] Edd. præter R. 328 ὑπερωϊόθεν]
Edd. præter R.

absiste morari. *Æn.* XII. 676.

Ver. 317. Αἶδε] *Al.* Αὔτις.

Ver. 319. Ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἶπ' ἀπέβη γλαυ-
κῶπις Ἀθήνη] "Ὅτι τὸ τὴν Ἀθῆναν ἀποβῆναι
ἤγουν ἀποχωρῆσαι τῷ Τηλεμάχῳ, ἢ τὸ ἄφροντα
ἐκείνον ἐγκαταλειφθῆναι δηλοῖ, ἀλλ' ὅτι βου-
λευσάμενος πρῶτον καθ' ἑαυτὸν, καὶ σκοπήσας,
καὶ στήσας τὸν σκοπὸν, παύεται. *Eustath.*

Ver. 320. Ὅρεσι δ' ὡς ἀνόπαια δίστατο]
Τὸ δὲ ἀνόπαια, εἰδὸς τινος ὀρέου λέγεται ἀε-
τῶδες, φήναι ἰσχυρὸς. — Οἳ δὲ φασιν ὅτι δίστα-
το ἀνόπαια ἤγουν ἀνὰ τὴν ὁπὴν τὴν ἐν μί-
ση τῆς ὀρεφῆς, ἣν καὶ κάπνην καὶ καπνοδό-
κην ἰκάλει. — Οἳ δὲ, τὸ ἀνόπαια, λέγουσιν
ἐντὶ τῷ ἀφανίῃ· πύργῳ τῆς ὀφείας. — Καὶ

Ἡρακλῆος τὸ ἀνόπαια — προπερισπῆ, καὶ ὡς
ἐπὶ ῥῆμα λαμβάνει, ἀντὶ τῷ ἀοράτῳ. *Eus-
tath.*

Ibid. τῷ δ' ἐν θυμῷ Θῆκε μένος καὶ δάρ-
σος,] Vide ad *Il.* ε'. 185. et *v.* 110.

Ver. 323. οἶσσατο] Ita edidit *Barnesius*.
Vulgg. οἶσατο· ut opinor, minus recte:
Nam iterum occurrit hæc vox *Odys.* ε'.
213. 339. κ'. 232. 258. δ'. 442. quibus
omnibus in locis cum duplici *σ* scribitur,
nec variant Exemplaria. *Clark.* Vid. *Var.*
Lect.

Ver. 326. ἀκόντες· ὁ δ'] Qua ratione,
ἀκόντες, hic ultimam producat; item πᾶ-

- Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
335 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἳ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη·
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον αἰοδόν·
Φῆμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν δεικτῆρια οἶδας,
Ἐργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλείουσιν αἰοδοί·
Τῶν ἐν γέ σφιν αἶδε παρήμενος· οἳ δὲ σιωπῇ
340 Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοδῆς
Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Τείρει· ἐπεὶ με μάλις καδίκετο πένθος ἄλαστον.
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς, τῷ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος.
345 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονεῖς, ἐρίηρον αἰοδόν

Genis prætendens tenuia capitis-redimicula:

- 335 Ancilla vero ei honesta utrinque astabat:
Lachrymans autem deinde alloquebatur divinum cantorem;
"Phemie, multa enim alia mortalium oblectamenta novisti,
Gesta hominumque deorumque, quæ celebrant cantores:
"Horum unum ipsis cane assidens; illi autem silentio
340 "Vinum bibant: ab hac vero desine cantilena
"Molesta, quæque mihi perpetuo in pectoribus carum cor
"Affligit; quippe me in-primis invasit dolor immensus.
"Tale enim caput desidero, memor semper
"Viri, cujus lata est gloria per Græciam et medium Argos."
345 Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
"Mater mea, quamobrem igitur moleste-fers, jucundum cantorem

341 αἶν ἐν] R. 346 τί δ' ἄρα] R. placet.

λιν, ver. 360. et ἀνὰ, ver. 365. et ἔβαν, ver.
424. vide ad *Il.* α'. 51.

Ibid. ὁ δ' Ἀχαιῶν νόσον αἶδε Λυγρόν,]
Vide infra ad γ'. 130.

Ver. 330. κατεβήσατο] *Al.* κατεβήσαιο.
Vide ad *Il.* β'. 55. et ε'. 109.

Ver. 333. τίγος πύκα ποιητοῖο] Τίγος
non domum, ut versio habet, sed triclini-
um, in quo convivabantur proci, intelli-
gam. Sic et δόμος apud *Callim.* H. in
Cer. 55. ubi vid. dicta a nobis. *Ern.*

Ver. 334. κρήδεμνα] Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
περιδέσµια. *Schol.*

Ver. 335. ἄρα] Ut fieri solebat.

Ver. 336. θεῖον αἰοδόν] *Al.* θεῖον αἰοδόν.

Ver. 337. Φῆμιε, πολλὰ γὰρ] Vide in-
fra ad κ'. 190.

Ibid. πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν δεικτῆ-
ρια οἶδας, Ἐργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] "Post
"οἶδας," inquit *Henricus Stephanus*, "for-
"tasse etiam expungi potest interpunctio,
"ut δεικτῆρια copuletur cum ἔργα." Sed
minus recte. Nam δεικτῆριος adjectivum
apud *Poëtam* non occurrit. Vide infra
ad γ'. 509. et ad *Il.* ε'. 215.

Ver. 338. Ἐργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε
κλείουσιν αἰοδοί·] Τὸ παλαιὸν γὰρ καὶ τῶν
ἡρώων τὰς πράξεις, καὶ τῶν θεῶν τὰς ὕμνους
οἱ αἰοδοὶ ἐποιεῖντο. "Ὁμηρος γὰρ φησὶν ἐπ'
Ἀχιλλέως, "αἶδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν Ἡρώων."

- Τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; ἔ νύ τ' αἰοῖδοι
 Αἴτιοι, ἀλλὰ ποδὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
 Ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν, ὅπως ἐδέλῃσιν ἐκάσῳ.
 350 Τέτω δ' ἐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον αἰεῖδεν.
 Τὴν γὰρ αἰοδὴν μάλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 Ἦτις ἀκρόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 Σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκείν.
 Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόσιμον ἥμαρ,
 355 Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἴσόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

“Oblectare, utcumque illi mens impellitur? non sane cantores
 “In-causa sunt, sed quodammodo Jupiter in-causa est; qui dat
 “Viris ingeniosis ita, ut vult unicuique.

- 350 “Huic vero non reprehensio debetur, quod Danaorum malam sortem canit.
 “Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
 “Quaecunque auditoribus recentissima existat.
 “Tibi vero sustineat cor et animus audire:
 “Non enim Ulysses solus perdidit reditus diem,
 355 “In Troja: multi vero et alii viri perierunt.
 “Sed in domum profecta, tua opera administra,
 “Telamque et colum, et ancillis impera

Καὶ τὸν φῆμιον, δι' ὅσον ὅτι, “—πολλὰ βρο-
 “τῶν θελητήρια οἶδεν. “Εργ' ἀνδρῶν τε θεῶν
 “τε, τὰ τε κλείουσιν αἰοῖδοι. Athenæus, lib.
 XIV. cap. 8. Vide ad II. i. 189.

Ver. 341. αἰεῖ] Al. αἰέν.
 Ver. 344. καὶ] Ἑλλάδα] Κατὰ τὴν Θε-
 ταλίαν, ἀπὸ μιᾶς πόλεως, ὀνόματι Ἑλλάδος.
 Schol. Vide ad II. β'. 528. Item infra ad
 ο'. 80.

Ver. 346. τί τ' ἀρ' αὐ φρονέουσ;] Al. τί
 τ' ἀρὰ φρονέουσ. Vide et infra ad τ'. 348.
 Ver. 347. 369. ὄρνυται; —δαινύμενοι]
 Vide ad II. γ'. 260. et δ'. 665.
 Ibid. οὐ νύ τ' αἰοῖδοι Αἴτιοι, ἀλλὰ ποδὶ
 Ζεὺς αἴτιος,] Virgil.

Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacæne
 Culpatusve Paris; verum inclementia Divum
 Has evertit opes, sternitque a culmine Trojam.
 Æn. II. 601.

Ver. 349. Ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν,] Virgil.
 —hominum rerumque repertor.
 Æn. XII. 829.

Ver. 351. Τὴν γὰρ αἰοδὴν μάλλον ἐπι-

κλείουσ' ἄνθρωποι, Ἦτις ἀκρόντεσσι νεωτάτῃ
 Pindar.

Μὲν οἶκον, ἀντὶς δ' ὕμνον
 Νεωτέρων.

Olymp. Ode IX. ver. 73.

Est quoque cunctarum novitas carissima rerum
 Ovid. Pont. lib. III. Epist. iv. 51.

Δεδοικιασμένη δὲ καὶ ἀρχαιοτάτῃ ἐστὶν ἡ
 Ὀμήρου ποιησις· ποίημα γὰρ ὕδιν πρεσβύτερον
 ἢ κεν εἰς ἡμᾶς τῆς ἐκείνης ποιήσεως. —Ἀλλὰ
 πρῶτον μὲν ἔχ' ὑπὸ πάντων ἐμολογῶνται ποιη-
 τῆς ἀρχαιοτάτης εἶναι Ὀμήρου· ἔνιοι γὰρ Ἡσίο-
 δον προέκρινον τοῖς χρόνοις λίγμοισιν, Δίον τε
 καὶ Ὀρφέα καὶ Μυσαῖον καὶ ἄλλους παμπλη-
 θεῖς. Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πιθανόν ἐστι γεγο-
 νέναι μὲν τινὰς πρὸ αὐτῶ καὶ κατ' αὐτὸν ποιη-
 τὰς· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πέφισι. “Τὴν γὰρ αἰο-
 “δὴν μάλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, Ἦτις ἀ-
 “κρόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.” Τύττε
 δὲ ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν λαμπρότητος ἐπισκε-
 τήσθαι. Sextus Empiricus adversus Me-

- Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῆ γὰρ κράτος ἐς' ἐνὶ οἴκῳ.
 360 Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
 Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνδετο θυμῷ.
 Ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 Ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 365 Μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέγαρον σκιοέντα,
 Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθῳ·
 Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,

“Operi incumbere: sermo vero viris curæ erit
 “Omnibus, potissimum vero mihi; hujus enim imperium est in domo.”

- 360 Illa quidem attonita, rursus in domum ivit:
 Filii enim dictum prudens posuit in animo:
 Ad superiorem autem partem domus ubi conscendisset cum ancillis mulieri.
 Flebat deinde Ulysses carum maritum, donec ipsi somnum [bus,
 Dulem palpebris immisit cæcia-oculis Minerva.
 365 Proci vero tumultuabantur per ædes obscuras,
 Omnes autem optabant juxta in lecto recumbere.
 Illis vero Telemachus prudens incepit sermonem;
 “Matris meæ proci, superba contumelia instructi,

thematicos, lib. I. cap. 10. Citat porro
 hunc locum Plinius, lib. V. Epist. 20.

Ibid. ἐπικλείουσ;] Plato, de Repub. lib.
 IV. videtur legisse ἐπιφρονέουσ;.

Ver. 352. ἀκρόντεσσι] Plato, loco jam
 citato, legit ἀκρόντεσσι.

Ver. 356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴσα τὰ σαυτῆς
 ἔργα κόμιζε,] Τῶν δ' ἔργων τῶν αὐταῖς [γυ-
 ναιξί] οἰκίαν ἐν τῇ Ὀδυσσεύς ὑπέμνησεν αὐ-
 τὸν [forte αὐτὰς,] διὰ Τηλεμάχου λέγοντος
 τῇ μητρὶ, “Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴσα τὰ σαυτῆς
 “ἔργα κόμιζε.” ταῦτα γὰρ τοι, καὶ τὰ τέ-
 τοις ὅμοια, ὥσπερ καὶ τοῖς Ῥητορικοῖς εἴρηται,
 τῇ γυναικίᾳ φύσει μάλιστα ἀρμόττει· ἀλλ'
 ἂν ὁ πόλεμος, ἂν αἱ μάχαι, καὶ ἰδρῶς. Ky-
 riak. Stroz. de Republ. lib. IX. Ita apud
 Æschylum:

Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βελευέτω
 Ἐπὶ δ' ἔσται, μὴ βλάβῃ τῇ.
 Septem contra Thebas, ver. 206.

Et apud Apollonium:

Ἀλλὰ σὺ μὲν τὴν αὐτὴν μετ' ἀμφιπόλοισιν ἐκκλησ

Μῆναι ὁμοῖος. Argonautic. lib. I. ver. 303.

Ubi Scholiastes hunc Homeri locum ad-
 ducit. Cæterum apud Homerum hoc in
 loco versus nonnullos repudiatos testatur
 Scholiastes: Ἀθετῶνται (inquit) ἐν ταῦθα·
 ἐπὶ δὲ τῷ Ἑκτορὶ καλῶς. Occurrunt ni-
 mirum iidem fere versus Iliad. ζ'. 490.
 etc. ab Hectore Andromachen alloquente
 usurpati. Clark. Cæterum οἶκος h. l. est
 gynæceum, ex quo venerat ὑπερῶν, ver.
 328. et mox ver. 362. Ern.

Ver. 360. βεβήκει.] Vide ad II. α'. 37.
 et 221.

Ver. 362. ὑπερῷ] Τὰ ἀνώγια οἰκήματα.
 Schol.

Ver. 363. Ὅφρα οἱ ὕπνον — βάλε γλαυ-
 κῶπις Ἀθήνη.] Ἀθηνᾶ δὲ κοιμίζει τὴν Πηνελό-
 πην, ἐπειδὴ συνετῶς ἐκείνη βελευσαμένη, κλαί-
 ει μὲν ἀφῆκεν· ἀνεκλίθη δὲ ὥστε καταδραδεῖν.
 Eustath.

Ver. 365. Μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέ-
 γαρον] Virgil.

- Nūn μὲν δαινύμενοι τερπόμεθα, μηδὲ βοητὺς
 370 Ἔσω· (ἐπεὶ τόγχε καλὸν ἀκχέμεν ἐστὶν αἰοῖδ'·
 Τοῖσδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.)
 Ἡῷθεν δ' ἀγορῇδε καθεζόμεσθα κίοντες
 Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 Ἐξίεναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
 375 Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λαϊττερον καὶ ἄμεινον
 Ἑμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποιον ὀλέσσαι,
 Κεῖρετ'· ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
 Αἴκε πόδι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
 380 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοςθεν ὅλοισθε.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες.
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

- "Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
 370 "Adsit: (nam hoc honestum est audire cantorem
 "Talem, qualis hic est, diis assimilis voce.)
 "Mane vero in concionem considere venientes
 "Omnes; ut vobis sermonem audenter renunciem,
 "Exire ex ædibus: alias vero sequimini dapes,
 375 "Vestra bona edentes, alternantes per domos.
 "Si vero vobis videtur hoc satius et melius
 "Esse, viri unius victum impune perdere,
 "Absumite; ego vero deos invocabo sempiternos,
 "Si quando Jupiter dederit facta hæc vindicatum iri,
 380 "Inulti forte deinde intra ædes perituri sitis."
 Sic ait: illi vero omnes mordicus labiis compressis
 Telemachum admirabantur, quod audacter loqueretur.

370 τῶδ' Edd. præter R.

- Fit strepitus tectis, vocemque per ampla volu-
 tant
 Atria. ————— Æn. I. 729.
 Ver. 366. κλῆθ'· Vide infra ad 9'.
 48. et ad Il. α'. 309.
 Ver. 371. θεοῖς ἐναλίγκιος] Virgil.
 Os, humerosque Deo similis. ————— Æn. I. 593.
 Ver. 375. ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.] Ἐκ
 διαδοχῆς ἀλλήλους ὑποδεχόμενοι, καὶ ἀμειβόμενοι.
 Schol.
 Ver. 376. ὑμῖν] Al. ὑμῖν. Ut supra
 ver. 373.
 Ver. 377. ὀλέσσαι.] Al. ὀλέσθαι.
 Ver. 378. Κεῖρετ'·] Sic infra β'. 512.
 ————— ἐκίρειτε πολλὰ καὶ ἰσθλὰ
 Κτήματ' ἑμὰ.
 Et apud Opprianum;
 Κτῆσιν αἰεὶ κείροντες ἀσημάντοιο δόμου.
 Ἀλκυονίδων, lib. III. ver. 361.
 Ver. 379. παλίντιτα ἔργα] Ὅτι οὗτοι ἄν
 ἐπὶ τῶν τιμωρίων γίνονται. Schol. Ἔστι οἱ πα-

- Τὸν δ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Τηλέμαχ', ἥ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 385 Ὑψαγόρην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
 Μὴ σε γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
 Ποιήσειεν· ὃ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστι.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 Ἀντίνο', εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι, ὃ, ττι κεν εἴπω;
 390 Καί κεν τῷτ' ἐδέλοισι, Διὸς γε δίδοντος, ἀρέσθαι.
 Ἥ φης τῷτο κάκιον ἐν ἀνδράποισι τετύχθαι;
 Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ αἰψά τε οἱ δᾶ
 Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμῆς εὖρος αὐτός.
 Ἄλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 395 Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἡδὲ παλαιοί·
 Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς·

- Hunc autem rursus Antinous allocutus est, Eupitheii filius;
 "O Telemache, certe admodum te docuerunt dii ipsi
 385 "Sublimiloquum esse, et audenter concionari:
 "Ne te utique in circumflua Ithaca regem Saturnius
 "Constituat; quod tibi genere paternum est."
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 "Antinoë, etiamsi mihi vel irasceris, ob id quod dixero?
 390 "Et hoc vellem, Jove utique dante, accipere.
 "An putes hoc pessimum inter homines esse?
 "Non enim ullo pacto malum est, regem esse; statimque ei domus
 "Dives fit, et honoratior ipse.
 "Sed certe reges Achivorum sunt etiam alii
 395 "Multi in circumflua Ithaca, juvenes et senes:
 "Horum aliquis hoc habeat; siquidem mortuus est nobilis Ulysses:

383 αὐτ'] F. R. A. 385 ἔμμεναι] F. A. L.

- λίντιστον, ὃ ἡ τίσις πάλην, ἥγαν ὕψιστον, ἐν τῷ
 μέλλοντι γίνεσθαι. Eustath.
 Ibid. παλίντιτα] Vide ad Il. γ'. 414. et
 β'. 484.
 Ver. 381. ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες,] Καὶ τὸ
 ὁδᾶξ ἐν ἐν χεῖλεσι φύντες, ἀντὶ τῷ ἐμπλακέν-
 τες τὰ χεῖλη· ὅπερ ἐστὶ σχῆμα θάμβους καὶ
 ἀπορίας· καθὰ καὶ ἰσταῦθα τῶς μνηστῆρας
 κατέπληξεν ὃ ἐπὶ τοσούτον μὲν χρόνον ἡσυχά-
 σας Τηλέμαχος, νῦν δὲ ὅτω σφοδρῶς ἐπιτι-
 θεὶς, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύσας, καὶ τὸν λό-
 γον ἰνδιαιδίτως βαρύνσας ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀδι-
 κήμασι. Eustath.
 Ver. 386. βασιλῆα] Vide ad Il. α'. 265.
 Ibid. Κρονίων] De hujus vocis prosodia,
 vide ad Il. α'. 265. et 597.
 Ver. 387. γενεῇ] Al. γενεῇ.
 Ver. 389. εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι,] Eu-
 stathius in commentario legit, εἰ καὶ μοι
 νεμεσήσῃς.
 Ver. 390. Καί κεν τῷτ' ἐδέλοισι, Διὸς γε
 δίδοντος, ἀρέσθαι.] Τὸ ἰδιωτεύειν, Διὸς βυλομένην.
 Schol. At multo rectius et facilius de
 regno suscipiendo dictum hoc a Telema-
 cho intelligitur: Uti et notavit Barnesius.
 Ver. 392. Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευ-
 μένῳ] Βασιλεία γὰρ μέγιστον μὲν τῶν κατ' ἀν-

- Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ' ἔσομ' ἡμετέρωιο,
 Καὶ δμῶων, ἔς μοι ληίσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβη παῖς ἀντίον ἦυδα·
 400 Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται,
 "Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν.
 Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
 Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίῃφι
 Κτήματ' ἀπορραίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
 405 Ἄλλ' ἐθέλω σε, φέρισε, περὶ ξεινοῖο ἔρῃσθαι,
 Ὀππόθεν ἔτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 Γαίης· πᾶ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρετρα·
 Ἦέ τοι ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
 Ἦ ἐὼν αὐτῷ χρεῖος ἐελδόμενος, τὸδ' ἰκάνει;

"At ego domus rex ero nostrae.

"Et servorum, quos mihi acquisivit nobilis Ulysses."

Hunc autem rursus Eurymachus Polybi filius contra allocutus est;

400 "Telemache, certe hac deorum in genibus posita sunt,

"Quinam circumflue Ithacæ dominabitur Achivorum:

"Bona vero ipse habeas, et adibus tuis imperes.

"Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi

"Bonis spoliaturus sit, Ithaca adhuc habitata.

405 "Sed volo te, optime, de hospite interrogare,

"Unde ille vir, quali autem gloriatur esse

"E terra; ubinam ei genus et patrium solum;

"An tibi nuncium patris adfert venientis;

"An suum ipsius debitum expetens huc venit?

397 ἔσομαι ἡμ. Eadd. 401 ὅστις ἀμφιάλῳ A. R. male.

Φρόνιμος. Philostratus, in Vita Apollonii lib. V. cap. 36. "— regnis, rei inter Deos "hominesque pulcherrimæ." Livius. lib. II. §. 9. Cæterum refertur istud γὰρ ad id quod eleganter reticetur: "Miror te ita dixisse;" vel, "Tibi hac in re non as-
 "sentior; non ENIM," etc. Vide ad Il. ε'. 22.

Ver. 397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ' ἔσομ' ἡμετέρωιο,] Ἦ μὲν πολιτικὴ ἐκ πολλῶν ἀρχόντων ἐστὶν ἢ οἰκονομικὴ δὲ, μοναρχία. Aristot. Economic. lib. I. cap. I. sub initio.

Ver. 398. ληίσσατο] Ita edidit Barnesius; atque ita in omnibus Exemplaribus scripta occurrit hæc vox, Iliad. ε'. 28. Vulgati hic habent ληίσσατο; quod ante-

penultimam corripit. Vide ad Il. α'. 140.

Ver. 402. καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.] Al. καὶ δώμασι σοῖσιν. Quæ nisi vera sit lectio, vox οἷσιν de secunda persona (pro σοῖσιν) intelligenda erit. Atque occurrit quidem vox ἦσιν infra v. 320. de prima persona (pro ἐμῶν) usurpata; "Ἄλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν διδαιγμένον ἦτορ, Ἠλέμην." Itemque de secunda persona, Iliad. τ'. 174. in Editionibus compluribus; "σὺ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἰανθῆς." Quanquam ibi ex Eustathio restituit Barnesius, "φρεσὶ σῇ." Cæterum Barnesius δώμασιν οἷσιν hic exponit δώμασιν αὐτῷ, δηλονότι τῷ Ὀδυσσεύς; sed et hoc præcedenti "οἴκοιο ἀναξ' ἔσομ' ἡμετέρωιο" multo minus apte re-

- 410 Οἷον ἀναίξας ἄφαρ οἴχεται, ἐδ' ὑπέμεινε
 Γνώμεναι· ἔ μὲν γὰρ τι κακῷ εἰς ὧπα ἔωκει.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Εὐρύμαχ', ἦτοι νόσος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
 Οὐτ' ἔν' ἀγγελίης ἔτι πείδομαι, εἴποδεν ἔλθοι,
 415 Οὐτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα μήτηρ
 Ἔς μέγαρον καλέσσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
 Ξεῖνος δ' ἔτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφῃ ἐστὶ,
 Μέντης Ἀγχιάλωιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
 Υἱός· ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
 420 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
 Οἱ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
 Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ', ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

410 "Ut facto-impetu statim abiit, neque sustinuit,

"Ut-cognosceremus! nequaquam enim vilis hominis vultum præ se ferebat."

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

"Eurymache, certe reditus perit patris mei:

"Neque itaque nuncio amplius credo, sicunde venerit;

415 "Neque vaticinium curo, si quem mater

"In domum vocatum vatem sciscitetur.

"Hospes vero hic meus paternus e Tapho est;

"Mentes Anchiali bellicosi gloriatur esse

"Filius; cæterum Taphiis navigandi-studiosis imperat."

420 Sic dixit Telemachus; mente vero immortalem deam agnovit.

Hi autem ad saltationem et suavam cantum

Conversi oblectabantur, expectabantque vesperum advenire.

415 ἦντινα] Edd. vett.

spondet; et constructio ista, qua vox οἷσιν ad Ulysses, cujus hac in oratione non fit mentio, referri intelligatur; valde est dura et inusitata.

Ver. 403. ὅστις σ' ἀέκοντα] Ita ex uno MS. edidit Barnesius, et ex Eustathio, qui in commentario, ὅς σε ἀέκοντα, legit. Vulg. ὅστις ἀέκοντα.

Ibid. βίῃφι] Vide ad Il. v'. 588.

Ver. 406. ἐξ εὐχεται] Ita edidit Barnesius. Vulg. ἐξέχεται.

Ver. 407. ἄρετρα.] Vide ad Il. ζ'. 142.

Ver. 408. Ἦέ τοι ἀγγελίην] Al. Ἦέ τιν' ἀγγελίην. Ut infra β'. 30.

Ibid. ἐρχομένοιο.] Al. οἰχομένοιο.

Ver. 414. Οὐτ' ἔν'] Τὸ δὲ, ἔτ' ἔν', ταυτὸν

ἐστὶ τῷ, ἔτι δὲ. Οὐ γὰρ αἰτιολογίῃ ὁ "ἔν'" σύνδεσμος, ἀλλ' ἐν μυρίοις καὶ παραπληροῖ. Eustath. Minus recte; nequaquam enim hic vacat istud ἔν' sed eandem fere vim habet Οὐτ' ἔν' ac si latine dicas, "Adeoque
 "non etc." Vide ad Il. π'. 394.

Ibid. ἀγγελίης ἔτι πείδομαι.] Al. ἀγγελίῃ ἐπιπείδομαι. Δύναται δὲ καὶ γενικὴ ἐνικὴ εἶναι τὸ ἀγγελίης· ἵνα λέγῃ, ὅτι ἔτι ὑπὸ ἀγγελίας ἔτι πείδομαι, εἴποδεν ἔλθοι ἀγγέλλεσθαι τι τῶν κατὰ τὸν Ὀδυσσεύ. Eustath. Sed verbum πείδομαι apud Poëtam cum Genitivo constructum nusquam occurrit.

Ver. 415. ἦντινα] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. Quocum facit et MS. u-

- Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθε·
 Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἑκάστος.
 425 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
 Ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 Ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων·
 Τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
 Εὐρύκλει', Ὀπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
 430 Τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν εἰοῖσιν,
 Πρωδήβην ἔτ' ἔσσαν, εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν.
 Ἴσα δέ μιν κεδνὴ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
 Εὐνῇ δ' ἔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.

His autem se-oblactantibus, niger vesper supervenit:
 Et tunc dormituri iverunt domum quisque.

- 425 Telemachus autem, ubi ipsi thalamus perpulchræ aulæ
 Sublimis ædificatus erat, conspicuo in loco.
 Illuc ivit ad lectum, multa mente reputans;
 Simulque cum eo ardentes faces ferebat pudica sciens
 Euryclea, Opis filia Pisenoridæ:
 430 Quam olim Laërtes emerat facultatibus suis
 Primum jam pubescentem, preciumque viginti boum dederat.
 Æque autem ipsam ac pudicam uxorem honorabat in ædibus;
 Lecto vero nunquam cum ea mixtus est; iram nempe vitabat uxoris.

432 κεδνῇ] A. 2. perperam. 436 ὡς] R.

nus a Tho. Bentleio collatus. Al. ἦντινα.
 Clark. Sic et ed. Amst. 1650.

Ver. 418. Μέντης Ἀρχιάλοιο] Al. Μέν-
 της δ' Ἀρχιάλοιο. Quæ et potior lectio.
 Videtur enim vocula δέ, aut alia ejusmodi
 particula, omnino hic ad sententiam con-
 nectendam desiderari.

Ver. 422. Τριψάμιον] Vide infra ad ἰ'.
 491. et ad ἰ'. 296.

Ver. 423. μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθε] Scr.
 ἰπὶ ἑσπερος ἦλθε. Cum vesper venisset. Sic
 semper Homerus, cum sequitur δὴ τότε.
 Vitium natum est e versu præcedente. O-
 dyss. γ'. 269. 270. ἀλλ' ὅτι — δὴ τότε etc.
 ibid. 342. 343. αὐτὰρ ἰπὶ — δὴ τότε. A-
 liter est δ. 574. ubi pariter est ἰπὶ τ' ἦλθεν
 ἀμβροσίην νύξ' δὴ τότε, sed 573 est: αὐτὰρ ἰπὶ
 τ' ἰπὶ etc. Similiter ἰπὶ et ἰπὶ confusa
 in edd. vett. γ'. 358. δ. 49. etc. Ern.

Ver. 424. ἔβαν] Vide ad Il. γ'. 229.

Ver. 426. δίδμητο.] Vide ad Il. α'. 37.
 et δ. 492.

Ver. 428. ἄρ'] Ut oportebat.

Ver. 430. Κτεάτεσσιν εἰοῖσιν.] Scr. εἰοῖσιν,
 quod sequens versus incipit a consona.
 Ern.

Ver. 432. τίεν] Vide ad Il. δ. 257. et
 ν'. 103.

Ver. 435. φιλέει.] Vide supra ad ver.
 264. et ad Il. ν'. 304.

Ver. 440. ἀγκρεμάσασα] Vide ad Il. α'.
 67. Al. ἐγκρεμάσασα.

Ibid. τρητοῖσι λίχισι.] Al. τρητοῖς λε-
 χίσσιν.

Ver. 441. ἰπύρυσσι] Barnesius inter va-
 rias lectiones retulit ἰπύρυσσι. Atque ita
 habet MS. unus a Th. Bentleio collatus.
 Quæ et (ut opinor) verior lectio. Vide
 ad Il. π'. 781.

Ibid. κορώνη] Schol. Τῷ λιγομένῳ κόρα-
 κη — τῷ ἰσιππαστῇ [Barnesius ex MS.
 edidit ἰσιππαστῇ] τῆς θύρας. Clark. Sic
 dudum conjectura correxerat Cel. Hem-
 sterhus, ad Polluc. X. 22. c. Ern.

- Ἡ οἱ ἄμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε, καί ἐ μάλισα
 435 Δμωῶαν φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
 Ὡῖξεν δὲ θύρας θαλάμῳ πύκα ποιητοῖο·
 Ἐξετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·
 Καὶ τὸν μὲν γράϊης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 Ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 440 Πασσάλα ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 Ἀργυρέη· ἐπὶ δὲ κλῆϊδ' ἐτάννυσσεν ἱμάντι.
 Ἐνθ' ὄγε παννύχιος, κεκαλυμμένος θιὸς ἄνωγ',
 Βέλενε φρεσὶν ἥσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Hæc cum eo simul ardentes faces ferebat, et ipsum maxime

435 Ancillarum amabat, et enutrierat, parvulus cum-esset.

Aperuit autem januas thalami scite-facti;

Sedebat vero in lecto, mollemque exuebat tunicam:

Et eam quidem aniculæ sedulæ dedit in manus.

Illa quidem plicata et aptata tunica,

440 Ad paxillum suspensa juxta tornatos lectos,

Perrexit ire ex thalamo; januam autem attraxit annulo

Argenteo; pessulumque obtendit loro.

Hic ille per-totam-noctem, tectus ovis florida lana,

Considerabat mente sua iter, quod ei designaverat Minerva.

440 ἐγκρεμάσασα] F. A. L. Ibid. λίχισι] R.

Ver. 442. ἐπὶ δὲ κλῆϊδ' ἐτάννυσσεν ἱμάντι.]
 Τὸ λεγόμενον ἐφ' ἡμῶν κλῆϊδρον δύο δὲ τῷτο
 εἶχεν ἱμάντας ἐξηρημαίνους διὰ τιναν τρήσεων,
 ὅν μιν ἐκ δεξιῶν, ὅν δὲ ἐξ ἀριστερῶν εἰς τὸ δύ-
 νασθαι ἀνοῖξαι καὶ κλεῖσαι. Νῦν δὲ τὸ κλεῖ-
 θρον παρέτεινε καὶ παρέγαγε τῷ ἱμάντι.
 Schol. Κλῆϊδα δὲ λίγυι ἡ σκευὴ ἀπὸ σιδήρου,
 ἀλλὰ μοχλὸν, ἵντος μιν τῆς θύρας ἐξηρμεί-
 νον, καὶ ἐπὶ τὰ κάτω καθευμένον ἦτοι κίχα-
 λασμένον, ἱμάντι δὲ ἔκωθεν σπώμενον καὶ
 ἀνεκλώμενον καὶ ἐπιζυγῆτα τὴν θύραν. Eu-
 stath.

Ver. 443. οἶος ἄνωγ'.] Τῷ ἄνωγ' καὶ τῷ
 καλλίστῳ τῷ προβάτῳ λίγυι δὲ τῶν ἐξ ἀπα-
 λῶν ἐρίων γεγονότων περιβολαίων. Schol.
 Ἄνωγ' δὲ οἶος, τὸ ἐξ ἐρίων ὕφασμα, ἡ τὸ
 ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ ἀνδρὸν, ἐκ μεταφορῆς ἄνω-
 γον γὰρ κυρίως τὸ ἄνδρος, παρὰ τὸ ἄνωγ' πνέω,
 ὃ ἡδύ τι ἀποπνέει ὡς γὰρ εἶδω, εἶδωλον, κα-
 τὰ πρόκλησιν συλλαβῆς, ὅπως ἄνω, ἄνωγον.
 Ἐκ τούτου δὲ πολλὰ τῶν ἀνδρῶν πραγμάτων
 καλεῖνται οἷον τὸ ἀπὸ λίγυι καλλίστον ἐργον,

λίγιοι λιπτόν ἄνωγ' λέγεται, ἡ γυνὴ λίγυι ἀπὸ ἀν-
 θισμα· καὶ οἶος ἄνωγ' ὁμοίως, τὸ ἐξ ἐρίων
 ἀπανθισθῆναι. Οὕτω δὲ καὶ ὕπνον ἄνωγ',
 ἐν Ἰλιάδι, τὸ ὑπνὸν ὕπνον ἡδὺν καὶ ἀφρόντιδα,
 καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνδρῶν. Καὶ τις δὲ τῶν συγ-
 γραφῶν ἄνωγ' ἄνωγ' ἐν λογίοις φησὶ τὰς ἐν
 λόγοις οἷον ἀνδρῶν. Καὶ Θεόκριτος τὰς Ἀρ-
 γοναύτας δεικνύων ἄνωγ' ἡρώων φησὶ. Καὶ Πίν-
 δαρος δὲ τὴν μουσικὴν ἐπιστήμην, ἥτοι λυρικὴν,
 μουσικῆς ἄνωγ' λέγει καὶ πατέρων δὲ ἄνωγ'
 φησὶ καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἰστίον δὲ ὅτι ἐν τοῖς
 περὶ τῷ Κύκλωπος λόγοις, ὁ Ποιητὴς καὶ αὐτὸ
 τὸ ἀπλῶς ἐρίων ἄνωγ' ἐρεῖ. φησὶ γὰρ, (Odysss.
 ι'. 434. 435.) "ἄνωγ' δεσπεσίῳ ἐχόμενον"
 καὶ τῷτο εὐλόγως ἵσται γὰρ τὸ ἔριον ἄνωγ'
 οἷον ἄνδρος. Eustath. Clark. Add. dicta ad
 Callim. H. in Apoll. v. 112. Ern.

Ver. 444. Βέλενε] Vide ad Il. γ'. 87. et
 ν'. 84.

Ibid. πέφραδ'] Vide ad Il. β'. 314. et
 ξ', 500.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Β'.

ὑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Β'.

ΣΥΝΑΓΑΓΩΝ ἑκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξίναί τῆς οἰκίας τῆ Ὀδυσσεως· λαβὼν δὲ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηναίης ἐταίρου τε καὶ ναῦν, εἰς πλῆν ἀνάγεται, ἡλίου δύναντος.

* Ἄλλη ὑπόθεσις.

ἌΜΑ ἔφ' Τηλέμαχος, συναγαγὼν εἰς ἑκκλησίαν τὰς Ἰθακησίους, κελεύει τῆς οἰκίας τὰς μνηστῆρας ἀπαλλάττεσθαι· καὶ ναῦν αἰτήσας παρ' αὐτῶν, ὅπως εἰς Πύλον καὶ Σπάρτην πορευθῇ, ἀποτυγχάνει. Παρὰ δὲ Νοήμονος λαβὼν, καὶ ἐφόδια παρὰ Εὐρυκλείας τῆς τροφῆς, λάθρα τῆς μητρὸς ἐκπλεῖ.

* Argumentum hoc Barnesio ex MS. Gonvillo-Caicensi excerptum.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Β'.

Ἐπιγραφαί.

Ἰθακησίων ἑκκλησία, καὶ Τηλέμαχος ἀποδημία.

Ἄλλως.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἥια γρηὸς, πλῆν μετ' Ἀθήνας.

ἮΜΟΣ δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
ᾠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
Εἴματ' ἑσδάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θείτ' ὤμῳ.
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·

QUANDO vero mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,
Surrexit utique ex lectulo Ulyssis dilectus filius,
Vestes indutus; gladium vero acutum suspendit ab humero.
Pedibus autem sub nitidis ligavit pulchra calceamenta;

Ver. 1. ἡριγένεια] Τὸν ὄρθρον γεννώσα, ταῖσι τὴν πρωΐαν ἢ ἐν τῷ ἡρι γινομένη· ὁ ἔστι ὄρθρος. Schol.

Ibid. ροδοδάκτυλος ἠώς.] Ῥοδοδάκτυλος δὲ, ἀπὸ τῆς πρωΐνης ἀνατολῆς καὶ τῆς χρώματος τῆ περὶ τὸ διάστημα τὸ πρωϊνὸν, τὴν ἡμέραν δι' ἐπιδίττε κειόμενιν. Schol. Εἶεν δὲ ἂν ἡὲς δάκτυλοι κατὰ ἀλληγορίαν, αἱ τῆς ἡλίου ἀκτῖνες. Eustath. Vide ad Il. α'. 477.

Ver. 2. ᾠρνυτ' — Εἴματα ἑσδάμενος] Virgil.

Consurgit —, tunicaque inducitur artus. Æn. VIII. 457.

Ibid. ᾠρνυτ'] Vide ad Il. γ'. 260.

Ibid. εὐνῆφιν] Vide ad Il. ν'. 588.

Ver. 3. ἑσδάμενος.] Vide infra ad ε'. 491. et ε'. 296.

Ibid. περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θείτ' ὤμῳ.] Virgil.

Tum lateri atque humeris Tegeæum subligat ensem. Æn. VIII. 459.

Ver. 4. Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν] Virgil.

— pedibus talaria nectit. Æn. IV. 239.

— pedum circumdat vincula plantis. Æn. VIII. 458.

- 5 Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶν ἐναλίγκιος ἄντην.
 Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 Κηρύσσειν ἀγορήνδε κερηκομόωντας Ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερέθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 10 Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 Οὐκ οἶός· ἅμα τῶγε δύο κύνες ἀργοὶ ἔποντο.
 Θεσπεσίην δ' ἄρα τῶγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
 Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῖντο.
 Ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θάκῃ, εἷζαν δὲ γέροντες.
 15 Τοῖσι δ' ἐπειδ' ἦρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,

- 5 Perrexitque ire e cubiculo deo similis coram.
 Continuo autem præconibus argutis imperavit
 Convocare ad concionem comantes Achivos.
 Hi quidem convocabant: illi autem congregabantur valde celeriter.
 At postquam congregati sunt, et in unum convenerunt;
 10 Perrexit ire Telemachus ad concionem, manu autem tenebat ferream hastam.
 Non solus; simul cum duo canes veloces sequebantur.
 Divinam autem huic gratiam circumfudit Minerva.
 Ipsum vero omnes populi advenientem admirabantur.
 Sedebat autem in patris sella; cesserunt vero ei senes.
 15 His autem deinde heros Ægyptius cœpit concionari,

Ibid. καλὰ] Similiter infra ver. 63. καλῶς· et ver. 376. καλόν. Vide ad II. 6'. 43.

Ver. 5. θεῶν ἐναλίγκιος ἄντην.] Quid est Deo similis coram? Ἄντην est φανερῶς, ut Hesychius interpretatur, eaque pars glossæ huc pertinet, vel servit comparationi, ut θεῶν ἐναλίγκιος ἄντην idem sit quod ἀντί-θεος. Ern.

Ver. 6. λιγυφθόγγοισι] Vide ad II. β'. 537. et 7'. 350.

Ibid. κίλιαι] Al. κίλιαι.

Ver. 8. Οἱ μὲν — τοὶ δ'] Immo: Illi quidem — hi autem. Ern.

Ver. 9. ῥ'] Ut dictum est, ver. 8. Clark. Βῆ ῥ'. Ibi tum, seu tum vero et ipse perrexit. Ern.

Ver. 10. παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος.] Ἀντὶ σκήπτρου τὸ δόρυ κατέχεν, ὡς ὁ συγχωρούμενος εἶναι βασιλεὺς. Schol.

Ver. 11. ἅμα τῶγε δύο κύνες ἀργοὶ ἔποντο.] Virgil.

Necnon et gemini custodes limine ab alto

Proceedunt, gressumque canes comitantur herilem. Æn. VII. 161.

Ibid. δύο κύνες ἀργοὶ] Al. κύνες πόδα ἀργοί.

Ver. 13. Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῖντο.] Virgil.

Illam omnia tectis agrisque effusa juventus, Turbaque miratur matrum, et prospectat euntem. Æn. VII. 812.

Ver. 14. Ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θάκῃ.] Virgil.

et solio medius consedit avito.

Æn. VII. 169.

Ver. 15. Τοῖσι δ' ἔπειδ' ἦρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν.] Σημειώται δὲ ὅτι λόγιος ὁ Πόιντης, καὶ εἰδὼς ὡς κατάρξαι λόγῳ τὸν νεώτερον παρὰ τοῖς εὐ εἰδῶσι δυσχερὲς, προλογίζοντα ποιεῖ τὸν γέροντα Αἰγύπτιον, καὶ ἐρωτῶντα· εἶτα τὸν Τηλέμαχον διώτρειν εἰς λόγους ἡκοντα καὶ λαλῶντα πρὸς τὸ ἐρωτηθῆναι. Ῥᾶον γὰρ τῷτο, ἥπερ τὸ πρῶτολογεῖν. Τοῖς

- Ὅς δὲ γῆραῖ κυφὸς ἦεν, καὶ μυρία ἦδη.
 Καὶ γὰρ τῷ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπάλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσὶν,
 Ἀντιφῶς αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
 20 Ἐν σπηΐ γλαφυρῷ· πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον.
 Τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα.
 Ἀλλ' ἐδ' ὡς τῷ λήθεται ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 Τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 25 Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω·
 Οὐδέ ποδ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένητ', ἐδὲ θόωκος,

- Qui jam senio incurvus erat et plurima norat.
 Etenim hujus dilectus filius cum nobili Ulysse
 Ad Ilium generosis-equis-faecundum, ierat cavis in navibus,
 Antiphus bellator: illum vero sævus interfecit Cyclops
 20 In spelunca cava; ultimam autem sibi-paravit cœnam.
 Tres vero ei alii erant; et unus quidem inter procos versabatur
 Eurynomus; duo autem perpetuo habebant paterna opera.
 Sed neque sic illius oblitus erat lugens et dolens.
 His ille lachrymans concionatus est, et dixit;
 25 "Audite sane nunc me, Ithacenses, quodeunque dixerō;
 "Neque unquam nostrum concilium factum est, neque consessus,

18 εὐπάλον] F. R. recte. vid. ad II. γ'. 612. δ'. 480.

τον δὲ τι ποιήσει ἐν τῇ γ'. βασιλῆα, ἐνθα τῷ Νέστορος ἐρωτήσαντος, ἀρχὴν τῷ λέγειν λαβὼν, ἀπολογησεται ὁ Τηλέμαχος. Eustath. Vide infra ad γ'. 68. item ad II. κ'. 544.

Ver. 18. Ἴλιον εἰς εὐπάλον] Vide Var. Lect.

Ver. 20. πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον.] Τὸ δὲ, πύματον δόρπον, μίσως εἰρησθαι δοκεῖ πρὸς ἀστυότητα, ὡς ἐν σχήματι ἀμφιβολίας. Ἡ γὰρ πύματος ἦν ὁ Ἀντιφῶς τῶν ἑξ τῷ Ὀδυσσεὺς ἱπείρων, ὃς ὁ Κύκλωψ ἐθρονήσατο πρὸς ἱσπέραν ἢ πύματος ἀνδρώπων, εἶπε καὶ ἀπλῶς πάντων, ὃν εἰς γαστέρα ὁ Κύκλωψ κατέσφα. Οὐκίτι γὰρ ὁ Κύκλωψ ἱθαγι, συναποβαλὼν τῷ φρενὶ καὶ τῷ ζῆν, ὡς λέγεται. Eustath. Dna Dacier vero, quia Cyclopem interiisse nusquam memorat Homerus, intelligit simpliciter, "Que cet Antiphus fut le dernier des Compagnons d'Ulysse que le Cyclope devora." Ibid. ὠπλίσσατο] Ita ex uno MS. rec-

te edidit Barnesius. Vide ad II. ψ'. 55. et ad α'. 140. Vulgg. ὠπλίσσατο.

Ibid. δόρπον.] Τὸ καδ' ἡμᾶς δεῖπνον. Τρεῖς δὲ τροφαῖς ἐχρῶντο· καὶ τὴν μὲν πρῶτην ἐκάλουν ἄριστον, ἣν ἐλάμβανον πρῶτας, σχεδὸν ἐπὶ σκοτίας ἔσσης — τὴν δευτέραν, δεῖπνον — τὴν δὲ τρίτην, δόρπον, τὸ καδ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον. Αἰσχύλος δὲ καὶ τῆς τάξεως τῶν ὀνομάτων μάρτυς ἐστὶ λήγων, "ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα, αἰρεῖσθαι." Schol.

Ver. 23. ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.] Virgil.

lachrymansque gemensque.

Æn. XI. 150.

Ver. 24. Τοῖς ὅγε etc.] Superiora a ver. 16—23. in parenthesi accipienda. His ille inquam etc. Ern.

Ver. 25. Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, Virgil.

Audite, o proceres. — Æn. III. 103.

- Ἐξ ἧ' Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί·
 Νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἡγείρε; τίνα χρεὶά τόνον ἵκει,
 Ἡὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 30 Ἡέ τιν' ἀγγελίην φρατὲ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 Ἡν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 Ἡέ τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἢδ' ἀγορεύει;
 Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴδε οἱ αὐτῶ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὃ, τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.
 35 Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ φῆμ' Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦσο, μενοίνῃσεν δ' ἀγορεύειν.
 Στῇ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρι
 Κήρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καταπτόμενος προσέειπεν·

“Ex quo Ulysses nobilis abiit cavis in navibus:
 “Nunc autem quis huc congregavit? quem necessitas tantum urget.
 “Sive ex junioribus viris, sive qui seniores sunt?”

- 30 “An aliquem nuncium exercitus audivit venientis,
 “Quem nobis palam enarret, quum prior audiverit?
 “An quippiam publicum aliud declarat, et profert?
 “Probus mihi videtur esse, benevolens: utinam illi ipsi
 “Jupiter bonum perficiat, quodcunque mente sua cogitat.”
 35 Sic ait: gaudebat autem omine Ulyssis carus filius,
 Neque proinde diutius sedit, impetum autem cepit concionari;
 Stetitque in media concione; sceptrum autem ei imposuit in manum
 Præco Pisenor, prudentia consilia edoctus.
 Primum deinde ad senem dirigens orationem locutus est;

54 ὅτι] F. Ibid. οἷον] F. A. L. ἦσιν] R. omnia male.

Ver. 28. τίνα χρεὶά τόνον ἵκει.] Vide supra ad α'. 225. et infra ad γ'. 312.

Ibid. ἵκει.] A. ἵκει.

Ver. 29. Ἡὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν.] Καὶ ὅρα τὸ οἱ προγενέστεροί εἰσιν· ἐν ἡλ-
 λαταῖς γὰρ διὰ ποικιλίαν ἀπὸ γενικῆς ἦν
 γὰρ τὸ ἀκόλουθον, ἢ νέων ἀνδρῶν, ἢ προγενε-
 στέρων. Eustath. Vide ad II. γ'. 211. et ζ'.
 396. item infra ad Odys. μ'. 73.

Ver. 33. ὀνήμενος.] Ὀνῆσιν ἑαυτῷ λάβει·
 λίσπει τό εἶη ὀνήμενος εἶη. Schol. Ὅτι τῇ
 Ἰθακῆσιν Αἰγυπτίῳ ἐπόντος, ὡς ἐσθλός μοι
 δοκεῖ εἶναι ὀνήμενος — ταῦτίσιν, ὃ τὴν ἀγορᾶν
 ἀδελφείας ἀγαθός μοι δοκεῖ, καὶ ὀνήμενος εἶη,
 ταῦτίσιν ὀνῆται ταύτης. Eustath.

Ver. 35. χαῖρε δὲ φῆμ'.] Omen erat bo-
 num in dictis feriis ver. 33. 34. Conf.
 supra α'. 282. 283. Ern.

Ver. 38. Κήρυξ.] Vide ad II. α'. 149.

Ver. 39. καταπτόμενος.] Ἦτοι τὸν λόγον
 πρὸς αὐτὸν ποιούμενος· ἀμειβόμενος ἀποτεινό-
 μενος· ἢ καταπαύων καὶ προσαγόμενος.
 Schol. Κατάπαυσθαι λέγει τὸ ἀμειβεσθαι ἢ
 ἀποτεινέσθαι ἀπλῶς διὰ λόγον πρὸς τινα. Παρὰ
 μέντοι τοῖς ὕστερον κατὰ πάρεσθαι λέγεται τὸ
 τραχύτερον ἐν λόγοις προσφέρεισθαι, καὶ μετὰ
 γενικῆς. Eustath.

Ver. 40. τάχα.] A. μάλα.

Ver. 41. Ὡς λαὸν ἡγείρε.] Barnesius, mi-
 nime ignarus qua ratione ultima vocis
 λαὸν produci posset, male tamen hic an-
 notat; “Iambus in secundo loco.” Vide
 ad II. α'. 51. Clark. Recte ἡγείρε, idque
 habent edd. vett. Recentiores quædam
 dedere ἡγείρε. Ern.

- 40 Ὡς γέρον, ἐχ' ἐκάς ἔτος ἀνὴρ, (τάχα δ' εἴσαι αὐ-
 “Ὡς λαὸν ἡγείρε· μάλιστα δὲ μ' ἄλγος ἱκάνει. [τὸς,)
 Οὔτε τιν' ἀγγελίην φρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 Ἡν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πύθοίμην,
 Οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, ἢδ' ἀγορεύω.
 45 Ἄλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
 Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 Τοῖςδεσσιν βασιλεύε, πατὴρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν.
 Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 Πάγχυ διαρράϊσει, βίον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
 50 Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον ἐκ ἐδελέσῃ,
 Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱές, οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
 Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι

- 40 “O senex, non procul ille vir, (statim autem cognosces ipse,)
 “Qui populum congregavi; potissimum autem me dolor urget.
 “Neque ullum nuncium exercitus audivi venientis,
 “Quem vobis palam enarrem, quum prior audiverim,
 “Neque quicquam publici aliud enarro, neque profero;
 45 “Sed meum ipsius negotium, quod mihi malum in domum incidit,
 “Duplex: alterum, quod patrem eximium perdidit, qui quondam inter vos
 “Ipsis imperabat; paterque velut, mitis erat.
 “Nunc autem longe majus, quod mox cito domum universam
 “Prorsus evertet, facultates autem penitus disperdet.
 50 “Matri meæ proci ingruerunt nolenti,
 “Eorum virorum cari filii, qui hic utique sunt optimi:
 “Qui patris quidem in domum horrent ire

40 μάλα δ' εἴσαι] F.

Ver. 46. Δοιά.] Dupliciter, κατὰ δύο μί-
 ρη· κατὰ τὸ μὲν. Versu sequente scripse-
 rim ad morem Homericum τοῖςδεσσιν βασι-
 Et sic est apud Eustathium in Comm.
 p. 1433. 49. Ern.

Ver. 47. βασιλεύς.] Vide ad II. α'. 37. et
 ad γ'. 84.

Ibid. πατὴρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν.] Πολλάκις
 — κατενόησα ὅτι ἄρχων ἀγαθὸς ἐδὲν διαφέρει
 πατρὸς ἀγαθῷ. Οἷτι γὰρ πατέρες προνοῦσι
 τῶν παιδῶν, ὅπως μήποτε αὐτὲς τ' ἀγαθὰ
 ἱσχυρίζηται. Chrysantas apud Xenophontem
 Cyropæd. Lib. VIII. Πᾶσι τοῖς πολίταις,
 ὡς πατὴρ πρὸς υἱὸς αὐτῷ, χρεώμενος. Dio-
 nys. Halicarnass. Antig. Rom. Lib. IV.
 Ὡς ταυτὸν δὲ πρόσωπον τινὰ, βασιλεία τι καὶ
 πατέρα εἰπῆν, διὰ τὸ χρεῖναι τὸν ἀρχοντα,

VOL. III.

πατρὸς δίκην τῶν ὑπηκόων κηδεσθαι. Ὁ καὶ
 ἐν Ὀδυσσεύῃ φανερῶς δηλῆται, ὅπου λέγει, “πα-
 “τὴρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν.” Διὸ καὶ παρ' Ἡρόδο-
 τῳ, Καμβύσης μὲν διαπότης, Κύρος δὲ πατὴρ
 τοῖς Πέρσας ἦν. Ὁ μὲν γὰρ ἀγρίως ἤρχετο,
 ὁ δὲ ἡπίως. Eustath. in Comment. ad Ili-
 ad. β'. 669. “Patrem quidem patriæ ap-
 “pellamus [Principem,] ut sciret datam
 “sibi potestatem patriam, quæ est tem-
 “peratissima, liberis consulens, suaque
 “post illos reponens.” Seneca de Cle-
 mentia, §. 14. Haud dissimiliter de Ca-
 tone Lucanus:

— Urbi pater est, ubique maritus;
 Justitiæ cultor. — Pharsal. lib. II. 388.

Citat porro hunc Homeri locum Plinius,

G

- Ἰκαρίη, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θυγάτρα,
 Δοίη δ', ᾧ κ' ἐδέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 55 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα,
 Βῆς ἱερέοντες, καὶ οἷς, καὶ πίονας αἶγας,
 Εἰλαπινάζεσι, πίνεσσι τε αἶδοπα οἶνον
 Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· ἐ γὰρ ἐπ' ἀνὴρ,
 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 60 Ἡμεῖς δ' ἐ νύ τι τοῖσι ἀμυνέμεν· ἥ καὶ ἔπειτα
 Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ ἐ δεδαηκότες ἀλκὴν.

"Icarii, ut ipse dotet filiam;

"Detque cui voluerit, et qui ipsi gratus venerit.

55 "Illi vero in nostram domum divertentes diebus omnibus,

"Boves mactantes, et oves, et pingues capras,

"Splendide-convivantur, bibuntque nigrum vinum

"Temere; plurima vero absumuntur: non enim adest vir,

"Qualis Ulysses erat, qui malum a domo arceat:

60 "Nos vero neutiquam tales qui arceant: quinetiam

"Imbecillique reperiremur, et neque periti roboris:

65 τ'] abest F. A. L.

lib. V. Epist. 19. Vide Gatakeri annotationes in Antoninum, lib. I. §. 9. item infra ad ver. 234. hujus libri. Clark. Cæterum ἥ sibi scribendum. Laudatur quidem ab aliis ἥ, sed e ver. 234. Ern.

Ver. 50. ἐπιδάσσει· Μετὰ βλάβος καὶ ἱππεύειας ἐπὶ λῶν. Schol.

Ver. 52. ἀπὸ ῥίγας· Vide ad Il. α'. 57. ad β'. 314. et ad γ'. 736. Clark. Verterim: non sustinent ire. Ern.

Ver. 53. ἐδνώσαιτο· "Εἶνα ἐπιδάσσει· καὶ κυρίως μὲν εἶνα ἐπὶ τὰ διδόμενα ἀπὸ τοῦ γαμῦντος τῇ γαμῆμένη· νῦν δὲ καταχρηστικῶς καὶ τῶν ἄλλων ἀντὶ τοῦ, χρήματα ἐπιδόειν. Schol. Vide infra ad ver. 196.

Ver. 54. Δοίη δ', ᾧ κ' ἐδέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι. Barnesius in uno MS. scriptum reperit. Δώη δ' ᾧ κ' ἐδέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.

Ver. 55. εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι etc.] Non bene: in nostram domum veniunt, ut ibi terentes dies singulos, mactantesque boves, oves et pingues capras epulentur etc. Sic Il. α'. 490. et alibi πωλίσκωτο εἰς ἀγορὴν, ἢ πόλιν. Ern.

Ver. 57. Εἰλαπινάζεσι· "Εν ἀθροίσματι εὐοχῶνται, ἐσπάζουσιν. Schol. Vide supra ad α'. 225.

Ibid. Εἰλαπινάζεσι, πίνεσσι τε] Etiam Barnesius, Εἰλαπινάζεσιν, πίνεσσι τε. Sed nihil opus. Vide ad Il. α'. 51. Clark. Immo male. Sexcentis locis mutandus esset textus in hac ipsa forma, quæ potius inducenda in textum, ubi nondum est in vulgatis. Ern.

Ibid. αἶδοπα οἶνον] Vide ad Il. ψ'. 257.

Ver. 58. τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· "Ἡγὼν ἀνύεται, τελειῖται, ὁλοῦται. Eustath.

"Ἀλλ' ἵομεν μάλα γὰρ νῦν ἀνταί, ἐγγύθι δ' ἡμῶν. Iliad. α'. 251.

"Ἡμεῖς οὖν. — Odyss. γ'. 496.

Vide et infra ad γ'. 537.

Ver. 59. ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι· Vide ad Il. ζ'. 485. et ad σ'. 100.

Ver. 60. ἥ καὶ ἔπειτα Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ ἐ δεδαηκότες ἀλκὴν· Eustathius ita accipit: "Ἡμεῖς δ' ἐ τοῖσι ἀμυνέμεν, οἱ Λευγαλέοι καὶ ἐ δεδαηκότες ἀλκὴν. Dna Dacier vero aliter exponendum censet; "Il m'a paru," inquit, "qu'on a toujours mal expliqué ce vers, ἥ καὶ ἔπειτα Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα. Car on l'a expliqué, et je suis encore faible. Mais ce n'est point du tout là le sens. C'est une parenthese. Après que Te-

- Ἡ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δυνάμεις γε παρείη.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, ἐδ' ἔτι καλῶς
 Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
 65 Ἄλλες τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνδρώπας,
 Οἱ περιναίετασι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 Μῆτι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 Λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίης, ἥδ' ἑ Θέμιδος,
 Ἡτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει, ἥδ' ἐ καδίξει.
 70 Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἑάσατε πένθει λυγρῷ

"Omnino sane malum-arcerem, si mihi vis adesset.

"Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque jam honeste

"Domus mea perit: indignemini et ipsi,

65 "Aliosque revereamini vicinos homines,

"Qui circum habitant: deorum vero timete iram,

"Ne quid rependant irati propter mala facinora.

"Oro et per Jovem Olympium, et Themidem,

"Quæ hominum concilia et solvit, et cogit;

70 "Abstinete, amici, et me solum sinite dolore molesto

67 ἀγασσάμενοι] F. R. A. 1. 2. L.

"lemaque a dit, et que je ne suis pas encore en âge de m'y opposer, il ajoute par une espece d'inspiration, mais il viendra un jour que je leur paraîtrai terrible. Λευγαλέος signifie faible, expose aux injures, mais il signifie aussi terrible, pernicieux; et il est ici dans cette dernière signification: le mot ἔπειτα seul le prouve." Hæc illa. Verum si vox Λευγαλέος ita accipi posset; tamen neque cum isto sensu satis recte congrueret vocula καὶ neque cum reliqua Telemachi oratione, quæ ad commiserationem populo Ithacensi movendam, ejusque auxilium adversus Procos obtinendum, tota videtur destinata, tam apte conveniret ista interpretatio. Et præterea vocem Λευγαλέος cum sequenti "καὶ ἐ δεδαηκότες" copulat vocula τε quæ, si parenthesin istam admiseris, prorsus erit supervacanea. Clark. Dacieræ ratio comoda esset, si legeretur ἢ καὶ ἔπειτα Λευγαλέοι ἐσόμεσθα, et verba hæc in parenthesi acciperentur. Ita inesset modesta comminatio in futurum. Ern.

Ver. 62. Ἡ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δυνάμεις γε παρείη.] Ita Iliad. χ'. 20.

"Ἡ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δυνάμεις γε παρείη.

Ver. 63. 64. τετεύχαται—διόλωλε·] Vide ad Il. κ'. 186. 187. et ad γ'. 736.

Ver. 66. θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν.]

— Δίος δ' ἀλεόμειθα μῆνιν. Iliad. ε'. 34.

Εἰ δ' ὅτιν ἀθανάτων μακάρων περὶ ἀγασσάμενος ἔειπεν. Hesiod. Εργ. καὶ Ἡμερ. II. 324.

Sperate Deos memores fandi atque nefandi.

Æn. I. 547.

Ver. 67. ἀγασσάμενοι] Ita recte edidit Barnesius. Vulg. ἀγασσάμενοι. Quod antepenultimam corripit:

Ναυσιόου, ὅς ἑασκε Ποσειδάων ἀγασσάσθαι. Infra γ'. 565.

Vide et infra ad γ'. 175. et ad σ'. 70.

Ver. 68. 70. Λίσσομαι — Σχέσθε, φίλοι, etc.] Spondanius Telemachum Procos hic alloqui intelligit; "Modeste (inquit) precibus tentat procos exorare, ut tandem aliquando ab hoc injurioso vitæ genere desistant." Scholiastes autem istud "Σχέσθε, φίλοι," de Ithacensibus interpretandum censet; Τὸ γὰρ "φίλοι" (inquit) ἀνέμωστον κατὰ τῶν μνηστήρων. Quod rectius. Ithacensibus enim orationem hic dirigere Telemachum liquet ex istis; "Τέτρε ὀτρύνοντες," et, "ἡμεῖς δὲ πε κέρδιον ἔσθ' ἢ, ὧς ἱσθίμεναι." infra ver. 74. 75.

Τείρεσθ', εἰ μή τίς τι πατήρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
 Δυσμενέων κακ' ἔρεξεν ἑκνήμιδας Ἀχαιῆς,
 Τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
 Τέτρεσ ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
 75 Ὑμέας ἐσδέμεναι κειμήλιά τε, πρόβασίν τε·
 Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη.
 Τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστρῳ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ,
 Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοδεῖη·
 Νῦν δέ μοι ἀπρήκτες ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.

“ Affligi: nisi quid unquam pater meus probus Ulysses

“ Infensus malis affecit fortes Achivos,

“ Quæ mihi rependentes, malis afficite infensi,

“ Istos incitantes: mihi vero satius esset,

75 “ Vos absumere supellectiliaque, et proventum:

“ Utique si vos comedissetis, fortassis olim etiam retributio foret.

“ Tamdiu enim per urbem insectaremur verbis,

“ Bona repetentes, donec omnia repensa essent:

“ Nunc vero mihi insanabiles dolores injicitis animo.”

71 Τείρεσθαι, εἰ μή τίς] F. A. L.

Ver. 68. ἢ δὲ Θέμιστος, “Ἦτ' ἀνδρῶν ἀγο-
 ρὰς] Θίμιν δι' μυθολογίας μαντείας καὶ θυ-
 σίας καὶ διαμῆς τὰς περὶ τῶν θεῶν πρώτων
 εἰρηγήσασθαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἐνομίαν καὶ
 εἰρήνην καταδιῶσαι. Diodor. Sicul. Biblio-
 thec. Hist. lib. V. pag. 335. al. 232. Τινὲς
 ἀθήσαν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφέρουσιν Θέ-
 μιδος ἄγαλμα. Schol.

Ver. 70. ἰάσασθαι] Edidit Barnesius ἰά-
 σασθαι. Et “ Ob Metrum” inquit “dupli-
 “canda Litera ε.” Sed minus recte.
 Vide ad Il. 8. 42.

Ver. 71. Τείρεσθ', εἰ μή τίς τι πατήρ etc.]
 Ita Henricus Stephanus, Eustathius, alii-
 que complures. Barnesius autem, lectione
 hac sensum turbare arbitratus, ipse ex du-
 obus codicibus edidit, Τείρεσθαι εἰ μή τίς τι πα-
 τὴρ etc. sententiamque ita exponit: “ Si-
 “ nite me solum cum meis Miseriis colluc-
 “ tari. Sicubi forte Pater meus Vos in-
 “ juriis affecerit, ea propter Me Vos op-
 “ primite, vindictam sumentes.” Quod
 quidem et ferri posset. Attamen altera
 lectione sensus pene idem servatur, sen-
 tentia etiam aptius connexa; “ Sinite me
 “ solum dolore meo affligi; nisi forte ali-
 “ cubi Pater meus Græcos malis affecerit,
 “ propter quæ pœnam de me sumentes,

“ mala patratitis etc.” Quo fere modo
 exponit Eustathius, “ Καὶ με οἶον,” ὅ ἐστι
 μόνον, “ ἰάσασθαι — πίνθει λυγρῶ τείρεσθαι.” —
 Ἐπὶ δὲ τούτοις αἰτιώμενος καὶ τὴν ὡσανύ κρι-
 τὰς Ἰθακῆσις, φησὶν, “ εἰ μή τίς τι πατήρ
 “ ἰμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς, κακὸν ἔρεξεν, ὃν με
 “ ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε τέτρεσ ὀτρύνοντες”
 καὶ τὰ ἔξῃς. Atque ita accepisse videtur
 et Scholiastes, qui ad ver. 73. vocem Τῶν
 interpretatur ὅτι δὲ. Cæterum Exem-
 plarium veterum nonnulli, notante Bar-
 nesio, habent, Τείρεσθαι, εἰ μή τίς τι sed
 hoc, uti et ipse observat, versum perimit.
 Clark. Hæc bene habent; sed non con-
 veniunt sequentia ἐμοὶ δέ κε etc. huic in-
 terpretationi ac lectioni. Itaque præter-
 lerim et ego alteram lectionem Τείρεσθαι
 εἰ μή τίς τι etc. quæ est omnium editionum
 veterum. (Vid. Var. Lect.) Ita sensus
 orationis totius hic erit. Quod si qua in
 re carus pater injuria affecit Græcos, cu-
 jus ulciscendæ causa mihi nocetis infesti,
 hos incitando: at mihi utilius foret, vos-
 met ipsos etc. Ern.

Ver. 73. ἀποτινύμενοι] Vide ad Il. γ'.
 260. Cæterum Barnesius hic edidit ἀπο-
 τινύμενοι. Sed nihil opus. Nam τινύμενοι

80 Ὡς φάτο χλωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
 Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπὴν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 85 Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἶπες,
 Ὑμέας αἰσχύνην; ἐδέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι·
 Σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἰτιοὶ εἰσιν,
 Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρη κέρδεα οἶδεν·

80 Sic ait iratus, sceptrumque projecit in terram,

Lachrymas profundens: commiseratio autem cepit populum omnem.

Tunc alii quidem omnes taciti erant, neque quisquam ausus est

Telemacho verbis respondere asperis:

Antinous vero ipsum solus respondens allocutus est;

85 “ Telemache altiloque, animi impotens, quid locutus es,

“ Nos dedecorans? vis utique nobis maculam inurere:

“ Tibi vero neutiquam proci Achivorum in causa sunt,

“ Sed cara mater; quæ sane perquam versutias callet:

75 ἀποτινύμενοι] A. 5. 74 ὀτρύναντες] F. A. L.

primam producit. Vide ad Il. β'. 45. et
 γ'. 279.

Ver. 75. 86. Ὑμέας — Ὑμέας] Pronun-
 ciabatur Ὑμέας — Ὑμέας.

Ibid. κειμήλιά τε, πρόβασίν τε] Scholi-
 astes vocem πρόβασιν (quæ apud Homerum
 hoc tantum in loco occurrit) interpreta-
 tur, Πρόσδοτον, ἀπὸ τοῦ προβαίνειν ἐκ τούτου
 τὴν οὐσίαν· aliam autem interpretationem
 statim addit Πρόβασιν, τὴν τῶν τετραπόδων
 κτήσιν. Quod, ut opinor, rectius. Atque
 hoc modo exponit Hesychius: Πρόβασιν
 (inquit) ἡ τῶν βοσκημάτων κτήσις. Et Eu-
 stathius; Σημείωσαι δ' ἐν τούτοις, ὅτι κειμή-
 λια μὲν ἔφη τὰ κείμενα· ὅ ἐστι τὰ παρ' ἡμῶν
 ἀκίνητα· πρόβασιν δὲ, ἅπερ ἡμεῖς φάμεν αὐ-
 τοκίνητα, τὰ διὰ ποδῶν προβαίνοντα. Ἐξ
 οὗ ἰδίως κατὰ τινὰ ἔξοχὴν ἐκλήθησαν τὰ πρό-
 βασια. Barnesius autem simpliciter “Pro-
 “ ventum” exponit. Clark. Eustathiana de
 verbo κειμήλια et πρόβασιν falsa et inepta
 sunt. Κειμήλια sunt, quæ reposita jacent
 in penetralibus, ut custodiantur propter
 caritatem, unde sæpe apud Homerum di-
 cuntur κτεῖσθαι. Apud Callim. H. in Cer.
 Erysichthon dicitur consumsisse χρήματα,
 τὰ ἐν δόμοις κείμενα, quæ sunt κειμήλια Ho-
 meri, deinde omnia pecora ver. 106. in
 quibus h. l. est πρόβασιν, non exclusis ta-

men cæteris, frumento, vino, quæ om-
 nia sunt in latinorum proventu. Vid.
 Fœs. Cœc. Hippocr. in πρόβαστον. Ern.

Ver. 76. τίσις] Vide ad Il. χ'. 19. et ad
 ζ'. 484.

Ver. 77. ποτιπτυσσοίμεθα] Al. προτι-
 τυσσοίμεθα. Quod perinde est. Clark. Προς-
 τυσσοίμεθα μύθῳ idem est, quod alibi κα-
 δάπτεισθαι, alloqui, ut ver. 22. aut assecrari
 aliquem flagitandi causa; de constructi-
 one verbi vid. Hemsterh. ad Lucian. T. I.
 p. 414. Ern.

Ver. 79. ἀπρήκτους] Vide ad Il. β'. 633.
 et ad γ'. 192.

Ver. 81. Δάκρυ' ἀναπρήσας] Δακρύων
 πλῆθος προϊέμενος. Schol. Al. Δάκρυ ἀνα-
 πρήσας. Clark. Vid. Il. ι'. 433.

Ver. 85. εἶπες,] Al. εἶπας. Quod idem.

Ver. 86. ἐδέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι] Τὸ
 δὲ, ἀνάψαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπτεῖν — ἵνα λίγη
 ἐκφῆται καὶ ἐκφλογώσῃ μῶμον δίκην φανῆ·
 ἢ ἀντὶ τοῦ προσάψαι καὶ οἰοῖν ἐκδῆσαι. Eu-
 stath. Eadem phrasin occurrit apud Pho-
 cylidem:

— μὴ μῶμον ἀνάψης.

Πόημα νυθητικόν, ver. 66.

Clark. Usitatus et frequentius est hoc
 sensu περιάπτειν, contumeliam nobis cupis
 adungere. Ern.

- Ἦδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἴσι τέταρτον,
 90 Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν·
 Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπὶσχεταὶ ἀνδρὶ ἐκάστω,
 Ἀγγελίας προῖεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 Ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·
 Στησαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 95 Λεπτὸν καὶ περιμέτρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὀληται,)
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 100 Μοῖρ' ὅλοη καδέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
 Μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νερμεσῆση,
 Αἶκεν ἄτερ σπείρεσ κεῖται, πολλὰ κτεατίσας.

“ Jam enim tertius est annus, statim autem aderit quartus,

90 “ Ex quo eludit animum in pectoribus Achivorum:

“ Omnes quidem sperare facit, et promittit viris singulis,

“ Nuncios præmittens; mens autem illi alia cogitat.

“ Illa vero dolum, hunc alium in mente excogitavit:

“ Exorsa magnam telam in ædibus texebat,

95 “ Subtilem et immensam; continuoque nos allocuta est;

“ Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,

“ Manete urgentes meas nuptias, donec vestem

“ Perfecero, (ne mihi vana fila pereant,)

“ Laërti heroi sepulchralem; in tempus quo ipsum

100 “ Fatum triste prehenderit longum-somnum-adferentis mortis.

“ Ne aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,

“ Si absque tegumento jaceat qui multa possedit.

93 μερμήριζεν] F. A. L. male. 102 κτεατίσας] Ead. male.

Ibid. 194] *Al.* 194] *Al.*

Ver. 90. ἀτέμβει] Ἦγ' ἰς ἄπην ἰμβρι-
 βάζει στερνίζου. *Eustath.*

Ver. 91. ῥ'] *Uti* omnibus notum est.

Ver. 94. Στησαμένη] Vide ad *Il.* v. 168.
 item infra ad ε'. 491. et ad ε'. 296.

Ibid. Μίγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 Λεπτὸν καὶ περιμέτρον] Μίγαν δὲ ἰστὸν ὑ-
 φαινε, προσίδεται καὶ λεπτὸν καὶ περιμέτρον,
 ἵνα εἴη πιδανὸν τὸ περιχρόνιον τῆς αὐτῆς κα-
 τασκευῆς, διὰ τὸ δυστήρητον τῆς προκοπῆς
 τῆς λεπτότητος καὶ περιμέτρου ἔργου. *Eustath.*

Ver. 95. μετέειπεν] *Scr.* μετέειπεν sequi-

tur enim *Kōroi*, etsi omnes edd. in vulg.
 consentiunt. *Ern.*

Ver. 98. μεταμῶλια] *Al.* μεταμῶνια.

Ver. 103. αὐτ' ἐπισπείδω] Ita edidit
Barnesius ex *Odys.* κ'. 406. μ'. 324. et ε'.
 14. 148. Scilicet ut sit ex ἐπισπείδωμαι.
 Sed et infra ε'. 137. ubi repetitur hic ver-
 sus, in vulgatis editionibus legitur αὐτ'
 ἐπισπείδω. Atque ita etiam hoc in loco
 habet MS. unus a *Tho. Bentleio* collatus.
Vulg. hic αὐτ' ἐπισπείδω. Quæ posterior
 vox alibi apud Homerum non occurrit.

- Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ἐνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰστὸν,
 105 Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραδείτο.
 Ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειδεν Ἀχαιῆς·
 Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὄραι,
 Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἥ σάφα ἦδη,
 Καὶ τήν γ' ἀλλύεσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰσόν.
 110 Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ ἐκ ἐδέλεσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 Σοὶ δ' ὦδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
 Αὐτὸς σῶ θυμῶ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
 Τῶ, ὅτεώ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
 115 Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει γε πολὺν χρόνον υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,

“ Sic ait: nobis vero statim persuasus est animus generosus.

“ Atque ibi interdiu quidem texebat magnam telam,

105 “ Noctu vero dissolvebat, postquam faces adhibuisset.

“ Sic triennio quidem latebat dolo, et persuadebat Achivis:

“ Sed quum quartus venit annus, et advenerunt horæ,

“ Tum vero demum aliqua dixit mulierum, quæ bene norat;

“ Et ipsam dissolventem invenimus pulchram telam.

110 “ Sic eam quidem perfecit, etiam nolens, præ necessitate.

“ Tibi vero sic proci respondent, ut scias

“ Ipse tuo animo, sciantque omnes Achivi:

“ Matrem tuam dimitte; jube autem ipsam nubere

“ Illi, cuicumque pater jusserit, et placuerit ipsi.

115 “ Si vero adhuc vexabit multo tempore filios Achivorum,

“ Ea agitans in animo, quæ ei abunde dedit Minerva,

104 ὑφαίνεσκεν] Edd. vett. bene. 107 ἐπ' ἡλυθον] Edd. præter R. 114 ἀνδάνει
 νει] Edd. præter R.

Ver. 104. 105. ὑφαίνεσκεν — ἀλλύεσκεν,
 Vide ad *Il.* α'. 37. et β'. 221. *Clark.* Bar-
 nesianæ vitium secutus edidit *Clarkius*
 ὑφαίνεσκεν. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 106. ἦλθεν] Vide infra ad λ'. 101.

Ver. 108. Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν,
 Ποιητικὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἐξῆς, ἵνα καὶ τὴν
 τῶν θερασπιῶν ἀναίρεσιν ἰσοίμως παραδείξω-
 μιθα. *Schol.* Vide infra ad χ'. 465. etc.

Ver. 111. ὑποκρίνονται,] Vide ad *Il.* α'.
 309.

Ver. 114. ὅτι] *Al.* ὅτιτι. Quod pro-
 nunciandum ὅτιτι.

Ver. 115. Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει γε] Tres hu-
 jus loci explicationes adducit *Eustathius*,
 quarum priores duas affert et *Scholiastes*;
 τὸ δὲ, “ εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει γε πολὺν χρόνον υἱᾶς
 “ Ἀχαιῶν,” ἢ ἀναπόδοτον ἔμεινι, καθὰ καὶ ἐν
 Ἰλιάδι τὸ, “ Ἀλλ' εἰ μὲν δώσωσι γέρας Ἀ-
 “ χαιοί.” — ἢ μιστὰ δώδεκα στίχους ἀποδίδωσι
 τὴν σύνταξιν, ἐν τῶ, “ Ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα
 “ ἔμειν” ἵνα λέγῃ ὅτι εἰ δὲ καὶ εἰσέτι ἡμεῖς ἀνιᾶ
 ἢ Πηνελόπεια, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἀπαλλαττόμεθα,
 πρὶν αὐτὴν γάμασθαι εἰ ἐν Ἰδίῃ. Δύναται
 δι' ὁρθῶς ἀποδιδόσθαι καὶ μετὰ στίχους δέκα
 ἐν τῶ, “ μέγα καὶ κλῆος αὐτῆς.” Prima,

- Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
 Κέρδεά δ', οἳ ἔπατιν ἀκρόμεν ἐδὲ παλαιῶν,
 Τάων, αἱ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
 120 Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τε, εὐπλόκαμός τε Μυκίνη
 Τάων ἔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
 Ἦδη· ἀτὰρ μὲν τῆτό γ' ἐναΐσιμον ἐκ ἐνόησεν.
 Τόφρα γὰρ ἐν βίοτόν τε τέον καὶ κτήματ' ἔδονται,
 Ὅφρα κε κείνη τῆτον ἔχη νόον, ὄντινά οἱ νῦν
 125 Ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ

- “ Operaque scire insignia, et mentem bonam,
 “ Et versutias, quales nondum ullam audivimus neque veterum,
 “ Earum, quæ olim fuerunt comas-pulchræ Achivæ,
 120 “ Tyroque, Alcmenaue, et comas-pulchra Mycene:
 “ Harum nulla similia commenta Penelopeæ
 “ Norat: at quidem hoc probum nequaquam cogitavit.
 “ Tamdiu enim igitur victum tuum et bona edent,
 “ Quamdiu illa hunc habebit animum, quem illi nunc
 125 “ In pectoribus posuerunt Dii: magnam quidem gloriam sibi

ut opinor, verior accipiendi ratio, quia minatio ista acerba cum ἀποσιωπήσει elegant, “ Εἰ δ' ἴτ' ἀνίσυ γε etc. —” irato optime convenit. Vide ad *Il.* α'. 135. et 340.

Ibid. ἀνίσυ] Vide ad *Il.* π'. 762. et δ'. 24.

Ver. 117. φρένας ἐσθλὰς.] Vereor ut in bonam partem hic dicantur, recteque vertantur, mentem bonam. Contextus non patitur, qui ei fraudes et dolos tribuit. Intelligam solertiam, ingenii acumen, cui conveniunt νοήματα, quæ de solerter inventis dicuntur, ut νοήσεις apud Aristophanem in Nubibus. *Ern.*

Ver. 120. εὐπλόκαμίδες τε Μυκίνη] Pausanias Corinth. cap. 16. citat εὐστέφανος τε Μυκίνη. Atque ita legunt MSS. duo a Barnesio collati; itemque Scholia ex MSS. ab eodem excerpta.

Ver. 122. τούτο γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν.] At hoc quidem inventum, consilium callidum, ei non feliciter cessit. Hæc est sententia verborum. Νοῦν hic exquisite dicitur, ut sæpe apud Homerum, ut νόημα, νόσις. vid. ad ver. 117. Deinde scribitur ἐνόησεν, ob initium versus sequentis, et ver. 128. ἰδίησι. *Ern.*

Ver. 123. βίοτον τε τέον] *Al.* βίοτον τὸν εὖν.

Ver. 125. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ] Apud Eustathium loco supra citato, μέγα καὶ κλέος αὐτῆς.

Ver. 127. 128. Ἦμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἔμεν, — Πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι] Τὸ πρὸς κακῇ τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξ ὧν σωθῆναι ἄλλην τραπομένην, ὅπως πᾶν ὅμῳ εὐρεῖντις, πανωλεθρίαν ἔπαθον. Καὶ εἴη ἂν ὁ τελευτῶν δὲ τῷ Ἀντινόῳ λόγος, ὡς οἳα τις κατὰ τῶν μνηστῆρων προειρημένη ἀναφανῆσιν. *Schol.* Eustathius adhuc minutius: Σημειώσαι δ' ἐν τούτοις καὶ φήμην ἐσχηματισμένην, ἣ φύγει ἔπος ὑδόντων τῷ Ἀντινόῳ· τὸ γὰρ ὑδαμὶ πάρος ἔμεν, πρὶν αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ὧ κ' ἰδέλῃσιν, ἀληθῶς οὕτως ἀπίθῃ. Οὐδαμῶ γὰρ ἀπῆλθον οἱ μνηστῆρες, ὡς ἰδὼν Ὀδυσσεύς, ὃ ἐκείνη γήμασθαι ἤθελεν, ἐποίησεν, ἅπτερ ἐποίησεν. Quam observationem probat et Dna Dacier. Mihi vero subtilior videtur et evanida.

Ibid. πάρος γ' ἔμεν. — Πρὶν γ' αὐτὴν] Vide ad *Il.* ε'. 287.

Ver. 128. γήμασθαι] Vide infra ad α'. 272.

Ver. 132. Ζώει] *Al.* Ζώη.

Ibid. Ζώει ὄγ', ἢ τέθνηκε.] Vide ad *Il.* α'. 37. et δ'. 736.

Ibid. κακὸν δέ με, πόλλ' ἀποτίνειν Ἰκαρίῳ, αἰὲν αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρᾳ πέμψω.] Κα-

- Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποδὴν πολέος βιότοιο.
 Ἦμεῖς δ' ἔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἔμεν, ἔτε πη ἄλλῃ,
 Πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὧ κ' ἐδέλῃσιν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 130 Ἀντινόε, ἔπως ἐσὶ δόμων ἀέκυσαν ἀπῶσαι,
 “ Ἦ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔδρεψε πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοδι γαίης,
 Ζώει ὄγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με, πόλλ' ἀποτίνειν
 Ἰκαρίῳ, αἰὲν αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρᾳ πέμψω.
 Ἐκ γὰρ τῆ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων

“ Comparat, at tibi desiderium multi victus.

“ Nos vero neque ad negotia nostra ante ibimus, neque aliquo alio,

“ Priusquam ipsa nupserit Achivorum, cuicunque voluerit.”

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

130 “ Antinoë, nullo modo fas est domo invitam expellere,

“ Quæ me peperit, quæ me enutrivit; pater autem meus alibi terræ,

“ Vivitne ille, sive mortuus est: durum vero esset, me multa reddere

“ Icario, si ipse volens matrem dimisero.

“ Ex parte enim mala patiar, aliaque Deus

127 πῇ] *R. A.* 1. 3. 135 αὐτὸς ἐγὼν] *F. A. L.* vid. not.

ἵνα τῶν ὑπομνημάτων ἡ τῶν ἐξηγήσεων ἡμέρ-
 τηται. Φασὶ γὰρ ὡς ἔθος, εἰ τις ἐκὼν ἐξ οἴκου
 γυναῖκα ἀπέτιμψε, χρήματα ἀποτίνειν τοῖς
 αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τῷ πατρί. Φησὶν δὲ, ὅτι
 κακὸν ἐστὶ καὶ οἶον ἀλυσιτελεῖς, εἰ ἐκδιώξω τῶν
 οἴκου τὴν μητέρα· πολλὰ γὰρ ἀποτίσω τῷ
 Ἰκαρίῳ. *Schol.* Ita de matre sua Demos-
 thenes: Καὶ μετὰ ταῦτα τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τῇ τε-
 λευτήσαντος, ἀπολιπῶσα τὸν οἶκον καὶ κομι-
 σαμένη τὴν προῖκα, πάλιν ἐκδόντων αὐτὴν τῶν
 ἀδελφῶν — καὶ τὸ τέλειαντον ἐπιδόντων, συνώ-
 κησε τῷ ἱμῷ πατρί. *Orat. advers. Bæot.*
 II. Aliam autem huius loci interpreta-
 tionem addit Scholiastes, quam et ipse
 præfert: “ Ἀμεινον δὲ (inquit) ἔτω διατίλ-
 λειν, “ Κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν.” Καὶ ἔ-
 περὶ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπαγο-
 μένων, (ver. 134.) “ Ἐκ γὰρ τῆ πατρὸς κα-
 κὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων δώσει.” Εἴπα-
 καὶ ὑπερβατον, “ αἶκεν αὐτὸς Ἰκαρίῳ ἀπο-
 τίμψω τὴν μητέρα.” ἐπεὶ, εἰ περὶ χρημά-
 των ἔλεγε, σμικρολόγος ἀνεφαίνετο [ἂν ἐφαί-
 νετο]. Atque hanc explicationem amplexos
 veteres testatur Eustathius; τὸ δὲ εὐλα-
 βεῖσθαι πολλὰ ἀποτίνειν Ἰκαρίῳ, σμικρολό-
 γίας αἰτίαμα φασὶν οἱ Παλαιοὶ τῷ Τηλεμά-
 χῳ προσάπτειν. Διὸ καὶ θίλυνται οἱ τοῖστοι
 εἰς τὴν τελείαν ἐν τῷ, πόλλ' ἀποτίνειν καὶ

νοῦσιν αὐτὸ ἐκ ἐπὶ χρημάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς
 θεοῦ ποινῆς. — “ Ἰνα λέγῃ ὅτι κακὸν δέ με
 πόλλ' ἀποτίνειν, ὃ ἐστὶ θεοῦ ποινῆς λατῆσαι,
 ἵαν αὐτὸς ἐκὼν τῷ Ἰκαρίῳ ἀποτίμψω αἰκν-
 σαν τὴν μητέρα. Eodem modo exponunt
 et Scholia MSS. apud Barnesium. Dna
 Dacier vero alteram interpretationem se-
 quitur, quæ et verior videtur. Multo
 enim simpliciori et faciliiori constructio-
 ne refertur istud Ἰκαρίῳ ad ἀποτίνειν, quam
 ad sequentem ἀποτίμψω· cumque hoc
 sensu melius congruit etiam ipsius vocis
 ἀποτίνειν significatio. Quod si ita acci-
 piatur sententia, tum istud γὰρ (ver. 134.)
 non ad id quod proxime præcessit, sed
 ad id quod eleganter reticetur, referri in-
 telligendum erit; “ Neque hoc solum mihi
 “ subeundum erit malum, NAM,” etc.
 Vide ad *Il.* ε'. 22.

Ibid. et ver. 193. ἀποτίνειν — Τίνων]
 Vide ad *Il.* β'. 43.

Ver. 133. αὐτὸς ἐκὼν] *Al.* αὐτὸς ἐγὼν.
Clark. Mihi ἐγὼν magis placet. Eusta-
 thius quidem acumen ait esse in eo, quod
 mater αἰκνισα et filius ἐκὼν opponantur.
 Sed ἐκὼν tamen vix commodum sensum
 habet hoc loco: idque ex edd. antiquis
 sola Romana habet. *Ern.*

- 135 Δάσει· ἐπεὶ μήτηρ συγεράς ἀρήσεται Ἑριννῦς,
Οἷα ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνδρώπων
Ἔσσεται· ὥς ἔτῳτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψα.
Ἵμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἐξίτε μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
140 Ἵμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκας.
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λαΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἑμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποιον ὀλέσσαι·
Κεῖρετ'· ἐγὼ δὲ θεὸς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
Αἷκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
145 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοςθεν ὀλοισθε.
Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
Ἵψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος πρόοηκε πέτεσθαι.

- 135 "Dabit; quippe mater odiosas imprecata fuerit Furias,
"A domo discedens; reprehensio vero mihi ex hominibus
"Erit: itaque hunc ego sermonem nunquam dicam.
"Vester vero siquidem animus indignatur ipsis.
"Exite mihi domo; alias vero curate dapes,
140 "Vestra bona comedentes, alternantes per domos.
"Si vero vobis videtur hoc satius et melius
"Esse, viri unius victum impune perdere:
"Absumite: ego vero deos invocabo sempiternos,
"Si unquam Jupiter dederit facta hæc vindicatum iri:
145 "Inulti forte deinde intra domum perituri sitis."
Sic ait Telemachus: huic vero duas-aquilas late-sonans Jupiter
Ex-alto a vertice montis præmisit volare.

140 ἡμᾶ] A. 3. 142 ὀλίσσαι] F. A. 144 ποτ:] abest Fl. ποτ:] A. I.
Ibid. δῶν] F.

Ver. 135. ἀρήσεται Ἑριννῦς.] "Ενθα σημειώ-
σαι καὶ ὅτι τὸ Ἑριννῦς ἀρήσεται, ἢ ὅπως θεὸν
τινα, ἐπιθιάζειν ἔλγουν οἱ Παλαῖοι, ἀντὶ τοῦ
καταρῶσθαι. Eustath.

Ver. 137. Ἔσσεται etc.] Schol. Ἀρίστας
χρὸς ἀδιστὶ τὸ ἔσσεται ὥς ἔτῳτον ἐγὼ ποτὲ
μῦθον ἐνίψα. Περισεὶς γὰρ ἔστιν ἡ πρὸς ταύ-
την τὴν ἀπόδοσιν. Ern.

Ibid. ἐνίψα.] Τὸ μετὰ σφοδρότητος καὶ
ἀτυλῆς λίγων. Schol.

Ver. 140. ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκας.] Ἐν-
αλλάσσοντες κατὰ διαδοχὴν. Schol.

Ver. 142. ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποιον ὀλίσ-
σαι.] Vide supra ad α'. 160.

Ibid. ὀλίσσαι.] Al. ὀλίσθαι.

Ver. 144. Αἷκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι] Al. Αἷκε
πόθι Ζεὺς δῶσι ut supra α'. 379. Al. Αἷκε
Ζεὺς δῶσι.

Ibid. παλίντιτα] Vide supra ad α'. 379.
item ad Il. γ'. 414. et ζ'. 484.

Ver. 146. εὐρύοπα Ζεὺς] Vide ad Il. α'.
175.

Ver. 147. πρόοηκε] Male vertitur præ-
misit. Vide ad Il. α'. init. Ern.

Ver. 148. ἰαί μιν] Τίως, μέχρι χρόνῳ
τινός. Schol. Pronunciabatur autem ὡς
μιν.

Ver. 149. τιτανομένη πτερύγεσιν] Est
volatus, qui fit expansis et porrectis alis,
sine agitatione, secundum illud Virgilii:

- Τὰ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
Πλησίῳ ἀλλήλοισι, τιτανομένῳ πτερύγεσιν·
150 Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκίσθην,
Ἐνθ' ἐπιδινηθέντε τιναζάσθην πτερὰ πολλὰ,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοντο δ' ὀλεθρον·
Δρυφάμένῳ δ' ὀνύχεσσι παρειᾶς, ἀμφὶ τε δειρὰς,
Δεξιῶ ἥϊζαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
155 Θάμβησαν δ' ὄρνιδας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὡρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἀλιδέρης,
Μασορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὀμηλικίην ἐκέκασο,
Ὅρνιδας γνῶναι, καὶ ἐναΐσιμα μυθήσασθαι·
160 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

Hæ autem aliquandiu quidem volabant cum flatu venti,
Propinquæ invicem, extendentes alas:

- 150 Sed cum jam ad mediam concionem celebrem pervenissent,
Ibi in-gyrum-flexæ concusserunt alas densas,
Aspexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem:
Ubi vero laniant unguibus maxillas, circumque colla,
Ad dextram volarunt, et per ædes et per urbem ipsorum.
155 Admirati vero sunt aves, postquam viderunt oculis,
Agitaruntque in animo, quæ perficienda erant.
Inter hos vero et locutus est senex heros Halitherses
Mastorides; hic enim solus coævus vincebat,
In avibus dijudicandis et fatalia edicendo;
160 Qui ipsis sapiens concionatus est et dixit;

148 τῷ] Edd. vett. 150 μέσσην] F. A. 151 ἐπιδινηθέντες] A. 2. 3. 160
εὐφρονέων] Edd. præter A. 3. male.

celeres nec commovet alas. Mox ver. 151.
vertendum erat; tum conversæ multas si-
bi excussere pennas alarum: i. e. quatiend-
is vehementer alis pennas plures perdi-
dere, quæ in forum deciderent. Ern.

Ver. 150. ἀγορὴν πολύφημον] Ἐν ἡ πολ-
λὰ φῆμαι, ἢ πολλὰ πλεονέκεια εἰσίν. Schol.
MSS. apud Barnesium.

Ver. 151. πτερὰ πολλὰ.] Al. πτερὰ
πυκνά.

Ver. 152. ὅσσοντο δ' ὀλεθρον.] Καὶ ὅτι
μᾶλλον ἀπὸ τῆς ὁσσης, τὸ ὅσσεσθαι, αὐτὸς
ἐδήλωσεν, ἐπὶ τῶν μνησθέντων λίγων, "Ἐς δ'
"ἰδέτην πάντων κεφαλὰς· ὅσσοντο δ' ὀλε-
"θρον." ὁ ἐπ' ἄλλῃ ἐξηγήσατο εἰπὼν (Il. γ'.

420.) "Ξάνθι, τί μοι θάνατον μαντεύεται."
Porphyr. Quæst. Homeric. 16. Vide su-
pra ad α'. 282.

Ver. 153. Δρυφάμένῳ δ' ὀνύχεσσι παρειᾶς,
ἀμφὶ τε δειρὰς.] Fuerunt, teste Eustathio,
qui hoc ita acciperent, ut Aquilæ non
suas ipsorum, sed virorum in concione
genas collaque lacerare dicantur. Sed
minus recte: tum enim non Δρυφάμένῳ,
sed Δρύφαντι, vel Δρύφαντι dixisset Poë-
ta. Vide infra ad ε'. 491. et ad ι'. 296.

Ver. 154. Δεξιῶ ἥϊζαν] Al. Δεξιῶ ἥϊζαν.
Ibid. διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.] "Ἡ
τῶν Ἰθακησίων ἢ τῶν αἰσίων, ὡς ἰσπανοτραφί-
των ἐνθα ἦσαν. Schol. Quarum expositio-

- Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω·
Μνηστῆρσιν δὲ μάλιχα πιφασκόμενος τάδε εἴρω·
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλινδεται· ἔ γάρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἔσσεται, ἀλλὰ περ ἤδη
165 Ἐγγὺς ἐὼν, τοῖσδε σσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
Πάντεσσιν· πόλειςιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσαι,
Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φραζόμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
Παύεσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
170 Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γὰρ ἐκείνῃ φημι τελευτηθῆναι ἅπαντα·

- “ Audite nunc me, Ithacenses, quodcumque dixerō:
“ Proci autem potissimum significans hæc dico;
“ Illis enim ingens periculum imminet: non enim Ulysses
“ Diu seorsum a suis amicis aberit; sed alicubi jam
165 “ Prope cum sit, his cædem et fatum molitur
“ Omnibus; pluribus etiam aliis male erit,
“ Qui habitamus Ithacam claram; sed longe antea
“ Consideremus, quomodo ipsos compescamus; quinetiam ipsi
“ Quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.
170 “ Non enim inexpertus vaticinor, sed bene doctus:
“ Etenim illi dico perfecta esse omnia;

165 τοῖσι] Edd. præter R. 166 πόλεις] Edd. præter R. vid. not.

num posterior plane inepta. Clark. Οἰ-
κία καὶ πόλιν verterim mania urbis. Ern.
Ver. 156. ἱμιλλον.] Al. ἱμιλλιν.
Ver. 160. “Οἱ σφιν] Ita edidit Barnesius.
Vulg. “Ο σφιν.
Ver. 166. Πάντεσσιν· πόλειςιν etc.] “Ο-
μοιοσύνη non sunt grata. Versum sic
correxī dudum: Πάντεσσιν· πόλειςιν δὲ καὶ
ἄλλοισιν κακὸν ἔσαι. In ἄλλοισιν firmant
edd. (vid. Var. Lect.) in πάντεσσιν Eu-
stathius, qui et πόλειςιν habet. Sed πόλειςιν
verum est. Nam cum sequitur δὲ libri
satis constanter, habent omnibus prope
locis. Atque ita etiam ὁμοιοσύνη vitan-
tur. Ern.
Ibid. πόλειςιν] Al. πολλοῖς.
Ver. 167. Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην] “Εν δὲ
τῷ, νεμόμεσθ', καὶ ἑαυτὸν ὁ Ἀλκίβητος διὰ
τὸ φιλάλῃς καὶ ἀνταχθῆς συνιστάγει τοῖς
κακωθῆναι μίλλουσιν. Καὶ ταῦτα, εἰδὼς αὐ-
τὸς πταίσαι μηδὲν. Eustath.
Ibid. Ἰθάκην εὐδείελον] Εὐπεριόριστον ἢ

εὐδελον καὶ φανερόν, καθὼς νῆσός ἐστι πύσσα.
γὰρ αἱ νῆσοι συγκοινοῦνται ἡπείροις εὐδελότα-
τα ἔχουσιν τὰ ὄρια. Ἡ τὴν εὐδελὴν δὴν καὶ
δείλῃν κειμένην· δείλῃ γὰρ, ἢ δύσει, τῇ τῆς
ἰσπερίας. Schol. MSS. apud Barnesium.
Scholia autem Vulgata exponunt solum-
modo, εὐδελὴν κειμένην. Vide infra
ad ἰ. 21. 27.

Ver. 168. Φραζόμεσθ', ὥς κεν καταπαύ-
σομεν.] Barnesius vertit; “ Consideremus,
“ quomodo finem faciamus.” Minus rec-
te; neque enim sensum istum ferre po-
test vox καταπαύσομεν, quæ activam habet
significationem; neque ista ratione vim
propriam haberet vox αὐτοὶ in sequentibus,
“ ἡδὲ καὶ αὐτοὶ Παύεσθων.” Dna Dacier
vocem καταπαύσομεν activo quidem sensu
accepisse, sed ad præcedentem κακὸν ver.
166. retulisse videtur; ut sit sententia,
“ Consideremus, qua ratione malum im-
“ pendens evitemus.” Sed hoc (præter-
quam quod et istam vocis καταπαύσομεν

- “ Ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταί-
175 “ Ἀγνωστον πάντεσσιν, ἑικοσῶ ἐνιαυτῷ, [ρες,
Οἵκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβη πάϊς, ἀντίον ἦνδ'·
“ ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἵκαδ' ἰὼν, μή περ τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω.
180 Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
“ Ὀρνιδες δὲ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
Φοιτῶσ', ἐδέ τε πάντες ἐναΐσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

- “ Quemadmodum ei prædixeram, quando ad Ilium conscendebant
“ Argivi, cumque ipsis conscendit versutus Ulysses:
“ Dixi eum, mala multa passum, amissisque omnibus sociis,
175 “ Incognitum omnibus, vicesimo anno,
“ Domum venturum: hæc utique nunc omnia perficiuntur.”
Hunc autem rursus Eurymachus, Polybi filius, contra allocutus est;
“ O senex, eja age nunc vaticinare tuis liberis
“ Domum profectus; ne forte quid mali patiantur in posterum.
180 “ In his autem ego te longe melior sum ad vaticinandum.
“ Aves sane multæ sub radiis solis
“ Volitant, neque omnes fatales; cæterum Ulysses

177 παῖς] R. A. L. 178 ἄγε δὴ] R. non male.

interpretationem vix ferri posse credide-
rim,) cum sequentibus adhuc minus con-
gruit. Sententia revera ea est quam ex-
hibet Versio Wetsteniana; “ Consid-
“ remus, qui illos (Procos videlicet) com-
“ pescamus.” Hæc nimirum propria vo-
cis καταπαύσομεν significatio; et secun-
dum hanc accipiendi rationem optime se-
quitur istud, “ ἡδὲ καὶ αὐτοὶ Παύεσθων.”
Vide infra ad ver. 244.

Ver. 169. καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν
ἐστιν.] Ἀφαρ referendum ad παύεσθων, ut
monet Eustathius. Idque statim fieri
ipsis utilius est. Ern.

Ver. 170. μαντεύσομαι.] Apud Scholias-
tem, μαντεύομαι. Quæ forte et verior
lectio.

Ver. 172. εἰσανέβαινον] Vide ad Il. v.
84.

Ver. 174. Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', etc.]
Μίχρη τῷ, “ τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται,”

[ver. 176.] σύννοφίς πάσης τῆς Ὀδυσσεύς.
Schol.

Ver. 176. τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.]
Quæ jam prope est ut perficiantur. Vide
ad Il. β'. 350.

Ver. 178. εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι
τέκεσσιν.] Al. εἰ δ' ἄγε δὴ μαντεύεο. Theo-
crit.

— αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τηλέμαχος ἔχθ' ἀγορεύων,
Ἐχθρα φέροι ποτιόλον, ὅπως τέκεσσιν φυλάξῃ.
Idyll. VI. 23.

— capiti cane talia demens
Dardanio, rebusque tuis. Virgil. Æn. VI. 399.

Ibid. εἰ δ' ἄγε] Particulæ εἰ vis hujus-
modi est; “ Si vaticinari velis, age etc.”
Vide ad Il. ζ'. 376. et ἰ. 167.

Ver. 182. οὐδέ τι] Al. οὐδὲ τι.
Ibid. ἐναΐσιμοι.] Μαντικοί. Schol. Τὸ δὲ,
ἐναΐσιμοι, ἀντὶ τῶ περιωμένον τι δηλῶντις.
Eustath.

- "Ωλετο τῇλ' ὥς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 "Ωφελές· ἐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 185 Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ᾧδ' ἀνιείης,
 Σῶ οἴκῳ δᾶρον ποτιδέγμενος, αἴκε πόρῃσιν.
 'Αλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
 Παρφάμενος ἐπέεσσιν, ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 190 Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέσειρον ἔσαι,
 Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·
 Σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ

" Perit procul: utinam etiam tu periisse cum illo

" Debuisses; non tot vaticinans concionareris;

- 185 " Neque Telemachum iratum sic incitares,

" Tuæ domui donum expectans, si quod præbeat.

" Sed tibi edico, quod et perfectum erit,

" Si juvenem virum, veteraque multaque doctus,

" Deceptum verbis incitaveris ad irascendum;

- 190 " Ei quidem ipsi primum perniciosius erit,

" Efficere autem omnino nihil poteris illorum gratia:

" Tibi vero, o senex, mulctam infligemus, quam in animo

187 τελεσμένον] A. 2. 3.

Ver. 183. καταφθίσθαι] Edidit Barnesius καταφθίσθαι. Sed minus recte: nam φθίσθαι (ut liquet ex vocibus φθίσθαι, ἐξίφθισα, Odys. i. 163. μ. 329. ν. 340.) ἔχει natura brevem, positione solummodo productam; adeoque circumflecti ea non debet. Vide ad Il. i. 192. et ζ. 471.

Ver. 185. ἀνιείης.] Ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς πιδίης. Κυνηγετικὴ ἡ λείξις, ὅτε τις κύνα τοῦ δισμῦ ἀνίη, ἀφήσῃ κατὰ θηρός. Schol. Vulgg. Similiter exponunt et Scholia MSS. apud Barnesium; Ἀναπιδίης· ἢ δι' μεταφοράς τῆς λείξεως εἰληπταὶ ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τὸς ἰμάντας ἀνιέντων. Eodem sensu occurrit vox ἀνίησα. Iliad. i. 422.

Ἡ μάλα δὲ τίνα Κύπρις Ἀχαιῶδον ἀνιῖσα
 Τρωσὶν ἄμ' ἰσπύσθαι.

Ver. 190. ἀνιηρέσειρον] Vide ad Il. i. 103. et δ. 24.

Ver. 191. Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται] Ita Vulgati: Barnesius autem inter varias lectiones retulit δυνήσεται. Atque ita habet MS. unus a Th. Bentleio collatus.

Quæ et ad sententiam potior videtur lectio. Aptius enim, ut opinor, de Telemacho accipietur totum hoc distichon. (ver. 190. 191.) ut sequens "Σοὶ δὲ, γέρον" (ver. 192.) sit sententiæ Apodosis. Clark. Semper mihi visum est, hic legendum esse δυνήσεται. Sed post mihi etiam suspectus factus est versus, cum vidi, ab Eustathio p. 1441. 6. omitti et versum 192. statim subjici 190. nec in interpretatione ejus mentionem factam, quod non credibile est futurum fuisse in versu ambiguitatis aliquid habente, si in libris ejus fuisset. Et sane multo melior est oratio, deleto hoc versu, qui etiam numeris durus est et claudicans. Ern.

Ibid. Πρῆξαι] Vide ad Il. i. 192.

Ibid. εἵνεκα τῶνδε.] Barnesius in uno MS. reperit οἷος ἀπ' ἄλλων.

Ver. 192. θωὴν ἐπιθήσομεν.] Θωή, ἡ ἐπιτιθεμένη τινὶ ζημία· ὅθεν ἀθῶος, ὁ μὴ θωὴν πάσχω. Schol.

Ver. 193. ἀσχύλλης.] Eustathius in commentario legit ἀσχύλλης.

- Τίνων ἀσχύλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός,
 195 Μητέρα ἣν ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
 Οἱ δὲ γάμον τεύξεσι, καὶ ἀρτυνέεσσιν ἔεδνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι ὅτῳμαι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Μνησῖος ἀργαλῆς· ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
 200 Οὔτ' οὔν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ, γεραιέ,
 Μύθειαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.

" Luens ægre-feras; gravisque tibi erit dolor.

" Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,

- 195 " Matrem suam ad patris-domum jubeat redire:

" Illi vero nuptias facient, et parabunt dotem

" Amplam valde, quantam convenit caram filiam comitari.

" Non enim antea quieturos puto filios Achivorum

" A conjugii-ambitu difficili; quoniam neminem timemus omnino;

- 200 " Neque sane Telemachum, tametsi multiloquus sit:

" Neque vaticinium curamus, quod tu, senex,

" Loqueris irritum; odio autem eris adhuc magis.

Ver. 195. ἀπονέεσθαι.] Vide ad Il. α'. 598.

Ver. 196. Οἱ δὲ γάμον τεύξεσι, καὶ ἀρτυνέεσσιν ἔεδνα] Scholiastes hoc de Procis dictum intelligit: Εἰπὼν "ἐς πατρός," [supra ver. 195.] μετίβη εἰς τὸ πλεθυντικόν· "Οἱ δὲ γάμον τεύξεσι," δηλονότι οἱ μνηστῆρες, καὶ εὐπρεπέουσιν ἔδνα, ὅσα δι' ἑπὶ τῇ τριαύτῃ παιδὶ δίδεσθαι παρὰ τῶν γαμύντων· vocemque ἔδνα proinde exponit, τὰ παρὰ τῇ νύμφῃ μίλιμα δὲ, inquit, παρὰ τῷ πατρὶ τῇ νύμφῃ δίδόμενα. At quamvis vox ἔδνα isto sensu sæpiissime apud Poëtam usurpatur; cum tamen istud "γάμον τεύξεσι" de Procis in universum haud satis apte accipi possit; cumque versus sequentis, "Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς" interpretatio ista a Scholiaste allata, ὅσα δι' ἑπὶ τῇ τριαύτῃ παιδὶ δίδεσθαι παρὰ τῶν γαμύντων, paullo sit durior; eam potiore sententiæ hujus explicationem, eamque veram vocis ἔδνα hoc in loco interpretationem crediderim, quam affert Eustathius ad α'. 277. 278. supra, ubi idem locus occurrit: Ὁ δὲ Παιστής (inquit) ἢ πρὸς ἡμᾶς τὸν πατέρα τὴν σύνταξιν

ἀπιδουκιν, ἀλλὰ πρὸς τινὰς πολλὰς ἀμφὶ τὸν πατέρα· οἱ τινες, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἱστορεῖται [infra ο'. 16.] τὴν Πηνελόπην ἐκίλειον γήμασθαι—"ἔδνα δὲ νῦν, τὰ ἀπὸ τῆς γυναικος πρὸς τὸν ἄνδρα. Atque isto sensu vocem ἔδνα αὐτοῦ usurpatam fatetur ipse Scholiastes supra ver. 53. hujus libri:

Οἱ πατὴρ μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασιν νύσθαι
 Ἰακείν, ὡς κ' αὐτὸς ἔδνασται θύγατρά.

Ibid. ἀρτυνέεσσιν] Vide supra ad α'. 277.

Ver. 199. Μνησῖος ἀργαλῆς.] Ἀργαλίαν δὲ τὴν τῆς Πηνελόπης μνηστῶν λίγι, ἢ ὡς μίχρη· νῦν δυσκατέργασον, ἢ κατὰ τινὰ φήμην καὶ αὐτὸ καὶ μαντείαν ἀκυσίαν νόμον τῆς πολυφύμης ἀγορεύς· τῷ ὄντι γὰρ ἀργαλιωτάτη ἀπίβη τοῖς μνηστῆρσιν, ὅτε ἀνύσασιν ἔδνα, καὶ προσαπολίσσασιν καὶ τὸ ζῆν. Eustath. Priorem harum explicationum solam affert Scholiastes, quam et veriore crediderim; posterior subtilior videtur et longius petita, cumque ipsius vocis ἀργαλῆς sensu minus congruit. Vide supra ad ver. 127.

Ibid. δείδιμεν] Vide ad Il. ε'. 240. et i. 736.

- Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, ἐδέετο' ἴσα
 ἔσσεται, ὅφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιῆς
 205 "Ὀν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, ποτιδέγμενοι ἥματα πάντα,
 Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, ἐδέ μετ' ἄλλας
 ἔρχομεθ', ἄς ἐπεικὲς ὀπυιέμεν ἐσὶν ἐκάσῃ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Εὐρύμαχ', ἡδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 210 Ταῦτα μὲν ἐχ' ὑμέας ἐτι λίσσομαι, ἐδ' ἀγορεύω·
 Ἦδη γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 Ἄλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταῖρους,
 Οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
 Εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαδόμεντα,
 215 Νόσον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 Ἦν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἧ ὅσσαν ἀκέσσω
 Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλισα φέρει κλέος ἀνδρώποισιν.

- " Bona vero rursus male absumentur, neque unquam paria
 Erunt, dum hæc diffèrat Achivos
 205 " Suis nuptiis; nos vero rursus, expectantes diebus omnibus,
 Propter virtutem contendimus, neque ad alias
 Imus, quas convenit ducere unicuique."
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra locutus est:
 " Eurymache, et alii, quotquot proci generosi,
 210 " De istis quidem non vos amplius oro, neque dico:
 Jamjam enim hæc sciunt dii et omnes Achivi.
 " Sed age mihi date navem celerem, et viginti socios,
 " Qui mihi hinc atque hinc pertranseant viam maris.
 " Proficiscor enim in Spartam et Pylum arenosam,
 215 " Reditum sciscitaturus patris diu absentis,
 " Si quis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
 " Ex Jove, quæ potissimum notitiam affert hominibus.
 221 ἔπειτα] L. 222 ἐπιπύρεα] Edd. vett. sic et Hesych. ubi vid. Cel.
 Albert.

Ver. 203. οὐδέποτε ἴσα ἔσσεται.] Ἦγεν, αἰεὶ
 ἰλαττωθήσονται. Similiter et Eustathius;
 τὸ δὲ, " ἐδὲ ποτὶ ἴσα ἴσσεται," ἀσπίως ἐξη-
 γᾷ, ἀντὶ τῆς αἰετῆς ἰλαττωθήσονται. Εἰ γὰρ μὴ
 ἴσα, πολλὰ μᾶλλον ἢ μίջοναι ἴσαι ἄρα ἰλάσ-
 τονα. Dna Dacier vero hoc aliter accipit:
 " Eurymaque" inquit " dit, et jamais
 " les choses ne seront égales, pour dire,
 " jamais l'ordre ne sera rétabli. Car

" l'ordre est designé par l'égalité, qui
 " fait que chacun a ce qui lui appartient."
 Quam et veriore crediderim explicatio-
 nem.

Ver. 209. μνηστῆρες ἀγαυοί.] Νῦν ἀντὶ τῆς
 εὐγενείας. λαμπροί. Schol. Vide supra ad α'.
 29. et 106.

Ver. 212. Ἄλλ' ἄγε μοι δότε νῆα] Πρὸς
 τὴν Ἰθακήσιον. Ἦ τὴν ὑπόνοιαν ἀποτεβόμε-

- Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόσον ἀκέσσω,
 Ἦτ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 220 Εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκέσσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 Νοσήσας δὴ πειτα φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σῆμά τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δάσω.
 Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο τοῖσι δ' ἀνέστη
 225 Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
 Καὶ οἳ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
 Πείθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
 "Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω·
 230 Μῆτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἥπιος ἔσω
 Σκηπτουῆχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδῶς,
 Ἄλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι.

- " Si quidem patris vitam et reditum audivero,
 " Sane, vexatus licet, adhuc perduraverim in annum:
 220 " Si vero mortuum audivero, neque adhuc superstitem,
 " Reversus deinde earam in patriam terram,
 " Tumulum illi erigam, et parentalia perficiam
 " Eximia valde, qualia decet; et viro matrem dabo."
 Ille quidem sic locutus consedit; his autem surrexit
 225 Mentor, qui Ulyssis eximii erat socius;
 Et is ei, cum proficisceretur, commisit totam familiam,
 Utque obediret seni, et firma omnia custodiret:
 Qui inter eos sapiens concionatus est et dixit;
 " Audite nunc me, Ithacenses, quodcunque dixerō;
 230 " Nequis amplius benignus, mansuetus, et mitis sit
 " Sceptriger rex, neque in mente proba sciens;
 " Sed semper infestus sit, et nefaria patret:

223 ὅσα] F. A. 1. 2. L. 224 κατὰ ῥ' ἔξετο] Edd. præter R. male. 228
 εὐφρονέων] Edd. præter R. ut 160. Ibid. μετέειπε] Edd. male.

νος, αἰτεῖται παρὰ τῶν μνηστῆρων τὰ πρὸς τὴν
 πορείαν· πῶς γὰρ ἡδύνατο σκυνοῦν κατὰ
 αὐτῶν πολίτας ἐπαυδὲς ἔχων. Schol.

Ver. 213. διαπρήσσωσι] Vide ad II. γ.

192.

Ver. 216. ὅσσαν] Vide supra ad α'.

282.

Ver. 220. τεθνηῶτος] Vide ad II. ζ. 160.

464. et γ. 46.

VOL. III.

Ver. 221. δὴ πειτα] Vide supra ad α'.
 290.

Ver. 222. χεύσω.] Al. χύσω, et χύω.

Ver. 225. ὅς ῥ'.] Qui scilicet.

Ver. 227. Πείθεσθαι τε γέροντι.] Ὁ ἴσ-

τῶν Λαίρτη. Eustath.

Ver. 228. Ὅς σφιν] Vide supra ad ver.

I

- “Ὡς οὐτίς μέμνηται Ὀδυσσεὺς Δείοιο
 Λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 235 Ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγένορας οὔτι μεγαίρω
 Ἐρδεῖν ἔργα βίαία, κακοῖράφῃσι νόοιο·
 Σφὰς γὰρ παρδόμενοι κεφαλὰς, κατέδδοσι βιαίῳ·
 Οἶκον Ὀδυσσεὺς, τὸν δ' ἐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι·
 Νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
 240 Ἦσθ' ἄνεω, ἀτὰρ οὔτι καταπτόμενοι ἐπέεσσιν,
 Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἔόντες.

- “ Adeo nullus recordatur Ulyssis divini
 “ Populorum, quibus praefuit, et velut pater mansuetus erat.
 235 “ Verum enimvero procos superbos nequaquam invidio
 “ Committere facinora violenta malis-consiliis mentis:
 “ Sua enim objectantes capita comedunt violenter
 “ Domum Ulyssis, quem non amplius autumant reditum esse:
 “ Nunc autem caetero populo succenseo; quod-adeo omnes
 240 “ Sedeatis muti, neque omnino redarguentes verbis,
 “ Pauciores procos compescatis, cum-sitis plures.”

Ver. 233. μέμνηται] Similiterque infra
 ver. 271. ἰνέεσθαι. Vide ad Il. α'. 37. et
 γ'. 736.

Ver. 234. πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.] Οὕτω
 δὲ πρῶτος καὶ φιλοφρόνως τοῖς αὐτοῦ ὁμοφύ-
 λους προσηνέχθη ὁ Κύρος, ὥστε καὶ ἄχρι νῦν
 παρὰ πάντων πατέρα προσαγορεύονται τῶν
 Περσῶν καὶ τῶν Παισίων τῶν Ὀδυσσέων
 πατρὸς τι μαρτυρῶν, γέροντά τινα εἰσάγει
 Ἰθακήσιον, τὴν τῶν μνηστῆρων ἀσίλγειαν ὀδυ-
 ρόμενος, καὶ λέγοντα, “Ὡς οὐτίς μέμνηται
 “Ὀδυσσεὺς Δείοιο, Λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατήρ
 “δ' ὥς ἥπιος ἦεν.” Kyriac. Stroz. de Re-
 publ. Lib. IX. Vide supra ad ver. 47.

Ver. 235. μνηστῆρας ἀγένορας] Vide su-
 pra ad ver. 209. et ad α'. 106.

Ver. 237. παρδόμενοι] Ἐνέχυρον Δίμιννοι.
 Schol. br. et Barnesius παραβάλλοντες,
 quod est Virgilianum illud caput objec-
 tantes periculis. Sic et Hesychius interpre-
 tatur παρδόμενοι. Mox ver. 240. scr. ἰπεί-
 εσαι. Ern.

Ver. 242. Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀν-
 τίον ἦν.] Ὁ Ποιητὴς τὸν μὲν Ἀντίον, ἀ-
 πλῆστερον ἐπαινεῖς δημηγορῶντα καὶ ἀφιέλτερον·
 τὸν δὲ Εὐρύμαχον, ἰμβριδίτερον καὶ ἀδρότερον·
 ἐνταῦθα δὲ Λειώκριτον τινα μνηστῆρα βραχύ-
 λογον μὲν πλάττει, θρασύτερον δὲ, ὅς ἔστι μόνον
 τὸν Ὀδυσσεὺς ἐξευτελίσαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγο-

ρὰν ταχὺ λύσει, ἢ ἐκ ἰκάδισιν αὐτός. Schol.
 et Eustath.

Ver. 243. ἀταρτηρὲ.] Ἀτρηό. Schol.
 Ibid. φρένας ἤλει.] Τὸ δὲ, ἤλει, εἰληπται
 μὲν ἀντὶ τοῦ, ἤλει, πεπληνημένον τὸν νῦν —
 Εὐρηται δὲ ἐν Ἰλιάδι καὶ δισύλλαβον ἐν τῷ,
 [Il. δ'. 128.] “φρένας ἤλει, διεφθόρας.” Eu-
 stath.

Ver. 244. Ἡμῶς ὀτρύνων καταπαύειν.]
 Barnesius, Versionem Wetstenianam se-
 cutus, locum hunc ita reddit; “Nos ad-
 hortans desistere.” Male omnino. In-
 terpretatio enim ista cum voce ὀτρύνων
 parum apte, cum voce καταπαύειν (quæ
 activa est) nullo modo congruit. Sed et
 si sensum istum verba ferre possent, ne-
 quaquam tamen hic conveniret ista acci-
 piendi ratio. Neque enim in præcedenti
 oratione Procos, sed Ithacenses allocutus
 est Mentor, supra ver. 229. 235. 239.
 neque ullo modo ita cohererent sequen-
 tia, “ἀργαλίον δὲ” etc. Melius paulo
 vertit Dna Dacier; “Que venez vous de
 “dire pour nous exciter à nous opposer à
 “tant de desordres.” Leicritum nimi-
 rum Ithacensem fuisse, seipsumque cum
 reliquis Ithacensibus, quos vituperarat
 Mentor, hic excusare intelligit. Id quod
 et cum vocum ὀτρύνων et καταπαύειν

- Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἦν.]
 Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἤλει, ποῖον ἔειπες,
 Ἡμῶς ὀτρύνων καταπαύειν; ἀργαλίον δὲ
 245 Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
 Εἴπερ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγαυὲς
 Ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
 Οὐ κέν οἱ κεχάροτο γυνή, μάλα περ χατέεσσα,
 250 Ἐλθόντ'· ἀλλὰ κεν αὐτῷ αἰεκέα πότμον ἐπίσποι,

- Hunc autem Euenorides Leiocritus contra allocutus est;
 “ Mentor noxie, ingenio stolide, quale locutus es,
 “ Ad nos adhortans compescendos? Difficile autem erit
 245 “ Viris licet pluribus pugnare nobiscum de convivio.
 “ Etenim si Ulysses Ithacensis ipse adveniens,
 “ Convivantes per domum suam procos eximios
 “ Expellere e domo cogitaret in animo;
 “ Non ipsi letaretur uxor, quantumvis valde desiderans,
 250 “ Venienti; sed is ibi sævam mortem obiret,

sensu, et cum eo quod antea dixerat
 Mentor, ver. 239. etc. satis apte congruit.
 Verum cum liquet ex γ'. 294. infra, unum
 e Procis fuisse Leicritum, (id quod nec
 ipsam Dnam Dacieram fugit;) rectius, ut
 opinor, istud Ἡμῶς a Leicrito dictum
 intelliges de seipso et reliquis Procis,
 ad quos compescendos populum Ithacen-
 sem Mentor hic incitare arguitur. Clark.
 Hæc bene dicta. Ordo verborum est:
 ὀτρύνων καταπαύειν ἡμῶς. Vertamque:
 jubens (sc. populum) coërcere, seu cohibere
 nos procos. Ern.

Ver. 244. 253. ὀτρύνων—ὀτρύνει.] Vide
 ad Il. α'. 55. item infra ad γ'. 33. et λ'.
 109.

Ibid. ἀργαλίον δὲ Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι
 μαχήσασθαι περὶ δαιτί.] Barnesius vertit;
 “Difficile autem erit cum viris etiam plu-
 “ribus pugnare de convivio.” Sensus pla-
 ne nullo. Equidem, si istud πλεόνεσσι μα-
 χήσασθαι, Cum pluribus pugnare, interpre-
 tandum sit; Poëtam hoc dicere voluisse
 crediderim: “Durum erit, cum viris, iis-
 “que pluribus, pugnare de convivio.” Sed
 ad vim particulæ “καὶ” rectius interpre-
 tantur Scholiastes et Eustathius; λέγει δὲ
 ὅτι ἀργαλίον τοῖς Ἰθακήσις, καὶ πλείονας
 ὄντας, ἀντιπατασῆναι δαινυμένοις τοῖς μνηστῆ-
 ριν. Immo ne ipsum quidem Ulysssem,

[ver. 246. etc.] si reversus foret, ullo pro-
 fectu hoc aggressurum. Aptissime porro
 convenit hæc explicatio cum iis quæ dix-
 rat Mentor supra ver. 240. 241.

—ἀτὰρ ἔτι καταπτόμενοι ἐπέεσσιν,
 Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἔόντες.

Fatendum tamen alteri interpretationi fa-
 vere istud “Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο,” infra
 ver. 251. quod secundum Scholiastis et
 Eustathii explicationem haud satis apte
 videtur adjici.

Ver. 245. περὶ δαιτί.] Οἱ γὰρ ἐν δαιτί οἶον-
 ται ἀνυπόστατοι εἶναι τὴν ἀλήθειαν, τῷ οἶνῳ στρα-
 τηγῶντος αὐτοῖς. Schol. Iisdem pene ver-
 bis exponit Eustathius, additque, τὸ δὲ
 τοιούτων νόημα σαφέστερον ἐμφαίνει ἐν τῷ, “Εἰ
 “γὰρ αὐτὸς ἐπιθὼν δαινυμένους κατὰ δῶμα
 “μνηστῆρας ἐξελάσαι τῷ μεγάρῳ ἰδίῳ, ἢ ἐν
 “αὐτῷ ἢ γυνὴ κεχάροτο” etc. Idem pau-
 lo inferius de constructione: Τὸ δὲ “περὶ
 “δαιτί” καινότερον συντίτακται, δηλῶν ἢ τὸ
 “περὶ δαιτός,” ἢ τὸ “ἐν δαιτί.” Sed vide
 infra ad γ'. 471.

Ver. 247. Δαινυμένους] Vide ad Il. γ'.
 260.

Ver. 248. μενοινήσῃ] Al. μενοινήσει.
 Ver. 249. Οὐ κέν οἱ κεχάροτο] Vide in-
 fra ad ψ'. 266. Al. οὐκ ἂν οἱ.
 Ver. 250. ἐπίσποι] Al. ἐπίσπη.

- Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' εἰ κατὰ μοῖραν εἶπες.
 'Αλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος.
 Τέτρω δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἥδ' Ἀλιδέρης,
 Οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι εἰσιν ἑταῖροι.
 255 'Αλλ', ὅτ'ω, καὶ δηδὰ καδήμενος, ἀγγελιάων
 Πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν ἔποτε ταύτην.
 "Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰφνερῆν.
 Οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὰν πρὸς δώματ' ἕκαστος.
 Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θεῖς Ὀδυσῆος.
 260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 Χεῖρας νιψάμενος πολλῆς ἀλγος, εὐχέτ' Ἀθήνη.
 Κλυδί μοι, ὃ χριζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
 Καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἡεροιδέα πόντον,

" Si cum pluribus pugnaret; tu vero non recte locutus es.
 " Sed age, populi quidem dispergamini ad opera: unusquisque:
 " Huic autem properabit Mentor iter et Halitherses,
 " Qui utique ei a principio paterni sunt amici.
 255 " Sed, puto, et diu sedens, nuncios
 " Percontabitur in Ithaca; perficiet vero iter nunquam hoc."
 Sic utique locutus est, solvitque concionem celerem.
 Atque hi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:
 Proci autem ad aedes iverunt divini Ulyssis.
 260 Telemachus autem seorsum profectus ad littus maris,
 Manibus lotis e cano mari, supplicabat Minervæ;
 " Audi me, qui heri deus venisti ad domum nostram,
 " Et me in navi jussisti per nigrum pontum,
 257 λῦσε δ'] F. λῦσε ἀγορὴν] A. 3. λύσας δ' ἀγορῆς] A. 1. 2. L. λῦσεν δ'] verum est. Sic semper Homerus de hac re. sed ante φώνησε legendum.

Ver. 254. Οἳ τε] Qui utique. Qui scilicet.

Ver. 257. λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰφνερῆν.] Ἀντὶ τῆς αἰφνείας: ὡς τὸ, "τότε μοι χάνει εὐρεία·" χθών' ἀντὶ τῆς εὐρείας. Schol. Eodemque modo exponit et Eustathius. Vide ad Il. 8. 182. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 258. ἄρ'] Proinde. Ut fieri solent.

Ver. 259. ἀνὰ δώματ'] Al. ἐς δώματ'. Atque ita legit Eustathius in commentario.

Ver. 260. ἀπάνευθεν ἰὼν] Al. ἀπάνευθε πόντον.

Ibid. ἐπὶ θῖνα] Al. ἐπὶ θινί.
 Ver. 261. νιψάμενος] Vide infra ad Il. 491. et ad Il. 296.
 Ver. 262. ὃ χριζὸς] Al. ὃς χριζός.
 Ibid. ἤλυθες] Postulat Temporum ratio, ut ἤλυθες hoc in loco sit ab Aoristo ἤλυθεν, non a Perfecto ἤλυθα. Vide ad Il. α'. 57. et δ'. 110.
 Ver. 267. σχεδόν δ' οἳ ἦλθεν Ἀθήνη] Vide supra ad α'. 83. et ad Il. α'. 194.
 Ver. 268. Μέντορι εἰδομένη ἡμῖν δέμας, ἥδ' αὖθις] Virgil.
 Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. En. IV. 558.

- Νόσον πεισόμενον πατρός δὴν οἰχομένοιο,
 265 Ἐρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοὶ,
 Μνηστῆρες δὲ μάλισα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόν δ' οἳ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμῖν δέμας, ἥδ' αὖθις.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 270 Τηλέμαχ', ἐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσειαι, ἐδ' ἀνοήμων.
 Εἰ δὴ τοι σὲ πατὴρ ἐνέσακται μένος ἦδ',
 Οἷος ἐκείνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
 Οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται, ἐδ' ἀτέλεστος.
 Εἰ δ' εἰ κείνη γ' ἐσσι γόνος καὶ Πηνελοπείης,
 275 Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσσειν, ἀ μνησινᾶς.
 Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·

" Reditum sciscitaturum patris diu absentis,
 265 " Ire: hæc vero omnia impediunt Achivi,
 " Proci autem potissimum, male superbientes."
 Sic ait precans: prope autem illum venit Minerva,
 Mentori similis-facta, tum corpore, tum etiam voce;
 Et eum compellans verba alata dixit;
 270 " Telemache, neque in-posterum ignavus eris, neque stolidus
 " Si quidem tibi tui patris instillatus est animus fortis,
 " Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque,
 " Non tibi deinde vanum iter erit, neque irritum:
 " Si vero non illius sis filius Penelopes,
 275 " Non sane deinde speraverim te perfecturum esse, quæ moliris.
 " Pauci enim filii similes patri sunt;

260 ἀπάνευθε ἰὼν] R. ut ζ'. 256. Ibid. θινί] R. 262 ὃς χριζός] A. 2. 3. L. 275 Οὐ σ' ἐπ' ἔπειτα] R.

Omnia longævo similis, vocemque coloremque. En. IX. 650.

Ver. 271. Εἰ δὴ] Si revera.

Ver. 273. Οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται, ἐδ' ἀτέλεστος.] Ἀλήθ' καὶ ἀτέλεστος ἐκ ἀνεν ἀπείσμη λέγονται. ἔσσεται μὲν γὰρ ἡ ὁδὸς διὰ τὴν ἄλῃ, ἀλήθ' ὡς διὰ θαλάσσης πλέοντι· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ ἀλήθ' ἔσαι, τυτσί ματαία καὶ κενή, ἐδ' ἀτέλεστος. Schol. apud Barnesium. Similiter et Eustathius; "Ὅτι ἐν τῷ, "Οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται ἐδ' ἀτέλεστος," ἀσπίως πρόσκειται τὸ, ἐδ' ἀτέλεστος· ἄλλως μὲν γὰρ, ἀλήθ' ἔσαι τῷ Τηλεμάχῳ ἡ ὁδὸς, ὡς διὰ θαλάσσης πλέουσιν· — εἰ μὲν κατὰ τὸ ἀτί-

λεστον ἀλήθ' ἔσαι, ὅπερ ἐστὶ ματαία. Uterque, ut opinor, satis inficete.

Ver. 275. 279. ἔολπα — προλείπειν] Vide ad Il. α'. 57.

Ver. 276. Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται· Οἳ πλείους κακίους.] Euripid.

Οὐδὲν κακίον [οὐ] συγχάνει γένος τοσούτου.

Παῦρον μὲν ἄλλων· ἵνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως

Εὐδαίμων, ὅστις ἐστὶ μὴ χεῖρον πατρός.

Heraclic. ver. 327.

Οἷον χρεῖστοι πατέρες γένειν ἐλπίοντο.

Χειροτέρην ἡμῖς δὲ κακώτερα τιθέμεθα.

Aratus, Phænom. ver. 125.

- Οἱ πλέονες κακίαι· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείας.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἐδ' ὅπιδεν κακὸς ἔσσεαι, ἐδ' ἀνόημων,
 Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσῆος προλέλοιπεν,
 280 Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 Τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἕα βελὴν τε νόον τε
 Ἀφραδέων, ἐπεὶ ἔτι νόημονες, ἐδὲ δίκαιοι.
 Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
 Ὅς δὴ σφιν σχεδὸν ἔσιν ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσθαι.
 285 Σοὶ δ' ὁδὸς ἐκέτι δὴρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς.

"Plerique peiores; pauci vero et parentibus meliores.

"Sed quoniam neque in-posterum ignavus eris, neque stolidus,

"Neque te penitus prudentia Ulyssis reliquit;

280 "Spes tibi deinceps est de perfecturum hæc opera.

"Ideo nunc procorum quidem sine consiliumque mentemque

"Insipientium; quoniam neutiquam prudentes, neque justī sunt;

"Neque omnino sciunt mortem, et fatum atrum.

"Quæ jam illis imminet, die uno ut omnes pereant,

285 "Tibi vero iter non amplius differetur, quod tu moliris:

283 ἴσασιν] R. Eustath. ἴσασι. 289 ὅπιδεν] F. A. 1. L. vid. not.

Etas parentum, pejor avis, tulit
 Nos nequiores, mox daturos
 Progeniem vitiosiorum.

Horat. Carm. lib. III. Od. vi. 46.

"Neminem prope magnorum virorum
 "optimum et utilem filium reliquisse sa-
 "tis claret." *Ælii Spartiani, Severus Im-*
perator. "Ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα πῆματα"
 "id est, Virorum heroum filii poæa. Ve-
 "teribus illud observatum fuit, præstan-
 "tium virorum filios multum a progeni-
 "torum moribus abfuisse. Unde et De-
 "mosthenes dixit; Τῶν ἀγαθῶν, ἀνδρῶν,
 "ὡς περ εὐμαρμένη εἴη, φανὺς ἀπαβαίνειν
 "τὰς οὐδ' —. Quæ quidem Demosthenis
 "sententia refertur ab Aristide in Cimo-
 "ne." *Eras. Adag. Sect. quæ inscribi-*
tur, Degenerantium in pejor.

Ibid. Παῦροι γάρ] "Hanc αἰτιολογίαν,"
 inquit, *Spondanus*, "ego sane non com-
 "plector, neque scio, cur hoc loco sit
 "posita. — Sic ait *Minerva*: *Telemache*,
 "si non esses filius *Ulyssis* et *Penelope*,
 "non sperarem te ea effecturum, quæ mo-
 "liris. Ratio: Pauci enim filii patris
 "sunt similes. Imo dicendum fuit:
 "Quaquam sis *Ulyssis* filius, tamen du-
 "bito an hoc perficias, quia non solent

"semper filii patrum virtutem referre."
 Sed nihil opus; refertur enim istud, γάρ,
 non ad id quod proxime præcessit, sed ad
 id quod eleganter reticetur: "Neque me
 "de virtute tua dubitare mireris, Pauci
 "ENIM" etc. Atque hoc modo accipit
 Scholiastes, qui ad voces, "Παῦροι γάρ ται
 "παῖδες." Τὸ αἴτιον (inquit) τῆ διαστροφῆς.
 Et Eustathius: Αἴτιον δὴ μοι ἐκ ἀπεικίας τῆ
 διαστροφῆς ἐπὶ τῇ σῇ πρὸς τοὺς ἀγαθὺς γονεῖς
 ὁμοιότητι, τὸ πλείονας ἐνέσκειν παῖδας ἀνο-
 μοίους τῇ πατρικῇ ἀγαθότητι.

Ver. 280. Ἐλπωρή] Vide supra ad α'.
 167.

Ver. 282. οὐτι νόημονες, ἀδὲ δίκαιοι] Δογ-
 ματίζου Ὀμηρος, ὅτι ὁ ἀδίκος καὶ ἀσύνετός
 ἐστιν. Schol.

Ver. 283. 284. Οὐδὲ τι ἴσασιν θάνατον, —
 Ὅς δὴ σφιν σχεδὸν ἔσιν] Ita *Plad.* ε'. 201.

"Α δὴ δ', ἐδὲ τί τοι θάνατος καταδύμιός ἐστιν,
 "Ὅς δὴ τοι σχεδὸν ἔσιν. —

Nescia mens hominum fati sortisque futuræ!
 Virgil. *Æn.* X. 501.

Clark. Cæterum leg. σφί.

Ibid. θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,] Vide
 infra ad ε'. 241.

- Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
 Ὅς τοι νῆα θοὴν σελέα, καὶ ἄμ' ἐφομαι αὐτός.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
 Ὀπλισσόν τ' ἦϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
 290 Οἶνον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ ἄλφιστα, μυελὸν ἀνδρῶν,
 Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
 Αἰψ' ἐδελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
 Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἡδὲ παλαιαί·
 Τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόφομαι, ἥτις ἀρίστη·

"Talis enim tibi socius ego paternus sum,

"Qui tibi navem celerem parabo, et simul comitabor ipse.

"Sed tu quidem profectus domum prociis interes,

"Apparaque viatica et vasis conde singula,

290 "Vinum in amphoris, et farinam, medullam hominum.

"Utribus in densis; ego vero per populum socios

"Statim voluntarios colligam: sunt autem naves

"Multæ in circumflua Ithaca novæ et veteres:

"Harum quidem ego providebo, quæcunque optima sit;

290 ἀμφορεῦσι] F. A. L. 292 ΑΨ] F. male.

Ver. 287. σελέα,] Ἐκπλεῖσαι ἑτοιμάσω.
 Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 289. 295. Ὀπλισσόν — ἰφοπλίσσαν-
 τας] *Al.* Ὀπλισσόν — ἰφοπλίσσαντας. Quæ
 ferri non possunt. Vide ad *Il.* α'. 140. et
 ψ'. 55.

Ibid. Ὀπλισσόν τ' ἦϊα,] Ἐτοιμάσον τὰ
 ἐφόδια. Οἱ Παλαιὸι φασὶν ὅτι ἦϊα πυρίως αἱ
 ὀσπρίων καλάμαι, καὶ δυσπλάστως ἐν συναί-
 ρισι ἦϊα· ὡς Φειράκης. "Τὴν γαστρί' ἦϊον
 "κ' ἀχέων σισαγμένον." Ὀμηρος δὲ τὰ ἀ-
 πλῶς βρώματα. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸν εἰς ναὺν ἐπι-
 σιτισμόν. Schol. Vulgg. "ἦϊα νῦν, τὰ εἰς τὸ
 ἵναι ἐφόδια. Σημαίνει δὲ ἡ λίξις καὶ τὰ ἄ-
 χυρα, (infra ε'. 368.) "ἦϊον δημῶνα τινάξῃ"
 — καὶ τὰ ἄλφιστα, (infra ε'. 266. ε'. 212.)
 "ἐν δὲ καὶ ἦϊα Κωρύκω." Schol. MSS. a-
 pud Barnesium. Similiter et Eustathius;
 "ἦϊα δὲ νῦν, τὰ ἐφόδια, ὅ ἐστι βρώματα εἰς ὁδὸν
 ἐπιτηδία· παρὰ τὸ ἵναι.

Ibid. ἦϊα καὶ ἄγγεσιν] Quoniam vox
 ἦϊα alibi (*Odys.* μ'. 329.) media correpta
 occurrit, ideo hic annotat Barnesius; "In
 "Tertio loco *Anapæstus*." Fatetur tamen
 ipse postea, vocem hanc nonnunquam
 eandem producere; ut infra ver. 410. hu-
 jus libri;

Δῦντι, φίλοι, ἦϊα φερέμεθα. —

Et *Iliad.* ε'. 103.

Θάων, σελέα ται, ναῦν τ' ἦϊα τέρονται.

Ex quibus locis patet, vocem ἦϊα mediam
 natura habere longam, positione solum-
 modo nonnunquam corripere. (Vide ad
Il. ε'. 103. et ε'. 24.) Adeoque hoc in loco
 pes ista "ἦϊα καὶ" revera est *Dactylus*,
 voce καὶ propter sequentem vocalem (uti
 alibi sæpissime) correpta. *Anapæstus* au-
 tem, ut opinor, in hujusmodi carmine fer-
 ri non potest. Barnesius quidem plura
 ex ipso Homero loca adducit, ubi *Ana-*
pæstum pro *Dactylo* aut *Spondæo* usurpa-
 tum contendit;

Βορέης καὶ Ζεφύρος. — *Iliad.* ε'. 5.

Ἰέμεν δὲ σῆμα. — *Odys.* ε'. 181.

Νῆα μὲν μοι πατρία. — ε'. 285.

Αὐτὸς ἀποπέμψω. — ε'. 83.

Verum in versuum horum tribus prioribus,
 pedes istæ, Βορέης, Ἰέμεν, Νῆα μὲν, non sunt
Anapæsti, sed *Spondæi*; pronunciando vi-
 delicet Βόρρης, Ἰέμεν, Νῆα μὲν in postremo,
 (cum istiusmodi exemplum alibi apud
 Poëtam non occurrit,) mendosi aliquid
 latere crediderim.

Ver. 290. ἀμφορεῦσι,] Κεράμει ἦσαν

- 295 Ὡκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
 "Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κέρε Διός· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεῶ ἐκλυεν αὐδὴν.
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ.
 Εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
 300 Αἶγας ἀνιμένους, σιάλκας δ' εὖοντας ἐν αὐλῇ.
 Ἀντίνοος δ' ἰδὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
 "Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
 Ἐν σῆδεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
 305 Ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ.
 Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσασιν Ἀχαιοί.

295 " Statimque instructam deducemus in latum mare."
 Sic ait Minerva, filia Jovis; neque amplius diu

Telemachus morabatur, postquam deæ audiverat vocem.
 Festinavit vero ire ad domum, suo mæstus corde:
 Invenit autem procos superbos in ædibus,

300 Capras excoriantes, porcosque assantes in aula.
 Antinous autem ridens obviam venit Telemacho;
 Inque ejus hæsit manu, verbumque fecit, dixitque;
 " Telemache altiloque, animi impotens, nequid tibi aliud
 " In pectoribus malum sit-curæ vel opus vel verbum,

305 " Sed strenue comede, et bibe, ut antea:
 " Ista autem tibi omnino omnia perficient Achivi,

295 ἐφοπλίσσαντες] F. A. L. ver. 289. 296 ὡς ἔφατ'] Edd. vett. male. 298
 βῆ δ' ἵναι] R. 305 Ἀλλὰ μοι] R. et Eustath.

ἄμφοτέρωθεν φερόμενοι· ὅ ἐστιν ἄμφω τοι, δύνωτοι.
 Schol.

Ver. 298. Βῆ δ' ἵμεναι] Al. βῆ δ' ἵναι.

Ver. 299. ἄρα] Non hic supervacaneum est istud ἄρα· vim enim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 259. Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἵσαν etc.

Ibid. μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν] Al. μνηστῆρας ἐν μεγάροισιν ἰοῖσιν.

Ibid. μνηστῆρας ἀγήνορας] Vide supra ad α'. 106.

Ver. 300. ἀνιμένους,] Ἐπιδίοντας. Schol.

Ibid. σιάλκας δ' εὖοντας] Ἐστὶ δὲ τὸ μὴ εἶναι, ἀρχαῖον, ἔπος ἰωνοειδὲς τῷ μαδᾶν ὅσα τι ζῶντι. Eustath. Vide ad Il. α'. 466.

Ibid. ἐν αὐλῇ.] Al. ἐν αὐγῇ. Sic Iliad. α'. 206.

Αὐτὰς ὅγε κερῶν μέγα κάβδακ' ἐν πυρὶ αὐγῇ.

Ver. 301. γελάσας] Vide ad Il. α'. 67.

Ver. 305. Ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν] Eustathius in commentario legit, " Ἀλλὰ μοι " ἐσθιέμεν." Male autem ipse deinceps addit; " Ἐν δὲ τῷ, Ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν, περισσὴ κείται συνήδως ἢ ἀντανυσμία. Quod si verum esset, minime ferenda esset lectio. Henricus Stephanus autem; " Ego certe" inquit " id esse puto, (si recipienda est hæc " lectio,) quod Gallice diceremus, Qu'on " me doive d'autant."

Ver. 311. Δαίνυσθαί σ' αἰκοντα,] MS. unus a Th. Bentleio collatus habet Δαίνυσθαί σ' αἰκοντα. Quam et veriorem lectionem crediderim. Nam et vox αἰκοντα cum sententia hic parum convenit; et occurrit ipsa phrasid " Δαίνυσθαί σ' αἰκοντα,"

- Νῆα καὶ ἐξαίτες ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
 Ἐς Πύλον ἡγαδέην, μετ' ἀγαυῷ πατρὸς ἀκμήν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 310 Ἀντίνο', ἔπας ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεδ' ὕμιν
 Δαίνυσθαί τ' αἰκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκκλητον.
 Ἡ ἐχ' ἄλλης, ὥς τοπάροιδεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι ἰήπιος ἦα;
 Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀπέων
 315 Πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοδι θυμὸς,
 Πειρήσω, ὥς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
 Ἡὲ Πύλοισι δ' ἐλθὼν, ἢ αὐτῷ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
 Εἴμι μὲν, ἐδ' ἀλήϊ ὁδὸς ἔσσεται, ἣν ἀγορεύω,

" Navem, et delectos remiges, ut ocius pervenias

" Ad Pylum divinam, ad inclyti patris famam."

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

310 " Antinoë, nequaquam licet cum vobis superbis

" Convivari invitum, et lætari quietum.

" An non satis est, quod antea absumpsistis multas et eximias

" Possessiones meas, proci: ego autem adhuc infans eram?

" Nunc vero quum grandior sum, et aliorum orationem audiens

315 " Percipio, et jam mihi intus augescit animus;

" Tentabo, ut vobis malum fatum inferam,

" Sive in Pylum profectus, sive hic in hoc populo.

" Ibo quidem, neque vanum iter erit, quod dico,

316 ὥς κ' ὕμμι] R. male. lenius et Ionicam est vulgatum.

infra ζ'. 195. ubi nec variant Codices. Clark. Optime. Sed hæc lectio haud dubitanter in textum erat recipienda. Ern.

Ver. 312. Ἡ ἐχ' ἄλλης,] Vide supra ad α'. 298. et ad Il. υ'. 188.

Ver. 315. Πυνθάνομαι,] Hoc loco utitur Ammonius in ἱερῶν, ut ostendat πυνθάνομαι dici de eo, qui audit aliquem narrantem quid sine prægressa percunctatione. Sic et infra Homerus γ'. 256. de qua re multa esse apud Schol. Aristoph. Equ. 1299. notat ad Amm. l. c. Cel. Valken. Ern.

Ibid. καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοδι θυμὸς,] Τὸ δὲ, ἀέξεται θυμὸς, οἱ μὲν, ἐπὶ ὀργῆς ἐνέησαν· ἵνα λίγη ἂν ἴκαται ἡδὴ θυμῷ, καὶ μὴ διὰ τίλως ἀόργητος εἶναι· αὐξηθὲντος τῷ ἐν δυνάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. Ἐπεὶ οὖν δὲ, ἐπὶ ψυχῆς τὸν θυμὸν ἐκλαμβάνοντα, χρώμενοι συνηγόρη τῷ Γαληνῷ, εἰπόντι ἐν ταῖς
 Vol. III. K

εἰς Τίμαιον, ὅτι αὐξανόμενον τῷ σώματι, συναυξάνονται καὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις. Λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος, ὅτι αὐξανόμενον τῷ σώματι συναυξάνονται καὶ αἱ φρένες. Eustath. iisdem fere verbis ac Scholiastes. Posterior, ut opinor, vera explicandi ratio; quanquam et priori nonnihil favere videtur quod legitur, Iliad. σ'. 108. 110.

Καὶ χόλος
 "Ὅτε πολλὸν γλυκίον μέλιτος καταλυβομένοιο
 Ἀνδρῶν ἐν στήθεσιν αἵζεται.

Cæterum alio sensu, cujus et meminit Scholiastes, usurpatur hæc phrasid apud Athenæum in Sardanapali epitaphio:

" Εὐ εἶδός ἐστι θνητὸς ἄνθρωπος, τὸν θυμὸν αἵματι
 " Τετρωμένον θαλίῃσι."

Lib. VIII. cap. 3.

Ver. 316. κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,] Θυμῷ προβολὴ ὁ λόγος ὅτι τῷ Τηλεμάχῳ πλειυστί-

- "Εμπορος" ἔ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, ἐδ' ἐρετῶν
 320 Γίνομαι ὥς νύ περ ὕμιν εἰσατο κέρδιον εἶναι.
 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
 Ῥεῖα μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πένοντο.
 Οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
 Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων.

"Aliena-nave-conscensa; neque enim navis compos, neque remigum
 320 "Sum; sic utique vobis visum est melius esse."
 Dixit, et ex manu manum traxit Antinoi
 Facile: proci autem per domum convivium apparabant.
 Hi vero cavillabantur et convitiabantur verbis.
 Sic autem aliquis dicebat juvenum superbientium;

ται μὲν γὰρ εἰς Πύλον, ἢ περιέρχεται δὲ τι τοῦ-
 τον. Schol.

Ver. 317. Τῷδ' ἐν δόμῳ. Vide supra ad
 α. 105.

Ver. 319. "Εμπορος." Εμπορὸν ὁ Ποιητὴς
 τὸν ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβάλλοντα λέγει, τὸν πα-
 ρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιβάτην ὡς ἐμπόρην παρ' αὐ-
 τοῖς λεγόμενον τῷ μεταβολίῳ καὶ πραγμα-
 τιστῷ. Schol. Similiter et Porphyrius;
 Τὸ μὲν ἐν "Εμπορος," ἢ κατὰ τὴν συνήθειαν
 τίταται παρ' Ὀμήρῳ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπ'
 ἀλλοτρίας νηὸς περιόντων, ἢ συνήθως ἐπιβά-
 τας νῦν λέγομεν. Αὐτὸς γὰρ ἐν ἄλλοις παρί-
 σσει λέγων, [infra α. 299.]

ἢ ἔμπορος ἐπὶ πλοῦτος,
 Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ.

Quaest. Homeric. 1.

Fusius porro de hac voce Duportus in
 Praelectionibus ad Theophrastum; "Vox
 "Εμπορος (inquit) aliter ab Homero, aliter
 "a posteris sumitur: Homerus vocem
 "Εμπορος non pro mercatore, ut postea
 "Græci id nominis usurpant; sed pro
 "vectore, simpliciter posuit, quem Græci
 "vocant ἐπιβάτην, qui, pacta mercede, a-
 "liena navi vehitur, aliquo trajiciendus.
 "—Sic Odys. β'. Telemachus se naviga-
 "turum dicens, ut patrem investigaret,
 "ait;

"Εγὼ μὲν, ὅδ' ἄλκιυ δόδ' ἐστίται, ἢν ἀρηρέω,
 "Εμπορος ἔ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, ἐδ' ἐρετῶν
 "Γίνομαι"

"ubi certe Εμπορος non est mercator, sed
 "vector simpliciter. Sic Odys. α'.

ἢ ἔμπορος ἐπὶ πλοῦτος
 Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ;

"At Hesiodus Εμπορὸν pro mercatura po-
 "suit. Ergo et Εμπορος tunc mercator,

"non vector, ut usurpabatur ea vox Ho-
 "meri seculo.

"Εἴτ' ἂν ἐπ' Εμπορὸν τρεῖς ἀντίστοιχα ἴσμεν.
 "Ἡδὲ καὶ δι' ἑσὶ περιέρχεται, καὶ νηὸν ἀπὸ τῆς
 Hesiod. Erg. καὶ Ἡμερ. II. 204.

"Atque hoc argumento inter alia, mihi
 "plusquam verisimile fit, Homerum He-
 "siodo multo antiquiorem fuisse." Prae-
 lect. in Theophrasti Characteres, cap. 6.
 sub fine.

Ibid. οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος. Τὸ δὲ, Ἐπὶ-
 βολος, σημαίνει τὸν ἐπιτυχῆ καὶ ἐγκρατῆ,
 ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τῆς βάλειν, ὁ σημαίνει τὸ
 τυγχάνειν τῷ σκοπῷ. Αὐτοῖς ἐν τῷδε,

Ἡ δὲ Φειδῆς ἐπιβάλλει, ἐπινοοῦμεν Διὸς ἔργον.
 [Odys. δ. 296.]

μετῆται γὰρ ἀπὸ τῶν πόρῳ τῶν ἐπιβολῶν
 ποιμένων, ὥστε τυχεῖν ἢ ναῦς ἐν ἐπιβολῇ ἐ-
 ποιῆται, ὥστε τυχεῖν τῶν Φειδῶν. Οὕτω τῇ
 λέξει καὶ οἱ μετ' Ὀμήρου κίχρηται Σοφο-
 κλῆς, Ἀλκιμαῖων.

"Εἴτ' ὅ φρονήσαντ' εἰσίδειμι πως φρονῶν
 "Επήβολον καλῶν σι."

Πλάτων, Νόμον πρώτῳ. "Επήβολος γίγο-
 "νόστις τῆς καλλίστης αἰδῆς." Γπερὶ δὲ, ἐν τῷ
 κατὰ Δημόδω. "Μηδικοῖς πολέμοις, μήτε
 "πολιτικῆς ἐπιβολῆς γένισθαι." Ἀρχιππος,
 ἐν Πλάτῳ.

Νῦν ὡς ἐγνώμεν χρημάτων ἐπήβολος.

"Εἴ δὲ ἡ ποιητικὴ ἢ λέξις, ἀλλ' Ἀττικῇ. Por-
 phyr. loco jam supra citato. Eandemque
 hujus vocis expositionem hic affert et
 Scholiastes. Clark. Add. Viros doctos ad
 Longini ἀδριστηλὸν §. 5. Ern.

Ver. 320. Γίνομαι. Porphyrius loco su-
 pra citato legit Γίνομαι primam producit.

Ibid. Ὡς νύ περ ὕμιν. Τῷδε ἡμῖν [ὕμιν]

- 325 Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.
 Ἡ τινὰς ἐκ Πύλῃς ἄξει ἀμύντορας ἡμαδιόεντος,
 Ἡ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν ἐπεὶ νύ περ ἴεται αἰνῶς.
 Ἡ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐδέλει, πείραν ἄρξεν,
 Ἐλθεῖν, ὅφρ' ἐνδεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκη,
 330 Ἐν δὲ βάλλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσει.

325 "Omnino certe Telemachus cædem nobis molitur;

"Aut aliquos ex Pylo ducet auxiliares arenosa,

"Aut ille etiam ex Sparta; quandoquidem sane cupit vehementer;

"Aut et in Ephryam vult, pinguem terram,

"Proficisci; ut inde mortifera venena afferat,

330 "Injiciatque crateri, et nos omnes perdat."

ὀφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν
 ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον ἀποσπλεῖν οἰονεὶ λεί-
 γει ἀντὶ ναυκλήρου ἐπιβάτης δι' ὑμᾶς γέγο-
 να, τῆς τὰ ἐμὰ καταναλώσαντας ἅπαντα
 κτήματα. Schol. Similiter et Porphy-
 rius; Τὸ δὲ, Ὡς νύ περ ὕμιν εἰσατο κέρδιον
 εἶναι, σὺν βαρύντητι εἰρησαι, λίγοντος Τηλέμα-
 χου, Ἐν ἀλλοτρία πλούσομαι νῆϊ, ἢ γὰρ εἰμι
 ἐπιτυχῆς ἰδίας νηὸς, ἐδ' ἐρετῶν κίχρηται τῷτο
 γὰρ ἡμῖν [ὕμιν] ὀφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη,
 τυτσί, τὸ μὴ ἔχειν ἐμὲ ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμ-
 πορον πλεῖν ἀναφέρει δι' εἰς ἐκεῖνο, ὅτι εἰς πε-
 νίαν αὐτὸν κατέστησαν, προεῖπε γὰρ (supra
 ver. 312.) Ἡ ὕχ' ἄλλος, ὡς τὸ πρὸς δὲν ἐκεί-
 ρετι πολλὰ καὶ ἐσθλὰ κτήματα' ἐμὰ, μνηστῆ-
 ρες, ἐγὼ δ' εἴμι νήπιος ἦα. Ἐν δὲ ἔτω. Ἀν-
 τὶ ναυκλήρῳ, δι' ὑμᾶς, ἐπιβάτης γέγονα, τὰ-
 μὰ καταναλώσαντας, [forte καταναλώσαντας,
 ut supra apud Scholiastem] Quaest. Homeric.

1. ipso fine. Ubi in transcurso notandum,
 legisse Porphyrium, "Ὡς νύ περ ὕμιν εἰ-
 "σατο" etc. Atque ita etiam habet MS.
 a Th. Bentleio collatus.

Ver. 321. Ἡ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς. Ὅτι σχῆμα
 ἀμφιβολίας τὸ, "ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀν-
 "τινόοιο Ῥεῖα." Ἀδελφὸν γὰρ, εἴτε τὴν ἰα-
 τῶ τὸ Τηλέμαχος χεῖρα τῆς Ἀντινέου ἐξίσπα-
 σεν, εἴτε ἀνάσπεν. — Σημειώσαι δὲ, ὅτι καὶ
 ἐν Ἰλιάδι, ἐκ χειρὸν, ἀμφιβολίας γίνεσθαι σχῆ-
 μα, ἐν τῷ, (Il. δ. 317.) "Χεῖρας ἐπ' ἀνδρο-
 "φόνους θήμινος σθήσειν ἰταίρῳ." Ἐνθα ὁ
 σαφὲς, εἴτε τὰς ἰαυτῷ χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς
 τοῖς τῷ Πατρόκλῳ ἐπίθετο στήθεσιν, εἴτε καὶ
 ἀνάσπεν τὰς ἰαυτῷ τοῖς ἰαυτῷ. Eustath.

Mihi neutro in loco ulla videtur ἀμφιβο-
 λία. Nam ut ibi Achilles Patrocli mor-
 tui manus sibi pectori imposuisse, aut ut
 hic Telemachus Antinoi manum ex sua
 ipsius extraxisse intelligatur; utrumque
 valde est inficetum.

Ibid. σπάσεν. Vide ad Il. λ'. 240. Al.
 σπάσας.

Ver. 323. καὶ ἐκερτόμεον. Al. καὶ ἐκερτό-
 μεον.

Ver. 325. Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν
 μερμηρίζει. Ἐστὶ καὶ Εἰρωνεία παρ' αὐτῷ.
 λόγος διὰ τὴν ἰαντίαν δηλῶν τὸ ἰαντίον. μετὰ
 τινος ἡθικῆς ὑποκρίσεως οἶον — ὅταν χλευ-
 ᾶζων τις ἐπαίρη τὸν πύλας ὡς οἱ μνηστῆρες,
 Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν etc. Dio-
 nys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως
 §. 8. Cæterum Scholiastes Procorum
 nonnullos revera hoc metuisse intelligit;
 μερίζει (inquit) τῆς μνηστῆρας. ὅν οἱ μὲν δε-
 δίασιν, οἱ δὲ θάρραλιώτερον διακινεῖται. Et
 Eustathius; Ὅτι μερίζει ὡς ἐν ἡθοποίᾳ κα-
 τὰ προσωπικὴν ἀριστίαν ὁ Ποιητὴς τῆς μνη-
 στῆρας καὶ τῆς μὲν τινος ποιεῖ δεινότητος καὶ
 λίγοντας, "Ἡ μάλα Τηλέμαχος" etc. ἐτί-
 ρε δὲ [infra ver. 331.] θάρραλιώτερον δια-
 κινεῖται πλάττει ἐν τῷ λίγῳ, "Τίς δ' οἶδεν
 "εἰ καὶ αὐτὸς etc. Et paulo inferius; Ὅρα
 δι καὶ οἶον οἱ πακοὶ ἐν φόβοις αὐτῶν ὄντες, καὶ
 ἀνιδωλοποιούμενοι τὰ δεινὰ. Mire admodum;
 cum dicat ipse Poëta supra ver. 325. "Οἱ
 "δὲ ἐπιλώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν."

Ver. 326. Ἡ τινὰς ἐκ Πύλῃς ἄξει ἀμύντο-
 ρας. Apud Dionys. Halicarn. loco jam
 supra citato, Ἡ τινὰς ἄξει ἀμύντορας ἐκ Πύλῃς.

Ibid. ἡμαδιόεντος. Ὅτι ἄμαθος, ἢ ἐν τῷ
 πιδίῳ πότις. Ὑάμμος δὲ, ἢ περὶ θάλασσαν ἄμ-
 μος. Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 327. Ἡ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν. Diony-
 sius, loco supra adducto, citat Ἡ ἢ καὶ
 ἐκ Σπάρτηθεν. Quod multo minus est
 venustum; Præterquam enim quod ita
 vocola ἐκ supervacanea sit: vim porro
 hoc in loco habet vox ὅγε perquam elegan-
 tem Sic apud Virgilium;

Nunc dextra ingeminans ictus, nunc ille sinis-
 tra.
 Æn. V. 457.

- "Αλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὸς,
 Τῇλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
 Οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
 335 Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
 Τέττε μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥδ' ὅστις ὀπυίοι.
 "Ὡς φάν' ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσατο πα-
 Εὐρύην, ὅδι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο, [τρὸς
 Ἑσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἄλῃς τ' εὐῶδες ἔλαιον.
 340 Ἐν δὲ πίδοι οἶνοιο παλαῖς ἡδυπότοιο

Alius autem rursus dicebat juvenum superbientium;

"Quis vero scit, an et ipse profectus cava in navi,

"Longe ab amicis pereat, errans, ut Ulysses?

"Sic et magis augeret nobis laborem:

335 "Bona enim omnia divideremus, domum vero

"Illius matri daremus habendam, atque ei, quicunque illam duxerit."

Sic aiebat: ille vero in excelsum thalamum descendit patris

Amplum, ubi cumulatam aurum et aes jacebat,

Vestisque in cistis, abundeque odoriferum oleum.

340 Ibi vero dolia vini veteris dulcis

335 καὶ A. 337 φάν] Edd. vett.

Qualis ubi abruptis fugit praesepia vinclis,
 Tandem liber equus, campoque potitus aperto,
 Aut ille in pastus. — Aen. XI. 492.

Vide ad Il. γ'. 409.

Ver. 328. εἰς Ἑφύην] Τὴν Θεισπερτίαν,
 ἢ Κίχυρος [Ita ex Eustathio edidit Barnesius pro vulgato ἢ Νίχυρον] μετανομάσθη.
 Schol.

Ibid. ἄρυσαν.] Vide ad Il. ζ'. 142.

Ver. 329. Συμφόρα] Φθαρτικὰ λογισ-
 μῶ καὶ ἀκαμειτικά, κατὰ τὴν παλαιάν. Schol.

Ver. 334. ὀφίλλειεν πόνον ἄμμι] Πόνον
 δὲ εἰρωνικῶς τὴν ἐνέργειαν λέγει, ἥτοι τὸ κατὰ
 τὴν μνησίαν ἔργον. — Καὶ ἄλλως δὲ ὁ
 πόνος οὗτος τὸν πολλὸν βίον ἰμφαίνει τῷ
 Ὀδυσσεύϊ, ἐν δάσασθαι δύσεργον ἂν τοῖς ἐρι-
 στικοῖς μνηστῆρσι γένοιτο, καὶ, ὡς αὐτοὶ φασί,
 πόνος πύξημένος. Eustath. Minus recte.
 Prior enim explicatio cum sequentibus,
 "Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα" etc.
 minus congruit; posterior, cum sit unus
 ex Procis, qui hic loquatur, parum est ap-
 ta. Veram interpretationem, ut opinor,
 affert Scholiastes, (quæ nec Eustathium

videtur ex toto fugisse) Τίς δὲ ὁ πόνος, λε-
 γει, "Κτήματα γάρ κεν" εἰρωνικῶς. Id vi-
 delicet, quod ipsis omnium foret gratissi-
 mum. Addit tamen et ipse Scholiastes;
 Τινὲς, τὴν περὶ τὸν γάμον σπουδήν.

Ver. 337. "Ὡς φάν"] Edidit Barnesius,
 "Ὡς φάθ' quia "Plurale non bene ad
 "ἄλλος refertur, qui loqui dicitur ver.
 331. Sed minus recte; Plane enim hoc
 ad ambas præcedentes orationes, ver. 324.
 331. refertur; Id quod virum eruditum
 videtur fugisse.

Ibid. θάλαμον] Τὸ ταμίσιον. Schol.

Ver. 340. οἶνοιο παλαῖς ἡδυπότοιο] "Ho-
 "mere appelle le vin vieux, ἡδύς: ce que
 "quelques uns traduisent par dulce, doux.
 "Mais mal; car l'acreté et la douceur ne
 "scautoient guères aller ensemble. Il
 "faudroit plutôt traduire ce terme-la par
 "celui d'agréable. Parce que ces pointes,
 "cette acreté, et cette amertume, qui se
 "trouvoient dans le vin vieux, paroissoi-
 "ent fort agréables aux Anciens." His-
 toire Critique de la République des Let-
 tres, Tom. I. pag. 240.

- "Εσασαν, ἄκρητον, θεῖον ποτὸν, ἐντὸς ἔχοντες,
 Ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἶποτ' Ὀδυσσεύς
 Οἴκαδε νοσήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 Κληῖσαι δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
 345 Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμας
 Ἑσχ', ἢ πάντ' ἐφύλασσε νόε πολυῖδρείῃσιν,
 Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
 Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδε καλέσσας·
 Μαῖ, ἄγε δῆ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
 350 Ἥδυν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτερος, ὃν σὺ φυλάσσεις,

Stabant, merum, divinum potum, continentia,

Ordine ad murum aptata: siquando Ulysses

Domum reverteretur, etiam dolores multos passus.

Claustrariae vero impositae-erant fores accurate aptatae,

345 Bifores: intus autem mulier custos noctesque diesque

Erat, quæ omnia asservabat mentis prudentia,

Euryclea, Opis filia Pisenoridæ.

Hanc tunc Telemachus allocutus est, in thalamum vocatam;

"Nutrix, age mihi vinum in amphoris hauri

350 "Suave, quod quidem post illud dulcius est, quod tu servas,

346 Ἑσεν ἢ] Edd. vett. 348 καλέσας] Ead. 350 ὅστις λαρώτατος] R.

Τὸς δ' ὁ γέρον ἐν θύσιν ἀνὰ κρητῆρα κίεασεν
 Οἶνον ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδοκατὴν ἱναυτῷ

Ἦξε ταμίη. — Infra γ'. 590.

— αἰνεῖ ἢ ταλαῖον

Μὲν οἶνοι, ἀντὶ τὰς ὁ ὕμνον

Νεωτέρων.

Pindar. Olymp. Ode IX. 75.

Tum vietu revocant vires: fusique per herbam,
 Implentur veteris Bacchi. — Virg. Aen. I. 218.

Ver. 341. "Εσασαν.] Vide ad Il. μ'. 55.

Ver. 342. ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες.] "Ἰνα τὸ

μίσον τῷ θαλάμῳ εἴη ἄλλως χεῖρσιμον. Schol.

Ver. 345. Δικλίδες.] Διχόθεν κλειόμεναι,
 διθύροι. Schol.

Ver. 346. Ἑσχ', ἢ] Ita MS. unus a
 Th. Bentleio collatus. Recte, ut opinor.
 Barnesius, quamvis fatetur, "in Scansione
 "legendum Ἑσχ', ἢ πάντ', ἐφύλασσε" ipse
 tamen cum vulgatis edidit, Ἑσεν, ἢ πάντ'
 ἐφύλασσε: nimirum, ut Distinctio satis no-
 tetur. "Nam (inquit) ab ἔσεν, erat; non
 "ab ἔσχι, habuit." Attamen lectio ista

versum plane perimit. Quod autem ad-
 dit Barnesius: "Dicendum alias, quod
 "stet Amphimacer in Primo loco, pro
 "Dactylo, aut Spondaeo;" id vero nullo
 modo ferri potest. Exemplum quidem
 hujus rei citat vir eruditus ex Odyss. δ.
 48. "Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω τελέω." itemque
 ex ε'. 246. "Πλείονες κεν μνηστῆρες—" sed
 de his, vide ad loca. Cæterum nonnulli
 hic habent Ἑσχ' ἢ.

Ver. 349. ἄγε δῆ] Age, quæso —.

Ibid. Ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον] Ἐκ πίθου
 ἀπάντησον εἰς ἀμφιφορεῖς. Schol.

Ver. 350. Ὅτις μετὰ τὸν λαρώτερος.] Χρη-
 σὸν ἥθος ὑποφαίνει· ἔ γάρ τὸν κάλλιστον, ἄλ-
 λὰ τὸν μετ' ἐκείνου δεύτερον αἰτεῖ, τὸν πρῶτον
 οὐτα τῷ πατρὶ φυλάσσει. Schol.

Ibid. λαρώτερος.] Ita hic legit Scholias-
 tes; additque; ὅμοιον τῷ, (Odyss. υ'. 376.)
 "Τηλέμαχ', οὗτις σὺο καποξυνότερος ἄλλος."
 Barnesius quoque hic edidit λαρώτερος.
 Eustathius autem, Editionesque plurimæ
 habent λαρώτατος.

- Κεῖνον οἰομένη τὸν κάμμορον· εἶποθεν ἔλθοι
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύζας.
 Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας·
 Ἐν δέ μοι ἄλφιστα χεῦσον εὐρράφεισσι δοροῖσιν·
 355 Εἴκοσι δ' ἔσω μέτρα μυληφάτε ἀλφίτε ἀκτῆς.
 Αὐτὴ δ' οἷη ἴσθι· τὰ δ' ἀδρόα πάντα τετύχθω·
 Ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 Μήτηρ εἰς ὑπερῶν ἀναβῇ, κοίτῃ τε μέδεται.
 Εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 360 Νόσον πευσόμενος πατρὸς φίλῃ, ἣν πε ἀκέσω.
 "Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια,
 Καί ῥ' ὀλοφρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τῷτο νόημα
 Ἐπλετο; πῇ δ' ἐδέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,

" Illum expectans infelicem; siquando venerit

" Generosus Ulysses, mortem et fatum elapsus.

" Duodecim vero imple, et operculis apta omnes:

" Farinam etiam mihi infunde bene-consutis utribus.

355 " Viginti autem sint mensuræ molitæ farinæ.

" Ipsa vero sola scias: hæc autem conferta omnia adsint:

" Sub noctem enim ego accipiam, quando jam

" Mater ad superiorem-partem-domus conscenderit, deque lecto cogitarit.

" Vado enim ad Spartam et Pylum arenosam,

360 " Reditum sciscitaturus patris cari, sicubi audiero."

Sic dixit; ejulavit vero cara nutrix Euryclea,

Et lugens, verba alata dixit;

" Cur vero tibi, care fili, in mente hoc cogitatum

" Est? Quonam autem vis ire multam per terram,

Ver. 351. Κεῖνον οἰομένη] Νομίζουσα, ἐλπί-
 ζουσα. Schol.

Ver. 354. χεῦσον] Ἀλ. χεῦον.

Ibid. δοροῖσιν] Ἐχρῶντο γὰρ οἱ Παλαῖοι
 δίφμασιν, ἀντὶ σάκκων, εἰς ἀλφίτων φυλακὴν,
 ἵνα μηδὲν ἐκείθιν διαφροῦται, [διαφροῦται]
 εἰς γαστρὸς τῆς πυκνότητος. Schol.

Ver. 355. Εἴκοσι δ' ἔσω μέτρα] Τὸ μέτρον
 ἐπὶ τι ξηρῶν ἐπὶ τι ὑγρῶν λίσσεται, ὡς ἐν
 τοῖς Κύκλωπος. Schol. Vide infra ad l.
 209.

Ibid. ἀλφίτε ἀκτῆς.] Ἀκτὴ δὲ ἀλφίτε,
 ἡ θαρρὰ, κατὰ τὴν παλαιὰν, παρὰ τὸ προ-
 γασθαι ἢ προσαχθεῖν· ἢ τὸ κλάσμα, παρὰ
 τὸ ἄγω τὸ κλά. Eustath.

Ver. 357. ὅπποτε κεν δὴ] Vide ad Il.
 ζ'. 453. et 504.

Ver. 359. ἡμαθόεντα.] Vide supra ad

ver. 326.

Ver. 361. κώκυσεν] Vide ad Il. δ'. 37.

Ver. 365. ὁ δ' ἄλετο τηλόθι πάτρης]

" Hæc ab Euryclea ut certa pronuncian-

" tur, ut Telemachus a suscepto itinere

" deterreret; cum tamen ipsamet dubi-

" tarit, an Ulysses vel mortuus, vel redi-

" turus esset; ut constat ex eo, quod in

" ejus adventum ea accurate et studiose

" servaret recondita, quæ supra enumera-

" vit Poëta." Spondan.

Ver. 367. φράσσονται] Henricus Stepha-

- 365 Μῆνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ἄλετο τηλόθι πάτρης
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
 Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 "Ὡς κε δόλῳ φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
 Ἀλλὰ μὲν αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· ἐδέ τί σε χρεῖ
 370 Πόντον ἐπ' ἀτρεύγετον κακὰ πάσχειν, ἐδ' ἀλάλησθαι.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Θάρσει, μαῖ· ἐπεὶ ἔτι ἄνευ θεῶν ἦδε γε βεβλή.
 Ἀλλ' ὁμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 Πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται,
 375 Ἡ αὐτὴν ποδίσει, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκῆσαι·
 "Ὡς ἂν μὴ κλαίῃσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃ.
 "Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμην.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,

365 " Solus cum sis et dilectus? Atqui periit longe a patria terra

" Generosus Ulysses, alieno in populo.

" Hi vero tibi statim profecto mala machinabuntur posthac,

" Ut dolo pereas, hæc vero ipsi omnia dividant.

" Sed mane hic, tuis insidens; neque omnino te oportet

370 " Per pontum indomitum mala pati, neque errare."

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

" Confide, nutrix: quia nequaquam absque deo hoc consilium est.

" Sed jura, non matri caræ te hæc dicturam,

" Priusquam undecimæque duodecimæque dies adfuerit,

375 " Aut ipsa desiderarit, et me discessisse resciverit;

" Ne flens pulchrum corpus lædat."

Sic locutus est; anus vero deorum magnum juramentum juravit.

Cæterum postquam juravisset, perfecissetque jusjurandum,

367 φράσσονται] Edd. vett. 369 ἐπὶ τοῖσι] R. sed Eust. σοῖσι.

nus alique hic ediderunt φράσσονται. Quod
 cum sententia minus congruit. Editio-
 num veterum nonnullæ, notante Barne-
 sio, legunt φράσσονται· unde ipse edidit
 φράσσονται. Atque ita habet MS. a Th.
 Bentleio collatus. Quæ et (ut opinor)
 optima lectio. Vide ad Il. α'. 140. et δ'.
 426.

Ver. 368. δάσωνται.] Apud Eustathium
 in commentario δάσωνται.

Ver. 369. σοῖσι] Ἀλ. τοῖσι.

Ver. 370. ἀτρεύγετον] Ἀκαταπύνητον, ἢ

ἀκαρπεν. Schol. MSS. apud Barnesium.
 Vide ad Il. α'. 316.

Ver. 372. οὐτι ἄνευ θεῶν] Virgil.

— non hæc sine numine Divum

Eveniunt. — Edd. II. 777.

Ver. 375. Ἡ αὐτὴν ποδίσει, καὶ ἀφορμη-
 θέντος ἀκῆσαι.] "Εδὲ, " πρὶν αὐτὴ ποδίσει"
 ὁ δὲ ἀσυνήθως ἐσχημάτισε διὰ τὴν τῷ "πρὶν"
 ἐπιρρήματος δύναμιν. Schol. Atqui, si ita
 oportuisset, facile scribere potuisset Poëta:
 "Ἡ αὐτὴ ποδίσει, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκῆσαι."
 Ut et observavit Eustathius.

- Αὐτίκ' ἐπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
 380 Ἐν δὲ οἱ ἄλφιστα χεῦεν εὐρράφεισσι δοροῖσιν.
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 Ἐνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντη,
 Καί ῥα ἐκάσῳ φωτὶ παρισαμένη φάτο μῦθον·
 385 Ἐσπερίης δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερῆσθαι ἀνώγει.
 Ἥ δ' αὖτε Φρονόιο Νόημονα φαίδιμον υἱὸν
 Ἦτε νῆα θοὴν· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 Δύσετό τ' ἥλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἴρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 390 Ὀπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες εὐσσελμοὶ φορέεσιν.

Statim postea illi vinum in amphoris hausit;
 380 Farinamque illi infudit bene-consutis in utribus.
 Telemachus vero domum ingressus cum procis versabatur.
 Tum rursus aliud cogitavit dea cæsia-oculis Minerva;
 Telemacho scilicet assimilata urbem obibat ubique,
 Et singulis viris astans dicebat sermonem:
 385 Vesperi vero ad navem celerem congregari jubebat.
 Ipsa autem porro Phronii Noëmona clarum filium
 Poscebat navem celerem; ille vero ipsi lubens promisit.
 Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.
 Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniaque in ipsa
 390 Arma posuit, quæ utique naves bene tabulatæ fuerunt.

382 ἔνθ' αὖτ' Edd. vett. ut α'. 383. 385 ἀγίεσθαι Eæd. 388 δύσετο] A.
 L. 390 εὐσσελμοὶ Edd. vett. ut 514. nec duplicatio τῷ σ est necessaria.

Ver. 377. γρηῖς] Ita edidit Barnesius.
 Vulgæ γρηῖς.

Ibid. μέγαν ὄρνιν ἀπώμυν.] Ἀποφατι-
 κῶς, ὃ ἰσχυρόν τὸ "ἐπώμυν." Schol. Simi-
 liter Eustathius: Ἀπομύναι δὲ, διαφέρει τῷ
 ἰσομύναι κατὰ τὰς παλαιὰς, καθότι ἐπώμ-
 νυθαι μὲν ἐστὶ τὸ καταφατικῶς ὁμνῆσαι, οἷον,
 μὰ τὸν ἥ μὰ τὰς, ποιῶν τὸς τι. Ἀπομύν-
 ναι δὲ, τὸ ἐν ὄρνι ἀποφάσκειν, οἷον, μὰ τὰς,
 ἥ μὰ τὰς, ἢ ποιῶν ὅτις, καθὰ καὶ ἰσταῖνα
 ὁμνῶν ἀπομυστικῶς ἢ Εὐρύκλεια, ὡς ἢ μὴ θή-
 σται τῇ διαποίνῃ τὰ κατὰ τὸν νόον, πρὶν ἂν
 πόσαι ἡμῖναι διέλθωιν, ἢ αὐτῇ ζωσθήσῃ. At-
 qui occurrit vox ἀπώμυνος infra Odys. ε'.
 436. ubi priori isto sensu accipi videtur:
 Nisi forte ibi vera lectio sit ἰσώμυνος, uti
 habet MS. unus a Th. Bentleio collatus;
 ubi vid.

Ver. 378. ῥ] Ut dictum est.
 Ver. 380. δοροῖσιν.] Vide supra ad ver.
 354. et scr. δοροῖσι. Ern.
 Ver. 382. Ἐνθ' αὖ ἄλλ' Al. Ἐνθ' αὖτ'
 ἄλλ'. Uti infra ver. 393.
 Ver. 382. 393. 399. et 420. γλαυκῶπις
 Ἀθήνη] Vide ad Il. α'. 206.
 Ver. 385. Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτό-
 λιν ὥχετο πάντη.] Αἰνιττεται ὡς ἵκαστος τῶν
 Ἰθακησίων τὴν τῷ νέῳ δημηγορίαν εἰς τὴν φέ-
 ρων, καὶ τὸν τῷ βασιλεῖ ἀντιδωλοποιούμενον
 παῖδα οἷον παρ' αὐτοῖς ἰσάμενον, καὶ πρὶν
 δίκαια ἐκείνῳ εἰπεῖν καὶ αἰτήσασθαι, ἀμύναι
 μὲν ἢ θάρρῃσι διὰ τὸ κινδυνῶδες τῷ ἔργῳ, νῆα
 δὲ δύναι λογίζονται, καὶ αὐτῶν τινὰς εἰς ἱρίτας
 προσιπιδῆναι. Schol. Iisdemque fere ver-
 bis exponit et Eustathius.

- Στῆσε δ' ἐπ' ἰσχατιῆς λιμένος· περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 Ἀθροοὶ ἠγερῆδοντο· θεὰ δ' ὠτρυνεν ἑκασον.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος Δείιοιο·
 395 Ἐνθα μνηστῆρσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
 Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.
 Οἱ δ' εὐδεν ὠρυνντο κατὰ πτόλιν· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Εἴατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 400 Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν·
 Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἑταῖροι

Statuitque in extremitate portus; circum autem eximii socii
 Frequentes congregabantur: dea autem hortabatur singulos.
 Tunc rursus aliud cogitavit dea cæsia-oculis Minerva;
 Festinavit ire ad domum Ulyssis divini:

395 Ibi procis dulcem somnum infudit;
 Confundebat autem bibentes, e manibus vero excutiebat pocula.
 Hi autem dormitum festinabant in urbem; neque amplius diu
 Sedebant, quia ipsis somnus palpebris incidebat.
 Cæterum Telemachum allocuta est cæsia-oculis Minerva,
 400 Evocatum ex ædibus bene-habitatis,
 Mentori similis facta, tum corpore tum etiam voce;
 "Telemache, jam quidem tibi bene-ocreati socii

394 βῆ δ' ἵναι] R. ut 298. 402 εὐκνήμιδες] Edd.

Ver. 385. ἀγερῆσθαι] Ita edidit Barne-
 sius. Al. ἀγίεσθαι.

Ver. 388. Δύσετό τ' ἥλιος, σκιάωντό τε
 Al. Δύσετο δ' ἥλιος. Virgil.

Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci.
 Æn. III. 508.

Ibid. Δύσετό] Al. Δύσατο et Δύσετο.
 Vide ad Il. β'. 55. et ε'. 109.

Ibid. σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.] Ἡτοι-
 κῶς δύνοντες συνισκοτύντο. Porphy. Quæst.

Ibid. ἀγυαί.] Τὰ ἀμφόδα, αἱ ὁδοὶ, τινὲς
 ἄσθνατοι, ἀγυαί, Ἀργεῖοι καλεῖσιν. Schol.

MSS. apud Barnesium.

Ver. 390. τὰ τε νῆες] Al. τὰ γε νῆες.
 Clark. Vide ad γ'. 75.

Ibid. εὐσσελμοὶ] Εἰσανδῶτοι — σέληματα
 γὰρ τὰ τῶν νῆων σανιδώματα. Schol. MSS.
 apud Barnesium.

Vol. III.

Ibid. φορέεσιν.] Sic edd. omnes: vitiose
 tamen. Unus Eustath. in Comm. p.
 1451. 40. habet φορέσαι, quod verum est.
 Ern.

Ver. 391. ἐπ' ἰσχατιῆς λιμένος.] Al. ἐπ'
 ἰσχατῇ λιμένος.

Ver. 392. θεὰ ὠτρυνεν ἑκασον.] Ἀθήνας
 δηλαδὴ τῆς ἐν ἐκάσῳ φρονήσεως. Eustath.

Ver. 395. μνηστῆρσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον
 ἔχευεν.] Virgil.

At Venus Ascanio placidam per membra quie-
 tem
 Irrigat. ————— Æn. I. 695.

Clark. Rursus corrigendum ἵκναι ex Eu-
 stathio p. 1451. 51. Ern.

Ver. 398. et 405. Εἴατ',] Postulat Tem-
 porum ratio ut vox Εἴατ' in priori loco
 Εἴατο, in posteriori Εἴαται intelligatur.
 Vide ad Il. α'. 57. et γ'. 164.

L

- Εἴατ' ἐπὶ ῥετμοί, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὄρμην.
 Ἄλλ' ἴομεν, μὴ δὴ δ' αὖ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
 405 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυδον ἠδὲ θάλασσαν,
 Εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ Δινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχιο·
 410 Δεῦτε, φίλοι, ἥϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη
 Ἀδρό' ἐνὶ μεγάρῳ μήτηρ δ' ἐμὴ ἔτι πέπυσται,
 Οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἷη μῦθον ἄκυσεν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, εὖσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ
 415 Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.

"Sedent ad remigium, tuum expectantes adventum:

"Sed eamus, ne nimis-diu differamus iter."

- 405 Sic utique locuta praecessit Pallas Minerva
 Subito; ille autem continuo post vestigia ibat deae.
 Caeterum postquam ad navem pervenissent atque mare,
 Invenērunt deinde in littore comatos socios.

Hos vero allocutus est nobilis Telemachus;

- 410 "Adeste, amici, viatica afferamus; omnia enim jam
 "Conferta sunt in domo: mater vero neutiquam scit,
 "Neque aliae ancillae; una autem sola rem audivit."
 Sic utique locutus praecessit, illi autem simul sequebantur.
 Ipsi vero simul omnia ferentes bene-tabulata in navi
 415 Deposuerunt, ut praecipit Ulyssis carus filius.

403 ποτιδίγμ.] F. 409 μετέειπεν] F. 414 οἱ δ' ἅρα] R. non male. 417
 πᾶσι δ' ἔπειτα] Edd. praeter R.

Ver. 400. μεγάρων ἐναίεταόντων.] Vide
 ad II. β'. 648.

Ver. 403. ἐπὶ ῥετμοί,] Ἐπὶ ῥετμοί, ἴοιμοί
 ἐρίσσειν. Schol.

Ibid. ποτιδίγμιν.] Barnesius edidit
 ποτιδίγμιν. Quod idem.

Ver. 409. ἱερὴ ἱς Τηλεμάχιο.] Vide ad
 II. γ'. 758.

Ver. 410. ἥϊα] Vide supra ad ver. 289.
 et ad II. γ'. 103.

Ver. 411. ἐμὴ] Al. ἐμὴ.

Ver. 414. ἅμα] Al. ἅρα.

Ibid. ἐπὶ νηὶ] Al. ἐπὶ νηὶ.

Ver. 416. ἅρα] Deinceps.

Ver. 420. Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἔρον ἴει] Vir-
 gil.

Prosequitur surgens a puppi ventus euntes.
 Aen. III. 130.

Vide infra ad λ'. 6.

Ibid. ἴκμενον] Ἰγέρων, παρὰ τὴν ἱκμάδα
 ἢ τὸν φορὸν, καὶ εἰς τὸ ἰκίσθαι ἱκτενίδιον,
 οἰονὶ ἰκόμενον. Ἰκμενον, δι' ἴγερων καὶ ἄλλα-
 χῶ, [Odys. ε'. 478. ε'. 440.] "ἐνέμων μί-
 "νοι ὕγερν ἄντων" ἢ τὸν ἰκτενίδιον καὶ φέ-
 ρεσθαι τοῖσιν. Schol.

Ver. 421. Ἀκραῆ, ζέφυρον.] Ἐπιστηδίου
 ἀκρῶς πνέοντα πρὸς τὴν χερίαν, ἔτι πλῆν.

3

- Ἄν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἥρχε δ' Ἀθήνη,
 Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔξετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 Ἐξετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
 Ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάδιζον.
 420 Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἔρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀκραῆ, ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
 "Ὅπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκυσαν·
 Ἴσον δ' εἰλάτινον κοίλης ἐντοςδε μεσόδμης
 425 Στήσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
 Ἐλκον δ' ἰσία λευκὰ εὖσρέπτοισι βοεῦσιν.
 Ἐπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰσίον· ἀμφὶ δὲ κύμα
 Στείρη προσφύρον μεγάλη' ἴαχε, νηὸς ἰσσης·

Telemachus vero navem conscendit, praibat autem Minerva,

Navisque in puppe consedit; prope autem eam

Sedebat Telemachus: illi vero retinacula solverunt;

Etiamque ipsi nave conscensa per transtra sederunt.

- 420 His vero secundum ventum misit caesia-oculis Minerva,
 Opportunum Zephyrum, sonantem per obscurum pontum.
 Telemachus autem socios hortatus jussit
 Arma nautica tractare; hi vero adhortanti ausculta-
 runt; Malum autem abiectum cavam intra basem

- 425 Statuerunt elevatum, rudentibusque colligarunt;
 Trahebantque vela alba bene-tortis loris.
 Ventus autem flatu implevit medium velum; circumque fluctus
 Carinam ater valde resonabat, navi eunte:

420 τοῖσι] R. 422 ἐκέλευσε] F. male.

ἔτ' ἔλαττον· ἢ τὸν μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκρι-
 βῶς ζέφυρον. Τινὲς ἐκτραῖ. Schol. Simi-
 liter et Eustathius; Ἀκραῆ δὲ λέγει, τὸν
 ἀκρῶς αἰντα, ἥτοι πνέοντα. Οἱ δὲ γράφουσιν
 ἐκτραῖ. "Ὡς τε δύναται τις ἀκραῆ λέγειν,
 καὶ τὸν μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκριβῶς Ζέφυρον.

Ibid. κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.] Ἦτοι
 ἡχύντα κατὰ τὴν θάλασσαν τὸν ἄνεμον ἢ
 κατὰ τὸν κελάδοντα πόντον πνέοντα. Schol.
 MSS. apud Barnesium. Posteriori modo
 exponunt Scholia vulgata; Κελάδοντα,
 ἐπιδίτον τῷ πόντῳ· ὅτι καὶ οἱ Παλαιοὶ Ἐγ-
 κίλαδον ἴππον τῷ Ποσειδῶνι παραδίδασιν.
 Atque eo quidem verisimilior haec in-
 terpretatio, quod Epitheton hoc bis ali-
 bi apud Poëtam fluentis tribuitur, Iliad.

σ'. 576. φ'. 16. vento, ut opinor, nus-
 quam.

Ver. 422. ἐποτρύννας] Al. ἐποτρύνων.

Ver. 424. μεσόδμης] Μεσόδμη δὲ, ἢ ὅπῃ
 δὲ ἥς ὁ ἴσος ἐνίρεται λεχθεὶς ἔτω, παρὰ τὸ
 μέσον τῆς νηὸς δεδομησθαι. Schol. et Eu-
 stath.

Ver. 425. προτόνοισιν] Σχοινίοις, δι' ὧν
 ὁ ἴσος ἀποδισμύεται, ὡς ἂν ἔχη βεβαίως ἵστασ-
 θαι· οἱ δὲ Παλαιοὶ, κάλωας, ἀπὸ τῆς καρχη-
 σίης εἰς πρῶτον καὶ πρῶτον διαστίνοντας.
 Schol.

Ver. 426. βοεῦσιν.] Χρήσιμος ἀρχαία ἐστὶ
 παθ' ἢν καὶ νῦν οἱ περὶ τοὺς ταύρους ἀρκτι-
 κοὶ φωνῶν δέμασι, καὶ ἄλλοις τοῖς τοῖσιν, τὴν
 τῶν σχοινίων χερίαν ἀποπληρῶσι. Βοίας

- Ἡ δ' ἔειπεν κατὰ κύμα διαπρήσσεσθαι κέλευθον.
 430 Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα δοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 Στήσαντο κρητῆρας ἐπισεφείας οἴνοιο.
 Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν.
 Ἐκ πάντων δὲ μάλιστ' αἰὶν γλαυκῶπιδι κέρη.
 Παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἡὺ πείρε κέλευθον.

Hæc vero currebat per fluctum conficiens viam.
 430 Cum autem ligassent arma celerem per navem nigram,
 Statuerunt crateras plenos vini;
 Libabantque diis immortalibus sempiternis;
 Ex omnibus autem potissimum Jovis oculis-cæsiæ filiae.
 Per-totam-noctem quidem illa et auroram conficiebat iter.

429 διαπρήσσεσθαι] Edd.

καὶ βοῶν λίγυ τὴν ἐκ βοῶν ἰμάντας κάλῳας.
 Schol.

Ver. 427. Ἐπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰσίων]
 Virgil.

et auræ
 Vela vocant, tumidoque inflatur carbasus Aus-
 tro. Æn. III. 337.

Ibid. Ἐπρησεν] Ἐφύσησεν] ὅθεν καὶ πρη-
 σήρ. Schol.

Ibid. ἀμφὶ δὲ κύμα Στείρη πορφύρεον με-
 γάλ' ἱαχί. Virgil.

Tendunt vela Noti; fugimus spumantibus undis,
 Qua cursum ventusque gubernatorque vocabant.
 Æn. III. 268.

Quo in loco Virgilium Homero superio-
 rem contendit Scaliger; "Melius spu-
 "mantibus (inquit) quam clamantibus;
 "præsertim cum navicula parva esset
 "Homerica. Et divinus versus ille, qui
 "dat classem et vento et gubernatori.
 "Iste vero totus in fluctibus, adeo ut
 "etiam iteret." Poëtic. lib. V. cap. 3.
 Observandum tamen inter hosce Virgilii
 et Homeri locos non prorsus recte insti-
 "tutam esse comparisonem. Nam pos-
 "teriori isti Virgilii versui, quem divinum
 appellat vir doctissimus, respondet alius
 versus Homericus, unde etiam ad verbum
 pene desumptus est;

τὴν δ' ἄνεμος τε κυρτομένης τ' ἰθύνει.
 Infra λ. 10. α'. 152.

Ver. 427. 428. κύμα — πορφύρεον] Vir-
 gil.

mare purpureum. Georg. III. 373.

Ver. 428. Στείρη] Τῇ τροπῇ, διὰ τὸ
 στερρὰν εἶναι. Schol. MSS. apud Barne-
 sium.

Ibid. πορφύρεον] Barnesius legendum
 vult πορφύρεον. Sed nihil opus. Qua enim
 analogia fit μαρτύρομαι, μαρτύρομαι, μά-
 τυρος· φίλομαι, φίλομαι, φίλος· eadem fit
 πορφύρεον, πορφύρεος. Vide ad Il. α'. 338. et
 ὕ. 304.

Ver. 429. Ἡ δ' ἔειπεν κατὰ κύμα διαπρήσ-
 σεσθαι κέλευθον.] Virgil.

vastumque cava trabe currimus æquor.
 Æn. III. 191.

Currit iter tutum non secius æquore classis.
 Æn. V. 862.

Ibid. διαπρήσσεσθαι] Vide ad Il. ὕ. 193.

Ver. 431. ἐπισεφείας οἴνοιο] Πλήρεις μέ-
 χροι σεφάνης· παρὰ τὸ "Κρητῆρας ἐπισεψαν-
 "τα." Schol. Vide ad Il. α'. 470.

Ver. 432. ἀθανάτοισι] Vide ad Il. α'.
 398.

Ver. 434. ῥ'] Ut dictum est. ver. 429.

Ibid. πείρε κέλευθον.] Ἐνθεν καὶ τὸ,
 "ἀλγινὰ τε κύματα πείρων." Vide ad Il.
 ὡ. 8.

ΤΗΣ

'ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Γ'.

Ἵπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Γ'.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ἐλθὼντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγῆται αὐτῷ τὰ συμ-
 βεβηκότα τοῖς Ἑλλήσι, καὶ τὸν ἀπόπλεον ἐκ Τροίας· πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τὴν
 μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπῆλθεν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ
 ὁ Τηλέμαχος ἄρμα σὺν Πεισιφράτῳ Νέστορος υἱεῖ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει· νυκτὸς
 δὲ ἐπιγενομένης ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηγαῖς.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ εἰς Πύλον καταχθεις, ἄρμα τῇ Ἀθηνᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ, κα-
 ταλαμβάνει τὴν Πυλῆν θυσίαν ταύρων ἐπιτελόντας τῷ Ποσειδῶνι· καὶ τι περὶ
 τῆς πατρὸς αὐτῇ πυθόμενος, ἐκτίθεται τινὰ τῶν Ἰλιακῶν διηγημάτων. Μετὰ τῷτο
 ἢ μὲν Ἀθηνᾶ ἐν ὀρνέῳ μορφῇ ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελέσας,
 τὸν Τηλέμαχον ἄρμα τῷ υἱῷ Πεισιφράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Γ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἀφιξίς Τηλεμάχου εἰς Πύλον.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἄλλως.

Γάμμ' ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, συνῶρτο δ' ὅς υἱ', θεὰ δ' ἔπι.

ἩΕΛΙΟΣ δ' ἀνόρεσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνη,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρετραν.
Οἱ δὲ Πύλον, Νηληϊὸς ἐκτίμενον πτολίεθρον,

SOL autem ortus est, relicto pulchro lacu,
Coelum in firmum, ut immortalibus luceret,
Et mortalibus hominibus super almam terram.
Illi autem ad Pylum, Neleï bene-aedificatum oppidum,

Ver. 1. Ἡέλιος δ' ἀνόρεσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,] Virgil.
Oceanum interea surgens aurora relinquit.
Æn. IV. 129.

Ver. 2. πολύχαλκον,] Ἰσχυρὸν, τιμὴν.
Schol.

Ibid. et ver. 47. ἀθανάτοισι] Similiterque infra ver. 6. κυανοχαίτη et ver. 242. 246. ἀθάνατοι, ἀθανάτοις. Vide ad Il. α'. 598.

Ibid. φαείνη,] Al. φανήν. Clark. Frequentius est Homero φανήν vel φανήν, sed φαείνη quoque bonum est, in quo et libri editi consentiunt. Ern.

Ver. 3. ζεῖδωρον] Τὴν τὰ πρὸς ζῶν δαρυμύνην. Schol. Vide autem infra ad α'. 593. Ibid. ἄρετραν.] Vide ad Il. ζ'. 142.

Ver. 4. Οἱ δὲ Πύλον,] Τὴν δὲ Πύλῳ πρὸς νότον ἐστὶ τὸ Λίπερον ἢ δὲ καὶ αὐτὴ πόλις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐν τισσαράκοντα σταδίῳ.

5 Ἴξον· τοῖ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ρέζον,
Ταύρους παρμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
Ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἐκάσῃ
Εἶατο, καὶ προὔχοντο ἐκάστοδι ἐννέα ταύρους.
Ἐνθ' οἱ σπλάγχχ' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
10 Οἱ δ' ἰδυὺς κατάγοντο, ἰδ' ἱσία νηὸς εἵσης
Στείλαν αἰείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη.
Τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', εἰ μὲν σε χρεῖ' ἔτ' αἰδῆς ἐδ' ἠβαιόν·

5 Pervenerunt: ipsi vero in littore maris sacra faciebant,
Tauros totos-nigros Neptuno caeruleo-caesariem.
Novem autem consessus erant, quingenique in unoquoque
Sedebant, et praebebant singulatim novem boves.
Hic illi viscera gustarunt, deo autem femora incendebant.

10 Hi autem recta appellebant, atque vela navis aequalis
Contraxerunt tollentes, illamque in-portu-statuerunt; ipsi vero egressi sunt:
Telemachus porro egrediebatur; praibat autem Minerva.
Illum prior allocuta est dea caesia Minerva;
“ Telemache, non opus tibi jam pudoris ne paululum quidem:

9 Εἰθ' οἱ σπλάγχχνα πάσαντο] R. et sic habet etiam Eust. 10 ἱσία] A.
R. L.

μεταξὺ δὲ τῆς Λιπείης καὶ τῆς Ἀννίης, τὸ ἱερὸν τῆς Σαμίου Ποσειδῶνος ἐστίν, ἐκατὸν σταδίους ἐκάστηρον διέχον. Τὸτο δὲ ἐστὶ τὸ ἱερὸν, ἐν ᾧ καταληφθῆναι φησὶν ὁ Ποιητὴς ὑπὸ Τηλεμάχου τὴν θυσίαν συντελέσας τὰς Πυλίας. “Οἱ δὲ Πύλον Νηληϊὸς ἐκτίμενον πτολίεθρον, Ἴξον etc.” Strabo Geograph. Lib. VIII.

Ver. 5. Ἴξον· τοῖ δ' ἐπὶ θινὶ etc.] Τοῖ δὲ refer ad Πύλον et intellige Pylis, non ad eos, qui venerant, quod primum legenti in mentem venit. Post ver. 10. οἱ δ' ἰδυὺς rursus sunt socii Telemachi. Ern.

Ibid. ἱερὰ ρέζον, Ταύρους — Ἐνοσίχθονι] Virgil.

meritos aris mactavit honores;
Taurum Neptuno. — Æn. III. 118.

Ver. 7. Ἐννία δ' ἔδραι ἔσαν,] Ἐννία συνίδρια ἦν τῶν πόλιων, διὰ τὸ ἐννιάπολιν εἶναι τὴν Πύλον. Schol. Similiter Eustathius; Οἱ δὲ Παλαιοὶ φασὶν ἐννία Πυλίας ἔδρας εἶναι, διὰ τὸ καὶ πόλιν τοσαύτας ὑπὸ ἐξουσίαν κεῖσθαι τῇ Νέστορι. — Ὡς ἐκάστης πόλεως ἔδραν εἶναι.

Ver. 9. Ἐνθ' οἱ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,] “Οσοὶ τὸ πάσασθαι ἐπὶ τῇ ἀπογεύσασθαι τίθεται. — “Εἰθ' οἱ σπλάγχχ' ἐπάσαντο.” Τῶν γὰρ σπλάγχχων ἀπογεύονται μόνον, [Al. μόνον,] ὥς ἂν ἐλίγων πολὺς ἄμιλος. Athenæus, Lib. I. cap. 19.

Ibid. Ἐνθ' οἱ] Al. Εἰθ' οἱ. Quo modo legit et Athenæus loco jam citato.

Ver. 10. νηὸς εἵσης] Ἰσῆς κατὰ τὰς τοίχους. Schol.

Ver. 11. ὤρμισαν,] Vide ad Il. α'. 140.

Ibid. ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·] Vide ad Il. δ'. 229.

Ver. 12. ἄρα] Deinceps.

Ver. 13. et 25. γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Similiterque infra ver. 218. 229. Vide ad Il. α'. 206.

Ver. 14. Τηλέμαχ', εἰ μὲν σε χρεῖ' ἔτ' αἰδῆς ἐδ' ἠβαιόν·] “Mi-
“ nerve est ici la Prudence même de ce
“ jeune Prince, et les leçons qu'il se
“ donne à lui même, et qui lui sont sug-
“ gerées par la sagesse.” Dacier. Vide
supra ad α'. 88. et ad Il. α'. 194.

- 15 Τ' ἔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθῃαι
 Πατὴρ, ὅπῃ κ' ἔειπεν, καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἰδὺς κίε Νέστωρ ἵπποδάμοιο.
 Εἶδομεν, ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
 Δίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἶπῃ.
 20 Ψεῦδος δ' ἐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐσί.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα.
 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπύξομαι αὐτόν;
 Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινόισιν.
 Αἰδῶς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
 25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

- 15 " Ideo enim et pontum pernegavisti, ut audires
 " De patre, ubi cum occultet terra, et quodnam fatum consecutus sit.
 " Verum age nunc recta vade ad Nestorem-equorum-domitorem:
 " Videamus, quodnam consilium in praeordiis absconditum-habeat.
 " Ora autem ipsum, ut vero dicat:
 20 " Mendacium vero non dicet; valde enim prudens est."
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 " Mentor, quonam vero pacto accedam, quoque pacto salutabo ipsum?
 " Neque omnino adhuc sermonum expertus sum prudentium:
 " Pudor etiam, juvenem virum seniore interrogare."
 25 Hunc vero rursus allocuta est dea caesia Minerva;

16 κῦβε] A. L. 28 τετραφύμεν] Coniuncte edd. præter R.

Ibid. οὐ μὴν σε χρὴ ἔτι αἰδῆς;] Ἐν τύποις
 διὰ τὸ, "ὅ μὴν σε χρὴ ἔτι αἰδῆς," ἀντίπασιν
 ἵσταν ἀρχαίῃ συνήθει· ἀντὶ τῆς, ὅ μὴν σοι
 χρεῖα αἰδῆς. Eustath. Atqui eandem hanc
 phrasin saepe alibi usurpat Poëta:

— ὅδε τί σε χρὴ
 Ταυτὴς ἀφασιν. — Il. γ. 109.

— μὴν δὲ οὐκ ὅτι σε χρὴ.
 — Odyss. α. 124.

— τί σε χρὴ;
 — Il. γ. 465.

Ver. 17. et 181. ἵπποδάμοιο.] Vide ad Il.
 β. 23.

Ver. 18. ἦντινα] Al. ἦντινα.

Ver. 18. 23. κέκευθε. — πεπείρημαι]

Vide ad Il. α. 57. et γ. 756.

Ver. 20. Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ
 πεπνυμένος ἐσί.]

Ψεῦδος δὲ μισθὸς πᾶσι καὶ χρησίμος.

Menander Fragment. 35. ex incertis Co-
 mediis.

Ver. 22. Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω,] "Hic
 "ego vellem habere Homeri illam Mi-

"nervam simulatam Mentori, cui dice-
 "rem;"

"Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπύξομαι
 αὐτόν;"

Cicero, Epist. ad Attic. Lib. IX. Ep. 8.

Clark. De verbo προσπύξομαι; vide ad β.
 77.

Ibid. πῶς τ' ἄρ'] Et quomodo igitur —?

Ver. 23. μύθοισι πεπείρημαι] "Εμπειρίας
 εἰμὶ ἐκ ἡσκημάτων λόγους. Schol.

Ver. 24. Αἰδῶς δ' αὖ.] Ambiguitatem hic

exquisivit Eustathius, quæ nulla est. Τὸ

δὲ, "Αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξε-
 "ρέεσθαι," γνωμικῶς μὴν ἐρρήθη, σχῆμα δὲ ἀμ-
 φιβολίας ἔχει. Οἰσίσταται γὰρ τίς, ἀμφιβόλον

εἶναι, ἢτε αἰδῶς, νέον ἄνδρα ἐρώτησιν δίδουσι

ἀνδρὶ γέροντι, ἢτε καὶ ἀνάπαλιν. Τοιαῦτα

γὰρ ὑποβάλλουσι νοῦν αἰ συνηγεῖς δύο αἰτια-
 σικαί. Quasi scilicet sententiam tam per-

spiciam et luculentam posteriori isto mo-
 do unquam accipere posset quisquam.

Clark. Sed illa perspicuitas est e contex-

tu et re, non e constructione, de qua hic

sermo. Ern.

Ver. 26. Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς] Νο-

μοθέτης, μετὰ τῶν γέροντων τῷ συνεδρίῳ, ῥῆον

— δυνήσεται — πάντα τὰ πρὸς τὸν τῆς εὐδαι-

μονίας σκοπὸν συντίθεντα τῇ νομοθεσίᾳ ἀπαρ-
 τίζειν, ἄλλως τε καὶ μεμνημένος αἰ τῆς θείας

τῷ ποιητῇ παραμυθίας. "Τηλέμαχ' ἄλλα
 "μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις. Ἄλλα δὲ
 "καὶ δαίμων ὑποθήσεται etc." Kyriac.

Stroz. de Republ. Lib. X. ipso fine. Πάλιν

αὖ τῷ Τηλέμαχῳ μέλλοντι συγγινέσθαι θα-

σιλεῖ προσδυνάτῃ, αἰθεμένῳ καὶ ἀπορρημένῳ ὁ

ἑταῖρος λέγει, "Τηλέμαχ' ἄλλα μὲν αὐτὸς
 "ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις. Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων
 "ὑποθήσεται — καὶ προστίθῃσιν τὴν αἰτίαν
 "τῆς παρὰ τῷ δαίμονι ἐλπίδος," — ὅ γὰρ
 οὐδὲ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τρα-
 "φείμεν τε." Maximus Tyrrius, Dissertat.
 XXVI.

Ver. 27. οὐ γὰρ οἶω Οὐδ' σε θεῶν ἀέκητι
 γενέσθαι] "Οτι ἐν τῇ, "ὅ γὰρ οἶω Οὐδ' σε θεῶν
 Vol. III. M

- Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· ὅ γὰρ οἶω
 Οὐδ' σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφείμεν τε.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἤγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 30 Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 Ἴξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἀγυρὴν τε καὶ ἑδρας·
 "Εἰθ' ἄρα Νέστωρ ἦτο συνὶ υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπταν, ἄλλα δ' ἐπειρον.
 Οἱ δ', ὥς ἐν ξείνῃς ἴδον, ἀδρόοι ἤλθον ἅπαντες,
 35 Χερσὶν τ' ἡσπάζοντο, καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον.
 Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν,

"Telemache, alia quidem in mente tua dispicies,

"Alia vero et deus suggeret; non enim puto

"Te diis invitis natumque esse nutritumque."

Sic quidem locuta prævit Pallas Minerva

30 Celeriter: ille vero continuo post vestigia ibat deæ.

Venerunt autem in Pyliorum virorum congregationem et consessus:

Hic scilicet Nestor sedebat cum filiis; circumque socii

Convivium apparantes, carnes assabant, aliasque transigebant.

Illi vero, ut hospites viderunt, conferti venerunt omnes,

35 Manibusque prehensabant, et considerare jubebant.

Primus Nestorides Pisistratus prope accedens,

33 κρέα τ'] Edd. præter R. ut hiatus tollatur.

"ἀέκητι γενέσθαι τε τραφείμεν τε," φασὶ τινες
 λέγειν τὸν ποιητὴν, ὡς ἐκ οἴμαι νότον σε εἶναι
 τῇ Πηνελόπῃ· ὡς τῶν νύκτων μὴ θείας γενεαμέ-
 νων, διὰ τὸ τῆς μήτῃς ἐκ ἐνδοσμον. Eustath.
 Rectius videtur quod ipse deinceps addit;
 "Ἄλλως δὲ ἀέκητι θεῶν γενέσθαι τις καὶ τρα-
 φῆναι λέγεται, εἰ διὰ βίης ἀθλῖος εἴη, καὶ θεῶν
 ἀνεπισκόπητος. Clark. Usitatissimum
 autem conjungere γενέσθαι et τραφῆναι, de
 quo dicimus ad Callimachum. Ern.

Ver. 28. Οὐδ' σε θεῶν ἀέκητι.] Maximus
 Tyrrius, loco jam supra adducto, itemque
 Dissertat. XXII. ipso initio, citat Οὐδ' σε
 θεῶν ἀέκητι. Quod et ferri posset; pro-
 nunciando scilicet θεῶν.

Ibid. τε τραφείμεν τε.] Al. τετραφείμεν τε.

Ver. 32. "Εἰθ' ἄρα Νέστωρ ἦτο συνὶ υἱά-
 σιν] Virgil.

Forte die solemnem illo rex Arcas honorem
 Amphitryoniadæ magno Divisque ferebat,
 Ante urbem in luco. Pallas huic filius una,
 Una omnes juvenum primi pauperque senatus,

- Ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα, καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ,
 Κάεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάδοις ἀλίησι,
 Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρϊ ᾧ.
 40 Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχων μοῖρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
 Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κέρην Διὸς Αἰγιοχόιο·
 Εὐχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 Τῷ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
 45 Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσης τε καὶ εὐξέαι, ἧ δέμῃς ἐσὶ,
 Δὸς καὶ τέτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνε
 Σπείσαι· ἐπεὶ καὶ τέτον οἶομαι ἀθανάτοισιν
 Εὐχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέεσ' ἀνδραποί.
 Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίῃ δ' ἐμοὶ αὐτῷ.

Utrorumqueprehendit manum, et collocavit ad epulas,
 Pellibus in mollibus, super arenas marinas,
 Juxtaque fratrem Thrasydem, et patrem suum:
 40 Præbuit autem deinde viscerum partes, infundebatque vinum
 Aureo in poculo; propinansque allocutus est
 Palladem Minervam, filiam Jovis Aegiochi;
 "Supplica nunc, o hospes, Neptuno regi;
 "Hujus enim in epulas incidistis, huc profecti.
 45 "Cæterum postquam libaveris et supplicaveris, ut fas est;
 "Da et huic deinde poculum dulcis vini
 "Ad libandum; quoniam et hunc puto immortalibus
 "Supplicare: omnes enim diis indigent homines.
 "Sed junior est, ætas autem eadem mecum ipso:

57 ἴδρυσεν] Eæd. recte. Sic et Eust. 44 ἠντήσατε] A. 1. L. ἠτήσατε] A. 2.
 3. pessime.

Tura dabant: tepidusque cruor fumabat ad aras.
 Æn. VIII. 102.

Ver. 53. ἐντυνόμενον] Vide infra ad ζ'.

55. Ibid. κρέα ὥπταν, ἄλλα δ' ἔπειρον.] Al.
 κρέα τ' ὥπταν, ἄλλα τ' ἔπειρον.

Ver. 54. οὖν] Non hic supervacuum est
 istud ὅν. Vim enim habet in connectenda
 sententia cum eo quod præcessit ver. 51.
 ἴζον δ' ἐς Πυλίων etc.

Ver. 56. Πεισίστρατος ἐγγυθεν ἐλθὼν.
 Ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα.] Virgil.

Accepitque manu, dextramque amplexus inhæ-
 sit. Æn. VIII. 124.

Ver. 58. ἐπὶ ψαμάδοις ἀλίησι.] Ammon.
 hoc hemistichium affert in ψαμάδος, sed
 habet ἀλίησιν, male. Ern.

Ver. 59. πατέρϊ ᾧ.] Vide ad Il. α'. 51.

Ver. 40. Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχων μοῖρας;
 ἐν δ' οἶνον ἔχευε] Virgil.

Tum lecti juvenes certatim, aræque sacerdos
 Viscera tosta ferunt taurorum, onerantque ca-
 nistris

Dona laboratæ Cereris, Bacchumque ministrant.
 Æn. VIII. 179.

Ibid. ἄρα] Deinde —. Ut par erat —.

Ver. 41. δειδισκόμενος] Vide ad Il. γ'. 4.
 et 262. Clark. ἀπὸ τοῦ δέπας ἰωνικῶς δίσκω
 καὶ δειδίσκω, καὶ ἰπινδίσκω τῷ δειδίσκωμαι.

- 50 Τ' ἐνέκα τοι προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλειςον.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνε·
 Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένην ἀνδρὶ δικαίῳ,
 Οὐνέκα οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλειςον.
 Αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 55 Κλυδί, Ποσειδάον γαίηοχε, μηδὲ μεγάρης
 Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 Νέστορι μὲν πρότις καὶ υἱάσι κῦδος ὅπαζε·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδε χαρίεσσιν ἀμοιβήν,
 Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγαπλειτῆς ἐκατόμβης.
 60 Δὸς δ' ἐπὶ Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρῆξαντα νέεσθαι,
 Οὐνεκα θεῶν ἰκόμεσθα δοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
 Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἤρᾱτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·

50 "Propterea tibi priori dabo aureum poculum.
 Sic locutus in manibus posuit poculum dulcis vini:
 Gaudebat autem Minerva prudenti viro justo,
 Eo quod ipsi priori præbuisset aureum poculum.
 Statimque supplicavit multa Neptuno regi;
 55 "Audi, Neptune, terram-continens, neque dedigneris
 "Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
 "Nestori quidem primo et filiis gloriam præbe;
 "Cæterum deinde aliis da gratam remunerationem,
 "Omnibus Pylis, ob inclytam hecatombam.
 60 "Da insuper Telemachum et me re confecta redire,
 "Cujus gratia huc venimus celeri cum nave nigra."
 Sic utique deinde precabatur, et ipsa omnia perficiebat:

48 πάντας] A. I. 59 Σύμπασιν] Edd. Eust.

Eustath. p. 1778. 5. Infra δ. 59. eodem
 modo dicitur δεικνύμενος. Ern.

Ver. 42. et 594. Διὸς Αἰγιοχόιο] Vide ad
 Il. α'. 262.

Ver. 45. Εὐχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι
 ἄνακτι· Τῷ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε] Vir-
 gil.

Interea sacra hæc, quando huc venistis amici,
 Amua, quæ differe nefas, celebrate faventes
 Nobiscum, et jam nunc sociorum assuescite men-
 sis. Æn. VIII. 172.

Ver. 48. πάντες δὲ θεῶν χατέεσ' ἀνδρα-
 ποί.] Ita apud Aratum;

— πάντῃ δὲ Διὸς χειρὶ μάστα πάντες.
 Phænom. ver. 4.

Ver. 51. ἠδέος οἴνε] Vide supra ad β'.
 340.

Ver. 52. Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένην ἀν-
 δρὶ δικαίῳ.] Τοῦτον ἐπιλογισμὸν δίδωσι, μήτε
 πλεονάζειν τινὶ, μήτε καλῶ τὸ σῶμα, μήτε ἰσχυ-
 ρῆσθαι τὴν θεὸν χαίρειν· ἀλλὰ φρονίμῳ καὶ
 δικαίῳ ποιήσας. Plutarch. de audiend. Poë-
 tis. Ita Oraculum Pythiæ a Barnesio ci-
 tatum;

Εὐσεβίου δὲ βροτοῖς γάνυμαι τόσον, ὅσον Ὀλύμ-
 πῳ.

Ver. 60. 72. πρῆξαντα — πρῆξιν.] Vide
 ad Il. β'. 314. et γ'. 192. Clark. Πράσ-
 σεν, pro διαπράσσειν usitatissimum bene
 græce scribentibus, omninoque hoc ver-
 bum non unius compositi significationem
 habet: interdum etiam conatum rei agen-
 dæ modo significat: quomodo πρῆξις ver.

- Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 "Ὡς δ' αὐτῶς ἤρᾱτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
 65 Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέστερα καὶ ἐρύσαντο,
 Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Νῦν δὲ κάλλιόν ἐσι μεταλλῆσαι καὶ ἐρεσθαι
 70 Ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.

Dedit vero Telemacho pulchrum poculum rotundum.
 Eodem autem modo supplicavit Ulyssis carus filius.

- 65 Hi vero postquam assarant carnes superiores et detraxerant,
 Partibus distributis, celebrabant splendidum convivium.
 Caterum postquam potus et cibi desiderium exemerant,
 Illis deinde sermones exordiebatur Gerenius eques Nestor:
 "Nunc certe satius est inquirere et interrogare
 70 "Hospites, quinam sint, postquam saturati sunt cibo.

69 ἐστιν] F.

72. accipi potest. Hæc tironum causa dixi. Ern.

Ver. 62. "Ὡς δ' ἐπειτ' ἤρᾱτο. Hic locus annumerandus iis, ubi ἐπειτ. ut ait Eustathius, ἀργῶς κείται. p. 796. 48. et alibi. Si cui hoc non placet, intelligat accepto poculo. Ern.

Ver. 63. et 199. καλὸν] Vide ad Il. β'. 43. Ibid. δέπας ἀμφικύπελλον.] Vide ad Il. α'. 584.

Ver. 65. ὤπτησαν] Vide supra ad β'. 300. et ad Il. α'. 466.

Ibid. κρέ' ὑπέστερα] Τὰ νοτιαῖα ὄντα καλῶς, ἢ τὰ ὑπεράνω κείμενα τῶ τυφῶ. Eustath. Τὰ ὑπερέβητα καὶ μείζονα τῶν ἑσθίων τῶν ἐνδον ἔστιν ὅν νοτιαῖα. ταῦτα γὰρ ὑπέβηχον τῶν λοιπῶν κρεῖων. Schol.

Ver. 67. Αὐτὰρ ἐπεὶ — Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε] Virgil.

Postquam exempta fames, et amor compressus edendi,
 Rex Evandrus ait. — Æn. VIII. 181.

Vide et ad Il. α'. 469.

Ver. 68. Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε] Vide supra ad β'. 15.

Ibid. Γερήνιος] Κατὰ μὲν Ἡσιόδου, ὁ ἐν Γερήνῳ ἀνατραφεὶς, κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, ὁ ἑντιμος, παρὰ τὸ γέρας. Schol.

Ibid. et ver. 102. ἱππότα Νέστωρ] Vide ad Il. α'. 175.

Ver. 71. "Ὡς δ' ἐπειτ' ἤρᾱτο. Hic locus annumerandus iis, ubi ἐπειτ. ut ait Eustathius, ἀργῶς κείται. p. 796. 48. et alibi. Si cui hoc non placet, intelligat accepto poculo. Ern.

Sed vos qui tandem? quibus aut venistis ab oris? Æn. I. 374.

Dicite Dardanidae —
 Quid petitis? qua causa rates, aut ejus egentes
 Latus ad Ausonium tot per vada cerula vexit?
 Sive errore vias, seu tempestatibus acti,
 Qualia multa mari nautæ patiuntur in alto,
 Fluminis intrastis ripas, portuque sedetis.
 Æn. VII. 195. 197.

Vide et supra ad α'. 171.

Ver. 72. "Ἡ τι κατὰ πρῆξιν.] "Πραττῆσαι proprie de re pecuniaria, pecuniam exigere, rem facere, lucrari, lucrum sumere et exculpere e re aliqua; hinc πρῆξις; negotiatio, mercatura; et πρακτής, ἑμπορεύς, πραγματευτής, mercator, navi-
 "gator. Ita sumo apud Homerum:

"Ἡ τι κατὰ πρῆξιν. ἢ μαψιδίως ἀλλάγησθαι.
 "i. e. κατ' ἐμπορίαν, mercaturæ gratia. —
 "Porph. de vita Pythag. in initio, Ἐντεῦθεν δὲ κατὰ πρῆξιν εἰς Σάμον ἐλθόντα.
 "Lat. cum negotii causa inde in Sumum venisset; mallet, mercaturæ causa."
 "Dyoprot. Prælect. in Theophrast. Cap. 6.
 "Clark. Quasi non et ipsa mercatura et pecuniæ quærendæ labor negotium bene latine dicatur, ut apud Ciceronem in epistolis et Verrinis. Nec necesse est πρῆξιν

- "Ὡς δ' ἐπειτ' ἤρᾱτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
 "Ἡ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλλάγησθαι,
 Οἷά τε ληίστηρες ὑπεῖρ ἄλλα; τοί γ' ἀλόωνται
 Ψυχὰς παρδόμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 75 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα,
 Θαρσύνσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικοιμένῳ ἔροιτο,
 Ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνδρῶποισιν ἔχῃσιν.

"O hospites, quinam estis? unde navigatis humidus vias?

"An ob aliquod negotium, aut tenere erratis,

"Tanquam prædones per mare; qui errant

"Animas periculis-objectantes, malum alienis ferentes?"

- 75 Hunc autem cursus Telemachus prudens contra alloquebatur,
 Confusus; ipsa enim ei in animo confidentiam Minerva
 Posuit; ut illum de patre absente interrogaret,
 Et ut ipsum gloria insignis inter homines habeat;

75 ὑπερ] Edd. præter R. habet tamen Eust. Ibid. τοί τ'] Edd. vett. Eust.

78 Totus versus abest edd. F. A. L. Ibid. ἐν] abest ed. R.

tam anguste capere. Et adversatur huic rei versus 82. Ern.

Ver. 75. Οἷά τε ληίστηρες ὑπεῖρ ἄλλα;] Οὐκ ἀδύνατον ἢ τὰς τοῖς Παλαῖσι τὸ ληστεῖν, ἀλλ' ἐνδοξόν. Schol. Οἱ γὰρ Ἕλληνες τοπά-
 λαι, καὶ τῶν βαρβάρων οἱ τε ἐν τῇ ἡπείρῳ παραδιδάσκοντες, καὶ ὅσοι νόμους ἔχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο μάλλον περιεῖσθαι ναυσὶν ἐπ' ἀλλή-
 λας, ἐστράπτοντο πρὸς ληστείαν, ἡγουμένων ἀν-
 δρῶν ἢ τῶν ἀδυνατωτάτων, κέρδους τ' ὑσφιτέ-
 ρου αὐτῶν ἕνεκα, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς.
 Καὶ πρὸς τὰς πλοῖους πύλιναι ἀπειχίστοισι, καὶ
 κατὰ κώμας οἰκημένοις, ἤρπαζον· καὶ τὸν
 πλείστον τῶν οἰκιστῶν ἐπαιούοντο· οὐκ ἔχον-
 τός πο αἰσχύνειν τῆς τῶν ἐργου, φέροντος δὲ
 τι καὶ δόξης μάλλον. Δηλοῖ δὲ τῶν τε ἡπει-
 ρατῶν τινὲς ἐπὶ καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τῆς
 δόξης καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν, τῶς πύ-
 στεις τῶν καταπλούντων, πανταχῇ ὁμοίως
 ἱρωτῶντες εἰ λησταὶ εἰσιν· ὡς αὐτὸς ἐν πυρρῶ-
 νται ἀπαξιοῦντων τὸ ἔργον· οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶη
 εἰδέναι, οὐκ ἐνδοξόντων. Thucyd. Lib. I. sub
 initio. Similiter et Sertius Empiricus: Τὸ
 τε ληστεῖν παρ' ἡμῖν μὲν παράνομον καὶ ἀδι-
 κόν ἐστι, παρὰ δὲ πολλοῖς τῶν βαρβάρων οὐκ
 ἄσπον. Φασὶ δὲ οἱ καὶ εὐκλείης τῶτο οἱ
 Κίλικες ἐνόμιζον εἶναι, ὡς καὶ τῶς ἐν ληστείᾳ
 σιλευτήσαντας τιμῆς ἀξίους εἶναι δοκεῖν. Καὶ
 ὁ Νέστωρ δὲ παρὰ τῷ Παιτῇ μετὰ τὸ φιλο-
 φρονήσασθαι τῶς περὶ τὸν Τηλέμαχον, φησὶ

πρὸς αὐτοὺς, " — ἢ μαψιδίως ἀλλάγησθαι,
 "Οἷά τε ληίστηρες." Καίτοι εἰ ἀποσπῶν ἢ τὸ
 ληστεῖν, ἢ ἂν οὕτως αὐτοὺς φιλοφρονούμε-
 νος, διὰ τὸ ὑποπτεῖν μὴ ἄρα τοῖσιν τινὲς
 εἶναι. Pyrrhon. Hypotyp. lib. III. cap. 24.
 Tandem porro et Germanis consuetudi-
 nem fuisse testatur Cæsar in Commenta-
 riis: "Latrocinia nullam habent infamiam, quæ extra fines cujusque civitatis
 "fiunt." De Bello Gallico, lib. VI. §. 21.
 Ibid. ὑπεῖρ ἄλλα;] Scholias et Eusta-
 thius legunt ὑπεῖρ ἄλλα. Quod et ferri po-
 test. Vide ad Il. α'. 51. Clark. Immo
 quod recipiendum erat in textum. Vid.
 Var. Lect. Ern.

Ibid. τοί γ' ἀλόωνται] Al. τοί τ' ἀλόων-
 ται. Clark. Inconstans est in hac forma
 Clarkius, modo γε, modo τε præferens, ut
 β'. 590. hic quoque τε prætulerim, ob li-
 brorum consensum. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 74. Ψυχὰς παρδόμενοι.]

Ψυχῆς οὐκ ἀλίστοντες, ἢ ἀσπετον ὄλεθρον ἔλονται.
 Dionys. περιήγησις, ver. 712.

Clark. De παρδόμενοι vid. ad β'. 257.

Ver. 76. αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθή-
 νη Θῆχ',] Vide ad Il. ε'. 185. Clark. Sem-
 per hæsi in αὐτῇ, quod mihi h. l. non
 satis aptum, aut necessarium videtur. Ali-
 ter est ver. 62. ex quo forte huc venit. Pu-

- Ἦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 80 Εἶρεαι, ὅππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κε τοὶ καταλέξω.
 Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονῆϊον εἰλήλουδμεν,
 Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίῃ, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύσω.
 Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχουμαι, ἦνπε ἀκέσω,
 Δίε' Οδυσσεύς ταλασίφρονος· ὃν ποτὶ φασιν,
 85 Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
 Ἄλλες μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 Πευδόμεδ', ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῶ ὀλέδρῳ·
 Κεῖνος δ' αὖ καὶ ὀλέδρον ἀπενδέα δῆκε Κρονίων.
 Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὅππόδ' ὅλωλεν·

- “ O Nestor Nelide, ingens gloria Achivorum;
 80 “ Interrogas, unde simus; ego vero tibi enarrabo.
 “ Nos ex Ithaca sub-Neio-sita venimus;
 “ Negotium autem hoc privatum est, non publicum, quod dicam.
 “ Patris mei famam ingentem inquiero, sicubi audiero,
 “ Nobilis Ulyssis magnanimi; quem pridem aiunt,
 85 “ Una tecum pugnante, Trojanorum urbem evertisse.
 “ Etenim alios quidem omnes, quotquot cum Trojanis pugnarunt,
 “ Audivimus, quo-in-ioco unusquisque perierit saeva morte:
 “ Illius vero etiam mortem incognitam fecit Jupiter.
 “ Neque enim quisquam potest clare dicere, ubinam perierit;

82 ἀγορεύω] R. quod ferri potest.

tem legendum esse αὐτῷ. Aliis locis, ubi Dii animum, robur, consilium injiciunt hominibus, solum nomen Dei vel Deae ponitur. Ern.

Ver. 78. Ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἰσθλὸν ἐν ἀνδράποισι ἔχῃον] Eustathius, ut supra ad α'. 95. ita et hic istud μιν de Ulyssae accipi posse existimat. Ἰσθλὸν δὲ ὅτι τὸ κλέος εὐρὺ, (“ Πατρὸς ἐμῷ κλέος εὐρὺ μετέρχουμαι” infra ver. 85.) ἰσθλὸν ἐλίσσῃ ἐν πῶ, “ Ἦδ' ἵνα μιν “ κλέος ἰσθλὸν ἐν ἀνδράποισι, ἔχει.” Quae admodum inficeta videtur accipiendi ratio; praesertim cum hic praecedat illud, “ ἵνα μιν πατρὸς ἀποιοχομένοιο ἔροιτο,” versu superiori; cumque Minervam ipsam inducat Poëta, infra v. 422. Ulyssae dicentem; “ Αὐτὴ μιν πάμπαν, ἵνα κλέος ἰσθλὸν “ ἔροιτο, Κεῖνος δ' αὖ καὶ ὀλέδρον ἀπενδέα δῆκε Κρονίων.” Vide supra ad α'. 95. et 284. Ceterum versum hunc in quibusdam Editionibus deesse annotat Henricus Stephanus. Necnon verisimile est eum ex Odys. α'. 95. huc irrepsisse.

Clark. Non in quibusdam, sed omnibus antiquis praeter Rom. (vid. Var. Lect.) ex qua in alias venit. Haud dubitanter deleverim versum ab hoc loco alienum. Ern.
 Ver. 79. et 202. Ἦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν] Virgil.

Optime Graivgenum. — Aen. VIII. 127.

Ver. 81. ὑπονῆϊον] Τῆς ὑπὸ τὸ Νῆϊον ὄρος κειμένης. Schol. Ὅταν τε οὕτω φῇ “ Ἡμεῖς “ ἐξ Ἰθάκης ὑπονῆϊον εἰλήλουδμεν,” ἀσθλον, εἴπε τὸ αὐτὸ τῷ Νηϊτῷ λέγει τὸ Νῆϊον, εἴπε δ' ἔτιον, ἢ ὄρος ἢ χωρίον. Strabo Geograph. Lib. X. Hesychius, notante Barnesio, exponit; Τόπος δειδρον ἔχων, ἐν οἷς ἰδίσμενον τὰς ναῦς. Al. ὑπὸ Νῆϊου. Vide et infra ad i. 21. Clark. Add. supra ad α'. 186. Ern.
 Ibid. et ver. 89. εἰλήλουδμεν. — ὅλωλεν] Vide ad Il. α'. 37. et α'. 186. 187.
 Ver. 82. Πρῆξις] Vide supra ad ver. 72. et ad Il. v. 192.
 Ibid. ἰδίῃ, ὃ δῆμιος,] Eustathius com-

- 90 Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἡπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 Τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γέναδ' ἰκάνομαι, αἶψ' ἐθέλησθα
 Κείνου λυγρὸν ὀλέδρον ἐνισπεῖν, εἴπῃ ὅπωπας
 Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλῃ μῦθον ἀκασας,
 95 Πλαζομένε· πέρι γὰρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 Μηδὲ τί μ' αἰδομένος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
 Ἄλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὅπωπῃς.
 Λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 Ἦ ἔπος, ἦ ἢ τι ἔργον, ὑποσᾶς ἐξετέλεσσε
 100 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·

- 90 “ An ille in continenti domitus sit a viris hostilibus,
 “ An in pelago inter fluctus maris.
 “ Ideo nunc ad tua genua venio, si velis
 “ Illius tristem mortem enarrare, sicubi videris
 “ Oculis tuis, aut alterius orationem audiveris,
 95 “ Errantis; valde enim ipsum ærumnosum peperit mater.
 “ Neque omnino me veritus blandiaris, neque misertus;
 “ Sed plane mihi narres, utcunque tibi contigit videre.
 “ Oro, si unquam tibi pater meus, eximius Ulysses,
 “ Sive dictum, sive factum, pollicitus perfecit
 100 “ Populo in Trojanorum, ubi passi estis clades Achivi;

99 ἔξετέλεσσε] F. A. 1. L.

mode admonet, δῆμιος Homeri temporibus honeste dictum pro δημόσιος, post in partem deteriorem de carnifice. Conf. δ. 312. Ern.

Ibid. ἀγορεύω] Al. ἀγορεύω.

Ver. 84. 85. ὃν ποτὶ φασιν, Σὺν σοὶ] Scrib. φασιν, et de more Homeri in clausula versus, de quo jam aliquoties monui, et ad vitandam κακοφωνίαν. Mox et ver. 86. Τρωσὶ πολέμιζον nam sequente π non additur v. Ern.

Ver. 86. 87. ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον, — ἵκαστος ἀπώλετο] Vide infra ad ver. 130. 131.

Ver. 88. et 119. Κρονίων.] Vide ad Il. α'. 265. et 397.

Ver. 91. Ἀμφιτρίτης.] Τῆς θαλάσσης· λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ Περσίδωνος γυνή. Schol.

Ver. 92. Τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γέναδ' ἰκάνομαι] Virgil.

Ergo eadem supplex venio. —

Aen. VIII. 382.

Ibid. αἶψ' ἐθέλησθα] Ita ex Il. σ'. 457. edidit Barnesius, quod “ Σέλω non sit Ho-“ mericum.” Sed hoc parvi momenti. Al. αἶψ' ἐθέλησθα.

Ver. 93. ὅπωπας] Vide ad Il. ζ'. 124. et v. 756.

Ver. 96. 97. Μηδὲ τί μ' αἰδομένος μειλίσσεο, — Ἄλλ' εὖ μοι κατάλεξον.] Ita Io apud Aeschylum;

— εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὃ, τι
 Λοιπὸν πόνων, σημαίνει· μηδὲ μ' οἰκτίσας
 Ἐνὶ θαλάτῃ μύθοις ἀκασέσιν.

Prometh. vinct. ver. 684.

ubi et Scholiastes hunc Homeri locum adducit.

Ver. 97. ὅπωπῃς.] Θείας, παρὰ τὰς ὅπας· (Barnesius ex MSS. edidit ὅπας) ἢ φωνῆς, παρὰ τὴν ὅπα. Schol. Veriorem esse priorem interpretationem liquet ex Odys. i. 512. ubi occurrit eadem vox, nec ullus intellectui ambiguo locus;

- Τῶν ἰὼν μοι μῆσαι, καί μοι νημερτές ἐνίσπε.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερένιος ἱππότα Νέστωρ.
 "ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἷζυρος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
 Δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱες Ἀχαιῶν.
 105 Ἡ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
 Πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξαιεν Ἀχιλλεύς.
 Ἡδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστὺ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 Μαρνάμεθ', ἐνθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσοι ἄριστοι.
 "Ἐνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 110 "Ἐνθα δὲ Πάτροκλος, θεοφιν μῆσος ἀτάλαντος,
 "Ἐνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρητερὸς καὶ ἀμύμων,

"Horum nunc mihi memor sis, et mihi verum dicas."

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"O amice, quoniam me recordari-facis calamitatis, quam in illo

"Populo passi sumus robore indomiti filii Achivorum;

105 "Sive quaecunque cum navibus per obscurum pontum

"Errantes ad pradam, quaecunque duceret Achilles;

"Sive quaecunque circa urbem magnam Priami regis

"Pugnaximus; ibi deinde occisi sunt, quotquot optimi.

"Illic quidem Ajax jacet bellicosus, illic Achilles,

110 "Illic et Patroclus, diis consiliarius par,

"Illic et meus dilectus filius, simul fortis et eximius,

Χειρὶν ἐξ Ὀδυσσεὺς ἀμαρτήσας ἴσται δ' αὖτις.

Vide ad ver. 95. supra.

Ver. 99. "Ἡ ἔστος, ἢ ἐτι ἔργον." Vide ad II. α'. 395. Clark. Notent etiam tirones elegantem pleonasmum: ἐποτέ τοί τι — ἢ ἔστος ἢ ἐτι ἔργον, nam primum τι, quia ante substantivum positum est, suffiebat. Ern.

Ver. 102. Γερένιος] Vide supra ad ver. 68.

Ver. 105. ἐπεὶ μ' ἐμνησας] "Ὅτι τὸ, ἐπεὶ, ὡς πολλαχῶ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἢ ἀναπόδοτον τίθεται κατὰ ἑλλειψιν, ἐν τῷ. "ὦ φίλ', "ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἷζυρος," καὶ τὰ ἐξῆς: ἢ μετὰ δίκαι στίχους ἀποδίδονται ἐν τῷ, "τίς κεν ἐκείνα "Πάντα γὰρ μυθήσαιο;" ἢ καὶ κατωτέρω αὐτῷ, ἐν τῷ, (ver. 115.) "οὐδ' εἰ πεντάετες "καὶ ἐξάετες." Eustath. Prior, ut opinor, verior accipiendi ratio; scilicet ut sententiae Apodosis, (Ego tibi narrabo, aut aliquid simile,) reticere intelligatur. Vide ad II. α'. 155.

Ibid. ἣν ἐν ἐκείνῳ Δήμῳ ἀνέτλημεν] "Ὅτι ἀντιφρόνως ὁ γέρον Νέστωρ περιμυτολογεῖ.

ἢ καταμόνας ἑαυτὸν σιμνύνων, ἀλλ' ἐν τῷ κοινῷ, ἐπὶ τῶν οὕτω πως, "ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας ὧν ἐν Τροίᾳ ὑπέστημεν μένος ἄσχε- "τοί Ἀχαιοί," καὶ τὰ ἐξῆς. Eustath.

Ver. 106. Πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ',] Vide supra ad ver. 73.

Ibid. ὅπῃ] Ἄλ. ὅπῃ.

Ver. 107. Ἡδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστὺ μέγα Πριάμοιο] Virgil.

Mitto ea quae muris bellando exhausta sub altis. Aen. XI. 256.

Ver. 109. "Ἐνθα μὲν Αἴας κεῖται] Virgil.

Sevus ubi Aecidae telo jacet Hector, ubi iugens Sarpedon. Aen. I. 105.

Δῆλος — ἐκ πολλῶν τε ἄλλων συντεθεικώς ["Ὅμηρος] ταύτην διωτῆραν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπὸ δὲ καὶ τῶν λείψανων τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσεύς, ὡς ἐπιστοδία τινα τῶ Τρωϊκῷ πολέμῳ προσεπιφέρειν, καὶ ἢ Δ' ἐκ τῶ τὰς ὁλοφύσεως, καὶ τὰς οἰκτου, ὡς πάλαι περὶ γινωσκόμενους τοῖς ἡρώσιν ἐνταῦθα προσεποδιδόναι. Οὐ γὰρ ἄλλο, ἢ τῆς Ἰλιάδος ἐπιλογὸς ἐστὶν ἡ Ὀδυσσεύς. "Ἐνθα μὲν Αἴας

- Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχύς, ἠδὲ μαχητής.
 Ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάδομεν κακά· τίς κεν ἐκείνα
 Πάντα γὰρ μυθήσαιο καταδνητῶν ἀνδρώπων;
 115 Οὐδ' εἰ πεντάετες γὰρ καὶ ἐξάετες παραμίνων
 Ἐξερέοις, ὅσα κεῖδι πάδον κακὰ διοὶ Ἀχαιοί.
 Πρὶν κεν ἀνιηθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 Εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφίεποντες
 Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίαν.
 120 "Ἐνθ' ἔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
 "Ἡδελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα διοὶ Ὀδυσσεύς
 Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε

"Antilochus, supra-modum currendo velox atque pugnator;

"Aliaque multa praeter haec passi sumus mala: Quis illa

"Omnia utique enarraret inter mortales homines?

115 "Neque si vel quinquennio et sexennio hic permanens

"Interrogaveris, quot illic passi sunt mala nobiles Achivi:

"Prius tadio-affectus tuam ad patriam terram perveneris.

"Novennio enim ipsis mala machinati sumus circumvenientes

"Omnigenis dolis: vix tandem finem-dedit Saturnius.

120 "Ibi nullus unquam prudentia aequari contra

"Voluit; nam valde multum vincebat nobilis Ulysses

"Omnigenis dolis, pater tuus; siquidem revera

114 κατὰ θνητῶν] Edd. 115 ἐξάετες] F. 121 ἡδελ' F. A. 1.

"κεῖται ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς, "Ἐνθα δὲ Πάτροκλος etc." Longin. §. 9.

Ver. 110. ἐτάλαντος,] Vide ad II. β'. 627.

Ver. 111. "Ἐνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός,] Virgil.

quon occidit una

Sarpedon mea progenies. Aen. X. 470.

Ver. 112. περὶ μὲν θείειν ταχύς,] Ita legit Eustathius, vocemque "περὶ" cum θείειν conjungit. Henricus Stephanus vero legendum potius περί, et ad ταχύς referendum existimat. "Scribens" inquit "περὶ", non περί, sequor Eustathium, qui "praepositionem cum θείειν jungit; — sed "non male, imo rectius fortasse, περί ταχύς, id est, περισσῶς ταχύς θείειν, pro εἰς "τὸ θείειν, vel ἐν τῷ θείειν." Quod et rectius videtur. Clark. Id postulat perpetua Homeri in hoc verbo consuetudo. Sed

VOL. III.

N

in aliis tamen locis similiter scribitur περί, etsi non cum verbo conjungitur. Nec id est tanti. Ern.

Ver. 115. τίς κεν ἐκείνα Πάντα γὰρ μυθήσαιο] Virgil.

Quis cladem illius noctis, quis funera fando
 Explicet? Aen. II. 361.

Ver. 114. κατὰ θνητῶν ἀνδρώπων,] Ita edidit Barnesius ex Iliad. ε'. 402. Recte, ut opinor: saepe enim hanc phrasin usurpat Poëta. Vide infra ad ε'. 587. ε'. 285. et υ'. 76. Vulgg. κατὰ θνητῶν ἀνδρώπων. Clark. Eustathii tamen temporibus κατὰ θνητῶν in exemplis fuerit necesse est, cum dicat, Praepositionem redundare, quod de composito verbo καταδνητῶν ineptum fuerit admonere. Ern.

Ver. 115. Οὐδ' εἰ πεντάετες γὰρ καὶ ἐξάετες] Virgil.

O Dea, si prima repetens ab origine pergam,

- Κείνῃς ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, εἰδὲ κε φαίης
 125 Ἄνδρα νεώτερον ᾧδε εἰκότα μυθήσασθαι.
 Ἐνθ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 Οὔτε πότε εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, ἔτ' ἐνὶ βελῇ,
 Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βελῇ
 Φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
 130 Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,

- " Illius filius es; admiratio me tenet aspicientem.
 " Profecto enim sermones quidem similes; neque putares
 125 " Virum juniorem eatenus quidem similia loqui.
 " Ibi profecto usque quidem ego et nobilis Ulysses,
 " Neque unquam in concione diversum dicebamus, neque in concilio.
 " Sed eundem animum habentes, mente et prudenti consilio
 " Consultabamus, Achivis ut quam optima fierent.
 130 " At postquam Priami urbem diripuimus excelsam,

127 ὁδὸς τε] Edd. præter R.

Et vacet annales nostrorum audire laborum,
 Ante diem clauso componet vesp̄ Olympo.
 Æn. I. 376.

Ver. 117. ἀνιθεῖς] Vide supra ad β'.
 289. et ad II. δ'. 24.

Ver. 121. μάλα πολλὸν ἐνίκῃ διὸς Ὀδυσσεύς Παντοίοισι δόλοισι.] Laudi nimirum hoc, (uti hic annotat Barnesius,) non vitio datum. Ita enim de se ipso Ulysses, infra I. 19.

Εἴμ' Ὀδυσσεύς Παντοίοισι, ὅς τ' αἰεὶ δόλοισι
 Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος ἄνδρ' ἔκει.

Ver. 121—127. ἐνίκῃ—ἐβάζομεν.] Vide ad II. β'. 221. et v. 84.

Ver. 122 εἰ ἐπὶόν γε] Ex h. l. clarum est, formulam hanc non esse semper dubitantis, sed etiam affirmantis: unde recte vertitur siquidem. Ern.

Ver. 123. ἔκγονός] *Al.* ἔγγονος. Clark. Eustathius notat ἔγγονος esse in quibusdam exemplaribus, solemni confusione horum verborum, de qua diximus ad Cullim. Epig. 29. Cæterum utrumque recte, eodemque sensu dicitur, nec vera aut perpetua est distinctio, quæ ibi ab Eustathio traditur. Sed ab Homero credo esse ἔκγονος, quod magis frequentatur, quam ἔγγονος. Hanc varietatem lectionis non animadversam Stephano ait Barnesius. At

ipsi multo plures non sunt animadversæ. Ern.

Ibid. σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.] Apud Ammonium in ἔκγονος edd. vett. habent δάμνος μ' ἔχει εἰσορόωντα, nec incredibile videbatur Cel. Valkenari, ab Ammonio δάμνος esse, quod alibi sic Homerus habet. Si ita est, metri negligens fuit Ammonius. Homerus permutat δάμνος, σέβας, ἄγῃ, ut versus ratio postulat, in hac forma loquendi. Ern.

Ver. 127. Οὔτε πότε εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν.] Σημειώσαι δὲ καὶ ὅτι ὁ Νέστωρ εἰπὼν (supra ver. 120.) ὡς ἐν Τροίᾳ ᾧδε βουλευσάμενοι ὅμοιος τῷ Ὀδυσσεύ, καὶ ἔγω πάντων ὑπερέχων ἐκείνων. ἥδη δὲ καὶ ἐκείνῃ, ὅτερον λεληδότης ἑαυτὸν εἰς ἴσον ἄδει [ἄγει] τῷ Ὀδυσσεύ — καὶ φησὶν ὅτι ἐγὼ καὶ Ὀδυσσεύς ἐν Τροίᾳ "Οὔτε πότε εἰν ἀγορῇ δίχα βάζομεν," etc. Eustath.

Ver. 128. ἕνα θυμὸν ἔχοντε.] Virgil.

His amor unus erat. — Æn. IX. 182.

Ver. 130. 131. Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν — θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιούς.]

— Postquam alta cremata est Ilium, et Danaas paverunt Pergama flammæ; — Spargimur, et ventis inimica per æquora rapti, Fulmina, noctem, imbres, iram cœlique marisque

- Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιούς.
 Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόσον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ ἔτι νοήμονες, εἰδὲ δίκαιοι,
 Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
 135 Μήνιος ἐξ ὅλοῃς Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 Ἦτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 Τῷ δὲ καλεσσαμένῳ ἀγορῇ ἐς πάντας Ἀχαιούς
 Μὰ ψ, ἀτὰρ ἐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα,

- " Abivimusque in navibus, deusque dispersit Achivos;
 " Et tunc sane Jupiter tristem in mente moliebatur reditum
 " Argivis: quia nequaquam prudentes neque justi
 " Omnes erant; ideoque ipsorum multi malum fatum consecuti sunt,
 135 " Ira ex perniciosa Minervæ forti-patre natæ,
 " Quæ contentionem Atridas inter ambos jecit:
 " Hi vero convocatis ad concionem omnibus Achivis
 " Temere, neque ut decuerat, ad solem occidentem;

131 ἐκέδασεν] Edd. præter R.

Perpetimur Danai. —
 Ovid. Metam. lib. XIV. ver. 466. 470.
 Quicunque Iliacos ferro violavimus agros,
 — infanda per urbem
 Supplicia, et scelorum pœnas expendimus omnes.
 Vel Priamo miseranda manus. —
 Virgil. Æn. XI. 255. 257.

Clark. De ἐκέδασεν vid. Var. Lect.

Ver. 132. Καὶ τότε δὴ Ζεὺς] " Et dès ce moment il étoit aisé de voir que Jupiter leur préparoit, etc. C'est ainsi à mon avis qu'il faut traduire ce passage. " Jupiter ne commença pas dès ce moment à préparer aux Grecs un retour " fâcheux, mais ce fut dès ce moment-là " qu'on put s'apercevoir qu'il avoit ce dessein, et qu'il alloit faire tomber sur " eux les effets de sa colère." Dacier. Annotatione satis supervacanea; hoc enim, ut opinor, solummodo ait Poëta; Malotium, quæ Græcis postea in reditu contigerunt, ibi fuisse principium. Clark. Καὶ τότε δὴ est latinorum ibi tum vel tum vero, ut alibi jam monuimus. Ern.

Ibid. λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόσον Ἀργείοις.] Ita Minerva apud Euripidem:

Τὸς μὲν πρὶν ἐχθρὸς Τρώας ἐφθάνει θεῶν,
 Στρατὴ δ' Ἀχαιῶν νύκτον ἐμβαλὺν πικρῇ.
 Troad. ver. 65.

Et ibid. ver. 75.

Δύνασεν αὐτοῖς νόσον ἐμβαλὺν θεῶν.

Ver. 134. σφέων] Pronunciabatur σφῶν.

Ver. 135. Μήνιος ἐξ ὅλοῃς Γλαυκῶπιδος] Ἐπεὶ ἅπαντα τὸν Λοκρὸν ἐκέλευσαν [Barnesius legendum censet ἐκ ἐκέλευσαν.] βιασάμενοι ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Κασάνδρῃ. Schol. Ἦν δὲ μήνιος τῆς Ἀθηνᾶς, ὅτι μὴ ἐκολάσθη κοινῶς ὁ Λοκρὸς Ἀἴας ἐνυβρίσας τῇ Κασάνδρᾳ κατὰ πρόσωπον τῆς Ἀθηνᾶς. Eustath.

Καὶ νῦν κεν Ἀργεῖοι κίον Ἑλλάδος ἱερὸν οἶκον
 Πάντες ἄλλος κατὰ βένδον ἀκνήδεις, εἰ μὴ ἄρα σφί
 Κέρη ἐγγύσσειο Διὸς νεμεσησέν Ἀθηνῇ.
 Quint. Calabr. Παραλειπομένον, XIV. 418

Ὅκ οἱ σφ' ἱβρισητέσαν με. καὶ ναὺς ἐμέες;
 — ἦν κα' Αἴας ἐπὶ Κασάνδρῃ βία
 Κ' ἐδὲν γ' Ἀχαιῶν ἐπαθεν ἐδ' ἱκυσ' ὑπό.
 Euripid. Troad. ver. 69.

Nerytiusque Heros a virgine, virgine rapta,
 Quam meruit solus pœnam, digessit in omnes.
 Ovid. Metamorph. lib. XIV. 468.

— Pallasne exurere classem
 Argivum atque ipsos potuit submergere ponto,
 Unius ob noxam et furias Ajacis Oilei?
 Virgil. Æn. I. 43.

Vide et infra ad δ. 503.

Ver. 136. Ἦτ'] Quæ utique —. Quæ

- (Οἱ δ' ἤλθον οἶνω βεβαρηότες υἱές 'Αχαιῶν,)
 140 Μῦθον μυθεΐσθην, τῷ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
 "Ενδ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας 'Αχαιῆς
 Νόσ' μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 Οὐδ' 'Αγαμέμνονι πάμπαν ἐνδανέ· βέλετο γάρ ῥα
 Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέζειν δ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 145 'Ως τὸν 'Αθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο·
 Νῆπιος, ἐδὲ τὸ ἦδη, ὃ εἰ πέσσεσθαι ἔμελλεν.
 Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἑόντων.
 "Ως τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 "Εσασαν· οἱ δ' ἀνόρεσαν εὐκνήμιδες 'Αχαιοὶ
 150 'Ηχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δέ σφισιν ἦδανε βελή.

" (Venerunt autem vino gravati filii Achivorum.)

- 140 " Sermonem proferebant, cujus gratia populum congregarunt.
 " Ibi tum Menelaus jubebat omnes Achivos,
 " Reditus meminisse super lata dorsa maris:
 " Neque Agamemnoni omnino placebat: volebat is nempe
 " Populum detinere, facereque sacras Hecatombas,
 145 " Ut Palladis vehementem iram placaret;
 " Stultus, neque istud noverat, quod non persuasurus erat.
 " Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.
 " Sic hi quidem asperis vicissim contententes verbis
 " Stabant: surrexerunt vero bene-ocreati Achivi,
 150 " Clamore ingenti: bifariam autem ipsis placebat consilium.

144 ῥέζει] R. 149 "Εσασαν] R. A. 3. contra ver. 181. A. 2. L.

scilicet. Clark. In fine debebat esse ἔθηκε.
 Ern.

Ver. 138. Μῦθον, ἀτὰρ ἔκαστος κόσμον, ἐς
 ἡλίον καταδύντα. " Veteres matutino tem-
 pore conciones habebant; ideo hoc in-
 decenter factum esse ait Poëta, ut noc-
 tu Græci convenerint." Spondan. Rec-
 tius, ut opinor, Eustathius; Ἰτίον δὲ
 ὡς ἐφίγνυ ἀπλῶς ὁ Ποιητὴς τὸ ἐς ἡλίου δύ-
 ντα ἢ ἀγορὰν ἰλθῖν τῷ; 'Αχαιῶς· τὸτο γὰρ
 καλῶς ἂν ποτε γίνετο, καθὼς καὶ τὸ ἐν νυκτὶ,
 ὡς ἐν πολλαῖς τῶν ἱστορίων, καὶ ἐν ταῖς 'Ομη-
 ρικαῖς δι' ὑπερηφανείας εὐρεται. Οὐκ ἔστι, ὡς
 ἔρριθην, ἐς τὸ πᾶν ἀπαρίσκειται ὁ Ποιητὴς τῇ
 πρὸς ἱστορίαν ἀγορᾷ, ἀλλ' ὅτι ἐκ τῶν κόσμον
 ἤλθον, οἶνω βεβαρημένοι. Διὸ καὶ ἀκόσμως
 ἐσασάντες, ἐμεισθήσαν.

Ver. 139. βεβαρηότες] Vide infra ad ζ'.
 467. et ad Il. β'. 314.

Ver. 141. "Ενδ' ἦτοι Μενέλαος] 'Ο δ' ἐν
 Σοφοκλῆς ποιῶν τὸν Μενέλαον ἐκ τῆς Τροίας
 ἀπαίρειν σπεινόντα, ἐν τῇ Πολυζῆνι, τὸν δ'
 'Αγαμέμνονα μικρὸν ὑπολειφθῆναι βυλόμενον,
 τῷ ἐξαλάσσειν τὴν 'Αθηναίαν χάριν, εἰς ἀγῶ-
 νισιν τὸν Μενέλαον.

Σὺ δ' αὖθις μέμνηται τὴν κατ' Ἰδαίαν γῆνα,
 Πάριον· Ὀδυσσεὺς συναγαγὼν θυηπόλιν.
 Strabo Geograph. Lib. X.

Ver. 144. ῥέζειν] Al. ῥέζει.

Ver. 147. Οὐ γάρ τ' αἶψα διῶν τρέπεται
 νόος]

Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρεῖς.
 Æschylus Prometh. vinct. 34.

Ver. 149. et 182. "Εσασαν] Vide ad Il.
 μ'. 55.

- Νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 'Αλλήλοισ· (ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτυε πῆμα κακοῖο·)
 'Ηῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἵλκομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 Κτήματά τ' ἐντιδέμεσθα, βαθυζώνες τε γυναῖκας.
 155 'Ημίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 Αὔθι, παρ' 'Ατρείδῃ 'Αγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 'Ημίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνονεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 "Επλεον· ἐφόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 'Ες Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 160 Οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐπὼ μῆδετο νόσον,
 Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὐτίς.
 Οἱ μὲν ἀποσρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,

" Per noctem quidem dormivimus, perniciose mente cogitantes

" Invicem: (in nos enim Jupiter parabat damnum mali:)

" Mane autem hi quidem naves deduximus in mare vastum,

" Resque imposuimus, et profunde-succinctas mulieres.

155 " Dimidia autem proinde pars populi se-continebat manens

" Illic, apud Atridem Agamemnonem, pastorem populorum:

" Dimidia autem conscensis-navibus remigabamus; hæ autem valde velociter

" Navigabant; stravit autem deus vastum pontum.

" In Tenedum autem quum advenissemus, fecimus sacra diis,

160 " Domum-redire festinantes: Jupiter vero nondum meditabatur reditum,

" Infestus; qui contentionem concitavit malam secundo iterum.

" Alii quidem aversis iverunt navibus remigio-utrinque-instructis,

159 ἱερὰ] F. A. 1. L.

Ver. 151. φρεσὶν ὀρμαίνοντες] Vide ad liastes; sed magnum, vastum. Sic Il. 9'.
 Il. 1. 5. 222. et λ'. 5.

Ver. 153. ἄλα δῖαν.] Mare magnum.
 Vide infra ad ver. 158.

Ver. 155. ἄρα] Non hic supervacane-
 um est istud ἄρα· sed vim habet in con-
 nectenda sententia cum eo quod præces-
 sit, ver. 150. — δίχα δὲ σφισιν ἦδανε βελή.

Ver. 157. αἱ δὲ μάλ'] Refertur ad na-
 ves, quæ intelliguntur in ἱλαύνονεν. Sic
 est etiam mox ver. 176. Ern.

Ver. 158. ἱστῶρεσιν δὲ θεὸς μεγακῆτεα
 πόντον.] "Εστῶρεσιν, γαλήνην ἱστῶρεσιν. Schol.
 Virgil.

Sternitur æquor aquis. — Æn. V. 821.

Ibid. μεγακῆτεα πόντον.] Non, μεγάλη
 κῆτη ἔχοντα, uti minus recte exponit Scho-

liastes; sed magnum, vastum. Sic Il. 9'.
 222. et λ'. 5.

Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ.

Item λ'. 599.

"Επὶ πρῶτῃ μεγακῆτεϊ νηὶ.

Et φ'. 22.

"Ως δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακῆτεος. —

Ver. 161 ὅς ῥ'] Qui scilicet.

Ver. 162. 163. Οἱ μὲν—'Αμφ' Ὀδυσῆα etc.]
 Non bene Clarkius: Alii quidam — qui
 circa Ulyssem erant. Sensus est: Nam
 Ulysses quidem prudens atque callidus,
 cum suis convertit cursum navium retro
 etc. Οἱ ἀμφ' Ὀδυσῆα non est Ulysses, ut
 quidam hanc formam interpretantur, sed

- Ἄμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 Αὔτις ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 165 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἳ μοι ἔποντο,
 Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων·
 Φεῦγε δὲ Τυδεὸς υἱὸς Ἀρήϊος, ὃρσε δ' ἑταίρους·
 Ὅψε δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε Ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκειχεν δολιχὸν πλῆον ὀρμαίνοντας,
 170 Ἥ καδ' ὑπερθε Χίοιο νεοίμεδα παιπαλοέσσης,
 Νῆσθ' ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριεὲς ἔχοντες,
 Ἥ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
 Ἥ τέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
 Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν

“ Qui circa Ulyssem erant regem prudentem varii-consilii,

“ Rursus Atridae Agamemnoni gratificantes.

165 “ Sed ego cum navibus confertis, quae me sequebantur,

“ Fugi, quoniam cognoscebam, quod jam mala meditabatur deus.

“ Fugit porro Tydei filius bellicosus, excivitque socios.

“ Sero autem tandem ad nos venit flavus Menelaus,

“ In Lesbo vero invenit de longa navigatione deliberantes.

170 “ An supra Chium iremus asperam.

“ Ad insulam Psynam, ipsam a sinistris habentes:

“ An sub Chio, propter ventosum Mimanta.

“ Rogabamus autem deum ostendere signum: ille vero nobis

“ Ostendit, et jussit pelagus medium in Euboeam

169 ἐκίχε] F. A. 2. 3.

Ulysses cum suis. De quo plura dixi ad *Xenoph. Mem. Socr. I. 1.* Ern.

Ver. 164. ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.] Ὀδυσσεὺς δὲ τῷ βασιλεῖ ἐπὶ κακῶ οἰκίῳ χαρίζεται· τῷτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἦρα φέρον, ὃ ἐστὶ χάριν ἢ πρὶς ἐπίσημα φασὶν οἱ ὕμνοι. *Eustath.* Verum, ut opinor, phrasis haec “ ἐπ' Ἀτρεΐδῃ — ἦρα φέροντες ” ea ipsa est, quam Recentioribus tribuit vir eruditus; scilicet, Ἀτρεΐδῃ ἐπίσημα φέροντες: eaque non a Recentioribus solis, sed et ab ipso *Homer*o alibi usurpata est; Ut *Il. α'. 572.*

Μητρί φίλῃ ἐπίσημα φέρον.

Et *Ibid.* ver. 578.

Πατρὶ φίλῃ ἐπίσημα φέρον.

Clark. Nempe ἐπὶ non cum Ἀτρεΐδῃ, sed cum ἦρα jungendum, quod et ratio linguæ docet. *Ern.*

Ver. 166. ὃ δὴ κακὰ] Vide ad *Il. ε'. 453.*

Ver. 169. Ἐν Λέσβῳ Λέσβιος νῆσος Τροίας, ἔχουσα πόλεις. Πυρίαν. Ἐρεσσον, Μιτυληνήν, Μήδωναν, Ἀντισσαν. *Schol.*

Ver. 170. Ἥ καδ' ὑπερθε Χίοιο] Κεῖται ἡ νῆσος Χίος μέση τῶν Ψυρίων καὶ τῷ Μίμαντος. *Schol.* ad ver. 171.

Ver. 171. Νῆσθ' ἐπὶ Ψυρίης.] Νησιδίον ἐστὶ λυπρὸν ἀπὶ χον σαδίας π' τῆς Χίου· ὃ καὶ αἰγυαλὸν ἔχει, ἐν ᾧ ἐστὶ λιμὴν ἐκδεχόμενος ἀπὸ τῷ Αἰγαίῳ πελάγῳ παρασσομένης τὰς ναῦς· μίμνηται Δημοσθίνης. *Schol.* *Clark.* Ad hunc locum alluditur magna cum venustate ab Attico suadente Ciceroni iter tutum ab Antonio capessere. *Vid. Epist. ad Att. XVI. 13.* et ibi *S. Bosium*, aut *Clavem Cicer.* in Græcis. *Ern.*

Ibid. αὐτὴν] Τὴν Χίον λέγου. *Schol.*

Ver. 172. παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.] Μί-

- 175 Τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
 Ὄρτο δ' ἐπὶ λιγύς ἔρως ἀήμεναι· αἳ δὲ μάλ' ὤκα
 Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραῖσόν
 Ἐννύχαια κατὰγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔδεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 180 Τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεὶ νῆας εἴσας
 Τυδεΐδῳ ἑταροὶ Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 Ἔσασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· ἐδέ ποτ' ἔσβη
 Οὔρως, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς πρόεηκεν ἄῃναι.
 Ὄς ἤλθον, φίλε τέκνον, ἀπενδής· ἐδέ τι οἶδα
 185 Κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἳ τ' ἀπόλοντο.
 Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καδήμενος ἡμετέροισι

175 “ Secare; ut quam-celerime infortunium effugeremus.

“ Orsus est autem stridulus ventus spirare: naves vero valde velociter

“ Piscosas vias percurrerunt; et ad Geræstum

“ Nocturnæ deductæ sunt: Neptuno autem taurorum

“ Multa femora posuimus, pelagus magnum emensi.

180 “ Quartus dies erat, quando in Argis naves æquales

“ Tydidæ socii Diomedis equum-domitoris

“ Statuere: ego vero in Pylum cursum-tenui; nec unquam desiit

“ Ventus, postquam primum deus præmisit flare.

“ Sic veni, dilecte fili, inscius; neque quicquam scio

185 “ De illis, qui servati sint Achivorum, quique perierint.

“ Quæcunque autem in ædibus sedens nostris

175 ὑπεκακότητα] Edd. præter R. 179 ἐπιμήρ' ἔδεμεν] F. A. 1. L.

μας, ὅρος ἀντικρὺ Χίῳ τῆς νῆσῳ, ἀπὸ Μίμαντος ἐνὸς τῶν Γιγάντων, ὀνομασθέν. *Schol.*

Μεταδὲ τῶν Ἐρεσίων καὶ τῷ ὑποκακίμῳ.

Μίμνηται ἔστιν ἡσὶς ὑπὸ τῶν εἰρησίων, τοκαυθίονον.

Strabo Geograph. Lib. XIV.

Ver. 174. πέλαγος μέγα] Τὴν τῶτων μίσην ὀδόν. *Schol.*

Ibid. Εὐβοίαν] Νῆσον, ἐγγυὲς Ἀθηνῶν. *Schol.*

Ver. 176. λιγύς] Vide ad *Il. ε'. 350.*

Ver. 177. ἐς δὲ Γεραῖσόν] Γεραῖος, λιμὴν Εὐβοίας. *Schol.*

Ibid. ἐς δὲ Γεραῖσόν Ἐννύχαια κατὰγοντο.] Ἦγον διὰ μίης νυκτὸς κατίσθησαν εἰς τὸν ἐκεῖ λιμένα. *Eustath.* Quod fieri non posse existimans *Dna Dacier*, Græcos, nocte apud Lesbum, (ver. 169) consilii agitandis traducta, mane inde discessisse, per totam diem navigasse, et subsequen-

tis noctis fine ad Geræstum appulisse conjicit. Porro neque vox ἐννύχιος sensu, quo hic accipit *Eustathius*, usquam alibi apud Poëtam usurpatur, sed semper, noctis tempore, sive nocturnus, significat. Vide ad *Iliad. λ'. 682. 715.* et φ'. 37. Neque aliter hic intellexit *Scholiastes* qui exponit Ἐωθινὰ ὑπὸ νύκτα.

Ver. 179. μῆρ' ἔδεμεν.] *Al. μῆρ' ἔδεμεν.* “ Quam lectionem,” inquit *Barnesius*, “ sunt, qui defendunt, per συνισφώνησιν “ contrahentes duas breves in unam longam.” Sed nihil opus. Nam, ut recte annotat vir idem eruditus, alibi apud *Homerum* occurrunt μῆρ' et μῆρᾶ. Vide infra ad μ'. 364. et ad ν'. 26. idem ad *Il. α'. 464.* et β'. 427.

Ver. 180. νῆας εἴσας] Vide supra ad ver. 10.

- Πεύδομαι, ἥ δέ μιν ἐστὶ δαΐσειαι, ἐδὲ σε κεύσω.
 Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμάρεας,
 Οὐς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
 190 Εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
 Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
 Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἳ ἔτιν' ἀπηύρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκέετε, νόσφιν ἑόντες,
 "Ὡς τ' ἦλθ', ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 195 Ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμυγεῖσθαι ἀπέτισεν·
 "Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Καὶ σὺ, φίλος, (μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,)

" Audivi, ut par est, doceberis; neque te celabo.

" Bene quidem Myrmidonas dicunt rediisse hastis-exercitatos,

" Quos duxit Achillis magnanimi praeclarus filius:

190 " Bene etiam Philocteten, Pœantis illustrem filium:

" Omnes porro Idomeneus in Cretam duxit socios,

" Qui fugerunt ex bello: pontus nempe ei nullum abstulit.

" Atridem vero et ipsi auditis, quanquam procul sitis,

" Utque venit, utque Ægisthus ei molitus est tristem mortem.

195 " Sed sane ille quidem graviter luit:

" Adeo bonum, et filium interempti relictum esse

" Viri; quoniam et ille ultus est parricidam,

" Ægisthum dolosum, qui ei patrem inclytum interfecerat.

" Et tu, amice, (valde enim te video pulchrumque magnumque,)

191 εἰς Κρήτην] F. quod ferri potest, si post leg. ἦγαγ'.

Ver. 181. Τυδείδῃ] Pronunciabatur Τυ-
 δείδω. Vide ad II. α'. 1. et β'. 811.

Ver. 184. "Ὡς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπει-
 θῆς] Σημειώσαι δὲ, ὅτι ἐπὶ τῇδε ἀναστὰ κατὰ
 τὴν Παλαιὰν τὸν λόγον ὁ Ποιπῆς ἐπὶ Νέ-
 στορος, ἵνα τὰ λοιπὰ δι' ἄλλου χωρίου δηλώσῃ·
 τὸ γὰρ ἐν ἀνδράσιν πάντων φασὶ τῶν πε-
 ρὶ τὸν νόσον τὴν ἐμπυρίαν περιδεῖναι, ἢ πι-
 θανόν· ἐν μέρει δὲ δηλούμενον, ἀξιοπιστὸν γίνεται
 τὸ πᾶν. Eustath.

Ibid. φίλε τέκνον.] "Ἦτοι πρὸς τὸ συμαινό-
 μενον ἀπῆντησι φίλος, τὸ γὰρ τέκνον [Ita ex
 Aloysii MS. edidit Barnesius pro vulgato
 φίλος γὰρ τὸ τέκνον] ἠδύτερον ἢ πρὸς τὸ συ-
 ναιόμενον τὸ παῖς. Schol. Prior (ut opinor)
 verior accipiendi ratio. Vide infra ad λ'.

90. 91. Clark. Utraque ratio tēre eo-
 dem redit. Et sunt loca, ubi necessa-
 rium est, aliud substantivum synonymum
 intelligere. Thuc. II. 47. ἡ νόσος πρῶτον
 ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις λεγόμενον etc.
 ubi in λεγόμενον necessario e νόσος intelli-
 gendum νόσημα. Conf. ad μ'. 74. 75.
 Ern.

Ver. 188. Εὖ μὲν Μυρμιδόνας] Οἱ νεώτεροι
 τὸν Νεοπτόλεμον εἰς τὴν Ἑπίρην ἐλθεῖν λε-
 γουσι. Schol.

Ibid. ἐγχεσιμάρεας.] Ἐγχεσιμάρεαι δὲ, ὡς
 καὶ ἐν Ἰλιάδι, οἱ αἰχμηταί· οἱ περὶ ἐγχεσιν με-
 μορημένοι, ὃ ἐστὶ κακοπαθεῖντες. Eustath.
 Vide ad II. δ'. 242.

- 200 Ἀλκιμος ἔσθ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 "ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
 Οἴσσει κλέος εὐρὺ, καὶ ἐσσομένοισιν αἰοδῆν.
 205 Αἶ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραδείην
 Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 Οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
 Ἀλλ' ἔ μοι τοιῶντον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
 Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμψης.
 210 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 "ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
 Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλὰς

200 " Fortis sis; ut aliquis tibi, et posterorum bene dicat."

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

" O Nestor Nelide, magna gloria Achivorum,

" Et abunde ille quidem ultus est, et ei Achivi

" Deferent gloriam amplam, et posteris praeconium.

205 " Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent

" Ad ulciscendos procos ob injuriam molestam,

" Qui me contumelia afficientes perniciose machinantur.

" Sed non mihi hujusmodi destinarunt dii felicitatem,

" Patrique meo et mihi; nunc autem opus est pati omnino."

210 Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

" O amice, quandoquidem hæc me recordari-fecisti, et locutus es,

" Aiunt procos, tuam matrem propter, multos

205 Εἰ γὰρ] A. 1. Ibid. τίσσει] F. A. 1. 3. 211 ἔειπας] R.

Ver. 189. Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος
 υἱός] Neoptolemus.

Ver. 194. "Ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Αἴγισθος]
 Vide infra ver. 263. et δ'. 521.

Ver. 195. 197. 203. 206. 216. Ἀπέτι-
 σεν — ἐτίσατο — Τίσασθαι — ἀποτίσεται.]
 Vide ad II. ι'. 508. et δ'. 116.

Ver. 196. "Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατα-
 φθιμένοιο λιπέσθαι] Ita Iliad. ζ'. 484.

— τῷ καὶ τίς εὖ λέγει ἀνὴρ
 Γενεὸν ἐνὶ μεγάροις ἄριστος ἀλκίονα λιπέσθαι.

Clark. Sensus idem, sed λιπέσθαι diver-
 sis videtur modis dici. Nam II. ζ'. 484.
 accipitur active, optat sibi relinquere: at
 h. l. passive accipiendum, quod Eustath.
 monet, intelligendum ἀγαθὸν παῖδα. Bo-

num est, filium etiam bonum esse patris
 boni, qui interfectus sit. Nam alias ultio
 nulla est. Ern.

Ibid. καταφθιμένοιο] Vide ad II. β'. 43.

Ver. 197. κείνος] Orestes. Vide infra
 ver. 506 508.

Ver. 204. ἐσσομένοισιν αἰοδῆν.] Al. ἐσσο-
 μένοισι πυδέσθαι.

Ver. 205. Αἶ γὰρ] Vide ad II. ε'. 22.
 et η'. 132.

Ibid. τοσσήνδε] Vide ad II. υ'. 357.

Ver. 206. Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης
 ἀλεγεινῆς.] Τὸ δὲ, "ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,"
 ἀντίπαισις ἐστὶ τὸ γὰρ ὁρθεῖν ἢ, "Τίσασθαι
 "μνηστῆρων ὑπερβασίαν." Eustath. Atqui id
 multo languidius esset dictum. Clark.

- Εν μεγάροις, αέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
 Εἰπέ μοι, ἥε ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἥ σε γε λαοὶ
 215 Ἐχθαίρῃσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπιστόμενοι θεῶ ὁμφῇ;
 Τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἑλθῶν,
 ἢ ὅγε μῆνος ἔων, ἥ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 Εἰ γάρ σ' ὥς ἐδέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὡς τότε Ὀδυσσεύς περικῆδετο κυδαλίμοιο,
 220 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγ' Ἀχαιοί·
 (Οὐ γάρ πω ἴδον ὦδε θεὸς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
 Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη.)
 Εἴ σ' ἔτῳς ἐδέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
 Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάδοιτο γάμοιο.
 225 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·

“ In ædibus, te invito, mala machinari.

“ Dic mihi, an lubens vinceris, an te cives

215 “ Odio habent publice, sequentes dei oraculum?

“ Quis scit, an aliquando eorum violentiam ulciscatur reversus.

“ Sive ipse solus existens, sive et universi Achivi?

“ Si enim te sic vellet amare cæsia Minerva,

“ Quemadmodum Ulyssis quondam supra-modum-curam-habuit gloriosi,

220 “ Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Achivi:

“ (Non enim unquam vidi usque-adeo deos manifeste amantes,

“ Quemadmodum illi manifeste astitit Pallas Minerva.)

“ Si te adeo vellet amare, curareque in animo,

“ Tum quispiam illorum utique oblivisceretur nuptiarum.”

225 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

215 μητιάσθαι] R. 225 οὕτω γ' ἐδέλοι] F. A. 1. L. οὕτως γ' ἐδέλοι] A.
 2. 5. illud non displicet.

Cur autem non est languidius ver. 216.
 βίας ἀποτίσεται. Nihil est hic nisi varia-
 tio modi loquendi: in ὑπερβαίνειν intelli-
 gendum ἔνικα. Ern.

Ver. 207. Οἶτι] Qui scilicet.

Ver. 209. νῦν δὲ χερὶ τετλάμεν ἔμπης.]
 Terent.

Quod sors feret, feremus æquo animo.

Phorm. Act. I. Scen. II. ver. 88.

Ver. 210. et 253. Γεράνιος ἱππία Νέστωρ.]
 Vide supra ad ver. 68. et ad Il. α'. 175.

Ver. 211. ἴωται.] Al. ἴωται. Quod i-
 dem.

Ver. 217. ἢ ὅγε μῆνος ἔων.] De istius,

ὅγε, venustate, vide supra ad β'. 327. et ad
 Il. γ'. 409.

Ver. 218. 221. 223. φιλέειν — φιλεῖντας;
 — φιλέειν.] Vide ad Il. δ'. 304.

Ver. 219. περικῆδετο] Al. πῶς κήδετο.

Ver. 220. Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων.] Vide supra
 ad α'. 103.

Ver. 222. Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο
 Παλλὰς Ἀθήνη.] Vide ad Il. κ'. 278.

Ver. 225. οὕτως ἐδέλοι] Al. ὥτως γ' ἐδέ-
 λοι, et ὥτω γ' ἐδέλοι.

Ver. 224. Τῷ κέν τις κείνων] Ἰστίον δὲ ὅτι
 τὸ, τις, πολλὰκις ἔχ' ἵνα δηλοῖ ἀπλῶς, ἀλλὰ
 πάντας, λεφθὲν ἀντὶ τοῦ, εἰς ἑκάστος. Οὕτως
 παρὰ Σοφοκλεῖ λέγουσιν ὁ χορὸς οἱ Σαλαμῖνι-

- Ὡ γέρον, ἔπω τῷτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
 Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· ἐκ ἂν ἔμοιγε
 Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', ἐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐδέλοιεν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 230 Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Ῥεῖα θεός γ' ἐδέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
 Βελοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 Οἴκαδε τ' ἐλθέμεναι καὶ νόσιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
 ἢ ἑλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέσιος, ὥς Ἀγαμέμνων
 235 Ὡλεθ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
 Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον ἐδὲ θεοὶ περ
 Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὅπποτε κεν δῇ
 Μοῖρ' ὀλοή καθεύησι τανηλεγέος θανάτοιο.

“ O senex, nunquam hunc sermonem perfectum iri existimo:

“ Nimis enim magnum dixisti; stupor me tenet: non mihi

“ Speranti ea contingerent, neque si dii sic vellent.”

Hunc vero rursus allocuta est dea cæsia Minerva;

230 “ Telemache, quale tibi dictum effugit septum dentium?

“ Facile Deus, si quidem voluerit, etiam e-longinquo virum servaverit.

“ Mallem vero ego etiam dolores multos passus

“ Domum redire, et reditus diem videre,

“ Quam reversus perire propria-in-domo; uti Agamemnon

235 “ Periit, Ægisthi dolo et suæ uxoris.

“ Verum enimvero mortem omnibus-æque-gravem neque dii ipsi

“ Etiam ab amato viro possunt arcere, quodocunque tandem

“ Fatum perniciosum corripuerit longum-somnum-adferentis mortis.”

227 ἐδ' ἂν] Edd. præter R. 251 θεός κ' ἐδέλων] Edd. 252 ἂν] abest
 iisdem.

οἱ, (Ajax, ver. 245. 247.) ὥς νῦν καιρὸς “ τι-
 “ νι ποδοῖν κλοπᾶν ἀρεῖσθαι” ἦσαν ἄσπι και-
 ρὸς ἡμῖν φυγῆναι Λάδρα. Οὕτω καὶ ἀνταῦθα ἐκλε-
 λάδοιτο τις γάμο· ὃ ἐστὶν ἑκάστος τῶν μνηστή-
 ρων. Eustath.

Ver. 227. οὐκ ἂν ἔμοιγε] Al. ἐδ' ἂν ἔμοι-
 γε. Clark. Illud efficacius videtur.

Ver. 230. Τηλέμαχε, ποῖόν] Edidit Bar-
 nesius de suo, Τηλέμαχος ποῖον. Minus
 recte. Vide ad Il. α'. 51.

Ver. 231. Ῥεῖα θεός γ' ἐδέλων καὶ τηλό-
 θεν ἄνδρα σαῶσαι.] Ita Æschylus:

— κλύει δὲ καὶ πρέσβειν ἂν Διός.

Eumenid. ver. 297.

Nec dissimiliter de Diis Oppianus:

Τηλόθεν ἐγγυὲς ἔόντες. —

Halieutic. lib. II. ver. 8.

Ver. 232. Βελοίμην — ἰδέσθαι.] Sensus
 est: malim cum multis molestiis conflic-
 tatus redire domum, ut Ulysses, quam fa-
 cile redux domi fœde perire, ut Aga-
 memnoni accidit. Ern.

Ver. 236. Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον]
 Τὸν ὁμοῖον ἐπὶ πάντας κατὰ φύσιν ἐρχόμε-
 νον. Schol. Ἰστίον δὲ, ὅτι ὁ Παιστής παντα-
 χῶς τὸ ὁμοῖον ἐπὶ τῷ φάσκει λαμβάνει· οἶον
 — “ Ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον” καὶ,
 “ Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον, ἐδὲ θεοὶ περ

- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 240 Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεδα, κηδόμενοί περ·
 Κεῖν' δ' ἐκ ἔτι νόσος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 Φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
 Νῦν δ' ἐδέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρσεσθαι
 Νέστωρ· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
 245 Τρεῖς γὰρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
 "Ὡς τέ μοι ἀθανάτοισι ἰνδάλλεται εἰσορᾶσθαι.
 "Ὡ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθεὺς ἐνίσπε,
 Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

- 240 "Mentor, ne amplius hæc disseramus, mœsti licet:
 "Illi vero non amplius reditus verus, sed ei jam
 "Moliti sunt immortales mortem et fatum atrum.
 "Nunc vero volo rem aliam inquirere et interrogare
 "Nestorem, quoniam novit jura et prudentiam præ aliis:
 245 "Ter enim jam ipsum dicunt imperasse sæculis virorum;
 "Adeo mihi immortalibus similis-videtur aspectu.
 "O Nestor Nelide, tu vero verum dic;
 "Quomodo mortuus est Atrides late-imperans Agamemnon?"

259 Τὴν δ' αὖ] Edd. vett. recte. nam poëta genus non ad opinionem Telemachi, sed ad veritatem accommodare debuit. Refertur autem ad Minervam. Barnesius recentiores edd. secutus est, non inspectis vett.

"Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκίμην." Schol. ad Il. δ. 315. Clark. Mortem communem, i. e. naturalem, quæ omnibus ex æquo destinata est. Ern.

Ibid. Θάνατον μὲν — ἔδωκε θεὸς καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκίμην.] Horat.

Inferis neque enim tenebris Diana iudicium Liberat Hippolytum. —
 Carm. lib. IV. Od. VII. 25.

Ver. 257. ὅππότε κεν δὴ Μοῖρ' ὀλοή καὶ Σίλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.] Virgil.

Stat sua cuique dies. — Æn. X. 467.

"Ὅππότε πρῶτα θανώμεν, ἀνάσσει ἐν χλοῇ καὶ αἰετοῖς εὐδοίᾳ μαλακῶν ἀπέχοντα νηυσὶν ὕπνῳ." Mosch. Idyll. III. 108.

"Stat quidem terminus nobis, ubi illum in inexorabilis factorum necessitas fixit." Senec. Epist. 101.

Ibid. ὅππότε κεν δὴ] Vide ad Il. ξ. 455. et 504.

Ver. 240. μηκέτι ταῦτα λεγόμεδα.] Vulgati habent λεγόμεδα. Barnesius vero ex uno MS. et ex Edit. Vet. edidit λεγόμεδα. Quod et Homero usitatius. Vide infra ad v. 296. item ad Il. v. 292. et v. 244. Eustathius tamen hic in commentario λεγόμεδα legit. Clark. Immo edd. vett. excepta Romana, quæ Eustathium sequitur, habent λεγόμεδα, ut Var. Lect. docet. Callimachus H. in Cer. 18. μὴ ταῦτα λέγωμεν ἃ ζάκρονον ἤγαγες Διότι. Ern.

Ver. 242. Θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.] Vide infra ad v. 241.

Ver. 245. Τοῖς γὰρ δὴ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν.] Vide Iliad. α'. 250.

Ver. 247. 248. "Ὡ Νέστωρ — Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης etc.] Τοῖς δὲ περισσὺνται, καὶ μὴ δὲν ἢ διήγησις ἢ προσηκῶσα, πάντως οἱ ἐρωτῶντες χαρίζονται καὶ κινῶσι βυλομένους. "Ὡ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθεὺς ἐνίσπε, Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης; — Πῶς Μενέλαος ἔην; — "Ὡ ἔκ' Ἀργεῖος ἦεν Ἀχαιῆς;" πολλὰ ἐρωτῶν ἀμύ-

- Πῶς Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μῆσαι ὀλεθρον
 250 Αἰγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν Ἀργεῖω.
 "Ὡ ἔκ' Ἀργεῖος ἦεν Ἀχαιῆς, ἀλλὰ πῃ ἄλλῃ
 Πλάζετ' ἐπ' ἀνδρώπεις, ὁ δὲ θαρσύνσας κατέπεφνε;
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Τοίγαρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα παντ' ἀγορεύσω.
 255 "Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς οἶεαι, ὥς κεν ἐτύχθη·
 Εἰ ζώντ' Αἰγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος·
 Τῷ κέ οἱ ἐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,

"Ubi Menelaus erat? Quam vero illi machinatus est mortem

250 "Ægisthus dolosus? quoniam occidit se multo præstantiorem.

"Annon in Argo erat Achaïco Menelaus? an alicubi alibi

"Errabat apud homines, ille vero sumpto-animo interfecit?"

Hunc autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"Profecto ego tibi, fili, vera omnia dicam.

255 "Sane quidem hoc ipse suspiceris, quemadmodum evenit:

"Si viventem Ægisthum in ædibus deprehendisset

"Atrides, e Troja profectus, flavus Menelaus:

"Sane ei neque mortuo fusilem terram superfudissent,

240 λεγόμεδα] R. vid. not. 255 τάδε] Edd. præter R. quod prætulerim.

καὶ πολλῶν λόγων ἀφορμὰς προσέειπεν· ἔκ' ὥς περ ἴναι, συνέλλοντες εἰς τὸ ἀναγκαιὸν αὐτῶν, καὶ συνελκύνοντες τὰς ὑποκρίσεις, ἀφαιρῶνται τῆς γεροντικῆς διατριβῆς τὸ ἥδιστον. Plutarch. Symposiac. Lib. II. Probl. 1. "Si vero et senex præsens est; habes occasionem qua plurimum illi contulisse videaris, si eum interrogas vel quæ ad illum omnino non pertinent: est enim huic ætati loquacitas familiaris. Hæc sciens Homerus, quandam congeriem simul interrogationum Nestori fecit offerre;

"Ὡ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθεὺς ἐνίσπε·

"Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;

"Πῶς Μενέλαος ἔην;

"Ὡ ἔκ' Ἀργεῖος ἦεν Ἀχαιῆς; —

"Tot loquendi semina interrogando con-gessit, ut pruritum senectutis expleret. "Et Virgilianus Æneas, gratum se ad omnia præbens Evandro, varias illi (Æn. VIII. 511.) narrandi occasiones mini-strat. Neque enim de una re aut altera requirit,

— sed singula lætus

"Exquiratque, auditque virum monumenta pri-orum.

"Et Evander Consultationibus captus scitis quam multa narraverit." Macrobi. Lib. VII. cap. 2.

Ibid. εὐρυκρείων] Vide ad Il. α'. 102.

Ver. 251. "Ὡ ἔκ' Ἀργεῖος ἦεν Ἀχαιῆς.] Ἀχαιῆς γὰρ τῆς Φθιώτιδος φασὶ συγκατελθόντας Πέλοποι εἰς τὴν Πελοπόννησον, οἰκῆσαι τὴν Λακωνικὴν· τὸν δ' ἀρετῇ διενεγκεῖν, ὥς τε τὴν Πελοπόννησον, ἐκ πολλῶν ἡδὲ χρόνων Ἀργεῖος λεγομένην, τότε Ἀχαιῶν Ἀργεῖος λεγέσθαι· καὶ ὁ μόνον γε τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ καὶ ἰδίως τὴν Λακωνικὴν ἔσω προσαγορευθῆναι· τὸ γὰρ τῷ Ποιητῇ, "Πῶς Μενέλαος ἔην; — "Ὡ ἔκ' Ἀργεῖος ἦεν Ἀχαιῆς; —" δέχονται τινες ὕψως. "Ὡ ἔκ' ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; Strabo, Geograph. Lib. VIII. Et paulo inferius; Τὴν γὰρ ὁμωνύμιαν τοῖς ἐπιδέτοις διατέλλεται τὴν μὲν Θεσπάλιαν Πελοποννησικὴν Ἀργεῖος καλῶν — τὴν δὲ Πελοπόννησον — "Ὡ ἔκ' Ἀργεῖος ἦεν Ἀχαιῆς;" σημαίνων ἰνταῦτα, ὅτι καὶ Ἀχαιῶι

- 'Αλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαφαν
 260 Κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος· εἰδὲ κε τίς μιν
 Κλαῦσεν 'Αχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 'Ημεῖς μὲν γὰρ κεῖθε πολέας τελέοντες ἀέθλους,
 'Ημεῖς· ὁ δ' εὐκῆλος μυχῶν Ἀργεὺς ἵπποβότοιο
 Πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον δέλγεσσι ἐπέεσσιν·
 265 'Η δ' ἦτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
 Δῖα Κλυταιμνήστρη, (φρεσὶ γὰρ κέχερτ' ἀγαθῇσι·

" Sed certe canesque et aves comedissent

- 260 " Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipsum
 " Deplorasset Achivarum: valde enim ingens molitus est facinus.
 " Nos etenim illic [in Troja] multa obeuntes certamina,
 " Sedebamus: ille vero securus in secessu Argi-equos-pascentis
 " Multum Agamemnoniam uxorem demulcebat verbis:
 265 " Et sane primo quidem abnuebat facinus indignum
 " Nobilis Clytæmnestra; (mente enim utebatur bona:

260 "Αργεὺς] Edd. præter R. 265 οἱ δ'] A. male.

ἰδίως ἀνομάζοντο οἱ Πελοποννήσιοι κατ' ἄλλαν
 σημασίαν.

Ibid. 'Αχαιῶν] Al. 'Αχαιῶν.

Ver. 258. οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν
 ἔχουσιν.]

'Ὡς ἔστι ἀμφὶ σῶμ' ὕψην θάψει κόνιν.

Euripid. Phœnis. ver. 1658.

'Ἐστὶν [νόμος] ἐπὶ τοῖς ἱεροσύναις καὶ παρόδο-
 ταις, ἐάν τις ἢ τὴν πόλιν προδιδῶ, ἢ τὰ ἱερὰ
 κλέπτῃ, κριθέντα ἐν δικαστηρίῳ, ἂν κατα-
 γνωσθῇ, μὴ ταφῆται ἐν τῇ Ἀττικῇ. Xenop-
 hron. Ἑλληνικῶν lib. I. haud longe a fine.

Ver. 259. ἄρα] Ut cadaveribus insepul-
 tis fieri solet.

Ibid. κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαφαν]
 Virgil.

canibus data præda Latinis,

Alitibusque jaces. — Æn. IX. 485.

Ver. 260. ἐκὰς ἄστεος] Al. ἐκὰς Ἀργεὺς.
 Minus recte.

Ver. 262. 'Ημεῖς μὲν γὰρ] Refertur istud
 γὰρ non ad id quod proxime præcessit,
 sed ad id quod eleganter reticetur: "At
 " res aliter accidit, Nos ENIM," etc.
 Vide ad Il. ε'. 22.

Ibid. πολέας] Enunciabatur ac si scrip-
 tum esset πολλὰς.

Ver. 263. ὁ δ' εὐκῆλος μυχῶν Ἀργεὺς]
 Ad hunc locum citat ex Ovidio Sponda-
 nus:

" Queritur Ægisthus: quare sit factus adulter?

" In promptu causa est, desidiosus erat.

" Pugnabant alii tardis apud Ilion armis,

" Quo tulerat vires Græcia tota suas.

" Sive operam bellis vellet dare, nulla gerebat,

" Sive foro, vacuum litibus Argos erat.

" Quod potuit, fecit; ne nil ageretur, amavit.

" Sic venit ille puer, sic puer ille manet."

[Ovid. de Remed. Amor. ver. 161. 168.

Ubi notandum versus 161. 164. 167. pau-
 lo aliter, quam hic citantur, legi.] "Hic
 " ergo Ægisthus, (inquit idem Sponda-
 " nus) cum ad bellum Trojanum non
 " esset profectus, proinde otiosam vitam
 " viveret, in hoc impium facinus delap-
 " sus est; quod indicat Nestor, cum ait;
 " Nos quidem apud Trojam variis exer-
 " cebamur certaminibus et præliis, quibus
 " omnis libidinum ansa præcidi solet: at
 " hic Ægisthus nullis negotiis implicitus,
 " facile Clytæmnestræ pudicitiam atten-
 " tavit." Verum, ut opinor, vox εὐκῆλος
 non tam desidiosum Ægisthum indicat;
 sed eam potius habet vim; nempe Ægis-
 tho, absentibus Atridis, Clytæmnestræ
 libere et sine metu ambiendæ copiam esse
 datam. Vide infra ad ε'. 479. et ad Il.
 α'. 554.

Ibid. μυχῶν Ἀργεὺς] Τῷ ἱσχυρῶς μέρι
 τῷ Ἀργεὺς. Schol. Virgil.

— vasto submotâ recessu. Æn. VIII. 193.

- Πὰρ γὰρ ἦεν καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 'Ατρείδης, Τροίηνδε κίων, εἴρυσθαι ἄκοιτιν.)
 'Αλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
 270 Δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
 Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
 Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλυσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 Πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς·
 Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,

" Aderat enim et cantor vir, cui plurimum mandabat

" Atrides, ad Trojam proficiscens, servare uxorem.)

" Sed cum jam ipsum [Ægisthum] fatum deorum irretivit ut-domaretur,

270 " Tum vero cantorem quidem ductum in insulam desertam,

" Dereliquit avibus capturam et prædam fieri;

" Ipsam vero volens volentem duxit suam in domum.

" Multa autem femora adolebat deorum super sacra altaria;

" Multaque donaria suspendit, textiliaque, aurumque,

Clark. An etiam numeri versus lenti et
 hiantes sine cæsura exprimunt τὸ εὐκῆλὸν
 Ægisthι. Ern.

Ver. 261. ἔλγισσεν] Vide ad Il. β'. 221.
 et γ'. 84.

Ver. 266. φρεσὶ γὰρ κέχερτ' ἀγαθῇσι]
 'Εν μὲν ἐν τέττοις τῇ φρονήσει τὴν τῇ σωφρο-
 νίᾳ αἰτίαν ἀπαιτῶσιν. Plutarch. de au-
 diend. Poëtis.

Ver. 267. Πὰρ γὰρ ἦεν καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ,
 Τὸ γὰρ ἀρχαῖον οἱ ἀντοὶ φιλοσόφων τῶν ἐπει-
 χον. Schol. Σώφρον δὲ τι ἢ τὸ τῶν αἰοιδῶν
 γένος, καὶ φιλοσόφων διάδοξιν ἐπέχον. Ἀγα-
 μέμνων γὰρ τὸν αἰοιδὸν καταλείπει τῇ Κλυ-
 ταιμνήστρῃ φύλακα, καὶ παραινεῖται τινα, ὅς
 πρῶτον μὲν ἀριτὰς γυναικῶν διερχόμενος, ἐνέ-
 βαλλέ τινα φιλοσιμῶν εἰς καλοκαγαδίαν
 εἶτα διατρίβῃ παρὲχων ἡδύαν, ἀπειπλάνα τὴν
 διάνοιαν φαύλων ἱπποῶν. Διὸ Ἀγισθὸς ἐ
 πρῶτον διέφθιρε τὴν γυναῖκα, πρὶν τὸν αἰο-
 ιδὸν ἀποκτείνειν ἐν νήσῳ ἐρήμῳ. Athenæus,
 Lib. I. cap. 12. Καὶ Ὅμηρος δὲ τὸς αἰοιδὰς
 σωφρονιστὰς εἶρηκε, κατὰ πρὶν τὸν τῆς Κλυταιμ-
 νήστρας φύλακα, "—Ὡς πόλλ' ἐπίτελλεν
 " Ἀτρείδης, Τροίηνδε κίων εἴρυσθαι ἄκοιτιν."
 Τὸν τε Ἀγισθὸν ἐ πρῶτον αὐτῆς περιγενέ-
 σθαι, πρὶν ἢ "Τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον"
 "ἐρήμην, Κάλλιπεν τὴν δ' ἐθέλυσαν ἀνήγαγεν"
 "ὄνδε δόμονδε." Strabo, Geograph. lib. I.

Clark. Non, quod κάλλιπεν habet Strabo,
 propterea in Homero sic legit: sed quia
 verbum sequens, quod cum seqq. ex al-
 tero versu est, incipit a consonante, prop-
 terea κάλλιπεν scripsit. Similiter et alii

in laudandis poetarum verbis faciunt, ad-
 dentes etiam, cum subjiciunt verbum
 de suo, quod a vocali incipit. Sæpe id
 facit Eustathius. Sic et Ammonius ex hu-
 jus libri ver. 58. in ψάμαδος profert ἐπὶ
 ψαμάδοις ἀλλήσιν, quia subjicit: ἄμαδον δὲ,
 cum in libris Homeri sit ἀλλήσιν, quod ve-
 rum est. Ern.

Ver. 269. 'Αλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέ-
 δησε δαμῆναι.] Tres hujus loci accipiendi
 rationes affert Eustathius. "Ἡ γὰρ λέγει,
 ὅτε μοῖρα ἦν θανόντι τὸν αἰοιδόν· ἢ, ὅτι ἐχρῆν
 ἀπαλάνειν τὸν Ἀγισθόν· ἢ, ὅτι μοῖρα ἦν, τὴν
 Κλυταιμνήστραν ὑπὸ τῷ Αἰγισθῷ γενέσθαι·
 ὃ καὶ κριττον διὰ τὸ, δαμῆναι· ἀφ' οὗ καὶ
 ὁ γάμος γίνεται, δάμος τις ὢν. Postremam
 harum expositionum in versione secutus
 est Barnesius; Mihi vero secunda verior
 videtur explicatio; scilicet ut hoc de Æ-
 gistho intelligatur; tum quia hoc modo
 aptius congruet id quod sequitur, "Δὴ τό-
 "τε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων — Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέ-
 "λυσαν etc." tum quia hæc mihi vocom
 "μοῖρα" et "δαμῆναι" magis propria vi-
 detur significatio:

"Ὡς μοι ἔγχε, ὅτι μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
 Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δαμῆναι.

Iliad. ε'. 433.

"Ὡς φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι.
 ε'. 421.

Ver. 271. Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ] Virg.
 Alitibus linquere feris. — Æn. X. 559.

Vide et supra ad ver. 259. Cæterum no-

- 275 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ἔποτε ἔλπετο θυμῷ.
 Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηνδ' ἐόντες,
 Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν.
 Ἀλλ' ὅτε Σένιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
 Ἐνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 280 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
 Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεῆσς νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φυλ' ἀνθρώπων
 Νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπέρχοιεν ἄελλαι.
 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 285 Ὀφρ' ἔταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεια κτερίσειεν.

- 275 " Perfecto magno opere, quod nunquam sperasset in animo.
 " Nos quidem simul navigabamus a Troja profecti,
 " Atrides [Menelaus] et ego, amice affecti invicem:
 " Sed cum ad Sunium sacrum pervenissemus, promontorium Athenarum,
 " Illic gubernatorem Menelai Phœbus Apollo
 280 " Suis mitibus telis aggrediens occidit,
 " Clavum in manibus currentis navis tenentem,
 " Phrontin Onetoridem: qui vincebat genus hominum
 " In nave gubernanda, quoties ingruiebant procellæ.
 " Sic ille quidem illic detentus est, deproperans licet iter,
 285 " Ut socium sepeliret, et inferias ei ferret.

285 σπέρχων] R.

tandum versum hunc et sequentem apud Strabonem (loco supra ad ver. 267. citato,) in unum contractos, hoc modo;

Κάλλιπ' τὴν δ' ἐξέλευσαν ἀνέγων ὠδεύοντι.
 " Sed in vet. Cod. (inquit Casaubonus in " annotationibus ad eundem Strabonis locum) locus ita legebatur, ut extat apud " Poëtam." Clark. Credo tamen sic scriptum a Strabone compendii causa, quod cætera non prodessent causæ suæ. Ern.
 Ver. 274. Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν.] Ἀγάλματα δὲ παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, τὰ ξόανα· παρὰ δὲ τῷ Ποιητῇ, πᾶν ὃ τις ἀγάλλεται· ὥς καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα φανίσταται. Διὸ εἰπὼν ἀγάλματα, ἰσάγει ὑφάσματα τι " χερσὶν τι." Eustath. Sic infra ver. 438. hujus libri;

— ἢ ἀγάλμαθ' ἑὶ καχάρουτο ἰδέσθαι.
 Et δ. 601.

— ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 Ἐνθαδε λείψω ἀγάλμαθ'.

Clark. De hac significatione Cl. Valkenariū ad Ammon. p. 169. Ern.

Ver. 275. ἔλπετο] Edidit Barnesius ἔλπειτο, nulla idonea ratione.

Ver. 278. Σένιον] Ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. Schol.

Ver. 279. Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide ad Il. α'. 45. et 75.

Ver. 280. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.] Ὅρα δὲ ὅτι καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ τῆς τῶν ἀνδρῶν αἰφνιδίου θανάτου· Ἀπόλλωνι ἀνατίθεται ἐν δὲ τοῖς ἔξῃς, Ἀρτίμιδι τῆς τῶν γυναικῶν· ὃ ἴσθι ἡλίῳ καὶ σελήνῃ. Eustath. Vide ad Il. τ'. 59. et α'. 605. 606 item infra ad δ'. 409.

Ibid. ἀγανοῖς βελέεσσιν] Ita edidit Barnesius ex Iliad. α'. 759. atque ita hic in commentario legit Eustathius. Vulgg. ἀγανοῖσι βελέεσσιν.

Ver. 281. Πηδάλιον μετὰ χερσὶ — ἔχοντα.] Virgil.

— clavumque affixus et hærens
 Nusquam amittebat. — En. V. 852.

- Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺν
 Ἰξε θείων· τότε δὴ συγεγὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε,
 290 Κύματά τε τροφόντα, πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν.
 Ἐνθα διατμήζας, τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασεν,
 Ἡ.χι. Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρθάνε ἀμφὶ ρέεθρα.
 Ἔστι δέ τις λισσὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἄλλα πέτρη,
 Ἐσχατῇ Γόρτυνος, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ·
 295 Ἐνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ᾤδει
 Ἐς Φαισόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀπόεργει.

" Sed quando jam et ille, profectus super obscurum pontum

" In navibus cavis, Malearum montem excelsum

" Pervenit currens: tum vero invisum iter late-sonans Jupiter

" Destinavit, stridorumque ventorum flatum immisit

290 " Fluctusque tumidos ingentes, æquales montibus.

" Illic disjunctis navibus, has quidem Cretæ admovit;

" Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluentia.

" Est autem quædam lævis, excelsaque in mare petra,

" Ad fines Gortynis, in obscuro ponto.

295 " Huc Auster ingentem fluctum ad sinistram promontorium pellebat

" In Phæstum: parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.

289 λιγέων ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεύας] R. vid. not.

Ver. 282. ἐκαίνυτο] Vide ad Il. γ'. 260.

Ver. 285. σπέρχων] Al. σπέρχων.

Ver. 285. 289. κτερίσειεν. — Ἐφράσατο,]

Vide ad Il. α'. 140.

Ver. 287. Μαλειάων ὄρος] Τὴν Μαλειάν λί-

γει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. Schol.

Ver. 288. τότε δὴ συγεγὴν ὁδὸν εὐρύοπα

Ζεὺς] Ὁ ἴσθι ὁ Ἄρης. Eustath.

Ibid. εὐρύοπα Ζεὺς] Vide ad Il. α'. 175.

Ver. 289. λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε,]

Eustathius in commentario legit.

λιγέων ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεύας. Clark. Sic

et ed. Rom. quæ non semper Eustathium

sequitur. Atque hanc lectionem alteri

præstulerim. Ern.

Ver. 290. Κύματά τε τροφόντα, — ἴσα

ὄρεσσιν.] Virgil.

— insequitur cumulo præruptus aquæ mons.

En. I. 108.

Ibid. τροφόντα,] Al. τροφόντα et τροφέ-

οντο. Clark. Eustathius: Τόδε τροφόντα,

γράφεται καὶ τροφόντα· ἴσθι δὲ τροφόν κῦ-

μα, ὅπερ ἀλλαχῇ τρέφει ἱρρίδη, ἀπὸ εὐθείας

τῆς ὁ τρέφει. Idem ad Odys. i. p. 1627.

Τὸ δὲ τρέφει ἀντὶ τῆς πῆχας, ὅθεν καὶ τρέφει

κῦμα, καὶ τροφόν ἢ τροφόν, τὸ καὶ πηγόν.

Est ergo fluctus gravis, moles aquarum.

Ern.

Ver. 291. et 300. ἐπέλασεν,] Vide ad

Il. γ'. 1.

Ver. 292. Κύδωνες] Ἐθνος Κρήτης, καὶ

Κυδωνίς, πόλις Κρήτης, ποταμὸν ἔχουσα Ἰαρθάνον.

Schol.

Ver. 293. Ἔστι δέ τις λισσὴ,] Λεῖα πέτρα·

ἢ κατὰ μεταπλάσμων, εἶπεν τὸν νῦν καλύμνον

παρὰ τοῖς Κρησὶ, σὺν τῇ, "β", Βλίσση. Ἔστι

δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας· ὅθεν Κρήτης σὺν

τῇ "iv" γράφει Λισσίν. Schol.

Ver. 295. Ἐνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ

σκαῖον ῥίον ᾤδει] "Fluctus, qui flante A-

" quilone maximi et crebrissimi excitantur,

" simul ac ventus posuit, sternuntur

" et conflaccescunt, et mox esse fluctus

" desinunt. At non idem fit flante Aus-

" tro-vel Africo: quibus jam nihil spi-

- Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 Ἐλθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλεθεν
 Ἐκ τῶν ἀνδράπων, ὅθεν ἐκ ἑλποιστό γε θυμῷ
 320 Ἐλθέμεν, ὅτινα πρῶτον ἀποσφῆλωσιν ἄελλαι
 Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ ἔδ' οἰωνοὶ
 Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινὸν τε.
 Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηϊ τέ σῃ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 Εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 Πὰρ δέ τοι υἱὲς ἐμοὶ, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται
 Ἐς Λακεδαιμόνα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
 Ψεῦδος δ' ἐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 "Ὡς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 330 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

- " Sed ad Menelaum quidem ego adhortor et jubeo te
 " Proficisci; ille enim nuper aliunde venit
 " Ex iis hominibus, unde non speraret in animo
 320 " Se rediturum, quemcunque primum abegerint procellæ
 " In pelagus tam vastum: unde utique nec aves
 " Intra annum venire possunt, quoniam ingens, horrendumque.
 " Sed ito nunc, cum nave tua et tuis sociis:
 " Sin velis terrestri-itinere, aderit tibi currusque et equi,
 325 " Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erunt
 " Ad Lacedæmonem nobilem, ubi flavus Menelaus.
 " Ora autem eum ipsum, ut vera dicat:
 " Mendacium vero non dicet: valde enim prudens est."
 Sic dixit: sol autem occidit et tenebræ advenerunt.
 330 Inter hos vero et dixit dea cæsia Minerva;

324 Εἰ δὲ θείης] Edd. præter R.

" celebrat, ubi *τηῦσιν* opponitur τῇ ἰργῇ.
 " Et sane hæc est vera et genuina verbi
 " significatio." *De nupera Homeri Editione, Dissertat. I.* Et Scholiastes ad hunc locum *τηῦσιν* exponit *ματαιίαν*.
 Ver. 317. 318. 375. *ἄνωγα* — *εἰλήλεθεν* — *ἔλπεσθαι* Vide ad *Il. α'. 37. 9'. 322. et φ'. 81.*
 Ver. 320. *ἀποσφῆλωσιν ἄελλαι* Τὸ δὲ ἀποσφῆλωσιν ἄελλαι, ἀντὶ τῷ ἀποσπλήνωσιν ὁδῷ ἰλωθὶ γὰρ τὸ, σφάλλου, ἱμπόδιον ὁδῷ σημαίνει. *Eustath.*

Ver. 326. *Λακεδαιμόνα δῖαν*.] Vide infra ad *δ'. 1. et ad ε'. 20.*
 Ver. 329. *ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε*.] Vide supra ad *β'. 388.*
 Ver. 330. 336. et 371. *γλαυκῶπις Ἀθήνη*.] Vide ad *Il. α'. 206.*
 Ver. 332. *Ἀλλ' ἄγε, τάμεντε μὲν γλώσσας,*
πανταχῇ τῆς Ἀττικῆς, ἢ γλῶττα χωρὶς τίμνεται.
Aristoph. Aves, ver. 1702.
 "Ἐδος ἦν τρεπομένης πρὸς τὸ καθεύδειν, τῷ

- ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 Ἀλλ' ἄγε, τάμεντε μὲν γλώσσας, κεράσασθε δὲ οἶνον,
 Ὅφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 Σπείσαντες, κοίτοιο μεδάμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
 335 Ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζῶφον· ἐδὲ εἰοικε
 Δητὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαλασπέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
 Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτοῖο·
 340 Νώμηνσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
 Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνισάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιὸν δ', ὅσον ἦθελε θυμὸς,
 Δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
 Ἀμφω ἴεσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι·

- " O senex, profecto hæc recte dixisti:
 " Sed agite, secate quidem linguas, et miscete vinum,
 " Ut Neptuno et aliis immortalibus
 " Ubi libaverimus, lectum curemus; ejus enim hora adest.
 335 " Jam enim lumen ivit sub occasum; neque decet
 " Diu deorum in epulo sedere, sed abire."
 Dixit sane Jovis filia; hi vero auscultarunt locutæ.
 Ipsis autem præcones aquam manibus infuderunt;
 Juvenes vero crateras coronarunt potu;
 340 Distribueruntque omnibus, auspicantes poculis;
 Linguas autem in ignem conjecerunt, surgentesque libarunt.
 Cæterum postquam libarant, biberantque quantum desiderabat animus,
 Tum vero Minerva et Telemachus deo-similis
 Ambo volebant cavam ad navem redire;

336 θαλάσμεν] F. A. 1.

ἱερίων τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν, καὶ καίειν τοῖς θεοῖς, τὰς λόγους ἐπιμελομένοις· διὸ καὶ ἐπὶ μόνῃς τῆς Νέσσορος θυσίας εἴρηται τὸ ἔθος· εὐθὺς γὰρ τὸ λέγειν, σύντεται τὰς λόγους. Λέγεται δὲ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ἔθος λαβόντων τὴν ἀρχὴν ἐντεῦθεν. Schol. "Ἐσπινδον δὲ ἀπὸ τῶν δειπνῶν ἀναλύοντες, καὶ τὰς σπονδὰς ἐποιῶντο Ἐρμῇ, καὶ ἔχοντες ὡς ὕστερον, Διὶ τελεῖαν· δοκεῖ γὰρ Ἐρμῆς ὕπνου προστάτης εἶναι. Σπίνδουσι δ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ ταῖς γλώσσαις ἐκ τῶν δειπνῶν ἀπένοντες. Προσνέμονται δ' αὐτῶν αἱ γλώσσαι, διὰ τὴν ἱερηνίαν. *Athenæus, Lib. I. cap. 14.* Cæterum *Athenæi* Interpres

Latinus, (Lib. IV. cap. 4. ubi hic versus ab *Athenæo* citatur) alii que nonnulli istud "τάμεντε μὲν γλώσσας" exponunt, *favete linguis*; sed minus recte, ut liquet ex sequente, "γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον —" ver. 341.
Ibid. κεράσασθε *Athenæus, Lib. IV. cap. 4.* citat *κεράσασθε*.
 Ver. 333. 346. *ἀθανάτοισι — ἀθάνατοι* Vide ad *Il. α'. 398.*
 Ver. 333. *ἀθανάτοισι Σπείσαντες, κοίτοιο μεδάμεθα* *Hesiod.*

- 345 Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καδαπτόμενος ἐπέεσσι·
 Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσῃ, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο δοῖν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
 Ὡς τε τεῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος, ἢ πενιχρῶ,
 Ὡς ἔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 350 Οὐτ' αὐτῶ μαλακῶς, ἔτε ξείνοισιν, ἐνεύδειν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 Οὐ δὴν δὴ τῷδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεὺς φίλος υἱὸς
 Νηὸς ἐπ' ἱερῖόν φιν καταλέξεται, ὅφρ' ἂν ἔγωγε
 Ζῶω' ἐπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπονται,
 355 Ξεῖνες ξενίζουσιν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
 Τηλέμαχον πεῖθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔτω.

- 345 Nestor autem contra detinebat incessens verbis;
 "Jupiter hoc prohibeat, et immortales dii alii,
 "Ut vos a me celerem ad navem eatis,
 "Tanquam ab aliquo vel prorsus vestis-carenti, aut pauperculo,
 "Cui neque laenae neque stragula multa in domo,
 350 "Quibus aut ipse molliter, aut hospites indormiant.
 "At mihi adsunt laenae et stragula pulchra.
 "Nunquam certe hujus viri Ulyssis carus filius
 "Navis in tabulatis cubaverit, dum ego
 "Vixero; deinde vero liberi in aedibus linquantur,
 355 "Qui hospites excipiant, quicunque ad meam domum venerit."
 Hunc autem rursus allocuta est dea caesia Minerva;
 "Bene sane haec dixisti, senex amice: tibi vero decet
 "Telemachum parere, quoniam longe melius sic.

356 προσείπεν] A. 358 ἐπὶ] Edd. praeter R.

Ἄλλοτε δὲ σπονδῆσι θύεσσι τε ἱλάσκεισθαι,
 Ἡμὲν ὅτ' εὐνάξῃ, καὶ ὅταν φαιος ἱερὸν ἴλῃη.
 Ἐγὼ καὶ ἡμεῖς. I. 355.

Ver. 355. οἷχ' Al. ὅχ' εἰδ'.
 Ver. 359. κρητῆρας ἐπὶ σέψαντο πότιοι]
 Vide supra ad α. 149. et ad Il. α'. 470.
 Ver. 340. Νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἱπαρξά-
 μιναι διπλοῖσι] Vide infra ad η'. 183.
 Ver. 341. Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον]
 Vide supra ad ver. 332.
 Ver. 343. θειοῦδης] Vide ad Il. α'. 217.
 Ver. 345. καδαπτόμενος] Vide supra ad
 §. 39.

Ver. 348. ἀνείμονος.] Μὴ κεκτημένον ἱμά-
 τια. Schol.
 Ver. 349. et 351. ῥήγεα] Βαπτὰ ἱμάτια
 καὶ περιβάλλαι· ῥῆσαι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι. Ita ex
 duobus MSS. et ex Eustathio edidit Bar-
 nesius; Fulg. οἱ Ἀρχαῖοι ἱλῖγον, τὸ βάψαι.
 Schol. Vide et ad Il. ω'. 644.
 Ver. 351. et 387. καλά.] Similiterque
 infra ver. 464. καλή· et ver. 467. καλόν.
 Vide ad Il. β'. 43.
 Ver. 353. Νῆος ἐπ' ἱερῖόν φιν] Ἐπὶ τῶν κα-
 τασκευάστων καὶ σκευασμάτων τῆς νῆος. Schol.

- Ἄλλ' ἔτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὅφρα κεν εὖδῃ
 360 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 Εἴμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρξας, εἴπω τε ἕκαστα·
 Οἷός γάρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται
 Πάντες ὁμηλικήν μεγαδύμην Τηλεμάχου.
 365 Ἐνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 Νῦν ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαδύμην
 Εἴμ', ἐνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, ἔτι νέον γε,
 Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τῷτον, (ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,)
 Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱεῖ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 370 Οἳ τοὶ ἐλαφρότατοι δαίειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Φῆνῃ εἰδομένη· δάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.

- "Verum ille quidem nunc te sequatur; ut dormiat
 360 "Tuis in aedibus: ego autem ad navem nigram
 "Vado, ut confirmem socios praecipiamque singula:
 "Solut enim inter illos senior gloriore esse:
 "Caeteri vero ob amicitiam juniores viri sequuntur
 "Omnes aequales aetate magnanimi Telemachi.
 365 "Illic cubaverim cava in navi nigra
 "Nunc: sed mane ad Cauconas magnanimos
 "Ibo, ubi debitum mihi debetur, neque sane novum,
 "Neque exiguum: tu vero hunc, (quoniam tuam venit ad domum,)
 "Mitte cum curru et filio: daque ei equos,
 370 "Qui tibi celerrimi currendo, et robore fortissimi."
 Sic utique locuta abiit caesia-oculos Minerva,
 Aquilae similis: stupor autem cepit omnes videntes.

Ver. 355. 365. καταλέξεται, — λεξαί-
 μην] Vide ad Il. β'. 515.

Ver. 361. θαρσύνω] Similiterque infra
 ver. 405. πόρουν· Vide infra ad ζ'. 51.
 item ad Il. α'. 70. et α'. 338.

Ver. 366. ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Καύκωνας]
 Νῦν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ μέμνηται. Schol. Περὶ
 δὲ τῶν Καυκωνῶν ζητοῦσι τισὶν [Al. φησὶν] ὅτι
 τῆς Ἀθηνᾶς τῆς τῷ Μέντῃ [Al. Μέντορι] ὁμο-
 ούμενης, εἰκόσης πρὸς Νέστορα, "Νῦν, ἀτὰρ
 "ἡῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαδύμην Εἴμ', ἐν-
 "θα χρεῖός μοι ὀφέλλεται —" δοκεῖ σημα-
 νίσθαι χώρας τῆς ἐν τῇ τῶν Ἐπειῶν, ἣν οἱ Καύ-
 κωνες εἶχον, ἔτιροὶ ὄντες τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ,

ἐπεκτείνοντες καὶ μέχρι Δυμαίας τυχόν· ἔτι
 δὲ τὴν Δύμην, ὅπῃ καὶ Καυκωνίδα εἰρησθαι
 συμβέβηκε, παραλιπὼν ἄξιον, ἔτι τὸν ποταμὸν
 ὁπόθεν Καύκων εἴρηται, διὰ τὸ τῶς Καύκωνας
 παρέχειν ζήτησιν, οἱ τινὲς ποτὲ εἰσιν, ὅπου φη-
 σὶν ἢ Ἀθηνᾶ βαδίζειν κατὰ τὴν τῷ χρεῖος κο-
 μιδίην. Εἰ γὰρ μὴ δεχοίμεθα τὸς ἐν τῇ Τρι-
 φυλίᾳ λίγισθαι τὴς περὶ Λέπριον ἢ οἰδ' ὅπως
 πιδανὸς ἔσαι ὁ λόγος· διὸ καὶ γράφουσιν τινὲς·
 "— ἵνα χρεῖός μοι ὀφέλλεται" Ἡλιδι δὲ,
 "Οὐκ ὀλίγον." Strabo, Geograph. Lib.
 VIII. Caeterum quod hic addit Scholias-
 tes; Οὐκίτι δὲ ἢ Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν Μενέλαον
 σὺν τῷ Τηλεμάχῳ ἀφικνεῖται, διότι γάμοι ἐσ-

- Θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Τηλεμάχῃ δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 375 ὦ φίλος, εἴ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἐσεσθαι,
 Εἰ δὴ τοι νέω ὦδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται.
 Οὐ μὲν γάρ τις ὁδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελεύη Τριτογένεια,
 Ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 380 Ἀλλὰ, Ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
 Αὐτῶ, καὶ παῖδεσσι, καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ·
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βῆν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
 Ἀδμήτην, ἣν ἔπα ὑπὸ ζυγὸν ἠγάγεν ἀνὴρ.
 Τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέραςιν περιχεύας.

Admirabatur etiam senex, ut vidit oculis:

Telemachique prehendit manum, verbumque dixit, et locutus est;

- 375 "O amice, haud te opinor ignavum et imbellem fore,
 "Siquidem te juvenem sic dii ductores comitantur.
 "Non enim quisquam hic alius caelestes domos habitantium,
 "Quam Jovis filia praedatrix Pallas,
 "Quae tibi et patrem eximium inter Achivos honorabat.
 380 "At, Regina, propitia sis, daque mihi gloriam eximiam,
 "Ipsi, et filiis, et venerandae uxori:
 "Tibi autem ego sacrificabo bovem anniculam, lata-fronte,
 "Indomitam, quam nondum sub jugum duxit vir.
 "Hanc tibi ego sacrificabo, auro cornibus circumfuso."

373 ὀφθαλμοῖσι] Edd. vett. recte. 384 κέραςι] Edd. omnes recte.

επιλῶντο οὐδὲ καὶ θυγατρὸς Μινελᾶν· ἀλλο-
 τρία δὲ τούτων ἢ Ἀθηναῖ· id vero merum
 videtur commentum. Clark. Καυκάνων
 πτολίεθρον est apud Callimach. Ern.

Ver. 367. ἐφίλλεται.] Apud Strabonem,
 loco jam citato, ἐφίλλεται. At Casaubonus
 in annotationibus; "Praefero" inquit "al-
 "teram lectionem ἐφίλλεται."

Ver. 372. Φῆνι ἰδομένη] Φῆνι, ἴδος ὀφ-
 ραίνε, ὁμοίως ἀντιφ. Schol. Al. Φῆνι ἰδομένη.

Ver. 373. Θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος.] Ὅτι
 οὐδὲν ὄντι τῷ Τηλεμάχῃ συνηκολάθει ἢ Ἀθηναῖ.
 Schol.

Ver. 376. Εἰ δὴ] Si revera. Clark. Im-
 mo siquidem.

Ver. 377. 378. Οὐ — τις — ἄλλος — Ἀλ-
 λὰ Διὸς θυγάτηρ] Notanda forma ἄλλος
 — ἀλλὰ pro ἢ, quam imitatus est Joseph.
 Ant. XIX. 3. 3. τὰς θεὰς ἢ ἄλλας συμπα-

χεῖν, ἀλλὰ τοῖς μετ' ἀρετῆς — τὰς ἀγῶνας
 ποιμνίοις. Ern.

Ver. 378. ἀγίλειν Τριτογένειαν.] Al. κυ-
 δίστη Τριτογένειαν.

Ver. 379. ἐτίμα.] Honorare solebat.
 Vide ad Il. α'. 37. et β'. 221. Clark. In-
 telligo: Cui praeter caeteros Argivos fave-
 bat. Nam, cui inter Argivos favebat, fri-
 gidum fuerit. Ern.

Ver. 381. παρακοίτῃ.] "Παρακοίτιδι, πα-
 "ρακοίτῃ, παρακοίτι, Ultima longa. Sic,
 "Odys. γ'. ver. 299. Μῆτι τι κλίομαι καὶ
 "κέρδισιν." Barnesius. Vide ad Il. α'.
 500.

Ver. 382. Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βῆν] Vir-
 gil.

Ipsae tibi ad tua templa feram sollemnia dona;
 Et statuam ante aras aurata fronte juvenum

- 385 ὦς ἔφατ' εὐχόμενος· τῇ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δώματα καλά.
 Ἀλλ' ὅτε δώμαδ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτον ἀνακτος,
 Ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνους τε.
 390 Τοῖς δ' ὁ γέρον ἐλθῶσιν ἀνὰ κρητῆρα κέραςσεν
 Οἶνε ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
 ὦλξε ταμίῃ, καὶ ἀπὸ κρηδέμνον ἔλυσε·
 Τῇ δ' ὁ γέρον κρητῆρα κέραςσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 Εὐχετ' ἀποσπένδαν, κέρη Διὸς Αἰγιοόχοιο.
 395 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἦθελε θυμὸς,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἑκάστος·

385 Sic dixit supplicans; hunc autem audivit Pallas Minerva.

Præibat autem Gerenius eques Nestor,
 Filiis et generis suis, suas ad aedes pulchras.
 Sed postquam ad aedes venissent inclytas regis,
 Ordine sedebant per sediliaque thronosque.

390 His vero senex ubi-advenissent craterem miscuit

Vini dulcis, quod undecimo anno
 Aperuit proma, et operculum dempsit:
 Hujus senex craterem miscuit; plurimum vero Minervæ
 Supplicabat libans filiae Jovis Aegiochi.

395 Cæterum postquam libarant, biberantque, quantum voluit animus,
 Alii quidem decubaturi abierunt domum quisque:

386 τῷσι δ'] A. 2. 3.

Candentem, pariterque caput cum matre feren-
 tem. Æn. IX. 626.

Vide et infra ad ver. 437.

Ver. 382. et 384. ῥέξω] Vide ad Il. α'.
 444.

Ver. 384. κέραςιν περιχεύας.] Κέραςιν
 male e Barnesio repetitum (vid. Var.
 Lect.) cui non magis quam ver. 392. obe-
 diri debuit. Ern.

Ver. 386. 397. 405. 417. et 474. Γερή-
 νιος ἱππότα Νέστωρ.] Vide supra ad ver.
 68. et ad Il. α'. 175.

Ver. 388. ἵκοντο] Al. ἵκανον.

Ver. 389. Ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμῆς τε
 θρόνους τε.] Vide supra ad α'. 145.

Ver. 390. Τοῖς δ' ὁ γέρον ἐλθῶσιν ἀνὰ κρη-
 τῆρα κέραςσεν] Τὸ δὲ, ἀνὰ κρητῆρα κέραςσεν,
 ἀντὶ τῷ, ἀνιέραςσι κρατῆρα σπονδῆς, ἥτοι δις
 κέραςσεν· κίρασθαι γὰρ καὶ πρὸ βραχίων, ὅτι
 τὰς γλώσσας ταμόντες ἵκανσαν. Eustath.

VOL. III.

Q

Cui tamen explicandi rationi haud assen-
 tior. Clark. Recte. Nam ἀνὰ in com-
 positis raro habet vim repetitionis: certe
 non in ἀνακίρασιν. Et post ver. 393.
 simplex κίρασσαι est. Ern.

Ver. 390. 393. κέραςσεν — κίρασσαι.]
 Recte cum duplici ε. quippe a κίρασσαι
 deducta. Vide ad Il. α'. 67.

Ver. 391. Οἶνε ἡδυπότοιο.] Vide supra ad
 β'. 340.

Ibid. τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ ὦλξε ταμίῃ,
 Τὸ δὲ, "ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ," ἀμφίβολον εἶπε
 ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ, ἢ ἐν ὅτῳ δασινηται ἢ ἀρχο-
 σα, εἶπε ἐν τῷ δεκάτῳ, ἢ ἐν ἡχρῇ ψιλῇ, ὡς
 πρόδοις. Καὶ ἵσως ἦτω κρείττον, καὶ ὁμοί-
 οτητα τῷ, (Il. γ'. 404. 418.) "ὥδ' ἐν ἡχρῇ δι-
 "κᾶν ἐν ἡχρῇ." Eustath. Mihi vero
 vulgata verior videtur Lectio. Quod enim
 ad hanc rem citat eruditus, longe aliud
 est; et alibi, ubi eadem phrasia a Poëta

- Τὸν δ' αὐτῇ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος Δείοιο,
 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδύων.
 400 Πὰρ δ' ἄρ' εὐμμελίην, Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 "Ὅς οἱ ἔτ' ἡΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
 Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο.
 Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 "Ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 405 "Ὀρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Ἐκ δ' ἐλδῶν, κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 Οἳ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν,
 Λευκοὶ, ἀποσίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μῆσσε ἀτάλαντος·

Illic vero decumbere-fecit Gerenius eques Nestor
 Telemachum, carum filium Ulyssis divini,
 Tornatis in lectis sub porticu sonora:

- 400 Juxta eum vero bellicosum Pisistratum ducem virorum,
 Qui ei adhuc caelebs filiorum erat in ædibus.
 Ipse vero dormivit in secessu domus excelsæ:
 Huic vero uxor regina lectum præparavit et cubile.
 Quando autem mane genita apparuit rosea-digitos aurora,
 405 Surrexit utique ex lecto Gerenius eques Nestor;
 Egressusque sedit super politos lapides,
 Qui illi erant ante fores excelsas,
 Albi resplendentes unguento; quibus quidem antea
 Neleus insidebat diis consiliarius par:

405 εὐνήφιν] Edd. præter R. male. 408 ἔπ.] Edd. vett. recte.

usurpatur, abest præpositio ista, "ἐν." Vide ad *Il.* μ'. 15. item infra ad *Odyss.* μ'. 18. et ε'. 327.

Ver. 392. "Ὀΐξιν ταμίην." Edidit *Barnesius* "Ὀΐξιν ταμίην." Sed ferri potest vulgata lectio. Vide ad *Il.* α'. 51.

Ibid. κρηδεῖνον] Τὸ πῶμα τῷ πύθι μεταφορικῶς. *Schol.*

Ver. 396. ἔβαν δ' ἀνδρῶν] Vide ad *Il.* α'. 51. et β'. 229.

Ver. 399. Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν.] Vide ad *Il.* α'. 720. *Ern.*

Ibid. αἰθέσῃ] Τῇ πρὸς ἥλιον τριταμμένη, παρὰ τὸ αἰθέσαι ἐν αὐτῇ φῶς, ὃ ἔστι καίνο-
Schol. Clark. Conf. *Il.* ω'. 645. 650. ubi pariter Priamo hospiti lectum in por-

ticu sternere jubet Achilles, sed tamen ita, ut id præter morem facere videatur. *Ern.*

Ibid. ἐριδύων] Μεγάλως ἤχως ἀποτελούσῃ διὰ τῆς ἀνέμου. *Schol.* Cæterum *Barnesius* in duobus MSS. scriptum reperit ἐριγδύων. Quod versum perimit.

Ver. 401. ἡΐθεος] "Ὁ ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἡμερῶν, ὡς ὀκτωκαιδεκά, ἡΐθεος λέγεται" ἔστι δὲ ἄγαμος. *Schol.*

Ver. 402. καθεῖθε] *Al.* κάθειθε. Vide ad *Il.* α'. 611.

Ver. 404. "Ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως." Similiterque infra ver. 491. Vide supra ad β'. 1. et ad *Il.* α'. 477.

Ver. 405. "Ὀρνυτ'"] Vide ad *Il.* γ'. 260.

- 410 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς αἰδώςδε βεβήκει.
 Νέστωρ αὖ τότ' ἐφίξε Γερήνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
 Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἱὲς ἀολλέες ἠγερέδοντο,
 Ἐκ θαλάμων ἐλδόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίας τε,
 Περσεύς τ', Ἀρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
 415 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως.
 Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρημένατ' ἐέλδωρ
 "Ὅφρ' ἦτοι πρώτιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,
 420 "Ἡ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεῶν ἐς δαῖτα θάλειαν.
 Ἀλλά γ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βῆν' ἴτω, ὄφρα τάχιστα
 Ἐλθῇσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβεκόλος ἀνὴρ.

410 At ille quidem jamjam fato domitus ad inferos descenderat.
 Nestor autem tum insidebat Gerenius, custos Achivorum,
 Sceptum tenens: circum autem filii frequentes congregabantur,
 E thalamis egressi, Echephronque, Stratusque,
 Perseusque, Aretusque, et deo-par Thrasymedes:

415 His vero deinceps sextus Pisistratus venit heros:
 Juxta autem Telemachum deo-similem collocarunt ducentes.
 Illis vero sermones exordiebatur Gerenius eques Nestor;
 "E vestigio mihi, filii cari, perficite voluntatem;

"Ut scilicet primum inter deos propitiam-reddam Minervam,
 420 "Quæ mihi manifesta venit dei ad convivium celebre.
 "Verum alius quidem rus propter bovem eat, ut celerrime
 "Veniat, adducat autem boum bubulcus vir.

416 In ed. Rom. sequitur hunc versum is, de quo est in nota.

Ibid. ἄρ'] Deinceps —. Ut fit —.

Ibid. εὐνήφιν] Vide ad *Il.* ι'. 588.

Ver. 408. ἀποσίλβοντες ἀλείφατος:] Λί-
 τει τὸ, "ὡς" ἔστι γὰρ, ὡς ἰλαίω. Eodem-
 que modo exponit et *Eustathius*. Ita *Il.*
 σ'. 595.

— οἱ δὲ χιτῶνας

Εἶατο εὐνήφιν, ἥκα στίλβοντας ἰλαίω.

Vide et infra ad η'. 107.

Ver. 409. ἴζεισιν.] Sedere solebat. Vide
 ad *Il.* α'. 37. et β'. 221.

Ibid. θεῖφιν μῆσσε] Scr. θεῖφιν, ut ver.
 405. εὐνήφιν, ubi pariter quidam edidere
 εὐνήφιν. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ibid. ἀτάλαντος.] Vide ad *Il.* β'. 627.

Ver. 410. βέβηκει.] Si βέβηκει dixisset,
 jam non constitisset Temporum ratio.
 Vide ad *Il.* α'. 37. et δ'. 492.

Ver. 416. Πὰρ δ' ἄρα] Post hunc versum
 in quibusdam editionibus sequitur, Οἳ δ'
 ἐπὶ δὲ ἡγεῖσιν, ὁμηγερέες τ' ἐγίνοντο, τοῖσι
 δὲ etc. "De quo," inquit *Henricus Ste-*
phanus, "idem prorsus sentio quod de
 "illo (supra *Odyss.* α'. 149.) Νόμηναν δ'
 "ἄρα —; nimirum eum aliunde huc ir-
 "repsisse." *Clark.* Vid. Var. Lect. Eun-
 dem versum alieno loco vidimus *Il.* α'.
 790. *Ern.*

Ibid. θεοείκελον] Vide ad *Il.* α'. 217.

Ver. 420. θεῶν ἐς δαῖτα θάλειαν.] "Lau-
 "tiores epulas prisci Græci θαλίαις dixe-

- Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχῃ μεγαθύμῃ νῆα μέλαιναν
 Πάντας ἰὼν ἐτάρας ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ οἴκῃ·
 425 Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελύσσω
 Ἐλθεῖν, ὅφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
 Οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτῷ ἀολλέες· εἵπατε δ' εἴσω
 Δμῶσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 Ἐδρας τε, ξύλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν· ἦλθε μὲν ἄρ'
 Ἐκ πεδίσ, ἦλθον δὲ Δοῆς παρὰ νηὸς εἵσης [βῆς
 Τηλεμάχῃ ἑταροὶ μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
 Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,

“Unus autem ad Telemachi magnanimi navem nigram

“Omnes profectus socios ducat, relinquit vero duos solos:

425 “Unus porro aurificem Laërceum huc jubeat

“Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.

“Vos vero alii manete hic simul-omnes; mandate autem intus

“Ancillis per domum inelytam convivium apparare,

“Sediliaque, lignaque undique, et limpidam afferre aquam.”

430 Sic dixit; illi autem omnes ministrabant: venit quidem bos

Ex agro, venerunt etiam celeri a nave æquali

Telemachi socii magnanimi: venit porro faber

Arma in manibus tenens fabrilia, instrumenta artis,

434 ἐποίπνουν] F. vid. not.

“runt, ὅτι Διὶ χάριν ὑψίζοντο καὶ συνή-
 “σαν, quia in honorem Deūm convenie-
 “bant ad convivium.” Casaubon. Annotat.
 in *Athenæum*, Lib. II. cap. 2.

Ver. 421. Ἀλλὰ γ' ὁ μὲν] “Non dubi-
 “to,” inquit *Henricus Stephanus*, “quin
 “reponendum sit ἀλλ' αὖ pro ἀλλὰ γ'.”
 Cum vero nullo in Exemplari ita scriptum
 reperit, nihil immutare est ausus.

Ver. 422. ἰλάσῃ] Apud *Eustathium* in
 commentario ἰλάσῃ.

Ver. 426. ὅφρα βοὸς χρυσὸν] Vide infra
 ad ver. 437. *Clark*. De κέρασιν περιχεύῃ.
 Vide supra ad ver. 384. *Eustath.* habet
 h. l. κέρασι (ut supra) p. 1475. 32. ut et
 in v. 437. ibid. 34. ubi pariter edd. etiam
Rom. habent κέρασιν. Similiter mox δμω-
 σι verum esse puto. *Ern.*

Ver. 430. ἄρ'] *Uti jusserrat Nestor*, ver.
 431.

Ver. 431. νηὸς εἵσης] Vide supra ad ver.
 10.

Ver. 434. σφύραν τ', ἐυποίητόν τε πυρά-
 γην.] Male ἐυποίητον, cum in compositis v
 hoc sit longum. Vide ad *Iliad.* i. 612. d.
 480. corrigendum ἐυποίητον, ut habet *Eus-
 tathius* in Comm. atque etiam ed. *Flor.*
Ern.

Ver. 435. Οἷσιν τε] *Quibus scilicet.*
 Ibid. ἦλθε δ' Ἀθήνη, Ἰρῶν ἀντίωσα.] Τὸ
 δὲ, ἦλθε δ' Ἀθήνη, τὸ τῆς Δυσίας εὐλογον δη-
 λοῖ. *Eustath.* Οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τὰς Διὸς
 ἀνθρωποειδὲς ὑποστησάμενοι, καὶ τὰ περὶ τὰς
 ἰορτὰς διέταξαν. Ὁρῶντες γὰρ ὡς τῆς μὲν ἐπὶ
 τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς ἔχοντες οἱ τὸς ἀνθρώπους
 ἀποστήσαι, χερσὶμον δὲ καὶ συμφέρον τοῖς τοι-
 ῷ τοῖς ἐντάκτως καὶ κοσμίως ἐδίδουν χρῆσθαι,
 χερόνους ἀφορίσαντες, καὶ τοῖς θεοῖς προδύσαν-
 τας, ὅταν μεθῆκαν αὐτὰς εἰς ἀνίσιν· ἢ ἑκασ-
 τος, ἢ γὰρ μὲν ἡκεῖν τὰς Διὸς ἐπὶ τὰς ἀπαρ-
 χὰς καὶ τὰς σπονδὰς, μετὰ αὐτὸς τὴν συνυ-
 σίαν ποιῆται. Ὅμηρος γὰρ φησὶν, “ἦλθε δ'
 “Ἀθήνη, Ἰρῶν ἀντίωσα.” *Athenæus* Lib.
 VIII. cap. 17.

Ver. 436. ἀντίωσα.] Apud *Athenæum*.
 loco jam citato, ἀντίωσα.

- Ἀκμονά τε, σφύραν τ', ἐυποίητόν τε πυράγην,
 435 Οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,
 Ἰρῶν ἀντίωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεύεν,
 Ἀσκήσας, ἢ ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα·
 Βῆν δ' ἀγέτην κερῶν Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
 440 Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρητος ἐν ἀνδεμόεντι λέβητι
 Ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρη δ' ἔχεν ἐλάς
 Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βούν ἐπικόψων.
 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

Incudemque, malleumque, benefactamque forcipem,

435 Quibus scilicet aurum elaborabat: venit quoque Minerva.

Sacris adfutura: Senex autem eques Nestor

Aurum dedit: ille vero deinde bovis cornibus circumfudit,

Ubi elaborasset, ut ornatum dea gauderet intuita:

Bovem autem ducebant cornibus Stratius et nobilis Echephron.

440 Aquam autem ipsis Aretus in floribus-celato lebetes

Venit ex thalamo ferens: altera vero gestabat molas

In canistro; securim autem bellicosus Thrasymedes

Acutam tenens in manu astabat, bovem cæsurus.

Perseus autem vas sanguini-recipiendo tenebat: senex autem eques Nestor

438 κεχάροιατ' ἰδοῦσα] R. male. *Eustath.* κεχάροισα.

Ver. 436. et 444. ἱππηλάτα Νέστωρ] Vi-
 de ad *Il.* α'. 175.

Ver. 437. ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περι-
 χεύει] *Ovid.*

— inductaque cornibus aurum

Victima vota cadit. —

Metam. Lib. VII. 161.

— et pandis inductæ cornibus aurum

Conciderant icta, nivea cervice juvenæ.

Lib. X. 271.

“Decemvirisque præceptum est, ut Græ-
 “co ritu hisce hostiis sacrum facerent;
 “Apollini bove aurato et capris duabus
 “albis auratis, Latonæ bove fœmina aura-
 “ta.” *Macrob.* *Saturnal.* Lib. I. cap.

17. Vide et supra ad ver. 382.

Ver. 438. ἄγαλμα] Vide supra ad ver.

274.

Ver. 440. ἀνδεμόεντι] *Ποικίλῃ*, διὰ τὰ

ἐντεροφυμένα αὐτῇ ἐπιστερετῇ. *Schol.*

Ver. 441. ἰτέρη δ' ἔχεν ἐλάς Ἐν κανέῳ]

Dna Dacier hoc in loco legendum conj.

cit, ἰτέρη δ' ἔχεν ἐλάς etc. “Il n'est
 “pas possible,” inquit, “qu'un homme
 “porte d'une main un bassin avec une
 “aiguire, et de l'autre une corbeille.
 “Assurément le bassin et l'aiguire de-
 “mandent les deux mains. Je croi donc
 “qu'au lieu d'ἰτέρη, de l'autre, il faut
 “lire ἰτέρος, un autre; et qu'il faut tra-
 “duire. Aretus vint du Palais, portant
 “un bassin magnifique avec une aigui-
 “ere; et un autre portoit une corbeille,
 “où étoit l'orge sacré, etc.” Male: Vi-
 detur enim vocem χέρνιβα, quæ aquam
 simpliciter significat, pro Gutturio acce-
 pisse.

Ibid. οὐλάς] Ἐλαιοβρόχῃς περιδάς. *Schol.*

Ver. 443. ἐν χειρὶ] *Eustathius* in com-
 mentario videtur legisse ἐν χειρὶ.

Ver. 444. Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε] “Ἐστὶ
 μὲν τῶν ἀπαλῶν εἰρημίων ἡ λέξις· σημαίνει δὲ
 ἀγγεῖον, ὅπερ τὸ αἶμα τῶν ἱερῶν δέχοντα.
Schol. *Al.* αἶμνιον. *Al.* δάμνιον.

- 445 Χέρνιβά τ' ἐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλά δ' Ἀθήνη
 Εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὕξαντο, καὶ ἐλοχύτας προβάλλοντο,
 Αὐτίκα Νέστορος υἱός, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
 Ἦλασεν ἄγχι στάς· πέλεπυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 450 Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
 Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη παρὰκοιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένιοι θυγατρῶν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἔσχον· ἀτὰρ σφάζειν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 455 Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὅσέα θυμός,
 Αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 Πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοδέτησαν.

- 445 Aquamque molasque praelibabat: multumque Minervæ
 Supplicabat primitias efferens, ex capite pilos in ignem conjiciens.
 Cæterum postquam precati sunt, et molas projecerunt,
 Statim Nestoris filius magnanimus Thrasymedes,
 Feriit prope stans: securis autem abscidit nervos
 450 Cervicales, solvitque bovis robur: cum clamore vero precati sunt
 Filiaque nurusque, et pudica uxor
 Nestoris, Eurydice, maxima-natu Clymeni filiarum.
 Hi quidem deinde sublatam bovem a terra spatiosa
 Tenebant: cæterum mactavit Pisistratus dux virorum.
 455 Ex illa autem postquam niger sanguis fluxisset, reliquissetque ossa animus,
 Celeriter dein ipsam diviserunt; statimque femora excidebant
 Omnia rite, adipeque cooperuerunt,
 Postquam duplicaverant; super ea vero frusta-cruda-imposuerunt.

Ver. 445. Χέρνιβά τ' ἐλοχύτας τε κατήρχετο·] Vide infra ad ἔ. 422. Clark. Κατάρχισθαι dicitur de omnibus, quæ in sacrificiis fiunt, antequam cædatur victima, unde et προθύματα dicuntur, libamina apud Virgilium. Hic τὸ κατάρχισθαι fit, primo, adpersa victimæ aqua lustrali (χέρνιβα) de qua et Euripides dixit *Iphig. Taur.* 40. 56. deinde, adpersione molæ, de qua inprimis dicitur, ubi immolare bene vertitur: tertio pilis e capite tauri resectis in ignem conjiciendis. Hæc tirorum causa diximus: qui et adire possunt Kiisterum ad Aves 960. et quos laudat

Cl. Valkenar. ad Eurip. Phœniss. v. 576. Ern.

Ver. 447. ἐπεὶ ῥ'] Postquam, ut dictum est.

Ver. 449. ἀπέκοψε] Vide ad Il. 9. 87.

Ibid. τένοντας] Πάντα τὰ διατρυπώμενα νύμφα Ὀμηρος τένοντας καλεῖ. Schol.

Ver. 450. αἱ δ' ὀλόλυξαν] Μετὰ βοῆς ἤνυξαντο. Schol. Vide infra ad ἔ. 408.

Ver. 454. σφάζειν Πεισίστρατος.] Vide ad 436. Ern.

Ver. 456. Αἰψ' ἄρα] Statim deinceps.

Ibid. διέχευαν.] Κατὰ μέση διέκλον. Schol.

- Καίε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰδοπα οἶνον
 460 Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάβολα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,
 Ὀπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελες ἐν χερσίν ἔχοντες.
 Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάση,
 465 Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λῆσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 Ἐκ ῥ' ἀσαμίνδε βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 Πὰρ δ' ἄρα Νέστωρ ἰὼν κατ' ἄρ, ἔζετο, ποιμένι λαῶν.
 470 Οἱ δ' ἐπεὶ ᾤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
 Δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
 Οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χερσέοις δεπάεσσιν.

Adolebat autem super ligna-fissa senex, et insuper nigrum vinum

460 Libabat: juvenes vero juxta eum tenebant verua-quinque-cuspidum manibus.

Cæterum postquam femora exusta erant, et viscera gustarant, Minutatin dein secuerunt cætera, et verubus transfixerunt, Assabantque, acuta verua in manibus tenentes.

Interea vero Telemachum lavit pulchra Polycaste,

465 Nestoris minima-natu filia Nelidæ.

Porro postquam lavisset, et unxisset pingui oleo,

Eique indusium pulchrum indidisset atque tunicam,

E lavacro is exiit, corpore immortalibus similis:

Juxta autem Nestorem profectus consedit, pastorem populorum.

470 Hi vero postquam assarant carnes exteriores, et detraxerant,

Epulabantur sedentes; deinde viri præstantes surgebant,

Vinum infundentes in aureis poculis.

466 ἔχει] Edd. præter R. Eustath. recte. 469 παρ' ὅγε] R.

Ibid. ἐκ μηρία τάμνον] Vide ad Il. α'. 460.

Ver. 458. ὠμοδέτησαν.] Ἐκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπέδηκαν ἐπὶ τὰ μηρία. Schol. ad Iliad. α'. 461.

Ver. 459. αἰδοπα οἶνον] Vide ad Il. ψ'. 237.

Ver. 460. πεμπάβολα] Vide ad Il. α'. 463.

Ver. 461. καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,] Vide supra ad ver. 9.

Ver. 462. Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα,] Vide ad Il. α'. 465.

Ver. 463. Ὀπτων δ',] Vide supra ad β'. 500. et ad Il. α'. 466. Al. Ὀπτων τ'.

Ver. 464. Τόφρα δὲ Τηλέμαχον] Ποιῶν δὲ Ὀμηρος καὶ τὰς κόρας καὶ τὰς γυναῖκας λοῦσας τὰς ξένους, ὡς ἔτι φλεγμονὴν ἔτι ἀκροπόρους πασχόντων τῶν εὐ βεβιωκότων καὶ σαφρόνως ἀπτομένων. Ἀρχαῖον δὲ τὸ τοῦ ἱεροῦ. Athenæus, Lib. I. cap. 8.

Ibid. Τόφρα δὲ] Similiterque infra ver. 474. Τοῖσι δὲ. Vide ad Il. 9. 160. et μ'. 12. Barnesius minus recte, Τοφράδιν τοῖσι δὲ.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 475 Παῖδες ἔμοι, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιτρίχας ἵππας
 Ζεύξασθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθον-
 Καρπαλίμως δ' ἐζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππας. [το
 Ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
 480 Ὀψα τε, οἷα ἔδωσι διοτρεφέες βασιλῆες.
 Ἄν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσατο δίφρον·
 Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσὶ·
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην
 485 Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλῃς αἰπὺ πτολίεθρον.
 Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Cæterum postquam potus et cibi desiderium exemerant,
 Illis dein sermones exordiebatur Gerenius eques Nestor;
 475 " Filii mei, agite, Telemacho pulchras-jubas-habentes equos
 " Jungite sub currum ducentes, ut conficiat iter."
 Sic dixit, hi vero ei statim auscultarunt atque paruerunt:
 Celeriterque junxerunt sub currum veloces equos,
 Mulier vero proma panem et vinum imposuit,
 480 Obsoniaque, qualia edunt Jovis-alumni reges.
 Telemachus autem dein perpulchrum conscendit currum;
 Juxta eum vero Nestorides Pisistratus, dux virorum,
 In currumque conscendit, et habenas cepit manu;
 Verberavitque ut-inirent-cursum; illi vero non inviti volarunt
 485 In campum, reliqueruntque Pyli excelsam urbem.
 Illi vero tota die quatiebant jugum utrinque tenentes.

476 πρήσσωσιν] Edd. præter R. 479 ἔχουσιν] Edd. vett.

Ibid. λῦσιν καλῇ] Vide ad 416. Ern.
 Ver. 466. λίπ' ἱλαίῃ] Virgil.
 ——— pinguis olivi. Eclog. V. 68.
 Ver. 468. δίμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.] Vir-
 gil.
 Os humerosque Deo similis. — Æn. I. 593.
 Ver. 469. Πὰρ δ' ἄρα] Al. Πὰρ δ' ὄγι.
 Vide supra ad β'. 327. et ad Il. γ'. 409.
 Ver. 470. κρήν' ὑπὲρ τριῶν.] Vide supra ad
 ver. 65.

Ver. 472. ἐν χρυσείοις] Pronunciabatur
 χρυσοῖς. Vide ad Il. γ'. 525.
 Ver. 473. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Vide ad
 Il. α'. 469.
 Ver. 476. Ζεύξασθ' ὑφ' ἄρματ'] Ita edidit
 Barnesius ex ver. 478. ex Odys. δ'. 47.
 itemque ex Eustathio, qui in commenta-
 rio ad ver. 478. ita citat. Vulgg. male,
 Ζεύξασθ' ὑφ' ἄρματ'. Clark. Sed tamen
 Ζεύξασθ' habent Aldd. 2. 3. et Rom. Ern.
 Ibid. πρήσσωσιν] Vide ad Il. ε'. 192.
 Al. πρήσσωσιν.

- Δύσετό τ' ἥλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
 Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 Υἱὸς Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 490 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
 Ἴππας τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά δ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 Ἐκ δ' ἔλασαν προδύροιο, καὶ αἰδέσσης ἐριδῆπας·
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην.
 495 Ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
 Ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκείας ἵπποι.
 Δύσετό τ' ἥλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Occidit autem sol, obumbrabanturque omnes viæ.
 Ad Pheras autem venerunt, Dioclis ad domum,
 Filii Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.

490 Ibi vero noctem dormiverunt: illeque iis hospitalia apposuit.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digito Aurora,
 Equosque junxerunt, currumque ornato-varium conscenderunt;
 Etque vestibulo agitarunt, et e porticu sonora:
 Flagellavit autem Pisistratus, ut-inirent-cursum: illi vero non inviti volarunt.
 495 Venerunt autem in campum frugiferum: hic vero deinde
 Conficiebant iter; usque adeo extulerunt veloces equi.
 Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.

490 ὁ δ' ἄρα ξεινῆια δῶκεν] R. et ὁ δὲ παρ' ξείνια θῆκεν] male. 495 ἐκ δ'
 ἐλάαν etc.] Totus abest edd. F. A. L. et videtur sane spurius, huc tractus
 ex alio loco np. Il. ω'. 525. Nihil hic Barnesius vidit, nec Clarkius.
 494 μάστιξεν δ' ἐλάαν] R.

Ver. 479. ἔθηκεν.] Al. ἔχουσιν.
 Ver. 484. et 494. ἄκοντε] Al. ἀέκοντε.
 Ver. 487. et 497. Δύσετό τ' ἥλιος.] Vide
 supra ad β'. 588. item ad Il. β'. 35. et ε'.
 109. Al. Δύσατο.
 Ver. 488. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο.] Al. Ἐς
 δὲ Φηρὰς ἵκοντο. " Αἱ δὲ Φηραί τῆς Μεσσηνί-
 " ας εἰσίν." Strabo, Geograph. Lib. VIII.
 Vide infra ad φ'. 15.
 Ver. 489. Ὀρσιλόχοιο.] Ita edidit Bar-
 nesius ex Iliad. ε'. 542. 546. 547. 549.
 itemque ex Odys. δ'. 187. ubi idem versus
 occurrit, et in vulgatis scribitur Ὀρσιλό-
 χος. Vulgg. hic Ὀρσιλόχοιο.

VOL. III.

R

Ibid. Ἀλφειὸς] Ποταμὸς τῆς Ἡλίδος.
 Schol.
 Ver. 490. et 495. Ἐνθα δὲ] Barnesius
 edidit Ἐνθαδε.
 Ibid. ὁ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.] Al. ὁ δ'
 ἄρα ξεινῆια δῶκεν.
 Ver. 493. De hoc versu vid. Var. Lect.
 Ern.
 Ver. 496. Ἦνον ὁδόν] Ἐνταῦθα δὲ τὸ
 " ἦνον," τὸ ἀπλῶς ἦνον καὶ ἱτελείην δηλοῖ.
 Eustath. Vide supra ad β'. 58.
 Ver. 497. Δύσειτο] Strabo, Geograph.
 Lib. VIII. citat Δύσειτο. Minus recte.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Δ'.

ὑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Δ'.

ΠΑΡΑ Μιντιάδην ξινοθεὶς σὺν Πυρριφάτρῃ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνησέων πραττόμενα· ἔπειτα ἐξηγῆται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τῶν ἰούτων τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βεβλήθῃ δὲ γίνεται τῶν μνησέων, περὶ τῶν Τηλέμαχον ἀνελῶν. Παραμυθῆται δὲ ἡ Ἀθηᾶ δι' ὀνείρεα τὴν Πηνελόπεια, ἐπὶ τῇ τῷ παιδὸς ἀποδημικῇ δυσχειραίνεσθαι, διὰ ἰδάλου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφιδάμῃ, τῇ τῆς Πηνελόπεια ἀδελφῇ.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Δ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἀφίξις Τηλεμάχου ἐς Σπάρτην.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Ἄλλως.

Δέλτα, μὰθ' ἀμφὶ πατὴρ παρ' Ἀτρεΐδα, λοχώμενος, υἱός.

Οἱ δ' ἔξον κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσσαν
Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάεα κυδαλίμοιο.
Τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

HI autem venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai gloriosi.
Hunc vero invenerunt exhibentem nuptiale-epulum multis sodalibus,
Filii atque filiae eximiae, sua in domo.

Ver. 1. Οἱ δ' ἔξον κοίλῃν Λακεδαίμονα] Ἐπὶ [Ἐπὶ] ὑψηλοτάταις ὄρεσι περιέκλειται. Πο-
τὶ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὶ
δὲ τὴν χώραν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην.
Schol. Ὅταν δ' ἐκ τῶν Φηρέων ὁρμηθίσας τὰς
περὶ Τηλέμαχον πανηγυρίδας φῇ εἶναι ζυγόν
[supra γ'. 486] εἴτ' εἴποι "Δύσειτό τ' ἡί-
" λιος —. Οἱ δ' ἔξον κοίλῃν Λακεδαίμονα —
" Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μιντιάδην —" τῇ
πόλιν δι' ἰσχυρῶς· εἰ δὲ μὴ, ἐκ Λακεδαίμονος
εἰς Λακεδαίμονα φανῆται λίγων τὴν ἀφίξιν·
ἄλλως τι ἐκ παιδῶν μὴ ἐν Σπάρτῃ τὴν οἰκίαν

σιν εἶναι τῇ Μιντιάδῃ. Strabo, Geograph.
Lib. VIII. Vide infra ad φ'. 13.

Ibid. κητώεσσαν] Κήτη δὲ περὶ Λάκαιαν
θάλατταν ἀέτω γίνεσθαι μεγάλῃ μίγῃ καὶ
τοῖς γὰρ τῶν κρητῶν ἐν Ὀμηρῷ ἐπιτύχει εἰ-
πεῖν φασί, "Λακεδαίμονα κητώεσσαν." Ae-
lian. de Animal. Lib. XVII. cap. 6. Γρα-
φόνται δὲ τῶν μὲν, "Λακεδαίμονα κητώε-
σαν," τῶν δὲ, "κητώεσσαν." Ζητοῦσι τὴν
κητώεσσαν τίνα διχισθῆαι χρῆ, εἴτε ὑπὸ τῶν κη-
τῶν, εἴτε μεγάλῃν ὅπερ δοκεῖ πιδανώτερον εἶναι·
τὴν τι κητώεσσαν οἱ μὲν καλαμπυρῶν δι-

- 5 Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱεὶ πέμπειν
(Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι,
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσειν.)
- 10 Υἱεὶ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κῆρην,
"Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένδης,
Ἐκ δάλης· Ἐλένη δὲ θεοὶ γόνον ἐκ ἔτ' ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν

- 5 Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat:
(In Troja enim primum sponderat atque annuerat
Daturum se; illis vero dii nuptias perficiebant.
Eam utique ipse illuc cum equis et curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.)
- 10 Filio autem ex Sparta Alectoris adducebat filiam,
Qui ei in senectute natus erat fortis Megapenthes,
E serva: Helenæ autem dii prolem non amplius dabant,
Ex quo semel genuerat filiam amabilem

11 γέντο] L. male. 15 ὑψιφεφές] F. male.

χονται· οἱ δὲ, ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σισμῶν ῥωχμοὶ
καίτοι λίγονται. Καὶ Καϊάδας [Ad. ὁ Καϊ-
ίτας] τὸ δεσποτῆριον ἐντιῦθεν, τὸ παρὰ Λακ-
δαίμονις σπῆλαιον τι. Strabo, Lib. VIII.
Vide infra ad v. 20.

Ver. 2. ἄρα] Ut ipsius propositum erat—

Ver. 3. Τὸν δ' εἶρον δαινύντα] Vide infra
ad ver. 15.

Ver. 5. ῥηξήνορος] Ἀνδρείου, τῷ διὰ τῆς ἡ-
ναρίας ῥήσσοντος τὰς τάξεις. Schol.

Ver. 5. 7. 10. πέμπειν — ἐξετέλειον —
ἦγετο] Vide infra ad ver. 15.

Ver. 6. κατίνυσεν] Eustath. p. 1479. 5.
κατίνυσεν, quod verum est: sequitur enim
δωσέμεναι. Ern.

Ver. 8. Τὴν ἄρ'] Hunc utique.

Ver. 9. Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ] "Ὁ Ὀμη-
ρος μὲν Φθίαν λέγει, οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν.
Schol.

Ver. 10. Ἀλέκτορος ἦγετο κῆρην.] Οἱ μὲν
Ἰφιλόχην, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν· τὸν δὲ Ἀ-
λέκτορα γενναλογῶσιν Ἀργίῳ τῷ Πίλοπος.
Schol.

Ver. 11. "Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς
Μεγαπένδης.] Ἰστίον καὶ ὅς ἐν τέτοις καινό-
σχμηόν ἐστι κατὰ σύνταξιν τὸ, "οὗτις δὲ ἦγετο
"κῆρην, ὅς οἱ τηλύγετος κρατερὸς Μεγαπέν-
"δης" τὸ γὰρ κοινῶς ἀκόλουθον ἦν, οὗτις κρα-
τερῶ Μεγαπένδῃ. Ὁ δὲ καινότερον ἀπιδῶκεν

αὐτὸ πρὸς τὸ, ὅς τηλύγετος γένετο. Eustath.
De hujusmodi syntaxi, vide ad Il. ζ'. 396.

Ibid. τηλύγετος] Ἦτοι τηλὺ τῆς ἡλικίας,
ταύτης προβλεπόμενος τοῖς γένεσι γινόμενος
παῖς, μὲθ' ὃν ἡμέτεροι ἐλπίσεις τεκνῶσιν ἢ μονο-
γενής. Schol.

Ver. 12. Ἐκ δάλης.] Οἱ μὲν κύριον τὸ,
"δάλης" οἱ δὲ Τηριδάην, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνο-
μα. Schol.

Ibid. Ἐλένη δὲ θεοὶ γόνον ἐκ ἔτ' ἔφαινον.]
Hesiodus, notante Scholiaste in Sophocles
Electr. ver. 541. præter Hermionem, filium
etiam Helenæ tribuit;

"H. t. m." Ἐρμιόνην θυγατέρα Μενελάου
Ὀπλοτάτην δ' ἐτικνεν Νικοστράτου, ὅσον Ἀργος.

Pausanias vero (uti et hic annotat Bar-
nesius) Nicostратum ipsum et Megapen-
then Menelao eadem ex famula natos me-
morat; Corinth. Lib. II. cap. 18. Vide
et ad Il. γ'. 175.

Ver. 13. Ἐπειδὴ τοπρῶτον] Vide ad Il.
ψ'. 2.

Ver. 14. χρυσῆς] Edidit Barnesius χρυ-
σίης, quod eodem modo pronunciandum.
Prima enim necessario producitur. Vide
ad Il. ε'. 24. et 523. Clark. Recte Bar-
nesius. Constantia enim servanda. Et

- Ἐρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσῆς Ἀφροδίτης.
- 15 "Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψιφεφές μέγα δῶμα
Γείτονες, ἡδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὰς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσον.
- 20 Τὼ δ' αὐτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτὰ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχος δ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
Στήσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,

Hermionem, quæ speciem habebat aureæ Veneris.

- 15 Sic hi quidem epulabantur per sublimem magnam domum
Vicini, et amici Menelai gloriosi,
Oblectantes-se: inter eos vero cantabat divinus cantor,
Citharam pulsans; duoque saltatores inter eos
Cantum auspicantes saltabant in medio.
- 20 Cæterum in vestibulo ædium ipsique et equi,
Telemachusque heros, et Nestoris inclytus filius,
Steterunt: progressus autem vidit præstans Eteoneus,

18 κυβιστητῆρες] Edd. præter R. saepe in hoc edd. vett. peccant.

est χρυσῆς forma Ionica, qua semper Ho-
merus utitur. Ern.

Ver. 15. 20. "Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο etc.]
Contentit hic Athenæus nuptiarum ha-
rum celebrationem jam tum, cum adve-
nerint Telemachus et Pisistratus, perac-
tam esse, sponsamque domum abductam;
reprehenditque Aristarchum quod hosce
quinque versus ex Iliad. ε'. 604. huc im-
portune adscripserit. Οὐ συνέντες οἱ περὶ
Ἀρίσταρχον, ὅτι συνεχῆς ἔσθης [Casaubonus
legendum censet ἐκ ἑταί συνεχῆς ἔσθης] τῆς
ἐσιώσεως, καὶ τῶν ἀκμαίων ἡμερῶν παρεληλυ-
θειῶν, ἐν αἷς παρελήπτο μὲν ἡ γαμμήνη πρὸς
τῷ νυμφίῳ· πύρας δ' εἶχεν ὁ τῷ Μεγαπένδῃ
γάμος· αὐτοὶ δὲ μονάζοντες διητῶντο ὅ τε Με-
νέλαος καὶ ἡ Ἐλένη· μὴ συνέντες, ἀλλ' ἐξ-
απατηθέντες ὑπὸ τῷ πρώτῳ ἔπῳ; (supra
ver. 3.) "Τὸν δ' εἶρον δαινύντα γάμον πολ-
"λοῖσιν ἔτησιν" προσσυνῆσαν τοιάυτης τινὲς
εἰχῆς, "Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο etc." μετενεγ-
κόντες ἐκ τῆς ὀπλοποιίας σὺν αὐτῷ γε τῷ
περὶ τὴν λέξιν ἀμαρτήματι. Οὐ γὰρ ἐξάρ-
χοντες οἱ κυβιστητῆρες, ἀλλ' ἐξάρχοντες τῷ
ῥῳθῷ, πάντως ἀρχῶντο. Τὸ γὰρ, ἐξάρχοντες, τῆς
Φορμίζοντος ἴδιον. Lib. IV. cap. 28. Verum,
(ut recte hic annotat Dna Dacier,) Tem-
pora ista imperfecta, τίμας, ἦγετο, ver.

5. 10. itemque ἐξετέλειον, ver. 7. non uti-
que jam facta hæc, sed fieri solummodo
indicant. Quin et secundum Athenæi
sententiam, quo modo accipi possit ver-
sus iste, "Τὸν δ' εἶρον δαινύντα etc." non vi-
deo. Cæterum, "quod adeo contendit,"
(inquit Casaubonus in Annotationibus Lib.
IV. cap. 27.) "non posse τὸ ἐξέρχιν de
"saltatoribus dici; parum esse firmum ju-
"dico. Illud vero manifesto falsum, τὸ,
"ἐξέρχιν, τῆς Φορμίζοντος esse ἴδιον. Peri-
"ti sermonis Græci sciunt, verbum hoc de
"omnibus promiscue dici posse, qui facien-
"di, aut dicendi, aut canendi, exemplum
"aliis præbent." Porro Diodorus Aristo-
phanicus, notante Athenæo loco jam citato,
totum hunc locum, quo de nuptiis agitur,
omittendum censet; sed nulla idonea ra-
tione. Clark. Locum Athenæi adfert e-
tiam Eustath. p. 1480. 17. Cæterum δῶ-
μα accipi potest de triclinio sive æco, in
quo epulæ nuptiales factæ, cui etiam epi-
theton ὑψιφεφές bene convenit. Vid. dic-
ta ad Callimach. H. in Cer. 55. ubi σεγα-
νὸν δόμον sic accipiendum docui. Ern.

Ver. 19. Μολπῆς ἐξάρχοντες] Athenæus,
loco jam ad ver. 15. citato, legendum cen-
set Μολπῆς ἐξάρχοντες. Quæ et verisimi-

- 'Οτρηρὸς Δεράπων Μενελάας κυδαλίμοιο·
 Βῆ δ' ἵμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
 25 Ἀγχεῖ δ' ἰσάμενος ἔπεια πτερόεντα προσήυδα·
 Ξείνω δὴ τινε τῶδε, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 Ἄνδρες δύο, γενεῇ δὲ Διὸς μέγαλοιο ἔϊκτον.
 Ἀλλ' εἴπ', εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκείας ἵππες,
 Ἡ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
 30 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηδοίδῃ Ἐτεωνεῦ,
 Τοπρὶν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, πάϊς ὤς, νήπια βάζεις.
 Ἡ μὲν δὴ νῶϊ, ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
 Ἀλλων ἀνδρώπων, δεῦρ' ἰκόμεσθ', αἴκε ποδὶ Ζεὺς

Sedulus famulus Menelai gloriosi;

Itaque annuntiatur per aedes pastori populorum:

25 Prope autem stans verba alata dixit;

"Hospites jam quidam isti, Jovis-alumne o Menelaë,

"Viri duo; proli vero Jovis magni similes-sunt.

"Sed dic, an ipsis solvamus veloces equos,

"An ad alium mittamus ire, qui eos amice excipiat."

50 Hunc autem valde indignatus allocutus est flavus Menelaus;

"Non quidem stultus eras, Boëthide Eteoneu,

"Antea, at quidem nunc puer veluti, puerilia loqueris.

"Profecto jam nos, hospitalia multa depasti

"Aliorum virorum, huc venimus; sicubi Jupiter

27 γυνὴν δὲ] F. male. Ibid. ἔϊκτον] A. L. male, vid. Eust. 29 ἱκανέμεν]

Edd. præter R. 32 ἀτὰρ νῦν μὲν] Eæd. quod verum puto. Sed quod eæ-

dem delent γε, non placet. ἀτὰρ νῦν μὲν γε scripsit Homerus.

lior videtur lectio. Vide supra ad ver.

15.

Ver. 20. ἴστω] Al. ἴστω.

Ver. 25. ἴπια πτερόεντα] Virgil.

— verbia, Quæ tuto tibi magna volant.

Æn. XI. 380.

Ver. 26. τῶδε] Al. τῶγι. Clark. Τῶγι
 ter repetitur in Comm. Eustathii. Cæte-
 rum quo demonstrativo pronomine opus
 fuerit, quam vim habeat, non video. Ete-
 nim famulus nunciat adesse, quod nescie-
 bat in penetralibus epulans Menelaus,
 nec adeo poterat dicere hi viri, sed hospites
 duo quidam tibi adsunt etc. An τῶδε
 intelligemus pro τῇδε hic? Ern.

Ver. 27. γυνὴ] Al. γυνή.

Ibid. ἔϊκτον] Al. ἔϊκτον.

Ver. 29. φιλήσῃ] Similiterque ver. 171.
 φιλησέμεν] et ver. 179. φιλήσῃ. Vide ad
 Il. v. 504.

Ver. 53. Ἡ μὲν δὴ] Vide ad Il. 9. 455.

et 504.
 Ibid. νῶϊ, — φαγόντε] Ego et tu. Vide
 ad Il. α'. 566. et ε'. 487.

Ver. 57. 59. 104. δίσσυτο, — δεικνύμε-
 νος — ἀχνύμενος] Vide ad Il. γ'. 260.

Ver. 58. ἄμ' ἐσπίσθαι] Al. ἄμα σπύσθαι.

Ver. 41. ζειάς] Vide infra ad ε'. 593.

Ver. 42. 179. ἔκλιναν — δέκρινεν] Vide
 ad α'. 509. et 538.

Ver. 45. Αὐτὰς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον οἱ
 δὲ ἰδόντες Θάύμαζον] Δεῖ δὲ καὶ τὸν πρῶτον

- 35 Ἐξοπίσω περ παύσῃ οἰζύος· ἀλλὰ λυ' ἵππες
 Ξείνων, ἐς δ' αὐτὰς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο δίσσυτο, κέκλετο δ'
 Ὀτρηρὸς Δεράποντας ἄμ' ἐσπέσθαι ἐοῖ αὐτῶ. [ἄλλες
 Οἱ δ' ἵππες μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώνοντας·
 40 Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππεισιν κάπησι,
 Πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρεῖ λευκὸν ἔμιζαν·
 Ἀρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 Αὐτὰς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 Θάύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
 45 "Ὡς τε γὰρ ἠελίος αἴγλη πέλεν, ἥε σελήνης,
 Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάας κυδαλίμοιο.

55 "In posterum saltem liberarit ab ærumna: sed solve equos

"Hospitum, ipsosque introduc ad epulandum."

Sic ait: ille vero ex domo proruit, vocabatque alios

Sedulos famulos, una ut-sequerentur seipsum.

Hi vero equos quidem solverunt sub jugo sudantes:

40 Et hos quidem alligarunt ad equina præsepia,

Apponebantque avenas, et hordeum album admiscuerunt;

Currus vero posuerunt ad parietem collucentem:

Ipsos porro duxerunt in augustam domum: hi autem videntes

Admirabantur per domum Jovis-alumni-regis.

45 Instar enim solis splendor erat, sive lunæ,

Domum per excelsam Menelai gloriosi.

38 ἄμα σπύσθαι] R. quod verbum et Od. χ'. 325 occurrit, nec temere libra-
 rio in mentem venit. 39 μὲν λύσαν] R.

εἰς ἄλλοτριαν οἰκίαν ἐρχόμενοι ἐπὶ δειπνον,
 μὴ γαστρισόμενοι εὐθὺς ἐπὶ τὸ συμπόσιον χω-
 ρεῖν, ἀλλὰ τι δύναι προτέρων τῶ φιλοτιμόνων,
 καὶ κατανοῆσαι τὴν οἰκίαν· ἔδδ γὰρ τῷτο
 παρίσταν οἱ Πωιητῆς. "Αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον
 "Θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες Θάύμαζον" etc.
 Athenæus, Lib. IV. cap. 27. Ubi notan-
 dum pro Αὐτὰς δ' εἰσῆγον etc. legisse Athe-
 næum, Αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον etc. Sed præstat
 vulgata Lectio.

Ver. 45. "Ὡς τε γὰρ ἠελίος αἴγλη πέλει,
 Τὴν τῷ Μενελάῳ οἴκῳ, καὶ ταῦτα ἀπὸ στρα-
 τίας ἦσαν, ἃς ὁ Περικλῆς εἶπε καὶ Μηδι-
 κὴν ἐξηγεῖται, σχεδόν τι ὁ πολὺ ἀποδίδουσαν
 Σιμιράμιδος, ἢ Δαρειῦ τι καὶ Ξέρξου τῶν βα-
 σιλέων; [forte βασιλείων;] φησὶ γυν,

"Ὡς τε γὰρ ἠελίος αἴγλη πέλει, ἢ σελήνης,

"Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάας κυδαλίμοιο·

"Χρυσὸν τ', ἠλέκτερον τε, καὶ ἀργύρεον, ἢ ἑλίκων-
 "τος."

Τοῖς γὰρ Τρωϊκοῖς σκύλοις ἐχρῆν μάλλον λάμ-
 πειν αὐτὸ, ἢ τῷτο κατὰ γινετὴν δειπνῶν.
 Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἱπποκλῆν, ὅς ἐστι γινετῆς,
 τὸν Ὀμηρὸς ἰάσιν μοι δοκῶ ἀναπελόγητον·
 ἴσως γὰρ πρὸς τὸν τῷ Μενελάῳ τρόπον ἰσοποίη-
 σά βασιλείαν, ὃν φησὶ μόνον εἶναι τῶν Ἀχαιῶν
 μαλθακὴν αἰχμητὴν· σχεδὸν γὰρ ὅς ἐστιν ὅδῃ
 τῶν ἄλλων ὅδῃ μάτην ὁ Πωιητῆς ὅτος λίγειν,
 ἀλλὰ καὶ στολὴν, καὶ οἴκησιν, καὶ δαίψαν πρὸς
 τὸ τῶν ἀνδρώπων ἥδους πολλάκις ἀπικαίειν.
 Dion. Orat. II.

Ver. 46. ὑψερεφὲς] Apud Athenæum, loco supra citato, ὑψερεφὲς.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 "Ες ῥ' ἄσαμίνδης βάντες ἐϋξέσας, λέσαντο.
 Τες δ' ἐπεὶ ἔν δμῳαὶ λῆσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 50 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
 "Ες ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρεσα
 Καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λείητος,
 Νίφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 55 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρεσα,
 Εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·

At postquam oblectati sunt videndo oculis,

Ad labra descendentes perpolita, lavarunt.

Hos vero postquam ancillæ lavarant et unxerant oleo,

50 Circumque chlænas villosas posuerant *ipsis* atque tunicas;

In thronos utique consederunt *ii* juxta Atridem Menelaum.

Aquam autem ancilla gutturnio fundebat ferens,

Pulchro, aureo, super argenteo lebete,

Ad lavandum: juxta vero politam extendit mensam.

55 Cibum vero veneranda proma apposuit ferens,

Fercula multa imponens, largiens de præsentibus:

47 ἐπεὶ δὲ] F. A. L. 49 ἐπὶ] L. 60 Σίτη δ' ἄμ' ἄπτιστον] Edd. vett. præter R. male.

Ver. 48. "Ες ῥ' ἄσαμίνδης βάντες] Πάντα δ' ὧν ἀκριβὲς Ὅμηρος καὶ τὸ μικρὸν τῆτο οὐ παρέλιπε, τὸ δὲ δι' ἑξαπείσαντα τὸ σωματικὸν καὶ λυσάμενον ἵνα πρὸς τὸ δεῖπνον. "Επὶ τ' οὖν — τῶν περὶ Τηλέμαχον, [εἶπεν,] "Ες ῥ' ἄσαμίνδης βάντες ἐϋξέστας λέσαντο." Ἀπρίπες γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης, ἥκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἰδρῶτι πολλῷ καὶ κοινοῦ τῷ. *Athenæus*, Lib. IV. cap. 27.

Ver. 50. ἄρα] *Deinde* —. *Ut fit* —.

Ver. 51 "Ες ῥα θρόνους ἔζοντο] Vide supra ad α'. 145.

Ver. 52. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] *Virgil*.

Dant famuli manibus lymphas. — *Æn.* I. 704.

Ver. 53. 297. 309. 404. Καλῇ, — καλὰ — καλῆς] Vide ad II. β'. 45.

Ver. 54. 61. Νίφασθαι — πασσαμένῳ] Vide infra ad ε'. 491. et ε'. 296.

Ibid ξίστην] *Al.* χρυσῇν.

Ibid ἐτάνυσσε] Vide ad II ε'. 58.

Ver. 56. χαριζομένη παρεόντων.] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 57. Δαιτρός δὲ κρείων πίνακας] Vide supra ad α'. 141.

Ver. 59. Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη] *Eustath.* Ἐν τῇ τῆς καίται, ὡς ἀλλαχῇ, τὸ δεικνύσθαι ἀντὶ τῆς δεξιᾶς. *Clark.* Scilicet *Il.* ε'. 196. Vid. et *Hesychium* in h. v. Arbitror significatum habere a δίκῳ, δίκῳ, pro δέχομαι. *Ern.*

Ver. 60. Σίτη δ' ἄπτιστον, καὶ χαίρειτον] Παρὰ δ' Ὅμηρον, ἐν τῷ τῷ Μενελάου συμπόσιον προβάλλουσιν ἀλλήλοισι, ὥς περ ἐν διατριβῇ, ζητήματα καὶ πολιτικῶς ὁμιλῶντες τίσπασιν ἀλλήλους καὶ ἡμᾶς. Ὁ γὰρ Μενέλαος παραγενομένων ἐν τῷ λυτρώσει τῶν περὶ τὸν Τηλέμαχον, καὶ τῶν περὶ τὴν ἰδαῖαν παρατεθέντων, παρακαλεῖ μεταλαμβάνειν, λέγων ταῦτα: "Σίτου δ' ἄπτιστον καὶ χαίρειτον" αὐτὰρ εἰ — πῦτα Δεῖπνον πασσαμένῳ ἰρήσομεθ', οἳ τινες ἴστων." Ἐπειτα προσεπιδίδωσι τῶν παραμείναν αὐτῷ φιλανδραπεινόμενος. "Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πύονα θῆκεν, "Ὅππ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, τὰ ῥά οἱ γέρε πάρεθσαν αὐτῷ." *Athenæus*, Lib. V. cap. 5. Ibid. Σίτου δ' ἄπτιστον,] *Al.* Σίτου ἄμ'

- Δαιτρός δὲ κρείων πίνακας παρέθηκεν αἰείρας
 Παντοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
 Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 60 Σίτη δ' ἄπτιστον, καὶ χαίρειτον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δείπων πασσαμένῳ εἰρησόμεθ', οἳ τινες ἴστων
 Ἀνδρῶν· ἐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκῆων,
 Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
 Σκηπτέχων, ἐπεὶ ἔ κε κακοὶ τοιέσδε τέκοιεν.
 65 Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πύονα θῆκεν,
 Ὅππ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, τὰ ῥά οἱ γέρε πάρεθσαν αὐτῷ.

Coquus autem carniū lances proposuit sublatas

Diversarum: ipsisque apposuit aurea pocula.

Hos etiam dextra prehensens allocutus est flavus Menelaus;

60 "Cibumque gustate, et gaudete: cæterum deinde,

"Cœnam cum-gustaveritis, interrogabimus, quinam sitis

"Hominum: non enim vestrorum utique genus periit parentum,

"Sed virorum genus estis Jovis-alumnorum regum,

"Sceptiferorum: quippe nequaquam ignavi tales genuerint."

65 Sic ait, et ipsis terga bovis pinguis apposuit,

Assata in manibus eligens, quæ sibi munera apposuerant ipsi.

61 πασσαμένῳ] R. quod profecto verum est, vid. not. Ibid. ὥτινες] R. quod ferri posse putabat *Clarkius*. ὥτινες credo ferri posse, non ὥτινες, sed id h. l. hiatus non gratum efficeret.

ἄπτιστον. Apud *Athenæum* autem, loco jam citato, Σίτη δ' ἄπτιστον.

Ver. 61. πασσαμένῳ] *Al.* πασσαμένῳ. *Clark.* Nescio, quare tulerit *Clarkius* in textu πασσαμένῳ, cum δειπνῶν πάσασθαι non dicatur *Græcis*, πάσασθαι sit porro edere, non comedisse, denique aliis locis constet hospites interrogatos cœna finita, i. e. πασσαμένους δειπνῶν. *Odys.* γ'. 69. 70. *Ern.*

Ibid. οἳ τινες] *Al.* ὅτινες. Quod hoc quidem in loco æque recte dici potest. Vide ad II. α'. 566.

Ver. 62. ἐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκῆων,] "Bene," inquit *Spondanus*, "de hospitibus suis ominatur Menelaus, quæ si animo jam pervideat, aut in eorum facie legat, obscuro genere eos non esse oriundos." Ipse autem deinceps aliam hujus loci explicationem præferre videtur; scilicet ut innuere hic intelligatur Menelaus, Ulysses Telemachi patrem nondum interiisse. Sed minus recte; ut li.

Vol. III.

quet ex sequentibus, Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὶ etc. quæ et vir ipse eruditus pro altera sententia facere confitetur.

Ibid. οὐ γὰρ σφῶν γε γένος] Σὺν τῷ ἰστορίῳ, ἢ ὡς, σφῶν, δυνάμει· ἐ γὰρ ἀφανῶν ἴστω γονίαν. *Schol.*

Ibid. γένος] *Al.* γόνος.

Ibid. ἀπόλωλε] Vide ad II. κ'. 186. 187. et α'. 37. *Clark.* Sensus est: non degeneravistis ab indole parentum: nam degenerando perit indoles generis, et quodammodo genus ipsum. *Ern.*

Ver. 64. 74. τοιέσδε — τοιήδε] Vide ad II. ε'. 357.

Ver. 65. καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πύονα θῆκεν, Ὅππ' ἐν χερσὶν ἐλὼν,] Ὅμηρος — εὐσιλῇ κατισκεύασαι πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη — Ἀπλῆν ἔν ἀποδίδωκε τὴν διαίταν πᾶσι, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεύσει, ἰδιώταις, νέοις, πρεσβύταις, ὅππᾳ παρατιθεῖς πᾶσι κρία καὶ ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βόειον, ἐν τῇ ἰορταῖς καὶ γάμοις, καὶ ἄλλῃ συνίδῃ καὶ ἐ

S

Οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
 70 "Αγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαδ' οἱ ἄλλοι·
 Φράζεο, Νεστορίδῃ, τῷ μῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Χαλκῆ τε σερροπὴν καδδῶματα ἠχέεντα,
 Χρυσῆ τ', ἠλέκτρῃ τε, καὶ ἀργύρεα, ἧδ' ἐλέφαντος.

Hi vero ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
 Cæterum postquam potus et cibi desiderium exemissent.
 Tum vero Telemachus alloquebatur Nestoris filium.

70 Prope admoto capite; ut ne audirent alii;
 "Considera, Nestoride, meo carissime animo,
 "Ærisque splendorem, per domum sonoram,
 "Aurique, electricque, et argenti, atque eboris.

72 καὶ δῶματα] Edd. vett. 76 ξύνδοτο] R. vitiose, Eustath. quoque hanc
 lectionem commemorat et rejicit.

Θρία, καὶ κανδύλην, καὶ ἄμνητα, μελίπικρά
 τε τοῖς βασιλεῦσιν ἔλαιοντα παρατίθησιν
 "Ομηρος· ἀλλ' ἀφ' ὧν εὖ ἔξιν ἔμελλον τὸ σῶμα,
 καὶ τὴν ψυχὴν. Διὰ τὰ δὲ μετὰ τὴν μονο-
 μαχίαν, (Iliad. η'. 521.) νότοις βῶν γέ-
 ραιεν ὁ Ἀγαμέμνων. Καὶ Μενέλαος δὲ,
 τὰς τῶν παιδῶν γάμους ποῶν, Τηλέμαχον νῶ-
 τον βοᾷ παρὶςθῆκεν, "Ὅπτα, τὰ δὲ οἱ γέρας
 "παρῆδσαν αὐτῷ." Athenæus, lib. I. cap.

8.
 Ver. 66. τὰ δὲ οἱ γέρας παρῆδσαν αὐτῷ.]
 Ἐνταῦθα δὲ φασιν οἱ Παλαῖοι, ὅτι ἔναι τοῖς
 βασιλεῦσιν μίζων μίτρα παρατίθεσθαι εἰς γέ-
 ρας· ἀφ' ἧς ἔχον ἂν καὶ ἄλλοις ἐπιτιθέσθαι,
 ὡς νῦν ποιεῖ ὁ Μενέλαος, τοῖς ξένοις παρατίθεις
 τὸ ἴαυτῷ γέρας. Eustath.
 Ibid. τὰ δὲ] Quæ utique; Quæ scilicet.

Ver. 68. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ
 ἔρον ἔντο.] Vide ad Il. α'. 469.
 Ver. 71. τῷ μῶ κεχαρισμένε θυμῷ.] Vir-
 gil.

— animo gratissime nostro. Æn. XII. 142.

Ver. 72. καδδῶματα] In vulgatis edi-
 tum est καὶ δῶματα. Barnesius autem re-
 stituit καδδῶματα. Quod et ad sententiam
 (ut opinor) multo aptius; et confirmatur
 porro, uti annotat vir eruditus, ex ver.
 45. 46. supra:

"Ὅστι γὰρ ἡλίου αἴγλη πέλει, ἧς σελήνης,
 Δῶμα καθ' ὑπερφῆς Μενέλαον πυδαλίμοιο.

Ver. 73. Χρυσῆ τ', ἠλέκτρῃ τε.] Vide

Plinii Histor. Natural. Lib. XXXIII.
 cap. 4. Item supra ad ver. 45.

Ibid. ἧδ' ἐλέφαντος.] Ἐλέφαντα, ὅσος μὲν
 ἐς ἔργα καὶ ἀνδρῶν χεῖρας, εἰσὶν ἐκ παλαιῶν
 δῆλοι πάντες εἰδότες· αὐτὰ δὲ τὰ Θρία, πρὶν
 ἢ διαβῆναι Μακεδόνας ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, οὐδὲ
 ἰωράκεισαν ἀρχὴν, πλὴν Ἰνδῶν τε αὐτῶν, καὶ
 Λιβύων, καὶ ὅσοι πλησιόχωροι τῆτοις. Διὰ
 δὲ καὶ "Ομηρος, ὁ βασιλεῦσι κλίνας μὲν καὶ
 οἰκίας τοῖς εὐδαίμονεσσι αὐτῶν, ἐλέφαντι
 ἐποῖσι κεκοσμημένας, Θρία δὲ ἐλέφαντος
 μνήμην ὀδεῖαν ἐποιήσατο. Pausan. Attic.
 lib. I. cap. 12.

Ver. 74. Ζηνὸς πε τοιήδε γ' Ὀλυμπίῃς ἐν-
 δόειν αὐλή. "Ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά." Οἱ
 δὲ πολλοὶ τὸ τῷ Τηλέμαχῳ πάσχομεν καὶ
 γὰρ ἐκείνος ὑπὸ ἀπειρίας, μᾶλλον δὲ ἀπειρο-
 καλίας, τὴν μὲν Νέστορος ἰδὼν οἰκίαν κλίνας
 ἔχουσαν, τραπέζας, ἱμάτια, στρώματα, οἶνον
 ἥδυν, ἃ καὶ μακάριζε τὸν ὑπορῶντα τῶν ἀναγ-
 καίων, ἧ καὶ χρησίμων παρὰ δὲ τῷ Μενέλαῳ
 θεασάμενος ἐλέφαντα καὶ χρυσὸν καὶ ἠλεκτρον,
 ἐξεπλάγη, καὶ εἶπε, "Ζηνὸς πε τοιήδε γ'
 "Ὀλυμπίῃς ἐνδοῖεν αὐλή. "Ὅσσα τὰδ' ἄσπετα
 "πολλά· σίβας μ' ἔχου εἰσορόοντα." Σωκρά-
 τος δ' ἂν εἶπεν, ἧ καὶ Διογένης, "Ὅσσα τὰ γ'
 "ἄθλια πολλά, καὶ ἄχρηστα καὶ μάταια,
 "γίλας μ' ἔχου εἰσορόοντα." Plutarch.
 περὶ φιλοπλουτίας, sub fine. Cæterum Se-
 leucus apud Athenæum, cui et assentitur
 ipse Athenæus, hoc in loco legendum con-
 tendit, "Ζηνὸς πε τοιήδε γ' Ὀλυμπίῃς ἐν-
 δόειν αὐλή. "Ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά." Οὐ

Ζηνὸς πε τοιήδε γ' Ὀλυμπίῃς ἐνδοῖεν αὐλή.
 75 "Ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόοντα.
 Τῷ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
 Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν ἐκ ἂν τις ἐρίζοι·
 (Ἀθάνατοι γὰρ τῷ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.)
 80 Ἀνδρῶν δ' ἦκεν τίς μοι ἐρίσσειται, ἧς καὶ ἐκί,

"Jovis utique talis est Olympii intus aula.

75 "Quanta hæc infinita multa! Admiratio me capit intuentem."

Hunc autem loquentem intellexit flavus Menelaus,

Et ipsos compellans, verba alata dixit;

"Filii cari, sane cum Jove mortalium haud ullus contenderit:

"(Immortales enim ejus ades et possessiones sunt.)

80 "Hominum vero aut aliquis mihi contendat, aut non,

78 τέκνα φίλα Ζηνὶ μὲν βροτῶν] R. et Eust. quos non inspexit Barnesius,
 negans esse variam lectionem. Videtur in libris fuisse Ζηνὶ γε. quo
 modo non spernerem hanc lectionem. 80 ἐρίσσειται] Edd. præter R.

Ζηρ (inquit) τῆς οἰκίας τὸ κάλλος μόνον ἀπο-
 θαυμάζωσι. Πῶς γὰρ ἠλεκτρον καὶ ἀργυρὸς
 καὶ ἐλέφας ἐν τοῖς τοίχοις ἦν; Ἀλλὰ τὰ μὲν
 περὶ τῶ οἴκου εἰρηκασιν, ὡς ἔστι δῶματα ἠχέ-
 εντα· τοιαῦτα γὰρ δὴ τὰ ὑφ' ἑρφα καὶ μεγάλα.
 Περὶ δὲ τῶν σκευῶν τὸ, "Χρυσῆ τ', ἠλέκτρῃ
 "τε, καὶ ἀργύρεα, ἧδ' ἐλέφαντος." οἷς ἐκόντως
 ἐπιτίθεται, "Ζηνὸς πε τοιήδε γ' Ὀλυμπίῃς ἐν-
 δόειν αὐλή." ἐπιτίθεται, "Ὅσσα τὰδ' ἄσπετα
 "πολλά," σόλοικον ὅτι τῷ ἀσυνήθει τῆς ἀναγ-
 νώσεως. Ἐπὶ τοῖνυν ὅδ' ἡ αὐλὴ ἀρμόττει ἐπὶ
 τῷ οἴκῳ· ὁ γὰρ διαπνέμενος τόπος αὐλὴ λίγι-
 σται. — "Ομηρος δὲ τὴν αὐλὴν αὐτῷ τῷ ἐπὶ
 τῶν ὑπαίθεων τόπων. Athenæus, lib. V.
 cap. 3. Casaubono vero, quocum faciunt
 Barnesius et Dna Dacier, parum idoneæ
 videntur hæ rationes. Primam nihili
 esse arbitratur: "Quid enim (inquit in
 "annotationibus ad hunc Athenæi locum)
 "vetat per αὐλὴν et palatium intelligere,
 "et συνεκδοχικῶς omnia eo contenta orna-
 "menta?" In secunda, "Quis," inquit,
 "non videt argutari nimis virum doctum?
 "Nemo enim iverit inficias, posita dis-
 "tinctione majore post αὐλὴν, recte sub-
 "jungit, "Ὅσσα τὰδ' ἔστι." Atque hoc
 quidem majorem indicabit admirationem,
 quam si "Ὅσσα ad præcedentem κτήματα
 referretur. Quod ad tertiam attinet ra-
 tionem, "Affirmamus nos," inquit vir
 eruditus, "Διὸς αὐλὴν Homerum

"appellasse Jovis palatium. Sic enim
 "loqui observamus antiquissimum poetam,
 "et, quod imprimis ad rem facit, sum-
 "mum Homeri imitatore Aeschylum:
 "cujus est illud in Prometheus victo,
 "(ver. 152.) ὅσοι τὴν Διὸς αὐλὴν οἰκνεῦσι.
 Ad hæc addit Barnesius ex α'. 425.

— οἱ οἱ θάλαμος περικαλλίος αὐλὴς
 Ὑψιλος δὲ μνηστο.

Clark. Laudat Telemachus, sed sine adu-
 latione. Nam et vere laudat, et non au-
 diente Menelao. At adulator, ut Lucianus
 ait pro Imagg. c. 20. etiam de sub-
 ulci tugurio hunc versum dicat. Et ta-
 men Menelaus refellit tandem ut justo
 majorem. Ern.

Ver. 77. σφεας] Pronunciabatur σφᾶς.

Ver. 78. Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν ἐκ
 ἂν τις ἐρίζοι] "Ομηρος ἐπιτιθέμενος ἀφορμὴν
 εἰς λόγον, ὥστε κτήσιν συγκρίναι φίλῳ. [forte
 φίλῳ.] Οὐ γὰρ ὡς πρόβλημα προτείνει, ἀλλ'
 ἐπιχαρίτως παρενέειρας ὁ Μενέλαος, ἐπειδὴ
 ἦκουσε τῶν ἱπαινῶν, τὸ μὲν εἶναι πλάσιος ἐκ
 ἀρνέσθαι· καὶ ταῦτά γε περιεῶν τὸν φθόνον,
 πολλὰ γὰρ φησι παθὼν ἔχειν αὐτόν· ἐμὲν τοι
 ἀξιοῖ ἑαυτὸν Διὸς συγκρίναι, "Ἀθάνατοι γὰρ
 "τῷ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν" ἰνδοῖα-
 μένος δὲ φιλαδέλφον ἦθος, καὶ μετ' ἀνάγκης
 φήσας ξῆν τε καὶ πλουτεῖν, ἀντιπαρίσθαι τὸν
 τῆς φιλίας λόγον "Ὡν ὄφειλον τριτάτην
 "περ" etc. (infra ver. 97.) Athenæus, lib.
 V. cap. 3. in fine.

- Κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 Ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἤλθον·
 Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθίοπας δ' ἰκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβέες,
 85 Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέεσσι.
 Τρεῖς γὰρ τίπτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 Ἐνθα μὲν ἔτε ἀναξ ἐπιδευῆς, ἔτε τι ποιμὴν,
 Τυρῆ καὶ κρειῶν, ἐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·

"Opibus: certe enim multa passus et multum vagatus
 "Adduxi in navibus, et octavo demum anno veni:
 "Ad Cyprum, Phœnicemque, et Ægyptios vagatus;
 "Æthiopsque adii, et Sidonios, et Erembos,
 85 "Et Lybiam, ubi utique agni protinus cornuti sunt.
 "Ter enim pariunt oves integrum per annum.
 "Ibi quidem neque herus indigens est, neque omnino pastor,
 "Casei et carniū, neque dulcis lactis:

90 Εἴως] Edd. præter R. Ibid. μὲν] Abest edd. vett.

Ver. 79. Ἀνάστα] Vide ad Il. α'. 398.
 Ver. 80. ἰρίσσειται] Vide ad Il. α'. 140.

Ver. 81. ἢ γὰρ πολλὰ] Refertur istud
 γὰρ non ad id quod proxime præcessit,
 sed ad id quod elegantius reticetur:
 "Etiam si mortales omnes divitiis opibus-
 "que antecellam, minime mihi de eis gra-
 "tulum est; Multa ENIM, etc." Vi-
 de ad Il. ε'. 22.

Ver. 82. Ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ] Τὸ δὲ "ἡγα-
 "γόμην" ἐπὶ κτημάτων, ἀντὶ τῷ, ἴφισον, κί-
 "ται—ἵνα λίγη, ὡς πολλὰ παθὼν, καὶ πολλὰ
 πλανηθεὶς, πολλὰ ἡγαγόμην κτήματα. Eu-
 stath. Barnesius autem, versionem Editi-
 onis Wetstenianæ secutus, reddit; "Vectus
 "in navibus." Minus recte. Nusquam
 enim apud Poëtam occurrit vox ἡγαγόμην
 sensu passivo, sed semper activo; uti ex-
 ponit Eustathius.

Κτήματα μὲν, ὅς' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐν νηυσὶν
 Ἠγάγετο Τροίηνδ'. — Iliad. η'. 389.

Vide ad Il. ε'. 190. χ'. 116. 471. Odys-
 σ. 211. ε'. 278.

Ver. 83. Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπ-
 τίους ἐπαληθεῖς] Οἱ γὰρ ποιεῖται φρονημάτων
 τῶν ἡρώων ἀποφαινοῖσι τὰς ἀποδημήσας
 πολλαχῶ, καὶ πλανηθέντας. — καὶ ὁ Νέστωρ
 σμυνύνται δὴ τοῖς Λαπίθαις ἀμίλῃσιν, ἡλ-
 θὼν μετὰ πικρῶς (Iliad. α'. 270.) "Τηλό-
 "θεν ἐξ Ἀπίης γαίης" καλίσσαντο γὰρ αὐτοί.

Καὶ Μενέλαος ὡσαύτως: "Κύπρον, Φοινίκην
 "σι, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς, Αἰθίοπας δ'
 "ἰκόμην" etc. — Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα πα-
 ρασκευαί τινες ἐς φρόνησιν μεγάλα, τῷ μα-
 θυν τῆς χάριος τὴν φύσιν, καὶ ζῶν καὶ φυτῶν
 ἰδίας, προσδίδουσι δὲ καὶ τὰ τῆς θαλάττης.
 Strabo, Geograph. Lib. I. Καὶ ὅρα ἐξ αὐ-
 τῆς καταρχῆς, ὡς ἰσορῶν χρησθῆναι τῷ Ποιη-
 τῇ γίγνεται ὁ τῷ Τηλέμαχῳ εἰς τὴν Σπάρτην
 πλῆς· ἐν αἷς ὁ μόνον ἐνικῶς ἐκτιθέσθαι δικ-
 γήματα, ἀλλὰ καὶ Τρωϊκὰ, καὶ Ἑλληνικά.
 Πάνυ ἔν δεινῶς ἔπλασεν Ὀμηρος, εἰς πολλὴν
 τῇ αὐτῇ ποιήσει, ὡς καὶ προεδήλωται, τὸν
 τῷ Τηλέμαχῳ πλῆν δι' οὗ πολλὰ ποιήματα
 τὰ Ἑλληνικὰ μῦθα τῶ τῆς ποιήσεως ταύ-
 της πείλῃ ἐνέπασιν. Eustath. Ceterum
 nonnullos hoc in loco, "Αἰγυπτίους ἐπ' ἀ-
 "ληθεῖς," legisse annotat idem Eustath.

Ibid. Αἰγυπτίους] Vide infra ad ver. 127.
 item ad Il. β'. 537.

Ver. 84. Αἰθίοπας δ' ἰκόμην] Ζητῶσι δὲ,
 πρὸς τίνας ἤλθον Αἰθίοπας, πλῆν ἐξ Αἰγύπ-
 τος (οὔτε γὰρ ἐν τῇ καδ' ἡμῶς θαλάττῃ οἰ-
 κῶσι τινὲς Αἰθίοπες, οὔτε τῇ Νείλῳ τοὺς κα-
 ταρχήκτας ἢ διελθὲν ἰαυτοί). — Οἱ μὲν περὶ
 πλῆν τὸν διὰ Γαδίον μίχρη τῆς Ἰνδικῆς εἰς-
 ἀγασιν ἄμα καὶ τὸν χρόνον τῇ πλάνῃ συν-
 οικιῶντες, ὅν φησιν ὅτι ὀγδοάτῳ ἔτει ἤλθον·
 οἱ δὲ, διὰ τῷ Ἰσθμῷ, τῷ κατὰ τὸν Ἀράβιον
 κάλπον· εἰ δὲ, διὰ τῶν διωρύγων τινός. Strabo,
 lib. I. Δῆλον δὲ ὅτι εἰς τὴν νοτίαν Αἰθίοπιν

- Ἄλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
 90 Ἐως ἐγὼ περὶ κείνα πολὺν βίοτον συναγείρων
 Ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
 Λάδρη, ἀνωῖσι, δόλῳ ἐλομένης ἀλόχοιο.
 Ὡς ἔτοι χαίρων τοῖςδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκέμεν, οἳ τινες ὕμνιν
 95 Εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
 Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.

"Sed semper præbent per-totum-annum lac mulgendum.
 90 "Dum ego circa illa multas facultates colligens
 "Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
 "Clam, ex-improviso, dolo perniciosæ uxoris.
 "Adeo nequaquam gaudens hisce facultatibus impero.
 "Et ex patribus ista debetis audivisse, quicunque vobis
 95 "Sint: quandoquidem valde multa passus sum, et perdididi domum,
 "Perquam habitantibus commodam, continentem multa et pretiosa.

94 ὕμνιν] Edd. præter R. 95 πολλὰ πάθον] R.

ἡλθὼν ὁ Μενέλαος, εἶγε καὶ εἰς τὴν Ἐρεμβέαν
 ἤλθε, μέρος γὰρ ἐκείνων οἱ Ἐρεμβοὶ, πολλῶ
 πρότερον εἰς τὴν λοιπὴν Αἰθίοπιν ἀφίκετο, ὅς
 ὁμοῦς Αἰγυπτίους Ἠρόδοτος ἰσορῶι. Eustath.

Ibid. καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβέας] Σιδονίους,
 τὴν παρὰ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ λέγει· ὅθεν
 μετὰ κρησὶν οἱ Φοίνικες. Ἐρεμβέας, τὴν Τρω-
 γλοῦδας, παρὰ τὸ εἰς τὴν Ἰραν δύειν. Οἱ
 δὲ, τὴν Ἰνδὴν, παρὰ τὸ Ἐρεμβέας· μέλας γὰρ
 ὅθεν καὶ Κρότης ἰομένως γράφει. Οἱ δὲ, ἴδιον
 ἔθνος. "Εννοεῖ δὲ, τὴν Ἀραβίαν καὶ μετὰ γρά-
 φουσιν ἔθνος." Αἰθίοπας δ' ἰκόμην, καὶ Σιδο-
 "νίους, Ἀραβίαν τε." Schol.

Ibid. καὶ Ἐρεμβέας] Οὐκ ἔργασίας, ἐδὲ
 χρηματισμῷ χάριν, τῶν ὀνομαζομένων, (ὅ
 πολὺ γὰρ ἦν τῷ) ἀλλὰ τῷ μήκει, καὶ τῆς
 ἀποδημίας, καὶ τῷ ἰσχυρῶς ἔδοξεν γὰρ τασύτον
 ἐκτοπίσαι. Strabo, Lib. I. Vide supra ad
 ver. 83.

Ver. 85. Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ
 κεραοὶ τελέεσσι.] Virgil.

Quid tibi pastores Libyæ, quid pascua versu
 Prosequar. — Georg. III. 339.

Καὶ Ὀμήρου ἔπος ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ἔχον ὅδε: "Καὶ
 "Λιβύην, ὅθεν τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέεσσι."
 ὁ δὲ εἰρημνίσθη, ἐν τοῖσι θηρίοις ταχὺ παρα-
 γίνεσθαι τὰ κέρια· ἐν δὲ τοῖσι ἰσχυροῖσι ψύ-
 χεσι, ἢ ἐφ' οὓς κέρια τὰ κτήνη ἀρχῇ, ἢ φύ-
 οντα, φύειν μόγις. Herodotus, Lib. IV.
 §. 29. Καὶ ἐν μὲν Λιβύῃ εὐδὲς γίνεσθαι κέρια

τα ἔχοντα τὰ κερατῶδη τῶν κριῶν. Aristot.
 Histor. animal. Lib. VIII. cap. 28. "Επι-
 ροὶ δὲ τὰ, "ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέεσσι,"
 ἔπειτα νοῦσιν· ἵνα οἱ μετ' ὀλίγον ἰσόμενοι κεραοὶ,
 ἄφαρ γίνονται, ἤγουν εὐδὲς καὶ ταχὺ καὶ
 ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις, διὰ θερμότητα τόπου. Ὁ
 καὶ ἰρηνεύον σαφές, ἐπάγει: "Τρεῖς γὰρ
 "τίπτει μῆλα" etc. Eustath.

Ibid. ἵνα τ' ἄρνες] Apud Herodotum,
 loco jam citato, ὅτι τ' ἄρνες.

Ver. 86. Τρεῖς γὰρ τίπτει μῆλα τελεσφόρον
 εἰς ἐνιαυτόν.] Τὸ τοῦ πάλιν (inquit Eusta-
 thius) διχῶς. "Ἡ γὰρ ὅτι μῆλα εἰσὶν ἐκεί-
 νη, ὅν γόνος ἐκάστῃ ἔτος ἀνὰ τρεῖς γίνονται·
 ταῦτις, διόλου ἀνὰ τρεῖς αἱ αὐταὶ οἷς τίπτουσιν.
 "Ἡ καὶ ὅτι περὶ τρεῖς ὥρας τῷ ἐνιαυτῷ γεννῶ-
 σι τὰ μῆλα, καὶ ἐπὶ, ὡς παρ' ἡμῖν, μόνον
 τῷ ἔρι. Quarum prior rectior videtur ex-
 plicandi ratio.

Ver. 89. θῆσθαι.] Κυρίως μὲν, τὸ θηλά-
 σαι· τὸν δὲ τὸ ἀμίλῃν εἶπεν, παρὰ τὴν θη-
 λῆν. Schol.

Ver. 90. Ἐως ἐγὼ] "Amphibrachys,"
 inquit Barnesius, "in Primo loco, pro
 "Dactylo ἰσοδυναμῶν." Atqui (ut opinor)
 enunciabatur "Ἐως ἐγὼ, ac si scriptum fuis-
 set, Ὡς ἐγὼ, vel Ὡς ἡγῶ. Vide ad Il. ε'.
 539. Al. Εἴως ἐγὼ.

Ibid. πολὺν βίοτον συναγείρων Ἠλώμην]
 Vide supra ad γ'. 301.

Ver. 93. Ὡς ἔτοι χαίρων] Vide infra ad

- Ὦν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σοοὶ ἔρμεναι, οἱ τὸτ' ὄλοντο
 Τροίη ἐν εὐρείῃ, ἐκὰς Ἀργεος ἵποβοτόιο.
 100 Ἀλλ' ἔμψης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Πολλάκις ἐν μεγάροισι κατῆμενος ἡμετέροισιν,
 Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Παύομαι· αἰψὲρ δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
 Τῶν πάντων ἔ τὸσσον ὀδυρόμαι, ἀχνύμενός περ,
 105 Ὡς ἐνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίνει καὶ ἔδωδ' ἔν
 Μνωομένῳ· ἐπεὶ ἔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
 Ὅσσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἐμελλεν

- “ Quorum utinam vel tertiam habens in ædibus partem
 “ Habitem; viri autem salvi essent, qui tum perierunt
 “ Troja in lata, longe ab Argis equis.apto.
 100 “ Sed tamen omnes quidem lugens et deflens,
 “ Crebro domi desidens nostræ,
 “ Interdum quidem luctu mente oblector, interdum vero rursus
 “ Quiesco: cita nempe satietas molesti luctus.
 “ Horum omnium-cause non tantum lugeo, vexatus licet,
 105 “ Ut unius-gratia, qui utique mihi somnum invisum-facit et cibum
 “ Recordanti; quoniam nullus Græcorum tanta elaboravit,
 “ Quanta Ulysses elaboravit et pertulit: huic autem destinatum erat

105 ἀψὲρ] L.

ver. 186. et 199. Cæterum Eustathius in commentario legit Ὡς ἔτι χαίρων.

Ver. 94. ἔμψιν] Al. ὑμῖν.

Ver. 95. καὶ ἀπώλισα οἶκον, Εὐ μάλα ναι-
 εῖσόντα.] Ἀμφίβολον, πότιον τὸν αὐτῷ, ἢ
 τὸν Πριάμῳ. Schol. Ὅρα τὸ, “ ἀπώλισα οἶ-
 “ κον,” ἀμφιβολῶς λειχθῆναι δύναται γὰρ ὁ
 βασιλεὺς δὴλόν καὶ τὸν αὐτῷ καὶ τὸν τῷ Πρι-
 άμῳ. Καὶ συμβιβάζεται καὶ τὰ ἐφ' ἑξῆς πρὸς
 ταῦτα, διχῶς· ἵνα λίγη ὅτι ἀπώλισα οἶκον
 ἐμὸν, ἔχοντα πολλὰ, ὃν ὄφελον τριτάτην
 μοῖραν ἔχων ἐξ ἀρχῆς καὶ μὴ μετασχὼν τη-
 λιπαύτης εὐδαιμονίας, μὴ τοσούτους ἰδὲν ὀλο-
 λότας ἐν Τροίᾳ, μὴ δὲ στρατεύσασθαι ὅλως ἐκεί-
 ῃ καὶ ἄλλῳ, ἀπώλισα οἶκον τὸν τῷ Πριάμῳ
 πεποιημένον πολλὰ, ὃν ὄφελον τὰ τρίτα κτη-
 σάμενος, κατὰ τινὰ Διτίον συμβιβασινῶς εἰκός,
 μὴ προσμῖναι τῇ ἀλώσει τῆς Τροίας, περὶ ἣν
 τοσῶτοι ὄλοντο. Eustath. Priorem expli-
 cationem amplectitur Barnesius. Ac pro
 ea quidem facit tum præcedens illud,
 “ ἐπὶ μάλα πόλλ' ἔπαυον” tum (uti et

ipse annotat Barnesius,) quod sequitur,
 “ Ὦν ὄφελον τριτάτην περ” etc. Dna Da-
 cior vero alteram adeo manifeste veram
 esse explicandi rationem existimat, ut nul-
 la sit hic revera ambiguitas.

Ver. 96. Εὐ μάλα ναιεῖσόντα.] Vide ad
 Il. β'. 648.

Ver. 97. Ὦν ὄφελον τριτάτην περ] Τίς ἂν
 ἂν τῶν ἐκγόγων ἐκείνων τῶν ὑπὲρ τῶν ταύτων
 τιθνηκότων, ἢ ἂν ἀνταξίαν (Al. ἀνταξίως)
 δόξουν τὴν ἐπὶ τῇ ἐνέσει τῷ πατρὶς λύπῃ
 τῇ τῷ πατρὶς εὐχαρίσῃ μνήμῃ διαδεχόμενον;
 Ὅπως δὲ μὴ δόξῃ κοινὸς εἶναι πρὸς πάντας
 τὰς παραπλησίως αὐτῷ τὴν εὐνοιαν ἐνδείκνυ-
 ντες, ἐπ' ἡνέγκην, (infra ver. 104.) “ τῶν πάν-
 “ των ἔ τὸσσον ὀδυρόμαι, ἀχνύμενός περ, Ὡς
 “ ἐνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίνει καὶ ἔδωδ' ἔν
 “ ἵνα δὲ μὴ φαίνεται μηδὲν τῶν ἐκείνου παρα-
 “ μιλῶν, ἐμνήσθη κατ' ὄνομα, (ver. 110.)
 “ — Ὀδυρόνται νύ πε αὐτὸν Λαέρτης δ' ὁ γί-
 “ ρων, καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια, Τηλέμαχος δ'

- Αὐτῷ κῆδ' ἔσσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 Κεῖνε, ὅπως δὴ δὴρὸν ἀποίχεται· ἐδὲ τι ἴδμεν,
 110 Ζῶει ὄγ', ἢ τέθνηκεν. Ὀδυρόνται νύ πε αὐτὸν
 Λαέρτης δ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 Τηλέμαχος δ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
 “ Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο.
 Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατρὸς ἀνέ-
 115 Χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχὼν [σας,
 Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
 Μερμήριξε δ' ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἥε μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,

- “ Ipsi dolores ut essent, mihi vero moror semper gravissimus
 “ Ejus-cause; quoniam diu longe abest; neque quid scimus,
 110 “ Vivatne ille, an mortuus sit. Deflent utique illum
 “ Laërtesque senex, et prudens Penelope,
 “ Telemachusque, quem reliquit recens natum in domo.”
 Sic ait: huic autem ob patrem desiderium excitavit luctus.
 Lachrymam vero a palpebris humi demisit, de patre audiens,
 115 Chlaenam purpuream oculis prætendens
 Utraque manu: observavit autem ipsum Menelaus:
 Deliberavitque deinde in mente et in animo,
 An eum ipsum patris sineret meminisse,

108 ἔσσεσθαι] Edd. præter L. 116 Ἀμφοτέρῃσιν] Edd. vett. male. 119 πει-
 ρήσαιτο] R. i. e. singula percunctaretur.

“ ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.” Athenæus,
 Lib. V. cap. 4. Vide et supra ad ver. 78.

Ver. 102. Ἀλλοτὶ μὲν τε γόῳ φρένα τέρ-
 πομαι.] Vide infra ad ver. 183.

Ver. 103. αἰψὲρ δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.]
 Ὁ ὑπὲρ τῶν ἄλλων μοι δρῆνος ταχέως θραύ-
 σαι. Schol. Male.

Ver. 104. τῶν πάντων ἔ τὸσσον ὀδυρόμαι,
 — Ὡς ἐνός.] Vide supra ad ver. 97.

Ver. 105. ἀπεχθαίνει] Εἰς μῖσος ἄγει.
 Schol. Τὸ δὲ, ἐχθαίνει, ἔ δηλοῖ ἄρτι τὸ μι-
 σῶν, ἀλλὰ τὸ μισῶν ποιεῖ ὅτι ἐχθαίνειν
 φασὶν οἱ μετ' Ὀμηρον. Eustath. Occurrit
 autem vox ἐχθαίνειν priori isto sensu, infra
 c. 71. π. 96.

Ver. 107. καὶ ἤρατο.] Τὸ δὲ, ἤρατο, ἔ
 μόνον ἀντὶ τῷ ὑπέμεινε καὶ ἱστάσθαι οἱ Πα-
 λαῖοι νοῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῷ ἐπαλέμῃσιν,
 περὶ τὸν ἄρην φασὶν. Eustath. Scholiastes
 autem exponit simpliciter ὑπέμεινε.

Ver. 110. Ζῶει ὄγ', ἢ τέθνηκεν.] Vide ad
 Il. α'. 57. et γ'. 736.

Ibid. Ὀδυρόνται νύ πε αὐτὸν Λαέρτης δ']
 Vide supra ad ver. 97.

Ver. 112. et 144. γεγαῶτ'] Vide ad Il.
 α'. 265. et γ'. 46.

Ver. 113. τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἴμερον
 ὥρσε γόοιο.] Vide infra ad ver. 183. Clark.
 Vide et ad Il. α'. 507. ubi idem versus.
 Ern.

Ver. 114. Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων] La-
 chrymam per genas humi delabentem op-
 time depingunt et quasi ob oculos ponunt
 versus hujus Numeri. Vide infra ad λ'.
 595. et ad Il. γ'. 363.

Ver. 115. et 154. πορφυρέην] Similiter-
 que infra ver. 298. Πορφύρεϊ. Vide ad Il.
 α'. 358. et 482.

Ibid. ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχὼν] Ammo-
 nius in χλαῖναν habet: ἀντ' ὀφθαλμοῖσιν
 ἱστῆσθαι. Vulgatum melius. Ern.

- Ἡ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἑκασά τε μυθήσαιο.
 120 Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυάδεος ὑψορόφοιο
 Ἥλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·
 Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίῃν εὐτυκτον ἔθηκεν·
 Ἀλκίπη δὲ τάπητα φέρεν μαλακῇ ἐρίοιο·
 125 Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
 Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὅς ἐναὶ ἐνὶ Θήβης
 Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται·
 Ὅς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνδους,
 Δοιῆς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
 130 Χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
 Χρυσὴν τ' ἡλακάτην, τάλαρόν τ' ὑπόκυκλον ὅπασσεν,

An prior interrogaret, singulaque diceret.

- 120 Dum ille hæc deliberabat in mente et in animo,
 Helena ex thalamo odorifero excelso
 Egressa est, Dianæ aureum-arcum habenti similis:
 Huic autem statim Adrasta sellam bene-factam apposuit:
 Alcippe vero tapetem ferebat mollis lanæ:
 125 Phyllo autem argenteum calathum ferebat, quem illi dedit
 Alcandra, Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
 Ægyptiacis, ubi plurimæ in ædibus possessiones jacent;
 Qui Menelao dedit duo argentea labra,
 Geminosque tripodas, decemque auri talenta.
 130 Seorsum vero insuper Helenæ uxor dedit pulchra dona,
 Aureamque colum, calathumque subrotatum præbuit,

123 εὐτυκτον] F. sic et Eustath. bis: quod verum est. vid. ad Il. 6. 480.
 124 φέρε] Edd. vett. Ibid. μαλακοῖο ἐρίοιο] Ead. 127 ἐν] Abest R.

Ver. 116. νόησι δὲ μιν Μενέλαος.] Καὶ ὅρα
 ὅπως ὁ Ποιητὴς πολυσχέμων ὢν, τὸν μὲν Νέστορα
 (supra γ'. 69.) ἔπλασεν ἐρωτήσαντα,
 καὶ ἔπειτα μαθόντα. τίνες οἱ παραβαλόντες ἔτι-
 νοι; τὸν δὲ Μενέλαον ποιῶν, δίχα τῷ ἐρωτῇσαι,
 γνόντα τὸς ξενισθίντας: ἅμα γὰρ μνήμη τῶν
 τῷ πατρὸς περιῆλθε τὸν Τηλέμαχον, ἐξ ὧν
 ὁ Μενέλαος ἔφη, καὶ ἐκδὺς δακρύσας γνωρί-
 ζεται. Eustath.

Ver. 118. ἰάσσει.] Similiterque infra ver.
 212. ἰάσσει. Vide ad Il. 8. 42. Barnesius
 minus recte, ἰάσσει — ἰάσσει.

Ver. 119. μυθήσαιο.] Al. μυθήσαιο.

Ver. 120. Ἔως δ'] "Amphitrachys (in-

"quit Barnesius) Dactylo ἰσόχρονος." Mi-
 nus recte: Vide supra ad ver. 90.

Ver. 122. et 429. "Ἥλυθεν.] Vide supra
 ad β'. 262.

Ver. 123. κλισίῃν εὐτυκτον] Κλισίαν δὲ εὐ-
 τυκτον καὶ ἐνταῦθα τὸν προλεχθέντα κλισμόν
 λέγει, ἥγουν θρόνον, ἔχοντά τι ἀνάκλιτρον,
 ὃ καὶ τάπησις ἐξ ἐρίου ἐπίκειται, προσεφέλατον
 δηλαδή· λέγει γὰρ ὑποκατιών, [ver. 136.]
 "Ἐξέτο δ' ἐν κλισμῷ" ὃ καὶ θρόνον ὑπέ-
 κιστο. Eustath. Vide supra ad α'. 145.
 Clark. De scriptura hujus loci vid. Var.
 Lect. Ern.

- Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.
 Τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρεσα,
 Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 135 Ἥλακάτῃ τετάνυστο, ἰοδνεφές εἶρος ἔχουσα.
 Ἐξέτο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν.
 Αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἑκαστα·
 Ἴδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφες, οἳ τινες οἶδε
 Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 140 Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 Οὐ γάρ πω τινὰ φημι εἰκότα ὧδε ἰδεσθαι
 Οὐτ' ἀνδρ', οὔτε γυναῖκα, (σέβας μ' ἔχει εἰσορώσαν),
 Ὡς ὅδ' Ὀδυσσεύς μεγαλήτορος υἱὶ εἰοικε
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ

Argenteum, auro vero labia munita erant.

Hunc utique ei ancilla Phyllo apposuit ferens,

Filo elaborato repletum: cæterum super eum

135 Colus extensa erat, violaceam lanam habens.

Sedit autem Helena in sella, scabellum vero sub pedibus erat.

Continuo autem illa verbis maritum interrogabat singula;

"Scimusne jam, Menelaë Jovis-alumne, quinam hi

"Hominum glorientur venisse nostram domum?

140 "Mentiar, an verum dicam? jubet autem me animus.

"Nondum enim me ullum puto similem adeo vidisse

"Neque virum neque mulierem, (admiratio me tenet aspicientem);

"Ut iste Ulyssis magnanimi filio similis

"Telemacho, quem reliquit recens-natum in domo

128 ἀργυρέας] F. 131 ὅπασσεν] Edd. vett. 134 ἐπ' αὐτῷ] F. A. 137 ἐπί-
 σσει] Edd. vett. male.

Ver. 124. τάπητα φέρε] Scr. φέρε. Vid.
 Var. Lect. Ern.

Ver. 126. ὅς ἐναὶ ἐνὶ Θήβης] Barnesius
 legendum conjicit, ὅς ἀνασ' ἐνὶ Θήβης. Vi-
 de autem ad Il. α'. 172.

Ibid. ἐνὶ Θήβης] Ὁββαί πάλιν Αἰγύπτου,
 ἢ τὸν καλεσμένον Διὸς πόλιν. Schol.

Ver. 127. Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα] Male
 hic Eustathius: "Ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸ Αἰγυπ-
 τίας, συστήλλει τὴν προπαρλήγουσαν διὰ
 μέτρον, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς. — Αἰτία δὲ τῆς
 ταιαύτης συστολῆς αὕτη, ὅτι μόνον ἡ ἀσθένεια
 τῶν μετ' αὐτὸ κεμένων δύο φίλων συμφώνων
 κατὰ τὴν Παλαιάν, ἀλλὰ μάλιστα ἡ ἀνάγκη
 τοῦ μέτρου. Melius Barnesius; "In fi-

"ne (inquit) vocis Αἰγυπτίης, Συνίζησι."
 Nempe vocem Αἰγυπτίης, ac si scriptum
 fuisset Αἰγυπτίης, enunciandam arbitratus
 est. Sed neque hoc necessarium. Vide
 ad Il. β'. 537.

Ibid. δόμοις ἐν] Barnesius edidit δόμοις
 ἐν, ex Iliad. ι'. 382. Quod perinde est.

Ver. 131. Χρυσὴν τ' ἡλακάτην.] Edidit
 Barnesius Χρυσήν. Quod eodem modo
 pronunciandum. Clark. Vid. ad ver. 14.

Ver. 132. χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.]
 "Ἦγεν ἐπὶ χρυσῷ τὰ χεῖλη ἀπὸ πηκτιστο καὶ τι-
 τελεῖωτο· ἐκ τοῦ κραιαίνω· ἢ τὰ χεῖλη χρυσῷ
 ἐκράατο. Eustath.

- 145 Κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμείο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
 "Ηλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Οὐτῶ νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὥς σὺ εἴσκεις·
 Κείνῃ γὰρ τοιοῖδε πόδες, τοιαῖδε τε χεῖρες,
 150 Ὀφθαλμῶν τε βολαὶ, κεφαλὴ τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται·
 Καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ,
 Μυθεόμην, ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησεν
 Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἴξει,
 Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.
 155 Τὸν δ' αὖ Νεστωρίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἤυδα·

- 145 "Ille vir, quando mei invecundæ gratia Achivi
 "Venistis ad Trojam, bellum sævum excitantes."
 Hanc autem respondens allocutus est flavus Menelaus;
 "Sic nunc et ego existimo, ut tu conjicis:
 "Illius enim ejusmodi pedes, ejusmodi manus,
 150 "Oculorumque jactus, caputque, et superne comæ.
 "Et nunc sane ego recordatus Ulyssis,
 "Loquebar, quantas ille æumnas patiens toleraverit
 "Pro me: at hic amaram a palpebris lachrymam stillabat.
 "Chlænam purpuream oculis obtendens."
 155 Hunc vero rursus Nestorides Pisistratus contra allocutus est;

155 πυκνὸν] F. 154 ὀφθαλμῶν] R. A. 1.

Ver. 155. Τὸν ῥά] Hunc utique. Hunc inquam.

Ver. 134. αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ] Athenæus, lib. IV. cap. 4. citat, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ.

Ver. 155. 260. τιτάνυστο, — τίτραπτο] Vide ad Il. α'. 37. et δ'. 155.

Ver. 139. ἐχέτιόνωνται] Al. ἐχέτιόνωνται. Sed isto modo minus recte constabit Temporum ratio. Vide ad Il. α'. 37. et μ'. 68.

Ver. 145. ἐμείο κυνώπιδος] Ἐν τούτοις δὲ καὶ ἐν Ἰλιάδι, καταλέγει αὐτῆς ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὡς "ἐμείο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ" etc. Eustath. Vide ad Il. γ'. 173. Cæterum de voce, κυνώπιδος, Gatakerus; "Κυνώπιδος," inquit, "se Helena apud Homerum dicit, "Odys. δ'. ὡς κύνες ὄμματα, (ut Agamemnoni Achilles Il. α'.) ἦτοι ὅψιν ἔχουσιν, quasi quæ caninam turpemque, potius quam speciosam pulchramque oris effigiem obtineret. Neque enim invecundam impudentemque se ipsa dice-
 "ret; uti plerique interpretantur." Adver-

saria Miscellanea, Lib. II. cap. 10. Ut opinor, minus recte.

Ver. 146. "Ηλθεθ' Al. "Ηλθον.

Ibid. πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.] Πόλεμον δὲ θρασὺν, τὸν ἀναιδῆ λέγει, ἐκ τῶν θρασυνομένων στρατιωτῶν ὀνομάσας τὸ ἔργον αὐτῶν. Eustath. Atqui "πόλεμος θρασύς," nihil aliud apud Homerum sonare videtur, quam "bellum atroce, asperumque." Vide ad Il. ζ'. 254. et κ'. 28.

Ver. 149. Κείνῃ γὰρ τοιοῖδε πόδες, τοιαῖδε τε χεῖρες, Ὀφθαλμῶν τε βολαί,] Virgil.

Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat.

Æn. III. 490.

Quo de loco Scaliger, erga Homerum plerumque iniquior; "Quanquam Græcus," inquit, "ὀφθαλμῶν βολὰς mirifice dixit. "Non potuit Latinus noster. At alio verbo alibi compensavit. Gestum enim "apposuit, cum dixit, ferebat." Poëtic. Lib. V. cap. 3.

- Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
 Κείνῃ μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ὡδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 160 Ἄντα σέθεν, τῆ νῶϊ, θεοῦ ὥς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
 Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 Τῷ ἅμα πομπὸν ἐπεσθαι· ἐέλδετο γὰρ σε ιδέσθαι,
 Ὅφρα οἱ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεται, ἢ τι ἔργον.
 Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατὴρ πᾶϊς οἰχομένοιο,
 165 Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·
 Ὡς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, εἰδὲ οἱ ἄλλοι

- "Atride Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,
 "Illius quidem hic filius est vere, quemadmodum dicis;
 "Sed modestus est, indignumque putat in animo,
 "Huc profectus primum, interpellationes proferre
 160 "Coram te, cujus nos, dei tanquam, delectamur voce.
 "Cæterum me præmisit Gerenius eques Nestor,
 "Hunc simul comes ut-sequerer; cupiebat enim te videre;
 "Ut ei aut sermonem aliquem suggereres, aut aliquod opus.
 "Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius absentem,
 165 "Domi suæ, cui non alii auxiliores sunt:
 "Sic nunc Telemacho est: hic quidem abest, neque ei alii

162 πομπὴς] Edd. præter R. 165 ᾧ μὴ πολλοὶ] Edd. præter R.

Ibid. τοιαῖδε — τοιαῖδε] Vide ad Il. ι'. 357.

Ver. 159. ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν] Τὰς γενομένας τῶν μνηστῆρων εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἢ τὰς περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ φλυαρίας καὶ λοιδορίας, διεξιέναι ἢ, ὑπὸ σωφροσύνης ἐβούλεται κατὰρχεσθαι λόγων. Ἐπισβολίας ἔν νῦν, τὰς τῶν ἐπῶν εἰσβολὰς [καὶ] ἀρχάς. Schol. Posterior vera et venusta accipiendi ratio: Eustathius tamen priori explicationi assentiri videtur: Καριώτερον (inquit) ἐπιστῆναι λοιδορίας καὶ βλασφημίας· ἐπιστῆναι ὡς περ λοιδορία, λόγος ὡς δὲ πρὸς πλῆττων· καὶ βλασφημία, βολή τις ἐν φήμαις· ἔπειτα καὶ ἐπισβολία, τὸ ἐπιστῆναι βάλλιν. Mire admodum et inficete, Clark. Et tamen omnes Grammatici, Hesychius, Suidas, et alii sic accipiunt. Mihi tamen altera Scholiastæ placet. Ern.

Ver. 161. Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε] Ὅστι Τηλέμαχος μὲν, ἐκ περινοίας ἠγνωρίσθη τοῖς βασιλεῦσιν· ὁ δὲ Νεστωρίδης, μήτε ἱερῶν μήτε ἄλλων γνωρίσθαι, αὐτὸν ἀναφαίνει, εἰπὼν

"Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Νέστωρ" καὶ τὰ ἑξῆς· "ἵνα καὶ τῶν ποικίλων γράψῃ ὁ Πωητής."

Eustath. Vide supra ad ver. 116.

Ibid. Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ] Vide supra ad γ'. 68. et ad Il. α'. 175.

Ver. 165. ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν] Ita habet utraque Eustathii Editio et in contextu et in commentario; itaque inde edidit Barnesius; ut pronuncietur scilicet ᾧ μὴ ἄλλοι. Vide ad Il. τ'. 31. item infra ad ver. 352. hujus libri. Alii hic habent ᾧ μὴ πολλοὶ ἀοσσητῆρες ἔωσιν. Quæ lectio et versum perimit, et ad sententiam minus videtur accurata. Neque, si ita legas, tam apte respondebunt sequentia, "εἰδὲ οἱ ἄλλοι ἔϊσιν," etc. ver. 166. 167. Cæterum orta (ut opinor) posterior hæc lectio ex ψ'. 119. intra, ubi similis sententia occurrit;

ἵνα μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὁπίσσω.

Ibid. ἀοσσητῆρες] Ὅ ἐστι, βοηθοὶ σπουδαῖοι, μὴ ἀναμένοντες ὄψαν εἰς τὸ βοηθῆσαι.

- Εἷς, οἳ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλῃς ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 170 Ἴκεθ', ὅς εἴνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν αἰεθλῆς·
 Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἄλα νόστον ἔδωκε
 Νηυσὶ Δοῆσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
 Καί κέν οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν, καὶ δῶματ' ἔτευξα,
 175 Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ,
 Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
 Αἰ περὶ ναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῶ.

"Sunt, qui per populum avertant calamitatem."

Hunc autem vicissim respondens allocutus est flavus Menelaus;

"Papae! certe perquam-amici viri filius meam domum

170 "Venit, qui mei gratia plurima subiit certamina:

"Atque ipsum cogitabam huc-profectum me amice-excepturum praeter alios

"Argivos, si nobis super mare reditum dedisset

"Navibus velocibus fieri Olympius late-tonans Jupiter.

"Et sane ei in Argo condidissim urbem, et aedes aedificassem,

175 "Ex Ithaca adducto cum facultatibus et filio suo,

"Et omni populo, una urbe evacuata,

"Earum quae circum-habitantur, imperanturque a me ipso.

171 ἄλλον] Edd. praeter R. 172 ὑπερ] L. 173 Δοῆσι] Edd. omnes male.

176 πᾶσι] R. et Eust. recte.

Ἦν γὰρ ἔτος, ἰσχυρὸν τὸ θεῖον καὶ βοηθεῖν
 μιν, εἰ προτραπείη τις ἡσυχάζειν δὲ, εἰ καλῶ-
 νται. Eustath.

Ver. 168. 203. Τὸν δ' Vide supra ad Il.
 α'. 57. et β'. 160. Barnesius minus recte,
 Τόνδ'.

Ver. 171. ἔξοχον ἄλλων] Al. ἔξοχα πάν-
 των.

Ver. 173. εὐρύοπα Ζεὺς.] Vide ad Il. α'.
 175.

Ver. 174. Καί κιν οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν,
 Ἰστίον δὲ ὅτι Ἀργεῖς κένταυρα φησὶν, ἢ τῇ
 Πελοπόννησος, ἢ καὶ τῇ ὑπὸ τῷ Μινυλάω
 χάμῃ. ὅθεν καὶ Ἑλένη Ἀργεῖα. — Τὸ δὲ
 νάσσα, ἐντὶ τῷ πατρὶσι. Οὐ γὰρ ναῖον μὲν
 ἔστι, ἀλλὰ καὶ "νάω" ὅθεν καὶ ναῖτης ὁ ἱγ-
 νάτοικος. Eustath. Vide ad Il. ζ'. 119.

Ver. 175. τέκεϊ ᾧ.] Vide ad Il. α'. 51.

Ver. 176. ἐξαλαπάξας.] Μισασησας τὴν
 ἰσχυρὸν εἰς ἴππων τόπον. Schol. De πᾶσιν
 λαοῖσι vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 178. Καί κε θάμ' Al. Καί κε θ' ἄμ'.

Ibid. ὅδε κιν ἡμῖας ἄλλο δίκριν] Εἰς
 δ' οἱ φασὶ ταύτης εἶναι γνώμης τὸν Ὀμηρον,
 προτάσσοντα τῷ σπυδαίῳ βίῳ, πολλάκις τὸν
 καθ' ἡδονήν — Καὶ ὁ Μενέλαος δὲ παρ' αὐ-
 τῷ φησὶν, " — ὅδε κιν ἡμῖας ἄλλο δίκρι-
 " νεν φιλοῦντι τε τερπομένῳ τε." Athenaeus,
 Lib. XII. cap. 1. sub fine. Melius Plu-
 tarchus: Καὶ μὴν ἀπόλαυσίς ἐστιν ἡ συνηθεία
 τῆς φιλίας, καὶ τὸ ἡδιστὸν ἐν τῷ συνίῃναι καὶ
 συμπιρρῆναι. "Οὐ μὲν γὰρ ζῶσι γὰρ φιλῶν ἀ-
 " πάντως ἐνταῖρον βυλῆς ἐξόμενοι βυλῆς-
 " μιν." (Il. ψ'. 77.) Καὶ περὶ τῷ Ὀδυσσεύς
 ὁ Μενέλαος " — ὅδε κιν ἄλλο ἄμμι δίκριν
 " φιλοῦντι τε τερπομένῳ τε, Πρίν γ' ὅτε δὴ
 " θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν." Περὶ
 πολυφιλίας. Caeterum notandum in trans-
 cursu, pro "ὅδε κιν ἡμῖας ἄλλο δίκριν,"
 legisse Plutarchum, aut fortasse memori-
 ter citasse, "ὅδε κιν ἄλλο ἄμμι δίκριν."

- Καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· ἐδέ κεν ἡμέας
 ἄλλο δίκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένῳ τε,
 180 Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν περ μέλλεν ἀγασσεσθαι θεὸς αὐτός,
 Ὃς κείνον δύσηνον ἀνόσιμον οἶον ἔδηκεν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο.
 Κλαῖε μὲν Ἀργεῖ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 185 Κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·
 Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὅσσε·
 Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Τὸν ῥ' Ἡῆς ἔκτεινε φαινής ἀγλαὸς υἱός·

"Et crebro hic existentes una-fuissemus-versati: neque nos

"Aliud diremisset amantesque oblectantesque nos,

180 "Antequam mortis nigra nebula obtexisset.

"Sed haec quidem futurum erat ut invideret deus ipse,

"Qui illum infelicem absque-reditu solum reddidit."

Sic ait: his vero omnibus desiderium excitavit luctus.

Flebat quidem Argiva Helena ex-Jove-nata;

185 Flebat etiam Telemachusque et Atrides Menelaus:

Neque sane Nestoris filius absque-lachrymis habebat oculos:

Recordabatur enim in animo eximii Antilochi;

Quem scilicet Auroræ interfecit splendidae inclytus filius:

179 δίκριν] Edd. vett. recte. 181 μέλαν ἀγασσεσθαι] Edd. praeter R.

Ver. 179. δίκριν] Ita Barnesius, i-
 temque MS. a Th. Bentleio collatus. Al.
 δίκριν. Quod et ferri posset. Vide ad
 Il. α'. 51. Clark. Male δίκριν contra
 libros. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 180. Πρίν γ' ὅτε δὴ] Vide ad Il. ζ'.
 433. et 504.

Ibid. θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.]
 Vide ad Il. β'. 461. et γ'. 334.

Ver. 181. Ἀλλὰ τὰ μὲν περ μέλλεν] Vide
 supra ad α'. 232.

Ver. 183. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἴμερον ὥρσε
 γόοιο.] Καὶ ἐν τοῖς πῖνσι καὶ θεῶν εἰς ἡγί-
 νηται τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ἐπὶ τῷ
 μὴ ὑπάρχειν, ἡδονὴ δὲ τῷ μνησθῆναι καὶ ὁρᾶν
 πως ἐκείνον, καὶ δ' ἴστανται, καὶ οἷος ἦν. Διὸ
 καὶ τῷτ' εἰρηται, "Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν
 " ἵφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο." Aristot. Rhetoric.
 Lib. I. cap. 1.

Ibid. ὕφ' ἴμερον] Apud Aristotelem,
 loco jam citato, ἵφ' ἴμερον.

Ver. 184. Ἀργεῖν Ἑλένη] Vide supra ad
 ver. 174.

Ver. 186. Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω
 ἔχεν ὅσσε.] Νέστοριδης, εἰ καὶ μὴ κατ' ἐκείνους
 ἴσως ἔκλαιεν, ἀλλ' ἔν ἡν ἡν ἀδακρύτος. Παρ-
 εἰλιστο δὲ αὐτῷ τῷ πλανήμῳ τὸ πολὺ, διότι τε
 ἐκ ἐξ ὁρᾶν καὶ αὐτὸς, ἀλλ' Ὀδυσσεύς πρόφα-
 σιν ἔκλαιεν καὶ ὅτι ἐδὲ συνήθης ἦν τῷ ἀδελφῷ
 ἐν Τροίᾳ πιδόντι, αὐτὸς ἐν Πύλῳ τραφεῖς·
 καὶ διότι δὲ εὐκλειῶς ἐκείνος ἀπίθανον. Ἀπα-
 δίσκρον ἐν ὑποτίθεσθαι τὸν Πυρρίστρατον ὁ Ποιη-
 τὴς ὡς ἂν ἔχει προκατάρξαι, παραμύθιος.
 Eustath. Similiter et Spondanus; "Le-
 " vis," inquit, "fuit procul dubio Pisistra-
 " ti luctus, ut qui reliquos primum con-
 " solari potuerit. Itaque de eo Homerus
 " non dixit, ἔκλαιεν, ut de caeteris, quos af-
 " fatum lachrymatus par est; sed ἐκ ἡν ἄ-
 " δακρύτος, simpliciter." Ita illi. Ve-
 rum ἡ ἀπόφασις (ut recte observat Her-
 mogenes) τῇ καταφάσει ποτὶ μὲν τὸ ἴσον δύ-
 νασθαι, ποτὶ δὲ τὸ πλείον. Περὶ μισθῶν δεινό-
 τητος, cap. 37. Vide infra ad ver. 199.
 item ad Il. γ'. 344.

- Τῷ ὅγ' ἐπιμνησθεῖς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 190 Ἀτρεΐδῃ, πέρι μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 Νέσῳ φάσχ' ὁ γέρον, ὅτ' ἐπιμνησαίμεδα σεῖο
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέομεν.
 Καὶ νῦν, εἴ τι περ ἐστὶ, πίθοίό μοι· ἐ γὰρ ἔγωγε
 Τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόςπιος· ἀλλὰ καὶ Ἥως
 195 Ἔσσεται ἡριγένεια· νεμεσσώμαί γε μὲν ἔδην
 Κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 Τῷτό νυ καὶ γέρας οἷον οἷζυροῖσι βροτοῖσι,

Hujus ille recordatus verba alata dixit;

- 190 "Atride, supra quidem alios mortales te prudentem esse
 "Nestor dicebat senex; quando mentionem faceremus tui
 "Suis in aedibus, et nos mutuo alloqueremur.
 "Quare nunc, si forte licet, pareas mihi; non enim ego
 "Delector flens inter-cenandum: sed ut Aurora
 195 "Aderit mane-genita: moleste quidem nequitiam fero
 "Deflere eum, quicumque mortuus fuerit mortalium, et fatum obicit.
 "Hic nimirum et honos solus est miseris mortalibus,

190 πειρ] Edd. vett.

Ver. 188. Τῷ β] Quem scilicet —
 Ibid. Ἥως — ἀγλαὰς οἷος] Ὁ Μίμων.
 Τίθων γὰρ καὶ τῆς Ἥρας οἷος. Schol.
 Ver. 191. φάσχ'] Dicere solebat. Vide
 ad Il. α'. 37. et β'. 221.
 Ver. 194. μεταδόςπιος] Scholiastes expo-
 nit, μετὰ τὸ δῶρον. Eustathius autem,
 ἐπ' αὐτῷ τῷ δῶρον· atque ita etiam inter-
 pretatur Hesychius; eamque veram om-
 nino explicationem contendit Duportus in
 Gnomologia ad hunc locum. Observan-
 dum autem cenam peractam memorari
 supra ver. 68.

Ver. 195. ἡριγένεια] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 197. Τῷτό νυ καὶ γέρας οἷον οἷζυροῖσι
 βροτοῖσι, Κίρασθαί τε κόμην.] Οὐ — ἀπλῶς
 εἶπεν καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θιῶν ἐπιεικλῶ-
 θαι λυπηρὸν βίον, ἀλλὰ τοῖς ἀφροσι καὶ ἀνοή-
 ταις, ὅς διελκίσας καὶ οἰκτρὸς διὰ μοχθηρίαν
 ὄντας, ἰσθὶ διελκίσας καὶ οἷζυρὸς προσαγορεύειν.
 Plutarch. de audiendis Poëtis. Verum (ut
 opinor) neque vox "οἷζυροῖσι" sensu isto
 accipi potest; neque, si ita accipi possit,
 ullo modo cum sententia congruet ista
 explicatio. Clark. Vid. Cl. Krebsium ad
 Plutarchi libellum p. 155. ubi ipsum Plu-
 tarchum in Cons. ad Apollon. p. 182. de
 omnibus hominibus hanc sententiam (quæ

et Il. α'. 525. occurrit) interpretari docet.
 Ern.

Ibid. Τῷτό νυ καὶ γέρας οἷον] Τὸ δὲ, γέρας
 οἷον, ἢ θανυμαστικῶς εἰρηται, καὶ θανόντι τὸ οἷον·
 ἢ ἴσως καὶ ἀντὶ τῷ, μόνον ὅτι καὶ ψιλωθήσε-
 ται. Eustath. Plutarchus autem, loco jam
 supra citato, legit; "Τῷτό νυ καὶ γέρας ἐστὶν"
 etc.

Ibid. οἷζυροῖσι βροτοῖσι.] Virgil.

mortalibus ægris.

Georg. I. 237. Æn. II. 268. X. 274. XII. 850.

miseris mortalibus.

Georg. III. 66. Æn. XI. 182.

Ver. 198. Κίρασθαί τε κόμην.] Quoniam
 Myrmidones Patrocli cadaver comis ab-
 scissis obtegere dicantur, Iliad. ψ'. 155.
 Scholiastes Poëtam hic morem istum re-
 spicere arbitratur. Nempe ad istum lo-
 cum; Πολλὰς τριχάς (inquit) κατέβαλλον,
 ὥστε καλύπτειν τὸν νεκρὸν τῷτο δὲ πρὸς τιμὴν
 ἐγίγνωτο τῷ θνήσκοντι, ὡς καὶ ἀλλαχῇ φησι,
 "τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων, Κίρασθαί τε κό-
 μην, βαλίου τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν." Ve-
 rum cum prius istud hemistichium a Scho-
 liaste citatum "τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων"
 hoc in loco non occurrat, vix satis idonea
 videtur ratio, cur illud "Κίρασθαί κόμην"
 de capillismortuo injiciendis hic accipiatur.

- Κίρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
 Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, ἔτι κἀκίςτος
 200 Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἰδμεναι· ἐ γὰρ ἔγωγε
 Ἥγησ', ἐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχητήν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανδὸς Μενέλαος·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅς' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 205 Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὅς προγενέστερος εἴη·
 (Τοῖς γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.

"Tondereque sibi comam, profundereque lachrymas a genis.

"Etenim meus mortuus est frater, nequitiam ignavissimus

200 "Argivorum: debes autem tu nosse; non enim ego

"Congressum sum, neque vidi: supra autem alios dicunt fuisse

"Antilochum, supra quidem currendo velocem, atque bellatorem."

Hunc autem respondens allocutus est flavus Menelaus;

"O amice, quandoquidem talia dixisti, quæcunque prudens vir

205 "Diceret et faceret, etiam qui major-natu esset:

"(Talis enim et patris es; quare etiam sapienter loqueris.

Ibid. Κίρασθαί] Vide infra ad ε'. 491.
 et ad ι'. 296.

Ver. 199. Καὶ γὰρ ἐμὸς] Refertur istud
 γὰρ non ad id quod proxime præcessit,
 sed ad id quod elegantius reticetur:
 "Neque ipse hoc inexpertus sum; vel,
 "Neque ipse lugendi causa careo; ETE-
 "NIM meus" etc. Vide ad Il. ε'. 22.
 Clark. Immo: Nam et meus frater. Ern.

Ibid. et ver. 518. τίθηκεν — ὀλωλε] Vide ad Il. α'. 37. et κ'. 186.

Ibid. οὐκ ἀκίςτος Ἀργείων] "Hoc mo-
 "destum," inquit Spondanus, "fratris
 "encomium paulo post amplificat, cum
 "dicit, πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι Ἀντίλο-
 "χον etc." Verum ut recte hic annotat
 Eustathius; "Ὡς περὶ Ἰλιάδῃ τὸ, "ἐ γὰρ μιν
 "ἀφανρότατος βάλεν Ἀχαιῶν," τῷ ἀποφατικῷ
 κατάφασιν δηλοῖ ἀνδοκίαν. ἵνα λέγη ἢ ἀφαν-
 ρότατον τὸν πάντων ἀνδρείον ἔστω καὶ ἰσταῦθα
 τὸ, "ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός ἔτι κἀκίςτος Ἀρ-
 "γείων," ἀντὶ τῷ ἀνδρείοτατος εἰληπται.
 Vide supra ad ver. 186. item ad Il. ι'.
 344. et ε'. 11.

Ver. 201. περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι]
 "Pro περὶ," inquit Henricus Stephanus,
 "malim περὶ, ut jungatur cum γενέσθαι."
 Sed hoc perparvi momenti. Clark. Vide
 supra γ'. 112.

Ver. 204. ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες,] Οὐ
 δεῖ δὲ ἐφεξῆς λέγειν τὰ ἐνθυμήματα, ἀλλ'

ἀναμνησθῆναι εἰ δὲ μὴ, καταβάλλωται ἄλληλα.
 "Ἔστι γὰρ καὶ τὸ ποσὺ ὅρος. "ὦ φίλ', ἐπεὶ
 "τόσα εἶπες, ὅς' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ." Aris-
 tot. Rhetoric. Lib. III. cap. 17.

Ibid. ἐπεὶ τόσα εἶπες, etc.] Reticeretur
 hic sententiæ Apodosis: "Quandoquæ-
 "dem —; tibi obsequendum est." Aut ali-
 quid simile. Eustathius Apodosin infra
 ver. 212. incipere existimat. "Ὅτι καθά-
 σκερ ἐν τῷ, "ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἷζυρὸς,"
 (supra γ'. 103.) μακροσπόδοτος ἢ σύνταξις
 καὶ ὑποδύσκολος ἔτω καὶ νῦν ἐν τῷ, "ὦ
 "φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες;" καὶ ἐξῆς μετὰ ὀκτὼ
 γὰρ στίχους ἀποδίδεται τὸ ἀκόλουθον τῆς συν-
 τάξεως, ἐν τῷ, "Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἱάσο-
 "μεν" νομίνε τῷ δὲ συνδίσμῳ, ἀντὶ τῷ "δὴ."
 Verum Apodosis ista tam longe petita, tot-
 que parenthesis intricata, minus videtur
 venusta. Vide ad γ'. 103. et ad Il. α'.
 135. et 340.

Ver. 206. Τοῖς γὰρ] "Nec mirum; Ta-
 "lis ENIM" etc.

Ibid. ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.] Ἔστι δὲ
 τῶν αὐτῶν φιλοσόφων [τῶν Στωϊκῶν] δόγμα
 καὶ τὸ διδασκὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, ἔχουσιν μὲν
 ἀρχὴν τὴν ἐγγύειαν· ὃ καὶ Ὀμηρός φησι, "Τοῖς
 "γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις."
 ὑπὸ δὲ παιδείας εἰς τὸ τέλειον προαγομένην.
 Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως,
 §. 17. At voce ἐγγύειαν apud Stoicos, non
 generis nobilitas, sed animi generositas,
 denotari videtur.

- ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
 Ὀλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.
 Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερές ἤματα πάντα,
 210 Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 Υἱέας αὖ πινυτές τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.)
 Ἡμεῖς δὲ κλαυθμόν μὲν ἑάσομεν, ὅς πρῖν ἐτύχθη·
 Δόρυπε δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 Χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶδ' ἐν περ ἔσονται

“Facile autem conspicua est proles viri: cui Saturnius

“Felicitem destinaverit et uxorem-ducenti et nascenti.

“Quemadmodum nunc Nestori dedit perpetuo diebus omnibus,

210 “Ipsam quidem molliter senescere in ædibus,

“Filios porro prudentes, et hasta esse optimos.)

“Nos vero fletum relinquemus, qui prius incidit:

“Cœnæ autem rursus memores simus, manibusque aquam

“Infundant: sermones autem etiam mane erunt

Ver. 207. ἀρίγνωτος γόνος] *Al.* ἀρίγνωτον γένος.

Ibid. ᾧ τε Κρονίων Ὀλβον ἐπικλώσῃ] Δῆλον μὲν ἔν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σώμα, καὶ τὰ περὶ εὐτυχίαν, ἀγαθὸν νομίζει [Ὁμηρος]. ἔτι δὲ ἄντι τούτων ἔκ ἐστὶν αὐτάρκεις ἡ ἀρετὴ μὴ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἐν ἐκείνῳ παρίστανται. δύο γὰρ ἄνδρες εἰς τέλος ἀρετῆς ἥκοντας ὑποδείκνυται, τὸν Νέστορα καὶ τὸν Ὀδυσσεύα, καὶ τῶν μὲν ἄλλων διαφέροντας, ἀλλήλοις δὲ ὁμοίους φρονήσας καὶ ἀνδρείας καὶ λόγων δυνάμεις, ἐκείνῳ ὁμοίους ἐν ταῖς τύχαις πεποιθέντας· ἀλλὰ τῷ μὲν Νέστορι τὸς Διὸς “Ὀλβον ἰσι-“ κλώσας γαμέοντί τε, γεινομένῳ τε” τὸν δὲ Ὀδυσσεύα, καίπερ πολύμητιν ἔντα, καὶ ἀγχίνοον καὶ ἰχίφρονα, ἀποκαλεῖ Δύστηνον πολλὰς καὶ γὰρ τὸν μὲν ἐς τὴν ἀνακαμίδην πλῆσαι τεχνίως καὶ ἀσφαλῶς· τὸν δὲ σπλανθῆναι χρόνῳ πολλῷ, καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν αἰὶ μυρίους. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 17.

Ibid. et ver. 699. Κρονίων] *Vide ad Il.* α'. 265. et 397.

Ver. 208. ἐπικλώσῃ] *Al.* ἐπικλώσει.

Ibid. γαμέοντί γι γεινομένῳ τε.] Διὰ τὴν τὰ γενεθλιακά, καὶ τὴν μετὰ τὸν γάμον ζωὴν. — Κριῖται δὲ, κατὰ τὴν Παλαιάν, οὐκ ἐν τῷ γεινομένῳ, ἀλλ' ἐν τῷ γινώσκῃ, τινοποιῦντι· περὶ τούτου γὰρ καὶ ὁ λόγος. *Eustath.* *Schol.* *liastes* posteriori modo explicat: γεινομένῳ, (inquit,) τινοποιῦντι, γινώσκῃ. *Dna Dacier* vero alteram omnino veram existimat explicationem. Atque eo quidem sensu semper apud *Homerum* usurpatur vox, γεινομένῳ.

ἄσσα οἱ αἶσα
 γεινομένῳ ἐπένθησι λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Iliad. υ'. 128.

ὡς τοῦ Μοῖσα κραταίῃ
 γεινομένῳ ἐπένθησι λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 σ'. 209.

ἄσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθ' ἐν βαρεῖαι,
 γεινομένῳ ἐπένθησι λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Odyss. ι'. 197.

Vide et ad Il. χ'. 477.

Ver. 210. Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν] Ἔστι δὲ, λιπαρῶς γηρασκέμεν, τὸ εὐδαιμόνως, καὶ ὡς ἂν τις εἴπῃ τρυφερῶς, ἀνενδιῶς. *Eust.*

Ver. 211. Υἱέας αὖ πινυτές]

Ὅτι ἐστὶ μῦθος ἡδὼν ταύτης πατρὸς,
 ἢ σφοδρῶτα καὶ φροῦντα ἰδὼν τινὰ
 τῶν ἐξ ἐαυτοῦ

Menander apud Spondanum.

Ἐμοὶ μὲν πλὴν τι πάρος
 βασιλικῶν θαλάμων τ' εἶναι
 Τρεφαὶ κήδου κινδύν' ἔκινον.

Euripides, Ion, ver. 485.

Ver. 215. διαιπήμεν ἀλλήλοισιν.] *Διαιπήμεν* est alternis loqui, διαλέγεσθαι, ut interpretatur *Schol.* *Ern.*

Ver. 216. ἄρ'] Proinde, ut jusserrat *Menelaus.* — ver. 215.

Ver. 221. Νηπιθὶς τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων] Τῆς δ' Ὀμήρου παρυσίας [ἐν Αἰγύπτῳ] ἄλλα τι σημεῖα φέροι, καὶ μάλα τὴν τῆς Ἑλένης γεινομένην παρὰ *Μενελάου* *Τηλεμάχου* φαρμακίαν καὶ λήθην τῶν συμβεβηκότων κακῶν· τὸ γὰρ νηπιθὶς φάρμακον, ὃ λαβεῖν φησὶν ὁ Πηλεΐδης τὴν Ἑλένην ἐκ τῶν Αἰγυπτίων Θεῶν παρὰ τῆς Πολυμήτης τῆς Θένης γυναικὸς, ἀκριβῶς ἐξητακῶς

- 215 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοί, διαιπήμεν ἀλλήλοισιν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 Ὅτρηνρὸς Δεράπων Μενελάε κυδαλίμοιο.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Ἐνδ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 220 Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνδ' ἐπινον,
 Νηπενθὲς τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων·
 Ὅς τὸ καταερόζειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείῃ,

215 “Telemacho et mihi, ad colloquendum invicem.”

Sic ait: Asphalion vero aquam manibus infundebat, Sedulus famulus Menelai gloriosi.

Hi vero ad cibos paratos appositos manus extendebant.

Tum vero aliud cogitavit Helena e Jove nata:

220 Protinus utique in vinum misit medicamen, unde bibebant,

Luctui iræque adversum, malorum oblivionem inducens omnium:

Qui illud biberit, postquam crateri mixtum fuerit,

φαίνεται. Ἐπὶ γὰρ καὶ νῦν τὰς ἐν ταύτῃ γυναικας χρῆσθαι τῇ προεξημένῃ δυνάμει λέγουσι· καὶ παρὰ ταῖς μύθαις Διοσπολιτικῶν ἐκ παλαιῶν χρόνων ὁργῆς καὶ λύπης φάρμακον εὐρῆσθαι φασί. Τὰς δὲ Θεῖας καὶ Διόσπολιν τὴν αὐτὴν ὑπάρχειν. *Diodor. Sicul.* lib. I. sub fine. *Vide et Plinii Nat. Hist.* lib. XXI. cap. 21. Alii hoc allegorice accipiunt. Οἱ μὲν οὖν τὰ βύγλασσα καταμιγνύντες εἰς τὸν οἶνον, καὶ τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιτρεφέντων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη βραίνοντες, ὡς τῶν τινὰ τοῖς ἐσιαιμένοις εὐδαιμόνως καὶ φιλοφροσύνῃ ἐνδιδόντων, ἀπομιμνήσκον τὴν Ὀμηρικὴν Ἑλένην ὑποφάρμακτα τῶν ἀκραστῶν, ἢ συνορῶσιν ὅτι κακίους ὁ μῦθος ἐκπεριλθὼν ἀπ' Αἰγύπτου μακρὰν ὁδὸν εἰς λόγους ἐπιμνήσκῃ καὶ πείποντας ἐκτελεῖται. Ἡ γὰρ Ἑλένη πίνουσι αὐτοῖς δηγῆται περὶ τῆς Ὀδυσσεύς (infra ver. 242. 244.) “Ἄλλ' οἶον τὸδ' ἔριξ καὶ ἔτλη καρτερὸς· ἀνὴρ· αὐτὸν μιν πληγῆσιν ἀνικλήσις δαμάσσεας.” Τούτο γὰρ ἦν (ὡς ἵσκει) τὸ νηπιθὶς φάρμακον καὶ ἀνένδονοι, λόγους ἔχον καιρὸν ἀρμόζοντα τοῖς ὑποκειμένοις πάθεσι καὶ πρὸς γήματα. *Plutarch. Symposiac.* lib. I. Probl. 1. “Si Homeri latentem prudentiam scrutaris altius, delenimentum illud, quod Helena vino miscuit: Νηπιθὶς τ', ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων non herba fuit, non ex India succus; sed “narrandi opportunitas, quæ hospitem “mæroris oblitum flexit ad gaudium. “Ulyssis enim præclara facinora filio

Vol. III.

U

“præsente narrabat, Οἶον καὶ τὸδ' ἔριξ καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ. Ergo paternam “gloriam et singula ejus fortia facta digerendo, animum filii fecit alacriorem; “et ita credita est contra mærorem vino “remedium miscuisse.” *Macrobi. Saturnal.* lib. VII. cap. 1. Similiter et *Eustathius*: Μάλα τ' εἰς τὸν οἶνον ἐκλεπτὶον αὐτὸ εἰς τὸ, κατὰ καὶ μετὰ ταῦτα φαίνεται, λαθικηδὲς τῆς ἐν συμποσίοις φιλικῆς ὁμιλίας, ἢ ἀνακρινάμενης τῇ φιλοσοφίᾳ κρατῆρι, καὶ εἴτε σπυδαῖα, εἴτε καὶ ἄλλως ἡδία καὶ ἁγία ζητήματα ὑποκινύσης, ἐκ ἐστὶ τὸν συμποσιαζόντα μνησθῆναι τινος τῶν ἐμπροσθεν κακῶν. Verum, ut opinor, nimis subtiles allegoricæ istæ interpretationes. *Vide et infra ad ver. 229. Clark.* De sententiis veterum breviter etiam disputat *Cl. Riccius* *Dispp. Homer. T. III.* p. 46. sqq. qui p. 50. dicit, sibi videri opium, aut quid opii simile, soporiferum et narcoticum medicamentum intelligi, quod ita temperatum esset, ut non statim somnum ciceret, sed tamen melancholiam temperaret et post altum soporem arcesceret, qui curarum oblivionem adferret. Quæ sententia non displicet. *Ern.*

Ibid. κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων] *Clemens Alexandrinus, Admonit. ad Gentes,* sub initio, citat κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων. Atque ita etiam legit *Plutarchus in Vita Homeri*, notante *Barnesio. Al.* ἐπὶ λήθῃ.

- Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 Οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίῃ μήτηρ τε πατήρ τε,
 225 Οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱόν,
 Χαλκῶ δηϊόων, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶτο.
 Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 Ἑσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶνος παράκοιτις,
 Αἴγυπτίῃ τῇ πλεῖστα φέρει ζεῖδωρος ἄρετρα
 230 Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ
 Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων [λυγρὰ.
 Ἀνδράπων ἢ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,

Non tota-die profuderit lachrymas per genas,
 Neque si ei mortui fuerint materque paterque;
 225 Neque si ei coram fratrem, aut carum filium,
 Ferro trucidarint, ipse vero oculis viderit.
 Talia Jovis filia habebat medicamina efficacia,
 Bona, quæ ei Polydamna præbuit Thonis uxor,
 Ægyptia; ubi plurima producit alma terra
 230 Medicamina, multa quidem bona mixta, multa autem pernicioiosa.
 Medicus vero unusquisque peritus supra omnes
 Homines: sane enim Pæonis sunt ex generatione.
 Cæterum postquam immiserat, jusseratque vinum fundere,

228 πῶς] Edd. F. A. L.

Ver. 223. ἐφημέριος] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ, ἐν ἣ ἔστιν. Schol.

Ver. 227. Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα etc.] Ἐν ταῖς τοῖς ἔστιν δηλοῦν [Ὅμηρος] ὅτι ἠτίσται τὴν ἐς Αἴγυπτον Ἀλιζάνδρην πλάνην. Herodotus, Lib. II. Sect. 16.

Ibid. μητιόεντα,] Δηλονότι κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἰσχυρασμένα. Dion. Halicarn. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 23.

Ver. 228. τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶνος παράκοιτις, Αἴγυπτίῃ] Vide supra ad ver. 221. Cæterum Diodorus Siculus, loco supra ad ver. 221. citato, videtur hic legisse Πολύμηνα.

Ver. 229. Αἴγυπτίῃ τῇ πλεῖστα φέρει ζεῖδωρος ἄρετρα Φάρμακα,] Φαρμακῶδεις δὲ δοκῶσιν εἶναι τόσαι μέλιστα μὲν ἔξω τῆς Ἑλλάδος οἱ περὶ Τυρηνίαν καὶ τὴν Λατίνην, ἐν ἣ καὶ τὴν Κίρκην εἶναι λέγουσι. Καὶ ἔστι γε μάλλον, ὥς Ὁμήρος φησι, περὶ Αἴγυπτον ἰκίειν γὰρ τὴν Ἑλλήνιν λαβεῖν. Ἑσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα

“να πόρην Θῶνος παράκοιτις Αἴγυπτίῃ τῇ
 “πλεῖστα φέρει ζεῖδωρος ἄρετρα Φάρμακα”
 etc. Ἐν οἷς δὲ καὶ τὸ νηπιῖδες ἐκείνο φησὶ
 εἶναι καὶ ἄχολον, ὥς τὴν λήθην ποιεῖν καὶ ἀπά-
 θουαν τῶν κακῶν. Theophrast. Hist. Plant.
 lib. IX. cap. 15. “Homerus quidem pri-
 mus doctrinarum et antiquitatis parens
 “—gloriam herbarum Ægypto tribuit;
 “cum etiam quæ rigatur Ægyptus illa
 “non esset, postea fluminis limo invecta.
 “Herbas certe Ægyptias a regis uxore
 “traditas suæ Helenæ plurimas narrat,
 “ac nobile illud Nepenthes, oblivionem
 “tristitiæ veniamque afferens, et ab He-
 “lena utique omnibus mortalibus propi-
 “nandum.” Plin. Natural. Hist. Lib.
 XXV. cap. 1. Vide supra ad ver. 221.

Ibid. Αἴγυπτίῃ] Vide supra ad ver. 127.

Ibid. τῇ πλεῖστα φέρει] Al. τόδῃ πλεῖστα φέρει.

Ibid. ἄρετρα] Vide ad Il. §. 142.

Ver. 230. Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ

- Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 235 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεῖς, ἡδὲ καὶ οἶδε
 Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, (ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλω
 Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοί· δύναται γὰρ ἅπαντα·)
 Ἦτοι νῦν δαίνυσθε, κατήμενοι ἐν μεγάροισι,
 Καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.
 240 Πάντα μὲν ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὀνομήνω,
 Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι·
 Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅδι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικέλῃσι δαμάσας,

Denuo verbis excipiens allocuta est;

- 235 “Atride Menelaû, a-Jove nutrite, atque etiam hî
 “Virorum fortium filii, (enimvero Deus alias in alium
 “Jupiter bonumque malumque dat; potest enim omnia:)
 “Sanc nunc convivamini, sedentes in ædibus,
 “Et sermonibus delectamini: convenientia enim ordine-dicam.
 240 “Omnia quidem non ego enarrare-queam, neque nominare,
 “Quot Ulyssis patientis sunt certamina:
 “Sed qualiter istud fecit, et sustinuit fortis vir
 “Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Achivi.
 “Seipsum plagis indecentibus domans,

245 ἐν Τρώων] L.

μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ.] Ita de Medea
 arca Apollonius:

ὅτι ἐν πολλὰ
 Φάρμακα οἱ, τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ βραχύνει
 καὶ το. Argonautic. Lib. III. ver. 801.

Καὶ Ἀλκιβιάδης — ἐχ' ὁμοίως ἀκρατος, ἀλλ'
 οἷος ἡ Αἴγυπτίαν χώραν λέγεται δι' ἀρετὴν
 ἐκφέρειν ὁμῶς “Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ
 “μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ.” Plutarch.
 ἐν Νικίᾳ. Καὶ ποιητικῇ πολὺ μὲν τὸ ἡδὺ καὶ
 τρυφικὸν νέψυχῃς ἐνέειν· ἐκ ἑλαττον δὲ τα-
 ρακτικὸν καὶ παράφορον ἂν μὴ τυγχάνῃ παι-
 δαγωγίας ὁρῆς ἢ ἀκρόασις. Οὐ γὰρ μόνον
 (ὡς εἰκί) περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων χώρας,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ποιητικῆς ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι
 “Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα,
 “πολλὰ δὲ λυγρὰ” αὐτοῖς χρωμένοις ἀναδι-
 δασιν. Id. de audiendis Poëtis, sub initio.
 Ibid. μεμιγμένα,] Al. τιτυγμένα.

Ver. 231. Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος] Φασὶ καὶ Εὐ-
 रिπίδην — αὐτόδῃ [ἐν Αἰγύπτῳ] νοσήσαντα

πρὸς τῶν ἱερέων ἀπολυθῆναι τῇ διὰ θάλατταν
 θεραπείᾳ. — καὶ κατ' Ὁμήρον φάναι πάντας
 ἀνδράποδες Αἰγυπτίους ἰατροὺς εἶναι. Diogen.
 Laërt. Lib. III. sub initio.

Ver. 232. Παιήονός] Παιήων ἰατρὸς Διῶν,
 ἐχ' ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ κίχωνισμέ-
 νος. [Ita ex MSS. Barnesius, pro vulgato
 κίχωνισμένως] παρὰ μὲν τοῖς τοῖς νωτίοις
 ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. Καὶ Ἡσίοδος δὲ μά-
 ρτυς ἐστὶ τῷ ἴτερον εἶναι τὸν Παιήονα τῷ Ἀπόλ-
 λωνος, λέγων·

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπ' ἐκ θανάτοιο σώσσει.
 “Ἡ αὐτὸς Παιήων, ὃς ἅπαντων [Al. δὲ πάντα γε]
 φάρμακα οἶδεν. Schol.

Ver. 233. ἐνὶ ῥ'] Postquam, ut dictum
 est —. ver. 220.

Ver. 236. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ] Barnesius
 edidit ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ. Nulla allata ra-
 tione. Al. ἄλλοτε ἄλλῳ.

Ver. 237. Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοί·
 δύναται γὰρ ἅπαντα.]

- 245 Σπείρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῇ ἑοικώς,
 Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδου πόλιν εὐρυάγυιαν.
 Ἄλλα δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἦϊσκε
 Δέκτη, ὃς ἔδεν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Τῷ ἱκελος κατέδου Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
 250 Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον ἔοντα,
 Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼν ἐλόευν καὶ χρεῖον ἐλαΐω,
 Ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσα, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον,
 Μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 255 Πρὶν γε τὸν ἐς νῆας τε δοῶς κλισίας τ' ἀφικέσθαι.

- 245 "Pannos viles circumjiciens, servo similis,
 "Virorum hostilium ingressus est urbem latam.
 "Alii vero seipsum viro celans assimilabat
 "Mendico, qui neutiquam talis erat apud naves Achivorum:
 "Huic similis ingressus est Trojanorum urbem, illi vero ignorabant
 250 "Omnes: ego vero ipsum sola agnovi talem existentem,
 "Et ipsum interrogabam: ille vero astutia tergiversabatur.
 "Sed cum jam ipsum lavissem et unxissem oleo,
 "Vestibusque induissem, et juravissem firmum juramentum,
 "Non prius Ulyssem Trojanis me prodituram,
 255 "Quam ipse ad naves veloces tentoriaque pervenisset:

251 ἀνηρώτων] Edd. præter R.

Ζεὺς τὰδε καὶ τὰ νέμει.

Ζεὺς ὁ πάντων κύριος.

Pindar. Isthm. Ode V. 66.

Ἐν τοῖς γὰρ τέλεος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν
 τε. Hesiod. Erg. καὶ Ἡμερ. II. 287.

Ver. 242. Ἄλλ' οἷον τὸδ' ἔρεξε] Macro-
 bius, loco supra ad ver. 211. citato, legit,
 Οἷον καὶ τὸδ' ἔρεξε. Ex versu (ut videtur)
 infra 271.

Ver. 243. Δήμω ἐνὶ Τρώων,] Vide supra
 ad α'. 103.

Ver. 244. Αὐτόν μιν] Barnesius legen-
 dum censet Αὐτόν μιν, eadem ratione ac
 dicitur ἰ αὐτόν, ἰ μ' αὐτόν, etc.

Ver. 245. Σπείρα κάκ'] Τὰ δὲ σπείρα —
 πτωχικά εἰσιν ἀμφιβλήματα, ἦτοι ῥάκη.
 Eustath.

Ver. 246. Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδου πόλιν]
 Οἱ μὲν, ἵνα μισθήσῃ τὸ τῆχος· Οἱ δὲ, ἵνα
 πείσῃ τὴν Ἑλῆνην συνεργῆσαι τοῖς Ἑλλήσι.
 Schol.

Ver. 248. Δέκτη,] Ἐπαύτη· ἀπὸ τῆς δι-

χρισθαι. Schol. Fuerunt qui hoc viri nomen
 proprium crediderint. Sed minus recte.

Ibid. ὃς ἔδεν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν]
 Τὸ δὲ, "ὃς ἔδεν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,"
 διττὴν ἔχει ἔννοιαν. Ἡ γὰρ ὅτι ποιῶν δέκτη
 Ὀδυσσεὺς εἰκάσθη, οἷος δέκτης δηλαδὴ ἔκ ἦν
 ἄλλος ἐν τοῖς ἱκεῖ κατ' ἔδεν· ἢ ὅτι δέκτη ἑαυ-
 τὸν εἰκάσεν Ὀδυσσεὺς, ὁ κατὰ μὲν τὸν τοῖον
 ἐν τῇ Τροίᾳ [ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν] ἀλλὰ δη-
 λαδὴ εὐσχήμων καὶ λαμπροφόρος καὶ, ὅπως
 εἰπῶν, ἡρωικός. Eustath. Quæ posterior
 vera videtur explicatio.

Ibid. οὐδὲν τοῖος] Absurde hic Scholias-
 tes: Τὸ "δὲν" (inquit) παρίσκει. Quasi
 scilicet hoc in loco non multo elegantius
 diceretur "οὐδὲν τοῖος," quam "ὃς τοῖος."

Ver. 249. ἀβάκησαν] Ἠγνόησαν. Schol.
 Τὸ δὲ, "ἀβάκησαν," ἀπαξ μὲν καὶ αὐτὸ ἱρρέ-
 δη παρὰ τῷ Ποιητῇ· ἐστὶ δὲ "ἀβακίῳ" τὸ
 ἀγνοεῖν. Eustath. Clark. Add. viros doc-
 tos, imprimis Cel. Albertum ad Hesych. in
 ἀβακίῳ. Ern.

- Καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 Πολλὰς δὲ Τρώων κτείνας ταναηκέϊ χαλκῷ,
 Ἦλθε μετ' Ἀργεῖς· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 Ἐνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 260 Χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κερδίη τέτραπτο νέεσθαι
 Ἀψ' οἰκόνδ'· ἄτην δὲ μετέφερον, ἣν Ἀφροδίτη
 Δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης,
 Παιδὰ τ' ἐμὴν νοσφισσαμένη, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
 Οὗ τευ δευόμενον, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτε τι εἶδος.
 265 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

- "Et tum demum mihi omnem mentem aperuit Achivorum.
 "Plurimos autem Trojanorum cum interfecisset longo ferro,
 "Ivit ad Argivos: astutiæ-famam vero deportavit multam.
 "Ibi aliæ Trojanæ stridule ejulabant: sed meum pectus
 260 "Gaudebat: nam jam mihi cor versum-erat ut-redirem
 "Rursus domum: noxam vero deflebam, quod Venus
 "Dederat, quando me duxit illuc cara a patria terra,
 "Filiamque meam separans, thalamumque, maritumque,
 "Nullius rei indigentem, neque quoad mentem, neque omnino formam."
 265 Hanc autem respondens allocutus est flavus Menelaus;
 "Sane hæc utique omnia, uxor, recte dixisti:

Ver. 254. Μὴ μὲν πρὶν] MS. a Tho. *thii* explicatione nonnihil facere videtur
 Benthleio collatus habet Μὴ μὲ πρὶν. Quæ quod supra legitur;
 et proba lectio.

Ver. 258. κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.]

Καταφρόνησιν αὐτῶν ἤγαγεν· τῆς τῆς Ἑλλήνας ἐποί-
 ησεν· αὐτῶν καταφρόνησαι, δι' ἃν ἔπεισε τὴν
 Ἑλῆνην· ἢ φρονήσεως ἀπείρς ἑαυτῇ περιέθετο
 τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας. Οἱ δὲ νεώτεροι, φρό-
 νιν τὴν λείαν ἀπεδέξαντο. Schol. Similiter
 et Eustathius: Τὸ δὲ, "κατὰ δὲ φρόνιν"
 "ἤγαγε πολλήν," ἢ κατὰ τι ὑπερβατὸν νοη-
 τῖον, ἵνα λίγη ὅτι κατήγαγεν εἰς τὴν Ἑλ-
 λην φρόνιν ὃ ἐστὶ φρόνησιν πολλήν, συνετάτατος
 δόξας· ἢ καὶ ἄλλως, ἤγαγε καταφρόνησιν
 τῶν Τρώων πολλήν, τὴν τε Ἑλῆνην ὡς εἰκός
 ἀναπείσας, καὶ τὸ τῆχος ἀναμετρήσας, καὶ
 τὰ Τρωϊκὰ μαδῶν βελεύματα, καὶ τὰς πύ-
 λας δὲ γνῆς, διὰ τὸν μηχανηθῆσόμενον δούρειον
 ἵππον, ὅσον εἶχον διάστημα· ἢ καὶ τὸ Παλλά-
 διον ἀρπάσας. Οἱ μὲν τῶν νεώτερων, φρόνιν
 τὴν λείαν ἀπεδέξαντο. Pro prima Eusta-

thii explicatione nonnihil facere videtur

quod supra legitur;

— ἐστὶ περιόδοι δίκας ἡδὲ φρόνιν ἄλλαν.

Odyss. γ'. 244.

Dna Dacier paulo aliter accipit: "Φρόνιν,"
 inquit, "signifie ici toutes les instructions
 "nécessaires, tout ce que les Grecs vou-
 "loient savoir pour faire réüssir le strata-
 "gème qu'ils meditoient." Judicet Lec-
 tor.

Ver. 261. ἣν Ἀφροδίτη Δῶχ', ὅτε μ'
 ἤγαγε κείσε] Τὸ δὲ, "ἤγαγε κείσε," περὶ
 Ἀφροδίτης εἶπεν ἡ Ἑλῆνη σιμύνουσα ἑαυτὴν
 ὁκνεῖ γὰρ μνησθῆναι τῇ ἀληθῶς ἀγαρόντος
 αὐτὴν εἰς Τροίαν Πάριδος. Eustath.

Ver. 263. νοσφισσαμένη,] Eustathius in
 commentario legit νοσφισαμένη. Minus
 recte. Vide ad Il. α'. 140. *Al.* νοσφισ-
 σαμένην. Clark. Eustath. l. c. ut referatur
 ad μ. Ern.

Ver. 264. οὗτ' ἄρ' φρένας,] Apud Eu-
 stathium, in commentario, ἔτε φρένας.

- Ἦδη μὲν πολέων ἐδάην βελήν τε νόον τε
 Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 Ἀλλ' ἔγωγε τοῖσιν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 270 Οἷον Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ·
 Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
 Ἴππῳ ἐνὶ ξυστῇ, ἵν' ἐνήμεδα πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελυσσόμεναι δέ σ' ἔμελλε
 275 Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβέλετο κῦδος ὀρέξαι·
 Καί τοι Διὶ φοβὸς θεοείκελος ἔσπετ' ἔκσῃ.
 Τρεῖς δὲ περίσειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφώσας,
 Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστες,
 Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσχεσ' ἀλόχοισιν.
 280 Αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

“ Jam quidem multorum cognovi consiliumque mentemque

“ Virorum heroum, multamque peragravi terram:

“ Sed nondum talem ego vidi oculis,

270 “ Quale Ulyssis patientis erat carum cor;

“ Quale etiam illud fecit, et sustinuit fortis vir,

“ Equo in polito, ubi insidebamus omnes optimi

“ Argivorum, Trojanis caedem et fatum ferentes.

“ Venisti deinde tu illuc: jussisse autem te videbatur

275 “ Deus, qui Trojanis volebat gloriam præbere:

“ Et te Deiphobus deo-similis sequebatur profectam.

“ Ter autem circumlustrasti cavas insidias attractans,

“ Nominatim vero Danaorum nominabas optimos,

“ Omnium Argivorum vocem assimilans uxoribus.

280 “ Cæterum ego et Diomedes et nobilis Ulysses,

270 ἴσχε] R. 276 ἔσπετ'] Ead. 279 ἴσχεσ'] F. A. L. male. 282 ὀρ-
 μήνιτι] Ead. 284 ἰμίνε; πρ] Ead. 294 τρέπιδ'] A. 2. 3. Sic et
 Eustath.

Ver. 267. Ἦδη μὲν πολέων] Apud Eustathium, Ἦδη καὶ πολέων. Minus recte.

Ver. 268. ἐπελήλυθα] Vide ad II. α'. 37. et φ'. 81.

Ver. 270. ἴσχε] Vide ad II. β'. 221. et γ'. 84. Ἄλ. ἴσχε.

Ver. 272. Ἴππῳ ἐνὶ ξυστῇ] Τῷ δουρίῳ ἴπ-
 πῳ, καλῶς ἱξισμίνε. Schol. Vide infra
 ad S. 492.

Ver. 272. 281. ἵ' ἐνήμεδα πάντες ἄριστοι
 — “ Ἡμῖν ἐν μέσσοισιν,] “ Amplior virtus
 “ est ἱμάρτις, altiore præbens intellec-

“ tum, quam quem verba per seipsa de-
 “ clarant. Ejus duæ sunt species; altera
 “ quæ plus significat quam dicit; altera
 “ quæ etiam id quod non dicit. Prior est
 “ et apud Homerum, cum Menelaus Gra-
 “ ios in equo sedisse dicit; nam verbo uno
 “ magnitudinem ejus ostendit. Et apud
 “ Virgilium, Demissum lapsi per funem:
 “ (Æn. II. 262.) Nam sic quoque altitudo
 “ demonstrata est.” Quintilian. lib. VIII.
 cap. 3. sub fine.

Ibid. ἐνήμεδα πάντες ἄριστοι] Τὸ δὲ, “ ἐνέ-

- Ἡμενοὶ ἐν μέσσοισιν, ἀπέσαμεν ὡς ἐβόησας.
 Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε,
 Ἦ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθεὶν αἰψ' ὑπακῆσαι·
 Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱμένῳ περ.
 285 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν·
 Ἀντικλὸς δέ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 Ἦδελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάσακα χερσὶ πίεζε
 Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιῆς·
 Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
 290 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνυδα·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφέες, ὄρχαμε λαῶν,
 Ἀλγίον· ἐ γάρ οἱ τί τάγ' ἤρεκεσσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρὴν ἐνδοθεὶν ἦεν.
 Ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τρέπεθ' ἡμέας, ὄφρα κεν ἦδη

“ Sedentes inter medios, audivimus ut vocasti.

“ Nos quidem ambo prompti-eramus facto-impetu,

“ Aut exire, aut intus protinus respondere;

“ At Ulysses prohibuit et continuit quantumvis cupidos.

285 “ Ibi alii quidem omnes tacebant filii Achivorum:

“ Anticlus vero te solus excipere verbis

“ Volebat; sed Ulysses os manibus comprimebat

“ Indesinenter robustis, servavitque omnes Achivos:

“ Tamdiu autem detinuit, donec te seorsum abduxisset Pallas Minerva.”

290 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

“ Atride Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,

“ Durius est: non enim ei ista depulerunt tristem mortem;

“ Neque si ei cor ferreum intus esset.

“ Sed agite, ad cubile mittite nos, ut jam

Ibid. ἡμέας] L. Ibid. ὄφρα καὶ ἦδη] R. et Eust. quod non displicet:
 ut, postquam cibo, potu, satiati sumus, jam etiam somno etc. A. 1. cor-
 rupte ἄρα pro ὄφρα.

“ μεθὰ πάντας ἄριστοι,” ἀνισπαχθῶς ἱρρέθη διὰ τὸ
 τῷ ἱππῷ καὶ τῷ Νέστορι ἐμειλόδεσσε
 ἐν τῇ (supra γ'. 104.) “ ἀνίσταμαι μένος
 “ ἀσπίδοι Ἀχαιοί.” Eustath.

Ver. 276. Καί τοι Διὶ φοβὸς θεοείκελος
 ἔσπετ'] Τὸν δὲ Διὶ φοβὸν νοητικὸν ἀκολουθεῖν
 τῇ Ἑλένῃ, ὡς ἂν εἴ τις ἐνδοθεν φωνήσῃ, μὴ
 ἔχει κρῖναι τὸ γινώσκον ἢ Ἑλένη. Φασὶ δὲ
 αὐτὸν θανόντος Πάριδος ἀγαγίσθαι τὴν Ἑλέ-
 νην, ὡς τῶν περιλειφθέντων ἀδελφῶν κρείττονα.

Eustath. Ἐπεὶ τελευτήσαντος τῷ Ἀλεξάν-
 δρῃ ὑπὸ Φιλοκτήτη, Δηϊφόβῳ ἱγαμῆν ἢ Ἑλέ-
 νην. Schol.

Ibid. θεοείκελος] Vide ad II. α'. 217.

Ver. 279. ἴσχεσ'] Ἄλ. ἴσχεσ'.

Ver. 281. Ἡμῖν ἐν μέσσοισιν,] Vide su-
 pra ad ver. 271.

Ver. 282. ὀρμηθέντε,] Apud Eustathium
 in commentario ὀρμηθέντες. Utrumque
 recte. Vide ad II. α'. 566. et ε'. 778.

- 295 Ὑπνῷ ὑπο γλυκερῷ τερπόμεθα κοιμηθέντες.
 "Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖν δ' Ἑλένη δμῶσιν κέλευσε
 Δέμνι ὑπ' αἰδέσῃ δέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σόρεσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνδέμεναι ἕλας κατύπερθε ἐσασθαι.
 300 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 Δέμνια δὲ σόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνης ἄγε κήρυξ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμῃ αὐτόθι κοιμήσαντο
 Τηλέμαχος δ' ἦρως, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός.
 Ἀτρεΐδης δὲ κάδευδε μυχρῷ δόμῃ ὑψηλοῖο,
 305 Παρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο διὰ γυναικῶν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

295 "Somno a dulci delectemur cubantes."

Sic ait: Argiva autem Helena ancillis praecepit
 Cubilia sub porticu ponere, et stragula pulchra
 Purpurea injicere, sternereque supra tapetas,
 Laenasque imponere villosas superne quibus amicerentur.
 300 Illae vero iverunt ex aedibus facem in manibus habentes:
 Cubiliaque straverunt; hospites vero ducebat praeco.
 Ac quidem in vestibulo domus illic cubarunt
 Telemachusque heros, et Nestoris inclytus filius.
 Atrides vero dormiebat in recessu domus excelsae,
 305 Juxtaque Helena sinuoso-peplo cubavit nobilissima mulierum.
 Quando vero mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,

295 τερπόμεθα] R. 301 Δέμνια δ' ἐσόρεσαν] R. 302 δόμῳ] excedit in Rom.

Ver. 287. Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ
 πίσι] Fuerunt qui Anticium hic ab Ulyssae
 interemptum crediderint. Verum, (ut
 recte annotant Spondanus et Dna Dacier,)
 liquet ex ver. 289. infra, Ulyssae manu
 ei tantum os constrinxisse. Vide et infra
 ad ψ'. 76.

Ibid. μάστακα] Τὸ σόμα. Schol. Μάσταξ
 δὲ ὁ μόνον ἡ τροφή, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, ἀλλὰ
 καὶ τὸ σόμα, ὡς ἐνταῦθα. Eustath. Vide ad
 Il. ι'. 324. et infra ad Odys. φ'. 76.

Ver. 289. ἰσόφιν] Vide ad Il. α'. 549.

Ibid. Παλλὰς Ἀθήνη. Τυττίειν ἡ παρὰ
 σὺ φρόνησις. Eustath.

Ver. 294. Ἄλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τρέπεσθ'
 ἡμῖας.] Διδάσκου δ' ἡμᾶς Ὀμηροῦ, ὅτι δὲ καὶ
 τὰς πεπλημένους ἐφ' ἰστίαις παρακαλεῖν ἄπαν-
 τας εἶναι τὰς πεπλημένους. Ὁ μὲν Τηλέμαχος

τὸν Μενέλαον "Ἄλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν" etc.
 Athenaeus, Lib. V. cap. 4.

Ibid. τρέπεσθ' — ὅφρα κεν] Al. τρέπεσθ'
 — ὅφρα καί. Atque ita legit Athenaeus,
 loco jam citato.

Ver. 295. τερπόμεθα] Al. τερπόμεθα.

Ver. 297. ῥήγεα] Vide supra ad γ'. 549.
 et ad Il. ω'. 644.

Ver. 301. κήρυξ.] Vide ad Il. ω'. 149.
 Al. κήρυξ.

Ver. 302. ἄρ'] Deinde.

Ibid. ἐν προδόμῳ] Τῷ πρὸ τῆς θαλάμης.

Schol. Clark. Vide ad γ'. 599.

Ver. 304. κάδευδε] Edidit Barnesius

κατεῦδε. Sed nihil opus. Vide ad Il. α'.
 611.

Ibid. μυχρῷ δόμῃ ὑψηλοῖο.] Virgil

- Ἦρην τ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὅξυ δέτ' ὦμα,
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 310 Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶν ἐναλίγκιος ἄντην,
 Τηλεμάχῳ δὲ παρὶζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε δέ σε χρεῖῳ δεῦρ' ἦγαγε, Τηλέμαχ' ἦρως,
 Ἐς Λακεδαιμόνα διαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτές ἐνισπε.
 315 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Ἥλυθον, εἴτινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις·
 Ἐσθίεται μοι οἶκος, ὅλωλε δὲ πίονα ἔργα·

Surrexit utique ex lecto bello-strenuus Menelaus,
 Vestes indutus; acutum vero gladium circumposuit humero,
 Pedibusque nitidis subligavit pulchros calceos:

310 Perrexit vero ire ex thalamo deo similis coram;
 Telemacho autem assidebat, verbumque fecit, dixitque;

"Quænam autem te necessitas huc duxit, Telemache heros,
 "Ad Lacedæmonia nobilem, per lata dorsa maris?
 "Publica res, an privata? hoc mihi vere dic."

315 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 "Atride Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,
 "Veni, siquam mihi famam de patre diceret:
 "Comeditur mihi domus, pereunt vero pingua opera:

317 κληηδόνα] A. 2. 3. L. male.

Interiora domus irrumpit limina. —

Æn. IV. 645.

Ver. 305. 413. ἐλέξατο — Δίξεται] Vide
 ad Il. β'. 515.

Ver. 306. et 431. Ἥμος δ' ἡριγένεια] Vi-
 de ad Il. α'. 477. item supra ad β'. 1.

Ver. 307. Ἦρην τ'] Vide ad Il. γ'. 260.

Ibid. et ver. 407. εὐνῇφι — φαινομένηφι.]
 Vide ad Il. ι'. 588.

Ibid. et ver. 609. βοὴν ἀγαθὸς] Vide ad
 Il. β'. 408.

Ver. 308. 309. ἑσάμενος — ἐδήσατο]

Vide infra ad ι'. 491. et ι'. 296.

Ibid. περὶ δὲ ξίφος ὅξυ δέτ' ὦμα, Ποσσὶ
 δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν] Vide supra ad β'. 3. 4.

Ver. 312. Τίπτε δέ σε χρεῖῳ δεῦρ' ἦγαγε,
 Τηλέμαχ' ἦρως] Οὐκ ἔρωτ' ἀλλὰ τὸς δύο, ἵνα ἴδωμεν
 μὴδὲν ἔργον ἔχον εἰς αὐτὸν τὸν Νημερτὴν Τη-
 λεμάχῳ δὲ χάριν ἰδού. Eustath.

Vol. III.

X

Ver. 312. 314. Τίπτε δέ σε χρεῖῳ δεῦρ'
 ἦγαγε, — Δήμιον, ἢ ἴδιον;] Ὅρα δὲ ὅτι τὸ
 "χρεῖῳ" ἰνδιχάμενος, ὡς ταυτὸν τῷ "χρεῖος"
 ὑδιτέρῳ ὀνόματι, πρὸς αὐτὸ συνίσταται Ἀπ-
 τικῶς τὸ "τίπτε," καὶ τὸ "Δήμιον ἢ ἴδιον,"
 συντίθεται δηλώσειν ἢ ἰδιωτικὴν εἶναι τὴν
 χρεῖος· τῷτο γὰρ ἡ χρεῖῳ. Eustath. Barnes-
 sius aliam affert accipiendi rationem;
 "Τίπτε (inquit) δέ σε χρεῖῳ δεῦρ' ἦγαγε;
 "ἑλλειπτικῶς ἀντὶ τῆς διὰ τί ποτε; vel εἰς-
 "τι pro τίς ποτε, ut pro τί ποτε; nec ob-
 "stat quod, Δήμιον ἢ ἴδιον, sequitur; neu-
 "tra enim Epitheta sunt εἰς χρεῖῳ, vel cer-
 "te absolute sunt sumpta; ut, Quænam
 "te res huc impulit? Publicumne quid,
 "an privatum? Ubi enim res intelligitur,
 "ibi Adjectivum effertur Neutraliter. —
 "In illis locis Odys. β'. ver. 28. — τίνα
 "χρεῖῳ τίσιν ἦποι; et Odys. ι'. ver. 189. —

- Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 320 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζεσι, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 Τένεκα νῦν τὰ σὰ γέναθ' ἰκάνομαι, αἶψ' ἐδέλυσθα
 Κεῖνε λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπε ὅπως
 Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλα μῦθον ἄκυσας
 325 Πλαζομένε· πέρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλειαίρων,
 Ἄλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὅπως πῆς.
 Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
 Ἦ ἔπος, ἢ τι ἔργον, ὑποσᾶς ἐξετέλεσσε
 330 Δῆμω ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 Τῶν νῦν μοι μνησάι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνισπε.

- “ Hostilium autem virorum plena domus, qui mihi perpetuo
 320 “ Pecora plurima mactant, et flexi-pedes camuros boves,
 “ Matris meae proci, superba contumelia instructi.
 “ Propterea nunc ad tua genua venio, si velis
 “ Illius saevam mortem indicare, sicubi vidisti
 “ Oculis tuis, aut alterius sermonem audivisti
 325 “ Errantis: supra-modum enim ipsum ærumnosum peperit mater.
 “ Neque quicquam me veritus blandiaris, neque misertus,
 “ Sed plane mihi enarra, quemadmodum tibi contigit videre.
 “ Precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses
 “ Aut dictum, aut etiam factum, pollicitus effecit
 330 “ Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Achivi;
 “ Horum nunc mihi memento, et mihi verum dic.”

325 πειρ] F. A. L. 329 ἐξείλισσιν] F. male.

- “ ὅτι με χρεὼ τίσει ἴκω Adverbium est
 “ τίσει, non Adjectivum; et Tantopere
 “ sonat. Aperte enim hanc vocem Ho-
 “ merus Femininam facit; ut Iliad. π.
 “ ver. 172. Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼ βί-
 “ βηκεν Ἀχαιοί· et bis alias, Iliad. π.
 “ ver. 118. et λ. ver. 609. χρεὼ γὰρ ἰκά-
 “ νηται ἐν τῷ ἀντικτῷ. Annotat. ad Odys.
 “ α'. 225. Quod rectius. Clark. Conf. ad
 “ γ'. 82.
 “ Ver. 315. Λακιδάμονα δῖαν,] Vide supra
 “ ad ver. 1. et infra ad ε'. 20.
 “ Ver. 317. πληθύνει] Τὴν δὲ ἔσσει, ὅτι
 “ οὐκ ὡς φησὶ, ἐξηγῆται λίγων (supra α'. 282.)
 “ “ ἢ ὅσον ἀπόσης Ἐν Διότῃ” λίγυ δὲ αὐτὴν
 “ καὶ πληθύνει” “ ἢ λυθῶν, εἴτινά μοι πληθύνει”
 “ πατρὸς ἐνίσποις.” Κληδὼν δὲ, παρὰ τὸ κλῖος
 “ δίδωμι καὶ φέρω. Porphyg. Quæst. Ho-
 “ meric. 16.
 “ Ver. 318. ὅλως δὲ τίονα ἔργα.] Τίονα
 “ ἔργα occurrunt etiam Il. μ'. 283. ubi res
 “ rustica intelligitur, bene culta et frugi-
 “ fera. Hoc loco etiam reductus e re rustica
 “ intelligi possunt. Ern.
 “ Ver. 320. ἀδινὰ] Vide supra ad α'. 92.
 “ Ver. 323. ἔσσει] Vide ad Il. ζ'. 124.
 “ Ver. 327. ἐπώπῃς.] Vide supra ad γ'.
 “ 97.
 “ Ver. 329. Ἦ ἔπος, ἢ τι ἔργον.] Vide ad
 “ Il. α'. 395.
 “ Ver. 330. Δῆμω ἐνὶ Τρώων.] Vide supra
 “ ad α'. 103.

- Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “ Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 “ Ἦθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἔοντες.
 335 “ Ως δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 “ Νεβρὲς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνῆς,
 “ Κνημὲς ἐξερέησι καὶ ἄγκυα ποιήεντα
 “ Βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὼν εἰσῆλυθεν εὐνὴν,
 “ Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 340 “ Ως Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
 “ Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 “ Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ', εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ,
 “ Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀνασᾶς,
 “ Καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.

- Hunc autem graviter ingemiscens allocutus est flavus Menelaus;
 “ Papæ! Certe utique perquam-fortis viri in cubili
 “ Volebant cubare, imbelles ipsi cum-sint.
 335 “ Ut vero cum in lustris cerva fortis leonis
 “ Hinnulos ubi-collocarit recens-genitos lactentes,
 “ Juga investiget, et valles herbosas
 “ Pascens; ille vero deinde suum ingressus est cubile,
 “ Et utrisque illis duram mortem inferet:
 340 “ Ita Ulysses illis durum fatum inferet.
 “ Utinam enim, Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 “ Talis existens, qualis olim, bene-condita in Lesbo,
 “ Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens,
 “ Prostravitque fortiter, gavisī sunt autem omnes Achivi;

Ver. 332. Τὸν δὲ] Vide ad Il. α'. 57. et
 “ S. 160. Male Barnesius Τόνδε.

Ver. 335. ξυλόχῳ] Συνδιδῶν τόπος, κοί-
 “ τη θηρίων. Schol. Ἐνταῦθα δὲ, λέοντος
 “ ξυλόχος, ὡς εἴ τις εἴση, κοίτη, τόπος, θηρίων
 “ κατὰ δύσιν. Eustath.

Ver. 336. γαλαθηνῆς,] Αἱ γαλαθινῆς, et
 “ γαλασσινῆς.

Ver. 337. Κνημὲς] Τὰς προβάσεις τῶν
 “ ὀρίων. Schol.

Ibid. ἄγκυα] Τὴν κοίλιν τόπος τῶν ὀρίων.
 “ Schol.

Ver. 341. Αἱ γὰρ,] Refertur istud γὰρ
 “ non ad id quod præcessit; sed ad id quod
 “ elegantius reticetur de Menelai Procorum
 “ ulciscendorum studio. Vide ad Il. ε'. 22.
 “ Clark. Immo αἱ γὰρ est nihil nisi utinam.
 “ Ern.

Ver. 343. Φιλομηλείδῃ] Τῷ Πατρίκλῳ.
 “ Φιλομήλῃ γὰρ ἦν υἱός. Schol. Rectius, ut
 “ opinor, Eustathius: Φιλομηλείδῃ δὲ, οἱ μὲν
 “ τὸν Πάτροκλον ἤκουσαν πατρωνυμικῶς, οἱ αὖ
 “ λαμῆλῃς υἱόν· οἱ δὲ μόνον ἡ γραφὴ ἰνεντιού-
 “ ται (ὡς γὰρ διὰ διφθόγγου ἴσται ἢ παρα-
 “ τίλις) ἀλλὰ καὶ ὁ πατρωνυμικὸς τύπος.
 “ Οὐ γὰρ εἴωθε σχηματίζειν πατρωνυμίας ὁ
 “ Ποιητὴς ἐκ μνηστῶν, ἀλλ' ἐκ πατέρων.
 “ Καὶ εἴτιρ δὲ ἴσως ἐξ ἔριδος παλαιῆς Ὀδυσ-
 “ σέως κατὰ τὸν Πάτροκλον, ἐκ αὖ ἰχάρη-
 “ σαν Ἀχαιοί, πεισντο τῷ ἱηοί, ὅς, κατὰ τὸν
 “ Ποιητὴν (Iliad. ε'. 671.) πᾶσιν ἰπείσται μί-
 “ λχος εἶναι. Φασὶν οὖν οἱ ἀκριβέστεροι Δίσκε
 “ βασιλῆα τὸν Φιλομηλείδην, ὅς τὰς παρόντας
 “ εἰς πάλιν προκαλόμενος, ἰπείναι τὸ αὐτὸ καὶ
 “ εἰς τὰς Ἀχαιοὺς ἰπείναι προσορμίσσοντας. Simi-
 “ liter et Heraclides Ponticus: Σύνθηδες γὰρ

- 345 Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.
 Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται, ἐκ ἂν ἔγωγε
 Ἄλλα παρὲξ εἵποιμι παρακλιδὸν, ἐδ' ἀπατήσω.
 Ἄλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρον ἄλιος νημερτής,
 350 Τῶν ἐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, ἐδ' ἐπικεύσω.
 Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 Ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 Οἱ δ' αἰεὶ βέλονται θεοὶ μεμνησθαι ἐφετμέων.
 Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 355 Αἰγύπτῳ προπάροιθε, (Φάρον δέ ἐ κικλήσκουσι)
 Τόσσον ἄνευθ', ὅσπον τε πανημερίη γλαφυρὴ νῆς

345 "Talis existens cum procis congregaretur Ulysses:

"Omnes et brevis-vitæ fierent et amaris-nuptiis.

"Ista vero, quæ me interrogas et precaris, non equidem

"Alia præter-verum dixero declinando, neque decipiam:

"Sed ea quidem, quæ mihi dixit senex marinus verax,

350 "Horum nullum tibi ego celabo dictum, neque occultabo.

"In Ægypto me etiamnum dii huc cupientem redire

"Detinebant, quoniam non ipsis feceram perfectas hecatombas.

"Semper autem volebant Dii nos meminisse præceptorum.

"Insula deinde quædam est undoso in ponto,

355 "Ægyptum ante, (Pharum autem ipsam vocant,)

"Tantum semota, quantum toto-die cava navis

355 βούλονται] R.

(inquit) Ὀμήρῳ, τοῖς πατρόθεν ἐπιθέτοις
 χρῆσθαι τὰ δ' ἐκ μηστῆρων, ἐκ ἂν εἴροι τις
 ὅλως παρ' αὐτῶν. Quin et infra ε'. 134. ubi
 iterum occurrit hic versus, in hanc ipsam
 sententiam concessit Scholiastes. Vide ad
 locum.

Ver. 345. ὁμιλήσειεν] Vide supra ad
 α'. 265.

Ver. 348. παρὲξ εἵποιμι] Scholiastes ex-
 ponit ἔξω παρὰ ταῦτα. Eustathius autem,
 καὶ ἔστι παρὲξ μὴν εἰσιῖν, τὸ ἔξω μὴν ἀλη-
 θείας, ἰγγὺς δὲ ὁμῶς αὐτῆς τῇ πιθανότητι.
 Quod et (ut opinor) rectius.

Ibid. παρακλιδὸν] Παρακλιδίσσης, πα-
 ρακλιδίσσης τῆς λέξεως. Schol. Cæterum
 qua analogia ex μαρτύρομαι fit μαρτύρος: ex
 βαίνα, βάσις, ἀμβάτος: ex διακρίνω διακρί-
 νῶν eadem ex παρακλίνω fit παρακλιδὸν.

Vide ad Il. α'. 514. 538. ζ'. 454. μ'. 105
 item infra ad λ'. 109. 111.

Ver. 349. γέρον ἄλιος] Θαλάσσιος γέρον,
 ὁ Πρωτεύς. Schol.

Ver. 351. Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ] Vi-
 de supra ad γ'. 301. item Herodotum, Lib.
 II. Sect. 16.

Ibid. et ver. 416. μεμαῶτα] Vide ad Il.
 α'. 265. et γ'. 46.

Ver. 352. ἐπεὶ οὐ σφιν] Pronunciabatur
 ἐπ' οὐ σφιν, vel ἐπεὶ οὐ σφιν tribus syllabis.
 Similiter apud Theognida; ver. 927.

Φεδισθαι μὴν ἄμεινον' ἐπεὶ εἰς θανάτῳ ἀπο-
 κλαίει.

Ver. 353. βέλονται] Al. βέλονται.

Ibid. ἐφετμέων.] Pronunciabatur ἐφετμῶν.

Ver. 354. Νῆσος etc.] Vid. Strab. L. I.
 p. 30. 37. Ern.

- Ἦνυσεν, ἥ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείησιν ὀπισθεν.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἴσας
 Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 360 Ἐνθα μ' εἴκοσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, ἐδέ ποτ' ἔροι
 Πνείοντες φαίνονθ' ἀλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν
 Πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Καὶ νῦ κεν ἦἴα πάντα κατέφθιτο, καὶ μὲν ἄνδρῶν,
 Εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἐσάωσε,
 365 Πρωτέος ἱφθίμου θυγάτηρ, ἀλίοιο γέροντος,
 Εἰδομένη· τῇ γὰρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα·
 Ἦ μ' οἶα ἔρροντι συνήντετο, νόσφιν ἐταίρων.
 Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσκον

"Confecerit, cui stridulus ventus aspiret a puppi.

"In ea autem portus opportunus, unde utique naves æquales

"In pontum deducunt, postquam hauserint nigram aquam.

360 "Illic me viginti diebus detinebant dii, neque unquam venti-secundi

"Spirantes apparuerunt mari-flantes, qui sane navium

"Ductores sunt supra lata dorsa maris.

"Et jam viatica omnia consumpta fuissent, et animi virorum,

"Nisi me aliqua dearum miserata fuisset, et me servasset,

365 "Protei potentis filia, marini senis,

"Idothea: huic enim maxime sane animum commovi;

"Quæ mihi soli erranti occurrit, seorsum a sociis.

"Semper enim circa insulam errantes piscabantur

364 ἐλίσσειν] F. A.

Ibid. Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ
 ἐνὶ πόντῳ.] Virgil.

Strophades Graio stant nomine dictæ
 Insule Ionio in magno — Æn. III. 210.

Ver. 355. Φάρον] Νῆσον Αἰγύπτῳ, τὴν νῦν
 Ἀλεξάνδρειαν. Schol.

Ver. 356. Τόσσον ἄνευθ',] Schol. Ἐκτός,
 (Barnesius edidit ἐκτός,) τοσούτον εἶναι κατὰ
 τὴν ἡμετέραν χρέονος τὸ διάστημα, ἔπειτα ἀπὸ
 γαυδῆναι, [ἀπογαυδῆναι,] τῷ Νείλου ὑπερ-
 χείοντος τὴν ἰδίαν ἰλύν ποταμόχωστος γὰρ ἡ
 Αἴγυπτος κατὰ Ἡρόδοτον. Lucanus:

Tunc claustrum pelagi cepit Pharon: insula
 quondam

In medio stetit illa mari, sub tempore vatis
 Proteos: at nunc est Pellæis proxima muris.

Pharsal. X. 509.

Vide et Strabonem, Lib. I. pag. 63. al. 37.
 et Lib. XVII. pag. 1140. al. 791.

Ver. 357. ἥ λιγὺς οὖρος] Vide ad Il. β'.
 537. et γ'. 350.

Ver. 358. 578. νῆας εἴσας — νηυσὶν εἴσας.]
 Vide supra ad γ'. 10.

Ver. 359. ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.] Post-
 quam aquata sint. Postquam aqua se re-
 centi referaserint. Spondanus aliter expli-
 cat: "Intelligit", inquit, "naves prius ex-
 purgari ab aqua quam in portu imbibe-
 runt, antequam in altum agantur. So-
 lent autem immota navigia plus aqua
 impleri, quam si moveantur." Verum
 hoc, ut opinor, cum vocis ἀφυσσάμενοι sig-
 nificatione minus congruit.

Ver. 361. ἀλιαίς,] Οἳ ἐν τῇ θαλάσσῃ
 πνέοντες. Schol.

Ibid. ἢ ῥά τε] Qui scilicet —

Ver. 363. ἦἴα] Vide supra ad β'. 289.

Ver. 364. ὀλοφύρατο,] Vide ad Il. α'.
 338.

- Γναμποῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 370 Ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι σᾶσα, ἔπος φάτο, φώνησέν τε·
 Νήπιος εἷς, ὃ ξεῖνε, λίην τόσον, ἢ χαλίφρων,
 Ἡ ἐκὼν μεδίης, καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων,
 Ὡς δὴ δῆδ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκειαι, ἐδέ τι τέκμων
 Εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἐταίρων.
 375 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἐκ μὲν τοι ἔρέω, ἦτις σύ περ ἐσσι θεῶων,
 Ὡς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 Ἀθανάτης ἀλιτέσθαι, οἱ ἔβανον εὐρὺν ἔχουσιν.
 Ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,)
 380 Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδῃσε κελεύθε·

“Curvis hamis; urgebat autem ventrem fames.

370 “Hæc autem me prope astans, verbum fecit, dixitque;

“Stultus es, o hospes, maximopere, aut fatuus,

“Aut sponte cessas, et delectaris dolores ferens;

“Quod adeo utique diu in insula detineris, neque ullum finem

“Invenire potes: deficit autem tibi cor sociorum.”

375 Sic ait: at ego ipsam respondens allocutus sum;

“Equidem tibi dicam, quæcunque tandem sis dearum,

“Quod ego neutiquam volens detineor, sed videor

“Immortales offendisse, qui cælum latum habitant.

“Sed tu quidem mihi dic, (dii etenim omnia sciunt;)

380 “Quisnam me immortalium impedit, et moratur iter;

388 τὸν εἶπας] Edd. præter R. quod ferri potest, sed τὸν γ' melius puto.

Ibid. μ' ἴσασιν.] *Al.* μ' ἰλίσει.

Ver. 366. Εἰδοθῆν.] Apud Euripidem in *Helena* (notante Barnesio) Θεόνοσιν appellatur. Cæterum Zenodotum hoc in loco Εὐρυνόσιν scripsisse annotat Eustathius.

Ver. 367. ἴρροντι.] Μὴτὰ λύπης πορευομένην καὶ φθορᾶς. Schol.

Ver. 368. 369. ἰχθυόσασιν — ἴτυρι δὲ γαστέρα λιμός.] Ὅρα δὲ ὡς οἱ περὶ Μινύλαον ἐν τῇ Φάργῃ ἰχθυώνται ἀγκίστροις, λιμὸς τὴν γαστέρα τείροντες. Ἀλλως γὰρ, ὃ δῖμος ἀλιεῖν τὰς ἡμέρας, οἱ ἰκτυοφάγοντες ὡς τὰ πολλὰ. Διὸ καὶ ἐν Τρινακρίᾳ οἱ περὶ Ὀδυσσεῖα λιμώττοντες ἰφύσαν ἀναγκαίαν ἄγαν, (infra μ'. 330. 331.) “Ἰχθύς, ἔρυσσας τε, φίλας ὃ, τι “χίρας ἵκοντο.” Eustath.

Ver. 369. ἴτυρι.] Nonnulli hic habent ἴτυρι.

Ver. 372. Ἡ ἐκὼν μεδίης.] Vide ad *Il.* π'. 762.

Ver. 373. Ὡς δῆ] Vide ad *Il.* ζ'. 433. et 504.

Ver. 376. ἦτις σύ περ ἐσσι θεῶων.] Vide infra ad ζ'. 149.

Ver. 377. ἀλλὰ νυ μέλλω] Eustathius in commentario videtur legisse, ἀλλὰ πν μέλλω. Quod verum perimit.

Ver. 378. Ἀθανάτης.] Similiterque ver. 380. et 469. ἀθανάτων] ver. 385. Ἀθανάτης] et ver. 479. Ἀθανάτοις.] Vide ad *Il.* α'. 398.

Ver. 379. ἰπὶ.] *Al.* ἥπις.

Ibid. θεοὶ δὲ τε πάντα ἴσασιν.] Οὐ γὰρ ἐπὶ πλούτῳ χρημάτων τὸ δῖον μακαρίζουσιν; ἐδὲ ἰπὶ ἄλλῃ τινὶ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν; ἀλλ', ὅτι Ὀμηρὸς φησὶ, “θεοὶ δὲ τε πάντα

- Νόσον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶων·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Πωλεῖται τις δεῦρο γέρων ἄλιος νημερτής,
 385 Ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
 Πάσης βένδεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμάς·
 Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἐμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
 Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 Ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθε,
 390 Νόσον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
 Καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφές, αἶκ' ἐδέλῃσθαι,
 Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται.

“Reditumque, ut per pontum proficiscar piscosum.

“Sic dicebam: statim vero respondebat præstantissima dearum:

“Enimvero ego tibi, o hospes, valde vere enarrabo.

“Versatur quidam hic senex marinus verax,

385 “Immortalis Proteus Ægyptius, qui utique maris

“Totius profunditates novit, Neptuno subditus:

“Hunc utique meum aiunt patrem esse, atque me genuisse.

“Quem si quo pacto tu possis-ex insidiis prendere,

“Ille tibi dicat viam et meas itineris,

390 “Reditumque, ut per mare proficiscaris piscosum.

“Atque præterea tibi dicat, o Jovis-alumne, si velis,

“Quodcunque tibi in ædibus malumque bonumque acciderit,

389 ἴτησιν] *L. A.* 2. 3.

“ἴσασιν.” — Ἐπισήμη γὰρ ἡμῶν οἱ θεοὶ διαφίρουσι. *Julian. Orat. VI.* Vide ad *Il.* ι'. 355.

Ver. 380. κτελεύθε.] *Al.* κτελεύθους.

Ver. 384. Πωλεῖται τις δεῦρο γέρων] *Virgil.*

Est in Carpathio Neptuni gurgite vates, Cæruleus Proteus. — *Georgic. IV.* 387.

Ver. 387. φασιν πατέρ' ἐμμεναι] Eustathius habet φασί, quod verum est. *Ern.*

Ver. 388. Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο] *Virgil.*

Hic tibi, nate, prius vinclis capiendus, ut omnem

Expediat morbi causam, eventusque secundet. *Georgic. IV.* 396.

Ver. 389. Ὅς κεν] *Al.* Ὅς κεν.

Ver. 391. αἶκ' ἐδέλῃσθαι.] *Barnesius,* nullis allatis codicibus, edidit αἶκ' ἐδέλῃσθαι. Minus recte.

Ver. 392. Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι] Διὰ μὲν δὴ ταῦτα ἀναγκαῖον ἐνόμιζον γινώσθαι πρὸς τοῖς ἱμαυτῶν. καὶ μηδενὶ τῶν κοινῶν προσεῖναι, μηδὲ μίχρη λόγου τίως, ὡς ἐν αἰσθησέσθαι τῆτο δὴ τὸ παρὰ τῷ Ποιητῇ λεγόμενον, “Ὅ, ττι μοι ἐν μεγάροισι” etc. *Dion. Chrysost. Orat. 40.* Τί λίγεις; Οὐ δι' σκοπιῶν, “Ὅ, ττι ἐν μεγάροισι” etc. τὸν περὶ βίου καὶ θανάτου σκοπούμενον; *Plutarch. adversus Stoicos.* “Meæ noctes — de uno maxime “illo versu Homeri quærent, quem So- “crates præ omnibus semper rebus sibi “esse cordi dicebat; “Ὅττι τοι ἐν μεγάροισι” etc. *Gellius, lib. XIV. cap. 6.* ipso fine. “Idem Socrates dictitabat, uno versu Ho- “merico summam totius Philosophiæ “contineri; “Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν “τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται.” *Ger. Vossius, de Natura artium, sive de Philosophia, cap. 18.* haud longe ab initio.

- Οἰχομένοιο σείδειν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 395 Αὐτὴ νῦν φράζεο σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
 Μῆπως με προῖδαν, ἢ προδασίς, ἀλέηται.
 Ἀργαλῆος γὰρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
 "Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεῶν·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 400 Ἦμος δ' ἥλιος μέσον ἔρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 Πνοιῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεῖς,
 Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.

" Absente te per longam viam difficilemque."

Sic ait: at ego ipsam vicissim allocutus sum;

395 Ipsa nunc explica tu insidias divini senis,

" Ne quo pacto me praevidens, aut praesciens, effugiat:

" Difficilis etenim est deus mortali homini domari."

Sic dicebam; continuo vero respondit praestantissima dearum;

" Enimvero ego tibi, hospes, valde vere enarrabo.

400 Cum sol medium caelum conscenderit,

" Tum vero e mari emergit senex marinus verax,

" Flatu sub Zephyri, nigra superficie-horrescentis-maris obtectus;

" Egressus vero decumbit sub specubus cavis.

399 Vid. not. 408 εἴ] Edd. vett.

Ver. 392. 400. 511. τίτυκται, — ἀμφι-
 βεβήκει, — ἀπόλων,] Vide ad Il. α'. 37.

Ver. 395. φράζεο σὺ λόχον θείοιο γέρον-
 τος,] Horat.

Quo teneam vultus mutantem Protea nodo?
 Epist. Lib. I. i. ver. 90.

Ver. 397. Ἀργαλῆος γὰρ τ' ἐστὶ θεὸς βρο-
 τῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.]

— ἀργαλῆος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 Iliad. α'. 589.

Ver. 399. Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρε-
 κέως καταλέξω.] Al. Τοιγὰρ ἐγὼν ἰοίω σὺ δ'
 ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσιν. Clark. Versus al-
 ter, τοιγὰρ — σῆσιν est e Romana ed. sed
 alterum, qui est in textu, magis hic proba-
 Ern.

Ver. 400. Ἦμος δ' ἥλιος μέσον ἔρανόν]
 Virgil.

— medios cum Sol accenderit aestus.
 Georgic. IV. 401.

— medium Sol igneus orbem

Hauserat. — Ibid. 426.

Sol medium caeli conscenderat igneus orbem.
 Aen. V. 111. 97.

Ver. 401. Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρον]
 Vide infra ad ver. 450.

Ver. 402. μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεῖς.] Τῇ
 ἐπιγινωσκόμενῃ μελαίνῃ, ἢ τῇ ἐκ τῆς ἐπιτολαίης
 κινήσεως τῶν ὑδάτων. Schol. Οὐδὲ τὴν φρίκα
 ἀπὸ τοῦ δύναμαι τὸν ἀφρὸν Ὀμήρου μὲν μίλαι-
 ναι φρίκα λίγοντες, σῆσιν δὲ ἀξύντες λιυό-
 στητα ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ Πρωτίῃ λίγῃ πάλιν
 Ὀμήρου, " μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεῖς." — Καὶ
 ἔστιν ἡ φρίξ, κινεῖν πνύματος ἀρχή. Por-
 phyr. Quæst. Homeric. 8.

Ver. 404. Ἀμφὶ δὲ μιν Φῶκαι,] Virgil.

— immania cujus
 Armenta, et turpes pascit sub gurgite phocas.
 Georgic. IV. 394.

Ibid. νίποδες καλῆς Ἀλοσύδνης,] Νίποδες,

- Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι, νίποδες καλῆς Ἀλοσύδνης,
 405 Ἀθρόαι εὐδασιν, πολῆς ἁλὸς ἐξανασθῆσαι,
 Πικρὸν ἀποπνέειν ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.
 "Ενθα σ' ἐγὼν ἀγαγῶσα, ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 Εὐνάσω ἐξεῖης· σὺ δ' εὐ κρίνασθαι ἐταίρας
 Τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν εὐστέλμοισιν ἄριστοι.
 410 Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
 Φῶκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν·
 Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, ἡδὲ ἴδῃται,
 Λέξεται ἐν μέσσοισι, νομεὺς ὥς πάσι μῆλων.
 Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδῃσδε,

" Circa vero ipsum Phocæ, progenies pulchræ Halosydnae,

405 " Confertæ dormiunt, e cano mari egressæ,

" Acerbum spirantes maris profundi odorem.

" Illuc te ego ducens, simul atque aurora illuxerit,

" Collocabo ex-ordine: tu vero probe elige socios

" Tres, qui tibi apud naves transtratas optimi sunt.

410 " Omnes autem tibi enarrabo astutias ipsius senis.

" Phocas quidem primum numerabit, et obibit:

" At postquam omnes per-quinterniones numerarit atque inspexerit;

" Cubabit in medio, pastor veluti in grege ovium.

" Hunc quidem ubi primum decubuisse videritis,

409 εὐσίλμοισι] Eæd. 410 ὀλοφώϊα] A. 2. 5. L. 413 μίσσησι] Edd.

αἱ διὰ τῆς νήχισθαι τὴν πορείαν ποιούμεναι ἢ
 ἀποδοῖς. Schol. Νίποδες δὲ αὐταὶ, ἢ κατὰ
 τὰς ἰχθύας, ὡς ἀποδοῖς, ἀλλ' ὡς ὀλιγόποδες,
 ἢ τοὶ μικρόποδες, καὶ διὰ τὸ τοῦ ἰγγύς ἀποδοῖν.
 — Τινὲς δὲ, νίποδες Φῶκας φασὶ παρὰ τὸ
 ποτὶ νῆυσιν, ὅ ἐστι νήχισθαι· ἵνα εἴν Φῶκαι
 νήχιστοι. — Τινὲς δὲ, — νίποδες, — φασὶ, θα-
 λάσσης αἱ Φῶκαι, ὅ ἐστι τῖνα· νίπας γὰρ,
 κατὰ τινὰ γλῶσσαν, ὁ ἀπόγονος. Eustath.
 Postremam harum explicationum amplec-
 titur Meric. Casaubonus: " Φῶκαι," in-
 quit, " νίποδες." Phocæ natantes pedibus:
 " vel, ut alii, carentes pedibus. Quamvis
 " ista auctoritate veterum niti quoque non
 " negemus; cum tamen agnoscat in vitu-
 " lis marinis pedes — Aristoteles non uno
 " loco; et ista alia interpretatio verbi,
 " νίποδες, ἢ e. νήχιστοι, exemplo, quod
 " sciam, certo careat; ego prætulerim, ut
 " νίποδες, hoc loco Homericæ, ἀπόγονοι, sive
 " progenies, exponatur." De nupera Ho-
 meri Edit. Dissertat. I. Atque hoc sensu,

notante Barnesio, usurpatur hæc vox apud
 Theocritum;

Ἀθάνατοι δὲ καλεῖντο, θεοὶ νίποδες γυγῶντες.
 Idyll. XVII. 25.

Et apud Callimachum:

— Οὐ γὰρ ἐγγάτιν τρέφω
 Τὴν μύσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑρρίχου νέπας.

Vide et Apollonium, Argonautic. lib. IV.
 ver. 1745.

Ibid. καλῆς] Vide ad Il. β'. 43.

Ver. 405. Ἀθρόαι εὐδασιν, πολῆς] Eu-
 stathius habet εὐδασιν, quod verum est.
 Ern.

Ver. 408. 412. Εὐνάσω — σιμπάσσεται,]
 Vide ad Il. α'. 140.

Ibid. εὐ κρίνασθαι] Ita edidit Barnesius.
 Vulgg. εὐ κρίνασθαι.

Ibid. et ver. 530. κρίνασθαι — Κρινάμι-
 νος] Vide ad Il. α'. 309. et 338.

Ver. 410. ὀλοφώϊα] Schol. Ὀλίφια, ἢ

- 415 Καὶ τότε ἔπειτ' ὕμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε·
 Αὔθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεισιδαῖς πῦρ.
 Ὑμεῖς δ' ἀσεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλον τε πῖέζειν.
 420 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
 Τοῖος ἔων, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδῃσθε,
 Καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης, λῦσαι τε γέροντα,
 Ἥρωσ' εἶρεσθαι δὲ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει.
 Νόσον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
 425 Ὡς εἰπὼς, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

- 415 " Tum deinde vobis curæ sit roburque visque;
 " Illic vero tenete obluctantem et nitentem licet elabi.
 " Omnia vero tentabit ut fiat, quæcunque in terra
 " Reptilia sunt, et aqua, et immane-ardens ignis:
 " Vos autem firmiter tenete, magisque premite.
 420 " Sed quando demum te ipse interrogaverit verbis:
 " Talis apparens, qualem decubuisse videritis,
 " Tum vero desiste a vi, solveque senem,
 " Heros: interroga vero, deorum quisnam te affligat;
 " Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.
 425 " Sic locuta, pontum subiit fluctuantem.

415 [ἔπειτ'] Ead. Ibid. ὕμιν] Edd. præter R.

ἀπόκρυφα, ἢ δόλια. Clark. Ultima significatio est hujus loci. Ern.

Ver. 412. [πεμαῶτα,] Κατὰ πίνσις ἀνιμύσει. Schol.

Ver. 415. [Ἀνείρηται ἐν μίσσοισι, νομὸς ὡς] Virgil.

Ipee, velut stabuli custos in montibus olim —, Considit scopulo medius, numerumque recenset. Georgic. IV. 433. 436.

Ibid. ἐν μίσσοισι. Al. ἐν μίσσῃ. Clark. Μίσσῃ omnes edd. nostræ: cui nescio quare prælatum sit μίσσοισι, quod quidem referri potest ad πῶσις, sed meo sensu melius est μίσσῃ. idque referre ad φῶσις. Barnesius nil admonuit, et interpunxit post μίσσοισι, quæ interpunctio est alterius lectionis. Aliæ edd. post μίσσοισι non interpungunt, quod est rectius. Ern.

Ver. 414. et 421. [ἴδῃσθε.] Barnesius edidit ἴδῃσθε.

Ver. 415. ὕμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε] Virgil.

— vim duram et vincula capto Tende. — Georgic. IV. 399.

Ver. 417. Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται.] Virgil.

Tum variæ illudent species, atque ora ferarum: Fiet enim subito sus horridus, atraque tigris, Squamosusque draco, et fulva cervice leæna; Aut acrem flammæ sonitum dabit, atque ita vinclis Excidet; aut in aquas tenues dilapsus abibit. Georgic. IV. 406.

Fiet aper, modo avis, modo saxum, et, cum volet, arbor. Horat. Sermon. lib. II. Eclog. iii. ver. 73.

Ver. 418. [Ἑρπετὰ] Κυρίως μὲν, οἱ ὄφεις καταχερσιῶς δὲ ἴν, πάντα τὰ θηρία. Schol.

Ver. 419. [Ὑμεῖς δ' ἀσεμφέως ἐχέμεν.] Virgil.

- Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔτασαν ἐν ψαμάδοισιν,
 Ἥϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 Δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ.
 430 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἥρος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 Ἥϊα, πολλὰ θεὸς γενέμενος· αὐτὰρ ἑταῖρες
 Τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλισα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰδύν.
 435 Τόφρα δ' ἄρ' ἤγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 Τέσσαρα φωκῶν ἐκ πόντε δέρματ' ἔνεικε·

" At ego ad naves, ubi stabant in arena,

" Ibam: multa vero mihi cor agitabat eunti.

" Cæterum postquam ad navem veni atque mare,

" Cœnamque apparavimus, et supervenit divina nox;

430 " Tum vero obdormivimus in littore maris.

" Quando vero mane genita apparuit rosea digitos aurora,

" Ac tum quidem ad littus maris vasti

" Ibam, multum diis supplicans: cæterum socios

" Tres ducebam, quibus potissimum confidebam ad omne inceptum.

435 " Interea vero illa ingressa maris latum sinum,

" Quatuor phocærum ex ponto pelles attulit;

Sed quanto ille magis formas se vertet in omnes, Tanto, nate, magis contendit tenacia vincla.

Georgic. IV. 411.

Nec te decipiat, centum mentita figuras;

Sed preme, quicquid erit; dum, quod fuit ante, reformet.

Ovid. Metamorph. lib. XI. ver. 254.

Ibid. [ἀσεμφέως] Pronunciabatur ἀσεμ-φῶς. Vide ad II. β'. 811.

Ver. 420. [ὅτι κεν δὴ] Vide ad II. ζ'. 433. et 504.

Ibid. [ἀνείρηται] Eustathius in commentario citat ἀμείβηται.

Ibid. [ἐπίεσιν] Eustathius ἐπίεσιν. Recte. Ern.

Ver. 421. Τοῖος ἔων, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδῃσθε.] Virgil.

Donec talis erit, mutato corpore, qualem Videris, incepto tegeret cum lumina somno.

Georgic. IV. 413.

Ver. 425. Ὡς εἰπὼς, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο] Virgil.

Tantum effata, —

— se fluvio Dea condidit alto.

Ann. XII. 885.

Ver. 425. πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.] Poëtice additum est κυμαίνοντα, ut apud Virgilium alto, et motum aquarum exprimit e demersione repentina Deæ. Vid. Georg. IV. 529. Ern.

Ver. 426. [ἴτασαν] Vide ad II. μ'. 55.

Ver. 427. [πόρφυρε] Ἐν βᾶθι τῆς διανοίας διεννοῖτο, καὶ ἐκινεῖτο, καὶ ἱταράσσετο· ὡς περ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὰ ἐκ βάθους κινεῖσθαι μελαίνεσθαι. Schol. Cæterum de prosodia vocum πορφύρεω, πορφύρεος etc. Vide ad II. α'. 338. et 482.

Ver. 429. Δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν] Al. Δόρπον ἄρ' ὀπλισάμεσθ'. Καὶ ὅρα ὡς διασαφίζεται καὶ νῦν αὖθις ὁ δόρπος ἐν τῷ, "ἐπὶ τῇ ἀμβροσίᾳ νύξ." τὸ γὰρ τῇ νύκτι ἡμεῖς δόρπος λέγεται. Eustath. Vide supra ad β'. 20.

Ver. 429. et 574. [ὀπλισάμεσθ'] Similiterque ver. 444. ἰφράσσεσθαι. Vide ad II. α'. 140.

- Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάδοισι διαγλάφασ' ἀλίησιν,
 Ἦσο μένεσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς.
 440 Ἐξείης δ' εὐνήσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάσῃ.
 Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τείρε γὰρ αἰνῶς
 Φωκῶν ἀλιοτρεφῶν ὀλωτάτος ὀδμή.
 Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ παρὰ κήτει κοιμηθεῖη;
 Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ.
 445 Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἐκάσῃ θῆκε φέρεσσα,
 Ἦδ' ὃν μάλα πνέουσιν, ὅλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
 Πᾶσαν δ' ἡοῖν μένομεν τετληότι θυμῷ.

- “ Omnes vero erant recens-excoriatæ : dolum autem struebat patri.
 “ Cubilia porro in arena cum-exsculpisset marina,
 “ Sedebat expectans : nos vero valde prope venimus eam :
 440 “ Ex-ordine autem ea collocavit, iniecitque corium unicuique.
 “ Illic sane molestissimæ insidiæ erant : affligebat enim graviter
 “ Phocarum in-mari-nutritarum teterrimus odor :
 “ Quis enim marinum apud cetum cubare-posset ?
 “ Sed ipsa servavit et excogitavit magnum auxilium :
 445 “ Ambrosiam naribus unicuique supposuit afferens,
 “ Dulce admodum spirantem, sustulitque ceti odorem.
 “ Totum autem matutinum-tempus expectabamus patienti animo.

438 διαγλάφασα] A. 2. 5. 443 τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ] Edd. præter R. Melior
 est lectio textus, quam et Eustath. habet. 444 ἐφράσατο] Edd. vett.

Ver. 434. πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.] Ἐπὶ πᾶσαν
 ὁρμὴν καὶ πρᾶξιν. Schol.

Ver. 435. ἦγ'] Leucothea.

Ver. 438. διαγλάφασ'] Al. διαγλάφασ'.
 Clark. Vid. Var. Lect. In ed. Amst. 1650.
 est διαγλάφασα, quo verbo Hesychius in-
 terpretatur διαγλάφασα, sed casu, opinor,
 et errore operarum: alias lectio bona fo-
 ret: nam γλάφω et γλάφω idem sunt, ut
 docet Eustath. ad h. l. Altera lectio δια-
 γλάφασα est nihil aliud nisi vitium opera-
 rum in A. 2. quod ut omnia alia in ed. 3.
 servatum est. Ern.

Ver. 440. θέρμα] Al. θέρματ'.

Ver. 441. κεῖθι δὴ αἰνότατος] Al. Ἐνθα
 κεν αἰνότατος.

Ver. 442. Φωκῶν — ὀλωτάτος ὀδμή.]
 Hinc, (notante Duponto, Gnomolog. ad
 hunc locum,) de Menelao Lycophron;

— δυσόμοις θηροῖς συγκοιμημένους.
 Cassanidia ver. 849.

Hinc etiam Φωκῶν ὀδμή pro teterrimo
 odore usurpatur apud Aristophanem, Ves-
 πα, Scen. X. ver. 28.

Ver. 443. Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ] Al. Τίς
 γὰρ κ' εἰναλίῳ. Quod idem.

Ver. 445. Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα — Ἦδ' ὃν μά-
 λα πνέουσιν.] Schol. Ἀμβροσίην ὡν, τὸ θεῖον
 καὶ εὐώδες ἔλαιον. Virgil.

Hæc ait; et liquidum ambrosiæ diffudit odorem,
 Quo totum nati corpus perduxit: at illi
 Dulcis compositis spiravit crinibus aura.

Georg. IV. 415.

Ver. 447. ἡοῖν] Τὸν ἀπὸ πρωίας ἕως ἑ-
 ρας ἔκτης καιρόν. Schol.

Ver. 448. Φῶκαι δ' ἐξ ἀλός ἤλθον ἀολλέες.]
 Κνίφαίαι δὲ αἱ Φῶκαι ἔξασιν μᾶλλον ἢ δὴ μὲν-
 τοι καὶ μισημέβριος ἔσης· καὶ παθιῶνσι τῆς
 θαλάσσης ἔξω. Τὸτό τοι καὶ Ὀμηρος ἦδιν
 καὶ ἐν Ὀδυσσεΐ τὸν Μινίανον πιστοῖται τῷ
 Τηλεμάχῳ καὶ τῷ Πυρρισεύῳ περιηγύμνον

- Φῶκαι δ' ἐξ ἀλός ἤλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
 Ἐξῆς ἠυνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 450 Ἐνδῖος δ' ὁ γέρων ἤλθ' ἐξ ἀλός, εὔρε δὲ Φῶκας
 Ζατρεφείας· πάσας δ' ἄρ' ἐπ' ἄχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
 Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, ἐδέ τι θυμῷ
 Ὀϊσθῇ δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
 Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 455 Βάλλομεν· ἐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης·
 Ἀλλ' ἦτοι πρώτισα λῆων γένετ' ἠϋγένηος,
 Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
 Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.

- “ Phocæ vero e mari venerunt confertæ: illæ quidem deinde
 “ Ordine cubabant juxta littus maris.

- 450 “ Meridianus autem senex exiit e mari, invenitque Phocas
 “ Obesas: omnes vero obibat, recensuitque numerum.
 “ Nos autem primos recensuit inter cetos, neque omnino in animo
 “ Suspiciabatur dolum esse: deinde autem decubuit et ipse.
 “ Nos vero protinus vociferantes irruimus; circumque manus
 455 “ Jecimus; neque senex dolosæ obliviscebatur artis:
 “ Sed primum quidem leo factus est magnis-jubis,
 “ At deinde draco, et panthera, atque ingens sus;
 “ Factus est etiam liquida aqua, et arbor alto-vertice-comans.

454 αἰψ'] abest F. A. 1. 458 Γίνετο] F.

ἐν κοίτην αὐτῶν τήνδε. Ælian. de Ani-
 mal. Lib. IX. cap. 50.

Ver. 450. Ἐνδῖος δ' ὁ γέρων ἤλθ' ἐξ ἀλός,]
 Virgil.

— medium Sol igneus orbem

Hauserat, —

Cum Proteus, consueta petens e fluctibus antra,
 Ibat. — Georg. IV. 426. 429.

Ver. 451. ἄρ'] Ut prædixerat Eidothea.
 ver. 411.

Ibid. λέκτο δ' ἀριθμόν.] Vide supra ad
 ver. 413.

Ver. 454. Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἰάχοντες ἐπισ-
 σύμεθ'] Virgil.

Vix defessa senem passus componere membra,
 Cum clamore ruit magno, manicisque jacentem
 Occupat. — Georg. IV. 438.

Ver. 455. οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο
 τέχνης· Ἀλλ' ἦτοι πρώτισα λῆων etc.] Vir-
 gil.

— Ille suæ contra non immemor artis,
 Omnia transformat sese in miracula rerum;
 Ignemque, horribilemque feram, fluviumque li-
 quentem. Georg. IV. 440.

Nam modo te juvenem, modo te videre leonem;
 Nunc violentus aper; nunc, quem tetigisse ti-
 merent,

Anguis eras: modo te faciebant cornua taurum:
 Sæpe lapis poteras, arbor quoque sæpe videri:
 Interdum faciem liquidarum imitatus aquarum
 Flumen eras; interdum undis contrarius ignis.
 Ovid. Metamorph. VIII. 732.

Ἡ πολυπρόσωπος εἰς ἅπαντα ἃ βλέπεται Πρω-
 τίως μεταμύφωσις, ποιητικοὶ καὶ τεράστιοι
 μῦθοι δοκῶσιν, εἰ μὴ τις ἑρμηνεύῃ ψυχῇ τῆς
 ὀλυμπίας Ὀμήρου τελετῆς ἐκροφαντήσιν. Τὴν
 δὲ προμήτορα τῶν ὅλων ὑφίσταται γένεσιν,
 ἀφ' ἧς τὸ πᾶν ῥιζοῖται, εἰς δ' οὖν βλέπομεν
 ἡμῶν κατάστημα. Heraclid. Pontic. Ὁ μὲν
 γὰρ Ποιητὴς περὶ τέτων ἀποδίδως, φησὶν ἐν
 οἷς περὶ Πρωτίως καὶ Εἰδοθίας ἀλληγορεῖ· τὸ
 μὲν πρῶτον καὶ ἐκχινώτατον αἵτιον Πρωτίως

- Ἡμεῖς δ' ἀσεμφείως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
 460 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζ' ὁ γέρον, ὀλοφύϊα εἰδώς,
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνείρόμενος προσέειπεν·
 Τίς νύ τοι, Ἀτρείος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βελάς,
 Ὅφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρεή;
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 465 Οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεεῖνεις;
 Ὡς δὴ δῆδ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, εἰδὲ τι τέκμων
 Εὐρέμεναι δύναμαι, μινύδει δέ μοι ἐνδοθεν ἦτορ.
 Ἄλλα σύ πέρ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν),
 Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθε·
 470 Νόσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόοντα.

- “ Nos vero firmiter tenebamus constanti animo.
 460 “ Sed cum jam angustabatur senex, versutias sciens,
 “ Tunc vero me verbis interrogans allocutus est;
 “ Quisnam tibi, Atrei fili, deorum contulit consilia,
 “ Ut me caperes invitum insidiatus? cujusnam-rei tibi opus?
 “ Sic ait; at ego ipsum respondens allocutus sum:
 465 “ Scis, senex; quid me ista decipiens interrogas?
 “ Quod jam diu in insula detineor, neque ullo pacto finem
 “ Invenire queo; conficitur autem mihi intus cor.
 “ Sed tu saltem mihi dic, (dii etenim omnia sciunt;)
 “ Quisnam me immortalium detineat, et mihi impediat iter;
 470 “ Reditumque, ut per pontum proficiscar piscosum.

471 ὁ δὲ μ' αὐτίκ' R. conf. ver. 491.

καλῶν, τὴν δὲ εἰς εἶδη προσημειωμένην ἑστάν, Εἰ-
 δοθίαν. Sextus Empiricus, advers. Mathematicos, lib. VIII. Aliam hujus loci ex-
 plicationem videas apud Diodorum Sicu-
 lum, Bibliothec. Hist. lib. I. Sect. 2. pag.
 56. al. 39. Vide et supra ad ver. 417.

Ver. 456. Ἄλλ' ἥτοι πρώτιστα] Clemens
 Alexandrinus, Pædagog. lib. III. cap. I.
 sub initio, citat ἥτοι μὴν πρώτιστα.

Ver. 457. καὶ πᾶσα δαλίς,] Clemens Alex-
 andrinus, ibid. legit ἡ πᾶσα δαλίς. Al. πᾶ-
 σαλίς.

Ibid. ἡδὲ μέγας σῦς.] Vide ad Il. γ'.
 563.

Ver. 460. Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζ' ὁ γέρον,]
 Virgil.

Verum ubi nulla fugam reperit fallacia, victus
 In sese redit, atque hominis tandem ore locutus.
 Georg. IV. 443.

Ibid. et ver. 598. ἀνιάζ' — ἀνιάζουσι]
 Vide ad Il. γ'. 103. et ο'. 24.

Ver. 461. 462. προσέειπεν· Τίς νύ τοι,]
 Scr. προσέειπε. Ern.

Ver. 462. Τίς νύ τοι, Ἀτρείος υἱέ,] Virgil.
 Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras

Jussit adire domos? quidve hinc petis? —
 Georg. IV. 445.

Ibid. συμφράσσατο] Apud Eustathium
 in commentario συμφράσσατο. Quod ante-
 penultimam corripit. Vide ad Il. α'. 140.

Ver. 463. τί σε χρεή;] Vide supra ad
 γ'. 14.

Ver. 465. Οἶσθα, γέρον,] Virgil.
 Scis, Proteu, scis ipse. — Georg. IV. 447.

Ibid. τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεεῖνεις;]
 Henricus Stephanus parenthesi hæc in-
 cludenda censet.

- Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἄλλα μάλ' ὠφελλες Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 Ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 Σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο, πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 475 Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πρὶν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτῳ διΐπετιός ποταμοῖο
 Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἕρανόν εὐρὺν ἔχῃσι.
 480 Καὶ τότε τοι δώσῃσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοινᾷς.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 Οὐνεκά μ' αὖτις ἀνωγεν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον

- “ Sic dicebam; ille vero me rursus respondens allocutus est;
 “ Atqui omnino debebas Jovique aliisque diis
 “ Sacris opimis factis, naves-consendere, ut citissime
 “ Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
 475 “ Non enim tibi prius fatum-est amicosque videre, et venire
 “ Ad domum bene-ædificatam, et tuam in patriam terram,
 “ Quam Ægypti a-Jove-fluentis fluvii
 “ Rursus ad aquas redieris, fecerisque sacras hecatombas
 “ Immortalibus diis, qui cælum latum tenent.
 480 “ Et tunc tibi dabunt viam dii, quam tu cupis.
 “ Sic dixit; at mihi confractum est carum cor,
 “ Eo quod me rursus jubebat per obscurum pontum

472 ἄλλοισι τε] R.

Ibid. ἐρεεῖνεις;] Al. ἀγορεύεις.

Ver. 472. ἄλλοισιν τε θεοῖσιν] Vid. Var.
 Lect. Ern.

Ver. 475. κάλ'] Similiterque infra ver.
 591. et 749. καλόν. Vide ad Il. β'. 43.

Ver. 477. Αἰγύπτῳ] Αἰγυπτος ὁ Νεῖλος
 ποταμὸς ἱκαλεῖτο. Schol. Vide infra ad
 ver. 581. Clark. Contra Eratosthenem,
 qui Homero Nilum et ostia ejus ignota
 fuisse dicebat, disputat Strabo L. I. p. 29.
 concedens Nili nomen ei ignotum fuisse
 videri, sed non flumen ipsum, idque ab
 eo Ægyptum appellatum. Add. Perizon.
 Orig. Egypt. p. 12. sq. ubi et de nomi-
 nis etymologia agit, disputans et flumen
 et regionem a nigro colore dictum. Ern.

Ibid. διΐπετιός ποταμοῖο] Τὴ ὑπὸ Διὸς
 πληρωμένῃ. Schol. “ Homere appelle non
 “ seulement les torrens, mais generale-

“ ment tous les fleuves, διΐπειτίας, descen-
 “ dus de Jupiter, parce que les pluyes
 “ les grossissent.” Dacier. Θαυμάσιαι τις
 ἂν τὴς τὸν ποταμὸν οἰκθύντας, ὃν Ὅμηρος Αἰ-
 γυπτον ποταμὸν κέκληκε, διΐπειτῇ εἰρησθαι,
 διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγὰς κατὰ τὴς
 Αἰγυπτίας ἐν ἕρανῳ, καὶ ἕρανόν εἶναι λέγει
 γὰρ, “ Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλος ἰδέειν,
 “ Πρὶν γ' ὅταν Αἰγύπτῳ διΐπετιός ποταμοῖο
 “ Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς.” — Διΐπειτίας ἔν λέγει
 τὴς ποταμῶν, ἐκ Διὸς τὴς γεννηθησάντων·
 τὸτο δὲ, ὅτι φύσει οἱ ποταμοὶ ἐκ Διὸς γεννῶν-
 ται ὥς περ ἔφη, (Odys. i. 111.) “ Καὶ σφιν
 “ Διὸς ὀμβρος ἄξει.” — Ζηνόδοτος δὲ, διΐπειτῇ,
 τὸν διαυγῆ ἀποδίδωσιν. Porphyr. Quæsi.
 Homeric. 28. Vide infra ad ver. 581.

Ibid. et ver. 581. διΐπειτίας] De prosodia
 verbi vide ad Il. π'. 174.

Ver. 482. ἀνωγεν] Postulat Temporum

- Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήην τε.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 485 Ταῦτα μὲν ἔγω δὴ τελέω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 ἥ τις ἄλλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἦς ἐπὶ νηὸς,
 490 ἥ εἰ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν;
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·

- “ In-Ægyptum ire, longum iter difficileque.
 “ Verum etiam sic ipsum verbis respondens allocutus sum;
 485 “ Ista quidem sic demum perficiam, senex, ut tu præcipis:
 “ Sed age mihi hoc dic et vere enarra;
 “ An omnes cum navibus incolumes redierunt Achivi,
 “ Quos Nestor et ego reliquimus a Troja profecti,
 “ An quisquam perijt morte inopinata, sua in nave,
 490 “ Aut amicorum in manibus, postquam bellum confecerit?
 Sic dicebam; ille vero me rursus respondens allocutus est;

485 δὴ ἔγω] R. vid. not. 491 αὖτις] R. ut ver. 471. 492 μή μιν] Edd. vett.
 præter R. μιν saltem delendum erat. 494 ἀκλαυτον] R. quæ tamen
 alibi ut λ'. 54. 72. habet ἀκλαυτον quod mollius est, cum cæteræ ha-
 bent ἀκλαυτον, quæ hic ἀκλαυτον. Ibid. ἐπὶ νηὶ] Ead.

ratio ut ἀνωγειν hoc in loco sit ab *Aoristo*
ἀνωγειν. Vide ad II. 9. 322.

Ver. 485. ταῦτα μὲν ἔγω δὴ τελέω,] Vul-
 gati habent Ταῦτα μὲν ἔγω δὴ τελέω. At-
 que ita etiam edidit *Barnesius*; et in an-
 notationibus, “ *Amphimacer*,” inquit, “ in
 “ *Primo loco*.” Quod (ut opinor) in hu-
 jusmodi carmine ferri non potest. Exem-
 plum quidem huius rei citat vir eruditus
 ex *J. 246.* infra, ubi in vulgatis legitur,
 Πάσις κινησῆρες ἐν ὁμοτίμοις δόμοις.
 Verum cum Exemplum istud unicum sit,
 mendum aliquod et ibi irrepsisse credide-
 rim. Cæterum hoc in loco Editiones
 nonnullæ, transpositis solummodo vocis-
 cibus δὴ ὅτω, habent Ταῦτα μὲν ὅτω δὴ
 τελέω, atque ita etiam legitur in MS.
Collegii Corporis Christi Cantabr. Optima
 autem videtur hæc lectio, firmaturque
 porro ex λ'. 547. infra, ubi similem phra-
 sin usurpat *Poëta*, nec inter se variant Ex-
 emplaria:

Τὸτο μὲν ὅτω δὴ ἵσταται ἵππος.

Clark. Recte hanc lectionem restituit

Clarkius, quæ est edd. veterimarum, *Flor.*
 et *Alld.* *Lovan.* item *Eustathii* in *Comm.*
Romana habet δὴ ἔγω, inde in alias fluxit.
 Sed in ea puto esse id factum errore ope-
 rarum, cum et alias tales transpositiones in
 ea et in aliis viderim. *Barnesius* e *Schre-*
veliana sumsit, ut alia. Quædam re-
 centiores habent etiam τελέω. *Ern.*

Ver. 489. ἀδυνάϊ] Ἀπρὸς ἀδυνάϊ, χαλι-
 πῶ. *Schol.*

Ver. 491. αὖτις] *Al.* αὖτις.

Ver. 492. τί με ταῦτα διίριαι] *Al.* μή
 ταῦτα διίριαι.

Ver. 494. Δὴν ἀκλαυτον ἵσταται, ἐπὶ νηὶ.

Al. Δὴν ἀκλαυτον ἵσταται, ἐπὶ νηὶ. *Clark.*

Vid. Var. Lect.

Ver. 495. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν.]

Al. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν. *Al.* Πο-
 λλοὶ μὲν τῶνδε δάμεν.

Ver. 496. Ἀρχαὶ δ' αὖ δύο μῆνοι] Τὸν
 Αἰάντα τὸν Λοκρὸν λίγην, καὶ τὸν Ἀγαμέμνο-
 να· καὶ γὰρ αὐτὸς ἔδωκεν εἰς τὴν αὐτὴν παρῆν
 οἰκίαν. *Schol.*

Ver. 497. μάχη δὲ τι καὶ σὺ παρῆσθα.]

- Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρεαι; ἔδὲ τί σε χρεὶ
 Ἰδμεναι, ἔδὲ δαῖναι ἐμὸν νόον· ἔδὲ σε φημί
 Δὴν ἀκλαυτον ἵσταται, ἐπὶ νηὶ πάντα πύδῃαι·
 495 Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 Ἀρχαὶ δ' αὖ δύο μῆνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐν ἰόσῳ ἀπόλοντο· μάχη δὲ τι καὶ σὺ παρῆσθα·
 Εἷς δ' ἐτι περ ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
 500 Γυρῆσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε

- “ Atride, quid me ista interrogas? neque omnino te oportet
 “ Scire, neque explorare meum animum; neque te puto
 “ Diu absque lachrymis fore, postquam bene omnia audieris:
 495 “ Multi etenim illorum domiti sunt, multi vero relict:
 “ Duces autem duo soli Achivorum ære-loricatorum
 “ In reditu perierunt; (pugnæ autem et tu interfuisti:)
 “ Unus vero adhuc alicubi vivus detinetur lato in ponto.
 “ Ajax quidem apud naves domitus est longis-remis-instructas:
 500 “ Ad Gyras quidem primum Neptunus admovit

495 πολλοὶ γὰρ τῶνδε etc.] Edd. præter R. τῶνδε] R. 497 τι] abest A. quod
 perimit versum. 500. 501 Γυρῆσι — Πίστερι] R. ut et aliæ quædam re-
 centiores. vid. not.

Al. μάχη δὲ τι. Quæ et potior videtur
 lectio. Ita infra ver. 608. — Ἰθάκη δὲ
 τι καὶ πρὸς πασι. *Clark.* Et ea lectio in
Iliade aliquoties bene Homero restituta
 hic quoque debebat in textum recipi.
 Nam τι sensum hic commodum habere
 non potest. *Ern.*

Ver. 498. εὐρέϊ πόντῳ] *Al.* εὐρέϊ κόσμῳ.
 Minus recte. Nam vox Κόσμος isto sensu
 apud *Homerum* non occurrit. *Clark.* Non
 istud pro varietate lectionis commemo-
 randum erat, quod est e *Tzetze* *Chiliadi-*
b. *Ern.*

Ver. 499. Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη] *Aja-*
ce hunc fulmine a *Minerva* ictum refert
Virgilius;

Ipsæ, Jovis rapidum jaculata e nubibus ignem,
 Disjecitque rates, evertitque æquora ventis:
 Illum expirantem transfixo pectore flammas
 Turbine corripuit, acapulque infixit acuto.

Æn. I. 46.

Item *Silius Italicus*:

Qualis Olliades, fulmen jaculante *Minerva*,
 Surgentes domuit fluctus ardentibus ulnis.

Lib. XIV. ver. 480.

Vol. III.

“ *Plinius* notat *Ajace* picturam fulmine
 “ percussi, *Apollodori* opus *Atheniensis*, a
 “ se visam *Pergamo*. Solus fere *Timæus*
 “ *Siculus*, *Histor.* I. II. *Ajace* iram
 “ *Neptuni* evasisse scribit; Μετὰ τὴν Τροί-
 “ ας ἄλωσην, πολλοὶ τῶν Λοκρῶν περὶ τὰς
 “ Γυρῆς ναυαγισάντων ἀννήθησαν οἱ δὲ Λο-
 “ κροὶ σὺν Αἰάντι μάλιστα εἰς Λοκρίδα διασώθη-
 “ σαν. Φθόγῃ δὲ καὶ λοιμῷ τὴν χώραν αὐ-
 “ τῶν, μετὰ τὸ τρίτον ἔτος, ἔχοντων, διὰ τὴν
 “ μίξιν ἀδύμιτον Αἰάντος τῇ Κασάνδρᾳ, ἔχρη-
 “ σιν ὁ Ζεὺς, εἰς ἔτη χίλια τὴν Ἀθήνην τὴν
 “ ἐν Ἰλίου, ἰλάσκεισθαι, σίμποντας δύο παρ-
 “ θένες ἐπὶ κλῆρῳ. Vide *Eliae Schedii* de
 “ diis *Germanis*, I. II. c. 33. p. 398. *Aja-*
 “ cis huius historiam vid. in *Brevibus*
 “ *Scholiis* ad *Iliad.* v. ver. 66.” *Barnesius*.
 Ver. 500. Γυρῆσιν] Πίστεισι σκληρίων Μυ-
 κόνε τῆς νήσου, ὅπως καλεῖται, ἐπὶ οἷσι πε-
 ριφρεῖς. *Schol.*

Ibid. μὲν] *Eustathius* in commentario
 videtur legisse μιν. *Clark.* Non videtur
 sic legisse, sed sic recitat versum, eaque
 est vera lectio. Nam accusativus alius
 non est, μιν temere repetitum est e versu
 præcedente. Sed cur non pariter vidit,

Z

- Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
 Καὶ νύ κεν ἐκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,
 Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἐκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·
 Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαΐτμα θαλάσσης.
 505 Τῷ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἐκλυεν αὐδήσαντος·
 Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαينαν ἐλὼν χερσὶ σιβαρῆσιν,
 Ἦλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἐσχισεν αὐτήν·
 Καὶ τὸ μὲν αὐτόδι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 Τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
 510 Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
 Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Σὸς δὲ περ ἐκφυγε κῆρας ἀδελφεός, ἡδ' ὑπάλυξεν,
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.

" Petras ingentes, et servavit e mari.

" Et sane effugisset mortem, invisus licet Palladi,

" Nisi superbum dictum protulisset, et in magnum incidisset malum:

" Dixit nempe, invitis diis, se effugiturum ingentes fluctus maris.

505 " Hunc autem Neptunus magnifica audit jactantem:

" Statim deinde, tridente sumpto, manu forti,

" Percussit Gyræam petram, absciditque ipsam:

" Et unum quidem illic manebat, alterum vero frustum incidit mari.

" Cui scilicet Ajax primum insidens valde percussus erat;

510 " Illum autem ferebat in mare ingens, undosum.

" Sic ille quidem ibi periit, postquam bibisset salsam aquam.

" Tuus vero utcunque effugit mortem frater, atque elapsus est,

" In navibus cavis: servavit enim veneranda Juno.

519 ὅτε δὴ κακίῃσιν] R. Eustath. tamen καὶ κίῃσιν. Contractio illa alias frequens apud Homerum.

Eustathium habere γυρῆσι et πίτρησι, quod verum est. Vid. Var. Lect. Ern.

Ibid. ἱπύλασσι] Vide ad Il. ε' 1.

Ver. 502. καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνη,] Vide supra ad γ'. 135.

Ver. 503. Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἐκβαλε,]

Ἀχαιῶν σομάτων,

Ἀόμω ε' ἀφροσύνας

Τὸ τίλος δυσυχία.

Euripid. Bacch. ver. 385.

Ἡ γλῶσσα πολλὰς εἰς διόδους ἤγαγεν.

Grotius, Excerpt. ex incertis auctori-

bis, ver. 317.

Ibid. ἱπύλασι,] Al. ἱπύλασι, et ἱπύλασι.

Ibid. et ver. 509. ἀάσθη.] Vide ad Il. ε' 116.

Ver. 504. Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαΐτμα θαλάσσης.] Hinc Seneca:

Tandem occupata rupe, furibundum intonat,
 Superasse nunc se pelagus atque ignes; juvat
 Vicisse cælum, Palladem, fulmen, mare.

Agamemnon, ver. 534.

Et Quintus Calaber, ver. 564.

Φῆ δὲ καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἔνικονταί
 Χαόμενοι, καὶ πᾶσαν ἀναστήσασιν θαλάσσαν,
 Ἐκφυγέειν ἄλλ' εἰδὲ θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν.

Ver. 505. Τῷ δὲ Ποσειδάωνι etc.] Seneca:

- Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειῶν ὄρος αἰπὺ
 515 Ἰζεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα δύελλα
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν, μεγάλα σενάχοντα,
 Ἀγρῆ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέσης
 Τοπρῖν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεσιάδης Αἰγισθος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόσος ἀπήμων,
 520 Ἀψ δὲ θεοὶ ἔβρον σρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο·
 Ἦτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἵης,
 Καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῆς
 Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
 Τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖσεν
 525 Αἰγισθος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἐσχετο μισθόν,
 Χρυσῆ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,

" Sed quando jam statim erat ad Malearum montem arduum

515 " Perventurus, tum vero ipsum abreptum procella

" Pontum per piscosum tulit, valde ingemiscientem,

" Agri ad extremam-oram, ubi ædes habitabat Thyestes

" Prius, at tunc habitabat Thyestiades Aegisthus.

" Sed cum jam et illinc apparebat reditus incolumis,

520 " Retro vero dii ventum verterunt, et illi domum venerunt;

" Sane ille quidem gaudens ingressus est patriam terram,

" Et osculabatur attingens suam patriam: multæ vero ab ipso

" Lachrymæ calidæ effundebantur, quia lubenter vidit terram.

" Hunc autem a specula conspexit speculator, quem constituerat

525 " Aegisthus dolosus, ducens: promisit autem mercedem

" Auri duo talenta; observabat vero hic toto anno,

520 σρέψαν] A. 2. 3. Sic et Eustath. p. 1505. 28. et 45. quo loco tamen habet σρέψαι ἢ σρέψαι.

plura cum auderet furens,
 Tridente rupem subruit pulsam pater
 Neptunus, imis exerens undis caput;
 Solvitque montem, quem cadens secum tulit:
 Terraque et igni victus et pelago jacet.

Agamemnon, ver. 542.

Δὴν γὰρ οἱ νεμέσθησιν ὑπὲρ βίος Ἐννοσίγαιος·
 Εὐτὶ μιν εἰσενόησιν ἰφαιπτόμενον χερὶ πίτρης
 Γυραίης, καὶ οἱ μέγα χάσαστο, σὺν δ' ἐτίναξε
 Πόντον ἡμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον

ἀπείριτον δ' εἰς ἅλα πίτρη
 Εὐρεα, τῇ περ ἐκίνοιο ἱαῖς ἐπιμαίετο χερσὶ.

Quintus Cal. 567. 573.

Ver. 507. 523. 529. 535. ἔσχισεν —
 ἀσπασίως — ἰφράσαστο — Διπνίσσας,] Vi-
 de ad Il. α'. 140.

Ver. 509. ῥ'] Ut dictum est. ver. 500.

503. Ver. 510. Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον]

Αἴας δ' ἄλλοι μὲν περιήχοντο δόξασι νηὶς,
 Ἄλλοι δ' αὖ χεῖρεσσι διήκον ἀλμυρὰ βένθη.

Quintus Cal. 546.

Ver. 511. Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἰπὶ
 πῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ.] Τῷτον δὲ τὸν εἶχον φασὶν
 οἱ Παλαῖοι ἐν ὕδασι ἐκδοῦν φέρεσθαι, διὰ τὸ
 λίαν ἐντιλῆς. Eustath.

Ver. 513. σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.] Τετίαν
 ἀλληγορικῶς ὁ ἀπὸ εὐκρατοῦς πνίου. Eustath.

Ver. 514. et 519. ὅτε δὴ] Similiterque

- Μὴ ἐλάθοι παριόν, μνήσαιο δὲ θέριδος ἀλκῆς.
 Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δάματα ποιμένι λαῶν.
 Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην.
 530 Κρινάμενος κατὰ δῆμον εἵκοσι φῶτας ἀρίστους,
 Εἶσε λόχον, ἐτέρωδ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἴπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
 Τὸν δ' ἐκ εἰδότη ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 535 Δεινίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βῆν ἐπὶ φάτῃ.
 Οὐδέ τις Ἀτρεΐδω ἐτάρων λίπεδ', οἳ οἱ ἔποντο,
 Οὐδέ τις Αἰγίσθου· ἀλλ' ἔκταδεν ἐν μεγάροισιν.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καδῆμενος· ἐδὲ νύ μοι κῆρ

" Ne ipsum lateret accedens, recordareturque strenuae fortitudinis.

" Perrexit autem ire annunciaturus ad aedes pastori populorum.

" Statim vero Aegisthus dolosam excogitavit fraudem:

530 " Electis ex plebe viginti viris optimis,

" Constituit insidias, et ab altera parte jussit convivium apparari.

" At ipse ivit invitans Agamemnonem, pastorem populorum,

" Equis et curribus, nefanda animo agitans.

" Hunc autem non fati providentem reduxit, et trucidavit

535 " Convivio-exceptum, ut si quis interfecerit bovem ad praesepe:

" Neque quisquam Atridae sociorum relictus est, qui eum sequebantur,

" Neque quisquam Aegisthi; sed trucidati sunt in aedibus.

" Sic dixit; at mihi confractum est carum cor:

" Flebam autem in arenis sedens; neque mihi cor

529 Αὐτίκ' Αἴγισθος] F. A. L. male. 533 Ἴπποισιν καὶ] R. recte.

infra ver. 545. ὅπως κεν δῆ. Vide ad *Il.* ξ'. 433. et 504.

Ibid. Μαλιάν] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. Schol.

Ver. 520. σπρίψαν.] *Al.* τρέψαν.

Ver. 521. Ἦτη ὁ μὲν χαιρών] Eustathius in commentario citat. Αὐτὸς μὲν χαιρών.

Ibid. ἐπιβήσας] Vide ad *Il.* β'. 35. et ε'. 109. *Al.* ἐπιβήσας.

Ver. 524. ὁ γὰρ] Quem scilicet.

Ver. 531. Εἶσε λόχον.] Barnesius de suo edidit Εἶσε λόχον. Quam lectionem confirmari existimat ex *Odys.* ξ'. 217. Sed minus recte. Nam isto quidem in loco necessario legendum est "λόχονδ'", quia

praecedit "κρίνομαι." At hic recte se habent Vulgati; ut liquet ex aliis locis ubi eandem phrasin usurpat Poëta:

— πικρὸν λόχον εἶσαν, ἀγονταί. *Iliad.* δ'. 392.

Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρέως φῶτας ἀρίστους, Εἶσε λόχον. — ξ'. 188.

Ver. 533. Ἴπποισιν καὶ] Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 535. Δεινίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βῆν ἐπὶ φάτῃ.] Euripid.

Κτενὺν ἢ τὸν ἄλλοχος, αἰκνὸς πικρῶ. — Καὶ τὸν τε τῶτον πικρὸν ἐξέρας' ἄνω. *Hecub.* ver. 1277. 1279.

- 540 "Ἦδελ' ἔτι ζῶειν, καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐπορέσθην,
 Δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτής·
 Μηκέτι, Ἀτρεὺς υἱέ, πολὺν χρόιον ἀσκελὲς οὔτω
 Κλαῖ', ἐπεὶ ἐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν· ἀλλὰ τάχιστα
 545 Πείρα, ὅπως κεν δῆ σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι.
 "Ἢ γάρ μιν ζῶν γε κινήσεται, ἢ κεν Ὀρέσης
 Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δὲ κεν τάφῳ ἀντιβολήσῃς.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένα περ, ἰάνθη·
 550 Καί μιν φανήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέτρες μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 "Ὅστις ἔτι ζῶς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,

540 " Volebat amplius vivere, et videre lumen solis.

" At postquam flendoque volutandoque saturatus sum,

" Tum me allocutus est senex marinus, verax;

" Ne amplius, Atræi fili, longoque tempore indesinenter sic

" Fleas, quoniam non remedium aliquod inveniemus: sed citissime

545 " Tenta, quo pacto jam tuam in patriam terram pervenias.

" Aut enim ipsum vivum deprehendes; aut Orestes

" Interfecerit præveniens: tu vero sepulturam occurreris.

" Sic dixit: at mihi cor et animus generosus

" Rursus intra pectus, et tristi licet, latetatur:

550 " Et ipsum allocutus verba alata dixi;

" Istos quidem jam novi: tu vero tertium virum nomina,

" Quinam adhuc vivus detinetur in lato mari,

541 τε πορέσθην] R. recte.

Quem in locum Scholiastes; Οἱ νεώτεροι, (inquit,) μὴ νοήσαντες τὸ Ὀμηρικόν, "Δειπνήσας ὥς τις τε κατέκτανε βῆν ἐπὶ φάτῃ," ὅτι ἀνὴρ ἂν ἴδω μετὰ τῆς πόλεως ἀπολαύσεως τυχεῖν, τῶτον ὥς βῆν ἀπέκτανεν ἢ Κλυταίμνησρα· προσέθηκεν ὅτι καὶ πικρὸν ἀνηρείθη. Διὸ σημειωτέον ἰνταῦθα τὸ, "Καὶ τὸν τε τῶτον πικρὸν ἐξέρας' ἄνω."

Ibid. Δεινίσσας.] Scholiastes in Euripidem, loco jam citato, legit Δειπνήσας. Atque ita etiam habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Sed, ut opinor, minus recte. Nam ea vox apud Homerum de eo semper usurpatur, qui ipse convivatur; non de eo, qui alium convivio excipit. Vide infra ad ε'. 312. et ε'. 396.

Ver. 539. Κλαῖον] Vide ad *Il.* ε'. 84.

Ibid. ἐδὲ νύ μοι κῆρ] *Al.* ἐδὲ μοι ἦτορ.

Ver. 543. Ἀτρεὺς υἱέ.] MS. a Tho. Bentleio collatus, Ἀτρεὺς υἱέ. Quod et ferri posset; pronunciando videlicet Ἀτρεὺς eodem modo ac voces Ἀτρεΐδω, Λαίρτω, ver. 536 555. pronunciabantur Ἀτρεΐδω, Λαίρτω. Vide ad *Il.* α'. 1. et 489.

Ver. 544. ἐπεὶ ἐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν]

Ὁ γὰρ τις πῆλξ πέλεται κρυεῖο γόοιο.

supra *Iliad.* α'. 524.

Ver. 547. ὑποφθάμενος] Vide ad *Il.* β'. 43.

Ver. 549. 553. et 661. ἀχνυμένα — ἀχύνεινος] Vide ad *Il.* γ'. 260.

- 'Ηὲ θανών· ἐδέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκῆσαι.
 "Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 555 Υἱὸς Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψῆς, ἥ μιν ἀνάγκη
 "Ἰσχει· ὁ δ' ἐ δύναται ἢν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι·
 Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
 560 Οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' ευρέα νῶτα θαλάσσης.
 Σοὶ δ' ἐ δέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 "Αργεὶ ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 "Αλλά σ' ἐς Ἡλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
 "Αθάνατοι πέμψουσιν, (ὅθι ξανδὸς Ῥαδάμανθυς·
 565 Τῇ περ ῥήϊστη βιοτὴ πέλει ἀνδρώποισιν·

" Aut mortuus: volo autem, et mæstus licet, audire.

" Sic dicebam: ille vero me rursus respondens allocutus est;

555 " Filius Laërtae, in Ithaca ædes habitans.

" Hunc vero vidi in insula lachrymas uberes fundentem,

" Nymphæ in ædibus Calypsus, quæ ipsum necessitate

" Detinet; nec ille potest in suam patriam terram pervenire:

" Non enim ei adsunt naves remigio-instructæ, et socii,

560 " Qui ipsum vehant per lata dorsa maris.

" Tibi vero non a-fato-decretum est, Jovis-alumne o Menelaë,

" In Argo equos-pascente mori et fatum obire:

" Sed te in Elysium campum, et fines terræ

" Immortales mittent; (ubi flavus Rhadamanthus est;

565 " Ubi utique facillima vivendi-ratio est hominibus:

Ver. 552. ἐδέλω πόντῳ.] *Al.* ἐδέλω πόσῳ.
 Vide supra ad ver. 498.

Ver. 557. ἥ μιν ἀνάγκη "Ἰσχει.] Vide
 supra ad α'. 53.

Ver. 559. ἐπήρετμοι.] Ἐνταῦθα δὲ νῆες
 ἐπήρετμοι, αἷς ἰσὶν ἱετμοί. *Eustath.*

Ver. 561. Σοὶ δ' ἐ δέσφατόν ἐστι.]

Καὶ τῷ πλανήτῃ Μινίλῳ θῶν πάρα
 Μακάρον κατοικεῖν νήσῳ ἴσθι μέγιστον.

Eurip. Helena, ver. 1692.

Ver. 563. "Αλλά σ' ἐς Ἡλύσιον πεδίον] Τὸ
 σὺν ἡρώων ἰδιαιτῆμα κελημένον ἀπὸ Ἡλυ-
 σίου τῷ Ἐλυθῆρος ὑποβιστάτου γινόμενον ἢ
 παρὰ τὸ ἄλυστα ἐν αὐτῷ μίνιν τὰ σώματα·
 ὁ δὲ τόπος, ἐν ταῖς καλυμμέναις μακάρων νή-
 σις. *Schol.* Ὁ τοῖνυν Παιστής τὰς τοσαύ-
 τας στρατιάς ἐπὶ τὰ ἴσχυα τῆς Ἰβηρίας ἴσθ-

ρηκῶς, πυνθανόμενος δὲ καὶ πλῆστον καὶ τὰς
 ἄλλας ἀρετὰς, (οἱ γὰρ Φοίνικες ἰδὲ λαν σῦτο,)
 ἐνταῦθα τὸν τῶν ὑποβίων ἐπλάσσει χώρον, καὶ
 τὸ Ἡλύσιον πεδίον, οὗ φησὶ ὁ Πρωτίδης ἀπο-
 κίσειν τὸν Μινίλαον· "Αλλά σ' ἐς Ἡλύσιον
 "πεδίον" etc. *Strabo*, *Geograph. Lib. III.*
pag. 223. al. 150. Virgil.

— amœna piorum

Concilia, Elysiumque colo. — *Æn. V. 731.*

— exinde per amplum

Mittimur Elysium, et pauci læta arva tenemus.
Æn. VI. 743.

"Ὡς περ ἡμῖς ταῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἀποκλη-
 ρῶμεν τὴν ἐν παραδείσῳ διατριβὴν, οὕτω τοῖς
 ἡρώων "Ελληνες ἀποτίμωσι μακάρων νήσους, καὶ
 τὸ πεδίον Ἡλύσιον, καὶ τὸν ἐσφοδὶλὸν λυμῶνα τὸν
 ἀδιψόν. *Tractatus in Hesiod. "Erg. καὶ "H-*

- Οὐ νιφετός, ἔτ' ἄρ χειμῶν πολὺς, ἔτε πότε ὄμβρος,
 'Αλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνεύοντος ἀήτας
 'Ὀκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνδράπας·)
 Οὐνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἐσσι.
 570 "Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 "Ἡῖα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θαλάσσαν,
 Δόρπον δ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
 575 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 "Ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 "Εν δ' ἰσῆς τιθέμεσθα καὶ ἰσῖα νηυσὶν εἴσῃς·

" Non nix, neque hyems multa, neque unquam imber,

" Sed semper Zephyri argute-spirantes auras

" Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:)

" Quod habes Helenam, et ipsis Jovis gener es.

570 " Sic locutus, pontum subiit fluctuosum.

" At ego ad naves simul-cum eximiis sociis

" Ibam: multa autem mihi cor agitabat eunti.

" Cæterum postquam ad navem venimus atque mare,

" Cœnamque apparavimus, supervenitque divina nox,

575 " Tum utique dormivimus in littore maris.

" Quando autem mane-genita apparuit rosea-digito aurora,

" Naves quidem imprimis deduximus in mare vastum,

" Malosque imposuimus et vela navibus æqualibus:

μικ. I. 168. 169. " Si Paradisum nomi-
 " nemus locum divinæ amœnitatis, reci-
 " piendis sanctorum spiritibus destinatum,
 " — Elysii campi fidem occupaverunt."
Tertullian. Apolog. cap. 47.

Ver. 564. 586. 592. "Αθάνατοι — "Αθα-
 νάταις.] Vide ad α'. 398.

Ver. 565. Τῇ περ ῥήϊστη βιοτὴ πέλει] Haud
 dissimiliter *Pindarus*;

"Ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,

"Ἴσα δ' ἐν ἀμείραις ἄλι-

σι ἴχοντες, ἀποτίμωσι

"Εσθλοὶ νύμωται βίω-

σιν.

Olymp. Od. II. ver. 109.

Ver. 566. Οὐ νιφετός, οὐτ' ἄρ χειμῶν] Vi-
 de infra ad ζ'. 42.

Ibid. νιφετός.] Vide ad *Il. μ'*. 280.

Ibid. ἔτε πότε] *Strabo*, loco supra citato,
 legit ἔτε πότε.

Ver. 567. λιγυπνεύοντος] *Al.* λιγὺ πνεύον-
 τας. Vide ad *Il. τ'*. 350.

Ver. 568. ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνδράπας·]
Al. ἀνίησι παραψυχὴν ἀνδράποισ.

Ver. 570. "Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο]
Virgil.

Hæc Proteus: et se jactu dedit æquor in altum.
Georg. IV. 528.

Dixerat hæc Proteus, et condidit æquore vultum.
Ovid. Metamorph. lib. XI. ver. 256.

Ibid. πόντον — κυμαίνοντα.] Vide supra
 ad 425. *Æn.*

Ver. 572. πόρφυρε] Vide supra ad ver.
 427. item ad *Il. α'*. 538. et 482.

- Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάδίζον·
 580 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλλα τύπον ἔρετμοις.
 Ἀψ δ' εἰς Αἰγύπτου, διΐπετέος ποταμοῖο,
 Στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἑόντων,
 Χεῦ Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
 585 Ταῦτα τελευτήσας νεόμην' ἔδοσαν δέ μοι ἔρον
 Ἀθάνατοι, τοί μ' ἄκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμοισιν,
 Ὅφρα κεν ἑνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται·
 Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
 590 Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὖζοον· αὐτὰρ ἔπειτα

- " Ipsique porro ingressi super transtra sederunt;
 580 " Ordine autem consistentes spumoso mare verberabant remis.
 " Rursus autem ad Aegyptum, a-Jove fluens flumen,
 " Constitui naves, et feci perfectas hecatombas.
 " At postquam sedassem deorum iram semper existentium,
 " Aggessi Agamemnoni tumulum, ut sempiterna gloria esset.
 585 " His peractis, redii: dederunt autem mihi ventum-secundum
 " Dii, qui me celeriter caram in patriam miserunt.
 " Verum age nunc mane in aedibus meis,
 " Donec undecimaque duodecimaque fuerit dies;
 " Et tunc te bene dimittam; daboque tibi splendida dona,
 590 " Tres equos et currum bene-politum; ceterum deinde

587 Ἀλλὰ γὰρ νῦν] F. A. L.

- Ver. 574. Δόρπον 9] Vide supra ad ver.
 429. et ad β'. 20.
 Ver. 577. ἐρύσσαμιν] Vide infra ad λ'.
 2. Ibid. ἄλα δῖαν.] Vide supra ad γ'. 158.
 et ad II. α'. 141.
 Ver. 578. ἰσὺς τιθίμειδα] *Al.* ἰσὺς τ'
 ἰσίμειδα.
 Ver. 579. Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ
 κληῖσι κάδίζον.] *Al.* Ἀν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες.
 Virgil.
 Linquere tum portus jubeo, et considerare trans-
 tris. *Æn.* III. 289.
 Ver. 580. πολλὴν ἄλλα τύπον ἔρετμοις.]
 Virgil.
 Vela dabant læti, et spumas salis ære ruebant.
Æn. I. 39.
 — remis insurgimus: haud mora; nautæ

- Adnixa torquent spumas, et cærulea verrunt.
Æn. III. 297.
 Certatim socii feriunt mare, et æquora verrunt.
Æn. III. 290. V. 778.
 Verrimus et prona certantibus æquora remis.
Æn. III. 668.
 Ver. 581. Ἀψ δ' εἰς Αἰγύπτου.] *Al.* Αἰγύπτου,
 ὅτι Νεῖλος — ὅτι Ὀμηρος μὲν ἔστω καλῶς
 Ἡσίοδος δὲ, ὡς ἂν νιώσῃς, Νεῖλον ἢ καλῶς
 μὲν οἶδεν αὐτόν. *Eustath.* Ὀμηρος — τοῖς
 ἀρχαίοις ἔχρησται ὀνόμασιν, — καὶ ὅτι καὶ
 Αἰγύπτου τὸν ποταμὸν εἶπεν, ὃ Νεῖλον. *Pau-*
sanias Boeotic. Lib. IX. cap. 40. Vide
Plinii Histor. Natural. Lib. V. cap. 9.
 item supra ad ver. 477. et γ'. 500.
 Ibid. διΐπετέος ποταμοῖο.] Πλημύρην ἔξ
 ὁμῶν ὃ Νεῖλος πλημύρην καὶ διὰ τὴν διέ-
 πεισιν καλεῖται. *Eustath.* Οἱ μὲν ἂν ἀρχαῖοι.

- Δώσω καλὸν ἄλυσον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
 Ἀθανάτοισι, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 Ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
 595 Καὶ γὰρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
 Ἥμενος, ἐδέ κέ μ' οἴκῃ ἔλοι πόδος, ἐδὲ τοκῆων·
 (Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκῶων
 Τέρπομαι.) ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 Ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἔρύκεις.
 600 Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔσω·
 Ἴππους δ' εἰς Ἰθάκην ἐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίῳ ἀνάσσεις

- " Dabo pulchrum poculum, ut libes diis
 " Immortalibus, mei memor diebus omnibus."
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 " Atride, ne sane me multo tempore hic detine.
 595 " Etenim in annum ego apud te utique perdurarem
 " Sedens, neque me domus caperet desiderium, neque parentum:
 " (Vehementer enim verbis sermonibusque tuis audiens
 " Oblector:) sed jam mihi tædio-afficiuntur socii
 " In Pylo divina: tu autem me longum-tempus hic detines.
 600 " Donum autem, quodcumque mihi dederis, sit quod-recondi-possit;
 " Equos vero in Ithacam non ducam, sed tibi ipsi
 " Hic relinquam ornamentum: tu enim campo imperas

- τοχασμῶν τὸ πλέον, οἱ δ' ὕστερον αὐτόπται γε-
 νηθέντες, ἥσαντο ὑπὸ ὁμῶν θερινῶν πλη-
 ρέμενοι τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἀνω
 κλυζομένης, καὶ μάστιγα ἐν τοῖς ἰσχυατοῖς ὄρε-
 σιν παυσανέων δὲ τῶν ὁμῶν, παυσανέων
 κατ' ὀλίγον τὴν πλημύρην. — Φησὶ γὰρ
 (Ποσειδάωνος) Καλλιόπῃ λήγειν τὴν ἐκ τῶν
 ὁμῶν αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους
 λαβόντα· ἐκείνους δὲ παρὰ Θερασίου τῷ Θε-
 σίῃ — ἐκείνους δὲ παρὰ ἄλλων· τὸν δὲ παρ'
 Ὀμήρου διΐπτερος φάσκοντος τὸν Νεῖλον. "Αψ
 " εἰς Αἰγύπτου διΐπτερος ποταμοῖο." *Strabo,*
Geograph. Lib. XVII. pag. 1138.
 1139. al. 789. 790. Vide supra ad ver.
 477.
 Ibid. Ἀψ δ' εἰς Αἰγύπτου, — Στῆσα νέας.]
Eustath. Ὅτι ἀπταῖον τὸ εἰς Αἰγύπτου εἰς.
 Διὰ γὰρ εἰς τὸν τόπον τῷ Αἰγύπτου. *Ern.*
 Ver. 585. ἔδοσαν δέ μοι ἔρον Ἀθάνατοι.]
 Vide infra ad λ'. 6.
 Ibid. ἔδοσαν.] *Al.* δίδωσαν.
 Vol. III.

- Ver. 590. Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον] *Æn.*
 ἰδα δὲ, φασὶ καὶ παρὸν ἵνα βασιλεὺς τῷ
 Τηλεμάχῳ ὑπισχνῆται δῶναι, τὶς δὲ γὰρ
 οὕτω ἦσαν. *Eustath.* Vide ad II. α'. 152.
 Ver. 591. Δώσω καλὸν ἄλυσον.] *Virgil.*
 Cratera impressum signis,
 Ferre sui dederat monumentum et pignus amo-
 ris. *Æn.* V. 536. 538.
 Ver. 595. Καὶ γὰρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν] Refer-
 tur istud γὰρ ad id quod eleganter retice-
 tur: " Non quod tecum vivendi me lædeat;
 ETENIM vel in annum etc." Vide ad
 II. ε'. 22.
 Ver. 600. κειμήλιον ἔσω] Τετρίσιν ἀπόδε-
 τόν τι. *Eustath.*
 Ver. 601. Ἴππους δ' εἰς Ἰθάκην ἐκ ἄξομαι,
 ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ Ἐνθάδε λείψω] *Horatius:*
 Haud male Telemachus, proles patientis Ulyxei:
 Non est aptus equis Ithacæ locus, ut neque pla-
 nis
 A a

- Εὐρέος, ὃ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύππειρον,
 Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυῆς κρῖ λευκόν.
 605 Ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες, ἔτε τι λειμῶν·
 Αἰγίβοτος· καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
 Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, ἔδ' εὐλείμων,
 Αἷ δ' ἀλὶ κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ πέρι πασέων.
 "Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 610 Χεὶρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετασῆσω· δύναμαι γάρ.
 Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,

"Lato, in quo quidem lotus multus, in quo cyperus,

"Triticum, speltæ, atque late-germinans hordeum album.

605 "In Ithaca autem neque sane curricula lata, neque omnino pratum:

"Capris-pascendis-apta ea est; et magis grata solo-equis-pascendis-apto.

"Nulla enim insularum equis-idonea neque pratis accommodata,

"Quæ mari circumdatæ sunt; Ithaca autem et supra omnes."

Sic dixit: risit vero bello strenuus Menelaus,

610 Manuque ipsumprehendit, verbumque dixit, atque compellavit;

"Sanguinis es boni, care fili, qualia loqueris.

"Atqui ego tibi hæc dona commutabo; possum enim.

"Donorum autem, quæcunque in mea domo recondita jacent,

604 ζειαί τε ἡδ' Edd. vett. male. 606 ἵπποβότοισιν] F. perperam: nec minus ἵπποβότοι] A.

Porrectus spatiis, nec multæ prodigus herbarum.
 Atride, magis apta tibi tua dona relinquam.
 Epist. Lib. I. vii. 40.

Ver. 602. ἀγαλμα] Vide supra ad γ'. 274.

Ver. 603. λωτὸς] Εἶδος πώας, καὶ δένδρον.
 Schol. Ἐπὶ τὴν πλῆρην γένεται ὁ ποταμὸς, καὶ τὰ πεδία πελαγίση, φύεται ἐν τῷ ὕδατι κρίνια πολλὰ, τὰ Αἰγύπτιοι καλεῖσι λωτὸν· ταῦτ' ἐπὶ τῶν δρόμωνται, αὐαίνουσι πρὸς ἥλιον· καὶ ἔπειτα τὸ ἐκ τῆς μίσης τῆς λωτῆς, τῇ μήκῃ καὶ ἰσχυρί, ἐπὶ τῆς πλάτης, ποιεῖται ἐξ αὐτῆς ἄρτους ὁπότες πυρί. Ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ῥίζα τῆς λωτῆς τὴν ἰσχυρίαν, καὶ ἐγγλύσσει ἰκνικίως ἰὸν τρογγύλον, μέγας δὲ κατὰ μῆλον.
 Herodotus, Lib. II. cap. 92.

Ver. 604. ζειαί τε, ἡδ' Al. ζειαί τ' ἡδ'.

Ver. 605. Ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες.] Vide supra ad ver. 601.

Ibid. οὐτ' ἄρ' Al. ἔ γάρ.

Ver. 606. Αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἱππέρα-

τος] Ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τῆς τοῦ ἡ, καὶ τοῦ αἰγίβοτος εἶσα, τῆς ἱπποβότου ἐμὸς μᾶλλον ἱππέρατος. Schol.

Ibid. ἱππέρατος] Vide ad Il. σ'. 512.

Ver. 607. Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, ἔδ' εὐλείμων.] Strabo, Geograph. Lib. X. citat, "Οὐ γάρ τις νήσος εὐλείμος, ἔδ' εὐλείμων."

Ver. 608. Αἷ δ' ἀλὶ κεκλίεται] Περιέχονται τῇ θαλάσσῃ. Schol.

Ibid. κεκλίεται] Vide ad Il. α'. 37.

Ibid. et ver. 723. πασέων.] Pronunciabatur πασῶν. Similiterque εὐεργῶν, infra ver. 695. pronunciabatur εὐεργῶν. Vide ad Il. β'. 811.

Ver. 609. μείδησεν] Al. γῆθησεν.

Ver. 611. Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.] Ἡ δ' εὐγένεια παρ' ἐκάστωι οἴκῳ τίμιος. Ἔτι δὲ τοῦ βελτίους εἰκὸς τὸς ἐκ βελτίωνων εὐγένεια γὰρ ἐστὶν ἀρετὴ γένεσις. Aristot. de Repub. Lib. III. cap. 13. Por-

- Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηνέστατόν ἐστιν.
 615 Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 Ἔσιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράνται·
 Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρην δέ ἐ Φαίδιμος ἦρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὃς δὲ δόμος ἀμφεκάλυψε
 Κεῖσέ με νοσήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τὸδ' ὀπάσσαι.
 620 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν Δεῖε βασιλῆος·
 Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
 Σῆτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔνεικαν.
 Ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

"Dabo, quod pulcherrimum et pretiosissimum est:

615 "Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus vero

"Est totus, auro autem labra munita sunt;

"Opus vero Vulcani: donavit autem illum Phædimus heros

"Sidoniorum rex, quando ejus domus suscepit

"Illuc me in-reditu-profectum: tibi autem volo id præbere."

620 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Convivatores vero in domum ierunt divini regis:

Illi vero adducebant quidem oves, afferebantque generosum vinum:

Panem vero ipsis uxores pulchris-vittis attulerunt.

Sic illi quidem circa cœnam in ædibus Menelaï occupabantur.

617 Ἔργον Ἡφαίστοιο] R. πόρην δὲ] L. 619 ὀπάσσαι] F. A. L. 623 ἔπει-
 πον] R.

ro hinc Cleanthes, apud Diogenem Laërtium; Λάκωνες τινες εἰπόντες ὅτι ὁ πόνος ἀγαθὸν, διαχυθεὶς φησιν, "Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος." Laërt. lib. VII. Vide supra ad ver. 206.

Ver. 612. μετασῆσω] Τὸ δὲ, "μετασῆσω," ἀντὶ τῆς μεταλλάξεως, μετασφαιρῶν, ἢ ἀνταλλάξεως, ἀντιδώσω ἐν μεταφορᾷ τῶν διὰ τὰς ἀντικαταλλάσσοντων. Eustath. Vide ad Il. γ'. 745.

Ver. 613. κειμήλια] Vide supra ad ver. 600.

Ver. 615. τετυγμένον] Vide ad Il. ζ'. 488.

Ver. 616. κεκράνται] Vide supra ad ver. 132.

Ver. 617. πόρην δὲ ἐ Φαίδιμος ἦρως,] Φαίδιμος ὄνομα κύριον. Schol. Τὸ δὲ, "Φαίδιμος ἦρως," ἀπὸ τῶν παλαιῶν, ἱστορικῶν ἐστὶν ὄνομα. Τινὲς δὲ, Σάβαλον αὐτὸν ἱστοροῦν διὰ Σιδωνίων ἰσχυρίαν. Eustath. Barne-

sus Solomonem fuisse conjicit; et hæc ex Clemente Alexandrino citat; Εἰραμὸς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Σολομῶνι δίδωσι, καθ' ἧς χρόνος, μετὰ τὴν Τροίης ἄλωσιν, Μενελάῳ εἰς Φοινίκην ἄφικται. ὡς φησι Μένανδρος, καὶ Λαῖτος ἐν τοῖς Φοινικικοῖς. Strom. I. Vide et infra ad σ'. 117. ubi iterum occurrit hic locus.

Ver. 619. Κεῖσέ με νοσήσαντα] Vide infra ad σ'. 119.

Ver. 621. Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν] Ὅτι ἀφίει τὸν Τηλέμαχον ὁ Ποιητὴς ἐν Σπάρτῃ, ἀπασχολεῖ τὸν λόγον εἰς τὰς μνηστῆρας καὶ φησὶ "Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματα ἴσαν" etc. Eustath. Similiter et Spondanus in commentario ad hunc versum: "Peracto Menelai et Telemachi colloquio, redintegrat Poëta procorum memoriam." Verum, ut recte hic annotant Barnesius et Dna Dacier, de eis quæ apud Menelaum geruntur, adhuc loquitur Poëta; de Procis, infra ver. 625. incipitur narratio.

- 625 Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μεγάροιο
 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες,
 Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχουσιν.
 Ἀντίνοος δὲ καδῆσο καὶ Εὐρύμαχος Δεοειδῆς,
 Ἀρχοὶ μνηστῆρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
 630 Τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἐγγύθεν ἔλθων,
 Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
 Ἀντίνο', ἥ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἥ καὶ ἐκί,
 Ὅπποτε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαδόεντος;
 Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς.
 635 Ἥλιδ' ἐς εὐρύχωρον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
 Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
 Ἀδμήτεις· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασάμην.

- 625 Proci autem ante Ulyssis aedes
 Discis delectabantur et hastilibus jaculantes,
 In fabrefacto pavimento, ubi antea insolentiam exercebant.
 Antinous vero consederat et Eurymachus deo forma-similis,
 Duces procorum; virtute autem erant longe optimi:
 630 His autem filius Phronii Noëmon prope accedens,
 Antinoum verbis interrogans allocutus est;
 "Antinoë, Nunquid scimus in mente nostra, an non,
 "Quando Telemachus redeat ex Pylo arenosa?
 "Navem mihi abiit abducens: mihi vero opus est illa,
 635 "Elidem in spatiosam ut trajiciam, ubi mihi equæ
 "Duodecim fœminæ, subtus autem muli patientes operis
 "Indomiti: ex quibus aliquem adigens domarem."

626 Δίσκοισι] R. 634 χρεὼ γίνεται αὐτῆς] R. vid. not. 635 εὐρύχωρον]
 Edd. præter R.

Ibid. Δαιτυμόνης] Ἰσίων δὲ ὅτι δαιτυμό-
 νης Ἰσταῦθα, κατὰ παλαιὰν παρασημασίαν,
 ὅχι οἱ φίλοι, ἀλλ' οἱ σὺν δαῖτα ἰστομαζόντες.
 Eustath.

Ibid. ἐς δώματ'] Al. ἀνὰ δώματ'. Quo
 modo et legit Eustathius, loco supra (ver.
 621.) citato.

Ver. 622. εὐνόμενοι οἶνοι.] Τὸν ἀνδρῆαν πα-
 ρέχοντα ἐν κυρτῷ πινόμενον. Schol.

Ver. 623. ἵππων.] Al. ἵππων. Atque
 ita legit Eustathius in commentario.

Ver. 626. Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέ-
 ησιν] Ὁ δὲ δίσκος, ἐκ λίθου φασί, ἢ καὶ
 ποτι καὶ σιδῆρος, ἡμῶντι περὶ τὸ μῖνον ἰσχυ-
 ραίνῃ, σφιδόμενος καὶ ἀφίμινος· ἢ δὲ αἰγανία,

εἶδος ἀκοντίου ἐπιτηδεύειν εἰς αἰγῶν θήραν.
 Eustath.

Ibid. Δίσκοισιν τέρποντο] Vid. Var. Lect.
 Ern.

Ver. 627. Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ.] Κατισκυ-
 ασμένῳ καὶ λελειωμένῳ ἰδάφει. Schol.

Ibid. ὅθι περ] Ubi scilicet.

Ibid. ἱχθυσιν.] Vide ad Il. α'. 37. et β'.
 221.

Ver. 630. 641. 648. Τοῖς δ' — Τὸν δ']
 Vide ad Il. γ'. 200. et δ'. 160.

Ver. 634. ἡμῶντι γίνεται αὐτῆς.]
 Ita ex Editionibus nonnullis restituit Bar-
 nesius; ut pronuncietur scilicet χρεὼ. Cum
 que Barnesio facit ex MS. a Tho. Bentleio
 collatus. Vulgati habent, ἡμῶντι γίνεται

- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐδάμβεον· ἐ γὰρ ἔφαντο
 Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ περ αὐτῇ
 640 Ἀγρῶν, ἥ μῆλοισι παρέμμεναι, ἥ ἐ συβάτῃ.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
 Νημερτές μοι ἐνίσπε, πότε ὅχρετο, καὶ τίνες αὐτῷ
 Κῆροι ἔποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἥ ἐοὶ αὐτῇ
 Θῆτές τε δμῶές τε; δύναϊτό γε καὶ τὸ τελέεσσαι;
 645 Καί μοι τῆτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Ἥ σε βίη ἀέκοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,
 Ἥ ἐκάν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ;
 Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἀντίον ἤυδα·
 Αὐτὸς ἐκάν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
 650 Ὅπποτ' ἀνὴρ τοιῆστος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,

Sic ait: illi vero in animo obstupescabant; non enim putabant
 In Pylum eum abiisse Neleiam, sed alicubi illic

- 640 In agris, aut ovibus adesse, aut cum subulco.
 Hunc autem rursus Antinous allocutus est Eupitheii filius;
 "Vere mihi dic, quando abierit, et quinam illum
 "Juvenes secuti sint ex Ithaca electi? an sui ipsius
 "Mercenarii que mancipiaque? potuerintne scilicet hoc etiam perficere?
 645 "Et mihi hoc dic vere, ut bene sciam,
 "An tibi vi invito abstulit navem nigram,
 "An lubens ei dedisti, postquam adortus est te sermone?"
 Hunc autem filius Phronii Noëmon contra allocutus est;
 "Ipse lubens ei dedi: quid fecerit etiam alius,
 650 "Quando vir talis, habens curas in animo,

645 ἥ ἐοὶ αὐτῇ] F. male. ἥ οἱ αὐτῇ] A. L. quod ferri potest.

ἐπ' αὐτῆς. Quod ferri non potest. Nam
 γίνεσθαι, ut recte hic annotat Barnesius,
 primam semper producit. Cæterum con-
 jicit vir idem eruditus, legi posse, ἡμῶντι
 χρεὼ γίνεται αὐτῆς: verum isto modo mi-
 nus recte constabit Temporum ratio. Vi-
 de ad Il. α'. 37. Clark. Pro χρεὼ stant
 edd. Flor. Aldina, Lovan. item Eustathi-
 us, a quo hic ut sæpe dissentit textus ed.
 Rom. Ern.

Ver. 635. εὐρύχωρον] Pro εὐρύχωρον,
 quod vitiose exhibent edd. plures (vide
 Var. Lect.) vide ad Il. β'. 498. Ern.

Ver. 637. δαμασάμην.] Vide ad Il. α'.
 67. Clark. Apud Eustath. est δαμασάμην,
 sed vitio operarum. Ern.

Ver. 644. Θῆτές] Schol. Οἱ ἐπὶ μισθῷ
 δουλοῦντες. Clark. Hunc esse usum verbi
 antiquissimum docet, qui bene de h. v.
 agit, Cl. Valkenarius Animad. ad Ammon.
 p. 98. 99.

Ibid. δύναϊτό γε καὶ τὸ τελέεσσαι.] Ita
 edidit Barnesius. Vulg. sine interroga-
 tione. Al. δύναϊτό γε.

Ver. 646. Ἥ σε βίη ἀέκοντος ἀπηύρατο]
 "Οτι σχῆμα καινὸν τὸ, "Ἥ σε βίη ἀέκοντος
 "ἀπηύρατο," ἥτοι ἀφίλειτο, "νῆα μέλαιναν,"
 ἀντὶ τοῦ ἀέκοντα. Eustath. De hujusmodi
 syntaxi vide infra ad l. 256. et ad ψ'. 205.
 206.

Ibid. Ἥ σε] Al. Εἴ σε.
 Ibid. ἀπηύρατο] Al. ἀπηύρα. Uti le-

- Αἰτίζη; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶη.
 Κῆροι δ', οἱ κατὰ δῆμον ἀριεῦσι μεθ' ἡμέας,
 Οἳ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἧς θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἔφακει.
 655 Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
 Χθιζὸν ὑπ' ἡοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δάματα πατρός.
 Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κἀδισαν, καὶ παῦσαν ἀέδλων.
 660 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
 Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 Πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην·

"Petat? difficile negare munus foret.

"Juvenes autem, qui in populo excellunt apud nos,

"Illi eum secuti sunt; ducem vero ego conscendentem observavi

"Mentorem, aut deum: illi vero ipsi omnimodo similis erat.

655 "Sed hoc miror; vidi hic Mentorem divinum

"Hæc sub aurora; tunc autem conscendit navem ad-Pylum."

Sic locutus abiit ad domum patris.

His vero utrisque percussus est animus generosus.

Proci autem simul consederunt, et quieverunt a certaminibus.

660 Ipsi vero Antinous interfatus est Eupitheï filius,

Dolens: furore autem multum præcordia circumfusa-caligine

Implebantur, oculi vero ei igni splendenti similes erant;

gisse videtur Eustathius. Clark. Immo haud dubie sic legit. Bis enim sic est diversis locis p. 1512. 51. 56. Et est ἀπὸ τοῦ usitatissimum Homero. Nec mentio alterius formæ, quod sciam, apud Grammaticos veteres, nec apud Eustathium, qui profecto, si ἀπὸ τοῦ esset vera lectio, non tacuisset de hac forma aliquid mone-
 re. Ern.

Ver. 649. τί κεν ῥίξῃ καὶ ἄλλος, Ὀππότ' ἀνὴρ τοῦτος,] "Fortasse," inquit Henricus Stephanus, "post ἄλλος, ponenda, aut cer-
 "te intelligenda interrogationis nota; ut
 "hæc veluti ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς dicantur,
 "Ὀππότ' ἀνὴρ τοῦτος etc. pro, Ὀππότ' γὰρ
 "ἀνὴρ τοῦτος αἰτίζη, χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι
 "etc." Sed hoc minus venustum.

Ver. 650. μιλιδήματα] Μιρίμνας, παρὰ τὸ μίλη ἴδον, ὃ ἴδον ἰσθίου. Schol.

Ver. 651. Αἰτίζη;] Al. Αἰτίζω.

Ibid. χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶη.]
 "Ανήνασθαι δόσιν" hoc in loco est, recu-

sare donum dare: Occurrit autem eadem phrasin infra σ'. 286. ubi donum oblatum respicere significare videtur. Uti observavit Duportus, in Gnomologia ad hunc locum.

Ver. 652. Κῆροι δ', οἱ κατὰ δῆμον] "Ἀνδρες αὐτῷ συμπλέουσιν λογάδες Ἰθακήσιοι, οἳ μεθ' ὑμῶς κρατῶσιν. Schol.

Ibid. ἀριεῦσι μεθ' ἡμέας,] Barnesius ex Scholiaste edidit, ἀριεῦσι μεθ' ὑμῶς; et, ut ita legatur, Sensum omnino postulare contendit. "Noëmon enim," inquit, "non se inter Optimos numerat, sed Pro-
 "cos; dicitque, Juvenes Ithacensium no-
 "bilissimi, quique post Vos, o Proci, sunt
 "præcipui, una cum Telemacho abiire;
 "μεθ' ὑμῶς, post Vos. Quare omnino
 "Veram Lectionem asserendam duxi."
 Ita ille. Attamen, ut opinor, mutato ni-
 hil opus. Servata enim vulgata lectione,
 Sententia est non; "Qui excellunt post
 "nos;" id quod, (uti observavit Barnesius)

- ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δὲ οἱ εἰς τελέεσθαι.
 665 Ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτῶς,
 Νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 Ἀρξέει καὶ προτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα δοῆν καὶ εἵκοσ' ἑταίρους,
 670 Ὅφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἥδ' ἐφυλάξω,
 Ἐν πορθητῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης.
 ὣς ἂν ἐπισμυγεῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
 ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἥδ' ἐκέλευον·
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνσάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

"Papæ! Certe ingens facinus superbe patratum est,

"Telemacho profectio hæc! dicebamus vero ei non perfectum-iri.

665 "Tot nempe invitis juvenculus puer exiit temere,

"Nave deducta, electisque per populum optimis.

"Incipiet et ulterius malum esse: sed ei ipsi

"Jupiter perdat vim, antequam nobis malum severit.

"Verum agite, mihi date navem celerem et viginti socios,

670 "Ut eum ipsum venientem insidiis-excipiam, atque observem,

"In freto Ithacæque Samique asperæ:

"Ut cum sua-pernicie naviget propter patrem."

Sic dixit; Illi vero omnes laudabant atque hortabantur:

Statim deinde exurgentes ibant in domum Ulyssis.

668 πῆμα γενέσθαι] F. A. L. 674 ἀνσάντες] Edd.

us.) Noëmona minus decuisset; sed, "Qui excellunt inter nos." Ita infra σ'. 419.

καὶ δὲ σε φασίν,
 Ἐν δῆμον Ἰθάκης, μεθ' ὁμήλικας ἐμμεν' ἀριστον.
 Et Iliad. ι. 54.

καὶ βελῆ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεον ἀριστος.
 Cæterum MS. unus a Tho. Bentleio collatus habet ὑμῶς. Vide et ver. 666. infra.

Ver. 656. ὑπ' ἡοῖον] Ὑπὸ τὴν ἡῶν, ὁρρι-
 νόν. Schol. Vide ad ver. 447. unde patet, hoc verbo exprimi totum antemeridi-
 anum tempus. Vidit Mentorem Noëmon media luce, ut dubitatio nulla relinque-
 retur. Ern.

Ver. 658. Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν] Antinoo et Eurymacho; supra ver. 628. 630.

Ver. 659. κἀδισαν,] Vide ad Il. α'. 565. et β'. 191.

Ver. 661. φρένες ἀμφιμέλαιναι] Vide ad Il. α'. 103. et ε'. 83.

Ver. 662. ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην] Virgil.

stant lumina flamma.
 Æn. VI. 300.

totoque ardentis ab ore
 Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis.
 Æn. XII. 102.

Ver. 666. κρίνας] Vide ad Il. α'. 309. et 338.

Ver. 668. πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.] Al. πρὶν ἡβης μέτρον ἰκίσθαι.

Ibid. φυτεῦσαι.] Al. γένεσθαι. Al. γί-
 νασθαι. Quod ferri nequit. Vide supra ad ver. 634.

- 675 Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύδων, ὃς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
Κήρυξ γὰρ οἱ εἶπε Μείδων, ὃς ἐπεύθετο βελάς,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἑών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἵμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
680 Τὸν δὲ κατ' ἐδῶ βάντα προσήυδα Πηνελόπεια·
Κήρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἥ εἰπέμεναι δμῶῃσιν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστρεύσαντες, μῆδ' ἄλλοθ' ὀμιλήσαντες,
685 Ὑστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
Οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλόν,

- 675 Neque vero Penelope longo-tempore fuit inscia
Sermonum, quos proci in mente profunde-cogitabant:
Præco enim illi dixit Medon, qui audiebat consilia,
Extra aulam cum-esset: illi vero intus consilium texebant.
Perrexit vero ire annunciaturus per domum Penelopæ:
680 Hunc autem per limen venientem allocuta est Penelope;
"Præco, cur vero te præmiserunt proci inclyti?
"An ut-dicas ancillis Ulyssis divini,
"Ut a-labore cessent, iisque ipsis convivium apparent?
"Ne ambientes, neque alio decedentes,
685 "Ultimum et postremum nunc hic cœnent,
"Qui frequenter congregati, victum absumitis multum,

686 οἱ θ' ἄμ'] F. A. 1. L. "ο θ' ἄμ'] A. 2. 3.

Ver. 671. Ἐν πορθεῖν ἰθάκης τοῖς Σάμοιό
τε καταλείποντες.] Σάμον δὲ τὴν νῦν Κιφαλληνίαν — Τῷ γὰρ ἐπιθήσῃ τὴν ὀνομασίαν δι-
σταλταί, ὡς ἐκ τῆς πύλης. ἀλλ' ἐπὶ τῆς
νῆος εἰδὼς τὸνομα. Strabo, Geograph.
Lib. X.

Ibid. πορθεῖν] Τῷ διὰ πύματα τοῖς
σφίσι τῶν πορθεῖν γὰρ λίσσεται ἡ σφὶς θά-
λασσα. Schol.

Ver. 672. ἰπισμυγρῶς] Ἐπὶ κακῷ τῷ
ἰαυτῷ, ἰπισμῶς. Schol.

Ver. 674. ἀνάντης] Ita edidit Barne-
sius ex π'. 358. et ε'. 177. infra. Vulgg.
ἀναάντης.

Ver. 676. βυσσοδόμειον] Κατὰ βέβαιον τῆς
διακείας ἰβυλίου. Schol. Ἰσὺν δὲ καὶ
ἐπὶ οἰκίῳ τὸ βυσσοδόμειον, τῶς ἰπικερυ-
μίνης βυλαῖς. Eustath.

Ver. 677. 681. et 707. Κήρυξ] Vide ad
Il. β'. 267. et α'. 149. Al. Κήρυξ.

Ver. 679. διὰ δώματα] Al. πρὸς δώματα.

Ver. 682. Ἥ εἰπέμεναι] Pronunciabatur
Ἥ εἰπέμεναι. Vide supra ad ver. 165. et
352. Cæterum Longinus. §. 28. citat
εἰπέμεναι omitta vocula ἥ. Sed minus
recte.

Ver. 684. 685. Μὴ μνηστρεύσαντες, — διπ-
νήσαντες.] Sensus est: Utinam nec procas
posthæc alibi, nec omnino versantes,
nunc postremum hic epularentur! Eusta-
thius autem ait quosdam duas sententias
hic statuissse: primum μὴ μνηστρεύσαντες etc.
ἴσιν, alteram, deinde in versu sequente:
quod minus concinnum foret. Ern.

Ver. 685. Ὑστατα καὶ πύματα] Ita apud
Ovidium:

- Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· ἐδέ τι πατρῶν
Ἑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκκετε, παῖδες ἑόντες,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
690 Οὔτε τινὰ ρέξας ἐξαίσιον, ἔτε τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· (ἦτ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων)
Ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίῃ.
Κεῖνος δ' ἔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἑάργει·
Ἄλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
695 Φαίνεται, ἐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μείδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Αἱ γὰρ δὴ, βασιλῆα, τόδε πλείστον κακὸν εἴη·
Ἄλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο

- "Facultates Telemachi prudentis: neque quicquam a patribus
"Vestris antea audiistis, pueri cum-essetis,
"Qualis Ulysses erat inter vestros parentes,

- 690 "Neque ulli faciens injuriam, neque quicquam tale locutus
"In populo; (qui utique mos est magnorum Regum:)
"Alium ut-oderit-quis mortalium, alium amet.
"Ille vero nunquam omnino malo quemquam affecit:
"Sed vester quidem animus, et indigna facinora
695 "Apparent, neque ulla est gratia post beneficiorum-acceptorum."
Hanc autem rursus allocutus est Medon, prudentia doctus;
"Utinam enim sane, o regina, hoc maximum malum esset;
"Sed multo majusque et gravius aliud

687 πατέρων] F. 693 ἀνδρ' ἑάργει] F. 695 μετόπισθ' Edd. præter R.
697 Εἰ γὰρ] Ead.

Ultima cena tuo sit, precor, illa viro.

Amor. lib. I. Eleg. iv. ver. 2.

Ibid. διπνήσαντες, Οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι,
ἐμὸν κατακείρετε] Ἐπὶ γὰρ μὴν ἔσθ' ὅτι περὶ
τῶν πορθεῖν διηγούμενος ὁ συγγραφεὺς, ἐξαίφνης
ταρσυχθεῖς, εἰς τὸ αὐτοπροσώπον ἀντιμεθεῖσθαι
καὶ ἐπὶ τὸ ποιῆτον εἶδος ἐμβολὴ τις πα-
θεῖς — Οὐκ ἄλλως ἢ Πηνελόπεια — "Ὑστατα
καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε διπνήσαντες, Οἱ θάμ'
ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε" etc. Lon-
ginus. §. 27. Vide ad Il. ε'. 348. et ε'.
348. Cæterum MS. a Tho. Benileio col-
latus habet, διπνήσαντες, Οἱ θ' ἄμ' ἀγειρό-
μενοι etc.

Ibid. διπνήσαντες.] Vide supra ad ver.
555.

Ver. 686. Οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι.] Al. Οἱ θ'
ἀγειρόμενοι.

Vol. III.

Ver. 688. τὸ πρόσθεν] Apud Longinum,
loco supra citato, τῶν πρόσθεν.

Ver. 692. φιλοίῃ.] Vide ad Il. ν'. 304.

Ver. 695. οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ'
εὐεργέων.] Ita Sophocles:

Φεῦ, τῷ θανάτῳ ὡς ταχέϊά τις βροτῶς
Χάρις διαρρέει, καὶ πρόσθ' ἀλίσσεται.
Ajax, ver. 1283.

Et Catullus:

Omnia sunt ingrata, nihil fecisse benigne est.
Epigramm. in Ingratum.

Et Plautus:

Si quid bene facias, levior pluma est gratia.
Pamul. Scen. X. ver. 17.

Καὶ τὰ μὲν δινὰ τῶν ἔργων αἱ μνημονεύονται,
τὸ γὰρ λυπῆσαν δυσέξαλειπτον· τὰ δὲ χρεῖα,

B b

- Μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
 700 Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὅξεί χαλκῷ,
 Οἴκαδε νεισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκῆν
 Ἐς Πύλον ἡγαδέην, ἥδ' ἔς Λακεδαίμονα διαν.
 "Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτῆ λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ·
 Δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 705 Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ὅψ' ἐδὲ δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
 Κήρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; ἐδὲ τί μιν χρεῶ
 Νηῶν ἀκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἶψ' ἄλως ἵπποι
 Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πελὺν ἐφ' ὕγρην.
 710 Ἥ ἵνα μὴδ' ὄνομ' αὐτῆ ἐν ἀνδράποισι λίπηται;
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·

"Proci meditantur, quod ne perficiat Saturnius:

700 "Telemachum cogitant interficere acuto ferro,

"Domum revertentem; ille vero profectus est ad patris famam

"In Pylum sacram, atque in Lacedaemona divinam."

Sic ait; ast ejus illic soluta sunt genua et carum cor:

Diu autem ipsam inopia vocis tenuit; eique oculi

705 Lachrymis impleti sunt, clara autem ei detenta est vox.

Tandem vero ipsum verbis respondens allocuta est;

"Præco, cur vero mihi filius abiit? neque omnino ipsum opus erat

"Naves celeres conscendere, quæ maris equi

"Hominibus sunt, trajiciuntque immensum humidum.

710 "An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquantur?"

Huic autem respondit deinde Medon, prudentia doctus;

706 πρὸς ἑαυτὸν] F. male. 707 ἐδὲ μιν χρεῶ] R. v. 497.

ἀματὴ ἀπολαύσει καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην
 συναυλίσκει. Pertinax apud Herodian.
 lib. II. cap. 11. Nec dissimiliter Aristot-
 eles apud Diogenem Laërtium. Ἐρωτηθεὶς,
 τί γρησάσκει ταχὺ; Χάρις, ἔφη. Laërt. Aris-
 tot. lib. V. Contra apud Virgilium:

Et bene apud memores veteris stat gratia facti.
 Æn. IV. 529.

Ver. 697. Αἶ γὰρ] Ne te hac tanto af-
 ficiant dolore; ulnam ENIM etc. Æl.
 Εἰ γάρ.

Ver. 701. νεισσόμενον] Æl. νεισόμενον, et
 νισσόμενον.

Ver. 702. Λακεδαίμονα διαν.] Vide in-
 fra ad ε'. 20.

Ver. 705. τῆς δ' αὐτῆ λύτο γένατα] Mar-

cus Meibomius, ad Diogenem Laërtium in
 Zenonem, legendum monet (notante Bar-
 nesio) τῆς δ' αὐτῆς γένατα. Sed mi-
 nus recte: ut liquet ex aliis locis, ubi ean-
 dem phrasin usurpat Poëta. Vide infra
 ad ε'. 68. ψ'. 205. ω'. 544. item ad Iliad.
 φ'. 114. 425.

Ibid. λύτο] Vide ad Il. φ'. 114. et ω'. 1.

Ver. 704. Δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λά-
 βει] Ita Apollonius:

Ἐσχέτο δ' ἀμφασίῃ δὴν ἦν χρόνον. —
 Argonautic. lib. III. ver. 810.

Ver. 705. Θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.] Vir-
 gil.

———— et vox faucibus hæsit.
 Æn. IV. 280.

- Οὐκ οἶδ', εἴ τις μιν θεὸς ὥρρεν, ἥε καὶ αὐτῆ
 Θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν ἐς Πύλον, ὅφρα πύδῃται
 Πατρὸς ἐξ ἧ νόσον, ἥ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
 715 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶρ' Ὀδυσῆος.
 Τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' ἐδῆ ἵζε πολυκμήτε θαλάμοιο,
 Οἴκτ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
 720 Παῖσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἡδὲ παλαιαί·
 Τῆς ἀδινὸν γοῶσα μετηύδα Πηνελόπεια· [καν
 Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδω-
 Ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμῆ τράφεν ἡδ' ἐγένοντο·
 Ἥ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,

"Haud scio, an aliquis ipsum Deus impulerit, an et ipsius

"Animus impetum-ceperit ire in Pylum, ut audiat

"Patris sui aut reditum, aut quodnam fatum obierit."

715 Sic utique locutus abiit per domum Ulyssis.

Hanc autem dolor circumfudit animum-crucians, neque amplius sustinuit

In-sella sedere, plures in domo cum-essent;

Verum super limen sedebat elaborati thalami,

Miserabiliter lamentans: circum autem ancillæ ejulabant

720 Omnes, quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ:

Illas vehementer lugens alloquebatur Penelope;

"Audite, amicæ, supra-modum enim mihi cælitæ dolores dederunt

"Ex omnibus, quotquot una mecum nutritæ atque natæ sunt:

"Quæ antea quidem maritum bonum amisī magnanimum,

Ver. 706. Ὅψ' ἐδὲ δὴ μιν ἔπεσιν] Virgil.

———— et longo vix tandem tempore fatur.

Æn. III. 309.

Ver. 707. οὐδὲ τί μιν χρεῶ] Vide supra
 ad ver. 12. et ad Il. κ'. 43.

Ver. 708. αἶψ' ἄλως ἵπποι Ἀνδράσι γίγ-
 νονται.] Pulchra quidem et venusta hæc
 μεταφορά· verum (ut recte observat Eu-
 stathius) Penelopæ, propter filii digres-
 sionem summo dolore affectæ, minus
 apta. Σκοπητέον δὲ εἰ κατὰ καιρὸν εἴρηται
 τῇ Πηνελόπῃ ἡ ἀπὸ τῶν ἀκυπόρων ἵππων ἐπὶ
 τῆς ἀκυπόρου νῆως μεταφορά. Καλῶς μὲν
 γὰρ μετηνέχθη, ἢκ ἂν δὲ ἴσως, εἴρη τις, τῇ ἤτοι
 πινυθῇ ἀδινῇ εἶναι τοιαύτην τροπὴν ἐνευκαί-
 ρειν καὶ ἀσείζεσθαι. Similiter apud Virgi-
 lium (notante Fulvio Ursino) Venus, Æ-

neæ infortunia lugens, de Τίμαιο ἐπισ-
 ὄδιον inopportune infert: Virgilius,

———— et fontem superare Timavi:

Unde per ora novem vasto cum murmure montis
 It mare proruptum, et pelago premit arva so-
 nanti. Æn. I. 248.

Ver. 712. ὥρρεν.] Vide ad Il. α'. 37.

Ver. 716. ἄρ'.] Deinceps.

Ver. 718. πολυκμήτε θαλάμοιο.] Μετὰ
 πολλῶν καμάτων κατασκευασθέντος. Schol.

Ver. 719. μινύριζον] Vide ad Il. γ'. 363.
 et δ'. 455. item infra ad ε'. 594.

Ver. 724. 726. πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα —
 Ἐσθλὸν, τῷ κλῆος εὐρὺ] Τὸ δὲ "ἐσθλὸν" δις
 ἐνταῦθα εἶπαι, μιμνήσκοντος γυναῖκα σχεδιάζου-
 σαν, καὶ μὴ ἐνευκαίρως εὐρέσει ἐπιχύσεως
 διαφόρων λείπων. Eustath.

- 725 Παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, [γος.
Ἑσθλὸν, τῷ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄρ-
Nῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο Δύελλαι
'Ακλέα ἐκ μεγάρων, ἐδ' ὀρμηθέντος ἄκυσσα.
Σχέτλιαι, ἐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ Δέσθε ἐκάσῃ
730 Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἐπισάμεναι σάφα θυμῷ,
'Οππότ' ἐκείνος ἔβη κοίλῃν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυδόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
Τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο.
'Ἡ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
735 Ἀλλὰ τις ὀτρυνὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,
Δμῶ ἔμὸν, (ὃν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κίσση,
Καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον) ὄφρα τάχιστα
Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἰ δὴ πῆ τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφίνας,

- 725 "Omnibus virtutibus ornatum inter Danaos,
"Eximium, cuius gloria lata per Hellada et medium Argos.
"Nunc vero rursus filium dilectum abripuerunt procellae
"Ingloriam ex aedibus, neque de-abente audivi.
"Infelices, neque vos quidem in animum induxistis unaquamque
730 "E lectulo me suscitare, scientes certe in animo,
"Quando ille conscendit cavam navem nigram.
"Si enim ego intellexissem istud iter molientem,
"Sane certe aut mansisset, quantumvis festinans ad-iter;
"Aut me mortuam in aedibus reliquisset.
735 "Sed aliquis famulus Dolium vocet senem,
"Mancipium meum, (quem mihi dedit pater jam huc eunti,
"Et mihi hortum servat arboriferum;) ut celerrime
"Laërtæ hæc omnia assidens enarret;
"Si fortasse aliquod ille in mente consilium commentus,

727 Nῦν αὖ] Edd. præter R. Ibid. ἀποκτείναι μεμάσιν] Edd. 730 ἀναγείραι.
Edd. vett. male. 736 μοι δῶκε] R.

Ver. 726. κατ' Ἑλλάδα] Vide supra ad α'. 344.

Ver. 727. ἀνηρείψαντο Δύελλαι] Al. ἀποκτείναι μεμάσιν. Minus recte. Ut liquet ex sequente, ἐδ' ὀρμηθέντος ἄκυσσα. Clark. Eustathius p. 1516. 5. Ἀποκτείναι μεμάσιν ἀκλῖα etc. τότε δὲ καλλίων ἐστὶν ἰτίρα γραφή, τὸ ἀνηρείψαντο Δύελλαι. α. ι. μ. Ern.

Ver. 728. Ἀκλῖα] Vide ad Il. η'. 100.

Ver. 733. ἐσσύμενός] Vide ad Il. γ'. 260.

Ver. 735. ὀτρυνὸς] Nonnulli, notante Scholiaste, legunt ὀτρυνῶς. Atque ita habet MS. a Tho. Benileio collatus.

Ver. 741. φθίσαι] Al. φέισαι et φέισσαι. Sed nihil opus. Nam φέινω in Futuris et Aoristis primis i semper producit. Vide ad Il. β'. 43. et 857.

- 740 Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάσιν
'Ον καὶ Ὀδυσσῆος φθίσαι γόνον ἀντιδέοιο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·
Νύμφα φίλῃ, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεὶ χαλκῷ,
'Ἡ ἔα ἐν μεγάρῳ μῦθον δέ τι ἐκ ἐπικεύσω·
745 "Ἢ δέ' ἐγὼ τάδε πάντα πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευσε,
Σίτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον,
Μὴ πρίν σοι ἔρξειν, πρίν δαδενάτην τε γενέσθαι,
'Ἡ σ' αὐτὴν ποδέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκῆσαι·
'Ως ἂν μὴ κλαίῃσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃς.
750 Ἀλλ' ὕδρηναμένη, καδαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἔλῃσα,
Εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Εὐχέ' Ἀθηναίῃ, κέρη Διὸς Αἰγίοχοιο·
'Ἡ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σώσσει.
Μηδὲ γέροντα κἄκε κεκακωμένον· ἐ γὰρ οὔω

- 740 "Progressus apud-populos deploret, qui cupiunt
"Ipsius et Ulyssis perdere prolem deo-paris."
Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;
"Domina cara, tu quidem me interfice sævo ferro,
"Vel sine in domo; sermonem vero omnino non celabo;
745 "Novi ego ista omnia; præbui autem illi, quæcunque postulavit,
"Panem et vinum dulce: a me autem exegit magnum juramentum,
"Non prius tibi me dicturam, quam duodecimaque adesset dies,
"Aut tu ipsa desiderares, et abiisse rescivisses:
"Ne flens corpus pulchrum læderes.
750 "Verum tu lota, puris corpori vestibus sumptis,
"In superiorem-partem-domus conscendens, cum ancillis mulieribus,
"Supplica Palladi, filiæ Jovis Ægiochi:
"Hæc enim ipsum deinde et a morte servaverit.
"Neque senem afflige afflictum; non enim existimo

745 ἐκέλευσε] Edd. præter R. 754 Μη δέ] F. A. R. L.

Ver. 745. ἄρ] Non hic supervacuum est istud ἄρ, sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit ver. 749. Σχέτλιαι, ἐδ' ὑμεῖς περ etc.

Ver. 744. τι] Al. τοι.

Ver. 745. "Ἢ δέ' ἐγὼ] Plene ἦδισα. Elymol. M. in ἦδη ἐκ τῷ ἦδιν ὑπερσυντελικῷ, ἀπλῶς οἱ ἴωνες τὴν εἰ διφθογγον, ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ εἰς εα, καὶ ἀποβολῇ τῷ γίνεσθαι ἦδισα, ὡς τὸ ἦν, ἦα. Similia Eustathius passim, ut p. 50. Ern.

Ibid. ἐκέλευσε,] Al. ἐκέλιε. Sed hoc quidem in loco, ut opinor, præstat vulgata lectio. Vide ad Il. γ'. 84. Clark. In ἐκέλιε omnes edd. nostræ consentiunt, nisi, quod quædam male ἐκέλιουσιν. Sed Eustath. habet ἐκέλιε. Difficile est decernere: similis varietas est η'. 304. ubi ἐκέλιε præfertur. Ern.

Ver. 747. δαδενάτην τι] Al. δαδενάτην δι.

Ver. 750. et 759. ὕδρηναμένη,] Similiter.

- 755 Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
 "Εχθισθ'· ἀλλ' ἔτι πῦ τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
 Δώματα θ' ὑπερφέα καὶ ἀπόπροδι πόνους ἀγρές.
 "Ως φάτο· τῆς δ' εὐνήσε γόον, σχέδε δ' ὅσσε γόοιο.
 'Η δ' ὑδρηναμένη, καθαρά χροὶ εἴμαθ' ἐλῆσα,
 760 Εἰς ὑπερῶν' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 'Εν δ' ἔδετ' ἐλοχύτας κανέω, ἥρᾳτο δ' Ἀθήνη·
 Κλυδί μοι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτάνη,
 Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀυυσσεύς
 'Η βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πῖονα μηρὶ ἔκῃε,
 765 Τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι φίλον υἱά σάωσον·

- 755 "Penitus diis beatis sobolem Areesiadæ
 "Invisam esse; sed adhuc alicubi aliquis supererit, qui habeat
 "Domos excelsas. et procul-sitos pingues agros."
 Sic ait: hujus autem sedavit luctum; cohibuitque oculos a luctu:
 Ipsa vero lota, puris corpori vestibus sumptis,
 760 In superiorem-partem-domus conscendit cum ancillis mulieribus.
 Imposuitque molas canistro, supplicavitque Minervæ;
 "Audi me, Ægiochi Jovis filia indomita,
 "Si unquam tibi solers in adibus Ulysses
 "Aut bovis, aut ovis pinguis femora adolevit;
 765 "Horum nunc mihi memento, et mihi carum filium serva;

755 μακάρεσσι] Edd. præter R. 756 ἔχῃσιν] F. 757 Δώματα] Edd. præter R
 Ibid. ἀγρές] A. 2. 3.

que infra ver. 812. παύσασθαι. Vide infra ad ἰ. 491. et ἰ. 296.

Ver. 752. et 762. Αἰγίοχοιο] Vide ad Il. α'. 202.

Ver. 755. σάωσαι.] *Al.* σάωσαι.

Ver. 754. Μηδὲ γέροντα κἀν κεικακωμένον] Ita apud Sophoclem:

μη κακὸν κακῶν ἄνδρα
 "Αγος, πλεον τὸ πῆμα τῆς αἰτίας τῆς.

Ajax. ver. 362.

Ibid. Μηδὲ] *Scr.* Μη δέ, quod sensus postulat et edd. vett. omnes habent (vid. *Var. Lect.*) etiam *Barnesius*. Forte operæ aberraverunt, aut mansit hoc vitium incorrectum in exemplo, quod operæ secutæ sunt. *Ern.*

Ver. 757. ὑπερφέα] Pronunciabatur ὑπερίφθ. Quomodo et scribi postea coëptum est. Vide ad Il. ἰ. 339.

Ver. 760. ἀνέβαινε] Vide ad Il. 9'. 87. et ἰ. 84.

Ver. 761. ἐλοχύτας] Vide ad Il. α'. 449. *Clark.* *Eustath.* Ἀντὶ βωμῶ τῶ κανῶ καθιστοῖ τὰς ἐλοχύτας. *Ern.*

Ver. 762. Κλυδί μοι.] *Al.* Κλυδί μοι. Quod et *Homerō* usitatus. *Clark.* *Dionys.* *Halicarnass.* laudat h. l. sic: κλυδί μοι. *Ern.*

Ibid. ἀτρυτάνη.] Ἀτρυτάνη δὲ Ἀθηνᾶ. ἢ ἄτρυτος, ὃ ἐστὶν ἀτρίτης. *Eustath.* Vide ad Il. β'. 157.

Ver. 765. 764. Εἴποτέ τοι — "Η βοὸς, ἢ ὄϊος] *Virgil.*

Siqua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris Dona tulit. — *Æn.* IX. 496.

— colui vestros si semper honores.

Æn. XII. 778.

Ver. 767. "Ως εἰπῶς, ὀλόλυξε:] "Οτι ὀλόλυξεν τὴν τῶν γυναικῶν εὐχὴν καλεῖ ὁ Παιστής, καὶ τὸ σὺν οἴκῳ αὐτὰς εὐχισθαι, ὀλόλυξεν φησὶν οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τῶ κλαίειν τὸ ἰ-

- Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνόεοντες.
 "Ως εἰπῶς, ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἐκλυεν ἀρῆς.
 Μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέγαρα σκίοεντα·
 "Ωδὲ δέ τις εἶπενκε νέων ὑπερηνόεόντων·
 770 "Η μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμήνη βασιλεία
 Ἀρτύει· ἐδὲ τι οἶδεν, ὃ οἱ φόνος υἱὶ τέτυκται.
 "Ως ἄρα τις εἶπενκε· τὰ δ' ἐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Δαιμόνιοι, μύθεος μὲν ὑπερφιάλεις ἀλέασθε
 775 Πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
 Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν.

"Procos vero averte male superbientes."

Sic locuta ejulavit; dea autem ejus audivit preces.

Proci vero tumultuabantur per aedes obscuras:

Sic autem aliquis dicebat juvenum superbientium;

770 "Profecto jam nuptias nobis multum-ambita Regina

"Apparat; neque omnino novit, quod suo cædes filio parata est."

Sic utique aliquis dicebat: ea autem nesciebant, ut acta erant.

Inter eos vero Antinous concionatus est et dixit;

"Improvidi, sermones quidem arrogantes fugite

775 "Omnes pariter; ne forte aliquis annunciet etiam intus.

"Sed age silentio sic exurgentes perficiamus

771 Ἀρτύει] Edd. vett. etiam *Eust.* qui tamen in interpretatione versus habet ἀρτύεσθαι. 775 μήπως] R. 776 τοῖσιν] A. L. non male.

οἰοῦντο. *Eustath.* ad *Iliad.* ζ'. 301. Et ad hunc locum; "Οτι δὲ γυναικεία εὐχὴν ἀρτύεσθαι τὸ ὀλόλυξεν, προδεδήλωται. *Scholiastes* autem hic exponit simpliciter, "Ὀλοφύεσθαι ἐφέγγετο. Eamque veram omnino hoc in loco interpretationem contendit *Barnesius*. *Isaacus* vero *Casaubonus* (quem hic citat *Barnesius*) ad *Batrachomyomachiam*, ver. 100. *Homerum* voce hac isto sensu nunquam usum esse annotat. Ac pro priori quidem interpretatione facit tum præcedens "ἥρᾳτο δ' Ἀθήνη," ver. 761. tum proxime sequens, "θεὰ δέ οἱ ἐκλυεν ἀρῆς." Vide supra ad γ'. 450. et infra ad ζ'. 408.

Ver. 768. Μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέγαρα] Vide supra ad α'. 365.

Ver. 770. "Η μάλα δὴ] Vide ad Il. ζ'. 455. 459. et 504.

Ver. 771. Ἀρτύει· ἐδὲ τι οἶδεν,] Ita in duobus MSS. scriptum reperit *Barne-*

sius; atque ita etiam habent MS. a *Tho. Bentleio* collati. In vulgatis editum est Ἀρτύει. Quod ferri nullo modo potest: Nam ἀρτύει semper apud *Homerum* *mediam* producit; et, ut producat, omni ex analogia necesse est. Vide ad Il. α'. 309. et 358.

τυκνὴν ἥρῃσιντο βέλων
Iliad. β'. 55. α'. 302.

ἥρῃσιντο ἥρῃσιντο, ἀριστῆας καλίσαντες.
Il. δ. 303.

ἥρῃσιντο δ' ἐξετμά.
Odyss. δ'. 782. 9'. 53.

ἥρῃσιντο τ' ἀρτύοντας. — *Odyss.* κ'. 365.

Clark. Pro ἀρτύει stant omnes edd. Et tamen ἀρτύει præferendum, nisi quis legendo diphthongum elidendum dicat: ἀρτύει· ἐδὲ τι. *Ern.*

Ver. 771. 772. 773. τέτυκται. — ἐτέτυκτο. — ἥρῃσιν] Vide ad Il. α'. 37. et δ'. 492.

- Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
 "Ὡς εἰπὼν, ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους·
 Βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα Δοὴν καὶ Δῖνα θαλάσσης.
 780 Νῆα μὲν ἄρ' παμπρωῶτον ἄλως βένδουςδε ἔρυσσαν·
 Ἐν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰσία νηὶ μελαίνῃ·
 Ἡρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
 Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά δ' ἰσία λευκ' ἐπέτασσαν.
 Τεύχεα δέ σφιν ἔνεικαν ὑπέρδυμοι θεράποντες·
 785 Ὑψὲ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὤρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
 Ἐνθα δὲ δόρυπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν.
 Ἡ δ' ὑπερῶν ἀναβᾶσα περίφρων Πηνελόπεια
 Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπασος ἐδῆτύος ἠδὲ ποτῆτος,
 Ὀρμαίνεσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,

"Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis."
 Sic locutus, elegit viginti viros optimos:

- Perrexerunt autem ire ad navem velocem et littus maris.
 780 Navem quidem primum maris in altum traxerunt:
 Malum vero imposuerunt, et vela navi nigræ:
 Aptarunt porro remos vertebri coriaceis,
 Omnia rite: ac vela alba expanderunt.
 Arma porro ipsis tulerunt animosi famuli;
 785 Alte vero in humido hanc stiterunt; ingressique sunt ipsi:
 Illic autem cœnam sumpserunt, expectabantque dum vesper adveniret.
 In superiorem vero partem domus cum-conscendisset prudens Penelope
 Jacebat sane jejuna, non-gustans cibum, neque potum,
 Cogitans, an sibi mortem effugeret filius eximius,

780 νῆα μὲν ἄρ' R. 785 ἐπέτασαν] Edd. vett. 784 σφ' ἠνικαν] R. 785
 τὴν δ' ὤρμισαν ἐκ δ' ἔβαν] R. male.

- Ver. 774. Δαιμόνιος] Vide ad Il. α'. 194.
 Ver. 775. μήπως τις] Al. μήπω τις.
 Ver. 776. τοῖον] Ἦγυν ἔσται ὡς ἴχομεν.
 Eustath. Al. τοῖον.
 Ver. 777. ἤραρεν] Al. εὐαδεν.
 Ver. 778. 782. ἐκρίνατ' — Ἡρτύναντο]
 Vide supra ad ver. 771. et ad Il. α'. 309.
 et 338.
 Ver. 780. Νῆα μὲν ἄρ'] Al. Νῆα μὲν ἄρ'.
 Ver. 781. Ἐν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο] Πῶς, τῇ
 ἰσιότητι χρωμένους; πόσω χάριν. Schol. At
 quidni utrisque, et velis et remigio, prout
 opus, usi fuerint?
 Ibid. ἐτίθεντο] Al. ἐτίθεντο.
 Ver. 782. τροποῖς ἐν δερματίνοισι] Δηλαῖ

— τὴν τροπικῆν, περὶ δὲ αἱ κῶπαι τρέ-
 πονται καὶ τρέφονται [τρέφονται] ἐν ἰμάσι
 τοῖς περιδιδμένοις ταῖς κῶπαις. Schol.
 Ver. 784. σφιν ἠνικαν] Al. σφ' ἠνικαν.
 Ver. 785. Ὑψὲ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὤρμι-
 σαν] Ὀρμίζον ὑψὲ ἐν νοτίῳ s. ὕψος est sol-
 ventium e portu vel a litore, cum navis
 deducta stat in aqua alta: at ὀρμίζον ὑψὲ
 ἐν ξηρῷ est appellentium, cum navis finito
 cursu subducitur. Vide Eustath. ad h. l.
 Ern.
 Ibid. ἐν νοτίῳ] Al. ἐν νοτίῳ.
 Ibid. ὤρμισαν] Ἠσυχῶς ἰσάναται τὴν ναῦν
 ἰσιότητι. Schol.
 Ibid. ἔβαν] Vide ad Il. β'. 229.

- 790 Ἡ ὃ γ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
 Ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ,
 Δείσας, ὅπποτε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
 Τόσσα μιν ὀρμαίνεσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
 Εὐθε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα.
 795 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εἰδωλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 Ἰφθίμῃ, κέρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·
 Τὴν Εὐμήλος ὅπυιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Πέμπει δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο,
 800 Εἴπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γούωσαν,
 Παύσειε κλαυθμοῖο, γοοῖό τε δακρυόεντος.
 Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,

790 An ille a procis superbis domaretur.
 Quam-multa autem cogitat leo virorum in turba,
 Timens, cum ipsum doloso circulo circumdent;
 Tam multa ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:
 Dormiebat vero recumbens; solutæque sunt ei compages omnes.

- 795 Ibi tum aliud cogitavit dea cæsia Minerva;
 Idolum effinxit, corpore autem assimilatum-erat mulieri
 Iphthimæ, filiæ magnanimi Icarii:
 Quam Eumelus duxerat, in Pheris ædes habitans.
 Misit vero hanc Minerva ad domum Ulyssis divini,
 800 Si-quo-pacto Penelopen lamentantem, lugentem,
 Compesceret a fletu, luctuque lachrymoso.
 In thalamum vero ingressa est ad seræ lorum;

787 Ἡ δ' ὑπερῶν ἀνὰ πύργῳ περίφρων] Edd. præter R. 793 ἐπὶ κλῖδ' R. 794
 ἄψα] F. 802 ἱμάντες] Edd. præter R.

- Ver. 787. Ἡ δ' ὑπερῶν ἀνὰ πύργῳ] Al. Ἡ
 δ' ὑπερῶν ἀνὰ πύργῳ.
 Ver. 788. ἄσιτος] Al. ἀναυδός.
 Ver. 790. Ἡ ὃ γ'] Vide supra ad β'. 327.
 et ad Il. γ'. 409.
 Ver. 792. δόλιον περὶ κύκλον] Τὸ δίκτυον.
 Schol.
 Ver. 793. ἐπέλλαβε] Eustathius in com-
 mentario legit ἐπὶ κλῖδ' Atque ita habet
 MS. a Tho. Bentleio collatus. Clark. Item
 ed. Rom. h. l. non dissentiens ab Eusta-
 thio. Id saltem est usitatus. Ern.
 Ver. 794. λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα.] Πῶς
 δὲ ἀναπαύεται τὸ σῶμα, ὅτε ἡ σύστασις τῆς
 ψυχῆς ἀνίσταται, καὶ τὰ μέλη τῷ σώματι λύ-
 ται, καὶ τῷτο ἰναργῶς εἶπεν "Εὐθε δ' ἀνα-
 κλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα." Dio-
 nys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως,
 §. 23. Ἀψα δὲ, μέλη φρεσὶ ἀπὸ τῆς συνήθους.
 Schol.
 Ver. 795. γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ad
 Il. α'. 206.
 Ver. 797. Ἰφθίμῃ] Οὕτως ἐκαλεῖτο κυρί-
 ως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Schol.
 Ver. 800. Εἴπως] Apud Eustathium in
 commentario, Εἴως.
 Ver. 802. παρὰ κληῖδος ἱμάντα.] Ἀντι-
 στροφῶς παρὰ τὴν κλῖδα, ἢ τις ἱμάντα
 εἴχε παρὰ τὸ κλῖδον. Schol. Planius Eu-
 stathius: Δηλαῖ τὸ ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε

- Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
 "Ὡς εἰπὼν, ἐκρίνατ' εἰκόσι φῶτας ἀρίστους·
 Βᾶν δ' ἵναι ἐπὶ νῆα Δοὴν καὶ Δῖνα θαλάσσης.
 780 Νῆα μὲν αἶρ παμπρῶτον ἄλως βένδοσδε ἔρυσσαν·
 Ἐν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰσία νηὶ μελαίνῃ·
 Ἡρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
 Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά δ' ἰσία λευκὰ ἐπέτασσαν.
 Τεύχεα δὲ σφιν ἐνείκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
 785 Ὑψὲ δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὤρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
 Ἐνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν.
 Ἡ δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα περίφρων Πηνελόπεια
 Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπασος ἐδῆτύος ἠδὲ ποτῆτος,
 Ὀρμαίνεσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,

"Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis."

Sic locutus, elegit viginti viros optimos:

Perrexerunt autem ire ad navem velocem et littus maris.

780 Navem quidem primum maris in altum traxerunt:

Malum vero imposuerunt, et vela navi nigræ:

Aptarunt porro remos vertebri coriaceis,

Omnia rite: ac vela alba expanderunt.

Arma porro ipsis tulerunt animosi famuli;

785 Alte vero in humido hanc stiterunt; ingressique sunt ipsi:

Illic autem cenam sumpserunt, expectabantque dum vesper adveniret.

In superiorem vero partem domus cum-conscendisset prudens Penelope

Jacebat sane jejuna, non-gustans cibum, neque potum,

Cogitans, an sibi mortem effugeret filius eximius,

780 νῆα μὲν ἄρ] R. 785 ἐπέτασαν] Edd. vett. 784 σφ' ἠνείκαν] R. 785
 τὴν δ' ὤρμισαν ἐν δ' ἔβαν] R. male.

Ver. 774. Δαμμόνοισι] Vide ad Il. α'. 194.

Ver. 775. μήπως τις] Al. μήπω τις.

Ver. 776. τοῖον] Ἡγὼν ἔσως ὡς ἴχομαι. Eustath. Al. τοῖον.

Ver. 777. ἤραρεν] Al. εὐαδεν.

Ver. 778. 782. ἐκρίνατ' — Ἡρτύναντο] Vide supra ad ver. 771. et ad Il. α'. 309. et 338.

Ver. 780. Νῆα μὲν αἶρ] Al. Νῆα μὲν ἄν.

Ver. 781. Ἐν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο] Πῶς, τῇ διεσπία χερσίν; πόσῳ χερσίν. Schol. At quidni utrisque, et velis et remigio, prout opus, usi fuerint?

Ibid. ἐτίθεντο] Al. ἐτίθεντο.

Ver. 782. τροποῖς ἐν δερματίνοισι] Δηλαῖ

— τὴν τροπωτήρας, περὶ δὲ αἱ κῶπαι τρέπονται καὶ τρέφονται [τρέφονται] ἐν ἰμάσι τοῖς περιδιδομένοις ταῖς κῶπαις. Schol.

Ver. 784. σφιν ἐνείκαν] Al. σφ' ἠνείκαν.

Ver. 785. Ὑψὲ δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὤρμισαν] Ὀρμίζον ὑψὺ ἐν νοτίῳ α. ὤρμις est sol-ventium e portu vel a litore, cum navis deducta stat in aqua alta: at ὤρμις ἐν ὑψὺ ἐν ξηρῷ est appellentium, cum navis finito cursu subducitur. Vide Eustath. ad h. l. Ern.

Ibid. ἐν νοτίῳ] Al. ἐν νοτίῳ.

Ibid. ὤρμισαν] Ἡσυχῶς ἐξάναι τὴν γαῦν ἐποίησαν. Schol.

Ibid. ἔβαν] Vide ad Il. θ'. 229.

- 790 Ἡ ὃ γ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
 Ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ,
 Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
 Τόσσα μιν ὀρμαίνεσαν ἐπέλλαξε νήδυμος ὕπνος·
 Εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθην δὲ οἱ ἄψα πάντα.
 795 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εἶδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
 Ἰφθίμῃ, κέρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·
 Τὴν Εὐμήλος ὅπυιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 Πέμπει δὲ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
 800 Εἴπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γούωσαν,
 Παύσειε κλαυθμοῖο, γοοῖό τε δακρυόεντος.
 Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,

790 An ille a procis superbis domaretur.

Quam-multa autem cogitat leo virorum in turba,

Timens, cum ipsum doloso circulo circumdent;

Tam multa ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:

Dormiebat vero recumbens; soluteque sunt ei compages omnes.

795 Ibi tum aliud cogitavit dea cæsia Minerva;

Idolum effinxit, corpore autem assimilatum-erat mulieri

Iphthimæ, filiæ magnanimi Icarii:

Quam Eumelus duxerat, in Pheris ædes habitans.

Misit vero hanc Minerva ad domum Ulyssis divini,

800 Si-quo-pacto Penelopen lamentantem, lugentem,

Compesceret a fletu, luctuque lachrymoso.

In thalamum vero ingressa est ad seræ lorum;

787 Ἡ δ' ὑπερῷ αὖθι περίφρων] Edd. præter R. 795 ἐπὶ κληῖδι] R. 794
 ἄψα] F. 802 ἱμάντες] Edd. præter R.

Ver. 787. Ἡ δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα] Al. Ἡ δ' ὑπερῷ αὖθι.

Ver. 788. αἰσος,] Al. ἀναυδος.

Ver. 790. Ἡ ὃ γ'] Vide supra ad β'. 327. et ad Il. γ'. 409.

Ver. 792. δόλιον περὶ κύκλον] Τὸ δίκτυον. Schol.

Ver. 793. ἐπέλλαξε] Eustathius in commentario legit ἐπὶ κληῖδι. Atque ita habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Clark. Item ed. Rom. h. l. non dissentiens ab Eustathio. Id saltem est usitatus. Ern.

Ver. 794. λύθην δὲ οἱ ἄψα πάντα.] Πῶς δὲ ἀναπαύεται τὸ σῶμα, ὅτε ἡ σύστασις τῆς ψυχῆς ἀνίσταται, καὶ τὰ μέλη τῷ σώματι λύσ-

ται, καὶ τὸτο ἰαργῶς εἶπεν "Εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθην δὲ οἱ ἄψα πάντα." Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 23. Ἀψα δὲ, μέλη φησὶ, ἀπὸ τοῦ συνηθῆσαι. Schol.

Ver. 795. γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ad Il. α'. 206.

Ver. 797. Ἰφθίμῃ.] Οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Schol.

Ver. 800. Εἴπως] Apud Eustathium in commentario, Εἴως.

Ver. 802. παρὰ κληῖδος ἱμάντα,] Ἀντιγράφως παρὰ τὴν κληῖδα, ἢ τις ἱμάντα εἴχει παρὰ τὸ κληῖδον. Schol. Planius Eustathius: Δηλαῖ τὸ ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε

- Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένη ἦτορ;
 805 Οὐ μὲν σ' ἐδὲ ἔωσι θεοὶ ῥεῖα ζῶντες
 Κλαίειν, ἐδ' ἀκαχῆσθαι· ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόσιμός ἐστι
 Σὸς παῖς· εἰ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστιν.
 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἐπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἥδ' ὃν μάλα κνώσσεσ' ἐν ὄνειρείῃσι πύλῃσι·
 810 Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἡλυθες; ἔτι πάρος γε
 Πάλλε, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δάματα ναίεις·
 Καί με κέλη παύσασθαι οἷζύος, ἢ δ' ὀδυνάων
 Πολλέων, αἳ μ' ἐρέθισσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 Ἥ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 815 Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, [γος.
 Ἑσθλὸν· τῷ κλέος εὐρὺ καὶ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄρ-

Stetitque supra caput, et ipsam sermone allocuta est;

"Dormis, Penelope, caro afflicta corde?"

805 "Nequaquam te sinunt dii facile viventes

"Flere, neque tristem-esse; quoniam adhuc rediturus est

"Tuus filius: nequaquam enim Diis peccando-obnoxius est."

Huic autem respondit deinde prudens Penelope,

Suaviter admodum dormiens in somniorum portis;

810 "Cur, o soror, huc venisti? nequaquam antea quidem

"Venditabas, quandoquidem valde procul domum habitas:

"Et me jubes cessare ab ærumna atque doloribus

"Multis, qui me irritant in mente et in animo:

"Quæ ante quidem maritum bonum amisi magnanimum,

815 "Omnibus virtutibus ornatum, inter Danaos,

"Eximium; cujus gloria lata per Græciam et medium Argos.

806 ἴσιν] F. male. 812 κίλει] F. A. L. quod prætulerm. Nam et alibi
 sic Homerus Ionice, sed pronunciandum κίλη. 817 ὡν αὖ] Ead. ut alibi.

— κατὰ τὴν ὁπὴν, ἥς διίρεται ὁ τῆς Δύρας
 ἰμάς. Ern.

Ver. 804. Εὐδεις, Πηνελόπεια,] Virgil.

Nate Dea, potes hoc sub casu ducere somnos?
 Æn. IV. 560.

Ver. 805. Οὐ μὲν σ' ἐδὲ] Vide ad Il. x.
 299.

Ibid. θιὰ ῥεῖα ζῶντες]

Τῇ περ ῥήσσει βιοτὴ πύλα. —

Supra ver. 565. hujus libri.

Omnis enim per se Divûm natura necesse est
 Immortali ævo summa cum pace fruatur.

Lucræ. Lib. I. ver. 57.

Ver. 806. ἰστί ῥ'] Quoniam scilicet.

Ver. 810. ἡλυθες;] Vide ad Il. α'. 37.
 et φ'. 81.

Ver. 811. Πάλλε;] Barnesius edidit Πα-
 λ'. Nulla (ut videtur) idonea ratione.

Ver. 816. καὶ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄρ-
 γος.] Ὁ ἴσι κατὰ Θισσαλίαν καὶ Πιλοπόννη-

- Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
 Νήπιος, ἔτε πόνων εὖ εἰδώς, ἔτ' ἀγοράων.
 Τῷ δὲ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἥ περ ἐκείνῃ·
 820 Τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεῖδια, μή τι πάθῃσιν
 Ἥ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
 Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
 Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμαυρόν·
 825 Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεῖδιδι λήν·
 Τοίη γὰρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔρχεται, ἣν τε καὶ ἄλλοι
 Ἀνέρες ἠρήσαντο παρεσάμεναι, (δύναται γὰρ,)
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἑλεαίρει·
 Ἥ νῦν με προέηκε, τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
 830 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

"Nunc autem rursus filius dilectus abiit cava in nave

"Puer, neque laborum probe gnarus, neque commerciorum.

"Hujus causa jam ego etiam magis lugeo, quam illius:

820 "Et ob hunc contremisco et timeo, ne quid patiatur

"Aut ille eorum in populo, quo abiit; aut in ponto:

"Hostes enim multi in ipsum mala machinantur,

"Cupientes occidere, antequam in patriam terram venerit."

Hanc autem respondens allocutum est simulacrum obscurum;

825 "Confide, neque omnino in mente timeas tantopere:

"Talis enim comes una sequitur, quam etiam alii

"Viri optarint adesse, (pollet enim),

"Pallas Minerva: te vero lamentantem miseratur:

"Quæ nunc me præmisit, tibi hæc ut-dicerem."

830 Hanc vero rursus allocuta est prudens Penelope;

825 μιτὰ] abest iisdem; quod versum perimit. 826 τοίη γὰρ οἱ] Edd. vett.
 vid. not.

son. Eustath. Vide supra ad α'. 344. et
 ad γ'. 251.

Ver. 820. ἀμφιτρομέω καὶ δεῖδια,] Vide
 ad Il. ι'. 481. et 736. Al. ἀμφὶ τρομέω.

Ver. 824. ἀμαυρόν] Τὸ μὴ βλεπόμενον· οἱ
 δὲ τὸ ἄμα ταῖς αὐραῖς φερόμενον, ἀσθενές.

Schol. Τὸ τῷ μαίρειν ἱσχυρμένον εἰδῶλον
 ἀμαυρὸν ἔφη. Porphyry. Quæst. Homeric. 9.
 haud longe ab initio.

Ver. 826. Τοίη γὰρ τοι πομπὸς] Ferri
 hoc potest, si τοι accipiatur pro particula

adfirmante. Sed edd. vett. consensu ha-
 bent οἱ (vid. Var. Lect.) quod cur spretum
 sit, non video. Nam γὰρ tamen produci-
 tur a cæsura et spiritu aspero. Et est οἱ
 haud dubie h. l. melius quam inane il-
 lud τοι. Nam oratio pronomine, quod ad
 Telemachum referatur, carere non potest.
 Ern.

Ibid. ἄμ' ἔρχεται,] Eustathius in com-
 mentario citat, ἄμ' ἔσπεται.

Ibid. ἣν τε] Quam utique.

Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσί, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
 Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον οἷζυρόν καταλέξων,
 Εἴπω ἔτι ζῶει, καὶ ὄρᾳ φάος ἡέλιος,
 Ἥ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι.

- 835 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμαυρόν·
 Οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
 Ζῶει ὄγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
 Ὡς εἰπὼν, σταδμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
 Ἐς πνοιᾶς ἀνέμων· ἢ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρεσκε
 840 Κέρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
 Ὡς οἱ ἐναργῆς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.
 Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.

“ Si quidem tu dea es, deæque audivisti vocem,
 “ Age mihi et illum æurnosum enarra,
 “ An alicubi adhuc vivat, et videat lumen solis;
 “ An jam mortuus sit, et in Plutonis ædibus.”

- 835 Hanc autem respondens allocutum est simulacrum obscurum;
 “ Non sane de-eo quidem continuo dicam,
 “ Vivatne ille, an mortuus sit: malum nempe vana loqui.”
 Sic locutum, januæ apud seram evanuit
 In flatus ventorum: at ex somno exurrexit
 840 Filia Icarii; carum autem ei cor exultavit,
 Ut ipsi evidens somnium supervenerat noctis in-conticinio.
 Proci vero conscensa-nave navigabant humidæ vias,
 Telemacho cædem gravem in mente meditantes.

Ver. 831. Εἰ μὲν δὴ] *Siquidem revera.*
 Vide ad *Il.* ζ'. 453.

Ibid. ἔκλυες] *ἔκλυες*, (sic) supra scr. *ον*,
ἔκλυες, quod sensum dat valde commo-
 dum: si tu Dea es, egoque adeo te audi-
 ens audivi vocem divinam. *Ern.*

Ver. 832. Εἰ δ' ἄγε] Vide ad *Il.* ζ'. 376.
 et δ'. 167.

Ibid. κεῖνον] *Ulysses*. Est autem rur-
 sus elegans ille modus loquendi pro *κατά-
 λέξον μαι*, εἴπω κεῖνος οἷζυρός ἐστι ζῶει, de quo
 vide ad *Il.* *Ern.*

Ver. 834. et 837. τέθνηκε] Vide ad *Il.*
 α'. 37.

Ver. 835. ἀμαυρόν] Vide supra ad ver.
 824.

Ver. 836. Οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε] Πλάττει
 δὲ ὁ Ποιητὴς τῷτο πᾶν διζῶς. Εἰ γὰρ ἡλή-
 θυναι τὸ εἰδῶλον εἰς διηνεκίαι, καὶ εἴπε ζῆν
 τὸν Ὀδυσσεύα, ἢ συνέφερε τῇ ποιήσει ταύτη·
 σύσταται γὰρ αὐτῆς, τὸ ἀγνοεῖσθαι τὸν Ὀδυσ-
 σεύα ὑπὸ πάντων, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῆς γυναι-
 κὸς, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς φανίται σαφῶς.
Eustath.

Ver. 838. Ὡς εἰπὼν] Ita edidit *Barne-
 sius* ex ver. 824. et 835. supra. Atque ita
 habent MSS. duo a *Tho.* *Bentleio* collati.
Vulgg. Ὡς εἰπὼν.

Ver. 841. νυκτὸς ἀμολγῶ.] Ἐν τῇ τῷ μι-
 σονυκτίῳ ᾄδει. *Schol.*

Ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλὶ πετρήεσσα,
 845 Μεσσηγύς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 Ἀσερίδης, ἢ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχῶντες Ἀχαιοί.

Est autem quædam insula medio mari petricosa,

845 Inter Ithacamque Samumque asperam,

Asteris, non magna: portus vero navibus-apti in ipsa

Ab-utroque-latere-introitum-habentes; ibi hunc expectabant insidiantes Achivi.

Ver. 844. Ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλὶ] *Νυνὶ δ' ἂν ἀγκυροβόλιον εὐφύει ἔχει.* — Βέλ-
 τιον δὲ αἰτιᾶσθαι μεταβολὴν, ἢ ἀγνοίαν, ἢ
 κατὰ φύσιν τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθώδες. *Strabo*,
Geograph. Lib. I. p. 103. al. 59. Με-
 σσηγύς δὲ τῆς Ἰθάκης, καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἢ
 Ἀσπερίδος νησίον. [*Al.* νῆσος.] Ἀσπερίδης δ' ὑπὸ τῷ
 Ποιητῇ [*infra* ver. 846.] λέγεται· ἢ ὁ μὲν
 Σαῦρος μὴ μείνειν τοιαύτην, οἷαν φησὶν ὁ
 Ποιητὴς. — λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 “ Ἀμφίδυμοι.” Ὁ δὲ Ἀπολλοδώρος μείνειν καὶ
 νῦν, καὶ πολέχοντι λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλακμινῶς.

τὸ ἐπ' αὐτῇ τῷ Ἰσθμῷ κείμενον. *Id.* Lib. X.
 pag. 700. al. 456. 457.

Ver. 846. Ἀσπερίδης] Ὀνομα νῆσος κειμένης
 μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμου. *Schol.*

Ibid. ναύλοχοι] Ἐν οἷς αἱ νῆες λοχῶσαι
 καὶ ἐνεδρεύσαι λαβεῖν δύνανται, ἢ οἱ τὰς ναῦς
 ὑποδεχόμενοι τόποι. *Schol.*

Ibid. αὐτῇ] *Al.* αὐτῆς.

Ver. 847. Ἀμφίδυμοι] Ἀμφοτέρωθεν εἰς-
 ὄψεσθαι, τυτίσθαι, ἐξ ἑκατέρου μέρους, εἰς πλῆθος
 καὶ καταγωγὰς ἔχοντες· ἢ διπλοῖ. *Schol.*

ΤΗΣ
 ὈΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
 ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ε΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ραψωδίας Ε΄.

ἘΚΛΗΣΙ΄ΑΝ τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψῶ, κελύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσεύα· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχεδίαν. Ἰνῶ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρηδεμόνον, ἐντειλαμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀπορρίψαι αὐτό· καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθείς.

ΤΗΣ
 ὈΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
 ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ε΄.

Ἐπιγραφαί.

Ἀπόπλες, ἢ Ἀνάπλες, Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψῆς.

Ἄλλως.

Καλυψῆς ἄντρον. Ὀδυσσεὺς σχεδία· ἢ, τὰ περὶ σχεδίαν.

Ἄλλως.

Ε΄, πλεῖ ἐπὶ σχεδίας Ὀδυσσεὺς κιαθείσης πόντῳ.

ἩΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῆ Τιθωνοῖο
 Ὀρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν.
 Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καδίζανον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἔ τε κρᾶτος ἐστὶ μέγιστον.

AURORA autem ex lectis ab eximio Tithono
 Surgebat, ut immortalibus lucem ferret, atque mortalibus.
 Dii vero ad consessum consedebant; inter illos vero
 Jupiter Altitonans, cujus potentia est maxima.

Ver. 1. Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων — Τιθωνοῖο] Virgil.

Tithoni croceum linquens Aurora cubile.

Georgic. I. 447. Aen. IV. 585. IX. 460.

Vide et ad Il. α'. 477.

Ibid. παρ' ἀγαυῆ Τιθωνοῖο] Τιθωνός, Λαομείδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφός, Ἡὼς ἀνὴρ.

Ὁ Ἐνδυμίων λίγισται συνινῶσθαι τῇ Σελήνῃ καὶ ὁ Τιθωνός τῇ Ἡμίρᾳ. Ἀλληγορεῖται δὲ ἕτως· Ὁ Ἐνδυμίων εἰς ἄνδρα κυνηγίτην, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμώμενον, τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἔδιδε ποσῶς, διὰ τὸ ἡσχολῆσθαι περὶ τὰ κυνηγίσια.

Ὁ δὲ Τιθωνός εἰς ἀστρόνόμεον, καὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμώμενον, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνῶντα, διὰ τὸ ἡσχολῆσθαι περὶ τὰ ἀστρον. Schol.

Ver. 2. Ὀρνυθ',] Similiterque ver. 229. et 230. Ἰνυτο· et ver. 314. ἐπισσύμινον. Vide ad Il. γ'. 260.

Ver. 2. 27. ἀθανάτοισι — ἀπονίωται.] Similiterque ver. 73. ἀθάνατος· ver. 80. Ἀθάνατοι et ver. 136. ἀθάνατον. Vide ad Il. α'. 398.

Ver. 3. ἄρα] Ut solitus erat.

- 5 Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
Ζεῦ πάτερ, ἥδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
Μήτηρ ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἥπιος ἔστω
Σκηπτῆχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
10 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς ἔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο,
Λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψῆς, ἥ μιν ἀνάγκη
15 Ἰσχει· ὁ δ' εἰ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἳ κέν μιν πέμποιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

- 5 Illis autem Pallas recensebat ærumnas multas Ulyssis,
Recordata; curæ enim illi erat existens in domo Nymphæ;
"Jupiter pater, atque alii beati dii semper existentes,
"Nullus amplius benignus, mitis, et mansuetus sit
"Sceptri fer rex, neque animo justa sentiens;
10 "Sed semper durus sit, et injusta faciat:
"Adeo nemo memor-est Ulyssis divini,
"Populorum, quibus præfuit, pater autem velut, mitis erat.
"Sed ille quidem in insula jacet graves dolores patiens,
"Nymphæ in ædibus Calypsus, quæ ipsum vi
15 "Detinet; is vero non potest suam in patriam terram venire:
"Non enim ei adsunt naves remigio-instructæ, et socii,
"Qui ipsum deducant super lata dorsa maris.

6 μέλλει] F. A. 2. 3. L.

Ver. 4. οὐ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.] Virgil.

— qui res hominumque Deumque
Æternis regis imperiis. — Æn. I. 233.
— rerum cui summa potestas.
Æn. X. 100.

Ver. 7. Ζεῦ πάτερ] Vide ad II. ε'. 372.

Ver. 8. Μήτηρ ἔτι πρόφρων.] "Exprobrat
"— Jovi reliquisque Diis Minerva Ulyssis
mansuetudinem regiam, et pietatem;
quasi hac ratione debuerit sibi
Deorum numina conciliare; quæ tamēn
a se maxime alienata habeat, cum
ipsum tam longi temporis spatio a patriis
finibus arceant." Spondan. At

nihil hic Diis exprobrat Minerva; sed de
populi Ithacensis et Procorum ingrati-
tudinē conqueritur, qui, summæ Ulyssis
mansuetudinis et clementiæ obliti, erga
uxorem et filium ejus tam male se gerant.
Ut liquet ex sequenti, "Ὡς ἔτις μέμνηται
Ὀδυσῆος θείοιο, Λαῶν, οἷσιν ἀνασσε,
πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν." Vide et supra
ad β'. 230. 234. ubi iidem versus occur-
runt.

Ver. 10. αἴσυλα] Al. ἀήσυλα.

Ver. 12. πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.] Vide
supra ad β'. 47. et 234.

Ver. 14. ἥ μιν ἀνάγκη Ἰσχει.] Vide
supra ad α'. 55.

- Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν,
Οἵκαδ' εἰσεσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκκὴν,
20 Ἐς Πύλον ἡγαθέην, ἥδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκυς ὀδόντων;
Οὐ γὰρ δὴ τέτον μὲν ἐβέλευσας νόον αὐτῇ,
Ὡς ἦτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἑλθών;
25 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισαμένως, (δύνασαι γὰρ,)
Ὡς κε μάλ' ἀσκηδὴς ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται·
Μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετεῖς ἀπονέωνται.
Ἥ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, φίλον υἱὸν, ἀντίον ἦυδα·
Ἑρμεία, (σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ' ἄγγελός ἐσσι,)
30 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βεβλήν,

- "Nunc rursus filium dilectum occidere cupiunt,
"Domum revertentem; ille vero abiit ad patris famam,
20 "In Pylum divinam, atque in Lacedæmona claram."
Hanc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
"Filia mea, quale tibi dictum excidit septo dentium?
"Nonne enim hoc quidem excogitasti consilium ipsa,
"Ut scilicet illos Ulysses ulciscatur reversus?
25 "Telemachum autem tu deduc accurate, (potes enim,)
"Ut incolumis suam in patriam terram veniat;
"Proci vero in nave retro iter relegant."
Dixit utique, et Mercurium, dilectum filium, contra alloquebatur;
"Mercuri, (tu enim itidem et in aliis nuncius es,)
30 "Nymphæ comas-pulchræ dicito firmum nostrum consilium,

24 ἀποτίσεται] A. 2. 3. L. 27 ἀπονέονται] Edd. omnes potest esse ex
antiquiori scriptura, de qua ad II. passim.

Ver. 16. et 141. ἐπήρετμοι.] Vide supra
ad γ'. 559.

Ver. 18. ἀποκτεῖναι] Al. ἀποκτάμεναι.

Ver. 19. εἰσεσόμενον] Al. νισόμενον.
Clark. At supra γ'. 701. edebatur νισόμενον,
quod etiam hic servari debebat.
Ern.

Ver. 20. Λακεδαίμονα δῖαν.] Scholiastes
interpretatur μεγάλην. Recte, ut opinor.
Alibi enim apud Poëtam appellatur εὐρύ-
κρον Λακεδαίμονα, et Λακεδαίμονα κητώε-
σαν. Odys. γ'. 1. ε'. 414. ε'. 1. Atque
eodem sensu et Mari Epitheton hoc tri-
buere videtur Poëta. Vide ad II. α'. 141.

Vol. III.

Ver. 21. νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide ad II.
α'. 175.

Ver. 23. Οὐ γὰρ δὴ] Vide infra ad ver. 204.

Ver. 24. ἀποτίσεται] Ita edidit Barnesius.
Al. ἀποτίσεται. Minus recte; nam
τίσω, τίσασθαι, etc. semper apud Homerum
primam producunt. Vide ad II. γ'. 257.
et ι'. 508. Clark. Veteres edd. meliores
consensu ἀποτίσεται, Fl. A. 1. Rom. Nescio
quomodo factum ut Lovaniensis h. l. F.
et A. 1. deserat. Ern.

Ver. 27. ἀπονέονται.] Al. ἀπονέονται.

Ver. 28. φίλον υἱόν.] Barnesius edidit,
υἱὸν φίλον. Sed et ferri potest Vulgata

D d

- Νόσον Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος, ὥς κε νήπται,
 Οὔτε θεῶν πομπῇ, ἔτε θνητῶν ἀνδρώπων·
 Ἄλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμε πῆματα πάσχω
 Ἡματί κ' εἰκοσῶ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
 35 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίδεοι γεγάασιν·
 Οἳ κέν μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
 Πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλλας, ἐσθλὰ τε δόντες,
 Πόλλ', ὅσ' ἀν' ἐδέποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 40 Εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν.

- " Reditum Ulyssis patientis; ut redeat,
 " Neque deorum ductu, neque mortalium hominum;
 " Sed is in rate multis-vinculis apta ærumnas patiens
 " Die vicesima ad Scheriam fertilem perveniat,
 35 " Phæacum ad terram, qui propinqui diis sunt;
 " Qui ipsum ex animo, deum veluti, honorent,
 " Mittantque in navi caram in patriam terram,
 " Æsque aurumque abunde, vestemque cum-dederint,
 " Plurima, quanta nunquam ex Troja sustulisset Ulysses,
 40 " Etiam si incolumis venisset, sortitus ex præda portionem.

36. 37 Vid. not. 39 ἐδέποτ' F. A. L. vid. not.

Lectio; eadem ratione ac "Ὡς γὰρ οἱ —" ver. 41. et "Αὐτὰρ οἱ —" ver. 145. Vide ad Il. α'. 51.

Ver. 33. σχεδὴς πολυδέσμε] Λείπει, νεῶς, τῆς αὐτοσχιδίως πηλείδας, — πολλοὺς ἐμπιστηγμένους δεσμοῖς. Schol.

Ver. 34. Σχερίην] Σχερία ἱκαλιῖτο ἡ νῆ-σος τῶν Φαιήκων· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη Κερκύρα· τὸ δὲ ἀρχαιοτάτον ἱκαλιῖτο Δρεπάνη. Schol.

Ver. 35. ἀγχίδεοι] Ἦτοι καθότι τρίτοι εἰ-σὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ ὅτι εὐδαίμονες εἰσιν· ἢ καθὰ οἱ θεοὶ συνδιατρέφουσιν αὐτοῖς καὶ ἐνοχῶνται. Schol. Ἀγχιδεὺς ἡ ποίσις λίγυι, ἡ κατὰ γένος· — ἢ διὰ τὴν εὐ-δαιμονίαν τῆς κατ' αὐτὸς γῆς· ἢ διὰ τὸ φιλό-ξενον καὶ τὴν λοιπὴν ἀρετὴν· ὃ καὶ κρείττον εἶναι δοκεῖ. Eustath.

Ibid. γεγάασιν] Similiterque infra ver. 67. μέμνησιν ver. 87. εὐλήλασας· et ver. 89. ἄνωγιν. Vide ad Il. α'. 37. et 9'. 322.

Ver. 36. 37. τιμήσουσιν, Πέμψουσιν δ'] Eu-stathius habet τιμήσουσιν, quod verum est. Omnes edd. vett. habent etiam πέμψουσιν, ut et Eustath. et edd. rec. Clarkius Bar-

nesium sequitur, non recte, ut opinor. Vide β'. 166. Ern.

Ver. 37. Πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ] Vide infra ad v. 64. etc.

Ver. 39. οὐδέποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ'] MS. a Tho. Bentleio collatus, οὐδέποτ' Τροίης ἐξή-ρατ'. Quæ forte et verior lectio. Clark. In οὐδέποτ' satis consentiunt edd. vett. (vid. Var. Lect.) οὐδέποτ' Τροίης plane habet Eu-stathius, quod et ipse verum puto. Ern.

Ver. 41. "Ὡς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐς φίλους τ' ἰ-δέειν.] Vide infra ad l'. 532.

Ver. 43. "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε — Αὐ-τίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν] Virgil.

Dixerat: Ille patris magni parere parabat Imperio; et primum pedibus talaria nectit Aurea; quæ sublimem alis, sive æquora supra, Seu terram, rapido pariter cum flamine portant. Æn. IV. 238.

Similiter et Statius:

Paret Atlantiades dictis genitoris, et inde Summa pedum propere plantaribus illigat alis. Thebaidos, lib. I. ver. 303.

Ver. 44. 51. 54. 120. ἰδέσαστο — Σίνατ'

- "Ὡς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐς φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἐν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἰδέσαστο καλὰ πέδιλα,
 45 Ἀμβρόσια, χρύσεια· τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
 Ἢδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 Ὡν ἐθέλει, τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
 50 Πιερίην δ' ἐπιβάς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·

- " Sic enim ei fatale est amicosque videre, et pervenire
 " Domum in excelsam, et suam in patriam terram."
 Sic dixit; nec non-paruit internuncius Argicida:
 Statim deinde pedibus subligavit pulchros calceos,
 45 Immortales, aureos, qui ipsum ferebant sive per mare,
 Sive per immensam terram, pariter cum flatibus venti.
 Cepit etiam virgam, qua virorum oculos demulcet,
 Quorumcunque vult, rursusque dormientes excitat.
 Hanc in manibus tenens volabat fortis Argicida:
 50 Pieriæ autem cacumen-nactus, ex æthere incidit in mare:

44 αὐτίκα δ'] Edd. vett.

— ἰδέσαστο — ποιήσιν] Vide infra ad ver. 491. et ad l'. 296.

Ver. 44. 61. 232. καλὰ — καλῇ, — Κα-λῇ.] Vide ad Il. β'. 45.

Ver. 45. φέρον] Al. φέροι. Clark. Nescio unde sit hæc varietas a Barnesio notata. Aliis locis in hoc versu, qui frequens est apud Homerum, semper est φέρον. Ern.

Ver. 47. Εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει.] Virgil.

Tum virgam capit: hac animas ille evocat Orco Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit:

Dat somnos, adimitque; et lumina morte resig-nat. Æn. IV. 242.

Tum dextræ virgam inseruit, qua pellere dulces Aut suadere iterum somnos; qua nigra subire Tartara, et exangues animare assueverat umbras.

Statius, Thebaid. lib. I. ver. 306.

Tu piis latis animas reponis Sedibus, virgaque levem coërces

Aurea turbam, superis Deorum Gratus, et imis.

Horatius, Carm. Lib. I. Od. x. 17.

Αἶγυ ἀδρότητα [Barnesius edidit ἀδρότητα, sed legendum sine dubio ἀδρότητα] ἰοντίον

τὴν τῷ Ἐρμῇ ῥάβδον ὥς τε ψυχὰς μὲν τεταρ-αγμένας παύειν, ἐκκελυμένας δὲ διεγείρειν. Schol. Similiter Eustathius: Ἀλληγορία δὲ τῆς σοιούσης Ἑρμαϊκῆς ῥάβδου ἐνεργημάτων, τὸ τὰς μὲν νύφοντας, καλεῖν τὰς δὲ καθηρημέ-νους δὲ ἐκλυσιν, διεγείρειν. Ἡ καὶ ἄλλως, ὥς θέμις λόγου, τὰς μὲν ὀρθίους πλέον ἢ δεῖ καὶ ἀγνώστας, πρᾶνται διὰ πινυῖς· τὰς δὲ χαλί-φρονας, μεμνημένας ποιῶν. Vide Phurnu-lum, de Natura Deorum, cap. 16. item infra ad ver. 87. Clark. Ἀδρότητα vix Scholiastes dixerit. Ἀδρότητα fortasse. Ern.

Ver. 49. Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο] Virgil.

Illa fretus agit ventos, et turbida tranat Nubila. — Æn. IV. 245.

Dissiluit, tenuique exceptus inhorruit aura: Nec mora, sublimes raptim per inane volatus

Carpit, et ingenti designat nubila gyro. Statius, Thebaid. lib. I. ver. 309.

Ver. 50. Πιερίην δ' ἐπιβάς, ἐξ αἰθέρος ἔμ-πεσε πόντῳ.] Virgil.

Hic primum, paribus nitens Cyllenius alis, Constitit; hinc toto præceps se corpore ad undas Misit; avi similis, quæ circum littora, circum

- Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, Λάρω ὄρνιθι ἰοικῶς,
 "Οστε κατὰ δεινὰς κόλπους ἄλως ἀτρυγέτοιο
 Ἰχθῦς ἀγρώσων, πυκινὰ πτερὰ δέυεται ἄλμῃ·
 Τῷ ἱκελος πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 55 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἔβσαν,
 "Ενθ' ἐκ πόντος βὰς ἰοειδέος, ἠπειρόνδε
 "Ηῖεν ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
 Ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἔβσαν.
 Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδυμῇ
 60 Κέδρε τ' εὐκαέτοιο, δύο τ' ἀνὰ νῆσον ὀδάδει,
 Δαιομένωνν ἢ δ' ἐνδον ἀοιδιάσ' ὀπὶ καλῇ,

Festinabat deinde super fluctus, laro avi similis,
 Quæ circum magnos sinus maris infructuosi
 Pisces venans, crebro alas mergit-sibi salsugine:
 Huic similis plurimis supervectus est fluctibus Mercurius.
 55 Sed quando jam insulam pervenisset procul sitam,
 Tum ex ponto ascendens cœruleo, ad littus
 Ibat, donec ad ingentem specum pervenit, in quo Nympha
 Habitabat comas-pulchra: hanc vero intus invenit.
 Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul vero odor
 60 Cedrique fissilis, thyæque per insulam redolebat,
 Ardentium: ipsa vero intus cantillans voce pulchra,

57 δ' ἐν] F. A. L. τῷ mollius est. 59 τηλόθ' Edd. præter R. quod et
 ipsum ferri potest, forte etiam præferri. 60 ὑπεκτάτω] A. 2. 3.

Piscosos scopulos, humilis volat æquora juxta.
 Æn. IV. 252.

Ibid. Πισίην] Πισία, ὄρεσ Μακεδονίας, ἰο-
 ῖον Μουσῶν. Schol.

Ver. 51. Λάρω ὄρνιθι ἰοικῶς,] Τὴν ὄρνιν,
 ἢ τὸ σῶμα. Λάρω δὲ, ὄρνιν θαλάσσιον.
 Schol.

Ver. 52. 84. 140. et 158. ἀτρυγέτοιο —
 ἀτρυγέτοιο] Vide ad Il. α'. 316.

Ver. 54. Τῷ ἱκελος] Fuerunt, notante
 Eustathio, qui hunc versum repudiarint;
 sed rationibus parum idoneis.

Ver. 55. 59. τηλόθ' — τηλόθ' Al. τηλόθ'
 — τηλόθ'.

Ver. 57. "Ηῖεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο,]
 Virgil.

Proxima Circæ raduntur littora terræ:
 Dives inaccessos ubi Solis filia lucos
 Assiduo resonat cantu, tectisque superbis
 Urit odoratam nocturna in lumina cedrum,

Arguto tenues percurrens pectine telas.
 Æn. VII. 10.

Quem locum inter eos recenset Macro-
 bius, in quibus Poëtarum "par pene splen-
 dor amborum est." Lib. V. cap. 12.

Ver. 59. Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν] Ἀρχαῖον
 δὲ ἢ τῷ πυρὸς χρεῖσι παρὰ τοῖς ἐνδοθίοις ἦν
 καὶ ἡ τῆς τραγωδίας Φιλακτήτης ἱπανῶν. φη-
 σιν [Sophocl. Philoctet. ver. 297.] ὅτι, "Οἰ-
 σὶν ἐπὶ τῇ πυρὸς μιστῇ, Πάντ' ἐκπορίζου
 "αὐτῷ δ' ἐκίονος νοί." Eustath.

Ver. 60. δύο τ' Al. δύο τ' Scholiastes exponit Ef-
 dos δένδρε, ἢ φυτῶ. Macrobius autem; "Ho-
 merus, (inquit,) qui citrum δύο appellat,
 "lat, ostendit esse odoratum pomum; δύο
 "δ' ὑπὸ καλὸν ἰδῶν." Saturnal. Lib. II.
 cap. 15. Ubi in transcurso notandum,
 quod nunc legimus "δύο τ' ἀνὰ νῆσον ἰδῶν"
 "δεῖ," legisse Macrobius "δύο δ' ὑπὸ
 "καλὸν ἰδῶν." Minus recte. Al. δύο.

- Ἴσον ἐποικομένην, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
 Ὑλῃ δὲ σπείος ἀμφιπεφύκει τηλεδόσσα,
 Κλήθρη τ', αἰγείρος τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 65 Ἐνθα δὲ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
 Σκῶπές τ', ἱρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
 Εἰνάλιναι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμνηεν.
 Ἡ δ' αὐτῇ τετάνυσο περὶ σπείας γλαφυροῖο
 Ἡμερὶς ἠβώασα, τεδήλει δὲ σαφυλῆσι.
 70 Κρῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
 Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἀλλυδίς ἄλλη.
 Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴε, ἠδὲ σελίνε,

Telam percurrens, aureo radio texebat.

Sylva autem specum circumcreverat virescens,

Alnusque, populusque, et bene-odorata cypressus.

65 Ibi vero et aves extensas-alas-habentes nidulabantur,

Bubones, accipitresque, latasque-linguas-habentes cornices

Marinæ, quibus utique marina opera curæ-sunt.

Ibidem porro extensa erat circum speluncam cavam

Vitis pubescens; florebat vero uvis:

70 Fontes autem ex-ordine quatuor fluebant aqua limpida,

Vicini inter-se versi alio alius.

Circum vero prata mollia violarum, atque apii,

66 ἱρηκές] Edd. alibi vidimus habere quosdam ἱρηκίς, quod verum est. 68
 "Hδ"] F. R. A. 1. L. quod verum puto: articulus hic friget. conf. 391.

Clark. De Macrobio nil certi. Græca e-
 nim, ut alibi monuimus, ab editoribus ad-
 dita sunt. De arbore vid. laudatos ad
 Hesychium, in h. v. Ern.

Ver. 60. 63. et 238. 68. 69. ἰδῶν, —
 πεφύκει, — τετάνυσο — τεδήλει] Vide ad
 Il. α'. 37. et δ'. 492.

Ver. 63. et 398. "Ῥλῃ] Similiterque ver.
 257. ὕλῃ. Vide ad Il. γ'. 151.

Ibid. ἀμφιπεφύκει] Al. ἀμφὶ πεφύκει.

Ver. 66. Σκῶπες τ',] Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης
 τὸς παρ' Ὀμήρου διὰ τῷ σίγμα μὴ λέγεσθαι,
 ἀλλὰ ἀπλῶς ὀνομάζεσθαι κῶπας. Τὸς ἔν τι-
 δίντας τὸ σίγμα ἀμαρτάνει τῆς κατὰ τὸ
 ὄνομα ἀληθείας, καὶ τῆς Ὀμήρου περὶ τὸν ὄρνιν
 κριτικῆς τε καὶ γνώσεως. Ælian. de An-
 im. Lib. XV. cap. 28. Ὁ Μύνδιος δὲ Ἀ-
 λέξανδρος φησὶ τὸς παρ' Ὀμήρου κῶπες τῷ σ'
 κῶπας εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλη ἕως αὐτὸς ὀνο-
 μαίνει. — Καὶ Σπύσιππος δ' ἐν διωτικῶν
 ἐμοίων, κῶπες τῷ σ' κῶπας αὐτὸς ὀνομάζει.

Athenæus, Lib. IX. cap. 10. "Plane con-
 trarium tamen," inquit Casaubonus, in
 annotationibus ad hunc Athenæi locum,
 "scribit Theocriti vetus interpret; cujus
 "sunt hæc ad Idyllium primum; 'Ἀλ-
 "ξάνδρος φησι, τὸς σκῶπας ἐκ ἐπιστροφῆς τῇ
 "φωνῇ, διὸ καὶ παρ' Ὀμήρου φησὶν ὄρνιθας δοκεῖν
 "γράφεσθαι, Σκῶπες τ' ἱρηκίς τε. Οὐ δὲ
 "γάρ, φησι, γράφεσθαι χωρὶς τῷ σ'." Ibid. ἱρηκίς] Τὸ δὲ, ἱρηκίς, ἰωνικῶς ψιλῶ-
 ται. Eustath. Alii hic habent ἱρηκίς.

Ibid. κορῶναι Εἰνάλιναι,] Κορῶναι δὲ εἰνά-
 λιναι, κατὰ τὸς Παλαιῶς, αἱ αἰθυαί. Eu-
 stath.

Ver. 67. θαλάσσια ἔργα μέμνηεν.] Intell.
 capturam piscium ad victum: alias de
 piscatoribus dicitur, nautis etc. τῇσιν τι ha-
 bet MS. Ern.

Ver. 68. Ἡ δ'] Al. Ἡδ'. Clark. Ἡ δ'
 αὐτῇ. Hanc puto veram lectionem, et me-
 lius τῷ ἦδ v. Var. Lect. ἱτανίην frequens

- Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 Θήσαιοτο ἰδὼν, καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἥσιν.
 75 Ἐνθα σὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θήσαιοτο θυμῷ,
 Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· ἐδὲ μιν ἄντην
 Ἦγνοίησεν ἰδῶσα Καλυψὼ, δῖα θεάων.
 (Οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 80 Ἀθάνατοι, ἐδ' εἴτις ἀπόπροθι δάματα ναίει.)
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
 Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καδήμενος· ἔνθα πάρος περ,
 Δάκρυσι καὶ σοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,

Virescebant: ibi deinde etiam vel immortalis si accessisset,
 Admiratus esset intuens, et oblectatus animo suo.

- 75 Illic stans mirabatur internuncius Argicida.
 Cæterum postquam omnia suo admiratus est animo,
 Statim in amplam speluncam perrexit; neque ipsum coram
 Ignoravit conspicata Calypso, nobilis dea.
 (Non enim ignoti utique dii invicem sunt
 80 Immortales; neque siquis longe-procul ædes habitat.)
 Neque vero Ulyssem magnanimum intus invenit;
 Sed is in litore flebat sedens: ubi antea etiam,
 Lachrymis et gemitibus et doloribus animum macerans,

79 γι θει] Edd. præter R. 83 σοναχῇσι] R.

est Homero. Hic per tmesin ponitur.
 Ern.

Ibid. σπείας] Al. σπείας et σπείας.

Ver. 69. Ἡμεῖς ἡβώμεθα.] Ἀμπελος, εἰς
 διαβολὴν τῆς ἀγρίας, ἀμμάχουσα. Schol. Ἡμε-
 ρεῖς δι, κατὰ μὲν πολλὰς, ἢ ἡμέρας ἀμπελος,
 πρὸς διαβολὴν τῆς ἀγρίας. — Ἐν δὲ ὑπερμή-
 μασι παλαιαῖς τοῖς εἰς τὸ ζ' τῆς Ἰλιάδος, ἴδως
 λιπτοφλοῖον θεῶς ἢ ἡμεῖς λίγιται, καὶ ὁ παρ-
 τὸς αὐτῆς σαφυλῇ. Eustath.

Ver. 72. Ἀμφὶ δὲ λιμῶνις μαλακοὶ ἴσιν.]
 Ἰον, ἴδως ἀνθῶς. Schol. Τὸ δὲ, ἴσιν, οἷς τινὲς
 γράφουσιν ὁ καὶ κρεῖττον, ὡς καὶ πολλοῖς
 ἀρίστων τῶν Παλαιῶν ἴσιν γὰρ ἐν λιμῶνι ἔκ-
 εἰσιν, ἀλλὰ οἷα, ὡς μίχρη νῦν φαίνεται οἷς,
 καὶ καὶ τοῖς σιλίνις, χρῆμα δαφνίως ὕδατος.
 θάλλουσι γὰρ τλίον ἐν αὐτῷ. Διὸ καὶ πηγὰς
 προανήρτην ὕδατων, ὡς ἱρήνη, ὡν χωρεῖς ἔκ-
 εἰσι θάλλειν αὐτά. Eustath. Vide et Athe-
 næum, lib. II. cap. 19. sub fine.

Ver. 75. ἔνθα κ' ἴτυτα] Al. ἔνθα δ' ἴ-
 τυτα.

Ibid. καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν Θήσαιοτο
 ἰδὼν.] "L'admiration que les Dieux mêmes
 "auroient pour ce beau lieu, nous ne sau-
 "rions nous empêcher d' l'avoir pour la
 "belle description qu'Homere en a faite."

Dacier.

Ver. 77. 476. ἄλυθιν — ὑπήλυθιν] Vide
 supra ad β'. 262. et ad Il. α'. 37.

Ver. 79. Οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλή-
 λοις πέλονται] Ita edidit Barnesius ex
 Eustathio, qui et in contextu et in com-
 mentario hoc modo legit. Cumque Bar-
 nesio faciunt et Codices nonnulli a Tho.
 Bentleio collati. Vulgg. Οὐ γάρ τ' ἀγνώτες
 γι θει.

Ver. 81. Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα] "Ὅτι διωγ-
 μεθοῦνι ὁ Ποιητής, μὴ εἶναι τὸν Ὀδυσσεῖα
 ἔνθιν παρὰ τῇ Καλυψῷ, ὅτι εἰς αὐτὴν ἦλθεν
 Ἑρμῆς. Ποιῶν δὲ τῷτο, ἵνα πρόφρασσα κατὰ
 τὸν Ποιητὴν δόξῃ χαρίσασθαι αὐτῇ ἢ Καλυψῷ
 τὸν πλὴν ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ἐφλήσῃ ἐκείνους

- Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
 85 Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 Ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαιινῷ, σιγαλόεντι·
 Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλεδας,
 Αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις.
 Αὐδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 90 Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ξείνια δείω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
 Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
 Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.

Pontum in infructuosum prospiciebat, lachrymas stillans.

85 Mercurium autem interrogabat Calypso, nobilis dea,

In throno collocatum splendido, admirando;

"Cur ad me, Mercuri aureo-caduceo, venisti,

"Venerandusque carusque? ante quidem neutiquam frequentabas:

"Eloquere, quod in-animo-habes; perficere autem me animus jubet,

90 "Si possum quidem perficere, et si perfici potest.

"Verum sequere ulterius, ut tibi hospitalia apponam."

Sic utique locuta dea apposuit mensam,

Ambrosia repletam, miscuitque nectar rubrum.

Cæterum bibebat et comedebat internuncius Argicida.

95 κέρασι] Edd. præter R.

κέρων αὐτῇ. Eustath. Sed vide infra ad
 ver. 87.

Ver. 82. πάρος περ.] Al. πάρος γε.

Ver. 83. Δάκρυσι καὶ σοναχῇσι καὶ ἄλ-
 γησι] Vide infra ad λ'. 611.

Ver. 84. et 158. διεκρίσκετο.] Similiter-
 que ver. 155. φίλον, ἱερὸν, ἱφασκον· et
 ver. 154. ἰαύσκειν. Vide ad Il. β'. 221. et
 α'. 37.

Ver. 86. σιγαλόεντι.] Ὁ σιγαλόος θρό-
 νος, — ὁ ποικίλος διὰ τὸ κατεσιγμένους εἶναι.
 Eustath.

Ver. 87. Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι.]
 Heraclides Ponticus locum hunc allego-
 rice interpretatur: Καὶ μὴν καὶ ἡ Καλυψὼ
 (inquit) τὴν πειρὰ τῶν ποικίλων παρ' Ὀδυσ-
 σέως λόγων, Ἑρμῆν προσηγόρευσε· μόγις μὲν,
 ἀλλ' ὅμως καταθίξαντος αὐτῇ τὸν ἔρωτα τῆς
 Νυμφῆς, ἵ' εἰς Ἰθάκην προσημφοίη. Vide
 supra ad ver. 47. et ad Il. α'. 360.

Ver. 88. θαμίζεις.] Barnesius legendum
 conjicit θαμίζεις· nec male. Vide ad Il.

α'. 37. et β'. 221. Clark. Sane tempo-
 rum ratio ita videtur postulare. Sed aliis
 quoque locis est θαμίζεις consentientibus
 libris omnibus. Ern.

Ver. 89. Αὐδα, ὅ, τι φρονέεις.] In vulgatis
 scriptum est Αὐδα. Barnesius autem ex
 MS. et ex Eustathio edidit Αὐδα· uti et in
 omnibus legitur, Iliad. ε'. 195. δ'. 426.
 ubi idem versus occurrit. Recte: contra-
 hitur enim (uti notat Barnesius) ex Αὐδα·
 adeoque ultimam habet longam, propter
 sequentem vocalem solummodo hic cor-
 ripit. Vide ad Il. ν'. 192.

Ver. 89. 90. Αὐδα, ὅ, τι φρονέεις· — τιτι-
 λισμίνω ἐστίν.] Virgil.

tuus, o regina, quid optes
 Explorare labor; mihi jussa capessere fas est.
 Æn. I. 80.

Vide et ad Il. ε'. 195.

Ver. 90. εἰ τιτιλισμίνω ἐστίν.] Εἰ φύσιν
 ἔχῃ τῷ δύνασθαι τιτιλισμίνω ἢ δυνατὸν εἶναι
 γινώσκει. Schol.

- 95 Αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεᾶ, θεόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπῆσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν ἐκ ἐδέλοντα·
100 Τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδαρ,
Ἄσπετον; ἐδὲ τίς ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷτε θεοῖσιν
Ἱερὰ τε ρέεσσι, καὶ ἐξαίτῃς ἐκατόμβας.
Ἄλλα μάλ' ἔπας ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγίοχοιο
Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, ἐγ' ἀλιῶσαι.
105 Φησὶ τοι ἄνδρα παρεῖναι οἷζυρώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ περὶ Πριάμοιο μάχοντο
Εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν

- 95 Porro postquam cœnaverat, et refecerat animum cibo,
Tum vero ipsam verbis respondens allocutus est;
"Interrogas me huc-profectum, dea, deum? ast ego tibi
"Vere sermonem enarrabo; jubes enim.
"Jupiter me jussit huc ire invitum:
100 "Quis enim volens tantam percurreret salsam aquam,
"Immensam? neque ulla prope mortalium urbs, qui utique diis
"Sacræque faciunt, et eximias hecatombas.
"Sed nullo modo fas-est Jovis mentem Ægiochi
"Neque prætergredi alium deum, neque irritam-facere.
105 "Ait tibi virum adesse ærumnosissimum præter cæteros
"Viros, qui circa urbem Priami pugnabant
"Novennio; decimo vero urbem depopulati abiverunt

99 ἱμ' ἠνώγει] Edd. vett. vide not. Clarkii.

Ver. 91. Ἄλλ' ἔπει προτέρῳ,] Deest hic versus in MSS. duobus a Tho. Bentleio collatis.

Ver. 93. κίρασαι δὲ ράσταρ] Nūn ἰσχύειν, ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνθῆκας· οἱ κίρας γὰρ ἰσχύοντες ἴπποι. Schol.

Ibid. κίρασαι] Recte cum duplici σ, quippe non ex κίρας, sed ex κίρανον de-ductum. Vide ad II. α'. 67. et ε'. 1.

Ver. 95. δειπνησι,] Vide supra ad δ. 535.

Ibid. ἤραρι] Vide ad II. γ. 110.

Ver. 98. Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπῆσω.] Ἡμεῖς ἀναμαρτυροῦμεν τὴν ἀλήθειαν ἱσθῶ· αὐτὰς γὰρ, ὡς εἰ ἴδωμεν ἱπποκρίνομεναι σοι, ἀψιυδῇ τὸν λόγον ἱσθῶ. Porphy. Quæst. Homeric. 10.

Cæterum enunciabatur νημερτέως ac si scriptum fuisset νημερτῶς. Vide ad II. β'. 811. Al. Νημερτέως.

Ver. 99. Ζεὺς ἱμ' ἠνώγει] In vulgatis editum est Ζεὺς ἱμ' ἠνώγει. Quod ferri non potest. Barnesius edidit Ζεὺς μὲν ἱμ' ἠνώγει· at nullis adductis Codicibus, nulla allata auctoritate; neque, ut opinor, ad sententiam satis recte. Ad Vulgatam lectionem proximum est, quod in Editione Castellionis reperit Barnesius, Ζεὺς ἱμὶ ἠνώγει· uti habet et MS. unus a Tho. Bentleio collatus. Clark. Ἐμὶ expressit etiam ed. Amst. 1650. Veteri lectioni forte consuli potest, si dicamus, in pro-

- Οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόσῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
Ἡ σφιν ἐπᾶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν, καὶ κύματα μακρὰ.
110 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιδον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσαν.
Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅ, ττι τάχιστα·
Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἴσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι,
Ἄλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστι φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
115 Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, διὰ θεάων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Σχέτλιοι ἐσέ, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
Οἷτε θεαῖς ἀγάασθε, παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
120 Ἀμφαδίην, ἥ τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην.

- "Domum: at in reditu Palladem offenderunt;
"Quæ ipsis excitavit ventumque malum, et fluctus ingentes.
110 "Ibi alii quidem omnes perierunt eximii socii,
"Hunc autem huc ventusque ferens et fluctus appulit.
"Eum nunc te jubet dimittere quam celerrime:
"Non enim ei hic sors-est ab amicis seorsum perire;
"Sed adhuc ei fatale est amicosque videre, et pervenire
115 "Domum in excelsam, et suam in patriam terram."
Sic dixit: exhorruit vero Calypso, nobilis dea,
Et ipsum compellans verba alata dixit;
"Improbi estis, dii, invidi præ aliis,
"Qui utique deabus invidetis, cum viris eas dormire
120 "Palam, si qua carum sibi fecerit maritum.

111 πίλασαι] F. R. A. 1. L. recte. Sic et infra 134. 120 ἥ τις] F. A. L. vid. not.

nunciando literam μ duplicatam fuisse. Ern.

Ver. 100. τοσσόνδε] Vide ad II. ε'. 357.

Ver. 101. οἷτε] Qui scilicet.

Ver. 103. Ἄλλα μάλ' ἔπας ἐστὶ Διὸς νόον]

Ὡς ἐκ ἰσθῶ Διὸς κλέψας νόον, ἐδὲ παρελθόν.

Hesiod. Theogon. ver. 613.

Διὸς ὁ παραβὰς ἰσθῶν μεγάλη

Φρὴν ἀπὸ κείνου.

Æschylus, Supplices, ver. 1056.

Ver. 103. et 137. Αἰγίοχοιο] Vide ad II. α'. 202.

Ver. 104. παρὶς ἱαδῶν] Al. παρὶς ἱα-

Ver. 108. ἐν νόσῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,] Vide supra ad γ'. 132. 135.

Ver. 110. 133. 161. ἀπέφθιδον — Φθιόντων] Vide ad II. β'. 43.

Ver. 111. et 134. πίλασαι.] Vide ad II. ε'. 1. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 116. et 171. ῥίγησιν] Vide ad II. β'. 314.

Ver. 118. Σχέτλιοι ἐσέ, θεοὶ, ζηλήμονες] Τὸ δὲ, ζηλήμονες, γράφεται μὲν καὶ δηλήμονες, ὅ ἐστι βλαπτικοί. Eustath. Ejusdem lectionis hic meminit et Scholiastes; firmaturque ea tum ex Iliad. ε'. 33. ubi idem hemistichium occurrit, et in Vulgatis le-

- "Ως μὲν ὅτ' Ὀρείων ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 Ἔως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόδρομος Ἀρτεμις ἀγνή
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνε.
 125 Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίῳ ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
 Ὡς, θυμῷ εἴζασα, μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ· εἰ δὲ δὴν ἦεν ἄπυσος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.
 Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρῆναι.
 130 Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρύπιος βεβαῶτα
 Οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ

- " Sic quidem cum Orionem cepit rosea-digito Aurora,
 " Tandiu illi invidetis dii facile viventes,
 " Donec ipsum in Ortygia aureum-solium-habens Diana casta
 " Suis mitibus sagittis aggrediens occidit.
 125 " Sic etiam quando Iasioni comas-pulchra Ceres
 " Suo animo obsecuta, commixta est amore et concubitu,
 " Novali in tertiato; neque diu fuit ignarus
 " Jupiter, qui ipsum occidit percussus corusco fulmine.
 " Sic rursus nunc mihi invidetis, dii, mortalem virum adesse.
 130 " Illum quidem ego servavi navis-carinae insistentem
 " Solum; quoniam ei navem celerem corusco fulmine

123 Ἔως μιν ἐν] R. 131 οἶον] R. male.

giture δηλόμενος, tum ex eo quod vox δη-
 λόμενος etiam alibi apud Poëtam usurpe-
 tur; vox δηλόμενος, nusquam nisi hoc loco.
 Vide infra ὁ. 84. 115. φ. 308. Clark.
 Posterius argumentum nil valet. Lectio
 δηλόμενος potest e priori loco nata esse, ut
 aliis in locis factum. Ern.

Ver. 120. ἢ τίς τις φίλον ποιήσει' ἀκού-
 σην.] Ita ex Henrico Stephano aliisque re-
 stituit Barnesius. Alii corrupte, ἢ τίς φί-
 λον. Cæterum Editio Hervagiana, (no-
 tante Barnesio,) habet ἢν τις τις φίλον·
 atque ita habet etiam Codex unus a Tho.
 Bentleio collatus. Quæ forte et verior
 lectio. Clark. Immo hæc lectio erat
 in textum recipienda, ob consensum li-
 brorum. Nam e vet. nostris sola Rom.
 dissentit. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 121. Ὀρείων ἔλετο] Al. Ὀρίων ἔλε-
 το. Ibid. et ver. 228. ῥοδοδάκτυλος Ἥως.]
 Vide supra ad β. 1. et ad Il. α. 477.

Ver. 122. ἠγάασθε] Barnesius legen-

dum conjicit ἠγάασσασθε, ut Iliad. γ. 181.
 Ver. 123. Ἔως μιν] Pronunciabatur Ὡς
 μιν.

Ibid. Ὀρτυγίῃ] Τῇ Δέλῳ· νῆσος δὲ ἡ
 Δῆλος ἐστὶν ἀπὸ μέσων τῶν Κυκλάδων. Schol.
 Ibid. Ἀρτεμις ἀγνή Οἷς ἀγανοῖς βελέε-
 σιν] Vide ad Il. ε. 59. et α. 605. 606.
 item infra ad ὁ. 409.

et integræ
 Tentator Orion Dianæ,
 Virginea domitus sagitta.
 Horatius, Carm. Lib. III. Ode iv. ver. 70.

Οἱ πλείονες ὑπὸ Σχορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνῆρ-
 θῆαι, βιαζόμενον τὴν Ἀρτέμιον. Ὁ γὰρ Ἀπολ-
 λων ἐκ ἀνιῶν, ἴσως μὴ παρὼν τότε. Schol.
 ad ver. 121. supra.

Ver. 125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίῳ] Τέττι καὶ
 Δημήτριος ὁ Πλάτων. Ἦν δὲ Κρῆς ὁ Ἰασίῳ.
 Ἑλλάνικος δὲ Ἠλείστρας καὶ Διὸς αὐτὸν γί-
 νεαλογεῖ. Schol.

Δημήτρε μὲν Πλάτων ἐγείνατο, διὰ θεῶν.

- Ζεὺς ἔλσας ἐκείασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιτον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρον καὶ κύμα πέλασσε.
 135 Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἡδὲ ἔφασκον
 Θῆσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὕτως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγίοχοιο
 Οὔτε παρῆξ ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, εἰδ' ἀλιῶσαι.
 Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει,
 140 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δὲ μιν οὔπῃ ἔγωγε.
 Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
 Οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

- " Jupiter percussam diffidit medio in nigro ponto.
 " Ibi alii quidem omnes perierunt eximii socii,
 " Hunc vero huc ventusque ferens et fluctus appulit.
 135 " Hunc quidem ego amice-exciebam et enutriebam, atque dicebam
 " Me facturam eum immortalem, et senii-expertem diebus omnibus.
 " Verum quandoquidem nullo-pacto fas-est Jovis mentem Ægiocchi
 " Neque pratergredi alium deum, neque irritam-facere;
 " Valeat, si eum ille impellit et ire-jubet,
 140 " Pontum per infructuosum: dimittam vero ipsum nusquam ego.
 " Non enim mihi adsunt naves remigio-instructæ et socii,
 " Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.

132 ἔλσας] Edd. præter R. 133 ἀπέφθιτον] Ead. 138 παρῆξ ἐλθεῖν] Edd.
 præter R.

Ἰασίῳ Ἡρώ μιγῆσ' ἐρατῇ φιλότῃ.
 Hesiod. Theogon. ver. 969.

Alii locum hunc allegorice interpretan-
 tur: "Εἶνοι δὲ (inquit Scholiastes) φασὶν γεω-
 ρικώτατον ὄντα, δοῦσαν ἔχειν, ὅτι τῇ Δημήτρι
 συνῆκε. Similiter et Heraclides Ponticus:
 Ἰασίῳ ἀνὴρ γεωργίας ἐπιμελόμενος, καὶ δα-
 φίλῳ τῷ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀγρῶν καρπὸς λαμ-
 βάνων, ἐκόντως ὑπὸ τῆς Δημήτρεος ἰδοῦσιν ἠγά-
 σσασθαι.

Ver. 126. Ὡς, θυμῷ εἴζασα.] Vide ad
 Il. ι. 594.

Ver. 126. et 227. φιλότῃ] Similiter-
 que ver. 135. φίλεον. Vide ad Il. ι. 309.

Ver. 127. τριπόλῳ] Τρίτον ἱστραμμένον.
 Schol.

Ver. 129. ἄγασθε.] Al. ἀγᾶσθε.

Ver. 130. Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα] Virgil.

ejectum littore, egentem,
 Excepi. Æn. IV. 373.

Ibid. βεβαῶτα] Vide ad Il. ι. 46.

Ver. 132. ἔλσας] Apud Scholiasten et
 Codices plerosque ἔλσας. Vide infra ad
 η. 250. ubi iterum occurrit hic versus.

Ver. 133. 134. Hi duo versus mihi sus-
 pecti sunt, ut temere hic repetiti ex 110.
 111. Socios periisse, et solum advectum
 Ulyssem, jam satis patet ex ver. 130. 131.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα — Οἶον. Nec sunt hi
 versus in Comment. Eustathii. Ern.

Ver. 137. ἐπεὶ ὁπῶς ἐστὶ Διὸς νόον] Vide
 supra ad ver. 103.

Ver. 138. παρῆξ ἐλθεῖν] Al. παρῆξ ἐλθεῖν.
 Ut supra ver. 104.

Ibid. οὐδ' ἀλιῶσαι] Al. εἰδ' ἀλιῶσαι. Ut
 supra ver. 104.

Ver. 139. Ἐρρέτω.] Male hic Scholiastes
 apud Barnesium; Ἀμφίβροτον, (inquit,) πό-
 τιστον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσσῆα. Ambiguitatem
 nempe exquisivit vir eruditus, quæ nulla

- Αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποδήσομαι, ἐδ' ἐπικεύσω,
 "Ὡς κε μάλ' ἀσκηδῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
 145 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
 Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης.
 Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
 150 "Ἢ", ἐπειδὴ Ζητὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καδῆμενον· ἐδὲ ποτ' ὅσσε
 Δακρυόφιν τέρσοντο· κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 Νόσον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ ἐκέτι ἦνδανε νύμφη.
 Ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 155 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' ἐκ ἐδέλων ἐδέλεσθ'·
 Ἡματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡϊόνεσσι καδίζων,

"Ast ei lubens consulam, neque celabo,

"Ut omnino incolumis suam in patriam perveniat."

145 Hanc autem rursus allocutus est internuncius Argicida;

"Sic nunc dimitte, Jovisque respice iram,

"Ne fortassis tibi in-posterum iratus succensuerit."

Sic utique locutus abiit fortis Argicida.

At ad Ulyssem magnanimum veneranda Nympha

150 Ibat, postquam Jovis audierat mandata.

Illum autem in littore invenit sedentem; neque unquam oculi

A-lachrymis siccabantur, consumebatur vero dulcis ætas

Ob-reditum lugenti, quoniam non amplius placebat Nympha.

At sane nocte quidem dormiebat etiam necessitate

155 In specubus cavis, nolens apud volentem:

Die vero in petris et littoribus sedens,

145 τὴν δ' Edd. vett. 151 αὐτῆς] L.

est. De Ulysse enim hoc omnino intelligendum liquet ex sequente, "εἴ μιν κύνες." etc.

Ver. 140. τίμψω δὲ μιν etc.] Non: dimittam ipsum nusquam ego: Immo dimissura erat: sed, nusquam eum deducere, prosequi potero, ut mox ver. 142. et alibi. Ern.

Ver. 145. 149. 151. Τὸν δ' — Ἡ δ' — Τὸν δ'] Vide ad Il. α'. 57. et β'. 160.

Ver. 145. Τὸν δ'] Τίμψω esse recipiendum in textum puto. Nam etsi deabus masculinum prædicari potest, tamen non in

articulo, qui ad genus refertur: unde et ἡ θεὸς, nunquam ὁ θεός de Dea. Ern.

Ver. 146. Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν]

Εἰ δ' ὅτι ἐπὶ ἀθανάτων μακάρεσσιν ἐπιφύλαξις ἔστι.

Hesiod. "Egy. καὶ Ἡμε. II. 324.

Ἐν τούτοις δὲ καὶ τὴν ὅτι ἐπὶ ἐκτελεστοῦν, ἥτις ἐστὶ τῶν μετόπισθεν, ἥτοι τῶν μελλόντων, θεία ἐπιστοφή. Eustath. Vide ad Il. π'. 388.

Ver. 151. ἄρ'] Non hic supervacuum est istud ἄρ'. sententiam enim connectit cum eo quod præcessit, ver. 82. "Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαίει" etc.

- Δάκρυσι καὶ σοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκίσκετο, δάκρυα λείβων.
 Ἀγχε δ' ἰσαμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·
 160 Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδὲ τοι αἰὼν
 Φθίνετω· ἥδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
 Ἀλλ' ἄγε, δέματα μακρὰ ταμῶν, ἀρμόζεο χαλκῷ
 Εὐρεῖαν σχεδὴν· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
 Ὑψῆ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἡεροιδέα πόντον.
 165 Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν
 Ἐνδήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·
 Εἵματά τ' ἀμφίεσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὀπισθεν,
 "Ὡς κε μάλ' ἀσκηδῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
 Αἴκε θεοὶ γ' ἐδέλωσι, τοὶ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσιν,
 170 Οἳ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῖναί τε.

Lachrymis et gemitibus et doloribus animum macerans,

Pontum infructuosum prospiciebat, lachrymas stillans.

Prope autem astans allocuta est nobilis dea;

160 "Infelix, ne mihi amplius hic lugeas, neque tibi ætas

"Consumatur; jam enim te perquam-lubens dimittam.

"Verum age, lignis abscissis, compinge tibi ferro

"Latam ratem; atque tabulata fige in ea

"Alte, ut te ferat per obscurum pontum.

165 "Porro ego panem et aquam, et vinum rubrum

"Imponam animo-gratum, quæ tibi famem arceant:

"Vestisque induam; mittamque tibi ventum a tergo,

"Ut omnino incolumis tuam in patriam terram pervenias,

"Si modo dii utique voluerint, qui cælum latum habitant,

170 "Qui me potiores sunt in cognoscendoque judicandoque."

163 Εὐρεῖαν] R. Ibid. ἐπ' αὐτῆς] F. R. ita et Eustath. 179 Μὴ μοι] F.

Ver. 152. κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν] Ἐν δάκρυσι καὶ αὐτῷ ὁ τῷ βίῳ χρόνος, καὶ κατεΐβετο. Schol.

Ver. 153. ἐπὶ ἐκτελεστοῦν ἦνδανε νύμφη.] Ita Vulgati. Ἐπὶ ἐκτελεστοῦν ἦνδανε νύμφη. Eustath. Barnesius vero edidit, ἦνδανε νύμφη. Δηλονότι, (ut ipse annotat,) ὁστος Ὀδυσσεύς. Atque hoc modo explicat Scholiastes: Κατ' ὅδιν ἡρεσκον ἀποτίμψω ἐπὶ αὐτὴν. Quæ nec invenusta accipiendi ratio. Sed et vulgatam lectionem agnovisse Scholiasten liquet ex interpretatione ab ipso statim deinceps adjuncta; "Ἡ τὴν μιν

πρῶτον, ὡς σώσαν, ἔτιζεν" [Ita Barnesius pro corrupto σώσαν ἀνίσταζεν] τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἐκτελεστοῦν.

Ver. 163. Εὐρεῖαν] Ita hic edidit Barnesius; atque ita semper in Iliade scriptum occurrit. Ita etiam in omnibus Exemplaribus legitur infra ver. 483. hujus libri. Vulgg. hoc in loco Εὐρεῖαν. Male: nam (ut recte annotat Barnesius) a brevis nunquam in ἡ Ionicum migrat. Vide ad Il. β'. 633. et γ'. 197. Clark. Εὐρεῖαν edd. vett. præter Rom. cui et Eustath. consentit. Ern.

- "Ως φάτο· ρίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεᾶ, τόδε μῆδαι, ἐδέ τι πομπήν,
"Ἡ με κέλεαι σχεδὴν περᾶν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
175 Δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' ἐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι
"Ὀκύποροι περώσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς ἔρω.
Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδὴς ἐπιβαίην,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
Μή τί μοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
180 "Ως φάτο· μείδῃσεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,

Sic ait: exhorruit autem patiens nobilis Ulysses,
Et ipsam allocutus verba alata dixit;
" Aliud quid jam tu, dea, hoc moliris, et neutiquam dimissionem;
" Quæ me jubes rate trajicere ingentes fluctus maris,
175 " Horrendosque difficilesque; quos neque naves æquales
" Veloces trajiciunt, gaudentes Jovis vento.
" Neque ego, te invita, ratem conscenderim,
" Nisi mihi digneris, dea, magnum jusjurandum jurare,
" Nullum mihi ipsi damnum malum structuram te aliud."
180 Sic ait; risit vero Calypso, nobilis dea,

182 γ'] abest R.

Ibid. σχεδὴν] Τὴν εἰκαίως κατασκευασ-
θεῖσαν νῆυν λίγυ. Schol. Vide supra ad
ver. 33.

Ibid. ἔρω] Τὰ ὀρεῖα ξύλα, ἐφ' ἃν τὰ τῆς
νῆος καταστρώματα πῆγνυται, τὰ ἰγκύλα
[ἰγκοίλια] λιγόμενα παρ' ἡμῖν. Schol.

Ver. 167. πέρωσιν δὲ τοι οὐρον ὀπισθεν.]
Vide infra ad λ'. 6.

Ver. 170. κρίναι] Vide ad Il. α'. 309.
314. et 338. Clark. Κεῖναι esse vera
lectio videtur. Nam κρίναι sensu perfici-
endi tali, qualis hoc loco requiritur, dici,
vix crediderim: cum non ignorem, v. c.
πρίναι et similia dici, in quibus
proprie est discernere. v. Etym. M. in κρί-
ναι. κρήναι, est Odys. ε'. 115. Ern.

Ver. 173. 182. 183. "Ἄλλο τι δὴ — "Ἡ
δὴ — Οἶον δὴ] Vide infra ad ver. 204.

Ver. 173. μῆδαι,] Al. μῆδαι. Male.

Ver. 174. "Ἡ με κέλεαι] Pronunciabatur
κίλη, ut recte Barnesius notavit. Clark.
Fortasse autem με delendum, quod com-
mode abesse potest, et aliis locis abest,
æpius tamen additur. Infra ζ'. 33. quo-
que est ἴσσαι διςυλάβως. Ern.

Ver. 174. 177. σχεδὴν — σχεδὴς] Vide
supra ad ver. 33. et 163.

Ver. 175. νῆες εἶσαι] Vide supra ad γ'.

10. Ver. 176. ἀγαλλόμεναι Διὸς ἔρω.] Καὶ ὅρα
τὸ, ἀγαλλόμεναι, ὡς ἐπὶ ἰμψύχων τῶν νηῶν
λεχθίν. Eustath. Κίχρηται "Ὀμηρος πολ-
λαχὺ τῶν τὰ ἄψυχα ἰμψυχα λέγειν, διὰ τῆς
μιταφορᾶς" ἐν πᾶσι δὲ τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, ἐν-
δοκιμῇ. Aristot. Rhetoric. Lib. III. cap.
11. Vide ad Il. λ'. 575.

Ver. 177. ἰγών,] Al. ἰγών.

Ver. 182. "Ἡ δὴ ἀλιτρός γ' ἴσσι, καὶ ἐκ
ἀποφάγια εἰδώς.] "Ἀλιτρός, ὁ μὴ ἀπηλλαγμέ-
νος πανουργίας, ὁ ἀμαρτωλός. "Ἀποφάγια,
ἀπαίδευτα. φωλιὸν γὰρ τὰ παιδευτήρια: ἢ
ἂν ἐκ αὐτοῖς ἀποφύνηται, ὡς ἄρρητα. ἢ ἀσύ-
νιστα. Schol. Τὸ δὲ "ἀλιτρός ἴσσι καὶ ἐκ
ἀποφάγια εἰδώς," ἀντὶ τῆς ἡλιτῆς καὶ ἐκ εἰ-
πας τὸ ἀληθὲς, καὶ ταῦτα μὴ ἀπαίδευτος ἂν
ἀποφάγιας γὰρ ὁ ἀπαίδευτος καὶ ἀδίδακτος.
Eustath. Similiter et Porphyrius: Θου-
μάζω δὲ καὶ Καλυψὼ, πῶς ἀπιστεῖ ταύτῃ ὁ
Ὀδυσσεύς, εἰ μὴ ὁμόσι περὶ τῆς ἰκπομπῆς,
καί τινος ἐκ αὐτῶν φρενὸς, καὶ γνώμης διὰς ἐνσέ-

- Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
"Ἡ δὴ ἀλιτρός γ' ἴσσι, καὶ ἐκ ἀποφάγια εἰδώς.
Οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσαι;
"Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
185 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅστε μέγιστος
"Ὀρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,)
Μή τί τοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
"Ἀλλὰ τὰ μὲν νόεω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοί περ
Αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖαῖ τόσον ἴκοι.
190 Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, ἐδέ μοι αὐτῇ

Manuque ipsum demulsit, verbumque fecit, dixitque;

" Profecto improbus es, et non incauta sciens:

" Qualem jam hunc sermonem induxisti-in-animum proloqui?

" Sciat nunc hoc Terra et Cælum latum superne,

185 " Et subter-labens Stygis aqua, (quod utique maximum

" Jusjurandum, gravissimumque est beatis diis;)

" Non ullum tibi ipsi damnum malum me constructuram aliud.

" Sed ea quidem cogito et suadebo, quæcunque sane mihi

" Ipsi suaderem, si-quando me necessitas tantopere urgetet.

190 " Etenim mihi mens est æqua; neque mihi ipsi

184 ὑπερθε] F. R. A. 1. L. recte.

νῆος καὶ ἐρώσης. Quæst. Homeric. 2. Sim-
plicius tamen et verisimilius videtur istud
"ἐκ ἀποφάγια εἰδώς" cum præcedente "ἀ-
"λιτρός" vocula καὶ copulari, et ad vocem
ἴσσι utrumque referri.

Ver. 184. "Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρα-
νός] Virgil.

Esto nunc Sol testis, et hæc mihi terra precati.
Æn. XII. 176.

Fontesque fluviosque voco, quæque ætheris alti
Religio, et quæ cæruleo sunt numina ponto.

Ibid. 181.

— terram, mare, sidera juro. Ibid. 197.

Ver. 185. Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς
ὕδωρ, (ὅστε μέγιστος Ὀρκος, δεινότατός τε —
θεοῖσι,)] Virgil.

— idque ratur, Stygii per flumina fratris,
Per piece torrentes atraque voragine ripas,
Annuit. — Æn. IX. 104. X. 113.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis que reddita Divis.

Æn. XII. 816.

— Stygiamque paludem,

Dii ejus jurare timent, et fallere numen.

Æn. VI. 323.

Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποί-
ησιν ἐπισημάνετο "Ὀμηρος" — "Ἴσω νῦν
"τόδε γαῖα — Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς
"ὕδωρ." Ταῦτα μὲν δὴ ἐποίησεν, ὡς ἂν ἰδὼν
ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς στάζον — Τὸ δὲ ὕδωρ
τὸ ἀπὸ τῆς κρημνῆς τῆς παρὰ τὴν Νάνακριν εἰ-
ζὼν ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πύτραν ὑψηλήν·
διεξελθὼν δὲ διὰ τῆς πύτρας, ἐς τὸν Κεῖαν
ποταμὸν κέττεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει
εὐτο καὶ ἀνδρώσῃ καὶ ἄλλῃ ζώῃ παντί.
Pausanias, lib. VIII. cap. 18.

Ver. 187. Μή τί τοι αὐτῶ πῆμα κακὸν
βουλευσέμεν ἄλλο.] "Nequid tibi mali me
"denovo molituram." Eustathius vocem
ἄλλο aliter explicat: Καὶ ὅρα (inquit) τὸ,
ἄλλο, δηλῶν τὴν ἰσχύος τῆς κακῆς πρὸς τὸ
ἀγαθόν. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 189. ὅτι με χρεῖαῖ τόσον ἴκοι.] Vide
supra ad δ'. 312.

Ver. 190. ἐδέ μοι αὐτῇ Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι
σιδήρεος.] Haud dissimiliter Persius;

- Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεῆμων.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο δῖα θεῶων
 Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχνία βαίνει θεοῖο.
 Ἴζον δὲ σπείος γλαφυρὸν θεὸς ἦδ' ἐκαὶ ἀνὴρ.
 195 Καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνῳ, ἔνθεν ἀνέστη
 Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἰδωδὴν,
 Ἑσθλὴν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
 Αὐτὴ δ' ἀντίον ἴζεν Ὀδυσσεὺς θεῖοιο,
 Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαί καὶ ἱέκταρ ἔδθηκαν.
 200 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἑδῆτύος ἦδ' ἐποτῆτος,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψὼ δῖα θεῶων·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν

"Animus intra praeordia ferreus, sed misericors."

Sic utique locuta, praeivit nobilis dea

Celeriter; ille vero deinde post vestigia ibat deae:

Pervenerunt autem ad speluncam cavam dea atque vir;

195 Et ille quidem illic resedit in solio, unde surrexerat

Mercurius: Nympha vero apposuit omnem cibum

Ad-edendum et bibendum; qualia mortales viri edunt.

Ipsa vero e-regione sedit Ulyssis divini,

Ipsi autem ambrosiam ancillae et nectar apposuerunt.

200 Hi vero ad cibos paratos appositos manus extendebant.

Cæterum postquam saturati sunt cibo et potu,

His deinde sermones exordiebatur Calypso nobilis dea;

"Inclute Laërtiade, versute Ulysses,

"Siccine vero domum caram in patriam terram

195 καθίζι· R. 198 ἴζι· R. 204 οἶκον φίλον] Edd. præter R.

Neque enim mihi cornea fibra est.
 Satyr. I. ver. 47.

Vide infra ad ψ'. 103. 172.

Ver. 195. καθίζι· Al. καθίζι·

Ibid. θρόνῳ.] Vide supra ad α'. 145.

Ver. 201. Αὐτὰρ ἰπὺ τάρπησαν] Vide ad Π. α'. 469.

Ver. 204. Οὕτω δὴ οἰκόνδε] "Siccine vera domum etc.?" Δαμβάνεται δὲ καὶ ἐν παθητικῇ πολλὰς ὁ σύνδεσμος ἔτσι· ὡς πρὶ ἐπὶ τῆς Καλυψῆς πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖ· "Οὕτω δὴ οἰκόνδε—." Εἰ γὰρ τὸν σύνδεσμον ἐξίλοι, συνεξαίρετος καὶ τὸ πάθος.

Demetr. Phaler. περὶ Ἑρμηνείας, §. 57. Vide ad II. ξ'. 433. et 504. et δ'. 101. Cæterum Eustathius in commentario citat, "Οὕτω γὰρ οἰκόνδε etc." Minus recte.

Ver. 205. σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.] Τὸ "ἔμπης," ὁ καὶ ἔμπας λήγεται ἐν τούτῳ τῷ στίχῳ "ἔμπης" σημαίνει. Schol. MSS. apud Barnesium. Quæ si vera sit interpretatio, sententia erit; "Quamvis discedere et me linguere paras, opto tibi nihilominus omnia bene cedant." Vide ad II. ξ'. 174.

Ver. 208. Ἐνθάδε αὖθις μίνωι ἐνὶ ἰμοί· Al. Ἐνθάδε καὶ αὖθις μίνωι παρ' ἰμοί. Quæ forte

- 205 Αὐτίκα νῦν ἐδέλεις ἵεναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
 Εἴγε μὲν εἰδέης σῆσι φρεσὶν, ὅσα τοι αἶσα
 Κῆδ' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι,
 Ἐνθάδε αὖθις μένων σὺν ἰμοί τόδε δῶμα φυλάσσοις,
 Ἀθάνατός τ' εἴης· ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 210 Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα.
 Οὐ μὲν δὴν κείνης γε χειρὶν εὖχομαι εἶναι,
 Οὐ δέμας, εἴδ' ἐφύην· ἐπεὶ οὐπὼς εἴδ' ἔοικεν
 Θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν. [σεύς·
 Τὴν δ' ἀπαρχειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 215 Πότνια θεᾷ, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
 Πάντα μάλ', οὐνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
 Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεδός τ', εἰς ἅντα ἰδέσθαι·
 (Ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρων.)

205 "Protinus nunc vis proficisci? tu vero vale nihilominus.

"Siquidem seires tua mente, quot tibi fatale est

"Dolores implere, priusquam in patriam terram pervenias;

"Certe hic manens una mecum hanc domum custodires,

"Immortalisque esses: quantumvis cupidus sis videndi

210 "Tuam uxorem, cujus usque desiderio teneris dies omnes.

"Nequaquam certe illa inferior gloriore esse,

"Nec corpore, neque oris habitu; quandoquidem minime decet

"Mortales cum immortalibus corpore et forma contendere."

Hanc autem respondens allocutus est versutus Ulysses;

215 "Veneranda dea, ne mihi ob-hoc succenseas; scio enim ipse

"Omnia omnino, quod te prudens Penelope

"Forma deterior sit, staturaque, coram aspectu:

"(Illa enim mortalis est, tu vero immortalis es senii-expers.)

208 καὶ αὖθις] Edd. vid. not.

et verior lectio. Clark. Immo recipienda erat hæc lectio, quam edd. vet. nostræ omnes exhibent. Eustathius tamen καὶ omittit. Hic versus citatur ab Ammonio in ἑνταῦθα, sed non bene editur ἐνθάδε αὖθις, cum Cl. Valkenarius bene moneat, edd. vet. habere καὶ αὖθις, quod ille non spernit. Editiones Homeri veteres non consuluerat. Nam profecto edidisset lectionem vet. edd. καὶ αὖθις. Ern.

Ver. 209. et 218. Ἀθάνατός·] Similiter que ver. 213. 447. ἀθανάτησι, ἀθανάτοις. Vide ad II. α'. 398.

VOL. III.

Ver. 212. ἐπεὶ ἔπας εἴδ' ἔοικεν Θνητὰς ἀθανάτησι — ἐρίζειν.]

ἐπεὶ ἐπασσε φῶλον ὁμοῖον
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Iliad. ε'. 441.

Ver. 215. Πότνια θεᾷ, μή μοι τόδε χῶεο·] Καὶ ὅρα τὴν διὰ πάντος τῷ λόγῳ δινόσσητα. Τὸ τραχὺ τε γὰρ τῷ λόγῳ ἱλέαν, ζητήσας ὡς ἐρρίθη συγγνώμην· καὶ τῷ καταρκτητικῷ ἱστίδιον ἐκολάκευσε, πότνια θεᾷν προσιπῶν τὴν Καλυψῶ· καὶ τῇ συντόμῳ συγκρίσει ἱστικῶν τὴν Πηνελόπειαν. Eustath. Cæterum

F f

- Ἄλλα καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἡματα πάντα
 220 Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόσιμον ἡμαρ ἰδέσθαι.
 Εἰ δ' αὖ τις ραίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Τλήσομαι, ἐν σήθεσσιν ἔχων ταλαπενδέα θυμόν.
 Ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα
 Κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
 225 Ὡς ἔφατ'· ἥλιος δ' ἄρ' ἔδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
 Ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῶ σπείεις γλαφυροῖο,
 Τερπέσθην φιλότῃτι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς.
 230 Αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱζύϊ

- " Sed et sic volo, et desidero diebus omnibus,
 220 " Domumque redire, et reditus diem videre.
 " Quod si quis me pessumdet deorum in nigro ponto,
 " Patiar, in pectore habens patientem-ærumnarum animum:
 " Jam enim valde multa passus sum, et multa pertuli
 " Fluctibus et bello: post illa et hoc quoque fiat."
 225 Sic dixit: sol vero occidit, et tenebræ advenerunt.
 Profecti autem hi in secessum speluncæ cavæ,
 Oblectabantur amore, prope invicem manentes.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digito aurora,
 Continuo quidem chlenamque tunicamque induit Ulysses;
 230 Ipsa vero candidam stolam ingentem induit Nympha,
 Tenuem et venustam, zonamque circumposuit lumbis

219 ἱλδομαι] Edd. præter R. ἱλδομαι præfero. 227 μένοντες] R. Eustath.
 quod præfero, ut aptius versus seq. initio. 229 ἔννυτο] Edd. ut v. s.

aut legendum Πότνα θία, uti scriptum est
 infra v. 61. atque uti in uno MS. hic scrip-
 tum reperit Barnesius, aut pronuncian-
 dum Πότνα θία, μή ται etc. Vide ad II. α'.
 18. Clark. Prius probo. Sic, consulto
 an casu nescio, editum in Amstel. 1650.
 Ern.

Ver. 217. ἀκιδνοσίη. Οἱ μὲν γλαυπο-
 γράφοι, ἀσθινεσίη. οἱ δὲ εὐτελεσίη. Schol.
 Ibid. eis αὐτὰ ἰδέσθαι] Eustathius in
 commentario legit, eis ὅσα τ' ἰδέσθαι.

Ver. 219. 220. Ἄλλα καὶ ὥς ἐθέλω—Οἴ-
 καδί τ' ἱλθίμεναι. Οὐ γὰρ ἀνασχετόν εἶναι
 ὅτι τῷ Ἀχιλλεῖ τὴν σχολὴν ἔτε τῷ Νέστορι
 τὴν σιωπὴν, ὅδ' τῷ Ὀδυσσεὶ τὴν ἀσφάλειαν

ἔχον γὰρ—τῷ Ὀδυσσεὶ οἴκοι μένειν περὶ τὸ Νή-
 ρειον τὸ εὐφυλλον ἐν τῇ γῇ τῇ κυροτόφῳ
 ἢ τὸ τελευταῖον παρὰ Καλυψοῖ ἐν ἄντρῳ
 καταρρύττω καὶ κατασκήνω, ὑπὸ Νυμφῶν θεία-
 πειρομένη, ἀγέην ὄντι καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ' ὅχ
 ἔλκετο ἀθανάτος εἶναι, ἀεγὼς ὢν, καὶ μηδὲν
 χαίμενος τῇ ἀρετῇ. Ἀνάγκη δὲ τὸν ταυτην
 μεταχειριζόμενον ἀνθρωπίνους συμπτώμασι
 παραβαλλόμενον πολλάκις βοᾶν, " Τίτλαδι
 " δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης."
 (infra v. 18.) Τίς δ' ἂν μνήμη τῷ Ὀδυσσεὶ
 ἰδὼν ἀφίλης αὐτὸν τὰ δυσχερῆ. Maximus
 Tyrius, Dissertat. XXXV.

Ibid. ἱλδομαι] Al. ἱλδομαι.
 Ver. 222. Τλήσομαι, ἐν σήθεσσιν ἔχων τα-

- Καλὴν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 Καὶ τότε Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
 Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
 235 Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Στειλειὸν περικαλλές, ἐλαῖνον, εὖ ἐναρτηρός.
 Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον εὐξοόν· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 Νήσε ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 Κλήδην τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν ἐρανομήκης,
 240 Αὔα πάλαι, περίκηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δειξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 Ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων.
 Αὐτὰρ ὁ τὰ μνηστο δῆρα· δοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον·
 Εἵκοσι δ' ἐκβαλε πάντα, πελέκνησεν δ' ἄρα χαλκῷ,

- Pulchram, auream: capitiq̄ue imposuit calyptram:
 Et tum Ulyssi magnanimo apparabat dimissionem.
 Dedit quidem ei securim magnam, habilem in manibus,
 235 Ferream, utrinque acutam: cæterum in ipsa erat
 Manubrium perpulchrum, oleaginum, bene aptatum:
 Dedit vero deinde asciam politam; et dux-erat viæ
 Insulæ ad extremam-oram, ubi arbores proceræ crescebant;
 Alnusque, populusque, abiesque erat in-cælum-pertingens,
 240 Aridæ dudum, valde-siccæ, quæ ei navigarent leviter.
 Cæterum postquam ostendisset, ubi arbores proceræ crescerent,
 Rediit quidem domum Calypso, nobilis dea.
 At ille cædebat ligna; celeriter vero ei perficiebatur opus:
 Viginti autem dejecit arbores omnes, dolavitque deinde ferro,

236 ἐπαρτηρός] A. L. (ἀρτρός F.) Hesych. ἐπαρτρεῖς, ἐφήρμοστο. 244 πελέκ-
 νησι] F.

λαπινδέα θυμόν· Ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπα-
 θον] Horat.

Fortem hoc animum tolerare jubebo;
 Et quondam majora tuli.

Serm. Lib. II. v. 20.

Γενναϊότερον γὰρ ἐκ τῆ παθεῖν τὸ φιλόσοφον,
 ὥστε ψυχρῶ σίδηρος ἔμπερος, οὕτω τοῖς πιν-
 δυνοῖς σομύμενον. Naxianz. Orat. XXIII.
 §. 27. Vide infra ad v. 18.

Ibid. στήθεσσιν ἔχων] Al. στήθεσι φέρον.

Ver. 224. Κύμασι καὶ πολέμῳ] Συντεμνὸν
 ῥητορικῶς ἐν δυοῖ λίξις τὰ κατ' αὐτὸν μυρία
 παθῶν. Τὸ γὰρ, " κύμασι καὶ πολέμῳ," τὸ

μὲν, τὰ περὶ Τροίαν δηλοῖ· τὸ δὲ, τὰ κατὰ θά-
 λασσαν. Eustath.

— Ὀδυσσεὶ μυρία πόντω

Ἄλγιστα μετέσχοντα πολυκλήτοις ἀνθρώποις.

Oppian. Halieutic. lib. II. ver. 503.

Ver. 226. σπείεις] Al. σπείεις.

Ver. 231. ἱζύϊ] Pronunciabatur ἱζύ.

Ver. 236. ἐναρτηρός] Al. ἐπαρτηρός.

Ver. 238. et 241. ὅθι δένδρεα μακρὰ πε-
 φύκει· Κλήδην σ', etc.] Τῶν δένδρων τὰ μὲν
 καρποφόρα καλὰ προσαγορεύει— τὰ δ' οἱ
 ξυλῖαν εὐδιτα, μακρὰ τοῖς ἰσθίτοις τὰς
 χεῖρας διατίλλων. Ἐνθι, " δένδρεα μακρὰ

- 245 Ξέσσε δ' ἐπισαμένως, καὶ ἐπὶ σάδμην ἴθυνε.
 Τόφρα δ' ἐνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων.
 Τέτρηθεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι.
 Γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἀρμονίῃσιν ἄρην.
 "Ὅσπον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνῆρ
 250 Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
 Τόσπον ἐπ' εὐρείαν σχεδὴν ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 "Ἰκρια δὲ σήσας, ἀραρὰν θαμέσι σαμίνεσσι,
 Ποίει· ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγεκνίδεσσι τελεύτα.
 Ἐν δ' ἰσὸν ποίει, καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῶ·

245 Lævigavitque scite, et ad normam direxit.

Interea autem attulit terebras Calypso, nobilis dea:

Terebravit vero is omnia, et composuit inter se;

Clavis autem eam [ratem] et compagibus aptavit.

Quantumque quis fundum navis fabricaverit vir

250 Onerariæ latæ, bene peritus fabrilis-artis,

In tantum latam ratam confecit Ulysses.

Tabulata vero erigens, coaptans densis trabibus,

Faciebat; cæterum longis asscribus perficiebat.

In ea porro malum fecit, et antennam congruentem ei:

247 τίτρηεν] R. τίτρηεν δὲ π.] Edd. præter R. 251 εὐρείαν] R. vid. not.

“πεφύκει, κλήθη τ', αἰγυρὸς τ', ἰλάτῃ τ' ἢ ὑπονομήκευ.” Athenæus, Lib. I. cap.

19. Vide infra ad ἡ. 114.

Ver. 243. sqq. De fabrica navis Ulyssæ et navigatione lege Cl. Riccii Disp. Homer. XLIX. Ern.

Ver. 244. Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα,] “Arbores non minus viginti dejecit.” Vel, ut reddit Barnesius; “Viginti arbores ipsas.” Vide ad Il. ἡ. 161. δ'. 373. et 470.

Ver. 245. σάδμην] Κανόνα, ὑπομειλωμένην σχοινίον, ἢ τιπτοικὴν σπάρτον. Schol.

Ibid. ἐπὶ σάδμην ἴθυνε.] Duri isti spondæi quasi ob oculos ponunt lentam fabricarum lignariorum actionem identidem se inclinantium ad perspectandum, num satis recte edolent. Jens. Observ. in Homer. Stilo. p. 293. Ern.

Ver. 247. et 248. ἄρα] Deinceps. Ut oportebat.

Ver. 248. Γόμφοισιν] Οἷς ἀρμόζεται τὰ ξύλα πρὸς ἀλλήλα· ἢ πασσάλοις· ἢ πλατείσιν ἱπύροις· ἢ σφήναις. Schol.

Ibid. καὶ ἀρμονίῃσιν ἄρην.] Ἀρμονίαι δὲ, ὁδὸν οἶαι τῇ σχεδίᾳ πιστοῖνται. Εἰκὸς δὲ

ἀπὸ φυτῶν τινων γενέσθαι, δι' ὧν ἡ ἀναπληροῦσθαι τὴν τῶν συστάσεων χρῆσιν ἐπὶ καὶ ταύταις τὸ παλαιὸν αἱ νῆες ἠμύοντο. Eustath. Clark. Infr. 362. “Ὅφρ' ἂν — δὴρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἄρην· quod non convenit rimarum explementis. Ern.

Ibid. ἄρην.] Aut legendum hic ἀρῆν, aut erit ἀρῆν (quæ vox apud Homerum hoc tantum in loco occurrit) ex Aoristo ἄρῃα vel ἀρῆον. Tempus enim perfectum locum hic habere nullo modo potest. Vide ad Il. α'. 57. Quin et vocem hanc vel Aoristi, vel Imperfecti, vel Participii ejus quod plusquam perfectum appellari solet, vim hic habere liquet, tum ex præcedentibus ἔκβαλε, πειλίκευσιν, ξέσσε, ἴθυνε, ἐνεικε, τίτρηεν, (quæ ex τετραται deducta est.) ἤρμοσεν tum ex Scholiastis interpretatione, qui istud ἀρῆν exponit, ἤρμοσε.

Ver. 249. ἔδαφος νηὸς] Τὸ κατώτατον κοῦρος τῆς νηὸς. Schol.

Ver. 250. Φορτίδος] Λίγεται δὲ φορτίς, ἢ πρὸς ἐμπορικὸν φορτίον ναυπηγηθεῖσα. Eustath.

- 255 Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰδύνοι.
 Φράζε δὲ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσύνῃσι,
 Κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 Τόφρα δὲ φάρε' ἐνεικε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 Ἰσῖα ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 260 Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλῃς τε, πόδας τ' ἐνέδῃσεν ἐν αὐτῇ.
 Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατεΐρυσεν εἰς ἄλλα δῖαν.
 Τέτρατον ἡμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.
 Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νῆσε δῖα Καλυψῶ,
 Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λέσασα.

255 Præterea gubernaculum fecit, ut dirigeret:

Communivit quoque ipsam cratibus undique salignis,

Fluctuum propugnaculum ut-esset; multamque ingessit materiam.

Interea vero linthea attulit Calypso, nobilis dea,

Ad vela conficienda, ille autem bene confecit et ista.

260 Illigavit quoque funesque, rudentesque, pedesque in ea.

Vectibus autem deinde eam deduxit in mare vastum.

Quartus dies erat, et ei perfecta erant omnia.

Quinto vero dimisit ab insula nobilissima Calypso,

Vestibusque indutum odoratis, et lavatum.

Ver. 251. εὐρείαν] Ita edidit Barnesius. Recte, ut opinor. Vide supra ad ver. 163.

Calypso, εὐρείαν. Clark. Idem hic est consensus edd. vett. pro εὐρείαν. Ern.

Ver. 252. “Ἰκρια δὲ σήσας,” Ἐνταῦθα δὲ, ἵκρια δοκεῖ τὰ ἐγκοιλία λέγειν. Eustath. Vide supra ad ver. 163.

Ibid. σαμίνεσσι.] Τοῖς ἐπιμαίνεσι ξύλοις. ἢ παρατίθεται τοῖς ἱκρίοις ἐξ ἐκκεντῶν τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἰσταναι· ἢ τοῖς ἐφδοῖς ξύλοις, ὡς τὰ πηδάλια ἐμπήσσονται. Schol.

Ver. 253. ἐπηγεκνίδεσσι.] Ταῖς διατεταμέναις σανίσι. Schol. Ἐπηγεκνίδες δὲ, σανίδες ἐκ πρῶτας εἰς πρῶταν τεταμέναι καὶ ἐπὶ πηδαλίοις. Eustath.

Ver. 254. ἐπὶ κριον] Τὴν κεραίαν, τὸ πηδάλιον τῷ ἰστῷ, ὃ προεδίδεται τὰ ἄρμενα. Schol.

Ver. 256. ῥίπεσσι — οἰσύνῃσι.] Ταῖς τῆς ἰστίης ῥάβδαις, ὅ ἐστι κλάδαις, ἢ ἀπὸ οἰσυνῶν, Barnesius edidit οἰσυνῶν, ὅ ἐστιν ἱμαντῶδες φυτὸν. Schol. Ῥίπες δὲ, πλέγμα, φασί, καλὰ μὲν πλατὺ ὡς ψίαδος. Eustath.

Ver. 257. πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.] Ἀλλὰ πολλὴ δ' ἐπεχεύατο ὕλη. Minus recte.

Ver. 260. ὑπέρας.] Schol. Τὰς ἐκ τῷ ἄκρῳ τῆς ὁδοῦ ἐκκεκνυμένας κλάδας· ἢ τὰς προχληίας. Sunt funes, quibus antennæ ad malum

adligantur, vel, ut Cæsar loquitur B. G. III. 14. destinantur. Ern.

Ibid. κάλῃς.] Τὰ σχοινία, δι' ὧν ἀνάγεται καὶ καταβάσεται ἡ κεραία. Schol.

Ibid. πόδας τ'] Eustath. Πόδες δὲ, τὰ κάτω δύο σχοινία, οἷς πρὸς πρῶταν καὶ πρῶταν δεσμεύεται τὸ ἰστίον. — Οἱ δὲ Παλαιοὶ φράζοντο καὶ ὕτω. Πόδες πλοῖα, σχοινία κατὰ τὴν συνέχοντες τὴν ὁδὸν· ἢ οἱ μεταγωγοὶ τῷ κέρματος· ἢ κατὰ ἄλλως, ὡς συνέχεται ἀπὸ πρῶτης καὶ ἀπὸ πρῶτης ὁ ἰστίς· ἢ τὰ ἐκατέρωθεν, φασί, προσδεομένα τοῖς ἀρμένιοις σχοινία. Virgil.

Una omnes fecere pedem. — Æn. V. 830.

Clark. Πόδες sunt funes, quibus anguli extremi velorum versus puppim ducuntur. Ern.

Ver. 261. ἄλλα δῖαν.] Vide supra ad ver. 20. et ad Il. φ'. 219.

Ver. 262. Τέτρατον ἡμαρ ἔην.] Clemens Alexandrinus, Strom. lib. V. et Eusebius, Preparat. Evangel. lib. XIII. cap. 13. citant, “Ἐβδόμην ἡμαρ ἔην. Verum, ut notavit Barnesius, male; nisi illi forte, versu sequente, pro “Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ'” legerint “Ὁγδοάτῃ δ' ἄρα πέμπτῳ” etc.”

Ver. 264. θυώδεα, καὶ λέσασα.] Macro-

- 265 Ἐν δὲ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
 Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦτα
 Καρύκω· ἐν δὲ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλὰ·
 Οὖρον δὲ πρόηκεν ἀπήμονά τε λιάρων τε.
 Γηθόσυνος δ' ἔρω πέτασ' ἰσία δῖος Ὀδυσσεύς·
 270 Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰδύνετο τεχνήεντως,
 "Ἡμενος· ἐδὲ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτε,
 Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὄψε δύνοντα Βοώτην,
 Ἄρκτον δ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέεσιν,

- 265 Imposuit autem ei utrem dea nigri vini
 Alterum, alterum vero aquæ magnum; et viatica
 In pera; imposuitque ei obsonia animo-grata multa:
 Ventum autem præmisit innocuumque placidumque.
 Lætus vero vento-secundo extendit vela nobilis Ulysses:
 270 Ipse vero gubernaculo dirigebat artificiose,
 Sedens: neque ei somnus palpebris incidebat,
 Pleiadasque contemplanti, et sero occidentem Bootem,
 Ursamque, quam et Currum cognomento vocant,

266 ἕτερον] semel tantum expressum in F. A. L.

dius, Saturnal. Lib. II. cap. 15. sub fine,
citat, θυάδια, σιγαλίντα. Vide et supra
 ad ver. 60.

Ver. 266. ἦτα] Pronunciabatur ἦα uti
 notavit Barnesius.

Ver. 268. Οὖρον δὲ πρόηκεν] Vide infra
 ad λ'. 6.

Ver. 269. πέτασ'] Similiterque ver. 369.
 et 370. δισχιδασ'. Vide ad *Il.* α'. 67.

Ver. 270. Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰδύνετο] Vir-
 gil.

omnes

Explorat ventos, atque auribus aëra captat.
 Sidera cuncta notat tacito labentia cælo
 Arcturum, pluviasque Hyadas, geminosque Tri-
 ones,
 Armatumque auro circumspicit Oriona.

Æn. III. 513.

clavumque affixus et hærens
 Nusquam amittebat, oculosque sub astra tenebat.
Æn. V. 852.

Quorum priore de loco, ita *Macrobius*:
 "Gubernator, qui explorat cælum, crebro
 "reflectere cervicem debet, captando de
 "diversis cæli regionibus securitatem se-
 "reni. Hoc mire et velut coloribus Maro
 "pinxit. Nam quia Arcturus juxta sep-
 "tentrionem est, Taurus vero, in quo

"Hyades sunt, sed et Orion in regione
 "austri sunt; crebram cervicis reflexio-
 "nem in Palinuro sidera consulente de-
 "scripsit. *Arcturum*, inquit; ecce intue-
 "tur partem septentrionis: deinde, *Plei-
 "adasque, Hyadas*; ecce ad austrum fle-
 "titur: *geminosque Triones*; rursus ad
 "septentriones vertit aspectum: *Arma-
 "tumque auro circumspicit Oriona*; ite-
 "rum se ad austrum reflectit. Sed et
 "verbo *circumspicit*, varietatem sæpe se
 "vicissim convertentis ostendit. Home-
 "rus gubernatorem suum semel inducit
 "intuentem *Pleiadas*, quæ in australi re-
 "gione sunt; semel *Bootem* et *Arcton*,
 "quæ sunt in septentrionali polo." *Sa-
 turnal.* Lib. V. cap. 11. Ubi in transitu
 notandum, quod apud *Virgilium* jam le-
 "gimus, "*Arcturum, pluviasque Hyadas*;"
 legisse *Macrobius*, "*Arcturum, Pleiadas-
 "que, Hyadas, etc.*" *Æn.* III. 516.
 Ver. 272. ὄψε δύνοντα Βοώτην, Ἄρκτον δ',
 etc.]

Sive est Arctophylax, sive est piger ille Bootes.
 Mergetur

Ovid. Fast. lib. III. ver. 405.

pigri sarraca Bootæ.

Juvenal. Satyr. V. ver. 23.

- "Ἡ τ' αὐτῇ σρέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει·
 275 Οἷη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν Ὀκεανοῖο.
 Τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 Ποντοπορεύεμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
 Ἑπταδεκαῖδεκα μὲν πλέεν ἡματα ποντοπορεύων,
 Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 280 Γαίης Φαίηκων, ὅθι τ' ἀγχισον πέλεν αὐτῷ·
 Εἶσατο δ', ὥς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.
 Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιὼν κρείων Ἐνὸσίχθων,

Quæ ibidem vertitur, atque Orionem observat:

275 Sola vero expers est lotionum Oceani.

Hanc enim eum jussit Calypso, nobilis dea,

Ponto-navigare ad sinistram manum habentem.

Septendecim quidem navigabat dies iter-faciens-mari,

Decima-octava vero apparuerunt montes umbrosi

280 Terræ Phæacum, qua proximum erat illi:

Apparebat autem, veluti scutum in obscuro ponto.

Hunc vero ex Æthiopibus reversus potens Neptunus,

278 Ἑπτακαίδ.] Edd. præter R.

vetito se proluat Arctos

Equore: præcipitat pigrum formido Bootem.

Claudian. de Rapt. Proserp. II. 189.

Καὶ τῶν ἄλλων δὲ τῶν κατὰ τὸν ἑρανὸν ἄσ-
 τρων, ὅτι ἐκ ἀπείρου Ὀμήρου εἶχεν, φανερόν
 ἔστιν ἐξ ὧν πεποιήκει· "Πληϊάδας δ', Τάδας
 "τε, τὸ τε σέβας Ὀρίωνος," καὶ τὴν Ἄρκτον
 τὴν αὖτὲ στρεφόμενην περὶ τὸν αἰφαντὴ πόλον
 τὸν βορείον, καὶ διὰ τὸ μετέωρον μὴ ἀπτομένην
 τῷ ὁρίζοντι, ὅτι ἐν ἴσῳ χρόνῳ δὲ μικρότατος
 κύκλος, ἐν ᾧ ἔστιν Ἄρκτος, καὶ ὁ μίγιστος,
 ἐν ᾧ Ὀρίων, στρέφεται, ἐν τῇ τῷ κόσμῳ περι-
 φορᾷ καὶ τὸν βραδίας δυόμενον Βοώτην, ὅτι
 πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν κατάδυσιν, ἕτω
 πεπτακῶς δέσει, ὥστε ὁρὸν καταφέρεισθαι,
 καὶ συγκαταδύεσθαι τέσσαροι ζωδιαί, τῶν
 πάντων εἰς ὅλην νύκτα μεριζομένων ἐξ ζωδίων.
 Εἰ δὲ μὴ πάντα τὰ περὶ τῶν ἄστρον θυμῶ-
 νων διέξῃ, ὥς Ἀρατος, ἢ ἄλλος τις, ὃ
 χρὴ θαυμάζειν· ἢ γὰρ τῷτο προέκειτο αὐτῷ.
Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως,
 §. 13. Vide et infra ad ver. 275.

Ver. 273. ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν κα-
 λέουσιν.] *Ovid.*

Proxima sunt nobis plaustris præbentia formam,
 Et quæ præcipuum sidera frigus habent.

De Ponto, lib. IV. Eleg. x. ver. 39.

Ibid. ἄμαξαν] Vide ad *Il.* ω'. 711. et
 782.

Ver. 274. καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει] Vide
 ad *Il.* ε'. 488.

Ver. 275. Οἷη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν
 Ὀκεανοῖο.] *Virgil.*

Arctos, Oceani metuentes æquore tingi.

Georgic. I. 246.

Pleiadasque, Hyadasque, immunemque æquore
 Arcton.

Ovid. Metamorph. lib. XIII. 293.

Vide supra ad ver. 272. et ad *Il.* ε'. 489.

Ver. 276. ἄνωγε] Postulat Temporum
 ratio ut vox ἄνωγε sit vel ab Imperfecto,
 vel ab Aoristo, ἄνωγον, non a Perfecto
 ἄνωγα. Vide ad *Il.* α'. 37. et §. 522.

Ver. 281. Εἶσατο δ', ὥς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροει-
 δέϊ πόντῳ.] Ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν, ῥινὸν εἶπον,
 ὃ ἔστι βύρσαν — ἵνα λίγη, ὅτι ἔδοξε βλίπιν
 ὡς ῥινὸν Ὀδυσσεύς, ἥγαν ἀσπίδα, ἢ βύρσαν
 ἀπλῶς, περὶ μέσην τὴν θάλασσαν ἐφηπλωμέ-
 νην. Ἐτεροι δὲ, γράφουσιν ἱρινὸν, ὃ ἔστι καρ-
 πὸν ἀγγρίας συκῆς· τῷτο δὲ ἐγγύς ἐστι γε-
 λούα — Ἀρίσταρχος δὲ ἱρινὸν γράφει αὐτὴν
 τὴν συκὴν ἵνα φαίνεται τηλίκην ἢ νῆος,
 ὥς καὶ τοιαύτη τις συκὴ. Φασὶ δὲ οἱ Πα-
 λαιοὶ — καὶ ὅτι ῥινὸν Ἰλλυριοὶ λέγουσι τὴν
 ἀχλύν· ἐφάνη γὰρ τῷ Ὀδυσσεὶ ὡς ἀχλὺς ἢ
 γῆ. *Eustath.* Vera, ut opinor, prima in-
 terpretatio, quia sæpe apud Poëtam usur-

- Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρεων ἴδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 Πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόδι μᾶλλον·
 285 Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβέλευσαν θεοὶ ἄλλως
 Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμείο μετ' Αἰθίοπεσσιν ἐόντος·
 Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
 Ἐκφυγέειν μέγα πείρας οἰζύος, ἦ μιν ἰκάνει·

Procul ex Solymorum montibus conspexit; visus enim est ei
 Super pontum navigans; ille vero iratus est ex corde magis:

- 285 Quassansque caput ad suum dixit animum;
 "Papæ, profecto jam statuerunt dii aliter
 "De Ulysse, me apud Æthiopas absente:
 "Et jam Phæacum terræ prope est, ubi ei fatale
 "Effugere magnam metam ærumnarum, quæ ipsum occupant:

285 ὄρεων] abest A. male. 284 ἐπιπλείων] Edd. præter R. 289. πείρας] Edd.
 omnes præter A. 2. 3. quod spernendum non erat.

patur vox ῥινός aut ῥινόν, semperque ista
 significatione: at vox ῥινόν nusquam oc-
 currit.

Ver. 282. Τὸν δ' ἐξ Αἰθίοπων ἀνιάν] Vir-
 gil.

Eecce autem Inachii sese referebat ab Argis
 Sava Jovis conjux, aurasque invecata tenebat:
 Et latum Æneam, classemque ex æthere longe
 Dardaniam Siculo præspexit ab usque Pachyno,
 Æn. VII. 286.

Clark. Hic neclitur a poeta, quem in arte
 poetica vocant, nodus, ut Virgil. Æn. I.
 38. qui ibi etiam h. l. imitatus est. Ern.

Ibid. κρείων Ἐνοσίχθων,] Τὸ δ' ἀνιλεῖσθαι
 τὸ πνεῦμα ἐντὸς τῆς γῆς, τὴν θάλασσαν αἰ-
 τίαν εἶναι νομίζουσιν, ἐμφράσσαν ἐνὶ τῇ πᾶσι
 εἰς τὸ εἶω διόδου· ἔστι δὲ ὅτι ὑποχωρεῖσαν
 αὐτὴν, κατερείπειν τῆς γῆς τινὰ μέρος. Καὶ
 τὸτο ἔν Ὀμήρῳ εἰδὼς, τὴν αἰτίαν τῶν σεισ-
 μῶν τῷ Ποσειδῶνι ἀνατίθεται. "Γαιήχρον" τῇ
 αὐτῇ, καὶ "Ἐνοσίχθονα" προσεγορεύων.
 Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως,
 §. 13.

Ver. 283. Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρεων] Σό-
 λυμα ὄρη τῆς Πισιδίας. Schol. "Sunt hi
 "populi inter Lyciam, et Pamphyliam."
 "Aliis Pisidæ dicti postea feruntur."
 Benedict. Annotat. in Pindar. Olymp.
 Ode XIII. ver. 129. Vide Strabonem,
 Geograph. lib. I. pag. 39. 59. 60. al. 21.
 34. item Herodotum, Lib. I. cap. 173.

Ibid. ἴδιν] Al. ἰδιν. Quod verum pe-
 rimit.

Ver. 284. ἐπιπλείων] Al. ἐπιπλείων.
 Ibid. ὁ δ' ἐχώσατο κηρόδι μᾶλλον· Κινήσας
 δὲ κάρη] Virgil.

— stetit acri fixa dolore;
 Tum quassans caput, hæc effudit pectore dicta
 Æn. VII. 291.

Ver. 285. προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν] Vir-
 gil.
 Sic adeo insistit, secumque ita corde volutat.
 Æn. IV. 577.

Ver. 286. ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβέ-
 λευσαν θεοὶ ἄλλως Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ,] Virgil.
 Hæc secum: Mene incepto desistere victam,
 Nec posse Italia Teucrorum avertere regem?
 Quippe vetor fati. — Æn. I. 41.

Ver. 288. γαίης σχεδὸν,] Barnesius de
 suo edidit. γαίης σχεδὸν. Nulla idonea ra-
 tione.

Ver. 289. πείρας] Al. πείρας.
 Ver. 290. φημὶ ἄδην] Al. φημὶ ἄδην.
 Ibid. ἄδην ἐλάαν κακότητος.] Κόρον σχεῖν
 τῆς κακίας. Schol.

Οὐ λήξω, πρὶν Τρώας ἄδην ἐλάσαι πολίμοιο.
 Iliad ε. 423.

Clark. Ordo verborum est: Φημὶ, ἄδην
 κακότητος· ἐλάαν (πλήττειν) μιν. Sic enim
 interpretatur Eustath. Sed ad propriam
 vim verbi ἐλάαν aptius est intelligere εἰς
 ἄδην πολίμοιο· nam Hesychius ἄδην ἐλώσαι
 (Il. ε. 315.) interpretatur εἰς πόρον ἄλυσιν.
 Ern.

- 290 Ἀλλ' ἔτι μὲν μιν φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος.
 ὦς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,
 Χερσὶ τρῖαιναν ἐλάν· πάσας δ' ὀρόδυνεν ἀέλλας
 Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 Γαῖαν ὅμῃ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' ἐβράνθοι νύξ.
 295 Σὺν δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἔπεισε, Ζέφυρός τε δυσαῆς,
 Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.

290 "Sed adhuc quidem ipsum puto abunde miseriarum subiturum."

Sic fatus collegit nubes, et turbavit pontum,
 Manibus tridente sumpto; omnesque concitavit procellas
 Omnigenorum ventorum; nubibusque operuit
 Terram simul et pontum; ingruit autem a-cælo nox.

295 Una vero Eurusque Notusque ruit, Zephyrusque vehemens,
 Et Boreas serenus, ingentem fluctum provolvens.

292 ὀρώρει.] F. A. L. 295 ἐπείσει.] F. male.

Ver. 291. ὦς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας,]
 Virgil.

Hæc ubi dicta, cavum conversa cuspidem montem
 Impulit in latus; ac venti velut agmine facto,
 Qua data porta, ruunt; et terras turbine per-
 hant.

Incubuerunt mari. — Æn. I. 85.

Porro optime de hoc loco observavit Di-
 onysius Halicarnassensis, Poëtam res ver-
 bis, grandes grandibus, tenues tenuibus
 pulcherrime depingere. Χαρακτῆρες εἰσὶ
 τῶν λόγων, τὰ καλύμματα Πλάσματα, ὧν τὸ
 μὲν ἄδρον, τὸ δ' ἰσχυρόν —. Τὸ μὲν ἄδρον ἐν
 πλάσμα ἰκνύο ἐστι, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξεων
 καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ μεγάλας
 ἔχον ἐμφάσεις· οἷόν ἐστιν, "ὦς εἰπὼν, σύναγεν
 "νεφέλας etc." Περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως,
 §. 9. Vide ad Il. ε. 466. Cæterum in
 hac tempestatis descriptione Virgilium
 Homero longe superiorem contendit Sca-
 liger. Poëtic. lib. V. cap. 3.

Ibid. σύναγεν νεφέλας,] Scribendum ex
 more Homeri σύναγι νεφέλας, quod habet
 Eustathius p. 1537. 21. Sic mox 293.
 σὺν δὲ νεφέεσσι· ubi δὲ sola cæsura produci-
 tur. Add. ad ver. 303. Ern.

Ver. 292. ὀρόδυνεν ἀέλλας,] Lucianus in
 Contempl. c. 7. de Homero Charon: ἤρξατο
 ἄδην ἐ πᾶν αἰθέρῳ τινὰ ὥδην τοῖς πλείουσιν,
 ὡς ὁ Ποσειδῶν συνήγαγε τὰς νεφέλας, καὶ
 ἐτάραξε τὸν πόντον, ὥς περ τορύνει τινὰ ἐμ-
 βαλὼν τὴν τρῖαιναν, καὶ πάσας τὰς θυί-
 λας ὀρόδυνει. Lucianus videri potest le-

VOL. III.

gisse ὀρόδυνει θυίλλας. Sed haud dubie
 memoriter et extra numeros commemo-
 rans sententias Homericas a verbis Ho-
 meri aberravit, ut judicat bene Cel. Hem-
 sterhusius. Ern.

Ver. 293. σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε Γαῖαν
 ὅμῃ καὶ πόντον] Quintus Cal. XIV. 460.

Σὺν δ' ἔχειν νεφέλας τε καὶ ἕρπαι· τᾶσα δ' ὑπερθε
 Νοξ ἐχέσθῃ περὶ γαίαν· ἐπέχλυσεν δὲ θάλασσαν.
 Eripiunt subito nubes cælumque diemque
 Teucrorum ex oculis; ponto nox incubat atra.
 Virgil. Æn. I. 92.

Involvere diem nimbi, et nox humida cælum
 Abstulit. — Æn. III. 198.
 Olli cæruleus supra caput astitit imber,
 Noctem hyememque ferens, et inhorruit unda
 tenebris. Æn. V. 10.

Ver. 295. Σὺν δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἔπεισε,]
 Virgil.

Una Eurusque Notusque ruunt, creberque pro-
 cellis
 Africus: et vastos volvunt ad littora fluctus.
 Æn. I. 89.

Ibid. ἔπεισε,] Al. ἔπεισον.
 Ibid. δυσαῆς,] Δύσπνεες· ἢ ἀπὸ δυσμῶν
 πνέου. Schol.

Ver. 296. Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα
 κυλίνδων.] Virgil.

Continuo venti volvunt mare; magna surgunt
 Equora. — Æn. III. 196.

Ἰστίον δὲ, ὅ, τί τι πᾶσι δῆλον, οἰκείον εἶναι ἀνέμῳ

- Καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 300 Δεῖδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
 ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰέσθαι,
 ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Οἷοισιν νεφέεσσι περισέφει ἔρανον εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον· ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 305 Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
 Τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο

Et tunc Ulyssis soluta sunt genua et carum cor:
 Ingemiscensque dixit ad suum magnum animum;
 "Heu me miserum, quid me tandem fiet?"

- 300 "Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit;
 "Quæ me dicebat in mari, priusquam in patriam terram pervenissem,
 "Dolores impleturum esse: ea sane nunc omnia perficiuntur.
 "Qualibus nubibus obtegit cælum latum
 "Jupiter, turbavitque mare: ingruunt vero procellæ
 305 "Omnigenorum ventorum: nunc mihi certum grave exitium.
 "Ter beati Danaï et quater, qui tunc perierunt

303 Οἷοισι] Edd. præter R. recte. 308 καὶ δὴ ἐγ.] R.

Βούρᾳ τὸ κυλίον κύμα, καθὰ Νότῳ τὸ ὄθειν.
 Eustath. Βορέας μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς Ἀρκτου
 πνέων μετώρου, "μείγα κύμα κυλινδεῖ."
 Τὴν γὰρ ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν φορὰν ἐπὶ τὸ τα-
 πυνότερον, ἐκ μίας λέξεως κατεκύλισεν ὁ στί-
 χος. Τὸ μὲν ταλιν δι' ἐπὶ τῷ Νότῳ πνέοντος ἀπὸ
 τῶν κάτω τόπων ἰσχύει, "Εὐθα Νότος μί-
 γα κύμα ποτὶ σκαῖον ῥέειν ὄθει" τὴν ἀπὸ τῆς
 ταπυνότιος κίνησιν εἰς τὸ μετώρου ἀνακυλίον.
 Heraclid. Pontic. Similiter et Dionysius
 Halicarnassensis: Ἠτίετο δὲ (inquit)
 πᾶσι τοῖς, [Ὀμηρος,] ὅτι Βόρειος πύλος ὑπὲρ
 γῆν ἰσι μετώρου, ὡς καὶ ἡμᾶς τὸς ἐν τῷ
 κλίματι τότε κατακύντας· ὁ δὲ Νότιος, ἐκ τῆς
 ἰαντίας βαδύς· ὅθεν ἐπὶ μὲν τῷ Βορείῳ φησὶ,
 "Καὶ Βορέης αἰθρηγυνεῖς, μίγα κύμα κυλιν-
 δεῖν" τὴν ἄνωθεν ἐμπέπτεσαν φορὰν τῷ
 ἀνέμῳ ἰμφοῖν. Τῷ δὲ "ὄθει" [supra γ'.
 295.] τὴν ἀπὸ τῆς κοιλότητος πρὸς τὸ ἀνάντες
 βίαν. Περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 13. Vi-
 de supra ad γ'. 295.

Ibid. αἰθρηγυνεῖς,] Αἰθρῶν καὶ εὐδίων
 ποιῶν· ἢ αἰθρῶν ποιῶν, ὅ ἐστι πάγον. Schol.
 Αἰθρηγυνεῖς τὸν Βορέαν ἐν τῷ ἐξῆς ἰσχύει,
 ἦγον αἰθρῶν ποιῶντα κατὰ τὸς Παλαιούς· τετ-

εῖσι, φύχος, παγετόν· ὅς καὶ νύκτα ἐπάγει·
 πηνυλίδας, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα πε [infra
 §. 475. 476.] ἰσχύει ὁ Πουπύτης. Eustath. ad
 ver. 268. hujus libri.

Ver. 297. Καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γένα-
 τα] Virgil.
 Extemplo Æneæ solvuntur frigore membra.
 Æn. I. 96.

Ibid. et ver. 406. λυτο] Vide ad Il. φ'.
 114. et α'. 1.

Ver. 299. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται;] Τί-
 να μοι τῶντων δύναται γίνεσθαι μείζονα κακά;
 Τίς δὲ διὰ τῆς χ' γράφεται, ἢ ἡ μήκιστα,
 ἀντὶ τῆς, τίς μοι γένηται μηχανή; Οἳ δὲ, τί
 νῦν; πῶς; ὡς καὶ ἐπὶ [Iliad. χ'. 431.] "Τί
 "νῦν βίβομαι;" πῶς μοι τῶντων δύναται μείζον
 γίνεσθαι κακά. Schol. Ubi Scholiastes vi-
 detur legisse, τίνα μοι μήκιστα γένηται; ser-
 vata autem vulgata lectione, satis perspi-
 cua videtur sententia.

Ver. 302. ἀναπλήσειν] Al. ἀναπλήσειν.

Ver. 305. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.] Vi-
 de supra ad α'. 11.

Ver. 306. Τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τε-
 τράκις,] Virgil.

- Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 Ἥματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δέξα
 310 Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
 Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κύμα κατ' ἄκρης,
 Δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξεν.
 315 Τῇλε δ' ἀπὸ σχεδὴς αὐτὸς πέσε· πηδάλιον δὲ
 Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἴσον ἔαξε

"Troja in lata, Atridis gratificantes.
 "Utinam ego mortuus fuisset, et fatum obissem,
 "Die illo, quando mihi plurimi æratas hastas
 310 "Trojani injecerunt circa Achillem mortuum.
 "Tum sortitus-essem parentalia, et meam gloriam celebrassent Achivi:
 "Nunc vero me tristi morte destinatum est perire."
 Sic utique ipsum locutum pepulit ingens fluctus a vertice,
 Horrendum irruens, circumque egit ratem.
 315 Longe vero a rate ipse excidit; clavum autem
 E manibus dimisit, medium vero malum ei fregit

313 ἔλασι] F. A. L. Eustath. recte.

O terque quaterque beati,
 Quis ante ora patrum, Trojæ sub mœnibus altis,
 Contigit oppetere. — Æn. I. 98.

Similiter apud Senecam:

O ter quaterque prospero fato dati,
 Quos hausit, etc. Hippolyt. ver. 691.

Item Oraculum apud Pausaniam;

Τρεῖς μάκαρες κῆνοι καὶ τετράκις ἄνδρες ἴσονται.
 Achæic. lib. VII. cap. 5.

Πάντων δὲ ἄριστος Κορίνθιος παῖς αἰχμάλωτος,
 ὅτι ἡ πόλις ἀπώλιτο, καὶ Μόρμυρις ἐκ τῶν
 ἱλιυθέρων τὸς ἐπισπέντες γράμματα παῖδας
 εὐδυσκοπῶν ἐκείνους γράψαι εἶχον, ἔγραψεν,
 "Τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε
 "ὄλοντο." Καὶ γὰρ παθεῖν τι τὸν Μόρμιον,
 φασὶ, καὶ δακρύσαι, καὶ πάντας ἀφῆναι ἱλιυ-
 θέρους τὸς τῷ πατρὶ προσήκοντας. Plutarch.
 Sympotic. lib. IX. Probl. 1.

Ibid. Τρεῖς μάκαρες] Τῆς ὑπερβολῆς τῆς
 τοιαύτης συνθεῆς· πᾶσιν ὅσους, τρεῖς μάκαρες
 καὶ τετράκις λεγόντων. Καὶ ὁ Πουπύτης·
 "Τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ —." Καὶ [Iliad. §.
 488.] "Ἀσπασίη, τρέλλιτος —." Strabo,
 Geograph. lib. I. pag. 75. al. 44.

Ver. 308. Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν]
 Al. Καὶ δὴ ἔγωγ'. Virgil.

— mene Iliacis occumbere campis
 Non potuisse? — Æn. I. 101.

Ver. 309. Ἥματι τῷ, ὅτε μοι] Ovid.
 Temporis illius; quo Graiūm murus Achilles
 Procubuit. — Metam. lib. XIII. ver. 281.

Vide supra ad γ'. 109.

Ver. 312. λευγαλέῳ θανάτῳ] Fæda
 morte: quia in undis imminet et in nau-
 fragio; quod genus mortis timuisse vete-
 res vulgo notum est. Ern.

Ver. 313. ἔλασι μίγα] Scr. ἔλασι μίγα.
 Vid. Var. Lect. Ern.

Ibid. κατ' ἄκρης,] Κατὰ κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ
 τῷ ὄλον· καὶ γὰρ, κατ' ἄκρας πύλιν ἱλιῦ,
 φασὶν. Schol. Vide ad Il. σ'. 548. Clark.
 Huc respexit Virgil. Æn. I. 118. ingens
 a vertice pontus in puppim ferit: μίγα
 κύμα est ingens pontus, κατ' ἄκρας, a ver-
 tice et ἔλασι, ferit, unde Grammatici in-
 terdum ἔλασαι interpretantur πλῆσαι. Ern.

Ver. 314. 315. 324. 338. 343. σχιδίη

- Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθεῖσα θύελλα.
 Τηλὲ δὲ σπείρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· εἶδε δυνάσδη
 320 Αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν, μεγάλῃ ὑπὸ κύματος ὀρμῆς.
 Εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
 Ὅψ' εἰ δὲ δὴ ῥ' ἀνέδυσ', σόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
 Πικρὴν, ἣ οἱ πολλὰ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 Ἄλλ' εἰ δ' ὥς σχεδὴς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
 325 Ἄλλὰ μεθορηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς.
 Ἐν μέσση δὲ κάδιζε, τέλος θανάτῃ ἀλεείνων.

Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.

Longe autem velum et antenna inciderunt ponto:

Ipsam vero sub-aqua detinuit longo tempore; neque potuit is

320 Cito admodum emergere, magni sub fluctus impetu:

Vestes enim gravabant, quas illi praeberat nobilissima Calypso.

Sero vero tandem emersit, et ex ore vomuit salsuginem

Amaram, quae ei multa a capite defluebat.

Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,

325 Sed impetu-facto in fluctibus, apprehendit eam:

In media autem sedebat, finem mortis evitans.

323 πολλὸν] R.

— σχεδὴς — σχεδὴν] Vide supra ad ver.

33. Ver. 314. 315. ἰλιζέιν. Τηλε] Scr. ἰλι-

λιζέ, ut est apud Eustathium p. 1537. 26.

Ern.

Ver. 317. Δυνὴ μισγομένων etc.] Vide

ad Il. 8. 452. et 455.

Ver. 318. Τηλε δὲ σπείρον καὶ ἐπίκριον

ἱμασὶ πόντῳ] Virgil.

Arma virum, tabulaeque, et Troia gaza per un-

das. Aen. I. 123.

Ibid. ἐπίκριον] Vide supra ad ver. 254.

Ver. 321. et 322. ῥ'] Ut fit.

Ver. 322. Ὅψ' εἰ δὲ δὴ ῥ' ἀνέδυσ', σόματος δ'

ἐξέπτυσεν ἄλμην] Virgil.

At gravis ut fundo vix tandem redditus imo est

Jam senior, madidaque fluens in veste Menætes;

Summa petit scopuli, siccaque in rupe resedit.

Illum et labentem Teucris et risere natantem;

Et salsos ridet revocantem pectore fluctus.

Aen. V. 176.

Ver. 323. πολλὰ] Al. πολλόν.

Ibid. κελάρυζεν.] Τὸ δὲ κελάρυζεν, ὡς

ματοπιπύσεται, ἤχον δηλὸν ὑγρῷ ἡρέμα ῥοι-

ζῆντος ἐν τῷ καταρρέειν. Eustath. Vide in-

fra ad I. 394. Caeterum Vulgati hoc in

loco habent κελάρυζεν. Barnesius autem

ex Editt. Vett. edidit κελάρυζεν' atque ita

legit Eustathius.

Ver. 328. ὀπωρινός] Vide ad Il. ε'. 5.

Ver. 329. 330. Ἄμπεδιον, — ἀμπελάγος]

Ita Barnesius. Vulg. Ἄν πεδιον — ἄν πε-

λάγος. Vide ad Il. π'. 106.

Ver. 333. Τὸν δὲ ἴδεν] Al. Τὸν δ' εἶδεν.

Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 334. ἣ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδήσ-

σα.] Ἦτοι διαβήτος διὰ τὰ συμβάντα· ἣ ἐπὶ

οἱ ἄνθρωποι φωνήντες πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα.

Αὐδήσσει [Barnesius edidit Ποῖν αὐδήσσει]

legendum forte, ἢ αὐδήσσει, ἣ ἐπίγειός πο-

σι. Schol. Αὐδήσσει δὲ, ἣ ἡ διαβήτος κατὰ

τὴν Παλαιὰν, ὅ ἐστι αἰδῖμος, διὰ τὰ ἐπ' αὐτῇ

συμβάντα· ἣ ἡ ἰνδοξος, εὐγενὴς γὰρ ἦ, κατὰ

Ἀριστοφάνην, ἣ χρωμένη ἀνθρωπίνῃ φωνῇ· ἢ τῶν

γὰρ αὐθύνων οἱ ἄνθρωποι πρὸς διαβολὴν τῶν

λοιπῶν ζώων. Γράφεται δὲ καὶ αὐδήσσει, τετ-

τῆς ἐπὶ ἐπίγειος· νύμφη γὰρ ἦν, καὶ ἐκ τῶν

ἑρμηνείων. Eustath. Atque hanc poste-

riorem lectionem probare videtur Bar-

- Τὴν δ' ἐφόρει μέγα κύμα κατὰ ῥοὸν ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 Ἀμπεδιόν, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται.
 330 Ὡς τὴν ἀμπελάγος ἀνεμοὶ φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέη προβάλεσκε φέρεσθαι,
 Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἵξασκε διώκειν.
 Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμω θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδήσσει,
 335 Νῦν δ' ἄλως ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.
 Ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγ' ἔχοντα.

Hanc autem ferebat ingens fluctus per undarum-impetum huc atque illuc.

Ut vero cum autumnalis Boreas fert spinas

Per campum, densæ autem invicem cohærent:

330 Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.

Interdum quidem Notus Boreæ objectavit ferendum;

Interdum vero rursus Euris Zephyro cessit, ut persequeretur.

Hunc autem vidit Cadmi filia, pulchra-talos Ino,

Leucothea, quæ ante quidem erat mortalis vocalis;

335 Nunc vero maris in fluctibus deorum sortita erat honorem:

Hæc Ulyssem miserata est vagantem, dolores habentem:

329, 330 Ἄμπεδιον — ἀμπελάγος.] R. 333 ἴδεν] A. 2. 3. τὸν δ' εἶδεν] R. τὸν

δ' εἶδεν] Eustath.

sius: "Quum," inquit, "neque θεὸς ἦσα,

"αὐτὸς ἐστρίσκετο, ut mox videbimus, sus-

"picor hoc certe loco legendum, αὐδήσσει, sus-

"quam vocem Br. Schol. per τὸ ἐπίγειος

"exponunt. Hæc sane Lectio semper

"inter Var. Lect. numeratur, quoties in

"Textu αὐδήσσει legitur; et ubi de Dea

"inferiori dicitur, ut de Circe, Calypsonē,

"et hac Leucothea, videtur ideo dici;

"quod hæc Deæ non utique Cælestes es-

"sent, verum Terrestres, aut certe sub-

"lunares: quare αὐδήσσει non est hic

"prorsus nihili habenda. Vox enim αὐ-

"δήσσει æque ad Cælestes Deas refertur;

"quod semel hic moneo: est αὐδής, qui

"humana voce præditus, articulate loqui-

"tur, ut ζ'. ver. 125. Item Canorus, ut

"Hesiod. Μουσῶν, αἱ τ' ἄνδρα πολυφράδι-

"οντα τιθεῖσι, Θέσπιον, αὐδήντα." Ita

ille. Observandum tamen, si hoc in loco

legas αὐδήσσει, nequaquam ista ratione

Leucotheam a Diis Cælestibus distingui;

uti voluisse videntur Eustathius et Bar-

nesius: non enim eam θεῶν αὐδήσσει sive

αὐδήσσει hic appellat Poëta, sed olim βρο-

τον αὐδήσσει sive αὐδήσσει fuisse dicit. Quin

et pro vulgata lectione facit versus ab ipso

Barnesio citatus, Odys. ζ'. 125.

Ἦ ῥ' οὐ πῦ ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδήντων.

Item Iliad. π'. 407.

Αὐδήντα δ' εἶρηκε διὰ λευκώλεος Ἡρη.

At vox αὐδής nusquam apud Homerum

occurrit. Vide infra ad π'. 136. et π'. 489.

Ver. 335. θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.] Barne-

sius edidit θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς. Quod et

præfert Henricus Stephanus. Sed præ-

stat, ut opinor, vulgata lectio.

Ver. 336. Ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν] Ovid.

Sollertique viro, lacere quem fracta tenentem

Membra ratis, Semeles est miserata soror.

Ibid. ver. 277.

Ver. 337. et 338. Αἰθύνῃ δ' ἰκνύει] Αἰ-

θύνῃ δὲ, εἶδος ἰσχυρῆς θαλασσίας. Schol.

- Αἰδυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
 "Ἴξε δ' ἐπὶ σχεδίνῃ πολυδέσμευ, εἵπέ τε μῦθον·
 Κάμμορε, τίπτε τοι ᾧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 340 'Ὀδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
 Οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσκει, μάλα περ μενεαίνων.
 'Αλλὰ μάλ' ᾧδ' ἔρξαι, (δοκέεις δέ μοι ἐκ ἀπινύσσειν,)
 Εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδὴν ἀνέμοισι φέρεσθαι
 Κάλλιπ'· ἀτὰρ χεῖρεσσιν νέων, ἐπιμαίεο νόσῃ
 345 Γαίης Φαιήκων, ὅδι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
 Τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ σέρνοιο τάνυσσαι
 "Αμβροτον· ἐδέν τοι παδέειν δέος, ἐδ' ἀπολέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσιν ἐφάψεται ἡπείροιο,
 "Αψ ἀποδυσαμένος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον,
 350 Πολλὸν ἀπ' ἡπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.
 "Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·

Mergo vero assimilata volatu emersit e gurgite;
 Seditque in rate multis-vinculis-apta, et locuta est;
 " Infelix, quid tibi sic Neptunus terræ-quassator

- 340 " Iratus est vehementer, quod tibi mala multa struat?
 " Nequaquam quidem te perdet, licet valde cupiens.
 " Sed omnino sic fac, (videris autem mihi non desipere,)
 " Vestibus istis exutis, ratem ventis ferendam
 " Relinque; at manibus natans quære reditum
 345 " Ad-terram Phæacum, ubi tibi fatale est effugere.
 " Accipe autem hanc vittam, et sub pectore extendas
 " Immortalem: haud tibi timendum nequid patiaris, aut pereas.
 " At postquam manibus contigeris littus,
 " Rursus exuens projice in nigrum pontum,
 350 " Longe a continente; ipse autem seorsum te-avertas."
 Sic utique locuta dea vittam dedit:

337 ἀνιδύσας] Edd. præter R. 338 καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν] Ead. 347
 εἰς τὴν] Ead. male. 349 ἀπολυσάμενος] F. A. 1. L.

Ibid. ποτῇ] Al. ποτῇ.
 Ver. 338. "Ἴξε δ' ἐπὶ σχεδίνῃ πολυδέσμου, Quare, expete accessum terræ Ph. s. ad
 εἴπε τε μῦθον] Al. "Ἴξε δ' ἐπὶ σχεδίνῃ, καὶ terram Phæacum: non reditum. Etn.
 μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Ver. 341. καταφθίσκει] Vide ad Il. β'. Il. γ'. 219.
 43. et 833.
 Ver. 342. ἔρξαι] Al. ἔρξον.
 Ibid. ἐκ ἀπινύσσειν] Οὐκ εἶναι ἀπινύσσειν. Similiterque
 Schol. ver. 350. τραπέσθαι ver. 384. Παύσασθαι.

- Αὐτὴ δ' ἄψ εἰς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
 Αἰδυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 355 'Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 "ὦ μοι ἐγὰρ, μή τις μοι ὑφαίνῃσιν δόλον ἄλλον
 'Αθανάτων, ὅτε με σχεδίνῃ ἀποβῆναι ἀνώγει.
 'Αλλὰ μάλ' ἔγω πείσομ'· ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι
 Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμεν, ὅδι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
 360 'Αλλὰ μάλ' ᾧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
 "Ὀφρ' ἂν μὲν κεν δέξατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,
 Τόφρ' αὐτῷ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχω·
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδὴν διὰ κῦμα τινάξῃ,
 Νήξομ'· ἐπεὶ εἰ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
 365 "Ἐως ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 "Ὡρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Ipsa vero rursus pontum ingressa est fluctuantem,
 Mergo assimilata: niger vero ipsam fluctus obtexit.
 Cæterum deliberavit patiens nobilis Ulysses,

- 355 Ingemiscensque dixit ad suum magnum animum;
 " Heu mihi, ne quis mihi struat dolum alium
 " Immortalium, quando me a rate discedere jubet.
 " Sed omnino nondum parebo; quoniam procul oculis
 " Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium esse.
 360 " Sed omnino sic faciam, videtur vero mihi esse optimum;
 " Quamdiu quidem ligna in compagibus cohæserint,
 " Tamdiu hic manebo et sustinebo dolores patiens:
 " At postquam mihi ratem fluctus discusserit,
 " Natabo; quandoquidem nihil adest prospectu melius."
 365 Dum ille hæc cogitabat in mente, et in animo,
 Immisit utique ingentem fluctum Neptunus terræ-quassator,

352 ἐδύσας] F. A. L. 356 δόλον αὐτῷ] F. A. L. 361 ἀρμονίῃσιν] Edd.
 365 φρένα δῖος Ὀδυσσεύς] R.

et ver. 391. ἐπαύσατο. Vide infra ad ver.
 491. et ad I. 296.
 Ver. 350. αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.]
 Αὐτὸν ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι, ὃ ἔστιν ἡμπαλιν
 βλέποντα· ὃ καὶ ποιῆσαι ἰκύνει, κατὰ τι πα-
 ρατήρημα, ἐν τοῖς ἰξῇ. Eustath. At in-
 fra ver. 460. ubi vittam dimittit Ulysses,
 nullam ejusmodi cæremoniam observasse
 memoratur.

Ver. 356. ἄλλον] Al. ἄλλος. Al. αὐτῷ.
 Ver. 359. φύξιμον] Al. φύξιμον. Vide ad
 Il. γ'. 488.
 Ver. 361. "Ὀφρ' ἂν μὲν κεν] Legendum
 fortasse "Ὀφρ' ἂν μοι μὲν. Alioqui alterutra
 vocularum, ἂν, κεν, omnino videtur super-
 vacanea.
 Ibid. ἀρμονίῃσιν] Vide supra ad ver. 248.
 Ver. 365. "Ἐως ὁ] Vide ad Il. δ'. 539.

- Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.
 Ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦϊον Δημῶνα τινάξῃ
 Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
 370 Ὡς τῆς δέσρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀμφ' ἐνὶ δέσρατι βαῖνε, κέληθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων·
 Εἴματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
 Αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν.
 Αὐτὸς δὲ πρηγὴς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
 375 Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
 Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυδθήσατο θυμόν·
 Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
 Εἰσόκειν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς σε ἰολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.

Horrendumque, gravemque, excelsum; impulit autem ipsum.
 Ut vero cum ventus vehementer-spirans palearum acervum dissipet
 Aridarum, quas quidem dispergat alias alio;

- 370 Sic ipsius tabulata longa dispersit: verum Ulysses
 In unum lignum conscendebat, ceiletem ut equum impellens:
 Vestes vero exuit, quas ei præbuit nobilissima Calypso;
 Statimque vittam sub pectus extendit.
 Ipse autem pronus in mare cecidit, manibus extensis,
 375 Natate paratus; vidit vero potens rex Neptunus,
 Quassansque caput ad suum locutus est animum;
 "Sic nunc mala plurima passus erra per mare,
 "Donec hominibus Jovis-alumnis intersis:
 "Sed neque sic te spero parvi-pensurum malum."

368 ἄνεμός τε ζαῆς] Edd. præter R. 369 διεσκέδασεν] Ead. 373 στέρνοιο] R.

Ibid. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.] *Al.*
 κατὰ φρένα δῖος Ὀδυσσεύς.

Ver. 366. Ὡς δ' ἐπὶ μέγα κύμα] *Barnesius* ex conjectura edidit Ὡς δ' ἐπὶ
 quod alioqui "τὰ δὲ, παρίκλι." Sed vide
 ad *Il.* α'. 57. et *l.* 439.

Ibid. et supra ver. 339. ἐνοσίχθων.] *Vi-*
 de supra ad ver. 282.

Ver. 367. κατηρεφές:] Ὁ ψηλόν, ἱσιστι-

γασμῖν καὶ κατακαλύψαν αὐτόν. *Schol.*

Ver. 368. ἦϊον] Ἀχέρον. *Schol.* Cæ-

terum pronunciandum ἦϊον, duabus syllab-

is, monet *Barnesius*. Sed et corripī po-

test istud η propter sequentem vocalem.

Vide ad *Il.* ε'. 24.

Ibid. τινάξῃ] *Al.* τινάξῃ.

Ver. 371. κέληθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων] Ὡς
 κέλης, ὃ ἵστιν ὃ ἄζευκτος ἵππος. *Schol.* Κέ-

λητα δὲ ἵππον λέγει, τὸν ἄζευκα, τὸν κατα-

μόνας ἐλαυνόμενον. *Eustath.*

Ver. 375. ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων.] *Vir-*
 gil.

_____ sensit Neptunus _____
 _____ et alto

Prospectans, summa placidum caput extulit un-

da:

Disiectam Æneæ toto videt æquore classem.

Æn. I. 129. 130.

Ver. 376. Κινήσας δὲ κάρη] Vide supra

ad ver. 284. 285. Sed ibi erat irati, h. l.

est irridentis: cui concutere caput bene

convenit. Vid. *Matth.* XXVII. 39. *Eun-*

- 380 Ὡς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους·
 Ἴκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν·
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κέρε Διὸς, ἀλλ' ἐνόησεν·
 Ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδρησε κελεύθους,
 Παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
 385 Ὡς δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαζεν,
 Ἔως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείῃ
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 Ἐνθα δύο νύκτας, δύο δ' ἡμέρας κύματι πηγῶ
 Πλάζετο· πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσειτ' ὀλεθρον.
 390 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ εὐπλόκαμος τέλεισ' ἦώς,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἦδ' ἑ γαλήνη
 Ἐπλετο νηεμίνη· ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσίδε γαῖαν,

380 Sic utique locutus impulit pulchros-jubis equos;
 Pervenitque ad Ægas, ubi ei inclytæ ædes sunt.

Cæterum Pallas, filia Jovis, aliud cogitavit;

Aliorum quidem ventorum obstruxit vias;

Quiescereque jussit, et consopitos-esse omnes:

385 Incitavit autem velocem Boream, fluctusque præfregit,

Donec ipse Phæacibus remigii-studiosis misceretur

Inclytus Ulysses, mortem et fatum elapsus.

Hic duas noctes, duosque dies in fluctu vasto

Errabat: sæpe vero ei cor præsagiebat mortem.

390 Sed quando jam tertiam diem comas-pulchra complevit aurora,

Et tum deinde ventus quidem quievit, atque serenitas

Erat tranquilla; ipse vero deinde prope conspexit terram,

374 πετάσας] F. A. L. 376 προτὶ] Ead. 386 ἔως ὅδε] R. 391 ἦδ' ἑ γαλ.] F. A.

Ver. 379. ἰολπα] Vide ad *Il.* ε'. 186. et

l. 736.

Ibid. ὀνόσσεσθαι κακότητος.] Ἔστι δὲ, ὀνό-

σσεσθαι κακότητος, τὸ ἐξουτιλίσαι τὴν κάκω-

σιν. *Eustath.*

Ver. 381. Αἰγὰς,] Πόλις τῆς Ἀχαΐας· οἱ

δὲ ἦσαν πρὸ τῆς Εὐβοίας, ἱερὰν Ποσειδῶνος.

Schol.

Ver. 385. Ὡς δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην,]

Vide supra ad ver. 296.

Ibid. κύματ' ἔαζεν,] *Dionysius Halicar-*

nassensis, περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως §. 13.

citat κύματα ἔζειν.

Ver. 386. Ἔως ὅγε] Similiterque infra

ver. 424. Ἔως ὃ ταυθ'. Vide ad *Il.* ε'. 539.

Al. Ἔως ὅδε.

Ver. 388. δύο δ' ἡμέρας] *Al.* δύο ε' ἡμέρας.

Ibid. κύματι πηγῶ] Οἱ μὲν γλωσσογράφου,

μίλαν καὶ ἰσχυρῶ· τινὲς δὲ γαληναίῳ κρηῖ-

σιν δὲ εὐπαγί καὶ εὐτραφεὶ καὶ εὐμυγίθῃ.

Schol.

Ver. 389. πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσειτ'

ὀλεθρον.] *Virgil.*

Præsentemque viris intentant omnia mortem.

Æn. I. 95.

Ibid. προτιόσσειτ'] Vide infra ad §. 219.

Ver. 390. 392. Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ

— σχεδὸν εἰσίδε γαῖαν,] *Virgil.*

Tres adeo incertos cæca caligine soles

Erramus pelago, totidem sine sidere noctes.

Quarto terra die primum se attollere tandem

- Ὁξὺ μάλα προῖδ' ἄν, μέγα λ' ὑπὸ κύματος ἄρδεις.
 Ὡς δ' ὅταν ἀσπασίος βίος τοι παίδεσσι φανείη
 395 Πατρός, ὅς ἐν νόσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων.
 Δηρὸν τηκόμενος, συγερὸς δέ οἱ ἔχραι δαίμων,
 Ἀσπασίον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπασὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη.
 Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρεσσι ἐπιβῆναι.
 400 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 Καὶ δὴ δῶπον ἄκυσσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης.
 Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο

Acute admodum prospiciens, magno a fluctu levatus.

Ut autem cum grata vita filiis appareat

395 Patris, qui in morbo decumbit ingentes dolores patiens,

Diu contabescens, infestus autem ei ingruerit deus;

Grate vero hunc dii a morbo liberarint:

Sic Ulyssi grate apparuit terra et sylva.

Natabat vero, nitens pedibus continentem ut conscenderet:

400 Sed cum tantum abesset, quantum scilicet auditur vociferatus,

Tum vero sonitum audivit ad scopulos maris;

Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis

397 ἀσπασίως] F. I. A.

Visa, aperire procul montes, ac volvere finium.
 En. III. 202.

Tres Notus hybernas immensa per aquora noc-
 tes

Vexit me violentus aqua; vix lumine quarto
 Prospexi Italiam. — En. VI. 355.

Ver. 391. γαλήνη ἔπλετο νηιμίη] Τὸ
 δὲ, "γαλήνη ἔπλετο νηιμίη" ἔχ' ἀπλῶς
 φερέσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν διπλὴ γὰρ ἡ
 γαλήνη ἡ μὲν, τὸ κατασφοδρῆσαι τὰ κύ-
 ματα τίλει· ὅπως οὕτω γίγνεται ἡ δὲ, τὸ
 παύσασθαι τὸν ἄνεμον, ὃ οὖν γίγνεται κύματα
 γὰρ ἵτι αἰσθάνται. Eustath.

Ver. 393. Ὁξὺ μάλα προῖδ' ἄν] Αὐτὴ [ὁξὺς]
 μετριοφύστα εἶδε τὰ κινερούμενα πρότερον.
 Ὅπως δὲ καὶ ὁ Ποιητής· τοιοῦτον γὰρ ἔστι
 καὶ τὸ, "Ὁξὺ μάλα προῖδ' ἄν, μέγα λ' ὑπὸ
 "κύματος ἄρδεις." Strabo, Geograph. Lib.
 I. pag. 23. al. 12. Virgil.

Prospexi Italiam, summa sublimis ab unda.
 En. VI. 357.

Ver. 394. φανείη] Al. φανήν. Clark.
 Quam jucundum est liberis, cum vident
 patri vitam servari, patrem convalescere:

quam luti vident vivere posse patrem. Φα-
 νήν exemplaria quaedam habuere, auctore
 Eustathio. Ern.

Ver. 395. ὅς — κεῖται] Temporum ra-
 tio videtur postulare κεῖτο pro ἐκεῖτο, (ut
 infra ver. 456.) ut post ἔχραι. Nec ta-
 men necessarium est sic corrigi. Nam vi-
 tae spes certa esse potest, cum quis adhuc
 jacet, nondum recreatus nec receptis viri-
 bus. At ἔχραι ad initia morbi referri po-
 test. Ita κακότης erit morbus vigens, ἀκ-
 μάζον, cum adhuc periculum subest, conf.
 ver. 414. ubi est pro periculo. Ern.

Ver. 396. ἔχραι] Ἐτίσκηψιν, ἢ ἐπιβάρη-
 σιν, ἢ μετὰ βλάβης ἐπὶ λῆθιν. Schol. Vide
 supra ad β'. 50.

Ver. 397. Ἀσπασίον] Al. Ἀσπασίως.

Ver. 398. Ὀδυσῆ'] Al. Ὀδυσῆ. Ut infra
 δ'. 157.

Ver. 400. ὅσσον τε γέγωνε βοήσας] Τὸ
 δὲ, "γέγωνε βοήσας," ἀντὶ τοῦ, ἔξακυσσε ἰσχυ-
 ρὸν ἵνα λίγη, ἵτι βοήσας ἰγνώσθην ἄν. Eu-
 stath.

Ver. 401. δῶπον] Vide ad Il. δ'. 455.

Ver. 402. Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα] Καὶ

- Δεινὸν ἐρευνγόμενον· εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλως ἄχνη.
 Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, ἐδ' ἐπιωγαί,
 405 Ἀλλ' ἄγκται προβλήτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γένεα καὶ φίλον ἦτορ,
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
 ὦ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπεία δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τότε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρρησα,
 410 Ἐκβασίς ἔπη φαίνεθ' ἄλως πολιοῖο δῦραζε.
 Ἐκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 Βέβρυχεν ῥόδιον, λισσὴ δ' ἀναδεδρομε πέτρη.

Horrendum eructans; obducta vero erant omnia maris aspergine:

Non enim erant portus navium capaces, neque secessus;

405 Sed littora projecta erant, scopulique, saxaque.

Et tunc Ulyssi soluta sunt genua et carum cor;

Ingemiscens vero is dixit ad suum magnum animum;

"Hei mihi; postquam terram insperatam dedit videre

"Jupiter, et jam has undas sulcatas penetravi;

410 "Egressus nusquam apparet ex mari cano foras:

"Extra enim saxa acuta, circumque fluctus

"Fremat impetuosus, levisque eminent petra:

412 Βέβρυχε] F. Eustath. bene.

αὐτοὶ τε δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ —
 πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκία καὶ δηλωτικὰ
 τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα — καὶ μιμητι-
 κώτατα τῶν πραγμάτων ὥς ἔχει ταυτὶ,
 "Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπει-
 ροιο." Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως,
 §. 16. Vide ad Il. β'. 210. et γ'. 363. "Ε-
 χρην γὰρ ἐπίτηδες πρᾶγμα δύσχηον, τὴν τῶν
 κυμάτων εἰς τὰ ἔξω προήρην, συχναῖς τρα-
 χυαῖς ἔξαγγίλαι φωναῖς. Eustath.

Ver. 403. εἴλυτο] Τὸ δὲ, "εἴλυτο," ἢ ἐκ
 τῆ εἴλυμι γίνεται ἢ ἐκ τῆ εἰλύω, — ἵνα ἡ συγ-
 κρισὶς ἐκ τῆ εἰλύω. Eustath. Atque hac
 ratione scribendum esset εἰλύτο. Nescio
 tamen annon εἴλυτο hic sit plusquamper-
 fectum ex εἰλύω· occurrit enim Perfectum
 εἰλυμένοι, Iliad. ε'. 522. Odys. ζ'. 479. an-
 tepenultima producta. At εἰλυμένοι, εἴλυ-
 το, quæ ex εἴλυμι deducantur, secundam
 omni ex analogia corripere debent. Vide
 ad Il. γ'. 260. item ad ε'. 1.

Ibid. ἄλως ἄχνη] Τῷ λιπτομεριστῶ τῷ
 ἀφρῶ, ἢ τῇ ἀκαθαρσίᾳ. Schol. Cæterum
 Vulgati hic habent ἄχνη. Barnesius au-
 tem restituit ἄχνη· uti legisse videtur

Scholiastes. Quod et rectius: occurrit
 enim vox εἴλυτο alibi, sensu passivo:

αἰμασι καὶ κοίησιν

Ἐκ περὶ τῆς εἴλυτο διαμπερές.

Iliad. π'. 639.

Porro et MS. a Tho. Bentleio collatus ha-
 bet ἄχνη.

Ver. 404. νηῶν ὄχοι] Οἱ συνεχόντες τὰς
 ναῦς ἢ ἐφ' ὧν ὀχῶνται καὶ ἀναπαύονται αἱ
 νῆες. Schol.

Ibid. οὐδ' ἐπιωγαί,] Οἱ ἀνέμοι σκέπη
 ἔχοντες τόποι ἢ αἱ ἐξοχαί, καὶ οἱ πλατεῖς
 αἰγιατοί. Schol. Τίνι διεννόχασιν ἐπιωγαί
 λυμένων, καὶ πόντον, προέβαλέ τις, τὸ ὄνομα;
 Ἐφην οὖν, ὅτι ἰωὴν τὴν πνοὴν λίγην [vide
 Iliad. λ'. 308.] — κυρίως οὖν ἰωὴς τῆς πνοῆς
 ὄσης, καὶ τῇ ἀγνοῦσθαι σημαίνοντος τὸ κλάσ-
 θαι, ἰωγὴ λοιπὸν ἡ τῆς πνοῆς ἂν εἴη κλάσις.
 — καὶ ἐπιωγαί μὲν οὖν ῥηθῆσονται τόποι ἀλί-
 μενοι μὲν, δυνάμενοι δὲ, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνέ-
 μων σκέπην, δέχασθαι ναῦς. Porphyry. Quæst.
 Homeric. 29. ipso fine.

Ver. 405. σπιλάδες τε, πάγοι τε.] Σπιλά-
 δες, αἱ δισχιζομένης καὶ κικιλιωμένης πέτρας.

- Ἀγχιβαδῆς δὲ θάλασσα, καὶ ἔπος ἐςὶ πόδεσσι
 Στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
 415 Μῆπως μ' ἐκβαίνοντα βάλη λίθακι ποτὶ πέτρῃ
 Κύμα μέγ' ἀρπάξαν, μελέῃ δέ μοι ἔσσειται ὄρμη.
 Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν πρὶ ἐφεύρω
 Ἡϊόνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης,
 Δεῖδω, μὴ μ' ἐξαυτὶς ἀναρπάξασα δύελλα
 420 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα σενάχοντα·
 Ἡ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 Ἐξ ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
 Οἶδα γὰρ, ὥς μοι ὀδῶδυσαι κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

“ Prope autem profundum mare; et nullo modo licet pedibus

“ Consistere ambobus, et effugere malum:

415 “ Ne fortasse me egredientem jactet lapidosam ad petram

“ Fluctus magnus abripiens; vanus vero mihi erit conatus.

“ Sin adhuc ulterius præternatabo, sicubi inveniam

“ Littoraque obliqua, portusque maris;

“ Vereor, ne me rursus abripiens procella

420 “ Pontum in piscosum ferat, graviter gementem;

“ Aut etiam mihi et cetum immittat magnum deus

“ Ex mari, qualia multa nutrit inclyta Amphitrite:

“ Novi enim, quod mihi infensus est inclytus Neptunus.”

Dum ille hæc deliberabat in mente et in animo,

425 φέρει] R. 426 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινός] F. A. L. vid. et not.

ὡπὸ τῆς σλήθους τῶν κυμάτων. Πάροι, οἱ
 ὅτις τόποι, αἱ πετρώδεις ἔξοχα, ἢ εἰς ὕψος
 ἀνέχονται πέτραι, ἀνατιταμέναι τόποι. Schol.

Ver. 406. Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γυναι-
 ρα] Vide supra ad ver. 297.

Ver. 409. ἰστίρησα.] Vide ad Il. α'. 67.

Ver. 410. Ἐκβασις.] Vide ad Il. ζ'. 434.

Ver. 412. 423. Βίβρυχι — ἀναδίδρομι —
 ὀδῶδυσαι] Vide ad Il. α'. 37. et v. 736.

Ver. 412. ῥόδιον.] Ἀπὸ τοῦ γινόμενου ἤχου
 τὸ σημαίνοντι ἢ ῥοῖζον φερόμενον, καὶ ὀρη-
 τικόν. Schol.

Ibid. λισσὴ δ' ἀναδίδρομι πέτρῃ] Virgil.

— quamvis lapis omnia nudus

— obducatur. — Eclog. I. 48. 49.

Ver. 415. Μῆπως — βάλη] Vereor ne
 affligat, ut Il. α'. 28. infra ver. 467. et ali-
 bi mox ver. 419. addit διδάω. Era.

Ibid. ποτὶ] Barnesius edidit ποτὶ sed
 nihil opus. Vide ad Il. α'. 11.

Ver. 416. μελέῃ] Vide ad Il. π'. 336.

Ver. 418. Ἡϊόνας τε παραπλήγας.] Πα-
 ραπλήγας δὲ Ἡϊόνες, κατὰ τοὺς Παλαιούς, πά-
 ραλοι, πληροσόμενοι, ὑπὸ ἁλὸς· μάστιγα δὲ, αἱ
 μὴ ἀτιμωσόμεναι, ἀλλ' ἐν πλαγίῳ πληροσόμεναι
 κύμασιν· αἱ καὶ ποῦσι τόποι εὐλίμναι πλα-
 γιαζόμενοι τοῖς κύμασι. Eustath.

Ver. 422. οἷά τε] Qualia utique.

Ibid. κλυτὸς Ἀμφιτρίτη] Auctor Vit.
 Homeri p. 303. συμβαίνει δὲ πολλαχῶς τὸ
 γέννη τῶν ὀνομάτων ἑναλλασσόμενον, οἷον ἐπὶ
 τὸ κλυτὸς Ἰσποδάμεια. Era.

Ver. 425. Τόφρα δὲ] Vide ad Il. ρ'. 12.

Ibid. τρηχίαν] Vide ad Il. β'. 633.

Ver. 426. Ἐνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη.] Al.
 Ἐνθα κ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη. Quo modo
 et in commentario citat Eustathius.

- 425 Τόφρα δέ μιν μέγα κύμα φέρειν τρηχίαν ἐπ' ἀκτὴν.
 Ἐνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη, σύν τ' ὅσῃ ἀράχθη,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπισσύμενος λάβε πέτρης,
 Τῆς ἔχετο σενάχων, εἴως μέγα κύμα παρῆλθε.
 430 Καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε· παλὶρρόδιον δέ μιν αὖτις
 Πλήξεν ἐπισσύμενον, τηλὲ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
 Ὡς δ' ὅτε πελύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
 Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λαίγγγες ἔχονται·
 Ὡς τῇ πρὸς πέτρῃσι θρασείων ἀπὸ χειρῶν
 435 Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κύμα κάλυψεν.
 Ἐνθα κε δὴ δύσηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,

425 Interea utique ipsum magnus aestus tulit ad asperum littus.

Ibi cutisque lacerata, simulque ossa confracta fuissent,

Nisi in mentem indidisset dea cæsia-oculis Minerva:

Amibabus vero manibus irruens apprehendit petram,

Cui adhærebat ingemiscens; donec ingens fluctus præterisset.

430 Et hunc quidem sic effugit: refluus autem fluctus ipsum rursus

Percussit irruens, longeque ipsum injectit ponto.

Sicut vero cum Polypodis, e cubili extracti,

Acetabulis multi calculi adhærescunt:

Sic hujus ad saxa fortibus a manibus

435 Cutis lacerata erat; ipsum vero ingens fluctus obtexit.

Ibi jam infelix præter fatum periisset Ulysses,

435 κύμα ἐκάλυψεν] R.

Ibid. σύν τ' ὅσῃ] Al. σύν δ' ὅσῃ.

Ver. 427. Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ] Λί-
 γοντος — αὐτῇ [Ὁμήρῳ] καὶ ἀναφανέντος ἐπὶ
 ταῖς μεγάλαις πράξεσι καὶ παραλόγοις, “ τῷ
 “ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθή-
 “ νη,” καταφρονέσιν, ὡς ἀδυνάτοις πράγμασι
 καὶ μυδιύμασι ἀπίστοις τὸν ἑκάστη λογισμὸν
 τῆς προαιρέσεως ἄπιστον [forte ἄπιστον, aut
 aliquid simile] καθιστάσας. Οὐ ποιοῖ δὲ τῷ
 τοῦ Ὁμήρου, ἄλλα τὰ μὲν εἰκότα καὶ συνήθη
 κατὰ λόγον περαινόμενα, τῷ ἑφ' ἡμῖν ἀποδίδω-
 σι — Ἐν δὲ ταῖς ἀτίστοις καὶ παραβόλοις
 πράξεσι καὶ φορῶς τινος ἐνέμισθους καὶ παρα-
 τῆσεως δεομένης, ἢ ἀναγνόντα ποιοῖ τὸν θε-
 ὸν, ἀλλὰ κινῶντα τὴν προαίρεσιν· ὃν ὁρμῆς ἐνε-
 γαζόμενον, ἀλλὰ φαντασίας ὁρμῶν ἀγωγῆς·
 αἷς ὅδ' ποιοῖ τὴν πράξιν ἀπίστον, ἀλλὰ τῷ
 ἐκυσίῳ διδῶσιν ἀρετὴν, καὶ τὸ θαρρύνει καὶ τὸ
 ἐλπίσειν προστίθεται. Plutarch. in Coriola-

no. Vide supra ad α'. 88. et ad Il. α'. 194.

Ver. 427. et 437. γλαυκῶπις Ἀθήνη.]

Vide ad Il. α'. 206.

Ver. 432. Ὡς δ' ὅτε πελύποδος,] Τῷ ὀκτά-
 ποδος· εἶδος δὲ ἰχθύος ὁ ὀκτάπους. Schol. Οὐ
 κατέλιπε δὲ [Ὁμήρος] ὕδ' τῶν θαλασσίων ζώ-
 ῳ ὁμοιότητος· Πολύποδος μὲν τὸ παράμοιον
 καὶ δυσᾶπόσπασον τῶν πετρῶν. “ Ὡς δ' ὅτε
 “ πελύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο.” Dio-
 nys. Halicarn. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως,
 §. 10.

Ver. 433. Πρὸς κοτυληδονόφιν] Κοτυληδό-
 νης δὲ εἰσιν αἱ τῷ πολύποδος πλεκτάται.
 Schol.

Ver. 436. 441. 442. Ἐνθα κε δὴ — Ἀλλ'
 ὅτι δὴ — τῇ δὴ] Vide supra ad ver. 204.

Ver. 436. ὑπὲρ μόρον] Vide supra ad α'.
 34. 35. et ad Il. v. 556.

- Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κύματος ἔξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἥπειρόνδε,
 Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἶπε ἐφεύροι
 440 Ἡϊόνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ σόμα καλλιγρόιο
 Ἰξε νέων· τῇ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
 Ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὗξατο ὄν κατὰ θυμόν·
 445 Κλυῖδι, ἄναξ, ὅς τ' ἐσσί· πολύλλισον δέ σ' ἰκάνω,
 Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
 Αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

Nisi prudentiam indidisset caesia-oculis Minerva:

Ex fluctu is ubi emersit, qua propellitur ad littus,

Præternatabat in terram spectans, sicubi inveniret

440 Littoraque obliqua, portusque maris.

Sed quando jam fluvii ad ostia pulchre-fluentis

Pervenisset natans; ibi demum ei visus est locus optimus,

Planus absque petris, et receptus inerat a vento;

Agnovit autem profluentem, et supplicavit suo in animo;

445 "Audi, rex, quisquis es; exoptatissimum autem ad te venio,

"Fugiens ex ponto Neptuni minas.

"Venerabilis quidem est etiam immortalibus diis,

445 ὅστις] F. A. L. vid. not. Ibid. πολύλλισος] Ead. 447 θεοῖσιν] F. male.

Ver. 437. Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε] Vide supra ad ver. 427.

Ver. 440. Ἡϊόνας τε παραπλήγας,] Vide supra ad ver. 418.

Ver. 445. ὅς τ' ἐσσί·] Al. ὅστις ἐσσί. Unde fortasse legendum, conjectante Barnesio, ὅστις ἐσσί. Uti Iliad. γ'. 279.

Ibid. πολύλλισον δέ σ' ἰκάνω,] Vulgati habent πολύλλισος· vertuntque, "valde supplex autem ad te venio." Barnesius autem ex Scholiis MS. Aloysii edidit πολύλλισον redditque, "exoptatissimum enim ad te venio." Quod et (ut opinor) rectius. Isto enim sensu plane usurpatur vox τρέλλισος, Iliad. θ'. 488. — "αὐτὰρ Ἀχαιοῖς Ἀστυνοῖν, τρέλλισος ἐπήλυδι νύξ" "ισοβηνή." Eodemque sensu vocem πολύλλισος hoc in loco accepisse videntur Scholia vulgata, quæ exponunt πολυλιτά-

νυτος. Clark. Eustathius et alii veteres hanc lectionem vel agnoscunt, vel commemorant. Ern.

Ver. 451. ὁ δ' αὐτίκα παῦσιν ἰὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κύμα.] Virgil.

Et mutata suos requierunt flumina cursus.

Eclog. VIII. 4.

Tybris ea fluvium, quam longa est, nocte tu-

mentem

Leniit; et tacita refluens ita substitit unda.

Æn. VIII. 86.

Ver. 452. Πρόσθε δὲ οἱ ποίησε γαλήνην,] Ποίησε glossema merum putat Cel. Bernardus ad Thomam M. p. 845. veramque lectionem revocandam e nobili loco Alciphronis I. 1. Χρηστὴν ἡμῖν ἡ θαλάσσα τοσή-μειρον εἶναι τὴν γαλήνην ἱστέριον: quem lo-

- Ἀνδρῶν ὅστις ἴκηται ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 Σὸν τε ῥόον, σά τε γέναθ' ἰκάνω, πολλὰ μογήσας.
 450 Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὐχόμεαι εἶναι.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἰὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κύ-
 Πρόσθε δὲ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν [μα·
 Ἐς ποταμῷ προχόας· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γένατ' ἔκαμψε,
 Χεῖρας τε σιβαράς· ἀλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 455 "Ὡιδεε δὲ χρεῶα πάντα· θαλάσσα δὲ κήκιε πολλή
 Ἄν σόμα τε, ῥῖνὰς τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
 Κεῖτ' ὀλιγηπελέων· κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέεσθ,

"Ex hominibus quicumque venerit errans, quemadmodum ego nunc

"Ad tuum fluentum, tuaque genua accedo. plurima passus.

450 "Sed miserere, rex; supplicem enim tibi me esse profiteor."

Sic ait; ille vero continuo sedavit suum fluentum, continuitque fluctum;

Et ante eum fecit tranquillitatem, ipsumque servavit

Ad fluvii ostia: ille vero deinde utrumque genu flexit

Manusque fortes; mari enim afflicto erat carum cor.

455 Tumebat vero corpore toto, mare autem manabat copiosum

Per osque, naresque; ille vero absque-anhelitu et voce

Jacebat viribus-defectus: defatigatio nempe cum vehemens occupabat.

Sed quando jam respiravit, et in mente animus collectus est;

452 οἱ] abest F. 453 ἄρ'] abest F. ἔκαμψεν] F. male. 456 ῥῖνὰς τ'· ὁ δ' ἄρ'] R. placet.

cum ex Homericis ductum esse. Utinam dixisset quomodo. Ern.

Ver. 453. Ἐς ποταμῷ προχόας,] Τὰ εἰς θαλάσσαν τῶν ποταμῶν εἰσάματα, τὰς πορεύ-σας. Schol.

Ibid. ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γένατ' ἔκαμψε, Χεῖ-ράς τε σιβαράς,] "Ὅτι μετὰ τὴν μακρὰν νύξιν εἰς γῆν περισσώδεις Ὀδυσσεύς, ἔκαμψε τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, φιλοσόφῳ λόγῳ, ἵνα μὴ τῇ πολυμῆρῳ τάσει τῶν νύκτων, ἀπολίσει-ται τὰ μέλη τὸ εἶναι γναμπα, καὶ ἕτως εἰς ἀχρησίαν ἰλίσσεται. Eustath. Quod cum statu, quo hic depingitur Ulysses, minus convenire arbitrata Dna Dacier, ipsa aliter explicat; "Ἐκαμψε," inquit, "γένατα" καὶ χεῖρας, — signifie qu'il laissa tom-ber ses bras et ses genoux, et qu'ils "lui manqueraient de lassitude." Verum hæc interpretatio cum vocis ἔκαμψε signi-

ficatione parum congruit. Sensus videtur esse; Ulysses genua et brachia flexisse, non φιλοσόφῳ λόγῳ, (uti ait Eustathius;) sed simpliciter ad defatigationem vehementem, qua ex tam diutino natatu afficiebantur, nonnihil levandam. Vide et ad Il. τ'. 72.

Ver. 455. "Ὡιδεε δὲ χρεῶα πάντα,] Τὸ δὲ, "ἄδιδε χρεῶα," ἀντὶ τῷ, ἔξωγματο. Eustath. Virgil.

Et sale tabentes artus in littore ponunt.

Æn. I. 177.

Ibid. θαλάσσα δὲ κήκιε πολλή Ἄν στόμα,] Virgil.

Et salsos — revomentem pectore fluctus.

Æn. V. 182.

Ver. 456. ὁ δ' ἄπνευστος,] Apud Eusta- thium in commentario, ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος.

- Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἑο λῦσε θεοῖο·
 460 Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρῆεντα μεδῆκεν·
 "Αψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
 Δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
 Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρυσαν·
 "Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 465 "Ω μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 Εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
 Μή μ' ἄμυδις σίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἑέρση,
 "Εξ ὀλιγηπελίνης, δαμάσῃ κεκαφνότα θυμόν·
 Αὔρη δ' ἐκ ποταμῷ ψυχρὴ πνέει ἡῶδι πρό.
 470 Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,
 Θάμνοισι ἐν πυκινοῖσι καταδραδῶ, εἴ με μεδείη

Tum vero vittam a se solvit deæ,

- 460 Et ipsam fluvium in salsuginosum inmisit;
 Retro autem *illam* ferebat ingens fluctus per fluentum; statim vero Ino
 Suscepit manibus caris: ille vero ex fluvio secedens
 Junco recubuit. osculatusque est almam terram:
 Ingemiscens autem deinde dixit ad suum magnum animum;
 465 "Heu mihi, quid patiar? quid mihi denique restat?
 "Si quidem in fluvio gravem *per* noctem excubavero,
 "Timeo, ne me simul frigus malum et fertilis ros,
 "Præ imbecillitate, conficiat afflictum animo:
 "Aura nempe ex fluvio frigida spirat matutino tempore.
 470 "Si vero ad clivum conscendens et umbrosam sylvam,
 "Arbustis in densis dormiero, si me sineret

461 ἔφερε] F. A. L. recte. 471 εἶπε] A. L. 474 οἱ] abest F.

Ver. 459. ἀπὸ ἑο] Vide ad *Il.* α'. 51.

Ver. 463. Σχοίνῳ] Εἶδος πόας, ἡ σχοῖνος.

Schol.

Ibid. κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρυσαν] Virgil.

magno telluris amore
 Egressi, optata potiuntur Troës arena.
 Æn. I. 175.

Ibid. ἄρυσαν] Vide ad *Il.* ζ'. 142.

Ver. 465. τί νύ μοι μήκιστα γένηται;] Vide supra ad ver. 299.

Ver. 467. σίβη] "Ἡ πάχνη, κατὰ ἀντίφρασιν ἢ τὸ ἰωδινὸν ψύχος. Schol.

Ibid. ἑέρση.] Ita edidit Barnesius. Vulgg. ἑέρση. Sed hoc leviculum. Clark. De eo jam ad Iliada vidimus. Ern.

Ver. 468. κεκαφνότα] Vide ad *Il.* α'. 265. et ν'. 46.

Ver. 469. πνέει] Eustathius in commentario videtur legisse πρίσι.

Ver. 470. κλιτὺν] Τὴν ὑψηλὴν πρόσβασιν τῷ ὄρει. Schol. Vide et supra ad *Il.* π'. 390.

Ibid. et ver. 475. ὕλην.] Vide ad *Il.* γ'. 151.

Ver. 471. Θάμνοισι ἐν πυκινοῖσι] Apud Eustathium, Θάμνοισι πυκινοῖσι.

Ibid. εἴ με] *Al.* εἴ κε.

Ibid. μεδείη] Apud Eustathium, μεδίη. Vide ad *Il.* π'. 762.

Ver. 473. θήρυσιν ἔλωρ καὶ κύρμα] Vide ad *Il.* λ'. 452.

’Ρῖγος καὶ κάρματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
Δεῖδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.

’Ως ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·

- 475 Βῆ ῥ’ ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
’Εν περιφαινομένῳ· δοῖς δ’ ἄρ’ ὑπήλυθε δάμνους,
’Εξομόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν, φυλῖης, ὁ δ’ ἐλαίης.
Τὰς μὲν ἄρ’ ἔτ’ ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὐδέποτ’ ἥελιος φαέδων ἀκτῖσιν ἐβαλλεν,
480 Οὐτ’ ὄμβρος περῶασκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ
’Αλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· ἔς ὑπ’ Ὀδυσσεὺς
Δύσετ’· ἄφαρ δ’ εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
Εὐρεΐαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
’Οσσον τ’ ἥε δύω, ἥε τρεῖς ἀνδρας ἐρυσθαι

“Frigus et lassitudo, jucundus autem mihi somnus obreperet;

“Vereor, ne feris captura et præda liam.”

Sic sane ei deliberanti visum est satius esse:

- 475 Perrexit nempe ire in sylvam; hanc autem prope aquam invenit
In conspicuo-loco; duo autem deinde subiit arbusta,
Ex-uno-loco enata, hoc quidem oleastri, illud autem oleæ.
Hæc quidem neque ventorum perflat vis humidum spirantium,
Neque unquam sol lucens radiis percutiebat,
480 Neque imber penetrabat penitus: sic sane densa
Invicem creverunt alterum-alteri intertextum; quæ Ulysses
Subiit; statimque cubile congestit manibus caris
Latum: foliorum enim erat copia afflatim ingens;
Quantum utique duos, vel tres viros tegeret

475 βῆ δ’ ἴμεν] F. A. L. 477 ἐξ ομόθεν] A. I. R. 479 ἔδ’ αὖ] R.

Ver. 476. ’Εν περιφαινομένῳ] Περιφαινομένῳ·
περὶ ἃν τίτον ἐκ ἑστίν ὕλην, ἀλλὰ μόνον δάμ-
νους· τὸ δὲ περὶ αὐτὸν, φίλον. Schol.

Ver. 477. ’Εξομόθεν] ’Εκ τῆ αὐτῆς τόπῃ.
Schol.

Ibid. ὁ μὲν, φυλῖης, ὁ δ’ ἐλαίης] ’Ορα δὲ
καὶ τὸ σχῆμα ἐν τῷ, “δύο ὑπήλυθε δάμνους·
“ὁ μὲν φυλῖης, ὁ δ’ ἐλαίης.” ’Εχρῆν μὲν γὰρ
εἶπαι, τὸν μὲν φυλῖης, τὸν δ’ ἐλαίης. ’Ο δὲ,
στιγμὴν τελείαν ἐν τῷ, “ἐξομόθεν πεφυῶτας,”
εἶτα ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἐπάγει, κατὰ ἑλλειψιν
ὑπαρκτικῶς ῥήματος. τὸ, “ὁ μὲν, ὁ δέ.” ἵνα
λέγῃ, ὃν ὁ μὲν ἦν φυλῖης· ὁ δ’ ἦν ἐλαίης. Eu-
stath. De hujusmodi syntaxi, vide infra
ad μ. 75. item ad II. γ’. 211.

Ibid. φυλῖης,] Εἶδος ἐλαίης τῆς καλουμέ-
νης φυλίας. Schol.

VOL. III.

Ver. 478. διάει] Al. διάη.

Ibid. ὑγρὸν ἀέντων.] Καὶ ἀνέμων δὲ φύσιν
ἀκριβοῶς κατενόησεν [’Ομηρος] ὡς τὴν μὲν γέ-
νεσιν ἐκ τῶν ὑγρῶν εἶναι· τὰ μὲν γὰρ ὕδατος
μεταβολὴ εἰς αἶρα γίνεται· ὁ δ’ ἀνέμος ἐστὶν
ἀηρ βέων. Τῷτο δὲ ἐν τε ἄλλοις πολλοῖς ἐμ-
φανη, καὶ ἐν αἷς φησὶν, “— ἀνέμων μένος
“ὑγρὸν ἀέντων.” Dionys. Halicarn. περὶ
τῆς ’Ομήρου ποιήσεως, §. 15.

Ver. 479. Οὐδέποτ’ ἥελιος] Al. Οὐδ’ αὖ
ἥελιος] Virgil.

Solis inaccessam radiis. —

Æn. VIII. 195.

Ver. 482. Δύσετ’.] Vide ad II. β’. 35. et
ε’. 109.

Ibid. εὐνὴν] Al. ὕλην.

- 485 Ὀρη χειμερὶν, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
 Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐν δ' ἄρα μέσση λίκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
 Ἀγρῶ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 490 Σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὖτοι
 Ὡς Ὀδυσσεύς φύλλοισι καλύφατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 Ὑπνον ἐπ' ὤμμασι χεῦ, ἵνα μιν παύσειε τάχις
 Δυσπινέος καμάτιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

485 Tempestate hyberna, etiamsi vel admodum saeviret.
 Illam quidem videns gavisus est patiens nobilis Ulysses;
 In media autem decubuit, copiamque superingessit foliorum.
 Quemadmodum autem cum aliquis torrem cinere absconderit nigro
 Agro in extremo, cui non adsunt vicini alii,
 490 Semen ignis servans, ut ne qua aliunde incendat;
 Sic Ulysses foliis se-obtexit; huic autem Minerva
 Somnum in oculis fudit, ut ipsum is cessare-faceret citissime.
 A-difficili labore, caras palpebras obtegens.

486 γήθησεν] F. male. 487 μέσση] F. A. L.

Ver. 485. φύλλων — χύσιν ἤλιστα πολλὰ. |
 Schol. interpretantur, ἀφ' ὧν, δαφνίως, qui-
 bus consentit Elgm. M. in ἤλιστα πολλὰ.
 Hesychius eodem modo, addit tamen αἰ
 δε μάλιστα. quo sensu est apud Callim. in
 I. P. Mihi posterius magis placet; nam
 ibi temere, casu, erat magna copia folio-
 rum, quæ ex arboribus deflexerant. Eru.
 Ver. 487. λίκτο. Vide ad II. β'. 515.
 Ibid. ἐπεχεύατο] Vide infra ad ver. 491.
 et ad I. 296.

Ver. 488. 490. Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν —
 Σπέρμα πυρὸς σῶζων. | Καὶ ἔστιν ἀστρία ἡ
 παραβολή· τὸν γὰρ ἤδη λειποφυγόντα καὶ
 βραχὺ ἔχοντα τὸ ζωτικὸν καὶ οἷον σβεννύμενον,
 ζωπύρον εἰκάζει καὶ σπινθήρι τῷ κατὰ σπο-
 διάν· ἐξ οὗ, ὡς καὶ σπέρματος, πολὺ καρπὸς
 μέγα πῦρ. Eustath. Similiter et Dna Da-
 cter; "Cette comparaison," inquit, "est
 "très-agreable et très-juste. Ulysse, à qui
 "il ne reste qu'un souffle de vie, et qui
 "s'en va presque éteint, est très bien com-
 "paré à un tison, qui ne conserve que
 "dans un bout un reste de feu. Comme
 "ce tison, caché la nuit sous la cendre,
 "se ranime le lendemain, et s'embrase;
 "de même Ulysse, rechauffé pendant la
 "nuit sous cette couverture de feuilles.
 "se ranimera le lendemain." Observati-

one, ut mihi quidem videtur, subtiliori et
 nimis minuta.

Ver. 489. ἐπ' ἐσχατιῆς. | Al. ἐπ' ἐσχα-
 τῇ.

Ver. 490. Σπέρμα πυρὸς σῶζων. | Τὸ σπέρ-
 μα τῆς πυρὸς. Schol. "Σπέρμα πυρὸς τῷ
 "ζῶν," ἀντὶ τῆς γόνιμον ἀρχῆς. Dn. Halicarn.
 τὴν τῆς Ὀμήρου ποιήσεως. §. 25. citat Virgil.

— querit pars semina flamme
 An. M. 1.

Quem locum Macrobius inter eos reco-
 set, in quibus Poëtarum "par pene spem
 "dor amborum est. Lib. V. cap. 12.

Ver. 491. φύλλοισι καλύφατο. | Notan-
 dus hic primarius et maxime proprius
 Vocis Medice Usus. Foliis se ipse obteg-
 nit. Sic supra ver. 487. "χύσιν δ' ἐπ' ἐπ' ἐπ'
 "χύατο φύλλων." Foliorum acervum se
 ipse ingressit. Similiter, τιμωρομαι, hunc
 rabilem me prestabo; μισήσωμαι, ad me
 me reddam; κλέψωμαι, cadam me ipse, et
 Vide infra ad I. 296. item ad II. γ. 144.

Ver. 495. Δυσπινέος καμάτιο. | Καμάτιο
 τὸν ἐπιφέροντος. Schol. Cæterum Dn.
 nysius Halicarnassensis, περὶ τῆς Ὀμήρου
 ποιήσεως. §. 25. citat Δυσπινέος καμάτιο.
 Quam lectionem et præfert Barnesius
 quæ analogiæ magis consentanea.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ζ'.

ὑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Ζ'.

ἈΘΗΝΑ' ἐπιστάσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόω θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύει αὐτῇ τὴν
 ἑσθῆτα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀγαγεῖν, πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον·
 ὅς τοι κελευσθὲν ποιῇ. Ἐπειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαينῶν ἀκκσας δὲ αὐ-
 τῇ Ὀδυσσεύς, ἐξυπνίζεται καὶ δεηθεὶς Ναυσικάας, ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ'
 αὐτῆς λαβὼν, ἔπειτα αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

ΝΑΥΣΙΚΑ'Α, ἡ Ἀλκινόω θυγάτηρ, ὑπὸ ὀνείρῳ τραπέῖσα, ἐπὶ τὸν ποταμὸν κάτ-
 η, πλύνουσα τὴν ἐσθῆτα· μετὰ δὲ τὸ πλύναι, παιδιὰ τις, ὅποια εἰκός, διὰ σφαί-
 ραι ταῖς κίραις γίνεται. Ὀδυσσεύς δὲ, θορύβῳ γενομένης, διϋπνίσθη, καὶ ἐσθῆτος
 ὄντα, μέχρι τῆς Ἀθηναῖς ἱερῶς, ὃ πρὸ τῆς πόλεως ἦν, συνάδνει τῇ κόρῃ.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ζ'.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσεύς ἀφίξις εἰς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ζῆτα δὲ Ναυσικάα κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κάθευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἵπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαίηκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
Οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,

SIC illic dormiebat quidem patiens nobilis Ulysses,
Somno et labore oppressus: verum Minerva
Ibat ad Phæacum virorum populumque urbemque;
Qui antea quidem habitabant in spaciola Hyperea,

2 ἀρημένος] R. vitiose.

Ver. 1. "Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κάθευδε] "Ὅρα δὲ ὡς κοιμίσας τὸν Ὀδυσσεύα μετὰ τὸν ἔστω πρὸς κίνδυνον, εἴτα τῶν ἐφεξῆς γινόμενος, ἱστορίαν παρενέπλεξε, ἢ ἀναγκαίαν μὲν ἄλλως, ὁμῶς δὲ γοργῶς ποικίλυσαν καὶ ἐξαιρέσαν τὸ τῆς γραφῆς μονοειδές. Eustath.

Ibid. κάθευδε] Barnesius edidit καθεύδει, auctore Eustathio. Sed nihil opus. Vide ad Il. α'. 611.

Ver. 2. "Ἵπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος] Βεβλαμμένος· ἢ ποι συλληπτικῶς· ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ καμάτῳ βεβλαπτο, ὑπὸ δὲ τῷ Ἵπνῳ οὐκ ἔστι. Ἡ. κατὰ ἀντίφρασιν, τὴν ἀρχαίαν, ὅπου ἔφη. Ἡ, ἰπὶ τῷ καμάτῳ στικτίον· εἴτα

ἀρημένος ὑπὸ τῷ Ποσειδῶνος βλαδίῃ καὶ παρ' ἑαίς, ἢ κατεχόμενος. Schol. Quæ omnes admodum invenustæ videntur explicandi rationes. Sententia revera est, "Labor confatigatus somnoque oppressus." Vide ad Il. κ'. 98. Virgil.

———— confectum curis, somnoque gravatum. An. VI. 520.

Clark. Bonus sensus est, quem Clarkius facit, sed quomodo esset in ἀρημένος dicendum erat. Idem verbum est Il. σ'. 655. (conf. Od. σ'. 81.) γῆρα' λυγρῷ ἀρημένος, ubi manifeste est gravatus, confectus.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ'.

253

5 Ἀγχῆ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερνηορέοντων,
Οἳ σφεας σινέσκοντο, βίῃφι δὲ φέστεροι ἦσαν.
Ἐνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίδοος θεοειδῆς,
Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφεισάων·
Ἀμφὶ δὲ τείχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκας,
10 Καὶ νῆες ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρέρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς ἀϊδόςδε βεβήκει·
Ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδώς.

5 Prope Cyclopos, viros superbientes;

Qui ipsos infestabant; viribus autem potiores erant.

Inde excitos illos deduxit Nausithous deo-similis,

Collocavitque in Scheria, procul ab hominibus ingeniosis;

Circum vero murum duxit urbi, et ædificavit domos,

10 Et templa fecit deorum, et divisit agros.

Sed hic quidem jamjam fato domitus, ad inferos descenderat:

Alcinous vero tunc imperabat, a diis consilia doctus.

8 ἄλλων ἀλφεισάων] F.

Phæacis annis et defectus viribus, ut Phæacis ait: ἀρημένος est βεβαρημένος, sive etiam impeditus. Etyim. M. ἀρημένον, κατεχόμενον καὶ παραπεσοῦσμένον, ὥς ἀπὸ τῷ ἀρῆναι — εἶρω, εἰρήσω, ἥρημαι, ἀρημένον. Ern.

Ibid. ἀρημένος] Al. ἀρημένος.

Ver. 4. Ὑπερείῃ] Insulam vicinam Siciliae litori orientali, aut Siciliae partem. Quæ fuerit, incertum est. Cluver. Sicil. Ant. II. 16. Melitam insulam fuisse disputat. Vid. et Quirini Primordia Coreycæ c. IV. Ern.

Ver. 5. ὑπερνηορέοντων] Ὑπερχόντων τῇ πόλει, ὅ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ διὰ τὸ ὑπερφημεῖν. Schol.

Ver. 6. σινέσκοντο.] Vide ad Il. β'. 221. item infra ad Odysseum. λ'. 109.

Ibid. βίῃφι] Vide ad Il. v. 588.

Ver. 7. ἀναστήσας] Schol. Ἀνακομίσας, ἱππικῶν στειλάμενος. Clark. Est verbum proprium in traductione populorum ex uno loco in alium, coloniarum etc. mittere jussit, suasit, sublatis rebus suis. Ern.

Ibid. θεοειδῆς.] Vide ad Il. ω'. 217.

Ver. 8. Σχερίῃ] Ἡ τῶν Φαίηκων πόλις. Schol. Corecyram intelligendam, multis locis Homeri perspicuum est, ut η'. 8. s. 3. ubi vid. Eustath. inprimis ζ'. 514. η'. Nec id impediunt loca, in quibus Homerus ita de Scheria loquitur, tanquam

extra orbem, in oceano fuerit, qui ἐκτεπισμός Eustathio dicitur, ut hoc ipso in versu, infra 204. etc. quæ a poetæ veritati historicæ addita sunt poetico more, delectandi causa, ut Strabo recte judicat. Ern.

Ibid. ἐκὰς ἀνδρῶν] Plutarchus, περὶ φυγῆς, citat ἐκὰς ἄλλων. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. ἀλφεισάων] Τῶν εὐρετικῶν καὶ ἐπινοητικῶν ἀνδρώπων. Schol. Cæterum post hunc versum, alium ex Plutarcho, loco supra citato, inseruit Barnesius.

"Ἀνδρώπων ἀπάνευθε, πολυκλήστῳ ἐνὶ πόντῳ."

Diu hic, ut ait, ob rotunditatem Periodi desideratum. Verum ex contextu liquet Plutarchum versum istum non hinc, sed ex ver. 204. infra, citasse. Quin et præcedente "ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφεισάων." sequens illud, "Ἀνδρώπων ἀπάνευθε" admodum ταυτολόγον erit et invenustum. Clark. De ταυτολογία esset remedium. Posset sententia superioris versus repeti, ut locus fieret additamento, πολυκλήστῳ ἐνὶ πόντῳ, cujus repetitionis plura sunt apud Homerum et alios poetæ exempla. Ern.

Ver. 9. Ἀμφὶ δὲ τείχος etc.] "Duobus versibus omnia complectitur, quæ urbem habitandam spectant." Spondan.

Ver. 11. 25. βεβήκει — κηχάριστο] Vide ad Il. α'. 221. et δ'. 492.

- Τῇ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Νόσον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
 15 Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κέρη
 Κοιμᾶτ', ἀθανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 Πὰρ δὲ δὺ ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
 Σταθμοῖν ἐκάτερδε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαιναί.
 20 Ἡ δ' ἀνέμει ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κέρη·
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Εἰδομένη κέρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
 Ἡ οἱ ὁμηλικὴ μὲν ἦν, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 Τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 25 Ναυσικάα, τί νύ σ' ὦδε μεδήμονα γείνατο μήτηρ;
 Εἴματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·

Hujus quidem ivit ad domum dea caesia-oculos Minerva,
 Reditum Ulyssi magnanimo moliens.

- 15 Perrexit autem ire ad thalamum fabre-factum, in quo puella
 Cubabat, immortalibus oris-habitu et forma similis,
 Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi:
 Juxta autem duae ancillae, a Gratiis pulchritudinem habentes.
 A-postibus utrinque; fores vero admotae-erant splendidae.
 20 Illa vero venti veluti flatus accessit ad cubilia puellae:
 Stetitque supra caput, et ipsam sermone allocuta est,
 Assimilata filiae celebris-in-re-nautica Dymantis.
 Quae ei aequalis quidem erat, grataque animo.
 Huic seipsam cum assimilasset, allocuta est caesia-oculos Minerva;
 25 "Nausicaa, quid te sic negligentem peperit mater?
 "Vestes etenim tibi jacent neglectae, pulchrae;

15 ἐν] Edd. 20 πνοι] A. 1.

Ver. 13. 24. 41. 47. et 112. γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ad Il. α'. 206. Ὅτι τῇ φρονήσει Ἀθηνᾶ τὰ κατὰ τὴν ρηθεύσαν Ναυσικάαν ὁ Ποιητὴς ἀνατίθειν, ὡς πάνυ σοφῶς αὐτὸς καὶ συνετάτατα τὸ τοιούτον πλάσμα μεταχειρισάμενος. Eustath.
 Ver. 16. ἀθανάτησι] Similiterque infra ver. 309. ἀθάνατος. Vide ad Il. α'. 398.
 Ver. 19. Σταθμοῖν ἐκάτερδε.] Ὅ ἐστιν ἐκατέρθεν τῶν παραστάδων. Eustath.
 Ver. 20. ἐπέσσυτο] Al. ἐπ' ἐσσυτο.

Ver. 21. Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς.] Virgil.

Devolat, et supra caput astitit. — En. IV. 502.

Ver. 24. Τῇ μιν εἰσαμένη] Vide ad Il. γ'. 389. Al. Τῇ μιν εἰδομένην.
 Ver. 27. et 111. καλὰ.] Similiterque ver. 87. καλὴν et ver. 108. καλαί. Vide ad Il. β'. 45.
 Ver. 28. Τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἳ κέ σ' ἄγωνται.]

- Σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἐστίν, ἵνα χρεὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἔνυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἳ κέ σ' ἄγωνται.
 Ἐκ γάρ τοι τέτων φάτις ἀνδράπες ἀναβαίνει
 30 Ἑσθλή· χαίρεσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἀλλ' ἴομεν πλυνέσσαι ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 Καί τοι ἐγὼ συνέριδος ἅμ' ἔφομαι, ὅφρα τάχιιστα
 ἔνυναι· ἐπεὶ ἔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι.
 Ἡδὴ γάρ σε μνῶνται ἀριστερὴς κατὰ δῆμον
 35 Πάντων Φαίηκων, ὅδι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
 Ἀλλ' ἄγ', ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἡῶδι πρὸς,
 Ἡμιόνες καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
 Ζῶσφρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 Καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἥ ἐ πόδεσσιν
 40 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοὶ εἰσι πόληος.

"Tibi vero nuptiae instant, ubi oportet pulchras quidem teipsam

"Induere, aliasque illis praebere, qui te ducant.

"Etenim ex his fama apud homines oritur

30 "Bona; gaudent vero pater et veneranda mater.

"Quin eamus loturae simul ac aurora illuxerit,

"Et ego adjutrix una comitabor; ut celerrime

"Expediaris; quoniam non amplius diu virgo eris

"Jamjam enim te ambiunt optimi in populo

35 "Omnium Phaeacum; ubi tibi genus et ipsi.

"Verum age, hortare patrem inclytum sub aurorae

"Mulos et currum apparare, qui vehat

"Cingulaque, et peplos, et pallia mirabilia.

"Quippe tibi sic ipsi multo honestius est, quam pedibus

40 "Ire; multum enim absunt labra ab urbe."

24 μιν] R. male. Ibid. εἰδομένη] R. A. 1. c. v. 22.

γωνται.] Ἔθος γὰρ, φασιν, ἦν, τὰς νύμφας τὰς τῇ νυμφίᾳ ἐσθῆτας ἐν τῇ τῇ γάμῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτασθαι. Eustath.

Ver. 31. 33. πλυνέσσαι — ἔνυναι.] Qua analogia ex μαρτύρομαι, fit μαρτύρομαι, μαρτύρος· ex κρίνω, κρίνω, κρίσις· ex θάρσυνω, θάρσυνω, θάρσυνος· eadem ex πλύνω, fit πλύνω, πλύνος· ex ἐντύνω, ἐντύνω· etc. Vide ad Il. α'. 338. π'. 70. et χ'. 155.

Ver. 32. συνέριδος] Συνεργός, παρὰ τὴν ἐργάσθαι ἔστιν. Schol.

Ver. 33. ἔσσειαι.] Enunciabatur ac si λέγῃ, σκάσται τινὲς χεῖρες αὐτῆς πλύνειν· παρὰ

Ver. 33. ὅτι τοι] Al. ὅτι τοι, et ἡ τοι, sive ἡ τοι.

Ver. 37. 72. et 260. ἄμαξαν] Vide ad Il. ω'. 711. et 782.

Ver. 37. 57. 69. ἐφοπλίσαι, — ἐφοπλίσεως — ἐφοπλίσεσιν] Vide ad Il. α'. 140. et ψ'. 55.

Ver. 38. Ζῶσφρά] Τὰ πρὸς ζώνην ἐπιτιθέμενα ἐνδύματα. Schol.

Ibid. ῥήγεα] Vide ad Il. ω'. 641.

Ver. 40. πλυνοὶ] Πλυνοὶ δὲ, παρὰ μὲν ἀλλοῖς, σκάσται τινὲς χεῖρες αὐτῆς πλύνειν· παρὰ

Ἡ μὲν ἄρ' ὧς εἰπὼς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἑμμεναι· ἔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, ἔτε πότε ὄμβρῳ
 Δεύεται, ἔτε χιῶν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἶδρη
 45 Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
 Τῷ ἐνὶ τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.
 Ἐνδ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διαπέφραδε κέρη.
 Αὐτίκα δ' ἦως ἤλθεν εὐθρόνος, ἣ μιν ἔγειρε
 Ναυσικάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
 50 Βῆ δ' ἵεναι διὰ δάμαθ', ἵν' ἀγγεῖλειε τοκεῦσι,
 Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κινήσατο δ' ἔνδον ἑόντας.

Sic quidem locuta abiit cæsia-oculos Minerva
 Ad Olympum, ubi aiunt deorum sedem firmam semper
 Esse: neque ventis concutitur, neque unquam imbre
 Rigatur, neque nix ingruit; sed omnino serenitas
 45 Panditur innubis; candidusque ambit splendor:
 In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
 Eo abiit Pallas, postquam consilium contulerat puellæ.
 Statim vero aurora advenit pulchro-sedens-in-solio, quæ ipsam excitabat
 Nausicaam pulchro-peplo: continuo autem ea admirata est somnium.
 50 Perrexit vero ire per ædes, ut annuncicaret parentibus,
 Patri caro et matri: deprehendit autem eos intus existentes.

47 διεπίφραδε] Edd. præter R. Sic est *Il.* σ'. 9. υ'. 304. Sic laudat
Hesych. idque et hic prætulerim. 49 εὐπεπλος] F. 50 κατὰ δ.] R.

δὲ Ὀμήρῳ, βόρροι, ἐν οἷς ἔπλυνον. *Eustath.*
 Vide et supra ad ver. 51.

Ver. 42. Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος]
Al. Οὐλυμπόνδ', ὅν φασι.

Apparet Divum numen, sedesque quietæ;
 Quas neque concutunt venti, neque nubila nim-
 bis
 Adspargunt; neque nix acri concreta pruina
 Cana cadens violat; semperque innubilis æther
 Integit, et large diffuso lumine ridet.

Lucret. III. 18.

— nubes excedit Olympus
 Lege deum; minimas rerum discordia turbat;
 Pacem summa tenent. — *Lucan.* II. 271.

"Pars superior mundi et ordinatio, ac
 "propinqua sideribus, nec in nubem co-
 "gitur, nec in tempestatem impellitur,
 "nec versatur in turbinem; omni tumul-
 "tu caret." *Seneca de Ira*, lib. III. cap.
 6. Cæterum de vocibus, "Ὀλυμπος, ἑρα-

νός," ita *Aristoteles*; "Ἐπὶ μὲν καλῶμεν, ἑρα-
 νὸν μὲν, ἀπὸ τῆς ὅσον εἶναι τῶν ἀνὰ Ὀλυμπον
 δὲ, οἷον ὁλοκαμπῇ, καὶ παντὸς ζῶντος καὶ ἀτακ-
 τε κινήματος κενωρισμῶν, οἷον γίνεται παρ'
 ἡμῶν διὰ χειμῶνος καὶ ἀνέμων βίας, ὥς περὶ ἴφρ
 καὶ ὁ Παιστής "Ὀμηρος." "Ὀλυμπόνδ', ὅν
 "φασι" etc. *Lib. de Mundo*, cap. 6. Con-
 jectura, ut opinor, satis incerta.

Ibid. Θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ]

"Ὁ δὲ χαλκίος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἔδος
 Μενέλαος.

Pindar. Nemean. Ode VI. ver. 6.

Ver. 44. ἀλλὰ μάλ' αἶδρη Πέπταται]
Virgil.

Largior hic campos æther et lumine vestit
 Purpureo. — *Æn.* VI. 640.

Ver. 45. 65. Πέπταται — ἐπιδέδρομεν —
 μέμνηται.] Vide ad *Il.* α'. 57. et β'. 614.
 Ibid. ἀννέφελος,] *Aristoteles*, loco supra

Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦτο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἠλάκατα σρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 Ἐρχομένων ξύμβλητο μετὰ κλειτὰς βασιλῆας
 55 Ἐς βελήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
 Ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·
 Πάππα φίλ', ἐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
 Ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγαμαι
 Ἐς ποταμὸν πλυνέεσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
 60 Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἑόντι
 Βελάς βελεύειν καθαρά χροὶ εἴματ' ἔχοντα.
 Πέντε δέ τοι φίλοι υἱῆς ἐνὶ μεγάροισι γεγάασιν,

Illa quidem ad focum sedebat, cum ancillis mulieribus,
 Pensa versans marina-purpura-tincta: in ipsum autem foras
 Egredientem incidit ad inclytos reges

55 Ad consilium, quo ipsum vocabant Phæaces eximii.

Hæc autem valde prope astans carum patrem allocuta est;

"Pater care, nonne jam mihi apparaveris currum

"Excelsum, agilem-rotis; ut pulchras vestes feram

"Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ jacent?

60 "Etenim tibi ipsi convenit inter primores versanti

"Consilia consulere, puras corpori vestes habenti.

"Quinque autem tibi cari filii in ædibus sunt,

56 προσέειπε] L. 57 ἐφοπλίσσας] A. 1. 60 ἑόντι] L. 61 ἔχοντι] F. A. 2.
 3. L.

citato, legit ἀννέφελος. Quod et ferri pos-
 set. Vide ad *Il.* α'. 598. *Clark.* Sic olim
 in Codd. scriptum fuisse, dubitationem
 non habet. Sed pronunciando tamen du-
 plicata est litera. Quamquam *Eustathius*
 primam etiam produci posse ait, ut in
 ἀννέφελος, ἀκάματος. *Ern.*

Ibid. ἐπιδέδρομεν] *Aristoteles* ibid. citat
 ἀννέδρομεν. Vulgatam autem lectionem
 potiorē esse contendit *Eustathius*.

Ver. 46. Τῷ ἐνὶ στέπονται μάκαρες θεοὶ]
 Vide *Plutarchum de audiendis Poëtis*, ubi
 hunc versum laudat.

Ver. 47. διαπέφραδε] Vide ad *Il.* ζ'.
 500.

Ver. 48. εὐθρόνος,] Ἐθρόνον νῦν τὸν ἀρμά-
 τινον λέγει τῆς ἡῆς ἰσχύος· ἡ γὰρ ἰσχύς ἐστὶν ἰδραίν
 ἡ θεὸς αὐτῇ ἡ νῦν ἐισρημένη. *Schol.*

Ibid. et 49. μιν — Ναυσικάαν] Vide su-
 pra ad *Il.* φ'. 249. *Ern.*

Ver. 49. εὐπεπλον] *Scr.* εὐπεπλον. Vid.
 Var. Lect. et supra ad *Il.* σ'. 480. Sic
 mox 58. ὑψηλὴν εὐκυκλον, et ver. 70. non
 εὐκυκλον. *Ern.*

Ibid. ἀπεθαύμασ'] Similiterque ver. 181.
 ὁπάσαιαν. Vide ad *Il.* α'. 140.

Ver. 50. διὰ δάμαθ',] *Al.* κατὰ δάμαθ'.

Ver. 52. ἰσ' ἐσχάρῃ] Vide ad ver. 305.

Ver. 53. et 306. ἀλιπόρφυρα:] Vide ad
Il. α'. 482.

Ver. 57. ἐφοπλίσσειας] *Al.* ἐφοπλίσσαιαν.

Ibid. ἀπήνην etc.] Hoc genus vehi-
 culi, quod mulæ traherent, usitatum et
 honestum antiquissimis temporibus fuisse,
Spanhemius docet de *Us. et Pr. N. Diss.*
 VIII. utens etiam loco *Homeri ex Il.* α'.
 non hoc, qui etiam aptior erat. *Ern.*

Ver. 58. et 70. εὐκυκλον,] Εὐτροχον· κύ-
 κλοι γὰρ οἱ τροχοί. *Schol.*

- Οἱ δὲ ὀπυῖοντες, τρεῖς δ' ἡΐδιοι θαλέθοντες·
 Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλῃσι, νεόπλυτα εἴματ' ἔχοντες,
 65 Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
 "Ὡς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
 Πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλα.
 Ἐρχε· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσασιν ἀπήνην
 70 Ὑψήλην, εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν.
 "Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχὸν ἡμιονεῖν
 "Ὀπλεον, ἡμιόνους δ' ὑπαγον, ζευξάν δ' ὑπ' ἀπήνη·

" Quorum duo in-matrimonio, tres autem cælibes florentes:

" Hi semper volunt, recens-lotis vestibus induti,

65 " Ad choream ire; hæc autem meæ menti omnia curæ sunt."

Sic dixit; verebatur enim floridas nuptias nominare

Patri caro; ille vero omnia intelligebat, et respondit sermone;

" Neque tibi mulos invideo, filia, neque quicquam aliud.

" Abi; cæterum tibi famuli apparabunt currum

70 " Altum, agilem-rotis, contabulatione instructum."

Sic locutus, servis præcepit; illi vero paruerunt.

Illi quidem foras currum agilem-rotis a-mulis-tractum

Instruebant, mulosque submiserunt, junxeruntque sub curru:

70 εὐκυκλον] A. L.

Ver. 59. 64. πλύνισσα, — νεόπλυτα] Vide supra ad ver. 51.

Ver. 60. ἰόντι] Al. ἰόντα. Clark. Vide Eustath.

Ver. 63. Οἱ δὲ ὀπυῖοντες, τρεῖς δ' ἡΐδιοι] "Ὅτι τὰς ἡΐδους διατίλλει καὶ ἰνταῦθα πρὸς τὰς ὀπυῖοντας, εἰπὼν "Οἱ δὲ ὀπυῖοντες, τρεῖς δ' ἡΐδιοι θαλέθοντες;" ὡς εἶναι ἡΐδιον, τὸν μῆτ' ἡμῶν ἰσχυρὸν. Eustath.

Ver. 68. οὔτε τοι ἄλλα.] Eustathius in commentario citat, ὅτι πρὸς ἄλλω.

Ver. 70. εὐκυκλον.] Al. εὐκυκλον.

Ibid. ὑπερτερὴν] Ὑπερτερία δὲ, τὸ ἐπικείμενον τριτάτων πλυνθίων τῶν ἄλλων. Eustath.

Ver. 72. ἔρ] Proinde, ut jussi erant —

Ver. 73. Ὀπλεον.] Al. Ὀπλεον.

Ibid. ζευξάν δ'] Al. ζευξάν δ'.

Ver. 74. ἰσθῆτα φαεινὴν.] Οὐ τότε ἔσαν φαεινὴν, ἰσθῆτα γὰρ ἀλλὰ τῇ φύσει καθαράν. [Ita Barnesius pro vulgato καθαράν.] Schol.

Ver. 76. 77. Μήτηρ δ' etc.] Hos versus varie profert Schol. Aristoph. Acharn. 960. it. 1085. Nam ibi habet μινουκία δαῖτα, ὅψα τι εἶα ἴδωσι διοτρεφεῖς βασιλῆες. In altero loco μινουκί' ἰδωδὴν ὅψα τι etc. Versus alter est ex Odyss. γ'. 480. quem Grammaticus, memoriter illum commemorans, adjunxit. Ern.

Ver. 78. κέρη δ' ἐπιβήσας ἀπήνης] Pausanias picturam fuisse narrat, ubi inter alia videre erat παρδίνες ἐπὶ ἡμιόνων, τὴν μὲν ἔχουσιν ἡνίας, τὴν δὲ ἐπικειμένην κάλυμμα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Ναυσικάν τι νομίζουσιν εἶναι τὴν Ἀλκίαν, καὶ τὴν Διράσπαιαν, ἱλαυνύσας ἐπὶ τὰς πλυνύς. Eliac. Lib. V. cap. 19. sub fine.

Ibid. ἐπιβήσας] Vide ad Il. β'. 55. et s. 109.

Ver. 79. Δῶκε δὲ χρυσίῳ ἐν ληκύθῳ] Ita pro vulgato χρυσίῳ ἐν ληκύθῳ restituit Barnesius. Nec male. Verisimilius tamen videtur, ex ver. 215. infra, voculam αἱ hic

- Κέρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐσθῆτα φαεινὴν,
 75 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν εὐξέσῳ ἐπ' ἀπήνη·
 Μήτηρ δ' ἐν κίσῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν,
 Παντοίην, ἐν δ' ὅψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 Ἀσπῶ ἐν αἰγείῳ· (κέρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·)
 Δῶκε δὲ χρυσίῳ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
 80 Εἴως χυτλώσαιοτ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 Ἡ δ' ἔλαβεν μάσιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
 Μάσιξεν δ' ἐλάαν· παναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοισιν.
 Αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο· φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτήν,
 Οὐκ οἶν' ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

Virgo autem e thalamo ferebat vestes pulchras;

75 Et eas quidem deposuit bene-polito in curru:

Mater vero in cista collocabat animo-gratum cibum,

Varium, obsoniaque imposuit, vinumque infudit

Utre in caprino; (puella vero conscendit currum:)

Dedit etiam aurea in ampulla humidum oleum,

80 Ut ungeretur cum famulis mulieribus.

Illa vero accepit flagellum et habenas pulchras,

Flagellavitque ut-inirent-cursum: strepitus autem erat mulorum.

Illi vero incessanter contendebant, ferebantque vestes, et ipsam,

Non solam; una cum illa scilicet et ancillæ ibant aliae.

75 κατέθηκεν] R. quod ferri potest, si refertur ad ancillas. Sic supra

57. quidam ἐφοπλίσσαιαν habuerunt, teste Eustathio, qui tamen non probat; nec κατέθηκεν prætulerim.

excidisse, veramque lectionem fuisse, Δῶκε δὲ αἱ χρυσίῳ ἐν ληκύθῳ ut pronuncietur videlicet χρυσῇ ut alibi sæpe. Clark. χρυσίῳ jam reperi in ed. Amst. 1650. Ern.

Ibid. et ver. 215. ληκύθῳ] Ἐλαιόδοχον ἀγγεῖον. Schol.

Ver. 80. χυτλώσαιοτ' ἀμφιπόλοισι] Ἀνταμένη ἀλείψαι τὸ χυτλὸς γὰρ, τὸ μετ' ὕδατος ἔλαιον. Schol.

Ver. 81. Ἡ δ' ἔλαβεν μάσιγα] Scr. ἔλαβε, ut alibi in hac ipsa forma reperitur in bonis libris. Cæterum Nausicaam auri-gantem pictura olim expressam ab artificibus tradunt veteres. Loca collegit Quirinus in Primord. Corcyrae p. 123. Ern.

Ibid. σιγαλόεντα.] Al. φωνιόεντα. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit φοι-

νιόεντα. Secunda enim necessario produ-citur. Vide ad Il. β'. 267.

Ver. 82. παναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοισιν.] "Ὅτι τὸν τῶν ἡμιόνων ἐν τῇ συντόνῳ κινῆσαι ἤχοι, εἰς παναχὴν ὀνομαστοποιῶ. Eustath. Vide ad Il. δ'. 455. Clark. Eustath. habet μάσιξι.

Ver. 86. 93. 95. πλυνὸν — πλυνάν — ἀπο-πλύνισσι] Vide supra ad ver. 51.

Ibid. ἱσθητανοί.] Ἐπιστάντες αὐτοὺς ἴππιν, ὡς δὲ ὅλ' ἔπες ποίλως μίνοντας, καὶ μὴ ἀνα-πληρύνουσιν, οἷα εἰκὸς πάσχειν τὰ βιβλαρι-μῖνα δὲ ὀρυξίως. Eustath.

Ver. 86. πολὺ δ' ὕδωρ Καλὸν ὑπικπροεῖν.] Ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι γίνεται ἑξαλλαγή τῶν — χρόνων, ὅταν ὁ ἱνιστῶς — ἀντὶ τῷ παρρηχρό-τος [τῆς] "Ενθ' ἤτοι πλυνὸν ἦσαν ἱσθητανοί, "πολὺ δ' ὕδωρ Καλὸν ὑπικπροεῖν" ἀντὶ τῷ ἱππῶν. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου

- 85 Αἰ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
 "Ενδ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
 Καλὸν ὑπεκπρόρρει, μάλα περ ῥυπόωντα καδῆραι·
 "Ενδ' αἰγ' ἡμίονους μὲν ὑπεκπρόέλυσαν ἀπήνης,
 Καὶ τὲς μὲν σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
 90 Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
 Εἴματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
 Στεῖβον δ' ἐν βόδρῳσι Δῶς ἔριδα προφέρεσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε, κάδῃραν τε ῥύπα πάντα,

85 Illæ vero cum jam fluvii ad alveum perpulchrum pervenissent,
 Ubi labra erant perennia, multaque aqua
 Pulchra profluebat, etiam admodum sordidata ad purgandum:
 Ibi illæ mulos quidem solverunt a curru;
 Et eos quidem egerunt fluvium propter vorticosum,
 90 Ut-ederent gramen dulce: ipsæ vero a curru
 Vestes manibus sumpserunt, et inferebant in nigram aquam:
 Constipabant autem in scrobibus celeriter certamen proferentes.
 At postquam lavassentque, purgassentque sordes omnes,

78 κύρα] F. male. 79 χρυσίη] Edd. vett. 89 Καὶ τὰς] F. A. L. quod ve-

ποιήσας, §. 8. Consulto certe hic ita scripsit Poëta, cum æque tulisset versus Καλὸν ὑπεκπρόρρει, etc.

Ver. 88. ὑπεκπρόλυσαν ἀπήνης,] "Οτι τὰς ἔξω ζυγὰ ἄγαγόντες, προέρχεσθαι ἀφῆκαν εἰς νομήν. Eustath. Vide et ad Il. §. 504. 543.

Ver. 90. Τρώγειν ἄγρωστιν] Τὸ δὲ, τρώγειν, ὡνομαστικοῦται ἐπὶ ἀλόγων, τραχύτητα ἔχον καὶ ἰσχύτητα πολλὴν πρὸς τὸ ἐσθίσιν, ὅπερ ἐπὶ λογικῶν μάλα λίγισται. Eustath.

Ibid. ἄγρωστιν] Εἶδος βοτάνης, ὅπερ ἐστὶ πῶς χορτώδης. Schol.

Ibid. ταὶ δ' Al. αἰ δ'.

Ver. 91. καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ] "C'est "pour former les mélanges d'eau." Dacier. Eandemque interpretationem in Versione secutus est Barnesius. Verum cum constructio ista paulo sit durior. nescio annon rectius exponat Eustathius; "Εσφόρεον δὲ (inquit) ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ, ἔφερει ἴσω τῶν πλυνῶν. Et iterum in comment. ad η'. 6. "Εσφόρεον — μέλαν ὕδωρ εἰς τὴν πλυνῶν αἰ ἀμφίπολοι.

Ver. 94. πίτασαν] Vide ad Il. α'. 67.

Ver. 95. ἀποπλύνεσαι] Vide ad Il. α'.

57. et β'. 221. Al. ἀποπλύνεσαι.

Ver. 96. λισσάμεναι, καὶ χρυσάμεναι]

Vide supra ad ε'. 491. Cæterum Eustathius in commentario legit, λισσάμεναι, καὶ ἀλειψάμεναι. Clark. Lectionem ed. Rom. et Eustathii prætulim, præsertim cum alterius nullam mentionem faciat. Cæterum vulgata erit corrigenda χρυσάμεναι. Prima enim longa sine illa duplicatione literæ σ. Vide v. c. γ'. 466. Conf. infra ad ver. 220. Ern.

Ver. 97. ὅχθησιν ποταμοῖο] Eustathius habet ὅχθησι ποταμοῖο; quod verum est. Ern.

Ver. 100. ἄρ'] Deinde.

Ibid. Σφαίρη καὶ τ' ἄρ' ἔπαιζον,] Non inspexerit hunc locum necesse est Is. Newtonus, cum auctore Homero fretus et Suidæ de Nausicaa loco, Nausicaæ inventionem sphaeræ astronomicæ tribuit, et vero simillimum (scilicet) iudicat, id inventum eam accepisse ab Argonautis. Quæ est ridicula hallucinatio. Et tamen hæc ipsa est ei basis figendæ epochæ Argonautarum e siderum positu, qui fuerit quo tempore Argonautæ ad Corcyram appellerent. Tales sunt demonstrationes Philosophorum et Mathematicorum literarum.

- Ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἀλός, ἦχι μάλισσα
 95 Λαίγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
 Αἰ δὲ, λοεσσάμεναι, καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
 Δεῖπνον ἔπειδ' εἴλοντο παρ' ὅχθησιν ποταμοῖο·
 Εἴματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτε τάρφθεν δμῳαί τε, καὶ αὐτῇ,
 100 Σφαίρη καὶ τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλῆσαι·
 Τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
 Οἷη δ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' ἔρεος ἰοχέαιρα,

Ordine explicuerunt ad littus maris, ubi potissimum

95 Lapillos ad littus abluebat mare.

Ipsæ porro lotæ, et unctæ pingui oleo,

Prandium deinde sumpserunt ad ripas fluvii:

Vestes autem, solis manebant dum siccarentur splendore.

Cæterum postquam cibo saturatæ sunt ancillaque, et ipsa;

100 Pila ipsæ deinde ludebant, capitis-redimiculis depositis:

Illis vero Nausicaa pulchra-ulnas exordiebatur cantus.

Qualis autem Diana incedit per montem sagittis-gaudens,

rum est: idem genus infra 517. 91 Εἴματα] F. 96 vid. not.

expertium, cum se ad historica conferunt. Ern.

Ver. 102. Οἷη δ' Ἀρτεμις] Virgil.

Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi

Exeret Diana choras, quam mille secutæ

Hinc atque hinc glomerantur Oreades: illa pharetram

Fert humeris, gradiensque Deas supereminet omnes:

Latona tacitum pertentant gaudia pectus:

Talis erat Dido; talem se læta ferebat

Per medios, instans operi regnisque futuris.

Æn. I. 502.

Quo de loco Gellius; "Memini," inquit, "audisse me ex Valerii Probi discipulis — solitum eum dicere, nihil quicquam tam improspere Virgilium ex Homero vertisse; quam versus hos amœnissimos, quos de Nausicaa Homerus fecit. — Primum omnium id visum esse dicebant Probo, quod apud Homerum quidem virgo Nausicaa ludibunda inter familiares, puellas in locis solis recte atque commode confertur cum Diana venante in jugis montium inter agrestes — Virgilium fecisse, quoniam Dido in urbe media ingrediens inter Tyrios

"principes, cultu atque incessu serio, instans operi, sicut ipse ait, regnisque futuris, nihil ejus similitudinis capere posset, quæ lusibus atque venatibus Diana congruit. Tum postea quod Homerus studia atque oblectamenta in venando Diana honeste aperteque dicit; Virgilius autem, quum de venatu deæ nihil dixisset, pharetram tamen facit eam ferre in humero, tanquam si onus et sarcinam. Atque illud impense Probum esse demiratum in Virgilio dicebant, quod Homericæ quidem Λητώ gaudium gaudeat genuinum et intimum, atque in ipso penetrati cordis et animæ vicens, (siquidem non aliud est, γίγνηθι δὲ τι φρένα Λητώ) ipse autem imitari hoc volens, gaudia fecerit pigra et levia et cunctantia, et quasi in summo pectore supernantia: nescire enim sese quid significaret aliud, pertentant. Præter ista omnia, florem ipsius totius loci Virgilium videri omisisse; quod hunc Homeri versum exigue secutus sit: 'Ρεῖα δ' ἀριγνώτη πέλονται καλαὶ δὲ τε πᾶσαι' quando nulla major cumulatiorque pulchritudinis laus dici poterit, quam quod una inter omnes pul-

- "Η κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,
 Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισι·
 105 Τῇ δέ θ' ἅμα Νύμφαι, κῆραι Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Ἀγρονόμοι παίζεσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
 Πασάων δ' ὕπερ ἦγε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα,
 Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
 "Ως ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
 110 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ζεῦξας ἡμίονες, πτύξασά τε εἴματα καλά·
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 "Ως Ὀδυσσεὺς ἔγροιο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κέρην,

Aut per Taygetum arduum, aut Erymanthum,
 Oblectans se apris, et velocibus cervis;

- 105 Simul autem cum illa Nymphæ, filia Jovis Ægiochi,
 Agrestes ludunt; gaudet vero mente Latona:
 Omnes autem ipsa capite supereminet, atque fronte;
 Facileque conspicua est, pulchræ vero et omnes:
 Sic illa inter ancillas excellebat virgo indomita.

- 110 Sed quum jam erat domum reditura,
 Junctis mulis, plicatisque vestibus pulchris;
 Tunc rursus aliud cogitavit dea cæsia-oculis Minerva,
 Ut Ulysses excitaretur, videretque pulchram-oculos puellam,

"chras excelleret, una facile ex omnibus
 "nosceretur." Gell. Lib. IX. cap. 9.
 Notandum porro, (ut recte observavit
 Fulvius Ursinus ad hunc Virgilii locum,) aptiorem esse Homeri comparisonem
 Nausicaæ innuptæ, cuique mater Arete
 vivebat; quam Virgilii Dodoni, quæ Si-
 chæo nupta fuerat, et cui mater jam non
 erat. Scaliger tamen Virgilium Homero
 hoc in loco longe superiorem contendit.
 Poëtic. Lib. V. cap. 3.

Ibid. κατ' ἔρια.] Heracles Ponticus
 citat, κατ' ἔρια.

Ver. 103. Τηϋγετον] "Ὅρος τῆς Λακωνικῆς. Schol. "Ἐστὶ δ' ὄρος μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὑψηλὸν τι, καὶ ὄρεον, συνάπτον κατὰ τὰ προσάρεκτα μέρη ταῖς Ἀρκαδικαῖς ὕψω-
 ραῖς. Strabo, Geograph. lib. VIII. pag. 557. al. 363.

Ibid. Ἐρύμανθον.] "Ὅρος τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ποταμός· ἐνθα δ' Ἐρυμάνθιος κάπρος. Schol.

Ver. 104. κάπροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισι.] Ἡ Πιλοπόννησος λιόντων ἀγνός ἐστι. Καί, ὅσα γι εἰκός, "Ὅμηρος πεπαιδευμένη φρενὶ συνι-

δὼν τῷτο, τὴν Ἀρτεμιν ἐκτὶ θεῶσαν ἔδωκε, εἶπεν, ὅτι ἄρα ἔπεισι τὸν τε Ταϋγετον καὶ τὸν Ἐρύμανθον, "Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείαις ἐλάφοισι." Ælian. de Animal. lib. III. cap. 27.

Ibid. ὠκείης] Al. ὠκείαις.

Ver. 105. Τῇ δέ θ' ἅμα] Al. Τῇ δέ ἅμα· et Τῇ δέ θ' ἅμα.

Ibid. et ver. 524. Αἰγίοχοιο.] Vide ad Il. α'. 202.

Ver. 106. γέγηθε] Vide ad Il. α'. 37. et v. 494.

Ver. 107. Πασάων δ' ὕπερ ἦγε κάρη ἔχει.] Virgil.

Verum hæc — alias inter caput extulit.

Eclog. I. 25.

———— gradiensque deas supereminet omnes. Æn. I. 505.

Quem posteriorem locum inter eos recenset Macrobius, in quibus "Virgilius Ho-
 "merici carminis majestatem non æquet." Lib. V. cap. 13.

Ver. 108. Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη] Ἀριγνώτη h. l. et ver. 308. est simpliciter quæ agnos-

- "Η οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιοτο.
 115 Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
 Ἀμφιπόλε μὲν ἄμαρτε, βαδείη δ' ἔμπεσε δίνη.
 Αἰ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 "Ω μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 120 Ἡ ῥ' οἷγ' ὕβρισαί τε καὶ ἄγριοι, ἐδὲ δίκαιοι;
 Ἡὲ φιλόξεينوι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεαδής;
 "Ωστε με κερῶν ἀμφήλυθε θεῖλος αὐτῇ
 Νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα.

Quæ ipsum ad Phæacum virorum urbem duceret.

- 115 Pilam deinde jecit versus ancillam regina;

Ab ancilla quidem aberravit; profundum autem incidit in vorticem.

Illæ vero alte clamarunt: expectatus autem est nobilis Ulysses:

Sedensque cogitabat in mente et in animo;

"Hei mihi, quorum demum hominum in terram deveni?

- 120 "Anne hi injurii et agrestes, neque justis?

"An hospitales, et ipsis est mens deorum-reverens?

"Ut me puellarum circumvenit femineus clamor

"Nympharum, quæ habitant montium summos vertices,

"Et fontes fluviorum, et palustria-loca herbosa.

116 Vide not.

It potest, sine vi τῷ ἄρι, alias tautologia existeret: ut ἀριδὴλον interdum est nihil nisi φανερόν, ut etiam Glossaria interpre-
 tantur. Ern.

Ver. 109. παρθένος ἀδμής.] Male ver-
 sum: virgo indomita. Immo intacta, seu
 innupta. Ern.

Ver. 110. ἔρ.] Ut par erat.

Ver. 115. ἀμφίπολον βασίλεια.] Al. ἀμ-
 φίπολον βασίλειον.

Ver. 116. ἔμπεσε] Eustathius in com-
 mentario legit ἔμβαλε. Clark. Idemque
 est in textu ed. Rom. Nec id postponen-
 dum vulgato, in quo ἔμαρτε et ἔμπεσε de-
 siderant intelligi ἢ σφαῖρα, quod in altero
 non est. Eustathio lectio ἔμπεσε plane
 ignota fuit. Ern.

Ver. 119. τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω.] Pronunciabatur τῶν αὖτε etc. Vir-
 gil.

———— quas vento accesserit oras,

Qui teneant, (nam inculta videt,) hominesne,
 feræne,

Quærere constituit. ———— Æn. I. 311.

Quæ loca, quive habeant homines, ubi mœnia
 gentis,

Vestigamus. ———— Æn. VII. 131.

Ver. 121. καὶ σφιν νόος] Sic edidit sine
 libris Barnesius, quem secutus est Clarki-
 us. Male. Edd. omnes σφι, quod rectum
 ac verum est. Ern.

Ver. 122. ἀμφήλυθε] Constabit hoc qui-
 dem in loco Temporum ratio, sive vox
 ἀμφήλυθε ex Perfecto ἀμφήλυθα, sive ex
 Aoristo ἀμφήλυθον deducta intelligatur.
 Perinde enim est, sive dicat Ulysses, cla-
 morem aures sibi pulsare; sive jamjam
 pulsasse. Vide ad Il. α'. 37. et v. 736.

Ibid. θεῖλος αὐτῇ] Ut θεῖλος ἰέρση. Cæ-
 terum non bene vertitur femineus clamor.

- 125 Ἡ νύ πε ἀνδράπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδ' ἔντων;
 'Αλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἥδ' ἴδωμαι.
 "Ως εἰπὼν δ' αὖτις ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρ' ἔδον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 Φύλλων, ὥς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός.
 130 Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκι πεποιθώς,
 "Ὅς τ' εἶσ' ὕμεινος καὶ ἀήμενος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 Δαίεται· αὐτὰρ ὁ βεσὶν ἐπέρχεται, ἢ οἴεσσι,
 Ἡὲ μετ' ἀγροτέραις ἐλάφας· κέλεται δὲ ἐ γαστήρ.

125 "An jam alicubi homines sum prope vocales?

"Quin age, ego ipse experiar atque videbo."

Sic locutus arbustis egrediebatur nobilis Ulysses:

Ex densa autem sylva ramum fregit manu crassa,

Foliosum, ut teneret circa corpus pudenda viri.

150 Perrexit autem ire, veluti leo montanus, viribus confusus,

Qui incedit complutus et ventos-passus; intusque ei oculi

Ardent: cæterum is boves invadit, aut oves,

Aut agrestiores cervas; jubet nempe eum venter,

126 ἄγ'] abest F. ἀλλά γ'] A. L. 127 ὑπεδύσετο] Edd. præter R. vid.
 not. 152 βεσὶν μετέρχεται] Edd. omnes. Eustath. quod, non video,
 quare repudiatum sit.

Nam e modo clamoris judicabat esse fæmineum et virgineum. Verte: mollis clamor. Ern.

Ver. 125 αὐδ' ἔντων.] Εὐφώνων. [Al. 'Εμφώνων.] ἐν ἄρβω φωνῇ χρωμένων. Schol. Vide supra ad i. 334.

Ver. 127. ὑπεδύσετο] Al. ὑπεκδύσετο. Quod versum perimit. Clark. Vid. Var. Lect. Scilicet non concoquebant ὑπεδύσετο poni pro ὑπεκδύσετο. Eustath. Ὁ ποιητής ἐνταῦθα ὑπεδύσετο δάμνων, φησὶν, Ὀδυσσεύς, ἀντὶ τῷ ὑπεξῆλθεν ἐκ τῶν δάμνων, καινότερον τῷτο φράσας καὶ ἀσυνήθως τοῖς ὕστερον. Huc respexit, opinor, Hesychius: ὑποδύναι, ὑπεκδύναι. Ern.

Ver. 128. ὕλης] Vide ad II. γ'. 151.

Ibid. πτόρ' ἔδον κλάσε] Ὁ δὲ πτόρ' ἔδον· ἔδον κλάσε ἐστὶν πλατὺς τι καὶ ἐπιμήκης. Eustath.

Ver. 130. Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος.] Fuerunt qui Ulyssem hoc in loco, viribus defectum procellaque pene enecat, leoni fero parum apte comparari crediderint. Eustathius vim similitudinis in eo consistere existimat, quod Ulys-

ses puellis, Nausicaæ comitibus, haud minus quam leo, terribilis apparuerit. Ὅτι τὸν Ὀδυσσεῖα γυμνὸν ὄντα, καὶ δυσπρόσιτον διὰ τῷτο φανῆναι μετὰ βλοσυρότητος μέλλοντα ταῖς κόραις, λέοντι παραβάλλει, εἰπὼν· "Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων" etc. Εἶτα δεικνύς ὡς ἐπὶ τὴν Ὀδυσσεῖα ἀνδρῖαν ἢ παραβολῇ, ἀλλὰ πρὸς ἐκπλήξιν, ἢ ἐξ αὐτῶ αἱ γυναῖκες ἔπαθον, ἐπάγει· [ver. 137.] "Σμερδαλῖος δ' αὐτῆσι φάνη," etc. Dna Dacier leoni eum ideo comparari arbitrat, quia audito puellarum strepitu, hominibus mitibus an crudelibus occursurus esset ignarus, ex arbusto nudus animoque intrepido egredieretur. Mihi in eo potius consistere videtur comparationis vis, tum quod Ulysses mari tumidus, totusque spuma fœdatus, leoni agresti ventis procellisque afflicto, "Ὅς τ' εἶσ' ὕμεινος καὶ ἀήμενος," similis dicatur; tum quod necessitate coactus. [ver. 136.] ex arbusto puellis timidus sese nec opinato ostenderit; ipsisque (uti observat Eustathius) fugam et terrorem haud minorem, quam leo ferox ovibus aut hinnulis imbecilibus, incusserit.

- Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 135 "Ὡς Ὀδυσσεὺς κέρησιν εὐπλοκάμοισιν ἔμελλε
 Μίξεσθαι, γυμνὸς περ ἐών· χρεὶά γάρ ἴκανε.
 Σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμῃ.
 Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προύχουσας·
 Οἷη δ' Ἀλκινόος θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 140 Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων.
 Στῇ δ' ἀντασχομένη· ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς,
 Ἡ γένων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κέρην,

Pecudes tentaturum, etiam in densam domum ire:

135 Ita Ulysses puellis pulchris-comas erat

Congressurus, nudus licet esset; necessitas enim urgebat.

Horribilis autem ipsis apparuit, deturpatus salsugine:

Diffugerunt autem huc atque illuc per ripas prominentes:

Sola autem Alcinoi filia mansit; ei enim Minerva

140 Audaciam in mente indidit, et metum exemit e membris.

Stetit vero contra-expectans; deliberabat autem Ulysses,

An supplicaret genibus prehensis pulchræ-oculos puellæ:

136 μίξεσθαι] F. A. 1. L. 157 σμερδαλίως] A. 2. 3. L. 158 Τρέσαν]
 Edd. præter R.

Ibid. ἀλκι] Vide ad II. ε'. 299.

Ibid. πεποιθώς.] Vide ad II. β'. 314. et infra ad ζ'. 467.

Ver. 151. ἐν δὲ οἱ ὅσσε Δαίεται] Scholia ex duobus MSS. Barnesio excerpta interpretantur, πρὸς ὁμοίους ἔχει. Similiterque ipse Barnesius; "Sensus," (inquit) "λίαν ἐν αὐτῶ κατ' ὅσσε Δαίεται" ut Eustath. exponit fol. 1555. lin. 43." At quanto simplicior et facilius erit constructio, si vox ὅσσε neutrius generis accipiat, (vide Iliad. ε'. 435. 617. ψ'. 477.) ut sit sententia, quomodo ad hunc locum exponit Eustathius; Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶ καίενται. Vide et ad II. α'. 104. μ'. 466. ε'. 16. 17. et Odys. δ'. 662. ubi similem fere loquendi rationem usurpat Poëta.

Ver. 132. ἐπέρχεται.] Al. μετέρχεται.

Ver. 133. κίλισται δὲ ἐ γαστήρ.] Virgil.

quos improba ventris

Exegit caecos rabies. — Aen. II. 356.

Suadet enim vesana fames. —

Aen. IX. 340. X. 724.

Ver. 135. "Ὡς Ὀδυσσεὺς κέρησιν" Ἐγγραφὴ δὲ [ὁ Πολύγνωτος] καὶ πρὸς τὸ ποταμῷ, ταῖς αὐτῆς Νηυσικαῆς πλυνύσας· ἐφιστάμενον Ὀδυσσεῖα

VOL. III.

L 1

κατὰ τὰ αὐτὰ, κατὰ δὲ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε. Pausan. Attic. Lib. I. cap. 22.

Ver. 136. χρεὶά γάρ ἴκανε.] Vide ad II. κ'. 43.

Ver. 137. Σμερδαλῖος δ' αὐτῆσι φάνη.] Ὅταν δὲ οἰκτρὰν ἢ φοβερὰν — ὅψιν εἰσάγῃ, τῶν τε φωνήντων ἐπὶ κρῆτις θήσει, ἀλλὰ τῶν φοβοιδῶν, ἢ ἀφώνων τὰ δυσκροτάτα λήψεται, καὶ καταπυκνῶσι τότε τὰς συλλαβὰς· οἳ ἐστὶ τανύ· "Σμερδαλῖος δ' αὐτῆσι" φάνη κεκακωμένος ἄλμῃ." Dionys. Halicarn. περὶ συνθέσεως, §. 16. Καὶ τὸ ὕφαιμον δ' ὄρεν, διὰ τὸ πρὶ ἰοικίνας τὸ αἶμα, σμερδαλίον εἴρηται· "Σμερδαλῖος δ' αὐτῆσι" φάνη κεκακωμένος ἄλμῃ· ἤγουν ὕφαιμον βλήσαν, διὰ τὸ πυρρῶς [Al. πυρρῶς] ἔχειν ὀφθαλμούς, ἐκ τῆς ἁλός. Porphyg. Quæsi. Homeric. 9. Clark. φάνη b. l. simpliciter est erat, ut multis aliis locis, de quo vid. Obs. Misc. Vol. I. p. 121. Ern.

Ibid. Σμερδαλῖος] Al. Σμερδαλίως.

Ver. 138. ἐπ' ἠϊόνας προύχουσας.] Ἡϊόνες δὲ πρὸχονσαι, αἱ προκείμεναι· ἵνα καὶ ἐν λόγον προβλήτες πίπτει χιόνται, ἔτω καὶ αἰγιαλοὶ πρὸχοντες. Eustath.

Ver. 139. τῇ γὰρ Ἀθήνη Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε.] Vide infra ad ver. 199.

- "Η αὐτως ἐπέεσσιν ἀποσαδὰ μείλιχίοισι
 Δίσοιτ', εἰ δείξεις πόλιν, καὶ εἴματα δοίη.
 145 "Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοῦσατο κέρδιον εἶναι,
 Δίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσαδὰ μείλιχίοισι,
 Μὴ οἱ γῆνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κέρη.
 Αὐτίκα μείλιχίον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 Γενῆμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις, ἢ βροτὸς ἐσσί;
 150 Εἰ μὲν τις θεὸς ἐσσί, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχασιν,
 Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κέρη μέγαλοιο,
 Εἰδός τε, μέγεδός τε, φύην τ', ἄγχιστα εἴσκω·

An ut-erat, verbis eminus-stans blandis

Precaretur, si ostenderet urbem, et vestes daret.

- 145 Sic sane ei deliberanti visum est satius esse,

Precari verbis eminus-stantem blandis.

Ne ei genua prehendenti irasceret mente puella.

Protinus blandum et solertem dixit sermonem;

"Supplex te oro, o regina; deane aliqua, an mortalis es?"

- 150 "Siquidem aliqua ex diis sis, qui latum coelum incolunt,

"Dianæ te ego, Jovis filiæ magni,

"Formaque, staturaque, orisque habitu, quam-proxime assimilo:

145 αὐτως] Edd. præter L. 149 σε θεῶς, θεός] F. male.

Ver. 143. αὐτως] "Ἦγυν ὅτως ὡς ἔχει. Eustath.

Ver. 145. "Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοῦσατο κέρδιον εἶναι.] Vide infra ad v. 153.

Ver. 148. μείλιχίον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον] Ἰσίου δὲ ὅτι μείλιχίον μὲν οἱ τῷ Ὀδυσσεύς λόγῳ, διὰ τὸ ἰγκωμιαστικὸν εἶδος. Εἰώ-
 δαμιν γὰρ οἱ πολλοὶ, τοῖς εἰς ἡμᾶς αὐτὸς ἰπαινοῖς χαίροντες μιλίσσισθαι. Κερδαλέον δὲ, διότι μικρὰ αἰτήσας, (δὸς γὰρ, φησι, ῥά-
 κος [infra ver. 178.] καὶ ἄστυ διζόν,) κερ-
 δαίνω μεγάλην ἐκ τῆς βασιλικῆς παιδός, ὑπ-
 αχθίστης οἷς ἰπαινίῃ, καὶ διακρινάσης τὸ δῖον.
 Eustath.

Ver. 149. Θεός νύ τις, ἢ βροτὸς ἐσσί; —
 Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε.] Virgil.

O (quam te memorem?) Virgo: namque haud
 tibi vultus

Mortalis, nec vox hominem sonat. O Dea certe:
 An Phœbi soror. ————— Æn. I. 331.

Ἰσίου δὲ ὅτι τὸ δριμύτερον τῶν νοημάτων, ἐπι-
 στήδεις προτάξι, τὴν πρὸς τὸ δῖον δηλαδὴ σύγ-
 κρισιν κερδαλιώτατα καὶ τῷτο ποιήσας, καὶ
 ἀρπάζας ὅσω τὴν τῆς κόρης γνώμην ὑπὲρ ἰαυ-
 τῷ. Eustath. Vide supra ad ver. 148.

Cæterum Vulgati hic legunt Θεός νύ τις,
 ἢ βροτὸς ἐσσί sine interrogatione. Quod
 multo videtur languidius.

Ver. 154. Τρισμακάρες μὲν σοὶ γε πατὴρ
 καὶ πότνια μήτηρ.]

"Ὀλβιος ὅς σ' ἐστυνέ, καὶ ὀλβία ἢ τίς μ' ἔστι;
 Musæus, Ἡρῶ καὶ Λιδανδ. 158.

—— qui tanti talem genuere parentes?

Virgil. Æn. I. 610.

Similiter apud Petronium, in Satyr. "O
 "felicem — matrem tuam, quæ te talem
 "peperit."

Ver. 154. 158. Τρισμακάρες μὲν — Κεῖ-
 νος δ' αὐτὸς περὶ κῆρι μακάρεσσιν] Ita in An-
 thol. VII. Rufinus:

Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, τρισὸλβιος ὅστις ἀκού-
 ῃ·
 Ἡμίθιος δ' ὁ φιλῶν, ἀθάνατος δ' ὁ συνόν.

Ibid. et ver. 155. Τρισμακάρες] Vide su-
 pra ad v. 306. Al. Τρις μάκαρες.

Ver. 155. 156. 157. μάλα πῶ σφισι θυ-
 μὸς — ἰαίνεται, — λουσόντων] Σημείωσαι δὲ
 καὶ τὸ, "σφισι θυμὸς ἰαίνεται λουσόντων,"
 δοκῶν σολοικῶς ἔχειν, "λίσσονται γὰρ," ὥφ-
 λιν εἰπῆν. Ἐστὶ δὲ τοῦτο σχῆμα καὶ ἐν τοῖς

- Εἰ δέ τις ἐσσί βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάεσι,
 Τρισμακάρες μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 155 Τρισμακάρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πῶ σφισι θυμὸς
 Αἰὲν εὐφροσύνησιν ἰαίνεται, εἵνεκα σεῖο,
 Λευσσόντων τοῖόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεύσαν.
 Κεῖνος δ' αὐτὸς περὶ κῆρι μακάρεσσιν ἔξοχον ἄλλων,
 "Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
 160 Οὐ γάρ πω τοῖσιν ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐτ' ἀνδρ', ἔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Δήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ

"Sin aliqua sis hominum, qui super terram habitant.

"Ter-beati quidem tibi pater et veneranda mater,

- 155 "Ter-beati et fratres; valde nimirum ipsorum animus

"Semper lætitia perfunditur, tui gratia,

"Videntibus tale germen choream te ingredientem.

"Ille vero rursus animo felicissimus præter cæteros,

"Quicumque te sponsaliis præponderans, domum duxerit.

- 160 "Nondum enim talem vidi mortalem oculis,

"Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aspicientem.

"In Delo equidem aliquando tale, Apollinis juxta aram,

154 μὲν] Male abest F. A. L. et 155 pro δὲ ponitur. 159 ἐέδνοισι] R.

161 ἀνδρα] Edd. præter R.

κατὰ τὸν Κύκλωπα, ὅτε εἶπεν [infra v. 216.
 257.] "Ἡμῖν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ Δι-
 "σάντων φλόγγον βαρύν." Καινοπρεπὲς γὰρ
 καὶ αὐτὸ, σολοικῶν δὲ ἔκ ἄν. Eustath. Vi-
 de infra ad ψ'. 205. 206. et ad Il. ζ'. 141.

Ver. 156. ἰαίνεται.] Κρατῶν δὲ [τὸ θερ-
 μῶ] τῷ ψυχρῷ, διάχυσιν παρέχει καὶ ἀλίαν
 τῷ σώματι μὲν ἡδονῆς· ὅπερ "Ὀμηρος ἰαίνε-
 σαι κίκληνεν. Plutarch. de primo frigido.

Ver. 157. τοῖόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεύ-
 σαν.] Vide infra ad λ'. 90. 91. Eustathius
 quidem in dubium vocat, utrum vox εἰ-
 σοιχνεύσαν contracta sit ex εἰσοιχνεύσαν, an
 sit ipsa participium neutrius generis; sed
 minus recte. Alibi enim apud Poëtam
 occurrunt voces οἰχνύω, εἰσοιχνύω at οἰ-
 χνύω, εἰσοιχνύω, nusquam.

Ibid. et ver. 244. τοῖόνδε — τοῖόςδε] Vi-
 de ad Il. υ'. 357.

Ver. 158. περὶ κῆρι μακάρεσσιν] Non
 animo felicissimus: quis sic loquitur? Sed
 longe felicissimus. Περί κῆρι est valde, max-
 ime, ut alio loco jam dictum. Hinc Eu-
 stath. tres ἰπαινοῖς hic esse dicit: Το περὶ

(κῆρι) τὸ μακάρεσσιν, καὶ τὸ ἔξοχον, πρὸς
 ἐνδείξιν πάντων πολλῆς μακαριότητος. Ern.

Ver. 159. "Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας] Edi-
 tio Wettsteiniana istud ἐέδνοισι βρίσας vertit,
 "dote gravis." Scholiastes autem ἐέδνοισι
 exponit, "τοῖς πρὸ γάμου δώροις, μνήστροις."
 vocemque βρίσας interpretatur βαρύνσας.
 Quæ quidem et ad sententiam potior
 videtur explicatio; et Isto sensu semper
 fere apud Poëtam usurpatur vox ἔδνα.
 Notandum tamen vocem βρίσας nusquam
 alibi apud Poëtam sensu activo usurpari.
 Vide Iliad η'. 343. μ'. 286. 346. ε'. 233.
 512. σ'. 561. Odys. ι'. 216. τ'. 112. Un-
 de verior fortasse sententiæ interpretatio
 quam hic affert Eustathius; Τὸ δὲ, "βρί-
 "σας" (inquit) ἀντὶ τῷ νικήσας ἰδὼν πλῆ-
 θυ τὸς ἄλλους μνηστῆρας διὰ τὸ τῆς κόρης δη-
 λαδὴ περιμάχητον. Καὶ ἔστιν ἡ μεταφορὰ, ἐκ
 τῶν σταθμιζομένων ῥημάτων. Cæterum Scholia
 ex MS. Aloysii excerpta apud Barnesium,
 vocem βρίσας hic a βρίζω deductam vo-
 lunt; sed male omnino, et ad sensum,
 et ad prosodiam. Vide ad Il. α'. 140. et

- Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
 (Ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός
 165 Τὴν ὁδὸν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι.)
 "Ὡς δ' αὖτως καὶ κεῖνο ἰδὼν, ἔτεδῆπα Δυμῶ
 Δὴν· ἐπεὶ ἔπα τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
 "Ὡς σε, γύναι, ἀγαμαί τε, τέδῆπά τε, δεῖδιά τ' αἰνῶ·
 Γένων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 170 Χθιζὸς εἰκοσῶ φύγον ἥματι οἴνοπα πόντον·
 Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῆμα φόρει κραιπναί τε Δύελλαι
 Νήσας ἀπ' Ὀγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων.
 "Ὀφρ' ἔτι πε καὶ τῇδε πάθω κακόν· ἐ γὰρ οὔτω

" *Palma recens germen succrescens vidi:*

" (*Profectus enim eram et illuc, multus autem me sequebatur populus*

165 "*In ea profectioe, quæ demum erat mihi malum damnum futura.*)

" *Utque similiter et illud conspicatus, obstupui animo*

" *Diu: quandoquidem nunquam tale succrevit lignum e terra:*

" *Ita te mulier, admiror, obstupeo, et vereor admodum*

" *Genua prehendere: gravis autem me dolor occupat.*

170 "*Heri vigesimo effugi die nigrum pontum:*

" *Eousque vero me perpetuo fluctus ferebat, et celeres procellæ*

" *Insula ab Ogygia: nunc vero me huc appulit deus,*

" *Ut adhuc fortasse et hic patiar malum; non enim puto*

164 [ἐπλετο λαός] Edd.

η. 343. *Clark.* Sed nec sponsaliis præponderans probem. Mihi huic loco aptior videtur significatio copiae, quæ isti verbo inest. *βρίθω* est γίμνω deinde, ab copia gravem esse passive et active. Ita sensus: *quicunque donis largior, aut munerum copia.* *Ern.*

Ibid. [ίδναι.] Vide ad *Il. v. 382.*

Ver. 162. Δῆλ' ἄν ποτε τοῖον " *Quod "Homerus Ulyxes Deli se proceram et "teneram palmam vidisse dixit, hodie "monstrant eandem." Cic. De legibus, lib. i. sub initio. "Nec non palma Deli "ab ejusdem dei [Apollinis] ætate conspicitur." Plin. Nat. Hist. Lib. XVI. cap. 44. "Ὁ δὲ πολυφωτότατος ἀπάντων τῶν ποικιλῶν Ὀμηρος, ὅταν μὲν ὦραν ὀφθαλμοῖς εὐ- μέρφω, καὶ κάλλος ἡδονῆς ἰσχυρὸν ἐπιεικ- ασθαι βύληται, τῶν τε φωνήντων τοῖς κρα- τίσις χρεῖται, καὶ τῶν ἡμφάνων τοῖς μα- λακωτάτοις, καὶ ἡ καταπικρῶσι τοῖς ἀφάνις- τας συλλαβὰς, ὑδὲ συγκόψῃ τὸς ἦχους, παρα- τῶν ἀλλήλους τὰ δυνάμειον, περιῖαν δὲ τι-*

να ποιήσει τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμάτων, κα- ρέουσιν ἀλύτως διὰ τῆς ἀκοῆς ὡς ἔχει ταυτὶ· — " *Δῆλ' ἄν ποτε τοῖον* " *Ἀπόλλωνος παρὰ "βωμῶν, Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόη- "σα." Dionys. Halicarn. περὶ συνδράμης, §. 16. "Ἐστὶ καὶ παρ' αὐτῶν [Ὀμήρῳ] πολλὰ φυτὰ τερπνότερα ἀκρῶσαι τῶν ὁραμένων· "Δη- "λ' ἄν ποτε τοῖον εἶδος." Καὶ ἡ δεινότης τῆς Καλυψῆς νῆσος καὶ τῆς Κίρκης σπηλαία καὶ ὁ Ἀλκινόω κῆπος. Εὐ ἰσθί, τῶν τῶν ὕδιν ὀφ- τερπνότερον. *Julian. Imperat. Misopog.**

Ibid. παρὰ βωμῶν *Casaubonus,* in an- notationibus ad *Athenæi* lib. XIV. cap. 9. citat *περὶ βωμῶν. Julianus* autem, loco jam supra citato, legit, aut memoriter citat, *παρὰ βωμῶν.*

Ver. 163. Φοίνικος νέον ἔρνος *Tὸν ἀνατι- θίνα λέγει φοίνικα τῇ Λητοί, ἣ ἱθαυαμένη ἀπεικύνειν. Schol.*

" *Ἐνθα πρωτόγονός τι φοινῶ, Δάφνη δ' ἰερὸς ἄνιστος Πτέρυξ Λατοῦ φίλη Ὀδύσειος ἀγαλματίας. Euripid. Hecub. ver. 458.*

- Παύσεισθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέεσι πάροισιν.
 175 Ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
 Ἐς πρώτην ἰκόμην· τῶν δ' ἄλλων ἔτινα οἶδα
 Ἀνδράπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 " *Ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,*
Εἴ τι πε εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰῆσα.
 180 Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
 Ἀνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὁπάσειαν
 Ἐσθλήν· ἐ μὲν γὰρ τῷ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
 " *Ἡ ὅδ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον*
 Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,

" *Cessaturos; sed adhuc multa dii efficient prius.*

175 "*Verum, regina, miserere, te enim mala multa passus*

" *Primam accessi; cæterorum autem neminem novi*

" *Hominum, qui hanc urbem et terram incolunt.*

" *Urbem vero mihi ostende, daque pannum ad me circumcingendum,*

" *Si quod fortasse involucrum pannorum habes huc profecta.*

180 "*Tibi vero dii tanta dent, quanta animo tuo concupiscis;*

" *Maritumque et familiam, et concordiam præbeant*

" *Bonam: non enim hoc quicquam præstantius et melius,*

" *Quam cum concordēs consiliis rem-familiarem administrent*

" *Vir atque conjux: multi dolores malevolis,*

178 δὸς δέ μοι ῥάκος] Edd. omnes, quod tamen versum perimit. *Eustathius* autem habet, ut nunc editur. 179 ἰσχύς] *R. Eust.*

Φοίνικος νέον ἔρνος *ἵνα μὲν σε θεὰ τίκει πότνια Λητοῖ, Φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἱθαυαμένη. Theognid. Gnom. ver. 5.*

Ver. 164. Ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι *Παύσεισθ' ἱθαυαμένη τινὰ τῶν ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ φορτικὸς, ἢ κωπηλάτης εἶναι δοξῇ. Schol.*

Ver. 165. ἢ δὴ ἔμελλεν *Ita Vulgati. Sed legendum potius crediderim, ἢ δὴ ut sit, "Qua demum erant mihi mali casus "futura."*

Ver. 168. τίθηπά τε, δεῖδιά τ' *Simili- terque ver. 265. Εἰρύεται. Vide ad Il. α'. 37. et v. 756.*

Ver. 174. Παύσεισθ' *Apud Eustathium in commentario, Παύσαισθ'.*

Ver. 178. Ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος *Vide supra ad ver. 148.*

Ver. 180. Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ *Virgil.*

ii tibi *Præmia digna ferant. — Æn. I. 607. 609. Dii dent tibi omnes quæ velis. Plaut. Pœnul. Act. V. Scen. II. ver. 95.*

Et iterum, Stichus, Act. III. Scen. II. ver. 15.

— Dii dent quæ velis.

Συνετῶς ὁ Ὀδυσσεὺς ταῦτα συνεύχισται, ἃ μό- να διὰ φροντίδος οἶται εἶναι. Schol.

Ver. 182. οὐ μὲν γὰρ τῷ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον, Ἡ ὅδ' ὁμοφρονέοντε]

" *Ἡμερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία, "Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ. Euripid. Medea, ver. 14.*

— τί γὰρ ἡδύτητος καὶ ἄριστος, "Ἡ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονεῖ φίλα γήρεος ἄχει, "Καὶ πόσις ἢ ἀλόχοι, μὴδ' ἱμπίση ἀνδρὶ κα νύκτος. Phocylides, ver. 184.

Οὕτω γὰρ ἡδοναὶ μεζύσεις ἀπ' ἄλλων, ὅτε χρει- αι συνεχίστηται πρὸς ἄλλους, ὅτε φιλίας τὸ πα- λὸν ἐτίρας ἐνδοξον εἶται καὶ ζηλωτὸν, "Ὡς ὅτ'

- 185 Χάρματα δ' εὐμενέτησι· μάλισα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
 Τὸν δ' αὖ Νηυσικάα λευκώλενος ἀντίον ἦυδα·
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἔτε κακῶ, ἔτ' ἄφρονι φῶτι ἔοικας,
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνδράποισιν,
 Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐδέλῃσιν, ἐκάσῳ.
 190 Καί περ σοι τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμψης.
 Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκάνεις,
 Οὐτ' ἔν ἐσθλῆτος δευήσεται, ἔτε τευ ἄλλης,
 Ὡν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
 Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι ἔνομα λαῶν.
 195 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,

185 "Gaudia autem benevolis; maxime vero sentiunt et ipsi."

Hunc autem rursus Nausicaa ulnas-candida contra allocuta est;

"Hospes, quandoquidem neque ignavo, nec stulto viro similis-es,

"Jupiter autem ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus,

"Bonis atque malis, prout voluerit, unicuique;

190 "Et nimirum tibi isthac dedit, te autem oportet pati omnino.

"Nunc vero, quum ad nostram et urbem et terram venis,

"Neque vestium indigebis, neque cujusquam alius rei,

"Quarum decet supplicem miserum compotem-factum-esse.

"Urbem autem tibi ostendam, ut dicam nomen populorum.

195 "Phaeaces hanc urbem, et terram habitant:

"Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;

185 μάλισα δ' ἔκλυον] R. Eustath. 190 τάγ'] R. Eust.

"ὁμοφρονέοντι νοήμασιν οἶκον ἔχοντες Ἀνὴρ ἠδὲ
 "γυνή." Plutarch. Ἐρωτικὸς, sub fine.
 Κρήνη δ' ἔν, ὡς δὴ λέγει, τὴν πρὸς ἀλλήλων ἀν-
 δρῶς τε καὶ γυναικὸς ὁμόνοιαν ἰπαινεῖ ὁ Ποιη-
 τῆς, ἢ τὴν γι μὴν ἀμφὶ τὰς διπρασίας τὰς
 μοχθηρὰς, ἀλλὰ τὴν καὶ πρὸς φρονήσει δικαί-
 ως συνηλλαγμένην. Τὸ γὰρ νοήμασιν ἔχον
 εἶναι αἶσα, εὐτο δὴ λέγει. Aristot. περὶ Οἰκονο-
 μικῆς, lib. I. haud longe a fine. Vide et
 Hieroclis Fragmentum περὶ Γάμου.

Ver. 183. οἶκον ἔχοντες] Apud Hieroclem,
 loco jam citato, οἶκ' ἔχοντες.

Ver. 185. μάλισα δ' ἔκλυον αὐτοί.] Τῆς
 πρὸς ἀλλήλους ἐνείας αἰσθάνονται καὶ ἀπο-
 λαύουσιν. Schol. Eustathius autem exponit
 ἑκάστου ἰγόντος.

Ver. 189. Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν.] Ἰφίον δὲ
 ὅτι σὲ, "ἰσθλοῖς ἠδὲ κακοῖς," οἱ μὲν ἐπὶ ἀν-
 δράποισιν νοῦσι τῶν ἐλβεζομένων, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν

ταῦτα ὀνόματα ἐκδέχονται, λέγοντες, ὅτι νί-
 μι ὄλβον Διὸς ἔν τῃ ἐσθλοῖς παράγμασι, καὶ
 ἐν κακοῖς. Eustath. Quæ posterior, uti et
 ipse deinceps annotat Eustathius, mira
 admodum et inficeta accipiendi ratio.

Ver. 190. τάδ'] Al. τὰγ'.

Ver. 192. οὐν] Ut petrisci.

Ver. 193. ταλαπείριον] Τὸν πῶρρωθεν ἐλθ-
 οντά· ἢ τὸν ταλαίπυρον. Schol. Priorem
 interpretationem amplectitur Dna Dacier.
 At posteriori sensu usurpari videtur hæc
 vox infra η'. 24. alioqui enim ibi ταυτο-
 λόγον erit proxime sequens, "Τηλόθεν ἔξ
 "ἀπίνης γαίης."

Ibid. ἀντιάσαντα.] Editio Wetsteniana,
 quacum facit et Barnesius, vertit "occur-
 rentem." Ego hoc in loco potius verten-
 dum crediderim "compotem factum." Vi-
 de ad Il. μ'. 356. et ν'. 215. Cæterum de

- Τῷ δ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τε.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφίπολοιςιν εὐπλοκάμοισι κέλευσε·
 Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδεῖσαι;
 200 Ἥ μή περ τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
 Οὐκ ἔσθ' ἔτος ἀνὴρ διεγρὸς βροτὸς, ἐδὲ γένηται,
 Ὃς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
 Διήϊοτῆτα φέρον· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 205 Ἐσχατοὶ, ἐδὲ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσηται ἄλλος.
 Ἄλλ' ὅδε τις δύσηνος ἀλάμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.

"Ex quo utique Phæacum pendet et imperium, et potentia."

Dixit sane, et ancillis comas-pulchris imperavit;

"Sistite mihi gradum, ancillæ: quo fugitis, virum conspicatæ?"

200 "An scilicet aliquem hostilium putatis esse virorum?"

"Non est ille vir vivus homo, neque nascetur,

"Qui Phæacum in terram veniat,

"Hostilia inferens: valde enim cari ii immortalibus.

"Habitamus autem seorsum undoso in mari

205 "Extremi, neque quisquam nobiscum mortalium commercium-habet alius.

"Sed hic aliquis infelix errans huc venit,

"Quem nunc oportet curare: a Jove enim sunt omnes

"Hospitesque et egeni; donum autem etiam exiguum, et gratum est.

203 ἀνδράποισι] Edd. præter R. male. 205 βροτὸς] Edd. præter R. ferri
 potest: sed βροτῶν melius puto.

prosodia vocis, ἀντιάσαντα, vide ad Il. α'.
 67. Clark. Ἀντιάσαντα est pro ἀντιάσαι,
 quod est pati. Verbum ἔοικε amat par-
 ticipia pro infinitivis. Eten.

Ver. 195. Φαίηκες μὲν] Ὅτι διήγημα ἐν-
 ταῦθα σύντομον τὸ, "Φαίηκες μὲν τήνδε πό-
 λιν etc." Eustath.

Ver. 199. Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι] Ὅτι ἐκ-
 φαίνων ὁ Ποιητὴς πῶς ἡ Ἀθηναίη ἐλίσθη θάρ-
 σος ἐμβαλεῖν τῇ Νηυσικάα, ὥς τε μείναι φα-
 νήτος τῇ Ὀδυσσεύς· καὶ δηλῶν ὅς κατὰ σύν-
 τιν γινέσθαι τῷτο φαίνεται, καθὰ καὶ ἐλίσθη,
 πλάσσει τὴν κόρη θάρρυνεσθαι καὶ τὰς ἀμφί-
 πόλους, ὥς μή περ φεύγειν ἀλογίστως, ἀλλὰ
 εἶναι, οἷα μὴδὲν τι καὶ ἐν ἰδέσθαι, ἀλλὰ ἀπλῶς
 ἀνδρῶν, καὶ αὐτὸν δύσηνον, ἀλήτην, κομιδῆς
 ἄξιον. Φησὶ γὰρ· "Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι,"
 etc. Eustath. Vide supra ad ver. 139.

Ver. 201. διεγρὸς βροτὸς,] Schol. Ζῶν, ἰρ-
 ραμμένος, [Al. ἱρραμμένος,] καὶ ἰκμάδος μετί-
 χων· τὴν μὲν γὰρ ζῶν ὑγρότης καὶ διεμα-
 σία συνέχει, τὸν δὲ θάνατον ψυχρότης καὶ
 ξηρασία. Clark. Similia habet Hesych. in
 διεγρὸς· ὑγρὸς γὰρ, inquit, ὁ ζῶν, ὁ δὲ νεκρὸς
 ἀλίβας, i. e. siccus, aridus: unde et ἀλίβας
 apud eundem νεκρός. Eten.

Ver. 204. Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε,] Vide
 Strabonem, Geograph. lib. I. pag. 46.
 al. 26.

Ver. 205. βροτῶν] Al. βροτός.

Ver. 207. πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε] Ὅτι γὰρ τῷ Διὶ
 ἐποπτεύονται καὶ ζῖνοι καὶ πτωχοί. Schol.

Καὶ Διὸς, ὅς ἐστιν ἐκείνῳ πτωχῶν ὑπεύθυνος.
 Apollon. Rh. III. 985

- Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε·
 210 Λέσατε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔσ' ἀνέμοιο.
 "Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν·
 Κάδδ' ἄρ' Ὀδυσσῇ εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὥς ἐκέλευσε
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 Πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔδθηκαν·
 215 Δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
 "Ἦνωγον δ' ἄρα μιν λῆσθαι ποταμοῖο ῥῶσι.
 Δή ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
 "Ἀμφίπολοι, σῆθ' ἔτω ἀπόπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 "Ἀλμην ὥμοιιν ἀπολέσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιόν
 220 Χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐσιν ἀλοιφή.

" Verum date, ancillæ, hospiti cibumque et potum;

210 " Et lavate in fluvio, ubi receptus est a vento."

Sic dixit: illæ vero steterunt, et se-invicem hortatæ-sunt:

Ulyssem autem collocarunt sub umbraculo, quemadmodum jussura:

Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi:

Eique pallium, et tunicam, vestes, apposuerunt:

215 Dederunt porro ei aurea in ampulla liquidum oleum,

Jusseruntque dein ipsum lavare se in fluvii fluente.

Ac tum ancillas allocutus est nobilis Ulysses;

" Ancillæ, state ita eminus, dum ego ipse

" Salsuginem ab humeris abluam, circumque oleo

220 " Ungam-me; jam enim diu a corpore abest unctio.

211 ἔσαντο] R. ἀλλήλοισι] Edd. præter R. κέλευσαν] R. 212 Ὀδυσσεύς] R.

215 δῶκαν δὲ οἱ] F. A. I. χρυσῆν] R. at Eustath. χρυσήν.

Ver. 208. δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.] Ὀλίγη μὲν τῷ δίδοντι, φίλη δὲ τῷ λαμβάνοντι· ἦ γὰρ ἔνδεια, καὶ τὸ ὀλίγον φίλον ἡγεῖται. Schol. Vid. ad II. α'. 167.

" Ἡ μεγάλη χάρις
 Δάρε' ἔνν' ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιμᾶντο τὰ παρὰ φί-
 λων. Theocrit. XXVIII. 24.

" Ἀπαν δίδωμεν δῶρον, εἰ καὶ μικρὸν ἦ.
 Μίγιστόν ἐστιν, εἰ μὴ εὐνοίας ἀνδρῶν.
 Philem. apud Stob.

Ver. 210. Λέσατε δ'] Al. Λέσατέ σ'. Clark. Non lavate ipsum: turpe hoc: et ipse se lavat, ver. 219. nec vult præsenti-
 bus ipsis lavari. Sensus est: Facite ut lavari possit: suppeditando oleo, et locum ostendendo. Ern.

Ver. 211. αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλησι κέ-

λευσαν] Ita edidit Barnesius. Vulgg. καὶ ἀλλήλοισι κέλευσαν. Al. αἱ δ' ἔσαντο καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν. Quæ forte et verior lectio. Vide ad II. γ'. 84. Clark. Hæc lectio, quæ verior videtur Clarkio, est ed. Rom. Ern.

Ver. 212. 214. ἄρα] Ut jussurat Nausicaa—

Ibid. Ὀδυσσῇ εἶσαν] Al. Ὀδυσσῆα εἶσαν.

Ver. 215. χρυσῆν] Ita edidit Barnesius; ut pronuncietur scilicet χρυσή. Al. χρυσήν. Quod versum perimit. Vide supra ad ver. 79. Clark. Χρυσήν est vitium operarum in ed. Rom. quod in recentiores quasdam fluxit, ut Schrevelianam. Ern.

Ver. 216. ἄρα] Deinde.

Ver. 219. 220. 221. 227. 228. ἀπολύ-

- "Ἀντην δ' ἐκ ἂν ἔγωγε λοέσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 Γυμνῆσθαι, κέρησιν εὐπλοκάμοισι μετελθών.
 "Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κέρη.
 Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμῷ χροά νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς
 225 Ἀλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ὤμους·
 Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἀλειψεν,
 Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαθ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
 Τὸν μὲν Ἀθηναίη δῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 230 Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ' δὲ κάρητος
 Οὐλᾶς ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
 "Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ

" Coram vero haud ego lavero; vereor enim

" Nudari, inter puellas comas-pulchras versans."

Sic dixit; illæ vero secesserunt, narraruntque puellæ.

At ex flumine a corpore lavabat nobilis Ulysses

225 Salsuginem, quæ ei terga et latos obtexit humeros:

E capite etiam eluebat maris sordes indomiti.

Cæterum postquam omnem lavasset-se, et oleo unxisset,

Vestesque induisset, quas ei præbuerat virgo indomita;

Illum quidem Minerva reddidit, ex-Jove-nata,

230 Majoremque aspectu, et crassiorem: a capite vero

Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.

Quemadmodum autem cum quis aurum circumfundat argento vir

218 ἔως] R. 220 χρίσομαι] Edd. vett. Eustath. vid. et ad 96. 228
 εἵματ'] Edd. præter R.

καί. — Χρίσομαι — λοέσομαι — λοέσσα-
 — ἔσσαθ'.] Vide supra ad ε'. 491. et
 infra ad γ'. 296. Clark. Scribendum de
 consensu edd. vett. χρίσομαι. Mirandum
 videatur, cur Clarkius hic rationis suæ ob-
 titus sit. Sed libros veteres non inspexit
 Erse, et a Barnesio hic non admoneba-
 tur, qui hic nihil ex edd. vett. notavit.
 Ern.

Ver. 224. 226. Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμῷ χροά
 νίζετο — Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον]
 Ὀδυσσεύς· μετὰ τὸ ναυάγιον — καταβάς —
 εἰς τὸν ποταμὸν, "Ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν ἁλὸς
 " χνόον" ὑπερφῶς τῷ ποιητῇ τὸ γινόμενον
 συνισχυρῶς. "Ὅταν γὰρ ἐκ τῆς θαλάττης
 ἀναδύνῃς ἐν τῷ ἡλίῳ τῶσι, τὸ λεπτότατον
 καὶ κυφώτατον τῆς ὑγρασίας ἢ θερμότητος δι-
 σέρηται· τὸ δὲ ἀλμυρὸν αὐτὸ καὶ τραχὺ κατα-

VOL. III.

λειφθὲν ἐφίσταται, καὶ παραμένει τοῖς σώμασιν
 ἁλώδης ἐπίπαγος, μέχρι ἂν αὐτὸ ποτίμῳ, καὶ
 γλυκὶ κατακλύσῃσιν. Plutarch. Symposiac.
 Lib. I. Probl. 9.

Ver. 226. ἁλὸς χνόον] Τὸ λεπτότατον
 τῆς θαλάσσης· ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν. Schol.
 Ibid. ἀτρυγέτοιο.] Vide ad II. α'. 316.

Ver. 229. Τὸν μὲν Ἀθηναίην] Virgil.

— namque ipsa decoram
 Cæsariem nato genitrix, lumenque juventæ
 Purpureum, et lætos oculis afflarat honores.
 Æn. I. 593.

Clark. Jensus in Observ. in stilo Homer.
 p. 295. a Virgilio superatum Homerum
 judicat. Ern.

Ver. 231. Οὐλᾶς ἦκε κόμας.] Οὐλᾶς δὲ
 κόμαι, αἱ συνισχυρῆσαι. Eustath.

M m

- Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δίδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
 235 Ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 Ἐξετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιῶν, ἐπὶ Δίῃα θαλάσσης,
 Κάλλει καὶ χάρισι σίλβαν· θηεῖτο δὲ κέρη·
 Δή ρα τότε ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·
 Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
 240 Οὐ πάντων αἰκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Φαίηκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
 Πρὸςθεν μὲν γὰρ δὴ μοι αἰκίελιος δόατ' εἶναι,
 Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοῖ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 Αἶ γὰρ ἐμοὶ τοῖόςδε πόσις κεκλημένος εἴη
 245 Ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἳ ἄδοι αὐτόδῃ μίμνειν.

Solers, quem Vulcanus docuerit et Pallas Minerva

Artem omniferam; pulchra vero is opera perficit:

235 Sic huic affudit gratiam capitique et humeris.

Considebat is deinde, seorsum profectus, ad littus maris,
 Pulchritudine et gratia resplendens; admirabatur autem puella:

Ac tunc ancillas comis-pulchras allocuta est;

"Audite me, ancillæ, candidæ-ulnas, ut aliquid dicam:

240 "Non omnibus invitis diis, qui cælum tenent,

"Ad Phæacas hic vir pervenit diis-similes.

"Antea quidem mihi indecorus videbatur esse,

"Nunc vero diis similis-est, qui cælum latum habitant.

"Utinam mihi talis maritus vocatus esset

245 "Hic habitans, et ipsi placeret hic manere.

235 κατέχουσιν] Eæd. 238 ἀμφιπόλοις] F. 240 αἰκητι] A. 2. 3. I.

242 δόατ' εἶναι] A. L. at Fl. R. δόατ'. 245 ἄδοι] Edd. omnes et Eustath.

Ibid. ἰακινθίῳ ἀνθεὶ ὁμοίως.] "Οἱ ἴσθι μι-
 λαινας, κατὰ τὸν ἰακινθὸν τὸ ἄνθος. Eustath.

Ver. 232. Ὡς δ' ὅτι τις χρυσόν] Virgil.

Quale manus addunt ebori decus, aut ubi flavo
 Argentum Pariusve lapis circumdatur auro.

Æn. I. 596.

Ver. 235. ἄρα] Ut dictum est.

Ver. 240. πάντων αἰκητι θεῶν,] Al. πάν-
 τως αἰκητι θεῶν.

Ver. 242. δόατ'] Ita Vulgati. Barne-
 sius vocem hanc ἀπαξ λεγομένην ex δόασατο
 contractam existimat; nec male. Vide
 ad II. 5. 525. Eustathius autem, et Scho-
 lia MS. Aloysii Editionumque nonnulla-

rum, (notante Barnesio) δόασο hic legunt.
 Κεῖται δ' ἐν τῷ τόπῳ τῶν καὶ τὸ δόασο
 ἀντὶ τοῦ ἰδοῦν. Eustath. Clark. Sic le-
 git etiam auctor Elym. M. in δόασο p.
 252. 36. αἰκίλιος δόασο εἶναι, ubi vid. de
 derivatione ejus. Hesychius quoque sic
 legisse videtur. Nam non habet δόασο
 sed tamen δόασο. Add. Var. Lect. Cæ-
 terum nec Barnesius, nec Clarkius Eusta-
 thium recte inspexere. In versu ipso Eu-
 stathii Comm. habet ἰδοῦν αἰκίλιος ἰδοῦν
 εἶναι, p. 1561. 29. at infra sunt verba a
 Clarkio allata, quibus subjicit, hoc ver-
 bum δόασο prosaïcis esse inusitatum. De

- Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσιν τε, πόσιν τε.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἡδὲ πί-
 Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ θέσαν βρῶσιν τε, πόσιν τε. [Θοντο·
 ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 250 Ἀρπαλέως, θηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπασος.
 Αὐτὰρ Ναυσικία λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
 Εἴματ' ἄρα πτύζασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπῆνης,
 Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτή·
 Ὡτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 255 Ὅρσοο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν, ὄφρα σε πέμψω
 Πατρὸς ἐμῆ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημί
 Πάντων Φαίηκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
 Ἀλλὰ μάλ' ὥδ' ἔρδειν, (δοκέεις δέ μοι ἐκ ἀπινύσσειν·)

"Verum date, ancillæ, hospiti cibumque, potumque."

Sic dixit; illæ vero huic diligenter ausculturunt et paruerunt;

Ulyssique apposuerunt cibumque, potumque.

Ac bibebat quidem et edebat patiens nobilis Ulysses

250 Rapaciter; diu enim cibum non gustaverat.

Cæterum Nausicaa candida-ulnas aliud cogitavit;

Vestes utique plicatas posuit pulchrum in currum;

Junxit vero mulos fortibus-ungulis, conscenditque ipsa:

Adhortata autem est Ulyssem, verbumque dixit, et compellavit;

255 "Surge nunc, hospes, ad-urbem iturus, ut te deducam

"Patris mei ad domum prudentis; ubi te puto

"Omnium Phæacum visurum esse quotquot optimi.

"Sed omnino sic facito, (videris autem mihi non desipere;)

qui hoc verbum prosaïcis insolens esse ait. 248 θέσαν] Edd. præter R.

255 νῦν δὴ] Edd. præter R. 257 ὅσοι] Edd. præter R.

δοασο nullum vestigium comparet. Sed
 in indice tamen Itevari δόασο laudatur:
 unde colligitur ἰδοῦν pro δόασο irrepsisse,
 præsertim, cum id versus non ferat. Ern.

Ver. 244. Αἶ γὰρ ἐμοὶ τοῖόςδε πόσις] Εἰ
 μὲν ἡ Ναυσικία ξείνῳ ἄνδρα τὸν Ὀδυσσεῖα
 διασπείνει, καὶ παρῶσα τὸ τῆς Καλυψῆς πά-
 ρος πρὸς αὐτὸν, ἄτε δὴ τρυφῶσα καὶ γάμων
 ἔραν ἔχουσα, τοιαῦτα μωραίνει πρὸς τὰς θε-
 ραπαινίδας, "Αἶ γὰρ ἐμοὶ τοῖόςδε πόσις etc."
 ψεκτεῖν τὸ θράσος αὐτῆς καὶ τὴν ἀκολασίαν.
 Εἰ δὲ τοῖς λόγοις τῷ ἀνδρὶ τὸ ἦθος ἐνδύσας,
 καὶ θαυμάσασα τὴν ἐντυξίν αὐτῇ πολὺν νῦν
 ἔχουσα, εἴχεται τοιούτῃ συνοικεῖν μᾶλλον ἢ

πλωτικῷ τινι καὶ ὀρχηρικῷ τῶν πολιτῶν.
 ἄξιον ἁγασθαι. Plutarch. de audiendis
 Poëtis.

Ibid. ἐμοὶ] Apud Plutarchum, loco
 jam citato, ἐμοῦ. Minus recte.

Ibid. κεκλημένος εἴη] Nihil amplius est,
 quam sit. Καλεῖσθαι pro esse sæpe poëtæ.
 Ern.

Ver. 248. ἄρ'] Proinde, ut jusserrat
 Nausicaa —. ver. 246.

Ver. 252. 263. 266. 276. καλῆς — κα-
 λὸς — καλὸν — καλός] Vide ad II. β'. 43.

Ver. 253. Ζεῦξεν] Apud Eustathium in
 commentario, Ζεῦξεν.

- "Οφρ' ἂν μὲν κ' ἀγρὲς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνδράπων,
 260 Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεδ' ἡμίονες καὶ ἄμαξαν.
 Καρπαλίμως ἔρχεσθαι ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
 Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήσομεν, ἣν περὶ πύργος
 Ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλῃος,
 Λεπτὴ δ' εἰσίδμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
 265 Εἰρύεται· πᾶσιν γὰρ ἐπίσιόν ἐσιν ἐκάσῃ.
 Ἐνθα δέ τε σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσιδῆϊον ἀμφὶς.
 Ῥυτοῖσιν λάεσσι καταρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
 Ἐνθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγεσσι,

" Donec quidem per agros iverimus et opera hominum,

260 " Tamdiu cum ancillis, post mulos et currum,

" Celeriter venito; ego autem viam monstrabo:

" At postquam ad urbem conscenderimus, circa quam murus

" Altus, pulcher vero portus ex-utroque parte urbis,

" Arctus autem introitus; naves vero per viam utrinque-agitata

265 " Subductæ sunt; omnibus enim statio est unicuique.

" Ibi porro et ipsis forum est, pulchrum Neptuni circa templum.

" Vectitiis lapidibus excisis exstructum.

" Ibi vero navium armamenta nigrarum curant,

261 ἔρχεσθον] R. 262 ἐπιβήσομεν] F. A. I. 267 καταρυχέεσσ'] F. A. I.

Ver. 258. ἀπινύσσουσιν.] Ἀπινύσσουσιν εἶναι. Schol.

Ver. 261. ἔρχεσθαι.] Ita ex Editt. Vett. edidit Barnesius. Vulgg. ἔρχεσθον. Quod et ipsum annon ferri possit, dubitare est. Vide infra ad l. 404. item ad Il. α'. 566. et l. 487. Clark. Trahi eo posset locus Iliad. ψ'. 413. ubi dualis erat de duobus generibus rerum, non de numero singulorum. Sed et illum locum sanum non putamus. Ern.

Ver. 262. πόλιος.] Barnesius edidit πόλιος. Sed perinde est. Vide ad Il. α'. 51.

Ver. 264. Λεπτὴ δ' εἰσίδμη.] Τετρίτην ἢ τετάρτην διόδον εἰς αὐτὴν, παρὰ τὸ εἰσέναι. Eustath.

Ver. 265. πᾶσιν γὰρ ἐπίσιόν ἐσιν ἐκάσῃ.] Vocem ἐπίσιον, quæ apud Homerum hoc unico loco occurrit, ita exponit Eustathius: Ἐπίσιον δὲ τὸ, ὡς ἂν τις εἴποι, ἐπὶ οἰκίον. Ἰώνων δὲ ἡ λίξις, διὸ καὶ φιλοῦται κατὰ καὶ τὸ "Ζεὺς κατὰρσιος καὶ ἐπίσιος" παρὰ Ἡρόδοτον, [lib. I. cap. 44.] ἀντὶ τῆς ἐπίσιος καὶ, Ἀθηναίων ἐπίσιος, [lib. V. cap. 72. 73.] Γί.

νεταὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἱστίας. Similiter fere interpretatur et Porphyrius; "Ἦτοι (inquit) ἄλλος ξένος ἐστίν, ἀλλὰ πάντες πολῖται καὶ ἐφείσιν πῦρ ἔχοντες" διὰ δὲ φιλοῦται ἐξενεκταί. ὡς τὸ δέχεσθαι, δεκισθαι, καὶ ἔχει, ἔχει. Quasi. Homeric. 2. in fine. Et apud Anacreontem (quem hic citat Barnesius) occurrit vox ἐπίσιον, ubi pro ἐφείσιν κύλικα, uti ibi notat Barnesius, usurpata videtur:

κακὴν
 Πινυσα τῇ ἐπίσιον. Od. LXXI. ver. 1090.

Scholiastes autem hunc Homeri locum aliter videtur accepisse; Ἐπίσιον, (inquit) ἐπὶ οἰκίον, σκῆνη, νεώριον, ἢ σκάφος· παρὰ τὸ ἱσίον. Λέγει δὲ, ὅτι ὑπὸ τῆς πλῆθους τῶν νεῶν νεωολημένων σκῆνη ἱσίων ἢ εἰσόδος. Quam vocis ἐπίσιον significationem affert et Eustathius.

Ibid. πᾶσιν γὰρ] Eustath. πᾶσι γὰρ, c. mox ver. 267. Ῥυτοῖσι λάεσσι. Recte. Ern.

Ver. 266. Ποσιδῆϊον.] Τῷ Ποσειδῶνι κατὰ ῥωμῆον τίμενος. Schol.

Ver. 267. Ῥυτοῖσιν λάεσσι καταρυχέεσσ']

- Πείσματα, καὶ σπείρα, καὶ ἀποζύνουσιν ἐρετμά.
 270 Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βίος, ἐδὲ Φαρέτρη,
 Ἄλλ' ἴσοι καὶ ἐρετμά νεῶν, καὶ νῆες εἶσαι,
 Ἦσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περώωσι θάλασσαν.
 Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκία, μήτις ὀπίσσω
 Μαμεύη· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.
 275 Καὶ νῦ τις ὦδ' εἴησι κακώτερος ἀντιβολήσας,
 Τίς δ' ὅδε Ναυσικάα ἔπεται καλὸς τε, μέγας τε
 Ξεῖνος; πᾶ δέ μιν εὔρε; πόσις νῦ τοι ἔσσεται αὐτῇ.
 Ἦ τινὰ πε πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηός,

" Rudentes, et spiras; et poliunt remos.

270 " Non enim Phaeacibus curæ-est arcus, neque pharetra.

" Sed mali, et remi navium, et naves æquales,

" Quibus læti trajiciunt spumoso mare.

" Horum evito famam amaram; ne quis a tergo

" Carpat: valde enim sunt insolentes apud vulgus.

275 " Et fortasse quis sic dicat vilior obviam-factus;

" Quisnam vero ille, qui Nausicaam sequitur pulcherque, magnusque

" Hospes? ubi illum nacta est? maritus utique erit ipsi.

" Aut aliquem forte vagatum excepit sua a navi,

269 σπείρας] A. I. 271 ἴσσαι] R. sic et γ'. 42.

Ταὶ δὲ λίξις, οἱ ἑλκυστοὶ διὰ τὸ μέγεθος· καταρυχέεσσι δὲ οἱ κατορυγμένον, ὅστις ἐν τῇδε μέλει. Eustath.

Ver. 268. ὅπλα] Τὰ τῶν νεῶν σχοινία. Schol.

Ver. 269. Πείσματα.] Τὰ ἀπόγνια σχοινία· παρὰ τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς τὴν ναῦν. Schol. a Barnesio ex duobus MSS. suppleta.

Ibid. σπείρα,] Σπείρα ἦν ὑφάσματα, ἢ τὰ ἱστία· ἢ σπείρας, δι' ὧν αἱ νῆες ἔλκονται, ἢ δι' ὧν οἱ προχίλοι δεσμεύονται. Eustath. Posterioriorem harum lectionum solam hic agnoscit Scholiastes; exponitque, οἱ μεγάλοι κᾶλοι, παρὰ τὸ σπείραι, δι' ὧν ἔλκονται αἱ νῆες. Barnesius quoque in Editionibus nonnullis (quas et ipse secutus est) scriptum reperit σπείρας eamque et Forsi et Sensui convenientiorem lectionem contendit: "Nam σπείρα, (inquit,) τὰ νεῶν μαλάγματα, nempe lacerae vestes, sive lineæ, sive laneæ, aut canna-binae, molles et usu attritæ, quibus utuntur Nautæ, ad naves consarciendas, quomodo Homerus utitur, ῥίπιδες αἱ

σύνησιν, Odyss. ε'. ver. 256. At αἱ σπείραι, Funes, ut Br. Schol." Ita ille. Atqui vox σπείραι nusquam alibi apud Homerum reperitur. Occurrit autem vox σπείρας supra ε'. 318. ubi eodem sensu, (ut opinor,) ac vox σπείρα hoc in loco, usurpatur; secundum Barnesii expositionem certe accipi non potest:

Τῇ δὲ σπείρῃ καὶ ἐπὶ κίον ἑμπεσε τόντω.

Porro, qua ratione ultima vocis σπείρας hic produci possit, vide ad Il. α'. 51.

Ver. 273. Τῶν ἀλεείνω φῆμιν] "Nec vero negligenda est fama; nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benevolentiam civium." Cicero, de Amicitia, §. 17.

Ibid. ἀδευκία,] Ἀδευκία δὲ καὶ νῦν, ἢ ἡ ἀδόκητος, παρὰ τὸ δέκω· ἢ ἡ δακνηρὰ καὶ πικρά. Eustath. Scholiastes autem exponit, Σκληρὰν, χαλεπὴν.

Ver. 274. μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.]

Δυσέπειρος ἡμῶν καὶ φιλόδοξος πόλις.

Euripid. Electr. ver. 904.

- Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ ἔτινες ἐγγύθεν εἰσίν.
 280 Ἡ τις οἱ εὐζαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
 Οὐρανόθεν καταβάς· ἔξει δέ μιν ἡματα πάντα.
 Βέλτερον, εἴ κ' αὐτὴ περ ἐποικομένη πόσιν εὔρεν
 Ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τὰςδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
 285 Ὡς ἐρέσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνειδέα ταῦτα γένοιτο·
 Καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
 Ἡ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
 Ἀνδράσι μίσγεται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 Ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὅφρα τάχιστα
 290 Πομπῆς καὶ νόσοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμείο.
 Δῆομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης, ἄγχι κελεύθε,
 Αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμῶν·

“ Virorum loginquorum; nam nulli prope sunt.

280 “ Aut aliquis supplicanti multum-exoptatus deus advenit,

“ E caelo delapsus; habebit vero ipsum dies omnes.

“ Rectius, si ipsa etiam adiens maritum invenit

“ Aliunde: certe enim hos quidem spernit in populo

“ Phæaces, qui ipsam ambiunt multique et nobiles.

285 “ Sic dicent; mihi vero probra hæc essent:

“ Etenim alii succensuerim, quæcunque talia utique fecerit,

“ Quæ scilicet invitis caris patre et matre viventibus

“ Viris misceatur, priusquam palam nuptiæ advenerint.

“ Hospes, tu vero ita meum observa sermonem, ut celerime

290 “ Deductione et reditu potiaris a patre meo.

“ Inveniemus pulchrum lucum Palladis, prope viam,

“ Ex-populis; fons autem effluit, circa vero pratum:

285 ἐμοὶ δ' ἂν ὀνειδέα] R. 288 μίσγεται] Edd. præter R. 289 ξυνίει] F. A. L. 292 ἐν δὲ κρήνῃ] Ead. quod placet: aliis locis in tali descrip-

tionem aqua προέρρει.

Ver. 275. 276. Καὶ νύ τις ὦδ' εἴπῃσι —
 Τίς δ' ὅδε Ναυσικάα etc.] Καὶ ὅτις ὃν ἔρωτα
 εἶχεν εἰς νῆν, ἀνεκάλυψε κατὰ θαυμασίαν
 μίθοδον, ὡς ἄλλοι τινὲς δῆθεν τοιαῦτα ἐρεῖντος·
 ἄλλως γὰρ ἀνέκφορος ἦν. Eustath.

Ver. 277. νύ τοι] Apud Eustathium
 in commentario, νύ οἱ.

Ver. 285. ἐμοὶ δέ κ' ὀνειδέα] Apud Eu-
 stathium, ἐμοὶ δ' ἂν ὀνειδέα. Quod idem.

Ver. 287. Ἡ τ'] Quæ utique —. Quæ
 scilicet.

Ver. 288. πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν]

Παρθενακὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλά-

μυσι,
 Μηδὲ μιν ἀχρεὶ γάμων πρὸς δόμον ὀφείναι ἰσχυ-

Phocylides, ver. 205.

Ver. 289. σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος]

Virgil.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite di-

ta. Æn. III. 236.

— tu condita mente teneto. Ibid. 238.

- Ἐνθα δὲ πατρὸς ἐμῆ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλῶν,
 Τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
 295 Ἐνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόπεν ἡμεῖς
 Ἀστυδὲ ἐλθωμεν, καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 Καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν εἰς πόλιν, ἥδ' ἐρέεσθαι
 Δώματα πατρὸς ἐμῆ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 300 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐσὶ, καὶ ἂν παῖς ἡγήσαιο
 Νήπιος· ἔ μὲν γὰρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκται
 Δώματα Φαίηκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 Ἡρώος· ἀλλ' ὁπότ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλῇ,
 Ὡκα μάλ' ἐκ μεγάρου διελθέμεν, ὅφρ' ἂν ἴκηαι
 305 Μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' ἦσαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 Ἰλάκατα φρωφῶς ἀλιπὸρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,

“ Ibi autem patris mei et prædium, et florentes horti,

“ Tantum ab urbe, quantum utique auditur clamans:

“ Ibi desidens mane aliquandiu, donec nos

“ Ad-urbem accesserimus, et pervenerimus ad aedes patri-

“ At postquam nos putaveris ad aedes pervenisse,

“ Tum vero Phæacum eas ad urbem, atque require

“ Ædes patris mei magnanimi Alcinoi.

300 “ Facile autem conspicuæ sunt, et vel puer duceret

“ Infans; neque enim omnino similes illis sunt

“ Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi

“ Herois: sed postquam te aedes occuluerint et aula,

“ Celeriter valde ex regia ulterius-perge, donec perveneris

305 “ Ad matrem meam; illa autem sedet ad focum in ignis splendore,

“ Pensum versans purpureum, mirabile visu,

296 ἐλθωμεν] Edd. 298 εἰς πόλιν ἴμεν] F. A. L. 303 ἡρώος] Edd. præter

R. Ibid. κεκύθωσι] Ead.

Ver. 293. Ἐνθα δὲ πατρὸς ἐμῆ τέμενος,]
 Virgil.

Insuper id campi quod rex habet ipse Latinus.

Æn. IX. 274.

ἔστι δὲ τέμενος διαίτητος τόπος, περιωρισμέ-

νος καὶ οὕτως ἀποτεταγμένος τῶν ἐγγύς. Τέ-

μενος γὰρ ἐπὶ ναυὶ οἱ μεθ' Ὀμήρον οἶδασιν· ὁ

Πρωτῆς δὲ ἐπὶ ἀπλῶς τόπον λέγει τὸ

τέμενος, ἀλλὰ τὸν κατ' ἀποτομήν ὄντα τινός·
 Eustath.

Ver. 294. πτόλιος,] Vide supra ad ver.

262.

Ibid. γέγωνε] Vide supra ad s. 400.

Ver. 300. Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐσὶ,] Vide ad
 ver. 108. Ern.

Ver. 301. 305. 308. τέτυκται — ἦσται,
 — ποτικίκεται] Vide ad II. α'. 57. et v.

736.

- Κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δὲ οἱ εἶατ' ὀπίσθεν.
 Ἐνθα δὲ πατρὸς ἐμεῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 Τῷ ὅγε οἶνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὤς.
 310 Τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γένασι χεῖρας
 Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόσιμον ἤμαρ ἴδῃαι
 Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
 Εἴ κεν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 315 Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
 Ἡμιόνους· αἱ δ' ὤκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
 Αἱ δ' εὖ μὲν τρώων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεςσιν.
 Ἡ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοῖ.

"Columnæ acclinata; ancillæ vero sedent pone-illam.

"Ibi autem patris mei solium adjacet ei,

"Quo ille vinum-potat insidens, immortalis ævo.

510 "Hoc præterito, matris ad genua manus

"Extende nostræ, ut reditus diem videas

"Gaudens, cito; etiamsi valde procul-hinc sis.

"Si tibi illa utique bene voluerit in animo,

"Spes tibi deinde amicosque visurum-te, et perventurum

515 "Domum ad pulchre-ædificatam, et tuam in patriam terram."

Sic utique locuta, flagellavit flagello splendido

Mulos; hi vero celeriter reliquerunt fluvii fluentia:

Illi autem bene quidem currebant et pulchre alternabant pedes.

Illa autem sedulo aurigabatur, ita-ut simul sequerentur pedites,

517 λίποντο] F. A. L.

Ver. 305. Ἡμιόνους· ἀλλ' ὅτις ἂν σι] "Ob-
 "servanda," inquit Barnesius, "Συνεκφέ-
 "νησι, sive συνζήσι vocalium ω, et ο. Duæ
 "enim ultimæ Syllabæ coalescunt, quasi
 "ἥρωι scriberetur." Verum (uti et ipse
 postea annotat Barnesius) etiam corripi
 potest istud ω, propter sequentem vocalem.
 Vide ad Il. ε. 24. item η. 453.

Ibid. κινύθωσι] Al. κινύθωσι.

Ver. 305. ἰσ' ἰσχαρῇ] Ἀντὶ τῷ παρ' ἰσ-
 χαρῇ. Strabo, Geograph. Lib. XIII. pag.
 897. al. 601.

Ibid. ἐν πυρὸς αὐγῇ,] Ἐν τῷ καταπιφω-
 τισμένῳ ὑπὸ τῷ πυρὸς τόπῳ. Schol.

Ver. 307. 308. κεκλιμένη· — ποτικέκλι-
 ται] Vide ad Il. α'. 514.

Ver. 307. εἶατ' ὀπίσθεν.] Postulat Tem-
 porum ratio ut vox εἶατ', hoc in loco, in-
 telligatur εἵαται, non εἵατο. Vid. ad Il.
 ε'. 164.

Ver. 308. ποτικέκλιται αὐτῇ,] Scholast.
 exponit, Περιίχεται τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τῷ πιφώ-
 τισται. Unde legisse videtur is (uti et
 notat Barnes.) ποτικέκλιται αὐγῇ, cujus
 lectionis hic meminit et Eustathius: sed
 minus recte.

Ver. 318. εὖ δὲ πλίσσοντο] Τὸ δὲ, πλίσσον-
 το, — δηλοῖ — τὸ βηματίζειν, καὶ μεταφέρειν
 σκέλος παρὰ σκέλος. Eustath.

Πλίσσαντες μηρῶσι παρὰ μηρῶσι
 Anacreon. ver. 1269

- 320 Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσ-
 Δύσετό δ' ἥελιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο [θλην.
 Ἴδον Ἀθηναίης, ἣν ἄρ' ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρᾱτο Διὸς κέρη μεγάλοιο·
 Κλυδί μοι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτῶνῃ,
 325 Νῦν δὴ πέρ μευ ἄκυσσον, ἐπεὶ πάρος ἔποτ' ἄκυσσας
 Ῥαιομένε, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἥδ' ἐλεεινόν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 Αὐτῷ δ' ἔπω φαίνεται ἐναντίον· αἶδετο γάρ ῥα
 330 Πατροκασίγνητον· ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινε
 Ἀντιδέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

320 Ancillæque, Ulyssesque; arte vero impingebat flagellum.

Occidebat autem sol, et illi inclytum ad lucum pervenerunt

Sacrum Palladis, ubi proinde consedit nobilis Ulysses.

Statim deinde supplicabat is Jovis filiæ magni;

"Audi me, Ægiochi Jovis filia indomita;

325 "Nunc tandem saltem me exaudi, quoniam antea nunquam exaudivisti

"Jactatum, quando me jactabat inclytus Neptunus.

"Da me ad Phæacæ gratum venire, atque miserabilem."

Sic dixit supplicans; eum autem audivit Pallas Minerva:

Ipsi vero nondum apparebat palam; verebatur enim

330 Patruum: is autem vehementer irascebatur

Nobili Ulyssi, antequam is suam ad terram veniret.

321 δύσειτο] A. L.

Ver. 320. νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.]

ἱμάσθλην ἢ κάθη, τῇσιν, φρονίμως ἠνι-
 ούσας ὅπως ἄμα ἵκοντο οἱ πεζοί. Eustath.

Ver. 321. Δύσειτό δ' ἥελιος,] Νῦν πρὸς
 ἡμέρας ἀπεκλίνειν ἡμέρας γὰρ ἐπὶ ὧσιν εἰσέρ-
 χεται Ὀδυσσεύς, παρὰ καὶ ἀχλὺν αὐτῷ κα-
 τὰται. Schol. Vide autem infra ad η'.
 14.

Ibid. Δύσειτο] Vide ad Il. β'. 35. et ε'.
 109.

Ver. 322. ἄρ'] Ut jusserrat Nausicaa;
 supra ver. 295.

Ver. 324. ἀτρυτῶνῃ,] Vide ad Il. β'.
 157.

Ver. 326. Ἐννοσίγαιος.] Ὁ Ποσειδῶν, ὁ

τὴν γῆν κινῶν· ἐνοσίς μὲν γὰρ ἡ κίνησις. Schol.
 Vide supra ad ε'. 282.

Ver. 327. Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλ-
 θεῖν,] Vide Aristot. Rhetoric. Lib. III.
 cap. 14. sub fine; ubi hic locus laudatur.

Ver. 329. ἐναντίον.] Apud Eustathi-
 um in commentario, ἐναντίον.

Ibid. αἶδετο γάρ ῥα Πατροκασίγνητον.]

Οὐκ εἰς δ' ὡδ' ἔχει νόμος·
 Οὐδὲς ἀπαντᾶν βέλεται προθυμία
 Τῇ τῷ θύλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' αἰεί.

Eurip. Hippolyt. Coron. ver. 1328.

Ver. 330. Πατροκασίγνητον.] Neptunum.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Η'.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Η'.

ΝΑΥΣΙΚΑ'Α εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς ἰκετεύει Ἀρήτην τὴν τῆς Ἀλκινόου [Ita ex Editionum vetustiorum nonnullis reposuit Barnesius, pro vulgato τὴν Ἀρήτην Ἀλκινόου] τῆ βασιλέως γυναῖκα καὶ μετὰ τὸ δειπνον πυθομένης, ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔσχευ, (ἰγνώρισε γὰρ αὐτὴν,) τὰ συμβάντα αὐτῇ κατὰ τὸν πλῆν, ἀπὸ τῆς Ὀλυγίας μέχρι τῆς τῶν Φαιάκων γῆς, διηγεῖται.

* Ἄλλη ὑπόθεσις.

ΑΘΗΝΑ' εἰς τὴν πόλιν παραγνομένη Ὀδυσσεὺς ἀπαντᾷ, καὶ ἐξῆς ἀντιδύκνους τὸν Ἀλκίνοῦ οἶκον εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς προσπίπτει τοῖς τῆς Ἀρήτης γόνατι, καὶ διῖται αὐτῆς, πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀναστήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαλεῖ αὐτῶν, καὶ δειπνον παρέχει. Ἡ δὲ Ἀρήτη διασαμένη τὴν ἐσθῆτα, πυθάνεται, πόθεν ἔσχευ; Ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὸν ἀπὸ Καλυψῆς πλῆν, καὶ τὸ γενόμενον Ναυάγιον, καὶ τὴν πρὸς αὐτὸς ἀφίξιν, καὶ ὅτι δεηθεὶς Ναυσικάας, ἔλασεν τὴν ἐσθῆτα.

* Argumentum hoc a Barnesio ex MS. Gonvillo-Caiensi excerptum. Pro αὐτῶν autem, ἰξῆς, restituisse; et post Καλυψῆς, vocem πλῆν supplevisse se, ipse annotat.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Η'.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσεὺς εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνοον.

Ἄλλως.

Ἦτα δ' εὐ φρονέουσ' Ὀδυσεὶ Σχερῆης βασιλῆες.

"Ως ὁ μὲν ἐνδ' ἤρᾱτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Κέρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιονοῖιν.
Ἡ δ' ὅτε δὴ ἔ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκανε,
Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δὲ μιν ἀμφὶς
5 Ἴσαντ', ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ἀπ' ἀπῆνης
Ἡμίονος ἔλυσον, ἐς δ' ἡντὰ τε ἔσφερων εἶσω.

SIC quidem ibi supplicabat patiens nobilis Ulysses:

Puellam vero ad urbem ferebat robur mulorum.

Illa vero quando jam ad sui patris inclytas aedes pervenisset,

Stetit in vestibulo: fratres vero ipsam undique

5 Circumstabant, immortalibus similes; qui utique a curru

Mulos solverunt, vestemque portarunt intro.

4 προθύροισιν] Edd. male. 5 ἀπ' ἀπῆνης] R. sic et Eustath. quod prætulerim. δ. 39. ἴππους λύσαν ἐπὶ ζυγῷ.

Ver. 2. φέρεν μένος — ἴκανε,] Sufficiebat φέρει, et scribendum erat, ut alibi, ἴκανε, quia sequitur σῆσεν. Ern.

Var. 4. Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι.] Currum nempe ad aedium introitus stetit. Barnesius et versiones vulgatæ reddunt, "Constitit in vestibulo." Sed minus recte: ut liquet ex aliis locis, ubi vocem Στῆσεν usurpat Poëta:

Ἐνθ' ἴππους στήσασα διὰ λευκώλενος Ἥρη.
Iliad. ε'. 755.

Στῆσαν ἄρ' ἡμίονος τε καὶ ἴππους, ὄρεα πίοις.
Iliad. ω'. 350.

Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Odys. ε'. 258. ζ'. 427.

Ver. 5. ἀπ' ἀπῆνης] Al. ὑπὸ ἀπῆνης.

Ver. 6. Ἡμίονος ἔλυσον,] Barnesius edidit

- Αὐτὴ δ' εἰς θάλαμον ἔον ἦε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
 Γρῆς Ἀπειραΐη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
 Τὴν ποτ' Ἀπείρηθεν νῆες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
 10 Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, ἔνεκα πᾶσι
 Φαίηκεσσιν ἀνασσε, θεῶ δ' ὥς δῆμος ἄκκεν·
 Ἡ τρέφε Νausικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 Ἡ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμιε.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὤρτο πόλινδ' ἵμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη·
 15 Πολλὴν ἥερα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
 Μῆτις Φαίηκων μεγαδύμων ἀντιβολήσας
 Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιδ', ὅτις εἴη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλε πόλιν δύσεσθαι ἔρανιν,
 Ἐνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ipsa vero ad thalamum suum ibat; accendebat autem ei ignem
 Anus Epirotica cubicularia Eurymedusa,
 Quam olim ex-Epiro naves duxerant utrinque-remis-actae
 10 Alcinoos autem eam munus elegerunt, eo-quod omnibus
 Phæacibus imperabat, et eum deum veluti populus audiebat
 Quæ enutrivit Nausicaam ulnis-pulchram in ædibus.
 Hæc ei ignem accendebat, et intus cœnam adornabat.
 Et tunc Ulysses surrexit ad-urbem iturus; at Minerva
 15 Multam caliginem circumfudit, bene cupiens Ulyssi.
 Nequis Phæacum magnanimorum obviam-factus,
 Convitiareturque verbis, et interrogaret, quisnam esset
 Sed cum jam urbem ingressurus esset amabilem,
 Tum ei obviam-facta-est dea cæsia-oculis Minerva.

8 Γρῆς] Edd. præter F. 17 ὅστις] R. 18 δύσεσθαι [ἐρανιν] F. A. I.

Λύον τ'. "Voculam τε," inquit, "quæ
 "post ἔλυν olim exciderat, restituo; quod
 "Sensus et Versus eam fere requirant."
 Sed nihil opus. Vide ad Il. α'. 51.
 Ver. 8. Ἀπειραΐη] Ἀπείρηθεν πικρῶτα. ἡπει-
 ρωτική· ἔστι δὲ ἀντικρὺ τῆς Κιρκίας ἢ Ἡπει-
 ρος. Schol.
 Ver. 9. Τὴν ποτ' Ἀπείρηθεν νῆες ἤγαγον]
 Ἡ μάχης νόμον ἢ κατὰ ἐμπορίαν. Eustath.
 Posterior harum expositionum potior,
 quia Phæaces bellorum semper insueti
 narrantur. Vide supra ad ζ'. 270. For-
 tasse autem rectius intelligas mulierem
 hanc captivam ex præda communī per
 piraticam (ut mos erat antiquis) quæsitā,
 Alcinoos munus electam. Quæ et vocis

γέρας maxime propria significatio. Vide
 ad Il. σ'. 441.

Ver. 14. ἀμφὶ δ' Ἀθήνη Πολλὴν χεῦε]
 Codices a Tho. Bentleio collati, καὶ
 τὰς Ἀθήνη. Virgil.

At Venus obscuro gradientes aëre sepsit.
 Et multo nebulae circum Dea fudit amictu:
 Cernere ne quis eos, neu quis contingere possit
 Molirive moram, aut veniendi poscere causas.
 Æn. I. 415.

Ἔστι δὲ τῷτο ἀλληγορικῶς, ἢ προφητικῶς
 φρόνησις· δι' ἧς περὶ δυνάμιν ἡλίου γέγονεν
 εἰς τὴν πόλιν εἰσόδος τῷ Ὀδυσσεῖ. Eustath.
 Ver. 19. Ἐνθα οἱ ἀντεβόλησε] Virgil.

Cui mater media sese tulit obviam sylva.

- 20 Παρθενηκῇ εἰκυῖα νεήριδι, κάλπιν ἐχέσῃ·
 Στῇ δὲ πρόςδ' αὐτῶ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ τέκος, ἐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
 Ἀλκινόε, ὅς τοῖςδε μετ' ἀνδράποισιν ἀνάσσει;
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 25 Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ ἔτινα οἶδα
 Ἀνδράπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
 Δείξω· ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύδι ναίει.
 30 Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
 Μηδέ τιν' ἀνδράπων προτίσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
 Οὐ γὰρ ξεῖνες οἶδε μάλ' ἀνδράπας ἀνέχονται.

10 Virgini similis juveneulæ, urnam gestanti;
 Stetitque ante eum: interrogabat autem nobilis Ulysses;
 "O filia, nonne me ad domum viri deduxeris
 Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
 Etenim ego hospes multa-passus huc venio,
 5 "Procul e longinqua terra; quare nullum novi
 "Hominum, qui hanc urbem et terram inhabitant."
 Hunc autem contra allocuta est dea cæsia-oculis Minerva;
 "Equidem tibi, hospes pater, domum, quam me jubes,
 "Monstrabo: quoniam mihi patrem eximium prope habitat.
 30 "Sed eas tacite sic; ego vero viam monstrabo:
 "Neque quenquam hominum respice, neque interroga.
 "Non enim hospites hi crebro homines suscipiunt,

26 καὶ ἔργα νέμονται] R. add. not.

Virginis os habitumque gerens, et virginis arma
 gestantæ. — Æn. I. 318.

Ver. 22. οὐκ ἄν μοι] Al. ἢ ἄρα μοι.

Ver. 24. ταλαπείριος] Ἀρίσταρχος μὲν,
 καὶ τῷ ταλαίπυρος· τινὲς δὲ, ἀντὶ τῷ ξένος,
 καὶ τῷ τῶθεν στεπιδάκως, ἢ μακρόθεν ἀφιγμέ-
 νος. Schol. Vide autem supra ad ζ'. 193.

Ver. 25. ἐξ ἀπίης γαίης] Ἐκ τῆς ἄλλο-
 ἐκτὸς, καὶ μακρὰν ἀπέχουσας γῆς. Schol. ad
 Iliad. α'. 270. Eodemque modo exponit
 Hesychius. Etymologicon Magnum autem,
 vocem Ἀπίης proprium terræ nomen in-
 terpretatur: "Ἐξ Ἀπίης γαίης" — ἀπὸ
 τῆς Πελοποννήσου· τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο
 Αἰγιάλεια. — ὅστιρον δὲ πάλιν Ἀπία ἐκλήθη
 ἡ Ἀπία τῷ Φωκαίῳ· παλαιοί.

Ver. 26. πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.] Eusta-
 thius in commentario citat, πόλιν καὶ ἔργα
 νέμονται. Atque ita in duobus MSS. re-
 perit Tho. Bentleius.

Ver. 30. ἴθι σιγῇ τοῖον] Facetum τὸ
 τοῖον, cujus et alia, etiam apud latinos
 exempla, ut apud Terentium in Eunuchis:
 Ei ventulum sic facito. Prægressa puella
 monstrat ingressu suo, quomodo incedere
 debeat. Ern.

Ver. 32. Οὐ γὰρ ξεῖνες οἶδε] Schol. Οὐ ξε-
 νίζουσι τὰς ἀνθρώπους. Πῶς ἂν ἐν τοῖς ἔξῃς
 φιλοξενωτάτης λέγει; ἢ τὸν μὲν ναυτικὸν
 ἔχλον τῷ ὄντι εἶναι ἀπὸ τῆς βασιλείας δι' ὁ-
 λοξένους· ἢ ἴσως, ἵνα φυλάξῃται, τινὲς πωδίσθαι,
 ἢ πρὸς ἑτέρον καταβῆναι. Clark. Etiam

- Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Νηυσὶ δοῇσιν τοίγε πεποιδότες ὠκείησιν,
 35 Λαῖτμα μέγ' ἐκπερώσιν, ἐπεὶ σφισὶ δῶκ' Ἐνοσίχθων
 Τῶν νέες ὠκείαι, ὥς εἰ πτερὸν, ἢ νόημα.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ ἐκ ἐνόησαν
 40 Ἐρχόμενον κατὰ ἄστρ' ἀσφάει· ἔ γάρ ῥ' Ἀθήνη
 Εἶα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἢ ῥά οἱ ἀχλὺν
 Θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 Θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἰσας,
 Αὐτῶν δ' ἡρώων ἀγοράς, καὶ τείχεα μακρὰ,
 45 Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀγρηότα, θαῦμα ιδέσθαι.

" Neque amanter-excipientes amplectuntur, quicumque aliunde venerit.

" Navibus velocibus hi freti celeribus,

35 " Undas ingentes tranant; quippe ipsis dedit Neptunus.

" Horum naves veloces, veluti penna, sive cogitatum."

Sic sane locuta praebat Pallas Minerva

Celeriter: ille vero deinde post vestigia ibat deæ.

Hunc autem Phæaces re-nautica-incltyti non adverterunt

40 Gradientem in urbe per ipsos: non enim Minerva

Sinebat comas-pulchra, potens dea; quæ utique ei caliginem

Divinitus-immissam offudit, bene cupiens in animo.

Mirabatur autem Ulysses portus et naves æquales,

Ipsorumque Heroum fora, et mœnia longa,

45 Sublimia, vallis munita, mirabile visu.

34 δοῇσι] Edd. præter R. sic et Eustath. male. 35 δῶκε Κρονίων] F. A. I.

Callimachus φιλοξενωτάτην vocat H. in Del. 156. ad quem locum vid. quæ dixi. Ern.

Ver. 33. φιλέουσ'.] Similiterque ver. 171. φιλείουσ' et ver. 256. ἐφίλει. Vide ad Il. v. 304.

Ver. 34. πεποιδότες ὠκείησιν.] Eustathius ὠκείησι, quod verum est. Tautologiæ frigida speciem habet δοῇσιν ὠκείησι. Ern.

Ver. 35. δῶκε Ἐνοσίχθων.] Al. δῶκε Κρονίων.

Ver. 36. ὠκείαι, ὥς εἰ πτερὸν, ἢ νόημα.] Claudianus:

Quantum non jáculum Parthi, non impetus Austri,

Non leve sollicitæ mentis discurrat acumen. De Raptu Proserp. II. 20.

" Nihil est animo velocius, nulla est celeritas, quæ possit cum animi celeritate contendere." Cicero, Tusc. Disputat. lib. I. §. 19.

Ver. 38. θεός.] Sic infra, ver. 41. (notante Barnesio,) "δυνὴ θεός." Et apud Virgilium, de Venere,—"ducente Deo—" Æn. II. 632. Vide infra ad ver. 291. item ad Il. i. 778.

Ver. 39. Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες—ἐκ ἐνόησαν.] Virgil.

Infert se septus nebula, mirabile dictu.

- Ἄλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δάμαρ' ἵκοντο,
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
 Πεφραδέν· δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
 50 Δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδὲ τι θυμῷ
 Τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 Ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Δέσποιναν μὲν πρῶτα κυχίσειαι ἐν μεγάροισιν,
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκῆων
 55 Τῶν αὐτῶν, οἳ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίδοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 Ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,

Sed quando jam Regis ad incltytam domum pervenissent, Hisce dein sermonis exordiebatur dea cæsia-oculos Minerva;

" Hæc sane tibi, hospes pater, domus, quam me jubes

" Monstrare; invenies Jovis-alumnos reges

50 " Convivium celebrantes: tu vero intro eas, neque quid animo

" Timeas: audax enim vir in omnibus potior

" Rebus existit, etiam sicunde aliunde venerit.

" Reginam quidem primo invenies in ædibus;

" Arete vero nomen est inditum-ei: ex parentibus autem

55 " Iisdem est, qui quidem genuerunt Aleinoum regem.

" Nausithoum quidem primum Neptunus terræ-quassator

" Genuit, et Peribœa, mulierum forma pulcherrima,

" Minima-natu filia magnanimi Eurymedontis,

49 δῆεις δὲ τοι] F. 52 Ἔργοισι] Edd. vett. recte.

Per medios, miscetque viris: neque cernitur ulli. Æn. I. 443.

Ver. 41. ῥά] Ut dictum est—ver. 14.

Ver. 43. Θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεύς] Virgil.

Miratur molem Æneas, magalia quondam; Miratur portas, strepitumque, et strata viarum. Æn. I. 425.

Ver. 47. Τοῖσι δὲ] Barnesius, ut τοῖσιδ' hic legatur, sensum omnino postulare contendit. " Quis locus," inquit, " hic pro δὲ, vero; Poëtice τοῖσιδὲ, vel ταῖσιδὲ, "pro τούτοις, ponitur." Sed minus recte. Vide ad Il. α'. 57. et §. 160.

Ver. 49. Πεφραδέν] Vide ad Il. ζ'. 500.

Ver. 51. θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων] Virgil.

Audentes fortuna juvat. — Æn. X. 284.

Οὐκ ἔστι τόλμης ἐφ' ὅδιον μᾶζον βίη.

Menander, Fragment. 84. ex incertis Comædiis.

Ver. 52. ποθεν ἄλλοθεν] Al. μάλα τηλόθεν.

Ver. 53. Δέσποιναν μὲν πρῶτα] Vide Julian. Imperat. Orat. 3. haud longe ab initio.

Ibid. κυχίσειαι] Nūν ἀντὶ τῆς ἱκισιούσης [Al. ἱκισιούσης] ἢ γὰρ καταλήφισθαι σημαίνει. Schol. Quod tamen ut opinor, vix ferri potest. Clark. Recte judicat Clark.

- "Ος ποδ' ὑπερδύμοισι Γιγάντεσσιν βασιλευεν·
 60 Ἄλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός·
 Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγένετο παῖδα
 Ναυσίδαον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἀνασσε·
 Ναυσίδαος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκινόοον τε.
 Τὸν μὲν, ἄκρον ἑόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων·
 65 Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἀκοιτιν,
 Καί μιν ἔτισ', ὥς ἔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 "Οσσαί νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν·
 "Ὡς κείνη περὶ κῆρι τετίμηται τε, καὶ ἐστίν,
 70 Ἐκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτῆς Ἀλκινόοιο,
 Καὶ λαῶν, οἳ μὲν ῥα, θεὸν ὦς, εἰσορόωντες,
 Δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε σείχησ' ἀνὰ ἄστυ.

" Qui olim superbis Gigantibus imperabat:

- 60 " Verum hic quidem perdidit populum scelestum, periit et ipse.

" Cum illa vero Neptunus mistus est, et genuit filium

" Nausithoum magnanimum, qui Phæacibus imperabat:

" Nausithous vero genuit Rhexenoremque. Alcinoumque.

" Illum quidem prole-mascula-carentem interemit argenteum-arcum gestantem.

- 65 " Ducta-recens-uxore in regia, unica sola filia relicta [Apollo.

" Areta: hanc vero Alcinoos duxit uxorem,

" Et ipsam honoravit, ut nulla super terra honoratur alia,

" Quotquot nunc utique mulieres sub viris domum habent;

" Adeo illa ex animo honoraturque, et est cordi,

- 70 " Et apud caros liberos, et apud ipsum Alcinoum,

" Et cives, qui ipsam sane, deam veluti, suspicientes,

" Excipiunt vocibus faustis, cum incedit per urbem.

59 γιγάντεσσιν] F. L. Eustath. recte. 62 ἀνασσειν] Edd. male. 65 ἔτισ' R. male. 68 ὅσαι νῦν γε] Edd. præter R. sic et Eustath.

hicus, est pro ἐρήσει, quod alibi usurpat in tali re Homerus: Eam reperies, offendes domi. Enn.

Ver. 54. Ἀρήτη δ' ὄνομα ἐστίν] Καθὸ ἀρετῆς καὶ εὐκαίως ἐγεννήθη. Schol.

Ver. 59. "Ὁς ποδ' ὑπερδύμοισι] Ἐποίησε δι' Ὀμήρου καὶ τὸν βασιλεῖα τῶν Φαιάκων λέγοντα [infra ver. 205. 206.] εἶναι τῆς Φαιάκας ἱγυῖς θεῶν ὡς περὶ Κύκλωπας, καὶ τὸ Γιγάντων ἔθνος. "Εν τῇ ἐν τούτοις δηλοῖ διηγεῖται καὶ ὁ Διὸς γένος τῶν Γιγάντων καὶ σαφίστην ἐν τῇδε ἔστι "Ὁς ποδ' ὑπερδύ-

"μοισι Γιγάντεσσιν βασιλευεν, etc." Pausanias, Lib. VIII. cap. 29.

Ver. 64. ἄκρον] Ἀμοιβὴν ἀρρένας παῖδας, ἢ μὴ γεννήσαντα παῖδα ἀρρένας. Schol.

Ibid. βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων.] Vide infra ad δ. 409.

Ver. 65. Νυμφίον] Νεωστὶ γεγαμηκότα. Schol.

Ver. 66. ποιήσατ'] Vide infra ad δ. 296.

Ver. 67. ἔτισ', — τίεται] Vide ad Il. δ. 257. et χ'. 19. 20.

- Οὐ μὲν γάρ τι νόσ γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλῆ,
 Οἷσιν τ' εὖ φρονέσῃ, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
 75 Εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέσῃ ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον· λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινὴν·
 80 Ἴκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
 Δῦνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκινόος πρὸς δώματ' ἴε κλυτὰ· πολλὰ δὲ οἱ κῆρ
 "Ὤρμαιν' ἰσαμένῳ, πρὶν χάλκεον ἔδον ἰκέσθαι·
 "Ὡς τε γὰρ ἡελίς αἴγλη πέλεν, ἥε σελήνης,
 85 Δῶμα καδ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἐνθα καὶ ἐνθα,

" Neque enim omnino mente utique et ipsa eget bona.

" Quibus utique bene velit, et viris lites solvit.

75 " Si tibi illa quidem bene velit in animo,

" Spes tibi deinde amicosque visurum te. et perventurum

" Domum in excelsam, et tuam in patriam terram."

Sic utique locuta, abiit cæcia-oculis Minerva

Pontum per infructuosum; reliquitque Scheriam amabilem:

80 Venit autem ad Marathonas, et latas-vias-habentes Athenas,

Et ingressa est Erechthei bene-munitam domum. At Ulysses

Alcinoi ad domum ibat inclytam: multa vero ei cor

Cogitabat stanti, prius-quam ad æreum limen venisset:

Instar enim solis splendor erat, aut lunæ,

85 Domum per excelsam magnanimi Alcinoi.

Ærei etenim parietes ducti erant hinc atque hinc.

74 οἷσι] F. male. ἦσιν τ' εὖ φρονέσῃ καὶ] R. sed aut, delendum aut τ 86 γὰρ] abest Fl. Ibid. ἐρήσειδ' Edd. vett. Eustath.

Ver. 68. νῦν γε] Al. νῦν γε. Minus recte.

Ver. 69. τετίμηται τε, καὶ ἐστίν,] Vide ad Il. α. 37. et γ. 736.

Ver. 74. Οἷσιν τ' εὖ φρονέσῃ,] Καὶ οἷς ἀνδράσι νείκεα λύει, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν διαλύει. Schol.

Al. ἡσίν τ' εὖ φρονέσῃ, et ἡσίν τ' εὖ φρονέσῃ.

Ver. 79. Σχερίην] Ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἡ δὲ Κίρκου τοῦ πρώτου ἔτιος καλεῖται. Schol.

Ver. 80. Μαραθῶνα,] Τόπον τῆς Ἀττικῆς. Schol.

Vol. III.

Ver. 81. Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον.] Τὸ ἑαυτῆς τέμενος· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη Ἐρεχθίδης. Schol.

Ver. 84. "Ὡς τε γὰρ ἡελίς αἴγλη πέλεν,] Vide supra ad δ. 45.

Ver. 86. τοῖχοι ἐληλάδατ'] In vulgatis editum est ἐρησίδατ'. Barnesius autem ex Scholiaste restituit ἐληλάδατ'.

"Nam de parietibus æneis, (inquit,) qui ductilibus certe laminis erant induti, vox "ἐλαύνω proprie usurpatur, mox autem "ad v. 95. ἐν δὲ θεοῖσι περὶ τοῖχον ἐρησίδατ'· ibi quidem vox ἐρησίδατ' significat.

- Ἐς μυχὸν ἐξ ἑδῶ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
 Χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 Ἀργύρεοι δὲ σαυμοὶ ἐν χαλκίῳ ἔασαν ἑδῶ,
 90 Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσήν δὲ κορώνην·
 Χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 Οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
 Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 Ἀθανάτης ὄντας καὶ ἀγήρω ἤματα πάντα.
 95 Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοίχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἐς μυχὸν ἐξ ἑδοῖο διαμπερεῖς· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι

Ad intimum-secessum a limine: circa autem corona ex cyano:
 Aureæ vero fores firmam domum intus claudebant:
 Postes autem argentei in areo stabant limine,
 90 Argenteum vero superliminare, aurea autem cornix.
 Aurei porro utrinque et argentei canes erant,
 Quos Vulcanus fecerat peritis præcordiis,
 Domum ut-custodirent magnanimi Alcinoi,
 Immortales existentes et senii-expertes dies omnes.
 95 Intus vero solia circa parietem firmata erant hinc atque hinc.
 Ad intimum-secessum a limine usque: ibi peploi

89 ἔασαν] Edd. 90 ἑυπερθύριον] R. Eustath. 91 Χρύσειοι δὲ] L.

“tior: quare meo quidem iudicio, vox
 “ἐληλάδατο hoc in loco scribenda, ut MS.
 “Scholia Aloysii expresse legunt; illo pos-
 “teriori loco, ἐρηρέδατο. Et ipse mox
 “Poëta, v. 115. eadem voce utitur, de
 “Sepimento, Muri instar erecto, περὶ δ'
 “ἔρκος ἐλήλαται. — Ἐληλάδατο, pro ἐλη-
 “λαμένοι ἦσαν, et ἐρηρέδατο, pro ἐρηρυσ-
 “μένοι, Ionice, Reduplicatione Attica in-
 “super assumpta.” Ita ille. Porro et in
 duobus MSS. reperit vir eruditus Tho.
 Bentleius ἐληλάδατο. Unde non absimile
 est, vocem ἐρηρέδατ', quæ huic loco mi-
 nus videtur convenire, ex ver. 95. infra,
 huc irrepsisse. Clark. Non satis simile
 est, quod e v. 95. affertur; nam ἔρκος,
 τείχος ἰλαύνεσθαι proprie dicitur, duci,
 ἄγι circa aliquid, ad sepiendum, diri-
 mendum etc. Τείχος autem bene dicitur
 ἐρηρυσθαι, potestque lectio bene defendi.
 Nec tamen intercedam, quo minus ἐληλά-
 दाτ' legatur. Eustathius quoque tradit,
 hanc lectionem in MSS. nonnullis repe-
 riri, sed ἐρηρέδατ' satis perspicue præfert.
 Ern.

Ver. 87. θριγκὸς] “Ἦτοι ἡ τῶν τοίχων κο-
 ρυφή, ἢ ἐξέλιξις. Eustath. Al. τριγκὸς.

Ver. 89. Ἀργύρεοι δὲ σαυμοὶ] Vide ad Il.
 β'. 557. Barnesius de suo edidit, Σταυμοὶ
 δ' ἀργύρεοι. Sed sine Codicibus nihil mu-
 tandum. Et MSS. a Tho. Bentleio collati
 cum vulgatis legunt Ἀργύρεοι δὲ σαυμοὶ etc.
 Clark. In hac lectione prima in σαυμοὶ est
 corripienda: idque fieri posse largitur
 Barnesius, amandans nos ad exempla ad
 Eurip. Phœniss. 19. allata: quæ me non
 satis movent. Ern.

Ver. 90. Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον] “Ἦτοι
 τὸ ἐπικείμενον ταῖς θύραις, εἰς ὃ φασὶν ὅτι
 ἄνω στρογγυλεῖς ἀρμόζονται. Eustath. Al. ἐφ'
 υπερθύριον.

Ibid. χρυσήν] Pronunciabatur χρυσή.
 Ibid. κορώνην. Τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας,
 ἦτοι τὸ κερικίον. [κερικίον] Schol. Κορώνη.
 Eustath.

Ver. 91. Χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι
 κύνες ἦσαν.] “Ἦτοι κυρίως, ἢ ἥλως λέγει, παρ'
 ὃ καὶ κυνάδες φασιν, ἢ τὰς διπλὰς ἡλως
 τινὲς δὲ φασὶν τὰς δολέοντας ὑπὸ Ἡρας Π-
 σιδῶνι ὑπὲρ τῆ συλλαβῆς αὐτῆς [apud E.

- Λεπτοὶ εὐνήτοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 Ἐνθα δὲ Φαίηκων ἡγήτορες ἐδριόωντο,
 Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 100 Χρύσειοι δ' ἄρα κῆροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 Ἔσασαν, αἰδομένας δαΐδας μετὰ χειρὶν ἔχοντες,
 Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
 Πεντήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναικῆς·
 Αἱ μὲν ἀλετρεύεσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν,
 105 Αἱ δ' ἰσῆς ὑφώσι καὶ ἡλάκατα σρωφῶσιν
 Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.

Tenues bene-neti instrati erant, opera mulierum.
 Hic autem Phæacum primates sedebant,
 Libentes et edentes: perpetue enim epulas-habebant.
 100 Aurei vero juvenes bene-structas super aras
 Stabant, ardentes faces manibus tenentes,
 Illucescentes nocte per domum convivis.
 Quinquaginta porro ei ancillæ per domum fœminæ:
 Aliæ quidem molunt sub mola flavum frumentum,
 105 Aliæ vero telas texunt et pensum versant
 Sedentes, qualia folia excelsæ populi.

97 εὐνήτοι] R. Eustath. quod non spreverim. 105 Πεντήκοντα δ' ἔσαν]
 R. Eustath. quod melius puto quam οἱ.

tathium αὐτῇ] πρὸς τὴν τῇ Διὸς ἐπίθισιν,
 ἵνα περιελθὼν εἰς Ἀλκίνοον. Schol.

Ver. 92. ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.] Al.
 “ὡς ἰδυίῃσι πραπίδεσσι. Quo modo et
 edidit Barnesius.

Ver. 95. ἐρηρέδατ'] Al. ἐρηρέδατ'.

Ver. 96. ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι διαπτοὶ εὐνήτοι
 βεβλήατο.] Horatius:

— rubro ubi coeco
 Enata super lectos canderet vestis eburnos.
 Serm. lib. II. Eclog. vi. ver. 102.

Ver. 97. εὐνήτοι] Al. εὐνήτοι. Clark.
 Vid. Var. Lect.

Ver. 100. Χρύσειοι δ' ἄρα κῆροι]

Si non aurea sunt juvenum simulacra per aedes
 Luceas igniferas manibus retinentia dextris,
 Luminæ nocturnis epulis ut suppeditentur.

Lucret. lib. II. ver. 91.

“Simulacra juvenum heroicis temporibus,
 “rudi adhuc seculo, et incognitis lucer-
 “nis, in angulis cœnationum destitui so-
 “lita, ut facem tenentes lucerent. Ho-
 “merus de Phæacibus canit; Χρύσειοι δ'
 “ἄρα κῆροι etc.” Casaubon. annotat. in
 Arist. lib. IV. cap. 2.

Ibid. ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν] Eustath. Βω-
 μοὶ δὲ ἀπλῶς ἀνάβαρμοι ἐνταῦθα, ἐφ' ὧν
 λυχνόφθοι κῆροι ἔσαντο. Sunt bases qua-
 dratæ statuarum istarum. Ern.

Ver. 101. αἰδομένας δαΐδας] Μαρμαίρειν
 δὲ δηλοῖ τὸ φῶς, δάος καλίσας, [infra χ.
 497.] “Δάος μετὰ χειρὶν ἔχουσαι” ἀφ' ὧν αἱ
 δεκτικαὶ τῶ φωτὸς, δαῖδες, καὶ δαΐδες. Por-
 rhyr. Quasi. Homeric. 9. ipso fine.

Ibid. μετὰ χειρὶν ἔχοντες.] Al. μετὰ
 χειρὶν φέροντες.

Ver. 103. Πεντήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ] Vir-
 gil.

Quinquaginta intus famulæ, quibus ordine
 longo
 Cura penum struere, et flammis adolere Pe-
 nates. Æn. I. 707.

Ibid. δὲ οἱ] Eustathius in commenta-
 rio legit, δ' ἔσαν.

Ver. 104. ἀλετρεύεσι μύλης ἐπὶ μήλοπα
 καρπὸν.] Οἱ μὲν — φασὶν, ὅτι σρέφουσαι καὶ
 τρέφουσαι ἐπὶ τῆς μύλης, ἢ ἐπὶ ἄκρον μηρῶ
 τῶ κατὰ τὴν ἐπιγυνίδα. καρπὸν μήλοπα, ὃ
 ἐστὶν ἐκ περὶβάτων ἔριον. — Ἐπεροὶ δὲ, κρεῖτ-
 τόνως ἐξηγούμενοι, φασὶ τὰς ῥηθείας γυναι-

- Ζεφυρίη πνέεισα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 120 "Ογχνη ἐπ' ὀγχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
 Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 "Ενθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλὼν ἑρρίζωται
 Τῆς ἑτέρον μὲν θειλόπεδον λευγῷ ἐνὶ χώρῳ
 Τέρσεται ἡελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγώσιν,
 125 "Αλλας δὲ τραπέεσι· πάροιθε δέ τ' ὁμφακές εἰσιν,
 "Ανθος ἀφιεῖσαι, ἑτέρας δ' ὑποπερμάζουσιν.
 "Ενθα δὲ κοσμηταὶ πρᾶσιαι παρὰ νείατον ὄρχον
 Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανώσασιν·

Zephyrus spirans, alia quidem crescere-facit, alia vero maturescere.

120 Pirus post pirum senescit, malum post malum,

Ac post uvam uva, ficusque post ficum.

Ibi porro ei fructuosa vinea plantata est:

Hujus alterum quidem apricum-solum lato in loco

Siccatur sole: alias autem vindemiant,

125 Alias vero calcant; ante autem uvæ immaturæ sunt

Florem emittentes, aliæ vero submaturescunt.

Ibi porro excultæ areolæ ad extremum ordinem

Omnis-generis consitæ sunt, perenne florentes:

123 τῆς δ' ἐπ.] R. 126 ὑποπερμάζουσιν] Edd. præter R. male.

γλυκύτης: ἵπτανυμίαν συγχωρεῖ· καὶ τὸ μὲν μέλι χλωρὸν καλεῖ, δεδιώς μὴ λάθῃ γλυκὺ προσειπὼν ὃ καὶ πικρὸν εἶναι πολλάκις συμβαίνει· τῷ σύκῳ ἄρα δὲ μόνῳ ἀποδιδῶσιν τὴν οἰκίαν εὐφημίαν, ὥσπερ τῷ νέκταρι, διότι καὶ μόνον γλυκὺ τῶν ἄλλων ἐστίν. Julian. Erist. 24.

Ver. 117. οὐποτε καρπὸς ἀπόλλυται, ὃδ' ἐπιλείπει] Τητίστιν οὐδ' ὑπὸ τινος πάθους φθείρεται, ὃδὲ μὴν δαπανώμενος ἀπολείπει. Eustath.

Ibid. ἐπιλείπει] Ita Henricus Stephanus et Vulgati. Eustathius autem et in contextu et in commentario legit ἀπολείπει· uti edidit et Barnesius. Cumque iis facit et MS. unus a Tho. Bentleio collatus. Al. ἀπολήγει.

Ver. 118. ἐπιτήσιος] "Επιτησιανὸς καὶ διηνεκής καὶ ἱεροκῶν εἰς ὅλον ἔπος. Eustath.

Ver. 119. Ζεφυρίη] "Η τῷ Ζεφύρῳ πνοή. Schol. Vide et supra ad Il. α'. 398.

Ver. 120. "Ογχνη ἐπ' ὀγχνη γηράσκει.] Diodorus Siculus de insula quadam in Oceano versus meridiem reperta: Τὰς ἐπώρας δὲ παρ' αὐτοῖς παρ' ὅλον τὸν ἵναυτὸν ἀκμάζουσιν

ἄσπερ καὶ ὁ Παικτὴς φησὶν· "Ογχνη ἐπ' ὀγχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ. Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ." Bibliothec. Hist. Lib. II. haud longe a fine. Ἐπιμελεμένους δὲ αὐτὰς [ἡρώας] εἰσαγεῖν "Ομῆρος] καὶ τῶν ἀκρόαζων. "Ογχνη γὰρ ἐπ' ὀγχνη σὺ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ." Athenæus, lib. I. cap. 19. Observat autem idem Athenæus fructus hosce nemini usquam ad edendum appositos memorari. Καὶ μὴν ὃδ' ὁπώραν παρατίθεται τινί, καὶ περ ἔσαν πολλήν, καὶ ἥδιστα ταύτης μνημονεύουσιν καὶ πάντα χρόνον παρασκευάζουσιν ἁδανάται, "Ογχνη" γὰρ φησὶν "ἐπ' ὀγχνη" καὶ τὰ ἑξῆς. Athenæus, lib. I. cap. 8.

Ibid. "Ογχνη — ὀγχνη] Vide supra ad ver. 215.

Ver. 123. θειλόπεδον] "Ενθα βεῖλος γίνεσθαι βετρυῶν, καὶ ἡλιούνηται, καὶ ψύχονται ἢ ὁ ψυκτήρ. Schol.

Ver. 124. ἑτέρας ἄρα τε τρυγώσιν.] Al. ἑτέρας δὲ ἄρα τρυγώσιν.

Ver. 125. τραπέεσι] "Αντὶ τῷ πατήρ. Eustath.

- "Εν δὲ δύο κρήναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 130 Σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς ἐδὸν ἴησι
 Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 Τοῖά ῥ' ἐν "Αλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 "Ενθα στὰς θεῖτο πολύτλας δῖος "Οδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θεήσατο θυμῷ,
 135 Καρπαλίμως ὑπὲρ ἐδὸν ἐξήσατο δώματος εἴσω.
 Εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 Σπένδοντας δεπάεσσιν εὐσκόπῳ "Αργειφόντῃ,
 "Ως πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίαιτο κοῖτῃ.

Insunt autem duo fontes; alter quidem per hortum totum

130 Dispergitur, alter vero ex altera parte sub aulæ limen fluit

Ad domum excelsam, unde aquabantur cives.

Talia utique in Alcinoi-domo deorum erant splendida dona.

Ibi stans admirabatur patiens nobilis Ulysses.

Ceterum postquam omnia suo admiratus esset animo,

135 Cecliter super limen ingressus est domum intra.

Invenit autem Phæacum ductores atque principes

Libantes poculis speculatori Argicidæ;

Cui ultimo libabant, quando cogitabant de-lecto.

130 ἴησι] F. 131 ὑδρεύονται] Edd. vett. 135 ἐξήσατο] F.

Ver. 126. "Ανθος ἀφιεῖσαι.] "Απὸ ἀνθους εἰς ἀφίεσθαι μεταβάλλεσθαι. Schol.

Ibid. ἀφιεῖσαι.] "Prior Syllaba τῇ εἰς," inquit Barnesius, "per se communis, plus seinel Homero producit, ut Iliad. α'. ver. 51. Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βεῖλος ἐχέει· τρεῖς ἐφίεσι. Et Odys. μ'. 192. "Ὡς φάσαι· εἶσαι ὅσα κάλλιμον." Quæ quam supervacanea sit annotatio, vide ad Il. ν'. 103. et δ'. 24.

Ibid. ὑποπερμάζουσιν.] Τῇ παραστάσει ἀκμάζουσιν εἶον ἐκ τῆς ὁμφακῆς μεταβάλλουσιν εἰς τὴν μέλαν τῆς σταφυλῆς χρώμα πεπαινόμεναι. Schol.

Ver. 127. "Ενθα δὲ κοσμηταὶ πρᾶσιαι παρὰ νείατον ὄρχον] Παρετίθετο δὲ τοῖς ἡρώσι διαπνέουσι καὶ λάχανα. "Ὅτι δὲ οἶδασιν τὰς λαχανικὰς, ἅπλῳ ἐκ τῶν παρὰ νείατον ὄρχον κοσμητῶν πρᾶσιων. Athenæus, Lib. I. cap. 12.

Ibid. πρᾶσιαι] Schol. Αἱ λαχανικαί, ἢ αἱ τῶν φυτῶν τρυφάνοι σχέσεις ὡς τὰ πλινθία. Clark. Ista areolæ s. istud topium numi Coryræorum exhibent apud Spanhem. Ern.

Ibid. "Ορχον] Στήλην ἀμπίλου. Schol.

Ver. 128. πεφύασιν.] Vide ad Il. ν'. 756. et α'. 57.

Ver. 130. ἴησι] Al. ἴησι.

Ver. 131. "Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται] Ita ex Scholiaste et ex Henrico Stephano restituit Barnesius: Quocum faciunt et MSS. nonnulli a Tho. Bentleio collati. Ita porro, notante Barnesio, in omnibus codicibus legitur infra ε'. 206. ubi idem hemistichium occurrit. Apud Eustathium, Editionumque veterum nonnullas, hoc in loco corrupte ὑδρεύονται. Clark. Locus alter ex ε'. 206. nihil juvat. Nam ibi et præcedit imperfectum: hic præsentia σκίδναται, ἴησι, desiderare videntur ὑδρεύονται. Sed et sequente versu est ἔσαν. Ceterum e dictis Clarkii patet, frustra Jenseium in Lect. Lucian. II. 6. obloqui Bentleio, qui in notis ad Callimach. II. in Jovem extr. in hoc versu legendum ὑδρεύοντο, dixerat, nec hinc doceri posse, diphthongum ante consonantem corripri posse. Ern.

Ver. 132. Τοῖά ῥ'] Talia inquam —. Al. τοῖ' ἄρ'. Quod idem.

- Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας Ὀδυσσεύς,
 140 Πολλὴν ἥρ' ἔχων, ἣν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
 "Ὅφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γένασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἄηρ.
 Οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες.
 145 Θαύμαζον δ' ὀρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
 Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
 Σὸν τε πόσιν, σά τε γέναθ' ἰκάνω, πολλὰ μογήσας,
 Τέσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὀλβια δοῖεν
 Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 150 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας δ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰέσθαι
 Θάσσον· ἐπειδὴ δητὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχω.
 "Ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι

Verum ivit per domum patiens nobilis Ulysses,

- 140 Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Minerva.
 Donec pervenit ad Areten et Alcinoou regem.
 Circumjecit autem Aretæ genubus manus Ulysses.
 Et tum demum retro ab eo dissipatus est divinitus-offusus aër.
 Illi vero muti facti sunt per domum, virum conspicati;
 145 Admirabanturque intuentes; supplicabat autem Ulysses;
 "Arete, filia Rhexenoridis deo-paris,
 "Ad tuum maritum, et ad tua genua venio, multa passus.
 "Et ad hosce convivas; quibus dii feliciter dent
 "Vivere, et liberis transmittat unusquisque
 150 "Possessiones in ædibus, honoremque, quem populus dederit.
 "At mihi deductionem parate, in patriam ut-perveniam
 "Ocyus; quoniam diu *procul* ab amicis ærumnas patior."
 Sic fatus, resedit ad focum in cineribus

148 τοῖσι θεοῖ] R. τοῖσιν τε θεοῖ] F. A. L. 149 ἐπιτρέψειαν ἕκαστα] F. A.
 2. 5. L. ἐπιτρέψειαν etiam A. 1. ἐπιτρέψειαν ἕκαστος non spernendum

Ver. 158. "Ὡς πυμάτω σπένδουσιν." Ἐπεὶ
 ὀνειρόπομπος, ἢ ὕπνου παρικτυκός· διὸ καὶ,
 "Εἴλιτο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλ-
 "γει." [supra s. 47.] Schol. Ἐσπινδον δὲ ἀπὸ
 τῶν δειγμάτων ἀναλύοντες, καὶ τὰς σπονδὰς ἐ-
 ποιῶντο Ἑρμῇ — Δοκίμ' γὰρ Ἑρμῆς ὕπνου
 προστάτης εἶναι. *Athenæus*, lib. I. cap. 14.
 Οἱ δὲ τῷ Ἑρμῇ πυμάτω σπινδόντες, ὅτι μνη-
 σαῖατο κοῖτην, ἃς ἔκ εἰς τὸ αὐτὸ συνάγουσι τῷ

ὄντι τὸν λόγον. "Ὡς γὰρ παρόντι καὶ συν-
 πικοσπῶντι τῷ φρονιματάτῳ θεῷ πρώτον α-
 παλλαττόμενοι προσεύχονται. *Plutarch.*
Symposiac. lib. VII. Probl. 9.

Ibid. σπένδουσιν.] Vide ad *Il.* α'. 57. (1
 β'. 221.

Ver. 140. ἣν οἱ περίχευεν Ἀθήνη.] Τετ-
 ἴστι φρόνησις, ἢ προβουλευσαμένη τὸν τοῦτον
 καιρόν. *Eustath.*

- Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 155 Ὅψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε γέρον ἥρως Ἐχένης,
 "Ὅς δὴ Φαίηκων ἀνδρῶν προγενέσσερος ἦεν,
 Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιὰ τε, πολλὰ τε εἰδώς.
 "Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀλκινό', εἰ μὲν τοι τόδε κάλλιον, εἰδὲ ἔοικε,
 160 Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἥσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
 Οἷγε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνῳ ἀργυροήλῃ
 Εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 Οἶνον ἐπιχεῖν, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
 165 Σπείσομεν, ὅςδ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δότῳ ἔνδον ἐόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκυσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 Χειρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,

Juxta ignem; illi vero omnes obmutuerunt silentio.

- 155 Sero autem tandem interfatus est senex heros Echeneus,
 Qui sane Phæacum virorum maximus-natu erat,
 Et eloquentia præstabat, priscaque et plurima doctus.
 Qui inter eos bene-volens concionatus est et dixit;
 "Alcinoë, non sane tibi hoc honestius, neque convenit,
 160 "Hospitem quidem humi sedere ad focum in cineribus:
 "Hi vero tuum jussum expectantes continent se.
 "Verum age jam hospitem in sede argenteis-clavis-distincta
 "Colloca erectum: tu autem præconibus impera
 "Vinum infundere: ut et Jovi fulmine-gaudenti
 165 "Libemus, qui utique supplices venerandos comitatur:
 "Cœnam vero hospiti proma det ex intus reconditis."
 At postquam hoc audiisset sacra vis Alcinoi,
 Manu prehensum Ulyssem prudentem versutum,

videtur. 153 κατὰ ῥ' ἔξε.] F. L. ἔξετο] Eæd. et A. 158 εἰ φρ.] Edd.
 159 Ἀλκιν'] F. 163 ἀνέσσεος] F. male. 164 καὶ] abest R.

Ver. 142. ἄρ'] *Proinde*, ut ei præcepe-
 rat *Nausicaa* — supra ζ'. 310.

Ver. 143. Καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύ-
 το θέσφατος ἄηρ.] *Virgil.*

Vix ea fatus erat, cum circumfusa repente
 Scindit se nubes, et in æthera purgat apertum.

Restat *Aeneas*, claraque in luce refulsit.
Æn. I. 590.

Ver. 145. ὁ δ' ἐλλιτάνειν Ὀδυσσεύς.] Ita
 Vol. III.

Barnesius. *Al.* ὁ δ' ἐλλιτάνειν· et, ὁ δὲ λι-
 τάνειν. Quæ omnia eodem modo pro-
 nuncianda. Vide ad *Il.* α'. 4. 51. et φ'. 71.

Ver. 149. ἐπιτρέψειεν ἕκαστος] *Al.* ἐπι-
 τρέψειαν ἕκαστα.

Ver. 153. 160. ἔξετ' — ἐν κονίῃσι — ἥσ-
 θαι — ἐν κονίῃσιν.] Vide ad *Il.* α'. 59. et ζ'.
 156.

Ibid. ἐπ' ἐσχάρῃ] Est apud focum, ut

- Ἦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνῳ εἶσε φαινεῖ,
 170 Υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
 "Ὅς οἱ πλησίον ἴζε, μάλισα δέ μιν φιλέεσκε.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρεσσι
 Καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 175 Σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρεσσι,
 Εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέδῃ νεῖμον
 180 Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῃ
 Σπείσομεν, ὅςδ' ἰκέτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 "Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·

Erexit a foco, et in sedem collocavit splendidam,
 170 Filio exsuscitato, virtutis-amante Laodamante,
 Qui ei proximus sedebat; maxime autem ipse eum diligebat.
 Aquam vero ancilla gutturnio infudit ferens
 Pulchro, aureo, super argenteum lebetem,
 Ad lavandum, juxtaque politam extendit mensam.
 175 Panem vero veneranda proma apposuit ferens,
 Fercula multa apponens, largiens de praesentibus.
 Caeterum bibebat et comedebat patiens nobilis Ulysses.
 Et tum praekonem allocuta est vis Alcinoi:
 "Pontonoë, cratere mixto vinum distribue
 180 "Omnibus per domum; ut et Jovi fulmine-gaudenti
 "Libemus, qui utique supplices venerandos comitatur."
 Sic ait: Pontonous autem dulce vinum miscebat:

185 Νῶμῃσι] Edd. Ibid. ἀπαρξάμενος] R. dicitur sane hoc verbum de
 batione; sed in hoc versu alias apud Homerum est παρξ.

interpretatur etiam Eustathius, idque pa-
 tet e ver. 160. Ern.

Ver. 158. "Ὅς σφιν] Ita Barnesius. Vulg.
 "Ὅ σφιν.

Ver. 164. Οἶνον ἰσχυρόφιν] Ἐπὶ τῷ ὄντι
 ἰσχυρὸν ἰσχυρόφιν. Schol.

Ver. 169. ἰσχυρόφιν] Al. ἰσχυρόφιν.
 Clark. Scr. ἰσχυρόφιν.

Ver. 170. Τὶδ' ἀναστήσας] Ἐπαινεῖται δὲ
 καὶ τὸν Ἀλκίνοον, ὅτι τὸν ξένον ἰδρύει παρὰ
 αὐτόν. "Τὶδ' ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
 "Ὅς οἱ πλησίον ἴστο, μάλισα δέ μιν φιλέεσκεν."

τὸ γὰρ εἰς τὴν τῷ φιλομένην χώραν καθίστα-
 τὸν ἰκέτην. ἰπιδίζον ἱμενιδῶς καὶ φιλάν-
 θρωπον. Plutarch. Symposiac. Lib. I.
 Probl. 2.

Ibid. ἀγαπήνορα] Ἐπὶ τὸ ἀνδρῶν ἡγάπων
 μένος ἢ φιλάνθρωπον ἢ τὸν ἀγαπῶντα ἄν-
 θρωπον. Schol.

Ibid. Λαοδάμαντα.] Apud Plutarchum.
 loco supra citato, Λαομείδοντα.

Ver. 171. πλησίον ἴζει.] Apud Plutar-
 chum, πλησίον ἴστο.

Ver. 172. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] Virgil.

- Νώμῃσεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπιόν δ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 185 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 "Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείμετε οἴκαδ' ἰόντες·
 Ἡῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
 190 Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
 Ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 Μνησόμεθ', ὥςχ' ὁ ξείνος ἀνενδεὶς πόνος καὶ ἀνίης
 Πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
 Χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
 195 Μηδὲ τι μεσσηγὺς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
 Πρίν γε τὸν ἥς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα

Distribuitque omnibus, auspicatus poculis.

Caeterum postquam libassentque, bibissentque, quantum volebat animus,

185 Illis dein Alcinoos concionatus est et interfatus;

"Audite, Phæacum ductores atque principes,

"Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.

"Nunc quidem epulati cubetis domum profecti:

"Mane vero senibus pluribus advocatis,

190 "Hospitem in ædibus hospitio-excipiemus, atque diis

"Faciemus sacra pulchra: deinde autem et de reductione

"Cogitabimus, ut hospes absque labore et molestia

"Deductione sub nostra suam in patriam terram perveniat

"Gaudens, celeriter, etiam si valde procul sit:

195 "Neque quid interea mali et damni patiatur,

"Antequam ipse suam terram conscendat. Ibi vero deinde

185 μετέειπεν] F. male. 188 δαινύμενοι] R. 190 ξεινίσσομεν] Edd. præter
 R. 193 ἐφ' ἡμετέρῃ] R.

Dant famuli manibus lymphas. —

Æn. I. 704.

Ver. 173. Καλῇ.] Similiterque ver. 191.
 235. et 336. καλῇ. Vide ad Il. β'. 43.

Ver. 174. Νίψασθαι.] Παρατηρητέον δὲ καὶ
 ὅτι Ὀδυσσεὺς ἀπονιζόμενος, τὰς χεῖρας ποιῇ,
 πρὶν μεταλαβεῖν τροφῆς· ἐν Ἰλιάδι δὲ τῷτο
 ποιῶντας ἄκ' ἔστιν εὐρεῖν. Σχολαζόντων γὰρ
 δῖος ὁ ἐν Ὀδυσσίῃ, καὶ διὰ τὴν εἰρήνην στυ-
 φώντων. Athenæus, lib. I. cap. 15.

Ver. 180. ἀνὰ μέγαρον.] Apud Eusta-
 thium in commentario, ἀνὰ μέγαρον.

Ver. 183. Νώμῃσεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξά-
 μενος δεπάεσσιν.] Τὸ δὲ "πᾶσιν," ὃ τοῖς ποτη-
 ρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. Ἀλκίνοος γὰρ τῷ
 Ποντόνοῳ φησὶ, [supra ver. 179.] "Μέδῃ νε-
 "μον Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον. Καὶ ἔξῃς ἐπάγει
 "Νώμῃσι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάε-
 "σσιν." Athenæus, lib. I. cap. 11.

Ibid. ἄρα] Deinceps —. Ut jusserrat Al-
 cinoos —, ver. 179.

Ver. 184. σπείσαν τ'.] MS. a Tho. Bent-
 leio collatus, σπείσαντ'· uti et Editi ha-

- Πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα, κατακλῶδές τε βαρεῖαι,
 Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' ἔρανος εἰλήλχθεν,
 200 Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμνηχανόωνται.
 Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἑναργεῖς
 Ἡμῖν, εὖδ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας.
 Δαίνυνται τε παρ' ἅμμι καδήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
 Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῆνος ἰὼν ξύμβληται ὀδύτης,
 205 Οὐτι κατακρύπτεισιν· ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,
 Ὡς περ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.

- “ Patietur quaecunque ei Fatum, Parcaeque graves,
 “ Nascenti neverunt filo, quando ipsum peperit mater.
 “ Quod si quis immortalium utique de caelo venerit,
 200 “ Aliud quippiam hoc deinceps dii moliantur.
 “ Semper enim antea quidem dii apparent manifesti
 “ Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas;
 “ Convivanturque apud nos sedentes, ubi scilicet nos.
 “ Si autem aliquis et solus profectus occurrit viator.
 205 “ Nequaquam occultant; quoniam ipsos prope sumus.
 “ Quemadmodum Cyclopesque, et agrestes gentes Gigantum.”

199 εἰλήλχθης] F. A. 1. 202 ἔρδωμεν] Edd. prater. R.

bent *Iliad.* l. 177. ubi idem versus occurrit. Sed σπεισαν τ' usitator lectio.

Ver. 186. Κίκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες] Virgil.

Audite, o proceres, ait.

Aen. III. 103.

Ver. 188. δαισάμενοι] Eustathius in commentario citat δαινύμενοι. Minus recte.

Ver. 192. ἀνίης] Vide ad *Il.* l. 24.

Ver. 195. μισσηγύς γε] *Al.* μισσηγύς τε.

Ver. 197. Πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα, κατακλῶδές τε βαρεῖαι, Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ.]

Κλωθὴ τε, Λάχρην τε, καὶ Ἄφροδιτιν αἰεὶ τι βροτοῖσιν

Γεινομένοισι διδύσιν ἔχον ἀγαθὸν τε κακὸν τε

Hesiod. Theogon. ver. 218.

οὐκ ἔστιν ἀλλύξαι

Ἄνδρες ποῖς ὅ, τι μοῖρα κατὰ κλειστόντος ἐπειγείνη

Theocrit. Idyll. XXIV. ver. 68.

Sive ita nascenti legem dixere sorores;

Nec data sunt vitae fila severa meae.

Ovid. Heroid. Epist. XV. ver. 81.

Porro colligit hinc *Lucianus* in *Philo-*

tride. *Hom.* in ea sententia fuisse futo nempie omnia regi. Οὐχ Ὀυρανὶ αἰετὶς ποιητὴς εἰρηκε, [*Iliad.* l. 198] “Μοῖραν δ' ὅ τινα φημι πεφυγμένον ἑμὲν καὶ ἄνδρῶν” — ἀλλὰ καὶ ὅλον βίον καὶ ἐμὲν καὶ τὰς ἐν τῷ μεταβολῆς — “ἔνθα δ' ἔπειτα “Πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα etc.” “Ὡς τε πάντα ὑπὸ τῶν Μυθῶν γίνεσθαι ὁ Ποιητὴς μεμαρτυρηκε. E contrario autem contendit Eusebius, μηδαμῶς τὸν Ὀμηρον μὴδ' ἐν ἐκείνῳ τοῖς ἐπὶ συμμαρτυρίῃ αὐτῷ τῷ δόγματι. Οὐ γὰρ τὸ πάντα γίνεσθαι κατ' εἰμαρμένην ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τινα κατ' ἐκείνην συμβαίνειν ἐξ αὐτῶν ὑποβάλλων εὐρεθίσεται. — Καὶ τε [*Iliad.* l. 127.] “— ὕστερον αὐτὴ τὰ πείσεται, ὅσα οἱ αἶσα Γεινομένῳ ἐπείνησε λίνῳ — τὸ αὐτὸ βαλεται· ὅ γὰρ, ὅτι πάντα αὐτῇ κατ' εἰμαρμένην τὰ μετὰ ταῦτα συμβήσεται, λέγει ἀλλ' ὅτι κατ' ἀνάγκην αὐτῇ τινα συμβήσεται· ἢ γὰρ τῷ ὅσα διαβολὴ τί ποτε ἐπείνησεν ἢ τῷτο σημαίνει; — Καὶ τὸ, “Μοῖραν δ' ὅ τινα φημι πεφυγμένον —”, αἰετα εἴρηκεται. Τὸ γὰρ ἂν δυνατὸν τὰ κατ' ἀνάγκην παντὶ ζῶνι συγκυρῶντα διαφυγεῖν; *Præparat. Evangel.*

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκινόε', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· ἐγὰρ ἔγωγε
 Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσιν,
 210 Οὐδέμας, ἐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
 Οὓς τινες ὑμεῖς ἴσε μάλιστ' ὀχέοντας οἷζυν
 Ἀνδρώπων· τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσώσαίμην.
 Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθήσαίμην,
 Ὅσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 215 Ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι εἴσατε, κηδόμενον περ·
 Οὐ γάρ τι συγερεῖ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο

- Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 “ Alcinoë, aliud quid tibi curæ-sit in animo; non enim ego
 “ Immortalibus similis-sum, qui cælum latum habitant,
 10 “ Neque corpore, neque oris-habitu; sed mortalibus hominibus:
 “ Quoscumque vos nostis maxime subeuntes ærumnam
 “ Hominum; hisce doloribus æquipararer.
 “ Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
 “ Quæ sane omnia deorum voluntate pertuli.
 15 “ Verum me quidem canare sinite, dolentem licet:
 “ Non enim odioso ventre importunius aliud

211 μάλιστ' δ'] Eæd. 212 τοῖσιν κεν] Eæd. recte.

ad VI. cap. 8. sub initio. Vide et supra ad a. 7.

Iliad. αἶσα, κατακλῶδές τε βαρεῖαι.] *Al.* αἶσα, κατακλῶδές τε βαρεῖαι. *Al.* αἶσα, κατακλῶδές τε βαρεῖαι. Quæ posterior lectio uti recte hic annotat *Barnesius*, ferri non potest, propter sequentem, “Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ.”

Iliad. κατακλῶδές] Αἰ κατακλῶδῆσαι καὶ κατακλῶδῆσαι ἐκαστὸν εἰμαρμένον. *Schol.*

Ver. 198. Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ.] Vide supra ad l. 208. Caterum *Lucianus*, deo ad ver. 197. citato, legit Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ.

Ver. 199. Εἰ δέ τις ἀθανάτων — εἰλήλχθης.] Hoc pertinet ad opinionem de Diis humana specie interdum oberrantibus (unde necessitas hospitum benigne tractandorum) cujus multa apud veteres vestigia. Caterum de scriptura ultimi verbi *id.* Var. Lect. *Ern.*

Ver. 205. ἐπὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν.] Quis intelligit: Quoniam ipsos prope sumus. *Ern.* quoniam ad ipsos proxime acce-

dimus (sc. similitudine.) Eodem sensu dicuntur *Phæaces* ἀγχίλοι *id.* 35. *Ern.*

Ver. 206. Ὡς περ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.] Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγύς Κύκλωπές τε καὶ Γίγαντες, ἥτοι κατὰ γένος, ἢ κατὰ τίπον, ἢ κατὰ ἀδικίαν ἕτως καὶ ἡμεῖς θεοῖς πλησίον κατὰ δικαιοσύνην. *Schol.*

Ver. 212. τοῖσιν κεν] *Al.* τοῖσιν καί.

Ibid. ἰσώσαίμην.] Vide supra ad l. 491.

Ver. 213. πλείον'] *Al.* μᾶλλον.

Ver. 215. Ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι εἴσατε,] Καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα δὲ Ὀμηρος πολυφάγον καὶ λαίμαργον παραδίδωσι, ὅταν λέγῃ. “Ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι εἴσατε, etc.” Ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τοῖς φαίνεται αὐτῷ λαίμαργία, μετὰ τῆς μὴ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστρὸς γνῶμο-λογεῖν. Ἐχρῆν γὰρ, εἰ καὶ ἐλίμωπτε, διακατερεῖν, ἢ μετρίαιεν τὰ περὶ τὴν τροφήν. Τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτῷ παρίσσει λαίμαργίαν καὶ γαστριμαργίαν. “Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, etc.” [ver. 219.] *Athenæus*, lib. X. cap. 1. sub fine. Verum, uti notavit *Barnesius*, minus hoc Ulyssi vitio vertendum, quia diutino

- Ἐπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη,
 Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
 Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
 220 Ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δὲ με πάντων
 Ληθάνει, ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνάγει.
 Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 Ὡς κέ με τὸν δύσηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
 Καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
 225 Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον
 Περμπέμεναι τὸν ξείνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
 230 Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, καὶ Ἀλκίνοος θεοειδής,
 Ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπικόσμεον ἔντεα δαιτός.

“ Est, qui jubet sui recordari necessitate,

“ Etiam valde afflictum hominem, et in animo dolorem habentem.

“ Sic et ego luctum quidem habeo in animo; hic vero omnino semper

220 “ Comedere jubet, et bibere; et me omnium

“ Oblivisci-facit, quæcunque passus sum, et repleti jubet.

“ Vos autem festinate, simul-atque aurora illuxerit,

“ Ut me infaustum meam deducatis in patriam,

“ Quamvis multa passum: conspicatum me, vel relinquit vita,

225 “ Possessionem meam, famulosque, et altam magnam domum.”

Sic dixit: illi autem omnes approbant, et hortabantur

Deducere hospitem, quoniam recte locutus erat.

At postquam libassentque, bibissentque quantum volebat animus,

Illi quidem decubaturi iverunt domum unusquisque.

230 At in ædibus relinquebatur nobilis Ulysses,

Apud autem ipsum Areteque, et Alcinoos deo-par,

Sedebant; famulæ autem auferebant vasa convivii.

jejunio afflictus depingatur: “ — δηρὸν γὰρ
 “ ἰδὲ τὸν ἦν ἄσπετος.” supra ζ'. 250.

Ibid. ἰάσασι.] Vide supra ad δ'. 42.
 Male Barnesius ἰάσσασι.

Ver. 216. Οὐ γὰρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστρί
 πύντερον etc.] Haud dissimiliter Opprianus:

“ Ὡς ὅδιν λιμοῖο κακώτερον, ὅδε βαρεῖος
 Γαστέρος, ἢ κρατεῖ μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ἀπηνής.

Καὶ χαλεπὴ δίσποινα συνείσκει ὑποτὶ ἡσυχίᾳ
 Ληθαμένη. — Halieutic. lib. III. 199

Ver. 218. καὶ ἐν φρεσὶ πένθος ἔχοντα.]
 Apud Athenæum, loco supra citato, καὶ
 ἐνιπλησθῆναι ἀνάγει. Sed minus recte,
 propter sequentem. “ Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος
 “ μὲν etc.”

- Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκάλενος ἤρχετο μύθων,
 Ἐγὼ γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἴματ' ἰδῆσα,
 235 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὴ τεύξει, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσήυδα·
 Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ,
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν;
 Οὐ δὲ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;
 240 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεύσαι
 Κήδεις, ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἐρανίῳ.
 Τῆτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἡδὲ μεταλλάς.
 Ὀγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἀλὶ κεῖται,
 245 Ἐνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
 Ναίει ἐὺπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἐδὲ τις αὐτῇ
 Μίσγεται, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνδράπων.
 Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύσηνον ἐφέσιον ἤγαγε δαίμων

His vero Arete ulnas-candida exordiebatur sermonis,

Agnovit enim pallium et tunicam, vestimenta videns,

235 Pulchra, quæ scilicet ipsa fecerat, cum ancillis mulieribus;

Et ipsum allocuta verba alata dixit;

“ Hospes, hoc quidem te primum interrogabo ipsa,

“ Quis? unde es hominum? quis tibi hæc vestimenta dedit?

“ An non dicis, per mare errantem te huc venisse?”

240 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

“ Difficile, Regina, penitus enarrare

“ Ærumnas, quandoquidem mihi multas dederunt dii cœlestes.

“ Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas et inquiris.

“ Ogygia quædam insula procul in mari jacet,

245 “ Ubi quidem Atlantis filia, dolosa Calypso,

“ Habitat comas-pulchra gravis dea: neque quisquam cum ipsa

“ Versatur, neque deorum, neque mortalium hominum.

“ Sed infelicem me inquilinum ei duxit deus

233 Τοῖσι δὲ] F. 234 φᾶρον] R. male.

Ver. 221. ἐνιπλησθῆναι] Athenæus et
 hic legit ἐνιπλησθῆναι.

Ver. 222. ὀτρύνεσθε] Al. ὀτρύνεσθαι.

Ver. 224. ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν] Ita

Præter Græcus apud Æschylum, e Troja
 in patriam reversus;

Καίρε, τοῖσιν δ' ἐπ' ἐνὶ φρεσὶ θεός.

Agamemnon. ver. 548.

Ver. 232. ἔντια δαιτός.] Schol. τὰ ὅπλα

τῆς ὑψυχίας, οἷον τραπίδας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Clark. Athenæus, V. pag. 195. ἀγγυία, et

Hesych. ἔντια δαιτός, σκίψα. Ern.

- Οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
 250 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 "Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιδον ἐσθλοὶ ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ, τρώπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 "Εννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 Νῆσον ἐς "Ογυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψώ
 255 Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς ἥ με λαβῆσα,
 "Ενδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
 Θῆσιν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα.
 "Αλλ' ἐμὸν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι κείδεν.
 "Ενθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἴματα δ' αἰεὶ

" Solum : postquam mihi navem velocem candenti fulmine
 250 " Jupiter percussam diffidit, medio in nigro mari :
 " Ubi alii quidem omnes periire boni socii :
 " At ego, carina ulnis comprehensa navis utrinque-remis-agitata,
 " Novem diebus ferebar : decima autem me nocte nigra
 " Insulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
 255 " Habitat comas-pulchra, gravis dea; quæ me susceptum
 " Amice tractabatque, et alebat, et dicebat se
 " Facturam immortalem, et senii-expertem diebus omnibus :
 " Sed meum nunquam animum in pectoribus flectebat.
 " Illic quidem septem-annos manebam perpetuo, vestimenta autem semp-

250 ἔλσας] A. L. Ibid. ἐκέασσε] Edd. præter R. 255 δεκάτῃ] A. I.

Ver. 258. Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν;] Ita apud Ovidium :

Quid veniat, quæram, quisque, quibusve locis.
 Trist. lib. III. Eleg. xii. ver. 4.

Ver. 241. Ἀργαλίον, βασίλειαν,] Virgil.
 Infandum, regina, jubes renovare dolorem,
 Trojanas ut opes etc. Æn. II. 3.

Ver. 244. "Ογυγίη τις νῆσος] Δρόμον ἡμέ-
 ρων πέντε Βρετανίας ἀπέχουσα, πλύνει πρὸς
 ἑσπέρην. Plutarch. de facie in orbe Luna.

Ver. 248. ἐφίλειον ἡγάγε] "Επὶ τὴν οἰκίαν
 αὐτῆς ἐπὶ ξενωθῆσόμενον. Schol.

Ver. 250. ἔλσας] Ita Henricus Step-
 hanus Editionesque pleræque: Itaque ha-
 bet Eustathius et in contextu et in com-
 mentario. Scholiastes autem, et Editio
 Didymi, eamque secutus Barnesius, hic
 legunt ἔλσας: quibuscum facit et MS. a
 Tho. Bentleio collatus. Atqui occurrit
 idem versiculus supra ἰ. 132. ubi ipsæ
 Didymi et Barnesii Editiones cum Vul-

gatis habent ἔλσας. Clark. Non satis
 spexit Edd. vet. Barnesius, nec Clark.
 Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 252. τρώπιν] Τὸ κατώτατον μέρος τοῦ
 νεὸς, περὶ ὃ σχίζεται τὸ κύμα ἢ τὸ μέσον τοῦ
 νεὸς ἕλκον. Schol.

Ibid. ἀγκὰς] Vide ad II. 3. 546.

Ver. 253. "Εννῆμαρ φερόμην] Longius
 locum hunc inter eos recenset, quibus
 Homeri in Odyssea ingenii defectum in-
 dicari contendit. Παρεξίβην δ' εἰς τὰς
 (inquit) ἵνα δεῖξωμαι, ὡς εἰς λῆρον ἐνὶ
 ῥῆσιν κατὰ τὴν ἀπαρχὴν τὰ μεγαλοφῶντα
 παρέρχεται. Οἷα — τὸν ἐπὶ τῇ ναυηγίᾳ ἡν
 ἡμέρας ἕστιον [Ὀδυσσεύς suppl. Tollius]
 — Τί γὰρ ἂν ἄλλο φήσαιμεν ταῦτα, ἢ
 ὄντι τῷ Διὶ ἐνύπνια; De Sublimitate, Sect.
 9. sub fine. Dna Dacier e contrario hoc
 non incredibile contendit, sed ita reversi
 fieri posse arbitratur. Barnesius vero in
 annotationibus; " Dico autem Ego, in-
 quit, hæc cum Grano salis esse sumen-

- 260 Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ.
 "Αλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 Καὶ τότε δὴ με κέλευσεν ἐποτρύνεσθαι νέεσθαι,
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἥ καὶ νόος ἐτρέπετ' αὐτῆς.
 Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε,
 265 Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἴματα ἔσσειν.
 Οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρὸν τε.
 "Επταδαικάδεκα μὲν πλέον ἥματα ποντοπορεύων,
 "Οκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιάοντα
 Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
 270 Δυσμύρῳ ἥ γὰρ ἔμελλον ἔτι ζυνέσεσθαι οἷζύϊ

260 " Lachrymis rigabam, quæ mihi divina dedit Calypso :
 " Sed cum jam octavus mihi revolutus annus venisset,
 " Et tum demum me jussit hortans redire,
 " Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus est ipsius.
 " Misit vero me in rate multis-vinculis-apta : multa autem dedit,
 265 " Panem et vinum suave, et divinas vestes induit :
 " Ventumque præmisit innocuumque, placidumque.
 " Septendecim quidem navigabam dies per-mare-iter-faciens,
 " Decima-octava vero apparuerunt montes umbrosi
 " Terræ vestræ; lætatum vero est mihi carum cor,
 270 " Infelici : certe tamen eram adhuc conflictaturus ærumnis

259 αἰὲν] R. αἰῖ melius est. 262 μ' ἐκέλευσεν] R.

da, non quasi prorsus ab omni cibo ab-
 stineret, verum ab ordinario, tempestivo,
 " et lautiori." Rectius fortasse Scholias-
 tes ad ἰ. 447. infra, ubi idem fere locus
 occurrit; Οὐ δὲ ζητεῖν πῶς διακαρτερεῖ ὁ
 ἄνθρωπος τῆς ἀθῆναις, (infra ἰ. 47.)
 " Αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμὶ διαμπερές, ἥ σε φυλάσ-
 σω "Εν πάντεσσι πόντοις." Vide et supra
 et ἰ. 1. Clark. Cl. Riccius Dispp. Hom.
 T. I. pag. 150. ad alia exempla et Pauli
 comites Act. XXVII. provocat: in quo
 loco tamen Barnesiana ratio locum ha-
 bere videtur, quæ est ab Homericis ali-
 ena.

Ibid. δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ] Al. δεκάτῃ δ'
 ἐν νυκτὶ.

Ver. 255. Ναίει] Al. Ναῖν.

Ver. 259. "Ενθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμ-
 πεδον,] Hinc Ovidius :

An grave sex annis pulchram fovisse Calypso,
 Aquareque fuit concubuisse deæ?

Ex Pontico, Lib. IV. Epist. x. ver. 13.

Vol. III.

Ibid. αἰὲν] Al. αἰὲν.

Ver. 261. ὄγδοόν] Pronunciabatur ὄγ-
 δον. Uti et notavit Barnesius.

Ibid. ἐπιπλόμενον ἔτος] Virgil.

volventibus annis. Æn. I. 238.

Ver. 262. δὴ με κέλευσεν] Al. δὴ μ' ἐκέ-
 λευεν.

Ver. 263. ἐτρέπετ'] Vide supra ad ἰ.
 491. et ad II. 3. 45.

Ver. 267. "Επταδαικάδεκα μὲν πλέον ἥμα-
 τα ποντοπορεύων,] Virgil.

Tres adeo incertos cæca caligine soles
 Erramus pelago. Æn. III. 203.

Ibid. "Επταδαικάδεκα] Ita edidit Bar-
 nesius; atque ita in Exemplaribus omni-
 bus (uti ipse annotat) scriptum occurrit
 supra ἰ. 278. Ita porro hic legit et MS.
 a Tho. Bentleio collatus. Vulgati hic cor-
 rupte, "Επτακαιδεκα.

Ver. 268. "Οκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα]
 Virgil.

- Πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 "Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδρασε κελεύθεα,
 "Ὡρῖεν δὲ θάλασσαν ἀδέσφατον· ἐδέ τι κῦμα
 Εἶα ἐπὶ σχεδὴς ἀδινὰ σενάχοντα φέρεσθαι.
 275 Τὴν μὲν ἔπειτα Δύελλα διεσκέδασ· αὐτὰρ ἔγωγε
 Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
 Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρον ἀνέμῳς τε καὶ ὕδρι.
 "Ενθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βίησατο κῦμ' ἐπὶ χέρσῃ,
 Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὼν, καὶ ἀτερπέϊ χάρῃ.
 280 Ἄλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπὶ ἡλθον
 Ἐς ποταμόν, τῇ δὲ μοι εἰσατο χῶρος ἄριστος,
 Λεῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.

- Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ-quassator;
 • Qui mihi incitatis ventis impedivit iter,
 • Commovitque mare immensum; neque ullo-pacto me fluctus
 • Sinebat in rate vehementer ingemiscens vehi.
 275 • Hanc quidem deinde procella dispersit: at ego
 • Natans hoc pelagus emensus-sum; donec me terræ
 • Vestræ appulit ferens ventusque et aqua.
 • Ibi me egredientem allisset fluctus ad terram,
 • Petras ad magnas jaciens, et inamabilem locum:
 280 • Sed retrogressus natavi rursus, donec veni
 • Ad fluvium, ubi demum mihi visus est locus opportunissimus.
 • Lævis absque-petris; et receptus inerat a vento.

289 δέϊστο] R. Eustathius hanc lectionem in textu agnoscit: et p. 118
 16. dicit: nonnullos scribere δύσετο ἥλιος. Post: καὶ σημειῶσαι τὴν λέξιν.

Quarto terra die primum se attollere tandem
 Visa; aperire procul montes ac volvere fumum.
 Æn. III. 205.

Ver. 270. οὐζῶν] Pronunciabatur οὐζῶν.

Ver. 272. ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδρασε κελεύθεα. Al. ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδρασε κελεύθεα.

Ver. 273. οὐδέ τι κῦμα] Al. οὐδ' ἐτι κῦμα· et ἔδε με κῦμα. Clark. Etsi hic ut-
 cunque ferri potest τι, tamen melius puto
 legi οὐδέ τι. Ern.

Ver. 280. ἕως ἐπὶ ἡλθον] Pronunciabatur
 ὡς ἐπὶ ἡλθον, vel ὡς ἐπὶ ἡλθον. Vide ad Il.
 ο'. 539. Barnesius legendum conjicit, ὡς
 ἐπὶ ἡλθον· scilicet ut pronuncietur, ὡς ἐπὶ
 ἡλθον. Sed nihil opus.

Ver. 281. τῇ δὲ] Qua demum.

Ver. 283. Ἐκ δ' ἔπεισον] Τὸ δὲ, ἐκ δ' ἔπει-
 σον ἀντὶ τῆς, ἔξω ἔπεισον τῆς θαλάσσης, ἀφ' ἧς
 χε τινὸς δίκην. Eustath. Caterum Mss. a
 Tho. Bentleio collatus habet, Ἐν δ' ἔπει-
 σον.

Ibid. θυμηγερέων] Λειποφροῶν, ἢ σολ-
 λαμβάνων, καὶ συνάγων καὶ ἀνακτάμενος τῆς
 ψυχῆς. Schol.

Ver. 284. δι' ἡμέρας ποταμοῖο] Τὸ ἐπὶ
 τῶν Διὸς ἡμερῶν πληροῦν ποταμῷ. Schol.
 Vide supra ad δ'. 477. et 581. item ad Il.
 π'. 174.

Ver. 288. ἐπ' ἡῶ, καὶ μέσον ἡμερῶν] Δι-
 μέν τοι [ὁ Παιστής] καὶ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡμέ-
 ρῃς μεσημέριος διάστημα, ἡῶ — "Εἰδὼν
 "παννύχιος, καὶ ἐπ' ἡῶ, καὶ μέσον ἡμερῶν
 Porphy. Quæst. Homeric. 12.

- Ἐκ δ' ἔπεισον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ
 "Ηλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε δι' ἡμέρας ποταμοῖο
 285 Ἐκβὰς ἐν δάμνοισι κατέδραδον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
 "Ηφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
 "Ενθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 Εὐδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἡῶ, καὶ μέσον ἡμερῶν
 Δύσετό τ' ἥλιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 290 Ἀμφιπόλῃς δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
 Παιζέσας, ἐν δ' αὐτῇ ἦν εἰκνυῖα θεοῖσιν.
 Τὴν ἰκέτευσ'· ἡ δ' ἔτι νοήματος ἡμβροτεν ἐσθλῆ,
 "Ὡς ἐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 Ἐρξέμεν· αἰεὶ γὰρ τε νεώτεροι ἀφραδέεσιν.

- Exeidi autem animum-collecturus: divina vero nox
 • Advenit: ego autem seorsum ab a-Jove-fluente fluvio
 285 • Egressus in arbustis dormivi: circumquaque vero folia
 • Congessi: somnum autem deus immensum infudit.
 • Ibi quidem in foliis, caro afflictus corde,
 • Dormiebam tota-nocte, usque ad auroram, et meridiem;
 • Occidebatque sol, et me dulcis somnus dereliquit.
 290 • Ancillas vero in littore tuæ vidi filiæ
 • Ludentes: inter eas autem ipsa erat similis diis.
 • Ei supplicavi: illa vero neutiquam a mente aberrabat bona;
 • Ut non sperares juniorem obviam-factum
 • Acturum: semper etenim juniores desipiunt.

σύσταιχον εἶναι τῇ δέϊστῃ; εἰ δὲ τὸ δέϊστο ἀπύνηθός ἐστιν, ἀλλὰ τὸ δειλὴς ἐν
 τοῖς μετὰ ταῦτα κῆται παρὰ τῇ ποιητῇ. 294 Ἐρξέμεναι] F.

Ver. 289. Δύσετό τ' ἥλιος] Φασὶν οἱ Πα-
 τριῶν, ὡς Ἀρίσταρχος ἐ γράφει δύσετο, ἀλλὰ
 οὐκ ἐστὶν ἐν δύσει ἀπύνηθός ἐστιν. Eustath.
 Atqui posterior ista vox Homero prorsus
 inusitata. Clark. Et pomeridianum tem-
 pus occipit et occasus solis veteribus dici-
 tur. Vid. tamen Var. Lect. Caterum
 vertendus versiculus sic est: Cumque oc-
 cideret, (ad occasum vergeret) sol, dulcis
 me dereliquit somnus: est modus loquendi
 Hebræis inprimis usitatus, et simplicitatis
 veterum. Ern.

Ibid. ἀνῆκεν.] Al. ἀφῆκεν.
 Ver. 290. Ἀμφιπόλῃς δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς
 θυγατρὸς Παιζέσας,] Ἐν τούτοις δὲ,
 ὅρα ὅτι τὴν τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀμφιπόλων
 μολῶν καὶ τὴν διὰ σφαίρας παιδιὰν σιγῇ

Ὀδυσσεύς, ἵνα μὴ καταγορεύειν δοκῇ τῆς παι-
 δός. Eustath.

Ver. 291. θεοῖσιν.] MSS. duo a Tho.
 Bentleio collati, θεοῖσιν. Sed (uti notat
 Barnesius) perinde est. Vide supra ad
 ver. 58. Clark. Caterum scr. θεοῖσι.

Ver. 295. Ὡς ἐκ ἂν ἔλποιο] Barnesius
 hoc in loco, de suo edidit, "Ὡς ἐκ ἂν ἔλ-
 ποιο. "Litteras," inquit, "olim male dis-
 junctas nunc melius conjunxi, pro ἐκ
 "ἂν, legens ἐκ ἂν, et eodem tenore. Me-
 tro et Sensui consului." Sed multum
 errat Vir eruditus. Nam vocula, ἐκ ἂν,
 longe alium habet intellectum, nec locum
 hic habere ullo modo potest: Quodque
 de Metro affert, plane nihil est. Vide
 ad Il. σ'. 51.

- 295 Ἡ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις, ἥδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λᾶσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ξεῖν', ἦτοι μὲν τῷτό γ' ἐναΐσιμον ἐκ ἐνόησε
300 Παῖς ἐμῇ, ἐνεκά σ' ἔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρῶτην ἰκέτευσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
ῆος, μή μοι τῶνεκ' ἀμύμονα νείκεε κέρην· (σεύς·
Ἡ μὲν γὰρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι·
305 Ἀλλ' ἐγὼ ἐκ ἔδελον, δείσας, αἰσχυρόμενός τε,

- 295 "Quæ mihi cibum dedit affatum, et generosum vinum,
"Et lavit in flumine, et mihi has vestes dedit.
"Hæc tibi, tametsi afflictus, vere enarravi."
Huic autem rursus Alcinous respondit, dixitque;
"Hospes, certe quidem hoc recte non advertit
300 "Filia mea, quod te neutiquam cum ancillis mulieribus
"Duxerit in nostram domum: tu nempe illi primæ supplicasti."
Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
"Heros, ne mihi ideo eximiam reprehende puellam:
"Nam ipsa quidem me jussit cum ancillis subsequi;
305 "Sed ego, nolui, timens, reveritusque,

299 ἐνόησεν] F. male. 304 μ' ἐκέλευε] Edd. præter R. vid. ad 8. 715. 30
ἐπισκύζοντο] R. Eustath. habet utramque lectionem.

Ver. 294. αἰὲ γὰρ τε νεώτεροι ἀφραδύνειν.]
"Temeritas est videlicet florentis ætatis;
"prudentia senectutis." Cicero, de Se-
nectute, §. 6.

Ver. 296. Καὶ λᾶσ' ἐν ποταμῷ.] Non:
et lavit in flumine; quomodo virgini et
veritati, §. 219. conveniat? Et lavandi co-
riam fecit. Vid. ad §. 210. Ern.

Ibid. εἴματ' ἔδωκεν.] MS. a Tho. Bont-
leio collatus, εἴματα ἔδωκεν. Clark. Eu-
stathius: ἔδωκε. Recte. Ern.

Ver. 297. ἀληθείην κατέλεξα.] Καὶ ὅρα
τὴν ἀληθείην, ἀμφιόβλως ἔχον, εἴτε ἀπὸ προ-
παροξυτονῆς τῆς ἀληθείας, εἴτε ἀπὸ παρὰ-
τόν τῆς ἀληθείας, γέγονεν Ἰωνικῶς. Οἱ γὰρ
Παλαῖοι Ἀπτικοὶ, κατὰ Ἀἴλιον Διονύσιον, ἐξε-
στίνον τὰς τῶν τοιούτων ὀνομάτων ληρῆσας,
διὸ καὶ παρῶζον αὐτά· ἡ ἀγνοία γὰρ (ση-
σιν) ἔλεγον, καὶ ἡ εὐκλεία, καὶ ἡ ἱερσία etc.
Eustath. Nequaquam tamen hoc arbi-
trium. Nam si ultima vocis ἀλήθεια bre-

vis esset, minime (ut recte notat Barne-
sius ad Iliad. ψ. 361.) in Ionicum ver-
teretur. Ideoque ipse quidem Barnesius
et isto in loco et hic, nullis allatis codici-
bus, de suo edidit ἀληθείαν· itaque semper
apud Homerum legendum pronunciat.
Attamen nimis fidenter hoc vir eruditus;
cum et vocem ἀληθείαν, ultima producta,
veteribus usitatam hic observet Eusta-
thius; cumque eadem vox novies in Iliade
et Odyssea occurrat, quibus omnibus in
locis Vulgati habent ἀληθείην. Vide et
ad Il. β'. 514. et 655.

Ver. 298. 302. et 308. Τὸν δ'] Vide ad
Il. α'. 57. et 9. 160.

Ver. 301. Ἦγεν ἐς ἡμέτερον.] Τετίστην
εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. Ἀπτικὸς δὲ ὁ σχημα-
τισμός. Schol.

Ibid. ὅρα.] Ut dixisti —. ver. 292.

Ver. 305. ἀμύμονα] Μῶμεν καὶ φέρον καὶ
ἐχυσαν, ἀγαθόν. Schol. Atqui vox, ἀμύ-

- Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσαιτο ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνδράπων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ξεῖν', ἔ μοι τοῖσδε ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
310 Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἶσιμα πάντα.
Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλοι,
Τοῖος ἐὼν, οἷος ἐσσί, τά τε φρονέων, ἄτ' ἐγὼ περ,
Παιῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
Αὔρι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
315 Αἶψ' ἐδέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' ἔτις ἐρύξει
Φαίηκων· μὴ τῷτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

- "Ne fortassis et tibi animus irascetur conspicato:
"Suspiciaces etenim sumus supra terram genus hominum."
Huic autem rursus Alcinous respondit, dixitque;
"Hos-pes, non mihi tale in præcordiis carum cor,
310 "Temere ut irascatur: potiora autem honesta omnia.
"Utinam enim, Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
"Talis existens, qualis es, eaue sentiens, quæ ego et ipse,
"Filiam meam habere velles, et meus gener vocari,
"Hic manens; domum autem ego et bona darem,
315 "Si modo volens maneres: invitum vero te nullus detinebit
"Phæacium: nec hoc gratum Jovi patri sit.

314 ὁκνὸν δὲ τ' ἐγὼ] R. 315 εἴ κ'] Edd. præter R. τε pro γε] Ead. 316
μὴ δ' ἔτω φίλον] Ead. male.

non tam omni laude ornatam neces-
sario denotat; sed una pluribusve animi
corporisve dotibus eximiam. Ut hoc in
quo specie ac forma corporis, itemque
mini prudentia. Vide supra ad α'. 29.

Ver. 304. ἐκέλευε] Al. ἐκέλευσε.

Ver. 306. ἐπισκύζοντο] Barnesius edidit
πισκυσσάντο. Al. ἐπισκύζοντο. Clark. Se-
cundum analogiam et legem ab ipso Clar-
co constitutam et probatam ἐπισκύζοντο
tribendum. Ern.

Ver. 307. Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ
φύλ' ἀνδράπων.] Sic apud Hesiodum;

Ἰσχυρὸν ὁ ἀνδρῶτασιν ὀϊζυροῖσιν ἄτασιν.
"Erg. καὶ Hæm. I. 195.

Παῖς τὸ δύσζηλον ἡ φύσις ἔχουσα καὶ τὸ βά-
σανον, ἡ χεῖρι τοσούτων τοῖς ἰδίοις, ὅσον ἀνι-
στὰς τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. Phutarch. de
Animi Tranquillitate. Ceterum recte
et Eustathius; Τὸ δὲ, δύσζηλοι εἰμὲν, διὰ

τῆς πλεοντικῆς κοινότητος παραινεῖται τὸ
τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως· οἷς μὴ μόνον τῶν Ἀλ-
κινῶς τοιούτων ὀνομασθέντος, ἀλλὰ γυναικῶς ἐν
κοινῇ τῇ λόγῃ λεχθέντος. Unde Barnesi-
us; "Ulysses," inquit, "non quidem Al-
cinoi vocat Suspiciosum, verum se in-
"volvit, dicens, Nos homines suspiciosa
"gens sumus."

Ver. 309. ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ] Al. ἐν
στήθεσσι νόημα.

Ver. 310. ἀμείνω δ' αἶσιμα πάντα.] Τὰ
καθ' ἡκούστα πάντα καλὰ ἔστιν. Schol.

Ver. 311. 313. Αἱ γὰρ, — Παιῖδά τ' ἐμὴν
ἐχέμεν.] Ταῦτα λέγει πευρώμενος τῶν Ὀδυσ-
σεως εἰ ταῖς ἀληθείαις παραινεῖται θεῶν γά-
μον· εἰ γὰρ προπετιᾶς ὑπόσχηται γαμήσειν,
πάντως ἐλεγχθήσεται κακίῳ ψευδομένῳ.
Schol. Cui tamen observationi nullus hic
videtur locus. "Εἶδος δὲ ἄλλως ἢ τοῖς ἀρ-
χαίοις, ἐπιλέγεσθαι τὰς ἀρίστες τῶν ξένων,
καὶ γαμβρὸς αὐτὸς ποιεῖσθαι. Eustath.

- Πομπήν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
 Αὔριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
 Λέξειςαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὅφρ' ἂν ἴκηαι
 320 Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπῃς τοι φίλον ἑστίν·
 Εἴπῃς καὶ μάλα πολλὸν ἐκασέρω' ἐς· Εὐβοίης·
 Τὴν γὰρ τηλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι, οἳ μιν ἴδοντο
 Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
 Ἦγον, ἐποφόμενον Τιτυὸν, γαίηϊον υἱόν·
 325 Καὶ μὲν οἱ ἐνδ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεισσαι·
 Ἦματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον οἴκαδ' ὀπίσσω.
 Εἰδῆσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσην ἄριστα
 Νῆες ἐμαὶ καὶ κῆροι ἀναρρίπτειν ἄλλα πηδῶ.

“Deductionem vero in hoc ego constituam, ut bene intelligas.
 “Cras: in id temporis autem tu quidem domitus somno
 “Decumbes: illi vero remigabunt per-tranquillum; donec perveneri.
 320 “In patriam tuam, et domum, et sicubi tibi gratum sit;
 “Etiam si valde multo longius absit quam Eubœa:
 “Eam enim longissime aiunt abesse, qui eam viderunt
 “Ex populo nostro; quando flavum Rhadamanthum
 “Duxerunt, invisurum Tityum, Terræ filium:
 325 “Atque illi quidem illuc venerunt, et absque labore perfecērunt-iter.
 “Die eodem; et deduxerunt domum retro.
 “Cognosces vero et ipse in mente, quam optimæ
 “Naves meæ et juvenes in torquendo mari remis.”

320 εἰ πᾶσι] Edd. male. vid. not. 321 ἐκατέρω] Edd. præter R. male. 321
 τὴν περ] F. 327 καὶ] abest F.

Ver. 312. οἷος ἴσθι.] Vide infra ad v. 89.
 Ver. 314. οἶκον δὲ ἐγὼ] Al. οἶκον δὲ τ' ἐγὼ.
 Ver. 315. Αἴψ' Al. Εἴψ'.
 Ver. 316. μὴ σῴτο] In nonnullis, no-
 tante Barnesio, corrupte editum est μὴδ'
 3τα.
 Ver. 318. ἐς τῆμος δὲ] Barnesius edidit
 ἐς τῆμοςδε.
 Ibid. δεδμημένος ὕπνῳ] Vide supra ad ζ'.
 2.
 Ver. 319. 346. Λέξειςαι — λίκτο] Vide
 ad Il. β'. 515. Al. Λέξαι.
 Ver. 320. εἴπῃς τοι φίλον ἑστίν.] Ita edi-
 dit Barnesius ex Eustathio, et ex Scho-
 liaste, qui exponit, “Ὅτε ἂν σοι προσφιλὲς
 ἑστίν. Vulgg. εἴπῃς τοι φίλον ἑστίν. Clark.
 Sed jam ante alii sic ediderant, ut Amst.
 1659. Ern.

Ver. 321. ἐκατέρω] Al. ἐκατέρω. Quod
 ferri non potest.
 Ver. 322. Τὴν γὰρ] MSS. a Tho. Bent-
 leio collati, τὴν περ.
 Ver. 323. ὅτε τε] Ubi videlicet.
 Ibid. ξανθὸν Ῥαδάμανθυν Ἦγον, ἐποφόμε-
 νον Τιτυόν.] Καὶ ὅρα ὡς ἀφαιρῶν ὁ Πομπή-
 τὴν τῷ λόγῳ ὑπερίσσηται, παρενέβαλε τὴν περ.
 τῷ ἀθροίσμῳ Τιτυὸς ἰστορίαν. Eustath.
 Ver. 324. ἐποφόμενον Τιτυόν, γαίηϊον υἱόν.
 Ἐλάργη] Barnesius ex Aloysii MS. edidit
 Ἐλάργη] δὲ τῇ Ὀρχομενῷ, τινὲς Μίνωος, συν-
 ελθὼν Ζεὺς, διὰ τὴν τῆς Ἦρας ζήλοισιν
 ἐκρύψεν αὐτὴν κατὰ γῆς. Ἡ δὲ ἀνῆκε παῖδα
 ἐξοχώτατον, δὲ ἀνομασίῃ Τιτυὸς, δὲ ἡρατὴν
 Ἀητῆς, καὶ ἰταξέυθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. Ἡ
 δ' ὁ Ῥαδάμανθος ἐπὶ θάλασσαν τῷ Τιτυῷ, δ' ἄλλοι

- “Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 330 Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Ζεῦ πάτερ, αἶψ' ὅσα εἶπε, τελευτήσσειν ἅπαντα,
 Ἀλκίνοος· τῷ μὲν κεν ἐπὶ ζεῖδαρον ἄρξαι
 Ἀσβεσον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.
 “Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 335 Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκάλενος ἀμφιπόλοισιν
 Δέμνι' ὑπ' αἰθέσῃ δέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνδέμεναι ἔλας, καδύπερθε ἐσασθαι.
 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 340 Αὐτὰρ ἐπεὶ σορέσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,

Sic dixit; gavisus est autem patiens nobilis Ulysses:

370 Precatus vero deinde dixit, verbumque fecit, et locutus est;
 “Jupiter pater, utinam quæcunque dixit, perficeret omnia,
 “Alcinous: hujus quidem per almam terram
 “Immortalis gloria esset; ego autem in patriam venirem.”
 Sic illi quidem talia invicem colloquebantur.
 375 Jussit autem Arete candida-ulnas ancillas
 Cubilia sub porticu ponere, et stragula pulchra
 Purpurea injicere, insternereque desuper tapetas,
 Chlénasque imponere villosas, ad superne induendum.
 Illæ vero iverunt ex ædibus, facem in manibus tenentes.
 340 Cæterum postquam stravissent densum lectum accelerantes,

332 τῷ μὲν ἂν] R.

“apud Eustathium δίκαιος ἂν,] ἰσχυρόνιστον
 αὐτόν. Schol.

Ibid. γαίηϊον υἱόν] Ἐπὶ ἰνία ἐν τοῖς ἐξῆς
 τε [infra λ'. 567.] κείται πλείωρα· διὰ καὶ
 γὰρ υἱὸς εἶναι πλάττεται, διὰ τὸ βαρὺ καὶ τὸ
 ὡς εἶπεν ἰσχυρόνιστον ἄχθος τῆς γῆς. Eustath.
 Fortasse ideo potius appellatur “γαίηϊος
 υἱός,” quia mater sub terra occulta ipsum
 peperisse dicatur.

Ver. 326. ἀπήγαγον] Al. ἀπένυσαν.
 Ver. 328. ἀναρρίπτειν] Al. ἀναρρίπτειν.
 Sed hoc leviculum.

Ibid. πηδῶ.] Νῦν ἡ πηδαλία, ἡ γὰρ ἔχουσαι
 πηδαλία, ἀλλὰ κόπαις, παρὰ τὸ πλεῖν τὴν
 θάλασσαν. Πηδὸς γὰρ, εἶδος ξύλου· ἡ τῷ πλά-
 τει τῆς κόπης. Schol.

Ver. 331. Ζεῦ πάτερ, αἶψ' etc.] “Ulysses
 “ne répond pas directement a l'obli-
 “geante proposition que le Roi lui a faite

“de lui donner sa fille; un refus auroit
 “été trop dur. — Il répond à tout indi-
 “rectement par cette prière, qui fait voir
 “l'impatience qu'il a de retourner dans
 “ses États, et la reconnaissance dont il est
 “pénétré pour la promesse, qu'il lui a
 “faite de lui en fournir les moyens.”
 Dacier.

Ver. 332. μὲν κεν] Al. μὲν ἂν.
 Ver. 333. Ἀσβεσον κλέος εἴη,] Eustathii-
 us putat, hoc non μακρὰν παροξήλυσιν fore,
 nisi in legendo intelligere liceret altus,
 cælestis. Quod nihili est. Habuimus
 γέλωτα ἄσβεσον, ὀρυμάγον et alia, in qui-
 bus ἄσβετος magnitudinis indicium est.
 Ern.

Ver. 335. 336. Κέκλετο δ' Ἀρήτη — Δέμ-
 νι' ὑπ' αἰθέσῃ δέμεναι,] καὶ τραυμάς δὲ οἶδε
 [Ὀμήρου] διαπρεπέως. Τοιαύτας δ' Ἀρήτη

Ὀτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
 Ὀρσο κέων, ὦ ξεῖνε, πεποίηται δέ τοι εὐνή.
 Ὄς φάν· τῷ δ' ἀσπασὸν εἰείσατο κοιμηθῆναι.
 Ὄς ὁ μὲν ἔνθα κάθευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

345 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθῆσῃ ἐριδῆπα.
 Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμῃς ὑψηλοῖο.
 Παρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Hortabantur Ulyssem astantes verbis ;

" Surge decubiturus, o hospes; paratus vero est tibi lectus."

Sic dixerunt: huic vero gratum visum-est dormire.

Sic ille quidem ibi dormiebat patiens nobilis Ulysses,

345 Tornatis in lectis, sub porticu sonante.

Alcinous vero decubuit in penetrali domus excelsæ :

Juxta vero uxor regina lectum ornavit et cubile.

541 Ὀτρυναν] R.

Ὀδυσσεύς ὑποτρυννῶναι κελεύει. Athenæus, Ver. 541. Ὀτρυναν] Al. Ὀτρυναν. lib. I. cap. 14. Ὀτρυναν δ'.
 Ibid. ἀμφιπόλοισιν] Al. ἐν μεγάρῳ. Ver. 544. κάθευδε] Barnesius edidit καθεύδει. Sed nihil opus. Vide ad H. 611.
 Clark. Scrib. ἀμφιπόλοισιν.
 Ver. 338. ἔσσεσθαι] Al. ἔσσεσθαι.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Θ'.

ὑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Θ'.

ἘΚΚΛΗΣΙΑ γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τῆς ξένης, καὶ ναῦς κατέλκεται πρὸς ἐκ-
 ταπὴν τῆς Ὀδυσσεύς, καὶ ἐσιῶνται παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι,
 καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες καὶ Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος
 ἄλλοι, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἀρεως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ
 τὴν ἀναγωγὴν τῆς δαρείης ἵππου· καὶ τῆς Ὀδυσσεύς κλαίοντος ὁ Ἀλκίνοος πυν-
 θεται, διὰ τί κλαίει, καὶ τίς, καὶ πόθεν εἴη.

ΤΗΣ
 ὈΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
 ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Θ'.

Ἐπιγραφαί.

Σύστασις τῇ Ὀδυσσεύει πρὸς τῆς Φαίακας.

"Αλλως.

Ἀλκίης ἀπόλογοι· ἢ, τὰ τῆς Ὀδυσσεύς παρὰ Ἀλκίης.

"ΑΛΛΩΣ.

Τὰ παρὰ Ἀλκίαν προδιήγησας· ἢ, Τῶν παρ' Ἀλκίαν προδιήγησις.

3/ ΑΛΛΩΣ.

Θῆτα δ' ἄλλοις Φαίηκες Ὀδυσῆος πείραθην.

ἮΜΟΣ δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
 "Ωριυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
 Ἄν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πολίπορθος Ὀδυσσεύς.
 Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

QUANDO vero mane-genita apparuit rosea-digito Aurora,
Surrexit ex lecto sacra vis Alcinoi.
Surrexit porro nobilis urbium-eversor Ulysses.
Illis vero præibat sacra vis Alcinoi

Ver. 3. πολίπορος Ὀδυσσεύς.] Vide supra ad α'. 2. et ad II. β'. 278.

Ver. 4. ἱερὸν μένος Ἀλκινόου] Sanctus Alcinous. Dicitur autem sanctus, vel sacrosanctus, quia rex est, quorum etiam apud latinos est sanctitas, i. e. majestas. Sueton. Cæs. 6. Ern.

Sueton. Cæs. 6. Ern.
Ver. 5. ἀγροῖδ', ἢ σφιν παρὰ νηυσὶ τί-
τυκτο.] Vide supra ad ζ'. 266. Clark. Eu-
stathius bene notat, ut ἔλαιον dicatur de

foro oleario, sic *naves* de loco ubi statim
de navalibus. Cæterum forum concu-
nale quale fuerit, ipse Homerus hic do-
cet. Pro *σφι* legendum videtur *σφι*.
Ern.

Ern.
Ver. 7. ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μεταίχιστο Πάλλας
Ἀθήνη, Εἰδομένη κήρυκι Ἐσιδὶ Ἀθηναίων
σαυδά ἢ φῆμιν τις περὶ τῷ, φερόμεν τινι πλα-
νήτῃ· εἰς τὴν κατ' αὐτὰς γινέσθην, ἥς ἕσται
καὶ συνάγονται ἢ ἡ παρ' ἐκείνων τῶν Φαιακῶν.

5 Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες δὲ κάδιζον ἐπὶ ξεσοῖσι λίδοισι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
Νόσον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·

10 Καὶ ῥα ἐκάσῳ φωτὶ παρισαμένη φάτο μῦθον·
Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὅφρα ξείνοιο πύθῃσθε,
Ὅς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ἐπιπλαγχεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.

15 Ὡς εἶπ᾽, ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσας.
Καρπαλίμως δ' ἐμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδρα
Ἀγρομέων· πολλοὶ γὰρ ἐδήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·

5 Phaeacum ad concionem, quæ ipsis apud naves constituta erat.
Ingressi autem considerant in politis lapidibus
Prope-*invicem*: per urbem autem obibat Pallas Minerva,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Ulyssi magnanimo meditans:

10 Et sane unicuique viro astans dixit verbum;

“ Huc age, Phæacum ductores, et principes,

“ Ad concionem ite, ut de hospite audiatis,

“ Qui recens Alcinoi prudentis venit-domum,

"Ponto pererrato, corpore immortalibus similis."

15 Sic locuta, incitavit robur et animum uniuscujusque.

Cito vero implebantur hominibus forumque et sedilia

Congregatis: multi enim admirati sunt conspicati

Filium Laërtis prudentem : ei vero Minerva

Divinam affudit gratiam capitique, et humeris;

11 ἀγρε] F. 16 ἐπληντο] R. *Eustath.* quod, ut *Homero* magis usitatum, prætulerim. 17 πολλοὶ δ' ἄρα θνήσαντο] R. *Eustath.* vid. not.

φυσική τίνεσι, καθ' ἣν μαθόντες ζέον ἄξιον
λογν ὑποφωτισθῆαι, χρῆμα τὸτο σπάνιον ἐν αὐ-
ταῖς, ἦνσι κατὰ θεῖαν πειρασόμενοι τῷ ἀνδρός.
Eustath.

Ver. 12. *ಪುನಿಸ್ತು, | Al. ಪುನಿಸ್ತು.*

Ver. 16. ἔμπληντο *Al.* ἔπληντο.

Ver. 17. πολλοὶ γὰρ ἐθήσαντο] *Eustathius* in commentario videtur legisse, πολλοὶ δ' ἄρα ἐθήσαντο. *Clark*. Vid. Var.

Lect. Ego hanc lectionem prætulerim. Nam γὰρ parum aptum est: Sed fortasse post legendum: τῷ γὰρ Ἀθήν. *Eustath.* posito ver. 17. subiicit: ὅτι τῷ Ὀδησσῷ Ἀθηναῖ διανομήν κατέχου χάριν, ut γὰρ habuisse hic videatur. *Ern.*

Ver. 18. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήναι Θεσπεσίην κατέχειν χάριν] Vide supra ad ζ'. 229.

- 20 Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσοινα θῆκεν ιδέσθαι,
 "Ὡς κεν Φαίηκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
 Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
 Πολλὰς, ἧς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 25 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 "Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Ξεῖνος ὄδ', ἐκ οἷδ' ὅστις, ἀλάμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 Ἥε πρὸς Ἠοίῳ, ἢ Ἑσπερίῳ ἀνδρῶπων·
 30 Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
 Ἡμεῖς δ', ὥς τοπάρους περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 Οὐδὲ γὰρ ἐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,

20 Et ipsum proceriorem et crassiorem reddidit as pectu,
 Ut Phæacibus gratus omnibus fieret,
 Gravisque et venerabilis, et ut-perficeret certamina
 Multa, quibus Phæaces experirentur Ulyssem.

Cæterum postquam convenerant, congregatique erant.

25 Illis dein Alcinoüs concionatus est et interlocutus ;

" Audite, Phæacum ductores, atque principes,

" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet :

" Hospes hic, nescio quis, errans venit meam domum,

" Sive ab Orientalibus, sive Occidentalibus hominibus ;

30 " Deductionemque flagitat, et precatur ratam esse.

" Nos vero, ut antea quidem, maturemus deductionem.

" Neque enim quisquam alius, quicunque meam domum pervenerit,

23 Πολλὰς, τὰς] R. sic et Eustath. qui interpretatur καθ' ἑς. lenius est, et
 Ionicum, adeoque Homero aptius. 32 ὅστις] Edd. omnes male. 34
 ἐρύσσομεν] Edd. præter R. ut alibi.

Ver. 20. πάσσοινα] Καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς
 παχύς, παχίων, πάσσων· ὁποῖα τρόπῳ καὶ
 ὁ μᾶλλον γίνεται ἐκ τῆς μακρός· καὶ ὁ βράσ-
 σων, ἐκ τῆς βραχύς· καὶ ὁ ἐλάσσων, ἐκ τῆς
 ἱλαχός. Eustath.

Ver. 22. καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους] Πλη-
 θυντικῶς εἶπεν τὸν τῷ δίσκῳ ἄθλον. Κράτης
 δὲ τὰς πατὰ Ἰθάκην ἤκουσιν πόους. Schol.
 Quæ posterior explicatio nullo modo fer-
 ri potest.

Ver. 23. οἷς] Al. τῆς. Clark. Vid. Var.
 Lect.

Ver. 24. ῥ'] Ut dictum est ; supra ver.
 16.

Ver. 25. Τοῖσιν δ'] " Τοῖσινδ', " inquit
 Barnesius, " lego pro Τοῖσιν δ', cum τὸ, δι.
 " nihil huc attineat ; quod Αὐτὰρ præces-
 " serit." Similiter et supra ver. l. 4.
 edidit vir eruditus Ἡμόςδ', Τοῖσινδ'. Sed
 minus recte. Vide ad Il. α'. 57. et 9.
 160.

Ver. 30. ἔμπεδον εἶναι.] Τὴν πρὸς πάντας
 ἱχομένην πομπήν, ταύτην καὶ ἐπὶ τῷ τῷ
 βιβλίῳ. Schol.

- Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
 Ἄλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν
 35 Πρωτόπλοον· κέρω δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,
 Κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
 Ἐκβητ'· αὐτὰρ ἐπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
 Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 40 Κέροισιν μὲν ταυτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σκηπτῆχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
 Ἐρχησθ', ὅφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
 Μηδέ τις ἀρνεῖσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν
 Δημόδοκον· τῷ γὰρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
 45 Τερπνὴν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.

" Hic lugens diu manet, propter deductionem.

" Sed age, navem nigram deducamus in mare vastum.

35 " Recentem : juvenes autem duo, et quinquaginta,

" Eligantur e populo, quicunque olim sunt optimi.

" Ligatis autem bene omnes ad transtra remis

" Exite : ac deinde subitum apparate convivium,

" Ad nostram-domum profecti ; ego autem laute omnibus præbebo.

40 " Juvenibus quidem hæc præcipio : at cæteri

" Sceptrigeri reges meam ad domum pulchram

" Veniatis ; ut hospitem in ædibus amice-excipiamus ;

" Neque quis recuset : advocate vero divinum cantorem

" Demodocum : huic etenim deus excellenter dedit cantilenam

45 " Jucundam, utcunque animus ipsum impellat ad-canendum."

40 Κέροις] Edd. præter R. recte. 42 ἐρχεσθ'] F. quod nescio, cur ne-
 glectum sit, cum in seqq. sint imperativi, ἀρνεῖσθω, καλέσασθε. 44 Δη-
 μόδοκον] Edd. præter R. recte, ex analogia ; sic et 472. [45 τέρπειν, ὅππῃ]
 F. A. L. R.

Ver. 35. Πρωτόπλοον] Scholiastes in-
 terpretatur similiter Καινήν. Eustathius
 autem, Πρωτόπλοος δὲ ναὺς, (inquit) ἡ μόνον
 ἐκ καινῆς ναυπηγηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ πρῶ-
 τὴ κατὰ τὸ πλῆθος ἢ μετὰ πρῶτον τινὸς πλί-
 κας, ὅς ἐστι ναυαρχίας. Cæterum, " Metien-
 " dum," inquit Barnesius, " quasi esset
 " πρωτόπλοον." Quod tamen nihil opus.
 Vide supra ad 9. 127. et ad Il. β'. 537.

Ibid. κέρω δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα, Κρι-
 νάσθων] Similiter infra ver. 48. " Κέρω δὲ
 κρινάσθων δύω, καὶ πεντήκοντα, Βῆτην." Ο

Παιητῆς ἡ μόνον δύω καὶ πεντήκοντα λέγει,
 ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς λόγου σύνταξιν πρὸς τὸ δύω
 ἀποτείνει, ἡ πρὸς τὸ πληθυντικόν, εἰπών. " Κέ-
 " ρω δὲ κρινάσθων εἰς." καὶ — " κέρω δὲ δύω
 " καὶ πεντήκοντα Κρινάσθων." Eustath. Vi-
 de ad Il. i. 182.

Ver. 42. Ἐρχησθ'] Al. Ἐρχεσθ'. Clark.
 Vid. Var. Lect.

Ibid. ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν] Al. ἐνὶ μι-
 γάροις φιλέωμεν. Quod et ferri posset ;
 pronunciando scilicet φιλάωμεν.

Ver. 44. πέρι δῶκεν] Ita edidit Barne-

- Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Σκηπτέχοι· κήρυξ δὲ μετώχετο Δεῖον αἰοδόν.
 Κέρω δὲ κρινθέντε δύνω, καὶ πεντήκοντα,
 Βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ Δῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.
 50 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἡδὲ θάλασσαν,
 Νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
 Ἐν δ' ἰσόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰσία νηὶ μελαινῇ·
 Ἡρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
 Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἰσία λευκὰ πέτασσαν·
 55 Ὑψῆ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ἄρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Βάν ῥ' ἱμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.

Sic utique locutus praëvit; simul vero sequebantur
 Scepttrigeri: præco autem adibat divinum cantorem.
 Juvenes vero electi duo, et quinquaginta,
 Iverunt, ut præceperat Alcinous, ad littus maris infructuosi.
 50 Porro postquam ad navem pervenissent, atque mare,
 Navem quidem ipsi nigram maris in profundum deduxerunt,
 Imposueruntque malum, et vela navi nigræ;
 Aptaruntque remos vincula per coriacea,
 Omnia rite; velaque alba expanderunt:
 55 Alte vero in humidum ipsam stiterunt: cæterum postea
 Perrexerunt ire Alcinoi prudentis ad magnam domum.

48 κῆροι] F. 51 ἔρυσαν] F. A. L. Eustath. 52 τὴν νηὶ] F. A. L. q.
 melius. 54 πέτασαν] Edd. male. 55 τήν γ' ἄρμισαν] R.

sus; atque ita in omnibus legitur, *Iliad.*
 v. 727. *Vulg.* hic περιδῶκεν.

Ver. 45. Τερπνὴν, ὅππῃ θυμὸς] *Al.* Τέρ-
 πιν, ὅππῃ θυμὸς. Atque ita habent Codi-
 ces nonnulli a *Tho. Bentleio* collati. Fir-
 matur autem hæc lectio ex α'. 546. supra,
 ubi haud dissimilem loquendi rationem
 usurpat Poëta:

τί τ' ἄρ' αὖθις φρονέεις ἐρίηρον αἰοδόν
 Τέρπειν, ὅσπῃ οἱ νοὸς ὀρνυται.

Clark. Eustath. τέρπειν tantum pro vari-
 ante lectione memorat. Cum et edd. vet-
 consentiant in hac lectione (vid. *Var.*
Lect.) non dubitem eam præferre. *Ern.*

Ibid. ὅππῃ θυμὸς ἰποτρύνειν] Ὅσα βάλ-
 σαι αὐτὸς, ἢ, ὅσα ἡ ἐκιδυμία τῶν ἀκύντων.
Schol. Quæ posterior explicandi ratio
 ferri nequit.

Ver. 47. Σκηπτέχοι βασιλῆες] Ex h. l.
 et ver. 47. colligitur, imperium Coreyræ

fuisse aristocratico-monarchicum, collat-
 v. 590. et α'. 10. 11. ζ'. 197. *Ern.*

Ver. 47. 62. 69. et 107. κήρυξ] *Barn-*
sius aliique ediderunt κήρυξ, sed minus
 recte. Vide ad *Il.* β'. 267.

Ver. 48. κρινθέντε] Ita recte edidit *Barn-*
sius. *Vulgati* habent κρινθέντε. Quod
 primam necessario corripit. Vide ad *Il.*
 α'. 509. et v. 129.

Ver. 53. Ἡρτύναντο] Vide supra ad
 771. et ad *Il.* α'. 309. 358. *Al.* Ἡρτύν-
 ατο.

Ver. 54. ἀνὰ δ' ἰστία] *Al.* παρὰ δ' ἰστία
 et κατὰ δ' ἰστία.

Ibid. πέτασσαν] *Al.* τάνυσσαν.

Ver. 55. Ὑψῆ δ' ἐν νοτίῳ] Vide ad
 785. *Ern.*

Ver. 56. ῥ'] *Ut jussi erant;* ver. 59. 40

Ver. 57. αἰθυσάιν] Αἰ πρὸς ἡλίον πετρε-
 μέλαι στοαί. *Schol.*

- Πλῆντο δ' ἄρ' αἶθεσαί τε, καὶ ἔρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἡδὲ παλαιοί.
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἔρευσεν,
 60 Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βῆς·
 Τῆς δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινῇν.
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγαν ἐρίηρον αἰοδόν·
 Τὸν πέρι Μῆσ' ἐφίλησε, δίδε δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε·
 Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδε δ' ἡδεῖαν αἰοιδῇν.
 65 Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος Δῆκε Δρόνον ἀργυρόηλον
 Μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
 Καδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν

Implebantur autem porticusque, et septa, et domus viris

Congregatis: multi nempe erant juvenes atque senes.

Illis vero Alcinous duodecim oves mactavit,

60 Octoque albos-dentibus sues, duosque camuros boves:

Quos excoriarunt, curaruntque, appararuntque convivium amœnum.

Præco autem prope venit ducens amabilem cantorem:

Quem supra-modum Musa dilexit, dedit vero bonumque malumque;

Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantum.

65 Huic vero deinde Pontoneus posuit sedem argenteis-clavis-distinctam,

In medio convivarium, columnæ longæ affixam:

Ex paxillo autem suspendit citharam argutam,

60 ὕας] F. A. L. male: temere duplicata litera præcedente. 62 μῦσα φι-
 λης] R. v. 52. 67 κρέμασε] F. A. L. ut 105. recte.

Ibid. δόμοι] Triclinia, diætæ, æci. Vide
 ad β'. 15. *Ern.*

Ver. 58. Ἀγρομένων] Deest hic versus
 in MS. uno a *Tho. Bentleio* collato. *Clark.*
 Et est versus elumbis, quem nec *Eusta-*
thius agnoscit p. 1585. 51. 32. Itaque
 spurium esse vix dubitem. *Ern.*

Ver. 59. Δυοκαίδεκα μῆλ' ἔρευσεν, Ὀκτὼ
 δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βῆς.]
Vigil.

Nec minus interea sociis ad littora mittit
 Viginti tauros, magnorum horrentia centum
 Terga suum, pingues centum cum matribus ag-
 nos.
Æn. I. 637.

"Solitaurilia" (apud *Livium* Lib. I. §.
 44. *Suovetaurilia*) "jam persuasum est
 esse ex sue, ove, et tauro; et sane ita se
 habet sacrum, quale apud Homerum
 quoque est." *Quintilian.* Lib. I. cap.
 5 sub fine.

Ver. 65. δίδε δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε.]
 Πῶς ἔν ἐφίλησεν; Ἦτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μῦσι-
 κώτεροι, μὴ περὶ πολλὰ ἀσχολέμενοι ἢ οἰκο-
 νομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῶ τὸν Ὀδυσσεύα· ἢ ἐπεὶ
 πάντως ἀνδρείον ὄντα δεῖ κατὰ τι δυστυχεῖν,
Schol. Rectius, ut opinor, *Eustathius*:
 Ὅτι τὴν ἀνδρωπίνην εὐτυχίαν ὑποδηλῶν, ὡς
 ἐν Ἰλιάδι, ἐν τῷ περὶ τῶν δύο πίδων λόγῳ, φησὶ
 δὴ κἀνταῦθα ὁ Ποιητής, ἔχουσιν συναναμι-
 μιγγίνα φαῦλα καλοῖς, φησὶν οὕτω περὶ Δη-
 μοδόκου· "Τὸν περὶ Μῦσα φίλησε, δίδε δ' ἀ-
 γαθόν τε, κακόν τε." Vide ad *Il.* α'. 527.
 Τινὲς δὲ (addit *Scholias*tes,) φασὶν, εἰς αὐτὸν
 ταῦτα αἰνέτεσθαι τὸν Ποιητήν. Atque ita
Maximus Tyrius: "Τποσπεύω δὲ αὐτῷ (Ὀ-
 μήρῳ,) κατὰ τὰ ἔπη αὐτοῦ περὶ τοῦ Δημοδόκου λέ-
 γει, ὅτι ἦν αὐτῷ πιστοποιεῖν μὲν εἰς τὴν αὐτῷ
 τύχην, ἀνακρίμιναν δὲ τῷ Δημοδόκῳ· ἔχει δὲ
 τὰ ἔπη ὡς πῶς, "Τὸν πέρι Μῆσ' ἐφίλησε
 etc." Ἐγὼ δὲ αὐτῷ περὶ μὲν τῆς ὥδης συντί-
 θεμαι, περὶ δὲ τῆς συμφορᾶς, ἢ συντίθεμαι·

- Αὐτῇ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι.
 Κήρυξ· παρ δ' ἐτίθει κἀνεον, καλήν τε τράπεζαν,
 70 Παρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μῆσ' ἄρ' αἰοδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος ἔρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
 75 Νεῖκος Ὀδυσσεὺς καὶ Πηλεΐδῃω Ἀχιλλεύς,
 Ὡς ποτε δηρίσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
 Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Χαῖρε νόω, ὅτ' ἀριστοὶ Ἀχαιῶν δηρίωντο·

Ipsius supra caput, et monuit manibus prendere

Præco; juxta autem apponebat canistrum, pulchramque mensam.

70 Juxta etiam poculum vini, ut-biberet, quoties animus juberet.

Illi vero ad cibos paratos appositos manus extenderunt.

Cæterum postquam potus et cibi desiderium exemissent,
 Musa dein cantorem excitavit, ut-caneret laudes virorum,
 Cantilenæ, cujus tunc utique gloria ad cælum latum pervenit;

75 Contentionem Ulyssis et Pelidæ Achillis,

Ut quondam contenderunt, deorum in convivio celebri,

Acribus verbis: rex autem virorum Agamemnon

Gaudebat animo, cum optimi Achivorum contenderent.

68 ὑπέφραδε] A. 2. 3. L. male.

ἢ γὰρ μεσικὸν τὸ δῶρον. Dissert. XXII. sub initio.

Ver. 67. ἐν πασσαλόφιν κρέμασιν] Scr. πασσαλόφι. De κρέμασιν vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 68. καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι] Ἦτοι ἐσήμανεν, ἵνα ἀνέλθῃται ταῖς χερσὶν ἢ τὰς χεῖρας ἐπίθῃται, ἵνα γνῶ, ἵνα κῆται Schol.

Ibid. ἐπέφραδε] Similiterque ver. 142. ἐπέφραδε. Vide ad II. 5. 500.

Ver. 69. παρ δ' ἐτίθει κἀνεον, καλήν τε τράπεζαν, Παρ δὲ δέπας] Ἐκείνη δὲ τῶν δαιτυμόνων παρ' Ὀμήρου παράκειται [ποτήρια.] Παντὶ γὰρ παρατίθεται κἀνεον καὶ τράπεζα καὶ δέπας, πῶς, ὅτι θυμὸς ἀνώγει. Athenæus, lib. I. cap. 11. sub initio. Fortasse autem non unicuique Convivarum, sed Demodoco soli, propter cæcitatem, mensa propria et cibus et poculum apposita fuerint, reliquis una epulantibus.

Ver. 70. πῶς, ὅτι θυμὸς ἀνώγει.] Al. 5, ἢ θυμὸς ἀνώγει.

Αὐτοφράδης ἦδη τὸς ἀνέτοπος. Anthologia, lib. II. Epigramm. 47.

Ver. 73. Μῆσ' ἄρ' αἰοδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν] "Est in Originibus, solitos "esse in epulis canere convivas ad tibi- "cinem de clarorum hominum virtuti- "bus." Cic. Tusc. Disputat. Lib. I. cap. 2. Et iterum, Lib. IV. cap. 2. "Gravissimus "auctor in Originibus dixit Cato, mo- "rem apud majores hunc epularum fuisse; "ut deinceps, qui accubarent, canerent "ad tibiam clarorum virorum laudes at- "que virtutes." Similiter et Quintilia- "nus: "Et Timagenes auctor est, omnium "in literis studiorum antiquissimam mu- "sicen extitisse; et testimonio sunt cla- "rissimi poetæ: apud quos inter regalia "convivia laudes heroum ac deorum ad "citharam canebantur." Lib. I. cap. 10. Virgil.

— Cithara crinitus Iopas

Persorat aurata ————— En. I. 744.

- Ὡς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 80 Πυθοῖ ἐν ἡγαθήῃ, ὅτ' ὑπέρβη λάϊνον ἐδὸν
 Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλῃ διὰ βελάς.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσ-
 Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔλῶν χερσὶ στιβαρῇσι, [σεὺς
 85 Κακκεφαλῆς εἵρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
 Αἶδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
 Ἦτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος αἰοδός,
 Δάκρυ' ὁμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἔλῶν, σπείσασκε θεοῖσιν·

Sic enim ei vaticinans prædixerat Phæbus Apollo,

In Pythia divina, quando supergressus est lapideum limen

Oraculum-petiturus: tunc enim devolvebatur mali principium,
 Trojanisque et Danaïs, Jovis magni per consilia.

Ista utique cantor cantabat inclytus: at Ulysses

Purpuream ingentem vestem prehensam manibus robustis,

In-caput traxit, obtexitque pulchram faciem:

Reverebatur enim Phæaces, sub superciliis lachrymas stillans.

At quando desiit canere divinus cantor,

Lachrymis abstersis, a capite vestem demisit,

Et poculo rotundo sumpto, libavit diis:

Ibid. ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν.] Vide ad II. 189. Cæterum alii, notante Eusta- thio, distinguunt, ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν καὶ ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν, etc. Clark. Melius tamen ipse ju- dicat, interpungi post ἀνδρῶν. In οἴμης int. ἔτα ἂν ὀϊμης. Ern.

Ver. 74. Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος ἔρα- νὸν εὐρὺν ἵκανε.] Καὶ Ὀμήρου δὲ Τρωϊκὸν βί- βλιον τὴν Ἰλιάδα ἦσιν, ἥς τὸ κλέος ἔρανὸν εὐρὺν ἵκανε. Eustath. Vide infra ad ver. 489.

Ver. 75. Νεῖκος Ὀδυσσεὺς καὶ Πηλεΐδῃω Ἀχιλλεύς.] φασὶ τῷ Ἀγαμέμνονι χρεομένην [Ita ex Aloysii MS. restituit Barnesius pro vulgato χρεομένην] περὶ τῆς κατὰ τὸν πόλε- μιν τέλει, ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλω- να, τότε πορθέσθαι τὸ Ἰλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἀριστοὶ τῶν Ἑλλήνων στασιασῶσι· καὶ δὴ παρὰ πότον διαλεχθέντων Ὀδυσσεὺς καὶ Ἀχιλλεύς, τῷ μὲν Ἀχιλλεύς ἀνδρείαν ἱπαινόμενος, τῷ δὲ Ὀ- δυσσεὺς σύνισιν, μετὰ τὴν ἑκτορὸς ἀναίρεσιν· ὅτι ὁ μὲν βιάζεσθαι παρήναι, διὸ καὶ ἀνηρέθη· ὁ δὲ δόλῳ μετελθεῖν καὶ Ἀγαμέμνονα, ὡς τε- λούμενος τῷ λόγῳ, χαρῆσαι. Ἐσήμανε δὲ τὴν αὐτὴν διαφορὰν πρὸς Ἀχιλλεῖα. Schol. Οἱ

παρ' Ὀμήρῳ δὲ ἀριστοὶ κοσμίως δειπνοῦσιν ἐν Ἀγαμέμνονος· εἰ δ' ἐν Ὀδυσσεῖ φιλονεικῶσιν Ἀχιλλεύς καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Ἀγαμέμνων χαῖρε νόω· ἀλλ' ὠφελιμοὶ αἱ φιλοτιμίαι, ζη- τούντων, λόγῳ ἢ μάχῃ αἰρεθῆναι δεῖ τὸ Ἰλιον. Athenæus, Lib. I. cap. 14.

Ver. 76. δηρίσαντο.] Barnesius edidit δηρίσαντο. Idem porro hic inter varias lectiones δηρίωντο retulit, ex versu 78. ubi et invicem refert δηρίσαντο. Sed utrobi- que præstat Vulgata lectio. Vide ad II. 1. 84.

Ver. 79. 81. χρεῖων — Χρησόμενος.] No- tanda hic diversa vorum harum signifi- catio: Χρεῖων, Oraculum reddens: Χρησό- μενος, Oraculum petiturus. Vide infra ad κ'. 284. 286.

Ver. 80. Πυθοῖ ἐν ἡγαθήῃ.] Πυθὼ, πόλις τῆς Φωκίδος, ἢ αὐτὴ καὶ Δελφοί. Schol. Ταύτης δ' [τῆς Φωκίδος] ἐπιφανέσταται δύο πόλεις, Δελφοὶ καὶ Ἐλάτεια. Δελφοὶ μὲν διὰ τὸ ἱερὸν τῷ Πυθίῳ Ἀπόλλωνος καὶ τὸ μαν- τιῶν ἀρχαῖον ὃν εἶγε Ἀγαμέμνων ἀπ' αὐτῆς χρηστηρίασθαι λίγισται ὑπὸ τῷ Πηλεΐδῃ. Ὁ

- 90 Αὐτὰρ ὅτ' ἄψ' ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν αἰεΐδεν
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, (ἐπεὶ τέτρωτον ἐπέεσσιν.)
 "Αψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γράσσκεν.
 "Ενθ' ἄλλες μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
 95 "Ημενος ἄγχ' αὐτῷ βαρὺ δὲ σενάχοντος ἄκυσεν
 Αἰψά δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
 "Ηδῃ μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴσης,
 Φόρμιγγός δ', ἢ δαιτὶ συνήρορός ἐστι θαλείη·
 100 Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
 Πάντων ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 Οἴκαδε νοσήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
 Πρῶξ τε, παλαισμοσύνη τε, καὶ ἄλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.

- 90 Verum quando rursus incipiebat, et hortabantur eum, ut caneret,
 Phæacum optimates, (quippe oblectabantur illius carminibus:
 Rursus Ulysses, capite obvoluto, lugebat.
 Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas stillans,
 Alcinous vero solus ipsum animadvertit atque observavit,
 95 Sedens prope ipsum; graviter autem suspirantem audivit:
 Continuo vero inter Phæaces remigii-studiosos loquebatur:
 " Audite, Phæacum ductores, atque principes;
 " Jam quidem convivio saturavimus animum æquali,
 " Citharaque, quæ convivio congruens est lauto:
 100 " Nunc vero exeamus, et certamina experiamur
 " Omnia; ut hospes narret suis amicis,
 " Domum reversus, quantum superemus alios,
 " Pugillatuque, luctaque, et saltu, atque cursu."
 Sic utique locutus, præivit; illi vero una secuti sunt.

92 "Αψ δ'] Edd. vett. Eustath. autem δ' non habet. 105 λίγμαν] R.

γὰρ κινδυνὸς ἄδαν εἰσάγεται, "Νεῖκος Ὀδυσ-
 "σῆος etc." Strabo, lib. IX. pag. 659. al.
 517.

Ver. 81. Χρησόμενος.] Al. Χρηόμενος.
 Ver. 82. Διὸς μεγάλε διὰ βελάς.] Vir-
 gil.

nam seava Jovis sic numina poscunt.
 Æn. XI. 901.

Ver. 92. "Αψ Ὀδυσσεὺς.] Al. "Αψ δ' Ὀδυ-
 σσεὺς. Quod et ferri potest. Vide ad Il.
 α'. 57.

Ver. 93. λείβων.] Al. εἴβων.
 Ver. 98. δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴσης.
 Al. θυμὸν κεκορήμεθα δαιτὸς εἴσης. Quæ
 et probabilior lectio.
 Ver. 99. ἢ δαιτὶ συνήρορός ἐστι θαλείη.] Τύτ-
 ἐστι ἡ τις συνήροσος καὶ συνέζευκται ποσειδά-
 ρειομένη τῇ εἰλαπίνῃ. Διό τινες τῶν ἀντ.
 γράφων ἀντὶ τῷ, θαλείη, ἐταίρη γράφουσι.
 Eustath.
 Μολπή τ', ἐχρήσας τὴν τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα λεί-
 τός. Supra α'. 152.

- 105 Καδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγείαν,
 Δημοδόκῃ δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
 Κήρυξ· ἤρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν, ἥνπερ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θανυμανέοντες.
 Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πελὺς ὄμιλος,
 110 Μυρίοι· ἂν δ' ἴσαντο νέοι πολλοὶ τε, καὶ ἐσθλοί.
 "Ὡς το μὲν Ἀκρόνέως τε, καὶ Ὀκύαλος, καὶ Ἐλατρεὺς,
 Ναυτεὺς τε, Πρυμνεὺς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεὺς,
 Ποντεὺς τε, Πρωρεὺς τε, Θόων, Ἀναβησίνεως τε,
 Ἀμφιάλός δ', υἱὸς Πολυνῆς Τεκτονίδαο·
 115 Ἄν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ,
 Ναυβολίδης δ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδός τε, δέμας τε,
 Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
 Ἄν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας δ', Ἀλῖός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.

- 105 E paxillo autem suspendit citharam argutam,
 Demodocum vero prehendit manu, et eduxit ex ædibus
 Præco; præibat autem ei eandem viam, quam et alii
 Phæacum optimates, certamina spectaturi.
 Perrexerunt autem ire ad forum, simulque sequebatur ingens turba,
 110 Innumeri; surgebant vero juvenes multique, et fortes.
 Surrexit quidem Acroneusque, et Ocyalus, et Elatreus,
 Nauteusque, Prymneusque, et Anchialus, et Eretmeus.
 Ponteusque, Proreusque, Thoon, Anabesineusque,
 Amphialusque, filius Polinei Tectonidæ;
 115 Surrexit etiam Euryalus, homicidæ similis Marti,
 Naubolidesque, qui optimus erat specieque, corporeque.
 Omnium Phæacum, post egregium Laodamantem:
 Surrexerunt porro tres filii eximii Alcinoi,
 Laodamasque, Haliusque, et deo-par Clytoneus.

115 Πρωτεὺς] Edd. præter R. 118 ἀμύμονος] Edd. vett.

Vide infra ad ρ'. 271.

Ver. 105. Πρῶξ τε, παλαισμοσύνη τε, —
 ἢ πόδεσσιν.] Vide infra ad ver. 206. Clark.
 Discus hic omissus, cujus infra ver. 129.
 mentio. Sed talis variatio in enumeratio-
 nibus partium frequens optimis auctori-
 bus. Ern.

Ver. 108. θανυμανέοντες.] Ὁ ἐς θανυμα-
 σίμενοι, ἢ θασσόμενοι. Eustath. Cæterum
 fuerunt, notante eodem Eustathio, qui hoc

in loco scripserint, θαῦμα νέοντες· ἦγυν εἰς
 θαῦμα πορευόμενοι. Satis inepte.

Ver. 111. Ἀκρόνέως τε, etc.] Phæacibus
 navigando celeberrimis consulte aptata vi-
 dentur hæc nomina, ex rebus nauticis om-
 nia fere desumpta.

Ver. 113. Θόων,] Al. Θόων τ'.

Ver. 116. ὃς ἄριστος ἦν — Πάντων Φαιή-
 κων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.] Virgil.

————— quo pulchrior alter

- 120 Οἱ δὲ τῷ πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 Τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἄριστος ἦν Κλυτόνηος ἀμύμων·
 Ὅσσον τ' ἐν νειῷ ἔρον πέλει ἡμιονοῖν,
 125 Τόσσον ὑπεκπροδέων λαὸς ἵκεδ', οἱ δ' ἐλίποντο.
 Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
 Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἄρις.
 Ἀλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστερος ἦεν·
 Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεύς·
 130 Πῦξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη, παῖς Ἀλκινόοιο·
 Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεδα, εἴτιν' ἀέθλων

- 120 Hi porro primum quidem periculum-fecerunt pedibus.
 Eis autem a carceribus extensus-erat cursus; simul vero omnes
 Celeriter volabant pulverem-excitantes in-campo.
 Horum autem currando longe optimus erat Clytoneus eximius:
 Quantumque in novali spatium est mularum,
 125 Tantum præcurrens ad populum venit; cæteri vero relictæ sunt
 Alii autem luctæ molestæ periculum-fecerunt:
 In hac porro Euryalus vicit omnes optimates.
 Saltu vero Amphialus omnium optimus erat:
 Disco autem omnium præstantissimus erat Elatreus:
 130 Pugilatu denique Laodamas, eximius filius Alcinoi.
 Cæterum postquam omnes oblectassent animum certaminibus.
 Inter hos deinde Laodamas locutus est, filius Alcinoi;
 "Agite, amici, hospitem rogemus, si quod certamen

121 τοῖσιν] A. 129 προφερέστερος] F. 134 διδάσκων] A. 1. R. 138 ἄρα
 ἔτι] F. A. L.

Non fuit, excepto Laurentis corpore Turni.
 Æn. VII. 649.

Vide ad Il. β'. 672.

Ver. 118. ἀμύμονες] Al. ἀμύμονος. Clark.
 At infra 419. edidit ἀμύμονος; ubi vide.
 Ern.

Ver. 121. Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρό-
 μος] Virgil.

locum capiunt, signoque repente
 Corripunt spatia audito, limenque relinquunt
 Effusi nimbo similes. ——— Æn. V. 317.

Clark. Cæterum vid. dicta ad Il. ψ'. 735.
 Ern.

Ver. 122. κονίοντες] Vide ad Il. δ'. 24.
 Ver. 123. Τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἄριστος ἦν Κλυ-
 τόνης] Virgil.

Primus abit, longeque ante omnia corpora Nisi
 Emicat, et ventis et fulminis ocior alis.
 Æn. V. 318.

Σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι ἐν Ἰλιάδι ἀγωνοθετήσα-
 ὁ Πόσειδός, [Il. ψ'. 257. etc.] ἔπλησεν ἑνταῦθα

- Οἷδ' τε καὶ διδάσκει· φυὴν γε μὲν εἰ κακὸς ἐστίν,
 135 Μηρῆς τε, κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεῖν,
 Αὐχένα τε σιβαρὸν, μέγα τε σθένος· ἐδὲ τι ἥβης
 Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
 Ἄνδρα τε συγγεῖναι, εἰ καὶ μάλα καρτερός εἴη.
 140 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Λαοδάμα, μάλα τέτο ἔπος κατὰ μοῖραν εἶπες.
 Αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἴων, καὶ πέφραδε μύθῳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 Στῇ ῥ' ἐς μέσσον ἴων, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
 145 Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
 Εἴ τινα περ διδάσκει· οἶκε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
 Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ᾗσιν,

- "Novitque et didicit: habitu-corporis quidem non malus est,
 135 "Femoribusque, et cruribus, et ambabus manibus superne,
 "Cerviceque firma, ingentique robore: neque omnino vigore-juvenili
 "Caret; at malis confractus est multis.
 "Non enim ego quid existimo pejus aliud mari,
 "Ad hominem confringendum, etiam si valde fortis fuerit."
 140 Huic autem rursus Euryalus respondit, dixitque;
 "Laodama, sane hunc sermonem recte dixisti.
 "Ipse nunc provoca profectus, et admone sermone."
 At postquam hoc audiisset eximius filius Alcinoi,
 Stetit in medium progressus, et Ulyssem allocutus est;
 145 "Huc age et tu, hospes pater, periculum-fac certaminum,
 "Si quod fortassis didicisti; par enim est, te scire certamina:
 "Neque enim major gloria hominis, quo-ad fuerit,

142 προκαλίσσαι] Edd. præter R. Ibid. μῦθον] A. 2. 5. 145 ἀκασιν]
 Edd. præter R. quod perimit versum.

ἵνα σπολήσῃ τὴν ἑαυτοῦ μῦσαν ἔξω
 καὶ διὰ καὶ ἐπιτρέχει αὐτὰ. Eustath.
 Ver. 124. Ὅσσον τ' ἐν νειῷ ἔρον πέλει
 ἡμιονοῖν,] Οὐρον, ὁρμημα, διάστημα. Schol.
 ὡς ἀφαιρῶνται τῶν βοῶν ἀροτριῶσαι ἡμιο-
 νων. Eustath.

Ὅσσον τ' ἐπὶ νειῷ πέλονται
 ἡμιονων· αἱ γὰρ τε βοῶν προφερέστερα εἰσιν
 ἢ καὶ καὶ νειοῦ θαλάσσης τηκτὸν ἔκροτον.
 Iliad. κ'. 351.

Ibid. νειῷ] Ἡροστραμένη γῆ. Schol.
 Ver. 128. 129. 130.] Quanto cum arti-
 ficio Poëta, in rebus minutis narrandis,
 sententias singulas singulis versibus absol-
 vat; vide ad Il. α'. 456. β'. 102. et γ'. 589.
 Ver. 128. προφερέστερος] MS. a Tho.
 Bentleio collatus hic legit προφερέστατος·
 versuque sequenti pro προφερέστατος, habet
 πολὺ φέρτατος.
 Ver. 130. 132. et 143. παῖς] Al. παῖς.
 Ver. 132. ἄρα] Deinde.

- Ἡ ὅτι ποσσὶν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἔχουσιν.
 Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμῷ.
 150 Σοὶ δ' ὁδὸς ἐκ ἔτι δὴρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη
 Νηὺς τε κατεΐρυσαι, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
 Κήδεά μοι καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἢ περ ἄεθλοι,
 155 Ὅς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἐπαθόν, καὶ πόλλ' ἐμόγησα.
 Νῦν δὲ μεδ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζω.
 Ἡμῶν, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην.

“Quam quod pedibus strenue agat et manibus suis.
 “Verum age, fac-periculum; et pelle maestitiam ab animo
 150 “Tibi vero profectio non adhuc diu aberit, sed tibi jam
 “Et navis deducta est, et parati sunt socii.”
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 “Laodama, quid me ista jubetis incessentes?
 “Dolores mihi etiam magis in animo, quam certamina;
 155 “Qui antea quidem valde multa passus sum, et multa pertuli
 “Nunc vero in vestro consessu reditus indigens
 “Sedeo, precans regemque, omnemque populum.”
 Huic vero rursus Euryalus respondit, objurgavitque palam:

155 μὲν] abest Fl. 161 ὅς] θαμὰ] R.

Ver. 153. εἴπιν ἀέθλων] Al. εἴπιν ἀέθλων.
 Ver. 154. 157. 146. 151. Οἷδε — διδάσκει — συνέρρηται — διδάσκει — κατεΐρυσται.] Vide ad Il. α'. 57. et β'. 756.

Ver. 141. εἴπιν. Apud Eustathium, εἴπιν. Quod idem.

Ver. 146. εἴπιν δὲ σ' ἴδμεν ἀέθλων.] Potest etiam esse: Videris vero scire, credibile est, te talem virum scire: quamquam hoc sensu usitatus est εἴπιν ἀνδρὶ εἶδοι. Ern.

Ver. 147. Οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος etc.] Al. Οὐ γὰρ τι μείζον. Pindarus:

ὁ μνηστὴς ὅσος
 ἄνδρ' ἔσται σοφῶς,
 ὅς ἂν χερσὶν ἢ ποσσὶν ἀφείποι
 Κράτσει, τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἔλδον
 Τόλμα τε καὶ σθένει.

Pythior. Od. X. ver. 54.

Ver. 148. ὅτι — ῥέξῃ] Legendum fortasse, ὅ, τι — ῥέξῃ, Quodcumque fecerit.

Ibid. ῥέξῃ] Apud Eustathium in commentario, ῥέξῃ.

Ver. 159. Οὐ γὰρ σ' ἔδε.] Refertur iam γὰρ, ad id quod eleganter reticetur. “Lime fecisti, quod certamina inire per-
 “saveris; Vel, Ne nos te ad certamina
 “invidi coacturos esse metuas; Neque
 “quam ENIM revera etc.”

Ver. 161. ὅς] Qui scilicet.
 Ibid. σ' ἄμα] Al. θαμὰ.

Ver. 162. ὅτις πρῶτος ἐστίν.] “Πρῶτος
 “exigere, rem facere, lucrari, lucrum
 “cere et exculpere e re aliqua: hinc
 “is, negotiatio, mercatura; et πρῶτος
 “ἐμπόρος, πραγματευτής, mercator, negotiator. Ita sumo apud Homerum;—

“Ἀρχοὶ ναυτῶν, οἳ τὴν πρῶτην ἐσάν.

“Πρῶτος ἦτορ, i. e. ἐμπόρος, πραγματευτής.
 Dupont. Praelect. in Theophrast. cap. 1.
 Vide et supra ad β'. 519.

- Οὐ γὰρ σ' ἔδε, ξεῖνε, δαήμονι Φωτὶ εἴσκω
 160 Ἀθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνδρώποισι πέλονται.
 Ἀλλὰ τῷ, ὅς σ' ἄμα νηὶ πολυκλήϊδι θαμίζων,
 Ἀρχὸς ναυτῶν, οἷτε πρηκτῆρες ἔασιν,
 Φόρτε τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων,
 Κερδέων δ' ἀρπαλέων· ἐδ' ἀθλητῆρι εἰοικας.
 165 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 Ξεῖν, ἔ καλὸν εἶπες· ἀπασθάλω ἀνδρὶ εἰοικας. [σεύς·
 Οὕτως ἔ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
 Ἀνδράσιν, ἔτε φυὴν, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτ' ἀγορητύν.
 Ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,

“Neque enim te, hospes, perito viro assimilo
 160 “Certaminum, qualia utique multa inter homines sunt:
 “Sed illi, qui apud navem multis-transtis-instructam frequenter-versans,
 “Princeps nautarum, qui et negotiatores sunt,
 “Onerisque memor, et inspector sit viaticorum,
 “Lucrique rapti-acquisiti; neque athletæ similis-es.”
 165 “Illum autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 “Hospes, non honeste dixisti: protervo viro similis-videris.
 “Ita non omnibus Deus amabilia-munera donat
 “Hominiibus, neque formam, neque ingenium, neque eloquentiam.
 “Etenim alius quidem specie invenustior est vir,

167 θεοὶ — δίδωσιν] Edd. vett. a quibus recedendi nulla necessitas erat, etsi v. 170. θεὸς sequitur. 170 εἴπιν εἴφει] F. male. Ibid. οἳ δ' ἐστὶ] L.

Ver. 165. Φόρτε τε μνήμων.] Ἐπιμελέμε-
 ταν φρεσὶν ἢ μνημονεῖαν ἔκαστην, πρὸς
 ἑαυτὴν. Schol.
 Ibid. ἐπίσκοπος] Al. ἐπίσκοπος.
 Ibid. ὁδαίων.] Ὅ ἐστιν ἐφοδίων. Eustath.
 Ver. 167. 169. οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεν-
 τα δίδωσιν — Ἄλλος μὲν γὰρ etc.] Euripid.

“ὅς ἂν γὰρ αὐτὸς πάντ' ἱστῶσθαι βροτῶν
 Πάντα, ἀλλὰ ὅς ἂν ἄλλοι πέποιται γέρας
 ἑκάστῳ, τὰς ὅς βυλευεὶν καλῶς.
 Rhos. ver. 106.

— nunquam sincera bonorum
 Sors ulli concessa viro: quem vultus honestat,
 Inveniant mores: animus quem pulchrior
 ornatur.
 — opus destituit: bellis insignior ille,
 Sors privata minus: partita singula quemque
 Nobilitant: hunc forma decens; hunc robur in
 armis;
 Hunc rigor; hunc pietas; illum solertia juris;

Hunc soboles, castique tori. —
 Claudian. in prim. Consul. Stilic. ver. 25.
 — non omnia possumus omnes.
 Virgil. Eclog. VIII. 63.

Similiter porro et Mahabul apud Li-
 vium; “Non omnia nimirum eidem Di
 “dedere. Vincere scis, Annibal; victoria
 “uti nescis.” Lib. XXII. §. 51.

Ibid. θεὸς χαρίεντα δίδωσιν] Ita Henricus
 Stephanus, eumque secutus Barnesius. Al.
 θεοὶ χαρίεντα δίδωσιν. Clark. Θεὸς — δίδω-
 σιν habet Eustathius. Et ed. Rom. vide-
 tur idem dare voluisse: habet enim θεοὶ
 — δίδωσιν. Ern.

Ver. 169. Ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνό-
 τερος —, Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισι στίφει]
 “Ἡ νόμος ἐστὶ, πᾶσαν μὲν ἀμορφίαν πονηρίας
 εἶναι κατὰκριτον, εἰδὲ δ' ὡς ἀγαθὸν ἐπαινεῖ-
 σθαι τὸν καλόν; Ἀλλὰ τοι κατὰ τὸν μέγαν
 ἀληθείας προσφῆτην Ὀμηρον “εἶδος τις ἀκιδνό-
 τερος —, Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισι στίφει”]

- 170 Ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεισι σέφει· οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν
 Τερπόμενοι λεύσσαν· ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει
 Αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορμένοισιν·
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστν, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν·
 Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
 175 Ἄλλ' ἔ' οἱ χάρις ἀμφιπεριτίθεται ἐπέεσσιν.
 Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, ἐδὲ κεν ἄλλως
 Οὐδὲ θεὸς τεύξει· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί.
 Ὡρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 Εἰπὼν ἔ' κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' ἔ' νῆϊς ἀέθλων,
 180 Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὄϊν

- 170 "At deus formam verbis ornat: alii vero in ipsum
 "Oblectati aspiciunt: hic autem secure loquitur
 "Modestia cum suavi, eminetque inter congregatos:
 "Incedentem autem eum per urbem, deum veluti, aspiciunt
 "Alius vero rursus forma quidem similis immortalibus;
 175 "Verum haud ei gratia circum-affunditur sermonibus.
 "Sic et tibi species quidem decora, neque aliter
 "Ne Deus quidem fingeret; mente vero imperitus es.
 "Irritasti mihi animum in praeordiis caris,
 "Locutus indecenter: ego vero non ignarus certaminum,
 180 "Ut tu fabularis; verum inter primos puto

175 ἀμφιπεριτίθεται] Edd. praeter R.

πῶς πῶς ἀνὴρ· Ἀλλὰ θεὸς etc." Lucian.
 Amor.

Si mihi difficilis formam natura negavit,
 Ingenio formae damna rependo mea.

Ovid. Heroid. Epist. XV. 31.

"Οτι δὲ ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συγκρίσει — τὸ
 φρονεῖν τῷ καλῷ εἶδος ἀμεινον. [δηλοῖ Ὀμηρος]
 "Ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκρότερος etc."
 Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως,
 §. 26. Atqui nullam hoc in loco inter
 hasce corporis animique dotes compara-
 tionem instituit Poëta; sed eas simul
 omnes uni eidemque nunquam fere con-
 cessas dicit.

Ver. 170. Ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεισι σέφει.]
 Τὸς γὰρ αὖ τὴν ὄψιν ἀμόρφεσι, φησὶν, ἀνα-
 πληροῖ ἢ τῷ λίγειν πιδανότης. Athenaeus.
 Lib. X. cap. 5.

Ver. 171. 173. ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει
 Αἰδοῖ μελιχίῃ — Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστν,
 θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν.] Totum hunc locum
 transtulit fere Hesiodus.

Τὸ δ' ἐπὶ ἐκ στόματος ῥεῖ μελίχρῳ· οἱ δὲ νῦν καὶ

πάντες ἐκ αὐτοῦ ἱεροῦ λαλοῦντες ἴσμεν
 ἴσμεν, ἵνα μὴν ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει.
 Αἰδοῖ τι καὶ μετὰ νῆϊος ἐπισταμένους καὶ
 τῶν —
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστν, θεὸν ὥς, ἱλασμένον
 Αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορμένοισιν.
 Theogon. ver. 84. 91.

"In quo igitur homines exhorrescunt
 "Quem stupefacti dicentem intuentur
 "in quo exclamant? Quem deum, ut ita
 "dicam, inter homines putant? Qui dis-
 "tincte, qui explicate, qui abundanter, qui
 "illuminate, et rebus et verbis dicunt,
 "etc." Cic. de Orat. Lib. III. §. 14.

Ibid. ἀσφαλῆως ἀγορεύει.] Minus φαί-
 νενος ἐν τῷ λίγειν. Schol. "Proprium (id
 "enim est, non errare verbis) et carentem
 "supervacuis eloquentiam." Quintilian.
 Lib. XII. cap. 10. Vide et Dionys. Ha-
 licarn. lib. qui inscribitur Τέχνη, haud lon-
 ge a fine; ubi hunc locum citat.

Ver. 175. ἀμφιπεριτίθεται.] Al. ἀμφι-
 περιτίθεται. Minus recte: Ut liquet ex

- Ἐμμεναι, ὅφρ' ἤβη τε πεποίθεα, χερσὶ τ' ἐμῇσι·
 Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
 185 Θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπὼν.
 Ἡ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρεϊ ἀναίξας λάβε δίσκον
 Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον ἔκ ὀλίγον περ,
 Ἡ οἷα Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
 Τὸν ῥα περιτρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
 190 Βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
 Φαίηκες δολιχέρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,

- "Fuisse me, donec juvena fretus fui, manibusque meis:
 "Nunc vero premor ærumna et doloribus; multa enim passus sum,
 "Virorumque bella, sævosque fluctus penetrans.
 "Sed etiam sic, mala multa passus, periculum-faciam certaminum;
 185 "Mordax enim est sermo tuus; impulisti autem me locutus."
 Dixit utique, et cum-ipsa veste impetu-factoprehendit discum
 Majorem et crassum, gravioremque non paulo quidem,
 Quam quali Phæaces ludebant invicem.
 Hunc utique circumrotatum misit valida e manu;
 190 Insonuit vero lapis: inclinaverunt autem se ad terram
 Phæaces longis-remis-utentes, navigatione-celebres viri,

190 Βόμβησι:] F.

precedente "Ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεισι σέφει."
 ver. 170. Al. ἀμφὶ περιτίθεται. Clark.
 Non præfractæ damnem τὸ ἀμφιπεριτίθεται,
 dicitur. Sic ἐπιπολάζειν dicitur, et ἐπι-
 τρέχειν apud Homerum. Ern.

Ver. 176. οὐδὲ κεν ἄλλως οὐδὲ θεὸς τεύξει·
 Recte hic Eustathium reprehendit
 Dna Dacier, qui hoc ita accipit, ac si
 diceret Ulysses "ne Deum quidem, quod
 "semel factum sit, immutare posse." Τὸ
 δὲ "ἐδ' ἂν ἄλλως ὅδ' εἰς τεύξειν," ἀλήθειαν
 ἐκείνῳ παράγματος· τὸ γὰρ πεπραγμένον, ἐκ
 ἑστῆς ἀπόφασιν γινώσκει. Quod, uti eadem
 annotat Dna Dacier, longe aliud est ac
 quod hic dicere vult Poëta; nempe, "ne
 "a Deo quidem pulchriorem effici posse:
 Sive potius, uti exponunt Scholia ex MS.
 Alloysii a Barnesio excerpta, (commate
 solummodo post vocem ποιῆσαι apposito),
 Εἰ θεὸς διλήσει καλὸν ποιῆσαι, ὥς εἴ σιν,
 nempe τεύξει.

Ver. 179. ἐγὼ δ' ἔ' νῆϊς ἀέθλων.] Τὸ δὲ,
 Vol. III.

"νῆϊς ἀέθλων," ἀντὶ τοῦ ἀπειρος, ἀνεπίσημος.
 Eustath.

Ver. 185. Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά
 τε κύματα πείρων.] Vide ad Il. ω'. 8.

Ver. 185. Θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυν-
 νας δέ με]

Ἐπικερτόμαν δὲ παῖδες,
 Ἀπαλώτεροι Λαίης,
 Δακρυμὰ μοι λείγοντες.

Anacreon, Ode VIII. ver. 125:

Ποταπὸν δὲ χρεῖμα λαιδορία; ὥς θυμοδακῆς
 ἀληθῶς καὶ ἀμύττον ψυχὴν μάλλον ἢ σίδηρος
 χρεῖμα. Οὐκ οὖν καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα παράξενον
 εἰς δύναμιν ἀμύνασθαι λόγῳ τε καὶ ἔργῳ διη-
 νέχθη γὰρ ὑπὲρ τῆς τῶν ξεινοδόκων,
 αὐτὸς ὢν ἀλήτης ξένος· καὶ ταῦτα εἰδὼς, ὅτι
 (infra ver. 209.) "Ἀφρων — καὶ ὑπιδανὸς
 "πέλει ἀνὴρ, ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα σφοδρέρησι
 "βαρεῖαν." Julian. Imperat. Orat. II.

Ver. 186. Ἡ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρεϊ ἀναίξας]
 Τὸ δὲ ἀσυνδίτῳ εἰπὼν, "ἔφην δὲ, καὶ ἀναίξας

T t

- Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων,
 Ῥίμφα θείων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
 Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 195 Καὶ κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
 Ἀμφαφών· ἐπεὶ ἔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ δάρσει τόνδε γ' αἶθλον·
 Οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἴζεται, εἰδ' ὑπερήσει.
 "Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 200 Χαίρων, ἔνεχ' ἑταῖρον ἐνῆα λεῦσσο' ἐν ἀγῶνι.
 Καὶ τότε κρυφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·
 Τῆτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕσερον ἄλλοι
 Ἦσειν ἢ τοσσέτον οἶόμαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.

Lapidis ab impetu: is vero supervolavit signa omnium

Rapide ruens a manu: posuit vero signa Minerva,

Viro corpus assimilata, verbumque dixit, et locuta est;

- 195 "Etiam caecus tibi, hospes, posset distinguere signum

"Palpando; quandoquidem neutiquam mixtum est multitudinē,

"Sed longe primum: tu autem confide hoc quidem in certamine.

"Nullus Phæacum ad hoc utique perveniet, neque transmittet."

Sic ait, lætatus vero est patiens nobilis Ulysses,

- 200 Gaudens, quod socium benignum videret in circo:

Et tum levius allocutus est Phæacas;

"Hunc nunc assequimini, Juvenes; brevi autem denuo alium

"Me missurum esse aut tantum puto, aut adhuc majus.

198 τόνδ'] F. A. 1.

"Ἰδίσκεις," τῇ τῷ ἥρωϊ σπυδῇ τὸν λόγον συν-
 σχηματίζου. Συντομώτερος γὰρ καὶ ὁ ἀσύνδε-
 τος λόγος τῷ μετὰ συνδέσμων προφερομένῳ.
 Eustath.

Ibid. αὐτῷ φάει] Σὺν τῷ ἱματίῳ ὡς εἶχεν.
 Schol.

Ver. 187. πάχιστον,] Scholiastes exponit
 παχύτερον.

Ibid. οὐκ ὀλίγον περ.] Al. ἂν ὀλίγον τε.

Ver. 189. Τὸν βα περιερίψας ἦκε] Ὁ δῖος
 κοῦς ἐν μίση σχοῖνον εἶχε. Schol.

Ver. 190. Βόμβησεν δὲ λίθος.] De hujus-
 modi ὀνομασμοῖς. vide ad Il. δ'. 455.

Ibid. κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ Φαίη-
 κες] Κατίνυσαν ἐκπλαγύντες. Schol. "Ἐστὶ
 δὲ καταπτῆξαι πρὸς τῇ γῇ, τὸ διὰ θεοῦ κατα-
 πύψαι ὡς καὶ εἰς γῆν, διδόντα ἑκαστον περὶ
 τῇ σφιστέρῃ κεφαλῇ. Eustath. Clark. De
 h. v. dictum est ad Iliada. Ern.

Ver. 192. ὑπαὶ] Al. ὑπὸ.

Ibid. ὑπέρπτατο] Ita Barnesius, et He-
 ricus Stephanus, aliique. Nonnulli ha-
 bent ὑπέρπτατο.

Ibid. σήματα] Al. βήματα.

Ibid. πάντων,] Eustathius in commen-
 tario legit πάντα. Ut Il. ψ'. 845.

Ver. 195. διακρίνει] Vide ad Il. α'. 509.

Ver. 197. τόνδε γ'] Al. τόνδε τ'.

Ver. 202. Τῆτον νῦν ἀφίκεσθε.] Τὸν τῆτον
 ἢ τὸν λίθον. Schol. Γράφεται δὲ καὶ ἱφικί-
 ἀντὶ τῷ ἐφάψεσθε, καταλάβετε. Eustath.

Atque hoc modo legitur apud Porphy-
 rium, Quæst. Homeric. 16.

Ver. 203. μᾶσσον.] Vide supra ad ver.
 20. Clark. Māsson hic adverbialiter po-
 situm: longius, non majus. Ern.

Ver. 204. ὅτινα] Ἰστίον δὲ ὅτι τὸ "ὅτινα"
 ποικιλικὸν ἐν, κρίται μὲν ἀντὶ τῷ ὄντινα γ'
 νεται δὲ ἀπὸ τῷ, τινα, πλεονασμῷ τῷ.

- Τῶν δ' ἄλλων, ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
 205 Δεῦρ' ἄγε πειρηδῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λήην,
 Ἡ πύξ, ἢ παλῆ, ἢ καὶ ποσὶν, οὔτι μεγαίρω,
 Πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτῷ Λαοδάμαντος·
 Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
 Ἀφρων δὴ κεινός γε καὶ ἐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
 210 Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρειται ἀέθλων,
 Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο τ' αὐτῷ πάντα κολέει.
 Τῶν δ' ἄλλων ἔπερ τίν' ἀναίνομαι, εἰδ' ἀδερῖζω,
 Ἀλλ' ἐδέλω ἴδμεν καὶ πειρηδῆμεναι ἀντην.
 Πάντα γὰρ ἐκακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι αἶθλοι·
 215 Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐϋζοὺν ἀμφαφάσσαι·

"Ex aliis vero, quemcunque cor animusque jubet,

205 "Huc age, periculum-faciat, quoniam me irritastis valde,

"Aut pugilatu, aut lucta, aut etiam cursu; nihil recuso;

"Ex omnibus Phæacibus, præter ipsum Laodamantem;

"Hospes enim mihi ille est: quis cum amico pugnaverit?

"Insiptens ille et nullius-pretii est vir,

210 "Quicumque cum-hospite contentionem proferat certaminum,

"Populo in alieno; suique ipsius res omnes perturbat.

"Aliorum autem haudquaquam ullum rejicio, neque despicio;

"Sed volo cognoscere et periculum-facere palam.

"Non enim omnino ignavus sum inter homines, quotquot certamina sunt.

215 "Bene quidem arcum novi perpolitum tractare:

ἡ ἀσπίς τῷ ἥρωϊ, καὶ ὅτῳ, καὶ ὅτῳ.

Vide Iliad. δ'. 491. χ'. 450.

Ver. 206. Ἡ πύξ, ἢ παλῆ, ἢ καὶ ποσὶν,]
 Πύξ γὰρ αἰ πυγμὴ παρ' αὐτῷ, δεύτερον
 παλῆ, καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν
 καὶ τῶν ποσὶν. — Ὅτι μὲν αἱ Πατρίδες τα-
 ρταῖα τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν
 Il. ψ'. 660. 701. 740.] ἀπασιν, ὡς
 ἐστὶν ἐπὶ τῷ ἐναυλῶν ἐστι. Διατηρῶν δὲ τὴν
 τάξιν ἱμαλῶς ὁ Ποιητής, — τὸν μὲν Ὀδυσ-
 σεύην, τὸν Φαίηκας προκαλέμενον [πεποιήκει,
 ἢ πύξ, ἢ παλῆ, ἢ καὶ ποσὶν"] τὸν δὲ Ἀλ-
 λαν ἀποκαταλείποντον, [infra ver. 246.] "Ὁ
 γὰρ πυγμαῖος εἰμὶ ἀμύμονες, εἰδὲ παλαισ-
 ται. Ἀλλὰ ποσὶν κραιπνῶς δίομαι" ὡς ἡ κα-
 τατῆχον ἐκ τῷ παρισταμένῳ τῇ τάξει χροῖμα-
 τος ἀλλοτρίου, ἀλλὰ τοῖς εἰδισμένοις τό-
 τῃ καὶ δεινῶς κατὰ νόμον ἐπακολουθῶν.
 Philarch. Symposiac. Lib. II. Probl. 5.

Ver. 208. τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;]

τῷτο ὅτι οἱ σοφοὶ βροτῶν

ἢ φιλοῦνται, μὴ φιλοῦσι τοῦτον εἶναι.

Euripid. Andromach. ver. 643.

"At me fœdus amicitiae Diique hospi-

"tales — hostili certamine congredi te-

"cum vetant." Crispinus apud Val-

erium Maximum, Lib. V. cap. 1.

Ver. 210. Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα]

Ξείνος περὶ τοῦ, τίς ξεινοδόκος [forte τὸν οὐ ξει-
 νοδόκος] εἶδε.

Incert. apud Grotium in Excerptis.

Ibid. ἔριδα προφέρειται ἀέθλων,] Julia-

nus Imperator, Orat. II. citat, ἔριδα προ-

φέρειται βαρβάρων. Vide supra ad ver. 185.

Ver. 211. ἔο τ' αὐτῷ] Al. ἔο δ' αὐτῷ.

Ver. 214. Πάντα γὰρ ἐκακός εἰμι] Σημεί-
 ωσαι δὲ ὅτι τὸ μὲν ἐκακός εἰμι μετρίως εἶπε
 καὶ ἐπεικῶς Ὀδυσσεύς δυνάμενος εἰπεῖν, ὡς
 πάντῳ δεξιῶς ἔχω· ἵνα εἴη τὸ, ἐ πάντῳ κακός,

- Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, οἷσεύσας ἐν ὁμίλῳ
 Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
 Ἀγχι παρασάιν, καὶ τοξάζοιτο Φωτῶν.
 Οἷος δὴ με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
 220 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξάζοιμεθ' Ἀχαιοί.
 Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
 Ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες·
 Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐρίζεμεν ἐκ ἑδελήσω,
 Οὐδ' Ἡρακλῆϊ, ἔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῇ,
 225 Οἷ' ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
 Τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, ἐδ' ἐπὶ γῆρας

- “ Primus virum contingerem, sagitta-missa in turba
 “ Virorum hostilium; etiamsi valde multi socii
 “ Juxta astarent, et sagittas-mitterent in viros.
 “ Solus sane me Philoctetes vincebat arcu,
 220 “ Populo in Trojanorum, quando arcum-tendebamus Achivi.
 “ Aliis vero me aio longe præstantiorem esse,
 “ Quotquot nunc mortales sunt in terra panem edentes:
 “ Cum viris autem priscis contendere nolo,
 “ Neque cum Hercule, neque cum Euryto (Æchaliensi);
 225 “ Qui etiam cum immortalibus contendebant de arcuum-peritia;
 “ Ideo etiam statim mortuus est ingens Eurytus, neque ad senectutem

216 βάλλοιμι] F. A. 1.

ὁ μόνον κακίας ἀπόφασις. ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῆς
 λυαν δεξιᾶς ἢ ἀνδρείας. Eustath. Vide ad
 Il. v. 344.

Ver. 215. Εὐ μὲν τόξον οἶδα] Barnesius
 edidit Εὐ μὲν τόξον δ' οἶδα· addita nimirum
 vocula, “δ,” quæ tamen hoc in loco satis
 invenuste videtur inferta. Vide et ad Il.
 α'. 51.

Ver. 216. 217. Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι,
 —εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι Ἀγχι παρα-
 σταῖν,] Eustathius istud, “μάλα πολλοὶ
 ἑταῖροι” de Ulyssis ipsius sociis intelligit,
 quos in sagittando præversurum se dicat.
 Τὸ δὲ, “εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι,” καὶ
 ταχυτάτην τὴν Ὀδυσσεύα εἶναι δηλοῖ δὲ, εἰ
 καὶ πάντες πολλοὶ περὶ αὐτὸν εἰσιν, ἀλλὰ πρῶ-
 τος αὐτὸς βαλεῖ τὸν δυσμενῆ. Dna Dacier
 vero istud “ἑταῖροι” de hostibus accipien-
 dum contendit. “Il dit qu'au milieu
 “ d'une foule d'ennemis, il frapperait
 “ celui qu'il auroit choisi, quand même
 “ tous ces gens-là auroient l'arc bandé.
 “ et qu'il seroient prêts à tirer sur lui.”

Pro Eustathii expositione nonnihil facere
 videntur sequentia ver. 219. 220. ubi sese
 inter amicos arcu certantem plane depin-
 git Ulysses.

Ver. 220. ὅτε] Al. ὅτε.
 Ver. 221. εἶναι,] Al. εἶναι.
 Ver. 222. Ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ
 σίτον ἔδοντες.] “Par-là [σίτον ἔδοντες] Ulys-
 “ se veut marquer les Nations civilisées,
 “ policées, et non pas des Nations bar-
 “ bares, qui ne connoissent pas l'usage
 “ du bled.” Dacier. Τὸ δὲ, σίτον ἔδοντες,
 πρὸς διαστολὴν ἴσως ἔβριθη ἰστέων βροτῶν μὴ
 τοιούτων. Eustath. Multo simplicius vide-
 tur, ut per istud, “σίτον ἔδοντες,” homines
 universi sine distinctione intelligantur.

Ver. 224. Ἡρακλῆϊ, ἔτ' Εὐρύτῳ] Nulla ex ana-
 logia produci potest istud. Pronuncia-
 batur forte Heracleïnovou'. Vide ad Il.
 α'. 342. et α'. 285. Clark. Ergo cæsura
 vis perit nulla sequente consona? Ipse
 etiam hiatus, ut opinor, facit ad produ-

- Ἰκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 Ἐκτανεν, ἕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 Δεξιὸν δ' ἀκοντίζω, ὅσον ἐκ ἄλλος τις οἷσά·
 230 Οἷοισιν δειδοῖκα ποσὶν, μή τις με παρέλθῃ
 Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἑδαμάσθην
 Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ ἔ κομιδὴ κατὰ νῆα
 Ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 235 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαίνεμεν, ἢ τοι ὀπηδεῖ,

- “ Pervenit in ædibus; iratus enim Apollo
 “ Occidit, eo-quod ipsum provocasset ad-arcum-tendendum.
 “ Hasta porro jaculor, quantum non alius quisquam sagitta:
 230 “ Solis timeo pedibus, ne aliquis me superet
 “ Phæacum; nimium enim male domitus sum
 “ Fluctibus in multis; quoniam non commeatus apud navim
 “ Erat perpetuus; ideoque mihi cara membra soluta sunt.”
 Sic dixit; illi vero omnes obmutuerunt silentio:
 235 Alcinous autem ipsum solus respondens allocutus est;
 “ Hospes, quandoquidem non ingrata inter nos hæc concionaris,
 “ Sed vis virtutem tuam ostendere, quæ te comitatur;

227 ἐπὶ μεγ.] Edd. vett.

tendum in cæsura. Conf. ad v. 216. Ern.
 Ibid. Εὐρύτῳ Οἰχαλιῇ.]

Οἱ δ' ἔχον Οἰχαλίην πολλὴν Εὐρύτῳ Οἰχαλίῃ.
 Ibid. β'. 750.
 Ἡ Οἰχαλία, πόλις τῆς Θεσσαλίας. Schol.
 Vide Pausaniam, Lib. IV. cap. 2. item
 Strabonem, Lib. IX. pag. 669. al. 438.
 Ver. 225. Οἷ' ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον]
 Virgil.

— et cantu vocat in certamina Divos.
 Æn. VI. 172.

Ver. 226. αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος,]
 Eustath. Ἐθανε et mox ver. 230. ποσὶ μὴ-
 τισι non ποσὶν, quod verum est. Ern.

Ver. 227. ἐνὶ μεγάροισι.] Ita ex Eusta-
 thio edidit Barnesius; quocum facit et
 MS. a Tho. Bentley collatus: Atque ita
 alibi perpetuo Homerus. Vulgg. ἐπὶ μι-
 γάρῃ.

Ibid. χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων Ἐκτα-
 νεν.] Ἐκτανε δὲ αἰφνης θανεῖν καὶ ὁ Εὐρυτος·
 τὴν γὰρ δηλοῖ ὁ πρὸς Ἀπόλλωνος θάνατος,

ὡς πολλαχῇ φαίνεται. Eustath. Vide infra
 ad α'. 409.

Ver. 229. Δεξιὸν δ' ἀκοντίζω.] Καὶ ὁ εἰπὼν,
 “ Δεξιὸν δ' ἀκοντίζω, ὅσον ἐκ ἄλλος τις οἷσά,”
 τῷ παλατῷ λέγει δόρατι. Strabo, Lib. X.
 pag. 689. al. 449.

Ver. 232. ἐπεὶ ἔ κομιδὴ κατὰ νῆα Ἦεν
 ἐπηετανός.] Τὸ δὲ, ἐπεὶ ἔ κομιδὴ κατὰ νῆα
 ἦεν, ἀντὶ τῆς, ἐπεὶ ἄλυστο ἡ ναῦς· ἔ γὰρ διὰ τὸ
 μὴ κομιδὴν ἐν βρώμασιν ἔχειν ἑδαμάσθην
 Ὀδυσσεὺς τοῖς κύμασιν, ἀλλ' ὅτι ἐβραύσθη
 κύμασιν ἢ τὴν κομιδὴν ἔχουσα ναῦς. Eustath.
 Barnesius aliter accipit: “Ego,” inquit,
 “puto hic simpliciter Ulysses damnare
 “ Vitam marinam, ut minus elegantem,
 “ salubrem, aut rebus convenientibus et
 “ necessariis instructam.” Quæ tamen
 explicatio, ut opinor, vix ferri potest;
 præcipue cum (uti et ipse fatetur vir
 eruditus,) navis Ulyssis rebus omnibus
 necessariis affatim et abundanter a Cal-
 lypso instructa dicatur supra v. 264 etc.

- Χαόμενος, ὅτι σ' ἔτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
 Νείκεσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς ἔτις ὄνοιτο,
 240 "Ὅστις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
 Ἄλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὅφρα καὶ ἄλλω
 Εἰπῆς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
 Δαινύη παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
 Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
 245 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίδῃσι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
 Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, ἐδὲ παλαισταί,
 Ἄλλὰ ποσὶ κραιπνῶς δέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
 Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη, κίδαρις τε, χοροὶ τε,

" Iratus, quod te ille vir in certamine astans

" Objurgavit; ut tuam virtutem mortalis nullus vituperaret.

240 " Quicumque norit sua mente idonea loqui.

" Sed age, nunc meum intellige sermonem; ut etiam alii

" Dicās heroum, quando tuis in aedibus

" Epuleris apud tuamque uxorem et tuos liberos,

" Nostrae virtutis recordatus; qualia etiam nobis

245 " Jupiter opera imponat perpetuo jam-inde a majoribus.

" Non enim pugiles sumus inelyti, neque luctatores,

" Sed pedibus celeriter currimus, et navibus optimi-sumus:

" Semper autem nobis conviviumque gratum, citharaque, chorique.

259 Νείκεσεν] F. 253 ποσὶ] Edd. vett.

adeo ut ante naufragium nihil potuerit.

Ver. 256. Ξυνίει, ἐπὶ ἐκ ἀχάρισσα] "Εστὶ δὲ ἡ ἀπόδοσις τῇ "ἐπὶ" συνόσμου, ἐν τῷ [infra ver. 259.] "ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν ἔτις ὄνοιτο" ἵνα λέγῃ ὅτι ἐπὶ ἐκ ἀχάρισσα φησὶ, ὅπως ἂν ὁδοὶς μέμφουτό σι. Eustath. Mili ad sententiae vim et elegantiam rectius videtur, ut Apodosis hic, uti alibi saepe, reticere intelligatur. Vide supra ad γ'. 103. et ad II. α'. 135. 137.

Ver. 240. ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν] Barnesius in Scholiis Aldinis, itemque in uno MS. scriptum reperit, ἐπιστήνη ἥσι φρεσὶν. Vide ad II. ε'. 92.

Ver. 243. Δαινύη] "Media Syllaba," inquit Barnesius, "hic longa; at τ'. ver. 328. "Δαινύη, ἀνδρωποὶ δὲ etc. brevis" Quod qua ratione fiat, vide ad II. ο'. 24.

Ver. 245. ἐξέτι πατρῶν.] "Ὁ ἐστὶν ἐκ προγόνων ἀνέκαθεν. Eustath.

Ver. 246. Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν] Ἐλεγχ.

χρὲς ἀνέκαθεν. [Barnesius edidit ἡμετέρας ἰσως εἰς τὸ μὴ παροξύνει τὴν Ὀδυσσεύα. Schol. Ceterum haec ad homines universos transfert Plutarchus. πρὸς Τύχην. Quem videas. Vide et supra ad ver. 206.

Ver. 248. Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη.] Ἀπολαυστικός δὲ ἐστὶ παρ' αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Φαίηκων βίος. "Αἰεὶ γὰρ ἡμῖν δαῖς τε φίλη. κίδαρις τε καὶ τὰ ἔξω." Athenaeus, lib. I. cap. 14 sub initio. Vide infra ad γ'. 5.

Ibid. χοροὶ τε, Εἵματα τ' ἐξομοῖα.] Virgil.

Vobis pia croco et fulgenti murice vestis;
 Desidia cordi: juvat indulgere choreis:
 Et tunicae manicae, et habent redimicula mitis.

Aen. IX. 614.

At non in venerem segnes, nocturnaque bella:
 Aut ubi curva chorus indixit tibia Bacchi,
 Expectare dapes et plene pocula mensae.

Hic amor, hoc studium. — Aen. XI. 720.

Alcinoique
 In cute curanda plus aequo operata juvenus.

- Εἵματά τ' ἐξομοῖα, λοετρά τε θερμά, καὶ εὐναί.
 250 Ἄλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες, ὅσοι ἄριστοι,
 Παίσατε· ὡς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 Οἷκαδε νοσήσας, ὅσον περιγινόμεθ' ἄλλων
 Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχηστῷ, καὶ αἰοιδῇ.
 Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κῖον φόρμιγγα λίγειαν
 255 Οἰσέτω, ἥ περ κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
 "Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὥρτο δὲ κήρυξ
 Οἷσαν φόρμιγγα λιγυρὴν δόμῳ ἐκ βασιλῆος.
 Αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσαν
 Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας εὐπρήσσεσκον ἕκαστα·

" Vestesque mutatoriae, lavacraque calida, et cubilia.

250 " Verum age, Phaeacum saltatores, quotquot optimi,

" Ludite; ut hospes dicat suis amicis,

" Domum reversus, quantum superemus alios

" Rei-nauticae-peritia, et pedibus, et saltatione, et cantu.

" Demodoco vero aliquis statim profectus citharam argutam

255 " Afferat, quae alicubi jacet in nostris aedibus."

Sic dixit Alcinoos deo-similis: surrexit autem praeco

Allaturus citharam argutam domo ex regis.

Praefecti autem Ludorum lecti novem omnes surrexerunt

Publici, qui in certaminibus ordinabant singula:

257 γλαφυρὴν] R. sic et Eustath. τὴν δ' αὐτὴν δὲ γλαφυρὴν κατὰ τι κοινὸν ἐπίθετον. Credibilis λιγυρὴν substitutum τῇ γλαφυρῇ, quam hoc illi.

Car pulchrum fuit in medios dormire dies, et
 Ad strepitum citharae cessatum ducere curam:

Sive, uti emendavit vir eruditissimus
 Richardus Bentleius;

Ad strepitum citharae cessantem ducere som-
 num. Horat. Epist. lib. I. ii. 28.

Ver. 250. Ἄλλ' ἄγε,] Strabo, Geograph.
 lib. X. pag. 725. al. 475. citat, Δεῦτ' ἄγε.

Ibid. βητάρμονες,] Ὀρχησθαι, ἀπὸ τῆς βαί-
 ῃς ἀναδιδως. Schol. Et ad ver. 583. infra;
 Βητάρμονες, ὀρχησθαι, οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρ-
 χῶμενοι, ἀπὸ τῆς ἡμεροσμένης βαίνειν. Et Strabo
 loco jam citato; Καὶ Κορύβαντες δὲ, ἀπὸ
 τῆς κορύπτοντος βαίνειν ὀρχηστικῶς. 35 καὶ
 βητάρμονες λέγει Ποιητής. "Δεῦτ' ἄγε, Φαί-
 ῃων βητάρμονες, ὅσοι ἄριστοι."

Ver. 253. ὀρχηστῷ,] Pronunciabatur ὀρ-
 χηστῷ, vel ὀρχηστῷ, tribus syllabis.

Ver. 254. 261. et 537. λίγειαν] Ita Vul-

gati. Barnesius scribendum existimat λι-
 γείαν.

Ver. 255. Οἰσέτω,] Aut Imperativus hic
 ex Futuro deductus, quod tamen non
 agnoscunt Grammatici; aut erit a verbo
 ficto in praesenti, οἷσω, eodem modo ac
 βήσομαι, δύσετο, δύσει, etc. uti notavit
 Barnesius. Vide ad II. β'. 35. item infra
 ad υ'. 154.

Ver. 256. "Ὡς ἔφατ'"] Ita Barnesius,
 Vulg. "Ὡς ἔφαθ'".

Ibid. et ver. 261. κήρυξ] Vide supra ad
 ver. 47.

Ver. 257. λιγυρὴν] Al. γλαφυρὴν, no-
 tante Scholiaste. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 258. Αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα] Αἰ-
 συμνήται οἱ πρὸς ἡμῶν λεγόμενοι βραβευταί,
 καὶ ἀγωνοθέται, ἥτοι ἐπίσκοποι τῷ ἀγῶνι.
 Schol. Αἰσυμνῶν ἐστὶ τὸ ἡγεῖσθαι καὶ ἄρχειν. —

- 260 Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὖρυναν ἀγῶνα.
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κῆροι
 Πρωτῆβαι ἴσαντο, δαήμονες ὀρχηδμοῖο.
 Πέπληγον δὲ χορὸν θείον ποσὶν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 265 Μαρμαρυγὰς θηῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν,
 "Αμφ' Ἀρεος φιλότητος, εὖσεφάνε τ' Ἀφροδίτης,
 "Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστιο δόμοισι
 Λάτρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἥσχυνε καὶ εὐνὴν

- 260 *Complanarunt autem aream, pulchrumque dilatarunt circum.*
Præco vero prope venit ferens citharam argutam
Demodoco; is autem deinde ivit in medium; circum vero juvenes
Jam-pubescentes stabant, periti saltationis:
Quatiebant vero circum divinum pedibus: At Ulysses
 265 *Micationes admirabatur pedum, stupescibatque animo.*
Cæterum Demodocus citharam-pulsans capit pulchre canere.
De Martis amore, pulchreque-coronatae Veneris,
Ut primum coierint in Vulcani ædibus
Clam: plurima autem dedit, lectumque dedecoravit et cubile

"Αἰσυνῆται δὲ κριτοὶ ἐνεία κ. λ." Schol. ad Euripid. Medea, ver. 19.

Ibid. κριτοὶ] Vide ad Il. α'. 309. et 314. Ibid. ἐνεία πάντες] Non rauciores quam novem. Vide ad Il. η'. 16. et σ'. 373.

Ver. 259. ἰσπρήσσειον] Al. ἰσπρήσσειον. Vide et ad Il. ν'. 192.

Ver. 260. ἀγῶνα.] Ἀγῶνα λέγει μὲν καὶ τὸν τόπον, "Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὖρυναν ἀγῶνα." Porphy. Quæst. Homeric. 20.

Ver. 262. ἀμφὶ δὲ κῆροι Πρωτῆβαι ἴσαντα.] Οἶδε δὲ ὁ Παιητὴς καὶ τὴν πρὸς ᾧδὴν ὀρχήσιν. Δημοδόκῳ γὰρ ἔδοντες, κῆροι πρωτῆβαι ὀρχήσαντο. Athenæus, lib. I. cap. 13. sub initio.

Ver. 265. Μαρμαρυγὰς θηῖτο ποδῶν.] Τὰς συντόνας τῶν ποδῶν κινήσεις· ἐν γὰρ ταῖς ᾄξεσι κινήσεις ἀπόσιλψις τῶν ποδῶν γίνεσθαι. Schol. Καὶ ἰσπρήσσειον συντόνα μεταφέρειν, ἴσθι, "Μαρμαρυγὰς θηῖτο ποδῶν," τὰς ἐν τῇ κινήσει εὐληθόνας, ἃς ποιεῖ καὶ τὸ πῦρ κινούμενον. Porphy. Quæst. Homeric. 9.

Ver. 266. ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν.] Vide Catakeri Adversaria Miscellanea, lib. I. cap. 10. item supra ad α'. 155.

Ver. 267. "Αμφ' Ἀρεος φιλότητος." Καὶ ἡ Κομνηνὴ ἐν τῇ [ἐξ Ὀμήρου] ποίει ἐλαβε τὴν ἀφορμὴν. Ἐν γὰρ, ὅτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σιμνότητα καὶ ὑφ' ἡλότητα διηγούμενοι, ἐπιστόδιά τινα ἐστὶ γέλωτος κινῶντα. Διὸ ἐν τῇ — Ὀδυσσεύς, ὁ παρὰ τῷ ἡδυπαθεῖσι Φαίᾳσι Δημοδόκῳ ἔδωκε τὴν Ἀρεος καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν, καὶ ὅπως ἐμπέσαντες εἰς τὰ τῷ Ἡφαίστῳ δεσμὰ κατὰ φασὶν ἐγένοντο, καὶ γέλωτα παρέσχον τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἳ καὶ ἴσκανσαν χαριέντως πρὸς ἀλλήλους. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως §. 25. Porro vituperat hunc locum Plutarchus; Ovid' Ἀρεῶς τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμὸν, ἃς ἔπειτα τοιαῦτα. Οὐ μὰ τὰ Δία, — ἃ μοι φαίνεται ἐπιτηδία. Ἀλλ' ἵπτο σινὲς καρτερίας πρὸς ἄπαντα, καὶ λέγονται καὶ πρᾶττονται ὑπὸ ἰλλογίμων ἀνδρῶν, διαστῆναι τε καὶ ἀκέρειον. De Repub. lib. III Scholiastes autem; Μακρόθεν (inquit) παρδύει αὐτὸς μὴ ἀσιλγαίνειν, ὥς καὶ Οἰωνοὶ ταῦτα ἀσχημονόντων. Et Plutarchus: Ἐμὲν γὰρ τοῖς περὶ τῆς Ἀφροδίτης, διδάσκει τὰς προσέχοντας, ὅτι μουσικὴ φανερὰ καὶ ἄσματα πονηρὰ, καὶ λόγοι μακρόθεν ὑπὸ τοῖς λαμβάνοντες, ἀκόλαστα ποιεῖν ἔχουσιν.

- 270 Ἡφαίστιο ἀνακτος· ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 "Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
 "Ἡφαιστος δ', ὡς ἔν θυμαλγέα μῦθον ἄκασε,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
 "Ἐν δ' ἔδετ' ἀκμοδέτω μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούς·
 275 Ἀρρήκτες, ἀλύτεις, ὅφρ' ἐμπεδον αὐτὶ μένοιεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε δόλον, κεχολωμένος Ἀρεῖ,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι ἔκειτο.
 "Αμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χεῖε δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 Πολλὰ δὲ καὶ καδύπερθε μελαδρόφιν ἐξεπέχυντο,

- 270 Vulcani regis: statim vero illi nuncius venit
 Sol, qui ipsos observavit commixtos amore.
 Vulcanus autem, ubi tristem sermonem audiverat,
 Perrexit ire in officinam, mala animo profunde-cogitans:
 Imposuit autem incudis-repositorio ingentem incudem, cudebatque vincula
 275 Infrangibilia, insolubilia; ut firmiter illic manerent.
 Cæterum postquam struxisset dolum, iratus Marti,
 Perrexit ire in thalamum, ubi ei cara cubilia strata-erant:
 Circumfudit autem lecti-fuleris vincula circulatim omni-ex-parte;
 Multa autem et desuper e-fastigio effusa-erant,

275 δ' ἴμεν] R. 277 οἱ] Abest edd. præter R.

ἀνδρῶν, καὶ ἀνδρώπας τρυφὴν καὶ μακρότητα καὶ γυναικοκρασίαν ἀγαπῶντας. "Ἐν γὰρ τῷ Ἡφαιστῷ, λαστῶν τε θεῶν, καὶ ἄλλων. [supra ver. 249.] De audiendis Poësis. Vide et Athenæum, lib. I. cap. 12. Cæterum totam hanc fabulam allegorice exponit Heraclides Ponticus. Quem videas.
 Ibid. "Αμφ' Ἀρεος] Ὁ δὲ Ἀρεὺς νῦν μὲν ἀπὸ τῆς τῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ ἐν τῷ "ἀνδρῶν" καὶ "εἰλεν Ἀρεῖ." [infra ver. 276. 285.] καὶ ἐν ἄλλοις. "Ἐν δὲ τῷ "κεχολωμένος Ἀρεῖ," καὶ "χρυσῆος Ἀρεος," ver. 276. 285.] ἐκτείνεται τὸ αὐτό. Eustath. Qua de re, vide ad Il. ι'. 31.
 Ver. 270. ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν "Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε]"

Barnesius edidit ὃ; σφ' ἐνόησε. Sed nihil opus. Vide ad Il. γ'. 285.

Ver. 272. ὅδν] Eo modo quo dictum est —. Non enim hic supervacaneum est istud ὅδν.

Ver. 273. βυσσοδομεύων.] Κατὰ βάθος τῆς διανοίας βυθιζόμενος. Schol.

Ver. 275. Ἀρρήκτες, ἀλύτεις.] Οὗς ἔπε ἀναγνάντας τις ἡρέμα λύσει, ἔτι πρὸς βίαν ῥήξει. Eustath. Cæterum de prosodia vocis, ἀλύτεις, vide ad Il. α'. 314. et ζ'. 434.

Ver. 276. etc. Αὐτὰρ] Hinc sumtum argumentum Dial. Deorum XVII. apud Lucianum. Ern.

Ver. 278. 280. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χεῖε δέσματα — τὰ κ' ἂν κί τις ἐδὲ ἴδοιτο] Ovid.

Mulciber obscuros lectum circaque superque
 Disponit laqueos: lumina fallit opus.

Art. Amator. II. 577.

Ibid. ἐρμῖσιν] Schol. Τοῖς ποσὶ τῆς κλίμας "Ἐρμα γὰρ ὡς περὶ εἰσὶ τῆς κλίμας παρὰ τὸ ἐνέριεσθαι. Clark. Eustath. "Ἐρμῖσι. recte. Ern.

Infra ver. 302.
 Solis (quis Solem fallere possit?)
 Cognita Vulcano conjuncta acta suæ.
 Ovid. Art. Amator. II. 578.
 Ver. 271. ὃ σφ' ἐνόησε] Ita Vulgati.
 Ver. III.

U u

- 280 Ἡὐτ' ἀράχνια λεπτά, τὰ κ' εἰς κέ τις ἐδὲ ἴδοιτο
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Ἥ οἱ γαῖάνων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἀπασέων.
285 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήμιος Ἀρης,
Ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτῆς Ἥφαιστοιο,
Ἰσχανόων φιλότητος εὐσεφάνης Κυδερείης.
Ἥ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
290 Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἐξεῖδ'· ὁ δ' εἶσω δάματος ἦει,
"Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέοιμεν εὐνήθεντες·

280 Perinde atque aranearum fila tenuia, quæ nemo ne cerneret quidem
Neque deorum beatorum: perquam enim dolosa facta erant.
Cæterum postquam omnem dolum circa lectum fudisset,
Simulavit se ire in Lemnum, pulchre-aedificatum oppidum,
Quæ illi terrarum multo carissima est omnium.

285 Neque cæcam-speculationem habebat aureo-fræno-utens Mars;
Ut vidit Vulcanum inclytum-arte seorsum profectum:
Perrexit autem ire ad domum inclyti Vulcani,
Cupiens amoris pulchre-coronatae Veneris.
Illa vero recens a patre præpotente Saturnio

290 Veniens jam desidebat; ille vero intra domum ivit,
Inque manu ejus hæsit, verbumque dixit, atque compellavit;
"Age, cara, ad lectum divertamus decubituri;

290 κατὰ ῥ' ἐξεῖτο] F. A. L. ut alibi. 292 εὐνήθεντες] Edd. vett. at Eustath. εὐνήθεντες.

Ver. 279. μιλαρόφιν] Ἐκ τῆς ἀρεφῆς. Schol.

Ver. 280. τὰ κ'] Apud Eustathium, in commentario, τὰ γ'. Quæ forte et verior lectio, propter sequentem, εἰς κέ τις.

Ver. 281. γὰρ] Ἄλλ. γέ.

Ver. 283. Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον,] Ovid.

— fingit iter Lemnon.

Art. Amat. II. 579.

Τὸ δὲ, "εἴσατο ἴμεν," δύναται ὁμοίαν εἶναι καὶ τῷ, "βῆ δ' ἴναι" ἵνα ἡ καὶ ἀντὶ τῷ ἐπορεύθη, τὸ Εἴσατο, καὶ μὴ μόνον ἀντὶ τῷ ἔδοξε. Eustath. Atqui Εἴσατ' ἴμεν hoc in loco non est "Ibat," sed "Simulabat se iturum."

Quomodo et accipit Scholiastes, qui exponit Προσποιήσατο. Atque ita etiam expressit Ovidius loco jam citato.

Ver. 284. "Ἥ οἱ γαῖάνων πολὺ φιλτάτη" Ὅτι δὲ φιλτάτη γαῖάνων ἡ Λῆμνος τῷ Ἥφαιστο, διὰ τὸς ἐκεί κρατῆρας τῷ πυρὶ. Eustath. Vide ad II. α'. 593.

Ibid. ἐστὶν ἀπασέων.] Ἄλλ. ἐπλετο πασέων.

Ver. 285. Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν] Virgil.

At non hæc nullis hominum sator atque Deorum
Observans oculis, summo sedet altus Olympo.
Æn. XI. 75.

Ver. 287. Βῆ δ' ἴμεναι] Ἄλλ. Βῆ δ' ἴναι.

Ver. 288. Κυδερείης.] Ἐπὶ Κυδερείας πρὸς

- Οὐ γὰρ ἔειπ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ περ ἤδη
Οἴχεται ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριοφάνης.
295 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἀσπασὸν εἰσατο κοιμηθῆναι.
Τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραδον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο·
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, εἰδ' ἀναεῖραι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' ἐκ' ἐτι φυνκτὰ πέλονται.
300 Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Αὐτὶς ὑποσρέψας, πρὶν Λῆμνος γαῖαν ἰκέσθαι·
Ἥλιος γὰρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἰπέ τε μῦθον.
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·
Ἔση δ' ἐν προθύροισι, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει.
305 Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πασι θεοῖσι·

"Non enim amplius Vulcanus domi-est, sed alicubi jam.

"Proficiscitur in Lemnum, ad Sintias barbaros-voce."

295 Sic dixit: huic autem gratum visum-est cubare.

Illi vero lectum ingressi concumbebant; vincula autem

Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani:

Neque ullum movere erat membrum, neque attollere.

Et tum demum agnoscebant, non amplius effugium patere.

300 Prope autem eis venit inclytus Vulcanus.

Retro reversus, antequam ad Lemni terram venisset:

Sol enim ei speculationem habuit, narravitque historiam.

Perrexit autem is ire ad domum, caro afflictus corde:

Stetitque in vestibulo, ira autem ipsum vehemens cepit:

305 Horrendum vero clamavit, auditumque movit omnibus diis;

296 βάντες] R. 302 εἶχεν] Edd. præter R. 303 versus abest ed. R. nec habet Eustath. 305 γέγωνε] F. A. 1. R.

ἡ δὲ Κύνθη δὲ νῆσος τῆς Λακωνικῆς.

Schol.

Ver. 291. ἄρα] Ut solent amantes ob-

am facti.

Ver. 292. Δεῦρο, φίλη.] Ἄλλ. Δεῦρο, γύναι.

Ibid. εὐνήθεντες.] Scholiastes legit εὐνήθεν-

τες. Utrumque hoc quidem in loco recte.

Vide ad II. α'. 566.

Ver. 294. μετὰ Σίντιας] Τὰς τὴν Λῆμνον

κατακλύπτας ἀνδρας. Schol.

Ver. 296. Τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδρα-

δον ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ Τεχνήεντες ἔχυντο]

Ovid.

— veniunt ad fœdus amantes;

Impliciti laqueis nudus uterque jacent.

Art. Amat. II. 579.

Ver. 298. Οὐδέ τι] Ἄλλ. Οὐδ' ἐτι.

Ver. 299. Καὶ τότε δὴ γίνωσκον,] Ovid.

Mars quoque deprensus fabrilâ vincula sensit.
Amor. I. ix. 39.

Ibid. φυνκτὰ] Barnesius edidit φυνκτά.
Rationibus haud satis idoneis. Vide ad
II. ζ. 488.

Ibid. πέλονται.] Postulare videtur Tem-
porum ratio, ut hoc in loco legatur πέλον-
το potius quam πέλονται. At sine Codi-
cibus nihil mutandum.

Ver. 303. Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα,] "Hic
"versus," inquit Henricus Stephanus, "in
"quibusdam editionibus non habetur;

- Ζεῦ πάτερ, ἢ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 Δεῦδ', ἵνα ἔργα γελασὰ καὶ ἐκ ἐπεικτὰ ἴδῃσθε·
 Ὡς ἐμὲ χολὸν ἔοντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδέηλον Ἀρηα·
 310 Οὔνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
 Ἥπεδανὸς γενόμεν' ἀτὰρ ἔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
 Ἀλλὰ τοκῆς δὴ τῷ μὴ γείνασθαι ὀφείλλον.
 Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῷ γε καθεύδετον ἐν φιλότῃ,
 Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀπάχημαι.
 315 Οὐ μὲν σφείας ἔτ' ἐόλπα μίνυνθ' αὖ γε κείμεν ἔτω,
 Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' ἐκ ἐδελέησεν ἀμφω

- "Jupiter pater, atque alii beati dii semper existentes.
 "Venite, ut opera ridicula et non tolerabilia videatis:
 "Ut me, claudus cum-sim, Jovis filia Venus
 "Semper ignominia-afficit, amatque perniciosum Martem:
 310 "Eo-quod ille quidem pulcher et sanus-pedibus, at ego
 "Imbecillis fuerim: at neutiquam mihi causa alius est.
 "Quam parentes duo; qui non genuisse debebant.
 "Sed videte, ubi illi dormiunt in amore,
 "Meo lecto consensio; ego autem aspiciens tristor.
 315 "Non quidem illos amplius puto vel paululum dormituros hoc modo.
 "Et valde licet amantes; cito non volent ambo

307 ἴδῃσθε] Edd. præter R. 312 γείνασθαι] Edd. præter R.

"qui tamen necessarius esse videtur:
 "alioqui ex præcedenti pagina huc irrep-
 "sisse credi posset." Atqui minus ne-
 "cessarius videtur hic versus propter præ-
 "cedentem, "Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε περι-
 "κλυτὸς Ἀμφιγυήεις." ver. 300. Clark.
 Versus hic haud dubie spurius ac delen-
 dus ex auctoritate etiam librorum. Ern.

Ver. 305. γέγωνε] Ἐξάκυστον ἔβροσε.
 Schol. Vide et ad II. ε. 469.

Ver. 307. Δεῦδ', ἵνα ἔργα γελασὰ] Τὸ
 δὲ ἔργα γελασὰ, γελάσθαι καὶ ἔργ' ἀγέλασ-
 τα, ἦγον ἐκ ἀξία γέλωτος. Eustath. At-
 que hanc lectionem veriore existimat
 Dna Dacier. Barnesius autem hoc in loco
 legendum conjicit, ἔργα γ' ἄλαστα quæ pos-
 terior vox Homero non inusitata. Sed et
 vulgatæ lectioni nonnihil favere videtur,
 quod infra legitur; "Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο
 γέλωτος etc. ver. 326. Clark. Non est cre-
 dibile, Vulcanum voluisse, ridere Deos,
 aut rem risu dignam judicasse, etsi risus

coortus est; tamen id non de consilio
 Vulcani factum. Ern.

Ver. 312. τῷ μὴ γείνασθαι ὀφείλλον.] Ἐ-
 δὲ τῷ "ὁ μὴ γείνασθαι ὀφείλλον," λυσι-
 πάντως ἄκρας, τὸ τὸς γονεῖς αἰτιάσθαι τὴν
 κείσθαι. Eustath.

Ver. 315. Οὐ μὲν σφείας ἔτ' ἐόλπα μίνυν-
 θ' αὖ γε κείμεν ἔτω, καὶ μάλα περ φιλέοντε.]
 Καὶ περ καὶ ὑπερβολὴν φιλέοντες, ἃ δυνάσ-
 ται ὁμιλῆσαι ἀλλήλοις διὰ τὴν δεσμῶν· τὴν
 ἑκείνι ἐδελέησαι, φόβῳ τῶν δεσμῶν, καὶ
 συνελθεῖν. Schol. Quæ posterior verior
 videtur explicandi ratio.

Ibid. σφείας] Ita Barnesius. Vulg. σφαι-
 sive σφᾶς· quo modo et σφείας scilicet pro-
 nunciabatur. Clark. Sed σφείας est forma
 Ionica, ideoque præferenda. Ern.

Ibid. ἐόλπα] Vide ad II. α'. 37. et
 736.

Ver. 318. ἔειδνα.] Ἐειδνα δὲ φανεῖς καὶ
 ἐνταῦθα τὰ ἐκ τῆς νυμφίᾳ τῇ γαμντῇ δαδμένα.
 Eustath. Atqui hoc in loco dona hæc

- Εὔδειν· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 Εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔειδνα,
 Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κέρους·
 320 Οὔνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ ἐκ ἐχέδυμος.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 Ἥλθε Ποσειδάων γαῖήοχος· ἦλθ' ἐριγενής
 Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 Θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάσῃ.
 325 Ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἰάνων·
 Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωτος μακάρεσσι θεοῖσι,
 Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίσιοιο.

- "Dormire: sed ipsos dolus et vinculum detinebit,
 "Donec mihi prorsus omnia pater retribuat sponsalia,
 "Quæcunque ei præbui, impudentem ob puellam:
 320 "Quoniam illi pulchra filia, at non animi-continens."
 Sic dixit; congregati autem sunt dii æream ad domum:
 Venit Neptunus terræ-quassator; venit et utilitatum-auctor
 Mercurius; venit etiam rex jaculator Apollo.
 Faminæ autem deæ manebant pudore domi singula.
 325 Stabant vero in vestibulo dii, datores bonorum:
 Immensus vero risus exortus est diis beatissimis,
 Artificia inspicientibus prudentis Vulcani.

315 σφᾶς] Eæd. δὲ κείμεν] Eæd. 322 ἦλθ' ἔ] F.

non ipsi sponsæ, sed ejus patri data fuisse
 dicuntur.

Ver. 320. καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ ἐκ ἐχέ-
 δυμος.] "Raram facit misturam cum sa-
 pientia forma." Petron. Satyr.

Ver. 322. ἦλθε — ἦλθ' — ἦλθεν] Imita-
 tus est Virgil. Eclog. X. 19.

Unus et upilio: tardi venere bubulci:
 Natus hiberna venit de glande Menalcas.
 — venit Apollo.

Et similiter alii: estque in illa repetitione
 verbi tali in loco, ubi frequentia expri-
 menda, magna venustas. Ern.

Ibid. γαῖήοχος] Vide supra ad ε'. 282.

Ibid. ἐριγενής Ἑρμείας] Ἑρμείας, — δῶ-
 τῆς ἰάνων. Infra ver. 335. Δοκῦσι δ' ἔμοιγε
 καὶ τὸν Ἑρμῆν οἱ Ποιηταὶ τὸν τῆς σοφίας
 ταύτης ἡγεμόνα καὶ προσάτην, τῷ τῷ χάριν
 τῷ κινῶ τῶν θεῶν μόνον καλεῖν ὀνόματι· κοι-
 νῶν γὰρ ἅπαντας δωτῆρας ἰάνων [ver. 325.]
 καλεῖσιν ἴδια δ' ἔτω μόνον τῶτον, καὶ ἀκα-
 τὰ γ. καὶ ἐριγένιον, ὅτι πατρὸς μὲν ἐδὲν ἡ

παρ' αὐτῷ δωρεὰ, ἀγαθὰ δ' ἐξ ἡς ἅπαντα πο-
 ρίζει τοῖς ἀνθρώποις, ἐν πολέμοις, ἐν εἰρήνῃ,
 ἐν γῇ, ἐν θαλάσσῃ, ἐν δυσκολαίαις, ἐν εὐφροσύ-
 ναις, πανταχῇ. Aristid. Tom. III. Orat.
 pro Rhetor.

Ver. 325. ἐν προθύροις] Al. εἰνὶ θύρῃσι.

Ibid. θεοὶ, δωτῆρες ἰάνων] Θεοὶ δὲ αἰετὰν
 τα τὰ ἀγαθὰ προτείνουσιν, ὡς περ ἥλιος ἀνίσ-
 χων τὸ φῶς. Procl. in Platon. Theolog.
 cap. 17. "Commoda quibus utimur,
 "lucemque qua fruimur, spiritumque
 "quem ducimus, ab eo [Jove] nobis dari
 "atque impertiri videmus." Cic. Orat.
 pro Sext. Rosc. Amerino.

Ver. 326. Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωτος]
 Vituperat hic Plato, non locutionem Poë-
 ticam, quæ est pulcherrima, sed Rem ip-
 sam. Ἀλλὰ μὴν ἐδὲ φιλογέλωτας γε δεῖ
 εἶναι. — Οὐτε ἄρα ἀνθρώπους ἀξίους λόγου,
 κρατερμένους ὑπὸ γέλωτος ἀν τις ποιῇ, ἀπο-
 δεκτικὸν πολὺ δὲ ἦπτον, ἰάν θεῶς. — Οὐκ ἔν
 Οὐκ ἔν δὲ τὰ τοιαῦτα ἀποδέχομεθα περὶ θεῶν,

- Ὡς δὲ τις εἴπῃσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κηχάνει τοι βραδὺς ὤκυν·
 330 Ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα,
 Ὡκυτάτον περ ἐόντα θεῶν, οἷ' Ὀλυμπον ἔχῃσι,
 Χωλὸς ἐὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρ' ὀφέλλει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 335 Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἰάων,
 Ἡ ρά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 Εὐδεῖν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 Αἰ γὰρ τῷτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλων·

Sic autem aliquis dicebat intuitus proximum alium;

"Non bene-succedunt mala opera: assequitur tardus celerem."

- 330 "Ut nunc Vulcanus, cum-sit tardus, cepit Martem,
 "Velocissimum licet deorum, qui Olympum tenent,
 "Claudus existens, artificio: propter quod et adulterii-muletam debet
 Sic illi quidem talia inter se loquebantur.
 Mercurium autem allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;
 335 "Mercuri, Jovis fili, internuncie, dator bonorum,
 "Nunquid in vinculis velles fortibus compressus
 "Dormire in lectulo, apud auream Venerem?"
 Huic autem respondit deinde internuncius Mercurius;
 "Utinam enim hoc fieret, o rex jaculator Apollo:

336 δεσμοῖσι θεῖλοις] R.

"Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἰνώρετο γίλως μακάρεσσι
 "θεοῖσι." De Republ. lib. III.

Ver. 329. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα:] Pin-
 dar.

— τὸ δὲ τὰς δίκαν
 Γλυκὺ, πικροτάτα μὲναι τελευτά.
 Isthm. Od. VII. ver. 66.

Εὐ δὲ καὶ ταῖς ἐπιρρήσεσι χοῆται [Ὁμήρος]
 καλῶς τινὰ ψῆφον ἰδίαν ἐπιφέρειν τοῖς πρατ-
 τομένοις ἢ λεγομένοις· ἐπὶ μὲν τῆς μοιχείας
 τῷ Ἀρείῳ, τῷ θεῷ ποιῶν λίγοντας. "Οὐκ
 ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κηχάνει τοι βραδὺς ὤκυν."
 Plutarch. de audiendis Poëtis. Vide et
 Athenæum, Lib. XII. cap. 1.

Ibid. κηχάνει τοι βραδὺς ὤκυν] Theogn.
 ver. 329.

Καὶ βραδὺς ὠβόλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διωκαν.

Ver. 332. τὸ καὶ μοιχάγρ' ὀφέλλει.]

"Μοιχάγρ' αὖτε, adulterii pretium." Dug-
 Prælect. in Theophrast. cap. 6. Μοιχάνει-
 τα, τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως
 τῶν μοιχῶν ἐκτινύμενα. Schol. Similitet
 Eustathius: Μοιχάγρ' αὖτε, τὰ ὑπὲρ ἀγρεύ-
 σεως, ὅ ἐστιν, συλλήψεως μοιχῶν ἐκτινύμενα.
 Ἡ οἱ σύνθεσις αὐτῶ ὁμοία τῇ ζωάγρ' αὖτε.
 γρ' αὖτε, ἀνδράγρ' αὖτε. Cæterum Athenæus, loco
 jam supra citato, versum hunc legit hoc
 modo:

Χωλὸς ἐὼν, τέχνη τῇ καὶ μοιχάγρ' ὀφέλλει.

Ver. 336. δεσμοῖς ἐθέλοις] Ita ex Eusta-
 thio Barnesius. Quocum facit et MS. a
 Tho. Bentleio collatus. Al. δεσμοῖσι θεῖλοις.
 Vide infra ad v. 316. et ad Il. α'. 155.

Ver. 337. et 342. χρυσῇ] Barnesius edi-
 dit χρυσῇ. Quod eodem modo pronun-
 ciandum. Vide ad Il. v. 523. Clark.
 Recte Barnesius. Vide ad 315. Ern.

- 340 Δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
 Ὑμεῖς δ' εἰσορόατε θεοὶ, πᾶσαι τε δέαιναι,
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμῃ παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
 Ὡς ἔφατ'· ἐν δὲ γέλωι ὥς τ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωι ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
 345 Ἥφαιστον κλυτοεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπὶσχομαι, (ὥς σὺ κελεύεις),
 Τίσειν αἵσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 350 Μή με, Ποσειδάων γαίῃοχε, ταῦτα κέλευε·
 Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσθαι.

340 "Vincula quidem ter tot infinita circumfusa essent,

"Vos autem inspicereis dii, omnesque deæ,

"At ego dormirem apud auream Venerem."

Sic dixit; risus autem exortus est immortalibus diis.

Non vero Neptunum risus tenebat, precabatur autem is indesinenter

345 Vulcanum inclytum-artificem, ut solveret Martem:

Et ipsum allocutus verba alata dicebat;

"Solve; ego autem tibi ipsum spondeo, (ut tu jubes),

"Pensurum æqua omnia inter immortales deos."

Hunc autem rursus allocutus est inclytus Vulcanus;

350 "Ne me, Neptune terre-quassator, hæc jube:

"Miseræ utique pro-miseris etiam sponsiones ad-spondendum.

Ver. 338. διάκτορος] Διάκτορ τὸς ἀγγε-
 λίας. Schol. Apud Ovidium, "Nunciatus
 alix." Epist. XVI. ver. 68.

Ver. 339. Αἰ γὰρ τῷτο γένοιτο,] Ovid.

Hæc aliquis ridens, "In me, fortissime Mavors,"
 Si tibi sunt oneri, vincula transfer, ait.

Art. Amat. II. 585.

Cæterum refertur hoc in loco vocula, γὰρ,
 ad id quod eleganter reticetur: "Ne vin-
 cula me terrefactura existimes. Utinam
 "ENIM etc."

Ver. 343. ὥς τ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.] Al.
 ὥς τοι μακάρεσσι θεοῖσι.

Ver. 348. 356. Τίσειν — τίσω.] Vide ad
 Il. i. 508. et χ'. 19. 20.

Ver. 351. Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι
 ἐγγυάσθαι.] Tres hujus loci explicationes
 affert Eustathius: Τὸ δὲ, "Δειλαί τοι δει-
 λῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσθαι," ἀντὶ τῷ,
 τῶν κακῶν καὶ ἐγγύαι κακῶν ὥς τε ἐγγυάσθαι
 ὥς ἔστιν ὅτι νῦν ἐγγύαις δοθῆναι ὑπὲρ τῷ

φαυλοτάτῃ Ἀρείῳ — "Ἐπεὶ δὲ φασιν, ὅτι
 δειλαὶ αἱ ἐγγύαι εἰσὶ, τετέστι δυστυχεῖς, καὶ
 δειλῶν ἀνδρῶν τὸ ἐγγυάσθαι· ὥς κατέλεξε μὴ
 δεῖν ὅν ἐγγυάσθαι τινα, κατὰ τὸ ἐν Δελφοῖς
 ἐπιγράμμα, "Ἐγγύα· πάρα δ' ἄτα." — φα-
 σιν — ἄλλοι, ὅτι τῶν δειλῶν καὶ εὐπειλῶν, εὐ-
 τελεῖς ὀφείλουσιν εἶναι καὶ αἱ ἐγγύαι, ὥς ἂν
 ἔχοιεν ἀγίαν τὴν ἐγγυητῆς οἱ εὐτελεῖς ὥς
 ὁμοῖος. Secundam harum expositionum
 secuti videntur Plutarchus, de septem Sa-
 pientum Convivio, in fine; Dionysius Ha-
 licarnassensis, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως,
 §. 19. sub initio, et Duportus in Gnomo-
 logia ad hunc locum: Sed minus recte.
 Cum reliqua enim sententia nullo modo
 congruit hæc interpretatio. Et præterea
 ista ratione dicendum esset non, ἐγγυάσ-
 θαι, sed, ἐγγυᾶν· uti et ipse deinceps addit
 Eustathius; Ἐγγυᾶ μὲν, φασιν, ὁ δὲ δέξ-
 ἐγγυᾶται δὲ, ὁ λαμβάνει. (Vide supra ad
 ver. 79. 81.) Porro neque alteræ Eusta-
 thii expositiones rem videntur attigisse.

- Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Εἶπεν Ἄρης οἴχοιτο, χρεὸς καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 355 "Ἥφαιε", εἶπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
 Οἴχεται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Οὐκ ἔς', ἐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνῆσασθαι.
 "Ὡς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίει μένος Ἥφαιστοιο.
 360 Τὸ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατερῷ περ ἐόντος,
 Αὐτίκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν Θρηάκηνδε βεβήκει,
 Ἥ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,

"Quo pacto ego te obligarim inter immortales deos,

"Si Mars abierit, debito et vinculis elapsus?"

Hunc autem rursus allocutus est Neptunus terræ-quassator;

355 "Vulcane, etiamsi enim Mars debitum renuens

"Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam."

Huic autem respondit deinde inclytus Vulcanus;

"Non fas-est, neque decet, tuam orationem abnuere."

Sic locutus, vincula solvit robur Vulcani.

360 Illi vero postquam e vinculis soluti erant, fortia licet essent,

Statim prosilientes, ille quidem in Thraciam ivit;

Ad Cyprum vero pervenit risum-amans Venus,

355 χρεῖος] R. 359 δεσμῶν] Edd. vett. et Eustath.

Optimam (ut opinor) hujus loci explicationem, inter plures subobscuras, affert Scholiastes; αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν καὶ δειλῶν ἰγγύαι καὶ αὐταὶ κακαὶ εἰσι, τὴν πίστιν ὑπὲρ τῶν τοιούτων μηδενὸς σηρεῖν δυναμένα. Nempe sponsiones pro iis, qui ad debiti solutionem adigi nequeant, nihil valere, neque cuiquam esse accipiendas. Hoc nimirum et cum ipsius vocis ἰγγυάσθαι sensu, et cum sequentibus apte congruit. Quum enim pollicitus est Neptunus (infra ver. 355.) se ipsum, si aufugerit Mars, omnia persoluturum; Martem statim dimittit Vulcanus, ver. 358. 359.

Ver. 352. Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι] Aristarchus, notante Scholiaste, hoc in loco legit, "Πῶς ἂν εὐδυνάμι."

Ver. 353. χρεῖος] Eustathius in commentario legit χρεῖος et infra ver. 355. χρεῖος. Clark. At λ'. 478. habet χρεῖος. Ern.

Ver. 355 "Ἥφαιε", εἶπερ γάρ] "Ne hanc

"ob causam recuses; Siquidem ENIM etc."

Ver. 359. "Ὡς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίει] Ovid.

Vix precibus, Neptune, tuis captiva resolvit Corpora. — Art. Amat. II. 585.

Ibid. εἰπὼν. — μένος Ἥφαιστοιο.] Vide infra ad λ'. 90. 91.

Ibid. δεσμῶν ἀνίει.] Ita Henricus Stephanus et Vulgati. Barnesius autem ex editionum vetustiorum nonnullis, et ex Eustathio, edidit δεσμῶν ἀνίει et δεσμῶν praeli errorem esse contendit. Atqui firmatur vulgata lectio ex ver. 353. supra;

Εἰ κεν Ἄρης οἴχοιτο, χρεῖος καὶ δεσμὸν ἀλύξας.

Et ex ver. 360.

Τὸ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν. —

Clark. Ex his locis nil efficitur. Nam et plurali usus est ver. 336. 296. Si libri

- Ἐς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος βαμὸς τε θυήεις.
 Ἐνθα δὲ μιν Χάριτες λῆσαν, καὶ χρεῖσαν ἐλαίῳ
 365 Ἀμβρότῳ, οἷα θεὸς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἑόντας·
 Ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοδὸς ἀεῖδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκάν, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
 370 Ἀλκίνοος δ' Ἀλῖον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
 Μενᾶξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν ἔτις ἔριζεν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
 Πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων·

In Paphum; ubi scilicet ei locus ara que odorata.

Ibi autem ipsam Gratiae lavarunt, et unxerunt oleo

365 Immortali, qualia diis gratiam-addunt semper existentibus;

Vestesque induerunt amabiles, mirabile visu.

Hæc utique cantor cantabat inclytus: at Ulysses

Oblectabatur mente sua audiens, atque etiam alii

Phæaces longis-remis-utentes, re-nautica-inclyti viri.

370 Alcinous autem Halium et Laodamanta jussit

Solos tripudiare, quoniam cum-ipsis nemo certabat.

Ili igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperant

Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens:

362 φιλομμειδῆς] Edd. vett.

362 ἔνθα δὲ οἱ τέμενος] erit legendum. Vid. infra ad λ'. 478.

Ver. 361. Αὐτίκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν] "Ὁρα αὐτίκ' ἀναΐξαντες καὶ τὸ καινοσχεπές τε, "Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρηάκηνδε βεβήκει, Ἥ δὲ Κύπρον ἴκανε." Eustath. Vide infra ad λ'. 15.

Ubi notandum, pro ἀναΐξαντε ἔσσαν Eustathium ἀναΐξαντες, quo modo et addit Barnesius. Utrumque hoc quidem loco recte dicitur. Vide ad II. α'. 566.

Ibid. ὁ μὲν Θρηάκηνδε βεβήκει, Ἥ δ' ἄρα Κύπρον. — Ἐς Πάφον] "Pomere peint par la le genie et le naturel de ces deux

peuples. Mars va en Thrace, parce que les Thraces sont belliqueux; et Venus va en Cypr, dont les habitants sont mous et effeminez, et adonnez a l'amour." Dacier. Ovid.

— Mars Threcen occupat; illa Paphon. Art. Amat. II. 585.

Clark. Atque etiam pingit pudorem, et

Vol. III.

iram statim a solutione se abripiendum e conspectu. Ern.

Ver. 362. φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη] Ovid.

Dulce Venus risit. — Epist. XVI. 83.

Ver. 363. Ἐς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος βαμὸς τε θυήεις.] Πάφος, πόλις Κύπρου. Schol. Virgil.

Ipsa Paphum sublimis abit, sedesque revisit Læta suas; ubi templum illi, centumque Sabæo Ture calent aræ, sertisque recentibus halant.

Æn. I 419.

Ibid. τέμενος] Τέμενος δὲ, γῆ ἀποτομῆς, ὃ ἐστὶν ἀποτετμημένη τῶν περὶ. Καὶ οὖν μὲν ἱερὸν τόπον τέμενος. Κοινῶς μίντοι καὶ πᾶς τόπος, παρὰ τῷ Παιστή, ὃς τῶν ἄλλων ἀφώ- ρισαι. Eustath.

Ver. 365. ἱπηνήνοθεν] Postulat. Tem-

porum ratio, ut vox ἱπηνήνοθεν hic sit ex præterito ἱπηνήνοθα potius quam ex aoristo ἱπηνήνοθεν. Vide ad II. α'. 37. et β'. 219.

- Τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκίοεντα,
 375 Ἴδνωδεις ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀερεθεῖς,
 Ῥηϊδίως μεδέλεσκε, πάρος ποσὶν ἔδας ἰκέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰδὺν πειρήσαντο,
 Ὀρχεῖσθην δὴ πείτα ποτὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ,
 Ταρφέ' ἀμειβομένω· κῆροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
 380 Ἐσαότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
 Δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἥ μὲν ἀπείλησας, βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἥ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 385 Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·

Hanc alter jactabat ad nubes umbrosas,

- 375 Flexus retro; alter autem a terra in-altum elevatus,
 Facile receptabat, antequam pedibus in solum venisset.
 At postquam pila in rectum-jacienda periculum-fecissent,
 Saltabant deinde in terra alma,
 Frequenter alternantes; juvenes vero applaudebant cæteri,
 380 Stantes in certamine: multus autem strepitus subortus est.
 Tum vero Alcinoû allocutus est nobilis Ulysses;
 "Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
 "Sane quidem pollicitus es tripudiatōres esse optimos;
 "Sane autem proinde perfecta sunt: stupor me tenet inspicientem."
 385 Sic dixit; lætata autem est sacra vis Alcinoi:

374 ῥίπτασκε] Edd. præter R. 377 ἰπτι] F. Ibid. σφαῖραν] Edd. vet.
 et Eustath. σφαῖρην, quæ est usitata Homero constructio, ut πικρὸς αὐτῷ
 ποσὶ, ἰκέσσει etc. Ibid. ἀνιδύν] Edd. vett. 378 δ' ἡπειτα] F. A. L.

Ver. 366. ἰπτήρατα,] Vide ad Il. σ'. 512.
 Ver. 370. κίλειουσιν Μενάξ] Scr. κίλειουσι.
 Ern.

Ver. 374. 376. ῥίπτασκε — μεδέλεσκε,]
 Vide ad Il. β'. 221. et σ'. 365.

Ver. 376. Ῥηϊδίως μεδέλεσκε, πάρος πο-
 σὶν] Ἦγυν ἀναπνήσας καὶ ἔτι μετῴρωτος ὢν,
 μετιλάμβανε. Καὶ ἦν ἴσως παλαιὸν ἔθωπαι-
 ζιν. Eustath.

Ver. 377. σφαίρῃ] Al. σφαῖραν. Clark.
 Vid. Var. Lect. Cel. Valken. in Obs.
 Misc. VIII. p. 152. malit σφαῖρας. Ern.

Ibid. ἀν' ἰδύν] Al. ἀνιδύν. Clark. Ἀν'
 ἰδύν verum est, quod et occurrit Il. φ'. 303.
 temere verba conjuncta sunt centies in e-
 ditis. Ern.

Ver. 378. δὴ πείτα] Ita edidit Henri-
 cus Stephanus. Atque ita habet Eusta-
 thius et in contextu et in commentario
 Al. δὴ ἡπειτα. Vide supra ad α'. 290
 Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 379. Ταρφέ' ἀμειβομένω] Οἱ Φαι-
 ακίαι δὲ παρ' Ὀμήρου, καὶ ἄνω σφαῖρας [Ca-
 saubonus legendum contendit, καὶ ἄνω
 σφαῖρας καὶ μετὰ σφαῖρας] ὀρχήντο. Καὶ
 ὀρχήνται πῦρ ἀνὰ μέγρος πυκνῶς· τὸτο γὰρ ἴσως
 τὸ, "Ταρφέ' ἀμειβομένοι," ἄλλαν ἰφιστάων
 καὶ ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς δακτύλοις.
 φησι ληκίῳ. Athenæus, lib. I. cap. 13.

Ibid. ἀμειβομένω] Legitur et ἀμειβο-
 νοι, notante Henrico Stephano. Atque ita
 legit Athenæus loco jam citato. Quod hic

- Αἴψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες·
 Ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
 Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὥς ἐπιεικές·
 390 Δῶδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
 Ἀρχοὶ κραινέσσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος εὐπλυνές, ἡδὲ χιτῶνα,
 Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήμεντος·
 Αἴψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶ
 395 Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
 Εὐρύαλος δέ ἐ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
 Καὶ δῶρ'· ἐπεὶ ἔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.

Statimque Phæaces remigii-studiosos allocutus est;

- "Audite, Phæacum ductores atque principes:
 "Hospes mihi valde videtur prudens esse.
 "Verum agite, ei demus hospitale-munus, uti par est:
 390 "Duodecim enim in populo præclari reges
 "Principes imperant, tertius-decimus autem ego ipse.
 "Horum singuli ei vestem bene-lotam et tunicam,
 "Et auri talentum ferte pretiosi:
 "Statim vero omnia portemus conferti; ut in manibus
 395 "Hospes habens ad cœnam veniat gaudens in animo.
 "Euryalus autem eum ipsum placet verbis,
 "Et dono; quoniam nequaquam decenter locutus est."

388 μοι μάλα] Edd. vett. 392 φᾶρος ἕκαστος] Edd. præter R. quod ut mol-
 lius prætulerim. 396 αὐτὸν] Edd. vett. Ibid. ἀρεσσάσθω] Edd. præter
 R. 397 ἔπος] Abest edd. præter R.

quidem perinde est. Vide ad Il. α'. 566.

Ibid. ἐπιεικής] Athenæus loco jam cita-
 to, exponit, ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς δακ-
 τύλοις. Casaubonus vero in annotationi-
 bus ad istum locum, cur ita explicetur,
 "neque video equidem (inquit) causam,
 "neque puto ullam esse. Nam ληκίῳ
 "Ionicum est pro ληκίῳ, hoc autem ma-
 "nifeste factitium verbum est, ut κτυπεῖν,
 "δουπεῖν, ψοφεῖν, σμαραγῖν, κλαυρύζειν,
 "φλοῖστος, et alia multa." Similiter Eusta-
 thius: Τὸ δὲ, "ἐπιεικής," δηλοῖ μὲν τὸ ἐ-
 πικροτύν. Ὀνοματοποιίας δὲ τρόπος ἐστὶ. Καὶ
 γινώσκται ἀπ' αὐτῷ καὶ τὸ ληκίῳ· οἶον, "λάκε-
 ῖς δὲ δέξια." Sic et in sequenti versu;
 "πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει." Vide ad
 Il. γ. 455.

Ver. 380. κόμπος] Al. δῦπος.

Ver. 383. ἥ μὲν ἀπείλησας,] Προειτίμην,
 ὑπόσχεσιν, ἐκαυχῆσθαι. Schol. Sic Il. ψ'. 872.

Αὐτίκα δ' ἀπείλησεν ἐκινδύνω Ἀπόλλωνι
 Ἀργῶν τρωτογόνον ῥέξιν κλυτὴν ἐκατόμβην.

Cæterum MS. a Tho. Bentleio collatus
 hic habet, ἥ μὲν ἰσηγγίλω. Clark. Quæ
 est glossa verbi Homericæ: quod tamen
 et accipi potest gloriatus es. Hesych. ἡ-
 πείλησι, ἐκαυχῆσθαι. Ern.

Ibid. βητάρμονας] Vide supra ad ver.
 250.

Ver. 384. ἥ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο,] Φα-
 νερά ἦν, ἔτως ἔχων. Schol. Al. Ταῦτα δ' ἐτοῖ-
 μα τέτυκτο.

- “Ως ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἥδ’ ἐκέλευον·
 Δῶρα δ’ ἄρ’ οἰσόμεναι πρόεσαν κήρυκα ἑκάστος.
 400 Τὸν δ’ αὖτ’ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺ κελεύεις·
 Δώσω οἱ τόδ’ ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
 Ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστ’ ἐλέφαντος
 405 Ἀμφιδεδίνηται πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσαι.
 “Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Sic dixit: illi autem omnes approbant, et hortabantur;
 Dona quoque portatum prae miserunt praekonem singuli.

400 Huic autem rursus Euryalus respondit, dixitque;

“Alcinoë rex, omnium clarissime populorum;

“Equidem ego hospitem placabo, sicut tu jubes:

“Dabo ei hunc ensem totum-æreum, cui est manubrium

“Argenteum, vagina autem recens-secti eboris

405 “Circumdata est: magni autem ei pretii erit.”

Sic fatus, in manibus posuit ensem argenteis-clavis-distinctum.
 Et ipsum allocutus verba alata dixit;

400 αὐτὸν Εὐρ.] L. 402 ἀρέσσομαι] F. A. 1. 416 ὁμοῖσιν] Edd. præter R

Ver. 391. *τρικαιδέκατος*] *Al.* *τρικισκα-*
δέκατος.

Ver. 393. *ἐνέικατε*] *Al.* *ἐνέγκατε.*

Ver. 394. *ἀλλήεσι*] MSS. nonnulli a
Tho. Bentleio collati, *ἀλλήεα.*

Ver. 396. *Εὐρύαλος δὲ ἰ αὐτὸν ἀρεσσάσθω*] Editiones plurimæ hic habent *ἐαυτὸν*, ver-
 tuntque, “*seipsum*.” Quod sententiam
 plane pessundat. “Nec dubito,” inquit
Henricus Stephanus, “quin ad fulciendam
 “versus mensuram, a quibusdam, de ejus
 “sententia non cogitantibus, ex αὐτὸν fac-
 “tum fuerit *ἐαυτὸν*.” Ipse itaque *Εὐρύα-*
λος δὲ αὐτὸν ἀρεσσάσθω edidit; quo modo in
 commentario citat *Eustathius*. Verum ut
 vocula δὲ etiam extra cæsuram, sequente
 neque consonanti neque vocali aspirata,
 producatur; (id quod virum eruditum non
 fugit;) valde durum est. *Berglerus* in
Præfatione ad Iliad. Edit. Wetsten.
 “Ego,” inquit, “crederem scribendum,
 “*Εὐρύαλος δὲ ἰ αὐτὸν*, illum ipsum; ut ἰ
 “hoc loco idem significet quod in *Il. σ’.*
 “119. Ἀλλὰ ἰ μοῖρα δάμασσαν — Sic
 “esset pleonasmus alterutrius Pronomi-

nis.” Atque ita edidit *Barnesius*; ve-
 ramque contendit esse lectionem. Sed et
 hoc satis videtur invenustum. *Melia-*
paulo Editiones *Cantabrigiensis* 1664, et
Oxonienensis 1705, quæ habent *Εὐρύα-*
λος δὲ αὐτὸν. Ad sententiam autem om-
 nium potissima altera *Bergleri* conjectura
 nempe ut legatur “*Εὐρύαλος δὲ ἰ αὐτὸς ἀ-*
ρεσσάσθω.” Verum cum lectionem hanc
 nulla (quod sciam) agnoscant Exemplaria
 altera ista, *Εὐρύαλος δὲ καὶ αὐτὸν ἀρε-*
σσάσθω, parum idonea nitatur auctoritate.
Barnesii Textum non muto. *Clark.* Sed
 ita tamen mera conjectura recipitur. Sim-
 plicissimum videtur tenere *ἐαυτὸν*, quod
 omnes edd. vett. nostræ habent. Si
 αὐτὸν stare potest, etiam *ἐαυτὸν* stare po-
 test. Nam utrumque tamen idem est
 sive disjuncte, sive conjuncte scribatur.
 Forte, sicut de secunda persona dicitur, ut
 omnes sciunt, etiam de tertia dictum est;
Eustathii δὲ αὐτὸν ortum est e neglecta du-
 plicatione literæ ε. Καὶ αὐτὸν, quod et in
 ed. Amst. 1650. est, a correctione ortum
 Ern.

- Χαῖρε, πάτερ ᾧ ξεῖνε· ἔπος δ’ εἶπερ τι βέβακται
 Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
 410 Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ’ ἰδέειν, καὶ πατρίδ’ ἰκέσθαι,
 Δοῖεν· ἐπειδὴ δηδὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχεις.
 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
 Μηδὲ τί τοι ξίφεός γε ποδὴ μετόπισθε γένοιτο
 415 Τέττε, ὃ δὴ μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ’ ὁμοῖσι δέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
 Δύσετό τ’ ἥελιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῇεν·

“Gaude, pater o hospes; verbum vero si quod temere-dictum est

“Grave, statim illud auferant abreptum procellæ.

410 “Tibi autem dii uxorem videre, et in patriam redire,

“Dent, quandoquidem diu procul-ab amicis ærumnas pateris.”

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;

“Et tu, amice, valde gaude; dii vero tibi felicia dent;

“Neque amplius tibi ensis desiderium posthac fiat

415 “Hujus, quem jam mihi dedisti ubi-placasses verbis.”

Dixit utique, et circa humeros sibi-posuit ensem argenteis-clavis-distinc-
 Occidebat autem sol, et ei inclyta dona aderant:

[tum.

419 ὁμοῖσιν] F. A. 1. L. ut supra editum est: utrumque rectum, sed ta-
 men utroque loco eodem modo scribendum.

Ver. 399. ἄρ’] *Proinde.*

Ver. 403. *παγχάλκεον*] *Al.* *παγχρύσειον.*

Ver. 404. *κολεὸν δὲ νεοπρίστ’ ἐλέφαντος*
ἀμφιδεδίνηται] *Virgil.*

— atque habilem vagina aptarat eburna.

Æn. IX. 305.

Ver. 408. *Χαῖρε, πάτερ ᾧ ξεῖνε*] *Barnes-*
ius edidit *Χαῖρε, πατὴρ ᾧ ξεῖνε*. Sed nihil
 opus. Vide ad *Il. α’.* 51. Cæterum le-
 gendum conjicit vir idem eruditus, *Χαῖρε,*
πατὴρ ᾧ ξεῖνος. Satis inticete.

Ibid. εἶπερ τι βέβακται Δεινὸν, ἄφαρ τὸ]

— εἰ τι κακὸν ἦν

Εὐχεται ταῖς παντὰ θεοὶ μεταμύχια φέιν.

Iliad. δ. 362.

Ibid. βέβακται] *Πεφλυάσθηται*. “*Ενθεν*
καὶ βάζει, ὁ κρᾶκτής, παρὰ τὸ βάζειν. *Schol.*
Cæterum Plutarchus, Quæst. Platonic.
 sub finem, citat *λίλεκται*.

Ver. 409. *ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι*
ἄελλαι] Haud dissimiliter *Horatius*:

— tristitiam et metus

Tradam protervis in mare Creticum

Portare ventis.

Carm. lib. I. Od. xxvi. ver. 1.

Et Catullus:

Irrita ventosæ linquens promissa procellæ.

De Nuptiis Pelei et Thetidos, ver. 51.

Ver. 414. *Μηδὲ τί τοι ξίφεός γε ποδὴ με-*
τόπισθε γένοιτο] *Eustathius* hoc ita accipit,
 ac si optet Ulysses, *Sibi* nunquam, ut ense
 utatur, opus fore. Τέτο δὲ (inquit) πρὸς
 ἀποτροπιασμὸν ἔρριδη μὴ καὶ ἐπὶ κακῇ ἢ τῷ
 ξίφει δόσις ἀποβαίη δυστυχῶς. Εὐχεται γὰρ
 Ὀδυσσεὺς μὴ δεηθῆναί ποτε τῷ ξίφει τέτοιου,
 ἀλλ’ ἀπόθετον φυλάξιν αὐτό. Verum, ut
 vim voculæ τοι omittamus, cum voce πολλῇ
 parum apte congruit hæc interpretatio.
 Et præterea non erat Ulysses hoc in loco
 sibi, sed *Euryalo* bene optaturus. Sen-
 tentiam recte (ut opinor) explicat *Spon-*
danus; “*Utinam te Deus sic felicitet et*
 “*fortunet, ut nunquam hujus ensis, que*
 “*me donas penuria labores.*”

Ver. 417. *Δύσετό*] *Al.* *Δύσατε.*

- Καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
 Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 420 Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔδεσαν περικαλλέα δῶρα.
 Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
 Ἐλθόντες δὲ κάδιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
 Δή ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥτις ἀρίστη·
 425 Ἐν δ' αὐτῇ θὲς φάρος εὐπλυνές, ἥδ' ἐ χιτῶνα.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἱήνατε, θέρμετε δ' ὕδαρ,
 Ὅφρα λοεσσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα
 Δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἐνεικαν,
 Δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκέων.
 430 Καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
 Χρύσειον, ὅφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
 Σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσιν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶῃσιν ἔειπεν,

Et hæc in domum-Alcinoi tulerunt præcones illustres:
 Suscepta autem filii eximii Alcinoi

420 Matrem juxta venerandam posuerunt perpulchra dona.

Illis autem præibat sacra vis Alcinoi:

Profecti vero sedebant in altis solis.

Tunc utique Areten allocuta est vis Alcinoi;

"Age, mulier, fer arcam perpulchram, quæ optima;

425 "Inque ea pone vestem bene-lotam et tunicam.

"Et ei super ignem abenum calefacite, tepelaciteque aquam

"Ut ubi et laverit-se, et viderit bene posita omnia

"Dona, quæ ei Phæaces eximii huc tulerunt,

"Convivioque oblectetur, et cantilenæ melos audiens.

430 "Atque ei ego hoc poculum meum perpulchrum præbebo.

"Aureum; ut mei memor diebus omnibus

"Libet domi-sux Jovique, aliisque Diis."

Sic ait; Arete autem ancillis dixit,

435 ἴστασαν] F. A. 2. 3. L. ἴστασαν] A. 1. R. 436 ἔχειαν] Edd. vett.

Ver. 427. λοισσάμενός τε,] *Al.* λοισσάμε-
 νός γε.

Ver. 430. Καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον] Ἐν τῇ-
 σοις δὲ ὁ Ἀλκίνοος ἐμφαίνει καὶ τὸ πῶς τῷ
 καλάντῳ μὴ εἶναι πολὺ. Ἐκαστῷ γὰρ τῶν
 ἄλλων βασιλείων [supra ver. 393.] τάλαντον
 δωρησάμεναι, αὐτὸς χρύσειον δίδωσιν ἄλειςον.
Eustath.

Ver. 432. Σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ] Τῷ
 δὲ σπένδῳ εἶπε. Σπένδειν γὰρ δίδωσιν, ἢ αὐτὸ
 δόξῃ προσονομαζέειν τῷ ξένῳ τὸ οἰνοποσιεῖν. *Eus-
 tath.* Observatione, ut mihi quidem vi-
 detur, satis inepta.

Ver. 435. ἴστασαν] Vide ad *Il.* μ'. 55.
Al. ἴστασαν. Quæ forte et verior lectio.
 Ita enim in omnibus legitur *Iliad.* σ'. 346.

- Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
 435 Αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἔστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·
 Ἐν δ' ἄρ' ὕδαρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλᾶσαι.
 Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδαρ·
 Τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
 Ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
 440 Ἐσθῆτα, χρυσὸν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
 Ἐν δ' αὐτῇ φάρος θῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αὐτὸς νῦν ἴδε πᾶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλον,
 Μήτις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὀππότεν αὐτε
 445 Εὐδῆσθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Αὐτίκ' ἐπήρτυε πᾶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλε
 Ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
 Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λῆσασθαι ἄνωγεν,

Ut super ignem ponerent lebetem magnum quam celerrime.

435 Hæc autem lavacralem lebetem posuerunt super ignem ardentem

Aquamque infuderunt, subiusque ligna accendebant allata.

Alvum quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:

Interea vero Arete hospiti perpulchram arcam

Efferebat e thalamo, imposuitque pulchra dona,

440 Vestes, aurumque, quæ ei Phæaces dederant:

In ea porro pallium imposuit, pulchramque tunicam,

Et ipsum allocuta verba alata dixit;

"Ipse nunc vide de-operculo, statim vero vinculum inde,

"Ne quis tibi in itinere damnum-afferat, cum forte

445 "Dormieris dulcem somnum, profectus in nave nigra."

Cæterum postquam hoc audiisset prudens nobilis Ulysses,

Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum indidit

Varium, quod olim eum docuit in-animo veneranda Circe.

E-vestigio autem ipsum mulier-æconoma lavari jussit,

437 ἄμφεπεν] F. A. 3. 441 ἐπὶ] Edd. præter R. recte.

ibi idem versus occurrit; atque ita hic
 habet MS. a *Tho. Bentleio* collatus. *Clark.*
 Sic et edd. veteres pleræque. Vid. *Var.*
Lect. in *Ald.* 1. operarum vitio ἴστασαν
 venit. Itaque sine dubitatione recipien-
 dum erat ἴστασαν, quod sensus desiderat.
Eust.

Ver. 436. Ἐν δ' ἄρ' ὕδαρ ἔχειαν.] Ita edi-

dit *Barnesius* ex *Iliad.* σ'. 347. *Vulg.*
 ἔχειαν. *Clark.* Voluerunt dare χεῖαν,
 quod et in *Iliade* occurrit, et hic habet
Eustathius, nec spernendum videtur. Ἐ-
 χεῖαν, quod nulla ed. vetus habet, videtur
 ortum e correctione τῷ ἔχειαν. *Eust.*

Ver. 438. Τόφρα δ'] Vide ad *Il.* μ'. 12.
Barnesius minus recte, Τόφραδ'.

- 450 Ἐς ῥ' ἀσάμινδον βάνδ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἰδε θυμὸν
Θερμὰ λούετ'· ἐπεὶ ἔτι κομιζόμενός γ' ἐδάμιζεν,
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψῆς ἠὺκόμοιο·
Τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γέ, θεῶ ὥς, ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἔνδρῳαὶ λῆσαν, καὶ χρεῖσαν ἐλαίῳ,
455 Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ ῥ' ἀσάμινδ' βὰς ἄνδρας μετὰ οἶνοποτῆρας
Ἦϊε· Ναυσικάα δέ, θεῶν ἀπο κάλλος ἔχουσα,
Στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳσα,
460 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοι πρῶτῃ ζῳάγρῃ ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

- 450 In balneum ingressum; ille vero libenter vidit animo
Calida lavaera; quoniam nequitiam curatus scilicet frequenter-fuera.
Ex-quo reliquerat domum Calypsus comas-pulchræ:
Tunc autem ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
Hunc vero postquam ancillæ lavassent et unxissent oleo,
455 Circaque ipsum lænam pulchram jecissent atque tunicam,
E balneo utique egressus viros ad vini-potatores
Ibat: Nausicaa vero, a diis pulchritudinem habens,
Stetit juxta postes tecti pulchre fabricati:
Admirabatur autem Ulyssem oculis aspiciens,
460 Et ipsum allocuta verba alata dicebat;
"Salve, hospes, ut etiam olim, cum-fueris in patria terra,
"Memineris mei, quod mihi primæ vitæ-conservata-pretium debes.
Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

450 Εἰς ῥ'] Edd. præter R. 455 χλαῖναν] R. 462 ἐμεῖ] Edd. præter R.
Μνήσῃ] R.

Ver. 445. ἐπὶ δεσμὸν ἵηλον] Παλαιὸν δέ, φασιν, ἔδος ἦν, κατασφραλίσσεται δεσμοῖς. Ἡ κλεις γὰρ νεωτέρων. Eustath.

Ver. 444. ὀπτόταν] Al. ὀπτότ' ἄν.

Ver. 448. ὃν ποτὶ μιν δίδαι] Ἐδιδάξεν, διὰ τὸ σὺς ἱταίρος αὐτῷ [infra κ'. 47.] λῶσαι τὸν τῷ ἀσκή δεσμὸν. Schol. Quod longe videtur petitum. Cæterum δίδαι hoc in loco non est a Perfecto δίδα, quo modo non constaret Temporum ratio; sed, aut ex Imperfecto verbi ficti διδάω, aut ex Aoristo secundo δίδαον, per reduplicationem, ut in voce καταγὰν, Iliad. α'. 591. ε'. 23. Recteque proinde exponit Scholiastes Ἐδί-

δωξεν. Vide ad Il. α'. 57. et v. 346. Cuius Similiter interpretatur Hesychius. Sed multo clarius idem docet, esse aoristum sec. nam habet etiam δίδαον, ἐδιδάξαν. Eustath.

Ibid. δίδαι φρεσὶ πόντια Κίρκη.] Barnsius, vulgatas versiones secutus, red. h. "Docuerat ingenio veneranda Circe." Verum cum "φρεσὶ πόντια" sit phrasis prorsus inusitata, vocem φρεσὶ ad præcedentem δίδαι potius referendam crediderim, ut sit sententia; "Quo ei animum instruxerat veneranda Circe."

Ver. 449. Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμῖν] Πάντα δ' ἂν ἀκριβὲς Ὀμηρος, καὶ τὸ μικρὸν τῷ

- Ναυσικάα, δύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
165 Οὔτω νῦν Ζεὺς δεῖν ἐρίγδεπος πόσις Ἥρης,
Οἴκαδ' ἔλδόμεναι, καὶ νόσιμον ἥμαρ ἰδέσθαι·
Τῷ κέν τοι κακεῖδι, θεῶ ὥς, εὐχετοῶμην
Αἰεὶ ἥματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιάσας, κέρη.
Ἥ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἵζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
170 Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἐνεμον, κερῶντό τε οἶνον.
Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
175 Νώτε ἀποπροταμάν· ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος υἱός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
Κήρυξ, τῇ δὴ τέτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι,

- "Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi,
165 "Sic nunc Jupiter det altitonans maritus Junonis,
"Domumque ut veniam, et reditus diem videam:
"Ita tibi etiam illic, deo veluti, vota-fecerim
"Semper diebus omnibus: tu enim me servasti, puella."
Dixit, et in thronum sedit juxta Alcinoium regem.
170 Hi vero jam portiones distribuebant, miscebantque vinum.
Præco autem prope venit, ducens amabilem cantorem,
Demodocum, populo honoratum; collocavitque ipsum
In medio convivarum, ad columnam longam acclinatum.
Ac tunc præconem allocutus est solers Ulysses,
175 A tergo parte-abscissa; multum vero supererat
Albis-dentibus suis, florida autem erat circum pinguedo;
"Præco, accipe jam, hanc præbe carnem, ut comedat,

464 θυγάτηρ] R. 475 ἀπὸ προτ.] Edd.

κακεῖδι, τὸ δεῖν θραπέυσαντα τὸ σαμάνειν καὶ λαβόμενον ἵνα πρὸς τὸ δεῖπνον. Ἐπὶ τῷ δὲ Ὀδυσσεύς εἶπε πρὸς τῆς παρὰ Φαίαντι Ἥρης, "Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμῖν λῶσασθαι" ἀνῶμεν. — Ἀπερίπτε γὰρ ἦν, φασὶν Ἀριστοτέλης, ἡ κριν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἰδρωτί πελάει καὶ κοινοτάτῃ. Athenæus, lib. IV. cap. 27. Vide et supra ad ἡ. 174. Ibid. Αὐτόδιον] Schol. Παραχρημα, ἔξ αὐτῆς οὐδ', ἢ ἀλλαχῇ πῃ χωρισθέντα· ἢ αὐτοῖς, πρὶν ἀλλαχῇ πορευθῆναι, μετὰ τὸ δῆσαι τὴν κίβωτον τῷ Ὀδυσσεύς. Clark. Plane respondet latino e vestigio. Prosaici dicunt αὐτόθιν. Ern.

VOL. III.

Ver. 452 Ἐπειδὴ λίπε δῶμα] Vide ad Il. ψ'. 2.

Ver. 456. ῥ'] Ut fieri solet.

Ver. 462. Μνήσῃ] Al. Μνήσκῃ.

Ibid. ἐμεῖ.] Al. ἐμεῖ.

Ibid. ζῳάγρῃ] Τὰ ὑπὲρ τῆς ζωῆς οφειλόμενα. Schol. Vide supra ad ver. 352.

Ver. 464. δύγατερ] Al. θυγάτηρ.

Ver. 471. 477. 482. Κήρυξ] Vide supra ad ver. 47.

Ibid. ἦλθεν, ἄγων] Al. ἦλθε, φέρον.

Ver. 473. Μίσσω δαιτυμόνων.] In conspectu convivarum: separatim enim sedebat, non ad mensam eandem inter convi-

Y y

- Αἴκεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
 Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνδρώποισιν,
 Ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὅπασε δέσπιν αἰοιδὴν.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεῷ ἤρχετο, φαῖνε δ' αἰοι-
 500 Ἔνθεν ἐλὼν, ὥς οἱ μὲν εὐστέλμων ἐπὶ νηῶν [ὄν,
 Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 Εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
 Αὐτοὶ γὰρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 505 Ὡς ὁ μὲν εἰσήκει· τοὶ δ' ἀκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
 Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἦνδανε βελύχῃ.

" Si jam mihi hæc accurate enarraveris,
 " Statim ego omnibus edicam hominibus,
 " Quod sane tibi benignus deus præbuerit divinum cantum."

Sic dixit: ille vero concitus a deo incipiebat, exhibebatque cantilenam
 500 Inde aggressus, quo pacto alii quidem bene tabulatis navibus
 Conscensis enavigarunt, igne in tentoria injecto,
 Argivi: alii vero jam inclytum circum Ulyssem
 Sedebant in Trojanorum cœtu, tecti equo:
 Ipsi enim eum Trojani in arcem protraxerant.
 505 Sic ille quidem stabat; ii autem incerta multa prædicabant,
 Sedentes circa ipsum: trifariam autem ipsis placebat consilium,

498 ἄρα σοι] F. 499 Ὡς φάθ'] F. A. I. 503 κεκαλυμμένοι] A. I.

Ver. 497. Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν] Eustathius in commentario citat Αὐτίκα καὶ πᾶσι. Clark. Πᾶσι verum est: αὐτίκ' ἐγὼ melius puto. Αὐτίκα autem h. l. non statim esse videtur, sed tum vicissim, s. contra. Hoc sensu, vulgo parum noto, passim αὐτίκα est inprimis apud Aratum, ut ver. 861. σκίπτει δ' ἢ ἀνιόντος, ἢ αὐτίκα δυομήνιοι. Conf. 1056. 57. χαίρει ὠραίος ἀροστρεὺς — ὁ δὲ ἄριστος αὐτίκα μάλλον. Sic etiam accipi potest in αὐτίκ' ἀμείβετο, ut κ'. 487. 503.

Ver. 498. 499. πρόφρων θεὸς — ὀρμηθεὶς 915] Utrumque accipio de Musa Dea: non de Apolline. Mox φαῖνε δ' αἰοιδὴν, ut Phædrus: Dum vult vocem ostendere. De εὐστέλμων supra dictum. Ern.

Ver. 503. Εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ] Vide supra ad γ'. 272. Horat.

Ille non inclusus equo Minervæ
 Sacra mentito, male feriatos

Troas et lætam Priami choreis
 Falleret aulam.

Carm. Lib. IV. Ode vi. ver. 1

Ver. 504. Αὐτοὶ γὰρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.] Virgil.

Et monstrum infelix sacra sistimus arce.
 Æn. II. 245.

Ver. 505. τοὶ δ' ἀκριτα πόλλ' ἀγόρευον — Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν etc.] Virgil.

Pars stupet innuptæ donum exitiale Minervæ.
 Et molem mirantur equi: primusque Thymastæ
 Duei intra muros hortatur, et arce locari —
 At Capys, et quorum melior sententia menti.
 Aut pelago Danaûm insidias suspectaque dona
 Præcipitare jubent, subjectisque urere damni.
 Aut terebrare cavas uteri et tentare latebras.
 Scinditur incertum studia in contraria vulgus.
 Æn. II. 31.

Ibid. ἀκριτα] Vide ad Il. ζ'. 454.

Ver. 506. ἀμφ' αὐτόν] Al. ἄγχ' αὐτόν.

- Ἡὲ διατμήξαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ,
 Ἡ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
 Ἡ ἑάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
 510 Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἐμελλεν·
 Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 Δεράτεον μέγαν ἵππον, ὃν εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 Ἡεῖδεν δ', ὥς ἄστυ διέπραθον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 515 Ἴπποθῆν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
 Ἄλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπὴν·
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς πρὸς δώματα Διηϊφόβοιο

Aut discindere cavum lignum sævo ferro,
 Aut de rupe dejicere protractum in summitatem,
 Aut sinere ingens simulacrum deorum placamen esse;

510 Qua utique sententia etiam postea, peragendum erat:
 Fatale enim erat ut perirent, postquam urbs intra-se-concluseret
 Ligneum ingentem equum, ubi sedebant omnes optimates
 Argivorum, Trojanis cædem et mortem ferentes.
 Canebat porro, ut urbem depopulati sint filii Achivorum,
 515 Ex equo effusi, cavis insidiis relictis.
 Alium autem alias canebat urbem diripere excelsam;
 At Ulyssem ad ædes Deiphobi

508 ἄκρας] F. A. I. L. 522 δάκρυα] Edd. præter R.

Ver. 507. διατμήξαι] Al. διαπλήξαι
 notante Eustathio.

Ibid. κοῖλον δόρυ] Virgil.

cavo se robore promunt.

Æn. II. 260.

Ver. 509. Ἡ ἑάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν
 θελκτήριον εἶναι.] Virgil.

Ducendum ad sedes simulacrum orandaque
 Divæ

Numina conclamant. — Æn. II. 232.

Cæterum Eustathius in commentario citat, Ἡ ἑάαν μέγ' ἄγαλμα etc. Atque ita habet MS. a Tho. Bentleio collatus.

Ibid. θελκτήριον] Ἰλαστήριον. Schol. Vide supra ad α'. 357.

Ver. 510. Τῇ περ δὴ] Qua utique de-
 mum sententia.

Ver. 511. Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι.] Virgil.

— jam Trojæ sic fata ferebant.

Æn. II. 34.

Ver. 512. Δεράτεον μέγαν ἵππον.] Vide supra ad ver. 492.

Ver. 513. Ἀργείων.] Apud Eustathium in commentario, Ἀργεῖοι.

Ver. 514. Ἡεῖδεν δ', ὥς ἄστυ διέπραθον] Εὐφρονη γὰρ ὁ Ποιητὴς ἔχειν ἐκ τῶν ὅλων πολλὴν ποιήσεως, δι' ἧς καὶ ὅλον ἂν ἀπαρτίσθαι βιβλίον ὅποια ἐπραγματεύσαντο οἱ τὴν Τρωϊκὴν ἄλωσιν γράψαι πραγματευσάμενοι. Eustath.

Ibid. διέπραθον] Vide infra ad ζ'. 467.

Ver. 515. Ἴπποθῆν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.] Virgil.

— illos patefactus ad auras

Reddit equus, lætique cavo se robore promunt.
 Æn. II. 259.

Pulchrum et hoc; vim tamen vocis, "ἐκ-
 χύμενοι," minus videtur attigisse. Ἐχει δὲ καὶ σπυδῆς πολλῆς ἰνδιεῖν τὸ ἐκχύμενοι ὥς ἐὶ καὶ διερωτῶν [infra ι'. 43.] ἐκδραμεῖν εἶπεν αὐτός. Καὶ ἔχει ἔμφαντι ἡ λήξις, καθὰ

- Βήμεναι, ἥ τ' Ἀρηα, σὺν ἀντιδῶ Μενελάω.
 Κεῖθε δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 520 Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην. [σεύς
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοδὸς αἶδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσ-
 Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσῶσα,
 Ὅς τε εἴης πρὸς θεὸν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
 525 Ἀσεῖ καὶ τεκέεσσιν ἀμύναν νηλεὲς ἦμαρ·
 Ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδῶσα,
 Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δὲ τ' ὀπισθεν
 Κόπτοντες δάρεσσι μετάφρενον, ἥδ' καὶ ὦμας,
 Εἴρερον εἰσανάγασσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζύν·
 530 Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῃ ἄχεϊ φθινύδασσι παρειαί·

Ivisse, tanquam Martem, cum deo-pari Menelao.
 Illic jam gravissimum bellum dicebat ausum
 520 Vicisse etiam deinde, per magnanimam Minervam.
 Hæc utique cantor cantabat eximius: at Ulysses
 Tabescebat; lachryma autem rigabat sub palpebris genas.
 Ut vero fœmina flet dilectum virum, ei-circumvoluta,
 Qui suam ante urbem populumque ceciderit,
 525 Urbi et liberis arcens sævum diem:
 Hæc quidem illum morientem et palpitantem intuita,
 Super illum fusa stridule ejulat; illi vero pone
 Cædentes hastis tergum, atque etiam humeros,
 Servitutum inducunt, laboremque ut-sustineat et ærumnam:
 530 Hujus autem miserabilissimo dolore tabescunt genæ:

525 κλαίῃσιν] F. A. 524 προπάροιθεν] R. vid. not.

καὶ τὸ εἰς ἵππον καταβαίνομεν, ὡς ἐν τοῖς μι-
 τὰ ταῦτα φανῆται. Eustath. Vide infra
 ad λ'. 522.

Ibid. [ἱππῶν] Huc respicit locus Schol.
 Aristoph. ad Vesp. 1575. ubi ait in hujus-
 modi vocabulis loci accentum variare, in-
 terdum servari locum thematis, interdum
 non, ut ἵππος, ἱππῶν, οἶκος, οἰκῶν.
 Ern.

Ver. 517. Αὐτὰρ Ὀδυσσεύς προτὶ δώματα
 Δηϊφόβου Βήμεναι.] Vide Virgil. Æn. VI.
 513. etc.

Ibid. προτὶ δώματα Δηϊφόβου] Ἐν τούτῳ
 οἱ μεταγινίσκει τὴν ἑλίνην καὶ Δηϊφόβου
 γήμασιν λίγην. Schol. Vide supra ad
 δ'. 276. Cæterum Eustathius citat, προτὶ

δώματα. Quod perinde est. Vide ad Il.
 α'. 51.

Ver. 520. Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγά-
 θυμον Ἀθήνην.] Ἐοικε γὰρ φρονήσει κατα-
 θῶσαι καὶ τὴν τοιαύτην σὺν Μενελάῳ μάχην
 ὁ Ὀδυσσεύς. Eustath.

Ver. 524. πρὸς θεὸν πόλιος] Al. προπάροι-
 θε πόλιος· atque ita in commentario citat
 Eustathius. Quæ si vera lectio, vox πό-
 λιος (uti et notavit Barnesius,) enuncian-
 da erit δυσπλάβως. Vide infra ad ver.
 560. et ad Il. β'. 811. Clark. Apud
 Eustath. et in textu ed. Rom. est vitiose
 προπάροιθε. Etiam in vulgata lectione
 melius legeris πρὸς θεόν.

Ver. 529. Εἴρερον] Διχμαλωσίαν, διελίσιν

- Ὡς Ὀδυσσεύς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἵβεν.
 Ἐνθ' ἄλλες μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβαν,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἥδ' ἐνόησεν,
 Ἥμενος ἄγχ' αὐτῷ, βαρὺ δὲ σενάχοντος ἄκασεν·
 535 Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἥδ' ἐμέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἤδη σχεδέτω φόρμιγγα λίγειαν,
 Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' αἶδει.
 Ἐξ ἧ δὲ δορπέομέν τε, καὶ ἄρορε δῖος αἰοδὸς,
 540 Ἐκ τῷδ' ἔγω παύσατ' οἷζυροῖο γόοιο
 Ὁ ξείνος· μάλα πῦ μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεδέτω, ἵν' ὁμῶς τερπόμεθα πάντες,
 Ξεινοδόχοι καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔτω.

Sic Ulysses miserabilem sub palpebris lachrymam stillabat.
 Ibi alios quidem omnes latebat lachrymas fundens,
 Alcinoous autem ipsum solus animadvertit, atque observavit,
 Sedens prope ipsum, graviter autem ingemiscentem audivit:
 535 Statim vero Phæacibus remigii-studiosis dicebat;
 "Audite, Phæacum ductores atque principes,
 "Demodocus vero jam cohibebat citharam argutam;
 "Nequaquam enim omnibus gratificans hæc cantat.
 "Ex quo cœnavimusque, et cœpit divinus cantor,
 540 "Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu
 "Hospes; valde ipsum quodammodo dolor mentem circumdedit.
 "Sed age, ille quidem cesset, ut simul oblectemur omnes,
 "Hospitio-suscipientes, hospesque: quoniam multo satius ita.

538 οὐ γάρ πως] A. L.

καὶ τὰ ἔργα. Καὶ ἀναπέπλασαι κατ'
 ἑλάνθανε τὰ ἐξ ἑαὶν μετὰ ἐλευθερίας εἶρεν
 καὶ λίγην τὰς δάκρυς. Schol.

Ver. 530. Φθινύδασιν] Al. φθίνουσι. Utrum-
 que salva prosodia. Vide ad Il. β'. 45.

Ver. 531. Ὡς Ὀδυσσεύς ἐλεεινὸν] Ἰστίον δὲ
 ὡς δὴ τῷ Ποιητῇ πέπλασαι τὰ τε κατὰ
 τὴν οὐρείαν ἵππον, καὶ ἀκατέως ὁ τῷ Ὀδυσ-
 σεύς πολὺς κλαυθμός. Ἵνα ἐρωτηθεῖς τί τὸ
 τῷ κλαίειν ἔσται αἴτιον, καὶ γνωσθεῖς, πολυ-
 πραγμονῆς, καὶ ἀναγκαίως ἐξέειπεν τὰ καθ'
 ἑαυτοῦ, καὶ ἔτω σχῆμα παρὶσδυσιν τὰ ἐφ' ἑστί
 ἱστορησόμενα. Eustath.

Ver. 532. ἐλάνθανε] Vide infra ad λ'.

Ver. 533. ἐπεφράσατ',] Vide ad Il. α'.

Ver. 539. καὶ ἄρορε δῖος αἰοδὸς.] Τὸ δὲ,
 ἄρορεν αἰοδὸς, — δηλοῖ — τὸ, ὡρμήθη θεῶν ὁ
 πρὸ ὀλίγων ἐγράφη, [supra ver. 73.] ἔνθα
 ἐμπνέσθαι ὑπο Μῆσης ὁ αἰοδὸς ἰλέγιστο. Eu-
 stath. Atqui vox ἄρορε proprie significat,
 "se ipse incitavit;" hoc est, "exorsus est."
 Similiter ver. 540. ἔγω παύσατ'. "nun-
 quam se ipse compescuit;" id est, "nun-
 quam desistit." Vide supra ad ε'. 491. et
 infra ad ε'. 296.

Ibid. ἄρορε] Al. ὡρμήθη.

Ibid. δῖος αἰοδὸς.] Apud Eustathium in
 commentario, θεῖος αἰοδὸς.

Ver. 541. μάλα] Al. μέγα.

Ver. 543. οὐτω.] Apud Eustathium, ὁ-
 τως. Al. ἐστὶ.

- Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
 545 Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.
 Ἀντὶ κασιγνήτης ξείνός θ' ἰκέτης τε τέτυκται
 Ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεςσι.
 Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
 "Ο, ττι κέ σ' εἴρωμαι φάσθαι δέ σε κάλλιον ἔσιν.
 550 Εἰπὶ ὄνομ', ὅ, ττι σε κεῖδι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε.
 Ἄλλοι θ', οἱ κατὰ ἄζυ, καὶ οἱ περιναϊετάσσιν.
 Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔς' ἀνδράπων,
 Οὐ κακός, ἐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
 Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκῃσι τοκῆες.
 555 Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεῖν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
 "Οφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 Οὐ γὰρ Φαίηκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,

- " Propter enim hospitem hæc venerandum parata sunt,
 545 " Deductio et amica dona, quæ ei damus amanter-excipientes.
 " Instar fratris et hospes et supplex est
 " Viro, qui utique vel paululum attingat mente.
 " Ideo nunc neque tu cela ingenio versuto,
 " Quodcunque te percontatus fuero: dicere nempe te satius est.
 550 " Dic nomen, quo te illic vocabant materque, paterque,
 " Aliique, qui in urbe tua, et qui circum-habitant.
 " Etenim nemo omnino absque-nomine est hominum,
 " Neque malus, neque bonus, postquam primum natus sit;
 " Sed omnibus imponunt, simulatque genuerint parentes.
 555 " Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque.
 " Ut te illuc mittant collimantes mente naves.
 " Non enim Phæacibus navium-gubernatores sunt.

Ver. 546. Ἀντὶ κασιγνήτης ξείνός] Æschylus:

τί γὰρ
 ξείνῳ ξείνοισιν ἔστιν εὐμένεστον.

Choïph. ver. 700.

Ver. 547. Ἐπιψαύει πραπίδεςσι.] Ἀπτι-
 ται ταῖς φρεσίν' ὅ ἐστι φρόνιμός ἐστι. Schol.

Ver. 549. φάσθαι] Barnesius edidit φᾶ-
 σθαι. Sed minus recte. Vide ad Il. ξ'.
 471.

Ver. 550. κάλειον] Enunciabatur ac si
 scriptum esset κάλειον, vel κάλειον, ut recte
 annotaverunt Henricus Stephanus et Bar-
 nesius.

Ver. 552. Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυ-

μος] ἴσον δ' ὅτι τὸ " ἢ πάμπαν ἀνώνυ-
 μος δύναται καὶ πρὸς ἀκρίβειαν διασταλτικῶν
 νημίας εἰρησθαι. Ἄλλως μὲν γὰρ εἴη ἂν τ.
 ἀνώνυμος, ὡς ἀκρίβης καὶ μὴ ὀνομασῆς· ἀνώνυ-
 μος δὲ ἂν εἴη, ὡς μὴ ἔχειν τι κοινὸν ὀνομα-
 μα. Eustath. Atqui vox πάμπαν non ad
 ἀνώνυμος, sed ad τις referenda est. Ut li-
 quet ex sequente, Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται
 etc. ver. 554.

Ver. 554. ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέ-
 κῃσι] Εἰ δ' ὁ μὲν νόμος, ὃν πάντες ἐπιστάται
 ὁμοίως ἱμοί, τὴν γονίαν ποιεῖ κυρίως ἢ μόνον
 δίδουσι τὸν ὄνομα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξ
 ἀλείψαι, ἰὰν βύλωνται, καὶ ἀποκηρυχθῇ· ἰπ-
 δεῖα δ' etc. Demosthenes, Orat. I. advers
 Bæot. sub fine.

- Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τὰ τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν
 Ἄλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
 560 Καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγρῶς
 Ἀνδράπων· καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλως ἐκπερώσιν,
 Ἡέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· ἐδὲ ποτέ σφιν
 Οὔτε τι πημανθῆναι ἐπὶ δέος, ἐδ' ἀπολέσθαι.
 Ἄλλὰ τὰδ' ὡς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκιστα
 565 Ναυσιδόος, ὅς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 Ἡμῖν, ἔνεκα πομπῶν ἀπήμονες εἶμεν ἀπάντων.
 Φῇ ποτε Φαίηκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 Ἐκ πομπῆς ἀνιῶσαν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 Ῥαϊσόμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 570 Ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δέ κεν θεὸς ἦ τελέσειεν,
 Ἡ κ' ἀτέλες εἴη, ὡς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

- " Neque omnino gubernacula sunt, quæ scilicet aliæ naves habent;
 " Sed ipsæ sciunt cogitata et mentes virorum:
 560 " Et omnium norunt urbes et pingues agros
 " Hominum; et undas celerrime maris tranant,
 " Caligine et nebula obtectæ, neque unquam ipsis
 " Neque damni quid subeundi est metus, neque pereundi.
 " Sed hæc ita quondam patrem ego locutum audivi
 565 " Nausithoum, qui dicebat Neptunum succensere
 " Nobis, quod deductores tuti simus omnium.
 " Dixit aliquando Phæacum virorum affabre-factam navem
 " Ex deductione reversam in obscuro ponto
 " Perditurum eum esse, ingentemque nobis montem urbi obducturum.
 570 " Sic prædicabat senex: ea vero deus vel perfecit.
 " Vel imperfecta sint, ut ei placitum est in animo.

569 ἀμφικαλύψαι] A. I.

Ibid. τοκῆες.] Al. γονῆες.

Ver. 555. δῆμόν τε, πόλιν τε.] Vide ad
 Il. ξ'. 547.

Ver. 560. ἴσασι πόλιας] Pronunciabatur
 πόλιας. Uti notavit Barnesius. Atque
 ita scriptum occurrit, ver. 574.

Ver. 564. 571. Ἄλλὰ τὰδ' etc.] Σημειώ-
 σαντες καὶ ὅτι ἐν ταῦθα μὲν τὸ κατὰ τὸν χρησμὸν
 λαλοῦν, ὁ βασιλεὺς ἔχει μετὰ ἀσέβων· δι' ὧν δη-
 λῶνται, ὡς ἐν ταῦθα μὲν ἢ καλῶς κίτται τὰ ἔσθια,
 ἀλλὰ καὶ δὲ ἀρετὰ ἔχει. [infra v. 172. etc.]
 Δοκεῖ γὰρ ἢ πιδανῶς πλάσθηναι τὸ περιφθῆναι
 ἑκάστου ξείνου ὑπὸ Φαίηκων ἔχουσιν τῷ Ποσει-

δῶνι, ὃ τὸν φόβον ἐπέσειεν ὁ χρησμὸς τοῖς Φαί-
 αῖν'· οἱ, μεμνημένοι μὲν τῷ χρησμῷ, ἢ ἂν πι-
 δανῶς ἀποπέμψαι τὸν ξείνον· τολμήσωσι· μὴ
 μεμνημένοι δὲ, καὶ διὰ τῷτο πέμψαντες, μηδ-
 εῖς ἂν τῷ χρησμῷ, ὅτι κακῶς πᾶδωσιν [in-
 fra v. 162.] Eustath.

Ibid. τὰδ' Al. τὸδ'.

Ver. 568. ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ Ῥαϊσόμεναι.]
 Vide infra v. 162. 163.

Ver. 569. Ῥαϊσόμεναι.] Al. Ῥαῖσασθαι.
 Ibid. ἡμῖν ὄρος] Σημειώσαι ὅτι τὸ " ἡμῖν"
 ἐγκλιθεὶς συνέσειεν ἀσυνήθως τὴν λέγουσαν.
 καὶ διὰ τῷτο προπερισπασθῇ. Eustath.

- 'Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 'Οππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄς τινας ἴκεο χώρας
 'Ανδρῶπων· αὐτὲς τε, πόλεις τ' εὖ ναιεταώσας·
 575 Ἦ μὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγριοι, ἐδὲ δίκαιοι
 Οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδής.
 Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοδι θυμῷ,
 'Αργείων, Δαναῶν, ἢ δ' Ἰλίου οἶτον ἀκέων.
 Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον·
 580 'Ανδράποισι, ἵνα ᾗσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῇ.
 Ἦ τίς τοι καὶ πῆρος ἀπώλετο Ἰλίοδι προῖ,

- " Verum age mihi hoc dic, et vere enarra,
 " Ubinam erraveris, et ad quasnam perveneris regiones
 " Hominum; enarra ipsosque, urbesque bene-habitas;
 575 " Et quotquot sævique et agrestes, neque justi;
 " Quique hospitales, et iis mens sit deorum-reverens.
 " Dic item, quidnam fleas et lugeas intra animum,
 " Argivorum, Danaorum, atque Ilii fatum audiens.
 " Hoc autem dii quidem fecerunt, destinaruntque interitum
 580 " Hominibus, ut sit et posteris cantilena.
 " An aliquis tibi cognatus periiit ante Ilium,

572 ἀποπλάγχθης] R. 576 φιλόξενοι] F. A. l. L. Ibid. σφ] F. A. l.
 recte; sic et Eustath. 580 ἀνδράποισιν ἀπασι] Edd. præter R. Ibid. ἐσ-
 σομένοισιν ἀοιδῇ] Edd. vett.

Ver. 571. "Ἡ κ' ἀτέλεις' εἴη] Nōν τὸ εἶναι, inquit Scholiastes, ἀντὶ τοῦ ἰάσαι [vel ἰάσασθαι]. Quod si verum sit, scribendum erit, notante Barnesio, εἴη. Atque hoc quidem aptius congruet et cum præcedente τε-λίεσθαι, et cum sequenti, ὃς οἱ φίλον, ἐπλετο. Ibid. ὃς οἱ φίλον ἐπλετο θυμῷ.] Theogn. 142.

Θεοὶ δὲ κατὰ σφίτερον πάντα τελέσει νόον.

Ver. 575. 'Οππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄς τινας ἴκεο χώρας] Virgil.

Sed vos qui tandem? quibus aut venistis ab oris? Æn. I. 573.

Ver. 579. ἐπεκλώσαντο δ'] Al. ἐπεκλώσαντό τ'.

Ver. 580. 'Ανδράποισι, ἵνα ᾗσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῇ.] Al. 'Ανδράποισιν ἀπασι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῇ.

Ibid. ἐσσομένοισιν ἀοιδῇ.] 'Ο δὲ οἶτος τῶν Δαναῶν καὶ τῶν Ἰλίων, ὃς ἐστὶ καὶ τοῖς ἐσσομένοις ἀοιδῇ, τὴν 'Ομηρικὴν Ἰλιάδα αἰνίττεται. Eustath. Vide supra ad ver. 489.

Ver. 581. Ἦ τίς τοι καὶ πῆρος] 'Ο — "καὶ" σύνδισμος, δευτερεύον δηλοῦν τὸν πῆρος ἑξ ἀίματος γένος. Eustath. Mihi vocula καὶ eam potius videtur hic habere vim, ut Alcinoüs Ulyssem percontari intelligatur, utrum Græcorum et Trojanorum fatum in universum solummodo lugeat; an ipse cognatum etiam, aut amicum aliquem, isto in bello perdidit?

Ibid. πῆρος — 'Εσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, πενθερὸς,] Πῆρος, συγγενὴς, κατ' ἐπιγναμνὴν, ἢ παρὰ τὸν συγγενῆς. Schol. Atque hoc quidem sensu alibi usurpari videtur vox πῆρος. Alioqui multo melius et majori cum vi procedet sententia, si post ἐὼν distinguatur, et per πῆρος intelligatur proxima cognatione conjunctus; sive qui sit ex eorum numero quos appellat Poëta αἶμα καὶ γένος αὐτῶν, ver. 583. Ut percontetur Alcinoüs primum, an Ulyssem cognatum aliquem proximum, (ut patrem, fratrem, etc.) deinde, an aliquem remotiorem, (ut generum, socerum, etc.) denique an ami-

- 'Εσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἳ τε μάλιστα
 Κήριδοι τελέθουσι, μετ' αἶμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 Ἦ τίς πε καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
 585 'Εσθλός; ἐπεὶ εἰ μὲν τι κασιγνήτοιο χερσίων
 Γίνεται, ὅς κεν, ἐταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

- " Qui eximius erat gener, aut socer, qui utique maxime
 " Curæ sunt, post sanguinem et genus hominum ipsorum?
 " An aliquis fortasse socius vir grata doctus
 585 " Eximius? Quoniam nequaquam quidem fratre inferior
 " Est, qui, socius cum-sit, prudentia doctus-sit."

585 τελέθουσι] Edd. vett. Ibid. ἀνδρῶν] R. 584 Ἦ τίς πε] Ead.

am amiserit? At secundum vulgatam interpretationem, de cognatis remotioribus et amicis solummodo seiscitatur, consanguineorum proximorum non meminit. Durior hæc ratio est: nec interpunctio post ἐὼν locum habet. Ern. Ibid. ἀπώλετο] Eustath. in commenta-
 to legit, ἀπὸ φίλου. Atque ita habet MS. Bentleio collatus.

Ver. 583. αὐτῶν;] Al. ἀνδρῶν.
 Ver. 584. Ἦ τίς πε] Al. Ἦ τίς τις.
 Ibid. κεχαρισμένα εἰδὼς] Al. πεπνυμένα εἰδὼς.
 Ver. 585. οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερσίων] Al. κασιγνήτοιο γε χερσίων.
 Νουίς, ἀδελφὸς τὸς ἀληθινὸς φίλος.
 Invert. apud Grotium in Excerptis.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ι'.

ὑποθέσεις τῆς Ῥαψωδίας Ι'.

ἈΡΧΗ τῶν Ὀδυσσεύς διηγημάτων, ἐν οἷς φησι πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκοσι, καὶ πρὸς τὸς Λατοφάγους παραγενέσθαι, καὶ πρὸς τὸν Κύκλωπα Πολύφημον πορεύεσθαι, καὶ τῶτον φαρόντα ἐξ ἡδὴ ἐταίρους, ἐκφυλῶσαι.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ι'.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Κίκοινας, καὶ Λατοφάγους, καὶ Κύκλωπας.

Ἄλλως.

Κυκλωπεία.

Ἄλλως.

Λατοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσιν, Ἰῶτα.

ΤΟΝ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, [σεύς·
Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκέμεν ἐστὶν ἀοιδῶ
Τοῖδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.
5 Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,

HUNC autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
Sane hoc pulchrum est, audire cantorem
Talem, qualis hic est, diis assimilis voce:
5 Non enim ego ullum puto eventum gratiorem esse,

Ver. 3. Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκείμην
ἔστι δὲ καὶ χαλεκὴ εἰκὼν [τῷ Ἀναξινόρῳ] ἐν
τῇ διαστροφῇ [τῶν Μαγνήτων], ἐπιγραφὴν ἔχου-
σα.
Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκείμην ἐστὶν ἀοιδῶ,
Τοῦ γ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.
Strabo, Geograph. I. XIV. p. 959. ad 648.

Ver. 4. Τοῖδ',] Apud Strabonem, loco
jam citato, Τοῦ γ'. Quæ et potior lectio.
Ibid. αὐδῆν.] Apud Strabonem, αὐδῆ.
Ver. 5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι etc.] Καὶ
μὴν ἀπόχρη γι, εἰπερ ἔσται τὸ αὐτὸ τέλος εὐ-
δαιμονίας καὶ παρασιτικῆς. Φανεῖται δὲ ὅτι
ὁ γὰρ σοφὸς Ὀμηρὸς τὸν τῷ παρασίτῳ βίον

- Ἡ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκμάζονται αἰοῖδ',
 Ἥμενοι ἐξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 Σίτε καὶ κρείων· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
 10 Οἶνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
 Τῆτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 Σοὶ δ' ἐμὰ κῆδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόνετα
 Εἴρεσθ', ὅφρ' ἐτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.

Quam cum lætitia quidem detineat populum universum,
 Convivæque per domum audiant cantorem,
 Sedentes ordine; juxta autem plenæ-sint mensæ
 Pane et carnibus; vinum autem ex cratere hauriens
 10 Pincerna afferat et infundat poculis:
 Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
 Tibi vero meas ærurnas animus institit luctuosas
 Sciscitari; ut adhuc magis lugens ingemiscam.

13 στίναχίζω] R.

δαυμάζων, ὡς ἄρα μακάριος καὶ ζηλωτὸς εἴη
 μόνος: "Οὐ γὰρ ἔγωγε τι φημί etc." καὶ ὡς
 ἔχ' ἰκανῶς ταῦτα δαυμάζων, μᾶλλον τὴν αὐτῇ
 γνώμῃ ποιεῖ φανερωτέραν, εὐ λέγων, [infra
 ver. 11.] "Τῆτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν
 εἶδεται εἶναι;" ἔχ' ἑτέρον τι ἐξ ὧν φησιν, ἢ
 τὸ παρασιτεῖν, εὐδαιμον νομίζων. Καὶ μὴν
 ἔδ' ἐπὶ τῷ τυχεῖ ἀνδρὶ περιτέλειε τέως τῆς
 λόγους, ἀλλὰ τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων.
 Lucian. De Parasito. Porro vituperat
 hunc locum Plato: Τί δέ; ποῖν ἄνδρα τὸν
 σοφωτάτον λέγοντα, ὡς δοκεῖ αὐτῷ κάλλιστον
 εἶναι πάντων, ὅταν "παρὰ πλείω ὡσι τρά-
 "πεζαι Σίτε καὶ κρείων etc.;" δοκεῖ σοὶ ἐπι-
 τήδιον εἶναι πρὸς ἐγκράτειαν ἑαυτοῦ ἀκύνει-
 νός; — Οὐ μὰ τὸν Δία, ὃ μοι φαίνεται ἐπι-
 τήδιον. De Republ. lib. III. Alii Ulyssem
 hæc, ut Phæacibus grata, eorumque mo-
 ribus consentanea, dicere existimant. 'Ο
 γὰρ παρὰ τῷ 'Ομήρῳ 'Οδυσσεὺς ἡγεμὼν δοκεῖ
 γιγνῆσθαι 'Επικύρῳ τῆς πολυδουλλήτης
 ἡδονῆς ὅς περ φησὶν "Οὐ γὰρ ἔγωγε etc." 'Ο
 δὲ Μιγακλίδης φησὶ τὸν 'Οδυσσεῖα καδομι-
 λῶντα τὴν καιρὸς, ὑπὲρ τῷ δοκεῖν ὁμοῦ
 τοῖς Φαίαις εἶναι, τὸ ἀβροδύειτον αὐτῶν
 ἀσπαζίσθαι, προσυθόμενοι τῷ 'Αλκινόῳ [su-
 pra 9. 248.] "Αἰὲ δ' ἡμῖν δαίς τι φίλη etc."
 Μόνος γὰρ ἔως αἴθη, ὃν ἡλπιζοι μὴ διαμαρ-
 τύν. Athenæus, lib. XII. cap. 1. Simili-
 ter accipit Hermogenes περὶ Ἰδίων, lib. II.
 cap. περὶ δυνόσητος: itemque Eustathius,
 in commentario ad 9. 248. supra, et ad

hunc locum. Vide et Athenæum, lib. V.
 cap. 4.

Ibid. τέλος χαριέστερον εἶναι. Καὶ σημαί-
 νει — τὸ τέλος, τὴν θυσίαν. Καὶ "Ομήρῳ.
 "Οὐ γὰρ ἔγωγε τι φημί τέλος etc." Τέλος
 τι καλῶμεν τὰς ἐτι μίζας καὶ μετὰ τὰς
 μυστικῆς παραδόσεως ἑορτᾶς, τῶν εἰς αὐτὰς
 δαπανημάτων ἑνικά: τελεῖν γὰρ, τὴ δαπάνην.
 Athenæus, lib. II. cap. 5. sub fine. "Mihi
 "vero" (inquit Casaubonus in annotationi-
 bus ad locum) "et absurdum videtur
 "et ridiculum quod scribitur hic ab auc-
 "tore; τέλος significare θυσίαν in eo
 "quem profert Homeri loco. — Est sane
 "familiaris Ionice scribentibus dictio τι-
 "λος, quæ sæpe nihil sonat aliud quam
 "χεῖμα, res. Τέλος θανάτου, res mortis.
 "pro morte, sæpe apud Homerum et
 "Hippocratem; ut res voluptatum, Plauto,
 "pro voluptates. Hoc etiam modo ex-
 "ponas recte, ἔδ' ἐν τέλος χαριέστερον, res
 "nulla gratior." Scholiastes aliter inter-
 pretatur; Ταῦτα (inquit) ἀρροζόμενος τῷ
 καιρῷ λέγει ὃ τῷ παντός διέβη τέλος, ἑορτὴν
 τὴν ἡδοὴν, ἀλλὰ συμποσίῳ τινός. Sed male.
 Clark. Exempla plura hujus græcismi
 attulit Perizon. ad Ælian. V. H. III. 42.
 ubi dicitur τέλος est pœna. Ern.

Ver. 6. ἔχη] Al. ἔχῃ. Clark. "Ἐχῃ
 corripbat apud Lucianum c. 10. Guilius,
 qui et scribebat κάτω, ut esset pro κατὰ-
 χῃ, quod recte non necessarium judicat

- Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
 15 Κῆδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἔρανίωες.
 Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
 Εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
 Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
 Εἴμ' 'Οδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 20 Ἀνδρώποισι μέλα, καὶ μευ κλέος ἔρανον ἵκει·
 Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ

Quid primum, quid autem deinde, quid vero ultimum narrabo?
 15 Ærurnas quandoquidem mihi multas dederunt Dii cœlestes.
 Nunc vero nomen primum dicam; ut et vos
 Sciat; ego vero deinde, postquam-effugero sævum fatum,
 Vobis hospes sim, etiam longe domum habitans:
 Sum Ulysses Laërtiades, qui omnibus dolis
 20 Hominibus curæ-sum, et mea fama ad cælum pervenit:
 Habito autem Ithacam apricam: in ipsa vero mons est

14 τοι ἔπειτα] Edd. omnes. 15 Κῆδ' ἐπεὶ] A. L.

Cl. R. qui tamen formam loquendi
 Homericam non bene illustrat, nec exem-
 pla allata huic loco sunt similia. "Ἐχῃ
 est tant, obtinet. Ern.

Ibid. κατὰ δῆμον ἅπαντα,] Eratosthenes
 apud Athenæum, lib. I. cap. 14. legen-
 dum vult, κακότητος ἀπάσης. Sed male;
 uti notant Barnesius, et Casaubonus in
 annotationibus ad hunc Athenæi locum.
 Clark. Add. Quirin. Primord. Coreyræ
 p. 107. Ern.

Ver. 7. Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκμά-
 ζονται αἰοῖδ',] Καὶ τὴν μουσικὴν οἱ πρότερον
 οἱ παῖδες ἑτάζαν, ἔχ' ὡς ἀναγκαῖον ἔδ' ἐν
 γὰρ ἔχει τοῦτον ἔδ' ὡς χρήσιμον, ὡς περ τὰ
 γυμνασια, πρὸς χρηματισμὸν, καὶ πρὸς οἰ-
 κονομίαν, καὶ πρὸς μάθειν, καὶ πρὸς πολιτι-
 κας πράξεις πολλὰς. — ἔδ' αὖ, καθάπερ ἡ
 γυμναστική, πρὸς ὑγίειαν καὶ ἀλκὴν ἔδ' ἐπερ
 γὰρ τῶν ὁρῶμεν γιγνόμενον ἐκ τῆς μουσικῆς.
 λίσσεται τοῖνυν πρὸς τὴν ἐν τῇ σχολῇ διαγω-
 γὴν εἰς ὅπερ καὶ φαίνονται παράγοντες αὐτὴν.
 Ἡ γὰρ εἰνται διαγωγὴν εἶναι τῶν ἐλευθέρων,
 ἐν ταύτῃ τάττεται. Διόπερ — φησὶν 'Οδυσσεὺς
 ταύτην ἀρίστην εἶναι διαγωγὴν, ὅταν εὐφραι-
 νόμενοι τῶν ἀνδρῶν, "Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ
 "δώματ' ἀκμάζονται αἰοῖδ', "Ἥμενοι ἐξείης."
 Aristot. de Republ. lib. VIII. cap. 3.
 Ibid. ἀκμάζονται] Al. ἀκμάζονται.
 Ver. 8. παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι,] Vir-

—— dapes, et plenæ pocula mensæ.

Æn. XI. 738.

Ver. 9. δ' ἐκ κρητῆρος] Apud Maximun.
 Tyrium, Diss. 37. (notante Barnesio,) ὡς
 κρητῆρος.

Ver. 10. φορέησι] Apud eundem προχέησι.
 Ibid. δεπάεσσιν] Eustath. δεπάεσσι, quod
 verum est. Ern.

Ver. 12. Σοὶ δ' ἐμὰ κῆδεα] Virgil.

Infandum, regina, jubes renovare dolorem —
 Sed si tantus amor casus cognoscere nostros, —
 Incipiam. — Æn. II. 3. 10. 12.

Καὶ μὴν ὅγε 'Οδυσσεὺς τῷ 'Αλκινόῳ, "Σοὶ δ'
 "ἐμὰ κῆδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόνετα
 "Εἴρεσθαι, ὅφρ' ἐτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στίνα-
 "χίζω." Καὶ πρὸς τὸν χορὸν ὁ Οἰδῆπυς,
 [Sophocl. Œdip. Colon. ver. 501.] "Δεινὸν
 "μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἦδη κακόν, 'Ω ξεῖν',
 "ἐπεγείρειν." — Τῶν ἐν κακῶν φυλακτέον
 ἐστὶ τὰς ἐρωτήσεις. Ἀνῶνται γὰρ διηγόμενοι
 καταδίκας αὐτῶν, ἢ σαφῶς παῖδαν, ἢ τινὰς
 κατὰ γῆν ἐκ εὐτυχίης ἢ κατὰ θάλατταν ἐμ-
 πορίας. Plutarch. Symposiac. Lib. II.
 Probl. 1.

Ibid. ἐπετράπετο] Τητίστιν ἐπίτρεψε.
 Eustath. Sed vide supra ad ε. 491. et
 infra ad ver. 296 hujus libri.

Ver. 13. στοναχίζω] MS. a Tho. Bent-
 leio collatus, στίναχίζω. Atque ita legitur
 apud Eustathium in commentario, et apud

- Nήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 Πολλαὶ ναιετάσσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησι,
 Δελίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
 25 Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλὶ κεῖται
 Πρὸς ζόφον, (αἱ δὲ τ' ἀνευθε πρὸς ἥω τ' ἡελιόν τε)
 Τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κροτοφόρος· ἔτι ἔγωγε
 Ἦς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 Ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 30 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 Ὡς δ' αὐτῶς Κίρκη κατερέτυεν ἐν μεγάροισιν

Neritus nemorosus, conspicuus: circum autem insulae
 Multae habitantur valde prope invicem,
 Dulichiumque, Sameque, et nemorosa Zacynthus:
 25 Ipsa autem humilis longe-suprema in mari jacet
 Ad Occasum, (illae vero seorsum ad auroram solemque);
 Aspera, sed bona juvenum-altrix: nihil ego
 Propria terra possum dulcius aliud videre.
 Sane quidem me illic detinebat Calypso, nobilissima dearum.
 30 In specubus cavis, cupiens sibi maritum esse:
 Similiter porro Circe detinebat domi suae

26 ἀνευθεν] F. male. 29 Ἦ μὲν] A. 1. R. L.

Plutarchum, loco supra ad ver. 12. citato.

Ver. 14. Τί πρώτῃ, τί δ' ἔπειτα.] Apud Eustathium, Τί πρώτῃ τοι ἔπειτα. Al. τί ἔπειτα. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 19. Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Παιριτιάδης.] Virgil.

Sum pius Aeneas. — Aen. I. 382.

Ibid. εἰς πᾶσι δόλοισιν Ἀνδροειοῖσι μίλω.] Vide supra ad γ'. 121. Clark. Horat.

Injiciat curam querendi singula etc. Seren. I. VI. 31. — Ern.

Ver. 20. ἴκω.] Al. ἴκω.

Ver. 21. Ἰθάκῃ ἐυδαίμονι.] Πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κυμίων. Schol. "Ceterum in "versu Homeri" (inquit Xylander in annotationibus ad Strabonem, Lib. X. pag. 696. al. 454.) "ἰσχυλάτοις pro ὑδαίμοις, "legitur; longe quidem rectius." Immo vero minus recte: ut liquet ex Odyss. δ'. 605. notante Barnesio.

Ibid. ἐν δ' ἔρος αὐτῇ Νήριτον.] Τὸ δὲ Νήριτον — Κράτης τι, ἐν τῷ περὶ λιμνῶν, Νήριον γράφει καὶ Φιλόχοιος δὲ ὁμοίως· δὲ καὶ τὴν

Ἰθάκην ὑπονήϊον ἐνπευθεν εἰρησθαι φασί. Eustath. Vide supra ad α'. 186. et γ' 81. Al. Νήρικον.

Ver. 24. Δελίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.] Virgil.

nemorosa Zacynthus, Dulichiumque, Sameque, et Neritos ardua saxis Aen. III. 270.

Ver. 25. Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλὶ κεῖται] Χθαμαλὴ, ταπεινὴ, κοίλῃ τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν πανυπερτάτην; ἢ τῇ δόξῃ, ἢ πρὸς τὴν τῶν ἄλλων, ὡς πρὸς δύσιν. Schol. Plures hujus rei explicationes afferunt Strabo. Geograph. lib. X. pag. 697. al. 454. et Eustathius ad locum; sed parum aptas. Vide ad II. γ'. 201.

Ver. 27. Τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κροτοφόρος.] "Tota denique nostra illa aspera et montuosa, et fidelis, et simplex, et faultrix "suorum regio." Cicero, Orat. pro Cn. Plancio. "Ithacam illam in asperitudo "saxis tanquam nidulum affixam." Id. de Orat. Lib. I.

Non est aptus equis Ithacae locus, ut neque planis

- Αἰαίῃ, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 Ἄλλ' ἐμὸν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 Ὡς ἐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος ἐδὲ τοκῆων
 35 Γίνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
 Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόσον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
 Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηςθεν ἰόντι.
 Ἰλιόθεν με φέρον ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσε,
 40 Ἰσμάρεω· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὥλεσα δ' αὐτὴν.
 Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχες καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες

Aeaea, dolosa, cupiens sibi maritum esse:
 Sed meum nunquam animum in pectore flectebant.
 Adeo nihil dulcius sua patria neque parentibus
 35 Est, etiamsi et quis procul divitem domum
 Terra in aliena habitet seorsum a parentibus.
 Age vero tibi et reditum meum lachrymosum narrabo,
 Quem mihi Jupiter immisit a Troja profecto.
 Ab Ilio me ferens ventus Ciconibus appulit,
 40 Ad Ismarum: ibi autem ego urbem depopulatus sum, oecidique ipsos incolas
 Ex urbe vero uxores et possessiones multas ubi-ceperamus,

30 Ἐν σπείσι] R. conf. ad ver. 114. de versu vid. not.

Barretus spatii.

Epist. I. vii. 41.

Vide supra ad δ'. 601.

Ibid. Τρηχεῖ.] Vide ad II. β'. 635.

Ver. 29. Ἦ μὲν] Al. Ἦ μὲν.

Ver. 30. Ἐν σπείσι] Deest hic versus in MSS. nonnullis a Tho. Bentleio collatis. Clark. Abest etiam ab ed. Flor. quod pro sua negligentia non notavit Barnesius, eamque ob causam etiam Clarkius ignoravit. Nec habuit in suis exemplis Eustathius: Καὶ εἰπὼν, ὡς ἔρυκε μὲν αὐτὸν καὶ ἡ Καλυψώ αὐτόθι, κατερέτυεν δὲ καὶ Κίρκη αἰαίῃ, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. Transductus huc est versus ex α'. 15. Ern.

Ver. 32. Αἰαίῃ.] Τὸ δὲ, Αἰαίῃ, ἀντὶ τῇ Κελχιδίῃ, κατὰ ἰσπανομαίαν τοπωκίην· Αἰα γὰρ τῆς Κελχίδος. Eustath.

Ver. 33. ἰπιθύν.] Al. ἰπιθύν.

Ver. 34. Ὡς ἐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος] "Patriam, qua nihil potest esse jucundius." Cicero, Orat. post reditum in Senatu, sub initio. "Cari sunt parentes, "cari liberi, propinqui, familiares; sed "omnes omnium caritates patria una

VOL. III.

"complexa est." Id. De Officiis, lib. I. §. 17.

Ἦ πατρίς, ὡς εἶπαι, φίλτατος βροτοῖς.

Euripid. Phoeniss. ver. 409.

Nescio qua natale solum dulcedine captos

Ducit.

Ovid. ex Ponto, lib. I. Epist. III. ver. 35.

Nos patriae fines et dulcia linquimus arva.

Virgil. Eclog. I. 3.

Ibid. γλύκιον ἦς πατρίδος] Al. γλύκιον γ' ἦς πατρίδος· et, γλύκιον γ' ἦς πατρίδος.

Ver. 36. ναίει.] Apud Eustathium in commentario, ναίει. Clark. Quod facile praeulerim. Ern.

Ver. 37. Εἴ δ' ἄγε] Vis particulæ, Εἴ, hoc in loco hujusmodi est: "Siquidem me "casus meos narrare velis, age etc." Vide ad II. ζ'. 376.

Ver. 40. Ἰσμάρεω.] Ἰσμάρος, πόλις τῆς Κικονίας, ἣτις νῦν Μαράθων [Barnesius ex Eustathio edidit Μαράνεια] λέγεται. Schol.

Ibid. ἐγὼ πόλιν] Ita Barnesius, Vulgg. ἐγὼν πόλιν.

Ibid. πόλιν ἔπραθον.] Ἐπεὶ οἱ Κίκονες τῇ

- Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίον ἴσης.
 "Ενδ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχὼ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 "Ηνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι ἐκ ἐπίδοντο.
 45 "Ενθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
 "Εσφαζον παρὰ δῖνα, καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βῆς.
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγάνευν,
 Οἱ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρεῖες,
 "Ηπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἅφ' ἵππων
 50 "Ανδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἔοντα.
 "Ηλδον ἐπειδ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνδρα γίνεται ὥρη,
 "Ηέριοι τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
 "Ημῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάδωμεν.

Divisimus, ut nequis mihi privatus abiret aequali-portione.

Tum vero quidem ego celeri pede fugere nos

Hortabar; illi vero valde stulti non parebant.

45 Hic vero multum quidem vinum bibebatur, multas autem oves

Mactabant ad littus, et flexipedes camuros boves.

Interea vero abeuntes Cicones Ciconibus acclamabant,

Qui ipsis vicini erant simul plures et meliores,

Continentem habitantes, docti quidem ab equis

50 Cum-hominibus pugnare, et cum opus-esset peditem pugnare.

Venerunt deinde, quot folia et flores nascuntur vere,

Matutini: tunc sane malum Jovis fatum affluit

Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.

48 Οἱ σφιν] Edd. vett. 49 ἀμφ' ἵππων] R. male.

Πριάμῳ συνεμάχοντο. "Κικόνων ἡγήτορι
 "Μίττῃ" [Iliad. ε'. 75.] Schol.

Ibid. ὥλιστα δ' αὐτῶς.] Αὐτοὶ eleganter
 incolae. Vide ad Iliad. α'. 4. Ern.

Ver. 42. Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμ-
 βόμενος κίον ἴσης.]

Μαίαν πᾶσι νέμειν ἴσους δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστην
 Phocylides ποιῆμα νηδ. ver. 130.

Ibid. ἴσης.] Δῆλον δὲ ὅτι ἐν τῷ ἴσους, λεί-
 πει τὸ μοίρας. Διὸ καὶ λαμβάνεται ἡ λέξις
 ἀντὶ ἰσομοιρίας. Eustath.

Ver. 43. διερχὼ ποδὶ] Μεταφορικῶς τῇ νηί·
 οἱ δὲ διερχὼ, τῷ ὅρῳ, καὶ ταχυ· οἱ δὲ, τῷ ζῶν-
 τι, ἐπὶ ξηροὶ οἱ ἀποθανόντες· καὶ γὰρ ἐτέρωθεν,
 [supra ε'. 201.] διερχὼ βροτῶς, φασίν· οἱ δὲ, τῇ
 κώπῃ· οἱ δὲ, τῷ διερχὼ ἐκ τῆς θαλάσσης, πρὶν
 ξηρανθῆναι τὴν ἐκ τῆς βάσιος ὑγρασίαν. Schol.
 Quae omnes admodum infictae explicatio-
 nes. Longe verisimilior videtur interpre-

tatio quam ex Veteribus affert Eustathius.
 nempe ut per πόδα διερχὼ intelligatur,
 σπυδαῖον καὶ μὴ ξηραίνόμενον τῆς ἐξ ἰδρωτῶν
 νοτίδος. "Ἴνα ἡ διερχὼ ποδὶ φεύγειν, τὸ παραχρῆ-
 μα σπυδαίως διὰ θαλάσσης φεύγειν. Quam
 interpretationem agnovisse videtur et Schol-
 iastes, quum addit, λίγυι δὲ τὸν ἰδρωτᾶ.

Qua via secta semel liquido pede detulit undas
 Lucret. Lib. VI. ver. 63.

Clark. Apud Lucretium, qui manifeste
 hinc duxit liquidum pedem, undis tribuitur
 liquidus pes: quidni ergo hic de navi in-
 telligamus? Ern.

Ver. 48. Οἱ σφισι] Al. Οἱ σφιν.
 Ver. 49. 50. ἐπιστάμενοι μὲν ἅφ' ἵππων
 καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἔοντα.] Virgil.

— seu cum pedes iret in hostem,
 Seu spumantis equi foderet calcaribus arnos.
 Aen. VI. 88.

- Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ δοῆσι.
 55 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 "Οφρα μὲν ἦς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 Τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας·
 "Ημος δ' ἥελιος μετενίσσετο βελυτόνδε,
 Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες "Αχαιῆς.
 60 "Εξ δ' ἅφ' ἐκάσῃς νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 "Ωλονδ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
 "Ενθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀπαχήμενοι ἦτορ,
 "Ασμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλῃς ὀλέσαντες ἑταίρους.
 Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
 65 Πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἑκάσον αὔσαι,

Consistentes autem pugnabant pugna ad naves veloces;

55 Feriebantque se-invicem æreis hastis

Quamdiu quidem tempus-matutinum erat, et augebatur sacra dies,

Tamdiu utique nos-defendentes sustinebamus, plures licet essent:

Quando vero sol transibat vesperam-versus,

Tum vero Cicones pepulerunt domitos Achivos.

60 Sex autem a singulis navibus bene-ocreati socii

Perierunt: cæteri vero effugimus mortemque fatumque.

Illinc vero ulterius navigabamus dolentes corde,

Lubentes ex morte, caris amissis sociis.

Neque sane mihi ulterius naves procedebant remis-utrinque-agitatae,

65 Priusquam horum miserorum sociorum ter unumquemque vocassemus,

57 ἀλεξόμενοι] F. A. 1. R. L. quod prætulerim. 59 δαμάσαντες] A. 2. 3.

65 αὔσαι] F. R. recte.

and Homerum autem, "ἅφ' ἵππων μά-
 χοντο" (uti ex innumeris Iliados locis
 patet,) non "ex ipsis equis," sed "e cur-
 ribus pugnare," denotat.

Ver. 51. ὅσα φύλλα,] Virgil.

Quam multa in sylvis autumnī frigore primo

læsa cadunt folia.

Aen. VI. 309.

Ibid. ὥρη] Al. ἦρος. Clark. "ἦρος est
 zoster, explicans ὥρη· ὥρα unamquamque
 anni partem significat; res debet osten-
 dere, quæ intelligenda sit. Folia autem
 et flores nascuntur verno tempore. Ern.

Ver. 54. Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο] Στησά-
 μενοι est instructa acie. Ern.

Ver. 57. ἀλεξόμενοι] Al. ἀλεξόμενοι.

Ver. 58. "Ημος δ' ἥελιος μετενίσσετο βε-
 λυτόνδε.] Μεταφωρῶμεν μετὰ τὴν τῆς ἡμέρας

αὔξησην ὁ "ἥλιος κατὰ ὥραν βελυτῷ· ὅς ἡ με-
 σημβρία ἐστίν, ἢ ὀλίγον τι μετὰ μεσημβρίαν,
 ὅτε βοῆς λύνονται τὰ κάμνιν. Eustath. Vir-
 gil.

— aratra jugo referunt suspensa juvenci;

Et Sol crescentes decedens duplicat umbras.

Eclog. II. 65.

Ibid. μετενίσσετο] Al. μετενίσσεται. Clark.
 Sic Eustath. qui μετενίσσεται ut recentius
 repudiat, isque audiendus. Vide dicta ad
 ε'. 19. Ern.

Ver. 64. Οὐδ' ἄρα] Non hic supervaca-
 neum est istud ἄρα· sed vim habet hujus-
 modi: "Neque, uti tam propere fugienti-
 bus fieri verisimillimum erat, —. Vel;
 "Neque impedit trepida nostra fuga quin,
 "priusquam ulterius progredieremur, etc."

Ver. 65. τρεῖς ἑκάσον αὔσαι,] "Εδος δὲ ἡ,

- Οἱ δ' ἄνθρωποι ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δῆϊωθέντες.
 Νηυσὶ δ' ἐπ' ἄρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Λαίλαπι δεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 Γαῖαν ὅμῃ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' ἐρανόθεν νύξ.
 70 Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι, ἰσία δέ σφιν
 Τριχδά τε καὶ τετραχδά διέσχισεν ἰς ἀνέμοιο.
 Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάδεμεν δέισαντες ὀλεθρον,
 Αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερεύσαμεν ἥπειρόνδε.
 Ἐνθα δὴ δύο νύκτας, δύο τ' ἡμέρας συνεχὲς αἶει
 75 Κείμεθ', ὅμῃ καμάτω τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶς εὐπλόκαμος τέλεισ' ἦώς,
 Ἰσθὲς σῆσάμενοι, ἀνά δ' ἰσία λεύκ' ἐρύσαντες

Qui perierunt in campo a Ciconibus trucidati.

Navibus autem immisit ventum Boream nubium-coactor Jupiter

Cum procella ingenti, nubibusque cooperuit

Terram simul et pontum; ingruit vero e-cælo nox.

70 Hæ quidem deinde ferebantur obliquæ; vela autem ipsis

In tres quatuorque partes discidit vis venti.

Et hæc quidem in naves deposuimus, timentes interitum:

Ipsas vero festinanter subduximus ad continentem.

Hic duas noctes et duos dies continenter semper

75 Jacebamus, simul laboreque et doloribus animum rodentes:

Sed quando jam tertium diem comas-pulchra complevisset aurora;

Malis erectis, velisque albis explicatis,

70 σφιν in fin.] F. A. L. recte.

τῶν τελευτησάντων ἐπ' ἀλλοδαπῆς, εἰ καὶ μὴ
 τὰ σώματα εἴη παρ' αὐτοῖς, τὰς γὰρ ψυχὰς
 διὰ πῶν μυστηρίων ἀνακαλεῖσθαι, καὶ ὡς περ
 συμπλεύσας εἰς τὴν πατρίδα διαπεραιῶν. Schol.
 ad Pindar. Pythior. Od. IV. ver. 284.
 Ejusdemque ritus meminerunt Eustathius
 et Scholiastes ad hunc Homeri locum.
 Virgil.

animamque sepulchro

Condimus, et magna supremum voce ciemus.

Æn. III. 67.

Tunc egomet tumulum Rhæteo in littore inanem
 Constitui, et magna manes ter voce vocavi.

Æn. VI. 505.

Ver. 66. δῆϊωθέντες.] Pronunciabatur
 δῆϊωθέντες. Uti recte notavit Barnesius.

Ver. 68. αἱ δὲ νεφέεσσι] Vide supra ad
 ε'. 295.

Ver. 70. Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι
 αἱ] Ἐπικάρσαι, πλάγαι. Schol. Virg.

Obliquæque sinus in ventum. —

Æn. V. 11.

Eustathius vero vocem ἐπικάρσαι aliter
 exponit: Ἐπικάρσαι δὲ, (inquit,) ἑτλαρ-
 νὴν ὁμοίως τῶ ἐγκάρσαι, ἀλλ' ἐπὶ κειμένῳ
 διὰ τὴν ἐκ τῆ σφοδρῆς πνεύματος τῶν ἐπὶ
 πολλὰν ἔντασιν.

Ver. 71. Τριχδά τε καὶ τετραχδά διέσχισεν
 σεν] Vide ad Il. γ'. 565.

Ver. 72. κάδεμεν] Editiones vulgatæ ha-
 bent κάδεμεν. Barnesius autem κάδεμεν
 edidit, ex Hymno Apollinis, qui Homero
 ascribitur, ver. 487. 505. ubi etiam in vul-
 gatis Editionibus legitur, κάδετον, κάδετον.

Atque hanc Barnesii lectionem, cum et

- Ἡμεῖς τὰς δ' ἀνέμους τε, κυβερνήται τ' ἴδμεν.
 Καὶ νῦν κεν ἀσκηδὴς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 80 Ἀλλὰ με κῦμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
 Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 Ἐνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμεν ὀλοοῖς ἀνέμοισι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτη ἐπέβημεν
 Γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἄνδρινον εἶδαρ' ἔδασιν.
 85 Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπείρεσ βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ.
 Αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο Δοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
 Δὴ τότε ἔγῳν ἑτάρες προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
 (Ἄνδρες δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσας,)

Sedebamus: illas vero ventusque gubernatoresque dirigebant.

Et jam incolumis pervenissem in patriam terram,

80 Sed me unda, æstusque, circumflectentem Maleam,

Et Boreas depulit, et aberrare fecit Cytheris.

Hinc autem novem-diebus ferebar perniciosis ventis

Pontum per piscosum: at decimo conscendimus

Terram Lotophagorum, qui utique floridum cibum edunt,

85 Hic vero continentem ingressi sumus et hausimus aquam;

Statim autem prandium ceperunt celeres apud naves socii.

At postquam cibum gustassemus, et potum,

Tum vero ego socios præmisi sciscitatum profectos,

(Viris duobus electis, tertio præcone simul addito,)

80 περιγνάμπτοντα] R. 89 ὀπάσας] Edd. præter A. 2. 3. male.

ex uno MS. a Tho. Bentleio collato firma-
 tur, in Textum recepi. Clark. Infra 149.
 καθύπερθε. Ern.

Ver. 73. προερεύσαμεν] Al. προερίσαμεν.
 Clark. Προερίσαμεν est lectio Aristarchi,
 auctore Eustathio. Ern.

Ver. 74. συνεχὲς αἶει] Καὶ ὅρα ἐν τούτοις
 το συνεχὲς ἐκτείνον τὴν κατὰρχαν πρόδισιν
 ἀσυνήτως. Διὸ καὶ ἐτόλμησάν τινες, ὥς περ
 ἐπὶ τῇ ἐννέμῳ, ἔγω καὶ ἐνταῦθα διπλῶσαι τὸ
 ἀσυνήτως διὰ δάκτυλον. Eustath. Vide
 ad Il. μ'. 26.

Ver. 80. Μάλειαν,] Ἀκρωτήριο τῆς Λα-
 κωνικῆς. Schol.

Ver. 81. Κυθήρων.] Κύθηρα νῆσος τῆς Λα-
 κωνικῆς. Schol.

Ver. 82. ἐννῆμαρ φερόμεν ὀλοοῖς ἀνέμοι-
 σι] Vide Strabonem, Geograph. lib. I. pag.
 45. al. 25.

Ver. 84. Γαίης Λωτοφάγων,] Ἀκτὴν δὲ
 προέχσαν ἐς τὸν πόντον τῶν τῶν Γινδάνων
 νέονται Λωτοφάγοι· οἱ τὸν καρπὸν μὲνον τῆ
 Λωτῆ τρώγοντες ζῶσι. Herodotus, lib. IV.
 cap. 177. Τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσιν εἶναι
 τὴν τῶν Λωτοφάγων γῆν, τὴν ὑφ' Ὁμήρου λε-
 γομένην καὶ δεικνυταί τινα σύμβολα, καὶ
 βωμὸς Ὀδυσσεύς, καὶ αὐτὸς ὁ καρπὸς· πολὺ
 γὰρ ἐστὶ τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λω-
 τὸν ἔχον ἥδιστον καρπὸν. Strabo, Geograph.
 lib. XVII. pag. 1191. al. 854. Vide et
 eundem lib. I. pag. 44. al. 25. et lib.
 III. pag. 237. al. 157. item infra ad ver.
 94.

Ver. 85. ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ.] Vide supra
 ad ε'. 359.

Ver. 88. προΐην] Al. προΐην. Clark. Misi
 exploratum. Vide ad Il. α'. 3. Ern.

Ver. 89. τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσας,]

- 90 Οἵτινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μίγην ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονδ' ἐτάροισιν ὀλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
95 Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, ἐδὲ νέεσθαι.
Ἀλλ' αὐτὲ βέλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόσῃ τε λαδέσθαι.
Τὲς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσας.
100 Αὐτὰρ τὰς ἄλλας κελόμην ἐρήϊας ἐταίρας
Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκείων,

- 90 Quinam viri essent in terra panem edentes.
Hi vero statim abeuntes congressi sunt viris Lotophagis.
Neque sane Lotophagi parabant sociis mortem
Nostris, sed ipsis prae buerunt lotum gustandam.
Horum autem quicumque loti comedisset dulcem fructum,
95 Non amplius renunciare rursus volebat, neque redire:
Sed illic volebant apud viros Lotophagos
Lotum edentes manere, reditusque oblivisci.
Hos quidem ego ad naves duxi flentes necessitate,
Navibusque in cavis sub transtra ligavi tractos.
100 At caeteros jussi dilectos socios
Festinantes naves conscendere celeres,

99 Νηυσὶ δ' ἐν γλ.] Edd. vett. Ibid. ἐρύσας.] Ead.

ἴνα μὴ ἐπιχειρήσῃσι ὥσι διὰ τὸν κήρυκα.
Schol.

Ver. 90. εἶεν] *Al.* ἦεν.

Ibid. σῖτον ἔδοντες.] Vide supra ad 9.
292.

Ver. 92. ἄρα] *Ut antea fecerunt Cicones.*

Ver. 94. ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν, etc.] *Ovid.*

Sic nova Dulichio Lotos gustata palato,
Illo, quo nocuit, grata sapore fuit.

Trist. IV. i. 31.

Nec degustanti Lotos amara fuit.

Hos ego, qui patriae faciant obliviam, succos

Parte meae vitæ, si modo dentur, emam.

Pont. IV. x. 18.

Ὁ δὲ τῷ λωτῷ καρπὸς ἵσσι μίγνυται, ὅσον τὸ
τῆς σχίνου γλυκύτητα δὲ, τῷ φοίνικος τῷ

καρπῷ προσείκελος. Ποιεῖνται δὲ ἐκ τῆς καρπῷ
τῷ τῆς οἱ Λωτοφάγοι καὶ οἶνον. *Herodot.*
Lib. IV. cap. 177. Vide *Athenaeum*, lib.
XIV. cap. 18. et *Plin.* *Nat. Hist.* lib.
XIII. cap. 17. item supra ad ver. 84. Porro
Heraclides Ponticus hæc allegorice interpretatur:
Κατὰ δὲ (inquit) τὴν Ὀδυσσείαν πλάττει, εἴ τις ἀκριβῶς ἰδίῳ σκοπῷ
ἡλληγορημένην εὐρήσῃ. Πάσης γὰρ ἀρετῆς
κατὰ τὴν Ὀδυσσείαν τι, τὸν Ὀδυσσεὺς παραστήσας
μινος ἑαυτῷ [Ὁμηρος,] διαπεφίλοσφκεν, (ἰ-
πιδὴ τὰς ἐννεομένης τὸν ἀνθρώπου βίον ἡχ-
θρὴς κακίας,) ἠδὲν μὲν τὸ Λωτοφάγον χωρεῖν.
ἕως γινώσκον ἀπολαύσας, ἢν Ὀδυσσεὺς ἐγ-
κρατῶς παρίπλυσεν.

Ver. 96. βέλοντο] *Apud Eustathium* in
commentario, βέλοντο.

Ibid. μετ' ἀνδράσι] *Al.* παρ' ἀνδράσι.

- Μὴ πῶ τις λωτοῖο φαγὼν νόσοιο λάθῃται.
Οἱ δ' αἰψ' εἰςβαίνον, καὶ ἐπὶ κλῆσι κάθιζον.
Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
105 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀδεμίσων,
Ἰκόμεδ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιδότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, ἔτ' ἀρόωσιν.
Ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
110 Πυροὶ, καὶ κριθαὶ, ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐρισάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' ἔτ' ἀγοραὶ βεληφόροι, ἔτε δέμισες.
Ἀλλ' οἳ γ' ὑψηλῶν ὄρεων ναῖσι κάρηνα,

Ne fortassis quis loto pastus reditus oblivisceretur.

Hi autem statim ingrediebantur, et per transtra sedebant:

Ordine vero sedentes canum mare verberabant remis.

105 Illinc autem ulterius navigabamus dolentes corde.

Cyclopum autem ad terram superbiorum, exlegum,

Venimus, qui scilicet diis freti immortalibus,

Neque plantant manibus plantam, neque arant:

Sed hæc absque semente et aratione omnia proveniunt,

110 Triticum, et hordeum, atque vites, quæ utique ferunt

Vinum ex-magnis-uvis, et ipsis Jovis imber incrementum-dat

Illis vero neque conciones consiliariæ, neque leges;

Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,

102 Μὴ πως] *R.* 110 οὐδ' ἄμπελοι] *A.* 2. 3. male.

Ver. 98. 99. ἄγον — Νηυσὶ δ' ἐν] *Al.* 2-
γων — Νηυσὶν ἐν.

Ver. 99. ἐρύσας.] Ita recte *Barnesius*,
pro vulgato ἐρύσας. Vide ad *Il.* α'. 781.

Ver. 106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιά-
λων, ἀδεμίσων, Ἰκόμεδ'.] Δίκαιοι οὗτοι πλὴν
Πολυφῆμου ὅθεν τὸ μὲν ὑπερφιάλων νῦν, μι-
γάλων τὸ δὲ ἀδεμίσων, μὴ ἰχόντων χερσὶν ἵμ-
αν, διὰ τὸ θεμιστεύειν ἱκαστον [infra ver.

114. 115.] "Παίδων ἡδ' ἀλόχων." *Schol.*

Vide autem ad ver. 107.

Ver. 107. Οἳ ῥα] *Qui scilicet.*

Ibid. πεποιδότες ἀθανάτοισιν.] Εἰ δὲ καὶ
τεποιδέναι μὲν θεοῖς ἐνταῦθα Κύκλωπες λέ-
γονται ὁ δὲ Πολυφῆμος ἐν τοῖς ἐξῆς [infra

ver. 275.] ἐπὶ ὧς ἐκ ἀλέγῃσι Διὸς οἱ Κύ-
κλωπες, ὡς φέρτεροι ψευδῶς ἐκίνο φησὶν.

Eustath. Quod tamen hinc non sequitur.

Nam θεοῖς δὲ τεποιδέναι (inquit ipse *Eu-*

stathius) Κύκλωπες ὁ μῦθος λέγει, δι' ὧν
αὐξοῦνται καρποί, οἷον Διὶ, ἀέρι, Δήμητρι, γῇ.

Νύμφαις καρποσποροῖς [ver. 154.] Ἀπόλ-
λωνι, ἡλίῳ καὶ τοῖς ποταμοῖς οἷς θάρρυντες

διὰ τὸ τῆς ἐκεί γῆς πλῆν, ἢν ἱκαμον. Soli

nimirum fertilitate freti, omni cura, omni

labore vacabant. Quod fieri potuit, etsi

nulla Deorum reverentia tenerentur.

Ver. 109. Ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνή-
ροτα πάντα φύονται.] Similiter *Hesiodus*,
de aureo Seculo;

— καρπὸν δ' ἐφερε ζεῖδαρος ἄρῃα
Αὐτοματὴ πολλόν τε καὶ ἄφθονον. —
"Ἐρρ." καὶ *Hæc.* I. ver. 117.

Et *Ovidius*:
Ipsa quoque immunis, rastroke intacta, nec ul-

lis
Saucia vomeribus, per se dabat omnia tellus.
Met. I. 101

- Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 115 Παίδων ἢ δ' ἀλόχων· ἐδ' ἀλλήλων ἀλέγχεσι.
 Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται.
 Γαίης Κυκλώπων, ἔτε σχεδὸν, ἔτ' ἀποτηλῆ,
 Ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
 Ἀγρῖαι· ἐ μὲν γὰρ πάτος ἀνδρώπων ἀπερύκει·
 120 Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἷτε καδ' ὕλην
 Ἀλγεα πάσχεσιν, κορυφὰς ὁρέων ἐφέποντες.
 Οὐτ' ἄρα ποίμνησιν καταῖσχεται, ἔτ' ἀρότοισιν,
 Ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα.

In speluncis cavis: jus autem dat unusquisque
 115 Liberis atque uxoribus; neque se invicem curant.
 Insula deinde humilis præ portu obtenditur
 Terræ Cyclopum, neque prope, neque remote,
 Sylvosa: in ea vero capræ innumera nascuntur
 Agrestes; neque enim frequentatio hominum prohibet.
 120 Neque ipsam ingrediuntur venatores, qui per sylvam
 Dolores patiuntur, juga montium lustrantes.
 Neque sane gregibus occupatur, neque arationibus,
 Sed ipsa absque-semente et inarata diebus omnibus

114 Ἐν σπέσσι] Edd. præter R. 116 πάρεκ] F. divisim παρ' ἐκ A. L. 111
 ἀπὸ τηλῆ] A. L.

Et ibid. 111.

Mox etiam fruges tellus inarata forebat;
 Nec renovatus ager gravidis canebat artistis.

Vide Diodorum Siculum, lib. V. sub initio; et Strabonem, Geograph. lib. XI. pag. 766. 767. al. 501. 502.

Ver. 111. ἐιστάφυλον,] Ἐκ τελεῖς καρπὸς
 τῆς σταφυλῆς γινόμενον. Schol.

Ibid. καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει. Ὁμβρος
 δὲ Διὸς, τουτίστιν ἄερος. Eustath. Vide
 supra ad Ὑ. 477. et 581.

Ver. 112. 114. Τοῖσιν δ' ἔτ' ἀγοραί —
 θεμιστεύει δὲ ἕκαστος Παίδων ἢ δ' ἀλόχων.]
 Καὶ τὸ πρῶτον ἐβασιλεύοντα αἱ πόλεις. καὶ νῦν
 ἐπὶ τὰ ἔθνη· ἐκ βασιλευμένων γὰρ συνήλθον.
 Πᾶσα γὰρ οἰκία βασιλεύεται ὑπὸ τῷ πρεσβυ-
 τάτῃ· ὥς τε καὶ αἱ ἀποικίαι διὰ τὴν συγγέ-
 νειαν. Καὶ τῷτ' ἔστιν ὃ λέγει Ὀμηρος, —
 “θεμιστεύει δὲ ἕκαστος Παίδων ἢ δ' ἀλό-
 χων.” Σπαράδες γὰρ καὶ οὕτω τὸ ἀρχαῖον
 ὥκων. Aristot. de Republ. lib. I. cap. 2.
 Vide Platonem de Legibus, lib. III. haud

longe ab initio; et Strabonem, Geograph.
 lib. XIII. pag. 885. al. 592.

Ver. 114. θεμιστεύει δὲ ἕκαστος Παίδων
 ἢ δ' ἀλόχων.] Ἐν μόνῃ δὲ τῇ Λακεδαιμονίᾳ
 πόλει μετ' ὀλίγων ὁ νομοθέτης ἐπιμίλειαν δι-
 καὶ πεποιθῆσθαι τροφῆς τε καὶ ἐπιτηδεύματων
 ἐν δὲ ταῖς πλείσταις τῶν πόλεων ἐξημελῆται
 περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ζῇ ἕκαστος ὡς βούλεται.
 Κυκλωπικῆς, θεμιστεύων παίδων ἢ δ' ἀλόχων.
 Aristot. Ethic. Nicom. lib. X. cap. 10.

Ver. 115. ἢ δ' ἀλόχων.] Ἀλλ' ἢ δ' ἀλόχων.
 Ibid. οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγχεσι.] Eurip.
 — ἀνὰ δ' ὁδὸν ὁδοὺς ὁδοὺς. Cyclops. 120.

Ver. 116. Νῆσος ἔπειτα λάχεια] Λάχεια
 εὐχέως, ἢ εὐσκαφος, λαχαινεσθαι καὶ σκαπ-
 τισθαι δυναμένη. Schol. Λαχαινεῖν τὸ σκαπ-
 τισθαι εἰς βάθος, δύσεσθαι. Οἱ δὲ λίγυσιν αἰ-
 τὴν “ἐλάχεια εἶναι,” ὃ ἔστι σμικρὰν ἀλ-
 ἐκ τῷ περιεχομένῳ ἐλέγχονται. “Πάτος τε
 “λιμένος τετάνυσται.” Πᾶς γὰρ παρατι-
 τασταί, μικρὰ ἔσται. Etymolog. Magn. in

- Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας.
 125 Οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρητοι,
 Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 Νῆας εὐστέλμους, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
 Ἀσε' ἐπ' ἀνδράπων ἰκνεύμεναι οἷά τε πολλὰ
 Ἀνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περώσιν δάλασσαν·
 130 Οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο.
 Οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δὲ κεν ὥρια πάντα·
 Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 Ὑδρηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἀφδιτοὶ ἄμπελοι εἶεν.

Viris caret; pascit vero balantes capras.
 125 Non enim Cyclopibus naves adsunt proras-rubras-habentes,
 Neque viri insunt navium fabri, qui conficiant
 Naves bonis-transtis-instructas, quæ perficiant singula,
 Ad urbes hominum euntes; veluti crebro
 Viri ad se-invicem navibus trajiciunt mare;
 130 Qui ipsis et insulam bene-habitatam elaborarent.
 Neque enim omnino mala; ferret autem tempestiva omnia:
 Insunt enim prata maris cani ad littus
 Irrigua, mollia; omnino perennes vites essent.

124 μυκάδας] A. 2. 3. L. 127 εὐστέλμους] Edd. vett. ut alibi, bene. 129
 νηυσὶ] F. R. recte. at περώσιν] A. L. male. 133 μάλα κ'] Edd. præter
 R. μάλα' ἀν] R.

οὐδ' ἀλλήλων. Quin et MSS. a Tho.
 benthio collati habent λάχεια. Et iterum
 occurrit eadem vox infra κ'. 509. “Ἐνδ'
 ἀπὸ τῆς λάχεια —” Quamquam Scholi-
 astes ibi legisse videtur “ἐλάχεια.” Porro
 nonnulli, notante Eustathio, λάχεια, hoc
 in loco, insulae nomen proprium existi-
 marunt. Clark. Barnesius ἐλάχεια præ-
 fert, quod et Eustathii temporibus in
 Codd. quibusdam erat. Itaque et Hes-
 ychius utramque lectionem interpretatur:
 ibi de utroque verbo videndi interpretes.
 Terræ sane incultæ, silvosæ et capris a-
 grestibus plenæ melius ἐλάχεια, quam λά-
 χεια convenit. Argumentum Etym. M.
 nihil est. Verbum Homeri tantum sig-
 nificat, eam in longitudinem magis, quam
 latitudinem patuisse, et ita objectam fuisse
 portui. Sed difficile est certi quid definire.
 Len.

Ver. 119. πάτος] πάτος δὲ, φασιν, ἡ ἀνα-
 τρεφὴ, ἢ τοι ὁδός. — Ὀνομασποιοῦται δὲ καὶ

VOL. III.

3 B

αὐτὸ, καδὰ καὶ ὁ κτύπος, καὶ ὁ δῆπος, καὶ
 τὰ τοιαῦτα. Eustath. Vide ad II. Ὑ. 435.

Ver. 121. πάσχεσιν, — ποίμνησιν] Eu-
 stathius: πάσχεσιν — ποίμνησιν recte. Ern.

Ver. 125. μιλτοπάρητοι] Μίλτω τὰς πα-
 ρύας χειρισμέναι, τουτίστιν τὰς πλώρας. Μίλ-
 τος δὲ, πηλὸς ρυσιώδης. Schol.

Ver. 126. οἳ κε κάμοιεν] Barnesius edi-
 dit οἳ κεκάμοιεν. Minus recte.

Ver. 127. αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα,] Ut v.
 126, κε sufficiebat, sic et hic κε poterat
 esse. Ern.

Ver. 128. οἷά τε πολλὰ Ἀνδρες ἐπ' ἀλ-
 λήλους] Τὸ δὲ οἷά τε πολλὰ ἐλλειψιν ἔχει
 προθέσει, ἵνα λέγῃ, δι' οἷα πολλὰ αἷτια καὶ
 πράγματα ἐπ' ἀλλήλους περώσιν ἄνθρωποι.
 Eustath. Minus recte. Voces οἷα et πολ-
 λὰ non ad præcedentem ἕκαστα referuntur;
 sed, ut opinor, adverbiorum loco hic usur-
 pantur, uti Odys. γ'. 73. ι'. 254. κ'. 363.
 Iliad. β'. 798. α'. 391.

- Ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαδὺ λήϊον αἶεν
 135 Εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' ἔδας.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ἣν ἔχρεω πείσματός ἐστιν,
 Οὐτ' εὐνὰς βαλεῖν, ἔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
 Ἄλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
 Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν αἴηται.
 140 Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
 Κρήνη ὑπὸ σπείρι· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
 Ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευε
 Νύκτα δι' ὀφθαίην· ἐδὲ προῦφαίνετ' ἰδέσθαι.
 Ἄηρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, ἐδὲ σελήνη
 145 Οὐρανόθεν προῦφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
 Ἐνθ' ἔτις τὴν νῆσον ἐξέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·

In ea etiam aratio facilis; valde altam segetem semper
 135 Statis temporibus meterent: quia valde pingue subest solum.
 In ea porro portus opportunus, ut non opus fune sit,
 Neque anchoras jacere, neque rudentes alligare,
 Sed qui-appulerint manere aliquandiu, donec nautarum
 Animus impulerit, et aspirarint venti.
 140 Caeterum in vertice portus fluit limpida aqua,
 Fons sub specu: circum autem populi nascuntur.
 Huc descendebamus, atque aliquis deus ducebat
 Noctem per obscuram: non enim apparebat, ut videretur;
 Caligo enim circa naves densa erat, neque luna
 145 E caelo lucebat; obtegebatur enim nubibus.
 Hic nullus insulam vidit oculis;

135 ἔπ' ἔδας] R. male. ὑπ' εἴη] A. L.

Ver. 131. Οὐ μὴν γὰρ τι κακὴ] Vide ad Il. π'. 570. et infra ad ψ'. 266.

Ver. 133. μάλα π' ἀφθιτοί] Al. μάλ' ἀφθιτοί. Quod idem.

Ver. 134. μάλα κεν] Al. τάχα κεν.

Ver. 135. ὑπ' ἔδας.] Al. ὑπ' ἔδας.

Ver. 136. ἣν ἔχρεω πείσματός ἐστιν, Οὐτ' εὐνὰς βαλεῖν,] Virgil.

— hic fessas non vincula naves
 Ulla tenent, unco non alligat anchora morsu.
 Aen. I. 172.

Ibid. πείσματός] Ἀπογίγνυσθαι, ὃ πεί-
 σισις ἡναῖ. Schol.

Ver. 141. πεφύασιν.] Apud Eustathium
 in commentario, πεφύασιν. Quod ferri

non potest. Antepenultimam enim pro-
 ducit.

Ver. 143. οὐδὲ προῦφαίνετ' ἰδέσθαι Ἄηρ
 γὰρ παρὰ νηυσὶ] Virgil.

Nam neque erant astrorum ignes, nec lucida
 aethra

Siderea polus; obscuro sed nubila caelo,
 Et Lunam in nimbo nox intempesta tenebat.
 Aen. III. 385.

Ver. 144. Ἄηρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν.]
 Ὅτι δὲ Ἄηρ τὸ πρῶτον σκοτεινὸν ἔστιν, ἐδὲ τὸν
 ποιητὰς λήληθιν· αἶρα γὰρ τὸ σπείριος καλεῖ-
 σιν. Ἄηρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖς ἦν, ἐδὲ
 "σελήνη Οὐρανόθεν προῦφαινε." Plutarch.
 de primo Frigido. Ubi notandum pro

- Οὐτ' ἔν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα ποτὶ χέρσον
 Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐστέλμους ἐπικέλσαι.
 Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καδείλομεν ἰσία πάντα·
 150 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἡῶ διαν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 Ὄρσαν δὲ νύμφαι, κῆραι Διὸς Αἰγιοόχοιο,
 155 Αἴγας ὄρεσκάδης, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
 Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλας
 Εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα δήρην.
 Νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην

Neque sane fluctus magnos volutos ad littus
 Vidimus, antequam naves bonis-transtis-instructae appulissent.
 Appulsis autem navibus, collegimus vela omnia:
 150 Egressi autem et ipsi sumus in littus maris;
 Ibique somno-soluti expectavimus auroram divinam.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digito aurora,
 Insulam admirantes, obambulabamus per eam.
 Excitarunt vero Nymphae, filiae Jovis Aegiochi,
 155 Capras montanas, ut prandium-sumerent socii.
 Continuo incurvos arcus et hastas longis-cuspidibus
 Cepimus ex navibus: in tres-partes autem dispositi
 Jaculabamur; statim vero dedit deus copiosam venationem.
 Naves quidem me sequebantur duodecim; in unamquamque autem

147 πρὸς] F. 148 εὐστέλμους] A. L.

καθ' ἣν, legisse hic Plutarchum, βαθεῖς

Ibid. παρὰ νηυσὶ] Ita edidit Barnesius
 ex emendatione Henrici Stephani. Atque
 ita legit Plutarchus loco jam supra cita-
 to. Vulgati habent, παρὰ νηυσὶ. Clark.
 Confundi has praepositiones in hoc sen-
 su docuimus et ad Callim. H. in D.
 Ern.

Ver. 145. κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.] Eu-
 stathius in commentario citat, κατείχετο
 δι' νεφέων. Quod et ferri posset. Vide
 ad Il. α'. 51. Clark. Ego δὲ praetulerim.
 Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 149. Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καδείλο-
 μεν ἰσία] Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, ὃ ἔστι, κατ' ἀν-

τίπτωσιν, προσοκυλάσῃσι δὲ τῶν νηῶν. Eu-
 stath. Attamen aequè recte, ut opinor,
 dicitur Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, ac (si tulisset
 versus) Κελσασαῶν δὲ νηῶν.

Ver. 151. ἀποβρίξαντες] Ἐπὶ βορᾷ καὶ
 τρυφῇ ἀποκαίμεθ' ἑταῖροι. Schol.

Ibid. ἐμείναμεν ἡῶ διαν.] Similiterque
 infra ver. 306. Vide ad Il. β'. 561.

Ver. 154. Ὄρσαν δὲ νύμφαι, κῆραι Διὸς
 Αἰγιοόχοιο, Αἴγας ὄρεσκάδης,] Virgil.

Tres littore cervos —
 Prospicit errantes: hos tota armenta sequuntur
 A tergo, et longum per valles pascitur agmen.
 Aen. I. 188.

Ver. 155. δειπνήσειαν] Vide supra ad δ'.
 555.

- 160 Ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἐξελον οἶα.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 Ἡμεῖς δα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
 Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυσσρός,
 Ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἔκαστοι
 165 Ἡφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγυὲς ἐόντων,
 Καπνὸν τ', αὐτῶν τε φθογγήν, οἶῶν τε, καὶ αἰγῶν.
 Ἥμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 170 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε ἔγῳν ἀγορὴν δέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 "Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ' ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι·

- 160 Novem sortito-contigerunt caprae, mihi vero decem elegi soli.
 Sic tum toto die, ad solis occasum,
 Sedebamus epulantes carnes immensas, et vinum dulce.
 Nondum enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum.
 Sed inerat; multum enim in amphoris singuli
 165 Hausimus, Ciconum sacro oppido capto.
 Cyclopum autem ad terram prospiciebamus, prope existentium,
 Fumumque, ipsorumque vocem, oviumque, et caprarum.
 Quando autem sol occidit, et tenebrae advenerunt,
 Sane tunc decubuimus in littore maris.
 170 Quando autem mane-genita apparuit rosea digitos aurora,
 Tum vero ego concione habita omnes allocutus sum;
 " Alii quidem nunc manete mihi dilecti socii ;

172 μίμνετε μοι] R.

Ver. 156. Ἀντίκα καμπύλα τόξα etc.]
 Virgil.

Constitit hic, arcumque manu celeresque sagittas
 Corripuit, fidus quæ tela gerebat Achates.
 Ductoresque ipsos primum capita alta ferentes
 Cornibus arboreis sternit; tum vulgus et omnem
 Miscet agens telis nemora inter frondea turbam.
 Æn. I. 191.

Ver. 159. ἐς δὲ ἐκαστὸν Ἐννέα λάγχανον
 αἶγες] *Al.* ἐς δὲ ἐκάστην. Virgil.

Nec prius absistit, quam septem ingentia victor
 Corpora fundat humi, et numerum cum navibus
 æquet.
 Æn. I. 196.

Ver. 160. Ἐννέα λάγχανον αἶγες] *Bar-*
nesius legendum censet, Ἐννία λάγχανον

αἶγας. " Ut sit, ἐς ἐκάστην οἱ ἐταῖροι ἐλάγχανον
 " non ἐννία αἶγας, οἱ καὶ ἐμοὶ μόνον δέκα ἐξ-
 " λον." Quod etsi ferri possit, mutato
 tamen nihil opus. Nam vox λαγχάνον
 (quod *Barnesium* non omnino fugit,) alibi
 apud Poëtam *Sorte* aut contingere aut
 eligi significat:

ἄλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 Ἀμφίχανι συγχεῖ, ἥ περ λάχε γυνόμενός περ.
Iliad. ψ. 78.

Οἱ δ' ἔλαχον τὰς αἰετὶς καὶ ἡδύλοισι αὐτὸς ἐλίσθη.
Infra ver. 334. hujus libri.

Quin et MSS. a *Tho. Bentleio* collati hic
 habent αἶγας. *Clark.* Sic et legit *Eus-*
tathius: Ἐννία ἐλάγχανον, ἥτοι ἐκαστὸν
 αἶγας. *Ern.*

- Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσιν·
 175 Ἡ ρ' οἷγ' ὑβρίζαι τε, καὶ ἄγριοι, ἐδὲ δίκαιοι,
 Ἡὲ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ δευδής.
 Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἐταῖρους,
 Αὐτὲς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάδιζον·
 180 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγυὲς ἐόντα,
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἐσχατῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 Ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἐνθα δὲ πολλὰ
 Μῆλ' οἷες τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
 185 Ὑψηλὴ δέδμητο καταρυχέεσσι λίθοισι,

- " At ego cum navi mea et meis sociis
 " Profectus, hos homines explorabo, quinam sint;
 175 " An illi contumeliosi et agrestes, neque justī,
 " An hospitales, et ipsis mens sit deorum-reverens."
 Sic fatus, navem conscendi; jussique socios
 Ipsosque conscendere, et rudentes solvere.
 Illi vero continuo conscendebant, et per transtra sedebant;
 180 Ordine autem sedentes canum mare verberabant remis.
 Sed cum jam in locum pervenissemus, prope existentem,
 Hic deinde in extrema-parte speluncam vidimus, prope mare,
 Excelsam, lauris contextam: ibi vero multa
 Pecora, ovesque, et caprae quiescebant: circum autem chors
 185 Excelsa ædificata erat excisis lapidibus,

173 ἐτάροις] *F. male.* 181 ἰόντες] *F. quod prætulerim, nisi alterum sic*
capias: cum ita remigassemus ad terram, et jam prope esset. 185
καταρῖνυχ. *Edd. præter R. male.* *Ibid. λίθοισιν* *Edd. vett. male.*

Ver. 162. κρέα τ' ἄσπετα.] *Apud Athe-*
neum, lib. XII. cap. 1. κρέατ' ἄσπετα.

Ver. 165. 204. Ἡφύσαμεν — ἀφύσσαι.]
 Vide supra ad γ. 359.

Ver. 168. Ἥμος δ' ἥλιος κατέδυ, — Δὴ
 τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι] *Virgil.*

Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci.
 Sternimur optatæ gremio telluris ad undam,
 Sortiti remos, passimque in littore sicco
 Corpora curamus: fessos sopor irrigat artus.
 Æn. III. 508.

Ver. 174. οἳ τινὲς εἰσιν Ἡ ρ' οἷγ' ὑβρί-
 ζαι]

Τίς δ' ἔχουσι γαῖαν, ἢ θεῶν γένος.
Euripid. Cyclops, ver. 117.

Vide et supra ad γ. 119.

Ver. 176. σφιν νόος ἐστὶ δευδής.] Sic *edd.*
vett. at recentiores quædam, ut *Amst.*
 1650. bene σφιν, et γ. 121. ubi idem ver-
 sus *edd. vett. omnes habent σφιν νόος. Ern.*

Ver. 177. ἀνὰ νηὸς ἔβην.] Ὅτι τὰ ἀνὰ
 νηὸς βῆναι, πρὸς τὴν ἰχθυὶ ἀντὶ προδίσταται, ὡς
 εἶπερ, ἐπὶ νηὸς βῆναι. *Eustath.* *Male:*
 Quidni enim et scribere potuit *Homerus*
 ἐπὶ νηὸς ἔβην; *Revera* istud, ἀνὰ νηὸς ἔβην,
 est νηὸς ἀνίβην. Quod et virum eruditum
 non ex toto fugit.

- Μακρῆσιν τε πίτυσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
 Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· ἐδὲ μετ' ἄλλας
 Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀδεμίσια ἦδη.
 190 Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· ἐδὲ ἔακει
 Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
 Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
 Δὴ τότε τες ἄλλας κελόμην ἐρίφρας ἐταίρους
 Αὐτὲ παρ νηὶ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι.
 195 Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
 Βῆν' αὐτὰρ αἶγεον ἄσπον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 Ἡδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 Ἰρεὺς Ἀπόλλωνος, ὅς Ἰσμαρον ἀμφιβιβέηκει.

Procerisque pinis, et quercubus alte-comantibus.
 Hic autem vir habitat ingens, qui scilicet pecora
 Solus pascebat procul; neque cum aliis
 Versabatur; sed seorsum existens nefaria sciebat.

- 190 Etenim monstrum erat horrendum, neque similis-videbatur
 Homini pane-vescenti, sed cacumini sylvo
 Excelsorum montium, cum appareat solum ab aliis.
 Atque tum cæteros jussi dilectos socios
 Illic apud navemque manere, et navem custodire:
 195 Ast ego, electis sociorum duodecim optimis,
 Ivi; cæterum caprinum utrem habebam nigri vini
 Dulcis, quod mihi dederat Maron, Euanthei filius,
 Sacerdos Apollinis, qui Ismarum tuebatur;

186 Μακρῆσι] R. Eustath. 187 ἐνίαυον] Edd. præter R. male. 195 ἔακει
 F. A. 1. L. male. 196 αὐτὰρ] F. male. 197 Εὐάνθεος] A. L.

Ver. 181. ἰόντα,] *Al.* ἰόντες.
 Ver. 185. καταρυχίεσσι λίθοισι,] *Τοῖς ἐν*
τῇ γῇ ἰνωρυγμένοις, ὃ ἐστὶ τιθεμειλιωμένοις.
Schol.
 Ver. 186. πίτυσιν,] *Al.* πίτυσιν.
 Ver. 189. ἦδη.] *Al.* ἦδη.
 Ver. 191. ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι Ὑψηλῶν
 ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.] *Virgil.*
 Abietibus juvenes patriis et montibus æquos.
Æn. IX. 674.
 Melior in hac similitudine *Homeri* quam
Virgilii Persona. Καὶ Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῷ
 Κύκλωτι ἀνὴρ ἰσχυρὸς τὴν ὑπερβολὴν· “Οὐ
 γὰρ ἰσχυρὸν Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ

“ὕληεντι.” καὶ προσέτι Ὑψηλῶν ὀρέων καὶ ὑπερ-
 φαινομένην τῶν ἄλλων ὀρέων. Ἀεὶ γὰρ καὶ
 τοὶ μεγάλα ὄντα τὸ πρότερον, ἥτονα φαίνο-
 ται, μειζόνων αὐτοῖς τῶν μετὰ ταῦτα ἰσχυ-
 ρομένων. *Demetrius Phalereus, περὶ Ἑρμηνείας, §. 52.*
 Ver. 197. ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος
 υἱός,] *Euripid.*

Καὶ μὲν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε παῖς Ἰῶ.
Cyclops, 141.

Ver. 198. Ἰρεὺς Ἀπόλλωνος,] Τὸ δὲ, Ἰρεὺς
 φιλοῦται κατὰ τινὰς Ἰωνικῶς, κατὰ καὶ τὸ
 Ἰρεῖ, ὃ Ἰεράξ. *Eustath.* Sed hoc levicu-
 lum.

- Οὐνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικί,
 200 Ἀζόμενοι· ἥκει γὰρ ἐν ἄλσει δεινδρήεντι
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρρεν ἀγλαὰ δῶρα·
 Χρυσὸν μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἐπὶ τὰ τάλαντα·
 Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δωδεκά παῶσιν ἀφύσσας,
 205 Ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· ἐδὲ τις αὐτόν
 Ἡεῖδει δμῶάν, ἐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἀλλ' αὐτός τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μὶ' οἴῃ.
 Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἔρυσθον,
 Ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 210 Χεῦ· ὁδμή δ' ἠδέϊα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει,
 Θεσπεσίῃ· τότ' ἂν ἔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

Quod ipsum cum liberis tutati simus atque uxore,
 200 Reverentia-moti; habitabat enim in luco arborifero
 Phœbi Apollinis: ille utique mihi dedit pulchra dona;
 Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
 Dedit autem mihi craterem totum-argenteum: cæterum deinde
 Vinum in amphoris duodecim in ipsis haustum,
 205 Suave, incorruptum, divinum potum: neque quisquam illud
 Norat famulorum, neque ancillarum in domo,
 Sed ipseque, uxorque cara, promaque una sola.
 Hoc autem quoties biberent dulce vinum rubrum,
 Unum poculum qui-impleverat, aquæ viginti mensuras
 210 Infundebat; dulcis autem odor a cratere spirabat,
 Divinus: tum nequaquam abstinere gratum fuisset.

198 Ἰρεὺς] F. A. 2. 3. 199 παιδὶ] R. A. 1. 207 αὐτὸς, ἄλοχος τε] F. R.
 A. 1. quod et ipsum rectum est. Sic et *Eustath.* 210 ἠδέϊς] Edd. vett.

Ver. 199. Οὐνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμε-
 θαι] Τὸ δὲ “σὺν παισὶ περισχόμεθα” Ἀρισ-
 τάρχος “σὺν παιδὶ” γράφει ἱνικῶς. Περι-
 σχέσθαι δὲ, τὸ βοηθῆσαι καὶ περιποιήσασθαι.
Eustath.
 Ver. 203. 204. Δῶκε δέ μοι — Οἶνον ἐν
 ἀμφιφορεῦσι] *Virgil.*

Vina bonus quæ deinde cadis onerarat Acestes
 Littore Trinacrio, dederatque abeuntibus heros.
Æn. I. 199.

Ver. 204. ἀμφιφορεῦσι δωδεκά παῶσιν]
Amphoris duodecim ipsis. Vide ad *Il.* σ.
 470, et τ'. 247.

Ver. 205. ἀκηράσιον,] Καλὸν, καὶ ἀδιά-
 φθορον· ἢ ἀκέραιον. *Schol.*

Ver. 206. Ἡεῖδει] Omnes libri nostri in
 Ἡεῖδει consentiunt. Vide tamen ad *Iliad.*
 χ'. 280. *Ern.*

Ver. 208. 209. Τὸν δ' ὅτε πίνοιν — ὕδα-
 τος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα Χεῦ.] “*Maroneum*
 “[vinum] vicies tanto addito aquæ mis-
 cendum *Homerus* prodidit. *Durat*
 “etiam vis eadem in terra generi vigor-
 “que indomitus. Quippe cum *Mutia*
 “nus ter Consul ex his qui nuperrime
 “prodidere, sextarios singulos octonis
 “aquæ misceri compererit, præsens in eo

- Τῷ φέρον ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἥϊα
 Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι οἴσαστο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 Ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
 215 Ἄγριον, ἔτε δίκας εὖ εἰδότα, ἔτε δέμιστας.
 Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', ἐδέ μιν ἔνδοι
 Εὖρομεν, ἀλλ' ἐνόμνευε νομὸν κατὰ πίονα μῆλα.
 Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐδηέμεσθα ἕκαστα·
 Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρεῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
 220 Ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
 Ἐρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,

Hujus ferebam impletum utrem magnum; itemque viatica
 In pera: statim enim mihi suspicatus est animus generosus,
 Virum superventurum ingenti præditum robore,
 215 Agrestem, neque jura bene doctum, neque leges.
 Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
 Invenimus; sed pascebat per pascua pingua pecora.
 Ingressi vero antrum admirabamur singula:
 Calathi quidem caseis gravabantur; repleta autem erant stabula
 220 Agnorum atque hædorum; separatæ vero singulæ
 Inclusæ erant; seorsum quidem grandiores-natu, seorsum et ætate-medias

215 ὁίσαστο] Edd. præter R. 220 δ' ἕκασται] Edd. præter R.

"tractu." Plin. Natural. Hist. lib. XIV. cap. 4.

Ver. 212. ἐν δὲ καὶ ἥϊα] Πολλὰς ἀνεφάρ-
 λως ποιεῖ στίχους [Ὀμηροῦ,] καὶ λαγαρῶς, ἐπὶ
 δὲ μείζους. — Μείζους δὲ εἰσὶν οἱ [χωλότητα
 ἔχοντες] ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς οἶον, — "Τῷ φέρον
 "ἐμπλήσας ἄσκον μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἥϊα."
 Athenæus, lib. XIV. cap. 8. Atqui vox
 "ἥϊα" hoc in loco enunciabatur, ac ni
 scriptum fuisset ἥϊα· Uti et notavit Bar-
 nesius. Vide supra ad ἴ. 266.

Ver. 213. αὐτίκα γάρ μοι οἴσαστο θυμὸς
 ἀγῆνωρ, Ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι] Versiones vul-
 gatæ reddunt, "mihi excitabatur animus
 "generosus Virum adire." Id quod ne-
 que cum vocis οἴσαστο neque vocis ἐπελεύ-
 σεσθαι significatione ullo modo congruit.
 Barnesius, quem fere secutus sum, me-
 lius vertit; "mihi expectabat animus ge-
 "nerosus, Virum adfuturum."

Ver. 216. οὐδὲ μιν ἔνδοι] Al. ἐδέ τιν ἔν-
 δον.

Ver. 219. Ταρσοὶ] Οἱ καλάδινοι, ἐν οἷς
 τυροκομεῖται, καὶ ἐκτυπνύνται οἱ τυροί. Schol.
 Ibid. σηκοὶ] Αἱ μάνδραι καὶ περιβόλοι

ἐν οἷς συγκρίκνυσται τὰ θρεῖματα· ἢ κατὰ
 δύσεις τῶν θρεῖματων. Schol.

Ver. 222. ἔρσαι] Αἱ νεογενεὶ καὶ ἀπαι-
 καὶ δρασώδεις, ἀπὸ τῆς ἔρσης· ἢ ἰνδεδῖ τῇ
 ἡλικίᾳ. Schol. "Quia ros est ἀσθενὴς καὶ
 "ἀδρανὴς ὄμβρος, ideo rori comparatur
 "quæ sunt tenera et mollia — Aeschyl-
 "lus quoque in Agamemnone, δρῶν·
 "nominat teneros avium pullos. — Sed
 "primus omnium pater elegantiarum
 "Homerus ἔρσεν, id est, rorem, tenellos
 "agniculos vocavit; — χωρὶς μὲν πρόγον-
 "οι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ' αὐτ' ἔρ-
 "σαι" quasi dicat, τὰ ἐρσώδη sive δρασώδη
 "πρίβαστα." Casaubon. in Athenæum, lib.
 IX. cap. 8.

Ibid. ὄρῳ] Τῷ διφθορότῳ γάλακτι, ἢ τῷ
 ὑποστάθμῳ τῷ γάλακτος· ὄρως γὰρ λέγεται
 ἢ τῷ γάλακτος ὑδατῶδης ὑπόστασις. Schol.

Ver. 223. Γαυλοὶ] Ἀγρίᾳ ποιμνικῇ κα-
 φοιδῇ, εἰς αὐτὴν οἱ ποιμένες ἀμείλγοντες δέχονται
 τὸ γάλα. Schol.

Ibid. σκαφίδες τε,] Τὸ δὲ σκάφος ὡνομασ-
 θῆν ἀπὸ τῆς σκαφίδος καὶ τῆτο δὲ ἰσθμὸς ἐμεί-
 ζυλον στρογγύλον, γάλα καὶ ὄρῳ δέχεται

- Χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· νῆον δ' ὄρῳ ἄγγεα πάντα,
 Γαυλοὶ τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι,
 225 Τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφες τε καὶ ἄρνας
 Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 Ἀλλ' ἐγὼ ἔπιθόμην, (ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν),
 "Ὅφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ."
 230 Οὐδ' ἄρ' ἐμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
 Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

Seorsum itidem recens-natæ: natabant autem sero vasa omnia,
 Multraliaque, scaphiaque, elaborata; quibus immulgebat.
 Tum me quidem imprimis socii precabantur verbis,
 225 Ut sumptis caseorum-nonnulis abirem retro; at deinde
 Confestim ad navem celerem hædosque et agnos
 E stabulis agentes navigaremus salsam aquam:
 Sed ego non parui, (certe multo satius fuisset;)
 Donec ipsum viderem, et experirer si mihi hospitalia daret.
 230 Neque sane erat sociis visus amabilis futurus,
 Tum vero igne accenso sacrificavimus; et ipsi

230 ἔμελλεν] Eæd. 231 ἐθύσαμεν] Edd. præter R. 233 εἴως] Eæd.

ὅτι καὶ παρ' Ὀμήρῳ λέγεται, "νῆον δ'
 "ἔρσαι ἄγγεα πάντα, Γαυλοὶ τε, σκαφίδες τε,
 "τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν." Athenæus,
 Lib. XI. cap. 14.

Ibid. τοῖς ἐνάμελγεν.] Scholiastes videtur
 legisse τοῖσιν ἀμείλγεν.

Ver. 225. Τυρῶν αἰνυμένους] Sumptis ca-
 seorum nonnullis. Ut recte Eustathius.

Al. Τυρῶν ἀχθομένους· notante eodem.
 Ibid. et ver. 232. αἰνυμένους — αἰνύμενοι]

Vide ad II. γ'. 260.

Ver. 228. Ἀλλ' ἐγὼ ἔπιθόμην.] Ἐμμε-
 λῆς δὲ καὶ χαρίεις ὁ λήθη τινὰ καθ' αὐτὸν λέ-
 γων, ἢ ἀγνοίαν, ἢ φιλοτιμίαν, ἢ πρὸς τινα
 μαχίματα καὶ λόγους ἀπρόσβιν. Ὡς Ὀδυσ-
 σεύς, — "Ἀλλ' ἐγὼ ἔπιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ
 "κέρδιον ἦεν." Plutarch. de Sui Laude.

Ver. 230. Οὐδ' ἄρ' ἐμελλ'.] Vide infra
 ad Ὡ'. 266. et ad II. Ὡ'. 544.

Ver. 231. Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν]

Καὶ πρὸ τῷ θοιᾶσθαι δὲ, αὐτοὶ ποιεῖν ἡμᾶς
 ἐδάσκει πάλιν Ὀμηροῦ, ἀπαρχὰς τῶν βρω-
 μάτων νέμειν τοῖς θεοῖς. Οἱ γὰρ περὶ τὸν
 Ὀδυσσεῆα, καίπερ ὄντες ἐν τῷ τῷ Κύκλωπος
 σπηλαίῳ, "Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν"

Καὶ πρὸ τῷ θοιᾶσθαι δὲ, αὐτοὶ ποιεῖν ἡμᾶς
 ἐδάσκει πάλιν Ὀμηροῦ, ἀπαρχὰς τῶν βρω-
 μάτων νέμειν τοῖς θεοῖς. Οἱ γὰρ περὶ τὸν
 Ὀδυσσεῆα, καίπερ ὄντες ἐν τῷ τῷ Κύκλωπος
 σπηλαίῳ, "Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν"

Vol. III.

"ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν."
 Athenæus, Lib. IV. cap. 27.

Ibid. κείαντες] Al. κήαντες. Clark. Κεί-
 αντες habet Hesych. Et Eustathius ait,
 sic habere multos et antiquos Codd. Conf.
 Ὡ'. 26. Ern.

Ibid. ἐθύσαμεν] Barnesius ex Editio-
 num vetustiorum nonnullis edidit ἐμείνα-
 μεν. "Quomodo enim," inquit, "impa-
 "rati in Antro alieno sacrificarent, de re-
 "bus non suis?" Verum, uti notat Hen-
 ricus Stephanus, si ita legas, parum apte
 sequetur istud "μεινόμεν σὶ μιν ἔνδοι," ver.
 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

Ver. 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

Ver. 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

Ver. 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

Ver. 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

Ver. 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

Ver. 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

Ver. 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

Ver. 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

Ver. 232. Id quod nec ipsum Barnesium fu-
 git. Sed et aptius congruere videtur ἐθύ-
 σαμεν cum sequenti "ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Τυρῶν
 "αἰνύμενοι φάγομεν." Ex parte nimirum
 sacra faciebant, partem ipsi comedebant.
 Neque dissimilem loquendi rationem usur-
 pat Poëta, Iliad. ε'. 259.

- Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
 "Ημενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 "Υλης ἀζαλῆς, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 235 "Εκτοςθεν δ' ἀντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔειπεν·
 "Ημεῖς δὲ δέισαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρον.
 Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
 Πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρσενά λείπε δούρηφιν,
 Ἀρνείας τε, τράγους τε, βαδείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 240 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
 "Οβριμον· ἐκ αὖ τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
 Ἑσθλαί, τετράκυκλοι, ἀπ' ἔδρος ὀχλίσσειαν·
 Τόσσην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε δούρησιν.

E-caseis sumentes comedimus, expectabamusque ipsum intus
 Sedentes, donec venit pascens: ferebat autem ingens onus
 Ligni aridi, ut ei ad-cœnam esset.

- 235 Extra autem antrum dejiciens strepitum fecit;
 Nos vero perterriti diffugimus in recessum antri.
 Ast ille in latam speluncam egit pingua pecora,
 Omnia prorsus, quæ mulgebat: mares autem reliquit foris,
 Arietesque, bircosque, altam extra chortem.
 240 Cæterum deinde admovit operculum ingens alte sublatum,
 Grave: non illud duo et viginti currus
 Fortes, quaternis-rotis, a solo dimovissent:
 Tantam excelsam petram admovit ostio.

235 "Εκτοςθεν] R. quod verum est; nam mox v. 251. accendit illa ligna
 antro. Sic habet etiam Eustath. in Comm. p. 1626. 49. ἔντροςθι.

tario, ubi alterius lectionis ne meminit
 quidem.

Ver. 233. "Ημενοι, ἕως ἐπῆλθε] Enuncia-
 batur ac si scriptum fuisset ὥς ἐπῆλθε,
 vel ὥς ἐπῆλθε. Vide supra ad γ'. 90.

Ver. 235. "Εκτοςθεν δ' ἀντροιο βαλὼν ὀρυ-
 μαγδὸν ἔειπεν.] Vide ad II. γ'. 363. et δ'.
 452. Clark. Reponendum ἔντροςθι. Vid.
 Var. Lect. Ern.

Ver. 236. "Ημεῖς δὲ δέισαντες ἀπεσσύμεθ'
 ἐς μυχὸν ἄντρον.]

"Ἄλλοι δ', ὅπως γενέσθαι, ἐν μυχοῖς πίστεας
 Πτήξαντες ὕχον, αἶμα δ' ἐκ τῆς χειρὸς.
 Euripid. Cyclops, ver. 406.

Ver. 240. ἐπῆλθε θυρεὸν] Pronunciaba-
 tur θυρεὸν.

Ver. 241. οὐκ αὖ τόν γε δύω καὶ εἴκοσ'
 ἄμαξαι.] Vide supra ad ver. 191.

Ver. 242. Ἑσθλαί, τετράκυκλοι.] Si vera
 sit hæc lectio, tum vox τετράκυκλοι de-
 cundam producet eadem ratione ac παρ-
 αὐτὸν διπλοῦς, Iliad. ζ'. 62. π'. 174. et
 διαμειλίη, infra ver. 291. hujus libr. Cum
 vero vox τετράκυκλοι occurrat, II. οί. 394.
 syllabis duobus prioribus correptis; Bur-
 nesius hoc in loco ex conjectura edidit
 τεσσαράκυκλοι· eodem modo ac dicitur
 τεσσαράβουον. II. ψ'. 705.

Ver. 243. ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε δού-
 ρησιν.] Virgil.

saxo occultabat opaco.

Æn. VIII. 211.

Ver. 245. ἵπ' ἔμβρυον ἦεν] Τρίτην

- Ἐζόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 245 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦεν ἐκάσῃ.
 Αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
 Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμνησάμενος κατέθηκε·
 ἤμισυ δ' αὐτ' ἔθηκεν ἐν ἄγγεσιν, ὅφρα οἱ εἴη
 Πίνειν δαινυμένῳ, καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 250 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄεργα,
 Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 "Ω ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖδ' ὑγρὰ κέλευθα;
 Ἥ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλώονται
 255 Ψυχὰς παρδόμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;

Sedens autem mulgebat oves et balantes capras,
 245 Omnia rite, et factum submisit singulis.

Statim autem dimidium ubi-coagulasset albi lactis,

Textilibus in calathis constructum reposuit:
 Dimidium vero rursus constituit in vasibus, ut sibi esset

Ad-potandum epulanti, et sibi ad-cœnam foret.

250 At postquam expediisset obiens sua opera,

Tum vero ignem accendebat, et aspexit, interrogabatque nos;

"O hospites, quinam estis? unde navigatis humidus vias?

"Nunquid ad negotiationem; an temere erratis,

"Tanquam prædones super mare, qui errant,

255 "Animas periculo-objectantes, malum alienigenis ferentes?"

239 ἔκτοςθεν] Edd. vett. vitiose, etiam Eustath. 241 ἄμαξαι] F. R. L.

242 ὀχλίσσειαν] F. A. 2. 246 δὴ] F.

αἶμα. "Ομηρος γὰρ, ὑπεναντίον τῆς συνη-
 θίας. βρέφος μὲν λέγει τὸ κατὰ γαστέρος ἔμ-
 βρυον δὲ, νεογνὸν, ἢ τὸ τέκνον. Schol. Vide
 ad II. ψ'. 266.

Ver. 246. θρέψας] Τὸ δὲ, θρέψας, ἀντὶ
 τῆς πρῆξιν· ὅθεν καὶ τραφαλὶς τυρῆ. Eustath.
 Vide ad II. ε'. 905.

Ibid. λευκοῖο γάλακτος.] Ἐν μὲν γὰρ ποι-
 ῶσι πρόει γάλα λευκὸν εἰπεῖν· ἐν δὲ λόγῳ
 τὸ μὲν [ἐπίθετα] ἀπρεπῆς· τὰ δὲ, ἂν ἡ
 κατακορῆ, ἐξελέγχῃ καὶ ποιῇ φανερόν· ὅτι
 τῶν αἰσίων. Aristot. Rhetoric. Lib. III.
 cap. 3.

Ver. 249. Πίνειν δαινυμένῳ] Eustath. in
 comment. ad ver. 225. citat Πίνειν αἰνυμέ-
 νῳ. Atque ita habet MS. a Tho. Bentleio
 collatus.

Ibid. ποτιδόρπιον εἴη.] Al. ποτιδόρπιον
 αὐτῶν.

Ver. 250. ἐπειδὴ] Al. ἐπεὶ δὴ.

Ver. 251. Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε,]

Ἀνέκαισε μὲν τὴν πρῶτον.

Euripid. Cyclops, 382.

Ver. 252. "Ω ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν
 πλεῖδ' ὑγρὰ κέλευθα;]

ὁ ταλαίπωρος ξεῖνος,

τίνες τότε εἰσίν.

Euripid. Cyclops, 89.

πόθεν ἐπλεύσατ' ὁ ξεῖνος;

Ποδαποί. Ibid. 274.

Sed vos qui tandem? quibus aut venistis ab
 oris Virgil. Æn. I. 373.

Vide supra ad γ'. 71. 74. ubi occurrunt

- “Ὡς ἔφαθ’· ἡμῖν δ’ αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 Δεισάντων φλόγγον τε βαρύν, αὐτόν τε πέλωρον.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 260 Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 Οἴκαδε ἴεμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 Ἦλθομεν· ἔτω περ Ζεὺς ἤθελε μητιάσθαι.
 Λαοὶ δ’ Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ’ εἶναι,
 Τῷ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπεράνιον κλέος ἐστὶ.
 265 Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπάλεσε λαὸς
 Πολλὰς· ἡμεῖς δ’ αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γένα

Sic dixit: nobis autem statim confractum est carum cor,
 Timentibus sonitumque gravem, ipsumque monstrosum.

Sed et sic ipsum verbis respondens alloquebar;

“Nos quidem a-Troja devii-acti Achivi

260 “Variis ventis super ingentes fluctus maris,

“Domum petentes, alia via, aliis itineribus

“Venimus; Sic nimirum Jupiter voluit constituere.

“Populi autem Atridae Agamemnonis gloriamur esse,

“Cujus sane nunc maxima sub-cælo gloria est:

265 “Tantam enim diripuit urbem, et perdidit populos

“Multos: nos autem demum procumbentes ad tua genua

256 κατακλάσθη] A. 2. 3. 262 μητιάσθαι] Edd. præter R. et P. p. 1629. 58. quod quare spretum sit, non video. Vide ad Il. κ. 48.

ibi quatuor versus 252. 255. Nestorisque
 ibi personæ etiam aptius quam hic Cyclo-
 pis conveniunt. Καὶ κύνται, φασὶν οἱ Πα-
 λαῖοι, κάλλιον ἐνταῦθα [quam γ. 71. etc.]
 οἱ εἰχοὶ κύνται. Διὸ καὶ ἀσεβέσκει ὡς προ-
 κύνται αὐτῶν, δι’ ὧν τὰ ἐπὶ ἐκκρίνονται.
 Eustath.

Ver. 253. κατὰ πρῶτον.] Vide supra ad
 γ. 72. et ad Il. ν. 192.

Ver. 254. τοῖ τ’ ἀλόνται] Al. μηχανό-
 νται.

Ver. 256. ἡμῖν δ’ αὖτε κατεκλάσθη φί-
 λον ἦτορ, Δεισάντων etc.] “Ὁρα δὲ τὸ, “ἡμῖν
 “δὲ κατεκλάσθη ἦτορ Δεισάντων” ὅπερ εἰ καὶ
 σολοικοφανὲς δοκεῖ, ἀλλ’ ὅμως πείθεται καὶ
 αὐτὸ καταλλήλως τῷ καιρῷ καὶ τῇ δειλίᾳ. —
 Καὶ νῦν μὲν ἡ ἐναλλαγὴ ἀπὸ δοτικῆς γίγ-
 νει εἰς γενικήν· ἀλλὰ καὶ δὲ ἀνάταλιν ἀπὸ
 γενικῆς εἰς δοτικὴν ὡς ἐν τῷ “Ὡς τῶν ὑπὸ
 “ἀπὸ βλεφάρων ὄλωλε, Νύκτα φυλασσόμε-
 “νοι” [Iliad. κ. 187.] Καὶ, “Ἀχιλλεύς

“ὄλον κῆρ γὰρ φόνον Ἀχαιῶν δερκάνων”
 [Il. ζ. 139.] ὡφελε γὰρ “δερκάνων” εἶπε.
 Καὶ, “Τῆς δ’ αὐτῆς λύτο γένατα καὶ φίλον
 “ἦτορ, Σῆματ’ ἀναγνώσῃ. [Odys. ψ. 205.
 206.] Τὸ τοίνυν, “Δεισάντων,” ἐκ αὐτῆς αἰ-
 ῖρρεθ, σόλοικον, ὃ μόνον διὰ τὸ καὶ μιμητικῶς
 φρασθῆναι καὶ ἀντιστατικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ
 ἀσφαλεῖς οἱ πλαγιασμοὶ πρὸς σύνταξιν καὶ
 ἀσολοικοί. Eustath. Vide supra ad ζ. 155.
 et infra ad ψ. 205.

Ver. 259. Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγ-
 χθέντες] Euripid.

“Ἰλίου δ’ ἄτο
 Περσαντες ἄστυ, πνέμασιν θαλάσσιος
 Σὴν γαίαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κίχλων.
 Cyclops. 276

Ver. 260. ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.]
 Τὸ δὲ “ὑπὲρ μέγα λαῖτμα,” ἢ ἀντὶ τῆς κα-
 τὰ προδίστας κύνται, ἢ ἀντιστατικῶς ἡρῶδη
 ἀντὶ τῆς, ὑπὲρ ἀνω μεγάλης κύματος. Eu-

- Ἰκόμεθ’, εἴτι πόροις ξεινήϊον, ἢ καὶ ἄλλως
 Δώης δωτίνην, ἢ τε ξείνων δέμις ἐστίν.
 Ἀλλ’ αἰδοῖο, φέρισε, θεὸς· ἰκέται δέ τοι εἰμέν.
 270 Ζεὺς δ’ ἐπιτιμῆται ἰκετῶν τε, ξείνων τε,
 Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ’ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 “Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ’ αὖτις ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ.
 Νήπιος εἷς, ὃ ξεῖν’, ἢ τηλόθεν εἰλήλασθας,
 “Ὅς με θεὸς κέλεαι ἢ δειδίμεν, ἢ ἀλέασθαι.
 275 Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς Αἰγυόχου ἀλέγχεσιν,
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
 Οὐδ’ ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμενος πεφιδόμην,

“Supplicamus, si quod præbeas hospitale-munus, sive etiam aliter

“Donum des; qui utique hospitem mos est.

“Sed verere, optime, deos; supplices nempe tibi sumus:

270 “Jupiter autem ultor est supplicumque, hospitemque,

“Hospitalis, qui hospites simul venerandos comitatur.”

Sic dicebam; ille vero mihi rursus respondit sævo animo;

“Stultus es, o hospes, vel longe advenisti,

“Qui me deos jubes aut timere, aut observare.

275 “Non enim Cyclopes Jovem Ægiogochum curant,

“Neque deos beatos, quoniam multo præstantiores sumus.

“Neque ego Jovis inimicitias evitans pepercero,

266 γέναι] A. 1. quod ferri potest, nec casu editum videtur. 274 δειδί-
 μεν] Edd. præter F.

math. At quidni tam recte hoc in loco di-
 catur. ὑπὲρ μέγα λαῖτμα, quam ὑπὲρ ἄλλα,
 supra ver. 254. Aut quidni scribere po-
 tuisset Homerus κατὰ μέγα λαῖτμα, si ita
 dictum oportuisset?

Ver. 262. μητιάσθαι.] Nonnulli, no-
 tante Scholiaste, legunt μητίσασθαι. Qui-
 buscum facit et MS. a Tho. Bentleio col-
 latus. “Rectius (inquit Barnesius,) μητίσ-
 “ασθαι.” Immo vero minus recte. Vide
 ad Il. κ. 48. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 265. διέπερσε] Al. δὴ ἔπειρε.

Ver. 268. ἦτε] Al. ἦτε.

Ver. 269. αἰδοῖο, φέρισε, θεὸς· ἰκέται δέ
 etc.] Ita Apollonius:

“Ἀλλ’ ἰκέτας ξείνης Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσομαι·
 Ξείνῳ, ἰκετικῇ τε· Διὸς δ’ ἅμφοι ἰκέται τε
 καὶ ξείνοι· ὁ δὲ τε καὶ ἐπὶ Διὸς ἅμμι τίτυκται.
 Argonautic. II. 1134.

Et Oraculum Jovis Dodonæi, apud Pau-
 saniam.

Μὴδ’ ἰκέτας ἀδοικεῖν· ἰκέται δ’ ἱεροὶ τε καὶ ἀγ-
 νοί.

Achaic. lib. VII. cap. 25. sub initio.

Ibid. αἰδοῖο,] Al. αἰδεῖο. Uti Il. ω. 503.

Ver. 270. Ζεὺς δ’ ἐπιτιμῆται ἰκετῶν τε,
 ξείνων τε,] Virgil.

Jupiter (hospitibus nam te dare jura loquun-
 tur.) Æn. I. 735.

Ver. 274. δειδίμεν,] Al. δειδίμεν.

Ver. 275. Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς Αἰγυόχου
 ἀλέγχεσιν,] Euripides:

Ζητὸς δ’ ἐγὼ περὶ αὐτὸν ἔφασκα, ξένε·
 Οὐδ’ οἶδ’ ὅτι Ζεὺς ἐς’ ἐμὴν κρείσσαν θεός.
 Οὐ μοι μέλει τοιοῦτον. — Cyclops, 319.

— ille immitis, et ipsis

Horrendus sylvis, et visus ab hospite nullo
 Impune, et magni cum Dis contemtor Olympi.
 Ovidius, Metam. XIII. 760.

Ibid. Διὸς Αἰγυόχου ἀλέγχεσιν,] Ἀσεβὴς ὢν
 ὁ Πολύφημος, διαβάλλει καὶ τὸς λοιπούς· ὅτι

- Οὔτε σεῦ, ἔδ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
 Ἀλλά μοι εἴφ', ὅπῃ ἔσχεις ἰὼν εὐεργέα νῆα·
 280 "Ἡ πε ἐπ' ἐσχατιῇς, ἥ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.
 "Ὡς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' εἰ λάθην εἰδότε πολλοί·
 Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
 Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 285 "Ἀκρῇ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντος ἔνεικεν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
 "Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' ἐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλει·

" Neque tibi, neque sociis, nisi animus me jubeat.

" Sed mihi dic, ubi appuleris huc-profectus fabre-factam navem:

280 " An alicubi ad extremam-oram, an et prope, ut sciam."

Sic dixit tentans: me autem non latuit scientem multa;

Sed ipsum vicissim allocutus sum dolosis verbis;

" Navem quidem mihi confregit Neptunus terrae-quassator.

" Ad scopulos conjectam; vestrae ad fines terrae,

285 " Promontorio impactam; ventus autem ex ponto tulit:

" At ego cum hisce effugi arduam perniciem."

Sic dicebam; ille autem mihi nihil respondit saevo animo:

Sed ipse impetu-facto sociis manus inferebat;

280 ἱτ' abest R. bene: ἱτ' desiderabat ἐσχατιῇ ut 182. πῶ ἐσχατιῇς te et eleganter dicitur: sic apud Homerum πῶ ἀγρῶν et alia.

γὰρ ἐκείνοι ἐκ ἧσαν ἄθροισι, παρίστην δὲ Ποιη-
 τῆς, λέγων [infra ver. 411.] "Νῆσόν γ' ἔπας
 "ἐπὶ Διὸς μεγάλα ἀλίσσεται." Schol. Verum
 hoc (ut opinor) ab iis dici potuit, etsi
 Deorum negligentes fuerint. Vide et
 supra ad ver. 107.

Ver. 280. "Ἡ πε ἐπ' ἐσχατιῇς, ἥ καὶ
 σχεδὸν.] Verte: utrum in remoto aliquo
 abhinc loco, s. utrum longe hinc, an pro-
 pe, ut ver. 117. ἔτι σχεδὸν ἔσ' ἀποστηλῶ.
 Ad extremam oram semper stant naves:
 ut supra 182. ἱτ' ἐσχατιῇ — ἀγχι θα-
 λάσσης. Ceterum vid. V. L. Ern.

Ver. 282. ἄψορρον προσέφην.] Τυτίστιν
 ἱμνῶν δὲ φθόγγος ἱλάσσειν. Eustath.
 Minus recte. Nihil enim (ut opinor)
 aliud sonat vox ἄψορρον quam iterum,
 sive vicissim. Vide infra ad ver. 501.

Ver. 283. Νέα μὲν μοι κατέαξε.] "Ana-
 "ræstus" (inquit Barnesius) "in Primo
 "loco. "Ενθα τὸ Νέα μὲν μοι" ἀνάπαιτον

ἔχει πῶδα ἐν καταρχῇ σίχην. Eustath. Mi-
 nus recte uterque. Pronunciabatur erim
 Nā μὲν μοι κατέαξε etc. Vide supra ad 3.
 289. Clark. Sic post v. 347. κρέα pronun-
 ciatur κρᾶ. Ern.

Ver. 285. ἄνεμος δ' ἐκ πόντος ἔνεικεν.]

"Ἀνέμων θύλλαι δὲσὸ μ' ἔρτασαν δια.
 Euripid. Cyclops, 109.

Ibid. προσπελάσας.] Vide ad Il. α'. 140.

Ver. 288. Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ
 χεῖρας ἱάλλει· Σὺν δὲ δύο μάρψας.] Euripid.

ῥῶτε συμμάχους δύο.
 "Εσθλὴ ἐταίρων τῶν ἐμῶν βυζμῶ τινι·
 Τὸν μὲν λείπεις εἰς κύτος χαλκὸν λατὸν,
 Τὸν δ' αὖ τένοντος ἀρπάσας ἄκρην τοῦτο.
 Παῖον πρὸς ὄξυν γ' ὄνυχά τετραῖν ἰάθην.
 "Εγκέφαλον ἐξέρριπεν. — Cyclops, 39.

vidi bina meorum
 Ter quater affligi sociorum corpora terre.

- Σὺν δὲ δύο μάρψας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
 290 Κόπτ'. ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει, δεῦτε δὲ γαῖαν.
 Τῆς δὲ διαμελεῖσι ταμῶν ἀπλίσσατο δόρπον·
 "Ἡσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἐδ' ἀπέλειπεν
 "Εγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὅσα μυνελέοντα.
 "Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέδομεν Διὶ χεῖρας,
 295 Σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμνηχανὴ δ' ἔχε θυμόν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν,
 "Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἀκρητον γάλα πίνων,
 Κεῖτ' ἐντοςδ' ἀντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
 Τὸν μὲν ἐγὼ βέλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,

Simulque duos correptos, tanquam catulos ad terram

290 Illidebat: cerebrum autem humi fluebat, irrigabatque terram.

His vero membratim dissectis apparavit cœnam:

Vorabat autem, quemadmodum leo montanus; neque relinquebat

Intestinaque, carnesque, et ossa medullis-plena.

Nos vero flentes sustulimus Jovi manus,

295 Misera opera videntes; desperatio autem tenebat animum.

Cæterum postquam Cyclops magnum implevisset ventrem,

Humanas carnes comedens, et insuper merum lac bibens,

Jacebat intra antrum extensus inter pecora.

Hunc quidem ego volui, magnanimo in animo,

296 ἱμπλήσατο] Edd. præter R. quod nescio cur relictum sit. Eust. tamen etiam ἱμπλ.

Quæ super ipse jacens, hirsuti more leonis,
 Visceraque, et carnes, oblisisque ossa medullis,
 Semianimesque artus avidam condebat in al-
 vum. Ovid. Metam. XIV. 295.

Vidi egomet, duo de numero cum corpora no-
 stro,

Prensa manu magna, medio resupinus in antro
 Frangeret ad saxum, sanieque aspersa natarent

Lamina: vidi, atro cum membra fluentia tabo
 Manderet, et tepidi tremerent sub dentibus ar-
 tus. Virg. Æn. III. 623.

Quem locum Macrobius inter eos recen-
 set, in quibus Virgilius Homericæ carmi-
 nis majestatem non æquet. "Narrationem
 "facti," inquit, "nudam et brevem Maro
 "posuit; contra Homerus πάθος miscuit.
 "et dolore narrandi invidiam crudelitatis
 "æquavit." Lib. V. cap. 13. Scaliger ta-
 men hoc in loco Virgilium Homero su-
 periore contendit. Poëtic. Lib. V.
 cap. 3.

Ver. 289. Σὺν δὲ δύο μάρψας, ὥστε σκύ-
 λακας.] Ἀραττομίνων δὲ περὶ πέτρας ἀνδρώ-
 παν φόβον τε καὶ μῶρον οἰκτρὸν ἐνδυνάμει-
 νος, ἐπὶ τῶν ἀηδεσάτων τε καὶ κακοφανοτά-
 των χρονίῃ γραμμάτων, ὑδαμῇ λειάνων τὴν
 κατωσκευὴν, ὡς ἡδύνων. "Σὺν δὲ δύο μάρψας,
 "ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ Κόπτ'." ἐκ δ' ἐγ-
 "κέφαλος χαμάδις ῥέει, δεῦτε δὲ γαῖαν." Dio-
 nys. Halicarn. περὶ συνδέσεως, §. 16.

Ver. 291. διαμελεῖσι ταμῶν] Strabo,
 Geograph. lib. II. pag. 137. al. 83. citat,
 διαμελεῖσι. Sed nihil opus. Secundam
 enim producere potest hæc vox eadem
 ratione ac παριπῶν, διηπείσις etc. Vide
 ad Il. π'. 174. Al. διὰ μελεῖσι ταμῶν.
 Quod est μελεῖσι διαταμῶν.

Ver. 295. ἀμνηχανὴ δ' ἔχε θυμόν.] Al.
 ἀμνηχανὴ δ' ἔχε θυμῷ. Virgil.

Sæviti inops animi. — Æn. IV. 300.

Ver. 296. Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην
 ἱμπλήσατο νηδύν.] Virgil.

- 300 Ἴασσον ἰὼν, ξίφος ὃξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ,
Οὐτάμεναι πρὸς σῆθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυσεν.
Αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὀλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλῶν
305 Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὀβριμον, ὃν προσέειπεν.
"Ὡς τότε μὲν σενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ διάν.
Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἦκεν ἐκάσῃ.

- 300 Propius accedens, gladio acuto stricto a femore,
Vulnerare ad pectus, ubi praeordia hepar circumdant,
Manu admota: aliud autem me consilium retinebat.
Ibidem enim et nos periissemus saeva morte:
Non enim potuissemus ab ostio excelso
305 Manibus amovere saxum grave, quod admoverat.
Ita tum quidem ingemiscientes expectabamus auroram divinam.
Quando vero mane genita apparuit rosea digitos aurora,
Tum vero ignem accendebat, et mulgebat egregia pecora
Omnia rite, et foetum submitit singulis.

305 ἀπώλομεθ'] Edd. male.

— simul expletus dapibus, vinoque sepultus.
Æn. III. 630.

Ibid. ἐμπλήσατο νηδύν.] Notandus hic primigenius Vocis Mediae usus. Ἐμπλήσιν, alius; Ἐμπλήσατο, suum implevit ventrem. Sic supra ver. 291. ὠπλίσσατο. Sibi ipse paravit. Et infra ver. 298. τανυσσάμενος. Quum se ipse extenderat. Vide supra ad 1. 491. Al. ἐπλήσατο νηδύν.

Ver. 298. Κεῖτ' ἔντροσ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μῆλων.] Τὸ μέγιστος αὐτῷ ἐμφανίζων. Athenæus, lib. VII. cap. 1. Ἐμφαντικῶς δὲ ἰδῆλως τὸ μέγιστος. Schol. Vide infra ad ver. 372

Ver. 299. Τὸν μὲν ἐγὼ βάλισσα] Τὰ μὲν εἰκότα καὶ συνήδη κατὰ λόγον περιαινόμενα, τῷ ἴφ' ἡμῖν ἀποδίδουσι καὶ λίγαι δῆπου πολυλάκεις, "Αὐτὰρ ἐγὼ βάλισσα κατὰ μεγάλην." Plutarch. in Coriolano. Ubi in transcurso notandum, quod jam legimus τὸν μὲν ἐγὼ, legisse Plutarchum aut memoriter citasse, Αὐτὰρ ἐγὼ etc.

Ver. 301. Οὐτάμεναι] Vide ad II. φ. 68.

Ibid. ἔχουσιν.] Eustath. ἔχουσιν. recte Ern

Ver. 302. Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος.] Eustath. ἀντὶ τοῦ αὐτόχρηστος ἀφάμενος. Ern.

Ver. 305. λίθον ὀβριμον, ὃν προσέειπεν.] Supra ver. 240.

Ver. 311. Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε.] Ita Vulgati et hic, et infra ver. 344. ubi idem versus occurrit; atque ita in commentario citat Eustathius: "Evidenti," inquit Barnesius, "errore; cum τὸ Δι bis occurret frustra." Ideoque ipse quidem edidit Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε. Sed nullis adductis codicibus, nulla allata auctoritate. Propius ad Vulgatam lectionem accedit, quod habet Editio Oxoniensis hic, itemque Elzeviriana infra ver. 344. notat te Barnesio; Σὺν δ' ὅγε αὖτε. Ceterum MS. a Tho. Bentleio collatus legit cum vulgatis Σὺν δ' ὅγε αὖτε. Clark. Alterum δ' omittit etiam Amst. 1615. sed harum edd. nulla est auctoritas: etsi hæc est facillima et lenissima ratio corrigendi. Particulæ et aliæ pleonastice repetuntur, ut

- 310 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄ' ἔργα,
Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δὴ μάρψας ὠπλίσσατο δειῖνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρα ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄψ' ἐπέειπε, ὥς εἴτε φαρέτρη πῶμ' ἐπιδείη.
315 Πολλῇ δὲ ροίζῳ πρὸς ὅρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωφ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπώμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως τισαίμην, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή.
Κύκλωπος γὰρ ἔπειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ.

- 310 At postquam expediisset obiens sua opera,
Simul ille rursus duobus correptis apparavit prandium.
Pransus autem, ex antro egit pingua pecora,
Facile amoto operculo ingenti: at deinde
Rursus admovit, veluti si pharetræ operculum imponeret.
315 Multo autem strepitu ad montem agebat pingua pecora
Cyclops: cæterum ego relictus eram mala profunde cogitans,
Si quo pacto ulciscerer, daretque mihi gloriam Pallas.
Hoc autem mihi in animo optimum videbatur consilium;
Cyclopis enim jacebat ingens clava ad stabulum,

311 δόρπον] Edd. præter R. quod magis poeticum: sic et 344. 317 δόιν] Edd.

hic hiatus vitandi causa fieri potuit.
Eru.

Ibid. δειπνον.] Al. δόρπον. Ex ver. 291.
supra.

Ver. 312. Δειπνήσας] Vide supra ad 1. 555.

Ver. 314. ὥς εἴτε φαρέτρη πῶμ' ἐπιδείη.] Καὶ ὅρα τὸ σύντομον τῆς παραβολῆς, καὶ πεντηδὲν καίριον. Οὐ γὰρ πρῶγμα παρέθηκε πρῶγμα, τὴν φαρέτρη δηλαδὴ τῷ μεγάλῳ σπηλαίῳ ἢ γὰρ ἂν ψυχρὸς ὁ λόγος διὰ τὸ ἐν μικροπρεπείᾳ κακόζηλον ἢ ἐνέργειαν ἐνεργείᾳ τὸ ῥῶον δηλαδὴ τῷ ἐπισηματισμῷ τῆς φαρέτρης τῷ ἀπὸ τῆς σπηλαίου συγκλεισμένῳ. Καὶ ἂν ἢ εἰς πλεονασμὸν τὴν παραβολήν. Eustath. Vide supra ad ver. 191.

Ver. 317. δόιν] Apud Eustathium in commentario, δόιν.

Ver. 318. et 424. Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή.] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.

Cæterum (uti notat Barnesius) mire hic

Vol. III.

3 D

et inepte de rationibus, cur Cyclopem non interfecerit Ulysses, disserit Spondanus: "Tamne leviter, inquires, sex sociorum excidium ulciscitur? Immo, inquam — majus est damnum Cyclopi cæcitas, quam si vita illi fuisset adempta. Illo siquidem pacto acerba illi vita est redita, lucis aspectu privata; ita ut innumeras mortes in una vita patiatur. Sane hanc consilii Ulyssæi causam esse ausim contendere, licet ab ipso Poëta non exprimat. Et infra in annotationibus ad ver. 523. Nam cur non potuerit Polyphemum Ulysses interficere? Sane perinde id facile fuisse existimo, atque oculum effodere." Mire, inquam, cæcutiisse videtur Vir eruditus. Apertissime enim rationem hujus rei reddit Poëta supra ver. 305. Αὐτῷ γὰρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' etc. Καὶ ἢ μὲν εὐχέστερον [ἀνελκύν αὐτὸν] τῷ ἐκτεφλῶσαι ὅτι δὲ ἂν ἢ ἐλπίς ἔτι σωθῆναι, διὰ τὸν παρὰ τὸν ἄλλοις λείπον τῷ θυρεῷ, διευτέρας γίνεται σοφωτέρας φροντίδος τῆς κατὰ τὴν

- 320 Χλωρόν, ἐλαϊνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὅφρα φοροῖν
 Αὐανδέν· τὸ μὲν ἄρμες εἴσκομεν εἰσορόοντες,
 "Οσσον δ' ἰσὺν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράσθαι.
 325 Τῆ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοφα παρασὰς.
 Καὶ παρ' ἐδήχ' ἐτάροισιν, ἀποξύναι δ' ἐκέλευσα.
 Οἱ δ' ὀμαλον ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐδώσα παρασὰς
 "Ακρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ.
 330 "Ἡ ῥα κατὰ σπείρας κέχυτο μεγάλ' ἥλιθα πολλὰ.

- 320 Viridis, oleagina; hanc quidem exciderat, ut ferret
 Arefactam; eam et nos tantam-imaginabamur insipientes.
 Quantus utique malus navis viginti-remis agitata nigra,
 Oneraria, lata, quæ scilicet trajicit ingentem pelagum;
 Tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectu.
 325 Ab-hac quidem, quantum ulna est, ego abseidi astans,
 Et apposui sociis, levigareque jussi.
 Hi vero lavem fecerunt; ego autem acui stans
 Summum: statimque prehensam adurebam in igne ardente.
 Et hanc quidem bene deposui reconditam sub stercore,
 330 Quod per speluncam fusum erat admodum dense multum.

325 ἐγὼ] F. male. 326 παρ' ἐδήχ' Edd. præter R. sic et Eust. quod ut
 magis Ionicum prætulerim.

πέφλωσιν, καὶ ὅτε περισφύζεται. Eustath. ad ver. 290.

Ver. 319. Κύκλωπος γὰρ ἔκτατο μέγα ῥόπαλον] Euripid.

"Ακρίμαν ἔλαιας ἐστὶν ἐν ὁμοίᾳ τῇ,
 "Ὅν πασάντων τῶν ἐλατοζώνων ἄκρον.
 Εἰς πύρε κατέχυνται. — Cyclops, 454.

Clark. Cæterum γὰρ hic non est enim, sed
 scilicet, particula enarrare, explicare inci-
 pientis. Ern.

Ver. 320. τὸ μὲν ἔκταμεν.] Τὸ δὲ, ἔκτα-
 μεν, οἱ ἀκριβέστεροι ἐκστασι, γράφουσιν. "Ε-
 χρὴν γὰρ, φασί, τὸν τηλικῶτον Κύκλωπα,
 καὶ αὐτόπρεπον [αὐτόπρεπον] ἐκστασάσαι το
 φυτόν. Eustath. Quam lectionem et præ-
 fert Dna Dacier.

Ver. 322. "Οσσον δ' ἰσὺν νηὸς] Vide su-
 pra ad ver. 191.

Ver. 325. ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοφα]

Schol. "Εκτεταμένον τῶν χειρῶν τὸ ἔκτα-
 μεν ἔστι. Clark. "Ὅσον ὄργυιαν, unde
 do. s. cubiti: de ὄργυιαι verbo ex senten-
 tia Scholiastæ, vide Perizon. ad Eusth.
 V. H. XII. 22. Ern.

Ver. 326. ἀποξύναι] "Αποξύναι re-
 tius videtur, quia non acuire jussit, sed
 levigare, quod est ξύναι. ἀποξύναι. Ern.

Ver. 327. ἐγὼ δ' ἐδώσα] "Ετις τῶν
 ἐστίν, ἡ καλεμένη Μετάληψις. κατὰ συν-
 νομίαν σημαίνουσα πρᾶγμα διάφορον. — Στοι-
 χημὶ τὸ θρόν τῷ ὀρεῖ· ὅθεν δὲ ὁ μόνον
 κατὰ κίνησιν ταχύ ἐστίν. ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ
 σχῆμα προσηγμένον εἰς λεπτότητα. Ταύ-
 τε ἐστὶ καὶ τὸ. — ἐγὼ δὲ ἐδώσα παρασὰς Π-
 νησ. Halicarn. περὶ τῆς "Ομήρου ταπεινότη-
 τος. §. 7. Vide infra ad v. 298.

Ver. 329. ὑπὸ κόπρῳ.] Nonnulli, no-
 tante Eustathio, hic scribunt ὑπὸ κόπρῳ.

Ver. 331. Αὐτὰρ τὴν ἄλλαν κληῖν πε-
 λάχθαι] Eustath. τῶν γὰρ ἄλλων ἐκ τῆς

- Αὐτὰρ τὴν ἄλλαν κληῖν πεπαλάχθαι ἄνωγον,
 "Οστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας,
 Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰάνοι.
 Οἱ δ' ἔλαχον, τὴν ἂν κε καὶ ἦδελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 335 Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγχμην.
 "Εσπέριος δ' ἦλθεν καλλιτρίχα μῆλα νομεύων.
 Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἦλασε πῖονα μῆλα
 Πᾶντα μάλ'· ἐδὲ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 "Ἡ τι οἰσάμενος, ἥ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευεν.
 340 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείρας,
 "Εζόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,

At cæteros sorte sortiri jussi,

Quinam auderet mecum vectem sublatum

Terere in oculo, quando eum dulcis somnus occuparet.

Hi autem sorte-electi-sunt, quos utique et voluissim ipse eligere,

335 Quatuor, ast ego quintus cum his defectus sum.

Vespertinus autem rediit pulchra-velleribus pecora paseens:

Continuo vero in latam speluncam egit pingua pecora

Omnia prorsus; neque ullum relinquebat altam extra chortem,

Sive quid suspiciatus, sive etiam deus sic jussisset.

340 At deinde admovit operculum ingens alte sublatum,

Sedensque mulgebat oves et balantes capras,

339 ἐκέλευεν] Edd. præter R.

τοῦτον γενέσθαι ἄλλως ἢ διὰ τῆς κληῖν-
 τας· ὅτι μὴτε οἱ λυφθέντες φθονήσωσι,
 οὔτε οἱ τρεχόντες μίμψονται, ὥς ἐπι-
 λέγει ὁ ποιητής. Virgil.

— nos, magna precati

Numina, sortitique vicos. — En. III. 623.

Ibid. πεπαλάχθαι] Al. πεπαλάσθαι.

Schol. Ist lectio recensionis Aristarchi,

actore Eustathio. Ern.

Ver. 332. "Οστις τολμήσειεν]

Αὐτὰρ τῶν τεσσάρων τῶν δ' ἐπὶ πρῶτον

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

ἔκτατο μέγα ῥόπαλον, κατὰ τὸν ὁμοίαν

αἰτίαν εἰκὸς προαπολαύειν αὐτῷ τὸν ἐπὶ-
 ρον ὀφθαλμῶν. Εἰ δὲ γε κυλλοτέρης ὀφ-
 θαλμῶς εἴη, κατὰ τὸν "Ἡσίοδον μύθον, καὶ τῷ
 τῷ Κυκλώπῳ τότε μετὰ τὴν ἐνέκλειτο, ἐκ ἂν
 εἰσῆλθε τὴν ἰδιότητα ὁ Ποιητής. Eustath.
 ad ver. 187. Quæ conjectura videtur
 singularis.

Ibid ἐν ὀφθαλμῷ.] Al. ἐπ' ὀφθαλμῷ.

Ver. 334. τὴν ἂν κε καὶ ἦδελον] Eusta-
 thius in commentario citat, ἢ ἂν καὶ
 ἦδελον. Nam in Vulgatis alterum voca-
 bulorum ἂν, κε, omnino supervacuum vi-
 detur.

Ver. 335. ἐλέγχμην.] Eustathius citat
 ἐλέχθην

Ver. 336. ἦλθεν καλλ.] Ser. ἦλθε. Ern.

Ver. 337. 341. Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος

ἦλασε πῖονα μῆλα — "Εζόμενος δ' ἤμελγεν]

Virgil.

— cavo Polyphemus in antro

- Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάσῃ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄ' ἔργα,
 Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύο μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον.
 345 Καὶ τότε γὰρ Κύκλωπα προσήυδων ἄγχι παρασῆας,
 Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
 Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
 "Οφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νῆϋς ἐκεκλεύδει
 "Ημετέρῃ σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεῆσας
 350 Οἴκαδ' ἐπέμψεις· σὺ δὲ μαίνειαι ἐκ' ἐτ' ἀνεκτῶς.
 Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
 "Ανδράπων πολέων; ἐπεὶ ἐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
 "Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν ἦσατο δ' αἰνῶ·
 "Ἢδὺ ποτὸν πίνων καὶ μ' ἦτεε δεύτερον αὖτις·

Omnia rite, et fœtum submitit singulis.

Cæterum postquam expediisset obiens sua opera,

Simul utique ille rursus duobus correptis apparavit cœnam.

345 Et tum ego Cyclopem alloquebar prope astans,

Poculum in manibus tenens nigri vini;

"Cyclops, accipe, bibe vinum, postquam comedisti humanas carnes;

"Ut scias, qualem utique potum hunc navis reconditum habuerat

"Nostra; tibi autem porro libamen ferebam, si forte me miseratus

350 "Domum mitteres: tu vero furis non amplius tolerabiliter.

"Inique, quomodo quisquam ad te in-posterum alius accedat

"Ex hominibus multis? quoniam non recte fecisti."

Sic dicebam: is autem accepit et ebibit; delectatusque est vehementer

Dulcem potum bibens; et a-me petebat secundo rursus;

348 ποτὸν νῆϋς] F. A. L. quod prætulerim. Nam τῶς videtur subfrigidum, insertumque, quod ultima vi νῆϋς brevis videbatur. 351 πῶς ἀντίς] R.

Lanigeras claudit pecudes, atque ubera pressat.
 En. III. 641.

Ver. 359. "Ἡ τι δισσάμενος, ἥ καὶ θεὸς
 ὡς ἐκίλειον.] Plutarchus, loco supra ad
 ε' 427. adducto, et hunc versum citat.
 Pro "Ἡ τι autem legit ille "Ἡτοι et pro
 ἐκίλειον, ἐκίλειον.

Ver. 344 Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε] Vide su-
 pra ad ver. 311.

Ver. 345. 346. προσήυδων — Κισσύβιον
 μετὰ χερσὶν ἔχων] Euripides:

— ἐμπλήσας σκύφος
 Μάρανος αὐτῇ, τὰδε προσέειπε πῖνεν,
 Λίγων τὰδ'. —

Cyclops, 410.

Ver. 346. Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων]
 Vide Athenæum, lib. XI. cap. 2. 7.

Ver. 347. Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον.] ["Ἱερο-
 κλῆς] Εἰς δικαστήριον ἀχθεῖς, ἐπύπτετο τὰ ἐξ
 ἀνδράπων πληγὰς· βέβαιος δὲ τῷ αἵματι
 βαφαί, κοιλὴν τὴν χεῖρα προσραίνει τὸν δικασ-
 τὴν, ἅμα λέγων, "Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον."
 "ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα." Suid. in voce
 "Ἱεροκλῆς.

Ibid. τῇ, πῖε οἶνον.] Vide ad II. ε'. 219.
 Καὶ ὅρα καὶ τὸν λόγον τῆτον τῷ Ὀδυσσεὶ δι-
 κασιλογίᾳ τι πεπραμένον καὶ οἶστρον, ἐπὶ δὲ καὶ
 κολακευτικόν. Eustath.

Ibid. πῖε οἶνον.] Apud Suidam, loco su-

- 355 Δός μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν ἔνομα εἰπέ
 Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὃ κε σὺ χαίροις.
 Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρσρα
 Οἶνον ἐρισάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 "Ἀλλὰ τόδ' ἄμβροσι καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
 360 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴδοπα οἶνον·
 Τρεῖς μὲν ἔδωκα φέρον, τρεῖς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσήυδων μελιχίοισι·
 Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 365 Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὡς περ ὑπέσθης·
 Οὗτις ἔμοι γ' ὄνομ' ἔς· Οὗτιν δέ με κικλήσκουσι
 Μήτηρ, ἡδὲ πατήρ, ἡδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.

355 "Da mihi adhuc lubens, et mihi tuum nomen dic

"Statim nunc; ut tibi dem hospitale-munus, quo tu gaudeas.

"Etenim Cyclopibus fert alma terra

"Vinum ex magnis-uvis, et ipsis Jovis imber dat-incrementum:

"Verum hoc ambrosiæ et nectaris est latex."

360 Sic dixit: at ei rursus ego dedi generosum vinum:

Ter quidem præbui ferens, ter autem is ebibit stultitia.

Cæterum postquam Cyclopi circa mentem venit vinum,

Tunc utique ipsum verbis alloquebar blandis;

"Cyclops, interrogas me nomen inclytum? at ego tibi

365 "Dicam; tu autem mihi da hospitale-munus, ut scilicet pollicitus es;

"Outis mihi nomen est; Outin vero me vocant

"Mater atque pater, et omnes alii socii."

355 ἔπειν] F. A. L. male, etiam sensu. 361 ἀφραδίῃσιν] F. male.
 366 ὄνομα ἔστιν] F.

pra citato, πῖε οἶνον. Vide infra ad π'.

Ibid. κρέα.] Pronunciabatur κρέα ut ver.

283. νῆα. νῆα.

Ver. 348. "Οφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν] Eu-
 ripides:

Σκέψαι τὸδ', οἷον Ἑλλὰς ἀμπίλων ἄπο
 Θύειν κομίζετο πόμα, Διονύσου γένος.

Cyclops, 413.

Ver. 353. ἔκπιεν] Ita edidit Barnesius
 ex Eustathio, et ex ver. 361. infra, ubi
 omnes ἔκπιεν habent. Recte, ut opinor.
 Cumque Barnesio facit et MS. a Bentleio
 collatus. Vulgg. hoc in loco, ἔπειν.

Ver. 354. αὖτις.] Al. αὖτις.

Ver. 355. καὶ μοι τεὸν ἔνομα εἰπέ]

Σὺ δ', ὃ ξείν', εἰπέ τὸνομα, ὃ, τι σὺ χεῖρ καλῶν.
 Euripid. Cyclops, 545.

Ver. 356. χαίροις.] Al. χαίρης.

Ver. 358. καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει]
 Vide supra ad ε'. 477. et 581.

Ver. 360. αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον]

"Ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπλησθῆναι ἐγὼ,

"Ἀλλὰ νῦν ἔδωκα κύλικα.

Euripid. Cyclops, 419.

Ver. 361. τρεῖς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.] Οὐ-
 τος [Ἀνάχαρσις] τὴν ἀμπίλον εἰπέ τρεῖς φέ-

- Οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον, ὅξυν ἐπ' ἄκρῳ,
 Ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερεθεῖς
 Δίνεον· ὥς δ' ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήιον ἀνὴρ
 385 Τρυπάνῳ, οἱ δὲ τ' ἐνερθεύον ὑποσσεύουσιν ἱμάντι
 Ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἶέν·
 Ὡς τῷ ἐν ὀφθαλμῷ πυρήνεια μοχλὸν ἐλόντες
 Δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περιέρρει δερμὸν ἑόντα.
 Πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν αὐτμῇ,
 390 Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δὲ οἱ πυρὶ ρίζαι.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἥε σκέπαρνον,
 Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,

Hi quidem vectem prehensum oleaginum, acutum in summo,
 Oculo infixerunt; ego autem superne arrectus
 Versabam: Ut vero cum quis terebrat lignum navale vir

- 385 Terebra, alii autem infra torquent loro
 Apprehensam utrinque; illa autem circumvolvitur assidue semper:
 Sic ejus in oculo ignitum vectem prehensum
 Versabamus: hunc autem sanguis circumfluebat calentem.
 Omnes vero ei palpebras circum et supercilia cremavit vapor.
 390 Pupilla ardente, crepitabant autem ei igne radices.
 Veluti autem cum vir faber securim magnam, aut asciam,
 In aqua frigida mergit valde stridentem,

384 ὥς ὅτε] Ead. recte. 385 ὑποσσεύουσιν] Eadem. 388 περιέρρει] Ead.

ζομένης ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος, μὴ κατεπιπῶν τῷ
 Ὀδυσσεύϊ, μηδὲ διῆσαι τὸ πιπυρακτωμένον ἱ-
 μάντι καὶ περισσευσμένον ὄργανον ἐπὶ τὸν ὀφ-
 θαλμόν, ἀλλ' ὥμους ἐκθίσθαι μᾶλλον ἢ φρά-
 σαι τι τῶν ἀπορρήτων, ὑπερβολὴν ἐγκρατείας
 καὶ πίστεως ἐκ ἐκλείπειν. Plutarch. περὶ
 Ἀδολοχίας.

Ver. 384. Δίνεον· ὥς δ' ὅτε] *Al.* Δίνεον,
 ὥς ὅτε.

Ibid. ὥς δ' ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήιον] Eu-
 ripides:

Ναυπηγίαν δ' ὥς εἴ τις ἀρμόζων ἀνὴρ
 Διπλὸν χαλκῶν, τρυπάνον κοπηλατέν,
 Οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαισφόρῳ
 Κύκλωπος ὄφει, καὶ συναυανῶ κόρας.

Cyclops, 459.

Ver. 385. ὑποσσεύουσιν] *Al.* ὑποσσεύουσιν.
 Quod eodem modo pronunciandum.

Ver. 387. ἐν ὀφθαλμῷ πυρήνεια μοχλὸν
 ἐλόντες Δινέομεν.] Virgil.

————— telo lumen terebramus acuto

Ingens, quod torva solum sub fronte latabat.
Æn. III. 653.

Ibid. πυρήνεια] Ita ex Eustathio edidit
 Barnesius. *Vulg.* πυρήνεια.

Ibid. ἐλόντες] *Al.* ἔχοντες.

Ver. 389. Πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' etc. So-
 phocl.

Ἦρασ' ἐπαίρων βλέφαρα· φαίνας δ' ὁμῶ
 Γλῆνας γενεὶ ἑτεγγον. εὐδ' ἀνίσταν
 Φωνὴ μυδῶσας σάγονας· ἀλλ' ὁμῶ μύλας
 Ὀμβροὺς χαλᾶς αἵματος ἐτίγγετο.

Ædip. Tyrann. ver. 1285.

Ver. 390. πυρὶ ρίζαι.] *Al.* πυρὶ ρίζαι.

Ver. 392. βάπτει] *Al.* βάπτει.

Ibid. μεγάλα ἰάχοντα.] Vide ad *Il.* 8.

456. *Al.* μεγάλα ἰάχοντα.

Ver. 393. σιδήρεα τε] *Al.* σιδήρεα γ.

Clark. Sententia est: nam hinc ferrum
 accipit duritiem. Et ut melior aqua, ita
 magis duratur ferrum et meliorem acci-
 pit colorem. *Ern.*

Ver. 394. Ὡς τῷ σιῶ ὀφθαλμῷ] De vi

- Φαρμάσσων· (τὸ γὰρ αὐτὲ σιδήρεα τε κράτος ἐστίν·)
 Ὡς τῷ σιῶ ὀφθαλμῷ ἐλαϊνῶ περὶ μοχλῶ.
 395 Σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ.
 Ἡμεῖς δὲ δέισαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἑο χερσὶν ἀλύων
 Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μέγαλ' ἤπυνεν, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς
 400 Ὡκεον ἐν σπήεσσι δι' ἀκρίας ἠνεμοέσσας·
 Οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
 Ἰσάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὃς τιτι ἐκήδοι·
 Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας,

Temperans, (hoc enim denique ferri et robur est:)
 Sic ejus stridebat oculus oleaginum circa vectem.

- 395 Horrendum autem valde ejulavit; insonuit vero petra.
 Nos autem perterriti diffugimus: at ille vectem

Extraxit oculo fœdatum sanguine multo.

Illum quidem deinde abjecit a se manibus dolore-furens:

Cæterum ipse Cyclops magno-clamore vocabat, qui utique circa ipsum

- 400 Habitabant in speluncis per promontoria ventosa:

Illi autem clamorem audientes accurrebant aliunde alius;

Consistentesque interrogabant circa speluncam, quidnam ipsum affligeret;
 "Cur tantum, Polypheme, læsus sic clamasti,

- 393 σιδήρεα γ.] Edd. præter R. 395 ὤμωξε] Edd. vett. recte. 399 οἳ δ'
 ἄρα μιν] Edd. præter R. male. 400 σπήεσι] Ead.

vocis hujus, σιῶ, ita Quintilianus; "Mi-
 "nime," inquit, "Nobis concessa est
 "ἡμαρτοποία. Quis enim ferat, siquid
 "simile illis merito laudatis, λίγες βίαις,
 "et σιῶ ὀφθαλμῷ, fingere audeamus?"

Lib. I. cap. 5. sub fine. Vide ad *Il.* 8. 455.

Ibid. ἐλαϊνῶ περὶ μοχλῶ.] Τὸ δὲ, "περὶ
 "μοχλῶ," (inquit Eustathius) ἀντίπτωσιν
 ἵσταται· ἀντὶ γὰρ τῷ, ἐπὶ μοχλῶ, ἔρριπεν.
 Atqui oculum vecte transfixum aptius (ut
 opinor) depingit istud περὶ. Alioqui æ-
 que facile scribere potuisset *Homerus* ἐλαϊ-
 νῶ ἐπὶ μοχλῶ.

Ver. 395. Σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν·
 περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ.] Virgil.

Clamorem immensum tollit: quo pontus et
 omnes

Intremuere undæ, penitusque exterrita tellus
 Italiæ, curvisque immugit *Ætna* cavernis.

Æn. III. 672.

Ver. 398. et 461. ἀπὸ ἑο] Vide ad *Il.*
 4. 51.

Vol. III.

Ibid. χερσὶν ἀλύων] "Media τῷ ἀλύων,"
 inquit Barnesius, "alias brevis, nunc pro-
 "ducitur, ad Monstri deplorabilem animi
 "defectum innuendum." Atqui nulla
 alia videtur esse hujus rei causa quam in
 vocibus τῶν, ἰλίε etc. Vide ad *Il.* 8. 105.

et 8. 24. Περσγῆφουσι δὲ τινες τῶν Παλαι-
 ῶν τὸ ἰῶσα ἐν τῷ ἀλύων, καθὰ καὶ ἐν τῷ ἱ-
 πύσιον. Eustath.

Ver. 401. Οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἐφοίτων]
 Virgil.

At genus e sylvis Cyclopus et montibus altis
 Excitum ruit ad portus.

Æn. III. 675.

Ibid. αἶοντες] Vide ad *Il.* 8. 252.

Ver. 403. Τίπτε τόσον, — ἰβόησας,] Τίπτε
 τόσον referendum ad ἀρημένος, vertendum-
 que non cur, sed, quid tantum læsus,
 iontopere vociferatus es: quid tibi mali
 tanti accidit, ut tantopere vociferare.
Ern.

- Νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὐπνες ἄμμε τίθησθαι;
 405 Ἡ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
 Ἡ μή τις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ, ἢ βίῃφι;
 Τὸ δ' αὖτ' ἐξ ἄντρ' προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, ἐδὲ βίῃφιν.
 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 410 Εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἷον ἔοντα,
 Νῆσόν γ' ἔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλας ἀλέασθαι·
 Ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
 ὦς ἄρ' ἔφ'αν ἀπίοντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,

“Noctem per divinam, et insomnes nos facis?”

405 “Num quis a te oves mortalium invito abigit?”

“An metuis ne quis te ipsum occidat dolo, aut vi?”

Hos autem rursus ex antro allocutus est fortis Polyphemus;

“Amici, Outis me occidit dolo, neque viribus.”

Illi vero respondentes verba alata dicebant;

410 “Siquidem revera nemo tibi vim infert, solus cum-sis,

“Morbum sane nullo modo licet Jovis magni effugere:

“Sed tu quidem supplica patri Neptuno regi.”

Sic dixerunt abeuntes: meum autem risit carum cor,

Ver. 404. Νύκτα δι' ἀμβροσίην.] *Al.* Νύκτα δι' ἑρφαίνην.

Ibid. αὐπνες ἄμμε τίθησθαι.] Τὸ δὲ, “αὐπνες ἄμμε τίθησθαι,” φανερὸς τὸ ἄμμε διῶ-
 κειν, ἀντὶ πολλῶν πλῆθος λαμβάνει, κατὰ δια-
 φορίαν (forte κατ' ἀδιαφορίαν) Ἰωνικῇ. *Eus-
 tath.* Verum, si ἄμμε hic duale sit; tum,
 “Eleganter (uti notat *Barnesius*) hoc
 “Poëta facit, quod Duos jam Polyphemus
 “turbet, nempe seipsum et alios.” Sive,
 quo modo Chorus in Tragicis voce “ἰγὼ”
 utitur, eodem modo aiunt Cyclopes, αὐ-
 πνες ἄμμε τίθησθαι, “Te et (me sive) nos
 “insomnes reddidisti.” Sed vide ad *Il.*
α'. 59. Cæterum post hunc versum in-
 serit *Barnesius* ex *Diogene Laërtio*, *Zeno*,
lib. VII.

Τίς δὲ σ' ἐπέλυσεν καὶ ἀφύπνεο λαμπάδας
 αὐγὰς;

Verum neque ullo modo hoc in loco co-
 hæret versus iste; neque, an hinc a *Dio-
 gene* citatus fuerit, omnino constat. *Clark.*
 Quæ de ἄμμε dicuntur, tanquam sit te et
 nos, eamque ob causam dualis ponatur,
 arguta nimis et falsa sunt. Cyclops cla-
 mando non se exciverat somno, sed alios

Cyclopes, quod est manifestum. Ergo
 aut dualis poetice pro plurali ponitur, aut
 ἄμμε est antiquus pluralis, ut *Clark.*
docet l. c. ver. 405. etiam ad *Il. α'*. 59.
Ern.

Ver. 405. 406. Ἡ μή τις — ἐλαύνει; Ἡ
 μή τις σ' αὐτὸν κτείνει] *Barnesius* ex Ex-
 emplaribus nonnullis edidit κτείνει, ut cum
 ἐλαύνει congruat, veritque, “Num quis
 “— abigit? Anne aliquis te ipsum pessun-
 “dat?” Ego potius, siqui faverent Co-
 dices, legendum crediderim ἐλαύνει — κτεί-
 νει. Ut sit sensus; “Num (metu ex-
 “clamas,) nequis — abigit? An nequis
 “te ipsum trucidet etc.” *Clark.* Sed hoc
 valde durum. Alibi quidem in tali in-
 terrogatione indicativus est. Itaque se-
 quar *Barnesium.* *Ern.*

Ver. 405. σὺ μῆλα] *Al.* σὺ μῆλα.

Ver. 408. ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει]

Οὐτίς μ' ἐπέλυσεν —————
Euripid. Cyclops, ver. 668.

Ibid. δόλῳ, ἐδὲ βίῃφιν.] Ita *Vulgati.*
 Sunt qui legendum contendunt δόλῳ, ἢ δὲ
 βίῃφιν. Quod et rectius videtur. Οὐτίς

- ὦς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
 415 Κύκλωψ δὲ σενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
 Χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων·
 Αὐτὸς δ' εἰνὶ θυρῇσι καδέζετο, χεῖρε πετάσσας,
 Εἴτινά πε μετ' ὅεσσι λάβοι σείχοντα θύραζε·
 Οὕτω γὰρ πε μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 420 Αὐτὰρ ἐγὼ βέβλεον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο,
 Εἴτιν' ἐταίροισιν θανάτε λύσιν, ἢδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 Εὐροίμην· πάντας δὲ δόλῳ καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 ὦς τε περὶ ψυχῆς μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.

Quod nomen decepisset meum, et consilium eximium.

415 Cyclops autem ingemiscensque, et cruciatus doloribus,

Manibus palps, amovit quidem lapidem ab ostio;

Ipse vero in ostio sedebat, manibus extensis,

Siquem fortassis inter oves deprehenderet exeuntem foras:

Adeo enim videlicet me putabat in mente stultum esse.

420 Ast ego deliberabam, quid factu optimum esset,

Siquam sociis mortis liberationem, atque mihi ipsi

Invenirem; omnes vero dolos et consilium texebam,

Utpote de vita; ingens enim malum imminebat,

417 πετάσσας] *F. A. L.*

421 ἐταίροις] *Ead. recte: sic et Eustath.*

με κτείνει δόλῳ ἢ δὲ βίῃ· τυτσίην, ὁ Οὐτίς με
 κτείνει μετὰ δόλῳ, ἢ μὴν ἐν ἰσχυρί. *Eustath.*
 Et paulo inferius; Δόλῳ ἢ δὲ βίῃ· τυτσίην,
 ὅτι μὲντοι κτείνει με, καὶ ἢ βίῃ· τῶν δὲ
 Κυκλώπων συγκαταμένους νοσησάντων, Οὐτίς με
 ἐν δόλῳ κτείνει, ἀλλ' ἐδὲ ἐν βίῃ. Vide supra
 ad ver. 366. *Al.* ἢ δὲ βίῃφιν et ἢ βίῃφιν.

Ver. 410. μήτις σε βιάζεται.] *Clemens*
Alexandrinus, Strom. lib. V. citat, ἔτις σε
 βιάζεται.

Ver. 411. Νῆσόν γ' ἔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλας
 ἀλέασθαι.] Apud *Clementem*, ibid. Νῆσόν δ'
 ἔπος. Porro similiter *Sophocles*, notante
Duponto in *Gnomologia* ad hunc locum;
 Νῆσος δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάδας φέρειν.

Ver. 413. ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ.]

Vide infra ad *σ'*. 99.

Ver. 414. καὶ μῆτις ἀμύμων.] Sunt qui
 Poëtam hic ad vocem Οὐτίς respicere ex-
 istiment; quia scilicet ἔτις et μήτις idem
 significant. Sed hoc, ut recte notavit
Barnesius, plane ineptum.

Ver. 415. Κύκλωψ δὲ σενάχων τε,] Οἱ
 χαρίεσται τῶν ποιητῶν — τὰ μὲν αὐτοὶ τι
 κατασκευάζουσι ὀνόματα, συμπλέκοντες ἱστορη-

δαίως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλ-
 λαβάς δι' οἰκίους, οἷς ἂν βέλονται παραστῆσαι
 πάθει, ποιητικῶς φιλοτεχνῶντες ὡς ποιεῖ πολ-
 λὰκις Ὀμηρος. — Ἐπὶ δὲ τῷ τυφλωμένῳ Κύ-
 κλωπος, τὸ τε τῆς ἀλγηδόνος μίγματος, καὶ
 τὴν διὰ τῶν χειρῶν βραδείαν ἱερναν τῆς σῆ
 σπηλαίου θύρας [ἐμφαίνειν βυλόμενος.] “Κύ-
 “κλωψ δὲ σενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
 “Χερσὶ ψηλαφῶν.” *Dionys. Halicarn.*
περὶ συνδίσκου, § 15.

Ver. 421. θανάτε λύσιν.] Quoniam λύ-
 σιν, syllabam priorem natura producant;
 ideo *Marcus Meibomius* hoc in loco, no-
 tante *Barnesio*, legendum contendit θα-
 νάτε λύσιν· aliosque omnes locos apud *Ho-
 merum*, ubi αὐτοσ, aut ἀλύτῃς, occurrit,
 corruptos existimat. Sed longe errat vir
 eruditus. Qua enim analogia ex τῶν, τῆ-
 σω, fit τῖσις, ἄτῖτος· ex φθῖνα, φθῖσω, φθῖσις,
 ἀφθῖτος· ex κρῖνα, κρῖσις, ἀκρῖτος· ex κλῖνα,
 κλῖσις, ἀκλῖτος· eadem ex λῶν, λῶσω, fit λῶ-
 σις, ἀλῶτος. Vide ad *Il. α'*. 314. et *χ'*.
 19. 20.

Ver. 422. 423. πάντας δὲ δόλῳ καὶ μῆ-
 τιν ὕφαινον — μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.]

- "Ἡδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βελή.
 425 Ἄρσενες οἷες ἦσαν εὐτρεφείς, δασύμαλλοι,
 Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
 Τῆς ἀκέων συνέεργον εὐστρεφέεσσι λύγοισι,
 Τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδε, πέλωρ, ἀδεμίσια εἰδώς,
 Σύντρεϊς αἰνύμενός· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
 430 Τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴτην, σώντες ἐταίρους.
 Τρεῖς δὲ ἕκασον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
 (Ἀρνεῖός γάρ ἐν, μήλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων),
 Τῷ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἔλυσθεις
 Κεῖμην· αὐτὰρ χερσὶν ἅατε δεσπεσίοιο
 435 Νωλεμέως σρεφθεῖς ἐχόμην τετλήοτι θυμῷ.
 "Ὡς τότε μὲν σενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ δῖαν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος ἠώς,

Hoc vero mihi in animo optimum videbatur consilium.

- 425 Mares oves erant bene-nutriti, densis-velleribus,
 Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes:
 Hos tacite colligabam bene-tortis viminibus,
 In quibus Cyclops dormiebat, monstrum, nefaria doctus,
 Tres-una sumens: medius virum ferebat,
 430 Ceteri autem duo utrinque ibant, servantes socios.
 Terni autem virum oves ferebant: ceterum ego,
 (Aries enim erat, pecudum longe optimus omnium),
 Hujus tergo arrepto, villosum sub ventrem volutus
 Extendebar: at manibus lanæ egregiæ
 435 Firmiter implicitus hærebam constanti animo.
 Sic tum quidem ingemiscences expectavimus auroram divinam.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,

"Efficacior omni arte imminens necessi-
 tas; non usitata modo præsidia, sed quæ-
 dam etiam nova admovit." Quint. Curt.
 lib. IV. §. 15.

Ver. 425. Ἄρσενες οἷες ἦσαν] Vox οἷες
 primam fortasse eadem ratione producit
 ac voces ἀδάντος, Πριάμίδης etc. Vide ad
 II. α'. 398. Barnesius vero edidit οἷες.
 Cæterum hinc forte vox Latina, oves.

Ver. 426. ἰοδνεφές εἶρος] "Ὁ ἰσιμίλας, ὡς
 καὶ ἐν ἄλλοις κεῖται. Eustath. Sed ni-
 grum vellus non sane est in magna laude
 in ovibus. Ego intelligam, candidum
 vellus: nam sunt et ἰσιμίλας. Ern.

Ver. 427. λύγοισι.] Ἰμαντάδοισι φωνή.
 Schol.

Ver. 428. Τῆς] Ἀλ. τοῖς.

Ver. 429. φέρεσκεν.] Eustath. φέρεσκεν,
 quod verum est. Ern.

Ver. 432. Ἀρνεῖός γάρ ἐν.] Vide infra
 ad α'. 190.

Ver. 433. Τῷ κατὰ νῶτα λαβὼν.] "Alio
 modo sibi, alio sociis providet. Hos

"sub ovibus recondit; se vero sub arie-
 te, qui totius gregis erat præstantissi-

"mus. Adeo ut majorem sui quam so-
 ciorum curam habuerit." Sponlan.

Mire admodum: Liqueat enim Ulyssem

- Καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
 Θήλειαι δ' ἐμέμυκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκῆς,
 440 Οὐδατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἀναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
 Τειρόμενος, πάντων οἷων ἐπεμαίετο νῶτα
 Ὀρῶν ἐσαότων· τὸ δὲ νήπιος ἔκ' ἐνόησεν,
 "Ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἷων ἐρνοῖσι δέδεκτο.
 Ὑσατος ἀρνεῖός μῆλων ἔσειχε θυράζε,
 445 Λαχμῷ σεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
 Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 Κρεῖε πέπον, τί μοι ᾧδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
 Ὑσατος; ἔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἷων,
 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνδρα ποίης,
 450 Μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ρόας ποταμῶν ἀφικάνεις·
 Πρῶτος δὲ σαθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι

Tam vero deinde ad pascua erumpebant mascula pecora:
 Feminae vero balabant immulctæ per stabula,

440 Libera enim gravabantur; Dominus vero doloribus gravibus
 Afflictus, omnium ovium palpabat terga

Recte stantium: illud autem stultus non animadvertit,

Ut illi sub lanigerorum ovium pectoribus ligati essent.

Ultimus aries pecorum exibat foras,

445 Vellere gravatus, et me multa cogitante.

Hunc autem palpatum allocutus est fortis Polyphemus;

"Aries care, quid mihi ita per speluncam exis pecudum

"Ultimus? nequitiam antea scilicet relictus venire-soles ab ovibus,

"Sed multo primus pascaris teneros flores herbæ,

450 "Magnis-passibus incedens: primusque ad fluentia fluviorum pervenis:

"Primus porro in stabulum cupis redire

postquam sociorum unumquemque tri-
 bus simul constrictis maribus ovibus sub-
 ligasset, se ipsum nequaquam isto modo
 ligare potuisse; ideoque arietis unius,
 ceteris majoris, quique ipsum solus ferre
 posset, ventri subvolutum velleri adhæ-
 sisse; unde etiam facile delapsus cæteros
 expeditius solvere posset; infra ver. 463.
 Ver. 434. ἀώτῃ] Τῷ ᾧδε. Λίγυ δὲ τῷ
 ἰσθμῷ. Schol. Vide supra ad α'. 443.
 Ver. 438. νομόνδ' ἐξέσσυτο — μῆλα·]
 Editiones vulgatæ vertunt, "ad pascua
 "egit pecora." Sed male: Nam vox
 ἐξέσσυτο significationem activam non ha-

bet. Vide Iliad. η'. 1. Odys. ι'. 373. μ'.
 366. Rectius Barnesius; ad pascua pro-
 rumpebant.

Ver. 444. Ὑσατος ἀρνεῖός] "Legitur
 "etiam," inquit Henricus Stephanus,
 "Ὑσατος δ' ἀρνεῖός in nonnullis editioni-
 "bus." Sed hoc, uti et ipse annotat,
 versum perimit.

Ver. 445. Λαχμῷ] Ἀλ. Λάχμῳ.

Ver. 446. ἐπιμασσάμενος] Vide ad II.
 ε'. 564.

Ver. 447. Κρεῖε πέπον.] "Polyphemum
 "Homerus cum immanem ferumque finx-
 "isset, cum ariete etiam colloquentem

- Ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἢ σύγ' ἀνακτος
 Ὀφθαλμὸν ποδέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
 Σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴῳ,
 455 Οὐτίς, ὃν ἔπω φημι πεφυγμένον εἶναι ὀλεθρον.
 Εἰ δὲ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
 Εἰπεῖν, ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἤλασκάζει·
 Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 Θεινομένης ραίοιτο πρὸς ἔδει· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
 460 Λωφῆσειε κακῶν, τὰ μοι ἐτιδανὸς πόρην Οὐτίς.
 Ὡς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἑο πέμπε Δύραζε.
 Ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ σπείας τε, καὶ αὐλῆς,
 Πρῶτος ὑπ' ἀρνείῃ λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,

"Vespertinus: nunc contra omnium-ultimus: num tu domini

"Oculum desideras? quem vir malus eruit,

"Cum perniciosi socii, postquam domuisset mentem vino,

455 "Outis; quem nondum existimo elapsum esse mortem.

"Si jam-idem-mecum-sentires, vocalisque fieres,

"Ut-diceres, ubinam ille meum robur evitet;

"Profecto ei cerebrum per speluncam huc et illuc

"Eliso spargeretur ad solum: meum vero cor

460 "Quiesceret a malis, quæ mihi nullius-precii vir intulit Outis."

Sic locutus, arietem a se mittebat foras.

Quum venissemus autem paululum a speluncaque et chorte,

Primus ab ariete me-expedivi; solvi vero socios.

Celeriter autem pecora longipeda, pingua adipe,

457 ὅππῃ] Edd. præter R. 459 καδδὲ κιν ἰμὸν κῆρ] Edd. præter R. videtur
 ortum e διττογραφία, καδδὲ κιν ἴστορ et καδδὲ ἰμὸν κῆρ.

"facit, ejusque laudare fortunas, quod,
 "qua vellet, ingredi posset, et, quæ vel-
 "let, attingere." Cic. Tusc. Disputat.
 lib. V. cap. 39.

Ver. 453. 454. τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
 — δαμασσάμενος φρένας οἴῳ.] Euripid.

Ο ξίφος — μ' ἐπώλειον,
 Ὁ μαχρὸς ὅς μοι δὲς τὸ πῶμα, πατίκαυσεν
 Cyclops, ver. 672.

Ver. 455. ὃν ἔπω φημι πεφυγμένον εἶναι]

Ἄλλ' ἔτι μὴ φέρεται τῷ δ' ἔξω πύργου
 Χαίροντι. — Euripid. ibid. ver. 662.

Ibid. πεφυγμένον εἶναι ὀλεθρον.] "Euss
 σκοπτικῇ παρεχέσει (inquit Eustathius) —
 Ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, πεφυγμένον εἶναι ὀλεθρον.
 Atqui eadem syntaxi alibi utitur Poëta:

Μοῖσαν δ' ὅτινὰ φημι πεφυγμένον ἔμειναι ἀνδρῶν.
 Iliad. ζ. 488.

Οὐ οἱ οὖν ἐστὶ γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄρμεν γενέσθαι.
 χ. 219.

Cæterum Barnesius hoc in loco edidit
 πεφυγμένον. Rationibus parum idoneis.
 Vide ad Il. ζ. 488.

Ibid. εἶναι ὀλεθρον.] Al. ἔμειν' ὀλεθρον.

- 465 Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὅφρ' ἐπὶ νῆα
 Ἰκόμεθ'· ἀσπασίαι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 Οἱ φύγομεν θάνατον· τὰς δὲ σεναχοντο γοῶντες.
 Ἄλλ' ἐγὼ ἐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάσθην,
 Κλαίειν· ἄλλ' ἐκέλευσα Δῶας καλλίτριχα μῆλα
 470 Πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδαρ.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰςβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 Ἄλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσην τε γέγωνε βοήσας,
 Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδαμ περτομίοισι·
 475 Κύκλωψ, ἐκ ἄρ' ἐμελλες ἀνάγκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους
 Ἐδμεναι ἐν σπῇ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.
 Καὶ λίην σέ γε μέλλε κινήσεσθαι κακὰ ἔργα,

465 Multa circumducentes abigebamus; donec ad navem
 Pervenissemus; desiderati vero caris sociis apparuimus,
 Qui effugimus mortem: cæteros autem lugebant flentes.

Sed ego non sinebam, superciliis autem renuebam unicuique,
 Ne flerent; sed jussi celeriter, pulchris-velleribus pecora

470 Multa in navem cum-immisissent, navigare salsam aquam.

Illi vero statim conscendebant, et per transtra sedebant;

Ordineque sedentes canum mare verberabant remis.

Sed quando tantum aberam, quantum utique audiri-potest clamans,

Tum vero ego Cyclopem alloquebar convitiis;

475 "Cyclops, non ergo eras imbellis viri socios

"Comesurus in spelunca cava, forti vi.

"Et abunde te utique assecutura erant mala facta tua,

464 Vid. Not.

Schol. "Εμμεν' lenius et magis poeticum.
 Ern.

Ver. 458. Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ
 σπείας] Ovid.

— O si quis referat mihi casus Ulysem,
 Aut aliquem e sociis, in quem mea æviat ira,
 Viscera cujus edam, cujus viventia dextra
 Membra mea laniet —;
 Quam nullum aut leve sit damnum mihi lucis
 ademtae!
 Met. XIV. 192. 197.

Cæterum Eustathius in commentario ci-
 tat, Τῷ καὶ οἱ ἐγκέφαλός γε ποτὶ σπείας.

Ver. 459. καδδὲ ἰμὸν κῆρ] Al. καδδ' ἰμὸν
 ἴστορ.

Ver. 462. Ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν etc.] Ὅτι

σολοικιστὶς τὸ, "Ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ
 "σπείας τε καὶ αὐλῆς, Πρῶτος ὑπ' ἀρνείῃ λυό-
 "μεν." Eustath. De hujusmodi Syntaxi,
 vide infra ad μ'. 73. et ad Il. κ'. 224.

Ver. 464. ταναύποδα.] Ita ex Eustathio
 et ex duobus Exemplaribus edidit Barne-
 sius. Atque ita habet MS. a Tho. Bens-
 leio collatus. Vulgg. ταναύποδα. Ταναύποδα
 δὲ λίγι, ἢ τὰ μακρόποδα μόνον, ἀλλὰ καὶ
 τὰ τιταμίνης τοῖς ποσὶ βαδίζοντα· τανυστὸν
 δ' εἰπεῖν, μακρὰ βιβάντα. Eustath. Clark.
 Ταναύποδα habent omnes edd. veteres
 præter Rom. in qua operarum vitium
 videtur, quod in alias propagatum est:
 et ibi exprimitur ταναύποδα. Ern.

- Σχέτλι· ἐπεὶ ξείνης ἐχ' ἄζω σὴ ἐνὶ οἴκῳ
 Ἐσθόμεναι τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 480 Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολάσατο κηρόδι μᾶλλον·
 Ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλου·
 Καὶ δ' ἐβαλε προπάροιθε νειῶς κυανοπρώοιο,
 Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰέσθαι.
 Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 485 Τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόδιον φέρε κῦμα,
 Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, δέμωσε δὲ χέρσον ἰέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν

“ Inique! quoniam hospites non verebaris tua in domo

“ Comedere: ideo te Jupiter ultus-est et dii alii.”

- 480 Sic dixi; ille autem deinde iratus-est ex-corde magis:

Misit autem abruptum verticem montis magni;

Dejecitque ante navem nigram-proram-habentem;

Paululum vero abfuit quin clavum extremum attingeret.

Inundavit autem mare decidente a petra:

- 485 Ipsam autem (navim) statim ad continentem refluus ferebat fluctus,

Inundatio ex mari, adegitque prope terram ut-veniret.

At ego manibus sumpto praelongo conto

486 Πλημμυρὶς] R. Eustath. quod ipsum rectum est.

Ver. 468. ἀνὰ δ' ὄφρυσιν νύων ἰέσθαι, Κλαί-
 ον] *Al.* ἰν δ' ὄφρυσιν νύων. Minus recte.
 Superciliorum enim nutu flere prohibe-
 bat Ulysses: Propriaque hæc vocis ἀνα-
 νύων significatio:

Λαοῖσιν δ' ἀνίνυι παρήκασι δῖος Ἀχιλλεύς,
 Οὐδ' οἷα ἱμάναι. — *Iliad.* χ'. 205.

Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνίνυι, καὶ ἰσχυρὸν ἱμάνον περ.
Odys. φ'. 129.

Ver. 475. ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἱταίρης] Τὸ
 δὲ “ ἀνάλκιδος” ἀνδρὸς πρὸς τὰ τῷ Κύκλωπος
 ἀποτίσιναι, ὅς φθόσας [supra ver. 460.]
 ἐνιδανὸν ἔφη τὸν Ὀδυσσεύα. *Eustath.*

Ver. 481. Ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος]
 Φοβόμενος γὰρ τὸ ἀδύνατον, προκατασκευά-
 ζει ταῦτον ἄνδρα τῷ λατῷ διηγέματι, ὡς
 μηδὲ τὸν περὶ τούτου λόγον ἄριστον καταστήναι
 λεχθήντα. *Hermogenes de inventione*, lib.
 IV. cap. 12. Vide supra ad ver. 191.
Virgil.

Fert ingens toto connixus corpore saxum

Haud partem exiguum montis. —

Æn. X. 127.

— Vidi cum monte revulso
 Immanem scopulum medias permisit in undas
Ovid. Metam. XIV. 18.

Ibid. κορυφὴν ὄρεος μεγάλου] Μεταφρά-
 δε, ἥπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς κυρίως δηλωμένης πρυ-
 γματος ἰφ' ἑτερον μετενηνεγμένη, μετὰ τῆς
 ἀμφοῖν ἀναλόγου ὁμοιότητος, καὶ πολλή ἴσι
 καὶ ποικίλη παρ' αὐτῶν. [Ὁμήρω] εἰὼν ἴσιν
 “ Ἦκεν ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλου” —
 ὃν γὰρ λόγον ἔχει κορυφὴ πρὸς ἀνδραγαθίαν,
 τῶν καὶ ἡ ἀκρότης πρὸς τὸ ὄρος. — Ἀλλὰ
 τὸ χρησασθαι τοῖς ὁμοίοις, ἀντὶ τῶν κυρίων ὁ-
 μασιν, ἐνιδέσθαι καὶ ἰναργίσθαι ποικίλον λό-
 γον. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου πο-
 ῆσεως, §. 7. Ubi notandum pro Ἦκε δ' ἀπορ-
 ρήξας legisse hic *Dionysium* Ἦκεν ἀπορ-
 ρήξας.

Ver. 482. προπάροιθε] *Barnesius* hoc in
 loco μετόπισθε, infra ver. 539. προπάροιθε
 legendum existimat. Sed vide infra ad
 ver. 485.

Ver. 485. Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον
 ἰέσθαι.] Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βολῇ ἔκ ἐννέκτου
 ἴσι πῶς ὁ λίθος ὁ πεισὼν ἐμπροσθεν, ἐν 92

- Ἦσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
 Ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
 490 Κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ, προπείσόντες ἔρυσσον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
 Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσήδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 Σχέτλιε, τίπτ' ἐδέλεις ἐρεδιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
 495 Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
 Αὖτις ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόδ' ὀλέσθαι.
 Εἰ δὲ φθελγξαμένεα τεῦ, ἢ αὐδήσαντος ἄκυσσε,

Detrui a littore; sociosque hortatus, jussi

Incumbere remis, ut malum fugeremus,

- 490 Capite annuens: illi vero, incumbentes remigabant.

Sed quando jam bis tantum mare sulcantes aberamus,

Tum vero ego Cyclopem alloquebar; circum vero socii

Blandis verbis inhibebant aliunde alius;

“ Imprudens, cur vis irritare ferum virum?”

- 495 “ Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem

“ Rursus ad continentem, et sane existimabamus illic nos perituros.

“ Si vero vociferatum aliquem, aut locutum audisset,

488 ἐποτρύνων] R. 492 καὶ τότε δὴ ἐγὼ] F. A. 1. L. non male, si ἐγὼ
 deleatur.

τῆς ἢ τῆς πρώτης, καὶ κλύσας ἔτω τὴν
 θάλασσαν, ὀλίγον ἐδέλξειν ἰέσθαι εἰς ἄκρον
 οὐκ οὐκ ἔργον καθικέσθαι τῷ οἰακίῳ τῷ περὶ
 τῆς πρυγμῆς. Ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ βολῇ πάν-
 τως εἰπεται ὅτι πᾶσι γὰρ πεισὼν ὁ λίθος βρα-
 χυ ἐδεύησεν ἰέσθαι κατὰ τὴν περὶ τῆς
 αἰὲν τοῖς πρώτοις εἰρήνης, τὸ, “ Τυτθὸν ἐδεύησεν
 οἰήϊον ἄκρον ἰέσθαι,” ἀστὴρα ἔχει μετὰ ὁ-
 λῶν ὡς ἄριστον μὲν ἔπος ὃν, ἐκείδιν δὲ βελιζό-
 μιν. *Eustath.* Porro in uno MS. scrip-
 tum reperit *Tho. Bentleius*, Τυτθὸν, ἰδεύη-
 σεν δ' εἰς. Ac constructio quidem aptior
 esset, si istud Τυτθὸν ad præcedentia re-
 ferretur: alioqui enim vocula δὲ inusitata
 videtur transposita.

Ibid. οἰήϊον] Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίειν,
 ὃ ἴσι κατεδύνειν. *Schol.*

Ver. 484. κατερχομένης ὑπὸ πέτρης]
 Ἦκεν κατελθούσης. Χρόνος γὰρ καὶ νῦν ἐλησ-
 ται ἀντὶ χρέου. Male: Ἐπεὶ enim facile
 scribere potuisset *Homerus*, (si ita voluis-
 set.) κατελθούσης ὑπὸ πέτρης.

Ver. 486. δέμωσε δὲ χέρσον ἰέσθαι.] Ἐγ-
 γίσαι ἐποίησε τῇ γῇ. *Schol.*

Ver. 487. περιμήκεα κοντὸν] Ὅτι κοντὸν,
 Vol. III.

ὅπλον οἶδε ναυτικὸν ὁ Ποιητής, ὃ μὲν πολέμι-
 κόν. *Eustath.*

Ver. 488. ἐκέλευσα Ἐμβαλέειν κώπης]
Pindarus:

— κάρυξ δ' αὐτοῖς
 Ἐμβαλὲν κώπαισι. — *Pythior.* IV. 356.

Colligere arma jubet, validisque incumbere re-
 mis. *Virgil. Æn.* V. 15.

Ver. 490. κατανεύων] Qua ratione hæc
 vox secundam producere possit, vide su-
 pra ad ver. 242. et ad *Il.* ζ'. 62. et π'.
 174. Alii vero, notante *Barnesio*, hic
 legendum volunt κατανεύων, et κατὰ
 νύων. “ Quin et κατὰ νύων (inquit *Bar-
 nesius*) legi potest.” Sed hoc valde esset
 invenustum. *Clark.* adde quæ diximus
 de ἀπολήξας. *Ern.*

Ver. 491. Ἄλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον] Πῶς
 ἔν ἀκῆ; προείρηκε γὰρ [ver. 473.] Ἄλλ'
 “ ὅτε τόσσον ἀπῆν. ὅσον τε γέγωνε βοήσας.”
 Ἦτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεύς, ἢ δις ἐπὶ τὸ
 αὐτὸ μέρος ἀπέσχομεν πάλιν ἔσως γὰρ ἢ
 ναῦς ἠνέχθη. *Schol.* Quæ posterior expli-
 catio durior videtur. Καὶ ἴσι νυῖν, ὅτι

- Σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήϊα δῆρα,
 Μαρμάρω δ' κρυόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.
 500 "Ὡς φάσαν· ἀλλ' ἐπεῖθ' ἔμῳν μεγαλήτορα θυμῷ,
 Ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
 Κύκλωφ, αἶκεν τίς σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 Ὀφθαλμῷ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
 Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρδιον ἐξαλαῶσαι,
 505 Ὑῖον Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.
 "Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμῶξας ἡμείβετο μύθῳ·
 "ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα δῖος φάθ' ἰκάνει.
 Ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡϋς τε μέγας τε,
 Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐπέκαστο,

"Collisisset nostra capita, et navalia ligna,

"Saxo aspero conjecto; tantum enim jaculatur."

500 Sic dixerunt: sed non flectebant meum generosum animum,

Sed ipsum rursus allocutus sum irato animo;

"Cyclops, si quis te inter mortales homines

"De oculi interrogaverit fœda cœcitate,

"Dic, Ulyssem urbium-eversorem excœcasse te,

505 "Filium Laërtis, in Ithaca ædes habentem."

Sic dixi: ille autem mihi ejulans respondebat sermone;

"Papæ! certe omnino jam me antiqua vaticinia attingunt.

"Erat quidam hic vates vir bonusque, magnusque,

"Telemus Eurymides, qui vaticiniis excellabat,

καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπέτινε καὶ αὐτὸς τὴν φωνήν.
 Eustath.

Ver. 492. Κύκλωπα προσήδων] Cyclo-
 pem alloqui volebam. Enn

Ver. 494. Σχίτλι, τίππ' ἰθίλει] Δη-
 μοσθένης δὲ λοιδορῶντος τὸν Ἀλέξανδρον ἤδη
 προσάγοντα ταῖς Θήβαις, ἔφη [ὁ Φωκίων]
 "Σχίτλι, τίππ' ἰθίλεις ἰερίδιζέμεν ἄγχιον"
 "ἄνδρα." Plutarch. in Phocione.

Ver. 499. ἐκρύβοντι] Al. ἐκρύβοντι, quod
 verum est, eratque recipiendum in textum;
 conf. Il. μ'. 380. ubi sic editum est, et
 omnibus locis, ubi est epitheton lapidis.

Ver. 502. κατὰ θνητῶν] Barnesius ex
 Eustathio edidit κατὰ θνητῶν.

Ver. 504. Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρδιον
 etc.] Artificiose hic, ad Cyclopem magis
 exacerbandum, nomen, parentes, patriam-
 que singulatim exponit. Ἡ γὰρ ὀργή, τῶν
 παθ' ἰκαστόν ἐστι — Διὸς ὀργῆς πιστεύεται,
 "Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρδιον" ὡς ἔτι-
 2

μαρτυρούμενος εἰ μὴ ἥσθετα καὶ ὑφ' ὧ, καὶ ἀνδ' ὅτι.
 Aristot. Rhetoric. Lib. II. cap. 3.

Ibid. Φάσθαι] Τὸ δὲ "Φάσθαι" — ἀρε-
 κει τοῖς πλείοσιν ἀπὸ τῆς ἐφάμην μίσου ἀρε-
 δευτοῦ γενέσθαι, διὸ καὶ παραξυπονοῖσθαι, ὡς
 φύσει βραχέος ἄντος τῷ παρατελειούτῳ ἂ καὶ
 ὅλῳ καὶ ἐκ τῆς ἔφατο. Eustath. Recens.
 Vide ad Il. ξ'. 471. Al. Φάσθαι.

Ibid. et ver. 530. πτολιπόρδιον] Al. πτο-
 λιπόρδιον notante Barnesio. Vide et supra
 ad α'. 2.

Ver. 507. "ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με πα-
 λαίφατα δῖος φάθ' ἰκάνει.] Euripides:

Αἶ, αἶ παλαῖς χρησμός ἐκτελείνεται.
 Τυφλὴν γὰρ ὄλιν ἐκ σέθεν στήθεσιν ὡ ἴση.
 Τροίας ἀφορμυθίντος. — Cyclops. 692.

Ver. 508. Ἔσκε τις ἐνθάδε] "Ἐνθά ἴστω
 ὅτι τὸ "ἴστω" δευτέρῳ κοινοτέρῳ ἀπὸ τῆς ἴστω,
 γίνεσθαι, Ἡρακλείδης ἄλλως σκευωρεῖ. Eus-
 tath. Rectius, ut opinor, Scholiastes ad
 Il. β'. 539. Τὰ γὰρ "ἄστω," ἢ καὶ "ἴστω."

- 510 Καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
 "Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
 Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
 Ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
 Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
 515 Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ ἐτιδανός, καὶ ἄκιμος,
 Ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἑδαμάσσατο οἶνω.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ ξείνια δαίω,
 Πομπῇν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
 Τῷ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.
 520 Αὐτὸς δ', αἶκ' ἐδέλγησιν, ἴσεται, ἐδέ τις ἄλλος,
 Οὔτε θεῶν μακάρων, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

110 "Et vaticinans consenescebat inter Cyclopas;

"Qui mihi dixit hæc omnia perfectum-iri in posterum,

"Manibus ex Ulyssis privatum-iri visu.

"Sed semper aliquem virum ingentem et pulchrum expectabam

"Huc venturum esse, magno præditum robore:

515 "Nunc autem me, parvusque cum-esset, et nullius-pretii, et imbellis,

"Oculo privavit, postquam me domuisset vino.

"Sed age huc-veni, Ulysses, ut tibi hospitalia præbeam,

"Deductionemque horter ut-det inclytus Neptunus:

"Hujus enim ego filius sum, pater autem is meus gloriatur esse:

520 "Ipse autem, si voluerit, sanabit, neque quisquam alius,

"Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum."

516 ἀλάωσας — ἑδαμάσσατο] F. R. sic et Eustath.

συλλαβαί, κατ' Ἰάδα, μόνον ἐν τοῖς παρατατι-
 νῶς τε καὶ ἀορίστοις ἐπεντιθενται.

Ver. 509. Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντο-
 σύνην ἐπέκαστο.] Ovidius:

Telemus Eurymides, quem nulla fefellerat ales,
 Terribilem Polyphemum adit: Lumenque, quod

unum
 Fronte geris media, rapiet tibi, dixit, Ulysses.

Metam. XIII. 771.

Ibid. Τηλέμος Εὐρυμίδης.] Scholiastes ad
 Theocrit. Idyll. VI. 23. legit, Τηλέμος Εὐ-
 ρύμαχος notante Barnesio.

Ver. 515. ὀλίγος τε, καὶ ἐτιδανός, καὶ
 ἄκιμος.] Quanta sit vocularum harum vis
 et ἑμφασίς, facile sentiet quicunque eas
 vocabulis quibuscunque aliis idem signi-
 ficantibus mutaverit. Siquis nimirum
 hoc in loco, ut recte observavit Aristoteles,
 pro "ὀλίγος τε, καὶ ἐτιδανός, καὶ ἄκιμος,"
 μικρός τε, καὶ ἀσθενής, καὶ ἀειδής, vel aliud

quicquam istiusmodi substituerit; τὸ ἀρ-
 μόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἰσῶν, θεωρεῖσθαι·
 — τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ ἐπιτελής. Poë-
 tic. cap. 22. Male igitur hic Eustathius:
 "Ὅτι τὸ ὀλίγος (inquit) — ἰνσταύδα ἐπὶ με-
 γέθυς ληφθῆναι, τὸν μικρὸν ἰσήμενον. — Πάντως
 δὲ ταυτὸν, ὀλίγον εἰπεῖν, καὶ τυτθόν, καὶ μι-
 κρὸν. Καὶ ὅλον αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς τυτθῆς, ὃς —
 μικρός ἐν δέμας. — Ἔστι καὶ ἐνταῦθα φάναι,
 ὡς Ὀδυσσεὺς ὀλίγος μὲν ἦν τὸ μέγεθος, etc.
 Nempe non advertisse videtur vir eruditus
 vocem μικρός, "parvus" tantum signifi-
 care; at ὀλίγος non modo "parvus," sed
 et "despicibilis, contemptui habendus." Recte
 itaque dicitur, τυτθῶς τοι μικρός μὲν
 ἦν, Il. ε'. 801. non æque recte diceretur,
 τυτθῶς τοι ὀλίγος etc. Vide infra ad ε'.
 259. Clark. Frustra negatur, μικρός et
 ὀλίγος esse synonyma: nec verum est, ὀλί-
 γος hic propterea melius esse, quod signi-

- "Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Αἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
 Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον "Αἴδος εἴσω·
 525 "Ως ἐκ ὀφθαλμόν γ' ἴησεται ἐδ' Ἐνοσίχθων.
 "Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ἔραν ἄστερόεντα·
 Κλυθι, Ποσειδάων, γαίηοχε, κυανοχαῖτα·
 Εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχέαι εἴναι,
 530 Δὸς, μὴ Ὀδυσσῆα πτολίπορθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι,
 Ὑἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.
 Ἄλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐσὶ φίλῃς τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι

Sic dixit: at ego ipsum respondens alloquebar;

" Utinam enim jam anima et vita te possem

" Privatum mittere domum Plutonis intra:

525 " Adeo haud oculum utique sanabit neque Neptunus."

Sic dixi: ille autem deinde Neptuno regi

Supplicabat, manus tendens ad cælum stellatum;

" Audi, Neptune, terram-continens, cærulee-crines:

" Si revera tuus sum, patremque te meum proferis esse,

530 " Da, ut ne Ulysses urbium-eversor in patriam veniat,

" Filius Laërtis, in Ithaca domum habens.

" At si ei fatale est amicosque videre, et pervenire

530 πτολίπορθον] F. A. 1. male.

ficet etiam contemptum rei parvæ. Reclamatus usus. Sed ἰλίγος est verbum honestius, et propterea aptius poetæ elegantiae, quam μικρός, unde poetæ eo delectantur, et libentius dicunt, quam μικρός. Vid. exempla apud Cl. Valckenar. ad Ammon. p. 177. seqq. Cæterum Eustath. infr. p. 1643. 30. in hoc versu extremum verbum habet ἀναλκας, memoriter eum laudans. Κίπυς, unde ἀκίπυς, est infra λ'. 392. Ern.

Ibid. ἀκίπυς,] Al. ἀκίπυς.

Ver. 516. ἀλάσας, ἰπὶ μ' ἰδαμάσας.]

Al. ἀλάσας, ἰπὶ μ' ἰδαμάσας.]

Ver. 520. αἶψ' ἰθὺλῃσιν ἴησται.] Quoniam vox ἴησται infra ver. 525. primam producat, ideo Barnesius hoc in loco edidit, αἶψ' ἰθὺλῃσ' ἴησται. Quocum facit et MS. a Tho. Bentleio collatus. Sed, ut opinor, nihil opus. Corripi enim potest istud propter sequentem vocalem. Vide ad Il. δ'. 24. Clark. Quare vero neuter inspexit ed. Flor. quæ et ipsa habet ἰθὺλῃσ' ἴησται, idque sine dubitatione protulerim: et si in Codd. antiquioribus fuit ἰθὺλῃσιν, id tamen pronunciandum erat ἰθὺλῃσ', ut alibi jam monuimus. Inepti addidere deinde, per inscitiam. Ern.

Ver. 523. Αἰ γὰρ δὴ] Refertur istud γὰρ non ad aliquid, quod jam ante erat dictum, sed ad id quod eleganter reticetur de Ulyssis erga Cyclopem odio implacibili. Vide ad Il. ε'. 22. Clark. Sed et quæ ibi et aliis locis contra diximus. Ern.

Ver. 527. Εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ἔραν ἄστερόεντα.] Virgil.

— duplices tendens ad sidera palmas. Æn. I. 67.

Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. Æn. X. 667.

Ibid. οὐρανὸν ἄστερόεντα.] Virgil.

— stellantis regia cæli. Æn. VII. 210.

— cælum stellis fulgentibus aptum. Æn. XI. 202.

- Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ὅψ' ἐκακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἐταίρους,
 535 Νῆος ἐπ' ἀλλοτρίης, εὖροι δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.
 "Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαυτὶς πολὺ μείζονα λαῶν αἰείρας,
 Ἦν' ἐπιδιδήσας· ἐπέρρισε δὲ ἴν' ἀπέλεδρον.
 Καδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεῶς κυανοπρώροιο,
 540 Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.
 Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι

" Domum ad bene-ædificatam, et suam in patriam terram;

" Sero male veniat, amissis omnibus sociis,

535 " Nave in aliena; inveniatque calamitates domi."

Sic dixit precans: eum autem audivit Neptunus.

Cæterum ille rursus multo majore lapide sublato,

Misit circum-rotatum, intendit autem vim immensam.

Dejecit vero post navem nigram-prora,

540 Paululum abfuit autem, quin clavum extremum attingeret.

Inundavit vero mare decidente e petra:

Ipsam autem (navim) ulterius ferebat fluctus, adegitque prope terram ut ve-

Sed quando jam ad insulam pervenissemus, ubi scilicet cæteræ [niret.

Ver. 530. Ὀδυσσῆα πτολίπορθον] Τὸ δὲ " πτολίπορθον" — εἰκὴ παρέρριπται. Τί γὰρ ἐστὶ τὸν Κύκλωπα ἔπαινον Ὀδυσσεὺς ἰπὶ πύλῃ; ἴσως δὲ καὶ εἰρωνικῶς αὐτὸ ἱπὶν ὁ Κύκλωψ. Eustath. Satis inficete. Repetit enim solummodo hoc Polyphemus ex Ulyssis sermone supra ver. 504.

Ver. 531. Τὸν Λαίρτεια.] Deest hic versus in MS. a Tho. Bentleio collat. Clark. Cum idem versus absit ab textu, qui est in Comm. Eustath. p. 1643. 25. non dubitem, eum huc migrasse e v. 505. Alioqui talis repetitio, nec per se absurda, nec Homero inusitata. Conf. Var. Lect. ad ε'. 253. Ern.

Ver. 532. Ἄλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐσὶ etc.] Virgil.

— si tangere portus

Infandum caput, ac terris adnare necesse est; Et sic fata Jovis poscunt, hic terminus hæret:

At bello audacis populi vexatus et armis, Fimibus extorris, complexu avulsu Iuli,

Auxilium impleret, videatque indigna suorum Funera: nec, cum se sub leges pacis inique Tradiderit, regno aut optata luce fruatur;

Sed cadat ante diem, mediæque inhumatus arena. Æn. IV. 612.

Quem locum Macrobius inter eos recenset, in quibus Poëtarum "par pene splendet dor amborum est." Lib. V. cap. 12.

Ver. 537. Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαυτὶς] Ovid.

Vidi iterum, veluti tormenti viribus acta, Vasta giganteo jaculantem saxa lacerto.

Metam. XIV. 183.

Ver. 538. ἐπέρρισε δὲ ἴν' ἀπέλεδρον.] "Ἦγυν ἐπιστήριξε τῇ λίθῳ διὰ τῆς ἐπιδιδήσεως δύναμιν πολυπίλοτον. Eustath. in comment. ad ver. 486. supra.

Ver. 539. Καδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε] Supra 482. erat Καδ δ' ἔβαλε· sic et hic legendum. Ern.

Ibid. μετόπισθε] Barnesius hic legendum censet προπάρρηθε. Atque ita habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Vide supra ad ver. 482. 483.

Ver. 540. Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.] Ἐπὶ τῷ προτέρῳ ἀδεικνύεται πῶς γὰρ ἂν ἔμπαλιν ἢ καὶς ἦν ἐχθρὸς. Schol. Vide supra ad ver. 485.

Ver. 542. Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε

- Νῆες εὖσσελμοι μένον ἀδρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 545 Εἴατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ.
 Νῆα μὲν ἐνδ' ἐλθόντες ἐκέλευσαν ἐν ψαμάθοισιν.
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 Δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃ.
 550 Ἀρνεῖον δ' ἐμοὶ οἶω εὐκνήμιδες ἑταῖροι,
 Μῆλων δαιομένων, δόσαν ἐξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
 Ζηνὶ κελαϊνεφέϊ Κρονίδῃ, ὅς πᾶσιν ἀνάσσει,
 Ῥέξας, μηρί' ἔκρον· ὃ δ' ἐκ ἐμπάζετο ἱσῶν,
 Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
 555 Νῆες εὖσσελμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶς, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 Ἡμεῖα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 Ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθε,

Naves bonis-transtris-instructæ stabant confertæ, circum autem socii

- 545 Sedebant lugentes, nos expectantes semper;
 Navem quidem, illuc ubi venissemus, subduximus in arenis.
 Ipsique porro exivimus in littus maris.
 Pecudes autem Cyclopiis cava ex navi sumptas,
 Divisimus, ut nullus mihi privatus abiret æquali portione.
 550 Arietem autem mihi soli bene-ocreati socii,
 Divisis ovibus, dederunt insuper: eum vero in littore
 Jovi atrarum-nubium-coactori Saturnio, qui omnibus imperat,
 Ubi sacrificassem, femora incendebam: ille vero non curabat sacra.
 Sed sane deliberabat, quo pacto perderentur omnes
 555 Naves bonis-transtris-instructæ, et mihi dilecti socii.
 Sic tunc quidem tota die, ad solis occasum,
 Sedebamus, epulantes carnesque immensas et vinum dulce.
 Quando vero sol occiderat, et tenebræ supervenerant.

544 εὖσσελμοι] Edd. vett. recte: sic et 555. 550 δὲ μοι] R. 554 ἡδύ
 ῥγῃ] R. recte. vid. not.

δὲ χέρσον ἰκίσθαι.] Ἡ μὲν γὰρ πρώτη βολή, πρὸς τὴν τῆς νηὸς πρὸς τὴν ἐστρεφέντα ἐκείνην παλίμπλεον· ἡ δὲ δευτέρα, κατόπιν γενομένη, εἰς τὴν τῆς πύραν νηοδίου χέρσον δέμασεν ἰκίσθαι τὴν ναῦν. Eustath. ad ver. 486. supra. Vide et supra ad ver. 483.

Ver. 548. γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες, Δασσάμεθ',] Virgil.

Hinc portum petit, et socios partitur in omnes. An. I. 1. 18.

Ver. 555. Ῥέξας.] Vide ad Il. α'. 414.

Ibid. ἔκρον.] Al. ἔκασον, et ἔκκα.

Ver. 554. Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν.] Eustathius, in commentario citat, Ἀλλ' ὅτι μερμήριζεν. Atque ita in uno MS. reperitur.

- Καὶ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 560 Ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Δὴ τότε ἔγῳ ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα,
 Αὐτὲς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάδιζον.
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετυοῖς.
 565 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 Ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλῃς ὀλέσαντες ἐταῖρος.

Tum sane decubimus in littore maris.

- 560 Quando autem mane genita apparuit rosea-digito Aurora,
 Tum vero ego socios adhortans jussi,
 Ipsosque conscendere et rudentes solvere:
 Illi vero statim ingrediebantur, et per transtra sedebant;
 Ordineque sedentes canum mare verberabant remis.
 565 Hinc vero ulterius navigabamus, dolentes corde,
 Lubentes ex morte, caris amissis sociis.

561 ἐτάροις] Edd. præter R.

Ver. 559. Καὶ τότε κοιμήθημεν] Al. Δὴ τότε κοιμήθημεν.
 Ibid. μερμήριζεν] Al. μερμήριζεν. Mi-
 nus recte.

Ver. 559. Καὶ τότε κοιμήθημεν] Al. Δὴ τότε κοιμήθημεν.

ΤΗΣ
 ὍΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
 ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Κ'.

ὑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Κ'.

ΤΑ περὶ τὸν Αἶολον ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὃς ἔδωκεν Ὀδυσσεὶ ἕριον Ζέφυρον, τὲς ἄλλες ἀνέμους ἐγκαθεύδοντας ἐν ἀσκήϊ· ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, κοιμαμένους Ὀδυσσεύς, ἄτε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑπονοήσαντες πρὸς Αἶολον ἔπρξιμένους δὲ τῷ Αἶολῳ τὸν Ὀδυσσεύς, ἐκείθεν ἀποπλάναν, εἰς Λαιρρυγόναν ἀφικνῶνται παρ' οἷς ἑνδεκά τῶν νεῶν ἀπολέσας, μίαν εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγινώσκει· καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τὲς ἡμέτερας τῶν ἑταίρων κλήρω λαχόντας ἐκπίμπει πεισομένους, τίνες οἱ κατοικῶντες· μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σῶας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν, λαβὼν παρὰ τῇ Ἑρμῇ φάρμακον, τὸ Μῶλυ, ἐδὲν βλάπτεται· ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων ἐν αὐτὸν παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ἄδην κατέρχεται.

ΤΗΣ
 ὍΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
 ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Κ'.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Αἶολου, καὶ Λαιρρυγόναν, καὶ Κίρκης.

Ἄλλως.

Τὰ τῆς Κίρκης νύκτα· ἢ, Κίρκης νύκτα.

Ἄλλως.

Κάππ' ἔχει Αἶολος, Λαιρρυγόνος, ἔργα τε Κίρκης.

Αἶολος δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἐνθα δ' ἔναιεν
 Αἶολος Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δὲ τέ μιν πέρι τεῖχος

IN Æoliam autem insulam pervenimus: ubi habitabat
 Æolus Hippotades, carus immortalibus diis,
 Natatili in insula; totam vero ipsam circa murus est

2 Αἶολος] F. A. L. sic semper.

Ver. 1. Αἶολος δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'·] Οὐ
 τὸς Αἶολος νῆσος νῦν λεγόμενας, ἀλλὰ τινὰ
 ἄλλην ἐκπετοπισμένην νῆσον λέγει. Οἱ δὲ λέ-
 γοντες περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πεπλατυσ-
 θέναι τὸν Ὀδυσσεύς, Λωτοφάγους μὲν λέγουσι τὴν
 Ἰνδὴν Ἀργεοντίνους· οἱ δὲ τὴν Καμαριναίαν·
 Κυκλωπας δὲ τὴν Λεοντίναν· τὰς δὲ Αἰόλους νῆ-
 σους· τίνες κατὰ τὸν πορθέμον Στρογγύλην,
 καὶ τὰς λοιπὰς ἔξ, Διδύμην, Ἰέραν, Ἰκισίαν,
 Λιπαράν, Ἐρικώδην, Φοινικώδην. — Τινὲς δὲ
 ταύτας τὰς νῆσους ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγῳ
 κινεῖσθαι λέγουσιν. Schol. Vide Scholiasten ad

Apollonii Argonautic. lib. III. ver. 41.
 Virgil.

Æoliam venit: hic vasto rex Æolus antro
 Luctantes ventos, tempestatesque sonoras
 Imperio premit, ac vinclis et carcere frangat.
 Æn. I. 56.

Ver. 2. Αἶολος Ἴπποτάδης,] Αἶολοι δὲ δύο·
 ὅστις μὲν Ἴπποτῆς τῷ Μίμαντος ἑτερος δὲ Ἑλ-
 λην, [forte Ἑλληνος,] ὃς ἦν Διὸς, ὃ καὶ Ἡ-
 σίοδος μένεται. Schol.

Ver. 3. Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ·] Ἐνίσσε μὲν τὴν
 πλειομένην, οἷον τὴν ἐν πλειομένοις πόποις κει-

- Χάλκειον, ἄρρηκτον· λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
 5 Τῆ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώνοντες.
 Ἐνθ' ὅγε θυγατέρας πόρην υἷάσιν εἶναι ἀκοίτας.
 Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
 Δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.
 10 Κλισσῆεν δέ τε δῶμα περισεναχίζεταί αὐλῇ
 Ἥματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίοις ἀλόχοισιν

Æreus, infrangibilis; lævisque sursum-procurrit petra.

- 5 Hujus et duodecim liberi in ædibus nati sunt;
 Sex quidem filiae, sex autem filii pubescentes.
 Ibi ille filias dedit filiis ut-essent uxores.
 Hi vero semper apud patrem carum et matrem venerandam
 Convivantur; ipsisque cibaria varia apponuntur.
 10 Odorata autem domus circum-personat aula
 Die, nocte vero rursus apud pudicas uxores

7 ἀκοίτας] F. A. L. *Eustath.* quod sine omni dubitatione recipiendum erat in textum. Lectio ed. Rom. ἀκοίτας, quam edd. posteriores secute sunt, est vitium operarum. Nam ἀκοίτας est maritos, non uxores. 10 κλισσῆεν] F. A. L. ut alibi κλίσσα.

μύνην νῆσον. Ὁ δὲ Ἀρίστωρ, πλωτῇ, φορητῇ, οἷον παραφερομένην ὥς τε ποτὶ μὲν ἐν τοῖς δεξιῇ μέρει, ποτὶ δὲ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ὁρᾶσθαι οἷον δὴ τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον ἴσῳσι Πίνδαρος, λέγων ὅτως· "Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτῃσι Δᾶλος παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖς. Schol. Haud dissimiliter apud Apollonium;

Νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυζόν. —
Argonautic. III. 45.

Ubi Scholiastes; Πλωτὴν δὲ αὐτὴν εἴρηκεν, ἀπολυθῆσας τοῖς περὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν μυθολογῶσι τὴν Ὀδυσσεύς πλάνην. *Clark.* *Natallis* bene cum *Dacieria*, quod probat etiam *Riccium* V. C. *Dispp. Hom. T. III. p. 97.* fatetur tamen etiam intelligi posse, *circum circa navigabilem.* Quod mihi magis placet; ut sit commune insulae attributum. *Riccium* ad totum hunc locum ab 180. legisse tirones non pœnitet. *Ern.*

Ver. 4. Λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.] *Virgil.*

— quamvis lapis omnia nudus
 — obducat. —

Virgil. Eclog. I. 48.

Clark. Quid est: *Lævis sursum procurrit petra?* Immo: *Lævis petra circumcurrit, vel cingit, i. e. tota extremitas insulae cingitur saxis, fluctuum impulsu lævigatis.* *Ern.*

Ver. 5. Τῆ καὶ δώδεκα παῖδες] Τὴν μὲν γὰρ Αἴδον ἑξαετίως ἔγωγος νομίζον τὸν Ἐν-αυτὸν εἶναι, τοῖς δώδεκα μῆσις τῆ χρόνῳ περιό-δοις ἐνδεξιμένον. — Δώδεκα δ' αὐτῆ παῖδες εἰ-σιν οἱ μῆνες. *Heraclic. Pontic.*

Ver. 7. ἀκοίτας.] *Al. ἀκοίτας.* Quod e-rit, contractum ex ἀκοίτας, uti hic notat *Barnesius.* *Clark.* *Vid. Var. Lect.*

Ver. 10. δῶμα περισεναχίζεταί] Ἀντὶ τῆ περιχέεταί ὥς καὶ τῶ τοῖσδε δώματος ἡχέ-ντος ὄντος· ἢ ἀντὶ τῷ, συνεχῶς τοῖς δαίνυ-μένοις. *Eustath.* Priorem harum inter-pretationum solam affert *Scholiastes*: Quæ et potior. Vide infra ad ver. 454. et ψ'. 146. *Clark.* *Nidore* (epularum) repleta domus interdiu resonat cantu tibiarum. *Ern.*

Ver. 11. αἰδοίοις] *Al. αἰδοίης.* *Clark.* Sic *Eustathius*; idque verum, ut *Il. 2. 250.* *Nuspiam* apud *Homerum* αἰδοίης in fe-minino, sed semper αἰδοίη. Huc respex-it et *Hesychius*: παρ' αἰδοίῃσι· ante πάρι-

- Εὐδός', ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι.
 Καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλὰ.
 Μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
 15 Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόσον Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον, ἠδ' ἐκέλευον
 Περμπέμεν, ἐδέ τι κείνος ἀνήνατο, τεύχε δὲ πομπήν·
 Δῶκε δέ μοι δέρας ἄσκον βοὸς ἐννεώροιο·

Dormiunt, inque tapetibus et in tornatis lectis.

Et quidem ad horum pervenimus urbem et ædes pulchras.

Mensem vero totum amice-excipiebat me, et exquirebat singula,

- 15 De-Ilio, Argivorumque navibus, et reditu Achivorum:

At ego ei omnia accurate enarravi.

Sed quum jam et ego iter postulabam, atque hortabar

Dimittere, nihil quicquam ille abnuit, paravit autem deductionem:

Deditque mihi excoiatum utrem bovis novennis;

16 Καὶ μὲν ἐγὼ τῷ] *R.* et *Eustath.* difficile est, discernere, utra melior.

Sed tamen ei quæ est in textu magis faveo, ut referatur ad ver. 14.

17 ἐγὼ] *Edd.* præter *R.* *Eustath.* quod, quia in cæsura est et ante adspi-ratam, prætulerim. 19 μοι ἐκδέρας] *Edd. vett. vid. not.*

Ern. Itaque recte recepit *Barnesius.* *Ern.*

Ibid. ἀλόχοισιν *Eustathius*: ἀλόχοισιν *Edd. bene.* *Ern.*

Ver. 12. Ἐν τρητοῖς λεχέεσσι.] *Al.* ἐν τρητοῖς λεχέεσσι.

Ver. 13. δώματα καλὰ.] *Al.* τεῖχεα μα-κά.

Ver. 14. Μῆνα δὲ πάντα φίλει με.] Φίλει est φιλοφρονέω, amice ac benigne tractabat. Infra δ'. Χρὴ ξείνων παρεόντα φιλεῖν. *Ern.*

Ver. 16. Αὐτὰρ ἐγὼ] *Al.* Καὶ μὲν ἐγὼ. *Clark.* Κατὰ μοῖραν, proprie bene atque ordine. *Ern.*

Ver. 18. οὐδὲ τι] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 19. Δῶκε δέ μοι δέρας ἄσκον βοὸς] Hinc *Ovidius*:

Excipit Hippotades, qui dat pro munere ventos.
Pont. IV. x. 15.

Porro vituperat hic *Homerum* *Longinus*: Τί γὰρ (inquit) ἂν ἄλλο φήσαιμεν ταῦτα, ἢ τῷ ὄντι τῷ Διὸς ἐνύπνια; *De Sublimitate*, §. 9. sub fine. Rectius autem, ut opinor, de hujusmodi fabulis *Strabo*; "Ἀπὲρ δὲ πρὸς τὸ παιδευτικὸν εἶδος ἀναφέρων τὰς μύθους ὁ Παιππῆς, ἐφρόντισαι πολὺ μέρος τ' ἀληθῆς ἐν δ' ἱστορίαι καὶ ψεύδος· τὸ μὲν ἀποδεχόμενος, τῷ δὲ δημιουργῶν καὶ τραπηγῶν τὰ πλῆθη." "Ως

"δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχέεται ἀργύρῳ ἀντὶ," [supra ζ'. 232.] ὅπως ἐκείνος ταῖς ἀληθεῖς περιπετείαις προσεπιτίθει μύθον, ἡδύνων καὶ κοσμῶν τὴν φράσιν· πρὸς δὲ τὸ αὐτὸ τέλος τῷ ἱστορικῷ, καὶ τῷ τὰ ὄντα λέγοντος, βλέπων. Οὕτω δὴ τὸν τε Ἰλιακὸν πόλεμον γεγονότα παραλαβὼν, ἐκὼσμησε ταῖς μυθοποιαῖς, καὶ τὴν Ὀδυσσεύς πλάνην ἀσάυτως. *Geograph. lib. I. pag. 57. al. 20.* Et *Aristoteles*, de v'. 119. infra; Καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσεύς ἀλογα — ὡς δὲ ἂν ἦν ἀνεκτὰ, δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς ποιήσει. Νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ Ποιητὴς ἐμφανίζει [*Al.* ἀφανίζει] ἡδύνων τὸ ἄτοπον. Τῇ δὲ λέξει διὰ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι, καὶ μήτε ἡλι-κοῖς μήτε διανοητικοῖς ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἢ λίαν λαμπρὰ λέξεις τὰ ἡδὴ καὶ τὰς διανοίας. *Poetic. cap. 24.* ipso fine. Et paulo su-perius; Διδίχαξε δὲ μάλιστα Ὀμηρος καὶ τὴς ἄλλης ψευδῆ λέγειν, ὡς δι'. Cæterum de hoc *Homeri* loco *Heraclicus Ponticus*; Οὐχὶ πρῶτος εὐδύνων πάλιν δι' ἐπισήμης ἀφρονί-μου τεκμηριώμενος, ἰδοῦν ἀνέμους διδωκέναι. Vide et *Palæphatum* περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν, cap. 18. item infra ad ver. 21.

Ibid. Δῶκε δέ μοι δέρας] *MS. a. Tho. Bentleio* collatus, Δῶκε μοι ἐκδέρας. *Clark.* Hanc lectionem veram et in textum re-

- 20 Ἐνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
 Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 Ἥμιν πανέμεναι, ἥδ' ὀρνύμεν, ὃν κ' ἐδέλῃσι.
 Νῆϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιδι φαεινῇ
 Ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ.
 25 Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρεα πρόεηκεν ἄηται,
 Ὅφρα φέροι νῆας τε καὶ αὐτὰς· ἔδ' ἄρ' ἐμελλεν
 Ἐκτελείειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
 Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
 Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρξρα·

20 In eo vero procellosorum ventorum ligavit flatus.

Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,
 Et ut-compescat, et ut-cieat, quemcunque velit.
 Nave vero in cava alligavit funiculo splendido
 Argenteo, ut nequid prater-flaret vel paululum:

25 Ceterum mihi flatum Zephyri immisit ad-flandum,

Ut ferret navesque et nos: neque sane erat
 Perfecturus: ipsorum enim periimus insipientia.
 Per novem quidem dies continuo navigabamus noctesque et dies;
 Decima vero jam apparebat patria terra:

22 ὃν κ' ἐδέλῃσι] F. A. L. 23 Νῆϊ ἐν] A. 27 ἀπόλοιμεθ'] F. A. L. R. forte ex antiqua scriptura.

ciendam puto. Nam edd. vett. omnes, etiam *Eustath.* in Comm. habent ἐκδύσας, quod cum *Barnesio* ignoravit *Clarkius*. Δι, ut alibi, inepte insertum, velut conjunctionis causa. *Ern.*

Ibid. βοὸς ἐνέωροιο] Ἀκμάζει δὲ μάλιστα [ὁ βοὸς] πενταετής ὢν διὰ καὶ Ὀμηρὸν φασι πεποικέναι τινες ὁρθῶς, ποιήσαντα, "Ἀρσενά" "πενταίτηρον" καὶ τὸ, "βοὸς" ἐνέωροιο" δύνασθαι γὰρ ταῦτόν. *Aristot. Histor. Animal. lib. VI. cap. 21.* Ceterum pronuntiabatur ἐνέωροιο.

Ver. 20. Ἐνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.] Hinc *Lycophron*;

Βυκτας δ' ἐν ἀσπρὴ συγκτακλειστας βοὸς,
 Παλινδροβήτορας πνέουσιν ἀλκυονες, etc.
Cassand. 758.

Ver. 21. Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων, Ἥμιν πανέμεναι, ἥδ' ὀρνύμεν.] *Virgil.*

— regemque dedit qui foedere certo,
 Et premere, et laxas sciret dare jus us habenas.
En. I. 66.

Eole, namque tibi Divina pater atque hominum rex

Et mulcere dedit fluctus, et tollere vento.
Ibid. 60.

Καὶ τὴ πλῆθος τῶν συγγραφῶν τῶν ταῦτα θεολόγων, καὶ τὸ τῆς κατὰ τῆς τύπης ἐπιχωριαζούσης φωνῆς διδασκῶν δύναται, διὰ ταῦτα [MS. notante *Cusaubono*, habet ὅτι ταῦτα] ὁ Ποιητὴν πλάσματά ἐστιν. εἰς συγγραφῶν, ἀλλὰ γεγεννημένων ἔχον καὶ τροσῶπων καὶ πράξεων. Καὶ Πηλεΐδης δ' ὁρθῶς ὑπονοεῖ τὰ περὶ τῆς [Ὀδυσσεύς] πλάνης τὴν γὰρ Αἴολον τὸν προσημαίνοντα τὴν ἐκπλάνην κατὰ τὸν πορθεῖον τόπον ἀμφιδρομῆς εἶσι δυσέκπλοις διὰ τὰς παλιύροιας, ταμίαν τε εἰρησθῆαι τῶν ἀνέμων καὶ βασιλεῖα νενομίσθαι φησὶ. — Ταῦτα δὲ προσκεινομνάζονται ἐκ τῆς τὸν Αἴολον ἐν μύθῳ σχήματι ἀκασθῆαι, ἔδ' ὅλην τὴν Ὀδυσσεύς πλάνην ἀλλὰ μικρὰ μὲν προσμεμνησθῆαι, καθάπερ καὶ τῶ Ἰταλικῷ πολέμῳ· τὸ δ' ὅλον περὶ Σικελίαν καὶ τὴν Ποιητῇ πεποιθῆσαι, καὶ τοῖς ἄλλοις συγγραφεύσιν, ὅσοι τὰ περιχώρια λέγουσι περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν. *Strabo.* *Geograph.*

- 30 Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγυς ἐόντας.
 Ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνάμων· ἔδ' ἐτ' ἄλλω
 Δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θᾶσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
 Οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 35 Καί μ' ἔφασαν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο.
 Ὡδ' ἐπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι, ὥς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 Ἀνθρώποις, ὅτεάν τε πόλιν καὶ γαῖαν ἴκηται.

30 Et jam ignem accendentes videbamus, prope existentes.

Ibi me quidem somnus occupavit defessum:

Semper enim pedem navis movebam; neque cuiquam alii

Dedi sociorum, ut citius perveniremus in patriam terram.

Socii autem verbis ad se invicem loquebantur,

35 Et me dixerunt aurumque et argentum domum reportare,

Dona ab Aeolo magnanimo Hippotada.

Sic autem aliquis dicebat intuitus in proximum alium;

"Papae! ut hic omnibus gratus et magni-preii est

"Hominibus, quorumcunque in urbem et terram venerit.

30 ἔντες] F. A. L. rectius, ut supra *l.* 180. ἔντες pro ἔντα. 39 καὶ πόλιν F. A. L. vitiose.

lib. I. pag. 42. 45. al. 23. 24. Similem fere hujus loci explicationem videas apud *Dionysium Siculum*, lib. V. Vide etiam *Scholiasten*, lib. I. pag. 46. al. 26. et supra ad ver. 19.

Ver. 25. κατέδει μέρμιδι φαεινῇ Ἀργυρέῃ] Προσημαίνουσιν, ἵνα τῷ δεσμῷ ἀπατηθῶσιν ἡ ταμίη καὶ γὰρ εἰς ἐκ τῆς καφότητος ἦν γνωσθῆαι, προσεδέδοτο γὰρ. *Schol.*

Ver. 24. παραπνεύσῃ] Inepte vertitur procelloflaret. Est adspiraret, nempe ventus procellosus aliquis; de verbo v. *Foesius* in *(Econ. Hipp. in h. v.*

Ver. 25. πρόεηκεν] *Al.* προέηκεν.

Ver. 26. νῆας τε καὶ αὐτὰς] Non: naves et nos: non patitur αὐτῶν ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν: sed naves et socios navales, s. αὐτὰς. De modo loquendi dictum in princ. *Iliados. Ern.*

Ver. 27. Ἐκτελείειν] *Al.* Ἐκτελείειν.

Ver. 30. Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν] Πυρπολεῖν δὲ, ἢ τὸ πυρσεῖν, ἢ ἐστὶ νυκτὸς πυρ καίειν διὰ τῆς πελαγίζοντος, ἢ καὶ τὸ μὴ καίειν τεκμηριῶσθαι τὸπον τῷ τῷ πυρὸς

σημῶν καπνῶν· ὃν ἀπιδροσκόντα ἐκείθεν ἰδεῖν ἐπὶ νύκτι προ τῶν Ὀδυσσεύς. *Eustath.*

Ibid. Καὶ δὴ — ἔντες.] Quippe et sublatos ignes videbamus: adeo propinqui erant, vel eramus. Proprie dicit, se vidisse eos, qui ignes noctu tollerent in gratiam navigantium, propter propinquitatem. *Ern.*

Ver. 31. ἐπήλυθε] *Al.* ἐπήλυθε. *Al.* ἐπέλλαβε.

Ver. 32. πόδα νηὸς] *Schol.* Τὸν μεταγωγὸν τῶν τῆς κέρματος κάλων, ἢ τὸ πηδάλιον. *Clark.* Clavum intellexim potius, qui est quasi pes, quo procurrit navis. Ille alter pes, de quo supra vidimus, est potius veli pes quam navis. Et gubernatio navis aptior Ulyssi, quam velificatio. Accedit verbum νομῶν, quod de pede veli vix dicatur: at infra *μ.* 219. est νηὸς οἴησι νομῶν de gubernatore. *Ern.*

Ver. 36. παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος] "Me — dia τῷ Αἰόλῳ," inquit *Barnesius*, "pro — ducitur, ante Liquidam, vique Toni," "quadam denique Metri necessitate." Notatu dignius quod ait *Athenaeus*: Οἱ

- 40 Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλά
 Ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
 Οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃ
 Αἴολος· ἀλλ' ἄγε δᾶσσον ἰδάμεθα, ὅ, ττι τὰδ' ἐστίν.
 45 "Ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκήν' ἐνεστίν.
 "Ὡς ἔφασαν· βελὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
 Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρεσαν.
 Τὲς δ' αἶψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε Δυέλλα
 Κλαίοντας, γαίης ἀπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
 50 Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριζα,
 Ἡὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 Ἡ ἀκέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωῶσι μετεΐην.
 Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ
 Κεῖμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο Δυέλλῃ

- 40 " Multas quidem ex Troja ducit res-pretiosas, pulchras,
 " Ex præda: nos vero contra, idem iter emensi,
 " In patriam redimus vacuas manus habentes.
 " Et nunc ei hæc dedit gratificans præ amicitia
 " Æolus: sed age ocyus videamus, quidnam hæc sint,
 45 " Quantum quid aurique et argenti utri insit."
 Sic dicebant; consiliumque malum vicit sociorum:
 Utrem quidem solverunt, venti autem omnes eruperunt.
 Illos vero statim abreptos ferebat in-pontum procella
 Flentes, terra a patria; at ego
 50 Experrectus, in animo eximio deliberavi,
 Utrum delapsus ex navi perirem in ponto,
 An tacitus sustinerem, et adhuc vivis interesssem:
 Sed sustinui et mansi; tectus autem in navi
 Jacebam: illæ vero ferebantur malo venti turbine

41 δ'] Abest iisdem. 48 ἀρπάσσα] F. A. L. male: nam altera syllaba debet esse longa.

Ἀχαιοὶ [forte Ἀρχαῖοι] τῷ "ὅ" ἀπὸ χρωστικῆς
 ἐ μόνον ἰφ' ἧς νῦν τάσσεται δυνάμει· ἀλλὰ
 καὶ ὅτι τὴν δίφθογγον διασημαίνου, διὰ τοῦ
 "ὅ" μόνον γράφουσι. Lib. XI. cap. 5. Ut
 adeo Αἴολος hoc in loco pronunciatur Αἰ-
 ὶλλος. Vide et infra ad π'. 387. Cæterum
 nonnulli, notante Barnesio, hic legunt Αἰ-
 ὶλλος. Clark. Adde dicta ad II. σ'. 425.
 de δίδου pro δίδου. Ern.

Ver. 39. γαίην ἱκται.] Al. δώμαδ' ἱκ-
 ται.
 Ver. 41. ἐκτελέσαντες.] Al. ἐκτελούντες.
 Ver. 42. νισσόμεθα κενεὰς.] Al. νισσόμεθα
 κενεὰς, et νισσόμεθα κενεὰς.
 Ver. 45. "Ὅσος τις χρυσός.] Τίς elegan-
 ter adhæret τῷ ὅσος, ut aliis adjectivis
 magnitudinis: nec aliter latine exprimi
 potest, quam per tandem: quantum tan-

- 55 Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· σενάχοντο δ' ἑταῖροι.
 "Ενθα δ' ἐπ' ἡπείρε βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ.
 Αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο δοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε πασσάμεθ' ἡδὲ ποτῆτος,
 Δὴ τότε ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
 60 Βῆν εἰς Αἰόλῃ κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 Δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
 Ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα, παρὰ σαδμοῖσιν ἐπ' ἐδῶ
 Ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἐκ τ' ἐρέοντο.
 Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 65 Ἡ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὅφρ' ἀφίκοιο
 Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἶπες τοι φίλον ἐστίν.
 "Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ.
 "Αασάν μ' ἑταροὶ τε κακοὶ, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
 Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.

- 55 Rursus ad Æoliā insulam: gemebant autem socii.
 Ibi vero littus conscendimus, et hausimus aquam:
 Statim autem prandium ceperunt celeres apud naves socii.
 At postquam cibumque gustaveramus atque potum,
 Tum sane ego, præconem mihi ubi-asciveram et socium,
 60 Ivi ad Æoli inclytas ædes: eum autem inveniebam
 Convivantem apud suam uxorem et suos liberos.
 Ingressi autem domum, ad fores in limine
 Sedebamus: illi vero in animo obstupescabant, interrogabantque;
 " Quomodo venisti, Ulysses? quis tibi malus ingruit deus?
 65 " Certe quidem te accurate dimittebamus, ut pervenires
 " In-patriam tuam, et domum, et sicubi tibi gratum sit."
 Sic dixerunt; at ego alloquebar, mœrens corde;
 " Læserunt me sociique mali, insuperque somnus
 " Infaustus: sed medemini, amici: potestas enim penes vos."

65 ὅφρ' ἂν ἱκται] R. 67 Ὡς ἔφασαν] R.

tem auri insit. Pessime versio: quantum
 quid. Ern.

Ver. 46. βελὴ δὲ κακὴ νίκησεν.] Similiter
 apud Livium: " Cæterum, ut plerumque,
 " fortuna et consilia mala vicerunt." Lib.
 XXXV. §. 15.

Ver. 47. Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, etc.] Ovidius:
 Invidia socios prædæque cupidine ductos,
 Esse ratos aurum, demississe ligamina ventis,
 Cum quibus isse retro, per quas modo venerat
 undas,

Æoliique ratem portus repetisse tyranni.
 Metam. XIV. 229.

Ibid. λῦσαν.] Al. λύσαντ'. Minus recte.
 Ver. 51. ἀποφθίμην.] Al. ἀποφθίμην.
 Ver. 56. ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ.] Vide supra
 ad δ'. 359.

Ver. 60. Αἰόλῃ.] Vide supra ad ver. 36.
 Ver. 64. ἔχρας.] Ὅ ἐστιν ἐπιβάρυναι. Eu-
 stath.

Ver. 65. ἀφίκοιο.] Al. ἀφίκοιο.
 Ver. 66. εἶπες τοι φίλον ἐστίν.] Ita Bar-

- 70 "Ως ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
Οἱ δ' ἄνερ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἡμείβετο μύθῳ·
"Ἐρρ' ἐκ νῆος ῥᾶσσον, ἐλέγχιστε ζώντων·
Οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν ἐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.
75 "Ἐρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.
"Ως εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
Ἐνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τεῖρετο δ' ἄνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς.

- 70 Sic dixi, blandis demulcens verbis:
Illi vero muti facti sunt; pater autem respondebat sermonem:
" Abi ex insula ocyus, pessime viventium:
" Non enim mihi fas est exire neque dimittere
" Virum illum, qui diis invisus sit beatis.
75 " Abi; quoniam sane diis invisus huc venis."
Sic locutus, dimittebat ex-aedibus graviter gementem
Hinc vero ulterius navigabamus, dolentes corde.
Fatigabatur autem virorum animus a remigatione molesta.

75 "Ἐρρ' ἐπεὶ ῥα] Edd. vett.

nesius. *Vulg.* εἶπον τι φίλον ἐστίν. Vide supra ad h. 520.

Ver. 68. "Ἀσάν μ' ἔταροι] De voce "Ἀσάν, vide ad *Il.* I. 116.

Ver. 72. "Ἐρρ' ἐκ νῆος ῥᾶσσον.] Ita apud Aristophanem;

"Ἐρρ' ἐκ κορυφῆς θύκτον ἀδ' ἑλύν.

Plut. Act. II. Scen. v. ver. 118.

Porro Cloathus Verus apud Gellium, Lib. XVI. cap. 12. verbum latinum erro a græco ἔρρα deductum censet; versumque hunc Homeri adducit.

Ver. 73. 74. Οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ etc.] *Julianus, Epist.* 49. versus hosce duos citat hoc modo;

Οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν ἢ ἐκείνῳ
ἄνδρῳ, οἱ καὶ θεοῖσιν ἀπέχθεται ἀθανάτοισιν.

Ver. 75. "Ἐρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν.] Ita edidit Barnesius ex *Odys.* τ'. 536. *Al.* "Ἐρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν. Quod vix ferri potest. *Al.* "Ἐρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν. Quod pronuntiabatur, (uti notat Barnesius,) ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν vel ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν. *Clark.* Posterior lectio est *Eustathii*; unde *Henr. Stephanus* expressit cum aliis. *Eustathius* monet, *Aristarchios* τὸ ἔρρ' accipere μετὰ φέρειν ἄπειθον. Sed sic interpretatur *Schol.* minor. *Ern.*

Ver. 70. "Ἐφάμην ματὶν.] Videtur esse debere τῇ σφαιρῇ ματὶν, sua stultitia. (ver. 46.) ut α'. 7. σφαιρῇ ἀπαστῶν. Sed *Ulysses* se non excludit, quod alio tempore dormiendo commiserat. ut tale quid machinari possent socii. *Ern.*
Ver. 81. "Ἐδομάτη δ' ἰκόμεσθα Λάμῳ. *Ovid.*

Inde Lami veterem Lastrygonis inquit urbem
Venimus.

Met. XIV. 222.

Ibid. Λάμῳ αἰσὺν πολλοῖσιν.] Ἰστὶν καὶ ἐπὶ Λάμῳ, ἢ Λαίτρυγονος ἐπιφανὲς ἱερὸν ἢ βασιλείαν τῶν ἐκεῖ, οὗ Ποσειδῶνος. *Ern.*

Ver. 82. Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην.] "Ορ-
pidum Formice, Hormie dictum, ut existimavere, antiqua Lastrygonum sedes. *Plin. Nat. Hist.* Lib. III. cap. 5. "Sed vero in hanc Τηλέπυλον veneris Λαιστρυγονίην (Formias dico,) etc." *Cic. ad Atticum*, Lib. II. *Epist.* 15. Λαιστρυγονίην, ἢ ἢν Λαιστρυγονίην εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς Λαίτρυγονος ὑπάρχοντες ἀνδραποδαγοί, διὰ τὸ ἀνελθεῖν τοὺς Ὀδυσσεὺς ἐταίρους; ἢ γὰρ ἦσαν εἰσδυμένοι ζῶντες ὑπὸ δόχαις. *Schol. ad Lycophr. Cassandra* ver. 956.

Ibid. Τηλέπυλον.] Μεγάλῃν τῶν γὰρ πό-
τεων πολὺ διεψῶν αἱ πόλεις τῆς δὲ τῆς πό-

- Ἡμετέρῃ ματὶν· ἐπεὶ ἔκτι φαίνεται πομπή.
80 Ἐξήμας μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμας·
Ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμῳ αἰσὺν πολλοῖσιν,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
Ἡπύει εἰσελάων, ὅδε τ' ἐξελάων ὑπακέει.
Ἐνθα κ' αὔπνους ἀνὴρ δοίης ἐξήρατο μισθός,
85 Τὸν μὲν, βεβηλῶν, τὸν δ', ἀργυφὰ μῆλα νομεύων·
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευδοι.
Ἐνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρῃ

- Nostra stultitia; quoniam non amplius apparebat reductio.
80 Per-sex-dies quidem continuo navigabamus noctesque et dies;
Septima venimus Lami ad excelsam urbem,
Telepylum Lastrygoniam, ubi pastorem pastor
Inclamat intro-agens, alter vero exigens audit.
Ibi insomnis vir duplicem caperet mercedem,
85 Unam quidem pascendis-bobus, alteram vero, pascendis candidis pecudibus:
Prope enim noctisque et diei sunt viæ.
Ibi postquam ad portum inclytum venissemus, quem circum petra

την Τηλέπυλον ἐξεδέξαντο. *Schol.* Priorem interpretationem sequuntur Editiones vulgatae. *Barnesius* autem posteriori modo accipit. Quod et eo verisimilius, quia Epitheton Τηλέπυλος nulli alii urbi apud Poëtam tribuitur. *Clark.* Possis etiam vertere, si pro appellativo accipias, alius latusque portas habentem: quod et ipsum magnæ urbis indicium esse potest. *Ern.*

Ibid. ἔτι ποιμένα ποιμὴν Ἡπύει.] "Ὅτι καὶ καὶ αἱ ἀλλῆλαι προσφέγγονται διὰ τὸ συνεχὲς εἶναι τὰς νομάς· ἢ μᾶλλον τῷ δια-
κρινομένῳ τὸ ἀπειναντίον τῶν πυλῶν μέτρον ὁρίσασθαι καὶ ἔτι τὴν φωνὴν ἐξακρίβειν τὸ
τῷ ἐκείνου καὶ τῷ ἐξελαύνοντι. *Schol.*
Barnesius Poëtam hic nihil aliud quam Ur-
bem totam rei Pastoritiæ deditam depin-
gere voluisse existimat. Vide infra ver.
86. *Clark.* Locum hunc de brevitate noc-
tium intelligit *Hyginus Astron.* IV. 3.
De hoc (nempe Dracone) *Homerus* quoque
ita brevem noctem esse dicit, ut pastores
cum alii exigant, alii reducant pecus, pos-
sint alius alium audire, cum unus propter
noctem pecus reducat alter propter lucem
exigat. Hæc est ratio *Cratetis*, ut docet
Eustathius ad h. 1. et *Geminus* in *Elem.*
Astron. c. 5. qui Lastrygonas sub Dra-
conis capite collocabat, ubi longissima dies
Vol. III.

horarum 21 est. Alia minus subtilis in-
terpretatio apud *Eustathium*, quam pro-
bat *Riccus* V. C. qui de hoc loco sic:
Cum multæ sint hujus loci interpreta-
tiones, cæteris minus aptis omissis, hanc
unam damus: Pastor pastorem evocat; vi-
delicet pastor, qui egit oves die, pastorem
evocat, qui noctu agat armenta. Pro qua
re intelligenda sciendum est, ibi (in se-
dibus Lastrygonum) asilos, sive tabanos,
aut etiam æstros magno numero nasci,
quæ insecta animalibus minus villosis sunt
infestissima, adeo ut aculeis ea sæpe ad
furorem redigant. Quapropter villosa
pecora ibi ad pascua interdum ducit pastor,
noctu vero alius ducit glabra sive pilis
minus oblecta, ut boves, equos etc. At-
que hinc lucem accipit, quod sequitur,
quod vir insomnis duplicem hic mercedem
acciperet, unam diurnam, alteram noc-
turnam, si somno abstinens, postquam
duxit die oves, noctu ducat armenta. Hic
est *Homeri* genuinus sensus, quem non
videntur plerique interpretes assecuti.
Non enim vertunt acciperet, sed accipit.
Primo autem modo vertendum esse, qui
Grammaticam græcam tenet, facile vide-
bit. *Dispp. Homeric.* T. III. p. 108. etc.
Nempe ἐξήρατό κ', non est accipit, sed ac-
cipiat vel acciperet. Hæc tamen expli-

- 'Ηλίβατος τετύχηκε διαμπερές ἀμφοτέρωθεν·
 'Ακταὶ δὲ προβλήτες ἐναντία ἀλλήλησιν
 90 'Εν στόματι πρᾶχουσιν· ἀραιὴ δ' εἰσοδός ἐστιν·
 "Ενδ' οἷγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐντοςθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
 Πλησίαι· ἔ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
 Οὔτε μέγ', ἔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ.
 95 Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέδον ἔξω νῆα μέλαιναν,
 Αὐτὰρ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας.
 "Εσθλὴν δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθάν·
 "Ενθα μὲν ἔτε βοῶν, ἔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 Καπνὸν δ' οἶον ὄρωμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσποντα.

Excelsa est continenter utrinque;

Littoraque prominentia e-regione sibi-invicem

90 In ostio procurrunt; angustus autem introitus est:

Ibi illi intus omnes tenebant naves remis-utrinque-agitatae.

Atque hae quidem intra portum concavum ligatae-erant

Propinquae: nunquam enim attollebatur fluctus in ipso.

Neque magnus, neque parvus; candida autem erat circum tranquillitas.

95 At ego solus tenui extra navem nigram.

Illic in extrema parte, e petra funibus ligatis.

Constiti vero, specula praerupta conscensa:

Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera,

Fumum autem solum videbamus a terra exsurgentem.

90 ἀραιὴ εἰσοδός] A. L. male. 91 ἀμφιελίσσαι] A. l. male.

catio contorta et violenta videbatur Petario ad Geminum l. c. qui Cratetis sententiam meliorem putabat. At Lastrygones non sunt, sub Draconis capite, sed in Italia, nec iis adeo Cratetis ratio convenit. Ern.

Ver. 86. 'Εγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡμέρας εἶσι κίλευσαι.] A. νυκτερινὰ καὶ ἡμερικὰ νόμαι ἐγγύς εἰσι τῆς πολέως. Φασὶ δὲ σὺς Λαισρυγῶνας κατεσχηκέναι τὴν τῶν Λεοντίνων περὶ Σικελίαν χώραν, ἐν ᾗ γενῆσθαι πολλὰ μύαπα, καὶ τὸν οἶστρον ὥστε τὰ μὲν λάσια τῇ ἡμέρᾳ νέμεισθαι, τὰ δὲ ψιλὰ τῇ νυκτί· καὶ ἔτι τὸν δυνάμενον ἀγρυπνεῖν δύο μισθὺς ἀποφέρεισθαι. Κράτης δὲ φησὶ κατὰ τὴν τῷ δράκοντος αὐτὸς κατησιεῖσθαι κεφαλὴν· περὶ ἧς "Αρατος λέγει, [Φαίνομ. ver. 61.] "Κεῖν πρὸ κεφαλῇ τῇ νύκτι, ἥχι· περὶ "ἄρα Μίσγονται δύσιν τε καὶ ἀντολαὶ ἀλ- "λήλησιν" ὥστε πλείω μὲν εἶναι τὴν ἡμέραν,

ὀλίγον δὲ τὴν νύκτα, ὡς ἀνάπαλιν παρὰ τὸν Κιμμερίους. Εἴτις ἔν δύναιται διαγρυπνεῖν διττὸς κομίζεται μισθός. Schol. Easdemque interpretationes hic affert Eustathius. Ortus ubi atque Obitus parte admiscetur in una. Cicero, de Natura Deorum lib. II §. 2. ex loco Arati jam supra a Scholiaste citato.

— Νύξ τε καὶ ἡμέρα ἄσπον ἴσται.

Hesiod. Theog. ver. 748.

Alias hujus loci explicationes videas apud Histoire de l'Academie Royale des Inscriptions, et des Belles Lettres, Tome I. pag. 161.

Ver. 89. "Ακταὶ δὲ προβλήτες] Virgil.

— projectaque saxa Pachyni.

Aen. III. 699.

Ver. 90. πρᾶχουσιν] Al. πρᾶχουσαι.

- 100 Δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρας προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
 Οἴτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
 "Ανδρὲς δ'ὲ κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
 Οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥπερ ἄμαξαι
 "Ασυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὄρεων καταγίνεον ὕλην.
 105 Κέρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευέσῃ,
 Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαισρυγόνος "Αντιφάταο.
 "Η μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
 "Αρτακίην, ἐνδιν γὰρ ὕδαρ πρὸς ἄστρ' ἔφρεσκον·
 Οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
 110 "Οστις τῶν εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.
 "Η δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψιφεφές δῶ.

100 Tum vero ego socios praemisi sciscitatum profectos,

Quinam viri essent supra terram pane vespentes;

Viris duobus electis, tertio pracone una comite-addito.

Hi vero iverunt egressi per planam viam, qua utique plaustra

Ad urbem ab excelsis montibus devehebant lignum.

105 Puellae vero obvii facti sunt ante urbem aquanti,

Filiae exinaiae Lastrygonis Antiphatae.

Hae quidem ad fontem descendebat pulchre-fluentem

Artaciam; hinc enim aquam ad urbem ferebant:

Illi vero astantes alloquebantur, interrogabantque,

110 Quisnam illorum esset rex, et quibus imperaret.

Illa vero valde cito patris ostendit excelsam domum.

100 προΐην] Edd. vett. vid. not. 107 κατεβήσατο] A. R. L. 110 τῶν δ' εἴη — ἥδ' οἷσιν] R.

Ibid. "Αραιὴ δ' εἰσοδός ἐστιν] Τὸ δὲ στενὸν κατὰ τὴν λιμένα εἰσοδὸν τὸν πολὺν ὄλεθρον τῶν τῷ "Οδυσσεὺς νηὶν πείθανολογεί· ἢ ἐπὶ τῷ γὰρ διεκδύναί τῆς στενότητος. Eustath.

Ver. 95. κῦμά γ' Al. κύματ'.

Ver. 97. et 148. σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθάν] Virgil.

Aeneas scopulum interea conscendit, et omnem

Prospectum late pelago petit.

Aen. I. 184.

Ver. 99. Καπνὸν δ' οἶον ὄρωμεν] Virgil.

Et jam summa procul villarum culmina fumant.

Ecolg. I. 83.

Ver. 100. προΐην] Ita ex l. 188. et ex Eustathio edidit Barnesius. Al. προΐην. Clark. Προΐην sane rectius est, eandem ob causam, ob quam ἥδη vel ἥϊδη melius, quam ἥδ'ε, ἥϊδ'ε. Vid. ad Il. χ'. 280.

Sed aut infra v. 352. edi pariter debebat προΐην, aut hic quoque προΐην: et προΐην sapissime occurrit. Ern.

Ver. 102. κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.] "Ινα δηλαδὴ μὴ ὦσιν ὑπεπιχειρητοὶ διὰ τὸν κήρυκα. Eustath. Vide supra ad l. 89.

Ver. 103. ἄμαξαι] Vide ad Il. ω'. 711.

782.

Ver. 104. καταγίνεον] Vide ad Il. σ'. 495.

Ver. 105. πρὸ ἄστεος] Apud Eustathium, πρὸς ἄστεος.

Ver. 106. Θυγατρὶ ἰφθίμῃ] Al. Θυγατρίε· ἰφθίμη.

Ver. 107. κατεβήσατο] Al. κατεβήσατο. Vide ad Il. β'. 55. et ε'. 109.

Ver. 108. "Αρτακίην, ἐνδιν γὰρ ὕδαρ] Hinc Tibullus:

- Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 Εὐρον, ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 Ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 115 "Ὀν πόσιν, ὅς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
 Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων, ὠπλίσσατο δόρπον·
 Τῷ δὲ δὴ αἰζάντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄσπεος· οἱ δ' αἰὼντες
 Φοίτων ἴφθιμοι Λαισργόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 120 Μυρίοι, ἔκ ἀνδρεσσιν εἰκότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
 Οἳ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
 Βάλλον' ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,

Hi autem postquam ingressi sunt inclytam domum, mulierem utique
 Invenērunt, velut montis verticem, horrueruntque illam.

Illa autem continuo e foro vocabat inclytum Antiphatem,

115 Suum maritum, qui sane illis molitus est saevam mortem:

Statim uno correpto sociorum, apparavit-sibi cenam:

Alteri vero duo conciti fuga ad naves pervenerunt.

Cæterum ille clamorem excitabat per urbem, audientes vero

Ibant fortes Læstrygones aliunde alius,

120 Innumeri, non hominibus similes, sed gigantibus.

Qui a petris viro-gravibus saxis

Jaciebant; statim autem malus strepitus per naves excitatus est,

116 ὠπλίσσατο] Edd. præter R. δειπνον] R. vid. l. 310.

Incultos adiit Læstrygonas, Antiphatenque,
 Mobilis Artacie gelidos quos irrigat unda.

Lib. IV. Eleg. i. ver. 59.

Ver. 110. καὶ οἷον ἀνάσσει.] Eustathius
 in commentario citat, καὶ τοῖσιν ἀνάσσει.
 Et, ἐκ παραλλήλου, inquit, κατὰ μίαν ἐν-
 νουαν κίται. Quod admodum est inve-
 nustum.

Ver. 111. ἐπὶ φραδὶν] Vide ad Il. ζ'. 500.

Ver. 113. ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφὴν.] Vide
 ad l. 191.

Ver. 114. κλυτὸν Ἀντιφατῆα.] Hinc
 Ovidius:

Quis non Antiphaten Læstrygona devovet?

Ex Ponto, Lib. II. Epist. ix. 14.

Ver. 116. Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων, —
 Τῷ δὲ δὴ αἰζάντε φυγῇ] Ovidius:

Vixque fuga quasita salus comitique mihique:

Tertius e nobis Læstrygonis impia tinxit

Ora cruore suo.

Metam. XIV. 236.

Vide et supra ad l. 289.

Ibid. ἕνα μάρψας] Al. ἐν' ἀμάρψας.

Ibid. δόρπον.] Al. δειπνον.

Ver. 118. Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν] Ovidius.

— Fugientibus instat, et agmen
 Concitat Antiphates. Coeunt, et saxa trabesque
 Continuant: merguntque viros merguntque
 carinas.

Una tamen, quæ nos ipsumque vehbat Ulyssen,
 Effugit.

Met. XIV. 238.

Ver. 121. Οἳ ῥ' ἀπὸ] Apud Eustathium,
 οἱ δ' ἀπὸ.

Ibid. ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι] Τοῖς δυ-
 ναμένοισι ἀνδρά καταβαρύνειν ἢ μέγα βάρος
 παρέχουσι τοῖς βαστάζουσιν. Schol.

Ver. 123. Ἀνδρῶν] Al. Ἀνδρῶν τ'.

Ver. 124. Ἰχθύς δ' ὥς, πείροντες.] Al.

Ἰχθύς δ' ὥς σπείροντας: notante Scholiaste
 Ibid. φέροντο.] Apud Eustathium, τίνον-
 το. Clark. Ea aut glossa est, aut ab Eu-

- Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν δ' ἅμα ἀγνυμενάων.
 Ἰχθύς δ' ὥς, πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 125 "Ὀφρ' οἱ τὸς ὄλεον λιμένος πολυβενδέος ἐντὸς,
 Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὅξυ ἐρυσπόμενος παρὰ μηρῶ,
 Τῷ ἀπὸ πείσματ' ἐκοψα νεῶς κυανοπρώροιο.
 Αἰψα δ' ἐμοῖς ἐτάρουσι ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 Ἐμβαλέειν κώπησ', ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
 130 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
 Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφίας φύγε πέτρας
 Νηὺς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόδ' ὄλοντο.
 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,

Virorum pereuntium, naviumque simul fractarum.

Pisces vero tanquam, transigentes, tristes epulas ferebant.

125 Dum illi hos perdebant profundum portum intra,

Interea utique ego, gladio acuto extracto a femore,

Eo funes abscidi navis prora-cæruleæ.

Statim autem meos socios adhortatus jussi

Incumbere remis, ut calamitatem subterfugeremus.

130 Hi vero simul omnes remigabant, veriti mortem.

Libenter autem in pontum imminentes effugit petras.

Navis mea; at reliquæ una-omnes illic perierunt.

Hinc autem ulterius navigabamus dolentes corde,

120 ἀνδρεσσιν] F. A. L.

positum est hoc verbum, memo-
 riter versum ponente, ut fit. Hesychius
 habuit φέροντο, idque interpretatur: φέ-
 ροντο. πρὸς φέροντο, quæ glossa ad h. l. per-
 tinet, quod non animadvertit Jensus. Et
 plane Schol. Pseudo-Didymi. Ern.
 Ver. 126. Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὅξυ etc.]
 Virgil.

Dixit, vaginaque eripit ensem —

Fulmineum, serictoque ferit retinacula ferro.

Æn. IV. 579.

Ibid. ἐγὼ ξίφος] Al. ἐγὼν ἄσπερ.

Ver. 127. ἐκοψα] Vide ad Il. Σ'. 87.

Ver. 129. φύγοιμεν.] Al. φύγοιμεν.

Ver. 130. Οἱ δ' ἅμα πάντες] Virgil.

Certatum socii feriunt mare, et æquora verrunt.

Æn. III. 290. V. 778.

Idem omnes simul ardor habet: rapiuntque ru-

untque;

Latiora descruere: latet sub classibus æquor.

Admixti torquent spinas et cærulea verrunt.

Æn. IV. 581.

Ibid. πάντες ἀνέριψαν.] Supra habui-
 mus plene: οἱ δ' ἀνέριψαν ἅλα πηδῶ. ἡ.
 528. Hic elliptice dictum ἀνέριψαν, putat
 Eustathius, ut celeritas sociorum exprime-
 retur. Ern.

Ver. 131. Ἀσπασίως] Non libenter, sed
 facile, commode. Ern.

Ibid. ἐπηρεφίας φύγε πέτρας] Ἦτοι ἀνω-
 θεὸν ἐπηρεφίης, ἢ ἐπικεκλιμένης πέτρας. Schol.
 Νῦν δὲ ἐστὶν εἰπεῖν καὶ ὅτι ἐπηρεφίης πέτρας
 νοθεύειν ἂν καὶ αἱ παρὰ τῶν Λαισργόνων ἀφι-
 ῖμαι χερμαδες, ἔτω συχνὰ ἔσαι ὥς καὶ οἶον
 ἐρείφειν τὸς βαλλομένους. Eustath. Verior
 Scholiastis interpretatio, ut liquet ex Iliad.
 μ'. 54. Odys. μ'. 59. ubi eadem vox oc-
 currit.

Ver. 133. Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκα-
 χήμενοι] Ovidius:

— amissa sociorum parte, dolentes

Multaque conquesti, terris allabimur. —

Metam. XIV. 242

- "Ασμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλῃς ὀλέσαντες ἑταίρους.
 135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ· ἔνθα δ' ἔναιε
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
 Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἴηταιο.
 "Αμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότε 'Ηελίοιο,
 Μητρὸς τ' ἐκ Πέρσης, τὴν 'Ωκεανὸς τέκε παῖδα.
 140 "Ενθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
 Ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 "Ενθα τότε ἐκβάντες, δύο τ' ἡμέα καὶ δύο νύκτας
 Κείμεθ', ὁμῇ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν δοντες.
 "Αλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμεῖς εὐπλόκαμος τέλεισ' ἦώς,
 145 Καὶ τότε ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὄξυ,
 Καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περὶωπὴν,
 Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε πυθοίμην.

Lubentes ex morte, caris amissis sociis.

- 135 Ætæam vero ad insulam pervenimus: ibi autem habitabat
 Circe comas-pulchra, veneranda dea, vocalis,
 Germana-soror prudentis Ætææ:
 Ambo enim nati-sunt ex hominibus-lucem-præbente Sole,
 Et matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
 140 Hic vero ad littus nave appulimus tacite
 Navium capacem in portum, et deus aliquis dux erat.
 Ibi tum egressi, duosque dies et duas noctes
 Jacobamus, pariter et labore, et doloribus animum rodentes.
 Sed quando jam tertiam diem comas-pulchra complevisset Aurora,
 145 Tum vero ego mea hasta sumpta et gladio acuto,
 Celeriter a nave ascendi in speculam,
 Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.

Ver. 135. Αἰαίην δ' ἐς νῆσον] Αἴτην [Bar-
 nesius ex Alagisi MS. edidit ταύτην. ἑταί-
 ρας τὸ νῦν Κίρκαιον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. Schol.
 "Οτι πάνταυτα τὴν νῆσον τῆς Κίρκης Αἰαίην
 καλεῖ παρὰ τὴν Αἴαν, πόλιν ὡς προεγράφη
 Κολχικὴν. Eustath. Vide Theophrast.
 Hist. Plant. Lib. V. cap. 9. item supra ad
 ε. 32.

Ver. 136. αὐδήεσσα,] "Η περιβόητος, ἢ
 διαλίκτω ἀνδρωπίνῃ χρωμίνῃ. Eustath. Si-
 militer fere interpretatur Scholiastes. For-
 tasse per αὐδήεσσα hic intelligendum est,
 Cantu excellens: Quo sensu usurpatur
 hæc vox apud Hesiodum, notante Barne-
 siæ ad ε. 334. supra;

Μυσάων, αἱ τ' ἄνδρα πολυπραγέοντα τίθει.
 Θεσπικὸν αὐδῶνται.

Atque huic interpretationi nonnihil fa-
 quod occurrit infra ver. 221.

Κίρκης ὃ ἔνδον ἀκρον ἀειδῶσιν ὅτι καλῶν.

Et ver. 227.

Καλὸν αὐδῶσαι. δαΐειδον ὃ ἄπαν ἀμυμμενῶν.

Similiter et apud Virgilium, de eadem
 Circe;

— ubi Solis filia lucos
 Assiduo resonat cantu. — Æn. VII. 11.

Quin et voces αὐδῶν, αὐδάω, alibi cantu-
 cano, significant:

- "Εσσην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 Καί μοι εἴσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 150 Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 Μερμήριζα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 "Ελθεῖν, ἡδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴδοπα καπνόν.
 "Ωδὲ δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα δοῆν καὶ δῖνα θαλάσσης,
 155 Δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, πρόεμεν τε πυθέσθαι.
 "Αλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῆνον ἑόντα,
 "Ος ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
 "Ηκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομῆς ὕλης,
 160 Πιόμενος, (δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο)
 Τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἀκνῆσιν μέσσα νῶτα

Steti autem, speculam in præruptam ubi-conscendissem.
 Et mihi visus est fumus a terra lata,

- 150 Circes in ædibus per querceta densa et sylvam.
 Cogitavi autem deinde in mente et in animo
 Ire, atque sciscitari; postquam vidi atrum fumum.
 Sic vero mihi cogitanti visum est satius esse,
 Primum profectum ad navem celerem et littus maris,
 155 Prandium sociis dare, præmittereque sciscitatum.
 Sed quando jam prope eram profectus navem remis-utrinque-agitatam,
 Tum vero aliquis me deorum misertus est solum existentem,
 Qui utique mihi excelsis-cornibus cervum magnum in viam ipsam
 Misit: is quidem ad flumen descendebat ex pascuis sylvæ,
 160 Potaturus, (dudum enim ipsum urgebat vis Solis:)
 Illum vero ego egredientem per spinam medio tergo

— θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῶν.
 Odyss. α. 371 ε. 4.

Μετ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα
 Φερεσεν αὐδῶσασιν. Pindarus Olymp. I. 11.

Porro legitur hic et ἀδέεσσα, notante Eu-
 stathio: quam lectionem et præferre vi-
 detur Barnesius. Vide supra ad ε. 354.

Ver. 157. ὀλοόφρονος] Τῷ συνετὰ καὶ ὀλό-
 κληρα φρονῶντος. Schol. Vide supra ad
 ε. 52.

Ibid. Αἴηταιο] Κόλχων βασιλῆως, πατρὸς
 Μηδίας, Κίρκης ἀδελφῆ. Schol. Vide Stra-
 bonem, Geograph. Lib. I. pag. 79. 80. al. 46.

Ver. 159. Πέρσης,] Πέρση 'Ωκεανῷ μὲν
 ἐπὶ θυγάτρῃ, Ἡλίῳ δὲ θυγῇ. Schol.

Ver. 140. νηὶ] Al. νῆα.

Ibid. κατηγαγόμεσθα σιωπῇ] Οἱ τῷ Ὀδυσ-
 σέως δὲ φίλοι νῦν σιωπῇ κατὰγονται, οἷα ἦδη
 πεφύκημένοι διὰ τὸ τῶν Κυκλώπων καὶ τῶν
 Λαιστρυγόνων κακοῦντων ἐς πτοηθέντες, ὑπε-
 πτεύσει καὶ τὴν τῆς Κίρκης νῆσον ὡς ἀνδρω-
 πόλειον. Eustath.

Ver. 144. "Αλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμεῖς] Vir-
 gil.

Ut primum lux alma data est; exire, locosque
 Explorare novos, quas vento accesserit oras.
 Æn. I. 310.

Ver. 146. παρὰ νηὸς] Al. ἀπὸ νηὸς.

Ver. 149. Καί μοι εἴσατο καπνὸς] Vir-
 gil.

- Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
 Καδ δ' ἔπεισ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός·
 Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 165 Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
 Εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπας τε λύγες τε·
 Πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, εὖσρεφές ἀμφοτέρωθεν
 Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
 Βῆν δὲ καταλοφάδια φέρον ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 170 Ἐγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ ἔπας ἦεν ἐπ' ὤμῳ
 Χεῖρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 Καδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεώς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
 Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παρασαδὸν ἄνδρα ἕκασον·
 ὦ φίλοι, εἰ γὰρ πως καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ.

Percussi, penitus autem hastile æreum transiit:

Decidit vero is in pulveribus vociferatus, avolatitque anima:

Illi vero ego irruens, hastam æream ex vulnere

165 Extraxi, quam quidem illic reclinatam in terra

Reliqui; at ego avulsi virgultaque viminaque;

Funeque ad ulnæ longitudinem bene-torto undique

Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.

Ibam autem cervice ferens ad navem nigram,

170 Hasta fultus, quoniam nequaquam erat in humero

Manu ferre altera; valde enim magna bellua erat.

Dejeci autem ante navem; excitavique socios

Blandis verbis, astans, viros singulos;

“O amici, nequaquam enim descendemus, afflicti licet,

165 Καδ δ' ἔπεισεν κον.] Edd. præter R. 166 vid. not. 167 ὅσον ὄργ. sine
 τ'] F. A. L. quod ferri potest.

aperire procul montes, ac volvere fumum. *Æn.* III. 206.

Ver. 158. ὠτειλῆων] *Al.* ὠτειλῆων.

Ver. 159. ῥῶπῃ] Vide ad *Il.* v. 249.

Ver. 160. Πειόμενος.] *Al.* Πινόμενος. Vide infra ad v. 143.

Ver. 164. Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων.] Non irruens: sed pede in ceruo posito, ut nisus extrahendi augeretur. *Ern.*

Ver. 166. Εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ] Vulgati habent Εἴασα· αὐτὰρ ἐγὼ. *Henricus Stephanus* autem in annotationibus; “*Le-gitur,*” inquit, “*et εἴασ', cum qua lecti-one stare potest versus, quum hoc ἀπο-*

“*ducatur et alibi.*” Immo vero alioqui stare non potest. Nam Εἴασα median necessario producit. Vide ad *Il.* κ'. 209. Et MS. a *Thio. Bentleio* collatus habet Εἴασ'· αὐτὰρ. *Clark.* Εἴασ' habent edd. veteres nostræ omnes: nisi quod in *Rom.* est vitio operarum εἴασ'. *Ern.*

Ver. 169. καταλοφάδια φέρον] Κατὰ λοφὸν καὶ αἰχίνος, κατὰ τραχήλου. *Schol.* et *Eustath.* Cæterum secundum producit hæc vox eadem ratione ac κατακλίνων supra i. 490. Vide ad *Il.* ζ'. 62. et v. 174. *Al.* καταλοφάδια. *Clark.* Τὰ δὲ πλεῖστα τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου ἰχμὸς τὴν παραλήγουσαν. *Eustath.* *Ern.*

- 175 Εἰς Αἴδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ.
 Ἄλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἐν νηὶ Διοῇ βρωσίς τε πόσις τε,
 Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
 Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίδοντο·
 Ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ Διὶν ἄλως ἀτρυγέτοιο
 180 Θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 185 Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δῇ τότε ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

175 “In Plutonis ædes, antequam fatalis dies advenerit.

“Sed agite, quamdiu est in navi celeri cibisque potusque,

“Recordemur escæ; neque vexemur fame.”

Sic dixi; illi vero ocyus meis verbis paruerunt:

Egressi autem e latebris, ad littus maris infructuosi

180 Admirabantur cervum; valde enim magna bellua erat.

Cæterum postquam oblectati essent spectantes oculis,

Manibus lotis apparabant eximium convivium.

Sic tum quidem totum diem ad solis occasum

Sedebamus, epulantes carnes copiosas et vinum dulce:

185 Quando autem sol occidit, et tenebræ advenerunt,

Utique tunc decubimus in littore maris.

Quando autem mane genita apparuit rosea-digitos aurora,

174 οὐ γάρ πω] *R.* 182 τεύχοντο] Edd. vett.

Ver. 170. οὐ πως ἦεν ἐπ' ὤμῳ] *Al.* ἔπας
 ἐπὶ ὤμῳ. *Schol.* videtur legisse,
 ἔπας ἔχεν ἐπ' ὤμῳ.

Ver. 174. ὦ φίλοι, εἰ γὰρ πως καταδυ-
 σόμεθ'.] Ὁ Ποιητὴς ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ γὰρ,
 εἰτα ἰπάγει τὸν, ἀλλὰ, σύνδεσμον, ταυτοδυνα-
 μῆντα τοῦ, δη. *Eustath.* *Barnesius* legen-
 dum conjicit ἐκ ἄρ πως. “Nihil enim,”
 inquit, “τὸ γὰρ videtur huc pertinere.”
 Minus recte uterque: Refertur enim, ut
 opinor, vocola, γὰρ, ad id quod eleganter
 relictur: “Ne animum penitus abjicia-
 tis; nequaquam ENIM etc.” Vide
 ad *Il.* i. 22. item infra ad ver. 190. *Clark.*
 Add. supra ad i. 523. *Ern.*

Vol. III.

3 I

Ibid. οὐ γάρ πως] *Al.* εἰ γάρ πω, et εἰ
 γάρ πω.

Ver. 175. πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ.]
 Virgil.

Stat sua cuique dies. —————
Æn. X. 467.

Ibid. ἐπέλθῃ.] *Eustathius* videtur legis-
 se ἐπελθῖν. *Clark.* Immo sic plane le-
 git. *Ern.*

Ver. 181. ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν.] *Eus-
 stath.* ὀφθαλμοῖσιν bene pag. 1654. 35.
 Sic infra 414. ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι Δακρυ-
 όντες. *Ern.*

- Καὶ τότε ἔγὼν ἀγορὴν δέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 Κέκλυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
 190 ὦ φίλοι, ἔ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζῆφος, ἐδ' ὅπῃ ἥως,
 Οὐδ' ὅπῃ ἥελιος φασείμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐδ' ὅπῃ ἀννέται· ἀλλὰ φραζώμεθα δᾶσσον,
 Εἴ τις ἔτ' ἔσαι μῆτις, ἐγὼ δ' ἐκ οἴομαι εἶναι.
 Εἶδον γὰρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελδῶν,
 195 Νῆσον, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐσεφάνωται·
 Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 Ἐδρακὸν ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,

Tum vero ego concione facta inter omnes locutus sum;

"Audite meos sermones, mala licet patientes, socii:

190 "O amici, neque enim scimus, ubi Occasus, neque ubi Aurora,

"Neque ubi sol hominibus lucem-præbens vadit sub terram,

"Neque ubi resurgit; sed consultemus ocyus,

"Siquid amplius sit consilium; ego autem non existimo esse.

"Vidi enim, speculam in præruptam ubi ascendissem,

195 "Insulam, quam pontus infinitus circumdat;

"Ipsa vero humilis jacet: fumum autem in medio

"Conspicatus sum oculis, per querceta densa et sylvam."

Sic dixi: illis vero confractum est carum cor,

188 μετὰ πᾶσιν ἔειπον] Ead. 191 εἶσιν ὑπὸ γῆν] R.

Ver. 188. μετὰ πᾶσιν ἔειπον] *Al.* μετὰ μύθων ἔειπον.

Ver. 190. ὦ φίλοι, ἔ γάρ τ' ἴδμεν,] Οἱ νῦν οἶονταὶ τὸ ὑπερβατὸν πλοκήν εἶναι ἐρημνίας·—ἐκ ἴσας δὲ τί εἰσιν ὑπερβατὸν. Τὸ γὰρ ὑπερβατὸν εἶναι ἢ μόνον καλὸν σχῆμα, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον. Γίνεται δὲ, ὅταν τὴν αἰτίαν τῆς λεγομένης, ἢν μίλλει ποθεῖν ὁ ἀκροατής, μείσση ὁ λέγων τᾶξῃ καὶ ἔτως γίνεται σαφηνείας ὄργανον τὸ ὑπερβατὸν. Οἶον, "ὦ φίλοι, ἔ γάρ τ' ἴδμεν,—φραζώμεθα δᾶσσον." Εἰ γὰρ εἰρήκει, "ὦ φίλοι, φραζώμεθα δᾶσσον," ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐποίησε τί γέγονεν ἐρωτῆσαι. Διὰ τῆς διὰ μέσου, τᾶς αἰτίας τῆς φραζώμεθα δᾶσσον, ἔταξεν. *Hermogenes*, περὶ μεθόδου διδασκαλίας, cap. 14. Rectius autem fortasse referri intellegitur istud γὰρ ad id quod eleganter reticetur: "Nescio quid nobis faciendum sit; neque ENIM etc." Vide supra ad ver. 174. *Barnesius* legendum conjicit ἐκ ἄρ τ' ἴδμεν.

Ibid. οὐ γὰρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζῆφος, ἐδ' ὅπῃ ἥως, Οὐδ' ὅπῃ ἥελιος etc.] Οὐ γὰρ ἴδμεν, ὅπῃ ζῆφος, ἢ ὅπῃ ἀνατολή· ταῦτα δὲ λέγει ἐκ ἀπορίας, ἀλλὰ δεινοπαθῶν τοῖς παρῶν. *Schol.* λέγει μὴ εἶδεναι ὅπῃ κοσμικὴ κλίματις εἰσιν· ἔ γάρ ἔχομεν, φησι, συγκρίναι εἴπερ ἀνατολικοὶ πρὸς ἑτέραν χώραν εἰσιν, ἢ δυτικοί. *Eustath.* Alii quatuor mundi plagas hic designari existimant. "Non duas duntaxat mundi plagas his verbis indicari; sed quot omnino sunt. 4 "scilicet comprehendere Poëtam voluisse multo probabilius judicabam." *Metric.* *Casaubon.* de nupera *Homeri* edit. *Dissertat.* I. Et *Scholias* ad *Odys.* β'. 1. citato hoc loco; Nῦν γὰρ (inquit,) καθὰ φησιν ὁ Κράτης, τῶν τεσσάρων τῆς κοσμικῆς μένουσαι μερῶν, Ἀρκτεν, Μισσημβρίας, Ἀνατολῆς, Δύσεως. Vide et *Strabonem*, *Geograph.* Lib. I. pag. 59. al. 34. et Lib. X. pag. 697. al. 455.

Ver. 191. εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,] *Apud Eusta-*

- Μνησαμένοις ἔργων Λαιρρυγόνος Ἀντιφάταο,
 200 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
 Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 Ἀλλ' ἔ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας εὐκνήμιδας ἑταῖρους
 Ἠρίθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·
 205 Τῶν μὲν ἐγὼν ἤρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 Κλήρεσ δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
 Ἐκ δ' ἔδοξε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρύλοχοιο.
 Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
 Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γούαντας ὀπισθεν.

Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatae,

200 Cyclopisque violentiæ magnanimi, viros-devorantis.

Flebant autem stridule, uberes lachrymas profundentes:

Sed nullus profectus fiebat lugentibus.

At ego bipartito omnes bene-ocreatos socios

Numerabam; ducemque utrisque præbui:

205 Alterorum quidem ego dux-eram, alterorum vero Eurylochus deo-similis.

Sortes autem in galea ærea concutiebamus celeriter;

Exiit vero sors magnanimi Eurylochi.

Perrexit autem is ire; unaque cum eo duo et viginti socii

Fientes: nos vero reliquerunt lugentes pone.

205 τῶν Εὐρύλ. sine δ'] A. L. male.

in commentario, εἶσιν ὑπὸ γῆν. Add. *Vat. Lect.*

Ver. 192. ἀννέται·] Ἀντὶ τῆς ἀναπέιχει, ἀννέται, ἀνέχεται, ἀνατίλλει. *Eustath.* ἀννέται. Male.

Ver. 195. ἔσαι] *Al.* εἶναι.

Ver. 195. τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐσεφάνωται·] Μεταφορὰ δὲ, ἥπερ εἶναι ἀπὸ τῆς κοσμικῆς ὁλημένης πράγματις ἐφ' ἑτέρον μετεκταμένη μετὰ τῆς ἀμφὶν ἀναλόγῃ ὁμοιότητι, καὶ πολλὴ εἰς καὶ ποικίλη παρ' αὐτῶν. [Ὁμήρῳ] οἶον εἶναι,—"Νῆσος, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐσεφάνωται." "Ὅν γὰρ λόγον ἔχει—εἴφανος πρὸς τῆς, ἐν περιέκλειται, τὸν αὐτὸν θάλασσαν πρὸς νῆσον. Ἀλλὰ τὸ χρησασθαι τοῖς ὁμοίοις, ἀντὶ τῶν κυρίων, ὁνόματι, εὐειδέτερον καὶ ἐναργέτερον ποιεῖ τὸν λόγον. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7.

Ver. 199. Μνησαμένοις ἔργων Λαιρρυγόνος] *Ovid.*

Nos quoque Ciræo religata in littore pinu, Antiphatae memores, immanis Cyclopis, Ire negabamus; et tecta ignota subire.

Met. XIV. 248.

Ver. 200. ἀνδροφάγοιο.] *Al.* ἀνδροφόροιο, et ἀνδροφόνιοιο.

Ver. 201. κατὰ δάκρυ χέοντες.] *Al.* καταδακρυχέοντες.

Ver. 202. Ἀλλ' ἔ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν.]

Ὅ γὰρ τις πρῆξις τίλεται κενερόιο γόοιο.

Iliad. ω. 524.

— miseris non levat dolor.

Senec. Hippolyt. ver. 402.

Cæterum, "et hic," inquit *Barnesius*, "videtur legendum, 'ΑΛΛ' ἔκ ἄρ τις.'" Vide autem supra ad ver. 174. et 190.

Ver. 204. Ἠρίθμεον] Enunciabatur ac si scriptum fuisset Ἠρίθμεον, vel Ἠρίθμειον. Ut recte notavit *Barnesius*.

- 210 Εὖρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέετροι, ἠδὲ λέοντες,
Τὴς αὐτὴ κατέδελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἱ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τείγε
215 Οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαινόντες ἀνέσαν.
Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἀνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαῖνωσ', (αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμῷ)
Ὡς τὴς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες,
Σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
220 Ἔσαν δ' ἐνὶ θυρῇσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκρον αἰιδέσης ὀπί καλῇ,

- 210 Invenerunt autem in convalle aedificatas aedes Circes
Politis lapidibus, conspicuo in loco.
Circa vero ipsam lupi erant montani atque leones,
Quos ipsa cicuraverat, postquam mala medicamina dedisset.
Neque illi sane irruerunt in viros, sed utique ipsi
215 Caudis longis adulantes assurrexerunt.
Ut vero cum circa dominum canes a convivio profectum
Adulantur, (semper enim fert delinimenta animi;)
Sic circa hos lupi fortibus-unguibus atque leones
Adulabantur: illi vero timuerunt, ut viderunt gravia monstra.
220 Steterunt autem in vestibulo deæ comas-pulchræ:
Circen autem intus audiebant cantantem voce pulchra,

211 Ξεστοῖσι λάεσσιν] Edd. vett. male. vid. not. 215 Οὐρῇσι] Eæd. vid. not.
Ibid. περισσαινόντες] Edd. præter R. quod ferri potest.

Ver. 209. κατὰ δ' ἄμμι λίπον] Si ἄμμι
hic duale sit, intelligendum erit, *Ulyssem*
et sociorum partem, cui ducem se ipse
præbuerat, ver. 204. 205. Vide autem
supra ad l. 404. et ad Il. α'. 59.

Ver. 211. 215. Ξεστοῖσιν—Οὐρῇσιν] Ita
edidit Barnesius ex ver. 253. infra; ubi in
vulgatis editum est Ξεστοῖσιν. Vulgg. hic
Ξεστοῖσι—Οὐρῇσι. Quæ et ferri possent.
Vide ad Il. α'. 51. Clark. Immo quæ
vera sunt secundum Homeri morem. Ern.

Ibid. et ver. 253. περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.]
Ὁ ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐν σκοπιᾷ καὶ περιωπῇ.
Eustath. Dna Dacier vero interpretatur,
" Dans un lieu couvert."

Ver. 212. Ἀμφὶ δὲ μιν λύκοι] Virgil.

Hinc exaudiri gemitus, iræque leonum
Vincta recusantum, et sera sub nocte rudentum:
Setigerique sues, atque in præsepibus ursi
Sævere, ac formæ magnorum ululare luporum:
Quos hominum ex facie Dea sæva potentibus
herbis
Induerat Circe in vultus ac terga ferarum.
Æn. VII. 15.

Quæ simul attigimus, stetimusque in limine
tecti;
Mille lupi, mistæque lupis ursæque leæque
Occursu fecere metum; sed nulla timenda,
Nullaque erat nostro factura in corpore vulnus.
Quinetiam blandas movere per aëra caudas
Nostraque adulantes comitant vestigia.
Ovid. Metam. XIV. 254.

Porro Scaliger Virgilium, loco jam supra

- Ἴσον ἐποικομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεᾶων
Λεπτὰ τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
225 Ὃς μοι κήδισος ἐτάρων ἦν, κεδινότατός τε·
Ὡ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποικομένη μέγαν ἴσον,
Καλὸν αἰοιδίαι, (δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν),
Ἡ θεὸς, ἥ γυνή· ἀλλὰ φεγγάμεθα δᾶσσον.
Ὡς ἄρ' ἐφάνησεν· τοὶ δ' ἐφδέγγοντο καλεῦντες·
230 Ἡ δ' αἰψ' ἐξελθῆσα θύρας ᾗῖξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἷσάμενος δόλον εἶναι.
Εἶπεν δ' εἰσαγαγῆσα κατὰ κλισίας τε, θρόνους τε.

Telam percurrentem ingentem, divinam: qualia dearum
Subtiliaque, et venusta, et splendida opera sunt.

His vero sermonem exordiebatur Polites princeps virorum,

225 Qui mihi carissimus sociorum erat, maximeque venerandus;

"O amici; intus enim aliqua percurrens ingentem telam

"Pulchre canit, (pavimentum autem totum resonat,)

"Aut dea, aut fœmina; sed compellemus ocyus."

Sic utique dixit: illi vero compellabant vocantes:

230 Ea autem continuo egressa fores aperuit splendoras,

Et invitabat; illi vero una omnes imprudentia sequebantur:

Eurylochus autem remanebat, suspicatus dolum esse.

Collocavit vero ea introductos per sediliaque, thronosque.

omito. Homero superiorem contendit.

Omīto (inquit) circumscriptiones, qui-

bus nihil accommodatius ad Heroicam

"majestatem; ut, iræ leonum; et natu-

ram, vincta recusantum. At versus illi

"duo divini ultimi. Homines enim ad-

"huc erant, facie tantum mutata. Id-

"circo non lupos, sed formas, hoc est,

"figuras luporum dixit vir incompara-

"bilis." Poëtic. Lib. V. cap. 3. Notan-

dum tamen, (quod non observavit vir

eruditus,) rem non unam eandemque hic

describere utrumque Poëtam. Homerus

enim feras agrestes medicaminibus cicu-

ratas, Virgilius homines in ferarum spe-

ciem conversos depingit.

Ver. 215. περισσαινόντες] Al. περισσά-

νόντες.

Ver. 216. ἀμφὶ ἀνακτα κύνες] Homeri

igitur imitatione cum aliis κυνὲς ἀνακτα

vocant Dominum Callimach. H. in L.

v. 114. qui et v. 219. alterum dimidium

traduxit in H. in Dian. v. 51. Ern.

Ver. 220. ἐνὶ θυρῇσι] Al. ἐν προθύρῃσι.

Ver. 221. Κίρκης δ' ἔνδον ἄκρον αἰιδέσης]

Vide supra ad ver. 136.

Ver. 225. Ὃς μοι κήδισος ἐτάρων ἦν.] Al.

Ὃς μοι ἱταίρων ἦν κήδισος.

Ver. 226. Ὡ φίλοι, ἔνδον γάρ τις] Vide

supra ad ver. 174. 190. et ad Il. δ'. 201.

Ver. 232. οἷσάμενος δόλον εἶναι.] Ἀπὸ

τῆς μόνῃς ἦσαν φιλοφρόνως αὐτὲς καλεῖν,

καὶ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας τῶν θεῶν. Schol.

Al. οἷσαστο γὰρ δόλον εἶναι.

Ver. 233. Εἶπεν δ'] Post hunc versum

sequitur in MS. a Tho. Bentleio collato.

Τεῦχιν δὲ κυκλῶ χερσὶν δέπαι ὄρεα πίον.

Ut infra ver. 316.

- Ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλαυρόν.
 235 Οἶνον Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
 Φάρμακα λύγρ', ἵνα πᾶγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἵης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ συφεοῖσιν ἔεργνυ.
 Οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε,
 240 Καὶ τρίχας· αὐτὰρ νῆς ἦν ἔμπεδος, ὡς τοπάρους περ.
 Ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 Πάρρ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρανείης,
 Ἐδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδασιν.

Ipsisque caseumque et farinam et mel recens,

- 235 Vino Pramnio immiscebat; commiscebatque pani
 Medicamina pernicio, ut penitus obliviscerentur patriae terrae.
 Caeterum postquam praeuissetque et ii ebibissent, statim deinde
 Virga percussos intra haras concludebat.
 Illi vero suum quidem habebant capita, vocemque, corpusque,
 240 Et setas: at mens erat integra, ut antea scilicet.
 Sic hi quidem flentes conclusi sunt: eis autem Circe
 Glandem-ilignam, quernamque projecit, fructumque corni,
 Ad-edendum, qualia sues humi-cubantes semper edunt.

238 Ῥαυδῶ] F. A. 1. 242 παρ' ἄκυλον] R. Eustath. quod probem. ῥ
 hic friget, insertumque videtur ad producendam syllabam. Ibid. ἐκάλει]
 Edd. vett. Eustath. recte.

Ver. 234. Ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφι-
 τα καὶ μέλι]

Ἐν τῷ ῥά σφι κύμασι γυνὴ ἐκκυῖα θιζόν
 Οἶνον Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἰγμοῖν κνή τυρόν
 Κνήσι χαλκίῳ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λινὰ ταλυν.
 Iliad. x. 657.

— miseri tosti iubet hordea grani
 Mellaque, vimque meri cum lacte coagula passo;
 Quique sub hac lateant furtim dulcedine succos
 Adjicit. — Ovidius, Metam. XIV. 275.

Ver. 235. Οἶνον Πραμνείῳ] Ἐνιοι — τῶ
 ἐκ Πραμνείας ἀμπύλου γινόμενον οἶνον λέγει-
 ται δι καὶ Πραμνείας ἀμπύλου ὡς καὶ Θασία.
 Schol.

Ver. 237. Αὐτίκ' ἔπειτα Ῥάβδῳ πεπλη-
 γυῖα.] Ovid.

Et tetigit summos virga Dea dira capillos.
 Metam. XIV. 278.

Ver. 242. Ἄκυλον, βάλανόν τ'] Ἄκυλον,
 τὸν τῆς πρὸς καρπὸν. Βάλανον, δρυὸς καρ-
 πόν. Schol.

Ibid. Καρπὸν τε κρανείης.] Ὁ τῆς κρα-
 νείας καρπὸς πίτταξος λέγεται. Schol.

Ver. 244. Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε] Bar-
 nesius de suo edidit, αἰψ' ἦλθε. Rationibus,
 ut opinor, haud satis idoneis.

Ver. 246. Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο] Sic
 Iliad. ε'. 695. (et Odys. δ'. 704.)

Δὴν δὲ μιν ἀφασίαν ἔπαυον λόγους· τὸν δὲ αἰὲς
 Δακρυόφιν πλῆσθ' ἔειπεν, ἡταρῶν δὲ αἰὲς ἔειπετο κακὴ

Et apud Apollonium;

Δὴν δ' ἄνω καὶ ἄνωστοι ἐκ ἀλλήλων ἔφθοντο,
 Ἄτρη ἀμνηστὴν τε κατὰφειε.

Argonautic. III. 505.

Obmutuit illa dolore;
 Et pariter vocem, lachrymasque introrsus obor-
 tas

Devorat ipse dolor.

Ovid. Metam. XIII. 538.

Hæserunt lachrymæ; non vox, non spiritus oris
 Reddiit.

Claudian. Rapt. Proserp. III. 151.

Curæ leves loquuntur, ingentes stupent.
 Seneca, Hippolyt. 924.

- Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε δοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 245 Ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκία πότμον.
 Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱμενός περ,
 Κῆρ ἄχεϊ μεγάλα βεβολημένος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' αἶετο θυμός.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
 250 Καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὅλεθρον.
 Ἡιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 Εὖρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δῶματα καλὰ
 Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.

Eurylochus autem continuo venit celerem ad navem nigram.

- 245 Nuncium de sociis relaturus, et amarum fatum.
 Neque ullum proloqui poterat verbum, cupiens licet,
 Cor dolore ingenti percussus: ei autem oculi
 Lachrymis implebantur: luctumque imaginabatur animus.
 Sed postquam eum omnes admirati sumus interrogantes,
 250 Tum vero caeterorum sociorum narravit exitium;
 “Ivimus, ut jubebas, per querceta, inclyte Ulysses;
 “Invenimus in convalle ædificatas ædes pulchras
 “Politis lapidibus, conspicuo in loco.

249 ἀγασσάμεθ'] Edd. præter R. Pseudo-did. 255 Vid. not.

Ibid. Οὐδέ τι] Al. Οὐδ' ἔτι.
 Ibid. ἐκφάσθαι] Al. ἐκφάσθαι. Minus
 recte. Vide supra ad β'. 185.

Ibid. δύνατο ἔπος] Vide ad Il. τ'. 35. et
 ad 285. Barnesius hoc in loco consulto
 a Poeta factum arbitratur, ad Eurylochi
 horrorem exprimendum. Vide ad Il. λ'.
 70. et μ'. 208. Clark. et supra ad β'.
 221.

Ver. 247. βεβολημένος] Vide ad Il. ν'.
 12.

Ver. 248. Δακρυόφιν] Vide ad β'. 67.
 Ern.

Ver. 249. ἀγασσάμεθ'] Al. ἀγασσάμεθ'.

Ver. 251. Ἡιομεν, ὡς ἐκέλευες.] Ὅτι ἱπαι-
 νῶνται τῆς εὐρυθρίας τὰ δύο ἔπη ταῦτα. “Ἡ-
 “ιομεν ὡς ἐκέλευες etc.” Καλὸν δ' ἐν τέτοις
 καὶ ἡ ἀσύνδετος εἰσβολή. Eustath. Ταῦτόν ἐστι
 καὶ τὸ Ἀσύνδετον, ὅπου τὸν ἐξάγεινται οἱ σύν-
 δεσμοὶ οἱ συνδεδεμένοι τὴν φράσιν, ὅπως ὁ μόνον
 τάχως, ἀλλὰ καὶ ἐμφάσις παθητικῆς χά-
 ρος γίνεσθαι· οἷον ἵσθι καὶ τῷτο “Ἡιομεν ὡς
 “ἐκέλευες — Εὖρομεν ἐν βήσσησι etc.” Ἐν

γὰρ τῷτο ὁ καὶ σύνδεσμος ἐκρήται. τὸν πά-
 χιστον τρόπον τῆς ἀπαγγελίας ζητῶντος τῆ
 λέγοντος. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀ-
 μῆρου ποιήσεως, §. 8. Vide et Longinum
 de Sublimitate, §. 19. ipso initio.

Ibid. Ἡιομεν.] Apud Dionys. Halicarn.
 loco jam citato, Ἡιομεν.

Ibid. ἐκέλευες.] Al. ἐκέλευες.

Ver. 252. δῶματα καλὰ] Apud Diony-
 sium et Longinum, locis supra citatis, δῶ-
 ματα Κίρκης. Male: “Quippe” (ut recte
 ad Longini locum annotat Faber,) “in
 “illa narratione Eurylochus testatur ig-
 “norasse se primum, cujusnam ædes illæ
 “essent; “Ἐνθα δὲ τις μίγαν ἵσθον ἱπαιχο-
 “μὲν λίγ' αἶδεν, “Ἡ Δεός, ἥ γυνή etc.”
 (ver. 254.)

Ver. 253. Ξεστοῖσιν λάεσσι.] Deest hic
 versus in MS. a Tho. Bentleio collato.
 Clark. Abest etiam ab ed. Florent. Nec
 videtur agnovisse Eustathius. Potest huc
 tractus esse e v. 211. Vide tamen ad ε'.
 531. Ern.

- Ἐνθα δὲ τις μέγαν ἰστὸν ἐποικομένη λίγ' αἶδεν,
 255 Ἥ θεός, ἥε γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 Ἥ δ' αἶψ' ἐξελθῆσα δύρας ὥϊξε φαινας,
 Καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσιν ἔποντο·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἷσάμενος δόλον εἶναι.
 Οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολῆες, ἐδὲ τις αὐτῶν
 260 Ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καδήμενος ἐσκοπίαζον.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
 "Ὀμοῖν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
 Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρησι λαβὰν ἐλλίσσετο γένων,
 265 Καί μ' ὀλοφρομένοσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Μῆ μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτὴν·
 Οἶδα γὰρ, ὥς ἔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον

- " Illic autem quædam magnam telam percurrens argute canebat.
 255 " Aut dea, aut mulier: hi vero compellabant vocantes.
 " Illa autem continuo egressa fores aperuit splendidas,
 " Et invitabat; hi vero simul omnes imprudentia sequebantur:
 " At ego substiti, suspicatus dolum esse.
 " Illi vero simul evanuerunt universi, neque quisquam eorum
 260 " Apparuit: diu autem desidens speculabar."
 Sic dixit: at ego gladium quidem argenteis-clavis-distinctum
 Humeris circumjeci ingentem, æreum; circumque arcum.
 Illum vero continuo jussi eandem viam præire.
 At ille utraque manu prehensis precabatur genubus,
 265 Et me lugens verbis alatis allocutus est;
 " Ne me duc illuc invitum, Jovis-alumne, sed relinque hic:
 " Novi enim, quod neque ipse redibis, neque quemquam aliorum

265] Vid. not.

Ver. 261. περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον "Ὀμοῖν βαλόμην," Virgil.

Tum lateri atque humeris Tegeæum subligat ense.
 Æn. VIII. 459.

Ver. 263. Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα] Barnesius legendum conjicit, Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα.

Ibid. ἠνώγεα] Al. ἠνώγειν et ἠνώγειν.

Ver. 264. ἀμφοτέρησι λαβὰν] Al. ἀμφοτέρησιν ἰλάν.

Ibid. ἐλλίσσετο] Ita Barnesius. Vulg. ἐλλίσσεται. Quod et ferri posset, eodem modo ac ἰλάν, Iliad. α'. 4. notante Henrico Stephano ad hunc locum. "Sed interea

" tamen, inquit vir idem eruditus, tutius "esse puto ἐλλίσσεται ut ἐλλίσσεται scribere." Vide et infra ad ver. 481.

Ver. 265. Καί μ' ὀλοφρομένος] Deest hic versus in MS. a Tho. Bentleio collato. Clark. Desideratur etiam in Flor. nec agnoscit Eustathius. Mihi de hoc versu non est dubium, quin sit delendus, et huc migraverit aliunde, ut β'. 362. etc. Est enim manifeste frigidus. Ἐλλίσσεται jam allocutionem exprimit. Ern.

Ver. 275. ἀνὰ βήσας,] Al. διὰ βήσας.
 Ver. 279. Πρῶτον ὑπνήτη· τῷ περ χαριστάτη ἦβη.] Theocritus:

- Ἀξεις σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ζῶν τοῖσδεσι θᾶσσον
 Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμᾶρ.
 270 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτῷ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 Ἐσθλὸν καὶ πίναν, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
 "Ὡς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήιον, ἠδὲ θαλάσσης.
 275 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας,
 Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκῃς ἐς μέγα δῶμα,
 Ἐνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
 Ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ εἰοικῶς,
 Πρῶτον ὑπνήτη· τῷ περ χαριστάτη ἦβη.
 280 Ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Πῇ δ' αὐτῶς, δύστηνε, δι' ἄκριας ἐρχεαι οἶος,

- " Reduces tuorum sociorum: sed cum hisce ocyus
 " Fugiamus: adhuc enim effugere-poterimus malum diem."
 270 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 " Euryloche, sane tu quidem mane ibidem hoc in loco,
 " Edens et bibens, cavam apud navem nigram:
 " At ego ibo; dura enim mihi adest necessitas."
 Sic fatus, a nave ascendebar, atque mari.
 275 Sed cum jam eram, profectus sacras per valles,
 Circes accessurus veneficæ ad magnam domum.
 Ibi mihi Mercurius aureo-caduceo obviam-venit
 Proficiscenti ad domum, adolescenti viro similis,
 Primum pubescenti; cujus scilicet gratiosissima pubertas:
 280 Inhæsitque mihi manui, verbumque dixit, et compellavit;
 " Quorsum vero temere, infelix, per juga vadis solus,

281 Πῇ δ' αὐτῶς] Edd. præter R. vid. not.

Ἀρτι γενεάσθην περὶ τὸ στόμα τὸς προτάμῃς τι.
 Idyll. XI. ver. 9.

Ora puer prima signans intonsa juventa.
 Virgil. Æn. IX. 181.

Quem locum Macrobius inter eos recensens in quibus Virgilius Homericæ carminis majestatem non æquet; "Prætermissa gratia" (inquit) "incipientis pubertatis, τῷ περ χαριστάτη ἦβη, minus gratam fecit Latinam descriptionem." Saturnal. Lib. V. cap. 15. Οὐ σὺ μέντοι Ὀμήρῳ ἵπαι-

νίσσης εἶ, ὅς ἔφη χαριστάτην ἦβην εἶναι τῷ ὑπνήτῃ; Plato in Protagora, sub initio.

Ibid. Πρῶτον ὑπνήτη.] Ἀρτι γενεάσθην. Ὑπνήτη δὲ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ χεῖρὶ, ἂν δ' ἔπλετο γένεσθαι χεῖρ. Schol.

Ver. 281. Πῇ δ' αὐτῶς, δύστηνε.] Nonnulli, notante Scholiaste, legunt Πῇ δ' αὐτῶς, ὃ δύστηνε. Atque ita habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Vide infra λ'. 92. Clark. Ego vero hanc lectionem prætulerim, quæ est in edd. Flor. Aldd. Lov. sensumque meliorem efficit, ut opinor. Ern.

- Χάρε αἶδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥστε σύες πυκινὲς πευθμῶνας ἔχοντες.
 Ἡ τὰς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεται; εἰδὲ σε φημί
 285 Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σὺ, ἔνθα περ ἄλλοι.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἥδ' ἐσαώσω.
 Τῇ τὸδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἔρχεαι, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλαλήσει κακὸν ἥμαρ.
 Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δῆνεα Κίρκης.
 290 Τεύξει τοι κυκῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτω.
 Ἀλλ' εἰδ' ὥς θείλξει σε δυνήσεται· ἐ γὰρ ἑάσει
 φάρμακον ἐσθλὸν, ὃ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἕκαστα.

"Locorum ignarus cum sis? socii autem tibi illi in Circes-ædibus

"Conclusi sunt, ut sues densa latibula habitantes.

"An eos liberaturus huc venis? neque te puto

285 "Ipsam rediturum esse: manebis vero tu, ubi utique alii.

"Sed age jam te ex malis expediam, atque servabo:

"Accipe hoc medicamen bonum, habensque ad aedes Circes

"Vade, quod tibi a capite avertat malum diem.

"Omnia autem tibi dicam perniciose consilia Circes:

290 "Apparabit tibi potionem-miscellaneam, injiciet vero medicamina in escam.

"Sed neque sic incitare te poterit; non enim sinet

"Medicamen eximium, quod tibi dabo; dicam vero singula:

287 ἔχων ἐν δώμασι K.] Edd. præter R. 288 ἀπαλάλη] R. et Eustath.
 ἀλάλησιν.

Ver. 284. 286. λυσόμενος — ἐκλύσομαι.] Ὡς περ δὲ διχῶς λέγεται, ὥς διδῆλωται, τὸ νήχιν καὶ τὸ νήχισθαι, καὶ τὸ ἐκίρασιν καὶ ἐκίρασαντο· ἔγω καὶ τὸ λύνειν ἐνταῦθα καὶ λύσθαι. Οἶον, "λύσον, ἵνα ὀφθαλμοῖσιν ἴδω" "ἐτάραξ·" [infra ver. 387.] καὶ, "ὄφρα λύσῃ ἐτάραξ·" [ver. 298.] καὶ, ἄγε δὴ κακῶν ἐκλύσομαι." καὶ, "λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεται." Eustath. Minus recte. Videtur enim non advertisse vir eruditus, voces λύνειν, λύσθαι, sensu diverso apud Poëtam usurpari. Nempe istud λυσόμενος de Ulysse dicitur, qui socios e Circes manibus redempturus eat: similiterque istud ἐκλύσομαι de Mercurio dicitur, qui Ulyssem, qua ratione se ipse ac socios servet, doceat; atqui λύσειν, λύσῃ de Circe, quæ Ulyssi socios liberos reddat. Vide ad II. α'. 20.

Ver. 285. εἰδ',] Al. εἰ γ'.

Ver. 287. Τῇ τὸδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς] Eustathius in commentario citat, Τῇ,

τὸδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς. Atque ita habet et MS. a Tho. Bentleio collatus. Quæ forte et verior lectio. Vide ad II. ζ'. 219.

Ver. 288. ἀλαλήσει] Al. ἀλάλησιν.

Ver. 290. κυκῶ,] Κυκῶνα κατὰ ἀποκοπήν. Κυκῶν δὲ λέγεται τὸ ἐξ οἴνου καὶ μίλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ πυρὸς ἀναμειγμένον πόμα. Schol. Τὸ δὲ κυκῶ ἀποκοπεται ὁμοίως τῷ ἰδρῶτι, ἰδρῶ, καὶ τοῖς τοιούτοις. Eustath. Vide Turnebi Adversaria Miscellanea, Lib. XII. cap. 8. et supra ad ver. 234.

Ver. 291. εἰδ' ὥς θείλξει σε δυνήσεται.] Φαρμάκον τι τῶν παρὰ Κίρκης γίγνεται κρίστων, ὑπὸ πολλῆς σοφίας περιμάται· ἵπτισάντων κακῶν ἐκ ἡττώμενος. Heraclid. Pontic. Porro hinc Ovidius:

Quid tibi profuerunt, Circe, Perseides herbae,

Cum sua Neritis abstulit aura rates?

Remed. Amor. 263.

- Ὅπότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
 Δὴ τότε σὺ ξίφος ὅζῃ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ,
 295 Κίρκη ἐπαίξαι, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
 Ἡ δὲ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι.
 Ἐνθα σὺ μηκέτ' ἐπειτ' ἀπανήνασθαι θεῷ εὐνήν,
 Ὅφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάραξ, αὐτὸν τε κομίσῃ.
 Ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι.
 300 Μῆτι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βελευσέμεν ἄλλο.
 Μῆ σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη.
 Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργεϊφόντης,
 Ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτῇ ἐδείξεν.

"Quando Circe te percutiat praelonga virga,

"Tum sane tu, gladio acuto stricto a femore,

295 "In Circeen irrue, quasi interficere cupiens.

"Illa vero te subverita invitabit ad-concubitum:

"Ibi tu nequaquam deinde recusa deæ cubile,

"Ut tibi solvatque socios, teque ipsum benigne-excipiat:

"Sed jube ipsam beatorum magnum juramentum jurare:

300 "Nullum tibi ipsi damnum malum machinaturam se aliud:

"Ne te nudatum vilem et enervem reddat."

Sic utique locutus præbuit medicamen Mercurius,

Ex terra evulsum, et mihi naturam ejus ostendit.

296 κελήσεται] A. L. 298 κομίση] Edd. præter R.

Et Tibullus:

Sed non nec doctæ verterunt pocula Circes,

Quamvis illa foret Solis genus.—

Lib. IV. Eleg. i. ver. 61.

Vide infra ad ver. 302.

Ibid. ἰάσει] Barnesius edidit ἰάσσει, "ob Metrum" scilicet. Sed minus recte. Vide ad II. δ'. 42.

Ver. 296 κελήσεται] Alii, notante Barnesio, legunt κεκλήσεται, et κελήσεται vel κεκλήσεται. Et MS. a Tho. Bentleio collatus habet κεκλήσεται. Firmatur autem vulgata lectio ex ver. 357. infra;

Ἡ Κίρκη, πῶς γὰρ με κίλῃ σοι ἥπιον εἶναι.

Ver. 298. λύσῃ] Vide supra ad ver. 284.

Ibid. κομίση] Ita recte edidit Barnesius. Vulg. κομίση. Quod mediam corripit. Vide ad II. α'. 140. Clark. Κομίση est etiam in ed. Rom. Cæterum κομίζειν h. l. ut alibi est pro κομίζειν, benigne curare. Ern.

Ver. 301. κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη.] Horatius:

— Circes pocula posti;

Quæ si cum sociis stultus cupidusque bibisset,

Sub domina meretrice fuisset turpis et excors;

Vixisset canis immundus vel amica luto sus.

Epist. I. ii. 23.

Ver. 302. πόρε φάρμακον Ἀργεϊφόντης.] Ἡ δὲ ἀλληγορία ἐν τούτοις, Ἐρμῆν μὲν οἶδε συνήθως τὸν λόγον· Μᾶλιν δὲ, τὴν σαιδείαν. — Λαβὼν δὲ αὐτὸ ἐξ Ἐρμῆ δὲ λόγιος Ὀδυσσεὺς, συγγίνεται τῇ ἡδονῇ, ταχὺ πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, κατὰ τὸ ἑαυτῆς ἔδος, διὰ τὸ τῆς κακίας εὐληπτον. Eustath. Similiter in Anthologia;

Ἐμφρον δ' ὦν Ὀδυσσεὺς, τὴν νεότητά φυγῶν,

Οὐχ' Ἐρμῆ, φύσεως δ' ἰδίας δάσφημα λογισμὸν

Εἶχε, γνητίας φάρμακον ἀντιταλόν.

Epigram. Lib. I. §. lxxii. ver. 8.

Vide et Themist. Orat. XXVII.

Ver. 303. φύσιν — ἔδειξεν.] Eustath. 1658.

- Ῥίζη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἶκελον ἄνδρος·
 305 Μῶλυ δὲ μιν καλέεσι θεοί· χαλεπὸν δὲ τ' ὀρύσσειν
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δὲ τε πάντα δύνανται.
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Νῆσον ἀν' ὑλήεσσιν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 Ἦϊα· πολλὰ δὲ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 310 Ἔσθην δ' εἰνὶ Δύρῃσι θεῶς καλλιπλοκάμοιο·
 Ἐνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δὲ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
 Ἢ δ' αἶψ' ἐξελθῆσα Δύρας ὥϊξε φαεινὰς,
 Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν, ἀκαχήμενος ἦτορ.
 Εἶσε δὲ μ' εἰσαγαγῆσα ἐπὶ θρόνῳ ἀργυροῇλῃ,

Radice quidem nigrum erat, lacti autem similis flos;.

- 305 Moly autem ipsum vocant dii: difficile vero effossu
 Viris utique mortalibus; dii autem omnia possunt.
 Mercurius quidem deinde discessit ad magnum Olympum,
 Insulam per sylvosam; ego autem ad domum Circes
 Ivi; multum vero mihi cor aestuabat profecto.
 310 Steti autem in vestibulo deæ comas-pulchræ:
 Ibi stans clamavi; dea autem meam audivit vocem.
 Illa vero statim egressa fores aperuit splendoras,
 Et invitabat: at ego sequebar, dolens corde.
 Collocavit autem me introductum in throno argenteis-clavis-distincto,

316 δέσπαι] R. sola, cum Eustath. 317 ἦκεν] F.

21. ἔδειξε, recte. Similiter infra 318. ἔδειξε habet, non ἔδειξεν, ut est in editis. Ern.

Ver. 304. γάλακτι δὲ εἶκελον ἄνδρος.] Πολ-
 λῶν χ' ἀτίρων λευκῶν ὄντων, τὸ καὶ γλυκύτη-
 τος ἔμφασιν ποιησόμενον ἐπεδείξατο. Aris-
 tides Quintilianus, de Musica, Lib. II.
 pag. 83.

Ver. 305. Μῶλυ δὲ μιν καλέεσι θεοί.] Ovi-
 dius:

Pacifer huic dederat florem Cyllenius album;
 Moly vocant superi: nigra radice tenetur.

Metam. XIV. 291.

Et hinc Lycophron:

——— ἀλλὰ νιν βλάβης

Μῶλυ σαώσῃ ρίζα. —

Cassandr. 678.

Μῶλυ, βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μολύνειν, ὃ
 ἐστὶν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα· φασὶ δὲ τὸ [Bar-
 nesius edidit τῆτο] ἱλαρόμενον τῆς ρίζης, τῷ
 τίλει θάνατον ἐπιφέρειν τῷ ἀποσπῶντι. Schol.

“Laudatissima herbarum est Homero
 “quam vocari a Diis putat Moly, et in-
 “ventionem ejus Mercurio assignat. con-
 “traque summa veneficia demonstrat.
 “Nasci eam hodie circa Pheneum, et in
 “Cyllene Arcadiæ tradunt, specie illa
 “Homericæ, radice rotunda nigraque.
 “magnitudine cepæ, folio scyllæ, effodi
 “autem difficulter.” Plin. Nat. Hist.
 Lib. XXV. cap. 4. Vide Theophrast.
 Hist. Plant. Lib. IX. cap. 15. et supra
 ad ver. 302.

Ibid. καλέεσι θεοί.] Οὐ λέγει δὲ ὁ Που-
 τῆς καὶ πᾶς οἱ ἄνθρωποι καλῶσι τὸ Μῶλυ,
 ἐπειδὴ ἀγνωστὸν ἐστὶν αὐτοῖς· διὸ καὶ ἀκλυτὸν
 καὶ ὁ δῶνυμον. Eustath. Vide ad Il. x.
 405. et 291.

Ver. 306. ἐσοὶ δὲ τε πάντα δύνανται.]

Πάντα δ' ἐν τῇ θεῷ.

Euripid. Phœniss. ver. 696

——— μῶναι δὲ θεοὶ πάντα δύνανται.
 Dionys. Περιήγησις, ver. 1169.

- 315 Καλῆ, δαιδαλέα, ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν·
 Τεῦξε δὲ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπῳ, ὄφρα πίοιμι.
 Ἐν δὲ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέει· ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, εἰδὲ μ' ἔδελξεν,
 Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 320 Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων.
 Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὅζῳ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῶ,
 Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
 Ἢ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γένων,
 Καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 325 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;

315 Pulchro, fabrefacto; scabellum vero sub pedibus erat:

Apparavit autem mihi potionem-miscellaneam aureo poculo, ut biberem;

Immisitque medicamen. mala meditans in animo.

At postquam dederatque et ebiberam, neque me incantavit,

Virgula ubi-percussisset, verbumque fecit, dixitque;

320 “Abi nunc in harum, cum cæteris cuba sociis.”

Sic dixit; ego vero, gladio acuto stricto a femore,

In Circem irrui, quasi interficere cupiens:

Illa vero vehementer exclamans subtercurrit et prehendit genua,

Et me lugens verbis alatis allocuta est;

325 “Quis? unde es hominum? ubi tibi urbs atque parentes?”

319 ὀνόμαζι] F. A. L. male. 320 λέξαι] F. R. λέξον] A. L. vid. not.

Ῥάβδῳ πάντῃσι θεοῖσι τέλειται, καὶ ἀκλυτὸν ἔστιν.

Linus apud Stobæum, Florileg. s. 111.

——— facile est omnia posse Deo.

Ovid. Art. Amat. I. 562.

Ibid. πάντα δύνανται.] Al. πάντα ἴσασιν.

Ver. 308. ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης.] Ovi-
 dius:

Tutus eo, monitisque simul cælestibus, intrat

Ile domum Circes. —

Metam. XIV. 293.

Ver. 309. πολλὰ δὲ μοι κραδίη πόρφυρε.]
 Sic apud Virgilium:

At prius Æneas per noctem plurima volvens.

Æn. I. 309.

Ibid. πόρφυρε.] Vide ad Il. α'. 309. 358.
 et 482.

Ver. 316. Τεῦξε.] Al. Τεῦχε.

Ibid. κυκεῶ.] Vide supra ad ver. 290.

Ibid. δέπῳ, ὄφρα.] Ita Barnesius. Al.
 δέπῳ, δέπῳ, et δέπῳ.

Ver. 317. Ἐν δὲ τε φάρμακον ἦκε.] Vide
 supra ad ver. 254.

Ver. 318. Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν.] Ovidius:

——— ad insidiosa vocatus

Pocula, conantem virga mulcere capillos

Reppulit, et stricto pavidam deterruit ense.

Metam. XIV. 294.

Clark. De ἔδειξεν vid. ad ver. 303. Ern.

Ver. 319. πεπληγυῖα.] Vide ad Il. β'.
 514. et γ'. 51.

Ver. 320. λέξο.] Ita MS. a Tho. Bent-

leio collatus. Recte, ut opinor: Ita enim

ipse Poëta, Iliad. α'. 650.

Ἐγὼ μὲν δὴ λέξο, γέρον. —

Vulgati male hic legunt λέξον, quæ vox

non “Cuba,” sed, “Cubare fac,” signifi-

cat; (Vide ad Il. α'. 635.) Id quod huic

loco minime congruit. Caterum Eusta-

thius et in contextu et in commentario

legit λέξαι, quo modo et in Editione Flo-

rentina scriptum testatur Barnesius; ita-

- Θαῦμά μ' ἔχει, ὥς ἔτι πῶν τάδε φάρμακ' ἐδέλχθη.
 Οὐδὲ γὰρ ἔδε τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 "Ὅς κε πῆν, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 Σοὶ δέ τις ἐν σήδεσσι ἀκήλητος νόος ἐστίν.
 330 Ἡ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὃν τέ μοι αἰεὶ
 Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργειφόντης,
 Ἐκ Τροίης ἀνιόντα δοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ;
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ δέο, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
 335 Εὐνῇ καὶ φιλότῃ, πεποίδομεν ἀλλήλοισιν.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 "ὦ Κίρκη, πῶς γὰρ με κέλη σοι ἥπιον εἶναι;
 "Ἡ μοι σὺς μὲν ἔδηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους·
 Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχασα, δολοφρονέεσσα κελεύεις
 340 Ἐς θάλαμόν τ' ἵεναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,

- " Stupor me tenet, quod, cum-biberis hæc medicamina, non incantatus sis.
 " Minime enim quisquam alius vir hæc medicamina sustinuit,
 " Quicumque hauserit, et primum transmisit septum dentium:
 " Tibi vero quædam in pectoribus indomabilis mens est.
 330 " Profecto tu Ulysses es versutus, quem etiam mihi semper
 " Prædicabat venturum aureo-caduceo Mercurius,
 " E Troja reversum celeri cum nave nigra?
 " Sed age nunc in vaginam gladium pone: nos vero deinde
 " Lectum nostrum conscendamus, ut commixti
 335 " Cubili et amore, confidamus nobis-invicem."
 Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 " O Circe, quo autem pacto me jubes tibi mitem esse?
 " Quæ mihi sues quidem fecisti in ædibus socios;
 " Ipsum vero hic detinens dolos-meditans jubes
 340 " In thalamumque ire, et tuum conscendere lectum,

334 ἐπιβόμεν] F. A. L. 342 ἔγωγς θελ.] R.

que omnino legendum ipse contendit: sed nulla allata ratione. Neque usquam alibi apud *Homerum* occurrit ista vox. Porro in Scholiis *Barnesius* λίξο edidit. Vide et ad *Il.* β'. 515. *Clark.* Vid. ad *Il.* α'. 650. Λίξαι autem ferri potest. Nam *Homerus* aliquoties dixit κατιλίξαι, cubuit dormiendi causa, cubitum ivit. *Ern.*

Ver. 326 Θαῦμα μ' ἔχει, etc.] Versum hunc citat *Lucianus* in *Cataplo* 14. et de

Saltat. 81. ubi frustra *Solanus* ἔτι legi apud *Homerum*, idque apud *Lucianum* reponendum putabat. *Ern.*

Ver. 337. πῶς γὰρ με κέλη] "Ὅρα δὲ καὶ ἱσταῖτο καὶ ἀνίστατο ἀπὸ τοῦ, γὰρ, συνδεδεμένη ἔρχετο· δ' μετὰ τίσσας εἰχὼς ἡ ἀπεδοσε· ἰν τῷ "Οὐδ' ἂν ἔγωγς θείλοιμι." [ver. 342.] *Eustath.* *Barnesius* legendum conjicit πῶς π' ἔρ με. Vide supra ad ver. 174. et 190.

- "Ὅφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
 Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐδέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 Μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βελευσέμεν ἄλλο.
 345 "Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπάμνυνεν, ὥς ἐκέλευον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 Καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
 Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 Τέσσαρες, αἱ οἱ δῶμα κάτα δρήσειραι ἔασι.
 350 Γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἐκ τε κρηνέων, ἀπὸ τ' ἀλσέων,
 Ἐκ δ' ἱερῶν ποταμῶν, οἷτ' εἰς ἄλαδε προρέεσι.
 Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ,
 Πορφύρεα καδύπερδ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
 Ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 355 Ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνειαι·

- " Ut me nudatum, vilem et enervem reddas?
 " Non ego voluerim tuum conscendere lectum,
 " Nisi mihi sustinueris, dea, magnum juramentum jurare,
 " Nullum mihi damnum malum machinaturam-te aliud."
 345 Sic dixi: illa vero continuo abjurabat, ut jubebam.
 At postquam jurasset perfecissetque jusjurandum,
 Tum vero ego Circes conscendi per-pulchrum lectum.
 Ancillæ autem honestæ in ædibus ministrabant
 Quatuor, quæ ei domi famulæ sunt.
 350 Natæ vero hæc utique sunt ex fontibus et a sylvis,
 Et ex sacris fluminibus, quæ in mare profluunt.
 Harum una quidem injiciebat thronis stragula pulchra,
 Purpurea superne, inferne autem lintea subiciebat:
 Altera vero ante thronos extendebat mensas
 355 Argenteas, eisque imponebat aurea canistra:

348 vid. not. 352 ἱβαλε] Edd. præter R.

Ibid. κέλη σοι] Apud *Eustathium* in commentario, κέλησι σοί.
 Ver. 341. κακὸν καὶ ἀνήνορα] Vide supra ad ver. 301.

Ver. 345. ἀπάμνυνεν,] Vide supra ad β'.

Ver. 346. β'] Ut jam dictum est.

Ver. 348. κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι] MS. a *Tho.* *Bentleio* collatus habet τίθω μιν ἐνὶ μεγάροισι. Uti legisse videtur et *Eusta-*

thius. *Clark.* Non videtur *Eustathius* sic legisse, sed totidem literis sic versum ponit in comment. Eademque lectio est edd. Fl. Aldd. Lov. sola Rom. habet vulgatum. Igitur ex librorum auctoritate præferenda est; sensus erit ut in versu præcedente καὶ τότε tum igitur nymphae etiam coeperunt apparare et curare necessaria ad me bene excipiendum. *Ern.*

- Ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνεται δ' ὕδωρ.
 360 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 "Ες ῥ' ἀσάμινδον ἔσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλου,
 Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 "Οφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λῆσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 365 Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἥδ' ἐ χιτῶνα·
 Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγῶσα ἐπὶ θρόνῳ ἀργυροῆς,
 Καλῆ, δαιδαλέῃ· ὑπὸ δὲ θρήνῳ ποσὶν ἦεν.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχευε φέρεσα

Tertia autem cratere suave vinum miscebat
 Dulce in argenteo, distribuebatque aurea pocula:
 Quarta vero aquam ferebat, et succendebat ignem
 Multum sub tripode magno; calefiebat autem aqua.

- 360 Cæterum postquam calefacta-esset aqua in splendido ahenō.
 In balneum me inductum lavabat ex tripode magno,
 Suaviter fusa aqua per caputque et humeros,
 Donec mihi defatigationem animum-rodentem exemisset membris.
 At postquam lavasset et unxisset pingui oleo,
 365 Lænamque mihi pulchram induisset, atque tunicam;
 Collocavit me deinde introductum in throno argenteis-clavis-distincto.
 Pulchro, fabrefacto; scabellum vero sub pedibus erat.
 Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens,

364 ἔχρυσεν λιπ'] A. et Eustath. recte. conf. 450. 368 προχῶν] A. R. I. vitiose. 370 ἐτάνυσσε] Edd. vett.

Ver. 350. Γίνονται] Al. γίνονται, et γίνονται.

Ver. 352. ῥήγεια] Τὰ δὲ ῥήγεια πολυτελέστερα ἢ τὰ λίπα. Ταῦτα μὲν γὰρ ὑποβέβληται, ἵπτον ὑπὸ στρωτῶν· τὰ δὲ ῥήγεια — ἱφίπλωται. Eustath. Vide ad Il. ω'. 644.

Ver. 355. κάμια] Al. κύπελλα. Ex versu, ut videtur, 357.

Ver. 360. ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,] Διὰ γυῖν, ἐν ᾧ ἐστὶν ἰδίῳ αὐτῷ. Schol. Ἐπίθεται χαλκῷ ἱφιτοσίχνησι, τὸ νόσπον χαλκῷ καὶ ἥνοπι χαλκῷ, σημαίνειν τὸν μὴ ἴσσαν τὴν ὅσπας ὁρᾶν, διὰ τὴν προσῆσαν σιληθόνα. Porphyg. Quæsi. Homeric. 9.

Ver. 362. κεράσασα] Vide ad Il. α'. 67.

Ibid. κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,] Καὶ γὰρ οἶον ἀφ' ἑλίου ἔχει τὰ λυτὰ, διὰ τῶν ὑποβέβληται ὅλοι· "Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων." Φανερὸν ὅτι ἐνταῦθα χοντα τὴν ἀρχὴν τὰ νῦν, εἰκότως ἐπ' αὐτῶν καὶ τὴν ἴσσαν τὴν κόπην λαμβάνει αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἡ διὰ τὴν θρημάνθησιν καὶ ὑγρὰνθῆσιν ἔχρυσεν γὰρ οἱ κόποι. Dionys. Halicarn. περὶ τῶν ὁμήρων ποιήσεως, §. 23.

Ver. 368. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] Vide supra ad γ'. 52. Cæterum cum Poëta ci-bi appositionem antea [ver. 354. etc.] descripserit, versum hunc et quatuor sequentes delendos existimat Dna Dacier. ut-pote hoc in loco importunos; eosdemque

- Καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 370 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέδθηκε φέρεσα,
 Εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Ἐσθόμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' ἐχ' ἥνδανε θυμῷ.
 Ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὅσσετο θυμός.
 375 Κίρκη δ' ὥς ἐνόησεν ἐμὴν ἡμενον, ἐδ' ἐπὶ σίτῳ
 Χεῖρας ἰάλλοντα, συγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
 "Αγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίφθ' ἔτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξαι ἴσος ἀναύδῳ,
 Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' ἐχ' ἀπτεται, ἐδὲ ποτῆτος;
 380 Ἡ τινὰ περ δόλον ἄλλον οἶεαι, ἐδ' ἐτι σε χρὴ
 Δειδόμεν· ἥδη γάρ τοι ἀπάμοσα καρτερόν ὄρεκον.

Pulchro, aureo, super argenteo lebetes,

- 370 Ad-lavandum; juxta vero politam extendit mensam.
 Victum autem veneranda proma apposuit ferens,
 Ferculis multis appositis, largiens de præsentibus.
 Edere vero jubebat: meo autem non placebat animo;
 Sed sedebam alia cogitans, mala autem imaginabatur animus.
 375 Circe vero ut animadvertit me sedentem, neque ad cibum
 Manus porrigentem, gravem autem me dolorem habentem,
 Prope astans verba alata dixit;
 "Quid sic, Ulysses, sedes similis muto,
 "Animum rodens? cibum autem non attingis, neque potum?
 380 "Certe aliquem dolum alium suspicaris: neque te oportet
 "Timere; jam enim tibi e-contra-juravi firmum juramentum."

373 Ἐσθόμεναι δὲ κέλευεν] F. A. L.

in commentario omittit Eustathius. Quin-imo verisimile est eos ex Odys. η'. 172. huc irrepsisse. Clark. Ver. 354. tantum mensæ appositio est et canistrorum, in quibus cibus postea poneretur, non autem ipsorum ciborum. Manibus lymphata, ante quam cibi sumerentur. Itaque hi versus abesse vix posse videntur, nec 371. cum sequentibus, qui sunt de cibis appositis. Sed versum 370. delendum esse crediderim. Nam mensa jam ver. 354. posita memoratur. Cæterum in ed. Rom. in capite ver. 368. et fine ver. 371. asterisci sunt, quibus οὐδία aut ejus sus-picio indicatur. Ern.

Ver. 370. Νίψασθαι] Deest hic versus in MS. a Tho. Bentleio collato.

Ver. 373. ἐμῷ δ' ἐχ' ἥνδανε θυμῷ] Vide ad Il. α'. 24.

Ver. 374. ἀλλοφρονέων,] Al. ἄλλα φρο-νέων, notante Eustathio.

Ver. 376. συγερὸν] Al. κράτερον.

Ver. 378. Τίφθ' ἔτως, — ἴσος ἀναύδῳ, Θυ-μὸν ἔδων,] Ὡς τί δή ποτε κατισθίης ἰαυτὸν, καὶ ὃ τὰ εἰς βρώσιν προσιέμενα; Eustath.

— τίς μίχρῃς ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων
 Σὴν ἰδίῃ κερδίῃ, μεμνημένος ὅτι τι σίτου.
 Iliad. α'. 128.

"Οὐ θυμὸν κατῖδαν. — ζ'. 802

Ne te tantus edat tacitam dolor. —

Virgil. Æn. XII. 801.

- “Ως ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “Ω Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 Πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδῆτύος, ἥδ’ ἐποτῆτος,
 385 Πρὶν λύσασθ’ ἐτάρας καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
 “Ἄλλ’ εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελύεις,
 Λῦσον, ἵν’ ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίφρας ἐταίρας.
 “Ως ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι’ ἐκ μεγάρου βεβήκει,
 “Ράβδον ἔχουσ’ ἐν χειρὶ, Δύρας δ’ ἀνέσχευε συφεῖς,
 390 Ἐκ δ’ ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ’ ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι’ αὐτῶν
 Ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάσῳ φάρμακον ἄλλο.
 Τῶν δ’ ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσσε
 Φάρμακον ἐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη

Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;

“O Circe, quis enim vir, qui æquus fuerit,

“Prius sustinuerit gustare cibum atque potum,

385 “Quam redemerit socios et oculis viderit?

“Sed si revera ex animo bibere, edereque jubes,

“Libera; ut oculis videam dilectos socios.”

Sic dixi: Circe autem ex ædibus ivit,

Virgam tenens in manu; foresque aperuit haræ,

390 Exegitque porcis similes novennibus.

Illi quidem deinde stabant ex-adverso: illa vero per eos

Obiens adungebat unicuique medicamen aliud.

Eorum autem e membris quidem pili defluebant, quos ante produserat

Medicamen perniciosum, quod ipsis dederat veneranda Circe.

389 ἀνέβη] F. A. L. 390 ἔλασε] F. Eustath. recte.

Ver. 380. οὐδ’ ἴτι] Apud Eustathium
 ἰδί τι. Clark. Puto scribendum esse:
 “Οὐκ ἔστι τίς σε χεῖρ. Non autem te con-
 venit quicquam timere, posteaquam sancte
 juravi. Aliter enim sensus commodus
 non est. Simili modo supra locus correc-
 tus est. Ern.

Ver. 385. “Ω Κίρκη, τίς γάρ etc.] Πρὶν-
 βύων [ὁ Ξενόκρατης] πρὸς Ἀντίπατρον περὶ
 αἰχμαλώτων Ἀθηναίων κατὰ τὸν Λαμιακὸν
 πόλεμον, καὶ κληθεὶς ἐπὶ δῶπον, πρὸς αὐτὸν
 προσεγγίκατο ταυτί:

“Ω Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,

“Πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδῆτύος ἥδ’ ἐποτῆτος,

“Πρὶν λύσασθ’ ἐτάρας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰ-
 “δέσθαι.”

Καὶ τὸν, ἀποδιζόμενον τὴν εὐσυχίαν, εὐδὲς α-
 νήναι. Diog. Laërt. Lib. IX. in Xeno-
 crate.

Ibid. τίς γάρ κεν ἀνὴρ.] “Ne me dolere
 “affectum esse, neque comedere posse, nunc.
 “tis; Quis ENIM etc.” Vide et supra
 ad ver. 190.

Ver. 384. πάσασθαι] Apud Diogenem
 Laërtium, loco supra citato, πάσασθαι. Mi-
 nus recte: Primam enim corripit. Vide
 supra ad γ’. 9. et δ’. 93. item ad δ’. 491. et
 δ’. 296.

Ver. 385. 387. λύσασθ’ — Λῦσον.] Vide
 supra ad ver. 284. Minus recte Eusta-
 thius; Τὸ δὲ Λῦσον, προσεχῶς παρρησια-
 στικῶς ἐν τῇ “Πρὶν λύσασθ’ ἐτάρας.”

5

- 395 “Ἄνδρες δ’ αἰψ’ ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
 Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
 “Ἐγνώσαν δέ με κείνοι, ἔφυν τ’ ἐν χερσὶν ἕκαστος.
 Πᾶσιν δ’ ἱμερόεις ὑπέδυν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ’ ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
 400 Ἡ δέ μεν ἄγχι σάσα πρηνὴ δαΐα θεάων·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
 “Ἐρχεο νῦν ἐπὶ νῆα Δοὴν καὶ Δῖνα θαλάσσης·
 Νῆα μὲν ἄρ’ ἀμπρωτον ἐρύσσετε ἡπειρόνδε,
 Κτήματα δ’ ἐν σπήεσσι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντα·
 405 Αὐτὸς δ’ αἰψ’ ἵεναι, καὶ ἄγειν ἐρίφρας ἐταίρας.
 “Ως ἔφατ’· αὐτὰρ ἔμοιγ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήμερος·
 Βῆν δ’ ἵεναι ἐπὶ νῆα Δοὴν καὶ Δῖνα θαλάσσης.

395 Viri autem statim facti sunt juniores, quam antea fuerant,

Et multo pulchriores et majores aspectu.

Agnoverunt vero me illi, hæseruntque in manibus unusquisque.

Omnibus autem dulcis subortus est luctus; circumque domus

Horrendum resonabat; dea vero miserabatur et ipsa.

400 Prope autem me stans allocuta est nobilissima dearum;

“Generose Laërtiade, solers Ulysses,

“Vade nunc ad navem celerem et littus maris:

“Navem quidem omnium primum subducite ad littus;

“Possessiones vero in speluncis deponite, armaque omnia:

405 “Ipse autem statim revertere, et adduc dilectos socios.”

Sic dixit: at mihi persuasus est animus generosus:

Perrexi autem ire ad navem celerem et littus maris.

396 τε καὶ] Edd. præter R. 397 δὲ μ’ ἐκείνοι] R.

Ver. 388. “Ως ἐφάμην.] Al. “Ως ἄρ’ ἔφην.

Ver. 390. σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.]

Pronunciabatur ἐννεώροισιν.

Ver. 392. προσάλειφεν ἐκάσῳ φάρμακον

ἄλλο.] Ovidius:

Spargimur innocuæ succis melioribus herbæ.

Metam. XIV. 299.

Ver. 393. Τῶν δ’ ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρ-
 ρεον.] Ovid.

Erigimur; setæque cadunt, bifidosque relinquit

Rima pedes. Redeunt humeri: subjecta lacertis

Brachia sunt. Plentem flentes amplectimur il-
 lum

Hæremusque ducis collo.

Metam. XIV. 303.

Setosa duris exuere pellibus

Laboriosi remiges Ulixei,

Volente Circe membra: tunc mens et sonus

Relatus, atque notus in vultus honor.

Horat. Epod. XVII. 15.

Ibid. ἴφουσι] Al. ἴφουσι. Quæ forte et

verior lectio. Nam Φύσει primam produ-
 cit, Il. α’. 235. “Φύσει, ἰσχυρὴ πρῶτα —.”

Nisi ibi legendum sit “Φύσει ἰσχυρὴ etc.”

Ver. 394. τό σφιν πόρε] Leg. σφιν. Ern.

Ver. 395. αἰψ’ ἵγινοντο] Barnesius le-
 gendum conjicit αἰψ’ ἵγινοντο. Sed, ut o-
 pinor, minus recte

Ver. 399. Σμερδαλίον κονάβιζε.] Vide ad

Il. δ’. 455. Al. Σμερδαλίον κονάβιζε, apud

Eustathium.

Ver. 405. αἰψ’ ἵεναι.] Barnesius edidit

- Εὐρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ Δοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
 Οἵ κτ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
 410 Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόρτιες περὶ βῆς ἀγελαίας
 Ἐλθέσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
 Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία· ἐδέτι σηκοὶ
 Ἴσχυς, ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιδέουσι
 Μητέρας· ὥς ἐμὲ κείνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 415 Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
 Ὡς ἔμεν, ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
 Τρηχεῖης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἥδ' ἐγένοντο·
 Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 Σοὶ μὲν νοσήσαντι, διοτρεφεῖς, ὥς ἐχάρημεν,
 420 Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
 Ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὅλεθρον.

Inveni deinde apud navem celerem dilectos socios,
 Miserabiliter lugentes, uberes lachrymas profundentes.
 410 Ut vero cum villaticæ vitulæ circum vaccas armentales
 Profectas ad mandram, postquam herba se-saturaverint,
 Omnes simul vitulantur adversæ; neque amplius stabula
 Detinent, sed crebro mugientes circum-currunt
 Matres: sic circum me illi, postquam viderunt oculis,
 415 Lachrymabundi fusi sunt; visusque est etiam ipsorum animus
 Ita esse, ac si in patriam venissent et urbem suam
 Asperæ Ithacæ, ubi et nutriti, atque nati sunt:
 Et me lugentes verbis alatis allocuti sunt;
 "Tibi quidem reverso, Jovis-alumne, sic gratulamur,
 420 "Ac si in Ithacam venissemus patriam terram:
 "Sed, age, cæterorum sociorum narra interitum."

410 πόρτις] F. A. L. 417 ἴ' Ἰτραφιν] F. male.

ἄφ' ἵναι· Nec male, hoc quidem in loco, si in ullo Codice ita scriptum reperisset.

Ver. 408. ἐπὶ νηὶ] Al. ἐν νηὶ.

Ver. 409. κατὰ δάκρυ χέοντας.] Al. κα-
 ταδακρυχέοντας.

Ver. 410. Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόρτιες]
 Ita Vulgati. Barnesius autem ex Exem-
 plaribus nonnullis edidit πόρτις. Quæ vox
 (uti ipse annotat) occurrit apud Euripi-
 dem, Bacchæ, ver. 736.

Καὶ τὴν μὲν ἂν προσέειπε εὐθελὸν πόρτιν.

Cæterum Henricus Stephanus πόρτις hic

legit; et in annotationibus. "Fortasse,"
 inquit, "ita excusari potest πόρτις, ut Αἰ-
 "γυπτίη, secunda brevi." Sed hoc ut opi-
 nor, fieri vix potest, nisi sequentibus duo-
 bus consonantibus a quibus syllaba inchoari
 possit. Vide ad Il. β'. 537. Verisimilius
 videtur, si πόρτις vera sit lectio, pronun-
 ciatum fuisse πόρτις, vel πόρτις. Clark.
 Non primus Stephanus hic edidit πόρτις,
 ut Barnesius tradit, sed ed. Rom. In
 commentario Eustathii editur quidem
 πόρτις, sed forte vitiose; nam paullo post
 dicit: ὅτι δὲ πόρτις λέγονται καὶ πόρτις καὶ

- Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
 Νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσομεν ἡπειρόνδε,
 Κτήματά τ' ἐν σπῆεσσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·
 425 Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἔπεσθαι,
 Ὅφρα ἴδῃδ' ἐτάρας ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
 Ὡς ἐφάρμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσιν ἐπίδοντο·
 Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
 430 Καὶ σφείας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἰμείρετε τέτων,
 Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἢ κεν ἅπαντας
 Ἡ σῦς, ἢ ἡ λύκας ποιήσεται, ἢ ἡ λέοντας·
 Οἳ κεν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη.
 435 Ὡς περ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο

Sic dixerunt: ast ego allocutus sum blandis verbis;
 "Navem quidem omnium-primum subducamus in littus,
 "Possessionesque in speluncis deponamus, armaque omnia:
 425 "Vos autem properate me una omnes sequi;
 "Ut videatis socios sacris in ædibus Circes,
 "Bibentes et comedentes: affatim enim habent."
 Sic dixi: illi autem celeriter meis verbis paruerunt:
 Eurylochus vero solus mihi detinebat omnes socios,
 430 Et ipsos allocutus verba alata dixit;
 "Ah miseri, quo imus? quid mala appetitis ista,
 "Circes ad ædes ut-descendatis? quæ omnes
 "Aut sues, aut lupos reddat, aut leones;
 "Qui ei magnam domum custodiamus etiam necessitate.
 435 "Sicut Cyclops fecit, quando ei ad caulam venerunt

426 Ὅφρ' ἴδ.] F. A. R. male. 433 Ἡ σῦς ἢ ἡ λύκας] R.

πόρτις ἰδὲ ἢ Ἰλιάς. p. 534. 28. Ern.

Ver. 412. σκαίρουσιν ἐναντία.] Virgil.

pinguesque in gramine læto
 Inter se adversis luctantur cornibus hædi.

Georgic. II. 525.

Ibid. σκαίρουσιν] Al. σπαίρουσιν.

Ibid. οὐδέ τι σηκοὶ] Scribendum divisim
 ἂν ἴναι. Ern.

Ver. 413. ἀμφιδέουσι] Barnesius edidit
 ἀμφὶ θέουσι.

Ver. 416. αὐτῶν] Barnesius edidit αὐτῶν.

Ver. 417. et 463. Τρηχεῖης Ἰθάκης,]
 Vide supra ad l. 27. item ad Il. β'. 633.

Ibid. ἐτράφεν.] Ita Barnesius. Al. ἔτρα-
 φεν, et τίτραφεν.

Ver. 422. 423. ἐπίεσσιν· Νῆα] Scr. ἐπί-
 εσσιν, de more Homérico. Ern.

Ver. 429. ἐρύκανε] Barnesius legendum
 conjicit ἐρύκασι. Quæ vox Homero usi-
 tatio. Clark. Nec habent Glossaria an-
 tiqua ἐρύκασι. Ern.

Ver. 433. ἢ ἡ λύκας] Eustathius in com-
 mentario citat, ἢ ἡ λύκας.

Ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ Θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
Τέττε γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμηρίζα,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηρῶ,
440 Τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν ἔδασδε πελάσσαι,
Καὶ πῇ περ ἔοντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Διογενὲς, τῆτον μὲν ἑάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτὲ πὰρ νηὶ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
445 Ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δάματα Κίρκης.

Ὡς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λείλειπτο,
'Αλλ' ἔπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπὴν.

"Nostri socii, unaque hic audax comitatus est Ulysses:

"Hujus enim etiam illi recordia perierunt."

Sic dixit: at ego in mente cogitavi,

Stricto gladio longo, crasso a femore,

440 Illo ei abscissum caput ad solum dejicere,

Etiamsi consanguinitate mihi proximo; sed me socii

Mollibus verbis retinebant aliunde alius;

"Jovis-alumne, hunc quidem sinemus, si tu jubes,

"Hic apud navem manere, et navem custodire:

445 "Nobis autem dux-tu-esto sacram ad domum Circes."

Sic locuti, a nave ascendebant atque mari.

Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relictus est,

Sed sequebatur; veritus est enim meas atroces minas.

439 Σπασσάμενος] Edd. vett. male. 450 ἔχρεισι λίπ'] F. A. L. recte ut

364. 451 χλαίνας καλὰς] F. A. L. 452 δ' εἰ π.] Eæd. vulgatum me-

Ver. 435. Ὡς φησὶ Κύνων ἔρξ.] Τὸ δὲ, ὡς Κύνων ἐποίησεν, ἀδιανόητόν ἐστιν. Οὐ γὰρ δὴ πῦ καὶ ὁ Κύνων μετίβαλε τὸς περὶ τὸν Ὀδυσσεύα ἐπὶ φυλακῇ τῷ κατ' αὐτὸν σπηλαίῳ, ἀλλ' ἰδομένησιν καὶ ἀπώλει, κατὰ τὸ "τὴν τῷ ἀτασθαλίῃς ὄλοιτο." [ver. 437.] Μίμησις δὲ πάντως ἦδυσ τιταραγμένη, τὸ ἀδιανόητος πλάσσει λαλῶντα τὸν Εὐρύλοχον. Eustath. Verum eo (ut opinor) hic præcipue respicit Eurylochus, quod Ulyssis consiliis obsecuti mala apud Cyclopem passi sint. "Τέττε γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο," ver. 437. Vide supra ad i. 228.

Ver. 439. Σπασσάμενος] Al. Σπασσάμενος. Quod primam corripit.

Ver. 440. ἀποτμήξας] Al. ἀποπλήξας. Clark. Nempe Codd. quidam veteres apud Eustathium. Ern.

Ver. 447. λίλιπται] Si λίλιπται dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide ad Il. α'. 37. et γ'. 492.

Ver. 448. ἔδδυσιν γὰρ] Sic omnes edd. sed satis erat ἔδδυσιν γὰρ, ut habet Eustathius. Ern.

Ver. 449. Τόφρα δὲ] Al. Τεφεράδι.

Ver. 450. ἔχρεισι λίπ' ἱλαίῳ] Ita Bar-

Τόφρα δὲ τὲς ἄλλας ἐτάρας ἐν δάμασι Κίρκῃ
450 Ἐνδυκέως λῆσέν τε, καὶ ἔχρεισεν λίπ' ἱλαίῳ·
'Αμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἔλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ σοναχίζετο δῶμα.
455 Ἡ δὲ μεν ἄγχι σᾶσα προσήυδα διὰ θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
'Ημὲν ὅς' ἐν πόντῳ πάδετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
'Ηδ' ὅς' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ.
460 Ἀλλ' ἄγετ', ἐσδίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὐτὶς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,

Interea vero cæteros socios in ædibus Circe

450 Studiose lavavit, et unxit pingui oleo;

Circumque deinde lænas pulchras induit atque tunicas:

Epulantes autem omnes invenimus in ædibus.

Hi vero postquam invicem conspexerunt, reputaruntque omnia,

Flebant lugentes; circum autem gemiscebat domus.

455 At prope me stans allocuta est nobilissima dearum;

"Generose Laërtiade, solers Ulysses,

"Ne amplius nunc uberem luctum excitetis; novi etiam ipsa

"Et quot in ponto passi-estis dolores piscoso,

"Et quot hostiles viri damna-intulerunt in terra.

460 "Sed agite, comedite cibum, et bibite vinum,

"Donec rursus animum intra præcordia receperitis;

lius: cum igitur issemus, reperimus etc. Ibid. τὸς γὰρ ἱφ.] R. quod placet.

456 Vid. not. 457 Μηκέτι] F. A. L. 460 πίετε] R.

astus. Al. ἔχρεισι λίπ' ἱλαίῳ. Quod et ferri posset. Vide ad Il. α'. 51. Clark. Immo hoc reponendum erat, quod omnes editiones veteres habent: ut supra. Ern. Ibid. λίπ' ἱλαίῳ] Virgil.

pinguis olivi.

Ecl. V. 68.

Ver. 451. ἄρα] Deinceps —.

Ibid. ὄλας] Al. καλὰς.

Ver. 452. ἄρα] Al. εἰ.

Ibid. πάντας] Al. σὺν δὲ, et τῶν γι.

Ver. 454. σοναχίζετο] MS. a Tho. Bentleio collatus, σοναχίζετο. Vide supra ad ver. 10.

Ver. 456. Διογενὲς] Deest hic versus in MS. a Tho. Bentleio collato. Clark. In ed. Rom. asterisco notatus est, quod est signum suspectæ fidei. Omititur etiam ab Eustathio, nec est dubitandum, eum esse spurium. Nam Circe alloquitur non Ulysses solum, sed et socios. Add. λ'. 91. Ern.

Ver. 457. θαλερὸν] Al. στυγερὸν. Clark. Sic Aristophanis recensionem habuisse tradit Eustathius, sed fide aliena: Ἀριστοφάνους δὲ φησὶ, στυγερὸν γράφει. Ern.

Ver. 459. ἐπὶ χέρσῃ] Al. ἐπὶ χέρσῳ.

- Οἷον ὅτε πρώτισον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
 Τρηχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσπελείες καὶ ἄδυμοι,
 Αἶεν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἐδέ ποδ' ὑμῖν
 465 Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποσθε.
 "Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείδετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 "Ἐνθα μὲν ἡματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 "Ἡμεδα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέδυ ἡδύ·
 "Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 470 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα μακρὰ τελέσθη,
 Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
 Δαιμόνι, ἦδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
 Εἴ τοι θέςφατόν ἐσι σαωθῆναι, καὶ ἰέσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

" Qualem habuistis, quando primum relinquebatis patriam terram

" Asperæ Ithacæ: nunc vero imbecilles et abjecti estis,

" Semper erroris duri recordati; neque unquam vobis

465 " Animus in lætitia est, quippe valde multa passi-estis."

Sic dixit: nobis autem continuo persuasus est animus generosus.

Illic quidem diebus omnibus integrum in annum

Sedebamus, epulantes carnes copiosas, et vinum dulce:

Sed quando jam annus erat, et circumverterant horæ,

470 Mensibus exeuntibus, diesque longi circumacti sunt;

Utique tunc me evocato dixerunt dilecti socii;

" Infelix, jam nunc memor-esto patriæ terræ,

" Si tibi fatale est servari, et pervenire

" Domum in excelsam, et tuam in patriam terram."

470 Vid. not.

Ver. 460. πῖνις] Apud Eustathium in commentario πῖσις. Vide infra ad π'. 143.

Ver. 464. Αἶν] Al. Αἶν.

Ver. 465. πέποσθε.] Scholiastes exponit κίχησθε, Aristarchus autem, notante Eustathio, scribit πίπασθε: ὅτι ἐξ ἰκίχησθε. Atqui alibi apud Homerum occurrit vox πίπασθε: vox πίπασθε nusquam. Vide Iliad. γ'. 99. Odys. ψ'. 53.

Ver. 466. "Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείδετο θυμὸς ἀγήνωρ] Virgil.

Sic ait; et cuncti dictis paremus ovantes.

Æn. III. 189.

Ver. 467. "Ἐνθα μὲν] Al. "Ἐνθα καί.

Ibid. τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν "Ἡμεδα.] Ovid.

Annua nos illic tenuit mora.

Metam. XIV. 308.

Ver. 469. περὶ δ' ἔτραπον ὥραι.] Περιῶν δὲ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τὴν ὥραν. Schol. Al. καὶ ἐπὶ λυδὸν ὥραι.

Ver. 470. Μηνῶν φθινόντων.] "Hic ver-
 "sus" (inquit Henricus Stephanus) "in
 "nonnullis editionibus non habetur; et,
 "sicut aliquot antea notati, hic quoque ex
 "alio quopiam hujus poetæ loco (scimus
 "enim sæpe ab eo repeti) irrepsisse videri
 "potest." Deest hic versus etiam in
 MS. a Tho. Bentleio collato. Clark. In

- 475 "Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείδετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 "Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 "Ἡμεδα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέδυ ἡδύ·
 "Ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα·
 480 Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,
 Γένων ἑλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 "ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσθης,
 Οἴκαδε πεμφέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἦδη,
 485 "Ἡδ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
 "Ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε πρὸς σύγῃ νόσφι γένηαι.
 "Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·

475 Sic dixerunt: at mihi persuasus est animus generosus.

Sic tum quidem toto die ad solis occasum

Sedebamus, epulantes carnes copiosas et vinum dulce:

Quando vero sol occidit, et tenebræ supervenerunt,

Illi quidem decubuerunt per aedes obscuras:

480 At ego Circes conscenso perpulchro lecto,

Ad-genua supplex-rogaui; dea vero meam audivit vocem;

Et ipsam compellans verba alata dixi;

" O Circe, perfice mihi promissum, quod scilicet pollicita-es,

" Domum te me missuram; animus nempe mihi impellitur jam,

485 " Et cæterorum sociorum, qui mihi macerant carum cor,

" Circa me lugentes; quandocunque tu seorsum absis."

Sic dixi: continuo vero respondebat nobilissima dearum;

481 ἑλλιτάνευσα] F. A. L. 485 ὅ με φθινύθουσι] Eand. quod ferri potest, sed
 μευ usitatius in hac forma Homero.

etris abest ab sola Rom. nec ejus vesti-
 gium in Eustathii comm. Ern.

Ibid. ἡματα μακρὰ] Virgil.

sæpe ego longos

contando puerum memini me condere Soles.

Eclæg. IX. 51.

Ver. 474. Οἶκον ἐς ὑψόροφον] Al. Οἶκον
 ὑψόροφον.

Ver. 476. 477. "Ὡς τότε — ἡδύ·] Hi duo
 versus sunt in omnibus edd. Sed ita ma-
 nifeste sunt insititii, ut mirer id neminem,
 quod quidem sciam, animadvertisse. Nam
 de re, quæ inest his versibus, jam dictum
 ver. 467. 468. ubi etiam est idem versus
 475. etc. et sensus est loco alieno. Nam

Ulysses hic vult, ac debet dicere, quid
 post illam admonitionem sociorum fecerit
 de parando abitu. Nec est vestigium ho-
 rum versuum apud Eustathium. Sunt
 autem hi versus repetiti ex libro superiori,
 ubi bis occurrunt. Ern.

Ver. 581. Γένων ἑλλιτάνευσα.] Τῶν γενά-
 των ἀφάμινος παρεκάλεισα. Schol.

Ibid. ἑλλιτάνευσα.] Al. ἑλλιτάνευσα. Vide
 supra ad ver. 264.

Ver. 484. Θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἦδη, "Ἡδ'
 ἄλλων ἐτάρων.] Τὸ δὲ, θυμὸς μοι ἦδ' ἄλλων
 ἐτάρων, καὶ νῶς μὲν συντίτακται θρασυτέταται
 δὲ ὡς ἀντίπασσις· οἷον, θυμὸς ἐμὸς καὶ τῶν
 ἄλλων, ἢ, ἐμοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις. Eustath.

- Εἰς Ἐρεβος σρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσδαι,
 Ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
 530 Ψυχὰς ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνεώτων.
 Δὴ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
 Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ.
 Δείραντας κατακῆαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 Ἰφδίμω τ' Αἰδῇ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
 535 Αὐτὸς δὲ ξίφος ὃξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μῆρξ'
 Ἦσθαι, μῆδ' ἔαν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαιο πυδέσθαι.
 Ἐνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύειν,
 540 Νόσον δ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἡώς.
 Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα ἔσσειν.
 Αὐτὴ δ' ἀργύρεον φᾶρος μέγα ἔννυτο Νύμφη

“ Ad Erebum versos; ipse vero seorsum aversus-sis,

“ Contendens ad fluvii fluentia: ibi vero multæ

530 “ Animæ accedent mortuorum defunctorum.

“ Tum vero deinde socios hortare et jube

“ Pecudes, quæ jam jaceant mactatæ sævo ferro,

“ Excoriatas comburere; vota que facere diis,

“ Præpotentique Plutoni, et formidabili Proserpinæ.

535 “ Ipse autem gladio acuto stricto a femore

“ Sede, neque sine manium inania capita

“ Ad sanguinem prope accedere, antequam Tiresiam sciscitatus-fueris.

“ Ibi tibi statim vates adveniet, dux populorum,

“ Qui tibi dicat iter et mensuras viæ,

540 “ Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.”

Sic dixit: statim autem aureo-solio venit aurora:

Mihi vero lænamque, tunicamque, vestimenta induit:

Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha

528 σρέψας] F. A. L. quod saltem lenius ob finalem verbi præcedentis.

Ver. 528. σρέψας.] *Al.* σρέψας.

Ver. 530. νεκύων κατατεθνεώτων.] Vide ad *Il.* α'. 526.

Ver. 533. Δείραντας.] *MS.* a *Tho. Bentleio* collatus, et hic et infra λ'. 46. ubi idem versus occurrit, legit Δείραντας.

Ver. 535. Αὐτὸς δὲ ξίφος ὃξὺ] *Silius:*

Eductumque tene vagina interritus ensem. Quæcunque ante animæ tendunt potare cruo-

rem,

Disjice; dum castæ procedat imago Sibyllæ.

Lib. XIII. 442.

- Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱζύϊ,
 545 Καλὴν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ἄτρυνον ἑταίρους,
 Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασαδὸν ἄνδρα ἔκασον·
 Μηκέτι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
 Ἄλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
 550 Ὡς ἑφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείδετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Οὐδὲ μὲν ἐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
 Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, ἐδὲ τι λῆην
 Ἀλκιμος ἐν πολέμῳ, ἔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηγῶς,
 Ὅς μοι ἄνευδ' ἐτάρων, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 555 Ψύχεος ἱμεῖρων κατελέξατο οἶνοβαρείων·
 Κινυμέναν δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δῆπον ἀκέσας,
 Ἐξαπίνης ἀνόρεσε, καὶ ἐκλάδετο φρεσὶν ἦσιν
 Ἀψορρόν καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
 Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν

Tenuem et venustam, zonamque circumposuit lumbis,

545 Pulchram, auream; capiti que imposuit calyptram.

At ego per domum profectus hortabar socios,

Mollibus verbis astans virum unumquemque;

“ Ne amplius nunc dormientes carpite dulcem somnum;

“ Sed eamus: jam enim me monuit veneranda Circe.”

550 Sic dixi: illis vero persuasus est animus generosus.

Neque quidem vel illinc incolumes abduxi socios:

Elpenor nempe quidam erat minimus-natu, neque valde

Fortis in bello, neque mente sua aptus,

Qui mihi seorsum a sociis, sacris in ædibus Circes,

555 Refrigerii cupiens decubuit vino-gravatus:

Moventium autem se sociorum tumultu et strepitu audito,

Repente experrexit, et oblitus-est mente sua

Retrorsum descendere, profectus ad scalam longam;

Sed recta de tecto decidit: ei autem cervix

Ver. 541. ἱζύϊ] Ex Aoristo ἱζυόν, non ex Perfecto ἱλυθα. Vide ad *Il.* α'. 37.

Ver. 544. ἱζύϊ] Pronunciabatur ἱζῦ, vel ἱζύϊ.

Ver. 548. ἀωτεῖτε] Vide supra ad α'. 443.

Ver. 549. ἐπέφραδε] Vide ad *Il.* β'. 314. et γ'. 500.

Ver. 555. Ψύχεος ἱμεῖρων] Ἀναψύξαι διὰ τὸ πνίγος καὶ τὴν μίθην ἐπιθυμῶν τῆς αἵρας.

Schol.

Ver. 556. ὄμαδον καὶ δῆπον] Vide ad *Il.* δ'. 455.

Ver. 559. καταντικρὺ] *Al.* κατ' ἀντικρὺ.

Ver. 562. Φάσθαι] *Al.* Φᾶσθαι. Minus recte. Vide ad *Il.* ζ'. 471.

- 560 Ἀσραγάλων ἑάγη, ψυχὴ δ' αἰδώςδε κατήλθεν.
 Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
 Φάσθε νῦ πε οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 Ἐρχεσθ' ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 Εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινήs Περσεφονείης,
 565 Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίης Τειρεσίαιο.
 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 Ἐζόμενοι δὲ καταῦθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.
 Ἀλλ' ἔ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα δοῖν καὶ θῖνα θαλάσσης
 570 Ἴημεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Ἀρνεῖον κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,

- 560 Ex articulis fracta est: anima vero ad orcum descendit.
 Venientibus autem illis ego sermonem dixi;
 "Existimatis jam fortassis domum, caram ad patriam terram
 "Profecturos: aliud vero nobis iter designavit Circe
 "Ad Plutonis domum, et formidabilis Proserpinæ,
 565 "Animam consulturos Thebani Tiresiæ."
 Sic dixi: illis vero contrafactum est carum cor.
 Desidentes autem illic flebant, vellebantque capillos:
 Sed neque ullus profectus fiebat lugentibus.
 At quando jam ad navem celerem et littus maris
 570 Ibamus tristes, uberes lachrymas profundentes;
 Interea utique vadens Circe ad navem nigram
 Masculam alligavit ovem, feminamque nigram,

565 Ἐρχεσθαι] F. A. L. et ἡμῖν] F. male.

Ver. 565. ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη] Ovid.

— resides et desuetudine tardi
 Rursus inire fretum, rursus dare vela jubemur.
 Ancipitesque vias, et iter Titania vastum
 Dixerat, et savi restare pericula ponti.

Metam. XIV. 436.

Ver. 565. χρησομένους] M. χρησομένοις.

Ver. 567. καταῦθι] M. κατ' αὐθι.

Ver. 568. Ἀλλ' ἔ γάρ τις πρῆξις] Vide supra ad ver. 202. Barnesius legendum conjicit, Ἀλλ' ἔκ τις.

Ver. 572. Ἀρνεῖον κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε] Quibus videlicet sacra faceret Ulysses, uti

ipsa ei præceperat supra ver. 527. Vide et infra ad λ'. 35. 45. Cæterum Metam. Casaubonius, de nupera Homeri Editione, Dissertat. I. hic legi vult, Ἀρνεῖον κατέδησεν, ὅν θῆλύν τε: ut vox ὄϊν non ad Ἀρνεῖον sed ad θῆλυν solummodo referatur. Sed minus recte: Ut liquet ex ver. 527. supra:

Ἐνθ' ὅν Ἀρνεῖον μέλειν θῆλυν τε μέλαιναν.

Ver. 575. παρεξελθῶσα] Λάθρα πειράσασα. Schol.

Ibid. τίς ἂν θεὸν ἐκ ἐθέλοντα ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ',]

Ῥεῖα παρεξελθῶσα· τίς ἂν θεὸν ἐκ ἐθέλοντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἐνθ', ἢ ἐνθα κίοντα;

Facile clam-prætergressa: quis deum nolentem
 Oculis viderit, aut huc, aut illuc profectum?

Ἰὼν πάντ' ὁρῶντα, καὶ αὐτὸν ἐκ ἐθέλοντα.
 Euripid. apud Clem. Alexandrin.
 Admonit. ad Gentes.

οὐδέ τις αὐτῶν

Εἰσελάα θνητῶν, αὐτὰ δὲ γε πάντα ἑσῶται.
 Orpheus apud Eundem, Strom. Lib. V.

Tenuis enim natura Deum, longeque remota
 Sensibus a nostris. — Lucret. V. 139.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Λ'.

ὑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Λ'.

ἈΠΑΓΓΕΛΛΕΙ, πᾶς κατὰ Κίρκης ἐντολὰς εἰς ἄδ' κατήλθε· καὶ ὡς ἤκουε
Τειρεσίη, τῇ μάντει, περὶ τῆς ἑαυτῆς καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τὰς ἡρώ-
ας καὶ τὰς ἡρωίδας εἶδεν ἐν ἄδ' καὶ τὴν μητέρα, καὶ τῶν ἐς Ἴλιον συστρατευο-
μένων ἐνέρις, καὶ τῶν ἐν ἄδ' κολαζομένων τινάς.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Λ'.

Ἐπιγραφαί.

Νεκρομαντεία, ἢ, Νεκυία.

Ἄλλως.

Λάμβδα δ' ἐν Ἀΐδεω ψυχαῖς ἐνετύγγαν Ὀδυσσεύς.

ΑΥΤΑΡ' ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἡδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἄρ' ἀμπερωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν·
Ἐν δ' ἰσὺν τιθέμεσθα καὶ ἰσία νηὶ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
5 Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.

CÆTERUM postquam ad navem venissemus et mare,
Navem quidem omnium-primum deduximus in mare vastum;
Malumque imposuimus et vela navi nigrae:
Pecudes autem sumptas induximus; ipsique deinde
Ingrediebamur dolentes, uberes lachrymas profundentes.

1 ἄν δὲ καὶ] R.

Ver. 2. ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν] Sic su-
pra δ. 577.

Νῆας μὲν ταύτην ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν.
Barnesius utrobique legendum conjicit,
ἐρύσσμεν εἰς ἄλα δῖαν. Quod tamen cum
sequentibus; "Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ
"κλίπῃ" etc. et "ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Βαίνο-
"μεν ἀχνύμενοι" parum apte congruit.

Ibid. ἄλα δῖαν] Vide supra ad γ'. 158.
et ad Π. σ'. 141.

Ver. 5. Βαίνομεν ἀχνύμενοι.] "Propter
"iter ad inferos susceptum ex Circe va-
"ticinio;" Ut recte Spondanus. Vide
supra ad κ'. 565. 566.

Ibid. κατὰ δάκρυ χέοντες] Al. καταδα-
κρυχέοντες.

- Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώοιο
 Ἴκμενον ἔχρον ἴει πλησίον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
 Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
 10 Ἡμεῖς δ' αὖτε ἀνεμὸς τε, κυβερνήτης τ' Ἴδυνεν.
 Τῆς δὲ πανημερίας τέταθ' ἰσία ποντοπορέσσης,
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
 Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυρρόος Ὠκεανοῖο.
 Ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,

Nobis vero dein pone navem caeruleam-prora
 Secundum ventum immisit, implentem velum, bonum socium,
 Circe comas-pulchra, veneranda dea, vocalis.
 Nos autem armis singulis ordinatis per navem

- 10 Sedebamus; hanc vero ventusque, gubernatorque dirigebat.
 Hujus autem tota-die extendebantur vela per-pontum vadentis,
 Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.
 Illa vero ad fines pervenit profundum Oceani:
 Ibi autem Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,

6 κατόπισθε] A. L.

Ver. 6. Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς] Virgil.

Prosequitur surgens a puppi ventus euntes.
 Æn. III. 130.

Quem locum inter eos recenset Macrobius, in quibus Virgilius Homericis carminis majestatem non æquet. "Quod (inquit) noster dixit κατόπισθε νεὸς, vester ait, surgens a puppi, satis de-core. Sed excellunt epitheta, quæ tot et sic apta vento noster imposuit." Saturnal. Lib. V. cap. 13.

Ibid. κατόπισθε] Al. Μετόπισθε.

Ver. 7. πλησίον.] Hinc apud Plutarchum in Catone Majore, (notante Duporto, in Gnomologia, ad hunc locum;) Πλησίοντιος ἐπὶ τὸν πόλεμον φερόμενος. Et apud eundem, de Virtute morali; Πλησίοντιος μὲν ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁ ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέρεται.

Ver. 8. αὐδήεσσα.] Vide supra ad v. 156.

Ver. 10. τὴν δ' ἀνεμὸς τε, κυβερνήτης τ' Ἴδυνεν.] Virgil.

Qua cursum ventusque gubernatorque vocabant.
 Æn. III. 260.

Clark. "Irene habet Eustathius, quod rectum est. Ern.

Ver. 11. Τῆς δὲ πανημερίας τέταθ' ἰσία] Virgil.

Tendunt vela Noti.

Æn. III. 131.

Ver. 12. Δύσετό] Al. Δύσετο.

Ver. 15. Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυρρόος Ὠκεανοῖο.] Claudianus:

Est locus, extremum qua pandit Gallia litus,
 Oceani prætentus aquis, ubi fertur Clysses
 Sanguine libato populum movisse silentium.
 Illic umbrarum tenui stridore volantum
 Flebilis auditur questus: simulacra colenti
 Pallida, defunctasque vident migrare figuras.
 Lib. I. Carm. III. 131.

Οὐκ ἂν ὀκνήσαι τις εἰπεῖν, ὡς οἱ παλαιοὶ μακροτέρως ὁδὸς φανῆνται καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν τελίσαντες τῶν ὕστερον, εἰ καὶ καὶ ἔχον τοῖς λεγόμενοις, ὡς Διόνυσος, καὶ Ἡρακλῆς καὶ αὐτὸς ὁ Ἰάσων. Ἐπὶ δ' οἱ ὅτι τὸ Παιήτῃ λεγόμενοι. Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλαος. Καὶ Θησεία δὲ καὶ Περσίδην μακρὰς, ἐν αὐτῇ στρατείᾳ ὑπομείναντας, καταλιπεῖν δεῖν περὶ αὐτῶν, ὡς εἰς αὐτὴν καταλάντας. Strabo, Geograph. Lib. I. pag. 84. al. 48.

4

- 15 Ἡμεῖς καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· ἐδὲ ποτ' αὐτὸς
 ἥελιος φαέδων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐδ' ὅπου' ἂν σείχησι πρὸς ἔβανον ἀσερόεντα,
 Οὐδ' ὅταν ἂν ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔβανόθεν προτράπηται
 Ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὅλοη τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 20 Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 Εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὐτὲ παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 Ἦιομεν, ὅφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἱερέϊα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχος τε,

- 15 Caligine et nebula tecti: neque unquam eos
 Sol lucidus aspicit radiis,
 Neque cum vadat ad cælum stelliferum,
 Neque cum rursus in terram de cælo vertatur;
 Sed nox perniciose effunditur miseris mortalibus.
 20 Navem quidem illuc profecti subduximus; pecudes autem
 Exprompsimus; ipsique deinde propter fluentum Oceani
 Ivimus, donec in locum pervenissemus, quem monuerat Circe.
 Illic victimas quidem Perimedes Eurylochusque

22 εἰς χῶρον] F. Ibid. ἀφικόμεθα] F. 23 ἱερέϊα] F. male.

Ver. 14. Ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός ἐστι· Ἡμεῖς καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι.] Καὶ μὴν καὶ τὸν Κιμμερικὸν ὁσπῆρον οἶδε [Ὀμηρος] τὴν Κιμμερίαν εἰδὼς — οἱ κατ' αὐτὸν, ἢ μὴ κατ' αὐτὸν, μέχρις Ἰωνίας ἐπιδραμον τὴν γῆν τὴν ἐκ Βοσπόρου πᾶσαν. Αἰνιτίζεται γὰρ καὶ τὸ κλῆμα τῆς χώρας αὐτῶν, ὡς φησὶν, καὶ ὡς φησὶν, "Ἡμεῖς καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι etc. Strabo, Geograph. lib. I. pag. 12. al. 6. Similiter Dionysius in Περιήγησει ver. 167.

Ὁ δὲ Κιμμερὶς διὰ Βοσπόρου, ὃ πάρα πολλὰί Κιμμερίαι καίενται ὑπὸ τοῦ ἡλίου τοῦ ταύρου.

Ἐφερὲς δὲ τοῖς Κιμμερίοις προσοικεῖν τὸν τόπον, φησὶν αὐτὸς ἐν καταγίγνις οἰκίαις οἰκεῖν ἃς καλεῖται ἀργίλλαι· καὶ διὰ τιναν ὀρυγμάτων παρ' ἀλλήλους τε φοιτᾶν, καὶ τὰς ξίνας εἰς τὸ μαντεῖον διχοσθᾶν. πολὺ ὑπὸ γῆς ἰδρυμένον· ἐν δ' ἀπὸ μεταλλείας καὶ τῶν μαντευμένων, καὶ τῇ βασιλείᾳ ἀποδείξαντος αὐτοῖς συντάξις· ἐνταὶ δὲ τοῖς περὶ τὸ χρησθένιον ἱθὺς πάτρυν ἀνένα τον ἥλιον ὄρεν. ἀλλὰ τῆς νυκτὸς ἐν πορεύεσθαι τῶν χασμάτων καὶ διὰ τῆς τοῦ Ποιητῆν περὶ αὐτῶν εἰπεῖν, ὡς ἄρα — ἐδὲ ποτ' αὐτὸς ἥελιος φαέδων ἐπιδέρεται." Id. Lib. V. pag. 375. al. 244.

Ver. 15. οὐδὲ ποτ' αὐτὸς ἥελιος] Virgil.

Tum Sol pallentes haud unquam discit umbras;
 Nec cum invectus equis altum petit aethera, nec cum
 Praecipitem Oceani rubro lavat æquore currum.
 Georgic. III. 357.

Est prope Cimmerios longo spelunca recessu
 Mons cavus, ignavi domus et penetralia Somni;
 Quo nunquam radiis oriens mediusve cadensve
 Phœbus adire potest. Nebulae caligine mistæ
 Exhalantur humo; dubiaque crepuscula lucis.
 Ovid. Metam. XI. 392.

Cimmerion etiam obscuras accessit ad arces;
 Quis nunquam candente dies apparuit ortu,
 Sive supra terras Phœbus, seu curreret infra.
 Tibullus, IV. i. 64.

Ver. 16. ἐπιδέρεται] Al. καταδέρεται.
 Caterum Strabo, Lib. I. pag. 12. al. 6. citat, ἐπιλάμπεται.

Ver. 17. Οὐδ'] Al. Οὐδ' ut versu sequenti.

Ibid. ὅπου' ἂν] Al. ὅπου.

Ver. 19. Ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὅλοη τέταται] Virgil.

loca nocte silentia late.

Æn. VI. 265.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ "νύξ' ὅλοη" πρὸς διαβολὴν ἔ-

- Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῶ,
 25 Βόθρον ὄρυζα, ὅσον τε πυγέσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοᾶς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν,
 Πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνω,
 Τὸ τρίτον αὖδ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνον.
 Πολλὰ δὲ γενέμην νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα,
 30 Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, σείραν βῆν, ἥτις ἀρίστη,
 Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἷν ἱερευσέμεν οἶον
 Παμμέλαν', ὅς μῆλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.

Tenebant; ego vero gladio acuto extracto a femore

- 25 Fossam fodi, magnitudine cubitalem quaquaversus;
 Circa eam autem libamina fundebamus omnibus manibus,
 Primum mulso, postea vero dulci vino,
 Tertio demum aqua: farinamque albam inspergebam.
 Multum autem supplicabam manium inanibus capitibus, *corvus*.
 30 Reversum in Ithacam, sterilem bovem, quaecunque optima,
 Sacrificaturum me in ædibus, pyramque impleturum bonis;
 Tiresiæ vero seorsum ovem sacrificaturum soli
 Totum-nigrum, qui inter pecudes excellat nostras.

24 ἔσχον] R. 25 ὄρυξ' ὅσον] F. A. 1. L. quod lenius ac melius. 26 πάλυνον
 Edd. vett. Ibid. χοῶν] R. ut κ'. 515. recte.

ρίθη τῆς κατὰ φύσιν νεκρῶς· ἐκείνη γὰρ ἀμβροσίη νύξ λίγισται. Eustath.

Ver. 24. Εἶχον.] *Al.* ἔσχον.

Ver. 25. 26. Βόθρον ὄρυζα. — Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοᾶς etc.] Ovidius:

Haud procul cgesta scrobibus tellure duabus
 Sacra facit; cultrosque in guttura velleris atri
 Conjicit, et patulas perfundit sanguine fossas.
 Tum super invergens liquidæ carchesia Bacchi,
 Aeneaque invergens tepidi carchesia lactis.

Metam. VII. 243.

— scalpere terram

Unguibus, et pullam divellere mordicus agnam
 Coeperunt: cruor in fossam confusus, ut inde
 Manes elicerent, animas responsa daturas.

Horatius, Sermon. I. viii. 26.

Inducit juvenem, ferroque cavare refossam
 Ocyus urget humum, atque arcanum murmur
 anhelans

Ordine mactari pecudes jubet. —

Fundunt mella super, Bacchique et lactis hono-
 rem. *Silius, XIII.* 427. 434.

Ἐμύθειον δ' οἱ πρὸ ἡμῶν ἐν τῷ Ἀόρνῳ τὰ
 τρεῖς τὴν νεκυίαν τὴν Ὀμηρικὴν καὶ ὅη καὶ

νεκυομαντικῶν ἐργῶν ἐν ταῦτα γενέσθαι καὶ
 Ὀδυσσεύς εἰς τῷτο ἀφικέσθαι. *Strabo, Geograph.* Lib. V. pag. 374. ad. 244. a Barnesio citatus. Vide et *Maximum Tironum, Dissertat.* XXVI.

Ibid. πυγέσιον.] Vide supra ad κ'. 511.

Ver. 26. χοᾶς χέομεν] *MS.* a *Tho. Bentleio* collatus. χοῶν χέομεν ut supra κ'. 518. χοῶν χέομεν. Et *Barnesius* hic inter varias lectiones retulit χοῶν, ex *Henrico Stephano. Clark. Vid. Var. Lect. Ern.*

Ibid. πᾶσιν νεκύεσσιν.] Unus sic *Barnesius*, in tironum, ut ait. gratiam; quem temere secutus est *Clark.* omnes edd. πᾶσι ut κ'. 518. quod rectum est. *Ern.*

Ver. 28. ὕδατι· ἐπὶ] Vide ad *Il.* κ'. 55 et ω'. 285.

Ver. 29. Πολλὰ δὲ γενέμην νεκῶν] *Virgil.*

Ignibus imponit sacris libamina prima
 Voce vocans Hecaten. —

Æn. VI. 24.

- Τὸς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 35 Ἑλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
 Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαϊνεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἑρέβους νεκῶν κατατεθνεώτων,
 Νύμφαι τ', ἡἰδεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 Παρδενικαὶ τ' ἀταλαί, νεοπενδέα θυμὸν ἔχουσαι·
 40 Πολλοὶ δ' ἐτάμενοι χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν,
 Ἄνδρες ἀρηϊφάτοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
 Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 Θεσπεσίη ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.

Hos vero postquam votis precibusque gentes mortuorum,

- 35 Precatus sum; pecudes utique prehensas jugulavi
 Super fossam, fluebat autem sanguis ater; congregabantur vero
 Animæ ex Erebo manium defunctorum,
 Sponsæque, cælibesque, et multa-passi senes,
 Virgunculæque tenellæ, recenti luctu-affectum animum habentes;
 40 Multi quoque vulnerati ætatis hastis,
 Viri in-bello-occisi, cruentata arma habentes;
 Qui multi circa fossam obambulabant aliunde alius,
 Immenso clamore: me vero pallidus timor cepit.

30 ἐς Ἰθάκ.] Edd. præter R. quod et ipsum rectum est. 37 Ἑρέβους] *Eæd.*

Verba simul fundit, terrenaque numina poscit;
 Umbraumque rugat rapta cum conjuge regem.
Ovidius, Metam. VII. 248.

Ver. 30. στείραν βῆν, — Ῥέξειν] *Virgil.*

— sterilemque tibi, Proserpina, vaccam.
Æn. VI. 251.

Ver. 35. Ἑλλισάμην.] *Al.* Ἑλισάμην.
 Vide ad *Il.* α'. 4. et φ'. 71.

Ver. 36. αἱ δ' ἀγέροντο Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἑρέβους] *Virgil.*

At cantu commotæ Erebi de sedibus imis
 Umbrae ibant tenues, simulacraque luce caren-
 tum: —

Matres atque viri, defunctaque corpora vita
 Magnanimum heroum; pueri, innuptæque puellæ,
 Inpositique rogis juvenes ante ora parentum.

Georgic. IV. 471. 475.

Huc omnis turba ad ripas effusa ruebat;
 Matres atque viri, etc. *Æn.* VI. 305.

Ece ruunt variae species, et quicquid ab imo
 Natum hominum extinctumque chaos est.

Silius, XIII. 438.

Ver. 37. Ἑρέβους] Ita edidit *Barnesius*; quocum facit et *MS.* a *Tho. Bentleio* collatus. Atque ita in vulgatis Editionibus scripta occurrit hæc vox, *Il.* 9'. 368. 1'. 568. *Vulgg.* hoc in loco Ἑρέβους. *Clark.* Ἑρέβους est etiam in ed. Rom. et apud *Eustath.* *Ern.*

Ibid. νεκῶν κατατεθνεώτων.] Ὅτι ἐν τῷ
 — νεκῶν κατατεθνεώτων] περιττεύει, ὡς
 καὶ ἀλλὰχῆ, τὸ “κατατεθνεώτων,” καὶ ἐπὶ
 πρὸς διαβολὴν τινα κείται. *Eustath.* Sed
 vide ad *Il.* η'. 409.

Ver. 38—43. Νύμφαι τ', ἡἰδεοί τε, etc.]
 Nonnulli, notante *Scholiaste*, versus hosce
 sex repudiant: Nationibus parum idoneis.
 Vide et supra ad ver. 36. *Clark.* Idem
 tradit *Eustath.* *Ern.*

Ver. 41. βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,]
 Δοκῶντα βεβροτωσθαι, ὅ ἐστιν ἡμάχθαι.
Schol.

Ver. 42. ἄλλοθεν ἄλλος,] *Al.* ἔνθα καὶ
 ἐνθά.

- Δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
 45 Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῇ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ
 Ἥμην, ἐδ' εἰὼν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 50 Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίῃο πυθέσθαι.
 Πρώτῃ δὲ ψυχῇ Ἑλπηνόρος ἦλθεν ἑταίρῃ·
 Οὐ γὰρ πῶ ἐτέδαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
 Ἀκλαυσον καὶ ἄδαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
 55 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,

Tum vero deinde socios adhortatus jussi,
 45 Pecudes, quæ jam jacebant mactatæ sævo ferro,
 Excoriatas adolere, et vota-facere diis,
 Fortique Plutoni, et horrendæ Proserpinæ.
 At ego gladio acuto stricto a femore
 Sedebam, neque sinebam manium inania capita
 50 Ad sanguinem prope accedere: priusquam Tiresiam sciscitatus-essem.
 Prima vero anima Elpenoris venit socii:
 Nondum enim sepultus erat sub terra spatiosa:
 Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
 Indefletum et insepultum, quoniam labor alius urgebat.
 55 Illum quidem ego fleui conspicatus, miseratusque sum animo,

54 "Ακλαυτον] R. ut et 72.

Ver. 44. Δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν] Αὐτὸς γὰρ, ὡς ἡ Κίρκη ἐφῆ αὐτῇ, ἐπὶ τῷ βορρῷ μίνι. Schol.

Ver. 47. Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῇ] Virgil.

Tum Stygio regi nocturnas inchoat aras.
 Æn. VI. 252.

Ver. 48. Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὅξυ] Al. Αὐτὸς δὲ ξίφος. Virgil.

Corripit hic subita trepidus formidine ferrum
 Æneas, strictamque aciem venientibus offert.
 Æn. VI. 290.

Vide et supra ad π'. 535.

Ver. 51. Πρώτῃ δὲ ψυχῇ Ἑλπηνόρος ἦλ-
 θιν ἑταίρῳ] Virgil.

Ecce gubernator sese Palinurus agebat,
 Qui Lybico nuper cursu, dum sidera servat,

Exciderat puppi. ————
 Æn. VI. 347.

At miser Elpenor tecto delapsus ab alto
 Occurrit regi debilis umbra suo.
 Ovidius, Trist. III. iv. 19.

Ver. 52. Οὐ γὰρ πῶ ἐτέδαπτο] "Οτι δὲ αὐτὸς ἦν τοῖς Ἑλλήσι τὰς τῶν ἄδαπτων ψυχὰς μὴ ἀναμύγνυσθαι ταῖς λυπαῖς. Eustath. Vide ad Il. ψ'. 11. Οὐδὲνα ὅρῳ τῶν παρὰ τῇ Ἀν-
 κλαυσι, ἢ ἐν Λαιρρυγονίᾳ ἀπολομένων ἔσται γὰρ, εἰ καὶ ἀδίσμωτος, ἀλλ' ἐν ἐτάφῳ εἶναι. Schol. ad ver. 57. infra.

Ver. 53. Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ] Τὸ μὲν γὰρ τῶν ζώντων αἰὶ δέμας προσαγορεύει "Ομη-
 ρος· — τὸ δὲ ἀποβιβληκὸς τὴν ψυχὴν, ἰδίῳ ἄλλῳ, ἢ σῶμα καλεῖ· ὡς ἐν τούτοις, — "Σῶ-
 μα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπεται

- Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδαν·
 Ἑλπηνόρ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῆφον ἡερόεντα;
 Ἐφθης πεζὸς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ;
 "Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 60 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακῇ, καὶ ἀδέςφατος οἶνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος ἐκ ἐνόησα
 Ἀφ' ὀρρόν καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 65 Ἀσφαγάλων ἔαγῃ, ψυχὴ δ' αἰδόςδε κατῆλθε.
 Νῦν δέ σε τῶν ὀπίθεν γενάζομαι, ἐ παρρόντων,
 Πρὸς τ' ἀλόχῃ, καὶ πατρός, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,

Et ipsum allocutus verba alata dixi;

"Elpenor, quo-pacto venisti sub caliginem obscuram?

"Prius-venisti, pedes cum-fueris, quam ego cum navi nigra?"

Sic dixi: ille vero mihi plorans respondebat sermone;

60 Generose Laërtiade, consiliis-abundans Ulysses,

"Læsit me dæmonis fatum malum, et copiosum vinum:

"Circes autem in domo cubans non adverti,

"Retrorsum ut-descenderem, profectus ad scalam longam,

"Sed recta de tecto decidi; mihiq; cervix

65 "Ex articulis fracta est: anima vero ad inferos descendit.

"Nunc vero te per eos qui pone te-sunt, oro, non præsentem,

"Per uxoremq; et patrem, qui te nutrit, parvulus cum esses,

καὶ τῶν παρρόντων.] Schol. Λίπει ἢ "πρὸς" ἢ ἡ, πρὸς τῶν ἐ παρρόντων γενάζομαι, ἱκετεύω ὡς πρὸς τῶν θεῶν, καὶ πρὸς Διὸς. Virgil.

Ibid. ἐν μεγάρῳ Κίρκης] Apud Diony-
 σιον ἐν Κίρκης μεγάρῳ.

Ver. 54. et 72. "Ακλαυσον] Al. "Ακλαυτον.

Ver. 55. Τὸν μὲν ἐγὼ] Virgil.

Hæc ubi vix multa mæstum cognovit in umbra,
 Sic prior alloquitur: Quis te Palinure Deorum
 Eripuit nobis? ———— Æn. VI. 340.

Vide et infra ad ver. 170.

Ver. 57. Ἑλπηνόρ.] Al. Ἑλπηνώρ.

Ver. 58. πεζὸς ἐὼν,] Al. πεζὸς ἰὼν et

ποσσὶν ἰὼν.

Ver. 61. Ἄσέ με δαίμονος αἶσα] Vide

supra ad α'. 53.

Ver. 62. καταλέγμενος] Vide ad Il.

β'. 515.

Ver. 65. Ἀἰδόςδε κατῆλθε.] Al. αἰδόςδε

βιβήκει.

Ver. 66. Νῦν δέ σε τῶν ὀπίθεν γενάζομαι,

Vol. III.

ἢ παρρόντων.] Schol. Λίπει ἢ "πρὸς" ἢ ἡ, πρὸς τῶν ἐ παρρόντων γενάζομαι, ἱκετεύω ὡς πρὸς τῶν θεῶν, καὶ πρὸς Διὸς. Virgil.

Quod te per cæli jucundum lumen et auras,
 Per genitorem oro, per spem surgentis Iuli;
 Eripe me his, invicte, malis; aut tu mihi terram
 Injice, namque potes; portusque require Ve-
 linos. ———— Æn. VI. 363.

Vide et infra ad ver. 72.

Ibid. τῶν ὀπίθεν] Τῶν καταλειμμένων οἶκοι, τῶν ἐ παρρόντων. Schol. Spondanus vero per istud "τῶν ὀπίθεν" Ulyssis socios intelligi arbitratur. Minus recte.

Ver. 67. Πρὸς τ' ἀλόχῃ, καὶ πατρός,] Οὐ προσέθηκε τὴν μητέρα· ὅρα γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτῆς. Schol.

Ibid. ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,] Ita recte restituit Barnesius. Eadem enim phrasis occurrit, Iliad. χ'. 480. ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑῶσαν. Quin et MS. a Tho. Bentleio col-

3 O

- Τηλεμάχῃ δ', ὃν μῆνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνδένδε κιῶν δόμος ἐξ Ἀΐδαο,
 70 Νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
 "Εἶδα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 Μὴ μ' ἄκλαυτον, ἄδαπτον, ἰὼν ὅπιθεν καταλείπειν,
 Νοσφισθεῖς, μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
 Ἀλλὰ με κακῆναι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοι ἐστίν,
 75 Σῆμά τέ μοι χεῖναι, πολίης ἐπὶ Δινὶ θαλάσσης,
 Ἄνδρὸς δυσήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυδέσθαι·
 Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξάί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμοι,
 Τῷ καὶ ζῶς ἔρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

- "Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquisti:
 "Novi enim, quod hinc profectus ex domo Plutonis,
 70 "Insulam in Æeam appelles fabre-factam navem;
 "Ibi te deinde, rex, hortor recordari mei,
 "Ne me indefletum, insepultum, profectus pone relinquo.
 "Digressus; nequa tibi deorum indignatio fiam:
 "Sed me combure cum armis, quæcunque mihi sint,
 75 "Tumulumque mihi aggere cani in littore maris,
 "Viri infelicis; etiam posteris audiendum:
 "Hæc mihi perface, figeque super sepulchrum remum,
 "Quo etiam vivus remigabam, cum-essem apud meos socios."
 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;

74 ὅσσα] F. Ibid. ἐστὶ] R. recte. 75 τ' ἐμοῖ] Edd. præter R.

latus cum Barnesio hic legit, ὃ σ' ἔρειφε.
 Vulgg. ὃς ἔρειφε.

Ver. 72. Μὴ μ' ἄκλαυτον, ἄδαπτον.] Virgil.

Unum hoc _____ oro
 Corpus humo patiare tegi. _____

Æm. X. 903.

Sed sine funeribus caput hoc, sine honore sepulchri,

Indeploratum barbara terra teget?

Ovidius, Trist. III. iii. 45.

— Vagæ ne parce malignus arenæ
 Ossibus et capiti inhumato

Particulam dare. _____

Horat. Carm. I. xxviii. 23.

Τῷ δὲ Μῆδῃ· Ἀθηναῖοι μὲν θάψαι λέγουσιν, ὡς πάντως ὅσιν ἀνθρώπων νεκρὸν γῇ χρύψαι. Pausan. Attic. lib. I. cap. 32. Cæterum vituperat hunc Homeri locum Plutarchus:

"Ὅσοι μὲν τοὶ τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταφίαν ὡς δεινὸν, ὀλοφρομένοι καὶ διδόντες, Φανὰς ἐξενόχουσι, "Μὴ μ' ἄκλαυτον, ἄδαπτον, ἰὼν ὅπιθεν καταλείπειν." — αὐταὶ τι πινυμένων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὸ μᾶλλον ἄπτονται καὶ διαταράττωσιν ἡμᾶς ἀνατιπλάμενους τῷ πάθῳ καὶ τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῶν λέγονται. De audiendis Poëtis. Clark. Eustath. ὅτι δὲ καταλείπειν.

Ver. 73. μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι] Horat.

— Precibus non linquar inultis,
 Teque piacula nulla resolvent.

Carm. I. xxviii. 23.

Ver. 76. Ἄνδρὸς δυσήνοιο.] Τὸ δὲ, "ἀνδρὸς δυσήνοιο," καινότερον πέφρασαι· τὸ γὰρ καὶ νῦν ἔσται. "Σῆμά τί μοι χεῖναι, ἀνδρὶ δυσήνοιο." Eustath. De hujusmodi Syntaxi, vide supra ad I. 256. et ad II. 5. 141.

- 80 Ταῦτά τοι, ὦ δύσηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.
 Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ συγεροῖσιν
 Ἴμεδ'· ἐγὼ μὲν ἀνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχαν'
 Εἶδωλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρους πόλλ' ἀγόρευεν.
 Ἴηλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεδνειυίης,
 85 Αὐτολύκῃ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
 Τὴν ζῶν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱεήν.
 Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
 Ἀλλ' ἐδ' ὡς εἶων προτέρην, πυκινὸν περ ἀχεύων,
 Αἵματος ἄσπον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυδέσθαι.
 90 Ἴηλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίης Τειρεσίαο,
 Χρύσειον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·

- 80 "Hæc tibi, o infelix, perficiam et expediam."
 Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
 Sedebamus; ego quidem super sanguine gladium tenens;
 Simulacrum vero ex altera parte socii multa loquebatur.
 Supervenit autem anima matris defunctæ,
 85 Autolyce filia magnanimi Anticlea,
 Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium sacram.
 Hanc quidem ego flevi conspicatus, miseratusque sum animo:
 Sed neque sic sinebam priorem, valde licet dolens,
 Ad sanguinem prope accedere, antequam Tiresiam sciscitatus-essem.
 90 Supervenit vero anima Thebani Tiresiæ,
 Aureum sceptrum tenens: me autem agnovit et allocuta est;

77 κέ μοι] R. male. 83 ἀγορεύων] R. at ἀγόρευεν Edd. cæteræ et Eustath.

Ver. 78. μετ' ἐμοῖς] Al. μετὰ σοῖς. Mi-

cus recte.

Ver. 80. Ταῦτά τοι, ὦ δύσηνε, τελευτήσω] Silas:

Haud ulla ante tuam, quanquam non parva fatigent,

Cætarum prior extiterit. _____

Lib. XIII. 467.

Ver. 85. ἀγόρευεν.] Ita Henricus Stephanus et Vulgati. Barnesius autem ex Scholasticis et ex Exemplaribus nonnullis edidit ἀγορεύων. Ad sententiæ constructionem non male.

Ver. 84. 86. Ἴηλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς — Τὴν ζῶν κατέλειπον.] A. Sabinus;

Vide: _____
 Sospos digressio quæ mihi mater erat.
 Retulit illa domus eadem mala; meque querentem

Fugit ab amplexu ter resoluta meo.

Epist. Ulyssis Penelopæ, ver. 63.

Vide infra ad ver. 205.

Ver. 85. Αὐτολύκῃ θυγάτηρ] Ὁ λόγος ἦν, Ἀντίκλειαν διὰ τὸν πόθον τῷ πατρὶ, βρόχῳ ἑαυτὴν ἐξαγαγεῖν τῷ βίῳ. Schol. a Barnesio emendatus. Vide infra ad ver. 202.

Ver. 90. 91. Ἴηλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ — Χρύσειον σκῆπτρον ἔχων.] De hac constructione Eustathius; Ἀπιδόθη — πρὸς τὸ σημαίνον, τὸ "ὁ Τειρεσίας." Et Dionysius Halicarnassensis; Πολλάκις δὲ καὶ μέτρον χάριν ἐναλλάσσει τὰ γένη ὡς ἐν τούτῳ, [Odys. δ'. 125.] "Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, σῶτο "δίδωμι." τὸ μὲν γὰρ, "τέκνον," ἑδύτερον ὄνομα ἐσθνήκετι δὲ ἀρσενικὸν, τὸ φίλε, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποστίναι τὸν λόγον. — Τῆς δὲ αὐτῆς ἀναλογίας κἀκὺν ἔχεται, "Ἴηλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίης Τειρεσίαο, Σκῆπτρον

Τίπ' αὐτ', ὃ δύσῃνε, λιπὼν φάος ἡλίοιο,
 "Ηλυδες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπεία χῶρον;
 'Αλλ' ἀποχάζεο βόδρεα, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
 95 Αἵματος ὄφρα πίω, καὶ τοι νημερτέα εἶπω.
 "Ως φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
 Κελεῶ ἐγκατέπηξ'· ὃ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαϊνόν,
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσεχύδα μάντις ἀμύμων·
 Νόσον δίλῃαι μελιηδέα, φαιδίμ' Ὀδυσσεύ·
 100 Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· εἰ γὰρ οἶω

" Quid vero, o infelix, relicto lumine solis,
 " Venisti, ut videas manes et inamabilem locum?
 " Verum recede a fossa, amoveque gladium acutum.
 95 " Ut de-sanguine bibam, et tibi vera dicam."
 Sic dixit: ego vero retrogressus gladium argenteis-clavis-distinctum
 Vagina infixi: at postquam bibisset sanguinem nigrum,
 Tum sane deinceps me verbis alloquebatur vates eximius;
 " Reditum quæris dulcem, illustris Ulysses;
 100 " Hunc vero tibi difficilem faciet deus: non enim puto

97 ἐγκατέπηξ] F. A. L.

"ἐχων" τὸ γὰρ "ἐχων" ἢ πρὸς τὴν ψυχὴν,
 ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος τῶ σώματος, τῆς πρὸς
 τὸν Τειρεσίαν, ἡμοσι. Πολλάκις γὰρ ἢ πρὸς
 τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαίνον πρὸς
 τὴν ἀπάντησιν. Περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως,
 §. 7. Notandum autem hoc in loco
 syntaxin hanc nequaquam Metri gratia
 usurpatam; quippe, ut recte observat *Eus-*
tathius, æque tulisset versus σκῆπτρον
 ἔχων. Quin et alibi occurrit similis con-
 structio:

"Ὡς εἶπὼν, δισσὼν ἀντί μένος Ἡρακλῆος.
Odyss. β'. 359.

— μεῖδον δ' ἐστὶ τὸ Τηλεμάχου,
 "Ὡς πατὴρ ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν.
 Ibid. α'. 476.

Ubi itidem æque tulisset versus (si ita
 voluisset Poëta,) "Ὡς εἶπὼν, et ὀφθαλμοῖσιν
 ἰδὼν". Simili porro constructione utitur
Aristophanes;

— ἀλλ' εἰς τέσσαρ' ἑταίρων ἐπαναβάντες,
 Βληχόμενοι τε.
Plut. II. i. 41.

Vide et ad ζ'. 157. item *Porphyrium*,
Quæst. Homer. 7. sub fine.

Ver. 91. Χρύσειον] Pronunciabatur Χρῆ-
 σεν.

Ibid. καὶ προσέειπεν] Post hunc ver-
 sum inserit *Barnesius* ex *Eustathio*:

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ.

Rationibus, ut videtur, haud satis idoneis
Clark. Est etiam in textu ed. Rom.
 sed vitiose, ut supra κ'. 456. Allocutio
 est in ὃ δύσῃνε. Cæterum προσέειπε ver.
 91. scribendum. *Ern.*

Ver. 95. ἴδῃς] *Al.* ἴδῃ.

Ver. 101. Λήσειν Ἐννοσίγαιον. ὃ τοι λότῃ
 ἐνδετο θυμῷ.] Dubitavit Vir eruditus *Leu-*
cus Casaubonus (notante *Barnesio*) an
 "δ" hoc in loco "pro ὃν, ut ὃ τινα, pro
 "ὄντινα, et similia," positum sit. Quod
 fieri non posse contendit *Barnesius*.
 Quin et si fieri posset, huic tamen loco
 minime congrueret. Nam ut istud Λήσειν
 — λότον (quod voluit vir eruditus) "iræ
 "oblivisci" intelligatur, ferri (ut opinor)
 nequit. Quippe "Λήσειν" apud Poëtam.
 voce activa, "latere," non "oblivisci"
 significat. Vide infra ad ver. 125. et ad γ'.
 393. Cæterum "δ" (ut recte notavit
Barnesius) pro "δς" hic usurpatur: Ne-
 que hoc inusitatum. Vide supra ad ver.

Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὃ τοι λότον ἐνδετο θυμῷ,
 Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 'Αλλ' ἐτι μὲν γε καὶ ὥς, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε,
 Αἶκ' ἐδέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων,
 105 Ὅππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
 Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
 Βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 'Ηελίς, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακέει·
 Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινίας εἰσας, νόσσε τε μέδῃαι,

" Latitum te Neptunum, qui in-te iram reposuit animo,
 " Iratus, quod ei filium carum excecasti.
 " Verum adhuc quidem et sic, mala licet patientes, perveneritis,
 " Si velis tuum animum cohibere et sociorum,
 105 " Quando scilicet primum appuleris fabrefactam navem
 " Trinacriam ad insulam, elapsus obscurum pontum:
 " Pascentesque inveneritis boves et pingues pecudes
 " Solis, qui omnia videt et omnia audit:
 " Has si quidem illeras sinas, reditusque memor-sis,

105 Ὅππότε κεν] R.

item ad *Il.* α'. 588. et γ'. 551. Sic
 et *Euripidem*:

ἴσας, ὃ κατ' ὁμιλίαν
Hippolyt. Coron. ver. 525.

Ver. 105. 'Αλλ' ἐτι μὲν γε καὶ] *Al.* ἐτι
 καὶ. Cæterum *Barnesius* legendum
 "ἴσας" ἀλλὰ δὲ μὲν γε καὶ ὥς, vel ὁμοῦδε.
 Atqui vñ (ut opinor) hic habet vocula
 et non omittendam.

Ver. 105. Ὅππότε δὴ] *Al.* Ὅππότε κεν.
 Ibid. πελάσῃς] Apud *Scholiasten* πε-
 λᾶσαι.

Ver. 106. Θρινακίῃ] Τῇ Σικελίᾳ ἑπεὶ
 τὰ χεῖ ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Πάχυνον, Λι-
 νῆον. *Schol.* Atque hinc apud Latinos
 appellatur *Trinacria*: Uti et notavit *Barn-*
esius. Vide *Ovid. Metamorph.* Lib. V.
 ver. 546. etc.

Ver. 107. εὖρητε βόας] Πελάσῃς ver. 105.
 desiderabat εὖρης. Sed talis numerorum
 commutatio, quam sensus admittit, sine
 vitio et non raro est apud poëtas. *Ern.*

Ver. 109. Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινίας εἰσας,]
 ἄγεται μῆντοι καὶ αὐτὸς [Ὁμήρος] — εἰ
 πάντα καθ' εἰμαρμένην παραγίνεσθαι, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι ὃν ὑπάρ-

χειν μὲν τὸ ἐκείνῳ, τῷ δὲ πῶς συνάπτειν
 τὸ κατηναγκασμένον, ὅταν τις πράξῃς ὃ βέ-
 λισται, εἰς ὃ μὴ βυλεται ἰμπίση. Καὶ ταῦτα
 σαφῶς ἐν πολλοῖς διδύλωκεν ὥστε καὶ ἐν ταῖς
 ἀρχαῖς ἐκατέρως τῆς ποιήσεως ἐν μὲν τῇ
 Ἰλιάδι λέγων τὴν ὁργὴν τῇ Ἀχιλλέως αἰτίαν
 τῆς ἀπωλείας τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι, καὶ
 τότε τὴν Διὸς βέλησιν ἐκτελεσθῆναι ἐν δὲ τῇ
 Ὀδυσσεύᾳ, τὰς ἐταίρας τῇ Ὀδυσσεύῳ [*Odyss.*
 α'. 7.] διὰ τὴν αὐτῶν ἀβελίαν δλέθρον περι-
 πτεῖν ἐξήμαστοι γὰρ ἀφάρμενοι τῶν ἱερῶν τῶ
 ἡλίου βοῶν, ἐξὸν ἀποσχίσθαι καὶ γὰρ ἦν προει-
 ρημένον, "Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινίας εἰσας etc."
Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιή-
 σεως, §. 14. Porro Vulgati hoc in loco
 habent Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινίας. *Barnesius* au-
 tem ex *Scholiis* Victorianis *Iliad.* i. edi-
 dit Τὰς. Quæ lectio, ut ipse annotat, fir-
 matur tum ex præcedente *Βοσκομένας*, ver.
 107. tum ex μ'. 137. infra, ubi idem ver-
 sus occurrit, et vulgo editum est Τὰς.
 Cum *Barnesio* etiam hic faciunt MS. a
Tho. Bentleio collatus, et *Dionysius*, loco
 jam citato. *Clark*. Quid opus erat e
Scholiis Victorianis τὰς eruere, cum ha-
 berent edd. veteres omnes, essetque τὰς
 manifestum operarum vitium, vel stulta
 depravatio imperitii correctoris, quæ pau-

- 110 Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἴκοισθε·
 Εἰ δέ κε σῖναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὀλεθρον
 Νηῖ τε, καὶ ἐτάροισ' αὐτὸς δ' εἶπερ κεν ἀλύξῃς,
 'Οφεί κακῶς νῆαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους,
 Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ,
 115 "Ανδρας ὑπερφιάλεις, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν,
 Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
 'Αλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσσει ἐλδῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
 Κτείνῃς, ἢ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξείῃ χαλκῷ,
 120 "Ερχεσθαι δὴ πείτα, λαβὼν εὐῆρες ἔρετμον,
 Εἰσόκε τὲς ἀφίκηται, οἳ ἐκ ἴσασι θάλασσαν

- 110 " Etiam adhuc in Ithacam, mala licet patientes, perveneritis
 " Sin lædas, tum tibi prædico exitium
 " Navique et sodalibus: ipse vero etiam si effugeris,
 " Sero male redibis, amissis omnibus sociis,
 " Nave in aliena; inveniesque mala domi.
 115 " Viros superbos, qui tibi victum comedunt,
 " Ambientes divinam uxorem, et munera dantes:
 " Sed sane illorum injurias ulcisceris cum-adveneris,
 " Cæterum postquam procos in ædibus tuis
 " Interfeceris, sive dolo, sive palam acuto ferro;
 120 " Proficiscere deinde, sumpto fabrefacto remo,
 " Donec ad illos perveneris, qui haud norunt mare

116 ἔδνα] Edd. præter R. ut alibi. 118 ἐπὶ] R.

latim in edd. recentiores propagata est.
 Ern.

Ibid. ἰάσας.] Apud Dionysium, ἰάσας.
 Quæ si vera sit lectio pronunciandum e-
 rit ἰάσας: penultimam enim necessario pro-
 ducit. Vide ad Il. γ. 42. Clark. Etiam
 Eustathius habuisse ἰάσας videtur. Vid.
 p. 1675. 9. Sed vulg. verum. Conf. μ'.
 137. Ern.

Ibid. νόσας] Apud Dionysium, νόσας
 δὲ.

Ver. 109. 111. ἀσινίας — σῖναι.] Qua
 analogia ex λῶν fit ἄλυτος: ex κρινῶν, ἀκρι-
 στος: ex τῶν, ἀτίτος: ex μαρτυρομαι ἀμαρτύρος:
 eadem ex σῖνομαι fit ἀσινίας. Vide ad Il. α'.
 314. et 538. Cæterum pronunciabatur
 ἀσινίας, ac si scriptum fuisset ἀσινᾶς, vel
 ἀσινεῖς.

Ver. 115. 'Οφεί κακῶς νῆαι.] Schol. 'Επὶ

γὰρ τῷ τῶν βοῶν πολυμήματι, ἑπτα ἔτι δὲ
 παρὰ Καλῦφῃ διατρέβει καὶ πάλιν ναυαγ-
 σας πρὸς τὴν Φαίακας προσβρατίζεται. Clark.
 Eustathius: 'Οφεί κακῶς νοσήσεις, ὀλέσας ἐκ
 νοσήσεις est interpretatio τῆς νῆαι. Εἰς να-
 μαι, νῆν, νῆσαι, νῆαι. Usus etiam est Cal-
 limachus in Dianam 148. Hesych. νῆαι, να-
 ρεῦσαι. Immo πορεύσθαι. Ern.

Ver. 115. 114. κακῶς νῆαι. — δῆεις δ' ἐν
 πῆματα οἴκῳ.] Hinc apud Horatium, U-
 lysses Tiresiam alloquens:

— O nulli quicquam mentite, vides ut
 Nudus inopsque domum redeam, te vate; neque
 illic
 Aut apotheca procis intacta est, aut pecus.
 Sermon. Lib. II. Eclog. ver. 5.

Ver. 115. κατέδουσιν.] Eustathius bene
 κατέδουσι. Ern.

- 'Ανέρες, ἔδδ' εἰς ἄλῃσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήγας,
 Οὐδ' εὐῆρ' ἔρετμᾶ, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 125 Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, ἔδδ' σε λήσει·
 'Οππότε κεν δὴ τοι ζυμβλήμενος ἄλλος ὀδότης
 Φῆη ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
 Καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐῆρες ἔρετμον,
 'Ρέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 130 'Αρειὸν, ταῦρόν τε, συνὼν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 Οἴκαδ' ἀποσείχην, ἔρδειν δ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 'Αθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἀλὸς αὐτῷ

- " Viri, neque sale conditum cibum comedunt;
 " Neque sane hi norunt naves proras-rubras-habentes,
 " Neque fabrefactos remos, qui utique alæ navium sunt.
 125 " Signum vero tibi dicam valde manifestum, neque te latebit;
 " Quando utique tibi obviam factus alius viator
 " Dixerit te ventilabrum habere super splendido humero,
 " Tum sane terræ infixo fabrefacto remo,
 " Factisque sacris eximiis Neptuno regi,
 130 " Ariete, tauroque, suumque marito verre,
 " Domum revertere, faciasque sacras hecatombas
 " Immortalibus diis, qui cælum latum habitant,
 " Omnibus prorsus ordine: mors vero tibi ex mari ipsi

122 ἄλῃσι] F. A. L.

Ver. 118. ἐπὶ] Al. ἐπὶ.

Ver. 119. ἢ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν] Virgil.

— dolus, an virtus, quis in hoste requirat?
 Æn. II. 390.

Ver. 120. δὴ πείτα.] Ita Barnesius. Al.
 δὴ πείτα, et δὴ πείτα.

Ver. 121. οἳ ἐκ ἴσασι θάλασσαν 'Ανέρες,
 εἰς ἄλῃσσι] Καρχηδονίαν, οἳ θαλάσσης τῶν
 τότε βαρβάρων μάλιστα εἶχον ἐμπείρους, τῶν
 καὶ Φοινίκης τὸ ἀρχαῖον ὄντες, τῶν ἐναντία
 τῇ νηὶ ναυμαχῆσαι [δὲ Πύρρος,] τοῖς Ἑπει-
 ρωταῖς χρωμένους, οἳ μὲν ἀλύξας Ἰλίου θά-
 λασσαν οἱ πολλοὶ, μὲν ἀλὸν ἠπίσαντό πω
 χροῦσθαι. Μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ Ὁμήρου ἔπος
 ἐν Ὀδυσσεΐᾳ. "Οἳ ἐκ ἴσασι θάλασσαν 'Ανέρες,
 " εἰς ἄλῃσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν."
 Pausan. Lib. I. cap. 12. in fine.

Ver. 122. 'Ανέρες.] Al. 'Ανέρας. Ut in-
 fra ψ. 270.

Ibid. οὐδ' εἰς ἄλῃσσι] Strabo, Geograph.
 Lib. XIV. citat ἐδ' εἰς ἄλῃσσι.

Ver. 125. νέας φοινικοπαρήγας.] Virgil.
 — pictasque innare carinas.

Æn. VIII. 93.

Ver. 125. Σῆμα δέ τοι ἐρέω] Virgil.

Signa tibi dicam, tu condita mente teneto.
 Æn. III. 388.

Ibid. οὐδ' σε λήσει:] Vide supra ad ver.
 101.

Ver. 127. ἀθηρηλοιγὸν] τῶν ἀθήρων ὀλο-
 θρευτικὸν ὄργανον· ἀθήρες γὰρ λέγονται κυ-
 ρίως τῶν ἀσχυρῶν τὰ ἀκρα' λέγει δὲ τὸ πτύον,
 [Il. γ'. 588.] "Ο μὲν τοι Σοφοκλῆς ἀπέδξατο
 τῆς 'Αθήρης κίνητρον, λέγων ἕτως· "Ωμοῖς
 " ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων." Schol.

Ibid. ἔχειν ἀνὰ] Al. ἔχειν σ' ἀνὰ.

Ver. 129. 'Ρέξας] Al. 'Ερξας. Ut infra

- Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κ' ἐπὶ πέφυκ' ἔργα
 135 ἦν ὑπὸ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 "Ολβιοὶ ἔσσονται· τὰδε τοὶ νημερτέα εἶρω.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' περ ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
 140 Μητρὸς τήνδ' ὁρώ ψυχὴν κατατεθνευίης·
 ἥ δ' ἀκέεσ' ἦσαι σχεδὸν αἵματος, ἐδὲ ὄν υἱὸν
 Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, ἐδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἔοντα.
 "Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 145 Ῥηϊδίον τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θεῖω·

- " Lenis admodum talis adveniet, quæ te occidat
 135 " Senectute sub molli confectum; circum autem populi
 " Felices erunt: hæc tibi vera dico."
 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 " Tiresia, hæc quidem quodammodo decreverunt dii ipsi.
 " Sed age mihi hoc dic et vere enarra,
 140 " Matris hanc video animam defunctæ:
 " Illa autem tacita sedet prope sanguinem, neque suum filium
 " Dignata est palam aspicere, neque alloqui.
 " Dic, rex, quo pacto me agnoscat talem esse."
 Sic dixi: ille vero me rursus respondens allocutus est;
 145 " Facile tibi verbum dicam, et in mente ponam:

135 σοι ἐξ ἁλός] F. A. L. 136 ἔσσονται] Edd.

ψ. 277. "Ερξανθ. Clark. Utraque lectio ponitur ab Eustathio. Ern.

Ver. 132. ὁρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.] Scribendum ἔχουσι, ob initium sequentis versus: et infra 144. προσέειπε. Ern.

Ver. 153. θάνατος δὲ τοι ἐξ ἁλός αὐτῶν] Schol. Οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονος ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσεύς· ὅς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἰλθών, ὑπὸ ἀγνοίας τὸν πατέρα διακρήσασθαι τραγόνος κέντρῳ. Oppianus:

"Ενθα τὸν αἰολόμην Ὀδυσσεῖα, μετὰ πάντων
 Ἀλγεα μετέσχοντα πολυμήτοισιν αἰήλοισι,
 Τρυγῶν ἀλγινόισσα θεῶν κατενέχετο βίτῃ.
 Halieutic. II. 505.

Similiter Nicander,

λόγος γὰρ μὲν, ὡς τοῦ Ὀδυσσεύς
 Ἐφθίτο, λευγαλίοιο τυταῖς ἄλιν ὑπὸ κέντρῳ.
 Theriac. 835.

Atque hinc Podagra, apud Lucianum:

Ἰθάκης ἄνακτα Λαιρτιάδην Ὀδυσσεῖα
 Ἐγὼ κατεπείνον, ἃ ἀκάνθα τραγόνος.
 Τραγοποδάγρα, ver. 260.

Vide Ritterhus. ad Oppian. Halieutic. II. 498.

Ibid. ἐξ ἁλός] Διπλὴ ἀνάγνωσις· καὶ ἔστω
 λος προπαροξύτωνος, ἀντὶ τῆς, ἔξω καὶ τῆς
 τῆς θαλάσσης· καὶ, ἐξ ἁλός, διηρημένους. ἢ
 τὸ τῆς τραγόνος κέντρον, ὃ ὁ Τηλέγονος ἀντὶ
 αἰχμῆς ἔχρηστο. Schol.

Ver. 154. Ἀβληχρὸς] "Εοικε δὲ ὁ θάνατος
 ὑπὸν· καὶ μάλα γὰρ ἦδει, καὶ ἀναθύνει καὶ οἶον
 οἱ Ποιηταὶ τὸν λυσιμελῆ φίλῳσιν ὀνομαζέσθαι
 ἢ τὸν ἀβληχρὸν. Aelian. de Animal. Lib. IV. cap. 41. a Barnesio citatus.

Ibid. πέφυκ' ἔργα] Al. πέφυκοι.
 Ver. 155. ἦν ὑπὸ λιπαρῷ] Barnesio

- "Οντινα μὲν κεν ἔῃς νεκύων κατατεθνευόντων
 Αἵματος ἄσπον ἴμεν, ὅδε τοὶ νημερτέες ἐνίψει·
 "Ὡς δὲ κ' ἐπιφθονέεις, ὅδε τοὶ πάλιν εἰσιν ὀπίσσω.
 "Ὡς φάμην, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον· Αἶδος εἶσα
 150 Τειρεσίαο ἀνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέςφατ' ἔλεξεν.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῇ μένον ἔμπεδον, ὅφρ' ἐπὶ μήτηρ
 Ἥλυθε, καὶ πῖεν αἶμα κελαϊνεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
 Καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡρόεντα,
 155 Ζωὸς ἔων; χαλεπὸν δὲ τὰδε ζωοῖσιν ὀρεῖσθαι·
 Μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν ἔπως ἐστὶ περῆσαι,

- " Quemcunque quidem sinas manium defunctorum
 " Ad-sanguinem prope accedere. ille tibi verum dicet:
 " Cui vero invidetas, ille tibi abibit retro."
 Sic locuta, anima quidem abiit domum Plutonis intra
 150 Tiresiae regis, postquam vaticinia edixerat:
 Ast ego illic manebam constanter, donec mater
 Advenit, et bibit sanguinem nigrum: statim vero agnovit,
 Et me lugens verbis alatis allocuta est;
 " Fili mi, quo pacto venisti sub caliginem obscuram,
 155 " Vivus cum sis? difficile nempe hæc viventibus videre:
 " In-medio enim ingentes fluvii et gravia fluentia;
 " Oceanus quidem primum, quem nequaquam licet trajicere,

143 κεν με ἀναγνοίη] Edd. vett. 144 αὐτίς] F. A. L.

edidit ὑπὸ λιπαρῷ. Sed nihil opus. Vide ad II. α'. 51.

Ibid. ἀμφὶ δὲ λαοὶ Ὀλβιοὶ ἔσσονται] Μί-
 ρος ὅς πάντως εὐτυχίας βασιλεῖ τὸ μέγιστον,
 ὅστις ὑπὸ αὐτῷ εἶναι τῶς λαός. Διὸ καὶ ἀλ-
 λαχρῶ φησιν, [infra τ'. 114.] "Ἀρετῶσι δὲ
 " λαοὶ ὑπὸ αὐτῷ." Eustath.

Ibid. ἀμφὶ δὲ λαοὶ] Al. ἀμφὶ δ' ἐταῖροι.

Ver. 136. εἶρω.] Al. βάζω.

Ver. 141. οὐδὲ ὄν υἱόν.] Al. ἔδ' ἔδν υἱόν.

Ver. 143. πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἔον-
 τα.] Al. υἱὸν ἔοντα. Al. πῶς κέν με ἀναγνοίη
 τὸν ἔοντα.

Ver. 144. ἀμειβόμενος προσέειπεν.] Al. ἀ-
 μείβετο μάντις ἀμύμων.

Ver. 145. ἐπὶ φρεσὶ θεῖω.] Al. ἐν φρεσὶ
 θήσῳ.

Ver. 149. "Ὡς φάμην, ψυχὴ μὲν ἔβη δό-
 μον· Αἶδος εἶσα] Silius:

Vol. III.

3 P

Hæc vates, Erebiq; cavis se retulit umbris.

Lib. XIII. 894.

Ver. 154. πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡρόεντα,
 Ζωὸς ἔων;] Virgil.

Sed te qui vivum casus. age, fare vicissim,
 Attulerint: pelagine venis erroribus actus?
 An monitu Divum; an quæ te fortuna fatigat,
 Ut tristes sine sole domos, loca turbida, adires?
 Æn. VI. 531.

Ver. 156. Μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοί—,
 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα,] "Ὅτι φανερώς ἐνταῦθα ὁ
 Ποιητὴς δηλοῖ τὴν Ὀδυσσεύς μνηστικὴν εἰς ἃδ' ὅθ' ὅθ' ὅθ'
 κατέλευσιν ἐπὶ τὰ πέραν ἐκείθεν τέματα γε-
 νίσθαι τῷ Ὠκεανῷ, ἐνθα καὶ τῶς ἀστέρων δηλα-
 δὴ φασιν δύειν. Eustath.

Ver. 157. Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα,] Καὶ ἐκ
 ἐπηγάγε δέυτερον δὲ, καὶ τρίτον· ἅπερ δὲ κατὰ
 τὸ σιωπώμενον ἐκδιέσσεσθαι ἔπος, οἷον ἡ μὲν ἄλ-

- Πεζὸν ἔόντ', ἣν μή τις ἔχῃ εὐεργετήσασα.
 ἢ νῦν δὴ Τροίην' ἀλαμεινὸς ἐνθάδ' ἰκάνεις
 160 Νῆε' τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; ἔδ' ἔτι πῶ ἤλθῃ.
 Εἰς Ἰθάκην; ἔδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπε.
 Μῆτερ ἐμὴ, χρεῖά με κατήγαγεν εἰς Αἴδαο,
 Ψυχὴν χρησομένην Θηβαίῃς Τειρεσίῃο.
 165 Οὐ γὰρ πῶ σχεδὸν ἤλθον Ἀχαιῖδος, ἔδ' ἔτι ἄμῃ,
 Γῆς ἐπιβῆν, ἀλλ' αἶν' ἔχων ἀλάλημαι οἷζυν,
 Ἐξ ἧς τὰ πρῶτισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δῖῳ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχρίμην.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
 170 Τίς νύ σε κῆρ ἰδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
 ἢ δολιχὴ νόσος; ἢ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνεν;

* Peditem, nisi quis habeat fabrefactam navem.

* Num jam demum a Troja errans huc venis

160 * Cum navique, et sociis, longo tempore? necdum pervenisti

* In Ithacam? neque vidisti in adibus uxorem?

Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;

* Mater mea, necessitas detulit me in Plutonis aedes,

* Animam consulturum Thebani Tiresiae.

165 * Nondum enim prope veni Achaiam, neque nostram

* Terram attigi: Sed semper habens erro aerumnam,

* Ex quo primum secutus sum Agamemnonem nobilem

* Ad Ilium equis-aptum, ut cum Trojanis pugnarem.

* Sed age mihi hoc dic et vere narra,

170 * Quodnam te fatum domuit longum-somnum-adferentis mortis?

* An diuturnus morbus; an Diana sagittis-gaudens

* Suis mitibus telis superveniens occidit?

158 Πεζὸν ἔόντ'] R. sic et Eustath. 168 εὐπωλον] Edd. vett. 171 δολιχὴ
 F. A. 2. 5. L.

λον ποταμὸν ἢ ὁδὸν λέγωμεν. αὐτὸν πρῶτον
 Ὀκεανόν. Schol.

Ibid. πρῶτα, τὸν] Al. πρῶτος, ὄν.

Ver. 168. εὐπωλον] Al. εὐπωλον. Clark.

Εὐπωλον verum est. quod omnes edd. vett.

exhibent: de quo passim jam monuimus.

Ern.

Ver. 170. Τίς νύ σε κῆρ ἰδάμασσε] Silius:

Quinam te, qui casus, ait, dux maxime, fessa
 Eripuit Patria? — Lib. XIII. 450.

Quis te, care pater, cum stabant Italia regna,
 Exosus Latio Deus abstulit. — Ibid. 554.

Ver. 171. ἢ δολιχὴ νόσος; ἢ Ἀρτεμις;
 ἢ δολιχὴ νόσος ἀντιδιαστέλλεται πρὸς τὴν ἐκ
 βολῆς Ἀρτεμιδος, ἀλλαχθ' δὲ καὶ Ἀπόλλωνος.

- Εἰπέ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱός ὃν κατέλειπον,
 ἢ ἔτι παρ' κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢ τις ἤδη
 175 Ἀιδῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' ἔκ' ἔτι φασὶ νέεσθαι.
 Εἰπέ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχευ βελὴν τε ἴον τε,
 ἢ μένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει.
 ἢ ἤδη μιν ἐγήμεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.
 Ὡς ἔφαρ'· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ.
 180 Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληῶτι θυμῷ
 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δὲ οἱ αἰεὶ
 Φθίνουσιν ὕκτες τε καὶ ἡμάτα δακρυχέεσσι.
 Σὸν δ' ἔπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἐκῆλος
 Τηλέμαχος τεμένη ἰέμεται, καὶ δαῖτας εἴσας
 185 Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλιν ἀνδρ' ἀλεγύνειν.
 Πάντες γὰρ καλέεσσι πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μένει
 Ἀγρῶν, ἔδ' ἐ πόλινδ' ἐκατέρχεται· ἔδ' οἱ εὐναί,

* Dic item mihi et de patre, et filio quem reliqui.

* An adhuc apud illos meum munus, an aliquis jam

175 * Virorum alius habeat; me autem non amplius putent reditum

* Dic etiam mihi nuptae uxoris consiliumque mentemque,

* An maneat cum puero, et salva omnia cu-todiat:

* An jam eam duxerit Achivorum quicumque optimus.

Sic dixi: statim vero respondebat veneranda mater;

180 * Et omnino illa quidem manet afflicto animo

* Tuus in adibus; aerumnosae autem ei semper

* Consumuntur noctesque diesque lachrymas-fundenti.

* Tuum vero nondum quis habet pulchrum munus; sed quietus

* Telemachus praedia colit, et convivia aequalia

185 * Epulatur, quae decet principem virum curare;

* Omnes enim invitant: pater autem tuus illic manet

* In agro, neque in urbem proficiscitur: neque ei lecti,

174 ἢ παρ' ἐκείνοισιν ἔστιν] R. Eustath. 175 ἐκ' ἔτι] R. 182 Φθίνουσιν] Edd.
 praeter R. 185 καλέεσσι] Idd. vett. male.

* γέρας μὴ θάνατον· ὡς τὰ τοιαῦτα ἀφ' ὧν
 ἐκείνην ἔλαβεν. Eustath. (Ceterum Bar-
 tuchius edidit, νόσος γ' ἢ Ἀρτεμις. Sed
 nihil opus.

Ver. 175. ἐκ' Al. 85.

Ver. 177. Sequuntur versus duo, qui
 sunt Od. ε'. 527. 528. ubi et, qui hic est
 177. et 178. leguntur. Si in pluribus li-
 teris reperiantur hoc loco, non repudiem.

Sed potuit idem alio loco brevius, alio
 latius dixisse. Ern.

Ver. 178. ἐγήμεν] Vide infra ad ver.
 272.

Ver. 185. ἐκῆλος Τηλέμαχος τεμένη ἰέμε-
 ται.] Videtur nimirum prius oppetisse
 Anticlea, quam Penelope Proci ambirent,
 Ulyssisque facultates diriperent.

Ver. 184. τιμὴν] Al. τιμὴν. Quod

- Δέρμια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
 Ἄλλ' ὄγε χεῖμα μὲν εὔδει, ὅθι δρωῶς, ἐνὶ οἴκῳ,
 190 Ἐν κόνι, ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἴται·
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπάρῃ,
 Πάντῃ οἱ κατὰ γένον ἀλαῆς οἶνοπέδοιο
 Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήσονται εὐναί·
 Ἐνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος αἰεῖται,
 195 Σὸν πότμον γούων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
 Οὕτ' ἐμ' ἐνὶ μεγάροισιν εὖσκοπος Ἰοχέαιρα
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνεν·
 Οὔτε τις ἔν μοι νῆσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα

“ Strata, et laenæ, et stragula splendida;

“ Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia, in domo.

190 “ In pulvere, prope focum; vilibus vero corpori vestimentis indutus es.

“ Ast ubi venerit æstasque, virensque autumnus,

“ Undique illi per fertilem-partem vineæ vitifera

“ Ex foliis delapsis humiles sternuntur lectuli:

“ Ille ille jacet dolens, ingentemque in mente dolorem auget,

195 “ Tuum fatum deflens: molesta autem insuper senectus urget.

“ Sic enim et ego perii, et fatum oblii:

“ Neque me in ædibus jaculatrix-certa Diana

“ Suis mitibus telis superveniens interemit;

“ Neque aliquis me morbus invasit, qui utique maxime

190 ἦσται] F. A. 2. 5. L. 197 Οὔτε μ'] R.

et ipsam pronunciabatur *τεμίνη*. Vide ad *Il.* 6. 539.

Ver. 186. Πάντες γὰρ καλέουσι] Δοκεῖ δὲ ἀρχαῖον ἔθος εἶναι, εἰς δαίτας δημοσίας προκαλεῖσθαι τὰς βασιλεῖς τε καὶ τὰς δικαστάς. *Eustath.* Cæterum *Barnesius* hic legendum conjicit, Πάντας γὰρ καλέουσι. “ Non “ videtur verum,” inquit, “ *Telemachum* “ ab omnibus invitari; quare satius for- “ tan esset, πάντας legere; quoniam ille, “ præter *Proctor*, et alios quosvis hospitis “ exceperit; καλέουσι vero ad *Telemachi* “ servos refertur.” Satis invenuste.

Ver. 189. ἐνὶ οἴκῳ.] *Al.* κατὰ οἶκον.

Ver. 190. κόνι.] *Al.* κόνι.

Ibid. εἴται.] *Al.* ἦσται.

Ver. 193. βεβλήσονται] *Al.* βεβλήσασθαι. *Mi-* nus recte.

Ver. 195. Σὸν πότμον γούων.] *Al.* Σὸν πο-
τον ποδῶν.

Ver. 196. Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν] Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν, ὅτι καὶ ἐγὼν ἀνέστην, Ναυπλίου ἑταί-
δως μνηστῆρος θάνατον Ὀδυσσεύς. *Schol.*
Vide autem ad ver. 202. Cæterum re-
fertur hoc in loco vocula γὰρ non ad id
quod jam proxime præcessit, sed ad id
quod de *Ulyssis* absentis desiderio ele-
ganter reticetur. Vide ad *Il.* 6. 22.

Ver. 197. Οὕτ' ἐμ' ἐνὶ μεγάροισιν] *Al.* Οὕ-
τε μὲ γ' ἐν μεγάροισιν.

Ver. 201. Ἀλλά με σὸς τε πόθος.] *Clar-*
Vallentur. ad *Amm.* p. 59. edd. vet. ha-
bere ait *sch.* Meæ omnes σὸς τε habent.
Ern.

Ver. 202. Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη] Εἰς χιτῶνα
τὴν ἀγρότην ἐσιώπησεν, ὡς αἰτίαν ἔχοντι

- 200 Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 Ἀλλά με σὸς τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μεληιδέα θυμόν ἀπηύρα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγῳ' ἔβελον φρεσὶ μερυκρίζας
 Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνευίης·
 205 Τρεῖς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 Τρεῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἵκελον, ἥ καὶ ὀνείρω,
 Ἐπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὅξυ γενέσκειτο κηρύδι μᾶλλον·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Μητρὲς ἐμῆς, τί νύ μ' ἐμίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 210 Ὅφρα καὶ εἰν αἶδ' αὖ, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
 Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπόμεσθα γόοιο;

200 “ Tabe invisā ex membris tollere-solet animum:

“ Sed me tuique desiderium, tuique curæ, inclyte Ulysses,

“ Tuæque benignitas dulci animo privarunt.”

Sic dixit: Cæterum ego volebam mente cogitans

Matris meæ animamprehendere defunctæ:

205 Ter quidem aggressus-sum, amplectique me animus jubebat;

Ter autem mihi ex manibus, instar umbræ, vel et somnii,

Avolavit: mihi vero dolor acutus exortus est ex-animo magis:

Et ipsam allocutus verba alata dixi;

“ Mater mea, cur me non manes amplecti-te cupientem;

210 “ Ut etiam apud inferos, caris circa manibus amplexi,

“ Ambo tristi satiemui luctu?

208 προσηύδα] F. A. L. 210 φίλα] L. quod et aliæ secutæ sunt.

τὸν αὐτὸς ἐξαγαγόντων τῷ βίῳ. *Schol.* Vi-
de supra ad ver. 85.

Ver. 205. Τρεῖς μὲν ἐφωρμήθην.] *Virgil.*

Ter conatus ibi collo dare brachia circum;

Ter frustra comprehensa manus effugit imago,

Par levibus ventis, velutrique similima somno.

Æn. II. 792. VI. 790.

Hic alacer colla amplexu materna petebat,

Umbræque ter frustra per inane petita fefellit.

Silius Italic. lib. XIII. 648.

Ibid. ἀνώγει.] Aut legendum hic ἀνώγει,
quo modo in commentario citat *Eustathius*;
aut erit ἀνώγει non e Perfecto ἀνώγει,
sed ex Aoristo ἀνώγειν. Alioqui non con-
staret Temporum ratio. Vide ad *Il.* α'.
57.

Ver. 206. ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἵκελον.] *Vir-*
gil.

Dixerat; et tenues fugit, ceu fumus, in auras.
Æn. V. 740.

— manuum tactum suffugit et ictum.

Lucret. V. 151.

Ibid. εἵκελον.] Ita recte edidit *Barnesius*.
Nam *ἑκελον*, quod habent *Vulgati*, *primam*
corripit. *Al.* *ἑκελον*.

Ver. 209. Μητρὲς ἐμῆς, τί νύ μ' ἐμίμνεις]
Virgil.

— Ille ubi matrem

Agnovit, tali fugientem est voce secutus;
Quid natum toties crudelis tu quoque falsis
Laudis imaginibus? Cur dextræ iungere dextram
Non datur, ac veras audire et reddere voces?
Æn. I. 409.

Æneas, quo deinde ruis? quo proripis? inquit:
Quem fugis? aut quis te nostris complexibus ar-
cet?
Æn. V. 741.

Ἦ τί μοι εἶδ' ὦλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
 Ὡτρυν', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
 Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 215 ὦ μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φῶτ' ὦν,
 Οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 Ἀλλ' αὐτὴ δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
 Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὴν μένος αἰδομένον·
 220 Δαμνᾶ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λευκ' ὀστέα θυμὸς·
 Ψυχὴ δ' ἥϊ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
 Ἀλλὰ φῶς δὲ τάχις ταχιστα λιλαιέο· ταῦτα δὲ πάντα

“ Numquid mihi simulacrum hoc incluta Proserpina

“ Immisit, ut adhuc magis lamentans ingemiscam?”

Sic dixi: statim vero respondit veneranda mater;

215 “ Eheu, fili mi, supra omnes infelix viros,

“ Minime te Proserpina, Jovis filia, delatit;

“ Sed hæc conditio est mortalium, cum morui fuerint;

“ Non enim amplius carnesque et ossa nervi habent;

“ Sed ea quidem ignis valida vis ardentis

220 “ Absumit, ubi primum reliquerit alba ossa animus;

“ Anima vero, tanquam somnium, avolans volitat.

“ Sed in lucem celerrime contende; hæc autem omnia

221 ὄνειρον] R. Eustath. quod et ipsum rectum.

Da ungere dextram;
 Da unitor: torque amplexu ne sublebo nostro.

Id. VI. 207.

Ver. 210. φίλας πρὸς χεῖρας βαλόντες. Ἀφροδίτην κρυφαίως τιτασπώμεθα γυναικί. Sic II. ψ. 97.

αἰσώματα πρὸς χεῖρας βαλόντες
 Ἀφροδίτην κρυφαίως τιτασπώμεθα γυναικί

Ibid. φίλας πρὸς χεῖρας βαλόντες. Ἀφροδίτην
 αἰσώματα πρὸς χεῖρας βαλόντες. Sed perinde
 est. Quod enim hic ait Barnesius. “ Plu-
 “ calis hic Numerus bis jungitur. Duale,
 “ φίλας χεῖρας, et βαλόντες ἀφροδίτην τιτασ-
 “ πώμεθα.” itemque Eustathius, τὸ δὲ
 “ φίλας χεῖρας” σύνθεσις τῶν Ποιητῶν σχῆμα,
 διὰ μυριαχὺς συζυγούντι τὰ πληθυντικά καὶ
 τὰ διττά ὡς ἰσοδυναμῶντα plane nihili est;
 quia omne Duale est necessario Plurale.
 Neque, quoniam recte de duobus dicitur
 φίλας et τιτασπώμεθα, inde sequitur recte
 iidem de pluribus φίλα et τιτασπώμεθα

dici posse. Vide supra ad II. 18. et ad I. 47.

Ver. 216. ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος. Virgil.

— acque te Phœbe cœcina fefellit.

Dix. Anchisæ. — Id. VI. 47.

Ver. 218. Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας]

Ἀλλ' ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν.

Quæ πρὸς τὰς χεῖρας ἐκείνης ἐκείνην ἀνέστη.

Infra ver. 222.

Ver. 221. Ψυχὴ δ' ἥϊ' ὄνειρος.] Virgil.

— tenuis sine corpore vitas

Admonet volitare cava sub imagine formæ.

Id. VI. 500.

Λέγεται δὲ ἡ τῆς ψυχῆς φύσις ἐπὶ τὴν σελή-
 νην, ὅν ἡ γυνὴ τινὰ διὰ καὶ ὀνειράτα ἡμῶν
 λάτρεται. Καὶ περὶ ταύτης ἰδὲ τὸ μὲν
 λέγεται τὸ “ Ψυχὴ δ' ἥϊ' ὄνειρος, ἀπο-
 πταμένη πεπότηται.” Plutarch. de Furore
 in Orbe Luna, haud longe a fine. Vide
 et supra ad ver. 206.

Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τῇ εἴπῃσθα γυναικί.

Ναὶ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες

225 Ἠλυθον, (ἄτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,)

Ὅσσαι ἀρισην ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θυγατρὲς·

Αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαιὸν ἀσπλύνες ἠγχεῖδοντο.

Αὐτὰρ ἐγὼ βέλεον, ὅπως ἐρέοιμι ἐκάσῃ·

Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βελή·

230 Σπασσάμενος τανύκηες ἄρ' παχέας παρὰ μηρῶν,

Οὐκ εἶων πίειν ἄμα πάσας αἶμα κελαιόν.

Αἱ δὲ προμνηστῆναι ἐπήεσαν· ἢ δὲ ἐκάσῃ

Ὅν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέειν ἀπάσας.

“ Semper, ut etiam in posterum tue dicas uxori.”

Nos quidem sic verbis colloquebamur: mulieres autem

2 Accesserunt, (incitabat enim incluta Proserpina)

Quotquot optimatum uxores erant, atque filie:

Hæ utique circa sanguinem nigrum frequentes congregabantur.

Cæterum ego consultabam, quo pacto interrogarem singulas:

Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium;

2) Stricto acuto gladio, crasso a femore,

Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.

Illæ vero deinceps accedebant; unaquæque autem

Suum genus narrabat: ego vero interrogabam omnes.

225 ἄτρυνεν γὰρ] F. A. R. recte. 230 Σπασσάμενος] R. ut alibi. Eustath.

231 πίνων] R. male. πίνω] cæteræ.

Ibid. ἥϊ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται. — Similiter Apollonius;

— Nos δὲ αἱ ἥϊ' ὄνειρος.

— ἡ γυνὴ τινὰ διὰ καὶ ὀνειράτα ἡμῶν

Argonautic. III. 505

Ver. 222. φέοις δὲ] Al. φέοις.

Ver. 225. ἵνα καὶ μετόπισθε τῇ εἴπῃσθα γυναικί.]

Mænetus, Var. lect. Lib. XI.

cap. 7. hæc verba, sicut et Virgili. [Æn.

VI. 898.] “ portaque emittit æburna.”

recta quadam urbanitate fabulam riden-

tem propinare existimat. Similiter Plu-

taarch. de audientis Poëtis; Καὶ γὰρ τὸ

τὸ ἐμνηστῆναι Ὅμηρος εἰς τὴν νεοῖαν εἰσεν ὡς

γυναικὶς ἀκρόασις ἔσαν διὰ τὸ μὲν ἀνδρῶν.

Vide Julian. Orat. III. et infra ψ. 506.

etc.

Ver. 224. αἱ δὲ γυναῖκες] Ἠλυθον.] Εὐταξ-

ος δὲ τῇ ποιήσει τεχνώμενος καὶ ἀκμήν.

καταλεγει πρῶτον ἡρώεας· ἵνα διαναπαύσας

τὴν λέγειν βραχὺ, πρὸς Ἡρώεας μεταβαίνει.

Eustath.

Ver. 229. Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη

φαίνεται βελή.] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Id. IV. 287.

Ver. 231. πίνων] Ita ex Sæbri Indice

edidit Barnesius: Atque ita scriptum oc-

curret in omnibus. Illud. 8. 263. 4. 481.

Odys. 2. 585. 584. Val. g. hoc in loco

πίνων. Quæ vox non Homérica. Non-

nulla habent πίνων. Quo modo in com-

mentario citat Eustathius. Clark. Vide

Var. Lect. Firmatur Barnesii correctio

etiam ex eo, quod ante 152 est πίνων.

Nec tamen est necessaria, tutiusque erat,

libros antiquos sequi et dare πίνων. Ern.

Ver. 232. ἢ δὲ ἐκάσῃ] Al. ἢ ἐκάσῃ.

Ver. 233. ἐγὼ δ' ἐρέειν ἀπάσας.] Ὅτι

πάνω δὲ εἰς τὸ Πάριος τὴν ἐκφράσιν ταυτην,

- Ἐνδ' ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν,
 235 Ἦ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
 Φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 Ἦ ποταμοῦ ἠράσσατ', Ἐνιπῆος Δείοιο,
 Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησι·
 Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πάλεσκετο καλὰ ῥέεθρα.
 240 Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαίηοχος Ἐννοσίγαιος,
 Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινῆεντος·
 Πορφυρεον δ' ἄρα κῦμα περισάδῃ, ἔρει ἴσον,
 Κυρτωθέν κρύψεν τε θεὸν, Διητὴν τε γυναῖκα·
 Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνιον ἔχευεν.

Hic sane primam Tyro vidi nobili-patre-natam,
 235 Quae dixit Salmoni eximii se filiam esse;
 Dixitque Crethae se uxorem esse Aiolidae:
 Quae fluvium amavit Enipeum divinum,
 Qui longe pulcherrimus fluviorum super terram labitur:
 Et ea propter Enipei versabatur pulchra fluentia.
 240 Huic vero cum se-assimilasset terram-cingens Neptunus,
 In ostiis fluvii accubuit vorticosi:
 Purpureus autem fluctus circumstitit, monti aequalis,
 Curvatus; absconditque deum, mortalemque feminam:
 Solvit autem virgineam zonam, somnumque offudit.

254 πρῶτον] R. 244 Λῦσε δὲ] Edd. vett.

ἡρώων ἅμα καὶ ἡρώων πεποιήκει κατάλο-
 γον, — ἀναπληρῶν τε, ὡς καὶ ἀλλαχὺ ἐρε-
 ῖται, ὅτι τῇ Ἰλιάδι ἐλλειπύται, καὶ ἅμα
 πλατύνων ἔτι τὴν ποιήσιν. Eustath.

Ver. 254. πρῶτην] *Al.* πρῶτον.
 Ibid. Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν.] Ἐν ἡδεῖ
 εἶπεν· δυσσεβὲς γὰρ ἦν ὁ Σαλμωνεύς, ἀντι-
 βροντῶν τῷ Δίῳ, καὶ ἀντασφάπτων διὸ καὶ κε-
 ραυνοῖς περιέπεσεν. Εἰρωνεία δ' ἐν κέχρηται.
 Schol. Male: Nam in huiusmodi narra-
 tione nullus Ironiae locus. Vide et ad
 ver. 255.

Ver. 255. Σαλμωνῆος ἀμύμονος] Περι δὲ
 Σαλμωνέως φασὶν οἱ νεώτεροι ὡς ἄρα ὁ ἀνὴρ
 ἀσεβὴς ἦν, ἀντιβροντῶν τε καὶ ἀντασφάπτων
 τῷ Δίῳ, δι' αὐτὸ καὶ κεραυνώθη. Ὁμηροῦς μὲντοι
 ἔκ οὗδε τοιούτων τι, ἀλλὰ ἀμύμονα τὸν Σαλ-
 μονίαν φησὶν. Eustath. Similiter et Da-
 crier. Atqui nihil impedit vox ἀμύμονος
 quominus homo pravis moribus fuerit
 Salmonius. Vide supra ad α'. 29. et ad
 Il. β'. 675.

Ver. 257. Ἐνιπῆος Δείοιο.] Ἐνιπῆος Δεί-
 ος ποταμός, καὶ Θεσσαλίας. Schol. Vide
 et Strabonem, Geograph. Lib. VIII. pag.
 546. al. 556.

Ver. 258. Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ
 γαῖαν ἴησι.] Similiter de Fluvio *Alpe* Poe-
 ta, *Iliad.* φ'. 158.

Ἀξὺν, ὃς καλλιστὸν ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν.

Clark. Unde patet in ἴησι h. l. intelligen-
 dum ὕδωρ ut supra ἀναρρίπτειν intell. ἔστι
 μά. Ern.

Ibid. ἴησι] *Al.* ἴησι.

Ver. 259. πάλεσκετο] *Versari* solebat.
 Vide ad Il. α'. 37. et β'. 221.

Ver. 240. Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος] Vide ad
 Il. γ'. 45. *Al.* Τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος. Clark.
 Hoc praetulerim, ut mollius et magis
 Homericum. Ern.

Ver. 242. Πορφυρεον δ' ἄρα κῦμα πε-
 ρισάδῃ.] Virgil.

At illum

- 245 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Χαῖρε, γύναι, φιλότῃτι περιπλομένε δ' ἐναυτῆ,
 Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ ἐκ ἀποφάλιοι εὐναὶ
 Ἀθανάτων· σὺ δὲ τῆς κομέειν, ἀπιταλλέμεναί τε.
 250 Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνης·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 Ἢ δ' ὑποκυσσαμένη, Πελίην τέκε καὶ Νηληϊά·
 Τὼ κρατερῶν θεράποντε Διὸς μεγάλῳ γειέσθην
 255 Ἀμφοτέρω· Πελὶς μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ

15 Ceterum postquam perfecisset deus amatoria opera,
 Inhaesit sane ei manui, verbumque dixit, et compellavit;
 "Gaude, mulier, amore-hoc: circumveluto autem anno,
 "Paries pulchros liberos; quoniam haud inanes concubitus
 "Immortalium: tu vero eos cura enutrique.
 20 "Nunc autem i ad domum, et contine-te, neque mentionem-feceris;
 "At ego tibi sum Neptunus terrae quassator."
 Sic locutus, pontum subiit fluctuantem.
 Illa autem gravida-facta, Peliam peperit et Neleum:
 Qui fortes ministri Jovis magni fuerunt
 25 Ambo: Pelias quidem in spatiosa Ialco

246 ὀνόμαζεν] Edd. male. 253 ὑποκυσσαμένη] F. A. L.

circumstita in montis faciem circumstitit unda,
 Accipitque sinu vasto.

Georgic. IV. 200.

Ver. 245. κρύψεν τε] *Al.* κρύψεν δὲ.

Ver. 244. Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην.] Simi-
 liter Catullus:

— solvit zonam diu ligatam.

Carm. II. ver. 13.

Ver. 247. περιπλομένη δ' ἐναυτῆ, Τέξεις] Quod si ita, neque ultra decimum
 "mensum futura mulierum protolli pot-
 "est; quæri oportet, cur Homerus scrip-
 "serit Neptunum dixisse puellæ a se
 "recens compressæ; Χαῖρε νῦν φιλότη-
 "τι περιπλομένη δ' ἐναυτῆ, Τέξεις ἀγλαὰ
 "τέκνα" etc. — Sed Favorinus mihi ait
 "περιπλομένη ἐναυτῆ non confecto esse
 "anno, sed affecto. In qua re usus est
 "verbo non vulgaris significationis. Af-

fecta enim, sicuti M. Cicero et vete-
 rum elegantissimi locuti sunt, ea pro-

"prie dicebantur, quæ non ad finem ip-
 "sum, sed proxime finem progressa de-
 "ductave erant." Gellius, Lib. III. cap.
 16. Ubi notandum, pro Χαῖρε γύναι, le-
 gisse Gellium, Χαῖρε νῦν. Clark. Non vi-
 detur Gellius sic legisse, sed esse vitium
 in editis, quod et in Gronoviana recte
 correctum in γύναι. Ern.

Ver. 248. τέκνα· ἐπεὶ ἐκ] Barnesius edi-
 dit, τέκνα· ἐπεὶ ἐκ, quo modo et apud
 Gellium legitur, loco jam citato. Sed et
 ferri potest vulgata lectio; pronunciando
 scilicet ἐπ' ἐκ, vel ἐπειδὴ duabus syllabis.
 Sic *Iliad.* γ'. 777.

Μέλλω ἐπεὶ εὐ' ἐμὲ τέκεσθαι.

Vide et ad Il. ε'. 549. et γ'. 555.

Ver. 252. Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο] Virgil.

Hæc Proteus; et se jactu dedit æquor in altum.
 Georg. IV. 528.

- Ναῖε πολύρρηγος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 Τὴς δ' ἐτέρης Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
 Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθιάονά δ' ἱππιοχάρμην.
 Τὴν δὲ μέτ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θυγάτρα,
 260 "Ἡ δὲ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι·
 Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιόνά τε, Ζῆνδόν τε,
 Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ ἔ μιν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 Ναίεμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἑόντε.
 265 Τὴν δὲ μέτ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρυῶνος ἀκοίτη,
 "Ἡ ῥ' Ἑρακλῆα θρασυμένμονα, θυμολέοντα,

Habitabat abundans-pecore; hic vero in Pylo arenosa.

Alios vero Cretheo peperit regina mulierum,

Æsonemque, atque Pheretem, Amythaonemque gaudentem-equis.

Post hanc vero, Antiopen vidi, Asopi filiam;

260 Quæ utique et Jovis gloriabatur in ulnis se-dormisse;

Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque,

Qui primi Thebarum sedem condiderunt septem-portas-habentium,

Turribusque munierunt; quoniam non absque-turribus poterant

Habitare spatiosas Thebas, fortes licet essent.

265 Post hanc autem, Almenam vidi, Amphitryonis uxorem,

Quæ scilicet Herculem audacem, animum-leonis-habentem,

257 τίκε] Edd. vett. Eustath. recte. 260 Ζηὸς εὐχεται] F. perperam.
 εὐχετ' est ex εὐχεται, ut habet Schol. 261 Καί ῥ' ἔσχεν δύο παῖδας] F.
 A. L.

Tantum effata
 — se fluvio Dea condidit alto.

Æn. XII. 885.

Ver. 254. Θεράποντε Διὸς] Βασιλεῖς· καὶ
 γὰρ οἱ πολεμικοὶ, Θεράποντες ἄρτος. Schol.

Ver. 255. Ἰαολκῶ] Ἰωλκός, πόλις Θεσ-
 σαλίας. Schol.

Ver. 256. ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ] Ὁ Νηλεὺς
 δηλαδή. Eustath.

Ver. 259. Ἀσωποῖο θυγάτρα.] Vide Pau-
 san. Lib. II. cap. 6.

Ver. 261. ἔτεκεν] Al. ἔσχεν.

Ver. 262. Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν]
 Οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες — τὴν πόλιν τὴν
 κάτω προσώκισαν τῇ Καδμείᾳ, καὶ Θήβας
 ὄνομα ἔδιντο κατὰ συγγένειαν τῆς Θήβης.
 Μαρτυρεῖ δὲ μοι τῶ λόγῳ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ
 Ὀδυσσεΐᾳ. "Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν
 "ἑπταπύλοιο, Πύργωσάν τ'· etc." Ὅτι δὲ

Ἀμφιόνος ἦδε, καὶ τῆς ἑξῆς λέξεως τῆς
 λέξης, ὅτινα ἐπαύσατο λέγον ἐν τοῖς ἑσπέρ.
 Pausan. Lib. IX. cap. 14.

Ver. 263. ἐπεὶ ἔ μιν ἀπύργωτόν] Pau-
 sanias, loco jam citato, legit, ἐπεὶ ἔ μιν
 ἀπύργωτον. Clark. Vide ad ζ'. 48.

Ver. 269. μένος αἰὲν ἀστευρῆς.] Schol. iuste
 explicat, Ὁργῆς ἀφροῦτε μεσσε. Minus
 recte.

Ver. 270. Ἐπικάστην.] Παρὰ τοῖς Τραγ.
 καὶ Ἰσκάστην. Schol.

Ver. 272. Γηραμένην ἢ υἱὲ ὁ δ' ἐν πατρὶ
 ἑξαναρίζας γῆμιν] Τὸ δὲ "γηραμένην" καὶ
 τὸ "ἐγνημί" φανερὰν διαφορὰν δηλοῦν τῇ γῆμιν
 καὶ τῇ γήμασθαι. Eustath. Nempe γῆμιν
 proprie est, Uxorem ducere; γήμασθαι
 Uxorem se alicui dare. Vide supra ad
 ver. 178. item ad ε'. 491. et ε'. 296.

- Γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μέγαλοιο μιγεῖσα·
 Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θυγάτρα,
 Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρυῶνος υἱὸς, μένος αἰὲν ἀστευρῆς.
 270 Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 "Ἡ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδομένησι νόοιο,
 Γηραμένην ἢ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἑξαναρίζας
 Γῆμιν ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχωεν,
 275 Καδμείων ἦνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βελάς·
 "Ἡ δ' ἔβη εἰς Αἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 Ἀφαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρα,

Peperit, in ulnis Jovis magnanimi commista:

Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;

Quam habuit Amphitryonis filius, robore semper indomitus.

270 Matrem quoque Oedipodis vidi, pulchram Epicasten,

Quæ ingens facinus commisit insipientia mentis,

Nupta suo filio; ille vero suum patrem ubi-interfecisset,

Eam uxorem-duxit: statim vero hæc vulgata dii fecerunt hominibus.

Sed ille quidem in Thebe amabili dolores patiens,

275 Cadmeis imperabat deorum dira per consilia:

Illa autem abiit in orcum validas-portas-habentem, firmum,

Deligato laqueo sublime ab alta trabe,

265 εὐ' μιν] A. L. 272 Γηραμένην] F. A. L. male. 273 ἀνθρώποισι] F.
 male.

Ibid. υἱεῖ] Ammon. in γῆμιν legit υἱῶν,
 quod et ipsum locum habet. Ern.

Ver. 275. ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν]
 Ἄνα ἔφημα πᾶσι λέγειν καὶ συνδάνεσθαι ἢ
 ἐπιτάττειν. Schol. Aliter Pausanias: Ὁ δὲ
 θεὸς καὶ τὸν πατέρα ἀποκτενῶν ἡμιλ-
 λος αὐτῇ καὶ τὴν μητέρα ἔγνημι. Παῖ-
 δας δ' ἐξ αὐτῆς ἔδεκτο οἱ γενέσθαι, μάρτυρες
 τῆς ἑξῆς λέξεως, ὅς ἐποίησαν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ·
 "ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποι-
 σιν." Πῶς δὲ ἐποίησαν ἀνάπυστα ἄφαρ, εἰ
 δὲ τίσασθαι ἐξ Ἰσκάστης ἐγένοντο παῖδες τῷ
 Οἰδίπῳ; Lib. IX. cap. 5.

Ver. 274. Θήβῃ πολυηράτῳ] Πολλὰς ἀράς
 καὶ θλάδας θεῶν ὑπομείνας. [Ita Barn-
 sies pro vulgato ὑπομείνας ἢ] ἔ γὰρ ἐρασ-
 μὸς ὅπως ἐν ἡ τῷ ὑποκειμένῳ ἀκόλυντον.
 Schol. Atqui vox πολυηράτος semper alibi
 apud Poëtam amabilem significat:

πολυηράτος ἐς γάμους ἄρην.
 Odyss. ε'. 126.

Αἰτῆς ἐπὶ ῥ' ἔβην πολυηράτον ἰκόμεθ' ἄμω.
 Ibid. 365.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυηράτον ἰκόμεθ' εὐνὴν.
 Ψ'. 354.

Vide et ad Il. ε'. 512.

Ver. 275. ἦνασσε.] Vide ad Il. π'. 172.

Ver. 277. Ἀφαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ'
 ὑψηλοῖο μελάθρα.] Virgil.

Et nodum infermis leti trabe nequit ab alta.

Æn. XII. 603.

καμπίσσει στήν.
 Ὅς δὲ κρεμάσιν τὴν γυναῖκα εἰσεῖδον,
 Πλεκταῖς ἰσθμῶν ἐκτεταγμένῃ.

Sophocles, Oedip. Tyran. ver. 1271.

Euripides hujus mortem aliter refert:

- Ἦν' ἄχρ' ἰσχυμένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἑρινύες ἐκτελέεσι.
 280 Καὶ Χλωρὴν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
 Γῆμεν, ἔον διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
 Ὀπλοτάτην κέρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο.
 Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηῶ ἱφί' ἀνάσσειν,
 Ἡδὲ Πύλα βασιλεύει· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
 285 Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέροντα.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἱφθίμην Πηρὴν τέκε, Δαῦμα βροτοῖσι.
 Τὴν πάντες μινωῖο περικτίται· ἔδ' ἐτι Νηλεὺς
 Τῷ ἐδίδε, ὅς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπας

Suo dolore correpta; illi vero dolores reliquit pone
 Valde multos, quotquot scilicet matris Furiae efficiunt.

- 280 Et Chlorin vidi perpulchram; quam olim Neleus
 Uxorem-duxit, suam ob pulchritudinem, postquam dedisset innumera spem
 Minimam-natu filiam Amphionis Iasidae:
 Qui quondam in Orchomeno Minyeo fortiter imperabat:
 Atque in Pylo regnabat: peperit autem ei illi insignes liberos,
 285 Nestoremque, Chromiumque, Periclymenumque magnanimum.
 Post hos autem eximiam Pero peperit, miraculum hominibus;
 Quam omnes ambiebant vicini: neque omnino Neleus
 Ulli dabat, qui non camuras boves latis-frontibus

279 ἐκτελέουσιν. 285 Μινυηῶ] F. A. L.

Μήτηρ δ' ὅπως ἐπὶ τῇ στυγερῇ
 Ὑπερταύνησ' ἔστασ' ἐκ νεκρῶν ἔτι.
 Κατὰ δὲ ἄλλα· ἡ δὲ μέση, καὶ ἀρχαία
 Ὡς τὴν σὺνδραμον.

Phaeniss. ver. 1464.

Ver. 278. Ἀχρ' ἰσχυμένη] *Al.* ἄχρ' ἰσχυμένη.

Ver. 279. ἐκτελέουσιν.] *Al.* ἐκτελέουσιν.

Ibid. Abesse MS. Ἑρινύες μητρός dicuntur ut *πατρὸν* ὁ. 475. Videantur autem hic Patris potius interfecti, quam Matris Furiae commemorari debere: sed et hanc *Cædipus* incestu violaverat. *Ergo.*

Ver. 280. Καὶ Χλωρὴν εἶδον περικαλλέα.] Ὁ δὲ πολυφωνότατος ἀπάντων τῶν ποιητῶν Ὀμηρος, ὅταν μὲν ἄραν ὁφείας εὐμορφῆς καὶ κάλλος ἡδονῆς ἐπαγωγὸν ἐπιδείξασθαι βούληται, τῶν τε φωνηέντων τοῖς κρατίστοις χρῆσται καὶ τῶν ἡμιφώνων τοῖς μαλακωτάτοις, καὶ ἐκαταπυκνῶσι τοῖς ἀφώνοις τὰς συλλαβὰς, ὥς συγκόψει τὰς ἡχάς παρατιθεῖς ἀλλήλοις τὰ δυσήκιστα, πρᾶσιαν δὲ τινα

ποιήσει τὴν ἀρμονίαν τῶν γραμμάτων, καὶ βίβαν ἀλύτῳ διὰ τῆς ἀκοῆς, ὡς ἐκ τῆς ταύτης. — Καὶ Χλωρὴν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτὶ Νηλεὺς Γῆμεν ἔον διὰ κάλλος, ἰπὶ πόρε μυρία ἔδνα. *Dionys. Halicarn.* περὶ συνδραμον, §. 16.

Ver. 281. Γῆμεν.] Vide supra ad ver. 272.

Ibid. ἔον διὰ κάλλος.] Ita ex *Schol.* *Aldinis* et ex *Dionysio*, loco jam citato, edidit *Barnesius*. Quocum facit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. Sic *Iliad.* α. 72. Ἦν' διὰ μαντοσύνην. *Vulg.* hoc in loco, ἔον μετὰ κάλλος. Cæterum nonnulli, notante *Barnesio*, post vocem Γῆμεν distinguunt, leguntque; ἔον μετὰ κάλλος ἰπὶ πόρε μυρία ἔδνα. Satis inticete. *Clark.* *Eustathii* quidem tempore *Codd.* consensu habebant μετὰ. pag. 1684. 58. μετὰ κάλλος, τῇσι δὲ κάλλος. *Ergo.*

Ibid. ἔδνα.] Ἐνθα φανερῶς, ὡς καὶ ἐν

- Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης
 290 Ἀργαλέας· τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
 Ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεὸς κατὰ μοῖρα πέδησε,
 Δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι, καὶ βεκόλοι ἀγροῖῳται.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 Ἀψ' περιτελλομένῃς ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 295 Καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐη,
 Θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βελη.
 Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέα παράκοιτιν,
 Ἡ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρον' ἐγείνατο παῖδε,
 Κάστορά τ' ἱππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.

Ex Phylace abegisset roboris Iphiclei

- 290 Difficiles-abactu: has vero solus pollicitus est vates eximius
 Abacturum se: grave autem dei fatum impedivit,
 Vinculaque sæva, et bubulei agrestes.
 Sed cum jam mensesque et dies exacti-essent,
 Rursus circumvoluto anno, et advenissent horæ;
 295 Tum vero demum ipsum solvit vis Iphiclea,
 Vaticinia omnia locutum: Jovis autem perficiebatur consilium.
 Et Ledam vidi, Tyndari uxorem,
 Que ex Tyndaro magnanimos peperit-filios,
 Castoremque equorum-dormitorem, et pugilatu strenuum Pollucem;

ἀλλας, ἔδνα Ὀμηρος λέγει τὰ τῷ νηφίς
 τῶν τῶν ὑδαφν. *Eustath.*

Ver. 283. Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ] Τὸ δὲ, ὡς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ ἀνάσσειν, ἢ Πύλα βασιλεύειν, ὃ πάντῃ ἔχει σαφῶς, εἴτε περὶ Ἀμφίονος, εἴτε περὶ Νηλεὺς λέγεται. *Eustath.*

Schol. *de Neleo* interpretatur, quem et *Pylo* et *Orchomeno* imperasse refert. Quin et istud Ἡδὲ Πύλα βασιλεύειν de *Neleo* intelligendum liquet ex ver. 256. supra. Porro dubitat *Eustathius* annon hic legendum sit, Ἡ δὲ Πύλα βασιλεύειν ut sit sententia; ὃ πατὴρ μὲν Ἀμφίον ἐν Ὀρχομενῷ ἀνάσσει, ἡ δὲ θυγάτηρ Χλωρὴ Πύλα βασιλεύει διὰ τὸν ἀνδρα Νηλεα.

Ibid. Ὀρχομενῷ Μινυηῶ] Ὀρχομενός, πόλις Βοιωτίας. *Schol.* Δύο γὰρ Ὀρχομενοί, ὃ μὲν τῆς Ἀρκαδίας, ὃν Ὀμηρος καλεῖ σπολυκλήν, [*Iliad.* β'. 605.] ὃ δὲ τῆς Βοιωτίας, ὃν Ὀμηρος καλεῖ Μινύειον. *Schol.* ad *Thucyd.* Lib. III. §. 112.

Ver. 285. Περικλύμενόν τ' ἀγέροντα.] Vide *Schol.* ad *Apollonii Argonautic.*

Lib. I. ver. 156. item *Ovidium Metamorph.* Lib. XII. ver. 556.

Ver. 287. οὐδὲ τι] *Al.* ὅδ' ἐτι.

Ver. 289. Φυλάκης] Πόλις Θεσσαλίας. *Schol.*

Ver. 290. Ἀργαλέας] Χαλεπὰς, δυσκόλως· ἀπὸ τῷ περιέχοντος δὲ καὶ ἐξωθεν πράγματος ἀπὸ τὸ περιεχόμενον ἐπανόμασεν. Ἀργαλέας γὰρ ἔκ αὐτῶν αἱ βόες, ἀλλ' αἱ περὶ αὐτὰς πραγματεύονται καὶ σπονδαί. *Schol.*

Ibid. τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων Ἐξελάαν] *Schol.* Μελάμπους ὁ Ἀμφιδάμονος. *Propertius*:

Turpia perpessus vates est vincla Melampus,
 Cognitus Iphiclei subripuisse boves;
 Quem non lucra, magis Pero formosa coëgit
 Mox Amythaonia nupta futura domo.

Lib. II. iii. 15.

Vide infra ad ὁ. 225.

Ver. 297. Τυνδαρέα] Ita *Vulgati* et hic et infra ὁ. 198. ubi iterum occurrit hæc vox. Similiterque τ'. 518. ὁ. 66. Πανδα-

- 300 Τὼς ἄμφω ζῶες κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
" Ἀλλοτε μὲν ζῶεσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθναῖσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσι.
Τὴν δὲ μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλῶης παρὰκοιτιν,
305 Εἰςιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, (μινυνθαδίῳ δὲ γενέσθην.)

300 Quos ambos vivos detinet alma terra;
Qui etiam infra terram, honorem a Jove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum autem rursus
Mortui sunt; honorem vero sortiti sunt æqualiter diis.
Post hanc autem, Iphimedian, Alœi uxorem,
305 Aspexi, quæ sane dicebat Neptuno se commixtam fuisse:
Et peperit utique duos filios, (brevis autem vitæ fuerunt,)

305 Vid. not.

ρίε. Barnesius autem legendum contem-
dit Τυνδάρεω, Πανδάρεω.

Ver. 299. Πολυδεύκεια] Pronunciabatur Πολυδεύκη.

Ver. 300. Τὼς ἄμφω ζῶες κατέχει φυσί-
ζοος αἶα] Sic. Il. γ'. 243.

—— τὼς δ' ἦδη κατέχεν φυσίζοος αἶα.
Et Odys. κ'. 548.

Τοῖν γὰρ κεφαλὴν ἑνὲς αὐτῶν γαῖα κατέσχευ.

Ibid. κατέχει] Al. κατέχεν.

Ver. 301. πρὸς Ζηνὸς] Al. παρὰ Ζηνός.

Ver. 302. " Ἀλλοτε μὲν ζῶεσ' ἑτερήμεροι,
ἄλλοτε δ' αὖτε τεθναῖσιν" Virgilius:

Si fratrem Pollux alterna morte redemit,
Itque reditque viam toties.

Æn. VI. 181.

Ἀναρεθίντος Κάτορος ὑπὸ Μελιάρου, ἢ Πο-
λυεύκους, Πολυδεύκης ἄφρατος ὢν, διὰ τὸ ἐκ
Διὸς γενέσθαι, παρεκάλεσε τὸν πατέρα, ὅπως
ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νιμασθαι πρὸς τὸν ἀδελφὸν
τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὥστε παρ' ἡμέραν ἀμφοτέρους,
ὅτι μὲν ἐν Ὀλύμπῳ διατρίβειν, ὅτι δὲ ἐν Ἀΐ-
δωνίῳ. Schol. ad ver. 300. Αἰνίσσεται δὲ,
φασιν, ὁ μῦθος ταῦτα εἰς τὴν ἐν ἑορᾷ διδύ-
μους, οἷς οἱ αὐτοὶ λέγονται εἶναι οἱ διόσκουροι·
οἱ γενόμενοι μὲν κατὰ γῆς, δοκῶσιν οἶον τεθ-
ναῖναι ἀναστίνοντες δὲ, ζῆν λέγονται. Eu-
stath. Mire autem Macrobius; "Gemini
"autem, (inquit,) qui alternis mortibus
"vivere creduntur, quid aliud nisi Solem
"unum eundemque significant, modo

"descendentem in ima mundi, mo-
"undi in summam altitudinem resur-
"gentem?" Saturnal. Lib. I. cap. 11.
Clark. De dissensu veterum super la-
re atque hoc loco, aliis statuentibus, al-
ternis alterum in inferis, alterum in cælo
esse, aliis utrumque alio die apud inferos,
alio apud superos esse, vid. Hamsterh. V.
Cel. ad Lucian. T. I. pag. 286. Irm.

Ver. 303. τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσι.]
Ita optime restituit Barnesius. Fulg. λε-
λόγχασιν. Quod nullo modo ferri potest.
Penultima enim necessario prodicatur.
Vide et ad Il. α'. 57. Clark. Eustathius
λελόγχασιν (non λελόγχασιν) in libris suis
habuit, in qua lectione ait penultima
contra consuetudinem corripi. Sed ad-
dit: εἰ ἴσως εὐρεθῇ πρὸς κατ' ἐκθλίψιν τὴν
ληγέσης γραφόμενον, τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα
θεοῖσιν. pag. 1687. 14. Potebat dicere λε-
λόγχασιν legendum κατ' ἐκθλίψιν ultimæ.
Nam, ut sæpe ad Iliada monuimus, in
libris MSS. sine ἐκθλίψει scribuntur sæ-
pe verba, quæ tamen cum elisione pro-
nuncianda sunt, quod ratio versus docet,
idque centies imitata sunt edd. primæ, ut
varietas lect. docet: et fortasse antiquissi-
mis temporibus omnia sic scripta sunt.
Imperiti deinde h. l. addidere stultissime
τὸ ν, ut alibi millies. Ern.

Ver. 304. Ἰφιμέδειαν] Al. Ἀμφιμέδειαν.
Ver. 307. "Ὀπὸν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ'
τ' Ἐφιάλτην· ὅς δὲ μνηστῆρας etc.] Virgil.

- Ὀπὸν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·
Ὅς δὲ μνηστῆρας θρέψε Ζεῖδαρος Ἀρετρα,
Καὶ πολὺ καλλίστας, μετὰ γε κλυτὸν Ὀρίωνα·
310 Ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
Οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα εἴησιν πολυαῖκος πολέμοιο·

Otumque deo-parema, inclytumque Ephialtem:
Quos scilicet procerissimos enutrivit alma Terra,
Et longe pulcherrimos, post inclytum Orionem:
310 Novennes etenim hi etiam novem-cubitorum erant
Latitudine: at longitudine erant novem-ulnarum.
Qui etiam immortalibus minabantur, in Olympo
Certamen moturos se tumultuosi belli:

Hic et Alcidæ geminos, immania vidi
Corpora; qui manibus magnum rescindere cæ-
lum
Aggressi, superisque Jovem detrudere regnis.
Æn. VI. 582.

Temerosos partus immania monstra Gigantum
Eddidit, arsurus in Jovis ire domum. —
Exstruere hi montes ad sidera summa parabant,
Et magnum bello sollicitare Jovem.
Ovidius, Fast. V. ver. 35. 39.

Porro Virgilio locum inter eos recenset
Macrobis, in quibus Virgilius Homericæ
arminis majestatem non æquet. "Ho-
merus magnitudinem corporum alto la-
toque dimensus est, et verborum ambitu
"membra depinxit. Vester ait, immania
"corpora nihilque ulterius adjecit, men-
"surarum nomina non ausus attingere.
"Ille de construendis montibus cona-
"tum insanæ molitionis expressit: hic
"aggressos rescindere cælum dixisse con-
"tentus est." Saturnal. Lib. V. cap. 15.
Saliger autem Virgilium hoc in loco su-
periore contendit. "Quod ad montium
"congestionem attinet, nemo Græcorum
"ad illorum numerorum artem accessit;
"— et plus dixit quam Homerus. Ille
"enim ἀπειλήτην: nos autem, — mani-
"bus magnum rescindere cælum Aggres-
"si, etc." Poetic. Lib. V. cap. 3. At-
qui non advertit vir eruditus, quanto ad-
huc majorem habeat vim apud Homerum
istud "Καὶ νό κεν ἐξέπλεσαν etc." ver.
516. Vide ad ver. 316.

Ver. 308. Ὅς δὲ μνηστῆρας] Τί ἔν ὁ Τιτυὸς

[infra ver. 576.] ἐπ' ἐννέα κῆτο πέλεθρα;
γηγενῆς ἐκείνος· τῶν δὲ ἀντιθέσσει ἀνδρά-
ποις. Schol.

Ver. 309. Καὶ πολὺ καλλίστας, μετὰ γε
κλυτὸν Ὀρίωνα.] Notandum hic Amplifi-
cationis genus, de quo Quintilianus;
"Fit et aliter supra summum adjectio;
"ut apud Virgilium de Lauso; (Æn.
"VII. 649.) — Quo pulchrior alter Non
"fuit, excepto Laurentis corpore Turni.
"Summum est enim, quo pulchrior al-
"ter non fuit; huic deinde aliquid supra
"positum est." Lib. VIII. cap. 4. Ὅρα
δὲ καὶ ὅτι — ὅδ' ἀπλῶς καλοὶ καὶ κάλλιστοι
[οἱ Ἀλκίονες], ἀλλὰ πολὺ κάλλιστοι. Εἰ
δὲ αὐτοὶ μετὰ τὸν Ὀρίωνα εἰσὶ τοῖσιν, συλ-
λογιστέον τὴν τῶ καλλίως ὑπερβολὴν τῶ Ὀρί-
ωνι. Eustath.

Ibid. μετὰ γε κλυτὸν] Al. μετ' ἀγακλυ-
τόν. Clark. Il. β'. 675. est κάλλιστος μετ'
ἀμύμονα Πηλεΐωνα, adeoque sine γε. Sed
et hæc forma non uno loco est, eaque eti-
am elegantior. Ern.

Ver. 310. ἐννεαπήχες ἦσαν Εὖρος, ἀτὰρ
μῆκος — ἐννεόργυιοι.] Ἐκάστης ὀργυίας ἀνά
σπιών πηχέων ὅσης, τὸ ἐννεαπύχου εὖρος τρίτον
εἰς τὴν ἐννεόργυιον μέγεθος. Eustath.

Ver. 311. μῆκος γε] Al. μῆκος τε.

Ibid. ἐννεόργυιοι.] Pronunciabatur ἐννέ-
ργυιοι. Ὀργυιά δὲ εἰς τὴν ἢ τῶν χειρῶν ἑκπασίς.
Schol.

Ver. 312. Οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλή-
την.] Virgil.

Et conjuratos cælum rescindere fratres.

Georgic. I. 280.

- "Οσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν δέμεν, αὐτὰρ ἐπ' "Οσση
 315 Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἔν' ἔρανος ἀμβατὸς εἴη.
 Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἴκοντο·
 Ἄλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἥυκομος τέκε Λητώ,
 Ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰσλῆς
 Ἀνδῆσαι, πυκάσαι τε γένυν εὐανδέϊ λάχνη.
 320 Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλὴν τ' Ἀριάδην,
 Κέκην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεύς,

Ossam Olympo conati sunt imponere, at Ossæ

315 Pelium nemorosum; ut cælum scansile esset.

Et sane perfecissent, si ad pubertatis mensuram pervenissent:

Sed perdidit eos Jovis filius, quem comas-pulchra peperit Latona.

Ambos: antequam ipsis sub temporibus pili

Florerent, tegerentque mentum florenti lanugine.

320 Phædræque, Procrinque vidi, pulchræque Ariadnæ,

Filiæque Minois prudentis, quam olim Theseus,

319 γένυς] F. A. L. quod vereor ne mutatum sit, versus causa, cum igno-
 raretur, esse accusativum contractum: quamquam et ultima in γένυς

— et magnis subjectum molibus urget

Æthereas ausum sperare Typhoeæ sedes.

Ovid. Metam. V. 346.

Ita fere apud *Hirtium*: "Decem habere
 "legiones populum Romanum, quæ —
 "etiam cælum diruere possent." *De*
belli Hispanico, §. ult.

Ibid. ἀπειλήτην.] Apud *Eustathium*,
 ἀπειλήτην.

Ver. 314. "Οσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν
 δέμεν, αὐτὰρ ἐπ' "Οσση Πήλιον εἰνοσίφυλλον.]
Schol. "Οσσα, ὄρος Θεσσαλίας. "Ολυμπος,
 ὄρος Μακεδονίας — Πήλιον, ὄρος Θεσσαλίας.
Virgil.

Ter sunt conati imponere Pelio Ossam

Scilicet atque Ossæ frondosum involvere Olym-
 pum. *Georgic.* I. 381.

Ubi ingentem nisum et molimen quam
 pulchre depingat et quasi ob oculos ponat
 vocalis longæ non elisæ hiatus, vide infra
 ad ver. 595. et ad *II.* γ'. 365. et γ'. 264. Porro
 de hoc *Homeri* loco *Strabo*: "Ὅτε —
 χρεῖα πάσι, ὃν μέμνηται τόπων, φυλάττει
 τὴν τάξιν ὁμοίως μὲν τῶν Ἑλληνικῶν, ὁμοίως
 δὲ τῶν Ἀσσιανῶν. "Οσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέ-
 "μασαν δέμεν, αὐτὰρ ἐπ' "Οσση Πήλιον
 "εἰνοσίφυλλον." *Geograph.* Lib. I. pag.
 47. al. 27.

Ver. 315. ἀμβατὸς] Vide ad *II.* ζ'. 454.

Ver. 316. Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν.] Καί
 ἔπαυον πολλὰ ὕψη (ἐξίσταται) διχὰ τῶν
 ὡς πρὸς μύθους ἄλλους, καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀρι-
 ἀδης σφ' ἱστορῆσαι παρατετακμένα, "Οσσαν
 "ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν δέμεν etc." Κοι-
 τῶν ἐπὶ μῆτρον ἐπιφερόμεν, "Καί νύ κεν
 "ἐξετέλεσσαν." *Longin.* de Sublimitate.
 §. 8. *Quintilianus* hanc *Amplificationis*
speciem Incrementum appellat. "Quod
 " (inquit) est potissimum, cum magna
 " videntur etiam quæ inferiora sunt. Id
 " aut uno gradu fit, aut pluribus. Per id
 " venit non modo ad summum, sed in-
 " terim quodammodo supra summum." *Lib.*
VIII. cap. 4.

Ibid. εἰ ἥβης μέτρον ἴκοντο.] Μέτρον ἥβης
 est ipsa pubertas, ut μέτρον θαλάσσης ipsam
 mare. *Vid.* *Grævius Lect. Hesiod.* cap.
 4. *Ern.*

Ver. 317. Ἄλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς,] Οἷον
 τεροί φασιν τὴν Ἀρτεμιὶν ἐλαφὸν ἵσαι δι' αὐ-
 τῶν τῶς δὲ τὴν ἐλαφὸν ἀφέντας, ἀλλήλους
 διακρίνασθαι. *Schol.*

Ver. 318. ὑπὸ κροτάφοισιν ἰσλῆς Ἀνδῆ-
 σαι.] *Virgil.*

Tum mihi prima genas vestibat flore juvent.
Æn. VIII. 136.

Ver. 319. γένυν] *Al.* γένυς. Quod est
 contractum ex γένυς.

- Ἐκ Κρήτης ἐς γένον Ἀθηναίων ἱεράων,
 Ἦγε μὲν, ἐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἀρτεμις ἔσχε
 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσῃ μαρτυρήσει.
 325 Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, συγγεγὴν τ' Ἐριφύλην,
 Ἦ χρυσὸν φίλῃ ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
 Πάσας δ' ἐκ αὖ ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὀνομήνω,
 "Οσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἡδὲ Δύγατρας·
 Πρὶν γάρ κεν καὶ νῦν φθεῖτ' ἀμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὥρη

Ex Creta in fecundum-solum Athenarum sacrarum,

Duxit quidem, sed non potitus est: antea nempe ipsam Diana detinuit
 Dia in circumflua, Bacchi testimonio.

325 Maeramque, Clymenamque vidi, odiosamque Eriphylen,

Quæ aurum pro dilecto marito accepit pretiosum.

Omnes vero non ego dixero, neque nominavero,

Quotquot Heroum uxores vidi, et filias;

Prius enim etiam nox periret divina: sed et hora

longa est cæsura. *Eustath.* habet γένυν, ut textus ed. Rom. 328 "Ο-
 σας] F. 529 φείτ'] F. A. L. vid. not.

Ver. 320. Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον.]
Schol. Φαίδρα, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θη-
 σεύς. — Πρόκριν Ἐρεχθίδος θυγάτηρ. *Vir-*
gil.

His Phædræ Procrinque locis, —

Æn. VI. 445.

Ver. 321. Μίνωος ὀλοόφρονος.] Vide supra
 ad v. 52.

Ver. 323. Ἦγε μὲν, ἐδ' ἀπόνητο.] *Ducere*
conatus est, sed consilii fructum
 non tulit, quod a Diana interfecta est etc.
Len.

Ibid. πάρος δέ μιν] *Al.* πάρος γε μὲν.

Ibid. ἔσχε.] Νῦν ἀντὶ τῆς ἀνείλεν. Γε-
 ῖται καὶ ἔστα. *Schol.* Et *MS.* a *Tho.*
Battello collatus habet ἔστα. *Clark.* *Eu-*
stath. quoque temporibus legebatur ἔστα.
 Nam sic ille pag. 1688. 47. πάρος δέ μιν
 Ἀρτεμις ἔστα, ἢ ἔσχε, τῶν ἐπὶ τῇ θυ-
 γατρὶ τὴν ἀποστείλασαι, quæ interpretatio non
 convenit Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, et τῇ πάρος. *Cæ-*
terum ἔστα magis glossam sapit, quam
 ἔστα. *Ern.*

Ver. 324. Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ.] Δία, ἡσως
 τῇς τῇ Κρήτῃ, ἥτις Νάξος καλεῖται· ἱερά δὲ
 αὐτῇ τῇ Διονύσῃ. *Schol.*

Ibid. Διονύσῃ μαρτυρήσει.] Ἐπεὶ κατε-
 μαρτυρήσεν αὐτῇ ἀσίβειαν, μεγίστης ἐν τῇ
 τιμῇ αὐτῇ τῇ Θεσσί· οἱ δὲ νεώτεροι φασὶ

καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θεσσίας, ἀρπαγῇ-
 ναι ὑπὸ τῇ Διονύσῃ. *Schol.* *Cæterum* qua
 ratione ex μαρτυρῆσαι fit μαρτυρήσει, vide
 ad *II.* α'. 538. et v. 504. *Clark.* *Vertam*:
indicio Bacchi. *Ern.*

Ver. 325. Μαῖράν τε,] Μαῖρα, Προίτη
 καὶ Ἀντίας θυγάτηρ· ἐτελεύτησε δὲ παρθε-
 νος. *Schol.*

Ibid. Κλυμένην τε ἴδον.] Κλυμένη Μίνωος
 τῇ Ποσειδῶνος καὶ Ἑρμηνείας τῇς Ἐπιδό-
 φαντος, γαμήλῃσιν Φυλάκῃ. *Schol.* *Al.* Κλυ-
 μένην τ' ἴδον.

Ibid. συγγεγὴν τ' Ἐριφύλην,] Ἰφίος θυ-
 γάτηρ· μισσην δὲ διὰ τὸ λαβεῖν παρὰ Πο-
 σεϊδῶνος ἢ Ἀδράστῃ χρυσὸν ὄρεον, καὶ προδε-
 δωκέναι Ἀμφιάραον τὸν ἀνδρᾶ αὐτῆς μὴ βα-
 λόμενον κρατῆσθαι ἐπὶ Θήβας, ἰδοῦσα ὡς
 μάντιν τοῦ ἀποβηδέμενον. *Schol.* Porro
Schol. ad ver. 326. Eriphylen Talai fili-
 am memorant. Hinc apud *Virgilium*:

maestamque Eriphylen.

Æn. VI. 445.

Et apud *Ovidium*:

Equibus exierat, trajecit viscera ferro
 Filius; et pæne causa monile fuit.

Amor. I. x. 52.

Ver. 329. Πρὶν γάρ κεν καὶ νῦν φθεῖτ'
 ἀμβροτος.] *Virgil.*

- 330 Εὐδαιν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
 Ἦ αὐτῶς πομπὴ δὲ θεοῖς, ὑμῖν τε μελήσει.
 "Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Κληιδμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
 Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 335 Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅγε φαίνεται εἶναι,
 Εἰδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας;
 Ξεῖνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορσε τιμῆς.
 Τῶ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 Οὕτω χρῆζοντι κολέετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
 340 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον, ἥρως Ἑχένης,
 "Ὅς δὴ Φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·

- 330 Dormiendi mihi, sive ad navem digresso ad socios,
 Sive hic: deductio autem diis, vobisque cura erit.
 Sic dixit: illi vero omnes muti facti sunt silentio;
 Voluptateque tenebantur per domum obscuram.
 His vero Arete candida-ulis exordiebatur sermonem;
 335 "Phaeaces, quomodo vobis vir hic videtur esse,
 "Formaque, magnitudineque, atque mente intus aequa?
 "Hospes vero itidem meus est; unusquisque autem particeps est honoris.
 "Ideo ne festinantes dimittite, neque dona
 "Sic egenti inhibete: multa enim vobis
 340 "Bona in aedibus, deorum benignitate, jacent."
 Inter hos autem et locutus est senex Heros Echeneus,
 Qui sane Phaeacum virorum maximus-natu erat;

330 ἐλθόντας ἑταίρους] R. male. 335 ἀνὴρ ὅδε] Edd. vett. Eustath., quod

Ante diem clauso componet vesp̄ Olympo.
 Aen. I. 574.

Ibid. φθιτ'] Nonnulli, notante *Bernesio*, hic legunt φθιτ'. Quod, uti ipse recte observat, primam corripit. Vide infra ad d. 357. et d. 340. item ad II. d. 100. *Clark.* Eustathius pag. 1689. 22. dubium, ait, esse de lectione, φθιτ' an φθιτ' legendum sit, nec decerni posse: illud esse a φθιτ, φθιτ, hoc a φθιτ. *Ern.*

Ibid. ἀλλὰ καὶ ὥρη Εὐδαιν.] Virgil.

Et jam nox humida caelo
 Praecipitat, suadentque cadentia sidera somnus.
 Aen. II. 8.

Ver. 330. ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν] Vide supra ad d. 51.

Ver. 332. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο.
 Virgil.

Conticuere omnes, intentique ora tenebant.

Aen. II. 1.

Dixerat Aeneas; olli obstupere silentes,
 Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
 Aen. XI. 129.

Ver. 335. Κληιδμῶ] Τῇ μετὰ ἡδονῆς καὶ
 τέρψειν ἡσυχίᾳ. *Schol.* Ἡδονῆς δὲ τὸ μὴ
 δι' ὧτων ὄνομα, κληιδμῶς ἐστὶ τὸ δι' ἡμῶν
 τῶν γαστρίων. *Plutarch.* de Solertia *Ani-*
 malium. "Delectatio, voluptas saavitate
 "auditus animum deleniens." *Ciceri*
Tusc. Quæst. Lib. IV. §. 9. Vide *Me-*
nagii Annotationes ad *Laërtium*, Lib.
 VII. pag. 191.

- "ὦ φίλοι, εἰ μὲν ὕμνιν ἀπὸ σκοπῆς εἰδ' ἀπὸ δόξης
 Μυθεῖται βασιλεια περίφρων· ἀλλὰ πίδαεσθε·
 345 Ἀλκινόος δ' ἐκ τῆδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.
 Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Τῆτο μὲν ἔτω δὴ ἔσαι ἔπος, αἴκεν ἔγωγε
 Ζωὸς Φαίηκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ ἰόσοιο χατίζων,
 350 Ἐμπερς ἐν ἐπιμῆναι ἐς αὖριον, εἰσόκε πᾶσαν
 Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 Πασι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῆ γὰρ κράτος ἐστ' ἐνὶ δήμῳ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 Ἀλκίνοε κρείων, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, [σεύς·
 355 Εἰ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόδι μίμνεν,

"O amici, non utique vobis a scopo neque præter decorum

Loquitur regina prudens; sed obedite:

345 "Alcinoo autem ex ipso pendet opusque, dictumque."

Huic autem rursus Alcinous respondit, dixitque;

"Hoc quidem ita demum peractum erit verbum, si ego

"Vivus Phaeacibus navigandi-studiosis imperem.

"Hospes autem sustineat, valde licet reditum desiderans,

350 "Omnino igitur expectare in crastinum, donec totum

"Munus perficiam: deductio autem viris cura erit

"Omnibus, potissimum autem mihi; hujus enim imperium est in populo."

Huic autem respondens allocutus est prudens Ulysses;

"Alcinoo rex, omnium clarissime populorum,

355 "Si me etiam in annum jusseritis hic manere,

verum est. 359 ὑμῖν] R. ut mox 345. 350 ἐσάριον] R. Eustath.

Ibid. ἔσχοντο] *Al.* ἔσχοντο.

Ver. 356. εἴσας:] Τὰς ἀναλογίας τῶ σώ-

ματι καὶ ἡδονῆς καὶ δικαίας. *Schol.*

Ver. 357. Ξεῖνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν.] Διὰ τοῦ

ῥητινῆς ἢ Ἀρήτης ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογεῖσθαι,

ἐπὶ δὲ καὶ αὐτῆς ἐστὶ ζῆλος, αὐτῇ γὰρ πρώτη

προσέχεται· καὶ ὅτι ἕκαστος εὐπορεῖ. *Schol.*

Ver. 359. χρῆζοντι κολέετε.] Non, in-

debet, hoc esset κολέετε, sed minuite. No-

lite parva dona dare viro adeo indigenti

benignitatis vestrae. *Ern.*

Ver. 340. θεῶν ἰότητι, κέονται.]

Ἡ δὲ αὐτὸς λέγει ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀνδρῶσι.

Supra §. 188.

Ver. 342. "Ὅς δὴ Φαίηκων] Deest hic

versus in MS. a *Tho. Bentleio* collato.

Ver. 345. ὕμνιν] Apud Eustathium ἡ-

μιν.

Ibid. ἀπὸ — δόξης] "Ἀποθὲν ἢ ἔχομεν

περὶ τῆς ζῆντος διαδόσεως. *Schol.*

Ver. 345. ἐκ τῆδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος

τε.] Οἷον ἐν Ἀλκινόῳ ἐπὶ τὸ τίθειν ἀπαλ-

λαχθῆναι. *Schol.* Sic *Iliad.* I. 102.

— σιό δ' ἔρεται, ὅ, ττι κεν ἀρχῇ.

Ver. 347. ἔπος.] *Al.* γέρον.

Ver. 350. ἐς αὖριον.] *Al.* ἐσάριον.

Ver. 351. Πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει] Sic

supra α', 358.

— μύθος δ' ἀνδρεσσι μελήσει

Item *Iliad.* ζ. 492.

- Πομπήν τ' ὀτρύνετε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
 Καί κε τὸ βελούμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἐκέσθαι·
 Καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
 360 Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃδ' ἰδοῖατο νοσήσαντα.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν ἔστι σ' εἵσκομεν εἰσορόωντες,
 Ἥπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπὶ κλοπον, οἷά τε πολλὰς
 Βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
 365 Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις ἔδδ' ἰδοίτο·
 Σοὶ δ' ἐνὶ μὲν μορφῇ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί·
 Μῦθον δ', ὥς ὅ, τ' αἰοιδός, ἐπισαμένως κατέλεξας
 Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτῆς, κήδεα λυγρά.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

“Deductionemque apparaveritis, et splendida dona dederitis,

“Etiam hoc mallet, et multo utilius esset,

“Pleniori cum manu caram in patriam pervenire;

“Et magis honorabilis et carior viris essem

360 “Omnibus, quotquot me in Ithacam viderent reversum.”

Huic autem rursus Alcinoüs respondit, dixitque;

“O Ulysses, hoc quidem nequitiam te suspicamus aspicientes,

“Impostoremque esse et fallacem, perinde ut multos

“Pascit terra nigra late-dispersos homines,

365 “Mendaciaque concinnantes; unde quis neque suspicaretur:

“Tibi vero inest quidem elegantia verborum, inest et mens bona;

“Historiam vero, ut et Cantor, scite recensuisti

“Omniumque Argivorum, tuique ipsius dolores tristes.

“Sed age mihi hoc dic, et accurate enarra;

366 [ἐπὶ μὲν] F. R. [ἐπὶ τε] R. et Eustath., qui tamen etiam in memorat.

Ver. 356. Πομπήν τ' ὀτρύνετε.] *Al.* Πομπήν δ' ὀτρύνετε.

Ver. 359. Καί κ' αἰδοιότερος.] *Eustath.* Ἡσιόδος, [Erg. I. 511.] “πλεον δ' ἀρετῆ καὶ κῆδος ὀπηδεῖ.” *Schol.*

Πᾶς τις πλεονον ἀνδρῶν τοῖς, ἀπείσι δὲ πλεονον.
Theogn. Gnom. ver. 621.

plurimus auro
Venit honos. Ovid. Art. Amator. II. 977.

Ver. 365. ἀρτύνοντας.] Vide supra ad 8. 771.

Ver. 366. Σοὶ δ' ἐνὶ μὲν μορφῇ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί.] *Dna Dacier* istud μορφή ἐπέων malam in partem accipit; ac si dixisset *Alcinoüs*, *Ulysses* in hac narratione speciem quidem mendacis impostorisque prae se ferre; revera autem animo probio ingenioque optimo praeditum esse. Similiterque fere *Eustathius*: τὸ δὲ, “μορφή ἐπέων” καὶ “φρένες ἐσθλαί,” δηλοῖ δύνασθαι μὲν τὸν Ὀδυσσεῖα μορφάζειν τὰ ψεῦδη καὶ ἔτιως ἐκονίζειν ἀλήθειαν, μὴ δὲ πλεον τὸ τοῦ εἰκῆ καὶ ἀπλῶς διὰ τὰς ἐσθλὰς φρένας. Rectius vero (ut opinor) et simplicius *Scholiastes*, qui istud μορφή exponit ἐντελέπεια.

- 370 Εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ
 Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποιτο, καὶ αὐτῷ πότμον ἐπέσπον.
 Νύξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀδέεφατος· ἐδέ πω ὥρη
 Εὐδεῖν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέςκελα ἔργα.
 Καὶ κεν ἐς ἧν δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
 375 Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 Ὄρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνῃ·
 Εἰ δ' ἔτ' ἀκκέμεναί γε λιλαίεαι, ἔκ ἂν ἔγωγε
 380 Τῶν σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύσαι
 Κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
 Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον σονόεσσαν αὐτῇν,
 Ἐν νόσῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.

370 “Siquos eximiorum sociorum videris, qui teipsum

“Ad Ilium una comitati sunt, et illic fatum obierunt.

“Nox autem haec valde longa, immensa; neque adhuc tempus

“Dormiendi in aedibus: tu autem mihi dic mira opera.

“Etiam in auroram divinam sustinerem, quando mihi tu

375 “Sustineres in aedibus tuos dolores narrare.”

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;

Alcinoüs rex, omnium clarissime populorum,

Tempus quidem multi sermonis, tempus vero et somni;

Sin adhuc audire utique cupis, haud ego

380 His tibi recusavero et miserabiliores alios narrare

Dolores meorum sociorum, qui scilicet postea perierunt;

Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,

In reditu vero perierunt, malae consilio feminae.

370 οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ] R. male. 375 Εὐδεῖν ἐν μεγ.] F. A. L. ferri posset, si esset εὐδεν.

Ibid. ἐνὶ μὲν] *Al.* ἐπὶ μὲν.

Ver. 369. et 456. Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.] *Virgil.*

— mihique haec edisserere vera roganti.

Aen. II. 149.

Ver. 370. 371. οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ Ἴλιον εἰς αὐτῷ ἐποιτο,] Ἄμα prius est ποτικόν, alterum ἔσπονκον, qui tecum ad Ilium eodem tempore profecti sunt. *Conf. Odys. ο. 398.*

379. et ibi *Eustath.* *Ern.*

Ver. 372. Νύξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ,] Ὅτι

ἐθελων ὁ Ποιητὴς δηλῶσαι τὴν ὥραν ὅτε τὰ νῦν ποιέμενα γίνεται, καὶ ὅτι φθινόπωρον ἦν, ἢ καὶ πειρατίζω τοιαύτης ὥρας, φησί· “Νύξ ἦδε μάλα μακρὴ, ἀδέεφατος,” *Eustath.*

Ver. 379. οὐκ ἂν ἔγωγε] *Apud Eustathium*, ἔκ ἂν ἔπειτα.

Ver. 380. ἀγορεύσαι] *Al.* ἀγορεύειν. Atque ita legitur apud *Eustathium*.

Ver. 385. κακῆς ἰότητι γυναικός.] Ἑλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας, ἢ κακωθείσης Κασσάνδρας, ἢ διαφθείρας ὁ Διοκλὴς Αἴας ἐν τῷ τεμένει

- Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
 385 Ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν δηλυτερῶν,
 Ἴλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 Ἀχιυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέμεναι, ὅσσαι ἄμ' αὐτῇ
 Οἴκῳ ἐν Λιγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 Ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελευνόν.
 390 Κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἵβαν,
 Πιτιὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
 Ἀλλ' ἔ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος, ὅδε τε κίχυς,
 Οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐν γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
 395 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 Ἀτρεΐδῃ κῦδιζε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;

Ceterum postquam animas quidem dispersisset huc atque illuc
 385 Casta Proserpina mulierum feminarum,
 Supervenit deinde anima Agamemnonis Atridae
 Dolens; circumque aliae congregatae erant, quaecunque simul-cum eo
 Domo in Aegisthi perierunt et fatum obierunt.
 Agnovit vero statim me ille, postquam bibisset sanguinem nigrum;
 390 Flebat autem is vehementer, uberes lachrymas stillans,
 Extendens ad me manus, attingere cupiens:
 Sed non amplius ei aderat vis firma, neque omnino potentia,
 Qualis scilicet antea erat in flexilibus membris.
 Illum quidem ego et flevi conspicatus, misertusque sum in animo,
 395 Et ipsum compellans verbis alatis allocutus sum;
 "Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
 "Quodnam te fatum domuit longum-somnum-adferentis mortis?"

τῆς Ἀθηνᾶς, δυσμενὴ κατέσκησε τοῖς Ἑλλήσι
 τὴν Ἀθηνᾶν. Schol. Sic infra ver. 456.

γυναικείας ἡδὲ θαλάς.

Ver. 385. Ἀγνὴ Περσεφόνεια.] Sic apud Virgilium:

Casta — Lucina. —

Casta — Proserpina. —

Al. Αἰνὴ Περσεφόνεια. Clark. Codd. quosdam olim sic habuisse, testatur Eustathius, eaque lectio huic loco aptior videtur. Ern.

Ver. 400. et 407. ἐπὶ χέρσῃ.] Al. ἐπὶ χέρσῃ.

Ver. 401. Βῆς περιταμνόμενον.] Ἐπὶ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίρκας, [supra l. 45. καὶ ἀρπαγῆς ἐκεί ἐπιχειρήσας, ὅτε εἰ ἀπὸ τῆς ἐκδοῦς τὰ ὅμοια ὑποσπένει πιστῶναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Schol. Ceterum Barnesius hoc in loco nulla auctoritate de se edidit Bῆς περιμαρνόμενον itaque legendum fidenter pronunciat. Attamen firmatur vulgata lectio tum ex ω'. 112. infra, ubi idem versus occurrit, et in omnibus scriptum est περιταμνόμενος: tum ex Γῆδ. s. 528. ubi eadem phrasi utitur Poeta:

Ταῖνοντ' ἀμφοῖν βοῶν ἀγέλας καὶ τοῦα κατὰ.

Porro vocem περιταμνόμενον hic exponit Scholiastes, περιελαύνοντα. Eustathius au-

- Ἦε σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασπεν,
 "Ὅρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν;
 400 Ἦε σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ,
 Βῆς περιταμνόμενον, ἡδ' οἷων πάρα καλά,
 Ἦε περὶ πτόλιος μαχεσόμενον, ἢ γυναικῶν;
 "Ὡς ἐφάρμην ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 405 Οὔτ' ἐμὲ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασπεν,
 "Ὅρσας ἀργαλέων, ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν;
 Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ·
 Ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θανάτον τε, μόρον τε,
 Ἔκτα, σὺν ἐλομένη ἀλόχῃ, οἰκόνδε καλίσσας,
 410 Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βῆν ἐπὶ φάτῃ.
 "Ὡς θάνον οἰκτίσῃ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἱταῖροι

An te scilicet in navibus Neptunus domuit,
 "Excitato saevorum ventorum immenso flatu?
 An te hostiles viri laeserunt in terra
 "Boves praedantem, atque ovium greges pulchros?
 "An pro urbe pugnantem, sive feminis?"
 Sic dixi: ille autem me statim respondens allocutus est;
 "Inclyte Laertiade, solers Ulysses,
 "Neque me sane in navibus Neptunus domuit,
 "Excitato saevorum ventorum immenso flatu:
 "Neque me hostiles viri laeserunt in terra:
 "Sed mihi Aegisthus structa morteque fatoque,
 "Occidit, cum pernicioxa uxore, ab domum ubi vocasset.
 410 "Convivio-exceptum, quemadmodum quis occidit bovem ad praesepe.
 "Sic perii miserabilissima morte; circum autem alii socii

405 Οὔτε μὲ] R. 406 Ὅρσας etc.] Abest totus versus ab ed. Fl. sed cetera, et Eustath. agnoscunt. 409 καλίσσας] F. A. L.

tem. περιττῆς ἀλλοτρίας γῆς τέμνοντα. Clark. Ad h. l. etiam respexit Hesychius in περιταμνόμενον. Vid. et ad Il. l. c. Ern.

Ver. 402. ἢ γυναικῶν.] Al. ἢ γυναικῶν, ut infra ω'. 115.
 Ver. 406. Abest et a MS. quod mihi placet. Sic ut in altero membro modus interitus omissus est, sic hic concinnius videtur praeteriri. Sed nulla hic certa lex data poetis. Ern.

Ver. 407. 408. Οὔτε μὲ ἀνάρσιοι ἄνδρες —

Ἀλλὰ μοι Αἴγισθος.] Similiter Electra apud Sophoclem;

Πατὴρ, ὃν κατὰ μὲν θάλασσαν αἶψα
 Φοίνης Ἄρης ἔκ' ἐξέτισε·
 Μήτηρ δ' ἐπ' ἄλκι. καὶ κοινὸς ἄνθρωπος
 Αἴγισθος, ὅπως θεοὶ ὀλοσάτωσι,
 Σχίζουσι πάρος σπονὰ τέλει.

Electr. 94.

Vide ad ver. 410.

Ver. 408. 409. Ἀλλὰ μοι Αἴγισθος — σὺν ἐλομένη ἀλόχῃ.] Virgil.

- Ναλεμέως κτείνοντο, σύες ὡς ἀργιόδοντες,
Οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοι
Ἦ γάμω, ἢ ἐράνω, ἢ εἰλαπίνῃ τεδαλυίη.
415 Ἦδὴ μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνω ἀντεβόλησας
Μενᾶξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλὰ κε κείνα μάλισα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πλὴκδύσας,
Κείμεν' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θύνει.
420 Οἰκτροτάτην δ' ἤκιστα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστῃ δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων.
Βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνώπι·

“ Continuo occidebantur, ut sues albi-dentibus.

“ Qui scilicet mactantur in locupletis viri praeputis.

“ Aut nuptiis, aut convivio-collatio, aut epulis lautis.

415 “ Jamjam tu quidem multorum virorum caedi interfuisti.

“ Separatim interfectorum, et in aspera pugna;

“ Sed illa potissimum conspicatus misertus esses animo,

“ Ut circa craterem, mensasque plenas,

“ Jacuimus in domo; pavementum autem totum sanguine fluebat.

420 “ Miserabilissimam autem audivi vocem Priami filiae,

“ Cassandrae, quam occidebat Clytemnestra dolosa

“ Juxta me: at ego ad terram manus elevans

“ Jaciebam moriens, ad gladium captandum; illa autem impudens

Ipsae Mycenaeus magnorum ductor Achivum
Conjugis infandae prima intra limina dextra
Oppetit.

Æn. XI. 266.

Ver. 410. Δειπνίσσας, ὡς τίς τε κατέκτανε
βῶν ἐπὶ φάτῃ. Vide supra ad 8. 535.

Ver. 412. ἀργιόδοντες. Al. ἀργιόδοντες.

Ver. 415. δυναμένοι. Vide ad Il. α'. 598.

Ver. 414. Ἦ γάμω, ἢ ἐράνω. Vide supra
ad α'. 226. Ἐρανος λέγεται τὸ ἐκ συμ-
βολῆς γινόμενον δεῖπνον. Schol.

Ver. 418. τραπέζας τε πλὴκδύσας. Virgil.
dapes et plenae pocula mensae.

Æn. XI. 738.

Ver. 419. Κείμεν' ἐνὶ μεγάρῳ. Al. Κεί-
μεθα ἐν μεγάρῳ.

Ibid. δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θύνει. Virg.

atro tepefacta cruore

Terra torique madent.

Æn. IX. 333.

Ver. 423. ἢ δὲ κυνώπις Νοσφίσσας. Mi-

nus recte hic Enstathius: Καὶ τὰ ἐξ ἑαυ-
τῶν λέγει. “ αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀ-
είρων, βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ.”
“ ἢ δὲ κυνώπις νοσφίσσας.” [ἀμφιπόλαιος ἔχων.
Ἦ γὰρ λέγει ὅτι ἐγὼ μὲν πρὸς τῇ γῇ θύον-
των, ἐπὶ βάλλον χεῖρας αἵμων πρὸς τῇ φασ-
γάνῳ, ὡς ἐπὶ ἀμύνῃ ἢ δὲ Κλυταιμνήστῃ
φθάσασα ἐπὶ ἐμοί· καὶ τὴν ἀμύνειν νοσφί-
σας ποιεῖται αὐτὴ ἢ ὅτι ἐγὼ μὲν πρὸς
τῇ γῇ τὰς χεῖρας αἵμων βάλλον στυγερ-
κῶς παρακαμπτῶν ἐν τῷ θνήσκον περὶ φασ-
γάνῳ ἢ δὲ γυνὴ ἐχωρίσθη μὲν νοσφί· γυναικί.
Et Barnesius; “ Νοσφίσσας potest qui-
dem ad Gladium referri, quem subdux-
erat cadenti egregia uxor.” Nempe non
adverterunt viri eruditi, primum hunc
et maxime proprium esse vocis mediae
usum; Νοσφίσαι, aliud; Νοσφίσσας, se ipsa
amovet. Vide supra ad ε'. 491. et ι'. 298.
Recteque proinde exponit Scholiastes.
ἐχωρίσθη. Quin et eam veram esse hujus

- Νοσφίσσας, ἢ δὲ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Αἶδαο,
425 Χερσὶ κατ' ὀφθαλμούς ἐλέειν, σὺν τε σόμ' ἐρεῖσαι.
Ὡς ἔκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
Ἦ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον αἰεκές,
Κυριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἥτοι ἔφην γε
430 Ἀσπασίος παίδεσσιν, ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν,
Οἷκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἐξοχα λύγρ' εἰδυῖα,
Ἦ τε κατ' αἴσχος ἔχευε, καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἢ κ' εὐεργὸς ἔχσιν.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
435 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεΐος εὐρύοπα Ζεὺς

“ Secessit; neque mihi sustinuit, eunti licet ad Orcum,

425 “ Manibus oculos comprimere, atque os constringere.

“ Adeo non gravius et improbius aliud muliere,

“ Quaecunque scilicet talia in mentem facinora induxerit;

“ Quale utique et illa patravit facinus indignum,

“ Cui virgo-nupserat structa marito caede: sane putabam quidem

430 “ Gratum me liberis, atque famulis meis,

“ Domum venturum: illa vero apprime exitalia callens,

“ Sibi infamiam offudit, et futuris in posterum

“ Fæmineis mulieribus; etiam ei quæ proba fuerit.”

Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;

435 “ Papæ! certe valde utique genus Atrei altitonans Jupiter

432 Οἷτε κατ'] F. A. L.

vois significationem liquet ex sequenti-
bus. “ ἢ δὲ μοι ἔτλη etc.” Clark. Νοσφί-
σας sane significat etiam aliis Odysseæ
locis. δ'. 265. ψ'. 98. secedere, fugere ali-
quidus ad aspectum etc. Sed tamen et sur-
sum, significare potest, sibi, sua causa,
subducere, quod mediæ formæ bene con-
venit, etsi apud Homerum sic non occur-
rit. Ern.

Ver. 424. 425. οἷδ' μοι ἔτλη, — Χερσὶ
κατ' ὀφθαλμούς ἐλέειν,] Virgil.

nec te tua funera mater

Produxit, pressive oculos.

Æn. IX. 486.

Ver. 426. Ὡς ἔκ αἰνότερον καὶ κύντερον
ἄλλο γυναικὸς,] Clemens Alexandrinus Ho-
merum hunc versum ex Orpheo desump-
sisse ait. Ὁρφέως τόνιν ποιήσαντος, “ Ὡς ἔκ
κύντερον ἦν καὶ ῥίγιον ἄλλο γυναικὸς.”

Vol. III.

Ὁμηρος ἀντικρὺς λέγει, “ Ὡς ἔκ αἰνότερον καὶ
κύντερον ἄλλο γυναικὸς.” Strom. Lib. VI.
Similiter porro Hesiodus:

— τίς δ' αὖτε κακὴς ἢ ῥίγιον ἄλλο.

Ἐργ. καὶ Ἥμης. II. 521.

Et Menander. apud Stobæum:

— μέγιστον ἐστὶ θυμὸν γυναικός.

Florileg. c. 75.

Et Carcinus Tragicus, apud Athenæum:

ὦ Ζεῦ, τί γὰρ γυναικὶς ἔμαθ' ἰσχυρὸν

Ἀρκίαν ἂν ἐπ' αὐτῇ γυναικὶ ἔμαθ' ἰσχυρὸν.

Lib. XIII. 1.

Ver. 429. Κυριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον.]

Κυριδίον δὲ πόσει τὸν Ἀγαμέμνονα τῇ Κλυ-
ταιμνήστῃ εἶναι, κατέστιν ἐξ ἐπὶ κλέψης ἔσης
αὐτῆς, Ὁμήρῳ μὲν ἀρέσκει· Εὐριπίδης δὲ
ἄλλως εἶδεν, ὡς προγαμψέισαν αὐτὴν τῷ
Ταντάλῳ γνωρίζει, ἐν οἷς αὐτὴν εἰσάγει λέ-
γουσαν, [Iphig. in Aul. ver. 1149.] “ Ἐγὼ

3 S

Ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας διὰ βελάς,
Ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
Σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρῃ δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἔοντι.

- "Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
440 Τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι,
Μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφασκέμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῆς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' εἰ σοί γ', Ὀδυσσεῦ, φόβος ἔσσεται ἐκ τε γυναικός·
Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδε,
445 Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Ἴη μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δὲ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶ.
Νήπιος, ὅς περ νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῶ.

- "Vehementer odit, feminea propter consilia.
"Ab initio: Helenae quidem causa perimus multi;
"Tibi vero Clytemnestra dolum struxit procul absenti."
Sic dixi: ille autem me protinus respondens allocutus est;
440 "Ideo jam nunquam etiam tu vel uxori mansuetus sis,
"Neque ei sermonem omnem revela, quem bene noveris;
"Sed aliud quidem dic, aliud vero et celatum sit.
"Sed haud tibi, Ulysses, exitium erit utique ex uxore;
"Valde enim sapiensque est, et bene in mente consilia novit,
445 "Filia Icarii, prudens Penelope.
"Profecto quidem ipsam nuptam novam relinquebamus nos.
"Abeuntes ad bellum; filius autem ei erat ad mamillam,
"Infans, qui alicubi nunc sane in virorum sedet numero,

"μας ἄκησάν με καὶ λάβεις βίαν, τὸν πρόσθεν
"ἄνδρα Τάνταλον κατακτανόν." Eustath.

Ver. 432. κατ' αἰσχρὸς ἔχεις, καὶ ἰσομέ-
νησιν ὀπίσσω] Euripides:

Πάσαις γυναιξὶν ἄξια συγγένειον
Ἦ Τυνδαρεὺς παῖς, ἣ κατασχυνὲν γένος.
Orest. 1155.

Similiter apud Senecam:

Medea reddit foeminas dirum genus.

Hippolyt. 562.

Ver. 436. γυναικείας διὰ βελάς.] "Ενθα
συνοηστέον καὶ τὴν τῷ Ἀτρείδῃ γυναικί· Ἀτ-
ρείδῃ, δι' ἣν καὶ αὐτὴν μοιχευθεῖσαν ὑπὸ Θυέ-
στε πολλὰ ἐγένετο δεινά. Eustath.

Ver. 438. ἤρτυε] Vide supra ad δ. 771.
Ibid. τηλόθ' ἔοντι.] Post hunc versum

tres sequentes ex Scholiasta in Euripidis
Orestem, ver. 249. inserit Barnesius:

"Ὡς δὲ, Κλυταιμνήστρῃ, λέγεσθαι Ἀγαμέμνονα καὶ
Λίγιστον ταχέως, καὶ ὑπὸ τοῦ ἑξῆς ἀκούσθαι
Ἵκκ' Ἑλένην ἡσχυνὲν λῆρος ἔχουσαν Μενέλαον.

Quos in Annotationibus ad locum Euri-
pidis, Homero dignos arbitrat. Mihi
(praeterquam quod hoc in loco supervaca-
nei et importuni sint) fictitii videntur, et
recentiorem aetatem sapere.

Ver. 439. προσέειπεν] Scr. προσέειπε.
Ern.

Ver. 440. Τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ γυναι-
κί περ ἥπιος εἶναι.] Κατὰ περιστοχῶν [ἡ Ἀγα-
μέμνονος] τῷ Ὀδυσσεῖ — παρακελεύεται ἀν-
δρὶ ποτε πιστεύειν γυναικί, μηδὲ οἱ ἐκφασθαι
πυκινὸν ἔπος. Καὶ τοὶ ἡ Κλυταιμνήστρῃ, ὃς

- Ὀλβιος· ἥ γὰρ τὸν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν,
150 Καὶ κείνος πατέρα προσπτύζεται, ἥ δέ μιν ἐσίν·
Ἡ δ' ἐμὴ ἐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
Κεῖν δὲν, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
155 Νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ ἐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ περ ἔτι ζώντος ἀκέετε παιδὸς ἐμοῖο,
Ἡ περ ἐν Ὀρχομενῶ, ἥ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
Ἡ περ παρ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
160 Οὐ γὰρ πω τέδνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

- "Felix: certe enim eum pater carus videbit, ubi venerit,
"Et ille patrem amplectetur; ut fas est:
"Mea autem ne quidem filii me saturari uxor
"Oculis permisit; prius nempe me occidit et ipsum.
"Aliud vero tibi dicam, tu autem in mente reconde tua;
"Clam, neque palam, caram in patriam terram
"Navem appelle; quoniam non amplius fidendum est feminis.
"Sed age mihi hoc dic, et vere narra,
"Sicubi adhuc viventem audiat filium meum,
"Sive alicubi in Orchomeno, sive in Pylo arenosa,
"Sive alicubi apud Menelaum, in Sparta lata:
"Nondum enim mortuus est in terra nobilis Orestes."
Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;

450 Κεῖν δὲν] R. vulgatum mollius.

Ἡ γὰρ ἡν, ταῦτα διέθηκεν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι
πατέρα καὶ υἱὸν μάλ' ἢ ἄλλοι γυναικὶ ἥπιον
καὶ ἄκοιτον. Ἄλλ' οἷμαι τῶν περιπεσόντων
καὶ, ὅς δ' ἐπέποιθε κακῶς, ἐκείνο μάλιστα ὁ-
φθαλμοῖσιν καὶ προλέγει φυλάττεσθαι τοῖς ἄλ-
λοις. Dio, Orat. 74.

Ver. 441. πιφασκέμεν] Eustathius ha-
bet πιφασκέμεν. Ern.

Ver. 442. φάσθαι] Barnesius edidit φάσ-
θαι. Sed minus recte. Vide ad Il. ζ.
71.

Ibid. τὸ δὲ καὶ] Al. τὸ δὲ τοι.

Ver. 445. ἐκ τε γυναικός.] Apud Eusta-
thium, ἐκ γε γυναικός. Atque ita habet
Ms. a Tho. Benito collatus.

Ver. 446. γε νῆα] Al. γυνήν.

Ver. 448. μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῶ.] Τητέσ-
τι, συντιμάται τοῖς ἀνδράσι, ἥ ἐν ἀνδράσι τι-
μῆται τέτακται αὐξήσεις. Eustath.

Ver. 455. Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ
βάλλεο σῆσι] Virgil.

Sensibus hac imis, res non est parva, reponas.
Eclog. III. 54.

Ver. 455. οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.]

Ἄτις ὅς γυναικῶν γένος.

Euripid. Iphig. in Taur. 1298.

Ὡς ἐς' ἀτίστον ἡ γυναικεία φύσις.

Menand. Incert. Comaed. Frag. 121.

Μηκίτι πιστὰ κρίνεται γυναιξὶ δολοφρονέουσας.

Macedonius, Antholog. Epig. I. 19.

- Ἀτρείδῃ, τί με ταῦτα διείρεις; εἰδὲ τι οἶδα,
 Ζῶει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.
 Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ συγεροῖσιν
 465 Ἔσαμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδῃ Ἀχιλλεύς,
 Καὶ Πατρόκλῃος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός τ', ὅς ἄριστος ἦν εἰδός τε, δέμας τε,
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 470 Ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδάκεος Αἰακίδαο,
 Καί ῥ' ἔλοφυστομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
 Πῶς ἔτλης αἰδόςδε κατελδέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
 475 Ἀφραδέες ναίεσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;

"Atreide, quid me hæc interrogas? neque enim quicquam scio.

"Vivatne ille, an mortuus sit: malum autem vana loqui."

Nos quidem sic verbis alternantes tristibus

465 Stabamus dolentes, uberes lachrymas profundentes.

Supervenit autem anima Pelidæ Achillis,

Et Patrocli, et eximii Antilochi,

Ajacisque, qui præstantissimus erat formaque corporeque

Cæterorum Danaorum, post eximium Pelidem.

470 Agnovit autem me anima pedibus-velocis Eacidae,

Et lamentans verba alata dixit;

"Generose Laertiade, solers Ulysses,

"Infelix, quodnam adhuc majus in mente molieris facinus?

"Quo-pacto ausus-es ad interos descendere, ubi scilicet mortui

475 "Sensuum-expertes habitant, hominum simulacra defunctorum?"

Vide et supra ad ver. 426.

Ver. 460. πω] Apud Eustathium, πν.

Quod et recentiores quædam exhibent.

Ern.

Ver. 466. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδῃ Ἀχιλλεύς. Καὶ περὶ μὲν Ἀχιλλεύου, ὃν Ὀμηροῦ φιλεῖ ἐπὶ μάχῃς, ὡς ἢ Ἰλιάς ἐκάλει, οὐ γινώσκται πλείονα. Eustath.

Ver. 475. εἰδῶλα καμόντων.] Virgil.

— simulacraque luce carentum.

Georgic. IV. 472. Lucret. lib. II. 60.

Ver. 477. Ὡς Ἀχιλλεῦ, Πηλῆος υἱός.] Pronunciabatur Πηλῆς, vel Πηλεὺς. Cæterum Barnesius edidit Πηλῆος υἱός. Nec male;

cum et υἱός priorem alias corripiat. et Πηλῆος præsertim sit dictio Ionica. Vide ad II. τ'. 216.

Ver. 478. κατὰ χρέος.] Ὅτι χρέος ἢ μόνον ἐπὶ ὀφειλῆς, — ἀλλὰ καὶ τὸ χρεώδης πράγμα, καὶ αὐτὴ ἡ χρεῖα. Οἶον, "Ἦλθον Τειρεσίῃ κατὰ χρέος." Τινες δὲ τὸ "Τειρεσίῃ κατὰ χρέος," ἀντὶ τῆς χρησμοδονίας φασίν. Eustath. Quarum postrema potior interpretatio. Clark. Quæ mihi non placet. Nam nec doceri potest χρέος: sic dici Græcis: nec κατὰ χρέος potest significare, ut opinor, propter vaticinium, i. e. vaticinii expetendi causa, sed ex vaticinio, ut apud Virgil. Æn. VI. 555. An mon-

- Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Ἀχιλλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴτινα βελέην
 Εἵποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην·
 180 Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, εἰδὲ πω ἀμῆς
 Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχω κακά· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 Οὔτις ἀνὴρ προπάραιδε μακάρεσσιν, ἔτ' ἄρ' ὀπίσσω·
 Πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,
 Ἀργεῖοι, ἵν' αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
 185 Ἐνθάδ' ἐὼν τῷ μῆτι θανῶν ἀκαχίζεν, Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς ἔφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 Βελοίμην κ' ἐπ' ἄεθρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλω
 Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοςτος πολὺς εἴη,

Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;

"Achilles, Pelei filii, longe præstantissime Achivorum,

"Veni Tiresie propter vaticinium; siquod consilium

"Diceret, quo-pacto Ithacam ad asperam pervenirem:

180 "Necdum enim prope veni Achaiam, necdum nostram

"Terram conscendi; sed semper habeo mala: te vero, Achilles,

"Nullus vir majorum beatior, neque sane posterorum:

"Antea etenim te vivum honorabamus æque ac deos,

"Argivi; nunc rursus late imperas mortuis,

185 "Hic existens; ideo nequiquam mortuus tristeris, Achilles."

Sic dixi: ille autem me protinus respondens allocutus est;

"Ne jam mihi mortem consolare, inclyte Ulysses:

"Mallem rusticus existens mercede-servire alii

"Viro inopi, cui haud vietus multus esset,

480 ἀμῆς] R.

venis; et de vaticinio satis dicitur in sequentibus. Ern.

Ver. 481. σείο δ', Ἀχιλλεῦ, Οὔτις ἀνὴρ προπάραιδε μακάρεσσιν.] Μακαριώτερος, ευδαιμονέστερος. Schol. Similiter apud Euripidem, notante Barnesio;

Νῦν δ' ἔτις ἀλλ' δυσχερέστη γυνή
 ἔω σέβουκεν.

Andromache, ver. 6.

Notandum autem apud utrumque Poëtam æque ferre potuisse versum, μακάρεσσιν, δυσχερέστη. Similiter porro Philemon apud Stobæum, Florileg. §. 122.

Θανὼν ἀρετὸν ἐστίν, ἢ ἔξιν ἀθλῶν.

Ver. 485. ἐτίομεν.] Vide ad II. δ'. 257. et γ'. 105.

Ver. 485. θανῶν] Legitur in nonnullis Editionibus (notante Henrico Stephano) Δαναῶν. Quod ferri nequit.

Ver. 488. Βελοίμην κ' ἐπ' ἄεθρος ἐὼν θητευέμεν etc.] Euripides:

Τὸ φῶς τοῦ ἀνθρώπου ἡδίστον βλέπειν,

Τὰ νύκτε δ' ἑλπίς· (Apud Stobæum, Florileg.

§. 120. Τὸ νύκτε ἑλπίς) μαίνεται ὁ ὅς ἐσχεταί

Θανόν· κακῶς ἔξιν κρείσσον ἢ θανόν καλῶς.

Iphig. in Aul. ver. 1250.

- 490 Ἡ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τεῖ παιδὸς ἀγαυῆ μῦθον ἔνισπε.
 Ἡ ἔπειτ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἥε καὶ ἐκί.
 Εἰπέ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 Ἡ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 495 Ἡ μιν ἀτιμάζεσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 Οὔνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαργὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
 500 Εἰ τοῖόςδ' ἔλθοιμι μίνυνδά περ ἐς πατέρος δῶ,
 Τῷ κε τέω εὖξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,

- 490 "Quam omnibus manibus defunctis imperare.
 "Sed age mihi de filio meo generoso sermonem dic,
 "An pergat ad bellum inter-primos-pugnatores esse, an et non.
 "Dic etiam mihi, de Peleo eximio si quid audiveris,
 "An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas,
 495 "An ipsum despiciant per Helladaque Phthianque,
 "Eo-quod ipsum senium occupet manusque pedesque.
 "Non enim ego adjutor sum sub splendore Solis,
 "Talis existens, qualis olim in Troja lata
 "Trucidabam populum fortissimum, propugnans pro Argivis.
 500 "Si talis venirem vel paulisper in patris domum,
 "Tum cuius terribiliter-ostenderem meum robur et manus invictas,

490 πᾶσι] Edd. præter R. 494 πόλιν] Edd. præter R. recte.

(Ubi in transcurso notandum, vocem κα-
 λῶς apud Euripidem, Attico videlicet ore
 proloquentem, priorem corripere; id quod
 apud Homerum, cui ista loquendi ratio ig-
 nota, nusquam fit. Vide ad Il. β', 43.)

Πᾶς ἀνὴρ, καὶ δούλος ἢ τις. ἴδεται τὸ πᾶς ὅσον.
 Orest. ver. 1525.

— quam vellent æthere in alto
 Nunc et pauperiem et duos perferre labores.
 Virg. Æn. VI. 496.

Δῆλον δ' ὡς καρτερῶσι πολλὴν κακοπάθειαν
 εἰ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, γλιχόμενοι τε ζῇν.
 Aristot. de Republ. Lib. III. cap. 6. "U-
 "na est catena, quæ nos alligatos tenet,
 "amor vitæ." Seneca, Epist. 26. sub fine.
 Πῶς δὲ ἡ κατὰ τῆς ἀρετῆς ὁδὸς ἐστὶν ἀφελος,
 ἂν μὴ καὶ ἐνεργῇ, φανερόν — καὶ τεθνεώσ
 ἔχεται [ὁ Ἀχιλλεύς] τῇ ἀπραξίᾳ, λέγων,
 "Βυλοῖμην κ' ἐπ' ἀρετῆς etc." Καὶ ἐπιφέρει τὴν

αἰτίαν, (infra ver. 497.) Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπα-
 ργὸς etc. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμη-
 ρικῆς ποιήσεως, §. 17. Caterum vituperat
 hunc Homeri locum Plato, de Republ.
 Lib. III. sub initio. Vide et Lucianum,
 Dialog. Achilles et Antilochi. Clark. Ar-
 gumentum illius Dialogi ex h. l. sumptum.
 Ibi vid. Cel. Hemsterhusium. Ern.

Ibid. ἐπ' ἀρετῆς] Τὸ δὲ "Βυλοῖμην κ' ἐπ' ἀ-
 "ρετῆς" διπλὴν ἔχει γραφὴν. Ἡ γὰρ ἐπ' ἀ-
 ρετῆς, ὁ γὰρ ἐργαζόμενος, εἴτε καὶ ἀπλῶς ἐπι-
 γιστός ἢ τριφυλάξας, πάρεστος, ὁ εἰς φυλακὴν
 τινα τεταγμένος μισθωτικῶς. Οὗτος γὰρ καὶ
 ὁ φύλαξ. Eustath. Clark. Similia habet
 Elym. M. p. 555. Lucianus legit ἐπ' ἀρετῆς,
 idque verum est. Ern.

Ibid. θητιεύμην] Ἐπὶ μισθῷ δουλεύω.
 Schol. Vide supra ad δ'. 644.

Ver. 495. ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.]
 Ποιητικῶς δὲ τινὶ σχήματι συγκαταλέγειν τὸ

- Οἱ κεῖνον βιώνται, ἐέργασιν τ' ἀπὸ τιμῆς.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔτι πέπυσμαι·
 505 Αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 Παῖταν ἀληθεῖν μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 Αὐτὸς γὰρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς εἴσῃς
 Ἦγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βελάς,
 510 Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μῦθον·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νεκέσκομεν οἶω.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοί,
 Οὔποτε ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, εἰδ' ἐν οἰκίῳ,

"Eorum, qui illum violant, arcantque ab honore."

Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;

"Profecto quidem de Peleo eximio nihil audivi;

505 "Sed tibi de filio utique Neoptolemo caro

"Omnem veritatem dicam, ut me jubes:

"Ipse enim illum ego cava in navi aquali

"Duxi ex Seyro ad bene-ocreatos Achivos,

"Profecto quando circa urbem Trojam inibamus consilia,

510 "Semper primus dicebat, et non aberrabat sermone:

"Nestorque deo-par et ego contendebarus soli.

"At quum circa urbem Trojam pugnabamus Achivi,

"Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turba,

507 εἴσῃς] A. R. L. 511 νεκέσκομεν] A. R. Eustath. 513 Οὔτε πότ' ἐς]
 R. Eustath.

ὡς τῷ ἄλλῳ φασὶ τὸν Ὀμηρὸν ὡς τὸ —
 "ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε." Strabo, Geo-
 graph. Lib. VIII.

Ver. 501. Τῷ κε τέω εὖξαιμι μένος καὶ
 χεῖρας] Στυγερὸν ἂν καὶ φοβερὸν ἐποίησα τὸ
 μὲν μένος καὶ τὰς ἀπρόσπελάσους χεῖρας τινὶ
 τῶν ἐργαζομένων τὸν Πηλεῖα. Eustath.

Ver. 506. ἀληθεῖν] Vide supra ad η'.

Ver. 507. Αὐτὸς γὰρ μιν ἐγὼ] Narrat
 hoc Ulysses, quia (uti recte annotavit Dna
 Dacier) post Achilles mortem accidit.
 Quippe dum is in vivis erat, Trojæ ob-
 sidioni non adfuit Neoptolemus.

Ver. 509. ἐκ Σκύρου] Σκύρος δὲ, πόλις
 Διοτίας. Schol.

Ver. 50 .Troin] Eustathius in com-

mentario citat, Τρώων. Quæ forte et ve-
 rior Lectio.

Ver. 510. 511. 513. 514. ἔβαζε. — νε-
 κέσκομεν — μένεν — προσέειπον.] De Tem-
 porum horum imperfectorum vi, vide ad
 Il. β'. 221. et γ'. 84.

Ver. 511. Νέστωρ τ' ἀντίθεος] Al. Νέστωρ
 ἀντίθεος.

Ibid. νεκέσκομεν] Vulgati habent νε-
 κέσκομεν. Quod videtur corruptum. Bar-
 nesius edidit νεκέσκομεν, sed nulla auctori-
 tate. Reperit autem idem Barnesius in
 duabus Editionibus (Flor. Lovan.) νεκίς-
 κομεν. Quam lectionem retinui, tum
 quia a vulgata parum discrepat; tum
 quia nonnihil firmari videtur ex Iliad.
 β'. 555. ubi haud dissimili phrasi utitur
 Πούτα:

- Ἀλλὰ πολὺ προδέεσκε, τὸ ὃν μένος ἐδὲν εἶκον·
 515 Πολλὰς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δῆϊοτῇ·
 Πάντας δ' ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, ἐδ' ὀνομήνω,
 Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν Ἀργείοισιν.
 Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενέγρατο χαλκῷ
 Ἡρῶ Εὐρύπυλον πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 520 Κῆτειοι κτείνοντο, γυναῖων εἵνεκα δῶρων·
 Κεῖνον δὲ κάλλιπον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
 Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 Ἡμῖν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἡδ' ἐπιδεῖναι·
 525 Ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

“ Sed longe præcurrebat, suo robore nulli cedens ;

515 “ Multos autem viros trucidavit in aspera pugna :

“ Omnes vero non ego dixero, neque nominavero ;

“ Quantum populum occideret propugnans pro Argivis.

“ Sed quomodo Telephidem interfecerit ferro,

“ Heroëm Eurypylum ; multi autem circa eum socii

520 “ Cetei trucidabantur, muliebria propter dona :

“ Illum sane pulcherrimum vidi, post Memnona nobilem.

“ Cæterum quum in equum conscendimus, quem fabricavit Epeus,

“ Argivorum optimates, commissa autem mihi erant omnia,

“ Et ut aperirem densas insidias, et ut concluderem :

525 “ Hic alii Danaorum ductores, atque principes,

526 τρέμον] F. A. L.

Νέστωρ δὲ ἔλεγεν ὁ γὰρ προγενέστερος ἦν.

Ver. 512. Αὐτὰρ ὅτ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι Κῆτριοι κτείνοντο. Eustathius in commentario citat, Αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μετ' αὐτοῖς χαλκῷ.

Ver. 515. Οὐποτ' εἰς πληθὺν μένει ἀνδρῶν] Barnesius ex Eustathio edidit, Οὐτε τίς εἰς πληθὺν. Rationibus, ut opinor, haud satis idoneis. Cæterum MS. a Tho. Bentleio collatus habet, Οὐποτ' ἐν πληθὺ μένει ἀνδρῶν. Quæ optima lectio. Apte enim respondet hoc sequenti, “ ἐδ' ἐν ὁμίλῳ” firmaturque porro ex Iliad. χ'. 458. ubi eandem ipsam phrasin usurpat Poëta.

Ver. 519. Ἡρῶ] Al. Ἡρῶ, et Ἡρῶα.

Ibid. πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι Κῆτριοι κτείνοντο. Κῆτριοι, τινὲς ἀπὸ δόσαν μετ' αὐτοῖς παρὰ τὸ κῆτος· κτείσσον δὲ ἀποδιδόναι.

να. Μουσῶν ἔθνος τῆς Κητείας. Ἦν γὰρ ὁ Τηλεφίδης Μυσίας βασιλεὺς. Καὶ Ἀλκαίος ἐφ' οὗ τὸν Κῆτριν, ἀντὶ τῆς Μυσίας. Vide Strabonem, Geograph. Lib. XIII. pag. 915. al. 616. 617.

Ver. 520. γυναῖων εἵνεκα δῶρων] Ἐμμεν γυναῖα δῶρα ἀπὸ δόσαν τὴν χροῦν ἀνέπελον, ἣν ἔχοντο Ζεὺς Τρώων, ἀντὶ τῆς Γαλατίας ἀρπαγῆς, ἥτις κατὰ διαδοχὴν μετασσεύει εἰς Πριάμον. Οὐδὲν δὲ σέθεν ἀπὸ Ὀμήρου. Κρίσσειν δὲ ἀποδιδόναι, ὡς ἐπὶ τῷ Πριάμῳ τῷ Εὐρύπυλῳ μίαν τῶν Τρωάδων δῶσειν γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς [Il. β'. 368.] ἐπέσχετο. Ἐν δὲ ἄλλῳ τῶν ἀνδρῶν δῶρων τῇ Εὐρύπυλῳ γυναῖκα ὑπὸ Πριάμῳ, ἵνα πείσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἀκόντα ἐπὶ στρατῷ συμμάχῳ τῷ Τρώων. Νέστωρ.

Ver. 522. Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν] Ἐστὶ καὶ ἡ Ἐμφασις, ἥτις δὲ ἵππον κατεβαίνομεν.

- Δάκρυά τ' ὠμόργνοντο, τρέμεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάσθ·
 Κεῖνον δ' ἔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, ἔτε παρειῶν
 Δάκρυ' ὁμοζέμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν
 530 Ἴπποδεν ἐξίμεναι· ξίφος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
 Καὶ δόρυ χαλκῷ βαρὺς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἐβαινεν
 Ἀσκηδῆς, ἔτ' ἄρ' βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ,
 535 Οὐτ' αὐτοσχεδὴν ἑτασμένος· οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἀρης.
 Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο

“ Lachrymasque abstergebant, subtremebantque membra cujusque

“ Illum autem nunquam omnino ego vidi oculis,

“ Neque pallescentem corpore pulchro, neque a genis

“ Lachrymas abstergentem : verum is mihi multum supplicabat

530 “ Ab equo ut exiret ; gladii autem prensabat capulum,

“ Et hastam ære-gravem ; mala vero Trojanis moliebatur.

“ Sed quando jam Priami urbem depopulati sumus excelsam,

“ Portionem et inunus eximium habens, navem conscendebat

“ Incolumis, neque eminus-ictus acuto ære,

535 “ Neque cominus vulneratus ; uti sæpius

“ Fit in bello ; permiste etenim furit Mars.”

Sic dixi : anima autem pedibus-celeris Æacidæ

536 δέ τι] R.

πρὸς τὴν λέγειν τὴν παρὰ τὴν πόλιν, “ Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός.” Ἐν γὰρ τῷ “ κατεβαίνομεν” τὸ μέγεθος τῆς πόλεως φαίνεται. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς πόλεως τοῦ Πριάμου, §. 7. sub fine. Vide supra ad §. 272. Clark. Versio non bene κατεβαίνομεν vertit conscendimus : hoc esset descendimus. Immo descendimus : in quo mirificam emphasin recte agnovit Quintilianus VIII. 5. ubi descendisse bene recepit Gesnerus, quem vid. E tali autem versione, ut opinor, fluxit lectio ascendisse in quibusdam edd. initio facto per Aldinum, quæ nihil habet emphaseos, cum omnes equos ascendamus. Ern.

Ver. 524. Ἡμῖν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἡδ' ἐπιδεῖναι] Sic Il. ε'. 751. §. 595.

Ἡμῖν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἡδ' ἐπιδεῖναι.

Vol. III.

3 T

Ibid. ἀνακλῖναι] Vide ad Il. α'. 309. 514. et 538.

Ver. 526. τρέμεν δ'] Al. τρέμον §.

Ver. 528. παρειῶν] Al. παρειῶν. Quod eodem modo pronunciandum.

Ver. 529. ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν Ἴπποδεν ἐξίμεναι] Τὸ δὲ, “ Ἴπποδεν ἐξίμεναι,” γράφεται καὶ, ἐξίμεναι, ἀντὶ τῆς ἐκπέμψαι. Eustath.

Ibid. ἰκέτευεν] Al. ἐπέτελλεν.

Ver. 530. ἐξίμεναι,] Al. ἐξίμεναι.

Ver. 534. 535. οὐτ' ἄρ' βεβλημένος — Οὐτ' αὐτοσχεδὴν ἑτασμένος] Ἐν δὲ τῷ, “ ἔτε “ βεβλημένος, ἔτε αὐτοσχεδὴν ἑτασμένος,” διαφορὰ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, φαίνεται τῷ τι πόρρωθεν βάλλεσθαι, καὶ τῷ ἐγγύθεν ἐτάσσεσθαι. Eustath. Vide ad Il. ε'. 86.

Ver. 536. ἐπιμῖξ δέ τι μαίνεται Ἀρης.]

Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
Γηθοσύνη, ὃ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.

- 540 Αἱ δ' ἄλλαι ψυχὰι νεκρῶν κατατεθνηϊῶτων
Ἔσασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κῆδ' ἐκάσῃ.
Οἷον δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεσθήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τὴν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
545 Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶνδ' ἐπ' ἀέθλω.
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευεν,
Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο

Abibat magnis-passibus gradiens per herbosum pratium.

Lata, quod ei dixissem filium egregium esse.

- 540 Aliae vero animae mortuorum defunctorum

Stabant moerentes, narrabantque dolores unaquaeque.

Sola autem Ajacis anima Telamonii,

Longe absistebat, irata propter victoriam,

Qua ipsum ego vici, judicio-contendens apud naves,

- 545 Pro armis Achillis; proposuit autem veneranda mater:

Filii autem Trojanorum judicarunt et Pallas Minerva.

Utinam sane non debuissim vincere tali in certamine:

Tale enim caput ob ista arma terra detinuit,

Ajacem, qui praestantissimus quidem forma, praestantissimus et rebus-gestis fuit

539 ἔφην] Edd. vett. quod esset capiendum putabat, ut 429. sed ἔφην me-
lius, quod et Eustathius habet.

Ξυγὸς Ἐσάβιος, καὶ τι κτανόντα κατέτατα.
Iliad. σ. 509.

Ver. 537. ποδώκης Αἰακίδαο] Vide ad
Il. α'. 58.

Ver. 538. Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα,] Al.
"Πιχίτο μακρὰ βιβῶσα."

Ibid. et ver. 572. κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶ-
να.] Ἀσφοδελῶν· ἀσφοδελὸς δὲ ἐστὶ βοτάνη
ὁμοία σκίλλῃ. Schol. Ἀσφοδελὸς μὲν γὰρ
προσπαροξύνων, τὸ φυτὸν, κατὰ Ἑβραίων
Φίλωνα· ἀσφοδελὸς δὲ ὀξύτης, ὃ αὐτῷ τύπος.
Eustath. Similiterque Suidas in voce
ἀσφοδελός.

Ver. 539. Γηθοσύνη.] Al. Γηθοσύνη. Vide
ad Il. γ'. 29.

Ver. 543. κεχολωμένη εἵνεκα νίκης.]

Καί μοι γὰρ ἐν παύσῃ ἔχθιστος σφαγὴ.

Ἐξ ὁ κτανόντα τῶν Ἀχιλλέων ὅπλων.

Ulysses apud Sophocl. Ajac. ver. 135.

Ver. 546. Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν] Mul-
to minore invidia ad Trojanos refertur
hoc iudicium, quam ad Graecorum du-
ces et procures, uti apud recentiores.
"Consedere duces etc." Ovid. Metam. Lib.
XIII. ver. 1. Φυλαττόμενος ὁ Ἀγαμέμνων
τὸ δόξαν πατέρων χαρίσασθαι τῶν περὶ τῶν
Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητούντων αἰχμα-
λώτους τῶν Τρώων ἀγαγόν, ἠρώτησεν ὑπὸ
ὁποτέρῃ αὐτῶν οἱ Τρώες [Ita edidit Barnes-
sius; Vulg. τῶν Τρώων] μάλλοι ἐλυπήθη-
σαν. Εἰπόντων δὲ τὸν Ὀδυσσεῖα τῶν αἰχμα-
λώτων, δηλαδὴ ἐκείνων εἶναι τὸν ἀριστὸν κα-
ναντες, τὸν πλείστον λυπήσαντα τῶν ἐχθρῶν
ἔδοσαν εὐδὲ τῷ Ὀδυσσεὶ τὰ ὅπλα. Schol.

- 550 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, ἐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλῳ, εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν·
555 Τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπάλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
Ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· ἐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος· ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
560 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἀναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκέσῃς
Ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.

550 Caterorum Danaorum, post eximium Pelidem.

Illum quidem ego verbis alioquebar blandis;

"Ajax, fili Telamonis eximii, nonne ergo eras

"Ne mortuus quidem obliturus mihi iræ, ob arma

"Perniciosa? illa autem perniciem dii fecerunt Argivis:

555 "Talis enim ipsis turris periisti; propter te autem Achivi,

"Æque-ac propter Achillis caput Pelidæ,

"Dolemus defunctum penitus: neque quisquam alius

"In-culpa-est; sed Jupiter Danaorum exercitum bellicosorum

"Graviter odit; tibi vero fatum imposuit.

560 "Sed age, huc-veni, rex, ut verbum et orationem audias

"Nostram; doma autem robur et generosum animum."

549 ἔργ' ἐπέτυκτο] R. at Eustath. vulgatum habet. 557 φθινόμηναι] Edd.
vett. vitiose.

Ibid. καὶ Πάλλας Ἀθήνη.] Ταῖσι φρέ-
σιν· καὶ ἦν καὶ περιγένητο τῷ ἀνδρείῳ
Αἴαντος ὁ συνετὸς Ὀδυσσεύς· καὶ διὰ τῷτο τῇ
Ἀθηνᾷ φίλτατος. Eustath.

Ver. 549. περὶ μὲν εἶδος,] Barnesius, mi-
litem ignarus qua ratione vocula μὲν pro-
ducatur, male tamen; "Iambus," inquit,
"haud inepte stare possit in Tertio loco."
Quod in hujusmodi carmine (ut opinor)
ferri nequit. Vide autem ad Il. α'. 51.

Ver. 550. Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύ-
μονα Πηλεΐωνα.] Similiter Ulysses apud So-
phoclem, de eodem Ajace;

Ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ ποῖνδ' ἐμοὶ,
οὐδ' ἂν γ' ἀπηνάσαιμ' αὖν, ὥστε μὴ λείπειν,
ἐν' αἰὶδ' ἰδὼν ἄριστον Ἀργεῖον ὄντα.

Τρώων ἀφικόμεσθαι, τλήν Ἀχιλλέως.

Ajac. ver. 1355.

Vide et supra ad ver. 309.

Ver. 551. ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν.]
Virgil.

Talibus Aeneas ardentem et torva tuentem
Lenibat dictis animum. — Aen. VI. 467.

Ver. 553. λήσεσθαι.] Vide supra ad ver.
101.

Ver. 554. 555. Ἀργείοισιν τοῖος] Scrib.
Ἀργείοισι. Ern.

Ver. 559. τεῖν] Al. τεῖν.

Ver. 560. Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἀναξ, ἵν' ἔπος]
Virgil.

Siste gradum, teque aspectu ne subtrahere nostro.

- "Ως ἐφάμην· ὁ δὲ μὲν ἔδεν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας·
 Ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκῶν κατατεθνεώτων.
 "Ενθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἢ κεν ἐγὼ τῶν,
 565 Ἀλλὰ μοι ἦδελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνεώτων.
 "Ενθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
 Χρῦσεον σκῆπτρον ἔχοντα, δεμισεύοντα νεκύεσσιν,
 "Ημενον· οἳ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἶροντο ἄνακτα,
 570 "Ημενοι, ἐσαότες τε, κατ' εὐρυπυλῆς Αἴδος δῶ.

Sic dixi: ille vero mihi nihil respondit; ibat autem ad alias
 Animas in Erebum mortuorum defunctorum.

Ibi tamen me allocutus fuisset iratus, aut ego ipsum;

565 Sed mihi volebat animus in pectore caro

Aliorum animas videre defunctorum.

Ibi sane Minoem vidi, Jovis illustrem filium,

Aureum sceptrum tenentem, jus-dicentem mortuis,

Sedentem: illi vero circa ipsum causas dicebant regem,

570 Sedentes, stantesque, per amplam-portis Plutonis domum.

564 ὁμῶς] F. L. A. Ibid. ἦ κεν] R. 569 ὁ δὲ μιν] F. male. 570
 Abest F. A. L. ita legendum foret κατὰ.

Quem fugis? extremum fato quod te alloquitur
 hoc est.

Cæterum Plutarchus, *Symposiac.* Lib.
 IX. Probl. 5. citat, "Ἀλλ' ἴθι δέωρος, ἀναξ
 etc.

Ver. 561. δάμασον δὲ μίνος καὶ ἀγλῆνορα
 θυμὸν.] Apud Plutarchum, loco supra ci-
 tato, καὶ ἀτιμία θυμὸν. Horat.

— animum rege; qui, nisi paret,
 Imperat: hunc frenis, hunc tu compesce catena.
Epist. Lib. I. lib. 62.

— χαλίνω δ' ἄρχειν ὄργην.
Phocylid. ver. 52.

Ver. 562. ὁ δὲ μὲν ἔδεν ἀμείβετο, βῆ δὲ
 μετ' ἄλλας.] Virgil.

Illa solo fixos oculos aversa tenebat;
 Nec magis incepto vultum sermone movetur,
 Quam si dura silex, aut stet Marpesia cautes.
 Tandem proripuit sese, atque inimica refugit
 In nemus umbriferum. — *Æn.* VI. 469.

Καὶ φωνῆς δίχα θαυμάζεται ποτὶ φιλή καθ
 ἑαυτὴν ἢ ἔνοια, δι' αὐτὸ τὸ μεγαλόφρον ὡς
 τῷ Αἴαντος ἐν νεκρίᾳ σιωπῇ, μέγα καὶ πάν-
 τος ὑψηλότερον λόγον. Longinus, de Su-
 blimitate, §. 9.

Καὶ τὸς ἀγλῆνορα ἴδον, σκῆπτρον ἔχοντα.
Sophocles. Antigone. ver. 1270.

Ver. 564. "Ενθα χ' ὁμῶς προσέφη] Bar-
 nesiæ, nullis allatis codicibus, de suc edi-
 dit, "Ενθα μὲν ὁμῶς προσέφη" particulamque
 istam χ' propter sequentem, ἢ κεν ἐγὼ τῶν,
 supervacaneam contendit. Atqui postulat
 (ut opinor) sententia, ut vocē προσέφη
 præcedat particula κε. *Clark.* Nam et
Eustath. interpretatur προσέφη ἄν. Si in
 sequentibus ἢ κεν ἐγὼ τῶν intelligi potest
 προσέφη, etiam in his κε potest. *Æn.*

Ver. 567. "Ενθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον. — δεμι-
 σεύοντα νεκύεσσιν.] Virgil.

Nec vero hæc sine sorte datur, sine iudice sedes
 Quasitor Minos urnam movet; ille silentium
 Conciliumque vocat, vitæque et criminis æquit.
Æn. VI. 471.

Ver. 568. δεμισεύοντα νεκύεσσιν.] *Statius.*
Geograph. Lib. II. citat, indeque edidit
Barnesiæ, νέκυεσσιν. Quo modo scilicet
 et νεκύεσσιν pronunciabatur. Vide ad *Il.*
 π'. 521. 526.

Ver. 571. "Ορίωνα πελώριον εἰσενόησα]
 Vide *Diodorum Siculum*, *Hist.* Lib. IV.
 ipso fine; et supra ad ver. 309.

- Τὸν δὲ μέτ', Ὀρίωνα πελώριον εἰσενόησα
 Θῆρας ὁμᾶ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
 Τῆς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
 Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶεν ἀαγές.
 575 Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
 Κείμενον ἐν δαπιδῶ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεδρα·
 Γῦπε δὲ μιν ἐκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον,
 Δίετρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' ἐκ ἀπαμυνέτο χερσὶ·
 Λητῶ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,

Post hunc autem, Orionem ingentem animadverti

Feras simul agitantem per herbosum pratum;

Quas ipse occiderat in desertis montibus,

Manibus tenens clavam totam-æream, semper infrangibilem.

575 Et Tityum vidi, terræ gloriosæ filium,

Jacentem in solo; is vero per novem jacebat jugera:

Vultures autem ipsum utrinque assistentes jecur rodebant,

In viscera penetrantes; ille autem non propulsabat manibus:

Latonæ enim vim-intulit, Jovis gloriosæ conjugii,

575 οἰοπόλοισιν] R. perperam. 579 ἤλκησε] F. A. 1.

Ver. 575. Καὶ Τιτυὸν εἶδον, etc.] Virgil.

Necnon et Tityon, terræ omniparentis alum-
 num,

Cernere erat; per tota novem cui jugera corpus
 Parrigitur: rostroque immanis vultur obunco
 Immortale jecur tondens, læcundaque pennis
 Viscera; rimaturque epulis, habitatque sub alto
 Pectore: nec fibris requies datur ulla renatis.

Æn. VI. 595.

Nec Tityon volucres ineunt Acheronte jacen-
 tem,

Nec, quod sub magno scrutentur pectore, quid-
 quam

Perpetuam ætatem poterunt reperire profecto,
 Quamlibet immani projectu corporis extet;
 Qui non sola novem dispensis jugera membris
 Obtaucat etc.

Lucret. lib. III. ver. 997.

Viscera præbebat Tityos lanianda, novemque
 Jugeribus distentus erat.

Ovid. Metam. IV. 457.

Porro Scaliger *Virgilium*, loco supra ci-
 tato, *Homero* longe superiorem conten-
 dit: "Quanto item," inquit, "post se re-
 liquit [*Virgilius Homerum*] in Tityi
 "historia —. Jam hinc apparet victoria.
 "Quid enim ἔσω δύνοντες δίετρον, cum il-

"lis, immortalis, et tondens, et — facun-
 "daque pennis Viscera, et rimaturque epu-
 "lis, habitatque sub alto Pectore. — Illa
 "vero, quæ? — nec fibris requies datur
 "ulla renatis." *Poetic.* Lib. V. cap. 3.
 Atqui sua pulchritudine non caret sim-
 plicior illa *Homero* elocutio; et magnam
 insuper vim habet istud "ὁ δ' ἐκ ἀπαμύ-
 "νετο χερσὶ" ver. 578. a *Virgilio* omis-
 sum. Vide et infra ad ver. 576.

Ver. 576. Κείμενον ἐν δαπιδῶ· ὁ δ' ἐπ' ἐν-
 νεία κεῖτο πέλεδρα.] *Ἐνταῦθα* [ἐν τῷ Πανο-
 πτεῖ] ἐπὶ τῇ χαράδρᾳ Τιτυὸν μνημῆμα ἴσι, περι-
 ὁδὸς μὲν τῷ χωματός τρίτον μάλιστα πε-
 δύν. Τὸ δὲ ἔπος ἴσιν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ. "Κείμι-
 "νον ἐν δαπιδῶ· ὁ δ' ἐπ' ἐννεία κεῖτο πέλε-
 "δρα." Οὐκ ἐπὶ μεγάλῃ πεποιῆσθαι τῷ
 Τιτυῷ φασιν, ἀλλ' ἐνθα ὁ Τιτυὸς ἐτίθην, πλέ-
 θρα ἐννεία εἶναι τῷ χωρίῳ. *Pausan.* Lib.
 X. cap. 4.

Ibid. πείλεδρα.] Πλείθρα, ἀπὸ πλείθους, ὃ
 ἴσιν ἔκτον μέρος σταδίῳ. *Schol.*

Ver. 577. Γῦπε δὲ μιν ἐκάτερθε] Τὸν γε
 μὴν Τιτυὸν ἱρασθέντα τῶν Διὸς γάμων, ἀφ' ὃ
 μέρους ἤρξατο νοεῖν, εἰς σῦντο ὑφίσταται πολλα-
 ζόμενον. "Γῦπε δὲ μιν ἐκάτερθε παρημένω
 "ἦπαρ ἔκειρον, — Λητῶ γὰρ εἴλκησε Διὸς κυ-
 "δρὴν παράκοιτιν." Ὡς περὶ δὲ οἱ νομοθεῖται

580 Πυθῶδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρῃ Πανοπῆος.

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγ' ἔχοντα,

Ἐσαότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαζε γενεῖω·

Στεῦτο δὲ διφάων, πῖεῖν δ' ἐκ εἵχεν ἐλέσθαι·

Ὅσσάκι γὰρ κύφει ὁ γέρον, πῖεῖν μενεαίνων,

585 Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολίσκειτ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ

Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.

580 Ad-Pytho eunti, per amœnum Panopeum.

Et sane Tantalum vidi, graves dolores subeuntem,

Stantem in lacu; hic autem attingebat ad mentum:

Videbatur vero is sitiēti similis; ad-bibendum autem non poterat capere;

Quoties enim inclinaret-se senex, bibere cupiens,

585 Toties aqua peribat absorpta; circa autem pedes

Terra nigra apparebat, arefaciebat nempe deus.

580 καλλιχόρῃ] F. male. 581 κρατέρ' ἄλγ' F. R. sic et Eustath. 582 προσέπλαζε] A. l. male. 584 ὅσσάκι] F. A. L. 585 ἀναβροχέν] Eustath.

τὴν παρορτύπας χειροκοπῶσι. τὴν δὲ προσέπλαζαν αὐτῶν μέγας ἐξαιρέτως ἀποτίμωσι, ὥστε Ὅμηρος ἐν ἡπάτι κολάζει τὸν δι' ἡπαρ ἀσθενήσαντα. Heraclid. Pontic.

Ver. 578. Διότρεν ἴσω δύνοντες.] Διότρεν, ἥτοι τὴν ὑπὸ τὴν σάρκιν σμιλῶν, ἢ τὴν ὑποκείμενον τῷ ἡπάτι ὑμένα· ἐννοεῖ δὲ ἀπέδωσαν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἥτρον ἐν δὲ ἄλλῳ, τὴν δορῶν. Schol. Etymologicum Magnum autem vocem Διότρεν potius exponendam vult βάρφος· quam interpretationem secuti Barnesius alique, vertunt, "Rostrum intramittentes." Verum, ut recte observat Dupontius ad Theophrasti Characteres, vox δύνει· "nunquam hoc modo, sc. transitive, sumitur a Poëta; neque unquam δύνει dixit pro demittere, vel immittere, vel immergere; sed vel pro inducere, vel pro subire, vel ingredi, intransitive. Διότρεν igitur erit quod "vultures subeunt et ingrediuntur, non solum illud quod rostris suis tundunt et fodiant et dilaniant." Praelect. cap. 4. Clark. Hæc recte dici, in promptu est. De διότρεν vide etiam Foesius in Œcon. Hippocr. in h. v. Ern.

Ver. 579. ἡλκυσί.] Apud Heraclidem Ponticum, loco supra citato, ἡλκυσί. Clark. Proprie est rapuit, quod et latini de eo dicunt, qui vim fœminæ facit. Un-

de Horatio dictus Tityos raptor. De verbo vid. Eustath. qui aliud εἰλκυσί ali esse, aliud ἡλκυσί, quod tamen vix credo. De lectione vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 580. Πυθῶδ' ἐρχομένην.] Πυθῶ, πόλις Φωκίδος. Schol.

Ibid. διὰ καλλιχόρῃ Πανοπῆος.] Πανοπῆ, πόλις Φωκίδος. Schol. Vide et Pausanias, Lib. X. cap. 4. Clark. Ad καλλιχόρῃ transferenda, quæ de εὐρύχορῃ dicta sunt ad Il. β'. 498. Ern.

Ver. 581. Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγ' ἔχοντα,] Τάνταλος, ὁ Διὸς καὶ Περσεφόνος, συνδιατρίβων τοῖς θεοῖς καὶ συνεύχωνος αὐτοῖς, ἀπλήρως διατίθη· κλέψας γὰρ τὴν ἑκάτα καὶ τὴν ἀμβροσίαν· ἐκ τῶν αὐτῶν ἔδωκε τοῖς θεοῖς, ἐκ τῆς ἀμβροσίας τὸν Δία ἐκβάλλειν αὐτὸν τῆς ἐν θρόνῳ θέσεως, καὶ ἔλατῃσιν ἐπ' ὄρεος ὑψηλῆς, ἐκείθεν τῶν χειρῶν καὶ τὴν Σίπυλον, ἐνθα ἐκκρεντο. [Ita ex MS. Barnesius; Al. ἐκκρεντο] ἀνατρέψαι. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδην. Schol. Vide et Athenæum, Lib. VII. cap. 6. qui fabulam hanc paulo aliter refert. Lucræti:

Nec miser impendens magnum timet acce-
sum

Tantalus, ut fama est, cassâ f. maldine tompens.

Lib. III. ver. 564.

Ibid. χαλέπ' ἄλγ' ἔχοντα. Eustath.

Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρήδην χέε καρπὸν,

Ὅγχυναι, καὶ ροιαί, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

Συκαὶ τε γλυκεραί, καὶ ἐλαῖαι τηλεδόωσαι·

590 Τῶν ὁπότ' ἰδύσει ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

Τάσδ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκίοεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγ' ἔχοντα,

Λᾶαν βασάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.

Arbores porro proceræ a-capite fundebant fructum,

Pyrî, et mali-punicæ, et mali pulchrum-fructum-ferentes,

Ficusque dulces, et oleæ virentes:

590 Quas quum recta-pergeret senex manibus prehendere,

Eas ventus dispellebat in nubes obscuras.

Et profecto Sisyphum aspexi, dueros dolores patientem,

Lapidem gestantem ingentem utraque-manu.

588 ὅγχυναι] R. vid. n. 115. 120. ω'. 246. Eustath. ὅγχυναι.

in commentario citat, κρατέρ' ἄλγ' ἔχοντα. Ex versu, ut videtur, infra 592.

Ver. 582. Ἐσαότ'] Al. Ἐσεότ'. Notante Eustathio.

Ibid. ἡ δὲ προσέπλαζε γενεῖω] Virgil.

———— epulaque ante ora paratæ.

Æn. VI. 604.

Caterum Sextus Empiricus adversus Mathematicos, Lib. I. cap. 15. et iterum, Lib. VIII. citat, προσέπλαζε γενεῖω.

Ver. 583. Στεῦτο δὲ διφάων,] Ἰσατο νῦν ἐπὶ τῶν παδῶν κήρυχται δὲ τῇ λέξει ὁ Διασκευαστὴς παρὰ τὴν τῷ Ποιητῇ συνήθειαν. Schol. Similiter et Eustathius: Rectius autem, ut opinor, de voce Στεῦτο Mericæ Casaubonus; "Est," inquit, "in isto verbo (ut alibi pluribus) animi gestientis, et aliquid cupide molientis, per externos gestus indicatio —. Hoc igitur vult Poëta his verbis, eam fuisse Tantali, seu in pedes erecti, sive alio quocunque gestu, (ut de pugilibus olim loqui soliti, προβολήν,) ut ardentissimam sitim præ se ferret." De nupera Homeri Editione, Dissertat. I. Atque hoc fere sensu usurpari videtur vox Στεῦται, Iliad. γ'. 83.

Στεῦται γὰρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ. Vide et Il. β'. 597. γ'. 241. σ'. 191. item Etymologicum Magnum, in voce Στεῦται.

Ver. 584. 585. Ὅσσάκι γὰρ κύφει ὁ γέρον, — Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολίσκειτ'] Ovidius:

———— Tibi, Tantale, nulla
Deprenduntur aquæ; quæque imminet, effugit
arbor. Metam. IV. 458.

Tantalus a labris sitiens fugientia captat
Flumina. ————— Horatius, Serm. I. i. 68.

Ver. 584. 590. κύφει ὁ γέρον, — ἰδύσει ὁ γέρον] Vulgati habent κύφει, — ἰδύσει. Henricus Stephanus autem legendum censet, κύφει γέρον, — ἰδύσει γέρον. Quod, uti ipse annotat, cum sequentibus ἀπολίσκειτο et ῥίπτασκε aptius congruit. Recte itaque (ut opinor,) et ad vulgatam lectionem quam proxime edidit Barnesius, κύφει ὁ γέρον, — ἰδύσει ὁ γέρον. Et MS. a Tho. Bentleio collatus hic habet κύφει. Clark. Κύφει etiam ed. Amst. 1650. consulto an casu, nescio. Ern.

Ver. 585. Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολίσκειτ' ἀναβροχέν] Aquæ subitam absorptionem aptissime depingit, et quasi ob oculos ponit hic versus. Vide ad Il. γ'. 357. 363. et infra ad ver. 595.

Ibid. ἀπολίσκειτ'] Apud Eustathium, ἀπόλίσκειν. Minus recte.

Ibid. ἀναβροχέν] Ita ex Editione Cantabrigiensi et ex Hesychio edidit Barnesius. Atque ita in commentario citat Eustathius. Al. ἀναβροχέν, et ἀναβροχέν.

Ver. 586. καταζήνασκε] Κατεζήραινεν ἄζη γὰρ, ἡ ξηρασία. Schol.

Ver. 588. Ὅγχυναι] Barnesius alique habent Ὅγχυναι. Vide supra ad n. 115.

- Ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε,
 595 Λᾶαν ἄνω ᾧδεσκε ποτὶ λόφον· ἄλλ' ὅτε μέλλοι
 "Ακρον ὑπερβαλέειν, τότε ἀποσφίψασκε κραταίῃς
 Αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀψ' ᾠσασκε τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρῶ·
 "Ερρέεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρέρει.
 600 Τὸν δὲ μέτ', εἰσενόησα βίην Ἡρακλεΐην,

Sane ille quidem immixtus manibusque pedibusque,
 595 Lapidem sursum pellebat ad cacumen; sed quando erat
 Summum superaturus, tunc repulsabat potens vis;
 Rursus deinde in solum volvebatur lapis immanis.
 Verum ille rursus pellebat contendens; sudor autem
 Deduebat ex membris, pulvis vero ex capite oriebatur.
 600 Post hunc autem vidi vim Herculeam,

595 ᾠδεσκεν] Edd. præter R. male. 596 κραταί] E. A. I. 2. 1.

Ibid. κληίη ἀγλαυκαρπία] Vide supra ad n. 115.

Ver. 589. Συναί τε γλυκεραί, καὶ ἐλαϊαὶ
 τολύδωσαι] Vide supra ad n. 116.

Ver. 591. ῥίπτασκε] Eustathius in com-
 mentario citat. φέρεσκε.

Ver. 595. Λᾶαν ἄνω ᾧδεσκε ποτὶ λόφον]
 De summo hujus loci artificio, quo rem
 ipsam pulcherrime depingit et quasi ob
 oculos ponit verborum sonus, recte De-
 metrius Phalereus: "Εν δὲ τῷ μεγαλοπρε-
 πῇ χαρακτήρι σύγκρισσι παραλαμβάνοιτ' ἂν
 πρίντα, ἥτοι διὰ μακρῶν, ὡς τὸ, "Λᾶαν
 "ἄνω ᾧδεσκε." Καὶ γὰρ ὁ εἰς ἡμῶν τι
 ἔσχειν ἐκ τῆς συγκρίσεως, καὶ μιμήνεται τῷ
 λῖθου τὴν ἀναφορὰν καὶ βίαν. Περὶ Ἑρμηνεί-
 ας, §. 72. Et Dionysius Halicarnassensis:
 Πῶς ἂν δηλώσει ταῦτα [τὰ περὶ τὸν Σί-
 συφον] μιμητικῶς, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν σύνθε-
 σιν τῶν ὀνομάτων, ἄξιον ἰδεῖν. "Καὶ μὲν Σί-
 "συφον εἰσιδόν, — Λᾶαν ἄνω ᾧδεσκε ποτὶ λό-
 "φον." Ἐνταῦθα ἡ σύνθεσις ἐστὶν ἡ δηλωσα
 τῶν γινόμενων ἑκάστω, τὸ βάρος τῷ πύθον, τὴν
 ἐπίπτον ἐκ τῆς γῆς κίνησιν, τὸν διερεϊδόμενον
 τοῖς κώλοις, τὸν ἀναβαίνοντα πρὸς τὸν ὄχλον,
 τὴν μόγις ἀναδυμένην πέτραν. Περὶ συνθέ-
 σεως, §. 20. "Vocalium concursus — cum
 "accidit, hiat et persistit et quasi laborat
 "oratio." Quintil. Lib. IX. cap. 4. Sic
 apud Virgilium ingens nisus et molimen,
 vocalis longæ non elisæ hiato aptissime
 describitur;

Ter sunt conati imponere Pelio Ossam.
 Georgic. I. 381.

Vide supra ad ver. 514 et ad H. 2. 1. 1.

Ver. 596. κραταίῃς] Τὸ δὲ "κραταίῃς"
 ἐπιρρημὴ ἐστὶν ἀντὶ τῆς κραταίης. Ἀναγ-
 δε τῆς "λικυφίης," καὶ τῆς τοῦτο. Γ. 2. 1.
 ται δὲ καὶ ἐν δυοὶ λῖθοις, "κραταίῃς" ἢ
 ἢ κραταίᾳ ἰσχυρῶς τῷ λῖθου. Εἰ δὲ τὸν
 ἐπὶ λῖθου ποιητικώτερον κανὸν ᾧδεν ἢ γὰρ
 ἀναιδῆ τὸν τοῦτον λῆγει, ἐκ τῶν ἐμφαν-
 καὶ τῷτο μεταγραφῶν. Eustath. Vide ad
 ver. 597. Posteriori modo legisse vide-
 tur Scholiastes, qui exponit, "Ἡ ἰσχυρὴ
 δύναμις." Clark. Vid. Var. Lect. et com-
 m. 124. Κραταίῃς habuit etiam Hesiodus.
 Ern.

Ver. 597. Αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδε-
 το λᾶας ἀναιδής.] Lucretius:

adverso nixantem trudere monte
 Saxum; quod tamen a summo jam vertice rur-
 sum
 Volvitur, et plani raptim petit æquora cam-
 Lib. III. l. 13.

Porro notandum et hic, quam pulchre et
 artificiose lapidis pondere suo de monte
 devoluti impetum depingit versus iste pe-
 dibus dactylicis totus incedens. Οὐδὲ συγ-
 κατακεκύλισαι τῷ βαρὺ τῆς πέτρας ἢ τῶν
 ὀνομάτων σύνθεσις; μᾶλλον δὲ ἔφθακε τὸν τῷ
 λῖθου φορὰν, τὸ τῆς ἀπαγγελίας τάχος;
 Dionys. Halicarn. loco jam supra citato.
 Similiter Virgilius Temporis prætereuntis
 celeritatem pedibus dactylicis exhibet:

Sed fugit interea, fugit irreparabile Tempus.
 Georgic. III. 251.

- Εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
 Παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλῃ.
 Ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
 605 Πάντος' ἀτυζομένων· ὁ δ' ἐρεμνὴ νυκτὶ εἰοικώς,
 Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῆφιν οἰσὼν,
 Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι εἰοικώς.

Simulacrum; ipse vero apud immortales deos
 Oblectatur in conviviis; et habet pedibus-elegantem Hæben,
 Filiam Jovis magni et Junonis aureos-calceos habentis.
 Circa autem ipsum clamor mortuorum erat, avium instar,
 605 Undique agitarum: ille vero obscuræ nocti similis,
 Nudum arcum tenens, et ad nervum sagittam,
 Horrendum circumspectans, semper jaculatore similis.

602 Θαλίη] A. L.

Item saxi cadentis motum ab initio tardi-
 orem, deinde acceleratum:

jamjam lapsura, cadentique
 Imminet assimilis. Æn. VI. 602.

Ibid. λᾶας ἀναιδής.] Κέχρηται "Ομηρος
 πηλαχῇ τῇ τῷ ἀψυχῇ ἐμφυχῇ λέγειν, διὰ
 τῆς μεταφορᾶς ἐν πᾶσι δὲ τὸ ἐνέργειαν ποιῆν,
 ἡλικίμῃ, ὅσον ἐν τοῖςδε, "Αὖτις ἐπὶ δάπεδον
 "τε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής." "Εν πᾶσι γὰρ
 πέτραις, διὰ τὸ ἐμφυχῇ εἶναι, ἐνεργῶντα φαίνε-
 ται. Τὸ ἀναισχυρῶν γὰρ — ἐνέργεια. Ταῦ-
 τὰ ἐπὶ προσῆφει διὰ τῆς κατ' ἀναλογίαν μετα-
 φράσεως: ὡς γὰρ ὁ λῖθος πρὸς τὸν Σίσυφον, ὁ
 ἀναισχυρῶν πρὸς τὸν ἀναισχυρῶντα. Aris-
 tot. Rhetoric. Lib. III. cap. 11. Ubi no-
 tandum, quod jam legimus ἔπειτα πέδονδε,
 legisse aut memoriter citasse Aristotelem,
 ἐπὶ δάπεδον τε.

Ver. 598. κατὰ δ' ἰδρῶς· Ἐρρέεν ἐκ μελέων,
 Virgil.

sudor fluit undique rivis.
 Æn. V. 200.

tum toto corpore sudor
 Liquitur. Æn. IX. 812.

Ver. 599. κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρέρει.] Vir
 eruditus Mericæ Cusaubonus vocem κονίη
 interpretatur, Lixivium: "Sudorem" in-
 quit "multo labore comparatum, et om-
 nibus membris, capite præcipue manan-
 tem, lixivio comparari, quis non amplec-
 tatur." De nupera Homeri Editione,
 Dissertat. I. Nescio tamen annon sim-
 plicius hic intelligas vaporem pulveri si-
 millem ex capite exurgentem.

Vol. III.

3 U

Ver. 600. Τὸν δὲ μέτ', εἰσενόησα βίην Ἡρα-
 κλεΐην.] Καὶ "Ομηρος ἀνείπε πάντων μάλιστα
 τὰ δὲ κατὰ θεὸν εἰπεῖν ἔοικε περὶ τῶν καθό-
 λων. "Τὸν δὲ μέτ', εἰσενόησα βίην Ἡρακλε-
 "εῖην, Εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θε-
 "οῖσιν." Plutarch. de Facie in orbe Luna,
 haud longe a fine. Cæterum nonnulli,
 notante Eustathio, hunc locum repudia-
 runt: rationibus parum idoneis.

Ver. 601. Εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανά-
 τοισι] Hinc Hercules Umbra, apud Lucianum;
 αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν ἑρανῶ
 τοῖς θεοῖς σύνεσι, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην·
 ἐγὼ δ' εἶδωλον εἰμὶ αὐτοῦ. Dialog. Mort.
 XVI. Lucretius, I. 121. 122.

Acherusia templa,
 Quo neque permanent animæ neque corpora
 nostra;

Sed quædam simulacra modis pallentia miris.

Clark. Lucianus eo in loco totus est in
 irridendo hoc Homeri loco, quem oppor-
 tunum esse ὁμηρομᾶσι, fatetur Eustathi-
 us ad h. l. qui, quamquam defendere Ho-
 merum tentans, tamen delectatur Luciani
 jocos in illum locum. Vid. ibi Hemster-
 husium τὸν πάντ. Ern.

Ver. 602. Θαλίης.] Ταῖς τῶν θεῶν εὐω-
 χίαις. Schol.

Ver. 606. Γυμνὸν τόξον ἔχων.] Barnesius
 legendum conjicit ἔχον. "Quod, (inquit)
 "qui animum diligenter advertat, neces-
 "sarium videbit; nisi in sequenti versu
 "pro παπταίνων, legerit, παπταίνον, vel
 "— pro εἰοικώς, εἰοικέν." Quæ ultima con-
 jectura ferri non potest. Isto enim modo

- Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ σήδεσσιν ἀορτῆς,
 Χρύσεος ἦν τελαμῶν· ἵνα δέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 610 Ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
 Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε.
 Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 Ὅς κείνον τελαμῶνα ἔῃ ἐγκάτθετο τέχνη.
 Ἐγὼ δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
 615 Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἄ δεῖλ', ἥ τινα καὶ σὺ κακὸν μοῖρον ἠγηλάζεις,
 Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο.
 Ζητὸς μὲν πάϊς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ οἴζυν

Terribilis autem ei circum pectora baltheus.

Aureum erat lorum; ubi miranda opera elaborata-erant:

610 Ursique, agrestesque apri, torvique leones,

Præliaque, pugnaeque, caedesque, homicidiaque.

Ne hoc fabricatus, aliud quid fabricaverit,

Qui illud cingulum sua comprehenderit arte.

Agnovit autem statim ille, postquam vidit oculis.

615 Et me lugens verbis alatis allocutus est;

"Generose Laërtiade, solers Ulysses,

"Heu miser, certe aliquid et tu malum fatum sustines,

"Quale scilicet ego ferebam sub radiis solis.

"Jovis quidem filius eram Saturnii; verum ærumnam

minime constaret Temporum ratio. Quippe ἵσκειν apud Homerum semper respondet Latino "similis videtur," nunquam τῷ "similis videbatur." Vide ad Il. α'. 57. et δ. 492. Ideoque, siquid mutato opus, legendum omnino non ἵσκειν, sed ἴσκειν. Quod quidem et multo videtur aptius, quam ut duo versus 605. 607. tam prope invicem, eadem ipsa voce ἵσκειν desinant. Clark. Ego ἔχεν prætulim. Ita oratio melius nexa erit, quam si alteram rationem sequamur. Bis idem verbum in clausulis tam vicinorum versuum poni nil vitii habet, nec est sine exemplo. Eustathius etiam pulchrum h. l. putat. Ern.

Ver. 608. ἀορτῆς.] Ὁ τῷ τελαμῶνος κρημνή, ἔξ ἧς τὸ ξίφος ἤρπεται. Schol.

Ver. 610. χαροποί τε λέοντες.] Virgilio, "Torva leæna." Eclog. II. ver. 65.

Ver. 611. Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι

τ', ἀνδροκτασίαι τε.] "Ante omnes apud Homerum ejusdem rei atque sententia luculenta exaggeratio est. — Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε. — Nam cum omnia ista — multa et continua nomina nihil plus demonstrent, quam prælium, hujus tamen rei varia facies delectabiliter ac decore multis variisque verbis depicta est." Cellius, Lib. XIII. cap. 25. Cæterum versum hunc exscripsit fere Hesiodus;

Ὑσμῖνας τε, φόνας τε, μάχας τ', ἀνδροκτασίαι τ' Theogon. ver. 228.

Ver. 612. Μὴ τεχνησάμενος, etc.] Οὐ τεχνησάμενος πρότερόν τι τοῦτον, ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον, ἢ τ' ἂν ἐξ ἧς τοῦτον τεχνήσαιτο ὁ κατασκευάσας; ἐκείνον τὸν τελαμῶνα, ἄλλον τοῦτον ἢ τεχνήσαιτο, ἀλλ' ὅδε τεχνήσεται, ὥς εἴ τις λέγει οἷον Φειδίας ἐποίησε τὸν Δία, τοῦτο ὅδιν ἄλλο, εἰς ἐκείνον γὰρ τὸ πᾶν [Ita

- 620 Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροσι Φωτὶ
 Δεδμήμεν, ὃ δέ μοι χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλος.
 Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἐπεμφε κύν' ἄξοντ'· ἔ γάρ ἐτ' ἄλλο
 Φράζετο τῷδ' ἐτί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον. [λόν
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο.
 625 Ἐρμείας δέ μ' ἐπεμφεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἀΐδος εἴσω.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μένον ἔμπεδον, εἵτις ἐτ' ἔλθοι
 Ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
 Καί νύ κ' ἐτι πρότερος ἴδον ἀνέρας, ἔς ἑδελὸν περ,
 630 Θησέα, Πειρίδῳ τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα.
 Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔδν' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,

620 "Habebam infinitam: valde enim longe deteriori viro

"Subditus eram; ille vero mihi graves imperabat labores;

"Et olim me huc misit, canem ut ducerem: non enim aliud

"Existimabat hoc omnino mihi gravius fore certamen.

"Eum quidem ego subduxi et traxi ex inferis;

625 "Mercurius autem me deduxit, atque casia-oculis Minerva."

Sic fatus, ipse quidem descendit in Plutonis domum.

At ego illi manebam constanter; si quis amplius veniret

Virorum Heroum, qui utique olim perierunt.

Et jam adhuc priores vidissem viros, quos volebam scilicet,

630 Theseum, Pirithoumque, deorum gloriosos filios:

Sed prius multitudo congregabatur infinita mortuorum,

624 ἔγω] F. A. L.

ete Barnesius pro vulgato παρὰ τῆς αὐτῆς τεχνῆς κατέκλεισε. Schol.

Ver. 615. ἐπὶ ἐγκάτθετο τέχνη.] Ἐνέθηκε τῷ αὐτῷ τέχνῃ ὃ ἐστὶν ἐπιποίησεν [forte ἐπιποίησεν.] Schol.

Ver. 618. ἰχέεσκον] Ferre solebam. Vide ad Il. α'. 57. et β'. 221.

Ver. 621. ὃ δέ μοι χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλος.] Virgilius:

ut duos mille labores

Perit sub Eurytheo, fatis Junonis iniquas,

Perderit. — Aen. VIII. 191.

Ver. 622. κύν' ἄξοντ'.] Schol. Τὸν Κέρβεον. Virgil.

Stygii tremuere lacus; te janitor Orei.

Aen. VIII. 296.

Ibid. ὃ γὰρ ἐτ' ἄλλον Φράζετο τῷδ' ἐτί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.] Ita Vulgati.

Barnesius autem, quoniam vox ἀέθλον alibi apud Poëtam neutro genere usurpatur, nullis allatis Codicibus, edidit; ἔ γάρ ἐτ' ἄλλο Φράζετο etc. "Nam per τὸ, τί, (inquit) certo constat, ἀέθλον hic Neutrum "esse." Quod tamen, ut opinor, inde non necessario sequitur. Vide et infra ad τ'. 576. Cæterum Eustathius legit, ἔ γάρ ἐτ' ἄλλο Φράζετο τῷδ' ἐτί μοι etc. Ubi, ut ipse fatetur, altera vocularum ἐτι plane supervacanea est.

Ver. 623. χαλεπώτερον] Al. κρατερώτερον.

Ver. 625. ἐπεμφεν, ἰδὲ] Al. ἐπεμψ' ἰδέ.

Ver. 630. Θησέα, Πειρίδῳ τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα.] Πυρρῶν τε, — φησὶν Ἡρόδοτος ὁ Μεγαρεύς — ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ὀμήρου νεκυίαν τὸ, "Θησέα, Πειρίδῳ τε, θεῶν ἀειδέεστα τέκνα" χαριζόμενον Ἀθηναίοις. Plutarch.

- Ἥχῃ Δεσπείῃ· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἤρει,
 Μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
 Ἐξ Ἀΐδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνη.
 635 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων, ἐκέλευον ἑταίρους
 Αὐτὲς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε περυνήσια λῦσαι·
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον.
 Τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
 Πρῶτα μὲν εἰσεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος ἔσος.

Sonitu immenso; me vero pallidus timor cepit;
 Ne mihi Gorgonium caput horrendi monstri
 Ex Orco mitteret incluta Proserpina.

- 635 Statim deinde ad navem profectus, jubebam socios
 Ipsosque conscendere, et rudentes solvere:
 Illi vero statim ingrediebantur, et per transtra sedebant.
 Illam autem per Oceanum flumen ferebat unda fluenti:
 Primum quidem remigatio, postea autem optimus ventus.

in *Theses*. Ubi in transitu notandum, quod jam legimus ἐρικυδέα τέκνα, apud *Plutarchum* legi, ἀριδύκετα τέκνα. Cæterum de prosodia vocis Θησεία, vide ad *Il. α'*. 265.

Ver. 631. ἐπὶ νῆα· ἀγίρετο μυρία νεκρῶν,] *Silius Ital.*

— hic tenebras agitant, volitantque per umbras
 Innumeri quondam populi. —

Lib. XIII. 524.

Vide et supra ad ver. 36.

Ver. 632. Ἥχῃ Δεσπείῃ·] Vide infra ad α'. 5.

Ver. 633. Γοργείην κεφαλὴν] Μιδάσης, τῆς Γοργόνης, κεφαλὴν. *Schol.* Vide et *Athenæum*, Lib. V. cap. 20.

Ver. 634. ἀγαυή] *Al.* ἑταιρή. *Clark.* Ἑταιρὴ habet hunc versum adferens *Marcellus Empiricus* c. 15. Sic Proserpina supra dicta v. 47. sic sæpe apud veteres. Vid. *Cel. Hemsterh.* ad *Lucian.* *Necyom.* p. 469. *Ern.*

Ver. 637. Sequitur versus hic: ἐξῆς δ' ἐξόμενοι, πολλὴν ἄλλα τύπτων ἐρετμοῖς; qui versus vix abesse posse videtur. *Ern.*

Ver. 638. Τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμῶν·] Ita infra α'. 1.

Δύταρ ἐπὶ ποταμῶν ῥέον Ὀκεανῶν.

Et α'. 11.

— ποῦ δ' ἴσαν Ὀκεανὸν τε ῥέας.

Ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὀκεανῶν λέξας, ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνενέikas, ἃς ἔχει ἐλεγχον. Οὐ γὰρ τινα ἔγωγε οἶδα ποταμὸν Ὀκεανὸν ἵστα· Ὀμηρον δὲ, ἢ τινα τῶν πρότερον γενομένων τῶν κτίων δοκέω τὸ ὄνομα εὐρόντα ἐς τὴν ποταμὸν ἐκινέικασθαι. *Herodotus*, Lib. II. §. 25. *Diodorus Siculus* fluvium Nilum Ὀκεανὸν olim appellatum fuisse narrat; οἱ γὰρ Αἰγύπτιοι νομίζουσιν Ὀκεανὸν εἶναι τὸν παρ' αὐτοῖς ποταμὸν Νεῖλον. *Hist.* Lib. I. Et paulo inferius; Τὸν δὲ ποταμὸν [τὸν Νεῖλον] ἀρχαῖοτατον μὲν ὄνομα σχεῖν Ὀκεανόν, ἢ ἴσιν Ἑλληνιστὶ Ὀκεανός. Vide infra ad α'. 11. Cæterum aliter explicatur hæc phrasis apud *Strabonem*, *Geograph.* Lib. I. pag. 10. α'. 5.

Ver. 639. εἰσεσίη] *Al.* εἰσεσίη· notante *Eustathio*.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Μ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ῥαψωδίας Μ'.

ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ τὴν ἐξ ἁδὲς γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην· καὶ ὡς τὰς Ληϊκάς παρέπλευσε, καὶ τὰς Πιλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε, καὶ Χάρυβδιν· καὶ τὴν τῆς αὐτῆς νεώς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀνελόντων τινὰς τῶν ἡλίας βοῶν· καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλῳ πρὸς Καλυψὶν διεσώθη.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Μ'.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Σειρήνας, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ βίαν Ἥλιου.

Ἄλλως.

Μὲν Σειρήνας ἔχει, πλαγκτὰς, βῆς τ' Ἥελιοιο.

Αὐτὰρ ἔπει ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὀκεανοῖο
Νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κύμα θαλάσσης εὐρυπύροιο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἦῃς ἡριγενεῖς
Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἥελιοιο.

CÆTERUM postquam fluvii reliquit fluentum Oceani
Navis, pervenitque ad fluctus maris vasti,
Insulam ad Æviam, ubi utique Auroræ mane-genitæ
Domicilium et chori sunt, et ortus Solis;

3 Νῆσον δ' ἐς] F. A. L. Νῆσον τ' αἰαίν] R.

Ver. 1. Αὐτὰρ ἔπει ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὀκεανοῖο] Vide Strabonem, Geograph. Lib. I. pag. 10. al. 4. item supra ad λ'. 658. Clark. Scr. λίπεν ut alibi. Infra 204. κατὰ ῥόον. Ern.

Ver. 3. Νῆσον ἐς Αἰαίην.] Al. Νῆσον τ' Αἰαίην. Clark. In edd. F. A. L. est διπτογραφία, commistis duabus lectionibus νῆσον δ' Αἰαίην et νῆσον ἐς Αἰαίην. Ern.

Ibid. ὅθι τ' Ἦῃς ἡριγενεῖς Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἥελιοιο.] Οὐχ ὡς ἐπίτι-

λῶσης [forte ἐπιτελλῶσης] τῆς ἡμετέρας ἐν Αἰαίᾳ, τὸτο εἴρηκεν ἀλλ' ἦτοι ἀντολαί. ἐπὶ παρεγενόμεθα ὅτι ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς κατὰ σύγκρισιν τῶν Κιμμερίων ἢ ὡς πρὸς φῶς παρήχυσαν ἀνατολὴν κίχλην, ἐπὶ τῇ πλῆθ' ὄντος τῆς Κίρκης ἑσάναι. Schol.

Ver. 10. νεκρὸν — τεθνηῶτα.] Vide supra ad λ'. 57.

Ver. 11. 12. Φιτρὸς δ' αἶψα ταμόντες. — Θάπτομεν ἀχνύμενοι.] Virgil.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ'.

527

- 5 Νῆα μὲν ἐνδ' ἐλθόντες ἐκέλαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἥῃ διαν.
Ἦμος δ' ἡριγενεῖα φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότε ἔγ' ἰδὼν ἐτάρσεν προΐην εἰς δώματα Κίρκης.
10 Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνηῶτα.
Φιτρὸς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρόεχ' ἀκτῇ,
Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἔπει νεκρὸς τ' ἐκάνη, καὶ τεύχεα νεκρῶ,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ σήλην ἐρύσαντες,
15 Πήξαμεν ἀκροτάτῃ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἑκαστα διείπομεν· εὐδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ Αἰδέω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ἐντοναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σίτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἶδοπα οἶνον ἐρυθρόν.

5 Navem quidem, huc quum-venissemus, subduximus in arenam.

Ipsi autem egressi sumus ad littus maris:

Hic vero requiescentes expectavimus auroram divinam.

Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitis aurora,

Utique tunc ego socios præmisi ad domum Circes

10 Allaturos mortuum Elpenorem defunctum.

Lignis vero statim cæsis, ubi summum prominchat littus,

Sepeliebamus dolentes, uberes lachrymas fundentes.

At postquam cadaverque combustum est, et arina mortui;

Tumulo aggesto, et desuper cippo erecto,

15 Fiximus in summo sepulchro fabrefactum remum.

Nos quidem hæc singula administrabamus: neque vero Circe

Ab inferis regressi latuimus, sed valde celeriter

Venit, postquam se-ornasset: simul autem ancillæ ferebant cum ipsa

Panem et carnes multas, et generosum vinum rubrum.

Head mora, festinant flentes, aramque sepulchri
Congerere arboribus, cœloque educere certant.

Æn. VI. 177.

Ibid. πρόεχ' Al. προέχ'.

Ver. 13. Αὐτὰρ ἔπει νεκρὸς τ' ἐκάνη.] Virgil.

Postquam colapsi cineres, et flamma quævit.
Æn. VI. 236.

Ver. 14. Τύμβον χεύαντες.] Virgil.

At pius Æneas ingenti mole sepulchrum

Imponit; suaque arma viro, remumque tubam
que.

Æn. VI. 202.

Vide supra ad λ'. 77.

Ver. 17. ἐλήθομεν.] Vide supra ad λ'. 101.

Ver. 18. ἐντοναμένη.] Postquam se ipsa
ornasset. Hic nimirum maxime proprius
vocis *medicæ* usus. Vide supra an. 491.
et λ'. 425. Eustathius aliam interpreta-
tionem affert: Ἐστὶ δὲ εἰπεῖν καὶ ἀντὶ τῆς
ἐπαλάσσεως ταῦτα, ἐν τῇ λαβεῖν ἐντα τρα-

- 20 Ἡ δ' ἐν μέσσω στᾶσα μετηύδα διὰ Δεῶν·
 Σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμ' Αἰῶαο,
 Διςθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι,
 Ἄλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 Αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
 25 Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἥδ' ἕκαστα
 Σημανέω· ἵνα μή τι κακοῖράφῃ ἀλεγεινῇ,
 Ἥ ἁλὸς, ἥ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παδόντες.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείδετο θυμὸς ἀγήνορ,
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 30 Ἦμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
 Ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν,

20 In medio vero stans alloquebatur nobilissima dearum;

"Miseri, qui viventes subiistis domum Plutonis,

"Bis-mortui, cum alii semel moriantur homines.

"Verum agite, edite cibum, et bibite vinum

"Hic toto-die; simul autem atque aurora illuxerit,

25 "Navigabitis: at ego monstrabo viam, atque singula

"Significabo; ut nequid malo-consilio damnetis,

"Aut in mari, aut in terra, doleatis damnum passi."

Sic dixit: nobis vero statim persuasus est animus generosus

Sic tunc quidem toto die, ad solis occasum,

30 Sedebamus, epulantes carnesque copiosas, et dulce vinum:

Quando vero sol occidit, et tenebrae advenerunt,

πίσης. Sed minus recte. Ceterum de prosodia vocis ἐντυμαίνω, vide ad II. γ'. 205.

Ver. 21. ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμ' Αἰῶαο,]

Ζῶντες ἰσχυροὶ καὶ κατασκευαστοί.

Sophocl. Antig. ver. 931.

Ver. 22. Διςθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ]

Al. Δις θανέες. Virgil.

Bis Stygios innare lacus, bis nigra videre

Tartara. ———— Aen. VI. 124.

——— Satis est inamabile regnum

Aspexisse semel, Stygios semel isse per amnes.

Ovid. Metam. XIV. 590.

Ibid. ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.]

Horat.

——— omnes una manet nox,

Et calcanda semel via lethi.

Carm. I. Od. xxviii. 15.

Ver. 25. 26. αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, — ἵνα
 μή τι κακοῖράφῃ] Virgil.

Fauca tibi e multis, quo tutior hospite factus
 Aequeora, et Ausonio possis considerare portu.
 Expediam dictis. ———— Aen. III. 57.

Ver. 38. μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.]
 Virgil.

——— aderitque vocatus Apollo.

Aen. III. 25.

Ver. 39. Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξει·
 Κατὰ μὲν τὰς πόλεις, Ἀχιλλῆος καὶ Στρεπ-
 τῆς τῆς Παρθένου αἱ Σειρήνες καὶ ἵπποι·
 Ἀχιλλῆος καὶ Τερψιχόρης, μῦθ' οὖν Μενέ-
 Ελόμενοι δὲ παρθένον, ἐμισήθησαν ὑπὸ Ἀφρο-
 δίτης, καὶ ἔχουσαι πτερὰ ἀπέπτησαν ἐς τὴν
 Τυρρηνικὴν κλίμα, καὶ νῆσον κατέσχεον Αἰθι-
 ῶσαν ὀνομαζομένην. Ὀνόματα δὲ αὐτῶν
 Ἀγλαοφύη, Θελέεσσα, Πεισιρόη ἢ Λιγυ-
 κατὰ δὲ Ὀμηρον, δύο Σειρήνοισιν γὰρ λη-
 Schol. a Barnesio emendata. Vide Strabo-
 nem, Geograph. Lib. I. pag. 41. al. 22

- Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
 Ἡ δέ με χεῖρὸς ἔλθ'σα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
 Εἴσετέ, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
 35 Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
 Ταῦτα μὲν ἔτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκυσον,
 Ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεις, αἳ ῥά τε πάντας
 40 Ἀνδρώπες δέλγασιν, ὃς τις σφέας εἰσαφίκηται.
 Ὅστις αἰδρεῖν πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκέσῃ
 Σειρήνων, τῷ δ' ἔτι γυνή, καὶ νήπια τέκνα,
 Οἴκαδε νοσήσαντι, παρίσεται, ἐδὲ γάνυνται.

Illi quidem decubuerunt juxta retinacula navis:

Illa vero me manu prehensum, dilectis seorsum a sociis,

Locavitque, et e-regione-sedit, et interrogavit singula:

35 At ego ei omnia ordine recensui.

Et tum deinceps me verbis alloquebatur veneranda Circe:

"Hæc quidem sic omnia peracta sunt: tu autem audi,

"Ut tibi ego dicam; in memoriam vero reducet etiam deus ipse.

"Ad Sirenes quidem primum pervenies; quæ utique omnes

40 "Homines fascinant, quicunque ad eas pervenerit.

"Quicunque imprudentia appulerit, et vocem audierit

"Sirenum, huic utique nequitquam uxor et infantes liberi

"Domum reverso astant, neque latentur.

35 ἀπο νόσφιν] R. 41 αἰδρεῖν] Edd. vett.

Pancum, Nat. Hist. Lib. X. cap. 49.

Infra ad ver. 45. 52.

Ibid. αἳ ῥά τε πάντα; Ἀνδρώπες δέλγασ-
 Ovidius:

"Istra maris Sirenes erant, quæ voce canora

Quilibet admissas detinuerat rates.

Art. Amat. III. 21.

Dulce-malum pelago Siren, volucresque puellæ:

Sedulas inter fremitus, avidamque Charybdim

Musa saxa fretis habitabant dulcia monstra,

Blanda pericla maris; terror quoque gratus in

audis.

Delati licet huc incurreret aura carinis,

Impressentque sinus venti de puppe ferentes,

Ignat vox una ratem; nec tendere certum

Destabat iter relictus, odiumque juvabat:

Nec dolor ullus erat; mortem dabat ipsa vo-

luptas. Claudianus, Epigr. 50

Sirenas hilarem navigantium poenam,

Blanda-que mortes, gaudiumque cradele;

Vol. III.

Quas nemo quondam deserebat auditas.

Martialis, III. Epigr. 64.

Porro hinc Horatius:

——— vitanda est improba Siren

Desidia. ———— Serm. II. iii. 14.

Vide et Apollonium, Argonautic. Lib.

IV. ver. 892. etc. item infra ad ver. 45. et

184.

Ver. 40. ὃς τις σφέας εἰσαφίκηται.] Al.

ὅτε σφέας εἰσαφίκνυνται. Quin et Eusta-

thius in comentario citat, ὅτε.

Ver. 41. αἰδρεῖν] Ita edidit Barnesius

ex Iliad. γ'. 198. ubi in omnibus isto mo-

do scriptum occurrit: Atque ita in com-

mentario hic legit Eustathius. Fulg.

αἰδρεῖν. Clark. αἰδρεῖν, sic. At Apostolus

ferè scripsit αἰδρεῖν, λ'. 271. Il. γ'. 198. ubi

Clarkius adeo non vere pronunciat, omnes

libros u habere. Ern.

- Ἀλλά τε Σειρήνες λιγυρῇ δέλγασιν αἰοιδῇ,
 45 Ἦμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἄμφ' ὀσεόφιν δις
 Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
 Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' ἔατ' ἀλείψαι ἑταῖραν,
 Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκῆση
 Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκχέμεν, αἶκ' ἐδέλῃσθα.
 50 Δησάντων σ' ἐν νηὶ δοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
 Ὀρῶν ἐν ἰσοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῆς πείρατ' ἀνήφθω.
 Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκῆς Σειρήνοιν.

- “ Sed Sirenes arguto fascinant cantu,
 45 “ Sedentes in prato: ingens vero circum ossium acervus
 “ Virorum putrefactorum; circumque cutes tabescunt.
 “ Sed præternavigato; aures autem obline sociorum,
 “ Cera malassata dulci, ne quisquam audiat
 “ Cæterorum: at ipse audias, si velis.
 50 “ Ligent te in navi veloci manusque pedesque,
 “ Erectum ad basim-mali; ex ipso autem funes alligentur,
 “ Ut cum-voluptate vocem audias Sirenium.

45 ὀσεόφιν] F. A. L. Eustath. 48 Κηρὸν δ' ἐψήσας] A. 1. δὲ ψήσας] F. A.
 2. 3. L. 49 αἶκ' ἐδέλῃσθα] F. R. A. 1. 52 ἀκῆς] F. A. L. melius.

Ibid. πελάσῃ, καὶ φλόγγον ἀκῆσῃ] *Al.*
 πελάσει, καὶ φλόγγον ἀκῆσει.

Ver. 45. πολὺς δ' ἄμφ' ὀσεόφιν δις Ἀν-
 δρῶν πυθομένων,] Καὶ τὰς ἐνέκα Ὀμήρου πε-
 τοίηκεν, ὡς ἡ τῶν Σειρήνων νῆσος ἀνάπλεως
 ὄσων εἴη, οἳ οἱ τῆς ὁδῆς αὐτῶν ἀκχόντες,
 ἐπύθοντο ἄνδρες. Pausan. Lib. X. cap. 6.
 ἦσαν γὰρ ἑταῖραι ἐπερείς, τῇ τε δι' ὁρῶ-
 νων μύσῃ, καὶ γλυκυφάνειά κἀλλίσται, αἷς οἱ
 προσερχόμενοι κατησθίοντο τὰς ὁδίας. Hera-
 clit. περὶ ἀπίων, cap. 14.

Ver. 47. 55. παρὲξ ἐλάαν — παρὲξ ἐλά-
 σωσιν] *Al.* παρὲξ ἐλάαν — παρὲξ ἐλάσωσιν.

Ibid. ἐπὶ δ' ἔατ' ἀλείψαι ἑταῖραν,] Hinc
 apud Michael. Apostol. Proverbium “ Κη-
 ρὸν τοῖς ὡσὶν ἐπαλείψεις.” ἐπὶ τῶν παραιτη-
 μένων ἀκῆσαι τινων, εἴτε φαύλων, εἴτε σπυ-
 δαίων. Proverb. Cent. XI. 37.

Ver. 48. δεψήσας] Μαλάξας· ἐνθεν καὶ
 βουρσοδέψης. Schol. *Al.* δεψήσας.

Ver. 49. ἀτὰρ αὐτὸς ἀκχέμεν, αἶκ' ἐδέλῃσ-
 θα. Δησάντων etc.] Mihi magis placet al-
 tera interpunctio librorum plurium et ve-
 terum, quæ est etiam Eustathii: ἀτὰρ αὐτὸς
 ἀκχέμεν αἶκ' ἐδέλῃσθα, δησάντων etc. Sed si
 ipse cupis audire: Vinciant te etc. Ern.

Ver. 52. ὄπ' ἀκῆς Σειρήνοιν.] Δύο δ'
 αὐτὰς ἐμφαίνει ὁ Ποιητὴς ἐν οἷς λέγει, “ ὅτε
 “ ἀκῆς Σειρήνοιν,” καὶ “ νῆσον Σειρήνων.”
 (ver. 167.) διὸ καὶ γὰρ τὸ “ Σειρήνοιν,” αἷς τὸ
 “ πόδιον” καὶ “ ὠμοῖον.” Καὶ συνίσταται
 τινες τῶ Ὀμήρῳ, οἳ καὶ ὀνόματα φασὶν εἶναι
 αὐταῖς Ἀγλαοφῆμην καὶ Θειλῆ, ἑταῖραν δὲ
 νεώτεροι, ἐν οἷς καὶ Λυκόφρων, τρεῖς αὐτὰς ἀρ-
 μέσιν, Παρθινόσπην, Λίγειαν, καὶ Λευκωσάν.
 Eustath. Vide supra ad ver. 59.

Ibid. et ver. 55. ἀκῆς — κελύσης,] *Al.*
 ἀκῆς — κελύσης.

Ver. 55. Αἱ δὲ] *Al.* Εἰ δέ.

Ver. 54. Οἱ δὲ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσ-
 μοῖσι δέοντων.] Quum in hoc versu alter-
 utra ex voculis, ἐνὶ, ἐν, supervacanea vi-
 deatur; Barnesius plures emendandi ra-
 tiones affert; quarum una, nempe ut le-
 gatur, Οἱ δὲ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότε δεσμοῖσι
 δέοντων, ferri quidem posset. At longe
 potior lectio, quam in Codicis. Heroniani
 ni Margine reperit idem Barnesius. Οἱ
 δὲ σ' ἐπὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δέοντων.
 Sententiæ nimirum aptissime hic con-
 gruit vocula ἐπὶ, verisimiliusque videtur
 ex ver. 164. 196. infra, posteriorem vo-
 culam “ ἐν” non immutandam. Clar.

- Αἱ δὲ κε λίσσῃαι ἑτάρες, λῦσαί τε κελεύης,
 Οἱ δὲ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δέοντων.
 55 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάς γε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
 Ἐνθα τοι ἔκ' ἔτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
 Ὅπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Θυμῷ βελεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφείες, προτὶ δ' αὐτὰς
 60 Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 Πλαγκτὰς δὴ τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέεσσι.

- “ Quod si rogaveris socios, solvereque jubeas,
 “ Illi dein te in pluribus tum vinculis illigent.
 55 “ Caterum postquam has præternavigarint socii,
 “ Tum tibi non amplius deinceps continuo dicam,
 “ Utra demum tibi via fuerit; sed et ipse
 “ Animo considera: dicam autem tibi utrinque.
 “ Hinc etenim petræ imminentes; ad eas autem
 60 “ Fluctus ingens resonat cærulei maris:
 “ Erraticus profecto eas dii beati vocant.

55 ἐπειδὴ] *R.* Ibid. παρὲξ ἐλάσωσιν] F. A. L. quod non spernam Herodotus,
 haud dubie ex Homero, Plutarchus et alii hoc composito utuntur. Sed
 tamen sæpe alibi divisim occurrit παρὲξ ἐλάαν. 56 ἔκ' ἔτ'] *R.* 59 ποτὶ] *R.*

Ἔτι est mera conjectura. Τότε δεσμοῖσι
 infra habet Eustath. ad ver. 164. quod præ-
 tulerim: Nam quod alibi est ἐν δεσμοῖσι, id
 nihil obest; nec est necesse potam eod-
 dem modo omnibus locis loqui. Cæte-
 rum ἐπὶ, et ἐν permutari solent. Vid. in-
 fra ver. 264. Ern.

Ver. 55. ἐπειδὴ] *Al.* ἐπὶ δὴ.

Ver. 58. ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.] Di-
 cam tibi utramque viam, ut ipse possis
 decernere, utram malis sequi, utrum per
 Plumetas, an per Scyllam et Charybdim
 ire velis. Infra v. 108. tamen suadet per
 Scyllam et Charybdim, ut minus pericu-
 losam viam ire. Ern.

Ver. 59. Ἐνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφείες,]

Συμπεριλαμβανὸν ἀναιμάρκιστον
 Ἐκδυγὲν πέτραν. Δίδουσι γὰρ ἴσαν
 Ὑπαι, κυλινδρικοῦ τε κραιπνότερας
 Ἡ βαρυγῶν ἀνέμων εἰς.

Pindar. Pythior. Od. 369.

Quem ad locum Benedictus; “ Cyaneas
 “ (inquit) petras intelligit, quæ et Συμ-
 πληγάδες vocantur, a συμπλῆσσειν, colli-
 “ dere. Nam concurrere inter se fabulose

“ tradebantur, quum parvo discretæ in-
 “ tervallo, ex adverso intrantibus gemi-
 “ næ cernebantur; paulumque deflexa
 “ acie, coeuntium speciem præbebant.
 “ — Πλαγκτὰς vocantur ab Homero, qui
 “ eas in Siculo mari collocat, cum sint
 “ in Euxino. Unde Odys. μ'. “ Ἐνθεν μὲν
 “ γὰρ πέτραι ἐπηρεφείες etc. Vide ad ver. 61.
 Ibid. ἐπηρεφείες,] Πικναί, ἢ ἐπιπρεμέμε-
 ναι, ὑψηλαὶ καὶ ἐπιτεγχοί. Schol. Caterum
 Barnesius legendum censet ἐπιρρεφείες, vel
 ἐπιρρεφείες.

Ver. 60. Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ] Vide ad Il.
 β'. 210. et ρ'. 264. Virgil.

Tum rauca assiduo longe sale saxa sonabant.
 Æn. V. 866.

Ver. 61. Πλαγκτὰς δὴ τοι τάς γε] Ὁ μὲν
 Κράτης, ὅτι πελάζεται περὶ αὐτὰς τὸ κύμα·
 οἱ δὲ, ὡς τὴν Δῆλον, κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι.
 Schol. Ἀπαλλαγίς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεύς,
 ἐμνήσκει τὸν πλὴν τοῖς Ἀργοναύταις· καὶ περὶ
 τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ
 θάλασσαν ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐταὶ συγ-
 κρούμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμά-
 των βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόντον ἀπέκλειον.

- Τῇ μὲν τ' ἐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, ἐδὲ πέλειαί
 Τρῆωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν.
 Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρῃ·
 65 Ἀλλ' ἄλλην ἐνίσσι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
 Τῇ δ' ἔπω τις νῆυσ φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἴκηται,
 Ἀλλά θ' ὁμῶς πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 Κύμαθ' ἄλως φορέεσι πυρός τ' ὀλοοῖο θυέλλαι.

"Hac quidem neque volucres praetervolant, neque columbae

"Timidae, quae ambrosiam Jovi patri ferunt;

"Sed etiam ex iis aliquam semper adimit laevis petra;

65 "Sed aliam summittit pater, ut in numero sit.

"Hac vero nondum ulla navis effugit virorum, quaecunque accesserit.

"Sed pariter tabulataque navium, et corpora virorum,

"Fluctus maris auferunt ignisque perniciosi procellae.

66 ἔτις] R.

ἐφάρτο δὲ πολλὰ μὲν ἵπ' αὐτῶν οὐκ ἔστιν, πο-
 λυὶ δὲ πάταρος· ἦν δὲ ἄδυνατον καὶ τοῖς
 πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἰλθῆναι. *Apollodor. Bi-*
bliothec. Lib. I. De iisdem scopulis Apol-
lonius;

Πέτρας αὖν πάταρον ἀφαιρεῖται λῖς
 Κυανίας ὀλοοῖο θυέλλαι ἐν ἑνὶ ἔργῳ.
 Τῶν δ' ἑστὶν ἑκατέρωθεν ἐκαστὴν
 Οὐ γὰρ τὴν ἐκαστὴν ἐκαστὴν κατέστη.
 Ἀλλὰ θάλασσα ἐκαστὴν ἐκαστὴν ἀνέστη.
 Εἰς ἑνὲν ὑπερθεὶς δὲ πολλὸν ἄλως φορέεσσι
 Βρασσομένον· σφῆς δὲ περὶ θυέλλαι βρῶσι, ἄνθρωποι.
Argonautic. Lib. II. ver. 317.

Vide Strabonem, *Geograph. Lib. III. pag.*
222. al. 149. item supra ad ver. 59.
Clark. Alia descriptio est in Pseudo-Orphic
Argonaut. 682. sqq. Ern.

Ibid. εἰς μάκρας καλέεσσι.] Ἀνθρώποι
 δὲ ὕδιν κῆρ τῶν δὴ λόντι πύλακιν. *Schol.*
 Ver. 62. Τῇ μὲν τ' ἐδὲ ποτητὰ παρέρχε-
 ται.] *Virgil.*

Quam super haud ulla poterant impune volantes
 Tendere iter pennis. — *Aen. VI. 259.*

Clark. Adde locum de ardea a Junone
missa, quae Sympleyades salva quidem, sed
amissis pennis multis pervolavit, apud
Pseudo-Orph. v. 695. sqq. Ern.

Ibid. οὐδὲ πέλειαί Τρῆωνες, ταί τ' ἀμ-
 βροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν.] *Macro Byzan-*
tinus,

Ζῆς δ' ἄρ' ἐν Κρήτῃ τρέφετο μέγας· ἐδ' ἄρα τίς
 νιν

ἦενδε μακάρων· ὁ δ' αἰετοῦ τῶσι μέλισσι.

Τὸν μὲν ἄρα Τρῆωνες ὑπὸ ζαθέω τρέφον ἄνθρωποι.

Ἀνθρώπων τρέφεται· ἄρ' Ὀκεανὸς ἄνθρωποι
 Νεμεῖς δ' ἐν τῇσι μέλισσι αἰετοῖς ἀνέστη.
 Ταυτοῦ δ' ἄρα τρέφεται, τῶν δ' αἰετοῦ
 Τὸν καὶ μακάρων πατέρα Κυανίας ἄνθρωποι
 Ἀνθρώπων τρέφεται, καὶ ἄρα τῶσι μέλισσι
 Ὀκεανὸς αἰετοῖς τρέφεται, τῶν δ' αἰετοῦ
 Ἀνθρώπων τρέφεται, καὶ ἄρα τῶσι μέλισσι.

apud *Barnesium ex Athenaeo. Lib. XI.*
cap. 12. Ceterum reprehendit hunc Ho-
meri locum Longinus: Eἰς λῆρον ἐνέ-
ρῃον κατὰ τὴν ἀπακμὴν τὰ μεγαλοῦ πα-
τρὸς ἐκείνου. Οἷα τὰ περὶ τὸν ὑπὸ τῶν
Πηλεΐδων ὡς νεοσσὸν παρατρέφοντον Δία —
Τί γὰρ ἂν ἄλλο φῆσαιμιν πάντα, ἢ τῶν
τῶ Διὸς ἐνέσση; De sublimitate, §. 9.
Vide autem supra ad l. 19. Athenaeus per
πέλεια hic Constellationem septem Plei-
adum denotari vult; quarum una senper
auferri ideo dicatur, quod sex solae sub
visum cadant: Lib. XI. cap. 12. Ean-
demque interpretationem affert et Schol-
liastes. Sed hoc, ut opinor, omnino fan-
damento caret. Clark. Macro potius apud
Athenaeum πελίας ita interpretatur. Pro-
bat tamen hanc sententiam Dacieria, et
cum ea Cl. Riccius Dispp. Homer. T. III.
p. 159. Ern.

Ver. 63. ταί τ' ἀμβροσίην] *Apud Atho-*
naum, Lib. XI. cap. 12. αἰ τ' ἀμβροσίην.

Ver. 64. Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ] *Barnes-*
sius hic legi posse conjicit, Ἀλλά τε καὶ
τῶν αἰεὶ. Minus recte.

Ver. 65. ἐνίσσι] *Athenaeus citat, ἀνίσσι.*

Ver. 66. Τῇ δ'] *Al. Τὴν δ'.*

- Οἷον δὲ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νῆυσ,
 70 Ἀργὼ πασιμέλυσσα, παρ' Αἰήταο πλέεσσα·
 Καὶ νῦν κε τὴν ἐνδ' ὤκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 Ἀλλ' ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἴησων.
 Οἱ δὲ δύο σκόπελοι· ὁ μὲν ἔρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
 Ὀξείη κορυφῇ, νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε
 75 Κυανέη· τὸ μὲν ἔποτ' ἐρωεῖ, ἐδέετοτ' αἰΐδρη

"Sola sane illa praeternavigavit mare-sulcans navis,

70 "Argo omnibus-cure habita, ad Aetam navigans:

"Et sane illum ibi celeriter fluctus coniecissent magnas ad petras;

"Sed Juno praeterire fecit, quoniam carus erat Jason.

"Duo vero scopuli; hic quidem latum caelum attingit

"Acuto vertice, nubes autem ipsum circumdat

75 "Obscura: quod quidem nunquam cessat, neque unquam serenitas

Ibid. ἥτις ἴκηται.] *Al. ἔτις ἴκηται, et*
τὴν ἴκηται.

Ver. 67. Ἀλλά θ' ὁμῶς πίνακας τε νεῶν]
 Παναγία σημα λέγουσι, ὅτι ἐκ τῶν
 Παναγιάδων ἐγένετο ἐκαστὴς αὐτοῖς [Ἀργο-
 ναυταίς.] τῇ Παναγίᾳ οἱ ἐν ἐκείνῃ τοῖς τόποις
 αὐτοῦ χρώμενοι. Τὴν γὰρ δυσχερίαν τῇ
 κυανίᾳ ἐμφανίζοντα, λέγουσι ὅτι ἐκ ἐστὶ παρα-
 τρέψαι τὸν σκοπὸν. "Ἀλλά θ' ὁμῶς πίνακας
 τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν Κύμαθ' ἄλως
 φορέεσι πυρός τ' ὀλοοῖο θυέλλαι." Περὶ
 αὐτῶν Κωνσταντῆς ἐλέγεται πρὸς ἀναπέμ-
 ψον περὶ τὸν σκοπὸν τὸν διαλαβρόντα
 τὴν Σικελίαν· ἐφ' ἐκαστὴν κειμένων τῶν τῶ
 πύκας ἀναφυσμάτων, καὶ τῆς τε νῆος συνεχῶς
 κειμένης, καὶ τῆς περὶ τὴν Αἴτην βύματος
 πύκας τὴν χώραν ἐπιδεδραμηκότος. *A-*
thenaeus περὶ Σαυμασίαν ἀναστροφῶν.

Ibid. Ἀλλά θ' ὁμῶς] Sic profertur hic
 versus etiam ab *Anthonio in ἀμα:* ubi
Cl. Patkenarius MS. et edd. vett. habet
et alioθ' ὁμῶς, et mox κερῶν pro νεῶν.
Non edd. vett. omnes in ἀλλά θ' con-
sentiant et νεῶν. Ern.

Ver. 68. Κύμαθ' ἄλως] *Barnesius ex con-*
jectura edidit Κύμα θ' ἄλως: itaque omni-
bus legendum contendit, propter sequen-
tem ὄλεον, ver. 71. Sed quidni vox βά-
λεον ad κύμαθ', aequè atque ad κύμα, referri
possit?

Ver. 70. πασιμέλυσσα.] Ἐπίθετον τῆς Ἀρ-
 γῆς ἀπὸ τῶν πᾶσιν ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι διὰ τὸ
 ὅτι ἡ πᾶσι μέλλουσα [μέλυσσα] θεοῖς.
 ἢ Εὐ λέγεται, "Ἀργὼ πᾶσι μέλυσσα,"
 ἐν ἡρώδεσι τόποις καὶ ἐνανδρῶσι τῆς ναυ-
 τῆας γενομένης. *Strabo, Geograph. Lib. I.*

pag. 80. al. 46. Clark. Eustath. p. 1715. 44.
nonnullos, ait scribere πασιμέλυσσαν a flumine
Phasi, quod petit; sed non probat. Ern.

Ver. 72. Ἀλλ' ἥρη παρέπεμψεν.] ἥρη δὲ
 παραπίμψαι λέγεται τὴν Ἀργῶν, ἐπεὶ ὡς εἰκὸς
 ἐκαστὴ πολλὰ κατὰ τὸν πλῆθὺν ἐκέρχαστο. *Eus-*
tath.

Ver. 73. Οἱ δὲ δύο σκόπελοι· ὁ μὲν ἔρανόν]
Virgil.

Hinc atque hinc vastae rupes, geminque mi-
 nantur

In caelum scopuli. — *Aen. I. 166.*

Ceterum de hujusmodi Syntaxi ἀνακολύ-
 θω, *Demetrius Phalereus;* τῶν μεγαλοπρεπῶν
 μὲν [χαρὰ τῇ διατακτικῇ] — τὴν ἀνδυπαλ-
 λαγὴν, ὡς Ὀμηρος. "Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ
 μὲν ἔρανόν —." Πολὺ γὰρ ἔστω μεγαλειό-
 τερον, ἐναλλαγίστη· πτώσεως, ἢ ἔστω ἔστω
 ἔστω. "Ἐτῶν δὲ δύο σκόπελων, ὁ μὲν ἔρανόν —."
 Περὶ Ἐμμενίας, §. 60. Rectius (ut opinor)
Dionysius Halicarnassensis; καὶ ταῦτα
 δὲ ἐξήνεγκε κατὰ τινὰ ἀρχαίαν συνθήκην·
 καὶ ἔδωκε ταῦτα ἀλόγως — ἐκ ἀλογον γὰρ τὸν
 μέλλοντα περὶ δυοῖν τινῶν λέγειν, προτάσαι
 τὴν εὐθείαν πᾶσιν, καὶ τὸ κοινὸν αὐτῶν ἐκα-
 τέρη φυλάξαντα, ἀπεργάζεσθαι κοινὸν τῶ
 λόγῳ. "Ὅτι δὲ τὸ κοινὸν τῶ λόγῳ χάριν πολλὴν
 ἐπιφαίνει, πρόδηλον. Περὶ τῆς Ὀμήρου ποιή-
 σις, §. 8. Occurrit porro similis con-
 structio infra σ'. 94.

Δὴ τὸτ' ἀνασχομένη, ὁ μὲν ἔλασε etc.

Et apud Virgilium:

Protinus Orsilochem et Buten, duo maxima
 Teuerum

Corpora; sed Buten, etc. — *Aen. XI. 690.*

- Κείναι ἔχει κορυφὴν, ἔτ' ἐν θέρει, ἔτ' ἐν ὁπώρα·
 Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, ἔ καταβαίη,
 Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εἴκοσι καὶ πόδες εἶεν.
 Πέτρῃ γὰρ λίς ἐστὶ, περιξέσῃ εἰκυῖα.
 80 Μίσσῃ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἡεροειδὲς
 Πρὸς ζόφον, εἰς Ἑρεβος τετραμμένον· ἥπερ ἂν ὑμεῖς
 Νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰδύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 Οὐδέ κεν ἐκ νῆος γλαφυρῆς αἰζηῖος ἀνὴρ
 Τόξῳ οἴσεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
 85 Ἐνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει, δεινὸν λελακυῖα·

- “ Illius occupat verticem, neque in æstate, neque in autumnno:
 “ Neque ascendere-posset mortalis vir, neque descendere,
 “ Neque si illi manus utique viginti et pedes essent:
 “ Petra enim lævis est, circum-politæ similis.
 80 “ Medio autem in scopulo est spelunca obscura.
 “ Versus occasum, ad Erebum conversa; qua vos
 “ Navem cavam præteragatis, eximie Ulysses.
 “ Neque ex navi cava juvenis vir
 “ Arcu jaculatus, ad cavam speluncam perveniret.
 85 “ Illic autem Scylla inhabitat, graviter vociferans:

78 ἦεν] Edd. vett. 84 εἰσαφίκοιται] R. Eustath. 86 νεογιλῆς] F. A. L.
 87 κακὸν] F. R. L. quod verum est. Utrum πέλωρ an κακὸν substantivum
 capiatur, periinde est. Eustathius etiam hoc habet et interpretatur. κα-

Interca reges; iugenti mole Latinus
 Quadrijugo vehitur curru.

Æn. XII. 161.

Vide ad II. 6. 555. § 510. et x. 224.

Ibid. οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει] Scholiastes ad
 Thucydidem, Lib. III. sub initio, citat
 ἑκατόν ἀμφὶς ἰκάνει.

Ver. 75. τὸ μὲν ἔστω ἔρωϊ.] Σημειώσαι
 δὲ καὶ ὅτι εὐθὺς καὶ ἔπειτα ἐπισυνάπτει σχῆ-
 μα καὶ πόνον, τὸ “ νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε, τὸ
 “ μὲν ἔστω ἔρωϊ” ἐχρὴν μὲν γὰρ εἶπειν, “ ἡ
 “ μὲν ἔστω ἔρωϊ” — ὁ δὲ ἄλλως ἔφη, “ τὸ
 “ μὲν ἔστω ἔρωϊ” τῷ τῷ τὸ νῆος, ὁ ταυ-
 τὸν τῇ νεφέλῃ κατὰ πολυνουμίαν. Eustath.
 Ἐπεὶ γὰρ συνωνύμως λέγεται νεφέλη, καὶ νῆ-
 φος, προσιπῶν τὴν νεφέλην, ἐπὶ νῆος τὸν ὀδύ-
 ρον, νῆος. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμή-
 ρου ποιήσεως, §. 8. Eodem modo interpre-
 tantur Scholiastes, et Porphyrius, Quæst.
 Homeric. 7. Porro simili fere constructio-
 ne utitur Thucydides, Lib. II. notante
 Barnesio; ἡ νῆος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι
 τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον

πολλαχόσι ἐγκατασκευάσαι καὶ περὶ Ἀλκί-
 νου καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. Ubi Scholiastes; Θη-
 λυκῶς ἡ νῆος· τὸ δὲ “ λεγόμενον” ὡς περὶ
 τὸ νόημα ὑπὸντησεν. Ὁμοίως, “ νεφέλη δὲ μιν
 “ ἀμφιβέβηκε” Κουανὴν τὸ μὲν ἔστωι” ὡς περὶ
 τὸ νῆος ὑπὸντησεν. Verisimilius tamen
 videtur, neque Thucydidem per istud “ λε-
 “ γόμενον, τὸ νόημα” neque Homotium per
 voculam “ τὸ,” τὸ νῆος· sed utrumque
 in universum designare voluisse. Clark.
 Vid. ibi Intt.

Ver. 77. οὐ καταβαίη.] Al. εἰσαφίκοιται.
 Clark. Videntur quidam legisse ἐπὶ Σκύλλῃ,
 quod Eustathius ridiculum judicat, nempe
 quod id jam est in ἀμβαίῃ. In verbis
 autem ἔ καταβαίη, ἀφείλειαν quandam esse
 ait, venustatemque. Ern.

Ver. 78. χεῖρές γε] Apud Eustathium,
 χεῖρές γε.

Ibid. ἦεν.] Ita ex Eustathio edidit Bar-
 nesius. Vulgg. ἦεν.

Ver. 79. περιξέσῃ εἰκυῖα.] Eustathius ma-

- Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
 Γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακός· ἐδὲ κε τίς μιν
 Γηθήσειεν ἰδὼν, ἐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυνάδενα πάντες ἄωροι.
 90 Ἐξ δὲ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἐκάσῃ
 Σμερδαλή κεφαλῇ, ἐν δὲ τριστοιχοὶ ὀδόντες,
 Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
 Μίσση μὲν τε κατὰ σπείρας κοίλοιο δέδυκεν·
 Ἐξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρε·
 95 Αὐτὲ δ' ἰχθυῖα σκόπελον περιμαίωσα

- “ Ejus profecto vox quidem, quanta catuli recens-nati,
 “ Fit; ipsa vero monstrum malum: neque quisquam ipsam
 “ Lactaretur conspicatus, neque si deus obviam-veniret.
 “ Hujus sane pedes sunt duodecim omnes anteriores;
 90 “ Sex autem ei colla prælonga; in unoquoque vero
 “ Horrendum caput, insunt autem triplici-ordine dentes,
 “ Densi et frequentes, pleni atræ mortis.
 “ Media quidem per speluncam cavam immergitur:
 “ Extra vero exerit capita ex horrendo barathro;
 95 “ Illic autem piscatur scopulum circumlustrans

καὶ e vitio typographico natum. 94 [ἰσχυρὴ] R. quam varietatem
 notat et Eustathius, qui addit: καὶ ἔχει τι τῶτο καὶ κάλλος. vulgatum ve-
 rum est.

scribi περιξέσῃ ut ἀσβέσῃ p. 1714. 15.
 Ern.

Ver. 80. Μίσσῃ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος]
 Virgil.

Fronte sub adversa scopulis pendentibus an-
 trum. Æn. I. 170.

Ver. 82. ἰδύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.] Sic
 apud Virgilium:

Calliope, precor, aspirate canenti.
 Æn. IX. 525.

Ver. 84. εἰσαφίκοιτο.] Al. εἰσαφίκεται.

Ver. 85. Ἐνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ] Σκύλλα,
 θύκενος θυγάτηρ καὶ Ἐκάτης, ἔχουσα πρὸς
 τοὺς πλευραῖς σκύλακας, κατέχουσα δὲ τὸν
 περὶ Σικελίαν πορθμὸν. Schol. Vide infra
 ad ver. 93. 95. et 235.

Ver. 86. ὅση] Al. ὅσον.
 Ibid. νεογιλῆς.] Νεογνῆς, γάλακτι τρεφο-
 μένος. Schol.

Ver. 87. κακός.] Al. κακὸν.

Ibid. οὐδὲ κε τίς μιν Γηθήσειεν ἰδὼν.] Vi-
 de infra ad ψ'. 266.

Ver. 88. ἀντιάσειεν.] Al. ἀντίος ἔλθοι,

seu ἀντίον ἔλθοι. Clark. Eustath. p. 1715.
 semel ἀντιάσειεν, mox ἀντιάσει, nempe
 prout consona aut vocalis ibi in textu se-
 quitur. Hoc verum. Ern.

Ver. 89. πάντες ἄωροι.] Ἐνοι — ἄωρος
 [ἀπιδόσαν] τὴν ἐμπροσθίαν· ὡς καὶ παρὰ τῷ
 Κωμικῷ “ Οὐ τὴν ἄωρον εἰπά σοι, μασιγία,
 “ Πόδας κομίζεις; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίως.”
 Scholia a Barnesio ex MSto emendata.
 Al. ἄωροι. Clark. Eustath. p. 1715. 17.
 a veteribus tennes, infirmos, item non ca-
 vendos intellectos. Quosdam autem in
 medio adspirare, ut ab ὥρα ducatur, quo-
 modo fructus ἄωροι, immaturi, immites
 etc. dicantur, in quo notat, veteres etiam
 in medio verbo vocales adspirare solitos
 (ἐπνευμάτιζον) idque e multis Iliados locis
 clarum esse. Ern.

Ver. 91. Σμερδαλή κεφαλῇ.] Κατὰ μὲν
 τὴν πολλὰς, κυνὸς· πιθανώτερον δὲ, δράκον-
 τος· καὶ γὰρ μόνος δράκων τρεῖς εὐχῆς ἔχει
 ὀδόντων. Schol.

Ver. 93. Μίσση μὲν τε κατὰ σπείρας]
 Virgil.

- Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποδι μείζον ἔλγχι
 Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάσωνος Ἀμφιτρίτη.
 Τῇ δ' ἔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 Παρφυγέειν σὺν νηϊ· φέρει δὲ τε κρατὶ ἐκάσῃ
 100 Φῶτ' ἐξασπάξασα νεὼς κυανοπρώοιο.
 Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄφει, Ὀδυσσεῦ.
 Πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοϊτεύσειας.
 Τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐσι μέγας, φύλλοισι τεθελώς·

“Delphinasque, canesque, et sicubi majorem capere possit
 “Cetum, quæ innumera alit sonora Amphitrite.
 “Hæc vero nondum unquam nautæ illæsi gloriantur
 “Præternavigasse cum nave; aufert etenim capite unoquoque
 100 “Virum abreptum ex nave cærulea-proram.
 “Alterum vero scopulum humiliorem videbis, Ulysses,
 “Prope invicem; et jaculo-attingeres.
 “In hoc autem caprificus est ingens, foliis florens:

99 ἐκάσῃ] F. A. L.

At Scyllam cæcis cohibet spelunca latebris.
 Ora exortantem, et naves in saxa trahentem —
 Scyllam, et cæruleis canibus resonantia saxa.
 Æn. III. 424. 425.

Scylla feris trunco quod latrat ab inguine mon-
 stris.
 Ovid. Pont. IV. x. 25.

Ibid. σπείρας] *Al.* σπείρας.
 Ver. 94. ἐξίσχει κεφαλὰς] *Al.* ἐξ ἴσχει
 κεφαλὰς. *Clark.* Vid. Var. Lect.
 Ibid. βερίθρον] *Al.* βαράθρον.

Ver. 95. Αὐτὴ δ' ἰχθυόσα, σκόπελον περι-
 μαιμώουσα] Τυρρηνίαν νῆσοι ἦσαν, αἱ ἐλη-
 ζοντο τὰ περιχώρα τῆς Σικελίας καὶ τὸν
 Ἴονιον κόλπον. Ἦν δὲ αὐτὴ τριήρης ταχέια,
 σὺν τε ὄνομα Σκύλλα. Αὐτὴ ἡ τριήρης τὰ
 λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα, πολλάκις
 ἐργάζετο βράμια, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς
 πολὺς. Ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεύς, σφοδρῶς
 καὶ λάβρῃ πνεύματι χρυσάμενος, διέφυγε.
 Palæphatus, περὶ ἀπίσαν, cap. 21. Vide
 et Strabonem, Geograph. Lib. I.

Ibid. ἰχθυόσα] *Capit.* capere tentat, quod
 piscari dixit improprie, quia fit in aqua:
 sic contra ἄγαν, venationem vocant cap-
 turam piscium. *Ern.*

Ibid. περιμαιμώουσα] *Al.* περί μαιμώουσα.
 Ver. 97. ἀγάσωνος Ἀμφιτρίτη] Μεγάλης
 ψύφης ἀποτειλῶσα· ἢ μεγάλης σεναγμῶς ἐπι-

φύσασα, διὰ τὰς ἐν τοῖς ναυαγίοις ἀποκλεισ-
 νες. *Schol.*

Ver. 98. Οὐπω ποτὲ] *Al.* ἔτι πώποτε.
 Ibid. ἀκήριοι] Νῦν, ἀνευ κηρῶν καὶ δαπ-
 τῶν ἀβλαβεῖς. *Schol.*

Ver. 103. Τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐσι] Προκρινί-
 μωσιν, ἵνα ὁ Ὀδυσσεύς σκῆψι ἐκκοιμασθεὶς συν-
 θῇται. *Schol.* Vide infra ad ver. 452.

Ibid. ἐρινεός] Vide ad *Il.* ζ. 455.
 Ver. 104. Τῷ δ' ὑπο δία Χάρυβδιν] Χά-
 ρυβδιν, θαλάσσης βάρους ἀναποτικόν· ἐστὶ δὲ
 μεταξὺ τῆς Ἀδρίας καὶ τῆς Τυρρηνικῆς πελάγους.
Schol. Καὶ διὰ τὴν Χάρυβδιν ὁ Παντο-
 λέγης, ὡς καὶ διὰ τὴν Θάλασσαν. *Iustath.*

Quicquid nimirum quavis de causa veni-
 mium est, διὸν appellatur. Quod autem
 explicat Scholiastes, Φοβερὰ, παρὰ τὸ διὰ
 plane ineptum.

Ver. 105. Τεῖς μὲν γὰρ τ' ἀνίσχιν ἐπ' ἡμα-
 τι, τεῖς δ' ἀναροιβδεῖ] *Virgilius:*

Dextrum Scylla latus, lævum implacata Charyb-
 dis
 Obsidet; atque imo barathri ter gurgite vastos
 Sorbet in abruptum fluctus, rursusque sub antro
 Erigit alternos, et sidera verberat unda

Æn. III. 120.
 Ter scopuli clamorem inter cava saxa dederunt;
 Ter spumam elisam, et rorantia vidimus æstus
Ibid. 506

- Τῷ δ' ὑπο δία Χάρυβδιν ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ·
 105 Τεῖς μὲν γὰρ τ' ἀνίσχιν ἐπ' ἡματι, τεῖς δ' ἀναροιβδεῖ
 Δεινόν· μὴ σύ γε κείδι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν·
 Οὐ γὰρ κεν ρύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακῆς ἔδ' Ἑνοσίχθων.
 Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, ὥκα
 Νῆα παρῆξ ἐλάαν· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 110 Ἐξ ἐτάρας ἐν νηϊ ποδῆμεναι, ἢ ἅμα πάντα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

“Sub hoc vero gravis Charybdis absorbet nigram aquam:
 105 “Ter etenim eructat quotidie, ter vero resorbet
 “Horrendum; ne tu utique ibi incideris, quando absorbet:
 “Non enim liberarit te ex malo neque Neptunus.
 “Sed valde Scyllæ scopulo prope-admotus, celeriter
 “Navem præterage: quoniam longe satius est,
 110 “Sex socios in navi desiderare, quam simul omnes.”
 Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;

104 ἀναροιβδεῖ] *Edd.* vett. ut v. sq. omnes habent. Sic et *Eustath.* 106 σὺ
 γ' ἐκείδι] *R.*

Atque hinc Ovidius:

Nec potes infestis conferre Charybdi Achæis,
 Ter licet eptum ter vomat illa fretum.
 Ex *Ponto*, Lib. IV. *Epist.* x. 57.

Et *Herod.* *Epist.* XII. ver. 125. de ea-
 dem Charybdi:

Quæque vomit fluctus totidem, totidemque re-
 sorbet.

Vide infra ad ver. 255. Cæterum repre-
 tendit hic *Homericus Vossius*: “Errore,”
 inquit, “implicatur Homerus, cum ter
 “quotidie maris æstum contingere ait,
 “*Odys.* μ'. 105. Τεῖς μὲν γὰρ τ' ἀνίσχιν
 “ἐπ' ἡματι, τεῖς δ' ἀναροιβδεῖ.” Ubi aut
 “ἡματι, non τρις, scripserat Poëta, aut pla-
 “ne deerat a vero.” *Institutum Poëtic.*
Lib. I. cap. III. §. 8. Vide autem *Strabo-
 nem*, *Geograph.* Lib. I. pag. 9. 44. 74.
 “*Il.* 4. 25. 45. 44. ubi de hoc loco fu-
 “ditur. Τεῖς esse vitium scripturæ,
 “quo inclinabat quodammodo etiam *Poly-
 “nus* apud *Strabonem* l. c. p. 44. non fit
 “credibile, quia imitator hujus loci *Virgi-
 “lius* quoque numerum ternarium constan-
 “ter exprimit, ut et ceteri poëtæ. Est
 “autem τρις, ut apud latinos poëtæ ter,
 “nihil aliud quam plus vice simplici, ut
 “*Homerus* loquitur. Si fingamus *Home-*

rum ignorasse verum numerum æstus ma-
 rini: at *Virgilius* ignorare non potuit.
 Eodem modo sentit *Dorvillius* in *Itinera-
 rio Siculo*, quod nuper, magno rei litera-
 riæ bono, cum illustri doctrinæ suæ auc-
 tario edidit *Burmmanus Secundus* V. C.
 Ibi vid. c. I. p. 9. *Ern.*

Ibid. ἐπ' ἡματι] Apud *Vossium* et *Strabo-
 nem*, locis jam citatis, ἐπ' ἡμασι.

Ibid. ἀναροιβδεῖ] Ita ex *Strabone* edidit
Barnesius. *Vulg.* ἀναρροιβδεῖ. *Clark.* At
 vid. Var. Lect.

Ver. 106. μὴ σύ γε κείδι τύχοις, ὅτε ροι-
 βδήσειεν] Vide infra ad ver. 451.

Ibid. τύχοις] *Al.* τύχης.

Ver. 109. παρῆξ ἐλάαν] *Al.* παρεξέλααν.
 Ibid. ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν] *Virgil.*

Præstat Trinaerii metas lustrare Pachyni
 Cessantem, longos et circumflectere cursus;
 Quam semel informem vasto vidisse sub antro
 Scyllam, et cæruleis canibus resonantia saxa.
 Æn. III. 429.

Ver. 110. Ἐξ ἐτάρας ἐν νηϊ ποδῆμεναι]
 Vide ad ver. 245. 246.

Ver. 111. ἀμειβόμενος] *Al.* ἀπιζόμενος. *Schol.*
Pseudo-didym. *Clark.* Ἀπιζόμενος est lectio
Schol. minorum, et sic sunt corrigenda.
 Nam ἀπιζ. non est ἐκπληστήμενος. Non
 est librarii hæc lectio. Cæterum nescio,

- Εἰ δ' ἄγε δὴ μοι τῷτο, θεᾶ, νημερτές ἐνισπε,
 Εἴπως τὴν ὅλοην μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
 Τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρες;
 115 "Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεᾶων·
 Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῆϊα ἔργα μέμηλε
 Καὶ πόνος· ἐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεται ἀθανάτοισιν;
 Ἡ δέ τοι ἐ δινητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστὶ,
 Δεινὸν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, ἐδὲ μαχητὸν·
 120 Οὐδέ τις ἐς ἀλκή· φυγέειν κάστισον ἀπ' αὐτῆς·
 Ἦν γὰρ δηδύνησθα, κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 Δεῖδω, μὴ σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
 Τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσας δ' ἐκ φῶτας ἔλῃται.
 Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βαρυνεῖν δὲ Κραταῖν.

"Age vero jam mihi hoc, dea, vere dic.

"Si-quo-paeto perniciosam quidem effugiam Charybdim,

"Hllem [Scyllam] autem propulsem, cum mihi laedat scilicet socios.

115 Sic dixi: statim vero respondit nobilissima deorum;

"Infelix, et adhuc tibi bellica opera curae sunt

"Et labor: nec diis cedas immortalibus?

"Illa nempe tibi non mortalis, sed immortale malum est,

"Graveque, difficileque, et immane, neque expugnabile:

120 "Neque ullum est praesidium: fugere optimum est ab illa.

"Si enim cuncteris, arma-induens ad petram,

"Vereor, ne te denuo impetu-facto consequatur

"Tot capitibus, totque viros abripiat.

"Sed valde celeriter praternaviga; voca autem Crataein,

122 κίχῃσι] F. A. L.

an satis conveniat personae Ulyssis, vim et arma cogitantis v. 114. Plures libri erunt consulendi. Ern.

Ver. 114. σίνοιτό] Vide supra ad λ'. 109.

Ver. 116. Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι] Τὸ γὰρ πολεμῆϊν καὶ τὸ μάχεσθαι, κατὰ γὰρ τὴν ἀληθῆ λόγον, ἐδὲ ἐφείπον, ἐδὲ εὐτυχῆς· τὸναντίον δὲ μᾶλλον ἀπεικτόν καὶ κακιστοχῆς. Καὶ διὰ τῷτο δικαίως, φασὶν ἐπιτιμῆν τὴν Κίχην τῷ Ὀδυσσεὶ πρὸς Σκύλλην ἀκαιρως θρασυνάμεν, "Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῆϊα ἔργα· μέμηλε, καὶ πόνος, etc." *Hyriac. Stroph. de Repub. Lib. IX.*

Ver. 117. οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεται ἀθανάτοισιν] Euripides:

Τί γὰρ
 Πρὸς τοῖς ἀθανάτοισι θεὸς ἀνυπόστατος καὶ
Iphig. in Taur. ver. 1479.

Οὐκ ἐστὶ θνητοῖσι τὰς ἀθανάτους μὴ ἀνίστασθαι
Theognis. Gnom. ver. 687.

Ver. 119. Δεινὸν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, ἐδὲ μαχητὸν] Vide supra ad λ. 611.

Ver. 120. Οὐδέ τις ἐς ἀλκή] Ἀλλὰ — ἢ βοῦθαι καὶ ἀλίζῃσι. *Schol.*

Ver. 125. Τόσσησιν κεφαλῇσι] *Eustath. p. 1727. 10. τόσσησι κεφαλῇσι, quod rectum est. Ern.*

Ver. 124. Κραταῖν.] Κραταῖς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλας· μάγῃ δὲ Ἐκάτην τὴν καλῆσιν. *Schol.*

5

- 125 Μητέρα τῆς Σκύλλης, ἢ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
 Ἡ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὄρμηθῆναι.
 Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξει· ἐνθα δὲ πολλαὶ
 Βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πάσα καλὰ,
 130 Πεντήκοντα δ' ἑκάστα· γόνος δ' ἐ γίνεται αὐτῶν,
 Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶν,
 Νύμφαι εὐπλόκαμοι, Φαέδρσά τε, Λαμπετίη τε,
 Ἀς τέκεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
 Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκῆσά τε, πότνια μήτηρ,
 135 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόδι ναίειν,
 Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἔλικας βῆς.
 Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόσσε τε μέδῃαι,

125 "Matrem Scyllae, quae ipsam peperit perniciem hominibus:

"Quae ipsam deinde compescet, denuo ne irruat.

"Trinacriam vero ad insulam pervenies: ibi autem multae

"Pascuntur Solis boves et pingues pecudes,

"Septem bouum armenta, tot vero ovium pulchri greges,

130 "Quinquaginta vero singula: propagatio autem non fit ipsarum.

"Neque unquam moriuntur: deae vero pastores sunt,

"Nymphae comas-pulchrae, Phaethusaque, Lampetieque,

"Quas peperit Soli Hyperioni nobilis Neaira.

"Has quidem postquam educavit peperitque veneranda mater,

135 "Trinacriam in insulam relegavit, procul ut habitarent,

"Ad oves custodiendas paternas, et camuras boves.

"Eas si quidem illasas sinas, reditusque memor-sis,

126 ἐρύσειον] R.

Ver. 125. τῆς] *Al. τήν.*

Ver. 126. ἐς ὕστερον] *Al. ἐς ὕστερον.*

Ver. 127. Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξει] *Virgil.*

Ante et Trinacria lentandus remus in unda.

Aen. III. 584.

Ibid. ἐνθα δὲ πολλαὶ βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες] Ὅτι δὲ καὶ κατ' ἱστορίαν ἀγέλας ὄλας ἡμερῶν ζῶον Ἑλλήνας ἀφίεσκον δαίμονι, ὃν ἐκ τῆς Σκύλλης ἀπείσθαι τινες. *Eustath.* "Ἐστὶν ἐν τῇ Ἀπολλωνίῃ ταύτῃ [τῇ ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλῳ] ἐκ τῆς ἡλίας πρὸς ταῦτα, τὰ τὰς μὲν ἡμέρας ἐσκαίται παρὰ ποταμὸν, ἐς ἃ Λαχμανὲς βοῆς ἐστὶν ἐκ τῆς Ἀπολλωνίης χάρις ἐς θάλασσαν τὰς ὄρεων λιμένα· τὰς δὲ νύκτας ἀραιεργαῖα κίχῃσι οἱ πλοῖα τε καὶ γένε διαιρούμενα.

στὰ τῶν ἀγῶν, ἐστὶ φυλάσσειν ἐνιαυτὸν ἑκάστης· περὶ πολλὰ γὰρ δὴ ποιῶνται Ἀπολλωνίηται ταῦτα πρὸς ταῦτα, ἐκ θεοπροπίου τινος. Ἐν δὲ ἀντὶ αὐτῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκάς. *Herodot. Lib. IX. §. 92.*

Ver. 129. Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι] Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησὶ· λέγει γὰρ τὰς κατ' ἡμέρας πωστήκοντα πρὸς ταῖς τριακοσίας. *Schol.* Καὶ τῷ Ἡελίῳ τὰς βοῆς, τὰ δὲ ἐγὼ ἡμᾶτα εἶναι συμβάλλομαι. *Iulianus, Astrolog. a Barnesio citatus. Vide et Heraclitum περὶ ἀπίσαν, cap. 59.*

Ver. 131. ἐπιποιμένες] *Al. ἐπὶ ποιμένες. Clark.* Frustra. Ἐπιποιμένες dicuntur ut ἐπιβόσκοι. γ'. 422. et alibi. *Eustathius* porro habet εἰσι, non εἰσὶν. *Ern.*

Ver. 132. Λαμπετίη τε]

- Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἴκοιτο·
 Εἰ δέ κε σῖναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὀλεθρον
 140 Νῆϊ τε, καὶ ἐτάροισ' αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξεις,
 Ὅψ' ἐ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἡώς.
 Ἦ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέσιχε διὰ θεάων·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων, ὠτρυνον ἐταίρους,
 145 Αὐτὰς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαλλον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισον·
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι, πολὴν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο
 Ἰκμενον ἔβρον ἱεὶ πλησίσιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 150 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, αὐδήεσσα.
 Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα

“ Sane et adhuc in Ithacam, mala licet patientes, perveneritis :

“ Sin laedas, tum tibi praedico exitum

140 “ Navique et sodalibus : ipse vero si quidem effugias,

“ Sero male redibis, amissis omnibus sociis.”

Sic dixit : statim vero aureum-solium-habens venit Aurora.

Ipsa quidem deinde per insulam abiit nobilissima dearum :

At ego ad navem profectus hortabar socios,

145 Et ipsi ut-ascenderent, et retinacula solverent.

Illi vero statim ingrediebantur, et per transtra sedebant :

Ordine vero sedentes canum mare verberabant remis.

Nobis autem dein pone navem prora-caeruleam

Secundum ventum misit implentem-vela, bonum socium.

150 Circe comas-pulchra, gravis dea, vocalis.

Continuo vero armis omnibus ordinatis per navem

140. 141. Hi duo versus non sunt in ed. F.

Taverat hos Phæbo filia Lampetie.

Propert. Lib. III. xi. 20.

Ver. 155. 546. et 574. Ἡελίω Ἰσπερίον.]

Similiterque ver. 263. Ἰσπερίονος Ἡελίου.

Ἰσπερίονα δὲ νομιστὸν αὐτὸν τὸν ὑπεριέμενον ἀεὶ

σῆς γῆς. Heraclid. Pontic. Vide supra

ad α'. 8.

Ver. 156. ἑλικας βῆς.] Virgil.

—— camuris —— cornibus. ——

Georgic. III. 55.

Ver. 137. 139. ἀσινέας — σίνηαι.] Vide

supra ad α'. 109. 111. Al. ἀσινεῖς.

Ver. 140. ἀλύξεις.] Al. ἀλύξῃς.

Ver. 147. Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι.] Deest hic

versus in codicibus nonnullis. Clark. Edd.

nostrae omnes habent, atque etiam Eustathius. Ern.

Ver. 148. Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε.] Vide

supra ad α'. 6.

Ver. 150. et 449. αὐδήεσσα.] Vide supra

ad α'. 156.

Ver. 152. Ἰθύνον.] Al. Ἰθύνον. U. α'. 10.

Ver. 153. ἀχνύμενος κῆρ.] Codices non-

nulli post hunc versum habent, Κέκλυται

μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι. U.

supra α'. 189.

- Ἡμεθα· τὴν δ' ἀνεμός τε, κυβερνήτης τ' Ἰθύνον.
 Δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
 ὦ φίλοι, εἰ γὰρ χρὴ ἓνα ἰδμεναι, εἰδὲ δύ' οἷες,
 155 Θέσφαθ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων·
 Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἢ κε δάνωμεν,
 Ἦ κεν ἀλευάμενοι δάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει δεσπεσιάων
 Φλόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶν' ἀνδεμόεντα·
 160 Οἷον ἔμ' ἠνώγει ὅπ' ἀκκέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ
 Δῆσατ' ἐν ἀργαλέῳ, (ὅφρ' ἐμπεδον αὐτόδι μίμνω,)
 Ὅρσθον ἐν ἰσοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῶ πείρατ' ἀνήφθω.
 Αἱ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαι τε κελεύω,
 Ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
 165 Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφαισκον·

Sedebamus: hanc autem ventusque gubernatorque dirigebant.

Tum vero ego socios alloquebar, dolens corde ;

“ O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos,

155 “ Vaticinia, quæ mihi Circe dixit nobilissima dearum ;

“ Sed dicam quidem ego, ut scientes vel moriamur,

“ Vel elapsi mortem et fatum effugiamus.

“ Sirenum quidem primum jubet divinarum

“ Vocem evitare, et pratum floridum :

160 “ Solum me jubebat vocem audire ; sed me vinculo

“ Ligat in arcto, (ut firmiter illic maneam,)

“ Erectum ad basim-mali : ex ipso autem funes alligentur.

“ Quod si orem vos, solvereque jubeam,

“ Vos dein pluribus tum vero in vinculis constringite.”

165 Sane ego hæc singula dicens sociis declarabam :

152 Ἰθύνον] R. quæ et male omittit alterum τ'.

Ver. 154. ὦ φίλοι, εἰ γὰρ] Vide supra

ad α'. 190.

Ver. 155. Θέσφαθ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσα-

το.] Virgil.

Quæ Phæbo pater omnipotens, mihi Phæbus

Apollo

Predixit, vobis furiarum maxima pando.

Æn. III. 251.

Ver. 156. Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν.] Εὐθύς Ὀ-

δυσσεύς ἀρχεται λέγειν τοῖς περὶ αὐτὸν ὁ παρ-

αὐτὸν γὰρ Κίρκη περὶ Σειρήνων τὰ μόντοι ἐφεί-

δε δεινὰ στρατηγικῶς ἐπικρύπτει τοῖς ἐταῖροις.

ὡς ἂν μὴ μαθόντες ἀποδυσπετήσασιν πλείων.

Eustath.

Ver. 157 κῆρα φύγοιμεν.] Ita Vulgati.

Barnesius autem ex Eustathio edidit φύ-

γωμεν. Verum etsi in Eustathii editioni-

bus scriptum sit φύγωμεν, ipse tamen in

commentario citat φύγωμεν.

Ver. 163. Αἱ δὲ κε.] Al. Εἰ δὲ κε.

Ver. 164. Ὑμεῖς δὲ.] Barnesius edidit

Ὑμεῖς δὲ. Sed nihil opus.

Ibid. τότε ἐν δεσμοῖσι.] Eustathius in com-

mentario citat, τότε δεσμοῖσι. Vide supra

ad ver. 54.

- Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς εὐεργής
 Νῆσον Σειρήνοισιν ἔπειγε γὰρ ἔσρος ἀπήμων.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡδὲ γαλήνη
 Ἐπλετο νηνεμία, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
 170 Ἀνδάντες δ' ἑταροὶ νεὸς ἰσία μῆρυσαντο,
 Καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλλον· οἱ δ' ἐπ' ἔρετρά
 Ἐζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεσῆς ἐλάττησιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξείῃ χαλκῷ
 Τυτθα διατμήξας, χερσὶ σιβαρῆσι πιέζων·
 175 Αἶψα δ' ἰαίνεται κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἱς.
 Ἡελίς τ' αὐγῇ, Ὑπεριονίδαο ἀνακτος·
 Ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' ἄτα παῖσιν ἄλειψα.

Interea autem celeriter venit navis fabrefacta

Ad insulam Sirenum: urgebat enim ventus innoxius.

Statim deinde ventus quidem quievit, atque tranquillitas

Erat absque-vento; sopivit autem fluctus deus.

170 Surgentes vero socii navis vela compilarunt,

Et ea quidem in navi cava collocarunt; ipsi autem ad remos

Sedentes, dealabant aquam politis remis-abiegnis.

At ego ceræ ingentem massam-rotundam acuto ære

Minutatim dissectam manibus validis premebam:

175 Statim vero calefiebat cera; nam urgebat magna vis,

Solisque splendor, Hyperionidæ regis:

Ordine vero sociis ad aures omnibus illevi.

171 θίσαν pro βάλλον] R. 175 ἰγών] Edd. præter R. male. 174 πίζων
 A. L. R. Sic et ver. 196. nisi quod ibi R. πίζων. et F. τ' ἐπεί.

Ver. 166. ἐξίκετο νηὺς εὐεργής Νῆσον Σει-
 ρήνοισιν] Virgil.

Jamque adeo scopulos Sirenum advecta subibat.
 Æn. V. 864.

Ver. 167. οὐρος ἀπήμων.] Al. ἔσρος ἀμή-
 μων.

Ver. 168. ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο.] Ἐντι-
 θεν Ἡσίοδος καὶ τὸς ἀνέμους αὐτὰς θίλγειν
 ἔφη. Schol.

Ver. 170. μῆρυσαντο.] Συνέσειλαν διὰ τῶν
 κάλων. Schol.

Ver. 171. ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλλον] Al. ἐν
 νηὶ γλαφυρῇ θίσαν.

Ver. 174. πίζων.] Al. πίζων. Clark. Vid.
 Var. Lect. Eustath. ἐπιέζων legit, ac
 inde docet non modo πίζω, sed et πιέζω
 dici. Ern.

Ver. 175. ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἱς.] Ἡ τῶν
 ἱμῶν δηλαδὴ σιβαρῶν χειρῶν, ἢ κατὰ τὴν
 ζών. Eustath.

Ver. 179. ἀνῆψαν] Al. ἀνῆπτον.

Ver. 181. ἀπῆλιν, ἰσῆ] Al. ἀπῆλιν, ἰσῆ.

Ver. 184. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν] Ὀδυσσεύ.
 Cicerō. de Finibus, Lib. V. §. 18. locum
 hunc ita vertit;

O decus Argolicum, quin puppim flectis, Clysees.

Auribus ut nostros possis agnoscere cantus:

Nam nemo hæc unquam est transvectus caruli

cursu,

Quin prius adstiterit, vocum dulcedine capitis

Post variis avido satiatus pectore mussas,

Doctior ad patrias lapsus pervenerit oras.

Nos grave certamen belli clademque tenemus.

Græcia quam Trojæ divino numine vexit;

* Ita Davisius ex editis vetustioribus. Al. canemus.

- Οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδησαν ὁμῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
 Ὄρδον ἐν ἰσοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτὲ πείρατ' ἀνῆψαν.
 180 Αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἔρετμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 Ῥίμφα διώκοντες, τάςδ' εἰ λάθην ὠκύαλος νηὺς
 Ἐγγύθεν ὀρυμένη· λιγυρὴν δ' ἐντυνον ἀοιδὴν.
 Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀ-
 185 Νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὅπ' ἀκέσῃς. [Χαιῶν,
 Οὐ γὰρ πῶ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
 Πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ σομάτων ὅπ' ἀκῆσαι·
 Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
 Ἴδμεν γὰρ τοὶ πάνθ', ὅς' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

Illi autem in navi me ligarunt. simul manusque pedesque,
 Erectum ad basim-mali: ex ipso autem funes alligarunt:

180 Ipsi vero sedentes canum mare verberabant remis.

Sed quum tantum aberamus, quantum scilicet auditur clamans,

Celeriter pergentes: illas utique non latuit velox navis

Prope impulsâ: argutum vero exordiebantur cantum;

"Huc age profectus, laudatissime Ulysses, ingens decus Achivorum,

185 "Navem siste: ut nostram vocem audias.

"Non enim unquam aliquis præter-navigavit nave nigra,

"Priusquam nostram suavem ab ore vocem audisset:

"Verum ille delectatus abiit, et plura doctus.

"Scimus enim utique omnia, quæcunque in Troja lata

179 ἀνῆπτον] R. 181 ἀπῆν] R. 187 ἀκῆσαι] R.

Omniaque e latissimis rerum vestigia terris.

Ὅρα δ' ἐν τύποις τοῖς Ὀμηρικοῖς ἀπὸ τῆς
 αἰ ἐτέλμασεν ὁ γλυκὺς καὶ μελίγηρμος ἀοιδὸς
 Ὀμηρὸς ὑποκρίνεσθαι τὰς Σειρήνας ὡς ἐν ἡθο-
 τικῇ οἷα εἰδὼς τὴν ποίησιν, καὶ μάλιστα τὴν
 κατὰ Σειρήνας θσαν ἀοιδίαν. "Εοικε γὰρ, ἐν
 αἷσι, τὰ κατὰ ἑαυτὸν ὑπαινίπτεισθαι ὁ Ποιη-
 τὴς καὶ ἄλλως εἰπεῖν, τὰ τῆς ποιήσεως ἥς ὁ
 ἀκῆσαι "τερψάμενός τε ἄπεισι, καὶ πλείονα
 εἰδώς," ὡς εἰ καὶ Σειρήνας ἥκαστος. Eustath.
 Εὐλόγηται δὲ καὶ νῦν ἐπὶ ποιήματι καὶ λόγων
 τοῦ παραγωγὸν Σειρήνι εἰκάζειν. Pausan. Lib.
 I. cap. 21. Εἶναι μὲν τινὰς φασὶν ἐπὶ πόδας ὡς
 ἐπιστάμενοι ἐπὶ πόδας οἷς ἂν βύλωνται,
 φίλους ἑαυτοῖς ποιεῖν. Εἶναι δὲ καὶ φίλτρα,
 ὡς οἱ ἐπιστάμενοι πρὸς ἑς ἂν βύλωνται χω-
 μνοι, φιλοῦνται ὑπ' αὐτῶν. Πόθεν ἐν ταῦτα
 καλεῖται ἂν; Ἄ μὲν αἱ Σειρήνες ἐπὶ πόδας τῶν

Ὀδυσσεὺ ἥκαστος Ὀμήρῳ, ὃν ἐστὶν ἀρχὴ ταῦ-
 δε τις, "Δεῦρ' ἄγε δὴ, πολύαιν Ὀδυσσεῦ,"
 etc. Ταύτην ἐν τῇ ἐπὶ πόδας, ὡς Σώκρατες,
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνδράσιν αἱ Σειρήνες, ἐπα-
 ὄνσαι κατεῖχον, ὥστε μὴ ἀπείναι ἀπ' αὐτῶν
 τὰς ἐπαθήσας; Οὐκ, ἀλλὰ τοῖς ἐπ' ἀρετῇ
 φιλοτιμωμένοις ἔτας ἐπὶ πόδας. Xenophon.
 Ἀπομνημονευμάτων, Lib. II. Ubi notan-
 dum, pro Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, legisse hic aut me-
 moriter citasse Xenophontem, Δεῦρ' ἄγε δὴ.
 Vide et infra ad ver. 188. et 190.

Ibid. μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.] Sic apud
 Virgilium;

Procas, Trojanæ gloria gentis.

Æn. VI. 767.

Ver. 185. ἵνα νωϊτέρην ὅπ' ἀκῆσαι.] Cle-
 mens Alexandrinus citat, ἵνα θυσίῃ ἐπ'

* Ita Davisius. Al. regum.

- 190 Ἀργεῖοι, Τρῳῆς τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 Ἰδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ.
 Ὡς φάσαν, ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 Ἥδελ' ἀκέμεναι, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
 Ὀφρύσει νευσάζων· οἳ δέ, προπεσόντες ἔρεσσον.
 195 Αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
 Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλον τε πῖζεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάςγε παρήλασεν, εἰς ἔτ' ἔπειτα
 Φθογγῆς Σειρήνων ἠέκομεν, εἰς δ' αἰοιδῆς,

- 190 "Argivi, Trojanique, deorum voluntate pertulerunt:
 "Scimus etiam, quaecunque fiunt in terra alma."
 Sic dixerunt, emittentes vocem dulcem: at meum cor
 Volebat audire: solvereque me jubebam socios,
 Superciliis innuens: illi autem incumbentes remigabant:
 195 Statim vero surgentes Perimedes Eurylochusque,
 Pluribus me in vinculis ligabant, magisque premebant.
 Cæterum postquam illas præterisset Navis, neque amplius deinde
 Vocem Sirenium audiremus, neque cantum:

195 Αὐτίκ' ἀνστάντες] F. A. L. non male. 197 παρήλασαν] R. vid. not.
 198 φθογγήν — αἰοιδῆν] F. A. L.

ἀκέμεν. Admonit. ad Gentes, haud longe a fine.

Ver. 188. ὅγε] Apud Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 18. ὅδε.

Ibid. καὶ πλείονα εἰδώς. Ἰδμεν γὰρ τοὶ πάντ'.] Ἐκείναι μὲν γὰρ [αἱ Σειρήνες,] εἰδυῖαι ὅτι φύσει φιλοπευθεῖς ἴσθιν ἀνθρώπων, καὶ πολλὸς αὐτῶν κατὰ στέγων τῆς ἀληθείας ἡμερὸς ἐντέττανεν, ὁ μόνον δεσπεσίους μέλεις κηλήσειν τὰς παραπλόντας ὑπισχνόνται, ἀλλὰ καὶ τὰ ὄντα αὐτὰς διδάξιν. Sext. Empiric. advers. Mathemat. Lib. I. cap. 1. "Neque enim vocum suavitatem videntur, aut novitate quadam et varietate cantandi re-vocare eos solitæ, qui prætervehebantur; sed quia multa se scire profitebantur; ut homines ad earum saxa discendi cupiditate adherescerent. — Vidit Homerus probari fabulam non posse, si can-tiunculis tantus vir inretitus teneretur. Scientiam pollicentur, quam non erat mirum sapientiæ cupido patria [esse] cariorem." Cicero, loco supra ad ver. 184. citato.

Ver. 189. ὅσ' ἐν Τροίῃ] Eustathius citat, ὅσ' ἐν Τροίῃ.

Ver. 191. Ἰδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ] Καὶ αἱ Σειρήνες δὲ ἔδωκεν τῷ Ὀδυσσεὶ τὰ

μάλιστα αὐτὸν τέρψοντα, καὶ τὰ οἰκία τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτῷ καὶ πολυμαθείᾳ, λεγεται· "Ἰσμεν γὰρ" φασὶ· τὰ τ' ἄλλα, καὶ ὅσα "γίνονται ἐν χθονὶ πολυβοτείρῃ." Athenæus, Lib. I. cap. 12.

Ver. 192. ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον.] Sic apud Hesiodum;

Παντοῖον ὅτ' ἰεῖσαι — Theogon. ver. 850.

Ibid. αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ Ἥδελ' ἀκέμεναι.] Ἑμμελὴς δὲ καὶ χαρίεις ὁ λήθην τινα καὶ αὐτῷ λέγων, ἢ ἀγνοίαν, ἢ φιλοτιμίαν, ἢ πρὸς τινα μαθήματα καὶ λόγους ἀκούσιν αἱ "Ὀδυσσεύς· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ Ἥδελ' ἀκέμεναι· καὶ λῦσαι δ' ἐκέλευον ἑταίρους, Ὀφρύσει νευσάζων." Plutarch. de Sui Laude. Clark. Ubi ed. Aldi habet νευσάζων.

Ver. 195. λῦσαι τ' ἐκέλευον.] Schol. Naz. τὴν τῆς ἡδονῆς, ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἡτ-τῆται.

His sua Sisyphides auditis pene resolvit Corpora; nam sociis illita cera fuit. Ovidius, Art. Amator. I. l. III.

Cæterum Scholiastes et Eustathius, itemque Plutarchus loco supra citato, omnes legunt, λῦσαι δ' ἐκέλευον.

- Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρες ἑταῖροι,
 200 Ὅν σφιν ἐπ' ὥσιν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δῶπον ἄκυσσά·
 Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά·
 Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· εἴχετο δ' αὐτῇ
 205 Νηῦς, ἐπεὶ ἐκ' ἔτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
 Αὐτὰρ ἐγὰρ, διὰ νῆος ἰὼν, ὤτρυνον ἑταίρους
 Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασαδὸν ἄνδρα ἑκάσων·

- Continuo ceram sibi-dempserunt mei dilecti socii,
 Quam ipsis auribus illeveram; meque ex vinculis resolverunt.
 Sed quando jam insulam reliquimus, statim deinde
 Fumum, et ingentem fluctum vidi, et fragorem audiivi:
 His autem percussis, ex manibus exciderunt remi:
 Insonuerunt vero omnes per fluctum: sistebatur autem illic
 205 Navis: quoniam non amplius remos prolixos manibus urgebant.
 Ast ego, per navem profectus, hortabar socios
 Blandis verbis prope-astans virum quemque;

200 ἐκ δεσμῶν ἔλυσαν] F. A. L. hinc alii ἀνέλυσαν, ut in ed. R. alii ἔλυσαν-το fecere: illud rectum. 204 εἴχετο] R. sic et Eustath.

Ver. 194. Ὀφρύσει νευσάζων.] Οὐδὲ γὰρ ἄλλως ἀκείμεναι διὰ τὸ ἄλειμμα τῷ κηρῷ. Eustath. Vid. ad 192.

Ver. 195. Αὐτίκα δ' ἀνστάντες.] Al. Αὐτίκ' ἀνστάντες.

Ver. 196. μᾶλλον τε πῖζεν.] Al. μᾶλ-λον τ' ἐπῖζεν· et μᾶλλον δ' ἐπῖζεν. Clark. Ibid. ad 174.

Ver. 197. τάςγε παρήλασεν.]

Præteritque cita Sirenium littora puppi.

Tibullus, IV. i. 69.

Ibid. παρήλασεν.] Apud Eustathium παρήλασεν. Clark. Sic et ed. R. non male. Intelligendi remiges. Ern.

Ver. 198. φθογγῆς Σειρήνων — εἰς τ' αἰοιδῆς.] Dna Dacier interpretatur: Neque instrumentorum, quibus Sirenes caneant, sonum; neque ipsarum voces. "Φθογγή" inquit "se dit du son des instruments, et αἰοιδῆ de la voix. Car de ces Sirenes, l'une chantoit, l'autre jouoit de la flute, et la troisième jouoit de la lyre."

Verum ista explicatio ferri non potest. Neque enim apud Homerum ullo instru-mento canere dicuntur Sirenes; neque φθογγῇ quicquam aliud quam "vox" ulli-

Vol. III.

bi significat. Vide supra ad l. 167. et ad Il. β. 791. v. 216. et π. 508. Rectius Eustathius; "Εν δὲ τῷ, "ὁ φθογγῆς ἠκούμεν "εἰς αἰοιδῆς," φανερὰ διαφορὰ τῆς τε ἀπλῶς ἔτω φθογγῆς, καὶ τῆς μετὰ τῷ περιφθεῖν, ἢ τοὶ μέλαιν' ὅποια τις καὶ ἡ ἑμμελὴς, καὶ ἡ κατὰ Σειρήνας. Ἔστι γὰρ αἰοιδῆ φθογγῇ ἑμμελὴς.

Ibid. Φθογγῆς — αἰοιδῆς.] Al. Φθογγῇ — αἰοιδῆν.

Ver. 199. Αἶψ'.] Al. Ἄψ.

Ver. 200. Ὅν σφιν ἐπ' ὥσιν ἄλειψ',] Eustathius in commentario citat, Ὅν σφιν πᾶ-σιν ἄλειψα.

Ver. 201. αὐτίκ' ἔπειτα Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δῶπον ἄκυσσά.] Virgil.

Tum procul e fluctu Trinacria cernitur Ætna;
 Et gemitum ingentem pelagi, pulsataque saxa
 Audimus longe, fractasque ad littora voces;
 Exultantque vada, atque æstu miscetur arena.
 Æn. III. 554.

Ver. 202. δῶπον ἄκυσσά.] Al. δῶπον ἄκυσ-σεν.

Ver. 204. Βόμβησεν.] Al. Βόμβησαν. Vide infra ad ver. 238. et ad Il. β. 210. δ. 455.

Ibid. εἴχετο.] Al. εἴχετο.

- Μήπως μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
 225 Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτῆς.
 Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 Λανθανόμην, ἐπεὶ ἔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δῶρε
 Μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, εἰς ἵκρια νηὸς ἔβαινον
 230 Πρώρης· ἔνθεν γὰρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
 Σκύλλην πετράϊν, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 Οὐδέ πη ἀδρήσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὅσσε
 Πάντη παπταίνοντι πρὸς ἡεροειδέα πέτρην.
 Ἡμεῖς δὲ σεινωπὸν ἀνεπλέομεν γούωντες·

Ne quodammodo veriti cessarent socii

- 225 A-remigando, intraque constiparent seipsos.

Et tum sane Circes quidem mandati tristis

Obliviscebar, quoniam neutiquam me jussit armari:

Ast ego indutus incluta arma, et duabus hastis

Longis in manus sumptis, ad tabulata navis conscendebam.

- 230 Proræ; inde enim ipsam expectabam primum apparituram

Scyllam petrosam, quæ mihi ferebat damnum sociis.

Nec usquam videre potui; lassati autem erant mihi oculi

Undique circumspectanti ad obscuram petram.

Nos vero angustum-locum transibamus lugentes;

224 ἀπολλήξειαν] F. A. I. sive ut altera syllaba in ἀπὸ producat, ut in ἀποτμ. et similibus, de quibus jam notatum, sive, ut pronunciando duplicetur antiquo more scribendi, ut ante in βάλειν. 234 Ἡμεῖς μὲν,

Ver. 223. ἀπορηκτον ἀνίην.] Τῶς καὶ ἡς ἀπὸ τῆς ἀνιῆς καὶ μηχανήσασθαι. Eustath.

Ver. 224. ἀπολλήξειαν] Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 225. πυκάζοιεν] Κρύπτουσι, σκίπτουσι (immo σκίπτουσι) Eustath. p. 1719. 24. Ern.

Ver. 226. Καὶ τότε δὴ] Al. Καὶ τότε ἐγὼ. Ibid. Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς Λανθανόμην.] Vide supra ad ver. 192. item ad λ. 101.

Ver. 227. ἐπεὶ ἔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι.] Supra ver. 120. 121.

Ver. 228. δύο δῶρε Μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν.] Virgil.

Bina manu lato crispans hastilia ferro.

Æn. I. 317. XII. 165.

Ver. 229. ἵκρια] Τὰ κατασφράγματα τῆς νηὸς. Schol.

Ver. 234. Ἡμεῖς δὲ] Al. Ἡμεῖς μὲν.

Ver. 235. Ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἐτέρωθεν δὲ διὰ Χάρυβδιδος] Al. Ἐνθεν γὰρ Σκύλλη. Virgil.

Dextrum Scylla latus, lævum implacata Charybdis

Obsidet ————— Æn. III. 420.

Scylla latus dextrum, lævum irrequieta Charybdis

Infestant. ————— Ovid. Metam. XIII. 720.

Illum inter geminæ nantem cœnfina metus,
 Nec Scyllæ saxo conterruit impetus ore,
 Quum canibus rapidas inter freta serperet undas:

Nec violenta suo consumsit more Charybdis,
 Vel si sublimis fluctu consurgeret imo,
 Vel si interrupto nudaret gurgite pontum.

Tibullus, IV. 1. 70.

Porro Scaliger Virgilium, loco jam supra

- 235 Ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἐτέρωθεν δὲ διὰ Χάρυβδιδος
 Δεινὸν ἀνερρόιβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῶ,
 Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
 Ἀκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεν·
 240 Ἀλλ' ὅτ' ἀναβροῖξει θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ,
 Πᾶσ' ἔντοςδε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 Δεινὸν ἐβεβρύχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
 Ψάμμῳ κυανῇ· τὰς δὲ χλωρὸν δέος ἤρει.
 Ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἴδομεν, δείσαντες ὅλεθρον·
 245 Τόφρα δὲ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρας

- 235 Ab altera etenim parte Scylla, ab-altera autem gravis Charybdis

Horrendum absorbit maris salsam aquam.

Utique cum evomeret, lebes sicut in igne multo,

Tota immurmurabat conturbata; in altum autem aspergo

Summis scopulis utrisque incidebat:

- 240 Sed cum absorberet maris salsam aquam,

Tota intus apparebat commota; circum vero petram

Horrendum resonabat: infra autem terra apparebat

Arena cærulea: illos vero pallidus timor cepit.

Nos quidem ad hanc aspiciamus, veriti interitum:

- 245 Interea autem mihi Scylla cava ex navi socios

Æad. at Eustath. δι. 245 κοιλῆς ἐκ νηὸς] R. Eustath. videtur esse glossa γλαφυρῆς. Hesych. γλαφυραὶ, κοιλῆαι, βαθεῖαι de navibus.

citato, Homero superiorem contendens; "Quanto vero" inquit "melius impacata, quam [apud Virgilium] implacata] quam δια? "Quid enim divinum in monstro?" Poëtic. Lib. V. cap. 3. Sed vide supra ad ver. 104.

Ver. 236. 237. Δεινὸν ἀνερρόιβδησε — ἐξέ- μισεν.]

— Vorat hæc raptas, revomitque carinas.

Ovidius, XIII. ver. 731.

Vide supra ad ver. 105. Porro hinc (notante Duporto, in Gnomologia ad hunc Homeri locum) Charybdis in proverbium cessit, ad rapinam sive voracitatem insatiabilem denotandam. Πάνθ', ὅσα περιελάμβανον, — κατακυβερνῶντες, καὶ καταπνέοντες, καὶ καταβροῦντες, καὶ κατασπέναντες, ὥς περ ἐν Χάρυβδι. Cicero de Antonio, apud Dion. Cass. lib. XLV. "Quæ Charybdis tam

vorax?" Cic. de eodem Antonio, Orat. Philippic. II. §. 27.

Quanta laboras in Charybdi?

Horat. Carm. Lib. I. Od. xxvii. ver. 19.

Cæterum vocem ἀνερρόιβδησε hoc in loco exponit Scholiastes, ἀνηκόντισεν. Quem recte reprehendit Eustathius: Τὸ δὲ "ἀνερρόιβδησε," ἀνηκόντισεν ἐρμηνεύσιν τινες τῶν Παλαιῶν ἴσως δὲ ἢ καλῶς, διὰ τὰ προρρηθέντα, ἐν οἷς ὁ Ποιητὴς τὸ μὲν ἐξακοντίζεσθαι τὸ τοιοῦτον ὕδωρ ἀνέναι εἶπεν, ἀνερρόιβδεν δὲ τὸ καταπίνεσθαι. (supra ver. 105.)

Ver. 238. 240. 242. ἀναμορμύρεσκε — ἀναβροῖξει — ἐβεβρύχει.] Καὶ ἡ ἐξ ὀνομασποικίαν τραχυφάνια σημαῖς καὶ δεινῶς ἐπιπτεται διὰ τῆς "ἀναβροῖδεῖν," καὶ "μορμύρειν," καὶ "ἀναβροῖχειν," καὶ "βεβρυχέιναι," καὶ τῶν λοιπῶν. Eustath. Vide ad II. β. 455.

- Ἐξ ἑλεῖδ', οἳ χερσὶν τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν.
 Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἄμα καὶ μεθ' ἑταίρους,
 Ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερδεν,
 Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθιγγόντο καλεῦντες
 250 Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕσατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβολῇ ἀλιεὺς περιμηκεῖ ράβδῳ
 Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων,
 Ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε δύραζε.
 255 Ὡς οἳ γ' ἀσπαίροντες αἶροντο προτὶ πέτρας·
 Αὐτὲ δ' εἰνὶ δύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ θηϊστῇ.
 Οἴκτισον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὄφθαλμοῖσι

Sex abstulit, qui manibusque viribusque optimi erant.
 Conspicatus autem in navem velocem simulque ad socios,
 Jam horum animadverti pedes et manus superne.
 In altum sublatorum; me vero compellabant vocantes
 250 Nominatim, tunc sane postremo, dolentes corde.
 Quemadmodum autem cum in scopulo-projecto piscator praelonga virga
 Piscibus minutis per dolum escam obijciens,
 In pontum demittit bovis cornu agrestis,
 Palpitantemque deinde correptum projicit foras:
 255 Sic illi palpitantes tollebantur ad petras:
 Illic autem pro foribus devorabat exclamantes,
 Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
 Miserabilissimum demum illud meis vidi oculis

246 φέρτατοι] F. A. L. 255 τοτ.] Edd. vet.

Ver. 244. ἴδοντες,] *Al.* ἴδον.
 Ver. 245. Τόφρα δὲ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς
 ἐκ νηὸς]
 — Scyllam Nisi, quam fama secuta est,
 Candida succinetam latrantibus inguina mon-
 stris,
 Dulichias vexasse rates, et gurgite in alto,
 Ah timidos nautas canibus lacerasse marinis.
 Virgil. Eclog. VI. 74.
 Ibid. γλαφυρῆς ἐκ νηὸς] *Al.* κοίτης ἐκ νηὸς.
 Ver. 246. οἳ χερσὶν τε βίηφί τε φέρτεροι
 ἦσαν.] Πάντες ἐπαινεῖται τῆς τελευταίας.
 Schol.
 Ibid. φέρτεροι] *Al.* φέρτατοι.
 Ver. 250. τότε γ' ὕσατον.] *Al.* τότε ἐς
 ὕστατον.

Ver. 252. Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις, καὶ κατὰ
 εἶδατα βάλλων.] Mire haec explicat
 liastes: τοῖς μικροῖς (inquit) τῆς μεγάλης
 κυνηγῶσι. Quem sensum neque ipsa omni-
 no ferunt verba; et, si ferre possent, ista
 tamen ratione periisset tota fere compa-
 rationis vis: nam, ut recte Pustothius.
 Παραβολικῶς δηλῶν ὁ Ποιητὴς ὅπως ῥῶον ἢ
 Σκύλλα τῆς τῆ Ὀδυσσεὺς ἑταίρου ἀνὰ ἡγῶν
 ταῖς περιμήκεσι δειράς, φησὶν· "Ὡς δ' ὅτ'
 "ἐπὶ προβολῇ ἀλιεὺς περιμηκεῖ ράβδῳ Ἰχθύ-
 "σιν" ἢ μεγάλους τισὶν ἀλλὰ "τοῖς ὀλίγοις"
 "δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων, etc."
 Ver. 255. βοὸς κέρας] Ἦτοι τὴν τρίτην
 λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον σὴν ὀρμητὴν κέρας ἐπὶ
 κέρας γὰρ ἡ ὀρμητὴν λέγει κατεκείμενον καὶ

- Πάντων, ὅσ' ἐμὸν γῆσα, πόρος ἀλὸς ἐξερεεῖν.
 260 Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινὴν τε Χάρυβδιν.
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεῶν ἐς ἀμύμονα νῆσον
 Ἰκόμεθ'. ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' ὑπερίονος Ἡελίοιο.
 Δὴ τότε ἔγων, ἔτι πόντῳ ἔων ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 265 Μυκηθμῷ τ' ἤκιστα βοῶν ἀνλιζομενάων,
 Οἴων τε βληχρῇ καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 Μάντιος ἀλαῖ, Θεβαίης Τειρεσίου,
 Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
 Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότῃς Ἡελίοιο.
 270 Δὴ τότε ἔγων ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
 Κέκλυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἑταῖροι.

Omnium, quaecunque passus sum, vada maris periustrans.
 260 Ceterum postquam petras effugissemus, horrendamque Charybdim,
 Scyllamque; statim deinde dei ad eximiam insulam
 Pervenimus: ibi autem erant pulchrae boves latis-frontibus;
 Multaeque pingues pecudes sublimis Solis.
 Tum vero ego adhuc in-mari cum-essem in navi nigra,
 265 Mugitumque audiui boum stabulantium,
 Oviumque balatum; et mihi sermo incidit animo
 Vatis caeci Thebani Tiresiae,
 Circesque Aëæ, quæ mihi plurimum præcipiebat.
 Insulam ut vitarem homines-oblectantis Solis.
 270 Tum vero ego socios alloquebar, dolentes corde;
 "Audite meos sermones, mala quamvis patientes, socii,

265 τ'] omittit R. non bene, ut nec A. 1. τ. v. sq. 269 φασιμβρότῃς] F. A. I

ἐκλεμμένη. Εἰδὼσι δὲ οἱ ἀλιεῖς μεταξὺ
 τῶν ἀγκιστρῶν καὶ τῆς σπάργης, κέρας βόειον
 τρακτῆτιν, ἵνα καταπίνοντες τὸ ἀγκιστρὸν οἱ
 ἰχθύες, μὴ τρώγῃσι τὴν σπάργην. Schol. Vi-
 de ad *Il.* 80.
 Ver. 255. προτὶ] Ita Barnesius, et MS.
 a Tho. Bentleio collatus. *Al.* ποτὶ.
 Ver. 256. κεκλήγοντας,] Vide ad *Il.* β'.
 314. et γ'. 31.
 Ver. 259. πόρος ἀλὸς] Τὸν δὲ πόρον κυ-
 νῆος μὲν ἐπὶ τῇς τῆ ὕδατος τάττει πορείας,
 λέγων "ὅσ' ἐμὸν γῆσα, πόρος ἀλὸς ἐξερεεῖν."
 Porphy. Quæst. Homeric. 1.
 Ver. 262. ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες] Vir-
 gil.

Huc ubi delati portus intravimus, ecce

Læta boum passim campis armenta videmus,
 Caprigenumque pecus, nullo custode, per her-
 bas. *Æn.* III. 219.

Vide supra ad ver. 127.

Ver. 264. ἔτι πόντῳ ἔων] *Al.* ἐν πόντῳ
 ἔων.

Ver. 267. Μάντιος ἀλαῖ,] Vide supra ad
 κ'. 495.

Ver. 268. et 273. ἥ μοι μάλα πόλλ'
 ἐπέτελλε,] *Al.* οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέ-
 τελλον.

Ver. 269. et 274. τερψιμβρότῃς] *Al.* φασι-
 μβρότῃς.

Ver. 271. et 340. κακὰ περ πάσχοντες,
 ἑταῖροι.] Virgil.

O passi graviora ———. *Æn.* I. 203.

- “Οφρ’ ὑμῖν εἶπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
Κίρκης τ’ Αἰαΐης, ἥ μοι μάλα πόλλ’ ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλεύσθαι τερψιμβρότε’ Ἡελίοιο.
275 “Ενθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
“Ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
“Ὡς ἔφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ’ Εὐρύλοχος συγεῶν μ’ ἡμείβετο μύθῳ·
Σχέτλιος εἰς, Ὀδυσσεῦ· πέρι τοι μένος, εἰδὲ τι γυῖα
280 Κάμνεις· ἥ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
“Ὅς ῥ’ ἐτάρες, καμάτῳ ἀδδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνω,
Οὐκ ἑάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἐνθα κεν αὐτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεδα δόρπον·
“Ἀλλ’ αὐτως διὰ νύκτα Δοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
285 Νήσεσ’ ἀποπλαγχθέντας ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ.

- “ Ut vobis dicam vaticinia Tiresiae,
“ Circesque Eaeae, quæ mihi plurimum præcipiebat,
“ Insulam ut-vitarem homines-oblectantis Solis:
275 “ Ibi enim gravissimum malum fore nobis dicebat.
“ Sed præter insulam agite navem nigram.”
Sic dixi: illis autem confractum est carum cor.
Statin vero Eurylochus molesto mihi respondit sermone;
“ Crudelis es, Ulysses; abundat tibi robur, neque omnino membris
280 “ Defatigaris: profecto utique tibi omnia ferrea sunt;
“ Qui scilicet socios, labore defatigatos, atque etiam somno domitos,
“ Non sinis terram conscendere; ubi demum
“ Insula in circumflua lautam paremus cœnam:
“ Sed temere per noctem celerem errare jubes,
285 “ Ab insula divagatos in obscuro ponto.

275 [ἐφασκεν] F. L. 277 [τοῖσι] Eæd. et A. quæ et δὲ male omittit et cum
L. 278 μ’] Abest R. male.

O fortes, pejoraque passi
Mecum sæpe viri—

Horat. Carm. I. vii. 30.

Ver. 275. ἔφασκεν.] Al. ἔφασκεν. Al.
ἔφασκεν, et ἔφασκεν.

Ver. 279. εἰδὲ τι γυῖα] Al. Οὐδὲ τι θυμὸν.
Cætera ad v. 329. desunt, adscripta in mar-
gine nota lacunæ, quæ fuit in MS. unde
hic liber descriptus est. Ern.

Ver. 281. “Ὅς ῥ’ ἐτάρες,] Qui scilicet. Al.
“Ὅς ἐτάρες.

Ibid. καμάτῳ ἀδδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνω.]

“Οτι ἐν τῇ, “ἐταίρους καμάτῳ ἀδδηκότας, ἠδὲ
“ὕπνω, καμάτον μὲν λέγει τὸν ἥδη γεννη-
νον, ὕπνον δὲ τὸν μὴ γεννητότα, ἦγον δὲ ἐστὶν
ταῖς οἱ τῷ Ὀδυσσεὺς φίλοι. Διὸ καὶ εὐκρίτως
εἰσὶν — διὰ τε τὸν καμάτον, καὶ διὰ τὸ ἐστὶν ἡ-
συχίαν. Eustath. Quam interpretatio-
nem secutus Barnesius, vertit “labore de-
“fatigatos, atque etiam somni carentia.”
Minus recte. Nam ut per ὕπνος intelli-
gatur ἀσπνία, sive ὁ μὴ γεννητὸς ὕπνος, mire
videtur inficetum. Simplicius multo in-
terpreteris, Labore defatigatos, somnoque
oppressos. Sic infra v. 119.

- Ἐκ νυκτῶν δ’ ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
Γίνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
“Ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο Δύελλα,
“Ἢ Νότῃ, ἢ Ζεφύροιο δυσάεος, οἳ τε μάλιχα
290 Νῆα διαρραΐσσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
“Ἀλλ’ ἦτοι νῦν μὲν πειδόμεδα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον δ’ ὀπλισόμεσθα, Δοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
“Ἦώθεν δ’ ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρεῖ πόντῳ.
“Ὡς ἔφατ’ Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ’ ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
295 Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μέδετο δαίμων·
Καί μιν Φωϊήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Εὐρύλοχ’, ἦ μάλα δὴ με βιάζεστε μένον ἑόντα·
“Ἀλλ’ ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὅρκον.
Εἴ κέ τιν’ ἢ βῶν ἀγέλην, ἢ πῶῦ μέγ’ οἴων

- “ Ex noctibus autem venti graves, perniciēs navium,
“ Oriuntur: qua quis effugerit sævum exitium,
“ Si forte repente ingruerit venti procella,
“ Aut Noti, aut Zephyri graviter-spirantis, qui utique potissimum
290 “ Navem disperdant, diis regibus invitis?
“ Verum sane nunc quidem pareamus nocti nigrae,
“ Cœnamque apparemus, celerem apud navem manentes:
“ Mane autem conscensa-navi, intremus latum pontum.”
Sic dixit Eurylochus; comprobarunt autem alii socii.
295 Et tunc demum agnoscebam, quod jam mala moliretur deus:
Et ipsum compellans, verba alata dixi;
“ Euryloche, profecto valde jam me urgetis, solus cum-sim:
“ Sed age, nunc mihi omnes iurate firmum jusjurandum;
“ Siquod boum armentum, aut gregem magnum ovium

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

281 [Ὅς ἐτάρες] R. ἀδδηκότας] Edd. vett.

Heracles Ponticus: “Ἡ τε Δοῇ νύξ (in-
quit) ἐκ ἄλλοι τι σημαίνει πλὴν τὸ σφαιροειδὲς
ὄλεθρον τῷ κόσμῳ σχῆμα. Τὸν γὰρ αὐτὸν Ἡλίου
ὁρόμεν ἡ νύξ ἀνέμῳ καὶ πᾶς ὁ καταλειφθεὶς
ὑπ’ ἐκείνου τόπος, εὐθὺς ὑπὸ ταύτης ἐκμελαί-
νεται.

Ver. 287. 288. ὑπεκφύγοι — ἔλθῃ] A-
pud Eustathium, ὑπεκφύγη — ἔλθῃ.

Ver. 289. οἳ τε] Qui utique. Qui vide-
licet.

Ver. 290. διαρραΐσσι.] Codices nonnulli,
διαρραΐσσι. Minus recte.

Vol. III.

4 A

- 300 Εὕρωμεν, μήπε τις, ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
 Ἡ βῆν, ἥ ἔτι μῆλον, ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκῃλοι
 Ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
 Ὡς ἔφαμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυνον, ὥς ἐκέλευον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὄρεον,
 305 Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα,
 Ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξ' ἀπέβησαν ἑταῖροι
 Νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισαμένως τετύκοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μνησάμενοι δὲ πείτα φίλους ἐκλαίον ἑταίρους,
 310 Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλῆσα.
 Κλαίοντες δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νηδυμνος ὕπνος.

- 300 "Inveniamus, nullo-pacto quis insipientia mala
 "Aut bovem, aut etiam pecudem, occidat: sed quieti
 "Comedite cibum, quem immortalis praeiit Circe."
 Sic dixi: illi autem protinus jurabant, ut iussi.
 At postquam jurassent, perfecissentque iurandum,
 305 Constituimus in portu cavo fabrefactam navem,
 Prope aquam dulcem; et egressi sunt socii
 E-navi; deinde autem cœnam scite appararunt.
 Caterum postquam potus et cibi desiderium exemissent,
 Recordati deinde caros flebant socios.
 310 Quos devoraverat Scylla, cava ex navi creptos:
 Flentibus autem iis supervenit dulcis somnus.

- Ver. 291. νῦν μὲν περὶ δαίμωνα νυκτὶ με-
 λαίνῃ, δόρπον δ' ὀπλισμένον. Virgil.
 Nunc adeo, melior quoniam pars acta dici;
 Quod superest, laeti bene gestis corpora rebus
 Procurate viri. AEn. IX. 156.
 Ver. 295. et 401. ἀναβάντες] Al. ἀμ-
 βάντες.
 Ver. 294. Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ'
 "νεὸν ἄλλοι ἑταῖροι." Virgil.
 Dixerat hæc; unoque omnes eadem ore fremen-
 bant. AEn. XI. 152.
 Ver. 298. ἄγε νῦν] Al. ἄγε δὲ.
 Ver. 301. ἥ ἔτι] Al. ἥ τι.
 Ver. 304. ῥ'] Ut dictum est.
 Ver. 306. καὶ ἐξ' ἀπέβησαν ἑταῖροι] "Quid
 "est aliud, socios navim in patriam ten-
 dentem egressos, Ulyxis in patriam fes-
 tinantis, et viæ peragenda semper in-
 stantis reminisci noluisse, quam in vita
 "hujus seculi voluptatem illetricem salu-

"ti prætulisse." Bulsius de Aene. Lib.
 V.

Ver. 308. 309. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος — Μν-
 σάμενοι δὲ πείτα φίλους] Virgil.

Postquam exempta fames epulis, mensæque re-
 motæ,
 Amissos longo socios sermone requirunt.

AEn. I. 157.

Amissa sociorum parte, dolentes
 Multaque conquesti.

Ovid. Metam. XIV. 4.

Ver. 309. δὲ πείτα] Vide supra ad 2.

Ver. 312. Ἡμος δὲ τρίχα νυκτὶ ἐπὶ
 "Ἡτοι τρία μέρη, ἢ τρίτον μέρος τῆς νυκτός."
 Schol.

Ver. 314. σὺν δὲ νεφέεσσι] Vide supra ad
 ε. 295.

Ver. 319. μετὰ μῦθον εἰπὼν] Al. μετὰ
 πᾶσιν εἰπὼν.

- Ἡμος δὲ τρίχα νυκτὶ ἐπὶ, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 Ὄρσεν ἐπὶ ζαῖν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Λαίλαπι δεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 315 Γαῖαν ὅμῃ καὶ πόντον· ὄρώρει δ' ἐρανόθεν νύξ.
 Ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Νῆα μὲν ὠρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερυσαντες·
 Ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἡδὲ Δόωκοι·
 Καὶ τότε ἔγαν ἀγορὴν δέμενος, μετὰ μῦθον εἶπεν·
 320 ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ Δοῇ βρωσὶς τε, πόσις τε
 Ἔσιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχάμεδα, μή τι πάθωμεν·
 Δεινὸν γὰρ θεῶν αἶδε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 Ἡελίς, ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακέει.

Quando vero tertia pars noctis erat, et astra transierant,
 Immisit vehementem ventum nubium-coactor Jupiter
 Turbine cum ingenti; nubibusque cooperuit

115 Terram simul et pontum: ingruit autem de-cælo nox.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Navem quidem subduximus, in cavum specum intro-tractam:
 Ubi scilicet erant Nympharum pulchri chori, atque sedilia:
 Et tum ego, concione habita, sermonem dixi;

20 "O amici, in navi enim celeri cibusque, potusque
 "Est; a bobus vero abstineamus, ne quid patiamur;
 "Gravis enim Dei hæc boves et eximiae pecudes,
 "Solis, qui omnia inspicit, et omnia audit."

313 ἐπὶ ζαῖν] Edd. vett. 321 τῶνδε] Edd. vett. vid. not.

- Ver. 320. ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ etc.] "Οτι
 καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ πρὸ δλίγων, ἔνοιαν θεῶν
 ἀρχομένην ἐν τῇ γῇ, ἀποδίδωσιν εἰς τὸν δὲ
 οὐρανοῦ πάντῃ γοργῶς· εἰπὼν· "ὦ φίλοι,
 "ἐν γὰρ νηὶ Δοῇ βρωσὶς τε πόσις τε τῶν δὲ
 "βοῶν ἀπεχάμεδα." Eustath. Vide supra
 ad ε. 190. Cæterum referri potest istud
 γὰρ ad id quod eleganter reticetur: "Mi-
 "nime nobis fames metuenda est; NAM
 "etc." Quod autem addit Eustathius;
 "Ἡ καὶ ἄλλως, ἀντὶ τῆς δὲ ἐγγράφῃ ὅδε σύνδεσ-
 μος: plane nihili est. Clark. Sed et illa
 Clarkii ratio explicandi τῇ γῇ hic quoque,
 ut alibi, nihili est. Homerus rationem
 et causam præmisisse h. l. videri potest,
 ut passim ad imitationem fecit Virgilius.
 c. c. AEn. IV. 105. Olli (sensit enim —)
 ne contra est ingressa Venus. AEn. I. 751.
 Jupiter, hospitibus, nam te dare iura lo-

quuntur, hunc latum — diem esse, velis
 Quo loco nihil similis est huic Homérico.
 Atque ita τῶνδε servandum esse clare pa-
 tet. Ern.

Ver. 321. τῶν δὲ βοῶν ἀπεχάμεδα,] Id
 δὲ γράφει "τῶνδε βοῶν ἀπεχάμεδα," ἡ γὰρ
 τῶνδε ὁ δόκει τοῖς Παλαιῶς. Eustath. At-
 que hinc τῶν δὲ edidit Barnesius, pro vul-
 gato τῶνδε.

Ibid. πάθωμεν] Apud Eustathium, πά-
 θωμεν.

Ver. 322. Δεινὸν γὰρ θεῶν αἶδε] Λέγει δ'
 ἐνταῦθα καὶ δεινὸν θεῶν τὸν ἥλιον, ἐκφοβῶν τὰς
 ἑταίρους. Eustath.

Ver. 323. Ἡελίς, ὅς πάντ' ἐφορᾷ] Vir-
 gil.

Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustras.
 AEn. IV. 607.

- Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆναι.
 325 Μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, εἰς τις ἄλλος
 Γίγνεται· ἐπεὶτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε, Νότος τε.
 Οἱ δέ, ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
 Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ νῆος ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα,
 330 Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
 Ἰχθυῖς, ὄρνιθας τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
 Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
 Δὴ τότε ἔγνων ἀνὰ νῆσον ἀπέσιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 Εὐζαίμην, εἴ τις μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 335 Ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νῆος ἰὼν ἤλυθα ἐταῖρους,

Sic dixi: illis vero persuasus est animus generosus.

- 325 Mensem autem integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius
 Oriebatur deinde ventorum, nisi Eurusque, Notusque.
 Illi autem, quamdiu quidem panem habebant, et vinum rubrum.
 Tandiu a bobus abstinebant, studiosi vitæ conservandæ:
 Sed cum jam e navi absumpta-essent viatica omnia,
 330 Tum demum prædam sequabantur palantes ex-necessitate.
 Pisces, avesque, caras quodeunque in manus venisset,
 Uncis hamis: vexabat vero ventrem fames:
 Atque tum ego per insulam secessi, ut diis
 Supplicarem, si quis mihi viam monstraret ut-redirem.
 335 Sed cum jam per insulam profectus, declinasset a sociis,

325 ἄλληκτος] Edd. vett. voluere dare, quod est apud Eustathium, ut mos
 est ei δὲ ἕως in quibusdam, aut λ pronunciando duplicari.

Ver. 325. πάντ' ἄλληκτος] Eustathius in commentario citat. πάντα ἄλληκτος. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. ἄη] Al. ἄν. Ut supra ad ε'. 478. Clark. Ibi autem est διάη. Eustathius ad h. l. ait, multa exemplaria habere ἄν, convenienter primæ personæ ἄν, multa vero ἄν ut alibi διάη μένος etc. nempe ε'. 478. Ipse præfert lectionem ἄη, non ex ἄν, ἄν, sed ex ἄν, ut a φίλει, φίλημι, unde et apud Homerum ἄντων etc. Etiam Hesychius et Etym. M. habet ἄη, quod et ipse præferendum puto, etsi me varietas quoque movet, quæ ita inducitur, alia forma ε'. 478. alia hic recepta: sed tamen ἄη est etiam in libris omnibus ε'. 458. Ern.

Ver. 327. Οἱ δὲ, ἕως] Al. Οἱ δ', ἕως.

Ver. 328. Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιό-

μενοι βιότοιο] Τὸ δὲ "λilαιόμενοι βιότοιο" ἔν-
 θεοπινίας ἐρρεῖα ὡς τῶν λιματόντων, καὶ τ.
 ζῆν περιφρονούντων, εἰ μόνον εὐρώντες τι φα-
 γόν, ὡς μετ' ὀλίγα δηλώσει Εὐρύλοχος. Eu-
 stath. Verum hac interpretatio cum præ-
 cedenti "ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυ-
 θρὸν," nullo modo congruit. Sententia
 ut opinor, est; "A bobus abstinebant, ut
 "τὰ servandæ studiosi." Ver ti nimirum
 ne, si boves occiderent, ipsi deinceps pe-
 rirerent. Atque hoc sensu occurrit ipsa
 phrasis "λilαιόμενοι βιότοιο" infra ε'. ver.
 335.

Πρὸς δὲ πόλιν τρωτῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.

Ver. 329. ἥϊα] Vide supra ad β'. 289.
 et ad Il. v. 103.

Ver. 331. Ἰχθυῖς, ὄρνιθας τε,] Καὶ ἰχθυῖς.

- Χεῖρας νιφάμενος, ὅθ' ἐπὶ σπέπας ἦν ἀνέμοιο,
 Ἡρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν.
 Οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βελῆς.
 340 Κέκλυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἐταῖροι·
 Πάντες μὲν συγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
 Λιμῶ δ' οἴκτισον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 Ἀλλ' ἄγετ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
 Ῥέζομεν ἀθανάτοισι, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 345 Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
 Αἰψά κεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν [θλά·
 Τεύξομεν, ἐνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσ-

Manibus lotis, ubi receptus erat a-vento,
 Supplicabam omnibus diis, qui cælum habitant;
 Ili vero deinde mihi dulcem somnum palpebris infuderunt.
 Eurylochus autem sociis mali auctor erat consilii;
 340 "Audite in eos sermones, mala quamvis patientes, socii;
 "Omnes quidem invisæ mortes miseris mortalibus,
 "Fame vero miserrimum mori, et fatum consequi.
 "Sed agite, Solis boum abactis optimis,
 "Sacra-facimus immortalibus, qui cælum latum habitant.
 345 "Quod si in Ithacam pervenerimus patriam terram,
 "Statim Soli sublimi opulentum templum
 "Struamus; ubi ponamus donaria multa et pretiosa;

327 οἱ δ' ἕως μὲν] F. A. I. L. quod est lenius.

Ὁμοῖος ποιεῖ χρωμένους τὰς τότε, καὶ ὅ-
 νησι. Κατὰ γὰρ τὴν Θρῆναιαν οἱ Ὀδυσσεὺς
 ἐταῖροι θηροφύται, "Ἰχθυῖς, ὄρνιθας τε, φίλας"
 "ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο, Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν."
 Ὅ γὰρ ἐν τῇ Θρῆναιᾳ ἐκτελέετο τὰ ἀγ-
 κίστρα, ἀλλ' ἐπιφύοντο ἐν τῇ τλήῃ δηλονότι
 ὡς τὴν αὐτοῖς θήρας ἰχθυῶν ἐπιμελῆα καὶ
 τέχνην. Lib. I. cap. 10. Eustathius au-
 tem; Δῆλον δὲ (inquit) ὡς εἰ μὴ ἀνάγκη ἦν
 ταύτην, ἔτε ἰχθυοφάγων οἱ Παλαιοὶ, ἔτε ὅρ-
 νων ἐτεχνῶντο θήραν.

Ibid. Ἰχθυῖς,] Al. ἰχθυῖς.
 Ibid. φίλας ὅ, τι] Apud Athenæum,
 loco jam supra citato. φίλας θ' ὅ, τι.

Ver. 335. ἤλυθα ἐταῖρους,] Ἐξέκλινα, ἐκ-
 τὴν ἀφῆρας αὐτῶν ἐγενόμην. Schul.

Ver. 342. Λιμῶ δ' οἴκτισον θανέειν] Sic
 apud Thucydidem; τὰ αἰσχίστα ὀλέθρα λι-
 μῶ τρωτῶσαι. Lib. III. Ubi Scholiastes

hunc locum citat. Similiter et apud Sal-
 lustium; "Fame, miserruma omnium mor-
 "te, confecistis." Fragm. Hist. Lib. III.
 cap. 2. Et apud Ammianum Marcellinum;
 "Fame, ignavissimo mortis genere, tabes-
 "centes." Rerum gestarum, Lib. XVII.
 cap. 9. Cæterum vituperat hunc Homeri
 locum Plato, de Republ. Lib. III. haud
 longe ab initio.

Ibid. θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.] Τὸ
 δὲ "θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν" ἢ ταύτῃ εἰ-
 σιν ἢ καὶ ἄλλως πότμον μὲν ἐπισπεῖν, τὸ δυσ-
 πότμως ζῆν θανέειν δὲ, τὸ τῆς σοιότητος ζωῆς
 δεινὸν ἀποτέλεσμα. Eustath. Atqui phrasis
 "πότμον ἐπισπεῖν" posteriori isto sensu
 nusquam a Poëta usurpatur. Vide autem
 supra ad λ'. 611. et infra ad ε'. 241.

Ver. 345. βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας, Ῥέζομεν
 ἀθανάτοισι,] Ἐνθα σημειῖσαι ὡς ῥητορικῶς

- Εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων,
 Νῆϊ δέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπονται θεοὶ ἄλλοι.
 350 Βέλομ' ἅπαζ πρὸς κῆμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι.
 Ἡ δὲ δα σφρεύγεσθαι, ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
 "Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 Αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστους
 Ἐγγύθεν, (ἐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο
 355 Βοσκέσκοντο· ἔλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι.)
 Τὰς δὲ περιήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
 Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 Οὐ γὰρ ἔχον κρεῖ λευκὸν εὐστέλμα ἐπὶ νῆος.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν.

"Sin iratus aliquantum ob boves capita-alte-ferentes,
 "Navem velit perdere, suffragenturque dii alii;
 350 "Malo semel ad fluctus hians animam perdere,
 "Quam diutius tabescere, manens in insula deserta."
 Sic dixit Eurylochus; comprobabant vero alii socii.
 Statim autem Solis ex-bobus cum-abegissent optimas
 E-propinquo, (non enim longe a nave prora-cerulea
 355 Pascebantur camuræ-cornibus pulchræ boves, latis-frontibus.)
 Eas utique circumstabant, et vota-faciebant diis,
 Foliis decerptis teneris quercus alto-vertice;
 Non enim habebant hordeum album bene-tabulata in navi.
 Cæterum postquam precati essent, et mactassent et excoriassent;

348 τι βοῶν ἐνεκ' R. sed Eustath. in comm. ἐνεκ' non habet: quod est glossa. 349 ἔσπονται] Edd. vett. Eustath. 357 Φύλλα δὲ δρεψ. Edd. præter R. male. 358 εὐστέλμα] Edd. vett. Eustath. recte.

περὶ αὐτὸ τῷτο φαγεῖν τὰς βόας συμβα-
 λέναι Εὐρύλοχός· ἀλλ' αὐτὸ μὲν ὑποκαλεῖ ἐν
 τῷ εἰπεῖν μὴ θάλειν λιμὲν τῆκεσθαι, ἐν δὲ φαι-
 νομένῳ βίβειν ἐθέλει τὰς ἀρίστους βόας. Eu-
 stath.

Ver. 347. ἔσφα καὶ δεῖναι] Al. ἐν δὲ καὶ
 δεῖναι.

Ibid. ἀγάλατα] Λέγει — ὡς ἔτω τὰ
 ἀναθήματα. Eustath. De qua significatione
 adi Cl. Ruhnkenium ad Timæi Gloss. in
 h. v. Ern.

Ver. 348. Εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρ-
 θοκραιράων.] Editiones nonnullæ, notante
 Henrico Stephano, habent βοῶν ἐνεκ' ὀρ-
 θοκραιράων. Quod ferri non potest, nisi ὀρ-
 θοκραιράων in vocem quadrissyllabam con-
 trahatur. Sed omnino nihil opus. Nam,

ut recte notat vir idem eruditus, eadem
 loquendi ratione alibi utitur Poëta;

Οὐτ' ἀρ' ἔγ' εὐχολήσεται μέγιστα, εἴδ' ἐκαταῖς
 Iliad. α. 95.

Κύβης χυόμενος Βεσιτήδης. — β. 689.

Ver. 349. ἔσπονται] Ita ex Editionibus
 nonnullis, propter præcedentem ἐδέλῃ, e-
 didit Barnesius. Vulg. ἔσπονται. Al. ἐπον-
 ται et ἔσπονται. Clark. Recte. Sed vide ad
 Il. α. 499.

Ver. 350. Βέλομ' ἅπαζ πρὸς κῆμα χανῶν
 ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, "Ἡ δὲ δα σφρεύγεσθαι." Si
 Iliad. α. 511.

Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἐνα χρόνον, ἢ θάνατον.
 "Ἡ δὲ δα σφρεύγεσθαι. —

- 360 Μηρές τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοδέτησαν.
 Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰδομένοις ἱεροῖσιν,
 Ἄλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἑγκατα πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 365 Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
 Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος.
 Βῆν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα Δοῖν καὶ Δῖνα θαλάσσης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νεὸς ἀμφιελίσσης,
 Καὶ τότε με κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς αὐτμή.
 370 Οἰμάζας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν.
 Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,

360 Femoraque exsecuerunt, atque adipe cooperuerunt,
 Postquam-duplicaverant, et super ipsis frusta-cruda posuerunt:
 Neque vero habebant vinum ad-libandum super ardentia sacra,
 Sed aqua libantes assabant intestina omnia.
 Cæterum postquam femora exusta sunt, et viscera gustarunt,
 365 Minutatimque secuere cætera, et veribus transfixerunt;
 Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus:
 Perrexi autem ire ad navem velocem et littus maris.
 Sed cum jam prope essem profectus navem remis-utrinque-agitatam.
 Tum vero mihi nidoris obvenit dulce flamen:
 370 Lugens autem deos ad immortales clamavi;
 "Jupiter pater, atque alii beati dii semper-existentes;

360 κνίσσῃ] F. A. L. ut alibi et mox 369. 369 μοι] F. A. L. ἀμφιήλυ-
 θεν] R.

Similiter apud Æschylum;

— κνίσσον γὰρ εἰσάπαζ θανέν.
 Ἡ παρ' ἀπασας ἡμέρας τασχεῖν κακῶς.

Prometh. Vincit. ver. 749.

Ver. 351. σφρεύγεσθαι.] Κατὰ σφράγγα,
 ἐπὶ κατ' ὀλίγον, ὑποβρεῖν. Schol.

Ver. 356. Τὰς δὲ περιήσαντο,] "Ὅρα δ' ἐν
 τῷ. "Τὰς δὲ περιήσαντο," καὶ ἐν τῷ (ver.
 362.) "Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι," ὅτι περι-
 τὸς κεῖται ὁ "δε" σύνδεσμος· τὸ γὰρ ὁρδὸν τῆς
 συντάξεως, ταύτας περιήσαντο καὶ, ἔκ εἶχον
 μέθυ λεῖψαι. Κεῖται ἐν συνήθει καὶ κατὰ τὸ δ
 "δε" σύνδεσμος ἀντὶ τῷ "δὲ." Eust. Henri-
 cus Stephanus legendum conjicit Τὰςδε con-
 juncte. Quo modo et edidit Barnesius.
 Sed nihil opus. Nam τὰς δὲ hoc in loco
 (ut opinor) non est, "Has autem;" sed,

"Has utique" (ut placet Eustathio) sive,
 "Has deinceps." Vide ad Il. α'. 57. η'.
 148. et x'. 490. Cæterum posteriori in
 loco non advertit Eustathius, istud "Οὐδ'
 "εἶχον μέθυ λεῖψαι" novam periodum, ἀπ'
 ἄλλης ἀρχῆς (ut recte Henricus Stepha-
 nus,) inchoare; sententiæ autem apodosis
 reddi supra ver. 360. Μηρές τ' ἐξέταμον
 etc. Clark. Sed ita scribendum divisim:
 Οὐδ' εἶχον. Ern.

Ibid. περιήσαντο,] Τὸ δὲ, "περιήσαντο,"
 ἢ ἀντὶ τῷ κύκλῳ περιεβόησαν, ὥστε συσχεῖν
 αὐτάς· ἢ ἀντὶ τῷ ὡς εἰς θυσίαν ἔστησαν. Eu-
 stath.

Ver. 357. Φύλλα δρεψάμενοι] Al. Φύλ-
 λα δὲ δρεψάμενοι et Φύλλα δ' ἐρεψάμενοι.

Ver. 359. καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν.] Vide
 ad Il. α'. 459.

- Ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεὲς ὕπνῳ.
 Οἱ δ' ἑταῖροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
 Ὠκεία δ' Ἡελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
 375 Λαμπετὴ τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετῆνδα, χῳόμενος κῆρ.
 Ζεῦ πάτερ, ἥδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἶεν ἑόντες,
 Τῖσαι δὴ ἑτάρες Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 Οἱ μὲν βῆς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἧσιν ἔγωγε
 380 Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς ἔρανον ἀσερόεντα,
 Ἦδ' ὀπὸτ' ἀψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἐρανόθεν προτραποίμην.
 Εἰ δέ μοι εἰ τίσσεσι βοῶν ἐπεικέ· ἀμοιβήν,
 Δύσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαίηναι.

"Profecto me magnum in damnum sopivistis saevo somno;

"Socii vero magnum facinus moliti sunt manentes."

Velox autem Soli sublimi nuncia venit

375 Lampetia longo-peplo-induta, quod ei boves interfecerant socii.

Statim autem is deos allocutus est iratus corde;

"Jupiter pater, atque alii beati dii semper-existentes;

"Fac-luere jam socios Laertiadae Ulyssis,

"Qui meas boves occiderunt superbe; quibus ego

380 "Gaudebam quidem profectus in caelum stellatum,

"Et quando retro ad terram e caelo revertabar.

"Quod si mihi non luant boum condignam talionem,

"Descendam in Orcum, et inter mortuos lucebo."

372 Ἦ μάλ' εἰς] R. Ibid. κοιμίσαι] Edd. vid. not. 392 Νεικίον δ' ἀν-
 λοθιν] R. ut pronuncietur νίκην. alterum melius. Ibid. ἔδεται] A. L.

Ver. 361. ὠμοδίστησαν.] Vide supra ad γ'. 458.

Ver. 362. οὐδ' εἶχον] Vide supra ad ver. 356.

Ver. 363. σπένδοντες] MSS. nonnulli a Tho. Bentleio collati, σπένδοντες.

Ibid. ἐπώσταν] Vide supra ad β'. 300. et ad Il. α'. 466.

Ver. 369. με] Al. μοι.

Ibid. ἀμφ' ἥλυθεν] Henricus Stephanus legendum censet ἀμφόλυθεν. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. ἡδὺς αὐσμή] Ita supra ε'. 467. notante Barnesio;

ἡδὺς ἔβρη.

Et δ. 709.

παλὸν ἐφ' ὕψην.

Et apud Hesiodum;

— θεῶν αὐτῶν. Theogon ver. 610

Cæterum apud Homerum hic legi posset, conjectante itidem Barnesio, ἡδὺς αὐτῶν. Quæ posterior vox non inusitata. Vide supra ad γ'. 289. et ad Il. ψ'. 765.

Ver. 372. κοιμίσαι] Ita ex Eustathio et ex Editt. Vett. edidit Barnesius. Atque ita habent MSS. nonnulli a Tho. Bentleio collati. Vulgg. κοιμίσαι. Quæ si vera lectio, omnino scribendum, uti et notavit Barnesius, κοιμίσαι. Vide ad Il. α'. 140. Clark. Unam Basil. laudat Barnesius; vide ad Il. μ'. 281. π'. 524. Ern.

Ver. 373. ἐμητίσαντο] Barnesius edidit ἐμητίσαντο. Sed nihil opus. Vide ad Il. ψ'. 312.

Ver. 375. ἔκταν ἑταῖροι.] Al. ἔκταμιν-
 μέν.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 385 Ἡέλι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζεῖδαρον ἄρξεν·
 Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα δοῖν ἀργῇτι κεραυνῷ
 Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκιστα Καλυψῆς ἠυκόμοιο·
 390 Ἦ δ' ἔφη Ἑρμείῳ διακτόρῃ αὐτὴ ἀκῆσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυδον ἠδὲ θάλασσαν,
 Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισαδὸν, ἐδέ τι μῆχος
 Εὐρέμεναι δυνάμεσθαι· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
 Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προὔφαινον·
 395 Εἶςπον μὲν ῥίνοι, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,

Hunc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;

385 "Sol, sane quidem tu inter immortales luceto,

"Et mortales homines, super alnam terram:

"Horum autem ego cito navem celere candenti fulmine

"Paululum ictam diffidero, medio in nigro ponto."

Hæc vero ego audiui a Calypso comas-pulchra;

390 Illa autem dixit a Mercurio internuncio se ipsam audivisse.

Cæterum postquam ad navem pervenissem atque mare,

Objurgabam aliunde alium ordine; neque ullum remedium

Invenire potuimus: boves enim mortuæ erant jam.

Eis autem continuo deinde dii prodigia ostendebant:

395 Serpebant quidem pelles, carnes autem circum verua mugiebant,

393 ἀπ' ἀθανάτων] R. 394 τέρατα] F. A. L. quod ferri potest; τέρατα, τερά-
 ατα, (Dionys. Perieg. 684.) τέρατα, τέρα apud Hesych. 395 ἐμέμυκεν]
 R. Eustathius vulgatum habet, quod verum est.

Ver. 378. 382. Τῖσαι — τίσσεσι] Vide ad Il. χ'. 19. 20. Item infra ad γ'. 193.

Ver. 380. Χαίρεσκον] Gaudere solebam. Vide ad Il. α'. 37. et β'. 221.

Ver. 385. Δύσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύ-
 εσσι φαίηναι.] Quintus Calab.

— ἐγὼ μὲν ἔσ' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἔσομαι, ἔσ' ἐν οἴῳ κεκλήσμαι, εἰ μὴ Ἀ-
 χαιῶν

Τῖσσεσι ἀπασθαλίν.

Paralipom. XIV. 452.

— ὃ δ' ἥλιος,
 τὴν ἑρμῆλιδ' εἰς αὐτὸν εὐθὺς συνεκλῆσας,
 οὐ φανὴν ἔρασκεν ὑαῖν.

Aristoph. Nub. ver. 584.

Λίχνυσι δὲ [Ὀμήρος] αὐτῷ [Ἡλίῳ] — καὶ τὸ
 Vol. III.

ἔμψυχον, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ κινήσει αὐτοπροαίρε-
 τον, ἐν οἷς ἀπειλεῖ, "Δύσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ
 "ἐν νεκύεσσι φαίηναι." Καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Ζεὺς
 αὐτὸν παρακαλεῖ, [ver. 385.] "Ἡέλι', ἦτοι
 "μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε etc." Dio-
 nys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως,
 §. 15.

Ver. 385. φάεινε.] Al. φαίηναι.

Ver. 389. Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκιστα Καλυ-
 ψῆς] Ὁ Ποιητὴς ὑπειδόμενος δὲ ἀπορίαν ἐν-
 ταῦθα, ὡς ἐρῶντες τίνος, πῶθεν Ὀδυσσεὺς εἰδὼς
 λέγει τὰ κατὰ τὸν Ἥλιον καὶ τὸν Δία, οἷς
 αὐτὸς ἐπαρέσχε· τὸν μὲν μῦθον ἐκ ἀναστρέ-
 πει, τὸ δὲ ἀπορέμενον ἀπ' ἀθανάτων θεραπεύων,
 λύνει, εἰπόντος Ὀδυσσεὺς ἔστω, "Ταῦτα δ'
 "ἐγὼν ἤκιστα Καλυψῆς etc." Eustath.

- 'Οπταλία τε καὶ ὤμά· βοῶν δ' ὥς γίνετο φωνή.
 'Εξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
 Δαίνυντ', 'Ηελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
 'Αλλ' ὅτ' ἄρ' ἐβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 400 Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
 'Ημεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
 'Ισὸν σῆσάμενοι, ἀνά θ' ἰσία λεύκ' ἐρύσαντες.
 'Αλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, ἐδὲ τις ἄλλη
 Φαίνεται γαίαων, ἀλλ' ἐρανὸς, ἡδὲ θάλασσα,
 405 Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔσῃσε Κρονίων
 Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 'Η δ' ἔδει ἐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἰψὰ γὰρ ἦλθε
 Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων·

Assæque et crudæ, boumque quasi fiebat vox.

Sex-diebus quidem deinde mihi dilecti socii

Epulabantur, Solis bobus abactis optimis:

Sed quando utique septimum diem Jupiter induxit Saturnius,

400 Tum vero deinde ventus quidem desiit turbine sævire:

Nos autem statim nave-consensa immisimus lato mari,

Malo erecto, velisque albis expansis.

Sed quando jam insulam reliqueramus, neque ulla alia

Apparebat terrarum, sed cœlum atque mare,

405 Sane tum cœruleam nebulam statuit Saturnius

Navim supra cavam; obscuratus autem est pontus sub ipsa.

Ea autem currebat haud valde multum per tempus; statim enim venit

Stridens Zephyrus, ingenti cum turbine furens:

398 ἐλάσαντες] F. A. L. 399 ἀλλ' ὅτε δ' ἐβδομον] Eæd. 407 'Ηδ' F. A. L. male

Ver. 392. μῆχος] Μηχανήμα, τέχνασμα.

Etymolog. Magn. in voce. Vide et ad Il. β'.

342. Cæterum Pindari Scholiastes, no-

tante Barnesio, legit μῆχος.

Ver. 395. πρία δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἱμερεύει,

Respicit hunc locum Euripides:

— ἥλιος θ' ἀγναὶ βόες,

Αἱ παρὰ φωνήσαν ἡσυσιν τότε.

Πικρὰν 'Οδυσσεὶ γῆεν.

— Troad. ver. 459.

Et Propertius:

Lampetis Ithacis verubus mugisse juvencos.

Lib. III. xi. 29.

Clark. Simile prodigium narrat Herodo-

tus Lib. IX. extr. Ern.

Ver. 398. ἐλάσαντες] Al. ἐλάσαντες.

Ver. 399. ὅτ' ἄρ' ἐβδομον] Al. ὅτε δ' ἐβ-

δομον.

Ver. 403. οὐδέ τις ἄλλη φαίνεται γαίαων,

— Δὴ τότε κυανέην νεφέλην] Virgil.

Postquam altum tenuere rates, nec jam amplius

ullæ

Apparent terræ; cœlum undique, et undique

pontus:

Tum mihi cœruleus supra caput astitit imber.

Noctem hyememque ferens; et inhorruit unda

tenebris. — En. III. 19.

- 'Ισῆ δὲ προτόνους ἐρρήξ' ἀνέμοιο θύελλα
 410 'Αμφοτέρους· ἰσὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
 Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'. ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νῆϊ
 Πλῆξε κυβερνήτῳ κεφαλὴν, σὺν δ' ὅσέ' ἄραξε
 Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῇρι εἰοικῶς
 Κάππεσ' ἀπ' ἱκρίοφιν, λίπε δ' ὅσέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 415 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἐμβαλε νῆϊ κεραυνόν·
 'Η δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
 'Εν δὲ θεεῖς πλήτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 Οἱ δὲ κορώνησιν ἱκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόσον.
 420 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχης
 Λῦσε κλύδων τρώπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κύμα.

Mali autem rudentes rupit venti procella

410 Utrosque; malus vero retro cecidit, armamentaue omnia

In sentinam deciderunt: is autem in puppi navis

Percussit gubernatoris caput, ossaque confregit

Omnia simul capitis; ille vero urinatori similis

Decidit a tabulatis, reliquitque ossa animus generosus:

415 Jupiter autem crebro intonuit, et injecit fulmen navi;

Ea autem contorta est tota, Jovis icta fulmine,

Sulphureque impleta est: ceciderunt vero e navi socii.

Illi autem cornicibus similes circa navem nigram

In fluctibus ferebantur: deus autem auferebat reditum.

420 At ego per navim incedebar; donec latera

Solvit fluctuum-impetus a-carina: eam vero inermem ferebat unda.

412 ἄραξεν] F. A. L. male.

Similiterque, Æn. V. 8.

Ut pelagus tenuere rates, nec jam amplius ulla
 Occurrit tellus, etc.

Ver. 409. προτόνους] Τὰ σχοινία τὰ κατέ-
 χυντα τὸν ἰσόν. Schol.

Ver. 411. ἄντλον] Schol. Τὴν ἀντλίαν,
 εἰς ἣν ἐγχέεται τὸ κατηγόμενον, εἰς τὴν
 καὶ ὕδαρ. Clark. Similis locus ad ὁ. 478.

De utriusque loci explicatione valde dis-
 sentiebant Grammatici veteres. Ern.

Ibid. πρύμνη ἐν νῆϊ] "Cum Gubernato-
 ris locus," inquit Barnesius, "sit in

"Prora, non in Puppi Navis; necessum

putabam hoc in loco πρύμνη adverbiali-

ter capere, et a voce νῆϊ distinguere:

"quare expono retrorsum." Quod ne-
 quaquam ferri posset. Neque sane opus.
 Gubernatori enim locus revera erat in
 Puppi navis, in qua sedens clavum rege-
 bat. Atque ita Eustathius, quem et ci-
 tat ipse Barnesius; Πρύμνην μὲν προϊστα-
 ται κυβερνήτης, πρῶτον δὲ διοικονομεῖται ὁ
 πρῶτος.

Ver. 415. ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῇρι εἰοικῶς Κάπ-
 πης' ἀπ' ἱκρίοφιν,] Virgil.

— excutitur, pronusque magister

Volvitur in caput. — Æn. I. 419.

Ver. 415. Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε,] Vir-
 gil.

- Ἐκ δὲ οἱ ἰσὺν ἔαζε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ρινοῖο τετευχώς·
 Τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμῶς τρόπιν ἠδὲ καὶ ἰσὺν·
 425 Ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
 Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
 Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ἄκα, φέρον ἑμῶ ἄλγεα θυμῷ,
 Ὅφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 Παννύχιος φερόμην· ἄμα δ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 430 Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινὴν τε Χάρυβδιν.
 Ἡ μὲν ἀνερρόιβδῃσε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀεσθεῖς,

Effregit autem ei malum usque ad carinam; at super ipso
 Lorum indutum erat, bovis corio factum:
 Hoc utique utrumque colligebam pariter carinam atque etiam malum.
 425 Sedens autem super hæc, ferebar perniciosus ventis.
 Tum sane Zephyrus quidem desiit turbine furere:
 Supervenit autem Notus celeriter, ferens meo dolores animo;
 Ut iterum perniciosam remetirer Charybdin.
 Tota nocte ferebar: simul autem ac sol ortus est,
 430 Veni ad Scyllæ scopulum, horrendamque Charybdin.
 Hæc quidem absorpsit maris salsam aquam;
 At ego ad proceram caprificum alte levatus,

422 ἰσὺν ἀραξί] R.

Hic pater omnipotens ter cælo clarus ab alto
 Intonuit. — *Æn.* VII. 141.

Ver. 416. πληγεῖσα] Vide ad *Il.* γ'. 51.

Ver. 418. οἱ δὲ κορώνησιν ἱκέλοι] Virgil.

Apparent rari nantes in gurgite vasto.
Æn. I. 122.

Ver. 421. Ἀῶσε κλυδων πρόπιος] Virgil.

laxis laterum compagibus omnes
 Accipiunt inimicum imbrem, rimisque fatiscunt.
Æn. I. 126.

Ver. 422. ἰσὺν ἀραξί] Codices nonnulli
 habent ἰσὺν ἀραξί. Atque ita in commen-
 tario legit Eustathius.

Ver. 423. Ἐπίτονος βέβλητο] Πολλὰς ἀ-
 κεφάλως ποιεῖ [Ὁμηρος] τίχως — ἀκέφαλοι
 δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχον-
 τες — Ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ἱφὶ καταμί-
 νειο. *Athenæus*, Lib. XIV. cap. 8.
 Vide ad *Il.* ψ'. 2. Fortasse autem eadem

hujus vocis ratio, ac vocum ἀθανάτος Περ-
 μίδης etc. Vide ad *Il.* α'. 598. Cæterum
 notandum, hoc in versu pro βέβλητο βοὸς
 ῥινοῖο τετευχώς legisse *Athenæum*, τετα-
 νυστο βοὸς ἱφὶ καταμίνειο.

Ibid. Ἐπίτονος] Ἰμάς, ἥτοι ὁ τῶν κερμάτων
 δεσμός· ἢ ὁ Ἰμάς, ὁ πρὸς ἄκρην τῷ ἰσθμῷ, δι' οὗ
 τὸ ἄρμενον ἀνέλκεται. Schol.

Ver. 427. ἐπὶ Νότος] Barnesius haud
 ignarus qua ratione ultima vocis ἐπὶ pro-
 ducatur, tamen, "Tribrachys" inquit "in
 "Secundo etiam loco stare possit, ut modo
 "in *Primo*, ver. 423." Atqui hoc, ut
 opinor, nisi in vocibus polysyllabis locum
 habere non potest. Vide ad *Il.* α'. 598.

Ver. 431. Ἡ μὲν ἀνερρόιβδῃσε] Quoniam
 supra dixerat Circe, ver. 106. "μὴ σύ γε
 "κεῖθι τύχῃς, ὅτε ροιβδήσειν etc." et tamen
 eo ipso tempore ad Charybdin accedere
 hic dicitur Ulysses; ideo Circe mentiri
 contendit Strabo; Ἐν αὐτοῖς γὰρ τοῖς

- Τῷ προσφύς ἐχόμεν, ὡς νυκτερίς· ἐδέπη εἶχον
 Οὔτε σπρίζαι ποσὶν ἔμπεδον, ἔτ' ἐπιβῆναι.
 135 Ῥίζαι γὰρ ἐκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 Μακροί τε, μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 Ναλεμέως δ' ἐχόμεν, ὅφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 Ἴσὺν καὶ τρόπιν αὐτίς· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
 Ὅψ' ἤμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῇθεν ἀνέστη,
 140 Κρίων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηνῶν,
 Τῆμος δὴ τά γε δῶρα Χάρυβδιος ἐξεφαάνθη.
 Ἦκα δ' ἐγὼ καδύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 Μέσσω δ' ἐνδέπησα παρὲξ περιμήκεα δῶρα,

Ei implicitus tenebar, veluti vesperilio: neque uspiam potui
 Neque hæere pedibus firmiter, neque ascendere.

135 Radices enim longe erant, alte-remoti autem erant rami,
 Longique, ingentesque; obumbrabant vero Charybdin.
 Continenter autem hærebam, donec evomeret retrorsum
 Malum, et carinam denuo; cupienti autem mihi advenit
 Tandem: quando autem ad cœnam vir e foro surgit,

140 Judicans lites multas litigantium juvenum,
 Tunc demum ligna ex Charybdi apparebant.
 Demisi vero ego desuper pedes et manus, ut possem ferri;
 In medium autem cum-sonitu-cecidi præter prælonga ligna,

435 ἐκὰς εἶχον] F. R. A. 1. L. 438 ἦλθεν] R. ut referatur ad ἰσὺν et
 τρόπιν. 442 Ἦκα] A. 2. 5. L.

τι τῷ τοῖς ἐρηκεν ἡ Κίρκη, — "μὴ σύ γε κεῖ-
 "θι τύχῃς, ὅτε ροιβδήσει: Οὐ γὰρ κεν ῥύσαι-
 "τί σ' ὕπ' ἐκ κακῶ ἢδ' Ἐνοσίχθων." Καὶ μὴν
 παρ' ἡμῶς τε τῇ ἀναρροιβδήσει ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ
 ἐκ ἀπώλετο, ὡς φησὶν αὐτός. "Ἡ μὲν ἀνερ-
 "ροιβδῃσε etc." Εἴτα περιμήκας τὰ ναυάγια,
 καὶ κατεσκιανόμενος αὐτῶν, σώζεται· ὡς τ'
 εἰρησάτο ἡ Κίρκη. *Geograph.* Lib. I. pag.
 75. al. 43. 44. Verum istud "μὴ σύ γε
 "κεῖθι τύχῃς etc." ita intelligendum ar-
 bitror, si navis eo tempore appelleret.
 Quod autem Ulysses solus ope capritici
 se ipse servet, priori illi loco (ut opinor)
 nullo modo repugnat.

Ver. 433. ὡς νυκτερίς] Ὡς νυκτερίς δὲ
 προσέφυκεν Ὀδυσσεύς τῷ ἐρινεῷ — διότι καὶ
 ἡ νυκτερίς ὡς εἴωθεν ἐπιβαίνειν κλάδων, ἀλλ'
 ἐκκρέμαται, ὡς καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Ὀδυσ-
 σείας φανέται. Vide infra ad α'. 6.
 Ver. 435. ἦσαν,] *Al.* εἶχον.

Ver. 438. ἦλθεν] Apud Eustathium,
 ἦλθον.

Ver. 439. ἤμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγο-
 ρῇθεν ἀνέστη, Κρίων νείκεα πολλὰ] Καὶ φασὶν
 οἱ Παλαιοὶ εἰσφέρειν τὸν καιρὸν περὶ ὀγδόην
 ἡμέραν εἶναι, εἴγε εἰκοσιτεσσάρων ἡμέρων οὐσῶν
 τῇ νυκτὶ καὶ τῇ ἡμέρᾳ, τρεῖς ἐκάστης ἡμέρας
 ἡ Χάρυβδις ἐποίησε τὰ αὐτῆς. Οἱ δὲ τοιοῦτοι
 καὶ δόρπον ἐνταῦθα τὴν δειλινὴν ἡμέραν φασί.
Eustath. Πάντα γὰρ ταῦτα χρόνῳ τινὸς ἐμ-
 φασιν ἀξιολόγῳ δίδωσι, καὶ μάλιστα τὸ τὴν
 ἐσπέραν ἐπιτείνειν καὶ μὴ κοινῶς εἰπόντα,
 ἦνικα ὁ δικαστὴς ἀνίσταται, ἀλλ' ἦνικα
 "Κρίων νείκεα πολλὰ," ὥστε βραδύνει πλείον
 τι. Καὶ ἄλλως δὲ ἐπιθανὴν ἀν' ὑπέτεινε τῷ
 ναυαγίῳ τὴν ὑπαλλαγήν, εἰ ποῖν ἀποσπασ-
 θῆναι πολὺ, καὶ αὐτίκα εἰς τὴν πάλιν πάλιν
 μετέπιπτεν. *Strabo*, *Geograph.* Lib. I. pag.
 75. al. 44.

Ver. 441. Τῆμος δὴ τά γε δῶρα] *Strabo*,

- Ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι δῖηρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
 445 Σκύλλην δ' ἐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Εἰσιδέειν· ἔ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμεν· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 Νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὶ
 Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα·
 450 Ἥ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε. Τί τοι τάδε μυθολογεῖται;
 Ἦδ' ἄρ' ἐγὼ τοι χθιδίος ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστίν,
 Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένον μυθολογεῖται.

Sedensque super hæc remigavi manibus meis.

- 445 Scyllam autem non amplius sivit pater hominumque deorumque
 Aspicere me; non enim effugissem sævam mortem.
 Hinc autem per-novem-dies ferebar: decima autem me nocte
 Insulam in Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
 Habitabat comas-pulchra, veneranda dea vocalis;
 450 Quæ me amice-excipiebat, fovebatque. Quid tibi hæc enarro:
 Jamjam etenim heri enarrabam in domo
 Tibique et castæ uxori: odiosum autem mihi est
 Rursus plane enarrata recensere.

445 ἐκίτ' R. 448 ἐθισαν] R.

loco jam supra citato, legit; Καὶ τότε δὴ
 μοι δῶρα etc.

Ver. 443. ἐνδύθησα παρὶς περιμήκεια δα-
 ρα.] Παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ξύλοις ἐγγὺς ἐθα-
 πησεν Ὀδυσσεύς, ἔξω μὲντοι αὐτῶν, καὶ ἐκ
 ἱπ' αὐτοῖς, ἤγεν ἄνω αὐτῶν, ἵνα μὴ προσά-
 ραχθεῖς αὐτοῖς, βλαβῇ. Eustath.

Ver. 444. δῖηρεσα χερσὶν ἐμῇσι.] — ταῖς
 χερσὶ μὲ δεινῆς ἀμην. Schol.

Ver. 445. οὐκ ἔτ' ἔασε] Barnesius ob
 Metrum, scribendum contendit ἐκ ἔτ'
 ἔασε. Sed minus recte. Vide ad Il. δ'.
 42. Al. ἐκ ἔασε.

Ibid. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Virgil.

— Divum pater, atque hominum Rex.

Æn. I. 69.

— hominum sator atque Deorum,
 Æn. XI. 725.

Ver. 446. Εἰσιδῖν· ἔ γάρ] Barnesius
 legendum conjicit Εἰσιδῖν μ'· ἔ γάρ. Sed
 nihil opus.

Ver. 447. Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμεν] Vi-
 de supra ad η'. 253.

Ver. 448. πέλασαν] Al. ἐθισαν.

Ver. 452. ἐχθρὸν δέ μοι ἐστίν, Αὖτις ἀ-
 ριζήλως εἰρημένον μυθολογεῖται.] Ἐξ ἧς δὲ λέγει
 ὅτι ἑδμεία τῶν παρ' Ὀμήρῳ μυθολογῶν
 ἀχρεῖα, ὅδε μάλιστα ἐπ' ἀδολοσχίᾳ παρίσταται.
 Eustath. Τῶν δὲ περὶ τῆς Πηνελόπείας λεγόμενων
 ἀληθέστατον ἐστίν, ὅτι μόνος Ὀμήρος τῆς τῶν
 ἀνθρώπων ἀφικαρίας περιγέγονεν. ἀπὸ κατὰ
 ὦν, καὶ πρὸς χάριν ἀκμάζων. Ἀλλ' οὐκ
 εἰπὼν καὶ ἀναφανήσας ἐκείνο περὶ αὐτῆς, το
 "ἐχθρὸν δέ μοι ἐστίν Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένον
 μυθολογεῖται, φεύγει καὶ φοβεῖται τὸν ἐφ'-
 ὀρεῖοντα παντὶ λόγῳ κέρον, εἰς ἄλλα ἔξ ἀλ-
 λων διηγήματα τὴν ἀκοὴν ἄγων, καὶ τὴν κα-
 νότην τὴν πλημμυρὴν αὐτῆς παραμυθεύων.
 Plutarch. περὶ Ἀδολοσχίας. Porro hinc
 Ammianus Marcellinus; "Ad ea, que
 "digesta sunt semel, revolvi superfluum
 "duxi; ut Ulyxes Homericus apud Phæa-
 "cas ob difficultatem nimiam replicare
 "formidat." Lib. XXVII. cap. 8.
 Ver. 453. Αὖτις] Apud Plutarchum
 Αὖτις.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ν'.

Ἐκδοθεῖς τῆς Ῥαψωδίας Ν'.

ΚΟΙΜΩΜΕΝΟΝ Ὀδυσσεῖα, μετὰ τῶν δῶρων, ἐκτιθέασιν οἱ Φαίακες εἰς τὴν γῆν
 τῶν Ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν αὖν αὐτῶν ὑποσέφουσιν, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν· Ἀθηναῖος
 δὲ ἐπὶ τῇ αἰγυαλίᾳ Ὀδυσσεὶ συμβελεύει περὶ τῆς μνηστευομένης· καὶ τὰ χεῖματα
 ἐν τινὶ σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσεῖα.

- Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
20 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς, ὑπὸ ζυγὰ, μὴ τιν' ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖάτ' ἐρετμοῖς.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγουν.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
25 Ζηνὶ κελαينهφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα.

Sic dixit Alcinoos: illis vero placebat sermo.
Ii quidem decubaturi abierunt domum unusquisque.
Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitis aurora,
Ad navem deinde properabant, ferebantque viros-honestans æs
20 Et hæc quidem bene deposuit sacra vis Alcinoi,
Ipse profectus per navem, sub transtris, ne aliquem sociorum
Læderent impellentium, quando incumberent remis.
Illi autem ad Alcinoi-domum iverunt, et convivium curabant.
Horum autem gratia bovem mactavit sacra vis Alcinoi
25 Jovi atrarum-nubium coactori Saturnio, qui omnibus imperat.
Femoribus autem assatis, celebrant lautum convivium
Oblectantes-sese: inter ipsos vero canebat divinus cantor
Demodocus, populis honoratus: at Ulysses
Sæpe ad Solem caput vertebat splendenter,

21 Αὐτὸς δ' ἰὼν] F. L. male.

πραξόμεθα· ἐστὶ δὲ καὶ συνήθως εἰπεῖν ἀποτίσμεν·
τὸ γὰρ ἐκ τῆς δῆμης ἀγερθὲν τοῖς βασιλεῦσι ἀπο-
δοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως τῷ Ὀδυσσεύϊ.
Eustath. Vide autem supra ad ver. 14.
Ibid. ἀργαλέον γὰρ ἵνα προικὸς χαρίσασ-
θαι.] Χαλεπὸν γὰρ καὶ ἀδύνατον, ἵνα δωρεὰν
παραυτῇ χαρίσασθαι. Schol. "Ὅτι δὲ προῖκα
οἱ Παλαιοὶ τὴν δωρεὰν ἔλεγον, καὶ ὅτι ἐκ τῆς
καταπροῖξασθαι αὐτὴν παρήγον, δηλοῦται καὶ
ἀλλαχῇ· — ἰρμηνευθεῖν δ' αὖν καὶ χάρις, ἡ
προῖξ· ὡς δηλοῖ τὸ "προικὸς χαρίσασθαι."
Ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ ἔτω φράζει· τὸ γὰρ κοινό-
τερον, "προῖκα χαρίσασθαι." Ἑλληνιστικῶς

δὲ καὶ ἀμφὶ ἔχει· ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν, διὰ προῖκα·
τὸ δὲ, κατὰ προῖκα. Τὸ μάλιστα ἐστὶ γὰρ καὶ
δωρεὰ τὴν προῖκα νοῖσθαι, τῶν μὲν δ' Ὀμπε-
ῖσιν. Eustath.
Ver. 19. Νῆ' αὖ' ἐπισσεύοντο.] Al. Νῆα
ἐπισσεύοντο, et Νῆαδ' ἐπισσεύοντο.
Ibid. εὐήνορα χαλκόν.] De voce εὐή-
νορα, mire Plutarchus: Καὶ τῶς γε διατρέ-
ποντας ἐν τοῖς χαλκωρυχίοις ἱστῶσιν ὡς
λεῖσθαι τὰ ὄμματα, καὶ βλεφαρδας ἐκφυ-
γεῖν ἀποβλεπτότας. Ἡ γὰρ ἀπίστα τῆς χαλ-
κίτιδος ἀχνη, καὶ πίπτουσα τοῖς βλεφαρ-
σίν, ἀδῆλως, ἀνατίλλει τὰ ῥεύματα, καὶ περι-
τρέχει.

- 30 Δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρυ ποιο λιλαίεται, ὥτε πανῆμα
Νεῖον ἀνέλκῃτον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἡελίοιο,
Δόρυ πονεῖ ποίχεσθαι, βλάβεται δὲ τε γένατ' ἰόντι.
35 Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἡελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόω δὲ μάλιστα πιφασκόμενος φάτο μῦθον·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
40 Ἦδῃ γὰρ τετέλεσαι, ἃ μοι φίλος ἦδελε θυμὸς,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ ἐραίνωνες
Ὀλβία ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἀκοῖτιν
Νοστήσας εὖροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.

30 Ut occideret expetens; jamdudum enim cupiebat reverti.
Sicut autem cum vir cenam concupiscit, tui toto-die
Per novale traxerunt boves nigri compactile aratrum;
Optato autem huic occidit lumen Solis,
Ad-cenam ut-eat; affliguntur vero genua eunti:
35 Sic Ulyssi gratum occidit lumen Solis.
Statim autem inter Phæaces remigii-studiosos locutus est,
Alcinoos autem maxime orationem-dirigens dixit sermonem;
"Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
"Mittite me, postquam-libaveritis, illæsum; Valetate autem ipsi"
40 "Jam enim perfecta-sunt, quæ mihi carus volebat animus,
"Deductio et cara dona, quæ mihi Dii cœlestes
"Fortunata faciant: eximiam autem domi uxorem
"Reversus inveniam, cum incolumibus amicis.

ἐν τῷ δάκρυον. Διὸ καὶ φασὶν "εὐήνορα" καὶ
"νέεσθαι" χαλκὸν ὑπὸ τῇ Παιτῇ παραγορεύ-
σθαι. Symposiac. Lib. III. Probl. 10. sub
âne. Quæ Latine sic vertit Macrobius;
"Qui in metallo æris morantur, semper
"oculorum sanitate pollent; et quibus
"ante palpebræ nudatæ fuerant, illic con-
"vestiuntur. Aura enim quæ ex ære
"procedit, in oculos incidens, haurit et
"exsiccat quod male influit. Unde et
"Homerus modo εὐήνορα, modo νέεσθαι
"χαλκόν, has causas secutus, appellat."
Saturnal. Lib. VII. cap. 16.
Ver. 21. ὑπὸ ζυγὰ.] Ὑπὸ τὰς καθ' ἑαυτοὺς
ἐν ἑαυτῶν. Schol.

Ver. 25. ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.] Virgil.
— qui res hominumque Deumque
Aeternis regis imperiis. — Æn. I. 253.
— rerum cui summa potestas. X. 109.
Ver. 26. κείαντες.] Al. κήαντες.
Ver. 29. Πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέ-
πει.] Virgil.
Illi ad surgentem conversi lumina Solem.
Æn. XII. 172.
Ibid. τρέπει.] Al. τρέπτει. Minus recte.
Vide ad Il. v. 84.
Ver. 30. Δῦναι ἐπειγόμενος.] Fuerunt,
notante Merico Casaubono, qui hoc inter-
pretarentur, "Conscendere navim prop-

- Ἵμεῖς δ' αὖτις μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
 45 Κεριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
 Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἶη.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον
 Περμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 50 Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μέδω νεῖμα
 Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὅφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,
 Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 "Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 55 Ἑσπείσαν μακάρεσσι, τοὶ ἄραν ἑὺρυν ἔχουσιν,
 Αὐτόθεν ἐξ ἐδρέων· ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεύς,

- " Vos autem hic manentes oblectetis uxores,
 45 " Quas virgines-duxistis, et liberos; Dii vero virtutem dent
 " Omnigenam; et ne quod malum publicum sit."
 Sic dixit: illi vero omnes collaudabant, et juebant
 Dimitti hospitem, quod decenter locutus esset.
 Atque tum praekonem allocuta est vis Alcinoi;
 50 " Pontonoë, cratere mixto, merum distribue
 " Omnibus in domo; ut precati Jovem patrem,
 " Hospitem dimittamus suam in patriam terram."
 Sic dixit: Pontonous vero dulce vinum miscebat:
 Distribuit deinde omnibus astando: illi autem Diis
 55 Libarunt beatis, qui caelum latum habitant,
 Indidem ex sedibus: surrexit vero nobilis Ulysses,

47 ἐπ' ἡνείων] F.

"rans." Ipse autem, "Quanto elegantius," inquit, "ut δύναι in propria significatione de occasu Solis accipiamus?" De nupera Homeri Edit. Dissertat. I. Atque hanc veram esse interpretationem liquet ex sequentibus ver. 33. 35. Priori autem sensu vox δύναι (ut opinor) accipi non potest.
 Ver. 32. ἀνέλεστον] Al. ἄν' ἔλεστον. Clark. Sic Pseudo-Did. et Henr. Stephan. quod facilius, etsi ἀνέλεστον pro ἔλεστον dici posse credo. Homerus in hac forma ἀνὰ ponere solet. Ern.
 Ver. 44. γυναῖκας Κεριδίας.] Schol. Τὰς ἐν Κεριδίας γυναικίνας. Virgil.

Cui pater intactam dederat, primisque jugavit
 Omnibus. —————

Aen. I. 319.

Ver. 45. ἀρετὴν ὀπάσειαν Παντοίην.] Ἀρετὴν δὲ παντοίαν τὴν εὐδαιμονίαν λέγει. Eustath.

Ver. 46. μήτι κακὸν μεταδήμιον εἶη.] Sic apud Terentium:

Haud cito mali quid ortum ex hoc sit publice.
 Adelph. Act. III. Scen. III. 89.

Ver. 48. 49. ἔμπην. Καὶ] Scr. ἔμπην. Ern.

Ver. 51. μέγαρον ὅφρ'] Barnesius, haud ignarus qua ratione ultima vocis μέγαρον producat, male tamen annotat; "Po-

- Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰσόκε γῆρας
 60 Ἑλθῇ, καὶ θάνατος, τὰ τ' ἐπ' ἀνδράποισι πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Παισὶ τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῇ.
 "Ὡς εἰπὼν, ὑπὲρ ἔδον ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
 65 Ἑγείσθαι ἐπὶ νῆα δοῆν, καὶ θίνα θαλάσσης·
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·
 Τὴν μὲν, φάρος ἔχεσαν εὐπλυνές, ἡδὲ χιτῶνα,
 Τὴν δ' ἑτέρην, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
 Ἥ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

Arctaque in manibus posuit poculum rotundum,
 Et ipsam affatus verba alata dixit;

" Vale mihi, o regina, in-perpetuum; donec senectus

60 " Venerit, et mors, quae utique hominibus accidunt.

" At ego proficiscor; tu autem delectare hac in domo,

" Liberisque, et populis, et Alcinoi rege."

Sic fatus, super limen ibat nobilis Ulysses.

Una autem cum eo praekonem praemisit vis Alcinoi,

65 Ut-duceret ad navem velocem, et littus maris;

Arctae autem cum-eo famulas simul misit mulieres;

Alteram quidem chlamydem habentem bene-lotam, et tunicam,

Alteram autem, arcem bene-munitam una misit ut-portaret;

Alia vero panemque ferebat et vinum rubrum.

68 ὅσας κομίζειν] Edd. praeter R.

test Iambus ferri in Tertio loco, ut mox in Quarto, ver. 156. Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλλας, ἐσθῆτά δ' ὕφαντήν." Id quod in hujusmodi carmine ferri (ut opinor) non potest. Vide ad Il. α'. 51.

Ver. 54. ἐπιστάδον.] Scholiastes explicat ἐπιστάδον. At rectius Etymolog. Magn. (notante Barnesio,) ἐπιστάδονος ἐκαστῶν.

Ver. 56. ἐξ ἐδρέων.] Al. ἐξ ἐδρέων. Uti Il. α'. 534. 581. Clark. Ἐξ ἐδρέων memorat Eustath. Idque mollius. Ern.

Ver. 57. Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας] Κυρίως ἐστὶ τὸ τοιοῦτον [προσένειν] τὸ ἐπὶ τῷ πρό-
 αὐτῇ δέναι πρὶν. Καὶ δ' Ὀδυσσεὺς δὲ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ τῇ "Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας" ἀμφικύπελλον. Πληροῦντες γὰρ προΐ-

πινον ἀλλήλοις μετὰ προσαγορεύσεως. Athenaeus, Lib. XI. cap. 14. Virgil.

Primaque libato, summo tenuis attigit ore;
 Tum Bitiae dedit. ————— Aen. I. 741.

Ibid. χερσὶ] Al. χερσὶ.
 Ibid. ἀμφικύπελλον.] Vide ad Il. α'. 584.

Ver. 59. εἰσόκε γῆρας Ἑλθῇ, καὶ θάνατος, τὰ τ' ἐπ' ἀνδράποισι πέλονται.] Theognis ver. 727.

Οὐδ' ἂν ἄποινα διδὼς θάνατον φύγοι, ὅδ' ἐ βαρείας
 Νύκτες, ὅδ' ἐ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

subeunt morbi, tristisque senectus,
 Et labor; et dura: rapit inclementia mortis.

Virgil. Georgic. III. 66.

- 70 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἥδ' ἐ δάλασσαν,
 Αἶψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆς ἀγαυοὶ
 Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἄπασαν·
 Καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ σόρεσαν ῥήγος τε, λίνον τε,
 Νηὸς ἐπ' ἱκρίοφιν γλαφυρῆς, (ἵνα νήγρετον εὐδοί.)
 75 Πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο, καὶ κατέλεκτο
 Σιγῇ· τοὶ δὲ κάδιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
 Κόσμῳ· πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῦ λίθοιο·
 "Εὐδ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτειν ἄλλα πηδῶ·
 Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτε,

- 70 At postquam ad navem pervenissent et mare,
 Statim hæc in navi cava comites eximii
 Accepta deposuerunt, potum et cibum omnem:
 At Ulyssi straverunt stragulamque, linteumque,
 Navis in tabulatis cavæ, (ut tranquille dormiret.)
 75 In-puppi: conscendit autem et ipse, et decubuit
 Silentio: illi autem sedebant in transtris unusquisque
 Ordine; funemque solverunt a perforato lapide:
 Ibi illi reclinati torquebant mare remo:
 Et huic suavis somnus in palpebris incidit,

74 εὐδ' R. 76 ἕκαστοι F. A. I. A. L.

Vide ad *Il.* μ'. 322.

- Ver. 61. τὰ γ' ἐν νηὶ οἴκῳ.] *Al.* τὰ γ' ἐν χώρῳ.
 Ver. 63. et 75. ἐβήσετο.] *Al.* ἐβήσατο.
 Ver. 66. ἱεμπε γυναικας.] *Al.* ἱεμπε
 νείσθαι.
 Ver. 67. εὐπλυνες,] Vide ad *Il.* χ'. 153.
 155.
 Ver. 68. ἱεμπε.] *Al.* ὅπασσι. Atque
 ita in duobus MSS. scriptum reperit vir
 eruditus *Tho. Bentleius*. Quæ forte et
 potior lectio, quia præcesserat vox ἱεμπε
 supra ver. 66. *Clark*. Vid. *Var. Leet*. At
Eustathius ignoravit hanc lectionem et
 bis ἱεμπε dictum διὰ τὸ καίριον τῆς λέξεως.
Ern.

- Ver. 74. Νηὸς ἐπ' ἱκρίοφιν.] *Ep.* τῶν κα-
 τασρωμάτων. *Schol.*
 Ibid. εὐδοί.] Apud *Eustathium* in com-
 mentario, εὐδῆ.

- Ver. 75. κατέλεκτο.] Vide ad *Il.* β'. 515.
 Ver. 76. ἕκαστοι.] *Eustathius* in com-
 mentario citat, ἕκαστοι. Atque ita habent
 MSS. duo a *Tho. Bentleio* collati. *Clark*.
 "ἕκαστοι" exquisitus puto, quod et alibi sic
 cum plurali verbi occurrit. *Ern.*

- Ver. 77. πείσμα.] Τὸ ἀπόγειον σχῆμα.
Schol.
 Ibid. ἀπὸ τρητοῦ λίθοιο.] Εἰσθασιν ἐκ
 τῶν λιμένων πρυμνῶν τῆς λίθου. *Schol.*
 Ver. 79. Καὶ τῷ νήδυμος.] Vide infra ad
 ver. 119.
 Ver. 80. Νήγρετος,] Οὐχ ὡς ἐπὶ ἀνέγρετος
 δηλαδὴ, ἀλλ' ὡς δυσέγρετος. *Eustath.*
 Ibid. θανάτῳ ἄγχιστα εἰκνός.] *Virgil.*
 Dulcis et alta quies, placidaeque simillima mors.
Æn. VI. 122.
 ——— consanguineus Leti sopor.
Ibid. 278.
 ——— quid est somnus, gelidæ nisi mortis imago
Ovidius, Amor. II. iv. 41.

- Sic apud *Ciceronem*; "Videtur nihil esse
 "morti tam simile quam somnum." *D.*
Senectute, haud longe a fine. "Ὁ δὲ Σω-
 κράτης παραπλήσιον ἔλεγε εἶναι τὸν θάνατον
 ἢ τὸν βαθυτάτον ὕπνον λέγων· "Νήγρετος,
 "ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα εἰκνός." *Ἀλλὰ* ὅ-
 δε καὶ ταῦτα λέγει, [*Iliad.* ζ. 251.] "Εὐδ'
 "ὕπνον ἐμβλητο κασιγνήτῳ θανάτῳ." Καὶ
 [*Iliad.* π'. 672. 682.] "Τῶν καὶ θανάτῳ,

- 80 Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα εἰκνός.
 Ἡ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
 Πάντες ἄρ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
 Ὑψὸς ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσει κέλευθον·
 "Ὡς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν αἰέρετο, κύμα δ' ὅπισθε
 85 Πορφυρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλῆως δέεν ἔμπεδον· εἰδὲ κεν ἴρηξ
 Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν·
 "Ὡς ἡ ῥίμφα δέεσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 "Ἀνδρα φέρεσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·

- 80 Altus, jucundissimus, morti proxime similis.
 Illa autem, sicut in campo quadrijuges masculi equi,
 Omnes simul incitati à verberibus scutier,
 Alte elevati, celeriter conficiunt viam;
 Sic sane hujus puppis quidem tollebatur; fluctus autem pone
 85 Niger ingens ruebat sonori maris.
 Hæc autem valde tute currebat firmiter; neque accipiter
 Circus assecutus fuisset, perniciosissimus volucrum:
 Sic illa celeriter currens maris fluctus secabat,
 Virum ferens, diis paria consilia habentem:

78 Εἴθ' οἱ F. A. L. non male ut 95.

ἐδυμάσων." ὅψιν τὴν ἐυσίτητα αὐτῶν δη-
 λῶν. *Plutarch.* de Consolat. ad *Apol-*
onium.

Ver. 81. ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι.] *Vir-*
gil.

—— cum præcipiti certamine campum
 Corripuere, ruuntque effusi carcere currus: —
 ——— illi instant verberibus torto,
 Et promi dant lora; volat vi fervidus axis:
 Jamque humiles, jamque elati sublimem videntur
 Aera per vacuum ferri, atque assurgere in auras.
Georgic. III. 103.

Non tam præcipientes bijugo certamine campum
 Corripuere, ruuntque effusi carcere currus:
 Nec sic immissis aurigæ undantia lora
 Concussere jugis, pronique in verberibus pendunt.
Æn. V. 144.

Quem posteriorem locum *Macrobius* inter
 eos citans, in quibus *Virgilium* *Homero*
 superiorem contendit; "Grius poeta,
 "inquit, equorum tantum meminit flagro
 "animante currentium: licet dici non
 "possit elegantius, quam quod adjecit,
 "ὕψος ἀειρόμενοι" quo expressit, quantum
 "natura dare poterat, impetum cursus.

"Verum Maro et currus de carcere ru-
 "entes, et campos corripiendo præcipientes
 "mira celeritate descripsit; et, accepto
 "brevi semine de Homericò flagro, pinxit
 "aurigas concutientes lora undantia, et
 "pronus in verbera pendentes; nec ullam
 "quadrigarum partem intactam reliquit,
 "ut esset illa certaminis plena descriptio."

Saturnal. Lib. V. cap. 11.

Ibid. τετράοροι.] Οἱ τέσσαρες ὁμοῦ συνεζευγ-
 μένοι. *Eustath.* *Al.* τετράοροι.
 Ver. 84. "Ὡς ἄρα τῆς πρύμνης] Εὐ κίχηρη-
 ται τῇ παραβολῇ· ὥσπερ γὰρ ἵπποι τρέχον-
 τες ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν διεγείρονται· ἔτω
 καὶ ἡ ναὺς ἐλαυνομένη ἐκ τῆς πρύμνης κερφί-
 ζεται. *Schol.* ad ver. 81.

Ver. 85. θῦε.] *Al.* θῦνε.
 Ver. 86. ἴρηξ.] Vide supra ad i'. 66. *Al.*
 ἴρηξ.

Ver. 88. κύματ' ἔταμνεν,] Sic apud *Vir-*
gilium:

—— secat æquora. ——— *Æn.* X. 166.

Cæterum *Eustathius* in commentario le-
 git, κύμα τ' ἔταμνεν. Male.

- 90 "Ος πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδε, λελασμένος ὅσ' ἐπειπόνδει.
 Εὐτ' ἀσῆρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλισα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡῆς ἡριγενείης·
 95 Τῆμος δὲ νήσω προσεπίλιντο ποντοπόρος νηῦς.
 Φόρυκος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος,
 Ἐν δὴ μὲν Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 Ἀκταὶ ἀπορρώγες, λιμένος ποτιπεπτηνῆαι·
 Αἴτ' ἀνέμων σκεπώωσι δυσάηων μέγα κῦμα

90 Qui antea quidem multos passus erat dolores suo in animo,
 Virorumque bella, saevosque fluctus transiens;
 At tunc placide dormiebat, oblitus quot passus fuerat.
 Quando stella super-institit lucidissima, quæ scilicet maxime
 Venit nuncians lumen Auroræ mane-genitæ;
 95 Tum demum insulæ applicabatur pontum-transiens navis.
 Phorcynis autem quidam est portus, marini senis,
 In agro Ithacæ; duo vero projecta in ipso
 Littora abrupta, in portum vergentia:
 Quæ utique a-ventis defendunt raucis magnum fluctum

91 πολέμους] F. A. L. quod et ipsum rectum est, et τε nihilominus produ-
 citur. 94 ἀγγέλλων] F.

Ibid. ἔταμνον,] Al. ἔμενον.

Ver. 90. "Ος πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ'"]
 Vide supra ad α'. 1. 5.

Ver. 91. Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά
 τε κύματα πείρων.] Ἐν δὲ τῷ, "Ἀνδρῶν πολέ-
 μους," νοητέον ἰδικὴν τινὰ μετοχήν· οἶον,
 ἀνύων, ἢ πολυτεύων, ἢ τι τοιούτων. Τὸ γὰρ
 "πείρων" ἔχ' ἀρμόττει ἐπὶ ἀπλῶς πολέμῳ.
 Καὶ ἔστιν ὁμοίον τῷ, "Σίτον καὶ οἶνον ἔδων."
 Eustath. Vide ad II. α'. 8.

Ver. 92. εὐδε, λελασμένος ὅσ' ἐπειπόνδει.]
 Sic infra α'. 85.

— ὕπνος ἔχουσιν ὁ γὰρ τ' ἐτέλεσσεν ἀπάντων
 Ἑσθλῶν ἢ δὲ κακῶν.

Ibid. et ver. 126. λελασμένος — Ἀφ' ἧς τ']
 Vide supra ad α'. 101.

Ver. 93. Εὐτ' ἀσῆρ ὑπερέσχε φαάντατος,]
 "Ἐσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν ἑσπέρῳ ἵσταται ἀσῆρ."
 Iliad. χ'. 518.

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
 Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
 Extulit os sacrum caelo.

Virgil, Æn. VIII. 589.

Ver. 96. Φόρυκος δέ τις ἐστὶ λιμὴν.] Schol.
 Λιμὴν Ἰθάκης, ἐφ' ᾧ λιμὴν Φόρυκος ἐστὶν ἱερὸν
 τῷ Θαλασσίου δαίμονος. Virgil.

Est in secessu longo locus: insula portum
 Efficit objectu laterum; quibus omnis ab alto
 Frangitur, inque sinus scindit sese unda revo-
 tos.

Hinc atque hinc vastæ rupes. —
 Æn. I. 162.

Ver. 97. προβλήτες — Ἀκταί.] Virgil.
 ——— projectaque saxa Pachyni.

Æn. III. 639.

Ver. 98. λιμένος ποτιπεπτηνῆαι.] Eustath.
 Προςπεπτηνῆαι πρὸς τῇ λιμένει, καὶ εἰς
 σκέπην ἔσαι τῶν ἀνέμων. Clark. Non pla-
 cet Eustathii προςπεπτηνῆαι πρὸς τῇ λιμ.
 Melius Pseudo-did. "Ἐσθ' νεκυνῆαι; immi-
 nentia portui; sensus melior foret; portui
 (in latitudinem) objectæ, ut esset a προς-
 πεπτηνῆαι non a προςπίπτω. Etymol.
 πέπταται, πτώ, πτήμι, ὁ παρακείμενος πέπ-
 τηκα. Unde πεπτηνῆαι, πεπτηνῆαι. Sic
 παρατίσθαι alias dicitur. Ern.

- 100 Ἐκτοθεν· ἔντοςθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένους
 Νῆες εὐσσελμοι, ὅταν ὄρεμα μέτρον ἴκωνται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 Ἀγχόδι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἡεροειδὲς,
 Ἰερὸν Νυμφάων, αἱ Νηιάδες καλέονται.
 105 Ἐν δὲ κρητῆρες τε καὶ ἀμφιφορῆες ἑασι
 Λαίνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβάσσεσι μέλισσαι.
 Ἐν δ' ἰσοὶ λίθιοι περιμήκεες, ἔνθα τε Νύμφαι
 Φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἐν δ' ὕδατ' αἰνάνοντα· δύο δὲ τέ οἱ θύραι εἰσὶν·

100 Extra; intus vero sine vinculo manent
 Naves bene-tabulatæ, cum portus spatium intraverint.
 At in vertice portus patulis-ramis oliva;
 Prope autem ipsam, antrum amœnum, obscurum,
 Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur.
 105 Intus vero crateresque et amphoræ erant
 Lapideæ; ibi vero praterea mellificant apes.
 Intus porro juga lapidea prælonga; ibique Nymphæ
 Pallia texunt purpurea, mirabile visu.
 Intus quoque aquæ perpetuo-fluentes: duæ autem ei januæ sunt:

101 εὐσσελμοι] Edd. vett. recte. 104 Ἰερὸν] F. A. 1. L. quod ferri potest,
 sed ἱερὸν melius. 109 αἰνάνοντα] R. male.

Ver. 100. ἔντοςθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μέ-
 νους Νῆες] Apud Eustathium in commen-
 tario, ἔντοςθεν δὲ π' ἄνευ. Atque ita ha-
 bet MS. a Tho. Bentleio collatus. Virgil.

— hic fessas non vincula naves
 Una tenent; unco non alligat anchora morsu.
 Æn. I. 172.

Ver. 101. ὅταν ὄρεμα μέτρον ἴκωνται.]
 Schol. "Ὅταν πρὸς τὸ ὄρεμα θῆναι ἀφίκωνται"
 τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλήρες τῆς καταγωγῆς.
 Clark. Immo μέτρον ὄρεμα est portus, nota
 periphrasi, de qua jam aliquoties admo-
 nitum. Sic ad μέτρον ἦβης venire, est ad
 pubertatem. Ern.

Ver. 103. Ἀγχόδι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπή-
 ρατον, ἡεροειδὲς, Ἰερὸν Νυμφάων,] Virgil.

Fronte sub adversa, scopulis pendentibus, an-
 trum:
 Intus aquæ dulces, vinoque sedilia saxo;
 Nympharum domus. —
 Æn. I. 170.

Ἐν τῇ Ἰθάκῃ ἔστιν ἄντρον τοιούτου, ἔστι
 Νυμφαῖον, ὅσον φησὶν Ὀμήρος. Βέλτιον δὲ αἰ-
 νάνοντα μεταβολὴν, ἢ ἄγνωτον, ἢ κατάψιν-
 Vol. III.

σιν τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθώδες. Strabo,
 Geograph. Lib. I. Cæterum allegorice
 explicatur hic locus apud Porphyrium,
 περὶ Νυμφῶν ἄντρον.

Ver. 104. Ἰερὸν] Al. Ἰερὸν. Quod eodem
 modo pronuntiandum.

Ibid. Νηιάδες] Ἀπὸ τῆς Νηΐας ὄρεας, ἢ
 Ναΐδες, νύμφαι εἰσὶ τῶν ὑδάτων. Schol.

Ver. 106. ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβάσσεσι
 μέλισσαι.] Ἀποτίθενται τὴν βόσιν, ὃ ἐστὶ τὸ
 μέλι· οἷον θησαυρίζουσι τὰ κηρία καὶ νοστο-
 τερφεῖσι. Schol. Al. τιθαιβάσσεσι.

Ver. 107. Ἐν δ' ἰσοὶ λίθιοι] Οἱ δὲ λίθιοι
 ἰσοὶ πιθανῶς νομισθαι οφείλουσιν. Οὐ γὰρ
 ὕψοςμα δηλώσιν, ἀλλὰ ὕφαντικὰ ὄργανα, τὸ
 ἐκ λίθων δηλαδὴ ἀντίον, ἐν ᾧ τυλίσσεται τὸ
 ὑφανόμενον· καὶ τὴς ἰσότητος· καὶ τὰ ἐπ'
 αὐτοῖς. Eustath.

Ibid. ἔνθα τε] Al. ἔνθα δέ.

Ver. 109. αἰνάνοντα] Al. αἰνάνοντα.

Ver. 110. καταβαταὶ ἀνθρώποις,] Βά-
 σιμοι, δι' ὧν καταβάσις ἐστὶν ἀνθρώποις.
 Schol. Cæterum qua ratione ex βαίω
 fit καταβατὸς, vide ad II. ζ'. 434.

- 110 Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνδρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότῃ, εἰσὶ θεώτεραι· ἐδὲ τι κείνη
Ἄνδρες ἐξέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.
Ἐνθ' οἷγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἥπειρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμισυ πάσης,
115 Σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάν.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγῃς ἡπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς αἶσαν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔδεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.
120 Ἐκ δὲ κτήματ' αἶσαν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ἦπασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν ἔν παρὰ πυθμὲν ἑλαίης ἀδρῶα δῖκα
Ἐκτὸς ὁδῷ, μὴ πῆ τις ὀδιτῶν ἀνδρῶπων,

- 110 Hæ quidem ad Boream, permeabiles hominibus;
Illæ autem contra ad Notum, diviniore; neque omnino illac
Homines intrant; sed immortalium via est.
Huc illi navem adegerunt, loco prius cognito: ea quidem postea
Terræ appulsa est, quantum ad dimidium totius,
115 Concitata; talium enim impellebatur manibus remigum.
Illi autem ex navi egressi bonis-transtis-instructa in terram.
Primum Ulyssem cava ex nave sustulerunt,
Ipso cumque linteo, et stragula splendida;
Atque in arena deposuerunt, oppressum somno:
120 Extulerunt autem bona, quæ ei Phæaces illustres
Dederat domum eunti, propter magnanimitatem Minervam.
Et ea quidem dein ad imum olivæ conferta posuerunt
Extra viam; ne forte aliquis viatorum hominum,

Ver. 113. πρὶν εἰδότες.] "Ὅτι πάντες πειθα-
νῶς ἐνταῦθα ἱρρέθη τὸ "πρὶν εἰδότες," ἵνα εἰκο-
τολογηθῇ, τὸ ἐν νυκτὶ τολμῆσαι τὸ Φαίηκας
ἐπειξαι κατὰ τῆς χέρσου κώπαις ἔλαις τὴν
νῆα· ὅπερ ἂν ἐποίησαν ἔως νυκτός, εἰ μὴ
ἀκριβῶς ἤδεισαν. Eustath. Recte, ut vi-
detur. Cæterum Dionysius Halicarnas-
sensis περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 7. istud
πρὶν εἰδότες interpretatur πρὶν εἰδέναι.
Quem et (ut opinor) secutus Barnesius
vertit, "Prius quam scirent."

Ver. 115. τοίων.] Apud Eustathium τοίων.

Ver. 119. Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔδεσαν,
δεδμημένον ὕπνῳ.] Οὐ διανίστασαν αὐτὸν, παρὰ
τῷ μὴ δοκεῖν χάριν τῆς παραπομπῆς ἀπαι-
τεῖν· ἢ ἵνα μὴ κατασχιδῶσιν ὑπ' αὐτῷ· ἢ

ἔτι μὴ ἀκονόμενον διὰ τὸ ἐξῆς· ἐνῆλκε γὰρ
ὑπὸ τῶν μνηστέρων, φανερώς κατὰ τὴν. Schol.
Ἐνιοὶ δὲ καὶ τὴν ἐκθεσιν αἰτῇ. εἰ μὴ
ἀληθῶς ἰγνέσθω καθευδόντος, ἀλέγῃσι, καὶ
Τυρρηνὸς ἰσορίαν τινὰ φασὶ διαφιλάττειν, ὡς
ὑπνώδης φύσει τῷ Ὀδυσσεύς γινόμενῳ, καὶ
δυσεγνεύκῃ διὰ τῷτο πολλοῖς ὄντις. Εἰ δ' ἂν
ἦν ἀληθὲς ὁ ὕπνος· ἀλλ' αἰδόμενος μὲν ἀπο-
πέμψαι τὸς Φαίηκας ἀντι ξενίαν καὶ φίλο-
φροσύνην, μὴ δυνάμενος δὲ τὸς ἰχθῆρας λα-
θεῖν, ἐκείνῳ συμπαραόντων, ἐχρήσατο τῇ
ἀπορίας παρακαλύμπτῃ, κοιμώμενον πειπνῶν
ὅμοιον ἑαυτὸν ἀποδέχονται. Plutarch. de
audiendis Poëtis. Cæterum non male
Aristoteles; Καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσεύα ἄλογα τὰ
περὶ τὴν ἐκθεσιν, ὡς ἂν ἂν ἦν ἀνεκτά, δὴλ.

- Πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἐγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
125 Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· ἐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιδῶν Ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπηπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βελήν.
Ζεῦ πάτερ, ἐκέτ' ἐγώ γε μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσι
Τιμῆεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ ἔτι τίεσι
130 Φαίηκες, τοί περ τοι ἐμῆς ἔξιεισι γενέθλης.
Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόσον δέ οἱ ἔποτ' ἀπηύρων
Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ Δοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
135 Κάτδεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλλης, ἐσθλῆτά δ' ὑφαντὴν,
Πόλλ', ὅς' ἂν ἐδὲ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,

Antequam Ulysses expergisceretur, aggressus violaret.

- 125 Ipsi vero contra domum redibant: nempe Neptunus
Oblivisceretur minarum, quas deopari Ulyssi
Primum minatus erat: Jovis autem rogabat consilium;
"Jupiter pater, haud amplius ego inter immortales Deos
"Honoratus ero, quum me mortales minime honorant
130 "Phæaces, qui sane a mea oriundi-sunt stirpe.
"Etenim nunc Ulyssem putabam mala multa passum
"Domum venturum; redivit vero illi nunquam auferebam
"Omnino, quoniam tu primum promisisti, et annuisti.
"Hi autem dormientem in navi veloci super pontum velentes
135 "Deposuerunt in Ithaca, dederuntque ei immensa dona,
"Æsque, aurumque abunde, vestemque textilem,
"Multa, quot nunquam Troja extulisset Ulysses,

131 Ὀδυσῆ' ἐφάμην] R.

ἂν γέννητο, εἰ αὐτὰ φαίλος ποιητῆς ποιήσῃ.
ἔδον δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ Παιστής ἐμφα-
νίζῃ ἡδύνων τὸ ἀποπον· τῇ δὲ λέξει δὲ δια-
τρεῖν ἐν ταῖς ἀρχαῖς μέρεσι καὶ μήτε ἡθικῶς
μήτε διανοητικῶς. Poëtic. cap. 24. sub fine.

Ibid. δεδμημένον ὕπνῳ.] Vide supra ad
μ'. 281.

Ver. 121. διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.] Ἦγον
ἐὰν τὴν φρήνην, ἢς χάριν, οἶα σοφὸς, ὑπὸ
Φαίηκων εὐεργετήται. Eustath.

Καὶ δὲ οἱ Φαίηκες φίλον πάντεςσιν ἔθηκαν.
Infra, ver. 302.

Ver. 125. μὴ πῆ τις] Al. μὴ πῶ τις, εἰ
μὴ πῶς τις.

Ver. 128. ἐκέτ' ἐγώ γε — Τιμῆεις ἔσο-
μαι,] Virgil.

— et quisquam nomen Junonis adoret
Præterea, aut supplex aris imponat honorem.
Æn. I. 52.

Ver. 130. πέρ τοι] Al. πέρ τε.

Ibid. ἐμῆς ἔξιεισι γενέθλης.] Ἐν ἡδὲ ταῦ-
τα· ὁ γὰρ Φαίηξ Ποσειδῶνος καὶ Κορυύρας
τῆς Ἀσσιῆς. Schol. Cæterum Barnesius
edidit, ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.

Ver. 132. ἀπηύρων] Al. ἀπηύρων.

- Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 140 ὦ πόποι, ἔννοσίγαι' ἐνρυσθενές, οἷον εἴπεις;
 Οὔτι σ' ἀτιμάζουσι Θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 Πρῆσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
 Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς τε βίη καὶ κάρτεϊ εἴκων
 Οὔτι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰέν.
 145 Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἦδ' ἀλεείνω.
 Νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
 150 Ἐκ πομπῆς ἀνῆσαν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 Ῥαῖσαι· ἴν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ περιπῆς

" Si incolumis venisset, sortitus de præda portionem."

Hunc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;

140 " Papæ! Neptune late-potens, quale dixisti?"

" Nequaquam te despiciunt Dii; grave autem esset

" Antiquissimum et præstantissimum ignominia prosequi.

" Hominum autem si quis te viribus et robori suo obsequen-

" Non honorat; tibi sane est et postea ultio semper.

145 " Fac, ut vis, et tibi gratum est animo."

Huic autem respondit deinde Neptunus terræ-quassator;

" Statim ego facerem, nubium-coactor, sicut dicis;

" Sed tuam semper iram observo, et fugito.

" Nunc vero Phæacum volo perpulchram navem

150 " Ex deductione reversam in nigro ponto

" Perdere; ut jam abstineant, desistantque a deductione

140 ἔννοσιγ. A. R. L. 143 τίς σε] Edd. vett. quod cur spretum sit, nescis.

Ver. 133. ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο.] Vide supra ad α'. 77.

Ver. 135. ἄσπετα δῶρα.] Al. ἄγλαα δῶρα.

Ver. 137. ἐξήρατ'] Barnesius edidit ἐξήρατ'.

Ver. 142. Πρῆσβύτατον] Schol. Ἐντιμύτατον· ἀλλαχῇ γὰρ λέγεται. Iliad. v. 355. " Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγονε." Clark. Recte Scholia interpretantur πρῆσβύτατον, et tamen in versione servatum est antiquissimum. Male. vid. et dicta ad Callim. A. in Jov. 35. Ern.

Ver. 143. τίς σε] Al. τίς σε.

Ibid. βίη καὶ κάρτεϊ εἴκων] Νικώμενος ὑπὸ τῆς αὐτοῦ βίας, καὶ τῆς ἰσχύος· ὥστε διὰ τῆτο ἐξυβρίζειν. Schol. Vide ad Il. i. 594.

Ver. 145. ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο] "Ὅτι τὸ "ἐθέλεις," καὶ τὸ "φίλον ἔπλετο" το θυμῷ," ἐκ παραλλήλων ταῦτ' ἀντιπαραστήσαντες. Sed vide supra ad λ'. 611. et ad Il. ο'. 158.

Ver. 147. Κελαινεφές.] Al. διοτρεφές. Minus recte: Vide ad Il. i. 534.

Ver. 151. ἀπολλήξωσι] Al. ἀπολλήξωσι. Quod eodem modo pronunciandum.

- Ἀνδρῶπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
 155 Ὅππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδανται
 Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγυδί γαίης
 Νῆϊ Δοῇ ἵκελον, (ἵνα θανμάσωσιν ἅπαντες
 Ἀνδραποί·) μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 160 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν·
 Ἐνθ' ἔμεν· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε ποντοπόρος νῆς
 Ῥίμφα διακομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
 Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε,
 Χεῖρὶ καταπρηνεὶ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
 165 Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον

" Hominum; magnumque ipsis montem urbi obducere."

Hunc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;

" O bone, sic quidem meo animo videtur esse optimum,

155 " Cum jam omnis incitatum intueatur

" Populus ad urbe, tum eam facere lapidem prope terram

" Navi veloci similem, (ut admirentur omnes

" Homines;) magnumque ipsis montem urbi obducere."

At postquam hoc audivisset Neptunus terræ-quassator,

160 Perrexit ire in Scheriam, ubi Phæaces sunt;

Illic manebat: at valde prope venit pontum-transiens navis

Celeriter impulsa: hanc autem prope venit Neptunus,

Qui ipsam lapidem reddidit, et radicari-fecit inferne,

Manu prona percussam: ipse autem discessit.

165 Ast inter se verba alata loquebantur

151 ἀπολλήξωσι] F. A. L. ut μ'. 160 ἐς Σχερίην] A. R. 163 ἐνερθε] Edd. vett. male.

Ver. 152. et 177. πόλει] Al. πόλιν.

Ver. 155. προσίδανται] Al. προιδανται. Clark. Προιδανται verum puto: προσιδ. alibi apud Homerum non est: at illud simpliciter videndi vi aliquot locis, quæ nota sunt in Indice. Ern.

Ver. 157. θανμάσωσιν] Ita recte Barnesius. Vulg. θανμάσωσιν. Vide ad ver. 184. Al. θανμάσωσιν.

Ver. 158. ἀμφικαλύψαι.] Al. ἀμφικαλύψαι.

Ver. 161. ἔμεν.] Ita Editio Wetsteiniana; et ita in commentario legit Eustathius: Quibuscum facit et MS. unus a Tho. Bentleio collatus. Optime, ut videtur. Barnesius alique habent ἔμει pro ἔμει. Clark. "Εμει" habent omnes edd. veteres, etiam Amst. 1650. idque verum est. Ern.

Ver. 163. Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε.] Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ὁμοίως φαντασία ὥς εἶδος τὴν τῆς Φαιακικῆς νῆος πλασθῆναι πεποίηκεν ἀπολί-

- Φαίηκες δολιχόηρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ μοι, τίς δὴ νῆα Δοῖον ἐπέδῃσ' ἐνὶ πόντῳ,
 Οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ πρὸςφαίνεται πᾶσα.
 170 ὦς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' ἐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα Δῖοςφασ' ἰ-
 Πατρὸς ἐμῆ, ὅς ἐφασκε Ποσειδάων ἀγάσασθαι [κάνει
 Ἡμῖν, ἔνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων.
 175 Φῆ ποτε Φαίηκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
 Ἐκ πομπῆς ἀνῆσαν ἐν ἡρεοιδεῖ πόντῳ
 ῥαϊσέμεναι, μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
 ὦς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Phæaces longis-remis-utentes re-nautica-incltyti viri:

Sic autem aliquis dicebat intuitus in propinquum alium;

"Eheu, quis jam navem velocem ligavit in ponto,

"Domum-versus impulsam? et jam apparebat tota."

- 170 Sic utique quis dicebat: hæc autem non intellexerunt, quomodo facta-es-
 Inter hos vero Alcinous concionatus est, et dixit;

"Papæ! certe omnino jam me antiqua vaticinia assequuntur

"Patris mei, qui dicebat Neptunum iratum esse

"Nobis, quoniam deductores tuti sumus omnium.

- 175 "Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem

"Ex deductione reversam in nigro ponto

"Perditurum, magnumque nobis montem urbi obducturum.

"Sic prædicabat senex; hæc utique nunc omnia perficiuntur,

ἴσασιν. Φασὶ γὰρ λῖδον ἐκεί πρὸς περίοπτον
 κείμενον ἐν θαλάσῃ περὶ Κέρκυραν, ὡς φαν-
 τασίαν πέμπειν καὶ δι' αὐτὴν τὸν τοῖστον λό-
 γον πλάσθηναι. Eustath.

Ver. 172. ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαί-
 φατα Δῖοςφασ' ἰκάνει] Sic apud Euripidem:

Αἰ αἰ, θαλαῖς χρησμός ἐκπεριμένεται.

Cyclops, ver. 692.

Ἰσῖον δὲ καὶ ὅτι τὰ ῥηθέντα Δῖοςφαστα ἐνταῦθα
 μὲν καίως εἴπεται ἀναμνήσεως ἔνεκα παλαιῶ
 γινόμενα μαντεύματος διὰ τὴν ἀπολίδωσιν τῆς
 νῆος· ἐν δὲ γὰρ τῇ 9' ῥαφιδία ἐντεῦθεν μετὰ-
 κινῶνται ἐκ ὁδοῦ, καδὰ δοκεῖ τοῖς Παλαιοῖς.
 Eustath. Vide supra ad 9'. 565.

Ver. 173. ἴφασσι] Dicere solebat —
 Vide ad Il. α'. 37. et β'. 221.

Ibid. ἀγάσασθαι] Al. ἀγασσάσθαι.

Ver. 177. ἦμιν] Vide supra ad 9'. 569.

Ibid. ἀμφικαλύψαι.] "Pro ἀμφικαλύψαι-
 "αι." inquit Henricus Stephanus, "non
 "dubito quin legendum sit ἀμφικαλύψαι."
 Quod cum præcedenti ῥαϊσέμεναι rectius
 congruit: Atque ita in omnibus scriptum
 occurrit supra 9'. 569. Unde verisimile,
 vocem ἀμφικαλύψαι ex ver. 152. 158. er-
 rore huc translata. Clark. Sed et 9'.
 569. non omnes libri habent ἀμφικαλύψαι,
 ut ibi notavimus. Ern.

Ver. 180. παύσασθαι] Al. παύσασθαι.

Ver. 184. ἐτοιμάσαντο] Ita recte edi-
 dit Barnesius. Nam, ut ipse annotat,
 quod habent Vulgati ἐτοιμάσαντο antepen-
 ultimam corripit. Vide ad Il. α'. 118.
 140. et 9'. 197. Porro et MS. unus a
 Tho. Bentleio collatus hic habet ἐτοιμάσ-
 σαντο.

- Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειδάμεθα πάντες·
 180 Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἴκηται
 Ἡμέτερον προτὶ ἄστρ'. Ποσειδάωνι δὲ ταύρες
 Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἶκ' ἐλεήσῃ,
 Μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδειςαν, ἐτοιμάσαντο δὲ ταύρες.
 185 ὦς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Δήμους Φαίηκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ἐσαότες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο Δῖος Ὀδυσσεύς,
 Εὐδαν ἐν γαίῃ πατρώϊῃ, ἐδέ μιν ἔγνω,
 Ἦδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ Δεὸς ἥερα χεῦεν,
 190 Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κέρη Διός· ὄφρα μιν αὐτὸν
 Ἀγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιο.

"Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:

- 180 "A-deductione quidem desistite mortalium, cum aliquis venerit

"Nostram ad urbem: Neptuno autem tauros

"Duodecim electos sacrificabimus, si misereatur,

"Neque nobis ingentem montem urbi obducatur."

Sic dixit: illi autem metuerunt, paraveruntque tauros.

- 185 Sic quidem supplicabant Neptuno regi

Populi Phæacum ductores et principes,

Stantes circum altare: Experrectus autem est nobilis Ulysses,

Cubans in terra patria, neque ipsam cognovit,

Jam diu cum-abfuisset; circum enim Dea nebulam fudit,

- 190 Pallas Minerva, filia Jovis; ut eum ipsum

Ignotum faceret, singulaque ediceret:

184 ἐτοιμάσαντο] Edd. vett. 188 πατρώῃ] F. A. L.

Ver. 185. ὦς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο] Κατὰ τὸ
 σιωπώμενον ἠφανίσθησαν· τὰ γὰρ κυρωθέντα
 ὑπὸ θεῶν, ἐξ ἀνάγκης πληρῶνται. Schol. Ση-
 μείωσαι δὲ ὅτι πλάττει μὲν τὰς ῥηθείας ὁ
 ποιητὴς ὁ Ποιητὴς, ἵνα καὶ μὴ ζητῶμεν πῶ
 ποτε ἂν εἴη ἡ ἱστορία Φαιακία, ἢ αὐτὸς τε-
 λεύεται· ὥς δὲ ὅν ἐπινοῖ ἐν τῶν ἀπειλη-
 θέντων, ὅτι ἠφάνισται. Eustath.

Ver. 188. πατρώῃ.] Ita edidit Barne-
 sius, et hic, et infra ver. 251. ubi eadem
 vox occurrit. Atque ita alibi fere semper
 apud Homerum scribitur hæc vox. Al.
 πατρώῃ. Clark. Πατρώῃ habet etiam ed.
 Rom. conf. ad 251. Ern.

Ver. 189. περὶ γὰρ Δεὸς ἥερα χεῦεν.] "Il-
 "lud γὰρ," inquit Spondanus, "cum sit

"αἰτιολογικὸν, hoc tamen loco non vide-
 "tur esse ejusdem officii; neque enim
 "hæc, quæ subjicit, cum præcedentibus,
 "quasi redditio sit causæ, coherent. Nam
 "nubes ista, quam Ulyssi circumfudit
 "Minerva, non facit ut ignota sit ei sua
 "patria; sed ut ipse aliis sit ignotus."
 Atqui nebulam hanc, etsi a Minerva ad
 Ulysses celandum præcipue designatam,
 etiam terram ipsi incognitam reddidisse
 liquet ex ver. 194. infra, Τὴν δ' ἄρ' ἄλλοι-
 δία φανίσκειτο πάντα ἄνακτι et ver. 352.
 ὦς εἰπῶσα Διὶ σκίδας ἥερα, εἴσατο δὲ χεῖν.
 Id quod virum ipsum eruditum non om-
 nino fugit. Clark. Hæc non sufficere ar-
 bitror. Nam γὰρ, si est causalis, non po-

- Μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη, ἄσοί τε, φίλοι τε,
 Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 Τένε' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
 195 Ἀτραπιτοί τε διηνεκέες, λιμένες τε πάνορμοι,
 Πέτραι τ' ἡλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθώοντα.
 Στῇ δ' ἄρ' ἀναίξας, καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν.
 Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ᾧ πεπλήγετο μηρῷ
 Χερσὶ καταπρηνέσσ' ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤνυδα.
 200 ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνων;
 Ἥ ῥ' οἷγ' ὑβρισαί τε καὶ ἄγριοι, ἐδὲ δίκαιοι,
 Ἥ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεαδής;
 Πῇ δὲ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτός;

Ne ipsum prius uxor cognosceret, civesque, amicumque.

Quam omnem proci injuriam luissent.

Propterea mutata videbantur omnia regi,

195 Viæque perpetuæ, portusque undique-stationibus-apti,

Petræque altæ, et arbores virentes.

Stetit autem cum-exurrexisset, et inspexit patriam terram;

Flevitque postea, et sua percussit femora

Manibus pronis; lugensque verbum dixit;

200 "Hei mihi, quorumnam demum hominum in terram venio?"

"Numquid hi injuriosique et crudeles, neque justī?"

"An hospitales, et ipsis mens est sancta?"

"Quonam jam bona multa fero hæc? quonam autem et ipse

193 μνηστῆρσιν ἀποτίσαι] Edd. vett. 196 τηλεθώοντα] F. A. L. 199 ὀλο-

φυρόμενος δὲ προσήνυδα] Edd.

test referri ad ἑδὲ μιν ἔγνω, quod ejus ratio jam est in ἥδην δὲν ἀπεών. Melius fuerit γὰρ accipere pro δι, ut alibi est, sensu copulativo. Denique χιῶ: legendum, ut habet Eustathius, quia sequitur in v. sq. Πάλλας, et mox ver. 202. σφιν νόος, ut supra. Ern.

Ver. 190. Παλλὰς Ἀθηναίη. Ἀθηναῖα ἰν-
 ταῦθα ἡ πατὴρ τὸν Ὀδυσσεῖα φρόνησις ἡ δεινότης
 ὑποτιθέμενη αὐτῷ μὴ γνωσθῆναι τινὶ τῶν ἀ-
 πάντων δίχα γὰρ τῶν ἀποδεδειγμένων ἀναγ-
 γαιῶν μὴδ' αὐτῷ τῷ πατρὶ, μηδὲ τῇ γυναι-
 κὶ, ἐξ ὧν ἔδιν ἦν αὐτῷ χρησίμων εἰς τὸ τὰς
 μνηστῆρας πτανεῖν. Eustath. Atqui cum se-
 quentibus "Τένε' ἄρ' ἀλλοειδέα etc." ver.
 194. nullo modo congruit allegorica hæc
 interpretatio.

Ibid. ὅφρα μιν αὐτὸν Ἀγνώστον τεύξουσιν.]

Dna Dacier vocem ἄγνωστον hoc in loco non "ignotum," sed "ignarum," inter-
 pretandum contendit. "Minerve (inquit)
 "n'enveloppe point Ulysse d'un nuage,
 "pour le rendre inconnu, mais pour lui
 "rendre sa terre méconnoissable, pour l'
 "empêcher lui de la reconnoître. -- "Αγ-
 "νωστος — ne signifie pas seulement, qui
 "n'est point connu, mais aussi, qui ne con-
 "noît point." Verum si vox ἄγνωστος isto
 sensu accipi posset, minime tamen cum
 sequenti "Μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη etc."
 congrueret hæc interpretatio: Præterquam
 quod et hoc modo penitus amitteretur vis
 vocularum μιν αὐτὸν, quæ præcedenti μιν
 de terra dicto, ver. 188. ex adverso aptis-
 sime respondent.

Ver. 193. Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασί-

- Πλάζομαι; αἰὲθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
 205 Αὐτῶ. ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 Ἐξικόμην, ὅς κεν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 Νῦν δ' ἔτ' ἄρ' πη δέσθαι ἐπίστανται, ἐδὲ μιν αὐτῶ
 Καλλείψω, μήπως μοι ἔλῃς ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, ἐκ ἄρα πάντα νοήμονες, ἐδὲ δίκαιοι
 210 Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον. ἦ τέ μ' ἔφαντο
 Ἀξέειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον. ἐδὲ ἐτέλεσαν.
 Ζεὺς σφέας τίσαιο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλες
 Ἀνδράπες ἐφορᾷ, καὶ τίνυται, ὅς τις ἀμάρτη.
 215 Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἰδῶμαι,

"Vagor? utinam mansissent apud Phæaces

205 "Illic; ego vero ad alium magnanimorum regum [tendum.

"Pervenissem, qui me amice excepisset, et dimisisset-instructum ad rever-

"Nunc autem neque sane usquam ponere scio, neque quidem illic

"Relinquam, ne forte mihi præda aliis fiant.

"Papæ! non ergo omnino sapientes, neque justī

210 "Erant Phæacum ductores et principes,

"Qui me in aliam terram abduxerunt: certe me dicebant

"Ducturos se in Ithacam amœnam; neque perfecerunt.

"Jupiter ipsos ulciscatur supplicum-custos, qui et alios

"Homines inspicit, et punit, quicumque peccet.

215 "Verum age jam bona numerabo, et videbo,

203 Τῇ δὲ] A. 3. perperam. 213 τίσαιο] A. 2. 3. L.

πᾶσαν ἀποτίσαι.] Editiones vulgatæ hic ha-
 bent μνηστῆρσιν. Eustathius autem in com-
 mentario legit μνηστῆρας: cumque eo faciunt
 et MSS. a Tho. Bentleio collati. Atque
 hanc lectionem Textui inserui. Ita enim
 in omnibus legitur infra χ'. 64. ubi idem
 versus occurrit; et ut ita legatur omnino
 postulare videtur vox ἀποτίσαι. Nam ἀ-
 ποτίσαι, voce activa, semper apud Home-
 rum, luere, non, ulcisci, significat. Vide
 et infra ad χ'. 168.

Ibid ἀποτίσαι.] Ita Barnesius. Recte,
 ut videtur. Al. ἀποτίσαι. Vide ad Il. i.
 508. et ζ'. 471.

Ver. 194. Τένε' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο]
 Enunciabatur ac si scriptum esset ἀλλῶδῃ
 ut recte notavit Barnesius.

Ver. 195. Ἀτραπιτοί] Αἱ μὴ ἔχουσαι ἰκ-
 τροπὴν ὀδῶ. Schol.

VOL. III.

Ibid. πάνορμοι.] Σκέπην ἔχοντες παντὸς
 ἀνέμου. Schol.

Ver. 196. τηλεθώοντα.] Al. τηλεθώοντα.

Ver. 199. ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤνυδα.] Al.
 ὀλοφυρόμενος δὲ προσήνυδα.

Ver. 204. αἰὲθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιή-
 κισσιν] Τὰ χρήματα δηλονότι. Schol. Bar-
 nesius autem, et versiones vulgatæ, red-
 dunt; "Utinam mansissem." Sed hoc
 cum sequentibus "ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον etc."
 quomodo congruat, equidem non video.

Ver. 206. ἐφίλει] Vide ad Il. v. 304.

Ver. 212. Ἰθάκην εὐδείελον] Vide supra
 ad i. 21.

Ver. 215. Ζεὺς σφέας τίσαιο ἱκετήσιος.]
 Barnesius legendum conjicit, Ζεὺς σφέας
 τίσαιο ἱκετήσιος. Et MS. a Tho. Bentleio
 collatus habet τίσαιο. Sed et ferri potest
 vulgata Lectio. Vide ad Il. α'. 51. n. 10.

4 E

- Μή τί μοι οἴχονται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
 "Ὡς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλέας, ἡδὲ λέβητοισι,
 Ἡρίθμει, καὶ χρυσὸν, ὑφαντά τε εἴματα καλά.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἔτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν.
 220 Ἐρπύζων παρὰ Δῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πόλλ' ὀλοφρυόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη.
 Ἄνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέω, ἐπιβώτορι μῆλων,
 Παναπάλα, οἷόι τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
 Δίπτυχον ἄμφ' ὁμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λάπην.
 225 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πῆδιλ' ἔχε, χειρὶ δ' ἄκοντα.
 Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθε,
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Nequid mihi discesserint cava in navi auferentes."

Sic locutus, tripodas perpulchros et lebetes

Numerabat, et aurum, textaque vestimenta pulchra:

Horum quidem nihil desiderabat; lugebat autem patriam terram

220 Reptans juxta littus sonori maris,

Multum lamentans: prope autem eum venit Minerva,

Viro corpore assimilata juveni, pastori ovium,

Delicato; quales utique regum filii sunt;

Duplicem circa humeros habens pulchre-factam-vestem:

225 Pedibus vero sub nitidis calceos habebat, manuque jaculum.

Hanc vero Ulysses gaudebat conspicatus, et obvius venit,

Et ipsam compellans verba alata dixit;

225 ὑπὸ] Edd. vett. Ibid. χειρὶ] R. 226 ἐναντίον] R.

Ibid. ἐκστήσιος] ἱεστῶν ἐπόπτης. Schol.
 Vide supra ad ζ'. 207.

Ibid. ὅς τι καὶ ἄλλως Ἀνδρώπας ἐφορᾷ,
 καὶ τίνυται.]

ἔχει θεὸς ἐκδοικὸν ὄμμα.
 Batrachomyomach. ver. 96.

Οὐδὲν ἀνδρώπας ἀδίκων τίςιν ἐκ ἀποτίσει.

Oraculum, apud Herodot. L. V. 1. 56.

Ver. 214. τίνυται.] Al. τίνυται. Sed
 nihil opus. Vide ad II. γ'. 279.

Ver. 215. ἄλλ' ἄγε δὴ τὰ χρέματ' ἀειθ-
 μήσω, καὶ ἰδωμαι, Μή τί μοι οἴχονται.] Ἐπὶ
 τῇ διατριμῇ τῶν χρημάτων ἃ συνεξέδηναι
 οἱ Φαίαι· αὐτῶ, καὶ ἀτίπλωσαι, εἰ μὴν
 ἄλλωδ' ἐν ἱερμῇ τοσαύτῃ καὶ τῶν κατ' αὐ-
 τὸν ἀταφίᾳ καὶ ἀδηλότῃ γιγνόντι, περὶ
 τῶν χρημάτων φοβῆται, "Μήτι οἱ οἴχονται
 "κοίλης ἐκ νηὸς ἔχοντες," οἰκτιρῶν ἄξιον ἦ

βδελύττεσθαι ἢ Δία τὴν φιλοπλετίαν εἰς
 (ὡς περ' ἐνὶ λέγουσι) περὶ τῆς Ἰθάκης ἀμ-
 φιδόων, οἷται τὴν τῶν χρημάτων σωτηρίαν
 ἀποδοῦναι εἶναι τῆς τῶν Φαίαιων ἐσιότητος. (ὡς
 γὰρ ἂν, ἀπερὸς φέροντας αὐτὸν, εἰς ἄλλο-
 τριαν ἐκβάλλειν χώραν καὶ καταλιπεῖν, ἀπο-
 σχομένους τῶν χρημάτων) ἔτι φιύλῳ τικ-
 μηρίῳ χρεῖται καὶ τὴν πρόνοιαν ἔχειν ἱτα-
 νίῳ. Plutarch. de audiendis Poëtis. No-
 tandum tamen, Ulysses, postquam bonis
 hisce recensitis nihil deesse comperisset,
 non se in patriam reversum inde con-
 cludere, sed desiderio ejus etiamnum la-
 mentari; ver. 219.

Ver. 216. οἴχονται.] Al. οἴχονται. Clark.
 Vide ad II. ο'. 499. Ern.

Ver. 221. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη.
 Ἄνδρὶ δέμας εἰκυῖα] Virgil.

- ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνα τῷδ' ἐνὶ χώρῃ,
 Χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῶ νόῳ ἀντιβολήσῃς.
 230 Ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
 Εὐχομαι, ὥς τε θεῶ, καί σευ φίλα γέναθ' ἰκάνω.
 Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 Ἥ πᾶς τις νήσων εὐδείελος, ἥ τις ἀκτὴ
 235 Κεῖθ' ἀλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἡπείρου;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιος εἷς, ὃ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλεσθας,
 Εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· ἐδέ τι λίην
 Οὔτω νῶνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοὶ,

"O amice, quandoquidem te primum invenio hoc in loco,

"Salve, et neutiquam mihi malo animo occurreris:

230 "Sed serva quidem hæc, serva etiam me; tibi enim ego

"Supplico, tanquam Deo, et ad tua cara genua accedo.

"Et mihi hæc dic vere, ut bene sciam,

"Quænam terra? quis populus? quinam viri insunt?

"Num qua insularum amœna? an aliquod littus

235 "Jacet ad mare vergens glebosæ continentis?"

Hunc autem contra allocuta est dea cæsia-oculis Minerva;

"Stultus es, o hospes, aut e-longinquo venisti;

"Si revera de hac terra interrogas: neque sane valde

"Adeo ignobilis est; norunt autem eam admodum multi,

232 Καί μοι τῷτ'] F. 233 ἐγγεγάασιν] R. at Eustath. habet ἐγγ. quod
 verum est.

et mi mater media sese tulit obvia sylva,
 Virginis os habitumque gerens, et virginis arma
 Spartanae. ————— Ep. I. 318.

Ver. 222. ἐπιβώτορι μῆλων.] Βασκήτορι
 τῶν ποιμένων, ἐπιστάτῃ ἢ ἱφίππαστῃ· οἱ γὰρ
 τῶν βασιλείων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν κριῶν ἱπ-
 πεύειν ἐμάθησαν. Hesychius, in voce Ἐπι-
 βώτορι.

Ver. 223. οἷόι τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,]
 Τὸ παλαιὸν καὶ οἱ τῶν βασιλείων παῖδες πανό-
 παλοι ἐκαλεῖντο, καὶ ἱπτοίμαιον. Schol. "De
 "antiquis illustrissimus quisque pastor
 "erat: ut ostendit Græca et Latina lin-
 "gua, et veteres Poëtæ, qui alios vocant
 "πολύαυρας, alios πολυμήλεις, alios πολυ-
 "βέτας. Varro, de re Rustica, Lib. II.
 cap. 1. Clark. Scr. ἱασί. Ern.

Ver. 224. ἔχουσ'] Al. ἔχων.

Ibid. λάπην.] ἱμάτιον, ἥτοι περιβόλαιον
 ἐνδὲν καὶ λαποδύτης, ὁ σῶνται ἀφαιρέτης,
 ληστής. Schol.

Ver. 225. ὑπαὶ λιπαροῖσι] Al. ὑπὸ λι-
 παροῖσι. Atque ita legit Eustathius. Vide
 ad II. α'. 51.

Ibid. χειρὶ] Eustathius in commentario
 citat, χειρὶ. Atque ita in duobus MSS.
 scriptum reperit Tho. Bentleius.

Ver. 226. ἐναντίος] Al. ἐναντίον.

Ver. 229. ἀντιβολήσῃς.] Al. ἀντιβολή-
 σης.

Ver. 232. τῷτ'] Al. τῷτ'.

Ver. 233. ἐγγεγάασιν.] Al. ἐγγεγάασιν.

Ver. 238. Εἰ δὴ] Si revera.

- 240 Ἡμὲν ὅσοι ναίεσι πρὸς ἡῶ τ', ἡέλιόν τε,
 Ἡδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.
 Ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ ἐχ' ἱππήλατός ἐστιν,
 Οὐδὲ λίην λυπρὴν, ἀτὰρ ἐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 Ἐν μὲν γὰρ οἱ σῖτος ἀθέςφατος, ἐν δὲ τε οἶνος
 245 Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τε ἔρση·
 Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ, καὶ βέβοτος· ἔσι μὲν ὕλη
 Παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
 Τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἴκει,
 Τὴν περ τηλὲ φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.
 250 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Χαίρων ἢ γαίῃ πατρῴῃ, ὥς οἱ εἶπε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κέρη Διὸς Αἰγιοόχοιο·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Οὐδ' ὄγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον,

- 240 "Tum quotquot habitant ad Auroramque, Solemque,
 "Tum quotquot pone ad caliginem obscuram.
 "Profecto quidem aspera et non equitabilis est;
 "Neque valde sterilis, at neque lata est.
 "In ea etenim triticum copiosum, in ea autem et vinum
 245 "Est; semper vero pluvia habet illam, fecundusque ros:
 "Capris autem pascendis apta, et bobus: est quidem sylva
 "Omnigena: ibi quoque aquationes perennes adsunt.
 "Itaque, hospes, Ithacæ sane et in Trojam nomen pervenerit,
 "Quam quidem procul dicunt Achæica esse a terra."
 250 Sic dixit: lætatus est autem patiens nobilis Ulysses,
 Gaudens sua terra patria, sicut ei dixerat
 Pallas Minerva, filia Jovis Ægiocchi:
 Et ipsam compellans verba alata dixit:
 Neque is vera dixit, ex-obliquo vero instituebat sermonem,

244 Εὐ μὲν γὰρ — εἶ] F. A. L.

Ibid. οὐδὲ τι λίην Οὔτω νάνυμός ἐστιν.] Vide ad *Il.* α'. 530. et δ'. 11.

Ver. 242. τρηχεῖα.] Vide ad *Il.* β'. 655.

Ibid. καὶ ἐχ' ἱππήλατός ἐστιν.] Vide supra ad δ'. 606. 607.

Ver. 243. οὐδ' εὐρεῖα.] *Al.* ἐν εὐρεῖα.

Ver. 244. Ἐν μὲν γὰρ — ἐν δὲ.] In nonnullis Exemplaribus, notante Barnesio, legitur Εὐ μὲν γὰρ — ἐν δὲ. *Clark.* Elegans sane est ἐν μὲν, ἐν δὲ etc. quod et alibi

apud *Homerum* occurrit, ut *Il.* σ'. 485. et apud *Callim.* Π. in *Jov.* 84. in *Cer.* 28.

seq. Vide dicta ad *Callimachi* locum priorem. Sed et εὐ ita crebro repetitum elegans est, cui favent libri plures (vid. Var. Lect.) et verba οἱ γίγνεται. *Ern.*

Ver. 245. Γίγνεται.] *Al.* γίνεται. Quod

perinde est.

Ibid. τεθαλυῖά τε ἔρση.] *Al.* τεθαλυῖα.

- 255 Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·
 Πυρθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 Τηλὲ ὑπὲρ πόντος· νῦν δ' εἰλήλεθα καὶ αὐτὸς
 Κτήμασι σὺν τοῖςδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
 Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενεὺς,
 260 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 Ἀνέρας ἀλφεισὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
 Οὐνεκά με σερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
 Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 265 Οὐνεκ' ἄρ' ἐχ' ὦ πατρὶ χαριζόμενος Φεράπυον
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
 Τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλλον χαλκῆρεϊ δαεὶ
 Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
 Νῦξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' ἔρανόν, ἐδέ τις ἡμέαις

- 255 Semper in pectore mentem perastutam agitans;
 "Audiebam de-Ithacæ quidem et in Creta lata,
 "Longe trans pontum; nunc autem veni et ipse
 "Bonis cum hisce: relictis vero adhuc apud filios tantis
 "Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenæi,
 260 "Orsilochum pedibus velocem, qui in Creta lata
 "Viros ingeniosos vincebat velocibus pedibus:
 "Quoniam me privare præda volebat omni
 "Trojana; cujus gratia ego passus eram dolores animo,
 "Vidorumque bella, tristesque undas transiens:
 265 "Quoniam scilicet haud suo patri gratificans serviebam
 "Populo in Trojanorum; sed aliis imperabam sociis:
 "Hunc quidem ego revertentem percussi ærea hasta
 "Ex agro, prope viam insidiatus cum socio:
 "Nox autem valde obscura occupavit cælum, neque quisquam nos

255 ἐν] Abest A. 269 ἡμέαις] R.

255 ἡμέαις. *Clark.* Hoc prætulerim. Sic semper alibi *Homerus.* *Ern.*

Ver. 247. ἐν δ' ἀρδμοὶ.] *Al.* ἐν δ' ἀρδμοί.

Ibid. παρέασιν.] *Al.* γεγάσιν. *Clark.*

Eustath. Παρέασιν. Recte. *Ern.*

Ver. 248. ἴκει.] *Al.* ἴκει.

Ver. 254. ὄγ' — ὄγε.] Vide ad *Il.* γ'. 400. *Clark.* Vertendum erat: nec ille. *Ern.*

Ibid. πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον.] Eis τὴν ἐκτίον τῇ ἀληθείᾳ. *Schol.* Similiter et *Eu-*

statius: "Πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον," ἢ γὰρ πρὸς ψεῦδος ἐλάλησεν· ἀνάσταλιν γὰρ τῆς ἀληθείας τὸ ψεῦδος. Vide ad *Iliad.* δ'. 557. ubi eadem phrasis occurrit. *Clark.* Cæterum versus hi duo in parenthesi sunt. *Ern.*

Ver. 257. εἰλήλεθα.] Vide ad *Il.* α'. 37. et ε'. 204.

Ver. 260. ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ.] Apud *Ammonium* in *ἑρωτῶν.* editio *Ald.* habet ἐν Τροίῃ εὐρείῃ, pro quo *Steph.* e vulgatis *Ho-*

- 270 Ἀνδρώπων ἐνόησε· λάθον δέ ἐ θυμὸν ἀπεργας.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε κατέκτανον ὄξείῃ χαλκῇ,
 Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων Φοίνικας ἀγαυὺς
 Ἑλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα λήϊδα δῶκα·
 Τὲς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσται,
 275 Ἡ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέεσιν Ἑπειοί.
 Ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπάσατο ἰς ἀνέμοιο,
 Πόλλ' ἀεκαζομένους· ἐδ' ἦδελον ἐξαπατήσθαι.
 Κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
 Σπεδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, ἐδὲ τις ἡμῖν
 280 Δόρυπε μνηστὶς ἔην, μάλα περ χατέεσιν ἐλέσθαι·
 Ἀλλ' αὐτῶς ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες·
 Ἐνδ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπῆλυδε κεκμηῶτα·
 Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,

- 270 "Hominum animadvertit: latui autem illum anima spoliatus
 "At postquam hunc interfecissem acuto aere,
 "Statim ego ad navem profectus Phœnices illustres
 "Oravi, et ipsis animo-gratam prædam dedi:
 "Hos me jussi in Pylum deferre et collocare,
 275 "Vel in Elida divinam, ubi dominantur Epei.
 "Sed sane ipsos illinc depulit vis venti
 "Admodum invitos; neque volebant fallere.
 "Illinc autem vagati venimus huc nocte;
 "Ægre autem in portum remorum-ope-appulimus, neque ulla nobis
 280 "Cenæ mentio erat, valde licet indigentibus sumere;
 "Sed tumultuarie egressi jacebamus ex navi omnes.
 "Hic me quidem dulcis somnus invasit defessum:
 "Illi autem bona mea cava ex navi sublata

282 ἐπῆλυθεν] R.

meri edd. reposuit Κρήτη. Utra præferenda sit lectio dubitat Cel. Valkenarius ad Ammon. p. 238. Sane Κρήτη potest e ver. 256. repetitum esse. Ern.

Ver. 261. Ἀνέρας ἀλφειῶς] Vide supra ad v. 349.

Ver. 264. Ἀνδρῶν τι πτολίμυς;] Vide supra ad ver. 91.

Ver. 269. Νύξ δὲ μάλα διοφερὴ κάτειχ' ἀγανόν;] Virgil.

Nam neque erant astrorum ignes, nec lucidus

Siderea polus; obscuro sed nubila coelo.

Æn. III. 585.

Ver. 273. Ἑλλισάμην;] Vide supra ad v. 35. Clark. Pro σφιν scr. videtur σφιν.

Ver. 274. ἐφέσσαι;] Ἰδρῦσαι εἰς τὴν ναυ.

Schol.

Ver. 275. Ἡ εἰς Ἥλιδα δῖαν;] Νῦν μὲν οὐ πᾶσαν Ἥλιδαν ὀνομάζει, τὴν μεταξὺ Ἀχαιῶν τε καὶ Μισσηνίων παραλίαν, ἀνέχουσαν εἰς τὴν μισόγαίαν τὴν πρὸς Ἀρκαδίαν τῇ κατὰ Φολόην, καὶ Ἀζάνας, καὶ Παρρυσίας. Τὸ δὲ παλαιόν, εἰς πλείους δυναστείας διήρχετο· εἰς δύο, τὴν τε τῶν Ἑπειῶν, καὶ τὴν ὑπὸ Νέστορι τῇ Νηλίας· καὶ Ἀθάπρι καὶ Ὀμηροῦς ἡ-

- Κάτρεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάδοισιν ἐκείμην.
 285 Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
 Ὀλιχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀπαχήμενος ἦτορ.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί
 Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
 290 Καί μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπικλοπος, ὅς σε παρέλθοι
 Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
 Σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων ἄτ', ἐκ ἄρ' ἐμελλες,
 Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
 295 Μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
 Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεδα, εἰδότες ἄμφω
 Κέρδε· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων

"Deposuerunt, ubi utique ipse in arenis jacebam.

285 "Ipsi vero in Sidoniam bene-habitatam navi-consensa
 "Ibant; at ego relictus sum dolens corde."

Six dixit: risit autem dea cæsia-oculis Minerva,
 Manuque ipsum demulsit; corpore vero assimilata est mulieri
 Pulchræque, magnæque, et illustria opera scienti;

290 Et ipsum compellans verba alata dixit;

"Astutus esset, et fallax, qui te superaret

"In omnibus dolis, etiam si Deus occurreret.

"Infaste, versute, dolorum insatiabilis, non ergo eras,

"Ne in tua quidem cum-esses terra, destitutus fallaciis,

295 "Verbisque fallacibus, quæ tibi ab ortu cara sunt?

"Sed age, ne amplius hæc dicamus, scientes ambo

"Dolos; quia tu quidem es hominum longe optimus omnium

287 μείδησε] R.

ἐπει, τὴν μὲν Ἑπειῶν ὀνομάζων πόλιν· "Ἡ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοί;" τὴν δ' ὑπὸ τῷ Νέστορι, Πύλον. Strabo, Geograph. Lib. VIII. pag. 318. al. 336.

Ver. 279. προερέσσαμιν;] Ἀλ. προερέσσαμιν.

Ver. 282. Ὅστις ἐπῆλυθε κεκμηῶτα;] Vide supra ad v. 281. Ἀλ. ὕπνος ἐπῆλλαβε.

Ibid. κεκμηῶτα;] Vide ad Il. ζ'. 261.

Ver. 285. ἐς Σιδονίην;] Τὴν τῆς Σιδωνίας χώραν, τὴν Φαινίκην. Schol.

Ver. 288. δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί] Sensus est: Conversa autem erat in speciem mu-

lieris. Repente, his auditis, speciem muliebrem assumpsit Dea, locutura ut Dea. Simile illud Callim. H. in Cer. 58. γένετο δ' ἡ θεὸς. ubi vid. dicta. Ern.

Ver. 291. ὅς σε παρέλθοι] Ἀλ. ὅς σε παρῆλθοι, quod valde arridet. Nam lectioni ὅς σε π. non aptum, καὶ εἰ θ. α. Sed in illa sensus commodus: sit aliquis quamvis versutus et callidus, tamen te non vincat; ne si Deus quidem contendat tecum.

Ver. 295. κλοπίων;] Eustathius in commentario legit, κλοπίων. Clark. Notat

- Βελῆ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
 Μῆτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· ἐδὲ σύ γ' ἐγνως
 300 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κέρην Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ
 Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσσεαι, ἥδ' ἐφυλάσσω·
 Καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔδθηκα.
 Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμεν, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφῆνω,
 Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
 305 Ὦπασαν, οἵκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βελῆ τε νόῳ τε·
 Εἴπω δ', ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 Κήδ' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
 Μηδὲ τῷ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
 Πάντων, ἔνεκ' ἄρ' ἥλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
 310 Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

- “ Consilio et verbis; ego autem inter omnes Deos
 “ Consilioque celebror et dolis: neque tu scilicet novisti
 300 “ Palladem Minervam, filiam Jovis, quæ tibi semper
 “ In omnibus laboribus asto, et te servo?
 “ Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi.
 “ Nunc vero rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
 “ Bonaque abscondam, quæcunque tibi Phæaces illustres
 305 “ Dederunt, domum proficiscenti, meo consilioque menteque.
 “ Dicamque, quot tibi fatale est ædibus in fabrefactis
 “ Dolores perferre: tu autem tolera etiam necessitate;
 “ Neque cuiquam eloquere, neque virorum, neque mulierum,
 “ Omnium, quod veneris errans: sed tacite
 310 “ Patere dolores multos, injurias sustinens virorum.

305 Νῦν αὖ] F. A. L.

tamen quosdam legere κλοπίων. Sed illud explicat. Ern.

Ibid. πειδοῖν] Ἐκ νέας ἡλικίας· ἢ, ἀπὸ τῆς παιδείας. Schol. Al. παιδοῖν. Quod versum perimit. Clark. Eustath. comparat ἐκρίζει. Ern.

Ver. 296. εἰδοῖς] Al. εἰδοῖς. Quod hoc quidem in loco perinde est. Vide ad Il. α'. 566.

Ver. 299. Μῆτι] Vide ad Il. ψ'. 555. et 500.

Ver. 300. αἰεὶ] Al. ἄγχι.

Ver. 301. Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσσεαι.] Vide ad Il. κ'. 278.

Ver. 303. Νῦν δ' αὖ] Al. Νῦν αὖ.

Ver. 305. ἐμῇ βελῆ τε νόῳ τε.] Τετίσι

διὰ σύνεσιν, ἢς Ἀθήνη προσισταται. Eustath. Ver. 306. Εἴπω δ'.] Al. Εἴπω δ'.

Ver. 307. Κήδ' ἀνασχέσθαι.] Eustathius in commentario videtur legisse Κήδ' ἀνασχέσθαι. Ut supra ε'. 302. “ Ἄλγε' ἀνασχέσθαι —.

Ibid. σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη.] Eustath. rir.

Σὺ δ' εἰς ἀνάγκη, καὶ θεοῖσι μὴ μάλα. Apud Dupont. in Gnom. ad hunc locum.

— levius sit patientia, Quicquid corrigere est nefas.

Horatius, Carm. l. xxiv. l. 19.

Ver. 308. Μηδὲ τῷ ἐκφάσθαι.] Εἰ δὲ μετα ταῦτα ὁ Ὀδυσσεὺς ἔκταν μὲν ἑαυτοῦ ἀνακα-

- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀργαλέον σε, θεᾶ, γινῶναι βροτῶ ἀντιάσαντι,
 Καὶ μάλ' ἐπισαμένα· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.
 Τῆτο δ' ἐγὼν εὔ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
 315 Ἔως ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιῆς,
 Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κέρη Διὸς, ἐδ' ἐνόησα
 Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
 320 Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἤσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
 Ἠλώμην, εἴως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 Πρίν γ' ὅτε Φαίηκων ἀνδρῶν ἐν πίοι δῆμῳ
 Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.

- Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 “ Difficile est te, Dea, cognoscere mortali congresso,
 “ Etiam admodum scienti; te enim ipsam cuilibet assimilas.
 “ Hoc autem ego bene novi, quod mihi antea benigna eras.
 315 “ Dum in Troja pugnabamus filii Achivorum:
 “ At postquam Priami urbem diripuimus altam,
 “ Ivimusque in navibus, Deusque dissipavit Achivos;
 “ Haud te postea vidi, filia Jovis, neque animadverti
 “ Navem meam ingressam, ut mihi dolorem arceres:
 320 “ Sed semper mente propria habens distractum cor
 “ Vagabar, donec me Dii malo solverunt:
 “ Prius scilicet quam Phæacum virorum in ubere populo
 “ Animastique verbis, et in urbem duxisti ipsa.

317 ἐκέδασεν] F. A. L.

ἐν τῇ μαίᾳ Εὐρυκλείᾳ, ἐκὼν δὲ τῷ Τηλεμάχῳ καὶ τῷ Εὐμαίῳ, καὶ ἑτέροις τῶν ἐκείνων ὅτι πλεῖον τι τῆς Ἀθηνᾶς αὐτὸς ἐκεῖ τῆς ἐμῆς κατὰ πρῶτην ἐπιβολὴν παρ' αὐτῶν συνέσταις· ἐπεὶ, κατὰ παροιμίαν, αἱ ἀντιεραὶ πῶς φροντίδες σοφώτεραι. Eustath. Ibid. ἐκφάσθαι.] Ita omnino scribendum; non, ut Vulgati, ἐκφᾶσθαι. Vide ad Il. ν'. 192. et ζ'. 471.

Ver. 309. οὐνεκ' ἄρ'] Eustathius in commentario citat, ἔνεκα.

Ibid. σιωπῇ Πάσχειν ἄλγεα] Virgil.

— premit altum corde dolorem.

Æn. l. 213.

Ver. 315. σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.]

Vol. III.

Schol. Ὑπονοήκειν, ὅτι ἐν τοῖς Φαίᾳ καὶ παρῆναι καὶ ἀνδρὶ ὁμοιωθεῖσα παρώρμηκεν αὐτόν. Clark. Melius fuerit σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις. Eustathius habet αὐτὸν. Ern.

Ibid. εἴσκεις.] Al. εἴσκω.

Ver. 315. Ἔως ἐνὶ] Ita edidit Barnesius.

Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit “Ὡς ἐνὶ vel “Ὡς ἐνὶ. Quod enim

annotat Barnesius, “Amphibrachys, pro “Dactylo, nihili est. Vide ad Il. ε'. 539.

Al. Εἴως ἐν. Cæterum quod habent Vulgati Εἴως ἐνὶ, vix ulla ratione ferri potest.

Ver. 318. Οὐ σὲ γ' ἔπειτα] Al. Οὐ σὲ γ' ἔπειτα, et Οὐ σὲ ἔπειτα.

Ver. 320. φρεσὶν ἤσιν] Vide supra ad α'.

4 F

- Nūn δέ σε πρὸς πατρός γενάζομαι, (ὃ γὰρ αἶψα
 325 Ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 Γαῖαν ἀνασρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέεσσαν οἶω
 Ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἡπεροπτεύσῃς·)
 Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἰκάνω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 330 Αἰεὶ τοι τοῖστον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 Τῷ σε καὶ ἐ δύναμαι προλιπεῖν δύσηνον ἑόντα,
 Οὐνεκ' ἐπητής τ' ἐσσί, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων·
 Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθών·
 Ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδας τ' ἀλοχόν τε·
 335 Σοὶ δ' ἔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, ἔδὲ πυθέσθαι,
 Πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχε πειρήσῃαι, ἥτε τοι αὐτῶς

- "Nunc autem te per patrem supplex-oro; (non enim puto
 325 "Venisse me in Ithacam amoenam, sed aliquam aliam
 "Per terram versor; te autem illudentem puto
 "Hæc dicere, ut meam mentem decipias;)
 "Dic mihi, an vere dilectam in patriam venerim."
 Huic vero respondit deinde dea cæcia-oculis Minerva;
 330 "Semper tibi tale in pectore cogitatum:
 "Propterea te etiam non possum deserere infelicem existentem.
 "Quoniam facundus es, et ingeniosus, et prudens.
 "Libenter enim alius vir errans reversus,
 "Cuperet in ædibus videre filiosque uxoremque;
 335 "Tibi vero nondum gratum est scire, neque exquirere,
 "Priusquam tuæ uxoris periculi quid feceris, quæ tibi incassum.

332 ἰσητής ἐσσί] R.

402. Clark. Hoc pronomen, ut *αὐτῷ*, de omnibus personis dictum videtur. *Apollon. Rh. II. 285.* *ἔσσι μεγάροις, meis ædibus*, apud eundemque est *IV. 1015.* *ὦ πατρί, meo patri.* Hoelzelius ad *Apoll.* *I. c.* laudat ex *Homeri Il. I. γένεσιν οἶσιν*, sed ibi 484. est *ἐμοῖσι γένεσιν.* Ern.

Ver. 323. *Θάραυνάς]* Vide ad *Il. α'. 558.* et *v. 823.*

Ibid. καὶ ἐς πόλιν ἡγάγες αὐτήν.] Supra *η'. 57.*

Ver. 324. *Nūn δέ σε πρὸς πατρός γενάζομαι]* Virgil.

— te, siqua parentis
 Tangere cura potest, oro. — *Æn. XII. 932.*

- Ἦσαι ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεύουσι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν ἔποτ' ἀπίσειον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 340 Ἦδὲ, ὃ νοσήσεις ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους·
 Ἀλλὰ τοι ἐκ ἐδέλῃσα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
 Πατροκασιγνήτω, ὅς τοι χόλον ἔνδετο θυμῷ,
 Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 Ἀλλ' ἄγε, τοι δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποίθῃς.
 345 Φόρκυνος μὲν ὄδ' ἐστὶ λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος·
 Ἴδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 Ἀγχόδι δ' αὐτῆς ἀντρον ἐπήρατον, ἡεροειδές,
 Ἴρην Νυμφάων, αἱ Νηϊάδες καλέονται·
 Τῷτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς

- "Sedet in ædibus; lucuosæ vero ei semper
 "Pereunt noctes et dies lachrymas-fundenti.
 "At ego de-hoc quidem nunquam diffidebam, sed in animo
 340 "Sciebam, quod rediturus esses, amissis omnibus sociis;
 "Sed sane nolui Neptuno obsistere
 "Patruo, qui iram adversus-te induxit in-animum,
 "Iratus, quod ei filium dilectum excæcasti.
 "Verum age, tibi ostendam Ithacæ sedem, ut credas.
 345 "Phorcynis quidem hic est portus, marini senis;
 "Hæc autem in vertice portus patula oliva:
 "Prope vero ipsam antrum amabile, obscurum,
 "Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur:
 "Hæc autem spelunca lata, convexa, ubi tu multas

338 φθίνουσι] Edd. pr. A. 3. *Eustath.* sine *v* in fine: recte, sed pleræque habent φθινύθουσι. 342 κόπον ἔνδετο] R. *Eustath.*

καὶ ἰσητής ἐσσί, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.] *Julian. Orat. VIII.*

Ver. 333. 335. Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθών· — Σοὶ δ' ἔπω φίλον ἐστὶ] Τῷτο δὲ Ὀδυσσεύς τανύφυλλος, εἰ οὕτω σφριμένα φρονεῖ, ὥς μὴ εὐδύς ἀρπάσαι τὴν τῶν οἰκίαν ἐντυχίαν, σπρὴν σφραγίσθαι ὅπως ἔχουσι πρὸς αὐτόν. *Eustath.*

Ver. 336. Πρὶν γε τι] *Al.* Πρὶν γ' ἐτι.
 Ver. 341. Ἀλλὰ τοι ἐκ ἐδέλῃσα] Vide supra ad ζ'. 329.

Ver. 342. χόλον] *Al.* κόπον.

Ver. 345. Φόρκυνος μὲν ὄδ' ἐστὶ λιμὴν,] Ὅρα δὲ ἐν τούτοις, καὶ ὅπως ἐπέμει γοργότατα ὁ Ποιητής ἐν ὀλίγῳ τὰ πρὸ μικρῷ πλατύπερον ἐφρασθὲντα περὶ τοῦ τῷ λιμένος καὶ τῶν κατ'

αὐτόν. *Eustath.* Vide supra ad ver. 96 item ad μ'. 452.

Ver. 347. 348. Ἀγχόδι δ' αὐτῆς ἀντρον etc.] Desunt hi duo versus in nonnullis Exemplaribus, notante *Eustathio*. Et, propter sequentia "Τῷτο δὲ τοι σπέος" etc. sine sententiæ dispendio omitti possunt. Nec non verisimile eos ex ver. 103. 104. supra, huc irrepsisse. *Clark.* Ego haud cunctanter hos versus deleverim. Argumento *νοθείας* est etiam hoc, quod in singulis partibus debet esse pronomen demonstrativum, quod hic non est. *Ern.*

Ver. 349. σπέος εὐρὺ] *Al.* σπείος ἐπί.

- 350 Ἐρδειςκες Νύμφησι τελέεσσας ἑκατόμβας·
Τῆτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταείμενον ὕλῃ.
Ὡς εἶπεσσα θεὰ σκέδασ' ἥερα· εἶσατο δὲ χθον·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ἢ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρεβαν·
355 Αὐτίκα δὲ Νύμφης ἡγήσατο χεῖρας ἀνασχών·
Νύμφαι Νηϊάδες, κῆραι Διὸς, ἔποτ' ἐγωγε
Ὀφεισθ' ὑμῖν ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσι
Χαίρειτ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τοπάρους περ,
Αἴκεν ἑᾶ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείῃ
360 Αὐτόν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Θάρσει, μή σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἄλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρ' εὖ δεσπεσίοιο

- 350 "Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas:
"Hic autem Neritus est mons, vestitus sylva."
Sic fata Dea dissipavit nebulam; apparuit autem terra:
Latatusque est deinde patiens nobilis Ulysses,
Gaudens sua terra; osculatus est autem almam tellurem:
355 Statimque Nymphis supplicavit manibus sublatis;
"Nymphæ Naiades, filia Jovis, nuquam ego
"Visurum me vos putabam: nunc vero votis blandis
"Salvete: at et dona dabimus, sicuti antea scilicet,
"Si sinat lubens Jovis filia prædatrix
360 "Ipsumque me vivere; et mihi carum filium auctet."
Hunc autem rursus allocuta est Dea cæsia-oculis Minerva;
"Confide, ne tibi hæc in mente tua curæ-sint.
"Sed age, bona quidem in recessu antri divini

354 κῦπιν δὲ] F. A. L. male. 365 Ἄλλα χρήματα] F.

Atque ita in commentario citat Eustathius.

Ver. 350. Ἐρδειςκες] Sacrificare solebas. Vide ad Il. α'. 37. et v. 84.

Ver. 351. Νήριτον] ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου. Schol. Al. Νήρικον. Vide supra ad i. 21.

Ibid. καταείμενον ὕλῃ.] Virgil.

— sylvis scena coruscis
Desuper, horrentique atrum nemus imminet umbra. Æn. I. 168.

Ver. 355. Αὐτίκα δὲ] Barnesius, minime ignarus qua ratione vocula δὲ pro-

ducatur, ex conjectura tamen edidit ἄ-
τικα δὲ. Atque ita "multo melius" hic
legendum contendit. Immo vero ad sen-
tentiam minus recte. Vide autem ad Il.
α'. 51.

Ver. 360. ἀέξῃ.] Al. ἀέξω, et ἀέξω.
Clark. Ἀέξῃ habent Schol. minora, quod
melius respondet τῷ ἑᾶ. Nec tamen ne-
cessarium est utrobique esse eundem mo-
dum. vid. ad v. 419. Similiter καμψι et
ἀέξω, §. 65. Ἀέξῃ verte; beet, feticem vol-
dat. Callim. H. in Jov. 95. ἔτ' ἀέξῃ
ἄντρ' ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρα; ἀέξω. Ern.

- Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
365 Αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
Ὡς εἶπεσσα θεὰ δῦνε σπέος ἡεροιδῆς,
Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἄστον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκόν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
370 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θυρήσιν
Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κῆρη Διὸς Αἰγίοχοιο.
Τὼ δὲ καθεζομένω ἱεῖρῃ παρὰ πυθμὲν' ἐλαίῃς,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀλεθρον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
375 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζεο, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς.
Οἱ δὲ τοι τρίετες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,

- "Ponamus statim nunc, ubi utique hæc tibi salva mancant:
365 "Ipsi autem consultemus, quo pacto quam optime fiat."
Sic locuta Dea ingrediebatur specum obscurum,
Explorans latibula per specum: at Ulysses
Propius omnia portabat, aurum et indomitum æs,
Vestimenta que bene-elaborata, quæ ei Phæaces dederant:
370 Et hæc quidem bene deposuit; lapidem vero imposuit foribus
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi.
Hi autem sedentes sacræ ad radicem olivæ,
Molabantur procis insolentibus exitium.
Inter hos vero sermonem exordiebatur Dea cæsia-oculis Minerva.
375 "Generose Laërtiade, prudens Ulysses,
"Considera, quomodo procis impudentibus manus inferas,
"Qui jam tibi per-triennium in domo dominantur,

367 κευθμῶνα] F.

Ver. 363. μυχῶ ἄντρ' Virgil.

— spelunca — vasto submotâ recessu.
Æn. VIII. 208.

Ver. 365. Αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ',] Καὶ Ὀδυσ-
σεύς ποιεῖ ἔπος, ὥς ἡ φρόνησις δηλαδὴ αὐτῷ
νοῆται ὑπέβαλε. Eustath.

Ibid. ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.] Al. ὅπως
ἔσαι τάδε ἔργα. Clark. In lectione vul-
gata desideratur pronomen demonstrati-
vum. Itaque altera lectio melior vide-
tur; nisi quis malit corrigere: ὅπως τὰδ'
ἄριστα γένηται. Ern.

Ver. 366. ἡεροιδῆς,] Νῦν (inquit Schol.-
astês) καθαρὸν αἶρα ἔχων. Minus recte.

Ver. 369. τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.] Al. τὰ
οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ ὠπασαν etc. Ut supra
ver. 120. 505.

Ver. 372. ἱεῖρῃ παρὰ πυθμὲν' ἐλαίῃς,]
Ὅτι ἱερὰν τὴν προῖρηθῆσαν ἐλαίαν λέγει καὶ
δὲ ἄλλας μὲν αἰτίας, μάλιστα δὲ διὰ τὸ μυ-
θικῶς, καθὰ καὶ ἀλλαχῇ ἐδηλώθη, ἀνε-
ρεσθῆναι αὐτὴν τῇ Ἀθηνᾷ διὸ καὶ τόπος ἐν-
σταῖτα βουλῆς ὁ πυθμὴν αὐτῆς γίνεσθαι, ὅτι
Ὀδυσσεύς τῇ Ἀθηνᾷ συμφράζεται. Eu-
stath.

- Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα δίδόντες·
 Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόσον ὀδυρομένη κατὰ θυμόν,
 380 Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
 Ἀγγελίας προΐεισα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σῆος· ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο [σεύς·
 Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 385 Εἰ μὴ μοι σὺ ἔκαστα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Ἀλλ' ἄγε, μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτῆς·
 Πὰρ δέ μοι αὐτὴ σῆθι, μένος πολυδαρσὲς ἐνείσα,

“Ambientes eximiam uxorem, et sponsalia dantes:

“Illa autem, tuum semper reditum cum fletu-desiderans in animo.

380 “Omnibus quidem spem-dat, et pollicetur viro unicuique,

“Nuncios mittens; mens autem ei alia versat.”

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;

“Papæ! profecto omnino jam Agamemnonis Atridae

“Periturus malo fato in ædibus eram,

385 “Nisi mihi tu singula, Dea, accurate dixisses.

“Verum age, consilium texe, quo-pacto ulciscar ipsos;

“Et mihi ipsa asta, animum valde-audacem immittens,

Ver. 376. Φράζω, etc.] *Al.* Φράζω νῦν μνηστήρων ἐπιφιλίοισιν ὄλεθρον, fere e v. 375. Non hæc est forma interrogantis in consulendo et tentando. Vulgatus verus verus est. *Ern.*

Ver. 377. κατακαιρανίσαι.] *Al.* κατά καιρανίσαι. *Clark.* Scr. κατακαιρανίσαι. *Ern.*

Ver. 378. καὶ ἔδνα δίδόντες.] “Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἔδνα, τὰ ἐξ ἀνδρῶν πρὸς γυναῖκα. Φησὶ γὰρ ὅτι τρίτες ἦσαν οἱ μνηστῆρες μνώμενοι τὴν Πηνελόπην, καὶ ἔδνα δίδόντες. *Eustath.*

Ver. 379. Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόσον] *Horatius:*

Quam nequiere Proci recto depellere cursu.

Serm. Lib. II. v. ver. 78.

Ver. 380. Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει.] *Hesych.* ἐλπίδοποιε· sic prosaici ἐπιλατίζου τινὰ dicunt. v. *Jensium* et *Cel. Hemsterh.* ad *Lucian.* T. I. p. 344. 45.

Ver. 383. Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον.] Nempe nisi Minerva eum, quæ facienda essent, prius edocuisset; sua ipsius in domo, eodem atque Agamemnon fato,

periturus fuisset. Quam sententiam Claculentam quidem satis et perspicuam cum non intellexerit *Spondanus*, mire hæc annotat; “Quæri autem potest, quæ sit illud periculum, quod se effugisse ope Minervæ refert, ex ædibus Agamemnonis. An credi Agamemnonis interfuit? Id sane a Menelao. supra lib. IV. non memorabatur; sed neque ipse Ulysses, lib. IX. narravit. Repetenti ergo mihi quod supra lib. III. ver. 162. etc. a Nestore narrabatur, in illo Græcorum dissidio circa protectionem a Troja, Ulysses in partes Agamemnonis transiisse, et cum eo remansisse, discedente nihilominus Menelao et seipso; videtur postea Ulysses consilio Minervæ seorsim ab Agamemnone itineri se commisisse. Alio qui non video quomodo hic locus possit intelligi.” Scilicet ad istud “Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,” non “οἶτον” sed “μεγάροισιν” referri is arbitratus est; ut adeo Ulysses, non Agamemnonis fato, sed Agamemnonis in ædibus periturus fuisset.

Ver. 384. Φθίσεσθαι] *Al.* Πείσεσθαι.

- Οἶον, ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
 Αἶκε μοι ὥς μεμαυῖα παρασαΐης, Γλαυκῶπι,
 390 Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἀνδρεσσι μαχοίμην,
 Σὺν σοὶ, πότνια θεὰ, ὅτε μοι πρόφρασς ἐπαρήγοις.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, ἔδὲ με λήσεις,
 Ὅπποτε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἶω
 395 Αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον ἔδαι·
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοντον κατέδασιν.
 Ἀλλ' ἄγε, σ' ἄγνωσον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·

“Qualem, quando Trojæ solvebamus splendida mœnia.

“Si mihi sic studiose astares, Minerva,

390 “Etiam adversus trecentos ego viros pugnarem.

“Teum, veneranda dea, quando me prompto-animo adjuvares.

Huc autem respondit deinde Dea cæcia-oculis Minerva;

“Et omnino tibi ego adero, neque me latebis,

“Quandocunque demum hæc obeamus; atque aliquem puto

395 “Sanguineque cerebroque fœdaturum immensum solum

“Vironum procorum, qui tibi victum absumunt.

“Sed age, te incognitum faciam omnibus mortalibus:

Ver. 388. Οἶον, ὅτε Τροίης] *Supra γ.* 18.

Εἰ κε σ' ὥς μεμαυῖα γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὡς τὰτ' Ὀδυσσεὺς περιγένητο κηλῆμας.
 Διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι τὰς χροὺς ἀλγέ· Ἀχαιοὶ
 Ὁ γὰρ τὰ ἴσα ὥς ἴσως ἀναφανδὸν ἐκείνους.
 Ὡς κεν ἀναφανδὸν παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Ibid. λιπαρὰ κρήδεμνα.] *Λιπαρὰ* μὲν λέγεται κατὰ τὰς Παλαιὰς, τὰ ἐκδοῦναι καὶ καμπελά· ἱκὸς δὲ δηλοῦναι ἔσται καὶ τὰ ἐνταῦθα ποτε. Κρήδεμνα δὲ μεταφορικῶς καὶ ὡς τὰς τῶν τύραννων ἐσφάντας, καὶ λοιπὰς ἐξοχάς. *Eustath.*

Ver. 389. 390. 391. Αἶκε μοι—ἐπαρήγοις.] Clarum est, frigidam hic esse tautologiam. Nam quod ver. 389. est αἶκε μοι παρασαΐης, idem est ver. 391. σὺν σοὶ ὅτε μοι πρόφρων ἐπαρήγοις. Uter delendus sit, non facile dixerim. An factus est posterior ex *Iliad.* κ'. 290. σὺν σοὶ δὲ θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρων παρίσταται. *Ern.*

Ver. 390. Καί κε τριηκοσίοισιν] *Euripides:*

Σόνον γὰρ ἐν βύλειμα τὰς πολλὰς χίρας
 Νικᾷ.

Apud Duport. in *Gnom.* ad hunc locum.

Ver. 391. Σὺν σοὶ, πότνια θεὰ.] *Τυτίστι*

μετὰ καὶ φρονήσεως· καθ' ἣν καὶ μάλιστα τῶν μνηστῆρων περιγένητο. *Eustath.* Caterum pronunciabatur vox θεὰ, ac si scriptum esset θᾶ. Vide ad *Il.* α'. 18. Editiones autem nonnullæ, notante *Barnesio*, habent πότνια θεὰ. Ut infra v'. 91.

Ibid. ὅτε μοι πρόφρων ἐπαρήγοις.]

—ὅτε οἱ πρόφρων παρίσταται.
Iliad. κ'. 290.

Ubi *Eustathius* vocem πρόφρων exponit, προμηδῆς, τὰ ὑπὲρ ἐκείνης φραζομένη καὶ ἐδέλυσσα. Minus recte. “Nec enim,” uti annotat *Duportus* in *Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum *Odyssee*, “πρόφρων est προμηδῆς, providens, prudens, sed πρόθυμος, πρόφρων, prona, propensa.”

Ver. 393. Οὐδὲ με λήσεις.] Vide supra ad κ'. 101.

Ver. 395. Αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον ἔδαι] *Virgil.*

Ossaque dispergit cerebro permixta cruento.

Æn. X. 416.

—et sparso late rigat arma cerebro.

Æn. XII. 308.

Ἀσπετον δὲ ἔδαι περιφραστικῶς τὴν ἡπείρου λέγει, ὅ ἐστι τὴν ἀπλῶς γῆν ἄλλως γὰρ πᾶς ἄσπετος ἢ βραχεῖα καὶ εὐπερίγραπτος· καθ'

- Κάρφω μὲν χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφας
 400 Ἔσσω, ὃ κεν συγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
 Κνυζώσω δέ τοι ὅσσε, πάρος περικαλλέ' ἔόντε,
 Ὡς ἂν αἰκέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
 Σῇ τ' ἀλόχῳ, καὶ παιδὶ, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 405 Ὅς τοι ὕν' ἐπίστροφος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδε,
 Παῖδά τε σὸν φιλέει, καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
 Δήεις τὸν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
 Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεΐδῃ,

"Arefaciam quidem cutem pulchram in flexilibus membris;

"Flavosque ex capite delebo crines; circumque pallium

400 "Induam, quod aversetur conspicatus homo habentem:

"Deformabo etiam tibi oculos, antea perpulchros existentes

"Ut turpis omnibus procis appareas,

"Tuæque uxori, et filio, quem in ædibus reliquisti.

"Ipse vero primum subulcum adi,

405 "Qui tibi suum custos, simulque tibi bene vult,

"Filiūque tuum diligit, et prudentem Penelopem.

"Invenies hunc utique suibus assidentem; hæc vero pascuntur

"Apud Coracis petram, et ad fontem Arethusam,

398 γναμπτοῖσι] F. A. L. 405 ὁμῶς] F. A. L.

ἢ οἱ μνηστῆρες πισθύνται. Eustath. Quam explicationem rejiciens Dna Dacier; "Ασπιστον (inquit) ne signifie que spa-
 "cieuse, vaste; une salle, ou tant de
 "Princes faisoient leurs banquets, pou-
 "voit fort bien être appelée vaste, ἀσπι-
 "τος." Minus recte uterque. Poëta (ut opinor) per phrasin ἀσπιστον ἔδωκε, ut per εὐρύα χθὼν et similia, nihil aliud quam Solum in universum designare voluit. Quod tamen Eustathium quidem non ex toto videtur fugisse, quum ait, ὃ ἴσθι τὴν ἀπλῶς γῆν. Vide ad Il. ε'. 61.

Ver. 397. ὃ ἄγνωστον τίξω πάντισσι βροτοῖσι. Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γινώσκει; ἰσχυρὰ χρεῖα αὐτῆς. Schol. Rectius Eustathius, citante Barnesio: "Ἀγνωστος δὲ γί-
 "νεται πᾶσι, δίχως γὰρ τῆς μαίας Εὐρυκλείας·
 "πλὴν ὅδ' αὐτὴ ἐκ τῆς εἰδῆς ἀπλῶς ἀναγνωρί-
 "ζει τὸν Ὀδυσσεύα, ἐκ τῆς κατὰ τὸν μῦθον δι-
 "ἄλως, ὡς φανήσεται.

Ibid. ἄγνωστον] Vide supra ad ver. 190.

Ver. 400. ὃ κεν συγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος

ἔχοντα. Al. ὃ κεν συγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα. Clark. Scil. ap. Eustathium.

Ver. 401. Κνυζώσω δέ τοι ὅσσε. Ῥοσάσσω, ἀσπρεπῆς καὶ ῥυτὴς ποιήσω, ὅσπερ εἰσὶν οἱ τῶν καθευδόντων καὶ συμπλῶσσω, καὶ κακώσω. Schol.

Ver. 405. ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδε. Ἡ γὰρ ὁμοίως σοι τῷ Ὀδυσσεύϊ, ἥπιός ἐστι πρὸς τὴν σύεσιν. Eustath. Quæ explicatio (ut opinor) ferri non potest. Sensus istius "τοὶ ἥπια οἶδε" revera est; "Erga te bene afficietur est." Ut liquet ex Odys. ε'. 39. ubi Minerva, Telemachum alloquens, eadem utitur phrasi: itemque ex ejusdem libri versu ultimo, ubi de Subulco dicitur:

ἀνάγκησιν ἥπια εἶδω.

Vide et Iliad. π'. 73. Porro Editione vulgatæ hoc in loco habent ὁμῶς. Verum cum in iisdem Editionibus scriptum sit ὁμῶς, infra δ'. 39. ubi idem versus occurrit; cumque ita etiam hic in commentario legat Eustathius; utrobique ὁμῶς edidi.

- Ἔσθυσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
 410 Πίνεσαι, τὰ δ' ὕεσσι τρέφει τεταλυῖαν ἀλοιφήν.
 Ἐνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
 Τηλέμαχον καλέεσσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεύ·
 Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα παρ Μενέλαον
 415 Ὡχιστο, πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴπῃς ἔτ' εἴης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
 Τίπτε τ' ἄρ' ἔ' οἱ εἶπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 Ἥ ἴνα πε καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδωκε.

"Comedentes glandem suavem, et nigram aquam

410 "Bibentes, quæ scilicet suibus alunt florentem pinguedinem.

"Illic mane, et omnia assidens interroga,

"Dum ego ivero ad Spartam pulchris-mulieribus-abundantem,

"Telemachum accersitura, tuum dilectum filium, Ulysses;

"Qui in spatiosam Lacedæmonem ad Menelaum

415 "Abiit, sciscitaturus de tua fama, sicubi adhuc esses."

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;

"Et cur non ei dixisti in mente omnia sciens?

"An ut alicubi et ille errans dolores patiatur

"Pontum super infructuosum? victum autem ei alii edunt."

415 σπεισόμενος] F. σπεισόμενος A. L. Sed vulgatum melius. ex α'. 94. et aliis locis, quod et Eust. habet. 417 πάντα εἰδυῖα] F. A. L.

Clark. Recte. At vid. Var. Lect. unde patet, edd. veteres hic quoque habere ὁμῶς. Lm.

Ver. 408. Πὰρ Κόρακος πέτρῃ. Οὗτος ὁ Κόραξ κυνηγῶν, ἀπὸ τῆς πέτρας πεισῶν, ἰσχυρῶς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Ἀρεΐδα ἐαυτὴν ἀπὸ τῆς πέτρας. Ἀρεΐδα δὲ τῆς πέτρας, ἐν Συρακούσῃ, ἐν Σμύρῃ, ἐν Χαλκιδί, καὶ ἐν Ἰθάκῃ. Schol.

Ver. 409. Ἔσθυσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ Πίνεσαι. Παχύνεσθαι δὲ τὸν σὸν ἄκω — σίνοντα ἔδωκε τεταλυμένον, — καὶ προφαῖς [χαίροντα] ὅσαι φουδιόστε-
 "ποι εἰσι, καὶ ὑπὸ πλῆλει δύανται. Καὶ Ὀμη-
 "ρος δὲ εἰκε ὑπὸ πλῆλει ταῦτα —. Ὅτι τῶν τε-
 "ταλυμένων ὕδατι σπένονται, φησὶ, μέλαν ὕδωρ
 Πίνεσαι "τό δ' ὕεσσι τρέφει τεταλυῖαν ἀλοι-
 "φήν." — Τὸ δὲ φουδιόστε αἰνίσσεται τῆς
 "πρὸς τὸν λῆγιν, βάλανον μενοεικέα ἰσθίον
 "αὐτάς. Ἄλιαν, de Animal. Lib. V. cap.

45. Quarum tamen observationum prior

Vol. III.

parum recte se habet. Nam Epitheton "μέλαν" minime aquam turbidam, τεταλυ-
 μένον, (uti vult Alianus) denotat; sed, ut
 liquet ex innumeris Poëtæ locis, Omni
 Aquæ in universum tribuitur.

Ver. 410. Πίνεσαι] Vide supra ad π'. 141.

Ver. 415. Ὡχιστο, πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος. Ἐμνησθεὶς δὲ καὶ τὸ ἐν τοῖς φράσαις περὶ Τηλέμαχου, "Ἡδ' ἴνα μὴν κλέος ἰσθλὸν
 "ἐν ἀνδράποισιν ἔχῃσιν," ὃ, διττὴν ἔχον ἐκεῖ
 ἑνοίαν, συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἐνταῦθα. Eu-
 stath. Verum liquet ex ver. 422. infra
 nullam ibi omnino esse ambiguitatem.

Ibid. ἔπῃς] Al. ἔπῃς.

Ver. 417. Τίπτε τ' ἄρ' ἔ' οἱ εἶπες] "Et quamobrem
 "interrogas?"

Ver. 419. εἰδυῖα. Eustathius in commen-
 tario citat, εἰδυῖα. Clark. Vid. ad ver.
 560. Sed potest etiam accipi sic dum

- 420 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Μὴ δὴ τοι κεῖνός γε λῆν ἐνὺμῖος ἔσω·
Αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,
Κεῖσ' ἐλθὼν· ἀτὰρ ἔτιν' ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἔκμηλος
ἦσαι ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
425 Ἥ μὲν μιν λοχῶσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ,
Ἰέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
Ἀλλὰ τὰ γ' ἐκ οἴῳ, πρὶν καὶ τινὰ γαῖα καδέξει
Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοντον κατέδασιν.
Ὡς ἄρα μιν φασμένη ράβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
430 Κάρψε μὲν οἳ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δῖγμα
Πάντεσσιν μελέεσσι παλαιῷ θῆκε γέροντος·
Κνύζωσεν δὲ οἳ ὅσσε, πάρος περικαλλέ' ἔοντε·
Ἀμφὶ δὲ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἥδ' ἐ χιτῶνα.
435 Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ·

- 420 Huic autem respondit deinde dea cæsia-oculos Minerva;
"Ne jam tibi ille valde curæ-sit:
"Ipsa eum mittebam, ut famam bonam adipisceretur,
"Illuc profectus: quinetiam nullam habet molestiam; sed quietus
"Sedet Atridæ ædibus; copiosa autem ei adsunt.
425 "Profecto quidem ei insidiantur juvenes cum nave nigra,
"Cupientes interficere, antequam in patriam terram venerit:
"Sed ea scilicet non futura puto; prius etiam aliquem terra detinebit
"Virorum procorum, qui tibi victum devorant."
Sic utique ipsum locuta virga tetigit Minerva:
430 Arefecit quidem ei cutem pulchram in flexilibus membris;
Flavosque ex capite delevit crines; circum vero pellem
Omnibus membris antiqui posuit senis:
Deformavit porro ei oculos, antea perpulchros existentes:
Circum autem ipsum lacernam aliam malam jecit, et tunicam,
435 Laceras, squallentes, malo fœdatis fumo:

432 Πάντεσσι μελ.] Edd. vett. recte.

ei interea alii rem absument vel comedunt. Βίοντος est res familiaris, bona. Expressit modum loquendi Cicero ad Div. IX. 20. ne tua bona comedim. item. XI. 21. Ern.

Ver. 422. Αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,] Vide supra ad ver. 415. et ad α'. 95. et γ'. 78.

Ver. 424. παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.] Ἡμεῖς παρατίθεται αὐτῷ πολλὰ εἰς τρυφήν. Eustath.

Ver. 428. Ἀνδρῶν μνηστῆρων.] Ecce hic versus in Codice uno a Tho. Bentleio collato. Clark. Videtur et Eustathius hunc versum non habuisse in exemplis suis vid. p. 1747. 31. Ern.

3

- Ἀμφὶ δὲ μιν μέγα δῖγμα ταχείης ἔσσ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δὲ οἳ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτῆς.
Τῷ γ' ὥς βελεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
440 Εἰς Λακεδαίμονα διὰν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

Circumque ipsum magnam pellem velocis induit cervi
Depilem; deditque ei baculum et turpem peram,
Crebris-locis laceram: inerat vero tortum lorum.
Illi utique ita consilio-habito discesserunt: hæc quidem deinde
440 In Lacedæmonem divinam ivit ad filium Ulyssis.

439 διέτμαγον.] A. 440 Ἐς Λακεδ.] F. A. I. R. L. bene.

Ver. 429. ἐπεμάσσατ' Barnesius edidit ἐπεμάσσει. Sed rationibus haud satis idoneis. Vide ad Il. ε'. 564.

Ver. 430. ἐν.] Al. ἐπὶ.

Ver. 433. Κνύζωσεν δὲ οἳ ὅσσε.] Vide supra ad ver. 401.

Ver. 435. ῥυπόωντα.] Al. ῥυπόοντα.

Ibid. μεμορυγμένα.] Al. μεμορυγμένα. Clark. Apud Eustathium, qui utramque lectionem ponit, neutram improbat, διχῶς γὰρ φέρεται, inquit. Ern.

Ver. 438. ἀορτῆς.] Ἐξ ἧς ἀπῆλθε, ὅ ἐστι, περικαλλέμενος. Schol.

Ver. 439. διέτμαγον.] Al. διέτμαγον. Ut Il. α'. 551.

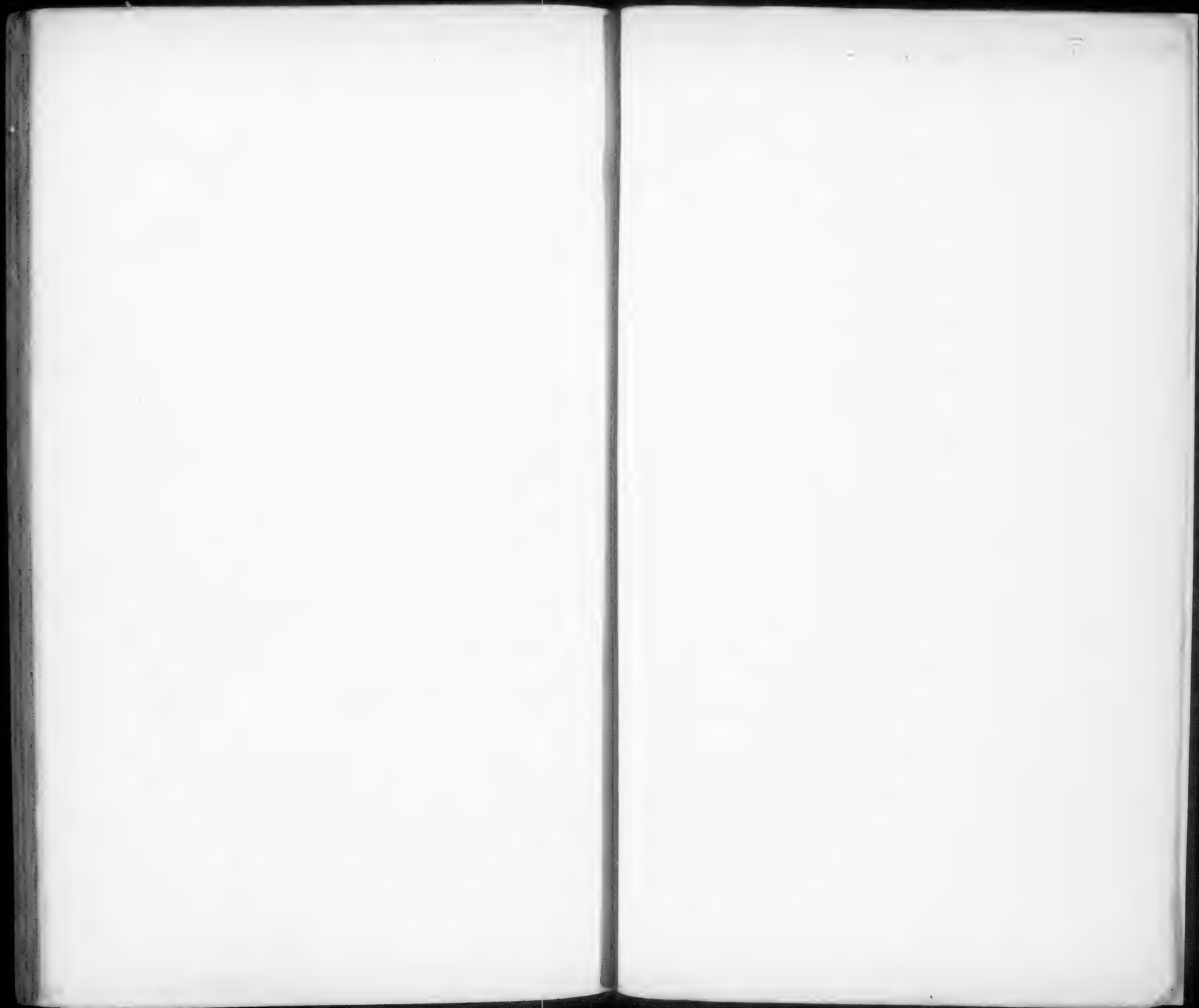
Ibid. ἡ μὲν ἔπειτα Εἰς Λακεδαίμονα διὰν ἔβη] Redit hic Poëta (ut recte notat Dna Dacier,) unde digressus est, Odyss. γ'. 624. cujus libri a fine, in novem deinceps sequentibus libris, quæcunque Ulysses a Trojæ excidio usque ad reditum ejus in Ithacam, acciderunt, omnia narrantur. "Et c'est en quoi (inquit eadem Dna Dacier) il faut admirer l'art

"du Poëte. L'action de l'Odyssée étoit "trop longue pour être continuée naturellement et tout du long — c'est "pourquoi Homère a eu recours à l'ordre artificiel, en commençant son Poëme par les incidents de son action, "qui sont arrivés les derniers selon les "temps, et en rappelant ensuite par la "narration tous les autres qui ont précédé." Vide ad Il. α'. 1. Notandum porro (ut recte observavit Barnesius,) connecti hæc cum sequentis libri initio, "Ἀτὰρ ὁ ἐκ λιμένος etc." Quo magis mireris eorum sententiam, qui Homerum hosce libros non consilio omnes conscripsisse, sed sparsim et singulatim compositos edidisse arbitrati sunt. Vide ad Il. α'. ipso statim initio. Cæterum non male conjicit Barnesius librum hunc in voce ἀορτῆς desinere posse, sequentemque incipere, Τῷ γ' ὥς βελεύσαντε etc.

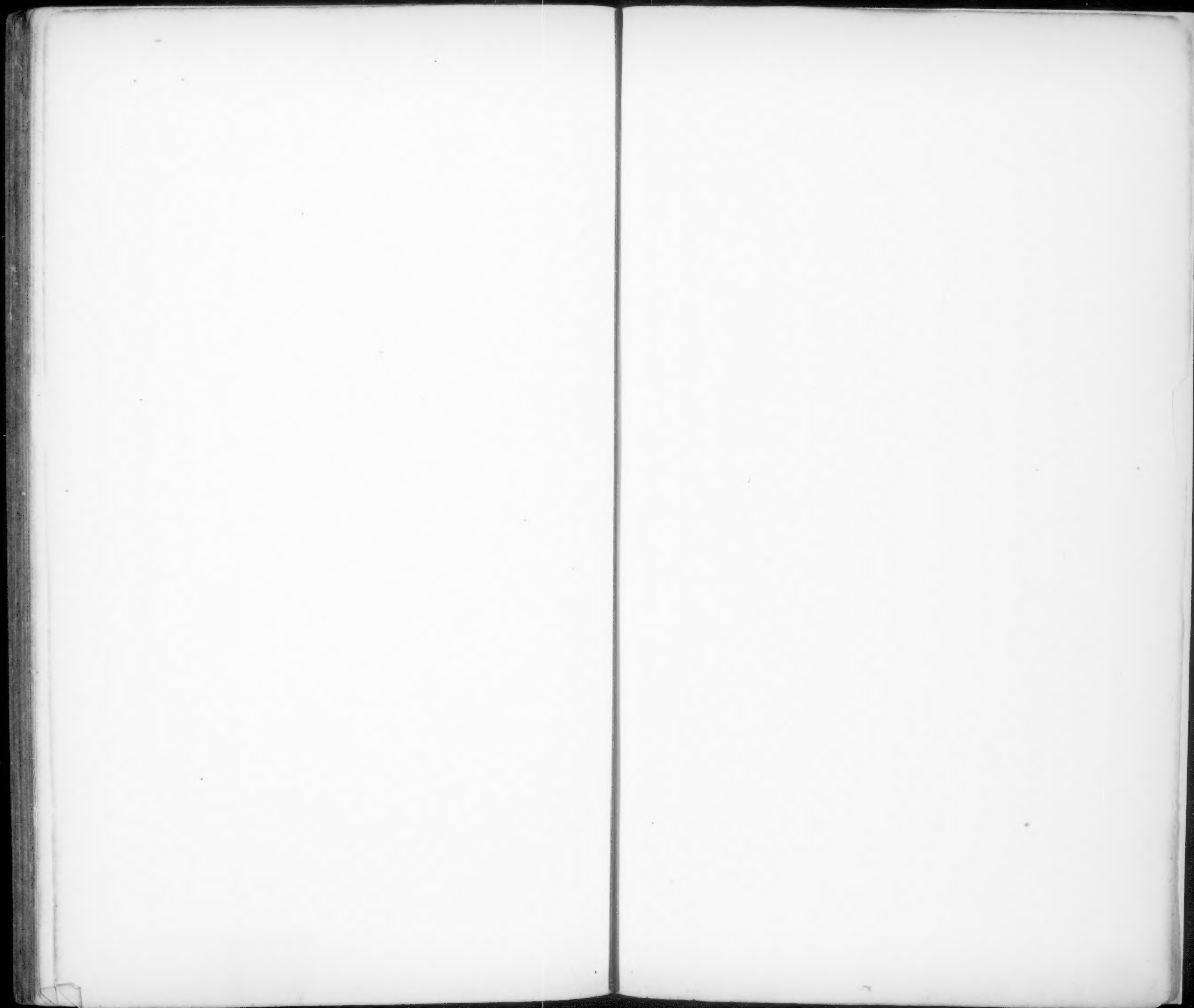
Ver. 440. Λακεδαίμονα διὰν] Vide supra ad δ'. 1. et ε'. 20.

Excudebat Andreas Duncan,
Academice Glasguensis Typographus. 1814.

[illegible]

0032028555

3

cop.

BRITTLE DO NOT
PHOTOCOPY

APR 19 1977

